Sidney B. Sperry
Jerusalem
Dec. 14, 1931

Brigham Young University
Provo, Utah
U.S.A.

THE TRIGLOT BIBLE.

Biblia Triglotta;

CONTINENTIA

SCRIPTURAS SACRAS VETERIS ET NOVI TESTAMENTI;

SCILICET:

TEXTUS ORIGINALES,

UNA CUM VERSIONIBUS SEPTUAGINTA, SYRIACA (NOVI TESTAMENTI), VULGATA,

PARALLELO ORDINE POSITOS.

(*** Tomo Veteris Testamenti sunt additæ Annotationes Masoreticæ.)

CUM COMPLETIS PROLEGOMENIS.

EDIDERUNT ALUMNI LITERARUM SACRARUM.

Opus totum in duos tomos tributum.

TOMUS I.—VETUS TESTAMENTUM.

Londini:

RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRINGDON STREET.

The Triglot Bible;

COMPRISING THE

HOLY SCRIPTURES

OF THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

IN THE

ORIGINAL TONGUES;

ALSO

THE SEPTUAGINT, THE SYRIAC (OF THE NEW TESTAMENT), AND THE VULGATE VERSIONS,

ARRANGED IN PARALLEL COLUMNS.

(*** The Masoretic Notes are appended to the Old Testament.)

WITH A COMPLETE PROLEGOMENON.

EDITED BY SEVERAL EMINENT BIBLICAL SCHOLARS.

IN TWO VOLUMES.

VOL. I.—OLD TESTAMENT.

London:

RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRINGDON STREET.

MDCCCXC.

LIBER PRIMUS MOYSIS,

SIVE

GENESIS.

בראשית א

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם
וְאֵת הָאָרֶץ׃ 2 וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
4 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ פ
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ 8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי׃ פ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ 10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀
לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ
עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי
אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־
טוֹב׃ 13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
פ 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וְשָׁנִים׃ 15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ 16 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־
הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר
הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃

ΓΕΝΕΣΙΣ, ΚΕΦ. ά.

*ΈΝ ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. 2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατα-
σκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ
πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. 3 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς.
4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώ-
ρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σκότους. 5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς
Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγέ-
νετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. 6 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδα-
τος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ
ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως. 7 Καὶ ἐποίησεν ὁ
Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ
μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώ-
ματος. 8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐ-
ρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. 9 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά·
καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπο-
κάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ
ὤφθη ἡ ξηρά. 10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν,
Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε Θα-
λάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 11 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο
οὕτως. 12 Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν
ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ
ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη. 14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐ-
ρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ
μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ
ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας,
καὶ εἰς ἐνιαυτούς. 15 Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν
τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. 16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα
τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα
τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.*

GENESIS, CAPUT I.

IN principio creavit Deus cælum et terram
2 Terra autem erat inanis et vacua, et
tenebræ erant super faciem abyssi: et Spiritus
Dei ferebatur super aquas. 3 Dixitque Deus:
Fiat lux. Et facta est lux. 4 Et vidit Deus
lucem quod esset bona: et divisit lucem a
tenebris. 5 Appellavitque lucem Diem, et
tenebras Noctem: factumque est vespere et
mane, dies unus. 6 Dixit quoque Deus:
Fiat firmamentum in medio aquarum: et di-
vidat aquas ab aquis. 7 Et fecit Deus firma-
mentum, divisitque aquas, quæ erant sub
firmamento, ab his quæ erant super firma-
mentum. Et factum est ita. 8 Vocavitque
Deus firmamentum, Cælum: et factum est
vespere et mane, dies secundus. 9 Dixit vero
Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo
sunt, in locum unum: et appareat arida. Et
factum est ita. 10 Et vocavit Deus aridam,
Terram; congregationesque aquarum appel-
lavit Maria. Et vidit Deus quod esset bo-
num. 11 Et ait: Germinet terra herbam
virentem et facientem semen, et lignum
pomiferum faciens fructum juxta genus suum,
cujus semen in semetipso sit super terram.
Et factum est ita. 12 Et protulit terra her-
bam virentem, et facientem semen juxta
genus suum, lignumque faciens fructum, et
habens unumquodque sementem secundum
speciem suam. Et vidit Deus quod esset
bonum. 13 Et factum est vespere et mane,
dies tertius. 14 Dixit autem Deus: Fiant
luminaria in firmamento cæli, et dividant
diem ac noctem, et sint in signa et tempora,
et dies et annos: 15 Ut luceant in firmamento
cæli, et illuminent terram. Et factum est
ita. 16 Fecitque Deus duo luminaria magna:
luminare majus, ut præesset diei: et lumi-
nare minus, ut præesset nocti: et stellas.

17 וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֛ם אֱלֹהִ֖ים בִּרְקִ֣יעַ הַשָּׁמָ֑יִם
לְהָאִ֖יר עַל־הָאָֽרֶץ׃ 18 וְלִמְשֹׁל֙ בַּיּ֣וֹם
וּבַלַּ֔יְלָה וּֽלְהַבְדִּ֔יל בֵּ֥ין הָא֖וֹר וּבֵ֣ין הַחֹ֑שֶׁךְ
וַיַּ֥רְא אֱלֹהִ֖ים כִּי־טֽוֹב׃ 19 וַֽיְהִי־עֶ֥רֶב וַֽיְהִי־
בֹ֖קֶר י֥וֹם רְבִיעִֽי׃ פ 20 וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֔ים
יִשְׁרְצ֣וּ הַמַּ֔יִם שֶׁ֖רֶץ נֶ֣פֶשׁ חַיָּ֑ה וְעוֹף֙
יְעוֹפֵ֣ף עַל־הָאָ֔רֶץ עַל־פְּנֵ֖י רְקִ֥יעַ הַשָּׁמָֽיִם׃
21 וַיִּבְרָ֣א אֱלֹהִ֔ים אֶת־הַתַּנִּינִ֖ם הַגְּדֹלִ֑ים
וְאֵ֣ת כָּל־נֶ֣פֶשׁ הַֽחַיָּ֣ה ׀ הָֽרֹמֶ֡שֶׂת אֲשֶׁר֩ שָׁרְצ֨וּ
הַמַּ֜יִם לְמִֽינֵהֶ֗ם וְאֵ֨ת כָּל־ע֤וֹף כָּנָף֙ לְמִינֵ֔הוּ
וַיַּ֥רְא אֱלֹהִ֖ים כִּי־טֽוֹב׃ 22 וַיְבָ֧רֶךְ אֹתָ֛ם
אֱלֹהִ֖ים לֵאמֹ֑ר פְּר֣וּ וּרְב֗וּ וּמִלְא֤וּ אֶת־הַמַּ֙יִם֙
בַּיַּמִּ֔ים וְהָע֖וֹף יִ֥רֶב בָּאָֽרֶץ׃ 23 וַֽיְהִי־עֶ֥רֶב
וַֽיְהִי־בֹ֖קֶר י֥וֹם חֲמִישִֽׁי׃ פ 24 וַיֹּ֣אמֶר
אֱלֹהִ֗ים תּוֹצֵ֨א הָאָ֜רֶץ נֶ֤פֶשׁ חַיָּה֙ לְמִינָ֔הּ
בְּהֵמָ֥ה וָרֶ֛מֶשׂ וְחַֽיְתוֹ־אֶ֖רֶץ לְמִינָ֑הּ וַֽיְהִי־כֵֽן׃
25 וַיַּ֣עַשׂ אֱלֹהִים֩ אֶת־חַיַּ֨ת הָאָ֜רֶץ לְמִינָ֗הּ
וְאֶת־הַבְּהֵמָה֙ לְמִינָ֔הּ וְאֵ֛ת כָּל־רֶ֥מֶשׂ
הָֽאֲדָמָ֖ה לְמִינֵ֑הוּ וַיַּ֥רְא אֱלֹהִ֖ים כִּי־טֽוֹב׃
26 וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֔ים נַֽעֲשֶׂ֥ה אָדָ֛ם בְּצַלְמֵ֖נוּ
כִּדְמוּתֵ֑נוּ וְיִרְדּוּ֩ בִדְגַ֨ת הַיָּ֜ם וּבְע֣וֹף הַשָּׁמַ֗יִם
וּבַבְּהֵמָה֙ וּבְכָל־הָאָ֔רֶץ וּבְכָל־הָרֶ֖מֶשׂ הָֽרֹמֵ֥שׂ
עַל־הָאָֽרֶץ׃ 27 וַיִּבְרָ֨א אֱלֹהִ֤ים ׀ אֶת־הָֽאָדָם֙
בְּצַלְמ֔וֹ בְּצֶ֥לֶם אֱלֹהִ֖ים בָּרָ֣א אֹת֑וֹ זָכָ֥ר
וּנְקֵבָ֖ה בָּרָ֥א אֹתָֽם׃ 28 וַיְבָ֣רֶךְ אֹתָם֮ אֱלֹהִים֒
וַיֹּ֨אמֶר לָהֶ֜ם אֱלֹהִ֗ים פְּר֥וּ וּרְב֛וּ וּמִלְא֥וּ
אֶת־הָאָ֖רֶץ וְכִבְשֻׁ֑הָ וּרְד֞וּ בִּדְגַ֤ת הַיָּם֙
וּבְע֣וֹף הַשָּׁמַ֔יִם וּבְכָל־חַיָּ֖ה הָֽרֹמֶ֥שֶׂת עַל־
הָאָֽרֶץ׃ 29 וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֗ים הִנֵּה֩ נָתַ֨תִּי
לָכֶ֜ם אֶת־כָּל־עֵ֣שֶׂב ׀ זֹרֵ֣עַ זֶ֗רַע אֲשֶׁר֙ עַל־פְּנֵ֣י
כָל־הָאָ֔רֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵ֛ץ אֲשֶׁר־בּ֥וֹ פְרִי־עֵ֖ץ
זֹרֵ֣עַ זָ֑רַע לָכֶ֥ם יִֽהְיֶ֖ה לְאָכְלָֽה׃ 30 וּֽלְכָל־
חַיַּ֣ת הָ֠אָרֶץ וּלְכָל־ע֨וֹף הַשָּׁמַ֜יִם וּלְכֹ֣ל ׀
רוֹמֵ֣שׂ עַל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ֙ נֶ֣פֶשׁ חַיָּ֔ה
אֶת־כָּל־יֶ֥רֶק עֵ֖שֶׂב לְאָכְלָ֑ה וַֽיְהִי־כֵֽן׃
31 וַיַּ֤רְא אֱלֹהִים֙ אֶת־כָּל־אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֔ה
וְהִנֵּה־ט֖וֹב מְאֹ֑ד וַֽיְהִי־עֶ֥רֶב וַֽיְהִי־בֹ֖קֶר י֥וֹם
הַשִּׁשִּֽׁי׃ פ

פרשה ב׃

1 וַיְכֻלּ֛וּ הַשָּׁמַ֥יִם וְהָאָ֖רֶץ וְכָל־צְבָאָֽם׃
2 וַיְכַ֤ל אֱלֹהִים֙ בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י מְלַאכְתּ֖וֹ
אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֑ה וַיִּשְׁבֹּת֙ בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י מִכָּל־
מְלַאכְתּ֖וֹ אֲשֶׁ֥ר עָשָֽׂה׃ 3 וַיְבָ֤רֶךְ אֱלֹהִים֙
אֶת־י֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י וַיְקַדֵּ֖שׁ אֹת֑וֹ כִּ֣י ב֤וֹ שָׁבַת֙

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, 18 Καὶ ἄρχειν
τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ
μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα,
καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. 20 Καὶ εἶπεν ὁ
Θεὸς, Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν,
καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως. 21 Καὶ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων
ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν,·καὶ
πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς,
ὅτι καλά. 22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, λέγων,
Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα
ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν
ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο
πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. 24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξα-
γαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα,
καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ
ἐγένετο οὕτως. 25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία
τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος
αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος·
καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά. 26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ'
ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης,
καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν,
καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν·
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. 28 Καὶ εὐλό-
γησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πλη-
θύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε
αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ
τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν,
καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖ-
ρον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ
πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος
σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· 30 Καὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ
ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον
χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως. 31 Καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλὰ
λίαν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωι, ἡμέρα
ἕκτη.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. 2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ
Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ
ἐποίησε· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. 3 Καὶ
εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην,
καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν

17 Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent
super terram, 18 Et præessent diei ac nocti,
et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit
Deus quod esset bonum. 19 Et factum est
vespere et mane, dies quartus. 20 Dixit etiam
Deus: Producant aquæ reptile animæ viven-
tis, et volatile super terram sub firmamento
cæli. 21 Creavitque Deus cete grandia,
et omnem animam viventem atque motabilem,
quam produxerant aquæ in species suas, et
omne volatile secundum genus suum. Et
vidit Deus quod esset bonum. 22 Benedixit-
que eis, dicens: Crescite et multiplicamini,
et replete aquas maris: avesque multipli-
centur super terram. 23 Et factum est
vespere et mane, dies quintus. 24 Dixit
quoque Deus: Producat terra animam vi-
ventem in genere suo, jumenta, et reptilia, et
bestias terræ secundum species suas. Factum-
que est ita. 25 Et fecit Deus bestias terræ
juxta species suas, et jumenta, et omne reptile
terræ in genere suo. Et vidit Deus quod
esset bonum, 26 Et ait: Faciamus hominem
ad imaginem et similitudinem nostram: et
præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et
bestiis, universæque terræ, omnique reptili
quod movetur in terra. 27 Et creavit Deus
hominem ad imaginem suam: ad imaginem
Dei creavit illum: masculum et feminam
creavit eos. 28 Benedixitque illis Deus, et
ait: Crescite et multiplicamini, et replete
terram, et subjicite eam, et dominamini pisci-
bus maris, et volatilibus cæli, et universis
animantibus quæ moventur super terram.
29 Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem
herbam afferentem semen super terram, et
universa ligna quæ habent in semetipsis se-
mentem generis sui, ut sint vobis in escam:
30 Et cunctis animantibus terræ, omnique
volucri cæli, et universis quæ moventur in
terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant
ad vescendum. Et factum est ita. 31 Vidit-
que Deus cuncta quæ fecerat: et erant valde
bona. Et factum est vespere et mane, dies
sextus.

CAPUT II.

1 Igitur perfecti sunt cæli et terra, et
omnis ornatus eorum. 2 Complevitque Deus
die septimo opus suum quod fecerat, et
requievit die septimo ab universo opere
quod patrarat. 3 Et benedixit diei septimo;
et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat

מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
פ 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ 5 וְכֹל ׀ שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה
בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ 6 וְאֵד
יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ 7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ 8 וַיִּטַּע יְהוָה
אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־
הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב
לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ
הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ 10 וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה
לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־
שָׁם הַזָּהָב׃ 12 וּזֲהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב
שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ 13 וְשֵׁם־הַנָּהָר
הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ
כּוּשׁ׃ 14 וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא
הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא
פְרָת׃ 15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנִּחֵהוּ בְגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ 16 וַיְצַו
יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל
עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ 17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת
טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־
יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ
חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת
לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת
הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
21 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם
וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר
תַּחְתֶּנָּה׃ 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־
הָאָדָם׃ 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם
מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לֻקֳחָה־זֹּאת׃ 24 עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ

*ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς
ποιῆσαι. 4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὅτε ἐγένετο· ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 5 Καὶ πᾶν χλωρὸν
ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα
χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν
ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι
αὐτήν. 6 Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ
ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. 7 Καὶ ἔπλασεν
ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς,
καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 8 Καὶ
ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατο-
λὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.
9 Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον
ὡραῖον εἰς ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ
ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ
ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.
10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν
παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.
11 Ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φισῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν
τὴν γῆν Εὐιλὰτ, ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ χρυσίον. 12 Τὸ δὲ
χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ
ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. 13 Καὶ ὄνομα τῷ
ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν
τὴν γῆν Αἰθιοπίας. 14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος
Τίγρις, οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυ-
ρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. 15 Καὶ
ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ
ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι
αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. 16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν
τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. 17 Ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου
τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ'
αὐτοῦ· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ
ἀποθανεῖσθε. 18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ κα-
λὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ
βοηθὸν κατ' αὐτόν. 19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ
τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν
Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκά-
λεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.
20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι
καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς
ὅμοιος αὐτῷ. 21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν
ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν
πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς.
22 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν
ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν
πρὸς τὸν Ἀδάμ. 23 Καὶ εἶπεν Ἀδάμ, Τοῦτο νῦν
ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
μου· αὕτη κληθήσεται Γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
ἐλήφθη. 24 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος*

ab omni opere suo quod creavit Deus ut
faceret. 4 Istæ sunt generationes cæli et
terræ, quando creata sunt, in die quo fe-
cit Dominus Deus cælum et terram: 5 Et
omne virgultum agri antequam oriretur in
terra, omnemque herbam regionis priusquam
germinaret: non enim pluerat Dominus
Deus super terram, et homo non erat qui
operaretur terram: 6 Sed fons ascendebat e
terra, irrigans universam superficiem terræ.
7 Formavit igitur Dominus Deus hominem de
limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spira-
culum vitæ, et factus est homo in animam
viventem. 8 Plantaverat autem Dominus
Deus paradisum voluptatis a principio: in quo
posuit hominem quem formaverat. 9 Pro-
duxitque Dominus Deus de humo omne lig-
num pulchrum visu, et ad vescendum suave:
lignum etiam vitæ in medio paradisi, lignum-
que scientiæ boni et mali. 10 Et fluvius
egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum
paradisum, qui inde dividitur in quatuor
capita. 11 Nomen uni Phison: ipse est qui
circuit omnem terram Hevilath, ubi nascitur
aurum: 12 Et aurum terræ illius optimum
est: ibi invenitur bdellium, et lapis onychinus.
13 Et nomen fluvii secundi Gehon: ipse est
qui circumit omnem terram Æthiopiæ.
14 Nomen vero fluminis tertii, Tygris: ipse
vadit contra Assyrios. Fluvius autem quar-
tus, ipse est Euphrates. 15 Tulit ergo Do-
minus Deus hominem, et posuit eum in pa-
radiso voluptatis, ut operaretur et custodiret
illum: 16 Præcepitque ei dicens: Ex omni
ligno paradisi comede. 17 De ligno autem
scientiæ boni et mali ne comedas: in quo-
cumque enim die comederis ex eo, morte
morieris. 18 Dixit quoque Dominus Deus:
Non est bonum esse hominem solum: facia-
mus ei adjutorium simile sibi. 19 Formatis
igitur, Dominus Deus, de humo cunctis ani-
mantibus terræ, et universis volatilibus cæli,
adduxit ea ad Adam, ut videret quid vocaret
ea: omne enim quod vocavit Adam animæ
viventis, ipsum est nomen ejus. 20 Appella-
vitque Adam nominibus suis cuncta animantia,
et universa volatilia cæli, et omnes bestias
terræ: Adæ vero non inveniebatur adjutor
similis ejus. 21 Immisit ergo Dominus Deus
soporem in Adam: cumque obdormisset, tulit
unam de costis ejus, et replevit carnem pro
ea. 22 Et ædificavit Dominus Deus costam,
quam tulerat de Adam, in mulierem: et ad-
duxit eam ad Adam. 23 Dixitque Adam:
Hoc nunc, os ex ossibus meis, et caro de carne
mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro
sumpta est. 24 Quamobrem relinquet homo

אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ
לְבָשָׂר אֶחָד׃ 25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

פרשה ג׃

1 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ
מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ 3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ 4 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ
אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ 5 כִּי יֹדֵעַ
אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ
עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃
6 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי
תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ
עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ 7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים
בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ 9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר
אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי
וָאֵחָבֵא׃ 11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם
אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי
אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ 12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ
וָאֹכֵל׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ
הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים ׀
אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ
וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 15 וְאֵיבָה ׀
אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין
זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ
עָקֵב׃ ס 16 אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה
אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים
וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃
ס 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל
אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה
בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃

τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολλη-
θήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν. 25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί,
ὅ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο.

ΚΕΦ. γ΄.

1 Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός·
καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεὸς,
Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;
2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει Ἀπὸ καρποῦ τοῦ
ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα· 3 Ἀπὸ δὲ τοῦ
καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου,
εἶπεν ὁ Θεὸς οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε
αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ
γυναικί, Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· 5 Ἤδει γὰρ ὁ
Θεὸς, ὅτι ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχ-
θήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἔσεσθε ὡς Θεοὶ,
γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. 6 Καὶ εἶδεν ἡ
γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατα-
νοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε·
καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφα-
γον. 7 Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ
ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔῤῥαψαν φύλλα συκῆς,
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. 8 Καὶ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ
παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Ἀδὰμ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου. 9 Καὶ ἐκάλεσε
Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδὰμ,
ποῦ εἶ; 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα
περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. 11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεὸς, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ
ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν,
ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; 12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ
ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ
ξύλου, καὶ ἔφαγον. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ
γυναικὶ, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ὁ
ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. 14 Καὶ εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς τῷ ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος
σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῃ
κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σοῦ. 15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος
αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις
αὐτοῦ πτέρναν. 16 Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε, Πληθύ-
νων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν
σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου
ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. 17 Τῷ
δὲ Ἀδὰμ εἶπεν Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναι-
κός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην
σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες·
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις
φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

patrem suum, et matrem, et adhærebit uxori
suæ: et erunt duo in carne una. 25 Erat
autem uterque nudus, Adam scilicet et uxor
ejus: et non erubescebant.

CAPUT III.

1 Sed et serpens erat callidior cunctis ani-
mantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus.
Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis
Deus ut non comederetis de omni ligno pa-
radisi? 2 Cui respondit mulier: De fructu
lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur:
3 De fructu vero ligni, quod est in medio
paradisi, præcepit nobis Deus ne comedere-
mus, et ne tangeremus illud, ne forte moria-
mur. 4 Dixit autem serpens ad mulierem:
Nequaquam morte moriemini. 5 Scit enim
Deus quod in quocumque die comederitis ex
eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii,
scientes bonum et malum. 6 Vidit igitur
mulier quod bonum esset lignum ad vescen-
dum, et pulchrum oculis, aspectuque delecta-
bile: et tulit de fructu illius, et comedit; de-
ditque viro suo, qui comedit. 7 Et aperti sunt
oculi amborum: cumque cognovissent se esse
nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi
perizomata. 8 Et cum audissent vocem Do-
mini Dei deambulantis in paradiso ad auram
post meridiem, abscondit se Adam et uxor
ejus a facie Domini Dei in medio ligni para-
disi. 9 Vocavitque Dominus Deus Adam, et
dixit ei: Ubi es? 10 Qui ait: Vocem tuam
audivi in paradiso: et timui, eo quod nudus
essem, et abscondi me. 11 Cui dixit: Quis
enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod
ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes,
comedisti? 12 Dixitque Adam: Mulier, quam
dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et
comedi. 13 Et dixit Dominus Deus ad
mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit:
Serpens decepit me, et comedi. 14 Et ait
Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti
hoc, maledictus es inter omnia animantia et
bestias terræ; super pectus tuum gradieris, et
terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.
15 Inimicitias ponam inter te et mulierem,
et semen tuum et semen illius: ipsa con-
teret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo
ejus. 16 Mulieri quoque dixit: Multipli-
cabo ærumnas tuas, et conceptus tuos: in
dolore paries filios, et sub viri potestate
eris, et ipse dominabitur tui. 17 Adæ ve-
ro dixit: Quia audisti vocem uxoris tuæ, et
comedisti de ligno, ex quo, præceperam tibi, ne
comederes, maledicta terra in opere tuo: in la-
boribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ.

18 וְק֥וֹץ וְדַרְדַּ֖ר תַּצְמִ֣יחַֽ לָ֑ךְ וְאָכַלְתָּ֖ אֶת־
עֵ֥שֶׂב הַשָּׂדֶֽה׃ 19 בְּזֵעַ֤ת אַפֶּ֙יךָ֙ תֹּ֣אכַל לֶ֔חֶם
עַ֤ד שֽׁוּבְךָ֙ אֶל־הָ֣אֲדָמָ֔ה כִּ֥י מִמֶּ֖נָּה לֻקָּ֑חְתָּ
כִּֽי־עָפָ֣ר אַ֔תָּה וְאֶל־עָפָ֖ר תָּשֽׁוּב׃ 20 וַיִּקְרָ֧א
הָֽאָדָ֛ם שֵׁ֥ם אִשְׁתּ֖וֹ חַוָּ֑ה כִּ֛י הִ֥וא הָֽיְתָ֖ה
אֵ֥ם כָּל־חָֽי׃ 21 וַיַּ֩עַשׂ֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהִ֜ים לְאָדָ֧ם
וּלְאִשְׁתּ֛וֹ כָּתְנ֥וֹת ע֖וֹר וַיַּלְבִּשֵֽׁם׃ פ
22 וַיֹּ֣אמֶר ׀ יְהוָ֣ה אֱלֹהִ֗ים הֵ֤ן הָֽאָדָם֙ הָיָה֙
כְּאַחַ֣ד מִמֶּ֔נּוּ לָדַ֖עַת ט֣וֹב וָרָ֑ע וְעַתָּ֣ה ׀ פֶּן־
יִשְׁלַ֣ח יָד֗וֹ וְלָקַח֙ גַּ֚ם מֵעֵ֣ץ הַֽחַיִּ֔ים וְאָכַ֖ל
וָחַ֥י לְעֹלָֽם׃ 23 וַֽיְשַׁלְּחֵ֛הוּ יְהוָ֥ה אֱלֹהִ֖ים
מִגַּן־עֵ֑דֶן לַֽעֲבֹד֙ אֶת־הָ֣אֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֻקַּ֖ח
מִשָּֽׁם׃ 24 וַיְגָ֖רֶשׁ אֶת־הָֽאָדָ֑ם וַיַּשְׁכֵּן֩ מִקֶּ֨דֶם
לְגַן־עֵ֜דֶן אֶת־הַכְּרֻבִ֗ים וְאֵ֨ת לַ֤הַט הַחֶ֙רֶב֙
הַמִּתְהַפֶּ֔כֶת לִשְׁמֹ֕ר אֶת־דֶּ֖רֶךְ עֵ֥ץ הַֽחַיִּֽים׃ ס

פרשה ד :

1 וְהָ֣אָדָ֔ם יָדַ֖ע אֶת־חַוָּ֣ה אִשְׁתּ֑וֹ וַתַּ֙הַר֙
וַתֵּ֣לֶד אֶת־קַ֔יִן וַתֹּ֕אמֶר קָנִ֥יתִי אִ֖ישׁ אֶת־
יְהוָֽה׃ 2 וַתֹּ֣סֶף לָלֶ֔דֶת אֶת־אָחִ֖יו אֶת־הָ֑בֶל
וַֽיְהִי־הֶ֙בֶל֙ רֹ֣עֵה צֹ֔אן וְקַ֕יִן הָיָ֖ה עֹבֵ֥ד
אֲדָמָֽה׃ 3 וַֽיְהִ֖י מִקֵּ֣ץ יָמִ֑ים וַיָּבֵ֨א קַ֜יִן
מִפְּרִ֧י הָֽאֲדָמָ֛ה מִנְחָ֖ה לַֽיהוָֽה׃ 4 וְהֶ֨בֶל
הֵבִ֥יא גַם־ה֛וּא מִבְּכֹר֥וֹת צֹאנ֖וֹ וּמֵֽחֶלְבֵהֶ֑ן
וַיִּ֣שַׁע יְהוָ֔ה אֶל־הֶ֖בֶל וְאֶל־מִנְחָתֽוֹ׃ 5 וְאֶל־
קַ֥יִן וְאֶל־מִנְחָת֖וֹ לֹ֣א שָׁעָ֑ה וַיִּ֤חַר לְקַ֙יִן֙
מְאֹ֔ד וַֽיִּפְּל֖וּ פָּנָֽיו׃ 6 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־קָ֑יִן
לָ֚מָּה חָ֣רָה לָ֔ךְ וְלָ֖מָּה נָפְל֥וּ פָנֶֽיךָ׃
7 הֲל֤וֹא אִם־תֵּיטִיב֙ שְׂאֵ֔ת וְאִם֙ לֹ֣א תֵיטִ֔יב
לַפֶּ֖תַח חַטָּ֣את רֹבֵ֑ץ וְאֵלֶ֙יךָ֙ תְּשׁ֣וּקָת֔וֹ
וְאַתָּ֖ה תִּמְשָׁל־בּֽוֹ׃ 8 וַיֹּ֥אמֶר קַ֖יִן אֶל־הֶ֣בֶל
אָחִ֑יו וַֽיְהִי֙ בִּהְיוֹתָ֣ם בַּשָּׂדֶ֔ה וַיָּ֥קָם קַ֛יִן אֶל־
הֶ֥בֶל אָחִ֖יו וַיַּהַרְגֵֽהוּ׃ 9 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־
קַ֔יִן אֵ֖י הֶ֣בֶל אָחִ֑יךָ וַיֹּ֙אמֶר֙ לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי
הֲשֹׁמֵ֥ר אָחִ֖י אָנֹֽכִי׃ 10 וַיֹּ֖אמֶר מֶ֣ה עָשִׂ֑יתָ
ק֚וֹל דְּמֵ֣י אָחִ֔יךָ צֹעֲקִ֥ים אֵלַ֖י מִן־הָֽאֲדָמָֽה׃
11 וְעַתָּ֖ה אָר֣וּר אָ֑תָּה מִן־הָֽאֲדָמָה֙ אֲשֶׁ֣ר
פָּצְתָ֣ה אֶת־פִּ֔יהָ לָקַ֛חַת אֶת־דְּמֵ֥י אָחִ֖יךָ
מִיָּדֶֽךָ׃ 12 כִּ֤י תַֽעֲבֹד֙ אֶת־הָ֣אֲדָמָ֔ה לֹֽא־
תֹסֵ֥ף תֵּת־כֹּחָ֖הּ לָ֑ךְ נָ֥ע וָנָ֖ד תִּהְיֶ֥ה בָאָֽרֶץ׃
13 וַיֹּ֥אמֶר קַ֖יִן אֶל־יְהוָ֑ה גָּד֥וֹל עֲוֺנִ֖י מִנְּשֹֽׂא׃
14 הֵן֩ גֵּרַ֨שְׁתָּ אֹתִ֜י הַיּ֗וֹם מֵעַל֙ פְּנֵ֣י הָֽאֲדָמָ֔ה
וּמִפָּנֶ֖יךָ אֶסָּתֵ֑ר וְהָיִ֜יתִי נָ֤ע וָנָד֙ בָּאָ֔רֶץ
וְהָיָ֥ה כָל־מֹצְאִ֖י יַֽהַרְגֵֽנִי׃ 15 וַיֹּ֧אמֶר ל֣וֹ יְהוָ֗ה
לָכֵן֙ כָּל־הֹרֵ֣ג קַ֔יִן שִׁבְעָתַ֖יִם יֻקָּ֑ם וַיָּ֨שֶׂם יְהוָ֤ה
לְקַ֙יִן֙ א֔וֹת לְבִלְתִּ֥י הַכּוֹת־אֹת֖וֹ כָּל־מֹצְאֽוֹ׃

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. 19 Ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσ-
ώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι
σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
ἀπελεύσῃ. 20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωὴ, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζών-
των. 21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτούς. 22 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν
ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν·
καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ
ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα. 23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ
Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. 24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ
κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς, καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην
ῥομφαίαν, τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦ. δ'.

1 ἈΔΑΜ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
συλλαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν, Ἐκτησάμην
ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ προσέθηκε τεκεῖν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ
ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν
γῆν. 3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ
τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. 4 Καὶ
Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν
προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ
ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ·
5 Ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε.
Καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν Ἵνα τί
περίλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν
σου; 7 Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ
διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ
αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς
Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν
ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν Ποῦ ἐστιν
Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μὴ
φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ; 10 Καὶ εἶπε
Κύριος Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ
σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς. 11. Καὶ νῦν ἐπικατά-
ρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς
δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός
σου. 12 Ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν
ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ
ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με.
14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ
ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἔσται, πᾶς ὁ εὑρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.
Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ
μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

18 Spinas et tribulos germinabit tibi, et co-
medes herbam terræ. 19 In sudore vultus
tui vesceris pane, donec revertaris in terram
de qua sumptus es: quia pulvis es, et in pul-
verem reverteris. 20 Et vocavit Adam no-
men uxoris suæ, Heva: eo quod mater esset
cunctorum viventium. 21 Fecit quoque Do-
minus Deus Adæ et uxori ejus tunicas pel-
liceas, et induit eos: 22 Et ait: Ecce Adam
quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum
et malum: nunc ergo ne forte mittat manum
suam, et sumat etiam de ligno vitæ, et come-
dat, et vivat in æternum. 23 Et emisit eum
Dominus Deus de paradiso voluptatis, ut
operaretur terram, de qua sumptus est.
24 Ejecitque Adam: et collocavit ante pa-
radisum voluptatis Cherubim, et flammeum
gladium atque versatilem, ad custodiendam
viam ligni vitæ.

CAPUT IV.

1 ADAM vero cognovit uxorem suam He-
vam: quæ concepit et peperit Cain, dicens:
Possedi hominem per Deum. 2 Rursumque
peperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor ovium, et Cain agricola. 3 Factum est
autem post multos dies ut offerret Cain de
fructibus terræ munera Domino. 4 Abel
quoque obtulit de primogenitis gregis sui, et
de adipibus eorum: et respexit Dominus ad
Abel, et ad munera ejus. 5 Ad Cain vero, et
ad munera illius, non respexit: iratusque est
Cain vehementer, et concidit vultus ejus.
6 Dixitque Dominus ad eum: Quare iratus
es? et cur concidit facies tua? 7 Nonne, si
bene egeris, recipies: sin autem male, statim
in foribus peccatum aderit? sed sub te erit
appetitus ejus, et tu dominaberis illius.
8 Dixitque Cain ad Abel fratrem suum:
Egrediamur foras. Cumque essent in agro,
consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
et interfecit eum. 9 Et ait Dominus ad Cain:
Ubi est Abel frater tuus? Qui respondit:
Nescio: num custos fratris mei sum ego?
10 Dixitque ad eum: Quid fecisti? vox san-
guinis fratris tui clamat ad me de terra.
11 Nunc igitur maledictus eris super terram,
quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem
fratris tui de manu tua. 12 Cum operatus
fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus
et profugus eris super terram. 13 Dixitque
Cain ad Dominum: Major est iniquitas mea,
quam ut veniam merear. 14 Ecce ejicis me
hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar,
et ero vagus et profugus in terra: omnis
igitur qui invenerit me, occidet me. 15 Dixit-
que ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed
omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.
Posuitque Dominus Cain signum, ut non
interficeret eum omnis qui invenisset eum.

16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ 17 וַיֵּדַע קַיִן אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה
עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
18 וַיִּוָּלֵד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד
אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחִיָּיאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל
וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ 19 וַיִּקַּח־לוֹ
לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ 20 וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל
הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ 21 וְשֵׁם
אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר
וְעוּגָב׃ 22 וְצִלָּה גַם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל
קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת
תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ 23 וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו
עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ
הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי
וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ 24 כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן
וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ 25 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת
כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל
כִּי הֲרָגוֹ קָיִן׃ 26 וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
בְּשֵׁם יְהוָֹה׃ ס

פרשה ה׃

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרֹא
אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃
2 זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ 3 וַיְחִי אָדָם
שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ
כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ 4 וַיִּהְיוּ
יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה
מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 5 וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס 6 וַיְחִי־
שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
אֱנוֹשׁ׃ 7 וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־שֵׁת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ ס 9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 11 וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

16 Ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ
ᾤκησεν ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ. 17 Καὶ ἔγνω
Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε
τὸν Ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε
τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.
18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ
ἐγέννησε τὸν Μαλελεὴλ· καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε
τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λά-
μεχ. 19 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας·
ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδά· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά.
20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ
οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. 21 Καὶ ὄνομα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ. Οὗτος ἦν ὁ καταδείξας
ψαλτήριον καὶ κιθάραν. 22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ
ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλ-
κοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά. 23 Εἶπε
δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν, Ἀδὰ καὶ Σελλὰ
Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτί-
σασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς
τραῦμα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί·
24 Ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ
ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. 25 Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν·
καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ λέγουσα Ἐξαν-
έστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ,
ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν. 26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός,
ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΑΥΤΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ᾗ ἡμέρᾳ
ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ· κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν
αὐτόν· 2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἀδάμ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. 3 Ἔζησε δὲ
Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ
τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ. 4 Ἐγένοντο δὲ
αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ ἃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Σὴθ ἔτη ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας. 5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ,
ἃς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθα-
νεν. 6 Ἔζησε δὲ Σὴθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ
ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. 7 Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼς ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτα-
κόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 8 Καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ, δώδεκα καὶ ἐν-
νακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 9 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς
ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
10 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Καϊνᾶν πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 11 Καὶ ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια,

16 Egressusque Cain a facie Domini, habi-
tavit profugus in terra ad orientalem plagam
Eden. 17 Cognovit autem Cain uxorem
suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et
ædificavit civitatem, vocavitque nomen ejus
ex nomine filii sui, Henoch. 18 Porro He-
noch genuit Irad, et Irad genuit Maviael,
et Maviael genuit Mathusael, et Mathusael
genuit Lamech. 19 Qui accepit duas ux-
ores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella.
20 Genuitque Ada Iabel, qui fuit pater habi-
tantium in tentoriis, atque pastorum. 21 Et
nomen fratris ejus Iubal: ipse fuit pater ca-
nentium cithara et organo. 22 Sella quoque
genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber
in cuncta opera æris et ferri. Soror vero
Tubalcain, Noema. 23 Dixitque Lamech ux-
oribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem
meam, uxores Lamech; auscultate sermonem
meum: quoniam occidi virum in vulnus meum,
et adolescentulum in livorem meum. 24 Sep-
tuplum ultio dabitur de Cain: de Lamech vero
septuagies septies. 25 Cognovit quoque adhuc
Adam uxorem suam: et peperit filium, voca-
vitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi
Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain.
26 Sed et Seth natus est filius, quem vocavit
Enos: iste cœpit invocare nomen Domini.

CAPUT V.

1 HIC est liber generationis Adam. In die
qua creavit Deus hominem, ad similitudinem
Dei fecit illum. 2 Masculum et feminam
creavit eos, et benedixit illis: et vocavit no-
men eorum Adam, in die quo creati sunt.
3 Vixit autem Adam centum triginta annis:
et genuit ad imaginem et similitudinem suam,
vocavitque nomen ejus Seth. 4 Et facti sunt
dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti
anni: genuitque filios et filias. 5 Et factum
est omne tempus quod vixit Adam, anni non-
genti triginta, et mortuus est. 6 Vixit quoque
Seth centum quinque annis, et genuit Enos.
7 Vixitque Seth, postquam genuit Enos, octin-
gentis septem annis, genuitque filios et filias.
8 Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum
duodecim annorum, et mortuus est. 9 Vixit
vero Enos nonaginta annis, et genuit Cainan.
10 Post cujus ortum vixit octingentis quindecim
annis, et genuit filios et filias. 11 Factique
sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni,

וַיָּמֹת׃ ס 12 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ 13 וַיְחִי קֵינָן
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
14 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס 15 וַיְחִי
מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־יָרֶד׃ 16 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 17 וַיִּהְיוּ כָּל־
יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס 18 וַיְחִי־יֶרֶד
שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־חֲנוֹךְ׃ 19 וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ 20 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס
21 וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ 22 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־
הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
23 וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ 24 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ
אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
ס 25 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ 26 וַיְחִי
מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ 27 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח
תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ ס 28 וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃
29 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ
מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אֵרְרָהּ יְהוָה׃ 30 וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 31 וַיְהִי כָּל־יְמֵי־
לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס 32 וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־
חָם וְאֶת־יָפֶת׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃

καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· 13 Καὶ
ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλε-
λεὴλ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννη-
σεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ
ἀπέθανε. 15 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ πέντε καὶ ἑξή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.
16 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Ἰάρεδ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ
ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο
καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν
Ἐνώχ. 19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας. 20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ἰάρεδ δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, και
ἀπέθανε. 21 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.
22 Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα διακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.
24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὑρίσ-
κετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. 25 Και ἔζησε
Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ
ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. 26 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀκτα-
κόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς
ἔζησεν ἐννέα καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ
ἀπέθανε. 28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 29 Καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων Οὗτος
διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ
τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς
κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός. 30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια καὶ
ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας. 31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λά-
μεχ ἑπτακόσια καὶ πεντήκοντα τρία ἔτη, καὶ ἀπέ-
θανε. 32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ
ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν
Ἰάφεθ.

ΚΕΦ. ς.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γι-
νεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.

et mortuus est. 12 Vixit quoque Cainan
septuaginta annis, et genuit Malaleel. 13 Et
vixit Cainan, postquam genuit Malaleel, octin-
gentis quadraginta annis, genuitque filios et
filias. 14 Et facti sunt omnes dies Cainan
nongenti decem anni, et mortuus est. 15 Vixit
autem Malaleel sexaginta quinque annis, et
genuit Iared. 16 Et vixit Malaleel, postquam
genuit Iared, octingentis triginta annis: et
genuit filios et filias. 17 Et facti sunt omnes
dies Malaleel octingenti nonaginta quinque
anni, et mortuus est. 18 Vixitque Iared
centum sexaginta duobus annis, et genuit He-
noch. 19 Et vixit Iared, postquam genuit
Henoch, octingentis annis, et genuit filios et
filias. 20 Et facti sunt omnes dies Iared non-
genti sexaginta duo anni, et mortuus est.
21 Porro Henoch vixit sexaginta quinque
annis, et genuit Mathusalam. 22 Et ambu-
lavit Henoch cum Deo: et vixit, postquam
genuit Mathusalam, trecentis annis, et genuit
filios et filias. 23 Et facti sunt omnes dies
Henoch trecenti sexaginta quinque anni.
24 Ambulavitque cum Deo, et non apparuit:
quia tulit eum Deus. 25 Vixit quoque Ma-
thusala centum octoginta septem annis, et
genuit Lamech. 26 Et vixit Mathusala, post-
quam genuit Lamech, septingentis octoginta
duobus annis, et genuit filios et filias. 27 Et
facti sunt omnes dies Mathusala nongenti sex-
aginta novem anni, et mortuus est. 28 Vixit
autem Lamech centum octoginta duobus annis,
et genuit filium: 29 Vocavitque nomen ejus
Noe, dicens: Iste consolabitur nos ab operibus
et laboribus manuum nostrarum, in terra cui
maledixit Dominus. 30 Vixitque Lamech,
postquam genuit Noe, quingentis nonaginta
quinque annis, et genuit filios et filias. 31 Et
facti sunt omnes dies Lamech, septingenti
septuaginta septem anni, et mortuus est.
32 Noe vero, cum quingentorum esset anno-
rum, genuit Sem, Cham, et Japheth.

CAPUT VI.

1 CUMQUE cœpissent homines multipli-
cari super terram, et filias procreassent,

2 וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי
טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר
בָּחָרוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם
לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 4 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ
בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ
לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי
הַשֵּׁם׃ פ 5 וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה
רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת
לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ 6 וַיִּנָּחֶם יְהוָה
כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־
לִבּוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם
אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי
נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ 8 וְנֹחַ מָצָא חֵן
בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פ פ פ ב

9 אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים
הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ׃
10 וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־
חָם וְאֶת־יָפֶת׃ 11 וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ 12 וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־
הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃
ס 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־
בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס
מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃
14 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה
אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ
בַּכֹּפֶר׃ 15 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ 16 צֹהַר ׀
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה
וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם
שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ 17 וַאֲנִי הִנְנִי
מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת
כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ 18 וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה
וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 19 וּמִכָּל־
הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־
הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃
20 מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ

2 Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας
ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. 3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεός Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀν-
θρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς
σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι
ἔτη. 4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπο-
ρεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ
γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.
5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ
κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις
διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας· 6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Θεὸς ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
διενοήθη. 7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός Ἀπαλείψω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν
ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθην ὅτι
ἐποίησα αὐτούς. 8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ. 9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε.
Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ
αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. 10 Ἐγέννησε δὲ
Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.
11 Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη
ἡ γῆ ἀδικίας. 12 Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν,
καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Νῶε, Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναν-
τίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. 14 Ποί-
ησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων·
νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτόν, καὶ ἀσφαλτώσεις
αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. 15 Καὶ οὕτω
ποιήσεις τὴν κιβωτόν, τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος
τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος,
καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. 16 Ἐπι-
συνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν, καὶ εἰς πῆχυν συν-
τελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ
ποιήσεις ἐκ πλαγίων, κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα
ποιήσεις αὐτήν. 17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατα-
κλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν
σάρκα ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσει. 18 Καὶ
στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς
τὴν κιβωτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ
αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. 19 Καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρ-
κός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν
ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.
20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ
γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος

2 Videntes filii Dei filias hominum quod essent
pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus,
quas elegerant. 3 Dixitque Deus: Non per-
manebit spiritus meus in homine in æternum,
quia caro est: eruntque dies illius centum
viginti annorum. 4 Gigantes autem erant
super terram in diebus illis. Postquam enim
ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæ-
que genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri
famosi. 5 Videns autem Deus quod multa
malitia hominum esset in terra, et cuncta
cogitatio cordis intenta esset ad malum omni
tempore, 6 Pœnituit eum quod hominem
fecisset in terra. Et tactus dolore cordis in-
trinsecus, 7 Delebo, inquit, hominem, quem
creavi, a facie terræ, ab homine usque ad
animantia, a reptili usque ad volucres cæli:
pœnitet enim me fecisse eos. 8 Noe vero
invenit gratiam coram Domino. 9 Hæ sunt
generationes Noe: Noe vir justus atque per-
fectus fuit in generationibus suis, cum Deo
ambulavit. 10 Et genuit tres filios, Sem,
Cham, et Japheth. 11 Corrupta est autem
terra coram Deo, et repleta est iniquitate.
12 Cumque vidisset Deus terram esse corrup-
tam (omnis quippe caro corruperat viam suam
super terram), 13 Dixit ad Noe: Finis uni-
versæ carnis venit coram me: repleta est terra
iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos
cum terra. 14 Fac tibi arcam de lignis lævi-
gatis: mansiunculas in arca facies, et bitumine
linies intrinsecus et extrinsecus. 15 Et sic
facies eam: Trecentorum cubitorum erit lon-
gitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo,
et triginta cubitorum altitudo illius. 16 Fe-
nestram in arca facies, et in cubito consum-
mabis summitatem ejus: ostium autem arcæ
pones ex latere: deorsum, cœnacula, et tristega
facies in ea. 17 Ecce ego adducam aquas
diluvii super terram, ut interficiam omnem
carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum:
universa quæ in terra sunt, consumentur.
18 Ponamque fœdus meum tecum: et in-
gredieris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et
uxores filiorum tuorum, tecum. 19 Et ex
cunctis animantibus universæ carnis bina in-
duces in arcam, ut vivant tecum: masculini
sexus et feminini. 20 De volucribus juxta
genus suum, et de jumentis in genere suo,

מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל
יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ 21 וְאַתָּה קַח־לְךָ
מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ
וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ 22 וַיַּעַשׂ נֹחַ
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה וְכָל־בֵּיתְךָ
אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי
בַּדּוֹר הַזֶּה׃ 2 מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ׃ 3 גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה
זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ׃ 4 כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי
מַמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 5 וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּהוּ יְהוָה׃ 6 וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ 7 וַיָּבֹא נֹחַ
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה
מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ 8 מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן־
הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃
9 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר
וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃
10 וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ
עַל־הָאָרֶץ׃ 11 בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנוֹת
תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃
12 וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ 13 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
בָּא נֹחַ וְשֵׁם־וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת
נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃
14 הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־
כָּנָף׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם
שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃
16 וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃
17 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ
הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃

*καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ
τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων
εἰσελεύσονται πρὸς σὲ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν
καὶ θῆλυ. 21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν
βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτόν, καὶ
ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. 22 Καὶ ἐποίησε Νῶε
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως
ἐποίησε.*

ΚΕΦ. ζʹ.

*1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε Εἴσελθε σὺ
καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον
δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 2 Ἀπὸ δὲ
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ
ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ
καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ· 3 Καὶ ἀπὸ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ
ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν
μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι
σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 4 Ἔτι γὰρ ἡμερῶν
ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐξαλείψω πᾶν
τὸ ἀνάστημα ὃ ἐποίησα ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς
γῆς. 5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. 6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
7 Εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.
8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ
τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν
τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθα-
ρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς,
9 Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.
10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ
τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἐν τῷ
ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου
μηνός, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ κα-
ταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν· 12 Καὶ ἐγέ-
νετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας. 13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ
γυνὴ Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. 14 Καὶ πάντα τὰ
θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος
καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γέ-
νος καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ
15 Εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἐν ᾧ ἐστὶ πνεῦμα
ζωῆς. 16 Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ
Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν
κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατα-
κλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα
νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ
καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.*

et ex omni reptili terræ secundum genus
suum: bina de omnibus ingredientur tecum,
ut possint vivere. 21 Tolles igitur tecum ex
omnibus escis, quæ mandi possunt, et com-
portabis apud te: et erunt tam tibi, quam
illis in cibum. 22 Fecit igitur Noe omnia
quæ præceperat illi Deus.

CAPUT VII.

1 DIXITQUE Dominus ad eum: Ingredere
tu, et omnis domus tua, in arcam: te enim
vidi justum coram me in generatione hac.
2 Ex omnibus animantibus mundis tolle
septena et septena, masculum et feminam: de
animantibus vero immundis duo et duo,
masculum et feminam. 3 Sed et de volatili-
bus cæli septena et septena, masculum et
feminam: ut salvetur semen super faciem
universæ terræ. 4 Adhuc enim, et post dies
septem ego pluam super terram quadraginta
diebus et quadraginta noctibus: et delebo
omnem substantiam, quam feci, de superficie
terræ. 5 Fecit ergo Noe omnia quæ man-
daverat ei Dominus. 6 Eratque sexcentorum
annorum quando diluvii aquæ inundaverunt
super terram. 7 Et ingressus est Noe et filii
ejus, uxor ejus et uxores filiorum ejus cum eo,
in arcam propter aquas diluvii. 8 De ani-
mantibus quoque mundis et immundis, et de
volucribus, et ex omni quod movetur super
terram, 9 Duo et duo ingressa sunt ad Noe in
arcam, masculus et femina, sicut præceperat
Dominus Noe. 10 Cumque transissent septem
dies, aquæ diluvii inundaverunt super terram.
11 Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense se-
cundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt
omnes fontes abyssi magnæ, et cataractæ cæli
apertæ sunt: 12 Et facta est pluvia super
terram quadraginta diebus et quadraginta
noctibus. 13 In articulo diei illius ingressus
est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii
ejus; uxor illius, et tres uxores filiorum ejus
cum eis, in arcam: 14 Ipsi et omne animal
secundum genus suum, universaque jumenta in
genere suo, et omne quod movetur super ter-
ram in genere suo, cunctumque volatile se-
cundum genus suum, universæ aves, omnesque
volucres, 15 Ingressæ sunt ad Noe in arcam,
bina et bina ex omni carne, in qua erat spiri
tus vitæ. 16 Et quæ ingressa sunt, masculus
et femina ex omni carne introierunt, sicut
præceperat ei Deus: et inclusit eum Dominus
deforis. 17 Factumque est diluvium quadra-
ginta diebus super terram: et multiplicatæ sunt
aquæ, et elevaverunt arcam in sublime a terra.

18 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ
וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ 19 וְהַמַּיִם
גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־
הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃
20 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם
וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים׃ 21 וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־
הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם׃
22 כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל
אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ 23 וַיִּמַח אֶת־כָּל־
הַיְקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־
בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ
מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה׃ 24 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים
וּמְאַת יוֹם׃

פרשה ח׃

1 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה
וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃
2 וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם
וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 3 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם
מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ 4 וַתָּנַח
הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ 5 וְהַמַּיִם הָיוּ
הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ 6 וַיְהִי
מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן
הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 7 וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב
וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ׃ 8 וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת
הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 9 וְלֹא־
מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה׃ 10 וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת
יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־
הַתֵּבָה׃ 11 וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב
וְהִנֵּה עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ
כִּי־קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 12 וַיִּיָּחֶל
עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת־
הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד׃
13 וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ

18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ
ὕδατος. 19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ
ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. 20 Πεντεκαίδεκα πή-
χεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα
τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. 21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ
κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν
καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος· 22 Καὶ πάντα ὅσα
ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέ-
θανε. 23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ
ἑρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλεί-
φησαν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. 24 Καὶ ὑψώθη τὸ
ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.

ΚΕΦ. η.

1 ΚΑΙ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων
τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόν-
των ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν
ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ.
2 Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ
καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, 3 Καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευό-
μενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. 4 Καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. 5 Τὸ δὲ ὕδωρ ἠλατ-
τονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ
μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν
ὀρέων. 6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας
ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησε,
καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα· 7 Καὶ ἐξελθὼν οὐκ
ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς. 8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ
ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 9 Καὶ οὐχ
εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς
ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν
ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυ-
τὸν εἰς τὴν κιβωτόν. 10 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας
ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ
τῆς κιβωτοῦ. 11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ
περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας
κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι
κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 12 Καὶ ἐπισχὼν
ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν πε-
ριστεράν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
αὐτὸν ἔτι. 13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακο-
σιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς
μιᾷ τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς·

18 Vehementer enim inundaverunt: et omnia
repleverunt in superficie terræ: porro arca
ferebatur super aquas. 19 Et aquæ præva-
luerunt nimis super terram; opertique sunt
omnes montes excelsi sub universo cælo.
20 Quindecim cubitis altior fuit aqua super
montes, quos operuerat. 21 Consumtaque est
omnis caro quæ movebatur super terram,
volucrum, animantium, bestiarum, omniumque
reptilium, quæ reptant super terram, universi
homines, 22 Et cuncta, in quibus spiraculum
vitæ est in terra, mortua sunt. 23 Et delevit
omnem substantiam, quæ erat super terram,
ab homine usque ad pecus, tam reptile quam
volucres cæli: et deleta sunt de terra: re-
mansit autem solus Noe, et qui cum eo erant
in arca. 24 Obtinueruntque aquæ terram
centum quinquaginta diebus.

CAPUT VIII.

1 Recordatus autem Deus Noe, cuncto-
rumque animantium, et omnium jumentorum,
quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum
super terram, et imminutæ sunt aquæ. 2 Et
clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cæli: et
prohibitæ sunt pluviæ de cælo. 3 Reversæ-
que sunt aquæ de terra euntes et redeuntes·
et cœperunt minui post centum quinquaginta
dies. 4 Requievitque arca mense septimo,
vigesimo septimo die mensis, super montes
Armeniæ. 5 At vero aquæ ibant et decres-
cebant usque ad decimum mensem: decimo
enim mense, prima die mensis, apparuerunt
cacumina montium. 6 Cumque transissent
quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arcæ,
quam fecerat, dimisit corvum: 7 Qui egredie-
batur, et non revertebatur, donec siccarentur
aquæ super terram. 8 Emisit quoque co-
lumbam post eum, ut videret si jam cessassent
aquæ super faciem terræ. 9 Quæ cum non in-
venisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est
ad eum in arcam: aquæ enim erant super
universam terram: extenditque manum, et
apprehensam intulit in arcam. 10 Expectatis
autem ultra septem diebus aliis, rursum di-
misit columbam ex arca. 11 At illa venit
ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ
virentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo
Noe quod cessassent aquæ super terram.
12 Expectavitque nihilominus septem alios
dies: et emisit columbam, quæ non est re-
versa ultra ad eum. 13 Igitur sexcentesimo
primo anno, primo mense, prima die men-
sis, imminutæ sunt aquæ super terram·

וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה
חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 14 וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃
ס 15 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר׃
16 צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ
וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 17 כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ
מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הַוְצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ
בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ 18 וַיֵּצֵא נֹחַ
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ׃ 19 כָּל־הַחַיָּה
כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־הַתֵּבָה׃
20 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל ׀
הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהֹר
וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ 21 וַיָּרַח יְהוָה אֶת־
רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא
אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר
הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי׃ 22 עֹד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר
וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא
יִשְׁבֹּתוּ׃

פרשה ט׃

1 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו
וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃
2 וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם
נִתָּנוּ׃ 3 כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יִהְיֶה
לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כֹּל׃
4 אַךְ בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃
5 וְאַךְ אֶת־דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד
כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ
אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ 6 שֹׁפֵךְ דַּם
הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ 7 וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ
בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ׃ ס 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃ 9 וַאֲנִי הִנְנִי
מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם
אַחֲרֵיכֶם׃ 10 וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ
אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת
הָאָרֶץ׃ 11 וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל

*καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν
ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς. 14 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ
γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. 15 Καὶ εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων, 16 Ἔξελθε ἐκ τῆς
κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, 17 Καὶ πάντα τὰ
θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετει-
νῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ
τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ. Καὶ αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· 19 Καὶ πάντα τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἑρπε-
τὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλ-
θοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 20 Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρ-
πωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 21 Καὶ ὠσφράνθη
Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς διανοηθείς Οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν
γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ
διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ
νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶ-
σαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα. 22 Πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμός, ψῦχος καὶ
καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ κατα-
παύσουσι.*

ΚΕΦ. θʹ.

1 ΚΑΙ *εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε,
καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
2 Καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ
χεῖρας ὑμῖν δέδωκα. 3 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν ὅ ἐστι
ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέ-
δωκα ὑμῖν τὰ πάντα. 4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι
ψυχῆς οὐ φάγεσθε· 5 Καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα
τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων
ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ
ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. 6 Ὁ ἐκχέων
αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσε-
ται, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.
7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώ-
σατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. 8 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ λέγων, 9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν δια-
θήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ'
ὑμᾶς, 10 Καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ
ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν
ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 11 Καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται
πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ,*

et aperiens Noe tectum arcæ, aspexit, vidit-
que quod exsiccata esset superficies terræ.
14 Mense secundo, septimo et vigesimo die
mensis, arefacta est terra. 15 Locutus est
autem Deus ad Noe, dicens: 16 Egredere de
arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum
tuorum tecum. 17 Cuncta animantia quæ
sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus
quam in bestiis et universis reptilibus, quæ
reptant super terram, educ tecum, et ingredi-
mini super terram: crescite et multiplicamini
super eam. 18 Egressus est ergo Noe, et filii
ejus: uxor illius, et uxores filiorum ejus, cum
eo. 19 Sed et omnia animantia, jumenta, et
reptilia quæ reptant super terram, secundum
genus suum, egressa sunt de arca. 20 Ædifi-
cavit autem Noe altare Domino: et tollens de
cunctis pecoribus et volucribus mundis, ob-
tulit holocausta super altare. 21 Odoratusque
est Dominus odorem suavitatis, et ait: Ne-
quaquam ultra maledicam terræ propter ho-
mines: sensus enim et cogitatio humani cordis
in malum prona sunt ab adolescentia sua: non
igitur ultra percutiam omnem animam viven-
tem sicut feci. 22 Cunctis diebus terræ, se-
mentis et messis, frigus et æstus, æstas et
hiems, nox et dies, non requiescent.

CAPUT IX.

1 BENEDIXITQUE Deus Noe et filiis ejus.
Et dixit ad eos: Crescite, et multiplicamini,
et replete terram. 2 Et terror vester ac tre-
mor sit super cuncta animalia terræ, et super
omnes volucres cœli, cum universis quæ mo-
ventur super terram: omnes pisces maris
manui vestræ traditi sunt. 3 Et omne, quod
movetur et vivit, erit vobis in cibum: quasi
olera virentia tradidi vobis omnia; 4 Excepto,
quod carnem cum sanguine non comedetis.
5 Sanguinem enim animarum vestrarum re-
quiram de manu cunctarum bestiarum: et de
manu hominis, de manu viri et fratris ejus,
requiram animam hominis. 6 Quicumque ef-
fuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis
illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo.
7 Vos autem crescite et multiplicamini, et
ingredimini super terram, et implete eam.
8 Hæc quoque dixit Deus ad Noe, et ad filios
ejus cum eo: 9 Ecce ego statuam pactum
meum vobiscum, et cum semine vestro post vos:
10 Et ad omnem animam viventem, quæ est
vobiscum, tam in volucribus quam in jumentis
et pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt
de arca, et universis bestiis terræ. 11 Statu-
am pactum meum vobiscum, et nequaquam
ultra interficietur omnis caro aquis diluvii,

וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃
12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי
נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם׃ 13 אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי
בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃
14 וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ 15 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־
בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת
כָּל־בָּשָׂר׃ 16 וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וּרְאִיתִיהָ
לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־
נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃
17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית
אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר
עַל־הָאָרֶץ׃ פ 18 וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ
הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיָפֶת וְחָם
הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ 19 שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ
וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָל־הָאָרֶץ׃ 20 וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ
הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ 21 וַיֵּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן
וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ 22 וַיַּרְא חָם
אֲבִי כְנַעַן אֵת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו
בַּחוּץ׃ 23 וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה
וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית
וַיְכַסּוּ אֵת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית
וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ 24 וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ
וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן׃
25 וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה
לְאֶחָיו׃ 26 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם
וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ 27 יַפְתְּ אֱלֹהִים
לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי־שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד
לָמוֹ׃ 28 וַיְחִי־נֹחַ אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ 29 וַיִּהְיוּ כָּל־
יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ פ

פרשה י׃

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת
וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ 2 בְּנֵי
יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ
וְתִירָס׃ 3 וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה׃
4 וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים׃
5 מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ
לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ 6 וּבְנֵי חָם
כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ 7 וּבְנֵי כוּשׁ
סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא

*καὶ οὐκέτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος καταφθεῖραι
πᾶσαν τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς
Νῶε Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἥ ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους
13 Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς
σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν
γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, 15 Καὶ
μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης
ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατα-
κλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. 16 Καὶ
ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ
μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκι
ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε
Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς διεθέμην ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς ἥ ἐστιν ἐπὶ
τῆς γῆς. 18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε οἱ ἐξελθόντες ἐκ
τῆς κιβωτοῦ Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ
Χαναάν. 19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τού-
των διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 20 Καὶ
ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα. 21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη,
καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 22 Καὶ εἶδε Χὰμ
ὁ πατὴρ Χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ
ἔξω. 23 Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν
ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθο-
φανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ
εἶδον. 24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ
ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.
25 Καὶ εἶπεν Ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς· οἰκέτης
ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 26 Καὶ εἶπεν Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς
οἰκέτης αὐτοῦ. 27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ
κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω
Χαναὰν παῖς αὐτοῦ. 28 Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν
κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα. 29 Καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντή-
κοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.*

ΚΕΦ. ί.

*1 ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ,
Χάμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
κατακλυσμόν. 2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ καὶ Μαγὼγ
καὶ Μαδοὶ καὶ Ἰωύαν καὶ Ἐλισὰ καὶ Θοβὲλ καὶ
Μοσὸχ καὶ Θείρας. 3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανὰζ
καὶ Ῥιφὰθ καὶ Θοργαμά. 4 Καὶ υἱοὶ Ἰωύαν· Ἐλισὰ
καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ῥόδιοι. 5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσ-
θησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος
κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν. 6 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς καὶ Μεσραΐν,
Φοὺδ καὶ Χαναάν. 7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβὰ καὶ
Εὐιλὰ καὶ Σαβαθὰ καὶ Ῥεγμὰ καὶ Σαβαθακά.*

neque erit deinceps diluvium dissipans terram.
12 Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod
do inter me et vos, et ad omnem animam vi-
ventem, quæ est vobiscum in generationes sem-
piternas: 13 Arcum meum ponam in nubibus,
et erit signum fœderis inter me et inter ter-
ram. 14 Cumque obduxero nubibus cælum,
apparebit arcus meus in nubibus: 15 Et re-
cordabor fœderis mei vobiscum, et cum omni
anima vivente quæ carnem vegetat: et non
erunt ultra aquæ diluvii ad delendum univer-
sam carnem. 16 Eritque arcus in nubibus, et
videbo illum, et recordabor fœderis sempiterni
quod pactum est inter Deum et omnem ani-
mam viventem universæ carnis quæ est super
terram. 17 Dixitque Deus ad Noe: Hoc erit
signum fœderis, quod constitui inter me et
omnem carnem super terram. 18 Erant ergo
filii Noe, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham,
et Japheth: porro Cham ipse est pater Cha-
naan. 19 Tres isti filii sunt Noe: et ab his
disseminatum est omne genus hominum su-
per universam terram. 20 Cœpitque Noe vir
agricola exercere terram, et plantavit vineam.
21 Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus
in tabernaculo suo. 22 Quod cum vidisset
Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris
sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis
foras. 23 At vero Sem et Japheth pallium
imposuerunt humeris suis, et incedentes re-
trorsum, operuerunt verenda patris sui: facies-
que eorum aversæ erant, et patris virilia non
viderunt. 24 Evigilans autem Noe ex vino,
cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor,
25 Ait: Maledictus Chanaan, servus servorum
erit fratribus suis. 26 Dixitque: Benedictus
Dominus Deus Sem, sit Chanaan servus ejus.
27 Dilatet Deus Japheth, et habitet in ta-
bernaculis Sem, sitque Chanaan servus ejus.
28 Vixit autem Noe post diluvium trecentis
quinquaginta annis. 29 Et impleti sunt om-
nes dies ejus nongentorum quinquaginta anno-
rum: et mortuus est.

CAPUT X.

1 HÆ sunt generationes filiorum Noe, Sem,
Cham, et Japheth: natique sunt eis filii post
diluvium. 2 Filii Japheth: Gomer, et Ma-
gog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch,
et Thiras. 3 Porro filii Gomer: Ascenez, et
Riphath, et Thogorma. 4 Filii autem Javan:
Elisa et Tharsis, Cetthim et Dodanim. 5 Ab
his divisæ sunt insulæ gentium in regionibus
suis: unusquisque secundum linguam suam
et familias suas in nationibus suis. 6 Filii
autem Cham: Chus, et Mesraim, et Phuth,
et Chanaan. 7 Filii Chus: Saba, et He
vila, et Sabatha, et Regma, et Sabatacha.

וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ 8 וְכוּשׁ יָלַד אֶת־
נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃
9 הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן
יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃
10 וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד
וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ 11 מִן־הָאָרֶץ הַהִוא
יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־רְחֹבֹת עִיר
וְאֶת־כָּלַח׃ 12 וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין
כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ 13 וּמִצְרַיִם יָלַד
אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־
נַפְתֻּחִים׃ 14 וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים
אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃
ס 15 וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ
וְאֶת־חֵת׃ 16 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת
הַגִּרְגָּשִׁי׃ 17 וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַעַרְקִי וְאֶת־
הַסִּינִי׃ 18 וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־
הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃
19 וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה
עַד־עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה
וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע׃ 20 אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ס
21 וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם־הוּא אֲבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר
אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ 22 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר
וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ 23 וּבְנֵי אֲרָם עוּץ
וְחוּל וְגֶתֶר וָמַשׁ׃ 24 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־
שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ 25 וּלְעֵבֶר
יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ 26 וְיָקְטָן
יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת
וְאֶת־יָרַח׃ 27 וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־
דִּקְלָה׃ 28 וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שְׁבָא׃ 29 וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־
יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ 30 וַיְהִי מוֹשָׁבָם
מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ 31 אֵלֶּה
בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם
לְגוֹיֵהֶם׃ 32 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם
בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר
הַמַּבּוּל׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים
אֲחָדִים׃ 2 וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ
בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים
וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן

υἱοὶ δὲ Ῥεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 8 Χοὺς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς
γῆς. 9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν Ὡς Νεβρὼδ γίγας
κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου. 10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν καὶ Ὀρὲχ καὶ Ἀρχὰδ
καὶ Χαλάννη ἐν τῇ γῇ Σενναάρ. 11 Ἐκ τῆς γῆς
ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσούρ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευὶ
καὶ τὴν Ῥοωβὼθ πόλιν καὶ τὴν Χαλὰχ 12 Καὶ τὴν
Δασή, ἀνὰ μέσον Νινευὶ καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ·
αὕτη ἡ πόλις μεγάλη. 13 Καὶ Μεσραῒν ἐγέννησε
τοὺς Λουδιεὶμ καὶ τοὺς Νεφθαλεὶμ καὶ τοὺς Ἐνεμε-
τιεὶμ καὶ τοὺς Λαβιεὶμ καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ
14 Καὶ τοὺς Χασμωνιείμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιείμ,
καὶ τοὺς Γαφθοριείμ. 15 Χαναὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, 16 Καὶ τὸν Χετταῖον
καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ τὸν
Γεργεσαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον
17 Καὶ τὸν Ἀσενναῖον καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν
Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθί. 18 Καὶ μετὰ τοῦτο
διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων· 19 Καὶ
ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως
ἐλθεῖν εἰς Γεραρὰ καὶ Γαζάν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδό-
μων καὶ Γομόῤῥας, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωὶμ ἕως Δασά.
20 Οὗτοι υἱοὶ Χὰμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ
γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν. 21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ
πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἕβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ
μείζονος. 22 Υἱοὶ Σήμ· Ἐλὰμ καὶ Ἀσσοὺρ καὶ
Ἀρφαξὰδ καὶ Λοὺδ καὶ Ἀρὰμ καὶ Καϊνᾶν. 23 Καὶ
υἱοὶ Ἀράμ· Οὒζ καὶ Οὒλ καὶ Γατὲρ καὶ Μοσόχ.
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, καὶ Καϊνᾶν
ἐγέννησε τὸν Σαλά, Σαλὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἕβερ.
25 Καὶ τῷ Ἕβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ
ἑνὶ Φαλέγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ
γῆ, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν. 26 Ἰεκτὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδὰδ καὶ Σαλὲθ καὶ τὸν Σαρμὼθ
καὶ Ἰαρὰχ 27 Καὶ Ὀδοῤῥὰ καὶ Αἰβὴλ καὶ Δεκλὰ
28 Καὶ Εὐὰλ καὶ Ἀβιμαὲλ καὶ Σαβὰ 29 Καὶ Οὐφεὶρ
καὶ Εὐειλὰ καὶ Ἰωβάβ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασσῆ ἕως
ἐλθεῖν εἰς Σαφηρὰ ὄρος ἀνατολῶν. 31 Οὗτοι υἱοὶ
Σὴμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν,
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν,
κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι
τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν, καὶ φωνὴ μία
πᾶσι. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ
ἀνατολῶν εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σενναὰρ καὶ κατῴκη-
σαν ἐκεῖ. 3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ
Δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς
πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον,

Filii Regma: Saba et Dadan. 8 Porro Chus
genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in
terra, 9 Et erat robustus venator coram
Domino. Ob hoc exivit proverbium: Quasi
Nemrod robustus venator coram Domino.
10 Fuit autem principium regni ejus Babylon,
et Arach, et Achad, et Chalanne, in terra
Sennaar. 11 De terra illa egressus est Assur,
et ædificavit Niniven, et plateas civitatis, et
Chale. 12 Resen quoque inter Niniven et
Chale: hæc est civitas magna. 13 At vero
Mesraim genuit Ludim, et Anamim, et Laabim
Nepthuim, 14 Et Phetrusim, et Chasluim: de
quibus egressi sunt Philistiim et Caphtorim.
15 Chanaan autem genuit Sidonem primo-
genitum suum, Hethæum, 16 Et Jebusæum,
et Amorrhæum, Gergesæum, 17 Hevæum, et
Aracæum: Sinæum, 18 Et Aradium, Sama-
ræum, et Amathæum: et post hæc disseminati
sunt populi Chananæorum. 19 Factique sunt
termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram
usque Gazam, donec ingrediaris Sodomam et
Gomorrham, et Adamam, et Seboim, usque
Lesa. 20 Hi sunt filii Cham in cognationibus,
et linguis, et generationibus, terrisque et gen-
tibus suis. 21 De Sem quoque nati sunt,
patre omnium filiorum Heber, fratre Japheth
majore. 22 Filii Sem: Ælam et Assur, et
Arphaxad, et Lud, et Aram. 23 Filii Aram:
Us, et Hul, et Gether, et Mes. 24 At vero
Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber.
25 Natique sunt Heber filii duo: nomen uni
Phaleg, eo quod in diebus ejus divisa sit terra:
et nomen fratris ejus Jectan. 26 Qui Jectan
genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, Jare,
27 Et Adurem, et Uzal, et Decla, 28 Et Ebal,
et Abimael, Saba, 29 Et Ophir, et Hevila, et
Jobab: omnes isti, filii Jectan. 30 Et facta
est habitatio eorum de Messa pergentibus us-
que Sephar montem orientalem. 31 Isti filii
Sem, secundum cognationes, et linguas, et
regiones, in gentibus suis. 32 Hæ familiæ
Noe juxta populos et nationes suas. Ab his
divisæ sunt gentes in terra post diluvium.

CAPUT XI.

1 Erat autem terra labii unius, et ser-
monum eorumdem. 2 Cumque proficisce-
rentur de oriente, invenerunt campum in
terra Sennaar, et habitaverunt in eo.
3 Dixitque alter ad proximum suum:
Venite, faciamus lateres, et coquamus eos
igni. Habueruntque lateres pro saxis,

וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר׃ 4 וַיֹּאמְרוּ
הָבָה ׀ נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם
וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר
וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת
לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־
יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃
7 הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר
לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ 8 וַיָּפֶץ
יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃ 9 עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃
פ 10 אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־
מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם
אַחַר הַמַּבּוּל׃ 11 וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס 12 וְאַרְפַּכְשַׁד חַי
חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח׃
13 וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס 14 וְשֶׁלַח חַי
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ 15 וַיְחִי־
שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
ס 16 וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פָּלֶג׃ 17 וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
18 וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
רְעוּ׃ 19 וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ
תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ ס 20 וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃ 21 וַיְחִי
רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
22 וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־נָחוֹר׃ 23 וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
ס 24 וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח׃ 25 וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־תֶּרַח תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
26 וַיְחִי־תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם

καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. 4 Καὶ εἶπαν
Δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ
ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν
ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσ-
ώπου πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν
τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. 6 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰδοὺ γένος ἓν
καὶ χεῖλος ἓν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι,
καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν
ἐπιθῶνται ποιεῖν. 7 Δεῦτε καὶ καταβάντες συγ-
χέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν
ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. 8 Καὶ διέσπειρεν
αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ
τὸν πύργον. 9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς
Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χείλη πάσης
τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 10 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Σήμ. Καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἐγέννησε
τὸν Ἀρφαξάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσ-
μόν. 11 Καὶ ἔζησε Σὴμ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Ἀρφαξὰδ ἔτη πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυ-
γατέρας, καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ ἑκα-
τὸν τριακονταπέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Καϊνᾶν ἔτη τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν
καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. Καὶ
ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ ἔτη
τριακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας, καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἔζησε Σαλὰ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ. 15 Καὶ
ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ τρια-
κόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ ἑκατὸν
τριακοντατέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.
17 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Φαλὲγ ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησε
Φαλὲγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν
Ῥαγαῦ. 19 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 20 Καὶ
ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ
ἐγέννησε τὸν Σερούχ. 21 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σεροὺχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε.
22 Καὶ ἔζησε Σεροὺχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ
ἐγέννησε τὸν Ναχώρ. 23 Καὶ ἔζησε Σεροὺχ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχὼρ ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 24 Καὶ
ἔζησε Ναχὼρ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομηκονταεννέα καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Θάῤῥα. 25 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ μετὰ τὸ γεννῆ-
σαι αὐτὸν τὸν Θάῤῥα ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 26 Καὶ ἔζησε
Θάῤῥα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ

et bitumen pro cæmento: 4 Et dixerunt:
Venite, faciamus nobis civitatem et turrim,
cujus culmen pertingat ad cœlum: et celebre-
mus nomen nostrum antequam dividamur in
universas terras. 5 Descendit autem Domi-
nus, ut videret civitatem et turrim, quam ædi-
ficabant filii Adam, 6 Et dixit: Ecce, unus est
populus, et unum labium omnibus: cœperunt-
que hoc facere, nec desistent a cogitationibus
suis, donec eas opere compleant. 7 Venite
igitur, descendamus, et confundamus ibi lin-
guam eorum, ut non audiat unusquisque vocem
proximi sui. 8 Atque ita divisit eos Dominus
ex illo loco in universas terras, et cessaverunt
ædificare civitatem. 9 Et idcirco vocatum
est nomen ejus Babel, quia ibi confusum est
labium universæ terræ: et inde dispersit eos
Dominus super faciem cunctarum regionum.
10 Hæ sunt generationes Sem: Sem erat
centum annorum quando genuit Arphaxad,
biennio post diluvium. 11 Vixitque Sem,
postquam genuit Arphaxad, quingentis annis:
et genuit filios et filias. 12 Porro Arphaxad
vixit triginta quinque annis, et genuit Sale.
13 Vixitque Arphaxad, postquam genuit Sale,
trecentis tribus annis: et genuit filios et filias.
14 Sale quoque vixit triginta annis, et genuit
Heber. 15 Vixitque Sale, postquam genuit
Heber, quadringentis tribus annis: et genuit
filios et filias. 16 Vixit autem Heber triginta
quatuor annis, et genuit Phaleg. 17 Et vixit
Heber, postquam genuit Phaleg, quadringentis
triginta annis: et genuit filios et filias.
18 Vixit quoque Phaleg triginta annis, et
genuit Reu. 19 Vixitque Phaleg, postquam
genuit Reu, ducentis novem annis: et genuit
filios et filias. 20 Vixit autem Reu triginta
duobus annis, et genuit Sarug. 21 Vixit quo-
que Reu, postquam genuit Sarug, ducentis
septem annis: et genuit filios et filias.
22 Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit
Nachor. 23 Vixitque Sarug, postquam genuit
Nachor, ducentis annis: et genuit filios et
filias. 24 Vixit autem Nachor viginti novem
annis, et genuit Thare. 25 Vixitque Nachor,
postquam genuit Thare, centum decem et no-
vem annis: et genuit filios et filias. 26 Vixit-
que Thare septuaginta annis, et genuit Abram,

אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן׃ 27 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת
תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר
וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ 28 וַיָּמָת
הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ
בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ 29 וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם
נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־
נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וַאֲבִי
יִסְכָּה׃ 30 וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ
וָלָד׃ 31 וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת
אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ
שָׁם׃ 32 וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

פ פ פ נ

פרשה יב׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַרְאֶךָּ׃ 2 וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ
וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ 3 וַאֲבָרְכָה
מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל
מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ 4 וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם
בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ
מֵחָרָן׃ 5 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר
רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ
לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃
6 וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד
אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ 7 וַיֵּרָא
יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה
אֵלָיו׃ 8 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־
אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם
וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃
9 וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ פ
10 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם
מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃
11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר
אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה
יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ 12 וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ
הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי
וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ 13 אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן
יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃

καὶ τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀῤῥάν. 27 Αὗται δὲ αἱ
γενέσεις Θάῤῥα· Θάῤῥα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ
τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀῤῥάν, καὶ Ἀῤῥὰν ἐγέννησε τὸν
Λώτ. 28 Καὶ ἀπέθανεν Ἀῤῥὰν ἐνώπιον Θάῤῥα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
Χαλδαίων. 29 Καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ Ναχὼρ ἑαυ-
τοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ Σάρα, καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχὼρ Μελχά, θυγάτηρ Ἀῤῥάν,
καὶ πατὴρ Μελχὰ καὶ πατὴρ Ἰεσχά. 30 Καὶ ἦν Σάρα
στεῖρα καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. 31 Καὶ ἔλαβε Θάῤῥα
τὸν Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν Ἀῤῥάν, υἱὸν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ,
γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς
γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον ἕως Χαῤῥάν, καὶ κατῴ-
κησεν ἐκεῖ. 32 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Θάῤῥα ἐν γῇ Χαῤῥὰν διακόσια πέντε ἔτη. Καὶ
ἀπέθανε Θάῤῥα ἐν Χαῤῥάν.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ Ἔξελθε ἐκ τῆς
γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι
δείξω. 2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλο-
γήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλο-
γημένος· 3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε,
καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλο-
γηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ
ἐπορεύθη Ἄβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος,
καὶ ᾤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ· Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν
ἑβδομηκονταπέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤῥάν. 5 Καὶ
ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν
Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἣν
ἐκτήσαντο ἐκ Χαῤῥάν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς
γῆν Χαναάν. 6 Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς
τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρῦν
τὴν ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν
γῆν. 7 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ
ὀφθέντι αὐτῷ. 8 Καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος
κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
αὐτοῦ ἐν Βαιθὴλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαὶ κατὰ
ἀνατολάς· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.
9 Καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευ-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι
ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἐγέ-
νετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπ-
τον, εἶπεν Ἄβραμ Σάρᾳ τῇ γυναικὶ Γινώσκω ἐγὼ
ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ· 12 Ἔσται οὖν ὡς ἂν
ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐσ-
τὶν αὕτη, καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.
13 Εἰπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμί, ὅπως ἂν εὖ μοι
γένηται διὰ σὲ καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ.

et Nachor, et Aran. 27 Hæ sunt autem gene-
rationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor,
et Aran. Porro Aran genuit Lot. 28 Mor-
tuusque est Aran ante Thare patrem suum,
in terra nativitatis suæ, in Ur Chaldæorum.
29 Duxerunt autem Abram et Nachor uxores:
nomen uxoris Abram, Sarai: et nomen uxoris
Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, et
patris Ieschæ. 30 Erat autem Sarai sterilis,
nec habebat liberos. 31 Tulit itaque Thare
Abram filium suum, et Lot filium Aran, filium
filii sui, et Sarai nurum suam, uxorem Abram
filii sui, et eduxit eos de Ur Chaldæorum, ut
irent in terram Chanaan: veneruntque usque
Haran, et habitaverunt ibi. 32 Et facti sunt
dies Thare ducentorum quinque annorum, et
mortuus est in Haran.

CAPUT XII.

1 Dixit autem Dominus ad Abram: Egre-
dere de terra tua, et de cognatione tua, et de
domo patris tui, et veni in terram quam mon-
strabo tibi. 2 Faciamque te in gentem mag-
nam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen
tuum, erisque benedictus. 3 Benedicam bene-
dicentibus tibi, et maledicam maledicentibus
tibi, atque IN TE benedicentur universæ cog-
nationes terræ. 4 Egressus est itaque Abram
sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo
Lot: septuaginta quinque annorum erat Abram
cum egrederetur de Haran. 5 Tulitque Sarai
uxorem suam, et Lot filium fratris sui, uni-
versamque substantiam quam possederant, et
animas quas fecerant in Haran: et egressi sunt
ut irent in terram Chanaan. Cumque venis-
sent in eam, 6 Pertransivit Abram terram
usque ad locum Sichem, usque ad convallem
illustrem: Chananæus autem tunc erat in
terra. 7 Apparuit autem Dominus Abram,
et dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc.
Qui ædificavit ibi altare Domino, qui apparu-
erat ei. 8 Et inde transgrediens ad montem,
qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi
tabernaculum suum, ab occidente habens Beth-
el, et ab oriente Hai: ædificavit quoque ibi
altare Domino, et invocavit nomen ejus.
9 Perrexitque Abram vadens, et ultra pro-
grediens ad meridiem. 10 Facta est autem
fames in terra: descenditque Abram in
Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prævalu-
erat enim fames in terra. 11 Cumque prope
esset ut ingrederetur Ægptum, dixit Sarai
uxori suæ: Novi quod pulchra sis mulier:
12 Et quod cum viderint te Ægyptii, dic-
turi sunt: Uxor ipsius est: et interficient
me, et te reservabunt. 13 Dic ergo, obse-
cro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi
propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui.

14 וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרָיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים
אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃ 15 וַיִּרְאוּ
אֹתָהּ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה
וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ 16 וּלְאַבְרָם
הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ 17 וַיְנַגַּע
יְהוָה ׀ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ
עַל־דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ 18 וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה
לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ 19 לָמָה
אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ 20 וַיְצַו עָלָיו
פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃

פרשה יג׃

1 וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ 2 וְאַבְרָם
כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ 3 וַיֵּלֶךְ
לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין
בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ 4 אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם
בְּשֵׁם יְהוָה׃ 5 וְגַם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם
הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ 6 וְלֹא־נָשָׂא
אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם
רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ 7 וַיְהִי־רִיב
בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ 8 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי
וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי־אֲנָשִׁים
אַחִים אֲנָחְנוּ׃ 9 הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ
הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם־
הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ 10 וַיִּשָּׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה
לִפְנֵי ׀ שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה
כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃
11 וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֵת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע
לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃
12 אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב
בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם׃ 13 וְאַנְשֵׁי
סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃
14 וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד־לוֹט
מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃

14 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον,
ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὅτι καλὴ
ἦν σφόδρα· 15 Καὶ ἴδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ
καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον
αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. 16 Καὶ τῷ Ἄβραμ εὖ
ἐχρήσαντο δι' αὐτήν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα
καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ
ἡμίονοι και κάμηλοι. 17 Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν
Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἄβραμ.
18 Καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἄβραμ εἶπεν Τί τοῦτο
ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σού
ἐστιν; 19 Ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν; καὶ
ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ γυναῖκα. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ
γυνή σου ἔναντί σου, λαβὼν ἀπότρεχε. 20 Καὶ
ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἄβραμ συμπρο-
πέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα
ὅσα ἦν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ἈΝΕΒΗ δὲ Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λὼτ μετ'
αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Ἄβραμ δὲ ἦν πλούσιος
σφόδρα κτήνεσι καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. 3 Καὶ
ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθήλ,
ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον,
ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί, 4 Εἰς τὸν
τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν·
καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἄβραμ ἦν
πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί. 6 Καὶ οὐκ ἐχώρει
αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα
αὐτῶν πολλά· καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοι-
κεῖν ἅμα. 7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν
ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ καὶ ἀνὰ μέσον
τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ δὲ Χανα-
ναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.
8 Εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λὼτ Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων
μοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σοῦ, ὅτι ἄνθρωποι
ἀδελφοί ἐσμεν ἡμεῖς. 9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναν-
τίον σού ἐστι; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. Εἰ σὺ εἰς
ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιά· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά, ἐγὼ εἰς
ἀριστερά. 10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,
ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν
Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορῥα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ
καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.
11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περίχω-
ρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν·
καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
12 Ἄβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ
κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν Σοδόμοις. 13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις
πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.
14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ μετὰ τὸ διαχωρισ-
θῆναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σου καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ
πρὸς βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν·

14 Cum itaque ingressus esset Abram Ægyp-
tum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset
pulchra nimis. 15 Et nuntiaverunt principes
Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum:
et sublata est mulier in domum Pharaonis.
16 Abram vero bene usi sunt propter illam:
fueruntque ei oves et boves, et asini, et servi
et famulæ, et asinæ et cameli. 17 Flagellavit
autem Dominus Pharaonem plagis maximis,
et domum ejus, propter Sarai uxorem Abram.
18 Vocavitque Pharao Abram, et dixit ei:
Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non
indicasti quod uxor tua esset? 19 Quam ob
causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem
eam mihi in uxorem? Nunc igitur ecce con-
jux tua: accipe eam, et vade. 20 Præcepit-
que Pharao super Abram viris: et deduxerunt
eum, et uxorem illius, et omnia quæ habebat.

CAPUT XIII.

1 ASCENDIT ergo Abram de Ægypto, ipse
et uxor ejus, et omnia quæ habebat, et Lot
cum eo, ad australem plagam. 2 Erat autem
dives valde in possessione auri et argenti.
3 Reversusque est per iter, quo venerat, a
meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius
fixerat tabernaculum inter Bethel et Hai:
4 In loco altaris quod fecerat prius, et invo-
cavit ibi nomen Domini. 5 Sed et Lot qui
erat cum Abram, fuerunt greges ovium, et
armenta, et tabernacula. 6 Nec poterat eos
capere terra, ut habitarent simul: erat quippe
substantia eorum multa, et nequibant habi-
tare communiter. 7 Unde et facta est rixa
inter pastores gregum Abram et Lot. Eo
autem tempore Chananæus et Pherezæus ha-
bitabant in terra illa. 8 Dixit ergo Abram
ad Lot: Ne, quæso, sit jurgium inter me et
te, et inter pastores meos et pastores tuos:
fratres enim sumus. 9 Ecce universa terra
coram te est: recede a me, obsecro: si ad
sinistram ieris, ego dexteram tenebo; si tu
dexteram elegeris, ego ad sinistram pergam.
10 Elevatis itaque Lot oculis, vidit omnem
circa regionem Jordanis, quæ universa irriga-
batur antequam subverteret Dominus Sodo-
mam et Gomorrham, sicut paradisus Domini,
et sicut Ægyptus venientibus in Segor.
11 Elegitque sibi Lot regionem circa Jor-
danem, et recessit ab oriente: divisique sunt
alterutrum a fratre suo. 12 Abram habitavit
in terra Chanaan: Lot vero moratus est in op-
pidis, quæ erant circa Jordanem, et habitavit
in Sodomis. 13 Homines autem Sodomitæ
pessimi erant, et peccatores coram Domino
nimis. 14 Dixitque Dominus ad Abram,
postquam divisus est ab eo Lot: Leva oculos
tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aqui-
lonem et meridiem, ad orientem et occidentem.

15 כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְךָ
אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ 16 וְשַׂמְתִּי
אֶת־זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ אִם־יוּכַל
אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם זַרְעֲךָ
יִמָּנֶה׃ 17 קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ
וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 18 וַיֶּאֱהַל אַבְרָם
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ

פרשה יד׃

1 וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ
מֶלֶךְ אֶלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל
מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ 2 עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בֶּרַע
מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב ׀
מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ
בֶּלַע הִיא־צֹעַר׃ 3 כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק
הַשִּׂדִּים הוּא יָם הַמֶּלַח׃ 4 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָרָדוּ׃ 5 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא
כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־
רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם
וְאֵת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ 6 וְאֶת־הַחֹרִי
בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־
הַמִּדְבָּר׃ 7 וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט
הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם
אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ 8 וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ
צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא־צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם
מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ 9 אֵת כְּדָרְלָעֹמֶר
מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל
מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר אַרְבָּעָה
מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ 10 וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים
בֶּאֱרֹת בֶּאֱרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה
וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הֶרָה נָּסוּ׃ 11 וַיִּקְחוּ
אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם
וַיֵּלֵכוּ׃ 12 וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־
אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ 13 וַיָּבֹא
הַפָּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן
בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי
עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם׃ 14 וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו
יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ 15 וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם ׀ לַיְלָה
הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם עַד־חוֹבָה אֲשֶׁר
מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ 16 וַיָּשֶׁב אֵת כָּל־הָרְכֻשׁ

15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐ-
τὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος. 16 Καὶ
ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ
δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ
σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. 17 Ἀναστὰς διόδευ-
σον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ
πλάτος· ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου
εἰς τὸν αἰῶνα. 18 Καὶ ἀποσκηνώσας Ἄβραμ ἐλθὼν
κατῴκησε παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν
Χεβρώμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφὰλ
βασιλέως Σενναὰρ καὶ Ἀριὼχ βασιλέως Ἑλλασὰρ,
Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἐλὰμ καὶ Θαργὰλ βασιλεὺς
ἐθνῶν 2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως
Σοδόμων καὶ μετὰ Βαρσὰ βασιλέως Γομόῤῥας καὶ
μετὰ Σενναὰρ βασιλέως Ἀδαμὰ καὶ μετὰ Συμοβὸρ
βασιλέως Σεβωεὶμ καὶ βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ
Σηγώρ. 3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φά-
ραγγα τὴν ἁλυκήν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.
4 Δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομόρ,
τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν. 5 Ἐν δὲ τῷ
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ
βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας
τοὺς ἐν Ἀσταρὼθ καὶ Καρναΐν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ
ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀμμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ
πόλει, 6 Καὶ τοὺς Χοῤῥαίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι
Σηεὶρ ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἥ ἐστιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ. 7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν
τῆς κρίσεως, αὕτη ἐστὶ Κάδης, καὶ κατέκοψαν πάν-
τας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλὴκ καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. 8 Ἐξῆλθε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας καὶ βα-
σιλεὺς Ἀδαμὰ καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ καὶ βασιλεὺς
Βαλάκ, αὕτη ἐστὶ Σηγώρ, καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς
εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἁλυκῇ 9 Πρὸς Χοδολ-
λογομὸρ βασιλέα Ἐλὰμ καὶ Θαργὰλ βασιλέα ἐθνῶν
καὶ Ἀμαρφὰλ βασιλέα Σενναὰρ καὶ Ἀριὼχ βασιλέα
Ἑλλασάρ, οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε.
10 Ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ φρέατα ἀσφάλτου. Ἔφυγε
δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας, καὶ
ἐνέπεσαν ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν
ἔφυγον. 11 Ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν
Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας καὶ πάντα τὰ βρώματα
αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον. 12 Ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἄβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν
αὐτοῦ, καὶ ἀπῴχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδό-
μοις. 13 Παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις
ἀπήγγειλεν Ἄβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατῴκει
παρὰ τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ Ἀμοῤῥαίου τοῦ ἀδελφοῦ
Ἐσχὼλ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐνάν, οἳ ἦσαν συνωμόται
τοῦ Ἄβραμ. 14 Ἀκούσας δὲ Ἄβραμ ὅτι ᾐχμα-
λώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς
ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. 15 Καὶ
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν
αὐτοὺς ἕως Χοβά, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ.
16 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων·

15 Omnem terram, quam conspicis, tibi dabo
et semini tuo usque in sempiternum. 16 Fa-
ciamque semen tuum sicut pulverem terræ: si
quis potest hominum numerare pulverem ter-
ræ, semen quoque tuum numerare poterit.
17 Surge, et perambula terram in longitudine,
et in latitudine sua: quia tibi daturus sum
eam. 18 Movens igitur tabernaculum suum
Abram, venit et habitavit juxta convallem
Mambre, quæ est in Hebron: ædificavitque
ibi altare Domino.

CAPUT XIV.

1 Factum est autem in illo tempore, ut
Amraphel rex Sennaar, et Arioch rex Ponti,
et Chodorlahomor rex Elamitarum, et Thadal
rex Gentium, 2 Inirent bellum contra Bara
regem Sodomorum, et contra Bersa regem
Gomorrhæ, et contra Sennaab regem Adamæ,
et contra Semeber regem Seboim, contraque
regem Balæ, ipsa est Segor. 3 Omnes hi
convenerunt in vallem Silvestrem, quæ nunc
est mare salis. 4 Duodecim enim annis ser-
vierant Chodorlahomor, et tertiodecimo anno
recesserunt ab eo. 5 Igitur quartodecimo
anno venit Chodorlahomor, et reges qui erant
cum eo: percusseruntque Raphaim in Asta-
rothcarnaim, et Zuzim cum eis, et Emim in
Save Cariathaim, 6 Et Chorræos in montibus
Seir, usque ad campestria Pharan, quæ est in
solitudine. 7 Reversique sunt, et venerunt
ad fontem Misphat, ipsa est Cades: et per-
cusserunt omnem regionem Amalecitarum, et
Amorrhæum qui habitabat in Asasonthamar.
8 Et egressi sunt rex Sodomorum, et rex
Gomorrhæ, rexque Adamæ, et rex Seboim,
necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et di-
rexerunt aciem contra eos in valle Silvestri:
9 Scilicet adversus Chodorlahomor regem
Elamitarum, et Thadal regem Gentium, et
Amraphel regem Sennaar, et Arioch regem
Ponti: quatuor reges adversus quinque.
10 Vallis autem Silvestris habebat puteos
multos bituminis. Itaque rex Sodomorum,
et Gomorrhæ, terga verterunt, cecideruntque
ibi: et qui remanserant, fugerunt ad montem.
11 Tulerunt autem omnem substantiam Sodo-
morum et Gomorrhæ, et universa quæ ad
cibum pertinent, et abierunt: 12 Necnon et
Lot et substantiam ejus, filium fratris Abram,
qui habitabat in Sodomis. 13 Et ecce unus
qui evaserat, nuntiavit Abram Hebræo, qui
habitabat in convalle Mambre Amorrhæi,
fratris Escol, et fratris Aner: hi enim pe-
pigerant fœdus cum Abram. 14 Quod cum
audisset Abram, captum videlicet Lot fra-
trem suum, numeravit expeditos vernaculos
suos trecentos decem et octo: et persecutus
est usque Dan. 15 Et divisis sociis, irruit
super eos nocte: percussitque eos, et perse-
cutus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam
Damasci. 16 Reduxitque omnem substantiam,

וְגַם֩ אֶת־ל֨וֹט אָחִ֤יו וּרְכֻשׁוֹ֙ הֵשִׁ֔יב וְגַ֥ם
אֶת־הַנָּשִׁ֖ים וְאֶת־הָעָֽם׃ 17 וַיֵּצֵ֣א מֶֽלֶךְ־
סְדֹם֮ לִקְרָאתוֹ֒ אַחֲרֵ֣י שׁוּב֗וֹ מֵֽהַכּוֹת֙ אֶת־
כְּדָרְלָעֹ֔מֶר וְאֶת־הַמְּלָכִ֖ים אֲשֶׁ֣ר אִתּ֑וֹ אֶל־
עֵ֣מֶק שָׁוֵ֔ה ה֖וּא עֵ֥מֶק הַמֶּֽלֶךְ׃ 18 וּמַלְכִּי־
צֶ֙דֶק֙ מֶ֣לֶךְ שָׁלֵ֔ם הוֹצִ֖יא לֶ֣חֶם וָיָ֑יִן וְה֥וּא
כֹהֵ֖ן לְאֵ֥ל עֶלְיֽוֹן׃ 19 וַֽיְבָרְכֵ֖הוּ וַיֹּאמַ֑ר
בָּר֤וּךְ אַבְרָם֙ לְאֵ֣ל עֶלְי֔וֹן קֹנֵ֖ה שָׁמַ֥יִם
וָאָֽרֶץ׃ 20 וּבָרוּךְ֙ אֵ֣ל עֶלְי֔וֹן אֲשֶׁר־מִגֵּ֥ן
צָרֶ֖יךָ בְּיָדֶ֑ךָ וַיִּתֶּן־ל֥וֹ מַעֲשֵׂ֖ר מִכֹּֽל׃
21 וַיֹּ֥אמֶר מֶֽלֶךְ־סְדֹ֖ם אֶל־אַבְרָ֑ם תֶּן־לִ֣י
הַנֶּ֔פֶשׁ וְהָרְכֻ֖שׁ קַֽח־לָֽךְ׃ 22 וַיֹּ֥אמֶר אַבְרָ֖ם
אֶל־מֶ֣לֶךְ סְדֹ֑ם הֲרִמֹ֨תִי יָדִ֤י אֶל־יְהוָה֙ אֵ֣ל
עֶלְי֔וֹן קֹנֵ֖ה שָׁמַ֥יִם וָאָֽרֶץ׃ 23 אִם־מִחוּט֙
וְעַ֣ד שְׂרֽוֹךְ־נַ֔עַל וְאִם־אֶקַּ֖ח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָ֑ךְ
וְלֹ֣א תֹאמַ֔ר אֲנִ֖י הֶעֱשַׁ֥רְתִּי אֶת־אַבְרָֽם׃
24 בִּלְעָדַ֗י רַ֚ק אֲשֶׁ֣ר אָכְל֣וּ הַנְּעָרִ֔ים וְחֵ֙לֶק֙
הָֽאֲנָשִׁ֔ים אֲשֶׁ֥ר הָלְכ֖וּ אִתִּ֑י עָנֵר֙ אֶשְׁכֹּ֣ל
וּמַמְרֵ֔א הֵ֖ם יִקְח֥וּ חֶלְקָֽם׃ ס

פרשה טו׃

1 אַחַ֣ר ׀ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֗לֶּה הָיָ֤ה דְבַר־יְהוָה֙
אֶל־אַבְרָ֔ם בַּֽמַּחֲזֶ֖ה לֵאמֹ֑ר אַל־תִּירָ֣א אַבְרָ֗ם
אָנֹכִי֙ מָגֵ֣ן לָ֔ךְ שְׂכָרְךָ֖ הַרְבֵּ֥ה מְאֹֽד׃ 2 וַיֹּ֣אמֶר
אַבְרָ֗ם אֲדֹנָ֤י יֱהוִה֙ מַה־תִּתֶּן־לִ֔י וְאָנֹכִ֖י הוֹלֵ֣ךְ
עֲרִירִ֑י וּבֶן־מֶ֣שֶׁק בֵּיתִ֔י ה֖וּא דַּמֶּ֥שֶׂק אֱלִיעֶֽזֶר׃
3 וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָ֔ם הֵ֣ן לִ֔י לֹ֥א נָתַ֖תָּה זָ֑רַע
וְהִנֵּ֥ה בֶן־בֵּיתִ֖י יוֹרֵ֥שׁ אֹתִֽי׃ 4 וְהִנֵּ֨ה דְבַר־
יְהוָ֤ה אֵלָיו֙ לֵאמֹ֔ר לֹ֥א יִֽירָשְׁךָ֖ זֶ֑ה כִּי־אִם֙
אֲשֶׁ֣ר יֵצֵ֣א מִמֵּעֶ֔יךָ ה֖וּא יִֽירָשֶֽׁךָ׃ 5 וַיּוֹצֵ֨א
אֹת֜וֹ הַח֗וּצָה וַיֹּ֙אמֶר֙ הַבֶּט־נָ֣א הַשָּׁמַ֔יְמָה
וּסְפֹר֙ הַכּ֣וֹכָבִ֔ים אִם־תּוּכַ֖ל לִסְפֹּ֣ר אֹתָ֑ם
וַיֹּ֣אמֶר ל֔וֹ כֹּ֥ה יִהְיֶ֖ה זַרְעֶֽךָ׃ 6 וְהֶאֱמִ֖ן
בַּֽיהוָ֑ה וַיַּחְשְׁבֶ֥הָ לּ֖וֹ צְדָקָֽה׃ 7 וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֑יו
אֲנִ֣י יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר הוֹצֵאתִ֙יךָ֙ מֵא֣וּר כַּשְׂדִּ֔ים
לָ֧תֶת לְךָ֛ אֶת־הָאָ֥רֶץ הַזֹּ֖את לְרִשְׁתָּֽהּ׃
8 וַיֹּאמַ֑ר אֲדֹנָ֣י יֱהוִ֔ה בַּמָּ֥ה אֵדַ֖ע כִּ֥י
אִֽירָשֶֽׁנָּה׃ 9 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו קְחָ֥ה לִי֙ עֶגְלָ֣ה
מְשֻׁלֶּ֔שֶׁת וְעֵ֥ז מְשֻׁלֶּ֖שֶׁת וְאַ֣יִל מְשֻׁלָּ֑שׁ וְתֹ֖ר
וְגוֹזָֽל׃ 10 וַיִּֽקַּֽח־ל֣וֹ אֶת־כָּל־אֵ֔לֶּה וַיְבַתֵּ֤ר
אֹתָם֙ בַּתָּ֔וֶךְ וַיִּתֵּ֥ן אִישׁ־בִּתְר֖וֹ לִקְרַ֣את רֵעֵ֑הוּ
וְאֶת־הַצִּפֹּ֖ר לֹ֥א בָתָֽר׃ 11 וַיֵּ֥רֶד הָעַ֖יִט עַל־
הַפְּגָרִ֑ים וַיַּשֵּׁ֥ב אֹתָ֖ם אַבְרָֽם׃ 12 וַיְהִ֤י
הַשֶּׁ֙מֶשׁ֙ לָב֔וֹא וְתַרְדֵּמָ֖ה נָפְלָ֣ה עַל־אַבְרָ֑ם
וְהִנֵּ֧ה אֵימָ֛ה חֲשֵׁכָ֥ה גְדֹלָ֖ה נֹפֶ֥לֶת עָלָֽיו׃

καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν
λαόν. 17 *Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συν-*
άντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
κοπῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν τὸ
πεδίον τῶν βασιλέων. 18 *Καὶ Μελχισεδὲκ βασι-*
λεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ
ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. 19 *Καὶ εὐλόγησε*
τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
20 *Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε*
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. Καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ Ἄβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. 21 *Εἶπε δὲ*
βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἄβραμ Δός μοι τοὺς ἄν-
δρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῷ. 22 *Εἶπε δὲ*
Ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων Ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, ὃς
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 23 *Εἰ ἀπὸ σπαρ-*
τίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ
πάντων τῶν σῶν· ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα
τὸν Ἄβραμ. 24 *Πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ*
τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ'
ἐμοῦ, Ἐσχὼλ, Αὐνάν, Μαμβρῆ· οὗτοι λήψονται
μερίδα.

ΚΕΦ. ιέ.

1 ΜΕΤΑ *δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα*
Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁράματι λέγων Μὴ φοβοῦ,
Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς
ἔσται σφόδρα. 2 *Λέγει δὲ Ἄβραμ Δέσποτα Κύριε,*
τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς
Μασὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.
3 *Καὶ εἶπεν Ἄβραμ Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα,*
ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. 4 *Καὶ εὐθὺς*
φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Οὐ κλη-
ρονομήσει σε οὗτος· ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ,
οὗτος κληρονομήσει σε. 5 *Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω*
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι
αὐτούς. Καὶ εἶπεν Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.
6 *Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη*
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν Ἐγὼ*
ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε
δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. 8 *Εἶπε*
δὲ Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονο-
μήσω αὐτήν; 9 *Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβε μοι δάμαλιν*
τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετί-
ζοντα καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν. 10 *Ἔλαβε δὲ αὐ-*
τῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.
11 *Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχο-*
τομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ.
12 *Περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ.*
καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ·

et Lot fratrem suum cum substantia illius,
mulieres quoque et populum. 17 Egressus
est autem rex Sodomorum in occursum ejus,
postquam reversus est a cæde Chodorlahomor,
et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ
est vallis regis. 18 At vero Melchisedech rex
Salem, proferens panem et vinum, erat enim
sacerdos Dei altissimi, 19 Benedixit ei, et ait:
Benedictus Abram Deo excelso, qui creavit
cælum et terram: 20 Et benedictus Deus
excelsus, quo protegente, hostes in manibus
tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus.
21 Dixit autem rex Sodomorum ad Abram:
Da mihi animas, cætera tolle tibi. 22 Qui
respondit ei: Levo manum meam ad Dominum
Deum excelsum, possessorem cæli et
terræ, 23 Quod a filo subtegminis usque ad
corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus
quæ tua sunt, ne dicas: Ego ditavi Abram:
24 Exceptis his, quæ comederunt juvenes, et
partibus virorum, qui venerunt mecum, Aner,
Escol, et Mambre: isti accipient partes suas.

CAPUT XV.

1 HIS itaque transactis, factus est sermo
Domini ad Abram per visionem, dicens: Noli
timere, Abram; ego protector tuus sum, et
merces tua magna nimis. 2 Dixitque Abram:
Domine Deus, quid dabis mihi? ego vadam
absque liberis: et filius procuratoris domus
meæ iste Damascus Eliezer. 3 Addiditque
Abram: Mihi autem non dedisti semen: et
ecce vernaculus meus, heres meus erit. 4 Statimque
sermo Domini factus est ad eum,
dicens: Non erit hic heres tuus; sed qui
egredietur de utero tuo, ipsum habebis heredem.
5 Eduxitque eum foras, et ait illi:
Suspice cælum, et numera stellas, si potes.
Et dixit ei: Sic erit semen tuum. 6 Credidit
Abram Deo, et reputatum est illi ad justitiam.
7 Dixitque ad eum: Ego Dominus qui eduxi
te de Ur Chaldæorum, ut darem tibi terram
istam, et possideres eam. 8 At ille ait: Domine
Deus, unde scire possum, quod possessurus
sim eam? 9 Et respondens Dominus: Sume,
inquit, mihi vaccam triennem, et capram trimam,
et arietem annorum trium, turturem quoque
et columbam. 10 Qui tollens universa
hæc, divisit ea per medium, et utrasque partes
contra se altrinsecus posuit: aves autem non
divisit. 11 Descenderuntque volucres super
cadavera, et abigebat eas Abram. 12 Cumque
sol occumberet, sopor irruit super Abram, et
horror magnus et tenebrosus invasit eum.

13 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר ׀ יִהְיֶה
זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ 14 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ
גָּדוֹל׃ 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ 16 וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־
הֵנָּה׃ 17 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה
וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר
בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת
יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר
הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ 19 אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי
וְאֵת הַקַּדְמֹנִי׃ 20 וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי
וְאֶת־הָרְפָאִים׃ 21 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי׃ ס

פרשה טז׃

1 וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ
שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃ 2 וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה
מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה
מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃ 3 וַתִּקַּח
שָׂרַי ׀ אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ 4 וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא
כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ 5 וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי
שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל
בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ 6 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־
לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח
מִפָּנֶיהָ׃ 7 וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין
הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃
8 וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי־מִזֶּה בָאת
וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי
אָנֹכִי בֹּרַחַת׃ 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה
שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃
10 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה
אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 11 וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־
עָנְיֵךְ׃ 12 וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל
וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃

13 Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς Ἄβραμ Γινώσκων γνώσῃ ὅτι
πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ
δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.
14 Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα
ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.
15 Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ.
16 Τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε· οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ
ἁμαρτίαι τῶν Ἀμοῤῥαίων ἕως τοῦ νῦν.
17 Ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμάς, φλὸξ ἐγένετο· καὶ
ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός,
αἳ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ
διαθήκην λέγων Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν
ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου·
19 Τοὺς Κεναίους
καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους
20 Καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ῥαφαεὶν
21 Καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους καὶ τοὺς Χαναναίους
καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς
Ἰεβουσαίους.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἦν
δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ᾗ ὄνομα Ἄγαρ.
2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ Ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος
τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην
μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ
Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.
3 Καὶ λαβοῦσα Σάρα
ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς
παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἄβραμ ἐν
γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς
αὐτῷ γυναῖκα.
4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ καὶ
συνέλαβε· καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.
5 Εἶπε δὲ Σάρα
πρὸς Ἄβραμ Ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν
παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου· ἰδοῦσα δὲ ὅτι
ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθην ἐναντίον αὐτῆς. Κρίναι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.
6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ
πρὸς Σάραν Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσί σου·
χρῶ αὐτῇ ὡς ἄν σοι ἀρεστὸν ᾖ. Καὶ ἐκάκωσεν
αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.
7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἄγαρ παιδίσκη
Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν
Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.
9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτῆς.
10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος
Κυρίου Πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ
οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.
11 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ
ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῇ ταπεινώσει σου.
12 Οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπὶ πάντας καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν, καὶ κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.

13 Dictumque est ad eum: Scito prænoscens
quod peregrinum futurum sit semen tuum in
terra non sua, et subjicient eos servituti, et
affligent quadringentis annis.
14 Verumtamen
gentem, cui servituri sunt, ego judicabo: et
post hæc egredientur cum magna substantia.
15 Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona.
16 Generatione autem
quarta revertentur huc: necdum enim completæ sunt iniquitates Amorrhæorum usque
ad præsens tempus.
17 Cum ergo occubuisset
sol, facta est caligo tenebrosa, et apparuit clibanus fumans, et lampas ignis transiens inter
divisiones illas.
18 In illo die pepigit Dominus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo
dabo terram hanc a fluvio Ægypti usque ad
fluvium magnum Euphraten,
19 Cinæos, et
Cenezæos, Cedmonæos,
20 Et Hethæos, et
Pheresæos, Raphaim quoque,
21 Et Amorrhæos, et Chananæos, et Gergesæos, et Jebusæos.

CAPUT XVI.

1 Igitur Sarai, uxor Abram, non genuerat
liberos: sed habens ancillam ægyptiam nomine Agar,
2 Dixit marito suo: Ecce, conclusit me Dominus, ne parerem: ingredere ad
ancillam meam, si forte saltem ex illa suscipiam filios. Cumque ille acquiesceret deprecanti,
3 Tulit Agar ægyptiam ancillam suam,
post annos decem quam habitare cœperant in
terra Chanaan: et dedit eam viro suo uxorem.
4 Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse
se videns, despexit dominam suam.
5 Dixitque Sarai ad Abram: Inique agis contra me:
ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ
videns quod conceperit, despectui me habet:
judicet Dominus inter me et te.
6 Cui respondens Abram: Ecce, ait, ancilla tua in
manu tua est, utere ea ut libet. Affligente
igitur eam Sarai, fugam iniit.
7 Cumque invenisset eam angelus Domini juxta fontem
aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto,
8 Dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, unde
venis? et quo vadis? Quæ respondit: A facie
Sarai dominæ meæ ego fugio.
9 Dixitque ei
angelus Domini: Revertere ad dominam tuam,
et humiliare sub manu illius.
10 Et rursum:
Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum,
et non numerabitur præ multitudine.
11 Ac
deinceps: Ecce, ait, concepisti, et paries filium: vocabisque nomen ejus Ismaël, eo quod
audierit Dominus afflictionem tuam.
12 Hic
erit ferus homo, manus ejus contra omnes, et
manus omnium contra eum: et e regione
universorum fratrum suorum figet tabernacula.

13 וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה
אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי
אַחֲרֵי רֹאִי׃ 14 עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר
לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃ 15 וַתֵּלֶד
הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֶׁם־בְּנוֹ
אֲשֶׁר־יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ 16 וְאַבְרָם בֶּן־
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־
יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃ ס

פרשה יז:

1 וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע
שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃
2 וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ
בִּמְאֹד מְאֹד׃ 3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר
אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ 4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי
אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃ 5 וְלֹא־יִקָּרֵא
עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ 6 וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ
בִּמְאֹד מְאֹד וּנְתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ
יֵצֵאוּ׃ 7 וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃
8 וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת ׀ אֶרֶץ
מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה
וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃ 10 זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 11 וּנְמַלְתֶּם
אֵת בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ 12 וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל
לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־
כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃
13 הִמּוֹל ׀ יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ
וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם׃
14 וְעָרֵל ׀ זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ
אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר׃ ס 15 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא
אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃ 16 וּבֵרַכְתִּי
אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ
וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
17 וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר
בְּלִבּוֹ הַלְּבֶן מֵאָה־שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה

13 *Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος*
πρὸς αὐτήν Σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιδὼν με· ὅτι εἶπε Καὶ
γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι. 14 *Ἕνεκεν τούτου*
ἐκάλεσε τὸ φρέαρ φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ
μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ. 15 *Καὶ ἔτεκεν*
Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν Ἄβραμ τὸ
ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσ-
μαήλ. 16 *Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταὲξ ἡνίκα*
ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. ιζ´.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ *δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα,*
καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου
ἄμεμπτος· 2 *Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ*
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε
σφόδρα. 3 *Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-*
τοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων, 4 *Καὶ ἐγὼ*
ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλή-
θους ἐθνῶν. 5 *Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά*
σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. 6 *Καὶ αὐξανῶ*
σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασι-
λεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. 7 *Καὶ στήσω τὴν δια-*
θήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς
διαθήκην αἰώνιον εἶναι σοῦ Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός
σου μετὰ σέ. 8 *Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου*
μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν
Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς Θεόν. 9 *Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ Σὺ δὲ*
τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 10 *Καὶ αὕτη ἡ*
διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.
11 *Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας*
ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. 12 *Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν*
περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν· καὶ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παν-
τὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός
σου, 13 *Περιτομῇ περιτμηθήσεται, ὁ οἰκογενὴς τῆς*
οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος. Καὶ ἔσται ἡ δια-
θήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.
14 *Καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην, ὃς οὐ περιτμηθήσεται*
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γέ-
νους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.
15 *Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ Σάρα ἡ γυνή σου*
οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάῤῥα ἔσται
τὸ ὄνομα αὐτῆς· 16 *Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω*
σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον. Καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται
εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.
17 *Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ*
ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λεγων, εἰ
τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα

13 Vocavit autem nomen Domini qui loque-
batur ad eam: Tu Deus qui vidisti me. Dixit
enim: Profecto hic vidi posteriora videntis me.
14 Propterea appellavit puteum illum, Puteum
Viventis et videntis me. Ipse est inter Cades
et Barad. 15 Peperitque Agar Abræ filium,
qui vocavit nomen ejus Ismael. 16 Octoginta
et sex annorum erat Abram quando peperit ei
Agar Ismaelem.

CAPUT XVII.

1 Postquam vero nonaginta et novem an-
norum esse cœperat, apparuit ei Dominus,
dixitque ad eum: Ego Deus omnipotens: am-
bula coram me, et esto perfectus. 2 Ponamque
fœdus meum inter me et te, et multiplicabo te
vehementer nimis. 3 Cecidit Abram pronus
in faciem. 4. Dixitque ei Deus: Ego sum, et
pactum meum tecum, erisque pater multarum
gentium. 5 Nec ultra vocabitur nomen tuum
Abram; sed appellaberis Abraham: quia pa-
trem multarum gentium constitui te. 6 Faci-
amque te crescere vehementissime, et ponam
te in gentibus, regesque ex te egredientur.
7 Et statuam pactum meum inter me et te, et
inter semen tuum post te in generationibus
suis, fœdere sempiterno: ut sim Deus tuus, et
seminis tui post te. 8 Daboque tibi et semini
tuo terram peregrinationis tuæ, omnem terram
Chanaan in possessionem æternam, eroque
Deus eorum. 9 Dixit iterum Deus ad Abra-
ham: Et tu ergo custodies pactum meum, et
semen tuum post te in generationibus suis.
10 Hoc est pactum meum quod observabitis
inter me et vos, et semen tuum post te: Cir-
cumcidetur ex vobis omne masculinum: 11 Et
circumcidetis carnem præputii vestri, ut sit in
signum fœderis inter me et vos. 12 Infans
octo dierum circumcidetur in vobis, omne
masculinum in generationibus vestris: tam
vernaculus, quam emptitius circumcidetur,
et quicumque non fuerit de stirpe vestra.
13 Eritque pactum meum in carne vestra in
fœdus æternum. 14 Masculus, cujus præputii
caro circumcisa non fuerit, delebitur anima
illa de populo suo: quia pactum meum irri-
tum fecit. 15 Dixit quoque Deus ad Abra-
ham: Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai,
sed Saram. 16 Et benedicam ei, et ex
illa dabo tibi filium cui benedicturus sum,
eritque in nationes, et reges populorum
orientur ex eo. 17 Cecidit Abraham in fa-
ciem suam, et risit, dicens in corde suo:
Putasne centenario nascetur filius? et Sara

הֲבַת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ 18 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ׃
19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת
לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו׃ 20 וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה ׀
בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ
בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד
וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃ 21 וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים
אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד
הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת׃ 22 וַיְכַל לְדַבֵּר
אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ 23 וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי
בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי
בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים׃
24 וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים וָתֵשַׁע שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ 25 וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֵת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃
26 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל
בְּנוֹ׃ 27 וְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־
כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֵכָר נִמֹּלוּ אִתּוֹ׃

פ פ פ ד

פרשה יח׃

1 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא
יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃ 2 וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים
עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל
וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה׃ 3 וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל
עַבְדֶּךָ׃ 4 יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ 5 וְאֶקְחָה
פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־
עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן
תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 6 וַיְמַהֵר אַבְרָהָם
הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים
קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת׃ 7 וְאֶל־הַבָּקָר
רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב וַיִּתֵּן
אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ 8 וַיִּקַּח
חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן
לִפְנֵיהֶם וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ
וַיֹּאכֵלוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל׃ 10 וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב
אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ

ἐνενήκοντα ἐτῶν τέξεται. 18 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ
πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου.
19 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραὰμ Ναί· ἰδοὺ Σάῤῥα
ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς
αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. 20 Περὶ δὲ Ἰσμαὴλ
ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα αὐτόν, καὶ
αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα
ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα.
21 Τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν
τέξεταί σοι Σάῤῥα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ. 22 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς
αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ. 23 Καὶ
ἔλαβεν Ἀβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ καὶ πάν-
τας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρω-
νήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ
Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν
τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ
ὁ Θεός. 24 Ἀβραὰμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν
ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐ-
τοῦ· 25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν
ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
26 Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 27 Καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ
καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ὬΦΘΗ δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυῒ τῇ Μαμ-
βρῇ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ μεσημβρίας. 2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἱστήκεισαν
ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντη-
σιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν 3 Καὶ εἶπε Κύριε, εἰ ἄρα
εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά
σου. 4 Ληφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς
πόδας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον.
5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε· καὶ μετὰ τοῦτο
παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὗ ἕνεκεν ἐξεκλί-
νατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. Καὶ εἶπεν Οὕτω ποίη-
σον καθὼς εἴρηκας. 6 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ
τὴν σκηνὴν πρὸς Σάῤῥαν καὶ εἶπεν αὐτῇ Σπεῦσον
καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον
ἐγκρυφίας. 7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ,
καὶ ἔλαβεν ἁπαλὸν μοσχάριον καὶ καλόν, καὶ ἔδωκε
τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. 8 Ἔλαβε
δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε,
καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· αὐτὸς δὲ πα-
ρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. 9 Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτόν Ποῦ Σάῤῥα ἡ γυνή σου; ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν Ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. 10 Εἶπε δὲ
Ἐπαναστρέφων ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἕξει υἱὸν Σάῤῥα ἡ γυνή σου.

nonagenaria pariet? 18 Dixitque ad Deum:
Utinam Ismael vivat coram te. 19 Et ait
Deus ad Abraham: Sara uxor tua pariet tibi
filium, vocabisque nomen ejus Isaac, et consti-
tuam pactum meum illi in fœdus sempiternum,
et semini ejus post eum. 20 Super Ismael
quoque exaudivi te, ecce, benedicam ei, et au-
gebo, et multiplicabo eum valde: duodecim
duces generabit, et faciam illum in gentem
magnam. 21 Pactum vero meum statuam ad
Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in
anno altero. 22 Cumque finitus esset sermo
loquentis cum eo, ascendit Deus ab Abraham.
23 Tulit autem Abraham Ismael filium suum,
et omnes vernaculos domus suæ, universosque
quos emerat, cunctos mares ex omnibus viris
domus suæ: et circumcidit carnem præputii
eorum statim in ipsa die, sicut præceperat ei
Deus. 24 Abraham nonaginta et novem erat
annorum quando circumcidit carnem præputii
sui. 25 Et Ismael filius tredecim annos im-
pleverat tempore circumcisionis suæ. 26 Ea-
dem die circumcisus est Abraham, et Ismael
filius ejus. 27 Et omnes viri domus illius,
tam vernaculi, quam emptitii et alienigenæ,
pariter circumcisi sunt.

CAPUT XVIII.

1 Apparuit autem ei Dominus in convalle
Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in
ipso fervore diei. 2 Cumque elevasset oculos,
apparuerunt ei tres viri stantes prope eum:
quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum
de ostio tabernaculi, et adoravit in terram.
3 Et dixit: Domine, si inveni gratiam in
oculis tuis, ne transeas servum tuum: 4 Sed
afferam pauxillum aquæ, et lavate pedes ves-
tros, et requiescite sub arbore. 5 Ponamque
buccellam panis, et confortate cor vestrum,
postea transibitis: idcirco enim declinastis ad
servum vestrum. Qui dixerunt: Fac ut
locutus es. 6 Festinavit Abraham in taber-
naculum ad Saram, dixitque ei: Accelera,
tria sata similæ commisce, et fac sub-
cinericios panes. 7 Ipse vero ad armentum
cucurrit, et tulit inde vitulum tenerrimum et
optimum, deditque puero: qui festinavit et
coxit illum. 8 Tulit quoque butyrum et
lac, et vitulum quem coxerat, et posuit coram
eis: ipse vero stabat juxta eos sub arbore.
9 Cumque comedissent, dixerunt ad eum:
Ubi est Sara uxor tua? Ille respondit:
Ecce in tabernaculo est. 10 Cui dixit:
Revertens veniam ad te tempore isto, vita
comite, et habebit filium Sara uxor tua.

בראשית יח	ΓΕΝΕΣΙΣ, ιή.	GENESIS, XVIII.

וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃
11 וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים
חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ 12 וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה־
לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר
הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ 14 הֲיִפָּלֵא
מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵן׃ 15 וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה ׀ לֵאמֹר
לֹא צָחַקְתִּי כִּי ׀ יָרֵאָה וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי צָחָקְתְּ׃
16 וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי
סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃
17 וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ 18 וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה
לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ־בוֹ כֹּל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ׃ 19 כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה
אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא
יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה
וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד׃ 21 אֵרְדָה־נָּא
וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ ׀ כָּלָה
וְאִם־לֹא אֵדָעָה׃ 22 וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי
יְהוָה׃ 23 וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה
צַדִּיק עִם־רָשָׁע׃ 24 אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לַמָּקוֹם
לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃
25 חָלִלָה לְּךָ מֵעֲשֹׂת ׀ כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה
לָּךְ הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם
בַּעֲבוּרָם׃ 27 וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה־נָא
הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
28 אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה
הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמַר
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא
אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ 30 וַיֹּאמֶר אַל־
נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן
שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא
שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃

*Σάῤῥα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὖσα
ὄπισθεν αὐτοῦ.* 11 *Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύ-
τεροι προβεβηκότες ἡμερῶν· ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤῥᾳ
γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα.* 12 *Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν
ἑαυτῇ λέγουσα Οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος.* 13 *Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ἀβραάμ Τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέ-
γουσα Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα·*
14 *Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν
καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας, καὶ
ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ υἱός.* 15 *Ἠρνήσατο δὲ Σάῤῥα λέ-
γουσα Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ
Οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας.* 16 *Ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν
οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας· Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν
συμπροπέμπων αὐτούς.* 17 *Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν Οὐ
μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ
ποιῶ.* 18 *Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος
μέγα καὶ πολύ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς.* 19 *Ἤδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ φυ-
λάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ
κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ
πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.* 20 *Εἶπε δὲ Κύριος
Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πεπλήθυνται πρὸς
μέ, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.* 21 *Κα-
ταβὰς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν
ἐρχομένην πρὸς μὲ συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ.*
22 *Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς
Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον Κυ-
ρίου.* 23 *Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε Μὴ συναπο-
λέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς
ὁ ἀσεβής·* 24 *Ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τό-
πον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν
αὐτῇ;* 25 *Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο
τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ
δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν
τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν;* 26 *Εἶπε δὲ Κύριος
Ἐὰν ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον
δι' αὐτούς.* 27 *Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε Νῦν
ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δέ εἰμι
γῆ καὶ σποδός·* 28 *Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεν-
τήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς
ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν Οὐ
μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.*
29 *Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ
εἶπεν Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ
εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.*
30 *Καὶ εἶπε Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω· ἐὰν δὲ
εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπο-
λέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.* 31 *Καὶ εἶπεν Ἐπειδὴ
ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ
εἴκοσι; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι.*

Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi.
11 Erant autem ambo senes, provectæque æta-
tis, et desierant Saræ fieri muliebria. 12 Quæ
risit occulte, dicens: Postquam consenui, et
dominus meus vetulus est, voluptati operam
dabo? 13 Dixit autem Dominus ad Abraham:
Quare risit Sara, dicens: Num vere paritura
sum anus? 14 Numquid Deo quidquam est
difficile? juxta condictum revertar ad te hoc
eodem tempore, vita comite, et habebit Sara
filium. 15 Negavit Sara, dicens: Non risi,
timore perterrita. Dominus autem: Non est,
inquit, ita: sed risisti. 16 Cum ergo surrex-
issent inde viri, direxerunt oculos contra Sodo-
mam: et Abraham simul gradiebatur, deducens
eos. 17 Dixitque Dominus: Num celare potero
Abraham quæ gesturus sum: 18 Cum futu-
rus sit in gentem magnam, ac robustissimam,
et BENEDICENDÆ sint in illo omnes na-
tiones terræ. 19 Scio enim quod præcepturus
sit filiis suis, et domui suæ post se, ut custo-
diant viam Domini, et faciant judicium et
justitiam: ut adducat Dominus propter Abra-
ham omnia quæ locutus est ad eum. 20 Dixit
itaque Dominus: Clamor Sodomorum et Go-
morrhæ multiplicatus est, et peccatum eorum
aggravatum est nimis. 21 Descendam et
videbo, utrum clamorem qui venit ad me,
opere compleverint: an non est ita, ut sciam.
22 Converteruntque se inde, et abierunt Sodo-
mam: Abraham vero adhuc stabat coram Do-
mino. 23 Et appropinquans ait: Numquid
perdes justum cum impio? 24 Si fuerint
quinquaginta justi in civitate, peribunt simul?
et non parces loco illi propter quinquaginta
justos, si fuerint in eo? 25 Absit a te, ut rem
hanc facias, et occidas justum cum impio,
fiatque justus sicut impius, non est hoc tuum:
qui judicas omnem terram, nequaquam facies
judicium hoc. 26 Dixitque Dominus ad eum:
Si invenero Sodomis quinquaginta justos in
medio civitatis, dimittam omni loco propter
eos. 27 Respondensque Abraham, ait: Quia
semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum
sim pulvis et cinis. 28 Quid si minus quin-
quaginta justis, quinque fuerint? delebis,
propter quadraginta quinque, universam ur-
bem? Et ait: Non delebo, si invenero ibi
quadraginta quinque. 29 Rursumque locu-
tus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi
inventi fuerint, quid facies? Ait: Non
percutiam propter quadraginta. 30 Ne
quæso, inquit, indigneris, Domine, si loquar:
Quid si ibi inventi fuerint triginta? Re-
spondit: Non faciam, si invenero ibi triginta.
31 Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Do-
minum meum: Quid si ibi inventi fuerint
viginti? Ait: Non interficiam propter viginti.

32 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ־
הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ 33 וַיֵּלֶךְ
יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

פרשה יט׃

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב
וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֹם וַיַּרְא־לוֹט וַיָּקָם
לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃ 2 וַיֹּאמֶר
הִנֶּה נָּא־אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם
וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וַהֲלַכְתֶּם
לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃
3 וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה
וַיֹּאכֵלוּ׃ 4 טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי
סְדֹם נָסַבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־
הָעָם מִקָּצֶה׃ 5 וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה
הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם׃ 6 וַיֵּצֵא
אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃
7 וַיֹּאמַר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ 8 הִנֵּה־נָא
לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָה־נָּא אֶתְהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן
כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל־
תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃
9 וַיֹּאמְרוּ ׀ גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־
לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדָּלֶת׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־
הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ 11 וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח
הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל
וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃ 12 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אֶל־לוֹט עֹד מִי־לְךָ פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־
הַמָּקוֹם׃ 13 כִּי־מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם
הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ 14 וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר ׀ אֶל־חֲתָנָיו ׀ לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ
צְּאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה
אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃
15 וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים
בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי
בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר׃

32 Καὶ εἶπε Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ·
ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπο-
λέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. 33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος ὡς
ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἀβραὰμ ἀπέσ-
τρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. *ιθ'*.

1 ἨΛΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἑσπέρας·
Λὼτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδόμων. Ἰδὼν
δὲ Λὼτ ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ προσε-
κύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν, 2 Καὶ εἶπεν Ἰδού,
κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ
καταλύσατε, καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ
ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ
εἶπαν Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.
3 Καὶ κατεβιάσατο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς
αὐτόν. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς,
καὶ ἔφαγον. 4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν
ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.
5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λὼτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν
Ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν
νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώ-
μεθα αὐτοῖς. 6 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς
τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέῳξεν ὀπίσω αὐτοῦ.
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς Μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ πο-
νηρεύσησθε. 8 Εἰσὶ δέ μοι δύο θυγατέρες, αἳ οὐκ
ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσ-
θε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκοι ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς
ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἵνεκεν
εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. 9 Εἶπαν
δὲ αὐτῷ Ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ
κρίσιν κρίνειν; νῦν οὖν σὲ κακώσωμεν μᾶλλον ἢ
ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λὼτ
σφόδρα, καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν. 10 Ἐκ-
τείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν
Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ
οἴκου ἀπέκλεισαν· 11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας
ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ, ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες
τὴν θύραν. 12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λὼτ
Εἰσί σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες, ἢ εἴ τίς
σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου
τούτου· 13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦ-
τον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου καὶ
ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν. 14 Ἐξ-
ῆλθε δὲ Λὼτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ
τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι
ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. Ἔδοξε δὲ γελοιάζειν
ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. 15 Ἡνίκα δὲ
ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λὼτ
λέγοντες Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ
τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε, ἵνα
μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

32 Obsecro, inquit, ne irascaris, Domine, si
loquar adhuc semel: Quid si inventi fuerint
ibi decem? Et dixit: Non delebo propter
decem. 33 Abiitque Dominus, postquam ces-
savit loqui ad Abraham: et ille reversus est
in locum suum.

CAPUT XIX.

1 VENERUNTQUE duo angeli Sodomam ves-
pere, et sedente Lot in foribus civitatis. Qui
cum vidisset eos, surrexit, et ivit obviam eis:
adoravitque pronus in terram, 2 Et dixit:
Obsecro, domini, declinate in domum pueri
vestri, et manete ibi: lavate pedes vestros, et
mane proficiscemini in viam vestram. Qui
dixerunt: Minime, sed in platea manebimus.
3 Compulit illos oppido ut diverterent ad
eum: ingressisque domum illius fecit convi-
vium, et coxit azyma: et comederunt. 4 Prius
autem quam irent cubitum, viri civitatis valla-
verunt domum a puero usque ad senem, omnis
populus simul. 5 Vocaveruntque Lot, et dix-
erunt ei: Ubi sunt viri qui introierunt ad te
nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos.
6 Egressus ad eos Lot, post tergum occludens
ostium, ait: 7 Nolite, quæso, fratres mei,
nolite malum hoc facere. 8 Habeo duas filias,
quæ necdum cognoverunt virum: educam eas
ad vos, et abutimini eis sicut vobis placuerit,
dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia
ingressi sunt sub umbra culminis mei. 9 At
illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: In-
gressus es, inquiunt, ut advena: numquid ut
judices? te ergo ipsum magis quam hos affli-
gemus. Vimque faciebant Lot vehementis-
sime: jamque prope erat ut effringerent
fores. 10 Et ecce miserunt manum viri, et
introduxerunt ad se Lot, clauseruntque os-
tium. 11 Et eos, qui foris erant, percusserunt
cæcitate a minimo usque ad maximum, ita ut
ostium invenire non possent. 12 Dixerunt
autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum?
generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui
sunt, educ de urbe hac: 13 Delebimus enim
locum istum, eo quod increverit clamor eorum
coram Domino, qui misit nos ut perdamus
illos. 14 Egressus itaque Lot, locutus est ad
generos suos, qui accepturi erant filias ejus,
et dixit: Surgite, egredimini de loco isto:
quia delebit Dominus civitatem hanc. Et visus
est eis quasi ludens loqui. 15 Cumque esset
mane, cogebant eum angeli, dicentes: Surge,
tolle uxorem tuam, et duas filias quas habes:
ne et tu pariter pereas in scelere civitatis.

16 וַיִּתְמַהְמָהּ ׀ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־
אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה
עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר׃ 17 וַיְהִי
כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִמָּלֵט עַל־
נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־
הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה׃ 18 וַיֹּאמֶר
לוֹט אֲלֵהֶם אַל־נָא אֲדֹנָי׃ 19 הִנֵּה־נָא
מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי
וְאָנֹכִי לֹא אוּכַל לְהִמָּלֵט הָהָרָה פֶּן־
תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי׃ 20 הִנֵּה־נָא הָעִיר
הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר
אִמָּלְטָה נָּא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי
נַפְשִׁי׃ 21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ
גַּם לַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־הָעִיר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 22 מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי
לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה
עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוֹעַר׃ 23 הַשֶּׁמֶשׁ
יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֲרָה׃ 24 וַיהוָה
הִמְטִיר עַל־סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ
מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 25 וַיַּהֲפֹךְ אֶת־
הֶעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־הַכִּכָּר וְאֵת כָּל־
יֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ 26 וַתַּבֵּט
אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ 27 וַיַּשְׁכֵּם
אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם
אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ 28 וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי סְדֹם
וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא
וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃
29 וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־לוֹט
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר־
יָשַׁב בָּהֵן לוֹט׃ 30 וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר
וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא
לָשֶׁבֶת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי
בְנֹתָיו׃ 31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה
אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ
כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ 32 לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־
אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ
זָרַע׃ 33 וַתַּשְׁקֶיןָ אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה
הוּא וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ
וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃ 34 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הֵן־
שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ אֶת־אָבִי נַשְׁקֶנּוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה
וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃
35 וַתַּשְׁקֶיןָ גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן

16 Καὶ ἐταράχθησαν, καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς
χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ
τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασ-
θαι Κύριον αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ
ψυχήν· μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στῇς ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σώζου, μή ποτε
συμπαραληφθῇς. 18 Εἶπε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς
Δέομαι, Κύριε, 19 Ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος
ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου,
ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμὲ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου· ἐγὼ δὲ οὐ
δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος, μή ποτε κατα-
λάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω. 20 Ἰδοὺ πόλις
αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστι μικρά·
καὶ ἐκεῖ διασωθήσομαι. Οὐ μικρά ἐστι; καὶ ζήσεται
ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ
ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τού-
τῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλη-
σας· 22 Σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ
δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ.
Διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης
Σηγώρ. 23 Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λὼτ
εἰσῆλθεν εἰς Σηγώρ, 24 Καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ
Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ
οὐρανοῦ, 25 Καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας καὶ
πᾶσαν τὴν περίχωρον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.
26 Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
ἐγένετο στήλη ἁλός. 27 Ὤρθρισε δὲ Ἀβραὰμ τῷ
πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ἐναντίον Κυρίου,
28 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γο-
μόῤῥας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε·
καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινε φλὸξ ἐκ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς κα-
μίνου. 29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι τὸν Θεὸν
πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ
Ἀβραὰμ καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς κα-
ταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κύριον τὰς πόλεις,
ἐν αἷς κατῴκει ἐν αὐταῖς Λώτ. 30 Ἀνέβη δὲ Λὼτ
ἐκ Σηγώρ, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς καὶ αἱ δύο
θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοι-
κῆσαι ἐν Σηγώρ· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ
αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν Ὁ
πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδείς ἐστιν ἐπὶ τῆς
γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ τῇ
γῇ· 32 Δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν
οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσω-
μεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. 33 Ἐπότισαν δὲ
τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ
εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοι-
μηθῆναι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι. 34 Ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν
νεωτέραν Ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστή-
σωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. 35 Ἐπότισαν
δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον,

16 Dissimulante illo, apprehenderunt manum
ejus, et manum uxoris, ac duarum filiarum
ejus, eo quod parceret Dominus illi. 17 Edux-
eruntque eum, et posuerunt extra civitatem:
ibique locuti sunt ad eum, dicentes: Salva
animam tuam: noli respicere post tergum, nec
stes in omni circa regione: sed in monte
salvum te fac: ne et tu simul pereas. 18 Dix-
itque Lot ad eos: Quæso, Domine mi, 19 Quia
invenit servus tuus gratiam coram te, et mag-
nificasti misericordiam tuam quam fecisti me-
cum, ut salvares animam meam, nec possum in
monte salvari, ne forte apprehendat me malum,
et moriar: 20 Est civitas hæc juxta, ad quam
possum fugere, parva, et salvabor in ea: num-
quid non modica est, et vivet anima mea?
21 Dixitque ad eum: Ecce etiam in hoc sus-
cepi preces tuas, ut non subvertam urbem pro
qua locutus es. 22 Festina et salvare ibi:
quia non potero facere quidquam donec ingre-
diaris illuc. Idcirco vocatum est nomen urbis
illius Segor. 23 Sol egressus est super terram,
et Lot ingressus est Segor. 24 Igitur Dominus
pluit super Sodomam et Gomorrham sulphur
et ignem a Domino de cælo: 25 Et subvertit
civitates has, et omnem circa regionem, uni-
versos habitatores urbium, et cuncta terræ
virentia. 26 Respiciensque uxor ejus post se,
versa est in statuam salis. 27 Abraham autem
consurgens mane, ubi steterat prius cum
Domino, 28 Intuitus est Sodomam et Go-
morrham, et universam terram regionis illius:
viditque ascendentem favillam de terra quasi
fornacis fumum. 29 Cum enim subverteret
Deus civitates regionis illius, recordatus
Abrahæ, liberavit Lot de subversione urbium
in quibus habitaverat. 30 Ascenditque Lot
de Segor, et mansit in monte, duæ quoque
filiæ ejus cum eo (timuerat enim manere in
Segor), et mansit in spelunca ipse, et duæ filiæ
ejus cum eo. 31 Dixitque major ad minorem:
Pater noster senex est, et nullus virorum re-
mansit in terra qui possit ingredi ad nos juxta
morem universæ terræ. 32 Veni, inebriemus
eum vino, dormiamusque cum eo, ut servare
possimus ex patre nostro semen. 33 Dederunt
itaque patri suo bibere vinum nocte illa: Et
ingressa est major, dormivitque cum patre:
at ille non sensit, nec quando accubuit filia,
nec quando surrexit. 34 Altera quoque die
dixit major ad minorem: Ecce dormivi heri
cum patre meo, demus ei bibere vinum
etiam hac nocte, et dormies cum eo, ut sal-
vemus semen de patre nostro. 35 Dederunt
etiam et illa nocte patri suo bibere vinum,

וַתָּ֤קָם הַצְּעִירָה֙ וַתִּשְׁכַּ֣ב עִמּ֔וֹ וְלֹֽא־יָדַ֥ע
בְּשִׁכְבָ֖הּ וּבְקֻמָֽהּ׃ 36 וַתַּֽהֲרֶ֛יןָ שְׁתֵּ֥י בְנֽוֹת־
ל֖וֹט מֵֽאֲבִיהֶֽן׃ 37 וַתֵּ֤לֶד הַבְּכִירָה֙ בֵּ֔ן
וַתִּקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ מוֹאָ֑ב ה֥וּא אֲבִֽי־מוֹאָ֖ב עַד־
הַיּֽוֹם׃ 38 וְהַצְּעִירָ֤ה גַם־הִוא֙ יָ֣לְדָה בֵּ֔ן
וַתִּקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ בֶּן־עַמִּ֑י ה֛וּא אֲבִ֥י בְנֵֽי־עַמּ֖וֹן
עַד־הַיּֽוֹם׃ ס

פרשה כ׃

1 וַיִּסַּ֨ע מִשָּׁ֤ם אַבְרָהָם֙ אַ֣רְצָה הַנֶּ֔גֶב
וַיֵּ֥שֶׁב בֵּין־קָדֵ֖שׁ וּבֵ֣ין שׁ֑וּר וַיָּ֖גָר בִּגְרָֽר׃
2 וַיֹּ֧אמֶר אַבְרָהָ֛ם אֶל־שָׂרָ֥ה אִשְׁתּ֖וֹ אֲחֹ֣תִי
הִ֑וא וַיִּשְׁלַ֗ח אֲבִימֶ֙לֶךְ֙ מֶ֣לֶךְ גְּרָ֔ר וַיִּקַּ֖ח
אֶת־שָׂרָֽה׃ 3 וַיָּבֹ֧א אֱלֹהִ֛ים אֶל־אֲבִימֶ֖לֶךְ
בַּחֲל֣וֹם הַלָּ֑יְלָה וַיֹּ֣אמֶר ל֗וֹ הִנְּךָ֥ מֵת֙ עַל־
הָֽאִשָּׁ֣ה אֲשֶׁר־לָקַ֔חְתָּ וְהִ֖וא בְּעֻ֥לַת בָּֽעַל׃
4 וַאֲבִימֶ֕לֶךְ לֹ֥א קָרַ֖ב אֵלֶ֑יהָ וַיֹּאמַ֕ר אֲדֹנָ֕י
הֲג֥וֹי גַּם־צַדִּ֖יק תַּהֲרֹֽג׃ 5 הֲלֹ֨א ה֤וּא אָֽמַר־
לִי֙ אֲחֹ֣תִי הִ֔וא וְהִֽיא־גַם־ה֥וא אָֽמְרָ֖ה אָחִ֣י
ה֑וּא בְּתָם־לְבָבִ֛י וּבְנִקְיֹ֥ן כַּפַּ֖י עָשִׂ֥יתִי זֹֽאת׃
6 וַיֹּאמֶר֩ אֵלָ֨יו הָֽאֱלֹהִ֜ים בַּחֲלֹ֗ם גַּ֣ם אָנֹכִ֤י
יָדַ֙עְתִּי֙ כִּ֤י בְתָם־לְבָֽבְךָ֙ עָשִׂ֣יתָ זֹּ֔את וָאֶחְשֹׂ֧ךְ
גַּם־אָנֹכִ֛י אוֹתְךָ֖ מֵחֲטוֹ־לִ֑י עַל־כֵּ֥ן לֹֽא־
נְתַתִּ֖יךָ לִנְגֹּ֥עַ אֵלֶֽיהָ׃ 7 וְעַתָּ֗ה הָשֵׁ֤ב אֵֽשֶׁת־
הָאִישׁ֙ כִּֽי־נָבִ֣יא ה֔וּא וְיִתְפַּלֵּ֥ל בַּֽעַדְךָ֖ וֶֽחְיֵ֑ה
וְאִם־אֵֽינְךָ֣ מֵשִׁ֗יב דַּ֚ע כִּי־מ֣וֹת תָּמ֔וּת אַתָּ֖ה
וְכָל־אֲשֶׁר־לָֽךְ׃ 8 וַיַּשְׁכֵּ֨ם אֲבִימֶ֜לֶךְ בַּבֹּ֗קֶר
וַיִּקְרָא֙ לְכָל־עֲבָדָ֔יו וַיְדַבֵּ֛ר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִ֥ים
הָאֵ֖לֶּה בְּאָזְנֵיהֶ֑ם וַיִּֽירְא֥וּ הָאֲנָשִׁ֖ים מְאֹֽד׃
9 וַיִּקְרָ֨א אֲבִימֶ֜לֶךְ לְאַבְרָהָ֗ם וַיֹּ֨אמֶר ל֜וֹ
מֶֽה־עָשִׂ֤יתָ לָּ֙נוּ֙ וּמֶֽה־חָטָ֣אתִי לָ֔ךְ כִּֽי־
הֵבֵ֧אתָ עָלַ֛י וְעַל־מַמְלַכְתִּ֖י חֲטָאָ֣ה גְדֹלָ֑ה
מַעֲשִׂים֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־יֵֽעָשׂ֔וּ עָשִׂ֖יתָ עִמָּדִֽי׃
10 וַיֹּ֥אמֶר אֲבִימֶ֖לֶךְ אֶל־אַבְרָהָ֑ם מָ֣ה רָאִ֔יתָ
כִּ֥י עָשִׂ֖יתָ אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ 11 וַיֹּ֙אמֶר֙
אַבְרָהָ֔ם כִּ֣י אָמַ֗רְתִּי רַ֚ק אֵין־יִרְאַ֣ת אֱלֹהִ֔ים
בַּמָּק֖וֹם הַזֶּ֑ה וַהֲרָג֖וּנִי עַל־דְּבַ֥ר אִשְׁתִּֽי׃
12 וְגַם־אָמְנָ֗ה אֲחֹתִ֤י בַת־אָבִי֙ ה֔וא אַ֖ךְ לֹ֣א
בַת־אִמִּ֑י וַתְּהִי־לִ֖י לְאִשָּֽׁה׃ 13 וַיְהִ֞י כַּאֲשֶׁ֣ר
הִתְע֣וּ אֹתִ֗י אֱלֹהִים֮ מִבֵּ֣ית אָבִי֒ וָאֹמַ֣ר לָ֔הּ
זֶ֣ה חַסְדֵּ֔ךְ אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשִׂ֖י עִמָּדִ֑י אֶ֤ל כָּל־
הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר נָב֣וֹא שָׁ֔מָּה אִמְרִי־לִ֖י אָחִ֥י
הֽוּא׃ 14 וַיִּקַּ֨ח אֲבִימֶ֜לֶךְ צֹ֣אן וּבָקָ֗ר וַעֲבָדִים֙
וּשְׁפָחֹ֔ת וַיִּתֵּ֖ן לְאַבְרָהָ֑ם וַיָּ֣שֶׁב ל֔וֹ אֵ֖ת שָׂרָ֥ה
אִשְׁתּֽוֹ׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ הִנֵּ֥ה אַרְצִ֖י לְפָנֶ֑יךָ

καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ
ἀναστῆναι. 36 Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες
Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 37 Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσ-
βυτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωὰβ
λέγουσα Ἐκ τοῦ πατρός μου· οὗτος πατὴρ Μωαβι-
τῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 38 Ἔτεκε δὲ καὶ ἡ
νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμὰν
λέγουσα Υἱὸς γένους μου· οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

ΚΕΦ. κʹ.

1 ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς
λίβα, καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον
Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις. 2 Εἶπε δὲ
Ἀβραὰμ περὶ Σάῤῥας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελ-
φή μού ἐστιν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μού
ἐστι, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ βασι-
λεὺς Γεράρων καὶ ἔλαβε τὴν Σάῤῥαν. 3 Καὶ εἰσῆλ-
θεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς ἧς
ἔλαβες· αὕτη δὲ ἐστι συνῳκηκυῖα ἀνδρί. 4 Ἀβιμέ-
λεχ δὲ οὐχ ἥψατο αὐτῆς, καὶ εἶπε Κύριε, ἔθνος
ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς; 5 Οὐκ αὐτός μοι
εἶπεν Ἀδελφή μού ἐστι; καὶ αὕτη μοι εἶπεν Ἀδελ-
φός μού ἐστιν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
χειρῶν ἐποίησα τοῦτο. 6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ'
ὕπνον Κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς
ἐμέ· ἕνεκα τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἅψασθαι αὐτῆς.
7 Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι
προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ·
εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνῶσῃ ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα
τὰ σά. 8 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ καὶ
ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· ἐφοβή-
θησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. 9 Καὶ ἐκά-
λεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρ-
τίαν μεγάλην; ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιήσει πεποίηκάς
μοι. 10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Τί ἐνιδὼν
ἐποίησας τοῦτο; 11 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ Εἶπα γάρ
Ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμέ τε
ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικός μου. 12 Καὶ
γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μού ἐστιν ἐκ πατρὸς ἀλλ' οὐκ
ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα. 13 Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
μου καὶ εἶπα αὐτῇ Ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις
εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὸν
ἐμὲ ὅτι ἀδελφός μού ἐστιν. 14 Ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ
χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας
καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέδωκεν
αὐτῷ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶπεν
Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου·

ingressaque minor filia, dormivit cum eo: et
ne tunc quidem sensit quando concubuerit,
vel quando illa surrexerit. 36 Conceperunt
ergo duæ filiæ Lot de patre suo. 37 Peperit-
que major filium, et vocavit nomen ejus Moab:
ipse est pater Moabitarum usque in præsen-
tem diem. 38 Minor quoque peperit filium,
et vocavit nomen ejus Ammon, id est filius
populi mei: ipse est pater Ammonitarum
usque hodie.

CAPUT XX.

1 PROFECTUS inde Abraham in terram au-
stralem, habitavit inter Cades et Sur: et pere-
grinatus est in Geraris. 2 Dixitque de Sara
uxore sua: Soror mea est. Misit ergo Abi-
melech rex Geraræ, et tulit eam. 3 Venit
autem Deus ad Abimelech per somnium nocte,
et ait illi: En morieris propter mulierem
quam tulisti: habet enim virum. 4 Abime-
lech vero non tetigerat eam, et ait: Domine,
num gentem ignorantem et justam inter-
ficies? 5 Nonne ipse dixit mihi: Soror mea
est: et ipsa ait: Frater meus est? in sim-
plicitate cordis mei, et munditia manuum
mearum, feci hoc. 6 Dixitque ad eum Deus:
Et ego scio quod simplici corde feceris: et
ideo custodivi te ne peccares in me, et non
dimisi ut tangeres eam. 7 Nunc ergo redde
viro suo uxorem, quia propheta est: et orabit
pro te, et vives; si autem nolueris reddere,
scito quod morte morieris tu, et omnia quæ
tua sunt. 8 Statimque de nocte consurgens
Abimelech, vocavit omnes servos suos: et
locutus est universa verba hæc in auribus
eorum, timueruntque omnes viri valde. 9 Vo-
cavit autem Abimelech etiam Abraham, et
dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccavimus
in te, quia induxisti super me et super regnum
meum peccatum grande? quæ non debuisti
facere, fecisti nobis. 10 Rursumque expostu-
lans, ait: Quid vidisti, ut hoc faceres? 11 Re-
spondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens:
Forsitan non est timor Dei in loco isto:
et interficient me propter uxorem meam:
12 Alias autem et vere soror mea est, filia
patris mei, et non filia matris meæ, et duxi
eam in uxorem. 13 Postquam autem eduxit
me Deus de domo patris mei, dixi ad eam:
Hanc misericordiam facies mecum: In omni
loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater
tuus sim. 14 Tulit igitur Abimelech oves
et boves, et servos, et ancillas, et dedit
Abraham: reddiditque illi Saram uxorem
suam, 15 Et ait: Terra coram vobis est

בַּטּ֥וֹב בְּעֵינֶ֖יךָ שֵֽׁב׃ 16 וּלְשָׂרָ֣ה אָמַ֗ר הִנֵּ֨ה
נָתַ֜תִּי אֶ֤לֶף כֶּ֙סֶף֙ לְאָחִ֔יךְ הִנֵּ֤ה הוּא־לָךְ֙
כְּס֣וּת עֵינַ֔יִם לְכֹ֖ל אֲשֶׁ֣ר אִתָּ֑ךְ וְאֵ֥ת כֹּ֖ל
וְנֹכָֽחַת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּ֥ל אַבְרָהָ֖ם אֶל־הָאֱלֹהִ֑ים
וַיִּרְפָּ֨א אֱלֹהִ֜ים אֶת־אֲבִימֶ֧לֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּ֛וֹ
וְאַמְהֹתָ֖יו וַיֵּלֵֽדוּ׃ 18 כִּֽי־עָצֹ֤ר עָצַר֙ יְהוָ֔ה
בְּעַ֥ד כָּל־רֶ֖חֶם לְבֵ֣ית אֲבִימֶ֑לֶךְ עַל־דְּבַ֥ר
שָׂרָ֖ה אֵ֥שֶׁת אַבְרָהָֽם׃ ס

פרשה כא:

1 וַֽיהוָ֛ה פָּקַ֥ד אֶת־שָׂרָ֖ה כַּאֲשֶׁ֣ר אָמָ֑ר
וַיַּ֧עַשׂ יְהוָ֛ה לְשָׂרָ֖ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃ 2 וַתַּהַר֩
וַתֵּ֨לֶד שָׂרָ֧ה לְאַבְרָהָ֛ם בֵּ֖ן לִזְקֻנָ֑יו לַמּוֹעֵ֕ד
אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר אֹת֖וֹ אֱלֹהִֽים׃ 3 וַיִּקְרָ֨א אַבְרָהָ֜ם
אֶֽת־שֶׁם־בְּנ֧וֹ הַנּֽוֹלַד־ל֛וֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּ֥וֹ שָׂרָ֖ה
יִצְחָֽק׃ 4 וַיָּ֤מָל אַבְרָהָם֙ אֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ
בֶּן־שְׁמֹנַ֖ת יָמִ֑ים כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה אֹת֖וֹ אֱלֹהִֽים׃
5 וְאַבְרָהָ֖ם בֶּן־מְאַ֣ת שָׁנָ֑ה בְּהִוָּ֣לֶד ל֔וֹ אֵ֖ת
יִצְחָ֥ק בְּנֽוֹ׃ 6 וַתֹּ֣אמֶר שָׂרָ֔ה צְחֹ֕ק עָ֥שָׂה
לִ֖י אֱלֹהִ֑ים כָּל־הַשֹּׁמֵ֖עַ יִֽצְחַק־לִֽי׃ 7 וַתֹּ֗אמֶר
מִ֤י מִלֵּל֙ לְאַבְרָהָ֔ם הֵינִ֥יקָה בָנִ֖ים שָׂרָ֑ה
כִּֽי־יָלַ֥דְתִּי בֵ֖ן לִזְקֻנָֽיו׃ 8 וַיִּגְדַּ֥ל הַיֶּ֖לֶד וַיִּגָּמַ֑ל
וַיַּ֤עַשׂ אַבְרָהָם֙ מִשְׁתֶּ֣ה גָד֔וֹל בְּי֖וֹם הִגָּמֵ֥ל
אֶת־יִצְחָֽק׃ 9 וַתֵּ֨רֶא שָׂרָ֜ה אֶֽת־בֶּן־הָגָ֧ר
הַמִּצְרִ֛ית אֲשֶׁר־יָלְדָ֥ה לְאַבְרָהָ֖ם מְצַחֵֽק׃
10 וַתֹּ֙אמֶר֙ לְאַבְרָהָ֔ם גָּרֵ֛שׁ הָאָמָ֥ה הַזֹּ֖את
וְאֶת־בְּנָ֑הּ כִּ֣י לֹ֤א יִירַשׁ֙ בֶּן־הָאָמָ֣ה הַזֹּ֔את
עִם־בְּנִ֖י עִם־יִצְחָֽק׃ 11 וַיֵּ֧רַע הַדָּבָ֛ר מְאֹ֖ד
בְּעֵינֵ֣י אַבְרָהָ֑ם עַ֖ל אוֹדֹ֥ת בְּנֽוֹ׃ 12 וַיֹּ֨אמֶר
אֱלֹהִ֜ים אֶל־אַבְרָהָ֗ם אַל־יֵרַ֤ע בְּעֵינֶ֙יךָ֙ עַל־
הַנַּ֣עַר וְעַל־אֲמָתֶ֔ךָ כֹּל֩ אֲשֶׁ֨ר תֹּאמַ֥ר אֵלֶ֛יךָ
שָׂרָ֖ה שְׁמַ֣ע בְּקֹלָ֑הּ כִּ֣י בְיִצְחָ֔ק יִקָּרֵ֥א לְךָ֖
זָֽרַע׃ 13 וְגַ֥ם אֶת־בֶּן־הָאָמָ֖ה לְג֣וֹי אֲשִׂימֶ֑נּוּ
כִּ֥י זַרְעֲךָ֖ הֽוּא׃ 14 וַיַּשְׁכֵּ֣ם אַבְרָהָ֣ם ׀ בַּבֹּ֡קֶר
וַיִּֽקַּֽח־לֶחֶם֩ וְחֵ֨מַת מַ֜יִם וַיִּתֵּ֣ן אֶל־הָ֠גָר שָׂ֧ם
עַל־שִׁכְמָ֛הּ וְאֶת־הַיֶּ֖לֶד וַֽיְשַׁלְּחֶ֑הָ וַתֵּ֣לֶךְ
וַתֵּ֔תַע בְּמִדְבַּ֖ר בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ 15 וַיִּכְל֥וּ הַמַּ֖יִם
מִן־הַחֵ֑מֶת וַתַּשְׁלֵ֣ךְ אֶת־הַיֶּ֔לֶד תַּ֖חַת אַחַ֥ד
הַשִּׂיחִֽם׃ 16 וַתֵּלֶךְ֩ וַתֵּ֨שֶׁב לָ֜הּ מִנֶּ֗גֶד הַרְחֵק֙
כִּמְטַחֲוֵ֣י קֶ֔שֶׁת כִּ֣י אָֽמְרָ֔ה אַל־אֶרְאֶ֖ה בְּמ֣וֹת
הַיָּ֑לֶד וַתֵּ֣שֶׁב מִנֶּ֔גֶד וַתִּשָּׂ֥א אֶת־קֹלָ֖הּ וַתֵּֽבְךְּ׃
17 וַיִּשְׁמַ֣ע אֱלֹהִים֮ אֶת־ק֣וֹל הַנַּ֒עַר֒ וַיִּקְרָא֩
מַלְאַ֨ךְ אֱלֹהִ֤ים ׀ אֶל־הָגָר֙ מִן־הַשָּׁמַ֔יִם וַיֹּ֥אמֶר
לָ֖הּ מַה־לָּ֣ךְ הָגָ֑ר אַל־תִּ֣ירְאִ֔י כִּֽי־שָׁמַ֧ע
אֱלֹהִ֛ים אֶל־ק֥וֹל הַנַּ֖עַר בַּאֲשֶׁ֥ר הוּא־שָֽׁם׃

οὗ ἂν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει. 16 *Τῇ δὲ Σάῤῥᾳ εἶπεν*
'Ιδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα
ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις
ταῖς μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ἀλήθευσον. 17 *Προσηύ-*
ξατο δὲ 'Αβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰάσατο ὁ Θεὸς
τὸν 'Αβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδί-
σκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκον· 18 *"Οτι συγκλείων συνέ-*
κλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ
'Αβιμέλεχ ἕνεκεν Σάῤῥας τῆς γυναικὸς 'Αβραάμ.

ΚΕΦ. *κάʹ.*

1 ΚΑΙ *Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν καθὰ εἶπε·*
καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάῤῥᾳ καθὰ ἐλάλησε. 2 *Καὶ*
συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ 'Αβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς
τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. 3 *Καὶ*
ἐκάλεσεν 'Αβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ
γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάῤῥα, 'Ισαάκ·
4 *Περιέτεμε δὲ 'Αβραὰμ τὸν 'Ισαὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ*
ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. 5 *Καὶ*
'Αβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ 'Ισαὰκ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 6 *Εἶπε δὲ Σάῤῥα Γέλωτά μοι ἐποίησε*
Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι. 7 *Καὶ*
εἶπε Τίς ἀναγγελεῖ τῷ 'Αβραὰμ ὅτι θηλάζει παιδίον
Σάῤῥα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; 8 *Καὶ*
ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν
'Αβραὰμ δοχὴν μεγάλην ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη
'Ισαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 9 *'Ιδοῦσα δὲ Σάῤῥα τὸν υἱὸν*
"Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ 'Αβραάμ, παί-
ζοντα μετὰ 'Ισαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, 10 *Καὶ εἶπε τῷ*
'Αβραὰμ "Εκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσ-
κης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου 'Ισαάκ. 11 *Σκληρὸν*
δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον 'Αβραὰμ περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 12 *Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ 'Αβραὰμ*
Μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ
περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάῤῥα,
ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι ἐν 'Ισαὰκ κληθήσεται
σοι σπέρμα. 13 *Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης*
ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα
σόν ἐστιν. 14 *'Ανέστη δὲ 'Αβραὰμ τὸ πρωί, καὶ*
ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν τῇ
"Αγαρ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παι-
δίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. 'Απελθοῦσα δὲ ἐπλα-
νᾶτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.
15 *'Εξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔῤῥιψε τὸ*
παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης· 16 *'Απελθοῦσα δὲ*
ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βο-
λήν· εἶπε γὰρ Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου
μου. Καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ· ἀναβοήσαν δὲ
τὸ παιδίον ἔκλαυσεν. 17 *Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς*
φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν
ἄγγελος Θεοῦ τὴν "Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τί ἐστιν, "Αγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ
Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστίν.

ubicumque tibi placuerit habita. 16 Saræ
autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri
tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad
omnes qui tecum sunt, et quocumque perrexe-
ris: mementoque te deprehensam. 17 Orante
autem Abraham, sanavit Deus Abimelech et
uxorem, ancillasque ejus, et pepererunt:
18 Concluserat enim Dominus omnem vulvam
domus Abimelech propter Saram uxorem
Abrahæ.

CAPUT XXI.

1 VISITAVIT autem Dominus Saram sicut
promiserat: et implevit quæ locutus est.
2 Concepitque, et peperit filium in senectute
sua, tempore quo prædixerat ei Deus. 3 Vo-
cavitque Abraham nomen filii sui, quem
genuit ei Sara, Isaac: 4 Et circumcidit eum
octavo die, sicut præceperat ei Deus, 5 Cum
centum esset annorum: hac quippe ætate
patris, natus est Isaac. 6 Dixitque Sara:
Risum fecit mihi Deus: quicumque audierit,
corridebit mihi. 7 Rursumque ait: Quis
auditurum crederet Abraham, quod Sara lac-
taret filium, quem peperit ei jam seni?
8 Crevit igitur puer, et ablactatus est: fecit-
que Abraham grande convivium in die ablac-
tationis ejus. 9 Cumque vidisset Sara filium
Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo,
dixit ad Abraham: 10 Ejice ancillam hanc,
et filium ejus: non enim erit heres filius
ancillæ cum filio meo Isaac. 11 Dure accepit
hoc Abraham pro filio suo. 12 Cui dixit
Deus: Non tibi videatur asperum super puero,
et super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi
Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocabitur
tibi semen. 13 Sed et filium ancillæ faciam
in gentem magnam, quia semen tuum est.
14 Surrexit itaque Abraham mane, et tollens
panem et utrem aquæ, imposuit scapulæ ejus,
tradiditque puerum, et dimisit eam. Quæ
cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee.
15 Cumque consumpta esset aqua in utre,
abjecit puerum subter unam arborum, quæ
ibi erant. 16 Et abiit, seditque e regione
procul quantum potest arcus jacere; dixit
enim: Non videbo morientem puerum: et
sedens contra, levavit vocem suam et flevit.
17 Exaudivit autem Deus vocem pueri: vo-
cavitque angelus Dei Agar de cælo, dicens:
Quid agis, Agar? noli timere: exaudivit
enim Deus vocem pueri de loco in quo est.

18 קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ
בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ 19 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא
אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ 20 וַיְהִי
אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר
וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ 21 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן
וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ פ
22 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים
עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃ 23 וְעַתָּה
הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי
וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ
תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ׃
24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ 25 וְהוֹכִחַ
אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם
אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ 26 וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא
שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ 27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן
וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
בְּרִית׃ 28 וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת
הַצֹּאן לְבַדְּהֶן׃ 29 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה׃ 30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־
שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי
לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת׃
31 עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע
כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ
וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ 33 וַיִּטַּע אֵשֶׁל
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל
עוֹלָם׃ 34 וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
יָמִים רַבִּים׃ פ

פרשה כב׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ
אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 וַיַּשְׁכֵּם
אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע
עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

18 Ἀνάστηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῇ
χειρί σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.
19 Καὶ ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ
εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησε
τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. 20 Καὶ
ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὐξήθη καὶ κατῴκη-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐγένετο δὲ τοξότης. 21 Καὶ
κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν· καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ
μήτηρ γυναῖκα ἐκ τῆς Αἰγύπτου. 22 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Ὀχοζὰθ
ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραὰμ λέγων Ὁ Θεὸς μετὰ
σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς. 23 Νῦν οὖν ὄμοσόν
μοι τὸν Θεόν, μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου
μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν
ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ᾗ σὺ
παρῴκησας ἐν αὐτῇ. 24 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ Ἐγὼ
ὀμοῦμαι. 25 Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ
περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖ-
δες τοῦ Ἀβιμέλεχ. 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐδὲ σύ
μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ᾽ ἢ σήμερον.
27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ
ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθή-
κην. 28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀμνάδας προ-
βάτων μόνας. 29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ
Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων ἃς
ἔστησας μόνας; 30 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ ὅτι τὰς
ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ᾽ ἐμοῦ, ἵνα ὦσί μοι εἰς μαρ-
τύριον ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο. 31 Διὰ
τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ
ὁρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι. 32 Καὶ διέ-
θεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὁρκισμοῦ. Ἀνέστη
δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ
Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιείμ. 33 Καὶ
ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὅρ-
κου, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς
αἰώνιος. 34 Παρῴκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν
Φυλιστιεὶμ ἡμέρας πολλάς.

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς
ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβραὰμ
Ἀβραάμ. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 2 Καὶ εἶπε Λάβε
τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν ὃν ἠγάπησας, τὸν
Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλήν, καὶ
ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ᾽ ἓν τῶν
ὀρέων ὧν ἄν σοι εἴπω. 3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ
τὸ πρωὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ
μεθ᾽ ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπο-
ρεύθη. Καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 4 Καὶ ἀναβλέψας

18 Surge, tolle puerum, et tene manum illius:
quia in gentem magnam faciam eum. 19 Ape-
ruitque oculos ejus Deus: quæ videns puteum
aquæ, abiit, et implevit utrem, deditque puero
bibere. 20 Et fuit cum eo: qui crevit, et
moratus est in solitudine, factusque est juvenis
sagittarius. 21 Habitavitque in deserto Pha-
ran, et accepit illi mater sua uxorem de terra
Ægypti. 22 Eodem tempore dixit Abime-
lech, et Phicol princeps exercitus ejus, ad
Abraham: Deus tecum est in universis quæ
agis. 23 Jura ergo per Deum, ne noceas
mihi, et posteris meis, stirpique meæ: sed
juxta misericordiam, quam feci tibi, facies
mihi, et terræ in qua versatus es advena.
24 Dixitque Abraham: Ego jurabo. 25 Et
increpavit Abimelech propter puteum aquæ
quem vi abstulerant servi ejus. 26 Respon-
ditque Abimelech: Nescivi quis fecerit hanc
rem: sed et tu non indicasti mihi, et ego
non audivi præter hodie. 27 Tulit itaque
Abraham oves et boves, et dedit Abimelech:
percusseruntque ambo fœdus. 28 Et sta-
tuit Abraham septem agnas gregis seorsum.
29 Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt
septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum?
30 At ille: Septem, inquit, agnas accipies de
manu mea: ut sint mihi in testimonium, quo-
niam ego fodi puteum istum. 31 Idcirco
vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi uter-
que juravit. 32 Et inierunt fœdus pro puteo
juramenti. 33 Surrexit autem Abimelech, et
Phicol princeps exercitus ejus, reversique sunt
in terram Palæstinorum. Abraham vero plan-
tavit nemus in Bersabee, et invocavit ibi
nomen Domini Dei æterni. 34 Et fuit colo-
nus terræ Palæstinorum diebus multis.

CAPUT XXII.

1 QUÆ postquam gesta sunt, tentavit Deus
Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abra-
ham. At ille respondit: Adsum. 2 Ait
illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem
diligis, Isaac, et vade in terram visionis:
atque ibi offeres eum in holocaustum super
unum montium quem monstravero tibi.
3 Igitur Abraham de nocte consurgens, stra-
vit asinum suum: ducens secum duos juvenes,
et Isaac filium suum: cumque concidisset
ligna in holocaustum, abiit ad locum quem
præceperat ei Deus. 4 Die autem tertio

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם
מֵרָחֹק׃ 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־
לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה
עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ 6 וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק
בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה
לְעֹלָה׃ 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ
הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
9 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים
וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ 10 וַיִּשְׁלַח
אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט
אֶת־בְּנוֹ׃ 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר
וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ 13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ
בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ 14 וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ׀ יִרְאֶה
אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃
15 וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית
מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־
יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ 17 כִּי־
בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם
וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ 18 וְהִתְבָּרְכוּ
בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקֹלִי׃ 19 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ
וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בִּבְאֵר שָׁבַע׃ פ 20 וַיְהִי אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר
אָחִיךָ׃ 21 אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו
וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ 22 וְאֶת־כֶּשֶׂד
וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת
בְּתוּאֵל׃ 23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה
אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃

Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε τὸν τόπον μα-
κρόθεν· 5 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαν-
τες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. 6 Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ
τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ
τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. 7 Εἶπε
δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ Πάτερ.
Ὁ δὲ εἶπε Τί ἐστι, τέκνον; εἶπε δὲ Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ
τὰ ξύλα, ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν;
8 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον
εἰς ὁλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι
ἅμα 9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.
Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω
τῶν ξύλων. 10 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν
Ἰδοὺ ἐγώ. 12 Καὶ εἶπε Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά
σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν·
νῦν γὰρ ἔγνων ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω
τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. 13 Καὶ ἀνα-
βλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ
ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κερά-
των. Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν κριόν,
καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνο-
μα τοῦ τόπου ἐκείνου Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι
σήμερον Ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. 15 Καὶ ἐκά-
λεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ λέγων 16 Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύ-
ριος, οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ
ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, 17 Ἦ
μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης·
καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν
ὑπεναντίων, 18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρ-
ματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκου-
σας τῆς ἐμῆς φωνῆς. 19 Ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύ-
θησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ κατῴκησεν
Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. 20 Ἐγένετο δὲ
μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ
λέγοντες Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱοὺς τῷ
Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ σου, 21 Τὸν Οὒζ πρωτότοκον
καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουὴλ πα-
τέρα Σύρων, 22 Καὶ τὸν Χαζὰδ καὶ Ἀζαῦ καὶ τὸν
Φαλδὲς καὶ τὸν Ἰελδὰφ καὶ τὸν Βαθουήλ. 23 Βα-
θουὴλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν. Ὀκτὼ οὗτοι υἱοὶ
οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραάμ.

elevatis oculis, vidit locum procul: 5 Dixitque
ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego
et puer illuc usque properantes, postquam
adoraverimus, revertemur ad vos. 6 Tulit
quoque ligna holocausti, et imposuit super
Isaac filium suum: ipse vero portabat in
manibus ignem et gladium. Cumque duo per-
gerent simul, 7 Dixit Isaac patri suo: Pater
mi. At ille respondit: Quid vis, fili? Ecce,
inquit, ignis et ligna: ubi est victima holo-
causti? 8 Dixit autem Abraham: Deus pro-
videbit sibi victimam holocausti, fili mi. Per-
gebant ergo pariter. 9 Et venerunt ad locum
quem ostenderat ei Deus, in quo ædificavit
altare, et desuper ligna composuit: cumque
alligasset Isaac filium suum, posuit eum in
altare super struem lignorum. 10 Exten-
ditque manum, et arripuit gladium, ut immo-
laret filium suum. 11 Et ecce angelus Domini
de cælo clamavit, dicens: Abraham, Abraham.
Qui respondit: Adsum. 12 Dixitque ei: Non
extendas manum tuam super puerum, neque
facias illi quidquam: nunc cognovi quod times
Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo
propter me. 13 Levavit Abraham oculos suos,
viditque post tergum arietem inter vepres
hærentem cornibus, quem assumens obtulit
holocaustum pro filio. 14 Appellavitque no-
men loci illius, Dominus videt. Unde usque
hodie dicitur: In monte Dominus videbit.
15 Vocavit autem angelus Domini Abraham
secundo de cælo dicens: 16 Per memetipsum
juravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem,
et non pepercisti filio tuo unigenito propter
me: 17 Benedicam tibi, et multiplicabo semen
tuum sicut stellas cæli, et velut arenam quæ
est in littore maris: possidebit semen tuum
portas inimicorum suorum, 18 Et BENE-
DICENTUR in semine tuo omnes gentes
terræ, quia obedisti voci meæ. 19 Rever-
susque est Abraham ad pueros suos, abierunt-
que Bersabee simul, et habitavit ibi. 20 His
ita gestis, nuntiatum est Abrahæ quod Melcha
quoque genuisset filios Nachor fratri suo,
21 Hus primogenitum, et Buz fratrem ejus,
et Camuel patrem Syrorum, 22 Et Cased,
et Azau, Pheldas quoque et Jedlaph, 23 Ac
Bathuel, de quo nata est Rebecca: octo
istos genuit Melcha, Nachor fratri Abrahæ.

24 וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־
הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־
מַעֲכָה׃

ה פ פ פ

פרשה כג׃

1 וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ 2 וַתָּמָת
שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃
3 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר׃ 4 גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי
עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה
מֵתִי מִלְּפָנָי׃ 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם
לֵאמֹר לוֹ׃ 6 שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים
אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־
מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ
מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ 7 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ
לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת׃ 8 וַיְדַבֵּר אִתָּם
לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי
מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃
9 וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ
אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי
בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ 10 וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־
אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־
עִירוֹ לֵאמֹר׃ 11 לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה
נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ
לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃
12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ׃
13 וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר
אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף
הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃
14 וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
15 אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־
כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ
קְבֹר׃ 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל
אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף
עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ 17 וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר
בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ 18 לְאַבְרָהָם
לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ׃
19 וְאַחֲרֵי־כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ ὄνομα Ῥεύμα, ἔτεκε καὶ
αὐτὴ τὸν Ταβὲκ καὶ τὸν Τααμ καὶ τὸν Τοχὸς καὶ
τὸν Μοχά.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάῤῥας ἔτη ἑκατὸν εἰκο-
σιεπτά. 2 Καὶ ἀπέθανε Σάῤῥα ἐν πόλει Ἀρβόκ, ἥ
ἐστιν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ
Χαναάν. Ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάῤῥαν καὶ
πενθῆσαι. 3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χὲτ λέγων
4 Πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν·
δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν
νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ. 5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ
Χὲτ πρὸς Ἀβραὰμ λέγοντες 6 Μή, κύριε· ἄκουσον δὲ
ἡμῶν. Βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν, ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς
γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ. 7 Ἀναστὰς δὲ
Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς
τοῦ Χέτ. 8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ
λέγων Εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκ-
ρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου καὶ
λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρὼν τῷ τοῦ Σαάρ· 9 Καὶ
δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὅ ἐστιν αὐτῷ, τὸ
ὂν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου
δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου. 10 Ἐφ-
ρὼν δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ· ἀποκριθεὶς
δὲ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ εἶπεν, ἀκου-
όντων τῶν υἱῶν Χὲτ καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὴν πόλιν πάντων, λέγων 11 Παρ' ἐμοὶ γενοῦ,
κύριε, καὶ ἄκουσόν μου. Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπή-
λαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν
πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρόν σου.
12 Καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς, 13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρὼν εἰς τὰ ὦτα ἐναν-
τίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς Ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν
μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ
θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ. 14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρὼν
τῷ Ἀβραὰμ λέγων 15 Οὐχί, κύριε· ἀκήκοα γάρ, γῆ
τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου· ἀλλὰ τί ἂν εἴη
τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν
σου θάψον. 16 Καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρών·
καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρὼν τὸ ἀργύριον
ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ, τετρακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. 17 Καὶ ἔστη
ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὅς
ἐστι κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπή-
λαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ
ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ
18 Τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χὲτ καὶ
πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν. 19 Μετὰ
ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

24 Concubina vero illius, nomine Roma, pepe-
rit Tabee, et Gaham, et Tahas, et Maacha.

CAPUT XXIII.

1 VIXIT autem Sara centum vigintiseptem
annis. 2 Et mortua est in civitate Arbee,
quæ est Hebron, in terra Chanaan: venitque
Abraham ut plangeret et fleret eam. 3 Cum-
que surrexisset ab officio funeris, locutus est ad
filios Heth, dicens: 4 Advena sum et pere-
grinus apud vos: date mihi jus sepulchri
vobiscum, ut sepeliam mortuum meum. 5 Re-
sponderunt filii Heth, dicentes: 6 Audi nos,
domine, princeps Dei es apud nos: in electis
sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nul-
lusque te prohibere poterit quin in monumento
ejus sepelias mortuum tuum. 7 Surrexit
Abraham, et adoravit populum terræ, filios
videlicet Heth: 8 Dixitque ad eos: Si placet
animæ vestræ ut sepeliam mortuum meum,
audite me, et intercedite pro me apud Ephron
filium Seor: 9 Ut det mihi speluncam dupli-
cem, quam habet in extrema parte agri sui:
pecunia digna tradat eam mihi coram vobis
in possessionem sepulchri. 10 Habitabat au-
tem Ephron in medio filiorum Heth. Respon-
ditque Ephron ad Abraham cunctis audienti-
bus qui ingrediebantur portam civitatis illius,
dicens: 11 Nequaquam ita fiat, domine mi,
sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum
trado tibi, et speluncam quæ in eo est, præ-
sentibus filiis populi mei, sepeli mortuum
tuum. 12 Adoravit Abraham coram populo
terræ. 13 Et locutus est ad Ephron circum-
stante plebe: Quæso, ut audias me: Dabo
pecuniam pro agro: suscipe eam, et sic sepe-
liam mortuum meum in eo. 14 Responditque
Ephron: 15 Domine mi, audi me: Terra,
quam postulas, quadringentis siclis argenti
valet: istud est pretium inter me et te: sed
quantum est hoc? sepeli mortuum tuum.
16 Quod cum audisset Abraham, appendit
pecuniam, quam Ephron postulaverat, audien-
tibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti
probatæ monetæ publicæ. 17 Confirmatusque
est ager quondam Ephronis, in quo erat spe-
lunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse,
quam spelunca, et omnes arbores ejus in cunc-
tis terminis ejus per circuitum, 18 Abrahæ in
possessionem, videntibus filiis Heth, et cunctis
qui intrabant portam civitatis illius. 19 Atque
ita sepelivit Abraham Saram uxorem suam

אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מַמְרֵא
הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 20 וַיָּקָם הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר
מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ ס

פרשה כד׃

1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ
אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־
עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃ 3 וְאַשְׁבִּיעֲךָ
בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ 4 כִּי אֶל־אַרְצִי וְאֶל־
מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃
5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֹאבֶה
הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
הֶהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יָצָאתָ מִשָּׁם׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה׃ 7 יְהוָה ׀
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקָחַנִי מִבֵּית אָבִי
וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וַאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ
אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃ 8 וְאִם־לֹא תֹאבֶה
הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי
זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃ 9 וַיָּשֶׂם
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו
וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 10 וַיִּקַּח הָעֶבֶד
עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב
אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם
אֶל־עִיר נָחוֹר׃ 11 וַיַּבְרֵךְ הַגְּמַלִּים מִחוּץ
לָעִיר אֶל־בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת
צֵאת הַשֹּׁאֲבֹת׃ 12 וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֵה־נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־
חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ 13 הִנֵּה אָנֹכִי
נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר
יֹצְאֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ 14 וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר
אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה
שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ
לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד
עִם־אֲדֹנִי׃ 15 וַיְהִי־הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה
רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יֻלְּדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה
אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃
16 וְהַנַּעֲרָ טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ
לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃

ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῇ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. 20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ *Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμερῶν, καὶ Κύριος ηὐλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα. 2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ Θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, 3 Καὶ ἐξορκιῶ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς· 4 Ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγεννήθην πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν. 5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς Μή ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν; 6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραὰμ Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ· 7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων Σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου· αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. 8 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. 9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραὰμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ. 11 Καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψέ, ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι. 12 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ. 13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· 14 Καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω Ἐπίκλινον τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω, καὶ εἴπῃ μοι Πίε σύ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ. 15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῷ Μελχᾶς τῆς γυναικὸς Ναχώρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. 16 Ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. Καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.*

in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mambre, hæc est Hebron in terra Chanaan. 20 Et confirmatus est ager, et antrum quod erat in eo, Abrahæ in possessionem monumenti a filiis Heth.

CAPUT XXIV.

1 Erat autem Abraham senex, dierumque multorum: et Dominus in cunctis benedixerat ei. 2 Dixitque ad servum seniorem domus suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: Pone manum tuam subter femur meum, 3 Ut adjurem te per Dominum, Deum cæli et terræ, ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chananæorum, inter quos habito: 4 Sed ad terram et cognationem meam proficiscaris, et inde accipias uxorem filio meo Isaac. 5 Respondit servus: Si noluerit mulier venire mecum in terram hanc, numquid reducere debeo filium tuum ad locum, de quo tu egressus es? 6 Dixitque Abraham: Cave nequando reducas filium meum illuc. 7 Dominus Deus cæli, qui tulit me de domo patris mei, et de terra nativitatis meæ, qui locutus est mihi et juravit mihi, dicens: Semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet angelum suum coram te, et accipies inde uxorem filio meo: 8 Sin autem mulier noluerit sequi te, non teneberis juramento: filium meum tantum ne reducas illuc. 9 Posuit ergo servus manum sub femore Abraham domini sui, et juravit illi super sermone hoc. 10 Tulitque decem camelos de grege domini sui, et abiit, ex omnibus bonis ejus portans secum, profectusque porrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. 11 Cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum juxta puteum aquæ vespere, tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, dixit: 12 Domine Deus domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, et fac misericordiam cum domino meo Abraham. 13 Ecce ego sto prope fontem aquæ, et filiæ habitatorum hujus civititatis egredientur ad hauriendam aquam. 14 Igitur puella, cui ego dixero: Inclina hydriam tuam ut bibam: et illa responderit, Bibe, quin et camelis tuis dabo potum: ipsa est, quam præparasti servo tuo Isaac: et per hoc intelligam quod feceris misericordiam cum domino meo. 15 Necdum intra se verba compleverat, et ecce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel, filii Melchæ uxoris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua: 16 Puella decora nimis, virgoque pulcherrima, et incognita viro: descenderat autem ad fontem, et impleverat hydriam, ac revertebatur.

17 וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי
נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ 18 וַתֹּאמֶר שְׁתֵה
אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃
19 וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ
אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתֹּת׃ 20 וַתְּמַהֵר
וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־
הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃
21 וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת
הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם־לֹא׃ 22 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ
נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־
יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ 23 וַיֹּאמֶר
בַּת־מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית־אָבִיךְ
מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ 24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־
בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְנָחוֹר׃ 25 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן גַּם־
מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם־מָקוֹם לָלוּן׃ 26 וַיִּקֹּד
הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ 27 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב
חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ
נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ 28 וַתָּרָץ
הַנַּעֲרָ וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
29 וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל־
הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן׃ 30 וַיְהִי ׀ כִּרְאֹת
אֶת־הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ
וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר
כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים עַל־הָעָיִן׃ 31 וַיֹּאמֶר
בּוֹא בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ
וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃
32 וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים
וַיִּתֵּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ
רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 33 וַיּוּשַׂם
לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם־
דִּבַּרְתִּי דְּבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ 34 וַיֹּאמַר עֶבֶד
אַבְרָהָם אָנֹכִי׃ 35 וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי
מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף
וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃
36 וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵן לַאדֹנִי
אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃
37 וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב
בְּאַרְצוֹ׃ 38 אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵּלֵךְ
וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ 39 וָאֹמַר
אֶל־אֲדֹנִי אֻלַי לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃

17 Ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ
εἶπε Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.
18 Ἡ δὲ εἶπε Πίε, κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν
αὐτὸν ἕως ἐπαύσατο πίνων. 19 Καὶ εἶπε Καὶ ταῖς
καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι.
20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ
ποτιστήριον, καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι
πάλιν, καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις. 21 Ὁ
δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν, καὶ παρεσιώπα
τοῦ γνῶναι εἰ εὐώδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὔ.
22 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι
πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ
δραχμὴν ὁλκῆς καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὁλκὴ αὐτῶν. 23 Καὶ ἐπηρώ-
τησεν αὐτὴν καὶ εἶπε Θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν
μοι· εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ
καταλῦσαι; 24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ Θυγάτηρ Βαθουήλ
εἰμι τοῦ Μελχᾶς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ. 25 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν
καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι. 26 Καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄν-
θρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν 27 Εὐλο-
γητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς
οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ τ' εὐώδωκε Κύριος
εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. 28 Καὶ
δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μη-
τρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 29 Τῇ δὲ
Ῥεβέκκᾳ ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε
Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια
ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ
ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης
Οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ
τῆς πηγῆς, 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο εἴσελθε, εὐλο-
γητὸς Κυρίου· ἵνα τί ἕστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοί-
μασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις. 32 Εἰσ-
ῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀπέσαξε
τὰς καμήλους· καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα
ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, 33 Καὶ
παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ
φάγω ἕως τοῦ λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου. Καὶ
εἶπε Λάλησον. 34 Καὶ εἶπε Παῖς Ἀβραὰμ ἐγώ
εἰμι. 35 Κύριος δὲ ηὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφό-
δρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ
μόσχους καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, παῖδας καὶ παι-
δίσκας, καμήλους καὶ ὄνους. 36 Καὶ ἔτεκε Σάῤῥα ἡ
γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ
τὸ γηρᾶσαι αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.
37 Καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου λέγων Οὐ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
Χαναναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐ-
τῶν· 38 Ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυ-
ναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. 39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ
μου Μή ποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

17 Occurritque ei servus, et ait: Pauxillum
aquæ mihi ad bibendum præbe de hydria tua.
18 Quæ respondit: Bibe, domine mi: celeriter-
que deposuit hydriam super ulnam suam, et
dedit ei potum. 19 Cumque ille bibisset, ad-
jecit: Quin et camelis tuis hauriam aquam,
donec cuncti bibant. 20 Effundensque hydriam
in canalibus, recurrit ad puteum ut hauriret
aquam: et haustam omnibus camelis dedit.
21 Ipse autem contemplabatur eam tacitus,
scire volens utrum prosperum iter suum fecis-
set Dominus, an non. 22 Postquam autem
biberunt cameli, protulit vir inaures aureas,
appendentes siclos duos, et armillas totidem
pondo siclorum decem. 23 Dixitque ad eam:
Cujus es filia? indica mihi: est in domo patris
tui locus ad manendum? 24 Quæ respondit:
Filia sum Bathuelis, filii Melchæ, quem pepe-
rit ipsi Nachor. 25 Et addidit, dicens: Palea-
rum quoque et fœni plurimum est apud nos,
et locus spatiosus ad manendum. 26 Inclinavit
se homo, et adoravit Dominum, 27 Dicens:
Benedictus Dominus Deus domini mei Abra-
ham, qui non abstulit misericordiam et verita-
tem suam a domino meo, et recto itinere me
perduxit in domum fratris domini mei. 28 Cu-
currit itaque puella, et nuntiavit in domum
matris suæ omnia quæ audierat. 29 Habebat
autem Rebecca fratrem nomine Laban, qui
festinus egressus est ad hominem, ubi erat
fons. 30 Cumque vidisset inaures et armillas
in manibus sororis suæ, et audisset cuncta
verba referentis: Hæc locutus est mihi homo:
venit ad virum, qui stabat juxta camelos, et
prope fontem aquæ: 31 Dixitque ad eum:
Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas?
præparavi domum, et locum camelis. 32 Et
introduxit eum in hospitium: ac destravit
camelos, deditque paleas et fœnum, et aquam
ad lavandos pedes ejus, et virorum qui vene-
rant cum eo. 33 Et appositus est in con-
spectu ejus panis. Qui ait: Non comedam,
donec loquar sermones meos. Respondit ei:
Loquere. 34 At ille: Servus, inquit, Abra-
ham sum: 35 Et Dominus benedixit domino
meo valde, magnificatusque est: et dedit ei
oves et boves, argentum et aurum, servos et
ancillas, camelos et asinos. 36 Et peperit
Sara uxor domini mei filium domino meo in
senectute sua, deditque illi omnia quæ habue-
rat. 37 Et adjuravit me dominus meus,
dicens: Non accipies uxorem filio meo de
filiabus Chananæorum, in quorum terra ha-
bito: 38 Sed ad domum patris mei perges,
et de cognatione mea accipies uxorem filio
meo: 39 Ego vero respondi domino meo:
Quid si noluerit venire mecum mulier?

40 וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו
יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ
אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי׃
41 אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי
וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃
42 וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל־הָעָיִן וָאֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם־יֶשְׁךָ־נָּא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי
אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃ 43 הִנֵּה אָנֹכִי
נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת
לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־
מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ 44 וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־אַתָּה שְׁתֵה
וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
הֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנִי׃ 45 אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה
לְדַבֵּר אֶל־לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ
עַל־שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר
אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃ 46 וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ
מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה
וָאֵשְׁתְּ וְגַם הַגְּמַלִּים הִשְׁקָתָה׃ 47 וָאֶשְׁאַל
אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת־מִי אַתְּ וַתֹּאמֶר בַּת־בְּתוּאֵל
בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם
עַל־אַפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל־יָדֶיהָ׃ 48 וָאֶקֹּד
וָאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחַנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת
לָקַחַת אֶת־בַּת־אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ 49 וְעַתָּה
אִם־יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת־אֲדֹנִי
הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־יָמִין
אוֹ עַל־שְׂמֹאל׃ 50 וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ
מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ
רַע אוֹ־טוֹב׃ 51 הִנֵּה־רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח
וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ 52 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם
אֶת־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה לַיהוָה׃
53 וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים
וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ׃
54 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ
וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃
55 וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ
יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃ 56 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַל־תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ
דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃ 57 וַיֹּאמְרוּ
נִקְרָא לַנַּעֲרָ וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ׃ 58 וַיִּקְרְאוּ
לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ
הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ 59 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־רִבְקָה
אֲחֹתָם וְאֶת־מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת־
אֲנָשָׁיו׃ 60 וַיְבָרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ

40 Καὶ εἶπέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς, ᾧ εὐηρέστησα ἐναν-
τίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός μου. 41 Τότε ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς
ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλήν μου
καὶ μή σοι δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ
μου. 42 Καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα
Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς
τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ·
43 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος,
καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπο-
ρεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ
ἂν ἐγὼ εἴπω Πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν
ὕδωρ, 44 Καὶ εἴπῃ μοι Καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμή-
λοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἡτοίμασε Κύ-
ριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ
γνώσομαι ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.
45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν
τῇ διανοίᾳ μου εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πη-
γὴν καὶ ὑδρεύσατο. Εἶπα δὲ αὐτῇ Πότισόν με.
46 Καὶ σπεύσασα καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βρα-
χίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπε Πίε σύ, καὶ τὰς
καμήλους σου ποτιῶ· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους
ἐπότισε. 47 Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα Θυγάτηρ
τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι. Ἡ δὲ ἔφη Θυγάτηρ Βα-
θουὴλ εἰμι υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχά.
Καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῆς· 48 Καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα
τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου
μου Ἀβραάμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν
τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. 49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύ-
νην πρὸς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μή, ἀπαγγείλατέ
μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. 50 Ἀπο-
κριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ εἶπαν Παρὰ Κυρίου
ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθά σοι ἀντει-
πεῖν κακὸν ἢ καλόν. 51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν
σου, λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ
κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 52 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ τῶν ῥημάτων
αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ. 53 Καὶ
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱμα-
τισμὸν ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ, καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 54 Καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες,
καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ εἶπεν
Ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ Μεινά-
τω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ
μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται. 56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς Μὴ κατέχετέ με· καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδόν
μου ἐν ἐμοί· ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν
κύριόν μου. 57 Οἱ δὲ εἶπαν Καλέσωμεν τὴν παῖδα
καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. 58 Καὶ ἐκάλεσαν
τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Πορεύσῃ μετὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε Πορεύσομαι. 59 Καὶ
ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. 60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥε-
βέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ·

40 Dominus, ait, in cujus conspectu ambulo,
mittet angelum suum tecum, et diriget viam
tuam: accipiesque uxorem filio meo de cogna-
tione mea, et de domo patris mei. 41 Inno-
cens eris a maledictione mea, cum veneris ad
propinquos meos, et non dederint tibi. 42 Veni
ergo hodie ad fontem aquæ, et dixi: Domine
Deus domini mei Abraham, si direxisti viam
meam, in qua nunc ambulo, 43 Ecce sto
juxta fontem aquæ; et virgo, quæ egredietur
ad hauriendam aquam, audierit a me: Da
mihi pauxillum aquæ ad bibendum ex hydria
tua: 44 Et dixerit mihi: Et tu bibe, et
camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam
præparavit Dominus filio domini mei. 45 Dum-
que hæc tacitus mecum volverem, apparuit
Rebecca veniens cum hydria, quam portabat
in scapula: descenditque ad fontem, et hausit
aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum
bibere. 46 Quæ festinans deposuit hydriam
de humero, et dixit mihi: Et tu bibe, et ca-
melis tuis tribuam potum. Bibi, et adaquavit
camelos. 47 Interrogavique eam, et dixi:
Cujus es filia? Quæ respondit: Filia Ba-
thuelis sum, filii Nachor, quem peperit ei
Melcha. Suspendi itaque inaures ad ornandam
faciem ejus, et armillas posui in manibus ejus.
48 Pronusque adoravi Dominum, benedicens
Domino Deo domini mei Abraham, qui per-
duxit me recto itinere, ut sumerem filiam
fratris domini mei filio ejus. 49 Quamobrem
si facitis misericordiam et veritatem cum do-
mino meo, indicate mihi: sin autem aliud
placet, et hoc dicite mihi, ut vadam ad dex-
teram, sive ad sinistram. 50 Responderunt-
que Laban et Bathuel: A Domino egressus
est sermo: non possumus extra placitum ejus,
quidquam aliud loqui tecum. 51 En Rebecca
coram te est, tolle eam, et proficiscere, et sit
uxor filii domini tui, sicut locutus est Domi-
nus. 52 Quod cum audisset puer Abraham,
procidens adoravit in terram Dominum.
53 Prolatisque vasis argenteis, et aureis, ac
vestibus, dedit ea Rebeccæ pro munere: fratri-
bus quoque ejus et matri dona obtulit. 54 Ini-
to convivio, vescentes pariter et bibentes man-
serunt ibi. Surgens autem mane, locutus est
puer: Dimittite me, ut vadam ad dominum
meum. 55 Responderuntque fratres ejus et
mater: Maneat puella saltem decem dies apud
nos, et postea proficiscetur. 56 Nolite, ait, me
retinere, quia Dominus direxit viam meam:
dimittite me, ut pergam ad dominum meum.
57 Et dixerunt: Vocemus puellam, et quæ-
ramus ipsius voluntatem. 58 Cumque vo-
cata venisset, sciscitati sunt: Vis ire cum ho-
mine isto? Quæ ait: Vadam. 59 Dimise-
runt ergo eam, et nutricem illius, servumque
Abraham, et comites ejus, 60 Imprecan-
tes prospera sorori suæ, atque dicentes:

אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ
זַרְעֵךְ אֵת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ 61 וַתָּקָם רִבְקָה
וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה
אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה
וַיֵּלַךְ׃ 62 וְיִצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי
רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב׃ 63 וַיֵּצֵא
יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים׃ 64 וַתִּשָּׂא
רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל
מֵעַל הַגָּמָל׃ 65 וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־
הָאִישׁ הַלָּזֶה הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף
וַתִּתְכָּס׃ 66 וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 67 וַיְבִאֶהָ יִצְחָק
הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק
אַחֲרֵי אִמּוֹ׃ פ

פרשה כה׃

1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ
קְטוּרָה׃ 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן
וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃
3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן
הָיוּ אַשּׁוּרִם וּלְטוּשִׁם וּלְאֻמִּים׃ 4 וּבְנֵי
מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ 6 וְלִבְנֵי הַפִּילַגְשִׁים
אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנֹת וַיְשַׁלְּחֵם
מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל־
אֶרֶץ קֶדֶם׃ 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר־חָי מְאַת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ
שָׁנִים׃ 8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־
מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר
הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ 10 הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה
קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 11 וַיְהִי אַחֲרֵי
מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃ פ
12 וְאֵלֶּה תֹּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר
יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃
13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמֹתָם
לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיֹת וְקֵדָר
וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 14 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃

*γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω
τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.
61 Ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς
ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκ-
καν ἀπῆλθεν. 62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς
ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως· αὐτὸς δὲ κα-
τῴκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα. 63 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης,
καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καμήλους
ἐρχομένας. 64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς
καμήλου, 65 Καὶ εἶπε τῷ παιδί Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάν-
τησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός
μου· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο.
66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ
ῥήματα ἃ ἐποίησεν. 67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν
οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν,
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ
παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάῤῥας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. κέ.

1 ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ *δὲ Ἀβραὰμ ἔλαβε γυναῖκα ᾗ
ὄνομα Χεττούρα. 2 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν καὶ
τὸν Ἰεζὰν καὶ τὸν Μαδὰλ καὶ τὸν Μαδιὰμ καὶ τὸν
Ἰεσβὼκ καὶ τὸν Σωιέ. 3 Ἰεζὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβὰ
καὶ τὸν Δεδάν· υἱοὶ δὲ Δεδὰν Ἀσσουριεὶμ καὶ Λατου-
σιεὶμ καὶ Λαωμείμ· 4 Υἱοὶ δὲ Μαδιὰμ Γεφὰρ καὶ Ἀφεὶρ
καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά. Πάντες οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας. 5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· 6 Καὶ
τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ
δόματα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν
ἀνατολῶν. 7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς
Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη·
8 Καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γήρᾳ καλῷ
πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ προσετέθη πρὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ
Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν,
εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρὼν τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετταίου, ὅς
ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ· 10 Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ
σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ
Χέτ, ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ. 11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ
εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴ-
κησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως. 12 Αὗ-
ται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν
ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάῤῥας τῷ
Ἀβραάμ. 13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἰσμαὴλ κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ· πρωτό-
τοκος Ἰσμαὴλ, καὶ Ναβαιὼθ καὶ Κηδὰρ καὶ Ναβδεὴλ
καὶ Μασσὰμ 14 Καὶ Μασμὰ καὶ Δουμὰ καὶ Μασσῆ*

Soror nostra es, crescas in mille millia, et pos-
sideat semen tuum portas inimicorum suorum.
61 Igitur Rebecca et puellæ illius, ascensis
camelis, secutæ sunt virum: qui festinus re-
vertebatur ad dominum suum 62 Eo autem
tempore deambulabat Isaac per viam quæ
ducit ad Puteum, cujus nomen est Viventis
et Videntis: habitabat enim in terra austra-
li: 63 Et egressus fuerat ad meditandum
in agro, inclinata jam die: cumque elevas-
set oculos, vidit camelos venientes procul.
64 Rebecca quoque, conspecto Isaac, descendit
de camelo, 65 Et ait ad puerum: Quis est
ille homo qui venit per agrum in occursum
nobis? Dixitque ei: Ipse est dominus meus.
At illa tollens cito pallium, operuit se. 66 Ser-
vus autem, cuncta quæ gesserat, narravit
Isaac. 67 Qui introduxit eam in tabernacu-
lum Saræ matris suæ, et accepit eam uxorem:
et in tantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex
morte matris ejus acciderat, temperaret.

CAPUT XXV.

1 Abraham vero aliam duxit uxorem no-
mine Ceturam: 2 Quæ peperit ei Zamran et
Jecsan, et Madan, et Madian, et Jesboc, et
Sue. 3 Jecsan quoque genuit Saba, et Dadan.
Filii Dadan fuerunt, Assurim, et Latusim, et
Loomim. 4 At vero ex Madian ortus est
Epha, et Opher, et Henoch, et Abida, et
Eldaa: omnes hi filii Ceturæ. 5 Deditque
Abraham cuncta quæ possederat Isaac: 6 Fi-
liis autem concubinarum largitus est munera,
et separavit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc
ipse viveret, ad plagam orientalem. 7 Fuerunt
autem dies vitæ Abrahæ, centum septuaginta
quinque anni. 8 Et deficiens mortuus est in
senectute bona, provectæque ætatis, et plenus
dierum: congregatusque est ad populum suum.
9 Et sepelierunt eum Isaac et Ismael filii sui
in spelunca duplici, quæ sita est in agro
Ephron filii Seor Hethæi, e regione Mam-
bre, 10 Quem emerat a filiis Heth: ibi
sepultus est ipse, et Sara uxor ejus. 11 Et
post obitum illius benedixit Deus Isaac filio
ejus, qui habitabat juxta Puteum nomine
Viventis et Videntis. 12 Hæ sunt genera-
tiones Ismael filii Abrahæ, quem peperit ei
Agar, Ægyptia, famula Saræ: 13 Et
hæc nomina filiorum ejus in vocabulis et
generationibus suis. Primogenitus Ismaelis
Nabaioth, deinde Cedar, et Adbeel, et Mab-
sam. 14 Masma quoque, et Duma, et Massa,

15 חֲדַר וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֵֽדְמָה :
16 אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם
בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם
לְאֻמֹּתָֽם : 17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל
מְאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים
וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּֽיו : 18 וַיִּשְׁכְּנוּ
מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם
בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפָֽל :

פ פ פ ו

19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָֽק : 20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־
בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן
הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּֽׁה : 21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה
לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ
יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּֽוֹ : 22 וַיִּתְרֹצְצוּ
הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה
אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָֽה : 23 וַיֹּאמֶר
יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֹיִים בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים
מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב
יַעֲבֹד צָעִֽיר : 24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה
תוֹמִם בְּבִטְנָֽהּ : 25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי
כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָֽׂו :
26 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב
עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים
שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָֽם : 27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה
וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִֽים : 28 וַיֶּאֱהַב
יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת
אֶת־יַעֲקֹֽב : 29 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו
מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵֽף : 30 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־
יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה
כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדֽוֹם :
31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ
לִֽי : 32 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְּכֹרָֽה : 33 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר
אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹֽב : 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם
וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָֽה : פ

פרשד כו :

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ
יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָֽרָה :

15 Καὶ Χοδδὰν καὶ Θαιμὰν καὶ Ἰετοὺρ καὶ Ναφὲς
καὶ Κεδμά. 16 Οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ, καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ
ἔθνη αὐτῶν. 17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσ-
μαήλ, ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων
ἀπέθανε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.
18 Κατῴκησε δὲ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως Σοὺρ, ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους·
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατῴ-
κησε. 19 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ
Ἀβραάμ· Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. 20 Ἦν
δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκ-
καν θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοπο-
ταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λαβὰν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ
εἰς γυναῖκα. 21 Ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ
Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπή-
κουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ
Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. 22 Ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία
ἐν αὐτῇ· εἶπε δὲ Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα
τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.
23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ Δύο ἔθνη ἐν γαστρί σού
εἰσι, καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσον-
ται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει, καὶ ὁ μείζων δουλεύσει
τῷ ἐλάσσονι. 24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
τεκεῖν αὐτήν· καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐ-
τῆς. 25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυῤῥάκης, ὅλος
ὡσεὶ δορὰ δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἡσαῦ. 26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης
Ἡσαῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. Ἰσαὰκ
δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.
27 Ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄν-
θρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακὼβ δὲ ἄνθρω-
πος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν. 28 Ἠγάπησε δὲ
Ἰσαὰκ τὸν Ἡσαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις αὐτῷ·
Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ. 29 Ἥψησε δὲ
Ἰακὼβ ἕψημα· ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλεί-
πων. 30 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ Ἰακὼβ Γεῦσόν με
ἀπὸ τοῦ ἑψήματος πυῤῥοῦ τούτου, ὅτι ἐκλείπω· διὰ
τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐδώμ. 31 Εἶπε δὲ
Ἰακὼβ τῷ Ἡσαῦ Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτο-
τόκιά σου ἐμοί. 32 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ Ἰδοὺ ἐγὼ
πορεύομαι τελευτᾶν, καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρω-
τοτόκια; 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακὼβ Ὄμοσόν μοι
σήμερον. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ. 34 Ἰακὼβ δὲ ἔδωκε τῷ
Ἡσαῦ ἄρτον καὶ ἕψημα φακοῦ· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε,
καὶ ἀναστὰς ᾤχετο· καὶ ἐφαύλισεν Ἡσαῦ τὰ πρω-
τοτόκια.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς
τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ
καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ
πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα.

15 Hadar, et Thema, et Jethur, et Naphis, et
Cedma. 16 Isti sunt filii Ismaelis: et hæc
nomina per castella et oppida eorum, duo-
decim principes tribuum suarum. 17 Et facti
sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta sep-
tem, deficiensque mortuus est, et appositus ad
populum suum. 18 Habitavit autem ab He-
vila usque Sur, quæ respicit Ægyptum intro-
euntibus Assyrios; coram cunctis fratribus
suis obiit. 19 Hæ quoque sunt generationes
Isaac filii Abraham: Abraham genuit Isaac:
20 Qui cum quadraginta esset annorum, duxit
uxorem Rebeccam filiam Bathuelis Syri de
Mesopotamia, sororem Laban. 21 Depreca-
tusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eo
quod esset sterilis: qui exaudivit eum, et
dedit conceptum Rebeccæ. 22 Sed collide-
bantur in utero ejus parvuli; quæ ait: Si sic
mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere?
Perrexitque ut consuleret Dominum. 23 Qui
respondens ait: Duæ gentes sunt in utero tuo,
et duo populi ex ventre tuo dividentur, popu-
lusque populum superabit, et major serviet
minori. 24 Jam tempus pariendi advenerat,
et ecce gemini in utero ejus reperti sunt.
25 Qui prior egressus est, rufus erat, et totus
in morem pellis hispidus: vocatumque est
nomen ejus Esau. Protinus alter egrediens,
plantam fratris tenebat manu: et idcirco ap-
pellavit eum Jacob. 26 Sexagenarius erat
Isaac quando nati sunt ei parvuli. 27 Quibus
adultis, factus est Esau vir gnarus venandi, et
homo agricola: Jacob autem vir simplex habi-
tabat in tabernaculis. 28 Isaac amabat Esau,
eo quod de venationibus illius vesceretur: et
Rebecca diligebat Jacob. 29 Coxit autem
Jacob pulmentum: ad quem cum venisset
Esau de agro lassus, 30 Ait: Da mihi de
coctione hac rufa, quia oppido lassus sum.
Quam ob causam vocatum est nomen ejus
Edom. 31 Cui dixit Jacob: Vende mihi pri-
mogenita tua. 32 Ille respondit: En morior,
quid mihi proderunt primogenita? 33 Ait
Jacob: Jura ergo mihi. Juravit ei Esau, et
vendidit primogenita. 34 Et sic accepto pane
et lentis edulio, comedit, et bibit, et abiit;
parvipendens quod primogenita vendidisset.

CAPUT XXVI.

1 ORTA autem fame super terram, post
eam sterilitatem quæ acciderat in die-
bus Abraham, abiit Isaac ad Abime-
lech regem Palæstinorum in Gerara.

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה 2
שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 גּוּר בָּאָרֶץ
הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־
הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃
4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 5 עֵקֶב
אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי
מִצְוֺתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
בִּגְרָר׃ 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי
פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת
מַרְאֶה הִוא׃ 8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם
הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים
בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת
רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ
אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי
פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־
זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם
אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 11 וַיְצַו
אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ
הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה
שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃
14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה
רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 15 וְכָל־הַבְּאֵרֹת
אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו
סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 16 וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ
מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן
בְּנַחַל־גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ 18 וַיָּשָׁב יִצְחָק
וַיַּחְפֹּר ׀ אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ
בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת
כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 19 וַיַּחְפְּרוּ
עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם
חַיִּים׃ 20 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק
לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק
כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר
אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
שִׂטְנָה׃ 22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר
אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת

2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπε Μὴ καταβῇς εἰς
Αἴγυπτον· κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἄν σοι εἴπω.
3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ
καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου
δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, καὶ στήσω τὸν ὅρκον
μου ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ τῷ πατρί σου. 4 Καὶ
πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου
πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· 5 Ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσεν
Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ
δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου. 6 Κατῴκησε
δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις. 7 Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄν-
δρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν Ἀδελφή μού ἐστιν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι
γυνή μού ἐστι, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄν-
δρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὡραία τῇ ὄψει
ἦν. 8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρα-
κύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρί-
δος εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ. 9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἆρά γε γυνή σού ἐστι; τί ὅτι εἶπας
Ἀδελφή μού ἐστιν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαάκ Εἶπα γάρ
Μή ποτε ἀποθάνω δι᾽ αὐτήν. 10 Εἶπε δὲ αὐτῷ
Ἀβιμέλεχ Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη
τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ
ἐπήγαγες ἂν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄγνοιαν. 11 Συνέταξε δὲ
Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων Πᾶς ὁ ἁψά-
μενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναικός αὐτοῦ
θανάτῳ ἔνοχος ἔσται. 12 Ἔσπειρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ
ἐκείνῃ, καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύου-
σαν κριθήν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος. 13 Καὶ
ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο
ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα· 14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ
κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολ-
λά. Ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεὶμ· 15 Καὶ
πάντα τὰ φρέατα ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν
αὐτὰ οἱ Φυλιστιεὶμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς. 16 Εἶπε
δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαάκ Ἄπελθε ἀφ᾽ ἡμῶν, ὅτι
δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα. 17 Καὶ ἀπῆλ-
θεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι
Γεράρων, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. 18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ
ὤρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες
Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ
Φυλιστιεὶμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ
ὀνόματα ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 19 Καὶ
ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων,
καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. 20 Καὶ ἐμα-
χέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων
Ἰσαάκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλε-
σαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ
αὐτόν. 21 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξε φρέαρ ἕτε-
ρον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου, καὶ ἐπωνό-
μασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία. 22 Ἀπάρας δὲ
ἐκεῖθεν ὤρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία,

2 Apparuitque ei Dominus, et ait: Ne de-
scendas in Ægyptum, sed quiesce in terra,
quam dixero tibi. 3 Et peregrinare in ea,
eroque tecum, et benedicam tibi: tibi enim
et semini tuo dabo universas regiones has,
complens juramentum quod spopondi Abra-
ham patri tuo. 4 Et multiplicabo semen
tuum sicut stellas cæli: daboque posteris tuis
universas regiones has: et BENEDICENTUR
in semine tuo omnes gentes terræ, 5 Eo quod
obedierit Abraham voci meæ, et custodierit
præcepta et mandata mea, et ceremonias leges-
que servaverit. 6 Mansit itaque Isaac in
Geraris, 7 Qui cum interrogaretur a viris
loci illius super uxore sua, respondit: Soror
mea est. Timuerat enim confiteri quod sibi
esset sociata conjugio, reputans ne forte
interficerent eum propter illius pulchritu-
dinem. 8 Cumque pertransissent dies plu-
rimi, et ibidem moraretur prospiciens Abi-
melech rex Palæstinorum per fenestram,
vidit eum jocantem cum Rebecca uxore
sua. 9 Et accersito eo, ait: Perspicuum
est quod uxor tua sit: cur mentitus es eam
sororem tuam esse? Respondit: Timui ne
morerer propter eam. 10 Dixitque Abime-
lech: Quare imposuisti nobis? Potuit coire
quispiam de populo cum uxore tua, et induxe-
ras super nos grande peccatum, Præcepitque
omni populo, dicens: 11 Qui tetigerit homi-
nis hujus uxorem, morte morietur. 12 Sevit
autem Isaac in terra illa, et invenit in ipso
anno centuplum: benedixitque ei Dominus.
13 Et locupletatus est homo, et ibat pro-
ficiens atque succrescens, donec magnus vehe-
menter effectus est: 14 Habuit quoque pos-
sessiones ovium et armentorum, et familiæ
plurimum. Ob hoc invidentes ei Palæstini,
15 Omnes puteos, quos foderant servi patris
illius, Abraham, illo tempore obstruxerunt,
implentes humo: 16 In tantum, ut ipse Abi-
melech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quo-
niam potentior nobis factus es valde. 17 Et ille
discedens, ut veniret ad torrentum Geraræ, ha-
bitaretque ibi: 18 Rursum fodit alios puteos,
quos foderant servi patris sui Abraham, et
quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philis-
thiim: appellavitque eos iisdem nominibus qui-
bus ante pater vocaverat. 19 Foderuntque in
Torrente, et repererunt aquam vivam. 20 Sed
et ibi jurgium fuit pastorum Geraræ adversus
pastores Isaac, dicentium: Nostra est aqua,
quam ob rem nomen putei ex eo quod accide-
rat, vocavit Calumniam. 21 Foderunt autem et
alium: et pro illo quoque rixati sunt, appella-
vitque eum, Inimicitias. 22 Profectus inde
fodit alium puteum, pro quo non contende-
runt: itaque vocavit nomen ejus, Latitudo,

וַיֹּאמֶר כִּֽי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ
בָאָֽרֶץ׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָֽׁבַע׃ 24 וַיֵּרָא
אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָֽנֹכִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּֽי־אִתְּךָ
אָנֹכִי וּבֵֽרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּֽעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּֽי׃ 25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וַיֶּט־שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם
עַבְדֵֽי־יִצְחָק בְּאֵֽר׃ 26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו
מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵֽרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאֽוֹ׃
27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי
וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶֽם׃
28 וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּֽי־הָיָה יְהוָה ׀ עִמָּךְ
וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ
וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּֽךְ׃ 29 אִם־תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ
רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֲנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּֽחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה
בְּרוּךְ יְהוָֽה׃ 30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּֽוּ׃ 31 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ
אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ
בְּשָׁלֽוֹם׃ 32 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר
אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָֽיִם׃
33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵֽׁם־הָעִיר בְּאֵר
שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּֽה׃ ס 34 וַיְהִי
עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־
יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת
בַּת־אֵילֹן הַחִתִּֽי׃ 35 וַתִּהְיֶיןָ מֹרַת רוּחַ
לְיִצְחָק וּלְרִבְקָֽה׃ ס

פרשה כז׃

1 וַיְהִי כִּֽי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת
וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו ׀ בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּֽנִי׃ 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא
זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִֽי׃ 3 וְעַתָּה
שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה
וְצוּדָה לִּי צָֽיִדה׃ 4 וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּֽעֲבוּר
תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמֽוּת׃ 5 וְרִבְקָה
שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ
עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִֽיא׃ 6 וְרִבְקָה
אָֽמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי
אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹֽר׃
7 הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה
וַאֲבָרֶכְכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִֽי׃ 8 וְעַתָּה
בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֹתָֽךְ׃

λέγων Διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ηὔξησεν
ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ
φρέαρ τοῦ ὅρκου. 24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ
πατρός σου, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, καὶ εὐ-
λογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα σου. 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιασ-
τήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἔπηξεν
ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες
Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. 26 Καὶ
Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ
Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχι-
στράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἰσαὰκ Ἵνα τί ἤλθετε πρὸς μέ; ὑμεῖς δὲ
ἐμισήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν. 28 Οἱ
δὲ εἶπαν Ἰδόντες ἑωράκαμεν ὅτι ἦν Κύριος μετὰ
σοῦ, καὶ εἴπαμεν Γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ
ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην
29 Μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβ-
δελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι
καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν
εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου. 30 Καὶ ἐποίησεν
αὐτοῖς δοχήν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. 31 Καὶ ἀνα-
στάντες τὸ πρωΐ, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ, καὶ ἀπῴχοντο ἀπ' αὐ-
τοῦ μετὰ σωτηρίας. 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγει-
λαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν, καὶ εἶπαν
Οὐχ εὕρομεν ὕδωρ. 33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ
ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ
ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδὶθ, θυ-
γατέρα Βεὼχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμὰθ, θυγα-
τέρα Ἐλὼν Χετταίου· 35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ
Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκᾳ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι τὸν Ἰσαὰκ καὶ
ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾷν· καὶ
ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ
εἶπεν αὐτῷ Υἱέ μου. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 2 Καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν
τῆς τελευτῆς μου· 3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου,
τήν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ
πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν· 4 Καὶ ποίησόν
μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω·
ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου πρὶν ἀποθανεῖν με.
5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον
θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 6 Ῥεβέκκα δὲ
εἶπε πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω
Ἴδε, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ
τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος 7 Ἔνεγκόν μοι θήραν,
καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα· ἵνα φαγὼν εὐλογήσω
σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. 8 Νῦν
οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι·

dicens: Nunc dilatavit nos Dominus, et fecit
crescere super terram. 23 Ascendit autem ex
illo loco in Bersabee, 24 Ubi apparuit ei
Dominus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus
Abraham patris tui; noli timere, quia ego
tecum sum: benedicam tibi, et multiplicabo
semen tuum propter servum meum Abraham.
25 Itaque ædificavit ibi altare: et invocato
nomine Domini, extendit tabernaculum: præ-
cepitque servis suis ut foderent puteum. 26 Ad
quem locum cum venissent de Geraris Abime-
lech, et Ochozath amicus illius, et Phicol dux
militum, 27 Locutus est eis Isaac: Quid
venistis ad me, hominem quem odistis, et
expulistis a vobis? 28 Qui responderunt:
Vidimus tecum esse Dominum, et idcirco nos
diximus: Sit juramentum inter nos, et inea-
mus fœdus, 29 Ut non facias nobis quidquam
mali, sicut et nos nihil tuorum attigimus, nec
fecimus quod te læderit: sed cum pace dimisi-
mus auctum benedictione Domini. 30 Fecit
ergo eis convivium, et post cibum et potum
31 Surgentes mane, juraverunt sibi mutuo:
dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum.
32 Ecce autem venerunt in ipso die servi
Isaac, annuntiantes ei de puteo quem fo-
derant, atque dicentes: invenimus aquam.
33 Unde appellavit eum, Abundantiam: et
nomen urbi impositum est Bersabee, usque
in præsentem diem. 34 Esau vero quadra-
genarius duxit uxores, Judith filiam Beeri
Hethæi, et Basemath filiam Elon ejusdem
loci: 35 Quæ ambæ offenderant animum
Isaac et Rebeccæ.

CAPUT XXVII.

1 Senuit autem Isaac, et caligaverunt
oculi ejus, et videre non poterat: vocavitque
Esau filium suum majorem, et dixit ei: Fili
mi. Qui respondit: Adsum. 2 Cui pater:
Vides, inquit, quod senuerim, et ignorem diem
mortis meæ. 3 Sume arma tua, pharetram,
et arcum, et egredere foras: cumque venatu
aliquid apprehenderis, 4 Fac mihi inde pul-
mentum, sicut velle me nosti, et affer ut come-
dam: et benedicat tibi anima mea antequam
moriar. 5 Quod cum audisset Rebecca, et
ille abiisset in agrum ut jussionem pa-
tris impleret. 6 Dixit filio suo Jacob: Au-
divi patrem tuum loquentem cum Esau
fratre tuo, et dicentem ei. 7 Affer mihi de
venatione tua, et fac cibos ut comedam, et be-
nedicam tibi coram Domino antequam moriar.
8 Nunc ergo, fili mi, acquiesce consiliis meis:

9 לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי
גְּדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים
לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ 10 וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ
וְאָכָל בַּעֲבֻר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו
אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃
12 אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו
כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא
בְרָכָה׃ 13 וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ
בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ 14 וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ 15 וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־
בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר
אִתָּהּ בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ
הַקָּטָן׃ 16 וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה
עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ 17 וַתִּתֵּן
אֶת־הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה
בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃ 18 וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי מִי אַתָּה בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם־נָא שְׁבָה וְאָכְלָה
מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְּנִי
וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי׃
21 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גְּשָׁה־נָּא וַאֲמֻשְׁךָ
בְּנִי הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא׃ 22 וַיִּגַּשׁ
יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ וַיֹּאמֶר
הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו׃
23 וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו
אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ׃ 24 וַיֹּאמֶר אַתָּה
זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 25 וַיֹּאמֶר הַגִּשָׁה
לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ
נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ׃
26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה־נָּא וּשְׁקָה־
לִּי בְּנִי׃ 27 וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיָּרַח אֶת־רֵיחַ
בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי
כְּרֵיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרֲכוֹ יְהוָה׃ 28 וְיִתֶּן־
לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ׃ 29 יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוֻ
לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃
30 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב
וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק
אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ׃ 31 וַיַּעַשׂ גַּם־
הוּא מַטְעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו

9 Καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λάβε μοι ἐκεῖθεν
δύο ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλούς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ· 10 Καὶ εἰσοίσεις
τῷ πατρί σου, καὶ φάγεται· ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. 11 Εἶπε δὲ
Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἔστιν
Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος·
12 Μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναν-
τίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν
κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. 13 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ
μήτηρ Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον· μόνον ἐπά-
κουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι.
14 Πορευθεὶς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ
ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. 15 Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στο-
λὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν
καλήν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν
Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· 16 Καὶ τὰ
δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ·
17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς
ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
18 Καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· εἶπε δέ Πάτερ.
Ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ, τέκνον; 19 Καὶ
εἶπεν Ἰακὼβ τῷ πατρὶ Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός
σου, πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον
καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ
ψυχή σου. 20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τί
τοῦτο ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν Ὃ παρέ-
δωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου. 21 Εἶπε δὲ
Ἰσαὰκ τῷ Ἰακὼβ Ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε,
τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ ἢ οὔ. 22 Ἤγγισε
δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψη-
λάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ,
αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. 23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐ-
τόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν
24 Καὶ εἶπε Σὺ εἶ υἱός μου Ἡσαυ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ.
25 Καὶ εἶπε Προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς
θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου.
Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν
αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με, τέκνον.
27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν
ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλή-
ρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος. 28 Καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς
ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος
τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου· 29 Καὶ
δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι
ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ
προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου· ὁ κατα-
ρώμενός σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο-
γημένος. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι
Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐγένετο ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου
Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. 31 Καὶ ἐποίησε καὶ
αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ·

9 Et pergens ad gregem, affer mihi duos hæ-
dos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo,
quibus libenter vescitur: 10 Quas cum intu-
leris, et comederit, benedicat tibi priusquam
moriatur. 11 Cui ille respondit: Nosti quod
Esau frater meus homo pilosus sit, et ego
lenis: 12 Si attrectaverit me pater meus, et
senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illu-
dere, et inducam super me maledictionem pro
benedictione. 13 Ad quem mater: In me sit,
ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi
vocem meam, et pergens affer quæ dixi.
14 Abiit, et attulit, deditque matri. Paravit
illa cibos, sicut velle noverat patrem illius.
15 Et vestibus Esau valde bonis, quas apud
se habebat domi, induit eum: 16 Pelliculas-
que hædorum circumdedit manibus, et colli
nuda protexit. 17 Deditque pulmentum, et
panes, quos coxerat, tradidit. 18 Quibus illa-
tis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Au-
dio. Quis es tu, fili mi? 19 Dixitque Jacob:
Ego sum primogenitus tuus Esau: feci sicut
præcepisti mihi: surge, sede, et comede de
venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.
20 Rursumque Isaac ad filium suum: Quo-
modo, inquit, tam cito invenire potuisti, fili
mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut
cito occurreret mihi quod volebam. 21 Dixit-
que Isaac: Accede huc, ut tangam te, fili mi,
et probem utrum tu sis filius meus Esau, an
non. 22 Accessit ille ad patrem, et palpato
eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est:
sed manus, manus sunt Esau. 23 Et non
cognovit eum, quia pilosæ manus similitudi-
nem majoris expresserant. Benedicens ergo
illi, 24 Ait: Tu es filius meus Esau? Re-
sponderit, Ego sum. 25 At ille: Affer mihi,
inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut bene-
dicat tibi anima mea. Quos cum oblatos come-
disset, obtulit ei etiam vinum; quo hausto,
26 Dixit ad eum: Accede ad me, et da mihi
osculum, fili mi. 27 Accessit, et osculatus est
eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius
fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor
filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit
Dominus. 28 Det tibi Deus de rore cœli, et
de pinguedine terræ, abundantiam frumenti
et vini. 29 Et serviant tibi populi, et ado-
rent te tribus: esto dominus fratrum tuorum,
et incurventur ante te filii matris tuæ: qui
maledixerit tibi, sit ille maledictus; et qui
benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.
30 Vix Isaac sermonem impleverat: et, egres-
so Jacob foras, venit Esau, 31 Coctos-
que de venatione cibos intulit patri, dicens:

יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבֻר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אָתָּה
וַיֹּאמֶר אֲנִי בִּנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו׃ 33 וַיֶּחֱרַד
יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא
הוּא הַצָּד־צַיִד וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם
תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ יִהְיֶה׃ 34 כִּשְׁמֹעַ
עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה
וּמָרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי
אָבִי׃ 35 וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח
בִּרְכָתֶךָ׃ 36 וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה
עַתָּה לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמַר הֲלֹא־אָצַלְתָּ לִּי
בְּרָכָה׃ 37 וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן
גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת־כָּל־אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ
לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה אֵפוֹא
מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי׃ 38 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־אָבִיו
הַבְרָכָה אַחַת הִוא־לְךָ אָבִי בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי
אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 39 וַיַּעַן יִצְחָק
אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃ 40 וְעַל־חַרְבְּךָ
תִחְיֶה וְאֶת־אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד
וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ׃ 41 וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו
אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ אָבִיו
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי
וְאַהַרְגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי׃ 42 וַיֻּגַּד לְרִבְקָה
אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא
לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו
אָחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ׃ 43 וְעַתָּה בְנִי
שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי
חָרָנָה׃ 44 וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד
אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ׃ 45 עַד־שׁוּב אַף־
אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לּוֹ
וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָה אֶשְׁכַּל
גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃ 46 וַתֹּאמֶר רִבְקָה
אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת אִם־
לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חֵת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת
הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים׃

פרשה כח׃

1 וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן׃ 2 קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל
אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת
לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ 3 וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃

*καὶ εἶπε τῷ πατρὶ Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φα-
γέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλο-
γήσῃ με ἡ ψυχή σου. 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ Τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός
σου ὁ πρωτότοκος Ἠσαῦ. 33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκ-
στασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε Τίς οὖν ὁ θηρεύσας
μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάν-
των πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ
εὐλογημένος ἔσται. 34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν
Ἠσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀνε-
βόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ
εἶπεν Εὐλόγησον δὴ κἀμέ, πάτερ. 35 Εἶπε δὲ αὐτῷ
Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλο-
γίαν σου. 36 Καὶ εἶπε Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον
τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν ἔλαβε
τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἠσαῦ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; 37 Ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἠσαῦ Εἰ κύριον αὐτὸν
πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα
αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; 38 Εἶπε δὲ
Ἠσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Μὴ εὐλογία μία
σοί ἐστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κἀμέ, πάτερ. Κα-
τανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ ἀνεβόησε φωνῇ Ἠσαῦ καὶ
ἔκλαυσεν. 39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς
ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ ἄνωθεν· 40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου
ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα
ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τραχήλου σου. 41 Καὶ ἐνεκότει Ἠσαῦ τῷ Ἰακὼβ
περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ· εἶπε δὲ Ἠσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ Ἐγγισάτω-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα
ἀποκτείνω Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου. 42 Ἀπηγγέλη
δὲ Ῥεβέκκᾳ τὰ ῥήματα Ἠσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ
πρεσβυτέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ Ἠσαῦ
ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε.
43 Νῦν οὖν, τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ
ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν· 44 Καὶ
οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, 45 Ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐ-
τῷ· καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν, μή
ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ Προσώχθικα τῇ
ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λή-
ψεται Ἰακὼβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς
ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;*

ΚΕΦ. κή.

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ *δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ
εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων Οὐ
λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων·
2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς
τὸν οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου,
καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγα-
τέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου. 3 Ὁ
δὲ Θεός μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ
πληθύναι σε, καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν·*

Surge, pater mi, et comede de venatione filii
tui, ut benedicat mihi anima tua. 32 Dixit-
que illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respon-
dit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau.
33 Expavit Isaac stupore vehementi: et ultra
quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur
ille est qui dudum captam venationem attulit
mihi, et comedi ex omnibus priusquam tu
venires? benedixique ei, et erit benedictus.
34 Auditis Esau sermonibus patris, irrugiit
clamore magno: et consternatus, ait: Benedic
etiam et mihi, pater mi. 35 Qui ait: Venit
germanus tuus fraudulenter, et accepit bene-
dictionem tuam. 36 At ille subjunxit: Juste
vocatum est nomen ejus Jacob: supplantavit
enim me en altera vice: primogenita mea
ante tulit, et nunc secundo surripuit benedic-
tionem meam. Rursumque ad patrem: Num-
quid non reservasti, ait, et mihi benedictio-
nem? 37 Respondit Isaac: Dominum tuum
illum constitui, et omnes fratres ejus servituti
illius subjugavi: frumento et vino stabilivi
eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid fa-
ciam? 38 Cui Esau: Num unam, inquit,
tantum benedictionem habes, pater? mihi quo-
que obsecro ut benedicas. Cumque ejulatu
magno fleret, 39 Motus Isaac, dixit ad eum:
In pinguedine terræ, et in rore cœli desuper,
40 Erit benedictio tua. Vives in gladio, et
fratri tuo servies: tempusque veniet, cum
excutias et solvas jugum ejus de cervicibus
tuis. 41 Oderat ergo semper Esau Jacob pro
benedictione qua benedixerat ei pater: dixit-
que in corde suo: Venient dies luctus patris
mei, et occidam Jacob fratrem meum. 42 Nun-
tiata sunt hæc Rebeccæ: quæ mittens et
vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce
Esau frater tuus minatur ut occidat te.
43 Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, et
consurgens fuge ad Laban fratrem meum in
Haran: 44 Habitabisque cum eo dies paucos,
donec requiescat furor fratris tui, 45 Et ces-
set indignatio ejus, obliviscaturque eorum quæ
fecisti in eum: postea mittam, et adducam te
inde huc; cur utroque orbabor filio in uno
die? 46 Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet
me vitæ meæ propter filias Heth: si acceperit
Jacob uxorem de stirpe hujus terræ, nolo
vivere.

CAPUT XXVIII.

1 VOCAVIT itaque Isaac Jacob, et benedixit
eum, præcepitque ei, dicens: Noli accipere
conjugem de genere Chanaan: 2 Sed va-
de, et proficiscere in Mesopotamiam Syriæ,
ad domum Bathuel patris matris tuæ, et
accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban
avunculi tui. 3 Deus autem omnipotens be-
nedicat tibi, et crescere te faciat, atque
multiplicet: ut sis in turbas populorum:

4 וְיִתֶּן־לְךָ֙ אֶת־בִּרְכַּ֣ת אַבְרָהָ֔ם לְךָ֖ וּלְזַרְעֲךָ֣
אִתָּ֑ךְ לְרִשְׁתְּךָ֙ אֶת־אֶ֣רֶץ מְגֻרֶ֔יךָ אֲשֶׁר־נָתַ֥ן
אֱלֹהִ֖ים לְאַבְרָהָֽם׃ 5 וַיִּשְׁלַ֤ח יִצְחָק֙ אֶת־
יַעֲקֹ֔ב וַיֵּ֖לֶךְ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֑ם אֶל־לָבָ֤ן בֶּן־בְּתוּאֵל֙
הָֽאֲרַמִּ֔י אֲחִ֣י רִבְקָ֔ה אֵ֥ם יַעֲקֹ֖ב וְעֵשָֽׂו׃
6 וַיַּ֣רְא עֵשָׂ֗ו כִּֽי־בֵרַ֣ךְ יִצְחָק֮ אֶֽת־יַעֲקֹב֒
וְשִׁלַּ֤ח אֹתוֹ֙ פַּדֶּ֣נָֽה אֲרָ֔ם לָקַֽחַת־ל֥וֹ מִשָּׁ֖ם
אִשָּׁ֑ה בְּבָרְכ֣וֹ אֹת֔וֹ וַיְצַ֤ו עָלָיו֙ לֵאמֹ֔ר לֹֽא־
תִקַּ֥ח אִשָּׁ֖ה מִבְּנ֥וֹת כְּנָֽעַן׃ 7 וַיִּשְׁמַ֣ע
יַעֲקֹ֔ב אֶל־אָבִ֖יו וְאֶל־אִמּ֑וֹ וַיֵּ֖לֶךְ פַּדֶּ֥נָה אֲרָֽם׃
8 וַיַּ֣רְא עֵשָׂ֔ו כִּ֥י רָע֖וֹת בְּנ֣וֹת כְּנָ֑עַן בְּעֵינֵ֖י
יִצְחָ֥ק אָבִֽיו׃ 9 וַיֵּ֥לֶךְ עֵשָׂ֖ו אֶל־יִשְׁמָעֵ֑אל
וַיִּקַּ֡ח אֶֽת־מָחֲלַ֣ת ׀ בַּת־יִשְׁמָעֵ֨אל בֶּן־אַבְרָהָ֜ם
אֲח֧וֹת נְבָי֛וֹת עַל־נָשָׁ֖יו ל֥וֹ לְאִשָּֽׁה׃

פ פ פ

10 וַיֵּצֵ֥א יַעֲקֹ֖ב מִבְּאֵ֣ר שָׁ֑בַע וַיֵּ֖לֶךְ חָרָֽנָה׃
11 וַיִּפְגַּ֨ע בַּמָּק֜וֹם וַיָּ֤לֶן שָׁם֙ כִּי־בָ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ
וַיִּקַּח֙ מֵאַבְנֵ֣י הַמָּק֔וֹם וַיָּ֖שֶׂם מְרַאֲשֹׁתָ֑יו
וַיִּשְׁכַּ֖ב בַּמָּק֥וֹם הַהֽוּא׃ 12 וַיַּחֲלֹ֗ם וְהִנֵּ֤ה
סֻלָּם֙ מֻצָּ֣ב אַ֔רְצָה וְרֹאשׁ֖וֹ מַגִּ֣יעַ הַשָּׁמָ֑יְמָה
וְהִנֵּה֙ מַלְאֲכֵ֣י אֱלֹהִ֔ים עֹלִ֥ים וְיֹרְדִ֖ים בּֽוֹ׃
13 וְהִנֵּ֨ה יְהוָ֜ה נִצָּ֣ב עָלָיו֮ וַיֹּאמַר֒ אֲנִ֣י יְהוָ֗ה
אֱלֹהֵי֙ אַבְרָהָ֣ם אָבִ֔יךָ וֵאלֹהֵ֖י יִצְחָ֑ק הָאָ֗רֶץ
אֲשֶׁ֤ר אַתָּה֙ שֹׁכֵ֣ב עָלֶ֔יהָ לְךָ֥ אֶתְּנֶ֖נָּה
וּלְזַרְעֶֽךָ׃ 14 וְהָיָ֤ה זַרְעֲךָ֙ כַּעֲפַ֣ר הָאָ֔רֶץ
וּפָרַצְתָּ֛ יָ֥מָּה וָקֵ֖דְמָה וְצָפֹ֣נָה וָנֶ֑גְבָּה וְנִבְרְכ֥וּ
בְךָ֛ כָּל־מִשְׁפְּחֹ֥ת הָאֲדָמָ֖ה וּבְזַרְעֶֽךָ׃
15 וְהִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י עִמָּ֗ךְ וּשְׁמַרְתִּ֙יךָ֙ בְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־
תֵּלֵ֔ךְ וַהֲשִׁ֣בֹתִ֔יךָ אֶל־הָאֲדָמָ֖ה הַזֹּ֑את
כִּ֚י לֹ֣א אֶֽעֱזָבְךָ֔ עַ֚ד אֲשֶׁ֣ר אִם־עָשִׂ֔יתִי
אֵ֥ת אֲשֶׁר־דִּבַּ֖רְתִּי לָֽךְ׃ 16 וַיִּיקַ֣ץ יַעֲקֹב֮
מִשְּׁנָתוֹ֒ וַיֹּ֕אמֶר אָכֵן֙ יֵ֣שׁ יְהוָ֔ה בַּמָּק֖וֹם
הַזֶּ֑ה וְאָנֹכִ֖י לֹ֥א יָדָֽעְתִּי׃ 17 וַיִּירָא֙
וַיֹּאמַ֔ר מַה־נּוֹרָ֖א הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה אֵ֣ין זֶ֗ה כִּ֚י
אִם־בֵּ֣ית אֱלֹהִ֔ים וְזֶ֖ה שַׁ֥עַר הַשָּׁמָֽיִם׃
18 וַיַּשְׁכֵּ֨ם יַעֲקֹ֜ב בַּבֹּ֗קֶר וַיִּקַּ֤ח אֶת־הָאֶ֙בֶן֙
אֲשֶׁר־שָׂ֣ם מְרַאֲשֹׁתָ֔יו וַיָּ֥שֶׂם אֹתָ֖הּ מַצֵּבָ֑ה
וַיִּצֹ֥ק שֶׁ֖מֶן עַל־רֹאשָֽׁהּ׃ 19 וַיִּקְרָ֛א אֶת־
שֵֽׁם־הַמָּק֥וֹם הַה֖וּא בֵּֽית־אֵ֑ל וְאוּלָ֛ם ל֥וּז
שֵׁם־הָעִ֖יר לָרִאשֹׁנָֽה׃ 20 וַיִּדַּ֥ר יַעֲקֹ֖ב נֶ֣דֶר
לֵאמֹ֑ר אִם־יִהְיֶ֨ה אֱלֹהִ֜ים עִמָּדִ֗י וּשְׁמָרַ֙נִי֙
בַּדֶּ֤רֶךְ הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֣י הוֹלֵ֔ךְ וְנָֽתַן־לִ֥י
לֶ֛חֶם לֶאֱכֹ֖ל וּבֶ֥גֶד לִלְבֹּֽשׁ׃ 21 וְשַׁבְתִּ֥י בְשָׁל֖וֹם
אֶל־בֵּ֣ית אָבִ֑י וְהָיָ֧ה יְהוָ֛ה לִ֖י לֵאלֹהִֽים׃

4 Καὶ δῴη σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρός
μου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομῆσαι
τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ
Ἀβραάμ. 5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ·
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν
τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς
μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ. 6 Ἴδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐ-
λόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν
Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν
ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων
Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χανα-
ναίων· 7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας. 8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραί εἰσιν αἱ
θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, 9 Ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαήλ, καὶ ἔλαβε
τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ,
ἀδελφὴν Ναβεώθ, πρὸς ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα. 10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. 11 Καὶ
ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος·
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκε
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεί-
νῳ. 12 Καὶ ἐνυπνιάσθη· καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστη-
ριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν
οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ
κατέβαινον ἐπ' αὐτῇ· 13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο
ἐπ' αὐτῆς. Καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ
τοῦ πατρός σου καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ
ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ
τῷ σπέρματί σου. 14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς
ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν
καὶ λίβα καὶ βοῤῥᾶν καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλο-
γηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν
τῷ σπέρματί σου. 15 Καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ,
διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἂν πορευθῇς·
καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε
ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά
σοι. 16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ
οὐκ ᾔδειν. 17 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν Ὡς φοβερὸς
ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ,
καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. 18 Καὶ ἀνέστη
Ἰακὼβ τὸ πρωί, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν
ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην,
καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. 19 Καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ·
καὶ Οὐλαμλοὺζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότε-
ρον. 20 Καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν λέγων Ἐὰν
ᾖ Κύριος ὁ Θεὸς μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με
ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῷ μοι
ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι, 21 Καὶ
ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου· καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν·

4 Et det tibi benedictiones Abrahæ, et semini
tuo post te: ut possideas terram peregrinatio-
nis tuæ, quam pollicitus est avo tuo. 5 Cum-
que dimisisset eum Isaac, profectus venit in
Mesopotamiam Syriæ ad Laban filium Bathuel
Syri, fratrem Rebeccæ matris suæ. 6 Videns
autem Esau quod benedixisset pater suus
Jacob, et misisset eum in Mesopotamiam
Syriæ, ut inde uxorem duceret; et quod post
benedictionem præcepisset ei, dicens: Non ac-
cipies uxorem de filiabus Chanaan: 7 Quod-
que obediens Jacob parentibus suis isset in
Syriam: 8 Probans quoque quod non libenter
aspiceret filias Chanaan pater suus: 9 Ivit
ad Ismaelem, et duxit uxorem, absque iis quas
prius habebat, Maheleth filiam Ismael filii
Abraham, sororem Nabaioth. 10 Igitur egres-
sus Jacob de Bersabee, pergebat Haran.
11 Cumque venisset ad quemdam locum, et
vellet in eo requiescere post solis occubitum,
tulit de lapidibus qui jacebant, et supponens
capiti suo, dormivit in eodem loco. 12 Vidit-
que in somnis scalam stantem super terram,
et cacumen illius tangens cælum: angelos
quoque Dei ascendentes et descendentes per
eam, 13 Et Dominum innixum scalæ dicen-
tem sibi: Ego sum Dominus Deus Abraham
patris tui, et Deus Isaac: terram, in qua dor-
mis, tibi dabo et semini tuo. 14 Eritque
semen tuum quasi pulvis terræ: dilataberis ad
occidentem, et orientem, et septentrionem, et
meridiem: et BENEDICENTUR IN TE et
in semine tuo cunctæ tribus terræ. 15 Et ero
custos tuus quocumque perrexeris, et reducam
te in terram hanc: nec dimittam nisi comple-
vero universa quæ dixi. 16 Cumque evigi-
lasset Jacob de somno, ait: Vere Dominus est
in loco isto, et ego nesciebam. 17 Pavensque,
Quam terribilis est, inquit, locus iste! non est
hic aliud nisi domus Dei, et porta cæli.
18 Surgens ergo Jacob mane, tulit lapidem
quem supposuerat capiti suo, et erexit in titu-
lum, fundens oleum desuper. 19 Appellavitque
nomen urbis Bethel, quæ prius Luza vocaba-
tur. 20 Vovit etiam votum, dicens: Si fuerit
Deus mecum, et custodierit me in via per
quam ego ambulo, et dederit mihi panem
ad vescendum, et vestimentum ad induen-
dum, 21 Reversusque fuero prospere ad do-
mum patris mei: erit mihi Dominus in Deum,

22 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה
בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר
אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

פרשה כט׃

1 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי־
קֶדֶם׃ 2 וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם
שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־
הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה
עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ 3 וְנֶאֶסְפוּ־שָׁמָּה כָל־הָעֲדָרִים
וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ
אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר
לִמְקֹמָהּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן
אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם
הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ 7 וַיֹּאמֶר
הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה
הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ 8 וַיֹּאמְרוּ לֹא
נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ
אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃
9 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל ׀ בָּאָה עִם־הַצֹּאן
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ 10 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב
וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־
צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ 11 וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל
וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 12 וַיַּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל
כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא
וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאָבִיהָ׃ 13 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לָבָן
אֶת־שֵׁמַע ׀ יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ
וַיְחַבֶּק־לוֹ וַיְנַשֶּׁק־לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ
וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
14 וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה
וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ 15 וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם
הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ 16 וּלְלָבָן שְׁתֵּי
בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה
רָחֵל׃ 17 וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה
יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ 18 וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב
אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל
בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ 19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי
אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה
עִמָּדִי׃ 20 וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים
וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι
οἶκος Θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῷς, δεκάτην
ἀποδεκατώσω αὐτά σοι.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ ἐξάρας Ἰακὼβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς
γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ
Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ
Ἡσαῦ. 2 Καὶ ὁρᾷ, καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ.
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα
ἐπ᾽ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ
ποίμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
φρέατος. 3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια,
καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων
τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ. 4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ Ἀδελφοί, πόθεν
ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν Ἐκ Χαρρὰν ἐσμεν. 5 Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ
εἶπαν Γινώσκομεν. 6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ὑγιαίνει;
οἱ δὲ εἶπαν Ὑγιαίνει. Καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ
αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. 7 Καὶ εἶπεν
Ἰακὼβ Ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὔπω ὥρα συνα-
χθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελ-
θόντες βόσκετε. 8 Οἱ δὲ εἶπαν Οὐ δυνησόμεθα ἕως
τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυ-
λίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος,
καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα. 9 Ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν
ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
αὐτὴ γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν
θυγατέρα Λάβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ
πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
καὶ προσελθὼν Ἰακὼβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ
στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα
Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 11 Καὶ
ἐφίλησεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ βοήσας τῇ φωνῇ
αὐτοῦ ἔκλαυσε. 12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ ὅτι
ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥε-
βέκκας ἐστί· καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ
αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 13 Ἐγένετο δὲ ὡς
ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ περι-
λαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς
λόγους τούτους. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν Ἐκ
τῶν ὀστῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου εἶ σύ· καὶ
ἦν μετ᾽ αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν. 15 Εἶπε δὲ Λάβαν
τῷ Ἰακὼβ Ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις
μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σού ἐστι.
16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ
μείζονι Λεία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχήλ. 17 Οἱ
δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ
εἴδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα. 18 Ἠγάπησε
δὲ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ εἶπε Δουλεύσω σοι
ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρός σου τῆς
νεωτέρας. 19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν Βέλτιον δοῦ-
ναί με αὐτήν σοι ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
οἴκησον μετ᾽ ἐμοῦ. 20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακὼβ
περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ
ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν.

22 Et lapis iste, quem erexi in titulum, voca-
bitur Domus Dei: cunctorumque quæ dederis
mihi, decimas offeram tibi.

CAPUT XXIX.

1 PROFECTUS ergo Jacob venit in terram
orientalem. 2 Et vidit puteum in agro, tres
quoque greges ovium accubantes juxta eum:
nam ex illo adaquabantur pecora, et os ejus
grandi lapide claudebatur. 3 Morisque erat
ut cunctis ovibus congregatis devolverent la-
pidem, et refectis gregibus rursum super os
putei ponerent. 4 Dixitque ad pastores:
Fratres, unde estis? Qui responderunt: De
Haran. 5 Quos interrogans, Numquid, ait,
nostis Laban filium Nachor? Dixerunt: No-
vimus. 6 Sanusne est? inquit. Valet, in-
quiunt: et ecce Rachel filia ejus venit cum
grege suo. 7 Dixitque Jacob: Adhuc multum
diei superest, nec est tempus ut reducantur ad
caulas greges: date ante potum ovibus, et sic
eas ad pastum reducite. 8 Qui responderunt:
Non possumus, donec omnia pecora congre-
gentur, et amoveamus lapidem de ore putei,
ut adaquemus greges. 9 Adhuc loquebantur,
et ecce Rachel veniebat cum ovibus patris sui:
nam gregem ipsa pascebat. 10 Quam cum
vidisset Jacob, et sciret consobrinam suam,
ovesque Laban avunculi sui, amovit lapidem
quo puteus claudebatur. 11 Et adaquato
grege, osculatus est eam: et elevata voce
flevit. 12 Et indicavit ei quod frater esset
patris sui, et filius Rebeccæ: at illa festinans
nuntiavit patri suo. 13 Qui cum audisset
venisse Jacob filium sororis suæ, cucurrit ob-
viam ei: complexusque eum, et in oscula
ruens, duxit in domum suam. Auditis autem
causis itineris, 14 Respondit: Os meum es,
et caro mea. Et postquam impleti sunt dies
mensis unius, 15 Dixit ei: Num quia frater
meus es, gratis servies mihi? dic quid merce-
dis accipias. 16 Habebat vero duas filias,
nomen majoris Lia: minor vero appellabatur
Rachel. 17 Sed Lia lippis erat oculis: Rachel
decora facie, et venusto aspectu. 18 Quam
diligens Jacob, ait, Serviam tibi pro Rachel
filia tua minore, septem annis. 19 Respondit
Laban: Melius est ut tibi eam dem quam al-
teri viro, mane apud me. 20 Servivit er-
go Jacob pro Rachel septem annis: et vide-
bantur illi pauci dies præ amoris magnitudine.

בראשית כט ל

21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי
כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ 22 וַיֶּאֱסֹף
לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃
23 וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא
אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ
אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה׃
25 וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה־הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל־
לָבָן מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל
עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי׃ 26 וַיֹּאמֶר
לָבָן לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה
לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃ 27 מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה
לְךָ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי
עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ 28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב
כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־רָחֵל
בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 29 וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ
אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃ 30 וַיָּבֹא
גַּם אֶל־רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם־אֶת־רָחֵל מִלֵּאָה
וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃
31 וַיַּרְא יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־
רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה׃ 32 וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה
יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃
33 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע
יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַּם־אֶת־זֶה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ 34 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
בֵּן וַתֹּאמֶר עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי
כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא־
שְׁמוֹ לֵוִי׃ 35 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ
יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת׃

פרשה ל׃

וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב
הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃
2 וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת
אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃
3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ
וְתֵלֵד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃
4 וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ 5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד
לְיַעֲקֹב בֵּן׃ 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִּי אֱלֹהִים
וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה
שְׁמוֹ דָּן׃ 7 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ 8 וַתֹּאמֶר רָחֵל

ΓΕΝΕΣΙΣ, κθ', λ'.

21 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Δός μοι τὴν γυναῖκά
μου· πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι ὅπως εἰσέλθω
πρὸς αὐτήν. 22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς
ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον. 23 Καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα· καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ εἰσήγαγεν πρὸς Ἰακώβ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτὴν Ἰακώβ. 24 Ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείᾳ τῇ θυ-
γατρὶ αὐτοῦ Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ
παιδίσκην. 25 Ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία·
εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι;
οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνα τί
παρελογίσω με; 26 Ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν Οὐκ ἔστιν
οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν
ἢ τὴν πρεσβυτέραν· 27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἕβδομα
ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας
ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. 28 Ἐποίησε
δὲ Ἰακὼβ οὕτως, καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἕβδομα ταύ-
της· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. 29 Ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ
θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ
παιδίσκην. 30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχήλ· ἠγάπησε
δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ
ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. 31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι
ἐμισεῖτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ
ἦν στεῖρα. 32 Καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν
τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν
λέγουσα Διότι εἶδέ μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν καὶ
ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνήρ μου.
33 Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ
Ἰακώβ, καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι,
καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Συμεών. 34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν
υἱόν, καὶ εἶπεν Ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται
ὁ ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεί. 35 Καὶ συλλαβοῦσα
ἔτι ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπε Νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογή-
σομαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰούδαν. Καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.

ΚΕΦ. λ'.

1 ἸΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχὴλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ,
καὶ ἐζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶπε τῷ
Ἰακὼβ Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ.
2 Θυμωθεὶς δὲ Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ εἶπεν αὐτῇ Μὴ
ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας;
3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακὼβ Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου
Βαλλά, εἴσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν
γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς.
4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς
αὐτῷ γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ·
5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ
ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. 6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ Ἔκρινέ
μοι ὁ Θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ
μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ
ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ. 8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ

GENESIS, XXIX. XXX.

21 Dixitque ad Laban: Da mihi uxorem
meam: quia jam tempus impletum est, ut
ingrediar ad illam. 22 Qui, vocatis multis
amicorum turbis ad convivium, fecit nuptias.
23 Et vespere Liam filiam suam introduxit
ad eum, 24 Dans ancillam filiæ, Zelpham
nomine. Ad quam cum ex more Jacob fuisset
ingressus, facto mane vidit Liam: 25 Et dixit
ad socerum suum: Quid est quod facere vo-
luisti? nonne pro Rachel servivi tibi? quare
imposuisti mihi? 26 Respondit Laban: Non
est in loco nostro consuetudinis, ut minores
ante tradamus ad nuptias. 27 Imple hebdo-
madam dierum hujus copulæ: et hanc quoque
dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi
septem annis aliis. 28 Acquievit placito: et
hebdomada transacta, Rachel duxit uxor-
em: 29 Cui pater servam Balam tradiderat.
30 Tandemque potitus optatis nuptiis, amorem
sequentis priori prætulit, serviens apud eum
septem annis aliis. 31 Videns autem Domi-
nus quod despiceret Liam, aperuit vulvam
ejus, sorore sterili permanente. 32 Quæ
conceptum genuit filium, vocavitque nomen
ejus Ruben, dicens: Vidit Dominus humilita-
tem meam, nunc amabit me vir meus. 33 Rur-
sumque concepit et peperit filium, et ait:
Quoniam audivit me Dominus haberi con-
temptui, dedit etiam istum mihi; vocavitque
nomen ejus Simeon. 34 Concepitque tertio,
et genuit alium filium: dixitque: Nunc quo-
que copulabitur mihi maritus meus, eo quod
pepererim ei tres filios: et idcirco appellavit
nomen ejus, Levi. 35 Quarto concepit, et
peperit filium, et ait: Modo confitebor Do-
mino: et ob hoc vocavit eum, Judam: cessa-
vitque parere.

CAPUT XXX.

1 CERNENS autem Rachel quod infecunda
esset, invidit sorori suæ, et ait marito suo:
Da mihi liberos, alioquin moriar. 2 Cui
iratus respondit Jacob: Num pro Deo ego
sum, qui privavit te fructu ventris tui? 3 At
illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingre-
dere ad illam, ut pariat super genua mea, et
habeam ex illa filios. 4 Deditque illi Balam in
conjugium: quæ, 5 Ingresso ad se viro, con-
cepit, et peperit filium. 6 Dixitque Rachel:
Judicavit mihi Dominus, et exaudivit vocem
meam, dans mihi filium; et idcirco appellavit
nomen ejus, Dan. 7 Rursumque Bala conci-
piens peperit alterum, 8 Pro quo ait Rachel:

נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים ׀ נִפְתַּלְתִּי עִם־אֲחֹתִי גַּם־
יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ 9 וַתֵּרֶא
לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה
שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃
10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן׃
11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
גָּד׃ 12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי
לְיַעֲקֹב׃ 13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי
בָּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר׃ 14 וַיֵּלֶךְ
רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים
בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר
רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵךְ׃
15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי
וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי בְּנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל
לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי
בְנֵךְ׃ 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב ׀ מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב
וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא
כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְּנִי וַיִּשְׁכַּב
עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא׃ 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃
18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־
נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃
19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃
20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים ׀ אֹתִי זֶבֶד
טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ
שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃
21 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
דִּינָה׃ 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע
אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃ 23 וַתַּהַר
וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־
חֶרְפָּתִי׃ 24 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר
יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי׃
26 תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי
אֹתְךָ בָּהֵן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־
עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי
וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ 28 וַיֹּאמַר נָקְבָה
שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה
יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה
מִקְנְךָ אִתִּי׃ 30 כִּי מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ
לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי
וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃
31 וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן־לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

Συναντελάβετό μου ὁ Θεός, καὶ συνανεστράφην τῇ
ἀδελφῇ μου, καὶ ἠδυνάσθην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Νεφθαλεί. 9 Εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔστη τοῦ
τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ γυναῖκα. 10 Καὶ εἰσῆλθε
πρὸς αὐτήν· καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας
καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. 11 Καὶ εἶπε Λεία Ἐν
τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ. 12 Καὶ
συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ
Ἰακὼβ υἱὸν δεύτερον. 13 Καὶ εἶπε Λεία Μακαρία
ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ. 14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν
ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὗρε μῆλα μανδραγορῶν
ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ
αὐτῆς Δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.
15 Εἶπε δὲ Λεία Οὐχ ἱκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν
ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου
λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ Οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω
μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν
τοῦ υἱοῦ σου. 16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακὼβ ἐξ ἀγροῦ
ἑσπέρας, καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ
εἶπε Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ
σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοι-
μήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην. 17 Καὶ ἐπή-
κουσεν ὁ Θεὸς Λείας, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ
Ἰακὼβ υἱὸν πέμπτον. 18 Καὶ εἶπε Λεία Δέδωκέ
μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παι-
δίσκην μου τῷ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰσσάχαρ, ὅ ἐστι μισθός. 19 Καὶ συνέλαβεν
ἔτι Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ. 20 Καὶ
εἶπε Λεία Δεδώρηται ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ
νῦν καιρῷ· αἱρετιεῖ με ὁ ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ
αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβου-
λών. 21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα, καὶ ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείνα. 22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ
Θεὸς τῆς Ῥαχήλ· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός,
καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν· 23 Καὶ συλ-
λαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ
Ἀφεῖλεν ὁ Θεός μου τὸ ὄνειδος· 24 Καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσὴφ λέγουσα Προσθέτω ὁ Θεός
μοι υἱὸν ἕτερον. 25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ
τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Ἀπόστειλόν με
ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.
26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία μου,
περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώ-
σκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι. 27 Εἶπε δὲ
αὐτῷ Λάβαν Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισά-
μην ἄν· εὐλόγησε γάρ με ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.
28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς μέ, καὶ δώσω.
29 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι,
καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. 30 Μικρὰ γὰρ ἦν
ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος· καὶ
εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου. Νῦν
οὖν πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον; 31 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Λάβαν Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ

Comparavit me Deus cum sorore mea, et in-
valui: vocavitque eum, Nephthali. 9 Sentiens
Lia quod parere desiisset, Zelpham ancillam
suam marito tradidit. 10 Qua post conceptum
edente filium, 11 Dixit: Feliciter; et idcirco
vocavit nomen ejus, Gad. 12 Peperit quoque
Zelpha alterum. 13 Dixitque Lia: Hoc pro
beatitudine mea: Beatam quippe me dicent
mulieres; propterea appellavit eum, Aser.
14 Egressus autem Ruben tempore messis
triticeæ in agrum, reperit mandragoras: quas
matri Liæ detulit. Dixitque Rachel: Da
mihi partem de mandragoris filii tui. 15 Illa
respondit: Parumne tibi videtur, quod præri-
pueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras
filii mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum
hac nocte pro mandragoris filii tui. 16 Rede-
untique ad vesperam Jacob de agro, egressa
est in occursum ejus Lia, et, Ad me, inquit,
intrabis: quia mercede conduxi te pro man-
dragoris filii mei. Dormivitque cum ea nocte
illa. 17 Et exaudivit Deus preces ejus: con-
cepitque et peperit filium quintum, 18 Et
ait: Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi
ancillam meam viro meo: appellavitque no-
men ejus, Issachar. 19 Rursum Lia conci-
piens, peperit sextum filium, 20 Et ait:
Dotavit me Deus dote bona: etiam hac vice
mecum erit maritus meus, eo quod genuerim
ei sex filios: et idcirco appellavit nomen ejus,
Zabulon. 21 Post quem peperit filiam, nomine
Dinam. 22 Recordatus quoque Dominus Ra-
chelis, exaudivit eam, et aperuit vulvam ejus.
23 Quæ concepit et peperit filium, dicens:
Abstulit Deus opprobrium meum. 24 Et voca-
vit nomen ejus, Joseph, dicens: Addat mihi
Dominus filium alterum. 25 Nato autem
Joseph, dixit Jacob socero suo: Dimitte me ut
revertar in patriam, et ad terram meam.
26 Da mihi uxores, et liberos meos, pro qui-
bus servivi tibi, ut abeam: tu nosti servitutem
qua servivi tibi. 27 Ait illi Laban: Inveniam
gratiam in conspectu tuo; experimento di-
dici, quia benedixerit mihi Deus propter te:
28 Constitue mercedem tuam quam dem tibi.
29 At ille respondit: Tu nosti quomodo servi-
erim tibi, et quanta in manibus meis fuerit
possessio tua. 30 Modicum habuisti ante-
quam venirem ad te, et nunc dives effectus
es, benedixitque tibi Dominus ad introi-
tum meum. Justum est igitur ut aliquan-
do provideam etiam domui meæ. 31 Dixit-
que Laban: Quid tibi dabo? At ille ait:

לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר
הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃
32 אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם
כָּל־שֶׂה ׀ נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה־חוּם בַּכְּשָׂבִים
וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃ 33 וְעָנְתָה־
בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי
לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים
וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי׃ 34 וַיֹּאמֶר
לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ׃ 35 וַיָּסַר בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְּלֻאִים
וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּלֻאֹת כֹּל
אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן
בְּיַד־בָּנָיו׃ 36 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן
לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃ 37 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל
לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֵן
פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־
הַמַּקְלוֹת׃ 38 וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר
פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקֲתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר
תָּבֹאןָ הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה
בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ 39 וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־
הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים
וּטְלֻאִים׃ 40 וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן
פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן
וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־
צֹאן לָבָן׃ 41 וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן
הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי
הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃
42 וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה
הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ 43 וַיִּפְרֹץ
הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת
וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

פרשה לא׃

1 וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח
יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃ 2 וַיַּרְא יַעֲקֹב
אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב
אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה
הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה
אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל
שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ 6 וְאַתֵּנָה
יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃

*Οὐ δώσεις μοι οὐθέν· ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ῥῆμα
τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλά-
ξω.* 32 *Παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμε-
ρον, καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν
ἐν τοῖς ἀρνάσι καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν
ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός.* 33 *Ἐπακούσεταί μοι
ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον, ὅτι
ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ
ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶ καὶ φαιὸν ἐν τοῖς
ἀρνάσι, κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί.* 34 *Εἶπε δὲ
αὐτῷ Λάβαν Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.* 35 *Καὶ
διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς
ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἶγας
τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν
ἐν τοῖς ἀρνάσι καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.* 36 *Καὶ ἀπέστη-
σεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ
ἀνὰ μέσον Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐποίμαινε τὰ πρό-
βατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα.* 37 *Ἔλαβε δὲ ἑαυ-
τῷ Ἰακὼβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυΐνην
καὶ πλατάνου, καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακὼβ λεπίσ-
ματα λευκά· καὶ περισύρων τὸ χλωρόν, ἐφαίνετο
ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν ὃ ἐλέπισε ποικίλον.*
38 *Καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς
ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος, ἵνα ὡς ἂν
ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων
ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσήσωσι τὰ πρό-
βατα εἰς τὰς ῥάβδους.* 39 *Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρό-
βατα εἰς τὰς ῥάβδους, καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα
διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά.* 40 *Τοὺς
δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ, καὶ ἔστησεν ἐναντίον
τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν
τοῖς ἀμνοῖς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ'
ἑαυτόν, καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.*
41 *Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα
ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ἰακὼβ τὰς ῥάβδους
ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοῦ ἐγκισ-
σῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους·* 42 *Ἡνίκα δ' ἂν
ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει· ἐγένετο δὲ τὰ μὲν
ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ.*
43 *Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα·
καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες
καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι.*

ΚΕΦ. λα'.

1 *ἬΚΟΥΣΕ δὲ Ἰακὼβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Λάβαν λεγόντων Εἴληφεν Ἰακὼβ πάντα τὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πε-
ποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.* 2 *Καὶ εἶδεν
Ἰακὼβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν
πρὸς αὐτὸν ὡσεὶ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.* 3 *Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Ἰακὼβ Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν
τοῦ πατρός σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ.* 4 *Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ ἐκάλεσε Λείαν
καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια,*
5 *Καὶ εἶπεν αὐταῖς Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὡς ἐχθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου
ἦν μετ' ἐμοῦ·* 6 *Καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε ὅτι ἐν
πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.*

Nihil volo: sed si feceris quod postulo, iterum
pascam, et custodiam pecora tua. 32 Gyra
omnes greges tuos, et separa cunctas oves
varias, et sparso vellere: et quodcumque fur-
vum, et maculosum, variumque fuerit, tam in
ovibus quam in capris, erit merces mea.
33 Respondebitque mihi cras justitia mea,
quando placiti tempus advenerit coram te: et
omnia quæ non fuerint varia, et maculosa, et
furva, tam in ovibus quam in capris, furti me
arguent. 34 Dixitque Laban: Gratum habeo
quod petis. 35 Et separavit in die illa capras,
et oves, et hircos, et arietes, varios atque
maculosos: cunctum autem gregem unicolo-
rem, id est albi et nigri velleris, tradidit in
manu filiorum suorum. 36 Et posuit spatium
itineris trium dierum inter se et generum, qui
pascebat reliquos greges ejus. 37 Tollens ergo
Jacob virgas populeas virides, et amygdalinas,
et ex platanis, ex parte decorticavit eas:
detractisque corticibus, in his quæ spoliata
fuerant, candor apparuit: illa vero quæ inte-
gra fuerant, viridia permanserunt: atque in
hunc modum color effectus est varius. 38 Po-
suitque eas in canalibus, ubi effundebatur
aqua: ut cum venissent greges ad bibendum,
ante oculos haberent virgas, et in aspectu
earum conciperent. 39 Factumque est ut in
ipso calore coitus, oves intuerentur virgas, et
parerent maculosa, et varia, et diverso colore
respersa. 40 Divisitque gregem Jacob, et
posuit virgas in canalibus ante oculos arietum:
erant autem alba et nigra quæque, Laban:
cetera vero, Jacob, separatis inter se gregibus.
41 Igitur quando primo tempore ascendeban-
tur oves, ponebat Jacob virgas in canalibus
aquarum ante oculos arietum et ovium, ut in
earum contemplatione conciperent: 42 Quan-
do vero serotina admissura erat, et conceptus
extremus, non ponebat eas. Factaque sunt ea
quæ erant serotina, Laban: et quæ primi tem-
poris, Jacob. 43 Ditatusque est homo ultra
modum, et habuit greges multos, ancillas et
servos, camelos et asinos.

CAPUT XXXI.

1 Postquam autem audivit verba filiorum
Laban dicentium: Tulit Jacob omnia quæ
fuerunt patris nostri, et de illius facultate
ditatus, factus est inclytus; 2 Animadvertit
quoque faciem Laban, quod non esset erga se
sicut heri et nudiustertius; 3 Maxime di-
cente sibi Domino: Revertere in terram
patrum tuorum, et ad generationem tuam,
eroque tecum. 4 Misit, et vocavit Rachel et
Liam in agrum, ubi pascebat greges. 5 Dixit-
que eis: Video faciem patris vestri, quod non
sit erga me sicut heri et nudiustertius: Deus
autem patris mei fuit mecum. 6 Et ipsæ nostis
quod totis viribus meis servierim patri vestro.

7 וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי
עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע
עִמָּדִי׃ 8 אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה
שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה
יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־
הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ 9 וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה
אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן־לִי׃ 10 וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן
וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים
הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
11 וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־
אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ׃ 13 אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי
שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃ 14 וַתַּעַן רָחֵל
וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק
וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ 15 הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת
נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל
אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃ 16 כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל
אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה
כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃
17 וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו
עַל־הַגְּמַלִּים׃ 18 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ
וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק
אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ 19 וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז
אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר
לְאָבִיהָ׃ 20 וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן
הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃
21 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר
אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח
יַעֲקֹב׃ 23 וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף
אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבֵּק אֹתוֹ
בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן
הָאֲרַמִּי בַּחֲלֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־
אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר
הַגִּלְעָד׃ 26 וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ
וַתִּגְנֹב אֶת־לְבָבִי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי כִּשְׁבֻיוֹת
חָרֶב׃ 27 לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי
וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וָאֲשַׁלֵּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים

7 Ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε
τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με. 8 Ἐὰν οὕτως εἴπῃ Τὰ
ποικίλα ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπῃ Τὰ λευκὰ ἔσται σου
μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά·
9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς
ὑμῶν καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά. 10 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνε-
κίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, καὶ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ
οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας
διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί.
11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον
Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπα Τί ἐστι; 12 Καὶ εἶπεν
Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τρά-
γους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα
καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σπο-
δοειδεῖς ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ.
13 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ
ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν·
νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ
ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ. 14 Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία
εἶπαν αὐτῷ Μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; 15 Οὐχ ὡς αἱ ἀλλό-
τριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ
καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Πάν-
τα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς
τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν·
νῦν οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θεὸς ποίει. 17 Ἀναστὰς
δὲ Ἰακὼβ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους· 18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐ-
τοῦ, ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα
αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν. 19 Λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι
τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα
τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 20 Ἔκρυψε δὲ Ἰακὼβ Λάβαν
τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδρά-
σκει· 21 Καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα,
καὶ διέβη τὸν ποταμόν, καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος
Γαλαάδ. 22 Ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ· 23 Καὶ παρα-
λαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν
ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά, καὶ κατέλαβεν
αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ. 24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς
πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Φύλαξαι σεαυτὸν μή ποτε λαλήσῃς μετὰ
Ἰακὼβ πονηρά. 25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν
Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ
ὄρει· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ
ὄρει Γαλαάδ. 26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ Τί
ἐποίησας; ἵνα τί κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρη-
σάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμα-
λώτιδας μαχαίρᾳ; 27 Καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέ-
στειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν

7 Sed et pater vester circumvenit me, et
mutavit mercedem meam decem vicibus: et
tamen non dimisit eum **Deus** ut noceret
mihi. 8 Si quando dixit: Variæ erunt mer-
cedes tuæ: pariebant omnes oves varios
fœtus; quando vero e contrario ait: Alba
quæque accipies pro mercede: omnes greges
alba pepererunt. 9 Tulitque Deus substan-
tiam patris vestri, et dedit mihi. 10 Post-
quam enim conceptus ovium tempus advene-
rat, levavi oculos meos, et vidi in somnis
ascendentes mares super feminas, varios et
maculosos, et diversorum colorum. 11 Dixit-
que angelus Dei ad me in somnis: Jacob. Et
ego respondi: Adsum. 12 Qui ait: Leva
oculos tuos, et vide universos masculos ascen-
dentes super feminas, varios, maculosos, atque
respersos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi
Laban. 13 Ego sum Deus Bethel, ubi unxisti
lapidem, et votum vovisti mihi. Nunc ergo
surge, et egredere de terra hac, revertens in
terram nativitatis tuæ. 14 Responderuntque
Rachel et Lia: Numquid habemus residui
quidquam in facultatibus et hæreditate domus
patris nostri? 15 Nonne quasi alienas repu-
tavit nos, et vendidit, comeditque pretium
nostrum? 16 Sed Deus tulit opes patris
nostri, et eas tradidit nobis, ac filiis nostris:
unde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac.
17 Surrexit itaque Jacob, et impositis liberis
ac conjugibus suis super camelos, abiit. 18 Tu-
litque omnem substantiam suam, et greges, et
quidquid in Mesopatamia acquisierat, pergens
ad Isaac patrem suum in terram Chanaan.
19 Eo tempore ierat Laban ad tondendas oves,
et Rachel furata est idola patris sui. 20 No-
luitque Jacob confiteri socero suo quod fuge-
ret. 21 Cumque abiisset tam ipse quam om-
nia quæ juris sui erant, et amne transmisso
pergeret contra montem Galaad, 22 Nuntia-
tum est Laban die tertio quod fugeret Jacob.
23 Qui, assumptis fratribus suis, persecutus
est eum diebus septem: et comprehendit eum
in monte Galaad. 24 Viditque in somnis
dicentem sibi Deum: Cave ne quidquam as-
pere loquaris contra Jacob. 25 Jamque Jacob
extenderat in monte tabernaculum: cumque
ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis,
in eodem monte Galaad fixit tentorium. 26 Et
dixit ad Jacob: Quare ita egisti, ut clam me abi-
geres filias meas quasi captivas gladio? 27 Cur
ignorante me fugere voluisti, nec indicare mi-
hi, ut prosequerer te cum gaudio, et canticis,

בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ 28 וְלֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק
לְבָנַי וְלִבְנֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ׃ 29 יֶשׁ־
לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ ׀ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ
מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ 30 וְעַתָּה
הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי־נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית
אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃ 31 וַיַּעַן
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי
פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי׃ 32 עִם אֲשֶׁר
תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ
הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע
יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ 33 וַיָּבֹא לָבָן
בְּאֹהֶל־יַעֲקֹב ׀ וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי
הָאֲמָהֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה
וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ 34 וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־
הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב
עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא
מָצָא׃ 35 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי
אֲדֹנִי כִּי לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי־דֶרֶךְ
נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃
36 וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי
דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃ 37 כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלַי
מַה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי־בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד
אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ׃ 38 זֶה
עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ
לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃
39 טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה
מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִי יוֹם וּגְנֻבְתִי לָיְלָה׃
40 הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה
וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃ 41 זֶה־לִּי עֶשְׂרִים
שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף
אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ 42 לוּלֵי
אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק
הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־
עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח
אָמֶשׁ׃ 43 וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב
הַבָּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל
אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לִי־הוּא וְלִבְנֹתַי מָה־
אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃
44 וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה
וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב
אָבֶן וַיְרִימֶהָ מַצֵּבָה׃ 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְאֶחָיו לִקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גָל

*καὶ τυμπάνων καὶ κιθάρας· 28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην
καταφιλῆσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου·
νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας. 29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ
χείρ μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός σου
χθὲς εἶπε πρός με λέγων Φύλαξαι σεαυτὸν μή ποτε
λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ πονηρά. 30 Νῦν οὖν πεπόρευσαι·
ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός σου· ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεούς
μου; 31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν ὅτι
ἐφοβήθην· εἶπα γὰρ Μή ποτε ἀφέλῃ τὰς θυγατέρας
σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά. 32 Καὶ εἶπεν
Ἰακὼβ Παρ' ᾧ ἂν εὕρῃς τοὺς θεούς σου, οὐ ζήσεται
ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ'
ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λάβε. Καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ'
αὐτῷ οὐθέν· οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακὼβ ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς. 33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν
ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐχ εὗρεν· καὶ
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον
Ἰακὼβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ
εὗρεν· εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ. 34 Ῥαχὴλ
δὲ ἔλαβε τὰ εἴδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς
τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς,
35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς Μὴ βαρέως φέρε, κύριε,
οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ'
ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν. Ἠρεύνησε Λάβαν
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα. 36 Ὠργίσθη
δὲ Ἰακὼβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκριθεὶς
δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν Τί τὸ ἀδίκημά μου;
καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου,
37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου
μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου
σου; θὲς ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν
ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο
ἡμῶν. 38 Ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ·
τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν·
κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον· 39 Θηριάλωτον
οὐκ ἐνήνοχά σοι· ἐγὼ ἀπετίννυον παρ'
ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός·
40 Ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι
καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος
μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. 41 Ταῦτά μοι εἴκοσι
ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα
ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἓξ ἔτη ἐν
τοῖς προβάτοις σου, καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου
δέκα ἀμνάσιν. 42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου
Ἀβραὰμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν
με ἐξαπέστειλας· τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον
τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός, καὶ ἤλεγξέ σε χθές.
43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακὼβ Αἱ θυγατέρες
θυγατέρες μου, καὶ υἱοὶ υἱοί μου, καὶ τὰ κτήνη
κτήνη μου, καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς ἐμά ἐστι καὶ
τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον
ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον; 44 Νῦν οὖν
δεῦρο διαθῶμαι διαθήκην ἐγώ τε καὶ σύ, καὶ ἔσται
εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. Εἶπε
δὲ αὐτῷ Ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστίν· ἴδε ὁ Θεὸς
μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. 45 Λαβὼν δὲ
Ἰακὼβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην. 46 Εἶπε
δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ Συλλέγετε λίθους.
Καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν·*

et tympanis, et citharis? 28 Non es passus
ut oscularer filios meos et filias: stulte operatus
es: et nunc quidem 29 Valet manus mea
reddere tibi malum: sed Deus patris vestri
heri dixit mihi: Cave ne loquaris contra Jacob
quidquam durius. 30 Esto, ad tuos ire cupiebas,
et desiderio erat tibi domus patris tui:
cur furatus es deos meos? 31 Respondit
Jacob: Quod inscio te profectus sum, timui
ne violenter auferres filias tuas. 32 Quod
autem furti me arguis: apud quemcumque
inveneris deos tuos, necetur coram fratribus
nostris; scrutare, quidquid tuorum apud me
inveneris, et aufer. Hæc dicens, ignorabat
quod Rachel furata esset idola. 33 Ingressus
itaque Laban tabernaculum Jacob et Liæ, et
utriusque famulæ, non invenit. Cumque intrasset
tentorium Rachelis, 34 Illa festinans
abscondit idola subter stramenta cameli, et
sedit desuper: scrutantique omne tentorium,
et nihil invenienti, 35 Ait: Ne irascatur
dominus meus, quod coram te assurgere nequeo:
quia juxta consuetudinem feminarum
nunc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo quærentis
est. 36 Tumensque Jacob, cum jurgio
ait: Quam ob culpam meam, et ob quod peccatum
meum sic exarsisti post me, 37 Et
scrutatus es omnem supellectilem meam?
Quid invenisti de cuncta substantia domus
tuæ? pone hic coram fratribus meis, et fratribus
tuis, et judicent inter me et te. 38 Idcirco
viginti annis fui tecum: oves tuæ et
capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui
non comedi: 39 Nec captum a bestia ostendi
tibi, ego damnum omne reddebam: quidquid
furto peribat, a me exigebas. 40 Die noctuque
æstu urebar et gelu, fugiebatque somnus
ab oculis meis. 41 Sicque per viginti annos
in domo tua servivi tibi, quatuordecim pro
filiabus, et sex pro gregibus tuis: immutasti
quoque mercedem meam decem vicibus. 42 Nisi
Deus patris mei Abraham, et timor Isaac,
affuisset mihi, forsitan modo nudum me dimisisses:
afflictionem meam et laborem manuum
mearum respexit Deus, et arguit te heri.
43 Respondit ei Laban: Filiæ meæ et filii,
et greges tui, et omnia quæ cernis, mea sunt:
quid possum facere filiis et nepotibus meis?
44 Veni ergo, et ineamus fœdus: ut sit
in testimonium inter me et te. 45 Tulit
itaque Jacob lapidem, et erexit illum in titulum:
46 Dixitque fratribus suis: Afferte
lapides, Qui congregantes fecerunt tumulum,

וַיֹּ֥אכְלוּ שָׁ֖ם עַל־הַגָּֽל׃ 47 וַיִּקְרָא־ל֣וֹ לָבָ֔ן
יְגַ֖ר שָֽׂהֲדוּתָ֑א וְיַעֲקֹ֔ב קָ֥רָא ל֖וֹ גַּלְעֵֽד׃
48 וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֔ן הַגַּ֨ל הַזֶּ֥ה עֵ֛ד בֵּינִ֥י וּבֵינְךָ֖
הַיּ֑וֹם עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ גַּלְעֵֽד׃ 49 וְהַמִּצְפָּה֙
אֲשֶׁ֣ר אָמַ֔ר יִ֥צֶף יְהוָ֖ה בֵּינִ֣י וּבֵינֶ֑ךָ כִּ֥י
נִסָּתֵ֖ר אִ֥ישׁ מֵרֵעֵֽהוּ׃ 50 אִם־תְּעַנֶּ֣ה אֶת־
בְּנֹתַ֗י וְאִם־תִּקַּ֤ח נָשִׁים֙ עַל־בְּנֹתַ֔י אֵ֥ין אִ֖ישׁ
עִמָּ֑נוּ רְאֵ֕ה אֱלֹהִ֥ים עֵ֖ד בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ׃
51 וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן לְיַעֲקֹ֑ב הִנֵּ֣ה ׀ הַגַּ֣ל הַזֶּ֗ה
וְהִנֵּה֙ הַמַּצֵּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יָרִ֖יתִי בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ׃
52 עֵ֚ד הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְעֵדָ֖ה הַמַּצֵּבָ֑ה אִם־אָ֗נִי
לֹֽא־אֶעֱבֹ֤ר אֵלֶ֙יךָ֙ אֶת־הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְאִם־אַ֠תָּה
לֹֽא־תַעֲבֹ֨ר אֵלַ֜י אֶת־הַגַּ֥ל הַזֶּ֛ה וְאֶת־הַמַּצֵּבָ֥ה
הַזֹּ֖את לְרָעָֽה׃ 53 אֱלֹהֵ֨י אַבְרָהָ֜ם וֵאלֹהֵ֣י
נָח֗וֹר יִשְׁפְּט֣וּ בֵינֵ֔ינוּ אֱלֹהֵ֖י אֲבִיהֶ֑ם וַיִּשָּׁבַ֣ע
יַעֲקֹ֔ב בְּפַ֖חַד אָבִ֥יו יִצְחָֽק׃ 54 וַיִּזְבַּ֨ח יַעֲקֹ֥ב
זֶ֙בַח֙ בָּהָ֔ר וַיִּקְרָ֥א לְאֶחָ֖יו לֶאֱכָל־לָ֑חֶם
וַיֹּ֣אכְלוּ לֶ֔חֶם וַיָּלִ֖ינוּ בָּהָֽר׃

פרשה לב׃

1 וַיַּשְׁכֵּ֨ם לָבָ֜ן בַּבֹּ֗קֶר וַיְנַשֵּׁ֛ק לְבָנָ֥יו
וְלִבְנוֹתָ֖יו וַיְבָ֣רֶךְ אֶתְהֶ֑ם וַיֵּ֛לֶךְ וַיָּ֥שָׁב לָבָ֖ן
לִמְקֹמֽוֹ׃ 2 וְיַעֲקֹ֖ב הָלַ֣ךְ לְדַרְכּ֑וֹ וַיִּפְגְּעוּ־ב֖וֹ
מַלְאֲכֵ֥י אֱלֹהִֽים׃ 3 וַיֹּ֤אמֶר יַעֲקֹב֙ כַּאֲשֶׁ֣ר
רָאָ֔ם מַחֲנֵ֥ה אֱלֹהִ֖ים זֶ֑ה וַיִּקְרָ֛א שֵֽׁם־הַמָּק֥וֹם
הַה֖וּא מַחֲנָֽיִם׃

פ פ פ ח

4 וַיִּשְׁלַ֨ח יַעֲקֹ֤ב מַלְאָכִים֙ לְפָנָ֔יו אֶל־עֵשָׂ֖ו
אָחִ֑יו אַ֥רְצָה שֵׂעִ֖יר שְׂדֵ֥ה אֱדֽוֹם׃ 5 וַיְצַ֤ו
אֹתָם֙ לֵאמֹ֔ר כֹּ֣ה תֹאמְר֔וּן לַאדֹנִ֖י לְעֵשָׂ֑ו
כֹּ֤ה אָמַר֙ עַבְדְּךָ֣ יַעֲקֹ֔ב עִם־לָבָ֣ן גַּ֔רְתִּי
וָאֵחַ֖ר עַד־עָֽתָּה׃ 6 וַֽיְהִי־לִי֙ שׁ֣וֹר וַחֲמ֔וֹר
צֹ֖אן וְעֶ֣בֶד וְשִׁפְחָ֑ה וָאֶשְׁלְחָה֙ לְהַגִּ֣יד
לַֽאדֹנִ֔י לִמְצֹא־חֵ֖ן בְּעֵינֶֽיךָ׃ 7 וַיָּשֻׁ֙בוּ֙
הַמַּלְאָכִ֔ים אֶֽל־יַעֲקֹ֖ב לֵאמֹ֑ר בָּ֤אנוּ אֶל־אָחִ֙יךָ֙
אֶל־עֵשָׂ֔ו וְגַם֙ הֹלֵ֣ךְ לִקְרָאתְךָ֔ וְאַרְבַּע־מֵא֥וֹת
אִ֖ישׁ עִמּֽוֹ׃ 8 וַיִּירָ֧א יַעֲקֹ֛ב מְאֹ֖ד וַיֵּ֣צֶר ל֑וֹ
וַיַּ֜חַץ אֶת־הָעָ֣ם אֲשֶׁר־אִתּ֗וֹ וְאֶת־הַצֹּ֧אן וְאֶת־
הַבָּקָ֛ר וְהַגְּמַלִּ֖ים לִשְׁנֵ֥י מַחֲנֽוֹת׃ 9 וַיֹּ֕אמֶר
אִם־יָב֥וֹא עֵשָׂ֛ו אֶל־הַמַּחֲנֶ֥ה הָאַחַ֖ת וְהִכָּ֑הוּ
וְהָיָ֛ה הַמַּחֲנֶ֥ה הַנִּשְׁאָ֖ר לִפְלֵיטָֽה׃ 10 וַיֹּאמֶר֮
יַעֲקֹב֒ אֱלֹהֵי֙ אָבִ֣י אַבְרָהָ֔ם וֵאלֹהֵ֖י אָבִ֣י יִצְחָ֑ק
יְהוָ֞ה הָאֹמֵ֣ר אֵלַ֗י שׁ֧וּב לְאַרְצְךָ֛ וּלְמוֹלַדְתְּךָ֖
וְאֵיטִ֥יבָה עִמָּֽךְ׃ 11 קָטֹ֜נְתִּי מִכֹּ֤ל הַחֲסָדִים֙
וּמִכָּל־הָ֣אֱמֶ֔ת אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ אֶת־עַבְדֶּ֑ךָ

καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπι τοῦ βουνοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάβαν Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ σοῦ σήμερον· 47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν
Βουνὸς τῆς μαρτυρίας, Ἰακὼβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν
Βουνὸς μάρτυς. 48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ
Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη ἣν ἔστησα ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ
μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη το ὄνομα
Βουνὸς μαρτυρεῖ, 49 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν Ἐπίδοι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα
ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. 50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέ-
ρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι
μου, ὅρα, οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁρῶν· Θεὸς μάρ-
τυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ. 51 Καὶ εἶπε
Λάβαν τῷ Ἰακὼβ Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς
ἡ στήλη αὕτη· 52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς
σὲ μήτε σὺ διαβῇς πρὸς μὲ τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ
τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ· 53 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ
καὶ ὁ Θεὸς Ναχὼρ κρίναι ἀνὰ μέσον ἡμῶν. 54 Καὶ
ὤμοσεν Ἰακὼβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἰσαάκ. Καὶ ἔθυσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ
ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. 55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ
πρωὶ κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν
ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ Ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβλη-
κυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ ἡνίκα εἶδεν αὐτούς Παρεμβολὴ
Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Παρεμβολαί. 3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
εἰς γῆν Σηεὶρ εἰς χώραν Ἐδώμ, 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ
Οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· μετὰ Λάβαν παρ-
ῴκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν· 5 Καὶ ἐγένοντό
μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παι-
δίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου
Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.
6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ λέγοντες
Ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. 7 Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα,
καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ
καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς
δύο παρεμβολάς. 8 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ Ἐὰν ἔλθῃ
Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται
ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. 9 Εἶπε δὲ
Ἰακὼβ Ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπών μοι Ἀπό-
τρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ εὖ σε ποιή-
σω· 10 Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ
ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου·

comederuntque super eum: 47 Quem vocavit
Laban Tumulum testis: et Jacob, Acervum
testimonii, uterque juxta proprietatem linguæ
suæ. 48 Dixitque Laban: Tumulus iste erit
testis inter me et te hodie: et idcirco appella-
tum est nomen ejus Galaad, id est, Tumulus
testis. 49 Intueatur et judicet Dominus inter
nos quando recesserimus a nobis, 50 Si afflix-
eris filias meas, et si introduxeris alias uxores
super eas: nullus sermonis nostri testis est
absque Deo, qui præsens respicit. 51 Dixit-
que rursus ad Jacob: En tumulus hic, et lapis
quem erexi inter me et te, 52 Testis erit:
tumulus, inquam, iste et lapis sint in testimo-
nium, si aut ego transiero illum pergens ad te,
aut tu præterieris, malum mihi cogitans.
53 Deus Abraham, et Deus Nachor, judicet
inter nos, Deus patris eorum. Juravit ergo
Jacob per timorem patris sui Isaac: 54 Im-
molatisque victimis in monte, vocavit fratres
suos ut ederent panem. Qui cum comedissent,
manserunt ibi. 55 Laban vero de nocte con-
surgens, osculatus est filios et filias suas, et
benedixit illis: reversusque est in locum
suum.

CAPUT XXXII.

1 Jacob quoque abiit itinere quo cœperat:
fueruntque ei obviam angeli Dei. 2 Quos
cum vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc: et
appellavit nomen loci illius Mahanaim, id est,
castra. 3 Misit autem et nuntios ante se ad
Esau fratrem suum in terram Seir, in regio-
nem Edom: 4 Præcepitque eis, dicens: Sic
loquimini domino meo Esau: Hæc dicit frater
tuus Jacob: Apud Laban peregrinatus sum,
et fui usque in præsentem diem. 5 Habeo
boves, et asinos, et oves, et servos, et ancillas:
mittoque nunc legationem ad dominum meum,
ut inveniam gratiam in conspectu tuo. 6 Re-
versique sunt nuntii ad Jacob, dicentes: Veni-
mus ad Esau fratrem tuum, et ecce properat
tibi in occursum cum quadringentis viris.
7 Timuit Jacob valde: et perterritus divisit
populum qui secum erat, greges quoque et
oves et boves, et camelos, in duas turmas,
8 Dicens: Si venerit Esau ad unam turmam,
et percusserit eam, alia turma, quæ reliqua
est, salvabitur. 9 Dixitque Jacob: Deus patris
mei Abraham, et Deus patris mei Isaac: Domi-
ne, qui dixisti mihi: Revertere in terram tuam,
et in locum nativitatis tuæ, et benefaciam tibi:
10 Minor sum cunctis miserationibus tuis
et veritate tua quam explevisti servo tuo

כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 12 הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ 13 וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 14 וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ 15 עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃ 16 גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה׃ 17 וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃ 18 וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ 19 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃ 20 וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ 21 וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי וְאַחֲרֵי־כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ 22 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ 23 וַיָּקָם ׀ בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ 24 וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ 25 וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 26 וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ 27 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ 29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ 30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ 31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ 32 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃

ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς. 11 Ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαῦ· ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν, μή ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις. 12 Σὺ δὲ εἶπας Εὖ σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. 13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. Καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, 14 Αἶγας διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι, 15 Καμήλους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι καὶ πώλους δέκα· 16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας. Εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης. 17 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων Ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων Τίνος εἶ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου; 18 Ἐρεῖς Τοῦ παιδός σου Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. 19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαῦ ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτόν, 20 Καὶ ἐρεῖτε Ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακὼβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γάρ Ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου. 21 Καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ. 22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώχ. 23 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ. 24 Ὑπελείφθη δὲ Ἰακὼβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ. 25 Εἶδε δὲ ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν, καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ· 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. Ὁ δὲ εἶπεν Οὐ μή σε ἀποστείλω ἐὰν μή με εὐλογήσῃς. 27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Τί τὸ ὄνομά σού ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν Ἰακώβ. 28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσῃ. 29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακὼβ καὶ εἶπεν Ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου. Καὶ εἶπεν Ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ. 30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή. 31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

In baculo meo transivi Jordanem istum, et nunc cum duabus turmis regredior. 11 Erue me de manu fratris mei Esau, quia valde eum timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum filiis. 12 Tu locutus es quod benefaceres mihi, et dilatares semen meum sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. 13 Cumque dormisset ibi nocte illa, separavit de his quæ habebat, munera Esau fratri suo, 14 Capras ducentas, hircos viginti, oves ducentas, et arietes viginti, 15 Camelos fœtas cum pullis suis triginta, vaccas quadraginta, et tauros viginti, asinas viginti, et pullos earum decem. 16 Et misit per manus servorum suorum singulos seorsum greges, dixitque pueris suis: Antecedite me, et sit spatium inter gregem et gregem. 17 Et præcepit priori dicens: Si obvium habueris fratrem meum Esau, et interrogaverit te, Cujus es? aut, Quo vadis? aut, Cujus sunt ista quæ sequeris? 18 Respondebis: Servi tui Jacob; munera misit domino meo Esau: ipse quoque post nos venit. 19 Similiter dedit mandata secundo, et tertio, et cunctis qui sequebantur greges, dicens: Iisdem verbis loquimini ad Esau, cum inveneritis eum. 20 Et addetis: Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum insequitur; dixit enim: Placabo illum muneribus quæ præcedunt, et postea videbo illum, forsitan propitiabitur mihi. 21 Præcesserunt itaque munera ante eum, ipse vero mansit nocte illa in castris. 22 Cumque mature surrexisset, tulit duas uxores suas et totidem famulas, cum undecim filiis, et transivit vadum Jaboc. 23 Traductisque omnibus quæ ad se pertinebant, 24 Mansit solus: et ecce vir luctabatur cum eo usque mane. 25 Qui cum videret quod eum superare non posset, tetigit nervum femoris ejus, et statim emarcuit. 26 Dixitque ad eum: Dimitte me, jam enim ascendit aurora. Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. 27 Ait ergo: Quod nomen est tibi? Respondit: Jacob. 28 At ille, Nequaquam, inquit, Jacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines prævalebis? 29 Interrogavit eum Jacob: Dic mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. 30 Vocavitque Jacob nomen loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, et salva facta est anima mea. 31 Ortusque est ei statim sol, postquam transgressus est Phanuel: ipse vero claudicabat pede.

33 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד
הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃

פרשה לג׃

1 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו
בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־
הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי
הַשְּׁפָחוֹת׃ 2 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־
יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרֹנִים
וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ 3 וְהוּא
עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים
עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ 4 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ
וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃
5 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־
הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמַר הַיְלָדִים
אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 6 וַתִּגַּשְׁןָ
הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃
7 וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וִילָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר
נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 8 וַיֹּאמֶר מִי
לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר
לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־
לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי
פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ 11 קַח־
נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאת לָךְ כִּי־חַנַּנִי
אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי־כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃
12 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃
13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים
וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וּדְפָקוּם יוֹם
אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ 14 יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי
לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד
אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ 15 וַיֹּאמֶר
עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃
16 וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃
17 וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ
עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃
18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם ס
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן
אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ 19 וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי
שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 20 וַיַּצֶּב־שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

32 Ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ
νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ
μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἥψατο τοῦ
πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ τοῦ νεύρου ὃ ἐνάρκησεν.

ΚΕΦ. λγ.

1 ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ Ἰακὼβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
εἶδε, καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ
τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Καὶ διεῖλεν Ἰακὼβ
τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ καὶ τὰς δύο
παιδίσκας· 2 Καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ
παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ ἐσχά-
τους. 3 Αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσαι
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς
συνάντησιν αὐτῷ, και περιλαβὼν αὐτὸν προσέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ
ἔκλαυσαν ἀμφότεροι. 5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ εἶδε
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία, καὶ εἶπε Τί ταῦτά σοί
ἐστιν; ὁ δὲ εἶπε Τὰ παιδία οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν
παῖδά σου. 6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προεκύνησαν· 7 Καὶ προσ-
ήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνη-
σαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ
Ἰωσὴφ, καὶ προσεκύνησαν. 8 Καὶ εἶπε Τί ταῦτά
σοί ἐστιν, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται αἷς ἀπήντη-
κα; ὁ δὲ εἶπεν Ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον
σου, κύριε. 9 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ Ἔστι μοι πολλά,
ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά. 10 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ Εἰ
εὕρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν
ἐμῶν χειρῶν· ἕνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου
ὡς ἄν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, καὶ εὐδοκήσεις με·
11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι
ἠλέησέ με ὁ Θεὸς καὶ ἔστι μοι πάντα. Καὶ ἐβιά-
σατο αὐτόν, καὶ ἔλαβε. 12 Καὶ εἶπεν Ἀπάραντες
πορευσώμεθα ἐπ' εὐθεῖαν. 13 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ὁ κύ-
ριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδία ἁπαλώτερα, καὶ τὰ
πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ· ἐὰν οὖν
καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα
τὰ κτήνη. 14 Προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ενισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ
σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ
πόδα τῶν παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν
κύριόν μου εἰς Σηείρ. 15 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ Καταλείψω
μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν
Ἵνα τί τοῦτο; ἱκανὸν ὅτι εὕρον χάοιν ἐναντίον σου,
κύριε. 16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηείρ. 17 Καὶ Ἰακὼβ ἀπαί-
ρει εἰς Σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας, και
τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί. 18 Καὶ
ἦλθεν Ἰακὼβ εἰς Σαλὴμ πόλιν Σηκίμων, ἥ ἐστιν ἐν
γῇ Χαναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
Συρίας· καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πό-
λεως. 19 Καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ
ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμὼρ πα-
τρὸς Συχὲμ ἑκατὸν ἀμνῶν· 20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Quam ob causam non comedunt nervum
filii Israel, qui emarcuit in femore Jacob,
usque in præsentem diem: eo quod tetigerit
nervum femoris ejus, et obstupuerit.

CAPUT XXXIII.

1 Elevans autem Jacob oculos suos, vidit
venientem Esau, et cum eo quadringentos viros:
divisitque filios Liæ et Rachel, ambarumque
famularum: 2 Et posuit utramque ancillam,
et liberos earum, in principio: Liam vero, et
filios ejus, in secundo loco: Rachel autem et
Joseph novissimos. 3 Et ipse progrediens
adoravit pronus in terram septies, donec ap-
propinquaret frater ejus. 4 Currens itaque
Esau obviam fratri suo, amplexatus est eum:
stringensque collum ejus et osculans flevit.
5 Levatisque oculis, vidit mulieres et parvu-
los earum, et ait: Quid sibi volunt isti? et si
ad te pertinent? Respondit: Parvuli sunt,
quos donavit mihi Deus servo tuo. 6 Et ap-
propinquantes ancillæ et filii earum, incurvati
sunt. 7 Accessit quoque Lia cum pueris suis:
et cum similiter adorassent, extremi Joseph et
Rachel adoraverunt. 8 Dixitque Esau: Quæ-
nam sunt istæ turmæ quas obviam habui?
Respondit: Ut invenirem gratiam coram do-
mino meo. 9 At ille ait: Habeo plurima,
frater mi, sint tua tibi. 10 Dixitque Jacob:
Noli ita, obsecro: sed si inveni gratiam in
oculis tuis, accipe munusculum de manibus
meis: sic enim vidi faciem tuam, quasi vide-
rim vultum Dei: esto mihi propitius, 11 Et
suscipe benedictionem quam attuli tibi, et
quam donavit mihi Deus tribuens omnia.
Vix fratre compellente suscipiens, 12 Ait:
Gradiamur simul, eroque socius itineris tui.
13 Dixitque Jacob: Nosti, domine mi, quod
parvulos habeam teneros, et oves et boves
fœtas, mecum: quas si plus in ambulando fe-
cero laborare, morientur una die cuncti greges.
14 Præcedat dominus meus ante servum suum:
et ego sequar paulatim vestigia ejus, sicut vi-
dero parvulos meos posse, donec veniam ad
dominum meum in Seir. 15 Respondit Esau:
Oro te, ut de populo qui mecum est, saltem
socii remaneant viæ tuæ. Non est, inquit,
necesse: hoc uno tantum indigeo, ut inveniam
gratiam in conspectu tuo, domine mi. 16 Re-
versus est itaque illo die Esau itinere quo
venerat in Seir. 17 Et Jacob venit in Socoth,
ubi ædificata domo et fixis tentoriis, appellavit
nomen loci illius Socoth, id est, tabernacula.
18 Transivitque in Salem urbem Sichimorum,
quæ est in terra Chanaan, postquam reversus
est de Mesopotamia Syriæ: et habitavit juxta
oppidum. 19 Emitque partem agri in qua
fixerat tabernacula, a filiis Hemor patris Si-
chem, centum agnis. 20 Et erecto ibi altari,
invocavit super illud fortissimum Deum Israel.

פרשה לד :

1 וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ 2 וַיַּרְא
אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ
וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 3 וַתִּדְבַּק
נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ
וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 4 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם
אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה
הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 5 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא
אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 6 וַיֵּצֵא
חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃
7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם
וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי
נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־
יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר
אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ
בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
9 וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ
וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ 10 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ
וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ
וְהֵאָחֲזוּ בָּהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ
וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד
מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי
וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־
יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה
וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֵת דִּינָה אֲחֹתָם׃
14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת
הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ
אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃
15 אַךְ־בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ
לְהִמֹּל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 16 וְנָתַנּוּ אֶת־
בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ
אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ 17 וְאִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ
וְהָלָכְנוּ׃ 18 וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר׃ 19 וְלֹא־אֵחַר
הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־
יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃
20 וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם
וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ 21 הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ
וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם
לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים

ΚΕΦ. λδʹ.

1 ʼΕΞΗΛΘΕ δὲ Δεῖνα ἡ θυγάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων.
2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχὲμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος,
ὁ ἄρχων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετʼ
αὐτῆς, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν. 3 Καὶ προσέσχε
τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακὼβ, καὶ ἠγάπησε
τὴν παρθένον, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς
παρθένου αὐτῇ. 4 Εἶπε Συχὲμ πρὸς Ἐμμὼρ τὸν
πατέρα αὐτοῦ λέγων, Λάβε μοι τὴν παῖδα ταύτην
εἰς γυναῖκα. 5 Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ
υἱὸς Ἐμμὼρ Δεῖναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ
αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ·
παρεσιώπησε δὲ Ἰακὼβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.
6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ πατὴρ Συχὲμ πρὸς Ἰακὼβ
λαλῆσαι αὐτῷ. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ ἦλθον ἐκ τοῦ
πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ
λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν
ἐν Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ·
καὶ οὐχ οὕτως ἔσται. 8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμὼρ
αὐτοῖς λέγων, Συχὲμ ὁ υἱός μου προείλετο τῇ ψυχῇ
τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
9 Καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν
δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν. 10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, καὶ ἡ γῆ
ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε καὶ ἐμπο-
ρεύεσθε ἐπʼ αὐτῆς καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ. 11 Εἶπε
δὲ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῆς, Εὕροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν, καὶ
ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν. 12 Πληθύνατε τὴν φερνὴν
σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι, καὶ δώσετέ
μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. 13 Ἀπεκρίθησαν
δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ τῷ Συχὲμ καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ μετὰ δόλου, καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν
Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς
Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας, Οὐ δυνησόμεθα
ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν
ἀνθρώπῳ ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.
15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοι-
κήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν. 16 Καὶ
δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ
τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,
καὶ οἰκήσομεν παρʼ ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν.
17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι,
λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.
18 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμὼρ καὶ
ἐναντίον Συχὲμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ. 19 Καὶ οὐκ
ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν
ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 20 Ἦλθε δὲ Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ
ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέ-
γοντες, 21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσι, μεθʼ
ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν
αὐτήν, ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν·
τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,

CAPUT XXXIV.

1 EGRESSA est autem Dina filia Liæ, ut vi-
deret mulieres regionis illius. 2 Quam cum
vidisset Sichem filius Hemor Hevæi, princeps
terræ illius, adamavit eam: et rapuit, et dor-
mivit cum illa, vi opprimens virginem. 3 Et
conglutinata est anima ejus cum ea, tristem-
que delinivit blanditiis. 4 Et pergens ad
Hemor patrem suum: Accipe, inquit, mihi
puellam hanc conjugem. 5 Quod cum au-
disset Jacob, absentibus filiis, et in pastu
pecorum occupatis, siluit donec redirent.
6 Egresso autem Hemor patre Sichem, ut lo-
queretur ad Jacob: 7 Ecce filii ejus veniebant
de agro: auditoque quod acciderat, irati sunt
valde, eo quod fœdam rem operatus esset in
Israel, et, violata filia Jacob, rem illicitam per-
petrasset. 8 Locutus est itaque Hemor ad
eos: Sichem filii mei adhæsit anima filiæ
vestræ: date eam illi uxorem: 9 Et jungamus
vicissim connubia: filias vestras tradite nobis,
et filias nostras accipite. 10 Et habitate no-
biscum: terra in potestate vestra est, exercete,
negotiamini, et possidete eam. 11 Sed et
Sichem ad patrem et ad fratres ejus ait: In-
veniam gratiam coram vobis: et quæcumque
statueritis, dabo. 12 Augete dotem, et munera
postulate, et libenter tribuam quod petieritis:
tantum date mihi puellam hanc uxorem.
13 Responderunt filii Jacob Sichem et patri
ejus in dolo, sævientes ob stuprum sororis:
14 Non possumus facere quod petitis, nec dare
sororem nostram homini incircumciso: quod
illicitum et nefarium est apud nos. 15 Sed
in hoc valebimus fœderari, si volueritis esse
similes nostri, et circumcidatur in vobis omne
masculini sexus; 16 Tunc dabimus et acci-
piemus mutuo filias vestras ac nostras, et ha-
bitabimus vobiscum, erimusque unus populus:
17 Si autem circumcidi nolueritis, tollemus
filiam nostram, et recedemus. 18 Placuit
oblatio eorum Hemor, et Sichem filio ejus:
19 Nec distulit adolescens quin statim quod
petebatur, expleret: amabat enim puellam
valde, et ipse erat inclytus in omni domo pa-
tris sui. 20 Ingressique portam urbis, locuti
sunt ad populum: 21 Viri isti pacifici sunt, et
volunt habitare nobiscum: negotientur in terra,
et exerceant eam, quæ spatiosa et lata cul-
toribus indiget: filias eorum accipiemus uxores,

וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃ 22 אַךְ־בְּזֹאת
יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת
לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר
הֵם נִמֹּלִים׃ 23 מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־
בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה
לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר
וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ
כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ 25 וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ
שְׁנֵי בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה
אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ
כָּל־זָכָר׃ 26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ
הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית
שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־
הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃
28 אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם
וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃
29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם
שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ 30 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי
וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃ 31 וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה
יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ׃ פ

פרשה לה׃

1 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה
בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל
הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ׃
2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר
עִמּוֹ הָסִרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם
וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ 3 וְנָקוּמָה
וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל
הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃ 4 וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֵת כָּל־
אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת
הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃ 5 וַיִּסָּעוּ וַיְהִי
חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ 6 וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא בֵּית־
אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ׃ 7 וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל
כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
אָחִיו׃ 8 וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה

καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. 22 Ἐν
τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ
κατοικεῖν μεθ᾽ ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ
περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ
περιτέτμηνται. 23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ
τετράποδα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν
ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ
οἰκήσουσι μεθ᾽ ἡμῶν. 24 Καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμὼρ
καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι
τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ περιετέμοντο τὴν
σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην. 25 Ἐγέ-
νετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ,
ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακὼβ Συμεὼν καὶ Λευί, ἀδελφοὶ
Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσε-
νικόν. 26 Τόν τε Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν
Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ, καὶ ἐξῆλθον. 27 Οἱ
δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ
διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν. 28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ
τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν
ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.
29 Καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ᾐχμαλώ-
τευσαν· καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ
ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. 30 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς
Συμεὼν καὶ Λευί, Μισητόν με πεποιήκατε, ὥστε
πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν ἔν
τε τοῖς Χαναναίοις καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ
ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ, καὶ συναχθέντες ἐπ᾽ ἐμὲ
συγκόψουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου.
31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἀλλ᾽ ὡσεὶ πόρνῃ χρήσονται τῇ
ἀδελφῇ ἡμῶν;

ΚΕΦ. λε΄.

1 ΕΙΠΕ δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ, Ἀναστὰς ἀνάβηθι
εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ, καὶ οἴκει ἐκεῖ· καὶ ποίησον
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδι-
δράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ᾽
αὐτοῦ, Ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ᾽
ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε, καὶ ἀλλάξατε
τὰς στολὰς ὑμῶν. 3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν
εἰς Βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ
τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ᾽
ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθην. 4 Καὶ
ἔδωκαν τῷ Ἰακὼβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἳ
ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς
ὠσὶν αὐτῶν· καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακὼβ ὑπὸ τὴν
τερέβινθον τὴν ἐν Σηκίμοις, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας. 5 Καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ
Σηκίμων· καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ. 6 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ εἰς Λουζὰ ἥ
ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν, ἥ ἐστι Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ᾽ αὐτοῦ. 7 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀπο-
διδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. 8 Ἀπέθανε δὲ Δεβόῤῥα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας,

et nostras illis dabimus. 22 Unum est, quo
differtur tantum bonum: Si circumcidamus
masculos nostros, ritum gentis imitantes.
23 Et substantia eorum, et pecora, et cuncta
quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc
acquiescamus, et habitantes simul, unum effi-
ciemus populum. 24 Assensique sunt omnes,
circumcisis cunctis maribus. 25 Et ecce, die
tertio, quando gravissimus vulnerum dolor est:
arreptis, duo filii Jacob, Simeon et Levi fratres
Dinæ, gladiis, ingressi sunt urbem confidenter:
interfectisque omnibus masculis, 26 Hemor
et Sichem pariter necaverunt, tollentes Dinam
de domo Sichem sororem suam. 27 Quibus
egressis, irruerunt super occisos cæteri filii
Jacob; et depopulati sunt urbem in ultionem
stupri. 28 Oves eorum, et armenta, et asinos,
cunctaque vastantes quæ in domibus et in
agris erant; 29 Parvulos quoque eorum et
uxores duxerunt captivas. 30 Quibus patratis
audacter, Jacob dixit ad Simeon et Levi:
Turbastis me, et odiosum fecistis me Chana-
næis et Pherezæis habitatoribus terræ hujus;
nos pauci sumus: illi congregati percutient
me, et delebor ego, et domus mea. 31 Re-
sponderunt: Numquid ut scorto abuti debuere
sorore nostra?

CAPUT XXXV.

1 Interea locutus est Deus ad Jacob:
Surge, et ascende Bethel, et habita ibi, facque
altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas
Esau fratrem tuum. 2 Jacob vero convocata
omni domo sua, ait: Abjicite deos alienos qui
in medio vestri sunt, et mundamini, ac mutate
vestimenta vestra. 3 Surgite, et ascendamus
in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo: qui
exaudivit me in die tribulationis meæ, et
socius fuit itineris mei. 4 Dederunt ergo ei
omnes deos alienos quos habebant, et inaures
quæ erant in auribus eorum: at ille infodit
ea subter terebinthum, quæ est post urbem
Sichem. 5 Cumque profecti essent, terror Dei
invasit omnes per circuitem civitates, et non
sunt ausi persequi recedentes. 6 Venit igitur
Jacob Luzam, quæ est in terra Chanaan, cogno-
mento Bethel: ipse et omnis populus cum eo.
7 Ædificavitque ibi altare, et appellavit nomen
loci illius, Domus Dei: ibi enim apparuit ei
Deus cum fugeret fratrem suum. 8 Eodem
tempore mortua est Debora nutrix Rebeccæ,

וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ פ 9 וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ
יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל
שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה
מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ 12 וְאֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ
אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃
13 וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר
אִתּוֹ׃ 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ
וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ 15 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־
שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים
בֵּית־אֵל׃ 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד
כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל
וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ 17 וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־
זֶה לָךְ בֵּן׃ 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי
מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ
בִנְיָמִין׃ 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ
אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם׃ 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת־
רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
אָהֳלֹה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל־עֵדֶר׃ 22 וַיְהִי
בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע
יִשְׂרָאֵל פ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים
עָשָׂר׃ 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃
24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ 25 וּבְנֵי בִלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 26 וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־
יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן
אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי
יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ 29 וַיִּגְוַע
יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע
יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ פ

פרשה לו׃

1 וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
2 עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן
אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה

καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλανον·
καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος
πένθους. 9 Ὤφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακὼβ ἔτι ἐν
Λουζᾷ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας,
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεός, Τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακώβ, ἀλλ'
Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰσραήλ. 11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐγὼ ὁ
Θεός σου· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συνα-
γωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς
ὀσφύος σου ἐξελεύσονται. 12 Καὶ τὴν γῆν ἣν
ἔδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ
ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν
ταύτην. 13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ
τόπου οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ. 14 Καὶ ἔστησεν
Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ
Θεός, στήλην λιθίνην· καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν
σπονδήν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον. 15 Καὶ
ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε
μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθήλ. 16 Ἀπάρας δὲ
Ἰακὼβ ἐκ Βαιθὴλ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα
τοῦ πύργου Γαδέρ. Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς
Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθά, ἔτεκε Ῥαχήλ·
καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ. 17 Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει,
καὶ γὰρ οὗτός σοί ἐστιν υἱός. 18 Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχήν, ἀπέθνησκε γάρ, ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν. 19 Ἀπέθανε δὲ
Ῥαχήλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου
Ἐφραθά· αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ. 20 Καὶ ἔστησεν
Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν
ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησεν Ἰσραὴλ
ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβὴν καὶ ἐκοιμήθη
μετὰ Βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ· καὶ ἤκουσεν Ἰσραήλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη
ἐναντίον αὐτοῦ. 22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ δώ-
δεκα. 23 Υἱοὶ Λείας πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβήν,
Συμεών, Λευί, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών. 24 Υἱοὶ
δὲ Ῥαχὴλ Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. 25 Υἱοὶ δὲ Βαλ-
λᾶς παιδίσκης Ῥαχὴλ Δὰν καὶ Νεφθαλείμ. 26 Υἱοὶ
δὲ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας Γὰδ καὶ Ἀσήρ. Οὗτοι
υἱοὶ Ἰακώβ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας. 27 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν
πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου·
αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναάν, οὗ παρῴκησεν
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. 28 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι
Ἰσαὰκ ἃς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. 29 Καὶ
ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸ
γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν Ἠσαῦ καὶ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λϛ΄.

1 ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις Ἠσαῦ· αὐτός ἐστιν
Ἐδώμ. 2. Ἠσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ
τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων· τὴν Ἀδά, θυγα-
τέρα Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὀλιβεμά,

et sepulta est ad radices Bethel subter quer-
cum: vocatumque est nomen loci illius, Quer-
cus fletus. 9 Apparuit autem iterum Deus
Jacob postquam reversus est de Mesopotamia
Syriæ, benedixitque ei, 10 Dicens: Non vo-
caberis ultra Jacob, sed Israel erit nomen
tuum. Et appellavit eum Israel. 11 Dixit-
que ei: Ego Deus omnipotens: cresce, et mul-
tiplicare: gentes et populi nationum ex te
erunt, reges de lumbis tuis egredientur.
12 Terramque quam dedi Abraham et Isaac,
dabo tibi et semini tuo post te. 13 Et recessit
ab eo. 14 Ille vero erexit titulum lapideum
in loco quo locutus fuerat ei Deus: libans
super eum libamina, et effundens oleum:
15 Vocansque nomen loci illius, Bethel.
16 Egressus autem inde, venit verno tempore
ad terram quæ ducit Ephratam: in qua cum
parturiret Rachel, 17 Ob difficultatem partus
periclitari cœpit. Dixitque ei obstetrix: Noli
timere, quia et hunc habebis filium. 18 Egre-
diente autem anima præ dolore, et imminente
jam morte, vocavit nomen filii sui Benoni, id
est, filius doloris mei: pater vero appellavit
eum Benjamin, id est, filius dextræ. 19 Mor-
tua est ergo Rachel, et sepulta est in via
quæ ducit Ephratam, hæc est Bethlehem.
20 Erexitque Jacob titulum super sepulchrum
ejus: Hic est titulus monumenti Rachel, usque
in præsentem diem. 21 Egressus inde, fixit
tabernaculum trans Turrem gregis. 22 Cum-
que habitaret in illa regione, abiit Ruben, et
dormivit cum Bala concubina patris sui: quod
illum minime latuit. Erant autem filii Jacob
duodecim. 23 Filii Liæ: primogenitus Ru-
ben, et Simeon, et Levi, et Judas, et Issachar,
et Zabulon. 24 Filii Rachel: Joseph et Ben-
jamin. 25 Filii Balæ ancillæ Rachelis: Dan
et Nephthali. 26 Filii Zelphæ ancillæ Liæ:
Gad et Aser: hi sunt filii Jacob, qui nati sunt
ei in Mesopotamia Syriæ. 27 Venit etiam ad
Isaac patrem suum in Mambre, civitatem
Arbee, hæc est Hebron: in qua peregrinatus
est Abraham et Isaac. 28 Et completi sunt
dies Isaac centum octoginta annorum. 29 Con-
sumptusque ætate mortuus est: et appositus
est populo suo senex et plenus dierum: et
sepelierunt eum Esau et Jacob filii sui.

CAPUT XXXVI.

1 HÆ sunt autem generationes Esau, ipse
est Edom. 2 Esau accepit uxores de filiabus
Chanaan: Ada filiam Elon Hethæi, et Oolibama

בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ 3 וְאֶת־בָּשְׂמַת
בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ 4 וַתֵּלֶד עָדָה
לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־
רְעוּאֵל׃ 5 וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יְעִישׁ
וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר
יֻלְּדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 6 וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־
נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת
בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת
כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ
אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ 7 כִּי־הָיָה
רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה
אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃
8 וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
9 וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר
שֵׂעִיר׃ 10 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז
בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 11 וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן
אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז׃ 12 וְתִמְנַע ׀ הָיְתָה
פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז
אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה
וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
14 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־עֲנָה
בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־
יְעִישׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 15 אֵלֶּה
אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף
קְנַז׃ 16 אַלּוּף־קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף
עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם
אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ 17 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף
שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
18 וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף
יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי
אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 19 אֵלֶּה
בְנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם׃ ס
20 אֵלֶּה בְנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ 21 וְדִשׁוֹן
וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 22 וַיִּהְיוּ בְנֵי־לוֹטָן חֹרִי
וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃ 23 וְאֵלֶּה
בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ
וְאוֹנָם׃ 24 וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה
הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר

θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου,
3 Καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν
Ναβαιώθ. 4 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφὰς, καὶ
Βασεμὰθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουὴλ, 5 Καὶ Ὀλιβεμὰ
ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ·
οὗτοι υἱοὶ Ἠσαῦ, οἵ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.
6 Ἔλαβε δὲ Ἠσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο
καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· καὶ
ἐπορεύθη Ἠσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου
Ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ
ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. 8 Κατῴκησε δὲ
Ἠσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ· Ἠσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.
9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἠσαῦ πατρὸς Ἐδὼμ ἐν τῷ
ὄρει Σηείρ. 10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἠσαῦ· Ἐλιφὰς, υἱὸς Ἀδᾶς γυναικὸς Ἠσαῦ, καὶ
Ῥαγουὴλ, υἱὸς Βασεμὰθ γυναικὸς Ἠσαῦ. 11 Ἐγέ-
νοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοί· Θαιμὰν, Ὠμὰρ, Σωφὰρ,
Γοθὼμ καὶ Κενέζ. 12 Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ
Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἠσαῦ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν
Ἀμαλήκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς γυναικὸς Ἠσαῦ. 13 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ· Ναχὸθ, Ζαρὲ, Σομὲ καὶ Μοζέ·
οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἠσαῦ. 14 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν,
γυναικὸς Ἠσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἠσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ
τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ. 15 Οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ
Ἠσαῦ. Υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἠσαῦ· ἡγεμὼν
Θαιμὰν, ἡγεμὼν Ὠμὰρ, ἡγεμὼν Σωφὰρ, ἡγεμὼν
Κενέζ, 16 Ἡγεμὼν Κορὲ, ἡγεμὼν Γοθὼμ, ἡγεμὼν
Ἀμαλήκ· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ,
οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς. 17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουὴλ υἱοῦ
Ἠσαῦ· ἡγεμὼν Ναχὼθ, ἡγεμὼν Ζαρὲ, ἡγεμὼν Σομὲ,
ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουὴλ ἐν γῇ
Ἐδὼμ, οὗτοι υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἠσαῦ. 18 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς γυναικὸς Ἠσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεοὺλ,
ἡγεμὼν Ἰεγλὸμ, ἡγεμων Κορέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλι-
βεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἠσαῦ. 19 Οὗτοι υἱοὶ
Ἠσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοί εἰσιν υἱοὶ
Ἐδώμ. 20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χορραίου τοῦ
κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτὰν, Σωβὰλ, Σεβεγὼν,
Ἀνὰ, 21 Καὶ Δησὼν καὶ Ἀσὰρ καὶ Ῥισών· οὗτοι
ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῇ
Ἐδώμ. 22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτὰν Χορρὶ καὶ
Αἱμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν Θαμνά. 23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ
Σωβάλ· Γωλὰμ καὶ Μαναχὰθ καὶ Γαιβὴλ καὶ Σωφὰρ
καὶ Ὠμάρ. 24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών· Ἀϊὲ καὶ Ἀνά·
οὗτός ἐστιν Ἀνὰ ὃς εὗρε τὸν Ἰαμεὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

filiam Anæ filiæ Sebeon Hevæi: 3 Basemath
quoque filiam Ismael sororem Nabaioth.
4 Peperit autem Ada, Eliphaz: Basemath
genuit Rahuel: 5 Oolibama genuit Jehus et
Ihelon et Core: hi filii Esau qui nati sunt ei
in terra Chanaan. 6 Tulit autem Esau uxores
suas et filios et filias, et omnem animam domus
suæ, et substantiam, et pecora, et cuncta quæ
habere poterat in terra Chanaan: et abiit in
alteram regionem, recessitque a fratre suo
Jacob. 7 Divites enim erant valde, et simul
habitare non poterant: nec sustinebat eos terra
peregrinationis eorum præ multitudine gre-
gum. 8 Habitavitque Esau in monte Seir,
ipse est Edom. 9 Hæ autem sunt generationes
Esau patris Edom in monte Seir. 10 Et hæc
nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada
uxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath
uxoris ejus. 11 Fueruntque Eliphaz filii:
Theman, Omar, Sepho, et Gatham, et Cenez.
12 Erat autem Thamna, concubina Eliphaz
filii Esau; quæ peperit ei Amalech: hi sunt
filii Ada uxoris Esau. 13 Filii autem Rahuel:
Nahath et Zara, Samma et Meza: hi filii Ba-
semath uxoris Esau. 14 Isti quoque erant
filii Oolibama filiæ Anæ filiæ Sebeon, uxoris
Esau, quos genuit ei Jehus et Ihelon et Core.
15 Hi duces filiorum Esau: Filii Eliphaz
primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar,
dux Sepho, dux Cenez, 16 Dux Core, dux
Gatham, dux Amalech: hi filii Eliphaz in
terra Edom, et hi filii Ada. 17 Hi quoque
filii Rahuel filii Esau: dux Nahath, dux Zara,
dux Samma, dux Meza: hi autem duces Ra-
huël in terra Edom: isti filii Basemath uxoris
Esau. 18 Hi autem filii Oolibama uxoris
Esau: dux Jehus, dux Ihelon, dux Core: hi
duces Oolibama filiæ Anæ uxoris Esau.
19 Isti sunt filii Esau, et hi duces eorum: ipse
est Edom. 20 Isti sunt filii Seir Horræi, ha-
bitatores terræ: Lotan, et Sobal, et Sebeon, et
Ana, 21 Et Dison, et Eser, et Disan: hi duces
Horræi, filii Seir in terra Edom. 22 Facti
sunt autem filii Lotan: Hori et Heman: erat
autem soror Lotan, Thamna. 23 Et isti filii
Sobal: Alvan et Manahat et Ebal, et Sepho et
Onam. 24 Et hi filii Sebeon: Aja et Ana. Iste
est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine,

בִּרְעֹתוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃
25 וְאֵלֶּה בְנֵי־עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־
עֲנָה׃ 26 וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן
וְיִתְרָן וּכְרָן׃ 27 אֵלֶּה בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן
וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ 28 אֵלֶּה בְנֵי־דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃
29 אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף
שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ 30 אַלּוּף
דִּשֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃ פ
31 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
32 וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם
עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ 33 וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃ 34 וַיָּמָת
יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃
35 וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־
בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם
עִירוֹ עֲוִית׃ 36 וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ 37 וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ 38 וַיָּמָת
שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־
עַכְבּוֹר׃ 39 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי
זָהָב׃ 40 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף
תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ 41 אַלּוּף
אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃
42 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃
43 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה ׀ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו
אֲבִי אֱדוֹם׃

פ פ פ ט

פרשה לז׃

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ 2 אֵלֶּה ׀ תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־
שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו
בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־
בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־
דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 3 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב
אֶת־יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא
לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 4 וַיִּרְאוּ
אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו
וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃

ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησὼν καὶ Ὀλιβεμὰ θυγά-
τηρ Ἀνά. 26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών· Ἀμαδὰ καὶ
Ἀσβὰν καὶ Ἰθρὰν καὶ Χαῤῥάν. 27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ἀσάρ· Βαλαὰμ καὶ Ζουκὰμ καὶ Ἰουκάμ. 28 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ῥισών· Ὢς καὶ Ἀράν. 29 Οὗτοι δὲ ἡγε-
μόνες Χοῤῥί· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ,
ἡγεμὼν Ἀνά, 30 Ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἀσάρ,
ἡγεμὼν Ῥισών· οὗτοι ἡγεμόνες Χοῤῥὶ ἐν ταῖς ἡγε-
μονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ. 31 Καὶ οὗτοι οἱ
βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ πρὸ τοῦ βασι-
λεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ. 32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἐδὼμ Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Δενναβά. 33 Ἀπέθανε δὲ Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόῤῥας. 34 Ἀπέ-
θανε δὲ Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὼμ
ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν. 35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ ὁ ἐκκόψας
Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει
αὐτοῦ Γετθαίμ. 36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδάδ, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδὰ ἐκ Μασσεκκᾶς. 37 Ἀπέ-
θανε δὲ Σαμαδά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ
ἐκ Ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν. 38 Ἀπέθανε δὲ
Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλενὼν υἱὸς
Ἀχοβώρ. 39 Ἀπέθανε δὲ Βαλλενὼν υἱὸς Ἀχοβώρ,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀρὰδ υἱὸς Βαράδ· καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ· ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραὶθ υἱοῦ Μαιζοώβ.
40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις
αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαμνά,
ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 41 Ἡγεμὼν Ὀλιβεμάς,
ἡγεμὼν Ἠλάς, ἡγεμὼν Φινών, 42 Ἡγεμὼν Κενέζ,
ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ, 43 Ἡγεμὼν Μαγε-
διήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ ἐν ταῖς
κατῳκοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν.
Οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδώμ.

ΚΕΦ. λζ'.

1 ΚΑΤΩΙΚΕΙ δὲ Ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρῴκησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἐν γῇ Χαναάν. 2 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις
Ἰακώβ. Ἰωσὴφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων
τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ, ὢν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς καὶ μετὰ
τῶν υἱῶν Ζελφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
κατήνεγκαν δὲ Ἰωσὴφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ
τὸν πατέρα αὐτῶν. 3 Ἰακὼβ δὲ ἠγάπα τὸν
Ἰωσὴφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς
γήρως ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον·
4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ
φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτόν,
καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.

cum pasceret asinos Sebeon patris sui:
25 Habuitque filium Dison, et filiam Ooli-
bama. 26 Et isti filii Dison: Hamdan, et
Eseban, et Jethram, et Charan. 27 Hi quo-
que filii Eser: Balaan, et Zavan, et Acan.
28 Habuit autem filios Disan: Hus et Aram.
29 Hi duces Horræorum: dux Lotan, dux
Sobal, dux Sebeon, dux Ana, 30 Dux Dison,
dux Eser, dux Disan: isti duces Horræorum
qui imperaverunt in terra Seir. 31 Reges
autem qui regnaverunt in terra Edom ante-
quam haberent regem filii Israel, fuerunt hi:
32 Bela filius Beor, nomenque urbis ejus
Denaba. 33 Mortuus est autem Bela, et
regnavit pro eo Jobab filius Zaræ de Bosra.
34 Cumque mortuus esset Jobab, regnavit pro
eo Husam de terra Themanorum. 35 Hoc
quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius
Badad, qui percussit Madian in regione Moab:
et nomen urbis ejus Avith. 36 Cumque
mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de
Masreca. 37 Hoc quoque mortuo, regnavit
pro eo Saul de fluvio Rohoboth. 38 Cumque
et hic obiisset, successit in regnum Balanan
filius Achobor. 39 Isto quoque mortuo,
regnavit pro eo Adar, nomenque urbis ejus
Phau: et appellabatur uxor ejus Meetabel,
filia Matred filiæ Mezaab. 40 Hæc ergo no-
mina ducum Esau, in cognationibus, et locis,
et vocabulis suis: dux Thamna, dux Alva, dux
Jetheth, 41 Dux Oolibama, dux Ela, dux
Phinon, 42 Dux Cenez, dux Theman, dux
Mabsar, 43 Dux Magdiel, dux Hiram: hi
duces Edom habitantes in terra imperii sui:
ipse est Esau pater Idumæorum.

CAPUT XXXVII.

1 HABITAVIT autem Jacob in terra Chanaan,
in qua pater suus peregrinatus est. 2 Et hæ
sunt generationes ejus: Joseph cum sedecim
esset annorum, pascebat gregem cum fratribus
suis adhuc puer: et erat cum filiis Balæ et
Zelphæ uxorum patris sui: accusavitque
fratres suos apud patrem crimine pessimo.
3 Israel autem diligebat Joseph super om-
nes filios suos, eo quod in senectute ge-
nuisset eum: fecitque ei tunicam polymitam.
4 Videntes autem fratres ejus quod a patre
plus cunctis filiis amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quidquam pacifice loqui.

5 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ
עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־
נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 7 וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה
תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃
8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא
אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 9 וַיַּחֲלֹם
עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים
מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 10 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־
אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא
אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃
11 וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃
12 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם
בִּשְׁכֶם׃ 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא
אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 14 וַיֹּאמֶר לוֹ
לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם
הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק
חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ
וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי
אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם
רֹעִים׃ 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי
שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹּתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃ 18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ
לַהֲמִיתוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה
בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 20 וְעַתָּה ׀
לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת
וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־
יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ
מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם ׀ רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִיכוּ
אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד
אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 23 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־
כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃
24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר
רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל־לֶחֶם

5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσὴφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε
τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιάσθην. 7 Ὤμην
ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ· καὶ
ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη· περιστραφέντα
δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλεύων
βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν;
καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων
αὐτοῦ καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. 9 Εἶδε δὲ
ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον· ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ
ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με. 10 Καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί
τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης; ἆρά γε ἐλθόντες
ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν; 11 Ἐζήλωσαν
δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
διετήρησε τὸ ῥῆμα. 12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς
Συχέμ. 13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Οὐχὶ
οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο
ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγώ.
14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραήλ, Πορευθεὶς ἴδε εἰ ὑγιαί-
νουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγ-
γειλόν μοι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος
τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. 15 Καὶ εὗρεν
αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώτησε
δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων, Τί ζητεῖς; 16 Ὁ δὲ
εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν μοι ποῦ
βόσκουσιν. 17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, Ἀπήρ-
κασιν ἐντεῦθεν· ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων, Πορευ-
θῶμεν εἰς Δωθαείμ. Καὶ ἐπορεύθη Ἰωσὴφ κατόπισθε
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαείμ.
18 Προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι
αὐτὸν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀπο-
κτεῖναι αὐτόν. 19 Εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται. 20 Νῦν
οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν
εἰς ἕνα τῶν λάκκων, καὶ ἐροῦμεν Θηρίον πονηρὸν
κατέφαγεν αὐτόν, καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια
αὐτοῦ. 21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξωμεν αὐτὸν
εἰς ψυχήν. 22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβήν, Μὴ ἐκχέητε
αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων τούτων
τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ·
ὅπως ἐξέληται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 23 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν
Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσὴφ
τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν, 24 Καὶ λα-
βόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος
κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν. 25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον·

5 Accidit quoque ut visum somnium referret
fratribus suis: quæ causa majoris odii se-
minarium fuit. 6 Dixitque ad eos: Audite
somnium meum quod vidi: 7 Putabam nos
ligare manipulos in agro: et quasi consurgere
manipulum meum, et stare, vestrosque mani-
pulos circumstantes adorare manipulum meum.
8 Responderunt fratres ejus: Numquid rex
noster eris? aut subjiciemur ditioni tuæ?
Hæc ergo causa somniorum atque sermonum,
invidiæ et odii fomitem ministravit. 9 Aliud
quoque vidit somnium, quod narrans fratribus,
ait: Vidi per somnium, quasi solem, et lunam,
et stellas undecim, adorare me. 10 Quod
cum patri suo et fratribus retulisset, increpa-
vit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult
hoc somnium quod vidisti? num ego et mater
tua, et fratres tui, adorabimus te super terram?
11 Invidebant ei igitur fratres sui: pater vero
rem tacitus considerabat. 12 Cumque fratres
illius in pascendis gregibus patris morarentur
in Sichem, 13 Dixit ad eum Israel: Fratres
tui pascunt oves in Sichimis: veni, mittam te
ad eos. Quo respondente, 14 Præsto sum, ait
ei: Vade, et vide si cuncta prospera sint erga
fratres tuos, et pecora: et renuntia mihi quid
agatur. Missus de valle Hebron, venit in
Sichem: 15 Invenitque eum vir errantem in
agro, et interrogavit quid quæreret. 16 At
ille respondit: Fratres meos quæro, indica
mihi ubi pascant greges. 17 Dixitque ei vir:
Recesserunt de loco isto: audivi autem eos
dicentes: Eamus in Dothain. Perrexit ergo
Joseph post fratres suos, et invenit eos in
Dothain. 18 Qui cum vidissent eum procul,
antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum
occidere: 19 Et mutuo loquebantur: Ecce
somniator venit: 20 Venite, occidamus eum,
et mittamus in cisternam veterem: dicemus-
que: Fera pessima devoravit eum: et tunc
apparebit quid illi prosint somnia sua.
21 Audiens autem hoc Ruben, nitebatur li-
berare eum de manibus eorum, et dicebat:
22 Non interficiatis animam ejus, nec effunda-
tis sanguinem: sed projicite eum in cisternam
hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras
servate innoxias. Hoc autem dicebat, volens
eripere eum de manibus eorum, et reddere
patri suo. 23 Confestim igitur ut pervenit
ad fratres suos, nudaverunt eum tunica
talari et polymita: 24 Miseruntque eum
in cisternam veterem, quæ non habebat
aquam. 25 Et sedentes ut comederent panem,

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרְחַת
יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים
נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד
מִצְרָיְמָה׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־
דָּמוֹ׃ 27 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ
אַל־תְּהִי־בוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
אֶחָיו׃ 28 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים
וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף
וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 29 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן
אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו׃ 30 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמַר
הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אֲנִי־בָא׃ 31 וַיִּקְחוּ
אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים
וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 32 וַיְשַׁלְּחוּ
אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת
בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 33 וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר
כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף
טֹרַף יוֹסֵף׃ 34 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו
וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים
רַבִּים׃ 35 וַיָּקֻמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו
לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד
אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיֵּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃
36 וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרָיִם לְפוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ פ

פרשה לח׃

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת
אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ
שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ 4 וַתַּהַר עוֹד
וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 5 וַתֹּסֶף
עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה
וְהָיָה בִכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ 6 וַיִּקַּח
יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
7 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא
אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע
לְאָחִיךָ׃ 9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹּא לוֹ יִהְיֶה
הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת
אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־זֶרַע לְאָחִיו׃ 10 וַיֵּרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃

καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, καὶ ἰδοὺ
ὁδοιπόροι Ἰσμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλαάδ, καὶ αἱ
κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ
στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί
χρήσιμον ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; 27 Δεῦτε ἀποδώμεθα
αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν
μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ
ἡμῶν ἐστίν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ
παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι ἔμποροι,
καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ
λάκκου· καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ τοῖς Ἰσμαηλίταις
εἴκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσὴφ εἰς
Αἴγυπτον. 29 Ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκ-
κον, καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε, Τὸ παιδάριον οὐκ
ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι; 31 Λαβόντες δὲ
τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσὴφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ
ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. 32 Καὶ ἀπέστει-
λαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ
πατρὶ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι
εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σοῦ ἐστιν ἢ οὔ. 33 Καὶ ἐπέγνω
αὐτὸν καὶ εἶπε, Χιτὼν τοῦ υἱοῦ μού ἐστι· θηρίον
πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἥρπασε τὸν
Ἰωσήφ. 34 Διέῤῥηξε δὲ Ἰακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθει
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς. 35 Συνήχθησαν
δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον
παρακαλέσαι αὐτόν· καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι,
λέγων, ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν
εἰς ᾅδου· καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
36 Οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ εἰς
Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμα-
γείρῳ.

ΚΕΦ. λη'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη
Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως
πρὸς ἄνθρωπόν τινα Ὀδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Εἰράς.
2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χα-
ναναίου ᾗ ὄνομα Σαυά· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 3 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἤρ. 4 Καὶ συλ-
λαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Αὐνάν. 5 Καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλώμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν
Χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς. 6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας
γυναῖκα Ἢρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ᾗ ὄνομα Θάμαρ.
7 Ἐγένετο δὲ Ἢρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός. 8 Εἶπε δὲ
Ἰούδας τῷ Αὐνάν, Εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. 9 Γνοὺς δὲ Αὐνὰν ὅτι οὐκ
αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσήρχετο
πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. 10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ
ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.

viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad,
et camelos eorum portantes aromata, et resi-
nam, et stacten, in Ægyptum. 26 Dixit ergo
Judas fratribus suis: Quid nobis prodest si
occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus
sanguinem ipsius? 27 Melius est ut venum-
detur Ismaelitis, et manus nostræ non pollua-
tur: frater enim et caro nostra est. Acquie-
verunt fratres sermonibus illius. 28 Et præ-
tereuntibus Madianitis negotiatoribus, extra-
hentes eum de cisterna, vendiderunt eum
Ismaelitis, viginti argenteis: qui duxerunt
eum in Ægyptum. 29 Reversusque Ruben
ad cisternam, non invenit puerum. 30 Et
scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait:
Puer non comparet, et ego quo ibo? 31 Tu-
lerunt autem tunicam ejus, et in sanguine
hædi, quem occiderant, tinxerunt: 32 Mit-
tentes qui ferrent ad patrem, et dicerent:
Hanc invenimus: vide utrum tunica filii tui
sit, an non. 33 Quam cum agnovisset pater,
ait: Tunica filii mei est, fera pessima comedit
eum, bestia devoravit Joseph. 34 Scissisque
vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum
multo tempore. 35 Congregatis autem cunctis
liberis ejus ut lenirent dolorem patris, noluit
consolationem accipere, sed ait: Descendam
ad filium meum lugens in infernum. Et illo
perseverante in fletu, 36 Madianitæ vendi-
derunt Joseph in Ægypto Putiphari eunucho
Pharaonis, magistro militum.

CAPUT XXXVIII.

1 Eodem tempore descendens Judas a fra-
tribus suis, divertit ad virum Odollamitem,
nomine Hiram. 2 Viditque ibi filiam hominis
Chananæi, vocabulo Sue: et accepta uxore,
ingressus est ad eam. 3 Quæ concepit, et
peperit filium, et vocavit nomen ejus Her.
4 Rursumque concepto fœtu, natum filium
vocavit Onan. 5 Tertium quoque peperit,
quem appellavit Sela: quo nato, parere ultra
cessavit. 6 Dedit autem Judas uxorem pri-
mogenito suo Her, nomine Thamar. 7 Fuit
quoque Her primogenitus Judæ, nequam in
conspectu Domini: et ab eo occisus est.
8 Dixit ergo Judas ad Onan filium suum:
Ingredere ad uxorem fratris tui, et sociare illi,
ut suscites semen fratri tuo. 9 Ille sciens non
sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris
sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris
nomine nascerentur. 10 Et idcirco percussit
eum Dominus, quod rem detestabilem faceret.

11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה
בֵית־אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר
פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב
בֵּית אָבִיהָ׃ 12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־
שׁוּעַ אֵשֶׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל
עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי
תִּמְנָתָה׃ 13 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה
חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ 14 וַתָּסַר
בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף
וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־
דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה
וְהִוא לֹא־נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃ 15 וַיִּרְאֶהָ
יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָּנֶיהָ׃
16 וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הָבָה־נָּא
אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא
וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִּי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
17 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי־עִזִּים מִן־הַצֹּאן
וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד־שָׁלְחֶךָ׃
18 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לָּךְ
וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃ 19 וַתָּקָם
וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ
בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־
גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת
הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל
אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה
הִוא בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 22 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ
לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ 24 וַיְהִי ׀
כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ 25 הִוא
מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר
הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ 26 וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי
וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בְּעֵת
לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי
בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן־יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר
עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
29 וַיְהִי ׀ כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר

11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, Κάθου
χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου ἕως μέγας γένηται
Σηλὼμ ὁ υἱός μου· εἶπε γάρ, Μή ποτε ἀποθάνῃ καὶ
οὗτος ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἀπελθοῦσα δὲ
Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
12 Ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε Σαυὰ
ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ
τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἱρὰς ὁ
ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης, εἰς Θαμνά. 13 Καὶ
ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ
πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ κεῖραι τὰ πρό-
βατα αὐτοῦ. 14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς
χηρεύσεως ἀφ᾽ ἑαυτῆς περιέβαλε τὸ θέριστρον καὶ
ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν,
ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ Θαμνά· ἴδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε
Σηλώμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην
εἶναι· κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. 16. Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν
τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς
σέ· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν· ἡ δὲ εἶπε,
Τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς μέ; 17 Ὁ δὲ εἶπεν,
Ἐγώ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων
μου. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἐὰν δῷς μοι ἀῤῥαβῶνα ἕως τοῦ
ἀποστεῖλαί σε. 18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν ἀῤῥαβῶνά
σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν
ὁρμίσκον καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθε, καὶ
περιείλετο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ᾽ ἑαυτῆς, καὶ
ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς. 20 Ἀπέ-
στειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ
ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κομίσασθαι παρὰ
τῆς γυναικὸς τὸν ἀῤῥαβῶνα· καὶ οὐχ εὗρεν αὐτην.
21 Ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου,
Ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αἰνὰν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη. 22 Καὶ
ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν καὶ εἶπεν, Οὐχ εὗρον, καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι μὴ εἶναι ὧδε
πόρνην. 23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέτω αὐτά, ἀλλὰ
μή ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν
ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὕρηκας. 24 Ἐγένετο δὲ
μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ λέγοντες, Ἐκπε-
πόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ
ἔχει ἐκ πορνείας. Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐξαγάγετε αὐτὴν
καὶ κατακαυθήτω. 25 Αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστειλε
πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
οὗτινος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν,
Ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ
ἡ ῥάβδος αὕτη. 26 Ἐπέγνω δὲ Ἰούδας καὶ
εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἢ ἐγώ, οὗ ἕνεκεν οὐκ
ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ προσέ-
θετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν. 27 Ἐγένετο δὲ
ἡνίκα ἔτικτε, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ
αὐτῆς. 28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτὴν ὁ
εἷς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα
ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, Οὗτος
ἐξελεύσεται πρότερος. 29 Ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν
χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε,

11 Quamobrem dixit Judas Thamar nurui suæ:
Esto vidua in domo patris tui, donec crescat
Sela filius meus: timebat enim ne et ipse
moreretur, sicut fratres ejus. Quæ abiit, et
habitavit in domo patris sui. 12 Evolutis
autem multis diebus, mortua est filia Sue uxor
Judæ: qui post luctum consolatione suscepta,
ascendebat ad tonsores ovium suarum, ipse et
Hiras opilio gregis Odollamites, in Thamnas.
13 Nuntiatumque est Thamar quod socer illius
ascenderet in Thamnas ad tondendas oves.
14 Quæ, depositis viduitatis vestibus, as-
sumpsit theristrum: et mutato habitu, sedit in
bivio itineris, quod ducit Thamnam: eo quod
crevisset Sela, et non eum accepisset maritum.
15 Quam cum vidisset Judas, suspicatus est
esse meretricem: operuerat enim vultum suum,
ne agnosceretur. 16 Ingrediensque ad eam,
ait: Dimitte me ut coeam tecum: nesciebat
enim quod nurus sua esset. Qua respondente:
Quid dabis mihi ut fruaris concubitu meo?
17 Dixit: Mittam tibi hædum de gregibus.
Rursumque illa dicente: Patiar quod vis, si
dederis mihi arrhabonem, donec mittas quod
polliceris. 18 Ait Judas: Quid tibi vis pro
arrhabone dari? Respondit: Annulum tuum,
et armillam, et baculum quem manu tenes.
Ad unum igitur coitum mulier concepit,
19 Et surgens abiit: depositoque habitu,
quem sumpserat, induta est viduitatis vestibus.
20 Misit autem Judas hædum per pastorem
suum Odollamitem, ut reciperet pignus quod
dederat mulieri: qui cum non invenisset eam,
21 Interrogavit homines loci illius: Ubi est
mulier quæ sedebat in bivio? Respondentibus
cunctis: Non fuit in loco isto meretrix.
22 Reversus est ad Judam, et dixit ei: Non
inveni eam: sed et homines loci illius dixerunt
mihi, numquam sedisse ibi scortum. 23 Ait
Judas: Habeat sibi, certe mendacii arguere
nos non potest: ego misi hædum quem pro-
miseram, et tu non invenisti eam. 24 Ecce
autem post tres menses nuntiaverunt Judæ,
dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua,
et videtur uterus illius intumescere. Dixit-
que Judas: Producite eam ut comburatur.
25 Quæ cum duceretur ad pœnam, misit ad
socerum suum, dicens: De viro cujus hæc
sunt, concepi: cognosce cujus sit annulus, et
armilla, et baculus. 26 Qui, agnitis muneri-
bus, ait: Justior me est: quia non tradidi eam
Sela filio meo. Attamen ultra non cognovit
eam. 27 Instante autem partu, apparuerunt
gemini in utero: atque in ipsa effusione in-
fantium, unus protulit manum, in qua ob-
stetrix ligavit coccinum, dicens: 28 Iste
egredietur prior. 29 Illo vero retrahente
manum, egressus est alter: dixitque mulier:

ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו
השני ויקרא שמו זרח׃ ס

פרשה לט׃

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה׃
2 ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו
כי יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה
מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־
לו נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד אתו
בביתו ועל כל־אשר יש־לו ויברך יהוה
את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
יהוה בכל־אשר יש־לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל־אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע
אתו מאומה כי אם־הלחם אשר־הוא
אוכל ויהי יוסף יפה־תאר ויפה מראה׃
7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת־
אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה
עמי׃ 8 וימאן ׀ ויאמר אל־אשת אדניו
הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית וכל
אשר־יש־לו נתן בידי׃ 9 איננו גדול
בבית הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה
כי אם־אותך באשר את־אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי
לאלהים׃ 10 ויהי כדברה אל־יוסף יום ׀
יום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות
עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית
שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
החוצה׃ 13 ויהי כראותה כי־עזב בגדו
בידה וינס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי
ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ 15 ויהי
כשמעו כי־הרימתי קולי ואקרא ויעזב
בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח
בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו׃
17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
בא אלי העבד העברי אשר־הבאת לנו
לצחק בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא

*Τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Φαρές.* 30 *Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον·
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.*

ΚΕΦ. λθ΄.

1 *ΙΩΣΗΦ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκτή-
σατο αὐτὸν Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ ὁ ἀρχιμά-
γειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν,
οἳ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.* 2 *Καὶ ἦν Κύριος μετὰ
Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ·*
3 *Ἤιδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ'
αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτοῦ.* 4 *Καὶ εὗρεν Ἰωσὴφ χάριν ἐναντίον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ
ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.* 5 *Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κα-
ταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα
ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ
Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου
ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.* 6 *Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν
αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσήφ, καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὑτὸν
οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὗ ἤσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν
Ἰωσὴφ καλὸς τῷ εἴδει καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.*
7 *Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν
ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ
Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.* 8 *Ὁ δὲ
οὐκ ἤθελεν, εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Εἰ
ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς
χεῖράς μου,* 9 *Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ
οὐθὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξῄρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδέν, πλὴν
σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω
τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ;* 10 *Ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσὴφ
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν
μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.* 11 *Ἐγένετο δὲ
τοιαύτη τις ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσὴφ εἰς τὴν
οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἔσω.* 12 *Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν
ἱματίων λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. Καὶ καταλι-
πὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.* 13 *Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς,
ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω,* 14 *Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας
ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα, Ἴδετε, εἰσήγα-
γεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε
πρός με λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα
φωνῇ μεγάλῃ.* 15 *Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι
ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.* 16 *Καὶ
καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ ἕως ἦλθεν ὁ
κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.* 17 *Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ
κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα, Εἰσῆλθε πρός με ὁ
παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαί
μοι, καὶ εἶπέ μοι, Κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ.* 18 *Ὡς
δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα,*

Quare divisa est propter te maceria? et ob
hanc causam vocavit nomen ejus Phares.
30 Postea egressus est frater ejus, in cujus
manu erat coccinum: quem appellavit Zara.

CAPUT XXXIX.

1 Igitur Joseph ductus est in Ægyptum,
emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis,
princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu
Ismaelitarum, a quibus perductus erat. 2 Fuit-
que Dominus cum eo, et erat vir in cunctis
prospere agens: habitavitque in domo domini
sui, 3 Qui optime noverat Dominum esse cum
eo, et omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in
manu illius. 4 Invenitque Joseph gratiam
coram domino suo, et ministrabat ei, a quo
præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi
domum, et universa quæ ei tradita fuerant:
5 Benedixitque Dominus domui Ægyptii
propter Joseph, et multiplicavit tam in ædi-
bus quam in agris cunctam ejus substantiam:
6 Nec quidquam aliud noverat, nisi panem
quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra
facie, et decorus aspectu. 7 Post multos ita-
que dies injecit domina sua oculos suos in
Joseph, et ait: Dormi mecum. 8 Qui nequa-
quam acquiescens operi nefario, dixit ad eam:
Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis,
ignorat quid habeat in domo sua: 9 Nec
quidquam est quod non in mea sit potestate,
vel non tradiderit mihi, præter te, quæ uxor
ejus es: quo modo ergo possum hoc malum
facere, et peccare in Deum meum? 10 Hujus-
cemodi verbis per singulos dies, et mulier
molesta erat adolescenti, et ille recusabat
stuprum. 11 Accidit autem quadam die, ut
intraret Joseph domum, et operis quippiam
absque arbitris faceret: 12 Et illa apprehensa
lacinia vestimenti ejus, diceret: Dormi mecum.
Qui relicto in manu ejus pallio fugit, et egres-
sus est foras. 13 Cumque vidisset mulier
vestem in manibus suis, et se esse contemptam,
14 Vocavit ad se homines domus suæ, et ait
ad eos: En introduxit virum Hebræum, ut
illuderet nobis: ingressus est ad me, ut coiret
mecum: cumque ego succlamassem, 15 Et
audisset vocem meam, reliquit pallium quod
tenebam, et fugit foras. 16 In argumentum
ergo fidei retentum pallium ostendit marito
revertenti domum, 17 Et ait: Ingressus est
ad me servus Hebræus, quem adduxisti ut illu-
deret mihi: 18 Cumque audisset me clamare,

וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 19 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה
אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי
עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 20 וַיִּקַּח אֲדֹנֵי יוֹסֵף
אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־
אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית
הַסֹּהַר׃ 21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט
אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית־
הַסֹּהַר׃ 22 וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר בְּיַד־
יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃
23 אֵין ׀ שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת־כָּל־
מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר־
הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ פ

פרשה מ׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ
מַשְׁקֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לַאֲדֹנֵיהֶם
לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 2 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי
סָרִיסָיו עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר
הָאוֹפִים׃ 3 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר
יוֹסֵף אָסוּר שָׁם׃ 4 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים
אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרֶת אֹתָם וַיִּהְיוּ יָמִים
בְּמִשְׁמָר׃ 5 וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ
חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ
הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 6 וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם
זֹעֲפִים׃ 7 וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר
אִתּוֹ בְמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ
פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא
לִי׃ 9 וַיְסַפֵּר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה־גֶפֶן לְפָנָי׃
10 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִם וְהִוא כְפֹרַחַת
עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃
11 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים
וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־
הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה
פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃
13 בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־
רֹאשֶׁךָ וַהֲשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס־פַּרְעֹה
בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃

καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε καὶ
ἐξῆλθεν ἔξω. 19 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος
αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν λέγουσα, Οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου,
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. 20 Καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσὴφ
ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ
οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ
ὀχυρώματι. 21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσὴφ καὶ
κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναν-
τίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος. 22 Καὶ ἔδωκεν ὁ
ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ,
καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ,
καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ αὐτὸς ἦν ποιῶν.
23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου
γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς
Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα
αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρτεν
ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρ-
χισιτοποιός, τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.
2 Καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις
αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισι-
τοποιῷ. 3 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ
δεσμωτήριον, εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.
4 Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐ-
τούς, καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ
φυλακῇ. 5 Καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ
νυκτί· ἡ δὲ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου
καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου,
οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη. 6 Εἰσῆλθε
πρὸς αὐτοὺς Ἰωσὴφ τὸ πρωί, καὶ εἶδεν αὐτοὺς καὶ
ἦσαν τεταραγμένοι. 7 Καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους
Φαραώ, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν
σκυθρωπὰ σήμερον; 8 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον
εἴδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς Ἰωσήφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις
αὐτῶν ἐστι; διηγήσασθε οὖν μοι. 9 Καὶ διηγήσατο
ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσὴφ καὶ
εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου·
10 Ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ
θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς· πέπειροι οἱ
βότρυες σταφυλῆς. 11 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ
ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ
ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ πο-
τήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰωσήφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Οἱ τρεῖς πυθ-
μένες τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. 13 Ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ
μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκα-
ταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, καὶ δώσεις
τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κατὰ
τὴν ἀρχήν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.

reliquit pallium quod tenebam, et fugit foras.
19 His auditis dominus, et nimium credulus
verbis conjugis, iratus est valde: 20 Tradidit-
que Joseph in carcerem, ubi vincti regis custo-
diebantur, et erat ibi clausus. 21 Fuit autem
Dominus cum Joseph, et misertus illius dedit
ei gratiam in conspectu principis carceris.
22 Qui tradidit in manu illius universos
vinctos qui in custodia tenebantur: et quid-
quid fiebat, sub ipso erat. 23 Nec noverat
aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim
erat cum illo, et omnia opera ejus dirigebat.

CAPUT XL.

1 His ita gestis, accidit ut peccarent duo
eunuchi, pincerna regis Ægypti, et pistor,
domino suo. 2 Iratusque contra eos Pharao
(nam alter pincernis præerat, alter pistoribus),
3 Misit eos in carcerem principis militum, in
quo erat vinctus et Joseph. 4 At custos car-
ceris tradidit eos Joseph, qui et ministrabat eis.
Aliquantulum temporis fluxerat, et illi in
custodia tenebantur. 5 Videruntque ambo
somnium nocte una juxta interpretationem
congruam sibi: 6 Ad quos cum introisset
Joseph mane, et vidisset eos tristes, 7 Scisci-
tatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie
solito facies vestra? 8 Qui responderunt:
Somnium vidimus, et non est qui interpretetur
nobis. Dixitque ad eos Joseph: Numquid
non Dei est interpretatio? referte mihi quid
videritis. 9 Narravit prior, præpositus pin-
cernarum, somnium suum: Videbam coram me
vitem, 10 In qua erant tres propagines, cres-
cere paulatim in gemmas, et post flores uvas
maturescere: 11 Calicemque Pharaonis in
manu mea: tuli ergo uvas, et expressi in
calicem quem tenebam, et tradidi poculum
Pharaoni. 12 Respondit Joseph: Hæc est
interpretatio somnii: Tres propagines, tres
adhuc dies sunt: 13 Post quos recordabitur
Pharao ministerii tui, et restituet te in gra-
dum pristinum: dabisque ei calicem juxta
officium tuum, sicut ante facere consueveras.

14 כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ
וְעָשִׂיתָ־נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־
פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 15 כִּי־
גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־
עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃
16 וַיַּרְא שַׂר־הָאֹפִים כִּי־טוֹב פָּתָר וַיֹּאמֶר
אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃ 17 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן
מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף
אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ 18 וַיַּעַן
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים
שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 19 בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה
אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ
מֵעָלֶיךָ׃ 20 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם
הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־
עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ ׀ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ 21 וַיָּשֶׁב
אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 22 וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה
כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ 23 וְלֹא־זָכַר שַׂר־
הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

פ פ פ י

פרשה מא׃

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃ 2 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר
עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת
בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 3 וְהִנֵּה שֶׁבַע
פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר
רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל
הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ 4 וַתֹּאכַלְנָה
הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת
שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה׃ 5 וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע
שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃
6 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים
צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ 7 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים
הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת
וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃
8 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־
כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר
פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם
לְפַרְעֹה׃ 9 וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־
פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃

14 Ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ γένηταί σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος, καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου. 15 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων, καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον. 16 Καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσὴφ, Κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον, καὶ ᾤμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. 17 Ἐν δὲ κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν Φαραὼ ἐσθίει, ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου. 18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ εἶπεν αὐτῷ, Αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. 19 Ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ. 20 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς του οἰνοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ. 21 Καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ. 22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. 23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ἰωσὴφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μά.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον, ᾤετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, 2 Καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει. 3 Ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχραὶ τῷ εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. 4 Καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἴδει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρξίν. Ἠγέρθη δὲ Φαραώ, 5 Καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἑνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί. 6 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς. 7 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Ἠγέρθη δὲ Φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. 8 Ἐγένετο δὲ πρωῒ καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραῷ. 9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραὼ λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον.

14 Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit, et facias mecum misericordiam, ut suggeras Pharaoni ut educat me de isto carcere: 15 Quia furto sublatus sum de terra Hebræorum; et hic innocens in lacum missus sum. 16 Videns pistorum magister quod prudenter somnium dissolvisset, ait: Et ego vidi somnium, quod tria canistra farinæ haberem super caput meum: 17 Et in uno canistro quod erat excelsius, portare me omnes cibos qui fiunt arte pistoria, avesque comedere ex eo. 18 Respondit Joseph: Hæc est interpretatio somnii: Tria canistra, tres adhuc dies sunt: 19 Post quos auferet Pharao caput tuum, ac suspendet te in cruce, et lacerabunt volucres carnes tuas. 20 Exinde dies tertius natalitius Pharaonis erat: qui faciens grande convivium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, et pistorum principis. 21 Restituitque alterum in locum suum, ut porrigeret ei poculum: 22 Alterum suspendit in patibulo, ut conjectoris veritas probaretur. 23 Et tamen succedentibus prosperis, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAPUT XLI.

1 POST duos annos vidit Pharao somnium. Putabat se stare super fluvium, 2 De quo ascendebant septem boves, pulchræ et crassæ nimis: et pascebantur in locis palustribus. 3 Aliæ quoque septem emergebant de flumine, fœdæ confectæque macie: et pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus: 4 Devoraveruntque eas, quarum mira species et habitudo corporum erat. Expergefactus Pharao, 5 Rursum dormivit, et vidit alterum somnium: Septem spicæ pullulabant in culmo uno plenæ atque formosæ: 6 Aliæ quoque totidem spicæ tenues et percussæ uredine oriebantur, 7 Devorantes omnem priorum pulchritudinem. Evigilans Pharao post quietem, 8 Et facto mane, pavore perterritus, misit ad omnes conjectores Ægypti, cunctosque sapientes: et accersitis narravit somnium, nec erat qui interpretaretur. 9 Tunc demum reminiscens pincernarum magister, ait: Confiteor peccatum meum:

10 פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃
11 וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ 12 וְשָׁם
אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים
וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ
כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃
14 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ
מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא
אֶל־פַּרְעֹה׃ 15 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי
עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃
16 וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי
אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ 17 וַיְדַבֵּר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עֹמֵד עַל־
שְׂפַת הַיְאֹר׃ 18 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת
שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר
וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 19 וְהִנֵּה שֶׁבַע־פָּרוֹת
אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר
מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא־רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ׃ 20 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת
הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת
הַבְּרִיאֹת׃ 21 וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבֶּנָה וְלֹא
נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע
כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ 22 וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי
וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלֹת בְּקָנֶה אֶחָד
מְלֵאֹת וְטֹבוֹת׃ 23 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים
צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדֻפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת
אַחֲרֵיהֶם׃ 24 וַתִּבְלַעְןָ הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקֹּת
אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־
הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ 25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת
אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃
26 שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ 27 וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת
וְהָרָעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדֻפוֹת הַקָּדִים
יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ 28 הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה
הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ 29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים
בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 30 וְקָמוּ
שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃

10 Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο
ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ
τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν. 11 Καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον
ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μιᾷ, ἐγὼ καὶ αὐτός· ἕκαστος
κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν. 12 Ἦν δὲ ἐκεῖ
μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμα-
γείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.
13 Ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ
συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν
μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι. 14 Ἀποστείλας δὲ
Φαραὼ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἤλ-
λαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ.
15 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ, Ἐνύπνιον ἑώρακα,
καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα
περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγ-
κρῖναι αὐτά. 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ τῷ Φαραῷ
εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σω-
τήριον Φαραώ. 17 Ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ
λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ
χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, 18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ
ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει.
19 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω
αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ
εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν, οἵας οὐκ εἶδον τοι-
αύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας. 20 Καὶ
κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς
ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς,
21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ οὐ
διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐ-
τῶν, καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν
ἀρχήν. Ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθην. 22 Καὶ εἶδον
πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί.
23 Ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν. 24 Καὶ κατέπιον οἱ
ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ
στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Εἶπα οὖν
τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.
25 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τῷ Φαραῷ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ
ἕν ἐστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ ἔδειξε τῷ Φαραῷ. 26 Αἱ
ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ
ἕν ἐστι. 27 Καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀνα-
βαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἑπτὰ ἔτη ἐστίν·
ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ. 28 Τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα
Φαραῷ, Ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ ἔδειξε τῷ Φαραῷ, 29 Ἰδοὺ
ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ Αἰ-
γύπτου. 30 Ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν
ὅλῃ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

10 Iratus rex servis suis, me et magistrum
pistorum retrudi jussit in carcerem principis
militum: 11 Ubi una nocte uterque vidimus
somnium præsagum futurorum. 12 Erat ibi
puer Hebræus, ejusdem ducis militum famulus:
cui narrantes somnia, 13 Audivimus quidquid
postea rei probavit eventus; ego enim redditus
sum officio meo: et ille suspensus est in cruce.
14 Protinus ad regis imperium eductum de
carcere Joseph totonderunt: ac veste mutata,
obtulerunt ei. 15 Cui ille ait: Vidi somnia,
nec est qui edisserat: quæ audivi te sapi-
entissime conjicere. 16 Respondit Joseph:
Absque me Deus respondebit prospera Pha-
raoni. 17 Narravit ergo Pharao quod viderat:
Putabam me stare super ripam fluminis,
18 Et septem boves de amne conscendere,
pulchras nimis, et obesis carnibus: quæ in
pastu paludis virecta carpebant. 19 Et ecce,
has sequebantur aliæ septem boves in tantum
deformes et macilentæ, ut numquam tales in
terra Ægypti viderim: 20 Quæ, devoratis et
consumptis prioribus, 21 Nullum saturitatis
dedere vestigium: sed simili macie et squalore
torpebant. Evigilans, rursus sopore depressus,
22 Vidi somnium: Septem spicæ pullulabant
in culmo uno plenæ atque pulcherrimæ.
23 Aliæ quoque septem tenues et percussæ
uredine, oriebantur e stipula: 24 Quæ priorum
pulchritudinem devoraverunt. Narravi con-
jectoribus somnium, et nemo est qui edisserat.
25 Respondit Joseph: Somnium regis unum
est: quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni.
26 Septem boves pulchræ, et septem spicæ
plenæ: septem ubertatis anni sunt: eamdem-
que vim somnii comprehendunt. 27 Septem
quoque boves tenues atque macilentæ, quæ
ascenderunt post eas, et septem spicæ tenues,
et vento urente percussæ: septem anni ven-
turæ sunt famis. 28 Qui hoc ordine comple-
buntur: 29 Ecce septem anni venient fertilita-
tis magnæ in universa terra Ægypti: 30 Quos
sequentur septem anni alii tantæ sterilitatis,
ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia:
consumptura est enim fames omnem terram.

31 וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב
הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מְאֹד׃
32 וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם
כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר
הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ׃ 33 וְעַתָּה יֵרֶא פַרְעֹה
אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 34 יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים
עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע
שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ 35 וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל
הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ־
בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃
36 וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע
שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְלֹא־תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב׃ 37 וַיִּיטַב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל־עֲבָדָיו׃
38 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה
אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃ 39 וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים
אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין־נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃
40 אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשַּׁק
כָּל־עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ 41 וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל
כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת־
טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד
יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי־שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד
הַזָּהָב עַל־צַוָּארוֹ׃ 43 וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת
הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ
וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 44 וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ
לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 45 וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם־יוֹסֵף צָפְנַת
פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע
כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 46 וְיוֹסֵף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ
לִפְנֵי פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף
מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
47 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע
לִקְמָצִים׃ 48 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֹכֶל ׀ שֶׁבַע
שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־אֹכֶל
בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ
נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ 49 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל
הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר
כִּי־אֵין מִסְפָּר׃ 50 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי
בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר
יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אוֹן׃

31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς
ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα, ἰσχυρὸς
γὰρ ἔσται σφόδρα. 32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερῶσαι τὸ
ἐνύπνιον Φαραὼ δὶς, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ
παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι
αὐτό. 33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ
συνετὸν, καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου.
34 Καὶ ποιησάτω Φαραὼ, καὶ καταστησάτω το-
πάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα
τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν
τῆς εὐθηνίας, 35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ
βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν
τούτων· καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραὼ,
βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω. 36 Καὶ ἔσται
τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἑπτὰ
ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ
ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ. 37 Ἤρεσε δὲ τὸ
ῥῆμα ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν
παίδων αὐτοῦ. 38 Καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι τοῖς
παισὶν αὐτοῦ, Μὴ εὑρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον
ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ; 39 Εἶπε δὲ Φαραὼ
τῷ Ἰωσὴφ, Ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεός σοι πάντα ταῦτα,
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερος
σοῦ. 40 Σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στό-
ματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου· πλὴν τὸν
θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ. 41 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ
Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῇ
Αἰγύπτου. 42 Καὶ περιελόμενος Φαραὼ τὸν δακτύ-
λιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
χεῖρα Ἰωσὴφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην,
καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ. 43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ
δεύτερον τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ
κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ᾽ ὅλης γῆς Αἰγύπτου.
44 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἐγὼ Φαραὼ, ἄνευ
σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης
γῆς Αἰγύπτου. 45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα
Ἰωσὴφ Ψονθομφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενὲθ
θυγατέρα Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς
γυναῖκα. 46 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε
ἔστη ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε
δὲ Ἰωσὴφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν
γῆν Αἰγύπτου. 47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ
ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα. 48 Καὶ συνήγαγε
πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ
εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα
ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως
τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. 49 Καὶ συνή-
γαγεν Ἰωσὴφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης
πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι· οὐ γὰρ
ἦν ἀριθμός. 50 Τῷ δὲ Ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ
τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀσενὲθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

31 Et ubertatis magnitudinem perditura est
inopiæ magnitudo. 32 Quod autem vidisti
secundo ad eamdem rem pertinens somnium:
firmitatis indicium est, eo quod fiat sermo Dei,
et velocius impleatur. 33 Nunc ergo provideat
rex virum sapientem et industrium, et præ-
ficiat eum terræ Ægypti: 34 Qui constituat
præpositos per cunctas regiones; et quintam
partem fructuum per septem annos fertilitatis,
35 Qui jam nunc futuri sunt, congreget in
horrea: et omne frumentum sub Pharaonis
potestate condatur, serveturque in urbibus.
36 Et præparetur futuræ septem annorum
fami, quæ oppressura est Ægyptum, et non
consumetur terra inopia. 37 Placuit Pharaoni
consilium et cunctis ministris ejus: 38 Locu-
tusque est ad eos: Num invenire poterimus
talem virum, qui spiritu Dei plenus sit?
39 Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi
Deus omnia quæ locutus es, numquid sapien-
tiorem et consimilem tui invenire potero?
40 Tu eris super domum meam, et ad tui oris
imperium cunctus populus obediet: uno tan-
tum regni solio te præcedam. 41 Dixitque
rursus Pharao ad Joseph: Ecce, constitui te
super universam terram Ægypti. 42 Tulitque
annulum de manu sua, et dedit eum in manu
ejus: Vestivitque eum stola byssina, et collo
torquem auream circumposuit. 43 Fecitque
eum ascendere super currum suum secundum,
clamante præcone, ut omnes coram eo genu
flecterent, et præpositum esse scirent universæ
terræ Ægpyti. 44 Dixit quoque rex ad Joseph:
Ego sum Pharao: absque tuo imperio non
movebit quisquam manum aut pedem in omni
terra Ægypti. 45 Vertitque nomen ejus, et
vocavit eum lingua Ægyptiaca, Salvatorem
mundi. Deditque illi uxorem Aseneth, filiam
Putiphare sacerdotis Heliopoleos. Egres-
sus est itaque Joseph ad terram Ægypti
46 (Triginta autem annorum erat quando
stetit in conspectu regis Pharaonis), et circui-
vit omnes regiones Ægypti. 47 Venitque
fertilitas septem annorum: Et in manipulos
redactæ segetes congregatæ sunt in horrea
Ægypti. 48 Omnis etiam frugum abundantia
in singulis urbibus condita est. 49 Tanta-
que fuit abundantia tritici, ut arenæ maris
coæquaretur, et copia mensuram excederet.
50 Nati sunt autem Joseph filii duo ante-
quam veniret fames: quos peperit ei Ase-
neth, filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos.

51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה
כִּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמָלִי וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִי׃ 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם
כִּי־הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ 53 וַתִּכְלֶינָה
שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 54 וַתְּחִלֶּינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב
לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־
הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃
55 וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם
אֶל־פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־
מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ 56 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם
וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 57 וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה
לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־
הָאָרֶץ׃

פרשה מב.

1 וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ׃
2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר
בְּמִצְרָיִם רְדוּ־שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשָּׁם
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃ 3 וַיֵּרְדוּ אֲחֵי־יוֹסֵף
עֲשָׂרָה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃ 4 וְאֶת־בִּנְיָמִין
אֲחִי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי
אָמַר פֶּן־יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃ 5 וַיָּבֹאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה
הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 6 וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט
עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל־עַם הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אַפַּיִם
אָרְצָה׃ 7 וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיַּכִּרֵם
וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן
לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ 8 וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם
לֹא הִכִּרֻהוּ׃ 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֵת הַחֲלֹמוֹת
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים
אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃
10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ
לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ 11 כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחְנוּ
כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם
לִרְאוֹת׃ 13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ
אַחִים ׀ אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת־אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου
Μανασσῆ, ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάν-
των τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός
μου. 52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν
Ἐφραΐμ, ὅτι ηὔξησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς
μου. 53 Παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας,
ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, 54 Καὶ ἤρξατο τὰ
ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ.
Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ
Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι. 55 Καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ
γῆ Αἰγύπτου, ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ
ἄρτων· εἶπε δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πο-
ρεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε.
56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς·
ἀνέῳξε δὲ Ἰωσὴφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ
ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. 57 Καὶ πᾶσαι αἱ
χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ·
ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΚΕΦ. μβ'.

1 ἸΔΩΝ δὲ Ἰακὼβ ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ,
εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἵνα τί ῥᾳθυμεῖτε; 2 Ἰδοὺ
ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάβητε ἐκεῖ
καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν καὶ
μὴ ἀποθάνωμεν. 3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰω-
σὴφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. 4 Τὸν
δὲ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσὴφ οὐκ ἀπέστειλε
μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γάρ, Μή ποτε
συμβῇ αὐτῷ μαλακία. 5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς
ἐν γῇ Χαναάν. 6 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς,
οὗτος επώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ
οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσω-
πον ἐπὶ τὴν γῆν. 7 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἐπέγνω, καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν
ἥκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι
βρώματα. 8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. 9 Καὶ
ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐ-
τός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποί ἐστε, κατανοῆσαι
τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε. 10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχί,
κύριε· οἱ παῖδές σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα.
11 Πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, εἰρηνικοί
ἐσμεν· οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι. 12 Εἶπε
δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν.
13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελ-
φοὶ ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

51 Vocavitque nomen primogeniti, Manasses,
dicens: Oblivisci me fecit Deus omnium labo-
rum meorum, et domus patris mei. 52 Nomen
quoque secundi appellavit Ephraïm, dicens:
Crescere me fecit Deus in terra paupertatis
meæ. 53 Igitur transactis septem ubertatis
annis, qui fuerant in Ægypto: 54 Cœperunt
venire septem anni inopiæ, quos prædixerat
Joseph: et in universo orbe fames prævaluit,
in cuncta autem terra Ægypti panis erat.
55 Qua esuriente, clamavit populus ad Phara-
onem, alimenta petens. Quibus ille respondit:
Ite ad Joseph: et quidquid ipse vobis dixe-
rit, facite. 56 Crescebat autem quotidie fames
in omni terra: aperuitque Joseph universa
horrea, et vendebat Ægyptiis: nam et illos
oppresserat fames. 57 Omnesque provinciæ
veniebant in Ægyptum, ut emerent escas, et
malum inopiæ temperarent.

CAPUT XLII.

1 AUDIENS autem Jacob quod alimenta ven-
derentur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare
negligitis? 2 Audivi quod triticum venum-
detur in Ægypto: descendite, et emite nobis
necessaria, ut possimus vivere, et non consu-
mamur inopia. 3 Descendentes igitur fra-
tres Joseph decem, ut emerent frumenta in
Ægypto, 4 Benjamin domi retento a Jacob,
qui dixerat fratribus ejus: Ne forte in itinere
quidquam patiatur mali: 5 Ingressi sunt
terram Ægypti cum aliis qui pergebant ad
emendum. Erat autem fames in terra Cha-
naan. 6 Et Joseph erat princeps in terra
Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta popu-
lis vendebantur. Cumque adorassent eum
fratres sui, 7 Et agnovisset eos, quasi ad
alienos durius loquebatur, interrogans eos:
Unde venistis? Qui responderunt: De terra
Chanaan, ut emamus victui necessaria. 8 Et
tamen fratres ipse cognoscens, non est cog-
nitus ab eis. 9 Recordatusque somniorum,
quæ aliquando viderat, ait ad eos: Explorato-
res estis: Ut videatis infirmiora terræ venistis.
10 Qui dixerunt: Non est ita, domine, sed
servi tui venerunt ut emerent cibos. 11 Omnes
filii unius viri sumus: pacifici venimus, nec
quidquam famuli tui machinantur mali.
12 Quibus ille respondit: Aliter est: immu-
nita terræ hujus considerare venistis. 13 At
illi: Duodecim, inquiunt, servi tui, fratres
sumus, filii viri unius in terra Chanaan: mini-
mus cum patre nostro est, alius non est super.

14 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ 15 בְּזֹאת
תִּבָּחֵנוּ חֵי פַרְעֹה אִם־תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי
אִם־בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ 16 שִׁלְחוּ
מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֵאָסְרוּ
וְיִבָּחֲנוּ דִּבְרֵיכֶם הַאֱמֶת אִתְּכֶם וְאִם־לֹא
חֵי פַרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ 17 וַיֶּאֱסֹף
אֹתָם אֶל־מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 18 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ
וִחְיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא׃ 19 אִם־כֵּנִים
אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם
וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃
20 וְאֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלַי וְיֵאָמְנוּ
דִבְרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 21 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים ׀ אֲנַחְנוּ עַל־
אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ
אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ
הַצָּרָה הַזֹּאת׃ 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר
הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם ׀ לֵאמֹר אַל־תֶּחֶטְאוּ
בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃
23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף כִּי
הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם׃ 24 וַיִּסֹּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ
וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאִתָּם
אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ 25 וַיְצַו
יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וּלְהָשִׁיב
כַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל־שַׂקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה
לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ 26 וַיִּשְׂאוּ אֶת־
שִׁבְרָם עַל־חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ 27 וַיִּפְתַּח
הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ
בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת־כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי
אַמְתַּחְתּוֹ׃ 28 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו הוּשַׁב
כַּסְפִּי וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם
וַיֶּחֶרְדוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה
אֱלֹהִים לָנוּ׃ 29 וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם
לֵאמֹר׃ 30 דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ
קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃
31 וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ
מְרַגְּלִים׃ 32 שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי
אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ
אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם
אֲחִיכֶם הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־רַעֲבוֹן
בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ׃ 34 וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן אֵלַי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם

14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν,
λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε. 15 Ἐν τούτῳ φα-
νεῖσθε· νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, οὐ μὴ ἐξέλθητε
ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ
ὧδε. 16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ
φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ
οὔ· εἰ δὲ μή, νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, ἦ μὴν κα-
τάσκοποί ἐστε. 17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ
ἡμέρας τρεῖς. 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ, Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν
γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι. 19 Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς
ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ
βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτο-
δοσίας ὑμῶν, 20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον ἀγάγετε πρὸς μέ, καὶ πιστευθήσονται τὰ
ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μή, ἀποθανεῖσθε. Ἐποίησαν
δὲ οὕτως. 21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ναί, ἐν ἁμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
αὐτοῦ· καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλῖψις
αὕτη. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν εἶπεν αὐτοῖς,
Οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὸ παι-
δάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐκζητεῖται. 23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι
ἀκούει Ἰωσήφ, ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν
ἦν. 24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰω-
σήφ. Καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. 25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσὴφ
ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ
ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ
δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ ἐγε-
νήθη αὐτοῖς οὕτως. 26 Καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον
ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. 27 Λύσας
δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα
τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν
τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ
μαρσίππου. 28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ
μαρσίππῳ μου. Καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ
ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί τοῦτο
ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν; 29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ
τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες, 30 Λε-
λάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς
σκληρά, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκο-
πεύοντας τὴν γῆν. 31 Εἴπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοί
ἐσμεν, οὐκ ἐσμὲν κατάσκοποι. 32 Δώδεκα ἀδελφοί
ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει,
ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ
Χαναάν. 33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος
τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι εἰρηνικοί ἐστε·
ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν
τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε,
34 Καὶ ἀγάγετε πρὸς μὲ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον. Καὶ γνώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε,

14 Hoc est, ait, quod locutus sum: Explora-
tores estis. 15 Jam nunc experimentum vestri
capiam: per salutem Pharaonis non egredie-
mini hinc, donec veniat frater vester minimus.
16 Mittite ex vobis unum, et adducat eum:
vos autem eritis in vinculis, donec probentur
quæ dixistis utrum vera an falsa sint: alioquin
per salutem Pharaonis exploratores estis.
17 Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus.
18 Die autem tertio reductis de carcere, ait:
Facite quæ dixi, et vivetis: Deum enim timeo.
19 Si pacifici estis, frater vester unus ligetur
in carcere: vos autem abite, et ferte frumenta
quæ emistis, in domos vestras, 20 Et fratrem
vestrum minimum ad me adducite, ut possim
vestros probare sermones, et non moriamini.
Fecerunt ut dixerat, 21 Et locuti sunt ad
invicem: Merito hæc patimur, quia peccavi-
mus in fratrem nostrum, videntes angustiam
animæ illius, dum deprecaretur nos, et non
audivimus: idcirco venit super nos ista tribu-
latio. 22 E quibus unus Ruben, ait: Numquid
non dixi vobis: Nolite peccare in puerum:
et non audistis me? en sanguis ejus exquiritur.
23 Nesciebant autem quod intelligeret Joseph:
eo quod per interpretem loqueretur ad eos.
24 Avertitque se parumper, et flevit: et re-
versus locutus est ad eos. 25 Tollensque Si-
meon, et ligans illis præsentibus, jussit minis-
tris ut implerent eorum saccos tritico, et re-
ponerent pecunias singulorum in sacculis suis,
datis supra cibariis in viam: qui fecerunt ita.
26 At illi portantes frumenta in asinis suis,
profecti sunt. 27 Apertoque unus sacco, ut
daret jumento pabulum in diversorio, contem-
platus pecuniam in ore sacculi, 28 Dixit fra-
tribus suis: Reddita est mihi pecunia, en ha-
betur in sacco. Et obstupefacti turbatique,
mutuo dixerunt: Quidnam est hoc quod fecit
nobis Deus? 29 Veneruntque ad Jacob pa-
trem suum in terram Chanaan, et narrave-
runt ei omnia quæ accidissent sibi, dicentes:
30 Locutus est nobis dominus terræ dure
et putavit nos exploratores esse provinciæ.
31 Cui respondimus: Pacifici sumus, nec ullas
molimur insidias. 32 Duodecim fratres uno
patre geniti sumus: unus non est super, mi-
nimus cum patre nostro est in terra Chanaan.
33 Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici sitis:
Fratrem vestrum unum dimittite apud me, et ci-
baria domibus vestris necessaria sumite, et abite,
34 Fratremque vestrum minimum adducite
ad me, ut sciam quod non sitis exploratores:

כי כנים אתם את־אחיכם אתן לכם ואת־
הארץ תסחרו׃ 35 ויהי הם מריקים
שקיהם והנה־איש צרור־כספו בשקו
ויראו את־צררות כספיהם המה ואביהם
וייראו׃ 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
ואת־בנימן תקחו עלי היו כלנה׃
37 ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני
בני תמית אם־לא אביאנו אליך תנה
אתו על־ידי ואני אשיבנו אליך׃ 38 ויאמר
לא־ירד בני עמכם כי־אחיו מת והוא
לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר
תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון
שאולה׃

פרשה מג׃

1 והרעב כבד בארץ׃ 2 ויהי כאשר
כלו לאכל את־השבר אשר הביאו ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו שברו־לנו
מעט־אכל׃ 3 ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בנו האיש לאמר לא־תראו
פני בלתי אחיכם אתכם׃ 4 אם־ישך
משלח את־אחינו אתנו נרדה ונשברה
לך אכל׃ 5 ואם־אינך משלח לא נרד
כי־האיש אמר אלינו לא־תראו פני בלתי
אחיכם אתכם׃ 6 ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם
אח׃ 7 ויאמרו שאול שאל־האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש
לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה
הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃
8 ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה
הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ 9 אנכי
אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־
הימים׃ 10 כי לולא התמהמהנו כי־עתה
שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם־כן ׀ אפוא זאת עשו קחו
מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים׃ 12 וכסף משנה קחו בידכם
ואת־הכסף המושב בפי אמתחתיכם
תשיבו בידכם אולי משגה הוא׃ 13 ואת־
אחיכם קחו וקומו שובו אל־האיש׃

ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε. 35 *Ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.* 36 *Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐμὲ ἠτεκνώσατε. Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν λήψεσθε· ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.* 37 *Εἶπε
δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων, Τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.* 38 *Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός
μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.*

ΚΕΦ. μγ΄.

1 *Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.* 2 *Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.* 3 *Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Διαμαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς λέγων, Οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.* 4 *Εἰ
μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα.* 5 *Εἰ
δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων, Οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.* 6 *Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ,
Τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;* 7 *Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν
ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν, λέγων, Εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. Μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;* 8 *Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ
ἡμῶν.* 9 *Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου
ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.* 10 *Εἰ μὴ γὰρ
ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς.* 11 *Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως ἐστί, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος, θυμίαμά τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα.
12 *Καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μή ποτε
ἀγνόημά ἐστι.* 13 *Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε,
καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.*

et istum, qui tenetur in vinculis, recipere possitis: ac deinceps quæ vultis, emendi habeatis
licentiam. 35 His dictis, cum frumenta effunderent, singuli repererunt in ore saccorum ligatas pecunias: exterritisque simul omnibus,
36 Dixit pater Jacob: Absque liberis me esse fecistis: Joseph non est super, Simeon tenetur in vinculis, et Benjamin auferetis: in me hæc
omnia mala reciderunt. 37 Cui respondit
Ruben: Duos filios meos interfice, si non reduxero illum tibi: trade illum in manu mea,
et ego eum tibi restituam. 38 At ille: Non
descendet, inquit, filius meus vobiscum: frater ejus mortuus est, et ipse solus remansit: si quid ei adversi acciderit in terra ad quem pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

CAPUT XLIII.

1 Interim fames omnem terram vehementer premebat. 2 Consumptisque cibis quos ex
Ægypto detulerant, dixit Jacob ad filios suos: Revertimini, et emite nobis pauxillum escarum.
3 Respondit Judas: Denuntiavit nobis vir ille sub attestatione jurisjurandi, dicens: Non videbitis faciem meam, nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum. 4 Si ergo
vis eum mittere nobiscum, pergemus pariter, et ememus tibi necessaria: 5 Sin autem non
vis, non ibimus: vir enim, ut sæpe diximus, denuntiavit nobis, dicens: Non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo. 6 Dixit
eis Israel: In meam hoc fecistis miseriam, ut indicaretis ei et alium habere vos fratrem.
7 At illi responderunt: Interrogavit nos homo per ordinem nostram progeniem: si pater viveret, si haberemus fratrem: et nos respondimus ei consequenter juxta id quod fuerat sciscitatus: numquid scire poteramus quod dicturus esset: Adducite fratrem vestrum vobiscum? 8 Judas quoque dixit patri suo:
Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, et possimus vivere; ne moriamur nos et parvuli nostri. 9 Ego suscipio puerum: de manu mea
require illum; nisi reduxero, et reddidero eum tibi, ero peccati reus in te omni tempore.
10 Si non intercessisset dilatio, jam vice altera venissemus. 11 Igitur Israel pater eorum dixit
ad eos: Si sic necesse est, facite quod vultis: sumite de optimis terræ fructibus in vasis vestris, et deferte viro munera, modicum resinæ et mellis, et storacis, stactes, et terebinthi, et amygdalarum. 12 Pecuniam quoque duplicem
ferte vobiscum: et illam, quam invenistis in sacculis, reportate, ne forte errore factum sit:
13 Sed et fratrem vestrum tollite, et ite ad virum

14 וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ
וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בִּנְיָמִין
וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ 15 וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף
לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ
מִצְרַיִם וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ 16 וַיַּרְא יוֹסֵף
אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ
הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח
וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃
17 וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא
הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ 18 וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה
אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל
עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ׃
19 וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃ 20 וַיֹּאמְרוּ בִּי
אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃
21 וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־
אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ
כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ׃
22 וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל
לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ׃
23 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם
וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם
כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃
24 וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף
וַיִּתֶּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא
לַחֲמֹרֵיהֶם׃ 25 וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־
בּוֹא יוֹסֵף בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם
יֹאכְלוּ לָחֶם׃ 26 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה
וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ 27 וַיִּשְׁאַל לָהֶם
לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי׃ 28 וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֻ׃
29 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־
אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמַר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי׃
30 וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו
וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה׃
31 וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ
לָחֶם׃ 32 וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם
וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם כִּי לֹא
יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת־הָעִבְרִים לֶחֶם

14 Ὁ δὲ Θεός μου δῴη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα
καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι,
ἠτέκνωμαι. 15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦ-
τα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες κατέβησαν
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. 16 Εἶδε
δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ, Εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν,
καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἑτοίμασον· μετ' ἐμοῦ γὰρ
φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.
17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ, καὶ
εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.
18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Ἰωσὴφ εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀπο-
στραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν
ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ
ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ
τοὺς ὄνους ἡμῶν. 19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσὴφ ἐλάλησαν
αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, 20 Λέγοντες,
Δεόμεθα, κύριε. Κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι
βρώματα. 21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ
καταλῦσαι καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν,
καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ
αὐτοῦ. Τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψα-
μεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν, 22 Καὶ ἀργύριον
ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα·
οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρ-
σίππους ἡμῶν. 23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἵλεως ὑμῖν,
μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις
ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω.
Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών, 24 Καὶ
ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔδωκε
χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. 25 Ἡτοίμασαν δὲ
τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσὴφ μεσημβρίας·
ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾷν. 26 Εἰσῆλθε
δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ
δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
27 Ἠρώτησε δὲ αὐτούς, Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης ὃν
εἴπατε, ἔτι ζῇ; 28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς
σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν, Εὐλογη-
μένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες
προσεκύνησαν αὐτῷ. 29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσὴφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρὸς μὲ ἀγαγεῖν; καὶ
εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε, τέκνον. 30 Ἐταράχθη
δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ
εἰς τὸ ταμεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ. 31 Καὶ νιψάμενος τὸ
πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο, καὶ εἶπε, Παράθετε
ἄρτους. 32 Καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς
καθ' ἑαυτούς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι
μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ
Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους,

14 Deus autem meus omnipotens faciat vobis
eum placabilem: et remittat vobiscum fratrem
vestrum quem tenet, et hunc Benjamin: ego
autem quasi orbatus absque liberis ero.
15 Tulerunt ergo viri munera, et pecuniam
duplicem, et Benjamin: descenderuntque in
Ægyptum, et steterunt coram Joseph. 16 Quos
cum ille vidisset, et Benjamin simul, præcepit
dispensatori domus suæ, dicens: Introduc viros
domum, et occide victimas, et instrue con-
vivium: quoniam mecum sunt comesturi
meridie. 17 Fecit ille quod sibi fuerat im-
peratum, et introduxit viros domum. 18 Ibi-
que exterriti, dixerunt mutuo: Propter
pecuniam, quam retulimus prius in saccis
nostris, introducti sumus: ut devolvat in nos
calumniam, et violenter subjiciat servituti,
et nos, et asinos nostros. 19 Quamobrem in
ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
domus 20 Locuti sunt: Oramus, domine, ut
audias nos. Jam ante descendimus ut emere-
mus escas: 21 Quibus emptis, cum venissemus
ad diversorium, aperuimus saccos nostros, et
invenimus pecuniam in ore saccorum: quam
nunc eodem pondere reportavimus. 22 Sed
et aliud attulimus argentum, ut emamus quæ
nobis necessaria sunt: non est in nostra con-
scientia quis posuerit eam in marsupiis nostris.
23 At ille respondit: Pax vobiscum, nolite
timere: Deus vester, et Deus patris vestri,
dedit vobis thesauros in saccis vestris; nam
pecuniam, quam dedistis mihi, probatam ego
habeo. Eduxitque ad eos Simeon. 24 Et
introductis domum, attulit aquam, et laverunt
pedes suos, deditque pabulum asinis eorum.
25 Illi vero parabant munera, donec ingre-
deretur Joseph meridie: audierant enim quod
ibi comesturi essent panem. 26 Igitur in-
gressus est Joseph domum suam, obtuleruntque
ei munera, tenentes in manibus suis: et adora-
verunt proni in terram. 27 At ille, clementer
resalutatis eis, interrogavit eos, dicens: Sal-
vusne est pater vester senex, de quo dixeratis
mihi? Adhuc vivit? 28 Qui responderunt:
Sospes est servus tuus pater noster, adhuc
vivit. Et incurvati, adoraverunt eum. 29 At-
tolens autem Joseph oculos, vidit Benjamin
fratrem suum uterinum, et ait: Iste est frater
vester parvulus, de quo dixeratis mihi? Et
rursum: Deus, inquit, misereatur tui, fili mi.
30 Festinavitque, quia commota fuerant viscera
ejus super fratre suo, et erumpebant lacrymæ:
et introiens cubiculum flevit. 31 Rursumque
lota facie egressus, continuit se, et ait: Ponite
panes. 32 Quibus appositis, seorsum Joseph,
et seorsum fratribus, Ægyptiis quoque qui
vescebantur simul, seorsum (illicitum est
enim Ægyptiis comedere cum Hebræis,

כִּֽי־תוֹעֵבָה הִוא לְמִצְרָֽיִם׃ 33 וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו
הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ וַיִּתְמְהוּ
הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵֽהוּ׃ 34 וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת
מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֵּרֶב מַשְׂאַת בִּנְיָמִן
מִמַּשְׂאֹת כֻּלָּם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ
עִמּֽוֹ׃

פרשה מד׃

1 וַיְצַו אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא
אֶת־אַמְתְּחֹת הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן
שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּֽוֹ׃
2 וְאֶת־גְּבִיעִי גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי
אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ
כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּֽר׃ 3 הַבֹּקֶר אוֹר
וְהָאֲנָשִׁים שֻׁלְּחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶֽם׃ 4 הֵם
יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר
לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים
וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם
רָעָה תַּחַת טוֹבָֽה׃ 5 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר
יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ
הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶֽם׃ 6 וַיַּשִּׂגֵם וַיְדַבֵּר
אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵֽלֶּה׃ 7 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּֽה׃
8 הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ
הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב
מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָֽב׃ 9 אֲשֶׁר יִמָּצֵא
אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה
לַֽאדֹנִי לַעֲבָדִֽים׃ 10 וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה
כְדִבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־
לִּי עָבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּֽם׃ 11 וַיְמַהֲרוּ
וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אָרְצָה וַיִּפְתְּחוּ
אִישׁ אַמְתַּחְתּֽוֹ׃ 12 וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל
וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת
בִּנְיָמִֽן׃ 13 וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ
עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִֽירָה׃ 14 וַיָּבֹא יְהוּדָה
וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ
לְפָנָיו אָֽרְצָה׃ 15 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָֽה־
הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם
כִּֽי־נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹֽנִי׃ 16 וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַֽאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־
נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֺן עֲבָדֶיךָ
הִנֶּנּוּ עֲבָדִים לַֽאדֹנִי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־
נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדֽוֹ׃ 17 וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי
מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ

βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις. 33 *Ἐκάθισαν*
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα
αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ·
ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ. 34 *Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς*
ἑαυτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς
μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων,
ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μδ'.

1 ΚΑΙ *ἐνετείλατο ὁ Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς*
οἰκίας αὐτοῦ λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν
ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι, καὶ
ἐμβάλετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος
τοῦ μαρσίππου. 2 *Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν*
ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν
τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. Ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἰωσὴφ καθὼς εἶπε. 3 *Τὸ πρωῒ διέφαυσε καὶ οἱ*
ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
4 *Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπέσχον*
μακράν, καὶ Ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ κα-
ταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἀνταπε-
δώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; 5 *Ἵνα τί ἐκλέψατέ μου*
τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ
κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ·
πονηρὰ συντετελέκατε ἃ πεποιήκατε. 6 *Εὑρὼν δὲ*
αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 7 *Οἱ*
δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιῆσαι
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. 8 *Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ*
εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν
πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; 9 *Παρ'*
ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω·
καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 10 *Ὁ*
δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ' ᾧ ἂν
εὑρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί. 11 *Καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος*
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ. 12 *Ἠρεύνησε δὲ*
ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἦλθεν ἐπὶ
τὸν νεώτερον, καὶ εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ
τοῦ Βενιαμίν. 13 *Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐ-*
τῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.
14 *Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς*
Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ· καὶ ἔπεσον ἐναν-
τίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 15 *Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰω-*
σήφ, Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἴδατε
ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος οἷος ἐγώ;
16 *Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ*
τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε
τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου· ἰδού ἐσμεν οἰκέται
τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ
κόνδυ. 17 *Εἶπε δὲ Ἰωσήφ, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι*
τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ,

et profanum putant hujuscemodi convivium)
33 Sederunt coram eo, primogenitus juxta
primogenita sua, et minimus juxta ætatem
suam. Et mirabantur nimis, 34 Sumptis
partibus quas ab eo acceperant: majorque
pars venit Benjamin, ita ut quinque partibus
excederet. Biberuntque et inebriati sunt
cum eo.

CAPUT XLIV.

1 PRÆCEPIT autem Joseph dispensatori
domus suæ, dicens: Imple saccos eorum fru-
mento, quantum possunt capere: et pone
pecuniam singulorum in summitate sacci.
2 Scyphum autem meum argenteum, et
pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci
junioris. Factumque est ita. 3 Et orto
mane, dimissi sunt cum asinis suis. 4 Jamque
urbem exierant, et processerant paululum:
tunc Joseph accersito dispensatore domus,
Surge, inquit, et persequere viros: et ap-
prehensis dicito: Quare reddidistis malum pro
bono? 5 Scyphus, quem furati estis, ipse est in
quo bibit dominus meus, et in quo augurari
solet: pessimam rem fecistis. 6 Fecit ille ut
jusserat. Et apprehensis per ordinem locutus
est. 7 Qui responderunt: Quare sic loquitur
dominus noster, ut servi tui tantum flagitii
commiserint? 8 Pecuniam, quam invenimus
in summitate saccorum, reportavimus ad te de
terra Chanaan: et quo modo consequens est
ut furati simus de domo domini tui aurum
vel argentum? 9 Apud quemcumque fuerit
inventum servorum tuorum quod quæris,
moriatur, et nos erimus servi domini nostri.
10 Qui dixit eis: Fiat juxta vestram sen-
tentiam: apud quemcumque fuerit inventum,
ipse sit servus meus, vos autem eritis innoxii.
11 Itaque festinato deponentes in terram
saccos, aperuerunt singuli. 12 Quos scrutatus,
incipiens a majore usque ad minimum, invenit
scyphum in sacco Benjamin. 13 At illi, scissis
vestibus, oneratisque rursum asinis, reversi
sunt in oppidum. 14 Primusque Judas cum
fratribus ingressus est ad Joseph (necdum
enim de loco abierat) omnesque ante eum
pariter in terram corruerunt. 15 Quibus ille
ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quod
non sit similis mei in augurandi scientia?
16 Cui Judas: Quid respondebimus, inquit,
domino meo? vel quid loquemur, aut juste
poterimus obtendere? Deus invenit iniqui-
tatem servorum tuorum: en omnes servi sumus
domini mei, et nos, et apud quem inventus
est scyphus. 17 Respondit Joseph: Absit a
me ut sic agam: qui furatus est scyphum,

הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם
אֶל־אֲבִיכֶם׃

ס ס יא

18 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי
יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־
יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃
19 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם
אָב אוֹ־אָח׃ 20 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ
אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת
וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃
21 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלָי
וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ 22 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי
לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב
אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ 23 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ
אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא
תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃ 24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃
25 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־
אֹכֶל׃ 26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ
אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל
לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ
אִתָּנוּ׃ 27 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם
יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃
28 וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף
טֹרָף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ 29 וּלְקַחְתֶּם
גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ 30 וְעַתָּה כְּבֹאִי
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ
קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃ 31 וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין
הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת
עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃ 32 כִּי עַבְדְּךָ
עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא
אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
33 וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד
לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ 34 כִּי־אֵיךְ
אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן
אֶרְאֶה בָרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

פרשה מה׃

1 וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים
עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד
אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו׃ 2 וַיִּתֵּן
אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו

αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτη-
ρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν. 18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ
Ἰούδας εἶπε, Δέομαι, κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου
ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου,
ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ. 19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς
παῖδάς σου λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
20 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσ-
βύτερος, καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη
τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.
21 Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, Καταγάγετε αὐτὸν
πρός μέ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. 22 Καὶ εἴπαμεν
τῷ κυρίῳ, Οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν
πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀπο-
θανεῖται. 23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, Ἐὰν μὴ
καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ
προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. 24 Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα
ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου
ἡμῶν. 25 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν
καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. 26 Ἡμεῖς δὲ
εἴπομεν, Οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ
ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν,
καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεω-
τέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. 27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου
πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο
ἔτεκέ μοι ἡ γυνή. 28 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ ἴδον
αὐτὸν ἄχρι νῦν· 29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον
ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς
ᾅδου. 30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν
παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ
μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς
τούτου ψυχῆς, 31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ
ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν
οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ
ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. 32 Ὁ γὰρ παῖς σου
παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἐκδέδεκται τὸ παιδίον,
Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν
ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα
πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι
παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ
παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 34 Πῶς
γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ
ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὑρήσει
τὸν πατέρα μου.

ΚΕΦ. με'.

1 ΚΑΙ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων
τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστείλατε
πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ
Ἰωσὴφ ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
2 Καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάν-
τες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον
Φαραώ. 3 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

ipse sit servus meus: vos autem abite liberi
ad patrem vestrum. 18 Accedens autem
propius Judas, confidenter ait: Oro, domine
mi, loquatur servus tuus verbum in auribus
tuis, et ne irascaris famulo tuo: tu es enim
post Pharaonem, 19 Dominus meus. Inter-
rogasti prius servos tuos: Habetis patrem, aut
fratrem? 20 Et nos respondimus tibi domino
meo: Est nobis pater senex, et puer
parvulus, qui in senectute illius natus est:
cujus uterinus frater mortuus est: et ipsum
solum habet mater sua, pater vero tenere
diligit eum. 21 Dixistique servis tuis: Ad-
ducite eum ad me, et ponam oculos meos
super illum. 22 Suggessimus domino meo:
Non potest puer relinquere patrem suum: si
enim illum dimiserit, morietur. 23 Et dixisti
servis tuis: Nisi venerit frater vester minimus
vobiscum, non videbitis amplius faciem meam.
24 Cum ergo ascendissemus ad famulum tuum
patrem nostrum, narravimus ei omnia quæ
locutus est dominus meus. 25 Et dixit pater
noster: Revertimini, et emite nobis parum
tritici. 26 Cui diximus: Ire non possumus:
si frater noster minimus descenderit nobiscum,
proficiscemur simul: alioquin illo absente,
non audemus videre faciem viri. 27 Ad quæ
ille respondit: Vos scitis quod duos genuerit
mihi uxor mea. 28 Egressus est unus, et
dixistis: Bestia devoravit eum: et hucusque
non comparet. 29 Si tuleritis et istum, et
aliquid ei in via contigerit, deducetis canos
meos cum mœrore ad inferos. 30 Igitur si
intravero ad servum tuum patrem nostrum, et
puer defuerit (cum anima illius ex hujus anima
pendeat), 31 Videritque eum non esse nobiscum,
morietur, et deducent famuli tui canos ejus cum
dolore ad inferos. 32 Ego proprie servus tuus
sim, qui in meam hunc recepi fidem, et spo-
pondi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus
ero in patrem meum omni tempore. 33 Manebo
itaque servus tuus pro puero in ministerio
domini mei, et puer ascendat cum fratribus
suis. 34 Non enim possum redire ad patrem
meum, absente puero: ne calamitatis, quæ
oppressura est patrem meum, testis assistam.

CAPUT XLV.

1 NON se poterat ultra cohibere Joseph
multis coram astantibus: unde præcepit ut
egrederentur cuncti foras, et nullus interesset
alienus agnitioni mutuæ. 2 Elevavitque vocem
cum fletu: quam audierunt Ægyptii, omnisque
domus Pharaonis. 3 Et dixit fratribus suis:

אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו
לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר
אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרָיְמָה׃ 5 וְעַתָּה ׀ אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר
בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה
שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ 6 כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם
הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר׃ 7 וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ
וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃ 8 וְעַתָּה
לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים
וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ
וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 מַהֲרוּ וַעֲלוּ
אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ
יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם
רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ 10 וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־
גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי
בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
11 וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
12 וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין
כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ 13 וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי
אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה׃
14 וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ
וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ 15 וַיְנַשֵּׁק לְכָל־
אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו
אִתּוֹ׃ 16 וְהַקֹּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו׃ 17 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר
אֶל־אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם
וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ 18 וּקְחוּ אֶת־
אֲבִיכֶם וְאֶת־בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה
לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־חֵלֶב
הָאָרֶץ׃ 19 וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם
וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם׃
20 וְעֵינְכֶם אַל־תָּחֹס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוּב
כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא׃ 21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת
עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ׃
22 לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת
וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ
חֲלִפֹת שְׂמָלֹת׃ 23 וּלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת

*'Εγώ εἰμι 'Ιωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθη-
σαν γάρ.* 4 *Εἶπε δὲ 'Ιωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, 'Εγγίσατε πρὸς μέ. Καὶ ἤγγισαν, καὶ εἶπεν
'Εγώ εἰμι 'Ιωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς
Αἴγυπτον.* 5 *Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν
ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν
ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.* 6 *Τοῦτο γὰρ
δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε
ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμητός.*
7 *'Απέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν,
ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.* 8 *Νῦν οὖν
οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλὰ ὁ Θεός, καὶ
ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραὼ καὶ κύριον παντος
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.*
9 *Σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ εἴπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου 'Ιωσήφ·
'Εποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου·
κατάβηθι οὖν πρὸς μέ, καὶ μὴ μείνῃς.* 10 *Καὶ κα-
τοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ 'Αραβίας, καὶ ἔσῃ εγγύς μου
σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ
πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοί ἐστι.*
11 *Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ, ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός·
ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ
ὑπάρχοντά σου.* 12 *'Ιδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέ-
πουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου
ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.* 13 *'Απαγ-
γείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε, καὶ ταχύναντες καταγά-
γετε τὸν πατέρα μου ὧδε.* 14 *Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ
τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῷ, καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ
αὐτοῦ.* 15 *Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλη-
σαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.* 16 *Καὶ διε-
βοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ λέγοντες,
"Ηκασιν οἱ ἀδελφοὶ 'Ιωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ
θεραπεία αὐτοῦ.* 17 *Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς 'Ιωσήφ,
Εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου, Τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε
τὰ φορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν,*
18 *Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα ὑμῶν ἥκετε πρὸς μέ· καὶ δώσω ὑμῖν
πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν
μυελὸν τῆς γῆς.* 19 *Σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα, λαβεῖν
αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν
καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν, καὶ ἀναλαβόντες τὸν πα-
τέρα ὑμῶν παραγίνεσθε.* 20 *Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς
ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ
Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.* 21 *'Εποίησαν δὲ οὕτως οἱ
υἱοὶ 'Ισραήλ· ἔδωκε δὲ 'Ιωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ
τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν.* 22 *Καὶ πᾶσιν
ἔδωκε δισσὰς στολάς, τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακο-
σίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς.*
23 *Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά,*

Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit?
Non poterant respondere fratres nimio terrore
perterriti. 4 Ad quos ille clementer: Accedite,
inquit, ad me. Et cum accessissent prope:
Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem
vendidistis in Ægyptum. 5 Nolite pavere,
neque vobis durum esse videatur quod vendi-
distis me in his regionibus: pro salute enim
vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.
6 Biennium est enim quod cœpit fames esse in
terra: et adhuc quinque anni restant, quibus
nec arari poterit, nec meti. 7 Præmisitque
me Deus ut reservemini super terram, et escas
ad vivendum habere possitis. 8 Non vestro
consilio, sed Dei voluntate huc missus sum:
qui fecit me quasi patrem Pharaonis, et
dominum universæ domus ejus, ac principem
in omni terra Ægypti. 9 Festinate, et
ascendite ad patrem meum, et dicetis ei:
Hæc mandat filius tuus Joseph: Deus fecit
me dominum universæ terræ Ægypti: de-
scende ad me, ne moreris, 10 Et habitabis in
terra Gessen: erisque juxta me tu, et filii tui,
et filii filiorum tuorum, oves tuæ, et armenta
tua, et universa quæ possides. 11 Ibique te
pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt
famis) ne et tu pereas, et domus tua, et omnia
quæ possides. 12 En oculi vestri, et oculi
fratris mei Benjamin, vident quod os meum
loquatur ad vos. 13 Nuntiate patri meo
universam gloriam meam, et cuncta quæ
vidistis in Ægypto: festinate, et adducite eum
ad me. 14 Cumque amplexatus recidisset in
collum Benjamin fratris sui, flevit: illo quoque
similiter flente super collum ejus. 15 Oscula-
tusque est Joseph omnes fratres suos, et
ploravit super singulos: post quæ ausi sunt
loqui ad eum. 16 Auditumque est, et celebri
sermone vulgatum in aula regis: Venerunt
fratres Joseph: et gavisus est Pharao, atque
omnis familia ejus. 17 Dixitque ad Joseph ut
imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes
jumenta, ite in terram Chanaan, 18 Et tollite
inde patrem vestrum et cognationem, et venite
ad me: et ego dabo vobis omnia bona Ægypti,
ut comedatis medullam terræ. 19 Præcipe
etiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad
subvectionem parvulorum suorum ac conjugum:
et dicito: Tollite patrem vestrum, et properate
quantocius venientes. 20 Nec dimittatis
quidquam de supellectili vestra: quia omnes
opes Ægypti, vestræ erunt. 21 Feceruntque
que filii Israel ut eis mandatum fuerat.
Quibus dedit Joseph plaustra, secundum
Pharaonis imperium: et cibaria in itinere.
22 Singulis quoque proferri jussit binas
stolas: Benjamin vero dedit trecentos argen-
teos cum quinque stolis optimis: 23 Tan-
tumdem pecuniæ et vestium mittens patri suo,

עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרָיִם
וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן
לְאָבִיו לַדָּרֶךְ׃ 24 וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ׃ 25 וַיַּעֲלוּ
מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם׃ 26 וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף
חַי וְכִי־הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג
לִבּוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם׃ 27 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
אֵת כָּל דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם
וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת
אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ 28 וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חָי אֵלְכָה
וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃

פרשה מו׃

1 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא
בְּאֵרָה שָּׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו
יִצְחָק׃ 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ׀ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת
הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ׀ יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא
מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ
שָׁם׃ 4 אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי
אַעַלְךָ גַם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃
5 וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה
לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ 6 וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־
רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ
מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ 7 בָּנָיו
וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־
זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃ ס 8 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב
וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ 9 וּבְנֵי רְאוּבֵן
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ 10 וּבְנֵי
שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר
וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ 11 וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן
קְהָת וּמְרָרִי׃ 12 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן
וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃
13 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃
14 וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃
15 אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו
וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ 16 וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן
וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃

καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν
Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ
πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν. 24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. 25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ
τὸν πατέρα αὐτῶν, 26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει
πάσης γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακὼβ,
οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. 27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ
πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ὥστε
ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μέγα μοί
ἐστιν εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς ὄψομαι
αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

ΚΕΦ. μϛʹ.

1 ἈΠΑΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου, καὶ ἔθυσε
θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. 2 Εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς εἰπών,
Ἰακὼβ Ἰακὼβ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν; 3 Ὁ δὲ λέγει
αὐτῷ Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ
καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω
σε ἐκεῖ. 4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ
Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου. 5 Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
τοῦ ὅρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα
αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
ἐπὶ τὰς ἁμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν.
6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ
πᾶσαν τὴν κτῆσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναὰν
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, 7 Υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς
Αἴγυπτον. 8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
πρωτότοκος Ἰακὼβ Ῥουβήν. 9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβήν·
Ἐνὼχ καὶ Φαλλὸς, Ἀσρὼν καὶ Χαρμί. 10 Υἱοὶ
δὲ Συμεών· Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ
Ἀχεὶν καὶ Σαὰρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χαναννίτι-
δος. 11 Υἱοὶ δὲ Λευί· Γηρσὼν, Καὰθ καὶ Μεραρί.
12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ καὶ Αὐνὰν καὶ Σηλὼμ
καὶ Φαρὲς καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἢρ καὶ Αὐνὰν
ἐν γῇ Χαναάν· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρὲς Ἐσρὼν καὶ
Ἰεμουήλ. 13 Υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ
καὶ Ἀσοὺμ καὶ Σαμβράν. 14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλών·
Σερὲδ καὶ Ἀλλὼν καὶ Ἀχοήλ. 15 Οὗτοι υἱοὶ
Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας, καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι
αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν καὶ Ἀγγὶς καὶ Σαννὶς καὶ
Θασοβὰν καὶ Ἀηδεὶς καὶ Ἀροηδεὶς καὶ Ἀρεηλείς.

addens et asinos decem, qui subveherent ex
omnibus divitiis Ægypti: et totidem asinas,
triticum in itinere, panesque portantes.
24 Dimisit ergo fratres suos, et proficis-
centibus ait: Ne irascamini in via. 25 Qui
ascendentes ex Ægypto, venerunt in terram
Chanaan ad patrem suum Jacob. 26 Et nun-
tiaverunt ei, dicentes: Joseph filius tuus vivit:
et ipse dominatur in omni terra Ægypti.
Quo audito Jacob, quasi de gravi somno
evigilans, tamen non credebat eis. 27 Illi
econtra referebant omnem ordinem rei. Cum-
que vidisset plaustra, et universa quæ miserat,
revixit spiritus ejus, 28 Et ait: Sufficit mihi
si adhuc Joseph filius meus vivit: vadam, et
videbo illum antequam moriar.

CAPUT XLVI.

1 Profectusque Israel cum omnibus quæ
habebat, venit ad Puteum juramenti: et mac-
tatis ibi victimis Deo patris sui Isaac,
2 Audivit eum per visionem noctis vocantem
se, et dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui
respondit: Ecce adsum. 3 Ait illi Deus:
Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli
timere, descende in Ægyptum, quia in gentem
magnam faciam te ibi. 4 Ego descendam
tecum illuc, et ego inde adducam te rever-
tentem: Joseph quoque ponet manus suas
super oculos tuos. 5 Surrexit autem Jacob
a Puteo juramenti: tuleruntque eum filii cum
parvulis et uxoribus suis in plaustris quæ
miserat Pharao ad portandum senem, 6 Et
omnia quæ possederat in terra Chanaan:
venitque in Ægyptum cum omni semine suo,
7 Filii ejus, et nepotes, filiæ, et cuncta simul
progenies. 8 Hæc sunt autem nomina filiorum
Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse
cum liberis suis. Primogenitus Ruben. 9 Filii
Ruben: Henoch et Phallu et Hesron et
Charmi. 10 Filii Simeon: Jamuel et Jamin
et Ahod, et Jachin et Sohar, et Saül filius
Chanaanitidis. 11 Filii Levi: Gerson et Caath
et Merari. 12 Filii Juda: Her et Onan et
Sela et Phares et Zara; mortui sunt autem
Her et Onan in terra Chanaan. Natique
sunt filii Phares: Hesron et Hamul. 13 Filii
Issachar: Thola et Phua et Job et Semron.
14 Filii Zabulon: Sared et Elon et Jahelel.
15 Hi filii Liæ quos genuit in Mesopotamia
Syriæ cum Dina filia sua; omnes animæ
filiorum ejus et filiarum, triginta tres.
16 Filii Gad: Sephion et Haggi et Suni
et Esebon et Heri et Arodi et Areli.

17 וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃
18 אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה
בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
נָפֶשׁ׃ 19 בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ 20 וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן
אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ 21 וּבְנֵי בִנְיָמִן
בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ
מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ׃ 22 אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל
אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃
23 וּבְנֵי דָן חֻשִׁים׃ 24 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל
וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃ 25 אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה
אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה
לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃ 26 כָּל־הַנֶּפֶשׁ
הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד
נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ׃
27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְמִצְרַיִם נֶפֶשׁ
שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה
מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ ס 28 וְאֶת־יְהוּדָה
שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה
וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ 29 וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ
וַיַּעַל לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא
אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו
עוֹד׃ 30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה
הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ
חָי׃ 31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית
אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו
אַחַי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ
אֵלָי׃ 32 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי
מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
הֵבִיאוּ׃ 33 וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה
וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם׃ 34 וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי
מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃

פרשה מז׃

1 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֵּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי
וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 2 וּמִקְצֵה
אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם
לִפְנֵי פַרְעֹה׃ 3 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו
מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה
צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεοὺλ καὶ
Βαριὰ καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριά·
Χοβὸρ, καὶ Μελχιὴλ. 18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τού-
τους τῷ Ἰακὼβ, δεκαὲξ ψυχάς. 19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ
γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. 20 Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν
αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπό-
λεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο
δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ
Σύρα, τὸν Μαχίρ· Μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ.
Υἱοὶ δὲ Ἐφραῒμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαὰμ καὶ
Ταάμ, υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδώμ. 21 Υἱοὶ δὲ
Βενιαμίν· Βαλὰ καὶ Βοχὸρ καὶ Ἀσβήλ. Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ Γηρὰ καὶ Νοεμὰν καὶ Ἀγχὶς
καὶ Ῥὼς καὶ Μαμφίμ· Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.
22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσα
αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. 23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.
24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλί· Ἀσιὴλ καὶ Γωνὶ καὶ Ἰσ-
σάαρ καὶ Σολλήμ. 25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε
τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.
26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς
Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς
τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑξη-
κονταέξ. 27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἐννέα. Πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰα-
κὼβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον ψυχαὶ
ἑβδομηκονταπέντε. 28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ συναντῆσαι αὐτῷ
καθ᾿ Ἡρώων πόλιν εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ. 29 Ζεύξας
δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν
Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ᾿ Ἡρώων πόλιν· καὶ
ὀφθεὶς αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι. 30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ
πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ
ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς. 31 Εἶπε
δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγ-
γελῶ τῷ Φαραῷ καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου καὶ
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν
ἥκασι πρὸς μέ. 32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες·
ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη καὶ
τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν.
33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ καὶ εἴπῃ ὑμῖν,
Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν; 34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτη-
νοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ
νῦν, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοική-
σητε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας. Βδέλυγμα γάρ ἐστιν
Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

ΚΕΦ. μζʹ.

1 ἘΛΘΩΝ δὲ Ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῷ λέγων,
Ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη
καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ
γῆς Χαναάν, καὶ ἰδού εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ. 2 Ἀπὸ
δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας
καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ. 3 Καὶ
εἶπε Φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τί τὸ ἔργον
ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῷ, Ποιμένες προβά-
των οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

17 Filii Aser: Jamne et Jesua et Jessui et
Beria, Sara quoque soror eorum. Filii Beria,
Heber et Melchiel. 18 Hi filii Zelphæ, quam
dedit Laban Liæ filiæ suæ: et hos genuit
Jacob sedecim animas. 19 Filii Rachel uxoris
Jacob: Joseph et Benjamin. 20 Natique sunt
Joseph filii in terra Ægypti, quos genuit ei
Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos:
Manasses et Ephraim. 21 Filii Benjamin:
Bela et Bechor et Asbel et Gera et Naaman et
Echi et Ros et Mophim et Ophim et Ared.
22 Hi filii Rachel quos genuit Jacob: omnes
animæ, quatuordecim. 23 Filii Dan: Husim.
24 Filii Nephthali: Jasiel et Guni et Jeser et
Sallem. 25 Hi filii Balæ, quam dedit Laban
Racheli filiæ suæ: et hos genuit Jacob: omnes
animæ, septem. 26 Cunctæ animæ, quæ in-
gressæ sunt cum Jacob in Ægyptum, et
egressæ sunt de femore illius, absque uxoribus
filiorum ejus, sexaginta sex. 27 Filii autem
Joseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti,
animæ duæ. Omnes animæ domus Jacob,
quæ ingressæ sunt in Ægyptum, fuere septua-
ginta. 28 Misit autem Judam ante se ad
Joseph, ut nuntiaret ei, et occurreret in Gessen.
29 Quo cum pervenisset, juncto Joseph curru
suo, ascendit obviam patri suo ad eumdem
locum: vidensque eum, irruit super collum
ejus, et inter amplexus flevit. 30 Dixitque
pater ad Joseph: Jam lætus moriar, quia vidi
faciem tuam, et superstitem te relinquo. 31 At
ille locutus est ad fratres suos, et ad omnem
domum patris sui: Ascendam et nuntiabo
Pharaoni, dicamque ei: Fratres mei, et domus
patris mei, qui erant in terra Chanaan, venerunt
ad me: 32 Et sunt viri pastores ovium, curam-
que habent alendorum gregum: pecora sua, et
armenta, et omnia quæ habere potuerunt,
adduxerunt secum. 33 Cumque vocaverit vos,
et dixerit: Quod est opus vestrum? 34 Re-
spondebitis: Viri pastores sumus servi tui, ab
infantia nostra usque in præsens, et nos et
patres nostri. Hæc autem dicetis, ut habitare
possitis in terra Gessen: quia detestantur
Ægyptii omnes pastores ovium.

CAPUT XLVII.

1 Ingressus ergo Joseph nuntiavit Pha-
raoni, dicens: Pater meus et fratres, oves
eorum et armenta, et cuncta quæ possident,
venerunt de terra Chanaan: et ecce consis-
tunt in terra Gessen. 2 Extremos quoque
fratrum suorum quinque viros constituit coram
rege: 3 Quos ille interrogavit: Quid habetis
operis? Responderunt: Pastores ovium
sumus servi tui, et nos, et patres nostri.

4 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ
כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד
הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ 6 אֶרֶץ
מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי
מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ 7 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב
אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
אֶת־פַּרְעֹה׃ 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה
יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה
יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט
וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ
אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃
10 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה׃ 11 וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב
הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃
12 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת
כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ 13 וְלֶחֶם
אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד
וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי
הָרָעָב׃ 14 וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַרְעֹה׃ 15 וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם
אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה
נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ 16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־
אָפֵס כָּסֶף׃ 17 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף
וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה
הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃
18 וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי
כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־
אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־
גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ 19 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־
אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא
נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ 20 וַיִּקֶן
יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραῷ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν·
οὐ γάρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου,
ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κα-
τοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. 5 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰω-
σήφ, Κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστῃ ὅτι
εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατάστησον αὐτοὺς
ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον
πρὸς Ἰωσὴφ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε
Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς
Ἰωσὴφ λέγων, Ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἥκασι πρὸς σέ. 6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον
σού ἐστιν, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα
σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. 7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσὴφ
Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναν-
τίον Φαραώ· καὶ ηὐλόγησεν Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.
8 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς
ζωῆς σου; 9 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραῷ, Αἱ
ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἃς παροικῶ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ
ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, οὐκ ἀφίκοντο εἰς
τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου,
ἃς ἡμέρας παρῴκησαν. 10 Καὶ εὐλογήσας Ἰακὼβ
τὸν Φαραὼ ἐξῆλθεν ἀπ᾿ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατῴκισεν
Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ
βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὰ προσέταξε
Φαραώ. 12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα. 13 Σῖτος δὲ οὐκ
ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα·
ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναὰν ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ. 14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀρ-
γύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναὰν
τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς· καὶ
εἰσήνεγκεν Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον
Φαραώ. 15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσὴφ λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους,
καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σοῦ; ἐκλέλοιπε
γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ,
Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ
τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.
17 Ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ
ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ
τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ
πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.
18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μή ποτε
ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε
τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη
πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν
ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ᾿ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν. 19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν
ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ
τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ
ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῷ· δὸς σπέρμα ἵνα
σπείρωμεν, καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ
ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται. 20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰω-
σὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῷ·

4 Ad peregrinandum in terra tua venimus:
quoniam non est herba gregibus servorum
tuorum, ingravescente fame in terra Chanaan:
petimusque ut esse nos jubeas servos tuos in
terra Gessen. 5 Dixit itaque rex ad Joseph:
Pater tuus et fratres tui venerunt ad te.
6 Terra Ægypti in conspectu tuo est: in
optimo loco fac eos habitare, et trade eis ter-
ram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros
industrios, constitue illos magistros pecorum
meorum. 7 Post hæc introduxit Joseph patrem
suum ad regem, et statuit eum coram eo: qui
benedicens illi, 8 Et interrogatus ab eo: Quot
sunt dies annorum vitæ tuæ? 9 Respondit:
Dies peregrinationis meæ centum triginta
annorum sunt, parvi et mali, et non per-
venerunt usque ad dies patrum meorum quibus
peregrinati sunt. 10 Et benedicto rege,
egressus est foras. 11 Joseph vero patri et
fratribus suis dedit possessionem in Ægypto in
optimo terræ loco, Ramesses, ut præceperat
Pharao. 12 Et alebat eos, omnemque domum
patris sui, præbens cibaria singulis. 13 In
toto enim orbe panis deerat, et oppresserat
fames terram, maxime Ægypti et Chanaan.
14 E quibus omnem pecuniam congregavit pro
venditione frumenti, et intulit eam in ærarium
regis. 15 Cumque defecisset emptoribus pre-
tium, venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens:
Da nobis panes: quare morimur coram te,
deficiente pecunia? 16 Quibus ille respondit:
Adducite pecora vestra, et dabo vobis pro eis
cibos, si pretium non habetis. 17 Quæ cum
adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, et
ovibus, et bobus, et asinis: sustentavitque eos
illo anno pro commutatione pecorum. 18 Vene-
runt quoque anno secundo, et dixerunt ei:
Non celabimus dominun nostrum quod defi-
ciente pecunia, pecora simul defecerunt: nec
clam te est, quod absque corporibus et terra nihil
habeamus. 19 Cur ergo moriemur te vidente? et
nos et terra nostra tui erimus: eme nos in
servitutem regiam, et præbe semina, ne per-
eunte cultore redigatur terra in solitudinem.
20 Emit igitur Joseph omnem terram Ægypti,

כִּֽי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּֽי־חָזַק עֲלֵהֶם
הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃ 21 וְאֶת־הָעָם
הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם
וְעַד־קָצֵהוּ׃ 22 רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא
קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ
אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן
לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ 23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־
אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם
אֶת־הָאֲדָמָה׃ 24 וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם
חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה
לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר
בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ
הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ 26 וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא
הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ 27 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃

יב

28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ 29 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־
יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא ׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא
יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת
אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ 30 וְשָׁכַבְתִּי
עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי
בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃
31 וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ
יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ

פרשה מח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ 2 וַיַּגֵּד
לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ
וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ 3 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל
עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ 5 וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ

*ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ
Φαραῷ, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός, καὶ ἐγένετο
ἡ γῆ τῷ Φαραῷ.* 21 *Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο
αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως
τῶν ἄκρων,* 22 *Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον.
Οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε
δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραώ, καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν ἣν
ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν
γῆν αὐτῶν.* 23 *Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς Αἰγυ-
πτίοις, Ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον
τῷ Φαραῷ, λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε τὴν
γῆν.* 24 *Καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώ-
σετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῷ· τὰ δὲ τέσσαρα
μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς
βρῶσιν ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.*
25 *Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς, εὕρομεν χάριν ἐναντίον
τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῷ.*
26 *Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῷ ἀπο-
πεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν
τῷ Φαραῷ.* 27 *Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς, καὶ
ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.* 28 *Ἐπέζησε
δὲ Ἰακὼβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγέ-
νοντο αἱ ἡμέραι Ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ
ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.* 29 *Ἤγγισαν δὲ αἱ
ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ Ἰωσὴφ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὕρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν
μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν
τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ.* 30 *Ἀλλὰ κοιμη-
θήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου, καὶ ἀρεῖς με ἐξ
Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.* 31 *Εἶπε δέ,
Ὄμοσόν μοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· καὶ προσεκύνησεν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. μη'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ *δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγ-
γέλη τῷ Ἰωσὴφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ
ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ
τὸν Ἐφραίμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.* 2 *Ἀπηγγέλη δὲ τῷ
Ἰακὼβ λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται
πρὸς σέ· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν
κλίνην.* 3 *Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου
ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με.*
4 *Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ
σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, καὶ δώσω σοι
τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς
κατάσχεσιν αἰώνιον.* 5 *Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου*

vendentibus singulis possessiones suas præ
magnitudine famis. Subjecitque eam Pharaoni,
21 Et cunctos populos ejus, a novissimis ter-
minis Ægypti usque ad extremos fines ejus,
22 Præter terram sacerdotum, quæ a rege
tradita fuerat eis: quibus et statuta cibaria ex
horreis publicis præhebantur, et idcirco non
sunt compulsi vendere possessiones suas.
23 Dixit ergo Joseph ad populos: En, ut
cernitis, et vos et terram vestram Pharao pos-
sidet: accipite semina, et serite agros, 24 Ut
fruges habere possitis. Quintam partem regi
dabitis: quatuor reliquas permitto vobis in
sementem, et in cibum familiis et liberis vestris.
25 Qui responderunt: Salus nostra in manu
tua est: respiciat nos tantum dominus noster,
et læti serviemus regi. 26 Ex eo tempore
usque in præsentem diem, in universa terra
Ægypti, regibus quinta pars solvitur, et factum
est quasi in legem, absque terra sacerdotali,
quæ libera ab hac conditione fuit. 27 Habitavit
ergo Israel in Ægypto, id est, in terra Gessen,
et possedit eam: auctusque est, et multiplicatus
nimis. 28 Et vixit in ea decem et septem
annis: factique sunt omnes dies vitæ illius
centum quadraginta septem annorum. 29 Cum-
que appropinquare cerneret diem mortis suæ,
vocavit filium suum Joseph, et dixit ad eum:
Si inveni gratiam in conspectu tuo, pone
manum tuam sub femore meo: et facies mihi
misericordiam et veritatem, ut non sepelias me
in Ægypto: 30 Sed dormiam cum patribus
meis, et auferas me de terra hac, condasque in
sepulchro majorum meorum. Cui respondit
Joseph: Ego faciam quod jussisti. 31 Et ille:
Jura ergo, inquit, mihi. Quo jurante, adoravit
Israel Deum, conversus ad lectuli caput.

CAPUT XLVIII.

1 HIS ita transactis, nuntiatum est Joseph
quod ægrotaret pater suus: qui, assumptis
duobus filiis Manasse et Ephraim, ire per-
rexit. 2 Dictumque est seni: Ecce filius tuus
Joseph venit ad te. Qui confortatus sedit in
lectulo. 3 Et ingresso ad se, ait: Deus omni-
potens apparuit mihi in Luza, quæ est in
terra Chanaan: benedixitque mihi, 4 Et
ait: Ego te augebo et multiplicabo, et faciem
te in turbas populorum: daboque tibi ter-
ram hanc, et semini tuo post te, in posses-
sionem sempiternam. 5 Duo ergo filii tui

הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ 6 וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ
אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ
בְּנַחֲלָתָם׃ 7 וַאֲנִי ׀ בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ
לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת
הִוא בֵּית לָחֶם׃ 8 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים
בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃
10 וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל
לִרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם
וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי
אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ 12 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף
אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃
13 וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ
מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ
מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ 14 וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ 15 וַיְבָרֶךְ
אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ
אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים
הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
16 הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
17 וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־
רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו
לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה׃ 18 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן
אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃
19 וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי
גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם
אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה
מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ 20 וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ
אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם
לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ 21 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ 22 וַאֲנִי
נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ פ

*οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν
πρὸς σὲ εἰς Αἴγυπτον ἐμοί εἰσιν, Ἐφραῒμ καὶ
Μανασσῆ, ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονταί μοι.
6 Τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα ἔσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, κληθήσονται ἐπὶ
τοῖς ἐκείνων κλήροις. 7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην
ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ
μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν
ἱππόδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθά·
καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου,
αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ. 8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς
Ἰωσὴφ εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι; 9 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοί μού εἰσιν οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς
ἐνταῦθα. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς
ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. 10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ
ἐβαρυώπησαν ἀπὸ γήρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν·
καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς
καὶ περιέλαβεν αὐτούς. 11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην, καὶ
ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. 12 Καὶ
ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
13 Λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τόν τε
Ἐφραῒμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραήλ, τὸν
δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραήλ,
ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. 14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν
χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ,
οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας. 15 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν
οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ,
ὁ Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, 16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων
τῶν κακῶν, εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα· καὶ ἐπικλη-
θήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν
πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ πληθυν-
θείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Ἰδὼν δὲ
Ἰωσὴφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, βαρὺ αὐτῷ
κατεφάνη· καὶ ἀντελάβετο Ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραῒμ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ. 18 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως, πάτερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτό-
τοκος, ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα, τέκνον, οἶδα·
καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλ'
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν. 20 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ἐν ὑμῖν
εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες, Ποιήσαι σε ὁ Θεὸς
ὡς Ἐφραῒμ καὶ ὡς Μανασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραῒμ
ἔμπροσθεν τοῦ Μαμασσῆ. 21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ'
ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων
ὑμῶν. 22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς
Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.*

qui nati sunt tibi in terra Ægypti antequam
huc venirem ad te, mei erunt: Ephraim et
Manasses, sicut Ruben et Simeon reputabuntur
mihi. 6 Reliquos autem quos genueris post
eos, tui erunt, et nomine fratrum suorum voca-
buntur in possessionibus suis. 7 Mihi enim,
quando veniebam de Mesopotamia, mortua est
Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, erat-
que vernum tempus: et ingrediebar Ephratam,
et sepelivi eam juxta viam Ephratæ, quæ alio
nomine appellatur Bethlehem. 8 Videns autem
filios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti?
9 Respondit: Filii mei sunt, quos donavit
mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad
me, ut benedicam illis. 10 Oculi enim Israel
caligabant præ nimia senectute, et clare videre
non poterat. Applicitosque ad se, deosculatus,
et circumplexus eos, 11 Dixit ad filium suum:
Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper
ostendit mihi Deus semen tuum. 12 Cumque
tulisset eos Joseph de gremio patris, adoravit
pronus in terram. 13 Et posuit Ephraim ad
dexteram suam, id est, ad sinistram Israel:
Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram
scilicet patris, applicuitque ambos ad eum.
14 Qui extendens manum dexteram, posuit
super caput Ephraim minoris fratris: sinistram
autem super caput Manasse, qui major natu
erat, commutans manus. 15 Benedixitque
Jacob filiis Joseph, et ait: Deus, in cujus
conspectu ambulaverunt patres mei Abraham
et Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia
mea usque in præsentem diem: 16 Angelus,
qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris
istis: et invocetur super eos nomen meum,
nomina quoque patrum meorum Abraham et
Isaac, et crescant in multitudinem super ter-
ram. 17 Videns autem Joseph quod posuisset
pater suus dexteram manum super caput
Ephraim, graviter accepit: et apprehensam
manum patris levare conatus est de capite
Ephraim, et transferre super caput Manasse.
18 Dixitque ad patrem: Non ita convenit,
pater: quia hic est primogenitus, pone dexte-
ram tuam super caput ejus. 19 Qui renuens,
ait: Scio, fili mi, scio: et iste quidem erit in
populos, et multiplicabitur: sed frater ejus
minor, major erit illo: et semen illius crescet
in gentes. 20 Benedixitque eis in tempore
illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque
dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, et
sicut Manasse. Constituitque Ephraim ante
Manassen. 21 Et ait ad Joseph filium suum:
En ego morior, et erit Deus vobiscum, reducet-
que vos ad terram patrum vestrorum. 22 Do
tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli
de manu Amorrhæi in gladio et arcu meo.

פרשה מט :

1 ויקרא יעקב אל־בניו ויאמר האספו
ואגידה לכם את אשר־יקרא אתכם
באחרית הימים : 2 הקבצו ושמעו בני
יעקב ושמעו אל־ישראל אביכם : 3 ראובן
בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז : 4 פחז כמים אל־תותר כי
עלית משכבי אביך אז חללת יצועי
עלה : פ 5 שמעון ולוי אחים
כלי חמס מכרתיהם : 6 בסדם אל־תבא
נפשי בקהלם אל־תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו־שור : 7 ארור
אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל : פ
8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף
איביך ישתחוו לך בני אביך : 9 גור
אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
כאריה וכלביא מי יקימנו : 10 לא־יסור
שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד
כי־יבא שילה ולו יקהת עמים : 11 אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין
לבשו ובדם־ענבים סותה : 12 חכלילי
עינים מיין ולבן־שנים מחלב : פ
13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא
לחוף אניות וירכתו על־צידן : פ
14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים :
15 וירא מנחה כי טוב ואת־הארץ כי
נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס
עבד : ס 16 דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל : 17 יהי־דן נחש עלי־דרך
שפיפן עלי־ארח הנשך עקבי־סוס ויפל
רכבו אחור : 18 לישועתך קויתי יהוה :
ס 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד
עקב : ס 20 מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני־מלך : ס 21 נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי־שפר : ס
22 בן פרת יוסף בן פרת עלי־עין
בנות צעדה עלי־שור : 23 וימררהו
ורבו וישטמהו בעלי חצים : 24 ותשב
באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל :
25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם :

ΚΕΦ. μθʹ.

1 ʼΕΚΑΛΕΣΕ δὲ ʼΙακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί
ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπʼ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. 2 Συν-
άχθητε καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ ʼΙακώβ· ἀκούσατε
ʼΙσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 3 ʽΡουβὴν
πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου,
σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης. 4 ʼΕξύ-
βρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσῃς· ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρός σου, τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν
οὗ ἀνέβης. 5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν
ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν. 6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν
μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν
μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν
ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν
ἐνευροκόπησαν ταῦρον. 7 ʼΕπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκλη-
ρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν ʼΙακὼβ, καὶ διασπερῶ
αὐτοὺς ἐν ʼΙσραήλ. 8 ʼΙούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ
ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν
σου, προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου.
9 Σκύμνος λέοντος ʼΙούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου,
ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς
σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; 10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων
ἐξ ʼΙούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως
ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία
ἐθνῶν. 11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον
αὐτοῦ καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ,
πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι
σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. 12 Χαροποιοὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ ἢ γάλα. 13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει
καὶ αὐτὸς παρʼ ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως
Σιδῶνος. 14 ʼΙσσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀνα-
παυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων. 15 Καὶ ἰδὼν
τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων,
ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν, καὶ ἐγενήθη
ἀνὴρ γεωργός. 16 Δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν ʼΙσραήλ. 17 Καὶ γενηθήτω
Δὰν ὄφις ἐφʼ ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων
πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,
18 Τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου. 19 Γάδ,
πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει
αὐτὸν κατὰ πόδας. 20 ʼΑσήρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος·
καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι. 21 Νεφθαλὶ στέ-
λεχος ἀνειμένον, ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος.
22 Υἱὸς ηὐξημένος ʼΙωσήφ, υἱὸς ηὐξημένος μου
ζηλωτός, υἱός μου νεώτατος, πρὸς μὲ ἀνάστρε-
ψον. 23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν, καὶ
ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων. 24 Καὶ συνετρίβη
μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν, καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα
βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου ʼΙακώβ·
ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας ʼΙσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρός
σου. 25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός, καὶ εὐλό-
γησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς
ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,

CAPUT XLIX.

1 VOCAVIT autem Jacob filios suos, et ait eis:
Congregamini, ut annuntiem quæ ventura sunt
vobis in diebus novissimis. 2 Congregamini,
et audite, filii Jacob, audite Israel patrem
vestrum: 3 Ruben primogenitus meus, tu
fortitudo mea, et principium doloris mei: prior
in donis, major in imperio. 4 Effusus es sicut
aqua, non crescas: quia ascendisti cubile patris
tui, et maculasti stratum ejus. 5 Simeon et
Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. 6 In
consilium eorum non veniat anima mea, et in
cœtu illorum non sit gloria mea: quia in furore
suo occiderunt virum, et in voluntate sua
suffoderunt murum. 7 Maledictus furor eorum,
quia pertinax: et indignatio eorum, quia dura:
dividam eos in Jacob, et dispergam eos in
Israel. 8 Juda, te laudabunt fratres tui:
manus tua in cervicibus inimicorum tuorum,
adorabunt te filii patris tui. 9 Catulus leonis
Juda: ad prædam, fili mi, ascendisti: requi-
escens accubuisti ut leo, et quasi leæna, quis
suscitabit eum? 10 NON AUFERETUR
sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec
veniat qui mittendus est, et ipse erit expectatio
gentium. 11 Ligans ad vineam pullum suum,
et ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lavabit in
vino stolam suam, et in sanguine uvæ pallium
suum. 12 Pulchriores sunt oculi ejus vino, et
dentes ejus lacte candidiores. 13 Zabulon in
littore maris habitabit, et in statione navium
pertingens usque ad Sidonem. 14 Issachar
asinus fortis accubans inter terminos. 15 Vidit
requiem quod esset bona: et terram quod
optima: et supposuit humerum suum ad por-
tandum, factusque est tributis serviens. 16 Dan
judicabit populum suum sicut et alia tribus in
Israel. 17 Fiat Dan coluber in via, cerastes in
semita, mordens ungulas equi, ut cadat ascensor
ejus retro. 18 SALUTARE tuum expectabo,
Domine. 19 Gad, accinctus præliabitur ante
eum: et ipse accingetur retrorsum. 20 Aser
pinguis panis ejus, et præbebit delicias regibus.
21 Nephthali, cervus emissus, et dans eloquia pul-
chritudinis. 22 Filius accrescens Joseph, filius
accrescens et decorus aspectu: filiæ discurrerunt
super murum. 23 Sed exasperaverunt eum, et
jurgati sunt, invideruntque illi habentes jacula.
24 Sedit in forti arcus ejus, et dissoluta
sunt vincula brachiorum et manuum illius per
manus potentis Jacob: inde pastor egressus
est lapis Israel. 25 Deus patris tui erit adjutor
tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictioni-
bus cæli desuper, benedictionibus abyssi jacen-
tis deorsum, benedictionibus uberum et vulvæ.

26 בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד
תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ פ 27 בִּנְיָמִין
זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק
שָׁלָל׃ 28 כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם׃
29 וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף
אֶל־עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי אֶל־הַמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ 30 בַּמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי מַמְרֵא
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־
הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃
31 שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃ 32 מִקְנֵה
הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃
33 וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֺּת אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו
אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃

פרשה נ׃

1 וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו
וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ 2 וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עֲבָדָיו אֶת־
הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי
כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם
שִׁבְעִים יוֹם׃ 4 וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר
יוֹסֵף אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי
חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר׃
5 אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה
תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי
וְאָשׁוּבָה׃ 6 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת־
אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃ 7 וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר
אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי
בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם׃ 8 וְכֹל בֵּית
יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם
וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 9 וַיַּעַל עִמּוֹ
גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד
מְאֹד׃ 10 וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד
וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים׃ 11 וַיַּרְא
יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד
וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא
שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃

26 Εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερ-
ίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ'
εὐλογίαις θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰω-
σὴφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν. 27 Βεν-
ιαμὶν λύκος ἅρπαξ, τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ
ἑσπέρας δίδωσι τροφήν. 28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰακὼβ δώδεκα, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν
εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 29 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν·
θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ
ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρῶν τοῦ Χετταίου, 30 Ἐν
τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρῇ ἐν γῇ
Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ
Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου. 31 Ἐκεῖ
ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν, 32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν
Χέτ. 33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ν'.

1 ΚΑΙ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς
ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ
ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. 3 Καὶ
ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν
αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. 4 Ἐπεὶ δὲ
παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ
πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ λέγων, Εἰ εὗρον χάριν
ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα
Φαραὼ λέγοντες, 5 Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με λέγων,
Ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν,
ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. 6 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ
Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ
ὥρκισέ σε. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα
αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
παῖδες Φαραὼ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου,
8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ ἡ συγ-
γένεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπε-
λίποντο ἐν γῇ Γεσέμ. 9 Καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρ-
εμβολὴ μεγάλη σφόδρα. 10 Καὶ παρεγένοντο εἰς
ἅλωνα Ἀτάδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκό-
ψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα·
καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος
ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ καὶ εἶπαν, Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι
τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Πένθος Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

26 Benedictiones patris tui confortatæ sunt
benedictionibus patrum ejus: donec veniret
desiderium collium æternorum: fiant in
capite Joseph, et in vertice Nazaræi inter
fratres suos. 27 Benjamin lupus rapax, mane
comedet prædam, et vespere dividet spolia.
28 Omnes hi in tribubus Israel duodecim: hæc
locutus est eis pater suus, benedixitque sin-
gulis, benedictionibus propriis. 29 Et præcepit
eis, dicens: Ego congregor ad populum meum:
sepelite me cum patribus meis in spelunca
duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi,
30 Contra Mambre in terra Chanaan, quam
emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo
in possessionem sepulchri. 31 Ibi sepelierunt
eum, et Saram uxorem ejus: ibi sepultus est
Isaac cum Rebecca conjuge sua: ibi et Lia
condita jacet. 32 Finitisque mandatis quibus
filios instruebat, collegit pedes suos super lec-
tulum, et obiit: appositusque est ad populum
suum.

CAPUT L.

1 Quod cernens Joseph, ruit super faciem
patris flens et deosculans eum. 2 Præcepitque
servis suis medicis ut aromatibus condirent
patrem. 3 Quibus jussa explentibus, tran-
sierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat
cadaverum conditorum: flevitque eum Ægyptus
septuaginta diebus. 4 Et expleto planctus
tempore, locutus est Joseph ad familiam
Pharaonis: Si inveni gratiam in conspectu
vestro, loquimini in auribus Pharaonis: 5 Eo
quod pater meus adjuraverit me, dicens: En
morior, in sepulchro meo quod fodi mihi in
terra Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur,
et sepeliam patrem meum, ac revertar. 6 Dix-
itque ei Pharao: Ascende et sepeli patrem
tuum sicut adjuratus es. 7 Quo ascendente,
ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis,
cunctique majores natu terræ Ægypti: 8 Do-
mus Joseph cum fratribus suis, absque parvulis
et gregibus, atque armentis, quæ dereliquerant
in terra Gessen. 9 Habuit quoque in comitatu
currus et equites; et facta est turba non modica.
10 Veneruntque ad Aream Atad, quæ sita est
trans Jordanem: ubi celebrantes exequias
planctu magno atque vehementi, impleverunt
septem dies. 11 Quod cum vidissent habita-
tores terræ Chanaan, dixerunt: Planctus
magnus est iste Ægyptiis. Et idcirco vocatum
est nomen loci illius, Planctus Ægypti.

12 וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם : 13 וַיִּשְׂאוּ
אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה
אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת־קֶבֶר מֵאֵת
עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל־פְּנֵי מַמְרֵא : 14 וַיָּשָׁב
יוֹסֵף מִצְרַיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֹלִים
אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת־
אָבִיו : 15 וַיִּרְאוּ אֲחֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב יָשִׁיב
לָנוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ :
16 וַיְצַוּוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי
מוֹתוֹ לֵאמֹר : 17 כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּא
שָׂא נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה
גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי
אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ יוֹסֵף בְּדַבְּרָם אֵלָיו : 18 וַיֵּלְכוּ
גַּם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנּוּ לְךָ
לַעֲבָדִים : 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל־
תִּירָאוּ כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי : 20 וְאַתֶּם
חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטֹבָה
לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיֹת עַם־רָב :
21 וְעַתָּה אַל־תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם :
22 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים : 23 וַיַּרְא
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים גַּם בְּנֵי מָכִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה יֻלְּדוּ עַל־בִּרְכֵּי יוֹסֵף : 24 וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד
יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב : 25 וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה : 26 וַיָּמָת
יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ
וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם :

12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. 13 Καὶ
ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτή-
σατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ
Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. 14 Καὶ
ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν
πατέρα αὐτοῦ. 15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ
ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶπαν, Μή ποτε μνησι-
κακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ
ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν.
16 Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ εἶπαν, Ὁ πατήρ
σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων, 17 Οὕ-
τως εἴπατε Ἰωσήφ, Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ
νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ
πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ λαλούντων αὐτῶν
πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν,
Οἵδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ,
Μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμὶ ἐγώ· 20 Ὑμεῖς
ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς
ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ
ὡς σήμερον καὶ τραφῇ λαὸς πολύς. 21 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς
οἰκίας ὑμῶν. Καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν
αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. 22 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα
ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη
ἑκατὸν δέκα. 23 Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐφραὶμ παιδία ἕως
τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ
ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. 24 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων, Ἐγὼ ἀποθνήσκω·
ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει
ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ
Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ. 25 Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων, Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς
καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.
26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα·
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν
Αἰγύπτῳ.

12 Fecerunt ergo filii Jacob sicut præceperat eis:
13 Et portantes eum in terram Chanaan, sepe-
lierunt eum in spelunca duplici, quam emerat
Abraham cum agro in possessionem sepulchri
ab Ephron Hethæo contra faciem Mambre.
14 Reversusque est Joseph in Ægyptum cum
fratribus suis, et omni comitatu, sepulto patre.
15 Quo mortuo, timentes fratres ejus, et mutuo
colloquentes: Ne forte memor sit injuriæ quam
passus est, et redat nobis omne malum quod
fecimus, 16 Mandaverunt ei, dicentes: Pater
tuus præcepit nobis, antequam moreretur,
17 Ut hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro
ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum, et pec-
cati atque malitiæ quam exercuerunt in te:
nos quoque oramus ut servis Dei patris tui
dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis
flevit Joseph. 18 Veneruntque ad eum fratres
sui: et proni adorantes in terram dixerunt:
Servi tui sumus. 19 Quibus ille respondit:
Nolite timere: num Dei possumus resistere
voluntati? 20 Vos cogitastis de me malum:
sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me,
sicut in præsentiarum cernitis, et salvos faceret
multos populos. 21 Nolite timere: ego pascam
vos et parvulos vestros; consolatusque est eos,
et blande ac leniter est locutus. 22 Et habitavit
in Ægypto cum omni domo patris sui: vixitque
centum decem annis. 23 Et vidit Ephraim
filios usque ad tertiam generationem. Filii
quoque Machir filii Manasse nati sunt in geni-
bus Joseph. 24 Quibus transactis, locutus est
fratribus suis: Post mortem meam Deus visi-
tabit vos, et ascendere vos faciet de terra ista
ad terram quam juravit Abraham, Isaac, et
Jacob. 25 Cumque adjurasset eos atque dixis-
set Deus visitabit vos: asportate ossa mea
vobiscum de loco isto: 26 Mortuus est, expletis
centum decem vitæ suæ annis. Et conditus
aromatibus, repositus est in loculo in Ægypto.

LIBER SECUNDUS MOYSIS,

SIVE

EXODUS.

שמות א

יג

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ
בָּאוּ׃ 2 רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃
3 יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ 4 דָּן וְנַפְתָּלִי
גָּד וְאָשֵׁר׃ 5 וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃
6 וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃
7 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ
בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ פ
8 וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃ 9 וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ 10 הָבָה
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־
בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ 11 וַיָּשִׂימוּ עָלָיו
שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן
עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־
רַעַמְסֵס׃ 12 וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה
וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃
14 וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃
15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת
אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה׃ 16 וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת
וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן
אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃ 17 וַתִּירֶאןָ
הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־
הַיְלָדִים׃ 18 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת
וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה
וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃ 19 וַתֹּאמַרְןָ הַמְיַלְּדֹת
אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת

ΕΞΟΔΟΣ, ΚΕΦ. ά.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσ-
πεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλ-
θοσαν· 2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, 3 Ἰσσά-
χαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὶν, 4 Δὰν καὶ Νεφθαλὶ,
Γὰδ καὶ Ἀσήρ. 5 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ·
ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακὼβ πέντε καὶ ἑβδομή-
κοντα. 6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ καὶ πάντες οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι
ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε
δὲ ἡ γῆ αὐτούς. 8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ'
Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. 9 Εἶπε δὲ τῷ
ἔθνει αὐτοῦ, Ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα
πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· 10 Δεῦτε οὖν κατα-
σοφισώμεθα αὐτοὺς μή ποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν
συμβῇ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύ-
σονται ἐκ τῆς γῆς. 11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπι-
στάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῷ,
τήν τε Πειθὼ καὶ Ῥαμεσσῆ καὶ Ὦν, ἥ ἐστιν Ἡλιού-
πολις. 12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ
πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ
ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ βίᾳ, 14 Καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν
ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλιν-
θείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ
πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.
15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις
τῶν Ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα καὶ τὸ
ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, 16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν
μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν
μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περι-
ποιεῖσθε αὐτό. 17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν
θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ
βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα.
18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ
εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ
ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; 19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι
τῷ Φαραῷ, Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι·

EXODUS, CAPUT I.

HÆC sunt nomina filiorum Israel qui in-
gressi sunt in Ægyptum cum Jacob:
singuli cum domibus suis introierunt: 2 Ruben,
Simeon, Levi, Judas, 3 Issachar, Zabulon et
Benjamin, 4 Dan, et Nephthali, Gad, et Aser.
5 Erant igitur omnes animæ eorum qui
egressi sunt de femore Jacob, septuaginta:
Joseph autem in Ægypto erat. 6 Quo mortuo,
et universis fratribus ejus, omnique cognatione
illa, 7 Filii Israel creverunt, et quasi germi-
nantes multiplicati sunt: ac roborati nimis,
impleverunt terram. 8 Surrexit interea rex
novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph:
9 Et ait ad populum suum: Ecce, populus
filiorum Israel multus, et fortior nobis est.
10 Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte
multiplicetur: et si ingruerit contra nos
bellum, addatur inimicis nostris, expugnatis-
que nobis egrediatur de terra. 11 Præposuit
itaque eis magistros operum, ut affligerent eos
oneribus: ædificaveruntque urbes taberna-
culorum Pharaoni, Phithom et Ramesses.
12 Quantoque opprimebant eos, tanto magis
multiplicabantur, et crescebant: 13 Oderant-
que filios Israel Ægyptii, et affligebant illu-
dentes eis: 14 Atque ad amaritudinem per-
ducebant vitam eorum operibus duris luti, et
lateris, omnique famulatu, quo in terræ
operibus premebantur. 15 Dixit autem rex
Ægypti obstetricibus Hebræorum, quarum
una vocabatur Sephora, altera Phua, 16 Præ-
cipiens eis: Quando obstetricabitis Hebræas,
et partus tempus advenerit: si masculus fuerit,
interficite eum: si femina, reservate. 17 Ti-
muerunt autem obstetrices Deum, et non fece-
runt juxta præceptum regis Ægypti, sed con-
servabant mares. 18 Quibus ad se accersitis,
rex ait: Quidnam est hoc quod facere voluistis,
ut pueros servaretis? 19 Quæ responderunt:
Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres:

כִּֽי־חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת
וְיָלָֽדוּ׃ 20 וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב
הָעָם וַיַּעַצְמוּ מְאֹד׃ 21 וַיְהִי כִּֽי־יָֽרְאוּ
הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּֽים׃
22 וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־
הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל־הַבַּת
תְּחַיּֽוּן׃ פ

פרשה ב׃

1 וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־
לֵוִֽי׃ 2 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ
כִּֽי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִֽים׃
3 וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת
גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ
אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאֹֽר׃
4 וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לְדֵעָה מַה־יֵּעָשֶׂה
לֽוֹ׃ 5 וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר
וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל־יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת־
הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ
וַתִּקָּחֶֽהָ׃ 6 וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַיֶּלֶד
וְהִנֵּה־נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר
מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶֽה׃ 7 וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל־
בַּת־פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה
מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת־הַיָּֽלֶד׃
8 וַתֹּֽאמֶר־לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ
הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־אֵם הַיָּֽלֶד׃ 9 וַתֹּאמֶר
לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה
וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵֽהוּ׃ 10 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַתְּבִאֵהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וַֽיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מְשִׁיתִֽהוּ׃
11 וַיְהִי ׀ בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי
מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי מֵאֶחָֽיו׃ 12 וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה
וַיַּרְא כִּי־אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ
בַּחֽוֹל׃ 13 וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵֽי־
אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָֽרָשָׁע לָמָּה
תַכֶּה רֵעֶֽךָ׃ 14 וַיֹּאמֶר מִי שָֽׂמְךָ לְאִישׁ
שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר
כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
וַיֹּאמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָֽר׃ 15 וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה
וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶֽרֶץ־
מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵֽר׃ 16 וּלְכֹהֵן מִדְיָן
שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה
אֶת־הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶֽן׃

τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς
μαίας, καὶ ἔτικτον. 20 Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς
μαίαις, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα.
21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν
ἑαυταῖς οἰκίας. 22 Συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ
λαῷ αὐτοῦ λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς
Ἑβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε, καὶ πᾶν θῆλυ
ζωογονεῖτε αὐτό.

ΚΕΦ. β'.

1 ἮΝ δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ ὃς ἔλαβε τῶν
θυγατέρων Λευί. 2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ
ἔτεκεν ἄρσεν· Ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον ἐσκέπασαν
αὐτὸ μῆνας τρεῖς. 3 Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ
ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν
καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσῃ καὶ ἐνέβαλε
τὸ παιδίον εἰς αὐτήν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ
ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν. 4 Καὶ κατεσκόπευεν ἡ
ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον
αὐτῷ. 5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι
ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύ-
οντο παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν
τῷ ἕλει ἀποστείλασα τὴν ἅβραν ἀνείλατο αὐτήν.
6 Ἀνοίξασα δὲ ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει·
καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη,
Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. 7 Καὶ
εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ, Θέλεις
καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων,
καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; 8 Ἡ δὲ εἶπεν ἡ
θυγάτηρ Φαραώ, Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ νεᾶνις
ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. 9 Εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, Διατήρησόν μοι τὸ
παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω
σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον
καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. 10 Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου
εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ
ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνει-
λόμην. 11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολ-
λαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατα-
νοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύ-
πτιον τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 12 Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ
ὧδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον
ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. 13 Ἐξελθὼν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους δια-
πληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι, Διὰ τί σὺ
τύπτεις τὸν πλησίον; 14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέ-
στησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν
με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;
ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς
γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο; 15 Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ
ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν· ἀνεχώρησε
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ
Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
φρέατος. 16 Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες,
ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰοθόρ·
παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμε-
νάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ.

ipsæ enim obstetricandi habent scientiam,
et priusquam veniamus ad eas, pariunt.
20 Bene ergo fecit Deus obstetricibus: et
crevit populus, confortatusque est nimis.
21 Et quia timuerunt obstetrices Deum,
ædificavit eis domos. 22 Præcepit ergo
Pharao omni populo suo, dicens: Quidquid
masculini sexus natum fuerit, in flumen
projicite: quidquid feminini, reservate.

CAPUT II.

1 Egressus est post hæc vir de domo
Levi: et accepit uxorem stirpis suæ. 2 Quæ
concepit, et peperit filium: et videns eum
elegantem, abscondit tribus mensibus. 3 Cum-
que jam celare non posset, sumpsit fiscellam
scirpeam, et linivit eam bitumine ac pice:
posuitque intus infantulum, et exposuit eum
in carecto ripæ fluminis, 4 Stante procul
sorore ejus, et considerante eventum rei.
5 Ecce autem descendebat filia Pharaonis, ut
lavaretur in flumine: et puellæ ejus gradie-
bantur per crepidinem alvei. Quæ cum vidisset
fiscellam in papyrione, misit unam e famulabus
suis: et allatam 6 Aperiens, cernensque in
ea parvulum vagientem, miserta ejus, ait: De
infantibus Hebræorum est hic. 7 Cui soror
pueri: Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi
mulierem Hebræam, quæ nutrire possit infan-
tulum? 8 Respondit: Vade. Perrexit puella,
et vocavit matrem suam. 9 Ad quam locuta
filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, et
nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam.
Suscepit mulier, et nutrivit puerum: adultum-
que tradidit filiæ Pharaonis. 10 Quem illa
adoptavit in locum filii, vocavitque nomen ejus
Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum. 11 In
diebus illis postquam creverat Moyses, egressus
est ad fratres suos: viditque afflictionem
eorum, et virum Ægyptium percutientem
quemdam de Hebræis fratribus suis. 12 Cum-
que circumspexisset huc atque illuc, et nullum
adesse vidisset, percussum Ægyptium abscondit
sabulo. 13 Et egressus die altero conspexit
duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui
faciebat injuriam: Quare percutis proximum
tuum? 14 Qui respondit: Quis te constituit
principem et judicem super nos? num occidere
me tu vis, sicut heri occidisti Ægyptium?
Timuit Moyses, et ait: Quomodo palam fac-
tum est verbum istud? 15 Audivitque Pharao
sermonem hunc, et quærebat occidere Moysen:
qui fugiens de conspectu ejus, moratus est in
terra Madian, et sedit juxta puteum. 16 Erant
autem sacerdoti Madian septem filiæ, quæ
venerunt ad hauriendam aquam: et impletis
canalibus adaquare cupiebant greges patris sui.

17 וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאנָם׃ 18 וַתָּבֹאנָה אֶל־
רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן בֹּא
הַיּוֹם׃ 19 וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ
מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ
אֶת־הַצֹּאן׃ 20 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה
זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל
לָחֶם׃ 21 וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ
וַיִּתֵּן אֶת־צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃ 22 וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר
הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ פ 23 וַיְהִי
בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ
וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה׃
24 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
יַעֲקֹב׃ 25 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃ ס

פרשה ג :

1 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ
חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר
הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃
2 וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָֹה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ
מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר
בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה
מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ 4 וַיַּרְא יְהוָֹה כִּי
סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
5 וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו
אַדְמַת־קֹדֶשׁ הוּא׃ 6 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי
אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט
אֶל־הָאֱלֹהִים׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה רָאֹה רָאִיתִי
אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־
מַכְאֹבָיו׃ 8 וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ ׀ מִיַּד מִצְרַיִם
וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה
וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־
מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־
הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃

17 Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς·
ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐῤῥύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν
αὐταῖς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. 18 Παρεγέ-
νοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐταῖς, Διὰ τί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι
σήμερον; 19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν
ἡμῖν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. 20 Ὁ δὲ εἶπε
ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ ποῦ ἐστιν; καὶ ἵνα τί
καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν
ὅπως φάγῃ ἄρτον. 21 Κατῳκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ
τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα. 22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα
ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ, λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ. 23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς
ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ
κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ
ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν
ἀπὸ τῶν ἔργων. 24 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν
στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης
αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ·
25 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ
ἐγνώσθη αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα
Ἰοθὸρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ,
καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθεν
εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. 2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ
βάτος καίεται πυρί, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.
3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ
μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος. 4 Ὡς δὲ εἶδε
Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ
τοῦ βάτου λέγων, Μωυσῆ Μωυσῆ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί
ἐστιν; 5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσαι τὸ
ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ
σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστί. 6 Καὶ εἶπεν, Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ
Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ
κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 7 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ
μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν
ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν
ὀδύνην αὐτῶν. 8 Καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Ἀμοῤῥαίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων. 9 Καὶ νῦν ἰδοὺ
κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρός με, κἀγὼ ἑώρακα
τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς·

17 Supervenere pastores, et ejecerunt eas:
surrexitque Moyses, et defensis puellis, ada-
quavit oves earum. 18 Quæ cum revertissent
ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur
velocius venistis solito? 19 Responderunt:
Vir Ægyptius liberavit nos de manu pastorum:
insuper et hausit aquam nobiscum, potumque
dedit ovibus. 20 At ille: Ubi est? inquit.
Quare dimisistis hominem? vocate eum ut
comedat panem. 21 Juravit ergo Moyses
quod habitaret cum eo. Accepitque Sephoram
filiam ejus uxorem: 22 Quæ peperit ei filium,
quem vocavit Gersam, dicens: Advena fui in
terra aliena. Alterum vero peperit, quem
vocavit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei
adjutor meus eripuit me de manu Pharaonis.
23 Post multum vero temporis mortuus est
rex Ægypti: et ingemiscentes filii Israel,
propter opera vociferati sunt: ascenditque
clamor eorum ad Deum ab operibus. 24 Et
audivit gemitum eorum, ac recordatus est
fœderis quod pepigit cum Abraham, Isaac, et
Jacob. 25 Et respexit Dominus filios Israel,
et cognovit eos.

CAPUT III.

1 MOYSES autem pascebat oves Jethro so-
ceri sui sacerdotis Madian: cumque minasset
gregem ad interiora deserti, venit ad montem
Dei Horeb. 2 Apparuitque ei Dominus in
flamma ignis de medio rubi: et videbat quod
rubus arderet, et non combureretur. 3 Dixit
ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem
hanc magnam, quare non comburatur rubus.
4 Cernens autem Dominus quod pergeret ad
videndum, vocavit eum de medio rubi, et ait:
Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum.
5 At ille: Ne appropies, inquit, huc: solve
calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in
quo stas, terra sancta est. 6 Et ait: Ego
sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus
Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Moyses
faciem suam: non enim audebat aspicere
contra Deum. 7 Cui ait Dominus: Vidi
afflictionem populi mei in Ægypto, et clamorem
ejus audivi propter duritiam eorum qui præsunt
operibus: 8 Et sciens dolorem ejus, descendi
ut liberem eum de manibus Ægyptiorum, et
educam de terra illa in terram bonam, et spa-
tiosam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad
loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et
Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. 9 Clamor
ergo filiorum Israel venit ad me: vidique afflic-
tionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur.

10 וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא
אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל־
פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃
12 וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם
מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר
הַזֶּה׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה
אָנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ 14 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר
כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם׃ 15 וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי
לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר׃ 16 לֵךְ וְאָסַפְתָּ
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם
וְאֶת־הֶעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרָיִם׃ 17 וָאֹמַר אַעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 18 וְשָׁמְעוּ
לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלֲכָה־נָּא
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ 19 וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה׃
20 וְשָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם
בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־
כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם׃ 21 וְנָתַתִּי אֶת־חֵן הָעָם־
הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא
תֵלְכוּ רֵיקָם׃ 22 וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ
וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת
וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם
אֶת־מִצְרָיִם׃

פרשה ד׃

1 וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ לִי
וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ
יְהוָה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מַזֶּה בְיָדֶךָ
וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ 3 וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה

10 Καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 11 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι ἐγὼ ὅτι πορεύσομαι
πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; 12 Εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ λέγων, Ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ· καὶ
τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστελῶ, ἐν
τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. 13 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς
ὑμᾶς· ἐρωτήσουσί με, Τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς
αὐτούς; 14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν
λέγων, Ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.
15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν, Οὕτως
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς
Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μού ἐστιν
ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς.
16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν ὦπταί μοι, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς
Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι
ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ· 17 Καὶ
εἶπεν, Ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν
Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετ-
ταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. 18 Καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς·
καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν. 19 Ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται
ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι ἐὰν μὴ
μετὰ χειρὸς κραταιᾶς· 20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις
μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαπο-
στελεῖ ὑμᾶς. 21 Καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ
ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ
ἀπελεύσεσθε κενοί. 22 Ἀλλὰ αἰτήσει γυνὴ παρὰ
γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ σκυλεύσατε
τοὺς Αἰγυπτίους.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΑΠΕΚΡΙΘΗ δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν μὴ
πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου,
ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὦπταί σοι ὁ Θεός, τί ἐρῶ
πρὸς αὐτούς; 2 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Τί τοῦτό
ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρί σου; ὁ δὲ εἶπε, Ῥάβδος.
3 Καὶ εἶπεν, Ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Sed veni, et mittam te ad Pharaonem. ut
educas populum meum, filios Israel, de
Ægypto. 11 Dixitque Moyses ad Deum:
Quis sum ego ut vadam ad Pharaonem, et
educam filios Israel de Ægypto? 12 Qui dixit
ei: Ego ero tecum: et hoc habebis signum,
quod miserim te: Cum eduxeris populum
meum de Ægypto, immolabis Deo super
montem istum. 13 Ait Moyses ad Deum:
Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis:
Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si
dixerint mihi, Quod est nomen ejus? quid
dicam eis? 14 Dixit Deus ad Moysen: EGO
SUM QUI SUM. Ait: Sic dices filiis Israel:
QUI EST, misit me ad vos. 15 Dixitque
iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis
Israel: Dominus Deus patrum vestrorum,
Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob,
misit me ad vos: hoc nomen mihi est in
æternum, et hoc memoriale meum in genera-
tionem et generationem. 16 Vade, et congrega
seniores Israel, et dices ad eos: Dominus Deus
patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abra-
ham, Deus Isaac, et Deus Jacob, dicens:
Visitans visitavi vos, et vidi omnia quæ acci-
derunt vobis in Ægypto. 17 Et dixi ut
educam vos de afflictione Ægypti, in terram
Chananæi, et Hethæi; et Amorrhæi, et
Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi, ad terram
fluentem lacte et melle. 18 Et audient
vocem tuam: ingredierisque tu, et seniores
Israel, ad regem Ægypti, et dices ad eum:
Dominus Deus Hebræorum vocavit nos:
ibimus viam trium dierum in solitudinem,
ut immolemus Domino Deo nostro. 19 Sed
ego scio quod non dimittet vos rex Ægypti
ut eatis, nisi per manum validam. 20 Ex-
tendam enim manum meam, et percutiam
Ægyptum in cunctis mirabilibus meis, quæ
facturus sum in medio eorum: post hæc
dimittet vos. 21 Daboque gratiam populo
huic coram Ægyptiis: et cum egrediemini,
non exibitis vacui: 22 Sed postulabit mulier
a vicina sua et ab hospita sua, vasa argentea
et aurea, ac vestes: ponetisque eas super filios
et filias vestras, et spoliabitis Ægyptum.

CAPUT IV.

1 RESPONDENS Moyses, ait: Non credent
mihi, neque audient vocem meam, sed
dicent: Non apparuit tibi Dominus.
2 Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes
in manu tua? Respondit: Virga. 3 Dixit-
que Dominus: Projice eam in terram.

שמות ד

וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה
מִפָּנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח
יָדְךָ וֶאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ
וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ׃ 5 לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־
נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הָבֵא־נָא יָדְךָ
בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה
יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃ 7 וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ
אֶל־חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ
מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃ 8 וְהָיָה אִם־
לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֹת
הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקֹל הָאֹת הָאַחֲרוֹן׃
9 וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי
הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר
תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשֶׁת׃
10 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא
אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם
גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה
וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי־יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ
חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה׃
12 וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
וְהוֹרֵיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר בִּי
אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תִּשְׁלָח׃ 14 וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ
הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם
הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאֲךָ וְשָׂמַח
בְּלִבּוֹ׃ 15 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ
וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
16 וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא
יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ לֵאלֹהִים׃
17 וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹתֹת׃ פ 18 וַיֵּלֶךְ
מֹשֶׁה וַיָּשָׁב ׀ אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה
נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה
הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ
לְשָׁלוֹם׃ 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן
לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב
אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

ΕΞΟΔΟΣ, δ΄.

Καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις·
καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ. 4 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ
τῆς κέρκου. Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς
κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
5 Ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὦπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ
καὶ Θεὸς Ἰακώβ. 6 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν,
Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ
εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ,
καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών. 7 Καὶ εἶπε
πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον
σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν
ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.
8 Ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς
φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς
φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου· 9 Καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ
εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ
ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ
ξηροῦ. 10 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι,
Κύριε, οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς
τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί
σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.
11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα
ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν,
βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός; 12 Καὶ νῦν
πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμ-
βιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι. 13 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς, Δέομαι, Κύριε, προχείρισαι δυνάμενον
ἄλλον ὃν ἀποστελεῖς. 14 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ
Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελ-
φός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει
αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάν-
τησίν σοι, καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. 15 Καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σοῦ καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε.
16 Καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς
ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.
17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς
ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ
τὰ σημεῖα. 18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψε
πρὸς Ἰοθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Πορεύ-
σομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν
Ἰοθὸρ Μωυσῇ, Βάδιζε ὑγιαίνων. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύ-
πτου. 19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιάμ,
Βάδιζε ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες
οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν. 20 Ἀναλαβὼν δὲ
Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν
αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον·
ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

EXODUS, IV.

Projecit, et versa est in colubrum, ita ut
fugeret Moyses. 4 Dixitque Dominus: Ex-
tende manum tuam, et apprehende caudam
ejus. Extendit, et tenuit, versaque est in
virgam. 5 Ut credant, inquit, quod apparuerit
tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Ab-
raham, Deus Isaac, et Deus Jacob. 6 Dixitque
Dominus rursum: Mitte manum tuam in
sinum tuum. Quam cum misisset in sinum,
protulit leprosam instar nivis. 7 Retrahe, ait,
manum tuam in sinum tuum. Retraxit, et
protulit iterum, et erat similis carni reliquæ.
8 Si non crediderint, inquit, tibi, neque
audierint sermonem signi prioris, credent
verbo signi sequentis. 9 Quod si nec duobus
quidem his signis crediderint, neque audierint
vocem tuam: sume aquam fluminis, et effunde
eam super aridam, et quidquid hauseris de
fluvio, vertetur in sanguinem. 10 Ait Moyses:
Obsecro, Domine, non sum eloquens ab heri et
nudiustertius: et ex quo locutus es ad servum
tuum, impeditioris et tardioris linguæ sum.
11 Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os
hominis? aut quis fabricatus est mutum et
surdum, videntem et cæcum? nonne ego?
12 Perge igitur, et ego ero in ore tuo:
doceboque te quid loquaris. 13 At ille,
Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus
es. 14 Iratus Dominus in Moysen, ait: Aaron
frater tuus Levites, scio quod eloquens sit: ecce
ipse egreditur in occursum tuum, vidensque te
lætabitur corde. 15 Loquere ad eum, et pone
verba mea in ore ejus: et ego ero in ore tuo,
et in ore illius, et ostendam vobis quid agere
debeatis. 16 Ipse loquetur pro te ad populum,
et erit os tuum: tu autem eris ei in his quæ
ad Deum pertinent. 17 Virgam quoque hanc
sume in manu tua, in qua facturus es signa.
18 Abiit Moyses, et reversus est ad Jethro
socerum suum, dixitque ei: Vadam, et revertar
ad fratres meos in Ægyptum, ut videam si
adhuc vivant. Cui ait Jethro: Vade in pace.
19 Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madian:
Vade, et revertere in Ægyptum; mortui sunt
enim omnes qui quærebant animam tuam.
20 Tulit ergo Moyses uxorem suam, et filios
suos, et imposuit eos super asinum, reversus-
que est in Ægyptum, portans virgam
Dei in manu sua. 21 Dixitque ei Dominus

בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה
וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃
22 וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָֹה בְּנִי
בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח
אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה
אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ 24 וַיְהִי
בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָֹה וַיְבַקֵּשׁ
הֲמִיתוֹ׃ 25 וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת
אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי
חֲתַן־דָּמִים אַתָּה לִי׃ 26 וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז
אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת׃ פ
27 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת
מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר
הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ 28 וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָֹה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת
כָּל־הָאֹתֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 29 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
30 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי
הָעָם׃ 31 וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד
יְהוָֹה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם
וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

פרשה ה׃

1 וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־
פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח
אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר׃ 2 וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה מִי יְהוָֹה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָֹה וְגַם
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב׃
4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֶן־רַבִּים
עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃
6 וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים
בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ 7 לֹא תֹאסִפוּן
לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ 8 וְאֶת־
מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
כִּי־נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר

Πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ· ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.
22 Σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ, Τάδε λέγει Κύριος, Υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ·
23 Εἶπα δέ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον.
24 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
25 Καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.
26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.
27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῇ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.
28 Καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.
29 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
30 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ.
31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαός, καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλῖψιν· κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησε.

ΚΕΦ. εʹ.

1 ΚΑΙ *μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.*
2 Καὶ εἶπε Φαραώ, Τίς ἐστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω.
3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μή ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.
4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, Ἵνα τί, Μωυσῆ καὶ Ἀαρών, διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.
5 Καὶ εἶπε Φαραώ, Ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός, μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.
6 Συνέταξε δὲ Φαραὼ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι λέγων,
7 Οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα·
8 Καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς, οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν· σχολάζουσι γάρ, διὰ τοῦτο κεκράγασι λέγοντες,

revertenti in Ægyptum: Vide ut omnia ostenta quæ posui in manu tua, facias coram Pharaone: ego indurabo cor ejus, et non dimittet populum.
22 Dicesque ad eum: Hæc dicit Dominus: Filius meus primogenitus Israel.
23 Dixi tibi: Dimitte filium meum ut serviat mihi; et noluisti dimittere eum: ecce ego interficiam filium tuum primogenitum.
24 Cumque esset in itinere, in diversorio occurrit ei Dominus, et volebat occidere eum.
25 Tulit illico Sephora acutissimam petram, et circumcidit præputium filii sui, tetigitque pedes ejus, et ait: Sponsus sanguinum tu mihi es.
26 Et dimisit eum postquam dixerat: Sponsus sanguinum, ob circumcisionem.
27 Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysi in desertum. Qui perrexit obviam ei in montem Dei, et osculatus est eum.
28 Narravitque Moyses Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum, et signa quæ mandaverat.
29 Veneruntque simul, et congregaverunt cunctos seniores filiorum Israel.
30 Locutusque est Aaron omnia verba quæ dixerat Dominus ad Moysen: et fecit signa coram populo,
31 Et credidit populus. Audieruntque quod visitasset Dominus filios Israel, et quod respexisset afflictionem illorum: et proni adoraverunt.

CAPUT V.

1 POST hæc ingressi sunt Moyses et Aaron, et dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi in deserto.
2 At ille respondit: Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus, et dimittam Israel? nescio Dominum, et Israel non dimittam.
3 Dixeruntque: Deus Hebræorum vocavit nos, ut eamus viam trium dierum in solitudinem, et sacrificemus Domino Deo nostro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius.
4 Ait ad eos rex Ægypti: Quare, Moyses et Aaron, sollicitatis populum ab operibus suis? ite ad onera vestra.
5 Dixitque Pharao: Multus est populus terræ: videtis quod turba succreverit: quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus?
6 Præcepit ergo in die illo præfectis operum et exactoribus populi, dicens:
7 Nequaquam ultra dabitis paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius: sed ipsi vadant, et colligant stipulas.
8 Et mensuram laterum, quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuetis quidquam: vacant enim, et idcirco vociferantur, dicentes:

נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ 9 תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה
עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי־
שָׁקֶר׃ 10 וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ 11 אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע
מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ 12 וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ 13 וְהַנֹּגְשִׂים
אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ 14 וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה
לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן
כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃
15 וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־
פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ׃
16 תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים
לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְחָטָאת
עַמֶּךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃
18 וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם
וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ 19 וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ
מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 20 וַיִּפְגְּעוּ
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם
בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם
אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו
לָתֶת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהָרְגֵנוּ׃ 22 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָה הֲרֵעֹתָה לָעָם
הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃ 23 וּמֵאָז בָּאתִי
אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה
וְהַצֵּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃

פרשה ו׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה
יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃

ס ס ס יד

2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי יְהוָה׃ 3 וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק
וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ 4 וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־
בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃

Ἐγερθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 9 Βαρυ-
νέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνά-
τωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.
10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ
γραμματεῖς, καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες,
Τάδε λέγει Φαραώ, Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα·
11 Αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα
ὅθεν ἐὰν εὕρητε, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντά-
ξεως ὑμῶν οὐθέν. 12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ
γῇ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα· 13 Οἱ
δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες, Συντε-
λεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ
καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν. 14 Καὶ ἐμαστιγώ-
θησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ
Φαραώ, λέγοντες, Διὰ τί οὐ συνετελέσατε τὰς συντά-
ξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην
ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον; 15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ
γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς
Φαραὼ λέγοντες, Ἵνα τί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς
οἰκέταις; 16 Ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου,
καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ οἱ
παῖδές σου μεμαστίγωνται· ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν
σου. 17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολάζετε, σχολασταί
ἐστε· διὰ τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν. 18 Νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε· τὸ
γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς
πλινθείας ἀποδώσετε. 19 Ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες, Οὐκ
ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ.
20 Συνήντησαν δὲ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ
Φαραώ, 21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἴδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ
κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν ἡμῶν ἐναντίον
Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι
ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς.
22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε,
Δέομαι, Κύριε, τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ
ἵνα τί ἀπέσταλκάς με; 23 Καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι
πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε
τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν λαόν σου.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἤδη ὄψει ἃ
ποιήσω τῷ Φαραῷ· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαπο-
στελεῖ αὐτος, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς
ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. 2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς
Μωυσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐγὼ Κύριος, 3 Καὶ
ὤφθην πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν
αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς·
4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε
δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν ἣν
παρῳκήκασιν, ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.

Eamus, et sacrificemus Deo nostro. 9 Oppri-
mantur operibus, et expleant ea: ut non
acquiescant verbis mendacibus. 10 Igitur
egressi præfecti operum et exactores, ad po-
pulum dixerunt: Sic dicit Pharao: Non do
vobis paleas: 11 Ite, et colligite sicubi
invenire poteritis, nec minuetur quidquam de
opere vestro. 12 Dispersusque est populus
per omnem terram Ægypti ad colligendas
paleas. 13 Præfecti quoque operum instabant,
dicentes: Complete opus vestrum quotidie, ut
prius facere solebatis quando dabantur vobis
paleæ. 14 Flagellatique sunt qui præerant
operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pha-
raonis, dicentibus: Quare non impletis
mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec
hodie? 15 Veneruntque præpositi filiorum
Israel, et vociferati sunt ad Pharaonem,
dicentes: Cur ita agis contra servos tuos?
16 Paleæ non dantur nobis, et lateres similiter
imperantur: en famuli tui flagellis cædimur,
et injuste agitur contra populum tuum.
17 Qui ait: Vacatis otio, et idcirco dicitis:
Eamus, et sacrificemus Domino. 18 Ite ergo,
et operamini: paleæ non dabuntur vobis, et
reddetis consuetum numerum laterum. 19 Vi-
debantque se præpositi filiorum Israel in malo,
eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam
de lateribus per singulos dies. 20 Occurrerunt-
que Moysi et Aaron, qui stabant ex adverso,
egredientibus a Pharaone: 21 Et dixerunt
ad eos: Videat Dominus et judicet, quoniam
fœtere fecistis odorem nostrum coram Pha-
raone et servis ejus, et præbuistis ei gladium,
ut occideret nos. 22 Reversusque est Moyses
ad Dominum et ait: Domine, cur afflixisti po-
pulum istum? quare misisti me? 23 Ex eo
enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut
loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum,
et non liberasti eos.

CAPUT VI.

1 Dixitque Dominus ad Moysen: Nunc
videbis quæ facturus sim Pharaoni: per
manum enim fortem dimittet eos, et in manu
robusta ejiciet illos de terra sua. 2 Locutus-
que est Dominus ad Moysen, dicens: Ego
Dominus 3 Qui apparui Abraham, Isaac, et
Jacob, in Deo omnipotente: et nomen meum
ADONAI non indicavi eis. 4 Pepigique fœdus
cum eis, ut darem eis terram Chanaan, terram
peregrinationis eorum, in qua fuerunt advenæ.

5 וְגַם ׀ אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־
בְּרִיתִי׃ 6 לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת
מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי
אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
7 וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃
8 וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי
יְהוָה׃ 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ פ 10 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 11 בֹּא דַבֵּר אֶל־
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ
יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ פ
13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ס 14 אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־
אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ
וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃
15 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
שִׁמְעוֹן׃ 16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתֹלְדֹתָם
גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 17 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי
וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 18 וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם
וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת
שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 19 וּבְנֵי
מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְתֹלְדֹתָם׃ 20 וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכֶבֶד
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ 21 וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וָנֶפֶג
וְזִכְרִי׃ 22 וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן
וְסִתְרִי׃ 23 וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע
בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־
אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ 24 וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר
וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי׃

*5 Καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς,
καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. 6 Βάδιζε εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ Κύριος, καὶ ἐξάξω
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσο-
μαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλῃ· 7 Καὶ λήψομαι
ἐμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοί, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ
γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων· 8 Καὶ
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά
μου δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ, ἐγὼ Κύριος. 9 Ἐλά-
λησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ
τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν. 10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 11 Εἴσελθε λάλησον Φαραὼ βασιλεῖ
Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ. 12 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἔναντι
Κυρίου, λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν
μου, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ; ἐγὼ δὲ
ἄλογός εἰμι. 13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ἀαρών, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. 14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν
αὐτῶν. Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ
καὶ Φαλλούς, Ἀσρὼν καὶ Χαρμί· αὕτη ἡ συγγένεια
Ῥουβήν. 15 Καὶ υἱοὶ Συμεών· Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶμ
καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Σαὰρ καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς
Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεών.
16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν· Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί· καὶ τὰ
ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ ἑκατὸν τριακονταεπτά. 17 Καὶ
οὗτοι υἱοὶ Γεδσών. Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ, οἶκοι πατριᾶς
αὐτῶν. 18 Καὶ υἱοὶ Καάθ· Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ,
Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καὰθ
ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη. 19 Καὶ υἱοὶ Μεραρί·
Μοολὶ καὶ Ὁμουσί. Οὗτοι οἱ οἶκοι πατριῶν Λευὶ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν. 20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβρὰμ
τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν
τε Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωυσῆν καὶ Μαριὰμ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβρὰμ ἑκατὸν
τριακονταδύο ἔτη. 21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσάαρ· Κορὲ καὶ
Ναφὲκ καὶ Ζεχρεί. 22 Καὶ υἱοὶ Ὀζιήλ· Μισαὴλ καὶ
Ἐλισαφὰν καὶ Σεγρεί. 23 Ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν
τὴν Ἐλισαβὲθ θυγατέρα Ἀμιναδὰβ ἀδελφὴν
Ναασσὼν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν
τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ τὸν Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ. 24 Υἱοὶ δὲ Κορέ. Ἀσεὶρ καὶ Ἐλ-
κανὰ καὶ Ἀβιάσαρ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.*

5 Ego audivi gemitum filiorum Israel,
quo Ægyptii oppresserunt eos: et recor-
datus sum pacti mei. 6 Ideo dic filiis
Israel: Ego Dominus qui educam vos de
ergastulo Ægyptiorum, et eruam de servitute:
ac redimam in brachio excelso, et judiciis
magnis. 7 Et assumam vos mihi in populum,
et ero vester Deus: et scietis quod ego sum
Dominus Deus vester qui eduxerim vos de er-
gastulo Ægyptiorum: 8 Et induxerim in
terram, super quam levavi manum meam, ut
darem eam Abraham, Isaac, et Jacob: daboque
illam vobis possidendam, ego Dominus. 9 Nar-
ravit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non
acquieverunt ei, propter angustiam spiritus, et
opus durissimum. 10 Locutusque est Dominus
ad Moysen, dicens: 11 Ingredere, et loquere
ad Pharaonem regem Ægypti, ut dimittat
filios Israel de terra sua. 12 Respondit Moyses
coram Domino: Ecce filii Israel non audiunt
me: et quomodo audiet Pharao, præsertim
cum incircumcisus sim labiis? 13 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, et dedit
mandatum ad filios Israel, et ad Pharaonem
regem Ægypti, ut educerent filios Israel de
terra Ægypti. 14 Isti sunt principes domorum
per familias suas. Filii Ruben primogeniti
Israelis: Henoch et Phallu, Hesron et
Charmi: 15 Hæ cognationes Ruben. Filii
Simeon: Jamuel et Jamin, et Ahod, et
Jachin, et Soar, et Saul filius Chananitidis:
hæ progenies Simeon. 16 Et hæc nomina
filiorum Levi per cognationes suas: Gerson
et Caath et Merari. Anni autem vitæ Levi
fuerunt centum triginta septem. 17 Filii
Gerson: Lobni et Semei, per cognationes
suas. 18 Filii Caath: Amram, et Isaar, et
Hebron, et Oziel, anni quoque vitæ Caath,
centum triginta tres. 19 Filii Merari: Moholi
et Musi: hæ cognationes Levi per familias
suas. 20 Accepit autem Amram uxorem
Jochabed patruelem suam: quæ peperit ei
Aaron et Moysen. Fueruntque anni vitæ
Amram, centum triginta septem. 21 Filii
quoque Isaar: Core, et Nepheg, et Zechri.
22 Filii quoque Oziel: Misaël, et Elisa-
phan, et Sethri. 23 Accepit autem
Aaron uxorem Elisabeth, filiam Aminadab,
sororem Nahason, quæ peperit ei Nadab,
et Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 24 Filii
quoque Core: Aser, et Elcana, et Abia-
saph: hæ sunt cognationes Coritarum.

שמות ו ז

25 וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת
פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס
אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
26 הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ 27 הֵם הַמְדַבְּרִים
אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
28 וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ס 29 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר
אֵלֶיךָ׃ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן
אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי
פַּרְעֹה׃ פ

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נְתַתִּיךָ
אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה
נְבִיאֶךָ׃ 2 אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר
אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ 3 וַאֲנִי אַקְשֶׁה
אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֹתֹתַי וְאֶת־
מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 4 וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם
פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי
אֶת־צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ 5 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרָיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ 6 וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן
עָשׂוּ׃ 7 וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן
בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה׃
פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 9 כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה
לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח
אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה יְהִי לְתַנִּין׃
10 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ
לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין׃
11 וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְּׁפִים
וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם
כֵּן׃ 12 וַיַּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם
וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטֹּתָם׃ 13 וַיֶּחֱזַק
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ ס 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

ΕΞΟΔΟΣ, ϛ', ζ'.

25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν
θυγατέρων Φουτιὴλ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Φινεές· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν. 26 Οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἷς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν. 27 Οὗτοί εἰσιν
οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ
ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, αὐτὸς
Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, 28 Ἧ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος
Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ. 30 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός
εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ;

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Ἰδοὺ
δέδωκά σε θεὸν Φαραῷ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου
ἔσται σου προφήτης· 2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα
ὅσα σοι ἐντέλλομαι, ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου
λαλήσει πρὸς Φαραὼ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. 3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
καρδίαν Φαραώ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· 4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται
ὑμῶν Φαραώ. Καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ'
Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει
μεγάλῃ· 5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον,
καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
6 Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετεί-
λατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως ἐποίησαν. 7 Μωυσῆς δὲ
ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἐτῶν ὀγδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραώ.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων,
9 Καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων, Δότε
ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ
σου, Λάβε τὴν ῥάβδον καὶ ῥῖψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
ἔσται δράκων. 10 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος·
καὶ ἔῤῥιψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραὼ καὶ
ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δρά-
κων. 11 Συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύ-
πτου καὶ τοὺς φαρμακούς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοι-
δοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν ὡσαύτως,
12 Καὶ ἔῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ
ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν
τὰς ἐκείνων ῥάβδους. 13 Καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία
Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλα-
το αὐτοῖς Κύριος. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

EXODUS, VI. VII.

25 At vero Eleazar filius Aaron accepit
uxorem de filiabus Phutiel: quæ peperit
ei Phinees; hi sunt principes familiarum
Leviticarum per cognationes suas. 26 Iste
est Aaron et Moyses, quibus præcepit Do-
minus ut educerent filios Israel de terra
Ægypti per turmas suas. 27 Hi sunt, qui
loquuntur ad Pharaonem regem Ægypti, ut
educant filios Israel de Ægypto: iste est
Moyses et Aaron, 28 In die qua locutus est
Dominus ad Moysen, in terra Ægypti. 29 Et
locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego
Dominus: loquere ad Pharaonem regem
Ægypti, omnia quæ ego loquor tibi. 30 Et
ait Moyses coram Domino: En incircumcisus
labiis sum, quomodo audiet me Pharao?

CAPUT VII.

1 Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce
constitui te Deum Pharaonis: et Aaron frater
tuus erit propheta tuus. 2 Tu loqueris ei
omnia quæ mando tibi: et ille loquetur ad
Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra
sua. 3 Sed ego indurabo cor ejus, et multipli-
cabo signa et ostenta mea in terra Ægypti,
4 Et non audiet vos: immittamque manum
meam super Ægyptum, et educam exercitum
et populum meum filios Israel de terra Ægypti
per judicia maxima. 5 Et scient Ægyptii
quia ego sum Dominus qui extenderim manum
meam super Ægyptum, et eduxerim filios
Israel de medio eorum. 6 Fecit itaque Moyses
et Aaron sicut præceperat Dominus: ita
egerunt. 7 Erat autem Moyses octoginta an-
norum, et Aaron octoginta trium, quando
locuti sunt ad Pharaonem. 8 Dixitque Do-
minus ad Moysen et Aaron: 9 Cum dixerit
vobis Pharao, Ostendite signa: dices ad
Aaron: Tolle virgam tuam, et projice eam
coram Pharaone, ac vertetur in colubrum.
10 Ingressi itaque Moyses et Aaron ad Pha-
raonem, fecerunt sicut præceperat Dominus:
tulitque Aaron virgam coram Pharaone et
servis ejus, quæ versa est in colubrum. 11 Vo-
cavit autem Pharao sapientes et maleficos: et
fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægyp-
tiacas et arcana quædam similiter. 12 Pro-
jeceruntque singuli virgas suas, quæ versæ
sunt in dracones: sed devoravit virga Aaron
virgas eorum. 13 Induratumque est cor Pha-
raonis, et non audivit eos, sicut præceperat Do-
minus. 14 Dixit autem Dominus ad Moysen:

כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ 15 לֵךְ
אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ
לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־
נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ 16 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־
שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃ 17 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת
תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה ׀
בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
וְנֶהֶפְכוּ לְדָם׃ 18 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת
וּבָאַשׁ הַיְאֹר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם
מִן־הַיְאֹר׃ ס 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ
עַל־מֵימֵי מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם ׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם
וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה מֵימֵיהֶם
וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃ 20 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה
וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה
וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּיְאֹר לְדָם׃ 21 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה
וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
22 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם
וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ 23 וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃ 24 וַיַּחְפְּרוּ כָל־
מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי
לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ 25 וַיִּמָּלֵא
שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃
פ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 27 וְאִם־מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ
בַּצְפַרְדְּעִים׃ 28 וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים
וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־
מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ
וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ 29 וּבְכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־
עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצְפַרְדְּעִים׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן
נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־
הַיְאֹרִים וְעַל־הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְפַרְדְּעִים
עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 2 וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ

*Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν. 15 Βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρωΐ· ἰδοὺ αὐτὸς
ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στρα-
φεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, 16 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ
με πρὸς σὲ λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα
μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας
ἕως τούτου. 17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσῃ
ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ
χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μετα-
βαλεῖ εἰς αἷμα· 18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ
τελευτήσουσι, καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνή-
σονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ
ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρί σου,
καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς
ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς
λίθοις. 20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ
ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ
ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ
εἰς αἷμα. 21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ
ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύ-
ναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ
ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 22 Ἐποίησαν δὲ
ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμα-
κίαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ
οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.
23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραὼ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ
τούτῳ. 24 Ὤρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ
τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο
πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ· 25 Καὶ ἀνεπληρώ-
θησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν
ποταμόν.*

ΚΕΦ. η΄.

1 ΕΙΠΕ *δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς
Φαραὼ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν·
2 Εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω
πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις. 3 Καὶ ἐξερεύ-
ξεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσε-
λεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν
κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς
οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν
τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου· 4 Καὶ
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. 5 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου,
Ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποτα-
μοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ ἀνάγαγε
τοὺς βατράχους. 6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα*

Ingravatum est cor Pharaonis; non vult
dimittere populum. 15 Vade ad eum mane,
ecce egredietur ad aquas: et stabis in oc-
cursum ejus super ripam fluminis: et virgam,
quæ conversa est in draconem, tolles in manu
tua. 16 Dicesque ad eum: Dominus Deus
Hebræorum misit me ad te, dicens: Dimitte
populum meum ut sacrificet mihi in deserto, et
usque ad præsens audire noluisti. 17 Hæc
igitur dicit Dominus: In hoc scies quod sim
Dominus: ecce percutiam virga, quæ in manu
mea est, aquam fluminis, et vertetur in san-
guinem. 18 Pisces quoque, qui sunt in fluvio,
morientur, et computrescent aquæ, et affli-
gentur Ægyptii bibentes aquam fluminis.
19 Dixit quoque Dominus ad Moysen: Dic ad
Aaron: Tolle virgam tuam, et extende manum
tuam super aquas Ægypti, et super fluvios
eorum, et rivos ac paludes, et omnes lacus
aquarum, ut vertantur in sanguinem, et sit
cruor in omni terra Ægypti, tam in ligneis
vasis quam in saxeis. 20 Feceruntque Moyses
et Aaron sicut præceperat Dominus: et elevans
virgam, percussit aquam fluminis coram Pha-
raone et servis ejus: quæ versa est in san-
guinem. 21 Et pisces, qui erant in flumine,
mortui sunt: computruitque fluvius, et non
poterant Ægyptii bibere aquam fluminis, et
fuit sanguis in tota terra Ægypti. 22 Fece-
runtque similiter malefici Ægyptiorum incan-
tationibus suis; et induratum est cor Pharaonis
nec audivit eos, sicut præceperat Dominus.
23 Avertitque se, et ingressus est domum suam,
nec apposuit cor etiam hac vice. 24 Foderunt
autem omnes Ægyptii per circuitum fluminis
aquam, ut biberent: non enim poterant bibere
de aqua fluminis. 25 Impletique sunt septem
dies, postquam percussit Dominus fluvium.

CAPUT VIII.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, et dices ad eum: Hæc
dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut
sacrificet mihi: 2 Sin autem nolueris dimit-
tere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos
ranis. 3 Et ebulliet fluvius ranas: quæ ascen-
dent, et ingredientur domum tuam, et cubi-
culum lectuli tui, et super stratum tuum, et in
domos servorum tuorum, et in populum tuum,
et in furnos tuos, et in reliquias ciborum
tuorum: 4 Et ad te, et ad populum tuum, et
ad omnes servos tuos, intrabunt ranæ. 5 Dixit-
que Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron:
Extende manum tuam super fluvios ac super
rivos et paludes, et educ ranas super terram
Ægypti. 6 Et extendit Aaron manum

עַל מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס
אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 3 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים
בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 4 וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים
מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ
לַיהוָה׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר
עָלַי לְמָתַי ׀ אַעְתִּיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וּלְעַמְּךָ
לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ רַק
בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ 6 וַיֹּאמֶר לְמָחָר וַיֹּאמֶר
כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
7 וְסָרוּ הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ
וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ 8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
עַל־דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר־שָׂם לְפַרְעֹה׃
9 וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים
מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת׃
10 וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ
הָאָרֶץ׃ 11 וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה
וְהַכְבֵּד אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־מַטְּךָ
וְהַךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 13 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן
אֶת־יָדוֹ בְמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי
הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֲפַר הָאָרֶץ
הָיָה כִנִּים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 14 וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכִּנִּים
וְלֹא יָכֹלוּ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
15 וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּם אֶל־פַּרְעֹה אֶצְבַּע
אֱלֹהִים הִוא וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס
16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר
וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה יוֹצֵא הַמָּיְמָה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי׃ 17 כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי
הִנְנִי מַשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבָתֶּיךָ
אֶת־הֶעָרֹב וּמָלְאוּ בָּתֵּי מִצְרַיִם אֶת־הֶעָרֹב
וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ׃ 18 וְהִפְלֵיתִי
בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד
עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֱיוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 19 וְשַׂמְתִּי
פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמָחָר יִהְיֶה
הָאֹת הַזֶּה׃ 20 וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא
עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו

*ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατρά-
χους· καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν
γῆν Αἰγύπτου. 7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ
ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ
ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 8 Καὶ
ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν,
Εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς
βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξαποστελῶ αὐτοὺς καὶ θύσωσι τῷ Κυρίῳ. 9 Εἶπε
δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραώ, Τάξαι πρὸς μὲ πότε εὔξομαι
περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ
σου, ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πλὴν ἐν τῷ πο-
ταμῷ ὑπολειφθήσονται. 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὔριον.
Εἶπεν οὖν, Ὡς εἴρηκας· ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος
πλὴν Κυρίου· 11 Καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι
ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ
ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου· πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπο-
λειφθήσονται. 12 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον
περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο
Φαραώ. 13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε
Μωυσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν
καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν· 14 Καὶ
συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ὤζεσεν
ἡ γῆ. 15 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις,
ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν,
καθάπερ ἐλάλησε Κύριος. 16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρών, Ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν
ῥάβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ
ἔσονται σκνῖφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τε-
τράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 17 Ἐξέτεινεν οὖν
Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα
τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
ἔν τε τοῖς τετράποσι καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς
ἐγένοντο οἱ σκνῖφες. 18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ
οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν
σκνῖφα, καὶ οὐκ ἠδύναντο· καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἔν
τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. 19 Εἶπαν
οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ Φαραώ, Δάκτυλος Θεοῦ ἐστι
τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος. 20 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωὶ καὶ
στῆθι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται
ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· 21 Ἐὰν δὲ μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς
θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς
οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν, καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι
τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς
εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς. 22 Καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ'
αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια· ἵνα εἰδῇς
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς. 23 Καὶ
δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῇ αὔριον ἔσται τοῦτο
ἐπὶ τῆς γῆς. 24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως, καὶ
παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους
Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ*

super aquas Ægypti, et ascenderunt ranæ,
operueruntque terram Ægypti. 7 Fecerunt
autem et malefici per incantationes suas
similiter, eduxeruntque ranas super terram
Ægypti. 8 Vocavit autem Pharao Moysen et
Aaron, et dixit eis: Orate Dominum ut auferat
ranas a me et a populo meo: et dimittam po-
pulum, ut sacrificet Domino. 9 Dixitque
Moyses ad Pharaonem: Constitue mihi quando
deprecer pro te, et pro servis tuis, et pro
populo tuo, ut abigantur ranæ a te, et a domo
tua, et a servis tuis, et a populo tuo: et tantum
in flumine remaneant. 10 Qui respondit:
Cras. At ille: Juxta, inquit, verbum tuum
faciam, ut scias quoniam non est sicut Dominus
Deus noster. 11 Et recedent ranæ a te, et a
domo tua, et a servis tuis, et a populo tuo: et
tantum in flumine remanebunt. 12 Egressique
sunt Moyses et Aaron a Pharaone: et clamavit
Moyses ad Dominum pro sponsione ranarum
quam condixerat Pharaoni. 13 Fecitque
Dominus juxta verbum Moysis: et mortuæ
sunt ranæ de domibus, et de villis, et de agris.
14 Congregaveruntque eas in immensos ag-
geres, et computruit terra. 15 Videns autem
Pharao quod data esset requies, ingravavit cor
suum, et non audivit eos, sicut præceperat
Dominus. 16 Dixitque Dominus ad Moysen:
Loquere ad Aaron: extende virgam tuam, et
percute pulverem terræ: et sint sciniphes in
universa terra Ægypti. 17 Feceruntque ita.
Et extendit Aaron manum, virgam tenens:
percussitque pulverem terræ, et facti sunt
sciniphes in hominibus, et in jumentis: omnis
pulvis terræ versus est in sciniphes per totam
terram Ægypti. 18 Feceruntque similiter
malefici incantationibus suis, ut educerent
sciniphes, et non potuerunt: erantque sci-
niphes tam in hominibus quam in jumentis.
19 Et dixerunt malefici ad Pharaonem:
Digitus Dei est hic; induratumque est cor
Pharaonis, et non audivit eos sicut præceperat
Dominus. 20 Dixit quoque Dominus ad
Moysen: Consurge diluculo, et sta coram
Pharaone: egredietur enim ad aquas, et dices
ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte po-
pulum meum, ut sacrificet mihi. 21 Quod si
non dimiseris eum, ecce ego immittam in te, et
in servos tuos, et in populum tuum, et in
domos tuas, omne genus muscarum: et imple-
buntur domus Ægyptiorum muscis diversi
generis, et universa terra in qua fuerint.
22 Faciamque mirabilem in die illa terram
Gessen, in qua populus meus est, ut non sint
ibi muscæ: et scias quoniam ego Dominus
in medio terræ. 23 Ponamque divisionem
inter populum meum et populum tuum:
cras erit signum istud. 24 Fecitque
Dominus ita. Et venit musca gravissima
in domos Pharaonis et servorum ejus,

וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי
הֶעָרֹב׃ 21 וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ׃
22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי
תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן
נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
יִסְקְלֻנוּ׃ 23 דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר
וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר
אֵלֵינוּ׃ 24 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הַרְחֵק לֹא־תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעְתִּירוּ
בַּעֲדִי׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא
מֵעִמָּךְ וְהַעְתַּרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הֶעָרֹב
מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר רַק אַל־יֹסֵף
פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם
לִזְבֹּחַ לַיהוָה׃ 26 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה
וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר
מֹשֶׁה וַיָּסַר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו
וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃ 28 וַיַּכְבֵּד
פַּרְעֹה אֶת־לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ

פרשה ט׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 2 כִּי אִם־מָאֵן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדְךָ מַחֲזִיק בָּם׃ 3 הִנֵּה
יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן
דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד׃ 4 וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין
מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא
יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר׃ 5 וַיָּשֶׂם
יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה
הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ׃ 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳרָת וַיָּמָת כֹּל מִקְנֵה
מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵת אֶחָד׃
7 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מֵת מִמִּקְנֵה
יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא
חָפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וּזְרָקוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה
לְעֵינֵי פַרְעֹה׃ 9 וְהָיָה לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
לִשְׁחִין פֹּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה

καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεύθη
ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης. 25 Ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Ἐλθόντες θύσατε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. 26 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς, Οὐ δυνατὸν γενέσθαι οὕτως, τὰ γὰρ
βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν
Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθησόμεθα.
27 Ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.
28 Καὶ εἶπε Φαραώ, Ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, καὶ θύ-
σατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν
ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς
Κύριον. 29 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Ὁ δὲ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
ἀπὸ σοῦ καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπελεύσεται
ἡ κυνόμυια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ
τοῦ λαοῦ σου αὔριον· μὴ προσθῇς ἔτι Φαραὼ ἐξαπα-
τῆσαι τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι Κυρίῳ.
30 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς
τὸν Θεόν· 31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε
Μωυσῆς, καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ
κατελείφθη οὐδεμία. 32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

ΚΕΦ. θ.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς
Φαραὼ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσωσιν· 2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι
τὸν λαόν μου ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ, 3 Ἰδοὺ
χεὶρ Κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις, ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ
ταῖς καμήλοις καὶ βουσὶ καὶ προβάτοις θάνατος
μέγας σφόδρα. 4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὐ τελευτήσει
ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν. 5 Καὶ
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον λέγων, Ἐν τῇ αὔριον ποιήσει
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς· 6 Καὶ ἐποίησε
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐτελεύτησε
πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν. 7 Ἰδὼν δὲ
Φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραώ,
καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. 8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Λάβετε ὑμεῖς πλήρεις
τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω Μωυσῆς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, 9 Καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕλκη, φλυκτίδες
ἀναζέουσαι, ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τε-
τράποσιν ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου· 10 Καὶ ἔλαβε
τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραώ,

et in omnem terram Ægypti: corruptaque est
terra ab hujuscemodi muscis. 25 Vocavitque
Pharao Moysen et Aaron, et ait eis: Ite, et
sacrificate Deo vestro in terra hac. 26 Et ait
Moyses: Non potest ita fieri: abominationes
enim Ægyptiorum immolabimus Domino Deo
nostro; quod si mactaverimus ea quæ colunt
Ægyptii coram eis, lapidibus nos obruent.
27 Viam trium dierum pergemus in soli-
tudinem: et sacrificabimus Domino Deo nostro,
sicut præcepit nobis. 28 Dixitque Pharao:
Ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo
vestro in deserto: verumtamen longius ne
abeatis, rogate pro me. 29 Et ait Moyses:
Egressus a te, orabo Dominum: et recedet
musca a Pharaone, et a servis suis, et a populo
ejus cras: verumtamen noli ultra fallere, ut
non dimittas populum sacrificare Domino.
30 Egressusque Moyses a Pharaone, oravit
Dominum. 31 Qui fecit juxta verbum illius:
et abstulit muscas a Pharaone, et a servis
suis, et a populo ejus: non superfuit ne una
quidem. 32 Et ingravatum est cor Pharaonis
ita, ut nec hac quidem vice dimitteret populum.

CAPUT IX.

1 Dixit autem Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, et loquere ad eum:
Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Di-
mitte populum meum, ut sacrificet mihi.
2 Quod si adhuc renuis, et retines eos:
3 Ecce manus mea erit super agros tuos: et
super equos, et asinos, et camelos, et boves, et
oves, pestis valde gravis. 4 Et faciet Do-
minus mirabile, inter possessiones Israel, et
possessiones Ægyptiorum, ut nihil omnino
pereat ex his quæ pertinent ad filios Israel.
5 Constituitque Dominus tempus, dicens: Cras
faciet Dominus verbum istud in terra. 6 Fecit
ergo Dominus verbum hoc altera die: mortua-
que sunt omnia animantia Ægyptiorum: de
animalibus vero filiorum Israel nihil omnino
periit. 7 Et misit Pharao ad videndum: nec erat
quidquam mortuum de his quæ possidebat
Israel. Ingravatumque est cor Pharaonis, et
non dimisit populum. 8 Et dixit Dominus ad
Moysen et Aaron: Tollite plenas manus cineris
de camino, et spargat illum Moyses in cælum
coram Pharaone. 9 Sitque pulvis super
omnem terram Ægypti: erunt enim in homi-
nibus, et jumentis ulcera, et vesicæ turgentes,
in universa terra Ægypti. 10 Tuleruntque ci-
nerem de camino, et steterunt coram Pharaone,

וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמָיְמָה וַיְהִי שְׁחִין
אֲבַעְבֻּעֹת פֹּרֵחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ 11 וְלֹא־
יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי
הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־
מִצְרָיִם׃ 12 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה׃ ס 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי
פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 14 כִּי ׀
בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי
אֶל־לִבְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע
כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 15 כִּי עַתָּה
שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ
בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ׃ 16 וְאוּלָם
בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ
אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃
18 הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר בָּרָד כָּבֵד
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־
הַיּוֹם הִוָּסְדָה וְעַד־עָתָּה׃ 19 וְעַתָּה שְׁלַח
הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה
כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד
וָמֵתוּ׃ 20 הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי
פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־
הַבָּתִּים׃ 21 וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר
יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ פ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי
בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 23 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־
הַשָּׁמַיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד וַתִּהֲלַךְ־אֵשׁ
אָרְצָה וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד
כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃ 25 וַיַּךְ הַבָּרָד
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר׃
26 רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה בָּרָד׃ 27 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חָטָאתִי
הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים׃

καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ἐγένετο ἕλκη, φλυκτίδες ἀναζέουσαι, ἔν τε τοῖς
ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι. 11 Καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ
τὰ ἕλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ
ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 12 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν
καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθὰ
συνέταξε Κύριος. 13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ὄρθρισον τὸ πρωῒ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραώ, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύ-
σωσί μοι. 14 Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαπο-
στέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν
σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἵνα
εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
15 Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε,
καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ
τῆς γῆς· 16 Καὶ ἕνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα
ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγ-
γελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 17 Ἔτι οὖν σὺ
ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς;
18 Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν
πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν
Αἰγύπτῳ ἀφ᾿ ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 19 Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ
κτήνη σου καὶ ὅσα σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες
γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἐὰν εὑρεθῇ ἐν
τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ᾿
αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει. 20 Ὁ φοβούμενος τὸ
ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραὼ συνήγαγε τὰ
κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους· 21 Ὃς δὲ μὴ προσέσχε
τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν
τοῖς πεδίοις. 22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται
χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπί τε τοὺς
ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην
τὴν ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν
χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς
καὶ χάλαζαν, καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰ-
γύπτου. 24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον
ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις
τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ᾿ ἧς ἡμέρας
γεγένηται ἐπ᾿ αὐτῆς ἔθνος. 25 Ἐπάταξε δὲ ἡ
χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους, καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ
ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς
πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα. 26 Πλὴν ἐν γῇ
Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οὐκ ἐγένετο ἡ
χάλαζα. 27 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡμάρτηκα τὸ νῦν·
ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.

et sparsit illum Moyses in cælum: factaque
sunt ulcera vesicarum turgentium in hominibus,
et jumentis: 11 Nec poterant malefici stare
coram Moyse, propter ulcera quæ in illis erant
et in omni terra Ægypti: 12 Induravitque
Dominus cor Pharaonis, et non audivit eos,
sicut locutus est Dominus ad Moysen. 13 Di-
xitque Dominus ad Moysen: Mane consurge,
et sta coram Pharaone, et dices ad eum: Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte po-
pulum meum, ut sacrificet mihi. 14 Quia in
hac vice mittam omnes plagas meas super cor
tuum, et super servos tuos, et super populum
tuum: ut scias quod non sit similis mei in
omni terra. 15 Nunc enim extendens manum
percutiam te et populum tuum peste, peribis-
que de terra. 16 Idcirco autem posui te, ut
ostendam in te fortitudinem meam, et narretur
nomen meum in omni terra. 17 Adhuc retines
populum meum: et non vis dimittere eum?
18 En pluam cras hac ipsa hora grandinem
multam nimis, qualis non fuit in Ægypto, a
die qua fundata est, usque in præsens tempus.
19 Mitte ergo jam nunc, et congrega jumenta
tua, et omnia quæ habes in agro homines enim
et jumenta, et universa quæ inventa fuerint
foris, nec congregata de agris, cecideritque
super ea grando, morientur. 20 Qui timuit
verbum Domini de servis Pharaonis, fecit con-
fugere servos suos et jumenta in domos:
21 Qui autem neglexit sermonem Domini,
dimisit servos suos et jumenta in agris. 22 Et
dixit Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam in cælum, ut fiat grando in universa
terra Ægypti super homines, et super jumenta,
et super omnem herbam agri in terra Ægypti.
23 Extenditque Moyses virgam in cælum, et
Dominus dedit tonitrua, et grandinem, ac dis-
currentia fulgura super terram: pluitque
Dominus grandinem super terram Ægypti.
24 Et grando et ignis mista pariter fere-
bantur: tantæque fuit magnitudinis, quanta
ante nunquam apparuit in universa terra
Ægypti ex quo gens illa condita est. 25 Et
percussit grando in omni terra Ægypti
cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine
usque ad jumentum: cunctamque herbam agri
percussit grando, et omne lignum regionis
confregit. 26 Tantum in terra Gessen, ubi
erant filii Israel, grando non cecidit. 27 Misit-
que Pharao, et vocavit Moysen et Aaron,
dicens ad eos: Peccavi etiam nunc: Domi-
nus justus: ego et populus meus, impii

28 הַעְתִּ֙ירוּ֙ אֶל־יְהוָ֔ה וְרַ֕ב מִֽהְיֹ֛ת קֹלֹ֥ת
אֱלֹהִ֖ים וּבָרָ֑ד וַאֲשַׁלְּחָ֣ה אֶתְכֶ֔ם וְלֹ֥א תֹסִפ֖וּן
לַעֲמֹֽד׃ 29 וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ מֹשֶׁ֔ה כְּצֵאתִי֙
אֶת־הָעִ֔יר אֶפְרֹ֥שׂ אֶת־כַּפַּ֖י אֶל־יְהוָ֑ה הַקֹּל֣וֹת
יֶחְדָּל֗וּן וְהַבָּרָד֙ לֹ֣א יִֽהְיֶה־ע֔וֹד לְמַ֣עַן תֵּדַ֔ע
כִּ֥י לַֽיהוָ֖ה הָאָֽרֶץ׃ 30 וְאַתָּ֖ה וַעֲבָדֶ֑יךָ
יָדַ֕עְתִּי כִּ֚י טֶ֣רֶם תִּֽירְא֔וּן מִפְּנֵ֖י יְהוָ֥ה
אֱלֹהִֽים׃ 31 וְהַפִּשְׁתָּ֥ה וְהַשְּׂעֹרָ֖ה נֻכָּ֑תָה
כִּ֤י הַשְּׂעֹרָה֙ אָבִ֔יב וְהַפִּשְׁתָּ֖ה גִּבְעֹֽל׃
32 וְהַחִטָּ֥ה וְהַכֻּסֶּ֖מֶת לֹ֣א נֻכּ֑וּ כִּ֥י אֲפִילֹ֖ת
הֵֽנָּה׃ 33 וַיֵּצֵ֨א מֹשֶׁ֜ה מֵעִ֤ם פַּרְעֹה֙ אֶת־הָעִ֔יר
וַיִּפְרֹ֥שׂ כַּפָּ֖יו אֶל־יְהוָ֑ה וַיַּחְדְּל֤וּ הַקֹּלוֹת֙
וְהַבָּרָ֔ד וּמָטָ֖ר לֹא־נִתַּ֥ךְ אָֽרְצָה׃ 34 וַיַּ֣רְא
פַּרְעֹ֗ה כִּֽי־חָדַ֨ל הַמָּטָ֧ר וְהַבָּרָ֛ד וְהַקֹּלֹ֖ת
וַיֹּ֣סֶף לַחֲטֹ֑א וַיַּכְבֵּ֥ד לִבּ֖וֹ ה֥וּא וַעֲבָדָֽיו׃
35 וַֽיֶּחֱזַק֙ לֵ֣ב פַּרְעֹ֔ה וְלֹ֥א שִׁלַּ֖ח אֶת־בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל כַּאֲשֶׁ֛ר דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה בְּיַד־מֹשֶֽׁה׃

פ פ פ טו.

פרשה י׃

1 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בֹּ֖א אֶל־פַּרְעֹ֑ה
כִּֽי־אֲנִ֞י הִכְבַּ֤דְתִּי אֶת־לִבּוֹ֙ וְאֶת־לֵ֣ב עֲבָדָ֔יו
לְמַ֗עַן שִׁתִ֛י אֹתֹתַ֥י אֵ֖לֶּה בְּקִרְבּֽוֹ׃ 2 וּלְמַ֡עַן
תְּסַפֵּר֩ בְּאָזְנֵ֨י בִנְךָ֜ וּבֶן־בִּנְךָ֗ אֵ֣ת אֲשֶׁ֤ר
הִתְעַלַּ֙לְתִּי֙ בְּמִצְרַ֔יִם וְאֶת־אֹתֹתַ֖י אֲשֶׁר־שַׂ֣מְתִּי
בָ֑ם וִֽידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ 3 וַיָּבֹ֨א מֹשֶׁ֣ה
וְאַהֲרֹן֮ אֶל־פַּרְעֹה֒ וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֗יו כֹּֽה־אָמַ֤ר
יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י הָֽעִבְרִ֔ים עַד־מָתַ֣י מֵאַ֔נְתָּ
לֵעָנֹ֖ת מִפָּנָ֑י שַׁלַּ֥ח עַמִּ֖י וְיַֽעַבְדֻֽנִי׃ 4 כִּ֛י
אִם־מָאֵ֥ן אַתָּ֖ה לְשַׁלֵּ֣חַ אֶת־עַמִּ֑י הִנְנִ֨י מֵבִ֥יא
מָחָ֛ר אַרְבֶּ֖ה בִּגְבֻלֶֽךָ׃ 5 וְכִסָּ֣ה אֶת־עֵ֣ין
הָאָ֔רֶץ וְלֹ֥א יוּכַ֖ל לִרְאֹ֣ת אֶת־הָאָ֑רֶץ וְאָכַ֣ל ׀
אֶת־יֶ֣תֶר הַפְּלֵטָ֗ה הַנִּשְׁאֶ֤רֶת לָכֶם֙ מִן־הַבָּרָ֔ד
וְאָכַל֙ אֶת־כָּל־הָעֵ֔ץ הַצֹּמֵ֥חַ לָכֶ֖ם מִן־הַשָּׂדֶֽה׃
6 וּמָלְא֨וּ בָתֶּ֜יךָ וּבָתֵּ֣י כָל־עֲבָדֶ֗יךָ וּבָתֵּ֣י
כָל־מִצְרַ֔יִם אֲשֶׁ֨ר לֹֽא־רָא֤וּ אֲבֹתֶ֙יךָ֙ וַאֲב֣וֹת
אֲבֹתֶ֔יךָ מִיּ֗וֹם הֱיוֹתָם֙ עַל־הָ֣אֲדָמָ֔ה עַ֖ד הַיּ֣וֹם
הַזֶּ֑ה וַיִּ֥פֶן וַיֵּצֵ֖א מֵעִ֥ם פַּרְעֹֽה׃ 7 וַיֹּאמְר֞וּ
עַבְדֵ֨י פַרְעֹ֜ה אֵלָ֗יו עַד־מָתַי֙ יִהְיֶ֨ה זֶ֤ה
לָ֙נוּ֙ לְמוֹקֵ֔שׁ שַׁלַּח֙ אֶת־הָ֣אֲנָשִׁ֔ים וְיַֽעַבְד֖וּ
אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶ֑ם הֲטֶ֣רֶם תֵּדַ֔ע כִּ֥י
אָבְדָ֖ה מִצְרָֽיִם׃ 8 וַיּוּשַׁ֞ב אֶת־מֹשֶׁ֤ה וְאֶת־
אַהֲרֹן֙ אֶל־פַּרְעֹ֔ה וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם לְכ֥וּ עִבְד֖וּ
אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם מִ֥י וָמִ֖י הַהֹלְכִֽים׃
9 וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה בִּנְעָרֵ֥ינוּ וּבִזְקֵנֵ֖ינוּ נֵלֵ֑ךְ

28 Εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ· καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστεθήσεσθε μένειν. 29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι· ἵνα γνῷς ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. 30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον. 31 Τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον· 32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ ἦν. 33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον· καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν. 34 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναί, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ι.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἴσελθε πρὸς Φαραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἑξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς· 2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με; ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσί μοι. 4 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου· 5 Καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν· καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθέν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. 6 Καὶ πλησθήσονταί σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἰγυπτίων, ἃ οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες σου οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραώ. 7 Καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος; 8 Καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραώ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι; 9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα,

28 Orate Dominum, ut desinant tonitrua Dei, et grando: ut dimittam vos, et nequaquam hic ultra maneatis. 29 Ait Moyses: Cum egressus fuero de urbe, extendam palmas meas ad Dominum, et cessabunt tonitrua, et grando non erit: ut scias quia Domini est terra. 30 Novi autem, quod et tu, et servi tui, necdum timeatis Dominum Deum. 31 Linum ergo et hordeum læsum est, eo quod hordeum esset virens, et linum jam folliculos germinaret: 32 Triticum autem et far non sunt læsa, quia serotina erant. 33 Egressusque Moyses a Pharaone ex urbe, tetendit manus ad Dominum: et cessaverunt tonitrua et grando, nec ultra stillavit pluvia super terram. 34 Videns autem Pharao quod cessasset pluvia, et grando, et tonitrua, auxit peccatum: 35 Et ingravatum est cor ejus, et servorum illius, et induratum nimis: nec dimisit filios Israel, sicut præceperat Dominus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem: ego enim induravi cor ejus, et servorum illius: ut faciam signa mea hæc in eo, 2 Et narres in auribus filii tui, et nepotum tuorum, quoties contriverim Ægyptios, et signa mea fecerim in eis: et sciatis quia ego Dominus. 3 Introierunt ergo Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Usquequo non vis subjici mihi? dimitte populum meum, ut sacrificet mihi. 4 Sin autem resistis, et non vis dimittere eum: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: 5 Quæ operiat superficiem terræ, ne quidquam ejus appareat, sed comedatur quod residuum fuerit grandini: corrodet enim omnia ligna quæ germinant in agris. 6 Et implebunt domos tuas, et servorum tuorum, et omnium Ægyptiorum: quantam non viderunt patres tui, et avi, ex quo orti sunt super terram, usque in præsentem diem. Avertitque se, et egressus est a Pharaone. 7 Dixerunt autem servi Pharaonis ad eum: Usquequo patiemur hoc scandalum: dimitte homines, ut sacrificent Domino Deo suo; nonne vides quod perierit Ægyptus? 8 Revocaveruntque Moysen et Aaron ad Pharaonem: qui dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo vestro: quinam sunt qui ituri sunt? 9 Ait Moyses: Cum parvulis nostris et senioribus pergemus,

בִּבְנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ
כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי
כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃
11 לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת
פְּנֵי פַרְעֹה׃ ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיֹאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד׃ 13 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־
הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ
הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה׃ 14 וַיַּעַל הָאַרְבֶּה
עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכֹל גְּבוּל
מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֵן
אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ 15 וַיְכַס
אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק
בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
16 וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃
17 וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם
וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר מֵעָלַי רַק
אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה׃ 18 וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה
וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ 19 וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ־יָם
חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ
יָמָּה סּוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכֹל
גְּבוּל מִצְרָיִם׃ 20 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ
עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ 22 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 23 לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו
וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃
24 וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג
גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
גַּם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת
וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 26 וְגַם־מִקְנֵנוּ
יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי
מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσι καὶ προβάτοις καὶ
βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυρίου. 10 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν·
καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν
ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν. 11 Μὴ
οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρευσάτω-
σαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. Ἐξέβαλον
δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ. 12 Εἶπε δὲ
Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν
Αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατ-
έδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρ-
πὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ χάλαζα. 13 Καὶ
ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρωὶ
ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα.
14 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ
σφόδρα· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρὶς καὶ
μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως. 15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν
ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πᾶσαν
βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων
ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελείφθη
χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ
πεδίου ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 16 Κατέσπευδε δὲ
Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Ἡμάρ-
τηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς·
17 Προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν, καὶ
προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ πε-
ριελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον. 18 Ἐξῆλθε
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν Θεόν.
19 Καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης
σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν
εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκ-
ρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 20 Καὶ ἐσκλήρυνε
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ. 21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενη-
θήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.
22 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν
Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας· 23 Καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἐξανέστη
οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.
24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων,
Βαδίζετε λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πλὴν
τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε, καὶ ἡ
ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν. 25 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, 26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν,
καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὁπλήν· ἀπ' αὐτῶν γὰρ
ληψόμεθα λατρεῦσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

cum filiis et filiabus, cum ovibus et armentis;
est enim solemnitas Domini Dei nostri. 10 Et
respondit Pharao: Sic Dominus sit vobiscum,
quomodo ego dimittam vos, et parvulos vestros;
cui dubium est quod pessime cogitetis? 11 Non
fiet ita, sed ite tantum viri, et sacrificate Do-
mino: hoc enim et ipsi petistis. Statimque
ejecti sunt de conspectu Pharaonis. 12 Dixit
autem Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam super terram Ægypti ad locustam, ut
ascendat super eam, et devoret omnem herbam
quæ residua fuerit grandini. 13 Et extendit
Moyses virgam super terram Ægypti: et Do-
minus induxit ventum urentem tota die illa et
nocte: et mane facto, ventus urens levavit
locustas. 14 Quæ ascenderunt super universam
terram Ægypti: et sederunt in cunctis finibus
Ægyptiorum innumerabiles, quales ante illud
tempus non fuerant, nec postea futuræ sunt.
15 Operueruntque universam superficiem
terræ, vastantes omnia. Devorata est igitur
herba terræ, et quidquid pomorum in arboribus
fuit, quæ grando dimiserat: nihilque omnino
virens relictum est in lignis et in herbis terræ,
in cuncta Ægypto. 16 Quam ob rem festinus
Pharao vocavit Moysen et Aaron, et dixit eis:
Peccavi in Dominum Deum vestrum, et in vos.
17 Sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac
vice, et rogate Dominum Deum vestrum, ut
auferat a me mortem istam. 18 Egressusque
Moyses de conspectu Pharaonis, oravit Do-
minum. 19 Qui flare fecit ventum ab oc-
cidente vehementissimum, et arreptam
locustam projecit in mare Rubrum: non
remansit ne una quidem in cunctis finibus
Ægypti. 20 Et induravit Dominus cor Pha-
raonis, nec dimisit filios Israel. 21 Dixit
autem Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam in cælum: et sint tenebræ super terram
Ægypti tam densæ, ut palpari queant.
22 Extenditque Moyses manum in cælum:
et factæ sunt tenebræ horribiles in universa
terra Ægypti tribus diebus. 23 Nemo vidit
fratrem suum, nec movit se de loco in quo
erat: ubicumque autem habitabant filii Israel,
lux erat. 24 Vocavitque Pharao Moysen et
Aaron, et dixit eis: Ite, sacrificate Domino:
oves tantum vestræ et armenta remaneant, par-
vuli vestri eant vobiscum. 25 Ait Moyses: Hos-
tias quoque et holocausta dabis nobis, quæ offe-
ramus Domino Deo nostro. 26 Cuncti greges per-
gent nobiscum: non remanebit ex eis ungula: quæ
necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri·

וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ 27 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ 28 וַיֹּאמֶר־לוֹ פַרְעֹה
לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי
כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃ 29 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסִף עוֹד רְאוֹת
פָּנֶיךָ׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד
אָבִיא עַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן
יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ
יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ 2 דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ ׀ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת
רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ 3 וַיִּתֵּן
יְהוָה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם ׀
הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם׃
ס 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃
5 וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃
6 וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃
7 וּלְכֹל ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב
לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן
אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין
יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה אֵלַי
וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־
פַּרְעֹה בָּחֳרִי־אָף׃ ס 9 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה
לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים
הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ ס

פרשה יב׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ 2 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ 3 דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ
לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃

ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. 27 Ἐσκλήρυνε δὲ
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξα-
ποστεῖλαι αὐτούς. 28 Καὶ λέγει Φαραώ, Ἄπελθε ἀπ'
ἐμοῦ, πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ
πρόσωπον. ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανῇ.
29 Λέγει δὲ Μωυσῆς, Εἴρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαι
σοι εἰς πρόσωπον.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔτι μίαν πλη-
γὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ
ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ.
2 Λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτη-
σάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. 3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη
σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον
Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. 4 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Τάδε λέγει Κύριος, Περὶ μέσας νύ-
κτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου, 5 Καὶ
τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ
πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν
μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους· 6 Καὶ
ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθή-
σεται. 7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει
κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
ὅπως εἰδῇς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν
Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραήλ. 8 Καὶ καταβήσονται
πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρὸς μὲ καὶ προσκυνή-
σουσί με λέγοντες, Ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ
σὺ ἀφηγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. Ἐξῆλθε δὲ
Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ. 9 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ ἵνα
πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ. 10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν
πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐναντίον Φαραώ· ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν
Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων, 2 Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν
ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶ
τοῦ ἐνιαυτοῦ. 3 Λάλησον πρὸς πᾶσαν συνα-
γωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ'
οἴκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν.

præsertim cum ignoremus quid debeat im-
molari, donec ad ipsum locum perveniamus.
27 Induravit autem Dominus cor Pharaonis, et
noluit dimittere eos. 28 Dixitque Pharao ad
Moysen: Recede a me, et cave ne ultra videas
faciem meam: quocumque die apparueris mihi,
morieris. 29 Respondit Moyses: Ita fiet ut
locutus es, non videbo ultra faciem tuam.

CAPUT XI.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Adhuc una
plaga tangam Pharaonem et Ægyptum, et post
hæc dimittet vos, et exire compellet. 2 Dices
ergo omni plebi, ut postulet vir ab amico suo,
et mulier a vicina sua, vasa argentea et aurea.
3 Dabit autem Dominus gratiam populo suo
coram Ægyptiis. Fuitque Moyses vir magnus
valde in terra Ægypti, coram servis Pharaonis
et omni populo. 4 Et ait: Hæc dicit Dominus:
Media nocte egrediar in Ægyptum: 5 Et
morietur omne primogenitum in terra Ægyp-
tiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in
solio ejus, usque ad primogenitum ancillæ quæ
est ad molam, et omnia primogenita jumen-
torum. 6 Eritque clamor magnus in universa
terra Ægypti, qualis nec ante fuit, nec postea
futurus est 7 Apud omnes autem filios Israel
non mutiet canis ab homine usque ad pecus:
ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus
Ægyptios et Israel. 8 Descendentque omnes
servi tui isti ad me, et adorabunt me, dicentes:
Egredere tu, et omnis populus qui subjectus
est tibi: post hæc egrediemur. 9 Et exivit a
Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus
ad Moysen: Non audiet vos Pharao, ut multa
signa fiant in terra Ægypti. 10 Moyses autem
et Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta
sunt, coram Pharaone. Et induravit Dominus
cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra
sua.

CAPUT XII.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen et Aa-
ron, in terra Ægypti: 2 Mensis iste, vobis prin-
cipium mensium: primus erit in mensibus anni.
3 Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel,
et dicite eis: Decima die mensis hujus tollat
unusquisque agnum per familias et domos suas.

שמות יב

4 וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיֹות מִשֶּׂה וְלָקַח
הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת
נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃
5 שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ 6 וְהָיָה
לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־
יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 7 וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם
וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ 8 וְאָכְלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת
עַל־מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ 9 אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ
רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ 10 וְלֹא־
תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ 11 וְכָכָה תֹּאכְלוּ
אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן
פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃ 12 וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃ 13 וְהָיָה
הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 14 וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן
וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ׃ 15 שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת
תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר
מִבָּתֵּיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן
עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ 16 וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם
אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ
יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ 17 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 18 בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת
עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃
19 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם
כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח
הָאָרֶץ׃ 20 כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ

ΕΞΟΔΟΣ, ιβʹ.

4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ εἶναι
ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν
γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβα-
τον. 5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται
ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. 6 Καὶ
ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαι-
δεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν
τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν.
7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ
τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις
ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. 8 Καὶ φάγονται
τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρί, καὶ ἄζυμα ἐπὶ
πικρίδων ἔδονται. 9 Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ
ἡψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ ὀπτὰ πυρί, κεφαλὴν σὺν
τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. 10 Οὐκ ἀπολείψετε
ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ, καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ'
αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ ἐν
πυρὶ κατακαύσετε. 11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ
ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν
τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἐστὶ
Κυρίῳ. 12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς Θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν, ἐγὼ
Κύριος. 13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ
τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστὲ ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ
αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ
τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 14 Καὶ
ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε
αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν. 15 Ἑπτὰ ἡμέρας
ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανι-
εῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ
ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
ἑβδόμης. 16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία,
καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα
ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται
ὑμῖν. 17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν
γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς
ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. 18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ'
ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος
τοῦ μηνὸς ἕως ἑσπέρας. 19 Ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη
οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν
φάγῃ ζυμωτόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
συναγωγῆς Ἰσραήλ, ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτό-
χθοσι τῆς γῆς· 20 Πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε,

EXODUS, XII.

4 Sin autem minor est numerus ut sufficere
possit ad vescendum agnum, assumet vicinum
suum qui junctus est domui suæ, juxta
numerum animarum quæ sufficere possunt ad
esum agni. 5 Erit autem agnus absque macula,
masculus, anniculus: juxta quem ritum tolletis
et hœdum. 6 Et servabitis eum usque ad
quartam decimam diem mensis hujus: immola-
bitque eum universa multitudo filiorum Israel
ad vesperam. 7 Et sument de sanguine ejus,
ac ponent super utrumque postem, et in super-
liminaribus domorum, in quibus comedent
illum. 8 Et edent carnes nocte illa assas igni,
et azymos panes cum lactucis agrestibus.
9 Non comedetis ex eo crudum quid, nec
coctum aqua, sed tantum assum igni: caput
cum pedibus ejus et intestinis vorabitis.
10 Nec remanebit quidquam ex eo usque
mane; si quid residuum fuerit, igne combu-
retis. 11 Sic autem comedetis illum: Renes
vestros accingetis, et calceamenta habebitis in
pedibus, tenentes baculos in manibus, et co-
medetis festinanter: est enim Phase (id est
transitus) Domini. 12 Et transibo per terram
Ægypti nocte illa, percutiamque omne primo-
genitum in terra Ægypti ab homine usque ad
pecus: et in cunctis diis Ægypti faciam judicia
ego Dominus. 13 Erit autem sanguis vobis in
signum in ædibus in quibus eritis: et videbo
sanguinem, et transibo vos: nec erit in vobis
plaga disperdens quando percussero terram
Ægypti. 14 Habebitis autem hunc diem in
monumentum: et celebrabitis eam solemnem
Domino in generationibus vestris cultu sem-
piterno. 15 Septem diebus azyma comedetis:
in die primo non erit fermentum in domibus
vestris: quicumque comederit fermentatum,
peribit anima illa de Israel, a primo die usque
ad diem septimum. 16 Dies prima erit sancta
atque solemnis, et dies septima eadem festivi-
tate venerabilis: nihil operis facietis in eis,
exceptis his quæ ad vescendum pertinent.
17 Et observabitis azyma: in eadem enim
ipsa die educam exercitum vestrum de terra
Ægypti, et custodietis diem istum in genera-
tiones vestras ritu perpetuo. 18 Primo mense,
quartadecima die mensis ad vesperam, come-
detis azyma, usque ad diem vigesimam primam
ejusdem mensis ad vesperam. 19 Septem
diebus fermentum non invenietur in
domibus vestris: qui comederit fermen-
tatum, peribit anima ejus de cœtu Israel,
tam de advenis quam de indigenis terræ.
20 Omne fermentatum non comedetis:

בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ פ
21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן
לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ 22 וּלְקַחְתֶּם
אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ
מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר׃ 23 וְעָבַר יְהוָה
לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־
הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה
עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא
אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ 24 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה לְחָק־לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם׃ 25 וְהָיָה
כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃
26 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה
הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ 27 וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־
פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם
וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
28 וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ ס
29 וַיְהִי ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה
כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה
הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר
בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ 30 וַיָּקָם
פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־מִצְרַיִם
וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת
אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מֵת׃ 31 וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ מִתּוֹךְ
עַמִּי גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ 32 גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־
בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם
גַּם־אֹתִי׃ 33 וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ
מֵתִים׃ 34 וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם
יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל־
שִׁכְמָם׃ 35 וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּשְׂמָלֹת׃ 36 וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־
מִצְרָיִם׃ פ 37 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי
הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ 38 וְגַם־עֵרֶב רַב
עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃

ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.
21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀπελθόντες λάβετε
ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ
θύσατε τὸ πάσχα. 22 Λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου,
καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν,
ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ
οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ
ἕως πρωί. 23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι
τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς
καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται
Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα
εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. 24 Καὶ
φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ καὶ τοῖς
υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. 25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν
γῆν ἣν ἂν δῷ Κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησε, φυλά-
ξασθε τὴν λατρείαν ταύτην· 26 Καὶ ἔσται ἐὰν
λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη;
27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ,
ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰ-
γύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ
οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προσε-
κύνησε. 28 Καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ
Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν. 29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης
τῆς νυκτὸς καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος
τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς
κτήνους. 30 Καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς καὶ οἱ
θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ
ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ
γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.
31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ
μου, καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· βαδίζετε καὶ
λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε·
32 Καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλα-
βόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ κἀμέ. 33 Καὶ
κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβα-
λεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες
ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. 34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ
σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν
ὤμων. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέ-
ταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς, καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν Αἰγυ-
πτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. 36 Καὶ
ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον
τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν
τοὺς Αἰγυπτίους. 37 Ἀπάραντες δὲ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχὼθ εἰς ἑξακοσίας
χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς·
38 Καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ
πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

in cunctis habitaculis vestris edetis azyma.
21 Vocavit autem Moyses omnes seniores
filiorum Israel, et dixit ad eos: Ite tollentes
animal per familias vestras, et immolate Phase.
22 Fasciculumque hyssopi tingite in sanguine
qui est in limine, et aspergite ex eo super-
liminare, et utrumque postem: nullus vestrum
egrediatur ostium domus suæ usque mane.
23 Transibit enim Dominus percutiens Ægyp-
tios: cumque viderit sanguinem in super-
liminari, et in utroque poste, transcendet
ostium domus, et non sinet percussorem in-
gredi domos vestras et lædere. 24 Custodi
verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque
in æternum. 25 Cumque introieritis terram,
quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus
est, observabitis ceremonias istas. 26 Et
cum dixerint vobis filii vestri: Quæ est ista
religio? 27 Dicetis eis: Victima transitus
Domini est, quando transivit super domos
filiorum Israel in Ægypto, percutiens Ægyp-
tios, et domos nostras liberans. Incurvatus-
que populus adoravit. 28 Et egressi filii
Israel fecerunt sicut præceperat Dominus
Moysi et Aaron. 29 Factum est autem in
noctis medio, percussit Dominus omne pri-
mogenitum in terra Ægypti, a primogenito
Pharaonis, qui in solio ejus sedebat, usque ad
primogenitum captivæ quæ erat in carcere,
et omne primogenitum jumentorum. 30 Sur-
rexitque Pharao nocte, et omnes servi ejus,
cunctaque Ægyptus: et ortus est clamor
magnus in Ægypto: neque enim erat domus
in qua non jaceret mortuus. 31 Vocatisque
Pharao Moyse et Aaron nocte, ait: Surgite,
et egredimini a populo meo, vos et filii Israel:
ite, immolate Domino sicut dicitis. 32 Oves
vestras et armenta assumite ut petieratis, et
abeuntes benedicite mihi. 33 Urgebantque
Ægyptii populum de terra exire velociter,
dicentes: Omnes moriemur. 34 Tulit igitur
populus conspersam farinam ante quam fer-
mentaretur: et ligans in palliis, posuit super
humeros suos. 35 Feceruntque filii Israel
sicut præceperat Moyses: et petierunt ab
Ægyptiis vasa argentea et aurea, vestemque
plurimam. 36 Dominus autem dedit gratiam
populo coram Ægyptiis, ut commodarent eis:
et spoliaverunt Ægyptios. 37 Profectique
sunt filii Israel de Ramesse in Socoth, sexcenta
fere millia peditum virorum, absque parvu-
lis. 38 Sed et vulgus promiscuum innu-
merabile ascendit cum eis, oves et armenta
et animantia diversi generis multa nimis.

39 וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה
לֹא־עָשׂוּ לָהֶם׃ 40 וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ 41 וַיְהִי מִקֵּץ
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא
לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־
הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ פ 43 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ 44 וְכָל־עֶבֶד
אִישׁ מִקְנַת־כָּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל
בּוֹ׃ 45 תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃
46 בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת
מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא־תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃
47 כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ 48 וְכִי־יָגוּר
אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ
כָל־זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח
הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ 49 תּוֹרָה
אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
50 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃
ס 51 וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ פ

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃
3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה
וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ 4 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ 5 וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה
הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ 6 שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃ 7 מַצּוֹת
יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ
חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃

39 Καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου
ἐγκρυφίας ἀζύμους, οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ
αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι,
οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν 40 Ἡ
δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἣν κατῴκησαν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναὰν ἔτη τετρακόσια τριάκον-
τα· 41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα
ἔτη ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου νυκτός. 42 Προφυλακή ἐστι τῷ Κυρίῳ ὥστε
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νὺξ
αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν. 43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, Οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς
ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ· 44 Καὶ πάντα
οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, καὶ τότε
φάγεται ἀπ' αὐτοῦ· 45 Πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ
ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. 46 Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, καὶ
οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω, καὶ ὀστοῦν
οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. 47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. 48 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς
ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτε-
μεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν· καὶ τότε προσελεύσεται
ποιῆσαι αὐτό, καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς
γῆς· πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
49 Νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι
προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν. 50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν
πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν. 51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Ἁγία-
σόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον
πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώ-
που ἕως κτήνους, ἐμοί ἐστιν. 3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς
πρὸς τὸν λαόν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ᾗ
ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ
χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ
οὐ βρωθήσεται ζύμη. 4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς
ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. 5 Καὶ ἔσται ἡνίκα
ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμοῤῥαίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ
Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί
σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν
λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. 6 Ἓξ ἡμέρας
ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου·
7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, οὐκ ὀφθήσεταί σοι
ζυμωτὸν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

39 Coxeruntque farinam, quam dudum de
Ægypto conspersam tulerant: et fecerunt sub-
cinericios panes azymos: neque enim poterant
fermentari cogentibus exire Ægyptiis, et
nullam facere sinentibus moram: nec pulmenti
quidquam occurrerat præparare. 40 Habitatio
autem filiorum Israel qua manserunt in
Ægypto, fuit quadringentorum triginta an-
norum. 41 Quibus expletis, eadem die
egressus est omnis exercitus Domini de terra
Ægypti. 42 Nox ista est observabilis Domini
quando eduxit eos de terra Ægypti: hanc ob-
servare debent omnes filii Israel in generatio-
nibus suis. 43 Dixitque Dominus ad Moysen
et Aaron: Hæc est religio Phase: Omnis
alienigena non comedet ex eo. 44 Omnis
autem servus emptitius circumcidetur, et
sic comedet. 45 Advena et mercenarius non
edent ex eo. 46 In una domo comedetur,
nec efferetis de carnibus ejus foras, nec os
illius confringetis. 47 Omnis cœtus filiorum
Israel faciet illud. 48 Quod si quis peregri-
norum in vestram voluerit transire coloniam,
et facere Phase Domini, circumcidetur prius
omne masculinum ejus, et tunc rite celebrabit:
eritque sicut indigena terræ: si quis autem
circumcisus non fuerit, non vescetur ex eo.
49 Eadem lex erit indigenæ et colono qui
peregrinatur apud vos. 50 Feceruntque
omnes filii Israel sicut præceperat Dominus
Moysi et Aaron. 51 Et eadem die eduxit
Dominus filios Israel de terra Ægypti per
turmas suas.

CAPUT XIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Sanctifica mihi omne primogenitum
quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de
hominibus quam de jumentis: mea sunt enim
omnia. 3 Et ait Moyses ad populum: Me-
mentote diei hujus in qua egressi estis de
Ægypto et de domo servitutis, quoniam in
manu forti eduxit vos Dominus de loco isto:
ut non comedatis fermentatum panem.
4 Hodie egredimini mense novarum frugum.
5 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi et Hethæi et Amorrhæi et Hevæi
et Jebusæi, quam juravit patribus tuis ut daret
tibi, terram fluentem lacte et melle, celebrabis
hunc morem sacrorum mense isto. 6 Septem
diebus vesceris azymis: et in die septimo erit
solemnitas Domini. 7 Azyma comedetis
septem diebus: non apparebit apud te aliquid
fermentatum, nec in cunctis finibus tuis.

8 וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם׃ 9 וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם׃ 10 וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃ פ
11 וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ׃
12 וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־
פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזְּכָרִים לַיהוָה׃ 13 וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר
תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ
וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ 14 וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 15 וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה
פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר
בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃
16 וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם׃

ס ס ס טז

17 וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם
וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם
הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃
18 וַיַּסֵּב אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 19 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃
20 וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה
הַמִּדְבָּר׃ 21 וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם
וָלָיְלָה׃ 22 לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם
וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ פ

פרשה יד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς
ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἔσται σοι σημεῖον
ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν
σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί
σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς
ἐξ Αἰγύπτου. 10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον
κατὰ καιροὺς ὡρῶν, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 11 Καὶ
ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν
γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι
σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν, 12 Καὶ ἀφελεῖς πᾶν δια-
νοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον
μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου ὅσα ἐὰν
γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις τῷ Κυρίῳ. 13 Πᾶν
διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ
μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώ-
που τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. 14 Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε
ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς
αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· 15 Ἡνίκα δὲ
ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώ-
πων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω
πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. 16 Καὶ
ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον
πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε
Κύριος ἐξ Αἰγύπτου. 17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ
τὸν λαόν, οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς
Φυλιστιεὶμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός, Μή ποτε
μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ
εἰς Αἴγυπτον. 18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν·
πέμπτῃ δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 19 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ἰωσὴφ
μεθ' ἑαυτοῦ· ὅρκῳ γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς Κύριος, καὶ
συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.
20 Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχὼθ ἐστρατο-
πέδευσαν ἐν Ὀθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον. 21 Ὁ δὲ
Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης
δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ
πυρός· 22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
ἡμέρας καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον τοῦ
λαοῦ παντός.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

8 Narrabisque filio tuo in die illo, dicens:
Hoc est quod fecit mihi Dominus quando
egressus sum de Ægypto. 9 Et erit quasi
signum in manu tua, et quasi monumentum
ante oculos tuos: et ut lex Domini semper sit
in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Do-
minus de Ægypto. 10 Custodies hujuscemodi
cultum statuto tempore a diebus in dies.
11 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi, sicut juravit tibi et patribus tuis, et
dederit tibi eam: 12 Separabis omne quod
aperit vulvam Domino, et quod primitivum est
in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini
sexus, consecrabis Domino. 13 Primogenitum
asini mutabis ove: quod si non redemeris, in-
terficies, Omne autem primogenitum hominis
de filiis tuis, pretio redimes. 14 Cumque in-
terrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit
nos Dominus de terra Ægypti, de domo servi-
tutis. 15 Nam cum induratus esset Pharao, et
nollet nos dimittere, occidit Dominus omne
primogenitum in terra Ægypti, a primogenito
hominis usque ad primogenitum jumentorum:
idcirco immolo Domino omne quod aperit
vulvam masculini sexus, et omnia primogenita
filiorum meorum redimo. 16 Erit igitur quasi
signum in manu tua, et quasi appensum quid,
ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod
in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto.
17 Igitur cum emisisset Pharao populum, non
eos duxit Deus per viam terræ Philisthiim
quæ vicina est: reputans ne forte pœniteret
eum, si vidisset adversum se bella consurgere,
et reverteretur in Ægyptum. 18 Sed circum-
duxit per viam deserti, quæ est juxta mare
Rubrum: et armati ascenderunt filii Israel de
terra Ægypti. 19 Tulit quoque Moyses ossa
Joseph secum: eo quod adjurasset filios Israel,
dicens: Visitabit vos Deus, efferte ossa mea
hinc vobiscum. 20 Profectique de Socoth
castrametati sunt in Etham, in extremis fini-
bus solitudinis. 21 Dominus autem præcedebat
eos ad ostendendam viam, per diem in columna
nubis, et per noctem in columna ignis: ut dux
esset itineris utroque tempore. 22 Numquam
defuit columna nubis per diem, nec columna
ignis per noctem, coram populo.

CAPUT XIV.

Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:

2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי
פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי
בַּעַל צְפֹן נִכְחוֹ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם׃
3 וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם
בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ 4 וְחִזַּקְתִּי
אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 5 וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו
אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ 6 וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ
וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ 7 וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת
רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם
עַל־כֻּלּוֹ׃ 8 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃ 9 וַיִּרְדְּפוּ
מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים
עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו
וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃
10 וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם ׀ נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין־קְבָרִים
בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃ 12 הֲלֹא־זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר
חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרָיִם כִּי
טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃
13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם
אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם
עוֹד עַד־עוֹלָם׃ 14 יְהוָה יִלָּחֵם לָכֶם
וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ 15 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ 16 וְאַתָּה הָרֵם
אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ
וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃
17 וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 18 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃
19 וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες
στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ
μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξε-
ναντίας Βεελσεπφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύ-
σεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 3 Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ
αὐτοῦ, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ·
συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. 4 Ἐγὼ δὲ σκλη-
ρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω
αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰ-
γύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐποίησαν οὕτως.
5 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι
πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ
καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν,
Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; 6 Ἔζευξεν οὖν
Φαραὼ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
συναπήγαγε μεθ᾽ ἑαυτοῦ, 7 Καὶ λαβὼν ἑξακόσια
ἅρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυ-
πτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. 8 Καὶ ἐσκλήρυνε
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν
χειρὶ ὑψηλῇ. 9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ εὕροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἅρματα
Φαραὼ καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι
τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν. 10 Καὶ
Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέ-
δευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
Ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, 11 Καὶ
εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ
ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰ-
γύπτου; 12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν
πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς ὅπως
δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς
δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ταύτῃ. 13 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, Θαρ-
σεῖτε στῆτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ
Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ
ἑωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε
ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· 14 Κύριος
πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. 15 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τί βοᾷς πρός μέ; λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν· 16 Καὶ σὺ
ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθάτω-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ
ξηρόν. 17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν
Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύ-
σονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι
καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. 18 Καὶ γνώσονται πάντες
οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ.
19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος
τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ
τῶν ὄπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

2 Loquere filiis Israel: Reversi castrametentur
e regione Phihahiroth, quæ est inter Magdalum
et mare contra Beelsephon: in conspectu ejus
castra ponetis super mare. 3 Dicturusque est
Pharao super filiis Israel: Coarctati sunt in
terra, conclusit eos desertum. 4 Et indurabo
cor ejus, ac persequetur vos: et glorificabor in
Pharaone, et in omni exercitu ejus; scientque
Ægyptii quia ego sum Dominus. Feceruntque
ita. 5 Et nuntiatum est regi Ægyptiorum
quod fugisset populus: immutatumque est cor
Pharaonis et servorum ejus super populo, et
dixerunt: Quid voluimus facere ut dimittere-
mus Israel, ne serviret nobis? 6 Junxit ergo
currum, et omnem populum suum assumpsit
secum. 7 Tulitque sexcentos currus electos,
et quidquid in Ægypto curruum fuit: et duces
totius exercitus. 8 Induravitque Dominus cor
Pharaonis regis Ægypti, et persecutus est
filios Israel: at illi egressi erant in manu ex-
celsa. 9 Cumque persequerentur Ægyptii
vestigia præcedentium, repererunt eos in cas-
tris super mare: omnis equitatus et currus
Pharaonis, et universus exercitus, erant in
Phihahiroth contra Beelsephon. 10 Cumque
appropinquasset Pharao, levantes filii Israel
oculos, viderunt Ægyptios post se: et timu-
erunt valde: clamaveruntque ad Dominum,
11 Et dixerunt ad Moysen: Forsitan non
erant sepulchra in Ægypto, ideo tulisti nos ut
moreremur in solitudine: quid hoc facere volu-
isti, ut educeres nos ex Ægypto? 12 Nonne
iste est sermo, quem loquebamur ad te in
Ægypto, dicentes: Recede a nobis, ut servia-
mus Ægyptiis? multo enim melius erat servire
eis, quam mori in solitudine. 13 Et ait Moy-
ses ad populum: Nolite timere: state, et
videte magnalia Domini quæ facturus est
hodie: Ægyptios enim, quos nunc videtis,
nequaquam ultra videbitis usque in sempiter-
num. 14 Dominus pugnabit pro vobis, et vos
tacebitis. 15 Dixitque Dominus ad Moysen:
Quid clamas ad me? Loquere filiis Israel ut
proficiscantur. 16 Tu autem eleva virgam
tuam, et extende manum tuam super mare, et
divide illud: ut gradiantur filii Israel in
medio mari per siccum. 17 Ego autem indu-
rabo cor Ægyptiorum ut persequantur vos: et
glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu
ejus, et in curribus et in equitibus illius. 18 Et
scient Ægyptii quia ego sum Dominus, cum
glorificatus fuero in Pharaone, et in curribus
atque in equitibus ejus. 19 Tollensque se
angelus Dei, qui præcedebat castra Israel,
abiit post eos: et cum eo pariter columna
nubis, priora dimittens, post tergum

20 וַיָּבֹא בֵּין ׀ מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־
הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃
21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ
יְהוָה ׀ אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־
הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ
הַמָּיִם׃ 22 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם׃ 23 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ 24 וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד
אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֵת מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃
25 וַיָּסַר אֵת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ
בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם׃
פ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם
עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ 27 וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת
בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
28 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים
אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃
29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
30 וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת
עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ 31 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ׃ פ

פרשה טו׃

1 אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ 2 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ 3 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ׃ 4 מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ 5 תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ 6 יְמִינְךָ
יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃

20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν
Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ,
καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διῆλθεν
ἡ νὺξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα.
21 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ
βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν
ξηράν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. 22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν,
καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ
εὐωνύμων· 23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ
εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραὼ καὶ τὰ
ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.
24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ ἐπέβλεψε
Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ
πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν
τῶν Αἰγυπτίων, 25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ
εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ·
ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους
26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ
καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπί τε τὰ ἅρματα
καὶ τοὺς ἀναβάτας. 27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ
πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ
τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον
τῆς θαλάσσης. 28 Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκά-
λυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν
οὐδὲ εἷς. 29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς
τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. 30 Καὶ
ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰ-
γυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε
Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν
Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ
θεράποντι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΤΟΤΕ ᾖσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν
ᾠδὴν ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν λέγοντες, Ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. 2 Βοηθὸς καὶ σκεπα-
στὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ
δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω
αὐτόν. 3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος
ὄνομα αὐτῷ. 4 Ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας
τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
5 Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθος. 6 Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν
ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χείρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.

20 Stetit, inter castra Ægyptiorum et castra
Israel: et erat nubes tenebrosa, et illuminans
noctem, ita ut ad se invicem toto noctis tem-
pore accedere non valerent. 21 Cumque
extendisset Moyses manum super mare, ab-
stulit illud Dominus flante vento vehementi et
urente tota nocte, et vertit in siccum: divisa-
que est aqua. 22 Et ingressi sunt filii Israel
per medium sicci maris: erat enim aqua quasi
murus a dextra eorum et læva. 23 Persequen-
tesque Ægyptii ingressi sunt post eos, et
omnis equitatus Pharaonis, currus ejus et
equites, per medium maris. 24 Jamque ad-
venerat vigilia matutina, et ecce respiciens
Dominus super castra Ægyptiorum per colum-
nam ignis et nubis, interfecit exercitum eorum:
25 Et subvertit rotas curruum, ferebanturque
in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii:
Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat
pro eis contra nos. 26 Et ait Dominus ad
Moysen: Extende manum tuam super mare,
ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus
et equites eorum. 27 Cumque extendisset
Moyses manum contra mare, reversum est
primo diluculo ad priorem locum: fugienti-
busque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit
eos Dominus in mediis fluctibus. 28 Reversæ-
que sunt aquæ, et operuerunt currus et equites
cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes in-
gressi fuerant mare: nec unus quidem super-
fuit ex eis. 29 Filii autem Israel perrexerunt
per medium sicci maris, et aquæ eis erant
quasi pro muro a dextris et a sinistris: 30 Li-
beravitque Dominus in die illa Israel de manu
Ægyptiorum. 31 Et viderunt Ægyptios
mortuos super littus maris, et manum magnam
quam exercuerat Dominus contra eos: timuit-
que populus Dominum, et crediderunt Domino,
et Moysi servo ejus.

CAPUT XV.

1 TUNC cecinit Moyses et filii Israel carmen
hoc Domino, et dixerunt: Cantemus Domino;
gloriose enim magnificatus est, equum et as-
censorem dejecit in mare. 2 Fortitudo mea, et
laus mea Dominus, et factus est mihi in salu-
tem: iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus
patris mei, et exaltabo eum. 3 Dominus quasi
vir pugnator, omnipotens nomen ejus. 4 Cur-
rus Pharaonis et exercitum ejus projecit in
mare: electi principes ejus submersi sunt in
mari Rubro. 5 Abyssi operuerunt eos, des-
cenderunt in profundum quasi lapis. 6 Dex-
tera tua, Domine, magnificata est in fortitudine:
dextera tua, Domine, percussit inimicum.

7 וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח
חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ 8 וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ
נֶעֶרְמוּ־מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ 9 אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף
אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ 10 נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃
11 מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ 12 נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ 13 נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ 14 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ 15 אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ 16 תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְהוָֹה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃
17 תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָֹה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ 18 יְהוָֹה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃
19 כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו
בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָֹה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
פ 20 וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת
אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ 21 וַתַּעַן לָהֶם
מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָֹה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס 22 וַיַּסַּע
מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־
מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ 23 וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא
יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ 24 וַיִּלֹּנוּ הָעָם
עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ 25 וַיִּצְעַק
אֶל־יְהוָֹה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָֹה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ
חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ 26 וַיֹּאמֶר אִם־
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָֹה
רֹפְאֶךָ׃ ס 27 וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה
וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־
הַמָּיִם׃

7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς
ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν
αὐτοὺς ὡς καλάμην. 8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ
θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ
ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
9 Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα,
ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύ-
σει ἡ χείρ μου. 10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου,
ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν
ὕδατι σφοδρῷ. 11 Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς
ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα. 12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου,
κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. 13 Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ
σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας
τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. 14 Ἤκουσαν
ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας
Φυλιστιείμ. 15 Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ καὶ
ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτά-
κησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. 16 Ἐπι-
πέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός
σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως παρέλθῃ ὁ λαός σου,
Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω.
17 Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρο-
νομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατηρ-
τίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές
σου. 18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα
καὶ ἔτι. 19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι
καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσ-
σης. 20 Λαβοῦσα δὲ Μαριὰμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ
Ἀαρὼν τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλ-
θοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμ-
πάνων καὶ χορῶν. 21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριὰμ
λέγουσα, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσ-
σης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον
Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
οὐχ ηὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. 23 Ἦλθον δὲ εἰς
Μεῤῥᾶ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μεῤῥᾶς, πικρὸν
γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου Πικρία. 24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ
Μωυσῇ λέγοντες, Τί πιόμεθα; 25 Ἐβόησε δὲ
Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος
ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη
τὸ ὕδωρ. Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις,
καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, 26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις
οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός
σου ὁ ἰώμενός σε. 27 Καὶ ἤλθοσαν εἰς Αἰλείμ,
καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομή-
κοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ
παρὰ τὰ ὕδατα.

7 Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti
adversarios tuos: misisti iram tuam, quæ
devoravit eos sicut stipulam. 8 Et in spiritu
furoris tui congregatæ sunt aquæ: stetit unda
fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari.
9 Dixit inimicus: Persequar et comprehendam,
dividam spolia, implebitur anima mea: evagi-
nabo gladium meum, interficiet eos manus mea.
10 Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare:
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus. 11 Quis similis tui in fortibus,
Domine? quis similis tui, magnificus in sancti-
tate, terribilis atque laudabilis, faciens mira-
bilia? 12 Extendisti manum tuam, et
devoravit eos terra. 13 Dux fuisti in miseri-
cordia tua populo quem redemisti: et portasti
eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum
tuum. 14 Ascenderunt populi, et irati sunt:
dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.
15 Tunc conturbati sunt principes Edom,
robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt
omnes habitatores Chanaan. 16 Irruat super
eos formido et pavor, in magnitudine brachii
tui: fiant immobiles quasi lapis, donec per-
transeat populus tuus, Domine, donec per-
transeat populus tuus iste, quem possedisti.
17 Introduces eos, et plantabis in monte
hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod
operatus es, Domine: sanctuarium tuum, Do-
mine, quod firmaverunt manus tuæ. 18 Do-
minus regnabit in æternum et ultra. 19 In-
gressus est enim eques Pharao cum curribus et
equitibus ejus in mare: et reduxit super eos
Dominus aquas maris: filii autem Israel
ambulaverunt per siccum in medio ejus.
20 Sumpsit ergo Maria prophetissa, soror
Aaron, tympanum in manu sua: egressæque
sunt omnes mulieres post eam cum tympanis
et choris, 21 Quibus præcinebat, dicens:
Cantemus Domino; gloriose enim magnificatus
est, equum et ascensorem ejus dejecit in mare.
22 Tulit autem Moyses Israel de mari Rubro,
et egressi sunt in desertum Sur: ambula-
veruntque tribus diebus per solitudinem, et
non inveniebant aquam. 23 Et venerunt in
Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo
quod essent amaræ: unde et congruum loco
nomen imposuit, vocans illum Mara, id est,
amaritudinem. 24 Et murmuravit populus
contra Moysen, dicens: Quid bibemus? 25 At
ille clamavit ad Dominum, qui ostendit ei lig-
num: quod cum misisset in aquas, in dulce-
dinem versæ sunt; ibi constituit ei præcepta,
atque judicia, et ibi tentavit eum, 26 Dicens:
Si audieris vocem Domini Dei tui, et quod
rectum est coram eo feceris, et obedieris man-
datis ejus, custodierisque omnia præcepta
illius, cunctum languorem, quem posui in
Ægypto, non inducam super te: ego enim
Dominus sanator tuus. 27 Venerunt autem in
Elim filii Israel, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et septuaginta palmæ: et castrame-
tati sunt juxta aquas.

פרשה טז׃

¹ וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם
וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ² וַיִּלּוֹנוּ
כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּמִּדְבָּר׃ ³ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִי־יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם
לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה
בָּרָעָב׃ ס ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן
אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ ⁵ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ
וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃
⁶ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ⁷ וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־
כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם
עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלּוֹנוּ עָלֵינוּ׃
⁸ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ
יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם
עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי
עַל־יְהוָה׃ ⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃ ¹⁰ וַיְהִי
כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בֶּעָנָן׃ פ ¹¹ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ¹² שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־
לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
¹³ וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־
הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל
סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ ¹⁴ וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל
וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק
כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶץ׃ ¹⁵ וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ἈΠΗΡΑΝ δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἤλθοσαν πᾶσα
συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὅ
ἐστιν ἀνὰ μέσον Αἰλεὶμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ.
Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 2 Διεγόγ-
γυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρών· 3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, Ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων
τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν·
ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀπο-
κτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.
4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω
ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ
λαὸς καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν,
ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ
μου ἢ οὔ· 5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
καὶ ἑτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι, καὶ ἔσται
διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς
ἡμέραν. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς
πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ, Ἑσπέρας γνώ-
σεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
7 Καὶ πρωῒ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ
εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ·
ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν;
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν
ἑσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωῒ εἰς
πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογ-
γυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν·
ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ
γογγυσμὸς ὑμῶν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ. 9 Εἶπε
δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Εἰπὸν πάσῃ συναγωγῇ
υἱῶν Ἰσραήλ, Προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσ-
ακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. 10 Ἡνίκα δὲ
ἐλάλει Ἀαρὼν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου
ὤφθη ἐν νεφέλῃ. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων,
Τὸ πρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρωῒ
πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν. 13 Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα, καὶ ἀνέβη
ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ
πρωῒ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ
τῆς παρεμβολῆς· 14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον
τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκόν, ὡσεὶ
πάγος ἐπὶ τῆς γῆς. 15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Τί ἐστι τοῦτο;
οὐ γὰρ ᾔδεισαν τί ἦν. Εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς,
Οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν·

CAPUT XVI.

1 Profectique sunt de Elim, et venit
omnis multitudo filiorum Israel in desertum
Sin, quod est inter Elim et Sinai: quintode-
cimo die mensis secundi, postquam egressi sunt
de terra Ægypti. 2 Et murmuravit omnis
congregatio filiorum Israel contra Moysen et
Aaron in solitudine. 3 Dixeruntque filii
Israel ad eos: Utinam mortui essemus per
manum Domini in terra Ægypti, quando
sedebamus super ollas carnium, et comede-
bamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in
desertum istud, ut occideretis omnem multitu-
dinem fame? 4 Dixit autem Dominus ad
Moysen: Ecce, ego pluam vobis panes de
cœlo: egrediatur populus, et colligat quæ
sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum
utrum ambulet in lege mea, an non. 5 Die
autem sexto parent quod inferant: et sit
duplum quam colligere solebant per singulos
dies. 6 Dixeruntque Moyses et Aaron ad
omnes filios Israel: Vespere scietis quod
Dominus eduxerit vos de terra Ægypti: 7 Et
mane videbitis gloriam Domini: audivit enim
murmur vestrum contra Dominum: nos vero
quid sumus, quia mussitastis contra nos?
8 Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus vespere
carnes edere, et mane panes in saturitate: eo
quod audierit murmurationes vestras quibus
murmurati estis contra eum: nos enim quid
sumus? nec contra nos est murmur vestrum,
sed contra Dominum. 9 Dixit quoque Moyses
ad Aaron: Dic universæ congregationi filiorum
Israel: Accedite coram Domino: audivit enim
murmur vestrum. 10 Cumque loqueretur
Aaron ad omnem cœtum filiorum Israel,
respexerunt ad solitudinem: et ecce gloria
Domini apparuit in nube. 11 Locutus est
autem Dominus ad Moysen, dicens: 12 Audivi
murmurationes filiorum Israel, loquere ad eos:
Vespere comedetis carnes, et mane satura-
bimini panibus: scietisque quod ego sum
Dominus Deus vester. 13 Factum est ergo
vespere, et ascendens coturnix, cooperuit
castra: mane quoque ros jacuit per circuitum
castrorum. 14 Cumque operuisset superficiem
terræ, apparuit in solitudine minutum, et
quasi pilo tusum, in similitudinem pruinæ
super terram. 15 Quod cum vidissent filii
Israel, dixerunt ad invicem: Manhu? quod
significat: Quid est hoc? ignorabant enim
quid esset. Quibus ait Moyses: Iste est panis,
quem Dominus dedit vobis ad vescendum.

16 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ
אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃
17 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט׃ 18 וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ
לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ 19 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃
20 וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ 21 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ
וְנָמָס׃ 22 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם
מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־
נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה שַׁבָּתוֹן
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָֹה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפוּ
אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת
כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־
הַבֹּקֶר׃ 24 וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה
בּוֹ׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם
כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָֹה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ 26 שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ 27 וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא
מָצָאוּ׃ ס 28 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־
מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתָי׃ 29 רְאוּ כִּי־יְהוָֹה נָתַן לָכֶם
הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ ׀ אִישׁ תַּחְתָּיו
אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃
30 וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי׃ 31 וַיִּקְרְאוּ
בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד
לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ 32 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה מְלֹא
הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן ׀
יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם
בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
33 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת
אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח
אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָֹה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃
34 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ
אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ 35 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, Συναγάγετε
ἀπ᾽ αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ
κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν· ἕκαστος σὺν
τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε. 17 Ἐποίησαν δὲ
οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ
ὁ τὸ ἔλαττον· 18 Καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλε-
όνασεν ὁ τὸ πολὺ, καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν·
ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ᾽ ἑαυτῷ συνέλεξαν.
19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Μηδεὶς κατα-
λειπέτω ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ. 20 Καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῇ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ᾽
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ· καὶ ἐξέζεσε σκώληκας καὶ
ἐπώζεσε· καὶ ἐπικράνθη ἐπ᾽ αὐτοῖς Μωυσῆς. 21 Καὶ
συνέλεξαν αὐτὸ πρωῒ πρωῒ ἕκαστος τὸ καθῆκον
αὐτῷ· ἡνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο.
22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ συνέλεξαν τὰ δέοντα
διπλᾶ, δύο γομὸρ τῷ ἑνί· εἰσήλθοσαν δὲ πάντες
οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ.
23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά
ἐστιν ὃ ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία
τῷ Κυρίῳ αὔριον· ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε, καὶ ὅσα
ἐὰν ἕψητε ἕψετε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε
αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωΐ. 24 Καὶ κατελίπο-
σαν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἕως πρωῒ, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς
Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο
ἐν αὐτῷ. 25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε σήμερον·
ἔστι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ, οὐχ εὑρεθή-
σεται ἐν τῷ πεδίῳ. 26 Ἓξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ
δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν
τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐχ εὗρον. 28 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἕως τίνος οὐ βούλεσθε
εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου;
29 Ἴδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν
ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθίσεσθε ἕκαστος
εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 30 Καὶ ἐσαββάτι-
σεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 31 Καὶ ἐπωνόμασαν
αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μάν· ἦν δὲ
ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς
ἐγκρὶς ἐν μέλιτι. 32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομὸρ τοῦ μὰν
εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν
ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν
ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 33 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε στάμνον χρυσοῦν
ἕνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομὸρ τοῦ μάν,
καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρη-
σιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, 34 Ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρὼν ἐναντίον
τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μὰν ἔτη τεσσαράκοντα·

16 Hic est sermo, quem præcepit Dominus:
Colligat unusquisque ex eo quantum sufficit
ad vescendum: gomor per singula capita,
juxta numerum animarum vestrarum quæ
habitant in tabernaculo sic tolletis. 17 Fece-
runtque ita filii Israel: et collegerunt, alius
plus, alius minus. 18 Et mensi sunt ad
mensuram gomor: nec qui plus collegerat,
habuit amplius: nec qui minus paraverat,
reperit minus: sed singuli juxta id quod edere
poterant, congregaverunt. 19 Dixitque Moy-
ses ad eos: Nullus relinquat ex eo in mane.
20 Qui non audierunt eum, sed dimiserunt
quidam ex eis usque mane, et scatere cœpit
vermibus, atque computruit: et iratus est
contra eos Moyses. 21 Colligebant autem
mane singuli, quantum sufficere poterat ad
vescendum: cumque incaluisset sol, liquefiebat.
22 In die autem sexta collegerunt cibos du-
plices, id est, duo gomor per singulos homines:
venerunt autem omnes principes multitudinis,
et narraverunt Moysi. 23 Qui ait eis: Hoc
est quod locutus est Dominus: Requies sabbati
sanctificata est Domino cras; quodcumque
operandum est facite, et quæ coquenda sunt
coquite: quidquid autem reliquum fuerit,
reponite usque in mane. 24 Feceruntque ita
ut præceperat Moyses, et non computruit,
neque vermis inventus est in eo. 25 Dixitque
Moyses: Comedite illud hodie, quia sabbatum
est Domini: non invenietur hodie in agro.
26 Sex diebus colligite: in die autem septimo
sabbatum est Domini, idcirco non invenietur.
27 Venitque septima dies: et egressi de populo
ut colligerent, non invenerunt. 28 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Usquequo non vultis
custodire mandata mea, et legem meam?
29 Videte quod Dominus dederit vobis sab-
batum, et propter hoc die sexta tribuit vobis
cibos duplices: maneat unusquisque apud
semetipsum, nullus egrediatur de loco suo die
septimo. 30 Et sabbatizavit populus die
septimo. 31 Appellavitque domus Israel no-
men ejus Man: quod erat quasi semen cori-
andri album, gustusque ejus quasi similæ cum
melle. 32 Dixit autem Moyses: Iste est
sermo, quem præcepit Dominus: Imple gomor
ex eo, et custodiatur in futuras retro genera-
tiones: ut noverint panem, quo alui vos in
solitudine, quando educti estis de terra Ægypti.
33 Dixitque Moyses ad Aaron: Sume vas
unum, et mitte ibi Man, quantum potest capere
gomor: et repone coram Domino, ad servandum
in generationes vestras, 34 Sicut præcepit
Dominus Moysi. Posuitque illud Aaron in
tabernaculo reservandum. 35 Filii autem
Israel comederunt Man quadraginta annis.

עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ
עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ 36 וְהָעֹמֶר
עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ פ

פרשה יז׃

1 וַיִּסְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־
סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ
בִּרְפִידִים וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם׃
2 וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ
מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה־
תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה׃
3 וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם
עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי
בַּצָּמָא׃ 4 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי׃
5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם
וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר
הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ׃
6 הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָּׁם ׀ עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב
וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה
הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה
עַל־רִיב ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְהוָה
לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן׃
פ 8 וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־
יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם
בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה
וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ 10 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק
וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃
11 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר
יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃
12 וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ
תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ
בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו
אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב׃ פ
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת
זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה
אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
15 וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה ׀
נִסִּי׃ 16 וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה
לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

ἕως ἦλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. 36 Τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος Κυρίου, καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ῥαφιδείν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. 2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πίωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον; 3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι· καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες, Ἵνα τί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει; 4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσί με. 5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου, λάβε δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λάβε ἐν τῇ χειρί σου καὶ πορεύσῃ. 6 Ὅδε ἐγὼ ἕστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμὸς καὶ Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν Κύριον λέγοντας, Εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὔ. 8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν. 9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρί μου. 10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμαλήκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραήλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ. 12 Αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ᾽ αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. 13 Καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Κατάγραψον τοῦτο εἰς μνημόσυνον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ, ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 15 Καὶ ᾠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγή μου· 16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

donec venirent in terram habitabilem: hoc cibo aliti sunt, usquequo tangerent fines terræ Chanaan. 36 Gomor autem decima pars est ephi.

CAPUT XVII.

1 Igitur profecta omnis multitudo filiorum Israel de deserto Sin per mansiones suas, juxta sermonem Domini, castrametati sunt in Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum populo. 2 Qui jurgatus contra Moysen, ait: Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus respondit Moyses: Quid jurgamini contra me? cur tentatis Dominum? 3 Sitivit ergo ibi populus præ aquæ penuria, et murmuravit contra Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire de Ægypto, ut occideres nos, et liberos nostros, ac jumenta, siti? 4 Clamavit autem Moyses ad Dominum, dicens: Quid faciam populo huic? adhuc paululum, et lapidabit me. 5 Et ait Dominus ad Moysen: Antecede populum, et sume tecum de senioribus Israel: et virgam qua percussisti fluvium, tolle in manu tua, et vade. 6 En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb: percutiesque petram, et exibit ex ea aqua, ut bibat populus. Fecit Moyses ita coram senioribus Israel: 7 Et vocavit nomen loci illius, Tentatio, propter jurgium filiorum Israel, et quia tentaverunt Dominum, dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non? 8 Venit autem Amalec, et pugnabat contra Israel in Raphidim. 9 Dixitque Moyses ad Josue: Elige viros, et egressus, pugna contra Amalec: cras ego stabo in vertice collis, habens virgam Dei in manu mea. 10 Fecit Josue ut locutus erat Moyses, et pugnavit contra Amalec: Moyses autem et Aaron et Hur ascenderunt super verticem collis. 11 Cumque levaret Moyses manus, vincebat Israel: sin autem paululum remisisset, superabat Amalec. 12 Manus autem Moysi erant graves: sumentes igitur lapidem, posuerunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem et Hur sustentabant manus ejus ex utraque parte. Et factum est ut manus illius non lassarentur usque ad occasum solis. 13 Fugavitque Josue Amalec, et populum ejus in ore gladii. 14 Dixit autem Dominus ad Moysen: Scribe hoc ob monimentum in libro, et trade auribus Josue: delebo enim memoriam Amalec sub cælo. 15 Ædificavitque Moyses altare: et vocavit nomen ejus, Dominus exaltatio mea, dicens: 16 Quia manus solii Domini, et bellum Domini, erit contra Amalec, a generatione in generationem.

פ פ פ יז

פרשה יח :

1 וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם : 2 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ :
3 וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה : 4 וְשֵׁם
הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי
וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה : 5 וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר־הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים :
6 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא
אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ : 7 וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ
וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ
הָאֹהֱלָה : 8 וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם
עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה : 9 וַיִּחַדְּ
יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם :
10 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם : 11 עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי
בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם : 12 וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא
אַהֲרֹן וְכֹל | זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם
עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : 13 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם
וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־
הָעָרֶב : 14 וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־
אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה
יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר
עַד־עָרֶב : 15 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא
אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים : 16 כִּי־יִהְיֶה
לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין
רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־
תּוֹרֹתָיו : 17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־
טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה : 18 נָבֹל תִּבֹּל
גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד
מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדֶּךָ :

ΚΕΦ. ιη.

1 ῞ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὸρ ἱερεὺς Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ
ἑαυτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου. 2 Ἔλαβε δὲ Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ, μετὰ τὴν ἄφεσιν
αὐτῆς, 3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ
ἑνὶ αὐτῶν Γηρσάμ, λέγων, Πάροικος ἤμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ· 4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ,
λέγων, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου,
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ. 5 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς
Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ᾽
ὄρους τοῦ Θεοῦ. 6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῇ λέγοντες,
Ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὸρ παραγίνεται πρὸς σέ,
καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ᾽ αὐτοῦ. 7 Ἐξῆλθε
δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἠσπάσαντο
ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.
8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῷ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις
ἕνεκεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν
γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραὼ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυ-
πτίων. 9 Ἐξέστη δὲ Ἰοθὸρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰοθόρ, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ· 11 Νῦν
ἔγνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεούς,
ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς. 12 Καὶ ἔλαβεν
Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας
τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ
γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. 13 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς
κρίνειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ
ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης. 14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὸρ πάντα
ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ λέγει, Τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ
λαῷ; διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς
παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης; 15 Καὶ
λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, Ὅτι παραγίνεται πρὸς
μὲ ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ· 16 Ὅταν
γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς μέ,
διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.
17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν, 18 Οὐκ
ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο· φθορᾷ κατα-
φθαρήσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οὗτος ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρύ σοι τὸ
ῥῆμα τοῦτο, οὐ δυνήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος.

CAPUT XVIII.

1 CUMQUE audisset Jethro, sacerdos Madian,
cognatus Moysi, omnia quæ fecerat Deus
Moysi, et Israeli populo suo, et quod eduxisset
Dominus Israel de Ægypto: 2 Tulit Sepho-
ram uxorem Moysi quam remiserat: 3 Et
duos filios ejus, quorum unus vocabatur
Gersam, dicente patre: Advena fui in terra
aliena. 4 Alter vero Eliezer: Deus enim, ait,
patris mei adjutor meus, et eruit me de gladio
Pharaonis. 5 Venit ergo Jethro cognatus
Moysi, et filii ejus, et uxor ejus, ad Moysen in
desertum, ubi erat castrametatus juxta montem
Dei. 6 Et mandavit Moysi, dicens: Ego
Jethro cognatus tuus venio ad te, et uxor tua,
et duo filii tui cum ea. 7 Qui egressus in
occursum cognati sui, adoravit, et osculatus
est eum: salutaveruntque se mutuo verbis
pacificis. Cumque intrasset tabernaculum,
8 Narravit Moyses cognato suo cuncta quæ
fecerat Dominus Pharaoni, et Ægyptiis prop-
ter Israel: universumque laborem, qui ac-
cidisset eis in itinere, et quod liberaverat eos
Dominus. 9 Lætatusque est Jethro super
omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli,
eo quod eruisset eum de manu Ægyptiorum,
10 Et ait: Benedictus Dominus, qui liberavit
vos de manu Ægyptiorum, et de manu Pha-
raonis, qui eruit populum suum de manu
Ægypti. 11 Nunc cognovi, quia magnus
Dominus super omnes deos: eo quod su-
perbe egerint contra illos. 12 Obtulit ergo
Jethro cognatus Moysi holocausta et hos-
tias Deo: veneruntque Aaron et omnes
seniores Israel, ut comederent panem cum
eo coram Deo. 13 Altera autem die sedit
Moyses ut judicaret populum, qui assis-
tebat Moysi a mane usque ad vesperam?
14 Quod cum vidisset cognatus ejus, omnia
scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid
est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes,
et omnis populus præstolatur de mane usque
ad vesperam. 15 Cui respondit Moyses: Venit
ad me populus quærens sententiam Dei.
16 Cumque acciderit eis aliqua disceptatio,
veniunt ad me ut judicem inter eos,
et ostendam præcepta Dei et leges ejus.
17 At ille: Non bonam, inquit, rem facis:
18. Stulto labore consumeris et tu, et po-
pulus iste qui tecum est: ultra vires tuas
est negotium, solus illud non poteris sustinere.

19 עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וִיהִי אֱלֹהִים
עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים
וְהֵבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃
20 וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ
בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ 21 וְאַתָּה
תֶחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 22 וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־
עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ
וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֵל
מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ 23 אִם אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ
עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ יָבֹא
בְשָׁלוֹם׃ 24 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ
וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמָר׃ 25 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה
אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 26 וְשָׁפְטוּ
אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה
יְבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפּוּטוּ
הֵם׃ 27 וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ
אֶל־אַרְצוֹ׃ פ

פרשה יט׃

1 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר
סִינָי׃ 2 וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר
סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
הָהָר׃ 3 וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר
לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 אַתֶּם
רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא
אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם
אֵלָי׃ 5 וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ 6 וְאַתֶּם
תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם
לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
צִוָּהוּ יְהוָה׃ 8 וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו
וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃

19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ συμβουλεύσω σοι,
καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ. Γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν
πρὸς τὸν Θεόν· 20 Καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ
σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν
αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι. 21 Καὶ σὺ σεαυτῷ
σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατούς, θεο-
σεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν,
καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατον-
τάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους,
22 Καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα
τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ, τὰ δὲ βραχέα τῶν
κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοί, καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ
καὶ συναντιλήψονταί σοι. 23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεὸς καὶ δυνήσῃ παρα-
στῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον
μετ' εἰρήνης ἥξει. 24 Ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς
φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ
παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν
χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους
καὶ δεκαδάρχους, 26 Καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν
πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν
ἐπὶ Μωυσῆν, πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν
αὐτοί. 27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ
γαμβρόν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἤλθοσαν
εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ. 2 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Ῥαφιδεὶν καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ,
καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.
3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων,
Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, 4 Αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα
τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀετῶν, καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν. 5 Καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς
καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς
περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι
πᾶσα ἡ γῆ, 6 Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον
ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 7 Ἦλθε δὲ Μωυσῆς καὶ
ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ παρ-
έθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Θεός. 8 Ἀπεκρίθε δὲ πᾶς ὁ
λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν
ὁ Θεὸς ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· ἀνήνεγκε δὲ
Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

19 Sed audi verba mea atque consilia, et erit
Deus tecum. Esto tu populo in his quæ ad
Deum pertinent, ut referas quæ dicuntur ad
eum: 20 Ostendasque populo ceremonias et
ritum colendi, viamque per quam ingredi de-
beant, et opus quod facere debeant. 21 Pro-
vide autem de omni plebe viros potentes, et
timentes Deum, in quibus sit veritas, et qui
oderint avaritiam, et constitue ex eis tri-
bunos, et centuriones, et quinquagenarios, et
decanos, 22 Qui judicent populum omni
tempore: quidquid autem majus fuerit, re-
ferant ad te, et ipsi minora tantummodo
judicent: leviusque sit tibi, partito in alios
onere. 23 Si hoc feceris, implebis imperium
Dei, et præcepta ejus poteris sustentare: et
omnis hic populus revertetur ad loca sua cum
pace. 24 Quibus auditis, Moyses fecit omnia
quæ ille suggesserat. 25 Et electis viris
strenuis de cuncto Israel, constituit eos prin-
cipes populi, tribunos, et centuriones, et quin-
quagenarios, et decanos. 26 Qui judicabant
plebem omni tempore: quidquid autem gra-
vius erat, referebant ad eum, faciliora tantum-
modo judicantes. 27 Dimisitque cognatum
suum: qui reversus abiit in terram suam.

CAPUT XIX.

1 Mense tertio egressionis Israel de terra
Ægypti, in die hac venerunt in solitudinem
Sinai. 2 Nam profecti de Raphidim, et per-
venientes usque in desertum Sinai, castrame-
tati sunt in eodem loco, ibique Israel fixit
tentoria e regione montis. 3 Moyses autem
ascendit ad Deum, vocavitque eum Dominus
de monte, et ait: Hæc dices domui Jacob, et
annuntiabis filiis Israel: 4 Vos ipsi vidistis,
quæ fecerim Ægyptiis, quo modo portaverim
vos super alas aquilarum, et assumpserim
mihi. 5 Si ergo audieritis vocem meam, et
custodieritis pactum meum, eritis mihi in
peculium de cunctis populis: mea est enim
omnis terra. 6 Et vos eritis mihi in regnum
sacerdotale, et gens sancta. Hæc sunt verba
quæ loqueris ad filios Israel. 7 Venit Moyses:
et convocatis majoribus natu populi, exposuit
omnes sermones quos mandaverat Dominus.
8 Respondit que omnis populus simul: Cuncta
quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumque
retulisset Moyses verba populi ad Dominum,

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם
בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד
מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 10 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם
הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 11 וְהָיוּ
נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃
12 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ
בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ 13 לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד
כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה
אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה
יַעֲלוּ בָהָר׃ 14 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־
הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
15 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת
יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ 16 וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד
וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 17 וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־
הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ 18 וְהַר
סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה
בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד
כָּל־הָהָר מְאֹד׃ 19 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ 20 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי
אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־
רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־
יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ 22 וְגַם
הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ
פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה׃ 23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר
סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל
אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ 24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
לֶךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־
יִפְרָץ־בָּם׃ 25 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם׃ ס

פרשה כ׃

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ ס 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
γίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ
λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν
εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα
τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον. 10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἅγνισον
αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ
ἱμάτια, 11 Καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν
τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ. 12 Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων,
Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ
θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ
τελευτήσει. 13 Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις
λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε
κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν αἱ φωναὶ
καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. 14 Κατέβη δὲ
Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν
αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. 15 Καὶ εἶπε τῷ
λαῷ, Γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ προσέλθητε
γυναικί. 16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενη-
θέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ᾽ ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς
σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
τῇ παρεμβολῇ. 17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν
εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. 18 Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ
ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ᾽ αὐτὸ
τὸν Θεὸν ἐν πυρί, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡσεὶ
καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.
19 Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνου-
σαι ἰσχυρότεραι σφόδρα· Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ
Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. 20 Κατέβη δὲ
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωυσῆς. 21 Καὶ εἶπεν
ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων, Καταβὰς διαμάρτυραι
τῷ λαῷ, μή ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατα-
νοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος. 22 Καὶ οἱ
ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν,
μή ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ᾽ αὐτῶν Κύριος. 23 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς
προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· σὺ γὰρ
διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων, Ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ
ἁγίασαι αὐτό. 24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε
κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ
δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς
τὸν Θεόν, μή ποτε ἀπολέσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν Κύριος.
25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους
τούτους λέγων, 2 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου,

9 Ait ei Dominus: Jam nunc veniam ad te in
caligine nubis, ut audiat me populus loquentem
ad te, et credat tibi in perpetuum. Nuntiavit
ergo Moyses verba populi ad Dominum.
10 Qui dixit ei: Vade ad populum, et sanc-
tifica illos hodie, et cras, laventque vestimenta
sua. 11 Et sint parati in diem tertium: in
die enim tertia descendet Dominus coram
omni plebe super montem Sinai. 12 Consti-
tuesque terminos populo per circuitum, et
dices ad eos: Cavete ne ascendatis in montem,
nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit
montem, morte morietur. 13 Manus non
tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut
confodietur jaculis: sive jumentum fuerit,
sive homo, non vivet; cum cœperit clangere
buccina, tunc ascendant in montem. 14 De-
scenditque Moyses de monte ad populum, et
sanctificavit eum. Cumque lavissent vesti-
menta sua, 15 Ait ad eos: Estote parati in
diem tertium, et ne appropinquetis uxoribus
vestris. 16 Jamque advenerat tertius dies, et
mane inclaruerat: et ecce cœperunt audiri
tonitrua, ac micare fulgura, et nubes densis-
sima operire montem, clangorque buccinæ
vehementius perstrepebat: et timuit populus
qui erat in castris. 17 Cumque eduxisset eos
Moyses in occursum Dei de loco castrorum,
steterunt ad radices montis. 18 Totus autem
mons Sinai fumabat: eo quod descendisset
Dominus super eum in igne, et ascenderet
fumus ex eo quasi de fornace: eratque omnis
mons terribilis. 19 Et sonitus buccinæ pau-
latim crescebat in majus, et prolixius tende-
batur: Moyses loquebatur, et Deus respon-
debat ei. 20 Descenditque Dominus super
montem Sinai in ipso montis vertice, et vocavit
Moysen in cacumen ejus. Quo cum ascen-
disset, 21 Dixit ad eum: Descende, et con-
testare populum: ne forte velit transcendere
terminos ad videndum Dominum, et pereat
ex eis plurima multitudo. 22 Sacerdotes
quoque qui accedunt ad Dominum, sancti-
ficentur, ne percutiat eos. 23 Dixitque Moyses
ad Dominum: Non poterit vulgus ascendere
in montem Sinai: tu enim testificatus es, et
jussisti, dicens: Pone terminos circa montem,
et sanctifica illum. 24 Cui ait Dominus:
Vade, descende: ascendesque tu, et Aaron
tecum, sacerdotes autem et populus ne tran-
seant terminos, nec ascendant ad Dominum,
ne forte interficiat illos. 25 Descenditque
Moyses ad populum, et omnia narravit eis.

CAPUT XX.

1 Locutusque est Dominus cunctos ser-
mones hos: 2 Ego sum Dominus Deus tuus,

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים׃ 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן
אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ ס 7 לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא׃ פ 8 זָכוֹר אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי
שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ ס
12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ ס 13 לֹא תִּרְצָח׃
ס 14 לֹא תִּנְאָף׃ ס 15 לֹא
תִּגְנֹב׃ ס 16 לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עֵד שָׁקֶר׃ ס 17 לֹא תַחְמֹד בֵּית
רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ׃ פ 18 וְכָל־הָעָם רֹאִים
אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ
מֵרָחֹק׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה
עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
פֶּן־נָמוּת׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־
תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם
לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ 21 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם
הָאֱלֹהִים׃ ס 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃

ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
λείας. 3 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα,
ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ
ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. 5 Οὐ προσ-
κυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ
γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής,
ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης
καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, 6 Καὶ ποιῶν
ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰ προστάγματά μου. 7 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ
Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ ματαίῳ. 8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-
των ἁγιάζειν αὐτήν· 9 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιή-
σεις πάντα τὰ ἔργα σου, 10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις
ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ
σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ
τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσή-
λυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. 11 Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις
ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος
τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
12 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα
εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
13 Οὐ μοιχεύσεις. 14 Οὐ κλέψεις. 15 Οὐ φονεύ-
σεις. 16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σου μαρτυρίαν ψευδῆ. 17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε
τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε
τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε
παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού
ἐστι. 18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ
τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ
τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς
ἔστησαν μακρόθεν, 19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν,
Λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ
Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. 20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυ-
σῆς, Θαρσεῖτε· ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς
παρεγενήθη ὁ Θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ
φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε. 21 Εἱστή-
κει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ Θεός. 22 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ καὶ
ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς·

qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servi-
tutis. 3 Non habebis deos alienos coram me.
4 Non facies tibi sculptile, neque omnem
similitudinem quæ est in cælo desuper, et quæ
in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis
sub terra. 5 Non adorabis ea, neque coles:
ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes,
visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam
et quartam generationem eorum qui oderunt
me: 6 Et faciens misericordiam in millia his
qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.
7 Non assumes nomen Domini Dei tui in
vanum: nec enim habebit insontem Dominus
eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui
frustra. 8 Memento ut diem sabbati sanc-
tifices. 9 Sex diebus operaberis, et facies
omnia opera tua. 10 Septimo autem die
sabbatum Domini Dei tui est: non facies
omne opus in eo, tu, et filius tuus et filia tua,
servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et
advena qui est intra portas tuas. 11 Sex
enim diebus fecit Dominus cælum et terram,
et mare, et omnia quæ in eis sunt, et requievit
in die septimo, idcirco benedixit Dominus diei
sabbati, et sanctificavit eum. 12 Honora
patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus
super terram, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi. 13 Non occides. 14 Non mœchaberis.
15 Non furtum facies. 16 Non loqueris contra
proximum tuum falsum testimonium. 17 Non
concupisces domum proximi tui: nec desider-
abis uxorem ejus, non servum, non ancillam,
non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius
sunt. 18 Cunctus autem populus videbat
voces et lampades, et sonitum buccinæ, mon-
temque fumantem: et perterriti ac pavore
concussi, steterunt procul, 19 Dicentes Moysi:
Loquere tu nobis, et audiemus: non loquatur
nobis Dominus, ne forte moriamur. 20 Et
ait Moyses ad populum: Nolite timere: ut
enim probaret vos venit Deus, et ut terror illius
esset in vobis, et non peccaretis. 21 Stetitque
populus de longe. Moyses autem accessit ad
caliginem in qua erat Deus. 22 Dixit præterea
Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel:
Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis.

23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי
זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ 24 מִזְבַּח אֲדָמָה
תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־
שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ׃ 25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־
לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ 26 וְלֹא־תַעֲלֶה
בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה
עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

פ פ פ יח

פרשה כא׃

1 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים
לִפְנֵיהֶם׃ 2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ
שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃
3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה
הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ 4 אִם־אֲדֹנָיו
יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת
הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא
יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ 5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד
אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא
אֵצֵא חָפְשִׁי׃ 6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע
אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
ס 7 וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה
לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ 8 אִם־רָעָה
בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם
נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ 9 וְאִם־
לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃
10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ
לֹא יִגְרָע׃ 11 וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ ס
12 מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ 13 וַאֲשֶׁר
לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ ס 14 וְכִי־
יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם
מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ ס 15 וּמַכֵּה
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס
16 וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת
יוּמָת׃ ס 17 וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ
מוֹת יוּמָת׃ ס 18 וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף
וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ 19 אִם־יָקוּם
וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה
רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ ס

23 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ
θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. 24 Θυσι-
αστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι, καὶ θύσετε ἐπ᾿ αὐτοῦ
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ
τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ
οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἥξω πρὸς
σὲ καὶ εὐλογήσω σε. 25 Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ
λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς·
τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ᾿ αὐτοὺς καὶ
μεμίανται. 26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν
ἀσχημοσύνην σου ἐπ᾿ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κά.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον
αὐτῶν. 2 Ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἓξ ἔτη
δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται
ἐλεύθερος δωρεάν. 3 Ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ,
καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ᾿
αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐὰν
δὲ ὁ κύριος δῷ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοὺς
ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται. 5 Ἐὰν δὲ
ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, οὐκ ἀποτρέχω
ἐλεύθερος· 6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ
πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει
αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν καὶ τρυπήσει
ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει
αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ
ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι. 8 Ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ
τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἣ αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυ-
τρώσει αὐτήν· ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριός ἐστι
πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ. 9 Ἐὰν δὲ
τῷ υἱῷ καθομολογήσηται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα
τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ. 10 Ἐὰν δὲ ἄλλην
λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν
ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει. 11 Ἐὰν δὲ τὰ
τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν
ἄνευ ἀργυρίου. 12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ
ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. 13 Ὁ δὲ οὐχ ἑκών,
ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω
σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας. 14 Ἐὰν
δέ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ
καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ
αὐτὸν θανατῶσαι. 15 Ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ
μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. 16 Ὁ κακο-
λογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει
θανάτῳ. 17 Ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ
εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτω τελευτάτω. 18 Ἐὰν δὲ
λοιδορῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλη-
σίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ
δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην, 19 Ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος
περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου, ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξας
πλὴν τῆς ἀργείας αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεῖα.

23 Non facietis deos argenteos, nec deos aureos
facietis vobis. 24 Altare de terra facietis
mihi, et offeretis super eo holocausta et
pacifica vestra, oves vestras et boves, in omni
loco in quo memoria fuerit nominis mei:
veniam ad te, et benedicam tibi. 25 Quod
si altare lapideum feceris mihi, non ædificabis
illud de sectis lapidibus: si enim levaveris
cultrum super eo, polluetur. 26 Non ascendes
per gradus ad altare meum, ne reveletur tur-
pitudo tua.

CAPUT XXI.

1 Hæc sunt judicia quæ propones eis. 2 Si
emeris servum Hebræum, sex annis serviet
tibi: in septimo egredietur liber gratis.
3 Cum quali veste intraverit, cum tali exeat:
si habens uxorem, et uxor egredietur simul.
4 Sin autem dominus dederit illi uxorem, et
pepererit filios et filias: mulier et liberi ejus
erunt domini sui, ipse vero exibit cum vestitu
suo. 5 Quod si dixerit servus: Diligo domi-
num meum et uxorem ac liberos, non egrediar
liber: 6 Offeret eum dominus diis, et ap-
plicabitur ad ostium et postes, perforabitque
aurem ejus subula: et erit ei servus in
sæculum. 7 Si quis vendiderit filiam suam
in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire
consueverunt. 8 Si displicuerit oculis domini
sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo
autem alieno vendendi non habebit potestatem,
si spreverit eam. 9 Sin autem filio suo de-
sponderit eam, juxta morem filiarum faciet illi.
10 Quod si alteram ei acceperit, providebit
puellæ nuptias, et vestimenta, et pretium
pudicitiæ non negabit. 11 Si tria ista non
fecerit, egredietur gratis absque pecunia.
12 Qui percusserit hominem volens occidere,
morte moriatur. 13 Qui autem non est in-
sidiatus, sed Deus illum tradidit in manus
ejus: constituam tibi locum in quem fugere
debeat. 14 Si quis per industriam occiderit
proximum suum, et per insidias; ab altari
meo evelles eum, ut moriatur. 15 Qui per-
cusserit patrem suum aut matrem, morte
moriatur. 16 Qui furatus fuerit hominem,
et vendiderit eum, convictus noxæ, morte
moriatur. 17 Qui maledixerit patri suo vel
matri, morte moriatur. 18 Si rixati fuerint
viri, et percusserit alter proximum suum
lapide vel pugno, et ille mortuus non fuerit,
sed jacuerit in lectulo: 19 Si surrexerit,
et ambulaverit foris super baculum suum,
innocens erit qui percusserit, ita tamen ut
operas ejus et impensas in medicos restituat.

20 וְכִֽי־יַכֶּה֩ אִ֨ישׁ אֶת־עַבְדּ֜וֹ א֤וֹ אֶת־אֲמָתוֹ֙
בַּשֵּׁ֔בֶט וּמֵ֖ת תַּ֣חַת יָד֑וֹ נָקֹ֖ם יִנָּקֵֽם׃ 21 אַ֥ךְ
אִם־י֛וֹם א֥וֹ יוֹמַ֖יִם יַעֲמֹ֑ד לֹ֣א יֻקַּ֔ם כִּ֥י
כַסְפּ֖וֹ הֽוּא׃ ס 22 וְכִֽי־יִנָּצ֣וּ אֲנָשִׁ֗ים
וְנָ֨גְפ֜וּ אִשָּׁ֤ה הָרָה֙ וְיָצְא֣וּ יְלָדֶ֔יהָ וְלֹ֥א יִהְיֶ֖ה
אָס֑וֹן עָנ֣וֹשׁ יֵעָנֵ֗שׁ כַּֽאֲשֶׁ֨ר יָשִׁ֤ית עָלָיו֙ בַּ֣עַל
הָֽאִשָּׁ֔ה וְנָתַ֖ן בִּפְלִלִֽים׃ 23 וְאִם־אָס֖וֹן יִהְיֶ֑ה
וְנָתַתָּ֥ה נֶ֖פֶשׁ תַּ֥חַת נָֽפֶשׁ׃ 24 עַ֚יִן תַּ֣חַת
עַ֔יִן שֵׁ֖ן תַּ֣חַת שֵׁ֑ן יָ֚ד תַּ֣חַת יָ֔ד רֶ֖גֶל תַּ֥חַת
רָֽגֶל׃ 25 כְּוִיָּה֙ תַּ֣חַת כְּוִיָּ֔ה פֶּ֖צַע תַּ֣חַת
פָּ֑צַע חַבּוּרָ֕ה תַּ֖חַת חַבּוּרָֽה׃ ס
26 וְכִֽי־יַכֶּ֨ה אִ֜ישׁ אֶת־עֵ֤ין עַבְדּוֹ֙ אֽוֹ־אֶת־עֵ֥ין
אֲמָת֖וֹ וְשִֽׁחֲתָ֑הּ לַֽחָפְשִׁ֥י יְשַׁלְּחֶ֖נּוּ תַּ֥חַת
עֵינֽוֹ׃ 27 וְאִם־שֵׁ֧ן עַבְדּ֛וֹ אֽוֹ־שֵׁ֥ן אֲמָת֖וֹ
יַפִּ֑יל לַֽחָפְשִׁ֥י יְשַׁלְּחֶ֖נּוּ תַּ֥חַת שִׁנּֽוֹ׃ פ
28 וְכִֽי־יִגַּ֨ח שׁ֥וֹר אֶת־אִ֛ישׁ א֥וֹ אֶת־
אִשָּׁ֖ה וָמֵ֑ת סָק֨וֹל יִסָּקֵ֜ל הַשּׁ֗וֹר וְלֹ֤א יֵֽאָכֵל֙
אֶת־בְּשָׂר֔וֹ וּבַ֥עַל הַשּׁ֖וֹר נָקִֽי׃ 29 וְאִ֡ם שׁוֹר֩
נַגָּ֨ח ה֜וּא מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁ֗ם וְהוּעַ֤ד בִּבְעָלָיו֙
וְלֹ֣א יִשְׁמְרֶ֔נּוּ וְהֵמִ֥ית אִ֖ישׁ א֣וֹ אִשָּׁ֑ה הַשּׁוֹר֙
יִסָּקֵ֔ל וְגַם־בְּעָלָ֖יו יוּמָֽת׃ 30 אִם־כֹּ֖פֶר יוּשַׁ֣ת
עָלָ֑יו וְנָתַן֙ פִּדְיֹ֣ן נַפְשׁ֔וֹ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־יוּשַׁ֖ת
עָלָֽיו׃ 31 אוֹ־בֵ֥ן יִגָּ֖ח אוֹ־בַ֣ת יִגָּ֑ח כַּמִּשְׁפָּ֥ט
הַזֶּ֖ה יֵעָ֥שֶׂה לּֽוֹ׃ 32 אִם־עֶ֛בֶד יִגַּ֥ח הַשּׁ֖וֹר
א֣וֹ אָמָ֑ה כֶּ֣סֶף ׀ שְׁלֹשִׁ֣ים שְׁקָלִ֗ים יִתֵּן֙
לַֽאדֹנָ֔יו וְהַשּׁ֖וֹר יִסָּקֵֽל׃ ס 33 וְכִֽי־
יִפְתַּ֨ח אִ֜ישׁ בּ֗וֹר א֠וֹ כִּֽי־יִכְרֶ֥ה אִ֛ישׁ בֹּ֖ר
וְלֹ֣א יְכַסֶּ֑נּוּ וְנָֽפַל־שָׁ֥מָּה שּׁ֖וֹר א֥וֹ חֲמֽוֹר׃
34 בַּ֤עַל הַבּוֹר֙ יְשַׁלֵּ֔ם כֶּ֖סֶף יָשִׁ֣יב לִבְעָלָ֑יו
וְהַמֵּ֖ת יִֽהְיֶה־לּֽוֹ׃ ס 35 וְכִֽי־יִגֹּ֧ף
שֽׁוֹר־אִ֛ישׁ אֶת־שׁ֥וֹר רֵעֵ֖הוּ וָמֵ֑ת וּמָ֨כְר֜וּ
אֶת־הַשּׁ֤וֹר הַחַי֙ וְחָצ֣וּ אֶת־כַּסְפּ֔וֹ וְגַ֥ם אֶת־
הַמֵּ֖ת יֶֽחֱצֽוּן׃ 36 א֣וֹ נוֹדַ֗ע כִּ֠י שׁ֣וֹר נַגָּ֥ח
הוּא֙ מִתְּמ֣וֹל שִׁלְשֹׁ֔ם וְלֹ֥א יִשְׁמְרֶ֖נּוּ בְּעָלָ֑יו
שַׁלֵּ֨ם יְשַׁלֵּ֥ם שׁוֹר֙ תַּ֣חַת הַשּׁ֔וֹר וְהַמֵּ֖ת
יִֽהְיֶה־לּֽוֹ׃ ס 37 כִּ֤י יִגְנֹֽב־אִישׁ֙
שׁ֣וֹר אוֹ־שֶׂ֔ה וּטְבָח֖וֹ א֣וֹ מְכָר֑וֹ חֲמִשָּׁ֣ה
בָקָ֗ר יְשַׁלֵּם֙ תַּ֣חַת הַשּׁ֔וֹר וְאַרְבַּע־צֹ֖אן
תַּ֥חַת הַשֶּֽׂה׃

פרשה כב:

1 אִם־בַּמַּחְתֶּ֛רֶת יִמָּצֵ֥א הַגַּנָּ֖ב וְהֻכָּ֣ה
וָמֵ֑ת אֵ֥ין ל֖וֹ דָּמִֽים׃ 2 אִם־זָרְחָ֥ה
הַשֶּׁ֛מֶשׁ עָלָ֖יו דָּמִ֣ים ל֑וֹ שַׁלֵּ֣ם יְשַׁלֵּ֔ם
אִם־אֵ֣ין ל֔וֹ וְנִמְכַּ֖ר בִּגְנֵבָתֽוֹ׃

20 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, δίκῃ ἐκδικηθήσεται. 21 Ἐὰν δὲ
διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω·
τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστίν. 22 Ἐὰν δὲ μάχων-
ται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ
ἔχουσαν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξει-
κονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι ἂν
ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, δώσει μετὰ ἀξιώμα-
τος. 23 Ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ, δώσει ψυχὴν
ἀντὶ ψυχῆς, 24 Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα
ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ
τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος. 26 Ἐὰν δέ
τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν
ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ,
ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ
αὐτῶν. 27 Ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ
τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευ-
θέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος
αὐτῶν. 28 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ
γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ
ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ·
ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῷος ἔσται. 29 Ἐὰν
δὲ ὁ ταῦρος κερατιστὴς ᾖ πρὸ τῆς χθὲς καὶ
πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ
γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος
αὐτοῦ προσαποθανεῖται. 30 Ἐὰν δὲ λύτρα ἐπι-
βληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα
ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ. 31 Ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγα-
τέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσωσιν
αὐτῷ. 32 Ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ
παιδίσκην, ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ
κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.
33 Ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον
καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ
ὄνος, 34 Ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει, ἀργύ-
ριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελευτηκὸς
αὐτῷ ἔσται. 35 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος
τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ, ἀπο-
δώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ
ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα
διελοῦνται. 36 Ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι
κερατιστής ἐστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης
ἡμέρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὦσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ
ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὼς αὐτῷ ἔσται.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ἘΑΝ δέ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ
σφάξῃ ἢ ἀποδῶται, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ
τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προ-
βάτου. 2 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ
κλέπτης καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ
φόνος· 3 Ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ'
αὐτῷ, ἔνοχός ἐστιν, ἀνταποθανεῖται. Ἐὰν δὲ
μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος.

20 Qui percusserit servum suum vel ancillam
virga, et mortui fuerint in manibus ejus,
criminis reus erit. 21 Sin autem uno die vel
duobus supervixerit, non subjacebit pœnæ,
quia pecunia illius est. 22 Si rixati fuerint
viri, et percusserit quis mulierem prægnan-
tem, et abortivum quidem fecerit, sed ipsa
vixerit: subjacebit damno quantum maritus
mulieris expetierit, et arbitri judicaverint.
23 Sin autem mors ejus fuerit subsecuta,
reddet animan pro anima, 24 Oculum pro
oculo, dentem pro dente, manum pro manu,
pedem pro pede, 25 Adustionem pro adus-
tione, vulnus pro vulnere, livorem pro livore.
26 Si percusserit quispiam oculum servi sui
aut ancillæ, et luscos eos fecerit, dimittet eos
liberos pro oculo quem eruit. 27 Dentem
quoque si excusserit servo vel ancillæ suæ,
similiter dimittet eos liberos. 28 Si bos cornu
percusserit virum aut mulierem, et mortui
fuerint, lapidibus obruetur: et non comeden-
tur carnes ejus, dominus quoque bovis in-
nocens erit. 29 Quod si bos cornupeta fuerit
ab heri et nudiustertius, et contestati sunt
dominum ejus, nec recluserit eum, occideritque
virum aut mulierem: et bos lapidibus obruetur,
et dominum ejus occident. 30 Quod si pre-
tium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua
quidquid fuerit postulatus. 31 Filium quoque
et filiam si cornu percusserit, simili sententiæ
subjacebit. 32 Si servum ancillamque in-
vaserit, triginta siclos argenti domino dabit,
bos vero lapidibus opprimetur. 33 Si quis
aperuerit cisternam, et foderit, et non operue-
rit eam, cecideritque bos aut asinus in eam,
34 Reddet dominus cisternæ pretium jumen-
torum: quod autem mortuum est, ipsius erit.
35 Si bos alienus bovem alterius vulneraverit,
et ille mortuus fuerit: vendent bovem vivum,
et divident pretium, cadaver autem mortui
inter se dispertient. 36 Sin autem sciebat
quod bos cornupeta esset ab heri et nudiuster-
tius, et non custodivit eum dominus suus:
reddet bovem pro bove, et cadaver integrum
accipiet.

CAPUT XXII.

1 Si quis furatus fuerit bovem, aut ovem,
et occiderit vel vendiderit: quinque boves pro
uno bove restituet, et quatuor oves pro una
ove. 2 Si effringens fur domum sive suffodiens
fuerit inventus, et accepto vulnere mortuus
fuerit: percussor non erit reus sanguinis.
3 Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium
perpetravit, et ipse morietur. Si non habuerit
quod pro furte reddat, ipse venundabitur

3 אִם־הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה מִשּׁוֹר
עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃
ס 4 כִּי יַבְעֶר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כֶרֶם
וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירֹה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ס
5 כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל
גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה׃ ס 6 כִּי־
יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לִשְׁמֹר
וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם
שְׁנָיִם׃ 7 אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב
בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח
יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ 8 עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע
עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה
עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס
9 כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר
אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר
אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ 10 שְׁבֻעַת יְהוָה
תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃
11 וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃
12 אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא
יְשַׁלֵּם׃ פ 13 וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ
מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־עִמּוֹ
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ 14 אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם
אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ ס
15 וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה
וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
16 אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף
יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ ס
17 מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ 18 כָּל־שֹׁכֵב
עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ ס 19 זֹבֵחַ
לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ 20 וְגֵר
לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 21 כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן׃ 22 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק
יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ 23 וְחָרָה
אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם
אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ פ
24 אִם־כֶּסֶף ׀ תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי
עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן
עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ 25 אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת
רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃

4 Ἐὰν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
κλέμμα ἀπό τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ
αὐτὰ ἀποτίσει. 5 Ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ
ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκῆσαι
ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ
τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν
καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ
βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει. 6 Ἐὰν
δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ
ἅλωνας ἢ στάχυς ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ
ἐκκαύσας. 7 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον
ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ
ἀνθρώπου, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ
διπλοῦν. 8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέψας, προσ-
ελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καὶ ὀμεῖται, ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ'
ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον. 9 Κατὰ
πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα, περί τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου
καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς
ἐγκαλουμένης, ὅ τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἁλοὺς διὰ
τοῦ Θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον. 10. Ἐὰν
δέ τις δῷ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβα-
τον ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι, καὶ συντριβῇ ἢ
τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῷ,
11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων,
ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου τῆς παρα-
καταθήκης τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ
κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει. 12 Ἐὰν δὲ κλαπῇ
παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. 13 Ἐὰν δὲ θηριά-
λωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ
ἀποτίσει. 14 Ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλη-
σίον, καὶ συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον
γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει·
15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει·
ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ. 16 Ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνή-
στευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιεῖ
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. 17 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων
ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ
καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων. 18 Φαρ-
μακοὺς οὐ περιποιήσετε. 19 Πᾶν κοιμώμενον
μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς. 20 Ὁ
θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν
Κυρίῳ μόνῳ. 21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε
οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ. 22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ
κακώσετε· 23 Ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτοὺς καὶ
κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς μέ, ἀκοῇ εἰσακού-
σομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν, 24 Καὶ ὀργισθήσομαι
θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται
αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν
ὀρφανά. 25 Ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ
ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν
κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον. 26 Ἐὰν
δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλη-
σίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ·

4 Si inventum fuerit apud eum quod furatus
est, vivens, sive bos, sive asinus, sive ovis:
duplum restituet. 5 Si læserit quispiam
agrum vel vineam, et dimiserit jumentum
suum ut depascatur aliena: quidquid optimum
habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni
æstimatione restituet. 6 Si egressus ignis
invenerit spinas, et comprehenderit acervos
frugum, sive stantes segetes in agris, reddet
damnum qui ignem succenderit. 7 Si quis
commendaverit amico pecuniam, aut vas in
custodiam, et ab eo qui susceperat, furto
ablata fuerint: si invenitur fur, duplum reddet.
8 Si latet fur, dominus domus applicabitur
ad deos, et jurabit quod non extenderit manum
in rem proximi sui, 9 Ad perpetrandam
fraudem, tam in bove, quam in asino, et ove ac
vestimento, et quidquid damnum inferre potest:
ad deos utriusque causa perveniet; et si illi
judicaverint, duplum restituet proximo suo.
10 Si quis commendaverit proximo suo asinum,
bovem, ovem, et omne jumentum ad custodiam,
et mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum
ab hostibus, nullusque hoc viderit: 11 Jus-
jurandum erit in medio, quod non extenderit
manum ad rem proximi sui: suscipietque
dominus juramentum, et ille reddere non
cogetur. 12 Quod si furto ablatum fuerit,
restituet damnum domino. 13 Si comestum
a bestia, deferat ad eum quod occisum est, et
non restituet. 14 Qui a proximo suo quid-
quam horum mutuo postulaverit, et debili-
tatum aut mortuum fuerit domino non præ-
sente, reddere compelletur. 15 Quod si im-
præsentiarum dominus fuerit, non restituet,
maxime si conductum venerat pro mercede
operis sui. 16 Si seduxerit quis virginem
needum desponsatam, dormieritque cum ea:
dotabit eam, et habebit eam uxorem. 17 Si
pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam
juxta modum dotis, quam virgines accipere
consueverunt. 18 Maleficos non patieris vi-
vere. 19 Qui coierit cum jumento, morte
moriatur. 20 Qui immolat diis, occidetur,
præterquam Domino soli. 21 Advenam non
contristabis, neque affliges eum: advenæ
enim et ipsi fuistis in terra Ægypti. 22 Viduæ
et pupillo non nocebitis. 23 Si læseritis eos,
vociferabuntur ad me, et ego audiam clamorem
eorum: 24 Et indignabitur furor meus, per-
cutiamque vos gladio, et erunt uxores vestræ
viduæ, et filii vestri pupilli. 25 Si pecuniam
mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat
tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec usuris
opprimes. 26 Si pignus a proximo tuo accepe-
ris vestimentum, ante solis occasum reddes ei.

26 כִּי הִוא כְסוּתֹה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ
לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ ס
27 אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא
תָאֹר׃ 28 מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִּי׃ 29 כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ 30 וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן
לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב
תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ ס

פרשה כג׃

1 לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ
עִם־רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס׃ 2 לֹא־תִהְיֶה
אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב
לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ 3 וְדָל לֹא
תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ ס 4 כִּי תִפְגַּע
שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ
לוֹ׃ ס 5 כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ
רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב
תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ ס 6 לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט
אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃ 7 מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי
וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא־אַצְדִּיק רָשָׁע׃
8 וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים
וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ 9 וְגֵר לֹא תִלְחָץ
וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וְשֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
11 וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ
אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה
כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ 12 שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־
אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ 13 וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי
אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא
תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ 14 שָׁלֹשׁ
רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ 15 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת
תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בוֹ יָצָאתָ
מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 16 וְחַג
הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה
וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־
מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ 17 שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן ׀
יְהוָה׃ 18 לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־
זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃

27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον
τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι
κοιμηθήσεται; Ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρός μέ,
εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γάρ εἰμι. 28 Θεοὺς
οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς. 29 Ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ ληνοῦ σου
οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου
δώσεις ἐμοί. 30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου
καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἑπτὰ
ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἀποδώσεις μοι αὐτό. 31 Καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ
μοι· καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ
ἀποῤῥίψατε αὐτό.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΟΥ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ
μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος. 2 Οὐκ
ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ
πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλειόνων ὥστε ἐκκλεῖ-
σαι κρίσιν. 3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.
4 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῒ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ
ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώ-
σεις αὐτῷ. 5 Ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ
ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ
παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ.
6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.
7 Ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ. Ἀθῶον
καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς, καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν
ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων. 8 Καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ
γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ
λυμαίνεται ῥήματα δίκαια. 9 Καὶ προσήλυτον οὐ
θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύ-
του· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
10 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ
γεννήματα αὐτῆς· 11 Τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφεσιν ποιή-
σεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ
ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια
θηρία. Οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν
ἐλαιῶνά σου. 12 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου,
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνάπαυσις· ἵνα ἀναπαύση-
ται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα
ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.
13 Πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε· καὶ
ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ
ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 14 Τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι. 15 Τὴν ἑορτὴν τῶν
ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε
ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ
Αἰγύπτου. Οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. 16 Καὶ
ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν
ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ
ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ
συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.
17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν
ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις
ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιάματός μου, οὐδὲ μὴ
κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ.

27 Ipsum enim est solum quo operitur, in-
dumentum carnis ejus, nec habet aliud in quo
dormiat: si clamaverit ad me, exaudiam eum,
quia misericors sum. 28 Diis non detrahes,
et principi populi tui non maledices. 29 De-
cimas tuas et primitias tuas non tardabis
reddere: primogenitum filiorum tuorum dabis
mihi. 30 De bobus quoque, et ovibus similiter
facies: septem diebus sit cum matre sua, die
octava reddes illum mihi. 31 Viri sancti
eritis mihi: carnem, quæ a bestiis fuerit
prægustata, non comedetis, sed projicietis
canibus.

CAPUT XXIII.

1 NON suscipies vocem mendacii: nec junges
manum tuam ut pro impio dicas falsum testi-
monium. 2 Non sequeris turbam ad faciendum
malum: nec in judicio, plurimorum acquiesces
sententiæ, ut a vero devies. 3 Pauperis quo-
que non misereberis in judicio. 4 Si occur-
reris bovi inimici tui, aut asino erranti, reduc
ad eum. 5 Si videris asinum odientis te
jacere sub onere, non pertransibis, sed sub-
levabis cum eo. 6 Non declinabis in judicium
pauperis. 7 Mendacium fugies; insontem et
justum non occides: quia aversor impium.
8 Nec accipies munera, quæ etiam excæcant
prudentes, et subvertunt verba justorum.
9 Peregrino molestus non eris: scitis enim
advenarum animas: quia et ipsi peregrini
fuistis in terra Ægypti. 10 Sex annis semi-
nabis terram tuam, et congregabis fruges ejus.
11 Anno autem septimo dimittes eam, et
requiescere facies, ut comedant pauperes populi
tui; et quidquid reliquum fuerit, edant bestiæ
agri: ita facies in vinea, et in oliveto tuo.
12 Sex diebus operaberis: septimo die ces-
sabis, ut requiescat bos et asinus tuus: et
refrigeretur filius ancillæ tuæ, et advena.
13 Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per
nomen externorum deorum non jurabitis,
neque audietur ex ore vestro. 14 Tribus
vicibus per singulos annos mihi festa celebra-
bitis. 15 Solemnitatem azymorum custodies.
Septem diebus comedes azyma, sicut præcepi
tibi, tempore mensis novorum, quando egressus
es de Ægypto: non apparebis in conspectu
meo vacuus. 16 Et solemnitatem messis pri-
mitivorum operis tui, quæcumque semi-
naveris in agro; solemnitatem quoque in exitu
anni, quando congregaveris omnes fruges
tuas de agro. 17 Ter in anno apparebit
omne masculinum tuum coram Domino
Deo tuo. 18 Non immolabis super fer-
mento sanguinem victimæ meæ, nec rema-
nebit adeps solemnitatis meæ usque mane.

19 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ
20 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ
בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃
21 הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל־תַּמֵּר
בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃
22 כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל
אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי
אֶת־צֹרְרֶיךָ׃ 23 כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ
וֶהֱבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃
24 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם
וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם
וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃ 25 וַעֲבַדְתֶּם
אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ
וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃
ס 26 לֹא־תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה
בְּאַרְצֶךָ אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ 27 אֶת־
אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר תָּבֹא בָּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ 28 וְשָׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה
לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת־הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ׃ 29 לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ
בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרַבָּה
עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 30 מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃
31 וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם
פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי ׀ אֶתֵּן
בְּיֶדְכֶם אֵת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּמוֹ מִפָּנֶיךָ׃
32 לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ 33 לֹא
יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ

פרשה כד׃

1 וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה
וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק׃ 2 וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה
לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא
יַעֲלוּ עִמּוֹ׃ 3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת
כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃ 4 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן
מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃

19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς
σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ
σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι. 21 Πρόσεχε
σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ, οὐ
γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε· τὸ γὰρ ὄνομά μού ἐστιν
ἐπ' αὐτῷ. 22 Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς,
καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ
φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιού-
σιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ
γῆ, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ
ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, καὶ
ποιήσητε πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς
ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι.
23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου,
καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χετταῖον
καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ
Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς.
24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ
λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων συντρίψεις
τὰς στήλας αὐτῶν. 25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου, καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν
οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν
ἀφ' ὑμῶν. 26 Οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ
τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀνα-
πληρῶν ἀναπληρώσω. 27 Καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ
ἡγούμενόν σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς οὓς
σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς
ὑπεναντίους σου φυγάδας. 28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς
σφηκίας προτέρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμοῤ-
ῥαίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Χαναναίους
καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ. 29 Οὐκ ἐκβαλῶ
αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος
καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς·
30 Κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν
αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. 31 Καὶ θήσω
τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς Φυλιστιεὶμ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως
τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς
τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ
ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ. 32 Οὐ συγκαταθήσῃ
αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην· 33 Καὶ οὐκ
ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε
ποιήσωσι πρὸς μέ· ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς
αὐτῶν, οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ Μωυσῇ εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον
σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ ἑβδομή-
κοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνή-
σουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ. 2 Καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς
μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν· ὁ δὲ
λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν. 3 Εἰσῆλθε
δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς
φωνῇ μιᾷ λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε
Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. 4 Καὶ ἔγραψε
Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου. Ὀρθρίσας δὲ
Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος
καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ,

19 Primitias frugum terræ tuæ deferes in do-
mum Domini Dei tui. Non coques hœdum in
lacte matris suæ. 20 Ecce ego mittam angelum
meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et
introducat in locum quem paravi. 21 Observa
eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum
putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est
nomen meum in illo. 22 Quod si audieris vocem
ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero
inimicis tuis, et affligam affligentes te. 23 Præ-
cedetque te angelus meus, et introducet te
ad Amorrhæum, et Hethæum, et Pherezæum,
Chananæumque, et Hevæum, et Jebusæum,
quos ego conteram. 24 Non adorabis deos
eorum, nec coles eos: non facies opera eorum,
sed destrues eos, et confringes statuas eorum.
25 Servietisque Domino Deo vestro, ut bene-
dicam panibus tuis et aquis, et auferam in-
firmitatem de medio tui. 26 Non erit infœ-
cunda, nec sterilis in terra tua: numerum
dierum tuorum implebo. 27 Terrorem meum
mittam in præcursum tuum, et occidam
omnem populum, ad quem ingredieris: cunc-
torumque inimicorum tuorum coram te terga
vertam: 28 Emittens crabrones prius, qui
fugabunt Hevæum, et Chananæum, et He-
thæum, antequam introeas. 29 Non ejiciam
eos a facie tua anno uno: ne terra in soli-
tudinem redigatur, et crescant contra te bestiæ.
30 Paulatim expellam eos de conspectu tuo,
donec augearis, et possideas terram. 31 Ponam
autem terminos tuos a mari Rubro usque ad
mare Palæstinorum, et a deserto usque ad
fluvium: tradam in manibus vestris habita-
tores terræ, et ejiciam eos de conspectu vestro.
32 Non inibis cum eis fœdus, nec cum diis
eorum. 33 Non habitent in terra tua, ne
forte peccare te faciant in me, si servieris diis
eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

CAPUT XXIV.

1 Moysi quoque dixit: Ascende ad Domi-
num tu, et Aaron, Nadab, et Abiu, et sep-
tuaginta senes ex Israel, et adorabitis procul.
2 Solusque Moyses ascendet ad Dominum,
et illi non appropinquabunt: nec populus
ascendet cum eo. 3 Venit ergo Moyses, et
narravit plebi omnia verba Domini, atque
judicia: responditque omnis populus una
voce: Omnia verba Domini, quæ locutus est,
faciemus. 4 Scripsit autem Moyses uni-
versos sermones Domini, et mane consur-
gens ædificavit altare ad radices montis, et
duodecim titulos per duodecim tribus Israel.

5 וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים׃
6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת
וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיִּקַּח סֵפֶר
הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃ 8 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 9 וַיַּעַל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם
הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר׃ 11 וְאֶל־אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ׃ ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה־שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ
אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם׃ 13 וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ
מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים׃
14 וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָזֶה עַד
אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר
עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם׃
15 וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־
הָהָר׃ 16 וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הַר סִינַי
וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן׃ 17 וּמַרְאֵה
כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ
הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃
פ פ פ יט

פרשה כה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְּרוּמָה מֵאֵת
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי׃ 3 וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ 4 וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ 5 וְעֹרֹת
אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי
שִׁטִּים׃ 6 שֶׁמֶן לַמָּאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 7 אַבְנֵי־
שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 8 וְעָשׂוּ
לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃ 9 כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי
מַרְאֶה אוֹתְךָ אֵת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֵת
תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃ ס

5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν
θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια. 6 Λαβὼν δὲ
Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας·
τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριον. 7 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθή-
κης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν, Πάντα
ὅσα ἐλάλησε Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
8 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο
Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τού-
των. 9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ
καὶ Ἀβιοὺδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραήλ,
10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον
πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος
τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. 11 Καὶ τῶν ἐπιλέκ-
των τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς· καὶ ὤφθη-
σαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀνάβηθι πρός
με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία
τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς ἃς ἔγραψα
νομοθετῆσαι αὐτοῖς. 13 Καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ
Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος
τοῦ Θεοῦ, 14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, Ἡσυχά-
ζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ
Ἀαρὼν καὶ Ὢρ μεθ᾽ ὑμῶν· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις,
προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. 15 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς
καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ
ὄρος. 16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας· καὶ
ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ
μέσου τῆς νεφέλης. 17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης
Κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 18 Καὶ εἰσῆλθε Μωυ-
σῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας.

ΚΕΦ. κέ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς
παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε
τὰς ἀπαρχάς μου. 3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν
λήψεσθε παρ᾽ αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ
χαλκόν, 4 Καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον
διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας
αἰγείας, 5 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα
καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα, 6 Καὶ
λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν
ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη. 7 Καὶ ποιήσεις μοι
ἁγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν· 8 Καὶ ποιήσεις
μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει,
τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα
πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω ποιήσεις.

5 Misitque juvenes de filiis Israel, et ob-
tulerunt holocausta, immolaveruntque victimas
pacificas Domino, vitulos. 6 Tulit itaque
Moyses dimidiam partem sanguinis, et misit
in crateras: partem autem residuam fudit
super altare. 7 Assumensque volumen fœderis,
legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia
quæ locutus est Dominus, faciemus, et erimus
obedientes. 8 Ille vero sumptum sanguinem
respersit in populum, et ait: Hic est sanguis
fœderis quod pepigit Dominus vobiscum super
cunctis sermonibus his. 9 Ascenderuntque
Moyses et Aaron, Nadab et Abiu, et septua-
ginta de senioribus Israel: 10 Et viderunt
Deum Israel: et sub pedibus ejus quasi opus
lapidis sapphirini, et quasi cælum, cum sere-
num est. 11 Nec super eos qui procul reces-
serant de filiis Israel, misit manum suam:
videruntque Deum, et comederunt, ac biberunt.
12 Dixit autem Dominus ad Moysen: Ascende
ad me in montem, et esto ibi: daboque tibi
tabulas lapideas, et legem ac mandata quæ
scripsi, ut doceas eos. 13 Surrexerunt Moyses
et Josue minister ejus: ascendensque Moyses
in Montem Dei, 14 Senioribus ait: Expectate
hic donec revertamur ad vos. Habetis Aaron
et Hur vobiscum: si quid natum fuerit quæs-
tionis, referetis ad eos. 15 Cumque ascendisset
Moyses, operuit nubes montem, 16 Et habi-
tavit gloria Domini super Sinai, tegens illum
nube sex diebus: septimo autem die vocavit
eum de medio caliginis. 17 Erat autem
species gloriæ Domini, quasi ignis ardens
super verticem montis, in conspectu filiorum
Israel. 18 Ingressusque Moyses medium ne-
bulæ, ascendit in montem: et fuit ibi quad
raginta diebus, et quadraginta noctibus.

CAPUT XXV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, ut tollant
mihi primitias, ab omni homine qui offeret
ultroneus, accipietis eas. 3 Hæc sunt autem
quæ accipere debetis: aurum, et argentum, et
æs, 4 Hyacinthum et purpuram, coccumque
bis tinctum, et byssum, pilos caprarum, 5 Et
pelles arietum rubricatas, pellesque ianthinas,
et ligna setim: 6 Oleum ad luminaria con-
cinnanda: aromata in unguentum, et thy-
miamata boni odoris: 7 Lapides onychinos,
et gemmas ad ornandum ephod ac rationale.
8 Facientque mihi sanctuarium, et habitabo in
medio eorum: 9 Juxta omnem similitudinem
tabernaculi quod ostendam tibi, et omnium
vasorum in cultum ejus: sicque facietis illud:

10 וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי
אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ 11 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת
וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב
סָבִיב׃ 12 וְיָצַקְתָּ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת
עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית׃ 13 וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ 14 וְהֵבֵאתָ אֶת־הַבַּדִּים
בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־
הָאָרֹן בָּהֶם׃ 15 בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ
הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ 16 וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרֹן
אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ 17 וְעָשִׂיתָ
כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ 18 וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם
כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי
קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ 19 וַעֲשֵׂה כְּרוּב אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־
הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָיו׃ 20 וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם
לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ
פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ 21 וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־
הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ 22 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם
וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי
הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
פ 23 וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ 24 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ
לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 25 וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ 26 וְעָשִׂיתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ 27 לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ
הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֶת־
הַשֻּׁלְחָן׃ 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא־בָם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
29 וְעָשִׂיתָ קְּעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו
וּמְנַקִּיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 30 וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם
פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ פ 31 וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת
זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃

9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσή-
πτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεος
καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ
ὕψος. 10 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ,
ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτὰ κύκλῳ. 11 Καὶ ἐλά-
σεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθή-
σεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη· δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ
κλίτος τὸ ἕν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ
δεύτερον. 12 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα,
καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· 13 Καὶ εἰσάξεις
τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς·
14 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ
ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. 15 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν
κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 16 Καὶ ποιή-
σεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο
πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεος καὶ ἡμί-
σους τὸ πλάτος. 17 Καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ
χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου· 18 Ποιηθήσονται
Χεροὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χεροὺβ εἷς ἐκ
τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ
ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.
19 Ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας
ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς
ἄλληλα· εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα
τῶν Χερουβίμ. 20 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβα-
λεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 21 Καὶ γνωσθή-
σομαί σοι ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ
ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσῆν χρυσίου καθαροῦ,
δύο πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πήχεος τὸ εὖρος, καὶ
πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος. 23 Καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· 24 Καὶ ποιή-
σεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ. 25 Καὶ
ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθή-
σεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην· 26 Καὶ ἔσονται
οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἴρειν
ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν. 27 Καὶ ποιήσεις τοὺς
ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις
αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ
τράπεζα. 28 Καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ
τὰς θυΐσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους,
ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυσίου καθαροῦ
ποιήσεις αὐτά. 29 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν
τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ
παντός. 30 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς
αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ
οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται.

10 Arcam de lignis setim compingite, cujus
longitudo habeat duos et semis cubitos: lati-
tudo, cubitum et dimidium: altitudo, cubitum
similiter ac semissem. 11 Et deaurabis eam
auro mundissimo intus et foris: faciesque
supra, coronam auream per circuitum: 12 Et
quatuor circulos aureos, quos pones per qua-
tuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere
uno, et duo in altero. 13 Facies quoque vectes
de lignis setim, et operies eos auro. 14 In-
ducesque per circulos qui sunt in arcæ la-
teribus, ut portetur in eis: 15 Qui semper
erunt in circulis, nec unquam extrahentur ab
eis. 16 Ponesque in arca testificationem quam
dabo tibi. 17 Facies et propitiatorium de auro
mundissimo: duos cubitos et dimidium tenebit
longitudo ejus, et cubitum ac semissem lati-
tudo. 18 Duos quoque cherubim aureos et
productiles facies, ex utraque parte oraculi.
19 Cherub unus sit in latere uno, et alter in
altero. 20 Utrumque latus propitiatorii tegant,
expandentes alas et operientes oraculum, re-
spiciantque se mutuo versis vultibus in pro-
pitiatorium quo operienda est arca, 21 In
qua pones testimonium quod dabo tibi. 22 Inde
præcipiam, et loquar ad te supra propitia-
torium, ac de medio duorum cherubim, qui
erunt super arcam testimonii, cuncta quæ
mandabo per te filiis Israel. 23 Facies et
mensam de lignis setim, habentem duos cubitos
longitudinis, et in latitudine cubitum, et in
altitudine cubitum ac semissem. 24 Et in-
aurabis eam auro purissimo: faciesque illi
labium aureum per circuitum, 25 Et ipsi
labio coronam interrasilem altam quatuor
digitis: et super illam, alteram coronam aure-
olam. 26 Quatuor quoque circulos aureos
præparabis, et pones eos in quatuor angulis
ejusdem mensæ per singulos pedes. 27 Subter
coronam erunt circuli aurei, ut mittantur
vectes per eos, et possit mensa portari.
28 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim,
et circumdabis auro ad subvehendam mensam.
29 Parabis et acetabula, ac phialas, thuribula,
et cyathos, in quibus offerenda sunt libamina,
ex auro purissimo. 30 Et pones super mensam
panes propositionis in conspectu meo semper.
31 Facies et candelabrum ductile de auro
mundissimo, hastile ejus, et calamos, scyphos,
et sphærulas, ac lilia ex ipso procedentia.

32 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי
מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 33 שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
34 וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 35 וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
36 כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 37 וְעָשִׂיתָ
אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ
וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ 38 וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ 39 כִּכָּר זָהָב טָהוֹר
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃
40 וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה
מָרְאֶה בָּהָר׃ ס

פרשה כו׃

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת
שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתֹלַעַת שָׁנִי
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
2 אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 3 חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת תִּהְיֶיןָ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ
וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃
4 וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת
הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃
5 חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת
וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 6 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃
7 וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
8 אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
9 וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־
הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃

31 Ἓξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλα-
γίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλί-
τους τοῦ ἑνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς
λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου. 32 Καὶ
τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν
τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον· οὕτω
τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 33 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ
σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. 34 Ὁ σφαιρωτὴρ
ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς, καὶ σφαιρωτὴρ
ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω
τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 35 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους. 36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ
οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν· ὅλη τορευτὴ ἐξ
ἑνὸς χρυσίου καθαροῦ. 37 Καὶ ποιήσεις τοὺς
λύχνους αὐτῆς ἑπτά· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους,
καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου. 38 Καὶ τὸν
ἐπαρυστῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις. 39 Πάντα τὰ σκεύη
ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ. 40 Ὅρα ποιή-
σεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβὶμ ἐργασίᾳ ὑφάντου
ποιήσεις αὐτάς. 2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς
ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων
ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις
ταῖς αὐλαίαις. 3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ
ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας, καὶ πέντε
αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ. 4 Καὶ
ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους
τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν
συμβολήν· καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς
αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.
5 Πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ,
καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους
τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας·
ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἑκάστην.
6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς, καὶ
συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις·
καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία. 7 Καὶ ποιήσεις δέῤῥεις
τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἕνδεκα δέῤῥεις
ποιήσεις αὐτάς. 8 Τὸ μῆκος τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς
τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς
δέῤῥεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἕνδεκα
δέῤῥεσι. 9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέῤῥεις ἐπὶ τὸ
αὐτό, καὶ τὰς ἓξ δέῤῥεις ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπιδιπλώσεις
τὴν δέῤῥιν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

32 Sex calami egredientur de lateribus, tres
ex uno latere, et tres ex altero. 33 Tres
scyphi quasi in nucis modum per calamos
singulos, sphærulaque simul et lilium : et tres
similiter scyphi instar nucis in calamo altero,
sphærulaque simul et lilium ; hoc erit opus
sex calamorum, qui producendi sunt de hastili.
34 In ipso autem candelabro erunt quatuor
scyphi in nucis modum, sphærulæque per
singulos, et lilia. 35 Sphærulæ sub duobus
calamis per tria loca, qui simul sex fiunt, pro-
cedentes de hastili uno. 36 Et sphærulæ
igitur et calami ex ipso erunt, universa duc-
tilia de auro purissimo. 37 Facies et lucernas
septem, et pones eas super candelabrum, ut
luceant ex adverso. 38 Emunctoria quoque,
et ubi quæ emuncta sunt extinguantur, fiant
de auro purissimo. 39 Omne pondus cande-
labri cum universis vasis suis habebit talentum
auri purissimi. 40 Inspice, et fac secundum
exemplar quod tibi in monte monstratum est.

CAPUT XXVI.

1 Tabernaculum vero ita facies : Decem
cortinas de bysso retorta, et hyacintho, ac
purpura, coccoque bis tincto, variatas opere
plumario facies. 2 Longitudo cortinæ unius
habebit vigintiocto cubitos : latitudo, quatuor
cubitorum erit. Unius mensuræ fient universa
tentoria. 3 Quinque cortinæ sibi jungentur
mutuo, et aliæ quinque nexu simili cohære-
bunt. 4 Ansulas hyacinthinas in lateribus ac
summitatibus facies cortinarum, ut possint
invicem copulari. 5 Quinquagenas ansulas
cortina habebit in utraque parte, ita insertas,
ut ansa contra ansam veniat, et altera alteri
possit aptari. 6 Facies et quinquaginta circulos
aureos quibus cortinarum vela jungenda sunt,
ut unum tabernaculum fiat. 7 Facies et saga
cilicina undecim, ad operiendum tectum taber-
naculi. 8 Longitudo sagi unius habebit tri-
ginta cubitos : et latitudo, quatuor : æqua erit
mensura sagorum omnium. 9 E quibus quinque
junges seorsum, et sex sibi mutuo copulabis,
ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices.

10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת הַקִּיצֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית :
11 וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל
וְהָיָה אֶחָד : 12 וְסֶרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת
הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל
אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן : 13 וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה
מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה
סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ :
14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם
מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה :
פ 15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים : 16 עֶשֶׂר אַמּוֹת
אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד : 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן : 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה
תֵימָנָה : 19 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה
תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו :
20 וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן
עֶשְׂרִים קָרֶשׁ : 21 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד : 22 וּלְיַרְכְּתֵי
הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים :
23 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן
בַּיַּרְכָתָיִם : 24 וְיִהְיוּ תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת
יִהְיוּ : 25 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד : 26 וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד : 27 וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה : 28 וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ
הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה :
29 וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם
תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת
הַבְּרִיחִם זָהָב : 30 וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר : ס

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατα
συμβολήν· καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ
τοῦ χείλους τῆς δέῤῥεως τῆς συναπτούσης τῆς
δευτέρας. 11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντή-
κοντα, καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν,
καὶ συνάψεις τὰς δέῤῥεις καὶ ἔσται ἕν. 12 Καὶ
ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέῤῥεσι τῆς
σκηνῆς· τὸ ἥμισυ τῆς δέῤῥεως τὸ ὑπολελειμμένον
ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέῤῥεων τῆς
σκηνῆς, ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς· 13 Πῆχυν
ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος
τῶν δέῤῥεων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέῤῥεων τῆς
σκηνῆς· ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς
σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ. 14 Καὶ
ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν
ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίν-
θινα ἐπάνωθεν. 15 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆς
σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· 16 Δέκα πήχεων
ποιήσεις τὸν στῦλον τὸν ἕνα, καὶ πήχεως ἑνὸς καὶ
ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός· 17 Δύο
ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἑνί, ἀντιπίπτοντας
ἕτερον τῷ ἑτέρῳ· οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις
τῆς σκηνῆς. 18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ,
εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βοῤῥᾶν.
19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις
τοῖς εἴκοσι στύλοις, δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ
εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἑνι εἰς ἀμφότερα τα μέρη αὐτοῦ. 20 Και
τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους·
21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς, δύο
βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη
αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς
ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω
τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιή-
σεις ἓξ στύλους. 23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ
τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων, 24 Καὶ
ἔσται ἐξ ἴσου κάτωθεν· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι
ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν· οὕτω ποιήσεις
ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις, ἴσαι ἔστωσαν. 25 Καὶ
ἔσονται ὀκτὼ στῦλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ
δεκαέξ· δύο βάσεις τῷ ἑνὶ στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ
μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί.
26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε
τῷ ἑνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,
27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ κλίτει τῆς
σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ
τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασ-
σαν· 28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν
στύλων διικνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ
ἕτερον κλίτος. 29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώ-
σεις χρυσίῳ, καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς
οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς, καὶ καταχρυσώσεις τοὺς
μοχλοὺς χρυσίῳ. 30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν
κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

10 Facies et quinquaginta ansas in ora sagi
unius, ut conjungi cum altero queat: et quin-
quaginta ansas in ora sagi alterius, ut cum
altero copuletur. 11 Facies et quinquaginta
fibulas æneas, quibus jungantur ansæ, ut
unum ex omnibus operimentum fiat. 12 Quod
autem superfuerit in sagis quæ parantur
tecto, id est, unum sagum quod amplius est, ex
medietate ejus operies posteriora tabernaculi.
13 Et cubitus ex una parte pendebit, et
alter ex altera, qui plus est in sagorum
longitudine, utrumque latus tabernaculi prote-
gens. 14 Facies et operimentum aliud tecto
de pellibus arietum rubricatis: et super hoc
rursum aliud operimentum de ianthinis pel-
libus. 15 Facies et tabulas stantes taber-
naculi de lignis setim, 16 Quæ singulæ
denos cubitos in longitudine habeant, et in
latitudine singulos ac semissem. 17 In late-
ribus tabulæ, duæ incastraturæ fient, quibus
tabula alteri tabulæ connectatur: atque in
hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur.
18 Quarum viginti erunt in latere meridiano
quod vergit ad austrum. 19 Quibus quad-
raginta bases argenteas fundes, ut binæ bases
singulis tabulis per duos angulos subjiciantur.
20 In latere quoque secundo tabernaculi quod
vergit ad aquilonem, viginti tabulæ erunt,
21 Quadraginta habentes bases argenteas;
binæ bases singulis tabulis supponentur.
22 Ad occidentalem vero plagam tabernaculi
facies sex tabulas, 23 Et rursum alias duas
quæ in angulis erigantur post tergum taberna-
culi. 24 Eruntque conjunctæ a deorsum
usque sursum, et una omnes compago retine-
bit. Duabus quoque tabulis quæ in angulis
ponendæ sunt, similis junctura servabitur.
25 Et erunt simul tabulæ octo, bases earum
argenteæ sedecim, duabus basibus per unam
tabulam supputatis. 26 Facies et vectes de
lignis setim quinque ad continendas tabulas
in uno latere tabernaculi, 27 Et quinque
alios in altero, et ejusdem numeri ad occiden-
talem plagam: 28 Qui mittentur per medias
tabulas a summo usque ad summum. 29 Ipsas
quoque tabulas deaurabis, et fundes in eis
annulos aureos, per quos vectes tabulata
contineant: quos operies laminis aureis.
30 Et eriges tabernaculum juxta exem-
plar quod tibi in monte monstratum est.

31 וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִים׃ 32 וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־
אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף׃ 33 וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת
תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת
לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃
34 וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ 35 וְשַׂמְתָּ אֶת־הַשֻּׁלְחָן
מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן
עַל־צֶלַע צָפוֹן׃ 36 וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח
הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ 37 וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ
חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי
נְחֹשֶׁת׃ ס

פרשה כז׃

1 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ
אַמּוֹת אֹרֶךְ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ
יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃
2 וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ
תִּהְיֶיןָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
3 וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ וְיָעָיו וּמִזְרְקֹתָיו
וּמִזְלְגֹתָיו וּמַחְתֹּתָיו לְכָל־כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה
נְחֹשֶׁת׃ 4 וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע
טַבְּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ 5 וְנָתַתָּה
אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמָטָּה
וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ׃
6 וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ 7 וְהוּבָא אֶת־בַּדָּיו
בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹת
הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אֹתוֹ׃ 8 נְבוּב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הֶרְאָה אֹתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ׃
ס 9 וְעָשִׂיתָ אֵת חֲצַר הַמִּשְׁכָּן
לִפְאַת נֶגֶב־תֵּימָנָה קְלָעִים לֶחָצֵר שֵׁשׁ
מָשְׁזָר מֵאָה בָאַמָּה אֹרֶךְ לַפֵּאָה הָאֶחָת׃
10 וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
11 וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן בָּאֹרֶךְ קְלָעִים מֵאָה
אֹרֶךְ וְעַמֻּדָו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου
νενησμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ.
32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων
ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
ἀργυραῖ. 33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν
στύλων, καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεῖ τὸ
καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. 34 Καὶ κατακαλύψεις
τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν
τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. 35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τρά-
πεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν
λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς
σκηνῆς τὸ πρὸς νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις
ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν. 36 Καὶ
ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ. 37 Καὶ
ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ
χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν
χρυσαῖ, καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

ΚΕΦ. κζʹ.

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων,
πέντε πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ
εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. 2 Καὶ ποιήσεις τὰ
κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ
ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.
3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τὸν
καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς
κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ· καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ. 4 Καὶ ποιήσεις
αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν· καὶ ποιήσεις
τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ
τέσσαρα κλίτη. 5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν
ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ
ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. 6 Καὶ
ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων
ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. 7 Καὶ
εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους· καὶ
ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου
ἐν τῷ αἴρειν αὐτό. 8 Κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις
αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω
ποιήσεις αὐτό. 9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ·
εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης, μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἑνὶ
κλίτει· 10 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν
καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ. 11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ
πρὸς ἀπηλιώτην ἱστία ἑκατὸν πήχεων μῆκος· καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι
χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.

31 Facies et velum de hyacintho, et purpura,
coccoque bis tincto, et bysso retorta, opere
plumario et pulchra varietate contextum:
32 Quod appendes ante quatuor columnas de
lignis setim, quæ ipsæ quidem deauratæ erunt,
et habebunt capita aurea, sed bases argenteas.
33 Inseretur autem velum per circulos, intra
quod pones arcam testimonii, quo et sanc-
tuarium, et sanctuarii sanctuaria dividentur.
34 Pones et propitiatorium super arcam tes-
timonii in Sancto sanctorum: 35 Mensamque
extra velum: et contra mensam candelabrum
in latere tabernaculi meridiano: mensa enim
stabit in parte aquilonis. 36 Facies et ten-
torium in introitu tabernaculi de hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta, opere plumarii. 37 Et quinque colum-
nas deaurabis lignorum setim, ante quas duce-
tur tentorium: quarum erunt capita aurea, et
bases æneæ.

CAPUT XXVII.

1 Facies et altare de lignis setim, quod
habebit quinque cubitos in longitudine, et
totidem in latitudine, id est, quadrum, et tres
cubitos in altitudine. 2 Cornua autem per
quatuor angulos ex ipso erunt: et operies
illud ære. 3 Faciesque in usus ejus lebetes
ad suscipiendos cineres, et forcipes atque
fuscinulas, et ignium receptacula: omnia vasa
ex ære fabricabis. 4 Craticulamque in modum
retis æneam: per cujus quatuor angulos erunt
quatuor annuli ænei, 5 Quos pones subter
arulam altaris: eritque craticula usque ad
altaris medium. 6 Facies et vectes altaris
de lignis setim duos, quos operies laminis
æneis: 7 Et induces per circulos, eruntque
ex utroque latere altaris ad portandum.
8 Non solidum, sed inane et cavum in-
trinsecus facies illud, sicut tibi in monte
monstratum est. 9 Facies et atrium taber-
naculi, in cujus australi plaga contra meridiem
erunt tentoria de bysso retorta: centum
cubitos unum latus tenebit in longitudine.
10 Et columnas viginti cum basibus totidem
æneis, quæ capita cum cælaturis suis habebunt
argentea. 11 Similiter et in latere aquilonis per
longum erunt tentoria centum cubitorum, co-
lumnæ viginti, et bases æneæ ejusdem numeri
et capita earum cum cælaturis suis argentea.

12 וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃
13 וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה
חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ 14 וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
קְלָעִים לַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה׃ 15 וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
16 וּלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסָךְ ׀ עֶשְׂרִים אַמָּה
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה׃ 17 כָּל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב
מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף וְאַדְנֵיהֶם
נְחֹשֶׁת׃ 18 אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָאַמָּה
וְרֹחַב ׀ חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ
אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃
19 לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־
יְתֵדֹתָיו וְכָל־יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס

20 וְאַתָּה תְּצַוֶּה ׀ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת
נֵר תָּמִיד׃ 21 בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה כח׃

1 וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ
וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־
לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן׃ 2 וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן
אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ 3 וְאַתָּה תְּדַבֵּר
אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ
חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ
לְכַהֲנוֹ־לִי׃ 4 וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ
חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת
וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ
וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי׃ 5 וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ פ 6 וְעָשׂוּ
אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ 7 שְׁתֵּי
כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחֻבָּר׃ 8 וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἱστία
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ
βάσεις αὐτῶν δέκα. 13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς
πρὸς νότον ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι
αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. 14 Καὶ πεν-
τεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱστίων τῷ κλίτει
τῷ ἑνί· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
τρεῖς. 15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε
πήχεων τῶν ἱστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς,
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς
αὐλῆς κάλυμμα, εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος, ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσ-
σου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στῦλοι
αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.
17 Πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυ-
ρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ,
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 18 Τὸ δὲ μῆκος τῆς
αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν, καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ
πεντήκοντα, καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου
κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 19 Καὶ
πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ
οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ. 20 Καὶ σὺ σύν-
ταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον
ἐξ ἐλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς
καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διὰ παντός. 21 Ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσμα-
τος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης· καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐναντίον
Κυρίου· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε
Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεύειν μοι, Ἀαρὼν καὶ
Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς
Ἀαρών. 2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν
τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. 3 Καὶ σὺ
λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα
πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως, καὶ ποιήσουσι
τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ
ἱερατεύσει μοί. 4 Καὶ αὗται αἱ στολαὶ ἃς ποιή-
σουσι· τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν
ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν καὶ κίδαριν καὶ
ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι. 5 Καὶ αὐτοὶ
λήψονται τὸ χρυσίον καὶ τὸν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον, 6 Καὶ
ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ· 7 Δύο ἐπωμίδες συνέ-
χουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ
μέρεσιν ἐξηρτημέναι· 8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμί-
δων, ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ
ἔσται ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

12 In latitudine vero atrii, quod respicit ad
occidentem, erunt tentoria per quinquaginta
cubitos, et columnæ decem, basesque totidem.
13 In ea quoque atrii latitudine, quæ respicit
ad orientem, quinquaginta cubiti erunt. 14 In
quibus quindecim cubitorum tentoria lateri
uno deputabuntur, columnæque tres et bases
totidem: 15 Et in latere altero erunt ten-
toria cubitos obtinentia quindecim, columnæ
tres, et bases totidem. 16 In introitu vero
atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hya-
cintho et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta, opere plumarii: columnas habebit
quatuor, cum basibus totidem. 17 Omnes
columnæ atrii per circuitum vestitæ erunt
argenteis laminis, capitibus argenteis, et basi-
bus æneis. 18 In longitudine occupabit atrium
cubitos centum, in latitudine quinquaginta, alti-
tudo quinque cubitorum erit; fietque de bysso
retorta, et habebit bases æneas. 19 Cuncta
vasa tabernaculi in omnes usus et ceremonias,
tam paxillos ejus quam atrii, ex ære facies.
20 Præcipe filiis Israel ut afferant tibi oleum
de arboribus olivarum purissimum, piloque
contusum: ut ardeat lucerna semper 21 In
tabernaculo testimonii, extra velum quod op-
pansum est testimonio. Et collocabunt eam
Aaron et filii ejus, ut usque mane luceat coram
Domino. Perpetuus erit cultus per succes-
siones eorum a filiis Israel.

CAPUT XXVIII.

1 Applica quoque ad te Aaron fratrem
tuum cum filiis suis de medio filiorum Israel,
ut sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab,
et Abiu, Eleazar, et Ithamar. 2 Faciesque
vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam et
decorem. 3 Et loqueris cunctis sapientibus
corde, quos replevi spiritu prudentiæ, ut
faciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus
ministret mihi. 4 Hæc autem erunt vesti-
menta quæ facient: Rationale, et super-
humerale, tunicam et lineam strictam, cidarim
et balteum. Facient vestimenta sancta fratri
tuo Aaron et filiis ejus, ut sacerdotio fungantur
mihi. 5 Accipientque aurum, et hyacinthum,
et purpuram, coccumque bis tinctum, et byssum.
6 Facient autem superhumerale de auro et
hyacintho et purpura, coccoque bis tincto, et
bysso retorta, opere polymito. 7 Duas oras
junctas habebit in utroque latere summitatum,
ut in unum redeant. 8 Ipsa quoque textura et
cuncta operis varietas erit ex auro, et hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta.

9 וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ
עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 שִׁשָּׁה
מִשְּׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת
הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית
כְּתוֹלְדֹתָם׃ 11 מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי
חֹתָם תְּפַתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה
אֹתָם׃ 12 וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל
כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃ ס 13 וְעָשִׂיתָ
מִשְׁבְּצֹת זָהָב׃ 14 וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב
טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת
וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת עַל־
הַמִּשְׁבְּצֹת׃ ס 15 וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן
מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 16 רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל
זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃ 17 וּמִלֵּאתָ בוֹ
מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אָבֶן טוּר
אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃
18 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיַהֲלֹם׃
19 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃
20 וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיָשְׁפֵה
מְשֻׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ 21 וְהָאֲבָנִים
תִּהְיֶיןָ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ
תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ 22 וְעָשִׂיתָ
עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב
טָהוֹר׃ 23 וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי
קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 24 וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת
הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
25 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן
עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת
הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ 26 וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד
בָּיְתָה׃ 27 וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה
אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְּמַטָּה
מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב
הָאֵפוֹד׃ 28 וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו
אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־
חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ
γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
10 Ἓξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ ἓξ
ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ
τὰς γενέσεις αὐτῶν, 11 Ἔργον λιθουργικῆς τέχνης·
γλύμμα σφραγῖδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ
τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 12 Καὶ θήσεις
τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος·
λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ
ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημό-
συνον περὶ αὐτῶν. 13 Καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ
χρυσίου καθαροῦ· 14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ
ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν,
ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ
πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμί-
δας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων. 15 Καὶ ποιήσεις
λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν
ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης. 16 Ποιήσεις αὐτὸ τετρά-
γωνον, ἔσται διπλοῦν· σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ
καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. 17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν
αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων
ἔσται· σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος
ὁ εἷς· 18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ
σάπφειρος καὶ ἴασπις· 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος
λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον·
περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ,
ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν. 21 Καὶ οἱ λίθοι
ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγί-
δων ἕκαστρς κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο
φυλάς. 22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς
συμπεπλεγμένους, ἔργον ἁλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ. 23 Καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ
στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον, μνημόσυνον ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ. 24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον
τῆς κρίσεως τοὺς κρωσσούς· τὰ ἁλυσιδωτὰ ἐπ'
ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις,
25 Καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμ-
φοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

9 Sumesque duos lapides onychinos, et sculpes
in eis nomina filiorum Israel: 10 Sex nomina
in lapide uno, et sex reliqua in altero, juxta
ordinem nativitatis eorum. 11 Opere sculp-
toris et cælatura gemmarii, sculpes eos nomi-
nibus filiorum Israel, inclusos auro atque
circumdatos: 12 Et pones in utroque latere
superhumeralis, memoriale filiis Israel. Por-
tabitque Aaron nomina eorum coram Domino
super utrumque humerum, ob recordationem.
13 Facies et uncinos ex auro, 14 Et duas
catenulas ex auro purissimo sibi invicem
cohærentes, quas inseres uncinis. 15 Rationale
quoque judicii facies opere polymito juxta
texturam superhumeralis, ex auro, hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta. 16 Quadrangulum erit et duplex:
mensuram palmi habebit tam in longitudine
quam in latitudine. 17 Ponesque in eo qua-
tuor ordines lapidum: in primo versu erit
lapis sardius, et topazius, et smaragdus:
18 In secundo carbunculus, sapphirus, et
jaspis: 19 In tertio ligurius, achates, et ame-
thystus: 20 In quarto chrysolithus, ony-
chinus, et beryllus; inclusi auro erunt per
ordines suos. 21 Habebuntque nomina filiorum
Israel: duodecim nominibus cælabuntur, sin-
guli lapides nominibus singulorum per duo-
decim tribus. 22 Facies in rationali catenas
sibi invicem cohærentes ex auro purissimo:
23 Et duos annulos aureos, quos pones in
utraque rationalis summitate: 24 Catenasque
aureas junges annulis, qui sunt in marginibus
ejus: 25 Et ipsarum catenarum extrema
duobus copulabis uncinis in utroque latere
superhumeralis quod rationale respicit. 26 Fa-
cies et duos annulos aureos, quos pones in
summitatibus rationalis, in oris quæ e regione
sunt superhumeralis, et posteriora ejus aspi-
ciunt. 27 Nec non et alios duos annulos
aureos, qui ponendi sunt in utroque latere
superhumeralis deorsum, quod respicit contra
faciem juncturæ inferioris, ut aptari possit
cum superhumerali, 28 Et stringatur ra-
tionale annulis suis cum annulis super-
humeralis vitta hyacinthina, ut maneat
junctura fabrefacta, et a se invicem ra-
tionale et superhumerale nequeant separari.

29 וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן
לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ 30 וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ
עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ ס 31 וְעָשִׂיתָ
אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ 32 וְהָיָה
פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא
יִקָּרֵעַ׃ 33 וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו סָבִיב
וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ 34 פַּעֲמֹן זָהָב
וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
סָבִיב׃ 35 וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ
וְלֹא יָמוּת׃ ס 36 וְעָשִׂיתָ צִּיץ
זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם
קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 37 וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנָפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי־
הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃ 38 וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם
וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי
יְהוָה׃ 39 וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ
מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
40 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם
אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד
וּלְתִפְאָרֶת׃ 41 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן
אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ
אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ־לִי׃ 42 וַעֲשֵׂה
לָהֶם מִכְנְסֵי־בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה
מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם יִהְיוּ׃ 43 וְהָיוּ עַל־
אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ
וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ ס

פרשה כט׃

1 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ
אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ 2 וְלֶחֶם מַצּוֹת
וְחַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
3 וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ
אֹתָם בַּסָּל וְאֶת־הַפָּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם׃

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν
δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στή-
θους Ἀαρὼν ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι
Κυρίου· καὶ οἴσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διὰ παντός.
31 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.
32 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὤαν
ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν
συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.
33 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτω-
θεν ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοΐσκους χρυσοῦς, καὶ
κώδωνας ἀνὰ μέσον τούτων περικύκλῳ· 34 Παρὰ
ῥοΐσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ
λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ. 35 Καὶ ἔσται
Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ,
εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιόντι, ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ. 36 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν
καθαρόν, καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγῖ-
δος, Ἁγίασμα Κυρίου. 37 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ
ὑακίνθου κεκλωσμένης, καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας,
κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται· 38 Καὶ ἔσται
ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών, καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ
ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ
ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διὰ παντὸς δεκτὸν
αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου. 39 Καὶ οἱ κοσυμβωτοὶ τῶν
χιτώνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην,
καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ. 40 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιδά-
ρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. 41 Καὶ
ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ
ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας· καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς
ἵνα ἱερατεύωσί μοι. 42 Καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περι-
σκελῆ λίνα καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν,
ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται. 43 Καὶ ἕξει Ἀαρὼν
αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται
λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ
οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ
ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς· ἁγιάσεις
αὐτοὺς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς· λήψῃ δὲ
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο,
2 Καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ
καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σεμίδαλιν
ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. 3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
ἐπὶ κανοῦν ἕν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ
κανῷ, καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριούς·

29 Portabitque Aaron nomina filiorum Israel
in rationali judicii super pectus suum, quando
ingredietur sanctuarium, memoriale coram
Domino in æternum. 30 Pones autem in
rationali judicii Doctrinam et Veritatem, quæ
erunt in pectore Aaron, quando ingredietur
coram Domino: et gestabit judicium filiorum
Israel in pectore suo, in conspectu Domini
semper. 31 Facies et tunicam superhumeralis
totam hyacinthinam, 32 In cujus medio supra
erit capitium, et ora per gyrum ejus textilis,
sicut fieri solet in extremis vestium partibus,
ne facile rumpatur. 33 Deorsum vero, ad
pedes ejusdem tunicæ, per circuitum, quasi
mala punica facies, ex hyacintho, et purpura,
et cocco bis tincto, mixtis in medio tintin-
nabulis, 34 Ita ut tintinnabulum sit aureum
et malum punicum: rursumque tintinnabulum
aliud aureum et malum punicum. 35 Et ves-
tietur ea Aaron in officio ministerii, ut audia-
tur sonitus quando ingreditur et egreditur
sanctuarium in conspectu Domini, et non
moriatur. 36 Facies et laminam de auro
purissimo in qua sculpes opere cælatoris, Sanc-
tum Domino. 37 Ligabisque eam vitta hya-
cinthina, et erit super tiaram, 38 Imminens
fronti pontificis. Portabitque Aaron iniqui-
tates eorum quæ obtulerunt et sanctificaverunt
filii Israel, in cunctis muneribus et donariis
suis. Erit autem lamina semper in fronte
ejus, ut placatus sit eis Dominus. 39 Strin-
gesque tunicam bysso, et tiaram byssinam
facies, et balteum opere plumarii. 40 Porro
filiis Aaron tunicas lineas parabis, et balteos
ac tiaras, in gloriam et decorem: 41 Vesti-
esque his omnibus Aaron fratrem tuum et
filios ejus cum eo. Et cunctorum consecrabis
manus, sanctificabisque illos, ut sacerdotio
fungantur mihi. 42 Facies et feminalia linea,
ut operiant carnem turpitudinis suæ, a renibus
usque ad femora: 43 Et utentur eis Aaron
et filii ejus quando ingredientur tabernaculum
testimonii, vel quando appropinquant ad altare
ut ministrent in sanctuario, ne iniquitatis
rei moriantur. Legitimum sempiternum erit
Aaron, et semini ejus post eum.

CAPUT XXIX.

1 SED et hoc facies, ut mihi in sacerdotio
consecrentur. Tolle vitulum de armento, et
arietes duos immaculatos, 2 Panesque azymos,
et crustulam absque fermento, quæ conspersa
sit oleo, lagana quoque azyma oleo lita: de
simila triticea cuncta facies. 3 Et posita in
canistro offeres: vitulum autem et duos arietes.

4 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ 5 וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־
הַכֻּתֹּנֶת וְאֵת מְעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד
וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃
6 וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֵזֶר
הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנָפֶת׃ 7 וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃
8 וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתֳּנֹת׃
9 וְחָגַרְתָּ אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ
לָהֶם מִגְבָּעֹת וְהָיְתָה לָהֶם כְּהֻנָּה לְחֻקַּת
עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד־אַהֲרֹן וְיַד־בָּנָיו׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר׃ 11 וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
12 וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפָּר וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 13 וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־
הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת הַיֹּתֶרֶת
עַל־הַכָּבֵד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה׃ 14 וְאֶת־
בְּשַׂר הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף
בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה חַטָּאת הוּא׃ 15 וְאֶת־
הָאַיִל הָאֶחָד תִּקָּח וְסָמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 16 וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הָאָיִל וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 17 וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ לִנְתָחָיו
וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו
וְעַל־רֹאשׁוֹ׃ 18 וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לַיהוָה רֵיחַ נִיחוֹחַ
אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא׃ 19 וְלָקַחְתָּ אֵת הָאַיִל
הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הָאָיִל׃ 20 וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ
מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם
הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 21 וְלָקַחְתָּ
מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְהִזֵּיתָ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו
וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו
וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ 22 וְלָקַחְתָּ מִן־
הָאַיִל הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב ׀ הַמְכַסֶּה
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֵת ׀
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא׃

4 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις
αὐτοὺς ἐν ὕδατι. 5 Καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις
Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν πο-
δήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον· καὶ συνάψεις
αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα. 6 Καὶ ἐπιθή-
σεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθή-
σεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν. 7 Καὶ
λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν. 8 Καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς
χιτῶνας· 9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις, καὶ
περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις· καὶ ἔσται αὐτοῖς
ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
10 Καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 11 Καὶ σφάξεις τὸν μό-
σχον ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου. 12 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 13 Καὶ λήψῃ
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 14 Τὰ
δὲ κρέατα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον
κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἁμαρτίας
γάρ ἐστι. 15 Καὶ τὸν κριὸν λήψῃ τὸν ἕνα, καὶ
ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· 16 Καὶ σφάξεις
αὐτόν, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσι-
αστήριον κύκλῳ. 17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις
κατὰ μέλη, καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ
κεφαλῇ. 18 Καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὀσμὴν εὐω-
δίας· θυμίαμα Κυρίῳ ἐστί. 19 Καὶ λήψῃ τὸν κριὸν
τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ,
20 Καὶ σφάξεις αὐτόν· καὶ λήψῃ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ
ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. 21 Καὶ
λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ
Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ
αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 22 Καὶ λήψῃ ἀπὸ
τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακα-
λύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ
τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ὑπ' αὐτῶν, καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη·

4 Et Aaron ac filios ejus applicabis ad ostium
tabernaculi testimonii. Cumque laveris patrem
cum filiis suis aqua, 5 Indues Aaron vesti-
mentis suis, id est, linea et tunica, et super-
humerali et rationali, quod constringes balteo.
6 Et pones tiaram in capite ejus, et laminam
sanctam super tiaram, 7 Et oleum unctionis
fundes super caput ejus; atque hoc ritu conse-
crabitur. 8 Filios quoque illius applicabis,
et indues tunicis lineis, cingesque balteo,
9 Aaron scilicet et liberos ejus, et impones
eis mitras: eruntque sacerdotes mihi religione
perpetua. Postquam initiaveris manus eorum,
10 Applicabis et vitulum coram tabernaculo
testimonii. Imponentque Aaron et filii ejus
manus super caput illius, 11 Et mactabis
eum in conspectu Domini, juxta ostium taber-
naculi testimonii. 12 Sumptumque de san-
guine vituli, pones super cornua altaris digito
tuo, reliquum autem sanguinem fundes juxta
basim ejus. 13 Sumes et adipem totum qui
operit intestina, et reticulum jecoris, ac duos
renes, et adipem qui super eos est, et offeres
incensum super altare: 14 Carnes vero vituli
et corium et fimum combures foris extra
castra: eo quod pro peccato sit. 15 Unum
quoque arietem sumes, super cujus caput
ponent Aaron et filii ejus manus. 16 Quem
cum mactaveris, tolles de sanguine ejus, et
fundes circa altare. 17 Ipsum autem arietem
secabis in frusta: lotaque intestina ejus ac
pedes pones super concisas carnes, et super
caput illius. 18 Et offeres totum arietem in
incensum super altare: oblatio est Domino,
odor suavissimus victimæ Domini. 19 Tolles
quoque arietem alterum, super cujus caput
Aaron et filii ejus ponent manus. 20 Quem
cum immolaveris, sumes de sanguine ejus,
et pones super extremum auriculæ dextræ
Aaron et filiorum ejus, et super pollices
manus eorum ac pedis dextri, fundesque san-
guinem super altare per circuitum. 21 Cum-
que tuleris de sanguine qui est super altare,
et de oleo unctionis, asperges Aaron et vestes
ejus, filios et vestimenta eorum. Consecra-
tisque ipsis et vestibus, 22 Tolles adipem
de ariete, et caudam et arvinam, quæ operit
vitalia, ac reticulum jecoris, et duos renes,
atque adipem qui super eos est, armumque
dextrum, eo quod sit aries consecrationis:

23 וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן
אַחַת וְרָקִיק אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה׃ 24 וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי
אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה׃ 25 וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה לְרֵיחַ
נִיחוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃
26 וְלָקַחְתָּ אֶת־הֶחָזֶה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לְךָ לְמָנָה׃ 27 וְקִדַּשְׁתָּ אֵת ׀
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרָם מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו׃ 28 וְהָיָה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
תְרוּמָה הוּא וּתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה׃
29 וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו
אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־בָם אֶת־
יָדָם׃ 30 שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן
תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ׃ 31 וְאֵת אֵיל הַמִּלֻּאִים
תִּקָּח וּבִשַּׁלְתָּ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמָקֹם קָדֹשׁ׃
32 וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־בְּשַׂר הָאַיִל
וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסָּל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
33 וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא
אֶת־יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ
הֵם׃ 34 וְאִם־יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן־
הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת־הַנּוֹתָר
בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא׃ 35 וְעָשִׂיתָ
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כָּכָה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי
אֹתָכָה שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא יָדָם׃ 36 וּפַר
חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכִּפֻּרִים וְחִטֵּאתָ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֶּרְךָ עָלָיו וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ׃ 37 שִׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
כָּל־הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ׃ ס
38 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד׃ 39 אֶת־
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 40 וְעִשָּׂרֹן
סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כָּתִית רֶבַע הַהִין
וְנֵסֶךְ רְבִיעִת הַהִין יָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃
41 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכָּהּ
תַּעֲשֶׂה־לָּהּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ
τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι
Κυρίου· 24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖ-
ρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου. 25 Καὶ
λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς ὀσμὴν εὐω-
δίας ἔναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ. 26 Καὶ
λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὅ
ἐστιν Ἀαρών, καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι
Κύριου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι. 27 Καὶ ἁγιάσεις τὸ
στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαι-
ρέματος, ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ
κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ· 28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
ἔστι γὰρ ἀφόρισμα τοῦτο, καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 29 Καὶ ἡ
στολὴ τοῦ ἁγίου ἥ ἐστιν Ἀαρὼν ἔσται τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ
τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν· 30 Ἑπτὰ ἡμέρας
ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. 31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς
τελειώσεως λήψῃ καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ·
32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα
τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 33 Ἔδονται
αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἁγιάσαι αὐτούς· καὶ ἀλλογενὴς οὐκ
ἔδεται ἀπ' αὐτῶν, ἔστι γὰρ ἅγια. 34 Ἐὰν δὲ κατα-
λειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως
καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωΐ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ
πυρί· οὐ βρωθήσεται, ἁγίασμα γάρ ἐστι. 35 Καὶ
ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις
τὰς χεῖρας αὐτῶν.. 36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς
ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ
καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ'
αὐτῷ, καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό. 37 Ἑπ-
τὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἁγιάσεις
αὐτό, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου·
πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἁγιασθήσεται.
38 Καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχι-
σμοῦ· 39 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωΐ, καὶ
τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν· 40 Καὶ
δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομ-
μένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἲν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον
τοῦ εἲν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί· 41 Καὶ τὸν ἀμ-
νὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινὸν κατὰ τὴν
θυσίαν τὴν πρωϊνὴν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐ-
τοῦ· ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ,

23 Tortamque panis unius, crustulam con-
spersam oleo, laganum de canistro azymorum,
quod positum est in conspectu Domini:
24 Ponesque omnia super manus Aaron et
filiorum ejus, et sanctificabis eos elevans
coram Domino. 25 Suscipiesque universa de
manibus eorum: et incendes super altare in
holocaustum, odorem suavissimum in conspectu
Domini, quia oblatio ejus est. 26 Sumes
quoque pectusculum de ariete, quo initiatus
est Aaron, sanctificabisque illud elevatum
coram Domino, et cedet in partem tuam.
27 Sanctificabisque et pectusculum conse-
cratum, et armum quem de ariete separasti,
28 Quo initiatus est Aaron et filii ejus, ce-
dentque in partem Aaron, et filiorum ejus
jure perpetuo a filiis Israel: quia primitiva
sunt et initia de victimis eorum pacificis quæ
offerunt Domino. 29 Vestem autem sanctam,
qua utetur Aaron, habebunt filii ejus post
eum, ut ungantur in ea, et consecrentur manus
eorum. 30 Septem diebus utetur illa qui
pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis
ejus, et qui ingredietur tabernaculum testi-
monii ut ministret in sanctuario. 31 Arietem
autem consecrationis tolles, et coques carnes
ejus in loco sancto: 32 Quibus vescetur Aaron
et filii ejus. Panes quoque, qui sunt in
canistro, in vestibulo tabernaculi testimonii
comedent, 33 Ut sit placabile sacrificium, et
sanctificentur offerentium manus. Alienigena
non vescetur ex eis, quia sancti sunt. 34 Quod
si remanserit de carnibus consecratis, sive
de panibus usque mane, combures reliquias
igni: non comedentur, quia sanctificata sunt.
35 Omnia, quæ præcepi tibi, facies super
Aaron et filiis ejus. Septem diebus conse-
crabis manus eorum: 36 Et vitulum pro
peccato offeres per singulos dies ad expian-
dum. Mundabisque altare cum immolaveris
expiationis hostiam, et unges illud in sancti-
ficationem. 37 Septem diebus expiabis altare,
et sanctificabis, et erit Sanctum sanctorum;
omnis qui tetigerit illud, sanctificabitur.
38 Hoc est quod facies in altari: Agnos
anniculos duos per singulos dies jugiter,
39 Unum agnum mane, et alterum vespere,
40 Decimam partem similæ conspersæ oleo
tuso, quod habeat mensuram quartam partem
hin, et vinum ad libandum ejusdem mensuræ
in agno uno. 41 Alterum vero agnum offeres
ad vesperam juxta ritum matutinæ oblationis,
et juxta ea quæ diximus, in odorem suavitatis:

42 עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר
אֵלֶיךָ שָׁם׃ 43 וְנֹעַדְתִּי שָׁמָּה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בִּכְבֹדִי׃ 44 וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַהֵן לִי׃ 45 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃
46 וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשָׁכְנִי
בְתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ פ

פרשה ל :

1 וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטַר קְטֹרֶת עֲצֵי
שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 2 אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה
רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ
קַרְנֹתָיו׃ 3 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ
וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ
לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 4 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה־לּוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו
תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים
לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֵמָּה׃ 5 וְעָשִׂיתָ
אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב׃ 6 וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר
עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃ 7 וְהִקְטִיר
עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ 8 וּבְהַעֲלֹת
אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
9 לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
וְנֵסֶךְ לֹא תִסְּכוּ עָלָיו׃ 10 וְכִפֶּר אַהֲרֹן
עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת
הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃

פ פ כא

11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 12 כִּי
תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם
וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד
אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃
13 זֶה ׀ יִתְּנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים
מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
לַיהוָה׃ 14 כֹּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה׃

42 *Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε λαλῆσαί σοι.* 43 *Καὶ
τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
δόξῃ μου·* 44 *Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τους
υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω ἱερατεύειν μοι·* 45 *Καὶ ἐπι-
κληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν
Θεός·* 46 *Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.*

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ *ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ
ξύλων ἀσήπτων·* 2 *Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πήχεως
τὸ μῆκος καὶ πήχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται,
καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα
αὐτοῦ.* 3 *Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν
ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ
κέρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην
χρυσῆν κύκλῳ.* 4 *Καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς κα-
θαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ,
εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς·
καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἴρειν
αὐτὸ ἐν αὐταῖς.* 5 *Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύ-
λων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ.*
6 *Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.* 7 *Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐ-
τοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρωὶ πρωί·
ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,*
8 *Καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους, ὀψὲ θυ-
μιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς
ἔναντι Κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν.* 9 *Καὶ οὐκ ἀνοίσεις
ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον, κάρπωμα θυσίαν καὶ σπον-
δὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ.* 10 *Καὶ ἐξιλάσεται ἐπ'
αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ
ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθα-
ριεῖ αὐτό· εἰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ
Κυρίῳ.* 11 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων,* 12 *Ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκα-
στος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν
αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.* 13 *Καὶ τοῦτό
ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν
ἐπίσκεψιν, τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου, ὅ ἐστι κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον· τὸ
δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ Κυρίῳ.* 14 *Πᾶς
ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκο-
σαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.*

42 Sacrificium est Domino, oblatione perpetua
in generationes vestras, ad ostium tabernaculi
testimonii coram Domino, ubi constituam ut
loquar ad te. 43 Ibique præcipiam filiis
Israel, et sanctificabitur altare in gloria mea.
44 Sanctificabo et tabernaculum testimonii
cum altari, et Aaron cum filiis suis, ut sacer-
dotio fungantur mihi. 45 Et habitabo in
medio filiorum Israel, eroque eis Deus, 46 Et
scient quia ego Dominus Deus eorum, qui
eduxi eos de terra Ægypti, ut manerem inter
illos, ego Dominus Deus ipsorum.

CAPUT XXX.

1 FACIES quoque altare ad adolendum thy-
miama, de lignis setim, 2 Habens cubitum
longitudinis, et alterum latitudinis, id est,
quadrangulum, et duos cubitos in altitudine.
Cornua ex ipso procedent. 3 Vestiesque illud
auro purissimo, tam craticulam ejus, quam
parietes per circuitum, et cornua. Faciesque
ei coronam aureolam per gyrum, 4 Et duos
annulos aureos sub corona per singula latera,
ut mittantur in eos vectes, et altare portetur.
5 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim, et
inaurabis. 6 Ponesque altare contra velum,
quod ante arcam pendet testimonii coram
propitiatorio quo tegitur testimonium, ubi
loquar tibi. 7 Et adolebit incensum super
eo Aaron, suave fragrans, mane. Quando
componet lucernas, incendet illud: 8 Et
quando collocabit eas ad vesperum, uret thy-
miama sempiternum coram Domino in genera-
tiones vestras. 9 Non offeretis super eo thy-
miama compositionis alterius, nec oblationem
et victimam, nec libabitis libamina. 10 Et de-
precabitur Aaron super cornua ejus semel per
annum, in sanguine quod oblatum est pro
peccato, et placabit super eo in generationibus
vestris. Sanctum sanctorum erit Domino.
11 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 12 Quando tuleris summam filiorum
Israel juxta numerum, dabunt singuli pretium
pro animabus suis Domino, et non erit plaga
in eis, cum fuerint recensiti. 13 Hoc autem
dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium
sicli juxta mensuram templi. Siclus viginti
obolos habet. Media pars sicli offeretur
Domino. 14 Qui habetur in numero, a
viginti annis et supra, dabit pretium

15 הֶעָשִׁיר לֹא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט
מִמַּחֲצִית הַשָּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ 16 וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף
הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 18 וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת
לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ 19 וְרָחֲצוּ
אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃
20 בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא
יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת
לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 21 וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם
וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־
עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃ פ
22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 23 וְאַתָּה
קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מָר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְקִנְּמָן בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם וּקְנֵה־בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃
24 וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
וְשֶׁמֶן זַיִת הִין׃ 25 וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ
שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ 26 וּמָשַׁחְתָּ בוֹ
אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ 27 וְאֶת־
הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה וְאֶת־
כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 28 וְאֶת־מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃
29 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־
הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ 30 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי׃
31 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃
32 עַל־בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא
תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃
33 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן
מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס
34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים
נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה
בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ 35 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת
רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃
36 וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה
לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד
לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ
ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ
διδόναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν. 16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσ-
φορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς
τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου, ἐξ-
ιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. 17 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 18 Ποίησον λουτῆρα
χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι·
καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐκχεεῖς
εἰς αὐτὸν ὕδωρ· 19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι. 20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν·
ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουρ-
γεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, 21 Νί-
ψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· ὅταν
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψον-
ται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς
νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτόν. 22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέ-
γων, 23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης
ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου
εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα,
καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα,
24 Καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου,
καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν εἶν· 25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ
ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρε-
ψοῦ· ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται. 26 Καὶ χρίσεις
ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κι-
βωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 27 Καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτῆρα· 29 Καὶ ἁγιάσεις
αὐτά, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἁπτόμενος
αὐτῶν ἁγιασθήσεται. 30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις, καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν
μοι. 31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων,
Ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ
χρισθήσεται, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιή-
σετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι, καὶ ἁγίασμα
ἔσται ὑμῖν. 33 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν
δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτήν, ὄνυχα, χαλβάνην
ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ· ἴσον ἴσῳ ἔσται·
35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον
μυρεψοῦ μεμιγμένον, καθαρὸν ἔργον ἅγιον. 36 Καὶ
συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν
μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνω-
σθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν

15 Dives non addet ad medium sicli, et
pauper nihil minuet. 16 Susceptamque pecu-
niam, quæ collata est a filiis Israel, trades in
usus tabernaculi testimonii, ut sit monimentum
eorum coram Domino, et propitietur animabus
eorum. 17 Locutusque est Dominus ad Moy-
sen, dicens: 18 Facies et labrum æneum cum
basi sua ad lavandum: ponesque illud inter
tabernaculum testimonii et altare. Et missa
aqua, 19 Lavabunt in ea Aaron et filii ejus
manus suas ac pedes, 20 Quando ingressuri
sunt tabernaculum testimonii, et quando ac-
cessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thy-
miama Domino, 21 Ne forte moriantur;
legitimum sempiternum erit ipsi, et semini
ejus per successiones. 22 Locutusque est
Dominus ad Moysen, 23 Dicens: Sume tibi
aromata, primæ myrrhæ et electæ quingentos
siclos, et cinnamomi medium, id est, ducentos
quinquaginta siclos, calami similiter ducentos
quinquaginta, 24 Casiæ autem quingentos
siclos, in pondere sanctuarii, olei de olivetis
mensuram hin: 25 Faciesque unctionis oleum
sanctum, unguentum compositus opere un-
guentarii, 26 Et unges ex eo tabernaculum
testimonii, et arcam testamenti, 27 Men-
samque cum vasis suis, candelabrum, et
utensilia ejus, altaria thymiamatis, 28 Et
holocausti, et universam supellectilem quæ ad
cultum eorum pertinet. 29 Sanctificabisque
omnia, et erunt Sancta sanctorum: qui teti-
gerit ea, sanctificabitur. 30 Aaron et filios
ejus unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio
fungantur mihi. 31 Filiis quoque Israel dices:
Hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in
generationes vestras. 32 Caro hominis non
ungetur ex eo, et juxta compositionem ejus
non facietis aliud, quia sanctificatum est, et
sanctum erit vobis. 33 Homo quicumque tale
composuerit, et dederit ex eo, alieno, exter-
minabitur de populo suo. 34 Dixitque Domi-
nus ad Moysen: Sume tibi aromata, stacten et
onycha, galbanum boni odoris, et thus lu-
cidissimum, æqualis ponderis erunt omnia.
35 Faciesque thymiama compositum opere
unguentarii, mixtum diligenter, et purum,
et sanctificatione dignissimum. 36 Cum-
que in tenuissimum pulverem universa
contuderis, pones ex eo coram tabernaculo
testimonii, in quo loco apparebo tibi.
Sanctum sanctorum erit vobis thymiama.

37 וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָֹה׃
38 אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ
וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס

פרשה לא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 רְאֵה
קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר
לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 3 וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃
4 לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 5 וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת
וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃
6 וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֵת אָהֳלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב
נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃
7 אֵת ׀ אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃
8 וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת׃ 9 וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 10 וְאֵת בִּגְדֵי
הַשְּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ 11 וְאֵת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ
12 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 13 וְאַתָּה
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־
שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָֹה מְקַדִּשְׁכֶם׃
14 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם
מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל־הָעֹשֶׂה בָהּ
מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמֶּיהָ׃ 15 שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָֹה
כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת
יוּמָת׃ 16 וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם׃ 17 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא
לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָֹה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפַשׁ׃ ס 18 וַיִּתֵּן אֶל־
מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי
לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע
אֱלֹהִים׃

37 Θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε
ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ· 38 Ὃς
ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ,
ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λά.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν
τοῦ Οὐρείου τὸν Ὢρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, 3 Καὶ
ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως
καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ, 4 Διανοεῖσθαι καὶ
ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
γύριον καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστόν, 5 Καὶ τὰ
λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων,
ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα. 6 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα
αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς
Δάν, καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν, καὶ
ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι· 7 Τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ
τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν τῆς
σκηνῆς, 8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 9 Καὶ τὸν
λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, 10 Καὶ τὰς στολὰς
τὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι, 11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ
πάντα ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσι. 12 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 13 Καὶ σὺ σύν-
ταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ὁρᾶτε καὶ τὰ σάβ-
βατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 14 Καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατα,
ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι Κυρίῳ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ
θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ
ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 15 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ
Κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
θανατωθήσεται. 16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν·
διαθήκη αἰώνιος 17 Ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἓξ ἡμέραις ἐποίησε
Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ κατέπαυσε καὶ ἐπαύσατο. 18 Καὶ ἔδωκε
Μωυσῇ, ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αυτῷ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾶ, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας
λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

37 Talem compositionem non facietis in usus
vestros, quia sanctum est Domino. 38 Homo
quicumque fecerit simile, ut odore illius per-
fruatur, peribit de populis suis.

CAPUT XXXI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ecce, vocavi ex nomine Beseleel
filium Uri filii Hur de tribu Juda, 3 Et
implevi eum spiritu Dei, sapientia, et intel-
ligentia, et scientia in omni opere, 4 Ad
excogitandum quidquid fabrefieri potest ex
auro, et argento, et ære, 5 Marmore, et
gemmis, et diversitate lignorum. 6 Dedique
ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu
Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapi-
entiam: ut faciant cuncta quæ præcepi tibi.
7 Tabernaculum fœderis, et arcam testimonii,
et propitiatorium, quod super eam est, et
cuncta vasa tabernaculi, 8 Mensamque et
vasa ejus, candelabrum purissimum cum vasis
suis, et altaria thymiamatis, 9 Et holocausti,
et omnia vasa eorum, labrum cum basi sua,
10 Vestes sanctas in ministerio Aaron sacer-
doti et filiis ejus, ut fungantur officio suo in
sacris; 11 Oleum unctionis, et thymiama
aromatum in sanctuario, omnia quæ præcepi
tibi, facient. 12 Et locutus est Dominus ad
Moysen, dicens: 13 Loquere filiis Israel, et
dices ad eos: Videte ut sabbatum meum cus-
todiatis: quia signum est inter me et vos in
generationibus vestris: ut sciatis quia ego
Dominus, qui sanctifico vos. 14 Custodite
sabbatum meum; sanctum est enim vobis:
qui pollucrit illud, morte morietur: qui fecerit
in eo opus, peribit anima illius de medio populi
sui. 15 Sex diebus facietis opus: in die
septimo sabbatum est, requies sancta Domino;
omnis qui fecerit opus in hac die, morietur.
16 Custodiant filii Israel sabbatum, et cele-
brent illud in generationibus suis. Pactum
est sempiternum 17 Inter me et filios Israel,
signumque perpetuum; sex enim diebus fecit
Dominus cælum et terram, et in septimo ab
opere cessavit. 18 Deditque Dominus Moysi,
completis hujuscemodi sermonibus in monte
Sinai, duas tabulas testimonii lapideas, scriptas
digito Dei.

פרשה לב :

1 וַיַּרְא הָעָם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת
מִן־הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו קוּם ׀ עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃
2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ 3 וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃
4 וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ
עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 וַיַּרְא
אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן
וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃ 6 וַיַּשְׁכִּימוּ
מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב
הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק׃ פ
7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ־רֵד כִּי
שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
8 סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף
הוּא׃ 10 וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי וְיִחַר־אַפִּי
בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃
11 וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר
לָמָה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד
חֲזָקָה׃ 12 לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה
הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־
הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ 13 זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ
וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ 14 וַיִּנָּחֶם
יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
לְעַמּוֹ׃ פ 15 וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר
וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים
מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
16 וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב
מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת׃
17 וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ *ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς κατα-
βῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ
λέγουσιν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ
προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.* 2 *Καὶ λέγει αὐτοῖς
Ἀαρών, Περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς
ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε
πρὸς μέ.* 3 *Καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς
Ἀαρών.* 4 *Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ θεοί σου, Ἰσ-
ραήλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.*
5 *Καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέ-
ναντι αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν λέγων, Ἑορτὴ
τοῦ Κυρίου αὔριον.* 6 *Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν
σωτηρίου· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν,
καὶ ἀνέστησαν παίζειν.* 7 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, Βάδιζε τὸ τάχος κατάβηθι
ἐντεῦθεν· ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου ὃν ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου.* 8 *Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσ-
κεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν,*
9 *Οὗτοι οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.* 10 *Καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμω-
θεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε
εἰς ἔθνος μέγα.* 11 *Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν, Ἵνα τί, Κύριε, θυμοῖ ὀργῇ
εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;*
12 *Μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες, Μετὰ
πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι
καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. Παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ
τοῦ λαοῦ σου,* 13 *Μνησθεὶς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ
καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πολὺ πληθυνῶ
τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.* 14 *Καὶ
ἱλάσθη Κύριος περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.* 15 *Καὶ
ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ
αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
πλάκες λίθιναι, καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι·*
16 *Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ
γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.* 17 *Καὶ
ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέ-
γει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.*

CAPUT XXXII.

1 VIDENS autem populus quod moram
faceret descendendi de monte Moyses, con-
gregatus adversus Aaron, dixit: Surge, fac
nobis deos, qui nos præcedant: Moysi enim
huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti,
ignoramus quid acciderit. 2 Dixitque ad eos
Aaron: Tollite inaures aureas de uxorum
filiorumque et filiarum vestrarum auribus, et
afferte ad me. 3 Fecitque populus quæ jus-
serat, deferens inaures ad Aaron. 4 Quas
cum ille accepisset, formavit opere fusorio, et
fecit ex eis vitulum conflatilem; dixeruntque:
Hi sunt dii tui, Israel, qui te eduxerunt de
terra Ægypti. 5 Quod cum vidisset Aaron,
ædificavit altare coram eo, et præconis voce
clamavit, dicens: Cras solemnitas Domini est.
6 Surgentesque mane, obtulerunt holocausta,
et hostias pacificas, et sedit populus mandu-
care, et bibere, et surrexerunt ludere. 7 Lo-
cutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:
Vade, descende: peccavit populus tuus, quem
eduxisti de terra Ægypti. 8 Recesserunt
cito de via quam ostendisti eis: feceruntque
sibi vitulum conflatilem, et adoraverunt, atque
immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii
tui, Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti.
9 Rursumque ait Dominus ad Moysen: Cerno
quod populus iste duræ cervicis sit: 10 Dimitte
me, ut irascatur furor meus contra eos, et
deleam eos, faciamque te in gentem magnam.
11 Moyses autem orabat Dominum Deum
suum dicens: Cur, Domine, irascitur furor
tuus contra populum tuum, quem eduxisti
de terra Ægypti, in fortitudine magna, et
in manu robusta? 12 Ne, quæso, dicant
Ægyptii: Callide eduxit eos, ut interficeret
in montibus, et deleret e terra: quiescat ira
tua, et esto placabilis super nequitia populi
tui. 13 Recordare Abraham, Isaac, et Israel,
servorum tuorum, quibus jurasti per temet-
ipsum, dicens: Multiplicabo semen vestrum
sicut stellas cæli: et universam terram hanc,
de qua locutus sum, dabo semini vestro, et
possidebitis eam semper. 14 Placatusque est
Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat
adversus populum suum. 15 Et reversus est
Moyses de monte, portans duas tabulas testi-
monii in manu sua, scriptas ex utraque parte,
16 Et factas opere Dei: scriptura quoque Dei
erat sculpta in tabulis. 17 Audiens autem
Josue tumultum populi vociferantis, dixit ad
Moysen: Ululatus pugnæ auditur in castris.

18 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל
עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ 19 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל
וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו אֶת־
הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃ 20 וַיִּקַּח
אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד
אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה
לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה
גְדֹלָה׃ 22 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃
23 וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃
24 וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי
וָאַשְׁלִכֵהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃ 25 וַיַּרְא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן
לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם׃ 26 וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ
אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃ 27 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־
יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לָשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה
וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶת־קְרֹבוֹ׃ 28 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי
אִישׁ׃ 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם
לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם
הַיּוֹם בְּרָכָה׃ 30 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה
וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד
חַטַּאתְכֶם׃ 31 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ
לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ 32 וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא
חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר
כָּתָבְתָּ׃ 33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי
אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃ 34 וְעַתָּה
לֵךְ ׀ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ
הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ 35 וַיִּגֹּף יְהוָה
אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר
עָשָׂה אַהֲרֹן׃ ס

פרשה לג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה
אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν
οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρ-
χόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω. 19 Καὶ ἡνίκα ἤγγιζε τῇ
παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς· καὶ
ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔῤῥιψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ
τὸ ὄρος· 20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν
κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρί, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν
λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότι-
σεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
τῷ Ἀαρών, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην; 22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ
ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου. 23 Λέγουσι γάρ μοι,
Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ
γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. 24 Καὶ
εἶπα αὐτοῖς, Εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε.
Καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔῤῥιψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν
ὁ μόσχος οὗτος. 25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν
ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν
ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν· 26 Ἔστη δὲ
Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε,
Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς μέ. Συνῆλθον οὖν
πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί. 27 Καὶ λέγει
αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Θέσθε
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρόν, καὶ
διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ
ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισ-
χιλίους ἄνδρας. 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς,
Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ,
ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι
ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε
ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν
Θεὸν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.
31 Ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε,
Δέομαι, Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν
μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς·
32 Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου
σου ἧς ἔγραψας. 33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ
τῆς βίβλου μου. 34 Νυνὶ δὲ βάδιζε κατάβηθι καὶ
ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά
σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσ-
ώπου σου· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ'
αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. 35 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου
οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

ΚΕΦ. λγ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Προπορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ
λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

18 Qui respondit: Non est clamor adhor-
tantium ad pugnam, neque vociferatio compel-
lentium ad fugam: sed vocem cantantium ego
audio. 19 Cumque appropinquasset ad castra,
vidit vitulum, et choros: iratusque valde, pro-
jecit de manu tabulas, et confregit eas ad
radicem montis: 20 Arripiensque vitulum
quem fecerant, combussit, et contrivit usque
ad pulverem, quem sparsit in aquam, et dedit
ex eo potum filiis Israel. 21 Dixitque ad
Aaron: Quid tibi fecit hic populus, ut in-
duceres super eum peccatum maximum?
22 Cui ille respondit: Ne indignetur dominus
meus: tu enim nosti populum istum, quod
pronus sit ad malum: 23 Dixerunt mihi:
Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim
Moysi, qui nos eduxit de terra Ægypti,
nescimus quid acciderit. 24 Quibus ego dixi:
Quis vestrum habet aurum? Tulerunt, et
dederunt mihi: et projeci illud in ignem,
egressusque est hic vitulus. 25 Videns ergo
Moyses populum quod esset nudatus (spoli-
averat enim eum Aaron propter ignominiam
sordis, et inter hostes nudum constituerat),
26 Et stans in porta castrorum, ait: Si quis
est Domini, jungatur mihi. Congregatique
sunt ad eum omnes filii Levi: 27 Quibus
ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat
vir gladium super femur suum: ite, et redite
de porta usque ad portam per medium ca-
strorum, et occidat unusquisque fratrem, et
amicum, et proximum suum. 28 Feceruntque
filii Levi juxta sermonem Moysi, cecide-
runtque in die illa quasi viginti tria millia
hominum. 29 Et ait Moyses: Consecrastis
manus vestras hodie Domino, unusquisque in
filio, et in fratre suo, ut detur vobis benedictio.
30 Facto autem altero die, locutus est Moyses
ad populum: Peccastis peccatum maximum:
ascendam ad Dominum, si quo modo quivero
eum deprecari pro scelere vestro. 31 Rever-
susque ad Dominum, ait: Obsecro, peccavit
populus iste peccatum maximum, feceruntque
sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam,
32 Aut si non facis, dele me de libro tuo quem
scripsisti. 33 Cui respondit Dominus: Qui
peccaverit mihi, delebo eum de libro meo:
34 Tu autem vade, et duc populum istum quo
locutus sum tibi: angelus meus præcedet te.
Ego autem in die ultionis visitabo et hoc pec-
catum eorum. 35 Percussit ergo Dominus
populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAPUT XXXIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: Vade, ascende de loco isto tu, et
populus tuus quem eduxisti de terra Ægypti,

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃
2 וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־
הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי׃ 3 אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי
לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף
אַתָּה פֶּן־אֲכֶלְךָ בַּדָּרֶךְ׃ 4 וַיִּשְׁמַע הָעָם
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ
אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃ 5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ
וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מָה
אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 6 וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃ 7 וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־
הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ ׀ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק
מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה
כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 8 וְהָיָה כְּצֵאת
מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ
אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־
בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ 9 וְהָיָה כְּבֹא מֹשֶׁה
הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ 10 וְרָאָה כָל־
הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃
11 וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־
הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא
יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ פ 12 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל
אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת
אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם
וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ 13 וְעַתָּה אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ
וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי
עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ 14 וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ
וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ
הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ 16 וּבַמֶּה ׀
יִוָּדַע אֵפוֹא כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי
וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ
אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ פ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ
בְּשֵׁם׃ 18 וַיֹּאמַר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃

*εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ιακωβ λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.
2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον
καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰε-
βουσαῖον 3 Καὶ Χαναναῖον, καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ
σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ
ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. 4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς
τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησεν ἐν πεν-
θικοῖς. 5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε μὴ πληγὴν
ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς·
νῦν οὖν ἀφέλεθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ
τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι. 6 Καὶ
περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ
τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ. 7 Καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν
Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς. 8 Ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς
εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἱστήκει πᾶς
ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ
ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. 9 Ὡς δ'
ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαινεν ὁ
στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῇ· 10 Καὶ ἑώρα πᾶς ὁ
λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν
ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. 11 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς
εἴ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπε-
λύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.
12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι
λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλω-
σάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας,
Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.
13 Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν
μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὑρη-
κὼς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου
τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. 14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προ-
πορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε. 15 Καὶ λέγει
πρὸς αὐτόν, Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μή με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. 16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
ἀληθῶς ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ
λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν;
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. 17 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καὶ τοῦτόν σοι
τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω· εὕρηκας γὰρ
χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάν-
τας. 18 Καὶ λέγει, Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν.*

in terram quam juravi Abraham, Isaac, et
Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam: 2 Et
mittam præcursorem tui angelum, ut ejiciam
Chananæum, et Amorrhæum, et Hethæum, et
Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, 3 Et
intres in terram fluentem lacte et melle. Non
enim ascendam tecum, quia populus duræ
cervicis es: ne forte disperdam te in via.
4 Audiensque populus sermonem hunc pessi-
mum, luxit: et nullus ex more indutus est
cultu suo. 5 Dixitque Dominus ad Moysen:
Loquere filiis Israel: Populus duræ cervicis
es, semel ascendam in medio tui, et delebo te.
Jam nunc depone ornatum tuum, ut sciam
quid faciam tibi. 6 Deposuerunt ergo filii
Israel ornatum suum a monte Horeb. 7 Moyses
quoque tollens tabernaculum, tetendit extra
castra procul, vocavitque nomen ejus, Taber-
naculum fœderis. Et omnis populus, qui ha-
bebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad
Tabernaculum fœderis, extra castra. 8 Cum-
que egrederetur Moyses ad tabernaculum,
surgebat universa plebs, et stabat unusquisque
in ostio papilionis sui, aspiciebantque tergum
Moysi, donec ingrederetur tentorium. 9 In-
gresso autem illo Tabernaculum fœderis, de-
scendebat columna nubis, et stabat ad ostium,
loquebaturque cum Moyse, 10 Cernentibus
universis quod columna nubis staret ad ostium
tabernaculi. Stabantque ipsi, et adorabant
per fores tabernaculorum suorum. 11 Loque-
batur autem Dominus ad Moysen facie ad
faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum.
Cumque ille reverteretur in castra, minister
ejus Josue filius Nun, puer, non recedebat de
tabernaculo. 12 Dixit autem Moyses ad Do-
minum: Præcipis ut educam populum istum:
et non indicas mihi quem missurus es mecum,
præsertim cum dixeris: Novi te ex nomine,
et invenisti gratiam coram me. 13 Si ergo
inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi
faciem tuam, ut sciam te, et inveniam gratiam
ante oculos tuos: respice populum tuum gen-
tem hanc. 14 Dixitque Dominus: Facies mea
præcedet te, et requiem dabo tibi. 15 Et ait
Moyses: Si non tu ipse præcedas, ne educas
nos de loco isto. 16 In quo enim scire pote-
rimus ego et populus tuus invenisse nos
gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris
nobiscum, ut glorificemur ab omnibus populis
qui habitant super terram? 17 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod
locutus es, faciam: invenisti enim gratiam
coram me, et teipsum novi ex nomine.
18 Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam.

19 וַיֹּ֗אמֶר אֲנִ֨י אַעֲבִ֤יר כָּל־טוּבִי֙ עַל־פָּנֶ֔יךָ
וְקָרָ֧אתִֽי בְשֵׁ֛ם יְהוָ֖ה לְפָנֶ֑יךָ וְחַנֹּתִי֙ אֶת־
אֲשֶׁ֣ר אָחֹ֔ן וְרִחַמְתִּ֖י אֶת־אֲשֶׁ֥ר אֲרַחֵֽם׃
20 וַיֹּ֕אמֶר לֹ֥א תוּכַ֖ל לִרְאֹ֣ת אֶת־פָּנָ֑י כִּ֛י
לֹֽא־יִרְאַ֥נִי הָאָדָ֖ם וָחָֽי׃ 21 וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה הִנֵּ֥ה
מָק֖וֹם אִתִּ֑י וְנִצַּבְתָּ֖ עַל־הַצּֽוּר׃ 22 וְהָיָה֙
בַּעֲבֹ֣ר כְּבֹדִ֔י וְשַׂמְתִּ֖יךָ בְּנִקְרַ֣ת הַצּ֑וּר
וְשַׂכֹּתִ֥י כַפִּ֛י עָלֶ֖יךָ עַד־עָבְרִֽי׃ 23 וַהֲסִרֹתִי֙
אֶת־כַּפִּ֔י וְרָאִ֖יתָ אֶת־אֲחֹרָ֑י וּפָנַ֖י לֹ֥א
יֵרָאֽוּ׃ פ

פרשה לד׃

1 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה פְּסָל־לְךָ֛ שְׁנֵֽי־
לֻחֹ֥ת אֲבָנִ֖ים כָּרִאשֹׁנִ֑ים וְכָתַבְתִּי֙ עַל־
הַלֻּחֹ֔ת אֶת־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הָי֛וּ עַל־
הַלֻּחֹ֥ת הָרִאשֹׁנִ֖ים אֲשֶׁ֥ר שִׁבַּֽרְתָּ׃ 2 וֶהְיֵ֥ה
נָכ֖וֹן לַבֹּ֑קֶר וְעָלִ֤יתָ בַבֹּ֙קֶר֙ אֶל־הַ֣ר סִינַ֔י
וְנִצַּבְתָּ֥ לִ֛י שָׁ֖ם עַל־רֹ֥אשׁ הָהָֽר׃ 3 וְאִישׁ֙
לֹא־יַעֲלֶ֣ה עִמָּ֔ךְ וְגַם־אִ֥ישׁ אַל־יֵרָ֖א בְּכָל־
הָהָ֑ר גַּם־הַצֹּ֤אן וְהַבָּקָר֙ אַל־יִרְע֔וּ אֶל־מ֖וּל
הָהָ֥ר הַהֽוּא׃ 4 וַיִּפְסֹ֡ל שְׁנֵֽי־לֻחֹ֨ת אֲבָנִ֜ים
כָּרִאשֹׁנִ֗ים וַיַּשְׁכֵּ֨ם מֹשֶׁ֤ה בַבֹּ֙קֶר֙ וַיַּ֙עַל֙ אֶל־
הַ֣ר סִינַ֔י כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֹת֑וֹ וַיִּקַּ֣ח
בְּיָד֔וֹ שְׁנֵ֖י לֻחֹ֥ת אֲבָנִֽים׃ 5 וַיֵּ֤רֶד יְהוָה֙
בֶּֽעָנָ֔ן וַיִּתְיַצֵּ֥ב עִמּ֖וֹ שָׁ֑ם וַיִּקְרָ֥א בְשֵׁ֖ם
יְהוָֽה׃ 6 וַיַּעֲבֹ֨ר יְהוָ֥ה ׀ עַל־פָּנָיו֮ וַיִּקְרָא֒
יְהוָ֣ה ׀ יְהוָ֔ה אֵ֥ל רַח֖וּם וְחַנּ֑וּן אֶ֥רֶךְ אַפַּ֖יִם
וְרַב־חֶ֥סֶד וֶאֱמֶֽת׃ 7 נֹצֵ֥ר חֶ֙סֶד֙ לָאֲלָפִ֔ים
נֹשֵׂ֥א עָוֺ֛ן וָפֶ֖שַׁע וְחַטָּאָ֑ה וְנַקֵּה֙ לֹ֣א יְנַקֶּ֔ה
פֹּקֵ֣ד ׀ עֲוֺ֣ן אָב֗וֹת עַל־בָּנִים֙ וְעַל־בְּנֵ֣י בָנִ֔ים
עַל־שִׁלֵּשִׁ֖ים וְעַל־רִבֵּעִֽים׃ 8 וַיְמַהֵ֖ר מֹשֶׁ֑ה
וַיִּקֹּ֥ד אַ֖רְצָה וַיִּשְׁתָּֽחוּ׃ 9 וַיֹּ֡אמֶר אִם־נָא֩
מָצָ֨אתִי חֵ֤ן בְּעֵינֶ֙יךָ֙ אֲדֹנָ֔י יֵֽלֶךְ־נָ֥א אֲדֹנָ֖י
בְּקִרְבֵּ֑נוּ כִּ֤י עַם־קְשֵׁה־עֹ֙רֶף֙ ה֔וּא וְסָלַחְתָּ֛
לַעֲוֺנֵ֥נוּ וּלְחַטָּאתֵ֖נוּ וּנְחַלְתָּֽנוּ׃ 10 וַיֹּ֗אמֶר
הִנֵּ֣ה אָנֹכִי֮ כֹּרֵ֣ת בְּרִית֒ נֶ֤גֶד כָּל־עַמְּךָ֙
אֶֽעֱשֶׂ֣ה נִפְלָאֹ֔ת אֲשֶׁ֛ר לֹא־נִבְרְא֥וּ בְכָל־
הָאָ֖רֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִ֑ם וְרָאָ֣ה כָל־הָ֠עָם אֲשֶׁר־
אַתָּ֨ה בְקִרְבּ֜וֹ אֶת־מַעֲשֵׂ֤ה יְהוָה֙ כִּֽי־נוֹרָ֣א
ה֔וּא אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֥ה עִמָּֽךְ׃ 11 שְׁמָר־לְךָ֕
אֵ֛ת אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י מְצַוְּךָ֣ הַיּ֑וֹם הִנְנִ֧י גֹרֵ֣שׁ
מִפָּנֶ֗יךָ אֶת־הָֽאֱמֹרִי֙ וְהַֽכְּנַעֲנִ֔י וְהַֽחִתִּי֙
וְהַפְּרִזִּ֔י וְהַחִוִּ֖י וְהַיְבוּסִֽי׃ 12 הִשָּׁ֣מֶר לְךָ֗ פֶּן־
תִּכְרֹ֤ת בְּרִית֙ לְיוֹשֵׁ֣ב הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה
בָּ֣א עָלֶ֑יהָ פֶּן־יִהְיֶ֥ה לְמוֹקֵ֖שׁ בְּקִרְבֶּֽךָ׃

19 *Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ.* 20 *Καὶ εἶπεν, Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται.* 21 *Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ τόπος παρ᾽ ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας·* 22 *Ἡνίκα δ᾽ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σὲ ἕως ἂν παρέλθω·* 23 *Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.*

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ΚΑΙ *εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις αἷς συνέτριψας.* 2 *Καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς τὸ πρωΐ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ ὄρους.* 3 *Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου.* 4 *Καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.* 5 *Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.* 6 *Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,* 7 *Καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.* 8 *Καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε,* 9 *Καὶ εἶπεν, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ᾽ ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα σοί.* 10 *Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός, ἐν οἷς εἶ σύ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστιν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.* 11 *Πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χετταῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον·* 12 *Πρόσεχε σεαυτῷ μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μ, σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.*

19 Respondit: Ego ostendam omne bonum tibi, et vocabo in nomine Domini coram te: et miserebor cui voluero, et clemens ero in quem mihi placuerit. 20 Rursumque ait: Non poteris videre faciem meam; non enim videbit me homo, et vivet. 21 Et iterum: Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis supra petram. 22 Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petræ, et protegam dextera mea, donec transeam: 23 Tollamque manum meam, et videbis posteriora mea: faciem autem meam videre non poteris.

CAPUT XXXIV.

1 Ac deinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, et scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulæ quas fregisti. 2 Esto paratus mane, ut ascendas statim in montem Sinai, stabisque mecum super verticem montis. 3 Nullus ascendat tecum, nec videatur quispiam per totum montem: boves quoque et oves non pascantur econtra. 4 Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. 5 Cumque descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, invocans nomen Domini. 6 Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, misericors et clemens, patiens et multæ miserationis, ac verax, 7 Qui custodis misericordiam in millia: qui aufers iniquitatem, et scelera, atque peccata, nullusque apud te per se innocens est. Qui reddis iniquitatem patrum filiis ac nepotibus, in tertiam et quartam progeniem. 8 Festinusque Moyses, curvatus est pronus in terram, et adorans, 9 Ait: Si inveni gratiam in conspectu tuo, Domine, obsecro ut gradiaris nobiscum (populus enim duræ cervicis est), et auferas iniquitates nostras atque peccata, nosque possideas. 10 Respondit Dominus: Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ nunquam visa sunt super terram, nec in ullis gentibus: ut cernat populus iste, in cujus es medio, opus Domini terribile quod facturus sum. 11 Observa cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse, ejiciam ante faciem tuam Amorrhæum, et Chananæum, et Hethæum, Pherezæum quoque, et Hevæum, et Jebusæum. 12 Cave ne unquam cum habitatoribus terræ illius jungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam

13 כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם
תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ 14 כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ
אֵל קַנָּא הוּא׃ 15 פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ
לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃
16 וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן׃ 17 אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־
לָּךְ׃ 18 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד
חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ
מִמִּצְרָיִם׃ 19 כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־
מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ 20 וּפֶטֶר
חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ
כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי
רֵיקָם׃ 21 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃
22 וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר
חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃
23 שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ
אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
24 כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־
גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה׃ 25 לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־
זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃
26 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב
אִמּוֹ׃ פ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
כְּתָב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי ׀
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 28 וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם
לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי
הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ 29 וַיְהִי בְּרֶדֶת
מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־
מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי
קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ 30 וַיַּרְא אַהֲרֹן
וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן
עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ 31 וַיִּקְרָא
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־
הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃
32 וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם
אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃

13 Τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας
αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε,
καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν
πυρί. 14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις·
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτής
ἐστι. 15 Μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν
αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί
σε καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν, 16 Καὶ λάβῃς τῶν θυ-
γατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τῶν θυγατέρων
σου δῷς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ
θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκ-
πορνεύσωσιν οἱ υἱοί σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.
17 Καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ
ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς
τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. 19 Πᾶν διανοῖγον
μήτραν ἐμοὶ τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου
καὶ πρωτότοκον προβάτου. 20 Καὶ πρωτότοκον
ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ
αὐτό, τιμὴν δώσεις. Πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν
σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.
21 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις·
τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμητῷ κατάπαυσις. 22 Καὶ
ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ
πυροῦ, καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνι-
αυτοῦ. 23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται
πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσ-
ραήλ. 24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώ-
που σου καὶ πλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐκ ἐπιθυμήσει
οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ. 25 Οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμά-
των μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα
ἑορτῆς τοῦ πάσχα. 26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς
γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Οὐκ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 27 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαι
σοὶ διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραήλ. 28 Καὶ ἦν ἐκεῖ
Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιε, καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα
ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους. 29 Ὡς δὲ
κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες
ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις
τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν αὐτῷ· 30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, καὶ ἦν δεδοξα-
σμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ·
καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτῷ. 31 Καὶ ἐκάλεσεν
αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν
Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς·
καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς. 32 Καὶ μετὰ
ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐνε-
τείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

13 Sed aras eorum destrue, confringe statuas,
lucosque succide: 14 Noli adorare deum
alienum. Dominus zelotes nomen ejus, Deus
est æmulator. 15 Ne ineas pactum cum
hominibus illarum regionum: ne, cum forni-
cati fuerint cum diis suis, et adoraverint
simulachra eorum, vocet te quispiam ut
comedas de immolatis. 16 Nec uxorem de
filiabus eorum accipies filiis tuis: ne, post-
quam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant
et filios tuos in deos suos. 17 Deos confla-
tiles non facies tibi. 18 Solemnitatem azy-
morum custodies. Septem diebus vesceris
azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis
novorum: mense enim verni temporis egressus
es de Ægypto. 19 Omne quod aperit vul-
vam generis masculini, meum erit. De
cunctis animantibus, tam de bobus, quam de
ovibus, meum erit. 20 Primogenitum asini
redimes ove: sin autem nec pretium pro eo
dederis, occidetur. Primogenitum filiorum
tuorum redimes: nec apparebis in conspectu
meo vacuus. 21 Sex diebus operaberis, die
septimo cessabis arare et metere. 22 Solem-
nitatem hebdomadarum facies tibi in primitiis
frugum messis tuæ triticeæ, et solemnitatem,
quando redeunte anni tempore cuncta con-
duntur. 23 Tribus temporibus anni apparebit
omne masculinum tuum in conspectu omni-
potentis Domini Dei Israel. 24 Cum enim
tulero gentes a facie tua, et dilatavero terminos
tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente
te, et apparente in conspectu Domini Dei
tui ter in anno. 25 Non immolabis super
fermento sanguinem hostiæ meæ: neque
residebit mane de victima solemnitatis Phase.
26 Primitias frugum terræ tuæ offeres in
domo Domini Dei tui. Non coques hœdum
in lacte matris suæ. 27 Dixitque Dominus
ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus et
tecum et cum Israel pepigi fœdus. 28 Fuit
ergo ibi cum Domino quadraginta dies et
quadraginta noctes: panem non comedit, et
aquam non bibit, et scripsit in tabulis verba
fœderis decem. 29 Cumque descenderet
Moyses de monte Sinaï, tenebat duas tabulas
testimonii, et ignorabat quod cornuta esset
facies sua ex consortio sermonis Domini.
30 Videntes autem Aaron et filii Israel cor-
nutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere,
31 Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron
quam principes synagogæ. Et postquam
locutus est ad eos, 32 Venerunt ad eum
etiam omnes filii Israel: quibus præcepit
cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinaï.

33 וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו
מַסְוֶה׃ 34 וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר
אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא
וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃
35 וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה
עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃

ס ס ס כב

פרשה לה׃

1 וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ 2 שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בוֹ
מְלָאכָה יוּמָת׃ 3 לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל
מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ פ
4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
5 קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב
לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף
וּנְחֹשֶׁת׃ 6 וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ 7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ 8 וְשֶׁמֶן
לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ 9 וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים
לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 10 וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם
יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
11 אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־
קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו אֶת־עַמֻּדָיו
וְאֶת־אֲדָנָיו׃ 12 אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־
הַכַּפֹּרֶת וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ 13 אֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃
14 וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־
נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ 15 וְאֶת־מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ 16 אֵת ׀ מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 17 אֵת
קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֵת
מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ 18 אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃ 19 אֶת־
בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃

*33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. 34 Ἡνίκα
δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λαλεῖν
αὐτῷ, περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι·
καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος. 35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως ὅτι δεδόξασται· καὶ
περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυ-
τοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.*

ΚΕΦ. λέ.

1 ΚΑΙ *συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπε
Κύριος ποιῆσαι αὐτούς. 2 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις
ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατάπαυσις, ἅγια
σάββατα, ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον
ἐν αὐτῇ τελευτάτω. 3 Οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύ-
ριος. 4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε
Κύριος λέγων, 5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαί-
ρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἰσουσι
τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον ἀργύριον χαλκόν,
6 Ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενη-
σμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,
7 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα
ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα, 8 Καὶ λίθους σαρ-
δίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ
τὸν ποδήρη. 9 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν
ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος·
10 Τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρύματα καὶ τὰ κα-
τακαλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς
καὶ τοὺς στύλους, 11 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλα-
στήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα, 12 Καὶ τὰ
ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, 13 Καὶ
τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, 14 Καὶ τὸ
θυμίαμα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, 15 Καὶ
τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 16 Καὶ
τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,
17 Καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,
18 Καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, 19 Καὶ
τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ
ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως*

33 Impletisque sermonibus, posuit velamen
super faciem suam. 34 Quod ingressus ad
Dominum, et loquens cum eo, auferebat donec
exiret, et tunc loquebatur ad filios Israel
omnia quæ sibi fuerant imperata. 35 Qui
videbant faciem egredientis Moysi esse cornu-
tam, sed operiebat ille rursus faciem suam, si
quando loquebatur ad eos.

CAPUT XXXV.

1 IGITUR congregata omni turba filiorum
Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ jussit
Dominus fieri. 2 Sex diebus facietis opus:
septimus dies erit vobis sanctus, sabbatum, et
requies Domini: qui fecerit opus in eo, occi-
detur. 3 Non succendetis ignem in omnibus
habitaculis vestris per diem sabbati. 4 Et
ait Moyses ad omnem catervam filiorum
Israel: Iste est sermo quem præcepit Domi-
nus, dicens: 5 Separate apud vos primitias
Domino: Omnis voluntarius et prono animo
offerat eas Domino: aurum et argentum, et æs,
6 Hyacinthum et purpuram, coccumque bis
tinctum, et byssum, pilos caprarum, 7 Pel-
lesque arietum rubricatas, et ianthinas, ligna
setim, 8 Et oleum ad luminaria concinnanda,
et ut conficiatur unguentum, et thymiama
suavissimum, 9 Lapides onychinos, et gem-
mas ad ornatum superhumeralis et rationalis.
10 Quisquis vestrum sapiens est, veniat, et
faciat quod Dominus imperavit: 11 Taber-
naculum scilicet, et tectum ejus, atque operi-
mentum, annulos, et tabulata cum vectibus,
paxillos et bases: 12 Arcam et vestes, pro-
pitiatorium, et velum quod ante illud oppan-
ditur: 13 Mensam cum vectibus et vasis, et
propositionis panibus: 14 Candelabrum ad
luminaria sustentanda, vasa illius et lucernas,
et oleum ad nutrimenta ignium: 15 Altare
thymiamatis, et vectes, et oleum unctionis et
thymiama ex aromatibus: tentorium ad
ostium tabernaculi: 16 Altare holocausti,
et craticulam ejus æneam cum vectibus
et vasis suis: labrum et basim ejus:
17 Cortinas atrii cum columnis et basibus,
tentorium in foribus vestibuli, 18 Paxillos
tabernaculi et atrii cum funiculis suis:
19 Vestimenta, quorum usus est in mini-
sterio sanctuarii, vestes Aaron pontificis ac
filiorum ejus, ut sacerdotio fungantur mihi.

20 וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
מֹשֶׁה׃ 21 וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נְשָׂאוֹ לִבּוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־
תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 22 וַיָּבֹאוּ
הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל ׀ נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ
חָח וָנֶזֶם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי
זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב
לַיהוָה׃ 23 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אִתּוֹ
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים
הֵבִיאוּ׃ 24 כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת
הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל אֲשֶׁר
נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת
הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ 25 וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב
בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת
וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־
הַשֵּׁשׁ׃ 26 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא
לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃
27 וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת
אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 28 וְאֶת־
הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־
מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃
פ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 31 וַיְמַלֵּא
אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ 32 וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשֹׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֹשֶׁת
אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ 34 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ
הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃
35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־
מְלֶאכֶת חָרָשׁ ׀ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת
וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי
כָּל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃

פרשה לו׃

1 וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל ׀ אִישׁ
חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה
בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשֹׂת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃

20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ
Μωυσῆ. 21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν ἡ
καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν
ἀφαίρεμα· καὶ ἤνεγκαν ἀφαίρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα
τὰ κάτεργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ
ἁγίου. 22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυ-
ναικῶν, πᾶς ᾧ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγῖδας
καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέ-
ξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν
ἀφαιρέματα χρυσίου Κυρίῳ, 23 Καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη
βύσσος, καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν
ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν. 24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν
ἀφαίρεμα ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκόν, τὰ ἀφαιρέ-
ματα Κυρίῳ· καὶ παρ' οἷς εὑρέθη ξύλα ἄσηπτα, καὶ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν. 25 Καὶ
πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν ἤνεγ-
καν νενησμένα, τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ
τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον· 26 Καὶ πᾶσαι αἱ
γυναῖκες αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνη-
σαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας. 27 Καὶ οἱ ἄρχοντες
ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους
τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον,
28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος. 29 Καὶ πᾶς
ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόν-
τας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος
ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν
Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὢρ ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα, 31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον
σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων, 32 Ἀρ-
χιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας,
ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν,
33 Καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι
τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας· 34 Καὶ
προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ τῷ
Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς Δάν· 35 Καὶ
ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας συνέσεως διανοίας, πάντα
συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ
καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ, ποι-
εῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας.

ΚΕΦ. λϛ'.

1 ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ καὶ πᾶς
σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν
αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ
ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

20 Egressaque omnis multitudo filiorum Is-
rael de conspectu Moysi, 21 Obtulerunt mente
promptissima atque devota primitias Domino,
ad faciendum opus tabernaculi testimonii.
Quidquid ad cultum et ad vestes sanctas ne-
cessarium erat, 22 Viri cum mulieribus præ-
buerunt armillas et inaures, annulos et
dextralia: omne vas aureum in donaria Do-
mini separatum est. 23 Si quis habebat hya-
cinthum, et purpuram, coccumque bis tinctum,
byssum et pilos caprarum, pelles arietum
rubricatas, et ianthinas, 24 Argenti, æris que
metalla, obtulerunt Domino, lignaque setim
in varios usus. 25 Sed et mulieres doctæ,
quæ neverant, dederunt hyacinthum, purpu-
ram, et vermiculum, ac byssum, 26 Et pilos
caprarum, sponte propria cuncta tribuentes.
27 Principes vero obtulerunt lapides ony-
chinos, et gemmas ad superhumerale et ra-
tionale, 28 Aromataque et oleum ad luminaria
concinnanda, et ad præparandum unguentum,
ac thymiama odoris suavissimi componendum.
29 Omnes viri et mulieres mente devota ob-
tulerunt donaria, ut fierent opera quæ jusserat
Dominus per manum Moysi. Cuncti filii Israel
voluntaria Domino dedicaverunt. 30 Dixit-
que Moyses ad filios Israel: Ecce, vocavit
Dominus ex nomine Beseleel filium Uri filii
Hur de tribu Juda. 31 Implevitque eum
spiritu Dei, sapientia et intelligentia, et
scientia et omni doctrina, 32 Ad excogitan-
dum, et faciendum opus in auro et argento, et
ære, 33 Sculpendisque lapidibus, et opere
carpentario; quidquid fabre adinveniri potest,
34 Dedit in corde ejus: Ooliab quoque filium
Achisamech de tribu Dan: 35 Ambos erudivit
sapientia, ut faciant opera abietarii, polymitarii,
ac plumarii, de hyacintho ac purpura, cocco-
que bis tincto, et bysso, et texant omnia, ac
nova quæque reperiant.

CAPUT XXXVI.

1 Fecit ergo Beseleel, et Ooliab, et
omnis vir sapiens, quibus dedit Dominus
sapientiam et intellectum, ut scirent fabre
operari quæ in usus sanctuarii neces-
saria sunt, et quæ præcepit Dominus.

שמות לו

2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב
וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה
אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ 3 וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים
הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ
מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא
מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ 6 וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד
מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם
מֵהָבִיא׃ 7 וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־
הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ ס
8 וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ 9 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב
אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 10 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
אַחַת אֶל־אֶחָת וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חִבַּר אַחַת
אֶל־אֶחָת׃ 11 וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל
שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבָּרֶת
כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 12 חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אַחַת אֶל־אֶחָת׃
13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־
הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת בַּקְּרָסִים וַיְהִי
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ פ 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
עָשָׂה אֹתָם׃ 15 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
16 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד׃ 17 וַיַּעַשׂ לֻלָאֹת חֲמִשִּׁים
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת
וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת
חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיֹת אֶחָד׃

ΕΞΟΔΟΣ, λϛʹ.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ καὶ
πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἑκουσίως
βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα ὥστε
συντελεῖν αὐτά· 3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ
πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ
αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν
φερόντων τὸ πρωΐ. 4 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ
σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ
τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ εἰργάζοντο αὐτοί, 5 Καὶ εἶπε
πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ
ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι. 6 Καὶ προσέ-
ταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων,
Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρ-
χὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.
7 Καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν
ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον. 8 Καὶ ἐποίησε πᾶς
σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις (39, 1.) τὰς στολὰς τῶν
ἁγίων, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε
(2) Κύριος τῷ Μωυσῇ. 9 Καὶ ἐποίησε τὴν ἐπω-
μίδα ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
(3) 10 Καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου τρίχες,
ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ,
καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ τῇ βύσσῳ
τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό·
(4) 11 Ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένα
(5) καθ' ἑαυτό. 12 Ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὸ κατὰ
τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(6) 13 Καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς
σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ περισεσιαλωμέ-
νους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους
ἐγκόλαμμα σφραγῖδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν
(7) Ἰσραήλ· 14 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(8) 15 Καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποι-
κιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσίου
καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκινου διανενη-
(9) σμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· 16 Τετρά-
γωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον, σπιθαμῆς τὸ
(10) μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν. 17 Καὶ
συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετρά-
στιχον, στίχος λίθων· σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ
(11) σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἷς· 18 Καὶ ὁ στίχος
ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις·

EXODUS, XXXVI.

2 Cumque vocasset eos Moyses, et omnem
eruditum virum, cui dederat Dominus sapien-
tiam, et qui sponte sua obtulerant se ad facien-
dum opus, 3 Tradidit eis universa donaria
filiorum Israel. Qui cum instarent operi, quo-
tidie mane vota populus offerebat. 4 Unde
artifices venire compulsi, 5 Dixerunt Moysi:
Plus offert populus quam necessarium est.
6 Jussit ergo Moyses præconis voce cantari:
Nec vir nec mulier quidquam offerat ultra in
opere sanctuarii. Sicque cessatum est a mune-
ribus offerendis, 7 Eo quod oblata sufficerent
et superabundarent. 8 Feceruntque omnes
corde sapientes ad explendum opus taber-
naculi, cortinas decem de bysso retorta, et
hyacintho, et purpura, coccoque bis tincto,
opere vario, et arte polymita: 9 Quarum una
habebat in longitudine viginti octo cubitos, et
in latitudine quatuor: una mensura erat om-
nium cortinarum. 10 Conjunxitque cortinas
quinque, alteram alteri, et alias quinque sibi
invicem copulavit. 11 Fecit et ansas hyacin-
thinas in ora cortinæ unius ex utroque latere,
et in ora cortinæ alterius similiter, 12 Ut
contra se invicem venirent ansæ, et mutuo
jungerentur. 13 Unde et quinquaginta fudit
circulos aureos, qui morderent cortinarum
ansas, et fieret unum tabernaculum. 14 Fecit
et saga undecim de pilis caprarum ad operien-
dum tectum tabernaculi: 15 Unum sagum in
longitudine habebat cubitos triginta, et in
latitudine cubitos quatuor: unius mensuræ
erant omnia saga: 16 Quorum quinque junxit
seorsum, et sex alia separatim. 17 Fecitque
ansas quinquaginta in ora sagi unius, et
quinquaginta in ora sagi alterius, ut sibi
invicem jungerentur. 18 Et fibulas æneas
quinquaginta, quibus necteretur tectum
ut unum pallium ex omnibus sagis fieret

19 וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ ס
20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי
שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 21 עֶשֶׂר אַמֹּת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
22 שְׁתֵּי יָדֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אַחַת
אֶל־אֶחָת כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קְרָשִׁים לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה׃ 24 וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ 25 וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים׃
26 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 27 וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה
עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ 28 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה
לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ 29 וְהָיוּ
תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים אֶל־
רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ 30 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
31 וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי
צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ 32 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃
33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן לִבְרֹחַ בְּתוֹךְ
הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ 34 וְאֶת־
הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב
בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃
35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִים׃ 36 וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים
וַיְצַפֵּם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי־כָסֶף׃ 37 וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ 38 וְאֶת־עַמּוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־
וָוֵיהֶם וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב
וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת׃ פ

פרשה לז׃

1 וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ

(12) 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης
(13) καὶ ἀμέθυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος
χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, περι-
κεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.
(14) 21 Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν
ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγῖδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυ-
(15) τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. 22 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγ-
μένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ·
(16) 23 Καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς καὶ
δύο δακτυλίους χρυσοῦς. 24 Καὶ ἐπέθηκαν τοὺς
δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς
(17) ἀρχὰς τοῦ λογείου· 25 Καὶ ἐπέθηκαν τὰ
ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμ-
φοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου, (18) καὶ εἰς τὰς
δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια, 26 Καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον.
(19) 27 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λο-
γείου καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος
(20) ἔσωθεν. 28 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους
χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους
τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ
τὴν συμβολὴν, ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.
(21) 29 Καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυ-
λίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς
ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπε-
πλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ
χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέ-
(22) ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 30 Καὶ ἐποίησαν
τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν
(23) ὅλον ὑακίνθινον· 31 Τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ
ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν, ὤαν
(24) ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον. 32 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν
ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορ-
φύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλω-
(25) σμένης. 33 Καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς,
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύ-
(26) του κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοΐσκων· 34 Κώδων
χρυσοῦς καὶ ῥοΐσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
(27) Μωυσῇ. 35 Καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους
ἔργον ὑφαντὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
(28) 36 Καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μίτραν
ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκέλη ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
(29) 37 Καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου,

19 Fecit et opertorium tabernaculi de pellibus
arietum rubricatis: aliudque desuper vela-
mentum de pellibus ianthinis. 20 Fecit et
tabulas tabernaculi de lignis setim stantes.
21 Decem cubitorum erat longitudo tabulæ
unius, et unum ac semis cubitum latitudo
retinebat. 22 Binæ incastraturæ erant per
singulas tabulas, ut altera alteri jungeretur.
Sic fecit in omnibus tabernaculi tabulis.
23 E quibus viginti ad plagam meridianam
erant contra austrum, 24 Cum quadraginta
basibus argenteis. Duæ bases sub una tabula
ponebantur ex utraque parte angulorum, ubi
incastraturæ laterum in angulis terminantur.
25 Ad plagam quoque tabernaculi, quæ re-
spicit ad aquilonem, fecit viginti tabulas,
26 Cum quadraginta basibus argenteis, duas
bases per singulas tabulas. 27 Contra oc-
cidentem vero, id est, ad eam partem taber-
naculi, quæ mare respicit, fecit sex tabulas,
28 Et duas alias per singulos angulos taber-
naculi retro: 29 Quæ junctæ erant a deorsum
usque sursum, et in unam compaginem pariter
ferebantur. Ita fecit ex utraque parte per
angulos: 30 Ut octo essent simul tabulæ,
et haberent bases argenteas sedecim, binas
scilicet bases sub singulis tabulis. 31 Fecit
et vectes de lignis setim, quinque ad con-
tinendas tabulas unius lateris tabernaculi,
32 Et quinque alios ad alterius lateris coap-
tandas tabulas: et extra hos, quinque alios
vectes ad occidentalem plagam tabernaculi
contra mare. 33 Fecit quoque vectem alium,
qui per medias tabulas ab angulo usque ad
angulum perveniret. 34 Ipsa autem tabulata
deauravit, fusis basibus earum argenteis. Et
circulos eorum fecit aureos, per quos vectes
induci possent: quos et ipsos laminis aureis
operuit. 35 Fecit et velum de hyacintho, et
purpura, vermiculo, ac bysso retorta, opere
polymitario, varium atque distinctum: 36 Et
quatuor columnas de lignis setim, quas cum
capitibus deauravit, fusis basibus earum ar-
genteis. 37 Fecit et tentorium in introitu
tabernaculi ex hyacintho, purpura, vermiculo,
byssoque retorta, opere plumarii: 38 Et
columnas quinque cum capitibus suis, quas
operuit auro, basesque earum fudit æneas.

CAPUT XXXVII.

1 Fecit autem Beseleel et arcam de lignis setim,
habentem duos semis cubitos in longitudine,

שמות לז

וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ 2 וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
3 וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע
פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת
וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ 4 וַיַּעַשׂ
בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ 5 וַיָּבֵא
אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן
לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן׃ 6 וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבָּהּ׃ 7 וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה
עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
8 כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים
מִשְּׁנֵי קְצוֹתָו׃ 9 וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי
כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־
הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־
הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ פ
10 וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
11 וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר
זָהָב סָבִיב׃ 12 וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח
סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃
13 וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן
אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ 14 לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ
הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־
הַשֻּׁלְחָן׃ 15 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
16 וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים ׀ אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֵת מְנַקִּיֹּתָיו
וְאֶת־הַקְּשָׂוֺת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר׃
פ 17 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב
טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃
18 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀
קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי
מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 19 שְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח
וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד
כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן־הַמְּנֹרָה׃ 20 וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 21 וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃

ΕΞΟΔΟΣ, λϛ, λζʹ.

ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
(30) Μωυσῇ. 38 Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ
χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσίου καθαροῦ·
39 Καὶ ἔγραψεν ἐπ αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπω-
(31) μένα σφραγῖδος Ἁγίασμα Κυρίῳ· 40 Καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι
ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λζʹ.

(36, 8.) 1 ΚΑΙ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐ-
(9) λαίας. 2 Ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς
αὐλαίας τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις· καὶ τεσ-
σάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς.
(35) 3 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(36) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ· 4 Καὶ
ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κα-
τακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
(37) ἀργυραῖ. 5 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(38) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ, 6 Καὶ
τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε καὶ τοὺς κρίκους· καὶ
τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατε-
χρύσωσαν χρυσίῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε
χαλκαῖ. (38, 9.) 7 Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ
πρὸς λίβα, ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
(10) ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· 8 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν
(11) εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. 9 Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς βοῤῥᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι.
(12) 10 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ
(13) βάσεις αὐτῶν δέκα. 11 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
(14) ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων, ἱστία 12 Πεν-
τεκαίδεκα πηχεῶν τὸ κατὰ νώτου· καὶ οἱ στῦλοι αὐ-
(15) τῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 13 Καὶ
ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρυυ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ
τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πή-
χεων· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
(16) τρεῖς. 14 Πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ
(17) βύσσου κεκλωσμένης· 15 Καὶ αἱ βάσεις τῶν

EXODUS, XXXVII.

et cubitum ac semissem in latitudine, altitudo
quoque unius cubiti fuit et dimidii: vestivit-
que eam auro purissimo intus ac foris. 2 Et
fecit illi coronam auream per gyrum, 3 Con-
flans quatuor annulos aureos per quatuor
angulos ejus: duos annulos in latere uno, et
duos in altero. 4 Vectes quoque fecit de
lignis setim, quos vestivit auro, 5 Et quos
misit in annulos, qui erant in lateribus arcæ
ad portandum eam. 6 Fecit et propitia-
torium, id est, oraculum, de auro mundissimo,
duorum cubitorum et dimidii in longitudine,
et cubiti ac semis in latitudine. 7 Duos etiam
cherubim ex auro ductili, quos posuit ex
utraque parte propitiatorii: 8 Cherub unum
in summitate unius partis, et cherub alterum
in summitate partis alterius: duos cherubim
in singulis summitatibus propitiatorii, 9 Ex-
tendentes alas, et tegentes propitiatorium,
seque mutuo et illud respicientes. 10 Fecit
et mensam de lignis setim in longitudine
duorum cubitorum, et in latitudine unius
cubiti, quæ habebat in altitudine cubitum ac
semissem. 11 Circumdeditque eam auro mun-
dissimo, et fecit illi labium aureum per gyrum,
12 Ipsique labio coronam auream interrasilem
quatuor digitorum, et super eamden, alteram
coronam auream. 13 Fudit et quatuor cir-
culos aureos, quos posuit in quatuor angulis
per singulos pedes mensæ 14 Contra coro-
nam: misitque in eos vectes, ut possit mensa
portari. 15 Ipsos quoque vectes fecit de
lignis setim, et circumdedit eos auro. 16 Et
vasa ad diversos usus mensæ, acetabula,
phialas, et cyathos, et thuribula, ex auro
puro, in quibus offerenda sunt libamina.
17 Fecit et candelabrum ductile de auro
mundissimo. De cujus vecte calami, scyphi,
spherulæque ac lilia procedebant: 18 Sex in
utroque latere, tres calami ex parte una, et
tres ex altera: 19 Tres scyphi in nucis
modum per calamos singulos, sphærulæque
simul et lilia: et tres scyphi instar nucis in
calamo altero, sphærulæque simul et lilia.
Æquum erat opus sex calamorum, qui pro-
cedebant de stipite candelabri. 20 In ipso
autem vecte erant quatuor scyphi in nucis
modum, sphærulæque per singulos simul
et lilia: 21 Et sphærulæ sub duobus
calamis per loca tria, qui simul sex
fiunt calami procedentes de vecte uno.

22 כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 23 וַיַּעַשׂ אֶת־
נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב
טָהוֹר׃ 24 כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ
וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ׃ פ 25 וַיַּעַשׂ
אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ
הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ 26 וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 27 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת
זָהָב עָשָׂה־לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי
צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים
לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ 28 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ 29 וַיַּעַשׂ
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס

פרשה לח׃

1 וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים
חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ־אַמּוֹת רָחְבּוֹ
רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ 2 וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו
עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף
אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ 3 וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת
אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה
נְחֹשֶׁת׃ 4 וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבּוֹ מִלְּמַטָּה
עַד־חֶצְיוֹ׃ 5 וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת בְּאַרְבַּע
הַקְּצָוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃
6 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף
אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ 7 וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת
עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ ס
8 וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת
בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ ס 9 וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר
לִפְאַת ׀ נֶגֶב תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר
שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ 10 עַמּוּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי
הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ 11 וְלִפְאַת צָפוֹן
מֵאָה בָאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
כָּסֶף׃ 12 וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כָּסֶף׃

στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀρ-
γυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι
ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ,
(18) *πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς.* 16 *Καὶ τὸ*
καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ
ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμέ-
νου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, εἴκοσι πήχεων τὸ
μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων,
(19) *ἐξισούμενον τοῖς ἱστίοις τῆς αὐλῆς·* 17 *Καὶ*
οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ,
καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.
(20) 18 *Καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύ-*
κλῳ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
(21) 19 *Καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ*
μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυσῇ, τὴν λειτουργίαν
εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν
(22) *τοῦ ἱερέως.* 20 *Καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρείου*
ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἐποίησε καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
(23) *Μωυσῇ,* 21 *Καὶ Ἐλιὰβ ὁ τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ*
φυλῆς Δὰν, ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ
ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικά, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ
τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. λή.

(37, 1.) 1 ΚΑΙ *ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτόν,*
(2) 2 *Καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ*
(3) *ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.* 3 *Καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ*
τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, δύο ἐπὶ τὸ κλίτος
(5) *τὸ ἓν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον,* 4 *Εὐ-*
ρεῖς τοῖς διωστῆρσιν ὥστε αἴρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς.
(6) 5 *Καὶ ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς*
(7) *κιβωτοῦ ἐκ χρυσίου καθαροῦ,* 6 *Καὶ τοὺς δύο*
(8) *Χερουβὶμ χρυσοῦς·* 7 *Χεροὺβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκ-*
ρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν καὶ Χεροὺβ ἕνα ἐπὶ τὸ
(9) *ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον,* 8 *Σκιά-*
ζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον.

22 Et sphærulæ igitur, et calami ex ipso
erant, universa ductilia ex auro purissimo.
23 Fecit et lucernas septem cum emunctoriis
suis, et vasa ubi ea quæ emuncta sunt extin-
guantur, de auro mundissimo. 24 Talentum
auri appendebat candelabrum cum omnibus
vasis suis. 25 Fecit et altare thymiamatis de
lignis setim, per quadrum singulos habens
cubitos, et in altitudine duos: e cujus angulis
procedebant cornua. 26 Vestivitque illud auro
purissimo, cum craticula ac parietibus et cor-
nibus. 27 Fecitque ei coronam aureolam per
gyrum, et duos annulos aureos sub corona per
singula latera, ut mittantur in eos vectes, et
possit altare portari. 28 Ipsos autem vectes
fecit de lignis setim, et operuit laminis aureis.
29 Composuit et oleum ad sanctificationis
unguentum, et thymiama de aromatibus mun-
dissimis, opere pigmentarii.

CAPUT XXXVIII.

1 Fecit et altare holocausti de lignis setim,
quinque cubitorum per quadrum, et trium in
altitudine: 2 Cujus cornua de angulis pro-
cedebant, operuitque illud laminis æneis. 3 Et
in usus ejus paravit ex ære vasa diversa,
lebetes, forcipes, fuscinulas, uncinos, et ignium
receptacula. 4 Craticulamque ejus in modum
retis fecit æneam, et subter eam in altaris
medio arulam, 5 Fusis quatuor annulis per
totidem retiaculi summitates, ad immittendos
vectes ad portandum: 6 Quos et ipsos fecit
de lignis setim, et operuit laminis æneis: 7 In-
duxitque in circulos, qui in lateribus altaris
eminebant. Ipsum autem altare non erat
solidum, sed cavum ex tabulis, et intus
vacuum. 8 Fecit et labrum æneum cum basi
sua de speculis mulierum, quæ excubabant in
ostio tabernaculi. 9 Fecit et atrium, in cujus
australi plaga erant tentoria de bysso retorta,
cubitorum centum, 10 Columnæ æneæ viginti
cum basibus suis, capita columnarum, et tota
operis cælatura, argentea. 11 Æque ad sep-
tentrionalem plagam tentoria, columnæ, bases-
que et capita columnarum, ejusdem mensuræ,
et operis ac metalli, erant. 12 In ea vero
plaga, quæ ad Occidentem respicit, fuerunt
tentoria cubitorum quinquaginta, columnæ
decem cum basibus suis æneæ, et capita
columnarum, et tota operis cælatura, argentea.

13 וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃
14 קְלָעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף
עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
15 וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר
הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ 16 כָּל־קַלְעֵי
הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 17 וְהָאֲדָנִים
לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם
כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים
כֶּסֶף כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ 18 וּמָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ
וְקוֹמָה בְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי
הֶחָצֵר׃ 19 וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם
וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ 20 וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן
וְלֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס כב

21 אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 22 וּבְצַלְאֵל
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 23 וְאִתּוֹ
אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ ס 24 כָּל־הַזָּהָב
הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
וַיְהִי ׀ זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר
וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
25 וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ 26 בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים׃ 27 וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת
אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת
אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ 28 וְאֶת־
הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם
וְחִשַּׁק אֹתָם׃ 29 וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה
שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
שָׁקֶל׃ 30 וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

(10) 9 Καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην
(11 13) ἐκ χρυσίου καθαροῦ, 10 Καὶ ἐχώνευσεν
αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ
ἑνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, (14) εὐ-
ρεῖς ὥστε αἴρειν τοῖς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς.
(15) 11 Καὶ τοὺς διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς
τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυ-
(16) σίῳ. 12 Καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης,
τά τε τρυβλία καὶ τὰς θυΐσκας καὶ τοὺς κυάθους
καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾶ.
(17) 13 Καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει χρυσῆν,
14 Στερεὰν τὸν καυλόν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ
(18) ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς· 15 Ἐκ τῶν
καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες, τρεῖς ἐκ
τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις·
(19—22) 16 Καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ
τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ
αὐτῶν, ἵνα ὦσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθέ-
μιον τὸ ἕβδομον τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου ἐπὶ
τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν·
(23) 17 Καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ
τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾶς. (36, 34—36.) 18 Οὗτος περιηργύ-
ρωσε τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ στύλῳ δακτυ-
λίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ,
καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος
χρυσίῳ, καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς. 19 Οὗ-
τος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς,
καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκ-
τείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς. 20 Οὗτος
ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς,
καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκη-
νῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ ἀγκύλας
ἐποίησε τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων·
οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς. (38, 20.) 21 Οὗτος
ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασ-
(1) σάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς. 22 Οὗτος ἐποίησε
τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν
χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι
(3) μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς. 23 Οὗτος ἐποίησε

13 Porro contra orientem, quinquaginta cubi-
torum paravit tentoria: 14 E quibus, quin-
decim cubitos columnarum trium, cum basibus
suis, unum tenebat latus: 15 Et in parte
altera (quia inter utraque introitum taber-
naculi fecit) quindecim æque cubitorum erant
tentoria, columnæque tres, et bases totidem.
16 Cuncta atrii tentoria byssus retorta tex-
uerat. 17 Bases columnarum fuere æneæ,
capita autem earum cum cunctis cælaturis
suis argentea: sed et ipsas columnas atrii
vestivit argento. 18 Et in introitu ejus opere
plumario fecit tentorium ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, ac bysso retorta, quod habebat
viginti cubitos in longitudine, altitudo vero
quinque cubitorum erat, juxta mensuram,
quam cuncta atrii tentoria habebant. 19 Co-
lumnæ autem in ingressu fuere quatuor cum
basibus æneis, capitaque earum et cælaturæ
argenteæ. 20 Paxillos quoque tabernaculi et
atrii per gyrum fecit æneos. 21 Hæc sunt
instrumenta tabernaculi testimonii, quæ enu-
merata sunt juxta præceptum Moysi in cere-
moniis levitarum per manum Ithamar filii
Aaron sacerdotis: 22 Quæ Beseleel filius
Uri filii Hur de tribu Juda, Domino per
Moysen jubente, compleverat, 23 Juncto sibi
socio Ooliab filio Achisamech de tribu Dan:
qui et ipse artifex lignorum egregius fuit,
et polymitarius atque plumarius ex hyacintho,
purpura, vermiculo et bysso. 24 Omne aurum
quod expensum est in opere sanctuarii, et
quod oblatum est in donariis, viginti novem
talentorum fuit, et septingentorum triginta
siclorum, ad mensuram sanctuarii. 25 Obla-
tum est autem ab his qui transierunt ad
numerum, a viginti annis et supra, de sex-
centis tribus millibus, et quingentis quin-
quaginta, armatorum. 26 Fuerunt præterea
centum talenta argenti, e quibus conflatæ
sunt bases sanctuarii, et introitus ubi velum
pendet. 27 Centum bases factæ sunt de
talentis centum, singulis talentis per bases
singulas supputatis. 28 De mille autem sep-
tingentis et septuaginta quinque, fecit capita
columnarum, quas et ipsas vestivit argento.
29 Æris quoque oblata sunt talenta septua-
ginta duo millia, et quadringenti supra sicli,
30 Ex quibus fusæ sunt bases in introitu taber-
naculi testimonii, et altare æneum cum craticula
sua, omniaque vasa quæ ad usum ejus pertinent,

31 וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר
הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃

פרשה לט׃

1 וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי
עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 2 וַיַּעַשׂ אֶת־
הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 3 וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב
וְקִצֵּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת
וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ 4 כְּתֵפֹת
עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹוֹתָו חֻבָּר׃
5 וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא
כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס 6 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב מְפֻתָּחֹת
פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי
זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
9 רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת
אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ 10 וַיְמַלְאוּ־בוֹ
אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה
וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ 11 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי
נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ 12 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי
לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ 13 וְהַטּוּר הָרְבִיעִי
תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מוּסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת
זָהָב בְּמִלֻּאֹתָם׃ 14 וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־
שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ
לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ 15 וַיַּעֲשׂוּ עַל־
הַחֹשֶׁן שַׁרְשְׁרֹת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת
זָהָב טָהוֹר׃ 16 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצֹת
זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי
הַטַּבָּעֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 17 וַיִּתְּנוּ
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת
עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 18 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצֹת
וַיִּתְּנֻם עַל־כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃

πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον
αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
(4) κρεάγρας τὰς χαλκᾶς. 24 Οὗτος ἐποίησε θυ-
σιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ
πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ· (5, 6) καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσά-
ρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου
χαλκοῦς, (7) εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς ὥστε αἴρειν ἐν
αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. (37, 29.) 25 Οὗτος ἐποί-
ησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύν-
θεσιν τοῦ θυμιάματος, καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ.
(38, 8.) 26 Οὗτος ἐποίησε τὸν λουτῆρα τὸν χαλ-
κοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατό-
πτρων τῶν νηστευσασῶν, αἳ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
ἔπηξεν αὐτήν· (40, 30, 31.) 27 Καὶ ἐποίησε τὸν
λουτῆρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ
τοὺς πόδας, (32) εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· ἢ ὅταν προσπορεύωνται
πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ
αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λθ΄.

(38, 24.) 1 ΠΑΝ τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς
τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων
ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι
τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι, κατὰ τὸν
(25) σίκλον τὸν ἅγιον. 2 Καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα
παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς
ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομηκον-
ταπέντε σίκλοι· (26) δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ
ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
3 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἑξήκοντα μυριά-
δας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.
(27) 4 Καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυ-
ρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς
σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος,

31 Et bases atrii tam in circuitu quam in
ingressu ejus, et paxilli tabernaculi atque atrii
per gyrum.

CAPUT XXXIX.

1 De hyacintho vero et purpura, vermiculo
ac bysso, fecit vestes, quibus indueretur Aaron
quando ministrabat in sanctis, sicut præcepit
Dominus Moysi. 2 Fecit igitur superhu-
merale de auro, hyacintho, et purpura, coc-
coque bis tincto, et bysso retorta, 3 Opere
polymitario, inciditque bracteas aureas, et
extenuavit in fila, ut possent torqueri cum
priorum colorum subtegmine, 4 Duasque
oras sibi invicem copulatas in utroque latere
summitatum, 5 Et balteum ex eisdem co-
loribus, sicut præceperat Dominus Moysi.
6 Paravit et duos lapides onychinos, astrictos
et inclusos auro, et sculptos arte gemmaria
nominibus filiorum Israel: 7 Posuitque eos
in lateribus superhumeralis, in monimentum
filiorum Israel, sicut præceperat Dominus
Moysi. 8 Fecit et rationale opere polymito
juxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho,
purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta:
9 Quadrangulum, duplex, mensuræ palmi.
10 Et posuit in eo gemmarum ordines qua-
tuor. In primo versu erat sardius, topazius,
smaragdus. 11 In secundo, carbunculus, sap-
phirus, et jaspis. 12 In tertio, ligurius,
achates, et amethystus. 13 In quarto, chry-
solithus, onychinus, et beryllus, circumdati et
inclusi auro per ordines suos. 14 Ipsique
lapides duodecim sculpti erant nominibus
duodecim tribuum Israel, singuli per nomina
singulorum. 15 Fecerunt in rationali et
catenulas sibi invicem cohærentes, de auro
purissimo: 16 Et duos uncinos, totidem-
que annulos aureos. Porro annulos posue-
runt in utroque latere rationalis, 17 E
quibus penderent duæ catenæ aureæ, quas
inseruerunt uncinis, qui in superhume-
ralis angulis eminebant. 18 Hæc et ante
et retro ita conveniebant sibi, ut super-
humerale et rationale mutuo necterentur,

19 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ עַל־
שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר
אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃ 20 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי
טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנֻם עַל־שְׁתֵּי כִתְפֹת הָאֵפֹד
מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ
מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃ 21 וַיִּרְכְּסוּ אֶת־
הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל
תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח
הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 22 וַיַּעַשׂ אֶת־
מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל תְּכֵלֶת׃
23 וּפִי־הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַחְרָא שָׂפָה
לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרֵעַ׃ 24 וַיַּעֲשׂוּ עַל־
שׁוּלֵי הַמְּעִיל רִמּוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי מָשְׁזָר׃ 25 וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמֹנֵי
זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ
הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ
הָרִמֹּנִים׃ 26 פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן
עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
27 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתְנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֹרֵג
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ 28 וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאֶת־פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד
שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 29 וְאֶת־הָאַבְנֵט שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה
רֹקֵם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס 30 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֵזֶר־הַקֹּדֶשׁ
זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב פִּתּוּחֵי
חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 31 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
תְּכֵלֶת לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
32 וַתֵּכֶל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ
33 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחָו וְעַמֻּדָיו
וַאֲדָנָיו׃ 34 וְאֶת־מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם
הַמְאָדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים
וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ 35 אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת הַכַּפֹּרֶת׃ 36 אֶת־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ 37 אֶת־
הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה
וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ 38 וְאֵת
מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃

5 Ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τά-
(28) λαντον τῇ κεφαλίδι. 6 Καὶ τοὺς χιλίους
ἑπτακοσίους ἑβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν
εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ κατεχρύσωσε
τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς.
(29) 7 Καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομή-
κοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.
(30) 8 Καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 9 Καὶ τὰς βά-
σεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ, (31) καὶ τὰς βάσεις τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς,
καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, 10 Καὶ τὸ
παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα
τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (39, 32.) 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. 12 Τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον
τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν
(1) ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου. 13 Καὶ τὴν κατα-
λειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον
ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρών, ὥστε λει-
(33) τουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ. 14 Καὶ
ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν
καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς
(35) αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους, 15 Καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς, (38) καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, 16 Καὶ
τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέ-
σεως, (37) καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαράν, 17 Καὶ
τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ
(36) ἔλαιον τοῦ φωτός, 18 Καὶ τὴν τράπεζαν
τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ
(41) τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους, 19 Καὶ
τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἵ εἰσιν Ἀαρών, καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν,
(40) 20 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους,
καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, 21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς, (34) καὶ τὰς

19 Stricta ad balteum, et annulis fortius
copulata, quos jungebat vitta hyacinthina,
ne laxa fluerent, et a se invicem moverentur,
sicut præcepit Dominus Moysi. 20 Fecerunt
quoque tunicam superhumeralis totam hya-
cinthinam, 21 Et capitium in superiori parte
contra medium, oramque per gyrum capitii
textilem: 22 Deorsum autem ad pedes mala
punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac
bysso retorta: 23 Et tintinnabula de auro
purissimo, quæ posuerunt inter malogra-
nata, in extrema parte tunicæ, per gyrum:
24 Tintinnabulum autem aureum, et malum
punicum, quibus ornatus incedebat pontifex
quando ministerio fungebatur, sicut præce-
perat Dominus Moysi. 25 Fecerunt et
tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis
ejus: 26 Et mitras cum coronulis suis ex
bysso: 27 Feminalia quoque linea, byssina:
28 Cingulum vero de bysso retorta, hyacintho,
purpura, ac vermiculo bis tincto, arte plu-
maria, sicut præceperat Dominus Moysi.
29 Fecerunt et laminam sacræ venerationis
de auro purissimo, scripseruntque in ea opere
gemmario, Sanctum Domini: 30 Et strinxe-
runt eam cum mitra vitta hyacinthina, sicut
præceperat Dominus Moysi. 31 Perfectum
est igitur omne opus tabernaculi et tecti
testimonii: feceruntque filii Israel cuncta
quæ præceperat Dominus Moysi. 32 Et
obtulerunt tabernaculum et tectum et univer-
sam supellectilem, annulos, tabulas, vectes,
columnas ac bases, 33 Opertorium de pel-
libus arietum rubricatis, et aliud operi-
mentum de ianthinis pellibus, 34 Velum:
arcam, vectes, propitiatorium, 35 Mensam
cum vasis suis et propositionis panibus:
36 Candelabrum, lucernas, et utensilia
earum cum oleo: 37 Altare aureum, et
unguentum, et thymiama ex aromatibus:
38 Et tentorium in introitu tabernaculi:

39 אֵ֣ת ׀ מִזְבַּ֣ח הַנְּחֹ֗שֶׁת וְאֶת־מִכְבַּ֤ר הַנְּחֹ֙שֶׁת֙
אֲשֶׁר־ל֔וֹ אֶת־בַּדָּ֖יו וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֑יו אֶת־הַכִּיֹּ֖ר
וְאֶת־כַּנּֽוֹ׃ 40 אֵת֩ קַלְעֵ֨י הֶחָצֵ֜ר אֶת־עַמֻּדֶ֣יהָ
וְאֶת־אֲדָנֶ֗יהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ֙ לְשַׁ֣עַר הֶֽחָצֵ֔ר
אֶת־מֵיתָרָ֖יו וִיתֵדֹתֶ֑יהָ וְאֵ֗ת כָּל־כְּלֵ֛י עֲבֹדַ֥ת
הַמִּשְׁכָּ֖ן לְאֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 41 אֶת־בִּגְדֵ֥י הַשְּׂרָ֖ד
לְשָׁרֵ֣ת בַּקֹּ֑דֶשׁ אֶת־בִּגְדֵ֤י הַקֹּ֙דֶשׁ֙ לְאַהֲרֹ֣ן
הַכֹּהֵ֔ן וְאֶת־בִּגְדֵ֥י בָנָ֖יו לְכַהֵֽן׃ 42 כְּכֹ֛ל
אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶׁ֑ה כֵּ֤ן עָשׂוּ֙ בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל אֵ֖ת כָּל־הָעֲבֹדָֽה׃ 43 וַיַּ֨רְא מֹשֶׁ֜ה
אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָ֗ה וְהִנֵּה֙ עָשׂ֣וּ אֹתָ֔הּ כַּאֲשֶׁ֛ר
צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה כֵּ֣ן עָשׂ֑וּ וַיְבָ֥רֶךְ אֹתָ֖ם
מֹשֶֽׁה׃ פ

פרשה מ׃

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
2 בְּיוֹם־הַחֹ֥דֶשׁ הָרִאשׁ֖וֹן בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ
תָּקִ֕ים אֶת־מִשְׁכַּ֖ן אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 3 וְשַׂמְתָּ֣
שָׁ֔ם אֵ֖ת אֲר֣וֹן הָעֵד֑וּת וְסַכֹּתָ֥ עַל־הָאָרֹ֖ן
אֶת־הַפָּרֹֽכֶת׃ 4 וְהֵבֵאתָ֙ אֶת־הַשֻּׁלְחָ֔ן וְעָרַכְתָּ֖
אֶת־עֶרְכּ֑וֹ וְהֵבֵאתָ֙ אֶת־הַמְּנֹרָ֔ה וְהַעֲלֵיתָ֖
אֶת־נֵרֹתֶֽיהָ׃ 5 וְנָתַתָּ֞ה אֶת־מִזְבַּ֤ח הַזָּהָב֙
לִקְטֹ֔רֶת לִפְנֵ֖י אֲר֣וֹן הָעֵדֻ֑ת וְשַׂמְתָּ֛ אֶת־
מָסַ֥ךְ הַפֶּ֖תַח לַמִּשְׁכָּֽן׃ 6 וְנָ֣תַתָּ֔ה אֵ֖ת
מִזְבַּ֣ח הָעֹלָ֑ה לִפְנֵ֕י פֶּ֖תַח מִשְׁכַּ֥ן אֹֽהֶל־
מוֹעֵֽד׃ 7 וְנָתַתָּ֙ אֶת־הַכִּיֹּ֔ר בֵּין־אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד
וּבֵ֣ין הַמִּזְבֵּ֑חַ וְנָתַתָּ֥ שָׁ֖ם מָֽיִם׃ 8 וְשַׂמְתָּ֥
אֶת־הֶחָצֵ֖ר סָבִ֑יב וְנָ֣תַתָּ֔ אֶת־מָסַ֖ךְ שַׁ֥עַר
הֶחָצֵֽר׃ 9 וְלָקַחְתָּ֙ אֶת־שֶׁ֣מֶן הַמִּשְׁחָ֔ה
וּמָשַׁחְתָּ֥ אֶת־הַמִּשְׁכָּ֖ן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּ֑וֹ
וְקִדַּשְׁתָּ֥ אֹת֛וֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֖יו וְהָ֥יָה קֹֽדֶשׁ׃
10 וּמָשַׁחְתָּ֛ אֶת־מִזְבַּ֥ח הָעֹלָ֖ה וְאֶת־כָּל־
כֵּלָ֑יו וְקִדַּשְׁתָּ֙ אֶת־הַמִּזְבֵּ֔חַ וְהָיָ֥ה הַמִּזְבֵּ֖חַ
קֹ֥דֶשׁ קָֽדָשִֽׁים׃ 11 וּמָשַׁחְתָּ֥ אֶת־הַכִּיֹּ֖ר וְאֶת־
כַּנּ֑וֹ וְקִדַּשְׁתָּ֖ אֹתֽוֹ׃ 12 וְהִקְרַבְתָּ֤ אֶת־אַהֲרֹן֙
וְאֶת־בָּנָ֔יו אֶל־פֶּ֖תַח אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וְרָחַצְתָּ֥
אֹתָ֖ם בַּמָּֽיִם׃ 13 וְהִלְבַּשְׁתָּ֙ אֶת־אַהֲרֹ֔ן אֵ֖ת
בִּגְדֵ֣י הַקֹּ֑דֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ֥ אֹת֛וֹ וְקִדַּשְׁתָּ֥ אֹת֖וֹ
וְכִהֵ֥ן לִֽי׃ 14 וְאֶת־בָּנָ֖יו תַּקְרִ֑יב וְהִלְבַּשְׁתָּ֥
אֹתָ֖ם כֻּתֳּנֹֽת׃ 15 וּמָשַׁחְתָּ֣ אֹתָ֗ם כַּאֲשֶׁ֤ר
מָשַׁ֙חְתָּ֙ אֶת־אֲבִיהֶ֔ם וְכִהֲנ֖וּ לִ֑י וְהָ֨יְתָ֜ה
לִהְיֹ֨ת לָהֶ֧ם מָשְׁחָתָ֛ם לִכְהֻנַּ֥ת עוֹלָ֖ם
לְדֹרֹתָֽם׃ 16 וַיַּ֖עַשׂ מֹשֶׁ֑ה כְּ֠כֹל אֲשֶׁ֨ר צִוָּ֧ה
יְהוָ֛ה אֹת֖וֹ כֵּ֥ן עָשָֽׂה׃ ס 17 וַיְהִ֞י
בַּחֹ֧דֶשׁ הָרִאשׁ֛וֹן בַּשָּׁנָ֥ה הַשֵּׁנִ֖ית בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ
הוּקַ֖ם הַמִּשְׁכָּֽן׃ 18 וַיָּ֨קֶם מֹשֶׁ֜ה אֶת־הַמִּשְׁכָּ֗ן

διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα, (40) Καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
(42) 22 Ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν.
(43) 23 Καὶ εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς.

ΚΕΦ. μ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· 3 Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι· 4 Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς· καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς· 5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ· καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· (8) καὶ περιθήσεις τὴν σκηνήν,
(9) καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ. 7 Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ
(10) πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. 8 Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, 9 Καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.
(12) 10 Καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λού-
(13) σεις αὐτοὺς ὕδατι· 11 Καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ
(14) ἁγιάσεις αὐτόν, καὶ ἱερατεύσει μοι· 12 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς
(15) χιτῶνας, 13 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς **ὃν** τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσί μοι· καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρῖσμα ἱερατείας
(16) εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 14 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύ-
(17) ριος, οὕτως ἐποίησε. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νουμηνίᾳ, ἐστάθη ἡ
(18) σκηνή· 16 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν,

39 Altare æneum, retiaculum, vectes, et vasa ejus omnia: labrum cum basi sua: tentoria atrii, et columnas cum basibus suis: 40 Tentorium in introitu atrii, funiculosque illius et paxillos. Nihil ex vasis defuit, quæ in ministerium tabernaculi, et in tectum fœderis, jussa sunt fieri. 41 Vestes quoque, quibus sacerdotes utuntur in sanctuario, Aaron scilicet et filii ejus, 42 Obtulerunt filii Israel, sicut præceperat Dominus. 43 Quæ postquam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAPUT XL.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Mense primo, prima die mensis, eriges tabernaculum testimonii, 3 Et pones in eo arcam, dimittesque ante illam velum: 4 Et illata mensa, pones super eam quæ rite præcepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis suis, 5 Et altare aureum in quo adoletur incensum, coram arca testimonii; tentorium in introitu tabernaculi pones, 6 Et ante illud altare holocausti: 7 Labrum inter altare et tabernaculum, quod implebis aqua. 8 Circumdabisque atrium tentoriis, et ingressum ejus. 9 Et assumpto unctionis oleo unges tabernaculum cum vasis suis, ut sanctificentur: 10 Altare holocausti et omnia vasa ejus: 11 Labrum cum basi sua: omnia unctionis oleo consecrabis, ut sint Sancta sanctorum. 12 Applicabisque Aaron et filios ejus ad fores tabernaculi testimonii, et lotos aqua 13 Indues sanctis vestibus, ut ministrent mihi, et unctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat. 14 Fecitque Moyses omnia quæ præceperat Dominus. 15 Igitur mense primo anni secundi, prima die mensis, collocatum est tabernaculum. 16 Erexitque Moyses illud, et posuit tabulas ac bases et vectes, statuitque columnas, 17 Et expandit tectum super tabernaculum, imposito desuper operimento, sicut Dominus imperaverat. 18 Posuit et testimonium in arca,

וַיִּתֵּן֙ אֶת־אֲדָנָ֔יו וַיָּ֨שֶׂם֙ אֶת־קְרָשָׁ֔יו וַיִּתֵּ֖ן
אֶת־בְּרִיחָ֑יו וַיָּ֖קֶם אֶת־עַמּוּדָֽיו׃ 19 וַיִּפְרֹ֤שׂ
אֶת־הָאֹ֙הֶל֙ עַל־הַמִּשְׁכָּ֔ן וַיָּ֜שֶׂם אֶת־מִכְסֵ֥ה
הָאֹ֛הֶל עָלָ֖יו מִלְמָ֑עְלָה כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה
אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס 20 וַיִּקַּ֞ח וַיִּתֵּ֤ן
אֶת־הָֽעֵדֻת֙ אֶל־הָ֣אָרֹ֔ן וַיָּ֥שֶׂם אֶת־הַבַּדִּ֖ים
עַל־הָאָרֹ֑ן וַיִּתֵּ֧ן אֶת־הַכַּפֹּ֛רֶת עַל־הָאָרֹ֖ן
מִלְמָֽעְלָה׃ 21 וַיָּבֵ֣א אֶת־הָאָרֹן֮ אֶל־הַמִּשְׁכָּן֒
וַיָּ֗שֶׂם אֵ֚ת פָּרֹ֣כֶת הַמָּסָ֔ךְ וַיָּ֕סֶךְ עַ֖ל
אֲר֣וֹן הָעֵד֑וּת כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃
ס 22 וַיִּתֵּ֤ן אֶת־הַשֻּׁלְחָן֙ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד
עַ֛ל יֶ֥רֶךְ הַמִּשְׁכָּ֖ן צָפֹ֑נָה מִח֖וּץ לַפָּרֹֽכֶת׃
23 וַיַּעֲרֹ֥ךְ עָלָ֛יו עֵ֥רֶךְ לֶ֖חֶם לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֛ר
צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס 24 וַיָּ֤שֶׂם
אֶת־הַמְּנֹרָה֙ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד נֹ֖כַח הַשֻּׁלְחָ֑ן
עַ֛ל יֶ֥רֶךְ הַמִּשְׁכָּ֖ן נֶֽגְבָּה׃ 25 וַיַּ֥עַל הַנֵּרֹ֖ת
לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃
ס 26 וַיָּ֛שֶׂם אֶת־מִזְבַּ֥ח הַזָּהָ֖ב בְּאֹ֣הֶל
מוֹעֵ֑ד לִפְנֵ֖י הַפָּרֹֽכֶת׃ 27 וַיַּקְטֵ֥ר עָלָ֖יו
קְטֹ֣רֶת סַמִּ֑ים כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃
ס 28 וַיָּ֛שֶׂם אֶת־מָסַ֥ךְ הַפֶּ֖תַח
לַמִּשְׁכָּֽן׃ 29 וְאֵת֙ מִזְבַּ֣ח הָעֹלָ֔ה שָׂ֕ם
פֶּ֖תַח מִשְׁכַּ֣ן אֹֽהֶל־מוֹעֵ֑ד וַיַּ֣עַל עָלָ֗יו
אֶת־הָעֹלָה֙ וְאֶת־הַמִּנְחָ֔ה כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה
יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס 30 וַיָּ֨שֶׂם֙
אֶת־הַכִּיֹּ֔ר בֵּין־אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד וּבֵ֣ין הַמִּזְבֵּ֑חַ
וַיִּתֵּ֥ן שָׁ֛מָּה מַ֖יִם לְרָחְצָֽה׃ 31 וְרָחֲצ֣וּ
מִמֶּ֔נּוּ מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹ֣ן וּבָנָ֑יו אֶת־יְדֵיהֶ֖ם
וְאֶת־רַגְלֵיהֶֽם׃ 32 בְּבֹאָ֞ם אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֗ד
וּבְקָרְבָתָ֛ם אֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ יִרְחָ֑צוּ כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה
יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס 33 וַיָּ֣קֶם
אֶת־הֶחָצֵ֗ר סָבִיב֙ לַמִּשְׁכָּ֣ן וְלַמִּזְבֵּ֔חַ וַיִּתֵּ֕ן
אֶת־מָסַ֖ךְ שַׁ֣עַר הֶחָצֵ֑ר וַיְכַ֥ל מֹשֶׁ֖ה אֶת־
הַמְּלָאכָֽה׃ פ 34 וַיְכַ֥ס הֶעָנָ֖ן
אֶת־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וּכְב֣וֹד יְהוָ֔ה מָלֵ֖א אֶת־
הַמִּשְׁכָּֽן׃ 35 וְלֹא־יָכֹ֣ל מֹשֶׁ֗ה לָבוֹא֙ אֶל־אֹ֣הֶל
מוֹעֵ֔ד כִּֽי־שָׁכַ֥ן עָלָ֖יו הֶעָנָ֑ן וּכְב֣וֹד יְהוָ֔ה
מָלֵ֖א אֶת־הַמִּשְׁכָּֽן׃ 36 וּבְהֵעָלֹ֤ות הֶֽעָנָן֙
מֵעַ֣ל הַמִּשְׁכָּ֔ן יִסְע֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל בְּכֹ֖ל
מַסְעֵיהֶֽם׃ 37 וְאִם־לֹ֥א יֵעָלֶ֖ה הֶעָנָ֑ן וְלֹ֣א
יִסְע֔וּ עַד־י֖וֹם הֵעָלֹתֽוֹ׃ 38 כִּי֩ עֲנַ֨ן יְהוָ֤ה
עַל־הַמִּשְׁכָּן֙ יוֹמָ֔ם וְאֵ֕שׁ תִּהְיֶ֥ה לַ֖יְלָה בּ֑וֹ
לְעֵינֵ֥י כָל־בֵּֽית־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּכָל־מַסְעֵיהֶֽם׃

καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλε τοὺς
(19) *μοχλοὺς καὶ ἔστησε τοὺς στύλους·* 17 *Καὶ*
ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε
τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν,
(20) *καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 18 *Καὶ*
λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν,
(21) 19 *Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν*
καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος,
καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρό-
(22) *πον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 20 *Καὶ*
ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου τὸ πρὸς βοῤῥᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος
(23) *τῆς σκηνῆς,* 21 *Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς*
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον
(24) *συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 22 *Καὶ ἔθηκε*
τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ
(25) *κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον,* 23 *Καὶ*
ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν
(26) *τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 24 *Καὶ*
ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος,
(27) 25 *Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς*
συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(29) 26 *Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων*
(33) *ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς,* 27 *Καὶ*
ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου· καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ
(34) *ἔργα.* 28 *Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν*
τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή·
(35) 29 *Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς*
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
(36) 30 *Ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς*
σκηνῆς, ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρ-
(37) *τίᾳ αὐτῶν·* 31 *Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη,*
οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη.
(38) 32 *Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας,*
καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

subditis infra vectibus, et oraculum desuper.
19 Cumque intulisset arcam in tabernaculum,
appendit ante eam velum, ut expleret Domini
jussionem. 20 Posuit et mensam in taber-
naculo testimonii ad plagam septentrionalem
extra velum, 21 Ordinatis coram propo-
sitionis panibus, sicut præceperat Dominus
Moysi. 22 Posuit et candelabrum in taber-
naculo testimonii e regione mensæ in parte
australi, 23 Locatis per ordinem lucernis,
juxta præceptum Domini. 24 Posuit et altare
aureum sub tecto testimonii contra velum,
25 Et adolevit super eo incensum aromatum,
sicut jusserat Dominus Moysi. 26 Posuit et
tentorium in introitu tabernaculi testimonii,
27 Et altare holocausti in vestibulo testimonii,
offerens in eo holocaustum, et sacrificia, ut
Dominus imperaverat. 28 Labrum quoque
statuit inter tabernaculum testimonii et altare,
implens illud aqua. 29 Laveruntque Moyses
et Aaron ac filii ejus manus suas et pedes,
30 Cum ingrederentur tectum fœderis, et
accederent ad altare, sicut præceperat Do-
minus Moysi. 31 Erexit et atrium per
gyrum tabernaculi et altaris, ducto in introitu
ejus tentorio. Postquam omnia perfecta sunt,
32 Operuit nubes tabernaculum testimonii,
et gloria Domini implevit illud. 33 Nec
poterat Moyses ingredi tectum fœderis, nube
operiente omnia, et majestate Domini coru-
scante, quia cuncta nubes operuerat. 34 Si
quando nubes tabernaculum deserebat, pro-
ficiscebantur filii Israel per turmas suas:
35 Si pendebat desuper, manebant in eodem
loco. 36 Nubes quippe Domini incubabat
per diem tabernaculo, et ignis in nocte,
videntibus cunctis populis Israel per cunctas
mansiones suas.

LIBER TERTIUS MOYSIS,

SIVE

LEVITICUS.

ויקרא א

כד

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־
יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה
מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃
3 אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ
לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ 4 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃
5 וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־
הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ
לִנְתָחֶיהָ׃ 7 וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ׃
8 וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּתָחִים
אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 9 וְקִרְבּוֹ
וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ
לַיהוָה׃ ס 10 וְאִם־מִן־הַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה
זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ 11 וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל
יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 12 וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
13 וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ
14 וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב
מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, ΚΕΦ. ά.

ΚΑΙ *ἀνεκάλεσε Μωυσῆν καὶ ἐλάλησε Κύριος
αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ,
ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν. 3 Ἐὰν ὁλο-
καύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν
ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου,
4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.
5 Καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου· καὶ
προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ
προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ
ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ
ἐκδείραντες τὸ ὁλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ
μέλη· 7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς
πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα
ἐπὶ τὸ πῦρ· 8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ
στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ
τοῦ θυσιαστηρίου, 9 Τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας
πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων
τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπό τε τῶν ἀρνῶν καὶ
τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσ-
άξει αὐτό, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. 11 Καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ
θυσιαστηρίου πρὸς βοῤῥᾶν ἔναντι Κυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 12 Καὶ διελοῦσιν αὐτὸ
κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ· καὶ
ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ
τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, 13 Καὶ τὰ
ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ προσ-
οίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ
Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα
προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ
τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ·

LEVITICUS, CAPUT I.

VOCAVIT autem Moysen, et locutus est
ei Dominus de tabernaculo testimonii,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam
Domino de pecoribus, id est, de bobus et
ovibus offerens victimas, 3 Si holocaustum
fuerit ejus oblatio, ac de armento, masculum
immaculatum offeret ad ostium tabernaculi
testimonii, ad placandum sibi Dominum:
4 Ponetque manum super caput hostiæ, et
acceptabilis erit, atque in expiationem ejus
proficiens: 5 Immolabitque vitulum coram
Domino, et offerent filii Aaron sacerdotes
sanguinem ejus, fundentes per altaris cir-
cuitum, quod est ante ostium tabernaculi.
6 Detractaque pelle hostiæ, artus in frusta
concident, 7 Et subjicient in altari ignem,
strue lignorum ante composita: 8 Et mem-
bra quæ sunt cæsa, desuper ordinantes, caput
videlicet, et cuncta quæ adhærent jecori,
9 Intestinis et pedibus lotis aqua: adole-
bitque ea sacerdos super altare in holocaustum
et suavem odorem Domino. 10 Quod si de
pecoribus oblatio est, de ovibus sive de capris
holocaustum, masculum absque macula offeret:
11 Immolabitque ad latus altaris, quod respicit
ad aquilonem, coram Domino: sanguinem
vero illius fundent super altare filii Aaron
per circuitum: 12 Dividentque membra,
caput, et omnia quæ adhærent jecori: et po-
nent super ligna, quibus subjiciendus est ignis:
13 Intestina vero et pedes lavabunt aqua. Et
oblata omnia adolebit sacerdos super altare, in
holocaustum et odorem suavissimum Domino.
14 Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit
Domino, de turturibus, aut pullis columbæ,

15 וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־
רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ
עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ 16 וְהֵסִיר אֶת־מֻרְאָתוֹ
בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֶׁן׃ 17 וְשִׁסַּע אֹתוֹ
בִכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה
הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ס

פרשה ב׃

1 וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה
סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן
עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ 2 וֶהֱבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ
וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ 3 וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ ס
4 וְכִי תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה
תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ ס
5 וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ 6 פָּתוֹת
אֹתָהּ פִּתִּים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה
הִוא׃ ס 7 וְאִם־מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת
קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ 8 וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה
וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃
9 וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ 10 וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃
11 כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא
תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ
לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 12 קָרְבַּן
רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ 13 וְכָל־קָרְבַּן
מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח
בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ
תַּקְרִיב מֶלַח׃ ס 14 וְאִם־תַּקְרִיב
מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ
גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃
15 וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה
מִנְחָה הִוא׃ 16 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ פ

*15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλήν· καὶ ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα
πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· 16 Καὶ ἀφελεῖ
τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ
παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον
τῆς σποδοῦ· 17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων
καὶ οὐ διελεῖ· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός· κάρ-
πωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.*

ΚΕΦ. β΄.

*1 ΈΑΝ δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ
Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ· καὶ ἐπιχεεῖ
ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον·
θυσία ἐστί. 2 Καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν
τοὺς ἱερεῖς· καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν
δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα
τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημό-
συνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία ὀσμὴ
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς
θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν
ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου. 4 Ἐὰν δὲ προσ-
φέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον
Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμέ-
νους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν
ἐλαίῳ. 5 Ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν
σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμά ἐστι·
6 Καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ'
αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἐστὶ Κυρίῳ. 7 Ἐὰν δὲ θυσία
ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ
ποιηθήσεται. 8 Καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν
ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς
τὸν ἱερέα· καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον
9 Ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον
αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·
κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ. 10 Τὸ δὲ κατα-
λειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.
11 Πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ οὐ
ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι,
οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι Κυρίῳ. 12 Δῶ-
ρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ· ἐπὶ δὲ τὸ
θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐω-
δίας Κυρίῳ. 13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ
ἁλισθήσεται· οὐ διαπαύσατε ἅλας διαθήκης Κυρίου
ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν· ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν
προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἅλας. 14 Ἐὰν
δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ,
νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσ-
οίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων· 15 Καὶ
ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν
λίβανον· θυσία ἐστί. 16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ
μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ
καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι
Κυρίῳ.*

15 Offeret eam sacerdos ad altare: et retorto
ad collum capite, ac rupto vulneris loco,
decurrere faciet sanguinem super crepidinem
altaris: 16 Vesiculam vero gutturis, et plumas
projiciet prope altare ad orientalem plagam, in
loco in quo cineres effundi solent, 17 Con-
fringetque ascellas ejus, et non secabit, neque
ferro dividet eam, et adolebit super altare,
lignis igne supposito. Holocaustum est et
oblatio suavissimi odoris Domino.

CAPUT II.

1 Anima cum obtulerit oblationem sacrificii
Domino, simila erit ejus oblatio; fundetque
super eam oleum, et ponet thus, 2 Ac deferet
ad filios Aaron sacerdotes: quorum unus tollet
pugillum plenum similæ et olei, ac totum thus,
et ponet memoriale super altare in odorem
suavissimum Domino. 3 Quod autem reli-
quum fuerit de sacrificio, erit Aaron et
filiorum ejus, Sanctum sanctorum de oblatio-
nibus Domini. 4 Cum autem obtuleris sacri-
ficium coctum in clibano: de simila, panes
scilicet absque fermento, conspersos oleo, et
lagana azyma oleo lita. 5 Si oblatio tua fuerit
de sartagine, similæ conspersæ oleo et absque
fermento, 6 Divides eam minutatim, et fundes
super eam oleum. 7 Sin autem de craticula
fuerit sacrificium, æque simila oleo consper-
getur: 8 Quam offerens Domino, trades
manibus sacerdotis, 9 Qui cum obtulerit
eam, tollet memoriale de sacrificio, et adolebit
super altare, in odorem suavitatis Domino;
10 Quidquid autem reliquum est, erit Aaron,
et filiorum ejus, Sanctum sanctorum de obla-
tionibus Domini. 11 Omnis oblatio, quæ
offertur Domino, absque fermento fiet, nec
quidquam fermenti ac mellis adolebitur in
sacrificio Domino. 12 Primitias tantum eorum
offeretis ac munera: super altare vero non
imponentur in odorem suavitatis. 13 Quid-
quid obtuleris sacrificii, sale condies, nec
auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo.
In omni oblatione tua offeres sal. 14 Si
autem obtuleris munus primarum frugum
tuarum Domino de spicis adhuc virentibus,
torrebis igni, et confringes in morem farris,
et sic offeres primitias tuas Domino, 15 Fun-
dens supra oleum, et thus imponens, quia
oblatio Domini est. 16 De qua adolebit
sacerdos in memoriam muneris, partem farris
fracti, et olei, ac totum thus.

פרשה נ׃

¹ וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־
הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה
תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 2 וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 3 וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־
הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃
4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־
הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ 5 וְהִקְטִירוּ
אֹתוֹ בְנֵי־אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ 6 וְאִם־מִן־הַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ
נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ 7 אִם־כֶּשֶׂב הוּא־
מַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ 8 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
9 וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה
חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה
יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ 10 וְאֵת
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד
עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 11 וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ
12 וְאִם־עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ 13 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 14 וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ 15 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־
הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 16 וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל־
חֵלֶב לַיהוָה׃ 17 חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֵלֶב וְכָל־דָּם לֹא
תֹאכֵלוּ׃ פ

ΚΕΦ. γ΄.

1 ʼΕΑΝ δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ
Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσαγάγῃ, ἐάν
τε ἄρσεν ἐάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι
Κυρίου· 2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ʼΑαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κύκλῳ. 3 Καὶ
προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα
Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, 4 Καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπʼ αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν
μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ· 5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ
ʼΑαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὰ ὁλο-
καυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.
6 ʼΕὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ
θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον
προσοίσει αὐτό. 7 ʼΕὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον
αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου· 8 Καὶ ἐπι-
θήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ,
καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ʼΑαρὼν οἱ ἱερεῖς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 9 Καὶ προσ-
οίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ
Κυρίῳ, τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς
ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατα-
καλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς
κοιλίας, 10 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ
στέαρ τὸ ἐπʼ αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν
λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιε-
λὼν 11 ʼΑνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·
ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ. 12 ʼΕὰν δὲ ἀπὸ
τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι
Κυρίου· 13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ʼΑαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ. 14 Καὶ ἀνοίσει ἀπʼ αὐτοῦ
κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν
κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,
15 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ
τὸ ἐπʼ αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ· 16 Καὶ ἀνοίσει
ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὀσμὴ εὐω-
δίας τῷ Κυρίῳ. Πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ· 17 Νόμι-
μον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ
ἔδεσθε.

CAPUT III.

1 Quod si hostia pacificorum fuerit ejus
oblatio, et de bobus voluerit offerre, marem
sive feminam, immaculata offeret coram Do-
mino. 2 Ponetque manum super caput
victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu
tabernaculi testimonii, fundentque filii Aaron
sacerdotes sanguinem per altaris circuitum.
3 Et offerent de hostia pacificorum in obla-
tionem Domino adipem qui operit vitalia, et
quidquid pinguedinis est intrinsecus: 4 Duos
renes cum adipe quo teguntur ilia, et reticu-
lum jecoris cum renunculis. 5 Adolebuntque
ea super altare in holocaustum, lignis igne
supposito, in oblationem suavissimi odoris
Domino. 6 Si vero de ovibus fuerit ejus
oblatio et pacificorum hostia, sive masculum
obtulerit, sive feminam, immaculata erunt.
7 Si agnum obtulerit coram Domino, 8 Ponet
manum suam super caput victimæ suæ: quæ
immolabitur in vestibulo tabernaculi testimo-
nii: fundentque filii Aaron sanguinem ejus
per circuitum altaris. 9 Et offerent de pa-
cificorum hostia sacrificium Domino: adipem
et caudam totam 10 Cum renibus, et pingue-
dinem quæ operit ventrem atque universa
vitalia, et utrumque renunculum cum adipe
qui est juxta ilia, reticulumque jecoris cum
renunculis. 11 Et adolebit ea sacerdos super
altare, in pabulum ignis et oblationis Domini.
12 Si capra fuerit ejus oblatio, et obtulerit
eam Domino, 13 Ponet manum suam super
caput ejus: immolabitque eam in introitu ta-
bernaculi testimonii. Et fundent filii Aaron
sanguinem ejus per altaris circuitum. 14 Tol-
lentque ex ea in pastum ignis Dominici, adi-
pem qui operit ventrem, et qui tegit universa
vitalia: 15 Duos renunculos cum reticulo,
quod est super eos juxta ilia, et arvinam
jecoris cum renunculis: 16 Adolebitque ea
super altare sacerdos, in alimoniam ignis, et
suavissimi odoris. Omnis adeps Domini erit
17 Jure perpetuo in generationibus, et cunctis
habitaculis vestris: nec sanguinem nec adi-
pem omnino comedetis.

פרשה ד :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא
בִשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ 3 אִם־
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם
וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן־
בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃ 4 וְהֵבִיא
אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ 5 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃
6 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה
מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי
פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ 7 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם
עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת ׀ כָּל־דַּם
הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְאֶת־כָּל־חֵלֶב פַּר
הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־
הַקֶּרֶב׃ 9 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־
הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
10 כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
11 וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ 12 וְהוֹצִיא אֶת־
כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם
טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־
עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃
פ 13 וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ
וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת
מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
וְאָשֵׁמוּ׃ 14 וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ
עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן־בָּקָר
לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃
15 וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ 17 וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Ψυχὴ ἐὰν ἁμάρτῃ ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων τῶν προσταγμάτων Κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἕν τι ἀπ' αὐτῶν·
3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας.
4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.
5 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
6 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον·
7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
8 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,
9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό,
10 Ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.
11 Καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ,
12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρί· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται.
13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ἣ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσι,
14 Καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
15 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου.
16 Καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
17 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου·

CAPUT IV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen dicens:
2 Loquere filiis Israel: Anima, quæ peccaverit per ignorantiam, et de universis mandatis Domini, quæ præcepit ut non fierent; quidpiam fecerit:
3 Si sacerdos, qui unctus est, peccaverit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino:
4 Et adducet illum ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino, ponetque manum super caput ejus, et immolabit eum Domino.
5 Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonii.
6 Cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum sanctuarii.
7 Ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonii; omnem autem reliquum sanguinem fundet in basim altaris holocausti in introitu tabernaculi.
8 Et adipem vituli auferet pro peccato, tam eum qui vitalia operit, quam omnia quæ intrinsecus sunt:
9 Duos renunculos, et reticulum quod est super eos juxta ilia, et adipem jecoris cum renunculis,
10 Sicut aufertur de vitulo hostiæ pacificorum: et adolebit ea super altare holocausti.
11 Pellem vero et omnes carnes, cum capite et pedibus et intestinis et fimo,
12 Et reliquo corpore, efferet extra castra in locum mundum, ubi cineres effundi solent: incendetque ea super lignorum struem, quæ in loco effusorum cinerum cremabuntur.
13 Quod si omnis turba Israel ignoraverit, et per imperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est,
14 Et postea intellexerit peccatum suum, offeret pro peccato suo vitulum, adducetque eum ad ostium tabernaculi.
15 Et ponent seniores populi manus super caput ejus coram Domino. Immolatoque vitulo in conspectu Domini,
16 Inferet sacerdos, qui unctus est, de sanguine ejus in tabernaculum testimonii,
17 Tincto digito aspergens septies contra velum

18 וּמִן־הַדָּם יִתֵּן ׀ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־
הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 19 וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ
יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ 20 וְעָשָׂה
לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן
יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לָהֶם׃ 21 וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר
הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ פ
22 אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־
מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ 23 אוֹ־הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר
עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ 24 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט
אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ
וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ
יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ 26 וְאֶת־
כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת
תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת
מִמִּצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃
28 אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה
עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ 29 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת־הַחַטָּאת
בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃ 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
31 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ׃ פ 32 וְאִם־
כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְמִימָה
יְבִיאֶנָּה׃ 33 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ׃ 35 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר
יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה

18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συν-
θέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν
βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τοῦ πρὸς
τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 19 Καὶ τὸ
πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπʼ αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· 20 Καὶ ποιήσει τὸν μόσχον ὃν
τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω
ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεύς,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. 21 Καὶ ἐξοί-
σουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ
κατακαύσουσι τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν
τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἁμαρτία συναγωγῆς
ἐστίν. 22 Ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ καὶ ποιήσῃ
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
αὐτοῦ ἣ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτῃ καὶ
πλημμελήσῃ, 23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν
ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον. 24 Καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφά-
ξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστί. 25 Καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας
τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
ὁλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων. 26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου·
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ
μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ
ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ἣ οὐ
ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ, 28 Καὶ γνωσθῇ
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσει
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν· θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε. 29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ, καὶ σφά-
ξουσι τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ
οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα. 30 Καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλο-
καυτωμάτων, καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ
περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας
σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐ-
τοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 32 Ἐὰν δὲ
πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς
ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό. 33 Καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρ-
τίας, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ
ὁλοκαυτώματα. 34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ
τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ
πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσια-
στηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως. 35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ
στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβά-
του ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα Κυρίου·

18 Ponetque de eodem sanguine in cornibus
altaris, quod est coram Domino in tabernaculo
testimonii: reliquum autem sanguinem fundet
juxta basim altaris holocaustorum, quod est in
ostio tabernaculi testimonii. 19 Omnemque
ejus adipem tollet, et adolebit super altare:
20 Sic faciens et de hoc vitulo quo modo fecit
et prius: et rogante pro eis sacerdote, pro-
pitius erit eis Dominus. 21 Ipsum autem
vitulum efferet extra castra, atque comburet
sicut et priorem vitulum, quia est pro peccato
multitudinis. 22 Si peccaverit princeps, et
fecerit unum e pluribus per ignorantiam, quod
Domini lege prohibetur, 23 Et postea in-
tellexerit peccatum suum; offeret hostiam
Domino, hircum de capris immaculatum.
24 Ponetque manum suam super caput ejus:
cumque immolaverit eum in loco ubi solet
mactari holocaustum coram Domino, quia pro
peccato est, 25 Tinget sacerdos digitum in
sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua
altaris holocausti, et reliquum fundens ad
basim ejus. 26 Adipem vero adolebit supra,
sicut in victimis pacificorum fieri solet: roga-
bitque pro eo sacerdos, et pro peccato ejus, et
dimittetur ei. 27 Quod si peccaverit anima
per ignorantiam, de populo terræ, ut faciat
quidquam de his quæ Domini lege prohiben-
tur, atque delinquat, 28 Et cognoverit pec-
catum suum, offeret capram immaculatam.
29 Ponetque manum super caput hostiæ quæ
pro peccato est, et immolabit eam in loco
holocausti. 30 Tolletque sacerdos de san-
guine in digito suo: et tangens cornua altaris
holocausti, reliquum fundet ad basim ejus.
31 Omnem autem adipem auferens, sicut au-
ferri solet de victimis pacificorum, adolebit
super altare in odorem suavitatis Domino:
rogabitque pro eo, et dimittetur ei. 32 Sin
autem de pecoribus obtulerit victimam pro
peccato, ovem scilicet immaculatam; 33 Po-
net manum super caput ejus, et immolabit eam
in loco ubi solent cædi holocaustorum hostiæ.
34 Sumetque sacerdos de sanguine ejus digito
suo, et tangens cornua altaris holocausti, re-
liquum fundet ad basim ejus. 35 Omnem
quoque adipem auferens, sicut auferri solet
adeps arietis qui immolatur pro pacificis:
cremabit super altare in incensum Domini;

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ

פרשה ה׃

1 וְנֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם־לוֹא יַגִּיד
וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ 2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־
דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ
טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
3 אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשֵׁם׃ 4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀ אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־
יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ 5 וְהָיָה כִי־
יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא
עָלֶיהָ׃ 6 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּשְׂבָּה
אוֹ־שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ׃ 7 וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה
וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה׃ 8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן
וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק
אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃ 9 וְהִזָּה
מִדַּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר
בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
10 וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח
לוֹ׃ ס 11 וְאִם־לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא
אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה
סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־
יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃
12 וֶהֱבִיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀ מִמֶּנָּה
מְלוֹא קֻמְצוֹ אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא׃ 13 וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
ס 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 15 נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה
בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף־שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם׃

*καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρ-
τίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.*

ΚΕΦ. ε΄.

1 ἘΑΝ δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν
ὁρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν,
ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν. 2 Ἢ
ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἅψηται παντὸς πράγματος
ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου
ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ
τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων· 3 Ἢ
ἅψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης
ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἁψάμενος μιανθῇ, καὶ
ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ, καὶ πλημμελήσῃ·
4 Ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος ἡ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσι
κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν
διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν
πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῷ, καὶ ἁμάρτῃ ἕν τι
τούτων· 5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν
ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς, 6 Καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημ-
μέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, θῆλυ
ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν
περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. 7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς πε-
ριστερῶν Κυρίῳ, ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα εἰς
ὁλοκαύτωμα, 8 Καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα.
Καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρό-
τερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ, 9 Καὶ ῥανεῖ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν
τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ
αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
ρίου· ἁμαρτία γάρ ἐστι. 10 Καὶ τὸ δεύτερον
ποιήσει ὁλοκάρπωμα ὡς καθήκει· καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ. 11 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν,
καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον
τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ'
αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι
περὶ ἁμαρτίας ἐστί· 12 Καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν
ἱερέα. Καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη
τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἁμαρτία
ἐστί. 13 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν ἀφ' ἑνὸς τούτων,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ
ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως. 14 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 15 Ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ
αὐτὸν λήθῃ καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων
Κυρίου, καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σί-
κλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε·

rogabitque pro eo, et pro peccato ejus, et
dimittetur ei.

CAPUT V.

1 Si peccaverit anima, et audierit vocem
jurantis, testisque fuerit quod aut ipse vidit,
aut conscius est: nisi indicaverit, portabit
iniquitatem suam. 2 Anima, quæ tetigerit
aliquid immundum, sive quod occisum a bestia
est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud
reptile: et oblita fuerit immunditiæ suæ, rea
est, et deliquit: 3 Et si tetigerit quidquam
de immunditia hominis, juxta omnem impuri-
tatem qua pollui solet, oblitaque cognoverit
postea, subjacebit delicto. 4 Anima, quæ
juraverit, et protulerit labiis suis, ut vel male
quid faceret, vel bene, et idipsum juramento
et sermone firmaverit, oblitaque postea in-
tellexerit delictum suum, 5 Agat pœniten-
tiam pro peccato, 6 Et offerat de gregibus
agnam sive capram, orabitque pro ea sacerdos
et pro peccato ejus: 7 Sin autem non po-
tuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel
duos pullos columbarum, Domino, unum pro
peccato, et alterum in holocaustum, 8 Da-
bitque eos sacerdoti: qui primum offerens pro
peccato, retorquebit caput ejus ad pennulas,
ita ut collo hæreat, et non penitus abrumpa-
tur. 9 Et asperget de sanguine ejus parietem
altaris: quidquid autem reliquum fuerit, fa-
ciet distillare ad fundamentum ejus, quia pro
peccato est. 10 Alterum vero adolebit in
holocaustum, ut fieri solet: rogabitque pro eo
sacerdos et pro peccato ejus, et dimittetur ei.
11 Quod si non quiverit manus ejus duos
offerre turtures, aut duos pullos columbarum,
offeret pro peccato suo similæ partem ephi
decimam; non mittet in eam oleum, nec
thuris aliquid imponet, quia pro peccato est:
12 Tradetque eam sacerdoti: qui plenum ex
ea pugillum hauriens, cremabit super altare, in
monimentum ejus qui obtulerit, 13 Rogans pro
illo et expians, reliquam vero partem ipse ha-
bebit in munere. 14 Locutusque est Dominus
ad Moysen, dicens: 15 Anima, si prævaricans
ceremonias, per errorem, in his quæ Domino
sunt sanctificata, peccaverit, offeret pro delicto
suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi
potest duobus siclis, juxta pondus sanctuarii:

16 וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־
חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח
לוֹ׃ פ 17 וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל
שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח
לוֹ׃ 19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃
פ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 21 נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל
בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ־
בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת־
עֲמִיתוֹ׃ 22 אוֹ־מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָהֵנָּה׃ 23 וְהָיָה
כִּי־יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר
גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת־
הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא׃ 24 אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו
לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף
עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃
25 וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־
הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן׃ 26 וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָהּ׃

פ פ פ כה

פרשה ו׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ 3 וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ 4 וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם
טָהוֹר׃ 5 וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־בּוֹ לֹא
תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ 6 אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ ס

16 Καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό,
καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, καὶ δώσει
αὐτὸ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν
τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ
οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν,
18 Καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς
ἀργυρίου· εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα. Καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας
αὐτοῦ ἧς ἠγνόησε καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ· 19 Ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἔναντι
Κυρίου.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς
ἐντολὰς Κυρίου, καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον
ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἁρπαγῆς,
ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον, 3 Ἢ εὗρεν ἀπώλειαν
καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς, καὶ ὀμόσῃ ἀδίκως περὶ
ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος
ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις. 4 Καὶ ἔσται ἡνίκα
ἐὰν ἁμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἅρ-
παγμα ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν
παραθήκην ἥτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν
εὗρεν, 5 Ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὤμοσε περὶ
αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ
τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό· τίνος ἐστίν,
αὐτῷ ἀποδώσει ᾗ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ. 6 Καὶ τῆς πλημ-
μελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προ-
βάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησε. 7 Καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε
καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ. 8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 9 Ἔντειλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυ-
τώσεως· αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί,
καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ,
οὐ σβεσθήσεται. 10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα
λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν
καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ
θυσιαστηρίου· 11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ
καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην, καὶ ἐξοίσει τὴν κατα-
κάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν.
12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται· καὶ καύσει ἐπ'
αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρωὶ πρωί, καὶ στοιβάσει
ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ
τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου· 13 Καὶ πῦρ διὰ παντὸς
καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

16 Ipsumque quod intulit damni restituet, et
quintam partem ponet supra, tradens sacer-
doti, qui rogabit pro eo offerens arietem, et
dimittetur ei. 17 Anima si peccaverit per
ignorantiam, feceritque unum ex his quæ
Domini lege prohibentur, et peccati rea intel-
lexerit iniquitatem suam, 18 Offeret arietem
immaculatum de gregibus sacerdoti, juxta men-
suram æstimationemque peccati: qui orabit
pro eo, quia nesciens fecerit: et dimittetur ei,
19 Quia per errorem deliquit in Dominum.

CAPUT VI.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Anima quæ peccaverit, et, contempto Domino,
negaverit proximo suo depositum quod fidei
ejus creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit,
aut calumniam fecerit, 3 Sive rem perditam
invenerit, et inficians insuper pejeraverit, et
quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus
solent peccare homines, 4 Convicta delicti,
reddet 5 Omnia quæ per fraudem voluit
obtinere, integra, et quintam insuper partem
domino cui damnum intulerat. 6 Pro peccato
autem suo offeret arietem immaculatum de
grege, et dabit eum sacerdoti, juxta æstima-
tionem mensuramque delicti: 7 Qui rogabit
pro eo coram Domino, et dimittetur illi pro
singulis quæ faciendo peccavit. 8 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 9 Præcipe
Aaron et filiis ejus: Hæc est lex holocausti:
Cremabitur in altari tota nocte usque mane:
ignis ex eodem altari erit. 10 Vestietur tunica
sacerdos et feminalibus lineis: tolletque cineres,
quos vorans ignis exussit, et ponens juxta
altare, 11 Spoliabitur prioribus vestimentis,
indutusque aliis, efferet eos extra castra, et in
loco mundissimo usque ad favillam consumi
faciet. 12 Ignis autem in altari semper ardebit,
quem nutriet sacerdos subjiciens ligna mane
per singulos dies, et, imposito holocausto, de-
super adolebit adipes pacificorum. 13 Ignis est
iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari.

7 וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ
בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
8 וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה
וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־
הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ
אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ 9 וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה
יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ 10 לֹא
תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשָּׁי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃
11 כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע
בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ פ 12 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 13 זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח
אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד
מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ 14 עַל־
מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה
תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ 15 וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חָק־עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל
תָּקְטָר׃ 16 וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה
לֹא תֵאָכֵל׃ פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת
לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 19 הַכֹּהֵן
הַמְחַטֵּא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדֹשׁ
תֵּאָכֵל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד׃ 20 כֹּל אֲשֶׁר־
יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ
עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ׃ 21 וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ
יִשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק
וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃ 22 כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים
יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 23 וְכָל־
חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ
תִּשָּׂרֵף׃ פ

פרשה ז׃

1 וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃
2 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ
אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 3 וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת
הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃

14 *Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν αὐτὴν*
οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσια-
στηρίου· 15 *Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ*
τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ
σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας,
καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν
εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. 16 *Τὸ*
δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν. 17 *Οὐ*
πεφθήσεται ἐζυμωμένη· μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν,
ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημ-
μελείας. 18 *Πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται*
αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ
τῶν καρπωμάτων Κυρίου· πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται αὐτῶν
ἁγιασθήσεται. 19 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν*
λέγων, 20 *Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν*
αὐτοῦ ὃ προσοίσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν χρίσῃς
αὐτόν, τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ
παντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς
τὸ δειλινόν. 21 *Ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται,*
πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἑλικτά, θυσίαν ἐκ κλασμά-
των, θυσίαν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 22 *Ὁ ἱερεὺς*
ὁ χριστὸς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει
αὐτήν· νόμος αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται· 23 *Καὶ*
πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρω-
θήσεται. 24 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν*
λέγων, 25 *Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ*
λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ οὗ
σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα σφάξουσι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἔναντι Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν. 26 *Ὁ*
ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ
ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
27 *Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται·*
καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιῤῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ
τὸ ἱμάτιον, ὃς ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτό, πλυθήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ. 28 *Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν*
ἑψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει
χαλκῷ ἑψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.
29 *Πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά, ἅγια*
ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ· 30 *Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς*
ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
(7, 1.) 31 *Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ*
(2) *τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν.* 32 *Ἐν τόπῳ*
οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς
πλημμελείας ἔναντι Κυρίου, καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ
(3) *ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ·* 33 *Καὶ*
πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν
ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ
ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

14 Hæc est lex sacrificii et libamentorum,
quæ offerent filii Aaron coram Domino, et
coram altari. 15 Tollet sacerdos pugillum
similæ, quæ conspersa est oleo, et totum thus,
quod super similam positum est: adolebitque
illud in altari, in monimentum odoris suavis-
simi Domino: 16 Reliquam autem partem
similæ comedet Aaron cum filiis suis, absque
fermento: et comedet in loco sancto atrii taber-
naculi. 17 Ideo autem non fermentabitur,
quia pars ejus in Domini offertur incensum.
Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato
atque delicto. 18 Mares tantum stirpis Aaron
comedent illud. Legitimum ac sempiternum
erit in generationibus vestris de sacrificiis
Domini; omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur.
19 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
20 Hæc est oblatio Aaron, et filiorum ejus,
quam offerre debent Domino in die unctionis
suæ. Decimam partem ephi offerent similæ
in sacrificio sempiterno, medium ejus mane,
et medium ejus vespere: 21 Quæ in sar-
tagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem
eam calidam, in odorem suavissimum Domino,
22 Sacerdos qui jure patri successerit, et tota
cremabitur in altari. 23 Omne enim sacri-
ficium sacerdotum igne consumetur, nec quis-
quam comedet ex eo. 24 Locutus est autem
Dominus ad Moysen, dicens: 25 Loquere
Aaron et filiis ejus: Ista est lex hostiæ pro
peccato: In loco ubi offertur holocaustum, im-
molabitur coram Domino: Sanctum sanctorum
est. 26 Sacerdos qui offert, comedet eam in
loco sancto, in atrio tabernaculi. 27 Quidquid
tetigerit carnes ejus, sanctificabitur. Si de
sanguine illius vestis fuerit aspersa, lavabitur
in loco sancto. 28 Vas autem fictile, in
quo cocta est, confringetur; quod si vas
æneum fuerit, defricabitur, et lavabitur aqua.
29 Omnis masculus de genere sacerdotali
vescetur de carnibus ejus, quia Sanctum sanc-
torum est. 30 Hostia enim quæ cæditur pro
peccato, cujus sanguis infertur in tabernaculum
testimonii ad expiandum in Sanctuario, non
comedetur, sed comburetur igni.

CAPUT VII.

1 HÆC quoque lex hostiæ pro delicto, Sancta
sanctorum est: 2 Idcirco ubi immolabitur
holocaustum, mactabitur et victima pro delicto:
sanguis ejus per gyrum altaris fundetur. 3 Of-
ferent ex ea caudam et adipem qui operit vitalia:

4 וְאֵת֙ שְׁתֵּ֣י הַכְּלָיֹ֔ת וְאֶת־הַחֵ֙לֶב֙ אֲשֶׁ֣ר
עֲלֵיהֶ֔ן אֲשֶׁ֖ר עַל־הַכְּסָלִ֑ים וְאֶת־הַיֹּתֶ֙רֶת֙
עַל־הַכָּבֵ֔ד עַל־הַכְּלָיֹ֖ת יְסִירֶֽנָּה׃ 5 וְהִקְטִ֨יר
אֹתָ֤ם הַכֹּהֵן֙ הַמִּזְבֵּ֔חָה אִשֶּׁ֖ה לַיהוָ֑ה אָשָׁ֖ם
ה֑וּא׃ 6 כָּל־זָכָ֥ר בַּכֹּהֲנִ֖ים יֹאכְלֶ֑נּוּ בְּמָק֤וֹם
קָדוֹשׁ֙ יֵאָכֵ֔ל קֹ֥דֶשׁ קָֽדָשִׁ֖ים הֽוּא׃ 7 כַּֽחַטָּאת֙
כָּֽאָשָׁ֔ם תּוֹרָ֥ה אַחַ֖ת לָהֶ֑ם הַכֹּהֵ֛ן אֲשֶׁ֥ר
יְכַפֶּר־בּ֖וֹ ל֥וֹ יִהְיֶֽה׃ 8 וְהַכֹּהֵ֕ן הַמַּקְרִ֖יב
אֶת־עֹ֣לַת אִ֑ישׁ ע֤וֹר הָֽעֹלָה֙ אֲשֶׁ֣ר הִקְרִ֔יב
לַכֹּהֵ֖ן ל֥וֹ יִהְיֶֽה׃ 9 וְכָל־מִנְחָ֗ה אֲשֶׁ֤ר תֵּֽאָפֶה֙
בַּתַּנּ֔וּר וְכָל־נַעֲשָׂ֥ה בַמַּרְחֶ֖שֶׁת וְעַל־מַחֲבַ֑ת
לַכֹּהֵ֛ן הַמַּקְרִ֥יב אֹתָ֖הּ ל֥וֹ תִהְיֶֽה׃ 10 וְכָל־
מִנְחָ֥ה בְלוּלָֽה־בַשֶּׁ֖מֶן וַחֲרֵבָ֑ה לְכָל־בְּנֵ֧י
אַהֲרֹ֛ן תִּהְיֶ֖ה אִ֥ישׁ כְּאָחִֽיו׃ פ
11 וְזֹ֥את תּוֹרַ֖ת זֶ֣בַח הַשְּׁלָמִ֑ים אֲשֶׁ֥ר יַקְרִ֖יב
לַיהוָֽה׃ 12 אִ֣ם עַל־תּוֹדָה֮ יַקְרִיבֶ֒נּוּ֒ וְהִקְרִ֣יב ׀
עַל־זֶ֣בַח הַתּוֹדָ֗ה חַלּ֤וֹת מַצּוֹת֙ בְּלוּלֹ֣ת
בַּשֶּׁ֔מֶן וּרְקִיקֵ֥י מַצּ֖וֹת מְשֻׁחִ֣ים בַּשָּׁ֑מֶן וְסֹ֣לֶת
מֻרְבֶּ֔כֶת חַלֹּ֖ת בְּלוּלֹ֥ת בַּשָּֽׁמֶן׃ 13 עַל־חַלֹּת֙
לֶ֣חֶם חָמֵ֔ץ יַקְרִ֖יב קָרְבָּנ֑וֹ עַל־זֶ֖בַח תּוֹדַ֥ת
שְׁלָמָֽיו׃ 14 וְהִקְרִ֨יב מִמֶּ֤נּוּ אֶחָד֙ מִכָּל־קָרְבָּ֔ן
תְּרוּמָ֖ה לַיהוָ֑ה לַכֹּהֵ֗ן הַזֹּרֵ֛ק אֶת־דַּ֥ם
הַשְּׁלָמִ֖ים ל֥וֹ יִהְיֶֽה׃ 15 וּבְשַׂ֗ר זֶ֚בַח תּוֹדַ֣ת
שְׁלָמָ֔יו בְּי֥וֹם קָרְבָּנ֖וֹ יֵאָכֵ֑ל לֹֽא־יַנִּ֥יחַ מִמֶּ֖נּוּ
עַד־בֹּֽקֶר׃ 16 וְאִם־נֶ֣דֶר ׀ א֣וֹ נְדָבָ֗ה זֶ֚בַח
קָרְבָּנ֔וֹ בְּי֛וֹם הַקְרִיב֥וֹ אֶת־זִבְח֖וֹ יֵאָכֵ֑ל
וּמִֽמָּחֳרָ֔ת וְהַנּוֹתָ֥ר מִמֶּ֖נּוּ יֵאָכֵֽל׃ 17 וְהַנּוֹתָ֖ר
מִבְּשַׂ֣ר הַזָּ֑בַח בַּיּוֹם֙ הַשְּׁלִישִׁ֔י בָּאֵ֖שׁ יִשָּׂרֵֽף׃
18 וְאִ֣ם הֵאָכֹ֣ל יֵ֠אָכֵל מִבְּשַׂר־זֶ֨בַח שְׁלָמָ֜יו
בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִישִׁי֮ לֹ֣א יֵרָצֶה֒ הַמַּקְרִ֣יב אֹת֔וֹ
לֹ֥א יֵחָשֵׁ֛ב ל֖וֹ פִּגּ֣וּל יִהְיֶ֑ה וְהַנֶּ֛פֶשׁ הָאֹכֶ֥לֶת
מִמֶּ֖נּוּ עֲוֺנָ֥הּ תִּשָּֽׂא׃ 19 וְהַבָּשָׂ֞ר אֲשֶׁ֨ר יִגַּ֤ע
בְּכָל־טָמֵא֙ לֹ֣א יֵאָכֵ֔ל בָּאֵ֖שׁ יִשָּׂרֵ֑ף וְהַבָּשָׂ֕ר
כָּל־טָה֖וֹר יֹאכַ֥ל בָּשָֽׂר׃ 20 וְהַנֶּ֜פֶשׁ אֲשֶׁר־
תֹּאכַ֣ל בָּשָׂ֗ר מִזֶּ֤בַח הַשְּׁלָמִים֙ אֲשֶׁ֣ר לַיהוָ֔ה
וְטֻמְאָת֖וֹ עָלָ֑יו וְנִכְרְתָ֛ה הַנֶּ֥פֶשׁ הַהִ֖וא
מֵעַמֶּֽיהָ׃ 21 וְנֶ֜פֶשׁ כִּֽי־תִגַּ֣ע בְּכָל־טָמֵ֗א
בְּטֻמְאַ֤ת אָדָם֙ א֣וֹ ׀ בִּבְהֵמָ֣ה טְמֵאָ֗ה א֚וֹ בְּכָל־
שֶׁ֣קֶץ טָמֵ֔א וְאָכַ֛ל מִבְּשַׂר־זֶ֥בַח הַשְּׁלָמִ֖ים
אֲשֶׁ֣ר לַיהוָ֑ה וְנִכְרְתָ֛ה הַנֶּ֥פֶשׁ הַהִ֖וא
מֵעַמֶּֽיהָ׃ 22 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה
לֵּאמֹֽר׃ 23 דַּבֵּ֛ר אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר
כָּל־חֵ֜לֶב שׁ֥וֹר וְכֶ֛שֶׂב וָעֵ֖ז לֹ֥א תֹאכֵֽלוּ׃
24 וְחֵ֤לֶב נְבֵלָה֙ וְחֵ֣לֶב טְרֵפָ֔ה יֵעָשֶׂ֖ה
לְכָל־מְלָאכָ֑ה וְאָכֹ֖ל לֹ֥א תֹאכְלֻֽהוּ׃

(4) 34 *Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ*
(5) *τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτά.* 35 *Καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα*
(6) *τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί.* 36 *Πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται*
(7) *αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστίν.* 37 *Ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος εἷς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ*
(8) *ἔσται.* 38 *Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς προσφέρει*
(9) *αὐτὸς αὐτῷ ἔσται.* 39 *Καὶ πᾶσα θυσία ἥτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἥτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ*
(10) *προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται.* 40 *Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται, ἑκάστῳ τὸ ἴσον.*

ΚΕΦ. ζ'.

(11) 1 ΟΥΤΟΣ *ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἣν προσ-*
(12) *οίσουσι Κυρίῳ.* 2 *Ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ,*
(13) *καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ.* 3 *Ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ*
(14) *αἰνέσεως σωτηρίου.* 4 *Καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ*
(15) *ἔσται.* 5 *Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται,*
(16) *οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ.* 6 *Καὶ ἐὰν εὐχὴ ᾖ ἢ ἑκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται*
(17) *καὶ τῇ αὔριον·* 7 *Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατα-*
(18) *καυθήσεται.* 8 *Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίασμά ἐστιν· ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν*
(19) *ἁμαρτίαν λήψεται.* 9 *Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἅψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατα-*
(20) *καυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.* 10 *Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστι Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ*
(21) *αὐτῆς.* 11 *Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστι Κυρίου, ἀπολεῖται ἡ*
(22) *ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.* 12 *Καὶ*
(23) *ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,* 13 *Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Πᾶν στέαρ βοῶν*
(24) *καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε·* 14 *Καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται·*

4 Duos renunculos, et pinguedinem quæ juxta ilia est, reticulumque jecoris cum renunculis.
5 Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. 6 Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est.
7 Sicut pro peccato offertur hostia, ita et pro delicto: utriusque hostiæ lex una erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. 8 Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellem ejus. 9 Et omne sacrificium similæ, quod coquitur in clibano, et quidquid in craticula, vel in sartagine præparatur, ejus erit sacerdotis a quo offertur: 10 Sive oleo conspersa, sive arida fuerint, cunctis filiis Aaron mensura æqua per singulos dividetur. 11 Hæc est lex hostiæ pacificorum quæ offertur Domino.
12 Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento conspersos oleo et lagana azyma uncta oleo, coctamque similam, et collyridas olei admistione conspersas:
13 Panes quoque fermentatos, cum hostia gratiarum, quæ immolatur pro pacificis: 14 Ex quibus unus pro primitiis offeretur Domino, et erit sacerdotis qui fundet hostiæ sanguinem;
15 Cujus carnes eadem comedentur die, nec remanebit ex eis quidquam usque mane. 16 Si voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam, eadem similiter edetur die: sed et si quid in crastinum remanserit, vesci licitum est:
17 Quidquid autem tertius invenerit dies, ignis absumet. 18 Si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque anima tali se edulio contaminaverit, prævaricationis rea erit. 19 Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. 20 Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populis suis. 21 Et quæ tetigerit immunditiam hominis, vel jumenti, sive omnis rei quæ polluere potest, et comederit de hujuscemodi carnibus, interibit de populis suis.
22 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
23 Loquere filiis Israel: Adipem ovis, et bovis, et capræ, non comedetis. 24 Adipem cadaveris morticini, et ejus animalis quod a bestia captum est, habebitis in varios usus.

25 כִּי כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃ 26 וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃ 27 כָּל־
נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ פ 28 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה
יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃
30 יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־
הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֵת הֶחָזֶה
לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 31 וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה הֶחָזֶה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ 32 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ
תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ 33 הַמַּקְרִיב
אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן
לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה׃ 34 כִּי אֶת־
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתֵּן
אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 35 זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן
וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִקְרִיב
אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה׃ 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מָשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ 37 זֹאת
הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם
וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ 38 אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם
לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ פ

פרשה ח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 קַח
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים
וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת ׀ פַּר הַחַטָּאת
וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃
3 וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ 6 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃ 7 וַיִּתֵּן
עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפֹד
וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃

(25) 15 Πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν
προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ
(26) ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 16 Πᾶν
αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπό τε
(27) τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. 17 Πᾶσα
ψυχὴ ἣ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ
(28) τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
(29) Μωυσῆν λέγων, 19 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λαλήσεις λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου
οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ
(30) σωτηρίου· 20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ
καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε
(31) ἐπιτιθέναι δόμα ἔναντι Κυρίου. 21 Καὶ ἀνοί-
σει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
(32) αὐτοῦ. 22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν
δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ
(33) σωτηρίου ὑμῶν. 23 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα
τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἀαρών, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.
(34) 24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν,
καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
(35) 25 Αὕτη ἡ χρῖσις Ἀαρὼν καὶ ἡ χρῖσις τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ Κυρίῳ,
(36) 26 Καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ᾗ
ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
(37) νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 27 Οὗτος
ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ
ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως
(38) καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, 28 Ὃν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ᾗ
ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ
δῶρα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων· 3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι. 6 Καὶ προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι· 7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα, καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ·

25 Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo. 26 Sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo, tam de avibus quam de pecoribus. 27 Omnis anima, quæ ederit sanguinem, peribit de populis suis. 28 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 29 Loquere filiis Israel, dicens: Qui offert victimam pacificorum Domino, offerat simul et sacrificium, id est, libamenta ejus. 30 Tenebit manibus adipem hostiæ, et pectusculum: cumque ambo oblata Domino consecraverit, tradet sacerdoti, 31 Qui adolebit adipem super altare, pectusculum autem erit Aaron et filiorum ejus. 32 Armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedet in primitias sacerdotis. 33 Qui obtulerit sanguinem et adipem, filiorum Aaron, ipse habebit et armum dextrum in portione sua. 34 Pectusculum enim elevationis, et armum separationis, tuli a filiis Israel de hostiis eorum pacificis, et dedi Aaron sacerdoti, et filiis ejus, lege perpetua, ab omni populo Israel. 35 Hæc est unctio Aaron et filiorum ejus in ceremoniis Domini, die qua obtulit eos Moyses, ut sacerdotio fungerentur, 36 Et quæ præcepit eis dari Dominus a filiis Israel religione perpetua in generationibus suis. 37 Ista est lex holocausti, et sacrificii pro peccato atque delicto, et pro consecratione et pacificorum victimis: 38 Quam constituit Dominus Moysi in monte Sinai, quando mandavit filiis Israel ut offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai.

CAPUT VIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Tolle Aaron cum filiis suis, vestes eorum, et unctionis oleum, vitulum pro peccato, duos arietes, canistrum cum azymis, 3 Et congregabis omnem cœtum ad ostium tabernaculi. 4 Fecit Moyses ut Dominus imperaverat. Congregataque omni turba ante fores tabernaculi, 5 Ait: Iste est sermo, quem jussit Dominus fieri. 6 Statimque obtulit Aaron et filios ejus. Cumque lavisset eos, 7 Vestivit pontificem subucula linea, accingens eum balteo, et induens eum tunica hyacinthina, et desuper humerale imposuit.

8 וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן
אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ 9 וַיָּשֶׂם אֶת־
הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת
אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 10 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃
11 וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃ 12 וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן
הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ׃ 13 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן
וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ
לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
14 וַיַּגֵּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃ 15 וַיִּשְׁחָט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו׃ 16 וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃
17 וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־
פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 18 וַיַּקְרֵב אֵת אֵיל
הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 19 וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 20 וְאֶת־הָאַיִל
נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר׃ 21 וְאֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לְרֵיחַ־
נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ 22 וַיַּקְרֵב אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל
הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 23 וַיִּשְׁחָט ׀ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן־אַהֲרֹן הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ 24 וַיַּקְרֵב אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּךְ אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן
יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 25 וַיִּקַּח
אֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין

8 Καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν
ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· 9 Καὶ
ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ
πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 10 Καὶ ἔλαβε
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, 11 Καὶ ἔῤῥανεν
ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις· καὶ ἔχρισε
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῷ καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ
ἡγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. 12 Καὶ ἐπέχεε
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Ἀαρὼν, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν
αὐτόν. 13 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς
Ἀαρὼν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν
αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις, κα-
θάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 14 Καὶ προσ-
ήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας,
καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας·
15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ
αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον·
καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ. 16 Καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους
τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε
Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· 17 Καὶ τὸν μόσχον
καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν
κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
18 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλο-
καύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. 19 Καὶ
ἔσφαξε Μωυσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ
αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, 20 Καὶ τὸν κριὸν
ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη· καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς τὴν
κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ, 21 Καὶ τὴν
κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι· καὶ ἀνήνεγκε
Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁλο-
καύτωμά ἐστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ
Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
22 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριόν, τὸν δεύτερον
κριὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
23 Καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς
Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς
τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
24 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών·
καὶ ἐπέθηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς
λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν
χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν
αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 25 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ
καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

8 Quod astringens cingulo aptavit rationali, in
quo erat Doctrina et Veritas. 9 Cidari quoque
texit caput: et super eam, contra frontem,
posuit laminam auream consecratam in sancti-
ficatione, sicut præceperat ei Dominus. 10 Tulit
et unctionis oleum, quo linivit tabernaculum
cum omni supellectili sua. 11 Cumque sanc-
tificans aspersisset altare septem vicibus, unxit
illud, et omnia vasa ejus, labrumque cum basi
sua sanctificavit oleo. 12 Quod fundens super
caput Aaron, unxit eum, et consecravit:
13 Filios quoque ejus oblatos vestivit tunicis
lineis, et cinxit balteis, imposuitque mitras, ut
jusserat Dominus. 14 Obtulit et vitulum pro
peccato; cumque super caput ejus posuisset
Aaron et filii ejus manus suas, 15 Immolavit
eum: hauriens sanguinem, et tincto digito,
tetigit cornua altaris per gyrum; quo expiato
et sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad
fundamenta ejus. 16 Adipem vero qui erat
super vitalia, et reticulum jecoris, duosque
renunculos cum arvinulis suis, adolevit super
altare: 17 Vitulum cum pelle et carnibus, et
fimo, cremans extra castra, sicut præceperat
Dominus. 18 Obtulit et arietem in holocau-
stum: super cujus caput cum imposuissent Aaron
et filii ejus manus suas, 19 Immolavit eum, et
fudit sanguinem ejus per circuitum altaris.
20 Ipsumque arietem in frusta concidens,
caput ejus, et artus, et adipem adolevit igni,
21 Lotis prius intestinis et pedibus; totumque
simul arietem incendit super altare, eo quod
esset holocaustum suavissimi odoris Domino,
sicut præceperat ei. 22 Obtulit et arietem
secundum, in consecratione sacerdotum: po-
sueruntque super caput ejus Aaron et filii ejus
manus suas. 23 Quem cum immolasset Moyses,
sumens de sanguine ejus, tetigit extremum
auriculæ dextræ Aaron, et pollicem manus ejus
dextræ, similiter et pedis. 24 Obtulit et filios
Aaron; cumque de sanguine arietis immolati
tetigisset extremum auriculæ singulorum dex-
træ, et pollices manus ac pedis dextri, reliquum
fudit super altare per circuitum: 25 Adipem
vero, et caudam, omnemque pinguedinem quæ
operit intestina, reticulum jecoris, et duos renes
cum adipibus suis et armo dextro separavit.

26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח
חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק
הימין: 27 ויתן את־הכל על כפי אהרן
ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני
יהוה: 28 ויקח משה אתם מעל כפיהם
ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם
לריח ניחח אשה הוא ליהוה: 29 ויקח
משה את־החזה ויניפהו תנופה לפני
יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה את־משה: 30 ויקח משה
משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח
ויז על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־
בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־
בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו:
31 ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו
את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו
אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו:
32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו:
33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי
שבעת ימים ימלא את־ידכם: 34 כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר
עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם
ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת
יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: 36 ויעש
אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה
יהוה ביד־משה:

ס ס ס כו

פרשה ט:

1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל־אהרן
קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימם והקרב לפני יהוה: 3 ואל־בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים
לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם
לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח
לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי
היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את
אשר צוה משה אל־פני אהל מועד
ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה:
6 ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה
יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה:

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος
ἔναντι Κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον καὶ ἄρτον
ἐξ ἐλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἕν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ
στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. 27 Καὶ ἐπέ-
θηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς
χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα
ἔναντι Κυρίου. 28 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν
χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὅ
ἐστιν ὀσμὴ εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ. 29 Καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα
ἔναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ
ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 30 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου
τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ προσέῤῥανεν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν καὶ τὰς
στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς
τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 31 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἑψήσατε τὰ κρέα
ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ,
καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακταί μοι
λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά·
32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν
πυρὶ κατακαύσατε. 33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας,
ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἑπτὰ
γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν, 34 Καθάπερ
ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ᾗ ἐνετείλατο Κύριος
τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν. 35 Καὶ
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε
ἑπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλά-
γματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνε-
τείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός. 36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. θ′.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσε Μωυσῆς
Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν
Ἰσραήλ· 2 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε
σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν
εἰς ὁλοκαύτωμα ἄμωμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι
Κυρίου· 3 Καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων,
Λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ
μοσχάριον καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάρπωσιν
ἄμωμα, 4 Καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν
ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.
5 Καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσα
συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου. 6 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος, Ποιή-
σατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

26 Tollens autem de canistro azymorum, quod
erat coram Domino, panem absque fermento,
et collyridam conspersam oleo, laganumque,
posuit super adipes, et armum dextrum,
27 Tradens simul omnia Aaron et filiis ejus.
Qui postquam levaverunt ea coram Domino,
28 Rursum suscepta de manibus eorum, adolevit
super altare holocausti, eo quod consecrationis
esset oblatio, in odorem suavitatis, sacrificii
Domino. 29 Tulitque pectusculum, elevans
illud coram Domino, de ariete consecrationis
in partem suam, sicut præceperat ei Dominus.
30 Assumensque unguentum, et sanguinem qui
erat in altari, aspersit super Aaron et vestimenta
ejus, et super filios illius ac vestes eorum.
31 Cumque sanctificasset eos in vestitu suo,
præcepit eis, dicens: Coquite carnes ante
fores tabernaculi, et ibi comedite eas; panes
quoque consecrationis edite, qui positi sunt in
canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens:
Aaron et filii ejus comedent eos: 32 Quidquid
autem reliquum fuerit de carne et panibus,
ignis absumet. 33 De ostio quoque tabernaculi
non exibitis septem diebus, usque ad diem quo
complebitur tempus consecrationis vestræ; se-
ptem enim diebus finitur consecratio: 34 Sicut
et impræsentiarum factum est, ut ritus sacri-
ficii compleretur. 35 Die ac nocte manebitis
in tabernaculo observantes custodias Domini,
ne moriamini: sic enim mihi præceptum est.
36 Feceruntque Aaron et filii ejus cuncta quæ
locutus est Dominus per manum Moysi.

CAPUT IX.

1 Facto autem octavo die, vocavit Moyses
Aaron et filios ejus, ac majores natu Israel,
dixitque ad Aaron: 2 Tolle de armento
vitulum pro peccato, et arietem in holocau-
stum, utrumque immaculatum, et offer illos
coram Domino. 3 Et ad filios Israel loqueris:
Tollite hircum pro peccato, et vitulum atque
agnum anniculos et sine macula, in holocau-
stum, 4 Bovem et arietem pro pacificis: et
immolate eos coram Domino, in sacrificio
singulorum similam conspersam oleo of-
ferentes; hodie enim Dominus apparebit
vobis. 5 Tulerunt ergo cuncta quæ jusserat
Moyses ad ostium tabernaculi: ubi cum
omnis multitudo astaret, 6 Ait Moyses:
Iste est sermo, quem præcepit Dominus:
facite, et apparebit vobis gloria ejus.

7 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר
בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם
וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה׃ 8 וַיִּקְרַב
אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ׃ 9 וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם
אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
10 וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה׃ 11 וְאֶת־
הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה׃ 12 וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 13 וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ
אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־
הַמִּזְבֵּחַ׃ 14 וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם
וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה׃ 15 וַיַּקְרֵב
אֵת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃
16 וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃
17 וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה
וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃
18 וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
19 וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל
הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃
20 וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזוֹת וַיַּקְטֵר
הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ 21 וְאֵת הֶחָזוֹת וְאֵת
שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָֹה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ 22 וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת־יָדָו אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשֹׂת
הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ 23 וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ
אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָֹה אֶל־כָּל־הָעָם׃
24 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָֹה וַתֹּאכַל עַל־
הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיַּרְא
כָּל־הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃

פרשה י׃

1 וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ
עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָֹה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם׃

7 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών, Πρόσελθε πρὸς τὸ
θυσιαστήριον, καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου
καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ
καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ,
καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 8 Καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· 9 Καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ
αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ· 11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέ-
καυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς. 12 Καὶ
ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ· 13 Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσ-
ήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη, αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· 14 Καὶ ἔπλυνε τὴν
κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ
ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 15 Καὶ προσ-
ήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν
καὶ ἐκαθάρισεν αὐτὸν καθὰ καὶ τὸν πρῶτον. 16 Καὶ
προσήνεγκε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς
καθήκει. 17 Καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε
τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον χωρὶς τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ πρωινοῦ. 18 Καὶ
ἔσφαξε τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ
σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ· 19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ
μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς
καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ
τοῦ ἥπατος· 20 Καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ
στηθύνια, καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον. 21 Καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιὸν ἀφεῖλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 Καὶ ἐξάρας
Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς,
καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ
ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου. 23 Καὶ εἰσῆλθε
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ
ὤφθη δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ. 24 Καὶ ἐξῆλθε
πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, τά τε ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα· καὶ
εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Να-
δὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ,
ἐπέθηκαν επ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ'
αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἔναντι Κυρίου
πῦρ ἀλλότριον ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

7 Et dixit ad Aaron: Accede ad altare, et
immola pro peccato tuo: offer holocaustum,
et deprecare pro te et pro populo; cumque
mactaveris hostiam populi, ora pro eo, sicut
præcepit Dominus. 8 Statimque Aaron ac-
cedens ad altare, immolavit vitulum pro
peccato suo; 9 Cujus sanguinem obtulerunt
ei filii sui: in quo tingens digitum, tetigit
cornua altaris, et fudit residuum ad basim
ejus. 10 Adipemque et renunculos, ac reticu-
lum jecoris, quæ sunt pro peccato, adolevit
super altare, sicut præceperat Dominus Moysi:
11 Carnes vero et pellem ejus extra castra
combussit igni. 12 Immolavit et holocausti
victimam: obtuleruntque ei filii sui sanguinem
ejus, quem fudit per altaris circuitum. 13 Ip-
sam etiam hostiam in frusta concisam, cum
capite et membris singulis, obtulerunt; quæ
omnia super altare cremavit igni, 14 Lotis
aqua prius intestinis et pedibus. 15 Et pro
peccato populi offerens, mactavit hircum:
expiatoque altari, 16 Fecit holocaustum,
17 Addens in sacrificio libamenta, quæ pariter
offeruntur, et adolens ea super altare, absque
ceremoniis holocausti matutini. 18 Immolavit
et bovem atque arietem, hostias pacificas
populi: obtuleruntque ei filii sui sanguinem,
quem fudit super altare in circuitum. 19 Adi-
pem autem bovis, et caudam arietis, renun-
culosque cum adipibus suis, et reticulum
jecoris, 20 Posuerunt super pectora; cumque
cremati essent adipes super altare, 21 Pectora
eorum, et armos dextros, separavit Aaron,
elevans coram Domino, sicut præceperat
Moyses. 22 Et extendens manus ad populum,
benedixit ei. Sicque completis hostiis pro
peccato, et holocaustis, et pacificis, descendit.
23 Ingressi autem Moyses et Aaron in taber-
naculum testimonii, et deinceps egressi, bene-
dixerunt populo. Apparuitque gloria Domini
omni multitudini: 24 Et ecce egressus ignis
a Domino, devoravit holocaustum, et adipes
qui erant super altare. Quod cum vidissent
turbæ, laudaverunt Dominum, ruentes in
facies suas.

CAPUT X.

1 Arreptisque Nadab et Abiu filii
Aaron thuribulis, posuerunt ignem, et in-
censum desuper, offerentes coram Domino
ignem alienum: quod eis præceptum non erat.

2 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם
וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה ׀ לֵאמֹר בִּקְרֹבַי
אֶקָּדֵשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם
אַהֲרֹן׃ 4 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל
אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 5 וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֻם
בְּכֻתֳּנֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
מֹשֶׁה׃ 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר
וּלְאִיתָמָר ׀ בָּנָיו רָאשֵׁיכֶם אַל־תִּפְרָעוּ ׀
וּבִגְדֵיכֶם לֹא־תִפְרֹמוּ וְלֹא תָמֻתוּ וְעַל כָּל־
הָעֵדָה יִקְצֹף וַאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִבְכּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה׃
7 וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶּן־תָּמֻתוּ
כִּי־שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר
מֹשֶׁה׃ פ 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 9 יַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ ׀
אַתָּה ׀ וּבָנֶיךָ אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וְלֹא תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
10 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר׃ 11 וּלְהוֹרֹת אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ 12 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר ׀
בָּנָיו הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת
מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 13 וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ הִוא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃ 14 וְאֵת חֲזֵה
הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ
בְּמָקוֹם טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ
כִּי־חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 שׁוֹק הַתְּרוּמָה וַחֲזֵה
הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהָנִיף
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ
אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
16 וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה
וְהִנֵּה שֹׂרָף וַיִּקְצֹף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִם לֵאמֹר׃ 17 מַדּוּעַ לֹא־
אֲכַלְתֶּם אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ ׀ נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת
אֶת־עֲוֺן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃
18 הֵן לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אָכוֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי׃

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγεν
αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου. 3 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπε
Κύριος λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθή-
σομαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι·
καὶ κατενύχθη Ἀαρών. 4 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς
τὸν Μισαδάη καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιὴλ,
υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρών, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
5 Καὶ προσῆλθον καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν
αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.
6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους,
Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ
ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρι-
σμὸν ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου. 7 Καὶ ἀπὸ τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε,
ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ
παρὰ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. Καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα
Μωυσῆ. 8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν λέγων,
9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ, ἡνίκα ἐὰν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 10 Διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν
ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρ-
των καὶ τῶν καθαρῶν, 11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς
υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθεντας, Λάβετε τὴν
θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων
Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον,
ἅγια ἁγίων ἐστί. 13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· νόμιμον γάρ σοί ἐστι καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς
σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ
ἐντέταλταί μοι. 14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσμα-
τος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν
τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ
σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου
ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ
στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων
τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς
θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 16 Καὶ τὸν χίμαρον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς,
καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς κατα-
λελειμμένους λέγων, 17 Διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων
ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν
ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε πεοὶ αὐτῶν
ἔναντι Κυριου. 18 Οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αιματος
αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε
αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

2 Egressusque ignis a Domino, devoravit eos,
et mortui sunt coram Domino. 3 Dixitque
Moyses ad Aaron: Hoc est quod locutus est
Dominus: Sanctificabor in iis qui appropin-
quant mihi, et in conspectu omnis populi
glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron.
4 Vocatis autem Moyses Misaele et Elisaphan
filiis Oziel, patrui Aaron, ait ad eos: Ite, et
tollite fratres vestros de conspectu Sanctuarii,
et asportate extra castra. 5 Confestimque
pergentes, tulerunt eos sicut jacebant, vestitos
lineis tunicis, et ejecerunt foras, ut sibi fuerat
imperatum. 6 Locutusque est Moyses ad
Aaron, et ad Eleazar, et Ithamar, filios ejus:
Capita vestra nolite nudare, et vestimenta
nolite scindere, ne forte moriamini, et super
omnem cœtum oriatur indignatio. Fratres
vestri, et omnis domus Israel, plangant incen-
dium quod Dominus suscitavit: 7 Vos autem
non egrediemini fores tabernaculi, alioquin
peribitis: oleum quippe sanctæ unctionis est
super vos. Qui fecerunt omnia juxta præ-
ceptum Moysi. 8 Dixit quoque Dominus ad
Aaron: 9 Vinum, et omne quod inebriare
potest, non bibetis tu et filii tui, quando in-
tratis in tabernaculum testimonii, ne moria-
mini: quia præceptum sempiternum est in
generationes vestras. 10 Et ut habeatis
scientiam discernendi inter sanctum et pro-
fanum, inter pollutum et mundum; 11 Do-
ceatisque filios Israel omnia legitima mea quæ
locutus est Dominus ad eos per manum Moysi.
12 Locutusque est Moyses ad Aaron, et ad
Eleazar, et Ithamar, filios ejus, qui erant
residui: Tollite sacrificium, quod remansit de
oblatione Domini, et comedite illud absque
fermento juxta altare, quia Sanctum sanctorum
est. 13 Comedetis autem in loco sancto: quod
datum est tibi et filiis tuis de oblationibus
Domini, sicut præceptum est mihi. 14 Pec-
tusculum quoque quod oblatum est, et armum
qui separatus est, edetis in loco mundissimo
tu et filii tui, et filiæ tuæ tecum; tibi enim ac
liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus
filiorum Israel; 15 Eo quod armum et pectus,
et adipes qui cremantur in altari, elevaverunt
coram Domino, et pertineant ad te, et ad filios
tuos, lege perpetua, sicut præcepit Dominus.
16 Inter hæc, hircum, qui oblatus fuerat pro
peccato, cum quæreret Moyses, exustum re-
perit: iratusque contra Eleazar et Ithamar
filios Aaron, qui remanserant, ait: 17 Cur
non comedistis hostiam pro peccato in loco
sancto, quæ Sancta sanctorum est, et data vobis
ut portetis iniquitatem multitudinis, et rogetis
pro ea in conspectu Domini, 18 Præsertim
cum de sanguine illius non sit illatum
intra sancta, et comedere debueritis eam
in sanctuario, sicut præceptum est mihi?

19 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ
אֶת־חַטָּאתָם וְאֶת־עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה
וַתִּקְרֶאנָה אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת
הַיּוֹם הַיִּיטַב בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 20 וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם׃ 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ 3 כֹּל ׀ מַפְרֶסֶת
פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה
בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ 4 אַךְ אֶת־זֶה
לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִסֵי
הַפַּרְסָה אֶת־הַגָּמָל כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה אֵינֶנּוּ מַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃
5 וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
לֹא יַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃ 6 וְאֶת־
הָאַרְנֶבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הִוא וּפַרְסָה לֹא
הִפְרִיסָה טְמֵאָה הִוא לָכֶם׃ 7 וְאֶת־הַחֲזִיר
כִּי־מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה
וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגָּר טָמֵא הוּא לָכֶם׃
8 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ
טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ 9 אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל
אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכֵלוּ׃
10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים מִכֹּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכֹּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם׃
11 וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וְאֶת־נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ׃ 12 כֹּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃
13 וְאֶת־אֵלֶּה תְּשַׁקְּצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֵאָכְלוּ
שֶׁקֶץ הֵם אֶת־הַנֶּשֶׁר וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת
הָעָזְנִיָּה׃ 14 וְאֶת־הַדָּאָה וְאֶת־הָאַיָּה לְמִינָהּ׃
15 אֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃ 16 וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
וְאֶת־הַתַּחְמָס וְאֶת־הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ
לְמִינֵהוּ׃ 17 וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשָּׁלָךְ וְאֶת־
הַיַּנְשׁוּף׃ 18 וְאֶת־הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־הַקָּאָת
וְאֶת־הָרָחָם׃ 19 וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה
לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת וְאֶת־הָעֲטַלֵּף׃ 20 כֹּל
שֶׁרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא
לָכֶם׃ 21 אַךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל שֶׁרֶץ
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא כְרָעַיִם
מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנַתֵּר בָּהֵן עַל־הָאָרֶץ׃

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἰ
σήμερον προσαγηόχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ
συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστὸν ἔσται Κυρίῳ; 20 Καὶ
ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες,
Ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτη-
νῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· 3 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν
ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ
ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.
4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόν-
των μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς
ὁπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον,
ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὁπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι
οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον,
ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὁπλὴν οὐ
διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 7 Καὶ τὸν ὗν,
ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς,
καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο
ὑμῖν. 8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε· ἀκάθαρτα
ταῦτα ὑμῖν. 9 Καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύ-
για καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις
καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις, ταῦτα φάγεσθε. 10 Καὶ
πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες
ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χει-
μάῤῥοις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ
ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέ-
λυγμά ἐστι, 11 Καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν·
ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν βδελύξεσθε. 12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι,
βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν. 13 Καὶ ταῦτα ἃ
βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται,
βδέλυγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν
ἁλιαίετον, 14 Καὶ τὸν γῦπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ, 15 Καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ
λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, 16 Καὶ πάντα κόρακα
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
17 Καὶ νυκτικόρακα καὶ καταράκτην καὶ ἶβιν
18 Καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
19 Καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα. 20 Καὶ πάντα τὰ
ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα
βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα φά-
γεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύ-
εται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν
ποδῶν αὐτοῦ πηδᾷν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς,

19 Respondit Aaron: Oblata est hodie victima
pro peccato, et holocaustum coram Domino:
mihi autem accidit quod vides: quomodo potui
comedere eam, aut placere Domino in cere-
moniis, mente lugubri? 20 Quod cum au-
disset Moyses, recepit satisfactionem.

CAPUT XI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Dicite filiis Israel: Hæc
sunt animalia quæ comedere debetis de cunctis
animantibus terræ: 3 Omne quod habet di-
visam ungulam, et ruminat in pecoribus, com-
edetis. 4 Quidquid autem ruminat quidem,
et habet ungulam, sed non dividit eam, sicut
camelus et cetera, non comedetis illud, et inter
immunda reputabitis. 5 Chœrogryllus qui
ruminat, ungulamque non dividit, immundus
est. 6 Lepus quoque: nam et ipse ruminat,
sed ungulam non dividit. 7 Et sus: qui cum
ungulam dividat, non ruminat: 8 Horum
carnibus non vescemini, nec cadavera contin-
getis, quia immunda sunt vobis. 9 Hæc sunt
quæ gignuntur in aquis, et vesci licitum est.
Omne quod habet pinnulas et squamas, tam
in mari quam in fluminibus et stagnis, come-
detis. 10 Quidquid autem pinnulas et squa-
mas non habet, eorum quæ in aquis moventur
et vivunt, abominabile vobis, 11 Execran-
dumque erit; carnes eorum non comedetis, et
morticina vitabitis. 12 Cuncta quæ non ha-
bent pinnulas et squamas in aquis, polluta
erunt. 13 Hæc sunt quæ de avibus comedere
non debetis, et vitanda sunt vobis: Aquilam,
et gryphem, et haliæetum, 14 Et milvum
ac vulturem juxta genus suum, 15 Et
omne corvini generis in similitudinem suam:
16 Struthionem, et noctuam, et larum, et
accipitrem juxta genus suum: 17 Bubonem,
et mergulum, et ibin, 18 Et cygnum, et
onocrotalum, et porphyrionem, 19 Herodio-
nem et charadrion juxta genus suum, upupam
quoque, et vespertilionem. 20 Omne de volu-
cribus quod graditur super quatuor pedes,
abominabile erit vobis. 21 Quidquid autem
ambulat quidem super quatuor pedes, sed habet
longiora retro crura, per quæ salit super terram,

22 אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכֵלוּ אֶת־הָאַרְבֶּה
לְמִינוֹ וְאֶת־הַסָּלְעָם לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחַרְגֹּל
לְמִינֵהוּ וְאֶת־הֶחָגָב לְמִינֵהוּ : 23 וְכֹל שֶׁרֶץ
הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע רַגְלָיִם שֶׁקֶץ הוּא
לָכֶם : 24 וּלְאֵלֶּה תִּטַּמָּאוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ
בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב : 25 וְכָל־הַנֹּשֵׂא
מִנִּבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב :
26 לְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִוא מַפְרֶסֶת פַּרְסָה
וְשֶׁסַע ׀ אֵינֶנָּה שֹׁסַעַת וְגֵרָה אֵינֶנָּה מַעֲלָה
טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִטְמָא :
27 וְכֹל ׀ הוֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה
הַהֹלֶכֶת עַל־אַרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־
הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב : 28 וְהַנֹּשֵׂא
אֶת־נִבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב
טְמֵאִים הֵמָּה לָכֶם : ס 29 וְזֶה
לָכֶם הַטָּמֵא בַּשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ
הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר וְהַצָּב לְמִינֵהוּ : 30 וְהָאֲנָקָה
וְהַכֹּחַ וְהַלְּטָאָה וְהַחֹמֶט וְהַתִּנְשָׁמֶת :
31 אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכָל־הַשָּׁרֶץ כָּל־
הַנֹּגֵעַ בָּהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב :
32 וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם ׀ בְּמֹתָם יִטְמָא
מִכָּל־כְּלִי־עֵץ אוֹ בֶגֶד אוֹ־עוֹר אוֹ שָׂק כָּל־
כְּלִי אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה מְלָאכָה בָּהֶם בַּמַּיִם
יוּבָא וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר : 33 וְכָל־
כְּלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל
אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ תִשְׁבֹּרוּ : 34 מִכָּל־
הָאֹכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלָיו מַיִם
יִטְמָא וְכָל־מַשְׁקֶה אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה בְּכָל־כְּלִי
יִטְמָא : 35 וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל מִנִּבְלָתָם ׀ עָלָיו
יִטְמָא תַּנּוּר וְכִירַיִם יֻתָּץ טְמֵאִים הֵם
וּטְמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם : 36 אַךְ מַעְיָן וּבוֹר
מִקְוֵה־מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנֹגֵעַ בְּנִבְלָתָם
יִטְמָא : 37 וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל־כָּל־זֶרַע
זֵרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ טָהוֹר הוּא : 38 וְכִי יֻתַּן־
מַיִם עַל־זֶרַע וְנָפַל מִנִּבְלָתָם עָלָיו טָמֵא
הוּא לָכֶם : ס 39 וְכִי יָמוּת מִן־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הִיא לָכֶם לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ
בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב : 40 וְהָאֹכֵל
מִנִּבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב
וְהַנֹּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב : 41 וְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל : 42 כֹּל הוֹלֵךְ
עַל־גָּחוֹן וְכֹל ׀ הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע עַד כָּל־
מַרְבֵּה רַגְלַיִם לְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־
הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי־שֶׁקֶץ הֵם :

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ, καὶ ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὴν
ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ. 23 Πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ
τῶν πετεινῶν οἷς εἰσὶ τέσσαρες πόδες βδελύγματά
ἐστιν ὑμῖν, 24 Καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε· πᾶς
ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας, 25 Καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 26 Καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς κτήνεσιν ὅ ἐστι διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆ-
ρας ὀνυχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα
ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 27 Καὶ πᾶς
ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἃ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν· πᾶς ὁ
ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας, 28 Καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν. 29 Καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ
χερσαῖος, 30 Μυγάλη καὶ χαμαιλέων καὶ χαλα-
βώτης καὶ σαῦρα καὶ ἀσπάλαξ. 31 Ταῦτα ἀκά-
θαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 32 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν
ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν
ἀκάθαρτον ἔσται, ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος ὃ ἂν
ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ
ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸν ἔσται·
33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ
τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ
αὐτὸ συντριβήσεται. 34 Καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἔσθεται,
εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται·
καὶ πᾶν ποτὸν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ ἀκάθαρ-
τον ἔσται. 35 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται· κλί-
βανοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα
ταῦτά ἐστι, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται.
36 Πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς
ὕδατος ἔσται καθαρόν· ὁ δὲ ἁπτόμενος τῶν θνησι-
μαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται. 37 Ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπό-
ριμον ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται· 38 Ἐὰν δὲ
ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν.
39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὅ ἐστιν ὑμῖν φα-
γεῖν τοῦτο, ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 40 Καὶ ὁ ἐσθίων
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ
θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 41 Καὶ
πᾶν ἑρπετὸν ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα
ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται. 42 Καὶ πᾶς ὁ
πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος
ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν
ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστί.

22 Comedere debetis, ut est bruchus in genere
suo, et attacus, atque ophiomachus, ac locusta,
singula juxta genus suum. 23 Quidquid au-
tem ex volucribus quatuor tantum habet pedes,
execrabile erit vobis: 24 Et quicumque mor-
ticina eorum tetigerit, polluetur, et erit im-
mundus usque ad vesperum: 25 Et si necesse
fuerit ut portet quippiam horum mortuum,
lavabit vestimenta sua, et immundus erit us-
que ad occasum solis. 26 Omne animal quod
habet quidem ungulam, sed non dividit eam,
nec ruminat, immundum erit: et qui tetigerit
illud, contaminabitur. 27 Quod ambulat su-
per manus, ex cunctis animantibus quæ in-
cedunt quadrupedia, immundum erit: qui
tetigerit morticina eorum, polluetur usque ad
vesperum. 28 Et qui portaverit hujuscemodi
cadavera, lavabit vestimenta sua, et immundus
erit usque ad vesperum: quia omnia hæc im-
munda sunt vobis. 29 Hæc quoque inter
polluta reputabuntur de his quæ moventur in
terra, mustela et mus et crocodilus, singula
juxta genus suum, 30 Mygale, et chamæleon,
et stellio, et lacerta, et talpa: 31 Omnia hæc
immunda sunt. Qui tetigerit morticina eorum,
immundus erit usque ad vesperum: 32 Et
super quod ceciderit quidquam de morticinis
eorum, polluetur, tam vas ligneum et vesti-
mentum, quam pelles et cilicia: et in quo-
cumque fit opus, tingentur aqua, et polluta
erunt usque ad vesperum, et sic postea mun-
dabuntur. 33 Vas autem fictile, in quod
horum quidquam intro ceciderit, polluetur, et
idcirco frangendum est. 34 Omnis cibus quem
comedetis, si fusa fuerit super eum aqua, im-
mundus erit: et omne liquens quod bibitur de
universo vase, immundum erit. 35 Et quid-
quid de morticinis hujuscemodi ceciderit super
illud, immundum erit: sive clibani, sive chy-
tropodes, destruentur, et immundi erunt.
36 Fontes vero et cisternæ, et omnis aqua-
rum congregatio munda erit. Qui morticinum
eorum tetigerit, polluetur. 37 Si ceciderit
super sementem, non polluet eam. 38 Si
autem quispiam aqua sementem perfuderit,
et postea morticinis tacta fuerit, illico pollue-
tur. 39 Si mortuum fuerit animal, quod licet
vobis comedere, qui cadaver ejus tetigerit,
immundus erit usque ad vesperum: 40 Et
qui comederit ex eo quippiam, sive portaverit,
lavabit vestimenta sua, et immundus erit usque
ad vesperum. 41 Omne quod reptat super ter-
ram, abominabile erit, nec assumetur in cibum.
42 Quidquid super pectus quadrupes gradi
tur, et multos habet pedes, sive per humum
trahitur, non comedetis, quia abominabile est.

43 אַל־תְּשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ
הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם וְנִטְמֵתֶם בָּם׃
44 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ׃ 45 כִּי׀ אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי׃ 46 זֹאת תּוֹרַת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
בַּמָּיִם וּלְכָל־נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ׃
47 לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין
הַחַיָּה הַנֶּאֱכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא
תֵאָכֵל׃

פ פ פ כז

פרשה יב׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ
וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי
נִדַּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא׃ 3 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ 4 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת
יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־
תִגָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת
יְמֵי טָהֳרָהּ׃ 5 וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה
שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי טָהֳרָה׃ 6 וּבִמְלֹאת׀ יְמֵי
טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן׃ 7 וְהִקְרִיבוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר
דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ
לַנְּקֵבָה׃ 8 וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שֶׂה
וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד
לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטָהֵרָה׃ פ

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת
אוֹ־סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ
לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ
אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים׃ 3 וְרָאָה הַכֹּהֵן׀
אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ׀
לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע
צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι
τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ
μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε
ἐν αὐτοῖς, 44 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
καὶ ἁγιασθήσεσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, 45 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός· καὶ ἔσεσθε
ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος. 46 Οὗτος ὁ νόμος
περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης
ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς
ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς, 47 Διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον
τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν, καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ
χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται·
3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς
ἀκροβυστίας αὐτοῦ· 4 Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς
ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παν-
τὸς ἁγίου οὐχ ἅψεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ
εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι κα-
θάρσεως αὐτῆς. 5 Ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρ-
τος ἔσται δὶς ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς·
καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι
ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. 6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί,
προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα
καὶ νοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν
ἱερέα· 7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν
ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς· οὗτος ὁ νόμος
τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ. 8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ
ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν, καὶ λήψεται δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλο-
καύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ καθαρισθήσεται.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων, 2 Ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι
χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγής, καὶ γέ-
νηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἁφὴ λέπρας, ἀχθή-
σεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ ἕνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τῶν ἱερέων. 3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θρὶξ
ἐν τῇ ἁφῇ μεταβάλῃ λευκή, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς
ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός, ἁφὴ λέ-
πρας ἐστί· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

43 Nolite contaminare animas vestras, nec
tangatis quidquam eorum, ne immundi sitis.
44 Ego enim sum Dominus Deus vester:
sancti estote, quia ego sanctus sum. Ne pol-
luatis animas vestras in omni reptili quod
movetur super terram. 45 Ego enim sum
Dominus, qui eduxi vos de terra Ægypti, ut
essem vobis in Deum. Sancti eritis, quia ego
sanctus sum. 46 Ista est lex animantium ac
volucrum, et omnis animæ viventis, quæ mo-
vetur in aqua, et reptat in terra, 47 Ut
differentias noveritis mundi et immundi, et
sciatis quid comedere et quid respuere de-
beatis.

CAPUT XII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Mulier, si suscepto semine pepererit ma-
sculum, immunda erit septem diebus, juxta
dies separationis menstruæ. 3 Et die octavo
circumcidetur infantulus: 4 Ipsa vero tri-
ginta tribus diebus manebit in sanguine puri-
ficationis suæ. Omne sanctum non tanget,
nec ingredietur in sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ. 5 Sin autem
feminam pepererit, immunda erit duabus heb-
domadibus, juxta ritum fluxus menstrui, et
sexaginta sex diebus manebit in sanguine
purificationis suæ. 6 Cumque expleti fuerint
dies purificationis suæ, pro filio, sive pro filia,
deferet agnum anniculum in holocaustum, et
pullum columbæ sive turturem pro peccato, ad
ostium tabernaculi testimonii, et tradet sacer-
doti, 7 Qui offeret illa coram Domino, et
orabit pro ea, et sic mundabitur a profluvio
sanguinis sui: ista est lex parientis masculum
aut feminam. 8 Quod si non invenerit ma-
nus ejus, nec potuerit offerre agnum, sumet
duos turtures vel duos pullos columbarum,
unum in holocaustum, et alterum pro peccato:
orabitque pro ea sacerdos, et sic mundabitur.

CAPUT XIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Homo, in cujus cute et
carne ortus fuerit diversus color sive pustula,
aut quasi lucens quippiam, id est, plaga le-
præ, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad
unum quemlibet filiorum ejus. 3 Qui cum
viderit lepram in cute, et pilos in album
mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ
humiliorem cute et carne reliqua; plaga
lepræ est, et ad arbitrium ejus separabitur.

4 וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
וְעָמֹק אֵין־מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָה לֹא־
הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת
יָמִים׃ 5 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר
וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃
6 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית
וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הִוא וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׃ 7 וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת
בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְטָהֳרָתוֹ
וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃ 8 וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ
הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃ פ 9 נֶגַע
צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃
10 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בָּעוֹר
וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי
בַּשְׂאֵת׃ 11 צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר
בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא
הוּא׃ 12 וְאִם־פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר
וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ
וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן׃
13 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה הַצָּרַעַת
אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנֶּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ
לָבָן טָהוֹר הוּא׃ 14 וּבְיוֹם הֵרָאוֹת בּוֹ
בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ 15 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא
הוּא צָרַעַת הוּא׃ 16 אוֹ כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר
הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃
17 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן
וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃
פ 18 וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין
וְנִרְפָּא׃ 19 וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה
אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃
20 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־הָעוֹר
וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע־צָרַעַת
הִוא בַּשְּׁחִין פָּרָחָה׃ 21 וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־
הָעוֹר וְהִיא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת
יָמִים׃ 22 וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא
הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הִוא׃ 23 וְאִם־תַּחְתֶּיהָ
תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשָׂתָה צָרֶבֶת הַשְּׁחִין
הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס 24 אוֹ בָשָׂר
כִּי־יִהְיֶה בְעֹרוֹ מִכְוַת־אֵשׁ וְהָיְתָה מִחְיַת
הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃

4 Ἐὰν δὲ καὶ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ
τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα
λευκήν, αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὴν ἀφὴν ἑπτὰ ἡμέρας· 5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ μένει
ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι,
καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον·
6 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ
δεύτερον, καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἀφή, οὐ μετέπεσεν ἡ
ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς·
σημασία γάρ ἐστι, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καθαρὸς ἔσται. 7 Ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ
ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν, καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύ-
τερον τῷ ἱερεῖ· 8 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ
ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστί. 9 Καὶ ἀφὴ λέπρας
ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα·
10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ
δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκήν, καὶ ἀπὸ
τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ,
11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτός· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐ-
τόν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν. 12 Ἐὰν δὲ ἀνθοῦσα
ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα
πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν
καθ' ὅλην τὴν ὅρασιν τοῦ ἱερέως, 13 Καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ
χρωτός, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν· ὅτι
πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρόν ἐστι. 14 Καὶ ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν, μιανθήσεται·
15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ, καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρὼς ὁ ὑγιής, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστι·
λέπρα ἐστίν. 16 Ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρὼς ὁ
ὑγιὴς καὶ μεταβάλῃ λευκή, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν
ἱερέα· 17 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν
ἡ ἀφὴ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφήν, καθαρός ἐστι. 18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν
τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος, καὶ ὑγιασθῇ, 19 Καὶ
γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τη-
λαυγὴς λευκαίνουσα ἢ πυῤῥίζουσα, καὶ ὀφθήσεται
τῷ ἱερεῖ· 20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις
ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέ-
βαλεν εἰς λευκήν, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ὅτι
λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 21 Ἐὰν δὲ
ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκή,
καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός,
καὶ αὐτὴ ᾖ ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ
ἡμέρας. 22 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ
δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἀφὴ λέπρας
ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 23 Ἐὰν δὲ κατὰ
χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται,
οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστί, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱε-
ρεύς. 24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι
αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, καὶ γένηται ἐν τῷ
δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος
αὐγάζον τηλαυγὲς λευκόν, ὑποπυῤῥίζον ἢ ἔκλευκον,

4 Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec
humilior carne reliqua, et pili coloris pristini,
recludet eum sacerdos septem diebus, 5 Et
considerabit die septimo: et siquidem lepra
ultra non creverit, nec transierit in cute prio-
res terminos, rursum recludet eum septem
diebus aliis. 6 Et die septimo contempla-
bitur: si obscurior fuerit lepra, et non cre-
verit in cute, mundabit eum, quia scabies est:
lavabitque homo vestimenta sua, et mundus
erit. 7 Quod si postquam a sacerdote visus
est, et redditus munditiæ, iterum lepra creve-
rit; adducetur ad eum, 8 Et immunditiæ
condemnabitur. 9 Plaga lepræ si fuerit in
homine, adducetur ad sacerdotem, 10 Et
videbit eum. Cumque color albus in cute
fuerit, et capillorum mutaverit aspectum, ipsa
quoque caro viva apparuerit: 11 Lepra ve-
tustissima judicabitur, atque inolita cuti.
Contaminabit itaque eum sacerdos, et non
recludet, quia perspicuæ immunditiæ est.
12 Sin autem effloruerit discurrens lepra in
cute, et operuerit omnem cutem a capite
usque ad pedes, quidquid sub aspectum ocu-
lorum cadit, 13 Considerabit eum sacerdos,
et teneri lepra mundissima judicabit: eo quod
omnis in candorem versa sit, et idcirco homo
mundus erit. 14 Quando vero caro vivens in
eo apparuerit, 15 Tunc sacerdotis judicio
polluetur, et inter immundos reputabitur;
caro enim viva si lepra aspergitur, immunda
est. 16 Quod si rursum versa fuerit in albo-
rem, et totum hominem operuerit, 17 Con-
siderabit eum sacerdos, et mundum esse
decernet. 18 Caro autem et cutis in qua
ulcus natum est et sanatum, 19 Et in loco
ulceris cicatrix alba apparuerit, sive subrufa,
adducetur homo ad sacerdotem: 20 Qui cum
viderit locum lepræ humiliorem carne reliqua,
et pilos versos in candorem, contaminabit
eum: plaga enim lepræ orta est in ulcere.
21 Quod si pilus coloris est pristini, et ci-
catrix subobscura, et vicina carne non est
humilior, recludet eum septem diebus. 22 Et
siquidem creverit, adjudicabit eum lepræ.
23 Sin autem steterit in loco suo, ulceris est
cicatrix, et homo mundus erit. 24 Caro
autem et cutis quam ignis exusserit, et sa-
nata albam sive rufam habuerit cicatricem,

25 וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר
לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶהָ עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת
הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָחָה וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ 26 וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה אֵין־בַּבַּהֶרֶת שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה
אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ 27 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר
וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃
28 וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה
בָעוֹר וְהִוא כֵהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃
פ 29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
בוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ 30 וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר
וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא׃
31 וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה
אֵין־מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר
אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק
שִׁבְעַת יָמִים׃ 32 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק
וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק
אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ 33 וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־
הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ 34 וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ
עָמֹק מִן־הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ 35 וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ 36 וְרָאָהוּ
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר לֹא־
יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃
37 וְאִם־בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר
צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס 38 וְאִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת
בֶּהָרֹת לְבָנֹת׃ 39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת בֹּהַק
הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס
40 וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר
הוּא׃ 41 וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ
גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ 42 וְכִי־יִהְיֶה
בַקָּרַחַת אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן אֲדַמְדָּם
צָרַעַת פֹּרַחַת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃

25 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε
θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ
ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι
ἐξήνθησε· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἀφὴ λέπρας
ἐστίν. 26 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ
τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας· 27 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέ-
ηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἀφὴ
λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 28 Ἐὰν δὲ
κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν
τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾖ, οὐλὴ τοῦ κατακαύ-
ματός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ὁ γὰρ
χαρακτὴρ τοῦ κατακαύματός ἐστι. 29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ
γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας ἐν τῇ
κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι, 30 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ
δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτή, καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· θραῦσμά ἐστι, λέπρα τῆς
κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστι. 31 Καὶ ἐὰν
ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐχ
ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θρὶξ ξανθί-
ζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας· 32 Καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη
ἀπὸ τοῦ δέρματος, 33 Καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα,
τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον· 34 Καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ,
καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ
τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεύς· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.
35 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν, 36 Καὶ ὄψε-
ται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς
τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν· 37 Ἐὰν δὲ
ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα καὶ θρὶξ
μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα,
καθαρός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς. 38 Καὶ
ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
39 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
ἀλφός ἐστιν, ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐ-
τοῦ, καθαρός ἐστιν. 40 Ἐὰν δέ τινι μαδήσῃ ἡ κε-
φαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστι, καθαρός ἐστιν· 41 Ἐὰν
δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφά-
λαντός ἐστι, καθαρός ἐστιν. 42 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν
τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι
αὐτοῦ ἀφὴ λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ
φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ·

25 Considerabit eam sacerdos, et ecce versa
est in alborem, et locus ejus reliqua cute est
humilior: contaminabit eum, quia plaga le-
præ in cicatrice orta est. 26 Quod si pilorum
color non fuerit immutatus, nec humilior plaga
carne reliqua, et ipsa lepræ species fuerit sub-
obscura, recludet eum septem diebus, 27 Et
die septimo contemplabitur: si creverit in cute
lepra, contaminabit eum. 28 Sin autem in
loco suo candor steterit non satis clarus, plaga
combustionis est, et idcirco mundabitur, quia
cicatrix est combusturæ. 29 Vir, sive mulier,
in cujus capite vel barba germinaverit lepra,
videbit eos sacerdos; 30 Et siquidem humi-
lior fuerit locus carne reliqua, et capillus fla-
vus, solitoque subtilior: contaminabit eos, quia
lepra capitis ac barbæ est. 31 Sin autem vi-
derit locum maculæ æqualem vicinæ carni, et
capillum nigrum: recludet eum septem diebus,
32 Et die septimo intuebitur. Si non creverit
macula, et capillus sui coloris est, et locus
plagæ carni reliquæ æqualis: 33 Radetur
homo absque loco maculæ, et includetur sep-
tem diebus aliis. 34 Si die septimo visa fuerit
stetisse plaga in loco suo, nec humilior carne
reliqua, mundabit eum, lotisque vestibus suis
mundus erit. 35 Sin autem post emunda-
tionem rursus creverit macula in cute, 36 Non
quæret amplius utrum capillus in flavum colo-
rem sit immutatus, quia aperte immundus est.
37 Porro si steterit macula, et capilli nigri
fuerint, noverit hominem sanatum esse, et
confidenter eum pronuntiet mundum. 38 Vir,
sive mulier, in cujus cute candor apparuerit,
39 Intuebitur eos sacerdos; si deprehenderit
subobscurum alborem lucere in cute, sciat non
esse lepram, sed maculam coloris candidi, et
hominem mundum. 40 Vir, de cujus capite
capilli fluunt, calvus et mundus est: 41 Et
si a fronte ceciderint pili, recalvaster et mun-
dus est. 42 Sin autem in calvitio sive in re-
calvatione albus vel rufus color fuerit exortus,

43 וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּגַע
לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ
כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ 44 אִישׁ־צָרוּעַ
הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן
בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ 45 וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע
בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ
וְעַל־שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃
46 כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא
בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ׃ ס
47 וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת
בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ 48 אוֹ בִשְׁתִי
אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר אוֹ בְעוֹר אוֹ
בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ 49 וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀
אוֹ אֲדַמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־
בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא
וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ 50 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַנָּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃
51 וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה
הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בָעוֹר
לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר לִמְלָאכָה צָרַעַת
מַמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ 52 וְשָׂרַף אֶת־
הַבֶּגֶד אוֹ אֶת־הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר
אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־
יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ 53 וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ בָעֵרֶב
אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ 54 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ
אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים
שֵׁנִית׃ 55 וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי ׀ הֻכַּבֵּס
אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ
וְהַנֶּגַע לֹא־פָשָׂה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ
פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ 56 וְאִם
רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי
הֻכַּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־
הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ מִן־הָעֵרֶב׃ 57 וְאִם־
תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ
בְכָל־כְּלִי־עוֹר פֹּרַחַת הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ
אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע׃ 58 וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשְּׁתִי
אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס
וְסָר מֵהֶם הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית וְטָהֵר׃
59 זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד הַצֶּמֶר ׀
אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ
כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃

43 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς
ἁφῆς λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ
ἢ ἐν τῷ φαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν
δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 44 Ἄνθρωπος λεπρός
ἐστι· μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτοῦ ἡ ἁφὴ αὐτοῦ. 45 Καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστὶν
ἡ ἁφή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ
κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται· 46 Πά-
σας τὰς ἡμέρας ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτὸν ἡ ἁφή,
ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται, κεχωρισμένος κα-
θήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ δια-
τριβή. 47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἁφὴ ἐν αὐτῷ
λέπρας, ἐν ἱματίῳ ἐρέῳ ἢ ἐν ἱματίῳ στυππυΐνῳ,
48 Ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν
τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ
δέρματι, 49 Καὶ γένηται ἡ ἁφὴ χλωρίζουσα ἢ
πυῤῥίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ
δέρματος, ἁφὴ λέπρας ἐστί, καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ·
50 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας. 51 Καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ δια-
χέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ
κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ
δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἁφή,
ἀκάθαρτός ἐστι. 52 Κατακαύσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν
στήμονα ἢ τὴν κρόκην, ἐν τοῖς ἐρέοις ἢ ἐν τοῖς
λινοῖς ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν
αὐτῷ ἡ ἁφή· ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται. 53 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ μὴ
διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν
τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, 54 Καὶ
συντάξει ὁ ἱερεύς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτοῦ
ἡ ἁφή, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας
τὸ δεύτερον. 55 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυ-
θῆναι αὐτὸ τὴν ἁφήν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ
ἁφὴ τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἁφὴ οὐ διαχεῖται, ἀκάθαρτόν
ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐστήρικται ἐν τῷ
ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ. 56 Καὶ
ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ μετὰ τὸ πλυ-
θῆναι αὐτό, ἀποῤῥήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ
τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης ἢ ἀπὸ τοῦ δέρμα-
τος. 57 Ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,
λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν
ᾧ ἐστὶν ἡ ἁφή. 58 Καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ
ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερμάτινον ὃ πλυθήσεται καὶ
ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἁφή, καὶ πλυθήσεται τὸ
δεύτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται. 59 Οὗτος ὁ νόμος
ἁφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου ἢ στυππυΐνου ἢ στήμο-
νος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἰς τὸ
καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτό.

43 Et hoc sacerdos viderit, condemnabit eum
haud dubiæ lepræ, quæ orta est in calvitio.
44 Quicumque ergo maculatus fuerit lepra,
et separatus est ad arbitrium sacerdotis,
45 Habebit vestimenta dissuta, caput nu-
dum, os veste contectum, contaminatum ac
sordidum se clamabit. 46 Omni tempore,
quo leprosus est et immundus, solus habita-
bit extra castra. 47 Vestis lanea sive linea,
quæ lepram habuerit 48 In stamine atque
subtegmine, aut certe pellis, vel quidquid ex
pelle confectum est, 49 Si alba vel rufa
macula fuerit infecta, lepra reputabitur, os-
tendeturque sacerdoti; 50 Qui consideratam
recludet septem diebus: 51 Et die septimo
rursus aspiciens si deprehenderit crevisse,
lepra perseverans est: pollutum judicabit
vestimentum, et omne in quo fuerit inventa:
52 Et idcirco comburetur flammis. 53 Quod
si eam viderit non crevisse, 54 Præcipiet,
et lavabunt id in quo lepra est, recludetque
illud septem diebus aliis. 55 Et cum viderit
faciem quidem pristinam non reversam, nec
tamen crevisse lepram, immundum judicabit,
et igne comburet, eo quod infusa sit in super-
ficie vestimenti vel per totum, lepra. 56 Sin
autem obscurior fuerit locus lepræ, postquam
vestis est lota, abrumpet eum, et a solido
dividet. 57 Quod si ultra apparuerit in his
locis, quæ prius immaculata erant, lepra vola-
tilis et vaga; debet igne comburi. 58 Si
cessaverit, lavabit aqua ea, quæ pura sunt,
secundo, et munda erunt. 59 Ista est lex
lepræ vestimenti lanei et linei, staminis atque
subtegminis, omnisque supellectilis pelliceæ,
quomodo mundari debeat, vel contaminari.

פ פ פ כח

פרשה יד :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 זֹאת
תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא
אֶל־הַכֹּהֵן׃ 3 וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־
הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ 4 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח
לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ
אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ 5 וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ
עַל־מַיִם חַיִּים׃ 6 אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח
אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת׀ הַצִּפֹּר הַחַיָּה
בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים׃
7 וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע
פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ 8 וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־
בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ
לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים׃ 9 וְהָיָה בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ
יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ 10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־
כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ
תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃
11 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ
הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 12 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 13 וְשָׁחַט
אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־
הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
כַּחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא׃ 14 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן
הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ 15 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן
וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ 16 וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן
בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθα-
ρισθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα· 3 Καὶ
ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἡ ἀφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ
λεπροῦ. 4 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήψονται
τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρά, καὶ
ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσω-
πον. 5 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσι τὸ
ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι
ζῶντι. 6 Καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό,
καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον
καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον
τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ'
ὕδατι ζῶντι· 7 Καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν καθα-
ρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις, καὶ καθαρὸς
ἔσται· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ
πεδίον. 8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα,
καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ δια-
τρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. 9 Καὶ
ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν
τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα
καὶ τὰς ὀφρῦς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθή-
σεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους,
καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα
σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ
κοτύλην ἐλαίου μίαν· 11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ
καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ
ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. 12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν
τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ
τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα
ἔναντι Κυρίου. 13 Καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν
τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας
ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ, ἅγια
ἁγίων ἐστί. 14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ
δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. 15 Καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ
ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν, 16 Καὶ
βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου
τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς,
καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

CAPUT XIV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hic est ritus leprosi, quando mun-
dandus est: Adducetur ad sacerdotem: 3 Qui
egressus de castris, cum invenerit lepram esse
mundatam, 4 Præcipiet ei qui purificatur,
ut offerat duos passeres vivos pro se, quibus
vesci licitum est, et lignum cedrinum, vermi-
culumque et hyssopum. 5 Et unum ex pas-
seribus immolari jubebit in vase fictili super
aquas viventes: 6 Alium autem vivum cum
ligno cedrino, et cocco et hyssopo, tinget in
sanguine passeris immolati, 7 Quo asperget
illum, qui mundandus est, septies, ut jure
purgetur: et dimittet passerem vivum, ut in
agrum avolet. 8 Cumque laverit homo vesti-
menta sua, radet omnes pilos corporis, et lava-
bitur aqua: purificatusque ingredietur castra,
ita duntaxat ut maneat extra tabernaculum
suum septem diebus; 9 Et die septimo radet
capillos capitis, barbamque et supercilia, ac
totius corporis pilos. Et lotis rursum vesti-
bus et corpore, 10 Die octavo assumet duos
agnos immaculatos, et ovem anniculam absque
macula, et tres decimas similæ in sacrificium,
quæ conspersa sit oleo, et seorsum olei sexta-
rium. 11 Cumque sacerdos purificans homi-
nem, statuerit eum, et hæc omnia coram Do-
mino in ostio tabernaculi testimonii, 12 Tollet
agnum, et offeret eum pro delicto, oleique
sextarium; et oblatis ante Dominum omni-
bus, 13 Immolabit agnum, ubi solet immolari
hostia pro peccato, et holocaustum, id est, in
loco sancto. Sicut enim pro peccato, ita et
pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia:
Sancta sanctorum est. 14 Assumensque
sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata
est pro delicto, ponet super extremum au-
riculæ dextræ ejus qui mundatur, et super
pollices manus dextræ et pedis: 15 Et
de olei sextario mittet in manum suam
sinistram, 16 Tingetque digitum dextrum
in eo, et asperget coram Domino septies.

17 וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן
עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן
יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל
דַּם הָאָשָׁם : 18 וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה : 19 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן
אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ
וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה : 20 וְהֶעֱלָה
הַכֹּהֵן אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר : ס
21 וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח
כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו
וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה
וְלֹג שָׁמֶן : 22 וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי
יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת
וְהָאֶחָד עֹלָה : 23 וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה : 24 וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : 25 וְשָׁחַט
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם
וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן־הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־
בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית :
26 וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן
הַשְּׂמָאלִית : 27 וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ
הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה : 28 וְנָתַן הַכֹּהֵן
מִן־הַשֶּׁמֶן ׀ אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דַּם
הָאָשָׁם : 29 וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר
עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה : 30 וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד
מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג
יָדוֹ : 31 אֵת אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר
הַכֹּהֵן עַל הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה : 32 זֹאת
תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר לֹא־
תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ : פ 33 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : 34 כִּי
תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם : 35 וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד
לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת :

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὂν ἐν τῇ χειρὶ ἐπι-
θήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαρι-
ζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας· 18 Τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος,
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.
19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ
ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ
ὁλοκαύτωμα. 20 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύ-
τωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ
καθαρισθήσεται. 21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημ-
μέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ,
καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς
θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν, 22 Καὶ δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, ὅσα εὗρεν ἡ
χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ
μία εἰς ὁλοκαύτωμα· 23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν
ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι Κυρίου. 24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν
τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπι-
θήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου. 25 Καὶ σφάξει
τὸν ἀμνὸν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. 26 Καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ
ἱερέως τὴν ἀριστεράν· 27 Καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ
δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου· 28 Καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ,
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὂν ἐπὶ τῆς
χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
ἔναντι Κυρίου. 30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν
τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσσῶν τῶν περιστερῶν,
καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χείρ, 31 Τὴν μίαν περὶ
ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ
θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζο-
μένου ἔναντι Κυρίου. 32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν
ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ
εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, 34 Ὡς ἂν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἁφὴν λέπρας ἐν
ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν, 35 Καὶ
ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ
λέγων, Ὥσπερ ἁφὴ ἑώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

17 Quod autem reliquum est olei in læva
manu, fundet super extremum auriculæ dex-
træ ejus qui mundatur, et super pollices ma-
nus ac pedis dextri, et super sanguinem qui
effusus est pro delicto, 18 Et super caput
ejus. 19 Rogabitque pro eo coram Domino,
et faciet sacrificium pro peccato; tunc immo-
labit holocaustum, 20 Et ponet illud in altari
cum libamentis suis, et homo rite mundabitur.
21 Quod si pauper est, et non potest manus
ejus invenire quæ dicta sunt, pro delicto assu
met agnum ad oblationem, ut roget pro eo
sacerdos, decimamque partem similæ con-
spersæ oleo in sacrificium, et olei sextarium,
22 Duosque turtures sive duos pullos co-
lumbæ, quorum unus sit pro peccato, et alter
in holocaustum: 23 Offeretque ea die octavo
purificationis suæ sacerdoti, ad ostium taber-
naculi testimonii coram Domino: 24 Qui
suscipiens agnum pro delicto et sextarium
olei, levabit simul: 25 Immolatoque agno,
de sanguine ejus ponet super extremum au-
riculæ dextræ illius qui mundatur, et super
pollices manus ejus ac pedis dextri: 26 Olei
vero partem mittet in manum suam sinistram,
27 In quo tingens digitum dextræ manus
asperget septies coram Domino: 28 Tan-
getque extremum dextræ auriculæ illius qui
mundatur, et pollices manus ac pedis dextri,
in loco sanguinis qui effusus est pro delicto:
29 Reliquam autem partem olei, quæ est in
sinistra manu, mittet super caput purificati,
ut placet pro eo Dominum: 30 Et turturem
sive pullum columbæ offeret, 31 Unum pro
delicto, et alterum in holocaustum cum liba-
mentis suis. 32 Hoc est sacrificium leprosi,
qui habere non potest omnia in emundationem
sui. 33 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 34 Cum ingressi fueritis terram
Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem,
si fuerit plaga lepræ in ædibus, 35 Ibit cujus
est domus, nuntians sacerdoti, et dicet: Quasi
plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea.

36 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא
הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־
אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת
אֶת־הַבָּיִת׃ 37 וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת
אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפָל מִן־הַקִּיר׃
38 וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת
וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ 39 וְשָׁב
הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ 40 וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע
וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־
מָקוֹם טָמֵא׃ 41 וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת
סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־
מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 42 וְלָקְחוּ
אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים
וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ 43 וְאִם־
יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחַר חִלֵּץ אֶת־
הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי
הִטּוֹחַ׃ 44 וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּגַע בַּבָּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת
טָמֵא הוּא׃ 45 וְנָתַץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו
וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת כָּל־עֲפַר הַבָּיִת וְהוֹצִיא
אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 46 וְהַבָּא
אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־
הָעָרֶב׃ 47 וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו
וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו׃ 48 וְאִם־
בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה
הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִטֹּחַ אֶת־הַבָּיִת וְטִהַר
הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ 49 וְלָקַח
לְחַטֵּא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז
וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ 50 וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר
הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃
51 וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֵת ׀
שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל
אֹתָם בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃
52 וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב
וּבִשְׁנִי הַתּוֹלָעַת׃ 53 וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר
הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהֵר׃ 54 זֹאת הַתּוֹרָה
לְכָל־נֶגַע הַצָּרַעַת וְלַנָּתֶק׃ 55 וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד
וְלַבָּיִת׃ 56 וְלַשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת וְלַבֶּהָרֶת׃

36 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν
πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἁφήν, καὶ
οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν
οἰκίαν. 37 Καὶ ὄψεται τὴν ἁφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας,
ἢ πυῤῥιζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν
τοίχων· 38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας. 39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ
διεχύθη ἡ ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας· 40 Καὶ
προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς
ἐστὶν ἡ ἁφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως
εἰς τόπον ἀκάθαρτον· 41 Καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύ-
σουσιν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν
ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον·
42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους καὶ
ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων, καὶ χοῦν ἕτερον λή-
ψονται καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν. 43 Ἐὰν δὲ
ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἁφὴ καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ
τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν
οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι, 44 Καὶ εἰσελεύ-
σεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται· εἰ διακέχυται ἡ ἁφὴ ἐν
τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρ-
τός ἐστι. 45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ
ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν
χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρ-
τον· 46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας, 47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
48 Ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ,
καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἁφή. 49 Καὶ λήψεται
ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ
καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ
ὕσσωπον· 50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς
σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι, 51 Καὶ λή-
ψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον
κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν,
καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγ-
μένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ περιῤῥανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἑπτάκις. 52 Καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι
καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ
κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὑσσώπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ
κοκκίνῳ· 53 Καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ
ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται. 54 Οὗτος
ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἁφὴν λέπρας καὶ θραύ-
σματος, 55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας,
56 Καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος,

36 At ille præcipiet ut efferant universa de
domo, priusquam ingrediatur eam, et videat
utrum leprosa sit, ne immunda fiant omnia
quæ in domo sunt. Intrabitque postea ut
consideret lepram domus: 37 Et cum viderit
in parietibus illius quasi valliculas pallore sive
rubore deformes, et humiliores superficie reli-
qua, 38 Egredietur ostium domus, et statim
claudet illam septem diebus. 39 Reversusque
die septimo, considerabit eam: si invenerit
crevisse lepram, 40 Jubebit erui lapides in
quibus lepra est, et projici eos extra civitatem
in locum immundum: 41 Domum autem
ipsam radi intrinsecus per circuitum, et spargi
pulverem rasuræ extra urbem in locum im-
mundum, 42 Lapidesque alios reponi pro his
qui ablati fuerint, et luto alio liniri domum.
43 Sin autem postquam eruti sunt lapides,
et pulvis erasus, et alia terra lita, 44 In-
gressus sacerdos viderit reversam lepram, et
parietes respersos maculis, lepra est perse-
verans, et immunda domus: 45 Quam statim
destruent, et lapides ejus ac ligna, atque uni-
versum pulverem projicient extra oppidum in
locum immundum. 46 Qui intraverit domum
quando clausa est, immundus erit usque ad
vesperum: 47 Et qui dormierit in ea, et
comederit quippiam, lavabit vestimenta sua.
48 Quod si introiens sacerdos viderit lepram
non crevisse in domo, postquam denuo lita
fuerit, purificabit eam reddita sanitate: 49 Et
in purificationem ejus sumet duos passeres,
lignumque cedrinum, et vermiculum atque
hyssopum: 50 Et immolato uno passere in
vase fictili super aquas vivas, 51 Tollet lig-
num cedrinum, et hyssopum, et coccum, et
passerem vivum, et tinget omnia in sanguine
passeris immolati, atque in aquis viventibus,
et asperget domum septies, 52 Purificabitque
eam tam in sanguine passeris quam in aquis
viventibus, et in passere vivo, lignoque ce-
drino et hyssopo atque vermiculo. 53 Cum-
que dimiserit passerem avolare in agrum
libere, orabit pro domo, et jure mundabitur.
54 Ista est lex omnis lepræ et percussuræ,
55 Lepræ vestium et domorum, 56 Cicatricis
et erumpentium papularum, lucentis maculæ,
et in varias species, coloribus immutatis,

57 לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהֹר זֹאת
תּוֹרַת הַצָּרָעַת׃ פ

פרשה טו׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרְתֶּם
אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ
זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ 3 וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ
בְּזוֹבוֹ רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ אוֹ־הֶחְתִּים
בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ הִוא׃ 4 כָּל־הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא וְכָל־הַכְּלִי
אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ 5 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע
בְּמִשְׁכָּבוֹ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ 6 וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב
עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 7 וְהַנֹּגֵעַ בִּבְשַׂר הַזָּב
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
8 וְכִי־יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 9 וְכָל־הַמֶּרְכָּב
אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא׃ 10 וְכָל־
הַנֹּגֵעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתָּיו יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 11 וְכֹל
אֲשֶׁר יִגַּע־בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא־שָׁטַף בַּמָּיִם
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב׃ 12 וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַזָּב
יִשָּׁבֵר וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם׃ 13 וְכִי־
יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים
לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם
חַיִּים וְטָהֵר׃ 14 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח־לוֹ
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וּבָא ׀ לִפְנֵי
יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּנְתָנָם אֶל־
הַכֹּהֵן׃ 15 וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חַטָּאת
וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ ס 16 וְאִישׁ כִּי־תֵצֵא
מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־
בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 17 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־
עוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת־זָרַע וְכֻבַּס
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם
וְטָמְאוּ עַד־הָעָרֶב׃ פ 19 וְאִשָּׁה כִּי־
תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת
יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ 20 וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃

57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ᾗ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ᾗ
ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς, Ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.
3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων
γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως ἧς συνέστηκε
τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος
αὐτοῦ ᾗ συνέστηκε τὸ σῶμα αυτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστί. 4 Πᾶσα κοίτη ἐφ᾽ ἧς ἂν
κοιμηθῇ ἐπ᾽ αὐτῆς ὁ γονοῤῥυὴς ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐφ᾽ ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ὁ γονοῤῥυὴς
ἀκάθαρτον ἔσται. 5 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἅψηται
τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ᾽ ὃ ἂν καθίσῃ
ὁ γονοῤῥυὴς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 7 Καὶ ὁ
ἁπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονοῤῥυοῦς πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας· 8 Ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονοῤῥυὴς ἐπὶ
τὸν καθαρόν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 9 Καὶ
πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ᾽ αὐτὸ ὁ
γονοῤῥυὴς ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας. 10 Καὶ
πᾶς ὁ ἁπτόμενος ὅσα ἂν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 11 Καὶ ὅσων ἐὰν ἅψηται ὁ
γονοῤῥυὴς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 12 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον
οὗ ἂν ἅψηται ὁ γονοῤῥυὴς συντριβήσεται· καὶ
σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.
13 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονοῤῥυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως
αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς
τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.
14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ
ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ· 15 Καὶ ποιήσει
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὁλο-
καύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι
Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ. 16 Καὶ ἄνθρωπος
ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας· 17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ᾽
ὃ ἂν ᾖ ἐπ᾽ αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας. 18 Καὶ
γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ᾽ αὐτῆς κοίτην σπέρμα-
τος, καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται
ἕως ἑσπέρας. 19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ᾖ ῥέουσα
αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι
αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς·
πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας, 20 Καὶ πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ᾽
αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ
πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται.

57 Ut possit sciri quo tempore mundum quid,
vel immundum sit.

CAPUT XV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Loquimini filiis Israel, et
dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis
immundus erit. 3 Et tunc judicabitur huic
vitio subjacere, cum per singula momenta ad-
hæserit carni ejus, atque concreverit fœdus
humor. 4 Omne stratum, in quo dormierit,
immundum erit, et ubicumque sederit. 5 Si
quis hominum tetigerit lectum ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vesperum. 6 Si sederit ubi ille
sederat, et ipse lavabit vestimenta sua: et
lotus aqua, immundus erit usque ad vespe-
rum. 7 Qui tetigerit carnem ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vesperum. 8 Si salivam hujusce-
modi homo jecerit super eum qui mundus est,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, im-
mundus erit usque ad vesperum. 9 Sagma,
super quo sederit, immundum erit: 10 Et
quidquid sub eo fuerit qui fluxum seminis
patitur, pollutum erit usque ad vesperum.
Qui portaverit horum aliquid, lavabit vesti-
menta sua: et ipse lotus aqua, immundus erit
usque ad vesperum. 11 Omnis, quem teti-
gerit qui talis est, non lotis ante manibus,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, immun-
dus erit usque ad vesperum. 12 Vas fictile
quod tetigerit, confringetur: vas autem lig-
neum lavabitur aqua. 13 Si sanatus fuerit
qui hujuscemodi sustinet passionem, nume-
rabit septem dies post emundationem sui, et
lotis vestibus et toto corpore in aquis viventi-
bus, erit mundus. 14 Die autem octavo sumet
duos turtures, aut duos pullos columbæ, et
veniet in conspectum Domini ad ostium ta-
bernaculi testimonii, dabitque eos sacerdoti:
15 Qui faciet unum pro peccato, et alterum
in holocaustum: rogabitque pro eo coram
Domino, ut emundetur a fluxu seminis sui.
16 Vir de quo egreditur semen coitus, lavabit
aqua omne corpus suum: et immundus erit
usque ad vesperum. 17 Vestem et pellem,
quam habuerit, lavabit aqua, et immunda erit
usque ad vesperum. 18 Mulier, cum qua
coierit, lavabitur aqua, et immunda erit usque
ad vesperum. 19 Mulier, quæ redeunte
mense patitur fluxum sanguinis, septem
diebus separabitur. 20 Omnis qui tetige-
rit eam, immundus erit usque ad vesperum;

21 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכָל־הַנֹּגֵעַ
בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 23 וְאִם
עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הִוא
יֹשֶׁבֶת־עָלָיו בְּנָגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
24 וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ
עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ ס
25 וְאִשָּׁה כִּי־יָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים
בְּלֹא עֶת־נִדָּתָהּ אוֹ כִי־תָזוּב עַל־נִדָּתָהּ
כָּל־יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה
טְמֵאָה הִוא׃ 26 כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּב
עָלָיו כָּל־יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה־
לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא
יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ 27 וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בָּם
יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ 28 וְאִם־טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה
לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ 29 וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי
בְּנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 30 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־
הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ׃
31 וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא
יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר
בְּתוֹכָם׃ 32 זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא
מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ 33 וְהַדָּוָה
בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה
וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

פ פ פ כט

פרשה טז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹר
שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה
וַיָּמֻתוּ׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־
הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן
אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ 3 בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן
אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
וְאַיִל לְעֹלָה׃ 4 כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד
יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ
הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 22 Καὶ πᾶς ὁ
ἁπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κα. λούσεται ὕδατι, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ
κοίτῃ αὐτῆς οὔσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ
ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 24 Ἐὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις
μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ'
αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα
κοίτη ἐφ' ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ ἀκάθαρτος ἔσται.
25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους
οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ
τὴν ἄφεδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκα-
θαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου
αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος· 26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ'
ἣς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ,
καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον
ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου· 27 Πᾶς
ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ
μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. 29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς
περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 30 Καὶ ποιήσει
ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς
ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς
ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν
σκηνήν μου τὴν ἐν αὐτοῖς. 32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ
γονοῤῥυοῦς, καὶ ἐάν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη
σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ, 33 Καὶ τῇ
αἱμοῤῥοούσῃ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοῤῥυὴς
ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ
'νδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθημένης.

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ
τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν, ἐν τῷ προσάγειν
αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐτελεύτη-
σαν· 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάλησον
πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω
πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ
τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται·
ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.
3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν
μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς
ὁλοκαύτωμα. 4 Καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον
ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν
λινῆν περιθήσεται· ἱμάτια ἅγιά ἐστι, καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά.

21 Et in quo dormierit vel sederit diebus
separationis suæ, polluetur. 22 Qui tetigerit
lectum ejus, lavabit vestimenta sua: et ipse
lotus aqua, immundus erit usque ad vesperum.
23 Omne vas, super quo illa sederit, quisquis
attigerit, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus
aqua, pollutus erit usque ad vesperum. 24 Si
coierit cum ea vir tempore sanguinis menstru-
alis, immundus erit septem diebus: et omne
stratum, in quo dormierit, polluetur. 25 Mu-
lier, quæ patitur multis diebus fluxum san-
guinis non in tempore menstruali, vel quæ
post menstruum sanguinem fluere non cessat,
quamdiu subjacet huic passioni, immunda erit
quasi sit in tempore menstruo. 26 Omne
stratum in quo dormierit, et vas in quo se-
derit, pollutum erit. 27 Quicumque tetigerit
ea, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus aqua,
immundus erit usque ad vesperum. 28 Si
steterit sanguis, et fluere cessaverit, nume-
rabit septem dies purificationis suæ; 29 Et
die octavo offeret pro se sacerdoti duos tur-
tures, aut duos pullos columbarum, ad ostium
tabernaculi testimonii: 30 Qui unum faciet
pro peccato, et alterum in holocaustum, roga-
bitque pro ea coram Domino, et pro fluxu
immunditiæ ejus. 31 Docebitis ergo filios
Israel ut caveant immunditiam, et non mori-
antur in sordibus suis, cum polluerint taber-
naculum meum quod est inter eos. 32 Ista
est lex ejus, qui patitur fluxum seminis, et qui
polluitur coitu, 33 Et quæ menstruis tempo-
ribus separatur, vel quæ jugi fluit sanguine, et
hominis qui dormierit cum ea.

CAPUT XVI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen
post mortem duorum filiorum Aaron, quando
offerentes ignem alienum interfecti sunt: 2 Et
præcepit ei, dicens: Loquere ad Aaron fra-
trem tuum, ne omni tempore ingrediatur
sanctuarium, quod est intra velum coram pro-
pitiatorio quo tegitur arca, ut non moriatur
(quia in nube apparebo super oraculum);
3 Nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato
offeret, et arietem in holocaustum. 4 Tunica
linea vestietur, feminalibus lineis verenda ce-
labit: accingetur zona linea, cidarim lineam
imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt san-
cta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur.

5 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי
עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃
6 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ 7 וְלָקַח אֶת־
שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ 9 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־
הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה
וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ 10 וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה
עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל
הַמִּדְבָּרָה׃ 11 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 12 וְלָקַח
מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים
דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ 13 וְנָתַן אֶת־
הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן
הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא
יָמוּת׃ 14 וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת
יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃
15 וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה
אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה
אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ 16 וְכִפֶּר
עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ 17 וְכָל־אָדָם
לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ 18 וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר
וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־
הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ 21 וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי
יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־
פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃

5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λή-
ψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ
κριὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα. 6 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλά-
σεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 7 Καὶ λή-
ψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι
Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους
κλήρους, κλῆρον ἕνα τῷ Κυρίῳ καὶ κλῆρον ἕνα τῷ
ἀποπομπαίῳ. 9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον
ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυρίῳ, καὶ
προσοίσει περὶ ἁμαρτίας· 10 Καὶ τὸν χίμαρον ἐφ'
ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου,
στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι
ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομ-
πήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον. 11 Καὶ
προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου,
καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι Κυρίου, καὶ
πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς
καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 13 Καὶ
ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου·
καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. 14 Καὶ
λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ
δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· κατὰ
πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ
αἵματος τῷ δακτύλῳ. 15 Καὶ σφάξει τὸν χίμαρον
τὸν περὶ ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι Κυρίου,
καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον
ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλα-
στηρίου, 16 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν
ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικη-
μάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτι-
σμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ἰσραήλ. 18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ ὂν ἀπέναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ·
καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ, 19 Καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις καὶ καθαριεῖ
αὐτό, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ. 20 Καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ
ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει
τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα. 21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ
ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνο-
μίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν
καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξα-
ποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον·

5 Suscipietque ab universa multitudine filio-
rum Israel duos hircos pro peccato, et unum
arietem in holocaustum. 6 Cumque obtulerit
vitulum, et oraverit pro se et pro domo sua,
7 Duos hircos stare faciet coram Domino in
ostio tabernaculi testimonii: 8 Mittensque
super utrumque sortem, unam Domino, et al-
teram capro emissario: 9 Cujus exierit sors
Domino, offeret illum pro peccato: 10 Cujus
autem in caprum emissarium, statuet eum vi-
vum coram Domino, ut fundat preces super
eo, et emittat eum in solitudinem. 11 His
rite celebratis, offeret vitulum, et rogans pro
se et pro domo sua, immolabit eum: 12 As-
sumptoque thuribulo, quod de prunis altaris
impleverit, et hauriens manu compositum thy-
miama in incensum, ultra velum intrabit in
sancta: 13 Ut, positis super ignem aromati-
bus, nebula eorum et vapor operiat oraculum,
quod est supra testimonium, et non moriatur.
14 Tollet quoque de sanguine vituli, et asper-
get digito septies contra propitiatorium ad
orientem. 15 Cumque mactaverit hircum pro
peccato populi, inferet sanguinem ejus intra
velum, sicut præceptum est de sanguine vituli,
ut aspergat e regione oraculi, 16 Et expiet
sanctuarium ab immunditiis filiorum Israel, et
a prævaricationibus eorum, cunctisque pec-
catis. Juxta hunc ritum faciet tabernaculo
testimonii, quod fixum est inter eos in medio
sordium habitationis eorum. 17 Nullus ho-
minum sit in tabernaculo, quando pontifex
sanctuarium ingreditur, ut roget pro se et pro
domo sua, et pro universo cœtu Israel, donec
egrediatur. 18 Cum autem exierit ad altare
quod coram Domino est, oret pro se, et sump-
tum sanguinem vituli atque hirci fundat super
cornua ejus per gyrum: 19 Aspergensque
digito septies, expiet et sanctificet illud ab
immunditiis filiorum Israel. 20 Postquam
emundaverit sanctuarium, et tabernaculum,
et altare, tunc offerat hircum viventem:
21 Et posita utraque manu super caput
ejus, confiteatur omnes iniquitates filiorum
Israel, et universa delicta atque peccata eo-
rum: quæ imprecans capiti ejus, emittet
illum per hominem paratum, in desertum.

22 וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃
23 וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיחָם שָׁם׃ 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד הָעָם׃ 25 וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ 26 וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־
כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 27 וְאֵת פַּר הַחַטָּאת
וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם
לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־
פִּרְשָׁם׃ 28 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־
הַמַּחֲנֶה׃ 29 וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ 30 כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ 31 שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם׃ 32 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח
אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת
אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
33 וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־
עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ 34 וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה יז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר׃ 3 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ
אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 4 וְאֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן
לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ
הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב
עַמּוֹ׃ 5 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה

22 Καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας
αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον
εἰς τὴν ἔρημον. 23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν
τὴν λινῆν ἣν ἐνδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ
ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ· 24 Καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται
τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύ-
τωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων· 25 Καὶ τὸ
στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον. 26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν
διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λού-
σεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 27 Καὶ τὸν μόσχον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ
τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν
τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ
κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρί, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν
καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν· 28 Ὁ
δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται
εἰς τὴν παρεμβολήν. 29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν
νόμιμον αἰώνιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
προσκείμενος ἐν ὑμῖν· 30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν
τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρι-
σθήσεσθε. 31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη
ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον. 32 Ἐξιλάσεται ὁ ἱερεύς, ὃν ἂν
χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύ-
σεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν· 33 Καὶ
ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, και περι
τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.
34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλά-
σκεσθαι περι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται,
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος λέγων,
3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἐὰν
σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ,
καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, 4 Καὶ ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυριου μη ἐνέγκῃ
ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριον
Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, και ὃς ἂν σφάξῃ
ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ
ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογισθήσεται
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν, ἐξολο-
θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας
αὐτῶν ὅσας αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις,

22 Cumque portaverit hircus omnes iniqui-
tates eorum in terram solitariam, et dimissus
fuerit in deserto, 23 Revertetur Aaron in
tabernaculum testimonii, et depositis vestibus,
quibus prius indutus erat cum intraret sanctu-
arium, relictisque ibi, 24 Lavabit carnem suam
in loco sancto, indueturque vestibus suis. Et
postquam egressus obtulerit holocaustum su-
um, ac plebis, rogabit tam pro se quam pro
populo: 25 Et adipem, qui oblatus est pro
peccatis, adolebit super altare. 26 Ille vero,
qui dimiserit caprum emissarium, lavabit ves-
timenta sua et corpus aqua, et sic ingredietur
in castra. 27 Vitulum autem et hircum, qui
pro peccato fuerant immolati, et quorum san-
guis illatus est in sanctuarium ut expiatio
compleretur, asportabunt foras castra, et com-
burent igni tam pelles quam carnes eorum ac
fimum: 28 Et quicumque combusserit ea,
lavabit vestimenta sua et carnem aqua, et sic
ingredietur in castra. 29 Eritque vobis hoc
legitimum sempiternum: Mense septimo, de-
cima die mensis, affligetis animas vestras, nul-
lumque opus facietis, sive indigena, sive advena
qui peregrinatur inter vos. 30 In hac die
expiatio erit vestri, atque mundatio ab omni-
bus peccatis vestris: coram Domino munda-
bimini. 31 Sabbatum enim requietionis est,
et affligetis animas vestras religione perpetua.
32 Expiabit autem sacerdos, qui unctus fuerit,
et cujus manus initiatæ sunt ut sacerdotio fun-
gatur pro patre suo: indueturque stola linea
et vestibus sanctis, 33 Et expiabit sanctua-
rium et tabernaculum testimonii atque altare,
sacerdotes quoque et universum populum.
34 Eritque vobis hoc legitimum sempiternum,
ut oretis pro filiis Israel, et pro cunctis pecca-
tis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut
præceperat Dominus Moysi.

CAPUT XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
cens: 2 Loquere Aaron et filiis ejus, et cunctis
filiis Israel, dicens ad eos: Iste est sermo
quem mandavit Dominus, dicens: 3 Homo
quilibet de domo Israel, si occiderit bovem aut
ovem, sive capram, in castris vel extra castra,
4 Et non obtulerit ad ostium tabernaculi ob-
lationem Domino, sanguinis reus erit: quasi
si sanguinem fuderit, sic peribit de medio po-
puli sui. 5 Ideo sacerdoti offerre debent filii
Israel hostias suas, quas occident in agro,

וְהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃
6 וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־
זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃
8 וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה
עֹלָה אוֹ־זָבַח׃ 9 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃ 10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל
כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־
הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ 11 כִּי
נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם
הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ 12 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם׃ 13 וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר
יָצוּד צֵיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ
אֶת־דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ 14 כִּי נֶפֶשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ 15 וְכָל־
נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח
וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ 16 וְאִם לֹא יְכַבֵּס וּבְשָׂרוֹ
לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ פ

פרשה יח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 3 כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־
כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ 4 אֶת־
מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ ס
6 אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ
לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ס

καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ θύσουσι θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά· 6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι
Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς
ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν·
νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν
προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ ὁλοκαύτωμα ἢ
θυσίαν, 9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξο-
λοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. 10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν
ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα
καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 11 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι, καὶ ἐγὼ
δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι
περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ
ψυχῆς ἐξιλάσεται. 12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, καὶ ὁ
προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.
13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ
τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν
θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν ὃ ἔσθεται, καὶ
ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ· 14 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· καὶ εἶπα τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· πᾶς ὁ ἔσθων
αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται. 15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις
φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, ἐν τοῖς αὐτόχθο-
σιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
καὶ καθαρὸς ἔσται· 16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια
καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνό-
μημα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε ἐπ᾿ αὐτῇ, οὐ
ποιήσετε· καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν,
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς
νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε. 4 Τὰ κρίματά
μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε
καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά
μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε
αὐτά· ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν
αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 6 Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσ-
ελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.

ut sanctificentur Domino ante ostium taberna-
culi testimonii, et immolent eas hostias pacifi-
cas Domino. 6 Fundetque sacerdos sanguinem
super altare Domini ad ostium tabernaculi
testimonii, et adolebit adipem in odorem sua-
vitatis Domino; 7 Et nequaquam ultra im-
molabunt hostias suas dæmonibus, cum quibus
fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit
illis et posteris eorum. 8 Et ad ipsos dices:
Homo de domo Israel, et de advenis qui pere-
grinantur apud vos, qui obtulerit holocaustum
sive victimam, 9 Et ad ostium tabernaculi
testimonii non adduxerit eam, ut offeratur
Domino, interibit de populo suo. 10 Homo
quilibet de domo Israel, et de advenis qui
peregrinantur inter eos, si comederit sangui-
nem, obfirmabo faciem meam contra animam
illius, et disperdam eam de populo suo,
11 Quia anima carnis in sanguine est: et
ego dedi illum vobis, ut super altare in eo
expietis pro animabus vestris, et sanguis pro
animæ piaculo sit. 12 Idcirco dixi filiis Is-
rael: Omnis anima ex vobis non comedet
sanguinem, nec ex advenis qui peregrinantur
apud vos. 13 Homo quicumque de filiis Is-
rael, et de advenis qui peregrinantur apud
vos, si venatione atque aucupio ceperit feram
vel avem, quibus vesci licitum est, fundat san-
guinem ejus, et operiat illum terra. 14 Ani-
ma enim omnis carnis in sanguine est: unde
dixi filiis Israel: Sanguinem universæ carnis
non comedetis, quia anima carnis in sanguine
est: et quicumque comederit illum, interibit.
15 Anima quæ comederit morticinum, vel
captum a bestia, tam de indigenis, quam de
advenis, lavabit vestimenta sua et semetipsum
aqua, et contaminatus erit usque ad vesperum:
et hoc ordine mundus fiet. 16 Quod si non
laverit vestimenta sua et corpus, portabit
iniquitatem suam.

CAPUT XVIII.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Ego
Dominus Deus vester: 3 Juxta consuetudi-
nem terræ Ægypti, in qua habitastis, non
facietis: et juxta morem regionis Chanaan,
ad quam ego introducturus sum vos, non age-
tis, nec in legitimis eorum ambulabitis. 4 Fa-
cietis judicia mea, et præcepta mea servabitis, et
ambulabitis in eis. Ego Dominus Deus vester.
5 Custodite leges meas atque judicia, quæ faci-
ens homo, vivet in eis. Ego Dominus. 6 Omnis
homo ad proximam sanguinis sui non accedet,
ut revelet turpitudinem ejus. Ego Dominus.

7 עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה
אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס
8 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת
אָבִיךָ הִוא׃ ס 9 עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ
בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ
מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן׃
ס 10 עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא
תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס
11 עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת
אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃
ס 12 עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא
תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ ס
13 עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר
אִמְּךָ הִוא׃ ס 14 עֶרְוַת אֲחִי־
אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב
דֹּדָתְךָ הִוא׃ ס 15 עֶרְוַת כַּלָּתְךָ
לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָהּ׃ ס 16 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ
לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ ס
17 עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת־
בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת
עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ 18 וְאִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ 19 וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ
לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ 20 וְאֶל־אֵשֶׁת
עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־
בָהּ׃ 21 וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ
וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃
22 וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה
תּוֹעֵבָה הִוא׃ 23 וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן
שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד
לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ 24 אַל־
תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ 25 וַתִּטְמָא
הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ
אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃ 26 וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
27 כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃
28 וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ
כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ 29 כִּי
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μη-
τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· μήτηρ γάρ σού ἐστιν,
οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 8 Ἀσχη-
μοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
ἀσχημοσύνη πατρός σού ἐστιν. 9 Ἀσχημοσύνην
τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου,
ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις
ἀσχημοσύνην αὐτῶν. 10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς
υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρός σου, οὐκ ἀποκαλύ-
ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη
ἐστίν. 11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πα-
τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφή σού
ἐστιν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκα-
λύψεις· οἰκεία γὰρ πατρός σού ἐστιν. 13 Ἀσχη-
μοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
οἰκεία γὰρ μητρός σού ἐστιν. 14 Ἀσχημοσύνην
ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γάρ
σού ἐστιν. 15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀπο-
καλύψεις· γυνὴ γὰρ υἱοῦ σού ἐστιν, οὐκ ἀποκαλύ-
ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 16 Ἀσχημοσύνην
γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημο-
σύνη ἀδελφοῦ σού ἐστιν. 17 Ἀσχημοσύνην γυναι-
κὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν
θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημο-
σύνην αὐτῶν· οἰκεῖαι γάρ σού εἰσιν, ἀσέβημά ἐστι.
18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον
ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι
ζώσης αὐτῆς. 19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ
ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου
ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν. 21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρμα-
τός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι, καὶ οὐ βέβη-
λώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος. 22 Καὶ
μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν· βδέ-
λυγμα γάρ ἐστι. 23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν
οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμι-
ανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς
πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυσαρὸν γάρ ἐστι.
24 Μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ
τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω
πρὸ προσώπου ὑμῶν, 25 Καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ·
καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσ-
ώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς. 26 Καὶ
φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ
προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων
τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγε-
νόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν· 27 Πάντα γὰρ τὰ
βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς
οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ·
28 Καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν
ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι
τοῖς πρὸ ὑμῶν· 29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ
πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθή-
σονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

7 Turpitudinem patris tui et turpitudinem
matris tuæ non discooperies: mater tua est;
non revelabis turpitudinem ejus. 8 Turpitu-
dinem uxoris patris tui non discooperies: tur-
pitudo enim patris tui est. 9 Turpitudinem
sororis tuæ ex patre, sive ex matre, quæ domi
vel foris genita est, non revelabis. 10 Turpi-
tudinem filiæ filii tui vel neptis ex filia non
revelabis: quia turpitudo tua est. 11 Turpi-
tudinem filiæ uxoris patris tui, quam peperit
patri tuo, et est soror tua, non revelabis.
12 Turpitudinem sororis patris tui non dis-
cooperies: quia caro est patris tui. 13 Tur-
pitudinem sororis matris tuæ non revelabis, eo
quod caro sit matris tuæ. 14 Turpitudinem
patrui tui non revelabis, nec accedes ad uxorem
ejus, quæ tibi affinitate conjungitur. 15 Tur-
pitudinem nurus tuæ non revelabis, quia uxor
filii tui est, nec discooperies ignominiam ejus.
16 Turpitudinem uxoris fratris tui non reve-
labis: quia turpitudo fratris tui est. 17 Tur-
pitudinem uxoris tuæ et filiæ ejus non revela-
bis. Filiam filii ejus, et filiam filiæ illius non
sumes, ut reveles ignominiam ejus: quia caro
illius sunt, et talis coitus incestus est. 18 So-
rorem uxoris tuæ in pellicatum illius non
accipies, nec revelabis turpitudinem ejus ad-
huc illa vivente. 19 Ad mulierem quæ patitur
menstrua, non accedes, nec revelabis fœdita-
tem ejus. 20 Cum uxore proximi tui non
coibis, nec seminis commistione maculaberis.
21 De semine tuo non dabis ut consecretur
idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui.
Ego Dominus. 22 Cum masculo non com-
miscearis coitu femineo, quia abominatio est.
23 Cum omni pecore non coibis, nec macula-
beris cum eo. Mulier non succumbet jumento,
nec miscebitur ei: quia scelus est. 24 Nec
polluamini in omnibus his, quibus contami-
natæ sunt universæ gentes, quas ego ejiciam
ante conspectum vestrum, 25 Et quibus pol-
luta est terra: cujus ego scelera visitabo, ut
evomat habitatores suos. 26 Custodite le-
gitima mea atque judicia, et non faciatis
ex omnibus abominationibus istis, tam in-
digena quam colonus qui peregrinantur apud
vos. 27 Omnes enim execrationes istas fe-
cerunt accolæ terræ, qui fuerunt ante vos,
et polluerunt eam. 28 Cavete ergo ne et
vos similiter evomat cum paria feceritis,
sicut evomuit gentem, quæ fuit ante vos.
29 Omnis anima, quæ fecerit de abominationi-
bus his quippiam, peribit de medio populi sui.

30 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא
תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ ל

פרשה יט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
3 אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 4 אַל־תִּפְנוּ
אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וְכִי תִזְבְּחוּ
זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃
6 בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ 7 וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא
לֹא יֵרָצֶה׃ 8 וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת־
קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ 9 וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם
לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט׃ 10 וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט
כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 11 לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־
תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃
12 וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־
שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 13 לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־
רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר
אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ 14 לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי
עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָה׃ 15 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט
לֹא־תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל
בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ 16 לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל
בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃
17 לֹא־תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ
תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃
18 לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ
לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃ 19 אֶת־חֻקֹּתַי
תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא־תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ
לֹא־תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא
יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ 20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה
שִׁכְבַת־זֶרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ
וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ
בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמְתוּ כִּי־לֹא חֻפָּשָׁה׃

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ
ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμέ-
νων ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν
αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 3 Ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα
αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε
εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε· 6 Ἧ ἂν
ἡμέρᾳ θύσετε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν
καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθή-
σεται. 7 Ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται· 8 Ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ
ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε·
καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτῶν. 9 Καὶ ἐκθεριζόντων ὑμῶν τὸν θε-
ρισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν
ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα
τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις· 10 Καὶ τὸν ἀμπε-
λῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ
ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσ-
ηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκο-
φαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. 12 Καὶ οὐκ ὀμεῖσθε
τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ
οὐχ ἁρπᾷ, καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ
μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ. 14 Οὐ κακῶς
ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις
σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου,
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 15 Οὐ ποιήσετε
ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ
μὴ θαυμάσῃς πρόσωπον δυνάστου, ἐν δικαιοσύνῃ
κρινεῖς τὸν πλησίον σου. 16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν
τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον
σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 17 Οὐ μισή-
σεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ
ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν
ἁμαρτίαν. 18 Καὶ οὐκ ἐκδικᾶταί σου ἡ χείρ, καὶ οὐ
μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγώ εἰμι Κύριος. 19 Τὸν
νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις
ἑτεροζύγῳ, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς
διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον
οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ. 20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἡ οἰκέτις δια-
πεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύ-
τρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ ἔσται
αὐτοῖς· οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη·

30 Custodite mandata mea. Nolite facere
quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, et ne
polluamini in eis. Ego Dominus Deus vester.

CAPUT XIX.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen dicens:
2 Loquere ad omnem cœtum filiorum Israel,
et dices ad eos: Sancti estote, quia ego sanctus
sum, Dominus Deus vester. 3 Unusquisque
patrem suum, et matrem suam timeat. Sab-
bata mea custodite. Ego Dominus Deus
vester. 4 Nolite converti ad idola, nec deos
conflatiles faciatis vobis. Ego Dominus Deus
vester. 5 Si immolaveritis hostiam pacifico-
rum Domino, ut sit placabilis, 6 Eo die quo
fuerit immolata, comedetis eam, et die altero:
quidquid autem residuum fuerit in diem ter-
tium, igne comburetis. 7 Si quis post biduum
comederit ex ea, profanus erit, et impietatis
reus: 8 Portabitque iniquitatem suam, quia
sanctum Domini polluit, et peribit anima illa
de populo suo. 9 Cum messueris segetes terræ
tuæ, non tondebis usque ad solum super-
ficiem terræ: nec remanentes spicas colliges.
10 Neque in vinea tua racemos et grana
decidentia congregabis, sed pauperibus et pe-
regrinis carpenda dimittes. Ego Dominus
Deus vester. 11 Non facietis furtum. Non
mentiemini, nec decipiet unusquisque proxi-
mum suum. 12 Non perjurabis in nomine
meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Domi-
nus. 13 Non facies calumniam proximo tuo,
nec vi opprimes eum. Non morabitur opus
mercenarii tui apud te usque mane. 14 Non
maledices surdo, nec coram cæco pones offen-
diculum: sed timebis Dominum Deum tuum,
quia ego sum Dominus. 15 Non facies quod
iniquum est, nec injuste judicabis. Non con-
sideres personam pauperis, nec honores vul-
tum potentis. Juste judica proximo tuo.
16 Non eris criminator, nec susurro in po-
pulo. Non stabis contra sanguinem proximi
tui. Ego Dominus. 17 Non oderis fratrem
tuum in corde tuo, sed publice argue eum,
ne habeas super illo peccatum. 18 Non quæ-
ras ultionem, nec memor eris injuriæ civium
tuorum. Diliges amicum tuum sicut teip-
sum. Ego Dominus. 19 Leges meas custo-
dite. Jumentum tuum non facies coire cum
alterius generis animantibus. Agrum tuum
non seres diverso semine. Veste, quæ ex
duobus texta est, non indueris. 20 Homo
si dormierit cum muliere coitu seminis quæ
sit ancilla etiam nubilis, et tamen pretio non
redempta, nec libertate donata: vapulabunt
ambo, et non morientur, quia non fuit libera·

21 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֵיל אָשָׁם׃ 22 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא׃ פ 23 וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
וּנְטַעְתֶּם כָּל־עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ
אֶת־פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים
לֹא יֵאָכֵל׃ 24 וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה
כָּל־פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַיהוָה׃ 25 וּבַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת־פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם
תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 26 לֹא
תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃
27 לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תַשְׁחִית
אֵת פְּאַת זְקָנֶךָ׃ 28 וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ
בִּבְשַׂרְכֶם וּכְתֹבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָּכֶם
אֲנִי יְהוָה׃ 29 אַל־תְּחַלֵּל אֶת־בִּתְּךָ
לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמָלְאָה
הָאָרֶץ זִמָּה׃ 30 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ 31 אַל־תִּפְנוּ
אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים אַל־תְּבַקְשׁוּ
לְטָמְאָה בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
32 מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן
וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ ס
33 וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ
אֹתוֹ׃ 34 כְּאֶזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר ׀
הַגָּר אִתְּכֶם וְאָהַבְתָּ לוֹ כָּמוֹךָ כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
35 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל
וּבַמְּשׂוּרָה׃ 36 מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי־צֶדֶק אֵיפַת
צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 37 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי
וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה׃ פ

פרשה כ:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 וְאֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר ׀ הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ
לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בָאָבֶן׃
3 וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי
אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ
לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם
קָדְשִׁי׃ 4 וְאִם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ
אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ
מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃

21 Καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν
πλημμελείας· 22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου
περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ
ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν. 23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς
τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ
καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικα-
θαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ
τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρτος, οὐ βρωθήσεται.
24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ. 25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει
τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπόν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ
γεννήματα αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε
οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε. 27 Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ
τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν
ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. 28 Καὶ ἐντομίδας οὐ
ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ γράμ-
ματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου
ἐκπορνεῦσαι αὐτήν· καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ
γῆ πλησθήσεται ἀνομίας. 30 Τὰ σάββατά μου
φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε·
ἐγώ εἰμι Κύριος. 31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστρι-
μύθοις καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε
ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 32 Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ, καὶ
τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου· καὶ φοβηθήσῃ
τὸν Θεόν σου, ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν· 34 Ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν
ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ὅτι προσ-
ήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν. 35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν
μέτροις καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς· 36 Ζυγὰ
δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα
τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ
ποιήσετε αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν γεγενημένων προση-
λύτων ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς
γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. 3 Καὶ ἐγὼ
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνῃ
τὰ ἅγιά μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγια-
σμένων μοι. 4 Ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ
αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν·

21 Pro delicto autem suo offeret Domino
ad ostium tabernaculi testimonii arietem:
22 Orabitque pro eo sacerdos, et pro peccato
ejus coram Domino, et repropitiabitur ei, di-
mitteturque peccatum. 23 Quando ingressi
fueritis terram, et plantaveritis in ea ligna
pomifera, auferetis præputia eorum: poma,
quæ germinant, immunda erunt vobis, nec
edetis ex eis. 24 Quarto autem anno omnis
fructus eorum sanctificabitur laudabilis Do-
mino. 25 Quinto autem anno comedetis fruc-
tus, congregantes poma quæ proferunt. Ego
Dominus Deus vester. 26 Non comedetis
cum sanguine. Non augurabimini, nec ob-
servabitis somnia. 27 Neque in rotundum
attondebitis comam, nec radetis barbam.
28 Et super mortuo non incidetis carnem
vestram, neque figuras aliquas aut stigmata
facietis vobis. Ego Dominus. 29 Ne pro-
stituas filiam tuam, ne contaminetur terra, et
impleatur piaculo. 30 Sabbata mea custodite,
et sanctuarium meum metuite. Ego Dominus.
31 Non declinetis ad magos, nec ab ariolis
aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos.
Ego Dominus Deus vester. 32 Coram cano
capite consurge, et honora personam senis: et
time Dominum Deum tuum. Ego sum Do-
minus. 33 Si habitaverit advena in terra
vestra, et moratus fuerit inter vos, non ex-
probretis ei: 34 Sed sit inter vos quasi in-
digena: et diligetis eum quasi vosmetipsos:
fuistis enim et vos advenæ in terra Ægypti.
Ego Dominus Deus vester. 35 Nolite facere
iniquum aliquid in judicio, in regula, in pon-
dere, in mensura. 36 Statera justa, et æqua
sint pondera, justus modius, æquusque sexta-
rius. Ego Dominus Deus vester, qui eduxi
vos de terra Ægypti. 37 Custodite omnia
præcepta mea, et universa judicia, et facite
ea. Ego Dominus.

CAPUT XX.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hæc loqueris filiis Israel: Homo
de filiis Israel, et de advenis qui habitant in
Israel, si quis dederit de semine suo idolo
Moloch, morte moriatur: populus terræ lapi-
dabit eum. 3 Et ego ponam faciem meam
contra illum: succidamque eum de medio po-
puli sui, eo quod dederit de semine suo Moloch,
et contaminaverit sanctuarium meum, ac pol-
luerit nomen sanctum meum. 4 Quod si neg-
ligens populus terræ, et quasi parvipendens im-
perium meum, dimiserit hominem qui dedit de
semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere:

5 וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת ׀ כָּל־הַזֹּנִים
אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃
6 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־
הַיִּדְּעֹנִים לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי
בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃
7 וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
9 כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת־אָבִיו וְאֶת־
אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו
בּוֹ׃ 10 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת אִישׁ
אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת־יוּמַת
הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ 11 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת־
יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ 12 וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם
תֶּבֶל עָשׂוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ 13 וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה
עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃
14 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ
זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן
וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ 15 וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת
וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹגוּ׃ 16 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ
אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ 17 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אֲחֹתוֹ
בַּת־אָבִיו אוֹ־בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ
וְהִיא תִרְאֶה אֶת־עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ
לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֺנוֹ
יִשָּׂא׃ 18 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה
וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא
גִּלְּתָה אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
מִקֶּרֶב עַמָּם׃ 19 וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת
אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת־שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה
עֲוֺנָם יִשָּׂאוּ׃ 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ
עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃
21 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה
הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃
22 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃
23 וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ
מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῶν. 6 Καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην
καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 7 Καὶ ἔσεσθε
ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 8 Καὶ
φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά,
ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ
ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται. 10 Ἄν-
θρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. 11 Καὶ
ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἔνοχοί εἰσι. 12 Καὶ ἐὰν
τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· ἠσεβήκασι γάρ, ἔνοχοί εἰσιν.
13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν. 14 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ
τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία
ἐν ὑμῖν. 15 Καὶ ὃς ἂν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν
τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν
ἀποκτενεῖτε. 16 Καὶ γυνὴ ἥτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος· θανάτῳ
θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν. 17 Ὃς ἂν λάβῃ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδός ἐστιν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν κομιοῦνται.
18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται
ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. 19 Καὶ ἀσχημο-
σύνην ἀδελφῆς πατρός σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν,
ἁμαρτίαν ἀποίσονται. 20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 21 Ὃς
ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν,
ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 22 Καὶ φυλάξασθε πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ'
αὐτῆς. 23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.

5 Ponam faciem meam super hominem illum, et super cognationem ejus, succidamque et ipsum, et omnes qui consenserunt ei ut fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui.
6 Anima, quæ declinaverit ad magos et ariolos, et fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, et interficiam illam de me-
dio populi sui. 7 Sanctificamini et estote sancti, quia ego sum Dominus Deus vester.
8 Custodite præcepta mea, et facite ea. Ego
Dominus qui sanctifico vos. 9 Qui maledix-
erit patri suo, aut matri, morte moriatur: patri matrique maledixit, sanguis ejus sit
super eum. 10 Si mœchatus quis fuerit cum uxore alterius, et adulterium perpetraverit cum conjuge proximi sui, morte moriantur
et mœchus et adultera. 11 Qui dormierit
cum noverca sua, et revelaverit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo: sanguis
eorum sit super eos. 12 Si quis dormierit cum nuru sua, uterque moriatur, quia scelus operati sunt: sanguis eorum sit super eos.
13 Qui dormierit cum masculo coitu femineo, uterque operatus est nefas, morte moriantur:
sit sanguis eorum super eos. 14 Qui supra
uxorem filiam, duxerit matrem ejus, scelus operatus est: vivus ardebit cum eis, nec permanebit tantum nefas in medio vestri. 15 Qui
cum jumento et pecore coierit, morte moriatur: pecus quoque occidite. 16 Mulier, quæ
succubuerit cuilibet jumento, simul interficietur cum eo: sanguis eorum sit super eos.
17 Qui acceperit sororem suam, filiam patris sui, vel filiam matris suæ, et viderit turpitudinem ejus, illaque conspexerit fratris ignominiam: nefariam rem operati sunt: occidentur in conspectu populi sui, eo quod turpitudinem suam mutuo revelaverint, et portabunt iniqui-
tatem suam. 18 Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo, et revelaverit turpitudinem ejus, ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui, interficientur ambo de medio populi sui.
19 Turpitudinem materteræ et amitæ tuæ non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam carnis suæ nudavit, portabunt ambo iniqui-
tatem suam. 20 Qui coierit cum uxore patrui, vel avunculi sui, et revelaverit ignominiam cognationis suæ, portabunt ambo peccatum
suum: absque liberis morientur. 21 Qui
duxerit uxorem fratris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui revelavit: absque liberis erunt. 22 Custodite leges meas, atque judicia, et facite ea: ne et vos evomat terra quam intraturi estis et habitaturi.
23 Nolite ambulare in legitimis nationum, quas ego expulsurus sum ante vos. Omnia
enim hæc fecerunt, et abominatus sum eas.

24 וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אַדְמָתָם
וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים׃ 25 וְהִבְדַּלְתֶּם
בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף
הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא־תְשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ 26 וִהְיִיתֶם
לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל
אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ 27 וְאִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי
מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

פ פ פ לא

פרשה כא׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ
לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ 2 כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
3 וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ 4 לֹא יִטַּמָּא
בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ 5 לֹא־יִקְרְחֻה קָרְחָה
בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם
לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ 6 קְדֹשִׁים יִהְיוּ
לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי
אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ 7 אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא
יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ
כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ 8 וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת־
לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ
כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ 9 וּבַת
אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא
מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ ס 10 וְהַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ ׀ שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים
אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃
11 וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ 12 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר
שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
13 וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ 14 אַלְמָנָה
וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח
כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ 15 וְלֹא־
יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
ס 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν
αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. 25 Καὶ
ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθα-
ρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν
τοῖς κτήνεσι καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἑρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.
26 Καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
ἐθνῶν εἶναί μοι. 27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γέ-
νηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς, θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αὐ-
τοὺς, ἔνοχοί εἰσι.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἰπὸν
τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐ-
τῶν, 2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν,
ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ'
ἀδελφῷ 3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ
αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένῃ ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μιανθή-
σεται. 4 Οὐ μιανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. 5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρη-
θήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ, καὶ τὴν ὄψιν τοῦ
πώγωνος οὐ ξυρήσονται, καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας. 6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ
Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐ-
τῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι. 7 Γυ-
ναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ
γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός
ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 8 Καὶ ἁγιάσεις αὐτόν·
τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει·
ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς. 9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβη-
λωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς
αὐτὴ βεβηλοῖ· ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται. 10 Καὶ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπι-
κεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ
καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφα-
λὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει,
11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύ-
σεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ
μιανθήσεται, 12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται
καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ,
ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ·
ἐγὼ Κύριος. 13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ
γένους αὐτοῦ λήψεται· 14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλη-
μένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ
λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λή-
ψεται γυναῖκα· 15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τόν. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

24 Vobis autem loquor: Possidete terram
eorum, quam dabo vobis in hereditatem, ter-
ram fluentem lacte et melle. Ego Dominus
Deus vester, qui separavi vos a ceteris populis.
25 Separate ergo et vos jumentum mundum
ab immundo, et avem mundam ab immunda:
ne polluatis animas vestras in pecore, et avi-
bus, et cunctis quæ moventur in terra, et quæ
vobis ostendi esse polluta. 26 Eritis mihi
sancti, quia sanctus sum ego Dominus, et se-
paravi vos a ceteris populis, ut essetis mei.
27 Vir, sive mulier, in quibus pythonicus, vel
divinationis fuerit spiritus, morte moriantur;
lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit su-
per illos.

CAPUT XXI.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen: Lo-
quere ad sacerdotes filios Aaron, et dices ad
eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus
civium suorum, 2 Nisi tantum in consan-
guineis, ac propinquis, id est, super patre, et
matre, et filio, et filia, fratre quoque, 3 Et
sorore virgine, quæ non est nupta viro: 4 Sed
nec in principe populi sui contaminabitur.
5 Non radent caput, nec barbam, neque in
carnibus suis facient incisuras. 6 Sancti erunt
Deo suo, et non polluent nomen ejus: incen-
sum enim Domini, et panes Dei sui offerunt,
et ideo sancti erunt. 7 Scortum et vile pro-
stibulum non ducent uxorem, nec eam quæ
repudiata est a marito: quia consecrati sunt
Deo suo, 8 Et panes propositionis offerunt.
Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum:
Dominus, qui sanctifico eos. 9 Sacerdotis filia
si deprehensa fuerit in stupro, et violaverit
nomen patris sui, flammis exuretur. 10 Pon-
tifex, id est, sacerdos maximus inter fratres
suos, super cujus caput fusum est unctionis
oleum, et cujus manus in sacerdotio conse-
cratæ sunt, vestitusque est sanctis vestibus,
caput suum non discooperiet, vestimenta non
scindet: 11 Et ad omnem mortuum non in-
gredietur omnino; super patre quoque suo et
matre non contaminabitur. 12 Nec egredie-
tur de sanctis, ne polluat sanctuarium Do-
mini, quia oleum sanctæ unctionis Dei sui
super eum est. Ego Dominus. 13 Virginem
ducet uxorem: 14 Viduam autem et repu-
diatam, et sordidam, atque meretricem non
accipiet, sed puellam de populo suo: 15 Ne
commisceat stirpem generis sui vulgo gentis
suæ: quia ego Dominus qui sanctifico eum.
16 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

17 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ
לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם לֹא יִקְרַב
לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ 18 כִּי כָל־אִישׁ
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ 19 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־
יִהְיֶה בוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ 20 אוֹ־
גִבֵּן אוֹ־דַק אוֹ תְּבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ
יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ׃ 21 כָּל־אִישׁ
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ
לְהַקְרִיב אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ אֵת
לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ 22 לֶחֶם
אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן־הַקֳּדָשִׁים
יֹאכֵל׃ 23 אַךְ אֶל־הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא
וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי־מוּם בּוֹ וְלֹא
יְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
24 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה כב׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי
אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃
3 אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ ׀ אֲשֶׁר־
יִקְרַב מִכָּל־זַרְעֲכֶם אֶל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃
4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ
זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר
וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־
תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע׃ 5 אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר
יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְאָדָם
אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃ 6 נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּגַּע־בּוֹ וְטָמְאָה עַד־הָעָרֶב וְלֹא
יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם־רָחַץ בְּשָׂרוֹ
בַּמָּיִם׃ 7 וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל
מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃ 8 נְבֵלָה
וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה־בָהּ אֲנִי יְהוָה׃
9 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו
חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם׃ 10 וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשַׁב
כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ 11 וְכֹהֵן
כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל
בּוֹ וִילִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃
12 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר
הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃

17 Εἰπὸν Ἀαρών, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν, τίνι ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ
προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
18 Πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσ-
ελεύσεται· ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ κολοβόριν
ἢ ὠτότμητος, 19 Ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ
σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός, 20 Ἢ κυρτὸς
ἢ ἔφηλος ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἄνθρωπος
ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λειχὴν ἢ μονόρχις,
21 Πᾶς ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς
θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα
τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν. 22 Τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν
ἁγίων φάγεται. 23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα
οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ
ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον
τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς. 24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Εἰπὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Καὶ προσε-
χέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ
βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ
ἁγιάζουσί μοι· ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰπὸν αὐτοῖς, Εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ
ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα
ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκα-
θαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ᾖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Καὶ
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
οὗτος λεπρᾷ ἢ γονοῤῥυεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται
ἕως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἁπτόμενος πάσης ἀκα-
θαρσίας ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ
κοίτη σπέρματος, 5 Ἢ ὅστις ἂν ἅψηται παντὸς
ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ
ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ,
6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἅψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ
λούσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, 7 Καὶ δύῃ ὁ ἥλιος
καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι
ἄρτος αὐτοῦ ἐστί. 8 Θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον
οὐ φάγεται, μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου, ἵνα μὴ λά-
βωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ ἐὰν
βεβηλώσουσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἁγιάζων
αὐτούς. 10 Καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια·
πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυ-
ρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκο-
γενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.
12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ
ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται.

17 Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo
per familias qui habuerit maculam, non offeret
panes Deo suo, 18 Nec accedet ad ministe-
rium ejus: si cæcus fuerit, si claudus, si parvo
vel grandi vel torto naso, 19 Si fracto pede,
si manu, 20 Si gibbus, si lippus, si albugi-
nem habens in oculo, si jugem scabiem, si im-
petiginem in corpore, vel herniosus. 21 Omnis
qui habuerit maculam de semine Aaron sacer-
dotis, non accedet offerre hostias Domino, nec
panes Deo suo: 22 Vescetur tamen panibus
qui offeruntur in sanctuario, 23 Ita duntaxat,
ut intra velum non ingrediatur, nec accedat ad
altare, quia maculam habet, et contaminare
non debet sanctuarium meum. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 24 Locutus est ergo Moyses
ad Aaron, et ad filios ejus, et ad omnem Israel,
cuncta quæ fuerant sibi imperata.

CAPUT XXII.

1 LOCUTUS quoque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere ad Aaron et ad filios ejus,
ut caveant ab his quæ consecrata sunt filiorum
Israel, et non contaminent nomen sanctifica-
torum mihi, quæ ipsi offerunt. Ego Dominus.
3 Dic ad eos, et ad posteros eorum: Omnis
homo, qui accesserit de stirpe vestra ad ea
quæ consecrata sunt, et quæ obtulerunt filii
Israel Domino, in quo est immunditia, peribit
coram Domino. Ego sum Dominus. 4 Homo
de semine Aaron, qui fuerit leprosus, aut pa-
tiens fluxum seminis, non vescetur de his quæ
sanctificata sunt mihi, donec sanetur. Qui te-
tigerit immundum super mortuo, et ex quo
egreditur semen quasi coitus, 5 Et qui tangit
reptile, et quodlibet immundum, cujus tactus
est sordidus, 6 Immundus erit usque ad ves-
perum, et non vescetur his quæ sanctificata
sunt: sed cum laverit carnem suam aqua,
7 Et occubuerit sol, tunc mundatus vescetur
de sanctificatis, quia cibus illius est. 8 Morti-
cinum et captum a bestia non comedent, nec
polluentur in eis. Ego sum Dominus. 9 Cus-
todiant præcepta mea, ut non subjaceant pec-
cato, et moriantur in sanctuario, cum pollu-
erint illud. Ego Dominus qui sanctifico eos.
10 Omnis alienigena non comedet de sanctifi-
catis, inquilinus sacerdotis et mercenarius non
vescentur ex eis. 11 Quem autem sacerdos
emerit, et qui vernaculus domus ejus fuerit, hi
comedent ex eis. 12 Si filia sacerdotis cui-
libet ex populo nupta fuerit: de his quæ san-
ctificata sunt, et de primitiis non vescetur;

13 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל־בֵּית אָבִיהָ
כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל־זָר לֹא־
יֹאכַל בּוֹ׃ 14 וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה
וְיָסַף חֲמִשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־
הַקֹּדֶשׁ׃ 15 וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־קָדְשֵׁי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יָרִימוּ לַיהוָה׃
16 וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם
אֶת־קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־נִדְרֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבוֹתָם
אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ 19 לִרְצֹנְכֶם
תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃ 20 כֹּל
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרָצוֹן
יִהְיֶה לָכֶם׃ 21 וְאִישׁ כִּי־יַקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים
לַיהוָה לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ
בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוּם לֹא
יִהְיֶה־בּוֹ׃ 22 עַוֶּרֶת אוֹ שָׁבוּר אוֹ־חָרוּץ
אוֹ־יַבֶּלֶת אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת לֹא־תַקְרִיבוּ
אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃ 23 וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ
וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֶדֶר לֹא
יֵרָצֶה׃ 24 וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא
תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃
25 וּמִיַּד בֶּן־נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם
מוּם בָּם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ ס
26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 27 שׁוֹר
אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה
יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 28 וְשׁוֹר אוֹ־
שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם
אֶחָד׃ 29 וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ 30 בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל
לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
31 וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה׃ 32 וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי
וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ 33 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה׃ פ

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβε-
βλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν
οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς, ἀπὸ τῶν
ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἀλλο-
γενὴς οὐ φάγεται ἀπ᾿ αὐτῶν. 14 Καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ᾿ ἄγνοιαν, καὶ προσθήσει τὸ
ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ
ἅγιον. 15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν
᾿Ισραὴλ ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ, 16 Καὶ ἐπά-
ξουσιν ἐφ᾿ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ
ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ
ἁγιάζων αὐτούς. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 18 Λάλησον ᾿Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ ᾿Ισραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν ᾿Ισραὴλ ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν
᾿Ισραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν
αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὁλοκαύ-
τωμα, 19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βου-
κολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν·
20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσά-
ξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. 21 Καὶ
ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ
Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς
ἑορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβά-
των, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῷ. 22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσό-
τμητον ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχῆνας
ἔχοντα, οὐ προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς
κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ᾿ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῷ Κυρίῳ. 23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον
ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς
δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται. 24 Θλαδίαν καὶ ἐκτε-
θλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσ-
άξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ
ποιήσετε. 25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοί-
σετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων,
ὅτι φθάρματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς· οὐ
δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ
αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν
μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθή-
σεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ. 28 Καὶ μόσχον
καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφά-
ξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 29 ᾿Εὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν
χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται, οὐκ ἀπολεί-
ψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωΐ· ἐγώ εἰμι Κύριος.
31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐ-
τάς. 32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου,
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ᾿Ισραήλ· ἐγὼ
Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς, 33 ῾Ο ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

13 Sin autem vidua, vel repudiata, et absque
liberis reversa fuerit ad domum patris sui:
sicut puella consueverat, aletur cibis patris
sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non
habet potestatem. 14 Qui comederit de san-
ctificatis per ignorantiam, addet quintam par-
tem cum eo quod comedit, et dabit sacerdoti
in sanctuarium. 15 Nec contaminabunt san-
ctificata filiorum Israel, quæ offerunt Domino:
16 Ne forte sustineant iniquitatem delicti sui,
cum sanctificata comederint. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 17 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: 18 Loquere ad Aaron
et filios ejus et ad omnes filios Israel, dicesque
ad eos: Homo de domo Israel, et de advenis
qui habitant apud vos, qui obtulerit obla-
tionem suam, vel vota solvens, vel sponte of-
ferens, quidquid illud obtulerit in holocau-
stum Domini, 19 Ut offeratur per vos,
masculus immaculatus erit ex bobus, et ovi-
bus, et ex capris: 20 Si maculam habuerit,
non offeretis, neque erit acceptabile. 21 Ho-
mo qui obtulerit victimam pacificorum Domi-
no, vel vota solvens, vel sponte offerens, tam
de bobus quam de ovibus, immaculatum of-
feret, ut acceptabile sit: omnis macula non
erit in eo. 22 Si cæcum fuerit, si fractum,
si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem,
aut impetiginem: non offeretis ea Domino,
nec adolebitis ex eis super altare Domini.
23 Bovem et ovem, aure et cauda amputatis,
voluntarie offerre potes, votum autem ex eis
solvi non potest. 24 Omne animal, quod vel
contritis, vel tusis, vel sectis ablatisque testi-
culis est, non offeretis Domino, et in terra
vestra hoc omnino ne faciatis. 25 De manu
alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, et
quidquid aliud dare voluerit: quia corrupta
et maculata sunt omnia: non suscipietis ea.
26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 27 Bos, ovis, et capra, cum genita
fuerint, septem diebus erunt sub ubere matris
suæ: die autem octavo, et deinceps, offerri
poterunt Domino. 28 Sive illa bos, sive ovis,
non immolabuntur una die cum fœtibus suis.
29 Si immolaveritis hostiam pro gratiarum
actione Domino, ut possit esse placabilis,
30 Eodem die comedetis eam, non remanebit
quidquam in mane alterius diei. Ego Domi-
nus. 31 Custodite mandata mea, et facite ea.
Ego Dominus. 32 Ne polluatis nomen meum
sanctum, ut sanctificer in medio filiorum Is-
rael. Ego Dominus qui sanctifico vos, 33 Et
eduxi de terra Ægypti, ut essem vobis in
Deum. Ego Dominus.

פרשה כג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ 3 שֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
פ 4 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ 5 בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין
הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ 6 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ 7 בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 8 וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
פ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃ 11 וְהֵנִיף
אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ 12 וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם
הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה לַיהוָה׃ 13 וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ
נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ 14 וְלֶחֶם
וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
ס 15 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה
שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ 16 עַד
מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים
יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃
17 מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה
שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ
תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ 18 וְהִקְרַבְתֶּם עַל־
הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃
19 וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃

ΚΕΦ. κγʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Αἱ
ἑορταὶ Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας,
αὗταί εἰσιν αἱ ἑορταί μου. 3 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις
ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις
κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις,
σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγιαι ἃς καλέ-
σετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 5 Ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ
μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ. 6 Καὶ ἐν
τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· 8 Καὶ προσάξετε
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ ἡμέρα
ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευ-
τὸν οὐ ποιήσετε. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 10 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς,
καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν
πρὸς τὸν ἱερέα· 11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι
Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης
ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς. 12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· 13 Καὶ τὴν
θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ Κυρίῳ, ὀσμὴ εὐωδίας
Κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν
οἴνου· 14 Καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα
οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως
ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν. 15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν
προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδο-
μάδας ὁλοκλήρους, 16 Ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς
ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας,
καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ. 17 Ἀπὸ
τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα,
δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται,
ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ
Κυρίῳ· 18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ
ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ
βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους, καὶ ἔσονται
ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ·
19 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν
σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος·

CAPUT XXIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Hæc sunt feriæ Domini, quas vocabitis
sanctas. 3 Sex diebus facietis opus: dies
septimus, quia sabbati requies est, vocabitur
sanctus, omne opus non facietis in eo; sabba-
tum Domini est in cunctis habitationibus ve-
stris. 4 Hæ sunt ergo feriæ Domini san-
ctæ, quas celebrare debetis temporibus suis.
5 Mense primo, quartadecima die mensis ad
vesperum, Phase Domini est: 6 Et quinta-
decima die mensis hujus, solemnitas azymo-
rum Domini est. Septem diebus azyma come-
detis. 7 Dies primus erit vobis celeberrimus,
sanctusque: omne opus servile non facietis in
eo: 8 Sed offeretis sacrificium in igne Domi-
no septem diebus; dies autem septimus erit
celebrior et sanctior: nullumque servile opus
facietis in eo. 9 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens: 10 Loquere filiis Israel, et
dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, et messueritis segetem,
feretis manipulos spicarum, primitias messis
vestræ, ad sacerdotem: 11 Qui elevabit fa-
sciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro
vobis, altero die sabbati, et sanctificabit illum.
12 Atque in eodem die quo manipulus conse-
cratur, cædetur agnus immaculatus anniculus
in holocaustum Domini. 13 Et libamenta
offerentur cum eo, duæ decimæ similæ con-
spersæ oleo in incensum Domini, odoremque
suavissimum: liba quoque vini, quarta pars
hin. 14 Panem, et polentam, et pultes non
comedetis ex segete, usque ad diem qua offe-
retis ex ea Deo vestro. Præceptum est sem-
piternum in generationibus, cunctisque habi-
taculis vestris. 15 Numerabitis ergo ab altero
die sabbati, in quo obtulistis manipulum pri-
mitiarum, septem hebdomadas plenas, 16 Us-
que ad alteram diem expletionis hebdomadæ
septimæ, id est, quinquaginta dies: et sic
offeretis sacrificium novum Domino 17 Ex
omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum
duos de duabus decimis similæ fermentatæ,
quos coquetis in primitias Domini, 18 Offe-
retisque cum panibus septem agnos immacu-
latos anniculos, et vitulum de armento unum,
et arietes duos, et erunt in holocaustum cum
libamentis suis, in odorem suavissimum Do-
mino. 19 Facietis et hircum pro peccato, du-
osque agnos anniculos hostias pacificorum.

20 וְהֵנִיף הַכֹּהֵן ׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ
יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ 21 וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 22 וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ
בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי
וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
פ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 24 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ 25 כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ ס 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 27 אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 28 וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
29 כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ 30 וְכָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמָּהּ׃ 31 כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 32 שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ פ 33 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 34 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
לַיהוָה׃ 35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 36 שִׁבְעַת
יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ 37 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב
אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 38 מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה
וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם
וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων
τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου
μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν· ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ,
τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.
21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν· ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. 22 Καὶ ὅταν θερίζητε
τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ
λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν
σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλ-
λέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις
αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 24 Λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ
τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλ-
πίγγων, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· 25 Πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα
Κυρίῳ. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων, 27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν·
καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε
ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ. 28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ
αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. 29 Πᾶσα ψυχὴ ἥτις μὴ ταπεινω-
θήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολοθρευθήσεται
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις
ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 31 Πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσαις κατοικίαις ὑμῶν. 32 Σάββατα σαββάτων
ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ
ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαβ-
βατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λέγων, Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.
35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· 36 Ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη
κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώ-
ματα Κυρίῳ· ἐξόδιόν ἐστι, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ
ποιήσετε. 37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ ἃς καλέσετε
κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ
Κυρίῳ, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπον-
δὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν, 38 Πλὴν
τῶν σαββάτων Κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων
ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ
πλὴν τῶν ἑκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

20 Cumque elevaverit eos sacerdos cum pa-
nibus primitiarum coram Domino, cedent in
usum ejus. 21 Et vocabitis hunc diem cele-
berrimum, atque sanctissimum: omne opus
servile non facietis in eo. Legitimum sempi-
ternum erit in cunctis habitaculis, et genera-
tionibus vestris. 22 Postquam autem mes-
sueritis segetem terræ vestræ, non secabitis
eam usque ad solum: nec remanentes spicas
colligetis, sed pauperibus et peregrinis dimit-
tetis eas. Ego sum Dominus Deus vester.
23 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 24 Loquere filiis Israel: Mense sep-
timo, prima die mensis, erit vobis sabbatum,
memoriale, clangentibus tubis, et vocabitur
sanctum: 25 Omne opus servile non faci-
etis in eo, et offeretis holocaustum Domino.
26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 27 Decimo die mensis hujus septimi,
dies expiationum erit celeberrimus, et voca-
bitur sanctus: affligetisque animas vestras in
eo, et offeretis holocaustum Domino. 28 Omne
opus servile non facietis in tempore diei hujus:
quia dies propitiationis est, ut propitietur vo-
bis Dominus Deus vester. 29 Omnis anima,
quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de
populis suis: 30 Et quæ operis quippiam
fecerit, delebo eam de populo suo. 31 Nihil
ergo operis facietis in eo: legitimum sempi-
ternum erit vobis in cunctis generationibus,
et habitationibus vestris. 32 Sabbatum re-
quietionis est, et affligetis animas vestras die
nono mensis: a vespera usque ad vesperam
celebrabitis sabbata vestra. 33 Et locutus est
Dominus ad Moysen, dicens: 34 Loquere
filiis Israel: A quintodecimo die mensis hujus
septimi, erunt feriæ Tabernaculorum septem
diebus Domino. 35 Dies primus vocabitur
celeberrimus atque sanctissimus: omne opus
servile non facietis in eo. 36 Et septem die-
bus offeretis holocausta Domino: dies quo-
que octavus erit celeberrimus atque sanctis-
simus, et offeretis holocaustum Domino:
est enim cœtus atque collectæ: omne opus
servile non facietis in eo. 37 Hæ sunt
feriæ Domini, quas vocabitis celeberrimas
atque sanctissimas offeretisque in eis obla-
tiones Domino, holocausta et libamenta juxta
ritum uniuscujusque diei: 38 Exceptis sab-
batis Domini, donisque vestris, et quæ offere-
tis ex voto, vel quæ sponte tribuetis Domino.

39 אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־
חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן׃ 40 וּלְקַחְתֶּם
לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃
41 וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃ 42 בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ
בַּסֻּכֹּת׃ 43 לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה כד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ
כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ 3 מִחוּץ
לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ
אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 4 עַל הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד׃ פ 5 וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ
אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃ 6 וְשַׂמְתָּ אוֹתָם
שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ 7 וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת
לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ 8 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 9 וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וַאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא
לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק־עוֹלָם׃ ס 10 וַיֵּצֵא
בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶּן־אִישׁ מִצְרִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן
הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי׃ 11 וַיִּקֹּב
בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל
וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית
בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה־דָן׃ 12 וַיַּנִּיחֻהוּ בַּמִּשְׁמָר
לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה׃ פ 13 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 14 הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־הַשֹּׁמְעִים
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה׃

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα
τῆς γῆς, ἑορτάσατε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἀνάπαυσις. 40 Καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
καρπὸν ξύλου ὡραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ
κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους
ἐκ χειμάῤῥου, εὐφρανθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· 41 Νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν· 42 Ἐν σκηναῖς κατοι-
κήσετε ἑπτὰ ἡμέρας, πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ
κατοικήσει ἐν σκηναῖς, 43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ
ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς
ἑορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέτωσάν σοι
ἔλαιον ἐλάϊνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι
λύχνον διὰ παντὸς, 3 Ἔξωθεν τοῦ καταπετάσμα-
τος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ καύσουσιν αὐτὸ
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωὶ
ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελεχῶς· νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθα-
ρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς
τὸ πρωί. 5 Καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε
αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ
εἷς· 6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἓξ ἄρτους
τὸ ἓν θέμα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι
Κυρίου· 7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον
καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνά-
μνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ· 8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσθήσεται ἔναντι Κυρίου διὰ παντὸς
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διαθήκην αἰώνιον.
9 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φά-
γονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν
ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυ-
ρίῳ, νόμιμον αἰώνιον. 10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυ-
ναικὸς Ἰσραηλίτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ
Ἰσραηλίτης, 11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναι-
κὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. Καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Σαλωμεὶθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς
Δάν· 12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρῖναι
αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου. 13 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 14 Ἐξάγαγε τὸν κατα-
ρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάν-
τες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή.

39 A quintodecimo ergo die mensis septimi,
quando congregaveritis omnes fructus terræ
vestræ, celebrabitis ferias Domini septem die-
bus; die primo et die octavo erit sabbatum, id
est, requies. 40 Sumetisque vobis die primo
fructus arboris pulcherrimæ, spatulasque pal-
marum, et ramos ligni densarum frondium,
et salices de torrente, et lætabimini coram
Domino Deo vestro; 41 Celebrabitisque so-
lemnitatem ejus septem diebus per annum;
legitimum sempiternum erit in generationibus
vestris. Mense septimo festa celebrabitis,
42 Et habitabitis in umbraculis septem die-
bus: omnis, qui de genere est Israel, manebit
in tabernaculis: 43 Ut discant posteri vestri,
quod in tabernaculis habitare fecerim filios
Israel, cum educerem eos de terra Ægypti.
Ego Dominus Deus vester. 44 Locutusque
est Moyses super solemnitatibus Domini ad
filios Israel.

CAPUT XXIV.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
cens: 2 Præcipe filiis Israel, ut afferant tibi
oleum de olivis purissimum, ac lucidum, ad
concinnandas lucernas jugiter, 3 Extra ve-
lum testimonii in tabernaculo fœderis. Ponet-
que eas Aaron a vespere usque ad mane coram
Domino, cultu rituque perpetuo in genera-
tionibus vestris. 4 Super candelabrum mun-
dissimum ponentur semper in conspectu Do-
mini. 5 Accipies quoque similam, et coques
ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt
duas decimas: 6 Quorum senos altrinsecus
super mensam purissimam coram Domino
statues; 7 Et pones super eos thus lucidissi-
mum, ut sit panis in monimentum oblationis
Domini. 8 Per singula sabbata mutabuntur
coram Domino suscepti a filiis Israel fœdere
sempiterno: 9 Eruntque Aaron et filiorum
ejus, ut comedant eos in loco sancto: quia
sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini
jure perpetuo. 10 Ecce autem egressus filius
mulieris Israelitidis, quem pepererat de viro
Ægyptio inter filios Israel, jurgatus est in
castris cum viro Israelita. 11 Cumque bla-
sphemasset nomen, et maledixisset ei, adductus
est ad Moysen. (Vocabatur autem mater ejus
Salumith, filia Dabri de tribu Dan.) 12 Mise-
runtque eum in carcerem, donec nossent quid ju-
beret Dominus. 13 Qui locutus est ad Moysen,
14 Dicens: Educ blasphemum extra castra, et
ponant omnes qui audierunt, manus suas super
caput ejus, et lapidet eum populus universus.

15 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
כִּי־יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ 16 וְנֹקֵב
שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ־בוֹ כָּל־
הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ שֵׁם יוּמָת׃
17 וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃
18 וּמַכֵּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת
נָפֶשׁ׃ 19 וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 20 שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן
מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ 21 וּמַכֵּה בְהֵמָה
יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ 22 מִשְׁפַּט
אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֶן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ פ פ לב

פרשה כה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ 3 שֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ
וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה
שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ 5 אֵת
סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ
לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃
6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ
וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ
הַגָּרִים עִמָּךְ׃ 7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר
בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃
ס 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים
שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי
שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה׃ 9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים
תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ 10 וְקִדַּשְׁתֶּם
אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר
בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם
וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ
תָּשֻׁבוּ׃ 11 יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ
אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσηται Θεὸν ἁμαρ-
τίαν λήψεται, 16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου
θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραήλ· ἐάν τε προσήλυτος ἐάν
τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα
Κυρίου τελευτάτω. 17 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ
ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατού-
σθω. 18 Καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ,
ἀποτισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. 19 Καὶ ἐάν τις
δῷ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως
ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ· 20 Σύντριμμα ἀντὶ συν-
τρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος, καθότι ἂν δῷ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω
δοθήσεται αὐτῷ. 21 Ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον,
καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω· 22 Δικαίωσις
μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον
ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν
λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κε΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ Κυρίῳ. 3 Ἓξ ἔτη σπερεῖς
τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου
καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς· 4 Τῷ δὲ ἔτει τῷ
ἑβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα
τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπε-
λόν σου οὐ τεμεῖς, 5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα
τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ
ἁγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύ-
σεως ἔσται τῇ γῇ. 6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς
γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ
σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσ-
κειμένῳ πρὸς σέ· 7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου καὶ τοῖς
θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα
αὐτοῦ εἰς βρῶσιν. 8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ
ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις· καὶ ἔσονταί
σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα
ἔτη. 9 Διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ, διαγγελεῖτε σάλπιγγι
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. 10 Καὶ ἁγιάσετε τὸ ἔτος
τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς
ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται
εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν
πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. 11 Ἀφέσεως σημασία
αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν·
οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαί-
νοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς·

15 Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui
maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum:
16 Et qui blasphemaverit nomen Domini,
morte moriatur: lapidibus opprimet cum omnis
multitudo, sive ille civis, sive peregrinus fuerit.
Qui blasphemaverit nomen Domini, morte mo-
riatur. 17 Qui percusserit, et occiderit homi-
nem, morte moriatur. 18 Qui percusserit
animal, reddet vicarium, id est, animam pro
anima. 19 Qui irrogaverit maculam cuilibet
civium suorum: sicut fecit, sic fiet ei: 20 Frac-
turam pro fractura, oculum pro oculo, dentem
pro dente restituet; qualem inflixerit maculam,
talem sustinere cogetur. 21 Qui percusserit
jumentum, reddet aliud. Qui percusserit ho-
minem, punietur. 22 Æquum judicium sit
inter vos, sive peregrinus, sive civis pecca-
verit: quia ego sum Dominus Deus vester.
23 Locutusque est Moyses ad filios Israel: et
eduxerunt eum, qui blasphemaverat, extra
castra, ac lapidibus oppresserunt. Feceruntque
filii Israel sicut præceperat Dominus Moysi.

CAPUT XXV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen in
monte Sinaï, dicens: 2 Loquere filiis Israel,
et dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, sabbatizes sabbatum Do-
mino. 3 Sex annis seres agrum tuum, et sex
annis putabis vineam tuam, colligesque fructus
ejus: 4 Septimo autem anno sabbatum erit
terræ, requietionis Domini: agrum non seres,
et vineam non putabis. 5 Quæ sponte gignet
humus, non metes: et uvas primitiarum tuarum
non colliges quasi vindemiam: annus enim
requietionis terræ est: 6 Sed erunt vobis in
cibum, tibi et servo tuo, ancillæ et mercenario
tuo, et advenæ, qui peregrinantur apud te:
7 Jumentis tuis et pecoribus, omnia quæ
nascuntur, præbebunt cibum. 8 Numerabis
quoque tibi septem hebdomadas annorum, id
est, septies septem, quæ simul faciunt annos
quadraginta novem: 9 Et clanges buccina
mense septimo, decima die mensis, propi-
tiationis tempore in universa terra vestra.
10 Sanctificabisque annum quinquagesimum,
et vocabis remissionem cunctis habitatoribus
terræ tuæ: ipse est enim jubileus. Re-
vertetur homo ad possessionem suam, et
unusquisque redict ad familiam pristinam:
11 Quia jubileus est et quinquagesimus annus.
Non seretis, neque metetis sponte in agro
nascentia, et primitias vindemiæ non colligetis.

12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־
הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 13 בִּשְׁנַת
הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃
14 וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה
מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת
עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי־תְבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ׃
16 לְפִי ׀ רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט
הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת
הוּא מֹכֵר לָךְ׃ 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־
עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם
עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ
וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃
20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית
וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃
22 וּזְרַעְתֶּם אֵת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם
מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד ׀ הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת
עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ 23 וְהָאָרֶץ
לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים
וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ 24 וּבְכֹל אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃
ס 25 כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ
וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת מִמְכַּר
אָחִיו׃ 26 וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה־לּוֹ גֹּאֵל
וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃ 27 וְחִשַּׁב
אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת־הָעֹדֵף לָאִישׁ
אֲשֶׁר מָכַר־לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ 28 וְאִם־לֹא
מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ
בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא
בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ס 29 וְאִישׁ
כִּי־יִמְכֹּר בֵּית־מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה
גְּאֻלָּתוֹ עַד־תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה
גְאֻלָּתוֹ׃ 30 וְאִם לֹא־יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת
לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־
בָּעִיר אֲשֶׁר־לֹא חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקֹּנֶה
אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ 31 וּבָתֵּי
הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה סָבִיב
עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ
וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ 32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי
אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς. 13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. 14 Ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον· 15 Κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεταί σοι. 16 Καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσει τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεταί σοι. 17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες· 19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς. 20 Ἐὰν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν; 21 Καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη. 22 Καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν. 23 Καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστὲ ἐναντίον μου· 24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς. 25 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 26 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινὶ ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὑρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ, 27 Καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ᾧ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. 28 Ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. 29 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένῃ, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς· ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. 30 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει. 31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. 32 Καὶ αἱ πόλεις Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις·

12 Ob sanctificationem jubilei, sed statim oblata comedetis. 13 Anno jubilei redient omnes ad possessiones suas. 14 Quando vendes quippiam civi tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem tuum: sed juxta numerum annorum jubilei emes ab eo, 15 Et juxta supputationem frugum vendet tibi. 16 Quanto plures anni remanserint post jubileum, tanto crescet et pretium: et quanto minus temporis numeraveris, tanto minoris et emptio constabit; tempus enim frugum vendet tibi. 17 Nolite affligere contribules vestros, sed timeat unusquisque Deum suum, quia ego Dominus Deus vester. 18 Facite præcepta mea, et judicia custodite, et implete ea, ut habitare possitis in terra absque ullo pavore, 19 Et gignat vobis humus fructus suos, quibus vescamini usque ad saturitatem, nullius impetum formidantes. 20 Quod si dixeritis: Quid comedemus anno septimo, si non severimus, neque collegerimus fruges nostras? 21 Dabo benedictionem meam vobis anno sexto, et faciet fructus trium annorum: 22 Seretisque anno octavo, et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum: donec nova nascantur, edetis vetera. 23 Terra quoque non vendetur in perpetuum: quia mea est, et vos advenæ et coloni mei estis; 24 Unde cuncta regio possessionis vestræ sub redemptionis conditione vendetur. 25 Si attenuatus frater tuus vendiderit possessiunculam suam, et voluerit propinquus ejus, potest redimere quod ille vendiderat. 26 Sin autem non habuerit proximum, et ipse pretium ad redimendum potuerit invenire: 27 Computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit: et quod reliquum est, reddet emptori, sicque recipiet possessionem suam. 28 Quod si non invenerit manus ejus ut reddat pretium, habebit emptor quod emerat, usque ad annum jubileum. In ipso enim omnis venditio redibit ad dominum, et ad possessorem pristinum. 29 Qui vendiderit domum intra urbis muros, habebit licentiam redimendi, donec unus impleatur annus. 30 Si non redemerit, et anni circulus fuerit evolutus, emptor possidebit eam, et posteri ejus in perpetuum, et redimi non poterit, etiam in jubileo. 31 Sin autem in villa fuerit domus, quæ muros non habet, agrorum jure vendetur: si ante redempta non fuerit, in jubileo revertetur ad dominum. 32 Ædes Levitarum, quæ in urbibus sunt, semper possunt redimi:

33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־בַּיִת
וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם
הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 34 וּשְׂדֵה
מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם
הוּא לָהֶם׃ ס 35 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ
וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב
וָחַי עִמָּךְ׃ 36 אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ׃
37 אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
לֹא־תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת
לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
ס 39 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ
וְנִמְכַּר־לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃
40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שְׁנַת
הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא
וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת
אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ 42 כִּי־עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ
מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ 43 לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ
וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ 44 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר
יִהְיוּ־לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם
מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ 45 וְגַם מִבְּנֵי
הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ
בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה
לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בוֹ
בְּפָרֶךְ׃ ס 47 וְכִי תַשִּׂיג יַד
גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר
לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת
גֵּר׃ 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד
מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ 49 אוֹ־דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ
יִגְאָלֶנּוּ אוֹ־מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ
אוֹ־הִשִּׂיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ 50 וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ
מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה
כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר
יִהְיֶה עִמּוֹ׃ 51 אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים
לְפִיהֶן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ׃ 52 וְאִם־
מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל
וְחִשַּׁב־לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ׃
53 כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ
בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ 54 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה
וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃

33 Καὶ ὃς ἂν λυτρώσηται παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ
ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατα-
σχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων
τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ. 34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλε-
σιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία
τοῦτο αὐτῶν ἐστίν. 35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός
σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί,
ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ
ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ. 36 Οὐ λήψῃ παρ'
αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει, καὶ φοβηθήσῃ τὸν
Θεόν σου, ἐγὼ Κύριος, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου
μετὰ σοῦ. 37 Τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ
τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώ-
ματά σου. 38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν
Χαναὰν ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός. 39 Ἐὰν δὲ ταπει-
νωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇ σοι, οὐ
δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου· 40 Ὡς μισθωτὸς
ἢ πάροικος ἔσται σοι, ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως
ἐργᾶται παρὰ σοί· 41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει
καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς
τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν
ἀποδραμεῖται. 42 Διότι οἰκέται μού εἰσιν οὗτοι οὓς
ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐ πραθήσεται ἐν πράσει
οἰκέτου· 43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ,
καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου. 44 Καὶ παῖς
καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὅσοι κύκλῳ σού εἰσιν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον
καὶ δούλην· 45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων
τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ
τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν. 46 Καὶ κατα-
μεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ
ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ
ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.
47 Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παρ-
οίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀδελφός σου
πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἢ
ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ, 48 Μετὰ τὸ πραθῆναι αὐ-
τῷ λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ· εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
λυτρώσεται αὐτόν, 49 Ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ ἢ
υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν
οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυ-
τρώσεται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσί, λυ-
τρώσεται ἑαυτόν. 50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν
κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν
αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔσται τὸ
ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου· ἔτος ἐξ
ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ. 51 Ἐὰν δέ τινι πλεῖον
τῶν ἐτῶν ᾖ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ· 52 Ἐὰν
δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνι-
αυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ
τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς
μισθωτός· 53 Ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐ-
τοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.
54 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ
ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·

33 Si redemptæ non fuerint, in jubileo rever-
tentur ad dominos, quia domus urbium Levi-
tarum pro possessionibus sunt inter filios Is-
rael. 34 Suburbana autem eorum non veneant,
quia possessio sempiterna est. 35 Si attenua-
tus fuerit frater tuus, et infirmus manu, et
susceperis eum quasi advenam et peregrinum,
et vixerit tecum, 36 Ne accipias usuras ab
eo, nec amplius quam dedisti. Time Deum
tuum, ut vivere possit frater tuus apud te.
37 Pecuniam tuam non dabis ei ad usuram, et
frugum superabundantiam non exiges. 38 Ego
Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra
Ægypti, ut darem vobis terram Chanaan, et
essem vester Deus. 39 Si paupertate compul-
sus vendiderit se tibi frater tuus, non eum
opprimes servitute famulorum, 40 Sed quasi
mercenarius et colonus erit: usque ad annum
jubileum operabitur apud te, 41 Et postea
egredietur cum liberis suis, et revertetur ad
cognationem et ad possessionem patrum suo-
rum: 42 Mei enim servi sunt, et ego eduxi
eos de terra Ægypti; non veneant conditione
servorum: 43 Ne affligas eum per potentiam,
sed metuito Deum tuum. 44 Servus et ancilla
sint vobis de nationibus quæ in circuitu vestro
sunt. 45 Et de advenis qui peregrinantur
apud vos, vel qui ex his nati fuerint in terra
vestra, hos habebitis famulos: 46 Et heredi-
tario jure transmittetis ad posteros, ac possi-
debitis in æternum; fratres autem vestros
filios Israel ne opprimatis per potentiam. 47 Si
invaluerit apud vos manus advenæ atque pere-
grini, et attenuatus frater tuus vendiderit se
ei, aut cuiquam de stirpe ejus: 48 Post ven-
ditionem potest redimi. Qui voluerit ex fra-
tribus suis, redimet eum, 49 Et patruus, et
patruelis, et consanguineus, et affinis. Sin
autem et ipse potuerit, redimet se, 50 Sup-
putatis duntaxat annis a tempore venditionis
suæ usque ad annum jubileum: et pecunia,
qua venditus fuerat, juxta annorum numerum
et rationem mercenarii supputata. 51 Si
plures fuerint anni qui remanent usque ad jubi-
leum, secundum hos reddet et pretium; 52 Si
pauci, ponet rationem cum eo juxta annorum
numerum, et reddet emptori quod reliquum est
annorum, 53 Quibus ante servivit mercedibus
imputatis: non affliget eum violenter in con-
spectu tuo. 54 Quod si per hæc redimi non po-
tuerit, anno jubileo egredietur cum liberis suis.

55 כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פרשה כו׃

1 לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה
לֹא־תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ
בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 2 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי
תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃

פ פ פ לג

3 אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ 4 וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם
וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן
פִּרְיוֹ׃ 5 וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר
יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע
וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ 6 וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי
חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר
בְּאַרְצְכֶם׃ 7 וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ
לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ 8 וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה
מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ
אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ 9 וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם
וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ 10 וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן
וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ 11 וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃
12 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ 13 אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת
עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ פ
14 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ 15 וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ
וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃
16 אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי
עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת
מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבֹת נָפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם
לָרִיק זַרְעֲכֶם וַאֲכָלֻהוּ אֹיְבֵיכֶם׃ 17 וְנָתַתִּי
פָנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ
בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין־רֹדֵף אֶתְכֶם׃
18 וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי
לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσίν, παῖδές
μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. κς'.

1 ἘΓΩ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· οὐ ποιήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτά, οὐδὲ στήλην
ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ
γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 2 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ
ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύριος.
3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς
ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς,
4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ
ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν
πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· 5 Καὶ κατα-
λήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγη-
τὸς καταλήψεται τὸν σπόρον, καὶ φάγεσθε τὸν
ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ
ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διε-
λεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· 6 Καὶ δώσω εἰρήνην
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς
ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς
ὑμῶν· 7 Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ· 8 Καὶ διώξονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται
μυριάδας, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον
ὑμῶν μαχαίρᾳ· 9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν δια-
θήκην μου μεθ' ὑμῶν· 10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ
παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων
ἐξοίσετε· 11 Καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ
οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς· 12 Καὶ ἐμπεριπα-
τήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι λαός· 13 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ
συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον
ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας. 14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ
μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,
15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου
προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πά-
σας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην
μου, 16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν, καὶ ἐπιστήσω
ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τήν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερα
σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν· καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς
τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι
ὑμῶν· 17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν,
καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε
οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς. 18 Καὶ ἐὰν ἕως τού-
του μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παι-
δεῦσαι ὑμᾶς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

55 Mei enim sunt servi filii Israel, quos eduxi
de terra Ægypti.

CAPUT XXVI.

1 Ego Dominus Deus vester: Non facietis
vobis idolum et sculptile, nec titulos erigetis,
nec insignem lapidem ponetis in terra vestra,
ut adoretis eum. Ego enim sum Dominus
Deus vester. 2 Custodite sabbata mea, et
pavete ad sanctuarium meum. Ego Dominus.
3 Si in præceptis meis ambulaveritis, et man-
data mea custodieritis, et feceritis ea, dabo
vobis pluvias temporibus suis, 4 Et terra
gignet germen suum, et pomis arbores reple-
buntur. 5 Apprehendet messium tritura vin-
demiam, et vindemia occupabit sementem: et
comedetis panem vestrum in saturitate, et
absque pavore habitabitis in terra vestra.
6 Dabo pacem in finibus vestris: dormietis,
et non erit qui exterreat. Auferam malas
bestias: et gladius non transibit terminos
vestros. 7 Persequemini inimicos vestros, et
corruent coram vobis: 8 Persequentur quin-
que de vestris centum alienos, et centum de
vobis decem millia: cadent inimici vestri gla-
dio in conspectu vestro. 9 Respiciam vos, et
crescere faciam: multiplicabimini, et firmabo
pactum meum vobiscum. 10 Comedetis ve-
tustissima veterum, et vetera novis superve-
nientibus projicietis. 11 Ponam tabernaculum
meum in medio vestri, et non abjiciet vos
anima mea. 12 Ambulabo inter vos, et ero
Deus vester, vosque eritis populus meus.
13 Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos
de terra Ægyptiorum, ne serviretis eis, et qui
confregi catenas cervicum vestrarum, ut ince-
deretis erecti. 14 Quod si non audieritis me,
nec feceritis omnia mandata mea, 15 Si spre-
veritis leges meas, et judicia mea contempse-
ritis, ut non faciatis ea quæ a me constituta
sunt, et ad irritum perducatis pactum meum:
16 Ego quoque hæc faciam vobis: Visitabo
vos velociter in egestate, et ardore, qui confi-
ciat oculos vestros, et consumat animas vestras.
Frustra seretis sementem, quæ ab hostibus
devorabitur. 17 Ponam faciem meam con-
tra vos, et corruetis coram hostibus vestris,
et subjiciemini his qui oderunt vos; fu-
gietis, nemine persequente. 18 Sin autem
nec sic obedieritis mihi, addam correptiones
vestras septuplum propter peccata vestra.

19 וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־
שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה׃
20 וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־
יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ 21 וְאִם־
תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃
22 וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה
אֶתְכֶם וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם׃ 23 וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא
תִוָּסְרוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ 24 וְהָלַכְתִּי
אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־
אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ 25 וְהֵבֵאתִי
עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם
אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם
בְּיַד־אוֹיֵב׃ 26 בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה־לֶחֶם
וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר
אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם
וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ ס 27 וְאִם־בְּזֹאת
לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃
28 וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קֶרִי וְיִסַּרְתִּי
אֶתְכֶם אַף־אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃
29 וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם
תֹּאכֵלוּ׃ 30 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי
גִּלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ 31 וְנָתַתִּי
אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וַהֲשִׁמּוֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם
וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ 32 וַהֲשִׁמֹּתִי
אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם
הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ 33 וְאֶתְכֶם אֱזָרֶה בַגּוֹיִם
וַהֲרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ 34 אָז תִּרְצֶה
הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הָשַּׁמָּה
וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ
וְהִרְצָת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ 35 כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה
תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם
בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ 36 וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם
וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם
וְרָדַף אֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ מְנֻסַת־
חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ 37 וְכָשְׁלוּ אִישׁ־
בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי־חֶרֶב וְרֹדֵף אָיִן וְלֹא־תִהְיֶה
לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ 38 וַאֲבַדְתֶּם
בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃
39 וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם יִמַּקּוּ בַּעֲוֺנָם בְּאַרְצֹת
אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֺנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמָּקּוּ׃

19 Καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν,
καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν
ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν· 20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς
ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς,
καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι
καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν
πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν· 22 Καὶ
ἀποστελλῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ
κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ
ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ
ὑμῶν. 23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ
πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 24 Πορεύσομαι κἀγὼ
μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ
ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν· 25 Καὶ ἐπάξω
ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ
καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ
θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας
τῶν ἐχθρῶν· 26 Ἐν τῷ θλῖψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ
ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλη-
σθῆτε. 27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου
καὶ πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 28 Καὶ αὐτὸς
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ παι-
δεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν·
29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς
σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε· 30 Καὶ
ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν
ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθιεῖ ἡ
ψυχή μου ὑμῖν· 31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν
ἐρήμους, καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν· 32 Καὶ
ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται
ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξανα-
λώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται
ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται
ἔρημοι. 34 Τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·
τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς, 35 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως
αὐτῆς, σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαβ-
βάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατῳκεῖτε αὐτήν. 36 Καὶ τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται
αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύξονται ὡς
φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς
διώκοντος· 37 Καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν
ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος,
καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
38 Καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται
ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 39 Καὶ οἱ κατα-
λειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται.

19 Et conteram superbiam duritiæ vestræ.
Daboque vobis cælum desuper sicut ferrum,
et terram æneam. 20 Consumetur incassum
labor vester, non proferet terra germen, nec
arbores poma præbebunt. 21 Si ambulaveritis
ex adverso mihi, nec volueritis audire me,
addam plagas vestras in septuplum propter
peccata vestra: 22 Immittamque in vos be-
stias agri, quæ consumant vos, et pecora vestra,
et ad paucitatem cuncta redigant, desertæque
fiant viæ vestræ. 23 Quod si nec sic volue-
ritis recipere disciplinam, sed ambulaveritis
ex adverso mihi: 24 Ego quoque contra vos
adversus incedam, et percutiam vos septies
propter peccata vestra, 25 Inducamque super
vos gladium ultorem fœderis mei. Cumque
confugeritis in urbes, mittam pestilentiam in
medio vestri, et trademini in manibus hostium,
26 Postquam confregero baculum panis vestri:
ita ut decem mulieres in uno clibano coquant
panes, et reddant eos ad pondus: et comedetis,
et non saturabimini. 27 Sin autem nec per
hæc audieritis me, sed ambulaveritis contra
me: 28 Et ego incedam adversus vos in
furore contrario, et corripiam vos septem plagis
propter peccata vestra, 29 Ita ut comedatis
carnes filiorum vestrorum et filiarum vestra-
rum. 30 Destruam excelsa vestra, et simula-
chra confringam. Cadetis inter ruinas idolorum
vestrorum, et abominabitur vos anima mea,
31 In tantum ut urbes vestras redigam in
solitudinem, et deserta faciam sanctuaria ve-
stra, nec recipiam ultra odorem suavissimum.
32 Disperdamque terram vestram, et stupe-
bunt super ea inimici vestri, cum habitatores
illius fuerint; 33 Vos autem dispergam in
gentes, et evaginabo post vos gladium, eritque
terra vestra deserta, et civitates vestræ di-
rutæ. 34 Tunc placebunt terræ sabbata sua
cunctis diebus solitudinis suæ: quando fueritis
35 In terra hostili, sabbatizabit, et requiescet
in sabbatis solitudinis suæ, eo quod non re-
quieverit in sabbatis vestris quando habitabatis
in ea. 36 Et qui de vobis remanserint, dabo
pavorem in cordibus eorum in regionibus ho-
stium, terrebit eos sonitus folii volantis, et ita
fugient quasi gladium: cadent, nullo perse-
quente, 37 Et corruent singuli super fratres
suos quasi bella fugientes: nemo vestrum ini-
micis audebit resistere; 38 Peribitis inter gen-
tes, et hostilis vos terra consumet. 39 Quod si et
de iis aliqui remanserint, tabescent in iniquita-
tibus suis, in terra inimicorum suorum, et prop-
ter peccata patrum suorum et sua affligentur:

40 וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֺנָם וְאֶת־עֲוֺן אֲבֹתָם
בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וְאַף אֲשֶׁר־הָלְכוּ
עִמִּי בְּקֶרִי׃ 41 אַף־אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי
וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ־אָז יִכָּנַע
לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֺנָם׃ 42 וְזָכַרְתִּי
אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ
אֶזְכֹּר׃ 43 וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרֶץ אֶת־
שַׁבְּתֹתֶיהָ בָּהְשַׁמָּה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־
עֲוֺנָם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
גָּעֲלָה נַפְשָׁם׃ 44 וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים
לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃
46 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה כז

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי
יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשֹׁת לַיהוָה׃ 3 וְהָיָה
עֶרְכְּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־
שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 4 וְאִם־נְקֵבָה הִוא וְהָיָה
עֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל׃ 5 וְאִם מִבֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ
הַזָּכָר עֶשְׂרִים שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה עֲשֶׂרֶת
שְׁקָלִים׃ 6 וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים
כֶּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף׃
7 וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְלָה אִם־זָכָר
וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל וְלַנְּקֵבָה
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ 8 וְאִם־מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ
הַכֹּהֵן׃ ס 9 וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר
יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ 10 לֹא
יַחֲלִיפֶנּוּ וְלֹא־יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ־
רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה
בִּבְהֵמָה וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃

40 Καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβη-
σαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον
μου πλάγιοι, 41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετʼ αὐτῶν
ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. 42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς δια-
θήκης Ἰακὼβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαὰκ καὶ τῆς
διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι· καὶ τῆς γῆς
μνησθήσομαι, 43 Καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται
ἀπʼ αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν διʼ αὐτούς, καὶ
αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθʼ ὧν
τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασί
μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. 44 Καὶ οὐδʼ ὡς
ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ
ὑπερεῖδον αὐτούς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην
μου τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτῶν. 45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς
προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ
οἴκου δουλείας, ἔναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν
Θεός· ἐγώ εἰμι Κύριος. 46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου
καὶ τὰ προστάγματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε
Κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. κζʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὃς
ἂν εὔξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ
Κυρίῳ, 3 Ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντή-
κοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ·
4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα
δίδραχμα. 5 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι
ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα,
τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα. 6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου
ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε
δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου.
7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν
ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα
ἀργυρίου, ἐὰν δὲ θήλεια, δέκα δίδραχμα. 8 Ἐὰν δὲ
ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ
τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ
εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς. 9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπʼ αὐτῶν δῶρον
τῷ Κυρίῳ, ὃς ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται
ἅγιον. 10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ οὐδὲ
πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸ
κτῆνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.

40. Donec confiteantur iniquitates suas, et
majorum suorum, quibus prævaricati sunt in
me, et ambulaverunt ex adverso mihi. 41 Am-
bulabo igitur et ego contra eos, et inducam illos
in terram hostilem, donec erubescat incircum-
cisa mens eorum : tunc orabunt pro impietati-
bus suis. 42 Et recordabor fœderis mei, quod
pepigi cum Jacob, et Isaac, et Abraham. Terræ
quoque memor ero : 43 Quæ cum relicta fuerit
ab eis, complacebit sibi in sabbatis suis, patiens
solitudinem propter illos. Ipsi vero rogabunt
pro peccatis suis, eo quod abjecerint judicia
mea, et leges meas despexerint. 44 Et tamen
etiam cum essent in terra hostili, non penitus
abjeci eos, neque sic despexi ut consumerentur,
et irritum facerem pactum meum cum eis.
Ego enim sum Dominus Deus eorum, 45 Et
recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi
eos de terra Ægypti in conspectu gentium, ut
essem Deus eorum. Ego Dominus. 46 Hæc
sunt judicia atque præcepta et leges, quas
dedit Dominus inter se et filios Israel in monte
Sinai per manum Moysi.

CAPUT XXVII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos : Homo qui votum fecerit, et spoponderit
Deo animam suam, sub æstimatione dabit pre-
tium. 3 Si fuerit masculus a vigesimo anno
usque ad sexagesimum annum, dabit quinqua-
ginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii :
4 Si mulier, triginta. 5 A quinto autem
anno usque ad vigesimum, masculus dabit
viginti siclos : femina, decem. 6 Ab uno mense
usque ad annum quintum, pro masculo dabun-
tur quinque sicli : pro femina, tres. 7 Sexa-
genarius et ultra masculus dabit quindecim
siclos : femina, decem. 8 Si pauper fuerit, et
æstimationem reddere non valebit, stabit coram
sacerdote : et quantum ille æstimaverit, et vide-
rit eum posse reddere, tantum dabit. 9 Animal
autem, quod immolari potest Domino, si quis
voverit, sanctum erit, 10 Et mutari non poterit,
id est, nec melius malo, nec pejus bono ; quod si
mutaverit : et ipsum quod mutatum est, et illud
pro quo mutatum est, consecratum erit Domino.

11 וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יַקְרִיבוּ
מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃ 12 וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ
בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ הַכֹּהֵן
כֵּן יִהְיֶה׃ 13 וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף
חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ׃ 14 וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ
אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ הַכֹּהֵן
בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ
הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם׃ 15 וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל
אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו
וְהָיָה לוֹ׃ 16 וְאִם ׀ מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ
אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע
חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף׃
17 אִם־מִשְּׁנַת הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ כְּעֶרְכְּךָ
יָקוּם׃ 18 וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ
וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים
הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ׃
19 וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ
אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם
לוֹ׃ 20 וְאִם־לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־
מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגָּאֵל
עוֹד׃ 21 וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַיֹּבֵל
קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה
אֲחֻזָּתוֹ׃ 22 וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר
לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ לַיהוָה׃
23 וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ
עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם
הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 24 בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר־לוֹ
אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ 25 וְכָל־עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ 26 אַךְ־
בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה בִּבְהֵמָה לֹא־
יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה
הוּא׃ 27 וְאִם בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה
בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ׃ 28 אַךְ כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר
יַחֲרִם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם
וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא
יִגָּאֵל כָּל־חֵרֶם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃
29 כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן־הָאָדָם לֹא
יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃ 30 וְכָל־מַעְשַׂר הָאָרֶץ
מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה
הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 31 וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל
אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו׃

11 Ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ
προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσει
τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως, 12 Καὶ τιμήσεται
αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
πονηροῦ· καὶ καθότι ἂν τιμήσηται αὐτὸ ὁ ἱερεύς,
οὕτω στήσεται. 13 Ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώ-
σηται αὐτό, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν
τιμὴν αὐτοῦ, 14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἁγιάσῃ
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμή-
σεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ
μέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσηται αὐτὴν ὁ ἱερεύς,
οὕτω σταθήσεται. 15 Ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν
λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ
ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται
αὐτῷ. 16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ
κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα
δίδραχμα ἀργυρίου. 17 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς ἀφέσεως ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν
τιμὴν αὐτοῦ στήσεται. 18 Ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ
τὴν ἄφεσιν ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιεῖται
αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα
ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθή-
σεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ. 19 Ἐὰν δὲ
λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτόν, προσθήσει τὸ
ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ,
καὶ ἔσται αὐτῷ. 20 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρόν,
καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ
λυτρώσηται αὐτόν· 21 Ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξελη-
λυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ
γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.
22 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται, ὅς οὐκ ἔστιν
ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κακασχέσεως αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ
Κυρίῳ, 23 Λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος
τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀπο-
δώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ·
24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ
ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν
ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς. 25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται
σταθμίοις ἁγίοις, εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.
26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς
κτήνεσί σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει αὐτὸ
οὐδείς· ἐάν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν. 27 Ἐὰν
δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς
αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθή-
σεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ. 28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα
ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων ὅσα
αὐτῷ ἐστίν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ
ἀγροῦ κακασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ
λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ
Κυρίῳ. 29 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται.
30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ Κυρίῳ
ἐστίν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ. 31 Ἐὰν δὲ λυτρῶται
λύτρῳ ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμ-
πτον προσθήσει πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

11 Animal immundum, quod immolari Domino
non potest, si quis voverit, adducetur ante
sacerdotem; 12 Qui judicans utrum bonum
an malum sit, statuet pretium. 13 Quod si
dare voluerit is qui offert, addet supra æstima-
tionem quintam partem. 14 Homo si voverit
domum suam, et sanctificaverit Domino, consi-
derabit eam sacerdos utrum bona an mala sit,
et juxta pretium, quod ab eo fuerit consti-
tutum, venundabitur: 15 Sin autem ille qui
voverat, voluerit redimere eam, dabit quintam
partem æstimationis supra, et habebit domum.
16 Quod si agrum possessionis suæ voverit, et
consecraverit Domino: juxta mensuram se-
mentis æstimabitur pretium; si triginta modiis
hordei seritur terra, quinquaginta siclis venun-
detur argenti. 17 Si statim ab anno inci-
pientis jubilei voverit agrum, quanto valere
potest, tanto æstimabitur. 18 Sin autem post
aliquantum temporis: supputabit sacerdos pe-
cuniam juxta annorum, qui reliqui sunt, nu-
merum usque ad jubileum, et detrahetur ex
pretio. 19 Quod si voluerit redimere
agrum ille qui voverat, addet quintam par-
tem æstimatæ pecuniæ, et possidebit eum.
20 Sin autem noluerit redimere, sed alteri
cuilibet fuerit venundatus, ultra eum qui
voverat redimere non poterit: 21 Quia cum
jubilei venerit dies, sanctificatus erit Do-
mino, et possessio consecrata ad jus pertinet
sacerdotum. 22 Si ager emptus est, et non
de possessione majorum sanctificatus fuerit
Domino, 23 Supputabit sacerdos juxta anno-
rum numerum usque ad jubileum, pretium: et
dabit ille qui voverat eum, Domino; 24 In
jubileo autem revertetur ad priorem dominum,
qui vendiderat eum, et habuerat in sorte pos-
sessionis suæ. 25 Omnis æstimatio siclo
sactuarii ponderabitur. Siclus viginti obolos
habet. 26 Primogenita, quæ ad Dominum
pertinent, nemo sanctificare poterit et vovere:
sive bos, sive ovis fuerit. Domini sunt.
27 Quod si immundum est animal, redimet
qui obtulit, juxta æstimationem tuam, et addet
quintam partem pretii; si redimere noluerit,
vendetur alteri quantocumque a te fuerit
æstimatum. 28 Omne quod Domino conse-
cratur, sive homo fuerit, sive animal, sive ager,
non vendetur, nec redimi poterit. Quidquid
semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum
erit Domino. 29 Et omnis consecratio, quæ offer-
tur ab homine, non redimetur, sed morte morie-
tur. 30 Omnes decimæ terræ, sive de frugibus,
sive de pomis arborum, Domini sunt, et illi san
ctificantur. 31 Si quis autem voluerit redimere
decimas suas, addet quintam partem earum.

ויקרא כז

32 וְכָל־מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר
תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃
33 לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ
וְאִם־הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ
יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל׃ 34 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינָי׃ פ

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, κζ΄.

32 *Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων, καὶ πᾶν
ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ
δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.* 33 *Οὐκ ἀλλάξεις
καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσ-
σων ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται
ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται.* 34 *Αὗταί εἰσιν αἱ ἐντολαὶ
ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.*

LEVITICUS, XXVII.

32 Omnium decimarum bovis et ovis et capræ,
quæ sub pastoris virga transeunt, quidquid
decimum venerit, sanctificabitur Domino.
33 Non eligetur nec bonum nec malum, nec
altero commutabitur; si quis mutaverit: et
quod mutatum est, et pro quo mutatum est,
sanctificabitur Domino, et non redimetur.
34 Hæc sunt præcepta, quæ mandavit Dominus
Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

LIBER QUARTUS MOYSIS,

SIVE

NUMERI.

במדבר א

לד :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵאמֹר : 2 שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם : 3 מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה
וְאַהֲרֹן : 4 וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה
אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא : 5 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר : 6 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי : 7 לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב :
8 לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר : 9 לִזְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן : 10 לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר : 11 לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי :
12 לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי : 13 לְאָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן : 14 לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־
דְּעוּאֵל : 15 לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן :
16 אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם
רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם : 17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ
בְּשֵׁמוֹת : 18 וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם : 19 כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר
סִינָי : ס 20 וַיִּהְיוּ בְנֵי־רְאוּבֵן
בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא :

ΑΡΙΘΜΟΙ, ΚΕΦ. ά.

*ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῇ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ
τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, 2 Λάβετε ἀρχὴν
πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, 3 Πᾶς ἄρσην ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυ-
νάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐ-
τῶν, σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς· 4 Καὶ μεθ'
ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόν-
των, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται. 5 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ'
ὑμῶν· τῶν Ῥουβὴν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ· 6 Τῶν
Συμεὼν Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 7 Τῶν Ἰούδα
Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 8 Τῶν Ἰσσάχαρ Να-
θαναὴλ υἱὸς Σωγάρ· 9 Τῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ
υἱὸς Χαιλών· τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ, τῶν Ἐφραΐμ Ἐλι-
σαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ, 10 Τῶν Μανασσῆ Γαμαλιὴλ
υἱὸς Φαδασσούρ· 11 Τῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς
Γαδεωνί· 12 Τῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ·
13 Τῶν Ἀσὴρ Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν· 14 Τῶν Γὰδ
Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ· 15 Τῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ
υἱὸς Αἰνάν. 16 Οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς,
ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλίαρχοι
Ἰσραήλ εἰσι. 17 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόμα-
τος, 18 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, καὶ ἐπηξονοῦσαν
κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, 19 Ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπη-
σαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ. 20 Καὶ ἐγένοντο οἱ
υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,*

NUMERI, CAPUT I.

LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen in
deserto Sinai, in taberna-
culo fœderis, prima die mensis secundi, anno
altero egressionis eorum ex Ægypto, dicens :
2 Tollite summam universæ congregationis
filiorum Israel per cognationes et domos suas,
et nomina singulorum, quidquid sexus est
masculini 3 A vigesimo anno et supra, om-
nium virorum fortium ex Israel, et numerabi-
tis eos per turmas suas, tu et Aaron. 4 Erunt-
que vobiscum principes tribuum ac domorum
in cognationibus suis, 5 Quorum ista sunt
nomina : De Ruben, Elisur filius Sedeur ;
6 De Simeon, Salamiel filius Surisaddai ;
7 De Juda, Nahasson filius Aminadab ; 8 De
Issachar, Nathanael filius Suar ; 9 De Zabu-
lon, Eliab filius Helon. 10 Filiorum autem
Joseph, de Ephraim, Elisama filius Ammiud ;
de Manasse, Gamaliel filius Phadassur : 11 De
Benjamin, Abidan filius Gedeonis ; 12 De
Dan, Ahiezer filius Amisaddai ; 13 De Aser,
Phegiel filius Ochran ; 14 De Gad, Eliasaph
filius Duel ; 15 De Nephthali, Ahira filius
Enan. 16 Hi nobilissimi principes multitu-
dinis per tribus et cognationes suas, et capita
exercitus Israel : 17 Quos tulerunt Moyses
et Aaron cum omni vulgi multitudine : 18 Et
congregaverunt primo die mensis secundi, re-
censentes eos per cognationes, et domos, ac
familias, et capita, et nomina singulorum, a
vigesimo anno et supra, 19 Sicut præce-
perat Dominus Moysi. Numeratique sunt
in deserto Sinai. 20 De Ruben primogenito
Israelis, per generationes et familias ac do-
mos suas, et nomina capitum singulorum,
omne quod sexus est masculini a vigesimo
anno et supra, procedentium ad bellum,

21 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ
22 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 23 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ פ 24 לִבְנֵי
גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 25 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ
26 לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 27 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ פ 28 לִבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 29 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
פ 30 לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
31 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ 32 לִבְנֵי
יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 33 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
פ 34 לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
35 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ פ 36 לִבְנֵי בִנְיָמִן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ 37 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ
38 לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 39 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν
ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ
δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 23 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἐννέα καὶ πεντήκοντα
(26) χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(27) δυνάμει, 25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξα-
(28) κόσιοι. 26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ κατὰ συγγε-
νείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(29) 27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ
τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(30) 28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐ-
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(31) 29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβου-
λὼν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(32) 30 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ υἱοῖς Ἐφραῒμ κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν,
κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(33) 31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραῒμ
(34) τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 32 Τοῖς
υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δή-
μους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ
(35) ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 33 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ τριάκοντα
(36) χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 34 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(37) δυνάμει, 35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Βενιαμὶν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
(24) κόσιοι, 36 Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(25) 37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ
πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ
πεντήκοντα. 38 Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
δυνάμει, 39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Δὰν δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

21 Quadraginta sex millia quingenti. 22 De filiis Simeon, per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina at capita singulorum, omne quod sexus est masculini a vigesimo anno et supra, procedentium ad bellum, 23 Quinquaginta novem millia trecenti. 24 De filiis Gad per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra, omnes qui ad bella procederent, 25 Quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. 26 De filiis Juda per generationes et familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 27 Recensiti sunt septuaginta quatuor millia sexcenti. 28 De filiis Issachar, per generationes et familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui ad bella procederent, 29 Recensiti sunt quinquaginta quatuor millia quadringenti. 30 De filiis Zabulon per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 31 Quinquaginta septem millia quadringenti. 32 De filiis Joseph, filiorum Ephraim per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 33 Quadraginta millia quingenti. 34 Porro filiorum Manasse per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 35 Triginta duo millia ducenti. 36 De filiis Benjamin per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 37 Triginta quinque millia quadringenti. 38 De filiis Dan per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 39 Sexaginta duo millia septingenti.

פ 40 לִבְנֵ֣י אָשֵׁ֔ר תּוֹלְדֹתָ֥ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם
לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר שֵׁמֹ֔ת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 41 פְּקֻדֵיהֶ֖ם
לְמַטֵּ֣ה אָשֵׁ֑ר אֶחָ֧ד וְאַרְבָּעִ֛ים אֶ֖לֶף וַחֲמֵ֥שׁ
מֵאֽוֹת׃ פ 42 בְּנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י תּוֹלְדֹתָ֥ם
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר שֵׁמֹ֔ת
מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃
43 פְּקֻדֵיהֶ֖ם לְמַטֵּ֣ה נַפְתָּלִ֑י שְׁלֹשָׁ֧ה וַחֲמִשִּׁ֛ים
אֶ֖לֶף וְאַרְבַּ֥ע מֵאֽוֹת׃ פ 44 אֵ֣לֶּה
הַפְּקֻדִ֡ים אֲשֶׁר֩ פָּקַ֨ד מֹשֶׁ֤ה וְאַהֲרֹן֙ וּנְשִׂיאֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל שְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר אִ֑ישׁ אִישׁ־אֶחָ֥ד לְבֵית־
אֲבֹתָ֖יו הָיֽוּ׃ 45 וַיִּהְי֛וּ כָּל־פְּקוּדֵ֥י בְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֖ל לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֑ם מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים שָׁנָה֙
וָמַ֔עְלָה כָּל־יֹצֵ֥א צָבָ֖א בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ 46 וַיִּֽהְיוּ֙
כָּל־הַפְּקֻדִ֔ים שֵׁשׁ־מֵא֥וֹת אֶ֖לֶף וּשְׁלֹ֣שֶׁת
אֲלָפִ֑ים וַחֲמֵ֥שׁ מֵא֖וֹת וַחֲמִשִּֽׁים׃ 47 וְהַלְוִיִּ֖ם
לְמַטֵּ֣ה אֲבֹתָ֑ם לֹ֥א הָתְפָּקְד֖וּ בְּתוֹכָֽם׃
פ 48 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה
לֵּאמֹֽר׃ 49 אַ֣ךְ אֶת־מַטֵּ֤ה לֵוִי֙ לֹ֣א תִפְקֹ֔ד
וְאֶת־רֹאשָׁ֣ם לֹ֣א תִשָּׂ֔א בְּת֖וֹךְ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
50 וְאַתָּ֡ה הַפְקֵ֣ד אֶת־הַלְוִיִּם֩ עַל־מִשְׁכַּ֨ן
הָעֵדֻ֜ת וְעַ֣ל כָּל־כֵּלָיו֮ וְעַ֣ל כָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ֒ הֵ֜מָּה יִשְׂא֤וּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן֙ וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֔יו
וְהֵ֖ם יְשָׁרְתֻ֑הוּ וְסָבִ֥יב לַמִּשְׁכָּ֖ן יַחֲנֽוּ׃
51 וּבִנְסֹ֣עַ הַמִּשְׁכָּ֗ן יוֹרִ֤ידוּ אֹתוֹ֙ הַלְוִיִּ֔ם
וּבַחֲנֹת֙ הַמִּשְׁכָּ֔ן יָקִ֥ימוּ אֹת֖וֹ הַלְוִיִּ֑ם וְהַזָּ֥ר
הַקָּרֵ֖ב יוּמָֽת׃ 52 וְחָנ֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אִ֧ישׁ
עַל־מַחֲנֵ֛הוּ וְאִ֥ישׁ עַל־דִּגְל֖וֹ לְצִבְאֹתָֽם׃
53 וְהַלְוִיִּ֞ם יַחֲנ֤וּ סָבִיב֙ לְמִשְׁכַּ֣ן הָעֵדֻ֔ת
וְלֹא־יִהְיֶ֣ה קֶ֔צֶף עַל־עֲדַ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וְשָֽׁמְרוּ֙ הַלְוִיִּ֔ם אֶת־מִשְׁמֶ֖רֶת מִשְׁכַּ֥ן הָעֵדֽוּת׃
54 וַֽיַּעֲשׂ֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל כְּ֠כֹל אֲשֶׁ֨ר צִוָּ֧ה יְהוָ֛ה
אֶת־מֹשֶׁ֖ה כֵּ֥ן עָשֽׂוּ׃ פ

פרשה ב׃

1 וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה וְאֶֽל־אַהֲרֹ֖ן
לֵאמֹֽר׃ 2 אִ֣ישׁ עַל־דִּגְל֤וֹ בְאֹתֹת֙ לְבֵ֣ית
אֲבֹתָ֔ם יַחֲנ֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל מִנֶּ֕גֶד סָבִ֥יב
לְאֹֽהֶל־מוֹעֵ֖ד יַחֲנֽוּ׃ 3 וְהַחֹנִים֙ קֵ֣דְמָה
מִזְרָ֔חָה דֶּ֛גֶל מַחֲנֵ֥ה יְהוּדָ֖ה לְצִבְאֹתָ֑ם
וְנָשִׂיא֙ לִבְנֵ֣י יְהוּדָ֔ה נַחְשׁ֖וֹן בֶּן־עַמִּינָדָֽב׃
4 וּצְבָא֖וֹ וּפְקֻדֵיהֶ֑ם אַרְבָּעָ֧ה וְשִׁבְעִ֛ים אֶ֖לֶף
וְשֵׁ֥שׁ מֵאֽוֹת׃ 5 וְהַחֹנִ֥ים עָלָ֖יו מַטֵּ֣ה יִשָּׂשכָ֑ר
וְנָשִׂיא֙ לִבְנֵ֣י יִשָּׂשכָ֔ר נְתַנְאֵ֖ל בֶּן־צוּעָֽר׃

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν,
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
41 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ μία καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 42 Τοῖς
υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν
ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρ-
σενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευό-
μενος ἐν τῇ δυνάμει, 43 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ
τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι. 44 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἣν ἐπε-
σκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες
Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν,
κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν. 45 Καὶ ἐγένετο
πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ, 46 Ἑξακόσιαι χιλιάδες
καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.
47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ
ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 48 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 49 Ὅρα τὴν φυλὴν
Λευὶ οὐ συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ
λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ. 50 Καὶ σὺ ἐπίστησον
τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν
αὐτῇ· ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ,
καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι· 51 Καὶ ἐν
τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ
Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν ἀνα-
στήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος
ἀποθανέτω. 52 Καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν· 53 Οἱ δὲ Λευῖται
παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ·
καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

ΚΕΦ. β'.

1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα,
κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμ-
βαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι, κύκλῳ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ. 3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ
ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα Ναασσὼν υἱὸς
Ἀμιναδάβ· 4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσα-
ρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 5 Καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ·

40 De filiis Aser per generationes et familias
ac domos cognationum suarum recensiti sunt
per nomina singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
41 Quadraginta millia et mille quingenti.
42 De filiis Nephthali per generationes et
familias ac domos cognationum suarum recen-
siti sunt nominibus singulorum a vigesimo
anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 43 Quinquaginta tria millia qua-
dringenti. 44 Hi sunt, quos numeraverunt
Moyses et Aaron, et duodecim principes Israel,
singulos per domos cognationum suarum.
45 Fueruntque omnis numerus filiorum Israel
per domos et familias suas a vigesimo anno
et supra, qui poterant ad bella procedere,
46 Sexcenta tria millia virorum quingenti
quinquaginta. 47 Levitæ autem in tribu
familiarum suarum non sunt numerati cum eis.
48 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
49 Tribum Levi noli numerare, neque pones
summam eorum cum filiis Israel: 50 Sed
constitue eos super tabernaculum testimonii et
cuncta vasa ejus, et quidquid ad ceremonias
pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum et
omnia utensilia ejus: et erunt in ministerio,
ac per gyrum tabernaculi metabuntur. 51 Cum
proficiscendum fuerit, deponent Levitæ taber-
naculum: cum castrametandum, erigent; quis-
quis externorum accesserit, occidetur. 52 Me-
tabuntur autem castra filii Israel unusquisque
per turmas, et cuneos atque exercitum suum.
53 Porro Levitæ per gyrum tabernaculi figent
tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem
filiorum Israel, et excubabunt in custodiis
tabernaculi testimonii. 54 Fecerunt ergo filii
Israel juxta omnia quæ præceperat Dominus
Moysi.

CAPUT II.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Singuli per turmas, signa,
atque vexilla, et domos cognationum suarum,
castrametabuntur filii Israel, per gyrum taber-
naculi fœderis. 3 Ad orientem Judas figet
tentoria per turmas exercitus sui: eritque
princeps filiorum ejus Nahasson filius Amina-
dab; 4 Et omnis de stirpe ejus summa pugnan-
tium, septuaginta quatuor millia sexcenti.
5 Juxta eum castrametati sunt de tribu Issachar,
quorum princeps fuit Nathanael filius Suar

6 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 7 מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 8 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו
שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
9 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מְאַת
אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ ס
10 דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה
לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 11 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 12 וְהַחוֹנִם
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 13 וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת׃ 14 וּמַטֵּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד
אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ 15 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים׃ 16 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן
מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃
ס 17 וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד מַחֲנֵה
הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ
כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃
ס 18 דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם
יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ 19 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 20 וְעָלָיו מַטֵּה מְנַשֶּׁה
וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
21 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּמָאתָיִם׃ 22 וּמַטֵּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ 23 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
24 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת
אֶלֶף וּשְׁמֹנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם
וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃ ס 25 דֶּגֶל
מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא
לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 26 וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע
מֵאוֹת׃ 27 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר
וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
28 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 29 וּמַטֵּה נַפְתָּלִי
וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃

6 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ*
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 7 Καὶ οἱ
παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλών, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών·
8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 9 Πάντες οἱ
ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακό-
σιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσι. 10 Τάγ-
ματα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναμις
αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν Ἐλισοὺρ
υἱὸς Σεδιούρ· 11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
12 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς
Συμεών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν Σαλαμιὴλ
υἱὸς Σουρισαδαΐ· 13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 14 Καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Γάδ, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τεσ-
σαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα.
16 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν
ἑκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ
πεντήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἐξαροῦσι.
17 Καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ
παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὡς
καὶ παρεμβαλοῦσιν, οὕτω καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχό-
μενος καθ' ἡγεμονίας. 18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφ-
ραῒμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ· 19 Δύ-
ναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι. 20 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ
Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ· 21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενια-
μίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς
Γαδεωνί· 23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε
καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 24 Πάντες
οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραῒμ ἑκατὸν
χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατόν, σὺν δυνάμει
αὐτῶν, τρίτοι ἐξαροῦσι. 25 Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν
πρὸς βοῤῥᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν
υἱῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ· 26 Δύναμις αὐτοῦ
οἱ ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτα-
κόσιοι. 27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ
φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ Φαγεὴλ
υἱὸς Ἐχράν· 28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί,
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν·

6 Et omnis numerus pugnatorum ejus, quin-
quaginta quatuor millia quadringenti. 7 In
tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon.
8 Omnis de stirpe ejus exercitus pugnato-
rum, quinquaginta septem millia quadringenti.
9 Universi qui in castris Judæ annumerati
sunt, fuerunt centum octoginta sex millia
quadringenti: et per turmas suas primi egre-
dientur. 10 In castris filiorum Ruben ad meri-
dianam plagam erit princeps Elisur filius
Sedeur: 11 Et cunctus exercitus pugnatorum
ejus qui numerati sunt, quadraginta sex millia
quingenti. 12 Juxta eum castrametati sunt
de tribu Simeon: quorum princeps fuit Sa-
lamiel filius Surisaddai: 13 Et cunctus ex-
ercitus pugnatorum ejus qui numerati sunt,
quinquaginta novem millia trecenti. 14 In
tribu Gad princeps fuit Eliasaph filius Duel;
15 Et cunctus exercitus pugnatorum ejus qui
numerati sunt, quadraginta quinque millia
sexcenti quinquaginta. 16 Omnes qui recensiti
sunt in castris Ruben, centum quinquaginta
millia et mille quadringenti quinquaginta per
turmas suas: in secundo loco proficiscentur.
17 Levabitur autem tabernaculum testimonii
per officia Levitarum et turmas eorum: quo-
modo erigetur, ita et deponetur. Singuli per
loca et ordines suos proficiscentur. 18 Ad
occidentalem plagam erunt castra filiorum
Ephraïm, quorum princeps fuit Elisama filius
Ammiud; 19 Cunctus exercitus pugnatorum
ejus, qui numerati sunt, quadraginta millia
quingenti. 20 Et cum eis tribus filiorum
Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius
Phadassur; 21 Cunctusque exercitus pugna-
torum ejus qui numerati sunt, triginta duo
millia ducenti. 22 In tribu filiorum Benjamin
princeps fuit Abidan filius Gedeonis: 23 Et
cunctus exercitus pugnatorum ejus qui recen-
siti sunt, triginta quinque millia quadringenti.
24 Omnes qui numerati sunt in castris Ephraïm,
centum octo millia centum per turmas suas:
tertii proficiscentur. 25 Ad aquilonis partem
castrametati sunt filii Dan: quorum princeps
fuit Ahiezer filius Ammisaddai; 26 Cunctus
exercitus pugnatorum ejus qui numerati
sunt, sexaginta duo millia septingenti.
27 Juxta eum fixere tentoria de tribu Aser:
quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran;
28 Cunctus exercitus pugnatorum ejus qui
numerati sunt, quadraginta millia et mille
quingenti. 29 De tribu filiorum Nephthali
princeps fuit Ahira filius Enan;

30 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 31 כָּל־הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לָאַחֲרֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם׃
פ 32 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 33 וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 34 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן־חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם
וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית
אֲבֹתָיו׃ פ

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם
דִּבֶּר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃ 2 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַבְּכֹר ׀ נָדָב וַאֲבִיהוּא
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 3 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן׃
4 וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם
אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים
לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־
פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם׃ פ 5 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 6 הַקְרֵב אֶת־מַטֵּה
לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃ 7 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת־
מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ 8 וְשָׁמְרוּ אֶת־
כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
9 וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִם
נְתוּנִם הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־
כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ
11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 12 וַאֲנִי
הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ 13 כִּי לִי כָּל־בְּכוֹר בְּיוֹם
הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי
לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃ פ 14 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר׃

*30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 31 Πάντες οἱ ἐπε-
σκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν ἑκατὸν καὶ πεν-
τηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἐξαροῦσι
κατὰ τάγμα αὐτῶν. 32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπί-
σκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν
ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεν-
τήκοντα. 33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν
αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ. 34 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν,
καὶ οὕτως ἐξῆρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.*

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ *αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.
2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών· πρωτό-
τοκος Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ·
3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς οἱ
ἠλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερα-
τεύειν. 4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἔναντι
Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι
Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς·
καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ στή-
σεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
λειτουργήσουσιν αὐτῷ· 7 Καὶ φυλάξουσι τὰς
φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς· 8 Καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ
σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατα παντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς·
9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοί εἰσιν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετά-
σματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων.
12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος
μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λύτρα αὐτῶν
ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται. 13 Ἐμοὶ γὰρ
πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
ἐμοὶ ἔσονται· ἐγὼ Κύριος. 14 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ λέγων,*

30 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, quin-
quaginta tria millia quadringenti. 31 Omnes
qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt
centum quinquaginta septem millia sexcenti:
et novissimi proficiscentur. 32 Hic numerus
filiorum Israel, per domos cognationum suarum
et turmas divisi exercitus, sexcenta tria millia
quingenti quinquaginta. 33 Levitæ autem
non sunt numerati inter filios Israel: sic
enim præceperat Dominus Moysi. 34 Fece-
runtque filii Israel juxta omnia quæ mandaverat
Dominus. Castrametati sunt per turmas suas,
et profecti per familias ac domos patrum
suorum.

CAPUT III.

1 HÆ sunt generationes Aaron et Moysi, in
die qua locutus est Dominus ad Moysen in
monte Sinai. 2 Et hæc nomina filiorum
Aaron: primogenitus ejus Nadab, deinde
Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 3 Hæc nomina
filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt, et
quorum repletæ et consecratæ manus ut sacer-
dotio fungerentur. 4 Mortui sunt enim Nadab
et Abiu, cum offerrent ignem alienum in
conspectu Domini in deserto Sinai, absque
liberis: functique sunt sacerdotio Eleazar et
Ithamar coram Aaron patre suo. 5 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 6 Applica
tribum Levi, et fac stare in conspectu Aaron
sacerdotis ut ministrent ei, et excubent, 7 Et
observent quidquid ad cultum pertinet multi-
tudinis coram tabernaculo testimonii, 8 Et
custodiant vasa tabernaculi, servientes in
ministerio ejus. 9 Dabisque dono Levitas
10 Aaron et filiis ejus, quibus traditi sunt a
filiis Israël. Aaron autem et filios ejus con-
stitues super cultum sacerdotii. Externus,
qui ad ministrandum accesserit, morietur.
11. Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 12 Ego tuli Levitas a filiis Israel
pro omni primogenito, qui aperit vulvam in
filiis Israel, eruntque Levitæ mei. 13 Meum
est enim omne primogenitum: ex quo
percussi primogenitos in terra Ægypti:
sanctificavi mihi quidquid primum nascitur
in Israel ab homine usque ad pecus,
mei sunt: ego Dominus. 14 Locutusque est
Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens:

15 פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה
תִּפְקְדֵם׃ 16 וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃ 17 וַיִּהְיוּ־אֵלֶּה בְנֵי־לֵוִי
בִּשְׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי׃ 18 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃
19 וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר
חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ 20 וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְבֵית אֲבֹתָם׃ 21 לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי
וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 23 מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי
הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃ 24 וּנְשִׂיא בֵית־אָב
לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל׃ 25 וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־
גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל
מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 26 וְקַלְעֵי
הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־
הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתָרָיו
לְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ פ 27 וְלִקְהָת
מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי
וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעָזִּיאֵלִי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃ 28 בְּמִסְפַּר
כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
29 מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה׃ 30 וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת
הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל׃ 31 וּמִשְׁמַרְתָּם
הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָּהֶם וְהַמָּסָךְ וְכֹל
עֲבֹדָתוֹ׃ 32 וּנְשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
33 לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת
הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי׃
34 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ 35 וּנְשִׂיא
בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־
אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה׃
36 וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־
כֵּלָיו וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ 37 וְעַמֻּדֵי הֶחָצֵר
סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ
μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς. 16 Καὶ
ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος. 17 Καὶ
ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν·
Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί. 18 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν·
Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ. 19 Καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ δήμους
αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
20 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ
Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ
καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ· οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσών.
22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς
ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ
οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβα-
λοῦσι παρὰ θάλασσαν· 24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου
πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ.
25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατα-
κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ
τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. 27 Τῷ
Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμρὰμ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσάαρ εἷς,
καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιὴλ εἷς·
οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, 28 Κατὰ ἀριθμόν,
πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων. 29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμβαλοῦσιν
ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα· 30 Καὶ ὁ ἄρχων
οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καὰθ Ἐλισαφὰν υἱὸς
Ὀζιήλ. 31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ
τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ
σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ
κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. 32 Καὶ ὁ
ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ἐλεάζαρ ὁ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν
τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. 33 Τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ
Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ
Μεραρί. 34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ
πεντήκοντα· 35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ
δήμου τοῦ Μεραρὶ Σουριὴλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ
πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς βοῤῥᾶν.
36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί· τὰς
κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ
τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, 37 Καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

15 Numera filios Levi per domos patrum
suorum et familias, omnem masculum, ab uno
mense et supra. 16 Numeravit Moyses, ut
præceperat Dominus, 17 Et inventi sunt
filii Levi per nomina sua, Gerson et Caath et
Merari. 18 Filii Gerson: Lebni et Semei.
19 Filii Caath: Amram et Jesaar, Hebron et
Oziel. 20 Filii Merari: Moholi et Musi.
21 De Gerson fuere familiæ duæ, Lebnitica,
et Semeitica: 22 Quarum numeratus est
populus sexus masculini ab uno mense et
supra, septem millia quingenti. 23 Hi post
tabernaculum metabuntur ad occidentem,
24 Sub principe Eliasaph filio Lael. 25 Et
habebunt excubias in tabernaculo fœderis,
26 Ipsum tabernaculum et operimentum ejus,
tentorium quod trahitur ante fores tecti
fœderis, et cortinas atrii: tentorium quoque
quod appenditur in introitu atrii tabernaculi,
et quidquid ad ritum altaris pertinet, funes
tabernaculi et omnia utensilia ejus. 27 Cog-
natio Caath habebit populos Amramitas et
Jesaaritas et Hebronitas et Ozielitas. Hæ
sunt familiæ Caathitarum recensitæ per
nomina sua. 28 Omnes generis masculini ab
uno mense et supra, octo millia sex-
centi habebunt excubias sanctuarii, 29 Et
castrametabuntur ad meridianam plagam;
30 Princepsque eorum erit Elisaphan filius
Oziel: 31 Et custodient arcam, mensamque
et candelabrum, altaria et vasa sanctuarii,
in quibus ministratur, et velum, cunctam-
que hujuscemodi supellectilem. 32 Princeps
autem principum Levitarum Eleazar filius
Aaron sacerdotis, erit super excubitores cus-
todiæ sanctuarii. 33 At vero de Merari erunt
populi Moholitæ et Musitæ recensiti per
nomina sua: 34 Omnes generis masculini
ab uno mense et supra, sex millia ducenti.
35 Princeps eorum Suriel filius Abihaiel:
in plaga septentrionali castrametabuntur.
36 Erunt sub custodia eorum tabulæ ta-
bernaculi et vectes, et columnæ ac bases
earum, et omnia quæ ad cultum hujuscemodi
pertinent: 37 Columnæque atrii per circuitum
cum basibus suis, et paxilli cum funibus.

38 וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי
אֹהֶל־מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה ׀ וְאַהֲרֹן וּבָנָיו
שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 39 כָּל־פְּקוּדֵי
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי
יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ ס
40 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכֹר
זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא
אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ 41 וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֵת בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
בְּבֶהֱמַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 42 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 43 וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃
פ 44 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 45 קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת
בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה׃
46 וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם
הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
47 וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל׃
48 וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי
הָעֹדְפִים בָּהֶם׃ 49 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף
הַפִּדְיוֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם׃
50 מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכָּסֶף
חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ 51 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה ד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ
בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ 3 מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים
שָׁנָה כָּל־בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 4 זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃

38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς Μωυσῆς καὶ Ἀαρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ
ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ὁ
ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται. 39 Πᾶσα ἡ
ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδες. 40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν
ἐξ ὀνόματος· 41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοί, ἐγὼ
Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων
τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ· 43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα
τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.
44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτο-
τόκων υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν
ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται·
ἐγὼ Κύριος. 46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομή-
κοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς
Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
47 Καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου·
48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς. 49 Καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεο-
ναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν·
50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε
τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε
σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. 51 Καὶ ἔδωκε
Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ δ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ
μέσου υἱῶν Λευί, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, 3 Ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ
ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου. 4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ
ἐν τῃ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἅγιον τῶν ἁγίων.

38 Castrametabuntur ante tabernaculun
fœderis, id est, ad orientalem plagam, Moyses
et Aaron cum filiis suis, habentes custodiam
sanctuarii in medio filiorum Israel; quisquis
alienus accesserit, morietur. 39 Omnes
Levitæ, quos numeraverunt Moyses et Aaron,
juxta præceptum Domini per familias suas
in genere masculino a mense uno et supra,
fuerunt viginti duo millia. 40 Et ait Dominus
ad Moysen: Numera primogenitos sexus
masculini de filiis Israel ab uno mense et
supra, et habebis summam eorum. 41 Tol-
lesque Levitas mihi pro omni primogenito
filiorum Israël, ego sum Dominus: et pecora
eorum pro universis primogenitis pecorum
filiorum Israel. 42 Recensuit Moyses, sicut
præceperat Dominus, primogenitos filiorum
Israel; 43 Et fuerunt masculi per nomina
sua, a mense uno et supra, viginti duo millia
ducenti septuaginta tres. 44 Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens: 45 Tolle
Levitas pro primogenitis filiorum Israel, et
pecora Levitarum pro pecoribus eorum,
eruntque Levitæ mei. Ego sum Dominus.
46 In pretio autem ducentorum septuaginta
trium qui excedunt numerum Levitarum de
primogenitis filiorum Israel, 47 Accipies
quinque siclos per singula capita ad men-
suram sanctuarii. Siclus habet viginti obolos.
48 Dabisque pecuniam Aaron et filiis ejus,
pretium eorum qui supra sunt. 49 Tulit
igitur Moyses pecuniam eorum qui fuerant
amplius, et quos redemerant a Levitis
50 Pro primogenitis filiorum Israel, mille
trecentorum sexaginta quinque siclorum juxta
pondus sanctuarii: 51 Et dedit eam Aaron
et filiis ejus juxta verbum quod præceperat
sibi Dominus.

CAPUT IV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Tolle summam filiorum
Caath de medio Levitarum per domos et
familias suas, 3 A trigesimo anno et supra,
usque ad quinquagesimum annum, omnium qui
ingrediuntur ut stent et ministrent in taber-
naculo fœderis. 4 Hic est cultus filiorum Caath:
Tabernaculum fœderis, et Sanctum sanctorum,

5 וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ
אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ אֵת אֲרֹן
הָעֵדֻת׃ 6 וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ
וּפָרְשׂוּ בֶגֶד־כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה וְשָׂמוּ
בַּדָּיו׃ 7 וְעַל ׀ שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד
תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־
הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹּת וְאֵת קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ
וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃ 8 וּפָרְשׂוּ
עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ
בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃
9 וְלָקְחוּ ׀ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת
הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־
מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם׃ 10 וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־
כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ
עַל־הַמּוֹט׃ 11 וְעַל ׀ מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ
בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר
תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃ 12 וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־
כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ
אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר
תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ 13 וְדִשְּׁנוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃
14 וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ
עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגֹת
וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת כֹּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
וּפָרְשׂוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו׃
15 וְכִלָּה אַהֲרֹן־וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־
כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא־יִגְּעוּ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד׃ 16 וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר ׀ בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת
הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־
הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 18 אַל־תַּכְרִיתוּ אֶת־
שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃
19 וְזֹאת ׀ עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ
בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו
יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
וְאֶל־מַשָּׂאוֹ׃ 20 וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃
פ פ פ לה
21 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν
ἐξαίρῃ ἡ παρεμβολὴ, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα
τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν
κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ'
αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβα-
λοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν,
καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. 7 Καὶ ἐπὶ τὴν
τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν
ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυΐσκας
καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ
οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται· 8 Καὶ
ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύ-
ψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
διεμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς. 9 Καὶ
λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσι τὴν
λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς
καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς,
καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν
ἐν αὐτοῖς· 10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον,
καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων. 11 Καὶ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον
ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερμα-
τίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ. 12 Καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λει-
τουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις,
καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύ-
ψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. 13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν
ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον· 14 Καὶ ἐπιθή-
σουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν
ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας
καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ
σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ
κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι
τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορ-
φυροῦν καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα
δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀνα-
φορεῖς. 15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν· καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἴρειν, καὶ οὐχ ἅψον-
ται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ
υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 16 Ἐπίσκο-
πος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ
φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ
καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ
ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ,
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, 18 Μὴ ὀλοθρεύσητε
τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν
Λευιτῶν· 19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι· προσπορευομένων αὐτῶν
πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς
ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ· 20 Καὶ οὐ μὴ
εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦν-
ται. 21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

5 Ingredientur Aaron et filii ejus, quando
movenda sunt castra, et deponent velum quod
pendet ante fores, involventque eo arcam
testimonii, 6 Et operient rursum velamine
ianthinarum pellium, extendentque desuper
pallium totum hyacinthinum, et inducent
vectes. 7 Mensam quoque propositionis
involvent hyacinthino pallio, et ponent cum
ea thuribula et mortariola, cyathos et crateras
ad liba fundenda ; panes semper in ea erunt :
8 Extendentque desuper pallium coccineum,
quod rursum operient velamento ianthinarum
pellium, et inducent vectes. 9 Sument et
pallium hyacinthinum quo operient cande-
labrum cum lucernis et forcipibus suis et
emunctoriis et cunctis vasis olei, quæ ad
concinnandas lucernas necessaria sunt : 10 Et
super omnia ponent operimentum ianthinarum
pellium, et inducent vectes. 11 Nec non et
altare aureum involvent hyacinthino vesti-
mento, et extendent desuper operimentum
ianthinarum pellium, inducentque vectes.
12 Omnia vasa, quibus ministratur in sanctu-
ario, involvent hyacinthino pallio, et extendent
desuper operimentum ianthinarum pellium,
inducentque vectes. 13 Sed et altare munda-
bunt cinere, et involvent illud purpureo
vestimento, 14 Ponentque cum eo omnia
vasa, quibus in ministerio ejus utuntur, id
est, ignium receptacula, fuscinulas ac tridentes,
uncinos et batilla. Cuncta vasa altaris operient
simul velamine ianthinarum pellium, et indu-
cent vectes. 15 Cumque involverint Aaron
et filii ejus sanctuarium et omnia vasa ejus
in commotione castrorum, tunc intrabunt filii
Caath ut portent involuta : et non tangent
vasa sanctuarii, ne moriantur. Ista sunt
onera filiorum Caath in tabernaculo fœderis :
16 Super quos erit Eleazar filius Aaron
sacerdotis, ad cujus curam pertinet oleum
ad concinnandas lucernas, et compositionis
incensum, et sacrificium, quod semper offertur,
et oleum unctionis, et quidquid ad cultum
tabernaculi pertinet, omniumque vasorum
quæ in sanctuario sunt. 17 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens :
18 Nolite perdere populum Caath de medio
Levitarum : 19 Sed hoc facite eis ut vivant,
et non moriantur, si tetigerint Sancta sancto-
rum. Aaron et filii ejus intrabunt, ipsique
disponent opera singulorum, et divident
quid portare quis debeat. 20 Alii nulla
curiositate videant quæ sunt in sanctuario
priusquam involvantur, alioquin morientur.
21 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

22 נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 23 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד
אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 24 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ 25 וְנָשְׂאוּ אֶת־
יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ
וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה
וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 26 וְאֵת
קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ ׀ פֶּתַח ׀ שַׁעַר
הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃
27 עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת
בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם
וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־
מַשָּׂאָם׃ 28 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי
הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ס
29 בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם
תִּפְקֹד אֹתָם׃ 30 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם
כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 31 וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃ 32 וְעַמּוּדֵי
הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם
לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת
תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ 33 זֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן׃ 34 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ 35 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא
לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 36 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
37 אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־
פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס 38 וּפְקוּדֵי
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
39 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 40 וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσὼν, καὶ τού-
τους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, 23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς,
πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 24 Αὕτη ἡ
λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν, λειτουργεῖν καὶ
αἴρειν· 25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δέῤῥεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ
κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὂν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν,
καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι·
27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται
ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ πάσας τὰς
λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν·
καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ
ὑπ' αὐτῶν. 28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν
Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ
αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς, 30 Ἀπὸ
πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκοντα-
ετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ'
αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς
μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις
αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτων
καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς, 32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς
κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ
καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς
βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς
κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων
ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν. 33 Αὕτη
ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ
τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. 34 Καὶ ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς
υἱοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, 35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευ-
όμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· 36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντή-
κοντα. 37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καάθ, πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ
ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 38 Καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσὼν
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεν-
τηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ
ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 40 Καὶ
ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα·

22 Tolle summam etiam filiorum Gerson per
domos ac familias et cognationes suas, 23 A
triginta annis et supra, usque ad annos
quinquaginta. Numera omnes qui ingre-
diuntur et ministrant in tabernaculo fœderis.
24 Hoc est officium familiæ Gersonitarum,
25 Ut portent cortinas tabernaculi et tectum
fœderis, operimentum aliud, et super omnia
velamen ianthinum, tentoriumque quod pendet
in introitu tabernaculi fœderis, 26 Cortinas
atrii, et velum in introitu quod est ante
tabernaculum. Omnia quæ ad altare pertinent,
funiculos et vasa ministerii, 27 Jubente
Aaron et filiis ejus, portabunt filii Gerson : et
scient singuli cui debeant oneri mancipari.
28 Hic est cultus familiæ Gersonitarum in
tabernaculo fœderis, eruntque sub manu
Ithamar filii Aaron sacerdotis. 29 Filios
quoque Merari per familias et domos patrum
suorum recensebis, 30 A triginta annis et
supra, usque ad annos quinquaginta, omnes
qui ingrediuntur ad officium ministerii sui
et cultum fœderis testimonii. 31 Hæc sunt
onera eorum : Portabunt tabulas tabernaculi
et vectes ejus, columnas ac bases earum,
32 Columnas quoque atrii per circuitum cum
basibus et paxillis et funibus suis. Omnia
vasa et supellectilem ad numerum accipient,
sicque portabunt. 33 Hoc est officium familiæ
Meraritarum et ministerium in tabernaculo
fœderis : eruntque sub manu Ithamar filii
Aaron sacerdotis. 34 Recensuerunt igitur
Moyses et Aaron et principes synagogæ filios
Caath per cognationes et domos patrum
suorum, 35 A triginta annis et supra, usque
ad annum quinquagesimum, omnes qui ingre-
diuntur ad ministerium tabernaculi fœderis :
36 Et inventi sunt duo millia septingenti
quinquaginta. 37 Hic est numerus populi
Caath qui intrant tabernaculum fœderis : hos
numeravit Moyses et Aaron juxta sermonem
Domini per manum Moysi. 38 Numerati sunt
et filii Gerson per cognationes et domos patrum
suorum, 39 A triginta annis et supra, usque
ad quinquagesimum annum, omnes qui ingre-
diuntur ut ministrent in tabernaculo fœderis :
40 Et inventi sunt duo millia sexcenti triginta.

במדבר ד ה

41 אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־
הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ 42 וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת
בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃
43 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 44 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ 45 אֵלֶּה פְּקוּדֵי
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 46 כָּל־
הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ 47 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד
בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
48 וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ 49 עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד
אוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ פ

פרשה ה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־
צָרוּעַ וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ 3 מִזָּכָר
עַד־נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר
אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃ 4 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אוֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 6 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־
חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ 7 וְהִתְוַדּוּ אֶת־חַטָּאתָם
אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וַחֲמִישִׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם
לוֹ׃ 8 וְאִם־אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם
אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד
אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ עָלָיו׃ 9 וְכָל־
תְּרוּמָה לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ 10 וְאִישׁ אֶת־קֳדָשָׁיו
לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
פ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, δ', ε.

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δημου υἱῶν Γεδσων, πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπε-
σκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ. 42 Ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν
Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, 43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταιτοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λει-
τουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ
διακόσιοι· 45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρί,
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 46 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχον-
τες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, 47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπο-
ρευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ
αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 48 Καὶ
ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντα-
κόσιοι ὀγδοήκοντα. 49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέ-
ψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ
τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοί, καὶ
ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐξαποστειλά-
τωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ
πάντα γονοῤῥυῆ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,
3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι τὰς παρεμβο-
λὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.
4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐξαπέ-
στειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε
Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἀνὴρ ἢ γυνὴ
ὅστις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ
ψυχὴ ἐκείνη, 7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν
ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν, τὸ κεφά-
λαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ'
αὐτό, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.
8 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε
ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ
πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται,
πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλάσεται
ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. 9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ
κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ,
ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται·
10 Καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται·
καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν δῷ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

NUMERI, IV. V.

41 Hic est populus Gersonitarum, quos
numeraverunt Moyses et Aaron juxta verbum
Domini. 42 Numerati sunt et filii Merari
per cognationes et domos patrum suorum,
43 A triginta annis et supra, usque ad annum
quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
explendos ritus tabernaculi fœderis : 44 Et
inventi sunt tria millia ducenti. 45 Hic est
numerus filiorum Merari, quos recensuerunt
Moyses et Aaron juxta imperium Domini per
manum Moysi. 46 Omnes qui recensiti sunt
de Levitis, et quos recenseri fecit ad nomen
Moyses, et Aaron, et principes Israel, per
cognationes et domos patrum suorum, 47 A
triginta annis et supra, usque ad annum
quinquagesimum, ingredientes ad ministerium
tabernaculi, et onera portanda, 48 Fuerunt
simul octo millia quingenti octoginta. 49 Juxta
verbum Domini recensuit eos Moyses, un-
umquemque juxta officium et onera sua,
sicut præceperat ei Dominus.

CAPUT V.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Præcipe filiis Israel, ut ejiciant
de castris omnem leprosum, et qui semine
fluit, pollutusque est super mortuo : 3 Tam
masculum quam feminam ejicite de castris,
ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum.
4 Feceruntque ita filii Israel, et ejecerunt eos
extra castra, sicut locutus erat Dominus
Moysi. 5 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 6 Loquere ad filios Israel : Vir, sive
mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis, quæ
solent hominibus accidere, et per negligentiam
transgressi fuerint mandatum Domini, atque
deliquerint, 7 Confitebuntur peccatum suum,
et reddent ipsum caput, quintamque partem
desuper, ei in quem peccaverint. 8 Sin autem
non fuerit qui recipiat, dabunt Domino, et
erit sacerdotis, excepto ariete, qui offertur
pro expiatione, ut sit placabilis hostia.
9 Omnes quoque primitiæ, quas offerunt
filii Israel, ad sacerdotem pertinent : 10 Et
quidquid in sanctuarium offertur a singulis,
et traditur manibus sacerdotis, ipsius erit.
11 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens·

12 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בוֹ
מָעַל׃ 13 וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע
וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא
נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃
14 וְעָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ־עָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה
וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃
15 וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה
קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן
עָלָיו לְבֹנָה כִּי־מִנְחַת קְנָאֹת הוּא מִנְחַת
זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֺן׃ 16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ
הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 17 וְלָקַח
הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי־חָרֶשׂ וּמִן־הֶעָפָר
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן
וְנָתַן אֶל־הַמָּיִם׃ 18 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת־
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה
וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת
קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים׃ 19 וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר
אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אֹתָךְ וְאִם־
לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי
מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ 20 וְאַתְּ
כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן
אִישׁ בָּךְ אֶת־שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃
21 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת
הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת
יְהוָה אֶת־יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת־בִּטְנֵךְ צָבָה׃
22 וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ
לַצְבּוֹת בֶּטֶן וְלַנְפִּל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה
אָמֵן ׀ אָמֵן׃ 23 וְכָתַב אֶת־הָאָלֹת הָאֵלֶּה
הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל־מֵי הַמָּרִים׃
24 וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים׃ 25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֵת
מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהֵנִיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 26 וְקָמַץ
הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־
הַמָּיִם׃ 27 וְהִשְׁקָהּ אֶת־הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם־
נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם
הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה
יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃

12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς Ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτόν, 13 Καὶ κοιμηθῇ
τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ
ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ
ᾖ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ
αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη, 14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ
πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
αὐτὴ δὲ μεμίανται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώ-
σεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ
ᾖ μεμιασμένη, 15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει
τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀλε-
υρον κρίθινον· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον
οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον, ἔστι γὰρ θυσία
ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα
ἁμαρτίαν. 16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεύς, καὶ
στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου· 17 Καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρακίνῳ, καὶ
τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς
τὸ ὕδωρ· 18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα
ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς
γυναικός, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν
θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυ-
πίας· ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. 19 Καὶ
ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί, Εἰ μὴ
κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας
μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα
ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρωμένου τούτου· 20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας
ὕπανδρος οὖσα ἢ μεμίανσαι, και ἔδωκέ τις τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρός σου, 21 Καὶ
ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί Δῴη σε Κύριος
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῳ
δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ
τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην· 22 Καὶ εἰσελεύ-
σεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν
κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν
σου. Καὶ ἐρεῖ ἡ γυνή, Γένοιτο, γένοιτο. 23 Καὶ
γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον,
καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρωμένου· 24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ
τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ εἰσελεύ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον
τοῦ ἐλεγμοῦ. 25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς
τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπι-
θήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον· 26 Καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσεται
αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν
γυναῖκα τὸ ὕδωρ. 27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾖ μεμιασμένη
καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς
αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον, καὶ
πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς
αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ αὐτῆς·

12 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos :
Vir, cujus uxor erraverit, maritumque con-
temnens, 13 Dormierit cum altero viro, et
hoc maritus deprehendere non quiverit, sed
latet adulterium, et testibus argui non potest,
quia non est inventa in stupro : 14 Si
spiritus zelotypiæ concitaverit virum contra
uxorem suam, quæ vel polluta est, vel falsa
suspicione appetitur, 15 Adducet eam ad
sacerdotem, et offeret oblationem pro illa,
decimam partem sati farinæ hordeaceæ : non
fundet super eam oleum, nec imponet thus :
quia sacrificium zelotypiæ est, et oblatio
investigans adulterium. 16 Offeret igitur eam
sacerdos, et statuet coram Domino, 17 As-
sumetque aquam sanctam in vase fictili, et
pauxillum terræ de pavimento tabernaculi
mittet in eam. 18 Cumque steterit mulier in
conspectu Domini, discooperiet caput ejus, et
ponet super manus illius sacrificium recor-
dationis, et oblationem zelotypiæ : ipse autem
tenebit aquas amarissimas, in quibus cum
execratione maledicta congessit ; 19 Adjura-
bitque eam, et dicet : Si non dormivit vir
alienus tecum, et si non polluta es deserto
mariti thoro, non te nocebunt aquæ istæ
amarissimæ, in quas maledicta congessi.
20 Sin autem declinasti a viro tuo, atque
polluta es, et concubuisti cum altero viro :
21 His maledictionibus subjacebis : Det te
Dominus in maledictionem, exemplumque
cunctorum in populo suo : putrescere faciat
femur tuum, et tumens uterus tuus disrum-
patur. 22 Ingrediantur aquæ maledictæ in
ventrem tuum, et utero tumescente putrescat
femur. Et respondebit mulier, Amen, amen.
23 Scribetque sacerdos in libello ista maledicta,
et delebit ea aquis amarissimis, in quas
maledicta congessit, 24 Et dabit ei bibere.
Quas cum exhauserit, 25 Tollet sacerdos de
manu ejus sacrificium zelotypiæ, et elevabit
illud coram Domino, imponetque illud super
altare : ita duntaxat ut prius, 26 Pugillum
sacrificii tollat de eo quod offertur, et incendat
super altare : et sic potum det mulieri aquas
amarissimas. 27 Quas cum biberit, si polluta
est, et contempto viro adulterii rea, pertran-
sibunt eam aquæ maledictionis, et inflato
ventre computrescet femur : eritque mulier in
maledictionem, et in exemplum omni populo

28 וְאִם־לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא
וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה זָרַע׃ 29 זֹאת תּוֹרַת
הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ
וְנִטְמָאָה׃ 30 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו
רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת־
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָֹה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת
כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ 31 וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֺן
וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃ פ

פרשה ו׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־
אִשָּׁה כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר
לַיהוָֹה׃ 3 מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן
וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים
לֹא יֹאכֵל׃ 4 כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר
יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג לֹא
יֹאכֵל׃ 5 כָּל־יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא־
יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־
יַזִּיר לַיהוָֹה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר
רֹאשׁוֹ׃ 6 כָּל־יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָֹה עַל־נֶפֶשׁ
מֵת לֹא יָבֹא׃ 7 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו
וּלְאַחֹתוֹ לֹא־יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר
אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃ 8 כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ
הוּא לַיהוָֹה׃ 9 וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע
פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ
בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃
10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 11 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל־הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
12 וְהִזִּיר לַיהוָֹה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ
כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃ 13 וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 14 וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ
לַיהוָֹה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד
לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה
לְחַטָּאת וְאַיִל־אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃
15 וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ 16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָֹה וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ
ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα. 29 Οὗτος
ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ
ὕπανδρος οὖσα καὶ μιανθῇ· 30 Ἢ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν
νόμον τοῦτον· 31 Καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος
ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
Ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνί-
σασθαι ἁγνείαν Κυρίῳ, 3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα
ἁγνισθήσεται, καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα
οὐ πίεται, καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ
πίεται, καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ
φάγεται, 4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ
ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται· 5 Πάσας
τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ, ἅγιος ἔσται τρέφων
κόμην τρίχα κεφαλῆς· 6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ
εἰσελεύσεται. 7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρί, καὶ ἐπ'
ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς
ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ'
αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ· 8 Πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ. 9 Ἐὰν δέ
τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιαν-
θήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
οἴσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς
τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ
μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς, καὶ ἁγιάσει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 12 Ἧ
ἡγιάσθη Κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει
ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ
πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς
αὐτοῦ. 13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 14 Καὶ
προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον
ἄμωμον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν
μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς
σωτήριον, 15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισ-
μένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν.
16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει
τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ,

28 Quod si polluta non fuerit, erit innoxia, et
faciet liberos. 29 Ista est lex zelotypiæ. Si
declinaverit mulier a viro suo, et si polluta
fuerit, 30 Maritusque zelotypiæ spiritu con-
citatus adduxerit eam in conspectu Domini,
et fecerit ei sacerdos juxta omnia quæ scripta
sunt: 31 Maritus absque culpa erit, et illa
recipiet iniquitatem suam.

CAPUT VI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere ad filios Israel, et dices
ad eos: Vir, sive mulier, cum fecerint votum
ut sanctificentur, et se voluerint Domino
consecrare: 3 A vino, et omni quod inebriare
potest, abstinebunt. Acetum ex vino, et ex
qualibet alia potione, et quidquid de uva
exprimitur, non bibent: uvas recentes sic-
casque non comedent 4 Cunctis diebus quibus
ex voto Domino consecrantur: quidquid ex
vinea esse potest, ab uva passa usque ad
acinum non comedent. 5 Omni tempore
separationis suæ novacula non transibit per
caput ejus, usque ad completum diem quo
Domino consecratur. Sanctus erit, crescente
cæsarie capitis ejus. 6 Omni tempore conse-
crationis suæ super mortuum non ingredietur,
7 Nec super patris quidem et matris et
fratris sororisque funere contaminabitur, quia
consecratio Dei sui super caput ejus est.
8 Omnibus diebus separationis suæ sanctus
erit Domino. 9 Sin autem mortuus fuerit
subito quispiam coram eo, polluetur caput
consecrationis ejus: quod radet illico in eadem
die purgationis suæ, et rursum septima.
10 In octava autem die offeret duos turtures,
vel duos pullos columbæ sacerdoti in introitu
fœderis testimonii. 11 Facietque sacerdos
unum pro peccato, et alterum in holocaustum,
et deprecabitur pro eo, quia peccavit super
mortuo: sanctificabitque caput ejus in die illo:
12 Et consecrabit Domino dies separationis
illius, offerens agnum anniculum pro peccato:
ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam
polluta est sanctificatio ejus. 13 Ista est lex
consecrationis. Cum dies, quos ex voto decre-
verat, complebuntur: adducet eum ad ostium
tabernaculi fœderis, 14 Et offeret oblationem
ejus Domino, agnum anniculum immaculatum
in holocaustum, et ovem anniculam immacu-
latam pro peccato, et arietem immaculatum,
hostiam pacificam. 15 Canistrum quoque panum
azymorum qui conspersi sunt oleo, et lagana
absque fermento uncta oleo, ac libamina singu-
lorum: 16 Quæ offeret sacerdos coram Domino,
et faciet tam pro peccato, quam in holocaustum.

17 וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ
וְאֶת־נִסְכּוֹ׃ 18 וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שְׂעַר
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת
זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־
הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה
אַחַת מִן־הַסַּל וּרְקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן
עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃
20 וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן ׀ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל
שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
21 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ
כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת
נִזְרוֹ׃ פ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם׃
ס 24 יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
ס 25 יָאֵר יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ׃ ס 26 יִשָּׂא יְהוָה ׀ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ ס
27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
אֲבָרְכֵם׃ ס

פרשה ז׃

1 וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ 2 וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי
הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃
3 וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת
צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי
הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 5 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־
הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם
אֶל־הַלְוִיִּם׃ 7 אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם׃ 8 וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת
שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσει ὁ
ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν
θυσίαν τοῦ σωτηρίου. 19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν
βραχίονα ἑφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα
ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ
ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, 20 Καὶ
προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου·
ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέμα-
τος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ
μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον. 21 Οὗτος ὁ
νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον
αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἣν ἂν
εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας. 22 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 Λάλησον Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες αὐτοῖς 24 Εὐλογήσαι σε
Κύριος καὶ φυλάξαι σε· 25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε· 26 Ἐπάραι
Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δῴη σοι
εἰρήνην. 27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ᾗ ἡμέρᾳ συνετέλεσε Μωυσῆς ὥστε
ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ
ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ
ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά· 2 Καὶ προσήνεγ-
καν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ
παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς· 3 Καὶ ἤνεγκαν
τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἓξ ἁμάξας λαμπηνι-
κὰς καὶ δώδεκα βόας, ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων
καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον
τῆς σκηνῆς. 4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ
ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ
λειτουργίαν. 6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἁμάξας
καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις, 7 Καὶ
τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε
τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν,
8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας
ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως·

17 Arietem vero immolabit hostiam pacificam
Domino, offerens simul canistrum azymorum,
et libamenta quæ ex more debentur. 18 Tunc
radetur nazaræus ante ostium tabernaculi
fœderis cæsarie consecrationis suæ: tolletque
capillos ejus, et ponet super ignem, qui est
suppositus sacrificio pacificorum. 19 Et armum
coctum arietis, tortamque absque fermento
unam de canistro, et laganum azymum unum,
et tradet in manus nazaræi, postquam rasum
fuerit caput ejus. 20 Susceptaque rursum
ab eo, elevabit in conspectu Domini: et
sanctificata sacerdotis erunt, sicut pectusculum,
quod separari jussum est, et femur; post hæc
potest bibere nazaræus vinum. 21 Ista est
lex nazaræi, cum voverit oblationem suam
Domino tempore consecrationis suæ, exceptis
his quæ invenerit manus ejus. Juxta quod
mente devoverat, ita faciet ad perfectionem
sanctificationis suæ. 22 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: 23 Loquere Aaron
et filiis ejus: Sic benedicetis filiis Israel, et
dicetis eis: 24 Benedicat tibi Dominus, et
custodiat te. 25 Ostendat Dominus faciem
suam tibi, et misereatur tui. 26 Convertat
Dominus vultum suum ad te, et det tibi
pacem. 27 Invocabuntque nomen meum super
filios Israel, et ego benedicam eis.

CAPUT VII.

1 Factum est autem in die qua complevit
Moyses tabernaculum, et erexit illud: unxitque
et sanctificavit cum omnibus vasis suis, altare
similiter et omnia vasa ejus. 2 Obtulerunt
principes Israel et capita familiarum, qui
erant per singulas tribus, præfectique eorum
qui numerati fuerant, 3 Munera coram
Domino, sex plaustra tecta cum duodecim
bobus. Unum plaustrum obtulere duo duces,
et unum bovem singuli, obtuleruntque ea in
conspectu tabernaculi. 4 Ait autem Dominus
ad Moysen: 5 Suscipe ab eis ut serviant in
ministerio tabernaculi, et trades ea Levitis juxta
ordinem ministerii sui. 6 Itaque cum sus-
cepisset Moyses plaustra et boves, tradidit eos
Levitis. 7 Duo plaustra et quatuor boves dedit
filiis Gerson, juxta id quod habebant neces-
sarium. 8 Quatuor alia plaustra et octo boves
dedit filiis Merari, secundum officia et cultum
suum, sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis.

9 וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ 10 וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס 12 וַיְהִי
הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 13 וְקָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 14 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 15 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 16 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 17 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב׃ פ 18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
19 הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
20 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
21 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 22 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ 23 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־
צוּעָר׃ פ 24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא
לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 25 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 26 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 27 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
28 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 29 וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
פ 30 בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא
לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃

9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λει-
τουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν.
10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαι-
νισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἔχρισεν
αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν
ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. 11 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν Ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ'
ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαι-
νισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. 12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσὼν
υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα· 13 Καὶ
προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν
ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατα τον σίκλον τὸν
ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης
ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 14 Θυΐσκην μίαν δέκα
χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 15 Μόσχον ἕνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύ-
τωμα· 16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας· 17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ
υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ. 19 Καὶ
προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν
ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 20 Θυΐσκην μίαν
δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 21 Μόσχον
ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς
ὁλοκαύτωμα· 22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· 23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ.
24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλών,
Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών· 25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
26 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάμα-
τος· 27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν
ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 28 Καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 29 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους
πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλών. 30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβήν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ·

9 Filiis autem Caath non dedit plaustra et
boves: quia in sanctuario serviunt, et onera
propriis portant humeris. 10 Igitur obtu-
lerunt duces in dedicationem altaris, die qua
unctum est, oblationem suam ante altare.
11 Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli
duces per singulos dies offerant munera in
dedicationem altaris. 12 Primo die obtulit
oblationem suam Nahasson filius Aminadab
de tribu Juda: 13 Fueruntque in ea, aceta-
bulum argenteum pondo centum triginta
siclorum, phiala argentea habens septuaginta
siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium:
14 Mortariolum ex decem siclis aureis plenum
incenso: 15 Bovem de armento, et arietem,
et agnum anniculum in holocaustum: 16 Hir-
cumque pro peccato: 17 Et in sacrificio
pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos
quinque, agnos anniculos quinque; hæc est
oblatio Nahasson filii Aminadab. 18 Secundo
die obtulit Nathanael filius Suar, dux de
tribu Issachar, 19 Acetabulum argenteum
appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos, juxta
pondus sanctuarii, utrumque plenum simila
conspersa oleo in sacrificium: 20 Mortariolum
aureum habens decem siclos, plenum incenso:
21 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 22 Hircumque
pro peccato: 23 Et in sacrificio pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Nathanael filii Suar. 24 Tertio die princeps
filiorum Zabulon, Eliab filius Helon, 25 Ob-
tulit acetabulum argenteum appendens centum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrum-
que plenum simila conspersa oleo in sacrificium:
26 Mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso: 27 Bovem de armento,
et arietem, et agnum anniculum in holocaustum:
28 Hircumque pro peccato: 29 Et in sac-
rificio pacificorum boves duos, arietes quinque,
hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc
est oblatio Eliab filii Helon. 30 Die quarto
princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur,

31 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 32 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 33 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 34 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
35 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
פ 36 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 37 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ 38 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ 39 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 40 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 41 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ פ 42 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ 43 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 44 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 45 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 46 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 47 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף
בֶּן־דְּעוּאֵל׃ פ 48 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃
49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 50 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 51 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 52 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 53 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ פ

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 32 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα·
34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·
35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιοὺρ.
36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν,
Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμι-
δάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
38 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 40 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 41 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους
πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαί. 42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 44 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα·
46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·
47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε·
τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισὰφ υἱοῦ Ῥαγουήλ. 48 Τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ
υἱὸς Ἐμιούδ· 49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ,
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 50 Θυΐσκην
μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 51 Μόσχον
ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς
ὁλοκαύτωμα· 52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· 53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιούδ.

31 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 32 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
33 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 34 Hircumque
pro peccato: 35 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Elisur filii Sedeur. 36 Die quinto princeps
filiorum Simeon, Salamiël filius Surisaddai,
37 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 38 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
39 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 40 Hircumque
pro peccato: 41 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Salamiel filii Surisaddai. 42 Die sexto
princeps filiorum Gad, Eliasaph filius Duel,
43 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 44 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
45 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 46 Hircumque
pro peccato: 47 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Eliasaph filii Duel. 48 Die septimo princeps
filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud,
49 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctu-
arii, utrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium: 50 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso: 51 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum: 52 Hircumque pro peccato:
53 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quin-
que; hæc fuit oblatio Elisama filii Ammiud.

54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ 55 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ 56 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ 57 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 58 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 59 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ פ 60 בַּיּוֹם
הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־
גִּדְעֹנִי׃ 61 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 62 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 63 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 64 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
65 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ פ
66 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 67 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
68 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
69 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 70 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ 71 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי׃ פ 72 בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר
יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 74 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 75 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 76 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ,
Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ· 55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
56 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰ-
γῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας
ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ
Φαδασσούρ. 60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν
Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί· 61 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
62 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 64 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 65 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν
υἱοῦ Γαδεωνί. 66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ· 67 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
68 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 70 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 71 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ
υἱοῦ Ἀμισαδαΐ. 72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν. 73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομή-
κοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 74 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα·
76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·

54 Die octavo princeps filiorum Manasse,
Gamaliel filius Phadassur, 55 Obtulit aceta-
bulum argenteum appendens centum triginta
siclos, phialam argenteam habentem septua-
ginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium :
56 Mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 57 Bovem de armento,
et arietem, et agnum anniculum in holo-
caustum : 58 Hircumque pro peccato : 59 Et
in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos
quinque ; hæc fuit oblatio Gamaliel filii
Phadassur. 60 Die nono princeps filiorum
Benjamin, Abidan filius Gedeonis, 61 Obtulit
acetabulum argenteum appendens centum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium : 62 Et mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
63 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 64 Hircumque
pro peccato : 65 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Abidan filii Gedeonis. 66 Die decimo princeps
filiorum Dan Ahiezer filius Ammisaddai,
67 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanc-
tuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium : 68 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
69 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 70 Hircumque
pro peccato : 71 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Ahiezer filii Ammisaddai. 72 Die undecimo
princeps filiorum Aser, Phegiël filius Ochran,
73 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam ha-
bentem septuaginta siclos, ad pondus sanctu-
arii, utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium : 74 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso : 75 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum : 76 Hircumque pro peccato :

77 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
פ 78 בַּיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא
לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ 79 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 80 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 81 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 82 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 83 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע
בֶּן־עֵינָן׃ פ 84 זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים
עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ 85 שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 86 כַּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה
עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב
הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ 87 כָּל־הַבָּקָר
לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים־
עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם
וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃
88 וְכֹל בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ 89 וּבְבֹא
מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע
אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃

פ פ פ לו

פרשה ח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת
אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃

77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱοῦ
Ἐχράν. 78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν· 79 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
80 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
81 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰ-
γῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν. 84 Οὗτος
ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ
παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· τρυβλία
ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυΐσκαι
χρυσαῖ δώδεκα. 85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων
τὸ τρυβλίον τὸ ἕν, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη
ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ
τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.
86 Θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος· πᾶν
τὸ χρυσίον τῶν θυΐσκων εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.
87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὁλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα,
κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ
αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας· 88 Πᾶσαι αἱ
βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες,
κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες
ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ
θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ
καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν, 89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι
αὐτῷ· καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς
αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβίμ,
καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
Ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ
πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι.

77 Et in hostias pacificorum boves duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque; hæc fuit oblatio Phegiël filii
Ochran. 78 Die duodecimo princeps filiorum
Nephthali, Ahira filius Enan, 79 Obtulit
acetabulum argenteum appendens centum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila oleo conspersa in
sacrificium: 80 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso: 81 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum: 82 Hircumque pro peccato:
83 Et in hostias pacificorum boves duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque; hæc fuit oblatio Ahira filii
Enan. 84 Hæc in dedicatione altaris oblata
sunt a principibus Israel, in die qua con-
secratum est; acetabula argentea duodecim:
phialæ argenteæ duodecim: mortariola aurea
duodecim: 85 Ita ut centum triginta siclos
argenti haberet unum acetabulum, et septua-
ginta siclos haberet una phiala: id est, in
commune vasorum omnium ex argento sicli
duo millia quadringenti, pondere sanctuarii:
86 Mortariola aurea duodecim plena incenso,
denos siclos appendentia pondere sanctuarii:
id est, simul auri sicli centum viginti:
87 Boves de armento in holocaustum duodecim,
arietes duodecim, agni anniculi duodecim, et
libamenta eorum: hirci duodecim pro peccato.
88 In hostias pacificorum boves viginti
quatuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta,
agni anniculi sexaginta. Hæc oblata sunt
in dedicatione altaris, quando unctum est
89 Cumque ingrederetur Moyses tabernaculum
fœderis, ut consuleret oraculum, audiebat
vocem loquentis ad se de propitiatorio quod
erat super arcam testimonii inter duos cheru-
bim, unde et loquebatur ei.

CAPUT VIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere Aaron, et dices ad
eum: Cum posueris septem lucernas,
candelabrum in australi parte erigatur.
Hoc igitur præcipe ut lucernæ contra
boream e regione respiciant ad mensam
panum propositionis, contra eam partem,
quam candelabrum respicit, lucere debebunt.

3 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה
הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב
עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה
אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ
5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 6 קַח
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ
אֹתָם׃ 7 וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־
בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ 8 וְלָקְחוּ
פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ 9 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ
אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ 11 וְהֵנִיף אַהֲרֹן
אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃
12 וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד
עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ 13 וְהַעֲמַדְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ
אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃
15 וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃
16 כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ 17 כִּי לִי
כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃ 18 וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם
תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וָאֶתְּנָה
אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים ׀ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן־עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ
בִּגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρών· ἐκ τοῦ ἑνὸς
μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε
τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς
λυχνίας· στερεὰ χρυσῆ ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ
κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. 5 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 Λάβε
τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς
αὐτούς. 7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν
αὐτῶν· περιῤῥανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ, καὶ
ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ
πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.
8 Καὶ λήψονται μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου
θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ
μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.
9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραήλ· 10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας· 11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν
τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.
12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας καὶ τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῶν· 13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
Κυρίου καὶ ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου·
14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται μοί. 15 Καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ
ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου· 16 Ὅτι ἀπόδομα
ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ,
ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων
πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς
ἐμοί· 17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ᾗ ἡμέρᾳ
ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου
ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί, 18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. 19 Καὶ
ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ, ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς
τὰ ἅγια. 20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις· καθὰ
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 21 Καὶ
ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ
ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἐξιλάσατο περὶ αὐτων Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.

3 Fecitque Aaron, et imposuit lucernas super
candelabrum, ut præceperat Dominus Moysi.
4 Hæc autem erat factura candelabri, ex auro
ductili, tam medius stipes, quam cuncta quæ
ex utroque calamorum latere nascebantur :
juxta exemplum quod ostendit Dominus
Moysi, ita operatus est candelabrum. 5 Et
locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
6 Tolle Levitas de medio filiorum Israel, et
purificabis eos 7 Juxta hunc ritum : Asper-
gantur aqua lustrationis, et radant omnes
pilos carnis suæ. Cumque laverint vestimenta
sua, et mundati fuerint, 8 Tollent bovem de
armentis, et libamentum ejus similam oleo
conspersam: bovem autem alterum de armento
tu accipies pro peccato : 9 Et applicabis
Levitas coram tabernaculo fœderis, convocata
omni multitudine filiorum Israel. 10 Cumque
Levitæ fuerint coram Domino, ponent filii
Israel manus suas super eos ; 11 Et offeret
Aaron Levitas, munus in conspectu Domini a
filiis Israel, ut serviant in ministerio ejus
12 Levitæ quoque ponent manus suas super
capita boum, e quibus unum facies pro
peccato, et alterum in holocaustum Domini,
ut depreceris pro eis. 13 Statuesque Levitas
in conspectu Aaron et filiorum ejus, et con-
secrabis oblatos Domino, 14 Ac separabis de
medio filiorum Israel, ut sint mei. 15 Et
postea ingredientur tabernaculum fœderis, ut
serviant mihi. Sicque purificabis et con-
secrabis eos in oblationem Domini : quoniam
dono donati sunt mihi a filiis Israel. 16 Pro
primogenitis quæ aperiunt omnem vulvam in
Israel, accepi eos. 17 Mea sunt enim omnia
primogenita filiorum Israel, tam ex hominibus
quam ex jumentis. Ex die quo percussi omne
primogenitum in terra Ægypti, sanctificavi
eos mihi : 18 Et tuli Levitas pro cunctis
primogenitis filiorum Israel : 19 Tradidique
eos dono Aaron et filiis ejus de medio populi,
ut serviant mihi pro Israel in tabernaculo
fœderis, et orent pro eis, ne sit in populo
plaga, si ausi fuerint accedere ad sanctuarium.
20 Feceruntque Moyses et Aaron et omnis
multitudo filiorum Israel super Levitis quæ
præceperat Dominus Moysi : 21 Purificatique
sunt, et laverunt vestimenta sua. Elevavitque
eos Aaron in conspectu Domini, et oravit pro eis,

22 וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם
כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃ ס 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 24 זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם
מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא
לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ 25 וּמִבֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא
יַעֲבֹד עוֹד׃ 26 וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד
כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם׃ פ

פרשה ט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְמִדְבַּר־סִינַי
בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ 2 וְיַעֲשׂוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ 3 בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר־יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ
אֹתוֹ בְּמֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וּכְכָל־מִשְׁפָּטָיו
תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ 4 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת הַפָּסַח׃ 5 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
6 וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ
אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 7 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו
אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע
לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה
לָכֶם׃ פ

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 10 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה
טָמֵא ׀ לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ
לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה׃ 11 בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃
12 לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא
יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃
13 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ
לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי ׀ קָרְבַּן יְהוָה לֹא
הִקְרִיב בְּמֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λει-
τουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ·
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. 23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν
Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·
25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς
λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι, 26 Καὶ λειτου-
ργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μορτυρίου
φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται. οὕτως
ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σινᾶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων 2 Εἰπὸν
καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν
αὐτοῦ· 3 Τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ
καιρούς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό. 4 Καὶ ἐλάλησε
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα
5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 6 Καὶ
παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ
Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· 7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες
ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ
δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Στῆτε
αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ
ὑμῶν. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς
ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ· 11 Ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ
πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ
πικρίδων φάγονται αὐτό, 12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ'
αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν
αὐτό. 13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν
ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα,
ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν
αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Ut purificati ingrederentur ad officia sua
in tabernaculum fœderis coram Aaron et filiis
ejus. Sicut præceperat Dominus Moysi de
Levitis, ita factum est. 23 Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens: 24 Hæc est
lex Levitarum: A viginti quinque annis et
supra, ingredientur ut ministrent in taber-
naculo fœderis. 25 Cumque quinquagesimum
annum ætatis impleverint, servire cessabunt:
26 Eruntque ministri fratrum suorum in
tabernaculo fœderis, ut custodiant quæ sibi
fuerint commendata, opera autem ipsa non
faciant. Sic dispones Levitis in custodiis suis.

CAPUT IX.

1 Locutus est Dominus ad Moysen in
deserto Sinai, anno secundo postquam egressi
sunt de terra Ægypti, mense primo, dicens:
2 Faciant filii Israel Phase in tempore suo,
3 Quartadecima die mensis hujus ad vesperam,
juxta omnes ceremonias et justificationes ejus.
4 Præcepitque Moyses filiis Israel ut facerent
Phase. 5 Qui fecerunt tempore suo, quarta-
decima die mensis ad vesperam, in monte
Sinai. Juxta omnia quæ mandaverat Dominus
Moysi, fecerunt filii Israel. 6 Ecce autem
quidam immundi super anima hominis, qui
non poterant facere Phase in die illo, ac-
cedentes ad Moysen et Aaron, 7 Dixerunt
eis: Immundi sumus super anima hominis;
quare fraudamur ut non valeamus oblationem
offerre Domino in tempore suo inter filios
Israel? 8 Quibus respondit Moyses: State
ut consulam quid præcipiat Dominus de vobis.
9 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
10 Loquere filiis Israel: Homo qui fuerit
immundus super anima, sive in via procul in
gente vestra, faciat Phase Domino 11 In
mense secundo, quartadecima die mensis ad
vesperam: cum azymis et lactucis agrestibus
comedent illud: 12 Non relinquent ex
eo quippiam usque mane, et os ejus non
confringent, omnem ritum Phase obser-
vabunt. 13 Si quis autem et mundus est,
et in itinere non fuit, et tamen non fecit
Phase, exterminabitur anima illa de populis
suis, quia sacrificium Domino non obtulit
tempore suo: peccatum suum ipse portabit,

14 וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה
כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה
אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃
ס 15 וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת
וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ
עַד־בֹּקֶר׃ 16 כֵּן יִהְיֶה תָמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ
וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה׃ 17 וּלְפִי הֵעָלֹת הֶעָנָן
מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ 19 וּבְהַאֲרִיךְ
הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ 20 וְיֵשׁ
אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃
21 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר
וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם
וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ 22 אוֹ־
יֹמַיִם אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן
עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃
23 עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה י׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 עֲשֵׂה
לְךָ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה
אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע
אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃ 3 וְתָקְעוּ בָּהֵן וְנוֹעֲדוּ
אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
4 וְאִם־בְּאַחַת יִתְקָעוּ וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂיאִים
רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה
וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה׃
6 וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת
הַחֹנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם׃
7 וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תָרִיעוּ׃
8 וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת
וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃

14 Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό· νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς. 15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωί. 16 Οὕτως ἐγίνετο διὰ παντός, ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. 17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 18 Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι· 20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· 21 Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωί, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ πρωί, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός· 22 Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν, 23 Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν φυλακὴν Κυριου ἐφυλάξαντο δια προσταγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κυριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. 3 Καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 4 Ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραήλ. 5 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς· 6 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. 7 Καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγήν, σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ. 8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

14 Peregrinus quoque et advena si fuerint apud vos, facient Phase Domino juxta ceremonias et justificationes ejus. Præceptum idem erit apud vos tam advenæ quam indigenæ. 15 Igitur die qua erectum est tabernaculum, operuit illud nubes. A vespere autem super tentorium erat quasi species ignis usque mane. 16 Sic fiebat jugiter: per diem operiebat illud nubes, et per noctem quasi species ignis. 17 Cumque ablata fuisset nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc proficiscebantur filii Israel: et in loco ubi stetisset nubes, ibi castrametabantur. 18 Ad imperium Domini proficiscebantur, et ad imperium illius figebant tabernaculum. Cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum, manebant in eodem loco: 19 Et si evenisset ut multo tempore maneret super illud, erant filii Israel in excubiis Domini, et non proficiscebantur 20 Quot diebus fuisset nubes super tabernaculum. Ad imperium Domini erigebant tentoria, et ad imperium illius deponebant. 21 Si fuisset nubes a vespere usque mane, et statim diluculo tabernaculum reliquisset, proficiscebantur: et, si post diem et noctem recessisset, dissipabant tentoria. 22 Si vero biduo aut uno mense vel longiori tempore fuisset super tabernaculum, manebant filii Israel in eodem loco, et non proficiscebantur: statim autem ut recessisset, movebant castra. 23 Per verbum Domini figebant tentoria, et per verbum illius proficiscebantur: erantque in excubiis Domini juxta imperium ejus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus convocare possis multitudinem quando movenda sunt castra. 3 Cumque increpueris tubis, congregabitur ad te omnis turba ad ostium tabernaculi fœderis. 4 Si semel clangueris, venient ad te principes, et capita multitudinis Israel. 5 Si autem prolixior atque concisus clangor increpuerit, movebunt castra primi qui sunt ad orientalem plagam. 6 In secundo autem sonitu et pari ululatu tubæ, levabunt tentoria qui habitant ad meridiem; et juxta hunc modum reliqui facient, ululantibus tubis in profectionem. 7 Quando autem congregandus est populus, simplex tubarum clangor erit, et non concise ululabunt. 8 Filii autem Aaron sacerdotes clangent tubis: eritque hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris.

9 וְכִֽי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצַּר
הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם :
10 וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי
חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ
11 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת : 12 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם
מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן :
13 וַיִּסְעוּ בָּרִאשֹׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :
14 וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה
לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב :
15 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל
בֶּן־צוּעָר : 16 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי זְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן : 17 וְהוּרַד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ
בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :
18 וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל־
צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר : 19 וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי :
20 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־
דְּעוּאֵל : 21 וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ
וְהֵקִימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בֹּאָם : 22 וְנָסַע
דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד : 23 וְעַל־צְבָא מַטֵּה
בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר : 24 וְעַל־
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעוֹנִי :
25 וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מְאַסֵּף לְכָל־
הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישַׁדָּי : 26 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי אָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן : 27 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן : 28 אֵלֶּה מַסְעֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ : ס
29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי
חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים ׀ אֲנַחְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה
אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי־יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב
עַל־יִשְׂרָאֵל : 30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ
כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ :
31 וַיֹּאמֶר אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי ׀ עַל־כֵּן
יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם :

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι
Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν
σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὁλοκαυτώμασι καὶ
ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν
ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 12 Καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
Φαράν. 13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ· 14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 15 Καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ Ναθαναὴλ
υἱὸς Σωγάρ· 16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών· 17 Καὶ καθελοῦσι
τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν καὶ οἱ υἱοὶ
Μεραρί, οἱ αἴροντες τὴν σκηνήν. 18 Καὶ ἐξῆραν
τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν Σα-
λαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλισὰφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.
21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια,
καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν ἕως παραγένωνται. 22 Καὶ
ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμὰ υἱὸς
Ἐμιούδ· 23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Μανασσῆ Γαμαλιὴλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ· 24 Καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν ὁ τοῦ
Γαδεωνί. 25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν
Δὰν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζερ ὁ τοῦ
Ἀμισαδαΐ· 26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ἀσὴρ Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν· 27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. 28 Αὗται
αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει
αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὀβὰβ υἱῷ Ῥαγουὴλ
τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ Ἐξαίρομεν
ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος Τοῦτον δώσω
ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι
Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ. 30 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. 31 Καὶ εἶπε Μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης·

9 Si exieritis ad bellum de terra vestra
contra hostes qui dimicant adversum vos,
clangetis ululantibus tubis, et erit recor-
datio vestri coram Domino Deo vestro, ut
eruamini de manibus inimicorum vestrorum.
10 Si quando habebitis epulum, et dies festos,
et calendas canetis tubis super holocaustis, et
pacificis victimis, ut sint vobis in recorda-
tionem Dei vestri. Ego Dominus Deus vester.
11 Anno secundo, mense secundo, vigesima
die mensis, elevata est nubes de tabernaculo
fœderis : 12 Profectique sunt filii Israel per
turmas suas de deserto Sinai, et recubuit
nubes in solitudine Pharan. 13 Moveruntque
castra primi, juxta imperium Domini in manu
Moysi. 14 Filii Juda per turmas suas : quo-
rum princeps erat Nahasson filius Aminadab.
15 In tribu filiorum Issachar fuit princeps
Nathanael filius Suar. 16 In tribu Zabulon
erat princeps Eliab filius Helon. 17 De-
positumque est tabernaculum, quod portantes
egressi sunt filii Gerson et Merari. 18 Pro-
fectique sunt et filii Ruben, per turmas et
ordinem suum : quorum princeps erat Helisur
filius Sedeur. 19 In tribu autem filiorum
Simeon, princeps fuit Salamiel filius Suri-
saddai. 20 Porro in tribu Gad erat princeps
Eliasaph filius Duel. 21 Profectique sunt
et Caathitæ portantes sanctuarium. Tamdiu
tabernaculum portabatur, donec venirent ad
erectionis locum. 22 Moverunt castra et filii
Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu
princeps erat Elisama filius Ammiud. 23 In
tribu autem filiorum Manasse princeps fuit
Gamaliel filius Phadassur ; 24 Et in tribu
Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis.
25 Novissimi castrorum omnium profecti sunt
filii Dan per turmas suas, in quorum exercitu
princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai.
26 In tribu autem filiorum Aser erat princeps
Phegiel filius Ochran. 27 Et in tribu filiorum
Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan.
28 Hæc sunt castra, et profectiones filiorum
Israel per turmas suas quando egrediebantur
29 Dixitque Moyses Hobab filio Raguel
Madianitæ, cognato suo : Proficiscimur ad
locum, quem Dominus daturus est nobis : veni
nobiscum, ut benefaciamus tibi : quia Dominus
bona promisit Israeli. 30 Cui ille respondit :
Non vadam tecum, sed revertar in terram
meam, in qua natus sum. 31 Et ille :
Noli, inquit, nos relinquere : tu enim
nosti in quibus locis per desertum castra
ponere debeamus, et eris ductor noster.

במדבר י יא

32 וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה ׀ הַטּוֹב הַהוּא
אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃
33 וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃
34 וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־
הַמַּחֲנֶה׃ ׆ ס 35 וַיְהִי בִּנְסֹעַ
הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ׀ יְהוָה
וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃
36 וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי
יִשְׂרָאֵל׃ ׆ פ

פרשה יא׃

1 וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ
יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃ 2 וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃ 3 וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
תַּבְעֵרָה כִּי־בָעֲרָה בָם אֵשׁ יְהוָה׃
4 וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ 5 זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־
נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֵת
הָאֲבַטִּחִים וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים
וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃ 6 וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין
כֹּל בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ׃ 7 וְהַמָּן
כִּזְרַע־גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃
8 שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם
אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ
אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד
הַשָּׁמֶן׃ 9 וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה
יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ 10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ לְפֶתַח אָהֳלוֹ
וַיִּחַר־אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃
11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָה הֲרֵעֹתָ
לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא־מָצָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם
אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלָי׃ 12 הֶאָנֹכִי
הָרִיתִי אֵת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי
יְלִדְתִּיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר
יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת־הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃ 13 מֵאַיִן לִי בָּשָׂר לָתֵת
לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה־
לָּנוּ בָשָׂר וְנֹאכֵלָה׃ 14 לֹא־אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי
לָשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, ί, ιά.

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ
ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς,
καὶ εὖ σε ποιήσομεν. 33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους
Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν
καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες
οἱ μισοῦντές σε. 35 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν
Ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.
36 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ᾽ αὐτοῖς
ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ, καὶ
ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε
μέρος τι τῆς παρεμβολῆς· 2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς
πρὸς Μωυσῆν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον,
καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. 3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς
παρὰ Κυρίου. 4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς
ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;
5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ
δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ
πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τα σκόρδα· 6 Νυνὶ δὲ
ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου
ἐστί, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου. 8 Καὶ
διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν
τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυΐᾳ, καὶ ἧψουν αὐτὸ
ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ
ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου. 9 Καὶ
ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός,
κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ᾽ αὐτῆς. 10 Καὶ ἤκουσε
Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν,
ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ
Κύριος σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.
11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Ἵνα τί ἐκάκωσας
τὸν θεράποντά σου, καὶ διὰ τί οὐχ εὕρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου
ἐπ᾽ ἐμέ; 12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν
λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι
Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς
τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν
αὐτῶν; 13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ
τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ᾽ ἐμοὶ λέγοντες Δὸς ἡμῖν κρέα
ἵνα φάγωμεν. 14 Οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν
λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστι τὸ ῥῆμα τοῦτο.

NUMERI, X. XI.

32 Cumque nobiscum veneris, quidquid opti-
mum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus
est Dominus, dabimus tibi. 33 Profecti sunt
ergo de monte Domini viam trium dierum,
arcaque fœderis Domini præcedebat eos,
per dies tres providens castrorum locum.
34 Nubes quoque Domini super eos erat per
diem cum incederent. 35 Cumque elevaretur
arca, dicebat Moyses: Surge, Domine, et
dissipentur inimici tui, et fugiant qui oderunt
te, a facie tua. 36 Cum autem deponeretur,
aiebat: Revertere, Domine, ad multitudinem
exercitus Israel.

CAPUT XI.

1 Interea ortum est murmur populi, quasi
dolentium pro labore, contra Dominum. Quod
cum audisset Dominus, iratus est. Et accensus
in eos ignis Domini devoravit extremam
castrorum partem. 2 Cumque clamasset
populus ad Moysen, oravit Moyses ad
Dominum, et absorptus est ignis. 3 Voca-
vitque nomen loci illius, Incensio: eo quod
incensus fuisset contra eos ignis Domini.
4 Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat
cum eis, flagravit desiderio, sedens et flens,
junctis sibi pariter filiis Israel, et ait: Quis
dabit nobis ad vescendum carnes? 5 Re-
cordamur piscium quos comedebamus in
Ægypto gratis: in mentem nobis veniunt
cucumeres, et pepones, porrique, et cæpe, et
allia. 6 Anima nostra arida est, nihil aliud
respiciunt oculi nostri nisi Man. 7 Erat
autem Man quasi semen coriandri, coloris
bdellii. 8 Circuibatque populus, et colligens
illud, frangebat mola, sive terebat in mor-
tario, coquens in olla, et faciens ex eo
tortulas saporis quasi panis oleati. 9 Cumque
descenderet nocte super castra ros, descen-
debat pariter et Man. 10 Audivit ergo
Moyses flentem populum per familias, singulos
per ostia tentorii sui. Iratusque est furor
Domini valde: sed et Moysi intoleranda res
visa est; 11 Et ait ad Dominum: Cur afflixisti
servum tuum? quare non invenio gratiam
coram te? et cur imposuisti pondus universi
populi hujus super me? 12 Numquid ego
concepi omnem hanc multitudinem, vel genui
eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo
sicut portare solet nutrix infantulum, et defer
in terram, pro qua jurasti patribus eorum?
13 Unde mihi carnes ut dem tantæ multitudini?
flent contra me, dicentes: Da nobis carnes ut
comedamus. 14 Non possum solus sustinere
omnem hunc populum, quia gravis est mihi.

15 וְאִם־כָּכָה ׀ אַתְּ־עֹשֶׂה לִּי הָרְגֵנִי נָא
הָרֹג אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אֶרְאֶה
בְּרָעָתִי׃ פ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֶסְפָה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ
אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃
17 וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם
וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אַתָּה
לְבַדֶּךָ׃ 18 וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ
לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי
יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב
לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר
וַאֲכַלְתֶּם׃ 19 לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא
יוֹמָיִם וְלֹא ׀ חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים
וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃ 20 עַד ׀ חֹדֶשׁ יָמִים
עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא
יַעַן כִּי־מְאַסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ
מִמִּצְרָיִם׃ 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה
אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ
יָמִים׃ 22 הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא
לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם
וּמָצָא לָהֶם׃ פ
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר
עַתָּה תִרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם־לֹא׃ 24 וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה
וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד
אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל׃ 25 וַיֵּרֶד יְהוָה ׀ בֶּעָנָן
וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ
עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃
26 וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים ׀ בַּמַּחֲנֶה שֵׁם
הָאֶחָד ׀ אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח
עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ
הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃ 27 וַיָּרָץ הַנַּעַר
וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים
בַּמַּחֲנֶה׃ 28 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת
מֹשֶׁה מִבְּחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃
29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי
וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן
יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃ 30 וַיֵּאָסֵף
מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

*15 Εἰ δ᾽ οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με
ἀναιρέσει, εἰ εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω
τὴν κάκωσίν μου. 16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραήλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι
οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.
17 Καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ
ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω
ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν
ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.
18 Καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ
φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες
Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν
Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ
φάγεσθε κρέα. 19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο
οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσι ἡμέ-
ρας· 20 Ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ
ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν,
ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε
ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες Ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ
Αἰγύπτου; 21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἑξακόσιαι χιλιάδες
πεζῶν ὁ λαὸς ἐν οἷς εἰμὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ εἶπας
Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα
ἡμερῶν· 22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται
αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς
θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;
23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Μὴ χεὶρ Κυρίου
οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεταί σε ὁ
λόγος μου ἢ οὔ. 24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε
πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου, καὶ συνήγαγεν
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. 25 Καὶ
κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,
καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσ-
βυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ᾽ αὐτούς,
καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. 26 Καὶ
κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα
τῷ ἑνὶ Ἐλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ, καὶ
ἐπανεπαύσατο ἐπ᾽ αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν
τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν
σκηνήν, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 27 Καὶ
προσδραμὼν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσῇ καὶ εἶπε
λέγων Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ
παρεμβολῇ. 28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ
ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτὸς εἶπε Κύριε Μωυσῆ,
κώλυσον αὐτούς. 29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ Μὴ
ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου
προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἐπ᾽ αὐτούς; 30 Καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν
παρεμβολήν, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.*

15 Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias
me, et inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis
afficiar malis. 16 Et dixit Dominus ad
Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de
senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi
sint ac magistri: et duces eos ad ostium
tabernaculi fœderis, faciesque ibi stare tecum,
17 Ut descendam et loquar tibi: et auferam
de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent
tecum onus populi, et non tu solus graveris.
18 Populo quoque dices: Sanctificamini:
cras comedetis carnes. Ego enim audivi
vos dicere: Quis dabit nobis escas car-
nium? bene nobis erat in Ægypto. Ut
det vobis Dominus carnes, et comedatis:
19 Non uno die, nec duobus, vel quinque aut
decem, nec viginti quidem, 20 Sed usque ad
mensem dierum, donec exeat per nares vestras,
et vertatur in nauseam, eo quod repuleritis
Dominum, qui in medio vestri est, et fleveritis
coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex
Egypto? 21 Et ait Moyses: Sexcenta millia
peditum hujus populi sunt; et tu dices: Dabo
eis esum carnium mense integro. 22 Numquid
ovium et boum multitudo cædetur, ut possit
sufficere ad cibum? vel omnes pisces maris in
unum congregabuntur, ut eos satient? 23 Cui
respondit Dominus: Numquid manus Domini
invalida est? Jam nunc videbis utrum meus
sermo opere compleatur. 24 Venit igitur
Moyses, et narravit populo verba Domini,
congregans septuaginta viros de senibus
Israel, quos stare fecit circa tabernaculum.
25 Descenditque Dominus per nubem, et
locutus est ad eum, auferens de spiritu qui
erat in Moyse, et dans septuaginta viris.
Cumque requievisset in eis Spiritus, prophe-
taverunt, nec ultra cessaverunt. 26 Re-
manserant autem in castris duo viri, quorum
unus vocabatur Eldad, et alter Medad, super
quos requievit Spiritus: nam et ipsi descripti
fuerant, et non exierant ad tabernaculum.
27 Cumque prophetarent in castris, cucurrit
puer, et nuntiavit Moysi, dicens: Eldad et
Medad prophetant in castris. 28 Statim Josue
filius Nun, minister Moysi, et electus e pluri-
bus, ait: Domine mi Moyses, prohibe eos.
29 At ille: Quid, inquit, æmularis pro me?
quis tribuat ut omnis populus prophetet, et det
eis Dominus Spiritum suum? 30 Reversusque
est Moyses, et majores natu Israel in castra.

31 וְר֜וּחַ נָסַ֣ע ׀ מֵאֵ֣ת יְהוָ֗ה וַיָּ֤גָז שַׂלְוִים֙ מִן־
הַיָּ֔ם וַיִּטֹּ֨שׁ עַל־הַֽמַּחֲנֶ֜ה כְּדֶ֧רֶךְ י֣וֹם כֹּ֗ה
וּכְדֶ֤רֶךְ יוֹם֙ כֹּ֔ה סְבִיב֖וֹת הַֽמַּחֲנֶ֑ה וּכְאַמָּתַ֖יִם
עַל־פְּנֵ֥י הָאָֽרֶץ׃ 32 וַיָּ֣קָם הָעָ֡ם כָּל־הַיּוֹם֩
הַה֨וּא וְכָל־הַלַּ֜יְלָה וְכֹ֣ל ׀ י֣וֹם הַמָּחֳרָ֗ת
וַיַּֽאַסְפוּ֙ אֶת־הַשְּׂלָ֔ו הַמַּמְעִ֕יט אָסַ֖ף עֲשָׂרָ֣ה
חֳמָרִ֑ים וַיִּשְׁטְח֤וּ לָהֶם֙ שָׁט֔וֹחַ סְבִיב֖וֹת
הַמַּחֲנֶֽה׃ 33 הַבָּשָׂ֗ר עוֹדֶ֙נּוּ֙ בֵּ֣ין שִׁנֵּיהֶ֔ם
טֶ֖רֶם יִכָּרֵ֑ת וְאַ֤ף יְהוָה֙ חָרָ֣ה בָעָ֔ם וַיַּ֤ךְ
יְהוָה֙ בָּעָ֔ם מַכָּ֖ה רַבָּ֥ה מְאֹֽד׃ 34 וַיִּקְרָ֛א
אֶת־שֵֽׁם־הַמָּק֥וֹם הַה֖וּא קִבְר֣וֹת הַֽתַּאֲוָ֑ה
כִּי־שָׁם֙ קָֽבְר֔וּ אֶת־הָעָ֖ם הַמִּתְאַוִּֽים׃
35 מִקִּבְר֧וֹת הַֽתַּאֲוָ֛ה נָסְע֥וּ הָעָ֖ם חֲצֵר֑וֹת
וַיִּהְי֖וּ בַּחֲצֵרֽוֹת׃ פ

פרשה יב :

1 וַתְּדַבֵּ֨ר מִרְיָ֤ם וְאַהֲרֹן֙ בְּמֹשֶׁ֔ה עַל־אֹד֛וֹת
הָאִשָּׁ֥ה הַכֻּשִׁ֖ית אֲשֶׁ֣ר לָקָ֑ח כִּֽי־אִשָּׁ֥ה
כֻשִׁ֖ית לָקָֽח׃ 2 וַיֹּאמְר֗וּ הֲרַ֤ק אַךְ־בְּמֹשֶׁה֙
דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה הֲלֹ֖א גַּם־בָּ֣נוּ דִבֵּ֑ר וַיִּשְׁמַ֖ע
יְהוָֽה׃ 3 וְהָאִ֥ישׁ מֹשֶׁ֖ה עָנָ֣ו מְאֹ֑ד מִכֹּל֙
הָֽאָדָ֔ם אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָֽה׃ ס
4 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה פִּתְאֹ֗ם אֶל־מֹשֶׁ֤ה וְאֶל־אַהֲרֹן֙
וְאֶל־מִרְיָ֔ם צְא֥וּ שְׁלָשְׁתְּכֶ֖ם אֶל־אֹ֣הֶל
מוֹעֵ֑ד וַיֵּצְא֖וּ שְׁלָשְׁתָּֽם׃ 5 וַיֵּ֤רֶד יְהוָה֙
בְּעַמּ֣וּד עָנָ֔ן וַֽיַּעֲמֹ֖ד פֶּ֣תַח הָאֹ֑הֶל וַיִּקְרָא֙
אַהֲרֹ֣ן וּמִרְיָ֔ם וַיֵּצְא֖וּ שְׁנֵיהֶֽם׃ 6 וַיֹּ֖אמֶר
שִׁמְעוּ־נָ֣א דְבָרָ֑י אִם־יִֽהְיֶה֙ נְבִ֣יאֲכֶ֔ם יְהוָ֗ה
בַּמַּרְאָה֙ אֵלָ֣יו אֶתְוַדָּ֔ע בַּחֲל֖וֹם אֲדַבֶּר־בּֽוֹ׃
7 לֹא־כֵ֖ן עַבְדִּ֣י מֹשֶׁ֑ה בְּכָל־בֵּיתִ֖י נֶאֱמָ֥ן
הֽוּא׃ 8 פֶּ֣ה אֶל־פֶּ֞ה אֲדַבֶּר־בּ֗וֹ וּמַרְאֶה֙
וְלֹ֣א בְחִידֹ֔ת וּתְמֻנַ֥ת יְהוָ֖ה יַבִּ֑יט וּמַדּ֙וּעַ֙
לֹ֣א יְרֵאתֶ֔ם לְדַבֵּ֖ר בְּעַבְדִּ֥י בְמֹשֶֽׁה׃
9 וַיִּֽחַר־אַ֧ף יְהוָ֛ה בָּ֖ם וַיֵּלַֽךְ׃ 10 וְהֶעָנָ֗ן סָ֚ר
מֵעַ֣ל הָאֹ֔הֶל וְהִנֵּ֥ה מִרְיָ֖ם מְצֹרַ֣עַת כַּשָּׁ֑לֶג
וַיִּ֧פֶן אַהֲרֹ֛ן אֶל־מִרְיָ֖ם וְהִנֵּ֥ה מְצֹרָֽעַת׃
11 וַיֹּ֥אמֶר אַהֲרֹ֖ן אֶל־מֹשֶׁ֑ה בִּ֣י אֲדֹנִ֔י אַל־נָ֨א
תָשֵׁ֤ת עָלֵ֙ינוּ֙ חַטָּ֔את אֲשֶׁ֥ר נוֹאַ֖לְנוּ
וַאֲשֶׁ֥ר חָטָֽאנוּ׃ 12 אַל־נָ֥א תְהִ֖י כַּמֵּ֑ת אֲשֶׁ֤ר
בְּצֵאתוֹ֙ מֵרֶ֣חֶם אִמּ֔וֹ וַיֵּאָכֵ֖ל חֲצִ֥י בְשָׂרֽוֹ׃
13 וַיִּצְעַ֣ק מֹשֶׁ֔ה אֶל־יְהוָ֖ה לֵאמֹ֑ר אֵ֕ל
נָ֛א רְפָ֥א נָ֖א לָֽהּ׃ פ

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν
ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ
τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν
ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δίπηχυ
ἀπὸ τῆς γῆς. 32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν·
ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγε δέκα κόρους, καὶ ἔψυ-
ξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.
33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ
ἐκλείπειν, καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν· καὶ
ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.
34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα
τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπι-
θυμητήν. 35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ
λαὸς εἰς Ἀσηρώθ, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ
ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε
Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε. 2 Καὶ
εἶπαν Μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ
ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος. 3 Καὶ ὁ ἄνθρω-
πος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ εἶπε
Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ
Μαριὰμ Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης,
καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, καὶ ἐξήλθοσαν
ἀμφότεροι. 6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀκούσατε τῶν
λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ,
ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω
αὐτῷ. 7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν
ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι. 8 Στόμα κατὰ στόμα
λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἴδει καὶ οὐ δι᾽ αἰνιγμάτων, καὶ
τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε
καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;
9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθεν.
10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ
Μαριὰμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν
ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα. 11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν Δέομαι, Κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν
ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ᾽ ὅτι ἡμάρτομεν·
12 Μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα
ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρος· καὶ κατεσθίει τὸ
ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. 13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς
πρὸς Κύριον λέγων Ὁ θεός, δέομαί σου, ἴασαι αὐτήν.

31 Ventus autem egrediens a Domino,
arreptans trans mare coturnices detulit,
et demisit in castra itinere quantum uno
die confici potest, ex omni parte castro-
rum per circuitum, volabantque in aere
duobus cubitis altitudine super terram.
32 Surgens ergo populus toto die illo, et
nocte, ac die altero, congregavit coturnicum,
qui parum, decem coros: et siccaverunt eas
per gyrum castrorum. 33 Adhuc carnes erant
in dentibus eorum, nec defecerat hujuscemodi
cibus: et ecce furor Domini concitatus in
populum, percussit eum plaga magna nimis.
34 Vocatusque est ille locus, Sepulchra con-
cupiscentiæ; ibi enim sepelierunt populum
qui desideraverat. 35 Egressi autem de Sepul-
chris concupiscentiæ, venerunt in Haseroth, et
manserunt ibi.

CAPUT XII.

1 Locutaque est Maria et Aaron contra
Moysen propter uxorem ejus Æthiopissam,
2 Et dixerunt: Num per solum Moysen locu-
tus est Dominus? nonne et nobis similiter
est locutus? Quod cum audisset Dominus,
3 (Erat enim Moyses vir mitissimus super
omnes homines qui morabantur in terra)
4 Statim locutus est ad eum, et ad Aaron
et Mariam: Egredimini vos tantum tres ad
tabernaculum fœderis. Cumque fuissent
egressi, 5 Descendit Dominus in columna
nubis, et stetit in introitu tabernaculi, vocans,
Aaron et Mariam. Qui cum iissent, 6 Dixit
ad eos: Audite sermones meos: Si quis
fuerit inter vos propheta Domini, in visione
apparebo ei, vel per somnium loquar ad
illum. 7 At non talis servus meus Moyses,
qui in omni domo mea fidelissimus est:
8 Ore enim ad os loquor ei: et palam, et
non per ænigmata et figuras Dominum videt.
Quare ergo non timuistis detrahere servo
meo Moysi? 9 Iratusque contra eos, abiit:
10 Nubes quoque recessit quæ erat super
tabernaculum: et ecce Maria apparuit can-
dens lepra quasi nix. Cumque respexisset
eam Aaron, et vidisset perfusam lepra, 11 Ait
ad Moysen: Obsecro, domine mi, ne imponas
nobis hoc peccatum, quod stulte commisimus,
12 Ne fiat hæc quasi mortua, et ut aborti-
vum quod projicitur de vulva matris suæ;
ecce jam medium carnis ejus devoratum
est a lepra. 13 Clamavitque Moyses ad
Dominum, dicens: Deus, obsecro, sana eam.

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק
בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר
שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃
15 וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת
יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הֵאָסֵף מִרְיָם׃
16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

פ פ פ לז

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 שְׁלַח־
לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר־
אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא
בָהֶם׃ 3 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר
פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה
רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃ 5 לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃ 6 לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב
בֶּן־יְפֻנֶּה׃ 7 לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃
8 לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ 9 לְמַטֵּה
בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־רָפוּא׃ 10 לְמַטֵּה זְבוּלֻן
גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃ 11 לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה
מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן־סוּסִי׃ 12 לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל
בֶּן־גְּמַלִּי׃ 13 לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־
מִיכָאֵל׃ 14 לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וָפְסִי׃
15 לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃ 16 אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר
אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן
יְהוֹשֻׁעַ׃ 17 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה
בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃ 18 וּרְאִיתֶם
אֶת־הָאָרֶץ מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב
עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא הֲרָפֶה הַמְעַט הוּא
אִם־רָב׃ 19 וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב
בָּהּ הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים
אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם־
בְּמִבְצָרִים׃ 20 וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא
אִם־רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ אִם־אַיִן וְהִתְחַזַּקְתֶּם
וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי
בִּכּוּרֵי עֲנָבִים׃ 21 וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־
הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִן עַד־רְחֹב לְבֹא חֲמָת׃
22 וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם
אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן
שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃

14 *Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Εἰ ὁ πατὴρ
αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς,
οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω ἑπτὰ
ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσεται. 15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριὰμ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν
ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ. 16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν
ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ Φαράν.*

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΙ *ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ κατασκεψάσθωσαν
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν κατὰ
δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα
ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. 3 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυ-
σῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες
ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβήν, Σαμουὴλ υἱὸς
Ζακχούρ 5 Τῆς φυλῆς Συμεών, Σαφὰτ, υἱὸς Σουρί·
6 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ· 7 Τῆς
φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ· 8 Τῆς φυλῆς
Ἐφραΐμ, Αὐσὴ υἱὸς Ναυή· 9 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν,
Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ· 10 Τῆς φυλῆς Ζαβουλών,
Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί· 11 Τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ τῶν
υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ υἱὸς Σουσί· 12 Τῆς φυλῆς
Δάν, Ἀμιὴλ υἱὸς Γαμαλί· 13 Τῆς φυλῆς Ἀσήρ,
Σαθοὺρ υἱὸς Μιχαήλ· 14 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί,
Ναβὶ υἱὸς Σαβί· 15 Τῆς φυλῆς Γάδ, Γουδιὴλ υἱὸς
Μακχί. 16 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς
ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ
ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ Ἰησοῦν.
17 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι
τὴν γῆν Χαναὰν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀνάβητε
ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος, 18 Καὶ
ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον
ἐπ' αὐτῆς εἰ ἰσχυρός ἐστιν ἢ ἀσθενής, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν
ἢ πολλοί· 19 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται
ἐπ' αὐτῆς, ἢ καλή ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πόλεις
ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν
ἀτειχίστοις· 20 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ παρειμένη,
εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερήσαντες
λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέ-
ραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς. 21 Καὶ ἀναβάντες
κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ῥοόβ,
εἰσπορευομένων Αἱμάθ. 22 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν
ἔρημον καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν
καὶ Σεσσὶ καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρὼν
ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.*

14 Cui respondit Dominus: Si pater ejus
spuisset in faciem illius, nonne debuerat sal-
tem septem diebus rubore suffundi? Separe-
tur septem diebus extra castra, et postea
revocabitur. 15 Exclusa est itaque Maria
extra castra septem diebus: et populus non
est motus de loco illo, donec revocata est
Maria. 16 Profectusque est populus de
Haseroth, fixis tentoriis in deserto Pharan.

CAPUT XIII.

1 IBIQUE locutus est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Mitte viros, qui considerent terram
Chanaan, quam daturus sum filiis Israel,
singulos de singulis tribubus, ex principibus.
3 Fecit Moyses quod Dominus imperaverat,
de deserto Pharan mittens principes viros,
quorum ista sunt nomina. 4 De tribu Ruben,
Sammua filium Zechur. 5 De tribu Simeon,
Saphat filium Huri. 6 De tribu Juda, Caleb
filium Jephone. 7 De tribu Issachar, Igal
filium Joseph. 8 De tribu Ephraim, Osee
filium Nun. 9 De tribu Benjamin, Phalti
filium Raphu. 10 De tribu Zabulon, Geddiel
filium Sodi. 11 De tribu Joseph, sceptri
Manasse, Gaddi filium Susi. 12 De tribu
Dan, Ammiel filium Gemalli. 13 De tribu
Aser, Sthur filium Michael. 14 De tribu
Nephthali, Nahabi filium Vapsi. 15 De tribu
Gad, Guel filium Machi. 16 Hæc sunt
nomina virorum, quos misit Moyses ad con-
siderandam terram: vocavitque Osee filium
Nun, Josue; 17 Misit ergo eos Moyses ad
considerandam terram Chanaan, et dixit ad
eos: Ascendite per meridianam plagam.
Cumque veneritis ad montes, 18 Considerate
terram, qualis sit: et populum qui habitator
est ejus, utrum fortis sit an infirmus: si
pauci numero an plures: 19 Ipsa terra, bona
an mala: urbes quales, muratæ an absque
muris: 20 Humus, pinguis an sterilis,
nemorosa an absque arboribus. Confortamini,
et afferte nobis de fructibus terræ. Erat
autem tempus quando jam præcoquæ uvæ
vesci possunt. 21 Cumque ascendissent,
exploraverunt terram a deserto Sin, usque
Rohob intrantibus Emath. 22 Ascen-
deruntque ad meridiem, et venerunt in
Hebron. ubi erant Achiman et Sisai et
Tholmai filii Enac; nam Hebron septem
annis ante Tanim urbem Ægypti condita est.

23 וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם
זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאֻהוּ
בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃
24 לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל
אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר הָאָרֶץ מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם׃ 26 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ׃
27 וַיְסַפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא
וְזֶה־פִּרְיָהּ׃ 28 אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד
וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ 29 עֲמָלֵק
יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי
יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל
יַד הַיַּרְדֵּן׃ 30 וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם
אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ
כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם
כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ 32 וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר
אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ 33 וְשָׁם
רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים
וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃

פרשה יד׃

1 וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ 2 וַיִּלֹּנוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ־מָתְנוּ׃ 3 וְלָמָה יְהוָֹה
מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל
בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב
לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה׃ 4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ 5 וַיִּפֹּל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ
קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃ 7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ
לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃

23 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος Βότρυος, καὶ
κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα
καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦραν
αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ
ἀπὸ τῶν συκῶν. 24 Καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐπωνόμασαν Φάραγξ Βότρυος διὰ τὸν βότρυν ὃν
ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 25 Καὶ ἀπέστρεψαν
ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα
ἡμέρας. 26 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν Κάδης, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν
τῆς γῆς· 27 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν
Ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς·
28 Ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ'
αὐτῆς, καὶ πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι
σφόδρα, καὶ τὴν γενεὰν Ἐνὰχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ· 29 Καὶ
Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ
Χετταῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ
Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ ὁ Χαναναῖος
κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην
ποταμόν. 30 Καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν
πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ ἀλλὰ ἀναβάντες
ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι
δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. 31 Καὶ οἱ ἄνθρωποι
οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν Οὐκ ἀναβαίνομεν,
ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι
ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μᾶλλον. 32 Καὶ ἐξήνεγκαν
ἔκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν
κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ' αὐτῆς ἐστί, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ
ἄνδρες ὑπερμήκεις· 33 Καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς
γίγαντας, καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες·
ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΚΑΙ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε
φωνήν, καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ
συναγωγὴ Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν· 3 Καὶ ἵνα τί Κύριος
εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ;
αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρ-
παγήν· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς
Αἴγυπτον. 4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ Δῶμεν
ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. 5 Καὶ
ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ. 6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ
Ναυὴ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννῆ τῶν κατασκεψαμένων
τὴν γῆν διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, 7 Καὶ εἶπαν
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες Ἡ γῆ,
ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθή ἐστι σφόδρα σφόδρα.

23 Pergentesque usque ad Torrentem
botri, absciderunt palmitem cum uva sua,
quem portaverunt in vecte duo viri. De
malis quoque granatis et de ficis loci illius
tulerunt: 24 Qui appellatus est Nehelescol,
id est, Torrens botri, eo quod botrum portas-
sent inde filii Israel. 25 Reversique explo-
ratores terræ post quadraginta dies, omni
regione circuita, 26 Venerunt ad Moysen
et Aaron et ad omnem cœtum filiorum Israel
in desertum Pharan, quod est in Cades.
Locutique eis et omni multitudini ostenderunt
fructus terræ: 27 Et narraverunt, dicentes:
Venimus in terram, ad quam misisti nos,
quæ revera fluit lacte et melle, ut ex
his fructibus cognosci potest: 28 Sed
cultores fortissimos habet, et urbes grandes
atque muratas. Stirpem Enac vidimus ibi.
29 Amalec habitat in meridie, Hethæus
et Jebusæus et Amorrhæus in montanis:
Chananæus vero moratur juxta mare et circa
fluenta Jordanis. 30 Inter hæc Caleb
compescens murmur populi, qui oriebatur
contra Moysen, ait: Ascendamus, et possi-
deamus terram, quoniam poterimus obtinere
eam. 31 Alii vero, qui fuerant cum eo,
dicebant: Nequaquam ad hunc populum
valemus ascendere, quia fortior nobis est.
32 Detraxeruntque terræ, quam inspexerant,
apud filios Israel, dicentes: Terra, quam
lustravimus, devorat habitatores suos: populus,
quem aspeximus, proceræ staturæ est. 33 Ibi
vidimus monstra quædam filiorum Enac de
genere giganteo: quibus comparati, quasi
locustæ videbamur.

CAPUT XIV.

1 Igitur vociferans omnis turba flevit nocte
illa, 2 Et murmurati sunt contra Moysen et
Aaron cuncti filii Israel, dicentes: 3 Utinam
mortui essemus in Ægypto: et in hac vasta
solitudine utinam pereamus, et non inducat
nos Dominus in terram istam, ne cadamus
gladio, et uxores ac liberi, nostri ducantur
captivi. Nonne melius est reverti in Ægyptum?
4 Dixeruntque alter ad alterum: Consti-
tuamus nobis ducem, et revertamur in
Ægyptum. 5 Quo audito, Moyses et Aaron
ceciderunt proni in terram coram omni multi-
tudine filiorum Israel. 6 At vero Josue filius
Nun, et Caleb filius Jephone, qui et ipsi lustra-
verant terram, sciderunt vestimenta sua, 7 Et
ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti
sunt: Terra, quam circuivimus, valde bona est.

8 אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הִוא
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 9 אַךְ בַּיהוָה אַל־
תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה
אִתָּנוּ אַל־תִּירָאֻם׃ 10 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה
לִרְגּוֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה
יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ
בִי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃
12 אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ
בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ 14 וְאָמְרוּ
אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה
יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן
נִרְאָה ׀ אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם
וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ 15 וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם
הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ
אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃ 16 מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה
לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ 17 וְעַתָּה
יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
18 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד נֹשֵׂא
עָוֹן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן
אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
19 סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ
וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד־הֵנָּה׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃
21 וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ׃ 22 כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים
אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם
וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ 23 אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי לֹא
יִרְאוּהָ׃ 24 וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ
אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃
25 וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ
וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ פ
26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃

8 Εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν
γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν, γῆ ἥτις ἐστὶ
ῥέουσα γάλα καὶ μέλι. 9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν
τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστίν· ἀφέστηκε γὰρ
ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ
φοβηθῆτε αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ
καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα
Κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου πᾶσι τοις υἱοῖς Ἰσραήλ. 11 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν Ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος;
καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις
οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; 12 Πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ
καὶ ἀπολῶ αὐτούς, καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Καὶ ἀκούσεται
Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν
τοῦτον ἐξ αὐτῶν· 14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἶ
Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ'
ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος
αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα·
15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον
ἕνα, καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου
λέγοντες 16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν
τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 17 Καὶ νῦν
ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου, Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας λέγων
18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,
ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ
καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀποδιδοὺς ἁμαρ-
τίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης
γενεᾶς. 19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπ'
Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. 20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν Ἵλεώς αὐτοῖς εἰμὶ κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει
ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν· 22 Ὅτι πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 23 Ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν ἣν
ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἅ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ
κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν·
πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν.
24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ
καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν
εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
αὐτήν. 25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν
ἐν τῇ κοιλάδι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς
εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν. 26 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων

8 Si propitius fuerit Dominus, inducet nos
in eam, et tradet humum lacte et melle
manantem. 9 Nolite rebelles esse contra
Dominum: neque timeatis populum terræ
hujus, quia sicut panem ita eos possumus
devorare; recessit ab eis omne præsidium:
Dominus nobiscum est, nolite metuere.
10 Cumque clamaret omnis multitudo, et
lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria
Domini super tectum fœderis cunctis filiis
Israel. 11 Et dixit Dominus ad Moysen:
Usquequo detrahet mihi populus iste? Quous-
que non credent mihi, in omnibus signis quæ
feci coram eis? 12 Feriam igitur eos
pestilentia, atque consumam: te autem faciam
principem super gentem magnam, et fortiorem
quam hæc est. 13 Et ait Moyses ad Domi-
num: Ut audiant Ægyptii, de quorum medio
eduxisti populum istum, 14 Et habitatores
terræ hujus, qui audierunt quod tu, Domine,
in populo isto sis, et facie videaris ad faciem,
et nubes tua protegat illos, et in columna
nubis præcedas eos per diem, et in columna
ignis per noctem: 15 Quod occideris tantam
multitudinem, quasi unum hominem, et dicant:
16 Non poterat introducere populum in
terram, pro qua juraverat: idcirco occidit eos
in solitudine. 17 Magnificetur ergo fortitudo
Domini sicut jurasti, dicens: 18 Dominus
patiens et multæ misericordiæ, auferens iniqui-
tatem et scelera, nullumque innoxium dere-
linquens, qui visitas peccata patrum in filios in
tertiam et quartam generationem. 19 Dimitte,
obsecro, peccatum populi hujus secundum
magnitudinem misericordiæ tuæ, sicut pro-
pitius fuisti egredientibus de Ægypto usque
ad locum istum. 20 Dixitque Dominus:
Dimisi juxta verbum tuum. 21 Vivo ego:
et implebitur gloria Domini universa terra.
22 Attamen omnes homines qui viderunt
majestatem meam, et signa quæ feci in
Ægypto et in solitudine, et tentaverunt me
jam per decem vices, nec obedierunt voci meæ,
23 Non videbunt terram pro qua juravi
patribus eorum, nec quisquam ex illis qui
detraxit mihi, intuebitur, eam. 24 Servum
meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est
me, inducam in terram hanc, quam circuivit:
et semen ejus possidebit eam. 25 Quoniam
Amalecites et Chananæus habitant in vallibus.
Cras movete castra, et revertimini in solitu-
dinem per viam maris Rubri. 26 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens:

27 עַד־מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
הֵמָּה מַלִּינִים עָלָי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃ 28 אֱמֹר
אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנָי כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ 29 בַּמִּדְבָּר
הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־
מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה אֲשֶׁר
הֲלִינֹתֶם עָלָי׃ 30 אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם
בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃
31 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה
וְהֵבֵיאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מְאַסְתֶּם בָּהּ׃ 32 וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ 33 וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים
בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם
עַד־תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ 34 בְּמִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃ 35 אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־
הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ 36 וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ
וַיַּלִּונוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא
דִבָּה עַל־הָאָרֶץ׃ 37 וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי
יְהוָה׃ 38 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר
אֶת־הָאָרֶץ׃ 39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם
מְאֹד׃ 40 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־
הָהָר לֵאמֹר הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ 41 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה
וְהִוא לֹא תִצְלָח׃ 42 אַל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃
43 כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בֶּחָרֶב כִּי־עַל־כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ 44 וַיַּעְפִּלוּ
לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃ 45 וַיֵּרֶד
הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא
וַיַּכּוּם וַיַּכְּתוּם עַד־הַחָרְמָה׃ פ

27 Ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην,
ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου; τὴν γόγγυσιν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.
28 Εἰπὸν αὐτοῖς Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν ὃν
τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω
ὑμῖν· 29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα
ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμη-
μένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι
ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί· 30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν
γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς
ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυή· 31 Καὶ τὰ παιδία ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι,
εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς. 32 Καὶ τὰ κῶλα
ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· 33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν
ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ
ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ
κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· 34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα
ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς μου. 35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, ἦ μὴν οὕτω
ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνιστα-
μένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται
καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. 36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οὓς
ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ
παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν
συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς,
37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ
κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου· 38 Καὶ
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ἔζησαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων
κατασκέψασθαι τὴν γῆν. 39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. 40 Καὶ ὀρθρίσαντες τὸ
πρωὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες
Ἰδοὺ οἵδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. 41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἵνα
τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα
ἔσται ὑμῖν· 42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι Κύριος
μεθ' ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν· 43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ
ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὗ εἵνεκεν
ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται
Κύριος ἐν ὑμῖν. 44 Καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς δια-
θήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς. 45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χανα-
ναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο
αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ
ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Usquequo multitudo hæc pessima mur-
murat contra me? querelas filiorum Israel
audivi. 28 Dic ergo eis: Vivo ego, ait
Dominus: sicut locuti estis audiente me, sic
faciam vobis. 29 In solitudine hac jacebunt
cadavera vestra. Omnes qui numerati estis a
viginti annis et supra, et murmurastis contra
me, 30 Non intrabitis terram, super quam
levavi manum meam ut habitare vos facerem,
præter Caleb filium Jephone, et Josue filium
Nun. 31 Parvulos autem vestros, de quibus
dixistis quod prædæ hostibus forent, intro-
ducam: ut videant terram, quæ vobis dis-
plicuit. 32 Vestra cadavera jacebunt in soli-
tudine. 33 Filii vestri erunt vagi in deserto
annis quadraginta, et portabunt fornicationem
vestram, donec consumantur cadavera patrum
in deserto, 34 Juxta numerum quadraginta
dierum, quibus considerastis terram: annus
pro die imputabitur. Et quadraginta annis
recipietis iniquitates vestras, et scietis ultionem
meam: 35 Quoniam sicut locutus sum, ita
faciam omni multitudini huic pessimæ, quæ
consurrexit adversum me: in solitudine hac
deficiet, et morietur. 36 Igitur omnes viri,
quos miserat Moyses ad contemplandam
terram, et qui reversi murmurare fecerant
contra eum omnem multitudinem, detrahentes
terræ quod esset mala, 37 Mortui sunt atque
percussi in conspectu Domini. 38 Josue
autem filius Nun, et Caleb filius Jephone,
vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad con-
siderandam terram. 39 Locutusque est
Moyses universa verba hæc ad omnes filios
Israel, et luxit populus nimis. 40 Et ecce
mane primo surgentes ascenderunt verticem
montis, atque dixerunt: Parati sumus ascen-
dere ad locum, de quo Dominus locutus est:
quia peccavimus. 41 Quibus Moyses: Cur,
inquit, transgredimini verbum Domini, quod
vobis non cedet in prosperum? 42 Nolite
ascendere: non enim est Dominus vobiscum:
ne corruatis coram inimicis vestris. 43 Amale-
cites et Chananæus ante vos sunt, quorum
gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere
Domino, nec erit Dominus vobiscum. 44 At
illi contenebrati ascenderunt in verticem
montis. Arca autem testamenti Domini et
Moyses non recesserunt de castris. 45 De-
scenditque Amalecites et Chananæus, qui
habitabat in monte: et percutiens eos atque
concidens, persecutus est eos usque Horma.

פרשה טו :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם׃ 3 וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה
אוֹ־זֶבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְּמֹעֲדֵיכֶם
לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ
מִן־הַצֹּאן׃ 4 וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן בָּלוּל בִּרְבִעִית
הַהִין שָׁמֶן׃ 5 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִית הַהִין
תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה אוֹ לַזָּבַח לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד׃ 6 אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשִׁית
הַהִין׃ 7 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁית הַהִין תַּקְרִיב
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 8 וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר
עֹלָה אוֹ־זָבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים
לַיהוָה׃ 9 וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר מִנְחָה
סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן חֲצִי
הַהִין׃ 10 וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 11 כָּכָה יֵעָשֶׂה
לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ־לַשֶּׂה
בַכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים׃ 12 כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃
13 כָּל־הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 14 וְכִי־יָגוּר
אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
וְעָשָׂה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃ 15 הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת
לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 תּוֹרָה
אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר
אִתְּכֶם׃ פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ 19 וְהָיָה
בַּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה
לַיהוָה׃ 20 רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵכֶם חַלָּה תָּרִימוּ
תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ׃
21 מֵרֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ס 22 וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא
תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ 23 אֵת כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 Λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ὅταν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν, 3 Καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ,
ὁλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ'
ἑκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν
προβάτων, 4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον
αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφὶ
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἲν· 5 Καὶ
οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἲν ποιήσετε ἐπὶ
τῆς ὁλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ
ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς
ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως
δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ
ἲν· 7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἲν
προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε
ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι
εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ, 9 Καὶ προσοίσει
ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἲν, 10 Καὶ
οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἲν, κάρπωμα
ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ
τῷ ἑνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν
προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν· 12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν
ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἑνὶ κατὰ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν. 13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως
τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενε-
αῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,
ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ
Κυρίῳ. 15 Νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις
τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι
Κυρίου. 16 Νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν. 17 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 Λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω
ὑμᾶς ἐκεῖ, 19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν
ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ·
20 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφοριεῖτε
ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἅλω, οὕτως
ἀφελεῖτε αὐτόν, 21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν,
καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, 23 Καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς
ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ᾗ συνέταξε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

CAPUT XV.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos:
Cum ingressi fueritis terram habitationis
vestræ, quam ego dabo vobis, 3 Et feceritis
oblationem Domino in holocaustum, aut victi-
mam, vota solventes, vel sponte offerentes
munera, aut in solemnitatibus vestris adolentes
odorem suavitatis Domino, de bobus sive de
ovibus: 4 Offeret quicumque immolaverit
victimam, sacrificium similæ, decimam partem
ephi, conspersæ oleo, quod mensuram habebit
quartam partem hin: 5 Et vinum ad liba
fundenda ejusdem mensuræ dabit in holo-
caustum sive in victimam. Per agnos singulos
6 Et arietes erit sacrificium similæ duarum
decimarum, quæ conspersa sit oleo tertiæ
partis hin: 7 Et vinum ad libamentum
tertiæ partis ejusdem mensuræ offeret in
odorem suavitatis Domino. 8 Quando vero de
bobus feceris holocaustum aut hostiam, ut
impleas votum vel pacificas victimas, 9 Dabis
per singulos boves similæ tres decimas con-
spersæ oleo, quod habeat medium mensuræ
hin: 10 Et vinum ad liba fundenda ejusdem
mensuræ in oblationem suavissimi odoris
Domino. 11 Sic facies 12 Per singulos
boves et arietes et agnos et hœdos. 13 Tam
indigenæ quam peregrini 14 Eodem ritu
offerent sacrificia. 15 Unum præceptum erit
atque judicium tam vobis quam advenis terræ.
16 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
17 Loquere filiis Israel, et dices ad eos:
18 Cum veneritis in terram, quam dabo vobis,
19 Et comederitis de panibus regionis illius,
separabitis primitias Domino 20 De cibis
vestris. Sicut de areis primitias separatis,
21 Ita et de pulmentis dabitis primitiva
Domino. 22 Quod si per ignorantiam præ-
terieritis quidquam horum, quæ locutus est
Dominus ad Moysen, 23 Et mandavit per
eum ad vos, a die qua cœpit jubere et ultra.

24 וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה
וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט
וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּת׃ 25 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם
כִּי־שְׁגָגָה הִוא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם
אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שִׁגְגָתָם׃ 26 וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם
בִּשְׁגָגָה׃ ס 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת
תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת־שְׁנָתָהּ
לְחַטָּאת׃ 28 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת
בְּחֶטְאָה בִשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
וְנִסְלַח לוֹ׃ 29 הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃ 30 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ׀
בְּיָד רָמָה מִן־הָאֶזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה
הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמָּהּ׃ 31 כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוָתוֹ
הֵפַר הִכָּרֵת ׀ תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֺנָהּ
בָהּ׃ פ 32 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ 33 וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ
מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל
כָּל־הָעֵדָה׃ 34 וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא
פֹרַשׁ מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ ס 35 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוֹם
אֹתוֹ בָאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
36 וַיֹּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בָּאֲבָנִים וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 37 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 38 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ 39 וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֺת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם׃ 40 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
41 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ
ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον
ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· 25 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς, ὅτι
ἀκούσιόν ἐστι· καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν
κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν, 26 Καὶ ἀφεθή-
σεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ
τῷ λαῷ ἀκούσιον. 27 Ἐάν τε ψυχὴ μία ἁμάρτῃ
ἀκουσίως, προσάξει αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρ-
τίας· 28 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς
τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι
Κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. 29 Τῷ ἐγχωρίῳ
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ
ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ
ἀκουσίως. 30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερ-
ηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προση-
λύτων, τὸν θεὸν οὗτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, 31 Ὅτι τὸ ῥῆμα
Κυρίου ἐφαύλισε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν·
ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς
ἐν αὐτῇ. 32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων. 33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες
συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραήλ· 34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ
γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. 35 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων Θανάτῳ θανατούσθω ὁ
ἄνθρωπος· λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ
συναγωγή. 36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 37 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς
κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν
πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον· 39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν
τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτά, καὶ μνησθήσεσθε
πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς, καὶ
οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν·
40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς
ἐντολάς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν· 41 Ἐγὼ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπ-
του εἶναι ὑμῶν θεός· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

24 Oblitaque fuerit facere multitudo: offeret
vitulum de armento, holocaustum in odorem
suavissimum Domino, et sacrificium ejus ac
liba, ut ceremoniæ postulant, hircumque pro
peccato. 25 Et rogabit sacerdos pro omni
multitudine filiorum Israel: et dimittetur eis,
quoniam non sponte peccaverunt, nihilominus
offerentes incensum Domino pro se et pro
peccato atque errore suo: 26 Et dimittetur
universæ plebi filiorum Israel, et advenis qui
peregrinantur inter eos; quoniam culpa est
omnis populi per ignorantiam. 27 Quod si
anima una nesciens peccaverit, offeret capram
anniculam pro peccato suo: 28 Et depre-
cabitur pro ea sacerdos, quod inscia peccaverit
coram Domino: impetrabitque ei veniam, et
dimittetur illi. 29 Tam indigenis quam
advenis una lex erit omnium, qui peccaverint
ignorantes. 30 Anima vero, quæ per super-
biam aliquid commiserit, sive civis sit ille,
sive peregrinus, (quoniam adversus Dominum
rebellis fuit) peribit de populo suo: 31 Ver-
bum enim Domini contempsit, et præceptum
illius fecit irritum: idcirco delebitur, et
portabit iniquitatem suam. 32 Factum est
autem, cum essent filii Israel in solitudine, et
invenissent hominem colligentem ligna in die
sabbati, 33 Obtulerunt eum Moysi et Aaron
et universæ multitudini. 34 Qui recluserunt
eum in carcerem, nescientes quid super eo
facere deberent. 35 Dixitque Dominus ad
Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum
lapidibus omnis turba extra castra. 36 Cumque
eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus,
et mortuus est, sicut præceperat Dominus.
37 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
38 Loquere filiis Israel, et dices ad eos ut
faciant sibi fimbrias per angulos palliorum,
ponentes in eis vittas hyacinthinas: 39 Quas
cum viderint, recordentur omnium manda-
torum Domini, nec sequantur cogitationes
suas et oculos per res varias fornicantes,
40 Sed magis memores præceptorum Domini
faciant ea, sintque sancti Deo suo. 41 Ego
Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra
Ægypti, ut essem Deus vester.

במדבר טז

פ פ פ לח

פרשה טז׃

1 וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי
וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֶּלֶת
בְּנֵי רְאוּבֵן׃ 2 וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים
מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה
קְרִאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שֵׁם׃ 3 וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי
כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה
וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהַל יְהוָה׃ 4 וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו׃ 5 וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח
וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיֹדַע יְהוָה
אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו
וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו׃ 6 זֹאת
עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ׃
7 וּתְנוּ בָהֵן ׀ אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן ׀ קְטֹרֶת
לִפְנֵי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃
8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שִׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
לֵוִי׃ 9 הַמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן
יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃
10 וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְאֶת־כָּל־אַחֶיךָ בְנֵי־לֵוִי אִתָּךְ
וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם־כְּהֻנָּה׃ 11 לָכֵן אַתָּה וְכָל־
עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מַה־הוּא
כִּי תַלּוֹנוּ עָלָיו׃ 12 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא
לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא
נַעֲלֶה׃ 13 הַמְעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־
תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם־הִשְׂתָּרֵר׃ 14 אַף לֹא
אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן־
לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים
הָהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃ 15 וַיִּחַר לְמֹשֶׁה
מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אַל־תֵּפֶן אֶל־מִנְחָתָם
לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי
אֶת־אַחַד מֵהֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח
אַתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה
וָהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃ 17 וּקְחוּ ׀ אִישׁ
מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
מַחְתֹּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, ιϛʹ.

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσσάαρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ
Λευί, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὶ Ἐλιάβ, καὶ Αὺν
υἱὸς Φαλὲθ υἱοῦ Ῥουβήν, 2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι
Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα
καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς, σύγκλητοι βουλῆς
καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί· 3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπαν Ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ πάντες ἅγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος, καὶ διὰ
τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου; 4 Καὶ
ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, 5 Καὶ
ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
συναγωγὴν λέγων Ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς
ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς
ἑαυτόν, καὶ οὓς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς
ἑαυτόν. 6 Τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς
πυρεῖα, Κορὲ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, 7 Καὶ
ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα
ἔναντι Κυρίου αὔριον· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται
Κύριος οὗτος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν, υἱοὶ Λευί.
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ Εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ
Λευί. 9 Μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραήλ, καὶ
προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς
λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ παρίστασθαι
ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεύειν αὐτοῖς, 10 Καὶ
προσηγάγετο σὲ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς
Λευὶ μετὰ σοῦ; καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν; 11 Οὕτως
σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς
τὸν θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν ὅτι διαγογγύζετε
κατ' αὐτοῦ; 12 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι
Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν Οὐκ
ἀναβαίνομεν· 13 Μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες
ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν; ἄρχων εἶ·
14 Καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες
ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας;
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας·
οὐκ ἀναβαίνομεν. 15 Καὶ ἐβαρυθύμησε Μωυσῆς
σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον Μὴ πρόσχῃς εἰς
τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν
εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν. 16 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Κορέ Ἁγίασον τὴν συναγωγήν
σου, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ
Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὔριον· 17 Καὶ λάβετε ἕκαστος
τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ
θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος
τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα,
καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

NUMERI, XVI.

CAPUT XVI.

1 Ecce autem Core filius Isaar, filii Caath,
filii Levi, et Dathan atque Abiron filii Eliab,
Hon quoque filius Pheleth de filiis Ruben,
2 Surrexerunt contra Moysen, aliique filiorum
Israel ducenti quinquaginta viri proceres
synagogæ, et qui tempore concilii per nomina
vocabantur. 3 Cumque stetissent adversum
Moysen et Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis,
quia omnis multitudo sanctorum est, et in
ipsis est Dominus: Cur elevamini super po-
pulum Domini? 4 Quod cum audisset Moyses,
cecidit pronus in faciem: 5 Locutusque ad
Core et ad omnem multitudinem: Mane,
inquit, notum faciet Dominus qui ad se
pertineant, et sanctos applicabit sibi: et quos
elegerit, appropinquabunt ei. 6 Hoc igitur
facite: Tollat unusquisque thuribula sua, tu
Core, et omne concilium tuum: 7 Et hausto
cras igne, ponite desuper thymiama coram
Domino: et quemcumque elegerit, ipse erit
sanctus: multum erigimini filii Levi. 8 Dixit-
que rursum ad Core: Audite, filii Levi: 9 Num
parum vobis est, quod separavit vos Deus
Israel ab omni populo, et junxit sibi, ut ser-
viretis ei in cultu tabernaculi, et staretis
coram frequentia populi, et ministraretis ei?
10 Idcirco ad se fecit accedere te et omnes
fratres tuos filios Levi, ut vobis etiam sacer-
dotium vendicetis, 11 Et omnis globus tuus
stet contra Dominum? quid est enim Aaron
ut murmuretis contra eum? 12 Misit ergo
Moyses ut vocaret Dathan et Abiron filios
Eliab. Qui responderunt: Non venimus;
13 Numquid parum est tibi quod eduxisti nos
de terra, quæ lacte et melle manabat, ut
occideres in deserto, nisi et dominatus fueris
nostri? 14 Revera induxisti nos in terram,
quæ fluit rivis lactis et mellis, et dedisti nobis
possessiones agrorum et vinearum; an et
oculos nostros vis eruere? non venimus.
15 Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum:
Ne respicias sacrificia eorum: tu scis quod ne
asellum quidem unquam acceperim ab eis, nec
afflixerim quempiam eorum. 16 Dixitque ad
Core: Tu, et omnis congregatio tua, state
seorsum coram Domino, et Aaron die crastino
separatim. 17 Tollite singuli thuribula
vestra, et ponite super ea incensum, offerentes
Domino ducenta quinquaginta thuribula:
Aaron quoque teneat thuribulum suum.

18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ
וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ 19 וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם
קֹרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה׃ ס
20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 21 הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃ 22 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר
הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה
תִּקְצֹף׃ ס 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 24 דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר
הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃
25 וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וַאֲבִירָם וַיֵּלְכוּ
אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה
לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים
הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל־תִּגְּעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר
לָהֶם פֶּן־תִּסָּפוּ בְּכָל־חַטֹּאתָם׃ 27 וַיֵּעָלוּ
מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב
וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם
וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת
אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלִּבִּי׃
29 אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת
כָּל־הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלָחָנִי׃
30 וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה הָאֲדָמָה
אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה׃ 31 וַיְהִי
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ 32 וַתִּפְתַּח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם
וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל־
הָרְכוּשׁ׃ 33 וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
חַיִּים שְׁאֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ
מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃ 34 וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלָעֵנוּ
הָאָרֶץ׃ 35 וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל
אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי
הַקְּטֹרֶת׃ ס

פרשה יז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

18 Καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθη-
καν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα·
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, 19 Καὶ ἐπισυνέστησεν
ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὤφθη ἡ
δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ. 20 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 21 Ἀποσ-
χίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ
ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ. 22 Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν Θεὸς θεὸς τῶν πνευμά-
των καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἷς ἥμαρτεν, ἐπὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου; 23 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 Λάλησον
τῇ συναγωγῇ λέγων Ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς Κορέ. 25 Καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ συνεπο-
ρεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ·
26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων
Ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν
σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν
ἐστὶν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ
αὐτῶν. 27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ
κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ εἰστή-
κεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἐν τούτῳ γνώσεσθε
ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ· 29 Εἰ κατὰ θάνατον
πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ'
ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν,
οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με· 30 Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι
δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς
σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ
καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾅδου, καὶ γνώσεσθε ὅτι
παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον. 31 Ὡς δὲ
ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους,
ἐῤῥάγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν, 32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ
καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάν-
τας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν· 33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα
ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾅδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς
ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. 34 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς
αὐτῶν, ὅτι λέγοντες Μή ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.
35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς
πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέρον-
τας τὸ θυμίαμα. 36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν

18 Quod cum fecissent, stantibus Moyse et
Aaron, 19 Et coacervassent adversum eos
omnem multitudinem ad ostium tabernaculi,
apparuit cunctis gloria Domini. 20 Locutusque
Dominus ad Moysen et Aaron, ait: 21 Sepa-
ramini de medio congregationis hujus, ut eos
repente disperdam. 22 Qui ceciderunt proni
in faciem, atque dixerunt: Fortissime Deus
spirituum universæ carnis, num uno peccante,
contra omnes ira tua desæviet? 23 Et ait
Dominus ad Moysen: 24 Præcipe universo
populo ut separetur a tabernaculis Core, et
Dathan et Abiron. 25 Surrexitque Moyses, et
abiit ad Dathan et Abiron: et sequentibus eum
senioribus Israel, 26 Dixit ad turbam: Re-
cedite a tabernaculis hominum impiorum, et
nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne in-
volvamini in peccatis eorum. 27 Cumque
recessissent a tentoriis eorum per circuitum,
Dathan et Abiron egressi stabant in introitu
papilionum suorum, cum uxoribus et liberis,
omnique frequentia. 28 Et ait Moyses: In
hoc scietis, quod Dominus miserit me ut face-
rem universa quæ cernitis, et non ex proprio
ea corde protulerim: 29 Si consueta hominum
morte interierint, et visitaverit eos plaga, qua
et ceteri visitari solent, non misit me Dominus:
30 Sin autem novam rem fecerit Dominus,
ut aperiens terra os suum deglutiat eos et om-
nia quæ ad illos pertinent, descenderintque
viventes in infernum, scietis quod blasphema-
verint Dominum. 31 Confestim igitur ut
cessavit loqui, dirupta est terra sub pedibus
eorum: 32 Et aperiens os suum, devoravit illos
cum tabernaculis suis et universa substantia
eorum; 33 Descenderuntque vivi in infernum
operti humo, et perierunt de medio multitu-
dinis. 34 At vero omnis Israel, qui stabat per
gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, dicens:
Ne forte et nos terra deglutiat. 35 Sed et
ignis egressus a Domino, interfecit ducentos
quinquaginta viros, qui offerebant incensum.
36 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

2 אֱמֹר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם
אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
זְרֵה־הָלְאָה כִּי קָדֵשׁוּ׃ 3 אֵת מַחְתּוֹת
הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם
רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֻם
לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת
מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֻפִים
וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ 5 זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר
אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר
קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְקֹרַח
וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה
לוֹ׃ פ 6 וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמָּחֳרָת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם
הֲמִתֶּם אֶת־עַם יְהוָה׃ 7 וַיְהִי בְּהִקָּהֵל
הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד
יְהוָה׃ 8 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד׃ ס 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 הֵרֹמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃
11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה
וְתֶן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת
וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
כִּי־יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃
12 וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ
אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם
וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם׃
13 וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה׃ 14 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים
עַל־דְּבַר־קֹרַח׃ 15 וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃
פ 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 17 דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח
מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־
נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּהוּ׃ 18 וְאֵת
שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם׃ 19 וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃

37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα
Ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατα-
κεκαυμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον
ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων
ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· 38 Καὶ ποίησον αὐτὰ λεπίδας
ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν
ἔναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς
σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα
προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσήνεγκαν οἱ
κατακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ
θυσιαστηρίῳ, 40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενὴς ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι
Κυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορὲ καὶ ἡ ἐπισύστασις
αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ αὐτῷ.
41 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγοντες Ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε
τὸν λαὸν Κυρίου. 42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέ-
φεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, καὶ
ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τήνδε
ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου.
43 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 45 Ἐκχωρήσατε
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω
αὐτοὺς εἰς ἅπαξ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
46 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν Λάβε τὸ
πυρεῖον, καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστη-
ρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τὸ
τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ
αὐτῶν· ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου,
ἦρκται θραύειν τὸν λαόν. 47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν
καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς
τὴν συναγωγήν, καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ
λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ
τοῦ λαοῦ, 48 Καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. 49 Καὶ
ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνε-
κεν Κορέ. 50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπα-
σεν ἡ θραῦσις.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν
ῥάβδον, ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἑκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου. 3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν
ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί· ἔστι γὰρ ῥάβδος
μία, κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.
4 Καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέ-
ναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.

37 Præcipe Eleazaro filio Aaron sacerdoti ut
tollat thuribula quæ jacent in incendio, et
ignem huc illucque dispergat: quoniam sancti-
ficata sunt 38 In mortibus peccatorum:
producatque ea in laminas, et affigat altari, eo
quod oblatum sit in eis incensum Domino, et
sanctificata sint, ut cernant ea pro signo et
monimento filii Israel. 39 Tulit ergo Eleazar
sacerdos thuribula ænea, in quibus obtulerant
hi quos incendium devoravit, et produxit ea in
laminas, affigens altari: 40 Ut haberent postea
filii Israel, quibus commonerentur, ne quis
accedat alienigena, et qui non est de semine
Aaron, ad offerendum incensum Domino, ne
patiatur sicut passus est Core, et omnis congre-
gatio ejus, loquente Domino ad Moysen.
41 Murmuravit autem omnis multitudo filiorum
Israel sequenti die contra Moysen et Aaron,
dicens: Vos interfecistis populum Domini.
42 Cumque oriretur seditio, et tumultus in-
cresceret, 43 Moyses et Aaron fugerunt ad
tabernaculum fœderis. Quod, postquam in-
gressi sunt, operuit nubes, et apparuit gloria
Domini. 44 Dixitque Dominus ad Moysen:
45 Recedite de medio hujus multitudinis, etiam
nunc delebo eos. Cumque jacerent in terra,
46 Dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuribulum,
et hausto igne de altari, mitte incensum de-
super, pergens cito ad populum ut roges pro
eis: jam enim egressa est ira a Domino, et
plaga desævit. 47 Quod cum fecisset Aaron,
et cucurrisset ad mediam multitudinem, quam
jam vastabat incendium, obtulit thymiama:
48 Et stans inter mortuos ac viventes, pro
populo deprecatus est, et plaga cessavit.
49 Fuerunt autem qui percussi sunt, qua-
tuordecim millia hominum, et septingenti,
absque his qui perierant in seditione Core.
50 Reversusque est Aaron ad Moysen ad ostium
tabernaculi fœderis, postquam quievit interitus.

CAPUT XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere ad filios Israel, et accipe ab eis
virgas singulas per cognationes suas, a cunctis
principibus tribuum, virgas duodecim, et uni-
uscujusque nomen superscribes virgæ suæ;
3 Nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et
una virga cunctas seorsum familias con-
tinebit: 4 Ponesque eas in tabernaculo
fœderis coram testimonio, ubi loquar ad te;

20 וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־בּוֹ מַטֵּהוּ
יִפְרָח וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃ 21 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו ׀ כָּל־
נְשִׂיאֵיהֶם מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד מַטֶּה לְנָשִׂיא
אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ 22 וַיַּנַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֹּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
הָעֵדֻת׃ 23 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה
אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מַטֵּה־אַהֲרֹן
לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל
שְׁקֵדִים׃ 24 וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת
מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ
וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ פ 25 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת־מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי
הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִבְנֵי־מֶרִי וּתְכַל
תְּלוּנֹּתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ 26 וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃
פ 27 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃
28 כֹּל הַקָּרֵב ׀ הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה
יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֺעַ׃ ס

פרשה יח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ
וּבֵית־אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן הַמִּקְדָּשׁ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן
כְּהֻנַּתְכֶם׃ 2 וְגַם אֶת־אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי
שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ
וִישָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל
הָעֵדֻת׃ 3 וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת
כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמֻתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם׃
4 וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל
מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב
אֲלֵיכֶם׃ 5 וּשְׁמַרְתֶּם אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ
וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי
אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם
מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 7 וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת־
כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית
לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן
אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἡ
ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ
τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραήλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν
ἐφ' ὑμῖν. 6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον,
τῷ ἄρχοντι τῷ ἑνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος
Ἀαρὼν ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέ-
θηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον
Λευί, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ
ἐβλάστησε κάρυα. 9 Καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πάσας
τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας
υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν
ῥάβδον αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
Ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων
εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων· καὶ
παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνωσι. 11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.
12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες
Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα·
13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει·
ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν λέγων Σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου λήψεσθε τὰς
ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου λήψεσθε
τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν. 2 Καὶ τοὺς
ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ δῆμον τοῦ πατρός σου
προσαγάγου πρὸς σεαυτόν, καὶ προστεθήτωσάν σοι
καὶ λειτουργείτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 3 Καὶ
φυλάξονται τὰς φυλακάς σοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς
σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ
θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθα-
νοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς. 4 Καὶ προστεθήσονται
πρὸς σέ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας
τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται
πρὸς σέ· 5 Καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 6 Καὶ
ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευίτας
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον
Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου· 7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάν-
τα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν
τοῦ καταπετάσματος, καὶ λειτουργήσετε τὰς
λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ
ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.

5 Quem ex his elegero, germinabit virga ejus:
et cohibebo a me querimonias filiorum Israel,
quibus contra vos murmurant. 6 Locutusque
est Moyses ad filios Israel: et dederunt ei
omnes principes virgas per singulas tribus:
fueruntque virgæ duodecim absque virga
Aaron. 7 Quas cum posuisset Moyses coram
Domino in tabernaculo testimonii: 8 Sequenti
die regressus invenit germinasse virgam Aaron
in domo Levi: et turgentibus gemmis erupe-
rant flores, qui, foliis dilatatis, in amygdalas
deformati sunt. 9 Protulit ergo Moyses omnes
virgas de conspectu Domini ad cunctos filios
Israel: videruntque et receperunt singuli virgas
suas. 10 Dixitque Dominus ad Moysen: Refer
virgam Aaron in tabernaculum testimonii, ut
servetur ibi in signum rebellium filiorum Israel,
et quiescant querelæ eorum a me, ne moriantur.
11 Fecitque Moyses sicut præceperat Dominus.
12 Dixerunt autem filii Israel ad Moysen:
Ecce consumpti sumus, omnes perivimus;
13 Quicumque accedit ad tabernaculum Do-
mini, moritur; num usque ad internecionem
cuncti delendi sumus?

CAPUT XVIII.

1 DIXITQUE Dominus ad Aaron: Tu et filii
tui, et domus patris tui tecum, portabitis ini-
quitatem sanctuarii: et tu et filii tui simul
sustinebitis peccata sacerdotii vestri; 2 Sed
et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris
tui sume tecum, præstoque sint, et ministrent
tibi: tu autem et filii tui ministrabitis in ta-
bernaculo testimonii. 3 Excubabuntque Levitæ
ad præcepta tua, et ad cuncta opera tabernaculi:
ita duntaxat, ut ad vasa sanctuarii et ad altare
non accedant, ne et illi moriantur, et vos pere-
atis simul; 4 Sint autem tecum, et excubent
in custodiis tabernaculi, et in omnibus ceremo-
niis ejus. Alienigena non miscebitur vobis.
5 Excubate in custodia sanctuarii, et in
ministerio altaris: ne oriatur indignatio super
filios Israel. 6 Ego dedi vobis fratres vestros
Levitas de medio filiorum Israel, et tradidi
donum Domino, ut serviant in ministeriis
tabernaculi ejus. 7 Tu autem et filii tui
custodite sacerdotium vestrum: et omnia
quæ ad cultum altaris pertinent, et intra
velum sunt, per sacerdotes administrabun-
tur; si quis externus accesserit, occidetur

8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי
לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ
לְחָק־עוֹלָם׃ 9 זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
מִן־הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־
חַטָּאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃ 10 בְּקֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ
יִהְיֶה־לָּךְ׃ 11 וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם
לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כָּל־
טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ 12 כֹּל חֵלֶב
יִצְהָר וְכָל־חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם
אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃ 13 בִּכּוּרֵי
כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ
יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃ 14 כָּל־
חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ 15 כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַךְ ׀ פָּדֹה
תִפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־
הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃ 16 וּפְדוּיָו
מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת
שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃
17 אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר
עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 18 וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחֲזֵה
הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ 19 כֹּל ׀
תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ
אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הִוא
לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ׃ 20 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל וְחֵלֶק
לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס 21 וְלִבְנֵי
לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל
לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים
אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא
לָמוּת׃ 23 וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֺנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, νόμιμον αἰώνιον.
9 Καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων, ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.
10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· ἅγια ἔσται σοι.
11 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.
12 Πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά.
13 Τὰ πρωτογεννήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.
14 Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται.
15 Καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ.
16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοί εἰσι.
17 Πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ, ἅγιά ἐστι· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ·
18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος, καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται.
19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκα σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἔστιν ἔναντι Κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.
20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
21 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
22 Καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.
23 Καὶ λειτουργήσει ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

8 Locutusque est Dominus ad Aaron: Ecce dedi tibi custodiam primitiarum mearum. Omnia quæ sanctificantur a filiis Israel, tradidi tibi et filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna.
9 Hæc ergo accipies de his, quæ sanctificantur et oblata sunt Domino. Omnis oblatio, et sacrificium, et quidquid pro peccato atque delicto redditur mihi, et cedit in Sancta sanctorum, tuum erit, et filiorum tuorum.
10 In sanctuario comedes illud: mares tantum edent ex eo, quia consecratum est tibi.
11 Primitias autem, quas voverint et obtulerint filii Israel, tibi dedi, et filiis tuis, ac filiabus tuis, jure perpetuo. Qui mundus est in domo tua, vescetur eis.
12 Omnem medullam olei, et vini, ac frumenti, quidquid offerunt primitiarum Domino, tibi dedi.
13 Universa frugum initia, quas gignit humus, et Domino deportantur, cedent in usus tuos: qui mundus est in domo tua, vescetur eis.
14 Omne quod ex voto reddiderint filii Israel, tuum erit.
15 Quidquid primum erumpit e vulva cunctæ carnis, quam offerunt Domino, sive ex hominibus, sive de pecoribus fuerit, tui juris erit: ita duntaxat, ut pro hominis primogenito pretium accipias, et omne animal quod immundum est, redimi facias,
16 Cujus redemptio erit post unum mensem, siclis argenti quinque, pondere sanctuarii. Siclus viginti obolos habet.
17 Primogenitum autem bovis et ovis et capræ non facies redimi, quia sanctificata sunt Domino; sanguinem tantum eorum fundes super altare, et adipes adolebis in suavissimum odorem Domino.
18 Carnes vero in usum tuum cedent, sicut pectusculum consecratum, et armus dexter, tua erunt.
19 Omnes primitias sanctuarii, quas offerunt filii Israel Domino, tibi dedi, et filiis ac filiabus tuis, jure perpetuo. Pactum salis est sempiternum coram Domino, tibi ac filiis tuis.
20 Dixitque Dominus ad Aaron: In terra eorum nihil possidebitis, nec habebitis partem inter eos: ego pars et hereditas tua in medio filiorum Israel.
21 Filiis autem Levi dedi omnes decimas Israelis in possessionem, pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo fœderis:
22 Ut non accedant ultra filii Israel ad tabernaculum, nec committant peccatum mortiferum,
23 Solis filiis Levi mihi in tabernaculo servientibus, et portantibus peccata populi. Legitimum sempiternum erit in generationibus vestris. Nihil aliud possidebunt,

24 כִּי אֶת־מַעְשַׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ
לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה
עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃ פ 25 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 26 וְאֶל־הַלְוִיִּם
תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת
יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃ 27 וְנֶחְשַׁב
לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן־הַגֹּרֶן וְכַמְלֵאָה
מִן־הַיָּקֶב׃ 28 כֵּן תָּרִימוּ גַם־אַתֶּם תְּרוּמַת
יְהוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 29 מִכֹּל מַתְּנֹתֵיכֶם
תָּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֶלְבּוֹ
אֶת־מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ 30 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם
כִּתְבוּאַת גֹּרֶן וְכִתְבוּאַת יָקֶב׃ 31 וַאֲכַלְתֶּם
אֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אַתֶּם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכָר
הוּא לָכֶם חֵלֶף עֲבֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
32 וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא בַּהֲרִימְכֶם אֶת־
חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא
תְחַלְּלוּ וְלֹא תָמוּתוּ׃

פ פ פ לט

פרשה יט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ פָרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ
מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ 3 וּנְתַתֶּם
אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃
4 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָהּ
שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 5 וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו
אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ
יִשְׂרֹף׃ 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב
וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת
הַפָּרָה׃ 7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
עַד־הָעָרֶב׃ 8 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו
בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃

24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν
ἀφορίσωσι Κυρίῳ ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις
ἐν κλήρῳ, διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς Ἐν μέσῳ
υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κλῆρον. 25 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 Καὶ
τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἐὰν
λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέ-
δωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς
ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ
ἐπιδεκάτου· 27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέ-
ματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἅλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ
ληνοῦ. 28 Οὕτως ἀφελεῖτε αὐτοὺς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ
πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν
ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ
Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ· 29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων
ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ, ἢ ἀπὸ πάντων τῶν
ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἅλω
καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ· 31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν
παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος
ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ
ἁμαρτίαν ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα
μὴ ἀποθάνητε.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων 2 Αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε
Κύριος λέγων Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέ-
τωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυῤῥὰν ἄμωμον, ἥτις οὐκ
ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ᾗ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν
ζυγός, 3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα·
καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον
καθαρόν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ·
4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ
ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις. 5 Καὶ
κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα
καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ
αὐτῆς κατακαυθήσεται· 6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον
κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν
εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως. 7 Καὶ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ
σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται
εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ
ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας. 8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐ-
τὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ
σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Decimarum oblatione contenti, quas in usus
eorum et necessaria separavi. 25 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 26 Præcipe
Levitis, atque denuntia: Cum acceperitis a
filiis Israel decimas, quas dedi vobis, primitias
earum offerte Domino, id est, decimam partem
decimæ. 27 Ut reputetur vobis in oblationem
primitivorum, tam de areis, quam de torcula-
ribus: 28 Et universis quorum accipitis
primitias, offerte Domino, et date Aaron sacer-
doti. 29 Omnia quæ offeretis ex decimis, et in
donaria Domini separabitis, optima et electa
erunt. 30 Dicesque ad eos: Si præclara et
meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputa-
bitur vobis quasi de area et torculari dederitis
primitias: 31 Et comedetis eas in omnibus
locis vestris, tam vos quam familiæ vestræ:
quia pretium est pro ministerio, quo servitis
in tabernaculo testimonii. 32 Et non peccabitis
super hoc, egregia vobis et pinguia reservantes,
ne polluatis oblationes filiorum Israel, et
moriamini.

CAPUT XIX.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Ista est religio victimæ
quam constituit Dominus. Præcipe filiis Israel,
ut adducant ad te vaccam rufam ætatis integræ,
in qua nulla sit macula, nec portaverit jugum:
3 Tradetisque eam Eleazaro sacerdoti; qui
eductam extra castra, immolabit in conspectu
omnium: 4 Et tingens digitum in sanguine
ejus, asperget contra fores tabernaculi septem
vicibus, 5 Comburetque eam cunctis viden-
tibus, tam pelle et carnibus ejus, quam sanguine
et fimo flammæ traditis. 6 Lignum quoque
cedrinum, et hyssopum, coccumque bis tinctum
sacerdos mittet in flammam, quæ vaccam vorat.
7 Et tunc demum, lotis vestibus et corpore suo,
ingredietur in castra, commaculatusque erit
usque ad vesperum. 8 Sed et ille qui com-
busserit eam, lavabit vestimenta sua et
corpus, et immundus erit usque ad vesperum.

9 וְאָסַף ׀ אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה
וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה
לַעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה
חַטָּאת הִוא׃ 10 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר
הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת
עוֹלָם׃ 11 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם
וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ 12 הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר
וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃ 13 כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת
בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא
אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו
טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃ 14 זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 15 וְכֹל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 16 וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־חֶרֶב אוֹ בְמֵת
אוֹ־בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקָבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 17 וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת
הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃
18 וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר
וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־
הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם
אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ 19 וְהִזָּה
הַטָּהֹר עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ 20 וְאִישׁ
אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה
טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃
21 וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא
יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ פ

פרשה כ׃

1 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ
וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ 2 וְלֹא־
הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן׃ 3 וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃

9 *Καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς
δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τόπον καθαρόν· καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγνισμά ἐστι.* 10 *Καὶ
ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις
προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.* 11 *Ὁ ἁπτόμενος
τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος
ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας·* 12 *Οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς
ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.* 13 *Πᾶς ὁ ἁπτό-
μενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν
ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου
ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ,
ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν·
ἀκάθαρτός ἐστιν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
ἐστί.* 14 *Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ
ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα
ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας·*
15 *Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν
καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστι.* 16 *Καὶ πᾶς
ὃς ἂν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου
ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος ἑπτὰ ἡμέ-
ρας ἀκάθαρτος ἔσται.* 17 *Καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ
ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ,
καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος·*
18 *Καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ
καθαρός, καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη
καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν
ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυμα-
τίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος·* 19 *Καὶ
περιῤῥανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθή-
σεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας.* 20 *Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ καὶ μὴ
ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν· ὅτι
ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκά-
θαρτός ἐστι.* 21 *Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον·
καὶ ὁ περιῤῥαίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·* 22 *Καὶ παντὸς
οὗ ἐὰν ἅψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται,
καὶ ψυχὴ ἡ ἁπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.*

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ *ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
εἰς τὴν ἔρημον Σὶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ
κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ
Μαριάμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.* 2 *Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρών.* 3 *Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου·*

9 Colliget autem vir mundus cineres vaccæ, et
effundet eos extra castra in loco purissimo, ut
sint multitudini filiorum Israel in custodiam,
et in aquam aspersionis: quia pro peccato
vacca combusta est. 10 Cumque laverit, qui
vaccæ portaverat cineres, vestimenta sua,
immundus erit usque ad vesperum. Habebunt
hoc filii Israel, et advenæ qui habitant inter
eos, sanctum jure perpetuo. 11 Qui tetigerit
cadaver hominis, et propter hoc septem diebus
fuerit immundus: 12 Aspergetur ex hac
aqua die tertio et septimo, et sic mundabitur.
Si die tertio aspersus non fuerit, septimo non
poterit emundari. 13 Omnis qui tetigerit
humanæ animæ morticinum, et aspersus hac
commistione non fuerit, polluet tabernaculum
Domini, et peribit ex Israel: quia aqua
expiationis non est aspersus, immundus erit,
et manebit spurcitia ejus super eum. 14 Ista
est lex hominis qui moritur in tabernaculo:
Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, et
universa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt sep-
tem diebus. 15 Vas, quod non habuerit
operculum, nec ligaturam desuper, immundum
erit. 16 Si quis in agro tetigerit cadaver occisi
hominis, aut per se mortui, sive os illius, vel
sepulchrum, immundus erit septem diebus.
17 Tollentque de cineribus combustionis atque
peccati, et mittent aquas vivas super eos in vas;
18 In quibus cum homo mundus tinxerit
hyssopum, asperget ex eo omne tentorium;
et cunctam supellectilem, et homines hujus-
cemodi contagione pollutos: 19 Atque hoc
modo mundus lustrabit immundum tertio et
septimo die; expiatusque die septimo, lavabit
et se et vestimenta sua, et immundus erit
usque ad vesperum. 20 Si quis hoc ritu non
fuerit expiatus, peribit anima illius de medio
ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit,
et non est aqua lustrationis aspersus. 21 Erit
hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse
quoque qui aspergit aquas, lavabit vestimenta
sua. Omnis qui tetigerit aquas expiationis,
immundus erit usque ad vesperum. 22 Quid-
quid tetigerit immundus, immundum faciet:
et anima, quæ horum quippiam tetigerit,
immunda erit usque ad vesperum.

CAPUT XX.

1 VENERUNTQUE filii Israel, et omnis mul-
titudo in desertum Sin, mense primo: et
mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi
Maria, et sepulta in eodem loco. 2 Cumque
indigeret aqua populus, convenerunt adver-
sum Moysen et Aaron: 3 Et versi in
seditionem, dixerunt: Utinam periissemus
inter fratres nostros coram Domino.

4 וְלָמָה הֲבֵאתֶם אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ 5 וְלָמָה
הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הָרָע הַזֶּה לֹא ׀ מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן
וְרִמּוֹן וּמַיִם אַיִן לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֲלֵיהֶם׃ פ 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 8 קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל
אֶת־הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם
אֶל־הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ
לָהֶם מַיִם מִן־הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה
וְאֶת־בְּעִירָם׃ 9 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה
מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 10 וַיַּקְהִלוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי הַסָּלַע
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים הֲמִן־הַסֶּלַע
הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם׃ 11 וַיָּרֶם מֹשֶׁה
אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם
וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃
ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ 13 הֵמָּה
מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ ס 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר
אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃ 15 וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ
מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ 16 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃
17 נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה
וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאול עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר
גְּבֻלֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדוֹם לֹא תַעֲבֹר
בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ
נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי וְנָתַתִּי מִכְרָם רַק אֵין־
דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃ 20 וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר
וַיֵּצֵא אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד
חֲזָקָה׃ 21 וַיְמָאֵן ׀ אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃ פ

4 Καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς
τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη
ἡμῶν; 5 Καὶ ἵνα τί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ
Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν
τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ οὐδὲ ἄμπε-
λοι, οὔτε ῥοαὶ οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν. 6 Καὶ ἦλθε
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.
7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 Λάβε
τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ
καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν
πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς·
καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε
τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 9 Καὶ ἔλαβε
Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ
συνέταξε Κύριος· 10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ
τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ; 11 Καὶ
ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν
τῇ ῥάβδῳ δὶς, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ
συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιά-
σαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ
εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν
δέδωκα αὐτοῖς. 13 Τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι
ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέ-
λους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ λέγων Τάδε λέγει
ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ Σὺ ἐπίστῃ πάντα τὸν μόχθον
τὸν εὑρόντα ἡμᾶς· 15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ
ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν· 16 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς
Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ
ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου·
καὶ νῦν ἐσμὲν ἐν Κάδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὁρίων
σου. 17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ
διελευσόμεθα δι᾽ ἀγρῶν οὐδὲ δι᾽ ἀμπελώνων,
οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδῷ βασιλικῇ
πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα
ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου. 18 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ Οὐ διελεύσῃ δι᾽ ἐμοῦ· εἰ δὲ
μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.
19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Παρὰ τὸ ὄρος
παρελευσόμεθα· ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγὼ
τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· ἀλλὰ τὸ
πρᾶγμα οὐδέν ἐστι, παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.
20 Ὁ δὲ εἶπεν Οὐ διελεύσῃ δι᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν
Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ
καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ. 21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ᾽ αὐτοῦ.

4 Cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudi-
nem, ut et nos et nostra jumenta moriamur?
5 Quare nos fecistis ascendere de Ægypto,
et adduxistis in locum istum pessimum, qui
seri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas,
nec malogranata, insuper et aquam non habet
ad bibendum? 6 Ingressusque Moyses et
Aaron, dimissa multitudine, tabernaculum
fœderis, corruerunt proni in terram, clama-
veruntque ad Dominum, atque dixerunt:
Domine Deus, audi clamorem hujus populi,
et aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ vivæ,
ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et appa-
ruit gloria Domini super eos. 7 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 8 Tolle
virgam, et congrega populum, tu et Aaron
frater tuus, et loquimini ad petram coram eis,
et illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam
de petra, bibet omnis multitudo et jumenta
ejus. 9 Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat
in conspectu Domini, sicut præceperat ei,
10 Congregata multitudine ante petram,
dixitque eis: Audite, rebelles et increduli:
Num de petra hac vobis aquam poterimus
ejicere? 11 Cumque elevasset Moyses manum,
percutiens virga bis silicem, egressæ sunt aquæ
largissimæ, ita ut populus biberet et jumenta.
12 Dixitque Dominus ad Moysen et Aaron:
Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis
me coram filiis Israel, non introducetis hos
populos in terram, quam dabo eis. 13 Hæc
est aqua contradictionis, ubi jurgati sunt filii
Israel contra Dominum, et sanctificatus est in
eis. 14 Misit interea nuntios Moyses de Cades
ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat
frater tuus Israel: Nosti omnem laborem qui
apprehendit nos, 15 Quo modo descenderint
patres nostri in Ægyptum, et habitaverimus
ibi multo tempore, afflixerintque nos Ægyptii,
et patres nostros: 16 Et quo modo clama-
verimus ad Dominum, et exaudierit nos,
miseritque angelum, qui eduxerit nos de
Ægypto. Ecce in urbe Cades, quæ est in extre-
mis finibus tuis, positi, 17 Obsecramus ut
nobis transire liceat per terram tuam. Non
ibimus per agros, nec per vineas, non bibemus
aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica,
nec ad dexteram nec ad sinistram declinantes,
donec transeamus terminos tuos. 18 Qui
respondit Edom: Non transibis per me, alio-
quin armatus occurram tibi. 19 Dixeruntque
filii Israel: Per tritam gradiemur viam: et si
biberimus aquas tuas nos et pecora nostra, dabi-
mus quod justum est: nulla erit in pretio
difficultas, tantum velociter transeamus. 20 At
ille respondit: Non transibis. Statimque
egressus est obvius, cum infinita multitudine,
et manu forti; 21 Nec voluit acquiescere
deprecanti, ut concederet transitum per fines
suos. Quamobrem divertit ab eo Israel.

22 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה
הֹר הָהָר׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֱדוֹם
לֵאמֹר׃ 24 יֵאָסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמָּיו כִּי לֹא
יָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמֵי מְרִיבָה׃
25 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל
אֹתָם הֹר הָהָר׃ 26 וְהַפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ
וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף וּמֵת שָׁם׃ 27 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הֹר הָהָר
לְעֵינֵי כָּל־הָעֵדָה׃ 28 וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר
בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן־הָהָר׃ 29 וַיִּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה
כִּי גָוַע אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים
יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה כא׃

1 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב
כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ ׀ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃ 2 וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל
נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתֹן תִּתֵּן אֶת־הָעָם
הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם׃ 3 וַיִּשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי
וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת־עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־
הַמָּקוֹם חָרְמָה׃ פ 4 וַיִּסְעוּ מֵהֹר
הָהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם
וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם בַּדָּרֶךְ׃ 5 וַיְדַבֵּר הָעָם
בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה לָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם
לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם
וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃ 6 וַיְשַׁלַּח
יְהוָה בָּעָם אֵת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ
אֶת־הָעָם וַיָּמָת עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וַיָּבֹא
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ
בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ
אֶת־הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף
וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה
אֹתוֹ וָחָי׃ 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחֹשֶׁת
וַיְשִׂמֵהוּ עַל־הַנֵּס וְהָיָה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ
אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃
10 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὢρ τὸ ὄρος. 23 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὢρ τῷ
ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων γῆς Ἐδὼμ λέγων 24 Προστεθήτω
Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρω-
ξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας. 25 Λάβε
τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβί-
βασον αὐτοὺς εἰς Ὢρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς
συναγωγῆς· 26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν
αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ. 27 Καὶ ἐποίησε
Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν εἰς Ὢρ τὸ ὄρος ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς
28 Καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέ-
δυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν
Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη
Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. 29 Καὶ εἶδε
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρών· καὶ ἔκλαυσαν
τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος βασιλεὺς Ἀρὰδ ὁ κα-
τοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν
Ἀθαρείν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ κατεπροε-
νόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. 2 Καὶ ηὔξατο
Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν Ἐάν μοι παραδῷς
τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν
καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. 3 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χαναναῖον ὑποχεί-
ριον αὐτοῦ· καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Ἀνάθεμα. 4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους ὁδὸν
ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Ἐδώμ·
καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. 5 Καὶ κατε-
λάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες
Ἵνα τί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖ-
ναι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ
δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ
τούτῳ. 6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς
ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν·
καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ
παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον ὅτι
ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ
κατὰ σοῦ· εὖξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ'
ἡμῶν τὸν ὄφιν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον
περὶ τοῦ λαοῦ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
Ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ
ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος
ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. 9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν
χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο
ὅταν ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. 10 Καὶ ἀπῆραν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.

22 Cumque castra movissent de Cades, venerunt
in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom:
23 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
24 Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non
enim intrabit terram, quam dedi filiis Israel,
eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas
contradictionis. 25 Tolle Aaron et filium ejus
eum eo, et duces eos in montem Hor. 26 Cum-
que nudaveris patrem veste sua, indues ea
Eleazarum filium ejus: Aaron colligetur, et
morietur ibi. 27 Fecit Moyses ut præceperat
Dominus: et ascenderunt in montem Hor
coram omni multitudine. 28 Cumque Aaron
spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum
filium ejus. 29 Illo mortuo in montis super-
cilio, descendit cum Eleazaro. 30 Omnis autem
multitudo videns occubuisse Aaron, flevit super
eo triginta diebus per cunctas familias suas.

CAPUT XXI.

1 Quod cum audisset Chananæus rex Arad,
qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet
Israel per exploratorum viam, pugnavit contra
illum, et victor existens, duxit ex eo prædam.
2 At Israel voto se Domino obligans, ait: Si
tradideris populum istum in manu mea, delebo
urbes ejus. 3 Exaudivitque Dominus preces
Israel, et tradidit Chananæum, quem ille inter-
fecit subversis urbibus ejus: et vocavit nomen
loci illius Horma, id est, anathema. 4 Profecti
sunt autem et de monte Hor, per viam quæ
ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram
Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac
laboris: 5 Locutusque contra Deum et Moysen,
ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur
in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ:
anima nostra jam nauseat super cibo isto
levissimo. 6 Quamobrem misit Dominus in
populum ignitos serpentes, ad quorum plagas
et mortes plurimorum, 7 Venerunt ad Moysen,
atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus
contra Dominum et te: ora ut tollat a nobis
serpentes. Oravitque Moyses pro populo,
8 Et locutus est Dominus ad eum: Fac ser-
pentem æneum, et pone eum pro signo:
qui percussus aspexerit eum, vivet. 9 Fecit
ergo Moyses SERPENTEM ÆNEUM, et
posuit eum pro signo, quem cum per-
cussi aspicerent, sanabantur. 10 Profectique
filii Israel, castrametati sunt in Oboth.

11 וַיִּסְע֖וּ מֵאֹבֹ֑ת וַֽיַּחֲנ֞וּ בְּעִיֵּ֣י הָעֲבָרִ֗ים
בַּמִּדְבָּר֙ אֲשֶׁר֙ עַל־פְּנֵ֣י מוֹאָ֔ב מִמִּזְרַ֖ח הַשָּֽׁמֶשׁ׃
12 מִשָּׁ֖ם נָסָ֑עוּ וַֽיַּחֲנ֖וּ בְּנַ֥חַל זָֽרֶד׃ 13 מִשָּׁ֣ם
נָסָ֗עוּ וַֽיַּחֲנוּ֙ מֵעֵ֣בֶר אַרְנ֔וֹן אֲשֶׁר֙ בַּמִּדְבָּ֔ר
הַיֹּצֵ֖א מִגְּב֣וּל הָאֱמֹרִ֑י כִּ֤י אַרְנוֹן֙ גְּב֣וּל מוֹאָ֔ב
בֵּ֥ין מוֹאָ֖ב וּבֵ֥ין הָאֱמֹרִֽי׃ 14 עַל־כֵּן֙ יֵֽאָמַ֔ר
בְּסֵ֖פֶר מִלְחֲמֹ֣ת יְהוָ֑ה אֶת־וָהֵ֣ב בְּסוּפָ֔ה
וְאֶת־הַנְּחָלִ֖ים אַרְנֽוֹן׃ 15 וְאֶ֙שֶׁד֙ הַנְּחָלִ֔ים
אֲשֶׁ֥ר נָטָ֖ה לְשֶׁ֣בֶת עָ֑ר וְנִשְׁעַ֖ן לִגְב֥וּל
מוֹאָֽב׃ 16 וּמִשָּׁ֖ם בְּאֵ֑רָה הִ֣וא הַבְּאֵ֗ר אֲשֶׁ֨ר
אָמַ֤ר יְהוָה֙ לְמֹשֶׁ֔ה אֱסֹף֙ אֶת־הָעָ֔ם וְאֶתְּנָ֥ה
לָהֶ֖ם מָֽיִם׃ ס 17 אָ֚ז יָשִׁ֣יר יִשְׂרָאֵ֔ל
אֶת־הַשִּׁירָ֖ה הַזֹּ֑את עֲלִ֥י בְאֵ֖ר עֱנוּ־לָֽהּ׃
18 בְּאֵ֞ר חֲפָר֣וּהָ שָׂרִ֗ים כָּר֙וּהָ֙ נְדִיבֵ֣י הָעָ֔ם
בִּמְחֹקֵ֖ק בְּמִשְׁעֲנֹתָ֑ם וּמִמִּדְבָּ֖ר מַתָּנָֽה׃
19 וּמִמַּתָּנָ֖ה נַחֲלִיאֵ֑ל וּמִנַּחֲלִיאֵ֖ל בָּמֽוֹת׃
20 וּמִבָּמ֗וֹת הַגַּיְא֙ אֲשֶׁר֙ בִּשְׂדֵ֣ה מוֹאָ֔ב רֹ֖אשׁ
הַפִּסְגָּ֑ה וְנִשְׁקָ֖פָה עַל־פְּנֵ֥י הַיְשִׁימֹֽן׃ פ
21 וַיִּשְׁלַ֤ח יִשְׂרָאֵל֙ מַלְאָכִ֔ים אֶל־סִיחֹ֥ן
מֶֽלֶךְ־הָאֱמֹרִ֖י לֵאמֹֽר׃ 22 אֶעְבְּרָ֣ה בְאַרְצֶ֗ךָ
לֹ֤א נִטֶּה֙ בְּשָׂדֶ֣ה וּבְכֶ֔רֶם לֹ֥א נִשְׁתֶּ֖ה מֵ֣י
בְאֵ֑ר בְּדֶ֤רֶךְ הַמֶּ֙לֶךְ֙ נֵלֵ֔ךְ עַ֥ד אֲשֶׁר־נַעֲבֹ֖ר
גְּבֻלֶֽךָ׃ 23 וְלֹא־נָתַ֨ן סִיחֹ֣ן אֶת־יִשְׂרָאֵל֮ עֲבֹ֣ר
בִּגְבֻלוֹ֒ וַיֶּאֱסֹ֨ף סִיחֹ֜ן אֶת־כָּל־עַמּ֗וֹ וַיֵּצֵ֞א
לִקְרַ֤את יִשְׂרָאֵל֙ הַמִּדְבָּ֔רָה וַיָּבֹ֖א יָ֑הְצָה
וַיִּלָּ֖חֶם בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ 24 וַיַּכֵּ֥הוּ יִשְׂרָאֵ֖ל לְפִי־
חָ֑רֶב וַיִּירַ֨שׁ אֶת־אַרְצ֜וֹ מֵֽאַרְנֹ֗ן עַד־יַבֹּק֙
עַד־בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹן כִּ֣י עַ֔ז גְּב֖וּל בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃
25 וַיִּקַּח֙ יִשְׂרָאֵ֔ל אֵ֥ת כָּל־הֶעָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה
וַיֵּ֤שֶׁב יִשְׂרָאֵל֙ בְּכָל־עָרֵ֣י הָאֱמֹרִ֔י בְּחֶשְׁבּ֖וֹן
וּבְכָל־בְּנֹתֶֽיהָ׃ 26 כִּ֣י חֶשְׁבּ֔וֹן עִ֗יר סִיחֹ֛ן
מֶ֥לֶךְ הָאֱמֹרִ֖י הִ֑וא וְה֣וּא נִלְחַ֗ם בְּמֶ֤לֶךְ
מוֹאָב֙ הָֽרִאשׁ֔וֹן וַיִּקַּ֧ח אֶת־כָּל־אַרְצ֛וֹ מִיָּד֖וֹ
עַד־אַרְנֹֽן׃ 27 עַל־כֵּ֛ן יֹאמְר֥וּ הַמֹּשְׁלִ֖ים בֹּ֣אוּ
חֶשְׁבּ֑וֹן תִּבָּנֶ֥ה וְתִכּוֹנֵ֖ן עִ֥יר סִיחֽוֹן׃
28 כִּי־אֵשׁ֙ יָֽצְאָ֣ה מֵֽחֶשְׁבּ֔וֹן לֶהָבָ֖ה מִקִּרְיַ֣ת
סִיחֹ֑ן אָֽכְלָה֙ עָ֣ר מוֹאָ֔ב בַּעֲלֵ֖י בָּמ֥וֹת
אַרְנֹֽן׃ 29 אוֹי־לְךָ֣ מוֹאָ֔ב אָבַ֖דְתָּ עַם־כְּמ֑וֹשׁ
נָתַ֨ן בָּנָ֤יו פְּלֵיטִם֙ וּבְנֹתָ֣יו בַּשְּׁבִ֔ית לְמֶ֥לֶךְ
אֱמֹרִ֖י סִיחֽוֹן׃ 30 וַנִּירָ֛ם אָבַ֥ד חֶשְׁבּ֖וֹן
עַד־דִּיבֹ֑ן וַנַּשִּׁ֣ים עַד־נֹ֔פַח אֲשֶׁ֖ר עַד־
מֵֽידְבָֽא׃ 31 וַיֵּ֙שֶׁב֙ יִשְׂרָאֵ֔ל בְּאֶ֖רֶץ הָאֱמֹרִֽי׃
32 וַיִּשְׁלַ֤ח מֹשֶׁה֙ לְרַגֵּ֣ל אֶת־יַעְזֵ֔ר וַֽיִּלְכְּד֖וּ
בְּנֹתֶ֑יהָ וַיִּ֖ירֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִ֥י אֲשֶׁר־שָֽׁם׃

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν
Ἀχαλγαὶ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Μωὰβ κατ᾽ ἀνατολὰς ἡλίου. 12 Καὶ
ἐκεῖθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.
13 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν
Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
Ἀμοῤῥαίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὅρια Μωὰβ ἀνὰ μέσον
Μωὰβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμοῤῥαίου. 14 Διὰ
τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν
Ζωὸβ ἐφλόγισε καὶ τοὺς χειμάῤῥους Ἀρνῶν, 15 Καὶ
τοὺς χειμάῤῥους κατέστησε κατοικίσαι Ἤρ· καὶ πρόσ-
κειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ. 16 Καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ·
τοῦτο φρέαρ ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Συνάγαγε
τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. 17 Τότε ᾖσεν
Ἰσραὴλ τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος Ἐξάρχετε
αὐτῷ 18 Φρέαρ· ὤρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμη-
σαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ
κυριεῦσαι αὐτῶν· καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναείν·
19 Καὶ ἀπὸ Μανθαναεὶν εἰς Νααλιήλ, καὶ ἀπὸ Νααλιὴλ
εἰς Βαμώθ· 20 Καὶ ἀπὸ Βαμὼθ εἰς Ἰανήν, ἥ ἐστιν
ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου
τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. 21 Καὶ
ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα
Ἀμοῤῥαίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων 22 Παρελευσό-
μεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα, οὐκ
ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα, οὐ
πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσό-
μεθα ἕως παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου. 23 Καὶ οὐκ ἔδωκε
Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ
συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε
παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν
εἰς Ἰασσά, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας, καὶ κατεκυ-
ρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβόκ, ἕως
υἱῶν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζὴρ ὅρια υἱῶν Ἀμμάν ἐστι.
25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας·
καὶ κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν
Ἀμοῤῥαίων, ἐν Ἐσεβὼν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρού-
σαις αὐτῇ. 26 Ἔστι γὰρ Ἐσεβών, πόλις Σηων τοῦ
βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων ἐστίν· καὶ οὗτος ἐπολέμησε
βασιλέα Μωὰβ τὸ πρότερον, καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν
γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως Ἀρνῶν. 27 Διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί Ἔλθετε εἰς Ἐσεβὼν ἵνα
οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηών· 28 Ὅτι
πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἐσεβών, φλὸξ ἐκ πόλεως Σηών, καὶ
κατέφαγεν ἕως Μωὰβ καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνῶν.
29 Οὐαί σοι Μωάβ, ἀπώλου λαὸς Χαμώς· ἀπεδόθη-
σαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων
Σηών, 30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται
Ἐσεβὼν ἕως Δαιβών, καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι
προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ. 31 Κατῴκησε
δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμοῤῥαίων.
32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν
Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

11 Unde egressi fixere tentoria in Jeabarim,
in solitudine, quæ respicit Moab contra
orientalem plagam. 12 Et inde moventes,
venerunt ad torrentem Zared. 13 Quem
relinquentes castrametati sunt contra Arnon,
quæ est in deserto, et prominet in finibus
Amorrhæi. Siquidem Arnon terminus est
Moab, dividens Moabitas et Amorrhæos.
14 Unde dicitur in libro bellorum Domini:
Sicut fecit in mari Rubro, sic faciet in torren-
tibus Arnon. 15 Scopuli torrentium inclinati
sunt, ut requiescerent in Ar, et recumberent
in finibus Moabitarum. 16 Ex eo loco
apparuit puteus, super quo locutus est Dominus
ad Moysen: Congrega populum, et dabo ei
aquam. 17 Tunc cecinit Israel carmen istud:
Ascendat puteus. Concinebant: 18 Puteus,
quem foderunt principes, et paraverunt duces
multitudinis in datore legis, et in baculis
suis. De solitudine, Matthana. 19 De
Matthana in Nahaliel: de Nahaliel in
Bamoth. 20 De Bamoth, vallis est in regione
Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra
desertum. 21 Misit autem Israel nuntios
ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens:
22 Obsecro ut transire mihi liceat per terram
tuam: non declinabimus in agros et vineas,
non bibemus aquas ex puteis, via regia gradie-
mur, donec transeamus terminos tuos. 23 Qui
concedere noluit ut transiret Israel per fines
suos: quin potius exercitu congregato, egressus
est obviam in desertum, et venit in Jasa,
pugnavitque contra eum. 24 A quo percussus
est in ore gladii, et possessa est terra ejus ab
Arnon usque Jeboc, et filios Ammon: quia forti
præsidio tenebantur termini Ammonitarum.
25 Tulit ergo Israël omnes civitates ejus, et
habitavit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon
scilicet, et viculis ejus. 26 Urbs Hesebon
fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit
contra regem Moab: et tulit omnem terram,
quæ ditionis illius fuerat, usque Arnon.
27 Idcirco dicitur in proverbio: Venite in
Hesebon, ædificetur, et construatur civitas
Sehon: 28 Ignis egressus est de Hesebon,
flamma de oppido Sehon, et devoravit Ar
Moabitarum, et habitatores excelsorum Arnon.
29 Væ tibi Moab, peristi popule Chamos.
Dedit filios ejus in fugam, et filias in captivi-
tatem, regi Amorrhæorum Sehon. 30 Jugum
ipsorum disperiit ab Hesebon usque Dibon,
lassi pervenerunt in Nophe, et usque Medaba.
31 Habitavit itaque Israel in terra Amorrhæi.
32 Misitque Moyses qui explorarent Jazer: cujus
ceperunt viculos, et possederunt habitatores.

33 וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג
מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
בְּחֶשְׁבּוֹן׃ 35 וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד
וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃

פרשה כב׃

1 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת
מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

ס ס ס מ

2 וַיַּרְא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃ 3 וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם
מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן
עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ
כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר
מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא׃ 5 וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר
עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין
הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֻּלִי׃ 6 וְעַתָּה לְכָה־נָּא
אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי
אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ
כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר
תָּאֹר יוּאָר׃ 7 וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי
מִדְיָן וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב
עִם־בִּלְעָם׃ 9 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ
מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃ 11 הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא
מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה
קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ
וְגֵרַשְׁתִּיו׃ 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם
כִּי בָרוּךְ הוּא׃ 13 וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם
כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתִתִּי לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם׃

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν·
καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς
Ἐδραείν. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Μὴ
φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν
βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών.
35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ
ζωγρεῖαν· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ, 3 Καὶ ἐφοβήθη Μωὰβ τὸν
λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωὰβ
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ εἶπε Μωὰβ τῇ
γερουσίᾳ Μαδιὰμ Νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη
πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὡσεὶ ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ
χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασι-
λεὺς Μωὰβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. 5 Καὶ
ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά,
ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέ-
σαι αὐτὸν λέγων Ἰδοὺ λαος ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος
ἐγκάθηται ἐχόμενός μου. 6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί
μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς, ἐὰν
δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ
τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὓς ἐὰν εὐλογήσῃς σὺ εὐλόγηνται,
καὶ οὓς ἂν καταράσῃ σὺ κεκατήρανται. 7 Καὶ
ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωὰβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιάμ,
καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον
πρὸς Βαλαὰμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλάκ.
8. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Καταλύσατε αὐτοῦ τὴν
νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἂν
λαλήσῃ Κύριος πρὸς μέ· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες
Μωὰβ παρὰ Βαλαάμ. 9 Καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς
Βαλαὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ
σοί; 10 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς τὸν θεόν Βαλὰκ υἱὸς
Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς μὲ
λέγων 11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
κεκάλυφε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται
ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ
ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς. 12 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ Οὐ πο-
ρεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ
εὐλογημένος. 13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωὶ
εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον
ὑμῶν, οὐκ ἀφίησί με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν.

33 Verteruntque se, et ascenderunt per
viam Basan, et occurrit eis Og, rex Basan,
cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai.
34 Dixitque Dominus ad Moysen: Ne timeas
eum, quia in manu tua tradidi illum, et
omnem populum, ac terram ejus: faciesque
illi sicut fecisti Sehon, regi Amorrhæorum
habitatori Hesebon. 35 Percusserunt igitur
et hunc cum filiis suis, universumque populum
ejus usque ad internecionem, et possederunt
terram illius.

CAPUT XXII.

1 Profectique castrametati sunt in cam-
pestribus Moab, ubi trans Jordanem Jericho
sita est. 2 Videns autem Balac filius Sephor
omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, 3 Et
quod pertimuissent eum Moabitæ, et impetum
ejus ferre non possent, 4 Dixit ad majores
natu Madian: Ita delebit hic populus omnes,
qui in nostris finibus commorantur, quo modo
solet bos herbas usque ad radices carpere.
Ipse erat eo tempore rex in Moab. 5 Misit
ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum,
qui habitabat super flumen terræ filiorum
Ammon, ut vocarent eum, et dicerent: Ecce
egressus est populus ex Ægypto, qui operuit
superficiem terræ, sedens contra me. 6 Veni
igitur, et maledic populo huic, quia fortior me
est: si quo modo possim percutere et ejicere
eum de terra mea. Novi enim quod benedictus
sit cui benedixeris, et maledictus in quem
maledicta congesseris. 7 Perrexeruntque
seniores Moab, et majores natu Madian,
habentes divinationis pretium in manibus.
Cumque venissent ad Balaam, et narrassent
ei omnia verba Balac: 8 Ille respondit:
Manete hic nocte, et respondebo quidquid
mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud
Balaam, venit Deus, et ait ad eum: 9 Quid sibi
volunt homines isti apud te? 10 Respondit:
Balac filius Sephor rex Moabitarum misit ad
me, 11 Dicens: Ecce populus qui egressus
est de Ægypto, operuit superficiem terræ:
veni, et maledic ei, si quo modo possim pugnans
abigere eum. 12 Dixitque Deus ad Balaam:
Noli ire cum eis, neque maledicas populo:
quia benedictus est. 13 Qui mane consurgens
dixit ad principes: Ite in terram vestram,
quia prohibuit me Dominus venire vobiscum.

14 וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק
וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם הֲלֹךְ עִמָּנוּ׃ 15 וַיֹּסֶף
עוֹד בָּלָק שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים
מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אַל־נָא תִמָּנַע
מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃ 17 כִּי־כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד
וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכָה־נָּא
קָבָה־לִּי אֵת הָעָם הַזֶּה׃ 18 וַיַּעַן
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי
בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל
לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה
אוֹ גְדוֹלָה׃ 19 וְעַתָּה שְׁבוּ נָא בָזֶה
גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה
דַּבֵּר עִמִּי׃ 20 וַיָּבֹא אֱלֹהִים ׀ אֶל־בִּלְעָם
לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ
הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה׃ 21 וַיָּקָם
בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ
עִם־שָׂרֵי מוֹאָב׃ 22 וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים
כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ
לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי
נְעָרָיו עִמּוֹ׃ 23 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ
בִּלְעָם אֶת־הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדָּרֶךְ׃
24 וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים
גָּדֵר מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃ 25 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן
אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ
אֶת־רֶגֶל בִּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף לְהַכֹּתָהּ׃
26 וַיּוֹסֶף מַלְאַךְ־יְהוָה עֲבוֹר וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם
צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאול׃
27 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ
תַּחַת בִּלְעָם וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת־הָאָתוֹן
בַּמַּקֵּל׃ 28 וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאָתוֹן
וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתַנִי
זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ 29 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאָתוֹן
כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי כִּי
עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃ 30 וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־
בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ
עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַהַסְכֵּן
הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃
31 וַיְגַל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בִלְעָם וַיַּרְא
אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ
שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו׃

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ ἦλθον πρὸς
Βαλὰκ καὶ εἶπαν Οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μεθ'
ἡμῶν. 15 Καὶ προσέθετο Βαλὰκ ἔτι ἀποστεῖλαι
ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων. 16 Καὶ
ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ Τάδε λέγει
Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ Ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν
πρὸς μέ· 17 Ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν
λαὸν τοῦτον. 18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ καὶ εἶπε
τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ Ἐὰν δῷ μοι Βαλὰκ πλήρη τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι
παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ
μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου· 19 Καὶ νῦν
ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ
γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρὸς μέ.
20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς καὶ εἶπεν
αὐτῷ Εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι,
ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν
λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο ποιήσεις. 21 Καὶ ἀναστὰς
Βαλαὰμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπο-
ρεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ. 22 Καὶ ὠργίσθη
θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος
τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει
ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ. 23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ
ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμέ-
νην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς
ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν
ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ. 24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξι
τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς
ἐντεῦθεν. 25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ
Θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέ-
θλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ
προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν. 26 Καὶ προσέθετο ὁ
ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ,
εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν· 27 Καὶ
ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ συνεκάθισεν
ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ καὶ ἔτυπτε
τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ. 28 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα
τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ Τί ἐποίησά σοι ὅτι
πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; 29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ
ὄνῳ Οτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ
χειρί, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε. 30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ
Βαλαὰμ Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ
νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπερορά σει
ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί.
31 Ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαάμ,
καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

14 Reversi principes dixerunt ad Balac:
Noluit Balaam venire nobiscum. 15 Rursum
ille multo plures et nobiliores quam ante
miserat, misit. 16 Qui cum venissent ad
Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius
Sephor: Ne cuncteris venire ad me: 17 Para-
tus sum honorare te, et quidquid volueris
dabo tibi: veni, et maledic populo isti.
18 Respondit Balaam: Si dederit mihi Balac
plenam domum suam argenti et auri, non
potero immutare verbum Domini Dei mei, ut
vel plus, vel minus loquar. 19 Obsecro ut
hic maneatis etiam hac nocte, et scire queam
quid mihi rursum respondeat Dominus.
20 Venit ergo Deus ad Balaam nocte, et ait
ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge,
et vade cum eis: ita duntaxat, ut quod tibi
præcepero, facias. 21 Surrexit Balaam mane,
et strata asina sua profectus est cum eis.
22 Et iratus est Deus. Stetitque angelus
Domini in via contra Balaam, qui insidebat
asinæ, et duos pueros habebat secum.
23 Cernens asina angelum stantem in via,
evaginato gladio, avertit se de itinere, et ibat
per agrum. Quam cum verberaret Balaam,
et vellet ad semitam reducere, 24 Stetit
angelus in angustiis duarum maceriarum,
quibus vineæ cingebantur. 25 Quem videns
asina, junxit se parieti, et attrivit sedentis
pedem. At ille iterum verberabat eam:
26 Et nihilominus angelus ad locum angustum
transiens, ubi nec ad dexteram nec ad sinis-
tram poterat deviare, obvius stetit. 27 Cumque
vidisset asina stantem angelum, concidit sub
pedibus sedentis; qui iratus, vehementius
cædebat fuste latera ejus. 28 Aperuitque
Dominus os asinæ, et locuta est: Quid feci
tibi? cur percutis me? ecce jam tertio?
29 Respondit Balaam: Quia commeruisti, et
illusisti mihi: utinam haberem gladium, ut
te percuterem! 30 Dixit asina: Nonne
animal tuum sum, cui semper sedere consue-
visti usque in præsentem diem? dic quid
simile unquam fecerim tibi. At ille ait: Num-
quam. 31 Protinus aperuit Dominus oculos
Balaam, et vidit angelum stantem in via evagi-
nato gladio, adoravitque eum pronus in terram.

32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ
אֶת־אֲתֹנְךָ זֶה שָׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אָנֹכִי
יָצָאתִי לְשָׂטָן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי׃
33 וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט לְפָנַי זֶה שָׁלֹשׁ
רְגָלִים אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי כִּי עַתָּה גַּם־אֹתְכָה
הָרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הֶחֱיֵיתִי׃ 34 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה חָטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה נִצָּב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶךְ וְעַתָּה
אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה לִּי׃ 35 וַיֹּאמֶר
מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־בִּלְעָם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
וְאֶפֶס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ
תְדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָׂרֵי בָלָק׃
36 וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ
אֶל־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אַרְנֹן אֲשֶׁר
בִּקְצֵה הַגְּבוּל׃ 37 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם
הֲלֹא שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא־לָךְ
לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֵלָי הַאֻמְנָם לֹא אוּכַל
כַּבְּדֶךָ׃ 38 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הִנֵּה־
בָאתִי אֵלֶיךָ עַתָּה הֲיָכֹל אוּכַל דַּבֵּר
מְאוּמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי
אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 39 וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־בָּלָק
וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת׃ 40 וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר
וָצֹאן וַיְשַׁלַּח לְבִלְעָם וְלַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
41 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם
וַיַּעֲלֵהוּ בָּמוֹת בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃

פרשה כג׃

1 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה
פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 2 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פַּר וָאַיִל
בַּמִּזְבֵּחַ׃ 3 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הִתְיַצֵּב
עַל־עֹלָתֶךָ וְאֵלְכָה אוּלַי יִקָּרֵה יְהוָה
לִקְרָאתִי וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָךְ
וַיֵּלֶךְ שֶׁפִי׃ 4 וַיִּקָּר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת עָרַכְתִּי
וָאַעַל פַּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 5 וַיָּשֶׂם יְהוָה
דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה
תְדַבֵּר׃ 6 וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נִצָּב עַל־
עֹלָתוֹ הוּא וְכָל־שָׂרֵי מוֹאָב׃ 7 וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר מִן־אֲרָם יַנְחֵנִי בָלָק מֶלֶךְ־
מוֹאָב מֵהַרְרֵי־קֶדֶם לְכָה אָרָה־לִּי יַעֲקֹב
וּלְכָה זֹעֲמָה יִשְׂרָאֵל׃ 8 מָה אֶקֹּב לֹא
קַבֹּה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְהוָה׃

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ Διὰ τί ἐπά-
ταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου
ἐναντίον μου, 33 Καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν
ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν
σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεποιησάμην.
34 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου Ἡμάρτηκα,
οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρκέσει, ἀποστρα-
φήσομαι. 35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς
Βαλαὰμ Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι·
καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.
36 Καὶ ἀκούσας Βαλὰκ ὅτι ἥκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς
συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωάβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῶν
ὁρίων Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων. 37 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ Οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σὲ
καλέσαι σε; διὰ τί οὐκ ἤρχου πρός μέ; ὄντως·οὐ
δυνήσομαι τιμῆσαί σε; 38 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Ἰδοὺ ἥκω πρὸς σὲ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι
λαλῆσαί τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ
στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. 39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ
μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. 40 Καὶ
ἔθυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε
τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.
41 Καὶ ἐγενήθη πρωί, καὶ παραλαβὼν Βαλὰκ τὸν
Βαλαὰμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ
Βάαλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλάκ Οἰκοδόμησόν μοι
ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμούς, καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς. 2 Καὶ ἐποίησε
Βαλὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 3 Καὶ εἶπε
Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας
σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς ἐν συναν-
τήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ σοι· καὶ
παρέστη Βαλὰκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ· καὶ Βαλαὰμ
ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν, καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν.
4 Καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Βαλαὰμ Τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ
θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ καὶ εἶπεν Ἐπιστρα-
φεὶς πρὸς Βαλὰκ οὕτω λαλήσεις. 6 Καὶ ἀπεστράφη
πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ'
αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. 7 Καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἐκ Μεσοπο-
ταμίας μετεπέμψατό με Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ
ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων Δεῦρο ἄρασαί
μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι
τὸν Ἰσραήλ. 8 Τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος;
ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ θεός;

32 Cui angelus: Cur, inquit, tertio verberas
asinam tuam? Ego veni ut adversarer tibi,
quia perversa est via tua, mihique contraria:
33 Et nisi asina declinasset de via, dans locum
resistenti, te occidissem, et illa viveret.
34 Dixit Balaam: Peccavi, nesciens quod tu
stares contra me: et nunc si displicet tibi ut
vadam, revertar. 35 Ait angelus: Vade
cum istis, et cave ne aliud quam præcepero
tibi loquaris. Ivit igitur cum principibus.
36 Quod cum audisset Balac, egressus est in
occursum ejus, in oppido Moabitarum, quod
situm est in extremis finibus Arnon.
37 Dixitque ad Balaam: Misi nuntios ut
vocarent te, cur non statim venisti ad me? an
quia mercedem adventui tuo reddere nequeo?
38 Cui ille respondit: Ecce adsum: numquid
loqui potero aliud, nisi quod Deus posuerit in
ore meo? 39 Perrexerunt ergo simul, et
venerunt in urbem, quæ in extremis regni
ejus finibus erat. 40 Cumque occidisset
Balac boves et oves, misit ad Balaam, et prin-
cipes qui cum eo erant, munera. 41 Mane
autem facto duxit eum ad excelsa Baal, et
intuitus est extremam partem populi.

CAPUT XXIII.

1 Dixitque Balaam ad Balac: Ædifica
mihi hic septem aras, et para totidem vitulos,
ejusdemque numeri arietes. 2 Cumque fecisset
juxta sermonem Balaam, imposuerunt simul
vitulum et arietem super aram. 3 Dixitque
Balaam ad Balac: Sta paulisper juxta holo-
caustum tuum, donec vadam, si forte occurrat
mihi Dominus, et quodcumque imperaverit,
loquar tibi. 4 Cumque abiisset velociter,
occurrit illi Deus. Locutusque ad eum
Balaam: Septem, inquit, aras erexi, et imposui
vitulum et arietem desuper. 5 Dominus
autem posuit verbum in ore ejus, et ait:
Revertere ad Balac, et hæc loqueris. 6 Re-
versus invenit stantem Balac juxta holo-
caustum suum, et omnes principes Moabitarum:
7 Assumptaque parabola sua, dixit: De Aram
adduxit me Balac rex Moabitarum, de monti-
bus orientis: Veni, inquit, et maledic Jacob:
propera, et detestare Israel. 8 Quo modo
maledicam, cui non maledixit Deus? Qua
ratione detester, quem Dominus non detestatur?

9 כִּֽי־מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ וּמִגְּבָעוֹת אֲשׁוּרֶנּוּ
הֶן־עָם לְבָדָד יִשְׁכֹּן וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב׃
10 מִי מָנָה עֲפַר יַֽעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת־רֹבַע
יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נַפְשִׁי מוֹת יְשָׁרִים וּתְהִי
אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ׃ 11 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם
מֶה עָשִׂיתָ לִי לָקֹב אֹיְבַי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה
בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ׃ 12 וַיַּעַן וַיֹּאמַר הֲלֹא אֵת
אֲשֶׁר יָשִׂים יְהוָה בְּפִי אֹתוֹ אֶשְׁמֹר
לְדַבֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְךָ־נָּא אִתִּי
אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפֶס
קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה וְקָבְנוֹ־לִי
מִשָּׁם׃ 14 וַיִּקָּחֵהוּ שְׂדֵה צֹפִים אֶל־רֹאשׁ
הַפִּסְגָּה וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר
וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק הִתְיַצֵּב
כֹּה עַל־עֹלָתֶךָ וְאָנֹכִי אִקָּרֶה כֹּה׃
16 וַיִּקָּר יְהוָה אֶל־בִּלְעָם וַיָּשֶׂם דָּבָר
בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר׃
17 וַיָּבֹא אֵלָיו וְהִנּוֹ נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ וְשָׂרֵי
מוֹאָב אִתּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מַה־דִּבֶּר
יְהוָה׃ 18 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר קוּם בָּלָק
וּשֲׁמָע הַאֲזִינָה עָדַי בְּנוֹ צִפֹּר׃ 19 לֹא אִישׁ
אֵל וִיכַזֵּב וּבֶן־אָדָם וְיִתְנֶחָם הַהוּא אָמַר
וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר וְלֹא יְקִימֶנָּה׃ 20 הִנֵּה
בָרֵךְ לָקָחְתִּי וּבֵרֵךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה׃ 21 לֹא־
הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃
22 אֵל מוֹצִיאָם מִמִּצְרָיִם כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ׃
23 כִּי לֹא־נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא־קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל
כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל
אֵל׃ 24 הֶן־עָם כְּלָבִיא יָקוּם וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא
לֹא יִשְׁכַּב עַד־יֹאכַל טֶרֶף וְדַם־חֲלָלִים
יִשְׁתֶּה׃ 25 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם גַּם־קֹב
לֹא תִקֳּבֶנּוּ גַּם־בָּרֵךְ לֹא תְבָרְכֶנּוּ׃ 26 וַיַּעַן
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק הֲלֹא דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃
27 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לְכָה־נָּא אֶקָּחֲךָ
אֶל־מָקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
וְקַבֹּתוֹ לִי מִשָּׁם׃ 28 וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם
רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃
29 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה
פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 30 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
אָמַר בִּלְעָם וַיַּעַל פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃

9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν, καὶ
ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς μόνος
κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.
10 Τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ
τίς ἐξαριθμήσεται δήμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἡ
ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ
σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων. 11 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ Τί πεποίηκάς μοι;
εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ
εὐλόγηκας εὐλογίαν. 12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου,
τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι; 13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Βαλὰκ Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ
ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάν-
τας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ
κορυφὴν λελαξευμένου, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ
βωμούς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν
βωμόν. 15 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ Πα-
ράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι
ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν. 16 Καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ
Βαλαὰμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
εἶπεν Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ καὶ τάδε λαλήσεις.
17 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφειστήκει
ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
Μωὰβ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ Τί ἐλά-
λησε Κύριος; 18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν Ἀνάστηθι Βαλὰκ καὶ ἄκουε, ἐνώτισαι
μάρτυς υἱὸς Σεπφώρ· 19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς
διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι·
αὐτὸς εἴπας οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ
ἐμμενεῖ; 20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι· εὐλο-
γήσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. 21 Οὐκ ἔσται
μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν
Ἰσραήλ· Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα
ἀρχόντων ἐν αὐτῷ. 22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ
Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· 23 Οὐ γάρ
ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ·
κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακὼβ καὶ τῷ Ἰσραὴλ τί
ἐπιτελέσει ὁ θεός. 24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀνασ-
τήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται
ἕως φάγῃ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται. 25 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ Οὔτε κατάραις καταράσῃ
μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν.
26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαὰμ εἶπε τῷ Βαλάκ Οὐκ
ἐλάλησά σοι λέγων Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεός,
τοῦτο ποιήσω; 27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ
Δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ
θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν. 28 Καὶ παρ-
έλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογὼρ
τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον. 29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ
πρὸς Βαλὰκ Οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς, καὶ
ἑτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ,
καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

9 De summis silicibus videbo eum, et de
collibus considerabo illum. Populus solus ha-
bitabit, et inter gentes non reputabitur. 10 Quis
dinumerare possit pulverem Jacob, et nosse
numerum stirpis Israel? Moriatur anima mea
morte justorum, et fiant novissima mea horum
similia. 11 Dixitque Balac ad Balaam: Quid
est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis
meis vocavi te: et tu econtrario benedicis eis.
12 Cui ille respondit: Num aliud possum loqui,
nisi quod jusserit Dominus? 13 Dixit ergo
Balac: Veni mecum in alterum locum unde
partem Israel videas, et totum videre non
possis, inde maledicito ei. 14 Cumque duxisset
eum in locum sublimem, super verticem montis
Phasga, ædificavit Balaam septem aras, et
impositis supra vitulo atque ariete, 15 Dixit
ad Balac: Sta hic juxta holocaustum tuum,
donec ego obvius pergam. 16 Cui cum Domi-
nus occurrisset, posuissetque verbum in ore
ejus, ait: Revertere ad Balac, et hæc loqueris
ei. 17 Reversus invenit eum stantem juxta
holocaustum suum, et principes Moabitarum
cum eo. Ad quem Balac: Quid, inquit, lo-
cutus est Dominus? 18 At ille, assumpta
parabola sua, ait: Sta, Balac, et ausculta,
audi, fili Sephor: 19 Non est Deus quasi
homo, ut mentiatur: nec ut filius hominis, ut
mutetur. Dixit ergo, et non faciet? locutus
est, et non implebit? 20 Ad benedicendum
adductus sum, benedictionem prohibere non
valeo. 21 Non est idolum in Jacob, nec
videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus
ejus cum eo est, et clangor victoriæ regis in
illo. 22 Deus eduxit illum de Ægypto, cujus
fortitudo similis est rhinocerotis. 23 Non est
augurium in Jacob, nec divinatio in Israel.
Temporibus suis dicetur Jacob et Israeli quid
operatus sit Deus. 24 Ecce populus ut leæna
consurget, et quasi leo erigetur: non accubabit
donec devoret prædam, et occisorum sanguinem
bibat. 25 Dixitque Balac ad Balaam: Nec
maledicas ei, nec benedicas. 26 Et ille ait:
Nonne dixi tibi, quod quidquid mihi Deus
imperaret, hoc facerem? 27 Et ait Balac ad
eum: Veni, et ducam te ad alium locum: si
forte placeat Deo ut inde maledicas eis.
28 Cumque duxisset eum super verticem
montis Phogor, qui respicit solitudinem,
29 Dixit ei Balaam: Ædifica mihi hic septem
aras, et para totidem vitulos, ejusdemque
numeri arietes. 30 Fecit Balac ut Balaam
dixerat: imposuitque vitulos et arietes per
singulas aras.

במדבר כד

פרשה כד׃

1 וַיַּרְא בִּלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הָלַךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם
לִקְרַאת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃
2 וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל
שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃
3 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ
בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן׃ 4 נְאֻם
שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה
נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 5 מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ
יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ 6 כִּנְחָלִים
נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה
כַּאֲרָזִים עֲלֵי־מָיִם׃ 7 יִזַּל־מַיִם מִדָּלְיָו
וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ
וְתִנַּשֵּׂא מַלְכֻתוֹ׃ 8 אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם
כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו
וְעַצְמֹתֵיהֶם יְגָרֵם וְחִצָּיו יִמְחָץ׃ 9 כָּרַע
שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ מְבָרְכֶיךָ
בָרוּךְ וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר׃ 10 וַיִּחַר־אַף בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם לָקֹב אֹיְבַי קְרָאתִיךָ וְהִנֵּה
בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ 11 וְעַתָּה
בְּרַח־לְךָ אֶל־מְקוֹמֶךָ אָמַרְתִּי כַּבֵּד אֲכַבֶּדְךָ
וְהִנֵּה מְנָעֲךָ יְהוָה מִכָּבוֹד׃ 12 וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הֲלֹא גַּם אֶל־מַלְאָכֶיךָ
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר׃ 13 אִם־
יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ
אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכָה
אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר
נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם
הָעָיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל וְיֹדֵעַ דַּעַת
עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃
17 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב
דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל
וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי־שֵׁת׃
18 וְהָיָה אֱדוֹם יְרֵשָׁה וְהָיָה יְרֵשָׁה שֵׂעִיר
אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חָיִל׃ 19 וְיֵרְדְּ מִיַּעֲקֹב
וְהֶאֱבִיד שָׂרִיד מֵעִיר׃ 20 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק
וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק
וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֹבֵד׃ 21 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, κδ΄.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ ἰδὼν Βαλαὰμ ὅτι καλόν ἐστιν ἐναντίον
Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ
εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέ-
στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Καὶ
ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν
Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς· καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. 3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παρα-
βολὴν αὐτοῦ εἶπε Φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ
ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν, 4 Φησὶν ἀκούων λόγια
ἰσχυροῦ, ὅστις ὅρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκα-
λυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· 5 Ὡς καλοὶ οἱ οἶκοί
σου Ἰακώβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ· 6 Ὡσεὶ νάπαι
σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ
σκηναὶ ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.
7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ
κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἢ Γὼγ
βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ. 8 Θεὸς
ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος
αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν
ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει
ἐχθρόν. 9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς
σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε
εὐλόγηνται, καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται.
10 Καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ
Καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ
εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο· 11 Νῦν οὖν φεῦγε
εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα Τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ
σε Κύριος τῆς δόξης. 12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὓς ἀπέστειλας
πρός με ἐλάλησα λέγων 13 Ἐάν μοι δῷ Βαλὰκ
πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ
δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου, ποιῆσαι αὐτὸ
καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἐμαυτοῦ· ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ θεός,
ταῦτα ἐρῶ. 14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον
μου· δεῦρο συμβουλεύσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος
τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν. 15 Καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε Φησὶ Βαλαὰμ
υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,
16 Ἀκούων λόγια θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ
ὑψίστου καὶ ὅρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμ-
μένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· 17 Δείξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν.
μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ,
ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς
ἀρχηγοὺς Μωὰβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σήθ,
18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονο-
μία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν
ἰσχύϊ· 19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακὼβ καὶ ἀπολεῖ
σωζόμενον ἐκ πόλεως. 20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἀρχὴ
ἐθνῶν Ἀμαλήκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται.
21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, καὶ ἀναλαβὼν
τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἰσχυρὰ ἡ κατοικία
σου, καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου,

NUMERI, XXIV.

CAPUT XXIV.

1 Cumque vidisset Balaam quod placeret
Domino ut benediceret Israeli, nequaquam abiit
ut ante perrexerat, ut augurium quæreret:
sed dirigens contra desertum vultum suum,
2 Et elevans oculos, vidit Israel in tentoriis
commorantem per tribus suas: et irruente in
se spiritu Dei, 3 Assumpta parabola, ait:
Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cujus
obturatus est oculus: 4 Dixit auditor ser-
monum Dei, qui visionum Omnipotentis
intuitus est, qui cadit, et sic aperiuntur oculi
ejus: 5 Quam pulchra tabernacula tua Jacob,
et tentoria tua Israel! 6 Ut valles nemorosæ,
ut horti juxta fluvios irrigui, ut tabernacula
quæ fixit Dominus, quasi cedri prope aquas.
7 Fluet aqua de situla ejus, et semen illius
erit in aquas multas. Tolletur propter Agag,
rex ejus, et auferetur regnum illius. 8 Deus
eduxit illum de Ægypto, cujus fortitudo
similis est rhinocerotis. Devorabunt gentes
hostes illius, ossaque eorum confringent, et
perforabunt sagittis. 9 Accubans dormivit ut
leo, et quasi leæna, quam suscitare nullus
audebit. Qui benedixerit tibi, erit et ipse
benedictus: qui maledixerit, in maledictione
reputabitur. 10 Iratusque Balac contra
Balaam, complosis manibus ait: Ad male-
dicendum inimicis meis vocavi te, quibus
econtrario tertio benedixisti: 11 Revertere ad
locum tuum. Decreveram quidem magnifice
honorare te; sed Dominus privavit te honore
disposito. 12 Respondit Balaam ad Balac:
Nonne nuntiis tuis, quos misisti ad me, dixi:
13 Si dederit mihi Balac plenam domum suam
argenti et auri, non potero præterire sermonem
Domini Dei mei, ut vel boni quid vel mali
proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus
dixerit, hoc loquar? 14 Verumtamen pergens
ad populum meum, dabo consilium, quid po-
pulus tuus populo huic faciat extremo tempore.
15 Sumpta igitur parabola, rursum ait: Dixit
Balaam filius Beor: dixit homo, cujus obturatus
est oculus. 16 Dixit auditor sermonum Dei,
qui novit doctrinam Altissimi, et visiones
Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet
oculos. 17 Videbo eum, sed non modo:
intuebor illum, sed non prope. ORIETUR
STELLA ex Jacob, et consurget virga de
Israel: et percutiet duces Moab, vastabitque
omnes filios Seth. 18 Et erit Idumæa
possessio ejus: hereditas Seir cedet inimicis
suis. Israel vero fortiter aget. 19 De
Jacob erit qui dominetur, et perdat reliquias
civitatis. 20 Cumque vidisset Amalec, assu-
mens parabolam, ait. Principium gentium
Amalec, cujus extrema perdentur. 21 Vidit
quoque Cinæum: et assumpta parabola, ait:
Robustum quidem est habitaculum tuum:
sed si in petra posueris nidum tuum,

22 כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעֵר קָיִן עַד־מָה אַשּׁוּר
תִּשְׁבֶּךָּ׃ 23 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אוֹי מִי
יִחְיֶה מִשֻּׂמוֹ אֵל׃ 24 וְצִים מִיַּד כִּתִּים
וְעִנּוּ אַשּׁוּר וְעִנּוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא עֲדֵי
אֹבֵד׃ 25 וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ
וְגַם־בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃ פ

פרשה כה׃

1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם
לִזְנוֹת אֶל־בְּנוֹת מוֹאָב׃ 2 וַתִּקְרֶאןָ לָעָם
לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לֵאלֹהֵיהֶן׃ 3 וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר
וַיִּחַר־אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע
אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן
אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו
הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ 6 וְהִנֵּה אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחָיו אֶת־
הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
7 וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃
8 וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר
אֶת־שְׁנֵיהֶם אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה
אֶל־קֳבָתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ פ

פ פ פ מא

10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
11 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב
אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־
קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְאָתִי׃ 12 לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ
אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ 13 וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא
לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וְשֵׁם
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית
זִמְרִי בֶּן־סָלוּא נְשִׂיא בֵית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃
15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית כָּזְבִּי בַת־
צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ פ
16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
17 צָרוֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃

22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεὼρ νοσσιὰ πανουργίας,
Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε. 23 Καὶ ἰδὼν τὸν
Ὤγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ὦ
ὤ, τίς ζήσεται ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; 24 Καὶ ἐξελεύ-
σεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσούρ,
καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν
ἀπολοῦνται. 25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν
ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτόν.

ΚΕΦ. κε΄.

1 ΚΑΙ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττείν· καὶ ἐβεβη-
λώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων
αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν
καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, 3 Καὶ
ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Κύριος τῷ Ἰσραήλ. 4 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῇ
Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγ-
μάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ
ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ Ἀποκτείνατε
ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ
Βεελφεγώρ. 6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μα-
διανῖτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 7 Καὶ ἰδὼν Φι-
νεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἐξανέστη
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστην
ἐν τῇ χειρὶ 8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφο-
τέρους, τόν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν
γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ
πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. 9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνη-
κότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως
κατέπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ
ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου· 12 Οὕτως εἰπόν
Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, 13 Καὶ
ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν δια-
θήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ
καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 14 Τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς
ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς Σαλμὼν
ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών· 15 Καὶ ὄνομα τῇ
γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ Χασβί, θυγάτηρ
Σοὺρ ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν
Μαδιάμ. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων 17 Ἐχθραί-
νετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,

22 Et fueris electus de stirpe Cin, quandiu
poteris permanere? Assur enim capiet te.
23 Assumptaque parabola iterum locutus est:
Heu, quis victurus est, quando ista faciet
Deus? 24 Venient in trieribus de Italia,
superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos,
et ad extremum etiam ipsi peribunt. 25 Sur-
rexitque Balaam, et reversus est in locum
suum: Balaac quoque via, qua venerat, rediit.

CAPUT XXV.

1 Morabatur autem eo tempore Israel in
Settim, et fornicatus est populus cum filiabus
Moab, 2 Quæ vocaverunt eos ad sacrificia
sua. At illi comederunt et adoraverunt deos
earum. 3 Initiatusque est Israel Beelphegor:
et iratus Dominus. 4 Ait ad Moysen: Tolle
cunctos principes populi, et suspende eos
contra solem in patibulis: ut avertatur furor
meus ab Israel. 5 Dixitque Moyses ad judices
Israel: Occidat unusquisque proximos suos,
qui initiati sunt Beelphegor. 6 Et ecce unus
de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad
scortum Madianitidem, vidente Moyse, et omni
turba filiorum Israel, qui flebant ante fores
tabernaculi. 7 Quod cum vidisset Phinees
filius Eleazari filii Aaron sacerdotis, surrexit
de medio multitudinis, et arrepto pugione,
8 Ingressus est post virum Israelitem in
lupanar, et perfodit ambos simul, virum
scilicet et mulierem, in locis genitalibus.
Cessavitque plaga a filiis Israel: 9 Et occisi
sunt viginti quatuor millia hominum 10 Dixit-
que Dominus ad Moysen: 11 Phinees filius
Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram
meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus
est contra eos, ut non ipse delerem filios Israel in
zelo meo; 12 Idcirco loquere ad eum: Ecce
do ei pacem fœderis mei, 13 Et erit tam ipsi
quam semini ejus pactum sacerdotii sempiter-
num, quia zelatus est pro Deo suo, et expiavit
scelus filiorum Israel. 14 Erat autem nomen
viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide,
Zambri filius Salu, dux de cognatione et tribu
Simeonis. 15 Porro mulier Madianitis, quæ
pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur
principis nobilissimi Madianitarum. 16 Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: 17 Hos-
tes vos sentiant Madianitæ, et percutite eos

18 כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ
לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַת־
נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־
דְּבַר פְּעוֹר׃ 19 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה · פ

פרשה כו׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 2 שְׂאוּ אֶת־
רֹאשׁ ׀ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃
4 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא
מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי׃ 6 לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת
הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ 7 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת הָראוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃
8 וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל
וְדָתָן וַאֲבִירָם הוּא־דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי
הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּעֲדַת־קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ 10 וַתִּפְתַּח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֹרַח
בְּמוֹת הָעֵדָה בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ 11 וּבְנֵי־קֹרַח
לֹא־מֵתוּ׃ ס 12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת
הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃ 13 לְזֶרַח
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃
14 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ ס 15 בְּנֵי גָד
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי
מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃
16 לְאָזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאָזְנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת
הָעֵרִי׃ 17 לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי
מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי׃ 18 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־
גָד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
ס 19 בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר
וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 20 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְהוּדָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ
מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα
δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα
ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογώρ.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα λέγων
2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν
Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ
ἱερεὺς ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ
Ἱεριχὼ λέγων 4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου· 5 Ῥουβὴν πρω-
τότοκος Ἰσραήλ, υἱοὶ δὲ Ῥουβήν· Ἐνὼχ καὶ δῆμος
τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλού, δῆμος τοῦ Φαλλουί· 6 Τῷ
Ἀσρών, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμί, δῆμος τοῦ
Χαρμί. 7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβήν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσ-
κεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. 8 Καὶ υἱοὶ Φαλλού·
Ἐλιάβ. 9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ· Ναμουὴλ καὶ Δαθὰν
καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορὲ ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου· 10 Καὶ
ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ
Κορὲ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέ-
φαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ
ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ· 11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ
ἀπέθανον. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν
Συμεὼν· τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμίν,
δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰαχίν, δῆμος Ἰαχινί· 13 Τῷ Ζα-
ρά, δῆμος ὁ Ζαραΐ· τῷ Σαούλ, δῆμος ὁ Σαουλί. 14 Οὗ-
τοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 15 Υἱοὶ Γὰδ κατὰ δή-
μους αὐτῶν· τῷ Σαφών, δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγί,
δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνί, δῆμος ὁ Σουνί. 16 Τῷ
Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί·
17 Τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριήλ, δῆμος
ὁ Ἀριηλί. 18 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι. 19 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ καὶ Αὐνάν·
καὶ ἀπέθανον Ἢρ καὶ Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν.
20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δήμους
αὐτῶν· τῷ Σηλώμ, δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρές,
δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραΐ.

18 Quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos, et decepere insidiis per idolum Phogor, et Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

CAPUT XXVI.

1 POSTQUAM noxiorum sanguis effusus est,
dixit Dominus ad Moysen et Eleazarum filium
Aaron sacerdotem: 2 Numerate omnem
summam filiorum Israel a viginti annis et
supra, per domos et cognationes suas, cunctos
qui possunt ad bella procedere. 3 Locuti
sunt itaque Moyses et Eleazar sacerdos in
campestribus Moab super Jordanem contra
Jericho, ad eos qui erant 4 A viginti annis et
supra, sicut Dominus imperaverat, quorum
iste est numerus: 5 Ruben primogenitus
Israel: hujus filius, Henoch, a quo familia
Henochitarum: et Phallu, a quo familia
Phalluitarum: 6 Et Hesron, a quo familia
Hesronitarum: et Charmi, a quo familia
Charmitarum. 7 Hæ sunt familiæ de stirpe
Ruben: quarum numerus inventus est, quad-
raginta tria millia et septingenti triginta.
8 Filius Phallu, Eliab; 9 Hujus filii, Namuel
et Dathan et Abiron; isti sunt Dathan et
Abiron principes populi, qui surrexerunt con-
tra Moysen et Aaron in seditione Core, quando
adversus Dominum rebellaverunt: 10 Et
aperiens terra os suum devoravit Core, morien-
tibus plurimis, quando combussit ignis ducentos
quinquaginta viros. Et factum est grande
miraculum, 11 Ut, Core pereunte, filii illius
non perirent. 12 Filii Simeon per cognationes
suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum:
Jamin, ab hoc familia Jaminitarum: Jachin,
ab hoc familia Jachinitarum: 13 Zare, ab
hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia
Saulitarum. 14 Hæ sunt familiæ de stirpe
Simeon, quarum omnis numerus fuit, viginti
duo millia ducenti. 15 Filii Gad per cogna-
tiones suas: Sephon, ab hoc familia Sephoni-
tarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum:
Suni, ab hoc familia Sunitarum: 16 Ozni, ab
hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia
Heritarum: 17 Arod, ab hoc familia Arodi-
tarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum:
18 Istæ sunt familiæ Gad, quarum omnis
numerus fuit, quadraginta millia quingenti.
19 Filii Juda, Her et Onan, qui ambo mortui
sunt in terra Chanaan. 20 Fueruntque filii
Juda, per cognationes suas: Sela, a quo
familia Selaitarum: Phares, a quo familia
Pharesitarum: Zare, a quo familia Zareitarum.

21 וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי
לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הֶחָמוּלִי׃ 22 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס 23 בְּנֵי
יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי
לְפֻוָה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ 24 לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת
הַיָּשֻׁבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ 25 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס 26 בְּנֵי זְבוּלֻן
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן
מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְלְאֵלִי׃ 27 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי
לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
ס 28 בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרָיִם׃ 29 בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת
הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד
מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃ 30 אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד
אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזְרִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת
הַחֶלְקִי׃ 31 וְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרְאֵלִי
וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי׃ 32 וּשְׁמִידָע
מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃
33 וּצְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי
אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה
חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 34 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ ס 35 אֵלֶּה בְנֵי־
אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת
הַשֻּׁתַלְחִי לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן
מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃ 36 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתָלַח
לְעֵרָן מִשְׁפַּחַת הָעֵרָנִי׃ 37 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
בְּנֵי־אֶפְרַיִם לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס 38 בְּנֵי בִנְיָמִן
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֶלַע מִשְׁפַּחַת הַבַּלְעִי
לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לַאֲחִירָם
מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃ 39 לִשְׁפוּפָם מִשְׁפַּחַת
הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃
40 וַיִּהְיוּ בְנֵי־בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת
הָאַרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃ 41 אֵלֶּה
בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ס
42 אֵלֶּה בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפַּחַת
הַשּׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

21 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές· τῷ Ἀσρών, δῆμος ὁ
Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμούν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί. 22 Οὗτοι
δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἓξ καὶ
ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ υἱοὶ
Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλά, δῆμος ὁ
Θωλαΐ· τῷ Φουά, δῆμος ὁ Φουαΐ· 24 Τῷ Ἰασούβ,
δῆμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμράμ, δῆμος ὁ Σαμραμί.
25 Οὗτοι δῆμοι Ἰσσάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτων, τέσ-
σαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 26 Υἱοὶ
Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρέδ, δῆμος ὁ
Σαρεδί· τῷ Ἀλλών, δῆμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλήλ,
δῆμος ὁ Ἀλληλί. 27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακό-
σιοι. 28 Υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μανασσῆ
καὶ Ἐφραΐμ. 29 Υἱοὶ Μανασσῆ· τῷ Μαχίρ, δῆμος
ὁ Μαχιρί· καὶ Μαχὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ
Γαλαάδ, δῆμος ὁ Γαλααδί. 30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γα-
λαάδ· Ἀχιέζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζερί· τῷ Χελέγ, δῆμος
ὁ Χελεγί· 31 Τῷ Ἐσριήλ, δῆμος ὁ Ἐσριηλί· τῷ
Συχέμ, δῆμος ὁ Συχεμί· 32 Τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ
Συμαερί· καὶ τῷ Ὀφέρ, δῆμος ὁ Ὀφερί. 33 Καὶ
τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ'
ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων
Σαλπαάδ· Μαλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ
Θερσά. 34 Οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ· τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ
Σουθαλαΐ· τῷ Ταvάχ, δῆμος ὁ Ταναχί. 36 Οὗτοι
υἱοὶ Σουθαλά· τῷ Ἐδέν, δῆμος ὁ Ἐδενί. 37 Οὗτοι
δῆμοι Ἐφραῒμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν. 38 Υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ
δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί· τῷ Ἀσυβήρ,
δῆμος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχιράν, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί·
39 Τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανί. 40 Καὶ ἐγένοντο οἱ
υἱοὶ Βαλὲ Ἀδὰρ καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀδάρ, δῆμος ὁ
Ἀδαρί, καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί. 41 Οὗτοι
υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
42 Καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαμέ,
δῆμος ὁ Σαμεΐ· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν.

21 Porro filii Phares: Hesron, a quo familia
Hesronitarum: et Hamul, a quo familia
Hamulitarum. 22 Istæ sunt familiæ Juda,
quarum omnis numerus fuit, septuaginta sex
millia quingenti. 23 Filii Issachar, per
cognationes suas: Thola, a quo familia
Tholaitarum: Phua, a quo familia Phuaitarum.
24 Jasub, a quo familia Jasubitarum: Semran,
a quo familia Semranitarum. 25 Hæ sunt
cognationes Issachar, quarum numerus fuit,
sexaginta quatuor millia trecenti. 26 Filii
Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo
familia Sareditarum: Elon, a quo familia
Elonitarum: Jalel, a quo familia Jalelitarum.
27 Hæ sunt cognationes Zabulon, quarum
numerus fuit, sexaginta millia quingenti.
28 Filii Joseph per cognationes suas, Manasse
et Ephraim. 29 De Manasse ortus est Machir,
a quo familia Machiritarum. Machir genuit
Galaad, a quo familia Galaaditarum. 30 Galaad
habuit filios: Jezer, a quo familia Jezeritarum:
et Helec, a quo familia Helecitarum: 31 Et
Asriel, a quo familia Asrielitarum: et Sechem,
a quo familia Sechemitarum: 32 Et Semida,
a quo familia Semidaitarum: et Hepher, a quo
familia Hepheritarum: 33 Fuit autem
Hepher pater Salphaad, qui filios non habebat,
sed tantum filias, quarum ista sunt nomina:
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
34 Hæ sunt familiæ Manasse, et numerus
eorum, quinquaginta duo millia septingenti.
35 Filii autem Ephraim per cognationes suas,
fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaïta-
rum: Becher, a quo familia Becheritarum:
Thehen, a quo familia Thehenitarum: 36 Porro
filius Suthala fuit Heran, a quo familia
Heranitarum. 37 Hæ sunt cognationes filio-
rum Ephraim, quarum numerus fuit, triginta
duo millia quingenti. 38 Isti sunt filii Joseph
per familias suas. Filii Benjamin in cogna-
tionibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum:
Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a
quo familia Ahiramitarum: 39 Supham, a quo
familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia
Huphamitarum. 40 Filii Bela: Hered, et
Noeman. De Hered, familia Hereditarum:
de Noeman, familia Noemanitarum: 41 Hi
sunt filii Benjamin per cognationes suas,
quorum numerus fuit, quadraginta quinque
millia sexcenti. 42 Filii Dan per cognationes
suas: Suham, a quo familia Suhamitarum;
hæ sunt cognationes Dan per familias suas;

43 כָּל־מִשְׁפְּחֹת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס
44 בְּנֵי אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת
הַיִּמְנָה לְיִשְׁוִי מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי לִבְרִיעָה
מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי׃ 45 לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר
מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת
הַמַּלְכִּיאֵלִי׃ 46 וְשֵׁם בַּת־אָשֵׁר שָׂרַח׃
47 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס 48 בְּנֵי
נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃ 49 לְיֵצֶר
מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי׃
50 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ 51 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וָאָלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ פ
52 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
53 לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת׃ 54 לָרַב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט
תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יֻתַּן
נַחֲלָתוֹ׃ 55 אַךְ־בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ
לִשְׁמוֹת מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ 56 עַל־פִּי
הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃
ס 57 וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִשְׁפַּחַת
הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ 58 אֵלֶּה ׀
מִשְׁפְּחֹת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת
הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וּקְהָת הוֹלִד אֶת־עַמְרָם׃
59 וְשֵׁם ׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר
יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם׃
60 וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־
אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ 61 וַיָּמָת נָדָב
וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃
62 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־
זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי ׀ לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 63 אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 64 וּבְאֵלֶּה
לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינָי׃

43 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν
τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
44 Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμίν, δῆμος
ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσού, δῆμος ὁ Ἰεσουΐ· τῷ Βαριά,
δῆμος ὁ Βαριαΐ· 45 Τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί·
τῷ Μελχιήλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί. 46 Καὶ τὸ ὄνομα
θυγατρὸς Ἀσὴρ Σάρα. 47 Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι. 48 Υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ δήμους αὐ-
τῶν· τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνί, δῆμος
ὁ Γαυνί· 49 Τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ,
δῆμος ὁ Σελλημί. 50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλὶ ἐξ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραήλ, ἑξακόσιαι χιλιά-
δες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. 52 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 53 Τούτοις
μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομά-
των· 54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν,
καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν
αὐτῶν· ἑκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν. 55 Διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ
γῆ τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρο-
νομήσουσιν· 56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.
57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Γεδσών,
δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ, δῆμος ὁ Κααθί· τῷ
Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί. 58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί·
δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορὲ καὶ
δῆμος ὁ Μουσί· καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ·
59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβέδ,
θυγάτηρ Λευί, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμρὰμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν καὶ
Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 60 Καὶ ἐγεννήθησαν
τῷ Ἀαρὼν ὅ τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ. 61 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐν
τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. 62 Καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνε-
πεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτι οὐ δίδοται
αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ. 63 Καὶ αὕτη
ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἳ ἐπε-
σκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ
τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. 64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών,
οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ·

43 Omnes fuere Suhamitæ, quorum numerus
erat, sexaginta quatuor millia quadringenti.
44 Filii Aser per cognationes suas: Jemna,
a quo familia Jemnaitarum: Jessui, a quo
familia Jessuitarum: Brie, a quo familia
Brieitarum. 45 Filii Brie: Heber, a quo
familia Heberitarum: et Melchiel, a quo
familia Melchielitarum. 46 Nomen autem
filiæ Aser, fuit Sara: 47 Hæ cognationes
filiorum Aser, et numerus eorum, quinquaginta
tria millia quadringenti. 48 Filii Nephtali
per cognationes suas: Jesiel, a quo familia
Jesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum:
49 Jeser, a quo familia Jeseritarum: Sellem,
a quo familia Sellemitarum. 50 Hæ sunt
cognationes filiorum Nephthali per familias
suas: quorum numerus, quadraginta quinque
millia quadringenti. 51 Ista est summa
filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta
millia, et mille septingenti triginta. 52 Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: 53 Istis
dividetur terra juxta numerum vocabulorum
in possessiones suas. 54 Pluribus majorem
partem dabis, et paucioribus minorem: singulis,
sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio:
55 Ita duntaxat ut sors terram tribubus dividat
et familiis. 56 Quidquid sorte contigerit,
hoc vel plures accipiant, vel pauciores. 57 Hic
quoque est numerus filiorum Levi per familias
suas: Gerson, a quo familia Gersonitarum;
Caath, a quo familia Caathitarum: Merari,
a quo familia Meraritarum, 58 Hæ sunt
familiæ Levi: Familia Lobni, familia Hebroni,
familia Moholi, familia Musi, familia Core.
At vero Caath genuit Amram: 59 Qui habuit
uxorem Jochabed filiam Levi, quæ nata est ei
in Ægypto; hæc genuit Amram viro suo filios,
Aaron et Moysen, et Mariam sororem eorum.
60 De Aaron orti sunt Nadab et Abiu, et
Eleazar et Ithamar: 61 Quorum Nadab et
Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem
alienum coram Domino. 62 Fueruntque omnes
qui numerati sunt, viginti tria millia generis
masculini, ab uno mense et supra: quia non
sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum
ceteris data possessio est. 63 Hic est numerus
filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse et
Eleazaro sacerdote, in campestribus Moab
supra Jordanem contra Jericho; 64 Inter
quos, nullus fuit eorum qui ante numerati
sunt a Moyse et Aaron in deserto Sinai.

65 כִּֽי־אָמַ֤ר יְהוָה֙ לָהֶ֔ם מ֥וֹת יָמֻ֖תוּ בַּמִּדְבָּ֑ר
וְלֹֽא־נוֹתַ֤ר מֵהֶם֙ אִ֔ישׁ כִּ֚י אִם־כָּלֵ֣ב בֶּן־יְפֻנֶּ֔ה
וִיהוֹשֻׁ֖עַ בִּן־נֽוּן׃ ס

פרשה כז׃

1 וַתִּקְרַ֜בְנָה בְּנ֣וֹת צְלָפְחָ֗ד בֶּן־חֵ֤פֶר בֶּן־
גִּלְעָד֙ בֶּן־מָכִ֣יר בֶּן־מְנַשֶּׁ֔ה לְמִשְׁפְּחֹ֖ת מְנַשֶּׁ֣ה
בֶן־יוֹסֵ֑ף וְאֵ֙לֶּה֙ שְׁמ֣וֹת בְּנֹתָ֔יו מַחְלָ֣ה נֹעָ֔ה
וְחָגְלָ֥ה וּמִלְכָּ֖ה וְתִרְצָֽה׃ 2 וַֽתַּעֲמֹ֜דְנָה לִפְנֵ֣י
מֹשֶׁ֗ה וְלִפְנֵי֙ אֶלְעָזָ֣ר הַכֹּהֵ֔ן וְלִפְנֵ֥י הַנְּשִׂיאִ֖ם
וְכָל־הָעֵדָ֑ה פֶּ֥תַח אֹֽהֶל־מוֹעֵ֖ד לֵאמֹֽר׃
3 אָבִ֘ינוּ֮ מֵ֣ת בַּמִּדְבָּר֒ וְה֨וּא לֹא־הָיָ֜ה בְּת֣וֹךְ
הָעֵדָ֗ה הַנּוֹעָדִ֛ים עַל־יְהוָ֖ה בַּעֲדַת־קֹ֑רַח כִּֽי־
בְחֶטְא֣וֹ מֵ֔ת וּבָנִ֖ים לֹא־הָ֥יוּ לֽוֹ׃ 4 לָ֣מָּה
יִגָּרַ֤ע שֵׁם־אָבִ֙ינוּ֙ מִתּ֣וֹךְ מִשְׁפַּחְתּ֔וֹ כִּ֛י אֵ֥ין
ל֖וֹ בֵּ֑ן תְּנָה־לָּ֣נוּ אֲחֻזָּ֔ה בְּת֖וֹךְ אֲחֵ֥י אָבִֽינוּ׃
5 וַיַּקְרֵ֥ב מֹשֶׁ֛ה אֶת־מִשְׁפָּטָ֖ן לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃
פ 6 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
7 כֵּ֗ן בְּנ֣וֹת צְלָפְחָד֮ דֹּבְרֹת֒ נָתֹ֨ן תִּתֵּ֤ן לָהֶם֙
אֲחֻזַּ֣ת נַחֲלָ֔ה בְּת֖וֹךְ אֲחֵ֣י אֲבִיהֶ֑ם וְהַֽעֲבַרְתָּ֛
אֶת־נַחֲלַ֥ת אֲבִיהֶ֖ן לָהֶֽן׃ 8 וְאֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
תְּדַבֵּ֣ר לֵאמֹ֑ר אִ֣ישׁ כִּֽי־יָמ֗וּת וּבֵן֙ אֵ֣ין ל֔וֹ
וְהַֽעֲבַרְתֶּ֥ם אֶת־נַחֲלָת֖וֹ לְבִתּֽוֹ׃ 9 וְאִם־אֵ֥ין
ל֖וֹ בַּ֑ת וּנְתַתֶּ֥ם אֶת־נַחֲלָת֖וֹ לְאֶחָֽיו׃ 10 וְאִם־
אֵ֥ין ל֖וֹ אַחִ֑ים וּנְתַתֶּ֥ם אֶת־נַחֲלָת֖וֹ לַאֲחֵ֥י
אָבִֽיו׃ 11 וְאִם־אֵ֣ין אַחִים֮ לְאָבִיו֒ וּנְתַתֶּ֣ם
אֶת־נַחֲלָת֗וֹ לִשְׁאֵר֞וֹ הַקָּרֹ֥ב אֵלָ֛יו מִמִּשְׁפַּחְתּ֖וֹ
וְיָרַ֣שׁ אֹתָ֑הּ וְהָ֨יְתָ֜ה לִבְנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ לְחֻקַּ֣ת
מִשְׁפָּ֔ט כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃
פ 12 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה עֲלֵ֛ה
אֶל־הַ֥ר הָעֲבָרִ֖ים הַזֶּ֑ה וּרְאֵה֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ
אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 13 וְרָאִ֣יתָה
אֹתָ֔הּ וְנֶאֱסַפְתָּ֥ אֶל־עַמֶּ֖יךָ גַּם־אָ֑תָּה כַּאֲשֶׁ֥ר
נֶאֱסַ֖ף אַהֲרֹ֥ן אָחִֽיךָ׃ 14 כַּאֲשֶׁ֨ר מְרִיתֶ֜ם פִּ֗י
בְּמִדְבַּר־צִ֗ן בִּמְרִיבַת֙ הָֽעֵדָ֔ה לְהַקְדִּישֵׁ֥נִי
בַמַּ֖יִם לְעֵינֵיהֶ֑ם הֵ֛ם מֵֽי־מְרִיבַ֥ת קָדֵ֖שׁ מִדְבַּר־
צִֽן׃ ס 15 וַיְדַבֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה אֶל־יְהוָ֖ה
לֵאמֹֽר׃ 16 יִפְקֹ֣ד יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֥י הָרוּחֹ֖ת
לְכָל־בָּשָׂ֑ר אִ֖ישׁ עַל־הָעֵדָֽה׃ 17 אֲשֶׁר־יֵצֵ֣א
לִפְנֵיהֶ֗ם וַאֲשֶׁ֤ר יָבֹא֙ לִפְנֵיהֶ֔ם וַאֲשֶׁ֥ר יוֹצִיאֵ֖ם
וַאֲשֶׁ֣ר יְבִיאֵ֑ם וְלֹ֤א תִֽהְיֶה֙ עֲדַ֣ת יְהוָ֔ה
כַּצֹּ֕אן אֲשֶׁ֥ר אֵין־לָהֶ֖ם רֹעֶֽה׃ 18 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה
אֶל־מֹשֶׁ֗ה קַח־לְךָ֙ אֶת־יְהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֔וּן אִ֖ישׁ
אֲשֶׁר־ר֣וּחַ בּ֑וֹ וְסָמַכְתָּ֥ אֶת־יָדְךָ֖ עָלָֽיו׃

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς Θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς, πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. κζʹ.

1 ΚΑΙ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ
Ὀφὲρ υἱοῦ Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ
τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά·
2 Καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
λέγουσιν 3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυσ-
τάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ ὅτι δι'
ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ.
4 Μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ
μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός·
δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.
5 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου. 6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
7 Ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώ-
σεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν
πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατ-
ρὸς αὐτῶν αὐταῖς. 8 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις
λέγων Ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ,
περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ·
9 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονο-
μίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· 10 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ
ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ. 11 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομῆσαι
τὰ αὐτοῦ· καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα
κρίσεως, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαῦ,
καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει· 13 Καὶ ὄψῃ αὐτήν, καὶ προσ-
τεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ, καθὰ προσετέθη
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει, 14 Διότι παρ-
έβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· ἐν τῷ ἀντι-
πίπτειν τὴν συναγωγὴν ἁγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατέ
με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν, τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ
ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. 15 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Κύριον 16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ
θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον
ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, 17 Ὅστις ἐξελεύσεται
πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ ὅστις
εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου
ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν. 18 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων Λάβε πρὸς σεαυτὸν
Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, ἄνθρωπον ὅστις ἔχει πνεῦμα ἐν
ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτόν·

65 Prædixerat enim Dominus, quod omnes morerentur in solitudine. Nullusque remansit ex eis, nisi Caleb filius Jephone, et Josue filius Nun.

CAPUT XXVII.

1 Accesserunt autem filiæ Salphaad, filii
Hepher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse,
qui fuit filius Joseph: quarum sunt nomina,
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
2 Steteruntque coram Moyse et Eleazaro
sacerdote, et cunctis principibus populi, ad
ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt:
3 Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit
in seditione, quæ concitata est contra Dominum
sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic
non habuit mares filios. Cur tollitur nomen
illius de familia sua, quia non habuit filium?
Date nobis possessionem inter cognatos patris
nostri. 4 Retulitque Moyses causam earum
ad judicium Domini. 5 Qui dixit ad eum:
6 Justam rem postulant filiæ Salphaad: da
eis possessionem inter cognatos patris sui, et
ei in hereditatem succedant. 7 Ad filios
autem Israel loqueris hæc: 8 Homo cum
mortuus fuerit absque filio, ad filiam ejus tran-
sibit hereditas; 9 Si filiam non habuerit,
habebit successores fratres suos; 10 Quod
si et fratres non fuerint, dabitis hereditatem
fratribus patris ejus; 11 Sin autem nec
patruos habuerit, dabitur hereditas his qui ei
proximi sunt; eritque hoc filiis Israel sanctum
lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moysi.
12 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
Ascende in montem istum Abarim, et contem-
plare inde terram, quam daturus sum filiis Israel;
13 Cumque videris eam, ibis et tu ad populum
tuum, sicut ivit frater tuus Aaron: 14 Quia
offendistis me in deserto Sin in contradictione
multitudinis, nec sanctificare me voluistis
coram ea super aquas; hæ sunt aquæ contra-
dictionis in Cades deserti Sin. 15 Cui respondit
Moyses: 16 Provideat Dominus Deus spiri-
tuum omnis carnis, hominem, qui sit super
multitudinem hanc: 17 Et possit exire et
intrare ante eos, et educere eos, vel introducere:
ne sit populus Domini sicut oves absque pastore.
18 Dixitque Dominus ad eum: Tolle
Josue filium Nun, virum in quo est Spiri-
tus, et pone manum tuam super eum.

19 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי
כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃
20 וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי
יְהוָה עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־הָעֵדָה׃ 22 וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי
כָּל־הָעֵדָה׃ 23 וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה כח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי
לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ 4 אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 5 וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ 6 עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
7 וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ 8 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
פ 9 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ 10 עֹלַת שַׁבַּת
בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ
11 וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ 12 וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ 13 וְעִשָּׂרֹן
עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
14 וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן
זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃

19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς, καὶ
ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν· 20 Καὶ δώσεις
τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτὸν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐ-
τοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 21 Καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν
τῶν δήλων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή. 22 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος· καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς, 23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ'
αὐτὸν, καὶ συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
λέγων Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς μου. 3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς Ταῦτα
τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἀμνοὺς ἐνιαυ-
σίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωσιν
ἐνδελεχῶς· 4 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωΐ,
καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν.
5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμίδαλιν εἰς
θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.
6 Ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ σπονδὴν
αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, ἐν τῷ
ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ. 8 Καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν· κατὰ
τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποι-
ήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους
καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
εἰς θυσίαν καὶ σπονδήν, 10 Ὁλοκαύτωμα σαββάτων
ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐν ταῖς
νεομηνίαις προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσ-
χους ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἑπτὰ ἀμώμους· 12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ δύο δέκατα
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ
ἑνί, 13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης
ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρ-
πωμα Κυρίῳ. 14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ
ἴν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν ἔσται
τῷ κριῷ τῷ ἑνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται
τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ οἴνου· τοῦτο τὸ ὁλοκαύτωμα
μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

19 Qui stabit coram Eleazaro sacerdote et
omni multitudine: 20 Et dabis ei præcepta
cunctis videntibus, et partem gloriæ tuæ, ut
audiat eum omnis synagoga filiorum Israel.
21 Pro hoc, si quid agendum erit, Eleazar
sacerdos consulet Dominum. Ad verbum ejus
egredietur et ingredietur ipse, et omnes filii
Israel cum eo, et cetera multitudo. 22 Fecit
Moyses ut præceperat Dominus. Cumque
tulisset Josue, statuit eum coram Eleazaro
sacerdote et omni frequentia populi. 23 Et
impositis capiti ejus manibus, cuncta replicavit
quæ mandaverat Dominus.

CAPUT XXVIII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen:
2 Præcipe filiis Israel, et dices ad eos: Obla-
tionem meam et panes, et incensum odoris
suavissimi offerte per tempora sua. 3 Hæc
sunt sacrificia quæ offerre debetis: Agnos
anniculos immaculatos duos quotidie in holo-
caustum sempiternum: 4 Unum offeretis mane,
et alterum ad vesperum. 5 Decimam partem
ephi similæ, quæ conspersa sit oleo purissimo,
et habeat quartam partem hin: 6 Holocaustum
juge est quod obtulistis in monte Sinai in
odorem suavissimum incensi Domini; 7 Et
libabitis vini quartam partem hin per agnos
singulos in sanctuario Domini. 8 Alterumque
agnum similiter offeretis ad vesperam, juxta
omnem ritum sacrificii matutini, et libamen-
torum ejus, oblationem suavissimi odoris
Domino. 9 Die autem sabbati offeretis duos
agnos anniculos immaculatos, et duas decimas
similæ oleo conspersæ in sacrificio, et liba.
10 Quæ rite funduntur per singula sabbata in
holocaustum sempiternum. 11 In calendis
autem offeretis holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem unum, agnos anniculos
septem immaculatos, 12 Et tres decimas
similæ oleo conspersæ in sacrificio per singu-
los vitulos: et duas decimas similæ oleo
conspersæ per singulos arietes: 13 Et deci-
mam decimæ similæ ex oleo in sacrificio per
agnos singulos; holocaustum suavissimi odoris
atque incensi est Domino. 14 Libamenta
autem vini, quæ per singulas fundenda sunt
victimas, ista erunt: media pars hin per sin-
gulos vitulos, tertia per arietem, quarta per
agnum; hoc erit holocaustum per omnes
menses, qui sibi anno vertente succedunt.

15 וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ ס
16 וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃ 17 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת
יֵאָכֵל׃ 18 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 19 וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ 20 וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ 21 עִשָּׂרוֹן
עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ 22 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ 23 מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ 24 כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ
לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃
25 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ס
26 וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
27 וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה׃ 28 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד׃ 29 עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ 30 שְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ 31 מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם
וְנִסְכֵּיהֶם׃ פ

פרשה כט׃

1 וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃
2 וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ 3 וּמִנְחָתָם
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ 4 וְעִשָּׂרוֹן
אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃

15 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας
Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς
ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ
τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ. 17 Καὶ τῇ πεντε-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή, ἑπτὰ
ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. 18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν
οὐ ποιήσετε. 19 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα κάρ-
πωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·
20 Καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα
τῷ κριῷ τῷ ἑνί, 21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς, 22 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν,
23 Πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωι-
νῆς, ὅ ἐστιν ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ. 24 Ταῦτα
κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας,
δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· ἐπὶ τοῦ
ὁλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπον-
δὴν αὐτοῦ. 25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
αὐτῇ. 26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε
θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων, ἐπίκλητος ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
27 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
Κυρίῳ· μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· 28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμί-
δαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ
μόσχῳ τῷ ἑνὶ (καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί,)
29 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ
ἀμνοῖς· 30 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, 31 Πλὴν τοῦ ὁλοκαυ-
τώματος τοῦ διὰ παντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν
ποιήσετέ μοι, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς
αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐπίκλητος
ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε,
ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν. 2 Καὶ ποιήσετε ὁλοκαυτώ-
ματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· 3 Ἡ
θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί,
4 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.

15 Hircus quoque offeretur Domino pro
peccatis in holocaustum sempiternum cum
libamentis suis. 16 Mense autem primo,
quartadecima die mensis, Phase Domini erit,
17 Et quintadecima die solemnitas: septem
diebus vescentur azymis. 18 Quarum dies
prima venerabilis et sancta erit: omne opus
servile non facietis in ea; 19 Offeretisque
incensum holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem: 20 Et sacrificia singu-
lorum ex simila quæ conspersa sit oleo, tres
decimas per singulos vitulos, et duas decimas
per arietem, 21 Et decimam decimæ per
agnos singulos: id est, per septem agnos.
22 Et hircum pro peccato unum, ut expietur
pro vobis, 23 Præter holocaustum matutinum
quod semper offeretis. 24 Ita facietis per
singulos dies septem dierum in fomitem ignis,
et in odorem suavissimum Domino, qui surget
de holocausto, et de libationibus singulorum.
25 Dies quoque septimus celeberrimus et
sanctus erit vobis: omne opus servile non
facietis in eo. 26 Dies etiam primitivorum,
quando offeretis novas fruges Domino, expletis
hebdomadibus, venerabilis et sancta erit: omne
opus servile non facietis in ea. 27 Offeretisque
holocaustum in odorem suavissimum Domino,
vitulos de armento duos, arietem unum, et
agnos anniculos immaculatos septem: 28 At-
que in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
tres decimas per singulos vitulos, per arietes
duas, 29 Per agnos decimam decimæ, qui
simul sunt agni septem; hircum quoque
30 Qui mactatur pro expiatione: præter
holocaustum sempiternum et liba ejus. 31 Im-
maculata offeretis omnia cum libationibus
suis.

CAPUT XXIX.

1 Mensis etiam septimi prima dies venera-
bilis et sancta erit vobis: omne opus servile
non facietis in ea, quia dies clangoris est
et tubarum. 2 Offeretisque holocaustum in
odorem suavissimum Domino, vitulum de
armento unum, arietem unum, et agnos
anniculos immaculatos septem: 3 Et in
sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
tres decimas per singulos vitulos, duas
decimas per arietem, 4 Unam decimam
per agnum, qui simul sunt agni septem.

5 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
6 מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס 7 וּבֶעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ 8 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה
רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
9 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃
10 עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ 11 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס 12 וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְחַגֹּתֶם חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים׃
13 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם
יִהְיוּ׃ 14 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה
עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד
לִשְׁנֵי הָאֵילִם׃ 15 וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃ 16 וּשְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 17 וּבַיּוֹם
הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ 18 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
19 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס
20 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ 21 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
22 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 23 וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 24 מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλά-
σασθαι περὶ ὑμῶν, 6 Πλὴν τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς
νουμηνίας καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν,
καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ διὰ παντὸς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. 8 Καὶ προσοί-
σετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καρπώ-
ματα Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτά, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν· 9 Ἡ θυσία
αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέ-
κατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ,
10 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ
ἀμνούς· 11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως, καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διὰ
παντός, ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ
τὴν σύγκρισιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.
12 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδό-
μου τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν
Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ προσάξατε ὁλοκαυτώ-
ματα κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας, ἄμωμοι ἔσονται·
14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ τοῖς τρισκαίδεκα
μόσχοις, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ ἐπὶ τοὺς δύο
κριούς, 15 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐπὶ τοὺς
τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς· 16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς
δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις
καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα, κριοὺς δύο,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας,
πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
καὶ δέκα ἀμώμους· 24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·

5 Et hircum pro peccato, qui offertur in
expiationem populi, 6 Præter holocaustum ca-
lendarum cum sacrificiis suis, et holocaustum
sempiternum cum libationibus solitis; eisdem
ceremoniis offeretis in odorem suavissimum in-
censum Domino. 7 Decima quoque dies mensis
hujus septimi erit vobis sancta atque venerabilis,
et affligetis animas vestras: omne opus servile
non facietis in ea. 8 Offeretisque holocaustum
Domino in odorem suavissimum, vitulum de
armento unum, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem: 9 Et in sacrificiis eorum,
similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos
vitulos, duas decimas per arietem, 10 Deci-
mam decimæ per agnos singulos, qui sunt
simul agni septem: 11 Et hircum pro peccato,
absque his quæ offerri pro delicto solent
in expiationem, et holocaustum sempiternum,
cum sacrificio et libaminibus eorum. 12 Quin-
tadecima vero die mensis septimi, quæ
vobis sancta erit atque venerabilis, omne
opus servile non facietis in ea, sed celebra-
bitis solemnitatem Domino septem diebus;
13 Offeretisque holocaustum in odorem suavis-
simum Domino, vitulos de armento tredecim,
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 14 Et in libamentis eorum,
similæ oleo conspersæ tres decimas per vitulos
singulos, qui sunt simul vituli tredecim: et
duas decimas arieti uno, id est, simul arietibus
duobus, 15 Et decimam decimæ agnis singu-
lis, qui sunt simul agni quatuordecim: 16 Et
hircum pro peccato, absque holocausto sempi-
terno, et sacrificio, et libamine ejus. 17 In
die altero offeretis vitulos de armento duodecim,
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 18 Sacrificiaque et libamina
singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabitis: 19 Et hircum pro peccato,
absque holocausto sempiterno, sacrificioque et
libamine ejus. 20 Die tertio offeretis vitulos
undecim, arietes duos, agnos anniculos immacu-
latos quatuordecim: 21 Sacrificiaque et
libamina singulorum per vitulos et arietes et
agnos rite celebrabitis: 22 Et hircum pro
peccato, absque holocausto sempiterno, sacrifi-
cioque et libamine ejus. 23 Die quarto
offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quatuordecim: 24 Sac-
rificiaque et libamina singulorum per
vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:

25 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 26 וּבַיּוֹם
הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 27 וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ 28 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
29 וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃
30 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ 31 וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וּנְסָכֶיהָ׃ ס 32 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 33 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כְּמִשְׁפָּטָם׃ 34 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
35 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 36 וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָֹה פַּר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
37 מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ 38 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
39 אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָֹה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד
מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃

פרשה ל׃

1 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה׃

מב פ פ פ

2 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָֹה׃ 3 אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָֹה אוֹ־הִשָּׁבַע
שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל
דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ 4 וְאִשָּׁה
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָֹה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית
אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ 5 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־
נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ
וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους·
30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
31 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτά, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους·
33 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
36 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·
37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
39 Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν.

ΚΕΦ. λʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
2 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος·
3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὀμόσῃ ὅρκον, ἢ ὁρίσηται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει.
4 Ἐὰν δὲ εὔξηται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὁρίσηται ὁρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς,
5 Καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ.

25 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
26 Die quinto offeretis vitulos novem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
27 Sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
28 Et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
29 Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
30 Sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
31 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
32 Die septimo offeretis vitulos septem, et arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
33 Sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
34 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
35 Die octavo, qui est celeberrimus, omne opus servile non facietis,
36 Offerentes holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulum unum, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem:
37 Sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
38 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
39 Hæc offeretis Domino in solemnitatibus vestris: præter vota et oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in libamine, et in hostiis pacificis.

CAPUT XXX.

1 NARRAVITQUE Moyses filiis Israel omnia quæ ei Dominus imperarat:
2 Et locutus est ad principes tribuum filiorum Israel: Iste est sermo quem præcepit Dominus:
3 Si quis virorum votum Domino voverit, aut se constrinxerit juramento: non faciet irritum verbum suum, sed omne quod promisit implebit.
4 Mulier si quippiam voverit, et se constrinxerit juramento, quæ est in domo patris sui, et in ætate adhuc puellari: si cognoverit pater votum quod pollicita est, et juramentum quo obligavit animam suam, et tacuerit, voti rea erit:
5 Quidquid pollicita est et juravit, opere complebit;

6 וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־
נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ
אֹתָהּ׃ 7 וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ
עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ׃ 8 וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־
אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃ 9 וְאִם בְּיוֹם שְׁמֹעַ
אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ 10 וְנֵדֶר
אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
יָקוּם עָלֶיהָ׃ 11 וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה
אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃
12 וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא
אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 13 וְאִם־הָפֵר יָפֵר
אֹתָם ׀ אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ
לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ
הֲפֵרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ 14 כָּל־נֵדֶר
וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ
וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ 15 וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ
אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ
אוֹ אֶת־כָּל־אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים אֹתָם
כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ 16 וְאִם־הָפֵר
יָפֵר אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃
17 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ
בֵּית אָבִיהָ׃ פ

פרשה לא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 נְקֹם
נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר
תֵּאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ׃ 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
לֵאמֹר הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַצָּבָא
וְיִהְיוּ עַל־מִדְיָן לָתֵת נִקְמַת־יְהוָה בְּמִדְיָן׃
4 אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת
יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא׃ 5 וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי
יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף
חֲלוּצֵי צָבָא׃ 6 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף
לַמַּטֶּה לַצָּבָא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן לַצָּבָא וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ וַחֲצֹצְרוֹת
הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ׃ 7 וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְיָן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃

6 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
καὶ τοὺς ὁρισμοὺς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν,
ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς. 7 Ἐὰν δὲ γε-
νομένη γένηται ἀνδρί, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'
αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὓς
ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, 8 Καὶ ἀκούσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ᾗ ἂν ἡμέρα
ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,
καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται. 9 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ'
αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 10 Καὶ εὐχὴ
χήρας καὶ ἐκβεβλημένης, ὅσα ἐὰν εὔξηται κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ. 11 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου, 12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ
αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάν-
τες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς. 13 Ἐὰν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα
ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς
αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ
Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς
ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει
αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ· 15 Ἐὰν δὲ σιω-
πῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ
στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισ-
μοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἤκουσεν· 16 Ἐὰν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε,
καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. 17 Ταῦτα τὰ
δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνὰ
μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδια-
νιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.
3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων Ἐξοπλί-
σατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας, καὶ παρατάξασθε ἔναντι
Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ
Κυρίου τῇ Μαδιάν· 4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους
ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε
παρατάξασθαι. 5 Καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιά-
δων Ἰσραήλ, χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας
ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν. 6 Καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς
σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ
σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·

6 Sin autem, statim ut audierit, contradixerit
pater: et vota et juramenta ejus irrita erunt,
nec obnoxia tenebitur sponsioni, eo quod
contradixerit pater. 7 Si maritum habuerit,
et voverit aliquid, et semel de ore ejus verbum
egrediens animam ejus obligaverit juramento:
8 Quo die audierit vir, et non contradixerit, voti
rea erit, reddetque quodcumque promiserat;
9 Sin autem audiens statim contradixerit,
et irritas fecerit pollicitationes ejus, verbaque
quibus obstrinxerat animam suam: propitius
erit ei Dominus. 10 Vidua et repudiata quid-
quid voverint, reddent. 11 Uxor in domo viri
cum se voto constrinxerit et juramento,
12 Si audierit vir, et tacuerit, nec contradixerit
sponsioni, reddet quodcumque promiserat;
13 Sin autem extemplo contradixerit, non
tenebitur promissionis rea: quia maritus con-
tradixit, et Dominus ei propitius erit. 14 Si
voverit, et juramento se constrinxerit, ut per
jejunium, vel ceterarum rerum abstinentiam,
affligat animam suam, in arbitrio viri erit ut
faciat, sive non faciat; 15 Quod si audiens
vir tacuerit, et in alteram diem distulerit
sententiam: quidquid voverat atque promiserat,
reddet: quia statim ut audivit, tacuit; 16 Sin
autem contradixerit postquam rescivit, portabit
ipse iniquitatem ejus. 17 Istæ sunt leges,
quas constituit Dominus Moysi, inter virum et
uxorem, inter patrem et filiam, quæ in puellari
adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis
domo.

CAPUT XXXI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ulciscere prius filios Israel de
Madianitis, et sic colligeris ad populum tuum.
3 Statimque Moyses, Armate, inquit, ex vobis
viros ad pugnam, qui possint ultionem Domini
expetere de Madianitis; 4 Mille viri de sin-
gulis tribubus eligantur ex Israel qui mittantur
ad bellum. 5 Dederuntque millenos de singulis
tribubus, id est, duodecim millia expeditorum
ad pugnam: 6 Quos misit Moyses cum
Phinees filio Eleazari sacerdotis, vasa quoque
sancta, et tubas ad clangendum tradidit ei.
7 Cumque pugnassent contra Madianitas
atque vicissent, omnes mares occiderunt,

8 וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל־חַלְלֵיהֶם
אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־
רֶבַע חֲמֵשֶׁת מַלְכֵי מִדְיָן וְאֵת בִּלְעָם
בֶּן־בְּעוֹר הָרְגוּ בֶּחָרֶב׃ 9 וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת־טַפָּם וְאֵת כָּל־בְּהֶמְתָּם
וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם וְאֶת־כָּל־חֵילָם בָּזָזוּ׃ 10 וְאֵת
כָּל־עָרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־טִירֹתָם
שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃ 11 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל
וְאֵת כָּל־הַמַּלְקוֹחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
12 וַיָּבִאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־
עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֶת־הַמַּלְקוֹחַ
וְאֶת־הַשָּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עַרְבֹת מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ ס 13 וַיֵּצְאוּ
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה
לִקְרָאתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 14 וַיִּקְצֹף
מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הֶחָיִל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי
הַמֵּאוֹת הַבָּאִים מִצְּבָא הַמִּלְחָמָה׃ 15 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחִיִּיתֶם כָּל־נְקֵבָה׃ 16 הֵן
הֵנָּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּדְבַר בִּלְעָם
לִמְסָר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וַתְּהִי
הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה׃ 17 וְעַתָּה הִרְגוּ
כָל־זָכָר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב
זָכָר הֲרֹגוּ׃ 18 וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחֲיוּ לָכֶם׃ 19 וְאַתֶּם
חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כֹּל הֹרֵג
נֶפֶשׁ וְכֹל ׀ נֹגֵעַ בֶּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם׃
20 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־עוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עִזִּים
וְכָל־כְּלִי־עֵץ תִּתְחַטָּאוּ׃ ס 21 וַיֹּאמֶר
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים
לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 22 אַךְ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַכָּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבַּרְזֶל אֶת־הַבְּדִיל
וְאֶת־הָעֹפָרֶת׃ 23 כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ
תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטָּא
וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמָּיִם׃
24 וְכִבַּסְתֶּם בִּגְדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם
וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ ס 25 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 26 שָׂא אֵת
רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׁבִי בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת
הָעֵדָה׃ 27 וְחָצִיתָ אֶת־הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תֹּפְשֵׂי
הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה׃

8 *Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιὰν ἀπέκτειναν ἅμα
τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, καὶ τὸν Εὐὶν καὶ τὸν
Ῥοκὸν καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὖρ καὶ τὸν Ῥοβόκ,
πέντε βασιλεῖς Μαδιάν, καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ
ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.
9 Καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα
τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονό-
μευσαν· 10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν
ταῖς κατοικίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν
ἐνέπρησαν ἐν πυρί. 11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προ-
νομὴν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους, 12 Καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν
καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς
Ἰσραήλ, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν
προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβὼθ Μωάβ,
ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. 13 Καὶ
ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω
τῆς παρεμβολῆς· 14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ
τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατον-
τάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ
πολέμου· 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἵνα τί
ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ; 16 Αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαὰμ τοῦ ἀποστῆσαι
καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἕνεκεν Φογώρ, καὶ
ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου. 17 Καὶ
νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ,
πᾶσαν γυναῖκα ἥτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος ἀποκτεί-
νατε· 18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν
ἥτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.
19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ
ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ τετρω-
μένου ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν· 20 Καὶ
πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶ-
σαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον
ἀφαγνιεῖτε. 21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς
τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς
παρατάξεως τοῦ πολέμου Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· 22 Πλὴν τοῦ
χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ
μολίβου καὶ κασσιτέρου, 23 Πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύ-
σεται ἐν πυρί, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι
τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ
διαπορεύηται διὰ πυρὸς διελεύσεται δι' ὕδατος.
24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ,
καὶ καθαρισθήσεσθε· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε
εἰς τὴν παρεμβολήν. 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων
τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ
καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τῆς συναγωγῆς, 27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ
μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν
παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς.*

8 Et reges eorum, Evi, et Recem, et Sur, et
Hur, et Rebe, quinque principes gentis: Balaam
quoque filium Beor, interfecerunt gladio:
9 Ceperuntque mulieres eorum, et parvulos,
omniaque pecora, et cunctam supellectilem:
quidquid habere potuerant depopulati sunt:
10 Tam urbes quam viculos et castella flamma
consumpsit. 11 Et tulerunt prædam, et
universa quæ ceperant tam ex hominibus quam
ex jumentis, 12 Et adduxerunt ad Moysen,
et Eleazarum sacerdotem, et ad omnem multi-
tudinem filiorum Israel, reliqua autem utensilia
portaverunt ad castra in campestribus Moab
juxta Jordanem contra Jericho. 13 Egressi
sunt autem Moyses et Eleazar sacerdos, et
omnes principes synagogæ, in occursum eorum
extra castra. 14 Iratusque Moyses principibus
exercitus, tribunis, et centurionibus qui venerant
de bello, 15 Ait: Cur feminas reservastis?
16 Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios
Israel ad suggestionem Balaam, et prævaricari
vos fecerunt in Domino super peccato Phogor,
unde et percussus est populus? 17 Ergo
cunctos interficite quidquid est generis mascu-
lini, etiam in parvulis: et mulieres, quæ
noverunt viros in coitu, jugulate: 18 Puellas
autem et omnes feminas virgines reservate
vobis: 19 Et manete extra castra septem
diebus. Qui occiderit hominem, vel occisum
tetigerit, lustrabitur die tertio et septimo.
20 Et de omni præda, sive vestimentum fuerit,
sive vas, et aliquid in utensilia præparatum,
de caprarum pellibus, et pilis, et ligno, expia-
bitur. 21 Eleazar quoque sacerdos, ad viros
exercitus qui pugnaverant, sic locutus est:
Hoc est præceptum legis, quod mandavit
Dominus Moysi: 22 Aurum, et argentum, et
æs, et ferrum, et plumbum, et stannum, 23 Et
omne quod potest transire per flammas, igne
purgabitur. Quidquid autem ignem non potest
sustinere, aqua expiationis sanctificabitur:
24 Et lavabitis vestimenta vestra die septimo,
et purificati postea castra intrabitis. 25 Dixit
quoque Dominus ad Moysen: 26 Tollite
summam eorum quæ capta sunt, ab homine
usque ad pecus, tu et Eleazar sacerdos et prin-
cipes vulgi: 27 Dividesque ex æquo prædam,
inter eos qui pugnaverunt egressique sunt ad
bellum, et inter omnem reliquam multitudinem.

28 וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהוָֹה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַיֹּצְאִים לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת
מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־
הַצֹּאן: 29 מִמַּחֲצִיתָם תִּקָּחוּ וְנָתַתָּה
לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָֹה: 30 וּמִמַּחֲצִת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח ׀ אֶחָד ׀ אָחֻז מִן־
הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם מִן־הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים
וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם
לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָֹה:
31 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה: 32 וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ יֶתֶר
הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עַם הַצָּבָא צֹאן שֵׁשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים:
33 וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אָלֶף: 34 וַחֲמֹרִים
אֶחָד וְשִׁשִּׁים אָלֶף: 35 וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר כָּל־
נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף: 36 וַתְּהִי
הַמֶּחֱצָה חֵלֶק הַיֹּצְאִים בַּצָּבָא מִסְפַּר הַצֹּאן
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 37 וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָֹה
מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חָמֵשׁ וְשִׁבְעִים:
38 וְהַבָּקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וּמִכְסָם
לַיהוָֹה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים: 39 וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמִכְסָם לַיהוָֹה אֶחָד
וְשִׁשִּׁים: 40 וְנֶפֶשׁ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף
וּמִכְסָם לַיהוָֹה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נָפֶשׁ:
41 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָֹה
לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־
מֹשֶׁה: 42 וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצֹּבְאִים: 43 וַתְּהִי
מֶחֱצַת הָעֵדָה מִן־הַצֹּאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת: 44 וּבָקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף:
45 וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
46 וְנֶפֶשׁ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף: 47 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה מִמַּחֲצִת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאָחֻז אֶחָד
מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן
אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָֹה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה: 48 וַיִּקְרְבוּ
אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת: 49 וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ:

28 Καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παρά-
ταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ
τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· 29 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους αὐτῶν λήψεσθε, καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ
ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου· 30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους
τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἕνα ἀπὸ πεντήκοντα,
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου. 31 Καὶ
ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ. 32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα
τῆς προνομῆς ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισ-
ταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ
ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες, 33 Καὶ βόες δύο
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες, 34 Καὶ ὄνοι μία καὶ
ἑξήκοντα χιλιάδες, 35 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ
τῶν γυναικῶν αἳ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι
ψυχαί, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. 36 Καὶ ἐγενήθη
τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν
πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων
ἑξακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε· 38 Καὶ βόες ἓξ καὶ
τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ δύο καὶ
ἑβδομήκοντα· 39 Καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ εἷς καὶ ἑξήκοντα.
40 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ
τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.
41 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα
τοῦ θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, οὓς διεῖλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν
πολεμιστῶν, 43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
44 Καὶ βόες ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, 45 Ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, 46 Καὶ ψυχαὶ
ἀνθρώπων ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες· 47 Καὶ ἔλαβε
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ
ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ
ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς
φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 48 Καὶ προσῆλ-
θον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς
χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
49 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν Οἱ παῖδές σου εἰλήφασι
τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

28 Et separabis partem Domino ab his qui
pugnaverunt et fuerunt in bello, unam animam
de quingentis, tam ex hominibus quam ex
bobus et asinis et ovibus, 29 Et dabis eam
Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt.
30 Ex media quoque parte filiorum Israel
accipies quinquagesimum caput hominum, et
boum, et asinorum, et ovium, cunctorum ani-
mantium, et dabis ea Levitis, qui excubant in
custodiis tabernaculi Domini. 31 Feceruntque
Moyses et Eleazar, sicut præceperat Dominus.
32 Fuit autem præda, quam exercitus ceperat,
ovium sexcenta septuaginta quinque millia,
33 Boum septuaginta duo millia, 34 Asinorum
sexaginta millia et mille: 35 Animæ hominum
sexus feminei, quæ non cognoverant viros,
triginta duo millia. 36 Dataque est media
pars his qui in prælio fuerant, ovium trecenta
triginta septem millia quingentæ 37 E quibus
in partem Domini supputatæ sunt oves sex-
centæ septuaginta quinque. 38 Et de bobus
triginta sex millibus, boves septuaginta et duo:
39 De asinis triginta millibus quingentis, asini
sexaginta unus: 40 De animabus hominum
sedecim millibus, cesserunt in partem Domini
triginta duæ animæ. 41 Tradiditque Moyses
numerum primitiarum Domini Eleazaro sa-
cerdoti, sicut fuerat ei imperatum, 42 Ex
media parte filiorum Israel, quam separaverat
his qui in prælio fuerant. 43 De media vero
parte, quæ contigerat reliquæ multitudini, id
est, de ovibus trecentis triginta septem milli-
bus quingentis, 44 Et de bobus triginta
sex millibus, 45 Et de asinis tringinta
millibus quingentis, 46 Et de hominibus
sedecim millibus, 47 Tulit Moyses quin-
quagesimum caput, et dedit Levitis, qui
excubabant in tabernaculo Domini, sicut
præceperat Dominus. 48 Cumque accessissent
principes exercitus ad Moysen, et tribuni,
centurionesque, dixerunt: 49 Nos servi tui
recensuimus numerum pugnatorum, quos habui-
mus sub manu nostra: et ne unus quidem defuit.

50 וַנַּקְרֵב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא
כְלִי־זָהָב אֶצְעָדָה וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל
וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
51 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב
מֵאִתָּם כֹּל כְּלִי מַעֲשֶׂה׃ 52 וַיְהִי ׀ כָּל־זְהַב
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר
אֶלֶף שְׁבַע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי
הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ 53 אַנְשֵׁי
הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ׃ 54 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃ פ

פרשה לב׃

1 וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי־גָד
עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת־
אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה׃
2 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה
לֵאמֹר׃ 3 עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר וְנִמְרָה
וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וּנְבוֹ וּבְעֹן׃
4 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת
יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה׃
ס 5 וַיֹּאמְרוּ אִם־מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ
יֻתַּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה
אַל־תַּעֲבִרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן הַאַחֵיכֶם יָבֹאוּ
לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃ 7 וְלָמָּה
תְנוּאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ 8 כֹּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ׃ 9 וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל
אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת־לֵב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ 10 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ 11 אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
אֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאוּ אַחֲרָי׃
12 בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃ 13 וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־
תֹּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃

50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὗρε
σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύ-
λιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι περὶ
ἡμῶν ἔναντι Κυρίου. 51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ
Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν, πᾶν σκεῦος
εἰργασμένον· 52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ
ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον Κυρίῳ ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρ-
χων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων· 53 Καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυτῷ. 54 Καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ
τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ
εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνη-
μόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. λβ΄.

1 ΚΑΙ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ
τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλῆθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν
χώραν Ἰαζὴρ καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος
τόπος κτήνεσι. 2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεά-
ζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς
λέγοντες 3 Ἀταρὼθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἰαζὴρ καὶ
Νάμρα καὶ Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ καὶ Σεβαμὰ καὶ
Ναβαὺ καὶ Βαιάν, 4 Τὴν γῆν ἣν παραδέδωκε
Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, γῆ κτηνοτρόφος
ἐστί, καὶ τοῖς παισί σου κτήνη ὑπάρχει. 5 Καὶ ἔλε-
γον Εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ
αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβά-
σῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν
πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε
αὐτοῦ; 7 Καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος
δίδωσιν αὐτοῖς; 8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες
ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατα-
νοῆσαι τὴν γῆν; 9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα Βότρυος,
καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν
ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς. 10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὤμοσε λέγων 11 Εἰ
ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγα-
θὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν
ὀπίσω μου, 12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ
διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ὅτι συνεπη-
κολούθησαν ὀπίσω Κυρίου. 13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ κατερόμβευσεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανηλώθη
πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου.

50 Ob hanc causam offerimus in donariis
Domini singuli quod in præda auri potuimus
invenire, periscelides et armillas, annulos et
dextralia, ac murænulas, ut depreceris pro
nobis Dominum. 51 Susceperuntque Moyses,
et Eleazar sacerdos, omne aurum in diversis
speciebus, 52 Pondo sedecim millia, septin-
gentos quinquaginta siclos, a tribunis et
centurionibus. 53 Unusquisque enim quod in
præda rapuerat, suum erat. 54 Et susceptum
intulerunt in tabernaculum testimonii, in
monimentum filiorum Israel coram Domino.

CAPUT XXXII.

1 Filii autem Ruben et Gad habebant
pecora multa, et erat illis in jumentis infinita
substantia. Cumque vidissent Jazer et Galaad
aptas animalibus alendis terras, 2 Venerunt ad
Moysen, et ad Eleazarum sacerdotem, et prin-
cipes multitudinis, atque dixerunt: 3 Ataroth,
et Dibon, et Jazer, et Nemra, Hesebon, et
Eleale, et Saban, et Nebo, et Beon, 4 Terra,
quam percussit Dominus in conspectu filiorum
Israel, regio uberrima est ad pastum animalium:
et nos servi tui habemus jumenta plurima:
5 Precamurque si invenimus gratiam coram te,
ut des nobis famulis tuis eam in possessionem,
nec facias nos transire Jordanem. 6 Quibus
respondit Moyses: Numquid fratres vestri
ibunt ad pugnam, et vos hic sedebitis? 7 Cur
subvertitis mentes filiorum Israel, ne transire
audeant in locum, quem eis daturus est
Dominus? 8 Nonne ita egerunt patres
vestri, quando misi de Cadesbarne ad explo-
randam terram? 9 Cumque venissent usque
ad Vallem botri, lustrata omni regione, sub-
verterunt cor filiorum Israel, ut non intrarent
fines, quos eis Dominus dedit. 10 Qui iratus
juravit, dicens: 11 Si videbunt homines isti,
qui ascenderunt ex Ægypto, a viginti annis et
supra, terram, quam sub juramento pollicitus
sum Abraham, Isaac, et Jacob: et noluerunt
sequi me, 12 Præter Caleb filium Jephone
Cenezæum, et Josue filium Nun: isti impleve-
runt voluntatem meam. 13 Iratusque Dominus
adversum Israel, circumduxit eum per desertum
quadraginta annis, donec consumeretur universa
generatio, quæ fecerat malum in conspectu ejus.

14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות
אנשים חטאים לספות עוד על חרון
אף־יהוה אל־ישראל׃ 15 כי תשובן
מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם
לכל־העם הזה׃ ס 16 ויגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה
וערים לטפנו׃ 17 ואנחנו נחלץ חשים
לפני בני ישראל עד אשר אם־הביאנם
אל־מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ׃ 18 לא נשוב אל־בתינו
עד התנחל בני ישראל איש נחלתו׃
19 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה
כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה׃ פ 20 ויאמר אליהם משה
אם־תעשון את־הדבר הזה אם־תחלצו
לפני יהוה למלחמה׃ 21 ועבר לכם
כל־חלוץ את־הירדן לפני יהוה עד
הורישו את־איביו מפניו׃ 22 ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם
נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׃
23 ואם־לא תעשון כן הנה חטאתם
ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא
אתכם׃ 24 בנו־לכם ערים לטפכם
וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו׃
25 ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה
לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה׃
26 טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־
שם בערי הגלעד׃ 27 ועבדיך יעברו
כל־חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר׃ 28 ויצו להם משה
את אלעזר הכהן ואת יהושע בן־נון
ואת־ראשי אבות המטות לבני ישראל׃
29 ויאמר משה אלהם אם־יעברו בני־גד
ובני־ראובן ׀ אתכם את־הירדן כל־חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ
לפניכם ונתתם להם את־ארץ הגלעד
לאחזה׃ 30 ואם־לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען׃
31 ויענו בני־גד ובני ראובן לאמר את
אשר דבר יהוה אל־עבדיך כן נעשה׃
32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן׃

14 Ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν,
σύντριμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι
ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ·
15 Ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι
καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομήσετε εἰς
ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. 16 Καὶ προσῆλθον
αὐτῷ καὶ ἔλεγον Ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν
ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς
ἡμῶν, 17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν
πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ
ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν. 18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας
ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος
εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 19 Καὶ οὐκέτι κληρονο-
μήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. 20 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον,
21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδά-
νην ἔναντι Κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 22 Καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ
ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ
ἔσεσθε ἀθῷοι ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραήλ, καὶ
ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου·
23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἔναντι
Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς
καταλάβῃ τὰ κακά. 24 Καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν
ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις
τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν, καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε. 25 Καὶ εἶπαν
υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν λέγον-
τες Οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος
ἡμῶν ἐντέλλεται· 26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ
γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται
ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ· 27 Οἱ δὲ παῖδές σου
παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμέ-
νοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ
Κύριος λέγει. 28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς
Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς
ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, 29 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς
ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατα-
κυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς
τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει· 30 Ἐὰν δὲ μὴ
διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον
ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν
αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονο-
μηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. 31 Καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες
Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν·
32 Ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι
Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατά-
σχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

14 Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus
vestris, incrementa et alumni hominum pec-
catorum, ut augeretis furorem Domini contra
Israël. 15 Quod si nolueritis sequi eum, in
solitudine populum derelinquet, et vos causa
eritis necis omnium. 16 At illi prope
accedentes, dixerunt: Caulas ovium fabricabi-
mus, et stabula jumentorum, parvulis quoque
nostris urbes munitas: 17 Nos autem ipsi
armati et accincti pergemus ad prælium ante
filios Israel, donec introducamus eos ad loca
sua. Parvuli nostri, et quidquid habere
possumus, erunt in urbibus muratis, propter
habitatorum insidias. 18 Non revertemur in
domos nostras, usque dum possideant filii
Israel hereditatem suam: 19 Nec quidquam
quæremus trans Jordanem, quia jam habemus
nostram possessionem in orientali ejus plaga.
20 Quibus Moyses ait: Si facitis quod
promittitis, expediti pergite coram Domino ad
pugnam 21 Et omnis vir bellator armatus
Jordanem transeat, donec subvertat Dominus
inimicos suos, 22 Et subjiciatur ei omnis
terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum
et apud Israel, et obtinebitis regiones, quas
vultis, coram Domino. 23 Sin autem quod
dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin
peccetis in Deum: et scitote quoniam peccatum
vestrum apprehendet vos. 24 Ædificate ergo
urbes parvulis vestris, et caulas et stabula
ovibus ac jumentis: et quod polliciti estis
implete. 25 Dixeruntque filii Gad et Ruben
ad Moysen: Servi tui sumus, faciemus quod
jubet dominus noster. 26 Parvulos nostros,
et mulieres, et pecora, ac jumenta relinquemus
in urbibus Galaad: 27 Nos autem famuli tui
omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu,
domine, loqueris. 28 Præcepit ergo Moyses
Eleazaro sacerdoti, et Josue filio Nun, et
principibus familiarum per tribus Israel, et
dixit ad eos: 29 Si transierint filii Gad et
filii Ruben vobiscum Jordanem, omnes armati
ad bellum coram Domino, et vobis fuerit terra
subjecta: date eis Galaad in possessionem.
30 Sin autem noluerint transire armati vobis-
cum in terram Chanaan, inter vos habitandi
accipiant loca. 31 Responderuntque filii Gad, et
filii Ruben: Sicut locutus est dominus servis suis,
ita faciemus: 32 Ipsi armati pergemus coram
Domino in terram Chanaan, et possessionem
jam suscepisse nos confitemur trans Jordanem.

33 וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן
וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט ׀ מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלֶכֶת
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ
סָבִיב׃ 34 וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן וְאֶת־
עֲטָרֹת וְאֵת עֲרֹעֵר׃ 35 וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן
וְאֶת־יַעְזֵר וְיָגְבְּהָה׃ 36 וְאֶת־בֵּית נִמְרָה
וְאֶת־בֵּית הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃
37 וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלֵא
וְאֵת קִרְיָתָיִם׃ 38 וְאֶת־נְבוֹ וְאֶת־בַּעַל מְעוֹן
מוּסַבֹּת שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
אֶת־שְׁמוֹת הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ 39 וַיֵּלְכוּ
בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ
וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ׃ 40 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
אֶת־הַגִּלְעָד לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃
41 וְיָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֹּתֵיהֶם
וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חַוֹּת יָאִיר׃ 42 וְנֹבַח הָלַךְ
וַיִּלְכֹּד אֶת־קְנָת וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרָא לָהּ
נֹבַח בִּשְׁמוֹ׃

פ פ פ מג

פרשה לג׃

1 אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
2 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם
עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם׃
3 וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח
יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־
מִצְרָיִם׃ 4 וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה
יְהוָה שְׁפָטִים׃ 5 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת׃ 6 וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃
7 וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל׃
8 וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃ 9 וַיִּסְעוּ
מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־
שָׁם׃ 10 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־
סוּף׃ 11 וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין׃

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς, τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ
τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ
υἱῶν Ἰωσὴφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως
Ἀμοῤῥαίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὢγ βασιλέως τῆς
Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ· 34 Καὶ ᾠκοδόμησαν
οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρὼθ καὶ τὴν
Ἀροὴρ 35 Καὶ τὴν Σοφὰρ καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ
ὕψωσαν αὐτάς, 36 Καὶ τὴν Ναμρὰμ καὶ τὴν
Βαιθαράν, πόλεις ὀχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων.
37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν καὶ
Ἐλεαλὴν καὶ Καριαθὰμ 38 Καὶ τὴν Βεελμεών,
περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμά· καὶ ἐπωνόμασαν
κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς
ᾠκοδόμησαν. 39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ
Μανασσῆ Γαλαὰδ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπώλεσε
τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. 40 Καὶ
ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχὶρ υἱῷ Μανασσῆ,
καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. 41 Καὶ Ἰαὶρ ὁ τοῦ Μανασσῆ
ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνό-
μασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαΐρ. 42 Καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη
καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπω-
νόμασεν αὐτὰς Ναβὼθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς
ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ
Μωυσῆ καὶ Ἀαρών· 2 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς
ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ
ῥήματος Κυρίου· καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας
αὐτῶν. 3 Ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, τῇ
ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ
ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων· 4 Καὶ
οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάν-
τας οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδί-
κησιν Κύριος. 5 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ
Ῥαμεσσῆ παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ· 6 Καὶ ἀπάραν-
τες ἐκ Σοκχὼθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὅ ἐστι μέρος
τι τῆς ἐρήμου. 7 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθὰν καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι
Βεελσεπφών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.
8 Καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρὼθ καὶ διέβησαν μέσον
τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον
ἐν Πικρίαις. 9 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον
εἰς Αἰλείμ, καὶ ἐν Αἰλεὶμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ
ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ
παρὰ τὸ ὕδωρ. 10 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλεὶμ καὶ παρενέ-
βαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν· 11 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θα-
λάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σίν·

33 Dedit itaque Moyses filiis Gad et Ruben, et
dimidiæ tribui Manasse filii Joseph, regnum
Sehon regis Amorrhæi, et regnum Og regis
Basan, et terram eorum cum urbibus suis per
circuitum. 34 Igitur extruxerunt filii Gad,
Dibon, et Ataroth, et Aroer, 35 Et Etroth,
et Sophan, et Jazer, et Jegbaa, 36 Et Beth-
nemra, et Betharan, urbes munitas, et caulas
pecoribus suis. 37 Filii vero Ruben ædificave-
runt Hesebon, et Eleale, et Cariathaïm,
38 Et Nabo, et Baalmeon versis nominibus,
Sabama quoque: imponentes vocabula urbibus
quas extruxerant. 39 Porro filii Machir, filii
Manasse, perrexerunt in Galaad, et vastaverunt
eam interfecto Amorrhæo habitatore ejus.
40 Dedit ergo Moyses terram Galaad Machir
filio Manasse, qui habitavit in ea. 41 Jair
autem filius Manasse abiit et occupavit vicos
ejus, quos appellavit Havoth Jair, id est, Villas
Jair. 42 Nobe quoque perrexit, et apprehendit
Chanath cum viculis suis: vocavitque eam ex
nomine suo Nobe.

CAPUT XXXIII.

1 HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui
egressi sunt de Ægypto per turmas suas in
manu Moysi et Aaron, 2 Quas descripsit
Moyses juxta castrorum loca, quæ Domini
jussione mutabant. 3 Profecti igitur de Ra-
messe mense primo, quintadecima die mensis
primi, altera die Phase, filii Israel in manu
excelsa, videntibus cunctis Ægyptiis, 4 Et
sepelientibus primogenitos, quos percusserat
Dominus (nam et in diis eorum exercuerat
ultionem) 5 Castrametati sunt in Soccoth.
6 Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est
in extremis finibus solitudinis. 7 Inde egressi
venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit
Beelsephon, et castrametati sunt ante Magda-
lum. 8 Profectique de Phihahiroth, transierunt
per medium mare in solitudinem: et ambu-
lantes tribus diebus per desertum Etham, castra-
metati sunt in Mara. 9 Profectique de Mara
venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et palmæ septuaginta: ibique castra-
metati sunt. 10 Sed et inde egressi, fixerunt
tentoria super mare Rubrum. Profectique de
mari Rubro, 11 Castrametati sunt in deserto Sin.

12 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה׃
13 וַיִּסְעוּ מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ׃ 14 וַיִּסְעוּ
מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם
לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ 15 וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִם וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַּר סִינָי׃ 16 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי וַיַּחֲנוּ
בְּקִבְרֹת הַתַּאֲוָה׃ 17 וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתַּאֲוָה
וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת׃ 18 וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ
בְּרִתְמָה׃ 19 וַיִּסְעוּ מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹּן
פָּרֶץ׃ 20 וַיִּסְעוּ מֵרִמֹּן פָּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃
21 וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה׃ 22 וַיִּסְעוּ
מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בִּקְהֵלָתָה׃ 23 וַיִּסְעוּ מִקְּהֵלָתָה
וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שָׁפֶר׃ 24 וַיִּסְעוּ מֵהַר־שָׁפֶר
וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה׃ 25 וַיִּסְעוּ מֵחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ
בְּמַקְהֵלֹת׃ 26 וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ
בְּתָחַת׃ 27 וַיִּסְעוּ מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃
28 וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ 29 וַיִּסְעוּ
מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ 30 וַיִּסְעוּ
מֵחַשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמֹסֵרוֹת׃ 31 וַיִּסְעוּ
מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בִּבְנֵי יַעֲקָן׃ 32 וַיִּסְעוּ
מִבְּנֵי יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָּד׃ 33 וַיִּסְעוּ
מֵחֹר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ בְּיָטְבָתָה׃ 34 וַיִּסְעוּ
מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ 35 וַיִּסְעוּ מֵעַבְרֹנָה
וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃ 36 וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן גָּבֶר
וַיַּחֲנוּ בְמִדְבַּר־צִן הִוא קָדֵשׁ׃ 37 וַיִּסְעוּ
מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ
אֱדוֹם׃ 38 וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הֹר הָהָר
עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים
לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃ 39 וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ
וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר הָהָר׃
ס 40 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד
וְהוּא־יֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ
בְּצַלְמֹנָה׃ 42 וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃
43 וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ 44 וַיִּסְעוּ
מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל מוֹאָב׃
45 וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ 46 וַיִּסְעוּ
מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃
47 וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי
הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃ 48 וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים
וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃
49 וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד
אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת מוֹאָב׃ ס

12 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν καὶ παρενέβαλον
εἰς Ῥαφακά· 13 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφακὰ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Αἰλούς· 14 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλοὺς καὶ
παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδείν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ
τῷ λαῷ πιεῖν. 15 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδεὶν
καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· 16 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ καὶ παρενέβα-
λον ἐν Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας· 17 Καὶ ἀπῆραν
ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον
ἐν Ἀσηρώθ· 18 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἀσηρὼθ καὶ
παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμᾶ· 19 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Ῥαθαμᾶ καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές·
20 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρὲς καὶ παρενέβαλον
εἰς Λεβωνᾶ· 21 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ καὶ παρεν-
έβαλον εἰς Ῥεσσάν· 22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσὰν
καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ· 23 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Μακελλὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ· 24 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Σαφὰρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ·
25 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Μακηλώθ· 26 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλὼθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Καταάθ· 27 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Καταὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ· 28 Καὶ ἀπῆρ-
αν ἐκ Ταρὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά· 29 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκὰ καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ·
30 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς
Μασουρούθ· 31 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουροὺθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Βαναία· 32 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βα-
ναία καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ· 33 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ καὶ παρενέβαλον εἰς
Ἐτεβαθά· 34 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθὰ καὶ παρενέ-
βαλον εἰς Ἐβρωνά· 35 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνὰ
καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ· 36 Καὶ ἀπῆ-
ραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σίν· καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν καὶ παρενέβαλον
εἰς τὴν ἔρημον Φαράν, αὕτη ἐστὶ Κάδης· 37 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Κάδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὢρ τὸ ὄρος
πλησίον γῆς Ἐδώμ. 38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς
διὰ προστάγματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός·
39 Καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν,
ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει. 40 Καὶ ἀκούσας ὁ
Χανανεὺς βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ
Χαναάν, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 41 Καὶ
ἀπῆραν ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελ-
μωνᾶ· 42 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον
εἰς Φινώ· 43 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινὼ καὶ παρενέβαλον
ἐν Ὠβώθ· 44 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβὼθ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Γαΐ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ·
45 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαΐ, καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν
Γάδ· 46 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γὰδ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαΐμ· 47 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Γελμὼν Δεβλαθαῒμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ
ὄρη τὰ Ἀβαρὶμ ἀπέναντι Ναβαῦ· 48 Καὶ ἀπῆ-
ραν ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρὶμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ·
49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ
μέσον Αἰσιμὼθ ἕως Βελσὰ τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.

12 Unde egressi, venerunt in Daphca.
13 Profectique de Daphca, castrametati sunt
in Alus. 14 Egressique de Alus, in Raphidim
fixere tentoria, ubi populo defuit aqua ad
bibendum. 15 Profectique de Raphidim,
castrametati sunt in deserto Sinai. 16 Sed et
de solitudine Sinai egressi, venerunt ad
Sepulchra concupiscentiæ; 17 Profectique de
Sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in
Haseroth. 18 Et de Haseroth venerunt in
Rethma. 19 Profectique de Rethma, castra-
metati sunt in Remmomphares. 20 Unde
egressi, venerunt in Lebna. 21 De Lebna,
castrametati sunt in Ressa. 22 Egressique
de Ressa, venerunt in Ceelatha. 23 Unde
profecti, castrametati sunt in monte Sepher.
24 Egressi de monte Sepher, venerunt in
Arada. 25 Inde proficiscentes, castrametati
sunt in Maceloth. 26 Profectique de Maceloth,
venerunt in Thahath. 27 De Thahath, castra-
metati sunt in Thare. 28 Unde egressi, fixere
tentoria in Methca. 29 Et de Methca, castra-
metati sunt in Hesmona. 30 Profectique de
Hesmona, venerunt in Moseroth. 31 Et de
Moseroth, castrametati sunt in Benejaacan.
32 Profectique de Benejaacan, venerunt in
montem Gadgad. 33 Unde profecti, castra-
metati sunt in Jetebatha. 34 Et de Jetebatha,
venerunt in Hebrona. 35 Egressique de
Hebrona, castrametati sunt in Asiongaber.
36 Inde profecti, venerunt in desertum Sin,
hæc est Cades. 37 Egressique de Cades,
castrametati sunt in monte Hor, in extremis
finibus terræ Edom. 38 Ascenditque Aaron
sacerdos in montem Hor, jubente Domino: et
ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis
filiorum Israel ex Ægypto, mense quinto,
prima die mensis, 39 Cum esset annorum
centum viginti trium. 40 Audivitque Chana-
næus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, in
terram Chanaan venisse filios Israel. 41 Et
profecti de monte Hor, castrametati sunt in
Salmona. 42 Unde egressi, venerunt in
Phunon. 43 Profectique de Phunon, castra-
metati sunt in Oboth. 44 Et de Oboth, venerunt
in Jieabarim, quæ est in finibus Moabitarum.
45 Profectique de Jieabarim, fixere tentoria in
Dibongad. 46 Unde egressi, castrametati sunt
in Helmondeblathaim. 47 Egressique de
Helmondeblathaim, venerunt ad montes Aba-
rim contra Nabo. 48 Profectique de montibus
Abarim, transierunt ad campestria Moab,
supra Jordanem contra Jericho. 49 Ibique
castrametati sunt de Bethsimoth usque ad
Abelsatim in planioribus locis Moabitarum,

50 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 51 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ 52 וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֵת
כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֵת כָּל־צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ
וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ 53 וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ 54 וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב
תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת־
נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרָל לוֹ
יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנֶחָלוּ׃ 55 וְאִם־לֹא
תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם
וְלִצְנִינִם בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ׃ 56 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ פ

פרשה לד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם
בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃
3 וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי
אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם־
הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ 4 וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל
מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיָה
תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר־אַדָּר
וְעָבַר עַצְמֹנָה׃ 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן
נַחְלָה מִצְרָיִם וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃
6 וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל
זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ 7 וְזֶה־יִהְיֶה לָכֶם
גְּבוּל צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תְּתָאוּ לָכֶם
הֹר הָהָר׃ 8 מֵהֹר הָהָר תְּתָאוּ לְבֹא
חֲמָת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבֻל צְדָדָה׃ 9 וְיָצָא
הַגְּבֻל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן
זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ 10 וְהִתְאַוִּיתֶם
לָכֶם לִגְבוּל קֵדְמָה מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃
11 וְיָרַד הַגְּבֻל מִשְּׁפָם הָרִבְלָה מִקֶּדֶם
לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבֻל וּמָחָה עַל־כֶּתֶף
יָם־כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ 12 וְיָרַד הַגְּבוּל
הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃

50 Καὶ ἐλάλησε Κυριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ
δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ
λέγων 51 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
εἰς γῆν Χαναάν, 52 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου
ὑμῶν, καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτά, καὶ πάσας
τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε· 53 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ,
ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ. 54 Καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ
φυλὰς ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν
αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχε-
σιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ
αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομή-
σετε. 55 Ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὓς ἐὰν
καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύ-
σουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε·
56 Καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς
ποιήσω ὑμᾶς.

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αὕτη ἔσται
ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναὰν σὺν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς. 3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα
ἀπὸ ἐρήμου Σὶν ἕως ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν
τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς
ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν· 4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ
ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβίν, καὶ
παρελεύσεται Ἐννάκ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ
πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς
ἔπαυλιν Ἀράδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ· 5 Καὶ
κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάρρουν
Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. 6 Καὶ
τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ μεγάλη ὁριεῖ,
τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης. 7 Καὶ τοῦτο
ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βοῤῥᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ
ὄρος τὸ ὄρος· 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος
καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Αἱμάθ,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ· 9 Καὶ
ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτοῦ Ἀρσεναΐν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βοῤῥᾶ
10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν
ἀπὸ Ἀρσεναΐν Σεπφαμάρ· 11 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἀπὸ Σεπφαμὰρ Βηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς,
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης
Χενερὲθ ἀπὸ ἀνατολῶν· 12 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ
ἁλυκή· αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ

50 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
51 Præcipe filiis Israel, et dic ad eos: Quando
transieritis Jordanem, intrantes terram
Chanaan, 52 Disperdite cunctos habitatores
terræ illius: confringite titulos, et statuas
comminuite, atque omnia excelsa vastate,
53 Mundantes terram, et habitantes in ea;
ego enim dedi vobis illam in possessionem,
54 Quam dividetis vobis sorte. Pluribus
dabitis latiorem, et paucis angustiorem. Sin-
gulis ut sors ceciderit, ita tribuetur hereditas.
Per tribus et familias possessio dividetur.
55 Sin autem nolueritis interficere habitatores
terræ: qui remanserint, erunt vobis quasi
clavi in oculis, et lanceæ in lateribus, et adver-
sabuntur vobis in terram habitationis vestræ:
56 Et quidquid illis cogitaveram facere, vobis
faciam.

CAPUT XXXIV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Præcipe filiis Israel, et dices ad eos:
Cum ingressi fueritis terram Chanaan, et in
possessionem vobis sorte ceciderit, his finibus
terminabitur. 3 Pars meridiana incipiet a
solitudine Sin, quæ est juxta Edom: et habe-
bit terminos contra orientem mare salsissimum;
4 Qui circuibunt australem plagam per
ascensum Scorpionis, ita ut transeant in Senna,
et perveniant a meridie usque ad Cadesbarne,
unde egredientur confinia ad villam nomine
Adar, et tendent usque ad Asemona; 5 Ibitque
per gyrum terminus ab Asemona usque ad
torrentem Ægypti, et maris magni littore
finietur. 6 Plaga autem occidentalis a mari
magno incipiet, et ipso fine claudetur. 7 Porro
ad septentrionalem plagam a mari magno
termini incipient, pervenientes usque ad
montem altissimum, 8 A quo venient in
Emath usque ad terminos Sedada: 9 Ibuntque
confinia usque ad Zephrona, et villam Enan;
hi erunt termini in parte Aquilonis. 10 Inde
metabuntur fines contra orientalem plagam
de villa Enan usque Sephama, 11 Et de
Sephama descendent termini in Rebla
contra fontem Daphnim: inde pervenient
contra orientem ad mare Cenereth, 12 Et
tendent usque ad Jordanem, et ad ultimum
salsissimo claudentur mari. Hanc habe-
bitis terram per fines suos in circuitu

13 ויצו משה את־בני ישראל לאמר זאת
הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר
צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי
המטה׃ 14 כי לקחו מטה בני הראובני
לבית אבתם ומטה בני־הגדי לבית
אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם׃
15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם
מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה׃ פ
16 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 17 אלה
שמות האנשים אשר־ינחלו לכם את־
הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן־נון׃
18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו
לנחל את־הארץ׃ 19 ואלה שמות האנשים
למטה יהודה כלב בן־יפנה׃ 20 ולמטה
בני שמעון שמואל בן־עמיהוד׃ 21 למטה
בנימן אלידד בן־כסלון׃ 22 ולמטה בני־
דן נשיא בקי בן־יגלי׃ 23 לבני יוסף
למטה בני־מנשה נשיא חניאל בן־אפד׃
24 ולמטה בני־אפרים נשיא קמואל בן־
שפטן׃ 25 ולמטה בני־זבולן נשיא אליצפן
בן־פרנך׃ 26 ולמטה בני־יששכר נשיא
פלטיאל בן־עזן׃ 27 ולמטה בני־אשר
נשיא אחיהוד בן־שלמי׃ 28 ולמטה בני־
נפתלי נשיא פדהאל בן־עמיהוד׃ 29 אלה
אשר צוה יהוה לנחל את־בני־ישראל
בארץ כנען׃ פ

פרשה לה׃

1 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב
על־ירדן ירחו לאמר׃ 2 צו את־בני
ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם
תתנו ללוים׃ 3 והיו הערים להם לשבת
ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל
חיתם׃ 4 ומגרשי הערים אשר תתנו
ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה
סביב׃ 5 ומדתם מחוץ לעיר את־פאת־
קדמה אלפים באמה ואת־פאת־נגב אלפים
באמה ואת־פאת־ים ׀ אלפים באמה ואת
פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך
זה יהיה להם מגרשי הערים׃ 6 ואת
הערים אשר תתנו ללוים את שש־ערי
המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר׃

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λέγων Αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ
κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν
ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ·
14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν
Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν· 15 Δύο
φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ νότου κατ' ἀνα-
τολάς. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἳ κληρονομήσου-
σιν ὑμῖν τὴν γῆν, Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυή. 18 Καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατα-
κληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν. 19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή·
20 Τῆς φυλῆς Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σεμιούδ·
21 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλών·
22 Τῆς φυλῆς Δάν, ἄρχων Βακχὶρ υἱὸς Ἐγλί·
23 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων
Ἀνιὴλ υἱὸς Σουφί· 24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραΐμ,
ἄρχων Καμουὴλ υἱὸς Σαβαθάν· 25 Τῆς φυλῆς
Ζαβουλών, ἄρχων Ἐλισαφὰν υἱὸς Φαρνάχ· 26 Τῆς
φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, ἄρχων Φαλτιὴλ υἱὸς Ὀζᾶ·
27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, ἄρχων Ἀχιὼρ υἱὸς Σελεμί·
28 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαδαὴλ υἱὸς Ἰαμιούδ·
29 Τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΚΕΦ. λε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν
Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ λέγων
2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευί-
ταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις
κατοικεῖν, καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν
δώσουσι τοῖς Λευίταις· 3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ
πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς
κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.
4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἃς δώσετε τοῖς
Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους
πήχεις κύκλῳ· 5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ
κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ
κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος
τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος
τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις· καὶ ἡ πόλις μέσον
τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.
6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἓξ πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύ-
σαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις·

13 Præcepitque Moyses filiis Israel, dicens:
Hæc erit terra, quam possidebitis sorte, et
quam jussit Dominus dari novem tribubus, et
dimidiæ tribui. 14 Tribus enim filiorum
Ruben per familias suas, et tribus filiorum
Gad juxta cognationum numerum, media
quoque tribus Manasse, 15 Id est, duæ semis
tribus, acceperunt partem suam trans Jordanem
contra Jericho ad orientalem plagam. 16 Et
ait Dominus ad Moysen: 17 Hæc sunt
nomina virorum qui terram vobis divident,
Eleazar sacerdos, et Josue filius Nun, 18 Et
singuli principes de tribubus singulis, 19 Quo-
rum ista sunt vocabula: De tribu Juda, Caleb
filius Jephone. 20 De tribu Simeon, Samuel
filius Ammiud. 21 De tribu Benjamin, Elidad
filius Chaselon. 22 De tribu filiorum Dan,
Bocci filius Jogli. 23 Filiorum Joseph de tribu
Manasse, Hanniel filius Ephod. 24 De tribu
Ephraim, Camuel filius Sephthan. 25 De
tribu Zabulon, Elisaphan filius Pharnach.
26 De tribu Issachar, dux Phaltiel filius Ozan.
27 De tribu Aser, Ahiud filius Salomi.
28 De tribu Nephthali, Phedael filius Am-
miud. 29 Hi sunt, quibus præcepit Dominus
ut dividerent filiis Israel terram Chanaan.

CAPUT XXXV.

1 HÆC quoque locutus est Dominus ad
Moysen in campestribus Moab supra Jorda-
nem, contra Jericho: 2 Præcipe filiis Israel
ut dent Levitis de possessionibus suis 3 Urbes
ad habitandum, et suburbana earum per
circuitum: ut ipsi in oppidis maneant, et
suburbana sint pecoribus ac jumentis: 4 Quæ
a muris civitatum forinsecus, per circuitum,
mille passuum spatio tendentur; 5 Contra
orientem duo millia erunt cubiti, et contra
meridiem similiter erunt duo millia: ad
mare quoque, quod respicit ad occidentem,
eadem mensura erit, et septentrionalis
plaga æquali termino finietur; eruntque
urbes in medio, et foris suburbana. 6 De
ipsis autem oppidis, quæ Levitis dabitis,
sex erunt in fugitivorum auxilia separata,
ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem: et
exceptis his, alia quadraginta duo oppida,

7 כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃
8 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ
אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו
לַלְוִיִּם׃ פ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה
כְּנָעַן׃ 11 וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט
תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ
בִּשְׁגָגָה׃ 12 וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט
מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ 13 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ
שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ 14 אֵת ׀
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ 15 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ־הֶעָרִים
הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ
בִּשְׁגָגָה׃ 16 וְאִם־בִּכְלִי בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 17 וְאִם
בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ
הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 18 אוֹ בִּכְלִי
עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ
הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 19 גֹּאֵל הַדָּם
הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא
יְמִתֶנּוּ׃ 20 וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ
עָלָיו בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃ 21 אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ
בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא
גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃
22 וְאִם־בְּפֶתַע בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ
עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ 23 אוֹ בְכָל־אֶבֶן
אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו
וַיָּמֹת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ
רָעָתוֹ׃ 24 וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין
גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃
25 וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל
הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ
אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃
26 וְאִם־יָצֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר
מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ 27 וּמָצָא אֹתוֹ
גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃

7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαρά-
κοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας καὶ τὰ προάστεια
αὐτῶν. 8 Καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς
κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ
πολλά, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω·
ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κατα-
κληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς
Λευίταις. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν
Χαναάν, 11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις·
φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν, φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν,
πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως. 12 Καὶ ἔσονται
αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος
τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στῇ
ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. 13 Καὶ αἱ πόλεις
ἃς δώσετε, τὰς ἓξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν·
14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν. 15 Φυγα-
δεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν· ἔσονται αἱ πόλεις αὗται
εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως. 16 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτὸν καὶ τελευτήσῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ
θανατούσθω ὁ φονευτής. 17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ
χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν,
καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ
φονευτής. 18 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ
οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ,
φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής·
19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν
φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ
αὐτόν. 20 Ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν καὶ ἐπιῤῥίψῃ
ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,
21 Ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρί, καὶ
ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής
ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι
αὐτῷ. 22 Ἐὰν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν
ἢ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου,
23 Ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ
εἰδὼς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ
οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν,
24 Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαν-
τος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ
τὰ κρίματα ταῦτα. 25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ
τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα,
καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὗ κατέφυγε, καὶ
κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. 26 Ἐὰν δὲ
ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως
εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, 27 Καὶ εὕρῃ αὐτὸν
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς
πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν·

7 Id est, simul quadraginta octo cum sub-
urbanis suis. 8 Ipsæque urbes, quæ dabuntur
de possessionibus filiorum Israel, ab his qui
plus habent, plures auferentur: et qui minus,
pauciores; singuli juxta mensuram hereditatis
suæ dabunt oppida Levitis. 9 Ait Dominus
ad Moysen: 10 Loquere filiis Israel, et dices
ad eos: Quando transgressi fueritis Jordanem
in terram Chanaan, 11 Decernite quæ urbes
esse debeant in præsidia fugitivorum, qui
nolentes sanguinem fuderint: 12 In quibus
cum fuerit profugus, cognatus occisi non
poterit eum occidere, donec stet in conspectu
multitudinis, et causa illius judicetur. 13 De
ipsis autem urbibus, quæ ad fugitivorum
subsidia separantur, 14 Tres erunt trans
Jordanem, et tres in terra Chanaan, 15 Tam
filiis Israel quam advenis atque peregrinis, ut
confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit.
16 Si quis ferro percusserit, et mortuus fuerit
qui percussus est: reus erit homicidii, et ipse
morietur. 17 Si lapidem jecerit, et ictus
occubuerit: similiter punietur. 18 Si ligno
percussus interierit: percussoris sanguine vin-
dicabitur. 19 Propinquus occisi, homicidam
interficiet: statim ut apprehenderit eum,
interficiet. 20 Si per odium quis hominem
impulerit, vel jecerit quippiam in eum per
insidias: 21 Aut cum esset inimicus, manu
percusserit, et ille mortuus fuerit: percussor,
homicidii reus erit; cognatus occisi statim ut
invenerit eum, jugulabit. 22 Quod si fortuitu,
et absque odio, 23 Et inimicitiis, quidquam
horum fecerit, 24 Et hoc audiente populo
fuerit comprobatum, atque inter percussorem
et propinquum sanguinis quæstio ventilata:
25 Liberabitur innocens de ultoris manu, et
reducetur per sententiam in urbem ad quam
confugerat, manebitque ibi, donec sacerdos
magnus, qui oleo sancto unctus est, mori-
atur. 26 Si interfector extra fines urbium,
quæ exulibus deputatæ sunt, 27 Fuerit
inventus, et percussus ab eo qui ultor est
sanguinis: absque noxa erit qui eum occiderit;

28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב
הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ 29 וְהָיוּ אֵלֶּה
לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 30 כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים
יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה
בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ 31 וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ
רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת
יוּמָת׃ 32 וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר
מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד־מוֹת
הַכֹּהֵן׃ 33 וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ
וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ־בָּהּ
כִּי־אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ 34 וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי
שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה לו׃

1 וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים
רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֶת־
אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאדֹנִי צֻוָּה בַיהוָה
לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנֹתָיו׃
3 וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ
וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
לָהֶם וּמִגֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרֵעַ׃ 4 וְאִם־יִהְיֶה
הַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל
נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת
מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ 5 וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן
מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ 6 זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר
לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ
לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃
7 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה
אֶל־מַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו
יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת
נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד
מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן
יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω ἕως
ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας
εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔσται
ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. 30 Πᾶς
πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύ-
σαντα, καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν
ἀποθανεῖν· 31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς
παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι,
θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. 32 Οὐ λήψεσθε λύτρα
τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν
κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ
μέγας· 33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς
ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ
τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ
ἐκχέοντος· 34 Καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς
κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λϛ.

1 ΚΑΙ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ
υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσὴφ,
καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, 2 Καὶ εἶπαν Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετεί-
λατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν
κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ Κυρίῳ συνέταξε
Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· 3 Καὶ ἔσονται
ἑνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθή-
σεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν
τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ
κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.
4 Ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρο-
νομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ
τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται
ἡ κληρονομία αὐτῶν. 5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων
Οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσὴφ λέγουσι. 6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ λέγων
Οὗ ἀρέσκῃ ἐναντίον αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν
ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες·
7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν
τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ
προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 8 Καὶ πᾶσα
θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ·

28 Debuerat enim profugus usque ad mortem
pontificis in urbe residere; postquam autem
ille obierit, homicida revertetur in terram suam.
29 Hæc sempiterna erunt, et legitima in
cunctis habitationibus vestris. 30 Homicida
sub testibus punietur: ad unius testimonium
nullus condemnabitur. 31 Non accipietis
pretium ab eo qui reus est sanguinis, statim et
ipse morietur. 32 Exules et profugi ante
mortem pontificis nullo modo in urbes suas
reverti poterunt: 33 Ne polluatis terram
habitationis vestræ, quæ insontium cruore
maculatur: nec aliter expiari potest, nisi per
ejus sanguinem, qui alterius sanguinem fuderit.
34 Atque ita emundabitur vestra possessio,
me commorante vobiscum; ego enim sum
Dominus qui habito inter filios Israel.

CAPUT XXXVI.

1 Accesserunt autem et principes fami-
liarum Galaad filii Machir, filii Manasse de
stirpe filiorum Joseph: locutique sunt Moysi
coram principibus Israel, atque dixerunt:
2 Tibi domino nostro, præcepit Dominus ut
terram sorte divideres filiis Israel, et ut filiabus
Salphaad fratris nostri dares possessionem
debitam patri: 3 Quas si alterius tribus
homines uxores acceperint, sequetur possessio
sua, et translata ad aliam tribum, de nostra
hereditate minuetur; 4 Atque ita fiet, ut cum
jubileus, id est, quinquagesimus annus re-
missionis advenerit, confundatur sortium
distributio, et aliorum possessio ad alios
transeat. 5 Respondit Moyses filiis Israel, et
Domino præcipiente, ait: Recte tribus filiorum
Joseph locuta est; 6 Et hæc lex super filiabus
Salphaad a Domino promulgata est: Nubant
quibus volunt, tantum ut suæ tribus hominibus:
7 Ne commisceatur possessio filiorum Israël
de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent
uxores de tribu et cognatione sua: 8 Et
cunctæ feminæ de eadem tribu maritos
accipient: ut hereditas permaneat in familiis,

9 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר
כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ
בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ 11 וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה
וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי
דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ 12 מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה
בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־
מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֺת
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
יְרֵחוֹ׃

9 *Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς
ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.* 10 *Ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν
θυγατράσι Σαλπαάδ·* 11 *Καὶ ἐγένοντο Θερσὰ
καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νουὰ καὶ Μαλαὰ
θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν,* 12 *Ἐκ
τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσὴφ ἐγενήθησαν
γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν
φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.* 13 *Αὗται αἱ ἐντολαὶ
καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο
Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῇ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.*

9 Nec sibi misceantur tribus, sed ita maneant
10 Ut a Domino separatæ sunt. Feceruntque
filiæ Salphaad, ut fuerat imperatum: 11 Et
nupserunt Maala, et Thersa, et Hegla, et
Melcha, et Noa, filiis patrui sui 12 De familia
Manasse, qui fuit filius Joseph: et possessio,
quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu et
familia patris earum. 13 Hæc sunt mandata
atque judicia, quæ mandavit Dominus per
manum Moysi ad filios Israel, in campestribus
Moab supra Jordanem contra Jericho.

LIBER QUINTUS MOYSIS,

SIVE

DEUTERONOMIUM.

דברים א

מד :

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין־פָּארָן
וּבֵין־תֹּפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב : 2 אַחַד
עָשָׂר יוֹם מֵחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר־שֵׂעִיר עַד קָדֵשׁ
בַּרְנֵעַ : 3 וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתֵּי־עָשָׂר
חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם :
4 אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרֹת בְּאֶדְרֶעִי : 5 בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר : 6 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שֶׁבֶת
בָּהָר הַזֶּה : 7 פְּנוּ ׀ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ
הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָהָר
וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַלְּבָנוֹן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת :
8 רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם
וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם : 9 וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם : 10 יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב : 11 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם
יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם : 12 אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי
טָרְחֲכֶם וּמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם : 13 הָבוּ לָכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם
וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם : 14 וַתַּעֲנוּ אֹתִי
וַתֹּאמְרוּ טוֹב־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ΚΕΦ. α'.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ
Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς
δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀνὰ μέσον
Φαράν, Τοφὸλ καὶ Λοβὸν καὶ Αὐλὼν καὶ Καταχρύσεα·
2 Ἕνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὴβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηεὶρ ἕως
Κάδης Βαρνή. 3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ
ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησε
Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς, 4 Μετὰ
τὸ πατάξαι Σηὼν βασιλέα Ἀμοῤῥαίων τὸν κατοική-
σαντα ἐν Ἐσεβὼν καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν
τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν,
5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωὰβ ἤρξατο
Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων
6 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρὴβ λέγων
Ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·
7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε
εἰς ὄρος Ἀμοῤῥαίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους
Ἄραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδίον, καὶ πρὸς λίβα καὶ παρα-
λίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ
ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου. 8 Ἴδετε
παραδέδωκεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι
αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. 9 Καὶ
εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Οὐ δυνή-
σομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· 10 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· 11 Κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ κιλιοπλα-
σίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.
12 Πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν
καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;
13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ'
ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν. 14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ
εἴπατε Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.

DEUTERONOMIUM, CAPUT I.

HÆC sunt verba quæ locutus est Moyses ad
omnem Israel trans Jordanem in soli-
tudine campestri, contra mare Rubrum, inter
Pharan et Thophel et Laban et Haseroth, ubi
auri est plurimum: 2 Undecim diebus de
Horeb per viam montis Seir usque ad
Cadesbarne. 3 Quadragesimo anno, undecimo
mense, prima die mensis, locutus est Moyses
ad filios Israel omnia quæ præceperat illi
Dominus, ut diceret eis: 4 Postquam percus-
sit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat
in Hesebon: et Og regem Basan, qui mansit
in Astaroth, et in Edrai, 5 Trans Jordanem
in terra Moab. Cœpitque Moyses explanare
legem, et dicere: 6 Dominus Deus noster
locutus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit
vobis quod in hoc monte mansistis: 7 Reverti-
mini, et venite ad montem Amorrhæorum, et
ad cetera quæ ei proxima sunt campestria
atque montana et humiliora loca contra
meridiem, et juxta littus maris, terram Chana-
næorum, et Libani usque ad flumen magnum
Euphraten. 8 En, inquit, tradidi vobis:
ingredimini et possidete eam, super qua juravit
Dominus patribus vestris, Abraham, Isaac, et
Jacob, ut daret illam eis, et semini eorum post
eos. 9 Dixique vobis illo in tempore:
10 Non possum solus sustinere vos: quia
Dominus Deus vester multiplicavit vos, et estis
hodie sicut stellæ cæli, plurimi. 11 (Dominus
Deus patrum vestrorum addat ad hunc nume-
rum multa millia, et benedicat vobis sicut
locutus est.) 12 Non valeo solus negotia
vestra sustinere, et pondus ac jurgia. 13 Date
ex vobis viros sapientes et gnaros, et quorum
conversatio sit probata in tribubus vestris, ut
ponam eos vobis principes. 14 Tunc respon-
distis mihi: Bona res est, quam vis facere.

15 וָאֶקַּח אֶת־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי
אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי
עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם׃ 16 וָאֲצַוֶּה
אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמֹעַ
בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־
אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ׃ 17 לֹא־תַכִּירוּ פָנִים
בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ
מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי
וּשְׁמַעְתִּיו׃ 18 וָאֲצַוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ 19 וַנִּסַּע
מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר
הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתָנוּ
וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ 20 וָאֹמַר אֲלֵכֶם
בָּאתֶם עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹתֵן לָנוּ׃ 21 רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אַל־תִּירָא וְאַל־
תֵּחָת׃ 22 וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ
נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
נַעֲלֶה־בָּהּ וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן׃
23 וַיִּיטַב בְּעֵינַי הַדָּבָר וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים
עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט׃ 24 וַיִּפְנוּ
וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל
וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ׃ 25 וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ
וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ
טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן
לָנוּ׃ 26 וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 27 וַתֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי
לְהַשְׁמִידֵנוּ׃ 28 אָנָה ׀ אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ
הֵמַסּוּ אֶת־לְבָבֵנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם
מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמָיִם וְגַם־
בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם׃ 29 וָאֹמַר אֲלֵכֶם
לֹא־תַעַרְצוּן וְלֹא־תִירְאוּן מֵהֶם׃ 30 יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֵם לָכֶם
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם׃
31 וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא־אִישׁ אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

15 Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστή-
μονας καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι
ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντη-
κοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς
τοῖς κριταῖς ὑμῶν. 16 Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς
ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Διακούετε ἀνὰ μέσον
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον
ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προση-
λύτου αὐτοῦ· 17 Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει,
κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ
ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ
ἐστί· καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν,
ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό. 18 Καὶ
ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ποιήσετε. 19 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρὴβ
ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν
φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἴδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμοῤῥαίου,
καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ
ἤλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή. 20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς
Ἤλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμοῤῥαίου, ὃ Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν· 21 Ἴδετε παραδέδωκεν
ἡμῖν Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν
γῆν, ἀναβάντες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε
μηδὲ δειλιάσητε. 22 Καὶ προσήλθατέ μοι πάντες
καὶ εἴπατε Ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν
καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ ἀναγγειλάτω-
σαν ἡμῖν ἀπόκρισιν, τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα
ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς
αὐτάς. 23 Καὶ ἤρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα, καὶ
ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ
φυλήν. 24 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος Βότρυος, καὶ κατεσκόπευ-
σαν αὐτήν· 25 Καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ἔλεγον Ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν. 26 Καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ'
ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἴπατε
Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμοῤῥαίων,
ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς. 28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν;
οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν
λέγοντες Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον
ἡμῶν, καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ
οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑωράκαμεν ἐκεῖ.
29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Μὴ πτήξητε μηδὲ φοβηθῆτε
ἀπ' αὐτῶν· 30 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος
πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς
μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, 31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἴδετε
ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμοῤῥαίου, ὡς τροφοφορήσει σε
Κύριος ὁ θεός σου ὡς εἴ τις τροφοφορήσαι ἄνθρωπος
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς
ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

15 Tulique de tribubus vestris viros sapientes
et nobiles, et constitui eos principes, tribunos,
et centuriones, et quinquagenarios ac decanos,
qui docerent vos singula. 16 Præcepique eis,
dicens: Audite illos, et quod justum est
judicate: sive civis sit ille, sive peregrinus.
17 Nulla erit distantia personarum, ita parvum
audietis ut magnum: nec accipietis cujusquam
personam, quia Dei judicium est. Quod si
difficile vobis visum aliquid fuerit, referte ad
me, et ego audiam. 18 Præcepique omnia
quæ facere deberetis. 19 Profecti autem de
Horeb, transivimus per eremum terribilem et
maximam, quam vidistis, per viam montis
Amorrhæi, sicut præceperat Dominus Deus
noster nobis. Cumque venissemus in Cades-
barne, 20 Dixi vobis: Venistis ad montem
Amorrhæi, quem Dominus Deus noster daturus
est nobis. 21 Vide terram, quam Dominus
Deus tuus dat tibi: ascende et posside eam,
sicut locutus est Dominus Deus noster patribus
tuis: noli timere, nec quidquam paveas.
22 Et accessistis ad me omnes, atque dixistis:
Mittamus viros qui considerent terram: et
renuntient per quod iter debeamus ascendere,
et ad quas pergere civitates. 23 Cumque
mihi sermo placuisset, misi ex vobis duodecim
viros, singulos de tribubus suis. 24 Qui cum
perrexissent, et ascendissent in montana,
venerunt usque ad Vallem botri: et considerata
terra, 25 Sumentes de fructibus ejus, ut
ostenderent ubertatem, attulerunt ad nos,
atque dixerunt: Bona est terra, quam Dominus
Deus noster daturus est nobis. 26 Et noluistis
ascendere, sed increduli ad sermonem Domini
Dei nostri 27 Murmurastis in tabernaculis
vestris, atque dixistis: Odit nos Dominus, et
idcirco eduxit nos de terra Ægypti, ut traderet
nos in manu Amorrhæi, atque deleret. 28 Quo
ascendemus? nuntii terruerunt cor nostrum,
dicentes: Maxima multitudo est, et nobis
statura procerior: urbes magnæ, et ad cælum
usque munitæ, filios Enacim vidimus ibi.
29 Et dixi vobis: Nolite metuere, nec timeatis
eos: 30 Dominus Deus, qui ductor est vester
pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in
Ægypto cunctis videntibus. 31 Et in
solitudine (ipse vidisti) portavit te Dominus
Deus tuus, ut solet homo gestare parvulum
filium suum, in omni via per quam
ambulastis, donec veniretis ad locum istum.

32 וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 33 הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר
לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ ׀ לַיְלָה לַרְאֹתְכֶם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם׃
34 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף
וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ 35 אִם־יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֵת הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם׃
36 זוּלָתִי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־
אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו
יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ 37 גַּם־בִּי
הִתְאַנַּף יְהוָה בִּגְלַלְכֶם לֵאמֹר גַּם־אַתָּה
לֹא־תָבֹא שָׁם׃ 38 יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן הָעֹמֵד
לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי־הוּא
יַנְחִלֶנָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 39 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם
אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ׃ 40 וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם
וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ 41 וַתַּעֲנוּ ׀
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה
וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ
לַעֲלֹת הָהָרָה׃ 42 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר
לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃
43 וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ
אֶת־פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה׃
44 וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא
לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה
הַדְּבֹרִים וַיַּכְּתוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד־
חָרְמָה׃ 45 וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה
וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין
אֲלֵיכֶם׃ 46 וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים
אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃

פרשה ב׃

1 וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלָי וַנָּסָב אֶת־
הַר־שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ ס
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 3 רַב־לָכֶם
סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃
4 וְאֶת־הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים
בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְיִירְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃

32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν, 33 Ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν
πυρὶ νυκτός, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε
ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας. 34 Καὶ ἤκουσε
Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παροξυν-
θεὶς ὤμοσε λέγων 35 Εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν
τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν· 36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή,
οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν
ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν
τὰ πρὸς Κύριον. 37 Καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος δι'
ὑμᾶς λέγων Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ· 38 Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ·
αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν
τῷ Ἰσραήλ. 39 Καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ
οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται
ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσιν αὐτήν. 40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες
ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης· 41 Καὶ ἀπεκρίθητε καὶ εἴπατε
Ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς
ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος
τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες
ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος. 42 Καὶ εἶπε Κύριος πρός
μέ Εἰπὸν αὐτοῖς Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε,
οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ
εἰσηκούσατέ μου· καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. 44 Καὶ ἐξῆλ-
θεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς
συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὡσεὶ ποιήσαι-
σαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεὶρ
ἕως Ἑρμᾶ. 45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν· 46 Καὶ ἐνεκά-
θησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας
ἐνεκάθησθε.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον
ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος
πρὸς μέ, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ ἡμέρας
πολλάς. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ 3 Ἱκανούσθω
ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ
βοῤῥᾶν· 4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων Ὑμεῖς
παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
υἱῶν Ἡσαῦ, οἳ κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ, καὶ φοβηθήσον-
ται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

32 Et nec sic quidem credidistis Domino Deo
vestro, 33 Qui præcessit vos in via, et
metatus est locum in quo tentoria figere
deberetis, nocte ostendens vobis iter per ignem,
et die per columnam nubis. 34 Cumque
audisset Dominus vocem sermonum vestrorum,
iratus juravit, et ait: 35 Non videbit quispiam
de hominibus generationis hujus pessimæ
terram bonam, quam sub juramento pollicitus
sum patribus vestris: 36 Præter Caleb filium
Jephone; ipse enim videbit eam, et ipsi dabo
terram, quam calcavit, et filiis ejus, quia
secutus est Dominum. 37 Nec miranda
indignatio in populum, cum mihi quoque
iratus Dominus propter vos dixerit: Nec tu
ingredieris illuc: 38 Sed Josuë filius Nun
minister tuus, ipse intrabit pro te; hunc
exhortare et robora, et ipse sorte terram
dividet Israeli. 39 Parvuli vestri, de quibus
dixistis quod captivi ducerentur, et filii qui
hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi
ingredientur: et ipsis dabo terram, et posside-
bunt eam. 40 Vos autem revertimini, et abite
in solitudinem per viam maris Rubri. 41 Et
respondistis mihi: Peccavimus Domino:
ascendemus et pugnabimus, sicut præcepit
Dominus Deus noster. Cumque instructi armis
pergeretis in montem, 42 Ait mihi Dominus:
Dic ad eos: Nolite ascendere, neque pugnetis,
non enim sum vobiscum: ne cadatis coram
inimicis vestris. 43 Locutus sum, et non
audistis: sed adversantes imperio Domini, et
tumentes superbia, ascendistis in montem.
44 Itaque egressus Amorrhæus, qui habitabat
in montibus, et obviam veniens, persecutus est
vos, sicut solent apes persequi: et cecidit de
Seir usque Horma. 45 Cumque reversi plora-
retis coram Domino, non audivit vos, nec voci
vestræ voluit acquiescere. 46 Sedistis ergo
in Cadesbarne multo tempore.

CAPUT II.

1 Profectique inde venimus in solitu-
dinem, quæ ducit ad mare Rubrum, sicut
mihi dixerat Dominus: et circuivimus
montem Seir longo tempore. 2 Dixitque
Dominus ad me: 3 Sufficit vobis circuire
montem istum: ite contra aquilonem: 4 Et
populo præcipe, dicens: Transibitis per
terminos fratrum vestrorum filiorum Esaü,
qui habitant in Seïr, et timebunt vos.

5 אַל־תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא־אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם
עַד מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל כִּי־יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי
אֶת־הַר שֵׂעִיר׃ 6 אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם׃ 7 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת־הַמִּדְבָּר
הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה ׀ אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ 8 וַנַּעֲבֹר
מֵאֵת אַחֵינוּ בְנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר ס
וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ 9 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר
בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה
כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה׃
10 הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב
וָרָם כָּעֲנָקִים׃ 11 רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף־הֵם
כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים׃
12 וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשָׂו
יִירָשׁוּם וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר־
נָתַן יְהוָה לָהֶם׃ 13 עַתָּה קֻמוּ וְעִבְרוּ
לָכֶם אֶת־נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרֶד׃
14 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ ׀ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד
אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ אֶת־נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃
15 וְגַם יַד־יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהֻמָּם מִקֶּרֶב
הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ 16 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תַּמּוּ
כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃
ס 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
18 אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־
עָר׃ 19 וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל־תְּצֻרֵם
וְאַל־תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא־אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־
עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נְתַתִּיהָ
יְרֻשָּׁה׃ 20 אֶרֶץ־רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף־
הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ־בָהּ לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים
יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ 21 עַם גָּדוֹל וְרַב
וָרָם כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ 22 כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֶת־הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 23 וְהָעַוִּים
הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה כַּפְתֹּרִים
הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃

5 Μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ δῶ
ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν
κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηείρ.
6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ
φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν
ἀργυρίου καὶ πίεσθε· 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι
πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν
φοβερὰν ἐκείνην, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ θεός
σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος. 8 Καὶ
παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαῦ, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Σηεὶρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἄραβα
ἀπὸ Αἰλὼν καὶ ἀπὸ Γεσιὼν Γάβερ· καὶ ἐπιστρέψαν-
τες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ. 9 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ
μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς
Λὼτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομεῖν. 10 Οἱ Ὀμμὶν
πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ,
καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ· 11 Ῥαφαῒν
λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ
οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμίν. 12 Καὶ
ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ
Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν· ὃν
τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς. 13 Νῦν οὖν
ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν
φάραγγα Ζαρέδ. 14 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύ-
θημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν
φάραγγα Ζαρὲδ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ
διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκον-
τες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῖς· 15 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως
οὗ διέπεσαν. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπεσαν πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ, 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ λέγων
18 Σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωὰβ τὴν
Ἀροὴρ, 19 Καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν·
μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμὰν
σοὶ ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λὼτ δέδωκα αὐτὴν ἐν
κλήρῳ. 20 Γῆ Ῥαφαῒν λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ'
αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ῥαφαῒν τὸ πρότερον, καὶ
οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζοχομμίν,
21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν
ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος
πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ
κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τοῖς κατοικοῦ-
σιν ἐν Σηείρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ
κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
23 Καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδὼθ ἕως
Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδο-
κίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.

5 Videte ergo diligenter ne moveamini contra
eos; neque enim dabo vobis de terra eorum
quantum potest unius pedis calcare vestigium,
quia in possessionem Esau dedi montem Seir.
6 Cibos emetis ab eis pecunia, et comedetis;
aquam emptam haurietis, et bibetis. 7 Dominus
Deus tuus benedixit tibi in omni opere
manuum tuarum: novit iter tuum, quomodo
transieris solitudinem hanc magnam, per
quadraginta annos habitans tecum Dominus
Deus tuus, et nihil tibi defuit. 8 Cumque
transissemus fratres nostros filios Esau, qui
habitabant in Seir, per viam campestrem de
Elath, et de Asiongaber, venimus ad iter quod
ducit in desertum Moab. 9 Dixitque Dominus
ad me: Non pugnes contra Moabitas, nec
ineas adversus eos prælium: non enim dabo
tibi quidquam de terra eorum, quia filiis Lot
tradidi Ar in possessionem. 10 Emim primi
fuerunt habitatores ejus, populus magnus, et
validus, et tam excelsus, ut de Enacim stirpe,
11 Quasi gigantes crederentur, et essent similes
filiorum Enacim. Denique Moabitæ appellant
eos Emim. 12 In Seir autem prius habitaverunt
Horrhæi; quibus expulsis atque deletis,
habitaverunt filii Esau, sicut fecit Israel in
terra possessionis suæ, quam dedit illi Dominus.
13 Surgentes ergo ut transiremus torrentem
Zared, venimus ad eum. 14 Tempus autem,
quo ambulavimus de Cadesbarne usque ad
transitum torrentis Zared, triginta et octo
annorum fuit: donec consumeretur omnis
generatio hominum bellatorum de castris, sicut
juraverat Dominus: 15 Cujus manus fuit
adversum eos, ut interirent de castrorum
medio. 16 Postquam autem universi ceciderunt
pugnatores, 17 Locutus est Dominus ad me,
dicens: 18 Tu transibis hodie terminos Moab,
urbem nomine Ar: 19 Et accedens in vicina
filiorum Ammon, cave ne pugnes contra eos,
nec movearis ad prælium: non enim dabo tibi
de terra filiorum Ammon, quia filiis Lot dedi
eam in possessionem. 20 Terra gigantum
reputata est: et in ipsa olim habitaverunt
gigantes, quos Ammonitæ vocant Zomzommim,
21 Populus magnus, et multus, et proceræ
longitudinis, sicut Enacim, quos delevit
Dominus a facie eorum: et fecit illos habitare
pro eis, 22 Sicut fecerat filiis Esau, qui
habitant in Seir, delens Horrhæos, et terram
eorum illis tradens, quam possident usque in
præsens. 23 Hevæos quoque, qui habitabant
in Haserim usque Gazam, Cappadoces
expulerunt: qui egressi de Cappadocia
deleverunt eos, et habitaverunt pro illis.

24 קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ֮ אֶת־נַ֣חַל אַרְנֹן֒ רְאֵ֣ה
נָתַ֣תִּי בְ֠יָדְךָ אֶת־סִיחֹ֨ן מֶֽלֶךְ־חֶשְׁבּ֧וֹן הָֽאֱמֹרִ֛י
וְאֶת־אַרְצ֖וֹ הָחֵ֣ל רָ֑שׁ וְהִתְגָּ֥ר בּ֖וֹ מִלְחָמָֽה׃
25 הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה אָחֵל֙ תֵּ֤ת פַּחְדְּךָ֙ וְיִרְאָ֣תְךָ֔
עַל־פְּנֵי֙ הָֽעַמִּ֔ים תַּ֖חַת כָּל־הַשָּׁמָ֑יִם אֲשֶׁ֤ר
יִשְׁמְעוּן֙ שִׁמְעֲךָ֔ וְרָגְז֥וּ וְחָל֖וּ מִפָּנֶֽיךָ׃
26 וָאֶשְׁלַ֤ח מַלְאָכִים֙ מִמִּדְבַּ֣ר קְדֵמ֔וֹת
אֶל־סִיח֖וֹן מֶ֣לֶךְ חֶשְׁבּ֑וֹן דִּבְרֵ֥י שָׁל֖וֹם
לֵאמֹֽר׃ 27 אֶעְבְּרָ֣ה בְאַרְצֶ֔ךָ בַּדֶּ֥רֶךְ בַּדֶּ֖רֶךְ
אֵלֵ֑ךְ לֹ֥א אָס֖וּר יָמִ֥ין וּשְׂמֹֽאול׃ 28 אֹ֣כֶל
בַּכֶּ֤סֶף תַּשְׁבִּרֵ֙נִי֙ וְאָכַ֔לְתִּי וּמַ֛יִם בַּכֶּ֥סֶף תִּתֶּן־לִ֖י
וְשָׁתִ֑יתִי רַ֖ק אֶעְבְּרָ֥ה בְרַגְלָֽי׃ 29 כַּאֲשֶׁ֨ר
עָֽשׂוּ־לִ֜י בְּנֵ֣י עֵשָׂ֗ו הַיֹּֽשְׁבִים֙ בְּשֵׂעִ֔יר וְהַמּ֣וֹאָבִ֔ים
הַיֹּֽשְׁבִ֖ים בְּעָ֑ר עַ֤ד אֲשֶׁר־אֶֽעֱבֹר֙ אֶת־הַיַּרְדֵּ֔ן
אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ נֹתֵ֥ן לָֽנוּ׃
30 וְלֹ֣א אָבָ֗ה סִיחֹן֙ מֶ֣לֶךְ חֶשְׁבּ֔וֹן הַעֲבִרֵ֖נוּ
בּ֑וֹ כִּֽי־הִקְשָׁה֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהֶ֜יךָ אֶת־רוּח֗וֹ
וְאִמֵּץ֙ אֶת־לְבָב֔וֹ לְמַ֛עַן תִּתּ֥וֹ בְיָדְךָ֖ כַּיּ֥וֹם
הַזֶּֽה׃ ס 31 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י
רְאֵ֗ה הַֽחִלֹּ֙תִי֙ תֵּ֣ת לְפָנֶ֔יךָ אֶת־סִיחֹ֖ן וְאֶת־
אַרְצ֑וֹ הָחֵ֣ל רָ֔שׁ לָרֶ֖שֶׁת אֶת־אַרְצֽוֹ׃ 32 וַיֵּצֵא֩
סִיחֹ֨ן לִקְרָאתֵ֜נוּ ה֧וּא וְכָל־עַמּ֛וֹ לַמִּלְחָמָ֖ה
יָֽהְצָה׃ 33 וַֽיִּתְּנֵ֛הוּ יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ לְפָנֵ֑ינוּ
וַנַּ֥ךְ אֹת֛וֹ וְאֶת־בָּנָ֖ו וְאֶת־כָּל־עַמּֽוֹ׃ 34 וַנִּלְכֹּ֤ד
אֶת־כָּל־עָרָיו֙ בָּעֵ֣ת הַהִ֔וא וַֽנַּחֲרֵם֙ אֶת־כָּל־
עִ֣יר מְתִ֔ם וְהַנָּשִׁ֖ים וְהַטָּ֑ף לֹ֥א הִשְׁאַ֖רְנוּ
שָׂרִֽיד׃ 35 רַ֥ק הַבְּהֵמָ֖ה בָּזַ֣זְנוּ לָ֑נוּ וּשְׁלַ֥ל
הֶעָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר לָכָֽדְנוּ׃ 36 מֵעֲרֹעֵ֡ר אֲשֶׁר֩
עַל־שְׂפַת־נַ֨חַל אַרְנֹ֜ן וְהָעִ֨יר אֲשֶׁ֤ר בַּנַּ֙חַל֙
וְעַד־הַגִּלְעָ֔ד לֹ֤א הָֽיְתָה֙ קִרְיָ֔ה אֲשֶׁ֥ר שָׂגְבָ֖ה
מִמֶּ֑נּוּ אֶת־הַכֹּ֕ל נָתַ֛ן יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ לְפָנֵֽינוּ׃
37 רַ֛ק אֶל־אֶ֥רֶץ בְּנֵֽי־עַמּ֖וֹן לֹ֣א קָרָ֑בְתָּ כָּל־יַ֞ד
נַ֤חַל יַבֹּק֙ וְעָרֵ֣י הָהָ֔ר וְכֹ֥ל אֲשֶׁר־צִוָּ֖ה
יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃

פרשה ג׃

1 וַנֵּ֣פֶן וַנַּ֔עַל דֶּ֖רֶךְ הַבָּשָׁ֑ן וַיֵּצֵא֩ ע֨וֹג
מֶֽלֶךְ־הַבָּשָׁ֜ן לִקְרָאתֵ֗נוּ ה֧וּא וְכָל־עַמּ֛וֹ
לַמִּלְחָמָ֖ה אֶדְרֶֽעִי׃ 2 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֤ה אֵלַי֙
אַל־תִּירָ֣א אֹת֔וֹ כִּ֣י בְיָדְךָ֞ נָתַ֧תִּי אֹת֛וֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּ֖וֹ וְאֶת־אַרְצ֑וֹ וְעָשִׂ֣יתָ לּ֔וֹ כַּאֲשֶׁ֣ר
עָשִׂ֗יתָ לְסִיחֹן֙ מֶ֣לֶךְ הָֽאֱמֹרִ֔י אֲשֶׁ֥ר יוֹשֵׁ֖ב
בְּחֶשְׁבּֽוֹן׃ 3 וַיִּתֵּ֨ן יְהוָ֜ה אֱלֹהֵ֗ינוּ בְּיָדֵ֙נוּ֙
גַּ֛ם אֶת־ע֥וֹג מֶֽלֶךְ־הַבָּשָׁ֖ן וְאֶת־כָּל־עַמּ֑וֹ
וַנַּכֵּ֕הוּ עַד־בִּלְתִּ֥י הִשְׁאִֽיר־ל֖וֹ שָׂרִֽיד׃

24 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς
τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς
σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον καὶ
τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σύναπτε πρὸς
αὐτὸν πόλεμον. 25 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου
δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ
προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθή-
σονται καὶ ὠδῖνας ἕξουσιν ἀπὸ προσώπου σου·
26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμὼθ
πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν λόγοις εἰρηνικοῖς
λέγων 27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ
ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά,
28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ φάγομαι,
καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ πίομαι· πλὴν
ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσί, 29 Καθὼς ἐποίησάν
μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεὶρ καὶ οἱ
Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ, ἕως ἂν παρέλθω
τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν. 30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς
Ἐσεβὼν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλήρυνε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς
σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 31 Καὶ εἶπε Κύριος
πρός μέ Ἰδοὺ ἦργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ ἔναρξαι κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτοῦ.
32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συνάντη-
σιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον
εἰς Ἰασσά. 33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν
ἑξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν·
οὐ κατελίπομεν ζωγρίαν. 35 Πλὴν τὰ κτήνη
ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν,
36 Ἐξ Ἀροὴρ ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου
Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ
ἕως ὄρους τοῦ Γαλαάδ· οὐκ ἐγενήθη πόλις ἥτις
διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 37 Πλὴν ἐγγὺς υἱῶν
Ἀμμὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα
χειμάῤῥου Ἰαβὸκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ,
καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς
Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὤγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς
συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ,
εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραΐμ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ
Μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέ-
δωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὥσπερ ἐποίησας
Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν
Ἐσεβών. 3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς
Βασὰν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

24 Surgite, et transite torrentem Arnon:
ecce tradidi in manu tua Sehon regem Hesebon
Amorrhæum, et terram ejus incipe possidere,
et committe adversus eum prælium. 25 Hodie
incipiam mittere terrorem atque formidinem
tuam in populos, qui habitant sub omni cælo:
ut audito nomine tuo paveant, et in morem
parturientium contremiscant, et dolore tenean-
tur. 26 Misi ergo nuntios de solitudine
Cademoth ad Sehon regem Hesebon verbis
pacificis, dicens: 27 Transibimus per terram
tuam, publica gradiemur via: non declinabimus
neque ad dexteram, neque ad sinistram.
28 Alimenta pretio vende nobis, ut vescamur:
aquam pecunia tribue, et sic bibemus. Tantum
est ut nobis concedas transitum, 29 Sicut
fecerunt filii Esau, qui habitant in Seir, et
Moabitæ, qui morantur in Ar: donec veniamus
ad Jordanem, et transeamus ad terram, quam
Dominus Deus noster daturus est nobis.
30 Noluitque Sehon rex Hesebon dare nobis
transitum: quia induraverat Dominus Deus
tuus spiritum ejus, et obfirmaverat cor illius,
ut traderetur in manus tuas, sicut nunc vides.
31 Dixitque Dominus ad me: Ecce cœpi tibi
tradere Sehon, et terram ejus, incipe possidere
eam. 32 Egressusque est Sehon obviam nobis
cum omni populo suo ad prælium in Jasa.
33 Et tradidit eum Dominus Deus noster nobis:
percussimusque eum cum filiis suis et omni
populo suo. 34 Cunctasque urbes in tempore
illo cepimus, interfectis habitatoribus earum,
viris ac mulieribus et parvulis; non reliquimus
in eis quidquam. 35 Absque jumentis, quæ in
partem venere prædantium: et spoliis urbium,
quas cepimus 36 Ab Aroer, quæ est super ripam
torrentis Arnon, oppido quod in valle situm
est, usque Galaad. Non fuit vicus et civitas,
quæ nostras effugeret manus: omnes tradidit
Dominus Deus noster nobis. 37 Absque terra
filiorum Ammon, ad quam non accessimus: et
cunctis quæ adjacent torrenti Jeboc, et urbibus
montanis, universisque locis, a quibus nos
prohibuit Dominus Deus noster.

CAPUT III.

1 Itaque conversi ascendimus per iter
Basan: egressusque est Og rex Basan in
occursum nobis cum populo suo ad bellandum
in Edrai. 2 Dixitque Dominus ad me: Ne
timeas eum: quia in manu tua traditus est
cum omni populo ac terra sua: faciesque ei
sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum, qui
habitavit in Hesebon. 3 Tradidit ergo
Dominus Deus noster in manibus nostris etiam
Og regem Basan, et universum populum ejus:
percussimusque eos usque ad internecionem,

4 וַנִּלְכֹּ֤ד אֶת־כָּל־עָרָיו֙ בָּעֵ֣ת הַהִ֔וא לֹ֤א
הָֽיְתָה֙ קִרְיָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֹא־לָקַ֖חְנוּ מֵֽאִתָּ֑ם שִׁשִּׁ֥ים
עִיר֙ כָּל־חֶ֣בֶל אַרְגֹּ֔ב מַמְלֶ֥כֶת ע֖וֹג בַּבָּשָֽׁן׃
5 כָּל־אֵ֙לֶּה֙ עָרִ֣ים בְּצֻרֹ֔ת חוֹמָ֥ה גְבֹהָ֖ה
דְּלָתַ֣יִם וּבְרִ֑יחַ לְבַ֛ד מֵעָרֵ֥י הַפְּרָזִ֖י הַרְבֵּ֥ה
מְאֹֽד׃ 6 וַנַּחֲרֵ֣ם אוֹתָ֔ם כַּאֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֔ינוּ
לְסִיחֹ֖ן מֶ֣לֶךְ חֶשְׁבּ֑וֹן הַחֲרֵם֙ כָּל־עִ֣יר מְתִ֔ם
הַנָּשִׁ֖ים וְהַטָּֽף׃ 7 וְכָל־הַבְּהֵמָ֛ה וּשְׁלַ֥ל
הֶעָרִ֖ים בַּזּ֥וֹנוּ לָֽנוּ׃ 8 וַנִּקַּ֞ח בָּעֵ֤ת הַהִוא֙
אֶת־הָאָ֔רֶץ מִיַּ֗ד שְׁנֵי֙ מַלְכֵ֣י הָֽאֱמֹרִ֔י אֲשֶׁ֖ר
בְּעֵ֣בֶר הַיַּרְדֵּ֑ן מִנַּ֧חַל אַרְנֹ֛ן עַד־הַ֥ר חֶרְמֽוֹן׃
9 צִידֹנִ֛ים יִקְרְא֥וּ לְחֶרְמ֖וֹן שִׂרְיֹ֑ן וְהָ֣אֱמֹרִ֔י
יִקְרְאוּ־ל֖וֹ שְׂנִֽיר׃ 10 כֹּ֣ל ׀ עָרֵ֣י הַמִּישֹׁ֗ר וְכָל־
הַגִּלְעָד֙ וְכָל־הַבָּשָׁ֔ן עַד־סַלְכָ֖ה וְאֶדְרֶ֑עִי
עָרֵ֛י מַמְלֶ֥כֶת ע֖וֹג בַּבָּשָֽׁן׃ 11 כִּ֣י רַק־ע֞וֹג
מֶ֣לֶךְ הַבָּשָׁ֗ן נִשְׁאַר֮ מִיֶּ֣תֶר הָרְפָאִים֒ הִנֵּ֤ה
עַרְשׂוֹ֙ עֶ֣רֶשׂ בַּרְזֶ֔ל הֲלֹ֣ה הִ֔וא בְּרַבַּ֖ת בְּנֵ֣י
עַמּ֑וֹן תֵּ֧שַׁע אַמּ֣וֹת אָרְכָּ֗הּ וְאַרְבַּ֥ע אַמּ֛וֹת
רָחְבָּ֖הּ בְּאַמַּת־אִֽישׁ׃ 12 וְאֶת־הָאָ֧רֶץ הַזֹּ֛את
יָרַ֖שְׁנוּ בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא מֵעֲרֹעֵ֞ר אֲשֶׁר־עַל־
נַ֣חַל אַרְנֹ֗ן וַחֲצִ֤י הַר־הַגִּלְעָד֙ וְעָרָ֔יו נָתַ֕תִּי
לָרֽאוּבֵנִ֖י וְלַגָּדִֽי׃ 13 וְיֶ֨תֶר הַגִּלְעָ֤ד וְכָל־
הַבָּשָׁן֙ מַמְלֶ֣כֶת ע֔וֹג נָתַ֕תִּי לַחֲצִ֖י שֵׁ֣בֶט
הַֽמְנַשֶּׁ֑ה כֹּ֣ל חֶ֤בֶל הָֽאַרְגֹּב֙ לְכָל־הַבָּשָׁ֔ן
הַה֥וּא יִקָּרֵ֖א אֶ֥רֶץ רְפָאִֽים׃ 14 יָאִ֣יר בֶּן־
מְנַשֶּׁ֗ה לָקַח֙ אֶת־כָּל־חֶ֣בֶל אַרְגֹּ֔ב עַד־גְּב֥וּל
הַגְּשׁוּרִ֖י וְהַמַּֽעֲכָתִ֑י וַיִּקְרָא֩ אֹתָ֨ם עַל־שְׁמ֤וֹ
אֶת־הַבָּשָׁן֙ חַוֺּ֣ת יָאִ֔יר עַ֖ד הַיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃
15 וּלְמָכִ֖יר נָתַ֥תִּי אֶת־הַגִּלְעָֽד׃ 16 וְלָרֽאוּבֵנִ֨י
וְלַגָּדִ֜י נָתַ֤תִּי מִן־הַגִּלְעָד֙ וְעַד־נַ֣חַל אַרְנֹ֔ן
תּ֥וֹךְ הַנַּ֖חַל וּגְבֻ֑ל וְעַד֙ יַבֹּ֣ק הַנַּ֔חַל גְּב֖וּל
בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃ 17 וְהָעֲרָבָ֖ה וְהַיַּרְדֵּ֣ן וּגְבֻ֑ל
מִכִּנֶּ֗רֶת וְעַ֨ד יָ֤ם הָֽעֲרָבָה֙ יָ֣ם הַמֶּ֔לַח תַּ֛חַת
אַשְׁדֹּ֥ת הַפִּסְגָּ֖ה מִזְרָֽחָה׃ 18 וָאֲצַ֣ו אֶתְכֶ֔ם
בָּעֵ֥ת הַהִ֖וא לֵאמֹ֑ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם נָתַ֨ן
לָכֶ֜ם אֶת־הָאָ֤רֶץ הַזֹּאת֙ לְרִשְׁתָּ֔הּ חֲלוּצִ֣ים
תַּֽעַבְר֗וּ לִפְנֵ֛י אֲחֵיכֶ֥ם בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל כָּל־בְּנֵי־
חָֽיִל׃ 19 רַ֠ק נְשֵׁיכֶ֣ם וְטַפְּכֶם֮ וּמִקְנֵכֶם֒ יָדַ֕עְתִּי
כִּֽי־מִקְנֶ֥ה רַ֖ב לָכֶ֑ם יֵשְׁבוּ֙ בְּעָ֣רֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר
נָתַ֖תִּי לָכֶֽם׃ 20 עַ֠ד אֲשֶׁר־יָנִ֨יחַ יְהוָ֥ה ׀
לַאֲחֵיכֶם֮ כָּכֶם֒ וְיָרְשׁ֣וּ גַם־הֵ֔ם אֶת־הָאָ֕רֶץ
אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֧ה אֱלֹהֵיכֶ֛ם נֹתֵ֥ן לָהֶ֖ם בְּעֵ֣בֶר הַיַּרְדֵּ֑ן
וְשַׁבְתֶּ֗ם אִ֚ישׁ לִֽירֻשָּׁת֔וֹ אֲשֶׁ֖ר נָתַ֥תִּי לָכֶֽם׃

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ'
αὐτῶν· ἑξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ
βασιλέως Ὢγ ἐν Βασάν, 5 Πᾶσαι πόλεις ὀχυραί,
τείχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί· πλὴν τῶν πόλεων
τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 Ἐξωλοθρεύ-
σαμεν ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβών,
καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἑξῆς καὶ τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ παιδία 7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη·
καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ
χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ ἦσαν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου Ἀρνῶν καὶ ἕως
Ἀερμών· 9 Οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμὼν
Σανιώρ, καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ·
10 Πᾶσαι πόλεις Μισώρ, καὶ πᾶσα Γαλαάδ, καὶ πᾶσα
Βασὰν ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραΐμ, πόλεις βασιλείας τοῦ
Ὢγ ἐν τῇ Βασάν· 11 Ὅτι πλὴν Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν
κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαΐν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ
κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν,
ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πήχεων
τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός. 12 Καὶ τὴν γῆν
ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Ἀροήρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου Ἀρνῶν,
καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαάδ· καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ. 13 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν
βασιλείαν Ὢγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
πᾶσαν περίχωρον Ἀργόβ, πᾶσαν Βασὰν ἐκείνην, γῆ
Ῥαφαῒν λογισθήσεται. 14 Καὶ Ἰαῒρ υἱὸς Μανασσῆ
ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὁρίων
Γαργασὶ καὶ Μαχαθί· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασὰν Θαυὼθ Ἰαῒρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 15 Καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν
Γαλαάδ. 16 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ δέδωκα
ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμάῤῥου Ἀρνῶν, μέσον τοῦ
χειμάῤῥου ὅριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάῤῥους
ὅριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν· 17 Καὶ ἡ Ἄραβα καὶ ὁ
Ἰορδάνης ὅριον Μαχαναρὲθ καὶ ἕως θαλάσσης Ἄραβα,
θαλάσσης ἁλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν.
18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην
ἐν κλήρῳ· ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς
δυνατός· 19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη
ὑμῖν, κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς ἔδωκα
ὑμῖν· 20 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς,
καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε
ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

4 Vastantes cunctas civitates illius uno
tempore; non fuit oppidum, quod nos effugeret:
sexaginta urbes, omnem regionem Argob regni
Og in Basan. 5 Cunctæ urbes erant munitæ
muris altissimis, portisque et vectibus, absque
oppidis innumeris, quæ non habebant muros.
6 Et delevimus eos, sicut feceramus Sehon
regi Hesebon, disperdentes omnem civitatem,
virosque ac mulieres et parvulos: 7 Jumenta
autem et spolia urbium diripuimus. 8 Tulimus-
que illo in tempore terram de manu duorum re-
gum Amorrhæorum, qui erant trans Jordanem:
a torrente Arnon usque ad montem Hermon,
9 Quem Sidonii Sarion vocant, et Amorrhæi
Sanir: 10 Omnes civitates, quæ sitæ sunt in
planitie, et universam terram Galaad et Basan
usque ad Selcha et Edrai civitates regni Og in
Basan. 11 Solus quippe Og rex Basan
restiterat de stirpe gigantum. Monstratur
lectus ejus ferreus, qui est in Rabbath filiorum
Ammon, novem cubitos habens longitudinis, et
quatuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis
manus. 12 Terramque possedimus tempore
illo ab Aroer, quæ est super ripam torrentis
Arnon, usque ad mediam partem montis
Galaad: et civitates illius dedi Ruben et Gad.
13 Reliquam autem partem Galaad, et omnem
Basan regni Og, tradidi mediæ tribui Manasse,
omnem regionem Argob: cunctaque Basan
vocatur Terra gigantum. 14 Jair filius Manasse
possedit omnem regionem Argob usque ad
terminos Gessuri et Machati. Vocavitque
ex nomine suo Basan, Havoth Jair, id
est, Villas Jair, usque in præsentem diem.
15 Machir quoque dedi Galaad. 16 Et tribubus
Ruben et Gad dedi de terra Galaad usque ad
torrentem Arnon medium torrentis, et con-
finium usque ad torrentem Jeboc, qui est
terminus filiorum Ammon: 17 Et planitiem
solitudinis, atque Jordanem, et terminos
Cenereth usque ad mare deserti, quod est
salsissimum, ad radices montis Phasga contra
orientem. 18 Præcepique vobis in tempore
illo, dicens: Dominus Deus vester dat vobis
terram hanc in hereditatem, expediti præcedite
fratres vestros filios Israel omnes viri robusti:
19 Absque uxoribus, et parvulis, atque jumentis.
Novi enim quod plura habeatis pecora, et in
urbibus remanere debebunt, quas tradidi vobis,
20 Donec requiem tribuat Dominus fratribus
vestris, sicut vobis tribuit: et possideant ipsi
etiam terram, quam daturus est eis trans
Jordanem: tunc revertetur unusquisque
in possessionem suam, quam dedi vobis.

21 וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוֵּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
עֵינֶיךָ הָרֹאֹת אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה
יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר
שָׁמָּה׃ 22 לֹא תִּירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם׃

ס ס ס מה

23 וָאֶתְחַנַּן אֶל־יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר׃
24 אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת
אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ׃ 25 אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה
אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנֹן׃ 26 וַיִּתְעַבֵּר
יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי
עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 27 עֲלֵה ׀ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה
וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה׃ 28 וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ
כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא
יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃
29 וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃ פ

פרשה ד׃

1 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים
וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם׃ 2 לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם׃ 3 עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
הָלַךְ אַחֲרֵי בַעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ 4 וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ 5 רְאֵה ׀
לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר
צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
6 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
אֵת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עַם־חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃

21 Καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
λέγων Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι
τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας
τὰς βασιλείας ἐφ᾽ ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ· 22 Οὐ
φοβηθήσεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν. 23 Καὶ ἐδεήθην Κυρίου
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων 24 Κύριε θεέ, σὺ ἤρξω
δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν
βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας
σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου; 25 Διαβὰς οὖν ὄψομαι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν
Ἀντιλίβανον. 26 Καὶ ὑπερεῖδε Κύριος ἐμὲ ἕνεκεν
ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου· καὶ εἶπε Κύριος πρός
μέ Ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς ἔτι λαλῆσαι τὸν
λόγον τοῦτον. 27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατὰ θάλασσαν καὶ βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολάς,
καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον. 28 Καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ
κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι
οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν
ἣν ἑώρακας. 29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπῃ σύνεγγυς
οἴκου Φογώρ.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ
τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον
ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόν-
τες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 2 Οὐ προσθήσετε πρὸς
τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ᾽
αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. 3 Οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγώρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις
ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγώρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν· 4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι
Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
5 Ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ
ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν
ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν· 6 Καὶ
φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ
ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἂν ἀκού-
σωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν Ἰδοὺ
λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

21 Josue quoque in tempore illo præcepi,
dicens: Oculi tui viderunt quæ fecit Dominus
Deus vester duobus his regibus: sic faciet
omnibus regnis, ad quæ transiturus es. 22 Ne
timeas eos: Dominus enim Deus vester
pugnabit pro vobis. 23 Precatusque sum
Dominum in tempore illo, dicens: 24 Domine
Deus, tu cœpisti ostendere servo tuo magnitu-
dinem tuam, manumque fortissimam; neque
enim est alius Deus, vel in cælo, vel in terra,
qui possit facere opera tua, et comparari
fortitudini tuæ. 25 Transibo igitur, et videbo
terram hanc optimam trans Jordanem, et mon-
tem istum egregium, et Libanum. 26 Iratusque
est Dominus mihi propter vos, nec exaudivit
me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam
ultra loquaris de hac re ad me. 27 Ascende
cacumen Phasgæ, et oculos tuos circumfer ad
occidentem, et ad aquilonem, austrumque et
orientem, et aspice; nec enim transibis
Jordanem istum. 28 Præcipe Josue, et
corrobora eum atque conforta: quia ipse
præcedet populum istum, et dividet eis terram
quam visurus es. 29 Mansimusque in valle
contra fanum Phogor.

CAPUT IV.

1 Et nunc, Israel, audi præcepta et judicia,
quæ ego doceo te: ut faciens ea, vivas, et
ingrediens possideas terram, quam Dominus
Deus patrum vestrorum daturus est vobis.
2 Non addetis ad verbum quod vobis loquor,
nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini
Dei vestri quæ ego præcipio vobis. 3 Oculi
vestri viderunt omnia quæ fecit Dominus
contra Beelphegor, quomodo contriverit omnes
cultores ejus de medio vestri. 4 Vos autem
qui adhæretis Domino Deo vestro, vivitis
universi usque in præsentem diem. 5 Scitis
quod docuerim vos præcepta atque justitias,
sicut mandavit mihi Dominus Deus meus: sic
facietis ea in terra, quam possessuri estis:
6 Et observabitis et implebitis opere. Hæc est
enim vestra sapientia et intellectus coram popu-
lis, ut audientes universa præcepta hæc, dicant:
En populus sapiens et intelligens, gens magna.

דברים ד	ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, .δ΄.	DEUTRONOMIUM, IV.

7 כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים
אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃
8 וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ 9 רַק הִשָּׁמֶר לְךָ
וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
10 יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־
הָעָם וְאַשְׁמִעֵם אֶת־דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן
לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃ 11 וַתִּקְרְבוּן
וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ
עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃
12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל
דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם
רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ 13 וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים
וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ 14 וְאֹתִי
צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
15 וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא
רְאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 16 פֶּן־
תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־
סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃ 17 תַּבְנִית
כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל־צִפּוֹר
כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃ 18 תַּבְנִית כָּל־
רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ 19 וּפֶן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ
הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ
וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ 20 וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא
אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם לִהְיוֹת לוֹ
לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 21 וַיהוָה הִתְאַנַּף־
בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי
אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃

7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστὶν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων
αὐτοῖς ὡς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν
αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα; 8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ
ἐστὶν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ
πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον
ὑμῶν σήμερον; 9 Πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον
τὴν ψυχήν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ
ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς σου· καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου 10 Ἡμέραν ἣν ἔστητε
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ
τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἐκκλησίασον
πρὸς μὲ τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου,
ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαί με πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσι.
11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ
ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος,
θύελλα. 12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου
τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ
ὁμοίωμα οὐκ εἴδετε ἀλλ᾽ ἢ φωνήν· 13 Καὶ ἀνήγγει-
λεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν
ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο
πλάκας λιθίνας. 14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις,
ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύε-
σθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. 15 Καὶ φυλάξεσθε
σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἴδετε ὁμοίωμα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν
τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· 16 Μὴ ἀνομήσητε καὶ
ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν
εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ, 17 Ὁμοίωμα
παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα
παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
18 Ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς,
ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν
ὑποκάτω τῆς γῆς· 19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς
ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανη-
θεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ
ἀπένειμε Κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. 20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ
θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς
καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν
ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 21 Καὶ Κύριος
ὁ θεὸς ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ᾽ ὑμῶν,
καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην
τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

7 Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat
deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster
adest cunctis obsecrationibus nostris. 8 Quæ
est enim alia gens sic inclyta, ut habeat
ceremonias, justaque judicia, et universam
legem, quam ego proponam hodie ante oculos
vestros? 9 Custodi igitur temetipsum, et
animam tuam solicite. Ne obliviscaris verbo-
rum, quæ viderunt oculi tui, et ne excidant
de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis
ea filios ac nepotes tuos, 10 A die in quo
stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb,
quando Dominus locutus est mihi, dicens:
Congrega ad me populum, ut audiant sermones
meos, et discant timere me omni tempore quo
vivunt in terra, doceantque filios suos. 11 Et
accessistis ad radices montis, qui ardebat
usque ad cælum: erantque in eo tenebræ, et
nubes, et caligo. 12 Locutusque est Dominus
ad vos de medio ignis. Vocem verborum ejus
audistis, et formam penitus non vidistis.
13 Et ostendit vobis pactum suum, quod
præcepit ut faceretis, et decem verba, quæ
scripsit in duabus tabulis lapideis. 14 Mihique
mandavit in illo tempore ut docerem vos
ceremonias et judicia, quæ facere deberetis in
terra, quam possessuri estis. 15 Custodite
igitur solicite animas vestras. Non vidistis
aliquam similitudinem, in die qua locutus est
vobis Dominus in Horeb de medio ignis:
16 Ne forte decepti faciatis vobis sculptam
similitudinem, aut imaginem masculi vel
feminæ, 17 Similitudinem omnium jumento-
rum quæ sunt super terram, vel avium sub cælo
volantium, 18 Atque reptilium quæ moventur
in terra, sive piscium qui sub terra morantur
in aquis: 19 Ne forte elevatis oculis ad cælum,
videas solem et lunam, et omnia astra cæli, et
errore deceptus adores ea, et colas quæ creavit
Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
gentibus, quæ sub cælo sunt. 20 Vos autem
tulit Dominus, et eduxit de fornace ferrea
Ægypti, ut haberet populum hereditarium,
sicut est in præsenti die. 21 Iratusque est
Dominus contra me propter sermones vestros, et
juravit ut non transirem Jordanem, nec ingre-
derer terram optimam, quam daturus est vobis.

22 כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר
אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת־
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ 23 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
24 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל
קַנָּא׃ פ 25 כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי
בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ 26 הַעִידֹתִי בָכֶם
הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אָבֹד
תֹּאבֵדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃
27 וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם
מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם
שָׁמָּה׃ 28 וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן
וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃
29 וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ
כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
30 בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ 31 כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם׃ 32 כִּי שְׁאַל־נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים ׀ אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
וְעַד־קְצֵה הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל
הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃ 33 הֲשָׁמַע עָם
קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־
שָׁמַעְתָּ אַתָּה וַיֶּחִי׃ 34 אוֹ ׀ הֲנִסָּה אֱלֹהִים
לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת
בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים
כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ 35 אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת
כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
מִלְּבַדּוֹ׃ 36 מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת־
קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל־הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת־אִשּׁוֹ
הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃

22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ
διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε
καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ
ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν
ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξέ σοι Κύριος ὁ θεός
σου· 24 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου πῦρ καταναλίσκον
ἐστί, θεὸς ζηλωτής. 25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός,
καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν, 26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι· οὐχὶ πολυχρονιεῖτε
ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε. 27 Καὶ
διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ
καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ· 28 Καὶ λατρεύσετε
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις
καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψονται οὔτε μὴ ἀκούσωσιν οὔτε
μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι. 29 Καὶ ζητήσετε
ἐκεῖ Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ εὑρήσετε αὐτὸν ὅταν
ἐκζητήσετε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου· 30 Καὶ
εὑρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν
ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν θεόν
σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 31 Ὅτι θεὸς
οἰκτίρμων Κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἐγκαταλείψει σε
οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην
τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.
32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας
προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ
θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ
γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται
τοιοῦτο· 33 Εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος
λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας
σὺ καὶ ἔζησας· 34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν
λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ
καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν
χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασι
μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον σοῦ βλέποντος·
35 Ὥστε εἰδῆσαί σε ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος
θεός ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ. 36 Ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί
σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα,
καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός·

22 Ecce morior in hac humo, non transibo
Jordanem: vos transibitis, et possidebitis
terram egregiam. 23 Cave ne quando
obliviscaris pacti Domini Dei tui, quod
pepigit tecum: et facias tibi sculptam
similitudinem eorum, quæ fieri Dominus
prohibuit: 24 Quia Dominus Deus tuus
ignis consumens est, Deus æmulator. 25 Si
genueritis filios ac nepotes, et morati fueritis
in terra, deceptique feceritis vobis aliquam
similitudinem, patrantes malum coram Domino
Deo vestro, ut eum ad iracundiam provocetis:
26 Testes invoco hodie cælum et terram, cito
perituros vos esse de terra, quam transito
Jordane possessuri estis; non habitabitis in
ea longo tempore, sed delebit vos Dominus,
27 Atque disperget in omnes gentes, et
remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos
ducturus est Dominus. 28 Ibique servietis
diis, qui hominum manu fabricati sunt, ligno et
lapidi qui non vident, nec audiunt, nec come-
dunt, nec odorantur. 29 Cumque quæsieris
ibi Dominum Deum tuum, invenies eum: si
tamen toto corde quæsieris, et tota tribulatione
animæ tuæ. 30 Postquam te invenerint omnia
quæ prædicta sunt, novissimo tempore reverte-
ris ad Dominum Deum tuum, et audies vocem
ejus. 31 Quia Deus misericors, Dominus Deus
tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit,
neque obliviscetur pacti, in quo juravit patribus
tuis. 32 Interroga de diebus antiquis, qui
fuerunt ante te ex die quo creavit Deus
hominem super terram, a summo cælo usque ad
summum ejus, si facta est aliquando hujusce-
modi res, aut unquam cognitum est, 33 Ut
audiret populus vocem Dei loquentis de medio
ignis, sicut tu audisti et vixisti: 34 Si fecit
Deus ut ingrederetur, et tolleret sibi gentem
de medio nationum, per tentationes, signa,
atque portenta, per pugnam, et robustam
manum, extentumque brachium, et horribiles
visiones, juxta omnia quæ fecit pro vobis
Dominus Deus vester in Ægypto, videntibus
oculis tuis: 35 Ut scires quoniam Dominus
ipse est Deus, et non est alius præter eum.
36 De cælo te fecit audire vocem suam, ut
doceret te, et in terra ostendit tibi ignem suum
maximum, et audisti verba illius de medio ignis,

37 וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר
בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל
מִמִּצְרָיִם׃ 38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים
מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֶת־לְךָ אֶת־אַרְצָם
נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 39 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם
וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין
עוֹד׃ 40 וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֺתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
כָּל־הַיָּמִים׃ פ 41 אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה
שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃
42 לָנֻס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ
בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים הָאֵל
וָחָי׃ 43 אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר
לָראוּבֵנִי וְאֶת־רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת־גּוֹלָן
בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ 44 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם
מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 45 אֵלֶּה הָעֵדֹת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 46 בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר
הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
47 וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ ׀ עוֹג מֶלֶךְ־
הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שָׁמֶשׁ׃ 48 מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְעַד־הַר שִׂיאֹן הוּא
חֶרְמוֹן׃ 49 וְכָל־הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת
הַפִּסְגָּה׃ פ

פרשה ה׃

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֵיכֶם
הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
בְּחֹרֵב׃ 3 לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה
אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה
פֹה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ 4 פָּנִים ׀ בְּפָנִים
דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃

37 Διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ
ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ
ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ
Αἰγύπτου, 38 Ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ
ἰσχυρότερα σοῦ πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε
δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις
σήμερον. 39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ
τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι
πλὴν αὐτοῦ· 40 Καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ
σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας. 41 Τότε
ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, 42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν
ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ
μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ
καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ
ζήσεται· 43 Τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ
πεδινῇ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῷ
Γαδδί, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασὰν τῷ Μανασσῇ.
44 Οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον
υἱῶν Ἰσραήλ. 45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι ἐγγὺς
οἴκου Φογώρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων
ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν
Ὢγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων τῶν
Ἀμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνα-
τολὰς ἡλίου, 48 Ἀπὸ Ἀροὴρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους
χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν ὅ
ἐστιν Ἀερμών, 49 Πᾶσαν τὴν Ἄραβα πέραν τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν
λαξευτήν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν αὐτά· 2 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς
ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ· 3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἢ
πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον.
4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,

37 Quia dilexit patres tuos, et elegit semen
eorum post eos. Eduxitque te præcedens in
virtute sua magna ex Ægypto, 38 Ut deleret
nationes maximas et fortiores te in introitu
tuo: et introduceret te, daretque tibi terram
earum in possessionem, sicut cernis in præsenti
die. 39 Scito ergo hodie, et cogitato in corde
tuo, quod Dominus ipse sit Deus in cælo sur-
sum, et in terra deorsum, et non sit alius.
40 Custodi præcepta ejus atque mandata, quæ
ego præcipio tibi: ut bene sit tibi, et filiis
tuis post te, et permaneas multo tempore super
terram, quam Dominus Deus tuus daturus est
tibi. 41 Tunc separavit Moyses tres civitates
trans Jordanem ad orientalem plagam,
42 Ut confugiat ad eas qui occiderit nolens
proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante
unum et alterum diem, et ad harum aliquam
urbium possit evadere: 43 Bosor in solitudine,
quæ sita est in terra campestri de tribu Ruben:
et Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad:
et Golan in Basan, quæ est in tribu Manasse.
44 Ista est lex, quam proposuit Moyses coram
filiis Israel; 45 Et hæc testimonia et ceremo-
niæ atque judicia, quæ locutus est ad filios
Israel, quando egressi sunt de Ægypto,
46 Trans Jordanem in valle contra fanum
Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui
habitavit in Hesebon, quem percussit Moyses.
Filii quoque Israel egressi ex Ægypto
47 Possederunt terram ejus, et terram Og
regis Basan, duorum regum Amorrhæorum,
qui erant trans Jordanem ad solis ortum:
48 Ab Aroer, quæ sita est super ripam torren-
tis Arnon, usque ad montem Sion, qui est et
Hermon, 49 Omnem planitiem trans Jordanem
ad orientalem plagam, usque ad mare solitudi-
nis, et usque ad radices montis Phasga.

CAPUT V.

1 Vocavitque Moyses omnem Israelem,
et dixit ad eum: Audi, Israel, ceremonias
atque judicia, quæ ego loquor in auribus vestris
hodie: discite ea, et opere complete. 2 Dominus
Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb.
3 Non cum patribus nostris iniit pactum,
sed nobiscum qui in præsentiarum sumus,
et vivimus. 4 Facie ad faciem locutus
est nobis in monte de medio ignis

דברים ה

5 אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת
הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי
יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בָּהָר
לֵאמֹר׃ ס 6 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים׃ 7 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי׃ 8 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל־
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
9 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן
אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃ 10 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו׃ ס 11 לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא׃ ס 12 שָׁמוֹר אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
13 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ׃ 14 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ־וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ
וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃
15 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃ ס 16 כַּבֵּד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב
לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ׃ ס 17 לֹא תִּרְצָח׃ ס
וְלֹא תִּנְאָף׃ ס וְלֹא תִּגְנֹב׃ ס
וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ ס
18 וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא
תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ ס
19 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־
קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ 20 וַיְהִי כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־
הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ
וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ε΄.

5 Κἀγὼ εἱστήκειν ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου,
ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς καὶ οὐκ
ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων 6 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας. 7 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου
μου. 8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς
ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ
κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. 9 Οὐ
προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην
γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, 10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς
χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ
προστάγματά μου. 11 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος
ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
ματαίῳ. 12 Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἁγιάζειν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ
θεός σου· 13 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου, 14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα
Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν
ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ
παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου
καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ
προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσηται
ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου
ὥσπερ καὶ σύ. 15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ θεός σου
ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· διὰ
τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσ-
θαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν.
16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρό-
πον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου, ἵνα εὖ σοι
γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 17 Οὐ φονεύσεις. 18 Οὐ
μοιχεύσεις. 19 Οὐ κλέψεις. 20 Οὐ ψευδομαρτυρή-
σεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου·
οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε
τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε
πάντα ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστι. 22 Ταῦτα τὰ
ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σκότος,
γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσ-
έθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας
λιθίνας καὶ ἔδωκέ μοι. 23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε
τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρί, καὶ προσήλθετε πρὸς μὲ πάντες οἱ
ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

DEUTERONOMIUM, V.

5 Ego sequester et medius fui inter Dominum
et vos in tempore illo, ut annuntiarem vobis
verba ejus: timuistis enim ignem, et non
ascendistis in montem, et ait: 6 Ego Dominus
Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de
domo servitutis. 7 Non habebis deos alienos
in conspectu meo. 8 Non facies tibi sculptile,
nec similitudinem omnium, quæ in cælo sunt
desuper, et quæ in terra deorsum, et quæ ver-
santur in aquis sub terra. 9 Non adorabis ea,
et non coles. Ego enim sum Dominus Deus
tuus: Deus æmulator, reddens iniquitatem
patrum super filios in tertiam et quartam
generationem his qui oderunt me, 10 Et
faciens misericordiam in multa millia diligen-
tibus me, et custodientibus præcepta mea.
11 Non usurpabis nomen Domini Dei tui
frustra: quia non erit impunitus qui super re
vana nomen ejus assumpserit. 12 Observa
diem sabbati, ut sanctifices eum, sicut præcepit
tibi Dominus Deus tuus. 13 Sex diebus
operaberis, et facies omnia opera tua. 14 Septi-
mus dies sabbati est, id est, requies Domini
Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tu,
et filius tuus, et filia, servus et ancilla, et bos,
et asinus, et omne jumentum tuum, et peregri-
nus qui est intra portas tuas: ut requiescat
servus tuus, et ancilla tua, sicut et tu.
15 Memento quod et ipse servieris in Ægypto,
et eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu
forti, et brachio extento. Idcirco præcepit
tibi ut observares diem sabbati. 16 Honora
patrem tuum et matrem, sicut præcepit tibi
Dominus Deus tuus, ut longo vivas tempore,
et bene sit tibi in terra, quam Dominus
Deus tuus daturus est tibi. 17 Non
occides. 18 Neque mœchaberis. 19 Fur-
tumque non facies. 20 Nec loqueris
contra proximum tuum falsum testimonium.
21 Non concupisces uxorem proximi tui:
non domum, non agrum, non servum, non
ancillam, non bovem, non asinum, et universa
quæ illius sunt. 22 Hæc verba locutus est
Dominus ad omnem multitudinem vestram in
monte de medio ignis et nubis, et caliginis, voce
magna, nihil addens amplius: et scripsit ea
in duabus tabulis lapideis, quas tradidit
mihi. 23 Vos autem postquam audistis
vocem de medio tenebrarum, et montem ardere
vidistis, accessistis ad me omnes principes
tribuum, et majores natu, atque dixistis:

21 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וָחָי׃ 22 וְעַתָּה לָמָּה
נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
אִם־יֹסְפִים ׀ אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ 23 כִּי מִי כָל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר
מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ 24 קְרַב אַתָּה
וּשְׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַתְּ ׀ תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃
25 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם
אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל
דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ
כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 26 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם
זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־
מִצְוֺתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ 27 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ
לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ 28 וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי
וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ 29 וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
לֹא תָסֻרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 30 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ
לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

פרשה ו׃

1 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ 2 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֺתָיו אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ 3 וְשָׁמַעְתָּ
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב
לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ פ 4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה ׀ אֶחָד׃ 5 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃

24 Καὶ ἐλέγετε Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ εἴδομεν ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον,
καὶ ζήσεται. 25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι
ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώ-
μεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα. 26 Τίς γὰρ σὰρξ
ἥτις ἤκουσε φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου
τοῦ πυρὸς ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται; 27 Πρόσελθε σὺ
καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσει
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ
ποιήσομεν. 28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν
λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς μέ, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ
τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ· ὀρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν. 29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσεσθαι
τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾖ αὐτοῖς
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος; 30 Βάδισον εἰπὸν
αὐτοῖς Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν.
31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σὲ
τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα
διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ ἣν
ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ. 32 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου·
οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά. 33 Κατὰ
πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ
εὖ σοι ᾖ, καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν
κληρονομήσετε.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι
ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν· 2 Ἵνα φοβῆσθε Κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.
3 Καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως
εὖ σοι ᾖ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν Κύριος
εἷς ἐστι· 5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

24 Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster
majestatem et magnitudinem suam; vocem
ejus audivimus de medio ignis, et probavimus
hodie, quod loquente Deo cum homine,
vixerit homo. 25 Cur ergo moriemur, et
devorabit nos ignis hic maximus? Si
enim audierimus ultra vocem Domini Dei
nostri, moriemur. 26 Quid est omnis caro,
ut audiat vocem Dei viventis, qui de medio
ignis loquitur sicut nos audivimus, et possit
vivere? 27 Tu magis accede: et audi cuncta
quæ dixerit Dominus Deus noster tibi:
loquerisque ad nos, et nos audientes faciemus
ea. 28 Quod cum audisset Dominus, ait ad
me: Audivi vocem verborum populi hujus quæ
locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
29 Quis det talem eos habere mentem, ut
timeant me, et custodiant universa mandata
mea in omni tempore, ut bene sit eis et filiis
eorum in sempiternum? 30 Vade, et dic eis:
Revertimini in tentoria vestra. 31 Tu vero
hic sta mecum, et loquar tibi omnia mandata
mea, et ceremonias atque judicia: quæ docebis
eos, ut faciant ea in terra, quam dabo illis in
possessionem. 32 Custodite igitur et facite
quæ præcepit Dominus Deus vobis: non
declinabitis neque ad dexteram, neque ad
sinistram: 33 Sed per viam, quam præcepit
Dominus Deus vester, ambulabitis, ut vivatis,
et bene sit vobis, et protelentur dies in terra
possessionis vestræ.

CAPUT VI.

1 Hæc sunt præcepta, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ mandavit Dominus Deus vester
ut docerem vos, et faciatis ea in terra, ad quam
transgredimini possidendam: 2 Ut timeas
Dominum Deum tuum, et custodias omnia
mandata et præcepta ejus, quæ ego præcipio
tibi, et filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus
vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. 3 Audi
Israel, et observa ut facias quæ præcepit tibi
Dominus, et bene sit tibi, et multipliceris
amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus
patrum tuorum tibi terram lacte et melle
manantem. 4 Audi Israel, Dominus Deus
noster, Dominus unus est. 5 Diliges Domi-
num Deum tuum ex toto corde tuo, et ex
tota anima tua, et ex tota fortitudine tua.

6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ 7 וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
8 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ׃ 9 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ ס 10 וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת
לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ׃
11 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא־מִלֵּאתָ
וּבֹרֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים
וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
12 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
13 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד
וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ 14 לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ 15 כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ
וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס
16 לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ 17 שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר
צִוָּךְ׃ 18 וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי
יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃
19 לַהֲדֹף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ ס 20 כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ 21 וְאָמַרְתָּ
לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם
וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃
22 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים
וְרָעִים ׀ בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ
לְעֵינֵינוּ׃ 23 וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ 24 וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ
כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 25 וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי־
נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ ס

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου·
7 Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλή-
σεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος
ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος· 8 Καὶ
ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ
ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· 9 Καὶ γράψετε
αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν
ὑμῶν. 10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ
θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, τῷ
Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναί σοι
πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας,
11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλη-
σας, λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας,
ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ
φαγὼν καὶ ἐμπλησθείς, 12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ
ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 13 Κύριον τὸν
θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ
πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὀμῇ. 14 Οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν
θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν, 15 Ὅτι ὁ
θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί· μὴ ὀργισθεὶς
θυμῷ Κύριος ὁ θεός σού σοι ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. 16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ πειρασμῷ.
17 Φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό
σοι· 18 Καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ εἰσέλθῃς
καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, 19 Ἐκδιῶξαι πάντας
τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος. 20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου
αὔριον λέγων Τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
ἡμῖν; 21 Καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου Οἰκέται ἦμεν τῷ
Φαραῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος
ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ
πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
ἐνώπιον ἡμῶν, 23 Καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν
δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς
πατράσιν ἡμῶν· 24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος
ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα, φοβεῖσθαι Κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα
ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον· 25 Καὶ ἐλεημοσύνη
ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν

6 Eruntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi
hodie, in corde tuo: 7 Et narrabis ea filiis
tuis, et meditaberis in eis sedens in domo tua,
et ambulans in itinere, dormiens atque con-
surgens. 8 Et ligabis ea quasi signum in
manu tua, eruntque et movebuntur inter oculos
tuos, 9 Scribesque ea in limine et ostiis
domus tuæ. 10 Cumque introduxerit te
Dominus Deus tuus in terram, pro qua juravit
patribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob: et
dederit tibi civitates magnas et optimas, quas
non ædificasti, 11 Domos plenas cunctarum
opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non
fodisti, vineta et oliveta, quæ non plantasti,
12 Et comederis, et saturatus fueris: 13 Cave
diligenter, ne obliviscaris Domini, qui eduxit
te de terra Ægypti, de domo servitutis.
Dominum Deum tuum timebis, et illi soli
servies, ac per nomen illius jurabis. 14 Non
ibitis post deos alienos cunctarum gentium,
quæ in circuitu vestro sunt: 15 Quoniam
Deus æmulator, Dominus Deus tuus in medio
tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui
contra te, et auferat te de superficie terræ
16 Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut
tentasti in loco tentationis. 17 Custodi
præcepta Domini Dei tui, ac testimonia et
ceremonias, quas præcepit tibi: 18 Et fac
quod placitum est et bonum in conspectu
Domini, ut bene sit tibi: et ingressus possideas
terram optimam, de qua juravit Dominus
patribus tuis, 19 Ut deleret omnes inimicos
tuos coram te, sicut locutus est. 20 Cumque
interrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
sibi volunt testimonia hæc, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ præcepit Dominus Deus noster
nobis? 21 Dices ei: Servi eramus Pharaonis
in Ægypto, et eduxit nos Dominus de Ægypto
in manu forti: 22 Fecitque signa atque
prodigia magna et pessima in Ægypto
contra Pharaonem, et omnem domum illius, in
conspectu nostro, 23 Et eduxit nos inde, ut
introductis daret terram, super qua juravit
patribus nostris. 24 Præcepitque nobis
Dominus, ut faciamus omnia legitima hæc, et
timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene
sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est
hodie. 25 Eritque nostri misericors, si
custodierimus et fecerimus omnia præcepta
ejus coram Domino Deo nostro, sicut mandavit
nobis.

דברים ז

פרשה ז׃

1 כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם־
רַבִּים ׀ מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה
גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ׃ 2 וּנְתָנָם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם
תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
תְחָנֵּם׃ 3 וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן
לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ 4 כִּי־יָסִיר
אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃
5 כִּי־אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ
וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ וַאֲשֵׁירֵהֶם תְּגַדֵּעוּן
וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ 6 כִּי עַם קָדוֹשׁ
אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 7 לֹא מֵרֻבְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר
בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ 8 כִּי
מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה
אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים
מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם׃ 9 וְיָדַעְתָּ
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר׃ 10 וּמְשַׁלֵּם
לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר
לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ 11 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃

פ פ פ מו

12 וְהָיָה ׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ 13 וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ
וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃
14 בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ
עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ 15 וְהֵסִיר יְהוָה
מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ζʹ.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ἘΑΝ δὲ εἰσάγῃ σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν
γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ
ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον
καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ
Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη
πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν, 2 Καὶ παραδώσει
αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ
πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ δια-
θήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς,
3 Οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα
σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου· 4 Ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν
σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις, καὶ
ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει
σε τὸ τάχος. 5 Ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς
βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν
συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ
γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί· 6 Ὅτι
λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ προείλετο
Κύριος ὁ θεός σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. 7 Οὐχ
ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο
Κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς, ὑμεῖς γάρ
ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· 8 Ἀλλὰ παρὰ
τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν
ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν
χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου
δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.
9 Καὶ γνώσῃ ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεός, θεὸς
πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶ-
σιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
εἰς χιλίας γενεάς, 10 καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσι
κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ
βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι, κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει
αὐτοῖς. 11 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώ-
ματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ποιεῖν. 12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ
δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτά,
καὶ διαφυλάξει Κύριος ὁ θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην
καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν· 13 Καὶ
ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ
εὐλογήσει τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν
τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ
ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι. 14 Εὐλογητὸς
ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος
οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου· 15 Καὶ περιελεῖ
Κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν,
καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς ἃς
ἑώρακας καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ
ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

DEUTERONOMIUM, VII

CAPUT VII.

1 Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in
terram, quam possessurus ingrederis, et dele-
verit gentes multas coram te, Hethæum, et
Gergezæum, et Amorrhæum, Chananæum, et
Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, septem
gentes multo majoris numeri quam tu es, et
robustiores te: 2 Tradideritque eas Dominus
Deus tuus tibi, percuties eas usque ad inter-
necionem. Non inibis cum eis fœdus, nec
misereberis earum, 3 Neque sociabis cum eis
conjugia. Filiam tuam non dabis filio ejus, nec
filiam illius accipies filio tuo: 4 Quia seducet
filium tuum, ne sequatur me, et ut magis
serviat diis alienis: irasceturque furor Domini,
et delebit te cito. 5 Quin potius hæc facietis
eis: Aras eorum subvertite, et confringite
statuas, lucosque succidite, et sculptilia com-
burite. 6 Quia populus sanctus es Domino
Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis
ei populus peculiaris de cunctis populis, qui
sunt super terram. 7 Non quia cunctas gentes
numero vincebatis, vobis junctus est Dominus,
et elegit vos, cum omnibus sitis populis
pauciores: 8 Sed quia dilexit vos Dominus, et
custodivit juramentum, quod juravit patribus
vestris: eduxitque vos in manu forti, et
redemit de domo servitutis, de manu Pharaonis
regis Ægypti. 9 Et scies, quia Dominus
Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidelis,
custodiens pactum et misericordiam diligenti-
bus se, et his qui custodiunt præcepta ejus, in
mille generationes: 10 Et reddens odientibus
se statim, ita ut disperdat eos, et ultra non
differat, protinus eis restituens quod merentur.
11 Custodi ergo præcepta et ceremonias atque
judicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias.
12 Si postquam audieris hæc judicia, custodieris
ea et feceris, custodiet et Dominus Deus tuus
pactum tibi, et misericordiam quam juravit
patribus tuis: 13 Et diliget te ac multiplicabit,
benedicetque fructui ventris tui, et fructui
terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemiæ,
oleo, et armentis, gregibus ovium tuarum
super terram, pro qua juravit patribus tuis ut
daret eam tibi. 14 Benedictus eris inter omnes
populos. Non erit apud te sterilis utriusque
sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis.
15 Auferet Dominus a te omnem languorem:
et infirmitates Ægypti pessimas, quas novisti,
non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis.

16 וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ ס
17 כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ 18 לֹא
תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃
19 הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה
אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא
מִפְּנֵיהֶם׃ 20 וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים
מִפָּנֶיךָ׃ 21 לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ 22 וְנָשַׁל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט
מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה
עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 23 וּנְתָנָם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד
הִשָּׁמְדָם׃ 24 וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ
אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ
בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ 25 פְּסִילֵי
אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף
וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ
כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ 26 וְלֹא־
תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם
כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ ׀ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב ׀ תְּתַעֲבֶנּוּ
כִּי־חֵרֶם הוּא׃ פ

פרשה ח׃

1 כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם
וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ 2 וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים
שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת
אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו אִם־
לֹא׃ 3 וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה
הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה
הָאָדָם׃ 4 שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ
וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου
ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν,
ὅτι σκῶλον τοῦτο ἔστι σοι. 17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν
τῇ διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς
δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς; 18 Οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς· μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεός
σου τῷ Φαραῷ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, 19 Τοὺς
πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί
σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα,
τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ θεός σου· οὕτω
ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ
φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 20 Καὶ τὰς σφηκίας
ἀποστελεῖ Κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν
ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι
ἀπὸ σοῦ· 21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
ὅτι Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, θεὸς μέγας καὶ κραταιός.
22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ
δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται
ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τα ἄγρια.
23 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ ἕως
ἂν ἐξολοθρεύσητε αὐτούς· 24 Καὶ παραδώσει τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖτε τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται
οὐθεὶς κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς
αὐτούς. 25 Τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε
πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ'
αὐτῶν οὐ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσῃς δι' αὐτό, ὅτι
βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι. 26 Καὶ οὐκ
εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα
ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ
βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΠΑΣΑΣ τὰς ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν
σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλα-
σιασθῆτε, καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν
ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.
2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ
θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ
σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ. 3 Καὶ ἐκάκωσέ σε καὶ ἐλιμαγχό-
νησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ
πατέρες σου· ἵνα ἀναγγείλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ
ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.
4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ
ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ, οἱ
πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

16 Devorabis omnes populos quos Dominus
Deus tuus daturus est tibi. Non parcet eis
oculus tuus, nec servies diis eorum, ne sint
in ruinam tui. 17 Si dixeris in corde tuo:
Plures sunt gentes istæ quam ego, quomodo
potero delere eas? 18 Noli metuere, sed
recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus
Pharaoni, et cunctis Ægyptiis, 19 Plagas
maximas, quas viderunt oculi tui, et signa
atque portenta, manumque robustam, et
extentum brachium, ut educeret te Dominus
Deus tuus; sic faciet cunctis populis, quos
metuis. 20 Insuper et crabrones mittet
Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes
atque disperdat qui te fugerint, et latere
potuerint. 21 Non timebis eos, quia Dominus
Deus tuus in medio tui est, Deus magnus et
terribilis: 22 Ipse consumet nationes has in
conspectu tuo paulatim atque per partes. Non
poteris eas delere pariter: ne forte multipli-
centur contra te bestiæ terræ. 23 Dabitque
eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo: et
interficiet illos donec penitus deleantur.
24 Tradetque reges eorum in manus tuas, et
disperdes nomina eorum sub cælo: nullus
poterit resistere tibi, donec conteras eos.
25 Sculptilia eorum igne combures: non
concupisces argentum et aurum, de quibus
facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam,
ne offendas, propterea quia abominatio est
Domini Dei tui. 26 Nec inferes quippiam ex
idolo in domum tuam, ne fias anathema, sicut
et illud est. Quasi spurcitiam detestaberis,
et velut inquinamentum ac sordes abominationi
habebis, quia anathema est.

CAPUT VIII.

1 OMNE mandatum, quod ego præcipio tibi
hodie, cave diligenter ut facias: ut possitis
vivere, et multiplicemini, ingressique possi-
deatis terram, pro qua juravit Dominus patribus
vestris. 2 Et recordaberis cuncti itineris, per
quod adduxit te Dominus Deus tuus quad-
raginta annis per desertum, ut affligeret te,
atque tentaret, et nota fierent quæ in tuo
animo versabantur, utrum custodires mandata
illius, an non. 3 Afflixit te penuria, et dedit
tibi cibum manna, quod ignorabas tu et patres
tui: ut ostenderet tibi quod non in solo pane
vivat homo, sed in omni verbo quod egreditur
de ore Dei. 4 Vestimentum tuum, quo operie-
baris, nequaquam vetustate defecit; et pes tuus
non est subtritus, en quadragesimus annus est,

5 וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ
אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ 6 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ 7 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ
אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת
וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ 8 אֶרֶץ
חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־
זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ 9 אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת
תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב
נְחֹשֶׁת׃ 10 וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נָתַן־לָךְ׃ 11 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֺתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
12 פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה
וְיָשָׁבְתָּ׃ 13 וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף
וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃
14 וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
15 הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר ׀ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחָשׁ ׀
שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם הַמּוֹצִיא
לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ 16 הַמַּאֲכִלְךָ מָן
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃
17 וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה
לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ 18 וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת
חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ פ 19 וְהָיָה
אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃
20 כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן
תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

פרשה ט׃

1 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־
הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים
מִמֶּךָּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמָיִם׃ 2 עַם־
גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ
וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃

5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἴ τις ἄνθρωπος
παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ θεός σου
παιδεύσει σε· 6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου, πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσ-
θαι αὐτόν. 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεός σου εἰσάξει σε εἰς
γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὗ χείμαῤῥοι ὑδάτων καὶ
πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ
τῶν ὀρέων· 8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ,
ῥοαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος· 9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ
μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεη-
θήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ
ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν· 10 Καὶ
φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσεις Κύριον τὸν
θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς δέδωκέ σοι·
11 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον· 12 Μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς, καὶ οἰκίας
καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς, 13 Καὶ
τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων
σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι, καὶ πάν-
των ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι, 14 Ὑψωθῇς
τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ
ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης
καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος
καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ· τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος· 16 Τοῦ ψωμί-
σαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ
οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ
ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν σου· 17 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἡ
ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι
τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην. 18 Καὶ μνησθήσῃ
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ
ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.
19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ λατρεύσῃς
αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖσθε· 20 Καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ
θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολεῖσθε
ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν.

ΚΕΦ. θ΄.

1 ἈΚΟΥΕ Ἰσραήλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν
Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ
ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ
τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 2 Λαὸν μέγαν καὶ πολὺν
καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνάκ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας
Τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνάκ;

5 Ut recogites in corde tuo, quia sicut
erudit filium suum homo, sic Dominus Deus
tuus erudivit te, 6 Ut custodias mandata
Domini Dei tui, et ambules in viis ejus, et
timeas eum. 7 Dominus enim Deus tuus
introducet te in terram bonam, terram rivorum
aquarumque et fontium: in cujus campis et
montibus erumpunt fluviorum abyssi: 8 Terram
frumenti, hordei, ac vinearum, in qua ficus, et
malogranata, et oliveta nascuntur: terram
olei ac mellis, 9 Ubi absque ulla penuria
comedes panem tuum, et rerum omnium abun-
dantia perfrueris: cujus lapides ferrum sunt,
et de montibus ejus æris metalla fodiuntur:
10 Ut cum comederis, et satiatus fueris,
benedicas Domino Deo tuo pro terra optima,
quam dedit tibi. 11 Observa, et cave
nequando obliviscaris Domini Dei tui, et
negligas mandata ejus atque judicia et cere-
monias, quas ego præcipio tibi hodie: 12 Ne
postquam comederis, et satiatus fueris, domos
pulchras ædificaveris, et habitaveris in eis,
13 Habuerisque armenta boum, et ovium
greges, argenti et auri, cunctarumque rerum
copiam, 14 Elevetur cor tuum, et non
reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de
terra Ægypti, de domo servitutis: 15 Et
ductor tuus fuit in solitudine magna atque
terribili, in qua erat serpens flatu adurens, et
scorpio ac dipsas, et nullæ omnino aquæ; qui
eduxit rivos de petra durissima, 16 Et cibavit
te manna in solitudine, quod nescierunt patres
tui. Et postquam afflixit ac probavit, ad
extremum misertus est tui, 17 Ne diceres in
corde tuo: Fortitudo mea, et robur manus
meæ, Hæc mihi omnia præstiterunt; 18 Sed
recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi
præbuerit, ut impleret pactum suum, super
quo juravit patribus tuis, sicut præsens indicat
dies. 19 Sin autem oblitus Domini Dei tui,
secutus fueris deos alienos, colueris que illos et
adoraveris: ecce nunc prædico tibi quod
omnino dispereas. 20 Sicut gentes, quas
delevit Dominus in introitu tuo, ita et vos
peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini
Dei vestri.

CAPUT IX.

1 AUDI, Israel: Tu transgredieris hodie
Jordanem, ut possideas nationes maximas et
fortiores te, civitates ingentes, et ad cælum
usque muratas, 2 Populum magnum atque sub-
limem, filios Enacim, quos ipse vidisti et audisti,
quibus nullus potest ex adverso resistere.

3 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא־
הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידֵם
וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם
מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ 4 אַל־תֹּאמַר
בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם ׀
מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה
לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ 5 לֹא
בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת
אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים
אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 6 וְיָדַעְתָּ כִּי
לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־
קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ 7 זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת
אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר
לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָאתָ ׀ מֵאֶרֶץ ׀ מִצְרַיִם
עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם
עִם־יְהוָה׃ 8 וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה
וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃
9 בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת הָאֲבָנִים
לוּחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃
10 וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים
כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ 11 וַיְהִי מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה
כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם
סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם מַסֵּכָה׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף הוּא׃ 14 הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם
וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה
אוֹתְךָ לְגוֹי־עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ 15 וָאֵפֶן
וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי
לוּחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ 16 וָאֵרֶא
וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם
לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι Κύριος ὁ θεός σου
οὗτος προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ
καταναλίσκον ἐστίν, οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ
οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ
ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.
4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι
Κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου
σου, λέγων Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγέ με
Κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα
τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν
αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων
Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ
ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ
Ἰακώβ. 6 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς
δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι, ὅτι λαὸς
σκληροτράχηλος εἶ. 7 Μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα
παρώξυνας Κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤλθετε εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.
8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύνατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη
Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, 9 Ἀναβαίνον-
τός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας,
πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς· καὶ
κατεγενόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον. 10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλά-
κας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλη-
σίας· 11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο
πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ τάχος
ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ λέγων Λελάληκα πρὸς
σὲ ἅπαξ καὶ δὶς λέγων Ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν· 14 Καὶ νῦν ἔασόν
με ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σὲ εἰς
ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
15 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες
τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσί μου. 16 Καὶ
ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,
καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτόν, καὶ παρέβητε
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,

3 Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus
ipse transibit ante te, ignis devorans atque
consumens, qui conterat eos et deleat atque
disperdat ante faciem tuam velociter, sicut
locutus est tibi. 4 Ne dicas in corde tuo, cum
deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu
tuo: Propter justitiam meam introduxit me
Dominus ut terram hanc possiderem, cum
propter impietates suas istæ deletæ sint
nationes. 5 Neque enim propter justitias
tuas, et æquitatem cordis tui, ingredieris ut
possideas terras earum: sed quia illæ egerunt
impie, introeunte te deletæ sunt: et ut com-
pleret verbum suum Dominus, quod sub
juramento pollicitus est patribus tuis, Abra-
ham, Isaac, et Jacob. 6 Scito ergo quod non
propter justitias tuas Dominus Deus tuus
dederit tibi terram hanc optimam in posses-
sionem, cum durissimæ cervicis sis populus.
7 Memento, et ne obliviscaris, quomodo ad
iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum
in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex
Ægypto usque ad locum istum, semper adver-
sum Dominum contendisti. 8 Nam et in
Horeb provocasti eum, et iratus delere te
voluit, 9 Quando ascendi in montem, ut
acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod
pepigit vobiscum Dominus: et perseveravi in
monte quadraginta diebus ac noctibus, panem
non comedens, et aquam non bibens. 10 De-
ditque mihi Dominus duas tabulas lapideas
scriptas digito Dei, et continentes omnia verba
quæ vobis locutus est in monte de medio
ignis, quando concio populi congregata est.
11 Cumque transissent quadraginta dies, et
totidem noctes, dedit mihi Dominus duas
tabulas lapideas, tabulas fœderis, 12 Dixitque
mihi: Surge, et descende hinc cito: quia
populus tuus, quem eduxisti de Ægypto,
deseruerunt velociter viam quam demonstrasti
eis, feceruntque sibi conflatile. 13 Rursumque
ait Dominus ad me: Cerno quod populus iste
duræ cervicis sit: 14 Dimitte me ut
conteram eum, et deleam nomen ejus de
sub cælo, et constituam te super gentem,
quæ hac major et fortior sit. 15 Cumque
de monte ardente descenderem, et duas tabulas
fœderis utraque tenerem manu, 16 Vidis-
semque vos peccasse Domino Deo vestro, et
fecisse vobis vitulum conflatilem, ac deseruisse
velociter viam ejus, quam vobis ostenderat:

17 וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל
שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ 18 וָאֶתְנַפַּל
לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי
עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 19 כִּי יָגֹרְתִּי
מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה
עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ 20 וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף
יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד
אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ 21 וְאֶת־חַטַּאתְכֶם
אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף
אֹתוֹ ׀ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד
אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־
הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ 22 וּבְתַבְעֵרָה
וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים הֱיִיתֶם
אֶת־יְהוָה׃ 23 וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ
בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃
24 מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי
אֶתְכֶם׃ 25 וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת
אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם׃ 26 וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה׃ 27 זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם
הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ 28 פֶּן־
יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי
יְכֹלֶת יְהוָה לַהֲבִיאָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם
לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ 29 וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדֹל וּבִזְרֹעֲךָ
הַנְּטוּיָה׃ פ

פרשה י׃

1 בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל־לְךָ
שְׁנֵי־לוּחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי
הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְּךָ אֲרוֹן עֵץ׃ 2 וְאֶכְתֹּב עַל־
הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃

17 *Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔῤῥιψα αὐτὰς
ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον
ὑμῶν.* 18 *Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον
καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν
ἡμάρτετε, ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ παροξῦναι αὐτόν·* 19 *Καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ
τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ'
ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσήκουσε Κύριος
ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.* 20 *Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν
ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ
Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.* 21 *Καὶ τὴν ἁμαρτίαν
ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον, ἔλαβον αὐτὸν καὶ
κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρί, καὶ συνέκοψα αὐτὸν
καταλέσας σφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἔῤῥιψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν
χειμάῤῥουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους.* 22 *Καὶ
ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς
μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον.*
23 *Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης
Βαρνὴ λέγων Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν
ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ
εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ·* 24 *Ἀπειθοῦντες
ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη
ὑμῖν·* 25 *Καὶ ἐδεήθην ἔναντι Κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδεήθην, εἶπε
γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς·* 26 *Καὶ εὐξάμην
πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ
ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν
ἐλυτρώσω, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ·* 27 *Μνήσθητι
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν θεραπόντων σου
οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν
σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ
ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·* 28 *Μὴ εἴπωσιν οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν
λέγοντες Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ
μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀποκτεῖναι αὐτούς.* 29 *Καὶ οὗτοι λαός σου καὶ
κλῆρός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.*

ΚΕΦ. ι'.

1 *ΈΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρός μέ
Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς
πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις
σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην·* 2 *Καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς
πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις
ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτόν.*

17 Projeci tabulas de manibus meis, confregi-
que eas in conspectu vestro. 18 Et procidi
ante Dominum sicut prius, quadraginta diebus
et noctibus panem non comedens, et aquam non
bibens propter omnia peccata vestra quæ ges-
sistis contra Dominum, et eum ad iracundiam
provocastis: 19 Timui enim indignationem
et iram illius, qua adversum vos concitatus,
delere vos voluit. Et exaudivit me Dominus
etiam hac vice. 20 Adversum Aaron quoque
vehementer iratus, voluit eum conterere, et pro
illo similiter deprecatus sum. 21 Peccatum
autem vestrum quod feceratis, id est, vitulum,
arripiens, igne combussi, et in frusta commi-
nuens, omninoque in pulverem redigens, projeci
in torrentem, qui de monte descendit. 22 In
incendio quoque et in tentatione, et in
Sepulchris concupiscentiæ provocastis Domi-
num: 23 Et quando misit vos de Cadesbarne,
dicens: Ascendite, et possidete terram, quam
dedi vobis, et contempsistis imperium Domini
Dei vestri, et non credidistis ei, neque vocem
ejus audire voluistis: 24 Sed semper fuistis
rebelles a die qua nosse vos cœpi. 25 Et
jacui coram Domino quadraginta diebus ac
noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar,
ne deleret vos ut fuerat comminatus: 26 Et
orans dixi: Domine Deus, ne disperdas
populum tuum et hereditatem tuam, quam
redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti
de Ægypto in manu forti. 27 Recordare
servorum tuorum Abraham, Isaac, et Jacob:
ne aspicias duritiam populi hujus, et impieta-
tem atque peccatum: 28 Ne forte dicant
habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Non
poterat Dominus introducere eos in terram,
quam pollicitus est eis, et oderat illos:
idcirco eduxit, ut interficeret eos in solitudine;
29 Qui sunt populus tuus et hereditas tua,
quos eduxisti in fortitudine tua magna, et in
brachio tuo extento.

CAPUT X.

1 In tempore illo dixit Dominus ad me.
Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores
fuerunt, et ascende ad me in montem:
faciesque arcam ligneam, 2 Et scribam in
tabulis verba quæ fuerunt in his quas
ante confregisti, ponesque eas in arca.

³ וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת
אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי
הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ ⁴ וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב
הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלָי׃ ⁵ וָאֵפֶן וָאֵרֵד
מִן־הָהָר וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה׃
⁶ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי־יַעֲקָן
מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן
אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ ⁷ מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה
וּמִן־הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי־מָיִם׃
⁸ בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שֵׁבֶט
הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לַעֲמֹד
לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ ⁹ עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק
וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ ¹⁰ וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי
בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
בַּפַּעַם הַהִוא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׃
¹¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי
הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם׃ פ ¹² וְעַתָּה
יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי
אִם־לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ¹³ לִשְׁמֹר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ ¹⁴ הֵן לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ
וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ׃ ¹⁵ רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה
לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם
בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ¹⁶ וּמַלְתֶּם
אֵת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ
עוֹד׃ ¹⁷ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל
הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא
יִקַּח שֹׁחַד׃ ¹⁸ עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם
וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃
¹⁹ וַאֲהַבְתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ²⁰ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא
אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃

3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ
ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρῶται, καὶ
ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσί
μου. 4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν
γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε
Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί. 5 Καὶ ἐπιστρέψας
κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς
τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετεί-
λατό μοι Κύριος. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ
Βηρὼθ υἱῶν Ἰακὶμ Μισαδαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν
καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ. 7 Ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγάδ, καὶ ἀπὸ
Γαδγὰδ εἰς Ἐτεβαθά, γῆ χείμαρροι ὑδάτων. 8 Ἐν
ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ
αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι
ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Διὰ τοῦτο
οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ,
καθότι εἶπεν αὐτῷ. 10 Κἀγὼ εἱστήκειν ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ
εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ
οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. 11 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ
λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομείτω-
σαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι
αὐτοῖς. 12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί Κύριος ὁ θεός σου
αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν
σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ
ἀγαπᾷν αὐτόν, καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾖ; 14 Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· 15 Πλὴν τοὺς πατέρας
ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτούς, καὶ ἐξελέ-
ξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. 16 Καὶ
περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν
τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε· 17 Ὁ γὰρ Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν
Κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός,
ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον,
18 Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ,
καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ
ἱμάτιον. 19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον·
προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 20 Κύριον τὸν
θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς
αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ·

3 Feci igitur arcam de lignis setim. Cumque
dolassem duas tabulas lapideas instar priorum,
ascendi in montem, habens eas in manibus.
4 Scripsitque in tabulis, juxta id quod prius
scripserat, verba decem, quæ locutus est
Dominus ad vos in monte de medio ignis,
quando populus congregatus est: et dedit eas
mihi. 5 Reversusque de monte, descendi, et
posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ
hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Do-
minus. 6 Filii autem Israel moverunt castra
ex Beroth filiorum Jacan in Mosera, ubi
Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo,
sacerdotio functus est Eleazar filius ejus.
7 Inde venerunt in Gadgad: de quo loco
profecti, castrametati sunt in Jetebatha, in
terra aquarum atque torrentium. 8 Eo
tempore separavit tribum Levi, ut portaret
arcam fœderis Domini, et staret coram eo in
ministerio, ac benediceret in nomine illius
usque in præsentem diem. 9 Quam ob rem
non habuit Levi partem, neque possessionem
cum fratribus suis: quia ipse Dominus
possessio ejus est, sicut promisit ei Dominus
Deus tuus. 10 Ego autem steti in monte,
sicut prius, quadraginta diebus ac noctibus:
exaudivitque me Dominus etiam hac vice, et
te perdere noluit. 11 Dixitque mihi: Vade,
et præcede populum, ut ingrediatur, et pos-
sideat terram, quam juravi patribus eorum ut
traderem eis. 12 Et nunc Israel, quid
Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas
Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus,
et diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in
toto corde tuo, et in tota anima tua: 13 Cus-
todiasque mandata Domini, et ceremonias ejus,
quas ego hodie præcipio tibi, ut bene sit tibi?
14 En Domini Dei tui cælum est, et cælum
cæli, terra, et omnia quæ in ea sunt: 15 Et
tamen patribus tuis conglutinatus est Dominus,
et amavit eos, elegitque semen eorum post eos,
id est, vos, de cunctis gentibus, sicut hodie
comprobatur. 16 Circumcidite igitur præ-
putium cordis vestri, et cervicem vestram ne
induretis amplius: 17 Quia Dominus Deus
vester, ipse est Deus deorum, et Dominus
dominantium, Deus magnus et potens, et terri-
bilis, qui personam non accipit, nec munera.
18 Facit judicium pupillo et viduæ, amat
peregrinum, et dat ei victum atque vestitum;
19 Et vos ergo amate peregrinos, quia et
ipsi fuistis advenæ in terra Ægypti. 20 Domi-
num Deum tuum timebis, et ei soli servies:
ipsi adhærebis, jurabisque in nomine illius.

21 הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה
אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ 22 בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ
אֲבֹתֶיךָ מִצְרָיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃

פרשה יא׃

1 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ
מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־
הַיָּמִים׃ 2 וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי ׀ לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוּסַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה
וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ 3 וְאֶת־אֹתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 4 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל
מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי
יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 5 וַאֲשֶׁר עָשָׂה
לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃
6 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב
בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וַתִּבְלָעֵם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֵת
כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
7 כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה
הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן
תֶּחֶזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 9 וּלְמַעַן
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ס 10 כִּי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר
תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן
הַיָּרָק׃ 11 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר
הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־מָּיִם׃ 12 אֶרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אַחֲרִית שָׁנָה׃ ס 13 וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃

21 Οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις
ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἃ
ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· 22 Ἐν ἑβδομήκοντα
ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον,
νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ θεός σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου, καὶ
φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι
οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ ἴδοσαν
τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα
αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν, 3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῷ βασι-
λεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, 4 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ ἅρματα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν,
ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν, καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν
ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, 5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 6 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς Ἐλιὰβ υἱοῦ
Ῥουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ
πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
παντὸς Ἰσραήλ· 7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ἐν
ὑμῖν σήμερον. 8 Καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα ζῆτες
καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε
τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν· 9 Ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ
τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ
γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν
σπείρωσι τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν
ὡσεὶ κῆπον λαχανείας 11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδεινή, ἐκ
τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ· 12 Γῆ ἣν
Κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διὰ παντός,
οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ
ἐνιαυτοῦ. 13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς
ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

21 Ipse est laus tua, et Deus tuus, qui fecit
tibi hæc magnalia et terribilia, quæ viderunt
oculi tui. 22 In septuaginta animabus
descenderunt patres tui in Ægyptum: et
ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus
tuus sicut astra cæli.

CAPUT XI.

1 AMA itaque Dominum Deum tuum, et
observa præcepta ejus et ceremonias, judicia
atque mandata, omni tempore. 2 Cognoscite
hodie quæ ignorant filii vestri, qui non
viderunt disciplinam Domini Dei vestri,
magnalia ejus et robustam manum, extentum-
que brachium, 3 Signa et opera quæ fecit in
medio Ægypti Pharaoni regi, et universæ
terræ ejus, 4 Omnique exercitui Ægyptiorum,
et equis ac curribus: quo modo operuerint eos
aquæ maris Rubri, cum vos persequerentur, et
deleverit eos Dominus usque in præsentem
diem: 5 Vobisque quæ fecerit in solitudine,
donec veniretis ad hunc locum: 6 Et Dathan
atque Abiron filiis Eliab, qui fuit filius Ruben:
quos aperto ore suo terra absorbuit, cum
domibus et tabernaculis, et universa substantia
eorum, quam habebant in medio Israel.
7 Oculi vestri viderunt omnia opera Domini
magna quæ fecit, 8 Ut custodiatis universa
mandata illius, quæ ego hodie præcipio vobis,
et possitis introire, et possidere terram, ad
quam ingredimini, 9 Multoque in ea vivatis
tempore: quam sub juramento pollicitus est
Dominus patribus vestris, et semini eorum,
lacte et melle manantem. 10 Terra enim, ad
quam ingrederis possidendam, non est sicut
terra Ægypti, de qua existi, ubi jacto semine
in hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ:
11 Sed montuosa est et campestris, de cælo
exspectans pluvias; 12 Quam Dominus
Deus tuus semper invisit, et oculi illius
in ea sunt a principio anni usque ad finem
ejus. 13 Si ergo obedieritis mandatis meis,
quæ ego hodie præcipio vobis, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et serviatis ei in
toto corde vestro, et in tota anima vestra:

14 וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃
15 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ 16 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 17 וְחָרָה אַף־יְהוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נֹתֵן לָכֶם׃ 18 וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
19 וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ 20 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ 21 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃ ס 22 כִּי אִם־שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ 23 וְהוֹרִישׁ
יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃
24 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם
בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־
הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה
גְּבֻלְכֶם׃ 25 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם
פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־
פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָכֶם׃

ס ס ס מז

26 רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָה׃ 27 אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 28 וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־
יְדַעְתֶּם׃ ס 29 וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־
הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃

14 Καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρώιμον
καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν
σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, 15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν
τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου. 16 Καὶ φαγὼν
καὶ ἐμπλησθεὶς πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ
καρδία σου, καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς
ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς· 17 Καὶ θυμωθεὶς
ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν οὐρανόν, καὶ
οὐκ ἔσται ὑετὸς καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς,
καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς
Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν. 18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα
ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν,
καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν,
καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν· 19 Καὶ
διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς,
καθημένου σου ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ,
καὶ καθεύδοντός σου καὶ διανισταμένου σου· 20 Καὶ
γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ
τῶν πυλῶν ὑμῶν, 21 Ἵνα μακροημερεύσητε, καὶ
αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ
ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 22 Καὶ ἔσται ἐὰν
ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ, 23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος
πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ
ὑμεῖς. 24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ
ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου
καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου,
ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ
δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια σου. 25 Οὐκ ἀντιστήσεται
οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· καὶ τὸν φόβον ὑμῶν
καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ'
αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς. 26 Ἰδοὺ ἐγὼ
δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν
κατάραν· 27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς
ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον, 28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκού-
σητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς
ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε. 29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ
σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ'
ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.

14 Dabit pluviam terræ vestræ temporaneam
et serotinam, ut colligatis frumentum, et
vinum, et oleum, 15 Fœnumque ex agris ad
pascenda jumenta, et ut ipsi comedatis ac
saturemini. 16 Cavete ne forte decipiatur cor
vestrum, et recedatis a Domino, serviatisque
diis alienis, et adoretis eos: 17 Iratusque
Dominus claudat cælum, et pluviæ non
descendant, nec terra det germen suum,
pereatisque velociter de terra optima, quam
Dominus daturus est vobis. 18 Ponite hæc
verba mea in cordibus et in animis vestris,
et suspendite ea pro signo in manibus, et
inter oculos vestros collocate. 19 Docete filios
vestros ut illa meditentur; quando sederis in
domo tua, et ambulaveris in via, et accubueris
atque surrexeris. 20 Scribes ea super postes
et januas domus tuæ: 21 Ut multiplicentur
dies tui, et filiorum tuorum, in terra quam
juravit Dominus patribus tuis, ut daret eis
quamdiu cælum imminet terræ. 22 Si enim
custodieritis mandata quæ ego præcipio vobis,
et feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum
vestrum, et ambuletis in omnibus viis ejus,
adhærentes ei, 23 Disperdet Dominus omnes
gentes istas ante faciem vestram, et possidebitis
eas, quæ majores et fortiores vobis sunt.
24 Omnis locus, quem calcaverit pes vester,
vester erit. A deserto, et a Libano, a flumine
magno Euphrate usque ad mare occidentale
erunt termini vestri. 25 Nullus stabit contra
vos: terrorem vestrum et formidinem dabit
Dominus Deus vester super omnem terram
quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis.
26 En propono in conspectu vestro hodie
benedictionem et maledictionem: 27 Bene-
dictionem, si obedieritis mandatis Domini
Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis:
28 Maledictionem, si non obedieritis mandatis
Domini Dei vestri, sed recesseritis de via,
quam ego nunc ostendo vobis, et ambu-
laveritis post deos alienos, quos ignoratis.
29 Cum vero introduxerit te Dominus Deus
tuus in terram ad quam pergis habitandam,
pones benedictionem super montem Ga-
rizim, maledictionem super montem Hebal:

30 הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃
31 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם
וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ׃ 32 וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃

פרשה יב׃

1 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ 2 אַבֵּד תְּאַבְּדוּן
אֶת כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ 3 וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם
וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן
בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם
אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ 4 לֹא־תַעֲשׂוּן
כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה׃ 6 וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם
וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת
יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם
וְצֹאנְכֶם׃ 7 וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם
אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
8 לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה
הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ 9 כִּי לֹא־
בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 10 וַעֲבַרְתֶּם
אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם־בֶּטַח׃
11 וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרֻמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר
נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ 12 וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם
וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם׃

30 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς; 31 Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ. 32 Καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

ΚΕΦ. ιβʹ.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς. 2 Ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέως· 3 Καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. 4 Οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν· 5 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν, ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ· 6 Καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν· 7 Καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου. 8 Οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· 9 Οὐ γὰρ ἥκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 10 Καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας 11 Καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν· 12 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.

30 Qui sunt trans Jordanem, post viam quæ vergit ad solis occubitum, in terra Chananæi, qui habitat in campestribus contra Galgalam, quæ est juxta vallem tendentem et intrantem procul. 31 Vos enim transibitis Jordanem, ut possideatis terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis, ut habeatis et possideatis illam. 32 Videte ergo ut impleatis ceremonias atque judicia, quæ ego hodie ponam in conspectu vestro.

CAPUT XII.

1 HÆC sunt præcepta atque judicia, quæ facere debetis in terra, quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris. 2 Subvertite omnia loca, in quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos super montes excelsos et colles, et subter omne lignum frondosum. 3 Dissipate aras eorum, et confringite statuas, lucos igne comburite, et idola comminuite: disperdite nomina eorum de locis illis. 4 Non facietis ita Domino Deo vestro: 5 Sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, et habitet in eo, venietis: 6 Et offeretis in loco illo holocausta et victimas vestras, decimas et primitias manuum vestrarum, et vota atque donaria, primogenita boum et ovium. 7 Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri: ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis manum, vos et domus vestræ, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. 8 Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum videtur. 9 Neque enim usque in præsens tempus venistis ad requiem, et possessionem, quam Dominus Deus vester daturus est vobis. 10 Transibitis Jordanem, et habitabitis in terra, quam Dominus Deus vester daturus est vobis, ut requiescatis a cunctis hostibus per circuitum: et absque ullo timore habitetis. 11 In loco quem elegerit Dominus Deus vester, ut sit nomen ejus in eo; illuc omnia, quæ præcipio, conferetis, holocausta, et hostias, ac decimas, et primitias manuum vestrarum: et quidquid præcipuum est in muneribus, quæ vovebitis Domino. 12 Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos et filii ac filiæ vestræ, famuli et famulæ, atque Levites qui in urbibus vestris commoratur; neque enim habet aliam partem et possessionem inter vos.

13 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם
אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 14 כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה
עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃
15 רַק בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח ׀ וְאָכַלְתָּ
בָשָׂר כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל׃ 16 רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ 17 לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל
בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר
תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ 18 כִּי
אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ׃ 19 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי
כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמָתֶךָ׃ ס 20 כִּי־יַרְחִיב
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל
בָּשָׂר בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃
21 כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ
מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת
נַפְשֶׁךָ׃ 22 אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת־הַצְּבִי
וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר
יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃ 23 רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל
הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל
הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃ 24 לֹא תֹּאכְלֶנּוּ עַל־
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ 25 לֹא תֹּאכְלֶנּוּ
לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 26 רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר־
יִהְיוּ לְךָ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה׃ 27 וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ
הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְדַם־זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ 28 שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן
יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי
תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ס 29 כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת
אוֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃

13 *Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὁλοκαυτώ-*
ματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς, 14 *'Αλλ'*
ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός
σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. 15 *'Αλλ' ἢ ἐν*
πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγῇ κρέα κατὰ
τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ
σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ
καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ
ἔλαφον· 16 *Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν*
ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ. 17 *Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν*
ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ
οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν
βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς
εὐχὰς ὅσας ἂν εὔξησθε καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ
τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου. 18 *'Αλλ' ἢ ἐναντίον*
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ
ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ
ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου
καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς
πόλεσιν ὑμῶν· καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα οὗ ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν
χεῖρά σου. 19 *Πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐγκαταλίπῃς*
τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς
ἐπὶ τῆς γῆς. 20 *'Εὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ*
θεός σου τὰ ὅριά σου καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς
Φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε
φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ
κρέα. 21 *'Εὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος ὃν ἂν*
ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ
ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῷ ὁ θεός σοι, ὃν
τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου· 22 *'Ως ἔσθεται*
ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος
ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται. 23 *Πρόσεχε*
ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχή·
οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν· 24 *Οὐ*
φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ· 25 *Οὐ*
φαγῇ αὐτό, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου
μετὰ σέ, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 26 *Πλὴν τὰ ἅγιά*
σου, ἐὰν γένηταί σοι, καὶ τὰς εὐχάς σου λαβὼν ἥξεις
εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, 27 *Καὶ ποιήσεις*
τὰ ὁλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν
θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.
28 *Φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς*
λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται
καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
29 *'Εὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ*
ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι τὴν
γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρο-
νομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

13 Cave ne offeras holocausta tua in omni loco,
quem videris; 14 Sed in eo, quem elegerit
Dominus, in una tribuum tuarum offeres
hostias, et facies quæcumque præcipio tibi.
15 Sin autem comedere volueris, et te
esus carnium delectaverit, occide, et comede
juxta benedictionem Domini Dei tui, quam
dedit tibi in urbibus tuis: sive immun-
dum fuerit, hoc est, maculatum et debile:
sive mundum, hoc est, integrum et sine
macula, quod offerri licet, sicut capream
et cervum comedes, 16 Absque esu duntaxat
sanguinis, quem super terram quasi aquam
effundes. 17 Non poteris comedere in oppidis
tuis decimam frumenti, et vini, et olei tui,
primogenita armentorum et pecorum, et omnia
quæ voveris, et sponte offerre volueris, et pri-
mitias manuum tuarum: 18 Sed coram Domino
Deo tuo comedes ea, in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, tu et filius tuus, et filia
tua, et servus et famula, atque Levites qui manet
in urbibus tuis: et lætaberis et reficieris coram
Domino Deo tuo, in cunctis ad quæ extenderis
manum tuam. 19 Cave ne derelinquas
Levitem in omni tempore quo versaris in
terra. 20 Quando dilataverit Dominus Deus
tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, et
volueris vesci carnibus, quas desiderat anima
tua: 21 Locus autem, quem elegerit Dominus
Deus tuus ut sit nomen ejus ibi, si procul
fuerit, occides de armentis et pecoribus, quæ
habueris, sicut præcepi tibi, et comedes
in oppidis tuis, ut tibi placet. 22 Sicut
comeditur caprea et cervus, ita vesceris eis:
et mundus et immundus in commune vescentur.
23 Hoc solum cave, ne sanguinem comedas;
sanguis enim eorum pro anima est: et idcirco
non debes animam comedere cum carnibus:
24 Sed super terram fundes quasi aquam,
25 Ut bene sit tibi et filiis tuis post te, cum
feceris quod placet in conspectu Domini.
26 Quæ autem sanctificaveris, et voveris
Domino, tolles, et venies ad locum, quem
elegerit Dominus; 27 Et offeres oblationes
tuas carnem et sanguinem super altare Domini
Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in
altari: carnibus autem ipse vesceris. 28 Ob-
serva et audi omnia quæ ego præcipio
tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te in
sempiternum, cum feceris quod bonum
est et placitum in conspectu Domini Dei
tui. 29 Quando disperdiderit Dominus
Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad
quas ingredieris possidendas, et possederis
eas, atque habitaveris in terra earum:

30 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ 31 לֹא־תַעֲשֶׂה
כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

פרשה יג׃

1 אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף עָלָיו וְלֹא
תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ פ 2 כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ
נָבִיא אוֹ חֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת
אוֹ מוֹפֵת׃ 3 וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־
דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ 4 לֹא
תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־
חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ 5 אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ
וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃
6 וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
יוּמָת כִּי דִבֶּר־סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ
מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס 7 כִּי יְסִיתְךָ
אָחִיךָ בֶן־אִמֶּךָ אוֹ־בִנְךָ אוֹ־בִתְּךָ אוֹ ׀
אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר
לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ 8 מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ
אוֹ הָרְחֹקִים מִמֶּךָּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־
קְצֵה הָאָרֶץ׃ 9 לֹא־תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע
אֵלָיו וְלֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא־תַחְמֹל
וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו׃ 10 כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ
יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשׁוֹנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־
הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃ 11 וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת
כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
12 וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא־יוֹסִפוּ
לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ ס

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι
αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου σου, λέγων Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη
ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κἀγώ. 31 Οὐ
ποιήσεις οὕτω τῷ θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα
Κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν,
ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. 32 Πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ
ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφελεῖς
ἀπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 Ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμε-
νος τὸ ἐνύπνιον καὶ δῷ σοι σημεῖον ἢ τέρας, 2 Καὶ
ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων
Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ
οἴδατε, 3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου
ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο·
ὅτι πειράζει Κύριος ὁ θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι εἰ
ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 4 Ὀπίσω
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε, καὶ τοῦτον
φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε
καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε. 5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος
ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται·
ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσα-
μένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῇ, καὶ ἀφανιεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς
σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ
γυνή σου ἡ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου,
λάθρα λέγων Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς
ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, 7 Ἀπὸ
τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν
ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, 8 Οὐ συνθελήσεις
αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ
ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ
οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν. 9 Ἀναγγέλλων
ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ'
αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες
παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ· 10 Καὶ λιθοβολήσουσιν
αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀπο-
στῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 11 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει
ποιῆσαι ἔτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

30 Cave ne imiteris eas, postquam te fuerint
introeunte subversæ, et requiras ceremonias
earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ
deos suos, ita et ego colam. 31 Non facies
similiter Domino Deo tuo. Omnes enim
abominationes, quas aversatur Dominus,
fecerunt diis suis, offerentes filios et filias,
et comburentes igni. 32 Quod præcipio tibi,
hoc tantum facito Domino: nec addas quid-
quam, nec minuas.

CAPUT XIII.

1 Si surrexerit in medio tui prophetes, aut
qui somnium vidisse se dicat, et prædixerit
signum atque portentum: 2 Et evenerit quod
locutus est, et dixerit tibi: Eamus, et
sequamur deos alienos quos ignoras, et servi-
amus eis: 3 Non audies verba prophetæ illius
aut somniatoris: quia tentat vos Dominus
Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis
eum an non, in toto corde, et in tota anima
vestra. 4 Dominum Deum vestrum sequimini,
et ipsum timete, et mandata illius custodite,
et audite vocem ejus: ipsi servietis, et ipsi
adhærebitis. 5 Propheta autem ille aut fictor
somniorum interficietur: quia locutus est ut
vos averteret a Domino Deo vestro, qui eduxit
vos de terra Ægypti, et redemit vos de domo
servitutis: ut errare te faceret de via, quam
tibi præcepit Dominus Deus tuus: et auferes
malum de medio tui. 6 Si tibi voluerit per-
suadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius
tuus vel filia, sive uxor quæ est in sinu tuo,
aut amicus, quem diligis ut animam tuam,
clam dicens: Eamus, et serviamus diis alienis,
quos ignoras tu, et patres tui, 7 Cunctarum
in circuitu gentium, quæ juxta vel procul
sunt, ab initio usque ad finem terræ, 8 Non
acquiescas ei, nec audias, neque parcat ei
oculus tuus ut miserearis et occultes eum,
9 Sed statim interficies; sit primum manus
tua super eum, et postea omnis populus mittat
manum. 10 Lapidibus obrutus necabitur: quia
voluit te abstrahere a Domino Deo tuo, qui
eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis:
11 Ut omnis Israel audiens timeat, et nequa-
quam ultra faciat quippiam hujus rei simile.

13 כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃
14 יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ
אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ 15 וְדָרַשְׁתָּ
וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃
16 הַכֵּה תַכֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי־
חָרֶב הַחֲרֵם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־
בְּהֶמְתָּהּ לְפִי־חָרֶב׃ 17 וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ
תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־
הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃ 18 וְלֹא־
יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב
יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ
וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ 19 כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־
כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ס

פרשה יד׃

1 בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא
תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא־תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם
לָמֵת׃ 2 כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּבְךָ בָּחַר יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה
מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
ס 3 לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה׃ 4 זֹאת
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר שֵׂה כְבָשִׂים
וְשֵׂה עִזִּים׃ 5 אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ
וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וָזָמֶר׃ 6 וְכָל־בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת
פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת
גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ 7 אַךְ אֶת־
זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי
הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה אֶת־הַגָּמָל וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת
וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה
לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ 8 וְאֶת־
הַחֲזִיר כִּי־מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה
טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ׃ ס 9 אֶת־זֶה
תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃ 10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־
לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא
לָכֶם׃ ס 11 כָּל־צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ׃

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε
ἐκεῖ λεγόντων 13 Ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι
ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν αὐτῶν λέγοντες Πορευθῶμεν καὶ λατρεύ-
σωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδειτε, 14 Καὶ
ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα,
καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέ-
λυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν, 15 Ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας,
ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῇ· 16 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς
τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ
καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ
ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι. 17 Καὶ οὐ προσκολληθήσεται
οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρί σου, ἵνα
ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ
δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε ὃν
τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, 18 Ἐὰν ἀκούσῃς
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου.

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΥΙΟΙ ἐστε Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οὐκ ἐπιθήσετε
φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ
νεκρῷ· 2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ
σὲ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ
περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς. 3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα. 4 Ταῦτα
κτήνη ἃ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἀμνὸν ἐκ
προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν, 5 Ἔλαφον καὶ
δορκάδα καὶ πύγαργον, ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν·
6 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας
ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς
κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. 7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε
ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν
διχηλούντων τὰς ὁπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆ-
ρας, τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον·
ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν,
ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί. 8 Καὶ τὸν ὗν,
ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας
ὁπλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ
φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε.
9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ
ὕδατι· πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ
λεπίδες φάγεσθε. 10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα
ὑμῖν ἐστιν. 11 Πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε.

12 Si audieris in una urbium tuarum, quas
Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum,
dicentes aliquos: 13 Egressi sunt filii Belial
de medio tui, et averterunt habitatores urbis
suæ, atque dixerunt: Eamus, et serviamus
diis alienis quos ignoratis: 14 Quære solicite et
diligenter, rei veritate perspecta, si inveneris
certum esse quod dicitur, et abominationem
hanc opere perpetratam, 15 Statim percuties
habitatores urbis illius in ore gladii, et delebis
eam ac omnia quæ in illa sunt, usque ad
pecora; 16 Quidquid etiam supellectilis
fuerit, congregabis in medio platearum ejus,
et cum ipsa civitate succendes, ita ut universa
consumas Domino Deo tuo, et sit tumu-
lus sempiternus; non ædificabitur amplius,
17 Et non adhærebit de illo anathemate
quidquam in manu tua: ut avertatur Dominus
ab ira furoris sui, et misereatur tui,
multiplicetque te sicut juravit patribus tuis,
18 Quando audieris vocem Domini Dei tui,
custodiens omnia præcepta ejus, quæ ego
præcipio tibi hodie, ut facias quod placitum
est in conspectu Domini Dei tui.

CAPUT XIV.

1 Filii estote Domini Dei vestri: non vos
incidetis, nec facietis calvitium super mortuo;
2 Quoniam populus sanctus es Domino Deo
tuo: et te elegit ut sis ei in populum
peculiarem, de cunctis gentibus quæ sunt
super terram. 3 Ne comedatis quæ immunda
sunt. 4 Hoc est animal quod comedere debetis
Bovem, et ovem, et capram, 5 Cervum et
capream, bubalum, tragelaphum, pygargum,
orygem, camelopardalum. 6 Omne animal,
quod in duas partes findit ungulam, et ruminat,
comedetis. 7 De his autem quæ ruminant, et
ungulam non findunt, comedere non debetis, ut
camelum, leporem, chœrogrillum: hæc quia
ruminant, et non dividunt ungulam, immunda
erunt vobis. 8 Sus quoque, quoniam dividit
ungulam et non ruminat, immunda erit;
carnibus eorum non vescemini, et cadavera non
tangetis. 9 Hæc comedetis ex omnibus quæ
morantur in aquis: Quæ habent pinnulas et
squamas, comedite: 10 Quæ absque pinnulis
et squamis sunt, ne comedatis, quia immunda
sunt. 11 Omnes aves mundas comedite.

12 וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר
וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה׃ 13 וְהָרָאָה וְאֶת־הָאַיָּה
וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃ 14 וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃
15 וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחְמָס וְאֶת־
הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃ 16 אֶת־הַכּוֹס
וְאֶת־הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשָׁמֶת׃ 17 וְהַקָּאָת
וְאֶת־הָרָחָמָה וְאֶת־הַשָּׁלָךְ׃ 18 וְהַחֲסִידָה
וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף׃
19 וְכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא
יֵאָכֵלוּ׃ 20 כָּל־עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ׃ 21 לֹא־
תֹאכְלוּ כָל־נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ
תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכֹר לְנָכְרִי כִּי עַם
קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל
גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ 22 עַשֵּׂר
תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה
שָׁנָה שָׁנָה׃ 23 וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר
דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ
וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ 24 וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ
הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם
שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
25 וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ
וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ 26 וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל
אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן
וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ
שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה
וּבֵיתֶךָ׃ 27 וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא
תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃
ס 28 מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא
אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא
וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 29 וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין־
לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס

פרשה טו׃

1 מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃
2 וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל
מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־
רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃

12 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ αὐτῶν· τὸν ἀετὸν
καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν ἁλιαίετον, 13 Καὶ
τὸν γῦπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,

* * *

15 Καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον, 16 Καὶ
ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἶβιν, 17 Καὶ καταράκτην
καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἔποπα καὶ
νυκτικόρακα, 18 Καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ
τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα.
19 Πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτά ἐστιν
ὑμῖν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν. 20 Πᾶν πετεινὸν
καθαρὸν φάγεσθε. 21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε·
τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου δοθήσεται, καὶ
φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος
εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι
μητρὸς αὐτοῦ. 22 Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς
γεννήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γέννημα τοῦ
ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν, 23 Καὶ φαγῇ
αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ
ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ
ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν
προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν
θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας. 24 Ἐὰν δὲ μακρὰν
γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτά,
ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
ὅτι εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου, 25 Καὶ ἀποδώσῃ
αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσί
σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· 26 Καὶ δώσεις ἀργύριον
ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου, ἐπὶ βουσὶν
ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ
παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου· καὶ φαγῇ ἐκεῖ
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου, 27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί
σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.
28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν
γεννημάτων σου· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ
ἐν ταῖς πόλεσί σου, 29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι
οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ
προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ταῖς
πόλεσί σου, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται, ἵνα
εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
οἷς ἐὰν ποιῇς.

ΚΕΦ. ιε'.

1 Δι' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν. 2 Καὶ οὕτω τὸ
πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ
ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτή-
σεις· ἐπικέκληται γὰρ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.

12 Immundas ne comedatis: aquilam scilicet,
et gryphem, et haliæetum, 13 Ixion, et
vulturem ac milvum juxta genus suum:
14 Et omne corvini generis, 15 Et struthio-
nem, ac noctuam, et larum, atque accipitrem
juxta genus suum: 16 Herodium ac cygnum,
et ibin, 17 Ac mergulum, porphyrionem, et
nycticoracem, 18 Onocrotalum, et charadrium,
singula in genere suo: upupam quoque et
vespertilionem. 19 Et omne quod reptat et
pennulas habet, immundum erit, et non
comedetur. 20 Omne quod mundum est,
comedite. 21 Quidquid autem morticinum
est, ne vescamini ex eo. Peregrino, qui
intra portas tuas est, da ut comedat, aut vende
ei: quia tu populus sanctus Domini Dei tui
es. Non coques hœdum in lacte matris suæ.
22 Decimam partem separabis de cunctis
fructibus tuis qui nascuntur in terra per annos
singulos, 23 Et comedes in conspectu Domini
Dei tui, in loco quem elegerit, ut in eo nomen
illius invocetur, decimam frumenti tui, et vini,
et olei, et primogenita de armentis et ovibus
tuis: ut discas timere Dominum Deum tuum
omni tempore. 24 Cum autem longior fuerit
via, et locus quem elegerit Dominus Deus tuus,
tibique benedixerit, nec potueris ad eum hæc
cuncta portare, 25 Vendes omnia, et in
pretium rediges, portabisque manu tua, et
proficisceris ad locum quem elegerit Dominus
Deus tuus: 26 Et emes ex eadem pecunia
quidquid tibi placuerit, sive ex armentis, sive
ex ovibus, vinum quoque et siceram, et omne
quod desiderat anima tua: et comedes coram
Domino Deo tuo, et epulaberis tu et domus
tua: 27 Et Levites qui intra portas tuas est,
cave ne derelinquas eum, quia non habet aliam
partem in possessione tua. 28 Anno tertio
separabis aliam decimam ex omnibus quæ
nascuntur tibi eo tempore: et repones intra
januas tuas. 29 Venietque Levites qui aliam
non habet partem nec possessionem tecum, et
peregrinus ac pupillus et vidua, qui intra
portas tuas sunt, et comedent et saturabuntur:
ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis
operibus manuum tuarum quæ feceris.

CAPUT XV.

1 Septimo anno facies remissionem, 2 Quæ
hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid
ab amico vel proximo ac fratre suo, repetere non
poterit, quia annus remissionis est Domini.

3 אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ
תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ 4 אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ
אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃
5 רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ 6 כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ
בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס
7 כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ
מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ 8 כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ
לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר
יֶחְסַר לוֹ׃ 9 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר
עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן
וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה
בְךָ חֵטְא׃ 10 נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע
לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל
מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ 11 כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב
הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ
תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ
בְּאַרְצֶךָ׃ ס 12 כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃
13 וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ
רֵיקָם׃ 14 הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ
וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃
15 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ 16 וְהָיָה כִּי־יֹאמַר
אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ
כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ 17 וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ
וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ 18 לֹא־יִקְשֶׁה
בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי
מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃
פ 19 כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ
וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃

3 Τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾖ σοι παρ'
αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους
σου· 4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν
εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομεῖν σε
αὐτήν. 5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμε-
ρον, 6 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέ σε ὃν
τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανιεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ
δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσιν. 7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεὴς ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ ᾗ
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν
καρδίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξεις τὴν χεῖρά σου
ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου· 8 Ἀνοίγων
ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δανειεῖς
αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται. 9 Πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου
ἀνόμημα, λέγων Ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον, ἔτος
τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσηται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ
ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ
καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ
ἁμαρτία μεγάλη. 10 Διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ δά-
νειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται·
καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ,
ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός
σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς
τὴν χεῖρά σου. 11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεὴς ἀπὸ
τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν
τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς
σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ
ἐπὶ τῆς γῆς σου. 12 Ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελφός
σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἓξ ἔτη, καὶ
τῷ ἑβδόμῳ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.
13 Ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ,
οὐκ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν· 14 Ἐφόδιον
ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ
τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου· καθὰ
εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ.
15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου,
καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν·
διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
16 Ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ,
ὅτι ἠγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἐστὶν αὐτῷ
παρὰ σοί, 17 Καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις
τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως
ποιήσεις. 18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου
ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρον ἀπὸ σοῦ, ὅτι
ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἓξ
ἔτη, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν
οἷς ἐὰν ποιῇς. 19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ
ἐν ταῖς βουσί σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου,
τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐκ
ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου, καὶ οὐ
μὴ κείρῃς τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

3 A peregrino et advena exiges: civem et
propinquum repetendi non habebis potestatem.
4 Et omnino indigens et mendicus non erit
inter vos: ut benedicat tibi Dominus Deus
tuus in terra, quam traditurus est tibi in
possessionem. 5 Si tamen audieris vocem
Domini Dei tui, et custodieris universa quæ
jussit, et quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet
tibi, ut pollicitus est. 6 Fœnerabis gentibus
multis, et ipse a nullo accipies mutuum.
Dominaberis nationibus plurimis, et tui nemo
dominabitur. 7 Si unus de fratribus tuis, qui
morantur intra portas civitatis tuæ, in terra
quam Dominus Deus tuus daturus est tibi,
ad paupertatem venerit: non obdurabis cor
tuum, nec contrahes manum, 8 Sed aperies
eam pauperi, et dabis mutuum, quo eum
indigere perspexeris. 9 Cave ne forte subrepat
tibi impia cogitatio, et dicas in corde tuo:
Appropinquat septimus annus remissionis; et
avertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens
ei quod postulat mutuum commodare: ne
clamet contra te ad Dominum, et fiat tibi in
peccatum. 10 Sed dabis ei: nec ages quippiam
callide in ejus necessitatibus sublevandis: ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni
tempore, et in cunctis ad quæ manum miseris.
11 Non deerunt pauperes in terra habitationis
tuæ: idcirco ego præcipio tibi, ut aperias
manum fratri tuo egeno et pauperi, qui tecum
versatur in terra. 12 Cum tibi venditus
fuerit frater tuus Hebræus, aut Hebræa, et sex
annis servierit tibi, in septimo anno dimittes
eum liberum: 13 Et quem libertate donaveris,
nequaquam vacuum abire patieris: 14 Sed
dabis viaticum de gregibus, et de area, et
torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus
benedixerit tibi. 15 Memento quod et ipse
servieris in terra Ægypti, et liberaverit te
Dominus Deus tuus, et idcirco ego nunc
præcipio tibi. 16 Sin autem dixerit: Nolo
egredi: eo quod diligat te, et domum tuam, et
bene sibi apud te esse sentiat: 17 Assumes
subulam, et perforabis aurem ejus in janua
domus tuæ, et serviet tibi usque in æternum:
ancillæ quoque similiter facies. 18 Non
avertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos
liberos: quoniam juxta mercedem mercenarii
per sex annos servivit tibi: ut benedicat tibi
Dominus Deus tuus in cunctis operibus quæ
agis. 19 De primogenitis, quæ nascuntur
in armentis, et in ovibus tuis, quidquid
est sexus masculini, sanctificabis Domino
Deo tuo. Non operaberis in primogenito
bovis, et non tondebis primogenita ovium.

20 לִפְנֵי֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהֶ֜יךָ תֹֽאכְלֶ֙נּוּ֙ שָׁנָ֣ה בְשָׁנָ֔ה
בַּמָּק֖וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֑ה אַתָּ֖ה וּבֵיתֶֽךָ׃
21 וְכִֽי־יִהְיֶ֨ה ב֜וֹ מ֗וּם פִּסֵּ֙חַ֙ א֣וֹ עִוֵּ֔ר כֹּ֖ל
מ֣וּם רָ֑ע לֹ֣א תִזְבָּחֶ֔נּוּ לַיהוָ֖ה אֱלֹהֶֽיךָ׃
22 בִּשְׁעָרֶ֖יךָ תֹּאכְלֶ֑נּוּ הַטָּמֵ֤א וְהַטָּהוֹר֙ יַחְדָּ֔ו
כַּצְּבִ֖י וְכָאַיָּֽל׃ 23 רַ֥ק אֶת־דָּמ֖וֹ לֹ֣א תֹאכֵ֑ל
עַל־הָאָ֥רֶץ תִּשְׁפְּכֶ֖נּוּ כַּמָּֽיִם׃ פ

פרשה טז

1 שָׁמוֹר֙ אֶת־חֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֔יב וְעָשִׂ֣יתָ פֶּ֔סַח
לַיהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ כִּ֞י בְּחֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֗יב הוֹצִ֨יאֲךָ֜
יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ מִמִּצְרַ֖יִם לָֽיְלָה׃ 2 וְזָבַ֥חְתָּ
פֶּ֛סַח לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ צֹ֣אן וּבָקָ֑ר בַּמָּקוֹם֙
אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֔ה לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃
3 לֹא־תֹאכַ֤ל עָלָיו֙ חָמֵ֔ץ שִׁבְעַ֥ת יָמִ֛ים
תֹּֽאכַל־עָלָ֥יו מַצּ֖וֹת לֶ֣חֶם עֹ֑נִי כִּ֣י בְחִפָּז֗וֹן
יָצָ֙אתָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לְמַ֣עַן תִּזְכֹּ֗ר אֶת־י֤וֹם
צֵֽאתְךָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיֶּֽיךָ׃
4 וְלֹֽא־יֵרָאֶ֨ה לְךָ֥ שְׂאֹ֛ר בְּכָל־גְּבֻלְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת
יָמִ֑ים וְלֹא־יָלִ֣ין מִן־הַבָּשָׂ֗ר אֲשֶׁ֨ר תִּזְבַּ֥ח
בָּעֶ֛רֶב בַּיּ֥וֹם הָרִאשׁ֖וֹן לַבֹּֽקֶר׃ 5 לֹ֥א תוּכַ֖ל
לִזְבֹּ֣חַ אֶת־הַפָּ֑סַח בְּאַחַ֣ד שְׁעָרֶ֔יךָ אֲשֶׁר־
יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ 6 כִּ֠י אִֽם־אֶל־
הַמָּק֞וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֨ר יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לְשַׁכֵּ֣ן
שְׁמ֔וֹ שָׁ֛ם תִּזְבַּ֥ח אֶת־הַפֶּ֖סַח בָּעָ֑רֶב כְּב֣וֹא
הַשֶּׁ֔מֶשׁ מוֹעֵ֖ד צֵֽאתְךָ֥ מִמִּצְרָֽיִם׃ 7 וּבִשַּׁלְתָּ֙
וְאָ֣כַלְתָּ֔ בַּמָּק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ
בּ֑וֹ וּפָנִ֣יתָ בַבֹּ֔קֶר וְהָלַכְתָּ֖ לְאֹהָלֶֽיךָ׃
8 שֵׁ֥שֶׁת יָמִ֖ים תֹּאכַ֣ל מַצּ֑וֹת וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י
עֲצֶ֙רֶת֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לֹ֥א תַעֲשֶׂ֖ה
מְלָאכָֽה׃ ס 9 שִׁבְעָ֥ה שָׁבֻעֹ֖ת תִּסְפָּר־לָ֑ךְ
מֵהָחֵ֤ל חֶרְמֵשׁ֙ בַּקָּמָ֔ה תָּחֵ֣ל לִסְפֹּ֔ר שִׁבְעָ֖ה
שָׁבֻעֽוֹת׃ 10 וְעָשִׂ֜יתָ חַ֤ג שָׁבֻעוֹת֙ לַיהוָ֣ה
אֱלֹהֶ֔יךָ מִסַּ֛ת נִדְבַ֥ת יָדְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר תִּתֵּ֑ן כַּאֲשֶׁ֥ר
יְבָרֶכְךָ֖ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ֞ לִפְנֵ֣י ׀
יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אַתָּ֨ה וּבִנְךָ֣ וּבִתֶּךָ֮ וְעַבְדְּךָ֣
וַאֲמָתֶךָ֒ וְהַלֵּוִי֙ אֲשֶׁ֣ר בִּשְׁעָרֶ֔יךָ וְהַגֵּ֛ר וְהַיָּת֥וֹם
וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֣ר בְּקִרְבֶּ֑ךָ בַּמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר
יִבְחַר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃
12 וְזָ֣כַרְתָּ֔ כִּי־עֶ֥בֶד הָיִ֖יתָ בְּמִצְרָ֑יִם וְשָׁמַרְתָּ֣
וְעָשִׂ֔יתָ אֶת־הַחֻקִּ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ פ
13 חַ֧ג הַסֻּכֹּ֛ת תַּעֲשֶׂ֥ה לְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים
בְּאָ֨סְפְּךָ֔ מִגָּרְנְךָ֖ וּמִיִּקְבֶֽךָ׃ 14 וְשָׂמַחְתָּ֖ בְּחַגֶּ֑ךָ
אַתָּ֨ה וּבִנְךָ֤ וּבִתֶּ֙ךָ֙ וְעַבְדְּךָ֣ וַאֲמָתֶ֔ךָ וְהַלֵּוִ֗י
וְהַגֵּ֛ר וְהַיָּת֥וֹם וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֥ר בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃

20 Ἔναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου, σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου. 21 Ἐὰν δὲ ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος,
χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ
Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· 22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ
αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως
ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον· 23 Πλὴν αἷμα οὐ
φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ΦΥΛΑΞΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, και ποιήσεις
τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. 2 Καὶ θύσεις τὸ
πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, πρόβατα καὶ βόας, ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. 3 Οὐ φαγῇ ἐπ'
αὐτοῦ ζύμην· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα,
ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου,
ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.
4 Οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου
ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν
ὧν ἐὰν θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ
πρωΐ. 5 Οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν
πόλεών σου ὧν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι·
6 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ
θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ
πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου· 7 Καὶ ἑψήσεις καὶ ὀπτήσεις
καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός
σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωῒ καὶ ἐλεύσῃ εἰς
τοὺς οἴκους σου. 8 Ἓξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου·
οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθή-
σεται ψυχῇ. 9 Ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις
σεαυτῷ, ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἄμητον ἄρξῃ
ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας· 10 Καὶ ποιήσεις
ἑορτὴν ἑβδομάδων Κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἡ χείρ
σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῷ Κύριος ὁ θεός σου· 11 Καὶ
εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ
ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα εν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· 12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς
ἐντολὰς ταύτας. 13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις
σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς
ἅλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου· 14 Καὶ εὐφραν-
θήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ
θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου,
καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφα-
νὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου·

20 In conspectu Domini Dei tui comedes ea
per annos singulos, in loco quem elegerit
Dominus, tu et domus tua. 21 Sin autem
habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel
cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile,
non immolabitur Domino Deo tuo: 22 Sed
intra portas urbis tuæ comedes illud: tam
mundus quam immundus similiter vescentur
eis, quasi caprea et cervo. 23 Hoc solum
observabis, ut sanguinem eorum non comedas,
sed effundes in terram quasi aquam.

CAPUT XVI.

1 OBSERVA mensem novarum frugum, et
verni primum temporis, ut facias Phase
Domino Deo tuo: quoniam in isto mense
eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto
nocte. 2 Immolabisque Phase Domino Deo
tuo de ovibus, et de bobus, in loco quem elege-
rit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus
ibi. 3 Non comedes in eo panem fermentatum:
septem diebus comedes absque fermento,
afflictionis panem, quoniam in pavore egressus
es de Ægypto: ut memineris diei egressionis
tuæ de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ.
4 Non apparebit fermentum in omnibus
terminis tuis septem diebus, et non remanebit
de carnibus ejus quod immolatum est vespere
in die primo usque mane. 5 Non poteris
immolare Phase in qualibet urbium tuarum,
quas Dominus Deus tuus daturus est tibi;
6 Sed in loco, quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi: immolabis
Phase vespere ad solis occasum, quando egres-
sus es de Ægypto. 7 Et coques, et comedes
in loco quem elegerit Dominus Deus tuus,
maneque consurgens vades in tabernacula tua.
8 Sex diebus comedes azyma: et in die
septima, quia collecta est Domini Dei tui, non
facies opus. 9 Septem hebdomadas numerabis
tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris;
10 Et celebrabis diem festum hebdomadarum
Domino Deo tuo, oblationem spontaneam
manus tuæ, quam offeres juxta benedictionem
Domini Dei tui: 11 Et epulaberis coram
Domino Deo tuo, tu, filius tuus et filia tua,
servus tuus et ancilla tua, et Levites qui est
intra portas tuas, advena ac pupillus et vidua,
qui morantur vobiscum: in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus ibi:
12 Et recordaberis quoniam servus fueris in
Ægypto: custodiesque ac facies quæ præcepta
sunt. 13 Solemnitatem quoque tabernaculo-
rum celebrabis per septem dies, quando
collegeris de area et torculari fruges
tuas: 14 Et epulaberis in festivitate
tua, tu, filius tuus et filia, servus tuus
et ancilla, Levites quoque et advena,
pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt.

15 שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ 16 שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת
וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ 17 אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

מח ס ס ס

18 שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־
שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק׃
19 לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־
תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים
וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ 20 צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף
לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ פ 21 לֹא־
תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ 22 וְלֹא־
תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ ס

פרשה יז׃

1 לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ ס
2 כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר
בְּרִיתוֹ׃ 3 וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ
לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי׃
4 וְהֻגַּד־לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה
אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר
הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־
הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ 6 עַל־
פִּי ׀ שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת
הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ 7 יַד
הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד
כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃

15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί
σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ
εὐφραινόμενος. 16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν Κύριος,
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· οὐκ
ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός,
17 Ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ
τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι.
18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ
ἐν ταῖς πόλεσί σου αἷς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι
κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν·
19 Οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται
πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα
ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους
δικαίων. 20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε καὶ
εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός
σου δίδωσί σοι. 21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος,
πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ σου οὐ
ποιήσεις σεαυτῷ. 22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ
ἐμίσησε Κύριος ὁ θεός σου.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΟΥ θύσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβα-
τον ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρόν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστιν. 2 Ἐὰν δὲ
εὑρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιήσει τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, 3 Καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς
ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ
σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ
οὐ προσέταξέ σοι, 4 Καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ
ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα,
γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραήλ, 5 Καὶ
ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην,
καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
6 Ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθα-
νεῖται ὁ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἑνὶ
μάρτυρι. 7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ
ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ'
ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

15 Septem diebus Domino Deo tuo festa
celebrabis, in loco quem elegerit Dominus:
benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis
frugibus tuis, et in omni opere manuum
tuarum, erisque in lætitia. 16 Tribus vicibus
per annum apparebit omne masculinum tuum
in conspectu Domini Dei tui, in loco quem
elegerit: in solemnitate azymorum, in solem-
nitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. Non apparebit ante Dominum
vacuus: 17 Sed offeret unusquisque secundum
quod habuerit juxta benedictionem Domini
Dei sui, quam dederit ei. 18 Judices et
magistros constitues in omnibus portis tuis,
quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per
singulas tribus tuas: ut judicent populum justo
judicio, 19 Nec in alteram partem declinent.
Non accipies personam, nec munera: quia mu-
nera excæcant oculos sapientum, et mutant
verba justorum. 20 Juste quod justum est
persequeris: ut vivas et possideas terram,
quam Dominus Deus tuus dederit tibi. 21 Non
plantabis lucum, et omnem arborem juxta
altare Domini Dei tui. 22 Nec facies tibi,
neque constitues statuam: quæ odit Dominus
Deus tuus.

CAPUT XVII.

1 Non immolabis Domino Deo tuo ovem,
et bovem, in quo est macula, aut quippiam
vitii: quia abominatio est Domino Deo tuo.
2 Cum reperti fuerint apud te, intra unam
portarum tuarum, quas Dominus Deus tuus
dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum
in conspectu Domini Dei tui, et transgredian-
tur pactum illius, 3 Ut vadant et serviant
diis alienis, et adorent eos, solem et lunam, et
omnem militiam cæli, quæ non præcepi:
4 Et hoc tibi fuerit nuntiatum, audiensque
inquisieris diligenter, et verum esse repereris,
et abominatio facta est in Israel: 5 Educes
virum ac mulierem, qui rem sceleratissimam
perpetrarunt, ad portas civitatis tuæ, et
lapidibus obruentur. 6 In ore duorum
aut trium testium peribit qui interficietur.
Nemo occidatur, uno contra se dicente
testimonium. 7 Manus testium prima inter-
ficiet eum, et manus reliqui populi extrema
mittetur: ut auferas malum de medio tui.

פ 8 כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט
בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע
לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
9 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ
לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ 10 וְעָשִׂיתָ עַל־
פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ 11 עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ
וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה
לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין
וּשְׂמֹאל׃ 12 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן
לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֶת
שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת
הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
13 וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן
עוֹד׃ ס 14 כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּה
בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָי׃ 15 שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ
מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב
אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת
עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃
16 רַק לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־
הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה
אָמַר לָכֶם לֹא תֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה
עוֹד׃ 17 וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר
לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃
18 וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב
לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ 19 וְהָיְתָה עִמּוֹ
וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לַעֲשֹׂתָם׃ 20 לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו
וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאול
לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא
וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה יח׃

1 לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי
חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ
יֹאכֵלוּן׃ 2 וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו
יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ ס

8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνὰ
μέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον κρίσις κρίσεως,
καὶ ἀνὰ μέσον ἁφὴ ἁφῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀντιλογία
ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν,
καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ, 9 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένη-
ται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες
ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν. 10 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὸ πρᾶγμα ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐν τοῦ τόπου οὗ
ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι
πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι· 11 Κατὰ τὸν νόμον
καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι ποιήσεις, οὐκ
ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσί σοι
δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. 12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν
ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως
τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ· 13 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσει
ἔτι. 14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ
κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς Καταστήσω ἐπ'
ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ
μου, 15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα
ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεὸς αὐτόν· ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, οὐ
δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον,
ὅτι οὐκ ἀδελφός σού ἐστι. 16 Διότι οὐ πληθυνεῖ
ἑαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς
Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον· ὁ δὲ
Κύριος εἶπεν Οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ
ταύτῃ ἔτι. 17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα
μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ
χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα. 18 Καὶ ὅταν
καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψει αὐτῷ τὸ
δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων
τῶν Λευιτῶν, 19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώ-
σεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου καὶ
φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν· 20 Ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ
παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως
ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΟΥΚ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὅλῃ φυλῇ
Λευὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραήλ· καρπώματα
Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά. 2 Κλῆρος
δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν·
Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

8 Si difficile et ambiguum apud te judicium esse
perspexeris inter sanguinem et sanguinem, cau-
sam et causam, lepram et lepram: et judicum
intra portas tuas videris verba variari: surge,
et ascende ad locum, quem elegerit Dominus
Deus tuus. 9 Veniesque ad sacerdotes Levitici
generis, et ad judicem qui fuerit illo tempore:
quæresque ab eis, qui indicabunt tibi judicii
veritatem. 10 Et facies quodcumque dixerint
qui præsunt loco quem elegerit Dominus, et
docuerint te. 11 Juxta legem ejus; sequerisque
sententiam eorum; nec declinabis ad dexteram
neque ad sinistram. 12 Qui autem superbierit,
nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo
tempore ministrat Domino Deo tuo, et decreto
judicis, morietur homo ille, et auferes malum
de Israel: 13 Cunctusque populus audiens
timebit, ut nullus deinceps intumescat superbia.
14 Cum ingressus fueris terram, quam Dominus
Deus tuus dabit tibi, et possederis eam,
habitaverisque in illa, et dixeris: Constituam
super me regem, sicut habent omnes per
circuitu in nationes: 15 Eum constitues,
quem Dominus Deus tuus elegerit de numero
fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis
hominem regem facere, qui non sit frater tuus.
16 Cumque fuerit constitutus, non multi-
plicabit sibi equos, nec reducet populum in
Ægyptum, equitatus numero sublevatus,
præsertim cum Dominus præceperit vobis, ut
nequaquam amplius per eamdem viam rever-
tamini. 17 Non habebit uxores plurimas, quæ
alliciant animum ejus, neque argenti et auri
immensa pondera. 18 Postquam autem sederit
in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium
legis hujus in volumine, accipiens exemplar a
sacerdotibus Leviticæ tribus, 19 Et habebit
secum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ,
ut discat timere Dominum Deum suum, et
custodire verba et cermonias ejus, quæ in lege
præcepta sunt. 20 Nec elevetur cor ejus in
superbiam super fratres suos, neque declinet in
partem dexteram vel sinistram, ut longo
tempore regnet ipse, et filii ejus, super Israel.

CAPUT XVIII.

1 NON habebunt sacerdotes et Levitæ, et
omnes qui de eadem tribu sunt, partem
et hereditatem cum reliquo Israel, quia
sacrificia Domini, et oblationes ejus come-
dent, 2 Et nihil aliud accipient de
possessione fratrum suorum: Dominus enim
ipse est hereditas eorum, sicut locutus est illis.

3 וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם
מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן
לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ 4 רֵאשִׁית
דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ
תִּתֶּן־לוֹ׃ 5 כִּי בוֹ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִכָּל־שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא
וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ ס 6 וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי
מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גָּר
שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה׃ 7 וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו
כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי
יְהוָה׃ 8 חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו
עַל־הָאָבוֹת׃ ס 9 כִּי אַתָּה בָּא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃
10 לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ
קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃
11 וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ
אֶל־הַמֵּתִים׃ 12 כִּי־תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה
אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפָּנֶיךָ׃ 13 תָּמִים תִּהְיֶה
עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 14 כִּי ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעֹנְנִים וְאֶל־
קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 15 נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ
כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו
תִּשְׁמָעוּן׃ 16 כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר
לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי
וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה
עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי
הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 18 נָבִיא אָקִים לָהֶם
מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו
וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ 19 וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ 20 אַךְ הַנָּבִיא
אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר
לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ 21 וְכִי תֹאמַר
בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־
דִבְּרוֹ יְהוָה׃ 22 אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ
הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ ס

3 Καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ
παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐάν τε μόσχον ἐάν τε
πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ
σιαγόνια και τὸ ἔνυστρον, 4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ
σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ
τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις
αὐτῷ· 5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν
φυλῶν σου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ,
λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 6 Ἐὰν
δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθότι
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξη-
ται, 7 Λειτουργήσει τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ
παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου·
8 Μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως
τῆς κατὰ πατριάν. 9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ
ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.
10 Οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί, μαντευόμενος
μάντειαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος, φαρμα-
κός, 11 Ἐπαείδων ἐπαοιδήν, ἐγγαστρίμυθος καὶ
τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς· 12 Ἔστι
γὰρ βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα·
ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος
ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. 13 Τέλειος
ἔσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 14 Τὰ γὰρ
ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι
κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται, καὶ σοὶ οὐχ
οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ θεός σου. 15 Προφήτην ἐκ
τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ θεός
σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε. 16 Κατὰ πάντα ὅσα ᾐτήσω
παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας λέγοντες Οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν
φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ
μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν·
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρός μέ Ὀρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν πρὸς σέ· 18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς
ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥή-
ματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς
καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ· 19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.
20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι, καὶ
ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἑτέρων, ἀποθανεῖται
ὁ προφήτης ἐκεῖνος. 21 Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
22 Ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι
Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ
προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

3 Hoc erit judicium sacerdotum a populo, et
ab his qui offerunt victimas: sive bovem, sive
ovem immolaverint, dabunt sacerdoti armum
ac ventriculum: 4 Primitias frumenti, vini,
et olei, et lanarum partem ex ovium tonsione.
5 Ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de
cunctis tribubus tuis, ut stet, et ministret
nomini Domini ipse, et filii ejus in sempiter-
num. 6 Si exierit Levites ex una urbium
tuarum ex omni Israel in qua habitat, et
voluerit venire, desiderans locum quem
elegerit Dominus, 7 Ministrabit in nomine
Domini Dei sui, sicut omnes fratres ejus
Levitæ, qui stabunt eo tempore coram Domino.
8 Partem ciborum eamdem accipiet, quam et
ceteri: excepto eo, quod in urbe sua ex paterna
ei successione debetur. 9 Quando ingressus
fueris terram, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi, cave ne imitari velis abominationes illa-
rum gentium; 10 Nec inveniatur in te qui
lustret filium suum, aut filiam, ducens per
ignem: aut qui ariolos sciscitetur, et observet
somnia atque auguria, nec sit maleficus,
11 Nec incantator, nec qui pythones consulat,
nec divinos, aut quærat a mortuis veritatem;
12 Omnia enim hæc abominatur Dominus, et
propter istiusmodi scelera delebit eos in
introitu tuo: 13 Perfectus eris, et absque
macula cum Domino Deo tuo. 14 Gentes istæ,
quarum possidebis terram, augures et divinos
audiunt: tu autem a Domino Deo tuo aliter
institutus es. 15 PROPHETAM de gente tua
et de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi
Dominus Deus tuus: ipsum audies, 16 Ut
petisti a Domino Deo tuo in Horeb, quando
concio congregata est, atque dixisti. Ultra
non audiam vocem Domini Dei mei, et ignem
hunc maximum amplius non videbo, ne moriar.
17 Et ait Dominus mihi: Bene omnia sunt
locuti. 18 Prophetam suscitabo eis de medio
fratrum suorum similem tui: et ponam verba
mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia quæ
præcepero illi. 19 Qui autem verba ejus, quæ
loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego
ultor existam. 20 Propheta autem qui
arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine
meo, quæ ego non præcepi illi ut diceret, aut
ex nomine alienorum deorum, interficietur.
21 Quod si tacita cogitatione responderis:
Quo modo possum intelligere verbum, quod
Dominus non est locutus? 22 Hoc habebis
signum: Quod in nomine Domini propheta
ille prædixerit, et non evenerit: hoc Dominus
non est locutus, sed per tumorem animi sui
propheta confinxit: et idcirco non timebis eum.

דברים יט

פרשה יט :

1 כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־אַרְצָם
וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃
2 שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃
3 תָּכִין לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל
אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה
לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃ 4 וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ
אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וָחָי אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ
בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם׃ 5 וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַיַּעַר
לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ
וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רֵעֵהוּ
וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה
וָחָי׃ 6 פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ
כִּי יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂיגוֹ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא
שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 7 עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל
לָךְ׃ 8 וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃
9 כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ
לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃
10 וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה
עָלֶיךָ דָּמִים׃ פ 11 וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ
שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ
נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃
12 וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃ 13 לֹא־
תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם־הַנָּקִי
מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ׃ ס 14 לֹא תַסִּיג
גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ס 15 לֹא־יָקוּם
עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עָוֺן וּלְכָל־חַטָּאת
בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל־פִּי ׀ שְׁנֵי עֵדִים
אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ 16 כִּי־
יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ʼΕΑΝ δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ἃ ὁ θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσητε
αὐτούς, καὶ κατοικήσητε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ
ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, 2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς
σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἧς Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι· 3 Στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν, καὶ τριμεριεῖς
τὰ ὅρια τῆς γῆς σου ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ
θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.
4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὃς ἂν
φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται· ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον
αὐτοῦ οὐκ εἰδὼς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς
χθὲς καὶ τρίτης· 5 Καὶ ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ
πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρου-
σθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ
ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ
πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν
τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται· 6 Ἵνα μὴ διώξας
ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος,
ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν,
ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἡ ὁδὸς, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν·
καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν
ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.
7 Διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο
λέγων Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ. 8 Ἐὰν δὲ
ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά σου ὃν
τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῷ σοι Κύριος
πᾶσαν τὴν γῆν ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,
9 Ἐὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον
τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς
πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας· 10 Καὶ οὐκ ἐκχυθή-
σεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι
ἔνοχος. 11 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν
τὸν πλησίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ'
αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ
φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων· 12 Καὶ
ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ
λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν
εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ
ἀποθανεῖται· 13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ'
αὐτῷ, καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ,
καὶ εὖ σοι ἔσται. 14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλη-
σίον ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ᾗ
κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἣν Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. 15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς
μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν
καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν
ἁμαρτίαν ἣν ἐὰν ἁμάρτῃ· ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων
στήσεται πᾶν ῥῆμα. 16 Ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς
ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

CAPUT XIX.

1 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
gentes, quarum tibi traditurus est terram, et
possederis eam, habitaverisque in urbibus ejus
et in ædibus: 2 Tres civitates separabis tibi
in medio terræ, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi in possessionem, 3 Sternens diligenter
viam: et in tres æqualiter partes totam terræ
tuæ provinciam divides: ut habeat e vicino
qui propter homicidium profugus est, quo
possit evadere. 4 Hæc erit lex homicidæ
fugientis, cujus vita servanda est: Qui per-
cusserit proximum suum nesciens, et qui heri
et nudiustertius nullum contra eum odium
habuisse comprobatur: 5 Sed abiisse cum
eo simpliciter in silvam ad ligna cædenda, et
in succisione lignorum securis fugerit manu,
ferrumque lapsum de manubrio amicum ejus
percusserit, et occiderit: hic ad unam supra-
dictarum urbium confugiet, et vivet: 6 Ne
forsitan proximus ejus, cujus effusus est
sanguis, dolore stimulatus, persequatur, et
apprehendat eum si longior via fuerit, et
percutiat animam ejus, qui non est reus mortis:
quia nullum contra eum, qui occisus est, odium
prius habuisse monstratur. 7 Idcirco præcipio
tibi, ut tres civitates æqualis inter se spatii
dividas. 8 Cum autem dilataverit Dominus
Deus tuus terminos tuos, sicut juravit patribus
tuis, et dederit tibi cunctam terram, quam eis
pollicitus est, 9 (Si tamen custodieris mandata
ejus, et feceris quæ hodie præcipio tibi, ut
diligas Dominum Deum tuum, et ambules in
viis ejus omni tempore) addes tibi tres alias
civitates, et supradictarum trium urbium
numerum duplicabis; 10 Ut non effundatur
sanguis innoxius in medio terræ, quam
Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam,
ne sis sanguinis reus. 11 Si quis autem odio
habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ
ejus, surgensque percusserit illum, et mortuus
fuerit, fugeritque ad unam de supradictis
urbibus, 12 Mittent seniores civitatis illius, et
arripient eum de loco effugii, tradentque in
manu proximi, cujus sanguis effusus est, et
morietur. 13 Non misereberis ejus, et auferes
innoxium sanguinem de Israel, ut bene sit tibi.
14 Non assumes, et transferes terminos
proximi tui, quos fixerunt priores in possessione
tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in
terra, quam acceperis possidendam. 15 Non
stabit testis unus contra aliquem, quidquid
illud peccati et facinoris fuerit: sed in ore
duorum aut trium testium stabit omne
verbum. 16 Si steterit testis mendax contra
hominem, accusans eum prævaricationis,

17 וְעָמְדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב
לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר
יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ 18 וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים
הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה
בְאָחִיו׃ 19 וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת
לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ 20 וְהַנִּשְׁאָרִים
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד
כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ 21 וְלֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד
בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ ס

פרשה כ׃

1 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ
סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 2 וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה
וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ 3 וְאָמַר
אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם
לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־
תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃
4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃
5 וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת־חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ׃ 6 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע
כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־
יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ׃
7 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃ 8 וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים
לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא
וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס
אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃ 9 וְהָיָה כְּכַלֹּת
הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי
צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ ס 10 כִּי־
תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ
אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃ 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעַנְךָ
וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ׃ 12 וְאִם־לֹא
תַשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ מִלְחָמָה
וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃ 13 וּנְתָנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἐστιν αὐτοῖς
ἡ ἀντιλογία ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων
καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, 18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ
ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν
τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν·
20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ
οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονη-
ρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν. 21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου
ἐπ' αὐτῷ· ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός,
πόδα ἀντὶ ποδός.

ΚΕΦ. κ'.

1 ἘΑΝ δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
σου, καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά
σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ θεός σου
μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγί-
σας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ 3 Καὶ ἐρεῖ πρὸς
αὐτούς Ἄκουε, Ἰσραήλ· ὑμεῖς πορεύεσθε σήμερον
εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω
ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ
ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· 4 Ὅτι Κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν, συνεκπολε-
μῆσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, διασῶσαι ὑμᾶς.
5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν
λέγοντες Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν
καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ
ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν
τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν.
6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα
καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστρα-
φήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.
7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήστευται γυναῖκα
καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν. 8 Καὶ προσθή-
σουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ
ἐροῦσι Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται
οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ
καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμέ-
νους τοῦ λαοῦ. 10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτοὺς μετ'
εἰρήνης· 11 Ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ
ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαός, οἱ εὑρεθέντες ἐν
αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου·
12 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ
πόλεμον, περικαθιεῖς αὐτήν, 13 Ἕως ἂν παραδῷ
σοι αὐτὴν Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ
πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας;

17 Stabunt ambo, quorum causa est, ante
Dominum in conspectu sacerdotum et judicum,
qui fuerint in diebus illis. 18 Cumque
diligentissime perscrutantes, invenerint falsum
testem dixisse contra fratrem suum mendacium:
19 Reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit,
et auferes malum de medio tui: 20 Ut audien-
tes ceteri timorem habeant, et nequaquam talia
audeant facere. 21 Non misereberis ejus, sed
animam pro anima, oculum pro oculo, dentem
pro dente, manum pro manu, pedem pro pede
exiges.

CAPUT XX.

1 Si exieris ad bellum contra hostes tuos,
et videris equitatus et currus, et majorem quam
tu habeas adversarii exercitus multitudinem,
non timebis eos: quia Dominus Deus tuus
tecum est, qui eduxit te de terra Ægypti.
2 Appropinquante autem jam prælio, stabit
sacerdos ante aciem, et sic loquetur ad populum:
3 Audi, Israel, vos hodie contra inimicos
vestros pugnam committitis; non pertimescat
cor vestrum; nolite metuere, nolite cedere, nec
formidetis eos: 4 Quia Dominus Deus vester
in medio vestri est, et pro vobis contra
adversarios dimicabit, ut eruat vos de periculo.
5 Duces quoque per singulas turmas audiente
exercitu proclamabunt: Quis est homo qui
ædificavit domum novam, et non dedicavit
eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne
forte moriatur in bello, et alius dedicet eam.
6 Quis est homo qui plantavit vineam, et
necdum fecit eam esse communem, de qua
vesci omnibus liceat? vadat, et revertatur in
domum suam, ne forte moriatur in bello, et
alius homo ejus fungatur officio. 7 Quis est
homo qui despondit uxorem, et non accepit
eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne
forte moriatur in bello, et alius homo accipiat
eam. 8 His dictis addent reliqua, et loquentur
ad populum: Quis est homo formidolosus, et
corde pavido? vadat, et revertatur in domum
suam, ne pavere faciat corda fratrum suorum,
sicut ipse timore perterritus est. 9 Cumque
siluerint duces exercitus, et finem loquendi
fecerint, unusquisque suos ad bellandum cuneos
præparabit. 10 Si quando accesseris ad
expugnandam civitatem, offeres ei primum
pacem. 11 Si receperit, et aperuerit tibi portas,
cunctus populus, qui in ea est, salvabitur, et
serviet tibi sub tributo. 12 Sin autem fœdus
inire noluerit, et cœperit contra te bellum, op-
pugnabis eam. 13 Cumque tradiderit Dominus
Deus tuus illam in manu tua, percuties omne
quod in ea generis masculini est, in ore gladii,

14 רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר־
יִהְיֶה בָעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ
אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָךְ׃ 15 כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקֹת
מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה
הֵנָּה׃ 16 רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה
כָּל־נְשָׁמָה׃ 17 כִּי־הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 18 לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא־יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ ס 19 כִּי־תָצוּר אֶל־עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא־
תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׃ 20 רַק
עֵץ אֲשֶׁר־תֵּדַע כִּי לֹא־עֵץ מַאֲכָל הוּא
אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל־
הָעִיר אֲשֶׁר־הִוא עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה
עַד רִדְתָּהּ׃ פ

פרשה כא׃

1 כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא
נוֹדַע מִי הִכָּהוּ׃ 2 וְיָצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ
וּמָדְדוּ אֶל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הֶחָלָל׃
3 וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הֶחָלָל וְלָקְחוּ
זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֶגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־
עֻבַּד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מָשְׁכָה בְּעֹל׃
4 וְהוֹרִדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָעֶגְלָה
אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא
יִזָּרֵעַ וְעָרְפוּ־שָׁם אֶת־הָעֶגְלָה בַּנָּחַל׃
5 וְנִגְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה
וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל־רִיב וְכָל־נָגַע׃ 6 וְכֹל
זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל־הֶחָלָל
יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה
בַנָּחַל׃ 7 וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת־
הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ׃ 8 כַּפֵּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל־תִּתֵּן דָּם
נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם׃

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ
πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ
πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ,
καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 15 Οὕτω ποιήσεις
πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὔσας σου σφόδρα·
οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, 16 Ὧν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν
αὐτῶν, οὐ ζωγρήσετε πᾶν ἐμπνέον, 17 Ἀλλ' ἢ
ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ
Ἀμορραῖον και Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον
καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό
σοι Κύριος ὁ θεός σου· 18 Ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν
ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν
τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν. 19 Ἐὰν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν
μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατά-
ληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς
ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ,
αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν
τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν
χάρακα; 20 Ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ
καρπόβρωτόν ἐστι, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις
καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις
ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

ΚΕΦ. κα΄.

1 ἘΑΝ δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ
πεδίῳ, καὶ οὐκ οἴδασι τὸν πατάξαντα, 2 Ἐξελεύσεται
ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν
ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου· 3 Καὶ
ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις
οὐκ εἴργασται καὶ ἥτις οὐχ εἵλκυσε ζυγόν, 4 Καὶ
καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης
δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασται
οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν
τῇ φάραγγι. 5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ θεὸς παρεστηκέ-
ναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ
πᾶσα ἁφή· 6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως
ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκο-
πημένης ἐν τῇ φάραγγι, 7 Καὶ ἀποκριθέντες
ἐροῦσιν Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἑωράκασιν· 8 Ἵλεως
γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ οὓς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα
μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου
Ἰσραήλ, καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

14 Absque mulieribus et infantibus, jumentis,
et ceteris quæ in civitate sunt. Omnem
prædam exercitui divides, et comedes de spoliis
hostium tuorum, quæ Dominus Deus tuus
dederit tibi. 15 Sic facies cunctis civitatibus,
quæ a te procul valde sunt, et non sunt de his
urbibus, quas in possessionem accepturus es.
16 De his autem civitatibus, quæ dabuntur tibi,
nullum omnino permittes vivere: 17 Sed
interficies in ore gladii, Hethæum videlicet,
et Amorrhæum, et Chananæum, Pherezæum,
et Hevæum, et Jebusæum, sicut præcepit tibi
Dominus Deus tuus: 18 Ne forte doceant vos
facere cunctas abominationes, quas ipsi operati
sunt diis suis: et peccetis in Dominum Deum
vestrum. 19 Quando obsederis civitatem
multo tempore, et munitionibus circumdederis
ut expugnes eam, non succides arbores de
quibus vesci potest, nec securibus per circuitum
debes vastare regionem: quoniam lignum est,
et non homo, nec potest bellantium contra
te augere numerum. 20 Si qua autem ligna
non sunt pomifera, sed agrestia, et in ceteros
apta usus, succide, et instrue machinas, donec
capias civitatem, quæ contra te dimicat.

CAPUT XXI.

1 Quando inventum fuerit in terra, quam
Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis
cadaver occisi, et ignorabitur cædis reus,
2 Egredientur majores natu, et judices tui, et
metientur a loco cadaveris singularum per
circuitum spatia civitatum: 3 Et quam
viciniorem ceteris esse perspexerint, seniores
civitatis illius tollent vitulam de armento, quæ
non traxit jugum, nec terram scidit vomere,
4 Et ducent eam ad vallem asperam atque
saxosam, quæ nunquam arata est, nec semen-
tem recepit: et cædent in ea cervices vitulæ:
5 Accedentque sacerdotes filii Levi, quos
elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei,
et benedicant in nomine ejus, et ad verbum
eorum, omne negotium, et quidquid mundum,
vel immundum est, judicetur. 6 Et venient
majores natu civitatis illius ad interfectum,
lavabuntque manus suas super vitulam, quæ in
valle percussa est, 7 Et dicent: Manus nostræ
non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi
viderunt; 8 Propitius esto populo tuo Israel,
quem redemisti, Domine, et ne reputes sangui-
nem innocentem in medio populi tui
Israel. Et auferetur ab eis reatus sanguinis:

9 וְאַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃

ס ס ס מט

10 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ
וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ׃
11 וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת־תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ
בָהּ וְלָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה׃ 12 וַהֲבֵאתָהּ
אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה
אֶת־צִפָּרְנֶיהָ׃ 13 וְהֵסִירָה אֶת־שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ
מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ וּבָכְתָה אֶת־אָבִיהָ
וְאֶת־אִמָּהּ יֶרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא
אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה׃
14 וְהָיָה אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכָּסֶף לֹא־
תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ׃ ס
15 כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ־לוֹ
בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְּׂנִיאָה׃ 16 וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו
אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־
בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃
17 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֶת
לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ס
18 כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה
אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ
אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ 19 וְתָפְשׂוּ בוֹ
אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ׃ 20 וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ
זוֹלֵל וְסֹבֵא׃ 21 וּרְגָמֻהוּ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ
בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃ ס 22 וְכִי־
יִהְיֶה בְאִישׁ חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת וְהוּמָת
וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל־עֵץ׃ 23 לֹא־תָלִין נִבְלָתוֹ
עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא
אֶת־אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה׃ ס

9 Σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν,
ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου. 10 Ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ
τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ θεός σου
εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομεύσῃς τὴν προνομὴν
αὐτῶν, 11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν
τῷ εἴδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν
σεαυτῷ γυναῖκα, 12 Καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς
τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ
περιονυχιεῖς αὐτὴν 13 Καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια
τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ᾿ αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ
οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
μηνὸς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν
καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. 14 Καὶ
ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν
ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ
ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν. 15 Ἐὰν
δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν
ἠγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν
αὐτῷ ἡ ἠγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται
υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης, 16 Καὶ ἔσται
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι
τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς
μισουμένης τὸν πρωτότοκον· 17 Ἀλλὰ τὸν πρωτό-
τοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ
διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ
πρωτοτοκεῖα. 18 Ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθὴς καὶ
ἐρεθιστής, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν
μητρός, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν
τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου,
20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν Ὁ
υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει
τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ·
21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες
φοβηθήσονται. 22 Ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία
κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσητε αὐτὸν
ἐπὶ ξύλου· 23 Οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος
ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

9 Tu autem alienus eris ab innocentis cruore,
qui fusus est, cum feceris quod præcepit
Dominus. 10 Si egressus fueris ad pugnam
contra inimicos tuos, et tradiderit eos Dominus
Deus tuus in manu tua, captivosque duxeris,
11 Et videris in numero captivorum mulierem
pulchram, et adamaveris eam, volueris que
habere uxorem, 12 Introduces eam in domum
tuam: quæ radet cæsariem, et circumcidet
ungues, 13 Et deponet vestem, in qua capta
est: sedensque in domo tua, flebit patrem et
matrem suam uno mense: et postea intrabis
ad eam, dormiesque cum illa, et erit uxor tua.
14 Si autem postea non sederit animo tuo,
dimittes eam liberam, nec vendere poteris
pecunia, nec opprimere per potentiam: quia
humiliasti eam. 15 Si habuerit homo uxores
duas, unam dilectam, et alteram odiosam,
genuerintque ex eo liberos, et fuerit filius
odiosæ primogenitus, 16 Volueritque sub-
stantiam inter filios suos dividere: non
poterit filium dilectæ facere primogenitum, et
præferre filio odiosæ. 17 Sed filium odiosæ
agnoscet primogenitum, dabitque ei de his quæ
habuerit cuncta duplicia: iste est enim prin-
cipium liberorum ejus, et huic debentur
primogenita. 18 Si genuerit homo filium
contumacem et protervum, qui non audiat
patris aut matris imperium, et coercitus obedire
contempserit: 19 Apprehendent eum, et
ducent ad seniores civitatis illius, et ad portam
judicii, 20 Dicentque ad eos: Filius noster
iste protervus et contumax est, monita nostra
audire contemnit, comessationibus vacat, et
luxuriæ atque conviviis: 21 Lapidibus eum
obruet populus civitatis: et morietur, ut
auferatis malum de medio vestri, et universus
Israel audiens pertimescat. 22 Quando
peccaverit homo quod morte plectendum est,
et adjudicatus morti appensus fuerit in
patibulo: 23 Non permanebit cadaver ejus in
ligno, sed in eadem die sepelietur: quia
maledictus a Deo est qui pendet in ligno:
et nequaquam contaminabis terram tuam,
quam Dominus Deus tuus dederit tibi in
possessionem.

פרשה כב :

1 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ
נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם
לְאָחִיךָ׃ 2 וְאִם־לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ
וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה
עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ
לוֹ׃ 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ
אֲשֶׁר־תֹּאבַד מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל
לְהִתְעַלֵּם׃ ס 4 לֹא־תִרְאֶה אֶת־
חֲמוֹר אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃ ס
5 לֹא־יִהְיֶה כְלִי־גֶבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־
יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה׃ פ
6 כִּי יִקָּרֵא קַן־צִפּוֹר ׀ לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־
עֵץ ׀ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים
וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־
הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים׃
7 שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים
תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים׃
ס 8 כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ
מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ
כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃ 9 לֹא־תִזְרַע כַּרְמְךָ
כִּלְאָיִם פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר
תִּזְרָע וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃ ס 10 לֹא־
תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו׃ 11 לֹא תִלְבַּשׁ
שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ ס
12 גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע כַּנְפוֹת
כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃ ס 13 כִּי־
יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃
14 וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ
שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי
וָאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃
15 וְלָקַח אֲבִי הַנַּעֲרָ וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־
בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשָּׁעְרָה׃
16 וְאָמַר אֲבִי הַנַּעֲרָ אֶל־הַזְּקֵנִים אֶת־בִּתִּי
נָתַתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃
17 וְהִנֵּה־הוּא שָׂם עֲלִילֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־
מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי
וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ 18 וְלָקְחוּ
זִקְנֵי הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΜΗ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ
πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς
αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου
καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. 2 Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀδελφός
σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστῃ αὐτόν, συνάξεις αὐτὸν ἔνδον
εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ
αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. 3 Οὕτω
ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν
ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ'
αὐτοῦ καὶ εὕρῃς, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν. 4 Οὐκ ὄψῃ
τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς, ἀνιστῶν
ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ. 5 Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς
ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναι-
κείαν· ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι πᾶς
ποιῶν ταῦτα. 6 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾷ ὀρνέων
πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ
ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσσοῖς ἢ ᾠοῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ
ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ᾠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα
μετὰ τῶν τέκνων· 7 Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν
μητέρα, τὰ δὲ παιδία λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένη-
ται καὶ πολυήμερος γένῃ. 8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν
καινήν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου, καὶ
οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν
ἀπ' αὐτοῦ. 9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου
διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα
ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνός
σου. 10 Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ
αὐτό. 11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ
αὐτῷ· 12 Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσ-
σάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν
περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς. 13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα
καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτὴν 14 Καὶ ἐπιθῇ
αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς
ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα,
καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὕρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια,
15 Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ
ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν
ἐπὶ τὴν πύλην, 16 Καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ
γερουσίᾳ Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν
17 Νῦν οὗτος ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς
λόγους, λέγων Οὐχ εὕρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια,
καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου, καὶ
ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς
πόλεως· 18 Καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκεί-
νης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτόν,

CAPUT XXII.

1 Non videbis bovem fratris tui, aut ovem
errantem, et præteribis: sed reduces fratri tuo,
2 Etiamsi non est propinquus frater tuus, nec
nosti eum: duces in domum tuam, et erunt
apud te quamdiu quærat ea frater tuus, et
recipiat. 3 Similiter facies de asino, et de
vestimento, et de omni re fratris tui, quæ
perierit: si inveneris eam, ne negligas quasi
alienam. 4 Si videris asinum fratris tui aut
bovem cecidisse in via, non despicies, sed
sublevabis cum eo. 5 Non induetur mulier
veste virili, nec vir utetur veste feminea:
abominabilis enim apud Deum est qui facit
hæc. 6 Si ambulans per viam, in arbore vel
in terra nidum avis inveneris, et matrem pullis
vel ovis desuper incubantem: non tenebis eam
cum filiis: 7 Sed abire patieris, captos tenens
filios: ut bene sit tibi, et longo vivas tempore.
8 Cum ædificaveris domum novam, facies
murum tecti per circuitum: ne effundatur
sanguis in domo tua, et sis reus labente alio, et
in præceps ruente. 9 Non seres vineam tuam
altero semine: ne et sementis quam sevisti, et
quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur.
10 Non arabis in bove simul et asino. 11 Non
indueris vestimento, quod ex lana linoque
contextum est. 12 Funiculos in fimbriis facies
per quatuor angulos pallii tui, quo operieris.
13 Si duxerit vir uxorem, et postea odio
habuerit eam, 14 Quæsieritque occasiones
quibus dimittat eam, objiciens ei nomen pessi-
mum, et dixerit: Uxorem hanc accepi, et
ingressus ad eam non inveni virginem:
15 Tollent eam pater et mater ejus, et ferent
secum signa virginitatis ejus ad seniores urbis
qui in porta sunt: 16 Et dicet pater: Filiam
meam dedi huic uxorem: quam quia odit,
17 Imponit ei nomen pessimum, ut dicat:
Non inveni filiam tuam virginem: et
ecce hæc sunt signa virginitatis filiæ
meæ. Expandent vestimentum coram senio-
ribus civitatis: 18 Apprehendentque senes
urbis illius virum, et verberabunt illum,

19 וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי
הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ
כָּל־יָמָיו׃ ס 20 וְאִם־אֱמֶת הָיָה
הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃
21 וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ
וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה
כִּי־עָשְׂתָה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית
אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס
22 כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב ׀ עִם־אִשָּׁה בְעֻלַת־
בַּעַל וּמֵתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב
עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
ס 23 כִּי יִהְיֶה נַעֲרָ בְתוּלָה
מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב
עִמָּהּ׃ 24 וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר ׀
הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בָּאֲבָנִים
וָמֵתוּ אֶת־הַנַּעֲרָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צָעֲקָה
בָעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עִנָּה
אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
ס 25 וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ
אֶת־הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק־בָּהּ הָאִישׁ
וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ
לְבַדּוֹ׃ 26 וְלַנַּעֲרָ לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין
לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ
עַל־רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃
27 כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה
וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃ ס 28 כִּי־יִמְצָא
אִישׁ נַעֲרָ בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה
וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃ 29 וְנָתַן
הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים
כָּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ
לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃ ס

פרשה כג׃

1 לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא
יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו׃ ס 2 לֹא־יָבֹא
פְצוּעַ־דַּכָּה וּכְרוּת שָׁפְכָה בִּקְהַל יְהוָה׃
ס 3 לֹא־יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל יְהוָה
גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לוֹ בִּקְהַל
יְהוָה׃ ס 4 לֹא־יָבֹא עַמּוֹנִי
וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי
לֹא־יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה עַד־עוֹלָם׃

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ
δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα
πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα
χρόνον. 20 Ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος
οὗτος καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι, 21 Καὶ
ἐξάξουσι τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 22 Ἐὰν
δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς
συνῳκισμένης ἀνδρί, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν
ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν
γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.
23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη
ἀνδρί, καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ
μετ' αὐτῆς, 24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην
τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεᾶνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν
τῇ πόλει, καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν. 25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος
τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ'
αὐτῆς μόνον, 26 Καὶ τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἁμάρ-
τημα θανάτου· ὡς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ
τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχήν, οὕτω τὸ
πρᾶγμα τοῦτο· 27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν,
ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθήσων αὐτῇ. 28 Ἐὰν δέ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν
παρθένον ἥτις οὐ μεμνήστευται, καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὑρεθῇ, 29 Δώσει ὁ ἄνθρω-
πος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται
ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. 30 Οὐ
λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΟΥΚ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ
πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 3 Οὐκ εἰσελεύ-
σεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν
Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

19 Condemnantes insuper centum siclis argenti,
quos dabit patri puellæ: quoniam diffamavit
nomen pessimum super virginem Israel:
habebitque eam uxorem, et non poterit dimit-
tere eam omnibus diebus vitæ suæ. 20 Quod
si verum est quod objicit, et non est in puella
inventa virginitas: 21 Ejicient eam extra
fores domus patris sui, et lapidibus obruent
viri civitatis illius, et morietur: quoniam fecit
nefas in Israel, ut fornicaretur in domo patris
sui: et auferes malum de medio tui. 22 Si
dormierit vir cum uxore alterius, uterque
morietur, id est, adulter et adultera: et
auferes malum de Israel. 23 Si puellam
virginem desponderit vir, et invenerit eam
aliquis in civitate, et concubuerit cum ea,
24 Educes utrumque ad portam civitatis illius,
et lapidibus obruentur: puella, quia non
clamavit, cum esset in civitate: vir, quia
humiliavit uxorem proximi sui; et auferes
malum de medio tui. 25 Sin autem in agro
repererit vir puellam, quæ desponsata est, et
apprehendens concubuerit cum ea, ipse morie-
tur solus: 26 Puella nihil patietur, nec est
rea mortis: quoniam sicut latro consurgit
contra fratrem suum, et occidit animam ejus,
ita et puella perpessa est: 27 Sola erat in
agro: clamavit, et nullus affuit qui liberaret
eam. 28 Si invenerit vir puellam virginem,
quæ non habet sponsum, et apprehendens
concubuerit cum illa, et res ad judicium
venerit: 29 Dabit qui dormivit cum ea, patri
puellæ quinquaginta siclos argenti, et habebit
eam uxorem, quia humiliavit illam: non
poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ.
30 Non accipiet homo uxorem patris sui, nec
revelabit operimentum ejus.

CAPUT XXIII.

1 NON intrabit eunuchus, attritis vel am-
putatis testiculis et abscisso veretro, ecclesiam
Domini. 2 Non ingredietur mamzer, hoc est,
de scorto natus, in ecclesiam Domini, usque
ad decimam generationem. 3 Ammonites et
Moabites etiam post decimam generationem
non intrabunt ecclesiam Domini, in æternum:

5 עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם
וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר
שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר
אֲרַם נַהֲרַיִם לְקַלְלֶךָּ׃ 6 וְלֹא־אָבָה יְהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ
יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ׃ 7 לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם וְטֹבָתָם
כָּל־יָמֶיךָ לְעוֹלָם׃ ס 8 לֹא־תְתַעֵב
אֲדֹמִי כִּי אָחִיךָ הוּא לֹא־תְתַעֵב מִצְרִי
כִּי־גֵר הָיִיתָ בְאַרְצוֹ׃ 9 בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ
לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל
יְהוָֹה׃ ס 10 כִּי־תֵצֵא מַחֲנֶה עַל־
אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רָע׃ 11 כִּי־יִהְיֶה
בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְּרֵה־
לָיְלָה וְיָצָא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא
אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ 12 וְהָיָה לִפְנוֹת־עֶרֶב
יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תּוֹךְ
הַמַּחֲנֶה׃ 13 וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָּׁמָּה חוּץ׃ 14 וְיָתֵד
תִּהְיֶה לְךָ עַל־אֲזֵנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ
וְחָפַרְתָּה בָהּ וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת־צֵאָתֶךָ׃
15 כִּי יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ ׀ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ
לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה
מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר
וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃ ס 16 לֹא־תַסְגִּיר
עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם
אֲדֹנָיו׃ 17 עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא
תּוֹנֶנּוּ׃ ס 18 לֹא־תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 19 לֹא־תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר
כֶּלֶב בֵּית יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נֶדֶר כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ ס
20 לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ
אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃ 21 לַנָּכְרִי
תַשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ
יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ ס
22 כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר
לְשַׁלְּמוֹ כִּי־דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ
מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ 23 וְכִי תֶחְדַּל
לִנְדֹּר לֹא־יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ 24 מוֹצָא
שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ ס

*4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ
ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων
ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ
τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
καταρᾶσθαί σε· 5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ θεός
σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ, καὶ μετέστρεψε Κύριος
ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ
σε Κύριος ὁ θεός σου. 6 Οὐ προσαγορεύσεις
εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς
ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον,
ὅτι ἀδελφός σού ἐστιν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι
πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· 8 Υἱοὶ ἐὰν
γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς
ἐκκλησίαν Κυρίου. 9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος
πονηροῦ. 10 Ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται
καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
παρεμβολήν· 11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν
λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεδυκότος ἡλίου
εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 12 Καὶ τόπος
ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω·
13 Καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ
ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ
ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου· 14 Ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου,
ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ
προσώπου σου· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία,
καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος,
καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. 15 Οὐ παραδώσεις παῖδα
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστίθεταί σοι παρὰ τοῦ
κυρίου αὐτοῦ· 16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν
κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν.
17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ
ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· οὐκ ἔσται
τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται
τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. 18 Οὐ προσοίσεις
μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν
οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι καὶ
ἀμφότερα. 19 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον
ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς
πράγματος οὗ ἐὰν ἐκδανείσῃς· 20 Τῷ ἀλλοτρίῳ
ἐκτοκιεῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα
εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν. 21 Ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει
Κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία·
22 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ
ἁμαρτία. 23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ηὔξω
Κυρίῳ τῷ θεῷ δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.*

4 Quia noluerunt vobis occurrere cum pane et
aqua in via quando egressi estis de Ægypto : et
quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor
de Mesopotamia Syriæ, ut malediceret tibi :
5 Et noluit Dominus Deus tuus audire
Balaam, vertitque maledictionem ejus in
benedictionem tuam, eo quod diligeret te.
6 Non facies cum eis pacem, nec quæras eis
bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum.
7 Non abominaberis Idumæum, quia frater
tuus est : nec Ægyptium, quia advena fuisti
in terra ejus. 8 Qui nati fuerint ex eis, tertia
generatione intrabunt in ecclesiam Domini.
9 Quando egressus fueris adversus hostes tuos
in pugnam, custodies te ab omni re mala.
10 Si fuerit inter vos homo, qui nocturno
pollutus sit somnio, egredietur extra castra,
11 Et non revertetur, priusquam ad vesperam
lavetur aqua : et post solis occasum regredietur
in castra. 12 Habebis locum extra castra, ad
quem egrediaris ad requisita naturæ, 13 Gerens
paxillum in balteo ; cumque sederis,
fodies per circuitum, et egesta humo operies
14 Quo relevatus es (Dominus enim Deus tuus
ambulat in medio castrorum, ut eruat te, et
tradat tibi inimicos tuos) et sint castra tua
sancta ; et nihil in eis appareat fœditatis, ne
derelinquat te. 15 Non trades servum domino
suo, qui ad te confugerit ; 16 Habitabit tecum
in loco, qui ei placuerit, et in una urbium
tuarum requiescet : ne contristes eum. 17 Non
erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator
de filiis Israel. 18 Non offeres mercedem
prostibuli, nec pretium canis, in domo Domini
Dei tui, quidquid illud est quod voveris : quia
abominatio est utrumque apud Dominum
Deum tuum. 19 Non fœnerabis fratri tuo ad
usuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet
aliam rem : 20 Sed alieno. Fratri autem tuo
absque usura, id quo indiget, commodabis : ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni
opere tuo in terra, ad quam ingredieris possidendam.
21 Cum votum voveris Domino Deo
tuo, non tardabis reddere : quia requiret illud
Dominus Deus tuus ; et si moratus fueris,
reputabitur tibi in peccatum. 22 Si nolueris
polliceri, absque peccato eris. 23 Quod autem
semel egressum est de labiis tuis, observabis,
et facies sicut promisisti Domino Deo tuo, et
propria voluntate et ore tuo locutus es.

25 כִּֽי־תָבֹא֙ בְּכֶ֣רֶם רֵעֶ֔ךָ וְאָכַלְתָּ֧ עֲנָבִ֛ים
כְּנַפְשְׁךָ֖ שָׂבְעֶ֑ךָ וְאֶל־כֶּלְיְךָ֖ לֹ֥א תִתֵּֽן׃ ס
26 כִּ֤י תָבֹא֙ בְּקָמַ֣ת רֵעֶ֔ךָ וְקָטַפְתָּ֥
מְלִילֹ֖ת בְּיָדֶ֑ךָ וְחֶרְמֵשׁ֙ לֹ֣א תָנִ֔יף עַ֖ל קָמַ֥ת
רֵעֶֽךָ׃ ס

פרשה כד׃

1 כִּֽי־יִקַּ֥ח אִ֛ישׁ אִשָּׁ֖ה וּבְעָלָ֑הּ וְהָיָ֞ה אִם־
לֹ֧א תִמְצָא־חֵ֣ן בְּעֵינָ֗יו כִּי־מָ֤צָא בָהּ֙ עֶרְוַ֣ת
דָּבָ֔ר וְכָ֨תַב לָ֜הּ סֵ֤פֶר כְּרִיתֻת֙ וְנָתַ֣ן בְּיָדָ֔הּ
וְשִׁלְּחָ֖הּ מִבֵּיתֽוֹ׃ 2 וְיָצְאָ֖ה מִבֵּית֑וֹ וְהָלְכָ֖ה
וְהָיְתָ֥ה לְאִישׁ־אַחֵֽר׃ 3 וּשְׂנֵאָהּ֮ הָאִ֣ישׁ
הָאַחֲרוֹן֒ וְכָ֨תַב לָ֜הּ סֵ֤פֶר כְּרִיתֻת֙ וְנָתַ֣ן
בְּיָדָ֔הּ וְשִׁלְּחָ֖הּ מִבֵּית֑וֹ א֣וֹ כִ֤י יָמוּת֙ הָאִ֣ישׁ
הָאַחֲר֔וֹן אֲשֶׁר־לְקָחָ֥הּ ל֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 4 לֹא־
יוּכַ֣ל בַּעְלָ֣הּ הָרִאשׁ֣וֹן אֲשֶׁר־שִׁ֠לְּחָהּ לָשׁ֨וּב
לְקַחְתָּ֜הּ לִהְי֧וֹת ל֣וֹ לְאִשָּׁ֗ה אַחֲרֵי֙ אֲשֶׁ֣ר
הֻטַּמָּ֔אָה כִּֽי־תוֹעֵבָ֥ה הִ֖וא לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה וְלֹ֤א
תַחֲטִיא֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ
נֹתֵ֥ן לְךָ֖ נַחֲלָֽה׃ ס 5 כִּֽי־יִקַּ֥ח
אִישׁ֙ אִשָּׁ֣ה חֲדָשָׁ֔ה לֹ֤א יֵצֵא֙ בַּצָּבָ֔א וְלֹא־
יַעֲבֹ֥ר עָלָ֖יו לְכָל־דָּבָ֑ר נָקִ֞י יִהְיֶ֤ה לְבֵיתוֹ֙
שָׁנָ֣ה אֶחָ֔ת וְשִׂמַּ֖ח אֶת־אִשְׁתּ֥וֹ אֲשֶׁר־לָקָֽח׃
6 לֹא־יַחֲבֹ֖ל רֵחַ֣יִם וָרָ֑כֶב כִּי־נֶ֖פֶשׁ ה֥וּא
חֹבֵֽל׃ ס 7 כִּֽי־יִמָּצֵ֣א אִ֗ישׁ גֹּנֵ֨ב
נֶ֤פֶשׁ מֵאֶחָיו֙ מִבְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְהִתְעַמֶּר־בּ֖וֹ
וּמְכָר֑וֹ וּמֵת֙ הַגַּנָּ֣ב הַה֔וּא וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע
מִקִּרְבֶּֽךָ׃ ס 8 הִשָּׁ֧מֶר בְּנֶֽגַע־הַצָּרַ֛עַת
לִשְׁמֹ֥ר מְאֹ֖ד וְלַעֲשׂ֑וֹת כְּכֹל֩ אֲשֶׁר־יוֹר֨וּ
אֶתְכֶ֜ם הַכֹּהֲנִ֧ים הַלְוִיִּ֛ם כַּאֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִ֖ם
תִּשְׁמְר֥וּ לַעֲשֽׂוֹת׃ 9 זָכ֕וֹר אֵ֧ת אֲשֶׁר־עָשָׂ֛ה
יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְמִרְיָ֑ם בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֥ם
מִמִּצְרָֽיִם׃ ס 10 כִּֽי־תַשֶּׁ֥ה בְרֵֽעֲךָ֖
מַשַּׁ֣את מְא֑וּמָה לֹא־תָבֹ֥א אֶל־בֵּית֖וֹ לַעֲבֹ֥ט
עֲבֹטֽוֹ׃ 11 בַּח֖וּץ תַּעֲמֹ֑ד וְהָאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֤ר
אַתָּה֙ נֹשֶׁ֣ה ב֔וֹ יוֹצִ֥יא אֵלֶ֛יךָ אֶת־הַעֲב֖וֹט
הַחֽוּצָה׃ 12 וְאִם־אִ֥ישׁ עָנִ֖י ה֑וּא לֹ֥א תִשְׁכַּ֖ב
בַּעֲבֹטֽוֹ׃ 13 הָשֵׁב֩ תָּשִׁ֨יב ל֤וֹ אֶֽת־הַעֲבוֹט֙
כְּב֣וֹא הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְשָׁכַ֥ב בְּשַׂלְמָת֖וֹ וּבֵֽרְכֶ֑ךָּ
וּלְךָ֙ תִּהְיֶ֣ה צְדָקָ֔ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃
ס 14 לֹא־תַעֲשֹׁ֥ק שָׂכִ֖יר עָנִ֣י וְאֶבְי֑וֹן
מֵאַחֶ֕יךָ א֧וֹ מִגֵּרְךָ֛ אֲשֶׁ֥ר בְּאַרְצְךָ֖ בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃

24 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησιον σου, καὶ
συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ
μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ' ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου. 25 Ἐὰν
δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ
σταφυλὴν ὅσον ψυχήν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος
οὐκ ἐμβάλῃς.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΕΑΝ δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ,
καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι
εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψει αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς,
καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 2 Καὶ
ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, 3 Καὶ μισήσῃ
αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον
ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ
ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ
γυναῖκα, 4 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ
ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν
ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι
βδέλλυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυοίου τοῦ θεοῦ σου· καὶ
οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κλήρῳ. 5 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφά-
τως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθή-
σεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν
ἔλαβεν. 6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον,
ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει. 7 Ἐὰν δὲ ἁλῷ
ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται,
ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ
ἁφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα
τὸν νόμον ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε
ποιεῖν. 9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεός σου
τῇ Μαριὰμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ
Αἰγύπτου. 10 Ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου,
ὀφείλημα ὁτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ· 11 Ἔξω στήσῃ, καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δανειόν σού ἐστιν ἐν αὐτῷ ἐξοίσει
σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω. 12 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ·
13 Ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς
δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ,
καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν
πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ
τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου·

24 Ingressus vineam proximi tui, comede uvas
quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas
tecum. 25 Si intraveris in segetem amici tui,
franges spicas, et manu conteres: falce autem
non metes.

CAPUT XXIV.

1 SI acceperit homo uxorem, et habuerit
eam, et non invenerit gratiam ante oculos ejus
propter aliquam fœditatem: scribet libellum
repudii, et dabit in manu illius, et dimittet eam
de domo sua. 2 Cumque egressa alterum
maritum duxerit, 3 Et ille quoque oderit eam,
dederitque ei libellum repudii, et dimiserit de
domo sua, vel certe mortuus fuerit: 4 Non
poterit prior maritus recipere eam in uxorem:
quia polluta est, et abominabilis facta est
coram Domino: ne peccare facias terram tuam,
quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi
possidendam. 5 Cum acceperit homo nuper
uxorem, non procedet ad bellum, nec ei quip-
piam necessitatis injungetur publicæ, sed
vacabit absque culpa domi suæ, ut uno anno
lætetur cum uxore sua. 6 Non accipies loco
pignoris inferiorem, et superiorem molam:
quia animam suam opposuit tibi. 7 Si depre-
hensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de
filiis Israel, et vendito eo acceperit pretium,
interficietur, et auferes malum de medio tui.
8 Observa diligenter ne incurras plagam lepræ,
sed facies quæcumque docuerint te sacerdotes
Levitici generis, juxta id quod præcepi eis, et
imple solicite. 9 Mementote quæ fecerit
Dominus Deus vester Mariæ in via cum
egrederemini de Ægypto. 10 Cum repetes a
proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi,
non ingredieris domum ejus ut pignus auferas:
11 Sed stabis foris, et ille tibi proferet quod
habuerit; 12 Sin autem pauper est, non
pernoctabit apud te pignus, 13 Sed statim
reddes ei ante solis occasum: ut dormiens in
vestimento suo, benedicat tibi, et habeas
justitiam coram Domino Deo tuo. 14 Non
negabis mercedem indigentis, et pauperis
fratris tui, sive advenæ, qui tecum mora-
tur in terra, et intra portas tuas est:

15 בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תָבוֹא עָלָיו
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא
אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה
בְךָ חֵטְא׃ ס 16 לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת
עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ
בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ ס 17 לֹא תַטֶּה
מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃
18 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס 19 כִּי
תִקְצֹר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה
לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ ס 20 כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ
לֹא תְפַאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ 21 כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל
אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃
22 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה׃ ס

פרשה כה׃

1 כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ
אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ 2 וְהָיָה אִם־בִּן
הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ
לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ 3 אַרְבָּעִים
יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה
מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ 4 לֹא־
תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ ס 5 כִּי־יֵשְׁבוּ
אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין־לוֹ
לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר
יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה
וְיִבְּמָהּ׃ 6 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם
עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ
מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת
אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל־
הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו
שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ 8 וְקָרְאוּ־לוֹ
זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ 9 וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו
לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ
וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה
לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃

*15 Αὐθήμερον ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ
ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ
καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβοή-
σεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν
σοὶ ἁμαρτία. 16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες
ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται
ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ
ἀποθανεῖται. 17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου
καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον
χήρας· 18 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν,
διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
19 Ἐὰν δὲ ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ
ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ
λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ
χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. 20 Ἐὰν δὲ ἐλαιολογήσῃς,
οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· καὶ
μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 21 Ἐὰν
δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσῃς
αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ
καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· 22 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι
ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.*

ΚΕΦ. κεʹ.

*1 ἘΑΝ δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώ-
πων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ
δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς·
2 Καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς
αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν
ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ. 3 Καὶ
ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ
προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ
ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός
σου ἐναντίον σου. 4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.
5 Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀπο-
θάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ
γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ
ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν
καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει
αὐτῇ. 6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ καταστα-
θήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ
ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραήλ. 7 Ἐὰν
δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν
πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ Οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς
τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός
μου. 8 Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πό-
λεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στὰς εἴπῃ Οὐ
βούλομαι λαβεῖν αὐτήν· 9 Καὶ προσελθοῦσα ἡ
γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας, καὶ
ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ποδὸς
αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ.*

15 Sed eadem die reddes ei pretium laboris
sui ante solis occasum, quia pauper est, et ex
eo sustentat animam suam: ne clamet contra
te ad Dominum, et reputetur tibi in peccatum.
16 Non occidentur patres pro filiis, nec filii
pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo
morietur. 17 Non pervertes judicium advenæ
et pupilli, nec auferes pignoris loco viduæ
vestimentum. 18 Memento quod servieris
in Ægypto, et eruerit te Dominus Deus tuus
inde. Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.
19 Quando messueris segetem in agro tuo, et
oblitus manipulum reliqueris, non reverteris
ut tollas illum: sed advenam, et pupillum, et
viduam auferre patieris, ut benedicat tibi
Dominus Deus tuus in omni opere manuum
tuarum. 20 Si fruges collegeris olivarum,
quidquid remanserit in arboribus, non reverte-
ris ut colligas: sed relinques advenæ, pupillo,
ac viduæ. 21 Si vindemiaveris vineam tuam,
non colliges remanentes racemos, sed cedent
in usus advenæ, pupilli, ac viduæ. 22 Memento
quod et tu servieris in Ægypto, et idcirco
præcipio tibi ut facias hanc rem.

CAPUT XXV.

1 Si fuerit causa inter aliquos, et interpella-
verint judices: quem justum esse perspexerint,
illi justitiæ palmam dabunt: quem impium,
condemnabunt impietatis. 2 Sin autem eum
qui peccavit, dignum viderint plagis: prosternent, et coram se facient verberari. Pro
mensura peccati erit et plagarum modus:
3 Ita duntaxat, ut quadragenarium numerum
non excedant: ne fœde laceratus ante oculos
tuos abeat frater tuus. 4 Non ligabis os bovis
terentis in area fruges tuas. 5 Quando
habitaverint fratres simul, et unus ex eis
absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti
non nubet alteri: sed accipiet eam frater ejus,
et suscitabit semen fratris sui: 6 Et primoge-
nitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut
non deleatur nomen ejus ex Israel. 7 Sin
autem noluerit accipere uxorem fratris sui,
quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam
civitatis, et interpellabit majores natu,
dicetque: Non vult frater viri mei suscitare
nomen fratris sui in Israel, nec me in conjugem
sumere. 8 Statimque accersiri eum facient,
et interrogabunt. Si responderit: Nolo eam
uxorem accipere: 9 Accedet mulier ad eum
coram senioribus, et tollet calceamentum de
pede ejus, spuetque in faciem illius, et dicet: Sic
fiet homini, qui non ædificat domum fratris sui.

10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃
ס 11 כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־
אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבֻשָׁיו׃ 12 וְקַצֹּתָה אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ׃ ס 13 לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ
אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ 14 לֹא־יִהְיֶה
לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
15 אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֵיפָה
שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּ
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ 16 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃ פ
17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ 18 אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ
וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃ 19 וְהָיָה
בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ
מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃

פ פ פ נ

פרשה כו׃

1 וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ
בָּהּ׃ 2 וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם׃ 3 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים
הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ 4 וְלָקַח הַכֹּהֵן
הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ 5 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר
שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם
וָרָב׃ 6 וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ
עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ 7 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ
וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος
τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. 11 Ἐὰν δὲ μάχωνται
ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι
τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ
ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,
12 Ἀποκόψεις τὴν χεῖρα· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
σου ἐπ' αὐτῇ. 13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου
στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν· 14 Οὐκ
ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ
μικρόν· 15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι,
καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυή-
μερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κλήρῳ· 16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου
πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον. 17 Μνήσθητι
ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου
σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 18 Πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας
ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ
ἐφοβήθη τὸν θεόν. 19 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν κατα-
παύσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα
Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρο-
νομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, 2 Καὶ
λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρ-
ταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ·
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν Ἀναγγέλλω σήμερον
Κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν
ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.
4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν
σου, καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου
καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν
ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ
πλῆθος πολύ. 6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι,
καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα
σκληρά· 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ
τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν·

10 Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus
discalceati. 11 Si habuerint inter se jurgium
viri duo, et unus contra alterum rixari cœperit,
volensque uxor alterius eruere virum suum
de manu fortioris, miseritque manum, et
apprehenderit verenda ejus: 12 Abscides
manum illius, nec flecteris super eam ulla
misericordia. 13 Non habebis in sacculo
diversa pondera, majus et minus: 14 Nec
erit in domo tua modius major et minor;
15 Pondus habebis justum et verum, et modius
æqualis et verus erit tibi: ut multo vivas
tempore super terram, quam Dominus Deus
tuus dederit tibi; 16 Abominatur enim
Dominus Deus tuus eum qui facit hæc, et
aversatur omnem injustitiam. 17 Memento
quæ fecerit tibi Amalec in via quando
egrediebaris ex Ægypto: 18 Quomodo
occurrerit tibi: et extremos agminis tui, qui
lassi residebant, ceciderit, quando tu eras
fame et labore confectus, et non timuerit
Deum. 19 Cum ergo Dominus Deus tuus
dederit tibi requiem, et subjecerit cunctas per
circuitum nationes, in terra, quam tibi pollicitus
est: delebis nomen ejus sub cælo. Cave ne
obliviscaris.

CAPUT XXVI.

1 Cumque intraveris terram, quam Dominus
Deus tuus tibi daturus est possidendam, et
obtinueris eam, atque habitaveris in ea:
2 Tolles de cunctis frugibus tuis primitias,
et pones in cartallo, pergesque ad locum, quem
Dominus Deus tuus elegerit, ut ibi invocetur
nomen ejus: 3 Accedesque ad sacerdotem,
qui fuerit in diebus illis, et dices ad eum:
Profiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod
ingressus sum in terram, pro qua juravit patri-
bus nostris, ut daret eam nobis. 4 Suscipiensque
sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante
altare Domini Dei tui: 5 Et loqueris in
conspectu Domini Dei tui: Syrus persequeba-
tur patrem meum, qui descendit in Ægyptum,
et ibi peregrinatus est in paucissimo numero:
crevitque in gentem magnam ac robustam et
infinitæ multitudinis. 6 Afflixeruntque nos
Ægyptii, et persecuti sunt imponentes
onera gravissima: 7 Et clamavimus ad
Dominum Deum patrum nostrorum: qui
exaudivit nos, et respexit humilitatem
nostram, et laborem, atque angustiam:

דברים כו כז

8 וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ
נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים׃
9 וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
10 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה
וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ ס
12 כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה
לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ
בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ 13 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם
נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־
מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֺתֶיךָ
וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ 14 לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ
וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ 15 הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ ס 16 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 17 אֶת־יְהוָה
הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֺתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ 18 וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֺתָיו׃ 19 וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן עַל
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ פ

פרשה כז׃

1 וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם
לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 2 וְהָיָה בַּיּוֹם
אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κϛ, κζ'.

8 Καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν
ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις καὶ ἐν
σημείοις καὶ ἐν τέρασι· 9 Καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς
τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην,
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα
τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκάς
μοι, Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀφήσεις
αὐτὸ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ προσκυνή-
σεις ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, 11 Καὶ εὐφρανθήσῃ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ θεός
σου, καὶ ἡ οἰκία σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος
ὁ ἐν σοι. 12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν
τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ
τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ
τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ
φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου καὶ εὐφρανθήσονται.
13 Καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Ἐξεκάθαρα
τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ
καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ
πάσας τὰς ἐντολὰς ἃς ἐνετείλω μοι· οὐ παρῆλθον
τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην· 14 Καὶ
οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα
ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ
τεθνηκότι· ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι. 15 Κάτιδε ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγη-
σον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι
ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ Κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι
πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα· καὶ φυλάξεσθε
καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 17 Τὸν θεὸν εἵλου σήμερον
εἶναί σου θεόν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 18 Καὶ
Κύριος εἵλατό σε σήμερον γενέσθαί σε αὐτῷ λαὸν
περιούσιον, καθάπερ εἶπε φυλάττειν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, 19 Καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν
ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ
δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
καθὼς ἐλάλησε.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ
λέγων Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. 2 Καὶ ἔσται
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ·

DEUTERONOMIUM, XXVI. XXVII.

8 Et eduxit nos de Ægypto in manu forti, et
brachio extento, in ingenti pavore, in signis
atque portentis: 9 Et introduxit ad locum
istum, et tradidit nobis terram lacte et melle
manantem. 10 Et idcirco nunc offero primitias
frugum terræ, quam Dominus dedit mihi. Et
dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, et
adorato Domino Deo tuo. 11 Et epulaberis
in omnibus bonis quæ Dominus Deus tuus
dederit tibi, et domui tuæ, tu et Levites, et
advena qui tecum est. 12 Quando compleveris
decimam cunctarum frugum tuarum, anno
decimarum tertio, dabis Levitæ, et advenæ, et
pupillo et viduæ, ut comedant intra portas
tuas, et saturentur: 13 Loquerisque in
conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod
sanctificatum est de domo mea, et dedi illud
Levitæ et advenæ, et pupillo ac viduæ, sicut
jussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec
sum oblitus imperii tui. 14 Non comedi ex
eis in luctu meo, nec separavi ea in qualibet
immunditia, nec expendi ex his quidquam in
re funebri. Obedivi voci Domini Dei mei, et
feci omnia sicut præcepisti mihi. 15 Respice
de sanctuario tuo, et de excelso cælorum
habitaculo, et benedic populo tuo Israel, et
terræ, quam dedisti nobis, sicut jurasti patribus
nostris, terræ lacte et melle mananti. 16 Hodie
Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias
mandata hæc atque judicia: et custodias et
impleas ex toto corde tuo, et ex tota anima tua.
17 Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, et
ambules in viis ejus, et custodias ceremonias
illius, et mandata atque judicia, et obedias
ejus imperio; 18 Et Dominus elegit te hodie,
ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est
tibi, et custodias omnia præcepta illius:
19 Et faciat te excelsiorem cunctis gentibus
quas creavit, in laudem, et nomen, et gloriam
suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui,
sicut locutus est.

CAPUT XXVII.

1 Præcepit autem Moyses et seniores
Israël, populo dicentes: Custodite omne
mandatum quod præcipio vobis hodie.
2 Cumque transieritis Jordanem in terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges
ingentes lapides, et calce lævigabis eos,

3 וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעָבְרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־
אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ 4 וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ
אוֹתָם בַּשִּׂיד׃ 5 וּבָנִיתָ שָּׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם
בַּרְזֶל׃ 6 אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עוֹלֹת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 7 וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ
שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
8 וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ ס 9 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַסְכֵּת ׀ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 10 וְשָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָו
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ ס
11 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר׃ 12 אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם
עַל־הַר גְּרִזִּים בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃
13 וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל
רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃
14 וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
קוֹל רָם׃ ס 15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה
יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם
וְאָמְרוּ אָמֵן׃ ס 16 אָרוּר מַקְלֶה
אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס
17 אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 18 אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 19 אָרוּר
מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־
הָעָם אָמֵן׃ 20 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת אָבִיו
כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃
ס 21 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 22 אָרוּר
שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר
כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 23 אָרוּר שֹׁכֵב
עִם־חֹתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

3 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντας τοὺς
λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν
Ἰορδάνην, ἡνίκα ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ
θεὸς τῶν πατέρων σού σοι. 4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν
διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λίθους τούτους
οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβάλ, καὶ
κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ. 5 Καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ
θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ
λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον· 6 Λίθους
ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ
σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ
θεῷ σου· 7 Καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου, καὶ
φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 8 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα. 9 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ
Ἰσραὴλ λέγοντες Σιώπα καὶ ἄκουε, Ἰσραήλ· ἐν τῇ
ἡμέρα ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
10 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.
11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων 12 Οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν
λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην·
Συμεών, Λευί, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ἰωσὴφ καὶ
Βενιαμίν. 13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας
ἐν ὄρει Γαιβάλ· Ῥουβήν, Γὰδ καὶ Ἀσήρ, Ζαβουλών,
Δὰν καὶ Νεφθαλί. 14 Καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ
Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ 15 Ἐπικα-
τάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ
χωνευτόν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν,
καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς ἐροῦσι Γένοιτο. 16 Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαός Γένοιτο. 17 Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια
τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.
18 Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 19 Ἐπικατάρατος ὃς
ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ
χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 20 Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 21 Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους·
καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 22 Ἐπικατάρατος
ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.
23 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ νύμφης
αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

3 Ut possis in eis scribere omnia verba legis
hujus, Jordane transmisso: ut introeas terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, terram
lacte et melle manantem, sicut juravit patribus
tuis. 4 Quando ergo transieritis Jordanem
erigite lapides, quos ego hodie præcipio vobis,
in monte Hebal, et lævigabis eos calce:
5 Et ædificabis ibi altare Domino Deo tuo, de
lapidibus quos ferrum non tetigit, 6 Et de
saxis informibus et impolitis: et offeres super
eo holocausta Domino Deo tuo, 7 Et immola-
bis hostias pacificas, comedesque ibi, et
epulaberis coram Domino Deo tuo. 8 Et
scribes super lapides omnia verba legis hujus
plane et lucide. 9 Dixeruntque Moyses et
sacerdotes Levitici generis ad omnem Israelem:
Attende, et audi Israel: hodie factus es
populus Domini Dei tui: 10 Audies vocem
ejus, et facies mandata atque justitias, quas
ego præcipio tibi. 11 Præcepitque Moyses
populo in die illo, dicens: 12 Hi stabunt ad
benedicendum populo super montem Garizim,
Jordane transmisso: Simeon, Levi, Judas,
Issachar, Joseph, et Benjamin. 13 Et e
regione isti stabunt ad maledicendum in monte
Hebal: Ruben, Gad, et Aser, et Zabulon,
Dan, et Nephthali. 14 Et pronuntiabunt
Levitæ, dicentque ad omnes viros Israel
excelsa voce: 15 Maledictus homo qui facit
sculptile et conflatile, abominationem Domini,
opus manuum artificum, ponetque illud in
abscondito; et respondebit omnis populus, et
dicet: Amen. 16 Maledictus qui non hono-
rat patrem suum, et matrem; et dicet omnis
populus: Amen. 17 Maledictus qui transfert
terminos proximi sui; et dicet omnis populus:
Amen. 18 Maledictus qui errare facit cæcum
in itinere; et dicet omnis populus: Amen.
19 Maledictus qui pervertit judicium advenæ,
pupilli, et viduæ; et dicet omnis populus:
Amen. 20 Maledictus qui dormit cum uxore
patris sui, et revelat operimentum lectuli ejus;
et dicet omnis populus: Amen. 21 Maledictus
qui dormit cum omni jumento; et dicet
omnis populus: Amen. 22 Maledictus qui
dormit cum sorore sua, filia patris sui
vel matris suæ; et dicet omnis populus:
Amen. 23 Maledictus qui dormit cum socru
sua: et dicet omnis populus: Amen.

24 אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 25 אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד
לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דַּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 26 אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים
אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ פ

פרשה כח׃

1 וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵ הָאָרֶץ׃ 2 וּבָאוּ
עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 3 בָּרוּךְ אַתָּה
בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ 4 בָּרוּךְ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ
שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ 5 בָּרוּךְ
טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ 6 בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ 7 יִתֵּן יְהוָה אֶת־
אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ
לְפָנֶיךָ׃ 8 יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה
בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 9 יְקִימְךָ
יְהוָה לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי
תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ
בִּדְרָכָיו׃ 10 וְרָאוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ 11 וְהוֹתִרְךָ
יְהוָה לְטוֹבָה בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ
וּבִפְרִי אַדְמָתֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ 12 יִפְתַּח
יְהוָה ׀ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־
מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תִלְוֶה׃ 13 וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב
וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמָטָּה כִּי־
תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת׃ 14 וְלֹא
תָסוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם׃ פ
15 וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ
עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ׃

24 Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 25 Ἐπικατάρατος ὃς
ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 26 Ἐπικατάρατος πᾶς
ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ
νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαός Γένοιτο.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ
δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη τῆς γῆς· 2 Καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ
εὐλογίαι αὗται καὶ εὑρήσουσί σε, ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, 3 Εὐλογημένος
σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. 4 Εὐλο-
γημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα
τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων σου· 5 Εὐλογημέναι αἱ
ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου· 6 Εὐλο-
γημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε. 7 Παραδῷ Κύριος ὁ Θεός
σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι
συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῷ μιᾷ
ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται
ἀπὸ προσώπου σου. 8 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ
τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ
ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ
Θεός σου δίδωσί σοι. 9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῷ
λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, ἐὰν
ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῇς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· 10 Καὶ ὄψονταί σε
πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονταί σε. 11 Καὶ
πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς
ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν
κτηνῶν σου καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ
τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου
δοῦναί σοι. 12 Ἀνοίξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν
αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν
τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου· καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ
δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσι. 13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς
κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ
ἔσῃ ὑποκάτω, ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν·
14 Οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν ὧν ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά,
πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς.
15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται
ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταλήψονταί σε.

24 Maledictus qui clam percusserit proximum
suum; et dicet omnis populus: Amen.
25 Maledictus qui accipit munera, ut percutiat
animam sanguinis innocentis; et dicet omnis
populus: Amen. 26 Maledictus qui non
permanet in sermonibus legis hujus, nec
eos opere perficit; et dicet omnis populus:
Amen.

CAPUT XXVIII.

1 SI autem audieris vocem Domini Dei tui,
ut facias atque custodias omnia mandata ejus,
quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus
Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus, quæ
versantur in terra. 2 Venientque super te
universæ benedictiones istæ, et apprehendent
te: si tamen præcepta ejus audieris. 3 Bene-
dictus tu in civitate, et benedictus in agro.
4 Benedictus fructus ventris tui, et fructus
terræ tuæ, fructusque jumentorum tuorum,
greges armentorum tuorum, et caulæ ovium
tuarum. 5 Benedicta horrea tua, et benedictæ
reliquiæ tuæ. 6 Benedictus eris tu ingrediens
et egrediens. 7 Dabit Dominus inimicos
tuos, qui consurgunt adversum te, corruentes
in conspectu tuo: per unam viam venient
contra te, et per septem fugient a facie
tua. 8 Emittet Dominus benedictionem super
cellaria tua, et super omnia opera manuum
tuarum: benedicetque tibi in terra, quam
acceperis. 9 Suscitabit te Dominus sibi in
populum sanctum, sicut juravit tibi: si custo-
dieris mandata Domini Dei tui, et ambulaveris
in viis ejus. 10 Videbuntque omnes terrarum
populi quod nomen Domini invocatum sit
super te, et timebunt te. 11 Abundare te
faciet Dominus omnibus bonis, fructu uteri tui,
et fructu jumentorum tuorum, fructu terræ
tuæ, quam juravit Dominus patribus tuis ut
daret tibi. 12 Aperiet Dominus thesaurum su-
um optimum, cælum, ut tribuat pluviam terræ
tuæ in tempore suo: benedicetque cunctis
operibus manuum tuarum. Et fœnerabis gen-
tibus multis, et ipse a nullo fœnus accipies.
13 Constituet te Dominus in caput, et non in
caudam: et eris semper supra, et non subter:
si tamen audieris mandata Domini Dei tui, quæ
ego præcipio tibi hodie, et custodieris et feceris,
14 Ac non declinaveris ab eis, nec ad dexteram,
nec ad sinistram, nec secutus fueris deos
alienos, neque colueris eos. 15 Quod si audire
nolueris vocem Domini Dei tui, ut custodias,
et facias omnia mandata ejus et ceremonias,
quas ego præcipio tibi hodie, venient super te
omnes maledictiones istæ, et apprehendent te.

16 אָרוּר אַתָּה בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃
17 אָרוּר טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ 18 אָרוּר פְּרִי־
בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
צֹאנֶךָ׃ 19 אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה
בְּצֵאתֶךָ׃ 20 יְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בְּךָ אֶת־הַמְּאֵרָה
אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּגְעֶרֶת בְּכָל־מִשְׁלַח
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשָּׁמֶדְךָ וְעַד־
אֲבָדְךָ מַהֵר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר
עֲזַבְתָּנִי׃ 21 יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבֶר
עַד כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 22 יַכְּכָה יְהוָה
בַּשַּׁחֶפֶת וּבַקַּדַּחַת וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר
וּבַחֶרֶב וּבַשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּרְדָפוּךָ עַד
אָבְדֶךָ׃ 23 וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ
נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל׃
24 יִתֵּן יְהוָה אֶת־מְטַר אַרְצְךָ אָבָק וְעָפָר
מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃
25 יִתֶּנְךָ יְהוָה ׀ נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנוּס
לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ׃ 26 וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָל־
עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין
מַחֲרִיד׃ 27 יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַיִם
וּבַעְפֹלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל
לְהֵרָפֵא׃ 28 יַכְּכָה יְהוָה בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּרוֹן
וּבְתִמְהוֹן לֵבָב׃ 29 וְהָיִיתָ מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַיִם
כַּאֲשֶׁר יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא תַצְלִיחַ
אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל כָּל־
הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ׃ 30 אִשָּׁה תְאָרֵשׂ
וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה בַּיִת תִּבְנֶה וְלֹא־
תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶנּוּ׃
31 שׁוֹרְךָ טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ
צֹאנְךָ נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ׃
32 בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ
רֹאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵל
יָדֶךָ׃ 33 פְּרִי אַדְמָתְךָ וְכָל־יְגִיעֲךָ יֹאכַל
עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק
וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים׃ 34 וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 35 יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין
רָע עַל־הַבִּרְכַּיִם וְעַל־הַשֹּׁקַיִם אֲשֶׁר לֹא־
תוּכַל לְהֵרָפֵא מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קָדְקֳדֶךָ׃

16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ
ἐν ἀγρῷ· 17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ
τὰ ἐγκαταλείμματά σου· 18 Ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ
βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβά-
των σου· 19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί
σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
20 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν
ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἐὰν
ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε,
καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ
ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπές με. 21 Προσ-
κολλήσαι Κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον, ἕως ἂν
ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν. 22 Πατάξαι σε Κύριος ἐν
ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ
ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὤχρᾳ, καὶ καταδιώξονταί σε ἕως
ἂν ἀπολέσωσί σε. 23 Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ
ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου
σιδηρᾶ. 24 Δῴη Κύριος ὁ Θεός σου τὸν ὑετὸν τῆς
γῆς σου κονιορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ
σε ἐν τάχει. 25 Δῴη σε Κύριος ἐπὶ κοπὴν ἐναντίον
τῶν ἐχθρῶν· ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς, καὶ
ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔσῃ
διασπορὰ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς. 26 Καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται
ὁ ἐκφοβῶν. 27 Πατάξαι σε Κύριος ἕλκει Αἰγυπτίῳ
εἰς τὴν ἕδραν καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ
δύνασθαί σε ἰαθῆναι. 28 Πατάξαι σε Κύριος
παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας·
29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡς εἴ τις ψηλα-
φήσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς
ὁδούς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζό-
μενος πάσας τὰς ἡμέρας, και οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.
30 Γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτήν·
οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ·
ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.
31 Ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, και οὐ
φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ,
καὶ οὐκ ἀποδοθήσεταί σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα
τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
32 Οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθνει
ἑτέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου βλέψονται σφακελίζοντες
εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χείρ σου. 33 Τὰ ἐκφόρια τῆς
γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος
ὃ οὐκ ἐπίστασαι, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμέ-
νος πάσας τὰς ἡμέρας· 34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος
διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃ.
35 Πατάξαι σε Κύριος ἐν ἕλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα
καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναί σε
ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

16 Maledictus eris in civitate, maledictus in
agro. 17 Maledictum horreum tuum, et
maledictæ reliquiæ tuæ. 18 Maledictus fruc-
tus ventris tui, et fructus terræ tuæ, armenta
boum tuorum, et greges ovium tuarum.
19 Maledictus eris ingrediens, et maledictus
egrediens. 20 Mittet Dominus super te famem
et esuriem, et increpationem in omnia opera
tua, quæ tu facies: donec conterat te, et
perdat velociter, propter adinventiones tuas
pessimas in quibus reliquisti me. 21 Adjungat
tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te
de terra, ad quam ingredieris possidendam.
22 Percutiat te Dominus egestate, febri et
frigore, ardore et æstu, et aere corrupto ac
rubigine, et persequatur donec pereas. 23 Sit
cælum, quod supra te est, æneum: et terra,
quam calcas, ferrea. 24 Det Dominus imbrem
terræ tuæ pulverem, et de cælo descendat
super te cinis, donec conteraris. 25 Tradat
te Dominus corruentem ante hostes tuos;
per unam viam egrediaris contra eos, et per
septem fugias, et dispergaris per omnia regna
terræ; 26 Sitque cadaver tuum in escam
cunctis volatilibus cæli, et bestiis terræ, et non
sit qui abigat. 27 Percutiat te Dominus
ulcere Ægypti, et partem corporis, per quam
stercora egeruntur, scabie quoque et prurigine:
ita ut curari nequeas. 28 Percutiat te Dominus
amentia et cæcitate ac furore mentis, 29 Et
palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in
tenebris, et non dirigas vias tuas. Omnique
tempore calumniam sustineas, et opprimaris
violentia, nec habeas qui liberet te. 30 Uxo-
rem accipias, et alius dormiat cum ea. Domum
ædifices, et non habites in ea. Plantes vineam,
et non vindemies eam. 31 Bos tuus immoletur
coram te, et non comedas ex eo. Asinus tuus
rapiatur in conspectu tuo, et non reddatur tibi.
Oves tuæ dentur inimicis tuis, et non sit qui
te adjuvet. 32 Filii tui et filiæ tuæ tradantur
alteri populo, videntibus oculis tuis, et deficien-
tibus ad conspectum eorum tota die, et non sit
fortitudo in manu tua. 33 Fructus terræ tuæ,
et omnes labores tuos comedat populus quem
ignoras: et sis semper calumniam sustinens,
et oppressus cunctis diebus, 34 Et stupens
ad terrorem eorum quæ videbunt oculi tui.
35 Percutiat te Dominus ulcere pessimo in
genibus et in suris, sanarique non possis
a planta pedis usque ad verticem tuum.

36 יוֹלֵךְ יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר
תָּקִים עָלֶיךָ אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה
וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ
וָאָבֶן׃ 37 וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה
בְּכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר־יְנַהֶגְךָ יְהוָה שָׁמָּה׃
38 זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמְעַט תֶּאֱסֹף
כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה׃ 39 כְּרָמִים תִּטַּע
וְעָבָדְתָּ וְיַיִן לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי
תֹאכְלֶנּוּ הַתֹּלָעַת׃ 40 זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־
גְּבוּלֶךָ וְשֶׁמֶן לֹא תָסוּךְ כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ׃
41 בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי
יֵלְכוּ בַּשֶּׁבִי׃ 42 כָּל־עֵצְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ
יְיָרֵשׁ הַצְּלָצַל׃ 43 הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
עָלֶיךָ מַעְלָה מָּעְלָה וְאַתָּה תֵרֵד מַטָּה
מָּטָּה׃ 44 הוּא יַלְוְךָ וְאַתָּה לֹא תַלְוֶנּוּ
הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב׃
45 וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדָפוּךָ
וְהִשִּׂיגוּךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ 46 וְהָיוּ בְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת
וּבְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ 47 תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־
עָבַדְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב
לֵבָב מֵרֹב כֹּל׃ 48 וְעָבַדְתָּ אֶת־אֹיְבֶיךָ
אֲשֶׁר יְשַׁלְּחֶנּוּ יְהוָה בָּךְ בְּרָעָב וּבְצָמָא
וּבְעֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל וְנָתַן עֹל בַּרְזֶל עַל־
צַוָּארֶךָ עַד הִשְׁמִידוֹ אֹתָךְ׃ 49 יִשָּׂא יְהוָה
עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר
יִדְאֶה הַנָּשֶׁר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ׃
50 גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים לְזָקֵן
וְנַעַר לֹא יָחֹן׃ 51 וְאָכַל פְּרִי בְהֶמְתְּךָ
וּפְרִי־אַדְמָתְךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ אֲשֶׁר לֹא־
יַשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַד הַאֲבִידוֹ אֹתָךְ׃ 52 וְהֵצַר
לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רֶדֶת חֹמֹתֶיךָ
הַגְּבֹהֹת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ בָּהֵן
בְּכָל־אַרְצֶךָ וְהֵצַר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־
אַרְצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃
53 וְאָכַלְתָּ פְרִי־בִטְנְךָ בְּשַׂר בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָצוֹר
וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר־יָצִיק לְךָ אֹיְבֶךָ׃ 54 הָאִישׁ
הָרַךְ בְּךָ וְהֶעָנֹג מְאֹד תֵּרַע עֵינוֹ בְאָחִיו
וּבְאֵשֶׁת חֵיקוֹ וּבְיֶתֶר בָּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִ־

36 Ἀπαγάγοι Κύριος σὲ καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου
οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις· 37 Καὶ
ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε
Κύριος ἐκεῖ. 38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ
πεδίον, καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς. 39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ
οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. 40 Ἐλαῖαι ἔσονταί
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ,
ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου. 41 Υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας γεννήσεις, καὶ οὐκ ἔσονται, ἀπελεύσονται γὰρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ. 42 Πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ
γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρισύβη. 43 Ὁ
προσήλυτος ὅς ἐστιν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἄνω ἄνω,
σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω. 44 Οὗτος δανειεῖ σοί,
σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανειεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλή, σὺ
δὲ ἔσῃ οὐρά. 45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ
κατάραι αὗται καὶ καταδιώξονταί σε καὶ καταλήψον-
ταί σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ
σε· ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
ὅσα ἐνετείλατό σοι. 46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος, 47 Ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων. 48 Καὶ
λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ Κύριος
ἐπὶ σέ, ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν
ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν
ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
49 Ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, 50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ,
ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ
νέον οὐκ ἐλεήσει· 51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν
κτηνῶν σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ
καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου,
ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε· 52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ
καὶ τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν
πάσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου
αἷς ἔδωκέ σοι. 53 Καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας
σου, κρέα υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέ σοι,
ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ᾗ θλίψει
σε ὁ ἐχθρός σου. 54 Ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς
σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ,
καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτῷ,

36 Ducet te Dominus, et regem tuum, quem
constitueris super te, in gentem, quam ignoras
tu et patres tui: et servies ibi diis alienis,
ligno et lapidi. 37 Et eris perditus in prover-
bium ac fabulam omnibus populis, ad quos te
introduxerit Dominus. 38 Sementem multam
jacies in terram, et modicum congregabis:
quia locustæ devorabunt omnia. 39 Vineam
plantabis, et fodies: et vinum non bibes, nec
colliges ex ea quippiam: quoniam vastabitur
vermibus. 40 Olivas habebis in omnibus
terminis tuis, et non ungeris oleo: quia deflu-
ent et peribunt. 41 Filios generabis et filias,
et non frueris eis: quoniam ducentur in
captivitatem. 42 Omnes arbores tuas et
fruges terræ tuæ rubigo consumet. 43 Advena,
qui tecum versatur in terra, ascendet super te,
eritque sublimior: tu autem descendes, et eris
inferior. 44 Ipse fœnerabit tibi, et tu non
fœnerabis ei. Ipse erit in caput, et tu eris in
caudam. 45 Et venient super te omnes
maledictiones istæ, et persequentes apprehen-
dent te, donec intereas: quia non audisti
vocem Domini Dei tui, nec servasti mandata
ejus et ceremonias, quas præcepit tibi. 46 Et
erunt in te signa atque prodigia, et in semine
tuo usque in sempiternum: 47 Eo quod non
servieris Domino Deo tuo in gaudio, cordisque
lætitia, propter rerum omnium abundantiam:
48 Servies inimico tuo, quem immittet tibi
Dominus, in fame, et siti, et nuditate, et omni
penuria: et ponet jugum ferreum super
cervicem tuam, donec te conterat. 49 Adducet
Dominus super te gentem de longinquo, et de
extremis terræ finibus, in similitudinem aquilæ
volantis cum impetu: cujus linguam intelligere
non possis: 50 Gentem procacissimam, quæ
non deferat seni, nec misereatur parvuli,
51 Et devoret fructum jumentorum tuorum, ac
fruges terræ tuæ: donec intereas, et non
relinquat tibi triticum, vinum, et oleum,
armenta boum, et greges ovium: donec te
disperdat, 52 Et conterat in cunctis urbibus
tuis, et destruantur muri tui firmi atque
sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni
terra tua. Obsideberis intra portas tuas in
omni terra tua, quam dabit tibi Dominus Deus
tuus: 53 Et comedes fructum uteri tui, et
carnes filiorum tuorum et filiarum tuarum,
quas dederit tibi Dominus Deus tuus,
in angustia et vastitate qua opprimet
te hostis tuus. 54 Homo delicatus in
te, et luxuriosus valde, invidebit fratri
suo, et uxori, quæ cubat in sinu suo,

55 מִתֵּת ׀ לְאַחַד מֵהֶם מִבְּשַׂר בָּנָיו אֲשֶׁר
יֹאכֵל מִבְּלִי הִשְׁאִיר־לוֹ כֹּל בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק
אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ׃
56 הָרַכָּה בְךָ וְהָעֲנֻגָּה אֲשֶׁר לֹא־נִסְּתָה
כַף־רַגְלָהּ הַצֵּג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ
תֵּרַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חֵיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבְבִתָּהּ׃
57 וּבְשִׁלְיָתָהּ הַיּוֹצֵת ׀ מִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבְבָנֶיהָ
אֲשֶׁר תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֵם בְּחֹסֶר־כֹּל בַּסָּתֶר
בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 58 אִם־לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתֻבִים בַּסֵּפֶר
הַזֶּה לְיִרְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 59 וְהִפְלָא יְהוָה
אֶת־מַכֹּתְךָ וְאֵת מַכּוֹת זַרְעֶךָ מַכּוֹת גְּדֹלֹת
וְנֶאֱמָנוֹת וָחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים׃ 60 וְהֵשִׁיב
בְּךָ אֵת כָּל־מַדְוֵה מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָגֹרְתָּ
מִפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ׃ 61 גַּם כָּל־חֳלִי וְכָל־
מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת יַעְלֵם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃
62 וְנִשְׁאַרְתֶּם בִּמְתֵי מְעָט תַּחַת אֲשֶׁר
הֱיִיתֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 63 וְהָיָה
כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב אֶתְכֶם
וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יָשִׂישׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם
לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסַּחְתֶּם
מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ 64 וֶהֱפִיצְךָ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים
מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעָבַדְתָּ
שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ
אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ עֵץ וָאָבֶן׃ 65 וּבַגּוֹיִם
הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ לְכַף־
רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב רַגָּז
וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ׃ 66 וְהָיוּ
חַיֶּיךָ תְּלֻאִים לְךָ מִנֶּגֶד וּפָחַדְתָּ לַיְלָה
וְיוֹמָם וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ׃ 67 בַּבֹּקֶר
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עֶרֶב וּבָעֶרֶב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן
בֹּקֶר מִפַּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמִמַּרְאֵה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 68 וֶהֱשִׁיבְךָ יְהוָה ׀
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ
לֹא־תֹסִיף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קֹנֶה׃

55 Ὥστε δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν
τέκνων αὐτοῦ ὧν ἂν κατέσθῃ, διὰ τὸ μὴ καταλειφ-
θῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
θλίψει σου ᾗ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσί σου. 56 Καὶ ἡ ἁπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ
τρυφερά, ἧς οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν
ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν
ἁπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα
αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτῆς, 57 Καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ
ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς
ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν
ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ
ἐν τῇ θλίψει σου ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν
ταῖς πόλεσί σου, 58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα
τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, Κύριον τὸν θεόν
σου. 59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου
καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας
καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς·
60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν
πονηρὰν ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ
κολληθήσονται ἐν σοί· 61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν
καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην καὶ πᾶσαν
τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
62 Καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν
ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι
οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
63 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν
εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφραν-
θήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ
ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. 64 Καὶ διασπερεῖ σε
Κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς
γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς
ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ
οἱ πατέρες σου. 65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις
οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει
τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν
ἑτέραν ἀπειθοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ
τηκομένην ψυχήν. 66 Καὶ ἔσται ἡ ζωή σου κρεμα-
μένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθήσῃ
ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου·
67 Τὸ πρωὶ ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα, καὶ τὸ
ἑσπέρας ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο πρωί, ἀπὸ τοῦ φόβου
τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων
τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ. 68 Καὶ ἀποστρέψει σε
Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα
Οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ
τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ κτώμενος.

55 Ne det eis de carnibus filiorum suorum,
quas comedet: eo quod nihil aliud habeat in
obsidione et penuria, qua vastaverint te inimici
tui intra omnes portas tuas. 56 Tenera mulier
et delicata, quæ super terram ingredi non
valebat, nec pedis vestigium figere, propter
mollitiem et teneritudinem nimiam, invidebit
viro suo, qui cubat in sinu ejus, super filii et
filiæ carnibus, 57 Et illuvie secundarum, quæ
egrediuntur de medio feminum ejus, et super
liberis qui eadem hora nati sunt; comedent
enim eos clam propter rerum omnium penuriam
in obsidione et vastitate, qua opprimet te
inimicus tuus intra portas tuas. 58 Nisi
custodieris et feceris omnia verba legis hujus,
quæ scripta sunt in hoc volumine, et timueris
nomen ejus gloriosum et terribile, hoc est,
Dominum Deum tuum. 59 Augebit Dominus
plagas tuas, et plagas seminis tui, plagas
magnas et perseverantes, infirmitates pessimas
et perpetuas; 60 Et convertet in te omnes
afflictiones Ægypti, quas timuisti, et adhære-
bunt tibi: 61 Insuper et universos languores,
et plagas, quæ non sunt scriptæ in volumine
legis hujus, inducet Dominus super te, donec
te conterat: 62 Et remanebitis pauci numero,
qui prius eratis sicut astra cæli præ multitu-
dine, quoniam non audisti vocem Domini Dei
tui. 63 Et sicut ante lætatus est Dominus
super vos, bene vobis faciens, vosque multipli-
cans: sic lætabitur disperdens vos atque
subvertens, ut auferamini de terra, ad quam
ingredieris possidendam. 64 Disperget te
Dominus in omnes populos, a summitate terræ
usque ad terminos ejus: et servies ibi diis
alienis, quos et tu ignoras et patres tui, lignis
et lapidibus. 65 In gentibus quoque illis non
quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui.
Dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum, et
deficientes oculos, et animam consumptam
mœrore. 66 Et erit vita tua quasi pendens
ante te. Timebis nocte et die, et non credes
vitæ tuæ. 67 Mane dices: Quis mihi det
vesperum? et vespere: Quis mihi det mane?
propter cordis tui formidinem, qua terreberis,
et propter ea, quæ tuis videbis oculis.
68 Reducet te Dominus classibus in Ægyptum,
per viam de qua dixit tibi ut eam amplius non
videres. Ibi venderis inimicis tuis in servos et
ancillas, et non erit qui emat.

ס 69 אֵלֶּה דִבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־
כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב׃ פ

פרשה כט׃

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 2 הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים
הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ 3 וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב
לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 4 וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא־בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם
וְנַעַלְךָ לֹא־בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃ 5 לֶחֶם
לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן
תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 6 וַתָּבֹאוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן
וְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה
וַנַּכֵּם׃ 7 וַנִּקַּח אֶת־אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה
לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי׃
8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן׃

פ פ נא

9 אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ 10 טַפְּכֶם
נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב
עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃ 11 לְעָבְרְךָ בִּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ 12 לְמַעַן הָקִים־אֹתְךָ
הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 13 וְלֹא אִתְּכֶם
לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃ 14 כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ
פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ 15 כִּי־אַתֶּם
יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
עֲבַרְתֶּם׃ 16 וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת
גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ
Μωὰβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν
Χωρήβ. 2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα
ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν
Φαραῷ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ
αὐτοῦ, 3 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς
ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα
τὰ μεγάλα ἐκεῖνα· 4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα
ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 5 Καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη
ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν· 6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον
καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ἐγώ. 7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου,
καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν καὶ Ὢγ βασιλεὺς
Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ· καὶ ἐπατάξα-
μεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ
ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γαδδὶ
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. 9 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,
ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε. 10 Ὑμεῖς ἑστήκατε
πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ
ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ
ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραήλ, 11 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν,
ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,
12 Παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ θεός σου
διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον· 13 Ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ
εἰς λαὸν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν τρόπον εἶπέ
σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. 14 Καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ
διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν
ταύτην, 15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ᾽ ὑμῶν σή-
μερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ
οὖσι μεθ᾽ ὑμῶν ὧδε σήμερον. 16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε
πῶς κατῳκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν
ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε· 17 Καὶ ἴδετε
τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, ξύλον
καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἅ ἐστι παρ᾽ αὐτοῖς·

CAPUT XXIX.

1 HÆC sunt verba fœderis, quod præcepit
Dominus Moysi ut feriret cum filiis Israel in
terra Moab: præter illud fœdus, quod cum eis
pepigit in Horeb. 2 Vocavitque Moyses
omnem Israel, et dixit ad eos: Vos vidistis
universa, quæ fecit Dominus coram vobis
in terra Ægypti Pharaoni, et omnibus servis
ejus, universæque terræ illius, 3 Tentationes
magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa,
portentaque ingentia, 4 Et non dedit vobis
Dominus cor intelligens, et oculos videntes,
et aures quæ possunt audire, usque in præsen-
tem diem. 5 Adduxit vos quadraginta annis
per desertum: non sunt attrita vestimenta
vestra, nec calceamenta pedum vestrorum
vetustate consumpta sunt. 6 Panem non
comedistis, vinum et siceram non bibistis: ut
sciretis quia ego sum Dominus Deus vester.
7 Et venistis ad hunc locum: egressusque est
Sehon rex Hesebon, et Og rex Basan, occurren-
tes nobis ad pugnam. Et percussimus eos,
8 Et tulimus terram eorum, ac tradidimus
possidendam Ruben et Gad, et dimidiæ tribui
Manasse. 9 Custodite ergo verba pacti hujus,
et implete ea: ut intelligatis universa quæ
facitis. 10 Vos statis hodie cuncti coram
Domino Deo vestro, principes vestri, et tribus,
ac majores natu, atque doctores, omnis popu-
lus Israel, 11 Liberi et uxores vestræ, et
advena qui tecum moratur in castris, exceptis
lignorum cæsoribus, et his qui comportant
aquas: 12 Ut transeas in fœdere Domini Dei
tui, et in jurejurando quod hodie Dominus
Deus tuus percutit tecum: 13 Ut suscitet
te sibi in populum, et ipse sit Deus tuus, sicut
locutus est tibi, et sicut juravit patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob. 14 Nec vobis solis
ego hoc fœdus ferio, et hæc juramenta con-
firmo, 15 Sed cunctis præsentibus et
absentibus. 16 Vos enim nostis quo modo
habitaverimus in terra Ægypti, et quo modo
transierimus per medium nationum, quas
transeuntes, 17 Vidistis abominationes et
sordes, id est, idola eorum, lignum, et
lapidem, argentum et aurum, quæ colebant.

17 פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה
אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה
רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃ 18 וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי
הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר
שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ
לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃ 19 לֹא־
יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־
יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה
בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה
וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
20 וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ 21 וְאָמַר הַדּוֹר
הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ
אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ
אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ 22 גָּפְרִית וָמֶלַח
שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ
וְלֹא־יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם
וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה
בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ 23 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־
מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ 24 וְאָמְרוּ
עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 25 וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־
יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ 26 וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ 27 וַיִּתְּשֵׁם
יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף
גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 28 הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

פרשה ל׃

1 וְהָיָה כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃

18 Μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ
φυλὴ τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, πορευθέντες λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν
ἐκείνων· μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν
χολῇ καὶ πικρίᾳ· 19 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ
ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων Ὅσιά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ
ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ
συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. 20 Οὐ
μὴ θελήσει ὁ θεὸς εὐιλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε
ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 21 Καὶ διαστελεῖ αὐτὸν
Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας
τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. 22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ
ἡ ἑτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἳ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς,
καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ
ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους
αὐτῆς ἃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν, 23 Θεῖον
καὶ ἅλα κατακεκαυμένον, πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν
πᾶς χλωρόν· ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ
Γόμοῤῥα, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωίμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος
ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. 24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη
Διὰ τί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυ-
μὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; 25 Καὶ ἐροῦσιν
Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν
πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 26 Καὶ πορευ-
θέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ἠπίσταντο,
οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς· 27 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος
ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας
τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου· 28 Καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ
μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆς ἑτέραν
ὡσεὶ νῦν. 29 Τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰ
δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα πρὸ
προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐὰν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,

18 Ne forte sit inter vos vir aut mulier,
familia aut tribus, cujus cor aversum est hodie
a Domino Deo nostro: ut vadat et serviat
diis illarum gentium: et sit inter vos radix
germinans fel et amaritudinem. 19 Cumque
audierit verba juramenti hujus, benedicat sibi
in corde suo, dicens: Pax erit mihi, et ambu-
labo in pravitate cordis mei: et absumat ebria
sitientem, 20 Et Dominus non ignoscat ei:
sed tunc quam maxime furor ejus fumet, et
zelus contra hominem illum, et sedeant super
eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in hoc
volumine: et deleat Dominus nomen ejus sub
cælo, 21 Et consumat eum in perditionem ex
omnibus tribubus Israel, juxta maledictiones,
quæ in libro legis hujus ac fœderis continentur.
22 Dicetque sequens generatio, et filii qui
nascentur deinceps, et peregrini, qui de longe
venerint, videntes plagas terræ illius, et infir-
mitates, quibus eam afflixerit Dominus.
23 Sulphure et salis ardore comburens, ita ut
ultra non seratur, nec virens quippiam ger-
minet, in exemplum subversionis Sodomæ et
Gomorrhæ, Adamæ et Seboim, quas subvertit
Dominus in ira et furore suo. 24 Et dicent
omnes gentes: Quare sic fecit Dominus terræ
huic? quæ est hæc ira furoris ejus immensa?
25 Et respondebunt: Quia dereliquerunt
pactum Domini, quod pepigit cum patribus
eorum, quando eduxit eos de terra Ægypti:
26 Et servierunt diis alienis, et adoraverunt
eos, quos nesciebant, et quibus non fuerant
attributi: 27 Idcirco iratus est furor Domini
contra terram istam, ut induceret super eam
omnia maledicta, quæ in hoc volumine scripta
sunt: 28 Et ejecit eos de terra sua in ira et
in furore, et in indignatione maxima, projecit-
que in terram alienam, sicut hodie comprobatur.
29 Abscondita, Domino Deo nostro: quæ
manifesta sunt, nobis et filiis nostris usque in
sempiternum, ut faciamus universa verba legis
hujus.

CAPUT XXX.

1 Cum ergo venerint super te omnes ser-
mones isti, benedictio, sive maledictio, quam
proposui in conspectu tuo: et ductus pœni-
tudine cordis tui in universis gentibus,
in quas disperserit te Dominus Deus tuus,

2 וְשַׁבְתָּ֞ עַד־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ וְשָׁמַעְתָּ֣ בְקֹל֔וֹ
כְּכֹ֛ל אֲשֶׁר־אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖ הַיּ֑וֹם אַתָּ֣ה וּבָנֶ֔יךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ֖ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃ 3 וְשָׁ֨ב יְהוָ֧ה
אֱלֹהֶ֛יךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ֖ וְרִֽחֲמֶ֑ךָ וְשָׁ֗ב וְקִבֶּצְךָ֙
מִכָּל־הָ֣עַמִּ֔ים אֲשֶׁ֧ר הֱפִֽיצְךָ֛ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ
שָֽׁמָּה׃ 4 אִם־יִהְיֶ֥ה נִֽדַּחֲךָ֖ בִּקְצֵ֣ה הַשָּׁמָ֑יִם
מִשָּׁ֗ם יְקַבֶּצְךָ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וּמִשָּׁ֖ם יִקָּחֶֽךָ׃
5 וֶהֱבִיאֲךָ֞ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אֶל־הָאָ֛רֶץ אֲשֶׁר־
יָרְשׁ֥וּ אֲבֹתֶ֖יךָ וִירִשְׁתָּ֑הּ וְהֵיטִבְךָ֥ וְהִרְבְּךָ֖
מֵאֲבֹתֶֽיךָ׃ 6 וּמָ֨ל יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ אֶת־לְבָבְךָ֖
וְאֶת־לְבַ֣ב זַרְעֶ֑ךָ לְאַהֲבָ֞ה אֶת־יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ֥ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ֖ לְמַ֥עַן חַיֶּֽיךָ׃
7 וְנָתַן֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֵ֥ת כָּל־הָאָל֖וֹת
הָאֵ֑לֶּה עַל־אֹיְבֶ֥יךָ וְעַל־שֹׂנְאֶ֖יךָ אֲשֶׁ֥ר
רְדָפֽוּךָ׃ 8 וְאַתָּ֣ה תָשׁ֔וּב וְשָׁמַעְתָּ֖ בְּק֣וֹל
יְהוָ֑ה וְעָשִׂ֙יתָ֙ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֔יו אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֥י
מְצַוְּךָ֖ הַיּֽוֹם׃ 9 וְהוֹתִֽירְךָ֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהֶ֜יךָ
בְּכֹ֣ל ׀ מַעֲשֵׂ֣ה יָדֶ֗ךָ בִּפְרִ֨י בִטְנְךָ֜ וּבִפְרִ֧י
בְהֶמְתְּךָ֛ וּבִפְרִ֥י אַדְמָתְךָ֖ לְטֹבָ֑ה כִּ֣י ׀ יָשׁ֣וּב
יְהוָ֗ה לָשׂ֤וּשׂ עָלֶ֙יךָ֙ לְט֔וֹב כַּאֲשֶׁר־שָׂ֖שׂ עַל־
אֲבֹתֶֽיךָ׃ 10 כִּ֣י תִשְׁמַ֗ע בְּקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ
לִשְׁמֹ֤ר מִצְוֺתָיו֙ וְחֻקֹּתָ֔יו הַכְּתוּבָ֕ה בְּסֵ֥פֶר
הַתּוֹרָ֖ה הַזֶּ֑ה כִּ֤י תָשׁוּב֙ אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ֖ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃ ס
11 כִּ֚י הַמִּצְוָ֣ה הַזֹּ֔את אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖
הַיּ֑וֹם לֹֽא־נִפְלֵ֥את הִוא֙ מִמְּךָ֔ וְלֹ֥א
רְחֹקָ֖ה הִֽוא׃ 12 לֹ֥א בַשָּׁמַ֖יִם הִ֑וא לֵאמֹ֗ר
מִ֣י יַעֲלֶה־לָּ֤נוּ הַשָּׁמַ֙יְמָה֙ וְיִקָּחֶ֣הָ לָּ֔נוּ
וְיַשְׁמִעֵ֥נוּ אֹתָ֖הּ וְנַעֲשֶֽׂנָּה׃ 13 וְלֹֽא־מֵעֵ֥בֶר
לַיָּ֖ם הִ֑וא לֵאמֹ֗ר מִ֣י יַעֲבָר־לָ֜נוּ אֶל־עֵ֤בֶר
הַיָּם֙ וְיִקָּחֶ֣הָ לָּ֔נוּ וְיַשְׁמִעֵ֥נוּ אֹתָ֖הּ וְנַעֲשֶֽׂנָּה׃
14 כִּֽי־קָר֥וֹב אֵלֶ֛יךָ הַדָּבָ֖ר מְאֹ֑ד בְּפִ֥יךָ
וּבִלְבָבְךָ֖ לַעֲשֹׂתֽוֹ׃ ס 15 רְאֵ֨ה נָתַ֤תִּי
לְפָנֶ֙יךָ֙ הַיּ֔וֹם אֶת־הַחַיִּ֖ים וְאֶת־הַטּ֑וֹב
וְאֶת־הַמָּ֖וֶת וְאֶת־הָרָֽע׃ 16 אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֣י מְצַוְּךָ֮
הַיּוֹם֒ לְאַהֲבָ֞ה אֶת־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לָלֶ֣כֶת
בִּדְרָכָ֔יו וְלִשְׁמֹ֛ר מִצְוֺתָ֥יו וְחֻקֹּתָ֖יו וּמִשְׁפָּטָ֑יו
וְחָיִ֣יתָ וְרָבִ֔יתָ וּבֵֽרַכְךָ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ
בָּאָ֕רֶץ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בָא־שָׁ֖מָּה לְרִשְׁתָּֽהּ׃
17 וְאִם־יִפְנֶ֥ה לְבָבְךָ֖ וְלֹ֣א תִשְׁמָ֑ע וְנִדַּחְתָּ֗
וְהִשְׁתַּחֲוִ֛יתָ לֵאלֹהִ֥ים אֲחֵרִ֖ים וַעֲבַדְתָּֽם׃
18 הִגַּ֤דְתִּי לָכֶם֙ הַיּ֔וֹם כִּ֥י אָבֹ֖ד תֹּאבֵד֑וּן
לֹא־תַאֲרִיכֻ֣ן יָמִ֗ים עַל־הָֽאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר אַתָּ֥ה
עֹבֵ֛ר אֶת־הַיַּרְדֵּ֔ן לָב֥וֹא שָׁ֖מָּה לְרִשְׁתָּֽהּ׃

2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου,
καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει
σε, καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰς
οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ. 4 Ἐὰν ᾖ ἡ διασπορά
σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν
λήψεταί σε Κύριος ὁ θεός σου· 5 Εἰσάξει σε ὁ θεός
σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ
πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν· καὶ εὖ
σε ποιήσει, καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ
τοὺς πατέρας σου. 6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος
τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός
σου, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ·
7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἳ
ἐδίωξάν σε. 8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον·
9 Καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ
τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ
ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐν τοῖς γεν-
νήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ θεός
σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθά, καθότι εὐφράνθη
ἐπὶ τοῖς πατράσι σου, 10 Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. 11 Ὅτι ἡ
ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον οὐχ
ὑπέρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν·
12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστί, λέγων Τίς ἀναβή-
σεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν,
καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν; 13 Οὐδὲ πέραν
τῆς θαλάσσης ἐστί, λέγων Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς
τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτὴν καὶ
ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν;
14 Ἐγγύς σού ἐστι τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί
σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσί σου
ποιεῖν αὐτό. 15 Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου
σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ
τὸ κακόν· 16 Ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
ἀγαπᾷν Κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ
ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.
17 Καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ
εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς
ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, 18 Ἀναγγέλλω
σοι σήμερον ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε, καὶ οὐ μὴ
πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

2 Et reversus fueris ad eum, et obedieris ejus
imperiis, sicut ego hodie præcipio tibi, cum
filiis tuis, in toto corde tuo, et in tota anima
tua: 3 Reducet Dominus Deus tuus captivita-
tem tuam, ac miserebitur tui, et rursum congre-
gabit te de cunctis populis in quos te ante
dispersit. 4 Si ad cardines cæli fueris dissi-
patus, inde te retrahet Dominus Deus tuus,
5 Et assumet, atque introducet in terram,
quam possederunt patres tui, et obtinebis eam:
et benedicens tibi, majoris numeri te esse
faciet quam fuerunt patres tui. 6 Circumcidet
Dominus Deus tuus cor tuum, et cor seminis
tui: ut diligas Dominum Deum tuum in toto
corde tuo, et in tota anima tua, ut possis
vivere. 7 Omnes autem maledictiones has
convertet super inimicos tuos, et eos qui
oderunt te et persequuntur. 8 Tu autem
reverteris, et audies vocem Domini Dei tui:
faciesque universa mandata quæ ego præcipio
tibi hodie: 9 Et abundare te faciet Dominus
Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum,
in sobole uteri tui, et in fructu jumentorum
tuorum, in ubertate terræ tuæ, et in rerum
omnium largitate. Revertetur enim Dominus,
ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut
gavisus est in patribus tuis: 10 Si tamen
audieris vocem Domini Dei tui, et custodieris
præcepta ejus et ceremonias, quæ in hac lege
conscripta sunt: et revertaris ad Dominum
Deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima
tua. 11 Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi
hodie, non supra te est, neque procul positum,
12 Nec in cælo situm, ut possis dicere: Quis
nostrum valet ad cælum ascendere, ut deferat
illud ad nos, et audiamus atque opere com-
pleamus? 13 Neque trans mare positum: ut
causeris, et dicas: Quis ex nobis poterit
transfretare mare, et illud ad nos usque
deferre: ut possimus audire et facere quod
præceptum est? 14 Sed juxta te est sermo
valde, in ore tuo, et in corde tuo, ut facias
illum. 15 Considera quod hodie proposuerim
in conspectu tuo vitam et bonum, et econtrario
mortem et malum: 16 Ut diligas Dominum
Deum tuum, et ambules in viis ejus, et custo-
dias mandata illius ac ceremonias atque
judicia: et vivas, atque multiplicet te,
benedicatque tibi in terra, ad quam ingredieris
possidendam. 17 Si autem aversum fuerit
cor tuum, et audire nolueris, atque errore
deceptus adoraveris deos alienos, et servieris
eis: 18 Prædico tibi hodie quod pereas, et
parvo tempore moreris in terra, ad quam,
Jordane transmisso, ingredieris possidendam.

דברים ל לא

19 הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה
אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃ 20 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ כִּי הוּא
חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃

פ פ פ נב

פרשה לא׃

1 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל
עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא
תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ 3 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא ׀ עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ 4 וְעָשָׂה יְהוָה
לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי
הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃
5 וּנְתָנָם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם
כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ 6 חִזְקוּ
וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא
יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ׃ ס 7 וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־
יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם
לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם׃
8 וַיהוָה הוּא ׀ הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה
עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא תִירָא
וְלֹא תֵחָת׃ 9 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר
מִקֵּץ ׀ שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ 11 בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃ 13 הַקְהֵל
אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λ', λα'.

19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ
προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν·
ἔκλεξαι τὴν ζωὴν σύ, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου, 20 Ἀγαπᾷν Κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακούειν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ
ζωή σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ δοῦναι αὐτοῖς.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς
λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, 2 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγώ εἰμι
σήμερον, οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύ-
εσθαι· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς μέ Οὐ διαβήσῃ τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον. 3 Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευό-
μενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ
ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονο-
μήσεις αὐτούς, καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ
προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 4 Καὶ
ποιήσει Κύριος ὁ θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε
Σηὼν καὶ Ὤγ, δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων οἳ
ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι
ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς 5 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ὑμῖν· καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετειλά-
μην ὑμῖν. 6 Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ
δειλιάσῃς μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν
ὑμῖν, οὔτε μή σε ἀνῇ οὔτε μή σε ἐγκαταλίπῃ.
7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ
εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν
γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς. 8 Καὶ
Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε
οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.
9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου
εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ
τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ
σκηνοπηγίας, 11 Ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα
Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν
νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα
αὐτῶν· 12 Ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας
καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον
τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵν' ἀκούσωσι, καὶ ἵνα
μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ ἀκού-
σονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

DEUTERONOMIUM, XXX. XXXI.

19 Testes invoco hodie cælum et terram, quod
proposuerim vobis vitam et mortem, bene-
dictionem et maledictionem. Elige ergo vitam,
ut et tu vivas, et semen tuum: 20 Et diligas
Dominum Deum tuum, atque obedias voci ejus,
et illi adhæreas (ipse est enim vita tua, et
longitudo dierum tuorum) ut habites in terra,
pro qua juravit Dominus patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob, ut daret eam illis.

CAPUT XXXI.

1 Abiit itaque Moyses, et locutus est omnia
verba hæc ad universum Israel, 2 Et dixit
ad eos: Centum viginti annorum sum hodie,
non possum ultra egredi et ingredi, præsertim
cum et Dominus dixerit mihi: Non transibis
Jordanem istum. 3 Dominus ergo Deus tuus
transibit ante te: ipse delebit omnes gentes
has in conspectu tuo, et possidebis eas: et
Josue iste transibit ante te, sicut locutus est
Dominus. 4 Facietque Dominus eis sicut
facit Sehon et Og regibus Amorrhæorum, et
terræ eorum, delebitque eos. 5 Cum ergo et
hos tradiderit vobis, similiter facietis eis, sicut
præcepi vobis. 6 Viriliter agite, et conforta-
mini: nolite timere, nec paveatis ad conspectum
eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est
ductor tuus, et non dimittet, nec derelinquet
te. 7 Vocavitque Moyses Josue, et dixit ei
coram omni Israel: Confortare, et esto robustus:
tu enim introduces populum istum in terram,
quam daturum se patribus eorum juravit
Dominus, et tu eam sorte divides. 8 Et
Dominus qui ductor est vester, ipse erit tecum:
non dimittet, nec derelinquet te: noli timere,
nec paveas. 9 Scripsit itaque Moyses legem
hanc, et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi,
qui portabant arcam fœderis Domini, et cunctis
senioribus Israel. 10 Præcepitque eis, dicens:
Post septem annos anno remissionis, in solem-
nitate tabernaculorum, 11 Convenientibus
cunctis ex Israel, ut appareant in conspectu
Domini Dei tui, in loco quem elegerit Dominus,
leges verba legis hujus coram omni Israel,
audientibus eis, 12 Et in unum omni populo
congregato, tam viris quam mulieribus, par-
vulis, et advenis, qui sunt intra portas
tuas: ut audientes discant, et timeant
Dominum Deum vestrum, et custodiant,
impleantque omnes sermones legis hujus;

13 וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ
לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ
לָמוּת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וַאֲצַוֶּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 15 וַיֵּרָא יְהוָה בָּאֹהֶל
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן עַל־פֶּתַח
הָאֹהֶל׃ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְּךָ
שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה ׀
אַחֲרֵי ׀ אֱלֹהֵי נֵכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא־שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבַנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
כָּרַתִּי אִתּוֹ׃ 17 וְחָרָה אַפִּי בוֹ בַיּוֹם־הַהוּא
וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל
וּמְצָאֻהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי
מְצָאוּנִי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה׃ 18 וְאָנֹכִי הַסְתֵּר
אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
19 וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׂימָהּ בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 כִּי־אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאֲדָמָה ׀
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָיו זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ
וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבָדוּם וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי׃ 21 וְהָיָה
כִּי־תִמְצֶאןָ אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא
תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ כִּי יָדַעְתִּי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר
הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי׃ 22 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 23 וַיְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וַיֹּאמֶר
חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי
אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ 24 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה לִכְתֹּב
אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תֻּמָּם׃
25 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ 26 לָקֹחַ אֵת סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד׃

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἴδασιν ἀκούσονται,
καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου
πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν. 14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἰδοὺ
ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον
Ἰησοῦν, καὶ στῆτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη
Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου. 15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν Ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ
καταλείψουσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην
μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς. 17 Καὶ ὀργισθήσομαι
θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω
αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν,
καὶ ἔσται κατάβρωμα· καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν κακὰ
πολλὰ καὶ θλίψεις, καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Διότι
οὐκ ἔστι Κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί, εὕροσάν με τὰ
κακὰ ταῦτα. 18 Ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ
πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ
θεοὺς ἀλλοτρίους. 19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα
τῆς ᾠδῆς ταύτης, καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν,
ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυ-
ροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. 20 Εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι· καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι,
καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ
λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνοῦσί με καὶ διασκε-
δάσουσι τὴν διαθήκην μου. 21 Καὶ ἀντικαταστήσεται
ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα· οὐ γὰρ
μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν
αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγα-
γεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 22 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν
ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν
τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 23 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῖ καὶ
εἶπεν Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ. 24 Ἡνίκα δὲ
συνετέλεσε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,
25 Καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἴρουσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου λέγων 26 Λαβόντες
τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον·

13 Filii quoque eorum qui nunc ignorant, ut
audire possint, et timeant Dominum Deum
suum cunctis diebus quibus versantur in terra,
ad quam vos, Jordane transmisso, pergitis
obtinendam. 14 Et ait Dominus ad Moysen:
Ecce prope sunt dies mortis tuæ: voca Josue,
et state in tabernaculo testimonii, ut præcipiam
ei. Abierunt ergo Moyses et Josue, et steterunt
in tabernaculo testimonii: 15 Apparuitque
Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit in
introitu tabernaculi. 16 Dixitque Dominus
ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis,
et populus iste consurgens fornicabitur post
deos alienos in terra, ad quam ingreditur ut
habitet in ea: ibi derelinquet me, et irritum
faciet fœdus, quod pepigi cum eo. 17 Et
irascetur furor meus contra eum in die illo:
et derelinquam eum, et abscondam faciem
meam ab eo, et erit in devorationem: invenient
eum omnia mala et afflictiones, ita ut dicat in
illo die: Vere quia non est Deus mecum,
invenerunt me hæc mala. 18 Ego autem
abscondam, et celabo faciem meam in die illo,
propter omnia mala quæ fecit, quia secutus est
deos alienos. 19 Nunc itaque scribite vobis
canticum istud, et docete filios Israel: ut
memoriter teneant, et ore decantent, et sit mihi
carmen istud pro testimonio inter filios Israel.
20 Introducam enim eum in terram, pro qua
juravi patribus ejus, lacte et melle manantem.
Cumque comederint, et saturati, crassique
fuerint, avertentur ad deos alienos, et servient
eis: detrahentque mihi, et irritum facient
pactum meum. 21 Postquam invenerint eum
mala multa et afflictiones, respondebit ei can-
ticum istud pro testimonio, quod nulla delebit
oblivio ex ore seminis sui. Scio enim cogita-
tiones ejus, quæ facturus sit hodie, antequam
introducam eum in terram, quam ei pollicitus
sum. 22 Scripsit ergo Moyses canticum, et
docuit filios Israel. 23 Præcepitque Dominus
Josue filio Nun, et ait: Confortare, et esto
robustus: tu enim introduces filios Israel in
terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum.
24 Postquam ergo scripsit Moyses verba legis
hujus in volumine, atque complevit: 25 Præ-
cepit Levitis, qui portabant arcam fœderis
Domini, dicens: 26 Tollite librum istum, et
ponite eum in latere arcæ fœderis Domini
Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium.

27 כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מֶרְיְךָ וְאֶת־עָרְפְּךָ
הַקָּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֶנִּי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים
הֱיִתֶם עִם־יְהוָֹה וְאַף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי׃
28 הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם וַאֲדַבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָעִידָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ׃ 29 כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הַשְׁחֵת
תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָֹה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ 30 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

פ פ פ נג

פרשה לב׃

1 הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ 2 יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי
תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ 3 כִּי שֵׁם יְהוָֹה
אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ 4 הַצּוּר תָּמִים
פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ 5 שִׁחֵת לוֹ
לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃
6 הַל יְהוָֹה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃
7 זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃
8 בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
9 כִּי חֵלֶק יְהוָֹה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃
10 יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל
יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן
עֵינוֹ׃ 11 כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃
12 יְהוָֹה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃
13 יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳותֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת
שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ
צוּר׃ 14 חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם־חֵלֶב
כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב
כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃
15 וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ
וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃
16 יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃

27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν
τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος
μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς
τὸν θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;
28 Ἐκκλησιάσατε πρός με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ
τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ
ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρ-
τύρομαι αὐτοῖς τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 29 Οἶδα
γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε,
καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ
συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν,
ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου παροργίσαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν. 30 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ
ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΠΡΟΣΕΧΕ οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου· 2 Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς
τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥή-
ματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς
ἐπὶ χόρτον· 3 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε
μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. 4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· θεὸς πιστός,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία, δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά, γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη. 6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε,
οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός
σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γενε-
αῖς· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι,
τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι. 8 Ὅτε
διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων
θεοῦ, 9 Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.
10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει
καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ
ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ. 11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεὶς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν
αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. 12 Κύριος
μόνος ἦγεν αὐτούς, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς
ἀλλότριος. 13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν·
ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς
πέτρας, 14 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων
μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ
τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα
σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον. 15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ
καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος,
ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε
τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη
ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. 16 Παρώξυνάν με ἐπ'
ἀλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με.

27 Ego enim scio contentionem tuam, et
cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me,
et ingrediente vobiscum, semper contentiose
egistis contra Dominum: quanto magis cum
mortuus fuero? 28 Congregate ad me omnes
majores natu per tribus vestras, atque doctores,
et loquar audientibus eis sermones istos, et
invocabo contra eos cælum et terram. 29 Novi
enim quod post mortem meam inique agetis, et
declinabitis cito de via, quam præcepi vobis,
et occurrent vobis mala in extremo tempore,
quando feceritis malum in conspectu Domini,
ut irritetis eum per opera manuum vestrarum.
30 Locutus est ergo Moyses, audiente universo
cœtu Israel, verba carminis hujus, et ad finem
usque complevit.

CAPUT XXXII.

1 AUDITE, cæli, quæ loquor, audiat terra
verba oris mei. 2 Concrescat ut pluvia
doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum,
quasi imber super herbam, et quasi stillæ
super gramina. 3 Quia nomen Domini invo-
cabo: date magnificentiam Deo nostro. 4 Dei
perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia:
Deus fidelis, et absque ulla iniquitate, justus
et rectus. 5 Peccaverunt ei, et non filii ejus
in sordibus: generatio prava atque perversa.
6 Hæccine reddis Domino, popule stulte et
insipiens? numquid non ipse est pater tuus,
qui possedit te, et fecit, et creavit te?
7 Memento dierum antiquorum, cogita genera-
tiones singulas: interroga patrem tuum, et
annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.
8 Quando dividebat Altissimus gentes: quando
separabat filios Adam, constituit terminos
populorum juxta numerum filiorum Israel.
9 Pars autem Domini, populus ejus: Jacob
funiculus hereditatis ejus. 10 Invenit eum
in terra deserta, in loco horroris, et vastæ
solitudinis: circumduxit eum, et docuit: et
custodivit quasi pupillam oculi sui. 11 Sicut
aquila provocans ad volandum pullos suos, et
super eos volitans, expandit alas suas, et
assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.
12 Dominus solus dux ejus fuit: et non erat
cum eo Deus alienus. 13 Constituit eum
super excelsam terram: ut comederet fructus
agrorum, ut sugeret mel de petra, oleumque
de saxo durissimo. 14 Butyrum de armento,
et lac de ovibus cum adipe agnorum, et arie-
tum filiorum Basan: et hircos cum medulla
tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.
15 Incrassatus est dilectus, et recalcitravit:
incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit
Deum factorem suum, et recessit a Deo salutari
suo. 16 Provocaverunt eum in diis alienis, et in
abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

17 יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהִים לֹא
יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם
אֲבֹתֵיכֶם׃ 18 צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח
אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ 19 וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ מִכַּעַס
בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃ 20 וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי
מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת
הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃ 21 הֵם קִנְאוּנִי
בְלֹא־אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם
בְּלֹא־עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ 22 כִּי־אֵשׁ
קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי
הָרִים׃ 23 אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי
אֲכַלֶּה־בָּם׃ 24 מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־
חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ 25 מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה
יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃ 26 אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ 27 לוּלֵי כַּעַס
אוֹיֵב אָגוּר פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ
יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת׃
28 כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם
תְּבוּנָה׃ 29 לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ
לְאַחֲרִיתָם׃ 30 אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ 31 כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ 32 כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ אַשְׁכְּלֹת
מְרֹרֹת לָמוֹ׃ 33 חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ
פְּתָנִים אַכְזָר׃ 34 הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃ 35 לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת
תָּמוּט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ
עֲתִדֹת לָמוֹ׃ 36 כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־
עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ 37 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
צוּר חָסָיוּ בוֹ׃ 38 אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ
יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ 39 רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי
אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי
אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ 40 כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם
יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃ 41 אִם־
שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃

17 Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς
οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς
οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. 18 Θεὸν τὸν
γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ
τοῦ τρέφοντός σε. 19 Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε,
καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέ-
ρων, 20 Καὶ εἶπεν Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων
ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοὶ οἷς οὐκ
ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. 21 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ'
οὐ θεῷ, παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ
παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ
παροργιῶ αὐτούς. 22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ
θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω· καταφάγεται
γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
23 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου
συμπολεμήσω εἰς αὐτούς. 24 Τηκόμενοι λιμῷ καὶ
βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας
θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόν-
των ἐπὶ γῆν. 25 Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα,
καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ,
θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. 26 Εἶπα
Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημό-
συνον αὐτῶν· 27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν ἵνα μὴ
μακροχρονίσωσιν, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,
μὴ εἴπωσιν Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ Κύριος
ἐποίησε ταῦτα πάντα. 28 Ἔθνος ἀπολωλεκὸς
βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.
29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδεξάσθωσαν
εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. 30 Πῶς διώξεται εἷς
χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς
ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;
31 Ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. 32 Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ
ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας·
σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας
αὐτοῖς· 33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ
θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. 34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται
παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ὅταν σφαλῇ
ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς,
καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν· 36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
θήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ
ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους. 37 Καὶ
εἶπε Κύριος Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς
ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς; 38 Ὧν τὸ στέαρ τῶν
θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν
σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί. 39 Ἴδετε
ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ
ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι,
καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. 40 Ὅτι
ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τὴν
δεξιάν μου καὶ ἐρῶ Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· 41 Ὅτι
παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ
ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην
τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω·

17 Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, diis
quos ignorabant: novi recentesque venerunt,
quos non coluerunt patres eorum. 18 Deum
qui te genuit dereliquisti, et oblitus es Domini
creatoris tui. 19 Vidit Dominus, et ad iracun-
diam concitatus est: quia provocaverunt eum
filii sui et filiæ. 20 Et ait: Abscondam
faciem meam ab eis, et considerabo novissima
eorum: generatio enim perversa est, et
infideles filii. 21 Ipsi me provocaverunt in eo
qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitati-
bus suis: et ego provocabo eos in eo qui non
est populus, et in gente stulta irritabo illos.
22 Ignis succensus est in furore meo, et ardebit
usque ad inferni novissima: devorabitque
terram cum germine suo, et montium funda-
menta comburet. 23 Congregabo super eos
mala, et sagittas meas complebo in eis.
24 Consumentur fame, et devorabunt eos aves
morsu amarissimo: dentes bestiarum immittam
in eos, cum furore trahentium super terram,
atque serpentium. 25 Foris vastabit eos
gladius, et intus pavor, juvenem simul ac vir-
ginem, lactentem cum homine sene. 26 Dixi:
Ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus
memoriam eorum. 27 Sed propter iram
inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes
eorum, et dicerent: Manus nostra excelsa, et
non Dominus, fecit hæc omnia. 28 Gens
absque consilio est, et sine prudentia. 29 Uti-
nam saperent, et intelligerent, ac novissima
providerent. 30 Quo modo persequatur unus
mille, et duo fugent decem millia? nonne ideo,
quia Deus suus vendidit eos, et Dominus con-
clusit illos? 31 Non enim est Deus noster ut
dii eorum: et inimici nostri sunt judices.
32 De vinea Sodomorum, vinea eorum, et de
suburbanis Gomorrhæ: uva eorum uva fellis,
et botri amarissimi. 33 Fel draconum vinum
eorum, et venenum aspidum insanabile.
34 Nonne hæc condita sunt apud me, et
signata in thesauris meis? 35 Mea est ultio,
et ego retribuam in tempore, ut labatur pes
eorum: juxta est dies perditionis, et adesse
festinant tempora. 36 Judicabit Dominus
populum suum, et in servis suis miserebitur:
videbit quod infirmata sit manus, et clausi
quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.
37 Et dicet: Ubi sunt dii eorum, in quibus
habebant fiduciam? 38 De quorum victimis
comedebant adipes, et bibebant vinum libami-
num: surgant, et opitulentur vobis, et in
necessitate vos protegant. 39 Videte quod
ego sim solus, et non sit alius Deus præter me:
ego occidam, et ego vivere faciam: percutiam,
et ego sanabo, et non est qui de manu mea
possit eruere. 40 Levabo ad cœlum manum
meam, et dicam: Vivo ego in æternum. 41 Si
acuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit
judicium manus mea: reddam ultionem hosti-
bus meis, et his qui oderunt me retribuam.

42 אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
43 הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ
פ 44 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא
וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ 45 וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם
אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ 47 כִּי לֹא־דָבָר רֵק הוּא
מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ
יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ 48 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃
49 עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ
וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ 50 וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה
עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת
אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
51 עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר
לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
52 כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא
תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה לג׃

1 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
2 וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ
מִימִינוֹ אֵשְׁדָּת לָמוֹ׃ 3 אַף חֹבֵב עַמִּים
כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ 4 תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ 5 וַיְהִי בִישֻׁרוּן
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 6 יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וִיהִי
מְתָיו מִסְפָּר׃ ס 7 וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ
תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ פ

42 Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά
μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· εὐφράνθητε
ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν
αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει
δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει·
καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
44 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα
τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή. 45 Καὶ
ἐξετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραήλ, 46 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας
τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον, ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν
καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ
ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
ἐκεῖ κληρονομῆσαι. 48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων 49 Ἀνάβηθι εἰς
τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαῦ ὅ ἐστιν ἐν γῇ
Μωὰβ κατὰ πρόσωπον Ἱεριχώ, καὶ ἴδε τὴν γῆν
Χανaὰν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· 50 Καὶ
τελεύτα ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέ-
θητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· 51 Ὅτι ἠπειθήσατε τῷ
ῥήματι μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος
ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, διότι οὐχ
ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 52 Ἀπέναντι
ὄψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 ΚΑΙ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ηὐλόγησε Μωυσῆς
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος ἐκ Σινᾶ ἥκει,
καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους
Φαρὰν σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς
σου, καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ
τῶν λόγων αὐτοῦ 4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο
ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.
5 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων
ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραήλ. 6 Ζήτω
Ῥουβὴν καὶ μὴ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.
7 Καὶ αὕτη Ἰούδα· εἰσάκουσον, Κύριε, φωνῆς Ἰούδα,
καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
διακρινοῦσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ.

42 Inebriabo sagittas meas sanguine, et
gladius meus devorabit carnes, de cruore
occisorum, et de captivitate, nudati inimico-
rum capitis. 43 Laudate gentes populum ejus,
quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:
et vindictam retribuet in hostes eorum, et
propitius erit terræ populi sui. 44 Venit ergo
Moyses, et locutus est omnia verba cantici hujus
in auribus populi, ipse et Josue filius Nun.
45 Complevitque omnes sermones istos, lo-
quens ad universum Israel. 46 Et dixit ad eos:
Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego
testificor vobis hodie: ut mandetis ea filiis
vestris custodire et facere, et implere universa
quæ scripta sunt legis hujus: 47 Quia non
incassum præcepta sunt vobis, sed ut singuli in
eis viverent: quæ facientes longo perseveretis
tempore in terra, ad quam, Jordane transmisso,
ingredimini possidendam. 48 Locutusque est
Dominus ad Moysen in eadem die, dicens:
49 Ascende in montem istum Abarim, id est,
transitum in montem Nebo, qui est in terra
Moab contra Jericho: et vide terram Chanaan,
quam ego tradam filiis Israel obtinendam, et
morere in monte. 50 Quem conscendens
jungeris populis tuis, sicut mortuus est Aaron
frater tuus in monte Hor, et appositus populis
suis: 51 Quia prævaricati estis contra me, in
medio filiorum Israel, ad Aquas contradictionis
in Cades deserti Sin: et non sanctificastis me
inter filios Israel. 52 Econtra videbis terram,
et non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis
Israel.

CAPUT XXXIII.

1 HÆC est benedictio, qua benedixit Moyses,
homo Dei, filiis Israel ante mortem suam.
2 Et ait: Dominus de Sinai venit, et de Seir
ortus est nobis: apparuit de monte Pharan,
et cum eo sanctorum millia. In dextera ejus
ignea lex. 3 Dilexit populos, omnes sancti
in manu illius sunt: et qui appropinquant
pedibus ejus, accipient de doctrina illius.
4 Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem
multitudinis Jacob. 5 Erit apud rectissimum
rex, congregatis principibus populi cum
tribubus Israel. 6 Vivat Ruben, et non
moriatur, et sit parvus in numero. 7 Hæc
est Judæ benedictio: Audi, Domine, vo-
cem Judæ, et ad populum suum introduc
eum: manus ejus pugnabunt pro eo, et
adjutor illius contra adversarios ejus erit.

8 וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי
מְרִיבָה׃ 9 הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו
וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע
כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ 10 יוֹרוּ
מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ
קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃
11 בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה
מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃
ס 12 לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם
וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ ס 13 וּלְיוֹסֵף
אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם
מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ 14 וּמִמֶּגֶד
תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃
15 וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת
עוֹלָם׃ 16 וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן
שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד
נְזִיר אֶחָיו׃ 17 בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי
רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי
אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי
מְנַשֶּׁה׃ ס 18 וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח
זְבוּלֻן בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ 19 עַמִּים
הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שֶׁפַע
יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ ס
20 וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא
שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף־קָדְקֹד׃ 21 וַיַּרְא
רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן
וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס 22 וּלְדָן אָמַר
דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃ 23 וּלְנַפְתָּלִי
אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה
יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ ס 24 וּלְאָשֵׁר
אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו
וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ 25 בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת
מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ 26 אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן
רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃
27 מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם
וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃
28 וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב
אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף־שָׁמָיו יַעַרְפוּ־טָל׃

8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπε Δότε Λευὶ δήλους αὐτοῦ, καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπείρασαν
αὐτὸν ἐν πείρᾳ, ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντι-
λογίας. 9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρί Οὐχ
ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω,
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω, ἐφύλαξε τὰ λόγιά
σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε· 10 Δηλώσουσι
τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακὼβ, καὶ τὸν νόμον
σου τῷ Ἰσραήλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ
σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.
11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὀσφὺν
ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν
μὴ ἀναστήτωσαν. 12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν Ἠγα-
πημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ
ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε. 13 Καὶ τῷ
Ἰωσὴφ εἶπεν Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ
ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν
κάτωθεν, 14 Καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου
τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, 15 Ἀπὸ κορυφῆς
ὀρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων,
16 Καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως· καὶ τὰ δεκτὰ τῷ
ὀφθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσὴφ,
καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς. 17 Πρωτό-
τοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος
τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως
ἀπ' ἄκρου γῆς· αὗται μυριάδες Ἐφραῒμ, καὶ αὗται
χιλιάδες Μανασσῆ. 18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν
Εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἐξοδίᾳ σου, καὶ Ἰσσάχαρ
ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. 19 Ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι·
καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν
δικαιοσύνης· ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ
ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων. 20 Καὶ τῷ Γὰδ
εἶπεν Εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γάδ· ὡς λέων
ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
21 Καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ
ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύ-
νην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.
22 Καὶ τῷ Δὰν εἶπε Δὰν σκύμνος λέοντος, καὶ
ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τῷ Νεφθαλὶ
εἶπε Νεφθαλὶ πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἐμπλησθήτω
εὐλογίας παρὰ Κυρίου, θάλασσαν καὶ λίβα κληρο-
νομήσει. 24 Καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν Εὐλογημένος ἀπὸ
τέκνων Ἀσήρ, καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ·
βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ· 25 Σίδηρος καὶ
χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι
σου ἡ ἰσχύς σου. 26 Οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς
τοῦ ἠγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.
27 Καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχὴ, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν
βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου
σου ἐχθρὸν λέγων Ἀπόλοιο. 28 Καὶ κατασκηνώσει
Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακὼβ, ἐπὶ σίτῳ
καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανός σοι συννεφὴς δρόσῳ.

8 Levi quoque ait: Perfectio tua, et doctrina
tua viro sancto tuo, quem probasti in tenta-
tione, et judicasti ad Aquas contradictionis.
9 Qui dixit patri suo, et matri suæ: Nescio
vos; et fratribus suis: Ignoro vos: et nescie-
runt filios suos. Hi custodierunt eloquium
tuum, et pactum tuum servaverunt, 10 Judicia
tua o Jacob, et legem tuam o Israël: ponent
thymiama in furore tuo, et holocaustum super
altare tuum. 11 Benedic, Domine, fortitudini
ejus, et opera manuum illius suscipe. Percute
dorsa inimicorum ejus: et qui oderunt eum,
non consurgant. 12 Et Benjamin ait: Aman-
tissimus Domini habitabit confidenter in eo:
quasi in thalamo tota die morabitur, et inter
humeros illius requiescet. 13 Joseph quoque
ait: De benedictione Domini terra ejus, de
pomis cœli, et rore, atque abysso subjacente.
14 De pomis fructuum solis ac lunæ. 15 De
vertice antiquorum montium, de pomis
collium æternorum: 16 Et de frugibus
terræ, et de plenitudine ejus. Benedictio
illius qui apparuit in rubo, veniat super
caput Joseph, et super verticem Nazaræi
inter fratres suos. 17 Quasi primogeniti tauri
pulchritudo ejus, cornua rhinocerotis cornua
illius: in ipsis ventilabit gentes usque ad ter-
minos terræ; hæ sunt multitudines Ephraim:
et hæc millia Manasse. 18 Et Zabulon ait:
Lætare Zabulon in exitu tuo, et Issachar in
tabernaculis tuis. 19 Populos vocabunt ad
montem: ibi immolabunt victimas justitiæ.
Qui inundationem maris quasi lac sugent, et
thesauros absconditos arenarum. 20 Et Gad
ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo
requievit, cepitque brachium et verticem.
21 Et vidit principatum suum, quod in parte
sua doctor esset repositus: qui fuit cum prin-
cipibus populi, et fecit justitias Domini, et
judicium suum cum Israel. 22 Dan quoque
ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan.
23 Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia
perfruetur, et plenus erit benedictionibus
Domini: mare et meridiem possidebit. 24 Aser
quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens
fratribus suis, et tingat in oleo pedem suum.
25 Ferrum et æs calceamentum ejus. Sicut
dies juventutis tuæ, ita et senectus tua. 26 Non
est deus alius ut Deus rectissimi: ascensor
cœli auxiliator tuus. Magnificentia ejus dis-
currunt nubes. 27 Habitaculum ejus sursum,
et subter brachia sempiterna: ejiciet a facie tua
inimicum, dicetque: Conterere. 28 Habitabit
Israel confidenter, et solus. Oculus Jacob in
terra frumenti et vini, cœlique caligabunt rore.

29 אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע
בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ
וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ
תִדְרֹךְ׃ פ

פרשה לד׃

1 וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר
נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ
וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד
עַד־דָּן׃ 2 וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד
הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ 3 וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה
לֹא תַעֲבֹר׃ 5 וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה׃ 6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ
בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע
אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וּמֹשֶׁה
בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה
עֵינוֹ וְלֹא־נָס לֵחֹה׃ 8 וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ 9 וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה
אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
10 וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 11 לְכָל־הָאֹתֹת
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־
אַרְצוֹ׃ 12 וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

נשלמו חמשה חומשי תורה׳ תהלה
לאל גדול ונורא׃

חזק׃

29 Μακάριος σὺ Ἰσραήλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς
σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου,
καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονταί σε
οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν
ἐπιβήσῃ.

ΚΕΦ. λδʹ.

1 ΚΑΙ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τὸ
ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ κορυφὴν Φασγά, ἥ ἐστιν ἐπὶ προσώ-
που Ἱεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν
γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν, 2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς
ἐσχάτης, 3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περίχωρα
Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ. 4 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν Αὕτη ἡ γῆ ἣν ὤμοσα τῷ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ λέγων Τῷ σπέρματι
ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
και ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. 5 Καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ
οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωὰβ διὰ ῥήματος Κυρίου.
6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαὶ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ
οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾷν αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας·
καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ
Μωυσῆ. 9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐνεπλήσθη πνεύ-
ματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ. 10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ
ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον 11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν,
ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ Φαραῷ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ
τῇ γῇ αὐτοῦ, 12 Τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν
χεῖρα την κραταιαν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἔναντι
παντὸς Ἰσραήλ.

29 Beatus es tu Israel: quisquis similis tui,
popule, qui salvaris in Domino? scutum
auxilii tui, et gladius gloriæ tuæ: negabunt
te inimici tui, et tu eorum colla calcabis.

CAPUT XXXIV.

1 Ascendit ergo Moyses de campestribus
Moab super montem Nebo, in verticem Phasga
contra Jericho: ostenditque ei Dominus
omnem terram Galaad usque Dan, 2 Et uni-
versum Nephthali, terramque Ephraim et
Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare
novissimum, 3 Et australem partem, et lati-
tudinem campi Jericho civitatis palmarum
usque Segor. 4 Dixitque Dominus ad eum:
Hæc est terra, pro qua juravi Abraham, Isaac,
et Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti
eam oculis tuis, et non transibis ad illam.
5 Mortuusque est ibi Moyses servus Domini,
in terra Moab, jubente Domino: 6 Et sepeli-
vit eum in valle terræ Moab contra Phogor:
et non cognovit homo sepulchrum ejus usque
in præsentem diem. 7 Moyses centum et
viginti annorum erat quando mortuus est: non
caligavit oculus ejus, nec dentes illius moti
sunt. 8 Fleveruntque eum filii Israel in cam-
pestribus Moab triginta diebus: et completi
sunt dies planctus lugentium Moysen. 9 Josue
vero filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ,
quia Moyses posuit super eum manus suas.
Et obedierunt ei filii Israel, feceruntque sicut
præcepit Dominus Moysi. 10 Et non surrexit
ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem
nosset Dominus facie ad faciem, 11 In omni-
bus signis atque portentis, quæ misit per eum,
ut faceret in terra Ægypti Pharaoni, et omni-
bus servis ejus, universæque terræ illius,
12 Et cunctam manum robustam, magnaque
mirabilia, quæ fecit Moyses coram universo
Israel.

LIBER JOSUE.

יהושע א

וַֽיְהִ֗י אַחֲרֵ֛י מ֥וֹת מֹשֶׁ֖ה עֶ֣בֶד יְהוָ֑ה
וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־יְהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֔וּן
מְשָׁרֵ֥ת מֹשֶׁ֖ה לֵאמֹֽר׃ 2 מֹשֶׁ֥ה עַבְדִּ֖י מֵ֑ת
וְעַתָּה֩ ק֨וּם עֲבֹ֜ר אֶת־הַיַּרְדֵּ֣ן הַזֶּ֗ה אַתָּה֙
וְכָל־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י
נֹתֵ֥ן לָהֶ֖ם לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 3 כָּל־מָק֗וֹם
אֲשֶׁ֨ר תִּדְרֹ֧ךְ כַּף־רַגְלְכֶ֛ם בּ֖וֹ לָכֶ֣ם נְתַתִּ֑יו
כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי אֶל־מֹשֶֽׁה׃ 4 מֵהַמִּדְבָּ֨ר
וְהַלְּבָנ֜וֹן הַזֶּ֗ה וְעַד־הַנָּהָ֨ר ׀ הַגָּד֤וֹל נְהַר־
פְּרָת֙ כֹּ֚ל אֶ֣רֶץ הַֽחִתִּ֔ים וְעַד־הַיָּ֥ם הַגָּד֖וֹל
מְב֣וֹא הַשָּׁ֑מֶשׁ יִהְיֶ֖ה גְּבוּלְכֶֽם׃ 5 לֹא־
יִתְיַצֵּ֥ב אִישׁ֙ לְפָנֶ֔יךָ כֹּ֖ל יְמֵ֣י חַיֶּ֑יךָ כַּאֲשֶׁ֨ר
הָיִ֤יתִי עִם־מֹשֶׁה֙ אֶהְיֶ֣ה עִמָּ֔ךְ לֹ֥א אַרְפְּךָ֖
וְלֹ֥א אֶעֶזְבֶֽךָּ׃ 6 חֲזַ֖ק וֶאֱמָ֑ץ כִּ֣י אַתָּ֗ה
תַּנְחִיל֙ אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה אֶת־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּ֥עְתִּי לַאֲבֹתָ֖ם לָתֵ֥ת לָהֶֽם׃ 7 רַק֩
חֲזַ֨ק וֶאֱמַ֜ץ מְאֹ֗ד לִשְׁמֹ֤ר לַעֲשׂוֹת֙ כְּכָל־
הַתּוֹרָ֗ה אֲשֶׁ֤ר צִוְּךָ֙ מֹשֶׁ֣ה עַבְדִּ֔י אַל־
תָּס֥וּר מִמֶּ֖נּוּ יָמִ֣ין וּשְׂמֹ֑אול לְמַ֣עַן תַּשְׂכִּ֔יל
בְּכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר תֵּלֵֽךְ׃ 8 לֹֽא־יָמ֡וּשׁ סֵ֩פֶר֩
הַתּוֹרָ֨ה הַזֶּ֜ה מִפִּ֗יךָ וְהָגִ֤יתָ בּוֹ֙ יוֹמָ֣ם
וָלַ֔יְלָה לְמַ֙עַן֙ תִּשְׁמֹ֣ר לַעֲשׂ֔וֹת כְּכָל־
הַכָּת֖וּב בּ֑וֹ כִּי־אָ֛ז תַּצְלִ֥יחַ אֶת־דְּרָכֶ֖ךָ
וְאָ֥ז תַּשְׂכִּֽיל׃ 9 הֲל֤וֹא צִוִּיתִ֙יךָ֙ חֲזַ֣ק
וֶאֱמָ֔ץ אַל־תַּעֲרֹ֖ץ וְאַל־תֵּחָ֑ת כִּ֤י עִמְּךָ֙
יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בְּכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר תֵּלֵֽךְ׃
10 וַיְצַ֣ו יְהוֹשֻׁ֔עַ אֶת־שֹׁטְרֵ֥י הָעָ֖ם
לֵאמֹֽר׃ 11 עִבְר֣וּ ׀ בְּקֶ֣רֶב הַֽמַּחֲנֶ֗ה וְצַוּ֤וּ
אֶת־הָעָם֙ לֵאמֹ֔ר הָכִ֥ינוּ לָכֶ֖ם צֵידָ֑ה כִּ֞י
בְּע֣וֹד ׀ שְׁלֹ֣שֶׁת יָמִ֗ים אַתֶּם֙ עֹבְרִים֙ אֶת־
הַיַּרְדֵּ֣ן הַזֶּ֔ה לָבוֹא֙ לָרֶ֣שֶׁת אֶת־הָאָ֔רֶץ
אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם נֹתֵ֥ן לָכֶ֖ם לְרִשְׁתָּֽהּ׃
12 וְלָרֽאוּבֵנִי֙ וְלַגָּדִ֔י וְלַחֲצִ֖י
שֵׁ֣בֶט הַֽמְנַשֶּׁ֑ה אָמַ֥ר יְהוֹשֻׁ֖עַ לֵאמֹֽר׃

ΙΗΣΟΥΣ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ εἶπε
Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυὴ τῷ ὑπουργῷ
Μωυσῆ λέγων 2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετε-
λεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην
σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ
δίδωμι αὐτοῖς. 3 Πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν
ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω
αὐτόν, ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῇ· 4 Τὴν
ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ
τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς ἐσχάτης· ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται
τὰ ὅρια ὑμῶν. 5 Οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος
κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου· καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσο-
μαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδ'
ὑπερόψομαί σε. 6 Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου· σὺ γὰρ
ἀποδιελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς. 7 Ἴσχυε
οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου, καὶ οὐκ
ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά,
ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς. 8 Καὶ
οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ
τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέ-
ρας καὶ νυκτός, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ
γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ καὶ εὐοδώσεις τὰς
ὁδούς σου, καὶ τότε συνήσεις. 9 Ἰδοὺ ἐντέταλ-
μαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς μηδὲ
φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ θεός σου εἰς
πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ. 10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ λέγων 11 Εἰσέλθατε
κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντεί-
λασθε τῷ λαῷ λέγοντες Ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν,
ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν
γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν
δίδωσιν ὑμῖν. 12 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς

JOSUE, CAPUT I.

ET factum est post mortem Moysi servi
Domini, ut loqueretur Dominus ad Josue
filium Nun, ministrum Moysi, et diceret ei:
2 Moyses servus meus mortuus est: surge, et
transi Jordanem istum, tu et omnis populus
tecum, in terram, quam ego dabo filiis Israel.
3 Omnem locum, quem calcaverit vestigium
pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum
Moysi. 4 A deserto et Libano usque ad fluvium
magnum Euphraten, omnis terra Hethæorum
usque ad mare magnum contra solis occasum
erit terminus vester. 5 Nullus poterit vobis
resistere cunctis diebus vitæ tuæ: sicut fui
cum Moyse, ita ero tecum: non dimittam,
nec derelinquam te. 6 Confortare, et esto
robustus: tu enim sorte divides populo huic
terram, pro qua juravi patribus suis, ut trade-
rem eam illis. 7 Confortare igitur, et esto
robustus valde: ut custodias, et facias omnem
legem, quam præcepit tibi Moyses servus
meus: ne declines ab ea ad dexteram vel ad
sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis. 8 Non
recedat volumen legis hujus ab ore tuo: sed
meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custo-
dias et facias omnia quæ scripta sunt in eo:
tunc diriges viam tuam, et intelliges eam.
9 Ecce præcipio tibi, confortare, et esto
robustus. Noli metuere, et noli timere: quo-
niam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus,
ad quæcumque perrexeris. 10 Præcepitque
Josue principibus populi, dicens: Transite per
medium castrorum, et imperate populo, ac
dicite: 11 Præparate vobis cibaria: quoniam
post diem tertium transibitis Jordanem, et in-
trabitis ad possidendam terram, quam Dominus
Deus vester daturus est vobis. 12 Rubenitis quo-
que et Gaditis, et dimidiæ tribui Manasse ait:

13 זָכוֹר אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ
לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
14 נְשֵׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וְאַתֶּם תַּעַבְרוּ חֲמֻשִׁים לִפְנֵי אֲחֵיכֶם כֹּל
גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַעֲזַרְתֶּם אוֹתָם׃ 15 עַד אֲשֶׁר־
יָנִיחַ יְהוָה ׀ לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־
הֵמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נֹתֵן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ יְרֻשַּׁתְכֶם
וִירִשְׁתֶּם אוֹתָהּ אֲשֶׁר ׀ נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃
16 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־
צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנוּ
נֵלֵךְ׃ 17 כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה
כֵּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה׃ 18 כָּל־
אִישׁ אֲשֶׁר־יַמְרֶה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרֶיךָ לְכֹל אֲשֶׁר־תְּצַוֶּנּוּ יוּמָת רַק חֲזַק
וֶאֱמָץ׃

פרשה ב׃

1 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מִן־הַשִּׁטִּים
שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ לֵאמֹר לְכוּ
רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
בֵּית־אִשָּׁה זוֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־
שָׁמָּה׃ 2 וַיֵּאָמַר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ׃ 3 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ
יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים
הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתֵךְ כִּי
לַחְפֹּר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ׃ 4 וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוֹ וַתֹּאמֶר
כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי
מֵאַיִן הֵמָּה׃ 5 וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָה
הָלְכוּ הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי
תַשִּׂיגוּם׃ 6 וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם
בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ עַל־הַגָּג׃
7 וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל
הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ
הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם׃ 8 וְהֵמָּה טֶרֶם
יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג׃

13 *Μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς*
ὁ παῖς Κυρίου λέγων Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέ-
παυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.
14 *Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ*
τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ ᾗ
ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρό-
τεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, πᾶς ὁ ἰσχύων, καὶ
συμμαχήσετε αὐτοῖς 15 *Ἕως ἂν καταπαύσῃ*
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ
καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ
ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,
ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. 16 *Καὶ ἀποκρι-*
θέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ
ἡμῖν ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν
ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα. 17 *Κατὰ πάντα*
ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ· πλὴν
ἔστω Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν
μετὰ Μωυσῆ. 18 *Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ*
σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι
ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ
ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. β′.

1 ΚΑΙ *ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐκ Σαττὶν*
δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων Ἀνάβητε καὶ
ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχώ· καὶ πορευθέντες οἱ
δύο νεανίσκοι εἰσήλθοσαν εἰς Ἱεριχώ, καὶ εἰσήλθο-
σαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ᾗ ὄνομα Ῥαάβ,
καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. 2 *Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ*
Ἱεριχὼ λέγοντες Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. 3 *Καὶ*
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχὼ καὶ εἶπε πρὸς Ῥαὰβ
λέγων Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους
εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα· κατασκοπεῦσαι γὰρ
τὴν γῆν ἥκασι. 4 *Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο*
ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα
Εἰσεληλύθασι πρός με οἱ ἄνδρες· 5 *Ὡς δὲ ἡ*
πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον,
οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω
αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς. 6 *Αὐτὴ δὲ*
ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν
αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ
ἐπὶ τοῦ δώματος. 7 *Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν*
ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ
τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη. 8 *Καὶ*
ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐ-
τῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς,
αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

13 Mementote sermonis, quem præcepit vobis
Moyses famulus Domini, dicens: Dominus
Deus vester dedit vobis requiem, et omnem
terram. 14 Uxores vestræ, et filii, ac jumenta
manebunt in terra quam tradidit vobis Moyses
trans Jordanem: vos autem transite armati
ante fratres vestros, omnes fortes manu, et
pugnate pro eis, 15 Donec det Dominus
requiem fratribus vestris sicut et vobis dedit,
et possideant ipsi quoque terram, quam Domi-
nus Deus vester daturus est eis: et sic
revertemini in terram possessionis vestræ, et
habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses
famulus Domini trans Jordanem contra solis
ortum. 16 Responderuntque ad Josue, atque
dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, facie-
mus: et quocumque miseris, ibimus. 17 Sicut
obedivimus in cunctis Moysi, ita obediemus
et tibi: tantum sit Dominus Deus tuus tecum,
sicut fuit cum Moyse. 18 Qui contradixerit
ori tuo, et non obedierit cunctis sermonibus
quos præceperis ei, moriatur; tu tantum
confortare, et viriliter age.

CAPUT II.

1 Misit igitur Josue filius Nun de Setim
duos viros exploratores in abscondito, et dixit
eis: Ite, et considerate terram, urbemque
Jericho. Qui pergentes ingressi sunt domum
mulieris meretricis, nomine Rahab, et quieve-
runt apud eam. 2 Nuntiatumque est regi
Jericho, et dictum: Ecce viri ingressi sunt
huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent
terram. 3 Misitque rex Jericho ad Rahab,
dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, et
ingressi sunt domum tuam: exploratores
quippe sunt, et omnem terram considerare
venerunt. 4 Tollensque mulier viros, abscon-
dit, et ait: Fateor, venerunt ad me, sed
nesciebam unde essent: 5 Cumque porta
clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt,
nescio quo abierunt: persequimini cito, et
comprehendetis eos. 6 Ipsa autem fecit
ascendere viros in solarium domus suæ,
operuitque eos stipula lini, quæ ibi erat.
7 Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt
eos per viam quæ ducit ad vadum Jor-
danis: illisque egressis statim porta clausa
est. 8 Necdum obdormierant qui latebant,
et ecce mulier ascendit ad eos, et ait:

יהושע ב.

9 וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־נָתַן
יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְלָה אֵימַתְכֶם
עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם׃
10 כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־
מֵי יַם־סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם
אוֹתָם׃ 11 וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא־קָמָה
עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ 12 וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ־
נָא לִי בַּיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד
וַעֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד
וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת׃ 13 וְהַחֲיִתֶם אֶת־
אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אַחַי וְאֶת־אַחְוֹתַי וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
מִמָּוֶת׃ 14 וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
תַחְתֵּיכֶם לָמוּת אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ
זֶה וְהָיָה בְּתֵת יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 15 וַתּוֹרִדֵם
בַּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר
הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשָׁבֶת׃ 16 וַתֹּאמֶר
לָהֶם הָהָרָה לֵּכוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים
וְנַחְבֵּתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב
הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם׃ 17 וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְּׁבֻעָתֵךְ
הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ 18 הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָאִים בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה
תִּקְשְׁרִי בַּחַלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בוֹ וְאֶת־
אָבִיךְ וְאֶת־אִמֵּךְ וְאֶת־אַחַיִךְ וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִיךְ תַּאַסְפִי אֵלַיִךְ הַבָּיְתָה׃
19 וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתֵךְ
הַחוּצָה דָּמוֹ בְרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתָּךְ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְרֹאשֵׁנוּ
אִם־יָד תִּהְיֶה־בּוֹ׃ 20 וְאִם־תַּגִּידִי אֶת־
דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נְקִיִּם מִשְּׁבֻעָתֵךְ אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ 21 וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם כֶּן־
הוּא וַתְּשַׁלְּחֵם וַיֵּלֵכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת־תִּקְוַת
הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן׃ 22 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הָהָרָה
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ
הָרֹדְפִים וַיְבַקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
וְלֹא מָצָאוּ׃ 23 וַיָּשֻׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֵת כָּל־הַמֹּצְאוֹת אוֹתָם׃

ΙΗΣΟΥΣ, β'.

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν
ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος
ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. 10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξή-
ρανε Κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων
οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὤγ,
οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. 11 Καὶ ἀκούσαντες
ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστη ἔτι
πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· ὅτι
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς κάτω. 12 Καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι Κύριον
τὸν θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ
ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· 13 Καὶ
ζωγρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, τὴν μητέρα
μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν
μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε
τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου. 14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ
οἱ ἄνδρες Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον·
καὶ αὐτὴ εἶπεν Ὡς ἂν παραδῷ Κύριος ὑμῖν τὴν
πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 15 Καὶ
κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, 16 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ συναν-
τήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε
ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ κατα-
διώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε
εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. 17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ
ἄνδρες Ἀθῷοί ἐσμεν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ· 18 Ἰδοὺ
ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ
θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο
ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς
δι' αὐτῆς, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν
σου. 19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν
τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ
ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται
μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα.
20 Ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ
τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῷοι τῷ
ὅρκῳ σου τούτῳ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κατὰ τὸ
ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς. 22 Καὶ
ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ
κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν οἱ
καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδούς, καὶ οὐχ εὕροσαν.
23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν
ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή,
καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

JOSUE, II.

9 Novi quod Dominus tradiderit vobis terram:
etenim irruit in nos terror vester, et elangue-
runt omnes habitatores terræ. 10 Audivimus
quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad
vestrum introitum, quando egressi estis ex
Ægypto: et quæ feceritis duobus Amorrhæ-
orum regibus, qui erant trans Jordanem, Sehon
et Og; quos interfecistis. 11 Et hæc audientes
pertimuimus, et elanguit cor nostrum, nec re-
mansit in nobis spiritus ad introitum vestrum:
Dominus enim Deus vester, ipse est Deus in
cælo sursum, et in terra deorsum. 12 Nunc
ergo jurate mihi per Dominum, ut quomodo
ego misericordiam feci vobiscum, ita et vos
faciatis cum domo patris mei: detisque mihi
verum signum, 13 Ut salvetis patrem meum
et matrem, fratres ac sorores meas, et omnia
quæ illorum sunt, et eruatis animas nostras a
morte. 14 Qui responderunt ei: Anima nostra
sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris
nos, cumque tradiderit nobis Dominus terram,
faciemus in te misericordiam et veritatem.
15 Demisit ergo eos per funem de fenestra:
domus enim ejus hærebat muro. 16 Dixitque
ad eos: Ad montana conscendite, ne forte
occurrant vobis revertentes: ibique latitate
tribus diebus, donec redeant, et sic ibitis per
viam vestram. 17 Qui dixerunt ad eam:
Innoxii erimus a juramento hoc, quo adjurasti
nos: 18 Si ingredientibus nobis terram, sig-
num fuerit funiculus iste coccineus, et ligaveris
eum in fenestra, per quam demisisti nos: et
patrem tuum ac matrem, fratresque et omnem
cognationem tuam, congregaveris in domum
tuam. 19 Qui ostium domus tuæ egressus
fuerit, sanguis ipsius erit in caput ejus, et nos
erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui
tecum in domo fuerint, redundabit in caput
nostrum, si eos aliquis tetigerit. 20 Quod si
nos prodere volueris, et sermonem istum
proferre in medium, erimus mundi ab hoc
juramento, quo adjurasti nos. 21 Et illa
respondit: Sicut locuti estis, ita fiat; dimit-
tensque eos ut pergerent, appendit funiculum
coccineum in fenestra. 22 Illi vero ambulan-
tes pervenerunt ad montana, et manserunt ibi
tres dies, donec reverterentur qui fuerant
persecuti: quærentes enim per omnem viam,
non repererunt eos. 23 Quibus urbem
ingressis, reversi sunt, et descenderunt
exploratores de monte: et, transmisso Jor-
dane, venerunt ad Josue filium Nun, narra-
veruntque ei omnia quæ acciderant sibi,

24 וַיֹּאמְרוּ֙ אֶל־יְהוֹשֻׁ֔עַ כִּֽי־נָתַ֧ן יְהוָ֛ה בְּיָדֵ֖נוּ
אֶת־כָּל־הָאָ֑רֶץ וְגַם־נָמֹ֛גוּ כָּל־יֹשְׁבֵ֥י הָאָ֖רֶץ
מִפָּנֵֽינוּ׃

פרשה ג׃

1 וַיַּשְׁכֵּ֣ם יְהוֹשֻׁ֡עַ בַּבֹּ֜קֶר וַיִּסְע֣וּ מֵֽהַשִּׁטִּ֗ים
וַיָּבֹ֙אוּ֙ עַד־הַיַּרְדֵּ֔ן ה֖וּא וְכָל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וַיָּלִ֥נוּ שָׁ֖ם טֶ֥רֶם יַעֲבֹֽרוּ׃ 2 וַיְהִ֕י מִקְצֵ֖ה
שְׁלֹ֣שֶׁת יָמִ֑ים וַיַּעַבְר֥וּ הַשֹּׁטְרִ֖ים בְּקֶ֥רֶב
הַֽמַּחֲנֶֽה׃ 3 וַיְצַוּ֨וּ אֶת־הָעָ֜ם לֵאמֹ֗ר
כִּרְאֹתְכֶ֞ם אֵ֣ת אֲר֣וֹן בְּרִית־יְהוָה֮ אֱלֹהֵיכֶם֒
וְהַכֹּהֲנִים֙ הַלְוִיִּ֔ם נֹשְׂאִ֖ים אֹת֑וֹ וְאַתֶּ֗ם תִּסְעוּ֙
מִמְּק֣וֹמְכֶ֔ם וַהֲלַכְתֶּ֖ם אַחֲרָֽיו׃ 4 אַ֣ךְ ׀ רָח֣וֹק
יִהְיֶ֗ה בֵּינֵיכֶם֙ וּבֵינָ֔ו כְּאַלְפַּ֥יִם אַמָּ֖ה בַּמִּדָּ֑ה
אַֽל־תִּקְרְב֣וּ אֵלָ֗יו לְמַ֨עַן אֲשֶׁר־תֵּדְע֜וּ אֶת־
הַדֶּ֙רֶךְ֙ אֲשֶׁ֣ר תֵּֽלְכוּ־בָ֔הּ כִּ֣י לֹ֧א עֲבַרְתֶּ֛ם
בַּדֶּ֖רֶךְ מִתְּמ֥וֹל שִׁלְשֽׁוֹם׃ 5 וַיֹּ֧אמֶר
יְהוֹשֻׁ֛עַ אֶל־הָעָ֖ם הִתְקַדָּ֑שׁוּ כִּ֣י מָחָ֗ר יַעֲשֶׂ֧ה
יְהוָ֛ה בְּקִרְבְּכֶ֖ם נִפְלָאֽוֹת׃ 6 וַיֹּ֤אמֶר יְהוֹשֻׁ֙עַ֙
אֶל־הַכֹּהֲנִ֣ים לֵאמֹ֔ר שְׂאוּ֙ אֶת־אֲר֣וֹן הַבְּרִ֔ית
וְעִבְר֖וּ לִפְנֵ֣י הָעָ֑ם וַיִּשְׂאוּ֙ אֶת־אֲר֣וֹן הַבְּרִ֔ית
וַיֵּלְכ֖וּ לִפְנֵ֥י הָעָֽם׃ 7 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙
אֶל־יְהוֹשֻׁ֔עַ הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה אָחֵל֙ גַּדֶּלְךָ֔ בְּעֵינֵ֖י
כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁר֙ יֵדְע֔וּן כִּ֗י כַּאֲשֶׁ֥ר הָיִ֛יתִי
עִם־מֹשֶׁ֖ה אֶהְיֶ֥ה עִמָּֽךְ׃ 8 וְאַתָּ֗ה תְּצַוֶּה֙
אֶת־הַכֹּ֣הֲנִ֔ים נֹשְׂאֵ֥י אֲרוֹן־הַבְּרִ֖ית לֵאמֹ֑ר
כְּבֹאֲכֶ֗ם עַד־קְצֵה֙ מֵ֣י הַיַּרְדֵּ֔ן בַּיַּרְדֵּ֖ן
תַּעֲמֹֽדוּ׃ 9 וַיֹּ֥אמֶר יְהוֹשֻׁ֖עַ אֶל־בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל גֹּ֣שׁוּ הֵ֔נָּה וְשִׁמְע֕וּ אֶת־דִּבְרֵ֖י יְהוָ֥ה
אֱלֹהֵיכֶֽם׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר יְהוֹשֻׁ֔עַ בְּזֹאת֙ תֵּֽדְע֔וּן
כִּ֛י אֵ֥ל חַ֖י בְּקִרְבְּכֶ֑ם וְהוֹרֵ֣שׁ יוֹרִ֣ישׁ
מִ֠פְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנַעֲנִ֨י וְאֶת־הַחִתִּ֜י וְאֶת־
הַחִוִּ֗י וְאֶת־הַפְּרִזִּי֙ וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁ֔י וְהָאֱמֹרִ֖י
וְהַיְבוּסִֽי׃ 11 הִנֵּ֗ה אֲרוֹן֙ הַבְּרִ֔ית אֲד֖וֹן
כָּל־הָאָ֑רֶץ עֹבֵ֥ר לִפְנֵיכֶ֖ם בַּיַּרְדֵּֽן׃ 12 וְעַתָּ֗ה
קְח֤וּ לָכֶם֙ שְׁנֵ֣י עָשָׂ֣ר אִ֔ישׁ מִשִּׁבְטֵ֖י
יִשְׂרָאֵ֑ל אִֽישׁ־אֶחָ֥ד אִֽישׁ־אֶחָ֖ד לַשָּֽׁבֶט׃
13 וְהָיָ֡ה כְּנ֣וֹחַ כַּפּ֣וֹת רַגְלֵ֣י הַכֹּהֲנִ֡ים
נֹ֠שְׂאֵי אֲר֨וֹן יְהוָ֜ה אֲד֣וֹן כָּל־הָאָ֗רֶץ בְּמֵ֣י
הַיַּרְדֵּ֔ן מֵ֤י הַיַּרְדֵּן֙ יִכָּ֣רֵת֔וּן הַמַּ֖יִם הַיֹּרְדִ֣ים
מִלְמָ֑עְלָה וְיַֽעַמְד֖וּ נֵ֥ד אֶחָֽד׃ 14 וַיְהִ֗י
בִּנְסֹ֤עַ הָעָם֙ מֵאָ֣הֳלֵיהֶ֔ם לַעֲבֹ֖ר אֶת־הַיַּרְדֵּ֑ן
וְהַכֹּהֲנִ֗ים נֹשְׂאֵ֛י הָאָר֥וֹן הַבְּרִ֖ית לִפְנֵ֥י הָעָֽם׃

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παραδέδωκε Κύριος
πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε
πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωῒ καὶ ἀπῆρεν ἐκ
Σαττίν· καὶ ἤλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ κατέ-
λυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. 2 Καὶ ἐγένετο
μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς
παρεμβολῆς. 3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες
Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας
αἴροντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν
καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς. 4 Ἀλλὰ μακρὰν
ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους
πήχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπί-
στησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ
πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας.
5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον,
ὅτι αὔριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.
6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν Ἄρατε τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ προπορεύεσθε
τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ
λαοῦ. 7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον
πάντων υἱῶν Ἰσραήλ, ἵνα γνῶσιν ὅτι καθότι ἤμην
μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. 8 Καὶ
νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης λέγων Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους
τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
στήσεσθε. 9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ
Προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. 10 Ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν
ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν
τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον
καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γερ-
γεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον. 11 Ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν
Ἰορδάνην. 12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς.
13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν
ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορ-
δάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ
ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. 14 Καὶ ἀπῆρεν
ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι
τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦροσαν τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ.

24 Atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem
terram hanc in manus nostras, et timore
prostrati sunt cuncti habitatores ejus.

CAPUT III.

1 Igitur Josue de nocte consurgens movit
castra: egredientesque de Setim, venerunt ad
Jordanem ipse et omnes filii Israel, et morati
sunt ibi tres dies. 2 Quibus evolutis, transie-
runt præcones per castrorum medium, 3 Et
clamare cœperunt: Quando videritis arcam
fœderis Domini Dei vestri, et sacerdotes stirpis
Leviticæ portantes eam, vos quoque consurgite,
et sequimini præcedentes: 4 Sitque inter
vos et arcam spatium cubitorum duum millium:
ut procul videre possitis, et nosse per quam
viam ingrediamini: quia prius non ambulastis
per eam, et cavete ne appropinquetis ad arcam.
5 Dixitque Josue ad populum: Sanctificamini:
cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia.
6 Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis,
et præcedite populum. Qui jussa complentes,
tulerunt, et ambulaverunt ante eos. 7 Dixit-
que Dominus ad Josue: Hodie incipiam exal-
tare te coram omni Israel: ut sciant quod sicut
cum Moyse fui, ita et tecum sim. 8 Tu autem
præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœde-
ris, et dic eis: Cum ingressi fueritis partem
aquæ Jordanis, state in ea. 9 Dixitque Josue
ad filios Israel: Accedite huc, et audite verbum
Domini Dei vestri. 10 Et rursum: In hoc,
inquit, scietis quod Dominus Deus vivens in
medio vestri est, et disperdet in conspectu
vestro Chananæum et Hethæum, Hevæum et
Pherezæum, Gergesæum quoque et Jebusæum,
et Amorrhæum. 11 Ecce, arca fœderis Domini
omnis terræ antecedet vos per Jordanem.
12 Parate duodecim viros de tribubus Israel,
singulos per singulas tribus. 13 Et cum po-
suerint vestigia pedum suorum, sacerdotes qui
portant arcam Domini Dei universæ terræ, in
aquis Jordanis, aquæ quæ inferiores sunt, de-
current atque deficient: quæ autem desuper
veniunt, in una mole consistent. 14 Igitur
egressus est populus de tabernaculis suis, ut
transiret Jordanem: et sacerdotes, qui porta-
bant arcam fœderis pergebant ante eum.

15 וּכְבוֹא נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עַד־הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה
הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו כֹּל
יְמֵי קָצִיר׃ 16 וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים
מִלְמַעְלָה קָמוּ נֵד־אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד
בְּאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים
עַל יָם הָעֲרָבָה יָם־הַמֶּלַח תַּמּוּ נִכְרָתוּ
וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ׃ 17 וַיַּעַמְדוּ
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בֶּחָרָבָה
בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים
בֶּחָרָבָה עַד אֲשֶׁר־תַּמּוּ כָּל־הַגּוֹי לַעֲבוֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן׃

פרשה ד׃

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי לַעֲבוֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 2 קְחוּ לָכֶם מִן־הָעָם שְׁנֵים
עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשָּׁבֶט׃
3 וְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ
הַיַּרְדֵּן מִמַּצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכִין שְׁתֵּים־
עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם
וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלוֹן אֲשֶׁר־תָּלִינוּ בוֹ
הַלָּיְלָה׃ 4 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנֵים
הֶעָשָׂר אִישׁ אֲשֶׁר הֵכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשָּׁבֶט׃ 5 וַיֹּאמֶר
לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהָרִימוּ לָכֶם
אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 6 לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת
בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר
מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם׃ 7 וַאֲמַרְתֶּם
לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מֵימֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ
מֵי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃ 8 וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר
שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִרוּם עִמָּם אֶל־
הַמָּלוֹן וַיַּנִּחוּם שָׁם׃ 9 וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
אֲבָנִים הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן
תַּחַת מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
הַבְּרִית וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

15 *Ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν·*
16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαρίμ, τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα θάλασσαν ἁλὸς, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ.
17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ *ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων*
2 Παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,
3 Σύνταξον αὐτοῖς Καὶ ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἑτοίμους δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα.
4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,
5 Εἶπεν αὐτοῖς Προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ,
6 Ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;
7 Καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαινεν αὐτόν. Καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος.
8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ· καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ.
9 Ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

15 Ingressisque eis Jordanem, et pedibus eorum in parte aquæ tinctis (Jordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleverat),
16 Steterunt aquæ descendentes in loco uno, et ad instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe quæ vocatur Adom usque ad locum Sarthan; quæ autem inferiores erant, in mare Solitudinis (quod nunc vocatur Mortuum) descenderunt, usquequo omnino deficerent.
17 Populus autem incedebat contra Jericho: et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccam humum in medio Jordanis accincti; omnisque populus per arentem alveum transibat.

CAPUT IV.

1 Quibus transgressis, dixit Dominus ad Josue:
2 Elige duodecim viros singulos per singulas tribus:
3 Et præcipe eis, ut tollant de medio Jordanis alveo, ubi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis hac nocte tentoria.
4 Vocavitque Josue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de singulis tribubus,
5 Et ait ad eos: Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Jordanis medium, et portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, juxta numerum filiorum Israel.
6 Ut sit signum inter vos: et quando interrogaverint vos filii vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lapides?
7 Respondebitis eis: Defecerunt aquæ Jordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret eum: idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel usque in æternum.
8 Fecerunt ergo filii Israel sicut præcepit eis Josue, portantes de medio Jordanis alveo duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat, juxta numerum filiorum Israel, usque ad locum in quo castrametati sunt, ibique posuerunt eos.
9 Alios quoque duodecim lapides posuit Josue in medio Jordanis alveo, ubi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam fœderis: et sunt ibi usque in præsentem diem.

10 וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עֹמְדִים בְּתוֹךְ
הַיַּרְדֵּן עַד־תֹּם כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְמַהֲרוּ הָעָם
וַיַּעֲבֹרוּ׃ 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּם כָּל־הָעָם
לַעֲבוֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן־יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי
הָעָם׃ 12 וַיַּעַבְרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד
וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה חֲמֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה׃
13 כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצָּבָא עָבְרוּ
לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃
14 בַּיּוֹם הַהוּא גִּדַּל יְהוָה אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃
15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 16 צַוֵּה
אֶת־הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְיַעֲלוּ
מִן־הַיַּרְדֵּן׃ 17 וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכֹּהֲנִים
לֵאמֹר עֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ 18 וַיְהִי בַּעֲלוֹת
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ
הַיַּרְדֵּן נִתְּקוּ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל
הֶחָרָבָה וַיָּשֻׁבוּ מֵי־הַיַּרְדֵּן לִמְקוֹמָם וַיֵּלְכוּ
כִתְמוֹל־שִׁלְשׁוֹם עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ 19 וְהָעָם
עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחוֹ׃ 20 וְאֵת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ
מִן־הַיַּרְדֵּן הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל׃ 21 וַיֹּאמֶר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם
מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה׃ 22 וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר
בַּיַּבָּשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃
23 אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מֵי
הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עָבְרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם־סוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
מִפָּנֵינוּ עַד־עָבְרֵנוּ׃ 24 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת־יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן
יְרָאתֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים׃

פרשה ה׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי
אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה
אֶת־מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־
עָבְרָנוּ וַיִּמַּס לְבָבָם וְלֹא־הָיָה בָם
עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ
συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος
ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ
διέβησαν. 11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ
λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης
Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. 12 Καὶ
διέβησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ
ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς
Μωυσῆς. 13 Τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην
διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν
Ἱεριχὼ πόλιν. 14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησε
Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους
Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ Μωυσῆν,
ὅσον χρόνον ἔζη. 15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ
λέγων· 16 Ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου ἐκβῆ-
ναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. 17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
τοῖς ἱερεῦσι λέγων Ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου
καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ
τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπῖδος. 19 Καὶ ὁ
λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς
ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. 20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους
τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν
Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις. 21 Λέγων Ὅταν ἐρωτῶσιν
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;
22 Ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς
διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, 23 Ἀποξη-
ράναντος Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ
Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρις οὗ
διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπεξήρανε Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν.
24 Ὅπως γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ
δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρά ἐστι, καὶ ἵνα ὑμεῖς
σέβησθε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ ἔργῳ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν
Ἀμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι
ἀπεξήρανε Κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν
ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαί-
νειν αὐτούς, καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ
κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρό-
νησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Sacerdotes autem, qui portabant arcam,
stabant in Jordanis medio, donec omnia
complerentur, quæ Josue, ut loqueretur ad
populum, præceperat Dominus, et dixerat ei
Moyses. Festinavitque populus, et transiit.
11 Cumque transissent omnes, transivit et
arca Domini, sacerdotesque pergebant ante
populum. 12 Filii quoque Ruben, et Gad, et
dimidia tribus Manasse, armati præcedebant
filios Israel, sicut eis præceperat Moyses:
13 Et quadraginta pugnatorum millia per
turmas et cuneos incedebant per plana atque
campestria urbis Jericho. 14 In die illo
magnificavit Dominus Josue coram omni Israel,
ut timerent eum, sicut timuerant Moysen,
dum adviveret. 15 Dixitque ad eum:
16 Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam
fœderis, ut ascendant de Jordane. 17 Qui
præcepit eis, dicens: Ascendite de Jordane.
18 Cumque ascendissent portantes arcam
fœderis Domini, et siccam humum calcare
cœpissent, reversæ sunt aquæ in alveum suum,
et fluebant sicut ante consueverant. 19 Populus
autem ascendit de Jordane decimo die mensis
primi, et castrametati sunt in Galgalis contra
orientalem plagam urbis Jericho. 20 Duodecim
quoque lapides, quos de Jordanis alveo
sumpserant, posuit Josue in Galgalis, 21 Et
dixit ad filios Israel: Quando interrogaverint
filii vestri cras patres suos, et dixerint eis:
Quid sibi volunt lapides isti? 22 Docebitis
eos, atque dicetis: Per arentem alveum transivit
Israel Jordanem istum, 23 Siccante Domino
Deo vestro aquas ejus in conspectu vestro,
donec transiretis: 24 Sicut fecerat prius in
mari Rubro, quod siccavit donec transiremus:
25 Ut discant omnes terrarum populi for-
tissimam Domini manum, ut et vos timeatis
Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAPUT V.

1 Postquam ergo audierunt omnes reges
Amorrhæorum, qui habitabant trans Jorda-
nem ad occidentalem plagam, et cuncti re-
ges Chanaan, qui propinqua possidebant mag-
ni maris loca, quod siccasset Dominus fluenta
Jordanis coram filiis Israel donec transirent,
dissolutum est cor eorum, et non remansit in
eis spiritus, timentium introitum filiorum Israel.

2 בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים וְשׁוּב מֹל אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ 3 וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ 4 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל
יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים
כֹּל ׀ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 5 כִּי־מֻלִים הָיוּ כָּל־
הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ 6 כִּי ׀
אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים
מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם
לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם מָל
יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם
בַּדָּרֶךְ׃ 8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי
לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד
חֲיוֹתָם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 10 וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃ 11 וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר
הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 12 וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמָּחֳרָת
בְּאָכְלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מָן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ
כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃ 13 וַיְהִי בִּהְיוֹת
יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־
אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה
אִם־לְצָרֵינוּ׃ 14 וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־
צְבָא־יְהוָה עַתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי
מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שַׁל־נַעַלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא
וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן׃

2 Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ
Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας
ἀκροτόμου, καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐκ δευτέρου. 3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας
πετρίνας ἀκροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν
ἀκροβυστιῶν. 4 Ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν
Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν
ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου, 5 Πάντας τούτους
περιέτεμεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη
ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι·
6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν
μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ
ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, οἷς καὶ διώ-
ρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος
τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι, γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. 7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοῦς περιέτεμε διὰ τὸ αὐτοὺς
γεγεννῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους. 8 Πε-
ριτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι
ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν. 9 Καὶ εἶπε
Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυή Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ
ἀφεῖλον τὸν ὀνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γάλγαλα.
10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ᾽ ἑσπέρας
ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχὼ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν
τῷ πεδίῳ, 11 Καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς
γῆς ἄζυμα καὶ νέα. 12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε
τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου
τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν
Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς
εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ
ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσ-
ελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν
ὑπεναντίων; 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ ἀρχιστρά-
τηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ
Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
εἶπεν αὐτῷ Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ
οἰκέτῃ; 15 Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου
πρὸς Ἰησοῦν Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν
σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ᾽ ᾧ νῦν ἕστηκας ἐπ᾽ αὐτοῦ
ἅγιός ἐστι.

2 Eo tempore ait Dominus ad Josue: Fac tibi
cultros lapideos, et circumcide secundo filios
Israel. 3 Fecit quod jusserat Dominus, et
circumcidit filios Israel in colle præputiorum.
4 Hæc autem causa est secundæ circumcisionis:
Omnis populus, qui egressus est de Ægypto
generis masculini, universi bellatores viri,
mortui sunt in deserto per longissimos viæ
circuitus, 5 Qui omnes circumcisi erant.
Populus autem qui natus est in deserto, 6 Per
quadraginta annos itineris latissimæ solitudi-
nis, incircumcisus fuit: donec consumerentur
qui non audierant vocem Domini, et quibus
ante juraverat ut non ostenderet eis terram
lacte et melle manantem. 7 Horum filii in
locum successerunt patrum, et circumcisi sunt
a Josue: quia sicut nati fuerant, in præputio
erant, nec eos in via aliquis circumciderat.
8 Postquam autem omnes circumcisi sunt,
manserunt in eodem castrorum loco, donec
sanarentur. 9 Dixitque Dominus ad Josue:
Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis.
Vocatumque est nomen loci illius Galgala,
usque in præsentem diem. 10 Manseruntque
filii Israel in Galgalis, et fecerunt Phase,
quartadecima die mensis ad vesperum, in
campestribus Jericho: 11 Et comederunt de
frugibus terræ die altero, azymos panes, et
polentam ejusdem anni. 12 Defecitque manna
postquam comederunt de frugibus terræ, nec
usi sunt ultra cibo illo filii Israel, sed
comederunt de frugibus præsentis anni terræ
Chanaan. 13 Cum autem esset Josue in agro
urbis Jericho levavit oculos, et vidit virum
stantem contra se, evaginatum tenentem
gladium, perrexitque ad eum, et ait: Noster
es, an adversariorum? 14 Qui respondit:
Nequaquam: sed sum princeps exercitus
Domini, et nunc venio. Cecidit Josue pronus
in terram. Et adorans ait: Quid Dominus
meus loquitur ad servum suum? 15 Solve,
inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis:
locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque
Josue ut sibi fuerat imperatum.

פרשה ו :

1 וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא׃
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי
בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃
3 וְסַבֹּתֶם אֶת־הָעִיר כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַקֵּיף אֶת־הָעִיר פַּעַם אֶחָת כֹּה תַעֲשֶׂה
שֵׁשֶׁת יָמִים׃ 4 וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה
שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים
וְהַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 5 וְהָיָה
בִּמְשֹׁךְ ׀ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל בְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל
הַשּׁוֹפָר יָרִיעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה
וְנָפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתֶּיהָ וְעָלוּ הָעָם
אִישׁ נֶגְדּוֹ׃ 6 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אֶל־
הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן
הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה
שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה׃
7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם עִבְרוּ וְסֹבּוּ אֶת־הָעִיר
וְהֶחָלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה׃ 8 וַיְהִי
כֶּאֱמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי
יְהוָה עָבְרוּ וְתָקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת וַאֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה הֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם׃ 9 וְהֶחָלוּץ
הֹלֵךְ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים תֹּקְעֻו הַשּׁוֹפָרוֹת
וְהַמְאַסֵּף הֹלֵךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הָלוֹךְ וְתָקוֹעַ
בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 10 וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא־תַשְׁמִיעוּ אֶת־
קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם
אָמְרִי אֲלֵיכֶם הָרִיעוּ וַהֲרִיעֹתֶם׃ 11 וַיַּסֵּב
אֲרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקֵּף פַּעַם אֶחָת
וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיָּלִינוּ בַּמַּחֲנֶה׃
12 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה׃ 13 וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיֹּבְלִים לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְתָקְעוּ
בַּשּׁוֹפָרוֹת וְהֶחָלוּץ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמְאַסֵּף
הֹלֵךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הוֹלֵךְ וְתָקוֹעַ
בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 14 וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
פַּעַם אַחַת וַיָּשֻׁבוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ
שֵׁשֶׁת יָמִים׃ 15 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיַּשְׁכִּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם
הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים׃

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ΚΑΙ Ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη,
καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
δίδωμι ὑποχείριόν σοι τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα
αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ.
3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.
4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσητε τῇ σάλπιγγι, ἀνα-
κραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα· 5 Καὶ ἀνακραγόντων
αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως,
καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ
πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. 6 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
λέγων Παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκ-
λῶσαι τὴν πόλιν, καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθω-
σαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου. 8 Καὶ ἑπτὰ
ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθέτωσαν
ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ σημαινέτωσαν
εὐτόνως· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου
ἐπακολουθείτω. 9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθω-
σαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.
10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων Μὴ βοᾶτε,
μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν
ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀνα-
βοήσετε. 11 Καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης τοῦ θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμ-
βολήν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. 12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, 13 Καὶ οἱ
ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ
προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος
ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ
οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ὁ λοιπὸς
ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἑξάκις
ἐγγύθεν, 14 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμ-
βολήν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας. 15 Καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλ-
θοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

CAPUT VI.

1 Jericho autem clausa erat atque munita,
timore filiorum Israel, et nullus egredi audebat
aut ingredi. 2 Dixitque Dominus ad Josue:
Ecce dedi in manu tua Jericho, et regem ejus,
omnesque fortes viros. 3 Circuite urbem cuncti
bellatores semel per diem: sic facietis sex
diebus. 4 Septimo autem die sacerdotes
tollant septem buccinas, quarum usus est in
jubileo, et præcedant arcam fœderis: septies-
que circuibitis civitatem, et sacerdotes clangent
buccinis. 5 Cumque insonuerit vox tubæ
longior atque concisior, et in auribus vestris
increpuerit, conclamabit omnis populus vocife-
ratione maxima, et muri funditus corruent
civitatis, ingredienturque singuli per locum
contra quem steterint. 6 Vocavit ergo Josue
filius Nun sacerdotes, et dixit ad eos: Tollite
arcam fœderis: et septem alii sacerdotes tollant
septem jubileorum buccinas, et incedant ante
arcam Domini. 7 Ad populum quoque ait:
Ite, et circuite civitatem, armati, præcedentes
arcam Domini. 8 Cumque Josue verba finisset,
et septem sacerdotes septem buccinis clangerent
ante arcam fœderis Domini, 9 Omnisque
præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus
arcam sequebatur, ac buccinis omnia concre-
pabant. 10 Præceperat autem Josue populo,
dicens: Non clamabitis, nec audietur vox ve-
stra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur:
donec veniat dies in quo dicam vobis: Clamate,
et vociferamini. 11 Circuivit ergo arca Domini
civitatem semel per diem, et reversa in castra,
mansit ibi. 12 Igitur Josue de nocte consur-
gente, tulerunt sacerdotes arcam Domini,
13 Et septem ex eis septem buccinas,
quarum in jubileo usus est: præcedebantque
arcam Domini ambulantes atque clangen-
tes: et armatus populus ibat ante eos,
vulgus autem reliquum sequebatur arcam,
et buccinis personabat. 14 Circuieruntque
civitatem secundo die semel, et reversi sunt
in castra. Sic fecerunt sex diebus. 15 Die
autem septimo, diluculo consurgentes, circuie-
runt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16 וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תָּקְעוּ הַכֹּהֲנִים
בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ
כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר׃ 17 וְהָיְתָה
הָעִיר חֵרֶם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לַיהוָה
רַק רָחָב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה הִיא וְכָל־אֲשֶׁר
אִתָּהּ בַּבַּיִת כִּי הֶחְבְּאַתָה אֶת־הַמַּלְאָכִים
אֲשֶׁר שָׁלָחְנוּ׃ 18 וְרַק־אַתֶּם שִׁמְרוּ מִן־
הַחֵרֶם פֶּן־תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחֵרֶם
וְשַׂמְתֶּם אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְחֵרֶם וַעֲכַרְתֶּם
אוֹתוֹ׃ 19 וְכֹל ׀ כֶּסֶף וְזָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת
וּבַרְזֶל קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אוֹצַר יְהוָה
יָבוֹא׃ 20 וַיָּרַע הָעָם וַיִּתְקְעוּ בַּשֹּׁפָרוֹת
וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הָעָם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיָּרִיעוּ
הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה
תַּחְתֶּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדּוֹ
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר׃ 21 וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנַּעַר וְעַד־
זָקֵן וְעַד שׁוֹר וָשֶׂה וַחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב׃
22 וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ
אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בֹּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזּוֹנָה
וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לָהּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ׃ 23 וַיָּבֹאוּ
הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים וַיֹּצִיאוּ אֶת־רָחָב וְאֶת־
אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אַחֶיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לָהּ וְאֵת כָּל־מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיַּנִּיחוּם
מִחוּץ לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל׃ 24 וְהָעִיר שָׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רַק ׀ הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
וּכְלֵי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבַּרְזֶל נָתְנוּ אוֹצַר בֵּית־
יְהוָה׃ 25 וְאֶת־רָחָב הַזּוֹנָה וְאֶת־בֵּית
אָבִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ הֶחֱיָה יְהוֹשֻׁעַ
וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
הֶחְבִּיאָה אֶת־הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ׃ 26 וַיַּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ
בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנָה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
אֶת־יְרִיחוֹ בִּבְכֹרוֹ יְיַסְּדֶנָּה וּבִצְעִירוֹ יַצִּיב
דְּלָתֶיהָ׃ 27 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

פרשה ז׃

1 וַיִּמְעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מַעַל בַּחֵרֶם וַיִּקַּח
עָכָן בֶּן־כַּרְמִי בֶן־זַבְדִּי בֶן־זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה
מִן־הַחֵרֶם וַיִּחַר־אַף יְהוָה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν
οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
Κεκράξατε· παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.
17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, Κυρίῳ Σαβαώθ· πλὴν Ῥαὰβ
τὴν πόρνην περιποιήσασθε, αὐτὴν καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. 18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε
σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μή ποτε ἐνθυμηθέν-
τες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ
ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνά-
θεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς. 19 Καὶ πᾶν ἀργύριον
ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ
Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται. 20 Καὶ
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν
ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα
ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν
τὸ τεῖχος κύκλῳ, καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν
πόλιν. 21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα
ἦν ἐν τῇ πόλει, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός,
ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου
καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι ῥομφαίας. 22 Καὶ
τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν
Ἰησοῦς Εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός,
καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.
23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύ-
σαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός,
καὶ ἐξηγάγοσαν Ῥαὰβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα
αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῆς καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα
ἦν αὐτῇ, καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν
πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου
καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι. 25 Καὶ Ῥαὰβ τὴν
πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν
ἐζώγρησεν Ἰησοῦς καὶ κατῴκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς
κατασκοπεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατα-
σκοπεῦσαι τὴν Ἱεριχώ. 26 Καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου λέγων Ἐπι-
κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν
ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν,
καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας
αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὀζὰν ὁ ἐκ Βαιθήλ·
ἐν τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτήν,
καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύ-
λας αὐτῆς. 27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ
ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν
μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἔλαβεν Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ
Ζαρὰ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

16 Cumque septimo circuitu clangerent
buccinis sacerdotes, dixit Josue ad omnem
Israel: Vociferamini: tradidit enim vobis
Dominus civitatem: 17 Sitque civitas hæc
anathema: et omnia quæ in ea sunt, Domino;
sola Rahab meretrix vivat, cum universis qui
cum ea in domo sunt: abscondit enim nuntios
quos direximus. 18 Vos autem cavete, ne de his
quæ præcepta sunt, quippiam contingatis: et
sitis prævaricationis rei; et omnia castra Israel
sub peccato sint atque turbentur. 19 Quidquid
autem auri et argenti fuerit, et vasorum
æneorum ac ferri, Domino consecretur, reposi-
tum in thesauris ejus. 20 Igitur omni populo
vociferante, et clangentibus tubis, postquam in
aures multitudinis vox sonitusque increpuit,
muri illico corruerunt: et ascendit unusquisque
per locum, qui contra se erat: ceperuntque
civitatem, 21 Et interfecerunt omnia quæ
erant in ea a viro usque ad mulierem, ab
infante usque ad senem. Boves quoque et oves
et asinos in ore gladii percusserunt. 22 Duobus
autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit
Josue: Ingredimini domum mulieris meretricis,
et producite eam, et omnia quæ illius sunt,
sicut illi juramento firmastis. 23 Ingressique
juvenes, eduxerunt Rahab, et parentes ejus,
fratres quoque, et cunctam supellectilem ac
cognationem illius, et extra castra Israel manere
fecerunt. 24 Urbem autem, et omnia quæ
erant in ea, succenderunt; absque auro et
argento, et vasis æneis, ac ferro, quæ in
ærarium Domini consecrarunt. 25 Rahab vero
meretricem, et domum patris ejus, et omnia
quæ habebat, fecit Josue vivere, et habitaverunt
in medio Israel usque in præsentem diem: eo
quod absconderit nuntios, quos miserat ut
explorarent Jericho. In tempore illo, impre-
catus est Josue, dicens: 26 Maledictus vir
coram Domino, qui suscitaverit et ædificaverit
civitatem Jericho. In primogenito suo funda-
menta illius jaciat, et in novissimo liberorum
ponat portas ejus. 27 Fuit ergo Dominus cum
Josue, et nomen ejus vulgatum est in omni
terra.

CAPUT VII.

1 Filii autem Israel prævaricati sunt
mandatum, et usurpaverunt de anathemate.
Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare
de tribu Juda, tulit aliquid de anathemate:
iratusque est Dominus contra filios Israel.

2 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִירִיחוֹ
הָעַי אֲשֶׁר עִם־בֵּית אָוֶן מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עֲלוּ וְרַגְּלוּ אֶת־
הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיְרַגְּלוּ אֶת־הָעָי׃
3 וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַל־יַעַל
כָּל־הָעָם כְּאַלְפַּיִם אִישׁ אוֹ כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ יַעֲלוּ וְיַכּוּ אֶת־הָעָי אַל־תְּיַגַּע שָׁמָּה
אֶת־כָּל־הָעָם כִּי מְעַט הֵמָּה׃ 4 וַיַּעֲלוּ
מִן־הָעָם שָׁמָּה כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
וַיָּנֻסוּ לִפְנֵי אַנְשֵׁי הָעָי׃ 5 וַיַּכּוּ מֵהֶם
אַנְשֵׁי הָעַי כִּשְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם
לִפְנֵי הַשַּׁעַר עַד־הַשְּׁבָרִים וַיַּכּוּם בַּמּוֹרָד
וַיִּמַּס לְבַב־הָעָם וַיְהִי לְמָיִם׃ 6 וַיִּקְרַע
יְהוֹשֻׁעַ שִׂמְלֹתָיו וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אַרְצָה
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל־רֹאשָׁם׃ 7 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה לָמָה הֶעֱבַרְתָּ
הַעֲבִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הַיַּרְדֵּן לָתֵת
אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַאֲבִידֵנוּ וְלוּ הוֹאַלְנוּ
וַנֵּשֶׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ 8 בִּי אֲדֹנָי מָה אֹמַר
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָפַךְ יִשְׂרָאֵל עֹרֶף לִפְנֵי
אֹיְבָיו׃ 9 וְיִשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכֹל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ וְנָסַבּוּ עָלֵינוּ וְהִכְרִיתוּ אֶת־שְׁמֵנוּ
מִן־הָאָרֶץ וּמַה־תַּעֲשֵׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃
10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ קֻם לָךְ
לָמָּה זֶּה אַתָּה נֹפֵל עַל־פָּנֶיךָ׃
11 חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֵרֶם
וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כִּחֲשׁוּ וְגַם שָׂמוּ בִכְלֵיהֶם׃
12 וְלֹא יֻכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי
אֹיְבֵיהֶם עֹרֶף יִפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם כִּי הָיוּ
לְחֵרֶם לֹא אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם אִם־לֹא
תַשְׁמִידוּ הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׃ 13 קֻם קַדֵּשׁ
אֶת־הָעָם וְאָמַרְתָּ הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֵרֶם
בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי
אֹיְבֶיךָ עַד־הֲסִירְכֶם הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׃
14 וְנִקְרַבְתֶּם בַּבֹּקֶר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה הַשֵּׁבֶט
אֲשֶׁר־יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב לַמִּשְׁפָּחוֹת
וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־יִלְכְּדֶנָּה יְהוָה תִּקְרַב
לַבָּתִּים וְהַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב
לַגְּבָרִים׃ 15 וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחֵרֶם יִשָּׂרֵף
בָּאֵשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ כִּי עָבַר אֶת־
בְּרִית יְהוָה וְכִי־עָשָׂה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἥ ἐστι
κατὰ Βαιθήλ, λέγων Κατασκέψασθε τὴν Γαί.
3 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν
Γαί, καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτόν Μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ' ὡσεὶ
δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ
ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ
τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ εἰσι. 4 Καὶ ἀνέβησαν
ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου
ἀνδρῶν Γαί. 5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν
ἄνδρες Γαὶ εἰς τριακονταὲξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ. 6 Καὶ διέῤῥηξεν
Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέ-
ρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ, καὶ ἐπεβά-
λοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 7 Καὶ εἶπεν
Ἰησοῦς Δέομαι, Κύριε, ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς
σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην, παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ Ἀμοῤῥαίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατε-
μείναμεν καὶ κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.
8 Καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα
ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; 9 Καὶ ἀκούσας ὁ
Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα;
10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἀνάστηθι, ἵνα
τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;
11 Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην
ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς· κλέψαντες ἀπὸ τοῦ
ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν. 12 Καὶ
οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ
πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· αὐχένα ὑποστρέ-
ψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν
ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν
μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 13 Ἀνα-
στὰς ἁγίασον τὸν λαόν, καὶ εἰπὸν ἁγιασθῆναι εἰς
αὔριον· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Τὸ
ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι
ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ
ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν. 14 Καὶ συναχθήσεσθε πάντες
τὸ πρωὶ κατὰ φυλάς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν
δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δήμους· καὶ τὸν
δῆμον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον·
καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ'
ἄνδρα. 15 Καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ, κατακαυθήσεται
ἐν πυρί, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι παρέβη τὴν
διαθήκην Κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραήλ.

2 Cumque mitteret Josue de Jericho viros
contra Hai, quæ est juxta Bethaven, ad orien-
talem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascen-
dite, et explorate terram. Qui præcepta com-
plentes exploraverunt Hai. 3 Et reversi
dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, sed
duo vel tria millia virorum pergant, et deleant
civitatem: quare omnis populus frustra vexabi-
tur contra hostes paucissimos? 4 Ascenderunt
ergo tria millia pugnatorum. Qui statim terga
vertentes, 5 Percussi sunt a viris urbis Hai,
et corruerunt ex eis triginta sex homines:
persecutique sunt eos adversarii de porta usque
ad Sabarim, et ceciderunt per prona fugientes:
pertimuitque cor populi, et instar aquæ lique-
factum est. 6 Josue vero scidit vestimenta
sua, et pronus cecidit in terram coram arca
Domini usque ad vesperam, tam ipse quam
omnes senes Israel: miseruntque pulverem
super capita sua, 7 Et dixit Josue: Heu
Domine Deus, quid voluisti traducere populum
istum Jordanem fluvium, ut traderes nos in
manus Amorrhæi, et perderes? utinam ut
cœpimus, mansissemus trans Jordanem. 8 Mi
Domine Deus, quid dicam, videns Israelem
hostibus suis terga vertentem? 9 Audient
Chananæi, et omnes habitatores terræ, et
pariter conglobati circumdabunt nos, atque
delebunt nomen nostrum de terra: et quid
facies magno nomini tuo? 10 Dixitque
Dominus ad Josue: Surge; cur jaces pronus
in terra? 11 Peccavit Israel, et prævaricatus
est pactum meum: tuleruntque de anathemate,
et furati sunt atque mentiti, et absconderunt
inter vasa sua. 12 Nec poterit Israel stare
ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus
est anathemate; non ero ultra vobiscum, donec
conteratis eum qui hujus sceleris reus est.
13 Surge, sanctifica populum, et dic eis:
Sanctificamini in crastinum: hæc enim dicit
Dominus Deus Israel: Anathema in medio tui
est Israel: non poteris stare coram hostibus
tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus
est scelere. 14 Accedetisque mane singuli per
tribus vestras: et quamcumque tribum sors
invenerit, accedet per cognationes suas, et
cognatio per domos, domusque per viros.
15 Et quicumque ille in hoc facinore
fuerit deprehensus, comburetur igni cum
omni substantia sua: quoniam prævaricatus
est pactum Domini, et fecit nefas in Israel.

16 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיַּקְרֵב אֶת־
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט יְהוּדָה׃
17 וַיַּקְרֵב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכֹּד אֵת
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי וַיַּקְרֵב אֶת־מִשְׁפַּחַת
הַזַּרְחִי לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד זַבְדִּי׃ 18 וַיַּקְרֵב
אֶת־בֵּיתוֹ לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד עָכָן בֶּן־כַּרְמִי
בֶן־זַבְדִּי בֶּן־זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 19 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־עָכָן בְּנִי שִׂים־נָא כָבוֹד לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֶן־לוֹ תוֹדָה וְהַגֶּד־נָא לִי
מֶה עָשִׂיתָ אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי׃ 20 וַיַּעַן עָכָן
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמַר אָמְנָה אָנֹכִי חָטָאתִי
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזֹאת וְכָזֹאת
עָשִׂיתִי׃ 21 וָאֵרֶא בַשָּׁלָל אַדֶּרֶת שִׁנְעָר
אַחַת טוֹבָה וּמָאתַיִם שְׁקָלִים כֶּסֶף וּלְשׁוֹן
זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ
וָאֶחְמְדֵם וָאֶקָּחֵם וְהִנָּם טְמֻנִים בָּאָרֶץ
בְּתוֹךְ הָאָהֳלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 22 וַיִּשְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיָּרֻצוּ הָאֹהֱלָה וְהִנֵּה
טְמוּנָה בְּאָהֳלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 23 וַיִּקָּחוּם
מִתּוֹךְ הָאֹהֶל וַיְבִאוּם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצִּקֻם לִפְנֵי יְהוָה׃
24 וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עָכָן בֶּן־זֶרַח וְאֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הָאַדֶּרֶת וְאֶת־לְשׁוֹן הַזָּהָב
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־שׁוֹרוֹ וְאֶת־
חֲמֹרוֹ וְאֶת־צֹאנוֹ וְאֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם
עֵמֶק עָכוֹר׃ 25 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מֶה
עֲכַרְתָּנוּ יַעְכָּרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ
אֹתוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ
וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בָּאֲבָנִים׃ 26 וַיָּקִימוּ עָלָיו
גַּל־אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשָׁב
יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק עָכוֹר עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא
וְאַל־תֵּחָת קַח עִמְּךָ אֵת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה
וְקוּם עֲלֵה הָעָי רְאֵה ׀ נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־
מֶלֶךְ הָעַי וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת־עִירוֹ וְאֶת־
אַרְצוֹ׃ 2 וְעָשִׂיתָ לָעַי וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק־שְׁלָלָהּ וּבְהֶמְתָּהּ
תָּבֹזּוּ לָכֶם שִׂים־לְךָ אֹרֵב לָעִיר מֵאַחֲרֶיהָ׃

16 Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγε τὸν
λαὸν κατὰ φυλάς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα.
17 Καὶ προσήχθη κατὰ δήμους, καὶ ἐνεδείχθη
δῆμος Ζαραΐ· καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, 18 Καὶ
ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά. 19 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ Δὸς δόξαν σήμερον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ
ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ'
ἐμοῦ. 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ
εἶπεν Ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ Ἰσραήλ· οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα. 21 Εἶδον
ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καὶ διακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν
πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν
ἔλαβον· καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ
μου, καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.
22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδρα-
μον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ
ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ
τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. 23 Καὶ ἐξήνεγκαν
αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραήλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ
ἔναντι Κυρίου. 24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν
Ἄχαρ υἱὸν Ζαρὰ καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα
Ἀχώρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ. 25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
Ἄχαρ Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε
Κύριος καθὰ καὶ σήμερον· καὶ ἐλιθοβόλησαν
αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραήλ. 26 Καὶ ἐπέστησαν
αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν· καὶ ἐπαύσατο Κύριος
τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν
αὐτὸ Ἐμεκαχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς
μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς
ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς
σου τὸν βασιλέα Γαὶ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.
2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν
Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὴν προνομὴν
τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ· κατάστησον
δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.

16 Surgens itaque Josue mane, applicuit Israel
per tribus suas, et inventa est tribus Juda.
17 Quæ cum juxta familias suas esset oblata,
inventa est familia Zare. Illam quoque per
domos offerens, reperit Zabdi: 18 Cujus
domum in singulos dividens viros, invenit
Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de
tribu Juda. 19 Et ait Josue ad Achan: Fili
mi, da gloriam Domino Deo Israel, et confitere,
atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.
20 Responditque Achan Josue, et dixit ei:
Vere ego peccavi Domino Deo Israel, et sic et
sic feci: 21 Vidi enim inter spolia pallium
coccineum valde bonum, et ducentos siclos
argenti, regulamque auream quinquaginta
siclorum: et concupiscens abstuli, et abscondi
in terra contra medium tabernaculi mei,
argentumque fossa humo operui. 22 Misit
ergo Josue ministros: qui currentes ad taber-
naculum illius, repererunt cuncta abscondita in
eodem loco, et argentum simul. 23 Auferentes-
que de tentorio tulerunt ea ad Josue, et ad
omnes filios Israel, projeceruntque ante
Dominum. 24 Tollens itaque Josue Achan
filium Zare, argentumque et pallium, et auream
regulam, filios quoque et filias ejus, boves et
asinos, et oves, ipsumque tabernaculum, et
cunctam supellectilem (et omnis Israel cum eo):
duxerunt eos ad vallem Achor: 25 Ubi
dixit Josue: Quia turbasti nos, exturbet te
Dominus in die hac. Lapidavitque eum omnis
Israel: et cuncta quæ illius erant igne
consumpta sunt. 26 Congregaveruntque super
eum acervum magnum lapidum, qui permanet
usque in præsentem diem. Et aversus est
furor Domini ab eis. Vocatumque est nomen
loci illius, Vallis Achor, usque hodie.

CAPUT VIII.

1 Dixit autem Dominus ad Josue: Ne ti-
meas, neque formides: tolle tecum omnem
multitudinem pugnatorum, et consurgens
ascende in oppidum Hai; ecce tradidi in
manu tua regem ejus, et populum, urbem-
que et terram. 2 Faciesque urbi Hai, et
regi ejus, sicut fecisti Jericho, et regi
illius: prædam vero, et omnia animantia
diripietis vobis: pone insidias urbi post eam.

יהושע ח

3 ויקם יהושע וכל־עם המלחמה לעלות
העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש
גבורי החיל וישלחם לילה׃ 4 ויצו
אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר
מאחרי העיר אל־תרחיקו מן־העיר מאד
והייתם כלכם נכנים׃ 5 ואני וכל־העם
אשר אתי נקרב אל־העיר והיה כי־יצאו
לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃
6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן־
העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם׃ 7 ואתם תקמו
מהאורב והורשתם את־העיר ונתנה
יהוה אלהיכם בידכם׃ 8 והיה כתפשכם
את־העיר תציתו את־העיר באש כדבר
יהוה תעשו ראו צויתי אתכם׃ 9 וישלחם
יהושע וילכו אל־המארב וישבו בין
בית־אל ובין העי מים לעי וילן
יהושע בלילה ההוא בתוך העם׃

10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את־
העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם
העי׃ 11 וכל העם המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו
מצפון לעי והגי בינו ובין העי׃ 12 ויקח
כחמשת אלפים איש וישם אותם אורב
בין בית־אל ובין העי מים לעיר׃
13 וישימו העם את־כל־המחנה אשר
מצפון לעיר ואת־עקבו מים לעיר וילך
יהושע בלילה ההוא בתוך העמק׃
14 ויהי כראות מלך־העי וימהרו וישכימו
ויצאו אנשי־העיר לקראת־ישראל למלחמה
הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה
והוא לא ידע כי־אורב לו מאחרי העיר׃
15 וינגעו יהושע וכל־ישראל לפניהם
וינסו דרך המדבר׃ 16 ויזעקו כל־העם
אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי
יהושע וינתקו מן־העיר׃ 17 ולא־נשאר
איש בעי ובית אל אשר לא־יצאו
אחרי ישראל ויעזבו את־העיר פתוחה
וירדפו אחרי ישראל׃ 18 ויאמר
יהוה אל־יהושע נטה בכידון אשר־
בידך אל־העי כי בידך אתננה ויט
יהושע בכידון אשר־בידו אל־העיר׃

ΙΗΣΟΥΣ, η'.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολε-
μιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς
τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πό-
λεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ
ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι. 5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες
οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ
ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαὶ εἰς
συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρώην, καὶ φευξόμεθα
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν
ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
πόλεως· καὶ ἐροῦσι Φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν. 7 Ὑμεῖς δὲ
ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε
εἰς τὴν πόλιν. 8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε·
ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. 9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν· καὶ
ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ ἀνὰ μέσον
Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. 10 Καὶ ὀρθρίσας
Ἰησοῦς τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ
ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον
τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. 11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν, καὶ πορευόμενοι
ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν,
12 Καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.

* * *

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε
καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας
εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ
ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. 15 Καὶ εἶδε, καὶ
ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν. 16 Καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως·
17 Οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαὶ ὃς οὐ κατε-
δίωξεν ὀπίσω Ἰσραήλ, καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν
ἠνεῳγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῷ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ
τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτήν· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν·

JOSUE, VIII.

3 Surrexitque Josue, et omnis exercitus bel-
latorum cum eo, ut ascenderent in Hai: et
electa triginta millia virorum fortium misit
nocte, 4 Præcepitque eis, dicens: Ponite insi-
dias post civitatem: nec longius recedatis: et
eritis omnes parati; 5 Ego autem, et reliqua
multitudo quæ mecum est, accedemus ex
adverso contra urbem. Cumque exierint contra
nos, sicut ante fecimus, fugiemus, et terga
vertemus: 6 Donec persequentes ab urbe
longius protrahantur: putabunt enim nos
fugere sicut prius. 7 Nobis ergo fugientibus,
et illis persequentibus, consurgetis de insidiis,
et vastabitis civitatem: tradetque eam Dominus
Deus vester in manus vestras. 8 Cumque
ceperitis, succendite eam, et sic omnia facietis,
ut jussi. 9 Dimisitque eos, et perrexerunt ad
locum insidiarum, sederuntque inter Bethel et
Hai, ad occidentalem plagam urbis Hai: Josue
autem nocte illa in medio mansit populi,
10 Surgensque diluculo recensuit socios, et
ascendit cum senioribus in fronte exercitus,
vallatus auxilio pugnatorum. 11 Cumque
venissent et ascendissent ex adverso civitatis,
steterunt ad septentrionalem urbis plagam,
inter quam et eos erat vallis media. 12 Quin-
que autem millia viros elegerat, et posuerat in
insidiis inter Bethel et Hai, ex occidentali
parte ejusdem civitatis: 13 Omnis vero
reliquus exercitus ad aquilonem aciem
dirigebat, ita ut novissimi illius multitudinis
occidentalem plagam urbis attingerent. Abiit
ergo Josue nocte illa, et stetit in vallis medio.
14 Quod cum vidisset rex Hai, festinavit mane,
et egressus est cum omni exercitu civitatis,
direxitque aciem contra desertum, ignorans
quod post tergum laterent insidiæ. 15 Josue
vero et omnis Israel cesserunt loco, simulantes
metum, et fugientes per solitudinis viam.
16 At illi vociferantes pariter, et se mutuo
cohortantes, persecuti sunt eos. Cumque re-
cessissent a civitate, 17 Et ne unus quidem
in urbe Hai et Bethel remansisset qui non
persequeretur Israel (sicut eruperant aperta
oppida relinquentes), 18 Dixit Dominus ad
Josue: Leva clypeum, qui in manu tua est,
contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam.
Cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis,

19 וְהָאוֹרֵב קָם מְהֵרָה מִמְּקוֹמוֹ וַיָּרוּצוּ
כִּנְטוֹת יָדוֹ וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיְמַהֲרוּ
וַיַּצִּיתוּ אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ׃ 20 וַיִּפְנוּ אַנְשֵׁי
הָעַי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עָלָה עֲשַׁן
הָעִיר הַשָּׁמַיְמָה וְלֹא־הָיָה בָהֶם יָדַיִם
לָנוּס הֵנָּה וָהֵנָּה וְהָעָם הַנָּס הַמִּדְבָּר
נֶהְפַּךְ אֶל־הָרוֹדֵף׃ 21 וִיהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כִּי־לָכַד הָאֹרֵב אֶת־הָעִיר וְכִי עָלָה
עֲשַׁן הָעִיר וַיָּשֻׁבוּ וַיַּכּוּ אֶת־אַנְשֵׁי הָעָי׃
22 וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר לִקְרָאתָם וַיִּהְיוּ
לְיִשְׂרָאֵל בַּתָּוֶךְ אֵלֶּה מִזֶּה וְאֵלֶּה מִזֶּה
וַיַּכּוּ אוֹתָם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד
וּפָלִיט׃ 23 וְאֶת־מֶלֶךְ הָעַי תָּפְשׂוּ חָי
וַיַּקְרִבוּ אֹתוֹ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ׃ 24 וַיְהִי כְּכַלּוֹת
יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָעַי בַּשָּׂדֶה
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר רְדָפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כֻלָּם לְפִי־
חֶרֶב עַד־תֻּמָּם ס וַיָּשֻׁבוּ כָל־
יִשְׂרָאֵל הָעַי וַיַּכּוּ אֹתָהּ לְפִי־חָרֶב׃ 25 וַיְהִי
כָל־הַנֹּפְלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף כֹּל אַנְשֵׁי הָעָי׃
26 וִיהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵשִׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה
בַּכִּידוֹן עַד אֲשֶׁר הֶחֱרִים אֵת כָּל־יֹשְׁבֵי
הָעָי׃ 27 רַק הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעִיר הַהִיא
בָּזְזוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ׃ 28 וַיִּשְׂרֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָי
וַיְשִׂימֶהָ תֵּל־עוֹלָם שְׁמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
29 וְאֶת־מֶלֶךְ הָעַי תָּלָה עַל־הָעֵץ עַד־עֵת
הָעָרֶב וּכְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּ
אֶת נִבְלָתוֹ מִן־הָעֵץ וַיַּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל־
פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 30 אָז יִבְנֶה
יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
עֵיבָל׃ 31 כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא־הֵנִיף
עֲלֵיהֶן בַּרְזֶל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה
וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ 32 וַיִּכְתָּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים
אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 33 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו
וְשֹׁטְרִים ׀ וְשֹׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀
לָאָרוֹן נֶגֶד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי ׀
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח חֶצְיוֹ
אֶל־מוּל הַר־גְּרִזִים וְהַחֶצְיוֹ אֶל־מוּל
הַר־עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד־
יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בָּרִאשֹׁנָה׃

19 Καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα, καὶ εἰσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν
καὶ κατελάβοντο αὐτήν· καὶ σπεύσαντες ἐνέπρη-
σαν τὴν πόλιν ἐν πυρί. 20 Καὶ περιβλέψαντες
οἱ κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐθεώ-
ρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν
ὧδε ἢ ὧδε. 21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι
ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.
22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάν-
τησιν, καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς,
οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν
αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον
καὶ διαπεφευγότα. 23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ
συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς
Ἰησοῦν. 24 Καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀποκτέννοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαὶ καὶ τοὺς
ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως,
οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
ἐν στόματι ῥομφαίας. 25 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόν-
τες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς
δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί.

* * *

27 Πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ
ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσ-
ταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Ἰησοῖ. 28 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν
πυρί· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 29 Καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν
ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος
τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸ
εἰς τὸν βόθρον, καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 30 Τότε ᾠκοδόμησεν
Ἰησοῦς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν
ὄρει Γαιβάλ, 31 Καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ
θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καθὰ γέγραπ-
ται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, θυσιαστήριον λίθων
ὁλοκλήρων ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σίδηρος· καὶ
ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ καὶ θυσίαν
σωτηρίου. 32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν
λίθων τὸ δευτερονόμιον, νόμον Μωυσῆ, ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ
πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ δικασταὶ καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν
τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου,
καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἳ ἦσαν ἥμισυ
πλησίον ὄρους Γαριζὶν καὶ οἳ ἦσαν ἥμισυ
πλησίον ὄρους Γαιβάλ, καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς
ὁ θεράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις.

19 Insidiæ, quæ latebant, surrexerunt con-
festim: et pergentes ad civitatem, ceperunt,
et succenderunt eam. 20 Viri autem civitatis,
qui persequebantur Josue, respicientes et
videntes fumum urbis ad cælum usque con-
scendere, non potuerunt ultra huc illucque
diffugere: præsertim cum hi qui simulaverant
fugam, et tendebant ad solitudinem, contra
persequentes fortissime restitissent. 21 Videns-
que Josue et omnis Israel quod capta esset
civitas, et fumus urbis ascenderet, reversus
percussit viros Hai. 22 Siquidem et illi qui
ceperant et succenderant civitatem, egressi ex
urbe contra suos, medios hostium ferire
cœperunt. Cum ergo ex utraque parte
adversarii cæderentur, ita ut nullus de tanta
multitudine salvaretur, 23 Regem quoque
urbis Hai apprehenderunt viventem, et obtule-
runt Josue. 24 Igitur omnibus interfectis,
qui Israelem ad deserta tendentem fuerant
persecuti, et in eodem loco gladio corruentibus,
reversi filii Israel percusserunt civitatem.
25 Erant autem qui in eodem die conciderant
a viro usque ad mulierem, duodecim millia
hominum, omnes urbis Hai. 26 Josue vero
non contraxit manum, quam in sublime por-
rexerat, tenens clypeum donec interficerentur
omnes habitatores Hai. 27 Jumenta autem
et prædam civitatis diviserunt sibi filii Israel,
sicut præceperat Dominus Josue. 28 Qui
succendit urbem, et fecit eam tumulum
sempiternum: 29 Regem quoque ejus suspendit
in patibulo usque ad vesperam et solis occasum.
Præcepitque Josue, et deposuerunt cadaver
ejus de cruce: projeceruntque in ipso introitu
civitatis, congesto super eum magno acervo
lapidum, qui permanet usque in præsentem
diem. 30 Tunc ædificavit Josue altare Domino
Deo Israel in monte Hebal: 31 Sicut
præceperat Moyses famulus Domini filiis Israel,
et scriptum est in volumine legis Moysi:
Altare vero de lapidibus impolitis, quos ferrum
non tetigit: et obtulit super eo holocausta
Domino, immolavitque pacificas victimas.
32 Et scripsit super lapides Deuteronomium
legis Moysi, quod ille digesserat coram filiis
Israel. 33 Omnis autem populus, et majores
natu, ducesque ac judices stabant ex utraque
parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui por-
tabant arcam fœderis Domini, ut advena ita
et indigena. Media pars eorum juxta montem
Garizim, et media juxta montem Hebal,
sicut præceperat Moyses famulus Domini.
Et primum quidem benedixit populo Israel.

34 וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה כְּכָל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה׃ 35 לֹא־הָיָה דָבָר מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ
בְּקִרְבָּם׃

פרשה ט׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל חוֹף הַיָּם
הַגָּדוֹל אֶל־מוּל הַלְּבָנוֹן הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 2 וַיִּתְקַבְּצוּ
יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל פֶּה
אֶחָד׃ 3 וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעָי׃ 4 וַיַּעֲשׂוּ
גַם־הֵמָּה בְּעָרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ וַיִּקְחוּ
שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים
וּמְבֻקָּעִים וּמְצֹרָרִים׃ 5 וּנְעָלוֹת בָּלוֹת
וּמְטֻלָּאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׂלָמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם
וְכֹל לֶחֶם צֵידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקֻּדִים׃
6 וַיֵּלְכוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְרִית׃
7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַחִוִּי אוּלַי בְּקִרְבִּי
אַתָּה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרָות־לְךָ בְרִית׃
8 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ׃
9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ
עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמַעְנוּ
שָׁמְעוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃
10 וְאֵת ׀ כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
וּלְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ זְקֵינֵינוּ וְכָל־יֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ
לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ
לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עַבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ
וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְרִית׃ 12 זֶה ׀ לַחְמֵנוּ
חָם הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ מִבָּתֵּינוּ בְּיוֹם צֵאתֵנוּ
לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה
נִקֻּדִים׃ 13 וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר מִלֵּאנוּ
חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקָּעוּ וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ
וּנְעָלֵינוּ בָּלוּ מֵרֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד׃ 14 וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם וְאֶת־פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ׃

34 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐλογίας καὶ
τὰς κατάρας κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωυσῆ· 35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν
ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ ὃ οὐκ ἀνέγνω
Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ,
τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. θ'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων
οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ
καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ
παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ
πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ
οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι
καὶ οἱ Ἀμοῤῥαῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ
Ἰεβουσαῖοι, 2 Συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπο-
λεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. 3 Καὶ
οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος τῇ Ἰεριχὼ καὶ τῇ Γαί.
4 Καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας,
καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο, καὶ
λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν
καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατεῤῥωγότας
ἀποδεδεμένους· 5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημά-
των αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ
καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν
καὶ βεβρωμένος. 6 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς
τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, καὶ εἶπαν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραήλ· Ἐκ γῆς μακρόθεν
ἥκαμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην. 7 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χοῤῥαῖον Ὅρα
μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς, καὶ πῶς σοι διαθῶμαι
διαθήκην; 8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν Οἰκέται
σού ἐσμεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς Πόθεν
ἐστέ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε; 9 Καὶ εἶπαν
Ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ παῖδές σου
ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν
γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν
Αἰγύπτῳ, 10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι
τῶν Ἀμοῤῥαίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων καὶ τῷ Ὢγ
βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ καὶ
ἐν Ἐδραΐν. 11 Καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς
οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες Λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισι-
τισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάν-
τησιν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς Οἰκέται
σού ἐσμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην.
12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς
ὑμᾶς, νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι.
13 Καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν
καινούς, καὶ οὗτοι ἐῤῥώγασι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολ-
λῆς ὁδοῦ σφόδρα. 14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες
τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

34 Post hæc legit omnia verba benedictionis et
maledictionis, et cuncta quæ scripta erant in
legis volumine. 35 Nihil ex his quæ Moyses
jusserat, reliquit intactum, sed universa
replicavit coram omni multitudine Israel,
mulieribus ac parvulis et advenis, qui inter
eos morabantur.

CAPUT IX.

1 Quibus auditis, cuncti reges trans
Jordanem, qui versabantur in montanis et
campestribus, in maritimis ac littore magni
maris, hi quoque qui habitabant juxta Liba-
num, Hethæus et Amorrhæus, Chananæus,
Pherezæus, et Hevæus, et Jebusæus, 2 Con-
gregati sunt pariter, ut pugnarent contra Josue
et Israel uno animo, eademque sententia.
3 At hi qui habitabant in Gabaon, audientes
cuncta quæ fecerat Josue Jericho et Hai:
4 Et callide cogitantes, tulerunt sibi cibaria,
saccos veteres asinis imponentes, et utres vina-
rios scissos atque consutos, 5 Calceamentaque
perantiqua quæ ad indicium vetustatis pittaciis
consuta erant, induti veteribus vestimentis:
panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri
erant, et in frusta comminuti. 6 Perrexerunt-
que ad Josue, qui tunc morabatur in castris
Galgalæ, et dixerunt ei, atque simul omni
Israeli: De terra longinqua venimus, pacem
vobiscum facere cupientes. Responderuntque
viri Israel ad eos, atque dixerunt: 7 Ne forte
in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, et
non possimus fœdus inire vobiscum. 8 At illi
ad Josue, Servi, inquiunt, tui sumus. Quibus
Josue ait: Quinam estis vos? et unde venis-
tis? 9 Responderunt: De terra longinqua
valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei
tui. Audivimus enim famam potentiæ ejus,
cuncta quæ fecit in Ægypto, 10 Et duobus
regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans
Jordanem, Sehon regi Hesebon, et Og regi
Basan qui erat in Astaroth: 11 Dixeruntque
nobis seniores, et omnes habitatores terræ
nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longis-
simam viam, et occurrite eis, et dicite: Servi
vestri sumus, fœdus inite nobiscum. 12 En,
panes quando egressi sumus de domibus nostris,
ut veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc
sicci facti sunt, et vetustate nimia comminuti;
13 Utres vini novos implevimus, nunc rupti
sunt et soluti: vestes et calceamenta quibus
induimur, et quæ habemus in pedibus, ob lon-
gitudinem longioris viæ trita sunt, et pene
consumpta. 14 Susceperunt igitur de cibariis
eorum, et os Domini non interrogaverunt.

15 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת לָהֶם
בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה׃
16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־
כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־קְרֹבִים הֵם
אֵלָיו וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים׃ 17 וַיִּסְעוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת
יְעָרִים׃ 18 וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁבְּעוּ
לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלֹּנוּ כָל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂיאִים׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
כָל־הַנְּשִׂיאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא
נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם׃ 20 זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם
וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף עַל־
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם׃ 21 וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים יִחְיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים
וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְכָל־הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם
הַנְּשִׂיאִים׃ 22 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר
רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ
יֹשְׁבִים׃ 23 וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־יִכָּרֵת
מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְבֵית
אֱלֹהָי׃ 24 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי
הֻגֵּד הֻגַּד לַעֲבָדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ לָתֵת לָכֶם אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ וּלְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם וַנִּירָא מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ מִפְּנֵיכֶם
וַנַּעֲשֵׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 25 וְעַתָּה הִנְנוּ
בְיָדֶךָ כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ
עֲשֵׂה׃ 26 וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא הֲרָגוּם׃ 27 וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ
בַּיּוֹם הַהוּא חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם
לָעֵדָה וּלְמִזְבַּח יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר׃

פרשה י׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנִי־צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם
כִּי־לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעַי וַיַּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן־עָשָׂה לָעַי
וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־
יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְּקִרְבָּם׃ 2 וַיִּירְאוּ מְאֹד כִּי
עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה
וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן־הָעַי וְכָל־אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים׃

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην,
καὶ διέθεντο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ δια-
σῶσαι αὐτούς, καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες
τῆς συναγωγῆς. 16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς δια-
θήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσί, καὶ
ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι. 17 Καὶ ἀπῆραν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφιρὰ καὶ
Βηρὼτ καὶ πόλεις Ἰαρίν. 18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο
αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάν-
τες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραήλ· καὶ
διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.
19 Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ
Ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραήλ,
καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐτῶν. 20 Τοῦτο
ποιήσομεν, ζωγρῆσαι αὐτούς, καὶ περιποιησόμεθα
αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν
ὅρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς. 21 Ζήσονται, καὶ
ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συνα-
γωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. 22 Καὶ
συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ
τί παρελογίσασθέ με λέγοντες Μακρὰν ἀπὸ σοῦ
ἐσμὲν σφόδρα, ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοι-
κούντων ἐν ἡμῖν; 23 Καὶ νῦν ἐπικατάρατοί
ἐστε· οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλο-
κόπος οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου.
24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες Ἀνηγ-
γέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξε Κύριος ὁ θεός σου
Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν
ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν·
καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα
τοῦτο. 25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν·
ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε
ἡμῖν. 26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξεί-
λατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς.
27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ
τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ· διὰ
τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ξυλοκόποι
καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν
ἐκλέξηται Κύριος.

ΚΕΦ. ι'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερου-
σαλὴμ, ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαὶ καὶ ἐξωλό-
θρευσεν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχὼ
καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν
Γαὶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι ηὐτομόλησαν
οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
Ἰσραήλ, 2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα·
ᾔδει γὰρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβαὼν ὡσεὶ μία τῶν
μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.

15 Fecitque Josue cum eis pacem, et inito fœ-
dere pollicitus est quod non occiderentur:
principes quoque multitudinis juraverunt eis.
16 Post dies autem tres initi fœderis, audierunt
quod in vicino habitarent, et inter eos futuri
essent. 17 Moveruntque castra filii Israel,
et venerunt in civitates eorum die tertio, qua-
rum hæc vocabula sunt, Gabaon, et Caphira,
et Beroth, et Cariathiarim. 18 Et non per-
cusserunt eos, eo quod jurassent eis principes
multitudinis in nomine Domini Dei Israel.
Murmuravit itaque omne vulgus contra prin-
cipes. 19 Qui responderunt eis: Juravimus
illis in nomine Domini Dei Israel, et idcirco
non possumus eos contingere. 20 Sed hoc
faciemus eis: Reserventur quidem ut vivant,
ne contra nos ira Domini concitetur, si pejera-
verimus: 21 Sed sic vivant, ut in usus universæ
multitudinis ligna cædant, aquasque compor-
tent. Quibus hæc loquentibus: 22 Vocavit
Gabaonitas Josue, et dixit eis: Cur nos decipere
fraude voluistis, ut diceretis: Procul valde
habitamus a vobis, cum in medio nostri sitis?
23 Itaque sub maledictione eritis, et non defi-
ciet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque
comportans in domum Dei mei. 24 Qui
responderunt: Nunciatum est nobis servis tuis,
quod promisisset Dominus Deus tuus Moysi
servo suo, ut traderet vobis omnem terram, et
disperderet cunctos habitatores ejus. Timui-
mus igitur valde, et providimus animabus
nostris, vestro terrore compulsi, et hoc consi-
lium inivimus. 25 Nunc autem in manu tua
sumus: quod tibi bonum et rectum videtur,
fac nobis. 26 Fecit ergo Josue ut dixerat, et
liberavit eos de manu filiorum Israel, ut non
occiderentur. 27 Decrevitque in illo die eos
esse in ministerio cuncti populi, et altaris
Domini, cædentes ligna, et aquas comportantes,
usque in præsens tempus, in loco quem Domi-
nus elegisset.

CAPUT X.

1 Quæ cum audisset Adonisedec rex Jeru-
salem, quod scilicet cepisset Josue Hai, et
subvertisset eam (sicut enim fecerat Jericho
et regi ejus, sic fecit Hai et regi illius), et
quod transfugissent Gabaonitæ ad Israel,
et essent fœderati eorum, 2 Timuit valde.
Urbs enim magna erat Gabaon, et una
civitatum regalium, et major oppido
Hai, omnesque bellatores ejus fortissimi.

3 וישלח אדני־צדק מלך ירושלם אל־הוהם
מלך־חברון ואל־פראם מלך־ירמות ואל־
יפיע מלך־לכיש ואל־דביר מלך־עגלון
לאמר׃ 4 עלו־אלי ועזרני ונכה את־גבעון
כי־השלימה את־יהושע ואת־בני ישראל׃
5 ויאספו ויעלו חמשת ׀ מלכי האמרי
מלך ירושלם מלך־חברון מלך־ירמות
מלך־לכיש מלך־עגלון הם וכל־מחניהם
ויחנו על־גבעון וילחמו עליה׃ 6 וישלחו
אנשי גבעון אל־יהושע אל־המחנה
הגלגלה לאמר אל־תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו
כי נקבצו אלינו כל־מלכי האמרי ישבי
ההר׃ 7 ויעל יהושע מן־הגלגל הוא
וכל־עם המלחמה עמו וכל גבורי
החיל׃ 8 ויאמר יהוה אל־יהושע
אל־תירא מהם כי בידך נתתים לא־יעמד
איש מהם בפניך׃ 9 ויבא אליהם יהושע
פתאם כל־הלילה עלה מן־הגלגל׃
10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה־
גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית־
חורן ויכם עד־עזקה ועד־מקדה׃ 11 ויהי
בנסם ׀ מפני ישראל הם במורד בית־חורן
ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות
מן־השמים עד־עזקה וימתו רבים אשר־
מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל
בחרב׃ 12 אז ידבר יהושע ליהוה
ביום תת יהוה את־האמרי לפני בני
ישראל ויאמר ׀ לעיני ישראל שמש בגבעון
דום וירח בעמק אילון׃ 13 וידם השמש
וירח עמד עד־יקם גוי איביו הלא־היא
כתובה על־ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא־אץ לבוא כיום תמים׃
14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
לישראל׃ 15 וישב יהושע וכל־ישראל
עמו אל־המחנה הגלגלה׃ 16 וינסו חמשת
המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה׃
17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במערה במקדה׃
18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל־פי
המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם׃

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερου-
σαλὴμ πρὸς Ἐλὰμ βασιλέα Χεβρὼν καὶ πρὸς
Φιδὼν βασιλέα Ἱεριμοὺθ καὶ πρὸς Ἰεφθὰ
βασιλέα Λαχὶς καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα Ὀδολ-
λὰμ λέγων 4 Δεῦτε ἀνάβητε πρὸς μὲ καὶ
βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηὐτο-
μόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ. 5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς
τῶν Ἰεβουσαίων, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ καὶ βασι-
λεὺς Χεβρὼν καὶ βασιλεὺς Ἱεριμοὺθ καὶ βασιλεὺς
Λαχὶς καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς αὐτῶν, καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν καὶ
ἐξεπολιόρκουν αὐτήν. 6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοι-
κοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα λέγοντες Μὴ ἐκλύσῃς τὰς
χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου· ἀνάβηθι πρὸς
ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ βοήθησον ἡμῖν καὶ ἐξελοῦ
ἡμᾶς, ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ
βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν
ὀρεινήν. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγάλων,
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ,
πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς
χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπολειφ-
θήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν. 9 Καὶ
ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην
τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγάλων. 10 Καὶ
ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος
συντρίψει μεγάλῃ ἐν Γαβαών· καὶ κατεδίωξαν
αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὡρωνίν, καὶ κατέκοπτον
αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακηδά. 11 Ἐν δὲ
τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὡρωνίν, καὶ
Κύριος ἐπέῤῥιψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά· καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ
ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς
ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πο-
λέμῳ. 12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον,
ᾗ ἡμέρᾳ παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχεί-
ριον Ἰσραήλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν
καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαών,
καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλών. 13 Καὶ
ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἕως ἠμύ-
νατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἔστη ὁ
ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο
εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς. 14 Καὶ οὐκ
ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ
τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου,
ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραήλ.

* * *

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ
κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδά.
17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Εὕρηνται
οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῷ ἐν Μακηδά. 18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Κυλί-
σατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ
καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς·

3 Misit ergo Adonisedec rex Jerusalem ad
Oham regem Hebron, et ad Pharam regem
Jerimoth, ad Japhia quoque regem Lachis, et
ad Dabir regem Eglon, dicens: 4 Ad me
ascendite, et ferte præsidium, ut expugne-
mus Gabaon, quare transfugerit ad Josue,
et ad filios Israel. 5 Congregati igitur as-
cenderunt quinque reges Amorrhæorum, rex
Jerusalem, rex Hebron, rex Jerimoth, rex
Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis,
et castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes
eam. 6 Habitatores autem Gabaon urbis
obsessæ miserunt ad Josue, qui tunc morabatur
in castris apud Galgalam, et dixerunt ei:
Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum
tuorum: ascende cito, et libera nos, ferque
præsidium: convenerunt enim adversum nos
omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in
montanis. 7 Ascenditque Josue de Galgalis, et
omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortis-
simi. 8 Dixitque Dominus ad Josue: Ne
timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos:
nullus ex eis tibi resistere poterit. 9 Irruit
itaque Josue super eos repente, tota nocte
ascendens de Galgalis: 10 Et conturbavit eos
Dominus a facie Israel: contrivitque plaga
magna in Gabaon, ac persecutus est eos per
viam ascensus Beth-horon, et percussit usque
Azeca et Maceda. 11 Cumque fugerent filios
Israel, et essent in descensu Beth-horon, Do-
minus misit super eos lapides magnos de cælo
usque ad Azeca: et mortui sunt multo plures
lapidibus grandinis, quam quos gladio percusse-
rant filii Israel. 12 Tunc locutus est Josue
Domino, in die qua tradidit Amorrhæum in
conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis:
Sol contra Gabaon ne movearis, et luna contra
vallem Ajalon. 13 Steteruntque sol et luna,
donec ulcisceretur se gens de inimicis suis.
Nonne scriptum est hoc in libro Justorum?
Stetit itaque sol in medio cæli, et non festinavit
occumbere spatio unius diei. 14 Non fuit antea
nec postea tam longa dies, obediente Domino
voci hominis, et pugnante pro Israel. 15 Re-
versusque est Josue cum omni Israel in castra
Galgalæ. 16 Fugerant enim quinque reges,
et se absconderant in spelunca urbis Maceda.
17 Nuntiatumque est Josue, quod inventi
essent quinque reges latentes in spelunca
urbis Maceda. 18 Qui præcepit sociis, et ait;
Volvite saxa ingentia ad os speluncæ, et po-
nite viros industrios, qui clausos custodiant:

19 וְאַתֶּם אַל־תַּעֲמֹדוּ רִדְפוּ אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם
וְזִנַּבְתֶּם אוֹתָם אַל־תִּתְּנוּם לָבוֹא אֶל־
עָרֵיהֶם כִּי נְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיֶדְכֶם׃
20 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַכּוֹתָם מַכָּה גְדוֹלָה־מְאֹד עַד־תֻּמָּם
וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵי
הַמִּבְצָר׃ 21 וַיָּשֻׁבוּ כָל־הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ מַקֵּדָה בְּשָׁלוֹם לֹא־חָרַץ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לְשֹׁנוֹ׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
פִּתְחוּ אֶת־פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת־
חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה׃
23 וַיַּעֲשׂוּ כֵּן וַיֹּצִיאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמֵשֶׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה אֵת ׀ מֶלֶךְ
יְרוּשָׁלַםִ אֶת־מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יַרְמוּת
אֶת־מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת־מֶלֶךְ עֶגְלוֹן׃ 24 וַיְהִי
כְּהוֹצִיאָם אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֶל־קְצִינֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הֶהָלְכוּא אִתּוֹ
קִרְבוּ שִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיכֶם עַל־צַוְּארֵי הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיָּשִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיהֶם עַל־
צַוְּארֵיהֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אַל־
תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחָתּוּ חִזְקוּ וְאִמְצוּ כִּי כָכָה
יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־אֹיְבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
נִלְחָמִים אוֹתָם׃ 26 וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי־כֵן
וַיְמִיתֵם וַיִּתְלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֵצִים וַיִּהְיוּ
תְּלוּיִם עַל־הָעֵצִים עַד־הָעָרֶב׃ 27 וַיְהִי
לְעֵת ׀ בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּם
מֵעַל הָעֵצִים וַיַּשְׁלִכֻם אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר
נֶחְבְּאוּ־שָׁם וַיָּשִׂמוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי
הַמְּעָרָה עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃
28 וְאֶת־מַקֵּדָה לָכַד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ הֶחֱרִם אוֹתָם
וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מַקֵּדָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃ 29 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמַּקֵּדָה לִבְנָה וַיִּלָּחֶם
עִם־לִבְנָה׃ 30 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם־אוֹתָהּ בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מַלְכָּהּ וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר בָּהּ שָׂרִיד
וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃
31 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
מִלִּבְנָה לָכִישָׁה וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃

19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω των
ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν
καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν
Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς
κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ
διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς
ὀχυράς. 21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς
Ἰησοῦν εἰς Μακηδὰ ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυξεν
οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον,
καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ
τοῦ σπηλαίου. 23 Καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς πέντε
βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρὼν καὶ τὸν βασιλέα
Ἱεριμοὺθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχὶς καὶ τὸν βασιλέα
Ὀδολλάμ. 24 Καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς
Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ
καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμ-
πορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς Προπορεύεσθε
καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους
αὐτῶν· καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. 25 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς Μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς
μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι
οὕτω ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν
οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. 26 Καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν
αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἦσαν κρεμάμενοι
ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας. 27 Καὶ ἐγενήθη
πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖ-
λον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς
εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ, καὶ
ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας. 28 Καὶ τὴν Μακηδὰ ἐλάβοσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ
ἦν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ
διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ
βασιλεῖ Μακηδὰ ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ
Ἱεριχώ. 29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδὰ εἰς Λεβνά, καὶ ἐπολιόρκει
Λεβνά. 30 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος εἰς
χεῖρας Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα
αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους
καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη
ἐν αὐτῇ διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς· καὶ
ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν
τῷ βασιλεῖ Ἱεριχώ. 31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνὰ εἰς Λαχίς,
καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

19 Vos autem nolite stare, sed persequimini
hostes, et extremos quosque fugientium cædite :
nec dimittatis eos urbium suarum intrare præ-
sidia, quos tradidit Dominus Deus in manus
vestras. 20 Cæsis ergo adversariis plaga mag-
na, et usque ad internecionem pene consumptis,
hi, qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt
civitates munitas. 21 Reversusque est omnis
exercitus ad Josue in Maceda, ubi tunc erant
castra, sani et integro numero: nullusque
contra filios Israel mutire ausus est. 22 Præ-
cepitque Josue, dicens: Aperite os speluncæ,
et producite ad me quinque reges, qui in ea
latitant. 23 Feceruntque ministri ut sibi
fuerat imperatum : et eduxerunt ad eum quin-
que reges de spelunca, regem Jerusalem, regem
Hebron, regem Jerimoth, regem Lachis, regem
Eglon. 24 Cumque educti essent ad eum,
vocavit omnes viros Israel, et ait ad principes
exercitus qui secum erant: Ite, et ponite pedes
super colla regum istorum. Qui cum perrexis-
sent, et subjectorum colla pedibus calcarent,
25 Rursum ait ad eos: Nolite timere, nec pa-
veatis, confortamini et estote robusti; sic enim
faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adver-
sum quos dimicatis. 26 Percussitque Josue, et
interfecit eos, atque suspendit super quinque
stipites: fueruntque suspensi usque ad vespe-
rum. 27 Cumque occumberet sol, præcepit
sociis ut deponerent eos de patibulis. Qui
depositos projecerunt in speluncam, in qua
latuerant, et posuerunt super os ejus saxa in-
gentia, quæ permanent usque in præsens.
28 Eodem quoque die Macedam cepit Josue, et
percussit eam in ore gladii, regemque illius
interfecit, et omnes habitatores ejus: non
dimisit in ea saltem parvas reliquias. Fecitque
regi Maceda, sicut fecerat regi Jericho.
29 Transivit autem cum omni Israel de Maceda
in Lebna, et pugnabat contra eam : 30 Quam
tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel:
percusseruntque urbem in ore gladii, et omnes
habitatores ejus; non dimiserunt in ea ullas
reliquias. Feceruntque regi Lebna, sicut
fecerant regi Jericho. 31 De Lebna tran-
sivit in Lachis cum omni Israel: et
exercitu per gyrum disposito oppugnabat eam

32 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לָכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
לְלִבְנָה׃ 33 אָז עָלָה הֹרָם מֶלֶךְ
גֶּזֶר לַעְזֹר אֶת־לָכִישׁ וַיַּכֵּהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־
עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃
34 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
מִלָּכִישׁ עֶגְלֹנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלָּחֲמוּ
עָלֶיהָ׃ 35 וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכּוּהָ
לְפִי־חֶרֶב וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם
הַהוּא הֶחֱרִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְלָכִישׁ׃
36 וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ מֵעֶגְלוֹנָה חֶבְרוֹנָה וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃
37 וַיִּלְכְּדוּהָ וַיַּכּוּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ
וְאֶת־כָּל־עָרֶיהָ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
לֹא־הִשְׁאִיר שָׂרִיד כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְעֶגְלוֹן
וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ׃
38 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ דְּבִרָה וַיִּלָּחֶם עָלֶיהָ׃ 39 וַיִּלְכְּדָהּ
וְאֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עָרֶיהָ וַיַּכּוּם לְפִי־
חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא
הִשְׁאִיר שָׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כֵּן־
עָשָׂה לִדְבִרָה וּלְמַלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה
לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּהּ׃ 40 וַיַּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה
וְהָאֲשֵׁדוֹת וְאֵת כָּל־מַלְכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד וְאֵת כָּל־הַנְּשָׁמָה הֶחֱרִים כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעַד־עַזָּה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְעַד־גִּבְעוֹן׃ 42 וְאֵת כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
וְאֶת־אַרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אֶחָת כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃
43 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־
הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃

פרשה יא׃

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וַיִּשְׁלַח
אֶל־יוֹבָב מֶלֶךְ מָדוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן
וְאֶל־מֶלֶךְ אַכְשָׁף׃ 2 וְאֶל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מִצְּפוֹן בָּהָר וּבָעֲרָבָה נֶגֶב כִּנְרוֹת וּבַשְּׁפֵלָה
וּבְנָפוֹת דּוֹר מִיָּם׃ 3 הַכְּנַעֲנִי מִמִּזְרָח
וּמִיָּם וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
בָּהָר וְהַחִוִּי תַּחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה׃

32 *Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Λαχὶς εἰς τὰς χεῖρας*
Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν
Λεβνά. 33 *Τότε ἀνέβη Ἐλὰμ βασιλεὺς Γαζὲρ*
βοηθήσων τῇ Λαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς
ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ
μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευ-
γότα. 34 *Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ*
μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχὶς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περιεκάθισεν
αὐτὴν καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν. 35 *Καὶ παρέ-*
δωκεν αὐτὴν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς. 36 *Καὶ ἀπῆλθεν*
Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών,
καὶ περιεκάθισεν αὐτήν. 37 *Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν*
ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶς τὸ ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ, οὐκ ἦν διασεσωσμένος· ὃν τρόπον ἐποίησαν
τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ. 38 *Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ*
εἰς Δαβίρ, καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν 39 *Ἔλαβον*
αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ,
καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεσωσμένον ὃν
τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρὼν καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.
40 *Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς*
ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγὲβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν
Ἀσηδὼθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον
αὐτῶν σεσωσμένον, καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλό-
θρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ. 41 *Ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως Γάζης, πᾶσαν*
τὴν Γοσὸμ ἕως τῆς Γαβαών, 42 *Καὶ πάντας τοὺς*
βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν
Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
συνεπολέμει τῷ Ἰσραήλ.

* * *

ΚΕΦ. ια'.

1 *ΩΣ δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶς βασιλεὺς Ἀσώρ, ἀπέστειλε*
πρὸς Ἰωβὰβ βασιλέα Μαρὼν καὶ πρὸς βασιλέα
Συμοὼν καὶ πρὸς βασιλέα Ἀζίφ, 2 *Καὶ πρὸς*
βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς
τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἄραβα ἀπέναντι Κενερώθ, καὶ
εἰς τὸ πεδίον καὶ εἰς Φεναεδδώρ, 3 *Καὶ εἰς τοὺς*
παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς
παραλίους Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ Φερε-
ζαίους καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς
Εὐαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν εἰς γῆν Μασσύμα.

32 Traditque Dominus Lachis in manus
Israel, et cepit eam die altero, atque percussit
in ore gladii, omnemque animam quæ fuerat
in ea, sicut fecerat Lebna. 33 Eo tempore
ascendit Horam rex Gazer, ut auxiliaretur
Lachis: quem percussit Josue cum omni populo
ejus usque ad internecionem. 34 Transivitque
de Lachis in Eglon, et circumdedit, 35 Atque
expugnavit eam eadem die: percussitque in
ore gladii omnes animas quæ erant in ea, juxta
omnia quæ fecerat Lachis. 36 Ascendit quo-
que cum omni Israel de Eglon in Hebron, et
pugnavit contra eam: 37 Cepit eam, et
percussit in ore gladii, regem quoque ejus, et
omnia oppida regionis illius, universasque
animas quæ in ea fuerant commoratæ: non
reliquit in ea ullas reliquias: sicut fecerat
Eglon, sic fecit et Hebron, cuncta quæ in ea
reperit consumens gladio. 38 Inde reversus
in Dabir. 39 Cepit eam atque vastavit:
regem quoque ejus atque omnia per circuitum
oppida percussit in ore gladii: non dimisit in
ea ullas reliquias: sicut fecerat Hebron et
Lebna et regibus earum, sic fecit Dabir et regi
illius. 40 Percussit itaque Josue omnem
terram montanam et meridianam atque cam-
pestrem, et Asedoth, cum regibus suis: non
dimisit in ea ullas reliquias, sed omne quod
spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei
Dominus Deus Israel, 41 A Cadesbarne usque
Gazam. Omnem terram Gosen usque Gabaon,
42 Universosque reges, et regiones eorum, uno
impetu cepit atque vastavit: Dominus enim
Deus Israel pugnavit pro eo; 43 Reversusque
est cum omni Israel ad locum castrorum in
Galgala.

CAPUT XI.

1 QUÆ cum audisset Jabin rex Asor, misit
ad Jobab regem Madon, et ad regem Semeron,
atque ad regem Achsaph: 2 Ad reges quoque
aquilonis, qui habitabant in montanis et
in planitie contra meridiem Ceneroth, in
campestribus quoque et in regionibus Dor
juxta mare: 3 Chananæum quoque ab
oriente et occidente, et Amorrhæum atque
Hethæum ac Pherezæum et Jebusæum in
montanis: Hevæum quoque qui habi-
tabat ad radices Hermon in terra Maspha.

4 וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל־מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עַם־רָב
כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב וְסוּס
וָרֶכֶב רַב־מְאֹד׃ 5 וַיִּוָּעֲדוּ כֹּל הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל־מֵי מֵרוֹם
לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מָחָר
כָּעֵת הַזֹּאת אָנֹכִי נֹתֵן אֶת־כֻּלָּם חֲלָלִים
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת־
מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ 7 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם עַל־מֵי
מֵרוֹם פִּתְאֹם וַיִּפְּלוּ בָּהֶם׃ 8 וַיִּתְּנֵם יְהוָה
בְּיַד־יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן רַבָּה
וְעַד מִשְׂרְפוֹת מַיִם וְעַד־בִּקְעַת מִצְפֶּה
מִזְרָחָה וַיַּכֻּם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד׃
9 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ יְהוָה
אֶת־סוּסֵיהֶם עִקֵּר וְאֶת־מַרְכְּבֹתֵיהֶם שָׂרַף
בָּאֵשׁ׃ 10 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא
וַיִּלְכֹּד אֶת־חָצוֹר וְאֶת־מַלְכָּהּ הִכָּה בֶחָרֶב
כִּי־חָצוֹר לְפָנִים הִיא רֹאשׁ כָּל־הַמַּמְלָכוֹת
הָאֵלֶּה׃ 11 וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
לְפִי־חֶרֶב הַחֲרֵם לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה
וְאֶת־חָצוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 12 וְאֶת־כָּל־עָרֵי
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּכֵּם לְפִי־חֶרֶב הֶחֱרִים אוֹתָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ 13 רַק כָּל־
הֶעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל־תִּלָּם לֹא שְׂרָפָם
יִשְׂרָאֵל זוּלָתִי אֶת־חָצוֹר לְבַדָּהּ שָׂרַף
יְהוֹשֻׁעַ׃ 14 וְכֹל שְׁלַל הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וְהַבְּהֵמָה בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת־
כָּל־הָאָדָם הִכּוּ לְפִי־חֶרֶב עַד־הִשְׁמִדָם אוֹתָם
לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל־נְשָׁמָה׃ 15 כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ כֵּן־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵסִיר דָּבָר
מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 16 וַיִּקַּח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר וְאֶת־
כָּל־הַנֶּגֶב וְאֵת כָּל־אֶרֶץ הַגֹּשֶׁן וְאֶת־הַשְּׁפֵלָה
וְאֶת־הָעֲרָבָה וְאֶת־הַר יִשְׂרָאֵל וּשְׁפֵלָתֹה׃
17 מִן־הָהָר הֶחָלָק הָעוֹלֶה שֵׂעִיר וְעַד־בַּעַל
גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר חֶרְמוֹן וְאֵת
כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיַּכֵּם וַיְמִיתֵם׃ 18 יָמִים
רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה מִלְחָמָה׃ 19 לֹא־הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר
הִשְׁלִימָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּלְתִּי הַחִוִּי
יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־הַכֹּל לָקְחוּ בַמִּלְחָמָה׃

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ'
αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει,
καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ σφόδρα. 5 Καὶ
συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο
ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος
Μαρὼν πολεμῆσαι τὸν Ἰσραήλ. 6 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι
τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ·
τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἅρματα
αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί. 7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ
τὸ ὕδωρ Μαρὼν ἐξάπινα, καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοὺς
ἐν τῇ ὀρεινῇ. 8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος
ὑποχειρίους Ἰσραήλ, καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατε-
δίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερὼν
καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσὼχ κατ' ἀνατολάς·
καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι
αὐτῶν διασεσωσμένον. 9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς
Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, τοὺς
ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰ ἅρματα αὐ-
τῶν ἐνέπρησε πυρί. 10 Καὶ ἐπεστράφη Ἰησοῦς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ καὶ
τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τὸ πρότερον
ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. 11 Καὶ
ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ
ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ
ἐμπνέον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί.
12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν καὶ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν
αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν
αὐτοὺς ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου. 13 Ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχω-
ματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραήλ· πλὴν Ἀσὼρ
μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραήλ. 14 Καὶ πάντα τὰ
σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ,
αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι
ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς, οὐ κατέλιπον ἐξ
αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον. 15 Ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς
ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ, καὶ οὕτως ἐποίη-
σεν Ἰησοῦς· οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων
ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς. 16 Καὶ ἔλαβεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν Ναγὲβ' καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσὸμ
καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ
ὄρος Ἰσραὴλ καὶ τὰ ταπεινά. 17 Τὰ πρὸς τῷ
ὄρει ἀπὸ ὄρους Χελκά, καὶ ὃ προσαναβαίνει
εἰς Σηεὶρ καὶ ἕως Βαλαγάδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ
Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών· καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε καὶ ἀνεῖλε καὶ
ἀπέκτεινε. 18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν
Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν
πόλεμον. 19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ
ἔλαβεν Ἰσραήλ· πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ,

4 Egressique sunt omnes cum turmis suis,
populus multus nimis sicut arena quæ est in
littore maris, equi quoque et currus immensæ
multitudinis. 5 Conveneruntque omnes reges
isti in unum ad aquas Merom, ut pugnarent
contra Israel. 6 Dixitque Dominus ad Josue:
Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego
tradam omnes istos vulnerandos in conspectu
Israel: equos eorum subnervabis, et currus
igne combures. 7 Venitque Josue, et omnis
exercitus cum eo, adversus illos ad aquas Merom
subito, et irruerunt super eos, 8 Tradiditque
illos Dominus in manus Israel. Qui percusse-
runt eos, et persecuti sunt usque ad Sidonem
magnam, et aquas Maserephoth, campumque
Masphe, qui est ad orientalem illius partem. Ita
percussit omnes, ut nullas dimitteret ex eis reli-
quias. 9 Fecitque sicut præceperat ei Dominus,
equos eorum subnervavit, currusque combussit
igni. 10 Reversusque statim cepit Asor: et
regem ejus percussit gladio. Asor enim anti-
quitus inter omnia regna hæc principatum
tenebat. 11 Percussitque omnes animas, quæ
ibidem morabantur: non dimisit in ea ullas
reliquias, sed usque ad internecionem universa
vastavit, ipsamque urbem peremit incendio.
12 Et omnes per circuitum civitates, regesque
earum cepit, percussit atque delevit, sicut
præceperat ei Moyses famulus Domini.
13 Absque urbibus, quæ erant in collibus et in
tumulis sitæ, ceteras succendit Israel: unam
tantum Asor munitissimam flamma consumpsit.
14 Omnemque prædam istarum urbium ac
jumenta diviserunt sibi filii Israel, cunctis
hominibus interfectis. 15 Sicut præceperat
Dominus Moysi servo suo, ita præcepit Moyses
Josue, et ille universa complevit: non præteriit
de universis mandatis, nec unum quidem verbum
quod jusserat Dominus Moysi. 16 Cepit
itaque Josue omnem terram montanam, et
meridianam, terramque Gosen, et planitiem,
et occidentalem plagam, montemque Israel,
et campestria ejus: 17 Et partem montis
quæ ascendit Seir usque Baalgad, per
planitiem Libani subter montem Hermon:
omnes reges eorum cepit, percussit, et occidit.
18 Multo tempore pugnavit Josue contra
reges istos. 19 Non fuit civitas quæ se traderet
filiis Israel, præter Hevæum, qui habitabat
in Gabaon: omnes enim bellando cepit.

20 כִּי־מֵאֵת יְהוָה ׀ הָיְתָה לְחַזֵּק אֶת־לִבָּם
לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הֱיוֹת־לָהֶם תְּחִנָּה כִּי
לְמַעַן הַשְׁמִידָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 21 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא
וַיַּכְרֵת אֶת־הָעֲנָקִים מִן־הָהָר מִן־חֶבְרוֹן
מִן־דְּבִר מִן־עֲנָב וּמִכֹּל הַר יְהוּדָה וּמִכֹּל
הַר יִשְׂרָאֵל עִם־עָרֵיהֶם הֶחֱרִימָם יְהוֹשֻׁעַ׃
22 לֹא־נוֹתַר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק
בְּעַזָּה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד נִשְׁאָרוּ׃ 23 וַיִּקַּח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ
שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה ׀ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכּוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־אַרְצָם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנַּחַל אַרְנוֹן עַד־הַר
חֶרְמוֹן וְכָל־הָעֲרָבָה מִזְרָחָה׃ 2 סִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן מֹשֵׁל מֵעֲרוֹעֵר
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל
וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי
עַמּוֹן׃ 3 וְהָעֲרָבָה עַד־יָם כִּנְרוֹת מִזְרָחָה
וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם־הַמֶּלַח מִזְרָחָה דֶּרֶךְ
בֵּית הַיְשִׁמוֹת וּמִתֵּימָן תַּחַת אַשְׁדּוֹת
הַפִּסְגָּה׃ 4 וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי׃
5 וּמֹשֵׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסַלְכָה וּבְכָל־הַבָּשָׁן
עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצִי הַגִּלְעָד
גְּבוּל סִיחוֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן׃ 6 מֹשֶׁה עֶבֶד־
יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִכּוּם וַיִּתְּנָהּ מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה יְרֻשָּׁה לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי
שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ 7 וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן
וְעַד־הָהָר הֶחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה וַיִּתְּנָהּ
יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה כְּמַחְלְקֹתָם׃
8 בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וּבָאֲשֵׁדוֹת
וּבַמִּדְבָּר וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 9 מֶלֶךְ יְרִיחוֹ
אֶחָד מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר־מִצַּד בֵּית־אֵל אֶחָד׃

20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν
καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα
ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ'
ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν. 21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς Ἐνακὶμ ἐκ τῆς
ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρὼν καὶ ἐκ Δαβὶρ καὶ ἐξ Ἀναβὼθ
καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους
Ἰούδα, σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν· καὶ ἐξωλόθρευσεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς. 22 Οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακὶμ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ
ἐν Γὲθ καὶ ἐν Ἀσελδῶ κατελείφθη. 23 Καὶ ἔλαβεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρο-
νομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν· καὶ
ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν
αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν,
ἀπὸ φάραγγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμὼν,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἄραβα ἀπ' ἀνατολῶν.
2 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει
ἐν Ἐσεβὼν, κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ
τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβὸκ, ὅρια υἱῶν Ἀμμὼν,
3 Καὶ Ἄραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερὲθ κατ'
ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἄραβα, θάλασσαν
τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμὼθ,
ἀπὸ Θαιμὰν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ Φασγά· 4 Καὶ Ὢγ
βασιλεὺς Βασὰν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ
κατοικῶν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν, 5 Ἄρχων
ἀπὸ ὄρους Ἀερμὼν καὶ ἀπὸ Σεκχαὶ, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασὰν ἕως ὁρίων Γεργεσὶ καὶ τὴν Μαχὶ καὶ
τὸ ἥμισυ Γαλαὰδ, ὁρίων Σηὼν βασιλέως Ἐσεβών.
6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπά-
ταξαν αὐτούς· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν
κληρονομίᾳ Ῥουβὴν καὶ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ. 7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορ-
ραίων οὓς ἀνεῖλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βαλαγὰδ
ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως ὄρους
τοῦ Χελχὰ ἀναβαινόντων εἰς Σηείρ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν
κατὰ κλῆρον αὐτῶν, 8 Ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν
τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Ἄραβα καὶ ἐν Ἀσηδὼθ καὶ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ Ναγὲβ, τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον
καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον
καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον· 9 Τὸν βασιλέα Ἱεριχὼ καὶ
τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἥ ἐστι πλησίον Βαιθὴλ,

20 Domini enim sententia fuerat, ut indu-
rarentur corda eorum, et pugnarent contra
Israel et caderent, et non mererentur ullam
clementiam, ac perirent, sicut præceperat
Dominus Moysi. 21 In illo tempore venit
Josue, et interfecit Enacim de montanis,
Hebron, et Dabir, et Anab, et de omni monte
Juda et Israel, urbesque eorum delevit. 22 Non
reliquit ullum de stirpe Enacim, in terra
filiorum Israel: absque civitatibus Gaza, et
Geth, et Azoto, in quibus solis relicti sunt.
23 Cepit ergo Josue omnem terram, sicut
locutus est Dominus ad Moysen, et tradidit
eam in possessionem filiis Israel secundum
partes et tribus suas; quievitque terra a
prœliis.

CAPUT XII.

1 Hi sunt reges, quos percusserunt filii
Israel, et possederunt terram eorum trans
Jordanem ad solis ortum, a torrente Arnon
usque ad montem Hermon, et omnem orien-
talem plagam quæ respicit solitudinem.
2 Sehon rex Amorrhæorum, qui habitavit in
Hesebon, dominatus est ab Aroer, quæ sita
est super ripam torrentis Arnon, et mediæ
partis in valle, dimidiæque Galaad, usque ad
torrentem Jaboc, qui est terminus filiorum
Ammon; 3 Et a solitudine usque ad mare
Ceneroth contra orientem, et usque ad mare
deserti, quod est mare salsissimum, ad orien-
talem plagam per viam quæ ducit Bethsimoth:
et ab australi parte, quæ subjacet Asedoth,
Phasga. 4 Terminus Og regis Basan, de
reliquiis Raphaim, qui habitavit in Astaroth,
et in Edrai, et dominatus est in monte Hermon,
et in Salecha, atque in universa Basan, usque
ad terminos 5 Gessuri, et Machati, et dimidiæ
partis Galaad: terminos Sehon regis Hesebon.
6 Moyses famulus Domini, et filii Israel
percusserunt eos, tradiditque terram eorum
Moyses in possessionem Rubenitis, et Gaditis,
et dimidiæ tribui Manasse. 7 Hi sunt reges
terræ, quos percussit Josue, et filii Israel, trans
Jordanem ad occidentalem plagam, a Baalgad
in campo Libani, usque ad montem cujus pars
ascendit in Seir: tradiditque eam Josue in
possessionem tribubus Israel, singulis partes
suas, 8 Tam in montanis quam in planis
atque campestribus. In Asedoth, et in
solitudine, ac in meridie Hethæus fuit
et Amorrhæus, Chananæus et Pherezæus,
Hevæus et Jebusæus. 9 Rex Jericho unus:
rex Hai, quæ est ex latere Bethel, unus:

10 מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ אֶחָד מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃
11 מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד׃
12 מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד׃
13 מֶלֶךְ דְּבִר אֶחָד מֶלֶךְ גֶּדֶר אֶחָד׃
14 מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲרָד אֶחָד׃
15 מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד׃
16 מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית־אֵל אֶחָד׃
17 מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד׃
18 מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד׃
19 מֶלֶךְ מָדוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד׃
20 מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרֹאוֹן אֶחָד מֶלֶךְ אַכְשָׁף
אֶחָד׃ 21 מֶלֶךְ תַּעְנַךְ אֶחָד מֶלֶךְ מְגִדּוֹ
אֶחָד׃ 22 מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד מֶלֶךְ־יָקְנְעָם
לַכַּרְמֶל אֶחָד׃ 23 מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר
אֶחָד מֶלֶךְ־גּוֹיִם לְגִלְגָּל אֶחָד׃ 24 מֶלֶךְ
תִּרְצָה אֶחָד כָּל־מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃

פרשה יג׃

1 וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה בָּאתָ בַיָּמִים וְהָאָרֶץ
נִשְׁאֲרָה הַרְבֵּה־מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ׃ 2 זֹאת
הָאָרֶץ הַנִּשְׁאָרֶת כָּל־גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים
וְכָל־הַגְּשׁוּרִי׃ 3 מִן־הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר ׀ עַל־
פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צָפוֹנָה
לַכְּנַעֲנִי תֵּחָשֵׁב חֲמֵשֶׁת ׀ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
הָעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאֶשְׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי
וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים׃ 4 מִתֵּימָן כָּל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר לַצִּידֹנִים עַד־אֲפֵקָה עַד
גְּבוּל הָאֱמֹרִי׃ 5 וְהָאָרֶץ הַגִּבְלִי וְכָל־הַלְּבָנוֹן
מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן
עַד לְבוֹא חֲמָת׃ 6 כָּל־יֹשְׁבֵי הָהָר מִן־
הַלְּבָנוֹן עַד־מִשְׂרְפֹת מַיִם כָּל־צִידֹנִים אָנֹכִי
אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפִּלֶהָ
לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ 7 וְעַתָּה
חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת
הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי הַשֵּׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ 8 עִמּוֹ
הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ 9 מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־
הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מֵידְבָא עַד־דִּיבוֹן׃
10 וְכֹל עָרֵי סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן עַד־גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃

10 Βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, βασιλέα Χεβρὼν, 11 Βα-
σιλέα Ἱεριμοὺθ, βασιλέα Λαχὶς, 12 Βασιλέα
Αἰλὰμ, βασιλέα Γαζὲρ, 13 Βασιλέα Δαβὶρ, βασι-
λέα Γαδὲρ, 14 Βασιλέα Ἑρμὰθ, βασιλέα Ἀδὲρ,
15 Βασιλέα Λεβνὰ, βασιλέα Ὀδολλὰμ, 16 Βασιλέα
Ἠλὰθ, 17 Βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα Ὀφὲρ,

* * *

* * *

* * *

22 Βασιλέα Ὀφὲκ τῆς Ἀρὼκ, βασιλέα Ἀσὼμ,
βασιλέα Συμοὼν, βασιλέα Μαμβρὼθ, βασιλέα Ἀζὶφ,
βασιλέα Κάδης, βασιλέα Ζαχὰκ, βασιλέα Μαρεδὼθ,
βασιλέα Ἰεκὸμ τοῦ Χερμὲλ, 23 Βασιλέα Ὀδολλὰμ
τοῦ Φεννεαλδὼρ, βασιλέα Γεῒ τῆς Γαλιλαίας,
24 Βασιλέα Θερσά· πάντες οὗτοι βασιλεῖς
εἰκοσιεννέα.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν
ἡμερῶν· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Σὺ προ-
βέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται
πολλὴ εἰς κληρονομίαν. 2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ κατα-
λελειμμένη· ὅρια Φυλιστιεὶμ, ὁ Γεσιρὶ καὶ ὁ
Χαναναῖος· 3 Ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ἀκκαρὼν ἐξ
εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς
πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιεὶμ, τῷ Γαζαίῳ καὶ
τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ Γετθαίῳ καὶ
τῷ Ἀκκαρωνίτῃ καὶ τῷ Εὐαίῳ· 4 Ἐκ Θαιμὰν καὶ
πάσῃ γῇ Χαναὰν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδώνιοι
ἕως Ἀφὲκ ἕως τῶν ὁρίων τῶν Ἀμοῤῥαίων· 5 Καὶ
πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ Φυλιστιεὶμ καὶ πάντα τὸν
Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, ἀπὸ Γαλγὰλ ὑπὸ
τὸ ὄρος τὸ Ἀερμὼν ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμάθ·
6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου
ἕως τῆς Μασερὲθ Μεμφωμαὶμ, πάντας τοὺς Σιδω-
νίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ· ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραὴλ,
ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην. 7 Καὶ νῦν μέρισον
τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου
δώσεις αὐτήν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ. 8 Ταῖς
δυσὶ φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, τῷ
Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ, ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κατ' ἀνατολὰς ἡλίου
δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, 9 Ἀπὸ
Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν,
καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ
πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβάν· 10 Πάσας τὰς
πόλεις Σηὼν βασιλέως Ἀμοῤῥαίων, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἐσεβὼν ἕως τῶν ὁρίων υἱῶν Ἀμμών·

10 Rex Jerusalem unus, rex Hebron unus,
11 Rex Jerimoth unus, rex Lachis unus,
12 Rex Eglon unus, rex Gazer unus, 13 Rex
Dabir unus, rex Gader unus, 14 Rex Herma
unus, rex Hered unus, 15 Rex Lebna unus,
rex Odullam unus, 16 Rex Maceda unus, rex
Bethel unus, 17 Rex Taphua unus, rex Opher
unus, 18 Rex Aphec unus, Rex Saron unus,
19 Rex Madon unus, rex Asor unus, 20 Rex
Semeron unus, rex Achsaph unus, 21 Rex
Thenac unus, rex Mageddo unus, 22 Rex
Cades unus, rex Jachanan Carmeli unus,
23 Rex Dor, et provinciæ Dor unus, rex
Gentium Galgal unus, 24 Rex Thersa unus:
omnes reges triginta unus.

CAPUT XIII.

1 JOSUE senex, provectæque ætatis erat, et
dixit Dominus ad eum: Senuisti et longævus
es, terraque latissima derelicta est, quæ necdum
sorte divisa est: 2 Omnis videlicet Galilæa,
Philisthiim, et universa Gessuri. 3 A fluvio
turbido, qui irrigat Ægyptum, usque ad
terminos Accaron contra aquilonem: terra
Chanaan, quæ in quinque regulos Philisthiim
dividitur, Gazæos, et Azotios, Ascalonitas,
Gethæos, et Accaronitas. 4 Ad meridiem vero
sunt Hevæi, omnis terra Chanaan, et Maara
Sidoniorum, usque Apheca et terminos Amor-
rhæi, 5 Ejusque confinia. Libani quoque
regio contra orientem, a Baalgad sub monte
Hermon, donec ingrediaris Emath. 6 Omnium
qui habitant in monte, a Libano usque ad aquas
Maserephoth, universique Sidonii. Ego sum
qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat
ergo in partem hereditatis Israel, sicut præcepi
tibi. 7 Et nunc divide terram in possessionem
novem tribubus, et dimidiæ tribui Manasse,
8 Cum qua Ruben et Gad possederunt terram,
quam tradidit eis Moyses famulus Domini,
trans fluenta Jordanis ad orientalem plagam.
9 Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
Arnon, et in vallis medio, universaque cam-
pestria Medaba, usque Dibon; 10 Et cunctas
civitates Sehon, regis Amorrhæi, qui regnavit
in Hesebon, usque ad terminos filiorum Ammon.

11 וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכֹל
הַר חֶרְמוֹן וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה׃ 12 כָּל־
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר־מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת
וּבְאֶדְרֶעִי הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים
וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרִשֵׁם׃ 13 וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּשׁוּרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב
גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 14 רַק לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה
אִשֵּׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ 15 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה
בְנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 16 וַיְהִי לָהֶם
הַגְּבוּל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן
וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר
עַל־מֵידְבָא׃ 17 חֶשְׁבּוֹן וְכָל־עָרֶיהָ אֲשֶׁר
בַּמִּישֹׁור דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל
מְעוֹן׃ 18 וְיַהְצָה וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת׃
19 וְקִרְיָתַיִם וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר
הָעֵמֶק׃ 20 וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה
וּבֵית הַיְשִׁמוֹת׃ 21 וְכֹל עָרֵי הַמִּישֹׁר
וְכָל־מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ ׀
וְאֶת־נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר
וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ 22 וְאֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם
הָרְגוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל־חַלְלֵיהֶם׃
23 וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל
זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 24 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה גָד
לִבְנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 25 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
יַעְזֵר וְכָל־עָרֵי הַגִּלְעָד וַחֲצִי אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן עַד־עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה׃
26 וּמֵחֶשְׁבּוֹן עַד־רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים
וּמִמַּחֲנַיִם עַד־גְּבוּל לִדְבִר׃ 27 וּבָעֵמֶק
בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יֶתֶר
מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
עַד־קְצֵה יַם־כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃
28 זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶם׃ 29 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַחֲצִי
שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 30 וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנַיִם
כָּל־הַבָּשָׁן כָּל־מַמְלְכוּת ׀ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן
וְכָל־חַוֺּת יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עִיר׃
31 וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן לִבְנֵי מָכִיר בֶּן־
מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי־מָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃

11 Καὶ τὴν Γαλααδῖτιδα καὶ τὰ ὅρια Γεσιρὶ,
καὶ τοὺς Μαχατὶ, πᾶν ὄρος Ἀερμὼν, καὶ πᾶσαν
τὴν Βασανῖτιν ἕως Ἀχά· 12 Πᾶσαν τὴν
βασιλείαν Ὤγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραῒν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ
τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ
ἐξωλόθρευσε. 13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ καὶ τὸν Μαχατὶ καὶ τὸν Χανα-
ναῖον· καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
14 Πλὴν τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἐδόθη κληρονομία·
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν,
καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ οὗτος ὁ καταμε-
ρισμὸς ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
κατὰ Ἱεριχώ. 15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ
Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγενήθη
αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον
φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι
Ἀρνῶν· καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ 17 Ἕως Ἐσεβὼν,
καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ Μισὼρ,
καὶ Δαιβὼν καὶ Βαιμὼν Βαὰλ καὶ οἶκον Μεελβὼθ,
18 Καὶ Βασὰν καὶ Βακεδμὼθ καὶ Μαιφαὰδ,
19 Καὶ Καριαθαὶμ καὶ Σεβαμὰ καὶ Σεραδὰ καὶ Σιὼν
ἐν τῷ ὄρει Ἐνὰβ, 20 Καὶ Βαιθφογὼρ καὶ Ἀσηδὼθ
Φασγὰ καὶ Βαιτθασεινὼθ, 21 Καὶ πάσας τὰς
πόλεις τοῦ Μισὼρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν
τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε
Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιὰμ,
καὶ τὸν Εὐὶ καὶ τὸν Ῥοβὸκ καὶ τὸν Σοὺρ καὶ
τὸν Οὒρ καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντα, ἔναρα Σιὼν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών. 22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ
τὸν τοῦ Βεὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ
ῥοπῇ. 23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβὴν, Ἰορδάνης
ὅριον· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ
δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν. 24 Ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ
κατὰ δήμους αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια
αὐτῶν Ἰαζὴρ, πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ καὶ τὸ
ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμὼν ἕως Ἄραβα, ἥ ἐστι
κατὰ πρόσωπον Ἀρὰδ, 26 Καὶ ἀπὸ Ἐσεβὼν
ἕως Ἀραβὼθ κατὰ τὴν Μασσηφὰ, καὶ Βοτανὶμ
καὶ Μαὰν ἕως τῶν ὁρίων Δαιβὼν, 27 Καὶ
Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαργαῒ καὶ Βαινθαναβρὰ καὶ
Σοκχωθὰ καὶ Σαφὰν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν
Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν· καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ
ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερὲθ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν. 28 Αὕτη ἡ κληρονομία
υἱῶν Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις
αὐτῶν· κατὰ δήμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέφουσιν
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ
δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν. 29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν. 30 Καὶ ἐγένετο
τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαὰν καὶ πᾶσα βασιλεία
Βασὰν καὶ πᾶσα βασιλεία Ὤγ βασιλέως τῆς
Βασάν, καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαὶρ αἵ εἰσιν ἐν
τῇ Βασανίτιδι, ἑξήκοντα πόλεις· 31 Καὶ τὸ
ἥμισυ τῆς Γαλαάδ, καὶ ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν
Ἐδραῒν πόλεις βασιλείας Ὤγ ἐν τῇ Βασανίτιδι,
τοῖς υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσῆ καὶ τοῖς ἡμίσεσιν
υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν.

11 Et Galaad, ac terminum Gessuri et Machati,
et omnem montem Hermon, et universam
Basan, usque ad Salecha, 12 Omne regnum
Og in Basan, qui regnavit in Astaroth
et Edrai, ipse fuit de reliquiis Raphaim:
percussitque eos Moyses, atque delevit.
13 Nolueruntque disperdere filii Israel Gessuri
et Machati: et habitaverunt in medio Israel
usque in præsentem diem. 14 Tribui autem
Levi non dedit possessionem: sed sacrificia et
victimæ Domini Dei Israel, ipsa est ejus
hereditas, sicut locutus est illi. 15 Dedit ergo
Moyses possessionem tribui filiorum Ruben
juxta cognationes suas. 16 Fuitque terminus
eorum ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
Arnon, et in valle ejusdem torrentis media:
universam planitiem, quæ ducit Medaba,
17 Et Hesebon, cunctosque viculos earum, qui
sunt in campestribus: Dibon quoque, et
Bamothbaal, et oppidum Baalmaon, 18 Et
Jassa, et Cedimoth, et Mephaath, 19 Et
Cariathaim, et Sabama, et Sarathasar in monte
convallis. 20 Bethphogor et Asedoth, Phasga
et Bethiesimoth, 21 Et omnes urbes campes-
tres, universaque regna Sehon regis Amorrhæi,
qui regnavit in Hesebon, quem percussit
Moyses cum principibus Madian: Hevæum,
et Recem, et Sur, et Hur, et Rebe duces Sehon
habitatores terræ. 22 Et Balaam filium Beor
ariolum occiderunt filii Israel gladio cum
ceteris interfectis. 23 Factusque est terminus
filiorum Ruben Jordanis fluvius. Hæc est
possessio Rubenitarum per cognationes suas
urbium et viculorum. 24 Deditque Moyses
tribui Gad et filiis ejus per cognationes suas
possessionem, cujus hæc divisio est. 25 Termi-
nus Jaser, et omnes civitates Galaad, et
dimidiam partem terræ filiorum Ammon, usque
ad Aroer, quæ est contra Rabba; 26 Et ab
Hesebon usque Ramoth, Masphe et Betonim:
et a Manaim usque ad terminos Dabir; 27 In
valle quoque Betharan, et Bethnemra, et
Socoth, et Saphon reliquam partem regni
Sehon regis Hesebon: hujus quoque finis,
Jordanis est, usque ad extremam partem
maris Cenereth trans Jordanem ad orientalem
plagam: 28 Hæc est possessio filiorum Gad
per familias suas, civitates et villæ earum.
29 Dedit et dimidiæ tribui Manasse, filiisque
ejus juxta cognationes suas possessionem,
30 Cujus hoc principium est: a Manaim uni-
versam Basan, et cuncta regna Og regis
Basan, omnesque vicos Jair, qui sunt in Basan,
sexaginta oppida; 31 Et dimidiam partem
Galaad, et Astaroth, et Edrai, urbes regni Og
in Basan: filiis Machir, filii Manasse, dimidiæ
parti filiorum Machir juxta cognationes suas.

32 אֵ֕לֶּה אֲשֶׁר־נִחַ֥ל מֹשֶׁ֖ה בְּעַֽרְב֣וֹת מוֹאָ֑ב
מֵעֵ֛בֶר לְיַרְדֵּ֥ן יְרִיח֖וֹ מִזְרָֽחָה׃ 33 וּלְשֵׁ֙בֶט֙
הַלֵּוִ֔י לֹֽא־נָתַ֥ן מֹשֶׁ֖ה נַחֲלָ֑ה יְהוָ֞ה אֱלֹהֵ֤י
יִשְׂרָאֵל֙ ה֣וּא נַחֲלָתָ֔ם כַּאֲשֶׁ֖ר דִּבֶּ֥ר לָהֶֽם׃

פרשה יד׃

1 וְאֵ֛לֶּה אֲשֶׁר־נָחֲל֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּאֶ֣רֶץ
כְּנָ֑עַן אֲשֶׁ֨ר נִחֲל֜וּ אוֹתָ֗ם אֶלְעָזָ֤ר הַכֹּהֵן֙
וִיהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֔וּן וְרָאשֵׁ֛י אֲב֥וֹת הַמַּטּ֖וֹת
לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 2 בְּגוֹרַ֖ל נַחֲלָתָ֑ם כַּאֲשֶׁ֨ר
צִוָּ֤ה יְהוָה֙ בְּיַד־מֹשֶׁ֔ה לְתִשְׁעַ֥ת הַמַּטּ֖וֹת
וַחֲצִ֥י הַמַּטֶּֽה׃ 3 כִּֽי־נָתַ֨ן מֹשֶׁ֜ה נַחֲלַ֨ת שְׁנֵ֤י
הַמַּטּוֹת֙ וַחֲצִ֣י הַמַּטֶּ֔ה מֵעֵ֖בֶר לַיַּרְדֵּ֑ן וְלַ֨לְוִיִּ֔ם
לֹֽא־נָתַ֥ן נַחֲלָ֖ה בְּתוֹכָֽם׃ 4 כִּֽי־הָי֧וּ בְנֵֽי־יוֹסֵ֛ף
שְׁנֵ֥י מַטּ֖וֹת מְנַשֶּׁ֣ה וְאֶפְרָ֑יִם וְלֹֽא־נָתְנוּ֩ חֵ֨לֶק
לַלְוִיִּ֜ם בָּאָ֗רֶץ כִּ֤י אִם־עָרִים֙ לָשֶׁ֔בֶת וּמִ֨גְרְשֵׁיהֶ֔ם
לְמִקְנֵיהֶ֖ם וּלְקִנְיָנָֽם׃ 5 כַּאֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙
אֶת־מֹשֶׁ֔ה כֵּ֥ן עָשׂ֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַֽיַּחְלְק֖וּ
אֶת־הָאָֽרֶץ׃ 6 וַיִּגְּשׁ֨וּ בְנֵֽי־יְהוּדָ֤ה
אֶל־יְהוֹשֻׁ֙עַ֙ בַּגִּלְגָּ֔ל וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו כָּלֵ֥ב בֶּן־
יְפֻנֶּ֖ה הַקְּנִזִּ֑י אַתָּ֣ה יָדַ֡עְתָּ אֶת־הַדָּבָר֩ אֲשֶׁר־
דִּבֶּ֨ר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֣ה ׀ אִישׁ־הָאֱלֹהִ֗ים עַ֧ל
אֹדוֹתַ֛י וְעַ֥ל אֹדוֹתֶ֖יךָ בְּקָדֵ֥שׁ בַּרְנֵֽעַ׃ 7 בֶּן־
אַרְבָּעִ֨ים שָׁנָ֜ה אָנֹ֗כִי בִּ֠שְׁלֹחַ מֹשֶׁ֨ה עֶבֶד־יְהוָ֥ה
אֹתִ֛י מִקָּדֵ֥שׁ בַּרְנֵ֖עַ לְרַגֵּ֣ל אֶת־הָאָ֑רֶץ וָאָשֵׁ֤ב
אֹתוֹ֙ דָּבָ֔ר כַּאֲשֶׁ֖ר עִם־לְבָבִֽי׃ 8 וְאַחַ֗י אֲשֶׁ֤ר
עָל֙וּ עִמִּ֔י הִמְסִ֖יו אֶת־לֵ֣ב הָעָ֑ם וְאָנֹכִ֣י
מִלֵּ֔אתִי אַחֲרֵ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהָֽי׃ 9 וַיִּשָּׁבַ֣ע מֹשֶׁ֗ה
בַּיּ֣וֹם הַהוּא֮ לֵאמֹר֒ אִם־לֹ֗א הָאָ֙רֶץ֙ אֲשֶׁ֨ר
דָּרְכָ֤ה רַגְלְךָ֙ בָּ֔הּ לְךָ֙ תִהְיֶ֧ה לְנַחֲלָ֛ה
וּלְבָנֶ֖יךָ עַד־עוֹלָ֑ם כִּ֣י מִלֵּ֔אתָ אַחֲרֵ֖י
יְהוָ֥ה אֱלֹהָֽי׃ 10 וְעַתָּ֗ה הִנֵּה֩ הֶחֱיָ֨ה
יְהוָ֥ה אוֹתִי֮ כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבֵּר֒ זֶה֩ אַרְבָּעִ֨ים
וְחָמֵ֜שׁ שָׁנָ֗ה מֵאָז֩ דִּבֶּ֨ר יְהוָ֜ה אֶת־הַדָּבָ֤ר
הַזֶּה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה אֲשֶׁר־הָלַ֥ךְ יִשְׂרָאֵ֖ל בַּמִּדְבָּ֑ר
וְעַתָּה֙ הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֔י הַיּ֕וֹם בֶּן־חָמֵ֥שׁ וּשְׁמוֹנִ֖ים
שָׁנָֽה׃ 11 עוֹדֶ֨נִּי הַיּ֜וֹם חָזָ֗ק כַּאֲשֶׁר֙ בְּי֨וֹם
שְׁלֹ֤חַ אוֹתִי֙ מֹשֶׁ֔ה כְּכֹ֥חִי אָ֖ז וּכְכֹ֣חִי עָ֑תָּה
לַמִּלְחָמָ֖ה וְלָצֵ֥את וְלָבֽוֹא׃ 12 וְעַתָּ֗ה
תְּנָה־לִּי֙ אֶת־הָהָ֣ר הַזֶּ֔ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה
בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא כִּֽי־אַתָּֽה־שָׁמַ֣עְתָּֽ בַיּוֹם֩ הַה֨וּא
כִּֽי־עֲנָקִ֣ים שָׁ֗ם וְעָרִים֙ גְּדֹל֣וֹת בְּצֻר֔וֹת אוּלַ֨י
יְהוָ֥ה אוֹתִ֖י וְהֽוֹרַשְׁתִּ֔ים כַּאֲשֶׁ֖ר דִּבֶּ֥ר יְהוָֽה׃

32 *Οὗτοι οὓς κατεκληρονόμησε Μωυσῆς πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ, ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν.*

* * *

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ *οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἷς κατεκληρονόμησαν
αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ
καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.* 2 *Κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν, ὃν
τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς
ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς,* 3 *Ἀπὸ τοῦ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκε
κλῆρον ἐν αὐτοῖς,* 4 *Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ
δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ· καὶ οὐκ ἐδόθη
μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἢ πόλεις
κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.* 5 *Ὃν τρόπον ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ,
καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν.* 6 *Καὶ προσήλθοσαν οἱ
υἱοὶ Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγάλ, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννῆ ὁ Κενεζαῖος Σὺ
ἐπίστῃ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης
Βαρνή.* 7 *Τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε
ἀπέστειλέ με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Κάδης
Βαρνὴ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπεκρίθην
αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ.* 8 *Οἱ ἀδελφοί
μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν
καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι
Κυρίῳ τῷ θεῷ μου.* 9 *Καὶ ὤμοσε Μωυσῆς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων Ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ
ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν.* 10 *Καὶ νῦν διέθρεψέ με Κύριος ὃν
τρόπον εἶπε· τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον
ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς
Μωυσῆν, καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε
ἐτῶν·* 11 *Ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡσεὶ ὅτε
ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν
καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.* 12 *Καὶ νῦν αἰτοῦμαί
σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνακὶμ ἐκεῖ εἰσί, πόλεις ὀχυραὶ
καὶ μεγάλαι· ἐὰν οὖν Κύριος μετ' ἐμοῦ ᾖ,
ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.*

32 Hanc possessionem divisit Moyses in
campestribus Moab trans Jordanem contra
Jericho ad orientalem plagam. 33 Tribui
autem Levi non dedit possessionem: quoniam
Dominus Deus Israel ipse est possessio ejus,
ut locutus est illi.

CAPUT XIV.

1 Hoc est quod possederunt filii Israel in
terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar
sacerdos et Josue filius Nun, et principes
familiarum per tribus Israel: 2 Sorte omnia
dividentes, sicut præceperat Dominus in manu
Moysi, novem tribubus, et dimidiæ tribui.
3 Duabus enim tribubus, et dimidiæ, dederat
Moyses trans Jordanem possessionem: absque
Levitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres
suos: 4 Sed in eorum successerunt locum
filii Joseph in duas divisi tribus, Manasse et
Ephraim: nec acceperunt Levitæ aliam in
terra partem, nisi urbes ad habitandum, et
suburbana earum ad alenda jumenta et pecora
sua. 5 Sicut præceperat Dominus Moysi, ita
fecerunt filii Israel, et diviserunt terram.
6 Accesserunt itaque filii Juda ad Josue in
Galgala, locutusque est ad eum Caleb filius
Jephone Cenezæus: Nosti quid locutus sit
Dominus ad Moysen hominem Dei de me et te
in Cadesbarne. 7 Quadraginta annorum eram
quando misit me Moyses famulus Domini de
Cadesbarne, ut considerarem terram, nun-
tiavique ei quod mihi verum videbatur.
8 Fratres autem mei, qui ascenderant mecum,
dissolverunt cor populi: et nihilominus ego
secutus sum Dominum Deum meum. 9 Jura-
vitque Moyses in die illo, dicens: Terra, quam
calcavit pes tuus, erit possessio tua, et filiorum
tuorum in æternum: quia secutus es Dominum
Deum meum. 10 Concessit ergo Dominus
vitam mihi, sicut pollicitus est usque in
præsentem diem. Quadraginta et quinque
anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum
istud ad Moysen, quando ambulabat Israel
per solitudinem: hodie octoginta quinque
annorum sum, 11 Sic valens, ut eo valebam
tempore quando ad explorandum missus sum:
illius in me temporis fortitudo usque hodie
perseverat, tam ad bellandum quam ad gra-
diendum. 12 Da ergo mihi montem istum,
quem pollicitus est Dominus, te quoque
audiente, in quo Enacim sunt, et urbes magnæ
atque munitæ: si forte sit Dominus mecum,
et potuero delere eos, sicut promisit mihi.

13 וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב
בֶּן־יְפֻנֶּה לְנַחֲלָה׃ 14 עַל־כֵּן הָיְתָה חֶבְרוֹן
לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנִים קִרְיַת
אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בָּעֲנָקִים הוּא וְהָאָרֶץ
שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי הַגּוֹרָל לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם מִדְבַּר־צִן נֶגְבָּה
מִקְצֵה תֵימָן׃ 2 וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגֶב
מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשֹׁן הַפֹּנֶה נֶגְבָּה׃
3 וְיָצָא אֶל־מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר
צִנָה וְעָלָה מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעָבַר
חֶצְרוֹן וְעָלָה אַדָּרָה וְנָסַב הַקַּרְקָעָה׃
4 וְעָבַר עַצְמוֹנָה וְיָצָא נַחַל מִצְרַיִם וְהָיָה
תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל
נֶגֶב׃ 5 וּגְבוּל קֵדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד־קְצֵה
הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִלְּשׁוֹן הַיָּם
מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְעָלָה הַגְּבוּל בֵּית חָגְלָה
וְעָבַר מִצְּפוֹן לְבֵית הָעֲרָבָה וְעָלָה הַגְּבוּל
אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ 7 וְעָלָה הַגְּבוּל ׀
דְּבִרָה מֵעֵמֶק עָכוֹר וְצָפוֹנָה פֹּנֶה אֶל־
הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר־נֹכַח לְמַעֲלֵה אֲדֻמִּים אֲשֶׁר
מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־מֵי עֵין־שֶׁמֶשׁ
וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל׃ 8 וְעָלָה
הַגְּבוּל גֵּי בֶן־הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנֶּגֶב
הִיא יְרוּשָׁלָםִ וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ
הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי־הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר
בִּקְצֵה עֵמֶק־רְפָאִים צָפוֹנָה׃ 9 וְתָאַר הַגְּבוּל
מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ וְיָצָא
אֶל־עָרֵי הַר־עֶפְרוֹן וְתָאַר הַגְּבוּל בַּעֲלָה
הִיא קִרְיַת יְעָרִים׃ 10 וְנָסַב הַגְּבוּל
מִבַּעֲלָה יָמָּה אֶל־הַר שֵׂעִיר וְעָבַר אֶל־
כֶּתֶף הַר־יְעָרִים מִצָּפוֹנָה הִיא כְסָלוֹן
וְיָרַד בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעָבַר תִּמְנָה׃ 11 וְיָצָא
הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צָפוֹנָה וְתָאַר
הַגְּבוּל שִׁכְּרוֹנָה וְעָבַר הַר־הַבַּעֲלָה וְיָצָא
יַבְנְאֵל וְהָיוּ תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה׃
12 וּגְבוּל יָם הַיָּמָּה הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה
גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε
Χεβρὼν τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννῆ υἱῷ Κενὲζ ἐν
κλήρῳ. 14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρὼν τῷ
Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφοννῆ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι
τῷ προστάγματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 15 Τὸ
δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν ἦν τὸ πρότερον πόλις
Ἀργόβ, μητρόπολις τῶν Ἐνακὶμ αὕτη· καὶ ἡ
γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ
δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας,
ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Κάδης πρὸς λίβα.
2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως
μέρους θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς, ἀπὸ τῆς λοφιᾶς
τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα· 3 Καὶ διαπορεύεται
ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβὶν, καὶ ἐκπε-
ριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ
Κάδης Βαρνή, καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρών, καὶ
προσαναβαίνει εἰς Σάραδα, καὶ ἐκπορεύεται τὴν
κατὰ δυσμὰς Κάδης, 4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ
Σελμωνάν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου,
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός.
5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα
ἡ ἁλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν
ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ
ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου 6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια
ἐπὶ Βαιθαγλαάμ, καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βοῤῥᾶ
ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ
λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ῥουβήν· 7 Καὶ προσαναβαίνει
τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Ἀχώρ,
καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγάλ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι
τῆς προσβάσεως Ἀδαμμίν, ἥ ἐστι κατὰ λίβα τῇ
φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς
τοῦ ἡλίου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ
Ῥωγήλ· 8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα
Ἐννὸμ ἐπὶ νώτου τοῦ Ἰεβοὺς ἀπὸ λιβός, αὕτη
ἐστὶν Ἱερουσαλήμ, καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ
κορυφὴν ὄρους ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος
Ἐννὸμ πρὸς θαλάσσης, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς
Ῥαφαῒν ἐπὶ βοῤῥᾶ· 9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον
ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθώ,
καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών, καὶ ἄξει τὸ
ὅριον εἰς Βάαλ, αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρίμ· 10 Καὶ
περιελεύσεται ὅριον ἀπὸ Βάαλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσὰρ ἐπὶ νώτου πόλιν
Ἰαρὶν ἀπὸ βοῤῥᾶ, αὕτη ἐστὶ Χασλών, καὶ καταβή-
σεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα·
11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον κατὰ νώτου Ἀκκαρὼν
ἐπὶ βοῤῥᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σοκχώθ,
καὶ παρελεύσεται ὅρια ἐπὶ λίβα, καὶ διεκβαλεῖ
ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων
ἐπὶ θάλασσαν. 12 Καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ
θαλάσσης, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ· ταῦτα τὰ
ὅρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν.

13 Benedixitque ei Josue: et tradidit ei
Hebron in possessionem; 14 Atque ex eo fuit
Hebron Caleb filio Jephone Cenezæo usque in
præsentem diem: quia secutus est Dominum
Deum Israel. 15 Nomen Hebron ante
vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus
ibi inter Enacim situs est: et terra cessavit
a præliis.

CAPUT XV.

1 IGITUR sors filiorum Judæ per cognationes
suas ista fuit: A termino Edom, desertum
Sin contra meridiem, et usque ad extremam
partem australis plagæ; 2 Initium ejus a
summitate maris salsissimi, et a lingua ejus,
quæ respicit meridiem. 3 Egrediturque
contra ascensum Scorpionis, et pertransit in
Sina: ascenditque in Cadesbarne, et pervenit
in Esron, ascendens ad Addar, et circuiens
Carcaa, 4 Atque inde pertransiens in Ase-
mona, et perveniens ad torrentem Ægypti:
eruntque termini ejus mare magnum; hic erit
finis meridianæ plagæ. 5 Ab oriente vero erit
initium, mare salsissimum usque ad extrema
Jordanis: et ea quæ respiciunt ad aquilonem,
a lingua maris usque ad eumdem Jordanis
fluvium; 6 Ascenditque terminus in Beth
Hagla, et transit ab aquilone in Beth Araba:
ascendens ad lapidem Boen filii Ruben;
7 Et tendens usque ad terminos Debera de
valle Achor, contra aquilonem respiciens
Galgala, quæ est ex adverso ascensionis
Adommim, ab australi parte torrentis: tran-
sitque aquas, quæ vocantur Fons Solis: et
erunt exitus ejus ad Fontem Rogel; 8 Ascen-
ditque per convallem filii Ennom ex latere
Jebusæi ad meridiem, hæc est Jerusalem: et
inde se erigens ad verticem montis, qui est
contra Geennom ad occidentem in summitate
vallis Raphaim contra aquilonem; 9 Pertran-
sitque a vertice montis usque ad fontem aquæ
Nephtoa: et pervenit usque ad vicos montis
Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est
Cariathiarim, id est, Urbs silvarum; 10 Et
circuit de Baala contra occidentem, usque ad
montem Seir: transitque juxta latus montis
Jarim ad aquilonem in Cheslon: et descendit
in Bethsames, transitque in Thamna; 11 Et
pervenit contra aquilonem partis Accaron ex
latere: inclinaturque Sechrona, et transit
montem Baala: pervenitque in Jebneel, et
magni maris contra occidentem fine con-
cluditur; 12 Hi sunt termini filiorum
Juda per circuitum in cognationibus suis.

13 וּלְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵֽי־
יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־קִרְיַת
אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנָק הִיא חֶבְרוֹן׃ 14 וַיֹּרֶשׁ
מִשָּׁם כָּלֵב אֶת־שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֲנָק אֶת־שֵׁשַׁי
וְאֶת־אֲחִימַן וְאֶת־תַּלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק׃
15 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יֹשְׁבֵי דְּבִר וְשֵׁם־דְּבִר
לְפָנִים קִרְיַת־סֵפֶר׃ 16 וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־
יַכֶּה אֶת־קִרְיַת־סֵפֶר וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־
עַכְסָה בִתִּי לְאִשָּׁה׃ 17 וַיִּלְכְּדָהּ עָתְנִיאֵל
בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתּוֹ
לְאִשָּׁה׃ 18 וַיְהִי ׀ בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאוֹל
מֵאֵת־אָבִיהָ שָׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר
וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ׃ 19 וַתֹּאמֶר תְּנָה־
לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה
לִי גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן־לָהּ אֵת גֻּלֹּת עִלִּיּוֹת
וְאֵת גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת׃ 20 זֹאת נַחֲלַת
מַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 21 וַיִּהְיוּ
הֶעָרִים מִקְצֵה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־גְּבוּל
אֱדוֹם בַּנֶּגְבָּה קַבְצְאֵל וְעֵדֶר וְיָגוּר׃ 22 וְקִינָה
וְדִימוֹנָה וְעַדְעָדָה׃ 23 וְקֶדֶשׁ וְחָצוֹר וְיִתְנָן׃
24 זִיף וָטֶלֶם וּבְעָלוֹת׃ 25 וְחָצוֹר ׀ חֲדַתָּה
וּקְרִיּוֹת חֶצְרוֹן הִיא חָצוֹר׃ 26 אֲמָם וּשְׁמַע
וּמוֹלָדָה׃ 27 וַחֲצַר גַּדָּה וְחֶשְׁמוֹן וּבֵית
פָּלֶט׃ 28 וַחֲצַר שׁוּעָל וּבְאֵר שֶׁבַע וּבִזְיוֹתְיָה׃
29 בַּעֲלָה וְעִיִּים וָעָצֶם׃ 30 וְאֶלְתּוֹלַד וּכְסִיל
וְחָרְמָה׃ 31 וְצִקְלַג וּמַדְמַנָּה וְסַנְסַנָּה׃
32 וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעַיִן וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים
עֶשְׂרִים וָתֵשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ 33 בַּשְּׁפֵלָה
אֶשְׁתָּאוֹל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה׃ 34 וְזָנוֹחַ וְעֵין
גַּנִּים תַּפּוּחַ וְהָעֵינָם׃ 35 יַרְמוּת וַעֲדֻלָּם
שׂוֹכֹה וַעֲזֵקָה׃ 36 וְשַׁעֲרַיִם וַעֲדִיתַיִם
וְהַגְּדֵרָה וּגְדֵרֹתָיִם עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 37 צְנָן וַחֲדָשָׁה וּמִגְדַּל־
גָּד׃ 38 וְדִלְעָן וְהַמִּצְפֶּה וְיָקְתְאֵל׃ 39 לָכִישׁ
וּבָצְקַת וְעֶגְלוֹן׃ 40 וְכַבּוֹן וְלַחְמָס וְכִתְלִישׁ׃
41 וּגְדֵרוֹת בֵּית־דָּגוֹן וְנַעֲמָה וּמַקֵּדָה עָרִים
שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 42 לִבְנָה וָעֶתֶר
וְעָשָׁן׃ 43 וְיִפְתָּח וְאַשְׁנָה וּנְצִיב׃ 44 וּקְעִילָה
וְאַכְזִיב וּמָרֵאשָׁה עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃
45 עֶקְרוֹן וּבְנֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ׃ 46 מֵעֶקְרוֹן
וָיָמָּה כֹּל אֲשֶׁר־עַל־יַד אַשְׁדּוֹד וְחַצְרֵיהֶן׃
47 אַשְׁדּוֹד בְּנוֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ עַזָּה בְּנוֹתֶיהָ
וַחֲצֵרֶיהָ עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְהַיָּם הַגָּבוֹל וּגְבוּל׃

13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννῆ ἔδωκε μερίδα ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν
Ἐνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών. 14 Καὶ ἐξωλόθρευσεν
ἐκεῖθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
Ἐνάκ, τὸν Σουσὶ καὶ Θολαμὶ καὶ τὸν Ἀχιμᾶ.
15 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν τὸ πρότερον
πόλις γραμμάτων. 16 Καὶ εἶπε Χάλεβ Ὃς ἂν
λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων
καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν
θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα. 18 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβου-
λεύσατο αὐτῷ λέγουσα Αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου
ἀγρόν· καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπεν
αὐτῇ Χάλεβ Τί ἐστί σοι; 19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγὲβ δέδωκάς
με· δός μοι τὴν Βοτθανίς· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ
τὴν Γοναιθλὰν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γοναιθλὰν τὴν
κάτω. 20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα.
21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ
φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ᾽ ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου,
καὶ Βαισελεὴλ καὶ Ἀρὰ καὶ Ἀσώρ, 22 Καὶ Ἰκὰμ
καὶ Ῥεγμὰ καὶ Ἀρουήλ, 23 Καὶ Κάδης
καὶ Ἀσοριωναὶν καὶ Μαινὰμ, 24 Καὶ Βαλμαινὰν
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, 25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσερών,
αὕτη Ἀσώρ, 26 Καὶ Σὴν καὶ Σαλμαὰ καὶ Μω-
λαδᾶ, 27 Καὶ Σερὶ καὶ Βαιφαλάθ, 28 Καὶ
Χολασεωλὰ καὶ Βηρσαβεέ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, 29 Βαλὰ καὶ Βακὼκ
καὶ Ἀσόμ, 30 Καὶ Ἐλβωυδὰδ καὶ Βαιθὴλ καὶ
Ἑρμᾶ, 31 Καὶ Σεκελὰκ καὶ Μαχαρὶμ καὶ Σεθεν-
νάκ, 32 Καὶ Λαβὼς καὶ Σαλὴ καὶ Ἐρωμώθ,
πόλεις εἰκοσιεννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 33 Ἐν τῇ
πεδινῇ Ἀσταὼλ καὶ Ῥάα καὶ Ἄσσα, 34 Καὶ
Ῥάμεν καὶ Τανὼ καὶ Ἰλουθὼθ καὶ Μαιανί, 35 Καὶ
Ἰερμοὺθ καὶ Ὀδολλὰμ καὶ Μεμβρὰ καὶ Σαωχὼ
καὶ Ἰαζηκά, 36 Καὶ Σακαρὶμ καὶ Γάδηρα καὶ
αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· 37 Σεννὰ καὶ Ἀδασὰν καὶ Μαγα-
δαλγάδ, 38 Καὶ Δαλὰδ καὶ Μασφὰ καὶ Ἰαχαρεήλ,
39 Καὶ Βασηδὼθ καὶ Ἰδεαδαλέα, 40 Καὶ Χαβρὰ
καὶ Μαχὲς καὶ Μααχώς, 41 Καὶ Γεδδὼρ καὶ
Βαγαδιὴλ καὶ Νωμὰν καὶ Μαχηδάν, πόλεις ἑξκαί-
δεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 42 Λεβνὰ καὶ Ἰθὰκ
καὶ Ἀνώχ, 43 Καὶ Ἰανὰ καὶ Νασίβ, 44 Καὶ
Κειλὰμ καὶ Ἀκιεζὶ καὶ Κεζὶβ καὶ Βαθησὰρ καὶ
Αἰλώμ, πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 45 Ακ-
καρὼν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν·
46 Ἀπὸ Ἀκκαρὼν Γεμνά· καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ
πλησίον Ἀσηδὼθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 47 Ἀσιεδὼθ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς· Γάζα καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρ-
ρου Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει·

13 Caleb vero filio Jephone dedit partem in
medio filiorum Juda, sicut præceperat ei
Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est
Hebron. 14 Delevitque ex ea Caleb tres filios
Enac, Sesai et Ahiman et Tholmai de stirpe
Enac. 15 Atque inde conscendens venit ad
habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath
Sepher, id est, Civitas litterarum. 16 Dixitque
Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, et
ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam
uxorem. 17 Cepitque eam Othoniel filius
Cenez frater Caleb junior: deditque ei Axam
filiam suam uxorem. 18 Quæ, cum pergerent
simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre
suo agrum, suspiravitque ut sedebat in asino.
Cui Caleb: Quid habes, inquit? 19 At illa
respondit: Da mihi benedictionem: Terram
australem et arentem dedisti mihi, junge et
irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguum
superius et inferius. 20 Hæc est possessio
tribus filiorum Juda per cognationes suas.
21 Erantque civitates ab extremis partibus
filiorum Juda juxta terminos Edom a meridie:
Cabseel et Eder et Jagur, 22 Et Cyna et
Dimona et Adada, 23 Et Cades et Asor et
Jethnam, 24 Ziph et Telem et Baloth,
25 Asor nova et Carioth, Hesron, hæc est Asor,
26 Amam, Sama, et Molada, 27 Et Asergadda
et Hassemon et Bethpheet, 28 Et Hasersual
et Bersabee et Baziothia, 29 Et Baala et Iim
et Esem, 30 Et Eltholad et Cesil et Harma,
31 Et Siceleg et Medemena et Sensenna,
32 Lebaoth et Selim et Aen et Remmon, omnes
civitates viginti novem, et villæ earum.
33 In campestribus vero: Estaol et Sarea et
Asena, 34 Et Zanoe et Engannim et Taphua
et Enaim, 35 Et Jerimoth et Adullam, Socho
et Azeca, 36 Et Saraim et Adithaim et Gedera
et Gederothaim: urbes quatuordecim, et villæ
earum. 37 Sanan et Hadassa et Magdalgad,
38 Delean et Masepha et Jecthel, 39 Lachis
et Baseath et Eglon, 40 Chebbon et Leheman
et Cethlis, 41 Et Gideroth et Bethdagon et
Naama et Maceda: civitates sedecim, et
villæ earum. 42 Labana et Ether et Asan,
43 Jephtha et Esna et Nesib, 44 Et Ceila
et Achzib et Maresa: civitates novem, et villæ
earum. 45 Accaron cum vicis et villulis suis.
46 Ab Accaron usque ad mare: omnia quæ
vergunt ad Azotum et viculos ejus. 47 Azotus
cum vicis et villulis suis. Gaza cum
vicis et villulis suis, usque ad torrentem
Ægypti, et mare magnum terminus ejus.

48 וּבָהָר שָׁמִיר וְיַתִּיר וְשׂוֹכֹה׃ 49 וְדַנָּה
וְקִרְיַת־סַנָּה הִיא דְבִר׃ 50 וַעֲנָב וְאֶשְׁתְּמֹה
וְעָנִים׃ 51 וְגֹשֶׁן וְחֹלֹן וְגִלֹה עָרִים אַחַת־
עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 52 אֲרָב וְדוּמָה
וְאֶשְׁעָן׃ 53 וְיָנִים וּבֵית־תַּפּוּחַ וַאֲפֵקָה׃
54 וְחֻמְטָה וְקִרְיַת אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן
וְצִיעֹר עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ 55 מָעוֹן ׀
כַּרְמֶל וָזִיף וְיוּטָּה׃ 56 וְיִזְרְעֶאל וְיָקְדְעָם
וְזָנוֹחַ׃ 57 הַקַּיִן גִּבְעָה וְתִמְנָה עָרִים
עֶשֶׂר וְחַצְרֵיהֶן׃ 58 חַלְחוּל בֵּית־צוּר
וּגְדוֹר׃ 59 וּמַעֲרָת וּבֵית־עֲנוֹת וְאֶלְתְּקֹן
עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃ 60 קִרְיַת־בַּעַל
הִיא קִרְיַת יְעָרִים וְהָרַבָּה עָרִים שְׁתַּיִם
וְחַצְרֵיהֶן׃ 61 בַּמִּדְבָּר בֵּית הָעֲרָבָה
מִדִּין וּסְכָכָה׃ 62 וְהַנִּבְשָׁן וְעִיר־הַמֶּלַח
וְעֵין גֶּדִי עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃
63 וְאֶת־הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא־יָוכְלוּ
בְנֵי־יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי
אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃

פרשה טז׃

1 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לִבְנֵי יוֹסֵף מִיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ
לְמֵי יְרִיחוֹ מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עֹלֶה מִירִיחוֹ
בָּהָר בֵּית־אֵל׃ 2 וְיָצָא מִבֵּית־אֵל לוּזָה
וְעָבַר אֶל־גְּבוּל הָאַרְכִּי עֲטָרוֹת׃ 3 וְיָרַד
יָמָּה אֶל־גְּבוּל הַיַּפְלֵטִי עַד־גְּבוּל בֵּית־חֹרוֹן
תַּחְתּוֹן וְעַד־גָּזֶר וְהָיוּ תֹצְאֹתָו יָמָּה׃
4 וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי־יוֹסֵף מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ 5 וַיְהִי
גְּבוּל בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל
נַחֲלָתָם מִזְרָחָה עַטְרוֹת אַדָּר עַד־בֵּית
חוֹרֹן עֶלְיוֹן׃ 6 וְיָצָא הַגְּבוּל הַיָּמָּה
הַמִּכְמְתָת מִצָּפוֹן וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה
תַּאֲנַת שִׁלֹה וְעָבַר אוֹתוֹ מִמִּזְרַח יָנוֹחָה׃
7 וְיָרַד מִיָּנוֹחָה עֲטָרוֹת וְנַעֲרָתָה וּפָגַע
בִּירִיחוֹ וְיָצָא הַיַּרְדֵּן׃ 8 מִתַּפּוּחַ יֵלֵךְ הַגְּבוּל
יָמָּה נַחַל קָנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה זֹאת
נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
9 וְהֶעָרִים הַמִּבְדָּלוֹת לִבְנֵי אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ
נַחֲלַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה כָּל־הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃
10 וְלֹא הוֹרִישׁוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגָזֶר
וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֶפְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וַיְהִי לְמַס־עֹבֵד׃

48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμὶρ καὶ Ἰεθὲρ καὶ Σωχά,
49 Καὶ Ῥεννὰ καὶ πόλις γραμμάτων, αὕτη
Δαβίρ, 50 Καὶ Ἀνὼν καὶ Ἒς καὶ Μὰν καὶ
Αἰσάμ, 51 Καὶ Γοσὸμ καὶ Χαλοὺ καὶ Χαννὰ
καὶ Γηλώμ, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
52 Αἰρὲμ καὶ Ῥεμνὰ καὶ Σομά, 53 Καὶ Ἰεμαῒν
καὶ Βαιθαχοὺ καὶ Φακουά, 54 Καὶ Εὐμὰ καὶ
πόλις Ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών, καὶ Σωραίθ,
πόλεις ἐννέα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν· 55 Μαὼρ
καὶ Χερμὲλ καὶ Ὀζὶβ καὶ Ἰτάν, 56 Καὶ Ἰαριὴλ
καὶ Ἀρικὰμ καὶ Ζακαναΐμ, 57 Καὶ Γαβαὰ καὶ
Θαμναθά, πόλεις ἐννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
58 Αἰλουὰ καὶ Βηθσοὺρ καὶ Γεδδών, 59 Καὶ
Μαγαρὼθ καὶ Βαιθανὰμ καὶ Θεκούμ, πόλεις ἓξ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· Θεκὼ καὶ Ἐφραθά, αὕτη
ἐστὶ Βαιθλεέμ, καὶ Φαγὼρ καὶ Αἰτὰν καὶ Κουλὸν
καὶ Τατὰμ καὶ Θωβὴς καὶ Καρὲμ καὶ Γαλὲμ καὶ
Θεθὴρ καὶ Μανοχώ, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν· 60 Καριὰθ Βάαλ, αὕτη ἡ πόλις
Ἰαρίμ, καὶ Σωθηβᾶ, πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν· 61 Καὶ Βαδδαργεὶς καὶ Θαραβαὰμ καὶ
Αἰνὼν 62 Καὶ Αἰοχιοζὰ καὶ Ναφλαζών, καὶ
αἱ πόλεις Σαδὼν καὶ Ἀγκάδης, πόλεις ἑπτὰ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 63 Καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος
κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν
οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἀπολέσαι αὐτούς· καὶ κατῴκησαν
οἱ Ἰεβουσαῖοι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν
ἔρημον εἰς Βαιθὴλ Λουζά, 2 Καὶ ἐξελεύσεται
εἰς Βαιθήλ, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ
Ἀχαταρωθί, 3 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλὶμ ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρὼν
τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν. 4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ,
Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ. 5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια
υἱῶν Ἐφραῒμ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη
τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπ' ἀνατολῶν
Ἀταρὼθ καὶ Ἐρὼκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄνω
καὶ Γαζαρά. 6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν
θάλασσαν εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ βορρᾶ Θερμᾶ,
περιελεύσεται ἐπ' ἀνατολὰς εἰς Θηνασὰ καὶ
Σέλλης, καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς
Ἰανωκὰ 7 Καὶ εἰς Μαχὼ καὶ Ἀταρώθ, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἱεριχώ, καὶ
διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. 8 Καὶ ἀπὸ Τάφου
πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανά,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν· αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς Ἐφραῒμ κατὰ δήμους αὐτῶν.
9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς
Ἐφραῒμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ,
πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 10 Καὶ
οὐκ ἀπώλεσεν Ἐφραῒμ τὸν Χαναναῖον τὸν
κατοικοῦντα ἐν Γαζὲρ· καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος
ἐν τῷ Ἐφραῒμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως
ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τοὺς
Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν Γαζὲρ ἐξεκέντησαν· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

48 Et in monte: Samir et Jether et Socoth
49 Et Danna et Cariathsenna, hæc est Dabir:
50 Anab et Istemo et Anim, 51 Gosen et Olon
et Gilo: civitates undecim, et villæ earum.
52 Arab et Ruma et Esaan, 53 Et Janum et
Beththaphua et Apheca, 54 Athmatha, et
Cariath Arbe, hæc est Hebron, et Sior: civita-
tes novem, et villæ earum, 55 Maon et Carmel
et Ziph et Jota, 56 Jezrael et Jucadam et
Zanoe, 57 Accain, Gabaa, et Thamna: civi-
tates decem, et villæ earum. 58 Halhul, et
Bessur, et Gedor, 59 Mareth, et Bethanoth,
et Eltecon: civitates sex, et villæ earum.
60 Cariathbaal, hæc est Cariathiarim urbs
silvarum, et Arebba: civitates duæ, et villæ
earum. 61 In deserto Betharaba, Meddin, et
Sachacha, 62 Et Nebsan, et civitas salis, et
Engaddi: civitates sex, et villæ earum.
63 Jebusæum autem habitatorem Jerusalem
non potuerunt filii Juda delere: habitavitque
Jebusæus cum filiis Juda in Jerusalem usque
in præsentem diem.

CAPUT XVI.

1 CECIDIT quoque sors filiorum Joseph, ab
Jordane contra Jericho et aquas ejus ab oriente:
solitudo quæ ascendit de Jericho ad montem
Bethel: 2 Et egreditur de Bethel Luza:
transitque terminum Archi, Atharoth; 3 Et
descendit ad occidentem juxta terminum
Jephleti, usque ad terminos Beth horon in-
ferioris, et Gazer: finiunturque regiones ejus
mari magno: 4 Possederuntque filii Joseph
Manasses et Ephraim. 5 Et factus est termi-
nus filiorum Ephraim per cognationes suas:
et possessio eorum contra orientem Atharoth
Addar usque Beth horon superiorem. 6 Egre-
diunturque confinia in mare: Machmethath
vero aquilonem respicit, et circuit terminos
contra orientem in Thanathselo: et pertransit
ab oriente Janoe; 7 Descenditque de Janoe in
Atharoth et Naaratha: et pervenit in Jericho,
egredieturque ad Jordanem. 8 De Taphua
pertransit contra mare in Vallem arundineti,
suntque egressus ejus in mare salsissimum;
hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per
familias suas. 9 Urbesque separatæ sunt filiis
Ephraim in medio possessionis filiorum
Manasse, et villæ earum. 10 Et non
interfecerunt filii Ephraim Chananæum, qui
habitabat in Gazer: habitavitque Chananæus
in medio Ephraim usque in diem hanc
tributarius.

12 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־
הַיַּרְדֵּן וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ
מִצָּפוֹן וְעָלָה בָהָר יָמָּה וְהָיָה תֹּצְאֹתָיו
מִדְבָּרָה בֵּית אָוֶן׃ 13 וְעָבַר מִשָּׁם הַגְּבוּל
לוּזָה אֶל־כֶּתֶף לוּזָה נֶגְבָּה הִיא בֵּית אֵל
וְיָרַד הַגְּבוּל עַטְרוֹת אַדָּר עַל־הָהָר אֲשֶׁר
מִנֶּגֶב לְבֵית־חֹרוֹן תַּחְתּוֹן׃ 14 וְתָאַר הַגְּבוּל
וְנָסַב לִפְאַת־יָם נֶגְבָּה מִן־הָהָר אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי בֵית־חֹרוֹן נֶגְבָּה וְהָיָה תֹצְאֹתָיו
אֶל־קִרְיַת־בַּעַל הִיא קִרְיַת יְעָרִים עִיר בְּנֵי
יְהוּדָה זֹאת פְּאַת־יָם׃ 15 וּפְאַת־נֶגְבָּה
מִקְצֵה קִרְיַת יְעָרִים וְיָצָא הַגְּבוּל יָמָּה
וְיָצָא אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ׃ 16 וְיָרַד הַגְּבוּל
אֶל־קְצֵה הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵּי בֶן־הִנֹּם
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה וְיָרַד גֵּי הִנֹּם
אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגְבָּה וְיָרַד עֵין רֹגֵל׃
17 וְתָאַר מִצָּפוֹן וְיָצָא עֵין שֶׁמֶשׁ וְיָצָא
אֶל־גְּלִילוֹת אֲשֶׁר־נֹכַח מַעֲלֵה אֲדֻמִּים וְיָרַד
אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ 18 וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף
מוּל־הָעֲרָבָה צָפוֹנָה וְיָרַד הָעֲרָבָתָה׃
19 וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף בֵּית־חָגְלָה צָפוֹנָה
וְהָיָה ׀ תֹּצְאוֹתָיו הַגְּבוּל אֶל־לְשׁוֹן יָם־
הַמֶּלַח צָפוֹנָה אֶל־קְצֵה הַיַּרְדֵּן נֶגְבָּה
זֶה גְּבוּל נֶגֶב׃ 20 וְהַיַּרְדֵּן יִגְבֹּל אֹתוֹ
לִפְאַת־קֵדְמָה זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בִנְיָמִן
לִגְבוּלֹתֶיהָ סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 21 וְהָיוּ
הֶעָרִים לְמַטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם
יְרִיחוֹ וּבֵית־חָגְלָה וְעֵמֶק קְצִיץ׃ 22 וּבֵית
הָעֲרָבָה וּצְמָרַיִם וּבֵית־אֵל׃ 23 וְהָעַוִּים
וְהַפָּרָה וְעָפְרָה׃ 24 וּכְפַר הָעַמֹּנָי וְהָעָפְנִי
וָגָבַע עָרִים שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃
25 גִּבְעוֹן וְהָרָמָה וּבְאֵרוֹת׃ 26 וְהַמִּצְפֶּה
וְהַכְּפִירָה וְהַמֹּצָה׃ 27 וְרֶקֶם וְיִרְפְּאֵל
וְתַרְאֲלָה׃ 28 וְצֵלַע הָאֶלֶף וְהַיְבוּסִי הִיא
יְרוּשָׁלִַם גִּבְעַת קִרְיַת עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

פרשה יט :

1 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַשֵּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמַטֵּה
בְנֵי־שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וַיְהִי נַחֲלָתָם בְּתוֹךְ
נַחֲלַת בְּנֵי־יְהוּדָה׃ 2 וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם
בְּאֵר־שֶׁבַע וְשֶׁבַע וּמוֹלָדָה׃ 3 וַחֲצַר שׁוּעָל
וּבָלָה וָעָצֶם׃ 4 וְאֶלְתּוֹלַד וּבְתוּל וְחָרְמָה׃

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βοῤῥᾶ· ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ
νῶτον Ἱεριχὼ ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ
τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ
διέξοδος ἡ Μαβδαρῖτις Βαιθών· 13 Καὶ διελεύ-
σεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζὰ ἐπὶ νῶτον Λουζὰ
ἀπὸ λιβὸς αὐτῆς, αὕτη ἐστὶ Βαιθήλ· καὶ κατα-
βήσεται τὰ ὅρια Μααταρὼβ Ὀρὲχ ἐπὶ τὴν
ὀρεινὴν, ἥ ἐστι πρὸς λίβα Βαιθωρὼν ἡ κάτω·
14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς,
ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὼν λίβα,
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριὰθ Βάαλ,
αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρὶν πόλιν υἱῶν Ἰούδα· τοῦτό
ἐστι τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν. 15 Καὶ μέρος
τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριὰθ Βάαλ· καὶ
διελεύσεται ὅρια εἰς Γασὶν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος
Ναφθώ· 16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους,
τοῦτό ἐστι κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννὰμ, ὅ
ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμὲκ Ῥαφαῒν ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ
καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαὶ ἀπὸ
λιβὸς, καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγήλ· 17 Καὶ
διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμὺς, καὶ παρελεύσεται
ἐπὶ Γαλιλὼθ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν
Αἰθαμὶν, καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱῶν
Ῥουβήν· 18 Καὶ διελεύσεται κατὰ νῶτον
Βαιθάραβα ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται 19 Ἐπὶ
τὰ ὅρια ἐπὶ νῶτον θάλασσαν ἀπὸ βοῤῥᾶ· καὶ ἔσται
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν
ἁλῶν ἐπὶ βοῤῥᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ
λιβός· ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ λιβός. 20 Καὶ
ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν· αὕτη ἡ
κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν, τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ
κατὰ δήμους. 21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν
υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν Ἱεριχὼ καὶ
Βεθεγαιὼ καὶ Ἀμεκασὶς, 22 Καὶ Βαιθαβαρὰ καὶ
Σαρὰ καὶ Βησανὰ, 23 Καὶ Αἰεὶν καὶ Φαρὰ καὶ
Ἐφραθὰ, 24 Καὶ Καραφὰ καὶ Κεφιρὰ καὶ Μονὶ
καὶ Γαβαὰ, πόλεις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
25 Γαβαὼν καὶ Ῥαμὰ καὶ Βηρωθὰ, 26 Καὶ
Μασσημὰ καὶ Μιρὼν καὶ Ἀμωκὴ, 27 Καὶ Φιρὰ
καὶ Καφὰν καὶ Νακὰν καὶ Σεληκὰν καὶ Θαρεηλὰ,
28 Καὶ Ἰεβοὺς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Γα-
βαὼθ, Ἰαρὶμ, πόλεις δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους
αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν
Συμεὼν· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν
ἀνὰ μέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα. 2 Καὶ ἐγενήθη
ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεὲ καὶ Σαμαὰ καὶ
Καλαδὰμ, 3 Καὶ Ἀρσωλὰ καὶ Βωλὰ καὶ
Ἰασὸν, 4 Καὶ Ἐρθουλα καὶ Βουλὰ καὶ Ἑρμὰ,

12 Fuitque terminus eorum contra aquilonem
a Jordane: pergens juxta latus Jericho
septentrionalis plagæ, et inde contra occiden-
tem ad montana conscendens, et perveniens ad
solitudinem Bethaven, 13 Atque pertransiens
juxta Luzam ad meridiem, ipsa est Bethel:
descenditque in Ataroth addar, in montem qui
est ad meridiem Beth horon inferioris: 14 Et
inclinatur circuiens contra mare ad meridiem
montis qui respicit Beth horon contra Africum:
suntque exitus ejus in Cariath baal, quæ voca-
tur et Cariathiarim, urbem filiorum Juda; hæc
est plaga contra mare, ad occidentem. 15 A
meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur
terminus contra mare, et pervenit usque ad
fontem aquarum Nephtoa. 16 Descenditque
in partem montis, qui respicit vallem filiorum
Ennom: et est contra septentrionalem plagam
in extrema parte vallis Raphaim. Descendit-
que in Geennom (id est, vallem Ennom) juxta
latus Jebusæi ad austrum: et pervenit ad
fontem Rogel, 17 Transiens ad aquilonem, et
egrediens ad Ensemes, id est, Fontem solis:
18 Et pertransit usque ad tumulos, qui sunt e
regione ascensus Adommim: descenditque ad
Abenboen, id est, lapidem Boen filii Ruben:
et pertransit ex latere aquilonis ad campestria:
descenditque in planitiem, 19 Et prætergre-
ditur contra aquilonem Beth-hagla: suntque
exitus ejus contra linguam maris salsissimi
ab aquilone in fine Jordanis ad australem
plagam: 20 Qui est terminus illius ab oriente;
hæc est possessio filiorum Benjamin per ter-
minos suos in circuitu, et familias suas.
21 Fueruntque civitates ejus, Jericho et
Beth-hagla et vallis Casis, 22 Beth Araba et
Samaraim et Bethel 23 Et Avim et Aphara
et Ophera, 24 Villa Emona et Ophni et
Gabee: civitates duodecim, et villæ earum.
25 Gabaon et Rama et Beroth, 26 Et Mesphe
et Caphara, et Amosa 27 Et Recem, Jarephel
et Tharela, 28 Et Sela, Eleph, et Jebus, quæ
est Jerusalem, Gabaath et Cariath: civitates
quatuordecim, et villæ earum. Hæc est possessio
filiorum Benjamin juxta familias suas.

CAPUT XIX.

1 Et egressa est sors secunda filiorum
Simeon per cognationes suas: fuitque hereditas
eorum in medio possessionis filiorum Juda:
2 Bersabee et Sabee et Molada 3 Et Hasersual.
Bala et Asem 4 Et Eltholad, Bethul et Harma

5 וְצִקְלַג וּבֵית־הַמַּרְכָּבֹת וַחֲצַר סוּסָה׃
6 וּבֵית לְבָאוֹת וְשָׁרוּחֶן עָרִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 7 עַיִן רִמּוֹן וָעֶתֶר וְעָשָׁן עָרִים
אַרְבַּע וְחַצְרֵיהֶן׃ 8 וְכָל־הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בַּעֲלַת בְּאֵר
רָמַת נֶגֶב זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 9 מֵחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה נַחֲלַת
בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי־הָיָה חֵלֶק בְּנֵי־יְהוּדָה רַב
מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי־שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם׃
10 וַיַּעַל הַגּוֹרָל הַשְּׁלִישִׁי לִבְנֵי
זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
עַד־שָׂרִיד׃ 11 וְעָלָה גְבוּלָם ׀ לַיָּמָּה וּמַרְעֲלָה
וּפָגַע בְּדַבָּשֶׁת וּפָגַע אֶל־הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי יָקְנְעָם׃ 12 וְשָׁב מִשָּׂרִיד קֵדְמָה מִזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ עַל־גְּבוּל כִּסְלֹת תָּבֹר וְיָצָא
אֶל־הַדָּבְרַת וְעָלָה יָפִיעַ׃ 13 וּמִשָּׁם עָבַר
קֵדְמָה מִזְרָחָה גִּתָּה חֵפֶר עִתָּה קָצִין
וְיָצָא רִמּוֹן הַמְּתֹאָר הַנֵּעָה׃ 14 וְנָסַב אֹתוֹ
הַגְּבוּל מִצְּפוֹן חַנָּתֹן וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו גֵּי
יִפְתַּח־אֵל׃ 15 וְקַטָּת וְנַהֲלָל וְשִׁמְרוֹן
וְיִדְאֲלָה וּבֵית לָחֶם עָרִים שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 16 זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־זְבוּלֻן
לְמִשְׁפְּחוֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃
17 לְיִשָּׂשכָר יָצָא הַגּוֹרָל הָרְבִיעִי
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 18 וַיְהִי גְּבוּלָם
יִזְרְעֶאלָה וְהַכְּסֻלּוֹת וְשׁוּנֵם׃ 19 וַחֲפָרַיִם
וְשִׁיאֹן וַאֲנָחֲרַת׃ 20 וְהָרַבִּית וְקִשְׁיוֹן וָאָבֶץ׃
21 וְרֶמֶת וְעֵין־גַּנִּים וְעֵין חַדָּה וּבֵית
פַּצֵּץ׃ 22 וּפָגַע הַגְּבוּל בְּתָבוֹר וְשַׁחֲצוּמָה
וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹּצְאוֹת גְּבוּלָם הַיַּרְדֵּן
עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 23 זֹאת נַחֲלַת
מַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 24 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַחֲמִישִׁי
לְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 25 וַיְהִי
גְּבוּלָם חֶלְקַת וַחֲלִי וָבֶטֶן וְאַכְשָׁף׃
26 וְאַלַּמֶּלֶךְ וְעַמְעָד וּמִשְׁאָל וּפָגַע בְּכַרְמֶל
הַיָּמָּה וּבְשִׁיחוֹר לִבְנָת׃ 27 וְשָׁב מִזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגֹן וּפָגַע בִּזְבֻלוּן וּבְגֵי יִפְתַּח־
אֵל צָפוֹנָה בֵּית הָעֵמֶק וּנְעִיאֵל וְיָצָא אֶל־
כָּבוּל מִשְּׂמֹאל׃ 28 וְעֶבְרֹן וּרְחֹב וְחַמּוֹן
וְקָנָה עַד צִידוֹן רַבָּה׃ 29 וְשָׁב הַגְּבוּל
הָרָמָה וְעַד־עִיר מִבְצַר־צֹר וְשָׁב הַגְּבוּל
חֹסָה וְיִהְיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה מֵחֶבֶל אַכְזִיבָה׃

5 Καὶ Σικελὰκ καὶ Βαιθμαχερὲβ καὶ Σαρσουσὶν
6 Καὶ Βαθαρὼθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις
δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 7 Ἐρεμμὼν καὶ
Θαλχὰ καὶ Ἰεθὲρ καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῶν 8 Κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν
ἕως Βαλὲκ πορευομένων Βαμὲθ κατὰ λίβα·
αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ
δήμους αὐτῶν. 9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεών, ὅτι ἐγενήθη ἡ
μερὶς υἱῶν Ἰούδα μείζων τῆς αὐτῶν· καὶ ἐκλη-
ρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου
αὐτῶν. 10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ
Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια
τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσεδεκγωλὰ ὅρια αὐτῶν·
11 Ἡ θάλασσα καὶ Μαγελδά, καὶ συνάψει ἐπὶ
Βαιθάραβα εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον
Ἰεκμάν· 12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδοὺκ ἐξ
ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια
Χασελωθαίθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρώθ, καὶ
προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί· 13 Καὶ ἐκεῖθεν
περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ
Γεβερὲ ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ
Ῥεμμωναὰ Μαθαραοζά· 14 Καὶ περιελεύσεται
ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαήλ 15 Καὶ Κατανὰθ καὶ Ναβαὰλ
καὶ Συμοὼν καὶ Ἱεριχὼ καὶ Βαιθμάν. 16 Αὕτη
ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ
δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
17 Καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος.
18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζὴλ καὶ
Χασαλὼθ καὶ Σουνάμ, 19 Καὶ Ἀγὶν καὶ Σιωνὰ
καὶ Ῥεηρώθ, 20 Καὶ Ἀναχερὲθ καὶ Δαβιρὼν καὶ
Κισὼν καὶ Ῥεβές, 21 Καὶ Ῥεμμὰς καὶ Ἰεὼν
καὶ Τομμὰν καὶ Αἱμαρὲκ καὶ Βηρσαφής. 22 Καὶ
συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβὼρ καὶ ἐπὶ Σαλὶμ
κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμύς· καὶ ἔσται αὐτοῦ
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης. 23 Αὕτη ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 24 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελεκὲθ
καὶ Ἀλὲφ καὶ Βαιθὸκ καὶ Κεάφ, 26 Καὶ Ἐλιμελὲχ
καὶ Ἀμιὴλ καὶ Μαασά· καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ
κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιὼν καὶ Λαβανάθ·
27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
Βαιθεγενέθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκγαῒ
καὶ Φθαιὴλ κατὰ βορρᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια
Σαφθαιβαιθμὲ καὶ Ἰναήλ, καὶ διελεύσεται εἰς
Χωβαμασομὲλ 28 Καὶ Ἐλβὼν καὶ Ῥαὰβ καὶ
Ἐμεμαὼν καὶ Κανθὰν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης·
29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ καὶ
ἕως πηγῆς Μασφασσὰτ καὶ τῶν Τυρίων· καὶ
ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ Ἀπολὲβ καὶ Ἐχοζὸβ

5 Et Siceleg et Bethmarchaboth et Hasersusa
6 Et Bethlebaoth et Sarohen: civitates
tredecim, et villæ earum. 7 Ain et Remmon
et Athar et Asan: civitates quatuor, et villæ
earum: 8 Omnes viculi per circuitum urbium
istarum usque ad Baalath Beer Ramath contra
australem plagam. Hæc est hereditas filiorum
Simeon juxta cognationes suas, 9 In posses-
sione et funiculo filiorum Juda: quia major
erat; et idcirco filii Simeon possederunt in
medio hereditatis eorum. 10 Ceciditque sors
tertia filiorum Zabulon per cognationes suas:
et factus est terminus possessionis eorum usque
Sarid. 11 Ascenditque de Mari et Merala, et
pervenit in Debbaseth, usque ad torrentem
qui est contra Jeconam. 12 Et revertitur de
Sared contra orientem in fines Ceseleththabor:
et egreditur ad Dabereth, ascenditque contra
Japhie. 13 Et inde pertransit usque ad orien-
talem plagam Gethhepher et Thacasin: et
egreditur in Remmon, Amthar et Noa. 14 Et
circuit ad aquilonem Hanathon: suntque
egressus ejus vallis Jephtahel, 15 Et Cathed
et Naalol et Semeron et Jerala et Bethlehem:
civitates duodecim, et villæ earum. 16 Hæc
est hereditas tribus filiorum Zabulon per cogna-
tiones suas, urbes et viculi earum. 17 Issachar
egressa est sors quarta per cognationes suas;
18 Fuitque ejus hereditas, Jezrael et Casaloth
et Sunem 19 Et Hapharaim et Seon, et
Anaharath, 20 Et Rabboth et Cesion, Abes,
21 Et Rameth, et Engannim, et Enhadda, et
Bethpheses. 22 Et pervenit terminus ejus
usque Thabor et Schesima et Bethsames:
eruntque exitus ejus Jordanis: civitates sede-
cim, et villæ earum. 23 Hæc est possessio
filiorum Issachar per cognationes suas, urbes et
viculi earum. 24 Ceciditque sors quinta tribui
filiorum Aser per cognationes suas: 25 Fuit-
que terminus eorum Halcath et Chali et Beten
et Axaph 26 Et Elmelech et Amaad et Messal:
et pervenit usque ad Carmelum maris et Sihor
et Labanath. 27 Ac revertitur contra orien-
tem Bethdagon: et pertransit usque Zabulon
et vallem Jephthael contra aquilonem in
Bethemec et Nehiel. Egrediturque ad lævam
Cabul, 28 Et Abran et Rohob et Hamon
et Cana, usque ad Sidonem magnam;
29 Revertiturque in Horma usque ad civitatem
munitissimam Tyrum, et usque Hosa: eruntque
exitus ejus in mare de funiculo Achziba:

30 וְעֻמָה וַאֲפֵק וּרְחֹב עָרִים עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם וְחַצְרֵיהֶן׃ 31 זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה
בְנֵי־אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 32 לִבְנֵי נַפְתָּלִי יָצָא הַגּוֹרָל
הַשִּׁשִּׁי לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 33 וַיְהִי
גְבוּלָם מֵחֵלֶף מֵאֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים וַאֲדָמִי
הַנֶּקֶב וְיַבְנְאֵל עַד־לַקּוּם וַיְהִי תֹצְאֹתָיו
הַיַּרְדֵּן׃ 34 וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָּה אַזְנוֹת תָּבוֹר
וְיָצָא מִשָּׁם חוּקֹקָה וּפָגַע בִּזְבֻלוּן מִנֶּגֶב
וּבְאָשֵׁר פָּגַע מִיָּם וּבִיהוּדָה הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
הַשָּׁמֶשׁ׃ 35 וְעָרֵי מִבְצָר הַצִּדִּים צֵר וְחַמַּת
רַקַּת וְכִנָּרֶת׃ 36 וַאֲדָמָה וְהָרָמָה וְחָצוֹר׃
37 וְקֶדֶשׁ וְאֶדְרֶעִי וְעֵין חָצוֹר׃ 38 וְיִרְאוֹן
וּמִגְדַּל־אֵל חֳרֵם וּבֵית־עֲנָת וּבֵית שָׁמֶשׁ
עָרִים תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 39 זֹאת
נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 40 לְמַטֵּה בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם
יָצָא הַגּוֹרָל הַשְּׁבִיעִי׃ 41 וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאוֹל וְעִיר שָׁמֶשׁ׃ 42 וְשַׁעֲלַבִּין
וְאַיָּלוֹן וְיִתְלָה׃ 43 וְאֵילוֹן וְתִמְנָתָה וְעֶקְרוֹן׃
44 וְאֶלְתְּקֵה וְגִבְּתוֹן וּבַעֲלָת׃ 45 וִיהֻד
וּבְנֵי־בְרַק וְגַת־רִמּוֹן׃ 46 וּמֵי הַיַּרְקוֹן וְהָרַקּוֹן
עִם־הַגְּבוּל מוּל יָפוֹ׃ 47 וַיֵּצֵא גְבוּל בְּנֵי־דָן
מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי־דָן וַיִּלָּחֲמוּ עִם־לֶשֶׁם
וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ׀ וַיַּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי־חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ
אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּקְרְאוּ לְלֶשֶׁם דָּן כְּשֵׁם
דָּן אֲבִיהֶם׃ 48 זֹאת־נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־דָן
לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃
49 וַיְכַלּוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ לִגְבוּלֹתֶיהָ
וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
בְּתוֹכָם׃ 50 עַל־פִּי יְהוָה נָתְנוּ לוֹ אֶת־
הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאָל אֶת־תִּמְנַת־סֶרַח בְּהַר
אֶפְרָיִם וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃
51 אֵלֶּה הַנְּחָלֹת אֲשֶׁר־נִחֲלוּ
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן׀ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְמַטּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׀ בְּגוֹרָל׀ בְּשִׁלֹה
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַלּוּ מֵחַלֵּק
אֶת־הָאָרֶץ׃

פרשה כ׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃

30 Καὶ Ἀρχὸβ καὶ Ἀφὲκ καὶ Ῥααῦ. 31 Αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 32 Καὶ
τῷ Νεφθαλὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος. 33 Καὶ
ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολὰμ καὶ Μωλὰ
καὶ Βεσεμιὶν καὶ Ἀρμὲ καὶ Ναβὸκ καὶ Ἰεφθαμαὶ
ἕως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ
Ἰορδάνης. 34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ
θάλασσαν ἐν Ἀθθαβώρ, καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν
Ἰακανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ νότου,
καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ
Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. 35 Καὶ αἱ
πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων, Τύρος καὶ Ὠμαθα-
δακὲθ καὶ Κενερέθ, 36 Καὶ Ἀρμαὶθ καὶ Ἀραὴλ
καὶ Ἀσώρ, 37 Καὶ Κάδες καὶ Ἀσσαρὶ καὶ πηγὴ
Ἀσόρ, 38 Καὶ Κερωὲ καὶ Μεγαλααρὶμ καὶ
Βαιθθαμὲ καὶ Θεσσαμύς. 39 Αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί. 40 Καὶ τῷ Δὰν ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος. 41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια
αὐτῶν Σαρὰθ καὶ Ἀσὰ καὶ πόλεις Σαμμαύς,
42 Καὶ Σαλαμὶν καὶ Ἀμμὼν καὶ Σιλαθά, 43 Καὶ
Ἐλὼν καὶ Θαμναθὰ καὶ Ἀκκαρών, 44 Καὶ
Ἀλκαθὰ καὶ Βεγεθὼν καὶ Γεβεελάν, 45 Καὶ
Ἀζὼρ καὶ Βαναιβακὰτ καὶ Γεθρεμμών, 46 Καὶ
ἀπὸ θαλάσσης Ἱεράκων ὅριον πλησίον Ἰόππης.
47 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν καὶ ἐπολέμησαν
τὴν Λαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν
αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ κατῴκησαν αὐτὴν
καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν· καὶ ὁ
Ἀμορραῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ
ἐν Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
48 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δὰν κατὰ δή-
μους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸν Ἀμορραῖον τὸν
θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς
οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ
ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερίδος αὐτῶν.
49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ
τὸ ὅριον αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
κλῆρον τῷ Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυὴ ἐν αὐτοῖς
50 Διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ· καὶ ἔδωκαν
αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾐτήσατο Θαμνασαράχ, ἥ
ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραίμ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
πόλιν, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ. 51 Αὗται αἱ διαιρέσεις
ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν
ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλὼ
ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι
τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων 2 Λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Δότε τὰς πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.

30 Et Amma et Aphec et Rohob; civitates
viginti duæ, et villæ earum. 31 Hæc est
possessio filiorum Aser per cognationes suas,
urbesque et viculi earum. 32 Filiorum Neph-
thali sexta sors cecidit per familias suas:
33 Et cœpit terminus de Heleph et Elon in
Saananim, et Adami, quæ est Neceb, et Jebnaël
usque Lecum: et egressus eorum usque ad
Jordanem: 34 Revertiturque terminus contra
occidentem in Azanotthabor, atque inde egre-
ditur in Hucuca, et pertransit in Zabulon
contra meridiem, et in Aser contra occidentem,
et in Juda ad Jordanem contra ortum solis;
35 Civitates munitissimæ, Assedim, Ser, et
Emath et Reccath et Cenereth, 36 Et Edema
et Arama, Asor 37 Et Cedes et Edrai, Enhasor
38 Et Jeron et Magdalel, Horem et Bethanath
et Bethsames: civitates decem et novem, et
villæ earum. 39 Hæc est possessio tribus
filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes
et viculi earum. 40 Tribui filiorum Dan per
familias suas egressa est sors septima: 41 Et
fuit terminus possessionis ejus Saraa et Esthaol
et Hirsemes, id est, Civitas solis, 42 Selebin
et Ajalon et Jethela, 43 Elon et Themna et
Acron, 44 Elthece, Gebbethon et Balaath,
45 Et Jud et Bane et Barach et Gethremmon:
46 Et Mejarcon et Arecon, cum termino qui
respicit Joppen, 47 Et ipso fine concluditur.
Ascenderuntque filii Dan, et pugnaverunt
contra Lesem, ceperuntque eam: et percusse-
runt eam in ore gladii, et possederunt, et
habitaverunt in ea, vocantes nomen ejus Lesem
Dan, ex nomine Dan patris sui. 48 Hæc est
possessio tribus filiorum Dan, per cognationes
suas, urbes et viculi earum. 49 Cumque
complesset sorte dividere terram singulis per
tribus suas, dederunt filii Israël possesssionem
Josue filio Nun in medio sui, 50 Juxta
præceptum Domini, urbem quam postulavit,
Thamnath-Saraa in monte Ephraim: et ædi-
ficavit civitatem, habitavitque in ea. 51 Hæ
sunt possessiones, quas sorte diviserunt Eleazar
sacerdos et Josue filius Nun, et principes
familiarum ac tribuum filiorum Israel, in Silo,
coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii,
partitique sunt terram.

CAPUT XX.

1 Et locutus est Dominus ad Josue,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dic eis:
Separate urbes fugitivorum, de quibus
locutus sum ad vos per manum Moysi;

3 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה
בִּבְלִי־דָעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֹּאֵל הַדָּם׃
4 וְנָס אֶל־אַחַת ׀ מֵהֶעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח
שַׁעַר הָעִיר וְדִבֶּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר־הַהִיא
אֶת־דְּבָרָיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם
וְנָתְנוּ־לוֹ מָקוֹם וְיָשַׁב עִמָּם׃ 5 וְכִי יִרְדֹּף
גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא־יַסְגִּרוּ אֶת־הָרֹצֵחַ
בְּיָדוֹ כִּי בִבְלִי־דַעַת הִכָּה אֶת־רֵעֵהוּ
וְלֹא־שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃
6 וְיָשַׁב ׀ בָּעִיר הַהִיא עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אָז ׀ יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ
וּבָא אֶל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־
נָס מִשָּׁם׃ 7 וַיַּקְדִּשׁוּ אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל
בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־
קִרְיַת אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה׃
8 וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה נָתְנוּ אֶת־
בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בַּמִּישֹׁר מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וְאֶת־
רָאמֹת בַּגִּלְעָד מִמַּטֵּה גָד וְאֶת־גֹּלָן בַּבָּשָׁן
מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה׃ 9 אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוּעָדָה
לְכֹל ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לָנוּס
שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְלֹא יָמוּת
בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה׃

פרשה כא׃

1 וַיִּגְּשׁוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם אֶל־אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְאֶל־רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְדַבְּרוּ
אֲלֵיהֶם בְּשִׁלֹה בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לֵאמֹר יְהוָה
צִוָּה בְּיַד־מֹשֶׁה לָתֶת־לָנוּ עָרִים לָשָׁבֶת
וּמִגְרְשֵׁיהֶן לִבְהֶמְתֵּנוּ׃ 3 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם מִנַּחֲלָתָם אֶל־פִּי יְהוָה
אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃
4 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי וַיְהִי
לִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן מִן־הַלְוִיִּם מִמַּטֵּה
יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה הַשִּׁמְעֹנִי וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן
בַּגּוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ 5 וְלִבְנֵי
קְהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפְּחֹת מַטֵּה־אֶפְרַיִם
וּמִמַּטֵּה־דָן וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה בַּגּוֹרָל
עָרִים עָשֶׂר׃ 6 וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת
מַטֵּה־יִשָּׂשכָר וּמִמַּטֵּה־אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה בַבָּשָׁן בַּגּוֹרָל
עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ 7 לִבְנֵי מְרָרִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה־גָד
וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃

3 Φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. [4 Καὶ φεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ λαλήσει ἐν τοῖς ὠσὶν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ πρὸς αὐτούς, καὶ δώσουσιν αὐτῷ τόπον, καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν. 5 Καὶ ὅτε διώξεται ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ οὐ συγκλείσουσιν τὸν φονεύσαντα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξεν τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτην. 6 Καὶ κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἕως στῇ κατὰ πρόσωπον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεύσας, καὶ ἐλεύσεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ πρὸς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκεῖθεν.] 7 Καὶ διέστειλε τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχὲμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραΐμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα. 8 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκε Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ῥουβήν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. 9 Αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, 2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλὼ ἐν γῇ Χαναὰν λέγοντες Ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. 3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος Κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Καάθ, καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ πόλεις δεκατρεῖς· 5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραῒμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα· 6 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν πόλεις δεκατρεῖς· 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.

3 Ut confugiat ad eas quicumque animam percusserit nescius: et possit evadere iram proximi, qui ultor est sanguinis: 4 Cum ad unam harum confugerit civitatum, stabit ante portam civitatis, et loquetur senioribus urbis illius ea quæ se comprobent innocentem: sicque suscipient eum, et dabunt ei locum ad habitandum. 5 Cumque ultor sanguinis eum fuerit persecutus, non tradent in manus ejus: quia ignorans percussit proximum ejus, nec ante biduum, triduumve, ejus probatur inimicus. 6 Et habitabit in civitate illa, donec stet ante judicium causam reddens facti sui, et moriatur sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore: tunc revertetur homicida, et ingredietur civitatem et domum suam de qua fugerat. 7 Decreveruntque Cedes in Galilæa montis Nephthali, et Sichem in monte Ephraim, et Cariatharbe, ipsa est Hebron, in monte Juda. 8 Et trans Jordanem contra orientalem plagam Jericho, statuerunt Bosor, quæ sita est in campestri solitudine, de tribu Ruben, et Ramoth in Galaad de tribu Gad, et Gaulon in Basan de tribu Manasse. 9 Hæ civitates constitutæ sunt cunctis filiis Israel, et advenis qui habitabant inter eos: ut fugeret ad eas qui animam nescius percussisset, et non moreretur in manu proximi, effusum sanguinem vindicare cupientis, donec staret ante populum expositurus causam suam.

CAPUT XXI.

1 Accesseruntque principes familiarum Levi ad Eleazarum sacerdotem, et Josue filium Nun, et ad duces cognationum per singulas tribus filiorum Israel: 2 Locutique sunt ad eos in Silo terræ Chanaan, atque dixerunt: Dominus præcepit per manum Moysi, ut darentur nobis urbes ad habitandum, et suburbana earum ad alenda jumenta. 3 Dederuntque filii Israel de possessionibus suis juxta imperium Domini, civitates et suburbana earum. 4 Egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis, de tribubus Juda, et Simeon, et Benjamin, civitates tredecim: 5 Et reliquis filiorum Caath, id est, Levitis qui superfuerant, de tribubus Ephraim, et Dan, et dimidia tribu Manasse, civitates decem. 6 Porro filiis Gerson egressa est sors, ut acciperent de tribubus Issachar et Aser et Nephthali, dimidiaque tribu Manasse in Basan, civitates numero tredecim. 7 Et filiis Merari per cognationes suas, de tribubus Ruben et Gad et Zabulon, urbes duodecim.

8 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת־
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה בַּגּוֹרָל׃ 9 וַיִּתְּנוּ
מִמַּטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן
אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְהֶן
בְּשֵׁם׃ 10 וַיְהִי לִבְנֵי אַהֲרֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת
הַקְּהָתִי מִבְּנֵי לֵוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל
רִאשֹׁנָה׃ 11 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע
אֲבִי הָעֲנוֹק הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃ 12 וְאֶת־שְׂדֵה
הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ לְכָלֵב בֶּן־
יְפֻנֶּה בַּאֲחֻזָּתוֹ׃ 13 וְלִבְנֵי ׀ אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן נָתְנוּ אֶת־עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת־
חֶבְרוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ׃ 14 וְאֶת־יַתִּר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־
אֶשְׁתְּמֹעַ וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 15 וְאֶת־חֹלֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־דְּבִר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 16 וְאֶת־
עַיִן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־יֻטָּה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
אֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים תֵּשַׁע
מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה׃
17 וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת־גִּבְעוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
אֶת־גֶּבַע וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 18 אֶת־עֲנָתוֹת
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־עַלְמוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
עָרִים אַרְבַּע׃ 19 כָּל־עָרֵי בְנֵי־אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃
20 וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־קְהָת הַלְוִיִּם
הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קְהָת וַיְהִי עָרֵי גוֹרָלָם
מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם׃ 21 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עִיר
מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ בְּהַר
אֶפְרָיִם וְאֶת־גֶּזֶר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 22 וְאֶת־
קִבְצַיִם וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־בֵּית חוֹרֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃ 23 וּמִמַּטֵּה־דָן
אֶת־אֶלְתְּקֵא וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־גִּבְּתוֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ׃ 24 אֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־
גַּת־רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃
25 וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־תַּעְנַךְ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־גַּת רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
עָרִים שְׁתָּיִם׃ 26 כָּל־עָרִים עֶשֶׂר וּמִגְרְשֵׁיהֶן
לְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־קְהָת הַנּוֹתָרִים׃
27 וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפְּחֹת הַלְוִיִּם מֵחֲצִי
מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ
אֶת־גָּלוֹן בַּבָּשָׁן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־
בְּעֶשְׁתְּרָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים שְׁתָּיִם׃
28 וּמִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר אֶת־קִשְׁיוֹן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־דָּבְרַת וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις
τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν
τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτί.
9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ
υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν
τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐπεκλήθησαν 10 Τοῖς
υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν
υἱῶν Λευί, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος. 11 Καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὸκ μητρόπολιν τῶν
Ἐνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα· τὰ
δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς. 12 Καὶ τοὺς ἀγροὺς
τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς
τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννῆ ἐν κατασχέσει.
13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν
φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρὼν καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ, καὶ τὴν Λεμνὰ καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, 14 Καὶ τὴν Αἰλὼμ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Τεμὰ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ, 15 Καὶ τὴν Γελλὰ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῃ, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, 16 Καὶ Ἀσὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, καὶ Τανὺ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ
Βαιθσαμὺς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις ἐννέα
παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων. 17 Καὶ παρὰ
τῆς φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, καὶ Γαθὲθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
18 Καὶ Ἀναθὼθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ
Γάμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων
δεκατρεῖς. 20 Καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς
Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν
Καάθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν
ἀπὸ φυλῆς Ἐφραΐμ· 21 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν
Συχὲμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Γάζαρα
καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
22 Καὶ Βαιθωρὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ,
πόλεις τέσσαρες. 23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν τὴν
Ἑλκωθαὶμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Γεθεδὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, 24 Καὶ
Αἰλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Γεθερεμ-
μὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν
Τανὰχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Ἰεβαθὰ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 26 Πᾶσαι
πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐ-
ταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολελειμμένοις.
27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένα
τοῖς φονεύσασι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσορὰν καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 28 Καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κισὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, καὶ τὴν Δεββὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,

8 Dederuntque filii Israel Levitis civitates
et suburbana earum, sicut præcepit Dominus
per manum Moysi, singulis sorte tribuentes.
9 De tribubus filiorum Juda et Simeon dedit
Josue civitates: quarum ista sunt nomina,
10 Filiis Aaron per familias Caath Levitici
generis (prima enim sors illis egressa est)
11 Cariatharbe patris Enac, quæ vocatur
Hebron, in monte Juda, et suburbana ejus per
circuitum. 12 Agros vero et villas ejus, dederat
Caleb filio Jephone ad possidendum. 13 Dedit
ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii
civitatem, ac suburbana ejus: et Lobnam cum
suburbanis suis: 14 Et Jether et Esthemo
15 Et Holon et Dabir 16 Et Ain et Jeta
et Bethsames, cum suburbanis suis: civitates
novem de tribubus, ut dictum est, duabus.
17 De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaon
et Gabae, 18 Et Anathoth et Almon, cum
suburbanis suis: civitates quatuor. 19 Omnes
simul civitates filiorum Aaron sacerdotis,
tredecim, cum suburbanis suis. 20 Reliquis
vero per familias filiorum Caath Levitici
generis, hæc est data possessio. 21 De tribu
Ephraim urbes confugii, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraïm, et Gazer 22 Et
Cibsaim et Beth-horon, cum suburbanis suis,
civitates quatuor. 23 De tribu quoque Dan,
Eltheco et Gabathon 24 Et Ajalon et
Gethremmon, cum suburbanis suis, civitates
quatuor. 25 Porro de dimidia tribu Manasse,
Thanach et Gethremmon, cum suburbanis suis,
civitates duæ. 26 Omnes civitates decem, et
suburbana earum, datæ sunt filiis Caath
inferioris gradus. 27 Filiis quoque Gerson
Levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse
confugii civitates, Gaulon in Basan, et
Bosram, cum suburbanis suis, civitates duas,
28 Porro de tribu Issachar, Cesion et Dabereth

29 אֶת־יַרְמוּת וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־עֵין גַּנִּים
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃ 30 וּמִמַּטֵּה
אָשֵׁר אֶת־מִשְׁאָל וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־עַבְדּוֹן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 31 אֶת־חֶלְקָת וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת־רְחֹב וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃
32 וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי אֶת־עִיר ׀ מִקְלַט
הָרֹצֵחַ אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת־חַמֹּת דֹּאר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־קַרְתָּן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים שָׁלֹשׁ׃ 33 כָּל־עָרֵי
הַגֵּרְשֻׁנִּי לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עִיר
וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃ 34 וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־
מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מַטֵּה זְבוּלֻן
אֶת־יָקְנְעָם וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־קַרְתָּה וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ׃ 35 אֶת־דִּמְנָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־
נַהֲלָל וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃ •
(36 וּמִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת־בֶּצֶר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת־יַהְצָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 37 אֶת־קְדֵמוֹת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־מֵיפָעַת וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים
אַרְבַּע׃) 38 וּמִמַּטֵּה־גָד אֶת־עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ
אֶת־רָמֹת בַּגִּלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־מַחֲנַיִם
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 39 אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
אֶת־יַעְזֵר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ כָּל־עָרִים אַרְבַּע׃
40 כָּל־הֶעָרִים לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפְּחוֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גּוֹרָלָם
עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ 41 כֹּל עָרֵי הַלְוִיִּם
בְּתוֹךְ אֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃ 42 תִּהְיֶינָה הֶעָרִים
הָאֵלֶּה עִיר עִיר וּמִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ כֵּן
לְכָל־הֶעָרִים הָאֵלֶּה׃ 43 וַיִּתֵּן יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת
לַאֲבוֹתָם וַיִּרָשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃ 44 וַיָּנַח
יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב כְּכֹל אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
לַאֲבוֹתָם וְלֹא־עָמַד אִישׁ בִּפְנֵיהֶם מִכָּל־
אֹיְבֵיהֶם אֵת כָּל־אֹיְבֵיהֶם נָתַן יְהוָה
בְּיָדָם׃ 45 לֹא־נָפַל דָּבָר מִכֹּל הַדָּבָר הַטּוֹב
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בָּא׃

•

פרשה כב׃

1 אָז יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי
וְלַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם
שְׁמַרְתֶּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה וַתִּשְׁמְעוּ בְקוֹלִי לְכֹל אֲשֶׁר־
צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ 3 לֹא־עֲזַבְתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם
זֶה יָמִים רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

29 Καὶ τὴν Ῥεμμὰθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. 30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
Ἀσὴρ τὴν Βασελλὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ τὴν Δαββὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
31 Καὶ Χελκὰτ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Ῥαὰβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν πόλιν τὴν
ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Κάδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Νεμμὰθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Θεμμὼν
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. 33 Πᾶσαι
αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις
δεκατρεῖς. 34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρὶ τοῖς
Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν
τὴν Μαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν
Κάδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 35 Καὶ Σελλὰ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τρεῖς. 36 Καὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἐκ τῆς
φυλῆς Ῥουβὴν τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ
φονεύσαντος τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν Μισὼ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, 37 Καὶ τὴν Δεκμὼν καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαφὰ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. 38 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς
Γὰδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος
καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, τὴν Καμὶν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
39 Καὶ τὴν Ἐσβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πᾶσαι
αἱ πόλεις τέσσαρες. 40 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς
υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμ-
μένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευί· καὶ ἐγενήθη τὰ
ὅρια αἱ πόλεις δεκαδύο. 41 Πᾶσαι πόλεις τῶν
Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ
τεσσαρακονταοκτὼ πόλεις, καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων· 42 Πόλις
καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς
πόλεσι ταύταις· καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας
τὴν γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ μερίδα τῷ Ἰησοῖ διὰ πρόσταγμα
Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾐτήσατο·
τὴν Θαμνασαχὰρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν καὶ
ᾤκησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαί-
ρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Θαμνασαχάρ, 43 Καὶ
ἔδωκε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν
ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ. 44 Καὶ
κατέπαυσεν αὐτοὺς Κύριος κυκλόθεν, καθότι ὤμοσε
τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἀντέστη οὐθεὶς
κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε
Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 45 Οὐ διέπεσεν
ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν ἐλάλησε
Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, πάντα παρεγένετο.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν
καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, 2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἀκηκόατε
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν. 3 Οὐκ ἐγκα-
ταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς
ἡμέρας πλείους· ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

29 Et Jaramoth et Engannim, cum suburbanis
suis, civitates quatuor. 30 De tribu autem
Aser, Masal et Abdon, 31 Et Helcath et
Rohob, cum suburbanis suis, civitates quatuor.
32 De tribu quoque Nephthali civitates
confugii, Cedes in Galilæa, et Hammoth Dor,
et Carthan, cum suburbanis suis, civitates
tres. 33 Omnes urbes familiarum Gerson,
tredecim, cum suburbanis suis. 34 Filiis
autem Merari Levitis inferioris gradus per
familias suas data est de tribu Zabulon, Jecnam
et Cartha 35 Et Damna et Naalol, civitates
quatuor cum suburbanis suis. 36 De tribu
Ruben ultra Jordanem contra Jericho civitates
refugii, Bosor in solitudine, Misor et Jaser et
Jethson 37 Et Mephaath, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 38 De tribu Gad civitates
confugii, Ramoth in Galaad, et Manaim 39 Et
Hesebon et Jaser, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 40 Omnes urbes filiorum
Merari per familias et cognationes suas,
duodecim. 41 Itaque civitates universæ
Levitarum in medio possessionis filiorum Israel
fuerunt quadraginta octo 42 Cum suburbanis
suis, singulæ per familias distributæ. 43 De-
ditque Dominus Deus Israeli omnem terram,
quam traditurum se patribus eorum juraverat:
et possederunt illam, atque habitaverunt in ea.
44 Dataque est ab eo pax in omnes per circui-
tum nationes: nullusque eis hostium resistere
ausus est, sed cuncti in eorum ditionem redacti
sunt. 45 Ne unum quidem verbum, quod illis
præstiturum se esse promiserat, irritum fuit,
sed rebus expleta sunt omnia.

CAPUT XXII.

1 Eodem tempore vocavit Josue Rubenitas,
et Gaditas, et dimidiam tribum Manasse,
2 Dixitque ad eos: Fecistis omnia quæ præcepit
vobis Moyses famulus Domini: mihi quoque
in omnibus obedistis, 3 Nec reliquistis fratres
vestros longo tempore, usque in præsentem
diem, custodientes imperium Domini Dei vestri.

4 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַאֲחֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה פְּנוּ וּלְכוּ לָכֶם
לְאָהֳלֵיכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם אֲשֶׁר ׀ נָתַן
לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃
5 רַק ׀ שִׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה
וְאֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו
וּלְדָבְקָה־בוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ 6 וַיְבָרְכֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ
אֶל־אָהֳלֵיהֶם׃ 7 וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה נָתַן מֹשֶׁה בַּבָּשָׁן וּלְחֶצְיוֹ נָתַן
יְהוֹשֻׁעַ עִם־אֲחֵיהֶם מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה
וְגַם כִּי שִׁלְּחָם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־אָהֳלֵיהֶם
וַיְבָרְכֵם׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר בִּנְכָסִים
רַבִּים שׁוּבוּ אֶל־אָהֳלֵיכֶם וּבְמִקְנֶה רַב־
מְאֹד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבִנְחֹשֶׁת וּבְבַרְזֶל
וּבִשְׂלָמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חִלְקוּ שְׁלַל־
אֹיְבֵיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם׃ 9 וַיָּשֻׁבוּ
וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשִּׁלֹה אֲשֶׁר־
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לָלֶכֶת אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־
אֶרֶץ אֲחֻזָּתָם אֲשֶׁר נֹאחֲזוּ־בָהּ עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 10 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־
גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה שָׁם מִזְבֵּחַ עַל־
הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ גָּדוֹל לְמַרְאֶה׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה־בָנוּ בְנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
אֶל־מוּל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן
אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּהֲלוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
שִׁלֹה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא׃
13 וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן וְאֶל־
בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי שֵׁבֶט־מְנַשֶּׁה אֶל־אֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן׃
14 וַעֲשָׂרָה נְשִׂאִים עִמּוֹ נָשִׂיא אֶחָד
נָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב לְכֹל מַטּוֹת
יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית־אֲבוֹתָם הֵמָּה
לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן
וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי שֵׁבֶט־מְנַשֶּׁה אֶל־
אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם לֵאמֹר׃

4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς·
νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς
οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως
ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 5 Ἀλλὰ φυλάξασθε
σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν
ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,
ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὑμῶν. 6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς,
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν. 7 Καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ
τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν·
καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐν
χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν
διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν. 9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλὼ ἐν
γῇ Χανaὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν
κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ
προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 10 Καὶ
ἦλθον εἰς Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου, ἥ ἐστιν ἐν γῇ
Χαναάν· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ
οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ
βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ
ἰδεῖν. 11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων
Ἰδοὺ ᾠκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ
Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφʼ
ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου
ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραήλ. 12 Καὶ συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ ὥστε ἀναβάντες
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς. 13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τόν τε Φινεὲς
υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως
14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετʼ αὐτοῦ·
ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν
Ἰσραήλ· ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσὶ χιλίαρχοι
Ἰσραήλ. 15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς
τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν
Γαλαάδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες

4 Quia igitur dedit Dominus Deus vester
fratribus vestris quietem et pacem, sicut
pollicitus est: revertimini, et ite in tabernacula
vestra, et in terram possessionis, quam tradidit
vobis Moyses famulus Domini trans Jordanem:
5 Ita duntaxat, ut custodiatis attente, et opere
compleatis mandatum et legem quam præcepit
vobis Moyses famulus Domini, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et ambuletis in
omnibus viis ejus, et observetis mandata illius,
adhæreatisque ei, ac serviatis in omni corde,
et in omni anima vestra. 6 Benedixitque eis
Josue, et dimisit eos. Qui reversi sunt in
tabernacula sua. 7 Dimidiæ autem tribui
Manasse possessionem Moyses dederat in
Basan: et idcirco mediæ quæ superfuit, dedit
Josue sortem inter ceteros fratres suos trans
Jordanem ad occidentalem plagam. Cumque
dimitteret eos in tabernacula sua, et benedixis-
set eis, 8 Dixit ad eos: In multa substantia
atque divitiis revertimini ad sedes vestras,
cum argento et auro, ære ac ferro, et veste
multiplici: dividite prædam hostium cum
fratribus vestris. 9 Reversique sunt, et
abierunt filii Ruben, et filii Gad, et dimidia
tribus Manasse, a filiis Israel de Silo, quæ sita
est in Chanaan, ut intrarent Galaad terram
possessionis suæ, quam obtinuerant juxta
imperium Domini in manu Moysi. 10 Cumque
venissent ad tumulos Jordanis in terram
Chanaan, ædificaverunt juxta Jordanem altare
infinitæ magnitudinis. 11 Quod cum audissent
filii Israel, et ad eos certi nuntii detulissent,
ædificasse filios Ruben, et Gad, et dimidiæ
tribus Manasse, altare in terra Chanaan, super
Jordanis tumulos, contra filios Israel:
12 Convenerunt omnes in Silo, ut ascenderent
et dimicarent contra eos. 13 Et interim
miserunt ad illos in terram Galaad Phinees
filium Eleazari sacerdotis, 14 Et decem
principes cum eo, singulos de singulis
tribubus. 15 Qui venerunt ad filios
Ruben, et Gad, et dimidiæ tribus Manasse,
in terram Galaad, dixeruntque ad eos.

16 כֹּה אָמְרוּ כֹּל ׀ עֲדַת יְהוָה מָה־הַמַּעַל
הַזֶּה אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בֵּאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בִּבְנוֹתְכֶם
לָכֶם מִזְבֵּחַ לִמְרָדְכֶם הַיּוֹם בַּיהוָה׃
17 הַמְעַט־לָנוּ אֶת־עֲוֺן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא־
הִטַּהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף
בַּעֲדַת יְהוָה׃ 18 וְאַתֶּם תָּשֻׁבוּ הַיּוֹם
מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה אַתֶּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם
בַּיהוָה וּמָחָר אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף׃
19 וְאַךְ אִם־טְמֵאָה אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם עִבְרוּ
לָכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן־שָׁם
מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֵאָחֲזוּ בְּתוֹכֵנוּ וּבַיהוָה
אַל־תִּמְרֹדוּ וְאֹתָנוּ אַל־תִּמְרֹדוּ בִּבְנֹתְכֶם
לָכֶם מִזְבֵּחַ מִבַּלְעֲדֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
20 הֲלוֹא ׀ עָכָן בֶּן־זֶרַח מָעַל מַעַל בַּחֵרֶם
וְעַל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קָצֶף וְהוּא
אִישׁ אֶחָד לֹא גָוַע בַּעֲוֺנוֹ׃ 21 וַיַּעֲנוּ
בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה
וַיְדַבְּרוּ אֶת־רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 אֵל ׀
אֱלֹהִים ׀ יְהוָה אֵל ׀ אֱלֹהִים ׀ יְהוָה הוּא
יֹדֵעַ וְיִשְׂרָאֵל הוּא יֵדָע אִם־בְּמֶרֶד וְאִם־
בְּמַעַל בַּיהוָה אַל־תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה׃
23 לִבְנוֹת לָנוּ מִזְבֵּחַ לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה
וְאִם־לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם־
לַעֲשׂוֹת עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא
יְבַקֵּשׁ׃ 24 וְאִם־לֹא מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ
אֶת־זֹאת לֵאמֹר מָחָר יֹאמְרוּ בְנֵיכֶם
לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מַה־לָּכֶם וְלַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 25 וּגְבוּל נָתַן־יְהוָה בֵּינֵנוּ
וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיהוָה וְהִשְׁבִּיתוּ בְנֵיכֶם
אֶת־בָּנֵינוּ לְבִלְתִּי יְרֹא אֶת־יְהוָה׃ 26 וַנֹּאמֶר
נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ לִבְנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא
לְעוֹלָה וְלֹא לְזָבַח׃ 27 כִּי עֵד הוּא
בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דֹּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה לְפָנָיו בְּעֹלוֹתֵינוּ
וּבִזְבָחֵינוּ וּבִשְׁלָמֵינוּ וְלֹא־יֹאמְרוּ בְנֵיכֶם
מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיהוָה׃
28 וַנֹּאמֶר וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֶל־
דֹּרֹתֵינוּ מָחָר וְאָמַרְנוּ רְאוּ אֶת־תַּבְנִית מִזְבַּח
יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה
וְלֹא לְזֶבַח כִּי־עֵד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם׃

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου Τίς
ἡ πλημμέλεια αὕτη ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον
τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ
Κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμόν,
ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου; 17 Μὴ
μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁμάρτημα Φογώρ, ὅ τι οὐκ
ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου;
18 Καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου·
καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ Κύριου καὶ
αὔριον, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή. 19 Καὶ
νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν,
διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως οὗ
κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρο-
νομήσετε ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀποστάται
γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μηδ' ἀπόστητε ἀπὸ Κυρίου
διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσια-
στηρίου Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 20 Οὐκ ἰδοὺ
Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρὰ πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησεν ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ
ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἷς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ. 21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ
λέγοντες 22 Ὁ θεὸς θεὸς Κύριός ἐστι, καὶ ὁ θεὸς
θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ
ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ Κυρίου,
μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· 23 Καὶ
εἰ ᾠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἐκζητήσει. 24 Ἀλλ'
ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο
λέγοντες Ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν
τοῖς τέκνοις ἡμῶν Τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ θεῷ
Ἰσραήλ; 25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν
μερὶς Κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
τοὺς υἱῶν ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον. 26 Καὶ
εἴπαμεν ποιῆσαι οὕτω τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν
τοῦτον, οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,
27 Ἀλλ' ἵνα ᾖ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ'
ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν λατρείαν Κυρίου ἐναντίον
αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς
θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων
ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς
τέκνοις ἡμῶν αὔριον Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς
Κυρίου. 28 Καὶ εἴπαμεν Ἐὰν γένηταί ποτε καὶ
λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς ἢ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν
αὔριον, καὶ ἐροῦσιν Ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κύριου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ
ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ
μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ
μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν.

16 Hæc mandat omnis populus Domini: Quæ
est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum
Deum Israel, ædificantes altare sacrilegum, et
a cultu illius recedentes? 17 An parum vobis
est quod peccatis in Beelphegor, et usque in
præsentem diem macula hujus sceleris in nobis
permanet? multique de populo corruerunt.
18 Et vos hodie reliquistis Dominum, et eras
in universum Israel ira ejus desæviet.
19 Quod si putatis immundam esse terram
possessionis vestræ, transite ad terram, in qua
tabernaculum Domini est, et habitate inter
nos: tantum ut a Domino, et a nostro
consortio non recedatis, ædificato altari præter
altare Domini Dei nostri. 20 Nonne Achan
filius Zare præteriit mandatum Domini, et
super omnem populum Israel ira ejus incubuit?
Et ille erat unus homo, atque utinam solus
periisset in scelere suo. 21 Responderuntque
filii Ruben, et Gad, et dimidia tribus Manasse,
principibus legationis Israel: 22 Fortissimus
Deus Dominus, Fortissimus Deus Dominus,
ipse novit, et Israel simul intelliget: si
prævaricationis animo hoc altare construxi-
mus, non custodiat nos, sed puniat nos in
præsenti: 23 Et si ea mente fecimus, ut
holocausta, et sacrificium, et pacificas victimas
super eo imponeremus, ipse quærat et judicet:
24 Et non ea magis cogitatione atque tractatu,
ut diceremus: Cras dicent filii vestri filiis
nostris: Quid vobis et Domino Deo Israel?
25 Terminum posuit Dominus inter nos et vos,
o filii Ruben, et filii Gad, Jordanem fluvium:
et idcirco partem non habetis in Domino.
Et per hanc occasionem avertent filii vestri
filios nostros a timore Domini. Putavimus
itaque melius, 26 Et diximus: Extruamus
nobis altare, non in holocausta, neque ad
victimas offerendas, 27 Sed in testimonium
inter nos et vos, et sobolem nostram vestram-
que progeniem, ut serviamus Domino, et juris
nostri sit offerre, et holocausta, et victimas,
et pacificas hostias: et nequaquam dicant
cras filii vestri filiis nostris: Non est
vobis pars in Domino. 28 Quod si
voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce
altare Domini, quod fecerunt patres nostri,
non in holocausta, neque in sacrificium,
sed in testimonium nostrum ac vestrum.

29 חָלִילָה לָּנוּ מִמֶּנּוּ לִמְרֹד בַּיהוָה וְלָשׁוּב
הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לְעֹלָה
לְמִנְחָה וּלְזָבַח מִלְּבַד מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכָּנוֹ׃ 30 וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס
הַכֹּהֵן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה וְרָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנֵי־
רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם׃
31 וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי־
רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם
יָדַעְנוּ כִּי־בְתוֹכֵנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־מְעַלְתֶּם
בַּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אָז הִצַּלְתֶּם אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה׃ 32 וַיָּשָׁב פִּינְחָס בֶּן־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן ׀ וְהַנְּשִׂיאִים מֵאֵת בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּמֵאֵת בְּנֵי־גָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשִׁבוּ אוֹתָם דָּבָר׃
33 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ
אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָמְרוּ לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם
לַצָּבָא לְשַׁחֵת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד יֹשְׁבִים בָּהּ׃ 34 וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד לַמִּזְבֵּחַ כִּי־עֵד הוּא בֵּינֹתֵינוּ כִּי
יְהוָה הָאֱלֹהִים׃

פרשה כג׃

1 וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הֵנִיחַ
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל־אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב
וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים׃ 2 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
לְכָל־יִשְׂרָאֵל לִזְקֵנָיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו
וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זָקַנְתִּי בָּאתִי
בַּיָּמִים׃ 3 וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם
לָכֶם׃ 4 רְאוּ הִפַּלְתִּי לָכֶם אֶת־הַגּוֹיִם
הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלָה לְשִׁבְטֵיכֶם
מִן־הַיַּרְדֵּן וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכְרַתִּי וְהַיָּם
הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃ 5 וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא יֶהְדֳּפֵם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֹתָם
מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־אַרְצָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם׃ 6 וַחֲזַקְתֶּם מְאֹד לִשְׁמֹר
וְלַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאול׃
7 לְבִלְתִּי־בוֹא בַּגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה
אִתְּכֶם וּבְשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם לֹא־תַזְכִּירוּ וְלֹא
תַשְׁבִּיעוּ וְלֹא תַעַבְדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם׃

29 Μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ
Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον
τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν
καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ
θυσιαστηρίου Κυρίου ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ. 30 Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἳ
ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ
υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς. 31 Καὶ εἶπε Φινεὲς
ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ
τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ Σήμερον ἐγνώκαμεν
ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε
ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐῤῥύσασθε
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου. 32 Καὶ
ἀπέστρεψε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλαὰδ
εἰς γῆν Χανaὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. 33 Καὶ ἤρεσε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς
εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν
Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς
Μανασσῆ· καὶ κατῴκησαν ἐπ' αὐτῆς. 34 Καὶ
ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ
τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὅτι
Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστί.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ
καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύ-
τερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις. 2 Καὶ συνεκάλεσεν
Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν
γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ
τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἐγὼ γεγήρακα καὶ προ-
βέβηκα ταῖς ἡμέραις. 3 Ὑμεῖς δὲ ἑωράκατε ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ἡμῖν. 4 Ἴδετε ὅτι ἐπέῤῥιφα
ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν
τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐξωλόθρευσα, καὶ
ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς
ἡλίου. 5 Κύριος δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἕως ἂν
ἀπόλωνται· καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ
ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν. 6 Κατισχύσατε οὖν
σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε
εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα, 7 Ὅπως μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα· καὶ τὰ
ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν,
οὐδὲ μὴ λατρεύσητε οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

29 Absit a nobis hoc scelus, ut recedamus a
Domino, et ejus vestigia relinquamus, extructo
altari ad holocausta, et sacrificia, et victimas
offerendas, præter altare Domini Dei nostri,
quod extructum est ante tabernaculum ejus.
30 Quibus auditis, Phinees sacerdos, et
principes legationis Israel, qui erant cum eo,
placati sunt: et verba filiorum Ruben, et Gad,
et dimidiæ tribus Manasse, libentissime susce-
perunt. 31 Dixitque Phinees filius Eleazari
sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum
sit Dominus, quoniam alieni estis a prævari-
catione hac, et liberastis filios Israel de manu
Domini. 32 Reversusque est cum principibus
a filiis Ruben et Gad, de terra Galaad, finium
Chanaan, ad filios Israel, et retulit eis.
33 Placuitque sermo cunctis audientibus. Et
laudaverunt Deum filii Israel, et nequaquam
ultra dixerunt, ut ascenderent contra eos,
atque pugnarent, et delerent terram posses-
sionis eorum. 34 Vocaveruntque filii Ruben, et
filii Gad altare quod extruxerant, Testimonium
nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAPUT XXIII.

1 Evoluto autem multo tempore, postquam
pacem dederat Dominus Israeli, subjectis in
gyro nationibus universis, et Josue jam
longævo, et persenilis ætatis: 2 Vocavit
Josue omnem Israelem, majoresque natu, et
principes ac duces, et magistros, dixitque ad
eos: Ego senui, et progressioris ætatis sum:
3 Vosque cernitis omnia quæ fecerit Dominus
Deus vester cunctis per circuitum nationibus,
quo modo pro vobis ipse pugnaverit: 4 Et
nunc quia vobis sorte divisit omnem terram,
ab orientali parte Jordanis usque ad mare
magnum, multæque adhuc supersunt nationes:
5 Dominus Deus vester disperdet eas, et
auferet a facie vestra, et possidebitis terram,
sicut vobis pollicitus est; 6 Tantum confor-
tamini, et estote soliciti, ut custodiatis cuncta
quæ scripta sunt in volumine legis
Moysi: et non declinetis ab eis neque
ad dexteram neque ad sinistram: 7 Ne
postquam intraveritis ad gentes, quæ inter
vos futuræ sunt, juretis nomine deorum
earum, et serviatis eis, et adoretis illos:

8 כִּי אִם־בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבָּקוּ כַּאֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וַיּוֹרֶשׁ יְהוָה
מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצוּמִים וְאַתֶּם לֹא־
עָמַד אִישׁ בִּפְנֵיכֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
10 אִישׁ־אֶחָד מִכֶּם יִרְדָּף־אָלֶף כִּי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לָכֶם׃ 11 וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 12 כִּי ׀ אִם־
שׁוֹב תָּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בְּיֶתֶר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אִתְּכֶם וְהִתְחַתַּנְתֶּם
בָּהֶם וּבָאתֶם בָּהֶם וְהֵם בָּכֶם׃ 13 יָדוֹעַ
תֵּדְעוּ כִּי לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְהוֹרִישׁ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשֹׁטֵט בְּצִדֵּיכֶם
וְלִצְנִנִים בְּעֵינֵיכֶם עַד אֲבָדְכֶם מֵעַל
הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 14 וְהִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם
בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וִידַעְתֶּם בְּכָל־לְבַבְכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד
מִכֹּל ׀ הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא־
נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד׃ 15 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר־
בָּא עֲלֵיכֶם כָּל־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲלֵיכֶם כֵּן יָבִיא יְהוָה
עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־הַדָּבָר הָרָע עַד־הַשְׁמִידוֹ
אוֹתְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 16 בְּעָבְרְכֶם
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה
אֶתְכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם׃

פרשה כד׃

1 וַיֶּאֱסֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁכֶמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשָׁיו
וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְיַצְּבוּ לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח
אֲבִי אַבְרָהָם וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים׃ 3 וָאֶקַּח אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אַבְרָהָם
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וָאוֹלֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל־אֶרֶץ
כְּנָעַן וָאַרְבֶּה אֶת־זַרְעוֹ וָאֶתֶּן־לוֹ אֶת־יִצְחָק׃

8 Ἀλλὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε,
καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν, ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, καὶ οὐδεὶς
ἀντέστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· 10 Εἷς ὑμῶν ἐδίωξε χιλίους, ὅτι Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ
εἶπεν ἡμῖν. 11 Καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾷν
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. 12 Ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε
καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις
τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς
αὐτούς, καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,
13 Γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ Κύριος τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν·
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα
καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς
βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπό-
λησθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν
ὑμῖν Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω
τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν
διότι οὐκ ἔπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν
λόγων ὧν εἶπε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα
τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἥκει πρὸς ἡμᾶς πάντα
τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
οὕτως ἐπάξει Κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ
ῥήματα τὰ πονηρά, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἧς ἔδωκε Κύριος
ὑμῖν, 16 Ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ
πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσ-
κυνήσητε αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κδʹ.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ
εἰς Σηλώ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους
αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ
θεοῦ. 2 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν
Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ Πέραν τοῦ
ποταμοῦ παρῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ'
ἀρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ
Ναχώρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις. 3 Καὶ
ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὡδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ,

8 Sed adhæreatis Domino Deo vestro quod
fecistis usque in diem hanc. 9 Et tunc
auferet Dominus Deus in conspectu vestro
gentes magnas et robustissimas, et nullus
vobis resistere poterit. 10 Unus e vobis
persequetur hostium mille viros: quia
Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit,
sicut pollicitus est. 11 Hoc tantum diligen-
tissime præcavete, ut diligatis Dominum Deum
vestrum. 12 Quod si volueritis gentium
harum, quæ inter vos habitant, erroribus
adhærere, et cum eis miscere connubia, atque
amicitias copulare: 13 Jam nunc scitote
quod Dominus Deus vester non eas deleat ante
faciem vestram, sed sint vobis in foveam ac
laqueum, et offendiculum ex latere vestro, et
sudes in oculis vestris, donec vos auferat
atque disperdat de terra hac optima, quam
tradidit vobis. 14 En ego hodie ingredior
viam universæ terræ, et toto animo cognosce-
tis, quod de omnibus verbis, quæ se Dominus
præstiturum vobis esse pollicitus est, unum
non præterierit incassum. 15 Sicut ergo
implevit opere quod promisit, et prospera
cuncta venerunt: sic adducet super vos quid-
quid malorum comminatus est, donec vos
auferat atque disperdat de terra hac optima,
quam tradidit vobis, 16 Eo quod præterieritis
pactum Domini Dei vestri, quod pepigit
vobiscum, et servieritis diis alienis, et adora-
veritis eos: cito atque velociter consurget in
vos furor Domini, et auferemini ab hac terra
optima, quam tradidit vobis.

CAPUT XXIV.

1 Congregavitque Josue omnes tribus
Israel in Sichem, et vocavit majores natu, ac
principes, et judices, et magistros: steterunt-
que in conspectu Domini: 2 Et ad populum
sic locutus est: Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Trans fluvium habitaverunt patres
vestri ab initio, Thare pater Abraham
et Nachor: servieruntque diis alienis.
3 Tuli ergo patrem vestrum Abraham de
Mesopotamiæ finibus: et adduxi eum in
terram Chanaan: multiplicavique semen ejus.

4 וָאֶתֵּן לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו וָאֶתֵּן
לְעֵשָׂו אֶת־הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב
וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם׃ 5 וָאֶשְׁלַח אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן וָאֶגֹּף אֶת־מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם׃ 6 וָאוֹצִיא
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַתָּבֹאוּ הַיָּמָּה
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֶכֶב
וּבְפָרָשִׁים יַם־סוּף׃ 7 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
וַיָּשֶׂם מַאֲפֵל בֵּינֵיכֶם ׀ וּבֵין הַמִּצְרִים וַיָּבֵא
עָלָיו אֶת־הַיָּם וַיְכַסֵּהוּ וַתִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם
אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּשְׁבוּ בַמִּדְבָּר
יָמִים רַבִּים׃ 8 וָאָבִיאָה אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלָּחֲמוּ
אִתְּכֶם וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם וַתִּירְשׁוּ אֶת־
אַרְצָם וָאַשְׁמִידֵם מִפְּנֵיכֶם׃ 9 וַיָּקָם בָּלָק
בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבִלְעָם בֶּן־בְּעוֹר לְקַלֵּל
אֶתְכֶם׃ 10 וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁמֹעַ לְבִלְעָם
וַיְבָרֶךְ בָּרוֹךְ אֶתְכֶם וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃
11 וַתַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַתָּבֹאוּ אֶל־יְרִיחוֹ
וַיִּלָּחֲמוּ בָכֶם בַּעֲלֵי־יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם׃ 12 וָאֶשְׁלַח לִפְנֵיכֶם
אֶת־הַצִּרְעָה וַתְּגָרֶשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא בְחַרְבְּךָ וְלֹא בְקַשְׁתֶּךָ׃
13 וָאֶתֵּן לָכֶם אֶרֶץ ׀ אֲשֶׁר לֹא־יָגַעְתָּ בָּהּ
וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתֶם וַתֵּשְׁבוּ בָּהֶם
כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נְטַעְתֶּם אַתֶּם
אֹכְלִים׃ 14 וְעַתָּה יְראוּ אֶת־יְהוָה וְעִבְדוּ
אֹתוֹ בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת וְהָסִירוּ אֶת־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֵבֶר הַנָּהָר וּבְמִצְרַיִם
וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה׃ 15 וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם
לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם
אֶת־מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר־עָבְדוּ
אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַנָּהָר וְאִם
אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים
בְּאַרְצָם וְאָנֹכִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
16 וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חָלִילָה לָּנוּ
מֵעֲזֹב אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ
וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הָאֹתוֹת הַגְּדֹלוֹת
הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְנוּ
בָהּ וּבְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקִרְבָּם׃

4 Καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ·
καὶ ἔδωκα τῷ Ἠσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ κληρο-
νομῆσαι αὐτῷ· καὶ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος
μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν· καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς
οἱ Αἰγύπτιοι. 5 Καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν
σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξήγαγε 6 Τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν·
καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ἡμῶν ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθράν. 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον·
καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς· καὶ
εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους.
8 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμοῤῥαίων τῶν
κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ
κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλο-
θρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. 9 Καὶ
ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ
καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστείλας
ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν. 10 Καὶ
οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ θεός σου ἀπολέσαι σε·
καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς
ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς. 11 Καὶ
διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς
Ἰεριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦν-
τες Ἰεριχὼ, ὁ Ἀμοῤῥαῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ
ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ
ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 12 Καὶ
ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν, καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα
βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου. 13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν
γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις
ἃς οὐκ ᾠκοδομήκατε, καὶ κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς·
καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε
ὑμεῖς ἔδεσθε. 14 Καὶ νῦν φοβήθητε Κύριον, καὶ
λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἷς
ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ.
15 Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν Κυρίῳ,
ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε,
εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμοῤ-
ῥαίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν·
ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι
ἅγιός ἐστι. 16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε Μὴ
γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεύειν
θεοῖς ἑτέροις. 17 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς
θεός ἐστιν· αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς
ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν·

4 Et dedi ei Isaac: illique rursum dedi Jacob
et Esau. E quibus, Esau dedi montem Seir ad
possidendum: Jacob vero, et filii ejus
descenderunt in Ægyptum. 5 Misique
Moysen et Aaron, et percussi Ægyptum
multis signis atque portentis. 6 Eduxique
vos et patres vestros de Ægypto, et venistis
ad mare: persecutique sunt Ægyptii patres
vestros cum curribus et equitatu, usque ad
mare Rubrum. 7 Clamaverunt autem ad
Dominum filii Israel: qui posuit tenebras
inter vos et Ægyptios, et adduxit super eos
mare, et operuit eos. Viderunt oculi vestri
cuncta quæ in Ægypto fecerim, et habitastis
in solitudine multo tempore: 8 Et introduxi
vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans
Jordanem. Cumque pugnarent contra vos,
tradidi eos in manus vestras, et possedistis
terram eorum, atque interfecistis eos. 9 Sur-
rexit autem Balac filius Sephor rex Moab,
et pugnavit contra Israelem. Misitque et
vocavit Balaam filium Beor, ut malediceret
vobis: 10 Et ego nolui audire eum, sed
econtrario per illum benedixi vobis, et liberavi
vos de manu ejus. 11 Transistisque Jordanem,
et venistis ad Jericho. Pugnaveruntque
contra vos viri civitatis ejus, Amorrhæus, et
Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et
Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus: et
tradidi illos in manus vestras. 12 Misique
ante vos crabrones: et ejeci eos de locis suis,
duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec
in arcu tuo. 13 Dedique vobis terram, in
qua non laborastis, et urbes quas non ædificas-
tis, ut habitaretis in eis: vineas et oliveta,
quæ non plantastis. 14 Nunc ergo timete
Dominum, et servite ei perfecto corde atque
verissimo: et auferte deos, quibus servierunt
patres vestri in Mesopotamia et in Ægypto,
ac servite Domino. 15 Sin autem malum
vobis videtur ut Domino serviatis, optio vobis
datur: eligite hodie quod placet, qui servire
potissimum debeatis, utrum diis, quibus
servierunt patres vestri in Mesopotamia, an
diis Amorrhæorum, in quorum terra habitatis:
ego autem et domus mea serviemus Domino.
16 Respronditque populus, et ait: Absit a
nobis ut relinquamus Dominum, et serviamus
diis alienis. 17 Dominus Deus noster ipse
eduxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti,
de domo servitutis: fecitque videntibus
nobis signa ingentia, et custodivit nos
in omni via, per quam ambulavimus, et
in cunctis populis, per quos transivimus.

18 וַיְגָרֶשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים וְאֶת־הָאֱמֹרִי
יֹשֵׁב הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד
אֶת־יְהוָה כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ׃ 19 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־
יְהוָה כִּי־אֱלֹהִים קְדֹשִׁים הוּא אֵל־קַנּוֹא
הוּא לֹא־יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם וּלְחַטֹּאותֵיכֶם׃
20 כִּי תַעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי
נֵכָר וְשָׁב וְהֵרַע לָכֶם וְכִלָּה אֶתְכֶם אַחֲרֵי
אֲשֶׁר־הֵיטִיב לָכֶם׃ 21 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִּי אֶת־יְהוָה נַעֲבֹד׃ 22 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם בָּכֶם כִּי־אַתֶּם
בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אוֹתוֹ
וַיֹּאמְרוּ עֵדִים׃ 23 וְעַתָּה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי
הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיֹּאמְרוּ הָעָם
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְקוֹלוֹ
נִשְׁמָע׃ 25 וַיִּכְרֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּשֶׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בִּשְׁכֶם׃
26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדוֹלָה
וַיְקִימֶהָ שָּׁם תַּחַת הָאַלָּה אֲשֶׁר בְּמִקְדַּשׁ
יְהוָה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם
הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה־בָּנוּ לְעֵדָה
כִּי־הִיא שָׁמְעָה אֵת כָּל־אִמְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיְתָה בָכֶם לְעֵדָה פֶּן־
תְּכַחֲשׁוּן בֵּאלֹהֵיכֶם׃ 28 וַיְשַׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ 29 וַיְהִי
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃
30 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־
סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרָיִם מִצְּפוֹן לְהַר־גָּעַשׁ׃
31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ
וְכֹל ׀ יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הֶאֱרִיכוּ יָמִים
אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וַאֲשֶׁר יָדְעוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 32 וְאֶת־עַצְמוֹת
יוֹסֵף אֲשֶׁר־הֶעֱלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל ׀ מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
בִשְׁכֶם בְּחֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב
מֵאֵת בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה
וַיִּהְיוּ לִבְנֵי־יוֹסֵף לְנַחֲלָה׃ 33 וְאֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס
בְּנוֹ אֲשֶׁר נִתַּן־לוֹ בְּהַר אֶפְרָיִם׃

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ
πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ
προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν
Κυρίῳ, οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστι. 19 Καὶ εἶπεν
Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν
Κυρίῳ ὅτι ὁ θεὸς ἅγιός ἐστι, καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ
ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα
ὑμῶν. 20 Ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε Κύριον καὶ
λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς
καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς.
21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν Οὐχί, ἀλλὰ
Κυρίῳ λατρεύσομεν. 22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαόν Μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι
ὑμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίῳ λατρεύειν αὐτῷ.
23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους
τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν
πρὸς Κύριον θεὸν Ἰσραήλ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς
πρὸς Ἰησοῦν Κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. 25 Καὶ διέθετο Ἰησοῦς
διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλὼ
ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. 26 Καὶ
ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ
θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν
Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.
27 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Ἰδοὺ ὁ
λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι
αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ
Κυρίου ὅ τι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον· καὶ
οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσησθε Κυρίῳ τῷ θεῷ
μου. 28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ
ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.
30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ
κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαρὰχ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Ἐφραΐμ, ἀπὸ βοῤῥᾶ τοῦ ὄρους τοῦ Γαλαάδ·
ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα, εἰς ὃ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ, τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας
ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις,
ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν
αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας. 31 Καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον
μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἴδοσαν πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ. 32 Καὶ τὰ
ὀστᾶ Ἰωσὴφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
καὶ κατώρυξαν ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τοῦ
ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακὼβ παρὰ τῶν Ἀμοῤῥαίων
τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατόν,
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσὴφ ἐν μερίδι. 33 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν
ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ
Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Ἐφραΐμ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ περιεφέροσαν
ἐν ἑαυτοῖς· καὶ Φινεὲς ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη
ἐν Γαβαὰρ τῇ ἑαυτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπήλ-
θοσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν
ἑαυτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν
Ἀστάρτην καὶ Ἀσταρὼθ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν
ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλὼμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ,
καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτώ.

18 Et ejecit universas gentes, Amorrhæum
habitatorem terræ, quam nos intravimus.
Serviemus igitur Domino: quia ipse est
Deus noster. 19 Dixitque Josue ad
populum: Non poteritis servire Domino:
Deus enim sanctus, et fortis æmulator est,
nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis.
20 Si dimiseritis Dominum, et servieritis diis
alienis, convertet se, et affliget vos, atque
subvertet postquam vobis præstiterit bona.
21 Dixitque populus ad Josue: Nequaquam
ita ut loqueris, erit, sed Domino serviemus.
22 Et Josue ad populum, Testes, inquit, vos
estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum
ut serviatis ei. Responderuntque: Testes.
23 Nunc ergo, ait, auferte deos alienos de
medio vestri, et inclinate corda vestra ad
Dominum Deum Israel. 24 Dixitque populus
ad Josue: Domino Deo nostro serviemus, et
obedientes erimus præceptis ejus. 25 Percussit
ergo Josue in die illo fœdus, et proposuit
populo præcepta atque judicia in Sichem.
26 Scripsit quoque omnia verba hæc in
volumine legis Domini: et tulit lapidem
pergrandem, posuitque eum subter quercum,
quæ erat in sanctuario Domini: 27 Et dixit
ad omnem populum: En lapis iste erit vobis
in testimonium, quod audierit omnia verba
Domini quæ locutus est vobis: ne forte postea
negare velitis, et mentiri Domino Deo vestro.
28 Dimisitque populum, singulos in posses-
sionem suam. 29 Et post hæc mortuus est
Josue filius Nun servus Domini, centum et
decem annorum: 30 Sepelieruntque eum in
finibus possessionis suæ in Thamnathsare, quæ
est sita in monte Ephraim, a septentrionali
parte montis Gaas. 31 Servivitque Israel
Domino cunctis diebus Josue, et seniorum qui
longo vixerunt tempore post Josue, et qui
noverunt omnia opera Domini quæ fecerat in
Israel. 32 Ossa quoque Joseph, quæ tulerant
filii Israel de Ægypto, sepelierunt in Sichem,
in parte agri, quem emerat Jacob a filiis Hemor
patris Sichem, centum novellis ovibus, et fuit
in possessionem filiorum Joseph. 33 Eleazar
quoque filius Aaron mortuus est: et sepelierunt
eum in Gabaath Phinees filii ejus, quæ data
est ei in monte Ephraïm.

LIBER JUDICUM.

שופטים א

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר מי־יעלה־לנו
אל־הכנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את־הארץ
בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה
אתי בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי
גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון:
4 ויעל יהודה ויתן יהוה את־הכנעני
והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים
איש: 5 וימצאו את־אדני בזק בבזק וילחמו
בו ויכו את־הכנעני ואת־הפרזי: 6 וינס
אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו
ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר
אדני־בזק שבעים ׀ מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת
שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם: 8 וילחמו
בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה
לפי־חרב ואת־העיר שלחו באש: 9 ואחר
ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב
ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה
אל־הכנעני היושב בחברון ושם־חברון
לפנים קרית ארבע ויכו את־ששי ואת־
אחימן ואת־תלמי: 11 וילך משם אל־
יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־ספר:
12 ויאמר כלב אשר יכה את־קרית ספר
ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה:
13 וילכדה עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן
ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו לאשה:
14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת־אביה
השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב
מה־לך: 15 ותאמר לו הבה־לי ברכה כי
ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־
לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית:

ΚΡΙΤΑΙ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ
ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου
λέγοντες Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χανα-
ναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;
2 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἀναβήσεται, ἰδοὺ
δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 3 Καὶ εἶπεν
Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀνάβηθι μετ'
ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς
τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ
σου ἐν τῷ κλήρῳ σου· καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ
Συμεών. 4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε
Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ εἰς
δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν. 5 Καὶ κατέλαβον τὸν
Ἀδωνιβεζὲκ ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς
αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.
6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ· καὶ κατέδραμον ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ
ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν
αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζὲκ Ἑβδομήκοντα
βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ
ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν
συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου·
καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ
θεός· καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν
αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν
ἐνέπρησαν ἐν πυρί. 9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν
οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ
τὴν πεδινήν. 10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν
Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών, καὶ
ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν
Χεβρὼν τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ· καὶ
ἐπάταξαν τὸν Σεσσὶ καὶ Ἀχιμὰν καὶ Θολμί, γεν-
νήματα τοῦ Ἐνάκ. 11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς
τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ
ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφέρ, πόλις γραμμάτων.
12 Καὶ εἶπε Χάλεβ Ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν
τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω
αὐτῷ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 13 Καὶ
προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ
Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν
Ἀσχὰ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. 14 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν
Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου
Εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με· καὶ εἶπεν αὐτῇ
Χάλεβ Τί ἐστί σοι; 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχὰ
Δὸς δή μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί
με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς
λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.

JUDICUM, CAPUT I.

POST mortem Josue consuluerunt filii Israel
Dominum, dicentes: Quis ascendet ante
nos contra Chananæum, et erit dux belli?
2 Dixitque Dominus: Judas ascendet: ecce
tradidi terram in manus ejus. 3 Et ait Judas
Simeoni fratri suo: Ascende mecum in sortem
meam, et pugna contra Chananæum, ut et ego
pergam tecum in sortem tuam. Et abiit cum
eo Simeon. 4 Ascenditque Judas, et tradidit
Dominus Chananæum ac Pherezæum in manus
eorum: et percusserunt in Bezec decem millia
virorum. 5 Inveneruntque Adonibezec in
Bezec, et pugnaverunt contra eum, ac percus-
serunt Chananæum et Pherezæum. 6 Fugit
autem Adonibezec: quem persecuti compre-
henderunt, cæsis summitatibus manuum ejus ac
pedum. 7 Dixitque Adonibezec: Septuaginta
reges, amputatis manuum ac pedum summita-
tibus, colligebant sub mensa mea ciborum
reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus.
Adduxeruntque eum in Jerusalem, et ibi
mortuus est. 8 Oppugnantes ergo filii Juda
Jerusalem, ceperunt eam, et percusserunt
in ore gladii, tradentes cunctam incendio
civitatem. 9 Et postea descendentes pugna-
verunt contra Chananæum, qui habitabat in
montanis, et ad meridiem, et in campestribus.
10 Pergensque Judas contra Chananæum, qui
habitabat in Hebron (cujus nomen fuit
antiquitus Cariath Arbe), percussit Sesai, et
Ahiman, et Tholmaï: 11 Atque inde profectus
abiit ad habitatores Dabir, cujus nomen vetus
erat Cariath Sepher, id est, Civitas litterarum.
12 Dixitque Caleb: Qui percusserit Cariath
Sepher, et vastaverit eam, dabo ei Axam
filiam meam uxorem. 13 Cumque cepisset
eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor,
dedit ei Axam filiam suam conjugem
14 Quam pergentem in itinere monuit vir
suus ut peteret a patre suo agrum. Quæ cum
suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb:
Quid habes? 15 At illa respondit: Da mihi
benedictionem, quia terram arentem dedisti
mihi: da et irriguam aquis. Dedit ergo ei
Caleb irriguum superius, et irriguum inferius.

16 וּבְנֵי קֵינִי חֹתֵן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר
הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה מִדְבַּר יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּנֶגֶב עֲרָד וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הָעָם :
17 וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת־שִׁמְעוֹן אָחִיו וַיַּכּוּ
אֶת־הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צְפַת וַיַּחֲרִימוּ אוֹתָהּ
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הָעִיר חָרְמָה : 18 וַיִּלְכֹּד
יְהוּדָה אֶת־עַזָּה וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן
וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֶת־גְּבוּלָהּ :
19 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָהָר
כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי הָעֵמֶק כִּי־רֶכֶב
בַּרְזֶל לָהֶם : 20 וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת־חֶבְרוֹן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיּוֹרֶשׁ מִשָּׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה
בְּנֵי הָעֲנָק : 21 וְאֶת־הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ
לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי
אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן בִּירוּשָׁלַםִ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : 22 וַיַּעֲלוּ בֵית־יוֹסֵף גַּם־הֵם
בֵּית־אֵל וַיהוָה עִמָּם : 23 וַיָּתִירוּ בֵית־יוֹסֵף
בְּבֵית־אֵל וְשֵׁם־הָעִיר לְפָנִים לוּז : 24 וַיִּרְאוּ
הַשֹּׁמְרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַרְאֵנוּ נָא אֶת־מְבוֹא הָעִיר וְעָשִׂינוּ עִמְּךָ
חָסֶד : 25 וַיַּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַיַּכּוּ
אֶת־הָעִיר לְפִי־חָרֶב וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־כָּל־
מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׁלֵּחוּ : 26 וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ
הַחִתִּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוּז הוּא
שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 27 וְלֹא־הוֹרִישׁ
מְנַשֶּׁה אֶת־בֵּית־שְׁאָן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־
תַּעְנַךְ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת־
בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יוֹשְׁבֵי יִבְלְעָם וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ
וְאֶת־יוֹשְׁבֵי מְגִדּוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֶל
הַכְּנַעֲנִי לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת : 28 וַיְהִי
כִּי־חָזַק יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לָמַס
וְהוֹרֵישׁ לֹא הוֹרִישׁוֹ : 29 וְאֶפְרַיִם לֹא
הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגָזֶר וַיֵּשֶׁב
הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגָזֶר : 30 זְבוּלֻן לֹא
הוֹרִישׁ אֶת־יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת־יוֹשְׁבֵי נַהֲלֹל
וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיִּהְיוּ לָמַס :
31 אָשֵׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי עַכּוֹ וְאֶת־
יוֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אַחְלָב וְאֶת־אַכְזִיב וְאֶת־
חֶלְבָּה וְאֶת־אֲפִיק וְאֶת־רְחֹב : 32 וַיֵּשֶׁב
הָאָשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי
לֹא הוֹרִישׁוֹ : 33 נַפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ
אֶת־יֹשְׁבֵי בֵית־שֶׁמֶשׁ וְאֶת־יֹשְׁבֵי בֵית־עֲנָת
וַיֵּשֶׁב בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵי
בֵית־שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֲנָת הָיוּ לָהֶם לָמַס :

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθορ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ
Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν
τῷ νότῳ Ἰούδα, ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ,
καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ. 17 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέθ, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως Ἀνάθεμα. 18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν
Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν
Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν
οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια
αὐτῆς. 19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ
ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν
ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι
Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς. 20 Καὶ ἔδωκαν τῷ
Χάλεβ τὴν Χεβρών, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ
ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν
Ἐνάκ. 21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα
ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν·
καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ καί γε αὐτοὶ
εἰς Βαιθήλ, καὶ Κύριος ἦν μετ᾽ αὐτῶν. 23 Καὶ
παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ
ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά. 24 Καὶ
εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο
ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἔλαβον αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ
Δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον, καὶ ποιή-
σομεν μετὰ σοῦ ἔλεος. 25 Καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν
εἴσοδον τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν
στόματι ῥομφαίας, τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγέ-
νειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. 26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ
ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα
αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ οὐκ ἐξῆρε
Μανασσῆ τὴν Βαιθσάν, ἥ ἐστι Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ
τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ
τὴν Θανὰκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς
κατοικοῦντας Δὼρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ
τὸν κατοικοῦντα Βαλὰκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς
οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Μαγεδὼ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰ
περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ
ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησε
τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν
αὐτόν. 29 Καὶ Ἐφραῒμ οὐκ ἐξῆρε τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκησεν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζέρ, καὶ ἐγένετο
εἰς φόρον. 30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς
κατοικοῦντας Κέδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Δωμανά· καὶ κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ
αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. 31 Καὶ
Ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δὼρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Δαλάφ, τὸν Ἀσχαζὶ καὶ τὸν Χεβδὰ
καὶ τὸν Ναῒ καὶ τὸν Ἐρεώ. 32 Καὶ κατῴκησεν ὁ
Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν. 33 Καὶ
Νεφθαλὶ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ· καὶ κατῴκησε
Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ
τὴν Βαιθενὲθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.

16 Filii autem Cinæi cognati Moysi, ascen-
derunt de Civitate palmarum, cum filiis Juda,
in desertum sortis ejus, quod est ad meridiem
Arad, et habitaverunt cum eo. 17 Abiit
autem Judas cum Simeone fratre suo, et
percusserunt simul Chananæum qui habitabat
in Sephaath, et interfecerunt eum. Vocatum-
que est nomen urbis, Horma, id est, anathema.
18 Cepitque Judas Gazam cum finibus suis, et
Ascalonem, atque Accaron cum terminis suis.
19 Fuitque Dominus cum Juda, et montana
possedit: nec potuit delere habitatores vallis,
quia falcatis curribus abundabant. 20 Dede-
runtque Caleb Hebron, sicut dixerat Moyses,
qui delevit ex ea tres filios Enac. 21 Jebusæum
autem habitatorem Jerusalem non deleverunt
filii Benjamin: habitavitque Jebusæus cum
filiis Benjamin in Jerusalem, usque in
præsentem diem. 22 Domus quoque Joseph
ascendit in Bethel, fuitque Dominus cum eis.
23 Nam cum obsiderent urbem, quæ prius
Luza vocabatur, 24 Viderunt hominem
egredientem de civitate, dixeruntque ad eum:
Ostende nobis introitum civitatis, et faciemus
tecum misericordiam. 25 Qui cum ostendisset
eis, percusserunt urbem in ore gladii: hominem
autem illum, et omnem cognationem ejus,
dimiserunt. 26 Qui dimissus, abiit in terram
Hetthim, et ædificavit ibi civitatem, vocavitque
eam Luzam: quæ ita appellatur usque in
præsentem diem. 27 Manasses quoque non
delevit Bethsan, et Thanac cum viculis suis,
et habitatores Dor, et Jeblaam, et Mageddo
cum viculis suis, cœpitque Chananæus habitare
cum eis. 28 Postquam autem confortatus est
Israel, fecit eos tributarios, et delere noluit.
29 Ephraim etiam non interfecit Chananæum,
qui habitabat in Gazer, sed habitavit cum eo.
30 Zabulon non delevit habitatores Cetron,
et Naalol: sed habitavit Chananæus in medio
ejus, factusque est ei tributarius. 31 Aser
quoque non delevit habitatores Accho, et
Sidonis, Ahalab, et Achazib, et Helba, et
Aphec, et Rohob: 32 Habitavitque in medio
Chananæi habitatoris illius terræ, nec interfecit
eum. 33 Nephthali quoque non delevit habi-
tatores Bethsames, et Bethanath: et habitavit
inter Chananæum habitatorem terræ, fuerunt-
que ei Bethsamitæ et Bethanitæ tributarii.

34 וַיִּלְחֲצוּ הָאֱמֹרִי אֶת־בְּנֵי־דָן הָהָרָה כִּי־לֹא
נְתָנוֹ לָרֶדֶת לָעֵמֶק׃ 35 וַיּוֹאֶל הָאֱמֹרִי
לָשֶׁבֶת בְּהַר־חֶרֶס בְּאַיָּלוֹן וּבְשַׁעַלְבִים
וַתִּכְבַּד יַד בֵּית־יוֹסֵף וַיִּהְיוּ לָמַס׃ 36 וּגְבוּל
הָאֱמֹרִי מִמַּעֲלֵה עַקְרַבִּים מֵהַסֶּלַע וָמָעְלָה׃

פרשה ב׃

1 וַיַּעַל מַלְאַךְ־יְהוָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶל־
הַבֹּכִים ס וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֶתְכֶם
מִמִּצְרַיִם וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וָאֹמַר לֹא־אָפֵר בְּרִיתִי
אִתְּכֶם לְעוֹלָם׃ 2 וְאַתֶּם לֹא־תִכְרְתוּ
בְרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם
תִּתֹּצוּן וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלִי מַה־זֹּאת
עֲשִׂיתֶם׃ 3 וְגַם אָמַרְתִּי לֹא־אֲגָרֵשׁ אוֹתָם
מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְצִדִּים וֵאלֹהֵיהֶם
יִהְיוּ לָכֶם לְמוֹקֵשׁ׃ 4 וַיְהִי כְּדַבֵּר מַלְאַךְ
יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃
5 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֹּכִים וַיִּזְבְּחוּ־
שָׁם לַיהוָה׃ 6 וַיְשַׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־
הָעָם וַיֵּלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ
לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃ 7 וַיַּעַבְדוּ הָעָם אֶת־
יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל ׀ יְמֵי הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר הֶאֱרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשׁוּעַ אֲשֶׁר
רָאוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בִּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־
חֶרֶס בְּהַר אֶפְרָיִם מִצְּפוֹן לְהַר־גָּעַשׁ׃
10 וְגַם כָּל־הַדּוֹר הַהוּא נֶאֶסְפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו
וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה
לְיִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעַבְדוּ אֶת־
הַבְּעָלִים׃ 12 וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
אֲבוֹתָם הַמּוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי ׀ אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
וַיַּכְעִסוּ אֶת־יְהוָה׃ 13 וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה
וַיַּעַבְדוּ לַבַּעַל וְלָעַשְׁתָּרוֹת׃ 14 וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים וַיָּשֹׁסּוּ
אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב
וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃

34 Καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δὰν
εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι
εἰς τὴν κοιλάδα. 35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορραῖος
κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακώδει, ἐν ᾧ αἱ
ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι
καὶ ἐν Θαλαβίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσὴφ
ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον.
36 Καὶ τὸ ὅριον τοῦ Ἀμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβά-
σεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγὰλ ἐπὶ
τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει
Κύριος Ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσή-
γαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ εἶπα Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου
τὴν μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· 2 Καὶ ὑμεῖς οὐ
διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν
ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ
τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν καθελεῖτε· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς
μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε. 3 Κἀγὼ εἶπον Οὐ μὴ
ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται
ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. 4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν
ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς
πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. 5 Καὶ ἐπωνόμασαν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες· καὶ
ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ. 6 Καὶ ἐξαπέστειλεν
Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν.
7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς
ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυ-
τέρων, ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι
ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα ὅσα
ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραήλ. 8 Καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ δοῦλος Κυρίου υἱὸς ἑκατὸν
δέκα ἐτῶν. 9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὁρίῳ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρὲς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ,
ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαάς. 10 Καὶ πᾶσα ἡ
γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας
αὐτῶν· καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ᾽ αὐτούς, οἳ
οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον καί γε τὸ ἔργον ὃ
ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ. 12 Καὶ ἐγκατέλιπον
τὸν Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν
ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν
ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
αὐτοῖς· καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον 13 Καὶ
ἐγκατέλιπον αὐτόν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ καὶ
ταῖς Ἀστάρταις. 14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος
ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμευσαν αὐτούς·
καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι
ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

34 Arctavitque Amorrhæus filios Dan in
monte, nec dedit eis locum ut ad planiora
descenderent: 35 Habitavitque in monte
Hares, quod interpretatur testaceo, in Ajalon
et Salebim. Et aggravata est manus domus
Joseph, factusque est ei tributarius. 36 Fuit
autem terminus Amorrhæi ab ascensu
Scorpionis, petra, et superiora loca.

CAPUT II.

1 Ascenditque angelus Domini de Galgalis
ad locum flentium, et ait: Eduxi vos de
Ægypto, et introduxi in terram, pro qua
juravi patribus vestris: et pollicitus sum, ut
non facerem irritum pactum meum vobiscum in
sempiternum: 2 Ita duntaxat ut non feriretis
fœdus cum habitatoribus terræ hujus, sed aras
eorum subverteretis: et noluistis audire vocem
meam: cur hoc fecistis? 3 Quam ob rem
nolui delere eos a facie vestra: ut habeatis
hostes, et dii eorum sint vobis in ruinam.
4 Cumque loqueretur angelus Domini hæc
verba ad omnes filios Israel elevaverunt ipsi
vocem suam, et fleverunt, 5 Et vocatum est
nomen loci illius: Locus flentium, sive lacry-
marum: immolaveruntque ibi hostias Domino.
6 Dimisit ergo Josue populum, et abierunt
filii Israel unusquisque in possessionem suam,
ut obtinerent eam: 7 Servieruntque Domino
cunctis diebus ejus, et seniorum qui longo post
eum vixerunt tempore, et noverant omnia
opera Domini quæ fecerat cum Israel.
8 Mortuus est autem Josue filius Nun, famulus
Domini, centum et decem annorum, 9 Et
sepelierunt eum in finibus possessionis suæ
in Thamnathsare in monte Ephraim, a
septentrionali plaga montis Gaas. 10 Omnis-
que illa generatio congregata est ad patres
suos: et surrexerunt alii, qui non noverant
Dominum, et opera quæ fecerat cum Israel.
11 Feceruntque filii Israel malum in con-
spectu Domini, et servierunt Baalim. 12 Ac
dimiserunt Dominum Deum patrum suorum,
qui eduxerat eos de terra Ægypti: et secuti
sunt deos alienos, deosque populorum, qui
habitabant in circuitu eorum, et adora-
verunt eos: et ad iracundiam concitaverunt
Dominum, 13 Dimittentes eum, et servientes
Baal et Astaroth. 14 Iratusque Dominus
contra Israel, tradidit eos in manus diripien-
tium: qui ceperunt eos, et vendiderunt
hostibus, qui habitabant per gyrum:
nec potuerunt resistere adversariis suis:

15 בְּכֹל ׀ אֲשֶׁר יָצְאוּ יַד־יְהוָה הָיְתָה־בָּם
לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לָהֶם וַיֵּצֶר לָהֶם מְאֹד׃ 16 וַיָּקֶם
יְהוָה שֹׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם׃
17 וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמֵעוּ כִּי זָנוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ
מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם
לִשְׁמֹעַ מִצְוֺת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן׃ 18 וְכִי־
הֵקִים יְהוָה ׀ לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה
עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם כֹּל
יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־יִנָּחֵם יְהוָה מִנַּאֲקָתָם
מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם׃ 19 וְהָיָה ׀ בְּמוֹת
הַשּׁוֹפֵט יָשֻׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לָלֶכֶת
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת
לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם
הַקָּשָׁה׃ 20 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי׃
21 גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עָזַב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמֹת׃ 22 לְמַעַן
נַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲשֹׁמְרִים הֵם
אֶת־דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ
אֲבוֹתָם אִם־לֹא׃ 23 וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נְתָנָם
בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ׃

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִנִּיחַ יְהוָה לְנַסּוֹת
בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
אֵת כָּל־מִלְחֲמוֹת כְּנָעַן׃ 2 רַק לְמַעַן דַּעַת
דֹּרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמְּדָם מִלְחָמָה רַק
אֲשֶׁר־לְפָנִים לֹא יְדָעוּם׃ 3 חֲמֵשֶׁת ׀ סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים וְכָל־הַכְּנַעֲנִי וְהַצִּידֹנִי וְהַחִוִּי
יֹשֵׁב הַר הַלְּבָנוֹן מֵהַר בַּעַל חֶרְמוֹן עַד
לְבוֹא חֲמָת׃ 4 וַיִּהְיוּ לְנַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל
לָדַעַת הֲיִשְׁמְעוּ אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה׃ 5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יָשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 6 וַיִּקְחוּ אֶת־
בְּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם
נָתְנוּ לִבְנֵיהֶם וַיַּעַבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם׃
7 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת׃

15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο· καὶ χεὶρ Κυρίου
ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος,
καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν
αὐτοὺς σφόδρα. 16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτάς,
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνο-
μευόντων αὐτούς. 17 Καί γε τῶν κριτῶν οὐχ
ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων
καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ
εἰσακούειν τῶν λόγων Κυρίου· οὐκ ἐποίησαν
οὕτω. 18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτάς,
καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ κριτοῦ· ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ
στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούν-
των αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς. 19 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτής, καὶ ἀπέστρεψαν
καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν
πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς
καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέρριψαν τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς
σκληράς. 20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ
ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλάμην
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ
ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐν τῇ γῇ· καὶ
ἀφῆκε 22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ,
εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ
οὔ. 23 Καὶ ἀφήσει Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ
μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν
αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ
ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, πάντας
τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν,
2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι
αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ
ἔγνωσαν αὐτά· 3 Τὰς πέντε σατραπείας τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν
Σιδώνιον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν
Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμὼν ἕως Λαβωεμάθ.
4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ,
γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου ἃς
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ
Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου
καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου· 6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς
αὐτῶν. 7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

15 Sed quocumque pergere voluissent, manus
Domini super eos erat, sicut locutus est, et
juravit eis: et vehementer afflicti sunt.
16 Suscitavitque Dominus judices, qui libe-
rarent eos de vastantium manibus: sed nec
eos audire voluerunt, 17 Fornicantes cum
diis alienis, et adorantes eos. Cito deseruerunt
viam, per quam ingressi fuerant patres eorum:
et audientes mandata Domini, omnia fecere
contraria. 18 Cumque Dominus judices
suscitaret, in diebus eorum flectebatur miseri-
cordia, et audiebat afflictorum gemitus, et
liberabat eos de cæde vastantium. 19 Postquam
autem mortuus esset judex, revertebantur, et
multo faciebant pejora quam fecerant patres
eorum, sequentes deos alienos, servientes eis,
et adorantes illos. Non dimiserunt adinven-
tiones suas, et viam durissimam, per quam
ambulare consueverunt. 20 Iratusque est
furor Domini in Israel, et ait: Quia irritum
fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram
cum patribus eorum, et vocem meam audire
contempsit: 21 Et ego non delebo gentes,
quas dimisit Josue, et mortuus est: 22 Ut
in ipsis experiar Israel, utrum custodiant
viam Domini, et ambulent in ea, sicut
custodierunt patres eorum, an non. 23 Dimisit
ergo Dominus omnes nationes has, et cito
subvertere noluit, nec tradidit in manus Josue.

CAPUT III.

1 HÆ sunt gentes quas Dominus dereliquit,
ut erudiret in eis Israelem, et omnes qui non
noverant bella Chananæorum: 2 Ut postea
discerent filii eorum certare cum hostibus, et
habere consuetudinem prœliandi: 3 Quinque
satrapas Philisthinorum, omnemque Chana-
næum, et Sidonium, atque Hevæum, qui
habitabat in monte Libano, de monte Baal
Hermon usque ad introitum Emath. 4 Dimi-
sitque eos, ut in ipsis experiretur Israelem,
utrum audiret mandata Domini quæ præce-
perat patribus eorum per manum Moysi, an
non. 5 Itaque filii Israel habitaverunt in
medio Chananæi, et Hæthei, et Amorrhæi,
et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi:
6 Et duxerunt uxores filias eorum, ipsique
filias suas filiis eorum tradiderunt, et
servierunt diis eorum. 7 Feceruntque
malum in conspectu Domini, et obliti sunt
Dei sui, servientes Baalim et Astaroth.

8 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד
כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרַם נַהֲרָיִם וַיַּעַבְדוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם שְׁמֹנֶה
שָׁנִים׃ 9 וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
וַיָּקֶם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם
אֵת עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב הַקָּטֹן
מִמֶּנּוּ׃ 10 וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט
אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה
בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרָם וַתָּעָז
יָדוֹ עַל כּוּשַׁן רִשְׁעָתָיִם׃ 11 וַתִּשְׁקֹט
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עָתְנִיאֵל בֶּן־
קְנַז׃ 12 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־עֶגְלוֹן
מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּי־עָשׂוּ אֶת־
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 13 וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו אֶת־
בְּנֵי עַמּוֹן וַעֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיִּירְשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים׃ 14 וַיַּעַבְדוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 15 וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוָה וַיָּקֶם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֵהוּד
בֶּן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ
וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֶגְלוֹן
מֶלֶךְ מוֹאָב׃ 16 וַיַּעַשׂ לוֹ אֵהוּד חֶרֶב
וְלָהּ שְׁנֵי פֵיוֹת גֹּמֶד אָרְכָּהּ וַיַּחְגֹּר אוֹתָהּ
מִתַּחַת לְמַדָּיו עַל יֶרֶךְ יְמִינוֹ׃ 17 וַיַּקְרֵב
אֶת־הַמִּנְחָה לְעֶגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעֶגְלוֹן
אִישׁ בָּרִיא מְאֹד׃ 18 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה
לְהַקְרִיב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעָם
נֹשְׂאֵי הַמִּנְחָה׃ 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים
אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֵתֶר לִי
אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הָס וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו
כָּל־הָעֹמְדִים עָלָיו׃ 20 וְאֵהוּד ׀ בָּא אֵלָיו
וְהוּא יֹשֵׁב בַּעֲלִיַּת הַמְּקֵרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר אֵהוּד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיָּקָם
מֵעַל הַכִּסֵּא׃ 21 וַיִּשְׁלַח אֵהוּד אֶת־יַד
שְׂמֹאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יֶרֶךְ יְמִינוֹ
וַיִּתְקָעֶהָ בְּבִטְנוֹ׃ 22 וַיָּבֹא גַם־הַנִּצָּב
אַחַר הַלַּהַב וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב
כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא
הַפַּרְשְׁדֹנָה׃ 23 וַיֵּצֵא אֵהוּד הַמִּסְדְּרוֹנָה
וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וְנָעָל׃

8 *Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως
Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τῷ Χουσαρσαθαὶμ ἔτη ὀκτώ. 9 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος
σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν
Γοθονιὴλ υἱὸν Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον
ὑπὲρ αὐτόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα
Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς
πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος
ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαὶμ βασιλέα Συρίας
ποταμῶν, καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
Χουσαρσαθαίμ. 11 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη
τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γοθονιὴλ υἱὸς Κενέζ.
12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος
τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα Μωὰβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ
τὸ πεποιηκέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.
13 Καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε
τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν
φοινίκων. 14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωὰβ ἔτη δεκαοκτώ. 15 Καὶ
ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ
ἤγειρεν αὐτοῖς σωτῆρα τὸν Ἀὼδ υἱὸν Γηρὰ υἱὸν
τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλὼμ
βασιλεῖ Μωάβ. 16 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀὼδ
μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς,
καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν
μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. 17 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ.
καὶ Ἐγλὼμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα. 18 Καὶ ἐγένετο
ἡνίκα συνετέλεσεν Ἀὼδ προσφέρων τὰ δῶρα,
καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα· 19 Καὶ
αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς
Γαλγάλ, καὶ εἶπεν Ἀὼδ Λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ,
βασιλεῦ· καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς αὐτόν Σιώπα.
καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας
ἐπ' αὐτόν. 20 Καὶ Ἀὼδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ
μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀὼδ Λόγος θεοῦ μοι πρὸς
σέ, βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλὼμ
ἐγγὺς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι
αὐτόν, καὶ ἐξέτεινεν Ἀὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν
αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ
μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ, 22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καί γε
τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός· καὶ ἀπέκλεισε
τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν
μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἀὼδ τὴν προστάδα, καὶ ἐξῆλθε τοὺς
διατεταγμένους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας
τοῦ ὑπερῴου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσφήνωσε.*

8 Iratusque contra Israel Dominus, tradidit
eos in manus Chusan Rasathaim regis
Mesopotamiæ, servieruntque ei octo annis.
9 Et clamaverunt ad Dominum: qui suscitavit
eis salvatorem, et liberavit eos, Othoniel
videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem:
10 Fuitque in eo Spiritus Domini, et judicavit
Israel. Egressusque est ad pugnam, et tradidit
Dominus in manus ejus Chusan Rasathaim
regem Syriæ, et oppressit eum. 11 Quievitque
terra quadraginta annis, et mortuus est
Othoniel filius Cenez. 12 Addiderunt autem
filii Israel facere malum in conspectu Domini:
qui confortavit adversum eos Eglon regem
Moab: quia fecerunt malum in conspectu ejus.
13 Et copulavit ei filios Ammon, et Amalec:
abiitque et percussit Israel, atque possedit
Urbem palmarum. 14 Servieruntque filii
Israel Eglon regi Moab decem et octo annis:
15 Et postea clamaverunt ad Dominum: qui
suscitavit eis salvatorem vocabulo Aod, filium
Gera, filii Jemini, qui utraque manu pro
dextera utebatur. Miseruntque filii Israel per
illum munera Eglon regi Moab. 16 Qui fecit
sibi gladium ancipitem, habentem in medio ca-
pulum longitudinis palmæ manus, et accinctus
est eo subter sagum in dextro femore.
17 Obtulitque munera Eglon regi Moab. Erat
autem Eglon crassus nimis. 18 Cumque
obtulisset ei munera, prosecutus est socios, qui
cum eo venerant. 19 Et reversus de Galgalis,
ubi erant idola, dixit ad regem: Verbum
secretum habeo ad te, o rex. Et ille imperavit
silentium: egressisque omnibus qui circa eum
erant, 20 Ingressus est Aod ad eum: sedebat
autem in æstivo cœnaculo solus, dixitque:
Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit
de throno. 21 Extenditque Aod sinistram
manum, et tulit sicam de dextero femore suo,
infixitque eam in ventre ejus. 22 Tam valide,
ut capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac
pinguissimo adipe stringeretur. Nec eduxit
gladium, sed ita ut percusserat, reliquit
in corpore: statimque per secreta naturæ alvi
stercora proruperunt. 23 Aod autem clausis di-
ligentissime ostiis cœnaculi, et obfirmatis sera,

24 וְהוּא יָצָא וַעֲבָדָיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה נְעֻלוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֵסִיךְ
הוּא אֶת־רַגְלָיו בַּחֲדַר הַמְּקֵרָה׃ 25 וַיָּחִילוּ
עַד־בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ פֹתֵחַ דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה
וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְתֵּחַ וַיִּפְתָּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנֵיהֶם
נֹפֵל אַרְצָה מֵת׃ 26 וְאֵהוּד נִמְלַט עַד
הִתְמַהְמְהָם וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים
וַיִּמָּלֵט הַשְּׂעִירָתָה׃ 27 וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע
בַּשּׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרָיִם וַיֵּרְדוּ עִמּוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִן־הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם׃ 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
רִדְפוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיכֶם
אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם וַיֵּרְדוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתְנוּ אִישׁ
לַעֲבֹר׃ 29 וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב בָּעֵת הַהִיא
כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֵן וְכָל־אִישׁ
חָיִל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ׃ 30 וַתִּכָּנַע מוֹאָב
בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט
הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה׃ 31 וְאַחֲרָיו
הָיָה שַׁמְגַּר בֶּן־עֲנָת וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְמַד הַבָּקָר וַיּוֹשַׁע
גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ד׃

1 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵהוּד מֵת׃ 2 וַיִּמְכְּרֵם יְהוָה
בְּיַד יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחָצוֹר
וְשַׂר־צְבָאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֹשֶׁת
הַגּוֹיִם׃ 3 וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
כִּי תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בַּרְזֶל לוֹ וְהוּא לָחַץ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחָזְקָה עֶשְׂרִים שָׁנָה׃
4 וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֵשֶׁת
לַפִּידוֹת הִיא שֹׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת
הַהִיא׃ 5 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְּבוֹרָה
בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט׃
6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם מִקֶּדֶשׁ
נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה ׀ יְהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְּהַר תָּבוֹר
וְלָקַחְתָּ עִמְּךָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי
נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוּן׃ 7 וּמָשַׁכְתִּי אֵלֶיךָ
אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין
וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־הֲמוֹנוֹ וּנְתַתִּיהוּ בְּיָדֶךָ׃
8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אִם־תֵּלְכִי עִמִּי
וְהָלָכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ׃

24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐπῆλθον καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου
ἐσφηνωμέναι, καὶ εἶπαν Μή ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θερινῷ; 25 Καὶ ὑπέ-
μειναν ἕως ᾐσχύνοντο· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων
τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα
καὶ ἤνοιξαν, καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς
ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. 26 Καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως
ἐθορυβοῦντο, και οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ και διεσώθη εἰς
Σετειρωθά. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀὼδ
εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ
ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Κατάβητε
ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ θεὸς τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ ἡμῶν· καὶ
κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς
διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ
ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι. 29 Καὶ ἐπάταξαν τὴν
Μωὰβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως,
καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνήρ. 30 Καὶ ἐνετράπη Μωὰβ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραήλ, καὶ
ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ ἔκρινεν
αὐτοὺς Ἀὼδ ἕως οὗ ἀπέθανε. 31 Καὶ μετ' αὐτὸν
ἀνέστη Σαμεγὰρ υἱὸς Δινάχ, καὶ ἐπάταξε τοὺς
ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι
τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καί γε αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. δʹ.

1 ΚΑΙ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε.
2 Καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν
χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν
Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα,
καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ
ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι
ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς
ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη.
4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδώθ,
αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
5 Καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββώρα ἀνὰ
μέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν
τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν. 6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα
καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρὰκ υἱὸν Ἀβινεὲμ ἐκ Κάδης
Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοι Καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος
Θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ζαβουλών, 7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν
χειμάῤῥουν Κισὼν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς
δυνάμεως Ἰαβίν, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ τὸ
πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς
σου; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ Ἐὰν
πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευ-
θῇς οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ εὐοδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον μετ' ἐμοῦ.

24 Per posticum egressus est. Servique regis
ingressi viderunt clausas fores cœnaculi, atque
dixerunt: Forsitan purgat alvum in æstivo
cubiculo. 25 Expectantesque diu donec
erubescerent, et videntes quod nullus aperiret,
tulerunt clavem: et aperientes invenerunt
dominum suum in terra jacentem mortuum.
26 Aod autem, dum illi turbarentur, effugit, et
pertransiit locum idolorum, unde reversus
fuerat. Venitque in Seirath: 27 Et statim
insonuit buccina in monte Ephraim: descen-
deruntque cum eo filii Israel, ipso in fronte
gradiente. 28 Qui dixit ad eos: Sequimini
me: tradidit enim Dominus inimicos nostros
Moabitas in manus nostras. Descenderuntque
post eum, et occupaverunt vada Jordanis quæ
transmittunt in Moab: et non dimiserunt
transire quemquam: 29 Sed percusserunt
Moabitas in tempore illo, circiter decem millia,
omnes robustos et fortes viros; nullus eorum
evadere potuit. 30 Humiliatusque est Moab
in die illo sub manu Israel: et quievit terra
octoginta annis. 31 Post hunc fuit Samgar
filius Anath, qui percussit de Philisthiim
sexcentos viros vomere: et ipse quoque defendit
Israel.

CAPUT IV.

1 ADDIDERUNTQUE filii Israel facere malum
in conspectu Domini post mortem Aod, 2 Et
tradidit illos Dominus in manus Jabin regis
Chanaan, qui regnavit in Asor: habuitque
ducem exercitus sui nomine Sisaram, ipse
autem habitabat in Haroseth gentium.
3 Clamaveruntque filii Israel ad Dominum:
nongentos enim habebat falcatos currus, et
per viginti annos vehementer oppresserat eos.
4 Erat autem Debbora prophetis uxor Lapidoth,
quæ judicabat populum in illo tempore. 5 Et
sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur,
inter Rama et Bethel in monte Ephraïm:
ascendebantque ad eam filii Israel in omne
judicium. 6 Quæ misit et vocavit Barac
filium Abinoem de Cedes Nephthali: dixitque
ad eum: Præcepit tibi Dominus Deus Israel,
vade, et duc exercitum in montem Thabor,
tollesque tecum decem millia pugnatorum
de filiis Nephthali, et de filiis Zabulon:
7 Ego autem adducam ad te in loco tor-
rentis Cison, Sisaram principem exercitus
Jabin, et currus ejus, atque omnem multitu-
dinem, et tradam eos in manu tua. 8 Dixit-
que ad eam Barac: Si venis mecum, vadam:
si nolueris venire mecum, non pergam.

9 וַתֹּאמֶר הָלֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא
תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה
הוֹלֵךְ כִּי בְיַד אִשָּׁה יִמְכֹּר יְהוָה אֶת־
סִיסְרָא וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶךְ עִם־בָּרָק
קֶדְשָׁה׃ 10 וַיַּזְעֵק בָּרָק אֶת־זְבוּלֻן וְאֶת־
נַפְתָּלִי קֶדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי
אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה׃ 11 וְחֶבֶר הַקֵּינִי
נִפְרָד מִקַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּט
אָהֳלוֹ עַד־אֵלוֹן בְּצַעֲנַּיִם אֲשֶׁר אֶת־קֶדֶשׁ׃
12 וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן־
אֲבִינֹעַם הַר־תָּבוֹר׃ 13 וַיַּזְעֵק סִיסְרָא אֶת־
כָּל־רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל וְאֶת־
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מֵחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־
נַחַל קִישׁוֹן׃ 14 וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק
קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־
סִיסְרָא בְּיָדֶךָ הֲלֹא יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ
וַיֵּרֶד בָּרָק מֵהַר תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
אִישׁ אַחֲרָיו׃ 15 וַיָּהָם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
לִפְנֵי בָרָק וַיֵּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה
וַיָּנָס בְּרַגְלָיו׃ 16 וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב
וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל
כָּל־מַחֲנֵה סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר
עַד־אֶחָד׃ 17 וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֹהֶל
יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין
יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי׃
18 וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר
אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אַל־תִּירָא
וַיָּסַר אֵלֶיהָ הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה׃
19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי
צָמֵאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נֹאוד הֶחָלָב וַתַּשְׁקֵהוּ
וַתְּכַסֵּהוּ׃ 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר
הֲיֵשׁ־פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אָיִן׃ 21 וַתִּקַּח יָעֵל
אֵשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתַד הָאֹהֶל וַתָּשֶׂם אֶת־
הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע
אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ וְהוּא־
נִרְדָּם וַיָּעַף וַיָּמֹת׃ 22 וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף
אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ וְאַרְאֶךָּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיָּתֵד
בְּרַקָּתוֹ׃ 23 וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא
אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

9 Καὶ εἶπε Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ·
πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου
ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς
ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη
Δεββώρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαρὰκ ἐκ Κάδης.
10 Καὶ ἐβόησε Βαρὰκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν
Νεφθαλὶ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας
αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεββώρα
μετ᾽ αὐτοῦ. 11 Καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη
ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ
Μωυσῆ, καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς
πλεονεκτούντων, ἥ ἐστιν ἐχόμενα Κεδές. 12 Καὶ
ἀνηγγέλη Σισάρᾳ ὅτι ἀνέβη Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ
εἰς ὄρος Θαβώρ. 13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα
τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ, καὶ
πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισὼθ τῶν
ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν. 14 Καὶ εἶπε
Δεββώρα πρὸς Βαράκ Ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ
ἡμέρα ἐν ᾗ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ
χειρί σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου·
καὶ κατέβη Βαρὰκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐξέστησε
Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ
καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι
ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα
ἐπάνωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγε τοῖς
ποσὶν αὐτοῦ. 16 Καὶ Βαρὰκ διώκων ὀπίσω τῶν
ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισὼθ
τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν
στόματι ῥομφαίας, οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός. 17 Καὶ
Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν
Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ ἑταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι
εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσὼρ καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου. 18 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἔκκλινον, κύριέ μου, ἔκκλινον πρός με, μὴ
φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν·
καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ. 19 Καὶ εἶπε
Σισάρα πρὸς αὐτήν Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ,
ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὴν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος
καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν. 20 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα Στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ
ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ Εἰ ἔστιν ὧδε ἀνήρ; καὶ
ἐρεῖς Οὐκ ἔστι. 21 Καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ
τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκε τὴν σφῦραν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἐν
κρυφῇ καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ
αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς
ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε. 22 Καὶ ἰδοὺ Βαρὰκ διώ-
κων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν
αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν
ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν,
καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐῤῥιμμένος νεκρός, καὶ ὁ
πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔμπροσθεν υἱῶν Ἰσραήλ.

9 Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed
in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia
in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit
itaque Debbora, et perrexit cum Barac in
Cedes. 10 Qui, accitis Zabulon et Nephthali,
ascendit cum decem millibus pugnatorum,
habens Debboram in comitatu suo. 11 Haber
autem Cinæus recesserat quondam a ceteris
Cinæis fratribus suis filiis Hobab, cognati
Moysi: et tetenderat tabernacula usque ad
vallem, quæ vocatur Sennim, et erat juxta
Cedes. 12 Nuntiatumque est Sisaræ, quod
ascendisset Barac filius Abinoem, in montem
Thabor: 13 Et congregavit nongentos falcatos
currus, et omnem exercitum de Haroseth
gentium ad torrentem Cison. 14 Dixitque
Debbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies,
in qua tradidit Dominus Sisaram in manus
tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaque
Barac de monte Thabor, et decem millia
pugnatorum cum eo. 15 Perterruitque
Dominus Sisaram, et omnes currus ejus,
universamque multitudinem, in ore gladii, ad
conspectum Barac: in tantum, ut Sisara de
curru desiliens, pedibus fugeret, 16 Et Barac
persequeretur fugientes currus, et exercitum
usque ad Haroseth gentium, et omnis hostium
multitudo usque ad internecionem caderet.
17 Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium
Jahel uxoris Haber Cinæi. Erat enim pax
inter Jabin regem Azor, et domum Haber
Cinæi. 18 Egressa igitur Jahel in occursum
Sisaræ, dixit ad eum: Intra ad me, domine
mi: intra, ne timeas. Qui ingressus taber-
naculum ejus, et opertus ab ea pallio, 19 Dixit
ad eam: Da mihi, obsecro, paululum aquæ,
quia sitio valde. Quæ aperuit utrem lactis, et
dedit ei bibere, et operuit illum. 20 Dixitque
Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi:
et cum venerit aliquis interrogans te, et dicens:
Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus
est. 21 Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum
tabernaculi assumens pariter et malleum: et
ingressa abscondite et cum silentio, posuit
supra tempus capitis ejus clavum, percussum-
que malleo defixit in cerebrum usque ad
terram: qui soporem morti consocians defecit,
et mortuus est. 22 Et ecce Barac sequens
Sisaram veniebat: egressaque Jahel in occursum
ejus, dixit ei: Veni, et ostendam tibi virum
quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit
Sisaram jacentem mortuum, et clavum infixum
in tempore ejus. 23 Humiliavit ergo Deus in
die illo Jabin regem Chanaan coram filiis Israel:

24 וַתֵּלֶךְ יַד בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל הָלוֹךְ וְקָשָׁה עַל
יָבִין מֶֽלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֵת
יָבִין מֶֽלֶךְ־כְּנָֽעַן׃

פרשה ה׃

1 וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹֽר׃ 2 בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
בְּהִתְנַדֵּב עָם בָּרְכוּ יְהוָֽה׃ 3 שִׁמְעוּ
מְלָכִים הַאֲזִינוּ רֹזְנִים אָנֹכִי לַֽיהוָה אָנֹכִי
אָשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵֽל׃
4 יְהוָה בְּצֵאתְךָ מִשֵּׂעִיר בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה
אֱדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ גַּם־
עָבִים נָטְפוּ מָֽיִם׃ 5 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי
יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵֽל׃
6 בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן־עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ
אֳרָחוֹת וְהֹלְכֵי נְתִיבוֹת יֵֽלְכוּ אֳרָחוֹת
עֲקַלְקַלּֽוֹת׃ 7 חָדְלוּ פְרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדֵלּוּ
עַד שַׁקַּמְתִּי דְּבוֹרָה שַׁקַּמְתִּי אֵם בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
8 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שְׁעָרִים
מָגֵן אִם־יֵרָאֶה וָרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף
בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ 9 לִבִּי לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל
הַמִּֽתְנַדְּבִים בָּעָם בָּרְכוּ יְהוָֽה׃ 10 רֹֽכְבֵי
אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין וְהֹלְכֵי
עַל־דֶּרֶךְ שִֽׂיחוּ׃ 11 מִקּוֹל מְחַֽצְצִים בֵּין
מַשְׁאַבִּים שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקֹת
פִּרְזֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־
יְהוָֽה׃ 12 עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה עוּרִי עוּרִי דַּבְּרִי־
שִׁיר קוּם בָּרָק וּֽשֲׁבֵה שֶׁבְיְךָ בֶּן־אֲבִינֹֽעַם׃
13 אָז יְרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם יְהוָה
יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִֽים׃ 14 מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם
בַּעֲמָלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין בַּעֲמָמֶיךָ מִנִּי
מָכִיר יָֽרְדוּ מְחֹקְקִים וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים
בְּשֵׁבֶט סֹפֵֽר׃ 15 וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־
דְּבֹרָה וְיִשָּׂשכָר כֵּן בָּרָק בָּעֵמֶק שֻׁלַּח
בְּרַגְלָיו בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי־לֵֽב׃
16 לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין הַֽמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ
שְׁרִקוֹת עֲדָרִים לִפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים
חִקְרֵי־לֵֽב׃ 17 גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן
וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת אָשֵׁר יָשַׁב לְחוֹף
יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכּֽוֹן׃ 18 זְבֻלוּן עַם
חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת וְנַפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶֽה׃
19 בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנַעַן
בְּתַעְנַךְ עַל־מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָֽחוּ׃

24 Καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη
καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν,
ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ᾖσαν Δεββώρα καὶ Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες 2 Ἀπεκαλύφθη
ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑκουσιασθῆναι
λαὸν, εὐλογεῖτε Κύριον. 3 Ἀκούσατε βασιλεῖς,
καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι· ᾄσομαι ἐγώ εἰμι τῷ
Κυρίῳ, ἐγώ εἰμι ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραήλ.
4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηείρ, ἐν τῷ ἀπαί-
ρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδὼμ γῆ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς
ἔσταξε δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.
5 Ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου Ἐλωί,
τοῦτο Σινᾶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ.
6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγὰρ υἱοῦ Ἀνάθ, ἐν ἡμέραις
Ἰαὴλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς,
ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας. 7 Ἐξέλιπον
δυνατοὶ ἐν Ἰσραήλ, ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέστη
Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἐξελέξαντο θεοὺς καινούς, τότε ἐπολέμησαν
πόλεις ἀρχόντων· θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη
ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραήλ, 9 Ἡ
καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραήλ·
οἱ ἑκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον.
10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας,
καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ
ὁδοὺς συνέδρων ἐφ' ὁδῷ, 11 Διηγεῖσθε ἀπὸ φωνῆς
ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον ὑδρευομένων· ἐκεῖ
δώσουσι δικαιοσύνας· Κύριε, δικαιοσύνας αὔξησον
ἐν Ἰσραήλ· τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς
Κυρίου. 12 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Δεββώρα, ἐξεγεί-
ρου ἐξεγείρου, λάλησον ᾠδήν· ἀνάστα, Βαράκ,
καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.
13 Τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς· λαὸς
Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἐμοῦ.
14 Ἐφραὶμ ἐξεῤῥίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλήκ·
ὀπίσω σου, Βενιαμίν, ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν ἐμοὶ
Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες, καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν
ἕλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως.
15 Καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ
Βαράκ· οὕτω Βαρὰκ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν
ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας Ῥουβήν,
μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν. 16 Εἰς τί
ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι
συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ῥουβήν; μεγάλοι
ἐξετασμοὶ καρδίας 17 Γαλαάδ, ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου οὗ ἐσκήνωσε· καὶ Δὰν εἰς τί παροικεῖ
πλοίοις; Ἀσὴρ ἐκάθισε παραλίαν θαλασσῶν, καὶ
ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει. 18 Ζαβουλὼν λαὸς
ὠνείδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ
ὕψη ἀγροῦ ἦλθον αὐτῶν. 19 Βασιλεῖς παρετάξαντο,
τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θαναὰχ
ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδώ, δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον.

24 Qui crescebant quotidie, et forti manu
opprimebant Jabin regem Chanaan, donec
delerent eum.

CAPUT V.

1 Cecineruntque Debbora et Barac filius
Abinoem in illo die, dicentes: 2 Qui sponte
obtulistis de Israel animas vestras ad periculum,
benedicite Domino. 3 Audite reges, auribus
percipite principes: Ego sum, ego sum quæ
Domino canam, psallam Domino Deo Israel.
4 Domine, cum exires de Seir, et transires per
regiones Edom, terra mota est, cælique ac
nubes distillaverunt aquis. 5 Montes fluxe-
runt a facie Domini, et Sinai a facie Domini
Dei Israel. 6 In diebus Samgar filii Anath,
in diebus Jahel, quieverunt semitæ: et qui
ingrediebantur per eas, ambulaverunt per
calles devios. 7 Cessaverunt fortes in Israel,
et quieverunt: donec surgeret Debbora,
surgeret mater in Israel. 8 Nova bella elegit
Dominus, et portas hostium ipse subvertit:
clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta
millibus Israel. 9 Cor meum diligit principes
Israel: qui propria voluntate obtulistis vos
discrimini, benedicite Domino. 10 Qui
ascenditis super nitentes asinos, et sedetis in
judicio, et ambulatis in via, loquimini. 11 Ubi
collisi sunt currus, et hostium suffocatus est
exercitus, ibi narrentur justitiæ Domini et
clementia in fortes Israel: tunc descendit
populus Domini ad portas, et obtinuit
principatum. 12 Surge, surge Debbora, surge,
surge, et loquere canticum: surge, Barac, et
apprehende captivos tuos, fili Abinoem.
13 Salvatæ sunt reliquiæ populi, Dominus in
fortibus dimicavit. 14 Ex Ephraim delevit
eos in Amalec, et post eum ex Benjamin in
populos tuos, o Amalec: de Machir principes
descenderunt, et de Zabulon qui exercitum
ducerent ad bellandum. 15 Duces Issachar
fuere cum Debbora, et Barac vestigia sunt
secuti, qui quasi in præceps ac barathrum se
discrimini dedit: diviso contra se Ruben, mag-
nanimorum reperta est contentio. 16 Quare
habitas inter duos terminos, ut audias sibilos
gregum? diviso contra se Ruben, magnani-
morum reperta est contentio. 17 Galaad trans
Jordanem quiescebat, et Dan vacabat navibus:
Aser habitabat in littore maris, et in portubus
morabatur. 18 Zabulon vero et Nephthali
obtulerunt animas suas morti in regione Me-
rome. 19 Venerunt reges et pugnaverunt, pug-
naverunt reges Chanaan in Thanach juxta aquas
Mageddo, et tamen nihil tulere prædantes.

20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם
נִלְחֲמוּ עִם סִיסְרָא׃ 21 נַחַל קִישׁוֹן
גְּרָפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי
נַפְשִׁי עֹז׃ 22 אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־סוּס
מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו׃ 23 אוֹרוּ מֵרוֹז
אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אֹרוּ אָרוֹר יֹשְׁבֶיהָ
כִּי לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת יְהוָה
בַּגִּבּוֹרִים׃ 24 תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל אֵשֶׁת
חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃
25 מַיִם שָׁאַל חָלָב נָתָנָה בְּסֵפֶל אַדִּירִים
הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ 26 יָדָהּ לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה
וִימִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמֵלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא
מָחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמָחֲצָה וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃
27 בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכָב בֵּין
רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם
נָפַל שָׁדוּד׃ 28 בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה
וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב מַדּוּעַ
בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי
מַרְכְּבוֹתָיו׃ 29 חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה
אַף־הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ 30 הֲלֹא
יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם
לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא
שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם
לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ 31 כֵּן יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ
יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ
וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

פרשה ו׃

1 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃
2 וַתָּעָז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן
עָשׂוּ לָהֶם ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהָרוֹת
אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת׃
3 וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן
וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו׃ 4 וַיַּחֲנוּ
עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־
בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ 5 כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם
יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב
וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ
בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ 6 וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד
מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוָה׃ 7 וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֹדוֹת מִדְיָן׃

20 Ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων
αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα. 21 Χειμάῤῥους
Κισῶν ἐξέσυρεν αὐτούς, χειμάῤῥους ἀρχαίων,
χειμάῤῥους Κισῶν· καταπατήσει αὐτὸν ψυχή μου
δυνατή. 22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου,
σπουδῇ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ 23 Καταρᾶσθαι
Μηρώζ, εἶπεν ἄγγελος Κύριου Καταρᾶσθε·
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν, ὅτι οὐκ
ἤλθοσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν
δυνατοῖς. 24 Εὐλογηθείη ἐν γυναιξὶν Ἰαὴλ γυνὴ
Χαβὲρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς
εὐλογηθείη. 25 Ὕδωρ ᾔτησεν, γάλα ἔδωκεν ἐν
λεκάνῃ, ὑπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον.
26 Χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε
καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφῦραν κοπιώντων, καὶ
ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν, διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ· 27 Ἀνὰ
μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη, ἔπεσε καὶ
ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς· κατα-
κλιθεὶς ἔπεσεν, καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν
ἐξοδευθείς. 28 Διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε μήτηρ
Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ Διότι ᾐσχύνθη ἅρμα
αὐτοῦ; διότι ἐχρόνισαν πόδες ἁρμάτων αὐτοῦ,
29 Αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς
αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ
30 Οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα;
οἰκτίρμων οἰκτειρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός· σκῦλα
βαμμάτων τῷ Σισάρᾳ, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας,
βάμματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ
σκῦλα. 31 Οὕτως ἀπόλοιντο πάντες οἱ ἐχθροί
σου, Κύριε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἔξοδος
ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ
τεσσαράκοντα ἔτη.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΚΑΙ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν
χειρὶ Μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη. 2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ
Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμα-
λιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ
κρεμαστά. 3 Καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλήκ, καὶ
οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς· καὶ
παρενέβαλον εἰς αὐτούς, 4 Καὶ διέφθειρον τοὺς
καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν, καὶ οὐ
κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ
οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον.
5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ
σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἀκρὶς εἰς
πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν
οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ
καὶ διέφθειρον αὐτήν. 6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ
σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. 7 Καὶ ἐβόησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

20 De cælo dimicatum est contra eos: stellæ
manentes in ordine et cursu suo, adversus
Sisaram pugnaverunt. 21 Torrens Cison traxit
cadavera eorum, torrens Cadumim, torrens
Cison: conculca anima mea robustos.
22 Ungulæ equorum ceciderunt, fugientibus
impetu, et per præceps ruentibus fortissimis
hostium. 23 Maledicite terræ Meroz, dixit
angelus Domini: maledicite habitatoribus
ejus, quia non venerunt ad auxilium Domini,
in adjutorium fortissimorum ejus. 24 Benedicta
inter mulieres Jahel uxor Haber Cinæi, et
benedicatur in tabernaculo suo. 25 Aquam
petenti lac dedit, et in phiala principum
obtulit butyrum. 26 Sinistram manum misit
ad clavum, et dexteram ad fabrorum malleos,
percussitque Sisaram quærens in capite vulneri
locum, et tempus valide perforans. 27 Inter
pedes ejus ruit: defecit, et mortuus est:
volvebatur ante pedes ejus, et jacebat exanimis
et miserabilis. 28 Per fenestram respiciens,
ululabat mater ejus: et de cœnaculo loque-
batur: Cur moratur regredi currus ejus?
quare tardaverunt pedes quadrigarum illius?
29 Una sapientior ceteris uxoribus ejus, hæc
socrui verba respondit: 30 Forsitan nunc
dividit spolia, et pulcherrima feminarum
eligitur ei: vestes diversorum colorum Sisaræ
traduntur in prædam, et supellex varia ad
ornanda colla congeritur. 31 Sic pereant
omnes inimici tui, Domine; qui autem diligunt
te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent.
Quievitque terra per quadraginta annos.

CAPUT VI.

1 Fecerunt autem filii Israel malum in
conspectu Domini: qui tradidit illos in manu
Madian septem annis, 2 Et oppressi sunt
valde ab eis. Feceruntque sibi antra et
speluncas in montibus, et munitissima ad
repugnandum loca. 3 Cumque sevisset Israel,
ascendebat Madian et Amalec, ceterique
orientalium nationum: 4 Et apud eos figentes
tentoria, sicut erant in herbis cuncta vestabant
usque ad introitum Gazæ: nihilque omnino
ad vitam pertinens relinquebant in Israel, non
oves, non boves, non asinos. 5 Ipsi enim
et universi greges eorum veniebant cum
tabernaculis suis, et instar locustarum universa
complebant, innumera multitudo hominum, et
camelorum, quidquid tetigerant devastantes.
6 Humiliatusque est Israel valde in con-
spectu Madian. 7 Et clamavit ad Dominum
postulans auxilum contra Madianitas.

8 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וָאוֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 9 וָאַצִּל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם
וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־
אַרְצָם׃ 10 וָאֹמְרָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם
יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃
11 וַיָּבֹא מַלְאַךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת
הָאֵלָה אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי
הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת
לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן׃ 12 וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עִמְּךָ גִּבּוֹר
הֶחָיִל׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנִי
וְיֵשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת
וְאַיֵּה כָל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ
לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְהוָה
וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף מִדְיָן׃
14 וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ
זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא
שְׁלַחְתִּיךָ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמָּה
אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אַלְפִּי הַדַּל
בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ
וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד׃ 17 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ
לִּי אוֹת שָׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמִּי׃ 18 אַל־נָא
תָמֻשׁ מִזֶּה עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אֶת־
מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֵשֵׁב
עַד־שׁוּבֶךָ׃ 19 וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי־עִזִּים
וְאֵיפַת־קֶמַח מַצּוֹת הַבָּשָׂר שָׂם בַּסַּל
וְהַמָּרַק שָׂם בַּפָּרוּר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶל־תַּחַת
הָאֵלָה וַיַּגַּשׁ׃ 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים קַח אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת
וְהַנַּח אֶל־הַסֶּלַע הַלָּז וְאֶת־הַמָּרַק שְׁפוֹךְ
וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 21 וַיִּשְׁלַח מַלְאַךְ יְהוָה אֶת־
קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר
וּבַמַּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר וַתֹּאכַל
אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה הָלַךְ
מֵעֵינָיו׃ 22 וַיַּרְא גִּדְעוֹן כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־עַל־כֵּן
רָאִיתִי מַלְאַךְ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 23 וַיֹּאמֶר
לוֹ יְהוָה שָׁלוֹם לְךָ אַל־תִּירָא לֹא תָּמוּת׃

8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἐγώ εἰμι
ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ
ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν,
9 Καὶ ἐῤῥυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς, καὶ
ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα
ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν· 10 Καὶ εἶπα ὑμῖν Ἐγὼ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς
τοῦ Ἀμοῤῥαίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κάθησθε ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου.
11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ
τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ ἐν γῇ Ἰωὰς πατρὸς
τοῦ Ἐσδρί· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων
σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ
Μαδιάμ. 12 Καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου
καὶ εἶπέ πρὸς αὐτόν, Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς
τῶν δυνάμεων. 13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών
Ἐν ἐμοί, κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν,
εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ
πατέρες ἡμῶν λέγοντες Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου
ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέῤῥιψεν ἡμᾶς
καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ. 14 Καὶ
ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ
εἶπε Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά
σε. 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών Ἐν ἐμοί,
κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ
χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι
μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός μου. 16 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου Κύριος ἔσται μετὰ
σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών Εἰ δὴ εὗρον
ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον
πᾶν ὅ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, 18 Μὴ χωρισθῇς
ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ ἐξοίσω
τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου· καὶ εἶπεν
Ἐγώ εἰμι καθίσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. 19 Καὶ
Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ
οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ
κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ
ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον
καὶ προσήγγισεν. 20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος τοῦ θεοῦ Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα
καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν
ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτως. 21 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου
τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν
καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας
καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ
ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτός
ἐστι· καὶ εἶπε Γεδεών Ἆ ἆ, Κύριέ μου Κύριε,
ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον
πρὸς πρόσωπον. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος
Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

8 Qui misit ad eos virum prophetam, et
locutus est: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ego vos feci conscendere de Ægypto, et eduxi
vos de domo servitutis, 9 Et liberavi de
manu Ægyptiorum, et omnium inimicorum,
qui affligebant vos: ejecique eos ad introitum
vestrum, et tradidi vobis terram eorum. 10 Et
dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis
deos Amorrhæorum, in quorum terra habitatis.
Et noluistis audire vocem meam. 11 Venit
autem angelus Domini, et sedit sub quercu,
quæ erat in Ephra, et pertinebat ad Joas
patrem familiæ Ezri. Cumque Gedeon filius
ejus excuteret atque purgaret frumenta in
torculari, ut fugeret Madian, 12 Apparuit ei
angelus Domini, et ait: Dominus tecum,
virorum fortissime. 13 Dixitque ei Gedeon:
Obsecro, mi domine, si Dominus nobiscum est,
cur apprehenderunt nos hæc omnia? ubi sunt
mirabilia ejus, quæ narraverunt patres nostri,
atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos
Dominus? Nunc autem dereliquit nos Dominus,
et tradidit in manu Madian. 14 Respexitque
ad eum Dominus, et ait: Vade in hac
fortitudine tua, et liberabis Israel de manu
Madian: scito quod miserim te. 15 Qui
respondens ait: Obsecro, mi domine, in quo
liberabo Israel? ecce familia mea infima est
in Manasse, et ego minimus in domo patris
mei. 16 Dixitque ei Dominus: Ego ero
tecum: et percuties Madian quasi unum
virum. 17 Et ille, Si inveni, inquit, gratiam
coram te, da mihi signum quod tu sis qui
loqueris ad me. 18 Nec recedas hinc, donec
revertar ad te, portans sacrificium, et offerens
tibi. Qui respondit: Ego præstolabor adventum
tuum. 19 Ingressus est itaque Gedeon et
coxit hœdum, et de farinæ modio azymos
panes: carnesque ponens in canistro, et jus
carnium mittens in ollam, tulit omnia sub
quercu, et obtulit ei. 20 Cui dixit angelus
Domini: Tolle carnes et azymos panes, et
pone supra petram illam, et jus desuper funde.
Cumque fecisset ita, 21 Extendit angelus
Domini summitatem virgæ, quam tenebat in
manu, et tetigit carnes et panes azymos:
ascenditque ignis de petra, et carnes azymosque
panes consumpsit: angelus autem Domini
evanuit ex oculis ejus. 22 Vidensque Gedeon
quod esset angelus Domini, ait: Heu mi
Domine Deus: quia vidi angelum Domini
facie ad faciem. 23 Dixitque ei Dominus:
Pax tecum: ne timeas, non morieris.

24 וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא־לוֹ
יְהוָה ׀ שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֶנּוּ
בְּעָפְרַת אֲבִי הָעֶזְרִי׃ 25 וַיְהִי בַּלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת־פַּר־הַשּׁוֹר
אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפַר הַשֵּׁנִי שֶׁבַע שָׁנִים
וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ
וְאֶת־הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת׃ 26 וּבָנִיתָ
מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז
הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וְלָקַחְתָּ אֶת־הַפָּר הַשֵּׁנִי
וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר
תִּכְרֹת׃ 27 וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
מֵעֲבָדָיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרֵא אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־
אַנְשֵׁי הָעִיר מֵעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לָיְלָה׃
28 וַיַּשְׁכִּימוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה נֻתַּץ
מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כֹּרָתָה
וְאֵת הַפָּר הַשֵּׁנִי הֹעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
הַבָּנוּי׃ 29 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרְשׁוּ וַיְבַקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִּדְעוֹן
בֶּן־יוֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה׃ 30 וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת־בִּנְךָ
וְיָמֹת כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי
כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו׃ 31 וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ
לְכֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הַאַתֶּם ׀ תְּרִיבוּן
לַבַּעַל אִם־אַתֶּם תּוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב
לוֹ יוּמַת עַד־הַבֹּקֶר אִם־אֱלֹהִים הוּא יָרֶב
לוֹ כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ 32 וַיִּקְרָא־לוֹ
בַיּוֹם־הַהוּא יְרֻבַּעַל לֵאמֹר יָרֶב בּוֹ הַבַּעַל
כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ 33 וְכָל־מִדְיָן
וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו וַיַּעַבְרוּ
וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ 34 וְרוּחַ יְהוָה
לָבְשָׁה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיִּזָּעֵק
אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו׃ 35 וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־
מְנַשֶּׁה וַיִּזָּעֵק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמַלְאָכִים
שָׁלַח בְּאָשֵׁר וּבִזְבֻלוּן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ
לִקְרָאתָם׃ 36 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים
אִם־יֶשְׁךָ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ׃ 37 הִנֵּה אָנֹכִי מַצִּיג אֶת־גִּזַּת
הַצֶּמֶר בַּגֹּרֶן אִם טַל יִהְיֶה עַל־הַגִּזָּה
לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ חֹרֶב וְיָדַעְתִּי כִּי־
תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃

24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ Εἰρήνη Κυρίου, ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ
πατρὸς τοῦ Ἐσδρί. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος Λάβε τὸν μόσχον
τὸν ταῦρον ὅς ἐστι τῷ πατρί σου καὶ μόσχον
δεύτερον ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ Βάαλ ὅ ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ
ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις· 26 Καὶ οἰκοδομήσεις
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν
Μαωζὶ τούτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ τὸν
μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαυτώματα
ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἐξολοθρεύσεις.
27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη
τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας
τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε
νυκτός. 28 Καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
τὸ πρωί, καὶ ἰδοὺ καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλόθρευτο· καὶ
εἶδον τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον. 29 Καὶ
εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ἐποίησε
τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν,
καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ
ῥῆμα τοῦτο. 30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως πρὸς Ἰωὰς Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ
ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ,
καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ. 31 Καὶ
εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν οἳ
ἐπανέστησαν αὐτῷ Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ
τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάση-
ται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωΐ· εἰ θεός ἐστι,
δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον
αὐτοῦ. 32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
Ἱεροβάαλ λέγων Δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι
καθῃρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. 33 Καὶ πᾶσα
Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχ-
θησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ
κοιλάδι Ἰεζραέλ. 34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε
τὸν Γεδεών, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ
ἐβόησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ. 35 Καὶ ἀγγέλους
ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ καὶ ἐν Ἀσὴρ
καὶ ἐν Ζαβουλὼν καὶ ἐν Νεφθαλί, καὶ ἀνέβη εἰς
συνάντησιν αὐτῶν. 36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς
τὸν θεόν Εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ
καθὼς ἐλάλησας. 37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ
ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον
μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι
ὅτι σώσεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας.

24 Ædificavit ergo ibi Gedeon altare Domino,
vocavitque illud, Domini pax, usque in
præsentem diem. Cumque adhuc esset in
Ephra, quæ est familiæ Ezri. 25 Nocte illa
dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris
tui, et alterum taurum annorum septem,
destruesque aram Baal, quæ est patris
tui: et nemus, quod circa aram est, succide:
26 Et ædificabis altare Domino Deo tuo
in summitate petræ hujus, super quam
ante sacrificium posuisti: tollesque taurum
secundum, et offeres holocaustum super
struem lignorum, quæ de nemore succideris.
27 Assumptis ergo Gedeon decem viris de
servis suis, fecit sicut præceperat ei Dominus.
Timens autem domum patris sui, et homines
illius civitatis, per diem noluit id facere,
sed omnia nocte complevit. 28 Cumque
surrexissent viri oppidi ejus mane, viderunt
destructam aram Baal, lucumque succisum, et
taurum alterum impositum super altare, quod
tunc ædificatum erat. 29 Dixeruntque ad
invicem: Quis hoc fecit? Cumque perquirerent
auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Joas
fecit hæc omnia. 30 Et dixerunt ad Joas:
Produc filium tuum huc, ut moriatur: quia
destruxit aram Baal, et succidit nemus.
31 Quibus ille respondit: Numquid ultores
estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui adversarius
est ejus, moriatur antequam lux crastina
veniat: si deus est, vindicet se de eo, qui
suffodit aram ejus. 32 Ex illo die vocatus
est Gedeon, Jerobaal, eo quod dixisset Joas:
Ulciscatur se de eo Baal, qui suffodit aram
ejus. 33 Igitur omnis Madian, et Amalec, et
orientales populi congregati sunt simul: et
transeuntes Jordanem, castrametati sunt in
valle Jezrael. 34 Spiritus autem Domini
induit Gedeon, qui clangens buccina convocavit
domum Abiezer, ut sequeretur se. 35 Misitque
nuntios in universum Manassen, qui et ipse
secutus est eum: et alios nuntios in Aser
et Zabulon et Nephthali, qui occurrerunt
ei. 36 Dixitque Gedeon ad Deum: Si salvum
facis per manum meam Israel, sicut locutus
es, 37 Ponam hoc vellus lanæ in area:
si ros in solo vellere fuerit, et in omni
terra siccitas, sciam quod per manum
meam, sicut locutus es, liberabis Israel.

38 וַיְהִי־כֵן וַיַּשְׁכֵּם מִמָּחֳרָת וַיָּזַר אֶת־הַגִּזָּה
וַיִּמֶץ טַל מִן־הַגִּזָּה מְלוֹא הַסֵּפֶל מָיִם׃
39 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אַל־יִחַר אַפְּךָ
בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם אֲנַסֶּה־נָּא רַק־הַפַּעַם
בַּגִּזָּה יְהִי־נָא חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־
כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טָּל׃ 40 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי־חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ
וְעַל כָּל־הָאָרֶץ הָיָה טָל׃

פרשה ז׃

1 וַיַּשְׁכֵּם יְרֻבַּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל־עֵין חֲרֹד וּמַחֲנֵה
מִדְיָן הָיָה־לוֹ מִצָּפוֹן מִגִּבְעַת הַמּוֹרֶה
בָּעֵמֶק׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתָּךְ מִתִּתִּי אֶת־מִדְיָן
בְּיָדָם פֶּן־יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי׃ 3 וְעַתָּה קְרָא נָא
בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִי־יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב
וְיִצְפֹּר מֵהַר הַגִּלְעָד וַיָּשָׁב מִן־הָעָם
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
נִשְׁאָרוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
עוֹד הָעָם רָב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל־הַמַּיִם
וְאֶצְרְפֶנּוּ לְךָ שָׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר
אֵלֶיךָ זֶה ׀ יֵלֵךְ אִתָּךְ הוּא יֵלֵךְ אִתָּךְ
וְכֹל אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא־יֵלֵךְ עִמָּךְ
הוּא לֹא יֵלֵךְ׃ 5 וַיּוֹרֶד אֶת־הָעָם
אֶל־הַמָּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן כֹּל
אֲשֶׁר־יָלֹק בִּלְשׁוֹנוֹ מִן־הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יָלֹק
הַכֶּלֶב תַּצִּיג אוֹתוֹ לְבָד וְכֹל אֲשֶׁר־יִכְרַע
עַל־בִּרְכָּיו לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים
בְּיָדָם אֶל־פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכֹל
יֶתֶר הָעָם כָּרְעוּ עַל־בִּרְכֵיהֶם לִשְׁתּוֹת
מָיִם׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמְלַקְקִים אוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדֶךָ וְכָל־הָעָם
יֵלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ 8 וַיִּקְחוּ אֶת־צֵדָה
הָעָם בְּיָדָם וְאֵת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֵת
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהָלָיו
וּבִשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ הֶחֱזִיק וּמַחֲנֵה
מִדְיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בָּעֵמֶק׃
9 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
קוּם רֵד בַּמַּחֲנֶה כִּי נְתַתִּיו בְּיָדֶךָ׃

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὤρθρισε τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος
ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.
39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν Μὴ δὴ ὀρ-
γισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι
ἅπαξ, πειράσω δὴ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ,
καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.
40 Καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

ΚΕΦ. ζʹ

1 ΚΑΙ ὤρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεών,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
πηγὴν Ἀράδ· καὶ παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦν αὐτῷ
ἀπὸ βοῤῥᾶ ἀπὸ Γαβααθαμωραὶ ἐν κοιλάδι. 2 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ
σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιὰμ ἐν
χειρὶ αὐτῶν, μή ποτε καυχήσηται Ἰσραὴλ ἐπ'
ἐμὲ λέγων Ἡ χείρ μου ἔσωσέ με. 3 Καὶ νῦν
λάλησον δὴ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ λέγων Τίς ὁ φοβού-
μενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ
ὄρους Γαλαάδ· καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι
καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Ἔτι ὁ λαὸς πολύς
ἐστι· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκα-
θαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς
σὲ Οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται
σὺν σοί· καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρὸς σὲ Οὗτος οὐ
πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ
σοῦ. 5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Πᾶς ὃς ἂν λάψῃ
τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ὡς ἐὰν
λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ
πᾶς ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.
6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ
αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες,
καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ. 7 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Γεδεὼν Ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι
τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιὰμ
ἐν χειρί σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔλαβον τὸν
ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς
κερατίνας αὐτῶν· καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ
ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν· καὶ ἡ παρεμβολὴ
Μαδιὰμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Κύριος Ἀνάστα κατάβηθι ἐν τῇ παρεμ-
βολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου.

38 Factumque est ita. Et de nocte consurgens,
expresso vellere, concham rore implevit.
39 Dixitque rursus ad Deum: Ne irascatur
furor tuus contra me si adhuc semel tentavero,
signum quærens in vellere. Oro ut solum
vellus siccum sit, et omnis terra rore madens.
40 Fecitque Deus nocte illa ut postulaverat:
et fuit siccitas in solo vellere, et ros in omni
terra.

CAPUT VII.

1 IGITUR Jerobaal qui et Gedeon, de nocte
consurgens, et omnis populus cum eo, venit ad
fontem qui vocatur Harad; erant autem
castra Madian in valle ad septentrionalem
plagam collis excelsi. 2 Dixitque Dominus
ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec
tradetur Madian in manus ejus: ne glorietur
contra me Israel, et dicat: Meis viribus
liberatus sum. 3 Loquere ad populum, et
cunctis audientibus prædica: Qui formidolosus
et timidus est, revertatur. Recesseruntque
de monte Galaad, et reversi sunt de populo
viginti duo millia virorum, et tantum decem
millia remanserunt. 4 Dixitque Dominus ad
Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos
ad aquas, et ibi probabo illos: et de quo dixero
tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire
prohibuero, revertatur. 5 Cumque descendisset
populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon:
Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent
canes lambere, separabis eos seorsum: qui
autem curvatis genibus biberint, in altera
parte erunt. 6 Fuit itaque numerus eorum
qui manu ad os projiciente lambuerant aquas,
trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo
flexo poplite biberat. 7 Et ait Dominus ad
Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt
aquas, liberabo vos, et tradam in manu tua
Madian: omnis autem reliqua multitudo
revertatur in locum suum. 8 Sumptis
itaque pro numero cibariis et tubis, omnem
reliquam multitudinem abire præcepit ad
tabernacula sua: et ipse cum trecentis
viris se certamini dedit. Castra autem
Madian erant subter in valle. 9 Eadem nocte
dixit Dominus ad eum: Surge, et descende
in castra: quia tradidi eos in manu tua;

10 וְאִם־יָרֵא אַתָּה לָרֶדֶת רֵד אַתָּה וּפֻרָה
נַעַרְךָ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 11 וְשָׁמַעְתָּ מַה־יְדַבֵּרוּ
וְאַחַר תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ וְיָרַדְתָּ בַּמַּחֲנֶה
וַיֵּרֶד הוּא וּפֻרָה נַעֲרוֹ אֶל־קְצֵה הַחֲמֻשִׁים
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 12 וּמִדְיָן וַעֲמָלֵק וְכָל־
בְּנֵי־קֶדֶם נֹפְלִים בָּעֵמֶק כָּאַרְבֶּה לָרֹב
וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחוֹל שֶׁעַל־שְׂפַת
הַיָּם לָרֹב׃ 13 וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה־אִישׁ
מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם
חָלַמְתִּי וְהִנֵּה צְלוּל לֶחֶם שְׂעֹרִים
מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֵה מִדְיָן וַיָּבֹא עַד־הָאֹהֶל
וַיַּכֵּהוּ וַיִּפֹּל וַיַּהַפְכֵהוּ לְמַעְלָה וְנָפַל
הָאֹהֶל׃ 14 וַיַּעַן רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת
בִּלְתִּי אִם־חֶרֶב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ אִישׁ
יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת־מִדְיָן
וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה׃ 15 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ
גִדְעוֹן אֶת־מִסְפַּר הַחֲלוֹם וְאֶת־שִׁבְרוֹ
וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּשָׁב אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
קוּמוּ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיֶדְכֶם אֶת־מַחֲנֵה
מִדְיָן׃ 16 וַיַּחַץ אֶת־שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפָרוֹת בְּיַד־כֻּלָּם
וְכַדִּים רֵקִים וְלַפִּדִים בְּתוֹךְ הַכַּדִּים׃
17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ
וְהִנֵּה אָנֹכִי בָא בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה וְהָיָה
כַאֲשֶׁר־אֶעֱשֶׂה כֵּן תַּעֲשׂוּן׃ 18 וְתָקַעְתִּי
בַּשּׁוֹפָר אָנֹכִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָרוֹת גַּם־אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל־הַמַּחֲנֶה
וַאֲמַרְתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃ 19 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וּמֵאָה־אִישׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה
רֹאשׁ הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה אַךְ הָקֵם
הֵקִימוּ אֶת־הַשֹּׁמְרִים וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת
וְנָפוֹץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדָם׃ 20 וַיִּתְקְעוּ
שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ
הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ בְיַד־שְׂמֹאולָם בַּלַּפִּדִים
וּבְיַד־יְמִינָם הַשּׁוֹפָרוֹת לִתְקוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חֶרֶב
לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃ 21 וַיַּעַמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו
סָבִיב לַמַּחֲנֶה וַיָּרָץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִיעוּ
וַיָּנִיסוּ׃ 22 וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הַשּׁוֹפָרוֹת
וַיָּשֶׂם יְהוָה אֶת־חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל־
הַמַּחֲנֶה וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשִּׁטָּה
צְרֵרָתָה עַד שְׂפַת־אָבֵל מְחוֹלָה עַל־טַבָּת׃
23 וַיִּצָּעֵק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתָּלִי וּמִן־אָשֵׁר
וּמִן־כָּל־מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן

10 Καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρὰ
τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν, 11 Καὶ
ἀκούσῃ τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν
αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ·
καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρὰ τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς
ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
12 Καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρὶς
εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν
ἀριθμός, ἀλλ᾽ ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους
τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος. 13 Καὶ ἦλθε Γεδεών,
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ
ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον,
καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ
παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς
καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἀνέστρεψεν
αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή. 14 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν
αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωὰς ἀνδρὸς
Ἰσραήλ· παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν
Μαδιὰμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν. 15 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ
ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε
Κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος
ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ. 16 Καὶ
διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς,
καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας
κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις, 17 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀπ᾽ ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτω
ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω
οὕτω ποιήσετε· 18 Καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ
ἐγώ, καὶ πάντες μετ᾽ ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς
κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐρεῖτε
Τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών. 19 Καὶ εἰσῆλθε
Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἐν
ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς
μέσης· καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας,
καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ ἐξετίναξαν
τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 20 Καὶ
ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ
συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν
ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶ
δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν, καὶ
ἀνέκραξαν Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών.
21 Καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ᾽ ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς
παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολή, καὶ
ἐσήμαναν καὶ ἔφυγον. 22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
τριακοσίαις κερατίναις, καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν
ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ
παρεμβολῇ· καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεὲδ
Ταγαραγαθὰ Ἀβελμεουλὰ ἐπὶ Ταβάθ. 23 Καὶ
ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ
καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιάμ.

10 Sin autem solus ire formidas, descendat
tecum Phara puer tuus. 11 Et cum audieris
quid loquantur, tunc confortabuntur manus
tuæ, et securior ad hostium castra descendes.
Descendit ergo ipse et Phara puer ejus in
partem castrorum, ubi erant armatorum vigiliæ.
12 Madian autem et Amalec, et omnes
orientales populi, fusi jacebant in valle, ut
locustarum multitudo: cameli quoque innu-
merabiles erant, sicut arena quæ jacet in
littore maris. 13 Cumque venisset Gedeon,
narrabat aliquis somnium proximo suo: et in
hunc modum referebat quod viderat: Vidi
somnium, et videbatur mihi quasi subcinericius
panis ex hordeo volvi, et in castra Madian
descendere: cumque pervenisset ad taberna-
culum, percussit illud, atque subvertit, et
terræ funditus coæquavit. 14 Respondit is,
cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius
Gedeonis filii Joas viri Israelitæ: tradidit
enim Dominus in manus ejus Madian, et
omnia castra ejus. 15 Cumque audisset
Gedeon somnium, et interpretationem ejus,
adoravit: et reversus est ad castra Israel, et
ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus
nostras castra Madian. 16 Divisitque trecentos
viros in tres partes, et dedit tubas in manibus
eorum, lagenasque vacuas ac lampades in
medio lagenarum. 17 Et dixit ad eos: Quod
me facere videritis, hoc facite: ingrediar
partem castrorum, et quod fecero sectamini.
18 Quando personuerit tuba in manu mea, vos
quoque per castrorum circuitum clangite et
conclamate, Domino et Gedeoni. 19 Ingressus-
que est Gedeon, et trecenti viri qui erant cum
eo, in partem castrorum, incipientibus vigiliis
noctis mediæ, et custodibus suscitatis, cœperunt
buccinis clangere, et complodere inter se lagenas.
20 Cumque per gyrum castrorum in tribus
personarent locis, et hydrias confregissent,
tenuerunt sinistris manibus lampades, et dextris
sonantes tubas, clamaveruntque: Gladius
Domini et Gedeonis: 21 Stantes singuli in
loco suo per circuitum castrorum hostilium.
Omnia itaque castra turbata sunt, et
vociferantes, ululantesque fugerunt: 22 Et
nihilominus insistebant trecenti viri buccinis
personantes. Immisitque Dominus gladium in
omnibus castris, et mutua se cæde truncabant,
23 Fugientes usque ad Bethsetta, et crepi-
dinem Abelmehula in Tebbath. Conclamantes
autem viri de Israel de Nephthali, et Aser,
et omni Manasse, persequebantur Madian.

24 וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הַר אֶפְרַיִם
לֵאמֹר רְדוּ לִקְרַאת מִדְיָן וְלִכְדוּ לָהֶם
אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן
וַיִּצָּעֵק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם
עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 25 וַיִּלְכְּדוּ
שְׁנֵי שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וַיַּהַרְגוּ
אֶת־עוֹרֵב בְּצוּר־עוֹרֵב וְאֶת־זְאֵב הָרְגוּ
בְיֶקֶב־זְאֵב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן וְרֹאשׁ־עֹרֵב
וּזְאֵב הֵבִיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבִלְתִּי קְרֹאות לָנוּ
כִּי הָלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אִתּוֹ
בְּחָזְקָה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֶה־עָשִׂיתִי
עַתָּה כָּכֶם הֲלוֹא טוֹב עֹלְלוֹת אֶפְרַיִם
מִבְצִיר אֲבִיעֶזֶר׃ 3 בְּיֶדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים
אֶת־שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וּמַה־
יָּכֹלְתִּי עֲשׂוֹת כָּכֶם אָז רָפְתָה רוּחָם
מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וְרֹדְפִים׃
5 וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּ־נָא כִּכְּרוֹת
לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי כִּי־עֲיֵפִים הֵם
וְאָנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצַלְמֻנָּע מַלְכֵי
מִדְיָן׃ 6 וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכַף זֶבַח
וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי־נִתֵּן לִצְבָאֲךָ
לָחֶם׃ 7 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בְּתֵת יְהוָה
אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע בְּיָדִי וְדַשְׁתִּי אֶת־
בְּשַׂרְכֶם אֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבַּרְקֲנִים׃
8 וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כָּזֹאת
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי
סֻכּוֹת׃ 9 וַיֹּאמֶר גַּם־לְאַנְשֵׁי פְנוּאֵל לֵאמֹר
בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם אֶתֹּץ אֶת־הַמִּגְדָּל הַזֶּה׃
10 וְזֶבַח וְצַלְמֻנָּע בַּקַּרְקֹר וּמַחֲנֵיהֶם
עִמָּם כַּחֲמֵשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף כֹּל הַנּוֹתָרִים
מִכֹּל מַחֲנֵה בְנֵי־קֶדֶם וְהַנֹּפְלִים מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב׃ 11 וַיַּעַל
גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנֵי בָאֳהָלִים מִקֶּדֶם לְנֹבַח
וְיָגְבֳּהָה וַיַּךְ אֶת־הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה
בֶטַח׃ 12 וַיָּנוּסוּ זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וַיִּרְדֹּף
אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנֵי ׀ מַלְכֵי מִדְיָן
אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וְכָל־הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃

24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ
ὄρει Ἐφραῒμ λέγων Κατάβητε εἰς συνάντησιν
Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως
Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐβόησε πᾶς
ἀνὴρ Ἐφραῒμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ
ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην. 25 Καὶ
συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, καὶ τὸν Ὠρὴβ
καὶ τὸν Ζὴβ, καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρὴβ ἐν Σοὺρ
Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ· καὶ
κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ, καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρὴβ
καὶ Ζὴβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραῒμ Τί τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε
ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο
πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων
ἐπιφυλλὶς Ἐφραῒμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ; 3 Ἐν
χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας
Μαδιάμ, τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἠδυνήθην
ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.
4 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη
αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
πεινῶντες καὶ διώκοντες. 5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι
Σοκχὼθ Δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφὴν τῷ λαῷ τούτῳ
τῷ ἐν ποσί μου, ὅτι ἐκλείπουσιν· καὶ ἰδοὺ ἐγώ
εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ βασιλέων
Μαδιάμ. 6 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχὼθ Μὴ χεὶρ
Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσομεν
τῇ δυνάμει σου ἄρτους; 7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν Διὰ
τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν
Σαλμανὰ ἐν χειρί μου, καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς
σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου
καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ. 8 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως·
καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουὴλ ὃν
τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ. 9 Καὶ
εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουὴλ Ἐν ἐπιστροφῇ
μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.
10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ
παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε
χιλιάδες, πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης
παρεμβολῆς ἀλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτωκότες
ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.
11 Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνούντων
ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ·
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν
πεποιθυῖα. 12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά·
καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς
δύο βασιλεῖς Μαδιὰμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν
Σαλμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε.

24 Misitque Gedeon nuntios in omnem montem
Ephraim, dicens: Descendite in occursum
Madian, et occupate aquas usque Bethbera
atque Jordanem. Clamavitque omnis Ephraim,
et præoccupavit aquas atque Jordanem usque
Bethbera. 25 Apprehensosque duos viros
Madian, Oreb et Zeb, interfecit Oreb in petra
Oreb, Zeb vero in torculari Zeb. Et persecuti
sunt Madian, capita Oreb et Zeb portantes ad
Gedeon trans fluenta Jordanis.

CAPUT VIII.

1 Dixeruntque ad eum viri Ephraim:
Quid est hoc quod facere voluisti, ut nos non
vocares, cum ad pugnam pergeres contra
Madian? jurgantes fortiter, et prope vim
inferentes. 2 Quibus ille respondit: Quid enim
tale facere potui, quale vos fecistis? nonne
melior est racemus Ephraim, vindemiis
Abiezer? 3 In manus vestras Dominus
tradidit principes Madian, Oreb et Zeb: quid
tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cum
locutus esset, requievit spiritus eorum, quo
tumebant contra eum. 4 Cumque venisset
Gedeon ad Jordanem, transivit eum cum
trecentis viris qui secum erant: et præ
lassitudine, fugientes persequi non poterant.
5 Dixitque ad viros Soccoth: Date, obsecro,
panes populo qui mecum est, quia valde
defecerunt: ut possimus persequi Zebee et
Salmana reges Madian. 6 Responderunt
principes Soccoth: Forsitan palmæ manuum
Zebee et Salmana in manu tua sunt, et
idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes.
7 Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit
Dominus Zebee et Salmana in manus meas,
conteram carnes vestras cum spinis tribulisque
deserti. 8 Et inde conscendens, venit in
Phanuel: locutusque est ad viros loci illius
similia. Cui et illi responderunt, sicut
responderant viri Soccoth. 9 Dixit itaque
et eis: Cum reversus fuero victor in pace,
destruam turrim hanc. 10 Zebee autem et
Salmana requiescebant cum omni exercitu suo.
Quindecim enim millia viri remanserant ex
omnibus turmis orientalium populorum, cæsis
centum viginti millibus bellatorum educentium
gladium. 11 Ascendensque Gedeon per viam
eorum qui in tabernaculis morabantur, ad
oicentalem partem Nobe et Jegbaa, percussit
castra hostium, qui securi erant, et nihil
adversi suspicabantur. 12 Fugeruntque
Zebee et Salmana, quos persequens Gedeon
comprehendit, turbato omni exercitu eorum.

13 וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ מִן־הַמִּלְחָמָה
מִלְמַעֲלֵה הֶחָרֶס׃ 14 וַיִּלְכָּד־נַעַר מֵאַנְשֵׁי
סֻכּוֹת וַיִּשְׁאָלֵהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־שָׂרֵי
סֻכּוֹת וְאֶת־זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ׃
15 וַיָּבֹא אֶל־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבַח
וְצַלְמֻנָּע אֲשֶׁר חֵרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר הֲכַף
זֶבַח וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי נִתֵּן
לַאֲנָשֶׁיךָ הַיְּעֵפִים לָחֶם׃ 16 וַיִּקַּח אֶת־זִקְנֵי
הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבַּרְקָנִים
וַיֹּדַע בָּהֶם אֵת אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃ 17 וְאֶת־
מִגְדַּל פְּנוּאֵל נָתָץ וַיַּהֲרֹג אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר׃
18 וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבַח וְאֶל־צַלְמֻנָּע אֵיפֹה
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּתָבוֹר וַיֹּאמְרוּ
כָּמוֹךָ כְמוֹהֶם אֶחָד כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
19 וַיֹּאמַר אַחַי בְּנֵי־אִמִּי הֵם חַי־יְהוָה
לוּ הַחֲיִתֶם אוֹתָם לֹא הָרַגְתִּי אֶתְכֶם׃
20 וַיֹּאמֶר לְיֶתֶר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרֹג אוֹתָם
וְלֹא־שָׁלַף הַנַּעַר חַרְבּוֹ כִּי יָרֵא כִּי עוֹדֶנּוּ
נָעַר׃ 21 וַיֹּאמֶר זֶבַח וְצַלְמֻנָּע קוּם אַתָּה
וּפְגַע־בָּנוּ כִּי כָאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיָּקָם גִּדְעוֹן
וַיַּהֲרֹג אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וַיִּקַּח אֶת־
הַשַּׂהֲרֹנִים אֲשֶׁר בְּצַוְּארֵי גְמַלֵּיהֶם׃
22 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּדְעוֹן מְשָׁל־בָּנוּ
גַּם־אַתָּה גַּם־בִּנְךָ גַּם בֶּן־בְּנֶךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
מִיַּד מִדְיָן׃ 23 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא־
אֶמְשֹׁל אֲנִי בָּכֶם וְלֹא־יִמְשֹׁל בְּנִי בָּכֶם
יְהוָה יִמְשֹׁל בָּכֶם׃ 24 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן
אֶשְׁאֲלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה וּתְנוּ־לִי אִישׁ נֶזֶם
שְׁלָלוֹ כִּי־נִזְמֵי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמְעֵאלִים
הֵם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ נָתוֹן נִתֵּן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־
הַשִּׂמְלָה וַיַּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ׃
26 וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאָל אֶלֶף
וּשְׁבַע־מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן־הַשַּׂהֲרֹנִים
וְהַנְּטִפוֹת וּבִגְדֵי הָאַרְגָּמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְיָן
וּלְבַד מִן־הָעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצַוְּארֵי גְמַלֵּיהֶם׃
27 וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִדְעוֹן לְאֵפוֹד וַיַּצֵּג אוֹתוֹ
בְעִירוֹ בְּעָפְרָה וַיִּזְנוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם
וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ׃ 28 וַיִּכָּנַע
מִדְיָן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסְפוּ לָשֵׂאת
רֹאשָׁם וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי
גִדְעוֹן׃ 29 וַיֵּלֶךְ יְרֻבַּעַל בֶּן־יוֹאָשׁ
וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ׃ 30 וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים
בָּנִים יֹצְאֵי יְרֵכוֹ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃

13 Καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἀπὸ τῆς
παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.
14 Καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχὼθ,
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχὼθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων
αὐτῶν, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας. 15 Καὶ
παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχὼθ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, ἐν οἷς ὠνειδίσατέ
με λέγοντες Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν
χειρί σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς
ἐκλείπουσιν ἄρτους; 16 Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου
καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς
ἄνδρας τῆς πόλεως. 17 Καὶ τὸν πύργον Φανουὴλ
κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά Ποῦ οἱ ἄνδρες
οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν Ὡς σὺ ὡς
αὐτοί, εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως. 19 Καὶ εἶπε
Γεδεὼν Ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν·
ζῇ Κύριος, εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα
ὑμᾶς. 20 Καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ
Ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς. καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ
παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι
ἔτι νεώτερος ἦν. 21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά
Ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς
ἡ δύναμίς σου· καὶ ἀνέστη Γεδεὼν καὶ ἀπέκτεινε τὸν
Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους
τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν. 22 Καὶ
εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν Κύριε, ἄρξον ἡμῶν
καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου,
ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. 23 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν Οὐκ ἄρξω ἐγώ, καὶ οὐκ
ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν Αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν
αἴτημα, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ·
ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλῖται.
25 Καὶ εἶπαν Διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων
αὐτοῦ. 26 Καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων
τῶν χρυσῶν ὧν ᾔτησε χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοῖ,
παρὲξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν
ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ,
καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις
τῶν καμήλων αὐτῶν. 27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
Γεδεὼν εἰς Ἐφὼδ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ
ἐν Ἐφραθά· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω
αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ εἰς σκῶλον. 28 Καὶ συνεστάλη Μαδιὰμ
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἆραι
κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεών. 29 Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβάαλ
υἱὸς Ἰωὰς καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 30 Καὶ τῷ
Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἑβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ
μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.

13 Revertensque de bello ante solis ortum,
14 Apprehendit puerum de viris Soccoth:
interrogavitque eum nomina principum et
seniorum Soccoth, et descripsit septuaginta
septem viros. 15 Venitque ad Soccoth, et
dixit eis: En Zebee et Salmana, super quibus
exprobrastis mihi, dicentes: Forsitan manus
Zebee et Salmana in manibus tuis sunt, et
idcirco postulas ut demus viris, qui lassi sunt
et defecerunt, panes. 16 Tulit ergo seniores
civitatis et spinas deserti ac tribulos, et
contrivit cum eis, atque comminuit viros
Soccoth. 17 Turrim quoque Phanuel subvertit,
occisis habitatoribus civitatis. 18 Dixitque
ad Zebee et Salmana: Quales fuerunt viri,
quos occidistis in Thabor? Qui responderunt:
Similes tui, et unus ex eis quasi filius regis.
19 Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt,
filii matris meæ: vivit Dominus, quia si
servassetis eos, non vos occiderem. 20 Dixitque
Jether primogenito suo: Surge, et interfice
eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim,
quia adhuc puer erat. 21 Dixeruntque Zebee
et Salmana: Tu surge, et irrue in nos: quia
juxta ætatem robur est hominis. Surrexit
Gedeon, et interfecit Zebee et Salmana: et
tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regalium
camelorum decorari solent. 22 Dixeruntque
omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nostri
tu, et filius tuus, et filius filii tui: quia liberasti
nos de manu Madian. 23 Quibus ille ait:
Non dominabor vestri, nec dominabitur in vos
filius meus, sed dominabitur vobis Dominus.
24 Dixitque ad eos: Unam petitionem postulo
a vobis: Date mihi inaures ex præda vestra.
Inaures enim aureas Ismaelitæ habere con-
sueverant. 25 Qui responderunt: Libentissime
dabimus. Expandentesque super terram
pallium, projecerunt in eo inaures de præda:
26 Et fuit pondus postulatarum inaurium,
mille septingenti auri sicli, absque ornamentis,
et monilibus, et veste purpurea, quibus reges
Madian uti soliti erant, et præter torques
aureas camelorum. 27 Fecitque ex eo Gedeon
ephod, et posuit illud in civitate sua Ephra.
Fornicatusque est omnis Israel in eo, et factum
est Gedeoni et omni domui ejus in ruinam.
28 Humiliatus est autem Madian coram filiis
Israel, nec potuerunt ultra cervices elevare:
sed quievit terra per quadraginta annos,
quibus Gedeon præfuit. 29 Abiit itaque
Jerobaal filius Joas, et habitavit in domo sua:
30 Habuitque septuaginta filios, qui egressi sunt
de femore ejus: eo quod plures haberet uxores

31 וּפִֽילַגְשׁוֹ אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם יָֽלְדָה־לּוֹ גַם־הִיא
בֵּן וַיָּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 32 וַיָּמָת
גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וַיִּקָּבֵר
בְּקֶבֶר יוֹאָשׁ אָבִיו בְּעָפְרָה אֲבִי הָעֶזְרִֽי׃
33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מֵת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיָּשִׂימוּ
לָהֶם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִֽים׃ 34 וְלֹא זָֽכְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל
אוֹתָם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִֽיב׃ 35 וְלֹא־
עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יְרֻבַּעַל גִּדְעוֹן כְּכָל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵֽל׃

פרשה ט׃

1 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבַּעַל שְׁכֶמָה
אֶל־אֲחֵי אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וְאֶל־כָּל־
מִשְׁפַּחַת בֵּית־אֲבִי אִמּוֹ לֵאמֹֽר׃ 2 דַּבְּרוּ־נָא
בְּאָזְנֵי כָל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם מַה־טּוֹב לָכֶם
הַמְשֹׁל בָּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כֹּל בְּנֵי יְרֻבַּעַל
אִם־מְשֹׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד וּזְכַרְתֶּם כִּֽי־
עַצְמְכֶם וּבְשַׂרְכֶם אָֽנִי׃ 3 וַיְדַבְּרוּ אֲחֵֽי־אִמּוֹ
עָלָיו בְּאָזְנֵי כָּל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּט לִבָּם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ
כִּי אָמְרוּ אָחִינוּ הֽוּא׃ 4 וַיִּתְּנוּ־לוֹ שִׁבְעִים
כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׂכֹּר בָּהֶם
אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רֵיקִים וּפֹחֲזִים וַיֵּלְכוּ
אַחֲרָֽיו׃ 5 וַיָּבֹא בֵית־אָבִיו עָפְרָתָה וַיַּהֲרֹג
אֶת־אֶחָיו בְּנֵי־יְרֻבַּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן
אֶחָת וַיִּוָּתֵר יוֹתָם בֶּן־יְרֻבַּעַל הַקָּטֹן כִּי
נֶחְבָּֽא׃ 6 וַיֵּאָסְפוּ כָּל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם
וְכָל־בֵּית מִלּוֹא וַיֵּלְכוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
לְמֶלֶךְ עִם־אֵלוֹן מֻצָּב אֲשֶׁר בִּשְׁכֶֽם׃
7 וַיַּגִּדוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֹד בְּרֹאשׁ הַר־
גְּרִזִּים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם
שִׁמְעוּ אֵלַי בַּעֲלֵי שְׁכֶם וְיִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
אֱלֹהִֽים׃ 8 הָלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים לִמְשֹׁחַ
עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַזַּיִת מָלְכָה עָלֵֽינוּ׃
9 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזַּיִת הֶחֳדַלְתִּי אֶת־דִּשְׁנִי
אֲשֶׁר־בִּי יְכַבְּדוּ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים וְהָלַכְתִּי
לָנוּעַ עַל־הָעֵצִֽים׃ 10 וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַתְּאֵנָה
לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵֽינוּ׃ 11 וַתֹּאמֶר לָהֶם
הַתְּאֵנָה הֶחֳדַלְתִּי אֶת־מָתְקִי וְאֶת־תְּנוּבָתִי
הַטּוֹבָה וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִֽים׃ 12 וַיֹּאמְרוּ
הָעֵצִים לַגֶּפֶן לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵֽינוּ׃

31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχὲμ καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ καί γε αὐτὴ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα
'Αβιμέλεχ. 32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς 'Ιωὰς
ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ 'Ιωὰς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν 'Εφραθὰ 'Αβὶ 'Εσδρί.
33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεών, καὶ
ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν
ὀπίσω τῶν Βααλίμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ
Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν.
34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν. 35 Καὶ οὐκ
ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου 'Ιεροβάαλ, αὐτός
ἐστι Γεδεών, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ
'Ισραήλ.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη 'Αβιμέλεχ υἱὸς 'Ιεροβάαλ εἰς
Συχὲμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου
πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 Λαλήσατε δὴ ἐν
τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ Τί τὸ ἀγαθὸν
ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας
υἱοὺς 'Ιεροβάαλ ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἕνα; καὶ
μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμί.
3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ πάντας
τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν
ὀπίσω 'Αβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν 'Αδελφὸς ἡμῶν ἐστί.
4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ
οἴκου Βααλβερὶθ· καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ 'Αβιμέλεχ
ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλούς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτοῦ. 5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ εἰς 'Εφραθὰ καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ υἱοὺς 'Ιεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ
λίθον ἕνα· καὶ κατελείφθη 'Ιωάθαμ υἱὸς 'Ιεροβάαλ
ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. 6 Καὶ συνήχθησαν
πάντες ἄνδρες Σικίμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλώ,
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν 'Αβιμέλεχ
πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὑρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν
Σικίμοις. 7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ 'Ιωάθαμ· καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζίν, καὶ
ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς 'Ακούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ
ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός. 8 Πορευόμενα ἐπορεύθη
τὰ ξύλα τοῦ χρῖσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλέα, καὶ εἶπον
τῇ ἐλαίᾳ Βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἡ ἐλαία Μὴ ἀπολείψασα τὴν πιότητά μου,
ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα
τῇ συκῇ Δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. 11 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἡ συκῆ Μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά
μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα
πρὸς τὴν ἄμπελον Δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

31 Concubina autem illius, quam habebat in
Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech.
32 Mortuusque est Gedeon filius Joas in
senectute bona, et sepultus est in sepulchro
Joas patris sui in Ephra de familia Ezri.
33 Postquam autem mortuus est Gedeon,
aversi sunt filii Israel, et fornicati sunt cum
Baalim. Percusseruntque cum Baal fœdus,
ut esset eis in deum: 34 Nec recordati sunt
Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus
inimicorum suorum omnium per circuitum:
35 Nec fecerunt misericordiam cum domo
Jerobaal Gedeon, juxta omnia bona quæ
fecerat Israeli.

CAPUT IX.

1 Abiit autem Abimelech filius Jerobaal in
Sichem ad fratres matris suæ, et locutus est
ad eos, et ad omnem cognationem domus patris
matris suæ, dicens: 2 Loquimini ad omnes
viros Sichem: Quid vobis est melius, ut
dominentur vestri septuaginta viri omnes filii
Jerobaal, an ut dominetur unus vir? simulque
considerate, quod os vestrum et caro vestra
sum. 3 Locutique sunt fratres matris ejus de
eo ad omnes viros Sichem universos sermones
istos, et inclinaverunt cor eorum post
Abimelech, dicentes: Frater noster est.
4 Dederuntque illi septuaginta pondo argenti
de fano Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo
viros inopes et vagos, secutique sunt eum.
5 Et venit in domum patris sui in Ephra, et
occidit fratres suos filios Jerobaal septuaginta
viros, super lapidem unum: remansitque
Joatham filius Jerobaal minimus, et absconditus
est. 6 Congregati sunt autem omnes viri
Sichem, et universæ familiæ urbis Mello:
abieruntque et constituerunt regem Abimelech,
juxta quercum quæ stabat in Sichem. 7 Quod
cum nuntiatum esset Joatham, ivit, et stetit in
vertice montis Garizim: elevataque voce,
clamavit, et dixit: Audite me viri Sichem,
ita audiat vos Deus. 8 Ierunt ligna, ut
ungerent super se regem: dixeruntque
olivæ: Impera nobis. 9 Quæ respondit:
Numquid possum deserere pinguedinem
meam, qua et dii utuntur et homines, et venire
ut inter ligna promovear? 10 Dixeruntque
ligna ad arborem ficum: Veni, et super
nos regnum accipe. 11 Quæ respondit eis:
Numquid possum deserere dulcedinem meam,
fructusque suavissimos, et ire ut inter
cetera ligna promovear? 12 Locutaque sunt
ligna ad vitem: Veni et impera nobis.

13 וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֶּפֶן הֶחֳדַלְתִּי אֶת־
תִּירוֹשִׁי הַמְשַׂמֵּחַ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים וְהָלַכְתִּי
לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים׃ 14 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים
אֶל־הָאָטָד לֵךְ אַתָּה מְלָךְ־עָלֵינוּ׃ 15 וַיֹּאמֶר
הָאָטָד אֶל־הָעֵצִים אִם בֶּאֱמֶת אַתֶּם מֹשְׁחִים
אֹתִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בֹּאוּ חֲסוּ בְצִלִּי וְאִם־
אַיִן תֵּצֵא אֵשׁ מִן־הָאָטָד וְתֹאכַל אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן׃ 16 וְעַתָּה אִם־בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים
עֲשִׂיתֶם וַתַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאִם־טוֹבָה
עֲשִׂיתֶם עִם־יְרֻבַּעַל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאִם־כִּגְמוּל
יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ׃ 17 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם
וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד
מִדְיָן׃ 18 וְאַתֶּם קַמְתֶּם עַל־בֵּית אָבִי הַיּוֹם
וַתַּהַרְגוּ אֶת־בָּנָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן
אֶחָת וַתַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֲמָתוֹ עַל־
בַּעֲלֵי שְׁכֶם כִּי אֲחִיכֶם הוּא׃ 19 וְאִם־בֶּאֱמֶת
וּבְתָמִים עֲשִׂיתֶם עִם־יְרֻבַּעַל וְעִם־בֵּיתוֹ
הַיּוֹם הַזֶּה שִׂמְחוּ בַּאֲבִימֶלֶךְ וְיִשְׂמַח גַּם־
הוּא בָּכֶם׃ 20 וְאִם־אַיִן תֵּצֵא אֵשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ
וְתֹאכַל אֶת־בַּעֲלֵי שְׁכֶם וְאֶת־בֵּית מִלּוֹא
וְתֵצֵא אֵשׁ מִבַּעֲלֵי שְׁכֶם וּמִבֵּית מִלּוֹא
וְתֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃ 21 וַיָּנָס יוֹתָם
וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֵרָה וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי
אֲבִימֶלֶךְ אָחִיו׃ 22 וַיָּשַׂר אֲבִימֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 23 וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים
רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בַּעֲלֵי
שְׁכֶם וַיִּבְגְּדוּ בַעֲלֵי־שְׁכֶם בַּאֲבִימֶלֶךְ׃
24 לָבוֹא חֲמַס שִׁבְעִים בְּנֵי־יְרֻבָּעַל וְדָמָם
לָשׂוּם עַל־אֲבִימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג
אוֹתָם וְעַל בַּעֲלֵי שְׁכֶם אֲשֶׁר־חִזְּקוּ אֶת־
יָדָיו לַהֲרֹג אֶת־אֶחָיו׃ 25 וַיָּשִׂימוּ לוֹ בַעֲלֵי
שְׁכֶם מְאָרְבִים עַל רָאשֵׁי הֶהָרִים וַיִּגְזְלוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בַּדָּרֶךְ וַיֻּגַּד
לַאֲבִימֶלֶךְ׃ 26 וַיָּבֹא גַּעַל בֶּן־עֶבֶד
וְאֶחָיו וַיַּעַבְרוּ בִּשְׁכֶם וַיִּבְטְחוּ־בוֹ בַּעֲלֵי
שְׁכֶם׃ 27 וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת־
כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הִלּוּלִים וַיָּבֹאוּ
בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְקַלְלוּ
אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃ 28 וַיֹּאמֶר ׀ גַּעַל בֶּן־עֶבֶד
מִי־אֲבִימֶלֶךְ וּמִי־שְׁכֶם כִּי נַעַבְדֶנּוּ הֲלֹא
בֶן־יְרֻבַּעַל וּזְבֻל פְּקִידוֹ עִבְדוּ אֶת־אַנְשֵׁי
חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם וּמַדּוּעַ נַעַבְדֶנּוּ אֲנָחְנוּ׃

13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος Μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
14 Καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ Δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα Εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου· καὶ εἰ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
16 Καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν 'Αβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ 'Ιεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
17 'Ως παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας καὶ ἐῤῥύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ,
18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν 'Αβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστί·
19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ 'Ιεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθείητε ἐν 'Αβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθείη καί γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν·
20 Εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ 'Αβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλώ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλὼ καὶ καταφάγοι τὸν 'Αβιμέλεχ.
21 Καὶ ἔφυγεν 'Ιωάθαμ καὶ ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιὴρ καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου 'Αβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
22 Καὶ ἦρξεν 'Αβιμέλεχ ἐπὶ 'Ισραὴλ τρία ἔτη.
23 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον 'Αβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ 'Αβιμέλεχ
24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν 'Ιεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ 'Αβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
25 Καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ 'Αβιμέλεχ.
26 Καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς 'Ιωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.
27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν 'Ελλουλίμ, καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν 'Αβιμέλεχ.
28 Καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς 'Ιωβήλ Τίς ἐστιν 'Αβιμέλεχ καὶ τίς ἐστιν υἱὸς Συχὲμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς 'Ιεροβάαλ, καὶ Ζεβοὺλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν 'Εμμὼρ πατρὸς Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;

13 Quæ respondit eis: Numquid possum deserere vinum meum, quod lætificat Deum et homines, et inter ligna cetera promoveri?
14 Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum: Veni, et impera super nos.
15 Quæ respondit eis: Si vere me regem vobis constituitis, venite, et sub umbra mea requiescite; si autem non vultis, egrediatur ignis de rhamno, et devoret cedros Libani.
16 Nunc igitur, si recte et absque peccato constituistis super vos regem Abimelech, et bene egistis cum Jerobaal, et cum domo ejus, et reddidistis vicem beneficiis ejus, qui pugnavit pro vobis,
17 Et animam suam dedit periculis, ut erueret vos de manu Madian,
18 Qui nunc surrexistis contra domum patris mei, et interfecistis filios ejus septuaginta viros super unum lapidem, et constituistis regem Abimelech filium ancillæ ejus super habitatores Sichem, eo quod frater vester sit:
19 Si ergo recte et absque vitio egistis cum Jerobaal, et domo ejus, hodie lætamini in Abimelech, et ille lætetur in vobis.
20 Sin autem perverse: egrediatur ignis ex eo, et consumat habitatores Sichem, et oppidum Mello: egrediaturque ignis de viris Sichem, et de oppido Mello, et devoret Abimelech.
21 Quæ cum dixisset, fugit, et abiit in Bera: habitavitque ibi ob metum Abimelech fratris sui.
22 Regnavit itaque Abimelech super Israel tribus annis.
23 Misitque Dominus spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores Sichem: qui cœperunt eum detestari,
24 Et scelus interfectionis septuaginta filiorum Jerobaal, et effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum, et in ceteros Sichimorum principes, qui eum adjuverant.
25 Posueruntque insidias adversus eum in summitate montium: et dum illius præstolabantur adventum, exercebant latrocinia, agentes prædas de prætereuntibus: nuntiatumque est Abimelech.
26 Venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis, et transivit in Sichimam. Ad cujus adventum erecti habitatores Sichem,
27 Egressi sunt in agros, vastantes vineas, uvasque calcantes: et factis cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui, et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech,
28 Clamante Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, et quæ est Sichem, ut serviamus ei? numquid non est filius Jerobaal, et constituit principem Zebul servum suum super viros Emor patris Sichem? Cur ergo serviemus ei?

שופטים ט

29 וּמִי יִתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְאָסִירָה
אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לַאֲבִימֶלֶךְ רַבֶּה
צְבָאֲךָ וָצֵאָה : 30 וַיִּשְׁמַע זְבֻל שַׂר הָעִיר
אֶת־דִּבְרֵי גַּעַל בֶּן־עָבֶד וַיִּחַר אַפּוֹ :
31 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּתָרְמָה
לֵאמֹר הִנֵּה גַעַל בֶּן־עֶבֶד וְאֶחָיו בָּאִים
שְׁכֶמָה וְהִנָּם צָרִים אֶת־הָעִיר עָלֶיךָ :
32 וְעַתָּה קוּם לַיְלָה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר־
אִתָּךְ וֶאֱרֹב בַּשָּׂדֶה : 33 וְהָיָה בַבֹּקֶר
כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ תַּשְׁכִּים וּפָשַׁטְתָּ עַל־הָעִיר
וְהִנֵּה־הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ יֹצְאִים אֵלֶיךָ
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ : 34 וַיָּקָם
אֲבִימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לָיְלָה
וַיֶּאֶרְבוּ עַל־שְׁכֶם אַרְבָּעָה רָאשִׁים : 35 וַיֵּצֵא
גַּעַל בֶּן־עֶבֶד וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר
וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן־
הַמַּאְרָב : 36 וַיַּרְא־גַּעַל אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֶל־זְבֻל הִנֵּה־עָם יוֹרֵד מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבֻל אֶת־צֵל הֶהָרִים אַתָּה
רֹאֶה כָּאֲנָשִׁים : 37 וַיֹּסֶף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר
וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עָם יוֹרְדִים מֵעִם טַבּוּר הָאָרֶץ
וְרֹאשׁ־אֶחָד בָּא מִדֶּרֶךְ אֵלוֹן מְעוֹנְנִים :
38 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבֻל אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ אֲשֶׁר
תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעַבְדֶנּוּ הֲלֹא זֶה
הָעָם אֲשֶׁר־מָאַסְתָּה בּוֹ צֵא־נָא עַתָּה וְהִלָּחֶם
בּוֹ : 39 וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בַּעֲלֵי שְׁכֶם וַיִּלָּחֶם
בַּאֲבִימֶלֶךְ : 40 וַיִּרְדְּפֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנָס
מִפָּנָיו וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח
הַשָּׁעַר : 41 וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בָּארוּמָה וַיְגָרֶשׁ
זְבֻל אֶת־גַּעַל וְאֶת־אֶחָיו מִשֶּׁבֶת בִּשְׁכֶם :
42 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיַּגִּדוּ
לַאֲבִימֶלֶךְ : 43 וַיִּקַּח אֶת־הָעָם וַיֶּחֱצֵם
לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיֶּאֱרֹב בַּשָּׂדֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה
הָעָם יֹצֵא מִן־הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיַּכֵּם
44 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ
וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וּשְׁנֵי הָרָאשִׁים
פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיַּכּוּם :
45 וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחָם בָּעִיר כֹּל הַיּוֹם הַהוּא
וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ
הָרָג וַיִּתֹּץ אֶת־הָעִיר וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח :
46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בַּעֲלֵי מִגְדַּל שְׁכֶם
וַיָּבֹאוּ אֶל־צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית : 47 וַיֻּגַּד
לַאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל־בַּעֲלֵי מִגְדַּל שְׁכֶם :

ΚΡΙΤΑΙ, θ'.

29 Καὶ τίς δῴη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρί μου;
καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἐρῶ πρὸς
αὐτόν Πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἔξελθε.
30 Καὶ ἤκουσε Ζεβοὺλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους
Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβὴλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.
31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν
κρυφῇ λέγων Ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθην-
ται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ. 32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι
νυκτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέδρευσον ἐν
τῷ ἀγρῷ· 33 Καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἅμα τῷ
ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν
πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν
εὕρῃ ἡ χείρ σου. 34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐνήδρευσαν
ἐπὶ Συχὲμ τέτρασιν ἀρχαῖς. 35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ
υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς
πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. 36 Καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς
Ἰωβὴλ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ Ἰδοὺ λαὸς
καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ Τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις
ὡς ἄνδρας. 37 Καὶ προσέθετο ἔτι Γαὰλ τοῦ
λαλῆσαι καὶ εἶπεν Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς,
καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἡλωνμαωνενίμ.
38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ Καὶ ποῦ ἔστι τὸ
στόμα σου ὡς ἐλάλησας Τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὅτι
δουλεύσομεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν
ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ.
39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχὲμ καὶ
παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ. 40 Καὶ ἐδίωξεν
αὐτὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης. 41 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημά·
καὶ ἐξέβαλε Ζεβοὺλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ. 42 Καὶ ἐγένετο τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ
ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ. 43 Καὶ ἔλαβε τὸν
λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ
ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἐπάταξεν αὐτούς. 44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ
ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ
τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο
ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. 45 Καὶ Ἀβιμέλεχ
παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν
ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ
ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. 46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἄνδρες πύργου Συχέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν
Βαιθηλβερίθ. 47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ ὅτι
συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ.

JUDICUM, IX.

29 Utinam daret aliquis populum istum sub
manu mea, ut auferrem de medio Abimelech.
Dictumque est Abimelech: Congrega ex-
ercitus multitudinem, et veni. 30 Zebul
enim princeps civitatis, auditis sermonibus
Gaal filii Obed, iratus est valde, 31 Et misit
clam ad Abimelech nuntios, dicens: Ecce,
Gaal filius Obed venit in Sichimam cum
fratribus suis, et oppugnat adversum te
civitatem. 32 Surge itaque nocte cum populo
qui tecum est, et latita in agro: 33 Et primo
mane oriente sole, irrue super civitatem; illo
autem egrediente adversum te cum populo
suo, fac ei quod potueris. 34 Surrexit itaque
Abimelech cum omni exercitu suo nocte, et
tetendit insidias juxta Sichimam in quatuor
locis. 35 Egressusque est Gaal filius Obed, et
stetit in introitu portæ civitatis. Surrexit
autem Abimelech, et omnis exercitus cum eo
de insidiarum loco. 36 Cumque vidisset
populum Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de
montibus multitudo descendit. Cui ille
respondit: Umbras montium vides quasi
capita hominum, et hoc errore deciperis.
37 Rursumque Gaal ait: Ecce populus de
umbilico terræ descendit, et unus cuneus venit
per viam quæ respicit quercum. 38 Cui dixit
Zebul: Ubi est nunc os tuum, quo loquebaris?
Quis est Abimelech ut serviamus ei? Nonne
hic populus est, quem despiciebas? Egredere,
et pugna contra eum. 39 Abiit ergo Gaal,
spectante Sichimorum populo, et pugnavit
contra Abimelech, 40 Qui persecutus est eum
fugientem, et in urbem compulit: cecideruntque
ex parte ejus plurimi, usque ad portam
civitatis: 41 Et Abimelech sedit in Ruma:
Zebul autem, Gaal et socios ejus expulit
de urbe, nec in ea passus est commorari.
42 Sequenti ergo die egressus est populus
in campum. Quod cum nuntiatum esset
Abimelech, 43 Tulit exercitum suum, et
divisit in tres turmas, tendens insidias in
agris. Vidensque quod egrederetur populus
de civitate, surrexit, et irruit in eos 44 Cum
cuneo suo, oppugnans, et obsidens civitatem:
duæ autem turmæ palantes per campum adver-
sarios persequebantur. 45 Porro Abimelech
omni die illo oppugnabat urbem: quam
cepit, interfectis habitatoribus ejus, ipsaque
destructa, ita ut sal in ea dispergeret.
46 Quod cum audissent qui habitabant in
turre Sichimorum, ingressi sunt fanum dei
sui Berith, ubi fœdus cum eo pepigerant,
et ex eo locus nomen acceperat, qui erat
munitus valde. 47 Abimelech quoque audiens
viros turris Sichimorum pariter conglobatos,

48 וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הַר־צַלְמוֹן הוּא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת־הַקַּרְדֻּמּוֹת
בְּיָדוֹ וַיִּכְרֹת שׂוֹכַת עֵצִים וַיִּשָּׂאֶהָ וַיָּשֶׂם
עַל־שִׁכְמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ
מָה רְאִיתֶם עָשִׂיתִי מַהֲרוּ עֲשׂוּ כָמוֹנִי׃
49 וַיִּכְרְתוּ גַם־כָּל־הָעָם אִישׁ שׂוֹכֹה וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיָּשִׂימוּ עַל־הַצְּרִיחַ וַיַּצִּיתוּ
עֲלֵיהֶם אֶת־הַצְּרִיחַ בָּאֵשׁ וַיָּמֻתוּ גַּם
כָּל־אַנְשֵׁי מִגְדַּל־שְׁכֶם כְּאֶלֶף אִישׁ וְאִשָּׁה׃
50 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל־תֵּבֵץ וַיִּחַן
בְּתֵבֵץ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 51 וּמִגְדַּל־עֹז הָיָה בְתוֹךְ־
הָעִיר וַיָּנֻסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים
וְכֹל בַּעֲלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַּעֲדָם וַיַּעֲלוּ
עַל־גַּג הַמִּגְדָּל׃ 52 וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד־
הַמִּגְדָּל וַיִּלָּחֶם בּוֹ וַיִּגַּשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל
לְשָׂרְפוֹ בָאֵשׁ׃ 53 וַתַּשְׁלֵךְ אִשָּׁה אַחַת
פֶּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתָּרִץ אֶת־
גֻּלְגָּלְתּוֹ׃ 54 וַיִּקְרָא מְהֵרָה אֶל־הַנַּעַר ׀ נֹשֵׂא
כֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹף חַרְבְּךָ וּמוֹתְתֵנִי
פֶּן־יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הֲרָגָתְהוּ וַיִּדְקְרֵהוּ
נַעֲרוֹ וַיָּמֹת׃ 55 וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי־מֵת
אֲבִימֶלֶךְ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ 56 וַיָּשֶׁב
אֱלֹהִים אֵת רָעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה
לְאָבִיו לַהֲרֹג אֶת־שִׁבְעִים אֶחָיו׃ 57 וְאֵת
כָּל־רָעַת אַנְשֵׁי שְׁכֶם הֵשִׁיב אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם
וַתָּבֹא אֲלֵיהֶם קִלְלַת יוֹתָם בֶּן־יְרֻבָּעַל׃

פרשה י׃

1 וַיָּקָם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
יִשְׂרָאֵל תּוֹלָע בֶּן־פּוּאָה בֶּן־דּוֹדוֹ אִישׁ
יִשָּׂשכָר וְהוּא־יֹשֵׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אֶפְרָיִם׃
2 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה
וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּשָׁמִיר׃ 3 וַיָּקָם
אַחֲרָיו יָאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 4 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים
בָּנִים רֹכְבִים עַל־שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים וּשְׁלֹשִׁים
עֲיָרִים לָהֶם לָהֶם יִקְרְאוּ חַוֺּת יָאִיר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃
5 וַיָּמָת יָאִיר וַיִּקָּבֵר בְּקָמוֹן׃ 6 וַיֹּסִפוּ ׀
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־
אֱלֹהֵי אֲרָם וְאֶת־אֱלֹהֵי צִידוֹן וְאֵת ׀ אֱלֹהֵי
מוֹאָב וְאֵת אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְאֵת אֱלֹהֵי
פְלִשְׁתִּים וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא עֲבָדוּהוּ׃

48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμών, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ
τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε
κλάδον ξύλου καὶ ἦρε καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων
αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ Ὃ
εἴδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.
49 Καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν
συνέλευσιν ἐν πυρί· καὶ ἀπέθανον καί γε πάντες
οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες
καὶ γυναῖκες. 50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ
Βαιθηλβερὶθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης, καὶ
κατέλαβεν αὐτήν. 51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ
ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν
ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ
πύργου. 52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου,
καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ
ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν
ἐν πυρί. 53 Καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον
ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον
αὐτοῦ. 54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον
τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σπάσον
τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μή ποτε
εἴπωσιν Γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἐξεκέντησεν
αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. 55 Καὶ
εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ· καὶ
ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 56 Καὶ
ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν
ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομή-
κοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 57 Καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ἀνδρῶν Συχὲμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ
υἱοῦ Ἱεροβάαλ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν
Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ,
ἀνὴρ Ἰσσάχαρ· καὶ αὐτὸς ᾤκει ἐν Σαμὶρ ἐν ὄρει
Ἐφραίμ. 2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία
ἔτη, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. 3 Καὶ
ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαὶρ ὁ Γαλαάδ, καὶ ἔκρινε τὸν
Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη. 4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ
τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα
δύο πώλους, καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς·
καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαὶρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαάδ. 5 Καὶ ἀπέθανεν
Ἰαίρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών. 6 Καὶ προσέθεντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ ταῖς
Ἀσταρὼθ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀρὰμ καὶ τοῖς θεοῖς
Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωὰβ καὶ τοῖς θεοῖς
υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιίμ· καὶ
ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

48 Ascendit in montem Selmon cum omni
populo suo: et arrepta securi, præcidit arboris
ramum, impositumque ferens humero, dixit
ad socios: Quod me videtis facere, cito
facite. 49 Igitur certatim ramos de arboribus
præcidentes, sequebantur ducem. Qui cir-
cumdantes præsidium, succenderunt; atque
ita factum est, ut fumo et igne mille homines
necarentur, viri pariter et mulieres, habita-
torum turris Sichem. 50 Abimelech autem
inde proficiscens venit ad oppidum Thebes,
quod circumdans obsidebat exercitu. 51 Erat
autem turris excelsa in media civitate, ad
quam confugerant simul viri ac mulieres, et
omnes principes civitatis, clausa firmissima
janua, et super turris tectum stantes per
propugnacula. 52 Accedensque Abimelech
juxta turrim, pugnabat fortiter: et appropin-
quans ostio, ignem supponere nitebatur:
53 Et ecce una mulier fragmen molæ desuper
jaciens, illisit capiti Abimelech, et confregit
cerebrum ejus. 54 Qui vocavit cito armigerum
suum, et ait ad eum: Evagina gladium tuum,
et percute me: ne forte dicatur quod a femina
interfectus sim. Qui jussa perficiens, interfecit
eum. 55 Illoque mortuo, omnes qui cum eo
erant de Israel, reversi sunt in sedes suas:
56 Et reddidit Deus malum, quod fecerat
Abimelech contra patrem suum, interfectis
septuaginta fratribus suis. 57 Sichimitis
quoque, quod operati erant, retributum est,
et venit super eos maledictio Joatham filii
Jerobaal.

CAPUT X.

1 Post Abimelech surrexit dux in Israel
Thola filius Phua patrui Abimelech, vir de
Issachar, qui habitavit in Samir montis
Ephraim: 2 Et judicavit Israelem viginti et
tribus annis, mortuusque est, ac sepultus in
Samir. 3 Huic successit Jair Galaadites, qui
judicavit Israelem per viginti et duos annos,
4 Habens triginta filios sedentes super triginta
pullos asinarum, et principes triginta civitatum,
quæ ex nomine ejus sunt appellatæ Havoth
Jair, id est, oppida Jair, usque in præsentem
diem, in terra Galaad. 5 Mortuusque est
Jair, ac sepultus in loco cui est vocabulum
Camon. 6 Filii autem Israel peccatis veteribus
jungentes nova, fecerunt malum in conspectu
Domini, et servierunt idolis, Baalim et
Astaroth, et diis Syriæ ac Sidonis et
Moab et filiorum Ammon et Philisthiim:
dimiseruntque Dominum, et non coluerunt eum.

7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן׃ 8 וַיִּרְעֲצוּ
וַיְרֹצְצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁנָה הַהִיא שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד׃
9 וַיַּעַבְרוּ בְנֵי־עַמּוֹן אֶת־הַיַּרְדֵּן לְהִלָּחֵם
גַּם־בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִין וּבְבֵית אֶפְרָיִם וַתֵּצֶר
לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד׃ 10 וַיִּזְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חָטָאנוּ לָךְ וְכִי עָזַבְנוּ
אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא
מִמִּצְרַיִם וּמִן־הָאֱמֹרִי מִן־בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן־
פְּלִשְׁתִּים׃ 12 וְצִידוֹנִים וַעֲמָלֵק וּמָעוֹן
לָחֲצוּ אֶתְכֶם וַתִּצְעֲקוּ אֵלַי וָאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם
מִיָּדָם׃ 13 וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעַבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לָכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם׃ 14 לְכוּ וְזַעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם בָּם הֵמָּה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם בְּעֵת
צָרַתְכֶם׃ 15 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
חָטָאנוּ עֲשֵׂה־אַתָּה לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
אַךְ הַצִּילֵנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וַיָּסִירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר מִקִּרְבָּם וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה
וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל׃ 17 וַיִּצָּעֲקוּ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְעָד וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בַּמִּצְפָּה׃ 18 וַיֹּאמְרוּ הָעָם שָׂרֵי גִלְעָד
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יָחֵל לְהִלָּחֵם
בִּבְנֵי עַמּוֹן יִהְיֶה לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃

פרשה יא׃

1 וְיִפְתָּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִּבּוֹר חַיִל וְהוּא
בֶּן־אִשָּׁה זוֹנָה וַיּוֹלֶד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח׃
2 וַתֵּלֶד אֵשֶׁת־גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ
בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיְגָרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֹא־תִנְחַל בְּבֵית־אָבִינוּ כִּי בֶּן־אִשָּׁה אַחֶרֶת
אָתָּה׃ 3 וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֶחָיו וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים
רֵיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ׃ 4 וַיְהִי מִיָּמִים
וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר־נִלְחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלְכוּ
זִקְנֵי גִלְעָד לָקַחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ
טוֹב׃ 6 וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכָה וְהָיִיתָה
לָּנוּ לְקָצִין וְנִלָּחֲמָה בִּבְנֵי עַמּוֹן׃ 7 וַיֹּאמֶר
יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם
אוֹתִי וַתְּגָרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמַדּוּעַ
בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם׃

7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ καὶ ἐν χειρὶ
υἱῶν Ἀμμών. 8 Καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα
ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρὶ τοῦ ἐν Γαλαάδ.
9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην
παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς
Ἐφραΐμ· καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.
10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον
λέγοντες Ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν
Θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ. 11 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Μὴ οὐχὶ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀμμὼν καὶ ἀπὸ Φυλιστιὶμ, 12 Καὶ Σιδωνίων καὶ
Ἀμαλὴκ καὶ Μαδιάμ, οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβοήσατε
πρὸς μέ, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; 13 Καὶ
ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς
ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς.
14 Πορεύεσθε, καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν
καιρῷ θλίψεως ὑμῶν. 15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς Κύριον Ἡμάρτομεν, ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ
πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλὴν ἐξελοῦ ἡμᾶς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 16 Καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς
τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν
τῷ Κυρίῳ μόνῳ· καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
κόπῳ Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαάδ, καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.
18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλαάδ, ἀνὴρ
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν
ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ
ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ;

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει,
καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ
Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε. 2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαὰδ
αὐτῷ υἱούς· καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικός,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐ
κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι
υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας σύ. 3 Καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε
ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν
ἐν γῇ Τώβ· καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε
ἄνδρες κενοί, καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ. 4 Καὶ
ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ
Ἰσραήλ, 5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι
Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τώβ·
6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε Δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς
ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμών.
7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαὰδ
Οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ'
ὑμῶν; καὶ διὰ τί ἤλθατε πρὸς μὲ νῦν ἡνίκα χρῄζετε;

7 Contra quos Dominus iratus, tradidit eos
in manus Philisthiim et filiorum Ammon.
8 Afflictique sunt, et vehementer oppressi per
annos decem et octo, omnes qui habitabant
trans Jordanem in terra Amorrhæi, qui est in
Galaad: 9 In tantum, ut filii Ammon, Jordane
transmisso, vastarent Judam et Benjamin et
Ephraim: afflictusque est Israel nimis. 10 Et
clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccavimus
tibi, quia dereliquimus Dominum Deum
nostrum, et servivimus Baalim. 11 Quibus
locutus est Dominus: Numquid non Ægyptii
et Amorrhæi, filiique Ammon et Philisthiim,
12 Sidonii quoque et Amalec et Chanaan,
oppresserunt vos, et clamastis ad me, et erui
vos de manu eorum? 13 Et tamen reliquistis
me, et coluistis deos alienos: idcirco non addam
ut ultra vos liberem: 14 Ite, et invocate
deos quos elegistis: ipsi vos liberent in
tempore angustiæ. 15 Dixeruntque filii Israel
ad Dominum: Peccavimus, redde tu nobis
quidquid tibi placet: tantum nunc libera
nos. 16 Quæ dicentes, omnia de finibus
suis alienorum deorum idola projecerunt, et
servierunt Domino Deo: qui doluit super
miseriis eorum. 17 Itaque filii Ammon
conclamantes in Galaad fixere tentoria: contra
quos congregati filii Israel, in Maspha
castrametati sunt. 18 Dixeruntque principes
Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus
ex nobis contra filios Ammon cœperit dimicare,
erit dux populi Galaad.

CAPUT XI.

1 Fuit illo tempore Jephte Galaadites vir
fortissimus atque pugnator, filius mulieris
meretricis, qui natus est de Galaad. 2 Habuit
autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios:
qui postquam creverant, ejecerunt Jephte,
dicentes: Heres in domo patris nostri esse
non poteris, quia de altera matre natus es.
3 Quos ille fugiens atque devitans, habitavit
in terra Tob: congregatique sunt ad eum viri
inopes, et latrocinantes, et quasi principem
sequebantur. 4 In illis diebus pugnabant filii
Ammon contra Israel. 5 Quibus acriter instantibus,
perrexerunt majores natu de Galaad, ut
tollerent in auxilium sui Jephte de terra Tob:
6 Dixeruntque ad eum: Veni et esto princeps
noster, et pugna contra filios Ammon.
7 Quibus ille respondit: Nonne vos estis,
qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei,
et nunc venistis ad me necessitate compulsi?

8 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה
שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי
עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃
9 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים
אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן
יְהוָה אוֹתָם לְפָנָי אָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם
לְרֹאשׁ׃ 10 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח
יְהוָה יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ
כֵּן נַעֲשֶׂה׃ 11 וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד
וַיָּשִׂימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה
בַּמִּצְפָּה׃ 12 וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים
אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וָלָךְ
כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי׃ 13 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאֲכֵי יִפְתָּח כִּי־לָקַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן
וְעַד־הַיַּבֹּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הָשִׁיבָה
אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ 14 וַיּוֹסֶף עוֹד יִפְתָּח
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃
15 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָקַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן׃ 16 כִּי בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיֵּלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קָדֵשָׁה׃
17 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים ׀ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם
לֵאמֹר אֶעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע
מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח
וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ׃ 18 וַיֵּלֶךְ
בַּמִּדְבָּר וַיָּסָב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת־אֶרֶץ
מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב
וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ בִּגְבוּל
מוֹאָב כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב׃ 19 וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעְבְּרָה־נָּא
בְאַרְצְךָ עַד־מְקוֹמִי׃ 20 וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחוֹן
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת־
כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּיָהְצָה וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל׃
21 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחוֹן
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירַשׁ
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַהִיא׃ 22 וַיִּירְשׁוּ אֵת כָּל־גְּבוּל הָאֱמֹרִי
מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֹּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן׃
23 וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת
הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ׃

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ πορεύσῃ
μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμών,
καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι
Γαλαάδ. 9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
Γαλαὰδ Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι
ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ παραδῷ αὐτοὺς Κύριος
ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα;
10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ
τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν. 11 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαάδ, καὶ ἔθηκαν
αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς
ἀρχηγόν· καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά. 12 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν
Ἀμμὼν λέγων Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι ἦλθες πρὸς
μὲ τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου; 13 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους
Ἰεφθάε Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως
Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπίστρεψον
αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ, κα. πορεύσομαι. 14 Καὶ προσέθηκε
ἔτ. Ἰεφθάε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα
υἱῶν Ἀμμών, 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὕτω λέγει
Ἰεφθάε Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωὰβ
καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών, 16 Ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σίφ, καὶ ἦλθεν εἰς
Κάδης. 17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ λέγων Παρελεύσομαι δὴ ἐν
τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδώμ· καὶ
γε πρὸς βασιλέα Μωὰβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ
εὐδόκησεν· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης, 18 Καὶ
ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν
Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ· καὶ ἦλθεν ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωὰβ καὶ παρενέβαλεν
ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ,
ὅτι Ἀρνῶν ὅριον Μωάβ. 19 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ
Ἀμοῤῥαίου βασιλέα Ἐσεβών, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ
Παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.
20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν
ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ
παρετάξατο πρὸς Ἰσραήλ. 21 Καὶ παρέδωκε
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν·
καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ
Ἀμοῤῥαίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην
22 Ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου. 23 Καὶ νῦν Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμοῤῥαῖον ἀπὸ προσώπου
λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν;

8 Dixeruntque principes Galaad ad Jephte:
Cb hanc igitur causam nunc ad te venimus,
ut proficiscaris nobiscum, et pugnes contra
filios Ammon, sisque dux omnium qui habitant
in Galaad. 9 Jephte quoque dixit eis: Si vere
venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra
filios Ammon, tradideritque eos Dominus in
manus meas, ego ero vester princeps? 10 Qui
responderunt ei: Dominus, qui hæc audit,
ipse mediator ac testis est, quod nostra
promissa faciemus. 11 Abiit itaque Jephte
cum principibus Galaad, fecitque eum omnis
populus principem sui. Locutusque est Jephte
omnes sermones suos coram Domino in Maspha.
12 Et misit nuntios ad regem filiorum Ammon,
qui ex persona sua dicerent: Quid mihi et
tibi est, quia venisti contra me, ut vastares
terram meam? 13 Quibus ille respondit:
Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit
de Ægypto, a finibus Arnon usque Jaboc
atque Jordanem: nunc ergo cum pace redde
mihi eam. 14 Per quos rursum mandavit
Jephte, et imperavit eis ut dicerent regi
Ammon: 15 Hæc dicit Jephte: Non tulit
Israel terram Moab, nec terram filiorum
Ammon: 16 Sed quando de Ægypto con-
scenderunt, ambulavit per solitudinem usque
ad mare Rubrum, et venit in Cades. 17 Misit-
que nuntios ad regem Edom, dicens: Dimitte
me ut transeam per terram tuam. Qui noluit
acquiescere precibus ejus. Misit quoque ad
regem Moab, qui et ipse transitum præbere
contempsit. Mansit itaque in Cades, 18 Et
circuivit ex latere terram Edom, et terram
Moab: venitque contra orientalem plagam terræ
Moab, et castrametatus est trans Arnon: nec
voluit intrare terminos Moab: Arnon quippe
confinium est terræ Moab. 19 Misit itaque
Israel nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum,
qui habitabat in Hesebon, et dixerunt ei:
Dimitte ut transeam per terram tuam usque
ad fluvium. 20 Qui et ipse Israel verba
despiciens, non dimisit eum transire per
terminos suos: sed infinita multitudine con-
gregata, egressus est contra eum in Jasa,
et fortiter resistebat. 21 Tradiditque eum
Dominus in manus Israel cum omni exercitu
suo, qui percussit eum, et possedit omnem
terram Amorrhæi habitatoris regionis illius,
22 Et universos fines ejus, de Arnon usque
Jaboc, et de solitudine usque ad Jordanem.
23 Dominus ergo Deus Israel subvertit
Amorrhæum, pugnante contra illum populo suo
Israel, et tu nunc vis possidere terram ejus?

24 הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ
אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ׃ 25 וְעַתָּה
הֲטוֹב טוֹב אַתָּה מִבָּלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ
מוֹאָב הֲרוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחֹם
נִלְחַם בָּם׃ 26 בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן
וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל־
הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וּמַדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא׃
27 וְאָנֹכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עֹשֶׂה
אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט
הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃
28 וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דִּבְרֵי
יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃ 29 וַתְּהִי
עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד
וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפֵּה גִלְעָד
וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן׃ 30 וַיִּדַּר
יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתוֹן תִּתֵּן
אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי׃ 31 וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר
יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם
מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ
עוֹלָה׃ 32 וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ׃
33 וַיַּכֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֲךָ מִנִּית עֶשְׂרִים
עִיר וְעַד אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד
וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
34 וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ
וְהִנֵּה בִתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים
וּבִמְחֹלוֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ
בֵּן אוֹ־בַת׃ 35 וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ
הִכְרַעְתִּנִי וְאַתְּ הָיִית בְּעֹכְרָי וְאָנֹכִי פָּצִיתִי
פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב׃ 36 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אָבִי פָּצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה
עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת מֵאֹיְבֶיךָ מִבְּנֵי
עַמּוֹן׃ 37 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ יֵעָשֶׂה לִּי
הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי עַל־הֶהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל־
בְּתוּלַי אָנֹכִי וְרֵעוֹתָי׃ 38 וַיֹּאמֶר לֵכִי
וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא
וְרֵעוֹתֶיהָ וַתֵּבְךְּ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הֶהָרִים׃

24 *Οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεός σου,
αὐτὰ κληρονομήσεις, καὶ τοὺς πάντας οὓς ἐξῆρε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς
κληρονομήσομεν; 25 Καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ
ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ υἱὸν Σεπφὼρ βασιλέως
Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ ἢ
πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτὸν 26 Ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν
Ἐσεβὼν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν γῇ Ἀροὴρ
καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη;
καὶ διὰ τί οὐκ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;
27 Καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ ἥμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς
μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί·
κρίναι Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἀμμών. 28 Καὶ οὐκ
ἤκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάε
ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν. 29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ
Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, καὶ παρῆλθε τὸν Γαλαὰδ
καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ παρῆλθε τὴν σκοπιὰν
Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών. 30 Καὶ
ηὔξατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν Ἐὰν
διδοὺς δῷς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρί
μου, 31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ
ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου
ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμών,
καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτὸν ὁλοκαύτωμα.
32 Καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν
παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνὼν, ἐν ἀριθμῷ
εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἐβελχαρμὶμ πληγὴν
μεγάλην σφόδρα· καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 34 Καὶ ἦλθεν
Ἰεφθάε εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν
ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς· καὶ αὕτη ἦν μονογενὴς
αὐτῷ, οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ. 35 Καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἆ ἆ θυγάτηρ μου, ταραχῇ
ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχῳ μου, καὶ
ἐγώ εἰμι ἤνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς
Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι. 36 Ἡ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτόν Πάτερ, ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς
Κύριον; ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ
στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύριον ἐκδίκησιν
τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών. 37 Καὶ
ἤδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς Ποιησάτω δὴ ὁ
πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον· ἔασόν με δύο
μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ
ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενιά μου ἐγώ
εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου. 38 Καὶ εἶπε
Πορεύου· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας·
καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ
ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.*

24 Nonne ea quæ possidet Chamos deus tuus,
tibi jure debentur? Quæ autem Dominus Deus
noster victor obtinuit, in nostram cedent
possessionem: 25 Nisi forte melior es Balac
filio Sephor rege Moab: aut docere potes,
quod jurgatus sit contra Israel, et pugnaverit
contra eum, 26 Quando habitavit in Hesebon,
et viculis ejus, et in Aroer, et villis illius, vel
in cunctis civitatibus juxta Jordanem, per
trecentos annos. Quare tanto tempore nihil
super hac repetitione tentastis? 27 Igitur
non ego pecco in te, sed tu contra me male
agis, indicens mihi bella non justa. Judicet
Dominus arbiter hujus diei, inter Israel et
inter filios Ammon. 28 Noluitque acquiescere
rex filiorum Ammon verbis Jephte, quæ per
nuntios mandaverat. 29 Factus est ergo super
Jephte Spiritus Domini, et circuiens Galaad,
et Manasse, Maspha quoque Galaad, et inde
transiens ad filios Ammon, 30 Votum vovit
Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon
in manus meas, 31 Quicumque primus fuerit
egressus de foribus domus meæ, mihique
occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon,
eum holocaustum offeram Domino. 32 Tran-
sivitque Jephte ad filios Ammon, ut pugnaret
contra eos: quos tradidit Dominus in manus
ejus. 33 Percussitque ab Aroer usque dum
venias in Mennith, viginti civitates, et usque
ad Abel, quæ est vineis consita, plaga magna
nimis; humiliatique sunt filii Ammon a filiis
Israel. 34 Revertente autem Jephte in Maspha
domum suam, occurrit ei unigenita filia sua
cum tympanis et choris; non enim habebat
alios liberos. 35 Qua visa, scidit vestimenta
sua, et ait: Heu me filia mea, decepisti me,
et ipsa decepta es: aperui enim os meum ad
Dominum, et aliud facere non potero. 36 Cui
illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum
ad Dominum, fac mihi quodcumque pollicitus
es, concessa tibi ultione atque victoria de
hostibus tuis. 37 Dixitque ad patrem: Hoc
solum mihi præsta quod deprecor: Dimitte
me ut duobus mensibus circumeam montes,
et plangam virginitatem meam cum so-
dalibus meis. 38 Cui ille respondit: Vade.
Et dimisit eam duobus mensibus. Cum-
que abiisset cum sociis ac sodalibus suis,
flebat virginitatem suam in montibus.

39 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־
אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר
וְהִיא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי־חֹק בְּיִשְׂרָאֵל׃
40 מִיָּמִים יָמִימָה תֵּלַכְנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
לְתַנּוֹת לְבַת־יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת
יָמִים בַּשָּׁנָה׃

פרשה יב :

1 וַיִּצָּעֵק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צָפוֹנָה
וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח מַדּוּעַ עָבַרְתָּ לְהִלָּחֵם
בִּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לָלֶכֶת עִמָּךְ
בֵּיתְךָ נִשְׂרֹף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ׃ 2 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח
אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי־
עַמּוֹן מְאֹד וָאֶזְעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם
אוֹתִי מִיָּדָם׃ 3 וָאֶרְאֶה כִּי־אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ
וָאָשִׂימָה נַפְשִׁי בְכַפִּי וָאֶעְבְּרָה אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָה עֲלִיתֶם
אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֶם בִּי׃ 4 וַיִּקְבֹּץ
יִפְתָּח אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־
אֶפְרָיִם וַיַּכּוּ אַנְשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי
אָמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ
אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה׃ 5 וַיִּלְכֹּד גִּלְעָד אֶת־
מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרָיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אֶעֱבֹרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי־
גִלְעָד הַאֶפְרָתִי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ 6 וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אֱמָר־נָא שִׁבֹּלֶת וַיֹּאמֶר סִבֹּלֶת וְלֹא
יָכִין לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחָטוּהוּ
אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בָּעֵת הַהִיא
מֵאֶפְרַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אָלֶף׃ 7 וַיִּשְׁפֹּט
יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח
הַגִּלְעָדִי וַיִּקָּבֵר בְּעָרֵי גִלְעָד׃ 8 וַיִּשְׁפֹּט
אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אִבְצָן מִבֵּית לָחֶם׃
9 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת
שִׁלַּח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא
לְבָנָיו מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע
שָׁנִים׃ 10 וַיָּמָת אִבְצָן וַיִּקָּבֵר בְּבֵית לָחֶם׃
11 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילוֹן
הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים׃
12 וַיָּמָת אֵילוֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּאַיָּלוֹן
בְּאֶרֶץ זְבוּלֻן׃ 13 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו
אֶת־יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹן בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי׃
14 וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים
בְּנֵי בָנִים רֹכְבִים עַל־שִׁבְעִים עֲיָרִם
וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים׃

39 Καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ
ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν
ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ηὔξατο· καὶ αὕτη
οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν
Ἰσραήλ, 40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο
θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε
τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραΐμ, καὶ παρῆλθαν
εἰς βοῤῥᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε Διὰ τί παρῆλθες
παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ ἡμᾶς οὐ
κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου
ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. 2 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς Ἰεφθάε Ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ
λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν σφόδρα· καὶ ἐβόησα
ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν. 3 Καὶ
εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου
ἐν χειρί μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρί μου· καὶ εἰς τί
ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι
ἐν ἐμοί; 4 Καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
ἄνδρας Γαλαὰδ καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ· καὶ
ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν
οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ Ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν
μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.
5 Καὶ προκατελάβετο Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ
Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ
διασωζόμενοι Ἐφραΐμ Διαβῶμεν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς
οἱ ἄνδρες Γαλαὰδ Μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν Οὔ.
6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰπὸν δὴ στάχυς. καὶ οὐ
κατεύθυνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως, καὶ ἐπελάβοντο
αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. 7 Καὶ
ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἓξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν
Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ
Γαλαάδ. 8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ
Ἀβαισσὰν ἀπὸ Βηθλεέμ. 9 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα
υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω,
καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη. 10 Καὶ
ἀπέθανεν Ἀβαισσάν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ.
11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ
ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη. 12 Καὶ ἀπέθανεν
Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ
ἐν γῇ Ζαβουλών. 13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν
τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἐλλὴλ ὁ Φαραθωνίτης.
14 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ
τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομή-
κοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.

39 Expletisque duobus mensibus, reversa est
ad patrem suum, et fecit ei sicut voverat,
quæ ignorabat virum. Exinde mos increbruit
in Israel, et consuetudo servata est: 40 Ut
post anni circulum conveniant in unum filiæ
Israel, et plangant filiam Jephte Galaaditæ
diebus quatuor.

CAPUT XII.

1 Ecce autem in Ephraim orta est seditio;
nam transeuntes contra aquilonem, dixerunt
ad Jephte: Quare vadens ad pugnam contra
filios Ammon, vocare nos noluisti, ut perge-
remus tecum? Igitur incendemus domum tuam.
2 Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi
et populo meo contra filios Ammon vehemens:
vocavique vos, ut præberetis mihi auxilium,
et facere noluistis. 3 Quod cernens posui
animam meam in manibus meis, transivique
ad filios Ammon, et tradidit eos Dominus in
manus meas. Quid commerui, ut adversum
me consurgatis in prælium? 4 Vocatis
itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnabat
contra Ephraim: percusseruntque viri Galaad
Ephraim, quia dixerat: Fugitivus est Galaad
de Ephraim, et habitat in medio Ephraim
et Manasse. 5 Occupaveruntque Galaaditæ
vada Jordanis, per quæ Ephraim reversurus
erat. Cumque venisset ad ea de Ephraim
numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro
ut me transire permittatis; dicebant ei
Galaaditæ: Numquid Ephrathæus es? quo
dicente: Non sum: 6 Interrogabant eum:
Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur
Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem
littera spicam exprimere non valens. Statimque
apprehensum jugulabant in ipso Jordanis
transitu. Et ceciderunt in illo tempore de
Ephraim quadraginta duo millia. 7 Judicavit
itaque Jephte Galaadites Israel sex annis:
et mortuus est, ac sepultus in civitate sua
Galaad. 8 Post hunc judicavit Israel Abesan de
Bethlehem: 9 Qui habuit triginta filios, et
totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit,
et ejusdem numeri filiis suis accepit uxores,
introducens in domum suam. Qui septem
annis judicavit Israel; 10 Mortuusque est,
ac sepultus in Bethlehem. 11 Cui successit
Ahialon Zabulonites: et judicavit Israel
decem annis: 12 Mortuusque est, ac sepultus
in Zabulon. 13 Post hunc judicavit Israel
Abdon, filius Illel, Pharathonites: 14 Qui
habuit quadraginta filios, et triginta ex eis
nepotes, ascendentes super septuaginta pullos
asinarum, et judicavit Israel octo annis:

15 וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי וַיִּקָּבֵר
בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֲמָלֵקִי׃

פרשה יג׃

1 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 2 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד
מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ
וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלָדָה׃ 3 וַיֵּרָא
מַלְאַךְ־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
הִנֵּה־נָא אַתְּ־עֲקָרָה וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית
וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ 4 וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל־
תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא׃
5 כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה
עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר
מִן־הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ 6 וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר
לְאִישָׁהּ לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי
וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים נוֹרָא
מְאֹד וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אֵי־מִזֶּה הוּא וְאֶת־
שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי׃ 7 וַיֹּאמֶר לִי הִנָּךְ הָרָה
וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי ׀ יַיִן וְשֵׁכָר
וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טֻמְאָה כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים
יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃
8 וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ
יָבוֹא־נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה
לַנַּעַר הַיּוּלָּד׃ 9 וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל
מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־
הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ
אִישָׁהּ אֵין עִמָּהּ׃ 10 וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה
וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיּוֹם אֵלָי׃
11 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא
אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא דְבָרֶךָ מַה־יִּהְיֶה
מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ
יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ מִכֹּל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־
הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר׃ 14 מִכֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִגֶּפֶן
הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ
וְכָל־טֻמְאָה אַל־תֹּאכַל כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיהָ
תִּשְׁמֹר׃ 15 וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה
נַעְצְרָה־נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים׃

15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλὴλ ὁ Φαρα-
θωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθων ἐν γῇ Ἐφραῒμ ἐν
ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΙ προσέθηκαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ τεσσαράκοντα ἔτη. 2 Καὶ
ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ
Δανὶ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα
καὶ οὐκ ἔτεκεν. 3 Καὶ ὤφθη ἄγγελος Κυρίου
πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ σὺ
στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. 4 Καὶ
νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα,
καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον· 5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ
ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζὶρ θεοῦ
ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἄρξεται
σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιίμ. 6 Καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα
Ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθε πρὸς μέ, καὶ εἶδος αὐτοῦ
ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα, καὶ οὐκ
ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστί, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
οὐκ ἀπήγγειλέ μοι. 7 Καὶ εἶπέ μοι Ἰδοὺ σὺ ἐν
γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν μὴ πίῃς
οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,
ὅτι θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς
ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. 8 καὶ προσηύξατο
Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, Κύριε
Ἀδωναΐέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας,
ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς
τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ. 9 Καὶ
εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωέ, καὶ ἦλθεν
ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ
αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ
ἦν μετ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ
ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ὦπται πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ ὃς
ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ. 11 Καὶ ἀνέστη καὶ
ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ
ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ σὺ εἶ ὁ
ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος Ἐγώ. 12 Καὶ εἶπε Μανωὲ Νῦν ἐλεύσεται
ὁ λόγος, τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ; 13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου
πρὸς Μανωὲ Ἀπὸ πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν
γυναῖκα φυλάξεται, 14 Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται
ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ
μέθυσμα μὴ πιέτω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω,
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται. 15 Καὶ
εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου Κατάσχωμεν
ὧδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν.

15 Mortuusque est, ac sepultus in Pharathon
terræ Ephraim, in monte Amalec.

CAPUT XIII.

1 Rursumque filii Israel fecerunt malum
in conspectu Domini: qui tradidit eos in
manus Philisthinorum quadraginta annis.
2 Erat autem quidam vir de Saraa, et de stirpe
Dan, nomine Manue, habens uxorem sterilem.
3 Cui apparuit angelus Domini, et dixit ad
eam: Sterilis es et absque liberis: sed concipies
et paries filium: 4 Cave ergo ne bibas vinum
ac siceram, nec immundum quidquam comedas:
5 Quia concipies, et paries filium, cujus non
tanget caput novacula: erit enim nazaræus
Dei ab infantia sua, et ex matris utero, et ipse
incipiet liberare Israel de manu Philisthinorum.
6 Quæ cum venisset ad maritum suum, dixit
ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum
angelicum, terribilis nimis. Quem cum in-
terrogassem, quis esset, et unde venisset, et
quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere:
7 Sed hoc respondit: Ecce concipies et paries
filium: cave ne vinum bibas, nec siceram, et
ne aliquo vescaris immundo: erit enim puer
nazaræus Dei ab infantia sua, ex utero matris
suæ usque ad diem mortis suæ. 8 Oravit
itaque Manue Dominum, et ait: Obsecro
Domine, ut vir Dei, quem misisti, veniat
iterum, et doceat nos quid debeamus facere de
puero, qui nasciturus est. 9 Exaudivitque
Dominus deprecantem Manue, et apparuit
rursum angelus Dei uxori ejus sedenti in agro.
Manue autem maritus ejus non erat cum ea.
Quæ cum vidisset angelum, 10 Festinavit,
et cucurrit ad virum suum: nuntiavitque ei,
dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante
videram. 11 Qui surrexit, et secutus est
uxorem suam: veniensque ad virum, dixit ei:
Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit:
Ego sum. 12 Cui Manue: Quando, inquit,
sermo tuus fuerit expletus, quid vis ut faciat
puer? aut a quo se observare debebit?
13 Dixitque angelus Domini ad Manue: Ab
omnibus, quæ locutus sum uxori tuæ, abstineat
se: 14 Et quidquid ex vinea nascitur, non
comedat: vinum et siceram non bibat, nullo
vescatur immundo: et quod ei præcepi, impleat
atque custodiat. 15 Dixitque Manue ad
angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas
precibus meis, et faciamus tibi hœdum de capris.

16 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ אִם־תַּעְצְרֵנִי
לֹא־אֹכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה
הוּא׃ 17 וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה מִי
שְׁמֶךָ כִּי־יָבֹא דְבָרְךָ וְכִבַּדְנוּךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר
לוֹ מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי
וְהוּא־פֶלִאי׃ 19 וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי הָעִזִּים
וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצּוּר לַיהוָה
וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים׃
20 וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ־יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ
וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
אָרְצָה׃ 21 וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה
לְהֵרָאֹה אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע
מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ 22 וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים
רָאִינוּ׃ 23 וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ
יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה
וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְכָעֵת
לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת׃ 24 וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 25 וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה
לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין
אֶשְׁתָּאֹל׃

פרשה יד׃

1 וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה
בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּעַל וַיַּגֵּד
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה
מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ־אוֹתָהּ לִי
לְאִשָּׁה׃ 3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין
בִּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אַתָּה
הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי
כִּי־הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי׃ 4 וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא
יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה הִיא כִּי־תֹאֲנָה הוּא־מְבַקֵּשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו
וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כַּרְמֵי תִמְנָתָה
וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃
6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ
כְּשַׁסַּע הַגְּדִי וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא
הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה׃

16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ Ἐὰν
κατάσχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου· καὶ
ἐὰν ποιήσῃς ὁλοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό·
ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός.
17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου
Τί τὸ ὄνομά σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ
δοξάσομέν σε; 18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
Κυρίου Εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ
αὐτό ἐστι θαυμαστόν. 19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν
ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ Κυρίῳ, καὶ διεχώρισε ποιῆσαι·
καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες. 20 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ
θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος
Κυρίου ἐν τῇ φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν
ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος
Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου
οὗτος. 22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ Θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι θεὸν εἴδομεν.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εἰ ἤθελεν ὁ
Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς
ἡμῶν ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν
ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν
ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα. 24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ
ἡδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος.
25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι
αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δὰν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραὰ
καὶ ἀνὰ μέσον Ἐσθαόλ.

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΚΑΙ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθά, καὶ εἶδε
γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε Γυναῖκα ἑώρακα
ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιίμ, καὶ νῦν
λάβετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μὴ οὐκ εἰσὶ
θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ
λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα
ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ
εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Ταύτην
λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν
αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραήλ.
5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά· καὶ ἦλθεν ἕως
τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθά, καὶ ἰδοὺ σκύμνος
λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. 6 Καὶ
ἥλατο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν
αὐτὸν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν· καὶ οὐδὲν
ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ
πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε.

16 Cui respondit angelus: Si me cogis,
non comedam panes tuos: si autem vis ho-
locaustum facere, offer illud Domino. Et
nesciebat Manue quod angelus Domini esset.
17 Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen,
ut, si sermo tuus fuerit expletus, honoremus
te? 18 Cui ille respondit: Cur quæris nomen
meum, quod est mirabile? 19 Tulit itaque
Manue hœdum de capris, et libamenta, et
posuit super petram, offerens Domino, qui
facit mirabilia: ipse autem et uxor ejus
intuebantur. 20 Cumque ascenderet flamma
altaris in cælum, angelus Domini pariter in
flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue
et uxor ejus, proni ceciderunt in terram,
21 Et ultra eis non apparuit angelus Domini.
Statimque intellexit Manue angelum Domini
esse, 22 Et dixit ad uxorem suam: Morte
moriemur, quia vidimus Deum. 23 Cui res-
pondit mulier: Si Dominus nos vellet
occidere, de manibus nostris holocaustum et
libamenta non suscepisset, nec ostendisset
nobis hæc omnia, neque ea quæ sunt ventura
dixisset. 24 Peperit itaque filium, et vocavit
nomen ejus Samson. Crevitque puer, et
benedixit ei Dominus. 25 Cœpitque Spiritus
Domini esse cum eo in castris Dan inter
Saraa et Esthaol.

CAPUT XIV.

1 DESCENDIT ergo Samson in Thamnatha,
vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthiim,
2 Ascendit, et nuntiavit patri suo et matri
suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamnatha de
filiabus Philisthinorum: quam quæso ut mihi
accipiatis uxorem. 3 Cui dixerunt pater et
mater sua: Numquid non est mulier in
filiabus fratrum tuorum, et in omni populo
meo, quia vis accipere uxorem de Philisthiim,
qui incircumcisi sunt? Dixitque Samson ad
patrem suum: Hanc mihi accipe: quia placuit
oculis meis. 4 Parentes autem ejus nesciebant
quod res a Domino fieret, et quæreret
occasionem contra Philisthiim; eo enim
tempore Philisthiim dominabantur Israeli.
5 Descendit itaque Samson cum patre suo
et matre in Thamnatha. Cumque venissent
ad vineas oppidi, apparuit catulus leonis
sævus, et rugiens, et occurrit ei. 6 Irruit
autem Spiritus Domini in Samson, et
dilaceravit leonem, quasi hœdum in frusta
discerpens, nihil omnino habens in manu:
et hoc patri et matri noluit indicare.

7 וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר לָאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינֵי
שִׁמְשׁוֹן׃ 8 וַיָּשָׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר
לִרְאוֹת אֵת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת
דְּבוֹרִים בִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ׃ 9 וַיִּרְדֵּהוּ
אֶל־כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְאָכֹל וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו
וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ וְלֹא־הִגִּיד
לָהֶם כִּי מִגְּוִיַּת הָאַרְיֵה רָדָה הַדְּבָשׁ׃
10 וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם
שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה כִּי כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים׃
11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים
מֵרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ׃ 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם
שִׁמְשׁוֹן אָחוּדָה־נָּא לָכֶם חִידָה אִם־הַגֵּד
תַּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה
וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים
וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפֹת בְּגָדִים׃ 13 וְאִם־לֹא תוּכְלוּ
לְהַגִּיד לִי וּנְתַתֶּם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים
סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ
לוֹ חוּדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעֶנָּה׃ 14 וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֵהָאֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא
מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים׃ 15 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ
לְאֵשֶׁת־שִׁמְשׁוֹן פַּתִּי אֶת־אִישֵׁךְ וְיַגֶּד־לָנוּ
אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אוֹתָךְ וְאֶת־בֵּית
אָבִיךְ בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא׃
16 וַתֵּבְךְּ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר
רַק־שְׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי הַחִידָה חַדְתָּ
לִבְנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ
הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ
אַגִּיד׃ 17 וַתֵּבְךְּ עָלָיו שִׁבְעַת הַיָּמִים
אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיַּגֶּד־לָהּ כִּי הֱצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד
הַחִידָה לִבְנֵי עַמָּהּ׃ 18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי
הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יָבֹא הַחַרְסָה
מַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה עַז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם
לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם חִידָתִי׃
19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אַשְׁקְלוֹן
וַיַּךְ מֵהֶם ׀ שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־
חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה
וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ׃ 20 וַתְּהִי
אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן לְמֵרֵעֵהוּ אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּפְקֹד
שִׁמְשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים וַיֹּאמֶר אָבֹאָה
אֶל־אִשְׁתִּי הֶחָדְרָה וְלֹא־נְתָנוֹ אָבִיהָ לָבוֹא׃

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί, καὶ
ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών. 8 Καὶ ὑπέστρεψε
μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν· καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν
τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ
μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.
9 Καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο
πορευόμενος καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ
μέλι. 10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν
γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας
ἑπτά, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι. 11 Καὶ
ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα
κλητούς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Σαμψὼν Πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι· ἐὰν
ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ
ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα
σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων· 13 Καὶ
ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ
τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας
στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ Προβάλου τὸ
πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό. 14 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος,
καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ· καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγ-
γεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. 15 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπον τῃ
γυναικὶ Σαμψὼν Ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ
ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μή ποτε κατα-
καύσωμεν σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί·
ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε; 16 Καὶ ἔκλαυσεν ἡ
γυνὴ Σαμψὼν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Πλὴν μεμίσηκάς
με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ
προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς
μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψὼν Εἰ τῷ πατρί
μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγελκα, σοὶ
ἀπαγγείλω; 17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς
ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι
παρηνώχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ
τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον Τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ
τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν
Εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν
ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου. 19 Καὶ ἥλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα
καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς
ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα· καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Σαμψών, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν
φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν Εἰσελεύσομαι
πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν.

7 Descenditque et locutus est mulieri, quæ
placuerat oculis ejus. 8 Et post aliquot dies
revertens ut acciperet eam, declinavit ut
videret cadaver leonis, et ecce examen apum
in ore leonis erat ac favus mellis. 9 Quem
cum sumpsisset in manibus, comedebat in via:
veniensque ad patrem suum et matrem, dedit
eis partem, qui et ipsi comederunt: nec tamen
eis voluit indicare quod mel de corpore leonis
assumpserat. 10 Descendit itaque pater ejus
ad mulierem, et fecit filio suo Samson con-
vivium; sic enim juvenes facere consueverant.
11 Cum ergo cives loci illius vidissent eum,
dederunt ei sodales triginta ut essent cum eo.
12 Quibus locutus est Samson: Proponam
vobis problema: quod si solveritis mihi intra
septem dies convivii, dabo vobis triginta
sindones, et totidem tunicas: 13 Sin autem
non potueritis solvere, vos dabitis mihi triginta
sindones, et ejusdem numeri tunicas. Qui
responderunt ei: Propone problema, ut
audiamus. 14 Dixitque eis: De comedente
exivit cibus, et de forti egressa est dulcedo;
nec potuerunt per tres dies propositionem
solvere. 15 Cumque adesset dies septimus,
dixerunt ad uxorem Samson: Blandire viro
tuo, et suade ei ut indicet tibi quid significet
problema; quod si facere nolueris, incendemus
te, et domum patris tui; an idcirco vocastis
nos ad nuptias ut spoliaretis? 16 Quæ
fundebat apud Samson lacrymas, et querebatur
dicens: Odisti me, et non diligis: idcirco
problema, quod proposuisti filiis populi mei,
non vis mihi exponere. At ille respondit:
Patri meo et matri nolui dicere: et tibi
indicare potero? 17 Septem igitur diebus con-
vivii flebat ante eum: tandemque die septimo
cum ei esset molesta, exposuit. Quæ statim
indicavit civibus suis. 18 Et illi dixerunt ei
die septimo ante solis occubitum: Quid
dulcius melle, et quid fortius leone? Qui ait
ad eos: Si non arassetis in vitula mea, non
invenissetis propositionem meam. 19 Irruit
itaque in eum Spiritus Domini, descenditque
Ascalonem, et percussit ibi triginta viros;
quorum ablatas vestes dedit iis qui problema
solverant. Iratusque nimis ascendit in domum
patris sui: 20 Uxor autem ejus accepit
maritum unum de amicis ejus et pronubis.

CAPUT XV.

1 Post aliquantulum autem temporis, cum
dies triticeæ messis instarent, venit Samson, in-
visere volens uxorem suam, et attulit ei hœdum
de capris. Cumque cubiculum ejus solito vellet
intrare, prohibuit eum pater illius, dicens:

2 וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמַרְתִּי כִּי־שָׂנֹא
שְׂנֵאתָהּ וָאֶתְּנֶנָּה לְמֵרֵעֶךָ הֲלֹא אֲחוֹתָהּ
הַקְּטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי־נָא לְךָ
תַּחְתֶּיהָ׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן נִקֵּיתִי
הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עֹשֶׂה אֲנִי עִמָּם
רָעָה׃ 4 וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
שׁוּעָלִים וַיִּקַּח לַפִּדִים וַיֶּפֶן זָנָב אֶל־זָנָב
וַיָּשֶׂם לַפִּיד אֶחָד בֵּין־שְׁנֵי הַזְּנָבוֹת בַּתָּוֶךְ׃
5 וַיַּבְעֶר־אֵשׁ בַּלַּפִּידִים וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת
פְּלִשְׁתִּים וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד־קָמָה וְעַד־
כֶּרֶם זָיִת׃ 6 וַיֹּאמְרוּ פְלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה
זֹאת וַיֹּאמְרוּ שִׁמְשׁוֹן חֲתַן הַתִּמְנִי כִּי לָקַח
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמֵרֵעֵהוּ וַיַּעֲלוּ פְלִשְׁתִּים
וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיהָ בָּאֵשׁ׃ 7 וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אִם־תַּעֲשׂוּן כָּזֹאת כִּי אִם־
נִקַּמְתִּי בָכֶם וְאַחַר אֶחְדָּל׃ 8 וַיַּךְ אוֹתָם
שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מַכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד וַיֵּשֶׁב
בִּסְעִיף סֶלַע עֵיטָם׃ 9 וַיַּעֲלוּ
פְלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה וַיִּנָּטְשׁוּ בַּלֶּחִי׃
10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָה עֲלִיתֶם עָלֵינוּ
וַיֹּאמְרוּ לֶאֱסוֹר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת
לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ׃ 11 וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעִיף סֶלַע עֵיטָם
וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־מֹשְׁלִים
בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ וַיֹּאמֶר
לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵּן עָשִׂיתִי לָהֶם׃
12 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֶאֱסָרְךָ יָרַדְנוּ לְתִתְּךָ בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשָּׁבְעוּ לִי
פֶּן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם׃ 13 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר
לֹא כִּי־אָסֹר נֶאֱסָרְךָ וּנְתַנּוּךָ בְיָדָם וְהָמֵת
לֹא נְמִיתֶךָ וַיַּאַסְרֻהוּ בִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים
חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסָּלַע׃ 14 הוּא־בָא
עַד־לֶחִי וּפְלִשְׁתִּים הֵרִיעוּ לִקְרָאתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַתִּהְיֶינָה
הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר עַל־זְרוֹעוֹתָיו כַּפִּשְׁתִּים
אֲשֶׁר בָּעֲרוּ בָאֵשׁ וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו מֵעַל
יָדָיו׃ 15 וַיִּמְצָא לְחִי־חֲמוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח
יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיַּךְ־בָּהּ אֶלֶף אִישׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר
שִׁמְשׁוֹן בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם
בִּלְחִי הַחֲמוֹר הִכֵּיתִי אֶלֶף אִישׁ׃
17 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וַיַּשְׁלֵךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רָמַת לֶחִי׃

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων Εἶπα ὅτι μισῶν
ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν ἐκ τῶν
φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα
ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δή σοι ἀντὶ αὐτῆς·
3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ἠθῷωμαι καὶ τὸ ἅπαξ
ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν.
4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν καὶ συνέλαβε τριακοσίας
ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε
κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀνὰ
μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν. 5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ
ἐν ταῖς λαμπάσι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι
τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ
ἕως σταχύων ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.
6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι Τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ
εἶπαν Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν
φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν πυρί. 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ἐὰν
ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἡ μὴν ἐκδικήσω ἐν
ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω. 8 Καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ
κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας
Ἠτάμ. 9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
παρενέβαλον ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἐξεῤῥίφησαν ἐν Λεχί.
10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ'
ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι Δῆσαι τὸν Σαμψὼν
ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν
ἡμῖν. 11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα
ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἠτάμ, καὶ εἶπαν
πρὸς Σαμψὼν Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλό-
φυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι,
οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Δῆσαί
σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ὀμόσατέ μοι μή ποτε συναν-
τήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς. 13 Καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες
Οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν
σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε·
καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ
ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης. 14 Καὶ
ἦλθον ἕως Σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν
καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ
ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον ὃ ἐξεκαύθη ἐν
πυρί, καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν
αὐτοῦ. 15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξεῤῥιμμένην,
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. 16 Καὶ εἶπε
Σαμψὼν Ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα
αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους
ἄνδρας. 17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ
ἔῤῥιψε τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Ἀναίρεσις σιαγόνος.

2 Putavi quod odisses eam, et ideo tradidi
illam amico tuo: sed habet sororem, quæ
junior et pulchrior illa est, sit tibi pro ea uxor.
3 Cui Samson respondit: Ab hac die non
erit culpa in me contra Philisthæos: faciam
enim vobis mala. 4 Perrexitque et cepit
trecentas vulpes, caudasque earum junxit ad
caudas, et faces ligavit in medio: 5 Quas
igne succendens, dimisit, ut huc illucque
discurrerent. Quæ statim perrexerunt in
segetes Philisthinorum. Quibus succensis, et
comportatæ jam fruges, et adhuc stantes in
stipula, concrematæ sunt, in tantum, ut
vineas quoque et oliveta flamma consumeret.
6 Dixeruntque Philisthiim: Quis fecit hanc
rem? Quibus dictum est: Samson gener
Thamnathæi: quia tulit uxorem ejus, et alteri
tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntque
Philisthiim, et combusserunt tam mulierem
quam patrem ejus. 7 Quibus ait Samson: Licet
hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expetam
ultionem, et tunc quiescam. 8 Percussitque
eos ingenti plaga, ita ut stupentes suram
femori imponerent. Et descendens habitavit in
spelunca petræ Etam. 9 Igitur ascendentes
Philisthiim in terram Juda, castrametati sunt
in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est,
maxilla, ubi eorum effusus est exercitus.
10 Dixeruntque ad eos de tribu Juda: Cur
ascendistis adversum nos? Qui responderunt:
Ut ligemus Samson venimus, et reddamus ei
quæ in nos operatus est. 11 Descenderunt
ergo tria millia virorum de Juda, ad specum
silicis Etam, dixeruntque ad Samson: Nescis
quod Philisthiim imperent nobis? quare hoc
facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt
mihi, sic feci eis. 12 Ligare, inquiunt, te
venimus, et tradere in manus Philistinorum.
Quibus Samson, Jurate, ait, et spondete mihi
quod non occidatis me. 13 Dixerunt: Non te
occidemus, sed vinctum trademus. Ligaverunt-
que eum duobus novis funibus, et tulerunt eum
de petra Etam. 14 Qui cum venisset ad
locum Maxillæ, et Philisthiim vociferantes
occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum;
et sicut solent ad odorem ignis lina consumi,
ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt
et soluta. 15 Inventamque maxillam, id est,
mandibulam asini, quæ jacebat, arripiens,
interfecit in ea mille viros, 16 Et ait: In ma-
xilla asini, in mandibula pulli asinarum, delevi
eos, et percussi mille viros. 17 Cumque hæc
verba canens complesset, projecit mandibulam
de manu, et vocavit nomen loci illius Ramath-
lechi, quod interpretatur elevatio maxillæ.

18 וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אַתָּה
נָתַתָּ בְיַד־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה
הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוּת בַּצָּמָא וְנָפַלְתִּי בְּיַד
הָעֲרֵלִים׃ 19 וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמַּכְתֵּשׁ
אֲשֶׁר־בַּלֶּחִי וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיֵּשְׁתְּ וַתָּשָׁב
רוּחוֹ וַיֶּחִי עַל־כֵּן ׀ קָרָא שְׁמָהּ עֵין הַקּוֹרֵא
אֲשֶׁר בַּלֶּחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 20 וַיִּשְׁפֹּט
אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה׃

פרשה טז׃

1 וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עַזָּתָה וַיַּרְא־שָׁם אִשָּׁה
זוֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 2 לְעַזָּתִים ׀ לֵאמֹר בָּא
שִׁמְשׁוֹן הֵנָּה וַיָּסֹבּוּ וַיֶּאֶרְבוּ־לוֹ כָל־הַלַּיְלָה
בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחָרְשׁוּ כָל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר
עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וַהֲרַגְנֻהוּ׃ 3 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן
עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּאֱחֹז בְּדַלְתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם־הַבְּרִיחַ וַיָּשֶׂם עַל־
כְּתֵפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי חֶבְרוֹן׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן
וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה׃
5 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ
פַּתִּי אוֹתוֹ וּרְאִי בַּמֶּה כֹּחוֹ גָדוֹל וּבַמֶּה
נוּכַל לוֹ וַאֲסַרְנֻהוּ לְעַנֹּתוֹ וַאֲנַחְנוּ נִתַּן־
לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כָּסֶף׃ 6 וַתֹּאמֶר
דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה־נָּא לִי בַּמֶּה
כֹּחֲךָ גָדוֹל וּבַמֶּה תֵאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ׃
7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יַאַסְרֻנִי בְּשִׁבְעָה
יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חֹרָבוּ וְחָלִיתִי
וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 8 וַיַּעֲלוּ־לָהּ סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר
לֹא־חֹרָבוּ וַתַּאַסְרֵהוּ בָּהֶם׃ 9 וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב
לָהּ בַּחֶדֶר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
שִׁמְשׁוֹן וַיְנַתֵּק אֶת־הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנָּתֵק
פְּתִיל־הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ וְלֹא נוֹדַע
כֹּחוֹ׃ 10 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה
הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים עַתָּה
הַגִּידָה־נָּא לִי בַּמֶּה תֵּאָסֵר׃ 11 וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ אִם־אָסוֹר יַאַסְרוּנִי בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים
אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂה בָהֶם מְלָאכָה וְחָלִיתִי
וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 12 וַתִּקַּח דְּלִילָה
עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתַּאַסְרֵהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר
אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב
בֶּחָדֶר וַיְנַתְּקֵם מֵעַל זְרֹעֹתָיו כַּחוּט׃

18 Καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον καὶ εἶπε Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων; 19 Καὶ ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 2 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες Ἥκει Σαμψὼν ὧδε· καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν επ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες Ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν. 3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου· καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτός, καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνεβάσταζεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρὼν καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσωρὴχ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδά. 5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ Ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ δήσομεν αὐτὸν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν· καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. 6 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἀπάγγειλον δή μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε. 7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμψὼν Ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. 8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς· 9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασε τὰς νευρὰς ὡς εἴ τις ἀποσπάσοι στρέμμα στυππίου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. 11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἐὰν δεσμεύοντες δήσωσί με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. 12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου, καὶ εἶπεν Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρτίον.

18 Sitiensque valde, clamavit ad Dominum, et ait: Tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam: en siti morior, incidamque in manus incircumcisorum. 19 Aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini, et egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustis, refocillavit spiritum, et vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons invocantis de maxilla, usque in præsentem diem. 20 Judicavitque Israel in diebus Philisthiim viginti annis.

CAPUT XVI.

1 Abiit quoque in Gazam, et vidit ibi mulierem meretricem, ingressusque est ad eam. 2 Quod cum audissent Philisthiim, et percrebruisset apud eos, intrasse urbem Samson, circumdederunt eum, positis in porta civitatis custodibus: et ibi tota nocte cum silentio præstolantes, ut facto mane exeuntem occiderent. 3 Dormivit autem Samson usque ad medium noctis: et inde consurgens, apprehendit ambas portæ fores cum postibus suis et sera, impositasque humeris suis portavit ad verticem montis, qui respicit Hebron. 4 Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec, et vocabatur Dalila. 5 Veneruntque ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt: Decipe eum, et disce ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, et quo modo eum superare valeamus, et vinctum affligere; quod si feceris, dabimus tibi singuli mille et centum argenteos. 6 Locuta est ergo Dalila ad Samson: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, et quid sit quo ligatus erumpere nequeas? 7 Cui respondit Samson: Si septem nerviceis funibus, necdum siccis et adhuc humentibus, ligatus fuero, infirmus ero ut ceteri homines. 8 Attuleruntque ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, ut dixerat: quibus vinxit eum, 9 Latentibus apud se insidiis, et in cubiculo finem rei expectantibus, clamavitque ad eum: Philisthiim super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stupæ tortum putamine, cum odorem ignis acceperit: et non est cognitum in quo esset fortitudo ejus. 10 Dixitque ad eum Dalila: Ecce illusisti mihi, et falsum locutus es: saltem nunc indica mihi quo ligari debeas. 11 Cui ille respondit: Si ligatus fuero novis funibus, qui nunquam fuerunt in opere, infirmus ero, et aliorum hominum similis. 12 Quibus rursum Dalila vinxit eum, et clamavit: Philisthiim super te Samson, in cubiculo insidiis præparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telarum.

13 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד־הֵנָּה
הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידָה לִּי
בַּמֶּה תֵּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־תַּאַרְגִי
אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאשִׁי עִם־הַמַּסָּכֶת׃
14 וַתִּתְקַע בַּיָּתֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים
עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־
הַיְתַד הָאֶרֶג וְאֶת־הַמַּסָּכֶת׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אֲהַבְתִּיךְ וְלִבְּךָ אֵין
אִתִּי זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הֵתַלְתָּ בִּי וְלֹא־
הִגַּדְתָּ לִּי בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָדוֹל׃ 16 וַיְהִי
כִּי־הֵצִיקָה לּוֹ בִדְבָרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתְּאַלְצֵהוּ
וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוּת׃ 17 וַיַּגֶּד־לָהּ אֶת־כָּל־
לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא־עָלָה עַל־רֹאשִׁי
כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אִם־גֻּלַּחְתִּי
וְסָר מִמֶּנִּי כֹחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל־הָאָדָם׃
18 וַתֵּרֶא דְלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ
וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ
הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ
סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם׃
19 וַתְּיַשְּׁנֵהוּ עַל־בִּרְכֶּיהָ וַתִּקְרָא לָאִישׁ
וַתְּגַלַּח אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ וַתָּחֶל
לְעַנּוֹתוֹ וַיָּסַר כֹּחוֹ מֵעָלָיו׃ 20 וַתֹּאמֶר
פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַץ מִשְּׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר אֵצֵא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאִנָּעֵר וְהוּא לֹא
יָדַע כִּי יְהוָה סָר מֵעָלָיו׃ 21 וַיֹּאחֲזוּהוּ
פְלִשְׁתִּים וַיְנַקְּרוּ אֶת־עֵינָיו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ
עַזָּתָה וַיַּאַסְרוּהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיְהִי טוֹחֵן
בְּבֵית הָאֲסִירִים׃ 22 וַיָּחֶל שְׂעַר־רֹאשׁוֹ
לְצַמֵּחַ כַּאֲשֶׁר גֻּלָּח׃ 23 וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
נֶאֶסְפוּ לִזְבֹּחַ זֶבַח־גָּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם
וּלְשִׂמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ
אֵת שִׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ׃ 24 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם
וַיְהַלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן
אֱלֹהֵינוּ בְיָדֵנוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחֲרִיב
אַרְצֵנוּ וַאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת־חֲלָלֵינוּ׃ 25 וַיְהִי
כִּי טוֹב לִבָּם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן
וִישַׂחֶק־לָנוּ וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים
וַיְצַחֵק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים׃
26 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק
בְּיָדוֹ הַנִּיחָה אוֹתִי וַהֵימִשֵׁנִי אֶת־הָעַמֻּדִים
אֲשֶׁר הַבַּיִת נָכוֹן עֲלֵיהֶם וְאֶשָּׁעֵן עֲלֵיהֶם׃
27 וְהַבַּיִת מָלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְשָׁמָּה
כֹּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְעַל־הַגָּג כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ וְאִשָּׁה הָרֹאִים בִּשְׂחוֹק שִׁמְשׁוֹן׃

13 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἰδοὺ ἐπλάνησάς
με καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· ἀνάγγειλον δή μοι
ἐν τίνι δεθήσῃ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἐὰν ὑφάνῃς
τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι
καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ
ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής. 14 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ
τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν
τῷ διάσματι καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον,
καὶ εἶπεν Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ
ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον
τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου. 15 Καὶ εἶπε πρὸς
Σαμψὼν Δαλιδὰ Πῶς λέγεις Ἠγάπηκά σε, καὶ
ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον
ἐπλάνησάς με, καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ
ἰσχύς σου ἡ μεγάλη. 16 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν
αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ
ἐστενοχώρησεν αὐτόν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ
ἀποθανεῖν. 17 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Σίδηρος οὐκ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι
ἀπὸ κοιλίας μητρός μου· ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι,
ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἀσθενήσω
καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι. 18 Καὶ εἶδε
Δαλιδὰ ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα Ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ
τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν
χερσὶν αὐτῶν. 19 Καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν
Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα
καὶ ἐξύρησε τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ Ἀλλόφυλοι
ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ
ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος
ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν
αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν
οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου. 22 Καὶ ἤρξατο θρὶξ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο.
23 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν
θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν καὶ
εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν Ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ
ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν. 24 Καὶ
εἶδον αὐτὸν ὁ λαός, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν
ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν
χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς
ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν. 25 Καὶ ὅτε
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν Καλέσατε
τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω
ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ
οἴκου δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν·
καὶ ἐρράπιζον αὐτόν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον
τῶν κιόνων. 26 Καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν
νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ Ἄφες με
καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς. 27 Καὶ
ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν,
καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

13 Dixitque Dalila rursum ad eum: Usquequo
decipis me, et falsum loqueris? ostende quo
vinciri debeas. Cui respondit Samson: Si
septem crines capitis mei cum licio plexueris,
et clavum his circumligatum terræ fixeris,
infirmus ero. 14 Quod cum fecisset Dalila,
dixit ad eum: Philisthiim super te Samson.
Qui consurgens de somno, extraxit clavum
cum crinibus et licio. 15 Dixitque ad eum
Dalila: Quo modo dicis quod amas me, cum
animus tuus non sit mecum? Per tres vices
mentitus es mihi, et noluisti dicere in quo sit
maxima fortitudo tua. 16 Cumque molesta
esset ei, et per multos dies jugiter adhæreret,
spatium ad quietem non tribuens, defecit
anima ejus, et ad mortem usque lassata est.
17 Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam:
Ferrum numquam ascendit super caput meum,
quia nazaræus, id est, consecratus Deo sum de
utero matris meæ: si rasum fuerit caput
meum, recedet a me fortitudo mea, et deficiam,
eroque sicut ceteri homines. 18 Vidensque
illa quod confessus ei esset omnem animum
suum, misit ad principes Philisthinorum, ac
mandavit: Ascendite adhuc semel, quia nunc
mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt,
assumpta pecunia quam promiserant. 19 At
illa dormire eum fecit super genua sua, et in
sinu suo reclinare caput. Vocavitque tonsorem,
et rasit septem crines ejus, et cœpit abigere
eum, et a se repellere: statim enim ab eo
fortitudo discessit: 20 Dixitque: Philisthiim
super te Samson. Qui de somno consurgens,
dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci,
et me excutiam, nesciens quod recessisset ab
eo Dominus. 21 Quem cum apprehendissent
Philisthiim, statim eruerunt oculos ejus, et
duxerunt Gazam vinctum catenis, et clausum
in carcere molere fecerunt. 22 Jamque capilli
ejus renasci cœperant, 23 Et principes
Philisthinorum convenerunt in unum ut
immolarent hostias magnificas Dagon deo suo,
et epularentur, dicentes: Tradidit deus noster
inimicum nostrum Samson in manus nostras.
24 Quod etiam populus videns, laudabat deum
suum, eademque dicebat: Tradidit deus noster
adversarium nostrum in manus nostras, qui
delevit terram nostram, et occidit plurimos.
25 Lætantesque per convivia, sumptis jam
epulis, præceperunt ut vocaretur Samson, et
ante eos luderet. Qui adductus de carcere
ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter
duas columnas. 26 Qui dixit puero regenti
gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas,
quibus omnis imminet domus, et recliner super
eas, et paululum requiescam. 27 Domus
autem erat plena virorum ac mulierum,
et erant ibi omnes principes Philisthinorum,
ac de tecto et solario circiter tria millia
utriusque sexus spectantes ludentem Samson.

28 וַיִּקְרָא שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי
יְהוִה זָכְרֵנִי נָא וְחַזְּקֵנִי נָא אַךְ הַפַּעַם
הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאִנָּקְמָה נְקַם־אַחַת מִשְּׁתֵי
עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים׃ 29 וַיִּלְפֹּת שִׁמְשׁוֹן אֶת־
שְׁנֵי ׀ עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ אֲשֶׁר הַבַּיִת נָכוֹן
עֲלֵיהֶם וַיִּסָּמֵךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד
בִּשְׂמֹאלוֹ׃ 30 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן תָּמוֹת נַפְשִׁי
עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכֹחַ וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל־
הַסְּרָנִים וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּהְיוּ
הַמֵּתִים אֲשֶׁר הֵמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר
הֵמִית בְּחַיָּיו׃ 31 וַיֵּרְדוּ אֶחָיו וְכָל־בֵּית
אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ ׀ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל בְּקֶבֶר מָנוֹחַ
אָבִיו וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים
שָׁנָה׃

פרשה יז׃

1 וַיְהִי־אִישׁ מֵהַר־אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ מִיכָיְהוּ׃
2 וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֶלֶף וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
לֻקַּח־לָךְ וְאַתִּי אָלִית וְגַם אָמַרְתְּ בְּאָזְנַי
הִנֵּה הַכֶּסֶף אִתִּי אֲנִי לְקַחְתִּיו וַתֹּאמֶר אִמּוֹ
בָּרוּךְ בְּנִי לַיהוָה׃ 3 וַיָּשֶׁב אֶת־אֶלֶף־וּמֵאָה
הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקְדֵּשׁ הִקְדַּשְׁתִּי
אֶת־הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לִבְנִי לַעֲשׂוֹת
פֶּסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ׃ 4 וַיָּשֶׁב
אֶת־הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מָאתַיִם
כֶּסֶף וַתִּתְּנֵהוּ לַצּוֹרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶּסֶל
וּמַסֵּכָה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָיְהוּ׃ 5 וְהָאִישׁ
מִיכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים
וַיְמַלֵּא אֶת־יַד אַחַד מִבָּנָיו וַיְהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃
6 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 7 וַיְהִי־
נַעַר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת
יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי וְהוּא גָר־שָׁם׃ 8 וַיֵּלֶךְ
הָאִישׁ מֵהָעִיר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר
בַּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית
מִיכָה לַעֲשׂוֹת דַּרְכּוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה
מֵאַיִן תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אָנֹכִי מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה וְאָנֹכִי הֹלֵךְ לָגוּר בַּאֲשֶׁר
אֶמְצָא׃ 10 וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי
וֶהְיֵה־לִי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֶּן־לְךָ
עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ
וַיֵּלֶךְ הַלֵּוִי׃ 11 וַיּוֹאֶל הַלֵּוִי לָשֶׁבֶת אֶת־
הָאִישׁ וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּאַחַד מִבָּנָיו׃

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν
Ἀδωναιὲ Κύριε, μνήσθητι δή μου καὶ ἐνίσχυσόν με
ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν
μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.
29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ
οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ
ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. 30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν
Ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν
αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε
Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς
ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 31 Καὶ κατέβησαν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἀνὰ μέσον Σαραὰ καὶ ἀνὰ μέσον Ἐσθαὸλ
ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας. 2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου
σεαυτῇ, καί με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου,
ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό·
καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Εὐλογητὸς ὁ υἱός μου
τῷ Κυρίῳ. 3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ
ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἁγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον
τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό
σοι. 4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου
καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ
Μιχαία. 5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐτῷ οἶκος θεοῦ·
καὶ ἐποίησεν Ἐφὼδ καὶ Θεραφίν, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς
ἱερέα. 6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν
βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ ἐποίει. 7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ
δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῴκει
ἐκεῖ. 8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς
πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρῃ τόπῳ,
καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραῒμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαία
τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας
Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Λευίτης εἰμὶ ἐκ
Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ
ἐὰν εὕρω τόπῳ. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας Κάθου
μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ
ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν
ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου. 11 Καὶ ἐπορεύθη
ὁ Λευίτης καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρί·
καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.

28 At ille invocato Domino ait: Domine
Deus, memento mei, et redde mihi nunc
fortitudinem pristinam Deus meus, ut ulciscar
me de hostibus meis, et pro amissione duorum
luminum unam ultionem recipiam. 29 Et
apprehendens ambas columnas, quibus innite-
batur domus, alteramque earum dextera, et
alteram læva tenens, 30 Ait: Moriatur
anima mea cum Philisthiim; concussisque
fortiter columnis, cecidit domus super omnes
principes, et ceteram multitudinem quæ ibi
erat: multoque plures interfecit moriens,
quam ante vivus occiderat. 31 Descendentes
autem fratres ejus et universa cognatio tulerunt
corpus ejus, et sepelierunt inter Saraa et
Esthaol in sepulchro patris sui Manue:
judicavitque Israel viginti annis.

CAPUT XVII.

1 Fuit eo tempore vir quidam de monte
Ephraim nomine Michas. 2 Qui dixit matri
suæ: Mille et centum argenteos, quos sepa-
raveras tibi, et super quibus me audiente
juraveras, ecce ego habeo, et apud me sunt.
Cui illa respondit: Benedictus filius meus
Domino. 3 Reddidit ergo eos matri suæ,
quæ dixerat ei: Consecravi et vovi hoc
argentum Domino, ut de manu mea suscipiat
filius meus, et faciat sculptile atque conflatile:
et nunc trado illud tibi. 4 Reddidit igitur
eos matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos,
et dedit eos argentario, ut faceret ex eis
sculptile atque conflatile, quod fuit in domo
Michæ. 5 Qui ædiculam quoque in ea Deo
separavit, et fecit ephod, et theraphim, id est,
vestem sacerdotalem, et idola: implevitque
unius filiorum suorum manum, et factus est ei
sacerdos. 6 In diebus illis non erat rex in
Israel, sed unusquisque, quod sibi rectum
videbatur, hoc faciebat. 7 Fuit quoque alter
adolescens de Bethlehem Juda, ex cognatione
ejus: eratque ipse Levites, et habitabat ibi.
8 Egressusque de civitate Bethlehem, pe-
regrinari voluit ubicumque sibi commodum
reperisset. Cumque venisset in montem
Ephraim, iter faciens, et declinasset parumper
in domum Michæ. 9 Interrogatus est ab eo
unde venisset. Qui respondit: Levita sum
de Bethlehem Juda, et vado ut habitem ubi
potuero, et utile mihi esse perspexero.
10 Dixitque Michas: Mane apud me, et
esto mihi parens ac sacerdos: daboque tibi
per annos singulos decem argenteos, ac
vestem duplicem, et quæ ad victum sunt
necessaria. 11 Acquievit, et mansit apud
hominem, fuitque illi quasi unus de filiis;

12 וַיְמַלֵּא מִיכָה אֶת־יַד הַלֵּוִי וַיְהִי־לוֹ
הַנַּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה׃ 13 וַיֹּאמֶר
מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יֵיטִיב יְהוָה לִי
כִּי הָיָה־לִי הַלֵּוִי לְכֹהֵן׃

פרשה יח׃

1 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט הַדָּנִי מְבַקֶּשׁ־לוֹ נַחֲלָה
לָשֶׁבֶת כִּי לֹא־נָפְלָה לּוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא
בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה׃
2 וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן ׀ מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה
אֲנָשִׁים מִקְצוֹתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי־חַיִל מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחָקְרָהּ
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לְכוּ חִקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וַיָּלִינוּ
שָׁם׃ 3 הֵמָּה עִם־בֵּית מִיכָה וְהֵמָּה הִכִּירוּ
אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ
לוֹ מִי־הֱבִיאֲךָ הֲלֹם וּמָה־אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה
וּמַה־לְּךָ פֹה׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּזֹה וְכָזֶה
עָשָׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֱהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃
5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאַל־נָא בֵאלֹהִים וְנֵדְעָה
הֲתַצְלִיחַ דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים
עָלֶיהָ׃ 6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ לְשָׁלוֹם
נֹכַח יְהוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ׃
7 וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ
לָיְשָׁה וַיִּרְאוּ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בְּקִרְבָּהּ
יוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח כְּמִשְׁפַּט צִידֹנִים שֹׁקֵט ׀
וּבֹטֵחַ וְאֵין־מַכְלִים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר
וּרְחֹקִים הֵמָּה מִצִּידֹנִים וְדָבָר אֵין־לָהֶם
עִם־אָדָם׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צָרְעָה
וְאֶשְׁתָּאֹל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם ׀ מָה
אַתֶּם׃ 9 וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם
כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד
וְאַתֶּם מַחְשִׁים אַל־תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת לָבֹא
לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃ 10 כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ ׀ אֶל־
עַם בֹּטֵחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נְתָנָהּ
אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שָׁם
מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
11 וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חָגוּר כְּלֵי
מִלְחָמָה׃ 12 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יְעָרִים
בִּיהוּדָה עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־
דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יְעָרִים.

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου,
καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
οἴκῳ Μιχαία. 13 Καὶ εἶπε Μιχαίας Νῦν ἔγνων
ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης
εἰς ἱερέα.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν
Ἰσραήλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν
ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπε-
σεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία. 2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ
υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς
δυνάμεως ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ
κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν,
καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε
τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραῒμ ἕως οἴκου
Μιχαία· καὶ ηὐλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ 3 Ἐν οἴκῳ
Μιχαία· καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ
εἶπαν αὐτῷ Τίς ἤνεγκέ σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε; 4 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι
Μιχαίας καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ
εἰς ἱερέα. 5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐπερώτησον δὴ ἐν
τῷ θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς
ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ. 6 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἱερεύς Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ, ἐνώπιον
Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον
εἰς Λαισά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ
αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων
ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων
λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυρούς,
καὶ μακράν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι
πρὸς ἄνθρωπον. 8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαόλ,
καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν Τί ὑμεῖς κάθησθε;
9 Καὶ εἶπαν Ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς,
ὅτι εἴδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ
ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι
καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν. 10 Καὶ
ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι,
καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν
χειρὶ ὑμῶν, τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα
παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ. 11 Καὶ ἀπῆραν
ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δάν, ἀπὸ Σαραὰ καὶ
ἀπὸ Ἐσθαὺλ, ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη
παρατάξεως. 12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν Ἰούδᾳ· διὰ τοῦτο
ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Παρεμβολὴ Δάν,
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαρίμ.

12 Implevitque Michas manum ejus, et habuit
puerum sacerdotem apud se. 13 Nunc scio,
dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti
Levitici generis sacerdotem.

CAPUT XVIII.

1 In diebus illis non erat rex in Israel, et
tribus Dan quærebat possessionem sibi, ut
habitaret in ea: usque ad illum enim diem
inter ceteras tribus sortem non acceperat.
2 Miserunt ergo filii Dan, stirpis et familiæ
suæ quinque viros fortissimos de Saraa et
Esthaol, ut explorarent terram, et diligenter
inspicerent: dixeruntque eis: Ite, et consi-
derate terram. Qui cum pergentes venissent
in montem Ephraim, et intrassent domum
Michæ, requieverunt ibi: 3 Et agnoscentes
vocem adolescentis Levitæ, utentesque illius
diversorio, dixerunt ad eum: Quis te huc
adduxit? quid hic agis? quam ob causam huc
venire voluisti? 4 Qui respondit eis: Hæc et
hæc præstitit mihi Michas, et me mercede
conduxit, ut sim ei sacerdos. 5 Rogaverunt
autem eum ut consuleret Dominum, ut scire
possent an prospero itinere pergerent, et res
haberet effectum. 6 Qui respondit eis: Ite
in pace: Dominus respicit viam vestram, et
iter quo pergitis. 7 Euntes igitur quinque
viri venerunt Lais: videruntque populum
habitantem in ea absque ullo timore, juxta con-
suetudinem Sidoniorum, securum et quietum,
nullo ei penitus resistente, magnarumque
opum, et procul a Sidone atque a cunctis
hominibus separatum. 8 Reversique ad fratres
suos in Saraa et Esthaol, et quid egissent
sciscitantibus responderunt: 9 Surgite, ascen-
damus ad eos: vidimus enim terram valde
opulentam et uberem: nolite negligere, nolite
cessare; eamus, et possideamus eam, nullus
erit labor. 10 Intrabimus ad securos, in
regionem latissimam, tradetque nobis Dominus
locum, in quo nullius rei est penuria, eorum quæ
gignuntur in terra. 11 Profecti igitur sunt
de cognatione Dan, id est, de Saraa et Esthaol,
sexcenti viri accincti armis bellicis, 12 Ascen-
dentesque manserunt in Cariathiarim Judæ:
qui locus, ex eo tempore Castrorum Dan nomen
accepit, et est post tergum Cariathiarim.

13 וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרָיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית
מִיכָה׃ 14 וַיַּעֲנוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים
לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ לַיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם
הַיְדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד
וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה דְּעוּ מַה־
תַּעֲשׂוּ׃ 15 וַיָּסוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־
הַנַּעַר הַלֵּוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאֲלוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם׃
16 וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כְּלֵי מִלְחַמְתָּם
נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן׃
17 וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל
אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת־הַפֶּסֶל
וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה
וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
הָאִישׁ הֶחָגוּר כְּלֵי הַמִּלְחָמָה׃ 18 וְאֵלֶּה
בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פֶּסֶל הָאֵפוֹד
וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים׃ 19 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַחֲרֵשׁ שִׂים־יָדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ
וֶהְיֵה־לָנוּ לְאָב וּלְכֹהֵן הֲטוֹב ׀ הֱיוֹתְךָ כֹהֵן
לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הֱיוֹתְךָ כֹהֵן לְשֵׁבֶט
וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 20 וַיִּיטַב לֵב הַכֹּהֵן
וַיִּקַּח אֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַפָּסֶל
וַיָּבֹא בְּקֶרֶב הָעָם׃ 21 וַיִּפְנוּ וַיֵּלֵכוּ
וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַטַּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוּדָּה
לִפְנֵיהֶם׃ 22 הֵמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה
וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בַּבָּתִּים אֲשֶׁר עִם־בֵּית
מִיכָה נִזְעֲקוּ וַיַּדְבִּיקוּ אֶת־בְּנֵי־דָן׃ 23 וַיִּקְרְאוּ
אֶל־בְּנֵי־דָן וַיַּסֵּבּוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה
מַה־לְּךָ כִּי נִזְעָקְתָּ׃ 24 וַיֹּאמֶר אֶת־
אֱלֹהַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־הַכֹּהֵן
וַתֵּלְכוּ וּמַה־לִּי עוֹד וּמַה־זֶּה תֹּאמְרוּ אֵלַי
מַה־לָּךְ׃ 25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־דָן אַל־
תַּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים
מָרֵי נֶפֶשׁ וְאָסַפְתָּה נַפְשְׁךָ וְנֶפֶשׁ בֵּיתֶךָ׃
26 וַיֵּלְכוּ בְנֵי־דָן לְדַרְכָּם וַיַּרְא מִיכָה כִּי־
חֲזָקִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ׃
27 וְהֵמָּה לָקְחוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִיכָה
וְאֶת־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה־לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־לַיִשׁ
עַל־עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ וַיַּכּוּ אוֹתָם לְפִי־חָרֶב
וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ׃ 28 וְאֵין מַצִּיל
כִּי רְחוֹקָה־הִיא מִצִּידוֹן וְדָבָר אֵין־לָהֶם
עִם־אָדָם וְהִיא בָּעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית־
רְחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת־הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραΐμ καὶ ἦλθον
ἕως οἴκου Μιχαία. 14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν
Λαισὰ καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἔγνωτε ὅτι
ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ Ἐφὼδ καὶ Θεραφὶν καὶ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε.
15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου εἰς τὸν οἶκον Μιχαία,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην. 16 Καὶ οἱ
ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς
παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης,
οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν. 17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν,
18 Καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ
ἱερεὺς ἑστώς· καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
Ἐφὼδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτόν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεύς Τί ὑμεῖς ποιεῖτε; 19 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ Κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ
τὸ στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γένου
ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναί
σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα
φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραήλ; 20 Καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ
Ἐφὼδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
χωνευτόν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. 21 Καὶ
ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα
καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν.
22 Αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία, καὶ
ἰδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς
μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο
τοὺς υἱοὺς Δάν. 23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ
Δὰν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ
Τί ἐστί σοι ὅτι ἐβόησας; 24 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ὅτι
τὸ γλυπτόν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα,
καὶ ἐπορεύθητε· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε
πρὸς μέ Τί κράζεις; 25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Δὰν Μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν,
μή ποτε συναντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ,
καὶ προσθήσουσι ψυχήν σοῦ καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
οἴκου σου. 26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν εἰς
ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μιχαίας ὅτι δυνατώτεροί
εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας
καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισὰ
ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί· 28 Καὶ οὐκ ἦν
ὁ ῥυόμενος, ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων,
καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου,
καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ· καὶ
ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ,

13 Inde transierunt in montem Ephraim.
Cumque venissent ad domum Michæ, 14 Dixe-
runt quinque viri, qui prius missi fuerant ad
considerandam terram Lais, ceteris fratribus
suis: Nostis quod in domibus istis sit ephod,
et theraphim, et sculptile, atque conflatile:
videte quid vobis placeat. 15 Et cum paululum
declinassent, ingressi sunt domum adolescentis
Levitæ, qui erat in domo Michæ: salutave-
runtque eum verbis pacificis. 16 Sexcenti
autem viri ita ut erant armati, stabant ante
ostium. 17 At illi qui ingressi fuerant domum
juvenis, sculptile, et ephod, et theraphim,
atque conflatile tollere nitebantur, et sacerdos
stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis
haud procul expectantibus. 18 Tulerunt igitur
qui intraverant, sculptile, ephod, et idola,
atque conflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid
facitis? 19 Cui responderunt: Tace, et pone
digitum super os tuum: venique nobiscum,
ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid
tibi melius est, ut sis sacerdos in domo unius
viri, an in una tribu et familia in Israel?
20 Quod cum audisset, acquievit sermonibus
eorum, et tulit ephod, et idola, ac sculptile, et
profectus est cum eis. 21 Qui cum pergerent,
et ante se ire fecissent parvulos ac jumenta,
et omne quod erat pretiosum, 22 Et jam a
domo Michæ essent procul, viri qui habitabant
in ædibus Michæ conclamantes secuti sunt,
23 Et post tergum clamare cœperunt. Qui
cum respexissent, dixerunt ad Micham: Quid
tibi vis? cur clamas? 24 Qui respondit:
Deos meos, quos mihi feci, tulistis, et sacerdo-
tem, et omnia quæ habeo, et dicitis: Quid
tibi est? 25 Dixeruntque ei filii Dan: Cave
ne ultra loquaris ad nos, et veniant ad te viri
animo concitati, et ipse cum omni domo tua
pereas. 26 Et sic cœpto itinere perrexerunt.
Videns autem Michas, quod fortiores se essent,
reversus est in domum suam. 27 Sexcenti
autem viri tulerunt sacerdotem, et quæ supra
diximus: veneruntque in Lais ad populum
quiescentem atque securum, et percusserunt
eos in ore gladii: urbemque incendio tradide-
runt, 28 Nullo penitus ferente præsidium, eo
quod procul habitarent a Sidone, et cum nullo
hominum haberent quidquam societatis ac ne-
gotii. Erat autem civitas sita in regione Rohob:
quam rursum exstruentes habitaverunt in ea,

29 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר יוּלַּד לְיִשְׂרָאֵל וְאוּלָם לַיִשׁ שֵׁם־הָעִיר
לָרִאשֹׁנָה׃ 30 וַיָּקִימוּ לָהֶם בְּנֵי־דָן אֶת־
הַפָּסֶל וִיהוֹנָתָן בֶּן־גֵּרְשֹׁם בֶּן־מְנַשֶּׁה הוּא
וּבָנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשֵׁבֶט הַדָּנִי עַד־יוֹם
גְּלוֹת הָאָרֶץ׃ 31 וַיָּשִׂימוּ לָהֶם אֶת־פֶּסֶל
מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל־יְמֵי הֱיוֹת בֵּית־
הָאֱלֹהִים בְּשִׁלֹה׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל
וַיְהִי ׀ אִישׁ לֵוִי גָּר בְּיַרְכְּתֵי הַר־אֶפְרַיִם
וַיִּקַּח־לוֹ אִשָּׁה פִילֶגֶשׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה׃
2 וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילַגְשׁוֹ וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ אֶל־
בֵּית אָבִיהָ אֶל־בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי־
שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ 3 וַיָּקָם אִישָׁהּ
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר עַל־לִבָּהּ לַהֲשִׁיבוֹ
וְנַעֲרוֹ עִמּוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים וַתְּבִיאֵהוּ בֵּית
אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ׃
4 וַיֶּחֱזַק־בּוֹ חֹתְנוֹ אֲבִי הַנַּעֲרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיָּלִינוּ שָׁם׃
5 וַיְהִי בַּיּוֹם הָרְבִיעִי וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיָּקָם
לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־חֲתָנוֹ
סְעָד לִבְּךָ פַּת־לֶחֶם וְאַחַר תֵּלֵכוּ׃
6 וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ
וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־הָאִישׁ הוֹאֶל־נָא
וְלִין וְיִיטַב לִבֶּךָ׃ 7 וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת
וַיִּפְצַר־בּוֹ חֹתְנוֹ וַיָּשָׁב וַיָּלֶן שָׁם׃ 8 וַיַּשְׁכֵּם
בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר ׀ אֲבִי
הַנַּעֲרָה סְעָד־נָא לְבָבְךָ וְהִתְמַהְמְהוּ עַד־
נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ 9 וַיָּקָם
הָאִישׁ לָלֶכֶת הוּא וּפִילַגְשׁוֹ וְנַעֲרוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ חֹתְנוֹ אֲבִי הַנַּעֲרָה הִנֵּה־נָא
רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב לִינוּ־נָא הִנֵּה חֲנוֹת
הַיּוֹם לִין פֹּה וְיִיטַב לְבָבֶךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם
מָחָר לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶךָ׃ 10 וְלֹא־
אָבָה הָאִישׁ לָלוּן וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא
עַד־נֹכַח יְבוּס הִיא יְרוּשָׁלָםִ וְעִמּוֹ
צֶמֶד חֲמוֹרִים חֲבוּשִׁים וּפִילַגְשׁוֹ עִמּוֹ׃
11 הֵם עִם־יְבוּס וְהַיּוֹם רַד מְאֹד וַיֹּאמֶר
הַנַּעַר אֶל־אֲדֹנָיו לְכָה־נָּא וְנָסוּרָה אֶל־עִיר־
הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲדֹנָיו לֹא נָסוּר אֶל־עִיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה וְעָבַרְנוּ עַד־גִּבְעָה׃

29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν
ὀνόματι Δὰν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραήλ·
καὶ ἦν Οὐλαμαῒς ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον.
30 Καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δὰν τὸ γλυπτόν·
καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασσῆ αὐτὸς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δὰν ἕως
ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς γῆς. 31 Καὶ ἔθηκαν
ἑαυτοῖς τὸ γλυπτὸν ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλώμ·
καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν
βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς
ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν
ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα. 2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον
πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων. 3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ
καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ· καὶ
νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων· ἡ δὲ
εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς· καὶ
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ηὐφράνθη
εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. 4 Καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ
γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισε
μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον,
καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ. 5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωῒ καὶ ἀνέστη τοῦ
πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς
τὸν νυμφίον αὐτοῦ Στήρισον τὴν καρδίαν σου
ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε. 6 Καὶ
ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον·
καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα
Ἄγε δὴ αὐλίσθητι, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου.
7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός· καὶ
ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε καὶ
ηὐλίσθη ἐκεῖ. 8 Καὶ ὤρθρισε τὸ πρωῒ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς
νεάνιδος Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου, καὶ
στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον
οἱ δύο. 9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι
αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς
νεάνιδος Ἰδοὺ δὴ ἠσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν
ἑσπέραν· αὐλίσθητι ὧδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ
καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ
πορεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά σου. 10 Καὶ οὐκ εὐδόκησεν
ὁ ἀνὴρ αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε, καὶ
ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβούς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ·
καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἦλθοσαν
ἕως Ἰεβούς· καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα,
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσὶ
ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ. 12 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ Οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.

29 Vocato nomine civitatis Dan, juxta vo-
cabulum patris sui, quem genuerat Israel,
quæ prius Lais dicebatur. 30 Posueruntque
sibi sculptile, et Jonathan filium Gersam filii
Moysi, ac filios ejus sacerdotes in tribu Dan,
usque ad diem captivitatis suæ. 31 Mansitque
apud eos idolum Michæ omni tempore, quo
fuit domus Dei in Silo. In diebus illis non
erat rex in Israel.

CAPUT XIX.

1 FUIT quidam vir Levites habitans in
latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de
Bethlehem Juda: 2 Quæ reliquit eum, et
reversa est in domum patris sui in Bethlehem,
mansitque apud eum quatuor mensibus.
3 Secutusque est eam vir suus, volens recon-
ciliari ei, atque blandiri, et secum reducere,
habens in comitatu puerum et duos asinos:
quæ suscepit eum, et introduxit in domum
patris sui. Quod cum audisset socer ejus,
eumque vidisset, occurrit ei lætus, 4 Et
amplexatus est hominem. Mansitque gener
in domo soceri tribus diebus, comedens cum eo
et bibens familiariter. 5 Die autem quarto
de nocte consurgens, proficisci voluit; quem
tenuit socer, et ait ad eum: Gusta prius
pauxillum panis, et conforta stomachum, et
sic proficisceris. 6 Sederuntque simul, ac
comederunt et biberunt. Dixitque pater puellæ
ad generum suum: Quæso te ut hodie hic
maneas, pariterque lætemur. 7 At ille con-
surgens, cœpit velle proficisci. Et nihilominus
obnixe eum socer tenuit, et apud se fecit
manere. 8 Mane autem facto, parabat Levites
iter. Cui socer rursum: Oro te, inquit, ut
paululum cibi capias, et assumptis viribus,
donec increscat dies, postea proficiscaris. Come-
derunt ergo simul. 9 Surrexitque adolescens,
ut pergeret cum uxore sua et puero. Cui
rursum locutus est socer: Considera quod dies
ad occasum declivior sit, et propinquat ad
vesperum: mane apud me etiam hodie, et duc
lætum diem, et cras proficisceris ut vadas in
domum tuam. 10 Noluit gener acquiescere
sermonibus ejus: sed statim perrexit, et venit
contra Jebus, quæ altero nomine vocatur
Jerusalem, ducens secum duos asinos onustos,
et concubinam. 11 Jamque erant juxta
Jebus, et dies mutabatur in noctem: dixitque
puer ad dominum suum: Veni, obsecro,
declinemus ad urbem Jebusæorum, et mane-
amus in ea. 12 Cui respondit dominus: Non
ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non
est de filiis Israel, sed transibo usque Gabaa:

13 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ לְךָ וְנִקְרְבָה בְּאַחַד
הַמְּקֹמוֹת וְלַנּוּ בַגִּבְעָה אוֹ בָרָמָה׃
14 וַיַּעַבְרוּ וַיֵּלֵכוּ וַתָּבֹא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֵצֶל
הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן׃ 15 וַיָּסֻרוּ שָׁם
לָבוֹא לָלוּן בַּגִּבְעָה וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בִּרְחוֹב
הָעִיר וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתָם הַבַּיְתָה
לָלוּן׃ 16 וְהִנֵּה ׀ אִישׁ זָקֵן בָּא מִן־מַעֲשֵׂהוּ
מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וְהָאִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם
וְהוּא־גָר בַּגִּבְעָה וְאַנְשֵׁי הַמָּקוֹם בְּנֵי
יְמִינִי׃ 17 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הָאִישׁ
הָאֹרֵחַ בִּרְחֹב הָעִיר וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן
אָנָה תֵלֵךְ וּמֵאַיִן תָּבוֹא׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
עֹבְרִים אֲנַחְנוּ מִבֵּית־לֶחֶם יְהוּדָה עַד־
יַרְכְּתֵי הַר־אֶפְרַיִם מִשָּׁם אָנֹכִי וָאֵלֵךְ
עַד־בֵּית־לֶחֶם יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יְהוָה אֲנִי
הֹלֵךְ וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתִי הַבָּיְתָה׃
19 וְגַם־תֶּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוֹרֵינוּ וְגַם
לֶחֶם וָיַיִן יֶשׁ־לִי וְלַאֲמָתֶךָ וְלַנַּעַר עִם־
עֲבָדֶיךָ אֵין מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר׃ 20 וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ הַזָּקֵן שָׁלוֹם לָךְ רַק כָּל־מַחְסוֹרְךָ
עָלָי רַק בָּרְחוֹב אַל־תָּלַן׃ 21 וַיְבִיאֵהוּ
לְבֵיתוֹ וַיָּבָול לַחֲמוֹרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 22 הֵמָּה מֵיטִיבִים אֶת־
לִבָּם וְהִנֵּה אַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי בְנֵי־בְלִיַּעַל
נָסַבּוּ אֶת־הַבַּיִת מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדָּלֶת
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִישׁ בַּעַל הַבַּיִת הַזָּקֵן
לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא אֶל־
בֵּיתְךָ וְנֵדָעֶנּוּ׃ 23 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ
בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־אַחַי
אַל־תָּרֵעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא הָאִישׁ
הַזֶּה אֶל־בֵּיתִי אַל־תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבָלָה
הַזֹּאת׃ 24 הִנֵּה בִתִּי הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ
אוֹצִיאָה־נָּא אוֹתָם וְעַנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם
הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלָאִישׁ הַזֶּה לֹא
תַעֲשׂוּ דְּבַר הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 25 וְלֹא־אָבוּ
הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ וַיַּחֲזֵק הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ
וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם הַחוּץ וַיֵּדְעוּ אוֹתָהּ
וַיִּתְעַלְּלוּ־בָהּ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר
וַיְשַׁלְּחוּהָ בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 26 וַתָּבֹא
הָאִשָּׁה לִפְנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית־
הָאִישׁ אֲשֶׁר־אֲדוֹנֶיהָ שָּׁם עַד־הָאוֹר׃ 27 וַיָּקָם
אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְתַּח דַּלְתוֹת הַבַּיִת
וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילַגְשׁוֹ
נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדֶיהָ עַל־הַסַּף׃

13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ Δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν
ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαὰ ἢ ἐν
Ῥαμά. 14 Καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ
ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἥ ἐστιν ἐν
τῷ Βενιαμίν. 15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν
αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν
τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων
αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι. 16 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν
ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ καὶ αὐτὸς
παρῴκει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν· 17 Καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς
πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης Ποῦ
πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ; 18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν
Παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως
μηρῶν ὄρους Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι, καὶ
ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν
μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με
εἰς τὴν οἰκίαν. 19 Καί γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά
ἐστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστιν
ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν
παίδων σου· οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγ-
ματος. 20 Καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης Εἰρήνη
σοι· πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ
πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ. 21 Καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις·
καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον
καὶ ἔπιον. 22 Αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν
αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων
ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ
εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν
πρεσβύτην λέγοντες Ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. 23 Καὶ
ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ
εἶπε Μή, ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ
εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ
ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. 24 Ἴδε ἡ
θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ·
ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ ποιήσατε
αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ
τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.
25 Καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω· καὶ
ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν
νύκτα ἕως τὸ πρωί, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς
ἀνέβη τὸ πρωί. 26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου
οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνήρ, ἕως οὗ διέφαυσεν.
27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξε
τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευ-
θῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας
τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

13 Et cum illuc pervenero, manebimus in ea,
aut certe in urbe Rama. 14 Transierunt ergo
Jebus, et cœptum carpebant iter, occubuitque
eis sol juxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin:
15 Diverteruntque ad eam, ut manerent ibi.
Quo cum intrassent, sedebant in platea
civitatis, et nullus eos recipere voluit hospitio.
16 Et ecce, apparuit homo senex, revertens
de agro et de opere suo vesperi, qui et ipse de
monte erat Ephraim, et peregrinus habitabat
in Gabaa; homines autem regionis illius erant
filii Jemini. 17 Elevatisque oculis, vidit senex
sedentem hominem cum sarcinulis suis in
platea civitatis: et dixit ad eum: Unde venis?
et quo vadis? 18 Qui respondit ei: Profecti
sumus de Bethlehem Juda, et pergimus ad
locum nostrum, qui est in latere montis
Ephraim, unde ieramus in Bethlehem: et
nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub
tectum suum nos vult recipere, 19 Habentes
paleas et fœnum in asinorum pabulum, et
panem ac vinum in meos et ancillæ tuæ usus, et
pueri qui mecum est: nulla re indigemus nisi
hospitio. 20 Cui respondit senex: Pax tecum
sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt:
tantum, quæso, ne in platea maneas. 21 Intro-
duxitque eum in domum suam, et pabulum
asinis præbuit: ac postquam laverunt pedes
suos, recepit eos in convivium. 22 Illis
epulantibus, et post laborem itineris, cibo
et potu reficientibus corpora, venerunt viri
civitatis illius, filii Belial (id est, absque jugo),
et circumdantes domum senis, fores pulsare
cœperunt, clamantes ad dominum domus,
atque dicentes: Educ virum qui ingressus est
domum tuam, ut abutamur eo. 23 Egressus-
que est ad eos senex, et ait: Nolite fratres,
nolite facere malum hoc, quia ingressus est
homo hospitium meum: et cessate ab hac
stultitia. 24 Habeo filiam virginem, et hic
homo habet concubinam, educam eas ad vos, ut
humilietis eas, et vestram libidinem complea-
tis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra
naturam operemini in virum. 25 Nolebant
acquiescere sermonibus illius; quod cernens
homo, eduxit ad eos concubinam suam, et eis
tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi
essent, dimiserunt eam mane. 26 At mulier, re-
cedentibus tenebris, venit ad ostium domus, ubi
manebat dominus suus, et ibi corruit. 27 Mane
facto, surrexit homo, et aperuit ostium, ut
cœptam expleret viam: et ecce concubina ejus
jacebat ante ostium, sparsis in limine manibus.

28 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה וְאֵין עֹנֶה
וַיִּקָּחֶהָ עַל־הַחֲמוֹר וַיָּקָם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ
לִמְקֹמוֹ׃ 29 וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֶלֶת וַיַּחֲזֵק בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֶהָ לַעֲצָמֶיהָ
לִשְׁנֵים עָשָׂר נְתָחִים וַיְשַׁלְּחֶהָ בְּכֹל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל׃ 30 וְהָיָה כָל־הָרֹאֶה וְאָמַר לֹא־
נִהְיְתָה וְלֹא־נִרְאֲתָה כָּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שִׂימוּ־לָכֶם עָלֶיהָ עֻצוּ וְדַבֵּרוּ׃

פרשה כ׃

1 וַיֵּצְאוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה
כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ 2 וַיִּתְיַצְּבוּ
פִּנּוֹת כָּל־הָעָם כֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְהַל
עַם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
רַגְלִי שֹׁלֵף חָרֶב׃ 3 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
בִנְיָמִן כִּי־עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אֵיכָה נִהְיְתָה הָרָעָה
הַזֹּאת׃ 4 וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה
הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמַר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן
בָּאתִי אֲנִי וּפִילַגְשִׁי לָלוּן׃ 5 וַיָּקֻמוּ עָלַי
בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיָּסֹבּוּ עָלַי אֶת־הַבַּיִת
לָיְלָה אוֹתִי דִּמּוּ לַהֲרֹג וְאֶת־פִּילַגְשִׁי עִנּוּ
וַתָּמֹת׃ 6 וָאֹחֵז בְּפִילַגְשִׁי וָאֲנַתְּחֶהָ וָאֲשַׁלְּחֶהָ
בְּכָל־שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה
וּנְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 7 הִנֵּה כֻלְּכֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעֵצָה הֲלֹם׃
8 וַיָּקָם כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר לֹא
נֵלֵךְ אִישׁ לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ׃
9 וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה
עָלֶיהָ בְּגוֹרָל׃ 10 וְלָקַחְנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
לַמֵּאָה לְכֹל ׀ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לָאֶלֶף
וְאֶלֶף לָרְבָבָה לָקַחַת צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת
לְבוֹאָם לְגֶבַע בִּנְיָמִן כְּכָל־הַנְּבָלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֵּאָסֵף כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים׃
12 וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים בְּכָל־
שִׁבְטֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר מָה הָרָעָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר נִהְיְתָה בָּכֶם׃ 13 וְעַתָּה תְּנוּ אֶת־
הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וּנְמִיתֵם
וּנְבַעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ ס
בִּנְיָמִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν.
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά· καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησε
τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς
δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ
Ἰσραήλ. 30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν
Οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἑώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης ὡς αὐτή· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ'
αὐτὴν καὶ λαλήσατε.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ
ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν
καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ γῇ τοῦ Γαλαάδ, πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηφά. 2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ
πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἕλκοντες ῥομφαίαν. 3 Καὶ
ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ Λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τῆς
γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν Εἰς Γαβαὰ
τῆς Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ
αὐλισθῆναι. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες
τῆς Γαβαὰ καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν
νυκτός, ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακήν
μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε. 6 Καὶ ἐκράτησα
τὴν παλλακήν μου καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξα-
πέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραήλ,
ὅτι ἐποίησαν ζέμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραήλ.
7 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς
λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ
λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες Οὐκ ἀπελευσόμεθα
ἀνὴρ εἰς σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν
ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά, ἀναβησόμεθα ἐπ'
αὐτὴν ἐν κλήρῳ. 10 Πλὴν λημψόμεθα δέκα ἄνδρας
τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλὰς Ἰσραήλ, καὶ ἑκατὸν
τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν
ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ
Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα
ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ. 11 Καὶ συνήχθη πᾶς
ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς. 12 Καὶ
ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
φυλῇ Βενιαμὶν λέγοντες Τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ
γενομένη ἐν ὑμῖν; 13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας
υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαά, καὶ θανατώσομεν
αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦσαι
τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

28 Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur:
Surge, et ambulemus. Qua nihil respondente,
intelligens quod erat mortua, tulit eam, et
imposuit asino, reversusque est in domum
suam. 29 Quam cum esset ingressus, arripuit
gladium, et cadaver uxoris cum ossibus suis
in duodecim partes ac frusta concidens, misit
in omnes terminos Israel. 30 Quod cum
vidissent singuli, conclamabant: Nunquam
res talis facta est in Israel, ex eo die quo
ascenderunt patres nostri de Ægypto, usque
in præsens tempus: ferte sententiam, et in
commune decernite quid facto opus sit.

CAPUT XX.

1 Egressi itaque sunt omnes filii Israel, et
pariter congregati, quasi vir unus, de Dan
usque Bersabee, et terra Galaad, ad Dominum
in Maspha: 2 Omnesque anguli populorum,
et cunctæ tribus Israel in ecclesiam populi Dei
convenerunt, quadringenta millia peditum
pugnatorum. 3 (Nec latuit filios Benjamin,
quod ascendissent filii Israel in Maspha).
Interrogatusque Levita, maritus mulieris inter-
fectæ, quomodo tantum scelus perpetratum
esset, 4 Respondit: Veni in Gabaa Benjamin
cum uxore mea, illucque diverti: 5 Et ecce
homines civitatis illius circumdederunt nocte
domum, in qua manebam, volentes me
occidere, et uxorem meam incredibili furore
libidinis vexantes, denique mortua est. 6 Quam
arreptam, in frusta concidi, misique partes in
omnes terminos possessionis vestræ: quia
nunquam tantum nefas, et tam grande pia-
culum factum est in Israel. 7 Adestis omnes
filii Israel, decernite quid facere debeatis.
8 Stansque omnis populus, quasi unius hominis
sermone respondit: Non recedemus in taber-
nacula nostra, nec suam quisquam intrabit
domum: 9 Sed hoc contra Gabaa in commune
faciamus. 10 Decem viri eligantur e centum
ex omnibus tribubus Israel, et centum de mille,
et mille de decem millibus, ut comportent
exercitui cibaria, et possimus pugnare contra
Gabaa Benjamin, et reddere ei pro scelere, quod
meretur. 11 Convenitque universus Israel ad
civitatem, quasi homo unus, eadem mente,
unoque consilio. 12 Et miserunt nuntios ad
omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur
tantum nefas in vobis repertum est? 13 Tra-
dite homines de Gabaa, qui hoc flagitium
perpetrarunt, ut moriantur et auferatur
malum de Israel. Qui noluerunt fratrum
suorum filiorum Israel audire mandatum:

14 וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־הֶעָרִים
הַגִּבְעָתָה לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
15 וַיִּתְפָּקְדוּ בְנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהֶעָרִים
עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב
לְבַד מִיֹּשְׁבֵי הַגִּבְעָה הִתְפָּקְדוּ שְׁבַע
מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר׃ 16 מִכֹּל ׀ הָעָם הַזֶּה
שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר אִטֵּר יַד־יְמִינוֹ
כָּל־זֶה קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל־הַשַּׂעֲרָה וְלֹא
יַחֲטִא׃ 17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִתְפָּקְדוּ
לְבַד מִבִּנְיָמִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חֶרֶב כָּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה׃ 18 וַיָּקֻמוּ
וַיַּעֲלוּ בֵית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בֵאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ בַתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה
עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה
בַתְּחִלָּה׃ 19 וַיָּקוּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר
וַיַּחֲנוּ עַל־הַגִּבְעָה׃ 20 וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לַמִּלְחָמָה עִם־בִּנְיָמִן וַיַּעַרְכוּ אִתָּם אִישׁ־
יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַגִּבְעָה׃ 21 וַיֵּצְאוּ
בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִיתוּ בְיִשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
אָרְצָה׃ 22 וַיִּתְחַזֵּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ־
שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן׃ 23 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַיהוָה
לֵאמֹר הַאוֹסִיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם־
בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ
אֵלָיו׃ 24 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי
בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי׃ 25 וַיֵּצֵא בִנְיָמִן ׀ לִקְרָאתָם
מִן־הַגִּבְעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּשְׁחִיתוּ בִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אַרְצָה
כָּל־אֵלֶּה שֹׁלְפֵי חָרֶב׃ 26 וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵית־אֵל וַיִּבְכּוּ
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם־הַהוּא
עַד־הָעָרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי
יְהוָה׃ 27 וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה וְשָׁם
אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם׃
28 וּפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן עֹמֵד ׀ לְפָנָיו
בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת
לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בִנְיָמִן אָחִי אִם־אֶחְדָּל
וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ׃
29 וַיָּשֶׂם יִשְׂרָאֵל אֹרְבִים אֶל־הַגִּבְעָה סָבִיב׃
30 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעַרְכוּ אֶל־הַגִּבְעָה כְּפַעַם בְּפָעַם׃

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν
πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν
πρὸς υἱοὺς Ἰσραήλ. 15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ
υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων
εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἕλκων ῥομφαίαν, ἐκτὸς
τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαά, οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτα-
κόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοί. 16 Ἐκ παντὸς λαοῦ
ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν
λίθοις πρὸς τρίχα καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες.
17 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ
Βενιαμὶν τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων
ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως. 18 Καὶ
ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ καὶ ἠρώτησαν
ἐν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Τίς
ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμίν; καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἐν ἀρχῇ
ἀναβήσεται ἀφηγούμενος. 19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαά.
20 Καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν
πρὸς Βενιαμὶν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαά.
21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῆς Γαβαά,
καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
22 Καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραήλ, καὶ προσέθηκαν
συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ. 23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως
ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν Κυρίῳ λέγοντες Εἰ
προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος Ἀνάβητε
πρὸς αὐτούς. 24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.
25 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευ-
τέρᾳ, καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτι ὀκτω-
καίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν· πάντες
οὗτοι ἕλκοντες ῥομφαίαν. 26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς
Βαιθήλ, καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως
ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας
ἐνώπιον Κυρίου· 27 Ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, 28 Καὶ
Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ λέγοντες
Εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος
Ἀνάβητε, αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν·
29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔνεδρα τῇ Γαβαὰ
κύκλῳ. 30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.

14 Sed ex cunctis urbibus, quæ sortis suæ
erant, convenerunt in Gabaa, ut illis ferrent
auxilium, et contra universum populum, Israel
dimicarent. 15 Inventique sunt viginti quin-
que millia de Benjamin educentium gladium,
præter habitatores Gabaa, 16 Qui septingenti
erant viri fortissimi, ita sinistra ut dextra
præliantes: et sic fundis lapides ad certum
jacientes, ut capillum quoque possent percu-
tere, et nequaquam in alteram partem ictus
lapidis deferretur. 17 Virorum quoque Israel,
absque filiis Benjamin, inventa sunt quadrin-
genta millia educentium gladios, et paratorum
ad pugnam. 18 Qui surgentes venerunt in
domum Dei, hoc est in Silo: consulueruntque
Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu
nostro princeps certaminis contra filios
Benjamin? Quibus respondit Dominus: Judas
sit dux vester. 19 Statimque filii Israel
surgentes mane, castrametati sunt juxta
Gabaa; 20 Et inde procedentes ad pugnam
contra Benjamin, urbem oppugnare cœperunt.
21 Egressique filii Benjamin de Gabaa, occide-
runt de filiis Israel die illo viginti duo millia
virorum. 22 Rursum filii Israel et fortitudine
et numero confidentes, in eodem loco, in quo
prius certaverant, aciem direxerunt: 23 Ita
tamen ut prius ascenderent et flerent coram
Domino usque ad noctem: consulerentque
eum, et dicerent: Debeo ultra procedere ad
dimicandum contra filios Benjamin fratres
meos, an non? Quibus ille respondit: Ascen-
dite ad eos, et inite certamen. 24 Cumque
filii Israel altera die contra filios Benjamin ad
prælium processissent, 25 Eruperunt filii
Benjamin de portis Gabaa: et occurrentes eis,
tanta in illos cæde bacchati sunt, ut decem et
octo millia virorum educentium gladium
prosternerent. 26 Quamobrem omnes filii
Israel venerunt in domum Dei, et sedentes
flebant coram Domino: jejunaveruntque die
illo usque ad vesperam, et obtulerunt ei
holocausta, atque pacificas victimas, 27 Et
super statu suo interrogaverunt. Eo tempore
ibi erat arca fœderis Dei, 28 Et Phinees filius
Eleazari filii Aaron præpositus domus. Con-
suluerunt igitur Dominum, atque dixerunt:
Exire ultra debemus ad pugnam contra filios
Benjamin fratres nostros, an quiescere? Qui-
bus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam
eos in manus vestras. 29 Posueruntque
filii Israel insidias per circuitum urbi
Gabaa: 30 Et tertia vice, sicut semel et bis
contra Benjamin exercitum produxerunt.

31 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן לִקְרַאת הָעָם הָנְתְּקוּ
מִן־הָעִיר וַיָּחֵלּוּ לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים
כְּפַעַם ׀ בְּפַעַם בַּמְסִלּוֹת אֲשֶׁר אַחַת עֹלָה
בֵית־אֵל וְאַחַת גִּבְעָתָה בַּשָּׂדֶה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ 32 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בִנְיָמִן
נִגָּפִים הֵם לְפָנֵינוּ כְּבָרִאשֹׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמְרוּ נָנוּסָה וּנְתַקְּנֻהוּ מִן־הָעִיר אֶל־
הַמְסִלּוֹת׃ 33 וְכֹל ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ
מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעַרְכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאֹרֵב יִשְׂרָאֵל
מֵגִיחַ מִמְּקֹמוֹ מִמַּעֲרֵה־גָבַע׃ 34 וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד
לַגִּבְעָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כָּבֵדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ
כִּי־נֹגַעַת עֲלֵיהֶם הָרָעָה׃ 35 וַיִּגֹּף
יְהוָה ׀ אֶת־בִּנְיָמִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִיתוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שֹׁלֵף
חָרֶב׃ 36 וַיִּרְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן כִּי נִגָּפוּ וַיִּתְּנוּ
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ
אֶל־הָאֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ אֶל־הַגִּבְעָה׃ 37 וְהָאֹרֵב
הֵחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב
וַיַּךְ אֶת־כָּל־הָעִיר לְפִי־חָרֶב׃ 38 וְהַמּוֹעֵד
הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֹרֵב הֶרֶב
לְהַעֲלוֹתָם מַשְׂאַת הֶעָשָׁן מִן־הָעִיר׃
39 וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבִנְיָמִן
הֵחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל
כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגּוֹף נִגָּף הוּא
לְפָנֵינוּ כַּמִּלְחָמָה הָרִאשֹׁנָה׃ 40 וְהַמַּשְׂאֵת
הֵחֵלָּה לַעֲלוֹת מִן־הָעִיר עַמּוּד עָשָׁן וַיִּפֶן
בִּנְיָמִן אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה כְלִיל־הָעִיר
הַשָּׁמָיְמָה׃ 41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפַךְ וַיִּבָּהֵל
אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה כִּי־נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה׃
42 וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר
מֵהֶעָרִים מַשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ׃ 43 כִּתְּרוּ
אֶת־בִּנְיָמִן הִרְדִיפֻהוּ מְנוּחָה הִדְרִיכֻהוּ
עַד נֹכַח הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ׃ 44 וַיִּפְּלוּ
מִבִּנְיָמִן שְׁמֹנָה־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־
אֵלֶּה אַנְשֵׁי־חָיִל׃ 45 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה
אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן וַיְעֹלְלֻהוּ בַּמְסִלּוֹת חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ וַיַּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדְעֹם וַיַּכּוּ
מִמֶּנּוּ אַלְפַּיִם אִישׁ׃ 46 וַיְהִי כָל־הַנֹּפְלִים
מִבִּנְיָמִן עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף
חֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי־חָיִל׃

31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν
τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πόλεως,
καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυμα-
τίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἥ ἐστι
μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθὴλ καὶ μία εἰς Γαβαὰ
ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραήλ. 32 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς
τὸ πρῶτον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν Φύγωμεν καὶ
ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς·
καὶ ἐποίησαν οὕτω. 33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνῆψαν ἐν Βαὰλ Θαμάρ·
καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ ἀπὸ Μαρααγαβέ. 34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας
Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς
Ἰσραήλ· καὶ παράταξις βαρεῖα, καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία. 35 Καὶ
ἐπάταξε Κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ,
καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν
ἄνδρας· πάντες οὗτοι εἷλκον ῥομφαίαν. 36 Καὶ
εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν
ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς
τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τῇ Γαβαά. 37 Καὶ ἐν τῷ
αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη· καὶ
ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον,
καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
38 Καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ
ἐνέδρου τῆς μάχης, ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον
καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. 39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαά,
καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει· καὶ Βενιαμὶν ἤρξατο
πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς
τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι εἶπαν Πάλιν πτώσει πίπ-
τουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη.
40 Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς
πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως
ἕως οὐρανοῦ. 41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε·
καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βενιαμίν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήν-
τησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία. 42 Καὶ ἐπέβλεψαν
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ
ἔφυγον· καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς, καὶ
οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
αὐτῶν. 43 Καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμίν, καὶ
ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως
ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. 44 Καὶ
ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν,
οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως. 45 Καὶ ἐπέ-
βλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς
τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμών, καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ
αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας·
καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως
Γεδᾶν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.
46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενια-
μὶν εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.

31 Sed et filii Benjamin audacter eruperunt
de civitate, et fugientes adversarios longius
persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut
primo die et secundo, et cæderent per duas
semitas vertentes terga, quarum una ferebatur
in Bethel, et altera in Gabaa, atque proster-
nerent triginta circiter viros: 32 Putaverunt
enim solito eos more cedere. Qui fugam arte
simulantes, inierunt consilium ut abstraherent
eos de civitate, et quasi fugientes ad supradictas
semitas perducerent. 33 Omnes itaque filii
Israel surgentes de sedibus suis, tetenderunt
aciem in loco, qui vocatur Baalthamar. Insidiæ
quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se
aperire cœperunt, 34 Et ab occidentali urbis
parte procedere. Sed et alia decem millia
virorum de universo Israel, habitatores urbis
ad certamina provocabant. Ingravatumque
est bellum contra filios Benjamin: et non
intellexerunt quod ex omni parte illis instaret
interitus. 35 Percussitque eos Dominus in
conspectu filiorum Israel, et interfecerunt ex
eis in illo die viginti quinque millia et centum
viros, omnes bellatores et educentes gladium.
36 Filii autem Benjamin, cum se inferiores
esse vidissent, cœperunt fugere. Quod cer-
nentes filii Israel, dederunt eis ad fugiendum
locum, ut ad præparatas insidias devenirent,
quas juxta urbem posuerant. 37 Qui cum
repente de latibulis surrexissent, et Benjamin
terga cædentibus daret, ingressi sunt civitatem,
et percusserunt eam in ore gladii. 38 Signum
autem dederant filii Israel his quos in insidiis
collocaverant, ut postquam urbem cepissent,
ignem accenderent: ut ascendente in altum
fumo, captam urbem demonstrarent. 39 Quod
cum cernerent filii Israel in ipso certamine
positi (putaverunt enim filii Benjamin eos
fugere, et instantius persequebantur, cæsis de
exercitu eorum triginta viris), 40 Et viderent
quasi columnam fumi de civitate conscendere;
Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam
cerneret civitatem, et flammas in sublime ferri:
41 Qui prius simulaverant fugam, versa facie
fortius resistebant. Quod cum vidissent filii
Benjamin, in fugam versi sunt, 42 Et ad viam
deserti ire cœperunt, illuc quoque eos adver-
sariis persequentibus; sed et hi qui urbem
succenderant, occurrerunt eis. 43 Atque ita
factum est, ut ex utraque parte ab hostibus
cæderentur, nec erat ulla requies morientium.
Ceciderunt, atque prostrati sunt ad orientalem
plagam urbis Gabaa. 44 Fuerunt autem qui
in eodem loco interfecti sunt, decem et octo
millia virorum, omnes robustissimi pugnatores.
45 Quod cum vidissent qui remanserant de
Benjamin, fugerunt in solitudinem: et perge-
bant ad petram, cujus vocabulum est Remmon.
In illa quoque fuga palantes, et in diversa
tendentes, occiderunt quinque millia virorum.
Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, et
interfecerunt etiam alia duo millia. 46 Et sic
factum est, ut omnes qui ceciderant de Ben-
jamin in diversis locis, essent viginti quinque
millia, pugnatores ad bella promptissimi.

47 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן
שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֶלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה
חֳדָשִׁים׃ 48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי
בִנְיָמִן וַיַּכּוּם לְפִי־חֶרֶב מֵעִיר מְתֹם עַד־
בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַּם כָּל־הֶעָרִים
הַנִּמְצָאוֹת שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ׃

פרשה כא׃

1 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בִּתּוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה׃
2 וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־
הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
בְּכִי גָדוֹל׃ 3 וַיֹּאמְרוּ לָמָה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הָיְתָה־זֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהִפָּקֵד הַיּוֹם
מִיִּשְׂרָאֵל שֵׁבֶט אֶחָד׃ 4 וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיַּשְׁכִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בַקָּהָל מִכָּל־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי הַשְּׁבוּעָה
הַגְּדוֹלָה הָיְתָה לַאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוּמָת׃ 6 וַיִּנָּחֲמוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־בִּנְיָמִן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַּע הַיּוֹם
שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 מַה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם
לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַיהוָה
לְבִלְתִּי תֵּת־לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים׃
8 וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא
בָא־אִישׁ אֶל־הַמַּחֲנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל־
הַקָּהָל׃ 9 וַיִּתְפָּקֵד הָעָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם
אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ־שָׁם
הָעֵדָה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הֶחָיִל
וַיְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהִכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי
יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף׃
11 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּל־זָכָר וְכָל־
אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ׃ 12 וַיִּמְצְאוּ
מִיּוֹשְׁבֵי ׀ יָבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה
בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר
וַיָּבִאוּ אוֹתָם אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 13 וַיִּשְׁלְחוּ כָּל־הָעֵדָה
וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן אֲשֶׁר בְּסֶלַע רִמּוֹן
וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם׃ 14 וַיָּשָׁב בִּנְיָמִן
בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיּוּ
מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מָצְאוּ לָהֶם כֵּן׃

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν
ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμὼν ἑξακόσιοι
ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμὼν τέσσαρας
μῆνας. 48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμίν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι
ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους καὶ
ἕως παντὸς τοῦ εὑρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις·
καὶ τὰς πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφὰθ
λέγοντες Ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ
τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα. 2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς
Βαιθὴλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ· καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθ-
μὸν μέγαν, 3 Καὶ εἶπαν Εἰς τί, Κυρίε θεὲ Ἰσραήλ,
ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ
φυλὴν μίαν; 4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
ὤρθρισεν ὁ λαός, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον,
καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας. 5 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ
ὅρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον
εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες Θανάτῳ θανατωθήσεται.
6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βεν-
ιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν Ἐξεκόπη σήμερον
φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραήλ· 7 Τί ποιήσωμεν αὐτοῖς
τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ
ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. 8 Καὶ
εἶπαν Τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ ὃς οὐκ ἀνέβη
πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν
ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεῖς Γαλαὰδ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν. 9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ οὐκ
ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεῖς Γαλαάδ.
10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο
αὐτοῖς λέγοντες Πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς
οἰκοῦντας Ἰαβεῖς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας·
11 Καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν
γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε,
τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε· καὶ ἐποίησαν οὕτως·
12 Καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεῖς Γαλαὰδ τετρα-
κοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν
ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς
τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν.
13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν
πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμών,
καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. 14 Καὶ
ἐπέστρεψε Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέ-
ρων Ἰαβεῖς Γαλαάδ· καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς οὕτω.

47 Remanserunt itaque de omni numero
Benjamin, qui evadere, et fugere in solitudinem
potuerunt, sexcenti viri : sederuntque in petra
Remmon mensibus quatuor. 48 Regressi
autem filii Israel, omnes reliquias civitatis, a
viris usque ad jumenta gladio percusserunt,
cunctasque urbes et viculos Benjamin vorax
flamma consumpsit.

CAPUT XXI.

1 JURAVERUNT quoque filii Israel in Maspha,
et dixerunt: Nullus nostrum dabit filiis Ben-
jamin de filiabus suis uxorem. 2 Veneruntque
omnes ad domum Dei in Silo, et in conspectu
ejus sedentes usque ad vesperam, levaverunt
vocem, et magno ululatu cœperunt flere,
dicentes: 3 Quare Domine Deus Israel factum
est hoc malum in populo tuo, ut hodie una
tribus auferretur ex nobis? 4 Altera autem
die diluculo consurgentes, extruxerunt altare:
obtuleruntque ibi holocausta, et pacificas vic-
timas, et dixerunt: 5 Quis non ascendit in
exercitu Domini de universis tribubus Israel?
Grandi enim juramento se constrinxerant, cum
essent in Maspha, interfici eos qui defuissent.
6 Ductique pœnitentia filii Israel super fratre
suo Benjamin, cœperunt dicere: Ablata est
tribus una de Israel, 7 Unde uxores accipient?
omnes enim in commune juravimus, non
daturos nos his filias nostras. 8 Idcirco
dixerunt: Quis est de universis tribubus
Israel, qui non ascendit ad Dominum in
Maspha? Et ecce inventi sunt habitatores
Jabes Galaad in illo exercitu non fuisse.
9 (Eo quoque tempore cum essent in Silo,
nullus ex eis ibi repertus est.) 10 Miserunt
itaque decem millia viros robustissimos, et
præceperunt eis: Ite, et percutite habitatores
Jabes Galaad in ore gladii, tam uxores
quam parvulos eorum. 11 Et hoc erit quod
observare debebitis: Omne generis masculini,
et mulieres quæ cognoverunt viros, interficite,
virgines autem reservate. 12 Inventæque
sunt de Jabes Galaad quadringentæ virgines,
quæ nescierunt viri thorum, et adduxerunt
eas ad castra in Silo, in terram Chanaan.
13 Miseruntque nuntios ad filios Benjamin, qui
erant in petra Remmon, et præceperunt eis,
ut eos susciperent in pace. 14 Veneruntque
filii Benjamin in illo tempore, et datæ sunt eis
uxores de filiabus Jabes Galaad: alias autem
non repererunt, quas simili modo traderent.

15 וְהָעָם נִחָם לְבִנְיָמִן כִּי־עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ
בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי
הָעֵדָה מַה־נַּעֲשֶׂה לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־
נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה׃ 17 וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַּׁת
פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן וְלֹא־יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל׃
18 וַאֲנַחְנוּ לֹא־נוּכַל לָתֵת־לָהֶם נָשִׁים
מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבְּעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אָרוּר נֹתֵן אִשָּׁה לְבִנְיָמִן׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשִׁלוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה אֲשֶׁר
מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ לִמְסִלָּה
הָעֹלָה מִבֵּית־אֵל שְׁכֶמָה וּמִנֶּגֶב לִלְבוֹנָה׃
20 וַיְצַוּ אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם
בַּכְּרָמִים׃ 21 וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־יֵצְאוּ
בְנוֹת־שִׁילוֹ לָחוּל בַּמְּחֹלוֹת וִיצָאתֶם מִן־
הַכְּרָמִים וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת
שִׁילוֹ וַהֲלַכְתֶּם אֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ 22 וְהָיָה
כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לָרוֹב ׀ אֵלֵינוּ
וְאָמַרְנוּ אֲלֵיהֶם חָנּוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ
אִישׁ אִשְׁתּוֹ בַּמִּלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם
נְתַתֶּם לָהֶם כָּעֵת תֶּאְשָׁמוּ׃ 23 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
בְּנֵי בִנְיָמִן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן־
הַמְּחֹלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ וַיֵּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ
אֶל־נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת־הֶעָרִים וַיֵּשְׁבוּ
בָּהֶם׃ 24 וַיִּתְהַלְּכוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת
הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ
מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ 25 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין
מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε
Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ. 16 Καὶ
εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς Τί ποιήσωμεν
τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βεν-
ιαμὶν γυνή. 17 Καὶ εἶπαν Κληρονομία διασωζομένων
τῶν Βενιαμίν· καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ
Ἰσραήλ, 18 Ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς
γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς
γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. 19 Καὶ εἶπαν Ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ
Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἥ ἐστιν
ἀπὸ βοῤῥᾶ τῆς Βαιθὴλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχὲμ καὶ
ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά. 20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς
υἱοῖς Βενιαμὶν λέγοντες Πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε
ἐν τοῖς ἀμπελῶσι, 21 Καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ ἐὰν
ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλὼ
χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν
ἀμπελώνων καὶ ἁρπάσατε αὐτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ
τῶν θυγατέρων Σηλώμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βεν-
ιαμίν. 22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες
αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ἐροῦμεν αὐτοῖς Ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ
ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι
οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς κλῆρος πλημμελήσατε.
23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ ἔλαβον
γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν
ὧν ἥρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις
καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. 24 Καὶ περιεπάτησαν
ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς
φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον
ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 25 Ἐν δὲ
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ·
ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

15 Universusque Israel valde doluit, et egit
pœnitentiam super interfectione unius tribus
ex Israel. 16 Dixeruntque majores natu:
Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt
uxores? omnes in Benjamin feminæ conci-
derunt, 17 Et magna nobis cura ingentique
studio providendum est, ne una tribus deleatur
ex Israel. 18 Filias enim nostras eis dare non
possumus, constricti juramento et maledictione,
qua diximus: Maledictus qui dederit de filia-
bus suis uxorem Benjamin. 19 Ceperuntque
consilium, atque dixerunt: Ecce solemnitas
Domini est in Silo anniversaria, quæ sita est
ad septentrionem urbis Bethel, et ad orientalem
plagam viæ, quæ de Bethel tendit ad Sichimam,
et ad meridiem oppidi Lebona. 20 Præce-
peruntque filiis Benjamin, atque dixerunt: Ite,
et latitate in vineis. 21 Cumque videritis filias
Silo ad ducendos choros ex more procedere,
exite repente de vineis, et rapite ex eis singuli
uxores singulas, et pergite in terram Benjamin.
22 Cumque venerint patres earum, ac fratres,
et adversum vos queri cœperint, atque jurgari,
dicemus eis: Miseremini eorum: non enim
rapuerunt eas jure bellantium atque victorum,
sed rogantibus ut acciperent, non dedistis,
et a vestra parte peccatum est. 23 Fecerunt-
que filii Benjamin, ut sibi fuerat imperatum:
et juxta numerum suum, rapuerunt sibi de
his quæ ducebant choros, uxores singulas,
abieruntque in possessionem suam, ædificantes
urbes, et habitantes in eis. 24 Filii quoque
Israel reversi sunt per tribus et familias in
tabernacula sua. 25 In diebus illis non erat
rex in Israel: sed unusquisque, quod sibi
rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RUTH.

רות א

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב
בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וּשְׁנֵי בָנָיו׃ 2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו ׀ מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־
מוֹאָב וַיִּהְיוּ־שָׁם׃ 3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ 4 וַיִּשְׂאוּ
לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר
שָׁנִים׃ 5 וַיָּמוּתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃
6 וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב
כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְהוָה
אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ 7 וַתֵּצֵא מִן־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ
יְהוּדָה׃ 8 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה
יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־
הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ 9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ
מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן
וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ 10 וַתֹּאמַרְנָה
לָּהּ כִּי־אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר
נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי
הַעוֹד־לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃
12 שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת
לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ־לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי
הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ 13 הֲלָהֵן ׀
תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה
לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי־מַר־לִי
מְאֹד מִכֶּם כִּי־יָצְאָה בִי יַד־יְהוָה׃

ΡΟΥΘ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ
ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐπορεύθη
ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ
Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτοῦ. 2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν
υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιών, Ἐφραθαῖοι ἐκ
Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα· καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωὰβ
καὶ ἦσαν ἐκεῖ. 3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ
τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτῆς. 4 Καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωα-
βίτιδας· ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ
δευτέρᾳ Ῥούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.
5 Καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι, Μααλὼν καὶ
Χελαιών· καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. 6 Καὶ ἀνέστη
αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ
ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωὰβ ὅτι
ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς
ἄρτους. 7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ
αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο
ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.
8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς
Πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς
αὐτῆς· ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς
ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ·
9 Δῴη Κύριος ὑμῖν καὶ εὕρητε ἀνάπαυσιν ἑκάστη
ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς·
καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς
τὸν λαόν σου. 11 Καὶ εἶπε Νωεμὶν Ἐπιστράφητε
δή, θυγατέρες μου· καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ'
ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς ἄνδρας; 12 Ἐπιστράφητε δή, θυγατέρες μου,
διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί· ὅτι εἶπα ὅτι ἔστι
μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι
υἱούς, 13 Μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἁδρυνθῶ-
σιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι
ἀνδρί; μὴ δή, θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι
ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

RUTH, CAPUT I.

IN diebus unius judicis, quando judices
præerant, facta est fames in terra.
Abiitque homo de Bethlehem Juda, ut
peregrinaretur in regione Moabitide, cum
uxore sua ac duobus liberis. 2 Ipse vocabatur
Elimelech, et uxor ejus Noemi: et duo filii,
alter Mahalon, et alter Chelion, Ephrathæi
de Bethlehem Juda. Ingressique regionem
Moabitidem, morabantur ibi. 3 Et mortuus
est Elimelech maritus Noemi: remansitque
ipsa cum filiis. 4 Qui acceperunt uxores
Moabitidas, quarum una vocabatur Orpha,
altera vero Ruth. Manseruntque ibi decem
annis. 5 Et ambo mortui sunt, Mahalon
videlicet et Chelion: remansitque mulier
orbata duobus liberis ac marito. 6 Et surrexit
ut in patriam pergeret, cum utraque nuru
sua, de regione Moabitide: audierat enim
quod respexisset Dominus populum suum, et
dedisset eis escas. 7 Egressa est itaque de
loco peregrinationis suæ, cum utraque nuru:
et jam in via revertendi posita in terram Juda,
8 Dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ,
faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut
fecistis cum mortuis et mecum. 9 Det vobis
invenire requiem in domibus virorum, quos
sortituræ estis. Et osculata est eas. Quæ
elevata voce flere cœperunt, 10 Et dicere:
Tecum pergemus ad populum tuum. 11 Quibus
illa respondit: Revertimini filiæ meæ, cur
venitis mecum? num ultra habeo filios in
utero meo, ut viros ex me sperare possitis?
12 Revertimini filiæ meæ, et abite: jam enim
senectute confecta sum, nec apta vinculo
conjugali; etiamsi possem hac nocte concipere,
et parere filios, 13 Si eos expectare velitis
donec crescant, et annos pubertatis impleant,
ante eritis vetulæ quam nubatis. Nolite, quæso,
filiæ meæ: quia vestra angustia magis me
premit, et egressa est manus Domini contra me.

14 וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה֙
לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה־בָּהּ׃ 15 וַתֹּאמֶר
הִנֵּה֙ שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל־עַמָּהּ וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ
שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ 16 וַתֹּאמֶר רוּת֙
אַל־תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ
כִּי אֶל־אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי֙
אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ 17 בַּאֲשֶׁר
תָּמוּתִי֙ אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה֩ יַעֲשֶׂה
יְהוָה לִי֙ וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד
בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ 18 וַתֵּרֶא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִיא
לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃
19 וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם
וַיְהִי כְּבֹאָנָה֙ בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל־
הָעִיר֙ עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃
20 וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי
קְרֶאןָ לִי֙ מָרָא כִּי־הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃
21 אֲנִי֙ מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי
יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי֙ נָעֳמִי וַיהוָה֙
עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע־לִי׃ 22 וַתָּשָׁב נָעֳמִי
וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ֙ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי
מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת
קְצִיר שְׂעֹרִים׃

פרשה ב׃

1 וּלְנָעֳמִי מֹידַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר
חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃
2 וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־
נָּא הַשָּׂדֶה֙ וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר
אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃
3 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה֙
לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ 4 וְהִנֵּה־
בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים
יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃
5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקּוֹצְרִים
לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ 6 וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב
עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה֙ הִיא
הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ 7 וַתֹּאמֶר
אֲלַקֳטָה־נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי
הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר
וְעַד־עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃
8 וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי
אַל־תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא־
תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν
ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς
καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥοὺθ δὲ
ἠκολούθησεν αὐτῇ. 15 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ
Ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς
καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ
ὀπίσω τῆς συννύμφου σου. 16 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ
Μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι
ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς πορεύσομαι,
καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου
λαός μου, καὶ ὁ θεός σου θεός μου· 17 Καὶ οὗ
ἐὰν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι·
τάδε ποιήσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθείη, ὅτι
θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.
18 Ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ
πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς
αὐτὴν ἔτι. 19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι ἕως τοῦ
παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς Βηθλεὲμ καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ
πόλις ἐπ' αὐταῖς, καὶ εἶπον Εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμίν;
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν,
καλέσατέ με πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς
σφόδρα. 21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν
ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με
Νωεμίν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς
ἐκάκωσέ με; 22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥοὺθ
ἡ Μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ
Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν
ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας
Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ. 2 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ
ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμὶν Πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρόν,
καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ
Πορεύου, θύγατερ. 3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐλθοῦσα
συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θεριζόντων,
καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
Βοὸζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ. 4 Καὶ
ἰδοὺ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι
Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ Εὐλογήσαι σε
Κύριος. 5 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας Τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;
6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας καὶ εἶπεν Ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτίς ἐστιν
ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ·
7 Καὶ εἶπε Συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς
δράγμασιν ὄπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ
κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. 8 Καὶ εἶπε Βοὸζ
πρὸς Ῥοὺθ Οὐκ ἤκουσας, θύγατερ; μὴ πορευθῇς
ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ· καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ
ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου.

14 Elevata igitur voce, rursum flere cœperunt:
Orpha osculata est socrum, ac reversa est:
Ruth adhæsit socrui suæ; 15 Cui dixit
Noemi: En reversa est cognata tua ad
populum suum, et ad deos suos, vade cum ea.
16 Quæ respondit: Ne adverseris mihi ut
relinquam te et abeam: quocumque enim
perrexeris, pergam: et ubi morata fueris, et
ego pariter morabor. Populus tuus populus
meus, et Deus tuus Deus meus. 17 Quæ te
terra morientem susceperit, in ea moriar:
ibique locum accipiam sepulturæ. Hæc mihi
faciat Dominus, et hæc addat, si non sola
mors me et te separaverit. 18 Videns ergo
Noemi, quod obstinato animo Ruth decrevisset
secum pergere, adversari noluit, nec ad suos
ultra reditum persuadere: 19 Profectæque
sunt simul, et venerunt in Bethlehem. Quibus
urbem ingressis, velox apud cunctos fama
percrebruit: dicebantque mulieres: Hæc est
illa Noemi. 20 Quibus ait: Ne vocetis me
Noemi (id est, pulchram), sed vocate me Mara
(id est, amaram), quia amaritudine valde
replevit me Omnipotens. 21 Egressa sum
plena, et vacuam reduxit me Dominus. Cur
ergo vocatis me Noemi, quam Dominus
humiliavit, et afflixit Omnipotens? 22 Venit
ergo Noemi cum Ruth Moabitide nuru sua,
de terra peregrinationis suæ: ac reversa
est in Bethlehem, quando primum hordea
metebantur.

CAPUT II.

1 Erat autem viro Elimelech consanguineus,
homo potens, et magnarum opum, nomine
Booz. 2 Dixitque Ruth Moabitis ad socrum
suam: Si jubes, vadam in agrum, et colligam
spicas quæ fugerint manus metentium,
ubicumque clementis in me patrisfamilias
reperero gratiam. Cui illa respondit: Vade,
filia mea. 3 Abiit itaque, et colligebat spicas
post terga metentium. Accidit autem ut
ager ille haberet dominum nomine Booz, qui
erat de cognatione Elimelech. 4 Et ecce, ipse
veniebat de Bethlehem, dixitque messoribus:
Dominus vobiscum. Qui responderunt ei:
Benedicat tibi Dominus. 5 Dixitque Booz
juveni, qui messoribus præerat: Cujus est hæc
puella? 6 Cui respondit: Hæc est Moabitis,
quæ venit cum Noemi, de regione Moabitide,
7 Et rogavit ut spicas colligeret remanentes,
sequens messorum vestigia: et de mane
usque nunc stat in agro, et ne ad momentum
quidem domum reversa est. 8 Et ait
Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in
alterum agrum ad colligendum, nec recedas
ab hoc loco: sed jungere puellis meis,

9 עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר־יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ
אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי
נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית
מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ 10 וַתִּפֹּל עַל־
פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃
11 וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל
אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ
וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ
וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ תְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ 12 יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי
מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו׃
13 וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי
נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי
לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ 14 וַיֹּאמֶר לָה
בֹעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן־
הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד
הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע
וַתֹּתַר׃ 15 וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־
נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא
תַכְלִימוּהָ׃ 16 וְגַם שֹׁל־תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־
הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ־
בָהּ׃ 17 וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט
אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃
18 וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת
אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר־
הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ 19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ
אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי
מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־
עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ 20 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב
חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ
נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃
21 וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם ׀ כִּי־אָמַר אֵלַי
עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוּ
אֵת כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ 22 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־
נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃
23 וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד־כְּלוֹת
קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־
חֲמוֹתָהּ׃

*9 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θερίζωσι,
καὶ π..ρεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου· καὶ ὅτε
διψήσεις, καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι
ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια. 10 Καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με, καὶ ἐγώ εἰμι ξένη;
11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὸζ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀπαγγελίᾳ
ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς
σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου, καὶ πῶς
κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ
τὴν γῆν γενέσεώς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν
οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης. 12 Ἀποτίσαι Κύριος
τὴν ἐργασίαν σου· γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης
παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέ-
ναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. 13 Ἡ δὲ εἶπεν
Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι
παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς
δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν
παιδισκῶν σου. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὸζ Ἤδη
ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν
ἄρτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει· καὶ
ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων· καὶ
ἐβούνισεν αὐτῇ Βοὸζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ
ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε. 15 Καὶ ἀνέστη τοῦ συλ-
λέγειν· καὶ ἐνετείλατο Βοὸζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ
λέγων Καί γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω,
καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν· 16 Καὶ βαστάζοντες
βαστάσατε αὐτῇ, καί γε παραβάλλοντες παρα-
βαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων, καὶ φάγεται
καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. 17 Καὶ
συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐρράβδισεν
ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν. 18 Καὶ ἦρε
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ
αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἔδωκεν
αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. 19 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς Ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ
ποῦ ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. Καὶ
ἀνήγγειλε Ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ
εἶπε Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ᾽ οὗ ἐποίησα σήμερον
Βοόζ. 20 Εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς
Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν
τεθνηκότων. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν Ἐγγίζει ἡμῖν
ὁ ἀνήρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστί. 21 Καὶ
εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς Καί γε ὅτι
εἶπε πρὸς μέ Μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν
προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν
ὃς ὑπάρχει μοι. 22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ
τὴν νύμφην αὐτῆν Ἀγαθόν, θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες
μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι
ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ. 23 Καὶ προσεκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς
κορασίοις τοῦ Βοὸζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέ-
σαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν. Καὶ
ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.*

9 Et ubi messuerint, sequere. Mandavi enim
pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed
etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, et bibe
aquas, de quibus et pueri bibunt. 10 Quæ
cadens in faciem suam et adorans super
terram, dixit ad eum: Unde mihi hoc, ut
invenirem gratiam ante oculos tuos, et nosse
me dignareris peregrinam mulierem? 11 Cui
ille respondit: Nuntiata sunt mihi omnia, quæ
feceris socrui tuæ post mortem viri tui: et
quod reliqueris parentes tuos, et terram in
qua nata es, et veneris ad populum, quem
antea nesciebas. 12 Reddat tibi Dominus pro
opere tuo, et plenam mercedem recipias a
Domino Deo Israel, ad quem venisti, et sub
cujus confugisti alas. 13 Quæ ait: Inveni
gratiam apud oculos tuos domine mi, qui
consolatus es me, et locutus es ad cor ancillæ
tuæ, quæ non sum similis unius puellarum
tuarum. 14 Dixitque ad eam Booz: Quando
hora vescendi fuerit, veni huc, et comede
panem, et intinge buccellam tuam in aceto.
Sedit itaque ad messorum latus, et congessit
polentam sibi, comeditque et saturata est, et
tulit reliquias. 15 Atque inde surrexit, ut
spicas ex more colligeret. Præcepit autem
Booz pueris suis, dicens: Etiamsi vobiscum
metere voluerit, ne prohibeatis eam: 16 Et
de vestris quoque manipulis projicite de
industria, et remanere permittite, ut absque
rubore colligat, et colligentem nemo corripiat.
17 Collegit ergo in agro usque ad vesperam:
et quæ collegerat virga cædens et excutiens,
invenit hordei quasi ephi mensuram, id est,
tres modios. 18 Quos portans reversa est in
civitatem, et ostendit socrui suæ: insuper
protulit, et dedit ei de reliquiis cibi sui, quo
saturata fuerat. 19 Dixitque ei socrus sua:
Ubi hodie collegisti, et ubi fecisti opus? sit
benedictus qui misertus est tui. Indicavitque
ei apud quem fuisset operata: et nomen dixit
viri, quod Booz vocaretur. 20 Cui respondit
Noemi: Benedictus sit a Domino: quoniam
eandem gratiam, quam præbuerat vivis,
servavit et mortuis. Rursumque ait: Pro-
pinquus noster est homo. 21 Et Ruth, Hoc
quoque, inquit, præcepit mihi, ut tamdiu
messoribus ejus jungerer, donec omnes segetes
meterentur. 22 Cui dixit socrus: Melius
est, filia mea, ut cum puellis ejus exeas ad
metendum, ne in alieno agro quispiam resistat
tibi. 23 Juncta est itaque puellis Booz: et
tamdiu cum eis messuit, donec hordea et
triticum in horreis conderentur.

פרשה ג׃

¹ וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא
אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃ ² וְעַתָּה
הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־
נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים
הַלָּיְלָה׃ ³ וְרָחַצְתְּ ׀ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַךְ
עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּי הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ
עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ ⁴ וִיהִי
בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־
שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּי וְהוּא
יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ ⁵ וַתֹּאמֶר
אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה׃ ⁶ וַתֵּרֶד
הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃
⁷ וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא
לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל
מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ ⁸ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת
מַרְגְּלֹתָיו׃ ⁹ וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי
רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ
כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ ¹⁰ וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ
לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־
הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים
אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ ¹¹ וְעַתָּה בִּתִּי אַל־
תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי
יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
¹² וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹאֵל אָנֹכִי
וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ ¹³ לִינִי ׀
הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל
וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי
חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ ¹⁴ וַתִּשְׁכַּב
מַרְגְּלוֹתָו עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרוֹם יַכִּיר
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה
הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ ¹⁵ וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת
אֲשֶׁר־עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי־בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד
שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃
¹⁶ וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי
וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃
¹⁷ וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי
כִּי אָמַר אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
¹⁸ וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ
יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־
כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΕΙΠΕ δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς
Θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ
γένηταί σοι; 2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸζ γνώριμος
ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς
λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί.
3 Σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν
ἱματισμόν σου ἐπὶ σέ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω·
μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν
τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. 4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆ-
ναι αὐτὸν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται
ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ
ποιήσεις. 5 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ πρὸς αὐτήν Πάντα
ὅσα ἂν εἴπῃς ποιήσω. 6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἅλω,
καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ
πενθερὰ αὐτῆς. 7 Καὶ ἔφαγε Βοὸζ καὶ ἔπιε, καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν
μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ καὶ
ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 8 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη,
καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 9 Εἶπε
δὲ Τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι Ῥοὺθ ἡ δούλη
σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν
δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ. 10 Καὶ εἶπε
Βοὸζ Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ θεῷ, θύγατερ, ὅτι
ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον
μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχὸς
εἴτοι πλούσιος. 11 Καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ·
πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα
φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ,
12 Καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγώ εἰμι·
καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ. 13 Αὐλί-
σθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ
σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται
ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ, ζῇ Κύριος·
κοιμήθητι ἕως τὸ πρωί. 14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς
ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωΐ· ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ
ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε
Βοὸζ Μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἅλω.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω
σου· καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἓξ κριθῶν
καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν. 16 Καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν
αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ
πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ. 17 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τὰ ἓξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε
πρὸς μέ Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν
σου. 18 Ἡ δὲ εἶπε Κάθου, θύγατερ, ἕως τοῦ
ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ
ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

CAPUT III.

1 Postquam autem reversa est ad socrum
suam, audivit ab ea: Filia mea, quæram tibi
requiem, et providebo ut bene sit tibi. 2 Booz
iste, cujus puellis in agro juncta es, propinquus
noster est, et hac nocte aream hordei ventilat.
3 Lavare igitur, et ungere, et induere cultioribus
vestimentis, et descende in aream; non te
videat homo, donec esum potumque finierit.
4 Quando autem ierit ad dormiendum, nota
locum in quo dormiat: veniesque et dis-
cooperies pallium, quo operitur a parte
pedum, et projicies te, et ibi jacebis: ipse
autem dicet tibi quid agere debeas. 5 Quæ
respondit: Quidquid præceperis faciam.
6 Descenditque in aream, et fecit omnia quæ
sibi imperaverat socrus. 7 Cumque comedisset
Booz, et bibisset, et factus esset hilarior,
issetque ad dormiendum juxta acervum
manipulorum, venit abscondite, et discooperto
pallio ejus, a pedibus, se projecit. 8 Et ecce,
nocte jam media expavit homo, et conturbatus
est: viditque mulierem jacentem ad pedes
suos, 9 Et ait illi: Quæ es? Illaque
respondit: Ego sum Ruth ancilla tua:
expande pallium tuum super famulam tuam,
quia propinquus es. 10 Et ille: Benedicta,
inquit, es a Domino filia, et priorem miseri-
cordiam posteriore superasti: quia non es
secuta juvenes pauperes sive divites. 11 Noli
ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi,
faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui
habitat intra portas urbis meæ, mulierem te
esse virtutis. 12 Nec abnuo me propinquum,
sed est alius me propinquior. 13 Quiesce
hac nocte: et facto mane, si te voluerit
propinquitatis jure retinere, bene res acta
est: sin autem ille noluerit, ego te absque ulla
dubitatione suscipiam, vivit Dominus; dormi
usque mane. 14 Dormivit itaque ad pedes ejus,
usque ad noctis abscessum. Surrexit itaque
antequam homines se cognoscerent mutuo,
et dixit Booz: Cave ne quis noverit quod
huc veneris. 15 Et rursum, Expande, inquit,
pallium tuum quo operiris, et tene utraque
manu. Qua extendente, et tenente, mensus
est sex modios hordei, et posuit super eam.
Quæ portans ingressa est civitatem, 16 Et
venit ad socrum suam. Quæ dixit ei: Quid
egisti filia? Narravitque ei omnia, quæ sibi
fecisset homo. 17 Et ait: Ecce sex modios
hordei dedit mihi, et ait: Nolo vacuam te
reverti ad socrum tuam. 18 Dixitque Noemi:
Expecta filia donec videamus quem res exitum
habeat; neque enim cessabit homo, nisi
compleverit quod locutus est.

פרשה ד :

1 וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה
הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר־בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה
שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב :
2 וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר
שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ : 3 וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה
נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב : 4 וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד
הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל
וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדְעָ כִּי אֵין
זוּלָתְךָ לִגְאוֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֶגְאָל : 5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם־קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־
הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ :
6 וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָול־לִי פֶּן־
אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־
גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאוֹל : 7 וְזֹאת
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאוּלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה
לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן
לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל : 8 וַיֹּאמֶר
הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ :
9 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים
אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן
מִיַּד נָעֳמִי : 10 וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה
אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים
שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת
מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם
הַיּוֹם : 11 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר
וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָֹה אֶת־הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל ׀ וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ
שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל
בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם : 12 וִיהִי
בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר־יָלְדָה תָמָר
לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָֹה לְךָ
מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת : 13 וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָֹה
לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן : 14 וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים
אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָֹה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית
לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל :

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ Βοὺζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο ὃν ἐλάλησε
Βοὺζ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοὺζ Ἐκκλίνας κάθισον
ὧδε κρύφιε· καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε. 2 Καὶ ἔλαβε
Βοὺζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
πόλεως καὶ εἶπε Καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
3 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ ἀγχιστεῖ Τὴν μερίδα τοῦ
ἀγροῦ ἥ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ
δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,
4 Κἀγὼ εἶπα Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων
Κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχί-
στευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀνάγγειλόν μοι, καὶ
γνώσομαι ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι,
κἀγώ εἰμι μετὰ σέ. Ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ἀγχιστεύσω.
5 Καὶ εἶπε Βοόζ Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν
ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥοὺθ τῆς
Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν
κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ
τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. 6 Καὶ
εἶπεν ὁ ἀγχιστεύς Οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι
ἐμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου·
ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ
δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι. 7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα
ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον, καὶ
ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν
αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραήλ.
8 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ Κτῆσαι σεαυτῷ
τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα
αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. 9 Καὶ εἶπε Βοὸζ τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ Μάρτυρες ὑμεῖς
σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ καὶ
πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν καὶ τῷ Μααλὼν
ἐκ χειρὸς Νωεμίν· 10 Καί γε Ῥοὺθ τὴν Μωαβῖτιν
τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα
τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ
ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.
11 Καὶ εἴποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ
Μάρτυρες. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴποσαν Δῴη
Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς
τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λείαν, αἳ
ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν
Βηθλεέμ· 12 Καὶ γένοιτο οἶκος σοῦ ὡς οἶκος
Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδᾳ, ἐκ τοῦ σπέρματος
οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.
13 Καὶ ἔλαβε Βοὺζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη
αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.
14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν Εὐλογητὸς
Κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχι-
στέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ·

CAPUT IV.

1 Ascendit ergo Booz ad portam, et sedit
ibi. Cumque vidisset propinquum præterire,
de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum:
Declina paulisper, et sede hic: vocans eum
nomine suo. Qui divertit, et sedit. 2 Tollens
autem Booz decem viros de senioribus civitatis,
dixit ad eos: Sedete hic. 3 Quibus sedentibus,
locutus est ad propinquum: Partem agri
fratris nostri Elimelech vendet Noemi, quæ
reversa est de regione Moabitide: 4 Quod
audire te volui, et tibi dicere coram cunctis
sedentibus, et majoribus natu de populo meo.
Si vis possidere jure propinquitatis, eme, et
posside; sin autem displicet tibi, hoc ipsum
indica mihi, ut sciam quid facere debeam;
nullus enim est propinquus, excepto te, qui
prior es: et me, qui secundus sum. At ille
respondit: Ego agrum emam. 5 Cui dixit
Booz: Quando emeris agrum de manu mulieris,
Ruth quoque Moabitidem, quæ uxor defuncti
fuit, debes accipere: ut suscites nomen
propinqui tui in hereditate sua. 6 Qui
respondit: Cedo juri propinquitatis: neque
enim posteritatem familiæ meæ delere debeo;
tu meo utere privilegio, quo me libenter
carere profiteor. 7 Hic autem erat mos
antiquitus in Israel inter propinquos, ut si
quando alter alteri suo juri cedebat, ut esset
firma concessio, solvebat homo calceamentum
suum, et dabat proximo suo; hoc erat testi-
monium cessionis in Israel. 8 Dixit ergo
propinquo suo Booz: Tolle calceamentum
tuum. Quod statim solvit de pede suo. 9 At
ille majoribus natu, et universo populo, Testes
vos, inquit, estis hodie, quod possederim omnia
quæ fuerunt Elimelech, et Chelion, et Mahalon,
tradente Noemi: 10 Et Ruth Moabitidem,
uxorem Mahalon, in conjugium sumpserim, ut
suscitem nomen defuncti in hereditate sua, ne
vocabulum ejus de familia sua ac fratribus et
populo deleatur. Vos, inquam, hujus rei testes
estis. 11 Respondit omnis populus, qui erat
in porta, et majores natu: Nos testes sumus:
faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur
domum tuam, sicut Rachel et Liam, quæ
ædificaverunt domum Israel: ut sit exemplum
virtutis in Ephrata, et habeat celebre nomen
in Bethlehem: 12 Fiatque domus tua, sicut
domus Phares, quem Thamar peperit Judæ,
de semine quod tibi dederit Dominus ex
hac puella. 13 Tulit itaque Booz Ruth,
et accepit uxorem: ingressusque est ad
eam, et dedit illi Dominus ut conciperet,
et pareret filium. 14 Dixeruntque mulieres
ad Noemi: Benedictus Dominus, qui non
est passus ut deficeret successor familiæ
tuæ, et vocaretur nomen ejus in Israel.

רות ד

15 וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־
שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר־אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ
אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃
16 וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ
וַתְּהִי־לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ 17 וַתִּקְרֶאנָה לוֹ
הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי
וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי אֲבִי
דָוִד׃ 18 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד
אֶת־חֶצְרוֹן׃ 19 וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם
וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃ 20 וְעַמִּינָדָב
הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־
שַׂלְמָה׃ 21 וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז
הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃ 22 וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי
וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

ΡΟΥΘ, δ'.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ
τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ
ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἥ ἐστιν ἀγαθή σοι
ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. 16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ
παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν. 17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ
αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν,
καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος πατὴρ
Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ. 18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Φαρές· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ, 19 Ἑσρὼμ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. 20 Καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν
Ναασσών, καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών,
21 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοὸζ
ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ, 22 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί, καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

RUTH, IV.

15 Et habeas qui consoletur animam tuam,
et enutriat senectutem; de nuru enim tua
natus est, quæ te diligit: et multo tibi
melior est, quam si septem haberes filios.
16 Susceptumque Noemi puerum posuit in
sinu suo, et nutricis ac gerulæ fungebatur
officio. 17 Vicinæ autem mulieres congratu-
lantes ei, et dicentes: Natus est filius Noemi:
vocaverunt nomen ejus Obed: hic est pater
Isai, patris David. 18 Hæ sunt generationes
Phares: Phares genuit Esron, 19 Esron
genuit Aram, Aram genuit Aminadab,
20 Aminadab genuit Nahasson, Nahasson
genuit Salmon, 21 Salmon genuit Booz,
Booz genuit Obed, 22 Obed genuit Isai
Isai genuit David.

LIBER PRIMUS SAMUELIS.

שמואל א א

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים
מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם
בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃
2 וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה
אֵין יְלָדִים׃ 3 וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ
מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי
וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃ 4 וַיְהִי הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־
בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃ 5 וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה
אַחַת אַפָּיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר
רַחְמָהּ׃ 6 וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס בַּעֲבוּר
הַרְּעִמָהּ כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
7 וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית
יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃
8 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה
תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי וְלָמֶה יֵרַע לְבָבֵךְ
הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים׃
9 וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי
שָׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת
הֵיכַל יְהוָה׃ 10 וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל
עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃ 11 וַתִּדֹּר נֶדֶר
וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה ׀ בָּעֳנִי
אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ
וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו לַיהוָה
כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃
12 וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה
וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃ 13 וְחַנָּה הִיא
מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת
וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄. ΚΕΦ. α΄.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ ἐξ ὄρους
Ἐφραῒμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἑλκανὰ υἱὸς
Ἱερεμεὴλ υἱοῦ Ἠλιοὺ υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασὶβ Ἐφραΐμ
2 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα,
καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ
παιδία, καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον. 3 Καὶ
ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ
πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν
Κυρίῳ τῷ θεῷ Σαβαὼθ εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ
οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ἑλκανά, καὶ ἔδωκε
τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς
μερίδας· 5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι
οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα
Ἑλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ
τὴν μήτραν αὐτῆς, 6 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος
παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν
ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο
ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς
τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. 7 Οὕτως ἐποίει
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς
οἶκον Κυρίου, καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἄννα·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί
ἐστί σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνα
τί τύπτει σε ἡ καρδία σου, οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ
δέκα τέκνα; 9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν
αὐτοὺς ἐν Σηλὼμ καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ
Κυρίου. 10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ
προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε
11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ λέγουσα Ἀδωναῒ
Κύριε Ἐλωὲ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῇς
μου καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ
δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου
αὐτοῦ· καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος
οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 12 Καὶ
ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.
13 Καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ
τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ
ἠκούετο, καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύουσαν.

I. SAMUELIS, CAPUT I.

FUIT vir unus de Ramathaimsophim, de
monte Ephraim, et nomen ejus Elcana,
filius Jeroham, filii Eliu, filii Thohu, filii
Suph, Ephrathæus: 2 Et habuit duas
uxores, nomen uni Anna, et nomen secundæ
Phenenna. Fueruntque Phenennæ filii: Annæ
autem non erant liberi. 3 Et ascendebat vir
ille de civitate sua statutis diebus, ut adoraret
et sacrificaret Domino exercituum in Silo.
Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et
Phinees, sacerdotes Domini. 4 Venit ergo
dies, et immolavit Elcana, deditque Phenennæ
uxori suæ, et cunctis filiis ejus, et filiabus
partes: 5 Annæ autem dedit partem unam
tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem
concluserat vulvam ejus. 6 Affligebat
quoque eam æmula ejus; et vehementer
angebat, in tantum, ut exprobraret quod
Dominus conclusisset vulvam ejus: 7 Sicque
faciebat per singulos annos, cum redeunte
tempore ascenderent ad templum Domini:
et sic provocabat eam; porro illa flebat, et
non capiebat cibum. 8 Dixit ergo ei Elcana
vir suus: Anna, cur fles? et quare non comedis?
et quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid
non ego melior tibi sum, quam decem
filii? 9 Surrexit autem Anna postquam
comederat et biberat in Silo. Et Heli sacer-
dote sedente super sellam ante postes templi
Domini, 10 Cum esset Anna amaro animo,
oravit ad Dominum, flens largiter, 11 Et
votum vovit, dicens: Domine exercituum, si
respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, et
recordatus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ,
dederisque servæ tuæ sexum virilem; dabo eum
Domino omnibus diebus vitæ ejus, et novacula
non ascendet super caput ejus. 12 Factum
est autem, cum illa multiplicaret preces coram
Domino, ut Heli observaret os ejus. 13 Porro
Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia
illius movebantur, et vox penitus non audie-
batur. Æstimavit ergo eam Heli temulentam,

14 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין
הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃ 15 וַתַּעַן חַנָּה
וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי
וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי
לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי
בַּת־בְּלִיָּעַל כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי
עַד־הֵנָּה׃ 17 וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ
מֵעִמּוֹ׃ 18 וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן
בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל
וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד׃ 19 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חַנָּה
אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָה׃ 20 וַיְהִי לִתְקֻפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהוָה שְׁאִלְתִּיו׃
21 וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ
לַיהוָה אֶת־זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ׃
22 וְחַנָּה לֹא עָלָתָה כִּי־אָמְרָה לְאִישָׁהּ
עַד־יִגָּמֵל הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃ 23 וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי
עַד־גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ
וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־גָמְלָהּ
אֹתוֹ׃ 24 וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר גְּמָלַתּוּ
בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל
יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃
25 וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר אֶל־
עֵלִי׃ 26 וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי
אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה׃ 27 אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי
וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי
מֵעִמּוֹ׃ 28 וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָה
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָה
וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה׃

פרשה ב :

1 וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה
רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי כִּי
שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 2 אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה
כִּי־אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃ 3 אַל־
תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם
כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת׃
4 קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל׃

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλί Ἕως πότε
μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον σου καὶ πορεύου ἐκ
προσώπου Κυρίου. 15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ
εἶπεν Οὐχί, κύριε· γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρᾳ ἐγώ εἰμι,
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν
ψυχήν μου ἐνώπιον Κυρίου· 16 Μὴ δῷς τὴν
δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμήν, ὅτι ἐκ πλήθους
ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν. 17 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ Πορεύου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ᾐτήσω παρ'
αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπεν Εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ
ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι. 19 Καὶ ὀρθρί-
ζουσι τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ
πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος. 20 Καὶ
συνέλαβε, καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ
ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ
καὶ εἶπεν Ὅτι παρὰ Κυρίου θεοῦ Σαβαὼθ ᾐτησάμην
αὐτόν. 21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ
πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν
τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς
δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ· 22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη
μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἕως τοῦ
ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό,
καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται
ἕως αἰῶνος ἐκεῖ. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, ἀλλὰ στῆσαι
Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. Καὶ
ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν
ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν· 24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ
εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἰφὶ
σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον Κυρίου ἐν Σηλώμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ'
αὐτῶν· καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ
ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ
ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ
παιδάριον, 25 Καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ
προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς
Ἡλὶ 26 Καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριε· ζῇ ἡ ψυχή
σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ
σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον. 27 Ὑπὲρ
τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, καὶ ἔδωκέ μοι
Κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ᾐτησάμην παρ' αὐτοῦ·
28 Κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ'
ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ
σου· 2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν
σοῦ· 3 Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά,
μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος
ὑμῶν· ὅτι θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ θεὸς ἑτοι-
μάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 4 Τόξον δυνατῶν
ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

14 Dixitque ei: Usquequo ebria eris? digere
paulisper vinum, quo mades. 15 Respondens
Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam
mulier infelix nimis ego sum, vinumque et
omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi
animam meam in conspectu Domini. 16 Ne
reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus
Belial: quia ex multitudine doloris et mœroris
mei, locutâ sum usque in præsens. 17 Tunc
Heli ait ei: Vade in pace: et Deus Israel det
tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.
18 Et illa dixit: Utinam inveniat ancilla tua
gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in
viam suam, et comedit, vultusque illius non
sunt amplius in diversa mutati. 19 Et sur-
rexerunt mane, et adoraverunt coram Domino:
reversique sunt, et venerunt in domum suam
Ramatha. Cognovit autem Elcana Annam
uxorem suam: et recordatus est ejus Dominus.
20 Et factum est post circulum dierum,
concepit Anna et peperit filium, vocavitque
nomen ejus Samuel: eo quod a Domino po-
stulasset eum. 21 Ascendit autem vir ejus
Elcana, et omnis domus ejus, ut immolaret
Domino hostiam solemnem, et votum suum,
22 Et Anna non ascendit; dixit enim viro
suo: Non vadam, donec ablactetur infans, et
ducam eum, ut appareat ante conspectum
Domini, et maneat ibi jugiter. 23 Et ait ei
Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi videtur,
et mane donec ablactes eum: precorque ut
impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo
mulier, et lactavit filium suum, donec amoveret
eum a lacte. 24 Et adduxit eum secum,
postquam ablactaverat, in vitulis tribus, et
tribus modiis farinæ, et amphora vini, et
adduxit eum ad domum Domini in Silo.
Puer autem erat adhuc infantulus: 25 Et
immolaverunt vitulum, et obtulerunt puerum
Heli. 26 Et ait Anna: Obsecro mi domine,
vivit anima tua domine: ego sum illa mulier,
quæ steti coram te hic orans Dominum.
27 Pro puero isto oravi, et dedit mihi
Dominus petitionem meam, quam postulavi
eum. 28 Idcirco et ego commodavi eum
Domino cunctis diebus, quibus fuerit commo-
datus Domino. Et adoraverunt ibi Dominum.

CAPUT II.

1 Et oravit Anna, et ait: Exultavit
cor meum in Domino, et exaltatum est
cornu meum in Deo meo: dilatatum est
os meum super inimicos meos: quia lætata
sum in salutari tuo. 2 Non est sanctus,
ut est Dominus: neque enim est alius
extra te, et non est fortis sicut Deus noster.
3 Nolite multiplicare loqui sublimia, glo-
riantes: recedant vetera de ore vestro: quia
Deus scientiarum, Dominus est, et ipsi
præparantur cogitationes. 4 Arcus fortium
superatus est, et infirmi accincti sunt robore

5 שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ
עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים
אֻמְלָלָה׃ 6 יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד
שְׁאוֹל וַיָּעַל׃ 7 יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר
מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃ 8 מֵקִים מֵעָפָר דָּל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים
וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ
וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ 9 רַגְלֵי חֲסִידָו
יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ
יִגְבַּר־אִישׁ׃ 10 יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָו עָלָו
בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִתֶּן־
עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃ 11 וַיֵּלֶךְ
אֶלְקָנָה הָרָמָתָה עַל־בֵּיתוֹ וְהַנַּעַר הָיָה
מְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה אֶת־פְּנֵי עֵלִי הַכֹּהֵן׃
12 וּבְנֵי עֵלִי בְּנֵי בְלִיָּעַל לֹא יָדְעוּ אֶת־
יְהוָה׃ 13 וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת־הָעָם
כָּל־אִישׁ זֹבֵחַ זֶבַח וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן כְּבַשֵּׁל
הַבָּשָׂר וְהַמַּזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם בְּיָדוֹ׃
14 וְהִכָּה בַכִּיּוֹר אוֹ בַדּוּד אוֹ בַקַּלַּחַת אוֹ
בַפָּרוּר כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג יִקַּח הַכֹּהֵן
בּוֹ כָּכָה יַעֲשׂוּ לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם
בְּשִׁלֹה׃ 15 גַּם בְּטֶרֶם יַקְטִרוּן אֶת־הַחֵלֶב
וּבָא ׀ נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לָאִישׁ הַזֹּבֵחַ תְּנָה
בָשָׂר לִצְלוֹת לַכֹּהֵן וְלֹא־יִקַּח מִמְּךָ בָּשָׂר
מְבֻשָּׁל כִּי אִם־חָי׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ
קַטֵּר יַקְטִירוּן כַּיּוֹם הַחֵלֶב וְקַח־לְךָ כַּאֲשֶׁר
תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וְאָמַר ׀ לוֹ כִּי עַתָּה תִתֵּן
וְאִם־לֹא לָקַחְתִּי בְחָזְקָה׃ 17 וַתְּהִי חַטַּאת
הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת־פְּנֵי יְהוָה כִּי
נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים אֵת מִנְחַת יְהוָה׃ 18 וּשְׁמוּאֵל
מְשָׁרֵת אֶת־פְּנֵי יְהוָה נַעַר חָגוּר אֵפוֹד
בָּד׃ 19 וּמְעִיל קָטֹן תַּעֲשֶׂה־לּוֹ אִמּוֹ
וְהַעַלְתָה לוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה בַּעֲלוֹתָהּ
אֶת־אִישָׁהּ לִזְבֹּחַ אֶת־זֶבַח הַיָּמִים׃ 20 וּבֵרַךְ
עֵלִי אֶת־אֶלְקָנָה וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאָמַר יָשֵׂם
יְהוָה לְךָ זֶרַע מִן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת
הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה וְהָלְכוּ
לִמְקֹמוֹ׃ 21 כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־חַנָּה וַתַּהַר
וַתֵּלֶד שְׁלֹשָׁה־בָנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל
הַנַּעַר שְׁמוּאֵל עִם־יְהוָה׃ 22 וְעֵלִי
זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן
בָּנָיו לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּבוּן אֶת־
הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες
παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ
ἐν τέκνοις ἠσθένησε. 6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ,
κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. 7 Κύριος πτωχίζει
καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. 8 Ἀνιστᾷ
ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν,
καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομῶν αὐτοῖς, 9 Διδοὺς εὐχὴν τῷ
εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν
ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ. 10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει
ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχάσθω ὁ
φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ
καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν
τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ
ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν
ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας
χριστοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ
τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου
ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ
ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. 13 Καὶ
τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ
θύοντος. Καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, 14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα
τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν,
καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ ἐλάμβανεν
ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ. 15 Καὶ
πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο τὸ παιδάριον
τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι Δὸς κρέας
ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ
κρέας ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος. 16 Καὶ ἔλεγεν
ὁ ἀνὴρ ὁ θύων Θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ
στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχή σου. Καὶ εἶπεν Οὐχί, ὅτι νῦν δώσεις· καὶ
ἐὰν μή, λήψομαι κραταιῶς. 17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία
ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα,
ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου. 18 Καὶ Σαμουὴλ
ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου, παιδάριον περιε-
ζωσμένον Ἐφοὺδ Βάδ. 19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν
ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ
ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ λέγων Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα
ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ
ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν
Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας·
καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον
Κυρίου. 22 καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ
ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,

5 Repleti prius, pro panibus se locaverunt: et
famelici saturati sunt, donec sterilis peperit
plurimos: et quæ multos habebat filios,
infirmata est. 6 Dominus mortificat et
vivificat, deducit ad inferos et reducit.
7 Dominus pauperem facit et ditat, humiliat
et sublevat. 8 Suscitat de pulvere egenum,
et de stercore elevat pauperem: ut sedeat cum
principibus, et solium gloriæ teneat; Domini
enim sunt cardines terræ, et posuit super eos
orbem. 9 Pedes sanctorum suorum servabit,
et impii in tenebris conticescent: quia non in
fortitudine sua roborabitur vir. 10 Dominum
formidabunt adversarii ejus, et super ipsos in
cœlis tonabit: Dominus judicabit fines terræ,
et dabit imperium regi suo, et sublimabit
cornu christi sui. 11 Et abiit Elcana
Ramatha, in domum suam: puer autem erat
minister in conspectu Domini ante faciem
Heli sacerdotis. 12 Porro filii Heli, filii
Belial, nescientes Dominum, 13 Neque
officium sacerdotum ad populum: sed quicum-
que immolasset victimam, veniebat puer
sacerdotis, dum coquerentur carnes, et habebat
fuscinulam tridentem in manu sua, 14 Et
mittebat eam in lebetem, vel in caldariam,
aut in ollam, sive in cacabum; et omne quod
levabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi; sic
faciebant universo Israeli venientium in Silo.
15 Etiam antequam adolerent adipem, veniebat
puer sacerdotis, et dicebat immolanti: Da
mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim
accipiam a te carnem coctam, sed crudam.
16 Dicebatque illi immolans: Incendatur
primum juxta morem hodie adeps, et tolle
tibi quantumcumque desiderat anima tua.
Qui respondens aiebat ei: Nequaquam: nunc
enim dabis, alioquin tollam vi. 17 Erat ergo
peccatum puerorum grande nimis coram
Domino: quia detrahebant homines sacrificio
Domini. 18 Samuel autem ministrabat
ante faciem Domini, puer, accinctus ephod
lineo. 19 Et tunicam parvam faciebat
ei mater sua, quam afferebat statutis diebus,
ascendens cum viro suo, ut immolaret hostiam
solemnem. 20 Et benedixit Heli Elcanæ et
uxori ejus, dixitque ei: Reddat tibi Dominus
semen de muliere hac, pro fœnore quod
commodasti Domino. Et abierunt in locum
suum. 21 Visitavit ergo Dominus Annam,
et concepit, et peperit tres filios, et duas filias:
et magnificatus est puer Samuel apud Domi-
num. 22 Heli autem erat senex valde, et
audivit omnia quæ faciebant filii sui universo
Israeli: et quomodo dormiebant cum mulieri-
bus quæ observabant ad ostium tabernaculi:

23 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת־דִּבְרֵיכֶם
רָעִים מֵאֵת כָּל־הָעָם אֵלֶּה׃ 24 אַל בָּנָי
כִּי לוֹא טוֹבָה הַשְּׁמֻעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ
מַעֲבִרִים עַם יְהוָה׃ 25 אִם־יֶחֱטָא אִישׁ
לְאִישׁ וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יֶחֱטָא
אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּל־לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל
אֲבִיהֶם כִּי־חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתָם׃ 26 וְהַנַּעַר
שְׁמוּאֵל הֹלֵךְ וְגָדֵל וָטוֹב גַּם עִם יְהוָה
וְגַם עִם אֲנָשִׁים׃ 27 וַיָּבֹא אִישׁ־
אֱלֹהִים אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה הֲנִגְלֹה נִגְלֵיתִי אֶל־בֵּית אָבִיךָ
בִּהְיוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פַּרְעֹה׃ 28 וּבָחֹר
אֹתוֹ מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלוֹת
עַל־מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לָשֵׂאת אֵפוֹד
לְפָנָי וָאֶתְּנָה לְבֵית אָבִיךָ אֶת־כָּל־אִשֵּׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 29 לָמָּה תִבְעֲטוּ בְּזִבְחִי
וּבְמִנְחָתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי מָעוֹן וַתְּכַבֵּד אֶת־
בָּנֶיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית כָּל־
מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי׃ 30 לָכֵן נְאֻם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר אָמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית
אָבִיךָ יִתְהַלְּכוּ לְפָנַי עַד־עוֹלָם וְעַתָּה
נְאֻם־יְהוָה חָלִילָה לִּי כִּי־מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד
וּבֹזַי יֵקָלּוּ׃ 31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגָדַעְתִּי
אֶת־זְרֹעֲךָ וְאֶת־זְרֹעַ בֵּית אָבִיךָ מִהְיוֹת זָקֵן
בְּבֵיתֶךָ׃ 32 וְהִבַּטְתָּ צַר מָעוֹן בְּכֹל
אֲשֶׁר־יֵיטִיב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה זָקֵן
בְּבֵיתְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ 33 וְאִישׁ לֹא־אַכְרִית
לְךָ מֵעִם מִזְבְּחִי לְכַלּוֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלַאֲדִיב
אֶת־נַפְשֶׁךָ וְכָל־מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ
אֲנָשִׁים׃ 34 וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־
שְׁנֵי בָנֶיךָ אֶל־חָפְנִי וּפִינְחָס בְּיוֹם אֶחָד
יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם׃ 35 וַהֲקִמֹתִי לִי כֹּהֵן נֶאֱמָן
כַּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנִיתִי לוֹ בַּיִת
נֶאֱמָן וְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי מְשִׁיחִי כָּל־הַיָּמִים׃
36 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר בְּבֵיתְךָ יָבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לוֹ לַאֲגוֹרַת כֶּסֶף וְכִכַּר־לָחֶם וְאָמַר סְפָחֵנִי
נָא אֶל־אַחַת הַכְּהֻנּוֹת לֶאֱכֹל פַּת־לָחֶם׃

פרשה ג׃

1 וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי
עֵלִי וּדְבַר יְהוָה הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם אֵין
חָזוֹן נִפְרָץ׃ 2 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וְעֵלִי שֹׁכֵב
בִּמְקוֹמוֹ וְעֵינָו הֵחֵלּוּ כֵהוֹת לֹא יוּכַל לִרְאוֹת׃

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ
λαοῦ Κυρίου; 24 Μὴ, τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ
ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω, μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ
ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν
λαὸν θεῷ. 25 Ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ
εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς
Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτῃ, τίς προσεύ-
ξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; Καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος
διαφθεῖραι αὐτούς. 26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ
ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ
ἀνθρώπων. 27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς
Ἠλὶ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἀποκαλυφθεὶς
ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τοῦ πατρός σου, ὄντων
αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραώ·
28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ
πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν,
τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμιᾷν
θυμίαμα καὶ αἴρειν Ἐφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς βρῶσιν. 29 Καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ
θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ
ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ
ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ
ἔμπροσθέν μου; 30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Εἶπα Ὁ οἶκός σοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος·
καὶ νῦν φησὶ Κύριος Μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ' ἢ
τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με
ἀτιμωθήσεται. 31 Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι καὶ
ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σοῦ καὶ τὸ σπέρμα οἴκου
πατρός σου, 32 Καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν
οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Καὶ ἄνδρα οὐκ
ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταῤῥεῖν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον
ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου Ὀφνὶ καὶ Φινεές, ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι. 35 Καὶ
ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει·
καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται
ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 36 Καὶ
ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν
αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων Παράῤῥιψόν με ἐπὶ
μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ
Κυρίῳ ἐνώπιον Ἠλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν
τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλ-
λουσα. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἠλὶ
ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

23 Et dixit eis: Quare facitis res hujuscemodi,
quas ego audio, res pessimas, ab omni populo?
24 Nolite filii mei: non enim est bona fama,
quam ego audio, ut transgredi faciatis populum
Domini. 25 Si peccaverit vir in virum,
placari ei potest Deus; si autem in Dominum
peccaverit vir, quis orabit pro eo? Et non
audierunt vocem patris sui: quia voluit
Dominus occidere eos. 26 Puer autem
Samuel proficiebat, atque crescebat, et placebat
tam Domino quam hominibus. 27 Venit
autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum: Hæc
dicit Dominus: Numquid non aperte revelatus
sum domui patris tui, cum essent in Ægypto
in domo Pharaonis? 28 Et elegi eum ex
omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem,
ut ascenderet ad altare meum, et adoleret mihi
incensum, et portaret ephod coram me: et dedi
domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum
Israel. 29 Quare calce abjecistis victimam
meam, et munera mea quæ præcepi ut offer-
rentur in templo: et magis honorasti filios
tuos quam me, ut comederetis primitias omnis
sacrificii Israel populi mei? 30 Propterea
ait Dominus Deus Israel: Loquens locutus
sum, ut domus tua, et domus patris tui,
ministraret in conspectu meo, usque in
sempiternum. Nunc autem dicit Dominus:
Absit hoc a me: sed quicumque glorificaverit
me, glorificabo eum: qui autem contemnunt
me, erunt ignobiles. 31 Ecce dies veniunt,
et præcidam brachium tuum, et brachium
domus patris tui, ut non sit senex in domo tua.
32 Et videbis æmulum tuum in templo, in
universis prosperis Israel: et non erit senex
in domo tua omnibus diebus. 33 Verumtamen
non auferam penitus virum ex te ab altari
meo: sed ut deficiant oculi tui, et tabescat
anima tua: et pars magna domus tuæ
morietur cum ad virilem ætatem venerit.
34 Hoc autem erit tibi signum, quod venturum
est duobus filiis tuis, Ophni et Phinees: In
die uno morientur ambo. 35 Et suscitabo
mihi sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum
et animam meam faciet: et ædificabo ei
domum fidelem, et ambulabit coram christo
meo cunctis diebus. 36 Futurum est autem,
ut quicumque remanserit in domo tua, veniat
ut oretur pro eo, et offerat nummum argenteum,
et tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro
ad unam partem sacerdotalem, ut comedam
buccellam panis.

CAPUT III.

1 PUER autem Samuel ministrabat Domino
coram Heli, et sermo Domini erat pretiosus in
diebus illis, non erat visio manifesta. 2 Factum
est ergo in die quadam, Heli jacebat in loco suo,
et oculi ejus caligaverant, nec poterat videre:

3 וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה וּשְׁמוּאֵל שֹׁכֵב
בְּהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים׃
4 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
5 וַיָּרָץ אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי־קָרָאתָ לִּי
וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שְׁכָב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכָּב׃
6 וַיֹּסֶף יְהוָה קְרֹא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיָּקָם
שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי
קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי בְנִי שׁוּב
שְׁכָב׃ 7 וּשְׁמוּאֵל טֶרֶם יָדַע אֶת־יְהוָה
וְטֶרֶם יִגָּלֶה אֵלָיו דְּבַר יְהוָה׃ 8 וַיֹּסֶף
יְהוָה קְרֹא־שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִשִׁית וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיָּבֶן
עֵלִי כִּי יְהוָה קֹרֵא לַנָּעַר׃ 9 וַיֹּאמֶר עֵלִי
לִשְׁמוּאֵל לֵךְ שְׁכָב וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלֶיךָ
וְאָמַרְתָּ דַּבֵּר יְהוָה כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ
וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בִּמְקוֹמוֹ׃ 10 וַיָּבֹא
יְהוָה וַיִּתְיַצַּב וַיִּקְרָא כְפַעַם בְּפַעַם שְׁמוּאֵל ׀
שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דַּבֵּר כִּי שֹׁמֵעַ
עַבְדֶּךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
הִנֵּה אָנֹכִי עֹשֶׂה דָבָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
כָּל־שֹׁמְעוֹ תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ 12 בַּיּוֹם
הַהוּא אָקִים אֶל־עֵלִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־בֵּיתוֹ הָחֵל וְכַלֵּה׃ 13 וְהִגַּדְתִּי לוֹ
כִּי־שֹׁפֵט אֲנִי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם בַּעֲוֹן
אֲשֶׁר־יָדַע כִּי מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא
כִהָה בָּם׃ 14 וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי
אִם־יִתְכַּפֵּר עֲוֹן בֵּית־עֵלִי בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה
עַד־עוֹלָם׃ 15 וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר
וַיִּפְתַּח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וּשְׁמוּאֵל
יָרֵא מֵהַגִּיד אֶת־הַמַּרְאָה אֶל־עֵלִי׃ 16 וַיִּקְרָא
עֵלִי אֶת־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ 17 וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ אַל־נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה־לְּךָ
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר
מִכָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ׃ 18 וַיַּגֶּד־לוֹ
שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וְלֹא כִחֵד מִמֶּנּוּ
וַיֹּאמַר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָו יַעֲשֶׂה׃
19 וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיהוָה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא־
הִפִּיל מִכָּל־דְּבָרָיו אָרְצָה׃ 20 וַיֵּדַע כָּל־
יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע כִּי־נֶאֱמָן
שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה׃ 21 וַיֹּסֶף
יְהוָה לְהֵרָאֹה בְשִׁלֹה כִּי־נִגְלָה יְהוָה
אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלוֹ בִּדְבַר יְהוָה׃

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ
Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ
θεοῦ. 4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Σαμουὴλ Σαμουὴλ·
καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν Οὐ
κέκληκά σε, ἀνάστρεφε κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε
καὶ ἐκάθευδε. 6 Καὶ προσέθετο Κύριος καὶ ἐκάλεσε
Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ
δεύτερον καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με·
καὶ εἶπεν Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε κάθευδε.
7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφ-
θῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. 8 Καὶ προσέθετο
Κύριος καλέσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι
κέκληκάς με. Καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε
τὸ παιδάριον, 9 Καὶ εἶπεν Ἀνάστρεφε κάθευδε,
τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς Λάλει,
ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. Καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ
καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 10 Καὶ ἦλθε
Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ
καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ
δοῦλός σου. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ
Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραήλ· παντὸς
ἀκούοντος αὐτά, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.
12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα
ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ
ἐπιτελέσω. 13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ
ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν
αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἐνουθέτει αὐτοὺς καὶ οὐδ᾽ οὕτως. 14 Ὤμοσα
τῷ οἴκῳ Ἡλὶ Εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ
ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος. 15 Καὶ
κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωί, καὶ ὤρθρισε τὸ πρωὶ
καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ
ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν. 16 Καὶ εἶπεν
Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν
Ἰδοὺ ἐγώ. 17 Καὶ εἶπε Τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν
πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι
σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽
ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων
σοι ἐν τοῖς ὠσί σου. 18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ
πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Καὶ εἶπεν Ἡλί Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον
αὐτοῦ ποιήσει. 19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ καὶ
ἦν Κύριος μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων
τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 20 Καὶ ἔγνωσαν
πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὅτι
πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ. 21 Καὶ
προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλώμ, ὅτι ἀπε-
καλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ·

3 Lucerna Dei antequam extingueretur,
Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat
arca Dei. 4 Et vocavit Dominus Samuel.
Qui respondens, ait: Ecce ego. 5 Et cucurrit
ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocasti enim me.
Qui dixit: Non vocavi: revertere, et dormi.
Et abiit, et dormivit. 6 Et adjecit Dominus
rursum vocare Samuelem. Consurgensque
Samuel, abiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia
vocasti me. Qui respondit: Non vocavi te,
fili mi: revertere et dormi. 7 Porro Samuel
necdum sciebat Dominum, neque revelatus
fuerat ei sermoDomini. 8 Et adjecit Dominus,
et vocavit adhuc Samuelem tertio. Qui con-
surgens abiit ad Heli, 9 Et ait: Ecce ego:
quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia
Dominus vocaret puerum: et ait ad Samuelem:
Vade, et dormi: et si deinceps vocaverit te,
dices: Loquere Domine, quia audit servus
tuus. Abiit ergo Samuel, et dormivit in loco
suo. 10 Et venit Dominus, et stetit: et
vocavit, sicut vocaverat secundo, Samuel,
Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine,
quia audit servus tuus. 11 Et dixit Dominus
ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in
Israel: quod quicumque audierit, tinnient
ambæ aures ejus. 12 In die illa suscitabo
adversum Heli omnia quæ locutus sum
super domum ejus: incipiam, et complebo.
13 Prædixi enim ei quod judicaturus essem
domum ejus in æternum, propter iniquitatem,
eo quod noverat indigne agere filios suos, et
non corripuerit eos. 14 Idcirco juravi domui
Heli, quod non expietur iniquitas domus ejus
victimis et muneribus usque in æternum.
15 Dormivit autem Samuel usque mane,
aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel
timebat indicare visionem Heli. 16 Vocavit
ergo Heli Samuelem, et dixit: Samuel fili
mi? Qui respondens, ait: Præsto sum.
17 Et interrogavit eum: Quis est sermo,
quem locutus est Dominus ad te? oro te ne
celaveris me; hæc faciat tibi Deus, et hæc
addat, si absconderis a me sermonem, ex
omnibus verbis quæ dicta sunt tibi. 18 Indi-
cavit itaque ei Samuel universos sermones, et
non abscondit ab eo. Et ille respondit:
Dominus est: quod bonum est in oculis suis
faciat. 19 Crevit autem Samuel, et Dominus
erat cum eo, et non cecidit ex omnibus
verbis ejus in terram. 20 Et cognovit
universus Israel, a Dan usque Bersabee,
quod fidelis Samuel propheta esset Domini.
21 Et addidit Dominus ut appareret in
Silo, quoniam revelatus fuerat Dominus
Samueli in Silo, juxta verbum Domini.

פרשה ד :

1 וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא
יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ
עַל־הָאֶבֶן הָעֵזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַאֲפֵק׃
2 וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ
הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים
וַיַּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים
אִישׁ׃ 3 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ וְיֹשִׁעֵנוּ
מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃ 4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי עִם־אֲרוֹן
בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינְחָס׃ 5 וַיְהִי
כְּבוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ
כָל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם הָאָרֶץ׃
6 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה
וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה
בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 7 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי
אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כָּזֹאת אֶתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם׃ 8 אוֹי לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד
הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם
הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה
בַּמִּדְבָּר׃ 9 הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים
פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם
וִהְיִיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃ 10 וַיִּלָּחֲמוּ
פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו
וַתְּהִי הַמַּכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃ 11 וַאֲרוֹן אֱלֹהִים
נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס׃
12 וַיָּרָץ אִישׁ־בִּנְיָמִן מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה
בַּיּוֹם הַהוּא וּמַדָּיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־
רֹאשׁוֹ׃ 13 וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא
יַךְ דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי־הָיָה לִבּוֹ חָרֵד עַל
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בָּעִיר
וַתִּזְעַק כָּל־הָעִיר׃ 14 וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת־קוֹל
הַצְּעָקָה וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ
מִהַר וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְעֵלִי׃ 15 וְעֵלִי בֶּן־תִּשְׁעִים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת׃

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης
γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ᾿ ἄκρων
τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης
σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο,
καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.
Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συν-
αθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον·
καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ, καὶ
οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ. 2 Καὶ
παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ
ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει
ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. 3 Καὶ ἦλθεν
ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύ-
τεροι Ἰσραὴλ Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος
σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλώμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου
ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.
4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλώμ, καὶ αἴρουσιν
ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ·
καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνὶ
καὶ Φινεές. 5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς
Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς
Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. 6 Καὶ
ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι Τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ
παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς
Κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν. 7 Καὶ ἐφοβήθησαν
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον Οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασι πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν· οὐαὶ ἡμῖν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς, Κύριε, σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς
καὶ τρίτην. 8 Οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ
οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ. 9 Κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας,
ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις
καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ
πολεμήσατε αὐτούς. 10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς·
καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς
σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα,
καὶ ἔπεσεν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ
υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ Φινεές. 12 Καὶ
ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ
ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ διεῤῥωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ
τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ
ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ
ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ
ἀνεβόησεν ἡ πόλις. 14 Καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν
φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπε Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς
ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε καὶ
ἀπήγγειλε τῷ Ἡλί. 15 Καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα
ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν καὶ οὐκ
ἐπέβλεπε· καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς
περιεστηκόσιν αὐτῷ Τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου;

CAPUT IV.

1 Et evenit sermo Samuelis universo
Israeli. Et factum est in diebus illis, con-
venerunt Philisthiim in pugnam: et egressus
est Israel obviam Philisthiim in prælium, et
castrametatus est juxta lapidem Adjutorii.
Porro Philisthiim venerunt in Aphec, 2 Et
instruxerunt aciem contra Israel. Inito autem
certamine, terga vertit Israel Philisthæis: et
cæsa sunt in illo certamine passim per agros,
quasi quatuor millia virorum. 3 Et reversus
est populus ad castra: dixeruntque majores
natu de Israel: Quare percussit nos Dominus
hodie coram Philisthiim? Afferamus ad nos de
Silo arcam fœderis Domini, et veniat in
medium nostri, ut salvet nos de manu inimi-
corum nostrorum. 4 Misit ergo populus in
Silo, et tulerunt inde arcam fœderis Domini
exercituum sedentis super cherubim: erantque
duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni
et Phinees. 5 Cumque venisset arca fœderis
Domini in castra, vociferatus est omnis
Israel clamore grandi, et personuit terra.
6 Et audierunt Philisthiim vocem clamoris,
dixeruntque: Quænam est hæc vox
clamoris magni in castris Hebræorum? Et
cognoverunt quod arca Domini venisset in
castra. 7 Timueruntque Philisthiim, dicentes:
Venit Deus in castra Et ingemuerunt, dicentes:
8 Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio
heri et nudiustertius: væ nobis. Quis nos
salvabit de manu Deorum sublimium istorum?
hi sunt Dii, qui percusserunt Ægyptum omni
plaga, in deserto. 9 Confortamini, et estote
viri, Philisthiim: ne serviatis Hebræis, sicut
et illi servierunt vobis: confortamini, et
bellate. 10 Pugnaverunt ergo Philisthiim,
et cæsus est Israel, et fugit unusquisque in
tabernaculum suum: et facta est plaga magna
nimis: et ceciderunt de Israel triginta millia
peditum. 11 Et arca Dei capta est: duo quo-
que filii Heli mortui sunt, Ophni et Phinees.
12 Currens autem vir de Benjamin ex acie,
venit in Silo in die illa, scissa veste, et
conspersus pulvere caput. 13 Cumque ille
venisset, Heli sedebat super sellam contra
viam spectans. Erat enim cor ejus pavens
pro arca Dei. Vir autem ille postquam in-
gressus est, nuntiavit urbi: et ululavit omnis
civitas. 14 Et audivit Heli sonitum clamoris,
dixitque: Quis est hic sonitus tumultus hujus?
At ille festinavit, et venit, et nuntiavit Heli.
15 Heli autem erat nonaginta et octo annorum,
et oculi ejus caligaverant, et videre non poterat.

16 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא
מִן־הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן־הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי
הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה־הָיָה הַדָּבָר בְּנִי׃ 17 וַיַּעַן
הַמְבַשֵּׂר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים
וְגַם מַגֵּפָה גְדוֹלָה הָיְתָה בָעָם וְגַם־שְׁנֵי
בָנֶיךָ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים
נִלְקָחָה׃ 18 וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ ׀ אֶת־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל־הַכִּסֵּא אֲחֹרַנִּית
בְּעַד ׀ יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת
כִּי־זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 19 וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת־פִּינְחָס
הָרָה לָלַת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׁמֻעָה אֶל־
הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת חָמִיהָ וְאִישָׁהּ
וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי־נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִרֶיהָ׃
20 וּכְעֵת מוּתָהּ וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ
אַל־תִּירְאִי כִּי־בֵן יָלָדְתְּ וְלֹא עָנְתָה וְלֹא־
שָׁתָה לִבָּהּ׃ 21 וַתִּקְרָא לַנַּעַר אִי כָבוֹד
לֵאמֹר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הִלָּקַח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חָמִיהָ וְאִישָׁהּ׃
22 וַתֹּאמֶר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃

פרשה ה׃

1 וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיְבִאֻהוּ מֵאֶבֶן הָעֶזֶר אַשְׁדּוֹדָה׃ 2 וַיִּקְחוּ
פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבִאוּ אֹתוֹ בֵּית
דָּגוֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ אֵצֶל דָּגוֹן׃ 3 וַיַּשְׁכִּמוּ
אַשְׁדּוֹדִים מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו
אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן
וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃ 4 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר
מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי ׀ כַּפּוֹת יָדָיו
כְּרֻתוֹת אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו׃
5 עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל־הַבָּאִים
בֵּית־דָּגוֹן עַל־מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 6 וַתִּכְבַּד יַד־יְהוָה אֶל־
הָאַשְׁדּוֹדִים וַיְשִׁמֵּם וַיַּךְ אֹתָם בַּעְפֹלִים אֶת־
אַשְׁדּוֹד וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ׃ 7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־אַשְׁדּוֹד
כִּי־כֵן וְאָמְרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עִמָּנוּ כִּי־קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃
8 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יִסֹּב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּסֵּבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἠλὶ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς,
κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. Καὶ
εἶπεν Ἠλὶ Τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον; 17 Καὶ
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπε Πέφευγεν ἀνὴρ
Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ
μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου
τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. 18 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ
ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς
πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν,
ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς· καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη. 19 Καὶ νύμφη
αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν· καὶ
ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ
καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ'
αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς, 20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς
ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστη-
κυῖαι αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς. 21 Καὶ
ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαιβαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ
ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. 22 Καὶ εἶπαν Ἀπῴκισται
δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενέζερ εἰς Ἄζωτον.
2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ
εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ παρέστησαν
αὐτὴν παρὰ Δαγών. 3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι
καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγὼν καὶ
κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς,
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, τὴν
Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. 4 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ὤρθρισαν τὸ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου·
καὶ κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν
αὐτοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια Ἀμαφὲθ ἕκαστοι,
καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτω-
κότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχες Δαγὼν
ὑπελείφθη. 5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς
Δαγὼν καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγὼν
ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγὼν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι. 6 Καὶ
ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον καὶ ἐπήγαγεν
αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον
τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο
σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει. 7 Καὶ
εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν ὅτι
οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν,
ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν
ἡμῶν. 8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς
σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσι
Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν
οἱ Γεθαῖοι Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς·
καὶ μετῆλθε κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γέθ.

16 Et dixit ad Heli: Ego sum qui veni de
prælio, et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille
ait: Quid actum est, fili mi? 17 Respondens
autem ille, qui nuntiabat, Fugit, inquit, Israel
coram Philisthiim, et ruina magna facta est in
populo: insuper et duo filii tui mortui sunt,
Ophni et Phinees, et arca Dei capta est.
18 Cumque ille nominasset arcam Dei, cecidit
de sella retrorsum juxta ostium, et fractis
cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir
et grandævus: et ipse judicavit Israel quadra-
ginta annis. 19 Nurus autem ejus, uxor
Phinees, prægnans erat, vicinaque partui: et
audito nuntio quod capta esset arca Dei, et
mortuus esset socer suus, et vir suus, incurvavit
se et peperit: irruerant enim in eam dolores
subiti. 20 In ipso autem momento mortis
ejus dixerunt ei quæ stabant circa eam: Ne
timeas, quia filium peperisti. Quæ non re-
spondit eis, neque animadvertit. 21 Et
vocavit puerum, Ichabod, dicens: Translata
est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, et
pro socero suo et pro viro suo; 22 Et
ait: Translata est gloria ab Israel, eo quod
capta esset arca Dei.

CAPUT V.

1 PHILISTHIIM autem tulerunt arcam Dei,
et asportaverunt eam a lapide Adjutorii in
Azotum. 2 Tuleruntque Philisthiim arcam
Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et
statuerunt eam juxta Dagon. 3 Cumque
surrexissent diluculo Azotii altera die, ecce
Dagon jacebat pronus in terra ante arcam
Domini: et tulerunt Dagon, et restituerunt
eum in locum suum. 4 Rursumque mane
die altera consurgentes, invenerunt Dagon
jacentem super faciem suam in terra coram
arca Domini: caput autem Dagon, et duæ
palmæ manuum ejus abscissæ erant super
limen: 5 Porro Dagon solus truncus reman-
serat in loco suo. Propter hanc causam
non calcant sacerdotes Dagon, et omnes
qui ingrediuntur templum ejus, super limen
Dagon in Azoto, usque in hodiernum diem.
6 Aggravata est autem manus Domini
super Azotios, et demolitus est eos: et
percussit in secretiori parte natium Azotum,
et fines ejus. Et ebullierunt villæ et agri
in medio regionis illius, et nati sunt mures,
et facta est confusio mortis magnæ in civitate.
7 Videntes autem viri Azotii hujuscemodi
plagam, dixerunt: Non maneat arca Dei
Israel apud nos: quoniam dura est manus
ejus super nos, et super Dagon deum nostrum.
8 Et mittentes congregaverunt omnes
satrapas Philisthinorum ad se, et dixerunt:
Quid faciemus de arca Dei Israel? Respon-
deruntque Gethæi: Circumducatur arca Dei
Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel.

9 וַיְהִי אַחֲרֵי ׀ הֵסַבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה
בָּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־אַנְשֵׁי
הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּשָּׂתְרוּ לָהֶם עְפֹלִים׃
10 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי
כְּבוֹא אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ
הָעֶקְרֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לַהֲמִיתֵנִי וְאֶת־עַמִּי׃ 11 וַיִּשְׁלְחוּ
וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב
לִמְקֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיְתָה
מְהוּמַת־מָוֶת בְּכָל־הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד
הָאֱלֹהִים שָׁם׃ 12 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מֵתוּ
הֻכּוּ בַּעְפֹלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃ 2 וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים
לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן
יְהוָה הוֹדִעֻנוּ בַּמֶּה נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקוֹמוֹ׃
3 וַיֹּאמְרוּ אִם־מְשַׁלְּחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אַל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם כִּי־הָשֵׁב
תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ וְנוֹדַע לָכֶם
לָמָּה לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם׃ 4 וַיֹּאמְרוּ מָה
הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עְפֹלֵי זָהָב וַחֲמִשָּׁה
עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מַגֵּפָה אַחַת לְכֻלָּם
וּלְסַרְנֵיכֶם׃ 5 וַעֲשִׂיתֶם צַלְמֵי עְפֹלֵיכֶם וְצַלְמֵי
עַכְבְּרֵיכֶם הַמַּשְׁחִיתִם אֶת־הָאָרֶץ וּנְתַתֶּם
לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּבוֹד אוּלַי יָקֵל אֶת־יָדוֹ
מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃
6 וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ
מִצְרַיִם וּפַרְעֹה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר
הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלֵכוּ׃ 7 וְעַתָּה
קְחוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וּשְׁתֵּי פָרוֹת
עָלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶם עֹל וַאֲסַרְתֶּם
אֶת־הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וַהֲשֵׁיבֹתֶם בְּנֵיהֶם
מֵאַחֲרֵיהֶם הַבָּיְתָה׃ 8 וּלְקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל־הָעֲגָלָה וְאֵת ׀ כְּלֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר הֲשֵׁבֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ
בָאַרְגַּז מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלָךְ׃
9 וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית
שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאִם־לֹא וְיָדַעְנוּ כִּי לֹא יָדוֹ
נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הוּא הָיָה לָנוּ׃

9 *Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται*
χεὶρ Κυρίου *τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα· καὶ*
ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν.
Καὶ *ἐποίησαν οἱ* Γεθαῖοι *ἑαυτοῖς ἕδρας,* 10 Καὶ
ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα.
Καὶ *ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ εἰς* Ἀσκάλωνα,
καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται *λέγοντες* Τί *ἀπεστρέ-*
ψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ *πρὸς ἡμᾶς*
θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν; 11 Καὶ
ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων καὶ εἶπον Ἐξαποστείλατε *τὴν κιβωτὸν*
τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, *καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,*
καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· ὅτι
ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα,
ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραὴλ *ἐκεῖ.* 12 Καὶ *οἱ*
ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς
ἕδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν
οὐρανόν.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ *ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων*
ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας. 2 Καὶ
καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις
καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν λέγοντες Τί *ποιήσωμεν*
τῇ κιβωτῷ Κυρίου; *γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι*
ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. 3 Καὶ
εἶπαν Εἰ *ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης*
Κυρίου *θεοῦ* Ἰσραήλ, *μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν*
κενήν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς
βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται
ὑμῖν· μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν;
4 Καὶ *λέγουσε* Τί *τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν*
αὐτῇ; Καὶ *εἶπαν* Κατὰ *ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν*
τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα
ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ,
5 Καὶ *μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν*
διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ *δόξαν,*
ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ
τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. 6 Καὶ
ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν
Αἴγυπτος *καὶ* Φαραὼ *τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ*
ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ
ἀπῆλθον; 7 Καὶ *νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε*
ἅμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας
ἄνευ τῶν τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ
ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὄπισθεν
αὐτῶν εἰς οἶκον. 8 Καὶ *λήψεσθε τὴν κιβωτὸν*
καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη
τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ
θήσετε ἐν θέματι Βερσεχθὰν *ἐκ μέρους αὐτῆς, καὶ*
ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ
ἀπελεύσεσθε· 9 Καὶ *ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς*
πορεύσεται μετὰ Βαιθσαμύς, *αὐτὸς πεποίηκεν*
ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ
ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ
ἧπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

9 Illis autem circumducentibus eam, fiebat
manus Domini per singulas civitates inter-
fectionis magnæ nimis: et percutiebat
viros uniuscujusque urbis, a parvo usque ad
majorem, et computrescebant prominentes
extales eorum. Inieruntque Gethæi consilium,
et fecerunt sibi sedes pelliceas. 10 Miserunt
ergo arcam Dei in Accaron. Cumque
venisset arca Dei in Accaron, exclamaverunt
Accaronitæ, dicentes: Adduxerunt ad nos
arcam Dei Israel, ut interficiat nos et populum
nostrum. 11 Miserunt itaque et congre-
gaverunt omnes satrapas Philisthinorum, qui
dixerunt: Dimittite arcam Dei Israel, et
revertatur in locum suum, et non interficiat
nos cum populo nostro. 12 Fiebat enim pavor
mortis in singulis urbibus, et gravissima valde
manus Dei; viri quoque, qui mortui non
fuerant, percutiebantur in secretiori parte
natium: et ascendebat ululatus uniuscujusque
civitatis in cælum.

CAPUT VI.

1 Fuit ergo arca Domini in regione
Philisthinorum septem mensibus. 2 Et
vocaverunt Philisthiim sacerdotes et divinos,
dicentes: Quid faciemus de arca Domini?
indicate nobis quomodo remittamus eam in
locum suum. Qui dixerunt: 3 Si remittitis
arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam,
sed quod debetis reddite ei pro peccato, et tunc
curabimini: et scietis quare non recedat
manus ejus a vobis. 4 Qui dixerunt: Quid
est quod pro delicto reddere debeamus ei?
Responderuntque illi: 5 Juxta numerum
provinciarum Philisthinorum, quinque anos
aureos facietis, et quinque mures aureos: quia
plaga una fuit omnibus vobis, et satrapis
vestris. Facietisque similitudines anorum
vestrorum, et similitudines murium, qui demo-
liti sunt terram; et dabitis Deo Israel gloriam:
si forte relevet manum suam a vobis, et a diis
vestris, et a terra vestra. 6 Quare aggravatis
corda vestra, sicut aggravavit Ægyptus et
Pharao cor suum? nonne postquam percussus
est, tunc dimisit eos, et abierunt? 7 Nunc
ergo arripite et facite plaustrum novum
unum: et duas vaccas fœtas, quibus non est
impositum jugum, jungite in plaustro, et
recludite vitulos earum domi. 8 Tolletisque
arcam Domini, et ponetis in plaustro, et vasa
aurea, quæ exsolvistis ei pro delicto, ponetis in
capsellam ad latus ejus: et dimittite eam, ut
vadat. 9 Et aspicietis: et siquidem per viam
finium suorum ascenderit contra Bethsames,
ipse fecit nobis hoc malum grande: sin
autem, minime: sciemus quia nequaquam
manus ejus tetigit nos, sed casu accidit.

10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת
עָלוֹת וַיַּאַסְרוּם בָּעֲגָלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ
בַבָּיִת׃ 11 וַיָּשִׂמוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֶל־
הָעֲגָלָה וְאֵת הָאַרְגַּז וְאֵת עַכְבְּרֵי הַזָּהָב
וְאֵת צַלְמֵי טְחֹרֵיהֶם׃ 12 וַיִּשַּׁרְנָה הַפָּרוֹת
בַּדֶּרֶךְ עַל־דֶּרֶךְ בֵּית שֶׁמֶשׁ בִּמְסִלָּה אַחַת
הָלְכוּ הָלֹךְ וְגָעוֹ וְלֹא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאול
וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל
בֵּית שָׁמֶשׁ׃ 13 וּבֵית שֶׁמֶשׁ קֹצְרִים קְצִיר־
חִטִּים בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ
אֶת־הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ לִרְאוֹת׃ 14 וְהָעֲגָלָה
בָּאָה אֶל־שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי וַתַּעֲמֹד
שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיְבַקְּעוּ אֶת־עֲצֵי
הָעֲגָלָה וְאֶת־הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עֹלָה לַיהוָה׃
15 וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ ׀ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
הָאַרְגַּז אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֲשֶׁר־בּוֹ כְלֵי־זָהָב וַיָּשִׂמוּ
אֶל־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה׃
16 וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ
עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ 17 וְאֵלֶּה
טְחֹרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם
לַיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד
לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃
18 וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר כָּל־עָרֵי
פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת הַסְּרָנִים מֵעִיר מִבְצָר
וְעַד כֹּפֶר הַפְּרָזִי וְעַד ׀ אָבֵל הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֵת אֲרוֹן יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בִּשְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי׃
19 וַיַּךְ בְּאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בַּאֲרוֹן
יְהוָה וַיַּךְ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים
אֶלֶף אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה
בָּעָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ 20 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵית־
שֶׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים
הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי יַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃
21 וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל־יוֹשְׁבֵי קִרְיַת־יְעָרִים
לֵאמֹר הֵשִׁבוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ אֲלֵיכֶם׃

פרשה ז׃

1 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי ׀ קִרְיַת יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־בֵּית אֲבִינָדָב
בַּגִּבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְּשׁוּ לִשְׁמֹר אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה׃ 2 וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבֶת הָאָרוֹן
בְּקִרְיַת יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיִּהְיוּ עֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיִּנָּהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה׃

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω, καὶ ἔλαβον
δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ
ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον.
11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν
ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα Ἐργὰβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς
χρυσοῦς. 12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ
ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά·
καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω
αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμύς. 13 Καὶ οἱ ἐν
Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι, καὶ
ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου,
καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. 14 Καὶ ἡ
ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμύς,
καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ
σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας
ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ. 15 Καὶ
οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου
καὶ τὸ θέμα Ἐργὰβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς
σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ
μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ
Κυρίῳ. 16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλο-
φύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ
χρυσαῖ ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου
τῷ Κυρίῳ, τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν,
τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς
Ἀκκαρων μίαν. 18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ'
ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν
πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως
κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου,
οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτου.
19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς
ἀνδράσι Βαιθσαμύς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίου· καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ
πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ ἐπένθησεν ὁ
λαὸς ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν
μεγάλην σφόδρα. 20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ
Βαιθσαμύς Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα
ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἀφ' ἡμῶν; 21 Καὶ
ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας
Καριαθιαρὶμ λέγοντες Ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι
τὴν κιβωτὸν Κυρίου, κατάβητε καὶ ἀναγάγετε
αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρὶμ καὶ
ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ
εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῷ
βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν
φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου. 2 Καὶ
ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καρια-
θιαρίμ, ἐπληθύνθησαν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἴκοσι
ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

10 Fecerunt ergo illi hoc modo: et tollentes
duas vaccas, quæ lactabant vitulos, junxerunt
ad plaustrum, vitulosque earum concluserunt
domi. 11 Et posuerunt arcam Dei super
plaustrum, et capsellam, quæ habebat mures
aureos et similitudines anorum. 12 Ibant
autem in directum vaccæ, per viam quæ ducit
Bethsames, et itinere uno gradiebantur,
pergentes et mugientes: et non declinabant
neque ad dexteram, neque ad sinistram: sed
et satrapæ Philisthiim sequebantur usque ad
terminos Bethsames. 13 Porro Bethsamitæ
metebant triticum in valle: et elevantes oculos
suos, viderunt arcam, et gavisi sunt cum
vidissent. 14 Et plaustrum venit in agrum
Josue Bethsamitæ, et stetit ibi. Erat autem
ibi lapis magnus, et conciderunt ligna plaustri,
vaccasque imposuerunt super ea holocaustum
Domini. 15 Levitæ autem deposuerunt arcam
Dei, et capsellam quæ erat juxta eam, in qua
erant vasa aurea, et posuerunt super lapidem
grandem. Viri autem Bethsamitæ obtulerunt
holocausta, et immolaverunt victimas in die
illa Domino. 16 Et quinque satrapæ Philis-
thinorum viderunt, et reversi sunt in Accaron
in die illa. 17 Hi sunt autem ani aurei, quos
reddiderunt Philisthiim pro delicto, Domino:
Azotus unum, Gaza unum, Ascalon unum,
Geth unum, Accaron unum: 18 Et mures
aureos secundum numerum urbium Philisthiim,
quinque provinciarum, ab urbe murata usque
ad villam quæ erat absque muro, et usque ad
Abel magnum, super quem posuerunt arcam
Domini, quæ erat usque in illum diem in agro
Josue Bethsamitis. 19 Percussit autem de
viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam
Domini: et percussit de populo septuaginta
viros, et quinquaginta millia plebis. Luxitque
populus, eo quod Dominus percussisset plebem
plaga magna. 20 Et dixerunt viri Bethsa-
mitæ: Quis poterit stare in conspectu Domini
Dei sancti hujus? et ad quem ascendet a
nobis? 21 Miseruntque nuntios ad habi-
tatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt
Philisthiim arcam Domini, descendite, et
reducite eam ad vos.

CAPUT VII.

1 Venerunt ergo viri Cariathiarim, et
reduxerunt arcam Domini, et intulerunt eam in
domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem
filium ejus sanctificaverunt, ut custodiret arcam
Domini. 2 Et factum est, ex qua die mansit
arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt
dies; erat quippe jam annus vigesimus); et
requievit omnis domus Israel post Dominum.

3 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִם־בְּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־
יְהוָה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר מִתּוֹכְכֶם
וְהָעַשְׁתָּרוֹת וְהָכִינוּ לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה
וְעִבְדֻהוּ לְבַדּוֹ וְיַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
4 וַיָּסִירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־
הָעַשְׁתָּרֹת וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבַדּוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם אֶל־יְהוָה׃
6 וַיִּקָּבְצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ ׀
לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ
שָׁם חָטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ
פְלִשְׁתִּים כִּי־הִתְקַבְּצוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה
וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 8 וַיֹּאמְרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּחֲרֵשׁ מִמֶּנּוּ
מִזְּעֹק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 9 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלֵה חָלָב
אֶחָד וַיַּעֲלֵהו עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק
שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ
יְהוָה׃ 10 וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֶה הָעוֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּרְעֵם
יְהוָה ׀ בְּקוֹל־גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים
וַיְהֻמֵּם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֵּצְאוּ
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־
פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד־מִתַּחַת לְבֵית כָּר׃
12 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיָּשֶׂם בֵּין־
הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ אֶבֶן
הָעָזֶר וַיֹּאמַר עַד־הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה׃
13 וַיִּכָּנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא
בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד־יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים
כֹּל יְמֵי שְׁמוּאֵל׃ 14 וַתָּשֹׁבְנָה הֶעָרִים
אֲשֶׁר לָקְחוּ־פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל ׀ לְיִשְׂרָאֵל
מֵעֶקְרוֹן וְעַד־גַּת וְאֶת־גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ 15 וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־
יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃ 16 וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה
וְשָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַמְּקוֹמוֹת
הָאֵלֶּה׃ 17 וּתְשֻׁבָתוֹ הָרָמָתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ
וְשָׁם שָׁפָט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה׃

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ
λέγων Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε
πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου
ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας
ὑμῶν πρὸς Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ,
καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. 4 Καὶ
περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση
Ἀσταρώθ, καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ. 5 Καὶ
εἶπε Σαμουὴλ Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς
Μασσηφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς
Κύριον. 6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ
τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
εἶπαν Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκαζε
Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ ἀνέβησαν
σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου
ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
Σαμουὴλ Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ
βοᾶν πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων. 9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα
γαλαθηνὸν ἕνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν
σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ
πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ
Κύριος. 10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν
ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ
μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.
11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ καὶ
κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς
ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ. 12 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ λίθον ἕνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον
Μασσηφὰθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λίθος τοῦ
βοηθοῦ, καὶ εἶπεν Ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν
Κύριος. 13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύριος τοὺς ἀλλοφύ-
λους, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον
Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ
ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέδωκαν
αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ,
καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλο-
φύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ Ἀμορραίου. 15 Καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
16 Καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ
ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γάλγαλα καὶ τὴν Μασσηφάθ,
καὶ ἐδίκαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις
τούτοις. 17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ,
ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν
Ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

3 Ait autem Samuel ad universam domum
Israel, dicens: Si in toto corde vestro re-
vertimini ad Dominum, auferte deos alienos
de medio vestri, Baalim et Astaroth: et
præparate corda vestra Domino, et servite ei
soli, et eruet vos de manu Philisthiim. 4 Ab-
stulerunt ergo filii Israel Baalim et Astaroth,
et servierunt Domino soli. 5 Dixit autem
Samuel: Congregate universum Israel in
Masphath, ut orem pro vobis Dominum.
6 Et convenerunt in Masphath: hauseruntque
aquam, et effuderunt in conspectu Domini, et
jejunaverunt in die illa, atque dixerunt ibi:
Peccavimus Domino. Judicavitque Samuel
filios Israel in Masphath. 7 Et audierunt
Philisthiim quod congregati essent filii
Israel in Masphath, et ascenderunt satrapæ
Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent
filii Israel, timuerunt a facie Philisthinorum.
8 Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro
nobis clamare ad Dominum Deum nostrum,
ut salvet nos de manu Philisthinorum. 9 Tulit
autem Samuel agnum lactentem unum, et
obtulit illum holocaustum integrum Domino:
et clamavit Samuel ad Dominum pro Israel,
et exaudivit eum Dominus. 10 Factum est
autem, cum Samuel offerret holocaustum,
Philisthiim iniere prælium contra Israel:
intonuit autem Dominus fragore magno in die
illa super Philisthiim, et exterruit eos, et cæsi
sunt a facie Israel. 11 Egressique viri Israel
de Masphath, persecuti sunt Philisthæos, et
percusserunt eos, usque ad locum qui erat
subter Bethchar. 12 Tulit autem Samuel
lapidem unum, et posuit eum inter Masphath
et inter Sen: et vocavit nomen loci illius,
Lapis adjutorii. Dixitque: Hucusque auxi-
liatus est nobis Dominus. 13 Et humiliati
sunt Philisthiim, nec apposuerunt ultra ut
venirent in terminos Israel. Facta est itaque
manus Domini super Philisthæos, cunctis
diebus Samuelis. 14 Et redditæ sunt urbes,
quas tulerant Philisthiim ab Israel, Israeli, ab
Accaron usque Geth, et terminos suos: libera-
vitque Israel de manu Philisthinorum, eratque
pax inter Israel et Amorrhæum. 15 Judicabat
quoque Samuel Israelem cunctis diebus vitæ
suæ: 16 Et ibat per singulos annos circuiens
Bethel et Galgala et Masphath, et judicabat
Israelem in supradictis locis. 17 Rever-
tebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus
ejus, et ibi judicabat Israelem: ædificavit
etiam ibi altare Domino.

פרשה ח :

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־בָּנָיו
שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְהִי שֶׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר
יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שֹׁפְטִים בִּבְאֵר
שָׁבַע׃ 3 וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בִּדְרָכָו וַיִּטּוּ אַחֲרֵי
הַבָּצַע וַיִּקְחוּ־שֹׁחַד וַיַּטּוּ מִשְׁפָּט׃
4 וַיִּתְקַבְּצוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל
הָרָמָתָה׃ 5 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקַנְתָּ
וּבָנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בִּדְרָכֶיךָ עַתָּה שִׂימָה־לָּנוּ
מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם׃ 6 וַיֵּרַע הַדָּבָר
בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ
לְשָׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה׃
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם
לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ
כִּי־אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ 8 כְּכָל־
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלֹתִי אוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבֻנִי וַיַּעַבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵמָּה עֹשִׂים גַּם־לָךְ׃
9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי־הָעֵד תָּעִיד
בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ 10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת
כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ
מֶלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקָּח וְשָׂם
לוֹ בְּמֶרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ׃
12 וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־
מִלְחַמְתּוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ׃ 13 וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם
יִקָּח לְרַקָּחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת׃ 14 וְאֶת־
שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים
יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃ 15 וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו׃ 16 וְאֶת־
עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם
הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה
לִמְלַאכְתּוֹ׃ 17 צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לוֹ
לַעֲבָדִים׃ 18 וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי
מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְהוָה
אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃ 19 וַיְמָאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה
עָלֵינוּ׃ 20 וְהָיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם
וּשְׁפָטָנוּ מַלְכֵּנוּ וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־
מִלְחֲמֹתֵנוּ׃ 21 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי
הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ
לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ
ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβεέ.
3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ
αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ
ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.
4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ παρα-
γίνονται εἰς Ἀρμαθαὶμ πρὸς Σαμουήλ, 5 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου
οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάστησον
ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη. 6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς
Σαμουήλ, ὡς εἶπαν Δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν
ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ
ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουθενώκασι τοῦ μὴ
βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν. 8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα
ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκα-
τέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, οὕτως
αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. 9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς
φωνῆς αὐτῶν, πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ
αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ
βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν
τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα, 11 Καὶ
εἶπε Τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς
βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται,
καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν
ἱππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων
αὐτοῦ, 12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους
καὶ χιλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ
τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ
αὐτοῦ καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ· 13 Καὶ τὰς
θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς
μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας· 14 Καὶ τοὺς
ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς
ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει
τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ· 15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει
τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν
καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους
ὑμῶν λήψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ·
17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι. 18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς· καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος
ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε
ἑαυτοῖς βασιλέα. 19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς
ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουήλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐχὶ ἀλλ'
ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, 20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ
ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς
βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν,
καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. 21 Καὶ ἤκουσε
Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου. 22 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς φωνῆς
αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα· καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ Ἀποτρεχέτω ἕκαστος
εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

CAPUT VIII.

1 FACTUM est autem cum senuisset Samuel,
posuit filios suos judices Israel. 2 Fuitque
nomen filii ejus primogeniti Joel: et nomen
secundi Abia, judicum in Bersabee. 3 Et
non ambulaverunt filii illius in viis ejus: sed
declinaverunt post avaritiam, acceperuntque
munera, et perverterunt judicium. 4 Con-
gregati ergo universi majores natu Israel,
venerunt ad Samuelem in Ramatha. 5 Dixe-
runtque ei: Ecce tu senuisti, et filii tui non
ambulant in viis tuis: constitue nobis regem,
ut judicet nos, sicut et universæ habent na-
tiones. 6 Displicuit sermo in oculis Samuelis,
eo quod dixissent: Da nobis regem, ut judicet
nos. Et oravit Samuel ad Dominum. 7 Dixit
autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem
populi in omnibus quæ loquuntur tibi; non
enim te abjecerunt, sed me, ne regnem super
eos. 8 Juxta omnia opera sua, quæ fecerunt
a die qua eduxi eos de Ægypto usque ad diem
hanc: sicut dereliquerunt me, et servierunt
diis alienis, sic faciunt etiam tibi. 9 Nunc
ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare
eos, et prædic eis jus regis, qui regnaturus est
super eos. 10 Dixit itaque Samuel omnia
verba Domini ad populum, qui petierat a se
regem, 11 Et ait: Hoc erit jus regis, qui
imperaturus est vobis: Filios vestros tollet,
et ponet in curribus suis, facietque sibi equites
et præcursores quadrigarum suarum, 12 Et
constituet sibi tribunos, et centuriones, et
aratores agrorum suorum, et messores segetum,
et fabros armorum et curruum suorum.
13 Filias quoque vestras faciet sibi unguen-
tarias, et focarias, et panificas. 14 Agros
quoque vestros, et vineas, et oliveta optima
tollet, et dabit servis suis. 15 Sed et segetes
vestras, et vinearum reditus addecimabit, ut
det eunuchis et famulis suis. 16 Servos etiam
vestros, et ancillas, et juvenes optimos, et
asinos auferet, et ponet in opere suo. 17 Greges
quoque vestros addecimabit, vosque eritis ei
servi. 18 Et clamabitis in die illa a facie
regis vestri, quem elegistis vobis: et non
exaudiet vos Dominus in die illa, quia petiistis
vobis regem. 19 Noluit autem populus audire
vocem Samuelis, sed dixerunt: Nequaquam:
rex enim erit super nos, 20 Et erimus nos
quoque sicut omnes gentes: et judicabit nos
rex noster, et egredietur ante nos, et pugnabit
bella nostra pro nobis. 21 Et audivit Samuel
omnia verba populi, et locutus est ea in auribus
Domini. 22 Dixit autem Dominus ad
Samuelem: Audi vocem eorum, et constitue
super eos regem. Et ait Samuel ad viros
Israel: Vadat unusquisque in civitatem suam.

פרשה ט׃

1 וַיְהִי־אִישׁ מִבִּן־יָמִין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־
אֲבִיאֵל בֶּן־צְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בֶּן־אֲפִיחַ
בֶּן־אִישׁ יְמִינִי גִּבּוֹר חָיִל׃ 2 וְלוֹ־הָיָה בֵן
וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וָטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ
מִכָּל־הָעָם׃ 3 וַתֹּאבַדְנָה הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ
אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ
קַח־נָא אִתְּךָ אֶת־אַחַד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לֵךְ
בַּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנֹת׃ 4 וַיַּעֲבֹר בְּהַר־אֶפְרַיִם
וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ
בְאֶרֶץ־שַׁעֲלִים וָאַיִן וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־יְמִינִי
וְלֹא מָצָאוּ׃ 5 הֵמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף
וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ לְכָה וְנָשׁוּבָה
פֶּן־יֶחְדַּל אָבִי מִן־הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָנוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בָּעִיר
הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹא
יָבוֹא עַתָּה נֵלֲכָה שָּׁם אוּלַי יַגִּיד לָנוּ
אֶת־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ עָלֶיהָ׃ 7 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמַה־נָּבִיא לָאִישׁ
כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וּתְשׁוּרָה אֵין־
לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אִתָּנוּ׃
8 וַיֹּסֶף הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כָּסֶף וְנָתַתִּי
לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ׃
9 לְפָנִים ׀ בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ
לִדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לְכוּ וְנֵלְכָה עַד־הָרֹאֶה
כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים הָרֹאֶה׃
10 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךָ לְכָה ׀
נֵלֵכָה וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ 11 הֵמָּה עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר
וְהֵמָּה מָצְאוּ נְעָרוֹת יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם
וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֲיֵשׁ בָּזֶה הָרֹאֶה׃ 12 וַתַּעֲנֶינָה
אוֹתָם וַתֹּאמַרְנָה יֵּשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ מַהֵר ׀
עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּא לָעִיר כִּי זֶבַח הַיּוֹם
לָעָם בַּבָּמָה׃ 13 כְּבֹאֲכֶם הָעִיר כֵּן
תִּמְצְאוּן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָתָה לֶאֱכֹל
כִּי לֹא־יֹאכַל הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי־הוּא יְבָרֵךְ
הַזֶּבַח אַחֲרֵי־כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים וְעַתָּה
עֲלוּ כִּי־אֹתוֹ כְהַיּוֹם תִּמְצְאוּן אֹתוֹ׃
14 וַיַּעֲלוּ הָעִיר הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר
וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת
הַבָּמָה׃ 15 וַיהוָה גָּלָה אֶת־אֹזֶן
שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בוֹא־שָׁאוּל לֵאמֹר׃

ΚΕΦ. θ΄.

1 ΚΑΙ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ
Κίς, υἱὸς Ἀβιὴλ υἱοῦ Ἰαρὲδ υἱοῦ Βαχὶρ υἱοῦ Ἀφὲκ
υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός. 2 Καὶ τούτῳ
υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαούλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ
ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ
αὐτόν, ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν
τὴν γῆν. 3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς πατρὸς
Σαούλ· καὶ εἶπε Κὶς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε
καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. 4 Καὶ
διῆλθον δι' ὄρους Ἐφραῒμ καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
Σελχά, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
Ἰαμίν, καὶ οὐχ εὗρον. 5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς
τὴν Σὶφ καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
μετ' αὐτοῦ Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς ὁ
πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔν-
δοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται·
καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν
ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν. 7 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ
Καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα, καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγ-
γείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν
εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον
ἡμῖν; 8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι
τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου
τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.
9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος
ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν Δεῦρο καὶ
πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην
ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν Ὁ βλέπων. 10 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ἀγαθὸν τὸ
ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ θεοῦ.
11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως
καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα
ὑδρεύεσθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς Εἰ ἔστιν
ἐνταῦθα ὁ βλέπων; 12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ
κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς Ἔστιν,
ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν
ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν
Βαμά. 13 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως
εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν
εἰς Βαμὰ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως
τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν,
καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε,
ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν. 14 Καὶ ἀνα-
βαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς
μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς
τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμά.
15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ
μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ λέγων.

CAPUT IX.

1 Et erat vir de Benjamin nomine Cis
filius Abiel, filii Seror, filii Bechorath, filii
Aphia, filii viri Jemini, fortis robore. 2 Et erat
ei filius vocabulo Saul, electus et bonus: et
non erat vir de filiis Israel melior illo; ab
humero et sursum eminebat super omnem
populum. 3 Perierant autem asinæ Cis patris
Saul: et dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle
tecum unum de pueris, et consurgens vade, et
quære asinas. Qui cum transissent per
montem Ephraim, 4 Et per terram Salisa,
et non invenissent, transierunt etiam per
terram Salim, et non erant: sed et per
terram Jemini, et minime repererunt. 5 Cum
autem venissent in terram Suph, dixit Saul
ad puerum qui erat cum eo: Veni et rever-
tamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, et
solicitus sit pro nobis. 6 Qui ait ei: Ecce
vir Dei est in civitate hac, vir nobilis: omne
quod loquitur, sine ambiguitate venit; nunc
ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via
nostra, propter quam venimus. 7 Dixitque
Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid
feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarciis
nostris: et sportulam non habemus, ut demus
homini Dei, nec quidquam aliud. 8 Rursum
puer respondit Sauli, et ait: Ecce inventa est
in manu mea quarta pars stateris argenti,
demus homini Dei, ut indicet nobis viam
nostram. 9 (Olim in Israel sic loquebatur
unusquisque, vadens consulere Deum: Venite,
et eamus ad videntem. Qui enim propheta
dicitur hodie, vocabatur olim videns.) 10 Et
dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo
tuus. Veni, eamus. Et ierunt in civitatem,
in qua erat vir Dei. 11 Cumque ascenderent
clivum civitatis, invenerunt puellas egredientes
ad hauriendam aquam, et dixerunt eis: Num
hic est videns? 12 Quæ respondentes, dixerunt
illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc:
hodie enim venit in civitatem, quia sacrificium
est hodie populi in excelso. 13 Ingredientes
urbem, statim invenietis eum antequam ascen-
dat excelsum ad vescendum; neque enim
comesurus est populus donec ille veniat: quia
ipse benedicit hostiæ, et deinceps comedunt
qui vocati sunt. Nunc ergo conscendite, quia
hodie reperietis eum. 14 Et ascenderunt in
civitatem. Cumque illi ambularent in medio
urbis, apparuit Samuel egrediens obviam
eis, ut ascenderet in excelsum. 15 Dominus
autem revelaverat auriculam Samuelis ante
unam diem quam veniret Saul, dicens:

16 כָּעֵת ׀ מָחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ
בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי
אֶת־עַמִּי כִּי בָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלָי : 17 וּשְׁמוּאֵל
רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנֵּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי :
18 וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת־שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרֹאֶה :
19 וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי
הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ
אַגִּיד לָךְ : 20 וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְךָ
הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אַל־תָּשֶׂם אֶת־לִבְּךָ
לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל
הֲלוֹא לְךָ וּלְכֹל בֵּית אָבִיךָ : 21 וַיַּעַן
שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן־יְמִינִי אָנֹכִי מִקְּטַנֵּי
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִרָה מִכָּל־
מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי
כַּדָּבָר הַזֶּה : 22 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל
וְאֶת־נַעֲרוֹ וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם
מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ : 23 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה
אֶת־הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ עִמָּךְ : 24 וַיָּרֶם הַטַּבָּח
אֶת־הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ וַיָּשֶׂם ׀ לִפְנֵי שָׁאוּל
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׁאָר שִׂים־לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי
לַמּוֹעֵד שָׁמוּר־לְךָ לֵאמֹר הָעָם קָרָאתִי
וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם־שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא :
25 וַיֵּרְדוּ מֵהַבָּמָה הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם־שָׁאוּל
עַל־הַגָּג : 26 וַיַּשְׁכִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר
וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל הַגָּג לֵאמֹר קוּמָה
וַאֲשַׁלְּחֶךָּ וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא
וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה : 27 הֵמָּה יוֹרְדִים בִּקְצֵה
הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל־שָׁאוּל אֱמֹר לַנַּעַר
וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתָּה עֲמֹד כַּיּוֹם
וְאַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים :

פרשד י :

1 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי־
מְשָׁחֲךָ יְהוָה עַל־נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד :

16 Ὡς ὁ καιρὸς αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ
γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν
πρὸς μέ. 17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαούλ, καὶ
Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι
Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου. 18 Καὶ προσήγαγε
Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ
εἶπεν Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος.
19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν
Ἐγώ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμὰ
καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε
πρωὶ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.
20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν
σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς,
ὅτι εὕρηνται· καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ἰσραήλ, οὐ
σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου; 21 Καὶ ἀπεκρίθη
Σαοὺλ καὶ εἶπεν Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ
εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ τῆς
φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν;
καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ παιδάριον
αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ
ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων
ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν. 23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
τῷ μαγείρῳ Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν
εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. 24 Καὶ ἥψησεν
ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν καὶ παρέθηκεν αὐτὴν
ἐνώπιον Σαούλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαούλ
Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ
φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς
ἄλλους, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμὰ
εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι, καὶ ἐκοιμήθη. 26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν
ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι λέγων Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ
ἀνέστη Σαούλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως
ἔξω. 27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς
πόλεως καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαούλ Εἰπὸν τῷ
νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ σὺ στῆθι
ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ
ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ
Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ.

16 Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam
virum ad te de terra Benjamin, et unges eum
ducem super populum meum Israel: et salvabit
populum meum de manu Philisthinorum: quia
respexi populum meum, venit enim clamor
eorum ad me. 17 Cumque aspexisset Samuel
Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir quem
dixeram tibi, iste dominabitur populo meo.
18 Accessit autem Saul ad Samuelem in medio
portæ, et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus
videntis. 19 Et respondit Samuel Sauli
dicens: Ego sum videns: ascende ante me in
excelsum, ut comedatis mecum hodie, et
dimittam te mane: et omnia quæ sunt in corde
tuo indicabo tibi. 20 Et de asinis, quas
nudiustertius perdidisti, ne solicitus sis, quia
inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque
Israel? nonne tibi et omni domui patris tui?
21 Respondens autem Saul, ait: Numquid
non filius Jemini ego sum, de minima tribu
Israel, et cognatio mea novissima inter omnes
familias de tribu Benjamin? quare ergo
locutus es mihi sermonem istum? 22 Assu-
mens itaque Samuel Saulem, et puerum ejus,
introduxit eos in triclinium, et dedit eis locum
in capite eorum qui fuerant invitati; erant
enim quasi triginta viri. 23 Dixitque Samuel
coco: Da partem quam dedi tibi, et præcepi
ut reponeres seorsum apud te. 24 Levavit
autem cocus armum, et posuit ante Saul.
Dixitque Samuel: Ecce quod remansit, pone
ante te, et comede: quia de industria servatum
est tibi, quando populum vocavi. Et comedit
Saul cum Samuele in die illa. 25 Et descen-
derunt de excelso in oppidum, et locutus est
cum Saul in solario: stravitque Saul in solario,
et dormivit. 26 Cumque mane surrexissent,
et jam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in
solario, dicens: Surge, et dimittam te. Et
surrexit Saul: egressique sunt ambo, ipse
videlicet, et Samuel. 27 Cumque descenderent
in extrema parte civitatis, Samuel dixit ad
Saul: Dic puero ut antecedat nos, et transeat:
tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi
verbum Domini.

CAPUT X.

1 Tulit autem Samuel lenticulam olei, et
effudit super caput ejus, et deosculatus est
eum, et ait: Ecce, unxit te Dominus super
hereditatem suam in principem, et liberabis
populum suum de manibus inimicorum
ejus, qui in circuitu ejus sunt. Et hoc
tibi signum, quia unxit te Deus in principem.

2 בְּלֶכְתְּךָ הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִם־קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל בִּנְיָמִן
בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת
אֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ
אֶת־דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם לֵאמֹר מָה
אֶעֱשֶׂה לִבְנִי׃ 3 וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה
וּבָאתָ עַד־אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצָאוּךָ שָּׁם שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל־הָאֱלֹהִים בֵּית־אֵל אֶחָד
נֹשֵׂא ׀ שְׁלֹשָׁה גְדָיִים וְאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשֶׁת
כִּכְּרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נֹשֵׂא נֵבֶל־יָיִן׃
4 וְשָׁאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי־לֶחֶם
וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם׃ 5 אַחַר כֵּן תָּבוֹא אֶל־
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים
וִיהִי כְבֹאֲךָ שָׁם הָעִיר וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִאִים
יֹרְדִים מֵהַבָּמָה וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל
וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים׃ 6 וְצָלְחָה עָלֶיךָ
רוּחַ יְהוָֹה וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ
אַחֵר׃ 7 וְהָיָה כִּי תָבֹאֶינָה הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה
לָךְ עֲשֵׂה לְךָ אֲשֶׁר־תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ 8 וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל
וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת
לִזְבֹּחַ זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל
עַד־בּוֹאִי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ 9 וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת
מֵעִם שְׁמוּאֵל וַיַּהֲפָךְ־לוֹ אֱלֹהִים לֵב
אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל־הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 10 וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה
וְהִנֵּה חֶבֶל־נְבִאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ 11 וַיְהִי
כָּל־יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
עִם־נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ מַה־זֶּה הָיָה לְבֶן־קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִיאִים׃ 12 וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל־כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִאִים׃ 13 וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא
הַבָּמָה׃ 14 וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל אֵלָיו וְאֶל־
נַעֲרוֹ אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת־
הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִי־אַיִן וַנָּבוֹא אֶל־שְׁמוּאֵל׃
15 וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה־נָּא לִי מָה־אָמַר
לָכֶם שְׁמוּאֵל׃ 16 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דּוֹדוֹ הַגֵּד
הִגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת־דְּבַר
הַמְּלוּכָה לֹא־הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃

2 Καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος
ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα· ὡς ἂν
ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας
πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὅρει Βενιαμὶν
ἁλλομένους μεγάλα, καὶ ἐροῦσί σοι Εὕρηνται αἱ ὄνοι-
ας ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο
δι' ὑμᾶς λέγων Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;
3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς
δρυὸς Θαβώρ, καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας
ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθήλ, ἕνα
αἴροντα τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα
ἄρτων καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου· 4 Καὶ
ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσί σοι
δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς
αὐτῶν. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν
βουνὸν τοῦ θεοῦ, οὗ ἐστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα
τῶν ἀλλοφύλων, ἐκεῖ Νασὶβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται
ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις
χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμά,
καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον
καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες·
6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου καὶ προφη-
τεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.
7 Καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ,
ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου, ὅτι θεὸς μετὰ
σοῦ. 8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγάλ, καὶ
ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν καὶ
θυσίας εἰρηνικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ
ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.
9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ
ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουήλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς
καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν,
καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ
ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ προεφήτευσεν ἐν
μέσῳ αὐτῶν. 11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες
αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν
μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ
υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; 12 Καὶ
ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπε Καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ;
καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν Ἦ καὶ Σαοὺλ
ἐν προφήταις; 13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ
ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν. 14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ
πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ποῦ ἐπο-
ρεύθητε; καὶ εἶπαν Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἴδαμεν ὅτι
οὐκ εἰσί, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ. 15 Καὶ εἶπεν
ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ Ἀπάγγειλον δή μοι τί εἶπέ σοι
Σαμουήλ. 16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ
Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι·
τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

2 Cum abieris hodie a me, invenies duos
viros juxta sepulchrum Rachel in finibus
Benjamin, in meridie, dicentque tibi: Inventæ
sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas: et
intermissis pater tuus asinis, solicitus est pro
vobis, et dicit: Quid faciam de filio meo?
3 Cumque abieris inde, et ultra transieris,
et veneris ad quercum Thabor, invenient te
ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel,
unus portans tres hædos, et alius tres tortas
panis, et alius portans lagenam vini. 4 Cum-
que te salutaverint, dabunt tibi duos panes,
et accipies de manu eorum. 5 Post hæc
venies in collem Dei, ubi est statio Philis-
thinorum: et cum ingressus fueris ibi urbem,
obvium habebis gregem prophetarum descen-
dentium de excelso, et ante eos psalterium et
tympanum, et tibiam, et citharam, ipsosque
prophetantes. 6 Et insiliet in te Spiritus
Domini, et prophetabis cum eis, et mutaberis
in virum alium. 7 Quando ergo evenerint
signa hæc omnia tibi, fac quæcunque invenerit
manus tua, quia Dominus tecum est. 8 Et
descendes ante me in Galgala (ego quippe
descendam ad te), ut offeras oblationem, et
immoles victimas pacificas: septem diebus
expectabis, donec veniam ad te, et ostendam
tibi quid facias. 9 Itaque cum avertisset
humerum suum ut abiret a Samuele, immutavit
ei Deus cor aliud, et venerunt omnia signa
hæc in die illa. 10 Veneruntque ad prædictum
collem, et ecce cuneus prophetarum obvius ei:
et insiluit super eum Spiritus Domini, et
prophetavit in medio eorum. 11 Videntes
autem omnes qui noverant eum heri et
nudiustertius, quod esset cum prophetis, et
prophetaret, dixerunt ad invicem: Quænam
res accidit filio Cis? num et Saul inter
prophetas? 12 Responditque alius ad alterum,
dicens: Et quis pater eorum? Propterea
versum est in proverbium: Num et Saul inter
prophetas? 13 Cessavit autem prophetare,
et venit ad excelsum. 14 Dixitque patruus
Saul ad eum, et ad puerum ejus: Quo abistis?
Qui responderunt: Quærere asinas: quas cum
non reperissemus, venimus ad Samuelem.
15 Et dixit ei patruus suus: Indica mihi
quid dixerit tibi Samuel. 16 Et ait Saul ad
patruum suum: Indicavit nobis quia inventæ
essent asinæ. De sermone autem regni non
indicavit ei quem locutus fuerat ei Samuel

17 וַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה׃ 18 וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הַלֹּחֲצִים
אֶתְכֶם׃ 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־
רָעוֹתֵיכֶם וְצָרֹתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ
תָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה
לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאַלְפֵיכֶם׃ 20 וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל
אֵת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט בִּנְיָמִן׃
21 וַיַּקְרֵב אֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָו
וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל
בֶּן־קִישׁ וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ 22 וַיִּשְׁאֲלוּ־
עוֹד בַּיהוָה הֲבָא עוֹד הֲלֹם אִישׁ
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נֶחְבָּא
אֶל־הַכֵּלִים׃ 23 וַיָּרֻצוּ וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב
בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם מִשִּׁכְמוֹ
וָמָעְלָה׃ 24 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם
הַרְּאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין
כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיָּרִעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל־
הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלֻכָה וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל אֶת־
כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 26 וְגַם־שָׁאוּל הָלַךְ
לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחַיִל אֲשֶׁר־נָגַע
אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃ 27 וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ
מַה־יֹּשִׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא־הֵבִיאוּ לוֹ
מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃

פרשה יא׃

1 וַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי וַיִּחַן עַל־יָבֵישׁ
גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־אַנְשֵׁי יָבֵישׁ אֶל־נָחָשׁ
כְּרָת־לָנוּ בְרִית וְנַעַבְדֶךָּ׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי בְּזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בִּנְקוֹר
לָכֶם כָּל־עֵין יָמִין וְשַׂמְתִּיהָ חֶרְפָּה עַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זִקְנֵי יָבֵישׁ
הֶרֶף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים
בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ
אֹתָנוּ וְיָצָאנוּ אֵלֶיךָ׃ 4 וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
גִּבְעַת שָׁאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηφάθ, 18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς
Ἰσραὴλ Τάδε εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λέγων
Ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου
καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.
19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν θεόν, ὃς
αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν
ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν, καὶ εἴπατε Οὐχὶ ἀλλ'
ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν
κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα
ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν. 20 Καὶ
προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραήλ,
καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν. 21 Καὶ
προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλάς, καὶ κατα-
κληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν
Ματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς
Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο. 22 Καὶ
ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ
ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος Ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν
τοῖς σκεύεσι. 23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν
ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ ὑψώθη
ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.
24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν Εἰ
ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ
λαὸς καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεύς. 25 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου·
καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 26 Καὶ
Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἥψατο Κύριος
καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαούλ. 27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ
εἶπαν Τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτόν,
καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Νάας ὁ
Ἀμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ·
καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν
Ἀμμανίτην Διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν
σοι. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης
Ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι
ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος
ἐπὶ Ἰσραήλ. 3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες
Ἰαβίς Ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν
ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ
σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ
ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαούλ, καὶ
λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ
ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

17 Et convocavit Samuel populum ad Dominum
in Maspha: 18 Et ait ad filios Israel: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Ego eduxi Israel
de Ægypto, et erui vos de manu Ægyptiorum,
et de manu omnium regum qui affligebant
vos. 19 Vos autem hodie projecistis Deum
vestrum, qui solus salvavit vos de universis
malis et tribulationibus vestris: et dixistis:
Nequaquam: sed regem constitue super nos.
Nunc ergo state coram Domino per tribus
vestras, et per familias. 20 Et applicuit
Samuel omnes tribus Israel, et cecidit sors
tribus Benjamin. 21 Et applicuit tribum
Benjamin et cognationes ejus, et cecidit
cognatio Metri, et pervenit usque ad Saul
filium Cis. Quæsierunt ergo eum, et non
est inventus. 22 Et consuluerunt post hæc
Dominum, utrumnam venturus esset illuc.
Responditque Dominus: Ecce absconditus
est domi. 23 Cucurrerunt itaque et tulerunt
eum inde: stetitque in medio populi, et altior
fuit universo populo ab humero et sursum.
24 Et ait Samuel ad omnem populum. Certe
videtis quem elegit Dominus, quoniam non
sit similis illi in omni populo. Et clamavit
omnis populus, et ait: Vivat rex. 25 Locutus
est autem Samuel ad populum legem regni,
et scripsit in libro, et reposuit coram Domino:
et dimisit Samuel omnem populum, singulos
in domum suam. 26 Sed et Saul abiit in
domum suam in Gabaa: et abiit cum eo pars
exercitus, quorum tetigerat Deus corda.
27 Filii vero Belial dixerunt: Num salvare
nos poterit iste? Et despexerunt eum, et non
attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat
se audire.

CAPUT XI.

1 Et factum est quasi post mensem,
ascendit Naas Ammonites, et pugnare cœpit
adversum Jabes Galaad. Dixeruntque omnes
viri Jabes ad Naas: Habeto nos fœderatos, et
serviemus tibi. 2 Et respondit ad eos Naas
Ammonites: In hoc feriam vobiscum fœdus,
ut eruam omnium vestrum oculos dextros,
ponamque vos opprobrium in universo Israel.
3 Et dixerunt ad eum seniores Jabes: Concede
nobis septem dies, ut mittamus nuncios
ad universos terminos Israel: et si non
fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te.
4 Venerunt ergo nuncii in Gabaa Saulis:
et locuti sunt verba hæc, audiente populo: et
levavit omnis populus vocem suam, et flevit.

5 וְהִנֵּה שָׁאוּל בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־הַשָּׂדֶה
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה־לָּעָם כִּי יִבְכּוּ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
אֶת־דִּבְרֵי אַנְשֵׁי יָבֵישׁ׃ 6 וַתִּצְלַח רוּחַ־
אֱלֹהִים עַל־שָׁאוּל בְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד׃ 7 וַיִּקַּח צֶמֶד
בָּקָר וַיְנַתְּחֵהוּ וַיְשַׁלַּח בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
בְּיַד הַמַּלְאָכִים ׀ לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יֹצֵא
אַחֲרֵי שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה יֵעָשֶׂה
לִבְקָרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־יְהוָה עַל־הָעָם וַיֵּצְאוּ
כְּאִישׁ אֶחָד׃ 8 וַיִּפְקְדֵם בְּבָזֶק וַיִּהְיוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה
שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ 9 וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים הַבָּאִים
כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יָבֵישׁ גִּלְעָד מָחָר
תִּהְיֶה־לָכֶם תְּשׁוּעָה בְּחֹם הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ
הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לְאַנְשֵׁי יָבֵישׁ וַיִּשְׂמָחוּ׃
10 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי יָבֵישׁ מָחָר נֵצֵא אֲלֵיכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָּנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם׃
11 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּשֶׂם שָׁאוּל אֶת־הָעָם
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּכּוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־חֹם
הַיּוֹם וַיְהִי הַנִּשְׁאָרִים וַיָּפֻצוּ וְלֹא נִשְׁאֲרוּ־
בָם שְׁנַיִם יָחַד׃ 12 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל
מִי הָאֹמֵר שָׁאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תְּנוּ
הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֵם׃ 13 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא־יוּמַת
אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָה
תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שָׁם
הַמְּלוּכָה׃ 15 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם הַגִּלְגָּל
וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
עַד־מְאֹד׃

פרשה יב׃

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לִי
וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ 2 וְעַתָּה הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ ׀ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי זָקַנְתִּי
וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי
לִפְנֵיכֶם מִנְּעֻרַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 3 הִנְנִי
עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹר ׀
מִי לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת־מִי
עָשַׁקְתִּי אֶת־מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד־מִי לָקַחְתִּי
כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם׃

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἐξ
ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαοὺλ Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός;
καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν
Ἰαβίς. 6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ
ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ'
αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα. 7 Καὶ ἔλαβε δύο
βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν
ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων Ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουήλ,
κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσὶν αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆλθεν
ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐβόησαν
ὡς ἀνὴρ εἷς. 8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ
ἐν Βαμᾶ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας
καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας, 9 Καὶ
εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις Τάδε ἐρεῖτε τοῖς
ἀνδράσιν Ἰαβὶς Αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμά-
ναντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ
εὐφράνθησαν. 10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς
Νάας τὸν Ἀμμανίτην Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαοὺλ τὸν
λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς· καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς
παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη
καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθη-
σαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό. 12 Καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαοὺλ οὐ
βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ
θανατώσομεν αὐτούς. 13 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Οὐκ
ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον
ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ. 14 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων Πορευθῶμεν εἰς
Γάλγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.
15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ
ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλοις, καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ
εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ Ἰδοὺ
ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι, καὶ
ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα· 2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν, κἀγὼ γεγή-
ρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν·
κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος
καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 Ἰδοὺ ἐγώ, ἀπο-
κρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον
χριστοῦ αὐτοῦ Μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος
εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα
ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ
ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

5 Et ecce Saul veniebat, sequens boves de
agro, et ait: Quid habet populus quod plorat?
Et narraverunt ei verba virorum Jabes. 6 Et
insilivit Spiritus Domini in Saul, cum audisset
verba hæc, et iratus est furor ejus nimis.
7 Et assumens utrumque bovem, concidit in
frusta, misitque in omnes terminos Israel per
manum nuntiorum, dicens: Quicumque non
exierit, et secutus fuerit Saul et Samuel, sic
fiet bobus ejus. Invasit ergo timor Domini
populum, et egressi sunt quasi vir unus.
8 Et recensuit eos in Bezech: fueruntque
filiorum Israel trecenta millia: virorum autem
Juda triginta millia. 9 Et dixerunt nuntiis,
qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in
Jabes Galaad: Cras erit vobis salus, cum
incaluerit sol. Venerunt ergo nuntii, et
annuntiaverunt viris Jabes: qui lætati sunt.
10 Et dixerunt: Mane exibimus ad vos: et
facietis nobis omne quod placuerit vobis.
11 Et factum est, cum dies crastinus venisset,
constituit Saul populum in tres partes: et
ingressus est media castra in vigilia matutina,
et percussit Ammon usque dum incalesceret
dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non
relinquerentur in eis duo pariter. 12 Et ait
populus ad Samuelem: Quis est iste qui
dixit: Saul num regnabit super nos? Date
viros, et interficiemus eos. 13 Et ait Saul:
Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie
fecit Dominus salutem in Israel. 14 Dixit
autem Samuel ad populum: Venite, et eamus
in Galgala, et innovemus ibi regnum. 15 Et
perrexit omnis populus in Galgala, et fecerunt
ibi regem Saul coram Domino in Galgala, et
immolaverunt ibi victimas pacificas coram
Domino. Et lætatus est ibi Saul, et cuncti
viri Israel nimis.

CAPUT XII.

1 DIXIT autem Samuel ad universum Israel:
Ecce audivi vocem vestram, juxta omnia quæ
locuti estis ad me, et constitui super vos regem.
2 Et nunc rex graditur ante vos: ego autem
senui, et incanui: porro filii mei vobiscum
sunt: itaque conversatus coram vobis ab
adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce
præsto sum. 3 Loquimini de me coram
Domino, et coram christo ejus, utrum
bovem cujusquam tulerim, aut asinum: si
quempiam calumniatus sum, si oppressi
aliquem, si de manu cujusquam munus accepi:
et contemnam illud hodie, restituamque vobis.

4 וַיֹּ֣אמְר֔וּ לֹ֥א עֲשַׁקְתָּ֖נוּ וְלֹ֣א רַצּוֹתָ֑נוּ
וְלֹא־לָקַ֥חְתָּ מִיַּד־אִ֖ישׁ מְאֽוּמָה׃ 5 וַיֹּ֨אמֶר
אֲלֵיהֶ֜ם עֵ֧ד יְהוָ֣ה בָּכֶ֗ם וְעֵ֤ד מְשִׁיחוֹ֙
הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה כִּ֣י לֹ֧א מְצָאתֶ֛ם בְּיָדִ֖י
מְא֑וּמָה וַיֹּ֖אמֶר עֵֽד׃ 6 וַיֹּ֥אמֶר שְׁמוּאֵ֖ל
אֶל־הָעָ֑ם יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר עָשָׂה֙ אֶת־מֹשֶׁה֙
וְאֶֽת־אַהֲרֹ֔ן וַאֲשֶׁ֧ר הֶעֱלָ֛ה אֶת־אֲבֹתֵיכֶ֖ם
מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 7 וְעַתָּ֗ה הִֽתְיַצְּב֛וּ וְאִשָּׁפְטָ֥ה
אִתְּכֶ֖ם לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה אֵ֚ת כָּל־צִדְק֣וֹת יְהוָ֔ה
אֲשֶׁר־עָשָׂ֥ה אִתְּכֶ֖ם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶֽם׃ 8 כַּאֲשֶׁר־
בָּ֥א יַעֲקֹ֖ב מִצְרָ֑יִם וַיִּזְעֲק֤וּ אֲבֹתֵיכֶם֙ אֶל־
יְהוָ֔ה וַיִּשְׁלַ֨ח יְהוָ֜ה אֶת־מֹשֶׁ֣ה וְאֶת־אַהֲרֹ֗ן
וַיּוֹצִ֤יאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם֙ מִמִּצְרַ֔יִם וַיֹּשִׁב֖וּם
בַּמָּק֥וֹם הַזֶּֽה׃ 9 וַיִּשְׁכְּח֖וּ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶ֑ם
וַיִּמְכֹּ֣ר אֹתָ֡ם בְּיַ֣ד סִֽיסְרָא֩ שַׂר־צְבָ֨א חָצ֜וֹר
וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּ֗ים וּבְיַד֙ מֶ֣לֶךְ מוֹאָ֔ב וַיִּֽלָּחֲמ֖וּ
בָּֽם׃ 10 וַיִּזְעֲק֤וּ אֶל־יְהוָה֙ וַיֹּאמְרֻ֣ חָטָ֔אנוּ
כִּ֤י עָזַ֙בְנוּ֙ אֶת־יְהוָ֔ה וַנַּעֲבֹ֥ד אֶת־הַבְּעָלִ֖ים
וְאֶת־הָעַשְׁתָּר֑וֹת וְעַתָּ֗ה הַצִּילֵ֛נוּ מִיַּ֥ד
אֹיְבֵ֖ינוּ וְנַעַבְדֶֽךָּ׃ 11 וַיִּשְׁלַ֤ח יְהוָה֙ אֶת־
יְרֻבַּ֣עַל וְאֶת־בְּדָ֔ן וְאֶת־יִפְתָּ֖ח וְאֶת־שְׁמוּאֵ֑ל
וַיַּצֵּ֨ל אֶתְכֶ֜ם מִיַּ֤ד אֹֽיְבֵיכֶם֙ מִסָּבִ֔יב וַתֵּשְׁב֖וּ
בֶּֽטַח׃ 12 וַתִּרְא֗וּ כִּ֣י נָחָ֞שׁ מֶ֣לֶךְ בְּנֵֽי־עַמּוֹן֮
בָּ֣א עֲלֵיכֶם֒ וַתֹּ֣אמְרוּ לִ֔י לֹ֕א כִּי־מֶ֖לֶךְ
יִמְלֹ֣ךְ עָלֵ֑ינוּ וַיהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶ֖ם מַלְכְּכֶֽם׃
13 וְעַתָּ֗ה הִנֵּ֥ה הַמֶּ֛לֶךְ אֲשֶׁ֥ר בְּחַרְתֶּ֖ם אֲשֶׁ֣ר
שְׁאֶלְתֶּ֑ם וְהִנֵּ֨ה נָתַ֧ן יְהוָ֛ה עֲלֵיכֶ֖ם מֶֽלֶךְ׃
14 אִם־תִּֽירְא֣וּ אֶת־יְהוָ֗ה וַעֲבַדְתֶּ֤ם אֹתוֹ֙
וּשְׁמַעְתֶּ֣ם בְּקֹל֔וֹ וְלֹ֥א תַמְר֖וּ אֶת־פִּ֣י יְהוָ֑ה
וִהְיִתֶ֣ם גַּם־אַתֶּ֗ם וְגַם־הַמֶּ֙לֶךְ֙ אֲשֶׁר־מָלַ֣ךְ
עֲלֵיכֶ֔ם אַחַ֖ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ 15 וְאִם־לֹ֤א
תִשְׁמְעוּ֙ בְּק֣וֹל יְהוָ֔ה וּמְרִיתֶ֖ם אֶת־פִּ֣י
יְהוָ֑ה וְהָיְתָ֧ה יַד־יְהוָ֛ה בָּכֶ֖ם וּבַאֲבֹתֵיכֶֽם׃
16 גַּם־עַתָּה֙ הִתְיַצְּב֣וּ וּרְא֔וּ אֶת־הַדָּבָ֥ר
הַגָּד֖וֹל הַזֶּ֑ה אֲשֶׁ֣ר יְהוָ֔ה עֹשֶׂ֖ה לְעֵינֵיכֶֽם׃
17 הֲל֤וֹא קְצִיר־חִטִּים֙ הַיּ֔וֹם אֶקְרָא֙ אֶל־יְהוָ֔ה
וְיִתֵּ֥ן קֹל֖וֹת וּמָטָ֑ר וּדְע֤וּ וּרְאוּ֙ כִּֽי־רָעַתְכֶ֣ם
רַבָּה֩ אֲשֶׁ֨ר עֲשִׂיתֶ֜ם בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה לִשְׁא֥וֹל
לָכֶ֖ם מֶֽלֶךְ׃ 18 וַיִּקְרָ֤א שְׁמוּאֵל֙ אֶל־יְהוָ֔ה וַיִּתֵּ֧ן
יְהוָ֛ה קֹלֹ֥ת וּמָטָ֖ר בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא וַיִּירָ֨א כָל־הָעָ֥ם
מְאֹ֛ד אֶת־יְהוָ֖ה וְאֶת־שְׁמוּאֵֽל׃ 19 וַיֹּאמְר֨וּ
כָל־הָעָ֜ם אֶל־שְׁמוּאֵ֗ל הִתְפַּלֵּ֧ל בְּעַד־עֲבָדֶ֛יךָ
אֶל־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ וְאַל־נָמ֑וּת כִּֽי־יָסַ֤פְנוּ
עַל־כָּל־חַטֹּאתֵ֙ינוּ֙ רָעָ֔ה לִשְׁאֹ֥ל לָ֖נוּ מֶֽלֶךְ׃

4 Καὶ εἶπον πρὸς Σαμουὴλ Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ
οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς,
καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν. 5 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν καὶ
μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν χειρί μου οὐδέν· καὶ εἶπαν
Μάρτυς. 6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων
Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν
Ἀαρών, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
7 Καὶ νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην
Κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν
ὑμῶν. 8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ
ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε
Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴκισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 9 Καὶ ἐπελάθοντο
Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς
χεῖρας Σισάρᾳ ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ
καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως
Μωάβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς. 10 Καὶ ἐβόησαν
πρὸς Κύριον καὶ ἔλεγον Ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατε-
λίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ
καὶ τοῖς ἄλσεσιν· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι. 11 Καὶ
ἀπέστειλε τὸν Ἱεροβάαλ καὶ τὸν Βαρὰκ καὶ τὸν
Ἰεφθάε καὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατῳκεῖτε
πεποιθότες. 12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν
Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἴπατε Οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι
βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν. 13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς
ὃν ἐξελέξασθε, καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς
βασιλέα. 14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ
δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ
μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ
ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου
πορευόμενοι. 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. 16 Καὶ
νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο
ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. 17 Οὐχὶ
θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον
καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ
κακία ὑμῶν μεγάλη ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίου
αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα. 18 Καὶ ἐπεκαλέσατο
Σαμουὴλ τὸν Κύριον, καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ
ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ
λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ. 19 Καὶ
εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Πρόσευξαι ὑπὲρ
τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

4 Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque
oppressisti, neque tulisti de manu alicujus
quippiam. 5 Dixitque ad eos: Testis est
Dominus adversum vos, et testis christus ejus
in die hac, quia non inveneritis in manu mea
quippiam. Et dixerunt: Testis. 6 Et ait
Samuel ad populum: Dominus, qui fecit
Moysen et Aaron, et eduxit patres nostros de
terra Ægypti. 7 Nunc ergo state, ut judicio
contendam adversum vos coram Domino, de
omnibus misericordiis Domini, quas fecit
vobiscum, et cum patribus vestris: 8 Quo
modo Jacob ingressus est in Ægyptum, et
clamaverunt patres vestri ad Dominum: et
misit Dominus Moysen et Aaron, et eduxit
patres vestros de Ægypto: et collocavit eos in
loco hoc. 9 Qui obliti sunt Domini Dei sui,
et tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ
Hasor, et in manu Philisthinorum, et in manu
regis Moab, et pugnaverunt adversum eos.
10 Postea autem clamaverunt ad Dominum,
et dixerunt: Peccavimus, quia dereliquimus
Dominum, et servivimus Baalim et Astaroth:
nunc ergo erue nos de manu inimicorum
nostrorum, et serviemus tibi. 11 Et misit
Dominus Jerobaal, et Badan, et Jephte, et
Samuel, et eruit vos de manu inimicorum
vestrorum per circuitum, et habitastis con-
fidenter. 12 Videntes autem quod Naas rex
filiorum Ammon venisset adversum vos,
dixistis mihi: Nequaquam, sed rex imperabit
nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in
vobis. 13 Nunc ergo præsto est rex vester,
quem elegistis et petistis: ecce dedit vobis
Dominus regem. 14 Si timueritis Dominum,
et servieritis ei, et audieritis vocem ejus, et
non exasperaveritis os Domini: eritis et vos,
et rex qui imperat vobis, sequentes Dominum
Deum vestrum; 15 Si autem non audieritis
vocem Domini, sed exasperaveritis sermones
ejus, erit manus Domini super vos, et super
patres vestros. 16 Sed et nunc state, et
videte rem istam grandem, quam facturus est
Dominus in conspectu vestro. 17 Numquid
non messis tritici est hodie? invocabo
Dominum, et dabit voces et pluvias: et
scietis, et videbitis, quia grande malum
feceritis vobis in conspectu Domini, petentes
super vos regem. 18 Et clamavit Samuel ad
Dominum, et dedit Dominus voces et pluvias
in illa die. 19 Et timuit omnis populus
nimis Dominum et Samuelem, et dixit
universus populus ad Samuelem: Ora pro
servis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non
moriamur; addidimus enim universis peccatis
nostris malum, ut peteremus nobis regem.

20 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ
אַל־תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה
בְּכָל־לְבַבְכֶם׃ 21 וְלֹא תָּסוּרוּ כִּי ׀ אַחֲרֵי
הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי־תֹהוּ
הֵמָּה׃ 22 כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ
בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ 23 גַּם אָנֹכִי
חָלִילָה לִּי מֵחֲטֹא לַיהוָה מֵחֲדֹל לְהִתְפַּלֵּל
בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה
וְהַיְשָׁרָה׃ 24 אַךְ ׀ יְראוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֵת
אֲשֶׁר־הִגְדִּל עִמָּכֶם׃ 25 וְאִם־הָרֵעַ תָּרֵעוּ
גַּם־אַתֶּם גַּם־מַלְכְּכֶם תִּסָּפוּ׃

פרשה יג׃

1 בֶּן־שָׁנָה שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים
מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּבְחַר־לוֹ שָׁאוּל
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ עִם־שָׁאוּל
אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר בֵּית־אֵל וְאֶלֶף הָיוּ
עִם־יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בִּנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח
אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ 3 וַיַּךְ יוֹנָתָן אֵת נְצִיב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֶבַע וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים
וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר
יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ 4 וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ
לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים
וְגַם־נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם
אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּל׃ 5 וּפְלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ ׀
לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב
וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחוֹל אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְמִכְמָשׂ
קִדְמַת בֵּית־אָוֶן׃ 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי
צַר־לוֹ כִּי נִגַּשׂ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם
בַּמְּעָרוֹת וּבַחֲוָחִים וּבַסְּלָעִים וּבַצְּרִחִים
וּבַבֹּרוֹת׃ 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ
גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ בַגִּלְגָּל וְכָל־הָעָם
חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ 8 וַיּוֹחֶל ׀ שִׁבְעַת יָמִים
לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׁמוּאֵל
הַגִּלְגָּל וַיָּפֶץ הָעָם מֵעָלָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
הַגִּשׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיַּעַל הָעֹלָה׃
10 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהִנֵּה
שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν Μὴ φοβεῖσθε·
ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλὴν
μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε
τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν· 21 Καὶ μὴ παρα-
βῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν
οὐθὲν καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν. 22 Ὅτι
οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο
ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν. 23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ
ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ
ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν
ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν. 24 Πλὴν
φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ
ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν· 25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακο-
ποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν
προστεθήσεσθε.

ΚΕΦ. ιγ'.

* * *

2 ΚΑΙ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ
Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμὰς καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ,
καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ
Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν
ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπάταξεν
Ἰωνάθαν τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ
βουνῷ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαοὺλ
σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων
Ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι. 4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε
λεγόντων Πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον,
καὶ ᾐσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ
ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.
5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα
χιλιάδες ἁρμάτων καὶ ἓξ χιλιάδες ἱππέων καὶ λαὸς
ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ
ἀναβαίνουσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμὰς ἐξ
ἐναντίας Βαιθωρὼν κατὰ νότου. 6 Καὶ ἀνὴρ
Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν,
καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς
μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις
καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. 7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν
τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ· καὶ Σαοὺλ
ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω
αὐτοῦ. 8 Καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ
ὡς εἶπε Σαμουήλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς
Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
9 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Προσαγάγετε ὅπως ποιήσω
ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύ-
τωσιν. 10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων
τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ
ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

20 Dixit autem Samuel ad populum: Nolite
timere, vos fecistis universum malum hoc:
verumtamen nolite recedere a tergo Domini,
sed servite Domino in omni corde vestro.
21 Et nolite declinare post vana, quæ non
proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana
sunt. 22 Et non derelinquet Dominus
populum suum, propter nomen suum magnum:
quia juravit Dominus facere vos sibi populum.
23 Absit autem a me hoc peccatum in
Dominum, ut cessem orare pro vobis, et docebo
vos viam bonam et rectam. 24 Igitur timete
Dominum, et servite ei in veritate, et ex toto
corde vestro; vidistis enim magnifica quæ in
vobis gesserit. 25 Quod si perseveraveritis
in malitia: et vos et rex vester pariter
peribitis.

CAPUT XIII.

1 FILIUS unius anni erat Saul cum regnare
cœpisset, duobus autem annis regnavit super
Israel. 2 Et elegit sibi Saul tria millia de
Israel: et erant cum Saul duo millia in
Machmas, et in monte Bethel: mille autem
cum Jonatha in Gabaa Benjamin; porro
ceterum populum remisit unumquemque in
tabernacula sua. 3 Et percussit Jonathas
stationem Philisthinorum, quæ erat in Gabaa.
Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit
buccina in omni terra, dicens: Audiant
Hebræi. 4 Et universus Israel audivit hu-
juscemodi famam: Percussit Saul stationem
Philisthinorum: et erexit se Israel adversus
Philisthiim. Clamavit ergo populus post Saul
in Galgala. 5 Et Philisthiim congregati
sunt ad præliandum contra Israel, triginta
millia curruum, et sex millia equitum, et
reliquum vulgus, sicut arena quæ est in littore
maris plurima. Et ascendentes castrametati
sunt in Machmas ad orientem Bethaven.
6 Quod cum vidissent viri Israel se in arcto
positos (afflictus enim erat populus), abscon-
derunt se in speluncis, et in abditis, in petris
quoque, et in antris, et in cisternis. 7 Hebræi
autem transierunt Jordanem in terram Gad
et Galaad. Cumque adhuc esset Saul in
Galgala, universus populus perterritus est,
qui sequebatur eum. 8 Et expectavit septem
diebus juxta placitum Samuelis, et non
venit Samuel in Galgala, dilapsusque est
populus ab eo. 9 Ait ergo Saul: Afferte
mihi holocaustum, et pacifica. Et obtulit
holocaustum. 10 Cumque complesset offerens
holocaustum, ecce Samuel veniebat: et
egressus est Saul obviam ei ut salutaret eum.

11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מֶה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
כִּי־רָאִיתִי כִּי־נָפַץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה
לֹא־בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים
מִכְמָשׂ׃ 12 וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים
אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא חִלִּיתִי
וָאֶתְאַפַּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־שָׁאוּל נִסְכָּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין
יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּקֵּשׁ יְהוָה
לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְהוָה לְנָגִיד
עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר־צִוְּךָ
יְהוָה׃ 15 וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן־
הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת־
הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃
16 וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם
יֹשְׁבִים בְּגֶבַע בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׂ׃
17 וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל־דֶּרֶךְ עָפְרָה
אֶל־אֶרֶץ שׁוּעָל׃ 18 וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה
דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ
הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל־גֵּי הַצְּבֹעִים הַמִּדְבָּרָה׃
19 וְחָרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכֹל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמְרוּ פְלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים
חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃ 20 וַיֵּרְדוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
הַפְּלִשְׁתִּים לִלְטוֹשׁ אִישׁ אֶת־מַחֲרַשְׁתּוֹ
וְאֶת־אֵתוֹ וְאֶת־קַרְדֻּמּוֹ וְאֵת מַחֲרֵשָׁתוֹ׃
21 וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִים לַמַּחֲרֵשֹׁת
וְלָאֵתִים וְלִשְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן וּלְהַקַּרְדֻּמִּים
וּלְהַצִּיב הַדָּרְבָן׃ 22 וְהָיָה בְּיוֹם מִלְחֶמֶת
וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וַחֲנִית בְּיַד כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־יוֹנָתָן וַתִּמָּצֵא לְשָׁאוּל
וּלְיוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 23 וַיֵּצֵא מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
אֶל־מַעֲבַר מִכְמָשׂ׃

פרשה יד׃

1 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֶל־
הַנַּעַר נֹשֵׂא כֵלָיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־מַצַּב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז וּלְאָבִיו לֹא
הִגִּיד׃ 2 וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה הַגִּבְעָה תַּחַת
הָרִמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ
מֵאוֹת אִישׁ׃ 3 וַאֲחִיָּה בֶן־אֲחִטוּב אֲחִי אִי־
כָבוֹד ׀ בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־עֵלִי כֹּהֵן יְהוָה בְּשִׁלוֹ
נֹשֵׂא אֵפוֹד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הָלַךְ יוֹנָתָן׃

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ
Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ
παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν,
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς, 12 Καὶ
εἶπα Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς
Γάλγαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην·
καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὁλοκαύτωσιν.
13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Μεματαίωταί σοι,
ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἣν ἐνετείλατό
σοι Κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν
σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος· 14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία
σου οὐ στήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἑαυτῷ
ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντελεῖται
Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι
οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος. 15 Καὶ
ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων· καὶ
τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς
ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτῶν
παραγενομένων ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν
καὶ ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα
μετ᾽ αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας. 16 Καὶ
Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς
οἱ εὑρεθέντες μετ᾽ αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ
Βενιαμὶν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμ-
βεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς. 17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων
ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ, 18 Καὶ
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών, καὶ ἡ
ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὲ τὴν εἰσκύπ-
τουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ. 19 Καὶ τέκτων σιδήρου
οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραήλ, ὅτι εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ
δόρυ. 20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ
καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ
καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς
ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς
τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις
ἦν ἡ αὐτή. 22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
πολέμου Μαχμὰς καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ
ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ
Ἰωνάθαν, καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν
υἱῷ αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΚΑΙ γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς
Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ
Δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων
τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ
ἀπήγγειλε. 2 Καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ
βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδών, καὶ
ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες. 3 Καὶ
Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεὲς
υἱοῦ Ἠλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλὼμ αἴρων Ἐφούδ·
καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

11 Locutusque est ad eum Samuel: Quid
fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod
populus dilaberetur a me, et tu non veneras
juxta placitos dies, porro Philisthiim con-
gregati fuerant in Machmas, 12 Dixi: Nunc
descendent Philisthiim ad me in Galgala, et
faciem Domini non placavi. Necessitate
compulsus, obtuli holocaustum. 13 Dixitque
Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti
mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi.
Quod si non fecisses, jam nunc præparasset
Dominus regnum tuum super Israel in
sempiternum; 14 Sed nequaquam regnum
tuum ultra consurget. Quæsivit Dominus
sibi virum juxta cor suum: et præcepit ei
Dominus ut esset dux super populum suum,
eo quod non servaveris quæ præcepit Dominus.
15 Surrexit autem Samuel, et ascendit de
Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui
populi ascenderunt post Saul obviam populo,
qui expugnabant eos venientes de Galgala in
Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul
populum, qui inventi fuerant cum eo, quasi
sexcentos viros. 16 Et Saul et Jonathas
filius ejus, populusque qui inventus fuerat cum
eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philis-
thiim consederant in Machmas. 17 Et
egressi sunt ad prædandum de castris
Philisthinorum tres cunei. Unus cuneus
pergebat contra viam Ephra ad terram Sual;
18 Porro alius ingrediebatur per viam Beth-
horon; tertius autem verterat se ad iter
termini imminentis valli Seboim contra
desertum. 19 Porro faber ferrarius non
inveniebatur in omni terra Israel; caverant
enim Philisthiim, ne forte facerent Hebræi
gladium aut lanceam. 20 Descendebat ergo
omnis Israel ad Philisthiim, ut exacueret
unusquisque vomerem suum, et ligonem, et
securim, et sarculum. 21 Retusæ itaque
erant acies vomerum, et ligonum, et tridentum,
et securium, usque ad stimulum corrigen-
dum. 22 Cumque venisset dies prælii, non
est inventus ensis et lancea in manu totius
populi, qui erat cum Saule et Jonatha, excepto
Saul et Jonatha filio ejus. 23 Egressa est
autem statio Philisthiim, ut transcenderet in
Machmas.

CAPUT XIV.

1. ET accidit quadam die ut diceret Jonathas
filius Saul ad adolescentem armigerum suum:
Veni, et transeamus ad stationem Philisthi-
norum, quæ est trans locum illum. Patri autem
suo hoc ipsum non indicavit. 2 Porro Saul
morabatur in extrema parte Gabaa, sub
malogranato, quæ erat in Magron: et erat
populus cum eo quasi sexcentorum virorum.
3 Et Achias filius Achitob fratris Ichabod
filii Phinees, qui ortus fuerat ex Heli
sacerdote Domini in Silo, portabat ephod.
Sed et populus ignorabat quo isset Jonath

4 וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן
לַעֲבֹר עַל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים שֵׁן־הַסֶּלַע
מֵהָעֵבֶר מִזֶּה וְשֵׁן־הַסֶּלַע מֵהָעֵבֶר מִזֶּה
וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סֶנֶּה׃
5 הַשֵּׁן הָאֶחָד מָצוּק מִצָּפוֹן מוּל מִכְמָשׂ
וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מוּל גָּבַע׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
אֶל־הַנַּעַר ׀ נֹשֵׂא כֵלָיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־
מַצַּב הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב
אוֹ בִמְעָט׃ 7 וַיֹּאמֶר לוֹ נֹשֵׂא כֵלָיו עֲשֵׂה
כָּל־אֲשֶׁר בִּלְבָבֶךָ נְטֵה לָךְ הִנְנִי עִמְּךָ
כִּלְבָבֶךָ׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה אֲנַחְנוּ
עֹבְרִים אֶל־הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם׃
9 אִם־כֹּה יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ דֹּמּוּ עַד־הַגִּיעֵנוּ
אֲלֵיכֶם וְעָמַדְנוּ תַחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם׃
10 וְאִם־כֹּה יֹאמְרוּ עֲלוּ עָלֵינוּ וְעָלִינוּ
כִּי־נְתָנָם יְהוָה בְּיָדֵנוּ וְזֶה־לָּנוּ הָאוֹת׃
11 וַיִּגָּלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
פְלִשְׁתִּים הִנֵּה עִבְרִים יֹצְאִים מִן־הַחֹרִים
אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ־שָׁם׃ 12 וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה
אֶת־יוֹנָתָן ׀ וְאֶת־נֹשֵׂא כֵלָיו וַיֹּאמְרוּ עֲלוּ
אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
אֶל־נֹשֵׂא כֵלָיו עֲלֵה אַחֲרַי כִּי־נְתָנָם יְהוָה
בְּיַד יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל־יָדָיו וְעַל־
רַגְלָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן
וְנֹשֵׂא כֵלָיו מְמוֹתֵת אַחֲרָיו׃ 14 וַתְּהִי הַמַּכָּה
הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא כֵלָיו
כְּעֶשְׂרִים אִישׁ כְּבַחֲצִי מַעֲנָה צֶמֶד שָׂדֶה׃
15 וַתְּהִי חֲרָדָה בַמַּחֲנֶה בַשָּׂדֶה וּבְכָל־הָעָם
הַמַּצָּב וְהַמַּשְׁחִית חָרְדוּ גַּם־הֵמָּה וַתִּרְגַּז
הָאָרֶץ וַתְּהִי לְחֶרְדַּת אֱלֹהִים׃ 16 וַיִּרְאוּ
הַצֹּפִים לְשָׁאוּל בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וְהִנֵּה
הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ פִּקְדוּ־נָא וּרְאוּ מִי
הָלַךְ מֵעִמָּנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא
כֵלָיו׃ 18 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַאֲחִיָּה הַגִּישָׁה
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי־הָיָה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וַיְהִי
עַד דִּבֶּר שָׁאוּל אֶל־הַכֹּהֵן וְהֶהָמוֹן
אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ
וָרָב ס וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַכֹּהֵן אֱסֹף
יָדֶךָ׃ 20 וַיִּזָּעֵק שָׁאוּל וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיָּבֹאוּ עַד־הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה הָיְתָה חֶרֶב
אִישׁ בְּרֵעֵהוּ מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃

4 Καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ
ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου καὶ ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου,
ὄνομα τῷ ἑνὶ Βασὲς καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά,
5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐρχομένῳ Μαχμάς, καὶ
ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένῳ Γαβαέ. 6 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ
σκεύη αὐτοῦ Δεῦρο διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν
ἀπεριτμήτων τούτων, εἴ τι ποιήσαι Κύριος ἡμῖν·
ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν
πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων
τὰ σκεύη αὐτοῦ Ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου
ἐκκλίνῃ, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σοῦ καρδία
μοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν
πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς
αὐτούς. 9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀπόστητε
ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν, καὶ στησόμεθα ἐφ'
ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς· 10 Ἐὰν
τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ
ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον. 11 Καὶ
εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύ-
ονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσὰβ πρὸς
Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
λέγουσιν Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν
ῥῆμα. Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ. 13 Καὶ ἀνέβη
Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω
αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν
ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς
εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν
κόχλαξι τοῦ πεδίου. 15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν
τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
Μεσσὰβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ
οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη
ἔκστασις παρὰ Κυρίου. 16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ
Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ
τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ Ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς
πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ
εὑρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιᾶ Προσάγαγε τὸ Ἐφούδ·
ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ Ἐφοὺδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον
Ἰσραήλ. 19 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαοὺλ πρὸς τὸν
ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς τὸν ἱερέα Συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. 20 Καὶ ἀνέ-
βη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται
ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς
ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

4 Erant autem inter ascensus, per quos
nitebatur Jonathas transire ad stationem
Philisthinorum, eminentes petræ ex utraque
parte, et quasi in modum dentium scopuli hinc
et inde prærupti, nomen uni Boses, et nomen
alteri Sene: 5 Unus scopulus prominens
ad aquilonem ex adverso Machmas, et alter ad
meridiem contra Gabaa. 6 Dixit autem
Jonathas ad adolescentem armigerum suum:
Veni, transeamus ad stationem incircumciso-
rum horum, si forte faciat Dominus pro nobis:
quia non est Domino difficile salvare, vel in
multis, vel in paucis. 7 Dixitque ei armiger
suus: Fac omnia quæ placent animo tuo:
perge quo cupis, et ero tecum ubicumque
volueris. 8 Et ait Jonathas: Ecce nos trans-
imus ad viros istos. Cumque apparuerimus
eis, 9 Si taliter locuti fuerint ad nos, manete
donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro,
nec ascendamus ad eos. 10 Si autem dixerint:
Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit
eos Dominus in manibus nostris: hoc erit
nobis signum. 11 Apparuit igitur uterque
stationi Philisthinorum: dixeruntque Philis-
thiim: En Hebræi egrediuntur de cavernis,
in quibus absconditi fuerant. 12 Et locuti
sunt viri de statione ad Jonatham, et ad
armigerum ejus, dixeruntque: Ascendite ad
nos, et ostendemus vobis rem. Et ait Jonathas
ad armigerum suum: Ascendamus, sequere
me: tradidit enim Dominus eos in manus
Israel. 13 Ascendit autem Jonathas manibus
et pedibus reptans, et armiger ejus post eum.
Itaque alii cadebant ante Jonatham, alios
armiger ejus interficiebat sequens eum.
14 Et facta est plaga prima, qua percussit
Jonathas et armiger ejus, quasi viginti virorum,
in media parte jugeri, quam par boum in die
arare consuevit. 15 Et factum est miraculum
in castris, per agros: sed et omnis populus
stationis eorum, qui ierant ad prædandum,
obstupuit, et conturbata est terra: et accidit
quasi miraculum a Deo. 16 Et respexerunt
speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin,
et ecce multitudo prostrata, et huc illucque
diffugiens. 17 Et ait Saul populo, qui erat
cum eo: Requirite, et videte quis abierit ex
nobis. Cumque requisissent, repertum est non
adesse Jonatham, et armigerum ejus. 18 Et
ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei.
(Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis
Israel.) 19 Cumque loqueretur Saul ad
sacerdotem, tumultus magnus exortus est in
castris Philisthinorum: crescabatque paulatim,
et clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem:
Contrahe manum tuam. 20 Conclamavit ergo
Saul, et omnis populus qui erat cum eo, et
venerunt usque ad locum certaminis: et
ecce versus fuerat gladius uniuscujusque ad
proximum suum, et cædes magna nimis.

21 וְהָעִבְרִים הָיוּ לַפְּלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמַּחֲנֶה סָבִיב
וְגַם־הֵמָּה לִהְיוֹת עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם־
שָׁאוּל וְיוֹנָתָן׃ 22 וְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר־אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי־נָסוּ
פְּלִשְׁתִּים וַיַּדְבְּקוּ גַם־הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם
בַּמִּלְחָמָה׃ 23 וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת־בֵּית
אָוֶן׃ 24 וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נִגַּשׂ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאֶל שָׁאוּל אֶת־הָעָם לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יֹאכַל לֶחֶם עַד־הָעֶרֶב וְנִקַּמְתִּי מֵאֹיְבַי
וְלֹא־טָעַם כָּל־הָעָם לָחֶם׃ 25 וְכָל־הָאָרֶץ
בָּאוּ בַיָּעַר וַיְהִי דְבַשׁ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃
26 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַיַּעַר וְהִנֵּה הֵלֶךְ דְּבָשׁ
וְאֵין־מַשִּׂיג יָדוֹ אֶל־פִּיו כִּי־יָרֵא הָעָם
אֶת־הַשְּׁבֻעָה׃ 27 וְיוֹנָתָן לֹא־שָׁמַע בְּהַשְׁבִּיעַ
אָבִיו אֶת־הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת־קְצֵה הַמַּטֶּה
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בְּיַעְרַת הַדְּבָשׁ
וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־פִּיו וַתָּרֹאנָה עֵינָיו׃ 28 וַיַּעַן
אִישׁ מֵהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אָבִיךָ
אֶת־הָעָם לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכַל
לֶחֶם הַיּוֹם וַיָּעַף הָעָם׃ 29 וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
עָכַר אָבִי אֶת־הָאָרֶץ רְאוּ־נָא כִּי־אֹרוּ עֵינַי
כִּי טָעַמְתִּי מְעַט דְּבַשׁ הַזֶּה׃ 30 אַף כִּי
לוּא אָכֹל אָכַל הַיּוֹם הָעָם מִשְּׁלַל אֹיְבָיו
אֲשֶׁר מָצָא כִּי עַתָּה לֹא־רָבְתָה מַכָּה
בַּפְּלִשְׁתִּים׃ 31 וַיַּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא בַּפְּלִשְׁתִּים
מִמִּכְמָשׂ אַיָּלֹנָה וַיָּעַף הָעָם מְאֹד׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָעָם אֶל־שָׁלָל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר
וַיִּשְׁחֲטוּ אָרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם עַל־הַדָּם׃
33 וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם
חֹטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל־הַדָּם וַיֹּאמֶר
בְּגַדְתֶּם גֹּלּוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה׃
34 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם
הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיֵהוּ
וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא־תֶחֶטְאוּ
לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל־הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָל־הָעָם
אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחֲטוּ־שָׁם׃
35 וַיִּבֶן שָׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הֵחֵל
לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ 36 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
נֵרְדָה אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנָבֹזָה בָהֶם׀
עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וְלֹא־נַשְׁאֵר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה ס וַיֹּאמֶר
הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֲלֹם אֶל־הָאֱלֹהִים׃

21 Καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ
τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν. 22 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραίμ, καὶ
ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ
συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.
23 Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν
Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμώθ, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν·
καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν
τῷ ὄρει Ἐφραίμ. 24 Καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν
μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ
λέγων Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον
ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ οὐκ
ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.
25 Καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἀγροῦ. 26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν
μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ,
ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου. 27 Καὶ
Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα
αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου
αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ
κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν Ὁρκίσας
ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου λέγων Ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη
ὁ λαός. 29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν Ἀπήλ-
λαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἴδε διότι εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τοῦ μέλιτος
τούτου, 30 Ἀλλ' ὅτι ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ
λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι
νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς
σφόδρα. 32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα· καὶ
ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν,
καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν
τῷ αἵματι. 33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ λέγοντες
Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ
αἵματι· καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἐκ Γεθθαὶμ κυλίσατέ μοι
λίθον ἐνταῦθα μέγαν. 34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Διασπά-
ρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν
ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ
πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ
ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι· καὶ
προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἔσφαζον ἐκεῖ. 35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο ἤρξατο Σαοὺλ
οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν
νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ
ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ
εἶπαν Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει· καὶ εἶπεν
ὁ ἱερεὺς Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν.

21 Sed et Hebræi qui fuerant cum Philisthiim
heri et nudiustertius, ascenderantque cum eis
in castris, reversi sunt ut essent cum Israel,
qui erant cum Saul et Jonatha. 22 Omnes
quoque Israelitæ qui se absconderant in monte
Ephraim, audientes quod fugissent Philisthæi,
sociaverunt se cum suis in prælio. Et erant
cum Saul, quasi decem millia virorum. 23 Et
salvavit Dominus in die illa Israel; pugna
autem pervenit usque ad Bethaven. 24 Et
viri Israel sociati sunt sibi in die illa: adjuravit
autem Saul populum, dicens. Maledictus vir,
qui comederit panem usque ad vesperam,
donec ulciscar de inimicis meis. Et non
manducavit universus populus panem:
25 Omneque terræ vulgus venit in saltum, in
quo erat mel super faciem agri. 26 Ingressus
est itaque populus saltum, et apparuit fluens
mel, nullusque applicuit manum ad os suum;
timebat enim populus juramentum. 27 Porro
Jonathas non audierat cum adjuraret pater
ejus populum: extenditque summitatem virgæ,
quam habebat in manu, et intinxit in favum
mellis: et convertit manum suam ad os suum,
et illuminati sunt oculi ejus. 28 Respondensque
unus de populo, ait: Jurejurando constrinxit
pater tuus populum, dicens: Maledictus vir,
qui comederit panem hodie (defecerat autem
populus); 29 Dixitque Jonathas: Turbavit
pater meus terram: vidistis ipsi quia illuminati
sunt oculi mei, eo quod gustaverim paululum
de melle isto: 30 Quanto magis si comedisset
populus de præda inimicorum suorum, quam
reperit? nonne major plaga facta fuisset in
Philisthiim? 31 Percusserunt ergo in die
illa Philisthæos a Machmis usque in Aialon.
Defatigatus est autem populus nimis: 32 Et
versus ad prædam, tulit oves, et boves, et
vitulos, et mactaverunt in terra: comeditque
populus cum sanguine. 33 Nuntiaverunt
autem Sauli dicentes, quod populus peccasset
Domino, comedens cum sanguine. Qui ait:
Prævaricati estis: volvite ad me jam nunc
saxum grande. 34 Et dixit Saul: Dispergimini
in vulgus, et dicite eis, ut adducat ad me
unusquisque bovem suum et arietem, et occidite
super istud, et vescimini, et non peccabitis
Domino comedentes cum sanguine. Adduxit
itaque omnis populus unusquisque bovem
in manu sua usque ad noctem: et occiderunt
ibi. 35 Ædificavit autem Saul altare
Domino, tuncque primum cœpit ædificare
altare Domino. 36 Et dixit Saul: Irruamus
super Philisthæos nocte, et vastemus eos
usque dum illucescat mane, nec relin-
quamus ex eis virum. Dixitque populus:
Omne quod bonum videtur in oculis tuis, fac.
Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum.

37 וַיִּשְׁאַ֤ל שָׁאוּל֙ בֵּֽאלֹהִ֔ים הַאֵרֵד֙ אַחֲרֵ֣י
פְלִשְׁתִּ֔ים הֲתִתְּנֵ֖ם בְּיַ֣ד יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹ֥א עָנָ֖הוּ
בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא׃ 38 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל גֹּ֣שׁוּ הֲלֹ֔ם
כֹּ֖ל פִּנּ֣וֹת הָעָ֑ם וּדְע֣וּ וּרְא֔וּ בַּמָּ֗ה הָֽיְתָ֛ה
הַחַטָּ֥את הַזֹּ֖את הַיּֽוֹם׃ 39 כִּ֣י חַי־יְהוָ֗ה
הַמּוֹשִׁ֙יעַ֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל כִּ֚י אִם־יֶשְׁנ֔וֹ בְּיוֹנָתָ֥ן
בְּנִ֖י כִּ֣י מ֣וֹת יָמ֑וּת וְאֵ֥ין עֹנֵ֖הוּ מִכָּל־הָעָֽם׃
40 וַיֹּ֣אמֶר אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֗ל אַתֶּם֙ תִּֽהְיוּ֙
לְעֵ֣בֶר אֶחָ֔ד וַאֲנִי֙ וְיוֹנָתָ֣ן בְּנִ֔י נִהְיֶ֖ה
לְעֵ֣בֶר אֶחָ֑ד וַיֹּאמְר֤וּ הָעָם֙ אֶל־שָׁא֔וּל
הַטּ֥וֹב בְּעֵינֶ֖יךָ עֲשֵֽׂה׃ 41 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֗וּל
אֶל־יְהוָ֛ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל הָ֣בָה תָמִ֑ים
וַיִּלָּכֵ֧ד יוֹנָתָ֛ן וְשָׁא֖וּל וְהָעָ֥ם יָצָֽאוּ׃
42 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל הַפִּ֕ילוּ בֵּינִ֕י וּבֵ֖ין יוֹנָתָ֣ן
בְּנִ֑י וַיִּלָּכֵ֖ד יוֹנָתָֽן׃ 43 וַיֹּ֤אמֶר שָׁאוּל֙ אֶל־
יוֹנָתָ֔ן הַגִּ֥ידָה לִּ֖י מֶ֣ה עָשִׂ֑יתָה וַיַּגֶּד־ל֣וֹ
יוֹנָתָ֗ן וַיֹּ֙אמֶר֙ טָעֹ֨ם טָעַ֜מְתִּי בִּקְצֵ֨ה הַמַּטֶּ֧ה
אֲשֶׁר־בְּיָדִ֛י מְעַ֥ט דְּבַ֖שׁ הִנְנִ֥י אָמֽוּת׃
44 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל כֹּֽה־יַעֲשֶׂ֥ה אֱלֹהִ֖ים וְכֹ֣ה
יוֹסִ֑ף כִּֽי־מ֥וֹת תָּמ֖וּת יוֹנָתָֽן׃ 45 וַיֹּ֨אמֶר
הָעָ֜ם אֶל־שָׁא֗וּל הֲֽיוֹנָתָ֤ן יָמוּת֙ אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֜ה
הַיְשׁוּעָ֨ה הַגְּדוֹלָ֣ה הַזֹּאת֮ בְּיִשְׂרָאֵל֒ חָלִ֗ילָה
חַי־יְהוָ֞ה אִם־יִפֹּ֞ל מִשַּׂעֲרַ֤ת רֹאשׁוֹ֙ אַ֔רְצָה
כִּֽי־עִם־אֱלֹהִ֥ים עָשָׂ֖ה הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיִּפְדּ֥וּ
הָעָ֛ם אֶת־יוֹנָתָ֖ן וְלֹא־מֵֽת׃ 46 וַיַּ֣עַל
שָׁא֔וּל מֵאַחֲרֵ֖י פְּלִשְׁתִּ֑ים וּפְלִשְׁתִּ֖ים הָלְכ֥וּ
לִמְקוֹמָֽם׃ 47 וְשָׁא֛וּל לָכַ֥ד הַמְּלוּכָ֖ה עַל־
יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּלָּ֣חֶם סָבִ֣יב ׀ בְּכָל־אֹ֠יְבָיו בְּמוֹאָ֣ב ׀
וּבִבְנֵי־עַמּ֨וֹן וּבֶאֱד֜וֹם וּבְמַלְכֵ֤י צוֹבָה֙
וּבַפְּלִשְׁתִּ֔ים וּבְכֹ֥ל אֲשֶׁר־יִפְנֶ֖ה יַרְשִֽׁיעַ׃
48 וַיַּ֣עַשׂ חַ֔יִל וַיַּ֖ךְ אֶת־עֲמָלֵ֑ק וַיַּצֵּ֥ל אֶת־
יִשְׂרָאֵ֖ל מִיַּ֥ד שֹׁסֵֽהוּ׃ 49 וַיִּֽהְיוּ֙ בְּנֵ֣י
שָׁא֔וּל יוֹנָתָ֥ן וְיִשְׁוִ֖י וּמַלְכִּישׁ֑וּעַ וְשֵׁם֙
שְׁתֵּ֣י בְנֹתָ֔יו שֵׁ֤ם הַבְּכִירָה֙ מֵרַ֔ב וְשֵׁ֥ם
הַקְּטַנָּ֖ה מִיכַֽל׃ 50 וְשֵׁם֙ אֵ֣שֶׁת שָׁא֔וּל
אֲחִינֹ֖עַם בַּת־אֲחִימָ֑עַץ וְשֵׁ֤ם שַׂר־צְבָאוֹ֙
אֲבִינֵ֔ר בֶּן־נֵ֖ר דּ֥וֹד שָׁאֽוּל׃ 51 וְקִ֥ישׁ
אֲבִֽי־שָׁא֛וּל וְנֵ֥ר אֲבִֽי־אַבְנֵ֖ר בֶּן־אֲבִיאֵֽל׃
52 וַתְּהִ֤י הַמִּלְחָמָה֙ חֲזָקָ֣ה
עַל־פְּלִשְׁתִּ֔ים כֹּ֖ל יְמֵ֣י שָׁא֑וּל וְרָאָ֨ה שָׁא֜וּל
כָּל־אִ֤ישׁ גִּבּוֹר֙ וְכָל־בֶּן־חַ֔יִל וַיַּאַסְפֵ֖הוּ
אֵלָֽיו׃

37 *Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν θεόν Εἰ καταβῶ
ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς
χεῖρας Ἰσραήλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.* 38 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ Προσαγάγετε
ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ γνῶτε
καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.*
39 *Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν
ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ
ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς
τοῦ λαοῦ.* 40 *Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ
Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός
μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαοὺλ Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει.* 41 *Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ
δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ
υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, δὸς δήλους·
καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ, δὸς
δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαούλ,
καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.* 42 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ Βάλλετε
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
μου· ὃν ἂν κατακληρώσηται Κύριος, ἀποθανέτω· καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ Οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν
ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.*
43 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν Ἀπάγγειλόν μοι
τί πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν καὶ
εἶπε Γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ
ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.*
44 *Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.*
45 *Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ Εἰ σήμερον
θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν
μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραήλ, ζῇ Κύριος, εἰ
πεσεῖται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν
ταύτην· καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.* 46 *Καὶ ἀνέβη
Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλό-
φυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.* 47 *Καὶ
Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται
ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωὰβ καὶ εἰς
τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ καὶ
εἰς τὸν Βαιθαιὼρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ καὶ
εἰς τοὺς ἀλλοφύλους, οὗ ἂν ἐστράφη ἐσώζετο.*
48 *Καὶ ἐποίησε δύναμιν καὶ ἐπάταξε τὸν
Ἀμαλήκ, καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν
καταπατούντων αὐτόν.* 49 *Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ
Σαοὺλ Ἰωνάθαν καὶ Ἰεσσιοὺ καὶ Μελχισά· καὶ
ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ
πρωτοτόκῳ Μερόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ.*
50 *Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοόμ, θυγάτηρ
Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ
Ἀβεννήρ, υἱὸς Νὴρ υἱοῦ οἰκείου Σαούλ.* 51 *Καὶ
Κὶς πατὴρ Σαούλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ υἱὸς
Ἰαμὶν υἱοῦ Ἀβιήλ.* 52 *Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ·
καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν.*

37 Et consuluit Saul Dominum: Num per-
sequar Philisthiim? si trades eos in manus
Israel? Et non respondit ei in die illa.
38 Dixitque Saul: Applicate huc universos
angulos populi: et scitote, et videte, per
quem acciderit peccatum hoc hodie. 39 Vivit
Dominus salvator Israel, quia si per Jonatham
filium meum factum est absque retractatione
morietur. Ad quod nullus contradixit ei de
omni populo. 40 Et ait ad universum Israel:
Separamini vos in partem unam, et ego cum
Jonatha filio meo ero in parte altera. Respon-
ditque populus ad Saul: Quod bonum
videtur in oculis tuis, fac. 41 Et dixit Saul
ad Dominum Deum Israel: Domine Deus
Israel da indicium: quid est quod non
responderis servo tuo hodie? Si in me, aut in
Jonatha filio meo, est iniquitas hæc, da
ostensionem: aut si hæc iniquitas est in
populo tuo, da sanctitatem. Et deprehensus
est Jonathas et Saul, populus autem exivit.
42 Et ait Saul: Mittite sortem inter me, et
inter Jonatham filium meum. Et captus est
Jonathas. 43 Dixit autem Saul ad Jonatham:
Indica mihi quid feceris. Et indicavit ei
Jonathas, et ait: Gustans gustavi in sum-
mitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum
mellis, et ecce ego morior. 44 Et ait Saul: Hæc
faciat mihi Deus, et hæc addat, quia morte
morieris Jonatha. 45 Dixitque populus ad
Saul: Ergone Jonathas morietur, qui fecit
salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas
est: vivit Dominus, si ceciderit capillus de
capite ejus in terram, quia cum Deo operatus
est hodie. Liberavit ergo populus Jonatham,
ut non moreretur. 46 Recessitque Saul, nec
persecutus est Philisthiim: porro Philisthiim
abierunt in loca sua. 47 Et Saul, confirmato
regno super Israel, pugnabat per circuitum
adversum omnes inimicos ejus, contra Moab, et
filios Ammon, et Edom, et reges Soba, et
Philisthæos: et quocumque se verterat, super-
abat. 48 Congregatoque exercitu, percussit
Amalec, et eruit Israel de manu vastatorum
ejus. 49 Fuerunt autem filii Saul, Jonathas,
et Jessui, et Melchisua: et nomina duarum
filiarum ejus, nomen primogenitæ Merob, et
nomen minoris Michol. 50 Et nomen uxoris
Saul, Achinoam filia Achimaas: et nomen
principis militiæ ejus Abner, filius Ner,
patruelis Saul. 51 Porro Cis fuit pater Saul,
et Ner pater Abner, filius Abiel. 52 Erat
autem bellum potens adversum Philisthæos
omnibus diebus Saul. Nam quemcumque
viderant Saul virum fortem, et aptum ad
prælium, sociabat eum sibi.

פרשה טו :

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח
יְהוָה לִמְשָׁחֲךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי יְהוָה :
2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם
לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם : 3 עַתָּה לֵךְ
וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ
עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד־שֶׂה
מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר : 4 וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל
אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מָאתַיִם אֶלֶף
רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה :
5 וַיָּבֹא שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק וַיָּרֶב בַּנָּחַל :
6 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי לְכוּ סֻרוּ רְדוּ
מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי פֶּן־אֹסִפְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה
חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם
וַיָּסַר קֵינִי מִתּוֹךְ עֲמָלֵק : 7 וַיַּךְ שָׁאוּל אֶת־
עֲמָלֵק מֵחֲוִילָה בּוֹאֲךָ שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
מִצְרָיִם : 8 וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ־עֲמָלֵק חָי
וְאֶת־כָּל־הָעָם הֶחֱרִים לְפִי־חָרֶב : 9 וַיַּחְמֹל
שָׁאוּל וְהָעָם עַל־אֲגָג וְעַל־מֵיטַב הַצֹּאן
וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכָּרִים וְעַל־כָּל־
הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלָאכָה
נְמִבְזָה וְנָמֵס אֹתָהּ הֶחֱרִימוּ : 10 וַיְהִי
דְּבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר : 11 נִחַמְתִּי
כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב
מֵאַחֲרַי וְאֶת־דְּבָרַי לֹא הֵקִים וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל
וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלָּיְלָה : 12 וַיַּשְׁכֵּם
שְׁמוּאֵל לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר וַיֻּגַּד לִשְׁמוּאֵל
לֵאמֹר בָּא־שָׁאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה מַצִּיב
לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל : 13 וַיָּבֹא
שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ
אַתָּה לַיהוָה הֲקִימֹתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה :
14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה
בְּאָזְנָי וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ :
15 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעֲמָלֵקִי הֱבִיאוּם אֲשֶׁר
חָמַל הָעָם עַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר
לְמַעַן זְבֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר
הֶחֱרַמְנוּ : 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה לְּךָ אֵת אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ
דַּבֵּר : 17 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־
קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל :

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Ἐμὲ ἀπέστειλε
Κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ νῦν
ἄκουε τῆς φωνῆς Κυρίου. 2 Τάδε εἶπε Κύριος
Σαβαώθ Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ
Ἰσραήλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος
αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου· 3 Καὶ νῦν πορεύου καὶ
πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολοθρεύσεις
αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ,
καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς
καὶ ἕως γυναικὸς και ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος,
καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου
ἕως ὄνου. 4 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ, καὶ
ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας
χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα
χιλιάδας ταγμάτων. 5 Καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν
πόλεων Ἀμαλήκ, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ.
6 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον Ἄπελθε καὶ
ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε
μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου.
καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ. 7 Καὶ
ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως
Σοὺρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου. 8 Καὶ συνέλαβε
τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα
τὸν λαὸν καὶ Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίος.
9 Καὶ περιεποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν
Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ
τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν
ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ
ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον
ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.
10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ
λέγων. 11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν
Σαοὺλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὄπισθέ μου
καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε· καὶ ἠθύμησε
Σαμουήλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.
12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν
Ἰσραὴλ τὸ πρωί· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες
Ἥκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ
χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἅρμα καὶ κατέβη εἰς
Γάλγαλα 13 Πρὸς Σαούλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν
ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων
ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ· καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ
πρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Εὐλογητὸς
σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος.
14 Καὶ εἶπε Σαμουήλ Καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου
τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν
ἐγὼ ἀκούω; 15 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἐξ Ἀμαλὴκ
ἤνεγκα αὐτά, ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα
τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῇ Κυρίῳ
τῷ θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. 16 Καὶ
εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ
σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ τὴν νύκτα· καὶ
εἶπεν αὐτῷ Λάλησον. 17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
πρὸς Σαοὺλ Οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ ἐνώπιον
αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ
ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

CAPUT XV.

1 Et dixit Samuel ad Saul: Me misit
Dominus, ut ungerem te in regem super
populum ejus Israel: nunc ergo audi vocem
Domini. 2 Hæc dicit Dominus exercituum:
Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli,
quomodo restitit ei in via cum ascenderet de
Ægypto. 3 Nunc ergo vade, et percute
Amalec, et demolire universa ejus: non parcas
ei, et non concupiscas ex rebus ipsius aliquid:
sed interfice a viro usque ad mulierem, et
parvulum atque lactentem, bovem et ovem,
camelum et asinum. 4 Præcepit itaque Saul
populo, et recensuit eos quasi agnos: ducenta
millia peditum, et decem millia virorum Juda.
5 Cumque venisset Saul usque ad civitatem
Amalec, tetendit insidias in torrente. 6 Dixit-
que Saul Cinæo: Abite, recedite, atque
descendite ab Amalec: ne forte involvam te
cum eo; tu enim fecisti misericordiam cum
omnibus filiis Israel, cum ascenderent de
Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec.
7 Percussitque Saul Amalec, ab Hevila, donec
venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti.
8 Et apprehendit Agag regem Amalec vivum:
omne autem vulgus interfecit in ore gladii.
9 Et pepercit Saul, et populus, Agag, et
optimis gregibus ovium et armentorum, et
vestibus et arietibus, et universis quæ pulchra
erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid
vero vile fuit et reprobum, hoc demoliti sunt.
10 Factum est autem verbum Domini ad
Samuel, dicens: 11 Pœnitet me quod
constituerim Saul regem: quia dereliquit me,
et verba mea opere non implevit. Contrista-
tusque est Samuel, et clamavit ad Dominum
tota nocte. 12 Cumque de nocte surrexisset
Samuel, ut iret ad Saul mane, nuntiatum est
Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum,
et erexisset sibi fornicem triumphalem, et
reversus transisset, descendissetque in Galgala.
Venit ergo Samuel ad Saul, et Saul offerebat
holocaustum Domino, de initiis prædarum
quæ attulerat ex Amalec. 13 Et cum venisset
Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus
tu Domino, implevi verbum Domini. 14 Dixit-
que Samuel: Et quæ est hæc vox gregum,
quæ resonat in auribus meis, et armentorum,
quam ego audio? 15 Et ait Saul: De Amalec
adduxerunt ea: pepercit enim populus
melioribus ovibus et armentis, ut immolarentur
Domino Deo tuo; reliqua vero occidimus.
16 Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, et
indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad
me nocte. Dixitque ei: Loquere. 17 Et
ait Samuel: Nonne cum parvulus esses in
oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es?
unxitque te Dominus in regem super Israel,

18 וַיִּשְׁלָחֲךָ יְהוָה בְּדָרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ
וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחַטָּאִים אֶת־עֲמָלֵק
וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד כַּלּוֹתָם אֹתָם׃ 19 וְלָמָּה
לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלָל
וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 20 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יְהוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי יְהוָה
וָאָבִיא אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת־עֲמָלֵק
הֶחֱרַמְתִּי׃ 21 וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן
וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּגִּלְגָּל׃ 22 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֵפֶץ
לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב
מֵחֵלֶב אֵילִים׃ 23 כִּי חַטַּאת־קֶסֶם מֶרִי
וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצַר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת־דְּבַר
יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ 24 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי־עָבַרְתִּי
אֶת־פִּי יְהוָה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יָרֵאתִי אֶת־
הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ 25 וְעַתָּה שָׂא נָא
אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃
26 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לֹא
אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
27 וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף מְעִילוֹ
וַיִּקָּרַע׃ 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע
יְהוָה אֶת־מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם
וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ 29 וְגַם נֵצַח
יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם
הוּא לְהִנָּחֵם׃ 30 וַיֹּאמֶר חָטָאתִי עַתָּה
כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב
עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 31 וַיָּשָׁב
שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁאוּל
לַיהוָה׃ 32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ
אֵלַי אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג
מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר אֲגַג אָכֵן סָר מַר־הַמָּוֶת׃
33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה
נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן־תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ
וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֲגַג לִפְנֵי יְהוָה
בַּגִּלְגָּל׃ 34 וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה
וְשָׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׁאוּל׃
35 וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שָׁאוּל עַד־יוֹם
מוֹתוֹ כִּי־הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל וַיהוָה
נִחָם כִּי־הִמְלִיךְ אֶת־שָׁאוּל עַל־יִשְׂרָאֵל׃

18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέ σοι
Πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελεῖς τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλήκ, καὶ πολεμήσεις
αὐτοὺς ἕως συντελέσῃς αὐτούς· 19 Καὶ ἵνα τί
οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας τοῦ
θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου; 20 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ
Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ
ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ, καὶ τὸν
Ἀμαλὴκ ἐξωλόθρευσα. 21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρεύματος, θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐν Γαλγάλοις. 22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Εἰ θελητὸν
τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι
φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθήν,
καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν. 23 Ὅτι
ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν
ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ Ἡμάρτηκα ὅτι
παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι
ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.
25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον
μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Οὐκ ἀναστρέφω
μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ
πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτό.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ Διέῤῥηξε Κύριος
τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρός σου
σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ
ὑπὲρ σέ· 29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ
οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς
ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός. 30 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ
ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ
θεῷ σου. 31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαούλ,
καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. 32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ· καὶ
προσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν
Ἀγάγ Εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος; 33 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς Ἀγάγ Καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκας ἡ
ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλ. 34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς
Ἀρμαθαίμ· καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς Γαβαά. 35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν
τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει
Σαμουὴλ ἐπὶ Σαούλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι
ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραήλ.

18 Et misit te Dominus in viam, et ait:
Vade, et interfice peccatores Amalec, et
pugnabis contra eos usque ad internecionem
eorum. 19 Quare ergo non audisti vocem
Domini, sed versus ad prædam es, et fecisti
malum in oculis Domini? 20 Et ait Saul ad
Samuelem: Immo audivi vocem Domini, et
ambulavi in via per quam misit me Dominus,
et adduxi Agag regem Amalec, et Amalec
interfeci. 21 Tulit autem de præda populus
oves et boves, primitias eorum quæ cæsa sunt,
ut immolet Domino Deo suo in Galgalis.
22 Et ait Samuel: Numquid vult Dominus
holocausta et victimas, et non potius ut
obediatur voci Domini? MELIOR est enim
obedientia quam victimæ, et auscultare, magis
quam offerre adipem arietum; 23 Quoniam
quasi peccatum ariolandi est, repugnare; et
quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Pro
eo ergo quod abjecisti sermonem Domini, abjecit
te Dominus ne sis rex. 24 Dixitque Saul
ad Samuelem: Peccavi, quia prævaricatus sum
sermonem Domini, et verba tua, timens popu-
lum, et obediens voci eorum. 25 Sed nunc
porta, quæso, peccatum meum, et revertere
mecum, ut adorem Dominum. 26 Et ait Samuel
ad Saul: Non revertar tecum, quia projecisti
sermonem Domini, et projecit te Dominus
ne sis rex super Israel. 27 Et conversus
est Samuel ut abiret: ille autem apprehendit
summitatem pallii ejus, quæ et scissa est.
28 Et ait ad eum Samuel: Scidit Dominus
regnum Israel a te hodie, et tradidit illud
proximo tuo meliori te. 29 Porro Trium-
phator in Israel non parcet, et pœnitudine non
flectetur: neque enim homo est ut agat
pœnitentiam. 30 At ille ait: Peccavi: sed
nunc honora me coram senioribus populi mei,
et coram Israel, et revertere mecum, ut adorem
Dominum Deum tuum. 31 Reversus ergo
Samuel secutus est Saulem: et adoravit Saul
Dominum. 32 Dixitque Samuel: Adducite
ad me Agag regem Amalec. Et oblatus est
ei Agag pinguissimus, et tremens. Et dixit
Agag: Siccine separat amara mors? 33 Et
ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres
gladius tuus, sic absque liberis erit inter
mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum
Samuel coram Domino in Galgalis. 34 Abiit
autem Samuel in Ramatha: Saul vero ascendit
in domum suam in Gabaa. 35 Et non vidit
Samuel ultra Saul usque ad diem mortis suæ:
verumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam
Dominum pœnitebat quod constituisset eum
regem super Israel.

פרשה טז׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתַי
אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל־שָׁאוּל וַאֲנִי מְאַסְתִּיו
מִמְּלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מַלֵּא קַרְנְךָ שֶׁמֶן וְלֵךְ
אֶשְׁלָחֲךָ אֶל־יִשַׁי בֵּית־הַלַּחְמִי כִּי־רָאִיתִי
בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ
וְשָׁמַע שָׁאוּל וַהֲרָגָנִי ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ
לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ 3 וְקָרָאתָ לְיִשַׁי
בַּזָּבַח וְאָנֹכִי אוֹדִיעֲךָ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה
וּמָשַׁחְתָּ לִי אֵת אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 4 וַיַּעַשׂ
שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית
לָחֶם וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר
שָׁלֹם בּוֹאֶךָ׃ 5 וַיֹּאמֶר ׀ שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה
בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם אִתִּי בַּזָּבַח וַיְקַדֵּשׁ
אֶת־יִשַׁי וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לַזָּבַח׃
6 וַיְהִי בְּבוֹאָם וַיַּרְא אֶת־אֱלִיאָב וַיֹּאמֶר אַךְ
נֶגֶד יְהוָה מְשִׁיחוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּבֵּט אֶל־מַרְאֵהוּ וְאֶל־גְּבֹהַּ
קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּיהוּ כִּי ׀ לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה
הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לַעֵינַיִם וַיהוָה
יִרְאֶה לַלֵּבָב׃ 8 וַיִּקְרָא יִשַׁי אֶל־אֲבִינָדָב
וַיַּעֲבִרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה
לֹא־בָחַר יְהוָה׃ 9 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שַׁמָּה וַיֹּאמֶר
גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה׃ 10 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי
שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־יִשַׁי לֹא־בָחַר יְהוָה בָּאֵלֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר
עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי שִׁלְחָה וְקָחֶנּוּ כִּי־לֹא
נָסֹב עַד־בֹּאוֹ פֹה׃ 12 וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ
וְהוּא אַדְמוֹנִי עִם־יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב
רֹאִי ס וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מְשָׁחֵהוּ
כִּי־זֶה הוּא׃ 13 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־קֶרֶן
הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו וַתִּצְלַח
רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה
וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃ 14 וְרוּחַ
יְהוָה סָרָה מֵעִם שָׁאוּל וּבִעֲתַתּוּ רוּחַ־רָעָה
מֵאֵת יְהוָה׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־שָׁאוּל אֵלָיו
הִנֵּה־נָא רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מְבַעִתֶּךָ׃
16 יֹאמַר־נָא אֲדֹנֵנוּ עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ יְבַקְשׁוּ
אִישׁ יֹדֵעַ מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר וְהָיָה בִּהְיוֹת עָלֶיךָ
רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ׃

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἕως πότε σὺ
πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ
βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας σου
ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως
Βηθλεέμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ
βασιλέα. 2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Πῶς πορευθῶ; καὶ
ἀκούσεται Σαοὺλ καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπε
Κύριος Δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν τῇ χειρί σου καὶ
ἐρεῖς Θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω· 3 Καὶ καλέσεις τὸν
Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις,
καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ. 4 Καὶ ἐποίησε
Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ
ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι
τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ καὶ εἶπαν Ἡ
εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου, ὁ βλέπων; 5 Καὶ εἶπεν
Εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω, ἁγιάσθητε καὶ
εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν
Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς
εἰς τὴν θυσίαν. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι
αὐτοὺς καὶ εἶδε τὸν Ἐλιάβ, καὶ εἶπεν Ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Σαμουὴλ Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ
μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα
αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ
θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ
θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν. 8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ
τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον
Σαμουήλ, καὶ εἶπεν Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ θεός.
9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά· καὶ εἶπε Καὶ
ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος. 10 Καὶ παρήγαγεν
Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ·
καὶ εἶπε Σαμουὴλ Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.
11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί Ἐκλελοίπασι
τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν Ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει
ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί
Ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ
εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ
κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἀνάστα καὶ χρῖσον τὸν
Δαυίδ, ὅτι οὗτος ἐστιν ἀγαθός. 13 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν
μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐφήλατο πνεῦμα
Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ
ἐπάνω· καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς
Ἀρμαθαίμ. 14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ
Σαοὺλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
Κυρίου. 15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν
Ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε·
16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου
καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα
ψάλλειν ἐν κινύρᾳ· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι
πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλῇ ἐν τῇ κινύρᾳ
αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.

CAPUT XVI.

1 Dixitque Dominus ad Samuelem: Us-
quequo tu luges Saul, cum ego projecerim
eum ne regnet super Israel? Imple cornu
tuum oleo, et veni, ut mittam te ad Isai
Bethlehemitem: providi enim in filiis ejus
mihi regem. 2 Et ait Samuel: Quo modo
vadam? audiet enim Saul, et interficiet me.
Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles
in manu tua, et dices: Ad immolandum
Domino veni. 3 Et vocabis Isai ad victimam,
et ego ostendam tibi quid facias, et unges
quemcumque monstravero tibi. 4 Fecit ergo
Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venit-
que in Bethlehem, et admirati sunt seniores
civitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Paci-
ficusne est ingressus tuus? 5 Et ait: Pacificus:
ad immolandum Domino veni, sanctificamini,
et venite mecum ut immolem. Sanctificavit
ergo Isai et filios ejus, et vocavit eos ad
sacrificium. 6 Cumque ingressi essent, vidit
Eliab, et ait: Num coram Domino est christus
ejus? 7 Et dixit Dominus ad Samuelem:
Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem
staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta
intuitum hominis ego judico: homo enim videt
ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor.
8 Et vocavit Isai Abinadab, et adduxit eum
coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit
Dominus. 9 Adduxit autem Isai Samma, de
quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus.
10 Adduxit itaque Isai septem filios suos
coram Samuel: et ait Samuel ad Isai: Non
elegit Dominus ex istis. 11 Dixitque Samuel
ad Isai: Numquid jam completi sunt filii?
Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus,
et pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte,
et adduc eum: nec enim discumbemus prius
quam huc ille veniat. 12 Misit ergo, et adduxit
eum. Erat autem rufus, et pulcher aspectu,
decoraque facie; et ait Dominus: Surge, unge
eum, ipse est enim. 13 Tulit ergo Samuel
cornu olei, et unxit eum in medio fratrum
ejus: et directus est Spiritus Domini a die
illa in David, et deinceps: surgensque Samuel
abiit in Ramatha. 14 Spiritus autem Domini
recessit a Saul, et exagitabat eum spiritus
nequam, a Domino. 15 Dixeruntque servi
Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat
te. 16 Jubeat dominus noster, et servi tui qui
coram te sunt, quærent hominem scientem
psallere cithara, ut quando arripuerit te spiritus
Domini malus, psallat manu sua, et levius feras.

17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ־נָא לִי
אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן וַהֲבִיאוֹתֶם אֵלָי׃ 18 וַיַּעַן
אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֵּן
לְיִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי יֹדֵעַ נַגֵּן וְגִבּוֹר חַיִל
וְאִישׁ מִלְחָמָה וּנְבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאַר
וַיהוָה עִמּוֹ׃ 19 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים
אֶל־יִשָׁי וַיֹּאמֶר שִׁלְחָה אֵלַי אֶת־דָּוִד בִּנְךָ
אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃ 20 וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמוֹר לֶחֶם
וְנֹאד יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד־דָּוִד
בְּנוֹ אֶל־שָׁאוּל׃ 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־שָׁאוּל
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי־לוֹ נֹשֵׂא
כֵלִים׃ 22 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל־יִשַׁי לֵאמֹר
יַעֲמָד־נָא דָוִד לְפָנַי כִּי־מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃
23 וְהָיָה בִּהְיוֹת רוּחַ־אֱלֹהִים אֶל־שָׁאוּל
וְלָקַח דָּוִד אֶת־הַכִּנּוֹר וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְרָוַח
לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה׃

פרשה יז׃

1 וַיַּאַסְפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה
וַיֵּאָסְפוּ שֹׂכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין־
שׂוֹכֹה וּבֵין־עֲזֵקָה בְּאֶפֶס דַּמִּים׃ 2 וְשָׁאוּל
וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה
וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים׃
3 וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל
עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְהַגַּיְא בֵּינֵיהֶם׃
4 וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבֵּנַיִם מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים
גָּלְיָת שְׁמוֹ מִגַּת גָּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת׃
5 וְכוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים
הוּא לָבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים
שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת׃ 6 וּמִצְחַת נְחֹשֶׁת עַל־רַגְלָיו
וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתֵפָיו׃ 7 וְחֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים וְלַהֶבֶת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת
שְׁקָלִים בַּרְזֶל וְנֹשֵׂא הַצִּנָּה הֹלֵךְ לְפָנָיו׃
8 וַיַּעֲמֹד וַיִּקְרָא אֶל־מַעַרְכֹת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
לָהֶם לָמָּה תֵצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה הֲלוֹא
אָנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׁאוּל
בְּרוּ־לָכֶם אִישׁ וְיֵרֵד אֵלָי׃ 9 אִם־יוּכַל
לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכָּנִי וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים
וְאִם־אֲנִי אוּכַל־לוֹ וְהִכִּיתִיו וִהְיִיתֶם לָנוּ
לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר
הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֵרַפְתִּי אֶת־מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם הַזֶּה תְּנוּ־לִי אִישׁ וְנִלָּחֲמָה יָחַד׃
11 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי
הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיֵּחַתּוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד׃

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἴδετε
δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε
αὐτὸν πρὸς μέ. 18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν
παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ
Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμόν, καὶ
ὁ ἀνὴρ συνετὸς καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ
ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ
λέγων Ἀπόστειλον πρὸς μὲ τὸν υἱόν σου Δαυὶδ
τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. 20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ
γομὸρ ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα,
καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς
Σαούλ. 21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ, καὶ
παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν
σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων
Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐλάμβανε
Δαυὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἀνέψυχε Σαοὺλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ'
αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχὼθ τῆς
Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχὼθ
καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέν. 2 Καὶ Σαοὺλ καὶ
οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν
ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοί, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον
ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων. 3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἵστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵσταται
ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀνὰ μέσον
αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς
παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ
Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς·
5 Καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς, καὶ ὁ σταθμὸς
τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ
καὶ σιδήρου· 6 Καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν
σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν
ὤμων αὐτοῦ· 7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ
ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ
ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα
αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔστη καὶ
ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ
ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ
ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαούλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα
καὶ καταβήτω πρὸς μέ. 9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ
πολλεμῆσαι πρὸς μὲ καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα
ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω
αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.
10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν
παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ·
δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι. 11 Καὶ
ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλο-
φύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

17 Et ait Saul ad servos suos: Providete ergo
mihi aliquem bene psallentem, et adducite
eum ad me. 18 Et respondens unus de pueris,
ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem
scientem psallere, fortissimum robore, et virum
bellicosum, et prudentem in verbis, et virum
pulchrum: et Dominus est cum eo. 19 Misit
ergo Saul nuntios ad Isai, dicens: Mitte ad
me David filium tuum, qui est in pascuis.
20 Tulit itaque Isai asinum plenum panibus,
et lagenem vini, et hædum de capris unum, et
misit per manum David filii sui Sauli. 21 Et
venit David ad Saul, et stetit coram eo: at
ille dilexit eum nimis, et factus est ejus armiger.
22 Misitque Saul ad Isai, dicens: Stet David
in conspectu meo: invenit enim gratiam in
oculis meis. 23 Igitur quandocumque spiritus
Domini malus arripiebat Saul, David tollebat
citharam, et percutiebat manu sua, et refocilla-
batur Saul, et levius habebat; recedebat enim
ab eo spiritus malus.

CAPUT XVII.

1 Congregantes autem Philisthiim agmina
sua in prælium, convenerunt in Socho Judæ:
et castrametati sunt inter Socho et Azeca, in
finibus Dommim. 2 Porro Saul et filii Israel
congregati venerunt in Vallem terebinthi, et
direxerunt aciem ad pugnandum contra
Philisthiim. 3 Et Philisthiim stabant super
montem ex parte hac, et Israel stabat supra
montem ex altera parte: vallisque erat inter
eos. 4 Et egressus est vir spurius de castris
Philisthinorum, nomine Goliath, de Geth,
altitudinis sex cubitorum et palmi: 5 Et
cassis ærea super caput ejus, et lorica squamata
induebatur; porro pondus loricæ ejus, quinque
millia siclorum æris erat: 6 Et ocreas æreas
habebat in cruribus: et clypeus æreus tegebat
humeros ejus. 7 Hastile autem hastæ ejus,
erat quasi liciatorium texentium; ipsum autem
ferrum hastæ ejus, sexcentos siclos habebat
ferri: et armiger ejus antecedebat eum.
8 Stansque clamabat adversum phalangas
Israel, et dicebat eis: Quare venistis parati ad
prælium? Numquid ego non sum Philisthæus,
et vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, et
descendat ad singulare certamen; 9 Si quiverit
pugnare mecum, et percusserit me, erimus vobis
servi: si autem ego prævaluero, et percussero
eum, vos servi eritis, et servietis nobis. 10 Et
aiebat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus
Israel hodie: Date mihi virum, et ineat mecum
singulare certamen. 11 Audiens autem
Saul, et omnes Israelitæ, sermones Philisthæi
hujuscemodi, stupebant, et metuebant nimis.

12 וְדָוִד בֶּן־אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשַׁי וְלוֹ שְׁמֹנָה
בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׁאוּל זָקֵן בָּא
בַאֲנָשִׁים׃ 13 וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשַׁי
הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי־שָׁאוּל לַמִּלְחָמָה
וְשֵׁם ׀ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בַּמִּלְחָמָה
אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי
שַׁמָּה׃ 14 וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וּשְׁלֹשָׁה
הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי שָׁאוּל׃ 15 וְדָוִד
הֹלֵךְ וָשָׁב מֵעַל שָׁאוּל לִרְעוֹת אֶת־צֹאן
אָבִיו בֵּית־לָחֶם׃ 16 וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשְׁכֵּם
וְהַעֲרֵב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
יִשַׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח־נָא לְאַחֶיךָ אֵיפַת
הַקָּלִיא הַזֶּה וַעֲשָׂרָה לֶחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ
הַמַּחֲנֶה לְאַחֶיךָ׃ 18 וְאֵת עֲשֶׂרֶת חֲרִצֵי
הֶחָלָב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשַׂר הָאָלֶף וְאֶת־
אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת־עֲרֻבָּתָם תִּקָּח׃
19 וְשָׁאוּל וְהֵמָּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק
הָאֵלָה נִלְחָמִים עִם־פְּלִשְׁתִּים׃
20 וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת־הַצֹּאן
עַל־שֹׁמֵר וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יִשָׁי
וַיָּבֹא הַמַּעְגָּלָה וְהַחַיִל הַיֹּצֵא אֶל־הַמַּעֲרָכָה
וְהֵרֵעוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 21 וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל
וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה׃
22 וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת־הַכֵּלִים מֵעָלָיו עַל־יַד
שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׁאַל
לְאֶחָיו לְשָׁלוֹם׃ 23 וְהוּא ׀ מְדַבֵּר עִמָּם
וְהִנֵּה אִישׁ הַבֵּנַיִם עוֹלֶה גָּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי
שְׁמוֹ מִגַּת מִמַּעַרְוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד׃ 24 וְכֹל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בִּרְאוֹתָם אֶת־הָאִישׁ וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו
וַיִּירְאוּ מְאֹד׃ 25 וַיֹּאמֶר ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הַרְאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לְחָרֵף
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹלֶה וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יַכֶּנּוּ
יַעְשְׁרֶנּוּ ׀ הַמֶּלֶךְ ׀ עֹשֶׁר גָּדוֹל וְאֶת־בִּתּוֹ
יִתֶּן־לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חָפְשִׁי
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים
הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־יֵּעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלָּז וְהֵסִיר
חֶרְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי
הֶעָרֵל הַזֶּה כִּי חֵרֵף מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים
חַיִּים׃ 27 וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה
לֵאמֹר כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ׃

* [12 Καὶ εἰπεν Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου·
οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί,
καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαοὺλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσιν. 13 Καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαὶ οἱ μείζονες,
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαοὺλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα
τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον,
Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ
Ἀμιναδάβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά. 14 Καὶ
Δαυὶδ αὐτός ἐστιν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαοὺλ. 15 Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν,
καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, ποιμαίνων τὰ
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. 16 Καὶ
προσῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων, καὶ
ἐστηλώθη τεσσεράκοντα ἡμέρας. 17 Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ
πρὸς Δαυὶδ, Λαβὲ δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἰφεὶ τούτου,
καὶ δέκα ἄρτους τούτους, καὶ διάδραμε εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν, καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου. 18 Καὶ τὰς
δέκα στρυνφαλίδας τοῦ γάλακτος τούτου εἰσοίσεις
τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρῄζωσιν γνώσῃ. 19 Καὶ
Σαοὺλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι
τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
20 Καὶ ὤρθρισεν Δαυὶδ τοπρωῒ, καὶ ἀφῆκεν τὰ
πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
στρογγύλωσιν καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς
τὴν παράταξιν, καὶ ἠλάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ.
21 Καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως. 22 Καὶ ἀφῆκεν
Δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος,
καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ
ἠρώτησεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην. 23 Καὶ
αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ Ἀμεσσαῖος
ἀνέβαινεν, Γολιὰθ ὁ Φιλισταῖος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γὲθ,
ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησεν
κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσεν Δαυίδ. 24 Καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα,
καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα. 25 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Εἰ ἑωράκατε
τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὀνείδισεν
τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξῃ
αὐτὸν, πλουτίσει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πλοῦτον μέγαν,
καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώσει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραήλ. 26 Καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνεστηκότας μετ'
αὐτοῦ λέγων, Ἢ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξει
τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελεῖ ὀνειδισμὸν ἀπὸ
Ἰσραήλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὐτὸς,
ὅτι ὠνείδισεν παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 27 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων,
Οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξει αὐτόν.

* Desunt hi versus (12—32) Cod. Vat. quem Tisch. secutus est. Lacunam explet Alex.

12 David autem erat filius viri Ephrathæi, de
quo supra dictum est, de Bethlehem Juda,
cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios,
et erat vir in diebus Saul senex, et grandævus
inter viros. 13 Abierunt autem tres filii ejus
majores post Saul in prælium: et nomina
trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum,
Eliab primogenitus, et secundus Abinadab,
tertiusque Samma. 14 David autem erat
minimus. Tribus ergo majoribus secutis
Saulem, 15 Abiit David, et reversus est a
Saul, ut pasceret gregem patris sui in Beth-
lehem. 16 Procedebat vero Philisthæus mane
et vespere, et stabat quadraginta diebus.
17 Dixit autem Isai ad David filium suum:
Accipe fratribus tuis ephi polentæ, et decem
panes istos, et curre in castra ad fratres tuos,
18 Et decem formellas casei has deferes ad
tribunum: et fratres tuos visitabis, si recte
agant: et cum quibus ordinati sunt, disce.
19 Saul autem, et illi, et omnes filii Israel
in Valle terebinthi pugnabant adversum
Philisthiim. 20 Surrexit itaque David mane,
et commendavit gregem custodi: et onustus
abiit, sicut præceperat ei Isai: et venit ad
locum Magala, et ad exercitum, qui egressus
ad pugnam vociferatus erat in certamine.
21 Direxerat enim aciem Israel, sed et
Philisthiim ex adverso fuerant præparati.
22 Derelinquens ergo David vasa quæ attulerat,
sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad
locum certaminis, et interrogabat si omnia
recte agerentur erga fratres suos. 23 Cumque
adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille
spurius ascendens, Goliath nomine, Philisthæus,
de Geth, de castris Philisthinorum: et loquente
eo hæc eadem verba audivit David. 24 Omnes
autem Israelitæ, cum vidissent virum, fugerunt
a facie ejus, timentes eum valde. 25 Et dixit
unus quispiam de Israel: Num vidistis virum
hunc qui ascendit? ad exprobrandum enim
Israeli ascendit. Virum ergo, qui percusserit
eum, ditabit rex divitiis magnis, et filiam suam
dabit ei, et domum patris ejus faciet absque
tributo in Israel. 26 Et ait David ad viros
qui stabant secum, dicens: Quid dabitur
viro, qui percusserit Philisthæum hunc, et
tulerit opprobrium de Israel? quis enim
est hic Philisthæus incircumcisus, qui ex-
probravit acies Dei viventis? 27 Referebat
autem ei populus eumdem sermonem, dicens;
Hæc dabuntur viro, qui percusserit eum.

28 וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בְּדַבְּרוֹ
אֶל־הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר־אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר ׀
לָמָּה־זֶּה יָרַדְתָּ וְעַל־מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט
הַצֹּאן הָהֵנָּה בַּמִּדְבָּר אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־
זְדֹנְךָ וְאֵת רֹעַ לְבָבֶךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת
הַמִּלְחָמָה יָרָדְתָּ׃ 29 וַיֹּאמֶר דָּוִד מֶה
עָשִׂיתִי עָתָּה הֲלוֹא דָּבָר הוּא׃ 30 וַיִּסֹּב
מֵאֶצְלוֹ אֶל־מוּל אַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדָּבָר הַזֶּה
וַיְשִׁבֻהוּ הָעָם דָּבָר כַּדָּבָר הָרִאשׁוֹן׃
31 וַיִּשָּׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר דָּוִד וַיַּגִּדוּ
לִפְנֵי־שָׁאוּל וַיִּקָּחֵהוּ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שָׁאוּל אַל־יִפֹּל לֵב־אָדָם עָלָיו עַבְדְּךָ יֵלֵךְ
וְנִלְחַם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ 33 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לָלֶכֶת אֶל־
הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי־נַעַר אַתָּה
וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעֻרָיו׃
34 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל רֹעֶה הָיָה עַבְדְּךָ
לְאָבִיו בַּצֹּאן וּבָא הָאֲרִי וְאֶת־הַדּוֹב
וְנָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר׃ 35 וְיָצָאתִי אַחֲרָיו
וְהִכִּתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו וַיָּקָם עָלַי וְהֶחֱזַקְתִּי
בִּזְקָנוֹ וְהִכִּתִיו וַהֲמִיתִּיו׃ 36 גַּם אֶת־הָאֲרִי
גַּם־הַדּוֹב הִכָּה עַבְדֶּךָ וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי
הֶעָרֵל הַזֶּה כְּאַחַד מֵהֶם כִּי חֵרֵף
מַעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃ 37 וַיֹּאמַר
דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּלַנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד
הַדֹּב הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה
ס וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֵךְ וַיהוָה
יִהְיֶה עִמָּךְ׃ 38 וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת־דָּוִד
מַדָּיו וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתוֹ שִׁרְיוֹן׃ 39 וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ
מֵעַל לְמַדָּיו וַיֹּאֶל לָלֶכֶת כִּי לֹא־נִסָּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל לֹא־אוּכַל לָלֶכֶת
בָּאֵלֶּה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיְסִרֵם דָּוִד
מֵעָלָיו׃ 40 וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר־לוֹ
חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי אֲבָנִים ׀ מִן־הַנַּחַל וַיָּשֶׂם
אֹתָם בִּכְלִי הָרֹעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבַיַּלְקוּט
וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי׃ 41 וַיֵּלֶךְ
הַפְּלִשְׁתִּי הֹלֵךְ וְקָרֵב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ
נֹשֵׂא הַצִּנָּה לְפָנָיו׃ 42 וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֵהוּ כִּי־הָיָה נַעַר
וְאַדְמֹנִי עִם־יְפֵה מַרְאֶה׃ 43 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־דָּוִד הֲכֶלֶב אָנֹכִי כִּי־אַתָּה בָא־אֵלַי
בַּמַּקְלוֹת וַיְקַלֵּל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בֵּאלֹהָיו׃

28 Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὠργίσθη θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο κατέβης; καὶ ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; Ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἕνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβης. 29 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, Τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστιν; 30 Καὶ ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἑτέρου, καὶ εἶπεν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου. 31 Καὶ ἠκούσθησαν οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέλησαν ὀπίσω Σαοὺλ. Καὶ παρέλαβεν αὐτόν.] 32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου. 33 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυὶδ Οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αυτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης, 35 Καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν. 36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνείδισε παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 37 Κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ Πορεύου, *καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ. 38 Καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ τὴν περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, 39 Καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ καὶ δίς· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. Καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ. 40 Καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάῤῥου καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογήν, καὶ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον. [41 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυραιὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος.] 42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν Δαυὶδ καὶ ἠτίμασεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν. 43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ Ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ Οὐχὶ ἀλλ' ἢ χείρων κυνός· καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.*

28 Quod cum audisset Eliab frater ejus major, loquente eo cum aliis, iratus est contra David, et ait: Quare venisti, et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto? Ego novi superbiam tuam, et nequitiam cordis tui: quia ut videres prælium, descendisti. 29 Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum est? 30 Et declinavit paululum ab eo ad alium: dixitque eumdem sermonem. Et respondit ei populus verbum sicut prius. 31 Audita sunt autem verba, quæ locutus est David, et annuntiata in conspectu Saul. 32 Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non concidat cor cujusquam in eo: ego servus tuus vadam, et pugnabo adversus Philisthæum. 33 Et ait Saul ad David: Non vales resistere Philisthæo isti, nec pugnare adversus eum: quia puer es, hic autem vir bellator est ab adolescentia sua. 34 Dixitque David ad Saul: Pascebat servus tuus patris sui gregem, et veniebat leo, vel ursus, et tollebat arietem de medio gregis: 35 Et persequebar eos, et percutiebam, eruebamque de ore eorum: et illi consurgebant adversum me, et apprehendebam mentum eorum, et suffocabam, interficiebamque eos. 36 Nam et leonem et ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur et Philisthæus hic incircumcisus, quasi unus ex eis. Nunc vadam, et auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philisthæus incircumcisus, qui ausus est maledicere exercitui Dei viventis? 37 Et ait David: Dominus qui eripuit me de manu leonis, et de manu ursi, ipse me liberabit de manu Philisthæi hujus. Dixit autem Saul ad David: Vade, et Dominus tecum sit. 38 Et induit Saul David vestimentis suis, et imposuit galeam æream super caput ejus, et vestivit eum lorica. 39 Accinctus ergo David gladio ejus super vestem suam, cœpit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque David ad Saul: Non possum sic incedere, quia non usum habeo. Et deposuit ea, 40 Et tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus: et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, et misit eos in peram pastoralem, quam habebat secum, et fundam manu tulit: et processit adversum Philisthæum. 41 Ibat autem Philisthæus incedens, et appropinquans adversum David, et armiger ejus ante eum. 42 Cumque inspexisset Philisthæus, et vidisset David, despexit eum. Erat enim adolescens, rufus, et pulcher aspectu. 43 Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philisthæus David in diis suis:

שמואל א יז

44 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לְכָה אֵלַי
וְאֶתְּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת
הַשָּׂדֶה׃ 45 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן
וְאָנֹכִי בָא־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֵרַפְתָּ׃ 46 הַיּוֹם
הַזֶּה יְסַגֶּרְךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִכִּיתִךָ וַהֲסִרֹתִי
אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶּגֶר מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיַּת
הָאָרֶץ וְיֵדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
לְיִשְׂרָאֵל׃ 47 וְיֵדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא
בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה
הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ׃ 48 וְהָיָה
כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לִקְרַאת דָּוִד
וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה לִקְרַאת
הַפְּלִשְׁתִּי׃ 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכֶּלִי
וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו אָרְצָה׃ 50 וַיֶּחֱזַק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי
בַּקֶּלַע וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ
וְחֶרֶב אֵין בְּיַד־דָּוִד׃ 51 וַיָּרָץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ
מִתַּעְרָהּ וַיְמֹתְתֵהוּ וַיִּכְרָת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ׃
52 וַיָּקֻמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיָּרִעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲךָ גַיְא וְעַד
שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ
שַׁעֲרַיִם וְעַד־גַּת וְעַד־עֶקְרוֹן׃ 53 וַיָּשֻׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים וַיָּשֹׁסּוּ
אֶת־מַחֲנֵיהֶם׃ 54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ
הַפְּלִשְׁתִּי וַיְבִאֵהוּ יְרוּשָׁלָםִ וְאֶת־כֵּלָיו שָׂם
בְּאָהֳלוֹ׃ 55 וְכִרְאוֹת שָׁאוּל אֶת־
דָּוִד יֹצֵא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵר
שַׂר הַצָּבָא בֶּן־מִי־זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר
אַבְנֵר חֵי־נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יָדָעְתִּי׃
56 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁאַל אַתָּה בֶּן־מִי־זֶה
הָעָלֶם׃ 57 וּכְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיְבִאֵהוּ
לִפְנֵי שָׁאוּל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ׃
58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל בֶּן־מִי אַתָּה
הַנַּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עַבְדְּךָ יִשַׁי בֵּית
הַלַּחְמִי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. ιζ'.

44 *Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ Δεῦρο πρὸς μὲ
καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς* 45 *Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν ἀλλόφυλον Σὺ ἔρχῃ πρὸς μὲ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Σαβαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ
ἣν ὠνείδισας σήμερον·* 46 *Καὶ ἀποκλείσει σε
Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε
καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ
κῶλα σοῦ καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν
ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς· καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἔστι
θεὸς ἐν Ἰσραήλ,* 47 *Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία
αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος·
ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος
ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.* 48 *Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλό-
φυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυίδ.* 49 *Καὶ
ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον καὶ
ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ
διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.*
[50 *Καὶ ἐκραταίωσεν Δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν
τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ, καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ῥομφαία οὐκ
ἦν ἐν χειρὶ Δαυίδ.*] 51 *Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ καὶ ἐπέστη
ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτὸν καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν,
καὶ ἔφυγον.* 52 *Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν
ἕως εἰσόδου Γὲθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· καὶ
ἔπεσον τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
πυλῶν καὶ ἕως Γὲθ καὶ ἕως Ἀκκαρών.* 53 *Καὶ
ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν.* 54 *Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ
ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.*
[55 *Καὶ ὡς εἶδεν Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορευόμενον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπεν πρὸς Ἀβενὴρ
τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, Υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος
οὗτος; καὶ εἶπεν Ἀβενὴρ, Ζῇ ἡ ψυχή σου, βασιλεῦ,
εἰ οἶδα.* 56 *Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπερώτησον
σὺ, υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος οὗτος.* 57 *Καὶ ὡς
ἐπέστρεψεν Δαυὶδ τοῦ πατάξαι τὸν ἀλλόφυλον, καὶ
παρέλαβεν αὐτὸν Ἀβενὴρ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.* 58 *Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ, Υἱὸς
τίνος εἶ παιδάριον; Καὶ εἶπεν Δαυίδ, Υἱὸς δούλου
σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου.*]

I. SAMUELIS, XVII.

44 Dixitque ad David: Veni ad me, et dabo
carnes tuas volatilibus cæli et bestiis terræ.
45 Dixit autem David ad Philisthæum: Tu
venis ad me cum gladio, et hasta, et clipeo.
ego autem venio ad te in nomine Domini
exercituum, Dei agminum Israel, quibus
exprobrasti. 46 Hodie, et dabit te Dominus
in manu mea, et percutiam te, et auferam
caput tuum a te: et dabo cadavera castrorum
Philisthiim hodie volatilibus cæli, et bestiis
terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in
Israel, 47 Et noverit universa ecclesia hæc,
quia non in gladio, nec in hasta salvat Dominus:
ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus
nostras. 48 Cum ergo surrexisset Philisthæus,
et veniret, et appropinquaret contra David,
festinavit David, et cucurrit ad pugnam ex
adverso Philisthæi. 49 Et misit manum suam
in peram, tulitque unum lapidem, et funda
jecit, et circumducens percussit Philisthæum
in fronte: et infixus est lapis in fronte
ejus, et cecidit in faciem suam super terram.
50 Prævaluitque David adversum Philisthæum
in funda et lapide, percussumque Philisthæum
interfecit. Cumque gladium non haberet in
manu David, 51 Cucurrit, et stetit super
Philisthæum, et tulit gladium ejus, et eduxit
eum de vagina sua: et interfecit eum,
præciditque caput ejus. Videntes autem
Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus
eorum, fugerunt. 52 Et consurgentes viri
Israel et Juda vociferati sunt, et persecuti
sunt Philisthæos usque dum venirent in
vallem, et usque ad portas Accaron, cecide-
runtque vulnerati de Philisthiim in via Saraim,
et usque ad Geth, et usque ad Accaron.
53 Et revertentes filii Israel postquam persecuti
fuerant Philisthæos, invaserunt castra eorum.
54 Assumens autem David caput Philisthæi,
attulit illud in Jerusalem: arma vero ejus
posuit in tabernaculo suo. 55 Eo autem
tempore, quo viderat Saul David egredientem
contra Philisthæum, ait ad Abner principem
militiæ: De qua stirpe descendit hic adolescens,
Abner? Dixitque Abner: Vivit anima tua,
rex, si novi. 56 Et ait rex: Interroga tu,
cujus filius sit iste puer. 57 Cumque regressus
esset David, percusso Philisthæo, tulit eum
Abner, et introduxit coram Saule, caput
Philisthæi habentem in manu. 58 Et ait ad
eum Saul: De qua progenie es, o adolescens?
Dixitque David: Filius servi tui Isai Bethle-
hemitæ ego sum.

פרשה יח׃

1 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל וְנֶפֶשׁ
יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבוֹ יְהוֹנָתָן
כְּנַפְשׁוֹ׃ 2 וַיִּקָּחֵהוּ שָׁאוּל בַּיּוֹם הַהוּא
וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו׃ 3 וַיִּכְרֹת
יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ׃
4 וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדָּיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קַשְׁתּוֹ
וְעַד־חֲגֹרוֹ׃ 5 וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלָחֶנּוּ
שָׁאוּל יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוּל׃ 6 וַיְהִי בְּבוֹאָם
בְּשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתֵּצֶאנָה
הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל לָשִׁור וְהַמְּחֹלוֹת
לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׁלִשִׁים׃ 7 וַתַּעֲנֶינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת
וַתֹּאמַרְןָ הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד
בְּרִבְבֹתָיו׃ 8 וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד וַיֵּרַע
בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ לְדָוִד
רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ
הַמְּלוּכָה׃ 9 וַיְהִי שָׁאוּל עֹוֵן אֶת־דָּוִד
מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃ 10 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים ׀ רָעָה ׀
אֶל־שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מְנַגֵּן
בְּיָדוֹ כְּיוֹם ׀ בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שָׁאוּל׃
11 וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכֶּה
בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפָּנָיו פַּעֲמָיִם׃
12 וַיִּרָא שָׁאוּל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָֹה
עִמּוֹ וּמֵעִם שָׁאוּל סָר׃ 13 וַיְסִרֵהוּ שָׁאוּל
מֵעִמּוֹ וַיְשִׂמֵהוּ לוֹ שַׂר־אָלֶף וַיֵּצֵא וַיָּבֹא
לִפְנֵי הָעָם׃ 14 וַיְהִי דָוִד לְכָל־
דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָֹה עִמּוֹ׃ 15 וַיַּרְא
שָׁאוּל אֲשֶׁר־הוּא מַשְׂכִּיל מְאֹד וַיָּגָר
מִפָּנָיו׃ 16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אֹהֵב אֶת־
דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וָבָא לִפְנֵיהֶם׃
17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בִתִּי
הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֹתָהּ אֶתֶּן־לְךָ לְאִשָּׁה אַךְ
הֱיֵה־לִּי לְבֶן־חַיִל וְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת
יְהוָֹה וְשָׁאוּל אָמַר אַל־תְּהִי יָדִי בּוֹ
וּתְהִי־בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים׃ 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיַּי מִשְׁפַּחַת אָבִי
בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֶהְיֶה חָתָן לַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיְהִי
בְּעֵת תֵּת אֶת־מֵרַב בַּת־שָׁאוּל לְדָוִד
וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה׃

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς*
Σαοὺλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ
Δαυὶδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν Ἰωνάθαν κατὰ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν Σαοὺλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 3 Καὶ διέθετο Ἰωνάθαν
καὶ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἀγαπᾷν αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην
τὸν ἐπάνω καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Δαυὶδ, καὶ τον
μανδύαν αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ
ἕως τοῦ τόξου αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἀπέστειλεν
αὐτὸν Σαοὺλ, συνῆκεν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν
Σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ἤρεσεν
ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ καίγε ἐν ὀφθαλμοῖς
δούλων Σαοὺλ. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ πατάξαι
τὸν ἀλλόφυλον.] Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς
συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμ-
πάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις· 7 Καὶ
ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν
χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. 8 Καὶ
πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ
περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπεν, Τῷ Δαυὶδ
ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς
χιλιάδας· [καὶ τί αὐτῷ πλὴν ἡ βασιλεία;
9 Καὶ ἦν Σαοὺλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. 10 Καὶ ἐγενήθη
ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσεν πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν
ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ.
Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ' ἑκάστην
ἡμέραν. Καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαοὺλ. 11 Καὶ ἦρεν
Σαοὺλ τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, Πατάξω ἐν Δαυὶδ καὶ ἐν τῷ
τοίχῳ. Καὶ ἐξέκλινεν Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δίς]
12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυίδ, 13 Καὶ
ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν
ἑαυτῷ χιλίαρχον· καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο
ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. 14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ
εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπο-
ρεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
[17 Καὶ εἶπεν Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ
μου ἡ μείζων Μερὼβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα,
καὶ πλὴν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως, καὶ πολέμει
τοὺς πολέμους Κυρίου. Καὶ Σαοὺλ εἶπεν, Μὴ ἔστω
χείρ μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεὶρ ἀλλο-
φύλων. 18 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Τίς ἐγώ
εἰμι, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας σου πατρός μου
ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;
19 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν
Μερὼβ θυγατέρα Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ, καὶ αὐτὴ
ἐδόθη τῷ Ἰσραὴλ τῷ Μοθυλαθίτῃ εἰς γυναῖκα.]

CAPUT XVIII.

1 Et factum est cum complesset loqui ad
Saul: anima Jonathæ conglutinata est animæ
David, et dilexit eum Jonathas quasi animam
suam. 2 Tulitque eum Saul in die illa, et non
concessit ei ut reverteretur in domum patris
sui. 3 Inierunt autem David et Jonathas
fœdus: diligebat enim eum quasi animam
suam. 4 Nam expoliavit se Jonathas tunica,
qua erat indutus, et dedit eam David, et reliqua
vestimenta sua, usque ad gladium et arcum
suum, et usque ad balteum. 5 Egrediebatur
quoque David ad omnia quæcumque misisset
eum Saul, et prudenter se agebat: posuitque
eum Saul super viros belli, et acceptus erat in
oculis universi populi, maximeque in conspectu
famulorum Saul. 6 Porro cum reverteretur
percusso Philisthæo David, egressæ sunt
mulieres de universis urbibus Israel, cantantes,
chorosque ducentes in occursum Saul regis,
in tympanis lætitiæ, et in sistris. 7 Et præ-
cinebant mulieres ludentes, atque dicentes:
Percussit Saul mille, et David decem millia.
8 Iratus est autem Saul nimis, et displicuit in
oculis ejus sermo iste: dixitque: Dederunt
David decem millia, et mihi mille dederunt:
quid ei superest, nisi solum regnum? 9 Non
rectis ergo oculis Saul aspiciebat David a die
illa, et deinceps. 10 Post diem autem alteram,
invasit spiritus Dei malus Saul, et prophetabat
in medio domus suæ: David autem psallebat
manu sua, sicut per singulos dies; tenebatque
Saul lanceam, 11 Et misit eam, putans quod
configere posset David cum pariete: et
declinavit David a facie ejus secundo. 12 Et
timuit Saul David, eo quod Dominus esset
cum eo, et a se recessisset. 13 Amovit ergo
eum Saul a se, et fecit eum tribunum super
mille viros: et egrediebatur, et intrabat in
conspectu populi. 14 In omnibus quoque viis
suis David prudenter agebat, et Dominus erat
cum eo. 15 Vidit itaque Saul quod prudens
esset nimis, et cœpit cavere eum. 16 Omnis
autem Israel et Juda diligebat David: ipse
enim ingrediebatur et egrediebatur ante eos.
17 Dixitque Saul ad David: Ecce filia mea
major Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantum-
modo esto vir fortis, et præliare bella Domini.
Saul autem reputabat, dicens: Non sit manus
mea in eum, sed sit super eum manus Philisthi-
norum. 18 Ait autem David ad Saul: Quis ego
sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris
mei in Israel, ut fiam gener regis? 19 Factum
est autem tempus, cum deberet dari Merob filia
Saul David, data est Hadrieli Molathitæ uxor.

20 וַתֶּאֱהַב מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיַּגִּדוּ
לְשָׁאוּל וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו׃ 21 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶתְּנֶנָּה לּוֹ וּתְהִי־לוֹ לְמוֹקֵשׁ וּתְהִי־
בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד
בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם׃ 22 וַיְצַו שָׁאוּל
אֶת־עֲבָדָו דַּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בַּלָּט לֵאמֹר הִנֵּה
חָפֵץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו אֲהֵבוּךָ
וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ׃ 23 וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי
שָׁאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנְקַלָּה בְעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ וְאָנֹכִי אִישׁ־רָשׁ וְנִקְלֶה׃ 24 וַיַּגִּדוּ
עַבְדֵי שָׁאוּל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
דִּבֶּר דָּוִד׃ 25 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־
תֹאמְרוּ לְדָוִד אֵין־חֵפֶץ לַמֶּלֶךְ בְּמֹהַר כִּי
בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאֹיְבֵי
הַמֶּלֶךְ וְשָׁאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד
בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים׃ 26 וַיַּגִּדוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד
לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא־מָלְאוּ הַיָּמִים׃
27 וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ ׀ הוּא וַאֲנָשָׁיו וַיַּךְ
בַּפְּלִשְׁתִּים מָאתַיִם אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־
עָרְלֹתֵיהֶם וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ לְהִתְחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֶּן־לוֹ שָׁאוּל אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ
לְאִשָּׁה׃ 28 וַיַּרְא שָׁאוּל וַיֵּדַע כִּי יְהוָה
עִם־דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֲהֵבַתְהוּ׃
29 וַיֹּאסֶף שָׁאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי
שָׁאוּל אֹיֵב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים׃
30 וַיֵּצְאוּ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי ׀ מִדֵּי צֵאתָם
שָׂכַל דָּוִד מִכֹּל עַבְדֵי שָׁאוּל וַיִּיקַר שְׁמוֹ
מְאֹד׃

פרשה יט :

1 וַיְדַבֵּר שָׁאוּל אֶל־יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל־כָּל־
עֲבָדָיו לְהָמִית אֶת־דָּוִד וִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל
חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד׃ 2 וַיַּגֵּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד
לֵאמֹר מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל אָבִי לַהֲמִיתֶךָ וְעַתָּה
הִשָּׁמֶר־נָא בַבֹּקֶר וְיָשַׁבְתָּ בַסֵּתֶר וְנַחְבֵּאתָ׃
3 וַאֲנִי אֵצֵא וְעָמַדְתִּי לְיַד־אָבִי בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם וַאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל־אָבִי
וְרָאִיתִי מָה וְהִגַּדְתִּי לָךְ׃ 4 וַיְדַבֵּר
יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל־שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַל־יֶחֱטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְדָוִד כִּי
לוֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־לְךָ מְאֹד׃

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ τὸν
Δαυίδ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ καὶ ηὐθύνθη ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Δώσω αὐτὴν
αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ
Σαοὺλ χεὶρ ἀλλοφύλων. 22 Καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων Λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεύς, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσι σέ, καὶ σὺ
ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ
παῖδες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ
οὐχὶ ἔνδοξος. 24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαοὺλ
αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.
25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ Οὐ
βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν
ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς τοῦ
βασιλέως· καὶ Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. 26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ
παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
ηὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι
τῷ βασιλεῖ. 27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ ἀνήνεγκε τὰς
ἀκροβυστίας αὐτῶν· καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ,
καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ θυγατέρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 28 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι Κύριος
μετὰ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν, 29 Καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι. [Καὶ ἐγένετο
Σαοὺλ ἐχθρεύων τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.
30 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ ἐξοδίας αὐτῶν συνῆκεν Δαυὶδ
παρὰ πάντας τοὺς δούλους Σαούλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.]

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ
ᾑρεῖτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· 2 Καὶ ἀπήγγειλεν
Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ λέγων Σαοὺλ ζητεῖ θανατῶσαί σε·
φύλαξαι οὖν αὔριον πρωΐ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον
κρυφῇ· 3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι
ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ᾖς ἐκεῖ, καὶ
ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
ὄψομαι ὅτι ἐὰν ᾖ καὶ ἀπαγγελῶ σοι. 4 Καὶ ἐλάλησεν
Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα
αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μὴ ἁμαρτησάτω ὁ
βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ ἡμάρ-
τηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα,

20 Dilexit autem David Michol filia Saul
altera. Et nuntiatum est Saul, et placuit ei.
21 Dixitque Saul: Dabo eam illi, ut fiat ei
in scandalum, et sit super eum manus Phi-
listhinorum. Dixitque Saul ad David: In
duabus rebus gener meus eris hodie. 22 Et
mandavit Saul servis suis: Loquimini ad
David clam me, dicentes: Ecce places regi,
et omnes servi ejus diligunt te. Nunc ergo
esto gener regis. 23 Et locuti sunt servi
Saul in auribus David omnia verba hæc. Et
ait David: Num parum videtur vobis, generum
esse regis? Ego autem sum vir pauper et
tenuis. 24 Et renuntiaverunt servi Saul,
dicentes: Hujuscemodi verba locutus est
David. 25 Dixit autem Saul: Sic loquimini
ad David: Non habet rex sponsalia necesse,
nisi tantum centum præputia Philisthinorum,
ut fiat ultio de inimicis regis. Porro Saul
cogitabat tradere David in manus Philisthino-
rum. 26 Cumque renuntiassent servi ejus
David verba quæ dixerat Saul, placuit sermo
in oculis David, ut fieret gener regis. 27 Et
post paucos dies surgens David, abiit cum viris
qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthiim
ducentos viros, et attulit eorum præputia, et
annumeravit ea regi, ut esset gener ejus. Dedit
itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem.
28 Et vidit Saul, et intellexit quod Dominus
esset cum David. Michol autem filia Saul
diligebat eum. 29 Et Saul magis cœpit timere
David: factusque est Saul inimicus David
cunctis diebus. 30 Et egressi sunt principes
Philisthinorum; a principio autem egressionis
eorum, prudentius se gerebat David quam
omnes servi Saul, et celebre factum est nomen
ejus nimis.

CAPUT XIX.

1 Locutus est autem Saul ad Jonatham
filium suum, et ad omnes servos suos, ut
occiderent David. Porro Jonathas filius Saul
diligebat David valde. 2 Et indicavit Jonathas
David, dicens: Quærit Saul pater meus occi-
dere te: quapropter observa te, quæso, mane,
et manebis clam, et absconderis. 3 Ego
autem egrediens stabo juxta patrem meum,
in agro ubicumque fueris: et ego loquar de te
ad patrem meum: et quodcumque videro, nun-
tiabo tibi. 4 Locutus est ergo Jonathas de David
bona ad Saul patrem suum, dixitque ad eum: Ne
pecces rex in servum tuum David, quia non
peccavit tibi, et opera ejus bona sunt tibi valde.

5 וַיָּשֶׂם אֶת־נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל־יִשְׂרָאֵל
רָאִיתָ וַתִּשְׂמָח וְלָמָּה תֶחֱטָא בְּדָם נָקִי
לְהָמִית אֶת־דָּוִד חִנָּם׃ 6 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל חַי־יְהוָה
אִם־יוּמָת׃ 7 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיַּגֶּד־לוֹ
יְהוֹנָתָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא
יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שָׁאוּל וַיְהִי לְפָנָיו
כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 8 וַתּוֹסֶף הַמִּלְחָמָה
לִהְיוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ
בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃ 9 וַתְּהִי
רוּחַ יְהוָה ׀ רָעָה אֶל־שָׁאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ
יוֹשֵׁב וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד מְנַגֵּן בְּיָד׃
10 וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוִד
וּבַקִּיר וַיִּפְטַר מִפְּנֵי שָׁאוּל וַיַּךְ אֶת־הַחֲנִית
בַּקִּיר וְדָוִד נָס וַיִּמָּלֵט בַּלַּיְלָה הוּא׃
11 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל־בֵּית
דָּוִד לְשָׁמְרוֹ וְלַהֲמִיתוֹ בַּבֹּקֶר וַתַּגֵּד לְדָוִד
מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אִם־אֵינְךָ מְמַלֵּט אֶת־
נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מָחָר אַתָּה מוּמָת׃
12 וַתֹּרֶד מִיכַל אֶת־דָּוִד בְּעַד הַחַלּוֹן וַיֵּלֶךְ
וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט׃ 13 וַתִּקַּח מִיכַל אֶת־
הַתְּרָפִים וַתָּשֶׂם אֶל־הַמִּטָּה וְאֵת כְּבִיר
הָעִזִּים שָׂמָה מְרַאֲשֹׁתָיו וַתְּכַס בַּבָּגֶד׃
14 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת אֶת־דָּוִד
וַתֹּאמֶר חֹלֶה הוּא׃ 15 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל
אֶת־הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת־דָּוִד לֵאמֹר
הַעֲלוּ אֹתוֹ בַמִּטָּה אֵלַי לַהֲמִתוֹ׃ 16 וַיָּבֹאוּ
הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל־הַמִּטָּה
וּכְבִיר הָעִזִּים מְרַאֲשֹׁתָיו׃ 17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל־מִיכַל לָמָּה כָּכָה רִמִּיתִנִי וַתְּשַׁלְּחִי
אֶת־אֹיְבִי וַיִּמָּלֵט וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל־שָׁאוּל
הוּא־אָמַר אֵלַי שַׁלְּחִנִי לָמָה אֲמִיתֵךְ׃
18 וְדָוִד בָּרַח וַיִּמָּלֵט וַיָּבֹא אֶל־שְׁמוּאֵל
הָרָמָתָה וַיַּגֶּד־לוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ
שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בְּנָוֹית׃
19 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנָוֹית
בָּרָמָה׃ 20 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת
אֶת־דָּוִד וַיַּרְא אֶת־לַהֲקַת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נִצָּב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל־מַלְאֲכֵי
שָׁאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה׃
21 וַיַּגִּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים
וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה וַיֹּסֶף שָׁאוּל וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה׃

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος
σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον καὶ
ἐχάρησαν· καὶ ἵνα τί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον
θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; 6 Καὶ ἤκουσε
Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοὺλ λέγων
Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ
πρὸς Σαούλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ
τρίτην ἡμέραν. 8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι
πρὸς Σαούλ· καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν
μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ, καὶ
αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐζήτει
Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ, καὶ ἀπέστη Δαυὶδ
ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν
τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη. 11 Καὶ
ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέ-
λους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι
αὐτὸν πρωΐ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ λέγουσα Ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ
τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ. 12 Καὶ
κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ
ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. 13 Καὶ ἔλαβεν ἡ
Μελχὸλ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ
ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυ-
ψεν αὐτὰ ἱματίῳ. 14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους
λαβεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.
15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ λέγων Ἀγάγετε
αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια
ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχὸλ Ἵνα τί
οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν
μου καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὸλ τῷ Σαοὺλ Αὐτὸς
εἶπεν Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μή, θανατώσω σε.
18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται
πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ
πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαούλ· καὶ ἐπορεύθη
Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν
Ῥαμᾷ. 19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες
Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. 20 Καὶ ἀπέστειλε
Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ εἶδον τὴν
ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἱστήκει
καθεστηκὼς ἐπ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφη-
τεύουσιν. 21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν
καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστεῖλαι
ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί.

5 Et posuit animam suam in manu sua, et
percussit Philisthæum, et fecit Dominus sa-
lutem magnam universo Israeli: vidisti, et
lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine
innoxio, interficiens David, qui est absque
culpa? 6 Quod cum audisset Saul, placatus
voce Jonathæ, juravit: Vivit Dominus, quia
non occidetur. 7 Vocavit itaque Jonathas
David, et indicavit ei omnia verba hæc: et
introduxit Jonathas David ad-Saul, et fuit
ante eum, sicut fuerat heri et nudiustertius.
8 Motum est autem rursum bellum: et egressus
David, pugnavit adversum Philisthiim: per-
cussitque eos plaga magna et fugerunt a facie
ejus. 9 Et factus est spiritus Domini malus
in Saul; sedebat autem in domo sua, et tene-
bat lanceam: porro David psallebat manu
sua. 10 Nisusque est Saul configere David
lancea in pariete, et declinavit David a facie
Saul: lancea autem casso vulnere perlata est
in parietem, et David fugit, et salvatus est
nocte illa. 11 Misit ergo Saul satellites suos
in domum David, ut custodirent eum, et
interficeretur mane. Quod cum annuntiasset
David Michol uxor sua, dicens: Nisi salvaveris
te nocte hac, cras morieris; 12 Deposuit eum
per fenestram; porro ille abiit et aufugit,
atque salvatus est. 13 Tulit autem Michol
statuam, et posuit eam super lectum, et pellem
pilosam caprarum posuit ad caput ejus, et
operuit eam vestimentis. 14 Misit autem
Saul apparitores, qui raperent David: et
responsum est quod ægrotaret. 15 Rursum-
que misit Saul nuntios ut viderent David,
dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur.
16 Cumque venissent nuntii, inventum est
simulachrum super lectum, et pellis caprarum
ad caput ejus. 17 Dixitque Saul ad Michol:
Quare sic illusisti mihi, et dimisisti inimicum
meum ut fugeret? Et respondit Michol ad
Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimitte
me, alioquin interficiam te. 18 David autem
fugiens, salvatus est, et venit ad Samuel in
Ramatha, et nuntiavit ei omnia quæ fecerat
sibi Saul: et abierunt ipse et Samuel, et
morati sunt in Naioth. 19 Nuntiatum est
autem Sauli a dicentibus: Ecce David in
Naioth in Ramatha. 20 Misit ergo Saul
lictores, ut raperent David: qui cum
vidissent cuneum prophetarum vaticinantium,
et Samuelem stantem super eos, factus
est etiam Spiritus Domini in illis, et
prophetare cœperunt etiam ipsi. 21 Quod
cum nuntiatum esset Sauli, misit et alios
nuntios: prophetaverunt autem et illi. Et
rursum misit Saul tertios nuntios, qui et
ipsi prophetaverunt. Et iratus iracundia Saul.

22 וַיֵּלֶךְ גַּם־הוּא הָרָמָתָה וַיָּבֹא עַד־בּוֹר
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בַּשֶּׂכוּ וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אֵיפֹה
שְׁמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּנָיוֹת בָּרָמָה׃
23 וַיֵּלֶךְ שָׁם אֶל־נָיוֹת בָּרָמָה וַתְּהִי עָלָיו
גַּם־הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וַיִּתְנַבֵּא
עַד־בֹּאוֹ בְּנָיוֹת בָּרָמָה׃ 24 וַיִּפְשַׁט גַּם־הוּא
בְּגָדָיו וַיִּתְנַבֵּא גַם־הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל
עָרֹם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִאִים׃

פרשה כ׃

1 וַיִּבְרַח דָּוִד מִנָּוֹית בָּרָמָה וַיָּבֹא
וַיֹּאמֶר ׀ לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מֶה עָשִׂיתִי מֶה־עֲוֹנִי
וּמֶה־חַטָּאתִי לִפְנֵי אָבִיךָ כִּי מְבַקֵּשׁ אֶת־
נַפְשִׁי׃ 2 וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לֹא תָמוּת
הִנֵּה לוֹ־עָשָׂה אָבִי דָּבָר גָּדוֹל אוֹ דָּבָר
קָטֹן וְלֹא יִגְלֶה אֶת־אָזְנִי וּמַדּוּעַ יַסְתִּיר
אָבִי מִמֶּנִּי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת׃
3 וַיִּשָּׁבַע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר יָדֹעַ יָדַע אָבִיךָ
כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אַל־יֵדַע־
זֹאת יְהוֹנָתָן פֶּן־יֵעָצֵב וְאוּלָם חַי־יְהוָה
וְחֵי נַפְשֶׁךָ כִּי כְפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד מַה־תֹּאמַר נַפְשְׁךָ
וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוֹנָתָן
הִנֵּה־חֹדֶשׁ מָחָר וְאָנֹכִי יָשֹׁב־אֵשֵׁב עִם־
הַמֶּלֶךְ לֶאֱכוֹל וְשִׁלַּחְתַּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה
עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִשִׁית׃ 6 אִם־פָּקֹד יִפְקְדֵנִי
אָבִיךָ וְאָמַרְתָּ נִשְׁאֹל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי דָוִד
לָרוּץ בֵּית־לֶחֶם עִירוֹ כִּי זֶבַח הַיָּמִים שָׁם
לְכָל־הַמִּשְׁפָּחָה׃ 7 אִם־כֹּה יֹאמַר טוֹב
שָׁלוֹם לְעַבְדֶּךָ וְאִם־חָרֹה יֶחֱרֶה לוֹ דַּע
כִּי־כָלְתָה הָרָעָה מֵעִמּוֹ׃ 8 וְעָשִׂיתָ חֶסֶד
עַל־עַבְדֶּךָ כִּי בִּבְרִית יְהוָה הֵבֵאתָ אֶת־
עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֹן הֲמִיתֵנִי אַתָּה
וְעַד־אָבִיךָ לָמָּה־זֶּה תְבִיאֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן חָלִילָה לָּךְ כִּי ׀ אִם־יָדֹעַ אֵדַע
כִּי־כָלְתָה הָרָעָה מֵעִם אָבִי לָבוֹא עָלֶיךָ
וְלֹא אֹתָהּ אַגִּיד לָךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
יְהוֹנָתָן מִי יַגִּיד לִי אוֹ מַה־יַּעַנְךָ אָבִיךָ
קָשָׁה׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד לְכָה
וְנֵצֵא הַשָּׂדֶה וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי־אֶחְקֹר אֶת־אָבִי כָּעֵת ׀ מָחָר
הַשְּׁלִשִׁית וְהִנֵּה־טוֹב אֶל־דָּוִד וְלֹא־
אָז אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ וְגָלִיתִי אֶת־אָזְנֶךָ׃

22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαούλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἅλω τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε Ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν Ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμά.
23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμά, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμά.
24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον Εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμά, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου;
2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου· καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.
3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε μὴ γνῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου.
4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τί ποιήσω σοι;
5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης.
6 Καὶ ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς Παραιτούμενος παρῃτήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ φυλῇ.
7 Ἐὰν τάδε εἴπῃ Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.
8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με;
9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν Μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.
10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν Τίς ἀπαγγείλῃ μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;
11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ Πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ περὶ Δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρόν.

22 Abiit etiam ipse in Ramatha, et venit usque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, et interrogavit, et dixit: In quo loco sunt Samuel et David? Dictumque est ei: Ecce in Naioth sunt in Ramatha.
23 Et abiit in Naioth in Ramatha, et factus est etiam super eum Spiritus Domini, et ambulabat ingrediens, et prophetabat usque dum veniret in Naioth in Ramatha.
24 Et expoliavit etiam ipse se vestimentis suis, et prophetavit cum ceteris coram Samuele, et cecidit nudus tota die illa et nocte. Unde et exivit proverbium: Num et Saul inter prophetas.

CAPUT XX.

1 FUGIT autem David de Naioth, quæ est in Ramatha, veniensque locutus est coram Jonatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea, et quod peccatum meum in patrem tuum, quia quærit animam meam?
2 Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo? nequaquam erit istud.
3 Et juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, et dicet: Nesciat hoc Jonathas, ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dominus, et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque dividimur.
4 Et ait Jonathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi.
5 Dixit autem David ad Jonathan: Ecce calendæ sunt crastino, et ego ex more sedere soleo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertiæ.
6 Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut iret celeriter in Bethlehem civitatem suam: quia victimæ solemnes ibi sunt universis contribulibus suis.
7 Si dixerit, Bene: pax erit servo tuo; si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia ejus.
8 Fac ergo misericordiam in servum tuum: quia fœdus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti: si autem est iniquitas aliqua in me, tu me interfice, et ad patrem tuum ne introducas me.
9 Et ait Jonathas: Absit hoc a te: neque enim fieri potest, ut si certe cognovero completam esse patris mei malitiam contra te, non annuntiem tibi.
10 Responditque David ad Jonathan: Quis renuntiabit mihi, si quid forte responderit tibi pater tuus dure de me?
11 Et ait Jonathas ad David: Veni, et egrediamur foras in agrum. Cumque exissent ambo in agrum,
12 Ait Jonathas ad David: Domine Deus Israel, si investigavero sententiam patris mei crastino vel perendie, et aliquid boni fuerit super David, et non statim misero ad te, et notum tibi fecero,

13 כֹּה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יֹסִיף
כִּי־יֵיטִב אֶל־אָבִי אֶת־הָרָעָה עָלֶיךָ וְגָלִיתִי
אֶת־אָזְנֶךָ וְשִׁלַּחְתִּיךָ וְהָלַכְתָּ לְשָׁלוֹם וִיהִי
יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אָבִי׃ 14 וְלֹא
אִם־עוֹדֶנִּי חָי וְלֹא־תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד
יְהוָה וְלֹא אָמוּת׃ 15 וְלֹא־תַכְרִית אֶת־
חַסְדְּךָ מֵעִם בֵּיתִי עַד־עוֹלָם וְלֹא בְּהַכְרִת
יְהוָה אֶת־אֹיְבֵי דָוִד אִישׁ מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ 16 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית דָּוִד
וּבִקֵּשׁ יְהוָה מִיַּד אֹיְבֵי דָוִד׃ 17 וַיּוֹסֶף
יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת־דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ
כִּי־אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אֲהֵבוֹ׃ 18 וַיֹּאמֶר־לוֹ
יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד
מוֹשָׁבֶךָ׃ 19 וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ שָּׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה
וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ 20 וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
הַחִצִּים צִדָּה אוֹרֶה לְשַׁלַּח־לִי לְמַטָּרָה׃
21 וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת־הַנַּעַר לֵךְ מְצָא
אֶת־הַחִצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה
הַחִצִּים ׀ מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ ׀ וָבֹאָה כִּי־שָׁלוֹם
לְךָ וְאֵין דָּבָר חַי־יְהוָה׃ 22 וְאִם־כֹּה אֹמַר
לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ וָהָלְאָה לֵךְ
כִּי שִׁלַּחֲךָ יְהוָה׃ 23 וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
אֲנִי וָאָתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ
עַד־עוֹלָם׃ 24 וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה
וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם
לֶאֱכוֹל׃ 25 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ
כְּפַעַם ׀ בְּפַעַם אֶל־מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם
דָּוִד׃ 26 וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם
הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר
הוּא כִּי־לֹא טָהוֹר׃ 27 וַיְהִי מִמָּחֳרַת
הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי
גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם׃ 28 וַיַּעַן
יְהוֹנָתָן אֶל־שָׁאוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד
מֵעִמָּדִי עַד־בֵּית לָחֶם׃ 29 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי
נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בָּעִיר וְהוּא
צִוָּה־לִי אָחִי וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי
עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ׃
30 וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ
בֶּן־נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בֹחֵר
אַתָּה לְבֶן־יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ׃

13 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσ-
θείη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ὠτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ
τοῦ πατρός μου. 14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ
ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,
15 Οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ
αἰῶνος· καὶ εἰ μή, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοὺς
ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς,
16 Εὑρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου
Δαυίδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ.
17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὀμόσαι τῷ Δαυίδ,
ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. 18 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν Αὔριον νεομηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ,
ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου. 19 Καὶ τρισσεύσεις
καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυβῇς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ
Ἐργὰβ ἐκεῖνο. 20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις
ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματταρί. 21 Καὶ
ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον λέγων Δεῦρο εὑρέ μοι
τὴν σχίζαν· ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ Ὧδε ἡ
σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν· παραγίνου, ὅτι
εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῇ Κύριος. 22 Ἐὰν
τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.
23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ
Κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.
24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται
ὁ μήν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν
τοῦ φαγεῖν. 25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν
αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ
τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν
Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος
Δαυίδ. 26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε Σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς
εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται. 27 Καὶ ἐγενήθη τῇ
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπε-
σκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυίδ, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν
ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν
τράπεζαν; 28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Παρῄτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως
εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι, 29 Καὶ
εἶπεν Ἐξαπόστειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς
ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί
μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δια-
βήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο
οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα
καὶ εἶπεν αὐτῷ Υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ
οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην
σοῦ καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου;

13 Hæc faciat Dominus Jonathæ, et hæc
addat. Si autem perseveraverit patris mei
malitia adversum te, revelabo aurem tuam,
et dimittam te, ut vadas in pace, et sit
Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo.
14 Et si vixero, facies mihi misericordiam
Domini: si vero mortuus fuero, 15 Non
auferes misericordiam tuam a domo mea
usque in sempiternum, quando eradicaverit
Dominus inimicos David, unumquemque de
terra: auferat Jonathan de domo sua, et
requirat Dominus de manu inimicorum David.
16 Pepigit ergo Jonathas fœdus cum domo
David: et requisivit Dominus de manu inimi-
corum David. 17 Et addidit Jonathas
dejerare David, eo quod diligeret illum: sicut
enim animam suam, ita diligebat eum.
18 Dixitque ad eum Jonathas: Cras calendæ
sunt, et requireris: 19 Requiretur enim
sessio tua usque perendie. Descendes ergo
festinus, et venies in locum ubi celandus es
in die qua operari licet, et sedebis juxta
lapidem, cui nomen est Ezel. 20 Et ego tres
sagittas mittam juxta eum, et jaciam quasi
exercens me ad signum. 21 Mittam quoque
et puerum, dicens ei: Vade, et affer mihi
sagittas. 22 Si dixero puero: Ecce sagittæ
intra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia
pax tibi est, et nihil est mali, vivit Dominus.
Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ
ultra te sunt: vade in pace, quia dimisit te
Dominus. 23 De verbo autem quod locuti
sumus ego et tu, sit Dominus inter me et te
usque in sempiternum. 24 Absconditus est
ergo David in agro, et venerunt calendæ, et
sedit rex ad comedendum panem. 25 Cumque
sedisset rex super cathedram suam (secundum
consuetudinem) quæ erat juxta parietem,
surrexit Jonathas, et sedit Abner ex latere
Saul, vacuusque apparuit locus David. 26 Et
non est locutus Saul quidquam in die illa:
cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non
esset mundus, nec purificatus. 27 Cumque
illuxisset dies secunda post calendas, rursus
apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul
ad Jonathan filium suum: Cur non venit filius
Isai, nec heri, nec hodie, ad vescendum?
28 Responditque Jonathas Sauli: Rogavit me
obnixe, ut iret in Bethlehem, 29 Et ait:
Dimitte me, quoniam sacrificium solemne est
in civitate, unus de fratribus meis accersivit
me: nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis,
vadam cito, et videbo fratres meos. Ob hanc
causam non venit ad mensam regis. 30 Iratus
autem Saul adversum Jonathan, dixit ei: Fili
mulieris virum ultro rapientis, numquid ignoro
quia diligis filium Isai, in confusionem tuam,
et in confusionem ignominiosæ matris tuæ?

שמואל א כ כא

31 כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־
הָֽאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה
שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא׃
32 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל אָבִיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃
33 וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ
וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו
לְהָמִית אֶת־דָּוִד׃ 34 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעִם
הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־אָף וְלֹא־אָכַל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ
אָבִיו׃ 35 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן
הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃
36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא־נָא אֶת־הַחִצִּים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ וְהוּא־יָרָה
הַחֵצִי לְהַעֲבִרוֹ׃ 37 וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם
הַחֵצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֵצִי מִמְּךָ
וָהָלְאָה׃ 38 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר
מְהֵרָה חוּשָׁה אַל־תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר
יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּי וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו׃
39 וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן
וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ 40 וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן
אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ הָבֵיא הָעִיר׃ 41 הַנַּעַר בָּא וְדָוִד קָם
מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְּׁקוּ ׀ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּבְכּוּ
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד הִגְדִּיל׃ 42 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה
יִהְיֶה ׀ בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֲךָ
עַד־עוֹלָם׃

פרשה כא׃

1 וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וִיהוֹנָתָן בָּא הָעִיר׃
2 וַיָּבֹא דָוִד נֹבֶה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן
וַיֶּחֱרַד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ
מַדּוּעַ אַתָּה לְבַדֶּךָ וְאִישׁ אֵין אִתָּךְ׃
3 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִוַּנִי
דָבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אַל־יֵדַע מְאוּמָה
אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שֹׁלֵחֲךָ וַאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדַעְתִּי אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי
אַלְמוֹנִי׃ 4 וְעַתָּה מַה־יֵּשׁ תַּחַת־יָדְךָ
חֲמִשָּׁה־לֶחֶם תְּנָה בְיָדִי אוֹ הַנִּמְצָא׃
5 וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין־לֶחֶם
חֹל אֶל־תַּחַת יָדִי כִּי־אִם־לֶחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ
אִם־נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. κ', κα'.

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς
γῆς οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀπο-
στείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.
32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ Ἵνα τί
ἀποθνήσκει; τί πεποίηκεν; 33 Καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ
δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἔγνω
Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. 34 Καὶ
ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ
θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς
ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυίδ, ὅτι συνετέλεσεν
ἐπ' αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐγενήθη πρωῒ
καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς
τὸ μαρτύριον Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ'
αὐτοῦ· 36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ Δράμε εὑρέ
μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ
παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ
παρήγαγεν αὐτήν. 37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως
τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν.
38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ
εἶπεν Ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· καὶ
ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ
λέγων Ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στῇς· καὶ ἀνέλεξε
τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε τὰς
σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. 39 Καὶ τὸ
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθὲν πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ
Δαυίδ. 40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ
Πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν. 41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε
τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ Ἀργὰβ
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως
συντελείας μεγάλης. 42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ
Δαυὶδ Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν
ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι Κυρίου λέγοντες Κύριος
ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός
σου ἕως αἰῶνος. 43 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε,
καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ
τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί
μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέ μοι Μηδεὶς γνώτω τὸ
ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
ἐντέταλμαί σοι, καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι
ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις, Φελλανὶ
Μαεμωνί. 3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά
σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὑρεθέν.
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Οὐκ
εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι
ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσίν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ
παιδάριά ἐστι πλὴν ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.

I. SAMUELIS, XX. XXI.

31 Omnibus enim diebus, quibus filius Isai
vixerit super terram, non stabilieris tu, neque
regnum tuum. Itaque jam nunc mitte, et
adduc eum ad me: quia filius mortis est.
32 Respondens autem Jonathas Sauli patri
suo, ait: Quare morietur? quid fecit? 33 Et
arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et
intellexit Jonathas quod definitum esset a
patre suo, ut interficeret David. 34 Surrexit
ergo Jonathas a mensa in ira furoris, et non
comedit in die calendarum secunda panem.
Contristatus est enim super David, eo quod
confudisset eum pater suus. 35 Cumque
illuxisset mane, venit Jonathas in agrum juxta
placitum David, et puer parvulus cum eo,
36 Et ait ad puerum suum: Vade, et affer
mihi sagittas, quas ego jacio. Cumque puer
cucurrisset, jecit aliam sagittam trans puerum.
37 Venit itaque puer ad locum jaculi, quod
miserat Jonathas: et clamavit Jonathas post
tergum pueri, et ait: Ecce ibi est sagitta
porro ultra te. 38 Clamavitque iterum
Jonathas post tergum pueri, dicens: Festina
velociter, ne steteris. Collegit autem puer
Jonathæ sagittas, et attulit ad dominum suum:
39 Et quid ageretur, penitus ignorabat:
tantummodo enim Jonathas et David rem
noverant. 40 Dedit ergo Jonathas arma sua
puero, et dixit ei: Vade, et defer in civitatem.
41 Cumque abiisset puer, surrexit David de
loco qui vergebat ad austrum, et cadens pronus
in terram, adoravit tertio: et osculantes se
alterutrum, fleverunt pariter, David autem
amplius. 42 Dixit ergo Jonathas ad David:
Vade in pace: quæcumque juravimus ambo in
nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter
me et te, et inter semen meum et semen
tuum usque in sempiternum. 43 Et surrexit
David, et abiit: sed et Jonathas ingressus
est civitatem.

CAPUT XXI.

1 Venit autem David in Nobe ad Achime-
lech sacerdotem: et obstupuit Achimelech,
eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare
tu solus, et nullus est tecum? 2 Et ait
David ad Achimelech sacerdotem. Rex
præcepit mihi sermonem, et dixit: Nemo
sciat rem propter quam missus es a me, et
cujusmodi præcepta tibi dederim: nam et
pueris condixi in illum et illum locum.
3 Nunc ergo si quid habes ad manum,
vel quinque panes, da mihi, aut quidquid
inveneris. 4 Et respondens sacerdos ad
David, ait illi: Non habeo laicos panes
ad manum, sed tantum panem sanctum:
si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus?

שמואל א כא כב

6 ויען דוד את־הכהן ויאמר לו כי
אם־אשה עצרה־לנו כתמול שלשם בצאתי
ויהיו כלי־הנערים קדש והוא דרך
חל ואף כי־היום יקדש בכלי׃ 7 ויתן־לו
הכהן קדש כי לא־היה שם לחם כי
אם־לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חם ביום הלקחו׃ 8 ושם
איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר
לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר
הרעים אשר לשאול׃ 9 ויאמר דוד
לאחימלך ואין יש־פה תחת־ידך חנית
או־חרב כי גם־חרבי וגם־כלי לא־לקחתי
בידי כי־היה דבר־המלך נחוץ׃
10 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר־הכית ׀ בעמק האלה הנה־היא
לוטה בשמלה אחרי האפוד אם־אתה
תקח־לך קח כי אין אחרת זולתה
בזה ס ויאמר דוד אין כמוה
תננה לי׃ 11 ויקם דוד ויברח
ביום ההוא מפני שאול ויבא אל־אכיש
מלך גת׃ 12 ויאמרו עבדי אכיש אליו
הלוא־זה דוד מלך הארץ הלוא לזה
יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו
ודוד ברבבתו׃ 13 וישם דוד את־הדברים
האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש
מלך־גת׃ 14 וישנו את־טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו על־דלתות השער
ויורד רירו אל־זקנו׃ 15 ויאמר
אכיש אל־עבדיו הנה תראו איש משתגע
למה תביאו אתו אלי׃ 16 חסר משגעים
אני כי־הבאתם את־זה להשתגע עלי
הזה יבוא אל־ביתי׃

פרשה כב׃

1 וילך דוד משם וימלט אל־מערת
עדלם וישמעו אחיו וכל־בית אביו וירדו
אליו שמה׃ 2 ויתקבצו אליו כל־איש מצוק
וכל־איש אשר־לו נשא וכל־איש מר־נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות
איש׃ 3 וילך דוד משם מצפה מואב
ויאמר ׀ אל־מלך מואב יצא־נא אבי ואמי
אתכם עד אשר אדע מה־יעשה־לי אלהים׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄. κα΄, κβ΄.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην
ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ
παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι
ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου. 6 Καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι ἀλλ᾽ ἢ ἄρτοι τοῦ
προσώπου, οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου τοῦ
παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς.
7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος, νέμων τὰς
ἡμιόνους Σαούλ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ
Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ
ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ
εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
κατὰ σπουδήν. 9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς Ἰδοὺ ἡ
ῥομφαία Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ
κοιλάδι Ἠλά· καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ·
εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα
πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα. Καὶ εἶπε Δαυίδ Ἰδοὺ οὐκ
ἔστιν ὥσπερ αὐτή, δός μοι αὐτήν. 10 Καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ
πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ· 11 Καὶ εἶπον οἱ
παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτόν Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ
βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι
λέγουσαι Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ
Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; 12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ
ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα
ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ. 13 Καὶ
ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμ-
πάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέῤῥει ἐπὶ τὸν πώγωνα
αὐτοῦ. 14 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἵνα τί εἰσηγάγετε
αὐτὸν πρὸς μέ; 15 Μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων
ἐγώ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρὸς μέ;
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ καὶ διεσώθη, καὶ
ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ. 2 Καὶ συνήγοντο
πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ
πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ἡγούμενος,
καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
3 Καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ
τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ
Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
παρὰ σοὶ ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός.

I. SAMUELIS, XXI. XXII.

5 Et respondit David sacerdoti, et dixit ei:
Equidem, si de mulieribus agitur: continuimus
nos ab heri et nudiustertius, quando egrediebamur,
et fuerunt vasa puerorum sancta; porro
via hæc polluta est, sed et ipsa hodie
sanctificabitur in vasis. 6 Dedit ergo ei
sacerdos sanctificatum panem; neque enim
erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis,
qui sublati fuerant a facie Domini, ut ponerentur
panes calidi. 7 Erat autem ibi vir
quidam de servis Saul, in die illa, intus in
tabernaculo Domini: et nomen ejus Doeg
Idumæus, potentissimus pastorum Saul. 8 Dixit
autem David ad Achimelech: Si habes hic ad
manum hastam, aut gladium? quia gladium
meum, et arma mea non tuli mecum; sermo
enim regis urgebat. 9 Et dixit sacerdos:
Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem
percussisti in Valle terebinthi, est involutus
pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle;
neque enim hic est alius absque eo. Et ait
David: Non est huic alter similis, da mihi
eum. 10 Surrexit itaque David, et fugit in
die illa a facie Saul: et venit ad Achis regem
Geth: 11 Dixeruntque servi Achis ad eum
cum vidissent David: Numquid non iste est
David rex terræ? nonne huic cantabant per
choros, dicentes: Percussit Saul mille, et David
decem millia? 12 Posuit autem David sermones
istos in corde suo, et extimuit valde a
facie Achis regis Geth. 13 Et immutavit os
suum coram eis, et collabebatur inter manus
eorum, et impingebat in ostia portæ, defluebantque
salivæ ejus in barbam. 14 Et ait
Achis ad servos suos: Vidistis hominem insanum:
quare adduxistis eum ad me? 15 An
desunt nobis furiosi, quod introduxistis istum,
ut fureret me præsente? hiccine ingredietur
domum meam?

CAPUT XXII.

1 Abiit ergo David inde, et fugit in
speluncam Odollam. Quod cum audissent
fratres ejus, et omnis domus patris ejus, descenderunt
ad eum illuc. 2 Et convenerunt ad
eum omnes, qui erant in angustia constituti, et
oppressi ære alieno, et amaro animo: et factus
est eorum princeps, fueruntque cum eo quasi
quadringinti viri. 3 Et profectus est David inde
in Maspha, quæ est Moab: et dixit ad regem
Moab: Maneat, oro, pater meus et mater mea
vobiscum, donec sciam quid faciat mihi Deus.

4 וַיַּנְחֵ֕ם אֶת־פְּנֵ֖י מֶ֣לֶךְ מוֹאָ֑ב וַיֵּשְׁב֣וּ עִמּ֔וֹ
כָּל־יְמֵ֥י הֱיוֹת־דָּוִ֖ד בַּמְּצוּדָֽה׃ 5 וַיֹּ֩אמֶר֩ גָּ֨ד
הַנָּבִ֜יא אֶל־דָּוִ֗ד לֹ֤א תֵשֵׁב֙ בַּמְּצוּדָ֔ה לֵ֥ךְ
וּבָֽאתָ־לְּךָ֖ אֶ֣רֶץ יְהוּדָ֑ה וַיֵּ֣לֶךְ דָּוִ֔ד וַיָּבֹ֖א
יַ֥עַר חָֽרֶת׃ 6 וַיִּשְׁמַ֣ע שָׁא֔וּל כִּ֚י
נוֹדַ֣ע דָּוִ֔ד וַאֲנָשִׁ֖ים אֲשֶׁ֣ר אִתּ֑וֹ וְשָׁא֡וּל יוֹשֵׁ֣ב
בַּגִּבְעָה֩ תַּֽחַת־הָאֶ֨שֶׁל בָּֽרָמָ֜ה וַחֲנִית֣וֹ בְיָד֗וֹ
וְכָל־עֲבָדָ֖יו נִצָּבִ֥ים עָלָֽיו׃ 7 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֗וּל
לַֽעֲבָדָיו֙ הַנִּצָּבִ֣ים עָלָ֔יו שִׁמְעוּ־נָ֖א בְּנֵ֣י
יְמִינִ֑י גַּם־לְכֻלְּכֶ֗ם יִתֵּ֤ן בֶּן־יִשַׁי֙ שָׂד֣וֹת
וּכְרָמִ֔ים לְכֻלְּכֶ֣ם יָשִׂ֔ים שָׂרֵ֥י אֲלָפִ֖ים וְשָׂרֵ֥י
מֵאֽוֹת׃ 8 כִּ֩י קְשַׁרְתֶּ֨ם כֻּלְּכֶ֜ם עָלַ֗י וְאֵין־
גֹּלֶ֤ה אֶת־אָזְנִי֙ בִּכְרָת־בְּנִ֣י עִם־בֶּן־יִשַׁ֔י
וְאֵין־חֹלֶ֥ה מִכֶּ֛ם עָלַ֖י וְגֹלֶ֣ה אֶת־אָזְנִ֑י כִּ֣י
הֵקִים֩ בְּנִ֨י אֶת־עַבְדִּ֥י עָלַ֛י לְאֹרֵ֖ב כַּיּ֥וֹם
הַזֶּֽה׃ 9 וַיַּ֜עַן דֹּאֵ֣ג הָאֲדֹמִ֗י וְה֛וּא נִצָּ֥ב
עַֽל־עַבְדֵֽי־שָׁא֖וּל וַיֹּאמַ֑ר רָאִ֙יתִי֙ אֶת־בֶּן־יִשַׁ֔י
בָּ֣א נֹ֔בֶה אֶל־אֲחִימֶ֖לֶךְ בֶּן־אֲחִטֽוּב׃
10 וַיִּשְׁאַל־לוֹ֙ בַּֽיהוָ֔ה וְצֵידָ֖ה נָ֣תַן ל֑וֹ וְאֵ֗ת
חֶ֛רֶב גָּלְיָ֥ת הַפְּלִשְׁתִּ֖י נָ֥תַן לֽוֹ׃ 11 וַיִּשְׁלַ֨ח
הַמֶּ֜לֶךְ לִקְרֹ֨א אֶת־אֲחִימֶ֤לֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב֙
הַכֹּהֵ֔ן וְאֵ֨ת כָּל־בֵּ֥ית אָבִ֛יו הַכֹּהֲנִ֖ים אֲשֶׁ֣ר
בְּנֹ֑ב וַיָּבֹ֥אוּ כֻלָּ֖ם אֶל־הַמֶּֽלֶךְ׃
12 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל שְׁמַע־נָ֖א בֶּן־אֲחִיט֑וּב
וַיֹּ֖אמֶר הִנְנִ֥י אֲדֹנִֽי׃ 13 וַיֹּ֤אמֶר אֵלָו֙ שָׁא֔וּל
לָ֚מָּה קְשַׁרְתֶּ֣ם עָלַ֔י אַתָּ֖ה וּבֶן־יִשָׁ֑י בְּתִתְּךָ֨
ל֜וֹ לֶ֣חֶם וְחֶ֗רֶב וְשָׁא֥וֹל לוֹ֙ בֵּֽאלֹהִ֔ים
לָק֥וּם אֵלַ֛י לְאֹרֵ֖ב כַּיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃ 14 וַיַּ֛עַן
אֲחִימֶ֥לֶךְ אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ וַיֹּאמַ֑ר וּמִ֨י בְכָל־
עֲבָדֶ֜יךָ כְּדָוִ֣ד נֶאֱמָ֗ן וַחֲתַ֤ן הַמֶּ֙לֶךְ֙ וְסָ֣ר
אֶל־מִשְׁמַעְתֶּ֔ךָ וְנִכְבָּ֖ד בְּבֵיתֶֽךָ׃ 15 הַיּ֧וֹם
הַחִלֹּ֛תִי לִֽשְׁאָל־ל֥וֹ בֵאלֹהִ֖ים חָלִ֣ילָה לִּ֑י
אַל־יָשֵׂם֩ הַמֶּ֨לֶךְ בְּעַבְדּ֤וֹ דָבָר֙ בְּכָל־בֵּ֣ית
אָבִ֔י כִּ֣י לֹֽא־יָדַ֤ע עַבְדְּךָ֙ בְּכָל־זֹ֔את דָּבָ֥ר
קָטֹ֖ן א֥וֹ גָדֽוֹל׃ 16 וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֔לֶךְ מ֥וֹת
תָּמ֖וּת אֲחִימֶ֑לֶךְ אַתָּ֖ה וְכָל־בֵּ֥ית אָבִֽיךָ׃
17 וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֡לֶךְ לָֽרָצִים֩ הַנִּצָּבִ֨ים עָלָ֜יו
סֹ֥בּוּ וְהָמִ֣יתוּ ׀ כֹּהֲנֵ֣י יְהוָ֗ה כִּ֤י גַם־יָדָם֙ עִם־
דָּוִ֔ד וְכִ֤י יָֽדְעוּ֙ כִּֽי־בֹרֵ֣חַ ה֔וּא וְלֹ֥א גָל֖וּ אֶת־
אָזְנִ֑י וְלֹֽא־אָב֞וּ עַבְדֵ֣י הַמֶּ֗לֶךְ לִשְׁלֹ֤חַ אֶת־יָדָם֙
לִפְגֹ֖עַ בְּכֹהֲנֵ֥י יְהוָֽה׃ 18 וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ
לְדוֹיֵג֙ סֹ֣ב אַתָּ֔ה וּפְגַ֖ע בַּכֹּהֲנִ֑ים וַיִּסֹּ֞ב דּוֹיֵ֣ג
הָאֲדֹמִ֗י וַיִּפְגַּע־הוּא֙ בַּכֹּ֣הֲנִ֔ים וַיָּ֣מֶת ׀ בַּיּ֣וֹם
הַה֗וּא שְׁמֹנִ֤ים וַחֲמִשָּׁה֙ אִ֔ישׁ נֹשֵׂ֖א אֵפ֥וֹד בָּֽד׃

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
Μωάβ, καὶ κατῴκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. 5 Καὶ
εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυίδ Μὴ κάθου
ἐν τῇ περιοχῇ, πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν Ἰούδα.
καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν
πόλει Σαρίκ. 6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ ὅτι ἔγνωσται
Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν
Ῥαμά, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ. 7 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας
αὐτῷ Ἀκούσατε δή, υἱοὶ Βενιαμίν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν
ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ
πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;
8 Ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι
τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί, καὶ οὐκ
ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ
ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν
μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 9 Καὶ
ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς
ἡμιόνους Σαοὺλ καὶ εἶπεν Ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ
παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν
Ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα· 10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν
Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. 11 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν
Ἀχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβά· καὶ παρεγένοντο πάντες
πρὸς τὸν βασιλέα. 12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἄκουε δή,
υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, λάλει κύριε.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Ἵνα τί συνέθου κατ'
ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ
ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι
αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; 14 Καὶ
ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς
δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ
βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ
ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; 15 Ἦ σήμερον ἦργμαι
ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ δότω ὁ
βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου
ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. 16 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ Θανάτῳ ἀποθανῇ,
Ἀβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.
17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς
ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν Προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε
τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ
Δαυίδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς καὶ
οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλή-
θησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.
18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ Ἐπι-
στρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη
Δωὴκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς
τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους
καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας Ἐφούδ.

4 Et reliquit eos ante faciem regis Moab:
manseruntque apud eum cunctis diebus,
quibus David fuit in præsidio. 5 Dixit-
que Gad propheta ad David: Noli manere
in præsidio, proficiscere, et vade in terram
Juda. Et profectus est David, et venit
in saltum Haret. 6 Et audivit Saul quod
apparuisset David, et viri qui erant cum eo.
Saul autem cum maneret in Gabaa, et esset in
nemore, quod est in Rama, hastam manu
tenens, cunctique servi ejus circumstarent eum,
7 Ait ad servos suos qui assistebant ei: Audite
nunc filii Jemini: numquid omnibus vobis
dabit filius Isai agros et vineas, et universos
vos faciet tribunos, et centuriones: 8 Quoniam
conjurastis omnes adversum me, et non est qui
mihi renuntiet, maxime cum et filius meus
fœdus inierit cum filio Isai? Non est qui vicem
meam doleat ex vobis, nec qui annuntiet mihi:
eo quod suscitaverit filius meus servum meum
adversum me, insidiantem mihi usque hodie.
9 Respondens autem Doeg Idumæus, qui
assistebat, et erat primus inter servos Saul,
Vidi, inquit, filium Isai in Nobe, apud Achi-
melech filium Achitob sacerdotem. 10 Qui
consuluit pro eo Dominum, et cibaria dedit ei:
sed et gladium Goliath Philisthæi dedit illi.
11 Misit ergo rex ad accersendum Achimelech
sacerdotem filium Achitob, et omnem domum
patris ejus, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui
universi venerunt ad regem. 12 Et ait Saul
ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui
respondit: Præsto sum, domine. 13 Dixitque
ad eum Saul: Quare conjurastis adversum
me, tu et filius Isai, et dedisti ei panes et
gladium, et consuluisti pro eo Deum, ut
consurgeret adversum me, insidiator usque
hodie permanens? 14 Respondensque Achi-
melech regi, ait: Et quis in omnibus servis
tuis, sicut David fidelis, et gener regis, et
pergens ad imperium tuum, et gloriosus in
domo tua? 15 Num hodie cœpi pro eo con-
sulere Deum? absit hoc a me: ne suspicetur
rex adversus servum suum rem hujuscemodi,
in universa domo patris mei; non enim scivit
servus tuus quidquam super hoc negotio, vel
modicum vel grande. 16 Dixitque rex: Morte
morieris Achimelech, tu, et omnis domus patris
tui. 17 Et ait rex emissariis, qui circumsta-
bant eum: Convertimini, et interficite
sacerdotes Domini: nam manus eorum cum
David est: scientes quod fugisset, et non
indicaverunt mihi. Noluerunt autem servi regis
extendere manus suas in sacerdotes Domini.
18 Et ait rex ad Doeg: Convertere tu, et irrue
in sacerdotes. Conversusque Doeg Idumæus,
irruit in sacerdotes, et trucidavit in die illa
octoginta quinque viros vestitos ephod lineo.

19 וְאֵת נֹב עִיר־הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חֶרֶב
מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מֵעוֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר
וַחֲמוֹר וָשֶׂה לְפִי־חָרֶב׃ 20 וַיִּמָּלֵט בֵּן־אֶחָד
לַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר וַיִּבְרַח
אַחֲרֵי דָוִד׃ 21 וַיַּגֵּד אֶבְיָתָר לְדָוִד כִּי
הָרַג שָׁאוּל אֵת כֹּהֲנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְאֶבְיָתָר יָדַעְתִּי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־שָׁם
דּוֹאֵג הָאֲדֹמִי כִּי־הַגֵּד יַגִּיד לְשָׁאוּל אָנֹכִי
סַבֹּתִי בְּכָל־נֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךָ׃ 23 שְׁבָה
אִתִּי אַל־תִּירָא כִּי אֲשֶׁר־יְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי
יְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ כִּי־מִשְׁמֶרֶת אַתָּה עִמָּדִי׃

פרשה כג׃

1 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת־
הַגֳּרָנוֹת׃ 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר
הַאֵלֵךְ וְהִכֵּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַפְּלִשְׁתִּים
וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קְעִילָה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי
דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בִּיהוּדָה
יְרֵאִים וְאַף כִּי־נֵלֵךְ קְעִלָה אֶל־מַעַרְכוֹת
פְּלִשְׁתִּים׃ 4 וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאוֹל
בַּיהוָה וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד
קְעִילָה כִּי־אֲנִי נֹתֵן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃
5 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁו קְעִילָה וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים
וַיִּנְהַג אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה
וַיֹּשַׁע דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃ 6 וַיְהִי
בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קְעִילָה
אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃ 7 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי־בָא
דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר דְּלָתַיִם
וּבְרִיחַ׃ 8 וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל אֶת־כָּל־הָעָם
לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל־דָּוִד
וְאֶל־אֲנָשָׁיו׃ 9 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ
כִּי־מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל־קְעִילָה לְשַׁחֵת
לָעִיר בַּעֲבוּרִי׃ 11 הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי קְעִילָה
בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד־נָא לְעַבְדֶּךָ
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד׃ 12 וַיֹּאמֶר
דָּוִד הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת־
אֲנָשַׁי בְּיַד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּירוּ׃

19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων
ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος,
καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου. 20 Καὶ
διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτὼβ, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.
21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ ὅτι
ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ Ἤιδειν ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων
ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν
οἴκου τοῦ πατρός σου. 23 Κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ
φοβοῦ· ὅτι οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω
καὶ τῇ ψυχῇ σοῦ, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες Ἰδοὺ οἱ
ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλά, καὶ αὐτοὶ
διαρπάζουσι καταπατοῦσι τοὺς ἅλω. 2 Καὶ ἐπη-
ρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων Εἰ πορευθῶ
καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε
Κύριος Πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεϊλά. 3 Καὶ εἶπον
οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται
ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεϊλά, εἰς τὰ σκῦλα τῶν
ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; 4 Καὶ προσέθετο
Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη
αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι
εἰς Κεϊλά, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους
εἰς χεῖράς σου. 5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεϊλὰ καὶ ἐπολέμησε τοῖς
ἀλλοφύλοις· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
πληγὴν μεγάλην· καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας
Κεϊλά. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν
Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυίδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς
Κεϊλὰ κατέβη, ἔχων Ἐφοὺδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι ἥκει ὁ Δαυὶδ εἰς
Κεϊλά, καὶ εἶπε Σαοὺλ Πέπρακεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς
τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς
πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. 8 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ
παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεϊλά,
συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. 9 Καὶ
ἔγνω Δαυὶδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ
τὴν κακίαν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα
Προσάγαγε τὸ Ἐφοὺδ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου
ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν
πόλιν δι' ἐμέ· 11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν
εἰ καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός
σου; Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀπάγγειλον τῷ
δούλῳ σου· καὶ εἶπε Κύριος Ἀποκλεισθήσεται.
[12 Καὶ εἶπεν Δαυίδ, Εἰ παραδώσουσιν παρὰ
τῆς Κεειλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας
Σαοὺλ; Καὶ εἶπεν Κύριος, Παραδώσουσιν]

19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit
in ore gladii, viros et mulieres, et parvulos,
et lactentes, bovemque et asinum, et ovem in
ore gladii. 20 Evadens autem unus filius
Achimelech, filii Achitob, cujus nomen erat
Abiathar, fugit ad David, 21 Et annuntiavit
ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini.
22 Et ait David ad Abiathar: Sciebam in
die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumæus,
procul dubio annuntiaret Sauli: ego sum reus
omnium animarum patris tui. 23 Mane
mecum, ne timeas: si quis quæsierit animam
meam, quæret et animam tuam, mecumque
servaberis.

CAPUT XXIII.

1 Et annuntiaverunt David, dicentes: Ecce
Philisthiim oppugnant Ceilam, et diripiunt
areas. 2 Consuluit ergo David Dominum,
dicens: Num vadam, et percutiam Philisthæos
istos? Et ait Dominus ad David: Vade, et
percuties Philisthæos, et Ceilam salvabis. 3 Et
dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum:
Ecce nos hic in Judæa consistentes timemus:
quanto magis si ierimus in Ceilam adversum
agmina Philisthinorum? 4 Rursum ergo
David consuluit Dominum. Qui respondens,
ait ei: Surge, et vade in Ceilam: ego enim
tradam Philisthæos in manu tua. 5 Abiit
ergo David, et viri ejus, in Ceilam, et
pugnavit adversum Philisthæos, et abegit
jumenta eorum, et percussit eos plaga
magna: et salvavit David habitatores Ceilæ.
6 Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar
filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod
secum habens descenderat. 7 Nuntiatum est
autem Sauli quod venisset David in Ceilam,
et ait Saul: Tradidit eum Deus in manus
meas, conclususque est, introgressus urbem,
in qua portæ et seræ sunt. 8 Et præcepit
Saul omni populo ut ad pugnam descenderet
in Ceilam, et obsideret David, et viros ejus.
9 Quod cum David rescisset, quia præpararet
ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar
sacerdotem: Applica ephod. 10 Et ait David:
Domine Deus Israel, audivit famam servus
tuus, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut
evertat urbem propter me: 11 Si tradent
me viri Ceilæ in manus ejus? et si descendet
Saul, sicut audivit servus tuus? Domine Deus
Israel, indica servo tuo. Et ait Dominus:
Descendet. 12 Dixitque David: Si tradent
me viri Ceilæ, et viros qui sunt mecum, in
manus Saul? Et dixit Dominus: Tradent

13 וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקְּעִלָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר
יִתְהַלָּכוּ וּלְשָׁאוּל הֻגַּד כִּי־נִמְלַט דָּוִד
מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל לָצֵאת׃ 14 וַיֵּשֶׁב דָּוִד
בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר־זִיף
וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נְתָנוֹ
אֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ 15 וַיַּרְא דָוִד כִּי־יָצָא שָׁאוּל
לְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בְּמִדְבַּר־זִיף בַּחֹרְשָׁה׃
16 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ
אֶל־דָּוִד חֹרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת־יָדוֹ בֵּאלֹהִים׃
17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ
יַד־שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה־לְּךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם־שָׁאוּל אָבִי
יֹדֵעַ כֵּן׃ 18 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרְשָׁה וִיהוֹנָתָן הָלַךְ
לְבֵיתוֹ׃ 19 וַיַּעֲלוּ זִפִים אֶל־שָׁאוּל
הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ
בַמְּצָדוֹת בַּחֹרְשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר
מִימִין הַיְשִׁימוֹן׃ 20 וְעַתָּה לְכָל־אַוַּת
נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּירוֹ
בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה כִּי חֲמַלְתֶּם עָלָי׃ 22 לְכוּ־נָא
הָכִינוּ עוֹד וּדְעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר
תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר
אֵלַי עָרוֹם יַעְרִם הוּא׃ 23 וּרְאוּ וּדְעוּ
מִכֹּל הַמַּחֲבֹאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם
וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נָכוֹן וְהָלַכְתִּי אִתְּכֶם
וְהָיָה אִם־יֶשְׁנוֹ בָאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ בְּכֹל
אַלְפֵי יְהוּדָה׃ 24 וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ זִיפָה
לִפְנֵי שָׁאוּל וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן
בָּעֲרָבָה אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃ 25 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד הַסֶּלַע
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף
אַחֲרֵי־דָוִד מִדְבַּר מָעוֹן׃ 26 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו מִצַּד הָהָר
מִזֶּה וַיְהִי דָוִד נֶחְפָּז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוּל
וְשָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו
לְתָפְשָׂם׃ 27 וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־שָׁאוּל לֵאמֹר
מַהֲרָה וְלֵכָה כִּי־פָשְׁטוּ פְלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ׃
28 וַיָּשָׁב שָׁאוּל מִרְדֹף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ
לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם
הַהוּא סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת׃

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κειλά, καὶ ἐπορεύοντο
οὗ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη ὅτι
διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεϊλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.
14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερὶμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς
στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ,
ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμώδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαοὺλ
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι
ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ Δαυὶδ
ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.
16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη
πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινήν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ 17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Μὴ
φοβοῦ· ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός
μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαί
σοι εἰς δεύτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν
οὕτως. 18 Καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώ-
πιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ
Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ. 19 Καὶ
ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς Σαοὺλ
ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται
παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ
ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ
Ἰεσσαιμοῦ; 20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ
βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς·
κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ· 22 Πορεύθητε
δὴ καὶ ἑτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ
ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε
πανουργεύσηται. 23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν
Ἰούδα. 24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἔμπροσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν
τοῦ Ἰεσσαιμοῦ. 25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ
Δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Μαών· καὶ ἤκουσε Σαούλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω
Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαών. 26 Καὶ πορεύονται
Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ
τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους
τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος
πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ, καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς
ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς. 27 Καὶ πρὸς
Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος λέγων Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι
ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν. 28 Καὶ ἀνέστρεψε
Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη
εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη
ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

13 Surrexit ergo David et viri ejus quasi
sexcenti, et egresssi de Ceila, huc atque illuc
vagabantur incerti: nuntiatumque est Sauli
quod fugisset David de Ceila, et salvatus
esset: quam ob rem dissimulavit exire.
14 Morabatur autem David in deserto in
locis firmissimis, mansitque in monte solitu-
dinis Ziph, in monte opaco: quærebat eum
tamen Saul cunctis diebus: et non tradidit
eum Deus in manus ejus. 15 Et vidit David
quod egressus esset Saul ut quæreret animam
ejus. Porro David erat in deserto Ziph in
silva. 16 Et surrexit Jonathas filius Saul, et
abiit ad David in silvam, et confortavit manus
ejus in Deo: dixitque ei: 17 Ne timeas:
neque enim inveniet te manus Saul patris
mei, et tu regnabis super Israel, et ego ero
tibi secundus, sed et Saul pater meus scit
hoc. 18 Percussit ergo uterque fœdus coram
Domino: mansitque David in silva: Jonathas
autem reversus est in domum suam.
19 Ascenderunt autem Ziphæi ad Saul in
Gabaa, dicentes: Nonne ecce David latitat
apud nos in locis tutissimis silvæ, in colle
Hachila, quæ est ad dexteram deserti?
20 Nunc ergo, sicut desideravit anima tua
ut descenderes, descende: nostrum autem erit
ut tradamus eum in manus regis. 21 Dixitque
Saul: Benedicti vos a Domino, quia doluistis
vicem meam. 22 Abite ergo, oro, et diligentius
præparate, et curiosius agite, et considerate
locum ubi sit pes ejus, vel quis viderit eum
ibi: recogitat enim de me, quod callide
insidier ei. 23 Considerate et videte omnia
latibula ejus, in quibus absconditur: et
revertimini ad me ad rem certam, ut vadam
vobiscum; quod si etiam in terram se
abstruserit, perscrutabor eum in cunctis
millibus Juda. 24 At illi surgentes abierunt
in Ziph ante Saul: David autem et viri
ejus erant in deserto Maon, in campestribus,
ad dexteram Jesimon. 25 Ivit ergo Saul et
socii ejus ad quærendum eum: et nuntiatum
est David, statimque descendit ad petram, et
versabatur in deserto Maon; quod cum audisset
Saul, persecutus est David in deserto Maon.
26 Et ibat Saul ad latus montis ex parte
una: David autem et viri ejus erant in latere
montis ex parte altera: porro David despe-
rabat se posse evadere a facie Saul: itaque
Saul et viri ejus, in modum coronæ cingebant
David et viros ejus, ut caperent eos. 27 Et
nuntius venit ad Saul, dicens: Festina, et
veni, quoniam infuderunt se Philisthiim super
terram. 28 Reversus est ergo Saul desistens
persequi David, et perrexit in occursum
Philisthinorum; propter hoc vocaverunt locum
illum, Petram dividentem.

פרשה כד׃

¹ וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בִּמְצָדוֹת עֵין־
גֶּדִי׃ ² וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי
פְּלִשְׁתִּים וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי׃ ³ וַיִּקַּח שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי
הַיְּעֵלִים׃ ⁴ וַיָּבֹא אֶל־גִּדְרוֹת הַצֹּאן עַל־
הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהָסֵךְ
אֶת־רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה
יֹשְׁבִים׃ ⁵ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה
הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנֹכִי
נֹתֵן אֶת־אֹיְבֶיךָ בְּיָדֶךָ. וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
יִטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־כְּנַף־
הַמְּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל בַּלָּט׃ ⁶ וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
כָּנָף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל׃ ⁷ וַיֹּאמֶר לַאֲנָשָׁיו
חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה לַאדֹנִי לִמְשִׁיחַ יְהוָה לִשְׁלֹחַ יָדִי
בּוֹ כִּי־מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ ⁸ וַיְשַׁסַּע
דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים וְלֹא נְתָנָם לָקוּם
אֶל־שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם מֵהַמְּעָרָה וַיֵּלֶךְ
בַּדָּרֶךְ׃ ⁹ וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּצֵא
מִן־הַמְּעָרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׁאוּל לֵאמֹר
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיַּבֵּט שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיִּקֹּד
דָּוִד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ ¹⁰ וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְשָׁאוּל לָמָּה תִשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר
הִנֵּה דָוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ׃ ¹¹ הִנֵּה הַיּוֹם
הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־נְתָנְךָ יְהוָה ׀
הַיּוֹם ׀ בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וְאָמַר לַהֲרָגְךָ וַתָּחָס
עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי־
מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ ¹² וְאָבִי רְאֵה גַּם רְאֵה
אֶת־כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי כִּי בְּכָרְתִי אֶת־
כְּנַף מְעִילְךָ וְלֹא הֲרַגְתִּיךָ דַּע וּרְאֵה כִּי
אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפֶשַׁע וְלֹא־חָטָאתִי לָךְ
וְאַתָּה צֹדֶה אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ ¹³ יִשְׁפֹּט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּנְקָמַנִי יְהוָה מִמֶּךָּ וְיָדִי
לֹא תִהְיֶה־בָּךְ׃ ¹⁴ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר מְשַׁל
הַקַּדְמֹנִי מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָדִי לֹא
תִהְיֶה־בָּךְ׃ ¹⁵ אַחֲרֵי מִי יָצָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרֵי
כֶּלֶב מֵת אַחֲרֵי פַּרְעֹשׁ אֶחָד׃ ¹⁶ וְהָיָה
יְהוָה לְדַיָּן וְשָׁפַט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְיֵרֶא
וְיָרֵב אֶת־רִיבִי וְיִשְׁפְּטֵנִי מִיָּדֶךָ׃

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς
στενοῖς Ἐγγαδδί. 2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε
Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη
αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί.
3 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν
ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν
τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
Σαδδαιέμ. 4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν
ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον·
καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡ
ἡμέρα αὕτη ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι
τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις
αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ
Σαοὺλ λαθραίως. 6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα
καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ
πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου,
εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ
Κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς
Κυρίου ἐστὶν οὗτος. 8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας
θῦσαι τὸν Σαούλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη
τὴν ὁδόν. 9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ
τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ
λέγων Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. 10 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ
λαοῦ λεγόντων Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου;
11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου
ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί
σε, καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα Οὐκ ἐποίσω χεῖρά
μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.
12 Καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σου ἐν τῇ
χειρί μου, ἐγὼ ἀφῄρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ
ἀπέκταγκά σε· καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ
ἔστι κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις
καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 13 Δικάσαι Κύριος ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοι Κύριος ἐκ σοῦ,
καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ· 14 Καθὼς λέγεται
ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται
πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.
15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ, βασιλεῦ
Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς
τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός; 16 Γένοιτο
Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν
κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.

CAPUT XXIV.

1 ASCENDIT ergo David inde, et habitavit
in locis tutissimis Engaddi. 2 Cumque re-
versus esset Saul, postquam persecutus est
Philisthæos, nuntiaverunt ei, dicentes: Ecce,
David in deserto est Engaddi. 3 Assumens
ergo Saul tria millia electorum virorum ex
omni Israel, perrexit ad investigandum David
et viros ejus, etiam super abruptissimas
petras, quæ solis ibicibus perviæ sunt. 4 Et
venit ad caulas ovium, quæ se offerebant
vianti; eratque ibi spelunca, quam ingressus
est Saul, ut purgaret ventrem: porro David
et viri ejus in interiore parte speluncæ latebant.
5 Et dixerunt servi David ad eum: Ecce dies,
de qua locutus est Dominus ad te: Ego tradam
tibi inimicum tuum, ut facias ei sicut placuerit
in oculis tuis. Surrexit ergo David, et præcidit
oram chlamydis Saul silenter. 6 Post hæc
percussit cor suum David, eo quod abscidisset
oram chlamydis Saul. 7 Dixitque ad viros
suos: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam
hanc rem domino meo, christo Domini, ut
mittam manum meam in eum, quia christus
Domini est. 8 Et confregit David viros suos
sermonibus, et non permisit eos ut consurge-
rent in Saul: porro Saul exurgens de spelunca,
pergebat cœpto itinere. 9 Surrexit autem et
David post eum: et egressus de spelunca,
clamavit post tergum Saul, dicens: Domine mi
rex. Et respexit Saul post se: et inclinans se
David pronus in terram, adoravit, 10 Dixit-
que ad Saul: Quare audis verba hominum
loquentium, David quærit malum adversum
te? 11 Ecce hodie viderunt oculi tui, quod
tradiderit te Dominus in manu mea in
spelunca: et cogitavi ut occiderem te, sed
pepercit tibi oculus meus; dixi enim: Non
extendam manum meam in dominum meum,
quia christus Domini est. 12 Quin potius
pater mi, vide, et cognosce oram chlamydis
tuæ in manu mea: quoniam cum præscin-
derem summitatem chlamydis tuæ, nolui
extendere manum meam in te; animadverte,
et vide, quoniam non est in manu mea
malum, neque iniquitas neque peccavi in te:
tu autem insidiaris animæ meæ ut auferas
eam. 13 Judicet Dominus inter me et te, et
ulciscatur me Dominus ex te: manus autem
mea non sit in te. 14 Sicut et in proverbio
antiquo dicitur: AB IMPIIS egredietur
impietas: manus ergo mea non sit in te.
15 Quem persequeris, rex Israel? quem
persequeris? canem mortuum persequeris,
et pulicem unum. 16 Sit Dominus judex,
et judicet inter me et te: et videat, et judicet
causam meam, et eruat me de manu tua.

17 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הֲקֹלְךָ זֶה
בְּנִי דָוִד וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ : 18 וַיֹּאמֶר
אֶל־דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַּנִי
הַטּוֹבָה וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה : 19 וְאַתְּ
הִגַּדְתָּ הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אִתִּי טוֹבָה
אֵת אֲשֶׁר סִגְּרַנִי יְהוָה בְּיָדְךָ וְלֹא הֲרַגְתָּנִי :
20 וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ
טוֹבָה וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי : 21 וְעַתָּה הִנֵּה
יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ וְקָמָה בְּיָדְךָ
מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל : 22 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי
בַּיהוָה אִם־תַּכְרִית אֶת־זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם־
תַּשְׁמִיד אֶת־שְׁמִי מִבֵּית אָבִי : 23 וַיִּשָּׁבַע
דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד
וַאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְּצוּדָה :

פרשה כה :

1 וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם
דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר פָּארָן : 2 וְאִישׁ
בְּמָעוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל
מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים וְאֶלֶף עִזִּים
וַיְהִי בִּגְזֹז אֶת־צֹאנוֹ בַּכַּרְמֶל : 3 וְשֵׁם
הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִגָיִל וְהָאִשָּׁה
טוֹבַת־שֶׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה
וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָלִבּוֹ : 4 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
בַּמִּדְבָּר כִּי־גֹזֵז נָבָל אֶת־צֹאנוֹ : 5 וַיִּשְׁלַח
דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים
עֲלוּ כַרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל־נָבָל וּשְׁאֶלְתֶּם־
לוֹ בִשְׁמִי לְשָׁלוֹם : 6 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי
וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ
שָׁלוֹם : 7 וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לָךְ
עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר־לְךָ הָיוּ עִמָּנוּ לֹא
הֶכְלַמְנוּם וְלֹא־נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל־יְמֵי
הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל : 8 שְׁאַל אֶת־נְעָרֶיךָ וְיַגִּידוּ
לָךְ וְיִמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עַל־יוֹם
טוֹב בָּנוּ תְּנָה־נָּא אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד : 9 וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד
וַיְדַבְּרוּ אֶל־נָבָל כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם
דָּוִד וַיָּנוּחוּ : 10 וַיַּעַן נָבָל אֶת־עַבְדֵי דָוִד
וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן־יִשָׁי הַיּוֹם רַבּוּ
עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו :

17 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα
ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἡ
φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ ἦρε Σαοὺλ
τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε. 18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς Δαυὶδ Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέ-
δωκάς μοι ἀγαθά, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.
19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι
ἀγαθά, ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου
σήμερον καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με· 20 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι
τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν
ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθά,
καθὼς πεποίηκας σήμερον. 21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ
γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται
ἐν χειρί σου ἡ βασιλεία Ἰσραήλ· 22 Καὶ νῦν
ὄμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ
σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. 23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ
τῷ Σαούλ· καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν
Μεσσερὰ στενήν.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἀπέθανε Σαμουήλ, καὶ συναθροίζονται
πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτόν, καὶ θάπτουσιν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαών. 2 Καὶ
ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαών, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ
ἐν τῷ Καρμήλῳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα,
καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ
Καρμήλῳ. 3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴδει σφόδρα,
καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτη-
δεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. 4 Καὶ ἤκουσε
Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος
τὸ ποίμνιον αὐτοῦ· 5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα
παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις Ἀνάβητε εἰς
Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε
αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην, 6 Καὶ
ἐρεῖτε τάδε Εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός
σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα. 7 Καὶ νῦν
ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου
οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπε-
κωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς
οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ.
8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί
σοι· καὶ εὑρέτωσαν τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν·
δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ
Δαυίδ. 9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ. Καὶ
ἀνεπήδησε 10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ
Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ὁ Δαυὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς
Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀνα-
χωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

17 Cum autem complesset David loquens
sermones hujuscemodi ad Saul, dixit Saul:
Numquid vox hæc tua est fili mi David? Et
levavit Saul vocem suam, et flevit: 18 Dixit-
que ad David: Justior tu es quam ego: tu
enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi
tibi mala. 19 Et tu indicasti hodie quæ
feceris mihi bona: quomodo tradiderit me
Dominus in manum tuam, et non occideris me.
20 Quis enim cum invenerit inimicum suum,
dimittet eum in via bona? Sed Dominus
reddat tibi vicissitudinem hanc, pro eo quod
hodie operatus es in me. 21 Et nunc quia
scio quod certissime regnaturus sis, et habiturus
in manu tua regnum Israel: 22 Jura mihi
in Domino, ne deleas semen meum post me,
neque auferas nomen meum de domo patris
mei. 23 Et juravit David Sauli. Abiit ergo
Saul in domum suam; et David et viri ejus
ascenderunt ad tutiora loca.

CAPUT XXV.

1 Mortuus est autem Samuel, et congre-
gatus est universus Israel, et planxerunt eum,
et sepelierunt eum in domo sua in Ramatha.
Consurgensque David descendit in desertum
Pharan. 2 Erat autem vir quispiam in
solitudine Maon, et possessio ejus in Carmelo, et
homo ille magnus nimis: erantque ei oves tria
millia, et mille capræ: et accidit ut tonderetur
grex ejus in Carmelo. 3 Nomen autem viri
illius erat Nabal: et nomen uxoris ejus
Abigail; eratque mulier illa prudentissima et
speciosa: porro vir ejus durus, et pessimus,
et malitiosus: erat autem de genere Caleb.
4 Cum ergo audisset David in deserto quod
tonderet Nabal gregem suum, 5 Misit decem
juvenes, et dixit eis: Ascendite in Carmelum,
et venietis ad Nabal, et salutabitis eum ex
nomine meo pacifice. 6 Et dicetis: Sit
fratribus meis, et tibi pax, et domui tuæ pax,
et omnibus, quæcumque habes, sit pax.
7 Audivi quod tonderent pastores tui, qui erant
nobiscum in deserto: nunquam eis molesti
fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de
grege, omni tempore quo fuerunt nobiscum in
Carmelo. 8 Interroga pueros tuos, et indica-
bunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri tui
gratiam in oculis tuis: in die enim bona
venimus: quodcumque invenerit manus tua, da
servis tuis, et filio tuo David. 9 Cumque venis-
sent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia
verba hæc ex nomine David: et siluerunt.
10 Respondens autem Nabal pueris David, ait:
Quis est David? et quis est filius Isai? hodie
increverunt servi qui fugiunt dominos suos.

11 וְלָקַחְתִּי אֶת־לַחְמִי וְאֶת־מֵימַי וְאֵת
טִבְחָתִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזָי וְנָתַתִּי
לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה
הֵמָּה׃ 12 וַיַּהַפְכוּ נַעֲרֵי־דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּשֻׁבוּ
וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲנָשָׁיו חִגְרוּ ׀ אִישׁ אֶת־
חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר
גַּם־דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ ׀ אַחֲרֵי דָוִד
כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל־
הַכֵּלִים׃ 14 וְלַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הִגִּיד
נַעַר־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח
דָּוִד מַלְאָכִים ׀ מֵהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת־אֲדֹנֵינוּ
וַיָּעַט בָּהֶם׃ 15 וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד
וְלֹא הָכְלַמְנוּ וְלֹא־פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל־
יְמֵי הִתְהַלַּכְנוּ אִתָּם בִּהְיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה׃
16 חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם־לַיְלָה גַּם־יוֹמָם
כָּל־יְמֵי הֱיוֹתֵנוּ עִמָּם רֹעִים הַצֹּאן׃
17 וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־כָלְתָה
הָרָעָה אֶל־אֲדֹנֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְהוּא
בֶּן־בְּלִיַּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו׃ 18 וַתְּמַהֵר
אֲבוֹגַיִל וַתִּקַּח מָאתַיִם לֶחֶם וּשְׁנַיִם
נִבְלֵי־יַיִן וְחָמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּוֹת וְחָמֵשׁ סְאִים
קָלִי וּמֵאָה צִמֻּקִים וּמָאתַיִם דְּבֵלִים וַתָּשֶׂם
עַל־הַחֲמֹרִים׃ 19 וַתֹּאמֶר לִנְעָרֶיהָ עִבְרוּ
לְפָנַי הִנְנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וּלְאִישָׁהּ נָבָל
לֹא הִגִּידָה׃ 20 וְהָיָה הִיא ׀ רֹכֶבֶת עַל־
הַחֲמוֹר וְיֹרֶדֶת בְּסֵתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד
וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגֹּשׁ אֹתָם׃
21 וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשֶּׁקֶר שָׁמַרְתִּי אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר לָזֶה בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נִפְקַד מִכָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ מְאוּמָה וַיָּשֶׁב־לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃
22 כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֹיְבֵי דָוִד וְכֹה
יֹסִיף אִם־אַשְׁאִיר מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אוֹר
הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ 23 וַתֵּרֶא אֲבִיגַיִל
אֶת־דָּוִד וַתְּמַהֵר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמוֹר
וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ
אָרֶץ׃ 24 וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי־אֲנִי
אֲדֹנִי הֶעָוֺן וּתְדַבֶּר־נָא אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶיךָ
וּשְׁמַע אֵת דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ׃ 25 אַל־נָא
יָשִׂים אֲדֹנִי ׀ אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ הַבְּלִיַּעַל
הַזֶּה עַל־נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֶּן־הוּא נָבָל
שְׁמוֹ וּנְבָלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא
רָאִיתִי אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלָחְתָּ׃

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν
μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί
μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς
οὐκ οἶδα πόθεν εἰσί; 12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ
παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ
ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες,
καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν. 14 Καὶ
τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἓν τῶν
παιδαρίων λέγων Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ
ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. 15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ
ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο
ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς,
16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ ὡς τεῖχος ἦσαν
περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ
ποίμνιον. 17 Καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις,
ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμὸς καὶ οὐκ
ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία
καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου
καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα καὶ πέντε οἰφὶ
ἀλφίτου καὶ γομὸρ ἓν σταφίδος καὶ διακοσίας παλά-
θας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους· 19 Καὶ εἶπε τοῖς
παιδαρίοις αὐτῆς Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. 20 Καὶ ἐγενήθη αὐτῆς
ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν
σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν
αὐτοῖς. 21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν Ἴσως εἰς ἄδικον
πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ
ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν,
καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· 22 Τάδε
ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη, εἰ
ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρωὶ
οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. 23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν
Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου,
καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν 24 Ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριέ μου, ἡ
ἀδικία μου· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά
σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου. 25 Μὴ
δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ
ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ
εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

11 Tollam ergo panes meos, et aquas meas, et
carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, et
dabo viris quos nescio unde sint? 12 Regressi
sunt itaque pueri David per viam suam, et
reversi venerunt, et nuntiaverunt ei omnia
verba quæ dixerat. 13 Tunc ait David pueris
suis: Accingatur unusquisque gladio suo. Et
accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque
est et David ense suo: et secuti sunt David
quasi quadringenti viri: porro ducenti
remanserunt ad sarcinas. 14 Abigail autem
uxori Nabal nuntiavit unus de pueris suis,
dicens: Ecce, David misit nuntios de deserto,
ut benedicerent domino nostro: et aversatus
est eos; 15 Homines isti, boni satis fuerunt
nobis, et non molesti: nec quidquam aliquando
periit omni tempore, quo fuimus conversati
cum eis in deserto; 16 Pro muro erant nobis
tam in nocte quam in die, omnibus diebus
quibus pavimus apud eos greges. 17 Quam
ob rem considera, et recogita quid facias:
quoniam completa est malitia adversum virum
tuum, et adversum domum tuam, et ipse est
filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui.
18 Festinavit igitur Abigail, et tulit ducentos
panes, et duos utres vini, et quinque arietes
coctos, et quinque sata polentæ, et centum
ligaturas uvæ passæ, et ducentas massas
caricarum, et posuit super asinos. 19 Dixitque
pueris suis: Præcedite me; ecce, ego post
tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non
indicavit. 20 Cum ergo ascendisset asinum,
et descenderet ad radices montis, David et
viri ejus descendebant in occursum ejus,
quibus et illa occurrit. 21 Et ait David: Vere
frustra servavi omnia quæ hujus erant in
deserto, et non periit quidquam de cunctis quæ
ad eum pertinebant: et reddidit mihi malum
pro bono. 22 Hæc faciat Deus inimicis David,
et hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad
ipsum pertinent usque mane, mingentem ad
parietem. 23 Cum autem vidisset Abigail
David, festinavit, et descendit de asino, et
procidit coram David super faciem suam, et
adoravit super terram, 24 Et cecidit ad pedes
ejus, et dixit: In me sit, domine mi, hæc
iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in
auribus tuis: et audi verba famulæ tuæ.
25 Ne ponat, oro, dominus meus rex cor
suum super virum istum iniquum Nabal:
quoniam secundum nomen suum stultus est,
et stultitia est eum eo: ego autem ancilla tua
non vidi pueros tuos, domine mi, quos misisti.

26 וְעַתָּה אֲדֹנִי חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר
מְנָעֲךָ יְהוָה מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשֵׁעַ יָדְךָ
לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים
אֶל־אֲדֹנִי רָעָה׃ 27 וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר־הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי וְנִתְּנָה לַנְּעָרִים
הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנִי׃ 28 שָׂא נָא
לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ כִּי־עָשֹׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה
לַאדֹנִי בַּיִת נֶאֱמָן כִּי־מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי
נִלְחָם וְרָעָה לֹא־תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמֶיךָ׃
29 וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפְךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ
וְהָיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה׀ בִּצְרוֹר הַחַיִּים
אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ
יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ 30 וְהָיָה כִּי־
יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶת־
הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצִוְּךָ לְנָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל׃
31 וְלֹא־תִהְיֶה זֹאת׀ לְךָ לְפוּקָה וּלְמִכְשׁוֹל
לֵב לַאדֹנִי וְלִשְׁפָּךְ־דָּם חִנָּם וּלְהוֹשִׁיעַ
אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב יְהוָה לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ
אֶת־אֲמָתֶךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲבִיגַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ
הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי׃ 33 וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ
וּבְרוּכָה אָתְּ אֲשֶׁר כְּלִתִנִי הַיּוֹם הַזֶּה
מִבּוֹא בְדָמִים וְהֹשֵׁעַ יָדִי לִי׃ 34 וְאוּלָם
חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְנָעַנִי מֵהָרַע
אֹתָךְ כִּי׀ לוּלֵי מִהַרְתְּ וַתָּבֹאתִי לִקְרָאתִי
כִּי אִם־נוֹתַר לְנָבָל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין
בְּקִיר׃ 35 וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ אֵת אֲשֶׁר־
הֵבִיאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר עֲלִי לְשָׁלוֹם
לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָּנָיִךְ׃
36 וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל׀ אֶל־נָבָל וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתֶּה
בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב
עָלָיו וְהוּא שִׁכֹּר עַד־מְאֹד וְלֹא־הִגִּידָה לּוֹ
דָּבָר קָטֹן וְגָדוֹל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר׃ 37 וַיְהִי
בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל וַתַּגֶּד־לוֹ אִשְׁתּוֹ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ
וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃ 38 וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים
וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־נָבָל וַיָּמֹת׃ 39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב
אֶת־רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת־עַבְדּוֹ חָשַׂךְ
מֵרָעָה וְאֵת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה
בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בַּאֲבִיגַיִל
לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 40 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל־אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר
דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתֵּךְ לוֹ לְאִשָּׁה׃

26 Καὶ νῦν, κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή
σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς
αἷμα ἀθῶον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοί· καὶ
νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά. 27 Καὶ νῦν λάβε
τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου
τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς
παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου. 28 Ἆρον δὴ τὸ
ἀνόμημα τῆς δούλης συυ, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος
τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον Κυρίου
μου ὁ κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὑρεθήσεται
ἐν σοὶ πώποτε. 29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος
καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔσται
ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς
παρὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου
σφενδυνήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης. 30 Καὶ
ἔσται ὅτε· ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα
ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταί σοι εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ. 31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι
τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου,
ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ
μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου,
καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ
εἰς ἀπάντησίν μοι, 33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον
ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά
μου ἐμοί· 34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ὃς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι
εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι,
τότε εἶπα Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς
τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον. 35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν
αὐτῇ Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε,
ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ᾑρέτισα τὸ πρόσωπόν
σου. 36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ·
καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος
βασιλέως καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ᾽ αὐτόν,
καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωί.
37 Καὶ ἐγένετο πρωὶ ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου
Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα
ταῦτα, καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος· 38 Καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ,
καὶ ἀπέθανε. 39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν
Εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνει-
δισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν
Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας
λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. 40 Καὶ ἦλθον
οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον
καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυὶδ ἀπέστειλεν
ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

26 Nunc ergo, domine mi, vivit Dominus, et
vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires
in sanguinem, et salvavit manum tuam tibi:
et nunc fiant sicut Nabal inimici tui, et qui
quærunt domino meo malum. 27 Quapropter
suscipe benedictionem hanc, quam attulit
ancilla tua tibi domino meo: et da pueris
qui sequuntur te dominum meum. 28 Aufer
iniquitatem famulæ tuæ: faciens enim faciet
Dominus tibi domino meo domum fidelem,
quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris:
malitia ergo non inveniatur in te omnibus
diebus vitæ tuæ. 29 Si enim surrexerit
aliquando homo persequens te, et quærens
animam tuam, erit anima domini mei custodita
quasi in fasciculo viventium, apud Dominum
Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima
rotabitur, quasi in impetu et circulo fundæ.
30 Cum ergo fecerit Dominus tibi domino
meo omnia quæ locutus est bona de te, et
constituerit te ducem super Israel, 31 Non
erit tibi hoc in singultum, et in scrupulum
cordis domino meo, quod effuderis sanguinem
innoxium, aut ipse te ultus fueris: et cum
benefecerit Dominus domino meo, recordaberis
ancillæ tuæ. 32 Et ait David ad Abigail:
Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit
hodie te in occursum meum, et benedictum
eloquium tuum, 33 Et benedicta tu, quæ
prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem,
et ulciscerer me manu mea. 34 Alioquin vivit
Dominus Deus Israel, qui prohibuit me ne
malum facerem tibi: nisi cito venisses in
occursum mihi, non remansisset Nabal, usque
ad lucem matutinam, mingens ad parietem.
35 Suscepit ergo David de manu ejus omnia
quæ attulerat ei, dixitque ei: Vade pacifice in
domum tuam, ecce audivi vocem tuam, et
honoravi faciem tuam. 36 Venit autem
Abigail ad Nabal: et ecce erat ei convivium
in domo ejus, quasi convivium regis, et cor
Nabal jucundum: erat enim ebrius nimis: et
non indicavit ei verbum pusillum aut grande
usque mane. 37 Diluculo autem cum digessisset
vinum Nabal, indicavit ei uxor sua verba hæc,
et emortuum est cor ejus intrinsecus, et factus
est quasi lapis. 38 Cumque pertransissent
decem dies, percussit Dominus Nabal, et
mortuus est. 39 Quod cum audisset David
mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus, qui
judicavit causam opprobrii mei de manu Nabal,
et servum suum custodivit a malo, et malitiam
Nabal reddidit Dominus in caput ejus. Misit
ergo David, et locutus est ad Abigail, ut
sumeret eam sibi in uxorem. 40 Et venerunt
pueri David ad Abigail in Carmelum, et
locuti sunt ad eam, dicentes: David misit
nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem.

41 וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה וַתֹּאמֶר
הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי
אֲדֹנִי׃ 42 וַתְּמַהֵר וַתָּקָם אֲבִיגַיִל וַתִּרְכַּב
עַל־הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכֹת
לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וַתְּהִי־
לוֹ לְאִשָּׁה׃ 43 וְאֶת־אֲחִינֹעַם לָקַח דָּוִד
מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶיןָ גַּם־שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים׃
44 וְשָׁאוּל נָתַן אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ
אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן־לַיִשׁ אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃

פרשה כו׃

1 וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל־שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה
לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת
הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 2 וַיָּקָם
שָׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר־זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת־
אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־
דָּוִד בְּמִדְבַּר־זִיף׃ 3 וַיִּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת
הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל־הַדָּרֶךְ
וְדָוִד יֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי בָא שָׁאוּל
אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים
וַיֵּדַע כִּי־בָא שָׁאוּל אֶל־נָכוֹן׃ 5 וַיָּקָם דָּוִד
וַיָּבֹא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה־שָׁם שָׁאוּל
וַיַּרְא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם
שָׁאוּל וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָאוֹ וְשָׁאוּל
שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים סְבִיבֹתָו׃
6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי
וְאֶל־אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר
מִי־יֵרֵד אִתִּי אֶל־שָׁאוּל אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר
אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ 7 וַיָּבֹא דָוִד
וַאֲבִישַׁי ׀ אֶל־הָעָם לַיְלָה וְהִנֵּה שָׁאוּל
שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ מְעוּכָה־
בָאָרֶץ מְרַאֲשֹׁתָו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים
סְבִיבֹתָו׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל־
דָּוִד סִגַּר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אוֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ
וְעַתָּה אַכֶּנּוּ נָא בַּחֲנִית וּבָאָרֶץ פַּעַם
אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֲבִישַׁי אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנִקָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
חַי יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה יִגָּפֶנּוּ אוֹ־יוֹמוֹ
יָבוֹא וָמֵת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה׃
11 חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה מִשְּׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ
יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית אֲשֶׁר
מְרַאֲשֹׁתָו וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם וְנֵלְכָה־לָּנוּ׃

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην
νίψαι πόδας τῶν παίδων σου. 42 Καὶ ἀνέστη
Ἀβιγαία καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια
ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων
Δαυίδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 43 Καὶ τὴν
Ἀχινάαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραέλ, καὶ ἀμφότεραι
ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. 44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ
υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμά.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους
πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες Ἰδοὺ
Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ
κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσεμοῦ. 2 Καὶ ἀνέστη
Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ, καὶ μετ'
αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραήλ,
ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. 3 Καὶ παρενέ-
βαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ προσώπου
τοῦ Ἰεσσεμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἥκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ
εἰς τὴν ἔρημον. 4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκό-
πους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει Σαοὺλ ἕτοιμος ἐκ Κεϊλά.
5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν
τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαούλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννὴρ
υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς
κύκλῳ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε
πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν
Σαρουίας ἀδελφὸν Ἰωὰβ λέγων Τίς εἰσελεύσεται
μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ
εἶπεν Ἀβεσσά Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ. 7 Καὶ
εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσὰ εἰς τὸν λαὸν τὴν
νύκτα, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ,
καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς
Δαυὶδ Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου
εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι
εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ. 9 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσά Μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν,
ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ
ἀθωωθήσεται; 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ζῇ Κύριος, ἐὰν
μὴ Κύριος παίσῃ αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ
ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ.
11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά
μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ
δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν
τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτούς.

41 Quæ consurgens adoravit prona in terram,
et ait: Ecce famula tua sit in ancillam, ut
lavet pedes servorum domini mei. 42 Et
festinavit, et surrexit Abigail, et ascendit
super asinum, et quinque puellæ ierunt cum
ea, pedissequæ ejus, et secuta est nuntios
David: et facta est illi uxor. 43 Sed et
Achinoam accepit David de Jezrahel: et fuit
utraque uxor ejus. 44 Saul autem dedit
Michol filiam suam, uxorem David, Phalti filio
Lais, qui erat de Gallim.

CAPUT XXVI.

1 Et venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa,
dicentes: Ecce, David absconditus est in colle
Hachila, quæ est ex adverso solitudinis. 2 Et
surrexit Saul, et descendit in desertum Ziph,
et cum eo tria millia virorum de electis Israel,
ut quæreret David in deserto Ziph. 3 Et
castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ
erat ex adverso solitudinis in via: David
autem habitabat in deserto. Videns autem
quod venisset Saul post se in desertum,
4 Misit exploratores, et didicit quod illuc
venisset certissime. 5 Et surrexit David clam,
et venit ad locum ubi erat Saul: cumque
vidisset locum in quo dormiebat Saul, et
Abner filius Ner, princeps militiæ ejus, et
Saulem dormientem in tentorio, et reliquum
vulgus per circuitum ejus, 6 Ait David ad
Achimelech Hethæum, et Abisai filium
Sarviæ, fratrem Joab, dicens: Quis descendet
mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai:
Ego descendam tecum. 7 Venerunt ergo
David et Abisai ad populum nocte, et
invenerunt Saul jacentem et dormientem in
tentorio, et hastam fixam in terra ad caput
ejus: Abner autem et populum dormientes
in circuitu ejus. 8 Dixitque Abisai ad David:
Conclusit Deus inimicum tuum hodie in manus
tuas: nunc ergo perfodiam eum lancea in
terra, semel, et secundo opus non erit. 9 Et
dixit David ad Abisai: Ne interficias eum:
quis enim extendet manum suam in christum
Domini, et innocens erit? 10 Et dixit
David: Vivit Dominus, quia nisi Dominus
percusserit eum, aut dies ejus venerit ut
moriatur, aut in prælium descendens perierit:
11 Propitius sit mihi Dominus ne exten-
dam manum meam in christum Domini;
nunc igitur tolle hastam, quæ est ad
caput ejus, et scyphum aquæ, et abeamus.

12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם
מֵרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל וַיֵּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאֶה
וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין מֵקִיץ כִּי כֻלָּם יְשֵׁנִים כִּי
תַּרְדֵּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃ 13 וַיַּעֲבֹר
דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד עַל־רֹאשׁ־הָהָר מֵרָחֹק
רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם׃ 14 וַיִּקְרָא דָוִד אֶל־
הָעָם וְאֶל־אַבְנֵר בֶּן־נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא
תַעֲנֶה אַבְנֵר וַיַּעַן אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה
קָרָאתָ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אַבְנֵר הֲלוֹא־אִישׁ אַתָּה וּמִי כָמוֹךָ
בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ
הַמֶּלֶךְ כִּי־בָא אַחַד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת־
הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ 16 לֹא־טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי יְהוָה כִּי בְנֵי־מָוֶת אַתֶּם
אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַרְתֶּם עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־מְשִׁיחַ
יְהוָה וְעַתָּה ׀ רְאֵה אֵי־חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
צַפַּחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָו׃ 17 וַיַּכֵּר
שָׁאוּל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הֲקוֹלְךָ זֶה
בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ
כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה־בְּיָדִי רָעָה׃ 19 וְעַתָּה
יִשְׁמַע־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ
אִם־יְהוָה הֱסִיתְךָ בִי יָרַח מִנְחָה וְאִם ׀
בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי־
גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה
לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 20 וְעַתָּה
אַל־יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי־
יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־פַּרְעֹשׁ אֶחָד
כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ 21 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּב בְּנִי־דָוִד כִּי לֹא־אָרַע
לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ
הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הִסְכַּלְתִּי וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 22 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחֲנִית
הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃
23 וַיהוָה יָשִׁיב לָאִישׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאֶת־
אֱמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה ׀ הַיּוֹם בְּיָד
וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃
24 וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר גָּדְלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה
בְּעֵינָי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה וְיַצִּלֵנִי
מִכָּל־צָרָה׃ 25 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־
דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה בְּנִי דָוִד גַּם עָשֹׂה תַעֲשֶׂה
וְגַם יָכֹל תּוּכָל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וְשָׁאוּל
שָׁב לִמְקוֹמוֹ׃

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ
ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ'
ἑαυτούς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ
γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες
ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.
13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ
ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 14 Καὶ προσεκαλέσατο
Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννὴρ ἐλάλησε λέγων
Οὐκ ἀποκριθήσῃ, Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννὴρ
καὶ εἶπε Τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν; 15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀβεννὴρ Οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς ὡς σὺ ἐν
Ἰσραήλ; καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου
τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ δια-
φθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα. 16 Καὶ οὐκ
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος,
ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν
βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου·
καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς
τοῦ ὕδατος, ποῦ ἐστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ καὶ εἶπεν
Ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ
Δοῦλός σου, κύριε βασιλεῦ. 18 Καὶ εἶπε Ἵνα τί
τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου
αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα, καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ
ἀδίκημα; 19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ θεὸς
ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ, ὀσφρανθείη θυσία σου, καὶ εἰ
υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου,
ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίχθαι ἐν κλη-
ρονομίᾳ Κυρίου λέγοντες Πορεύου δούλευε θεοῖς
ἑτέροις. 20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν
γῆν ἐξεναντίας προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχήν μου καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι. 21 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ Ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε, τέκνον Δαυίδ,
ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχή μου
ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι
καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα. 22 Καὶ ἀπεκρίθη
Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως,
διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό.
23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ κατὰ τὰς δικαιο-
σύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς παρέδωκέ
σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα
ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· 24 Καὶ
ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν
ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ
ψυχή μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπάσαι με καὶ
ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως. 25 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ Εὐλογημένος σύ, τέκνον, καὶ
ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε
Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

12 Tulit igitur David hastam, et scyphum
aquæ, qui erat ad caput Saul, et abierunt: et
non erat quisquam, qui videret, et intelligeret,
et evigilaret; sed omnes dormiebant, quia
sopor Domini irruerat super eos. 13 Cumque
transisset David ex adverso, et stetisset in
vertice montis de longe, et esset grande
intervallum inter eos, 14 Clamavit David ad
populum, et ad Abner filium Ner, dicens:
Nonne respondebis, Abner? Et respondens
Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, et inquietas
regem? 15 Et ait David ad Abner: Numquid
non vir tu es? et quis alius similis tui in
Israel? quare ergo non custodisti dominum
tuum regem? ingressus est enim unus de
turba, ut interficeret regem, dominum tuum.
16 Non est bonum hoc, quod fecisti: vivit
Dominus, quoniam filii mortis estis vos, qui
non custodistis dominum vestrum, christum
Domini; nunc ergo vide ubi sit hasta regis,
et ubi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput
ejus? 17 Cognovit autem Saul vocem David,
et dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David?
Et ait David: Vox mea, domine mi rex.
18 Et ait: Quam ob causam dominus meus
persequitur servum suum? Quid feci? aut
quod est malum in manu mea? 19 Nunc
ergo audi, oro, domine mi rex, verba servi
tui: Si Dominus incitat te adversum me,
odoretur sacrificium: si autem filii hominum,
maledicti sunt in conspectu Domini; qui
ejecerunt me hodie, ut non habitem in
hereditate Domini, dicentes: Vade, servi diis
alienis. 20 Et nunc non effundatur sanguis
meus in terram coram Domino: quia egressus
est rex Israel ut quærat pulicem unum, sicut
persequitur perdix in montibus. 21 Et ait
Saul: Peccavi, revertere fili mi David:
nequaquam enim ultra tibi malefaciam, eo
quod pretiosa fuerit anima mea in oculis
tuis hodie: apparet enim quod stulte egerim,
et ignoraverim multa nimis. 22 Et respondens
David, ait: Ecce, hasta regis: transeat unus
de pueris regis, et tollat eam. 23 Dominus
autem retribuet unicuique secundum justitiam
suam et fidem: tradidit enim te Dominus
hodie in manum meam, et nolui extendere
manum meam in christum Domini. 24 Et
sicut magnificata est anima tua hodie in
oculis meis; sic magnificetur anima mea in
oculis Domini, et liberet me de omni angustia.
25 Ait ergo Saul ad David: Benedictus tu
fili mi David: et quidem faciens facies, et
potens poteris. Abiit autem David in viam
suam, et Saul reversus est in locum suum.

פרשה כז :

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לִבּוֹ עַתָּה אֶסָּפֶה יוֹם־
אֶחָד בְּיַד שָׁאוּל אֵין־לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט
אִמָּלֵט ׀ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִּי
שָׁאוּל לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ ׃ 2 וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא
וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אָכִישׁ
בֶּן־מָעוֹךְ מֶלֶךְ גַּת ׃ 3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־
אָכִישׁ בְּגַת הוּא וַאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד
וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת־נָבָל הַכַּרְמְלִית ׃ 4 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
כִּי־בָרַח דָּוִד גַּת וְלֹא־יוֹסַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ ׃
5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ־לִי מָקוֹם בְּאַחַת
עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֵשְׁבָה שָּׁם וְלָמָּה יֵשֵׁב
עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ ׃ 6 וַיִּתֶּן־
לוֹ אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לָכֵן
הָיְתָה צִקְלַג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה ׃ 7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־יָשַׁב דָּוִד בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים יָמִים
וְאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים ׃ 8 וַיַּעַל דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי וְהַגִּרְזִי וְהָעֲמָלֵקִי כִּי
הֵנָּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בּוֹאֲךָ
שׁוּרָה וְעַד־אֶרֶץ מִצְרָיִם ׃ 9 וְהִכָּה דָוִד
אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא יְחַיֶּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח
צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וּגְמַלִּים וּבְגָדִים וַיָּשָׁב
וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ ׃ 10 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אַל־
פְּשַׁטְתֶּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נֶגֶב יְהוּדָה
וְעַל־נֶגֶב הַיְּרַחְמְאֵלִי וְאֶל־נֶגֶב הַקֵּינִי ׃
11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא־יְחַיֶּה דָוִד לְהָבִיא גַת
לֵאמֹר פֶּן־יַגִּדוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר כֹּה־עָשָׂה
דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב
בִּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים ׃ 12 וַיַּאֲמֵן אָכִישׁ בְּדָוִד
לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בְיִשְׂרָאֵל
וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם ׃

פרשה כח :

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד יָדֹעַ תֵּדַע כִּי אִתִּי
תֵּצֵא בַמַּחֲנֶה אַתָּה וַאֲנָשֶׁיךָ ׃ 2 וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־אָכִישׁ לָכֵן אַתָּה תֵדַע אֵת אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד לָכֵן
שֹׁמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׂימְךָ כָּל־הַיָּמִים ׃

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
Νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαούλ,
καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με
εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ. 2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν
Ἀμμὰχ βασιλέα Γέθ. 3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ
Ἀγχοῦς αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
αὐτοῦ Ἀχινάαμ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ
Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. 4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ
Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γέθ· καὶ οὐ προσέθετο
ἔτι ζητεῖν αὐτόν. 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς
Εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ'
ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ
δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;
6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ·
διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλ-
λοφύλων τέσσαρας μῆνας. 8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν
Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ
κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψοὺρ
τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου. 9 Καὶ
ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ
γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ
ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς. 10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυὶδ Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς Κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ
κατὰ νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζί,
11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ
εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ, λέγων Μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γὲθ
καθ' ἡμῶν λέγοντες Τάδε Δαυὶδ ποιεῖ· καὶ τόδε
τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο
Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων. 12 Καὶ ἐπιστεύθη
Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων Ἤισχυνται
αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, καὶ
ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συνα-
θροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν
ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυὶδ Γινώσκων γνώσῃ ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ
εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου. 2 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς Οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ ποιήσει ὁ
δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ Οὕτως
ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας.

CAPUT XXVII.

1 Et ait David in corde suo: Aliquando
incidam una die in manus Saul: nonne melius
est ut fugiam, et salver in terra Philisthinorum,
ut desperet Saul, cessetque me quærere in
cunctis finibus Israel? fugiam ergo manus
ejus. 2 Et surrexit David: et abiit ipse, et
sexcenti viri cum eo, ad Achis filium Maoch
regem Geth. 3 Et habitavit David cum Achis
in Geth, ipse et viri ejus; vir et domus
ejus; et David, et duæ uxores ejus, Achinoam
Jezrahelitis, et Abigail uxor Nabal Carmeli.
4 Et nuntiatum est Sauli quod fugisset
David in Geth, et non addidit ultra quærere
eum. 5 Dixit autem David ad Achis: Si
inveni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus
in una urbium regionis hujus, ut habitem ibi:
cur enim manet servus tuus in civitate regis
tecum? 6 Dedit itaque ei Achis in die illa
Siceleg: propter quam causam facta est Siceleg
regum Juda, usque in diem hanc. 7 Fuit
autem numerus dierum, quibus habitavit
David in regione Philisthinorum, quatuor
mensium. 8 Et ascendit David, et viri ejus,
et agebant prædas de Gessuri, et de Gerzi, et
de Amalecitis: hi enim pagi habitabantur in
terra antiquitus, euntibus Sur usque ad terram
Ægypti. 9 Et percutiebat David omnem
terram, nec relinquebat viventem virum et
mulierem: tollensque oves, et boves, et asinos,
et camelos, et vestes, revertebatur, et veniebat
ad Achis. 10 Dicebat autem ei Achis: In
quem irruisti hodie? Respondebat David:
Contra meridiem Judæ, et contra meridiem
Jerameel, et contra meridiem Ceni. 11 Virum
et mulierem non vivificabat David, nec
adducebat in Geth, dicens: Ne forte loquantur
adversum nos: Hæc fecit David: et hoc erat
decretum illi omnibus diebus quibus habitavit
in regione Philisthinorum. 12 Credidit ergo
Achis David, dicens: Multa mala operatus
est contra populum suum Israel: erit igitur
mihi servus sempiternus.

CAPUT XXVIII.

1 Factum est autem in diebus illis,
congregaverunt Philisthiim agmina sua, ut
præpararentur ad bellum contra Israel:
dixitque Achis ad David: Sciens nunc
scito, quoniam mecum egredieris in castris
tu, et viri tui. 2 Dixitque David ad Achis:
Nunc scies quæ facturus est servus tuus.
Et ait Achis ad David: Et ego custodem
capitis mei ponam te cunctis diebus.

3 וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְבְּרֻהוּ בָרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל הֵסִיר
אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִים מֵהָאָרֶץ׃
4 וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְשׁוּנֵם
וַיִּקְבֹּץ שָׁאוּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ
בַּגִּלְבֹּעַ׃ 5 וַיַּרְא שָׁאוּל אֶת־מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ מְאֹד׃
6 וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה
גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם׃
7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ־לִי אֵשֶׁת
בַּעֲלַת־אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁה־בָּהּ
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת־
אוֹב בְּעֵין דּוֹר׃ 8 וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל
וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לָיְלָה
וַיֹּאמֶר קָסֳומִי־נָא לִי בָּאוֹב וְהַעֲלִי לִי
אֵת אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלָיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־
הַיִּדְּעֹנִי מִן־הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ
בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי׃ 10 וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׁאוּל
בַּיהוָה לֵאמֹר חַי־יְהוָה אִם־יִקְּרֵךְ עָוֺן
בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 11 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־
מִי אַעֲלֶה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שְׁמוּאֵל הַעֲלִי־
לִי׃ 12 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה אֶת־שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק
בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל
לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתָנִי וְאַתָּה שָׁאוּל׃
13 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אַל־תִּירְאִי כִּי מָה
רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל אֱלֹהִים
רָאִיתִי עֹלִים מִן־הָאָרֶץ׃ 14 וַיֹּאמֶר לָהּ
מַה־תָּאֳרוֹ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה וְהוּא
עֹטֶה מְעִיל וַיֵּדַע שָׁאוּל כִּי־שְׁמוּאֵל הוּא
וַיִּקֹּד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
15 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי
לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר־לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים ׀ נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי
וְלֹא־עָנָנִי עוֹד גַּם בְּיַד־הַנְּבִיאִם גַּם
בַּחֲלֹמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מָה
אֶעֱשֶׂה׃ 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאָלֵנִי
וַיהוָה סָר מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עָרֶךָ׃ 17 וַיַּעַשׂ
יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה
אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָהּ לְרֵעֲךָ לְדָוִד׃

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς
Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαὶμ ἐν
πόλει αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγγαστριμύ-
θους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. 4 Καὶ
συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ
παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ συναθροίζει Σαοὺλ
πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς
Γελβουέ. 5 Καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ
σφόδρα. 6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ Κυρίου, καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν
τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις. 7 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ Ζητήσατέ μοι γυναῖκα
ἐγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν καὶ
ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν Ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.
8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια
ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτῇ Μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγαστρι-
μύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἴπω σοι. 9 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε
Σαούλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ
τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις
τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι αὐτήν; 10 Καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ Σαοὺλ λέγων Ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεταί σοι
ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή
Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ
μοι. 12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουήλ, καὶ
ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Σαοὺλ Ἵνα τί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Μὴ φοβοῦ, εἰπὸν
τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή Θεοὺς
ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ
Τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαί-
νοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλη-
μένος· καὶ ἔγνω Σαοὺλ ὅτι οὗτος Σαμουήλ, καὶ
ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἵνα
τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαοὺλ
Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν
ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ
ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ
ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι
μοι τί ποιήσω. 16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἵνα τί
ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ
γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου; 17 Καὶ πεποίηκε
Κύριός σοι καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρί μου,
καὶ διαρρήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός
σου καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ.

3 Samuel autem mortuus est, planxitque eum
omnis Israel, et sepelierunt eum in Ramatha
urbe sua. Et Saul abstulit magos et hariolos
de terra. 4 Congregatique sunt Philisthiim,
et venerunt, et castrametati sunt in Sunam:
congregavit autem et Saul universum Israel,
et venit in Gelboe. 5 Et vidit Saul castra
Philisthiim, et timuit, et expavit cor ejus
nimis. 6 Consuluitque Dominum, et non
respondit ei, neque per somnia, neque per
sacerdotes, neque per prophetas. 7 Dixitque
Saul servis suis: Quærite mihi mulierem
habentem pythonem, et vadam ad eam, et
sciscitabor per illam. Et dixerunt servi ejus
ad eum: Est mulier pythonem habens in
Endor. 8 Mutavit ergo habitum suum:
vestitusque est aliis vestimentis, et abiit ipse,
et duo viri cum eo, veneruntque ad mulierem
nocte, et ait illi: Divina mihi in pythone, et
suscita mihi quem dixero tibi. 9 Et ait
mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit
Saul, et quo modo eraserit magos et hariolos
de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ,
ut occidar? 10 Et juravit ei Saul in Domino,
dicens: Vivit Dominus, quia non eveniet tibi
quidquam mali propter hanc rem. 11 Dixitque
ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait:
Samuelem mihi suscita. 12 Cum autem
vidisset mulier Samuelem, exclamavit voce
magna, et dixit ad Saul: Quare imposuisti
mihi? Tu es enim Saul. 13 Dixitque ei rex:
Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad
Saul: Deos vidi ascendentes de terra.
14 Dixitque ei: Qualis est forma ejus? Quæ
ait: Vir senex ascendit, et ipse amictus est
pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset,
et inclinavit se super faciem suam in terra, et
adoravit. 15 Dixit autem Samuel ad Saul:
Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait
Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthiim
pugnant adversum me, et Deus recessit a me,
et exaudire me noluit, neque in manu pro-
phetarum, neque per somnia: vocavi ergo
te ut ostenderes mihi quid faciam. 16 Et ait
Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus
recesserit a te, et transierit ad æmulum tuum?
17 Faciet enim tibi Dominus sicut locutus
est in manu mea, et scindet regnum tuum
de manu tua, et dabit illud proximo tuo David:

18 כַּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־
עָשִׂיתָ חֲרוֹן־אַפּוֹ בַּעֲמָלֵק עַל־כֵּן הַדָּבָר
הַזֶּה עָשָׂה־לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה :
19 וְיִתֵּן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבָנֶיךָ עִמִּי גַּם אֶת־
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים :
20 וַיְמַהֵר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מְלֹא־קוֹמָתוֹ אַרְצָה
וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־כֹּחַ לֹא־
הָיָה בוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם
וְכָל־הַלָּיְלָה : 21 וַתָּבֹא הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל
וַתֵּרֶא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלֶךָ וָאָשִׂים נַפְשִׁי
בְּכַפִּי וָאֶשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֵלָי : 22 וְעַתָּה שְׁמַע־נָא גַם־אַתָּה בְּקוֹל
שִׁפְחָתֶךָ וְאָשִׂמָה לְפָנֶיךָ פַּת־לֶחֶם וֶאֱכוֹל
וִיהִי בְךָ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדָּרֶךְ : 23 וַיְמָאֵן
וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל וַיִּפְרְצוּ־בוֹ עֲבָדָיו וְגַם־
הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ
וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמִּטָּה : 24 וְלָאִשָּׁה עֵגֶל־מַרְבֵּק
בַּבַּיִת וַתְּמַהֵר וַתִּזְבָּחֵהוּ וַתִּקַּח־קֶמַח
וַתָּלָשׁ וַתֹּפֵהוּ מַצּוֹת : 25 וַתַּגֵּשׁ לִפְנֵי־
שָׁאוּל וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ
בַּלַּיְלָה הַהוּא :

פרשה כט :

1 וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחֲנֵיהֶם
אֲפֵקָה וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים בַּעַיִן אֲשֶׁר
בְּיִזְרְעֶאל : 2 וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים עֹבְרִים
לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עֹבְרִים
בָּאַחֲרֹנָה עִם־אָכִישׁ : 3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי
פְלִשְׁתִּים מָה הָעִבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אָכִישׁ אֶל־שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הֲלוֹא־זֶה דָוִד
עֶבֶד ׀ שָׁאוּל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי
זֶה יָמִים אוֹ־זֶה שָׁנִים וְלֹא־מָצָאתִי בוֹ
מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה :
4 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ
שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הָשֵׁב אֶת־הָאִישׁ וְיָשֹׁב
אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם וְלֹא־יֵרֵד
עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה וְלֹא־יִהְיֶה־לָּנוּ לְשָׂטָן
בַּמִּלְחָמָה וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו
הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם : 5 הֲלוֹא־זֶה
דָוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ־לוֹ בַּמְּחֹלוֹת לֵאמֹר הִכָּה
שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָו :

18 Διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου καὶ οὐκ
ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλήκ, διὰ
τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, 19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. 20 Καὶ
ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ καὶ
ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι
ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ δὴ
ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην
τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς
λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι. 22 Καὶ νῦν ἄκουσον
δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν
σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε καὶ ἔσται σοι ἰσχὺς
ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. 23 Καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν·
καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ
γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. 24 Καὶ
τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν, καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ
ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα, 25 Καὶ προσήγαγεν
ἐνώπιον Σαοὺλ καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ·
καὶ ἔφαγον, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν
νύκτα ἐκείνην.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφέκ, καὶ Ἰσραὴλ παρ-
ενέβαλεν ἐν Ἀενδὼρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ. 2 Καὶ οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς
ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.
3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων Τίνες
οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων Οὐχ οὗτος Δαυὶδ
ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραήλ; γέγονε μεθ'
ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα
ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ'
αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν
αὐτῷ Ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ
γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι
διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν
ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; 5 Οὐχ οὗτος
Δαυὶδ ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες Ἐπάταξε Σαοὺλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

18 Quia non obedisti voci Domini, neque
fecisti iram furoris ejus in Amalec; idcirco
quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. 19 Et
dabit Dominus etiam Israel tecum in manus
Philisthiim: cras autem tu et filii tui mecum
eritis: sed et castra Israel tradet Dominus in
manus Philisthiim. 20 Statimque Saul cecidit
porrectus in terram: extimuerat enim verba
Samuelis, et robur non erat in eo, quia non
comederat panem tota die illa. 21 Ingressa
est itaque mulier illa ad Saul (conturbatus
enim erat valde), dixitque ad eum: Ecce
obedivit ancilla tua voci tuæ, et posui animam
meam in manu mea, et audivi sermones tuos,
quos locutus es ad me. 22 Nunc igitur audi
et tu vocem ancillæ tuæ, et ponam coram te
buccellam panis, ut comedens convalescas,
et possis iter agere. 23 Qui renuit, et ait:
Non comedam. Coegerunt autem eum servi
sui et mulier, et tandem audita voce eorum
surrexit de terra, et sedit super lectum.
24 Mulier autem illa habebat vitulum
pascualem in domo, et festinavit, et occidit
eum: tollensque farinam, miscuit eam, et
coxit azyma, 25 Et posuit ante Saul et ante
servos ejus. Qui cum comedissent, surrexerunt,
et ambulaverunt per totam noctem illam.

CAPUT XXIX.

1 CONGREGATA sunt ergo Philisthiim
universa agmina in Aphec: sed et Israel
castrametatus est super fontem, qui erat in
Jezrahel. 2 Et satrapæ quidem Philisthiim
incedebant in centuriis et millibus: David
autem et viri ejus erant in novissimo agmine
cum Achis. 3 Dixeruntque principes Phi-
listhiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi
isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim:
Num ignoratis David, qui fuit servus Saul
regis Israel, et est apud me multis diebus, vel
annis, et non inveni in eo quidquam, ex die
qua transfugit ad me, usque ad diem hanc?
4 Irati sunt autem adversus eum principes
Philisthiim, et dixerunt ei: Revertatur vir
iste, et sedeat in loco suo, in quo constituisti
eum, et non descendat nobiscum in prælium,
ne fiat nobis adversarius, cum præliari
cœperimus: quomodo enim aliter poterit
placare dominum suum, nisi in capitibus
nostris? 5 Nonne iste est David, cui
cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in
millibus suis, et David in decem millibus suis?

6 וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי־
יְהוָה כִּי־יָשָׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתְךָ
וּבֹאֲךָ אִתִּי בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא־מָצָאתִי בְךָ
רָעָה מִיּוֹם בֹּאֲךָ אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וּבְעֵינֵי הַסְּרָנִים לֹא־טוֹב אָתָּה׃ 7 וְעַתָּה
שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע
בְּעֵינֵי סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אָכִישׁ כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה־מָּצָאתָ
בְעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאֹיְבֵי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיַּעַן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־
דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינַי כְּמַלְאַךְ
אֱלֹהִים אַךְ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא־
יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 10 וְעַתָּה הַשְׁכֵּם
בַּבֹּקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתָּךְ
וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֹּקֶר וְאוֹר לָכֶם וָלֵכוּ׃
11 וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד הוּא וַאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בַּבֹּקֶר
לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ
יִזְרְעֶאל׃

פרשה ל׳:

1 וַיְהִי בְּבֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו צִקְלַג בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמָלֵקִי פָשְׁטוּ אֶל־נֶגֶב וְאֶל־
צִקְלַג וַיַּכּוּ אֶת־צִקְלַג וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ
בָּאֵשׁ׃ 2 וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל לֹא הֵמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ
וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם׃ 3 וַיָּבֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו אֶל־
הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ׃ 4 וַיִּשָּׂא דָוִד
וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר
אֵין־בָּהֶם כֹּחַ לִבְכּוֹת׃ 5 וּשְׁתֵּי נְשֵׁי־דָוִד
נִשְׁבּוּ אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת
נָבָל הַכַּרְמְלִי׃ 6 וַתֵּצֶר לְדָוִד מְאֹד כִּי־
אָמְרוּ הָעָם לְסָקְלוֹ כִּי־מָרָה נֶפֶשׁ כָּל־
הָעָם אִישׁ עַל־בָּנָו וְעַל־בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזֵּק
דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו׃ 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי
הָאֵפֹד וַיַּגֵּשׁ אֶבְיָתָר אֶת־הָאֵפֹד אֶל־
דָּוִד׃ 8 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֶרְדֹּף
אַחֲרֵי הַגְּדוּד־הַזֶּה הַאַשִּׂגֶנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ
רְדֹף כִּי־הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל׃ 9 וַיֵּלֶךְ
דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמָדוּ׃

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ
ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ
κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἥκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς
σύ· 7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην,
καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν
σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀγχοῦς Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ
δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;
9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυίδ Οἶδα ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν Οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς
πόλεμον. 10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τὸ πρωὶ σὺ καὶ
οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ,
καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς
ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῇς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε. 11 Καὶ
ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν
καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ
ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰεζραήλ.

ΚΕΦ. λ΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη εἰσελθόντων Δαυὶδ καὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν
Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ ἐνεπύρισαν
αὐτὴν ἐν πυρί· 2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτω-
σαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ᾐχμαλώτευσαν, καὶ
ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ
ἐμπεπύρισται ἐν πυρί, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμέ-
νοι. 4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν
φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν
αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν. 5 Καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ᾐχμαλωτεύθησαν, Ἀχινάαμ ἡ
Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ
Καρμηλίου. 6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα ὅτι εἶπεν
ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ
παντὸς τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ
ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ Προσάγαγε τὸ
Ἐφούδ. 8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου
λέγων Εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Γεδδοὺρ τούτου,
εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ Καταδίωκε,
ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτοὺς καὶ ἐξαιρού-
μενος ἐξελῇ. 9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ
οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως
τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν,

6 Vocavit ergo Achis David, et ait ei: Vivit
Dominus, quia rectus es tu, et bonus in
conspectu meo: et exitus tuus, et introitus
tuus mecum est in castris: et non inveni in te
quidquam mali, ex die qua venisti ad me,
usque in diem hanc: sed satrapis non
places. 7 Revertere ergo, et vade in pace, et
non offendas oculos satraparum Philisthiim.
8 Dixitque David ad Achis: Quid enim
feci, et quid invenisti in me servo tuo, a die
qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc,
ut non veniam, et pugnem contra inimicos
domini mei regis? 9 Respondens autem
Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus
es tu in oculis meis, sicut angelus Dei: sed
principes Philisthinorum dixerunt: Non
ascendet nobiscum in prælium. 10 Igitur
consurge mane tu, et servi domini tui, qui
venerunt tecum: et cum de nocte surrexeritis,
et cœperit dilucescere, pergite. 11 Surrexit
itaque de nocte David ipse, et viri ejus,
ut proficiscerentur mane, et reverterentur
ad terram Philisthiim: Philisthiim autem
ascenderunt in Jezrahel.

CAPUT XXX.

1 Cumque venissent David et viri ejus in
Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerant
ex parte australi in Siceleg, et percusserant
Siceleg, et succenderant eam igni. 2 Et
captivas duxerant mulieres ex ea, a minimo
usque ad magnum: et non interfecerant
quemquam, sed secum duxerant, et pergebant
itinere suo. 3 Cum ergo venissent David et
viri ejus ad civitatem, et invenissent eam
succensam igni, et uxores suas, et filios suos,
et filias ductas esse captivas, 4 Levaverunt
David et populus qui erat cum eo voces suas,
et planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ.
5 Siquidem et duæ uxores David captivæ
ductæ fuerant, Achinoam Jezrahelites, et
Abigail uxor Nabal Carmeli. 6 Et contristatus
est David valde: volebat enim eum populus
lapidare, quia amara erat anima uniuscujusque
viri super filiis suis et filiabus: confortatus est
autem David in Domino Deo suo. 7 Et ait
ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech:
Applica ad me ephod. Et applicavit Abiathar
ephod ad David, 8 Et consuluit David
Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos,
et comprehendam eos, an non? Dixitque
ei Dominus: Persequere: absque dubio
enim comprehendes eos, et excuties prædam.
9 Abiit ergo David ipse, et sexcenti viri
qui erant cum eo, et venerunt usque ad
torrentem Besor: et lassi quidam substiterunt.

10 וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ
וַיַּעַמְדוּ מָאתַיִם אִישׁ אֲשֶׁר פִּגְּרוּ מֵעֲבֹר
אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר : 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי
בַּשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ
לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיַּשְׁקֻהוּ מָיִם : 12 וַיִּתְּנוּ־לוֹ
פֶלַח דְּבֵלָה וּשְׁנֵי צִמֻּקִים וַיֹּאכַל וַתָּשָׁב
רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה
מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת :
13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד לְמִי־אַתָּה וְאֵי מִזֶּה
אָתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אָנֹכִי עֶבֶד לְאִישׁ
עֲמָלֵקִי וַיַּעַזְבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם
שְׁלֹשָׁה : 14 אֲנַחְנוּ פָּשַׁטְנוּ נֶגֶב הַכְּרֵתִי
וְעַל־אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת־
צִקְלַג שָׂרַפְנוּ בָאֵשׁ : 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
הֲתוֹרִדֵנִי אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה
לִּי בֵאלֹהִים אִם־תְּמִיתֵנִי וְאִם־תַּסְגִּרֵנִי בְּיַד
אֲדֹנִי וְאוֹרִדְךָ אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה : 16 וַיֹּרִדֵהוּ
וְהִנֵּה נְטֻשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֹכְלִים
וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים בְּכֹל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה :
17 וַיַּכֵּם דָּוִד מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעֶרֶב לְמָחֳרָתָם
וְלֹא־נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־אַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ־נַעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ עַל־הַגְּמַלִּים וַיָּנֻסוּ :
18 וַיַּצֵּל דָּוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ עֲמָלֵק
וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הִצִּיל דָּוִד : 19 וְלֹא
נֶעְדַּר לָהֶם מִן־הַקָּטֹן וְעַד־הַגָּדוֹל וְעַד־
בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ
לָהֶם הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד : 20 וַיִּקַּח דָּוִד
אֶת־כָּל־הַצֹּאן וְהַבָּקָר נָהֲגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה
הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלַל דָּוִד : 21 וַיָּבֹא
דָוִד אֶל־מָאתַיִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פִּגְּרוּ ׀
מִלֶּכֶת ׀ אַחֲרֵי דָוִד וַיֹּשִׁיבֻם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר
וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד וְלִקְרַאת הָעָם אֲשֶׁר־
אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם
לְשָׁלוֹם : 22 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ ׀ רָע
וּבְלִיַּעַל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם־
דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־הָלְכוּ עִמִּי
לֹא־נִתֵּן לָהֶם מֵהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי
אִם־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְיִנְהֲגוּ
וְיֵלֵכוּ : 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֶחָי
אֵת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ
וַיִּתֵּן אֶת־הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ :

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν·
ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρας οἵτινες ἐκάθισαν
πέραν τοῦ χειμάῤῥου τοῦ Βοσόρ. 11 Καὶ εὑρί-
σκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν
αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ διδόασιν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ·
12 Καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε,
καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ
βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Τίνος
σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ
Αἰγύπτιον Ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου,
καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ
σήμερον τριταῖος. 14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν
νότον τοῦ Χελεθὶ καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη καὶ
ἐπὶ νότον Χελούβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν
ἐν πυρί. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Εἰ κατάξεις με
ἐπὶ τὸ Γεδδοὺρ τοῦτο; καὶ εἶπεν Ὄμοσον δή μοι
κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναί
με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ
τὸ Γεδδοὺρ τοῦτο. 16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες
ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. 17 Καὶ ἦλθεν
ἐπ' αὐτοὺς Δαυίδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ
ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ
ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια
παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ
ἔφυγον. 18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον
οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ
ἐξείλατο. 19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἱῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν,
καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ. 20 Καὶ ἔλαβε πάντα
τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν
τῶν σκύλων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο
Ταῦτα τὰ σκῦλα Δαυίδ. 21 Καὶ παραγίνεται
Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ὑπολει-
φθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ' αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν
ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ
Δαυὶδ καὶ εἶπον Ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν,
οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλόμεθα,
ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
23 Καὶ εἶπε Δαυίδ Οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ
τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι
ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Γεδδοὺρ τὸν
ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

10 Persecutus est autem David ipse, et
quadringenti viri: substiterant enim ducenti,
qui lassi transire non poterant torrentem
Besor. 11 Et invenerunt virum Ægyptium
in agro, et adduxerunt eum ad David:
dederuntque ei panem ut comederet, et biberet
aquam, 12 Sed et fragmen massæ caricarum,
et duas ligaturas uvæ passæ. Quæ cum
comedisset, reversus est spiritus ejus, et
refocillatus est: non enim comederat panem,
neque biberat aquam, tribus diebus et tribus
noctibus. 13 Dixit itaque ei David: Cujus es
tu? vel unde? et quo pergis? Qui ait: Puer
Ægyptius ego sum, servus viri Amalecitæ:
dereliquit autem me dominus meus, quia
ægrotare cœpi nudiustertius. 14 Siquidem
nos erupimus ad australem plagam Cerethi,
et contra Judam, et ad meridiem Caleb, et
Siceleg succendimus igni. 15 Dixitque ei
David: Potes me ducere ad cuneum istum?
Qui ait: Jura mihi per Deum, quod non
occidas me, et non tradas me in manus domini
mei, et ego ducam te ad cuneum istum. Et
juravit ei David. 16 Qui cum duxisset eum,
ecce illi discumbebant super faciem universæ
terræ, comedentes et bibentes, et quasi festum
celebrantes diem, pro cuncta præda et spoliis
quæ ceperant de terra Philisthiim, et de terra
Juda. 17 Et percussit eos David a vespere
usque ad vesperam alterius diei, et non evasit
ex eis quisquam, nisi quadringenti viri
adolescentes, qui ascenderant camelos, et
fugerant. 18 Eruit ergo David omnia quæ
tulerant Amalecitæ, et duas uxores suas
eruit. 19 Nec defuit quidquam a parvo usque
ad magnum, tam de filiis quam de filiabus, et
de spoliis, et quæcumque rapuerant, omnia
reduxit David. 20 Et tulit universos greges
et armenta, et minavit ante faciem suam:
dixeruntque: Hæc est præda David. 21 Venit
autem David ad ducentos viros, qui lassi
substiterant, nec sequi potuerant David, et
residere eos jusserat in torrente Besor: qui
egressi sunt obviam David, et populo qui erat
cum eo. Accedens autem David ad populum,
salutavit eos pacifice. 22 Respondensque
omnis vir pessimus et iniquus, de viris qui
ierant cum David, dixit: Quia non venerunt
nobiscum, non dabimus eis quidquam de
præda, quam eruimus: sed sufficiat unicuique
uxor sua et filii: quos cum acceperint, recedant.
23 Dixit autem David: Non sic facietis
fratres mei, de his, quæ tradidit nobis Domi-
nus, et custodivit nos, et dedit latrunculos, qui
eruperant adversum nos, in manus nostras:

24 וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר הַזֶּה כִּי כְּחֵלֶק ׀
הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב עַל־
הַכֵּלִים יַחְדָּו יַחֲלֹקוּ׃ 25 וַיְהִי
מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיְשִׂמֶהָ לְחֹק
וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
26 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלַג וַיְשַׁלַּח מֵהַשָּׁלָל
לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם
בְּרָכָה מִשְּׁלַל אֹיְבֵי יְהוָה׃ 27 לַאֲשֶׁר
בְּבֵית־אֵל וְלַאֲשֶׁר בְּרָמוֹת־נֶגֶב וְלַאֲשֶׁר
בְּיַתִּר׃ 28 וְלַאֲשֶׁר בַּעֲרֹעֵר וְלַאֲשֶׁר בְּשִׂפְמוֹת
וְלַאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתְּמֹעַ׃ 29 וְלַאֲשֶׁר בְּרָכָל
וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַיְּרַחְמְאֵלִי וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי
הַקֵּינִי׃ 30 וְלַאֲשֶׁר בְּחָרְמָה וְלַאֲשֶׁר בְּבוֹר־
עָשָׁן וְלַאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ 31 וְלַאֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
וּלְכָל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלֶּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא
וַאֲנָשָׁיו׃

פרשה לא

1 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ
חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ 2 וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־בָּנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־
יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־מַלְכִּישׁוּעַ בְּנֵי
שָׁאוּל׃ 3 וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׁאוּל
וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל
מְאֹד מֵהַמּוֹרִים׃ 4 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנֹשֵׂא
כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ ׀ וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן־יָבוֹאוּ
הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה וּדְקָרֻנִי וְהִתְעַלְּלוּ־בִי וְלֹא
אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו כִּי יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח
שָׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ 5 וַיַּרְא
נֹשֵׂא־כֵלָיו כִּי־מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא
עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ׃ 6 וַיָּמָת שָׁאוּל
וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו
בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו׃ 7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וַאֲשֶׁר ׀ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מֵתוּ שָׁאוּל
וּבָנָיו וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ
פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן׃ 8 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפַשֵּׁט אֶת־
הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו
נֹפְלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ 9 וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיַּפְשִׁטוּ אֶת־כֵּלָיו וַיְשַׁלְּחוּ בְאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים
סָבִיב לְבַשֵּׂר בֵּית עֲצַבֵּיהֶם וְאֶת־הָעָם׃

24 Καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων;
ὅτι οὐχ ἧττον ἡμῶν εἰσί, διότι κατὰ τὴν μερίδα
τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον οὕτως ἔσται
ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ
αὐτὸ μεριοῦνται. 25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα
καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.
26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον
αὐτοῦ λέγων Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν
Κυρίου 27 Τοῖς ἐν Βαιθσοὺρ καὶ τοῖς Ῥαμὰ
νότου καὶ τοῖς ἐν Γεθόρ, 28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ
καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδὶ καὶ τοῖς ἐν Σαφί, καὶ τοῖς ἐν
Ἐσθιὲ 29 Καὶ τοῖς ἐν Γὲθ καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ,
καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ καὶ τοῖς ἐν Θημὰθ καὶ τοῖς ἐν
Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰερεμεὴλ
καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ 30 Καὶ τοῖς
ἐν Ἱεριμοὺθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ καὶ τοῖς ἐν
Νομβὲ 31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρών, καὶ πάντας τοὺς
τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραήλ,
καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει
τῷ Γελβουέ. 2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι
τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν
ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ
τὸν Μελχισὰ υἱὸν Σαούλ. 3 Καὶ βαρύνεται ὁ
πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ
ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς
τὰ ὑποχόνδρια. 4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν
αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαί-
ξωσιν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ
τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. 5 Καὶ
εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαούλ,
καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ
οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό. 7 Καὶ εἶδον
οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος
καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ
ἄνδρες Ἰσραήλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν
καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον
ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκρούς,
καὶ εὑρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ. 9 Καὶ
ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ,
καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ
εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ·

24 Nec audiet vos quisquam super sermone
hoc; æqua enim pars erit descendentis ad
prælium, et remanentis ad sarcinas, et similiter
divident: 25 Et factum est hoc ex die illa,
et deinceps constitutum et præfinitum, et
quasi lex in Israel usque in diem hanc.
26 Venit ergo David in Siceleg, et misit dona
de præda senioribus Juda proximis suis,
dicens: Accipite benedictionem de præda
hostium Domini: 27 His qui erant in Bethel,
et qui in Ramoth ad meridiem, et qui in Jether,
28 Et qui in Aroer, et qui in Sephamoth, et
qui in Esthamo, 29 Et qui in Rachal, et qui
in urbibus Jerameel, et qui in urbibus Ceni,
30 Et qui in Arama, et qui in lacu Asan, et
qui in Athach, 31 Et qui in Hebron, et
reliquis qui erant in his locis, in quibus
commoratus fuerat David ipse, et viri ejus.

CAPUT XXXI.

1 PHILISTHIIM autem pugnabant adversum
Israel: et fugerunt viri Israel ante faciem
Philisthiim, et ceciderunt interfecti in monte
Gelboe. 2 Irrueruntque Philisthiim in Saul,
et in filios ejus, et percusserunt Jonathan, et
Abinadab, et Melchisua, filios Saul, 3 Totumque
pondus prælii versum est in Saul: et consecuti
sunt eum viri sagittarii, et vulneratus est
vehementer a sagittariis. 4 Dixitque Saul ad
armigerum suum: Evagina gladium tuum, et
percute me: ne forte veniant incircumcisi isti,
et interficiant me, illudentes mihi. Et noluit
armiger ejus: fuerat enim nimio terrore
perterritus; arripuit itaque Saul gladium, et
irruit super eum. 5 Quod cum vidisset armiger
ejus, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit
etiam ipse super gladium suum, et mortuus
est cum eo. 6 Mortuus est ergo Saul, et tres
filii ejus, et armiger illius, et universi viri ejus
in die illa pariter. 7 Videntes autem viri Israel,
qui erant trans vallem, et trans Jordanem,
quod fugissent viri Israelitæ, et quod mortuus
esset Saul, et filii ejus, reliquerunt civitates
suas, et fugerunt: veneruntque Philisthiim,
et habitaverunt ibi. 8 Facta autem die
altera, venerunt Philisthiim, ut spoliarent
interfectos, et invenerunt Saul et tres filios
ejus jacentes in monte Gelboe. 9 Et
præciderunt caput Saul, et spoliaverunt
eum armis: et miserunt in terram Phi-
listhinorum per circuitum, ut annuntia-
retur in templo idolorum, et in populis.

10 וַיָּשִׂימוּ אֶת־כֵּלָיו בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־
גְּוִיָּתוֹ תָּקְעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ
אֵלָיו יֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ
פְלִשְׁתִּים לְשָׁאוּל׃ 12 וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל
וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גְּוִיַּת שָׁאוּל
וְאֵת גְּוִיֹּת בָּנָיו מֵחוֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ
יָבֵשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם׃ 13 וַיִּקְחוּ אֶת־
עַצְמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַחַת־הָאֶשֶׁל בְּיָבֵשָׁה
וַיָּצֻמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον,
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει
Βαιθσάμ. 11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς
τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ
Σαούλ· 12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως
καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον
τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν
αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.
13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ θάπτουσιν
ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβίς, καὶ νηστεύουσιν
ἑπτὰ ἡμέρας.

10 Et posuerunt arma ejus in templo
Astaroth, corpus vero ejus suspenderunt in
muro Bethsan. 11 Quod cum audissent
habitatores Jabes Galaad, quæcumque fecerant
Philisthiim Saul, 12 Surrexerunt omnes viri
fortissimi, et ambulaverunt tota nocte, et
tulerunt cadaver Saul, et cadavera filiorum
ejus, de muro Bethsan: veneruntque Jabes
Galaad, et combusserunt ea ibi: 13 Et
tulerunt ossa eorum, et sepelierunt in nemore
Jabes, et jejunaverunt septem diebus.

LIBER SECUNDUS SAMUELIS.

שמואל ב א

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מֵהַכּוֹת
אֶת־הָעֲמָלֵק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג
יָמִים שְׁנָיִם׃ 2 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְהִנֵּה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעִם שָׁאוּל
וּבְגָדָיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי
בְּבֹאוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
3 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי׃ 4 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו דָּוִד מֶה־הָיָה הַדָּבָר הַגֶּד־נָא לִי
וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמִּלְחָמָה וְגַם־
הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵתוּ׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מֵת
שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר הַנַּעַר ׀
הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ
וְהִנֵּה שָׁאוּל נִשְׁעָן עַל־חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הָרֶכֶב
וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקֻהוּ׃ 7 וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ 8 וַיֹּאמֶר
לִי מִי־אָתָּה וָאֹמַר אֵלָיו עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃
9 וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲמָד־נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי כִּי
אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ כִּי־כָל־עוֹד נַפְשִׁי בִּי׃
10 וָאֶעֱמֹד עָלָיו וַאֲמֹתְתֵהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי
לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ וָאֶקַּח הַנֵּזֶר ׀ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם
אֶל־אֲדֹנִי הֵנָּה׃ 11 וַיַּחֲזֵק דָּוִד בִּבְגָדָו
וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
12 וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד־הָעָרֶב עַל־
שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם יְהוָה
וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי
מִזֶּה אָתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ΚΕΦ. α.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ
Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλὴκ,
καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελὰκ ἡμέρας δύο. 2 Καὶ
ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς
Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Πόθεν σὺ παραγίνῃ;
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ
ἐγὼ διασέσωσμαι. 4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Τίς
ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι· καὶ εἶπεν ὅτι
ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασι
πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαοὺλ καὶ
Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε. 5 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πῶς
οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ; 6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον
αὐτῷ Περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ
Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν
αὐτῷ. 7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ,
καὶ εἶδέ με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγώ. 8 Καὶ
εἶπέ μοι Τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.
9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανά-
τωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν, ὅτι πᾶσα
ἡ ψυχή μου ἐν ἐμοί. 10 Καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ
τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ
μου ὧδε. 11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 12 Καὶ
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης
ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πόθεν εἶ σύ; καὶ
εἶπεν Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.

II. SAMUELIS, CAPUT I.

FACTUM est autem, postquam mortuus
est Saul, ut David reverteretur
a cæde Amalec, et maneret in Siceleg duos
dies. 2 In die autem tertia, apparuit homo
veniens de castris Saul, veste conscissa, et
pulvere conspersus caput: et ut venit ad
David, cecidit super faciem suam, et adoravit.
3 Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui
ait ad eum: De castris Israel fugi. 4 Et
dixit ad eum David: Quod est verbum quod
factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit
populus ex prælio, et multi corruentes e populo
mortui sunt: sed et Saul et Jonathas filius
ejus interierunt. 5 Dixitque David ad
adolescentem, qui nuntiabat ei: Unde scis
quia mortuus est Saul, et Jonathas filius ejus?
6 Et ait adolescens, qui nuntiabat ei: Casu
veni in montem Gelboe, et Saul incumbebat
super hastam suam: porro currus et equites
appropinquabant ei, 7 Et conversus post
tergum suum, vidensque me vocavit. Cui cum
respondissem, Adsum: 8 Dixit mihi: Quisnam
es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum.
9 Et locutus est mihi: Sta super me, et
interfice me: quoniam tenent me angustiæ, et
adhuc tota anima mea in me est. 10 Stansque
super eum, occidi illum: sciebam enim quod
vivere non poterat post ruinam: et tuli
diadema quod erat in capite ejus, et armillam
de brachio illius, et attuli ad te dominum
meum huc. 11 Apprehendens autem David
vestimenta sua scidit, omnesque viri qui
erant cum eo, 12 Et planxerunt, et
fleverunt, et jejunaverunt usque ad vesperam,
super Saul, et super Jonathan filium
ejus, et super populum Domini, et super
domum Israel, eo quod corruissent gladio.
13 Dixitque David ad juvenem qui nuntia-
verat ei: Unde es tu? Qui respondit:
Filius hominis advenæ Amalecitæ ego sum.

14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ
לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
15 וַיִּקְרָא דָוִד לְאַחַד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ
פְּגַע־בּוֹ וַיַּכֵּהוּ וַיָּמֹת׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
דָּוִד דָּמְךָ עַל־רֹאשֶׁךָ כִּי פִיךָ עָנָה בְךָ
לֵאמֹר אָנֹכִי מֹתַתִּי אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
17 וַיְקֹנֵן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת
עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 18 וַיֹּאמֶר
לְלַמֵּד בְּנֵי־יְהוּדָה קָשֶׁת הִנֵּה כְתוּבָה
עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר׃ 19 הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל־
בָּמוֹתֶיךָ חָלָל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים׃ 20 אַל־
תַּגִּידוּ בְגַת אַל־תְּבַשְּׂרוּ בְּחוּצֹת אַשְׁקְלוֹן
פֶּן־תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן־תַּעֲלֹזְנָה
בְּנוֹת הָעֲרֵלִים׃ 21 הָרֵי בַגִּלְבֹּעַ אַל־
טַל וְאַל־מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמֹת כִּי
שָׁם נִגְעַל מָגֵן גִּבּוֹרִים מָגֵן שָׁאוּל בְּלִי
מָשִׁיחַ בַּשָּׁמֶן׃ 22 מִדַּם חֲלָלִים מֵחֵלֶב
גִּבּוֹרִים קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נָשׂוֹג אָחוֹר
וְחֶרֶב שָׁאוּל לֹא תָשׁוּב רֵיקָם׃ 23 שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם
וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ מִנְּשָׁרִים קַלּוּ מֵאֲרָיוֹת
גָּבֵרוּ׃ 24 בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בְּכֶינָה
הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עֲדָנִים הַמַּעֲלֶה עֲדִי
זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן׃ 25 אֵיךְ נָפְלוּ גִבֹּרִים
בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בָּמוֹתֶיךָ
חָלָל׃ 26 צַר־לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן
נָעַמְתָּ לִּי מְאֹד נִפְלְאַתָה אַהֲבָתְךָ לִי
מֵאַהֲבַת נָשִׁים׃ 27 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֹּאבְדוּ
כְּלֵי מִלְחָמָה׃

פרשה ב׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה ׀
לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנָה אֶעֱלֶה
וַיֹּאמֶר חֶבְרֹנָה׃ 2 וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם
שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי׃ 3 וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר־
עִמּוֹ הֶעֱלָה דָוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ
בְּעָרֵי חֶבְרוֹן׃ 4 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה
וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית
יְהוּדָה וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יָבֵישׁ
גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שָׁאוּל׃

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Πῶς οὐκ ἐφοβήθης
ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;
15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ
καὶ εἶπε Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ. Καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Δαυὶδ Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου,
ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγον ὅτι
ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου. 17 Καὶ
ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ
ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, 18 Καὶ εἶπε τοῦ
διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ
βιβλίου τοῦ εὐθοῦς 19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ
τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν·
πῶς ἔπεσαν δυνατοί. 20 Μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γέθ,
καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος,
μή ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μή
ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων.
21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος
καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν,
ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς
Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ. 22 Ἀφ' αἵματος
τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον
Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή. 23 Σαοὺλ
καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακε-
χωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ
ἀετοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.
24 Θυγατέρες Ἰσραήλ, ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν
ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν,
τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα
ὑμῶν. 25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ
πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίαι.
26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὡραιώθης
μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ
ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν. 27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοί,
καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ
ἐν Κυρίῳ λέγων Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων
Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν Ἀνάβηθι·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Εἰς Χεβρών.
2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ ἡ Ἰεζραηλῖτις καὶ
Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου, 3 Καὶ
οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ,
καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών. 4 Καὶ
ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν
Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα·
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες
Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαούλ.

14 Et ait ad eum David: Quare non timuisti
mittere manum tuam ut occideres christum
Domini? 15 Vocansque David unum de pueris
suis, ait: Accedens irrue in eum. Qui percussit
illum, et mortuus est. 16 Et ait ad eum
David: Sanguis tuus super caput tuum: os
enim tuum locutum est adversum te, dicens:
Ego interfeci christum Domini. 17 Planxit
autem David planctum hujuscemodi super
Saul, et super Jonathan filium ejus 18 (Et
præcepit ut docerent filios Juda Arcum, sicut
scriptum est in Libro Justorum), et ait:
Considera Israel, pro his qui mortui sunt
super excelsa tua vulnerati. 19 Inclyti, Israel,
super montes tuos interfecti sunt: quomodo
ceciderunt fortes? 20 Nolite annuntiare in
Geth, neque annuntietis in compitis Ascalonis:
ne forte lætentur filiæ Philisthiim, ne exultent
filiæ incircumcisorum. 21 Montes Gelboe, nec
ros, nec pluvia veniant super vos, neque sint
agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus
fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus
oleo. 22 A sanguine interfectorum, ab adipe
fortium, sagitta Jonathæ nunquam rediit
retrorsum, et gladius Saul non est reversus
inanis. 23 Saul et Jonathas amabiles, et
decori in vita sua, in morte quoque non sunt
divisi: aquilis velociores, leonibus fortiores.
24 Filiæ Israel super Saul flete, qui vestiebat
vos coccino in deliciis, qui præbebat ornamenta
aurea cultui vestro. 25 Quomodo ceciderunt
fortes in prælio? Jonathas in excelsis tuis
occisus est? 26 Doleo super te frater mi
Jonatha decore nimis, et amabilis super
amorem mulierum. Sicut mater unicum amat
filium suum, ita ego te diligebam. 27 Quomodo
ceciderunt robusti, et perierunt arma bellica?

CAPUT II.

1 IGITUR post hæc consuluit David Domi-
num, dicens: Num ascendam in unam de
civitatibus Juda? Et ait Dominus ad eum:
Ascende. Dixitque David: Quo ascendam?
Et respondit ei: In Hebron. 2 Ascendit
ergo David, et duæ uxores ejus, Achinoam
Jezrahelites, et Abigail uxor Nabal Carmeli:
3 Sed et viros, qui erant cum eo, duxit David
singulos cum domo sua: et manserunt in
oppidis Hebron. 4 Veneruntque viri Juda,
et unxerunt ibi David, ut regnaret super
domum Juda. Et nuntiatum est David,
quod viri Jabes Galaad sepelissent Saul.

5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אַנְשֵׁי יָבֵישׁ
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרֻכִים אַתֶּם לַיהוָה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם
עִם־שָׁאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ׃ 6 וְעַתָּה יַעַשׂ־
יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וֶאֱמֶת וְגַם אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה
אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַדָּבָר
הַזֶּה׃ 7 וְעַתָּה ׀ תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם וִהְיוּ
לִבְנֵי־חַיִל כִּי־מֵת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם־אֹתִי
מָשְׁחוּ בֵית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם׃
8 וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל
לָקַח אֶת־אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבִרֵהוּ
מַחֲנָיִם׃ 9 וַיַּמְלִכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־
הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֶאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן
וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה׃ 10 בֶּן־אַרְבָּעִים
שָׁנָה אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלָךְ אַךְ בֵּית
יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד׃ 11 וַיְהִי מִסְפַּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָוִד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל־
בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃
12 וַיֵּצֵא אַבְנֵר בֶּן־נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנַיִם גִּבְעוֹנָה׃ 13 וְיוֹאָב
בֶּן־צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־
בְּרֵכַת גִּבְעוֹן יַחְדָּו וַיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה עַל־
הַבְּרֵכָה מִזֶּה וְאֵלֶּה עַל־הַבְּרֵכָה מִזֶּה׃
14 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־יוֹאָב יָקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים
וִישַׂחֲקוּ לְפָנֵינוּ וַיֹּאמֶר יוֹאָב יָקֻמוּ׃ 15 וַיָּקֻמוּ
וַיַּעַבְרוּ בְמִסְפָּר שְׁנֵים עָשָׂר לְבִנְיָמִן וּלְאִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנֵים עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד׃
16 וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ ׀ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וְחַרְבּוֹ בְּצַד
רֵעֵהוּ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא
חֶלְקַת הַצֻּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ 17 וַתְּהִי
הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד־מְאֹד בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּנָּגֶף אַבְנֵר וְאַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי
דָוִד׃ 18 וַיִּהְיוּ שָׁם שְׁלֹשָׁה בְּנֵי צְרוּיָה
יוֹאָב וַאֲבִישַׁי וַעֲשָׂהאֵל וַעֲשָׂהאֵל קַל
בְּרַגְלָיו כְּאַחַד הַצְּבָיִם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה׃
19 וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר וְלֹא־נָטָה
לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וְעַל־הַשְּׂמֹאול מֵאַחֲרֵי
אַבְנֵר׃ 20 וַיִּפֶן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה
זֶה עֲשָׂהאֵל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי׃ 21 וַיֹּאמֶר לוֹ
אַבְנֵר נְטֵה לְךָ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלֶךָ
וֶאֱחֹז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח־לְךָ אֶת־
חֲלִצָתוֹ וְלֹא־אָבָה עֲשָׂהאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו׃

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς
ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,
ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον
ὑμῶν ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν Κυρίου, καὶ ἐθά-
ψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
6 Καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν, καί γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν
τοῦτο ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. 7 Καὶ
νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε
εἰς υἱοὺς δυνατούς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν
Σαούλ, καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ'
ἑαυτὸν εἰς βασιλέα. 8 Καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ
ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν
Σαοὺλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς
εἰς Μαναέμ, 9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
Γαλααδῖτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ
καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραῒμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ
ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ. 10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν
Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τοῦ οἴκου
Ἰούδα οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ. 11 Καὶ ἐγένοντο
αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰούδα ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ. 12 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ
υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναὲμ εἰς Γαβαών· 13 Καὶ
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον
ἐκ Χεβρὼν καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην
τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ
τὴν κρήνην ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην
ἐντεῦθεν. 14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωὰβ
Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν
ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Ἀναστήτωσαν.
15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν
παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ
καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ. 16 Καὶ ἐκρά-
τησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων,
ἥ ἐστιν ἐν Γαβαών. 17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ
ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον
παίδων Δαυίδ. 18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ
Σαρουία, Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ καὶ Ἀσαήλ· καὶ
Ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς
ἐν ἀγρῷ. 19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ ὀπίσω
Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ
οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ. 20 Καὶ
ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι. 21 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς
τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων
καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ.

5 Misit ergo David nuntios ad viros Jabes
Galaad, dixitque ad eos: Benedicti vos
Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum
domino vestro Saul, et sepelistis eum. 6 Et
nunc retribuet vobis quidem Dominus
misericordiam et veritatem: sed et ego
reddam gratiam, eo quod fecistis verbum
istud. 7 Confortentur manus vestræ,
et estote filii fortitudinis: licet enim
mortuus sit dominus vester Saul, tamen
me unxit domus Juda in regem sibi.
8 Abner autem filius Ner, princeps exercitus
Saul, tulit Isboseth filium Saul, et circumduxit
eum per castra, 9 Regemque constituit super
Galaad et super Gessuri, et super Jezrahel, et
super Ephraim, et super Benjamin, et super
Israel universum. 10 Quadraginta annorum
erat Isboseth filius Saul, cum regnare cœpisset
super Israel, et duobus annis regnavit: sola
autem domus Juda sequebatur David. 11 Et
fuit numerus dierum, quos commoratus est
David, imperans in Hebron super domum
Juda, septem annorum, et sex mensium.
12 Egressusque est Abner filius Ner, et
pueri Isboseth filii Saul, de castris in Gabaon.
13 Porro Joab filius Sarviæ, et pueri David
egressi sunt, et occurrerunt eis juxta piscinam
Gabaon. Et cum in unum convenissent, e
regione sederunt, hi ex una parte piscinæ, et
illi ex altera. 14 Dixitque Abner ad Joab:
Surgant pueri, et ludant coram nobis. Et
respondit Joab: Surgant. 15 Surrexerunt
ergo, et transierunt numero duodecim de
Benjamin, ex parte Isboseth filii Saul, et
duodecim de pueris David. 16 Apprehensoque
unusquisque capite comparis sui, defixit
gladium in latus contrarii, et ceciderunt simul:
vocatumque est nomen loci illius: Ager
robustorum, in Gabaon. 17 Et ortum est
bellum durum satis in die illa: fugatusque est
Abner, et viri Israel, a pueris David. 18 Erant
autem ibi tres filii Sarviæ, Joab, et Abisai, et
Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit,
quasi unus de capreis quæ morantur in
silvis. 19 Persequebatur autem Asael Abner, et
non declinavit ad dexteram neque ad sinistram
omittens persequi Abner. 20 Respexit itaque
Abner post tergum suum, et ait: Tune es
Asael? Qui respondit: Ego sum. 21 Dixit-
que ei Abner: Vade ad dextram, sive
ad sinistram, et apprehende unum de
adolescentibus, et tolle tibi spolia ejus. Noluit
autem Asael omittere quin urgeret eum.

22 וַיֹּסֶף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל־עֲשָׂהאֵל
סוּר לְךָ מֵאַחֲרָי לָמָּה אַכֶּכָּה אַרְצָה
וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל־יוֹאָב אָחִיךָ׃ 23 וַיְמָאֵן
לָסוּר וַיַּכֵּהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־
הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפָּל־שָׁם
וַיָּמָת תַּחְתָּו וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמֹת וַיַּעֲמֹדוּ׃
24 וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וַאֲבִישַׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר
וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְהֵמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת
אַמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִיחַ דֶּרֶךְ מִדְבַּר
גִּבְעוֹן׃ 25 וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר
וַיִּהְיוּ לַאֲגֻדָּה אֶחָת וַיַּעַמְדוּ עַל־רֹאשׁ
גִּבְעָה אֶחָת׃ 26 וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל־יוֹאָב
וַיֹּאמֶר הֲלָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב הֲלוֹא יָדַעְתָּה
כִּי־מָרָה תִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתַי לֹא־
תֹאמַר לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃
27 וַיֹּאמֶר יוֹאָב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לוּלֵא
דִּבַּרְתָּ כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ
מֵאַחֲרֵי אָחִיו׃ 28 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר
וַיַּעַמְדוּ כָּל־הָעָם וְלֹא־יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם׃ 29 וְאַבְנֵר
וַאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כֹּל הַלַּיְלָה הַהוּא
וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ כָּל־הַבִּתְרוֹן
וַיָּבֹאוּ מַחֲנָיִם׃ 30 וְיוֹאָב שָׁב מֵאַחֲרֵי
אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפָּקְדוּ מֵעַבְדֵי
דָוִד תִּשְׁעָה־עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהאֵל׃ 31 וְעַבְדֵי
דָוִד הִכּוּ מִבִּנְיָמִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ־
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵתוּ׃ 32 וַיִּשְׂאוּ אֶת־
עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקֶבֶר אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית
לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יוֹאָב וַאֲנָשָׁיו וַיֵּאֹר
לָהֶם בְּחֶבְרוֹן׃

פרשה ג׃

1 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית
שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדָוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק
וּבֵית שָׁאוּל הֹלְכִים וְדַלִּים׃ 2 וַיִּלְּדוּ
לְדָוִד בָּנִים בְּחֶבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן
לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית׃ 3 וּמִשְׁנֵהוּ כִלְאָב
לַאֲבִיגַל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי
אַבְשָׁלוֹם בֶּן־מַעֲכָה בַּת־תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃
4 וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי
שְׁפַטְיָה בֶן־אֲבִיטָל׃ 5 וְהַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם
לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ λέγων τῷ Ἀσαὴλ
Ἀπόστηθι ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν
γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;
23 Καὶ ποῦ ἐστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωὰβ
τὸν ἀδελφόν σου· καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι·
καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ
δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ
τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει
ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος
ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανε,
καὶ ὑφίστατο. 24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ
ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσ-
ῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὅ ἐστιν ἐπὶ προσώπου
Γαὶ ὁδὸν ἔρημον Γαβαών. 25 Καὶ συναθροίζονται
οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγενήθησαν
εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ
ἑνός. 26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ Ἰωὰβ καὶ εἶπεν
Μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας
ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ
μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθε τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν; 27 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Ζῇ Κύριος,
ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωιόθεν ἀνέβη ἂν
ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστη-
σαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ
Ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.
29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον
εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον
τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρα-
τείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.
30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννὴρ
καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν
τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες. 31 Καὶ
Ἀσαὴλ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξή-
κοντα ἄνδρας παρ᾽ αὐτοῦ. 32 Καὶ αἴρουσι τὸν
Ἀσαὴλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ
διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ·
καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ
ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει. 2 Καὶ
ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινόομ τῆς
Ἰεζραηλίτιδος, 3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουία
τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος
Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βα-
σιλέως Γεσσίρ, 4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς
Ἀγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ,
5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγὰλ γυναικὸς
Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

22 Rursumque locutus est Abner ad Asael:
Recede, noli me sequi, ne compellar
confodere te in terram, et levare non po-
tero faciem meam ad Joab fratrem tuum.
23 Qui audire contempsit, et noluit
declinare: percussit ergo eum Abner aversa
hasta in inguine, et transfodit, et mortuus est
in eodem loco: omnesque qui transibant per
locum illum, in quo ceciderat Asael, et mortuus
erat, subsistebant. 24 Persequentibus autem
Joab et Abisai fugientem Abner, sol occubuit:
et venerunt usque ad collem aquæ ductus, qui
est ex adverso vallis itineris deserti in Gabaon.
25 Congregatique sunt filii Benjamin ad
Abner: et conglobati in unum cuneum,
steterunt in summitate tumuli unius. 26 Et
exclamavit Abner ad Joab, et ait: Num usque
ad internecionem tuus mucro desæviet? an
ignoras quod periculosa sit desperatio?
usquequo non dicis populo ut omittat
persequi fratres suos? 27 Et ait Joab: Vivit
Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset
populus persequens fratrem suum. 28 Insonuit
ergo Joab buccina, et stetit omnis exercitus,
nec persecuti sunt ultra Israel, neque iniere
certamen. 29 Abner autem et viri ejus abierunt
per campestria, tota nocte illa: et transierunt
Jordanem, et lustrata omni Beth-horon,
venerunt ad castra. 30 Porro Joab reversus,
omisso Abner, congregavit omnem populum:
et defuerunt de pueris David decem et novem
viri, excepto Asaele. 31 Servi autem David
percusserunt de Benjamin, et de viris qui erant
cum Abner, trecentos sexaginta, qui et mortui
sunt. 32 Tuleruntque Asael, et sepelierunt
eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: et
ambulaverunt tota nocte Joab et viri qui erant
cum eo, et in ipso crepusculo pervenerunt in
Hebron.

CAPUT III.

1 Facta est ergo longa concertatio inter
domum Saul, et inter domum David: David
proficiscens, et semper seipso robustior,
domus autem Saul decrescens quotidie.
2 Natique sunt filii David in Hebron:
fuitque primogenitus ejus Amnon de Achi-
noam Jezrahelitide. 3 Et post eum Cheleab
de Abigail uxore Nabal Carmeli: porro
tertius Absalom, filius Maacha filiæ Tholmai
regis Gessur. 4 Quartus autem Adonias, filius
Haggith: et quintus Saphathia, filius Abithal.
5 Sextus quoque Jethraam, de Egla
uxore David; hi nati sunt David in Hebron

6 וַיְהִ֗י בִּהְיוֹת֙ הַמִּלְחָמָ֔ה בֵּ֚ין בֵּ֣ית
שָׁא֔וּל וּבֵ֖ין בֵּ֣ית דָּוִ֑ד וְאַבְנֵ֛ר הָיָ֥ה מִתְחַזֵּ֖ק
בְּבֵ֥ית שָׁאֽוּל׃ 7 וּלְשָׁא֣וּל פִּלֶ֔גֶשׁ וּשְׁמָ֖הּ
רִצְפָּ֣ה בַת־אַיָּ֑ה וַיֹּ֙אמֶר֙ אֶל־אַבְנֵ֔ר מַדּ֥וּעַ
בָּ֖אתָה אֶל־פִּילֶ֥גֶשׁ אָבִֽי׃ 8 וַיִּ֩חַר֩ לְאַבְנֵ֨ר
מְאֹ֜ד עַל־דִּבְרֵ֣י אִֽישׁ־בֹּ֗שֶׁת וַיֹּאמֶר֮ הֲרֹ֣אשׁ
כֶּ֣לֶב אָנֹ֒כִי֒ אֲשֶׁ֣ר לִֽיהוּדָ֗ה הַיּ֞וֹם אֶֽעֱשֶׂה־
חֶ֡סֶד עִם־בֵּ֣ית ׀ שָׁא֣וּל אָבִ֡יךָ אֶל־אֶחָיו֙
וְאֶל־מֵ֣רֵעֵ֔הוּ וְלֹ֥א הִמְצִיתִ֖ךָ בְּיַד־דָּוִ֑ד
וַתִּפְקֹ֥ד עָלַ֛י עֲוֺ֥ן הָאִשָּׁ֖ה הַיּֽוֹם׃ 9 כֹּֽה־
יַעֲשֶׂ֤ה אֱלֹהִים֙ לְאַבְנֵ֔ר וְכֹ֖ה יֹסִ֣יף ל֑וֹ כִּ֗י
כַּאֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֤ע יְהוָה֙ לְדָוִ֔ד כִּֽי־כֵ֖ן אֶֽעֱשֶׂה־
לּֽוֹ׃ 10 לְהַעֲבִ֥יר הַמַּמְלָכָ֖ה מִבֵּ֣ית שָׁא֑וּל
וּלְהָקִ֞ים אֶת־כִּסֵּ֣א דָוִ֗ד עַל־יִשְׂרָאֵל֙ וְעַל־
יְהוּדָ֔ה מִדָּ֖ן וְעַד־בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ 11 וְלֹא־יָכֹ֣ל
ע֔וֹד לְהָשִׁ֥יב אֶת־אַבְנֵ֖ר דָּבָ֑ר מִיִּרְאָת֖וֹ אֹתֽוֹ׃
12 וַיִּשְׁלַח֩ אַבְנֵ֨ר מַלְאָכִ֧ים ׀ אֶל־דָּוִ֛ד
תַּחְתָּ֥יו לֵאמֹ֖ר לְמִי־אָ֑רֶץ לֵאמֹ֗ר כָּרְתָ֤ה
בְרִֽיתְךָ֙ אִתִּ֔י וְהִנֵּה֙ יָדִ֣י עִמָּ֔ךְ לְהָסֵ֥ב אֵלֶ֖יךָ
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 13 וַיֹּ֣אמֶר ׀ ט֗וֹב אֲנִ֛י אֶכְרֹ֥ת
אִתְּךָ֖ בְּרִ֑ית אַ֣ךְ דָּבָ֣ר אֶחָ֡ד אָנֹכִי֩ שֹׁאֵ֨ל
מֵאִתְּךָ֤ לֵאמֹר֙ לֹֽא־תִרְאֶ֣ה אֶת־פָּנַ֔י כִּ֣י ׀ אִם־
לִפְנֵ֣י הֱבִֽיאֲךָ֗ אֵ֚ת מִיכַ֣ל בַּת־שָׁא֔וּל בְּבֹאֲךָ֖
לִרְא֥וֹת אֶת־פָּנָֽי׃ 14 וַיִּשְׁלַ֤ח דָּוִד֙ מַלְאָכִ֔ים
אֶל־אִֽישׁ־בֹּ֥שֶׁת בֶּן־שָׁא֖וּל לֵאמֹ֑ר תְּנָ֞ה אֶת־
אִשְׁתִּ֣י אֶת־מִיכַ֗ל אֲשֶׁר֙ אֵרַ֣שְׂתִּי לִ֔י בְּמֵאָ֖ה
עָרְל֥וֹת פְּלִשְׁתִּֽים׃ 15 וַיִּשְׁלַח֙ אִ֣ישׁ בֹּ֔שֶׁת
וַיִּקָּחֶ֖הָ מֵעִ֣ם אִ֑ישׁ מֵעִ֖ם פַּלְטִיאֵ֥ל בֶּן־לָֽוִשׁ׃
16 וַיֵּ֨לֶךְ אִתָּ֜הּ אִישָׁ֗הּ הָל֧וֹךְ וּבָכֹ֛ה אַחֲרֶ֖יהָ
עַד־בַּחֻרִ֑ים וַיֹּ֙אמֶר אֵלָ֧יו אַבְנֵ֛ר לֵ֥ךְ שׁ֖וּב
וַיָּשֹֽׁב׃ 17 וּדְבַר־אַבְנֵ֣ר הָיָ֔ה עִם־
זִקְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר גַּם־תְּמוֹל֙ גַּם־שִׁלְשֹׁ֔ם
הֱיִיתֶ֛ם מְבַקְשִׁ֥ים אֶת־דָּוִ֖ד לְמֶ֥לֶךְ עֲלֵיכֶֽם׃
18 וְעַתָּ֖ה עֲשׂ֑וּ כִּ֣י יְהוָ֗ה אָמַ֤ר אֶל־דָּוִד֙
לֵאמֹ֔ר בְּיַ֣ד ׀ דָּוִ֣ד עַבְדִּ֗י הוֹשִׁ֜יעַ אֶת־עַמִּ֤י
יִשְׂרָאֵל֙ מִיַּ֣ד פְּלִשְׁתִּ֔ים וּמִיַּ֖ד כָּל־אֹיְבֵיהֶֽם׃
19 וַיְדַבֵּ֥ר גַּם־אַבְנֵ֖ר בְּאָזְנֵ֣י בִנְיָמִ֑ין וַיֵּ֣לֶךְ
גַּם־אַבְנֵ֡ר לְדַבֵּר֩ בְּאָזְנֵ֨י דָוִ֜ד בְּחֶבְר֗וֹן אֵת֩
כָּל־אֲשֶׁר־ט֤וֹב בְּעֵינֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וּבְעֵינֵ֖י כָּל־
בֵּ֥ית בִּנְיָמִֽן׃ 20 וַיָּבֹ֨א אַבְנֵ֤ר אֶל־דָּוִד֙
חֶבְר֔וֹן וְאִתּ֖וֹ עֶשְׂרִ֣ים אֲנָשִׁ֑ים וַיַּ֨עַשׂ דָּוִ֧ד
לְאַבְנֵ֛ר וְלַאֲנָשִׁ֥ים אֲשֶׁר־אִתּ֖וֹ מִשְׁתֶּֽה׃

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ,
καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ. 7 Καὶ
τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ
εἶπεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεννὴρ Τί ὅτι
εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;
8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννὴρ περὶ τοῦ λόγου
τούτου τῷ Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς
αὐτόν Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἐποίησα σήμερον
ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρός σου καὶ
περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ηὐτο-
μόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ'
ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον; 9 Τάδε
ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη
αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως
ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, 10 Περιελεῖν
τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ τοῦ
ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ
τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ. 11 Καὶ οὐκ
ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ
ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλάμ, οὗ ἦν
παραχρῆμα, λέγων Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ,
καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ
πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν
λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων Οὐκ
ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ
θυγατέρα Σαούλ, παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ
πρόσωπόν μου. 14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς
Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους λέγων Ἀπόδος μοι
τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχόλ, ἣν ἔλαβον ἐν
ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων. 15 Καὶ ἀπέστει-
λεν Ἰεβοσθὲ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς. 16 Καὶ
ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω
αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννὴρ
Πορεύου ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε. 17 Καὶ εἶπεν
Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων
Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ'
ὑμᾶς. 18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε
περὶ Δαυὶδ λέγων Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ
σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. 19 Καὶ
ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν, καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ
εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς
Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν. 20 Καὶ
ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ
μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ
Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

6 Cum ergo esset prælium inter domum Saul
et domum David, Abner filius Ner regebat
domum Saul. 7 Fuerat autem Sauli concubina
nomine Respha, filia Aia. Dixitque Isboseth ad
Abner: 8 Quare ingressus es ad concubinam
patris mei? Qui iratus nimis propter verba
Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum ad-
versum Judam hodie, qui fecerim misericordiam
super domum Saul patris tui, et super fratres
et proximos ejus, et non tradidi te in manus
David, et tu requisisti in me quod argueres
pro muliere hodie? 9 Hæc faciat Deus Abner,
et hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dominus
David, sic faciam cum eo, 10 Ut transferatur
regnum de domo Saul, et elevetur thronus
David super Israel, et super Judam, a Dan
usque Bersabee. 11 Et non potuit respondere
ei quidquam, quia metuebat illum. 12 Misit
ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes:
Cujus est terra? et ut loquerentur: Fac
mecum amicitias, et erit manus mea tecum,
et reducam ad te universum Israel. 13 Qui
ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed
unam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem
meam, antequam adduxeris Michol filiam
Saul: et sic venies, et videbis me. 14 Misit
autem David nuntios ad Isboseth filium Saul,
dicens: Redde uxorem meam Michol, quam
despondi mihi centum præputiis Philisthiim.
15 Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo
Phaltiel, filio Lais. 16 Sequebaturque eam
vir suus. plorans usque Bahurim: et dixit ad
eum Abner: Vade, et revertere. Qui reversus
est. 17 Sermonem quoque intulit Abner ad
seniores Israel, dicens: Tam heri quam
nudiustertius quærebatis David, ut regnaret
super vos. 18 Nunc ergo facite: quoniam
Dominus locutus est ad David, dicens: In
manu servi mei David salvabo populum meum
Israel de manu Philisthiim, et omnium inimi-
corum ejus. 19 Locutus est autem Abner etiam
ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David
in Hebron, omnia quæ placuerant Israeli, et
universo Benjamin. 20 Venitque ad David in
Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner,
et viris ejus qui venerant cum eo, convivium.

21 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אָקוּמָה ׀ וְאֵלֵכָה
וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְיִכְרְתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר־
תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וַיְשַׁלַּח דָּוִד אֶת־אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם׃ 22 וְהִנֵּה עַבְדֵי דָוִד וְיוֹאָב בָּא
מֵהַגְּדוּד וְשָׁלָל רָב עִמָּם הֵבִיאוּ וְאַבְנֵר
אֵינֶנּוּ עִם־דָּוִד בְּחֶבְרוֹן כִּי שִׁלְּחוֹ וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם׃ 23 וְיוֹאָב וְכָל־הַצָּבָא אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בָּאוּ וַיַּגִּדוּ לְיוֹאָב לֵאמֹר בָּא־אַבְנֵר בֶּן־נֵר
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלְּחֵהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם׃
24 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָה
הִנֵּה־בָא אַבְנֵר אֵלֶיךָ לָמָּה־זֶּה שִׁלַּחְתּוֹ
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ׃ 25 יָדַעְתָּ אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֵר
כִּי לְפַתֹּתְךָ בָּא וְלָדַעַת אֶת־מוֹצָאֲךָ וְאֶת־
מִבוֹאֶךָ וְלָדַעַת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
26 וַיֵּצֵא יוֹאָב מֵעִם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַסִּרָה
וְדָוִד לֹא יָדָע׃ 27 וַיָּשָׁב אַבְנֵר חֶבְרוֹן
וַיַּטֵּהוּ יוֹאָב אֶל־תּוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ
בַּשֶּׁלִי וַיַּכֵּהוּ שָׁם הַחֹמֶשׁ וַיָּמָת בְּדַם
עֲשָׂה־אֵל אָחִיו׃ 28 וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן
וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעִם יְהוָה
עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן־נֵר׃ 29 יָחֻלוּ
עַל־רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל כָּל־בֵּית אָבִיו וְאַל־
יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמְצֹרָע וּמַחֲזִיק
בַּפֶּלֶךְ וְנֹפֵל בַּחֶרֶב וַחֲסַר־לָחֶם׃ 30 וְיוֹאָב
וַאֲבִישַׁי אָחִיו הָרְגוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר
הֵמִית אֶת־עֲשָׂה־אֵל אֲחִיהֶם בְּגִבְעוֹן
בַּמִּלְחָמָה׃ 31 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יוֹאָב וְאֶל־כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ קִרְעוּ בִגְדֵיכֶם וְחִגְרוּ שַׂקִּים
וְסִפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הֹלֵךְ אַחֲרֵי
הַמִּטָּה׃ 32 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ וַיֵּבְךְּ אֶל־קֶבֶר אַבְנֵר
וַיִּבְכּוּ כָּל־הָעָם׃ 33 וַיְקֹנֵן הַמֶּלֶךְ
אֶל־אַבְנֵר וַיֹּאמַר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוּת אַבְנֵר׃
34 יָדֶךָ לֹא־אֲסֻרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא־לִנְחֻשְׁתַּיִם
הֻגָּשׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי־עַוְלָה נָפָלְתָּ
וַיֹּסִפוּ כָל־הָעָם לִבְכּוֹת עָלָיו׃ 35 וַיָּבֹא
כָל־הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת־דָּוִד לֶחֶם בְּעוֹד
הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִיף כִּי אִם־לִפְנֵי בוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ
אֶטְעַם־לֶחֶם אוֹ כָל־מְאוּמָה׃ 36 וְכָל־הָעָם
הִכִּירוּ וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל־הָעָם טוֹב׃

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ Ἀναστήσομαι
δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν
μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι
μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
τὸν Ἀβεννὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. 22 Καὶ
ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγένοντο ἐκ
τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν·
καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, ὅτι
ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρ..ια αὐτοῦ ἤλθοσαν,
καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ λέγοντες Ἥκει Ἀβεννὴρ
υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ
ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. 24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ εἶπε Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ
ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς σὲ, καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας
αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ; 25 Ἢ οὐκ
οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί
σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν
εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;
26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω, καὶ
ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ,
καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. 27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν
Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ
ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν
ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν,
καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ
Ἰωάβ· 28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ
εἶπεν Ἀθῷός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ
Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννὴρ
υἱοῦ Νήρ. 29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν
Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ γονοῤῥυὴς
καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις. 30 Ἰωὰβ δὲ
καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο
τὸν Ἀβεννὴρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ. 31 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
τὸν μετ' αὐτοῦ Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ
περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεν-
νήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς
κλίνης. 32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννὴρ ἐν
Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ. 33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν Εἰ κατὰ τὸν
θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ; 34 Αἱ
χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν
πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον
υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. 35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς
περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας·
καὶ ὤμοσε Δαυὶδ λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ
γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος. 36 Καὶ
ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν
πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

21 Et dixit Abner ad David. Surgam, ut
congregem ad te dominum meum regem
omnem Israel, et ineam tecum fœdus, et
imperes omnibus, sicut desiderat anima tua.
Cum ergo deduxisset David Abner, et ille
isset. in pace, 22 Statim pueri David et
Joab venerunt, cæsis latronibus, cum præda
magna nimis: Abner autem non erat cum
David in Hebron, quia jam dimiserat eum, et
profectus fuerat in pace. 23 Et Joab, et omnis
exercitus qui erat cum eo, postea venerunt:
nuntiatum est itaque Joab a narrantibus: Venit
Abner filius Ner ad regem, et dimisit eum, et
abiit in pace. 24 Et ingressus est Joab ad
regem, et ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner
ad te: quare dimisisti eum, et abiit et recessit?
25 Ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc
venit ad te, ut deciperet te, et sciret exitum
tuum et introitum tuum, et nosset omnia quæ
agis? 26 Egressus itaque Joab a David, misit
nuntios post Abner, et reduxit eum a cisterna
Sira, ignorante David. 27 Cumque rediisset
Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Joab
ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo:
et percussit illum ibi in inguine, et mortuus
est in ultionem sanguinis Asael fratris ejus.
28 Quod cum audisset David rem jam gestam,
ait: Mundus ego sum, et regnum meum, apud
Dominum, usque in sempiternum, a sanguine
Abner filii Ner: 29 Et veniat super caput
Joab, et super omnem domum patris ejus: nec
deficiat de domo Joab fluxum seminis sustinens,
et leprosus, et tenens fusum, et cadens gladio,
et indigens pane. 30 Igitur Joab et Abisai
frater ejus interfecerunt Abner, eo quod
occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon, in
prælio. 31 Dixit autem David ad Joab, et ad
omnem populum, qui erat cum eo: Scindite
vestimenta vestra, et accingimini saccis, et
plangite ante exequias Abner; porro rex David
sequebatur feretrum. 32 Cumque sepelissent
Abner in Hebron, levavit rex David vocem
suam, et flevit super tumulum Abner: flevit
autem et omnis populus. 33 Plangensque rex
et lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori
solent ignavi, mortuus est Abner. 34 Manus
tuæ ligatæ non sunt, et pedes tui non sunt
compedibus aggravati: sed sicut solent cadere
coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Con-
geminansque omnis populus flevit super eum.
35 Cumque venisset universa multitudo cibum
capere cum David, clara adhuc die, juravit
David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, et
hæc addat, si ante occasum solis gustavero
panem vel aliud quidquam. 36 Omnisque
populus audivit, et placuerunt eis cuncta
quæ fecit rex in conspectu totius populi.

37 וַיֵּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי לֹא הָיְתָה מֵהַמֶּלֶךְ לְהָמִית אֶת־אַבְנֵר
בֶּן־נֵר׃ 38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
עֲבָדָיו הֲלוֹא תֵדְעוּ כִּי־שַׂר וְגָדוֹל נָפַל
הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 39 וְאָנֹכִי הַיּוֹם רַךְ
וּמָשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה
קָשִׁים מִמֶּנִּי יְשַׁלֵּם יְהוָה לְעֹשֵׂה הָרָעָה
כְּרָעָתוֹ׃

פרשה ד׃

1 וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּרְפּוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃ 2 וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים שָׂרֵי־גְדוּדִים הָיוּ בֶן־שָׁאוּל שֵׁם
הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֵכָב בְּנֵי רִמּוֹן
הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גַּם בְּאֵרוֹת
תֵּחָשֵׁב עַל־בִּנְיָמִן׃ 3 וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֵרֹתִים
גִּתָּיְמָה וַיִּהְיוּ־שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל בֵּן נְכֵה
רַגְלָיִם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמֻעַת
שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֶאל וַתִּשָּׂאֵהוּ אֹמַנְתּוֹ
וַתָּנֹס וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפָּסֵחַ
וּשְׁמוֹ מְפִיבֹשֶׁת׃ 5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי
רֵכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כְּחֹם הַיּוֹם אֶל־בֵּית
אִישׁ בֹּשֶׁת וְהוּא שֹׁכֵב אֵת מִשְׁכַּב
הַצָּהֳרָיִם׃ 6 וְהֵנָּה בָּאוּ עַד־תּוֹךְ הַבַּיִת
לֹקְחֵי חִטִּים וַיַּכֻּהוּ אֶל־הַחֹמֶשׁ וְרֵכָב
וּבַעֲנָה אָחִיו נִמְלָטוּ׃ 7 וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת
וְהוּא־שֹׁכֵב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ וַיַּכֻּהוּ
וַיְמִתֻהוּ וַיָּסִירוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־
רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל־הַלָּיְלָה׃
8 וַיָּבִאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת אֶל־דָּוִד
חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל אֹיִבְךָ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־
נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ ׀ נְקָמוֹת
הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזַּרְעוֹ׃ 9 וַיַּעַן דָּוִד
אֶת־רֵכָב ׀ וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן
הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־
פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ 10 כִּי הַמַּגִּיד
לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת שָׁאוּל וְהוּא־הָיָה
כִמְבַשֵּׂר בְּעֵינָיו וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהְרְגֵהוּ
בְּצִקְלָג אֲשֶׁר לְתִתִּי־לוֹ בְּשֹׂרָה׃ 11 אַף כִּי־
אֲנָשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־צַדִּיק בְּבֵיתוֹ
עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־
דָּמוֹ מִיֶּדְכֶם וּבִעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι
τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ. 38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος
μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;
39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ καθε-
σταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ
Σαρουίας σκληρότεροί μού εἰσιν· ἀποδῷ Κύριος
τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ ὅτι τέθνηκεν
Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ
παρείθησαν. 2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμ-
μάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ
Βαανά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν
τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ὅτι Βηρὼθ
ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν. 3 Καὶ ἀπέδρασαν
οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ
Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε,
καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ
Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν
αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσε καὶ
ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ. 5 Καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥηχὰβ
καὶ Βαανὰ καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας
εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ
κοίτῃ τῆς μεσημβρίας. 6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ
οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε,
καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον 7 Καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ
τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαι-
ροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην
τὴν νύκτα. 8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ
τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα
Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ
σου ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ
κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ. 9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ
Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν
τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζῇ Κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ
αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ
κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ᾧ
ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια. 11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονη-
ροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

37 Et cognovit omne vulgus et universus
Israel in die illa, quoniam non actum fuisset
a rege ut occideretur Abner filius Ner. 38 Dixit
quoque rex ad servos suos: Num ignoratis
quoniam princeps et maximus cecidit hodie
in Israel? 39 Ego autem adhuc delicatus, et
unctus rex: porro viri isti filii Sarviæ duri
sunt mihi: retribuat Dominus facienti malum
juxta malitiam suam.

CAPUT IV.

1 Audivit autem Isboseth filius Saul, quod
cecidisset Abner in Hebron: et dissolutæ sunt
manus ejus, omnisque Israel perturbatus est.
2 Duo autem viri principes latronum erant
filio Saul, nomen uni Baana, et nomen alteri
Rechab, filii Remmon Berothitæ de filiis
Benjamin: siquidem et Beroth reputata est
in Benjamin. 3 Et fugerunt Berothitæ in
Gethaim, fueruntque ibi advenæ usque ad
tempus illud. 4 Erat autem Jonathæ filio
Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim
fuit, quando venit nuntius de Saul et Jonatha
ex Jezrahel; tollens itaque eum nutrix sua,
fugit: cumque festinaret ut fugeret, cecidit,
et claudus effectus est: habuitque vocabulum
Miphiboseth. 5 Venientes igitur filii Remmon
Berothitæ, Rechab et Baana, ingressi sunt
fervente die domum Isboseth: qui dormiebat
super stratum suum meridie. Et ostiaria
domus purgans triticum, obdormivit. 6 Ingressi
sunt autem domum latenter assumentes spicas
tritici, et percusserunt eum in inguine Rechab
et Baana frater ejus, et fugerunt. 7 Cum
autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat
super lectum suum in conclavi, et percutientes
interfecerunt eum; sublatoque capite ejus,
abierunt per viam deserti tota nocte, 8 Et
attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron,
dixeruntque ad regem: Ecce caput Isboseth
filii Saul inimici tui, qui quærebat animam
tuam: et dedit Dominus domino meo regi
ultionem hodie de Saul, et de semine ejus.
9 Respondens autem David Rechab, et Baana
fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad
eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam
de omni angustia, 10 Quoniam eum, qui
annuntiaverat mihi, et dixerat: Mortuus
est Saul, qui putabat se prospera nuntiare,
tenui, et occidi eum in Siceleg, cui oportebat
mercedem dare pro nuntio. 11 Quanto
magis nunc, cum homines impii interfecerunt
virum innoxium, in domo sua, super lectum
suum, non quæram sanguinem ejus de
manu vestra, et auferam vos de terra?

12 וַיְצַו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיְקַצְּצוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיִּתְלוּ עַל־הַבְּרֵכָה
בְּחֶבְרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת לָקָחוּ
וַיִּקְבְּרוּ בְקֶבֶר־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן׃

פרשה ה׃

1 וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד
חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנוּ עַצְמְךָ
וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ 2 גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם
בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָה
מוֹצִיא וְהַמֵּבִי אֶת־יִשְׂרָאֵל ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל־
יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד
בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־
דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 4 בֶּן־
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה
מָלָךְ׃ 5 בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל־יְהוּדָה שֶׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלִַם מָלַךְ
שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה׃ 6 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלִַם
אֶל־הַיְבֻסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד
לֵאמֹר לֹא־תָבוֹא הֵנָּה כִּי אִם־הֱסִירְךָ
הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא־יָבוֹא דָוִד
הֵנָּה׃ 7 וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֵת מְצֻדַת צִיּוֹן הִיא
עִיר דָּוִד׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא
כָּל־מַכֵּה יְבֻסִי וְיִגַּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת־הַפִּסְחִים
וְאֶת־הַעִוְרִים שְׂנֻאֵי נֶפֶשׁ דָּוִד עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל־הַבָּיִת׃
9 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצֻדָה וַיִּקְרָא־לָהּ עִיר דָּוִד
וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמִּלּוֹא וָבָיְתָה׃
10 וַיֵּלֶךְ דָּוִד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת עִמּוֹ׃ 11 וַיִּשְׁלַח חִירָם
מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים
וְחָרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֶבֶן קִיר וַיִּבְנוּ־בַיִת
לְדָוִד׃ 12 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי־הֱכִינוֹ יְהוָה
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשֵּׂא מַמְלַכְתּוֹ
בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּקַּח
דָּוִד עוֹד פִּלַגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלִַם אַחֲרֵי
בֹּאוֹ מֵחֶבְרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ 14 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלֹּדִים לוֹ
בִּירוּשָׁלִַם שַׁמּוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וּשְׁלֹמֹה׃

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτέννουσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ ὀστᾶ·
σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. 2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην
ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων
καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
σὲ Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ
σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ
πάντα Ἰσραήλ. 4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν· 5 Ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἓξ ἐβασίλευσεν ἐν
Χεβρὼν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα
τὴν γῆν, καὶ ἐῤῥέθη τῷ Δαυίδ Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε,
ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες
ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε. 7 Καὶ προκατελά-
βετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών, αὕτη ἡ πόλις τοῦ
Δαυίδ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Πᾶς
τύπτων Ἰεβουσαῖον ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς
χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν
ψυχὴν Δαυίδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσι Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. 9 Καὶ ἐκάθισε
Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις
Δαυίδ· καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ
τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ διεπορεύετο
Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος
παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ
βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα
κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων,
καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ. 12 Καὶ ἔγνω
Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα
ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ
διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ. 13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ
τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο
τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 14 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ·
Σαμμοὺς καὶ Σωβὰβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών,

12 Præcepit itaque David pueris suis, et interfecerunt eos: præcidentesque manus et pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt, et sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAPUT V.

1 Et venerunt universæ tribus Israel ad
David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os
tuum et caro tua sumus. 2 Sed et heri et
nudiustertius, cum esset Saul rex super nos,
tu eras educens et reducens Israel: dixit
autem Dominus ad te: Tu pasces populum
meum Israel, et tu eris dux super Israel.
3 Venerunt quoque et seniores Israel ad
regem in Hebron, et percussit cum eis rex
David fœdus in Hebron coram Domino:
unxeruntque David in regem super Israel.
4 Filius triginta annorum erat David, cum
regnare cœpisset, et quadraginta annis
regnavit. 5 In Hebron regnavit super Judam
septem annis et sex mensibus: in Jerusalem
autem regnavit triginta tribus annis super
omnem Israel et Judam. 6 Et abiit rex, et
omnes viri qui erant cum eo, in Jerusalem, ad
Jebusæum habitatorem terræ: dictumque est
David ab eis: Non ingredieris huc, nisi
abstuleris cæcos et claudos dicentes: Non
ingredietur David huc. 7 Cepit autem David
arcem Sion, hæc est civitas David. 8 Propo-
suerat enim David in die illa præmium, qui
percussisset Jebusæum, et tetigisset domatum
fistulas, et abstulisset cæcos et claudos odientes
animam David: idcirco dicitur in proverbio:
Cæcus et claudus non intrabunt in templum.
9 Habitavit autem David in arce, et vocavit
eam, Civitatem David: et ædificavit per
gyrum a Mello et intrinsecus. 10 Et
ingrediebatur proficiens atque succrescens,
et Dominus Deus exercituum erat cum eo.
11 Misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad
David, et ligna cedrina, et artifices lignorum,
artificesque lapidum ad parietes: et ædifica-
verunt domum David. 12 Et cognovit David
quoniam confirmasset eum Dominus regem
super Israel, et quoniam exaltasset regnum
ejus super populum suum Israel. 13 Accepit
ergo David adhuc concubinas et uxores de
Jerusalem, postquam venerat de Hebron:
natique sunt David et alii filii et filiæ; 14 Et
hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Jerusalem,
Samua, et Sobab, et Nathan, et Salomon,

15 וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ 16 וֶאֱלִישָׁמָע
וְאֶלְיָדָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 17 וַיִּשְׁמְעוּ
פְלִשְׁתִּים כִּי־מָשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־
דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־הַמְּצוּדָה׃
18 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה
אֶל־פְּלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־נָתֹן אֶתֵּן
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃ 20 וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־
פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה
אֶת־אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרָא
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃ 21 וַיַּעַזְבוּ־
שָׁם אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃
22 וַיֹּסִפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת
וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 23 וַיִּשְׁאַל דָּוִד
בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסֵב אֶל־
אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוּל בְּכָאִים׃
24 וִיהִי בְּשָׁמְעֲךָ אֶת־קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי
הַבְּכָאִים אָז תֶּחֱרָץ כִּי אָז יָצָא יְהוָה
לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃ 25 וַיַּעַשׂ
דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
מִגֶּבַע עַד־בֹּאֲךָ גָזֶר׃

פרשה ו׃

1 וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ 2 וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־
הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא
שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים
עָלָיו׃ 3 וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־
עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב
אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב
נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ 4 וַיִּשָּׂאֻהוּ
מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃
5 וְדָוִד ׀ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי
יְהוָה בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים
וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצֱלִים׃ 6 וַיָּבֹאוּ
עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶל־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃
7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים
עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃

15 Καὶ Ἐβεὰρ καὶ Ἐλισοὺε καὶ Ναφὲκ καὶ Ἰεφιές,
16 Καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιδαὲ καὶ Ἐλιφαλὰθ Σαμαέ,
Ἰεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς,
Ἐλφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανάθαν Λεασαμύς,
Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ. 17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι
ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ
ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ·
καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν.
18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν
εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων. 19 Καὶ ἠρώτησε
Δαυὶδ διὰ Κυρίου λέγων Εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς
ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς
μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ Ἀνάβαινε, ὅτι
παραδιδοὺς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς
χεῖράς σου. 20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω
διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε
Δαυὶδ Διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους
ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐπάνω δια-
κοπῶν. 21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. 22 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι
τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν
Τιτάνων. 23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου,
καὶ εἶπε Κύριος Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν
αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς
πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. 24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ
ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ
ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς
αὐτούς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου
κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. 25 Καὶ
ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς
γῆς Γαζηρά.

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ
Ἰσραὴλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας. 2 Καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἐφ᾽ ἣν
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων
καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ᾽ αὐτῆς. 3 Καὶ
ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ᾽ ἅμαξαν καινὴν
καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ
βουνῷ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ
Ἀμιναδὰβ ἦγαν τὴν ἅμαξαν 4 Σὺν τῇ κιβωτῷ,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ. 5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες
ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύϊ
καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς. 6 Καὶ
παραγίνονται ἕως ἅλω Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν
αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν
ὁ μόσχος. 7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὀζᾷ,
καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ
παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

15 Et Jabahar, et Elisua, et Nepheg, 16 Et
Japhia, et Elisama, et Elioda, et Eliphaleth.
17 Audierunt ergo Philisthiim quod unxissent
David in regem super Israel: et ascenderunt
universi ut quærerent David: quod cum audisset
David, descendit in præsidium. 18 Philisthiim
autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim;
19 Et consuluit David Dominum, dicens: Si
ascendam ad Philisthiim? et si dabis eos in
manu mea? Et dixit Dominus ad David:
Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in
manu tua. 20 Venit ergo David in Baal
Pharasim: et percussit eos ibi, et dixit:
Divisit Dominus inimicos meos coram me,
sicut dividuntur aquæ. Propterea vocatum
est nomen loci illius, Baal Pharasim. 21 Et
reliquerunt ibi sculptilia sua: quæ tulit David,
et viri ejus. 22 Et addiderunt adhuc Phi-
listhiim ut ascenderent, et diffusi sunt in
valle Raphaim. 23 Consuluit autem David
Dominum: Si ascendam contra Philisthæos
et tradas eos in manus meas? Qui respondit:
Non ascendas contra eos, sed gyra post
tergum eorum, et venies ad eos ex adverso
pyrorum. 24 Et cum audieris sonitum
gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis
prælium: quia tunc egredietur Dominus ante
faciem tuam, ut percutiat castra Philisthiim.
25 Fecit itaque David sicut præceperat ei
Dominus, et percussit Philisthiim, de Gabaa,
usque dum venias Gezer.

CAPUT VI.

1 Congregavit autem rursum David omnes
electos ex Israel triginta millia. 2 Surrexitque
David, et abiit, et universus populus qui erat
cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam
Dei, super quam invocatum est nomen Domini
exercituum, sedentis in cherubim super eam.
3 Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum
novum: tuleruntque eam de domo Abinadab
qui erat in Gabaa: Oza autem et Ahio filii
Abinadab, minabant plaustrum novum.
4 Cumque tulissent eam de domo Abinadab,
qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei, Ahio
præcedebat arcam. 5 David autem et omnis
Israel ludebant coram Domino, in omnibus
lignis fabrefactis, et citharis et lyris et
tympanis et sistris et cymbalis. 6 Postquam
autem venerunt ad aream Nachon, extendit
Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam:
quoniam calcitrabant boves, et declinaverunt
eam. 7 Iratusque est indignatione Dominus
contra Ozam, et percussit eum super temeri-
tate: qui mortuus est ibi juxta arcam Dei.

8 וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ
בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וַיִּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
10 וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה עַל־עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד־
אֱדֹם הַגִּתִּי׃ 11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית
עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ
יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל
אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר
דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃ 13 וַיְהִי כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא׃ 14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי
יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃ 15 וְדָוִד וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ 16 וְהָיָה אֲרוֹן
יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל
נִשְׁקְפָה׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ
בְּלִבָּהּ׃ 17 וַיָּבִאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ
אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ
דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל
לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת
וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־
הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ
אֶת־בֵּיתוֹ ס וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־
שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד
הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם
לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת
אַחַד הָרֵקִים׃ 21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־
בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־
יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃ 22 וּנְקַלֹּתִי
עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם
הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבֵדָה׃
23 וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יָלֶד עַד
יוֹם מוֹתָהּ׃

8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος
διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος
ἐκεῖνος Διακοπὴ Ὀζᾶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς μὲ ἡ κιβωτὸς
Κυρίου; 10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὴν
πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς
οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου. 11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ
Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον
τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ. 12 Καὶ
ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες Εὐλόγησε
Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ
καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου
Ἀβεδδαρὰ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες. 14 Καὶ
Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.
15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον
τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς
σάλπιγγος. 16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παρα-
γινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ
Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν
βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς. 17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ
Κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς
μέσον τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ· καὶ
ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου,
εἰρηνικάς. 18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων
τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε
τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἀπὸ
ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ
ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε
πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν
Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε Τί δεδόξασται
σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, ὃς ἀπεκαλύφθη
σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν
ὀρχουμένων. 21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ
Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος
ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ
πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί με εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,
22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι
ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν
ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι. 23 Καὶ τῇ Μελχὸλ
θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας
τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

8 Contristatus est autem David, eo quod
percussisset Dominus Ozam, et vocatum est
nomen loci illius, Percussio Ozæ, usque in
diem hanc. 9 Et extimuit David Dominum in
die illa, dicens: Quomodo ingredietur ad me
arca Domini? 10 Et noluit divertere ad se
arcam Domini in civitatem David: sed divertit
eam in domum Obededom Gethæi. 11 Et
habitavit arca Domini in domo Obededom
Gethæi tribus mensibus, et benedixit Dominus
Obededom, et omnem domum ejus. 12 Nuntia-
tumque est regi David quod benedixisset
Dominus Obededom, et omnia ejus, propter
arcam Dei. Abiit ergo David, et adduxit arcam
Dei de domo Obededom in civitatem David cum
gaudio: et erant cum David septem chori, et
victima vituli. 13 Cumque transcendissent qui
portabant arcam Domini sex passus, immolabat
bovem et arietem, 14 Et David saltabat totis
viribus ante Dominum; porro David erat
accinctus ephod lineo. 15 Et David et omnis
domus Israel ducebant arcam testamenti
Domini in jubilo, et in clangore buccinæ.
16 Cumque intrasset arca Domini in civitatem
David, Michol filia Saul prospiciens per
fenestram, vidit regem David subsilientem,
atque saltantem coram Domino: et despexit
eum in corde suo. 17 Et introduxerunt arcam
Domini, et imposuerunt eam in loco suo, in
medio tabernaculi quod tetenderat ei David:
et obtulit David holocausta et pacifica coram
Domino. 18 Cumque complesset offerens
holocausta, et pacifica, benedixit populo in
nomine Domini exercituum. 19 Et partitus
est universæ multitudini Israel, tam viro
quam mulieri, singulis collyridam panis unam,
et assaturam bubulæ carnis unam, et similam
frixam oleo: et abiit omnis populus, unusquis-
que in domum suam. 20 Reversusque est
David ut benediceret domui suæ: et egressa
Michol filia Saul in occursum David, ait:
Quam gloriosus fuit hodie rex Israel, dis-
cooperiens se ante ancillas servorum suorum,
et nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.
21 Dixitque David ad Michol: Ante Dominum,
qui elegit me potius quam patrem tuum, et
quam omnem domum ejus, et præcepit mihi
ut essem dux super populum Domini in Israel,
22 Et ludam, et vilior fiam plus quam factus
sum: et ero humilis in oculis meis: et cum
ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo.
23 Igitur Michol filiæ Saul non est natus filius
usque in diem mortis suæ.

פרשה ז׳ :

1 וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה
הֵנִיחַ־לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו ׃ 2 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אָנֹכִי
יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה ׃ 3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה
עִמָּךְ ׃ 4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא
ס וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן
לֵאמֹר ׃ 5 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַיִת
לְשִׁבְתִּי ׃ 6 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת לְמִיּוֹם
הַעֲלֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד
הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל
וּבְמִשְׁכָּן ׃ 7 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית
אֲרָזִים ׃ 8 וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־
הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי
עַל־יִשְׂרָאֵל ׃ 9 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ
וְעָשִׂתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ ׃ 10 וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד
וְלֹא־יֹסִיפוּ בְנֵי־עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
בָּרִאשׁוֹנָה ׃ 11 וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי
שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהֲנִיחֹתִי לְךָ
מִכָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בַיִת
יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה ׃ 12 כִּי ׀ יִמְלְאוּ יָמֶיךָ
וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וַהֲכִינֹתִי אֶת־
מַמְלַכְתּוֹ ׃ 13 הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי
אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם ׃ 14 אֲנִי
אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי
בְּנֵי אָדָם ׃ 15 וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר
הֲסִרֹתִי מֵעִם שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי
מִלְּפָנֶיךָ ׃ 16 וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־
עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־
עוֹלָם ׃ 17 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל
הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד ׃

ΚΕΦ. Ϛ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν
κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην
Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα Πάντα ὅσα
ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος
μετὰ σοῦ. 4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων 5 Πορεύου
καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ Τάδε λέγει
Κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί
με. 6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν
καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ 7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον
ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν
φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων Ἵνα τί οὐκ ᾠκοδομήκατέ
μοι οἶκον κέδρινον; 8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ
δούλῳ μου Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ
εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ, 9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν
κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ
καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ᾽
ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι, καὶ οὐ προσθήσει
υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ᾽
ἀρχῆς, 11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος
ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ. 12 Καὶ ἔσται ἐὰν
πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ
τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου
μετὰ σὲ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἑτοιμάσω
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. 14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ
εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν
ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ
ἀνδρῶν καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων, 15 Τὸ
δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ᾽ αὐτοῦ καθὼς
ἀπέστησα ἀφ᾽ ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.
16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου, καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. 17 Κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν
ὅρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

CAPUT VII.

1 Factum est autem cum sedisset rex in
domo sua, et Dominus dedisset ei requiem
undique ab universis inimicis suis, 2 Dixit
ad Nathan prophetam: Videsne quod ego
habitem in domo cedrina, et arca Dei posita
sit in medio pellium? 3 Dixitque Nathan ad
regem: Omne quod est in corde tuo, vade,
fac: quia Dominus tecum est. 4 Factum est
autem in illa nocte: et ecce sermo Domini ad
Nathan, dicens: 5 Vade, et loquere ad servum
meum David: Hæc dicit Dominus: Numquid
tu ædificabis mihi domum ad habitandum?
6 Neque enim habitavi in domo ex die illa,
qua eduxi filios Israel de terra Ægypti, usque
in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo,
et in tentorio. 7 Per cuncta loca, quæ transivi
cum omnibus filiis Israel, numquid loquens
locutus sum ad unam de tribubus Israel, cui
præcepi, ut pasceret populum meum Israel,
dicens: Quare non ædificastis mihi domum
cedrinam? 8 Et nunc hæc dices servo meo
David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego
tuli te de pascuis sequentem greges, ut esses
dux super populum meum Israel: 9 Et fui
tecum in omnibus ubicumque ambulasti, et
interfeci universos inimicos tuos a facie tua:
fecique tibi nomen grande, juxta nomen
magnorum qui sunt in terra. 10 Et ponam
locum populo meo Israel, et plantabo eum, et
habitabit sub eo, et non turbabitur amplius:
nec addent filii iniquitatis ut affligant eum
sicut prius, 11 Ex die qua constituti judices
super populum meum Israel: et requiem dabo
tibi ab omnibus inimicis tuis; prædicitque tibi
Dominus, quod domum faciat tibi Dominus.
12 Cumque completi fuerint dies tui, et
dormieris cum patribus tuis, suscitabo se-
men tuum post te, quod egredietur de utero
tuo, et firmabo regnum ejus; 13 Ipse ædificabit
domum nomini meo, et stabiliam thronum
regni ejus usque in sempiternum. 14 Ego
ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium:
qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in
virga virorum, et in plagis filiorum hominum.
15 Misericordiam autem meam non auferam
ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amovi a facie
mea. 16 Et fidelis erit domus tua, et regnum
tuum usque in æternum ante faciem tuam, et
thronus tuus erit firmus jugiter. 17 Secundum
omnia verba hæc, et juxta universam visionem
istam, sic locutus est Nathan ad David.

18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה
וַיֹּאמֶר מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי יֱהוִה וּמִי בֵיתִי
כִּי הֲבִיאֹתַנִי עַד־הֲלֹם׃ 19 וַתִּקְטַן עוֹד
זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֱהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם
אֶל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וְזֹאת תּוֹרַת
הָאָדָם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 20 וּמַה־יּוֹסִיף דָּוִד
עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 21 בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ
עָשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ
אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 22 עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים
כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל
אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃ 23 וּמִי כְעַמְּךָ
כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלְכוּ־
אֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם
וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ
מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְּךָ מִמִּצְרַיִם
גּוֹיִם וֵאלֹהָיו׃ 24 וַתְּכוֹנֵן לְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 25 וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ
וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ׃ 26 וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית
עַבְדְּךָ דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ 27 כִּי־
אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה
אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אֶבְנֶה־לָּךְ
עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל
אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃ 28 וְעַתָּה ׀
אֲדֹנָי יֱהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ
יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה
הַזֹּאת׃ 29 וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית
עַבְדְּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה
אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית־
עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃

פרשה ח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מֶתֶג הָאַמָּה מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיְמַדְּדֵם
בַּחֶבֶל הַשְׁכֵּב אוֹתָם אַרְצָה וַיְמַדֵּד שְׁנֵי־
חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת
וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
3 וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ
צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר׃

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριέ μου
Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως
τούτων; 19 Καὶ κατεσμικρύνθην μικρὸν ἐνώπιόν
σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου
τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος
τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε. 20 Καὶ τί προσ-
θήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ
οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε, 21 Καὶ
διὰ τὸν δοῦλόν σου πεποίηκας· καὶ κατὰ τὴν
καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην
ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου. 22 Ἕνεκεν τοῦ
μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σύ,
καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν
ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν. 23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου
Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν
ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε
ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν,
τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς
ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα;
24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ
εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σύ, Κύριε, ἐγένου αὐτοῖς
εἰς θεόν. 25 Καὶ νῦν, Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας
περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον
ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ θεὲ τοῦ
Ἰσραήλ, καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 Μεγαλυνθείη
τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος. 27 Κύριε παντοκράτωρ
θεὸς Ἰσραήλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου
σου λέγων Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο
εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.
28 Καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ θεός, καὶ οἱ
λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 29 Καὶ νῦν
ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου· ὅτι σύ,
Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας
σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ
ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ,
καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ
θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε·
καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας
ξένια. 3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ υἱὸν
Ῥαὰβ βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

18 Ingressus est autem rex David, et sedit
coram Domino, et dixit: Quis ego sum, Domine
Deus, et quæ domus mea, quia adduxisti me
hucusque? 19 Sed et hoc parum visum est
in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris
etiam de domo servi tui in longinquum: ista
est enim lex Adam, Domine Deus. 20 Quid
ergo addere poterit adhuc David, tu loquatur
ad te? ut enim scis servum tuum Domine
Deus. 21 Propter verbum tuum, et secundum
cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita ut
notum faceres servo tuo. 22 Idcirco magni-
ficatus es Domine Deus, quia non est similis
tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ
audivimus auribus nostris. 23 Quæ est autem,
ut populus tuus Israel, gens in terra, propter
quam ivit Deus, ut redimeret eam sibi in
populum, et poneret sibi nomen, faceretque
eis magnalia, et horribilia super terram,
a facie populi tui, quem redemisti tibi ex
Ægypto, gentem, et deum ejus? 24 Firmasti
enim tibi populum tuum Israel in populum
sempiternum: et tu Domine Deus factus es
eis in Deum. 25 Nunc ergo Domine Deus,
verbum quod locutus es super servum tuum, et
super domum ejus, suscita in sempiternum:
et fac sicut locutus es, 26 Ut magnificetur
nomen tuum usque in sempiternum, atque
dicatur: Dominus exercituum, Deus super
Israel. Et domus servi tui David erit stabilita
coram Domino, 27 Quia tu Domine exercituum
Deus Israel revelasti aurem servi tui, dicens:
Domum ædificabo tibi: propterea invenit
servus tuus cor suum ut oraret te oratione
hac. 28 Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus,
et verba tua erunt vera: locutus es enim ad
servum tuum bona hæc. 29 Incipe ergo, et
benedic domui servi tui, ut sit in sempiternum
coram te: quia tu Domine Deus locutus es, et
benedictione tua benedicetur domus servi tui
in sempiternum.

CAPUT VIII.

1 Factum est autem post hæc, percussit
David Philisthiim, et humiliavit eos, et tulit
David frenum tributi de manu Philisthiim.
2 Et percussit Moab, et mensus est eos funiculo,
coæquans terræ: mensus est autem duos funi-
culos, unum ad occidendum, et unum ad vivi-
ficandum: factusque est Moab David serviens
sub tributo. 3 Et percussit David Adarezer
filium Rohob regem Soba, quando profectus
est ut dominaretur super flumen Euphraten.

4 וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת־
כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
5 וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק לַעְזֹר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ
צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם אֶלֶף
אִישׁ׃ 6 וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם דַּמֶּשֶׂק
וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה
וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
7 וַיִּקַּח דָּוִד אֵת שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ
אֶל עַבְדֵי הֲדַדְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָםִ׃
8 וּמִבֶּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעָזֶר לָקַח
הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד׃
9 וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִד
אֵת כָּל־חֵיל הֲדַדְעָזֶר׃ 10 וַיִּשְׁלַח תֹּעִי
אֶת־יוֹרָם־בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאָל־לוֹ
לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר
וַיַּכֵּהוּ כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעִי הָיָה הֲדַדְעָזֶר
וּבְיָדוֹ הָיוּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי־זָהָב וּכְלֵי
נְחֹשֶׁת׃ 11 גַּם־אֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבֵּשׁ׃ 12 מֵאֲרָם וּמִמּוֹאָב
וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל
הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃ 13 וַיַּעַשׂ
דָּוִד שֵׁם בְּשֻׁבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־אֲרָם בְּגֵיא־
מֶלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃ 14 וַיָּשֶׂם
בֶּאֱדוֹם נְצִבִים בְּכָל־אֱדוֹם שָׂם נְצִבִים
וַיְהִי כָל־אֱדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיּוֹשַׁע יְהוָה
אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ 15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ 16 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃
17 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר
כֹּהֲנִים וּשְׂרָיָה סוֹפֵר׃ 18 וּבְנָיָהוּ בֶּן־
יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי דָוִד
כֹּהֲנִים הָיוּ׃

פרשה ט׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יֶשׁ־עוֹד אֲשֶׁר נוֹתַר
לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר
יְהוֹנָתָן׃ 2 וּלְבֵית שָׁאוּל עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא
וַיִּקְרְאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
הַאַתָּה צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הַאֶפֶס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה
עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־
הַמֶּלֶךְ עוֹד בֵּן לִיהוֹנָתָן נְכֵה רַגְלָיִם׃

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια
ἅρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ
πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν
ἅρματα. 5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ
βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ
ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσιδύο χιλιάδας
ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ
τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ
εἰς δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν
παίδων τῶν Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβὰ καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος.
8 Καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων
τοῦ Ἀδρααζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν
πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλομὼν τὴν
θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς
λουτῆρας καὶ πάντα τὰ σκεύη. 9 Καὶ ἤκουσε Θοοὺ
ὁ βασιλεὺς Ἡμὰθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν
δύναμιν Ἀδρααζάρ, 10 Καὶ ἀπέστειλε Θοοὺ Ἰεδδου-
ρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι
αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ
ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζὰρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι
ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ
σκεύη χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ
χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν
κατεδυνάστευσεν, 12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς
Μωὰβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων
Ἀδρααζὰρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβά. 13 Καὶ
ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα, καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν
αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς
ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. 14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ
φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες
οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 15 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ
Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων,
17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Σασὰ ὁ γραμματεύς, 18 Καὶ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος, καὶ ὁ Χελεθὶ καὶ ὁ
Φελετὶ καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυίδ Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος
ἐν τῷ οἴκῳ Σαούλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
ἕνεκεν Ἰωνάθαν; 2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ
ἦν παῖς καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά, καὶ καλοῦσιν
αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς
Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν Ἐγὼ δοῦλος σός. 3 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου
Σαοὺλ ἔτι ἀνήρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἔτι
ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

4 Et captis David ex parte ejus mille
septingentis equitibus, et viginti millibus
peditum, subnervavit omnes jugales curruum:
dereliquit autem ex eis centum currus. 5 Venit
quoque Syria Damasci, ut præsidium ferret
Adarezer regi Soba: et percussit David de
Syria viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
David præsidium in Syria Damasci: factaque
est Syria David serviens sub tributo: servavit-
que Dominus David in omnibus ad quæcumque
profectus est. 7 Et tulit David arma aurea,
quæ habebant servi Adarezer, et detulit ea in
Jerusalem. 8 Et de Bete et de Beroth,
civitatibus Adarezer, tulit rex David æs
multum nimis. 9 Audivit autem Thou rex
Emath, quod percussisset David omne robur
Adarezer, 10 Et misit Thou Joram filium
suum ad regem David, ut salutaret eum
congratulans, et gratias ageret: eo quod
expugnasset Adarezer, et percussisset eum.
Hostis quippe erat Thou Adarezer, et in
manu ejus erant vasa aurea, et vasa argentea,
et vasa ærea: 11 Quæ et ipsa sanctificavit rex
David Domino cum argento et auro, quæ
sanctificaverat de universis gentibus quas
subegerat. 12 De Syria, et Moab, et filiis
Ammon, et Philisthiim, et Amalec, et de
manubiis Adarezer filii Rohob regis Soba.
13 Fecit quoque sibi David nomen, cum
reverteretur capta Syria in valle Salinarum,
cæsis decem et octo millibus: 14 Et posuit
in Idumæa custodes, statuitque præsidium: et
facta est universa Idumæa serviens David; et
servavit Dominus David in omnibus ad
quæcumque profectus est. 15 Et regnavit
David super omnem Israel: faciebat quoque
David judicium et justitiam omni populo suo.
16 Joab autem filius Sarviæ erat super
exercitum: porro Josaphat filius Ahilud erat a
commentariis: 17 Et Sadoc filius Achitob, et
Achimelech, filius Abiathar, erant sacerdotes:
et Saraias, scriba: 18 Banaias autem filius
Joiadæ, super Cerethi et Phelethi: filii autem
David sacerdotes erant.

CAPUT IX.

1 Et dixit David: Putasne est aliquis qui
remanserit de domo Saul, ut faciam cum eo
misericordiam propter Jonathan? 2 Erat
autem de domo Saul, servus nomine Siba:
quem cum vocasset rex ad se, dixit ei:
Tune es Siba? et ille respondit: Ego sum
servus tuus. 3 Et ait rex: Numquid
superest aliquis de domo Saul, ut faciam
cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba
regi: Superest filius Jonathæ, debilis pedibus.

4 וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר
צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵּית מָכִיר
בֶּן־עַמִּיאֵל בְּלוֹ דְבָר׃ 5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלּוֹ
דְבָר׃ 6 וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־
שָׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ׃
7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד אַל־תִּירָא כִּי עָשֹׂה
אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ
וַהֲשִׁבֹתִי לְךָ אֶת־כָּל־שְׂדֵה שָׁאוּל אָבִיךָ
וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי תָּמִיד׃
8 וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עַבְדֶּךָ כִּי פָנִיתָ
אֶל־הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי׃ 9 וַיִּקְרָא
הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נַעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי
לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ׃ 10 וְעָבַדְתָּ לּוֹ אֶת־הָאֲדָמָה
אַתָּה וּבָנֶיךָ וַעֲבָדֶיךָ וְהֵבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־
אֲדֹנֶיךָ לֶּחֶם וַאֲכָלוֹ וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־אֲדֹנֶיךָ
יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי וּלְצִיבָא
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃
11 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר
יְצַוֶּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה
עַבְדֶּךָ וּמְפִיבֹשֶׁת אֹכֵל עַל־שֻׁלְחָנִי כְּאַחַד
מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וְלִמְפִיבֹשֶׁת בֵּן־קָטָן
וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשַׁב בֵּית־צִיבָא עֲבָדִים
לִמְפִיבֹשֶׁת׃ 13 וּמְפִיבֹשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַםִ
כִּי עַל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל
וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו׃

פרשה י׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּמְלֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד
לְנַחֲמוֹ בְּיַד עֲבָדָיו אֶל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חָנוּן אֲדֹנֵיהֶם הַמְכַבֵּד
דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ
מְנַחֲמִים הֲלוֹא בַּעֲבוּר חֲקֹר אֶת־הָעִיר
וּלְרַגְּלָהּ וּלְהָפְכָהּ שָׁלַח דָּוִד אֶת־
עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃ 4 וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי
דָוִד וַיְגַלַּח אֶת־חֲצִי זְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת־
מַדְוֵיהֶם בַּחֵצִי עַד־שְׁתוֹתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵם׃

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ
ἐκ τῆς Λοδάβαρ. 5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ
ἐκ τῆς Λοδάβαρ. 6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ
υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυίδ,
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Μεμφιβοσθέ· καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ
Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι
πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ σὺ
φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός.
8 Καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ καὶ εἶπε Τίς εἰμι
ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν
τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί; 9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ
βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου. 10 Καὶ ἐργᾷ
αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου,
καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σού ἄρτους καὶ
ἔδεται ἄρτους, καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου
φάγεται διὰ παντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ
τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι.
11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα
ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ
αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ
ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. 12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
μικρὸς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά, καὶ πᾶσα ἡ
κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.
13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διὰ παντὸς
ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς
υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυίδ Ποιήσω ἔλεος μετὰ
Ἀννὼν υἱοῦ Ναάς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρα-
καλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς
τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών. 3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν
Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν Μὴ παρὰ τὸ
δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι
ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ
ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν
καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν
καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως
τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

4 Ubi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce,
ait, in domo est Machir filii Ammiel, in
Lodabar. 5 Misit ergo rex David, et tulit
eum de domo Machir filii Ammiel, de Lodabar.
6 Cum autem venisset Miphiboseth filius
Jonathæ filii Saul ad David, corruit in faciem
suam, et adoravit. Dixitque David: Miphi-
boseth? Qui respondit: Adsum servus tuus.
7 Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens
faciam in te misericordiam propter Jonathan
patrem tuum, et restituam tibi omnes agros
Saul patris tui, et tu comedes panem in mensa
mea semper. 8 Qui adorans eum, dixit: Quis
ego sum servus tuus, quoniam respexisti super
canem mortuum similem mei? 9 Vocavit
itaque rex Sibam puerum Saul, et dixit ei:
Omnia quæcumque fuerunt Saul, et universam
domum ejus, dedi filio domini tui. 10 Operare
igitur ei terram tu, et filii tui, et servi tui: et
inferes filio domini tui cibos ut alatur:
Miphiboseth autem filius domini tui comedet
semper panem super mensam meam. Erant
autem Sibæ quindecim filii, et viginti servi.
11 Dixitque Siba ad regem: Sicut jussisti
domine mi rex servo tuo, sic faciet servus
tuus: et Miphiboseth comedet super mensam
meam, quasi unus de filiis regis. 12 Habebat
autem Miphiboseth filium parvulum nomine
Micha: omnis vero cognatio domus Sibæ
serviebat Miphiboseth. 13 Porro Miphiboseth
habitabat in Jerusalem: quia de mensa regis
jugiter vescebatur: et erat claudus utroque
pede.

CAPUT X.

1 Factum est autem post hæc, ut moreretur
rex filiorum Ammon, et regnavit Hanon filius
ejus pro eo. 2 Dixitque David: Faciam
misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut
fecit pater ejus mecum misericordiam. Misit
ergo David, consolans eum per servos suos
super patris interitu. Cum autem venissent
servi David in terram filiorum Ammon,
3 Dixerunt principes filiorum Ammon ad
Hanon dominum suum: Putas quod propter
honorem patris tui miserit David ad te
consolatores, et non ideo ut investigaret, et
exploraret civitatem, et everteret eam, misit
David servos suos ad te? 4 Tulit itaque
Hanon servos David, rasitque dimidiam
partem barbæ eorum, et præscidit vestes
eorum medias usque ad nates, et dimisit eos.

5 וַיַּגִּ֣דוּ לְדָוִד֮ וַיִּשְׁלַ֣ח לִקְרָאתָם֒ כִּֽי־הָי֥וּ
הָאֲנָשִׁ֖ים נִכְלָמִ֣ים מְאֹ֑ד וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ שְׁב֤וּ
בִירֵחוֹ֙ עַד־יְצַמַּ֣ח זְקַנְכֶ֔ם וְשַׁבְתֶּֽם׃ 6 וַיִּרְאוּ֙
בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹן כִּ֥י נִבְאֲשׁ֖וּ בְּדָוִ֑ד וַיִּשְׁלְח֣וּ בְנֵֽי־
עַמּ֡וֹן וַיִּשְׂכְּר֣וּ אֶת־אֲרַם֩ בֵּית־רְח֨וֹב וְאֶת־
אֲרַ֤ם צוֹבָא֙ עֶשְׂרִ֤ים אֶ֙לֶף֙ רַגְלִ֔י וְאֶת־מֶ֤לֶךְ
מַעֲכָה֙ אֶ֣לֶף אִ֔ישׁ וְאִ֣ישׁ ט֔וֹב שְׁנֵים־עָשָׂ֥ר
אֶ֖לֶף אִֽישׁ׃ 7 וַיִּשְׁמַ֖ע דָּוִ֑ד וַיִּשְׁלַח֙ אֶת־
יוֹאָ֔ב וְאֵ֥ת כָּל־הַצָּבָ֖א הַגִּבֹּרִֽים׃ 8 וַיֵּצְאוּ֙
בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹן וַיַּעַרְכ֥וּ מִלְחָמָ֖ה פֶּ֣תַח הַשָּׁ֑עַר
וַאֲרַ֨ם צוֹבָ֜א וּרְח֗וֹב וְאִישׁ־ט֤וֹב וּמַעֲכָה֙
לְבַדָּ֖ם בַּשָּׂדֶֽה׃ 9 וַיַּ֣רְא יוֹאָ֗ב כִּֽי־הָיְתָ֤ה
אֵלָיו֙ פְּנֵ֣י הַמִּלְחָמָ֔ה מִפָּנִ֖ים וּמֵאָח֑וֹר וַיִּבְחַ֗ר
מִכֹּל֙ בְּחוּרֵ֣י בְּיִשְׂרָאֵ֔ל וַֽיַּעֲרֹ֖ךְ לִקְרַ֥את
אֲרָֽם׃ 10 וְאֵת֙ יֶ֣תֶר הָעָ֔ם נָתַ֕ן בְּיַ֖ד אַבְשַׁ֣י
אָחִ֑יו וַֽיַּעֲרֹ֔ךְ לִקְרַ֖את בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃ 11 וַיֹּ֗אמֶר
אִם־תֶּחֱזַ֤ק אֲרָם֙ מִמֶּ֔נִּי וְהָיִ֥תָה לִּ֖י לִישׁוּעָ֑ה
וְאִם־בְּנֵ֤י עַמּוֹן֙ יֶחֶזְק֣וּ מִמְּךָ֔ וְהָלַכְתִּ֖י
לְהוֹשִׁ֥יעַ לָֽךְ׃ 12 חֲזַ֤ק וְנִתְחַזַּק֙ בְּעַ֣ד
עַמֵּ֔נוּ וּבְעַ֖ד עָרֵ֣י אֱלֹהֵ֑ינוּ וַיהוָ֕ה יַעֲשֶׂ֖ה
הַטּ֥וֹב בְּעֵינָֽיו׃ 13 וַיִּגַּ֣שׁ יוֹאָ֗ב וְהָעָם֙ אֲשֶׁ֣ר
עִמּ֔וֹ לַמִּלְחָמָ֖ה בַּאֲרָ֑ם וַיָּנֻ֖סוּ מִפָּנָֽיו׃
14 וּבְנֵ֧י עַמּ֣וֹן רָא֗וּ כִּי־נָ֤ס אֲרָם֙ וַיָּנֻ֙סוּ֙ מִפְּנֵ֣י
אֲבִישַׁ֔י וַיָּבֹ֖אוּ הָעִ֑יר וַיָּ֤שָׁב יוֹאָב֙ מֵעַל֙ בְּנֵ֣י
עַמּ֔וֹן וַיָּבֹ֖א יְרוּשָׁלִָֽם׃ 15 וַיַּ֣רְא אֲרָ֔ם כִּ֥י
נִגַּ֖ף לִפְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיֵּאָסְפ֖וּ יָֽחַד׃ 16 וַיִּשְׁלַ֣ח
הֲדַדְעֶ֗זֶר וַיֹּצֵ֤א אֶת־אֲרָם֙ אֲשֶׁר֙ מֵעֵ֣בֶר הַנָּהָ֔ר
וַיָּבֹ֖אוּ חֵילָ֑ם וְשׁוֹבַ֛ךְ שַׂר־צְבָ֥א הֲדַדְעֶ֖זֶר
לִפְנֵיהֶֽם׃ 17 וַיֻּגַּ֣ד לְדָוִ֗ד וַיֶּאֱסֹ֤ף אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל֙ וַיַּעֲבֹ֣ר אֶת־הַיַּרְדֵּ֔ן וַיָּבֹ֖א חֵלָ֑אמָה
וַיַּעַרְכ֤וּ אֲרָם֙ לִקְרַ֣את דָּוִ֔ד וַיִּֽלָּחֲמ֖וּ עִמּֽוֹ׃
18 וַיָּ֣נָס אֲרָם֮ מִפְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ וַיַּהֲרֹ֨ג דָּוִ֜ד
מֵֽאֲרָ֗ם שְׁבַ֤ע מֵאוֹת֙ רֶ֔כֶב וְאַרְבָּעִ֥ים אֶ֖לֶף
פָּרָשִׁ֑ים וְאֵ֨ת שׁוֹבַ֧ךְ שַׂר־צְבָא֛וֹ הִכָּ֖ה וַיָּ֥מָת
שָֽׁם׃ 19 וַיִּרְא֨וּ כָל־הַמְּלָכִ֜ים עַבְדֵ֣י הֲדַדְעֶ֗זֶר
כִּ֤י נִגְּפוּ֙ לִפְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיַּשְׁלִ֥מוּ אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל
וַיַּֽעַבְד֑וּם וַיִּֽרְא֣וּ אֲרָ֔ם לְהוֹשִׁ֥יעַ ע֖וֹד אֶת־
בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃

פרשה יא׃

1 וַיְהִי֩ לִתְשׁוּבַ֨ת הַשָּׁנָ֜ה לְעֵ֣ת ׀ צֵ֣את
הַמְּלָאכִ֗ים וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֡ד אֶת־יוֹאָב֩ וְאֶת־עֲבָדָ֨יו
עִמּ֜וֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵ֗ל וַיַּשְׁחִ֙תוּ֙ אֶת־בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹן
וַיָּצֻ֖רוּ עַל־רַבָּ֑ה וְדָוִ֖ד יוֹשֵׁ֥ב בִּירוּשָׁלִָֽם׃

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν,
καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ
ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς
πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε. 6 Καὶ εἶδον
οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ·
καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐμισθώσαντο
τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ καὶ
Ῥοὼβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα
Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιά-
δας ἀνδρῶν. 7 Καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλε
τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.
8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο
πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης Συρίας Σουβὰ
καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν
ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον
ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ
πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραήλ, καὶ παρετάξαντο
ἐξεναντίας Συρίας. 10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ
εἶπεν Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσεσθέ
μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ
Ἀμμὼν ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.
12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν
καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 13 Καὶ
προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς
πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε
Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσὰ καὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.
15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ,
καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. 16 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀδρααζὰρ καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, καὶ παρεγένοντο εἰς
Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζὰρ
ἔμπροσθεν αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ,
καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν
Ἰορδάνην καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρε-
τάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησαν
μετ' αὐτοῦ. 18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια
ἅρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ
τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 19 Καὶ εἶδαν πάντες
οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν
ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ
σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς
τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέ-
στειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ δι-
έφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ
Ῥαββάθ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Quod cum nuntiatum esset David, misit in
occursum eorum: erant enim viri confusi
turpiter valde, et mandavit eis David: Manete
in Jericho, donec crescat barba vestra, et tunc
revertimini. 6 Videntes autem filii Ammon
quod injuriam fecissent David, miserunt, et
conduxerunt mercede Syrum Rohob, et Syrum
Soba, viginti millia peditum, et a rege Maacha
mille viros, et ab Istob duodecim millia
virorum. 7 Quod cum audisset David, misit
Joab, et omnem exercitum bellatorum.
8 Egressi sunt ergo filii Ammon, et direxerunt
aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus
autem Soba, et Rohob, et Istob, et Maacha,
seorsum erant in campo. 9 Videns igitur
Joab quod præparatum esset adversum se
prælium, et ex adverso et post tergum, elegit
ex omnibus electis Israel, et instruxit aciem
contra Syrum: 10 Reliquam autem partem
populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit
aciem adversus filios Ammon. 11 Et ait Joab:
Si prævaluerint adversum me Syri, eris mihi
in adjutorium: si autem filii Ammon præ-
valuerint adversum te, auxiliabor tibi. 12 Esto
vir fortis, et pugnemus pro populo nostro, et
civitate Dei nostri: Dominus autem faciet
quod bonum est in conspectu suo. 13 Iniit
itaque Joab, et populus qui erat cum eo,
certamen contra Syros: qui statim fugerunt
a facie ejus. 14 Filii autem Ammon videntes
quia fugissent Syri, fugerunt et ipsi a facie
Abisai, et ingressi sunt civitatem: reversusque
est Joab a filiis Ammon, et venit Jerusalem.
15 Videntes igitur Syri quoniam corruissent
coram Israel, congregati sunt pariter. 16 Misit-
que Adarezer, et eduxit Syros qui erant trans
fluvium, et adduxit eorum exercitum: Sobach
autem, magister militiæ Adarezer, erat princeps
eorum. 17 Quod cum nuntiatum esset David,
contraxit omnem Israelem, et transivit Jorda-
nem: venitque in Helam: et direxerunt aciem
Syri ex adverso David, et pugnaverunt contra
eum. 18 Fugeruntque Syri a facie Israel, et
occidit David de Syris septingentos currus,
et quadraginta millia equitum: et Sobach
principem militiæ percussit: qui statim mortuus
est. 19 Videntes autem universi reges, qui
erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab
Israel, expaverunt et fugerunt quinquaginta
et octo millia coram Israel. Et fecerunt
pacem cum Israel: et servierunt eis, timue-
runtque Syri auxilium præbere ultra filiis
Ammon.

CAPUT XI.

1 Factum est autem, vertente anno,
eo tempore quo solent reges ad bella
procedere, misit David Joab, et servos
suos cum eo, et universum Israel, et vas-
taverunt filios Ammon, et obsederunt
Rabba: David autem remansit in Jerusalem.

שמואל ב יא

2 וַיְהִ֣י ׀ לְעֵ֣ת הָעֶ֗רֶב וַיָּ֨קָם דָּוִ֜ד מֵעַ֣ל
מִשְׁכָּב֗וֹ וַיִּתְהַלֵּךְ֙ עַל־גַּ֣ג בֵּית־הַמֶּ֔לֶךְ וַיַּ֥רְא
אִשָּׁ֛ה רֹחֶ֖צֶת מֵעַ֣ל הַגָּ֑ג וְהָ֣אִשָּׁ֔ה טוֹבַ֥ת
מַרְאֶ֖ה מְאֹֽד׃ 3 וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד וַיִּדְרֹ֖שׁ לָֽאִשָּׁ֑ה
וַיֹּ֗אמֶר הֲלוֹא־זֹאת֙ בַּת־שֶׁ֣בַע בַּת־אֱלִיעָ֔ם
אֵ֖שֶׁת אוּרִיָּ֥ה הַחִתִּֽי׃ 4 וַיִּשְׁלַח֩ דָּוִ֨ד
מַלְאָכִ֜ים וַיִּקָּחֶ֗הָ וַתָּב֤וֹא אֵלָיו֙ וַיִּשְׁכַּ֣ב עִמָּ֔הּ
וְהִ֖יא מִתְקַדֶּ֣שֶׁת מִטֻּמְאָתָ֑הּ וַתָּ֖שָׁב אֶל־
בֵּיתָֽהּ׃ 5 וַתַּ֖הַר הָֽאִשָּׁ֑ה וַתִּשְׁלַח֙ וַתַּגֵּ֣ד
לְדָוִ֔ד וַתֹּ֖אמֶר הָרָ֥ה אָנֹֽכִי׃ 6 וַיִּשְׁלַ֤ח דָּוִד֙
אֶל־יוֹאָ֔ב שְׁלַ֣ח אֵלַ֔י אֶת־אוּרִיָּ֖ה הַחִתִּ֑י
וַיִּשְׁלַ֥ח יוֹאָ֛ב אֶת־אוּרִיָּ֖ה אֶל־דָּוִֽד׃ 7 וַיָּבֹ֥א
אוּרִיָּ֖ה אֵלָ֑יו וַיִּשְׁאַ֣ל דָּוִ֗ד לִשְׁל֤וֹם יוֹאָב֙
וְלִשְׁל֣וֹם הָעָ֔ם וְלִשְׁל֖וֹם הַמִּלְחָמָֽה׃
8 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִד֙ לְאֽוּרִיָּ֔ה רֵ֥ד לְבֵיתְךָ֖ וּרְחַ֣ץ
רַגְלֶ֑יךָ וַיֵּצֵ֤א אוּרִיָּה֙ מִבֵּ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ וַתֵּצֵ֥א
אַחֲרָ֖יו מַשְׂאַ֥ת הַמֶּֽלֶךְ׃ 9 וַיִּשְׁכַּ֣ב אֽוּרִיָּ֗ה
פֶּ֚תַח בֵּ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ אֵ֖ת כָּל־עַבְדֵ֣י אֲדֹנָ֑יו
וְלֹ֥א יָרַ֖ד אֶל־בֵּיתֽוֹ׃ 10 וַיַּגִּ֤דוּ לְדָוִד֙ לֵאמֹ֔ר
לֹא־יָרַ֥ד אוּרִיָּ֖ה אֶל־בֵּית֑וֹ וַיֹּ֨אמֶר דָּוִ֜ד אֶל־
אוּרִיָּ֗ה הֲל֤וֹא מִדֶּ֙רֶךְ֙ אַתָּ֣ה בָ֔א מַדּ֖וּעַ לֹא־
יָרַ֥דְתָּ אֶל־בֵּיתֶֽךָ׃ 11 וַיֹּ֨אמֶר אוּרִיָּ֜ה אֶל־
דָּוִ֗ד הָֽאָר֡וֹן וְיִשְׂרָאֵ֣ל וִיהוּדָ֡ה יֹשְׁבִ֣ים
בַּסֻּכּ֡וֹת וַאדֹנִ֣י יוֹאָב֩ וְעַבְדֵ֨י אֲדֹנִ֜י עַל־פְּנֵ֤י
הַשָּׂדֶה֙ חֹנִ֔ים וַאֲנִ֞י אָב֧וֹא אֶל־בֵּיתִ֛י לֶאֱכֹ֥ל
וְלִשְׁתּ֖וֹת וְלִשְׁכַּ֣ב עִם־אִשְׁתִּ֑י חַיֶּ֙ךָ֙ וְחֵ֣י
נַפְשֶׁ֔ךָ אִם־אֶעֱשֶׂ֖ה אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃
12 וַיֹּ֨אמֶר דָּוִ֤ד אֶל־אֽוּרִיָּה֙ שֵׁ֥ב בָּזֶ֖ה גַּם־
הַיּ֑וֹם וּמָחָ֖ר אֲשַׁלְּחֶ֑ךָּ וַיֵּ֨שֶׁב אוּרִיָּ֧ה
בִּירוּשָׁלִַ֛ם בַּיּ֥וֹם הַה֖וּא וּמִֽמָּחֳרָֽת׃ 13 וַיִּקְרָא־
ל֣וֹ דָוִ֗ד וַיֹּ֧אכַל לְפָנָ֛יו וַיֵּ֖שְׁתְּ וַֽיְשַׁכְּרֵ֑הוּ
וַיֵּצֵ֣א בָעֶ֗רֶב לִשְׁכַּ֤ב בְּמִשְׁכָּבוֹ֙ עִם־עַבְדֵ֣י
אֲדֹנָ֔יו וְאֶל־בֵּית֖וֹ לֹ֥א יָרָֽד׃ 14 וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר
וַיִּכְתֹּ֥ב דָּוִ֛ד סֵ֖פֶר אֶל־יוֹאָ֑ב וַיִּשְׁלַ֖ח בְּיַ֥ד
אוּרִיָּֽה׃ 15 וַיִּכְתֹּ֥ב בַּסֵּ֖פֶר לֵאמֹ֑ר הָב֣וּ אֶת־
אֽוּרִיָּ֗ה אֶל־מוּל֙ פְּנֵ֤י הַמִּלְחָמָה֙ הַחֲזָקָ֔ה
וְשַׁבְתֶּ֥ם מֵאַחֲרָ֖יו וְנִכָּ֥ה וָמֵֽת׃ 16 וַיְהִ֕י
בִּשְׁמ֥וֹר יוֹאָ֖ב אֶל־הָעִ֑יר וַיִּתֵּן֙ אֶת־אֽוּרִיָּ֔ה
אֶל־הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר יָדַ֔ע כִּ֥י אַנְשֵׁי־חַ֖יִל
שָֽׁם׃ 17 וַיֵּ֨צְא֜וּ אַנְשֵׁ֤י הָעִיר֙ וַיִּלָּחֲמ֣וּ אֶת־
יוֹאָ֔ב וַיִּפֹּ֥ל מִן־הָעָ֖ם מֵעַבְדֵ֣י דָוִ֑ד וַיָּ֕מָת
גַּ֖ם אוּרִיָּ֥ה הַחִתִּֽי׃ 18 וַיִּשְׁלַ֖ח יוֹאָ֑ב
וַיַּגֵּ֣ד לְדָוִ֔ד אֶֽת־כָּל־דִּבְרֵ֖י הַמִּלְחָמָֽה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ια'.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ
δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα
λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ
εἴδει σφόδρα. 3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐζήτησε
τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγά-
τηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου; 4 Καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ
αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέ-
στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 5 Καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ
Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω. 6 Καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ λέγων Ἀπόστειλον
πρός με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ. 7 Καὶ παραγίνεται
Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπηρώτησε
Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωὰβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ
καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
Οὐρίᾳ Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς
πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως
μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ
λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ
σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ Ἡ κιβωτὸς καὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ
κύριός μου Ἰωὰβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν καὶ
πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου;
πῶς; ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.
12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Κάθισον ἐνταῦθα
καί γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ
ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ τῇ ἐπαύριον. 13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυίδ,
καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν
αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη. 14 Καὶ
ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς
Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου. 15 Καὶ
ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν
ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀπο-
στραφήσεσθε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται
καὶ ἀποθανεῖται. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν
Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν
τόπον οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ. 17 Καὶ
ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ
Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυίδ,
καὶ ἀπέθανε καί γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος. 18 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωὰβ καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας
τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα.

II. SAMUELIS, XI.

2 Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret
David de strato suo post meridiem, et
deambularet in solario domus regiæ: viditque
mulierem se lavantem, ex adverso super so-
larium suum: erat autem mulier pulchra
valde. 3 Misit ergo rex, et requisivit quæ
esset mulier. Nuntiatumque est ei, quod ipsa
esset Bethsabee filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi.
4 Missis itaque David nuntiis, tulit eam; quæ
cum ingressa esset ad illum, dormivit cum ea:
statimque sanctificata est ab immunditia sua:
5 Et reversa est in domum suam concepto
fœtu. Mittensque nuntiavit David, et ait:
Concepi. 6 Misit autem David ad Joab,
dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misit-
que Joab Uriam ad David. 7 Et venit Urias
ad David. Quæsivitque David quam recte
ageret Joab, et populus, et quomodo admi-
nistraretur bellum; 8 Et dixit David ad
Uriam: Vade in domum tuam, et lava pedes
tuos. Et egressus est Urias de domo regis,
secutusque est eum cibus regius. 9 Dormivit
autem Urias ante portam domus regiæ cum
aliis servis domini sui, et non descendit ad
domum suam. 10 Nuntiatumque est David
a dicentibus: Non ivit Urias in domum suam.
Et ait David ad Uriam: Numquid non de via
venisti? quare non descendisti in domum tuam?
11 Et ait Urias ad David: Arca Dei et Israel
et Juda habitant in papilionibus, et dominus
meus Joab, et servi domini mei super faciem
terræ manent, et ego ingrediar domum meam,
ut comedam et bibam, et dormiam cum uxore
mea? per salutem tuam, et per salutem animæ
tuæ, non faciam rem hanc. 12 Ait ergo David
ad Uriam: Mane hic etiam hodie, et cras
dimittam te. Mansit Urias in Jerusalem in
die illa et altera: 13 Et vocavit eum David
ut comederet coram se et biberet, et inebriavit
eum: qui egressus vespere, dormivit in strato
suo cum servis domini sui, et in domum suam
non descendit. 14 Factum est ergo mane, et
scripsit David epistolam ad Joab: misitque
per manum Uriæ, 15 Scribens in epistola:
Ponite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum
est prælium: et derelinquite eum, ut percussus
intereat. 16 Igitur cum Joab obsideret urbem,
posuit Uriam in loco ubi sciebat viros esse
fortissimos. 17 Egressique viri de civitate,
bellabant adversum Joab, et ceciderunt
de populo servorum David, et mortuus est
etiam Urias Hethæus. 18 Misit itaque Joab,
et nuntiavit David omnia verba prælii:

19 וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלּוֹתְךָ אֵת
כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
20 וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר
לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם
הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃
21 מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא
אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל
הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־
הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי
מֵת׃ 22 וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד
אֵת כָּל־אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר
הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים
וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנִּהְיֶה עֲלֵיהֶם עַד־
פֶּתַח הַשָּׁעַר׃ 24 וַיֹּרְאוּ הַמּוֹרְאִים אֶל־
עֲבָדֶיךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמוּתוּ מֵעַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃
25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־
יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־
כָזֹה וְכָזֶה תֹּאכַל הֶחָרֶב הַחֲזֵק מִלְחַמְתְּךָ
אֶל־הָעִיר וְהָרְסָהּ וְחַזְּקֵהוּ׃ 26 וַתִּשְׁמַע
אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי־מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד
עַל־בַּעְלָהּ׃ 27 וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד
וַיַּאַסְפָהּ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ בֵּן וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָוִד
בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פרשה יב׃

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר
אֶחָת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 לְעָשִׁיר
הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָשׁ
אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר
קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו
מִפִּתּוֹ תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ
תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 וַיָּבֹא הֵלֶךְ
לְאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל לָקַחַת מִצֹּאנוֹ
וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא לוֹ וַיִּקַּח
אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ
הַבָּא אֵלָיו׃ 5 וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת
הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת׃ 6 וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם
אַרְבַּעְתָּיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמָל׃

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων Ἐν τῷ
συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου
λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα, 20 Καὶ ἔσται ἐὰν
ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι Τί
ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ
ᾔδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ
Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ᾽ αὐτὸν
ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί;
ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς Καί
γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωὰβ πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγ-
γειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ
Ἰωὰβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. Καὶ
ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
ἄγγελον Ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ
πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ
τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ;
οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ᾽ αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ
τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνα τί
προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; 23 Καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος πρὸς Δαυίδ Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ᾽ ἡμᾶς
οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ᾽ ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν,
καὶ ἐγενήθημεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης· 24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς
τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ
ἀπέθανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καί γε ὁ
δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. 25 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωὰβ
Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται
ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν
πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτήν, καὶ κραταίωσον
αὐτήν. 26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέ-
θανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν
ἄνδρα αὐτῆς. 27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ
ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. ιβʹ.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην
πρὸς Δαυίδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος
καὶ εἷς πένης. 2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια
καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα· 3 Καὶ τῷ πένητι
οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ
περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ ἡδρύνθη
μετ᾽ αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό,
ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
αὐτοῦ ἔπινε καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε,
καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ. 4 Καὶ ἦλθε πάροδος
τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ
τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς
αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος
καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς
αὐτόν. 5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ
ἀνδρί, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν Ζῇ Κύριος, ὅτι
υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο, 6 Καὶ
τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα ἀνθ᾽ ὧν ὅτι
ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

19 Præcepitque nuntio, dicens: Cum com-
pleveris universos sermones belli ad regem,
20 Si eum videris indignari, et dixerit: Quare
accessistis ad murum, et præliaremini? an
ignorabatis quod multa desuper ex muro tela
mittantur? 21 Quis percussit Abimelech
filium Jerobaal? nonne mulier misit super
eum fragmen molæ de muro, et interfecit eum
in Thebes? quare juxta murum accessistis:
dices: Etiam servus tuus Urias Hethæus
occubuit. 22 Abiit ergo nuntius, et venit, et
narravit David omnia quæ ei præceperat Joab.
23 Et dixit nuntius ad David: Prævaluerunt
adversum nos viri, et egressi sunt ad nos in
agrum: nos autem facto impetu persecuti eos
sumus usque ad portam civitatis. 24 Et
direxerunt jacula sagittarii ad servos tuos ex
muro desuper: mortuique sunt de servis regis,
quin etiam servus tuus Urias Hethæus mortuus
est. 25 Et dixit David ad nuntium: Hæc
dices Joab: Non te frangat ista res: varius
enim eventus est belli; nunc hunc, et nunc
illum consumit gladius: conforta bellatores
tuos adversus urbem, ut destruas eam, et
exhortare eos. 26 Audivit autem uxor Uriæ,
quod mortuus esset Urias vir suus, et planxit
eum. 27 Transacto autem luctu, misit David,
et introduxit eam in domum suam, et facta est
ei uxor, peperitque ei filium. Et displicuit
verbum hoc, quod fecerat David, coram
Domino.

CAPUT XII.

1 MISIT ergo Dominus Nathan ad David:
qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri
erant in civitate una, unus dives, et alter
pauper. 2 Dives habebat oves et boves
plurimos valde. 3 Pauper autem nihil habebat
omnino, præter ovem unam parvulam, quam
emerat et nutrierat, et quæ creverat apud eum
cum filiis ejus simul, de pane illius comedens,
et de calice ejus bibens, et in sinu illius
dormiens: eratque illi sicut filia. 4 Cum
autem peregrinus quidam venisset ad divitem,
parcens ille sumere de ovibus et de bobus
suis, ut exhiberet convivium peregrino illi
qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, et
præparavit cibos homini qui venerat ad se.
5 Iratus autem indignatione David adversus
hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit
Dominus, quoniam filius mortis est vir qui
fecit hoc. 6 Ovem reddet in quadruplum, eo
quod fecerit verbum istud, et non pepercerit.

7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מְשַׁחְתִּיךָ
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד
שָׁאוּל : 8 וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ
וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וְאִם מְעָט וְאֹסִפָה
לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה : 9 מַדּוּעַ בָּזִיתָ ׀ אֶת־
דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינוֹ אֵת
אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
לָקַחְתָּ לְּךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב
בְּנֵי עַמּוֹן : 10 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר חֶרֶב
מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בְזִתָנִי וַתִּקַּח
אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ
לְאִשָּׁה : 11 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי
מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־
נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶיךָ וְשָׁכַב עִם־
נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת : 12 כִּי אַתָּה
עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ :
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה
○ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־
יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת :
14 אֶפֶס כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה
בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת
יָמוּת : 15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה
אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד
וַיֵּאָנַשׁ : 16 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד
הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וּבָא וְלָן וְשָׁכַב
אָרְצָה : 17 וַיָּקֻמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לַהֲקִימוֹ
מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אִתָּם לָחֶם :
18 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ
עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד־לוֹ ׀ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי
אָמְרוּ הִנֵּה בִהְיוֹת הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו
וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר אֵלָיו מֵת
הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה : 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו
מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי מֵת הַיָּלֶד וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הֲמֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת :
20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסֶךְ וַיְחַלֵּף
שִׂמְלֹתָו וַיָּבֹא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא
אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל :
21 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי צַמְתָּ וַתֵּבְךְּ
וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם :

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ
ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἐγώ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐγώ εἰμι ἐῤῥυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαοὺλ,
8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ
τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου,
καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ
εἰ μικρόν ἐστι προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. 9 Τί
ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν
Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέ-
κτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών. 10 Καὶ νῦν οὐκ
ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος,
ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα
τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ
κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς
σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου,
καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον
τοῦ ἡλίου τούτου· 12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ,
κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου. 13 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. Καὶ
εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Καὶ Κύριος παρεβίβασε
τὸ ἁμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· 14 Πλὴν ὅτι
παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ
ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ
ἀποθανεῖται. 15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ
γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠῤῥώστησε.
16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου,
καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθε καὶ
ηὐλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς
ἄρτον. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι
Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον,
ὅτι εἶπον Ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσα-
μεν πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς
ἡμῶν, καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ
παιδάριον, καὶ ποιήσει κακά; 19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ
ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ
ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ
εἶπαν Τέθνηκε. 20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς,
καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε. 21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας
ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ
ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ
παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

7 Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille
vir: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego
unxi te in regem super Israel, et ego eruit te
de manu Saul, 8 Et dedi tibi domum domini
tui, et uxores domini tui in sinu tuo, dedique
tibi domum Israel et Juda: et si parva sunt
ista, adjiciam tibi multo majora. 9 Quare
ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres
malum in conspectu meo? Uriam Hethæum
percussisti gladio, et uxorem illius accepisti
in uxorem tibi, et interfecisti eum gladio
filiorum Ammon. 10 Quam ob rem non
recedet gladius de domo tua usque in
sempiternum, eo quod despexeris me, et
tuleris uxorem Uriæ Hethæi, ut esset uxor
tua. 11 Itaque hæc dicit Dominus: Ecce,
ego suscitabo super te malum de domo tua, et
tollam uxores tuas in oculis tuis, et dabo
proximo tuo, et dormiet cum uxoribus tuis
in oculis solis hujus. 12 Tu enim fecisti
abscondite: ego autem faciem verbum istud
in conspectu omnis Israel, et in conspectu
solis. 13 Et dixit David ad Nathan: Peccavi
Domino. Dixitque Nathan ad David: Dominus
quoque transtulit peccatum tuum: non morieris.
14 Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti
inimicos Domini, propter verbum hoc, filius,
qui natus est tibi, morte morietur. 15 Et
reversus est Nathan in domum suam. Per-
cussit quoque Dominus parvulum, quem
pepererat uxor Uriæ David, et desperatus
est. 16 Deprecatusque est David Dominum
pro parvulo: et jejunavit David jejunio, et
ingressus seorsum, jacuit super terram.
17 Venerunt autem seniores domus ejus,
cogentes eum ut surgeret de terra: qui
noluit, nec comedit cum eis cibum. 18 Accidit
autem die septima ut moreretur infans:
timueruntque servi David nuntiare ei quod
mortuus esset parvulus; dixerunt enim: Ecce
cum parvulus adhuc viveret, loquebamur ad
eum, et non audiebat vocem nostram: quanto
magis si dixerimus, Mortuus est puer, se
affliget? 19 Cum ergo David vidisset servos
suos mussitantes, intellexit quod mortuus
esset infantulus: dixitque ad servos suos:
Num mortuus est puer? Qui responderunt
ei: Mortuus est. 20 Surrexit ergo David de
terra: et lotus unctusque est: cumque mutasset
vestem, ingressus est domum Domini: et
adoravit, et venit in domum suam, petivitque
ut ponerent ei panem, et comedit. 21 Dixe-
runt autem ei servi sui: Quis est sermo,
quem fecisti? propter infantem, cum adhuc
viveret, jejunasti et flebas: mortuo autem
puero, surrexisti, et comedisti panem.

22 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה
כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחַנַּנִי יְהֹוָה וְחַי
הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה ׀ מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי
צָם הַאוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו
וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃ 24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֵת
בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהֹוָה
אֲהֵבוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָהּ בַּעֲבוּר יְהֹוָה׃
26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּלְכֹּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח
יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי
בְרַבָּה גַּם־לָכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה
אֱסֹף אֶת־יֶתֶר הָעָם וַחֲנֵה עַל־הָעִיר
וְלָכְדָהּ פֶּן־אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם
וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃
30 וַיִּקַּח אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ
וּמִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי
עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם
בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל וּבְמַגְזְרֹת
הַבַּרְזֶל וְהֶעֱבִיר אוֹתָם בַּמַּלְכֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה
לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־
הָעָם יְרוּשָׁלָםִ׃

פרשה יג׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד
אָחוֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן
בֶּן־דָּוִד׃ 2 וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן לְהִתְחַלּוֹת
בַּעֲבוּר תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה הִיא
וַיִּפָּלֵא בְּעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה׃
3 וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה
אֲחִי דָוִד וְיוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד׃
4 וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַּל בֶּן־
הַמֶּלֶךְ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הֲלוֹא תַּגִּיד לִי
וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן אֶת־תָּמָר אֲחוֹת אַבְשָׁלֹם
אָחִי אֲנִי אֹהֵב׃ 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב
שְׁכַב עַל־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחָל וּבָא אָבִיךָ
לִרְאוֹתֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָמָר
אֲחוֹתִי וְתַבְרֵנִי לֶחֶם וְעָשְׂתָה לְעֵינַי אֶת־
הַבִּרְיָה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאָכַלְתִּי מִיָּדָהּ׃

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι
ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα Τίς εἶδεν
εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;
23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω;
μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσο-
μαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς
μέ. 24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη
μετ' αὐτῆς· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος
ἠγάπησεν αὐτόν. 25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰεδδεδὶ ἕνεκεν Κυρίου. 26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ
ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμών, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν
τῆς βασιλείας. 27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγγέλους
πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ
καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων· 28 Καὶ
νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ
παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ
αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν
καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. 29 Καὶ
συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς
Ῥαββάθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο
αὐτήν. 30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ
βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ
σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λίθου τιμίου,
καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυίδ, καὶ σκῦλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 31 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι
καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ ὑποτομεῦσι
σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου·
καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν
Ἀμμών. Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς
Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ
υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα καὶ ὄνομα
αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς
Δαυίδ. 2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀῤῥωστεῖν διὰ
Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη,
καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι
αὐτῇ. 3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ·
καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα, 4 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, υἱὲ τοῦ
βασιλέως, τὸ πρωῒ πρωΐ; οὐκ ἀπαγγέλλεις
μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν Θημὰρ τὴν ἀδελ-
φὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.
5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς
κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω
με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα,
ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

22 Qui ait: Propter infantem, dum adhuc
viveret, jejunavi et flevi: dicebam enim: Quis
scit si forte donet eum mihi Dominus, et vivat
infans? 23 Nunc autem quia mortuus est,
quare jejunem? Numquid potero revocare
eum amplius? ego vadam magis ad eum: ille
vero non revertetur ad me. 24 Et consolatus
est David Bethsabee uxorem suam, ingressus-
que ad eam, dormivit cum ea: quæ genuit
filium, et vocavit nomen ejus Salomon, et
Dominus dilexit eum. 25 Misitque in manu
Nathan prophetæ, et vocavit nomen ejus,
Amabilis Domino, eo quod diligeret eum
Dominus. 26 Igitur pugnabat Joab contra
Rabbath filiorum Ammon, et expugnabat
urbem regiam. 27 Misitque Joab nuntios ad
David, dicens: Dimicavi adversum Rabbath,
et capienda est Urbs aquarum. 28 Nunc
igitur congrega reliquam partem populi, et
obside civitatem, et cape eam: ne, cum a me
vastata fuerit urbs, nomini meo ascribatur
victoria. 29 Congregavit itaque David omnem
populum, et profectus est adversum Rabbath:
cumque dimicasset, cepit eam. 30 Et tulit
diadema regis eorum de capite ejus, pondo
auri talentum, habens gemmas pretiosissimas,
et impositum est super caput David. Sed et
prædam civitatis asportavit multam valde:
31 Populum quoque ejus adducens serravit,
et circumegit super eos ferrata carpenta:
divisitque cultris, et traduxit in typo laterum:
sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon.
Et reversus est David, et omnis exercitus in
Jerusalem.

CAPUT XIII.

1 Factum est autem post hæc, ut Absalom
filii David sororem speciosissimam, vocabulo
Thamar, adamaret Amnon filius David, 2 Et
deperiret eam valde, ita ut propter amorem
ejus ægrotaret: quia cum esset virgo, difficile
ei videbatur ut quidpiam inhoneste ageret
cum ea. 3 Erat autem Amnon amicus, nomine
Jonadab, filius Semmaa fratris David, vir
prudens valde. 4 Qui dixit ad eum: Quare
sic attenuaris macie fili regis per singulos
dies? cur non indicas mihi? Dixitque ei
Amnon: Thamar sororem fratris mei Absalom
amo. 5 Cui respondit Jonadab: Cuba super
lectum tuum, et languorem simula: cumque
venerit pater tuus ut visitet te, dic ei: Veniat,
oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum, et
faciat pulmentum, ut comedam de manu ejus.

6 וַיִּשְׁכַּב אַמְנוֹן וַיִּתְחָל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תָּבוֹא־
נָא תָּמָר אֲחֹתִי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתֵּי
לְבִבוֹת וְאֶבְרֶה מִיָּדָהּ׃ 7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־
תָּמָר הַבַּיְתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אַמְנוֹן
אָחִיךְ וַעֲשִׂי־לוֹ הַבִּרְיָה׃ 8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר
בֵּית אַמְנוֹן אָחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־
הַבָּצֵק וַתָּלָשׁ וַתְּלַבֵּב לְעֵינָיו וַתְּבַשֵּׁל
אֶת־הַלְּבִבוֹת׃ 9 וַתִּקַּח אֶת־הַמַּשְׂרֵת וַתִּצֹק
לְפָנָיו וַיְמָאֵן לֶאֱכוֹל וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן הוֹצִיאוּ
כָל־אִישׁ מֵעָלַי וַיֵּצְאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָיו׃
10 וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־תָּמָר הָבִיאִי הַבִּרְיָה
הַחֶדֶר וְאֶבְרֶה מִיָּדֵךְ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת־
הַלְּבִבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וַתָּבֵא לְאַמְנוֹן
אָחִיהָ הֶחָדְרָה׃ 11 וַתַּגֵּשׁ אֵלָיו לֶאֱכֹל
וַיַּחֲזֶק־בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שִׁכְבִי עִמִּי
אֲחוֹתִי׃ 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אָחִי אַל־תְּעַנֵּנִי
כִּי לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אַל־תַּעֲשֵׂה
אֶת־הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 13 וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ
אֶת־חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַד הַנְּבָלִים
בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֶּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי
לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָּ׃ 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹלָהּ וַיֶּחֱזַק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃
15 וַיִּשְׂנָאֶהָ אַמְנוֹן שִׂנְאָה גְּדוֹלָה מְאֹד כִּי
גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָהּ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר
אֲהֵבָהּ וַיֹּאמֶר־לָהּ אַמְנוֹן קוּמִי לֵכִי׃
16 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחֵנִי
וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ׃ 17 וַיִּקְרָא אֶת־
נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ וַיֹּאמֶר שִׁלְחוּ־נָא אֶת־זֹאת
מֵעָלַי הַחוּצָה וּנְעֹל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃
18 וְעָלֶיהָ כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁןָ
בְנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מְעִילִים וַיֹּצֵא
אוֹתָהּ מְשָׁרְתוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַדֶּלֶת
אַחֲרֶיהָ׃ 19 וַתִּקַּח תָּמָר אֵפֶר עַל־רֹאשָׁהּ
וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם
יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃
20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ הַאֲמִינוֹן
אָחִיךְ הָיָה עִמָּךְ וְעַתָּה אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי
אָחִיךְ הוּא אַל־תָּשִׁיתִי אֶת־לִבֵּךְ לַדָּבָר
הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם
אָחִיהָ׃ 21 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃

*6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠῤῥώστησε, καὶ εἰσῆλθεν
ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς
τὸν βασιλέα Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς
μέ, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας
καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. 7 Καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον λέγων Πορεύθητι
δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ
βρῶμα. 8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον
Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ
ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.
9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν
Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ
ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 10 Καὶ
εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημὰρ Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς
τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ
ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε καὶ
εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα,
11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο
αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ Δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ,
ἀδελφή μου. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μή, ἀδελφέ μου,
μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν
Ἰσραήλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.
13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν
λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με
ἀπὸ σοῦ. 14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦ-
σαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν
καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.
15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα
ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν
ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν, ὅτι μείζων ἡ κακία
ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνὼν
Ἀνάστηθι καὶ πορεύου. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημὰρ
περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν
ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ
οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.
17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστη-
κότα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐξαποστείλατε δὴ
ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν
ὀπίσω αὐτῆς. 18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός,
ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν
θύραν ὀπίσω αὐτῆς. 19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν
χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέῤῥηξε καὶ
ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα. 20 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Μὴ
Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν,
ἀδελφή μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σού ἐστι· μὴ
θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσα-
λὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη
σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.*

6 Accubuit itaque Amnon, et quasi ægrotare
cœpit: cumque venisset rex ad visitandum
eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obsecro,
Thamar soror mea, ut faciat in oculis meis
duas sorbitiunculas, et cibum capiam de manu
ejus. 7 Misit ergo David ad Thamar domum,
dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, et
fac ei pulmentum. 8 Venitque Thamar in
domum Amnon fratris sui: ille autem jacebat:
quæ tollens farinam commiscuit: et lique-
faciens, in oculis ejus coxit sorbitiunculas.
9 Tollensque quod coxerat, effudit, et posuit
coram eo, et noluit comedere: dixitque Amnon:
Ejicite universos a me. Cumque ejecissent
omnes, 10 Dixit Amnon ad Thamar: Infer
cibum in conclave, ut vescar de manu tua.
Tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat,
et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave.
11 Cumque obtulisset ei cibum, apprehendit
eam, et ait: Veni, cuba mecum, soror mea.
12 Quæ respondit ei: Noli frater mi, noli
opprimere me, neque enim hoc fas est in
Israel: noli facere stultitiam hanc. 13 Ego
enim ferre non potero opprobrium meum, et
tu eris quasi unus de insipientibus in Israel:
quin potius loquere ad regem, et non negabit
me tibi. 14 Noluit autem acquiescere precibus
ejus, sed prævalens viribus oppressit eam, et
cubavit cum ea. 15 Et exosam eam habuit
Amnon odio magno nimis: ita ut majus esset
odium quo oderat eam, amore quo ante
dilexerat. Dixitque ei Amnon: Surge, et
vade. 16 Quæ respondit ei: Majus est hoc
malum, quod nunc agis adversum me, quam
quod ante fecisti, expellens me. Et noluit
audire eam: 17 Sed vocato puero, qui mi-
nistrabat ei, dixit: Ejice hanc a me foras, et
claude ostium post eam. 18 Quæ induta erat
talari tunica: hujuscemodi enim filiæ regis
virgines vestibus utebantur. Ejecit itaque
eam minister illius foras: clausitque fores post
eam. 19 Quæ aspergens cinerem capiti suo,
scissa talari tunica, impositisque manibus super
caput suum, ibat ingrediens, et clamans.
20 Dixit autem ei Absalom frater suus:
Numquid Amnon frater tuus concubuit
tecum? sed nunc soror tace, frater tuus est:
neque affligas cor tuum pro hac re. Mansit
itaque Thamar contabescens in domo Absalom
fratris sui. 21 Cum autem audisset rex David
verba hæc, contristatus est valde, et noluit
contristare spiritum Amnon filii sui, quoniam
diligebat eum, quia primogenitus erat ei.

22 וְלֹא־דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם עִם־אַמְנוֹן לְמֵרָע
וְעַד־טוֹב כִּי־שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת־אַמְנוֹן
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃
23 וַיְהִי לִשְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּהְיוּ גֹזְזִים
לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרָיִם
וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 24 וַיָּבֹא
אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא
גֹזְזִים לְעַבְדֶּךָ יֵלֶךְ־נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו עִם־
עַבְדֶּךָ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְשָׁלוֹם אַל־
בְּנִי אַל־נָא נֵלֵךְ כֻּלָּנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ
וַיִּפְרָץ־בּוֹ וְלֹא־אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ׃
26 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וָלֹא יֵלֶךְ־נָא אִתָּנוּ
אַמְנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלֵךְ
עִמָּךְ׃ 27 וַיִּפְרָץ־בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ
אֶת־אַמְנוֹן וְאֵת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 28 וַיְצַו
אַבְשָׁלוֹם אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כְּטוֹב
לֵב־אַמְנוֹן בַּיַּיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הַכּוּ
אֶת־אַמְנוֹן וַהֲמִתֶּם אֹתוֹ אַל־תִּירָאוּ הֲלוֹא
כִּי אָנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חִזְקוּ וִהְיוּ לִבְנֵי־
חָיִל׃ 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקֻמוּ ׀ כָּל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ׃
30 וַיְהִי הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמֻעָה בָּאָה אֶל־
דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת־כָּל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ 31 וַיָּקָם
הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה
וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרֻעֵי בְגָדִים׃ 32 וַיַּעַן
יוֹנָדָב ׀ בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי־דָוִד וַיֹּאמֶר אַל־
יֹאמַר אֲדֹנִי אֵת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ
הֵמִיתוּ כִּי־אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי־עַל־פִּי
אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שׂוּמָה מִיּוֹם עַנֹּתוֹ אֵת
תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ 33 וְעַתָּה אַל־יָשֵׂם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דָּבָר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
מֵתוּ כִּי־אִם אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת׃ 34 וַיִּבְרַח
אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת־עֵינָו
וַיַּרְא וְהִנֵּה עַם־רַב הֹלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו
מִצַּד הָהָר׃ 35 וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה׃
36 וַיְהִי ׀ כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ
בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־
עֲבָדָיו בָּכוּ בְּכִי גָּדוֹל מְאֹד׃ 37 וְאַבְשָׁלוֹם
בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמַי בֶּן־עַמִּיהוּר מֶלֶךְ
גְּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים׃

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν
ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ
τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα
ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν
Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραΐμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσ-
σαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. 24 Καὶ
ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
Ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Μὴ δή,
υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ
καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ
οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.
26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτόν Καὶ εἰ μή,
πορευθήτω δὴ μεθ᾽ ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ἵνα τί πορευθῇ μετὰ
σοῦ; 27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ, καὶ
ἀπέστειλέ μετ᾽ αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ
πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως. 28 Καὶ
ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων
Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ
καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμνὼν καὶ
θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ
εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε
εἰς υἱοὺς δυνάμεως. 29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια
Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς
Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον
αὐτοῦ καὶ ἔφυγον. 30 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ λέγων
Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς. 31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ
διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 32 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε Μὴ
εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ
παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι
Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος
Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. 33 Καὶ νῦν
μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ῥῆμα λέγων Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.
34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον
ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ
λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν
αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει·
καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπεν Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὡρωνῆν
ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. 35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι,
κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο.
36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ
ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί γε ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν
μέγαν σφόδρα. 37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσοὺρ
εἰς γῆν Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

22 Porro non est locutus Absalom Amnon,
nec malum nec bonum: oderat enim Absalom
Amnon, eo quod violasset Thamar sororem
suam. 23 Factum est autem post tempus
biennii, ut tonderentur oves Absalom in
Baalhasor, quæ est juxta Ephraim: et vocavit
Absalom omnes filios regis, 24 Venitque ad
regem, et ait ad eum: Ecce tondentur oves
servi tui: veniat, oro, rex cum servis suis ad
servum suum. 25 Dixitque rex ad Absalom:
Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, et
gravemus te. Cum autem cogeret eum, et
noluisset ire, benedixit ei. 26 Et ait Absalom:
Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum
saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum
rex: Non est necesse ut vadat tecum. 27 Coegit
itaque Absalom eum, et dimisit cum eo Amnon
et universos filios regis. Feceratque Absalom
convivium quasi convivium regis. 28 Præ-
ceperat autem Absalom pueris suis, dicens:
Observate cum temulentus fuerit Amnon vino,
et dixero vobis: Percutite eum, et interficite:
nolite timere: ego enim sum qui præcipio
vobis: roboramini, et estote viri fortes.
29 Fecerunt ergo pueri Absalom adversum
Amnon, sicut præceperat eis Absalom.
Surgentesque omnes filii regis ascenderunt
singuli mulas suas, et fugerunt. 30 Cumque
adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad
David, dicens: Percussit Absalom omnes filios
regis, et non remansit ex eis saltem unus.
31 Surrexit itaque rex, et scidit vestimenta
sua: et cecidit super terram; et omnes servi
illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta
sua. 32 Respondens autem Jonadab filius
Semmaa fratris David, dixit: Ne æstimet
dominus meus rex, quod omnes pueri filii
regis occisi sint: Amnon solus mortuus est,
quoniam in ore Absalom erat positus, ex die
qua oppressit Thamar sororem ejus. 33 Nunc
ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum
verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi
sunt: quoniam Amnon solus mortuus est.
34 Fugit autem Absalom: et elevavit puer
speculator oculos suos, et aspexit: et ecce
populus multus veniebat per iter devium
ex latere montis. 35 Dixit autem Jonadab ad
regem: Ecce, filii regis adsunt: juxta verbum
servi tui sic factum est. 36 Cumque cessasset
loqui, apparuerunt, et filii regis: et intrantes
levaverunt vocem suam, et fleverunt: sed et
rex et omnes servi ejus fleverunt ploratu magno
nimis. 37 Porro Absalom fugiens, abiit ad
Tholomai filium Ammiud regem Gessur.
Luxit ergo David filium suum cunctis diebus.

38 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי־
שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 39 וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ
לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי־נִחַם עַל־אַמְנוֹן
כִּי־מֵת׃

פרשה יד׃

1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־צְרֻיָה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ
עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוֹעָה וַיִּקַּח
מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבְּלִי־
נָא וְלִבְשִׁי־נָא בִגְדֵי־אֵבֶל וְאַל־תָּסוּכִי שֶׁמֶן
וְהָיִית כְּאִשָּׁה זֶה יָמִים רַבִּים מִתְאַבֶּלֶת
עַל־מֵת׃ 3 וּבָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו
כַּדָּבָר הַזֶּה וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיהָ׃ 4 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקֹעִית אֶל־
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אַפֶּיהָ אַרְצָה וַתִּשְׁתָּחוּ
וַתֹּאמֶר הוֹשִׁעָה הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר־
לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אֲבָל אִשָּׁה־
אַלְמָנָה אָנִי וַיָּמָת אִישִׁי׃ 6 וּלְשִׁפְחָתְךָ
שְׁנֵי בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין
מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּכּוּ הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד
וַיָּמֶת אֹתוֹ׃ 7 וְהִנֵּה קָמָה כָל־הַמִּשְׁפָּחָה
עַל־שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ תְּנִי ׀ אֶת־מַכֵּה אָחִיו
וּנְמִתֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה
גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת־גַּחַלְתִּי אֲשֶׁר
נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שׂוֹם־לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה
עָלָיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־
הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֹן וְעַל־
בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃
10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ וַהֲבֵאתוֹ
אֵלַי וְלֹא־יֹסִיף עוֹד לָגַעַת בָּךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר
יִזְכָּר־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵהַרְבַּית
גֹּאֵל הַדָּם לְשַׁחֵת וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי
וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת בְּנֵךְ
אַרְצָה׃ 12 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֶּר־נָא
שִׁפְחָתְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דַּבֵּרִי׃
13 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חָשַׁבְתָּה כָּזֹאת
עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדַּבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה
כְּאָשֵׁם לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדְּחוֹ׃
14 כִּי־מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה
אֲשֶׁר לֹא יֵאָסֵפוּ וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ
וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃

38 Καὶ 'Αβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς
Γεδσούρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. 39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς 'Αβεσσαλώμ, ὅτι
παρεκλήθη ἐπὶ 'Αμνῶν ὅτι ἀπέθανε

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἔγνω 'Ιωὰβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία
τοῦ βασιλέως ἐπὶ 'Αβεσσαλώμ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν
'Ιωὰβ εἰς Θεκωέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν
καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι
ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς
γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλάς,
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν 'Ιωὰβ τοὺς
λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. 4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ
γυνὴ ἡ Θεκωῖτις τρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ καὶ εἶπε Σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον. 5 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς Τί ἔστι σοι; ἡ δὲ εἶπε Καὶ
μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ
μου. 6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ
ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς
τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν
δούλην σου καὶ εἶπαν Δὸς τὸν παίσαντα τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦ-
μεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν
ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ
ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα
'Υγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦ-
μαι περὶ σοῦ. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυμὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς
τὸν βασιλέα 'Επ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεύς Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ, καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς
ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ. 11 Καὶ
εἶπεν Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον
θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ
διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ
εἶπε Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ
σου ἐπὶ τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή Λαλησάτω
δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα
ῥῆμα· καὶ εἶπε Λάλησον. 13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή
"Ινα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἢ ἐκ στό-
ματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια,
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον
αὐτοῦ; 14 "Οτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ
ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς
ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ θεὸς ψυχήν,
καὶ λονιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

38 Absalom autem cum fugisset, et venisset
in Gessur, fuit ibi tribus annis. 39 Cessávitque
rex David persequi Absalom, eo quod con-
solatus esset super Amnon interitu.

CAPUT XIV.

1 INTELLIGENS autem Joab filius Sarviæ,
quod cor regis versum esset ad Absalom,
2 Misit Thecuam, et tulit inde mulierem
sapientem: dixitque ad eam: Lugere te simula,
et induere veste lugubri, et ne ungaris oleo, ut
sis quasi mulier jam plurimo tempore lugens
mortuum: 3 Et ingredieris ad regem, et
loqueris ad eum sermones hujuscemodi. Posuit
autem Joab verba in ore ejus. 4 Itaque cum
ingressa fuisset mulier Thecuitis ad regem,
cecidit coram eo super terram, et adoravit, et
dixit: Serva me rex. 5 Et ait ad eam rex:
Quid causæ habes? Quæ respondit: Heu,
mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir
meus. 6 Et ancillæ tuæ erant duo filii: qui
rixati sunt adversum se in agro, nullusque
erat qui eos prohibere posset: et percussit
alter alterum, et interfecit eum. 7 Et ecce
consurgens universa cognatio adversum ancil-
lam tuam, dicit: Trade eum, qui percussit
fratrem suum, ut occidamus eum pro anima
fratris sui quem interfecit, et deleamus
heredem: et quærunt extinguere scintillam
meam, quæ relicta est, ut non supersit viro
meo nomen, et reliquiæ super terram. 8 Et
ait rex ad mulierem: Vade in domum tuam, et
ego jubebo pro te. 9 Dixitque mulier Thecuitis
ad regem: In me, domine mi rex, sit iniquitas,
et in domum patris mei: rex autem et thronus
ejus sit innocens. 10 Et ait rex: Qui
contradixerit tibi, adduc eum ad me, et ultra
non addet ut tangat te. 11 Quæ ait: Recordetur
rex Domini Dei sui, ut non multiplicentur
proximi sanguinis ad ulciscendum, et nequa-
quam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit
Dominus, quia non cadet de capillis filii tui
super terram. 12 Dixit ergo mulier: Loquatur
ancilla tua ad dominum meum regem verbum.
Et ait: Loquere. 13 Dixitque mulier: Quare
cogitasti hujuscemodi rem contra populum
Dei, et locutus est rex verbum istud, ut
peccet, et non reducat ejectum suum?
14 Omnes morimur, et quasi aquæ dilabimur
in terram, quæ non revertuntur: nec
vult Deus perire animam, sed retractat
cogitans ne penitus pereat qui abjectus est.

15 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי יֵרְאֻנִי הָעָם
וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ אֲדַבְּרָה־נָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ
אוּלַי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ׃
16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ
מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת־בְּנִי יַחַד
מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים׃ 17 וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ
יִהְיֶה־נָּא דְּבַר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִמְנֻחָה כִּי ׀
כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים כֵּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ
הַטּוֹב וְהָרָע וַיהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ׃
18 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה
אַל־נָא תְכַחֲדִי מִמֶּנִּי דָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
שֹׁאֵל אֹתָךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְדַבֶּר־נָא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲיַד יוֹאָב
אִתָּךְ בְּכָל־זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חֵי
נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־אִשׁ ׀ לְהֵמִין
וּלְהַשְׂמִיל מִכֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
כִּי־עַבְדְּךָ יוֹאָב הוּא צִוָּנִי וְהוּא שָׂם בְּפִי
שִׁפְחָתְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
20 לְבַעֲבוּר סַבֵּב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר עָשָׂה
עַבְדְּךָ יוֹאָב אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם
כְּחָכְמַת מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 21 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
יוֹאָב הִנֵּה־נָא עָשִׂיתִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֵךְ
הָשֵׁב אֶת־הַנַּעַר אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 22 וַיִּפֹּל
יוֹאָב אֶל־פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיְבָרֶךְ אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי־
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר עַבְדֶּךָ׃ 23 וַיָּקָם
יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּרָה וַיָּבֵא אֶת־אַבְשָׁלוֹם
יְרוּשָׁלָםִ׃ 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסֹּב אֶל־
בֵּיתוֹ וּפָנַי לֹא יִרְאֶה וַיִּסֹּב אַבְשָׁלוֹם אֶל־
בֵּיתוֹ וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃
25 וּכְאַבְשָׁלוֹם לֹא־הָיָה אִישׁ־יָפֶה בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מְאֹד מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ
לֹא־הָיָה בוֹ מוּם׃ 26 וּבְגַלְּחוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ
וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים ׀ לַיָּמִים אֲשֶׁר יְגַלֵּחַ כִּי־
כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת־שְׂעַר רֹאשׁוֹ
מָאתַיִם שְׁקָלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ׃ 27 וַיִּוָּלְדוּ
לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָנִים וּבַת אַחַת
וּשְׁמָהּ תָּמָר הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה׃
28 וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַםִ
שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃

15 *Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα*
τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με ὁ
λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν
κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς
τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ, 16 *Ὅτι ἀκούσει ὁ*
βασιλεύς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν
μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ. 17 *Καὶ εἶπεν ἡ γυνή*
Εἴ ἤδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς
θυσίας, ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν,
καὶ Κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ. 18 *Καὶ*
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα Μὴ
δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
19 *Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ*
τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ Ζῇ
ἡ ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ
ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ αὐτὸς
ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς
δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους· 20 *Ἕνεκεν*
τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ὃ
ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον·
καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ
θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ. 21 *Καὶ εἶπεν*
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ
τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου ἐπίστρεψον τὸ
παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ. 22 *Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ*
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε
καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Σήμερον
ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ. 23 *Καὶ*
ἀνέστη Ἰωὰβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἤγαγε
τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ. 24 *Καὶ εἶπεν ὁ*
βασιλεὺς Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν
Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. 25 *Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ*
οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ
ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν
αὐτῷ μῶμος. 26 *Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν*
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν,
καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
27 *Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ*
θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν
γυνὴ καλὴ σφόδρα, καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ
Σαλωμὼν καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά. 28 *Καὶ*
ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη
ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

15 Nunc igitur veni, ut loquar ad dominum
meum regem verbum hoc, præsente populo.
Et dixit ancilla tua: Loquar ad regem, si quo
modo faciat rex verbum ancillæ suæ. 16 Et
audivit rex, ut liberaret ancillam suam de
manu omnium, qui volebant de hereditate Dei
delere me, et filium meum simul. 17 Dicat
ergo ancilla tua, ut fiat verbum domini mei
regis sicut sacrificium. Sicut enim angelus
Dei, sic est dominus meus rex, ut nec
benedictione, nec maledictione moveatur:
unde et Dominus Deus tuus est tecum. 18 Et
respondens rex, dixit ad mulierem: Ne
abscondas a me verbum, quod te interrogo.
Dixitque ei mulier: Loquere domine mi rex.
19 Et ait rex: Numquid manus Joab tecum
est in omnibus istis? Respondit mulier, et ait:
Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec
ad sinistram, nec ad dexteram est, ex omnibus
his quæ locutus est dominus meus rex: servus
enim tuus Joab, ipse præcepit mihi, et ipse
posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc.
20 Ut verterem figuram sermonis hujus, servus
tuus Joab præcepit istud: tu autem domine
mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam
angelus Dei, ut intelligas omnia super terram.
21 Et ait rex ad Joab: Ecce placatus feci
verbum tuum: vade ergo, et revoca puerum
Absalom. 22 Cadensque Joab super faciem
suam in terram, adoravit et benedixit regi:
et dixit Joab: Hodie intellexit servus tuus,
quia inveni gratiam in oculis tuis, domine mi
rex: fecisti enim sermonem servi tui. 23 Sur-
rexit ergo Joab et abiit in Gessur, et adduxit
Absalom in Jerusalem. 24 Dixit autem rex:
Revertatur in domum suam, et faciem meam
non videat. Reversus est itaque Absalom in
domum suam, et faciem regis non vidit.
25 Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher
in omni Israel, et decorus nimis: a vestigio
pedis usque ad verticem non erat in eo ulla
macula. 26 Et quando tondebat capillum
(semel autem in anno tondebatur, quia
gravabat eum cæsaries) ponderabat capillos
capitis sui ducentis siclis, pondere publico.
27 Nati sunt autem Absalom filii tres: et
filia una nomine Thamar, elegantis formæ.
28 Mansitque Absalom in Jerusalem
duobus annis, et faciem regis non vidit.

29 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ
אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח
עוֹד שֵׁנִית וְלֹא אָבָה לָבוֹא׃ 30 וַיֹּאמֶר
אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ חֶלְקַת יוֹאָב אֶל־יָדִי וְלוֹ־
שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִיתִיהָ בָאֵשׁ וַיַּצִּתוּ
עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶת־הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ׃
31 וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל־אַבְשָׁלוֹם הַבָּיְתָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־
הַחֶלְקָה אֲשֶׁר־לִי בָּאֵשׁ׃ 32 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֶל־יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ ׀ לֵאמֹר בֹּא
הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה אֹתְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לָמָּה בָּאתִי מִגְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אֲנִי־שָׁם
וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֺן
וֶהֱמִתָנִי׃ 33 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד־
לוֹ וַיִּקְרָא אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל־אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם
מֶרְכָּבָה וְסֻסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
2 וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל־יַד דֶּרֶךְ
הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ רִיב
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי־מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר
מֵאַחַד שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ׃ 3 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבָרֶךָ טוֹבִים
וּנְכֹחִים וְשֹׁמֵעַ אֵין־לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃
4 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי־יְשִׂמֵנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ
וְעָלַי יָבוֹא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ־רִיב
וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו׃ 5 וְהָיָה בִּקְרָב־אִישׁ
לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ וְשָׁלַח אֶת־יָדוֹ וְהֶחֱזִיק לוֹ
וְנָשַׁק לוֹ׃ 6 וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה
לְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָבֹאוּ לַמִּשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיְגַנֵּב אַבְשָׁלוֹם אֶת־לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלְכָה נָּא וַאֲשַׁלֵּם אֶת־נִדְרִי
אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃ 8 כִּי־נֶדֶר
נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בִגְשׁוּר בַּאֲרָם לֵאמֹר
אִם־יָשׁוֹב יְשִׁיבֵנִי יְהוָה יְרוּשָׁלִַם וְעָבַדְתִּי
אֶת־יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ
בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה׃
10 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים בְּכָל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר
וַאֲמַרְתֶּם מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ
ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.
30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ
Ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ
αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν
ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν
μερίδα. Καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς
αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπον Ἐν-
επύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.
31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ
εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἵνα τί ἐνεπύρι-
σαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;
32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ Ἰδοὺ ἀπέ-
στειλα πρὸς σὲ λέγων Ἧκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε
πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ;
ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως οὐκ οἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία,
καὶ θανάτωσόν με. 33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν
Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασι-
λέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα
ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 2 Καὶ
ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ
τῆς πύλης· καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο
κρίσις ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε
πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ Ἐκ ποίας
πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ
ὁ δοῦλός σου. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσα-
λὼμ Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ
ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως. 4 Καὶ εἶπεν
Ἀβεσσαλὼμ Τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ
ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ
κρίσις καὶ δικαιώσω αὐτόν; 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγ-
γίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. 6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὴν
καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους
τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ Πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτίσω τὰς
εὐχάς μου ἃς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·
8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με
ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ λέγων Ἐὰν ἐπιστρέφων
ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω
τῷ Κυρίῳ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Βάδιζε
εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.
10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν
πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἐν τῷ ἀκοῦσαι
ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε
Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

29 Misit itaque ad Joab, ut mitteret eum ad
regem: qui noluit venire ad eum. Cumque
secundo misisset, et ille noluisset venire ad
eum, 30 Dixit servis suis: Scitis agrum Joab
juxta agrum meum, habentem messem hordei:
ite igitur, et succendite eum igni. Succenderunt
ergo servi Absalom segetem igni. Et venientes
servi Joab, scissis vestibus suis, dixerunt:
Succenderunt servi Absalom partem agri igni.
31 Surrexitque Joab, et venit ad Absalom in
domum ejus, et dixit: Quare succenderunt
servi tui segetem meam igni? 32 Et respondit
Absalom ad Joab: Misi ad te obsecrans ut
venires ad me, et mitterem te ad regem, et
diceres ei: Quare veni de Gessur? melius
mihi erat ibi esse: obsecro ergo ut videam
faciem regis: quod si memor est iniquitatis
meæ, interficiat me. 33 Ingressus itaque Joab
ad regem, nuntiavit ei omnia: vocatusque est
Absalom, et intravit ad regem, et adoravit
super faciem terræ coram eo: osculatusque est
rex Absalom.

CAPUT XV.

1 IGITUR post hæc fecit sibi Absalom currus,
et equites, et quinquaginta viros qui præce-
derent eum. 2 Et mane consurgens Absalom,
stabat juxta introitum portæ, et omnem virum,
qui habebat negotium ut veniret ad regis
judicium, vocabat Absalom ad se, et dicebat:
De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat:
Ex una tribu Israel ego sum servus tuus.
3 Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi
sermones tui boni et justi. Sed non est qui
te audiat constitutus a rege. Dicebatque
Absalom: 4 Quis me constituat judicem
super terram, ut ad me veniant omnes qui
habent negotium, et juste judicem? 5 Sed
et cum accederet ad eum homo ut salutaret
illum, extendebat manum suam, et apprehen-
dens, osculabatur eum. 6 Faciebatque hoc
omni Israel venienti ad judicium, ut audiretur
a rege, et solicitabat corda virorum Israel.
7 Post quadraginta autem annos, dixit
Absalom ad regem David: Vadam, et reddam
vota mea quæ vovi Domino in Hebron.
8 Vovens enim vovit servus tuus, cum esset
in Gessur Syriæ, dicens: Si reduxerit me
Dominus in Jerusalem, sacrificabo Domino.
9 Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et
surrexit, et abiit in Hebron. 10 Misit autem
Absalom exploratores in universas tribus
Israel, dicens: Statim ut audieritis clangorem
buccinæ, dicite: Regnavit Absalom in Hebron.

11 וְאֶת־אַבְשָׁלוֹם הָלְכוּ מָאתַיִם אִישׁ
מִירוּשָׁלִַם קְרֻאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם וְלֹא
יָדְעוּ כָּל־דָּבָר׃ 12 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת־
אֲחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלֹה
בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזְּבָחִים וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אַמִּץ
וְהָעָם הוֹלֵךְ וָרָב אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 13 וַיָּבֹא
הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הָיָה לֶב־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִירוּשָׁלִַם קוּמוּ
וְנִבְרָחָה כִּי לֹא־תִהְיֶה־לָּנוּ פְלֵיטָה מִפְּנֵי
אַבְשָׁלֹם מַהֲרוּ לָלֶכֶת פֶּן־יְמַהֵר וְהִשִּׂגָנוּ
וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת־הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר
לְפִי־חָרֶב׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה עֲבָדֶיךָ׃ 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ
בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֵת עֶשֶׂר נָשִׁים
פִּלַגְשִׁים לִשְׁמֹר הַבָּיִת׃ 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעַמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק׃
18 וְכָל־עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרֵתִי
וְכָל־הַפְּלֵתִי וְכָל־הַגִּתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ
אֲשֶׁר־בָּאוּ בְרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל־פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אִתַּי הַגִּתִּי
לָמָּה תֵלֵךְ גַּם־אַתָּה אִתָּנוּ שׁוּב וְשֵׁב
עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נָכְרִי אַתָּה וְגַם־גֹּלֶה אַתָּה
לִמְקוֹמֶךָ׃ 20 תְּמוֹל ׀ בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם אֲנוֹעֲךָ
עִמָּנוּ לָלֶכֶת וַאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר־אֲנִי
הוֹלֵךְ שׁוּב וְהָשֵׁב אֶת־אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד
וֶאֱמֶת׃ 21 וַיַּעַן אִתַּי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר
חַי־יְהוָה וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם ׀ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אִם־לְמָוֶת אִם־לְחַיִּים כִּי־שָׁם יִהְיֶה עַבְדֶּךָ׃
22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אִתַּי לֵךְ וַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר
אִתַּי הַגִּתִּי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטַּף אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ 23 וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל
קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֹבְרִים עַל־פְּנֵי דֶרֶךְ
אֶת־הַמִּדְבָּר׃ 24 וְהִנֵּה גַם־צָדוֹק וְכָל־
הַלְוִיִּם אִתּוֹ נֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים וַיַּצִּקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל
אֶבְיָתָר עַד־תֹּם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־הָעִיר׃
25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצָדוֹק הָשֵׁב אֶת־
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי
יְהוָה וֶהֱשִׁבַנִי וְהִרְאַנִי אֹתוֹ וְאֶת־נָוֵהוּ׃

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι
ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ
ἁπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα. 12 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνὶ
σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν
τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν,
καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.
13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων
Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσ-
σαλώμ. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν
αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ
Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευ-
θῆναι ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ
ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν
ἐν στόματι μαχαίρας. 15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα ὅσα
αἱρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς, ἰδοὺ οἱ παῖδές
σου. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος
αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς
δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν
τὸν οἶκον. 17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ
μακράν. 18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ
χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ
Φελεθί, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἁδροὶ καὶ
πάντες οἱ μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρῆσαν
ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ
Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ
ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γὲθ καὶ πορευόμενοι
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον Ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ
μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως,
ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου
σου. 20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω
σε μεθ' ἡμῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον
σου· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω
σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι
οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον
τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει
μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 21 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν
ᾖ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς
ζωήν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου. 22 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθί Δεῦρο καὶ διάβαινε μετ'
ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ
μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ
μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν
χειμάῤῥουν Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ
βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν
ἔρημον. 24 Καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδὼκ καὶ πάντες
οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔστησαν τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύ-
σατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ Ἀπόστρε-
ψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει
με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς·

11 Porro cum Absalom ierunt ducenti viri
de Jerusalem vocati, euntes simplici corde, et
causam penitus ignorantes. 12 Accersivit
quoque Absalom Achitophel Gilonitem con-
siliarium David, de civitate sua Gilo. Cumque
immolaret victimas, facta est conjuratio
valida, populusque concurrens augebatur cum
Absalom. 13 Venit igitur nuntius ad David,
dicens: Toto corde universus Israel sequitur
Absalom. 14 Et ait David servis suis, qui
erant cum eo in Jerusalem: Surgite, fugiamus:
neque enim erit nobis effugium a facie
Absalom: festinate egredi, ne forte veniens
occupet nos, et impellat super nos ruinam, et
percutiat civitatem in ore gladii. 15 Dixerunt-
que servi regis ad eum: Omnia quæcumque
præceperit dominus noster rex, libenter
exequemur servi tui. 16 Egressus est ergo
rex, et universa domus ejus, pedibus suis:
et dereliquit rex decem mulieres concubinas
ad custodiendam domum. 17 Egressusque
rex et omnis Israel pedibus suis, stetit procul
a domo: 18 Et universi servi ejus ambulabant
juxta eum, et legiones Cerethi et Pheleti, et
omnes Gethæi, pugnatores validi, sexcenti
viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites,
præcedebant regem. 19 Dixit autem rex
ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiscum?
revertere, et habita cum rege, quia peregrinus
es, et egressus es de loco tuo. 20 Heri venisti,
et hodie compelleris nobiscum egredi? Ego
autem vadam quo iturus sum: revertere, et
reduc tecum fratres tuos, et Dominus faciet
tecum misericordiam et veritatem, quia osten-
disti gratiam et fidem. 21 Et respondit Ethai
regi, dicens: Vivit Dominus, et vivit dominus
meus rex: quoniam in quocumque loco fueris
domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi
erit servus tuus. 22 Et ait David Ethai: Veni,
et transi. Et transivit Ethai Gethæus, et
omnes viri qui cum eo erant, et reliqua
multitudo. 23 Omnesque flebant voce magna,
et universus populus transibat: rex quoque
transgrediebatur torrentem Cedron, et cunctus
populus incedebat contra viam, quæ respicit
ad desertum. 24 Venit autem et Sadoc
sacerdos, et universi Levitæ cum eo, por-
tantes arcam fœderis Dei, et deposuerunt
arcam Dei: et ascendit Abiathar, donec
expletus esset omnis populus, qui egressus
fuerat de civitate. 25 Et dixit rex ad Sadoc:
Reporta arcam Dei in urbem: si invenero
gratiam in oculis Domini, reducet me, et
ostendet mihi eam, et tabernaculum suum.

26 וְאִם כֹּה יֹאמַר לֹא חָפַצְתִּי בָּךְ הִנְנִי
יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו׃
27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק הַכֹּהֵן הֲרוֹאֶה
אַתָּה שֻׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וַאֲחִימַעַץ בִּנְךָ
וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם׃
28 רְאוּ אָנֹכִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַבְרוֹת הַמִּדְבָּר
עַד־בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם לְהַגִּיד לִי׃ 29 וַיָּשֶׁב
צָדוֹק וְאֶבְיָתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלָםִ
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 30 וְדָוִד עֹלֶה בְמַעֲלֵה
הַזֵּיתִים עֹלֶה ׀ וּבוֹכֶה וְרֹאשׁ לוֹ חָפוּי
וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּ
אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלֹה וּבָכֹה׃ 31 וְדָוִד
הִגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בַּקֹּשְׁרִים עִם־
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכֶּל־נָא אֶת־עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל יְהוָה׃ 32 וַיְהִי דָוִד בָּא עַד־
הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה
לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי קָרוּעַ כֻּתָּנְתּוֹ
וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃ 33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם
עָבַרְתָּ אִתִּי וְהָיִיתָ עָלַי לְמַשָּׂא׃ 34 וְאִם־
הָעִיר תָּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ
אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עֶבֶד אָבִיךָ וַאֲנִי מֵאָז
וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהֵפַרְתָּה לִי אֵת עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל׃ 35 וַהֲלוֹא עִמְּךָ שָׁם צָדוֹק
וְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תַּגִּיד לְצָדוֹק
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים׃ 36 הִנֵּה־שָׁם עִמָּם
שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ לְצָדוֹק וִיהוֹנָתָן
לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם בְּיָדָם אֵלַי כָּל־דָּבָר
אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ׃ 37 וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָוִד
הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבוֹא יְרוּשָׁלָםִ׃

פרשה טז׃

1 וְדָוִד עָבַר מְעַט מֵהָרֹאשׁ וְהִנֵּה
צִיבָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד
חֲמֹרִים חֲבֻשִׁים וַעֲלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם
וּמֵאָה צִמּוּקִים וּמֵאָה קַיִץ וְנֵבֶל יָיִן׃
2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מָה־אֵלֶּה לָּךְ
וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוֹרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ
לִרְכֹּב וּלְהַלֶּחֶם וְהַקַּיִץ לֶאֱכוֹל הַנְּעָרִים
וְהַיַּיִן לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ וְאַיֵּה בֶּן־אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־
הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַםִ כִּי אָמַר הַיּוֹם
יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת מַמְלְכוּת אָבִי׃

26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ
ἐγώ εἰμι, ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ
Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ
Ἀχιμάας ὁ υἱός σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ
οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν· 28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι
στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν
ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι. 29 Καὶ
ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ
θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. 30 Καὶ
Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν
ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκα-
λυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ
κλαίοντες. 31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες Καὶ
Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν
Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ θεός μου. 32 Καὶ ἦν Δαυὶδ
ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥώς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ
θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσὶ ὁ ἀρχι-
εταῖρος Δαυίδ, διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ
Ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς
βάσταγμα. 34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν,
καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί
σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διελήλυθεν ὁ
πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σού εἰμι, βασιλεῦ, ἔασόν με
ζῆσαι· παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως,
καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι
τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. 35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ
σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν
ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.
36 Ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας
υἱὸς τῷ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ·
καὶ ἀποστελεῖτε ἐκ χειρὶ αὐτῶν πρὸς μὲ πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐὰν ἀκούσητε. 37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ ὁ ἑταῖρος
Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπο-
ρεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥώς,
καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν
αὐτοῦ, καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ'
αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ
ἑκατὸν φοίνικες καὶ νέβελ οἴνου. 2 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σιβά Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε
Σιβὰ Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς
βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς
ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ
εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ κάθηται ἐν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε Σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι
οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

26 Si autem dixerit mihi: Non places: præsto
sum, faciat quod bonum est coram se. 27 Et
dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns,
revertere in civitatem in pace: et Achimaas
filius tuus, et Jonathas filius Abiathar, duo filii
vestri, sint vobiscum. 28 Ecce ego abscondar
in campestribus deserti, donec veniat sermo
a vobis indicans mihi. 29 Reportaverunt ergo
Sadoc et Abiathar arcam Dei in Jerusalem:
et manserunt ibi. 30 Porro David ascendebat
clivum Olivarum, scandens et flens, nudis
pedibus incedens, et operto capite: sed et
omnis populus, qui erat cum eo, operto capite,
ascendebat plorans. 31 Nuntiatum est autem
David quod et Achitophel esset in conjuratione
cum Absalom, dixitque David: infatua, quæso,
Domine, consilium Achitophel. 32 Cumque
ascenderet David summitatem montis, in quo
adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei
Chusai Arachites, scissa veste, et terra pleno
capite. 33 Et dixit ei David: Si veneris
mecum, eris mihi oneri: 34 Si autem in
civitatem revertaris, et dixeris Absalom:
Servus tuus sum, rex, sicut fui servus patris
tui, sic ero servus tuus: dissipabis consilium
Achitophel. 35 Habes autem tecum Sadoc
et Abiathar sacerdotes: et omne verbum
quodcumque audieris de domo regis, indicabis
Sadoc et Abiathar sacerdotibus. 36 Sunt
autem cum eis duo filii eorum, Achimaas filius
Sadoc, et Jonathas filius Abiathar: et mittetis
per eos ad me omne verbum quod audieritis.
37 Veniente ergo Chusai amico David in
civitatem, Absalom quoque ingressus est
Jerusalem.

CAPUT XVI

1 Cumque David transisset paululum montis
verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in
occursum ejus, cum duobus asinis, qui onerati
erant ducentis panibus, et centum alligaturis
uvæ passæ, et centum massis palatharum, et
utre vini. 2 Et dixit rex Sibæ: Quid sibi
volunt hæc? Responditque Siba: Asini,
domesticis regis ut sedeant: panes et palathæ,
ad vescendum pueris tuis: vinum autem, ut
bibat si quis defecerit in deserto. 3 Et ait rex:
Ubi est filius domini tui? Responditque Siba
regi: Remansit in Jerusalem, dicens: Hodie
restituet mihi domus Israel regnum patris mei.

4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָא הִנֵּה לְךָ כֹּל אֲשֶׁר
לִמְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוֵיתִי אֶמְצָא־
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 5 וּבָא הַמֶּלֶךְ
דָּוִד עַד־בַּחוּרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא
מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא
יֹצֵא יָצוֹא וּמְקַלֵּל׃ 6 וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים אֶת־
דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם
וְכָל־הַגִּבֹּרִים מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃ 7 וְכֹה־
אָמַר שִׁמְעִי בְּקַלְלוֹ צֵא צֵא אִישׁ הַדָּמִים
וְאִישׁ הַבְּלִיָּעַל׃ 8 הֵשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה
כֹּל ׀ דְּמֵי בֵית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתָּו
וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם
בְּנֶךָ וְהִנְּךָ בְּרָעָתֶךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אָתָּה׃
9 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה
יְקַלֵּל הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אֶעְבְּרָה־נָּא וְאָסִירָה אֶת־רֹאשׁוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרֻיָה כִּי יְקַלֵּל
וְכִי יְהוָה אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת־דָּוִד וּמִי
יֹאמַר מַדּוּעַ עָשִׂיתָה כֵּן׃ 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אֲבִישַׁי וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו הִנֵּה בְנִי אֲשֶׁר־
יָצָא מִמֵּעַי מְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי־עַתָּה
בֶּן־הַיְמִינִי הַנִּחוּ לוֹ וִיקַלֵּל כִּי אָמַר־לוֹ
יְהוָה׃ 12 אוּלַי יִרְאֶה יְהוָה בְּעֵונִי וְהֵשִׁיב
יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה׃
13 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו בַּדָּרֶךְ ס
וְשִׁמְעִי הֹלֵךְ בְּצֵלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ הָלוֹךְ
וַיְקַלֵּל וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים לְעֻמָּתוֹ וְעִפַּר
בֶּעָפָר׃ 14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֲיֵפִים וַיִּנָּפֵשׁ שָׁם׃ 15 וְאַבְשָׁלוֹם
וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלִָם
וַאֲחִיתֹפֶל אִתּוֹ׃ 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשַׁי
הָאַרְכִּי רֵעֶה דָוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי
הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשַׁי זֶה
חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־
רֵעֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלֹם לֹא
כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶהְיֶה וְאִתּוֹ אֵשֵׁב׃
19 וְהַשֵּׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי
בְנוֹ כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיךָ כֵּן אֶהְיֶה
לְפָנֶיךָ׃ 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־
אֲחִיתֹפֶל הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה׃

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ Ἰδοὺ σοὶ
πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ
προσκυνήσας Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
κύριέ μου βασιλεῦ. 5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξ-
επορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαοὺλ, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σεμεῒ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος
καὶ καταρώμενος 6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν
Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως
Δαυίδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ
ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. 7 Καὶ
οὕτως ἔλεγε Σεμεῒ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν Ἔξελθε
ἔξελθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος. 8 Ἐπέ-
στρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου
Σαοὺλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε
Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ
υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ
αἱμάτων σύ. 9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας
πρὸς τὸν βασιλέα Ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ
τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;
διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ
Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω,
ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυὶδ, καὶ
τίς ἐρεῖ Ὡς τί ἐποίησας οὕτως; 11 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας
μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς
τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν
αὐτῷ Κύριος. 12 Εἴ πως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ
ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ
τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 13 Καὶ
ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ Σεμεῒ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους
ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ
λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ
πάσσων. 14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ
λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.
15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον
εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. 16 Καὶ
ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ
πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσ-
σαλὼμ Ζήτω ὁ βασιλεύς. 17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς Χουσί Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου
σου; ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;
18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Οὐχί, ἀλλὰ
κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος
καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετὰ
αὐτοῦ καθήσομαι. 19 Καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ
δουλεύσω, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ
ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι
ἐνώπιόν σου. 20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς
Ἀχιτόφελ Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν;

4 Et ait rex Sibæ: Tua sint omnia quæ
fuerunt Miphiboseth. Dixitque Siba: Oro ut
inveniam gratiam coram te, domine mi rex.
5 Venit ergo rex David usque Bahurim: et
ecce egrediebatur inde vir de cognatione
domus Saul, nomine Semei, filius Gera,
procedebatque egrediens, et maledicebat,
6 Mittebatque lapides contra David, et contra
universos servos regis David: omnis autem
populus, et universi bellatores, a dextro et a
sinistro latere regis incedebant. 7 Ita autem
loquebatur Semei cum malediceret regi:
Egredere, egredere vir sanguinum, et vir
Belial. 8 Reddidit tibi Dominus universum
sanguinem domus Saul: quoniam invasisti
regnum pro eo, et dedit Dominus regnum in
manu Absalom filii tui: et ecce premunt te
mala tua, quoniam vir sanguinum es. 9 Dixit
autem Abisai filius Sarviæ regi: Quare
maledicit canis hic mortuus domino meo regi?
vadam, et amputabo caput ejus. 10 Et ait
rex: Quid mihi et vobis est filii Sarviæ?
dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim
præcepit ei ut malediceret David: et quis est
qui audeat dicere, quare sic fecerit? 11 Et
ait rex Abisai, et universis servis suis: Ecce
filius meus, qui egressus est de utero meo,
quærit animam meam: quanto magis nunc
filius Jemini? dimittite eum, ut maledicat
juxta præceptum Domini: 12 Si forte respiciat
Dominus afflictionem meam: et reddat mihi
Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.
13 Ambulabat itaque David et socii ejus per
viam cum eo. Semei autem, per jugum montis
ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens,
et mittens lapides adversum eum, terramque
spargens. 14 Venit itaque rex, et universus
populus cum eo lassus, et refocillati sunt ibi.
15 Absalom autem et omnis populus ejus
ingressi sunt Jerusalem, sed et Achitophel
cum eo. 16 Cum autem venisset Chusai
Arachites amicus David ad Absalom, locutus
est ad eum: Salve rex, salve rex. 17 Ad quem
Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad
amicum tuum? quare non ivisti cum amico
tuo? 18 Responditque Chusai ad Absalom:
Nequaquam: quia illius ero, quem elegit
Dominus, et omnis hic populus, et universus
Israel, et cum eo manebo. 19 Sed ut et hoc
inferam, cui ego serviturus sum? nonne filio
regis? sicut parui patri tuo, ita parebo
et tibi. 20 Dixit autem Absalom ad Achi-
tophel: Inite consilium quid agere debeamus.

21 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלֹם בּוֹא אֶל־
פִּלַגְשֵׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמוֹר הַבָּיִת
וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ
וְחָזְקוּ יְדֵי כָּל־אֲשֶׁר אִתָּךְ׃ 22 וַיַּטּוּ
לְאַבְשָׁלוֹם הָאֹהֶל עַל־הַגָּג וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם
אֶל־פִּלַגְשֵׁי אָבִיו לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
23 וַעֲצַת אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יָעַץ בַּיָּמִים
הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל־[אִישׁ] בִּדְבַר הָאֱלֹהִים
כֵּן כָּל־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם־
לְאַבְשָׁלֹם׃

פרשה יז׃

1 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלֹם אֶבְחֲרָה־
נָּא שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאָקוּמָה וְאֶרְדְּפָה
אַחֲרֵי־דָוִד הַלָּיְלָה׃ 2 וְאָבוֹא עָלָיו וְהוּא
יָגֵעַ וּרְפֵה יָדַיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכֵּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ
לְבַדּוֹ׃ 3 וְאָשִׁיבָה כָל־הָעָם אֵלֶיךָ כְּשׁוּב
הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ כָּל־הָעָם
יִהְיֶה שָׁלוֹם׃ 4 וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי
אַבְשָׁלֹם וּבְעֵינֵי כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא נָא גַּם לְחוּשַׁי
הָאַרְכִּי וְנִשְׁמְעָה מַה־בְּפִיו גַּם־הוּא׃
6 וַיָּבֹא חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֵלָיו לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה דִּבֶּר אֲחִיתֹפֶל
הֲנַעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אַיִן אַתָּה דַבֵּר׃
7 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם
לֹא־טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר־יָעַץ אֲחִיתֹפֶל
בַּפַּעַם הַזֹּאת׃ 8 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אַתָּה
יָדַעְתָּ אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים
הֵמָּה וּמָרֵי נֶפֶשׁ הֵמָּה כְּדֹב שַׁכּוּל
בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יָלִין
אֶת־הָעָם׃ 9 הִנֵּה עַתָּה הוּא־נֶחְבָּא
בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת
וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ
וְאָמַר הָיְתָה מַגֵּפָה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי
אַבְשָׁלֹם׃ 10 וְהוּא גַם־בֶּן־חַיִל אֲשֶׁר לִבּוֹ
כְּלֵב הָאַרְיֵה הִמֵּס יִמָּס כִּי־יֹדֵעַ כָּל־
יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי־חַיִל אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ 11 כִּי יָעַצְתִּי הֵאָסֹף יֵאָסֵף עָלֶיךָ
כָל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע כַּחוֹל
אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב וּפָנֶיךָ הֹלְכִים בַּקְרָב׃

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ Εἴσελθε
πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπε
φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς
Ἰσραὴλ ὅτι κατῄσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύ-
σουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. 22 Καὶ
ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα,
καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραήλ.
23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις
ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ· οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ
Ἀχιτόφελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Ἐπιλέξω
δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστή-
σομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.
2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν
καὶ ἐκλελυμένος χερσί, καὶ ἐκστήσω αὐτόν, καὶ
φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν
βασιλέα μονώτατον. 3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν
λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς
τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς σὺ
ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. 4 Καὶ
εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐν
ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ Καλέσατε δὴ καί γε τὸν
Χουσὶ τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ καί γε αὐτοῦ. 6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς
Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν
λέγων Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ·
ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ
λάλησον. 7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Οὐκ
ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο. 8 Καὶ εἶπε Χουσὶ Σὺ οἶδας τὸν
πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοί
εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς
ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν
τῷ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ
οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν. 9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
νῦν κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν
τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ
καὶ ἀκούσῃ ἀκούων καὶ εἴπῃ Ἐγενήθη θραῦσις ἐν
τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ· 10 Καί γε αὐτὸς
υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ
λέοντος τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ
ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ
μετ' αὐτοῦ. 11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ
συνεβούλευσα· καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ
σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεέ, ὡς
ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ
πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν·

21 Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere
ad concubinas patris tui, quas dimisit ad
custodiendam domum: ut cum audierit omnis
Israel quod fœdaveris patrem tuum, roborentur
tecum manus eorum. 22 Tetenderunt ergo
Absalom tabernaculum in solario, ingressusque
est ad concubinas patris sui coram universo
Israel. 23 Consilium autem Achitophel, quod
dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret
Deum: sic erat omne consilium Achitophel, et
cum esset cum David, et cum esset cum
Absalom.

CAPUT XVII.

1 DIXIT ergo Achitophel ad Absalom:
Eligam mihi duodecim millia virorum, et
consurgens persequar David hac nocte. 2 Et
irruens super eum (quippe qui lassus est, et
solutis manibus) percutiam eum: cumque
fugerit omnis populus qui cum eo est,
percutiam regem desolatum. 3 Et reducam
universum populum, quomodo unus homo
reverti solet: unum enim virum tu quæris:
et omnis populus erit in pace. 4 Placuitque
sermo ejus Absalom, et cunctis majoribus
natu Israel. 5 Ait autem Absalom: Vocate
Chusai Arachitem, et audiamus quid etiam
ipse dicat. 6 Cumque venisset Chusai ad
Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscemodi
sermonem locutus est Achitophel: facere
debemus an non? quod das consilium? 7 Et
dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum
consilium, quod dedit Achitophel hac vice.
8 Et rursum intulit Chusai: Tu nosti patrem
tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortissimos
et amaro animo; veluti si ursa raptis catulis
in saltu sæviat: sed et pater tuus vir bellator
est, nec morabitur cum populo. 9 Forsitan
nunc latitat in foveis, aut in uno, quo voluerit,
loco: et cum ceciderit unus quilibet in prin-
cipio, audiet quicumque audierit, et dicet:
Facta est plaga in populo qui sequebatur
Absalom. 10 Et fortissimus quisque, cujus
cor est quasi leonis, pavore solvetur: scit
enim omnis populus Israel, fortem esse patrem
tuum, et robustos omnes qui cum eo sunt.
11 Sed hoc mihi videtur rectum esse con-
silium: Congregetur ad te universus Israel,
a Dan usque Bersabee, quasi arena maris
innumerabilis: et tu eris in medio eorum.

12 וּבָאנוּ אֵלָיו בְּאַחַת הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר
נִמְצָא שָׁם וְנַחְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטַּל
עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נוֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֶחָד׃ 13 וְאִם־אֶל־עִיר יֵאָסֵף
וְהִשִּׂיאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא
חֲבָלִים וְסָחַבְנוּ אֹתוֹ עַד־הַנַּחַל עַד
אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צְרוֹר׃
14 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה
עֲצַת חוּשַׁי הָאַרְכִּי מֵעֲצַת אֲחִיתֹפֶל
ס וַיהוָה צִוָּה לְהָפֵר אֶת־עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוּר הָבִיא יְהוָה
אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הָרָעָה׃ 15 וַיֹּאמֶר
חוּשַׁי אֶל־צָדוֹק וְאֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים
כָּזֹאת וְכָזֹאת יָעַץ אֲחִיתֹפֶל אֶת־אַבְשָׁלֹם
וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזֹאת וְכָזֹאת יָעַצְתִּי
אָנִי׃ 16 וְעַתָּה שִׁלְחוּ מְהֵרָה וְהַגִּידוּ
לְדָוִד לֵאמֹר אַל־תָּלֶן הַלַּיְלָה בְּעַבְרוֹת
הַמִּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן־יְבֻלַּע
לַמֶּלֶךְ וּלְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 17 וִיהוֹנָתָן
וַאֲחִימַעַץ עֹמְדִים בְּעֵין־רֹגֵל וְהָלְכָה
הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהֵרָאוֹת לָבוֹא
הָעִירָה׃ 18 וַיַּרְא אֹתָם נַעַר וַיַּגֵּד לְאַבְשָׁלֹם
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מְהֵרָה וַיָּבֹאוּ ׀ אֶל־בֵּית־
אִישׁ בְּבַחֻרִים וְלוֹ בְאֵר בַּחֲצֵרוֹ וַיֵּרְדוּ
שָׁם׃ 19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת־הַמָּסָךְ
עַל־פְּנֵי הַבְּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרִפוֹת וְלֹא
נוֹדַע דָּבָר׃ 20 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־
הָאִשָּׁה הַבַּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אַיֵּה אֲחִימַעַץ
וִיהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עָבְרוּ
מִיכַל הַמָּיִם וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא מָצָאוּ וַיָּשֻׁבוּ
יְרוּשָׁלִָם׃ 21 וַיְהִי ׀ אַחֲרֵי לֶכְתָּם וַיַּעֲלוּ
מֵהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ
אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעִבְרוּ מְהֵרָה אֶת־הַמַּיִם
כִּי־כָכָה יָעַץ עֲלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל׃ 22 וַיָּקָם
דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעַבְרוּ אֶת־
הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר הַבֹּקֶר עַד־אַחַד לֹא נֶעְדָּר
אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 23 וַאֲחִיתֹפֶל
רָאָה כִּי לֹא נֶעֶשְׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיְצַו
אֶל־בֵּיתוֹ וַיֵּחָנַק וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר אָבִיו׃
24 וְדָוִד בָּא מַחֲנָיְמָה וְאַבְשָׁלֹם עָבַר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν
εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν
ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα
ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ
καί γε ἕνα· 13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ,
καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην
σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάῤῥουν,
ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος. 14 Καὶ εἶπεν
Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ
Χουσὶ τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ·
καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ
Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθήν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος
ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα. 15 Καὶ εἶπε
Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ
τοὺς ἱερεῖς Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν
Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
Ἰσραήλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.
16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβὼθ
τῆς ἐρήμου, καί γε διαβαίνων σπεῦσον μή ποτε
καταπείσῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ. 17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἱστή-
κεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγήλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ
ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἠδύναντο
ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. 18 Καὶ εἶδεν
αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλὼμ·
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς
οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν
τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ. 19 Καὶ ἔλαβεν ἡ
γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Ἀραφώθ, καὶ οὐκ
ἐγνώσθη ῥῆμα. 20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν Ποῦ
Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή
Παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν καὶ
οὐχ εὗραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβη-
σαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀπήγγειλαν
τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ Ἀνάστητε
καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύ-
σατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ. 22 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν
Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωί, ἕως ἑνὸς οὐκ
ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην. 23 Καὶ
Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ
ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε, καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 24 Καὶ Δαυὶδ
διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τὸν
Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

12 Et irruemus super eum in quocumque loco
inventus fuerit: et operiemus eum, sicut cadere
solet ros super terram: et non relinquemus
de viris qui cum eo sunt, ne unum quidem.
13 Quod si urbem aliquam fuerit ingressus,
circumdabit omnis Israel civitati illi funes, et
trahemus eam in torrentem, ut non reperiatur
ne calculus quidem ex ea. 14 Dixitque
Absalom, et omnes viri Israel: Melius est con-
silium Chusai Arachitæ, consilio Achitophel:
Domini autem nutu dissipatum est consilium
Achitophel utile, ut induceret Dominus super
Absalom malum. 15 Et ait Chusai Sadoc et
Abiathar sacerdotibus: Hoc et hoc modo
consilium dedit Achitophel Absalom, et
senioribus Israel: et ego tale et tale dedi
consilium. 16 Nunc ergo mittite cito, et
nuntiate David, dicentes: Ne moreris nocte
hac in campestribus deserti, sed absque
dilatione transgredere: ne forte absorbeatur
rex, et omnis populus qui cum eo est.
17 Jonathas autem et Achimaas stabant juxta
fontem Rogel: abiit ancilla, et nuntiavit eis:
et illi profecti sunt, ut referrent ad regem
David nuntium: non enim poterant videri,
aut introire civitatem. 18 Vidit autem eos
quidam puer, et indicavit Absalom: illi vero
concito gradu ingressi sunt domum cujusdam
viri in Bahurim, qui habebat puteum in
vestibulo suo, et descenderunt in eum. 19 Tulit
autem mulier, et expandit velamen super os
putei, quasi siccans ptisanas: et sic latuit res.
20 Cumque venissent servi Absalom in domum,
ad mulierem dixerunt: Ubi est Achimaas et
Jonathas? Et respondit eis mulier: Transierunt
festinanter, gustata paululum aqua. At hi
qui quærebant, cum non reperissent, reversi
sunt in Jerusalem. 21 Cumque abiissent,
ascenderunt illi de puteo, et pergentes nuntia-
verunt regi David, et dixerunt: Surgite, et
transite cito fluvium: quoniam hujuscemodi
dedit consilium contra vos Achitophel.
22 Surrexit ergo David, et omnis populus
qui cum eo erat, et transierunt Jordanem,
donec dilucesceret: et ne unus quidem
residuus fuit, qui non transisset fluvium.
23 Porro Achitophel videns quod non
fuisset factum consilium suum, stravit asi-
num suum, surrexitque et abiit in domum
suam et in civitatem suam: et disposita domo
sua, suspendio interiit, et sepultus est in
sepulchro patris sui. 24 David autem
venit in castra, et Absalom transivit
Jordanem, ipse et omnes viri Israel cum eo.

25 ואת־עמשא שם אבשלם תחת יואב
על־הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא
הישראלי אשר־בא אל־אביגל בת־נחש
אחות צרויה אם יואב : 26 ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד : 27 ויהי
כבוא דוד מחנימה ושבי בן־נחש מרבת
בני־עמון ומכיר בן־עמיאל מלא דבר
וברזלי הגלעדי מרגלים : 28 משכב וספות
וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי : 29 ודבש וחמאה
וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם
אשר־אתו לאכול כי אמרו העם רעב
ועיף וצמא במדבר :

פרשה יח :

1 ויפקד דוד את־העם אשר אתו וישם
עליהם שרי אלפים ושרי מאות :
2 וישלח דוד את־העם השלשית ביד־
יואב והשלשית ביד אבישי בן־צרויה
אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי
ס ויאמר המלך אל־העם יצא
אצא גם־אני עמכם : 3 ויאמר העם לא
תצא כי אם־נס ננוס לא־ישימו אלינו
לב ואם־ימתו חצינו לא־ישימו אלינו לב
כי־עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב
כי־תהיה־לנו מעיר לעזיר : 4 ויאמר
אליהם המלך אשר־ייטב בעיניכם אעשה
ויעמד המלך אל־יד השער וכל־העם
יצאו למאות ולאלפים : 5 ויצו המלך
את־יואב ואת־אבישי ואת־אתי לאמר לאט־
לי לנער לאבשלום וכל־העם שמעו
בצות המלך את־כל־השרים על־דבר
אבשלום : 6 ויצא העם השדה לקראת
ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים :
7 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד
ותהי־שם המגפה גדולה ביום ההוא
עשרים אלף : 8 ותהי־שם המלחמה
נפצות על־פני כל־הארץ וירב היער
לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום
ההוא : 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי
דוד ואבשלום רכב על־הפרד ויבא הפרד
תחת שובך האלה הגדולה ויחזק
ראשו באלה ויתן בין השמים ובין
הארץ והפרד אשר־תחתיו עבר :

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαῒ κατέστησεν Ἀβεσσαλὼμ
ἀντὶ Ἰωὰβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαῒ
υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλί-
της, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα
Νάας ἀδελφὴν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ. 26 Καὶ
παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς
τὴν γῆν Γαλαάδ. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε
Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ
Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ
Λωδάβαρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ
28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους καὶ λέβητας
δέκα καὶ σκεύη κεράμου, καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς
καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον καὶ φακὸν
29 Καὶ μέλι καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα καὶ
Σαφὼθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπεν Ὁ λαὸς
πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΚΑΙ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους. 2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν
τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ
Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ
τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τὸν λαὸν Ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν. 3 Καὶ εἶπον Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν
φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ
ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ'
ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες·
καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια
τοῦ βοηθεῖν. 4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω· καὶ
ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.
5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ
Ἀβεσσᾷ καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων Φείσασθέ μοι τοῦ
παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς
ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ. 6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς
ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραήλ· καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραίμ. 7 Καὶ
ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων
Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν. 8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ
ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ
τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλὼμ
ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ
ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν
ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης,
καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυῒ καὶ
ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.

25 Amasam vero constituit Absalom pro Joab
super exercitum: Amasa autem erat filius
viri, qui vocabatur Jetra de Jezraheli, qui
ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem
Sarviæ, quæ fuit mater Joab. 26 Et castra-
metatus est Israel cum Absalom in terra
Galaad. 27 Cumque venisset David in castra,
Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon,
et Machir filius Ammihel de Lodabar, et Ber-
zellai Galaadites de Rogelim, 28 Obtulerunt ei
stratoria, et tapetia, et vasa fictilia, frumentum,
et hordeum, et farinam, et polentam, et fabam,
et lentem, et frixum cicer, 29 Et mel, et
butyrum, oves, et pingues vitulos: dederuntque
David, et populo qui cum eo erat, ad vescen-
dum: suspicati enim sunt, populum fame et
siti fatigari in deserto.

CAPUT XVIII.

1 Igitur considerato David populo suo,
constituit super eos tribunos et centuriones,
2 Et dedit populi tertiam partem sub manu
Joab, et tertiam partem sub manu Abisai filii
Sarviæ fratris Joab, et tertiam partem sub
manu Ethai, qui erat de Geth; dixitque rex
ad populum: Egrediar et ego vobiscum. 3 Et
respondit populus: Non exibis: sive enim
fugerimus, non magnopere ad eos de nobis
pertinebit: sive media pars ceciderit e nobis,
non satis curabunt: quia tu unus pro decem
millibus computaris: melius est igitur ut sis
nobis in urbe præsidio. 4 Ad quos rex ait:
Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit
ergo rex juxta portam: egrediebaturque
populus per turmas suas, centeni, et milleni.
5 Et præcepit rex Joab, et Abisai, et Ethai,
dicens: Servate mihi puerum Absalom. Et
omnis populus audiebat præcipientem regem
cunctis principibus pro Absalom. 6 Itaque
egressus est populus in campum contra Israel,
et factum est prælium in saltu Ephraim.
7 Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu
David, factaque est plaga magna in die illa,
viginti millium. 8 Fuit autem ibi prælium
dispersum super faciem omnis terræ, et
multo plures erant, quos saltus consumpserat
de populo, quam hi quos voraverat gladius in
die illa. 9 Accidit autem ut occurreret
Absalom servis David, sedens mulo: cumque
ingressus fuisset mulus subter condensam
quercum et magnam, adhæsit caput ejus
quercui: et illo suspenso inter cælum et
terram, mulus, cui insederat, pertransivit.

10 וַיַּרְא אִישׁ אֶחָד וַיַּגֵּד לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר
הִנֵּה רָאִיתִי אֶת־אַבְשָׁלֹם תָּלוּי בָּאֵלָה׃
11 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה
רָאִיתָ וּמַדּוּעַ לֹא־הִכִּיתוֹ שָׁם אָרְצָה וְעָלַי
לָתֶת לְךָ עֲשָׂרָה כֶסֶף וַחֲגֹרָה אֶחָת׃
12 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־יוֹאָב וְלֹא אָנֹכִי שֹׁקֵל
עַל־כַּפַּי אֶלֶף כֶּסֶף לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי אֶל־בֶּן
הַמֶּלֶךְ כִּי בְאָזְנֵינוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹתְךָ
וְאֶת־אֲבִישַׁי וְאֶת־אִתַּי לֵאמֹר שִׁמְרוּ־מִי
בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם׃ 13 אוֹ־עָשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ
שֶׁקֶר וְכָל־דָּבָר לֹא־יִכָּחֵד מִן־הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה
תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד׃ 14 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא־כֵן
אֹחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים
בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי
בְּלֵב הָאֵלָה׃ 15 וַיָּסֹבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים
נֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיְמִתֻהוּ׃
16 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם מִרְדֹף
אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם׃
17 וַיִּקְחוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ בַיַּעַר
אֶל־הַפַּחַת הַגָּדוֹל וַיַּצִּבוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
גָּדוֹל מְאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לְאֹהָלָו׃
18 וְאַבְשָׁלֹם לָקַח וַיַּצֶּב־לוֹ בְחַיָּו אֶת־מַצֶּבֶת
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אֵין־לִי בֵן
בַּעֲבוּר הַזְכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לַמַּצֶּבֶת עַל־
שְׁמוֹ וַיִּקָּרֵא לָהּ יַד אַבְשָׁלֹם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 19 וַאֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק אָמַר
אָרוּצָה נָּא וַאֲבַשְּׂרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי־שְׁפָטוֹ
יְהוָה מִיַּד אֹיְבָיו׃ 20 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא
אִישׁ בְּשֹׂרָה אַתָּה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשַּׂרְתָּ
בְּיוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תְבַשֵּׂר כִּי
עַל־ֵּן בֶּן־הַמֶּלֶךְ מֵת׃ 21 וַיֹּאמֶר
יוֹאָב לַכּוּשִׁי לֵךְ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה
וַיִּשְׁתַּחוּ כוּשִׁי לְיוֹאָב וַיָּרֹץ׃ 22 וַיֹּסֶף עוֹד
אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וִיהִי
מָה אָרֻצָה־נָּא גַם־אָנִי אַחֲרֵי הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר
יוֹאָב לָמָּה־זֶּה אַתָּה רָץ בְּנִי וּלְכָה אֵין־
בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת׃ 23 וִיהִי־מָה אָרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ
רוּץ וַיָּרָץ אֲחִימַעַץ דֶּרֶךְ הַכִּכָּר וַיַּעֲבֹר אֶת־
הַכּוּשִׁי׃ 24 וְדָוִד יוֹשֵׁב בֵּין־שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים
וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל־גַּג הַשַּׁעַר אֶל־הַחוֹמָה
וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃
25 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֵּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִם־לְבַדּוֹ בְּשׂוֹרָה בְּפִיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְקָרֵב׃

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωὰβ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον
ἐν τῇ δρυΐ.
11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ
ἀναγγέλλοντι αὐτῷ Καὶ ἰδοὺ ἑώρακας, τί ὅτι οὐκ
ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν
δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν.
12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωὰβ Καὶ ἐγώ εἰμι
ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου,
οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς σοὶ καὶ τῷ Ἀβισσᾶ καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων
Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλὼμ,
13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον. Καὶ
πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ
σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.
14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Τοῦτο
ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. Καὶ
ἔλαβεν Ἰωὰβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι
αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός.
15 Καὶ
ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ἰωὰβ,
καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσαν
αὐτόν.
16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ ἐν κερατίνῃ, καὶ
ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐφείδετο Ἰωὰβ τοῦ λαοῦ.
17 Καὶ ἔλαβε τὸν
Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν
τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλω-
σεν ἐπ᾽ αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
18 Καὶ Ἀβεσσαλωμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν
ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν
λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως,
ὅτι εἶπεν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνῆ-
σαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην
Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
19 Καὶ
Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ
τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ Οὐκ ἀνὴρ εὐαγ-
γελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν
ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ
οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.
21 Καὶ
εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Χουσὶ Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ
βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσὶ τῷ
Ἰωὰβ καὶ ἐξῆλθε.
22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας
υἱὸς Σαδὼκ καὶ εἶπε πρὸς Ἰωὰβ Καὶ ἔστω ὅτι
δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί· καὶ εἶπεν
Ἰωὰβ Ἵνα τί σὺ τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο,
οὐκ ἔστι σοι εὐαγγέλια εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.
23 Καὶ εἶπεν Τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰωὰβ Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν
τὴν τοῦ Κεχὰρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.
24 Καὶ
Δαυὶδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ
ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ
τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.
25 Καὶ
ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς Εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

10 Vidit autem hoc quispiam, et nuntiavit
Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de
quercu.
11 Et ait Joab viro, qui nuntiaverat
ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum
terra, et ego dedissem tibi decem argenti siclos,
et unum balteum?
12 Qui dixit ad Joab: Si
appenderes in manibus meis mille argenteos,
nequaquam mitterem manum meam in filium
regis: audientibus enim nobis præcepit rex
tibi, et Abisai, et Ethai, dicens: Custodite
mihi puerum Absalom.
13 Sed et si fecissem
contra animam meam audacter, nequaquam
hoc regem latere potuisset, et tu stares ex
adverso?
14 Et ait Joab: Non sicut tu vis,
sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres
lanceas in manu sua, et infixit eas in corde
Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens
in quercu,
15 Cucurrerunt decem juvenes
armigeri Joab, et percutientes interfecerunt
eum.
16 Cecinit autem Joab buccina, et
retinuit populum, ne persequeretur fugientem
Israel, volens parcere multitudini.
17 Et
tulerunt Absalom, et projecerunt eum in saltu,
in foveam grandem, et comportaverunt super
eum acervum lapidum magnum nimis: omnis
autem Israel fugit in tabernacula sua.
18 Porro
Absalom erexerat sibi, cum adhuc viveret,
titulum qui est in Valle regis: dixerat enim:
Non habeo filium, et hoc erit monimentum
nominis mei. Vocavitque titulum nomine suo,
et appellatur Manus Absalom, usque ad hanc
diem.
19 Achimaas autem filius Sadoc, ait:
Curram, et nuntiabo regi, quia judicium fecerit
ei Dominus de manu inimicorum ejus?
20 Ad
quem Joab dixit: Non eris nuntius in hac die,
sed nuntiabis in alia: hodie nolo te nuntiare,
filius enim regis est mortuus.
21 Et ait Joab
Chusi: Vade, et nuntia regi quæ vidisti.
Adoravit Chusi Joab, et cucurrit.
22 Rursus
autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Joab:
Quid impedit si etiam ego curram post
Chusi? Dixitque ei Joab: Quid vis currere
fili mi? non eris boni nuntii bajulus.
23 Qui
respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait
ei: Curre. Currens ergo Achimaas per viam
compendii, transivit Chusi.
24 David autem
sedebat inter duas portas: speculator vero, qui
erat in fastigio portæ super murum, elevans
oculos, vidit hominem currentem solum.
25 Et exclamans indicavit regi: dixitque
rex: Si solus est, bonus est nuntius in ore ejus.
Properante autem illo, et accedente propius

26 וַיַּרְא הַצֹּפֶה אִישׁ־אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה
אֶל־הַשֹּׁעֵר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מְבַשֵּׂר׃ 27 וַיֹּאמֶר
הַצֹּפֶה אֲנִי רֹאֶה אֶת־מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן
כִּמְרֻצַת אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִישׁ־טוֹב זֶה וְאֶל־בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא׃
28 וַיִּקְרָא אֲחִימַעַץ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
שָׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ לְאַפָּיו אָרְצָה
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סִגַּר
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נָשְׂאוּ אֶת־יָדָם בַּאדֹנִי
הַמֶּלֶךְ׃ 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם
לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֲחִימַעַץ רָאִיתִי
הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל לִשְׁלֹחַ אֶת־עֶבֶד הַמֶּלֶךְ
יוֹאָב וְאֶת־עַבְדֶּךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה׃
30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֹב הִתְיַצֵּב כֹּה וַיִּסֹּב
וַיַּעֲמֹד׃ 31 וְהִנֵּה הַכּוּשִׁי בָּא וַיֹּאמֶר
הַכּוּשִׁי יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־שְׁפָטְךָ
יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עָלֶיךָ׃
32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוּשִׁי הֲשָׁלוֹם
לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יִהְיוּ
כַנַּעַר אֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכֹל אֲשֶׁר־קָמוּ
עָלֶיךָ לְרָעָה׃

פרשה יט׃

1 וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עֲלִיַּת הַשַּׁעַר
וַיֵּבְךְּ וְכֹה ׀ אָמַר בְּלֶכְתּוֹ בְּנִי אַבְשָׁלוֹם בְּנִי
בְנִי אַבְשָׁלוֹם מִי־יִתֵּן מוּתִי אֲנִי תַחְתֶּיךָ
אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃ 2 וַיֻּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ בֹּכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אַבְשָׁלוֹם׃
3 וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאֵבֶל לְכָל־
הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
נֶעֱצַב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ׃ 4 וַיִּתְגַּנֵּב הָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא לָבוֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְגַּנֵּב
הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוּסָם בַּמִּלְחָמָה׃
5 וְהַמֶּלֶךְ לָאַט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל
גָּדוֹל בְּנִי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃
6 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבָּיִת
וַיֹּאמֶר הֹבַשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת־פְּנֵי כָל־עֲבָדֶיךָ
הַמְמַלְּטִים אֶת־נַפְשְׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נֶפֶשׁ בָּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ וְנֶפֶשׁ נָשֶׁיךָ וְנֶפֶשׁ פִּלַגְשֶׁיךָ׃
7 לְאַהֲבָה אֶת־שֹׂנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת־אֹהֲבֶיךָ
כִּי ׀ הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וַעֲבָדִים
כִּי ׀ יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֻא אַבְשָׁלוֹם חַי
וְכֻלָּנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אָז יָשָׁר בְּעֵינֶיךָ׃

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ
ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπεν Καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος. 27 Καὶ εἶπεν ὁ
σκοπός Ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς
δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεύς Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καί γε εἰς εὐαγγελίαν
ἀγαθὴν ἐλεύσεται. 28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας καὶ
εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε
τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισε
τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν
ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. 29 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ
εἶπεν Ἀχιμάας Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ
ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωὰβ καὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ. 30 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεύς Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ
ἐπεστράφη καὶ ἔστη. 31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσὶ παρε-
γένετο καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ. 32 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί Εἰ εἰρήνη τῷ
παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί
Γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ'
αὐτὸν εἰς κακά. 33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεύς, καὶ
ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσε, καὶ
οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν Υἱέ μου Ἀβεσ-
σαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, τίς δῴη τὸν
θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλὼμ
υἱέ μου υἱέ μου.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ λέγοντες Ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ. 2 Καὶ
ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος
παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. 3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται
ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ
πολέμῳ. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων Υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλὼμ υἱέ μου.
5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν
οἶκον καὶ εἶπε Κατῄσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα
πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε
σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν
θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν
σου καὶ τῶν παλλακῶν σου, 6 Τοῦ ἀγαπᾷν τοὺς
μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε, καὶ
ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές
σου οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ
Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί,
ὅτι τότε το εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

26 Vidit speculator hominem alterum cur-
rentem, et vociferans in culmine, ait: Apparet
mihi alter homo currens solus. Dixitque rex:
Et iste bonus est nuntius. 27 Speculator
autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi
cursum Achimaas filii Sadoc. Et ait rex: Vir
bonus est: et nuntium portans bonum, venit.
28 Clamans autem Achimaas, dixit ad regem:
Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus
in terram, ait: Benedictus Dominus Deus
tuus, qui conclusit homines qui levaverunt
manus suas contra dominum meum regem.
29 Et ait rex: Estne pax puero Absalom?
Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum,
cum mitteret Joab servus tuus, o rex, me
servum tuum: nescio aliud. 30 Ad quem rex:
Transi, ait, et sta hic. Cumque ille transisset,
et staret, 31 Apparuit Chusi; et veniens
ait: Bonum apporto nuntium, domine mi rex:
judicavit enim pro te Dominus hodie de manu
omnium qui surrexerunt contra te. 32 Dixit
autem rex ad Chusi: Estne pax puero
Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant,
inquit, sicut puer, inimici domini mei regis,
et universi qui consurgunt adversus eum in
malum. 33 Contristatus itaque rex, ascendit
cœnaculum portæ, et flevit. Et sic loquebatur,
vadens: Fili mi Absalom, Absalom fili mi:
quis mihi tribuat ut ego moriar pro te,
Absalom fili mi, fili mi Absalom?

CAPUT XIX.

1 Nuntiatum est autem Joab quod rex
fleret et lugeret filium suum: 2 Et versa est
victoria in luctum in die illa omni populo:
audivit enim populus in die illa dici: Dolet
rex super filio suo. 3 Et declinavit populus
in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare
solet populus versus et fugiens de prælio.
4 Porro rex operuit caput suum, et clamabat
voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili
mi, fili mi. 5 Ingressus ergo Joab ad regem
in domum, dixit: Confudisti hodie vultus
omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt
animam tuam, et animam filiorum tuorum, et
filiarum tuarum, et animam uxorum tuarum,
et animam concubinarum tuarum. 6 Diligis
odientes te, et odio habes diligentes te: et
ostendisti hodie, quia non curas de ducibus
tuis, et de servis tuis: et vere cognovi
modo, quia si Absalom viveret, et omnes
nos occubuissemus, tunc placeret tibi.

8 וְעַתָּה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל־לֵב עֲבָדֶיךָ
כִּי בַיהוָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי אֵינְךָ יוֹצֵא אִם־
יָלִין אִישׁ אִתְּךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לְךָ זֹאת
מִכָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־בָּאָה עָלֶיךָ מִנְּעֻרֶיךָ
עַד־עָתָּה׃ 9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
בַּשָּׁעַר וּלְכָל־הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשַּׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְיִשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לְאֹהָלָיו׃
10 וַיְהִי כָל־הָעָם נָדוֹן בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילָנוּ׀ מִכַּף אֹיְבֵינוּ וְהוּא
מִלְּטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן־
הָאָרֶץ מֵעַל אַבְשָׁלוֹם׃ 11 וְאַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר
מָשַׁחְנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָה
אַתֶּם מַחֲרִשִׁים לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃
12 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צָדוֹק וְאֶל־
אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־זִקְנֵי
יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִהְיוּ אַחֲרֹנִים לְהָשִׁיב
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וּדְבַר כָּל־יִשְׂרָאֵל
בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ׃ 13 אַחַי אַתֶּם
עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִהְיוּ אַחֲרֹנִים
לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְלַעֲמָשָׂא תֹּמְרוּ
הֲלוֹא עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־לֹא שַׂר־צָבָא תִּהְיֶה
לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב׃ 15 וַיַּט אֶת־
לְבַב כָּל־אִישׁ־יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוּב אַתָּה וְכָל־עֲבָדֶיךָ׃ 16 וַיָּשָׁב
הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הַיַּרְדֵּן וִיהוּדָה בָּא
הַגִּלְגָּלָה לָלֶכֶת לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 17 וַיְמַהֵר שִׁמְעִי
בֶן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי אֲשֶׁר מִבַּחוּרִים וַיֵּרֶד
עִם־אִישׁ יְהוּדָה לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃
18 וְאֶלֶף אִישׁ עִמּוֹ מִבִּנְיָמִן וְצִיבָא נַעַר
בֵּית שָׁאוּל וַחֲמֵשֶׁת עָשָׂר בָּנָיו וְעֶשְׂרִים
עֲבָדָיו אִתּוֹ וְצָלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
19 וְעָבְרָה הָעֲבָרָה לַעֲבִיר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָו וְשִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא נָפַל
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן׃ 20 וַיֹּאמֶר אֶל־
הַמֶּלֶךְ אַל־יַחֲשָׁב־לִי אֲדֹנִי עָוֹן וְאַל־תִּזְכֹּר
אֵת אֲשֶׁר הֶעֱוָה עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא
אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלָם לָשׂוּם הַמֶּלֶךְ אֶל־
לִבּוֹ׃ 21 כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי
וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן לְכָל־בֵּית
יוֹסֵף לָרֶדֶת לִקְרַאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν
καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα
ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται
ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι
σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν
τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες Ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς
ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν
πύλην, καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ. 9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν
πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ
νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλώμ. 10 Καὶ Ἀβεσσαλώμ,
ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ·
καὶ νῦν ἵνα ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς
τὸν βασιλέα. 11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε
πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων
Λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα λέγοντες
Ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ
ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
12 Ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὀστᾶ μου καὶ σάρκες μου
ὑμεῖς, ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; 13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαῒ
ἐρεῖτε Οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου σύ; καὶ νῦν
τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ
ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ. 14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν
παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός· καὶ ἀπέστει-
λαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες Ἐπιστράφηθι σὺ
καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου. 15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἄνδρες
Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς
ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, διαβιβάσαι τὸν βασιλέα
τὸν Ἰορδάνην. 16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ
υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρὶμ καὶ κατέβη μετὰ
ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυίδ,
17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμίν,
καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ πεν-
τεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην
ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, 18 Καὶ ἐλειτούργησαν τὴν
λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα· καὶ διέβη
ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· καὶ
Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν
Ἰορδάνην, 19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Μὴ δὴ
λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς
ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός μου
ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα
εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. 20 Ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου
ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρό-
τερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσὴφ τοῦ καταβῆ-
ναί με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

7 Nunc igitur surge, et procede, et alloquens
satisfac servis tuis: juro enim tibi per Dominum,
quod si non exieris, ne unus quidem remansurus
sit tecum nocte hac: et pejus erit hoc tibi,
quam omnia mala quæ venerunt super te,
ab adolescentia tua usque in præsens.
8 Surrexit ergo rex, et sedit in porta: et
omni populo nuntiatum est quod rex sederet
in porta: venitque universa multitudo coram
rege: Israel autem fugit in tabernacula sua.
9 Omnis quoque populus certabat in cunctis
tribubus Israel, dicens: Rex liberavit nos de
manu inimicorum nostrorum, ipse salvavit nos
de manu Philisthinorum: et nunc fugit de
terra propter Absalom. 10 Absalom autem,
quem unximus super nos, mortuus est in bello:
usquequo siletis, et non reducitis regem?
11 Rex vero David misit ad Sadoc et Abiathar
sacerdotes, dicens: Loquimini ad majores natu
Juda, dicentes: Cur venitis novissimi ad
reducendum regem in domum suam? (Sermo
autem omnis Israel pervenerat ad regem in
domo ejus.) 12 Fratres mei vos, os meum, et
caro mea vos, quare novissimi reducitis regem?
13 Et Amasæ dicite: Nonne os meum, et caro
mea es? Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat,
si non magister militiæ fueris coram me omni
tempore pro Joab. 14 Et inclinavit cor omnium
virorum Juda, quasi viri unius: miseruntque
ad regem, dicentes: Revertere tu, et omnes
servi tui. 15 Et reversus est rex: et venit
usque ad Jordanem, et omnis Juda venit usque
in Galgalam, ut occurreret regi, et traduceret
eum Jordanem. 16 Festinavit autem Semei
filius Gera filii Jemini de Bahurim, et descendit
cum viris Juda in occursum regis David
17 Cum mille viris de Benjamin, et Siba puer
de domo Saul: et quindecim filii ejus, ac viginti
servi erant cum eo: et irrumpentes Jordanem,
ante regem 18 Transierunt vada, ut traduce-
rent domum regis, et facerent juxta jussionem
ejus: Semei autem filius Gera prostratus coram
rege, cum jam transisset Jordanem, 19 Dixit ad
eum: Ne reputes mihi domine mi iniquitatem,
neque memineris injuriarum servi tui in die
qua egressus es domine mi rex de Jerusalem,
neque ponas rex in corde tuo. 20 Agnosco
enim servus tuus peccatum meum: et idcirco
hodie primus veni de omni domo Joseph,
descendique in occursum domini mei regis.

22 וַיַּעַן אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הֲתַחַת
זֹאת לֹא יוּמַת שִׁמְעִי כִּי קִלֵּל אֶת־מְשִׁיחַ
יְהוָֽה׃ 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי
צְרוּיָה כִּי־תִֽהְיוּ־לִי הַיּוֹם לְשָׂטָן הַיּוֹם
יוּמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי
הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 24 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
הַמֶּֽלֶךְ׃ 25 וּמְפִבֹשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל יָרַד
לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא־עָשָׂה
שְׂפָמוֹ וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כִבֵּס לְמִן־הַיּוֹם
לֶכֶת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא בְשָׁלוֹם׃
26 וַיְהִי כִּי־בָא יְרוּשָׁלִַם לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ עִמִּי
מְפִיבֹשֶׁת׃ 27 וַיֹּאמַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי
רִמָּנִי כִּי־אָמַר עַבְדְּךָ אֶחְבְּשָׁה־לִּי הַחֲמוֹר
וְאֶרְכַּב עָלֶיהָ וְאֵלֵךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ
עַבְדֶּֽךָ׃ 28 וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה
הַטּוֹב בְּעֵינֶֽיךָ׃ 29 כִּי לֹא הָיָה כָּל־בֵּית
אָבִי כִּי אִם־אַנְשֵׁי־מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׁת
אֶת־עַבְדְּךָ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ וּמַה־יֶּשׁ־לִי עוֹד
צְדָקָה וְלִזְעֹק עוֹד אֶל־הַמֶּֽלֶךְ׃
30 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תְּדַבֵּר עוֹד
דְּבָרֶיךָ אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת־
הַשָּׂדֶֽה׃ 31 וַיֹּאמֶר מְפִיבֹשֶׁת אֶל־הַמֶּלֶךְ
גַּם אֶת־הַכֹּל יִקָּח אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתֽוֹ׃ 32 וּבַרְזִלַּי
הַגִּלְעָדִי יָרַד מֵרֹגְלִים וַיַּעֲבֹר אֶת־הַמֶּלֶךְ
הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְּחוֹ אֶת־בַּיַּרְדֵּֽן׃ 33 וּבַרְזִלַּי זָקֵן
מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא־כִלְכַּל אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבָתוֹ בְמַחֲנַיִם כִּי־אִישׁ גָּדוֹל
הוּא מְאֹֽד׃ 34 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בַּרְזִלָּי
אַתָּה עֲבֹר אִתִּי וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ עִמָּדִי
בִּירוּשָׁלִָֽם׃ 35 וַיֹּאמֶר בַּרְזִלַּי אֶל־הַמֶּלֶךְ
כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי כִּי־אֶעֱלֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ
יְרוּשָׁלִָֽם׃ 36 בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם
הַאֵדַע ׀ בֵּין־טוֹב לְרָע אִם־יִטְעַם עַבְדְּךָ
אֶת־אֲשֶׁר אֹכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה אִם־
אֶשְׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה
יִהְיֶה עַבְדְּךָ עוֹד לְמַשָּׂא אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּֽלֶךְ׃
37 כִּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ
וְלָמָּה יִגְמְלֵנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּֽאת׃

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαὲ υἱὸς Σαρουίας καὶ εἶπε
Μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεΐ, ὅτι
κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου; 22 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθέ μοι
σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεταί
τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον
βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 23 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς. 24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως,
καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχί-
σατο οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρε-
γένετο ἐν εἰρήνῃ. 25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ'
ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ; 26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Μεμφιβοσθὲ Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου
παρελογίσατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ
Ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ
πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός
σου, 27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς
τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου
τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν
σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί
ἐστι μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι
πρὸς τὸν βασιλέα; 29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον Σὺ καὶ
Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἀγρόν. 30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ
πρὸς τὸν βασιλέα Καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ
τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν
εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ
Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ καὶ διέβη μετὰ
τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν
Ἰορδάνην. 32 Καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος
σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε
τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι
ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Βερζελλὶ Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω
τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ. 34 Καὶ εἶπε
Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς
μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἰερουσα-
λήμ; 35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον·
εἰ μὴν γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ
γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι;
ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν;
καὶ ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον
ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; 36 Ὡς
βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην
μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσί
μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

21 Respondens vero Abisai filius Sarviæ,
dixit: Numquid pro his verbis non occidetur
Semeï, quia maledixit christo Domini? 22 Et
ait David: Quid mihi et vobis, filii Sarviæ?
cur efficimini mihi hodie in satan? ergone
hodie interficietur vir in Israel? an ignoro
hodie me factum regem super Israel? 23 Et
rex Semei: Non morieris. Juravitque ei.
24 Miphiboseth quoque filius Saul descendit
in occursum regis, illotis pedibus, et intonsa
barba: vestesque suas non laverat a die qua
egressus fuerat rex, usque ad diem reversionis
ejus in pace. 25 Cumque Jerusalem occurrisset
regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum
Miphiboseth? 26 Et respondens ait: Domine
mi rex, servus meus contempsit me: dixitque
ei ego famulus tuus, ut sterneret mihi asinum,
et ascendens abirem cum rege: claudus enim
sum servus tuus. 27 Insuper et accusavit me
servum tuum ad te dominum meum regem:
tu autem domine mi rex, sicut angelus Dei
es, fac quod placitum est tibi. 28 Neque enim
fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia
domino meo regi: tu autem posuisti me servum
tuum inter convivas mensæ tuæ: quid ergo
habeo justæ querelæ? aut quid possum ultra
vociferari ad regem? 29 Ait ergo ei rex:
Quid ultra loqueris? fixum est quod locutus
sum: tu et Siba dividite possessiones. 30 Res-
ponditque Miphiboseth regi: Etiam cuncta
accipiat, postquam reversus est dominus meus
rex pacifice in domum suam. 31 Berzellai
quoque Galaadites, descendens de Rogelim,
traduxit regem Jordanem, paratus etiam ultra
fluvium prosequi eum. 32 Erat autem Berzellai
Galaadites senex valde, id est, octogenarius, et
ipse præbuit alimenta regi, cum moraretur in
castris: fuit quippe vir dives nimis. 33 Dixit
itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut
requiescas securus mecum in Jerusalem. 34 Et
ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum
vitæ meæ, ut ascendam cum rege in Jerusalem?
35 Octogenarius sum hodie: numquid vigent
sensus mei ad discernendum suave, aut
amarum? aut delectare potest servum tuum
cibus et potus? vel audire possum ultra
vocem cantorum atque cantatricum? quare
servus tuus sit oneri domino meo regi?
36 Paululum procedam famulus tuus ab
Jordane tecum: non indigeo hac vicissitudine

38 יָשָׁב־נָא עַבְדְּךָ וְאָמֻת בְּעִירִי עִם קֶבֶר
אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה ׀ עַבְדְּךָ כִמְהָם יַעֲבֹר עִם־
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לוֹ אֵת אֲשֶׁר־טוֹב
בְּעֵינֶיךָ׃ 39 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִתִּי יַעֲבֹר
כִּמְהָם וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה־לּוֹ אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
וְכֹל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 40 וַיַּעֲבֹר
כָּל־הָעָם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבָר וַיִּשַּׁק
הַמֶּלֶךְ לְבַרְזִלַּי וַיְבָרְכֵהוּ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ׃
41 וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּלָה וְכִמְהָן
עָבַר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה וְהֶעֱבִירוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל׃ 42 וְהִנֵּה
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ גְּנָבוּךָ אַחֵינוּ אִישׁ יְהוּדָה
וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן
וְכָל־אַנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ׃ 43 וַיַּעַן כָּל־
אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרוֹב
הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלָמָּה זֶּה חָרָה לְךָ עַל־
הַדָּבָר הַזֶּה הֶאָכוֹל אָכַלְנוּ מִן־הַמֶּלֶךְ אִם־
נִשֵּׂאת נִשָּׂא לָנוּ׃ 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל
אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֶשֶׂר־יָדוֹת לִי
בַמֶּלֶךְ וְגַם־בְּדָוִד אֲנִי מִמְּךָ וּמַדּוּעַ הֱקִלֹּתַנִי
וְלֹא־הָיָה דְבָרִי רִאשׁוֹן לִי לְהָשִׁיב אֶת־
מַלְכִּי וַיִּקֶשׁ דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה כ׃

1 וְשָׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיַּעַל וּשְׁמוֹ שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר וַיֹּאמֶר
אֵין־לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה־לָנוּ בְּבֶן־
יִשַׁי אִישׁ לְאֹהָלָיו יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיַּעַל כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוּ בְמַלְכָּם
מִן־הַיַּרְדֵּן וְעַד יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וַיָּבֹא דָוִד
אֶל־בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֵת
עֶשֶׂר־נָשִׁים ׀ פִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמֹר
הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם
וַאֲלֵיהֶם לֹא־בָא וַתִּהְיֶינָה צְרֻרוֹת עַד־
יוֹם מֻתָן אַלְמְנוּת חַיּוּת׃
4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עֲמָשָׂא הַזְעֶק־לִי אֶת־
אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פֹּה
עֲמֹד׃ 5 וַיֵּלֶךְ עֲמָשָׂא לְהַזְעִיק אֶת־
יְהוּדָה וַיּוֹחֶר מִן־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יְעָדוֹ׃

37 Καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ
πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς
μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσε-
ται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποίησον
αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 38 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαάμ κἀγὼ ποιήσω
αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα
ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσω σοι. 39 Καὶ διέβη πᾶς
ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη· καὶ
κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλὶ καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 40 Καὶ
διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη
μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες
μετὰ τοῦ βασιλέως καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ
Ἰσραήλ. 41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρε-
γένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα Τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ
Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ'
αὐτοῦ; 42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα
Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Διότι ἐγγίζει πρὸς μὲ ὁ βασιλεύς·
καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου;
μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα
ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν; 43 Καὶ ἀπεκρίθη
ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ εἶπεν Δέκα χεῖρές
μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ, καί
γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνα τί τοῦτο
ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός
μοι τοῦ Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ
ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον
ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ
ὄνομα αὐτῷ Σαβεέ, υἱὸς Βοχορὶ ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί,
καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν
ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ
υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν Δαυὶδ
ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολ-
λήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἕως Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασι-
λεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς
ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν
οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτὰς καὶ πρὸς
αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι. 4 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαΐ Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα
Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι. 5 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀμεσσαΐ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ
ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

37 Sed obsecro ut revertar servus tuus, et
moriar in civitate mea, et sepeliar juxta
sepulchrum patris mei et matris meæ. Est
autem servus tuus Chamaam, ipse vadat
tecum, domine mi rex, et fac ei quidquid tibi
bonum videtur. 38 Dixit itaque ei rex:
Mecum transeat Chamaam, et ego faciam ei
quidquid tibi placuerit; et omne quod petieris
a me, impetrabis. 39 Cumque transisset
universus populus et rex Jordanem, osculatus
est rex Berzellai, et benedixit ei: et ille reversus
est in locum suum. 40 Transivit ergo rex in
Galgalam, et Chamaam cum eo; omnis autem
populus Juda traduxerat regem, et media
tantum pars adfuerat de populo Israel.
41 Itaque omnes viri Israel concurrentes
ad regem, dixerunt ei: Quare te furati sunt
fratres nostri viri Juda, et traduxerunt regem
et domum ejus Jordanem, omnesque viros
David cum eo? 42 Et respondit omnis vir
Juda ad viros Israel: Quia mihi propior est
rex: cur irasceris super hac re? numquid
comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis
data sunt? 43 Et respondit vir Israel ad viros
Juda, et ait: Decem partibus major ego sum
apud regem, magisque ad me pertinet David
quam ad te: cur fecisti mihi injuriam, et non
mihi nuntiatum est priori, ut reducerem regem
meum? Durius autem responderunt viri Juda
viris Israel.

CAPUT XX.

1 Accidit quoque ut ibi esset vir Belial,
nomine Seba, filius Bochri, vir Jemineus; et
cecinit buccina, et ait: Non est nobis pars in
David, neque hereditas in filio Isai: revertere
in tabernacula tua Israel. 2 Et separatus est
omnis Israel a David, secutusque est Seba
filium Bochri: viri autem Juda adhæserunt
regi suo a Jordane usque Jerusalem. 3 Cumque
venisset rex in domum suam in Jerusalem,
tulit decem mulieres concubinas, quas
dereliquerat ad custodiendam domum, et
tradidit eas in custodiam, alimenta eis
præbens: et non est ingressus ad eas, sed
erant clausæ usque in diem mortis suæ in
viduitate viventes. 4 Dixit autem rex Amasæ:
Convoca mihi omnes viros Juda in diem
tertium, et tu adesto præsens. 5 Abiit ergo
Amasa ut convocaret Judam, et moratus
est extra placitum quod ei constituerat rex.

6 וַיֹּאמֶר דָּוִד֙ אֶל־אֲבִישַׁי עַתָּה יֵרַע לָנוּ
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי מִן־אַבְשָׁלוֹם אַתָּה קַח
אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו פֶּן־מָצָא
לוֹ עָרִים בְּצֻרוֹת וְהִצִּיל עֵינֵנוּ׃ 7 וַיֵּצְאוּ
אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וְכָל־
הַגִּבֹּרִים וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלִַם לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 8 הֵם עִם־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וַעֲמָשָׂא בָּא לִפְנֵיהֶם וְיוֹאָב
חָגוּר ׀ מִדּוֹ לְבֻשׁוֹ וְעָלָו חֲגוֹר חֶרֶב
מְצֻמֶּדֶת עַל־מָתְנָיו בְּתַעְרָהּ וְהוּא יָצָא
וַתִּפֹּל׃ 9 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַעֲמָשָׂא הֲשָׁלוֹם
אַתָּה אָחִי וַתֹּחֶז יַד־יְמִין יוֹאָב בִּזְקַן
עֲמָשָׂא לִנְשָׁק־לוֹ׃ 10 וַעֲמָשָׂא לֹא־נִשְׁמַר
בַּחֶרֶב ׀ אֲשֶׁר בְּיַד־יוֹאָב וַיַּכֵּהוּ בָהּ אֶל־
הַחֹמֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה וְלֹא־שָׁנָה
לוֹ וַיָּמֹת וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי אָחִיו רָדַף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 11 וְאִישׁ עָמַד עָלָיו
מִנַּעֲרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאָב
וּמִי אֲשֶׁר־לְדָוִד אַחֲרֵי יוֹאָב׃ 12 וַעֲמָשָׂא
מִתְגֹּלֵל בַּדָּם בְּתוֹךְ הַמְסִלָּה וַיַּרְא הָאִישׁ
כִּי־עָמַד כָּל־הָעָם וַיַּסֵּב אֶת־עֲמָשָׂא מִן־
הַמְסִלָּה הַשָּׂדֶה וַיַּשְׁלֵךְ עָלָיו בֶּגֶד כַּאֲשֶׁר
רָאָה כָּל־הַבָּא עָלָיו וְעָמָד׃ 13 כַּאֲשֶׁר
הֹגָה מִן־הַמְסִלָּה עָבַר כָּל־אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב
לִרְדֹּף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 14 וַיַּעֲבֹר
בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה
וְכָל־הַבֵּרִים וַיִּקָּלְהוּ וַיָּבֹאוּ אַף־אַחֲרָיו׃
15 וַיָּבֹאוּ וַיָּצֻרוּ עָלָיו בְּאָבֵלָה בֵּית הַמַּעֲכָה
וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה אֶל־הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֵל
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יוֹאָב מַשְׁחִיתִם
לְהַפִּיל הַחוֹמָה׃ 16 וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה
מִן־הָעִיר שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ אִמְרוּ־נָא אֶל־
יוֹאָב קְרַב עַד־הֵנָּה וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ׃
17 וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַאַתָּה
יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דִּבְרֵי
אֲמָתֶךָ וַיֹּאמֶר שֹׁמֵעַ אָנֹכִי׃ 18 וַתֹּאמֶר
לֵאמֹר דַּבֵּר יְדַבְּרוּ בָרִאשֹׁנָה לֵאמֹר שָׁאוֹל
יְשָׁאֲלוּ בְּאָבֵל וְכֵן הֵתַמּוּ׃ 19 אָנֹכִי שְׁלֻמֵי
אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְהָמִית עִיר
וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל לָמָּה תְבַלַּע נַחֲלַת יְהוָה׃
20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמַר חָלִילָה
חָלִילָה לִי אִם־אֲבַלַּע וְאִם־אַשְׁחִית׃

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαΐ Νῦν κακοποιήσει
ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ· καὶ
νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου
σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μή ποτε ἑαυτῷ
εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν. 7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαῒ καὶ
οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ
πάντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ
διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. 8 Καὶ αὐτοὶ
παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαών, καὶ
Ἀμεσσαΐ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωὰβ
περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα
ἐξῆλθε, καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε. 9 Καὶ εἶπεν
Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσσαΐ Εἰ ὑγιαίνεις σύ, ἀδελφέ, καὶ
ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος
Ἀμεσσαῒ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν. 10 Καὶ Ἀμεσσαῒ
οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ
Ἰωάβ· καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν
ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ
οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. Καὶ Ἰωὰβ
καὶ Ἀβεσσαῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ
υἱοῦ Βοχορί. 11 Καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν
παιδαρίων Ἰωὰβ καὶ εἶπε Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ,
καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ ὀπίσω Ἰωάβ; 12 Καὶ Ἀμεσσαῒ
πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ
εἶδεν ἀνὴρ ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαός· καὶ ἀπέστρεψε
τὸν Ἀμεσσαῒ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν
ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθότι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτὸν ἑστηκότα. 13 Ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς
τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωὰβ
τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. 14 Καὶ
διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς
Βεθμαχά, καὶ πάντες ἐν Χαρρὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν
καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ. 15 Καὶ παρεγενήθη-
σαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ καὶ
Φερμαχά, καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν
καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετὰ Ἰωὰβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. 16 Καὶ
ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν Ἀκούσατε
ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωὰβ Ἔγγισον ἕως ὧδε,
καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν. 17 Καὶ προσήγγισε πρὸς
αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνή Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐγώ· εἶπε δὲ αὐτῷ Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς
δούλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Ἀκούω ἐγώ εἰμι.
18 Καὶ εἶπε λέγουσα Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις
λέγοντες Ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν
Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ·
ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ
ἐξέλιπον. 19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων
Ἰσραήλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρό-
πολιν ἐν Ἰ[illegible]ραήλ· ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν
Κυρίου; 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωὰβ καὶ εἶπεν Ἵλεώς
μοι ἵλεώς μο[illegible] εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ·

6 Ait autem David ad Abisai: Nunc magis
afflicturus est nos Seba filius Bochri quam
Absalom: tolle igitur servos domini tui, et
persequere eum, ne forte inveniat civitates
munitas, et effugiat nos. 7 Egressi sunt ergo
cum eo viri Joab, Cerethi quoque et Pheleti:
et omnes robusti exierunt de Jerusalem ad
persequendum Seba filium Bochri. 8 Cumque
illi essent juxta lapidem grandem, qui est in
Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro
Joab vestitus erat tunica stricta ad mensuram
habitus sui, et desuper accinctus gladio
dependente usque ad ilia, in vagina, qui
fabricatus levi motu egredi poterat, et
percutere. 9 Dixit itaque Joab ad Amasam:
Salve mi frater. Et tenuit manu dextera
mentum Amasæ, quasi osculans eum. 10 Porro
Amasa non observavit gladium, quem habebat
Joab, qui percussit eum in latere, et effudit
intestina ejus in terram, nec secundum vulnus
apposuit, et mortuus est. Joab autem, et
Abisai frater ejus, persecuti sunt Seba filium
Bochri. 11 Interea quidam viri, cum stetissent
juxta cadaver Amasæ, de sociis Joab, dixerunt:
Ecce qui esse voluit pro Joab comes David.
12 Amasa autem conspersus sanguine, jacebat
in media via. Vidit hoc quidam vir quod
subsisteret omnis populus ad videndum eum,
et amovit Amasam de via in agrum, operuitque
eum vestimento, ne subsisterent transeuntes
propter eum. 13 Amoto ergo illo de via,
transibat omnis vir sequens Joab ad per-
sequendum Seba filium Bochri. 14 Porro ille
transierat per omnes tribus Israel in Abelam,
et Bethmaacha, omnesque viri electi congregati
fuerant ad eum. 15 Venerunt itaque et
oppugnabant eum in Abela, et in Bethmaacha,
et circumdederunt munitionibus civitatem, et
obsessa est urbs: omnis autem turba, quæ erat
cum Joab, moliebatur destruere muros. 16 Et
exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite,
audite, dicite Joab: Appropinqua huc, et
loquar tecum. 17 Qui cum accessisset ad eam,
ait illi: Tu es Joab? Et ille respondit: Ego.
Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ
tuæ. Qui respondit: Audio. 18 Rursumque
illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri
proverbio: Qui interrogant, interrogent in
Abela: et sic perficiebant. 19 Nonne ego sum
quæ respondeo veritatem in Israel, et tu quæris
subvertere civitatem, et evertere matrem in
Israel? Quare præcipitas hereditatem Domini?
20 Respondensque Joab, ait: Absit, absit
hoc a me: non præcipito, neque demolior.

21 לֹא־כֵן הַדָּבָר כִּי אִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי שְׁמוֹ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדָוִד תְּנוּ־
אֹתוֹ לְבַדּוֹ וְאֵלְכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ מֻשְׁלָךְ אֵלֶיךָ
בְּעַד הַחוֹמָה׃ 22 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־
הָעָם בְּחָכְמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי וַיַּשְׁלִכוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר
וַיָּפֻצוּ מֵעַל־הָעִיר אִישׁ לְאֹהָלָיו וְיוֹאָב שָׁב
יְרוּשָׁלִַם אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 23 וְיוֹאָב אֶל
כָּל־הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבְנָיָה בֶּן־יְהוֹיָדָע עַל־
הַכְּרֵי וְעַל־הַפְּלֵתִי׃ 24 וַאֲדֹרָם עַל־הַמַּס
וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃ 25 וּשְׁיָא
סֹפֵר וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ 26 וְגַם עִירָא
הַיָּאִרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד׃

פרשה כא׃

1 וַיְהִי רָעָב בִּימֵי דָוִד שָׁלֹשׁ שָׁנִים
שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־פְּנֵי יְהוָה
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׁאוּל וְאֶל־
בֵּית הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר־הֵמִית אֶת־הַגִּבְעֹנִים׃
2 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם־
מִיֶּתֶר הָאֱמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכֹּתָם בְּקַנְּאֹתוֹ לִבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃ 3 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַגִּבְעֹנִים מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר
וּבָרְכוּ אֶת־נַחֲלַת יְהוָה׃ 4 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַגִּבְעֹנִים אֵין־לָי כֶּסֶף וְזָהָב עִם־שָׁאוּל
וְעִם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר מָה־אַתֶּם אֹמְרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃
5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כִּלָּנוּ
וַאֲשֶׁר דִּמָּה־לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מֵהִתְיַצֵּב בְּכָל־
גְּבֻל יִשְׂרָאֵל׃ 6 יֻתַּן־לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים
מִבָּנָיו וְהוֹקַעֲנוּם לַיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל
בְּחִיר יְהוָה ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי
אֶתֵּן׃ 7 וַיַּחְמֹל הַמֶּלֶךְ עַל־מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־
יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל עַל־שְׁבֻעַת יְהוָה אֲשֶׁר
בֵּינֹתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל׃
8 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בְּנֵי רִצְפָּה בַת־
אַיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת־אַרְמֹנִי וְאֶת־
מְפִבֹשֶׁת וְאֶת־חֲמֵשֶׁת בְּנֵי מִיכַל בַּת־שָׁאוּל
אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן־בַּרְזִלַּי הַמְּחֹלָתִי׃

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ,
Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυίδ· δότε αὐτόν
μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως·
καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ
αὐτοῦ ῥιφήσεται προς σὲ διὰ τοῦ τείχους. 22 Καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλάλησε
πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ
ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί, καὶ ἀφεῖλε
καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. Καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ,
καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωὰβ ἀπέστρεψεν
εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. 23 Καὶ ὁ Ἰωὰβ
πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραήλ, καὶ Βαναίας υἱὸς
Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί, 24 Καὶ
Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς
Ἀχιλοὺθ ἀναμιμνήσκων, 25 Καὶ Σουσὰ γραμ-
ματεύς, καὶ Σαδὼκ και Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, 26 Καί γε
Ἰρὰς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυίδ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία
ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε
Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος
Ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν
θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς
Γαβαωνίτας. 2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Καὶ οἱ
Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰσιν ὅτι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ
ἐλλείμματος τοῦ Ἀμοῤῥαίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ὤμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτοὺς
ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας Τί ποιήσω
ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν
κληρονομίαν Κυρίου; 4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ
Γαβαωνῖται Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον
μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Τί
ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν; 5 Καὶ εἶπαν πρὸς
τὸν βασιλέα Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς,
ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ
ὁρίῳ Ἰσραήλ. 6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν
τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Ἐγὼ δώσω. 7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ
τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ
ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ
Σαούλ. 8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο
υἱοὺς Ῥεσφὰ θυγατρὸς Ἀϊὰ οὓς ἔτεκε τῷ Σαούλ,
τὸν Ἑρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθέ, καὶ τοὺς
πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ οὓς
ἔτεκε τῷ Ἐσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωουλαθί,

21 Non sic se habet res, sed homo de
monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine,
levavit manum suam contra regem David:
tradite illum solum, et recedemus a civitate.
Et ait mulier ad Joab: Ecce caput ejus
mittetur ad te per murum. 22 Ingressa
est ergo ad omnem populum, et locuta est
eis sapienter: qui abscissum caput Seba
filii Bochri projecerunt ad Joab: et ille
cecinit tuba, et recesserunt ab urbe, unusquis-
que in tabernacula sua: Joab autem reversus
est Jerusalem ad regem. 23 Fuit ergo Joab
super omnem exercitum Israel: Banaias autem
filius Joiadæ super Cerethæos et Phelethæos.
24 Aduram vero super tributa: porro Josaphat
filius Ahilud, a commentariis. 25 Siva autem,
scriba: Sadoc vero et Abiathar, sacerdotes.
26 Ira autem Jairites erat sacerdos David.

CAPUT XXI.

1 Facta est quoque fames in diebus David
tribus annis jugiter: et consuluit David ora-
culum Domini. Dixitque Dominus: Propter
Saul, et domum ejus sanguinum, quia occidit
Gabaonitas. 2 Vocatis ergo Gabaonitis rex,
dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant
de filiis Israel, sed reliquiæ Amorrhæorum:
filii quippe Israel juraverant eis, et voluit Saul
percutere eos zelo, quasi pro filiis Israel et
Juda.) 3 Dixit ergo David ad Gabaonitas:
Quid faciam vobis? et quod erit vestri
piaculum, ut benedicatis hereditati Domini?
4 Dixeruntque ei Gabaonitæ: Non est nobis
super argento et auro quæstio, sed contra
Saul, et contra domum ejus: neque volumus
ut interficiatur homo de Israel. Ad quos
rex ait: Quid ergo vultis ut faciam vobis?
5 Qui dixerunt regi: Virum, qui attrivit nos
et oppressit inique, ita delere debemus, ut
ne unus quidem residuus sit de stirpe ejus
in cunctis finibus Israel. 6 Dentur nobis
septem viri de filiis ejus, ut crucifigamus eos
Domino in Gabaa Saul, quondam electi
Domini. Et ait rex: Ego dabo. 7 Pepercitque
rex Miphiboseth filio Jonathæ filii Saul,
propter jusjurandum Domini, quod fuerat inter
David et inter Jonathan filium Saul. 8 Tulit
itaque rex duos filios Respha filiæ Aia, quos
peperit Sauli, Armoni, et Miphiboseth: et
quinque filios Michol filiæ Saul, quos genuerat
Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi.

9 וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיֹּקִיעֻם בָּהָר לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעְתָּם יָחַד וְהֵם הֻמְתוּ
בִּימֵי קָצִיר בָּרִאשֹׁנִים תְּחִלַּת קְצִיר
שְׂעֹרִים׃ 10 וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת־אַיָּה אֶת־
הַשַּׂק וַתַּטֵּהוּ לָהּ אֶל־הַצּוּר מִתְּחִלַּת
קָצִיר עַד נִתַּךְ־מַיִם עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְלֹא־נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם
יוֹמָם וְאֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה לָיְלָה׃ 11 וַיֻּגַּד
לְדָוִד אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אַיָּה
פִּלֶגֶשׁ שָׁאוּל׃ 12 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־
עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ אֹתָם
מֵרְחֹב בֵּית־שַׁן אֲשֶׁר תְּלָוּם שָׁם הַפְּלִשְׁתִּים
בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׁאוּל בַּגִּלְבֹּעַ׃
13 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת־עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־
עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיַּאַסְפוּ אֶת־עַצְמוֹת
הַמּוּקָעִים׃ 14 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹת־שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן בְּצֵלָע בְּקֶבֶר
קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
וַיֵּעָתֵר אֱלֹהִים לָאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן׃ 15 וַתְּהִי־
עוֹד מִלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד
דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיָּעַף דָּוִד׃ 16 וְיִשְׁבּוֹ בְּנֹב אֲשֶׁר ׀ בִּילִידֵי
הָרָפָה וּמִשְׁקַל קֵינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל
נְחֹשֶׁת וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת
אֶת־דָּוִד׃ 17 וַיַּעֲזָר־לוֹ אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה
וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִתֵהוּ אָז נִשְׁבְּעוּ
אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תֵצֵא עוֹד אִתָּנוּ
לַמִּלְחָמָה וְלֹא תְכַבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל׃
18 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה
בְּגֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי
אֶת־סַף אֲשֶׁר בִּילִדֵי הָרָפָה׃
19 וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי
אֵת גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃
20 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי ׀
אִישׁ מָדוֹן וְאֶצְבְּעֹת יָדָיו וְאֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו
שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם־הוּא
יֻלַּד לְהָרָפָה׃ 21 וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ
יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעִי אֲחִי דָוִד׃ 22 אֶת־אַרְבַּעַת
אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְהָרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִד
וּבְיַד עֲבָדָיו׃

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν·
καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου,
καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ
αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν. 10 Καὶ
ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊὰ τὸν σάκκον καὶ
ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ
κριθῶν ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ νυκτός. 11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα
ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊὰ παλλακὴ Σαοὺλ·
καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς
Ἰωὰ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. 12 Καὶ
ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ
ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν
υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς
πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ
ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ. 13 Καὶ ἀνήνεγκεν
ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν
ἐξηλιασμένων. 14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ
τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν
τῷ τάφῳ Κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπήκουσεν
ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα. 15 Καὶ ἐγενήθη
ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ·
καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
ἐπορεύθη Δαυίδ. 16 Καὶ Ἰεσβὶ ὃς ἦν ἐν τοῖς
ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφά, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος
αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς
περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι
τὸν Δαυίδ. 17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσὰ υἱὸς
Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθα-
νάτωσεν αὐτόν. Τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ
λέγοντες Οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον,
καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραήλ. 18 Καὶ
ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ μετὰ τῶν
ἀλλοφύλων· τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀσταρωθὶ
τὸν Σὲφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις τοῦ Ῥαφά. 19 Καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργὶμ ὁ Βαιθλεε-
μίτης τὸν Γολιὰθ τὸν Γεθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ
δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. 20 Καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ· καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδών,
καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι
τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἓξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ·
καί γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾷ. 21 Καὶ ὠνείδισε
τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς
Σεμεῒ ἀδελφοῦ Δαυίδ. 22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθη-
σαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γὲθ τῷ Ῥαφᾷ οἶκος,
καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ.

9 Et dedit eos in manus Gabaonitarum: qui
crucifixerunt eos in monte coram Domino: et
ceciderunt hi septem, simul occisi in diebus
messis primis, incipiente messione hordei
10 Tollens autem Respha filia Aia cilicium,
substravit sibi supra petram, ab initio messis,
donec stillaret aqua super eos de cælo: et non
dimisit aves lacerare eos per diem, neque
bestias per noctem. 11 Et nuntiata sunt David
quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul.
12 Et abiit David, et tulit ossa Saul, et ossa
Jonathæ filii ejus, a viris Jabes Galaad, qui
furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua
suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent
Saul in Gelboe: 13 Et asportavit inde ossa
Saul, et ossa Jonathæ filii ejus: et colligentes
ossa eorum qui affixi fuerant, 14 Sepelierunt
ea cum ossibus Saul et Jonathæ filii ejus in
terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cis
patris ejus: feceruntque omnia, quæ præceperat
rex, et repropitiatus est Deus terræ post
hæc. 15 Factum est autem rursum prælium
Philisthinorum adversum Israel, et descendit
David, et servi ejus cum eo, et pugnabant
contra Philisthiim. Deficiente autem David,
16 Jesbibenob, qui fuit de genere Arapha, cujus
ferrum hastæ trecentas uncias appendebat, et
accinctus erat ense novo, nisus est percutere
David. 17 Præsidioque ei fuit Abisai filius
Sarviæ, et percussum Philisthæum interfecit.
Tunc juraverunt viri David, dicentes: Jam non
egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas
lucernam Israel. 18 Secundum quoque bellum
fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit
Sobochai de Husati, Saph de stirpe Arapha
de genere gigantum. 19 Tertium quoque fuit
bellum in Gob contra Philisthæos, in quo
percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius
Bethlehemites Goliath Gethæum, cujus hastile
hastæ erat quasi liciatorium texentium.
20 Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir
fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque
habebat digitos, id est, viginti quatuor, et erat
de origine Arapha. 21 Et blasphemavit Israel:
percussit autem eum Jonathan filius Samaa
fratris David. 22 Hi quatuor nati sunt de
Arapha in Geth, et ceciderunt in manu David,
et servorum ejus.

פרשה כב :

1 וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָֹה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָֹה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־
אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל : 2 וַיֹּאמַר יְהוָֹה
סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי : 3 אֱלֹהֵי צוּרִי
אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי : 4 מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָֹה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ : 5 כִּי אֲפָפֻנִי
מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי :
6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־מָוֶת :
7 בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָֹה וְאֶל־אֱלֹהַי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו :
8 וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת
הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ :
9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ : 10 וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו : 11 וַיִּרְכַּב
עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ :
12 וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חַשְׁרַת־
מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים : 13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ
גַּחֲלֵי־אֵשׁ : 14 יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהוָֹה
וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ : 15 וַיִּשְׁלַח חִצִּים
וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹמֹם : 16 וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי
יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת יְהוָֹה
מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ : 17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים : 18 יַצִּילֵנִי
מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי :
19 יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָֹה מִשְׁעָן
לִי : 20 וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־
חָפֵץ בִּי : 21 יִגְמְלֵנִי יְהוָֹה כְּצִדְקָתִי
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי : 22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי
יְהוָֹה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי : 23 כִּי כָל־
מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה :
24 וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי :
25 וַיָּשֶׁב יְהוָֹה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד
עֵינָיו : 26 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גִּבּוֹר
תָּמִים תִּתַּמָּם : 27 עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־
עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל : 28 וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ
וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל : 29 כִּי־אַתָּה
נֵירִי יְהוָֹה וַיהוָֹה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי : 30 כִּי
בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר :

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτὸν Κύριος
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
Σαούλ. 2 Καὶ εἶπεν ᾠδή Κύριε, πέτρα μου καὶ
ὀχύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί, 3 Ὁ θεός
μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ· ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου,
ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου,
ἐξ ἀδίκου σώσεις με. 4 Αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι
Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. 5 Ὅτι
περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χείμαῤῥοι ἀνο-
μίας ἐθάμβησάν με· 6 Ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν
με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. 7 Ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν
θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ
φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια
τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι
ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς. 9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται·
ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἔκλινεν
οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· 11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ Χερουβὶμ καὶ
ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου· 12 Καὶ
ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ
σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις
ἀέρος. 13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξε-
καύθησαν ἄνθρακες πυρός. 14 Ἐβρόντησεν ἐξ
οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ
ἤστραψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς· 16 Καὶ
ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια
τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει Κυρίου ἀπὸ πνοῆς
πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ. 17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
18 Ἐῤῥύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν
μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου, καὶ ἐγένετο
Κύριος ἐπιστήριγμά μου· 20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς
πλατυσμὸν καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ηὐδόκησεν ἐν ἐμοί·
21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἀνταπέδωκέ μοι. 22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου,
καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου· 23 Ὅτι πάντα
τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν. 24 Καὶ
ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου· 25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 26 Μετὰ
ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ·
27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρε-
βλοῦ στρεβλωθήσῃ. 28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν
σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.
29 Ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει
μοι τὸ σκότος μου· 30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι
μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

CAPUT XXII.

1 LOCUTUS est autem David Domino verba
carminis hujus, in die qua liberavit eum
Dominus de manu omnium inimicorum suorum,
et de manus Saul; 2 Et ait: Dominus petra
mea, et robur meum, et salvator meus. 3 Deus
fortis meus, sperabo in eum: scutum meum,
et cornu salutis meæ: elevator meus, et
refugium meum: salvator meus, de iniquitate
liberabis me. 4 Laudabilem invocabo Do-
minum: et ab inimicis meis salvus ero.
5 Quia circumdederunt me contritiones mortis:
torrentes Belial terruerunt me. 6 Funes
inferni circumdederunt me: prævenerunt me
laquei mortis. 7 In tribulatione mea invocabo
Dominum, et ad Deum meum clamabo: et
exaudiet de templo suo vocem meam, et
clamor meus veniet ad aures ejus. 8 Commota
est et contremuit terra: fundamenta montium
concussa sunt et conquassata, quoniam iratus
est eis. 9 Ascendit fumus de naribus ejus, et
ignis de ore ejus vorabit: carbones succensi
sunt ab eo. 10 Inclinavit cælos, et descendit:
et caligo sub pedibus ejus. 11 Et ascendit
super cherubim, et volavit: et lapsus est super
pennas venti. 12 Posuit tenebras in circuitu
suo latibulum: cribrans aquas de nubibus
cælorum. 13 Præ fulgore in conspectu ejus,
succensi sunt carbones ignis. 14 Tonabit de
cælo Dominus: et excelsus dabit vocem suam.
15 Misit sagittas, et dissipavit eos: fulgur, et
consumpsit eos. 16 Et apparuerunt effusiones
maris, et revelata sunt fundamenta orbis, ab
increpatione Domini, ab inspiratione spiritus
furoris ejus. 17 Misit de excelso, et assumpsit
me: et extraxit me de aquis multis. 18 Libera-
vit me ab inimico meo potentissimo, et ab his
qui oderant me: quoniam robustiores me
erant. 19 Prævenit me in die afflictionis
meæ, et factus est Dominus firmamentum
meum. 20 Et eduxit me in latitudinem:
liberavit me, quia complacui ei. 21 Retribuet
mihi Dominus secundum justitiam meam: et
secundum munditiam manuum mearum reddet
mihi. 22 Quia custodivi vias Domini, et non
egi impie, a Deo meo. 23 Omnia enim
judicia ejus in conspectu meo: et præcepta
ejus non amovi a me. 24 Et ero perfectus
cum eo: et custodiam me ab iniquitate mea.
25 Et restituet mihi Dominus secundum
justitiam meam: et secundum munditiam
manuum mearum, in conspectu oculorum
suorum. 26 Cum sancto sanctus eris: et
cum robusto perfectus. 27 Cum electo electus
eris: et cum perverso perverteris. 28 Et
populum pauperem salvum facies: oculisque
tuis excelsos humiliabis. 29 Quia tu lucerna
mea Domine: et tu Domine illuminabis
tenebras meas. 30 In te enim curram
accinctus: in Deo meo transiliam murum

31 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה
צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃
32 כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר
מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ 33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל
וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכּוֹ׃ 34 מְשַׁוֶּה רַגְלַיו
כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִדֵנִי׃ 35 מְלַמֵּד
יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃
36 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
37 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב
עַד־כַּלּוֹתָם׃ 39 וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ 40 וַתַּזְרֵנִי
חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃
41 וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
42 יִשְׁעוּ וְאֵין מֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
43 וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר־אָרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדִקֵּם
אֶרְקָעֵם׃ 44 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי
יַעַבְדֻנִי׃ 45 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמוֹעַ
אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ 46 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ
וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ 47 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ
צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ 48 הָאֵל
הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃
49 וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ
חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ 50 עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה
בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ 51 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ
עַד־עוֹלָם׃

פרשה כג׃

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם
דָּוִד בֶּן־יִשַׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עָל
מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל׃
2 רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר־בִּי וּמִלָּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי׃
3 אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל
מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים׃
4 וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שָׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת
מִנֹּגַהּ מִמָּטָר דֶּשֶׁא מֵאָרֶץ׃ 5 כִּי
לֹא־כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית עוֹלָם
שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל וּשְׁמֻרָה כִּי
כָל־יִשְׁעִי וְכָל־חֵפֶץ כִּי־לֹא יַצְמִיחַ׃

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ
ῥῆμα Κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον· ὑπερασπι-
στής ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.
32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης
ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν
μου· 34 Τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ
ἐπὶ τὰ ὕψη ἱστῶν με· 35 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί
μου. 36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με 37 Εἰς πλα-
τυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ
ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου. 38 Διώξω ἐχθρούς μου
καὶ ἀφανιῶ αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν
συντελέσω αὐτούς· 39 Καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις
τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου. 41 Καὶ
τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς
με καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς. 42 Βοήσονται καὶ οὐκ
ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν
αὐτῶν. 43 Καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς
πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς. 44 Καὶ ῥύσῃ με
ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἐδούλευσάν μοι· 45 Υἱοὶ ἀλλό-
τριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου·
46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀποῤῥιφήσονται καὶ σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. 47 Ζῇ Κύριος καὶ
εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου
ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου. 48 Ἰσχυρὸς Κύριος
ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω
μου, 49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ
τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς
ἀδικημάτων ῥύσῃ με. 50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσο-
μαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ψαλῶ, 51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι Πιστὸς
Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε
Κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς
ψαλμοὶ Ἰσραήλ. 2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν
ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. 3 Λέγει
ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ
παραβολήν, εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ Πῶς κραταιώσητε
φόβον χριστοῦ, 4 Καὶ ἐν φωτὶ θεοῦ πρωίας;
ἀνατείλαι ἥλιος τὸ πρωί, οὐ Κύριος παρῆλθεν ἐκ
φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς. 5 Οὐ
γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ· διαθήκην
γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ
πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν
θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

31 Deus, immaculata via ejus, eloquium
Domini igne examinatum: scutum est
omnium sperantium in se. 32 Quis est
Deus præter Dominum: et quis fortis
præter Deum nostrum? 33 Deus qui
accinxit me fortitudine: et complanavit per-
fectam viam meam. 34 Coæquans pedes
meos cervis, et super excelsa mea statuens me.
35 Docens manus meas ad prælium, et com-
ponens quasi arcum æreum brachia mea.
36 Dedisti mihi clypeum salutis tuæ: et man-
suetudo tua multiplicavit me. 37 Dilatabis
gressus meos subtus me: et non deficient tali
mei. 38 Persequar inimicos meos, et conteram:
et non convertar donec consumam eos. 39 Con-
sumam eos et confringam, ut non consurgant:
cadent sub pedibus meis. 40 Accinxisti me
fortitudine ad prælium: incurvasti resistentes
mihi subtus me. 41 Inimicos meos dedisti
mihi dorsum, odientes me, et disperdam eos.
42 Clamabunt, et non erit qui salvet: ad
Dominum, et non exaudiet eos. 43 Delebo eos
ut pulverem terræ: quasi lutum platearum
comminuam eos atque confringam. 44 Salvabis
me a contradictionibus populi mei: custodies
me in caput gentium: populus, quem ignoro,
serviet mihi. 45 Filii alieni resistent mihi,
auditu auris obedient mihi. 46 Filii alieni
defluxerunt, et contrahentur in angustiis suis.
47 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus: et
exaltabitur Deus fortis salutis meæ. 48 Deus
qui das vindictas mihi, et dejicis populos sub
me. 49 Qui educis me ab inimicis meis, et a
resistentibus mihi elevas me: a viro iniquo
liberabis me. 50 Propterea confitebor tibi
Domine in gentibus: et nomini tuo cantabo.
51 Magnificans salutes regis sui, et faciens
misericordiam christo suo David, et semini
ejus in sempiternum.

CAPUT XXIII.

1 HÆC autem sunt verba David novissima.
Dixit David filius Isai: dixit vir, cui con-
stitutum est de christo Dei Jacob, egregius
psaltes Israel: 2 Spiritus Domini locutus est
per me, et sermo ejus per linguam meam.
3 Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis
Israel: Dominator hominum, justus dominator
in timore Dei: 4 Sicut lux auroræ, oriente sole,
mane absque nubibus rutilat, et sicut pluviis
germinat herba de terra. 5 Nec tanta est domus
mea apud Deum, ut pactum æternum iniret
mecum, firmum in omnibus atque munitum.
Cuncta enim salus mea, et omnis voluntas:
nec est quidquam ex ea quod non germinet.

6 וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מֻנָד כֻּלָּהַם כִּי־לֹא בְיָד
יִקָּחוּ׃ 7 וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמָּלֵא בַרְזֶל
וְעֵץ חֲנִית וּבָאֵשׁ שָׂרוֹף יִשָּׂרְפוּ בַּשָּׁבֶת׃
8 אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר
לְדָוִד יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחְכְּמֹנִי ׀ רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי
הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנוֹ עַל־שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל
בְּפַעַם אֶחָד׃ 9 וְאַחֲרוֹ אֶלְעָזָר בֶּן־
דֹּדִי בֶּן־אֲחֹחִי בִּשְׁלֹשָׁה גִבֹּרִים עִם־דָּוִד
בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ־שָׁם לַמִּלְחָמָה
וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ 10 הוּא קָם וַיַּךְ
בַּפְּלִשְׁתִּים עַד ׀ כִּי־יָגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ
אֶל־הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה
בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשֻׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ
לְפַשֵּׁט׃ 11 וְאַחֲרָיו שַׁמָּא בֶן־אָגֵא
הָרָרִי וַיֵּאָסְפוּ פְלִשְׁתִּים לַחַיָּה וַתְּהִי־שָׁם
חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס
מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 12 וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ־הַחֶלְקָה
וַיַּצִּילֶהָ וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ 13 וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשִׁים
מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־קָצִיר אֶל־דָּוִד
אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים חֹנָה
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 14 וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב
פְּלִשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם׃ 15 וַיִּתְאַוֶּה דָוִד
וַיֹּאמַר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבֹּאר בֵּית־לֶחֶם
אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ 16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבֹּאר בֵּית־
לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִאוּ אֶל־דָּוִד
וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃
17 וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי יְהוָה מֵעֲשֹׂתִי זֹאת
הֲדַם הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא
אָבָה לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים׃
18 וַאֲבִישַׁי אֲחִי ׀ יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלִשִׁי וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ
עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ־שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה׃
19 מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הֲכִי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם
לְשָׂר וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא׃
20 וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־חַי רַב־
פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי
אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאֲרִיה
בְּתוֹךְ הַבֹּאר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג׃ 21 וְהוּא
הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי אֲשֶׁר מַרְאֶה וּבְיַד
הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל
אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ׃

6 Ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ
χειρὶ ληφθήσονται, 7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν
αὐτοῖς· καὶ πλῆρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ
ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.
8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυίδ· Ἰεβοσθὲ
ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν· Ἀδινων ὁ
Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ. 9 Καὶ
μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς
Δουδὶ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυίδ· καὶ
ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθη-
σαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραήλ.
10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.
11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία υἱὸς Ἄσα ὁ Ἀρουχαῖος·
καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ
μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν
ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων. 12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν
μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
μεγάλην. 13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριά-
κοντα καὶ κατέβησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς
τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύ-
λων, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐν.
14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστεμα
τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 15 Καὶ ἐπε-
θύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ
σύστεμα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 16 Καὶ
διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ
ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγέ-
νοντο πρὸς Δαυίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· καὶ
ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ 17 Καὶ εἶπε Ἵλεώς μοι,
Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν
πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ
οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί. 18 Καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ υἱὸς
Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισί, καὶ αὐτὸς
ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας·
καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν, 19 Ἐκ τῶν τριῶν
ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα,
καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε. 20 Καὶ Βαναίας
υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ
Καβεσεὴλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριὴλ
τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν
λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.
21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα
ὁρατόν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς
ξύλον διαβάθρας· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν
ῥάβδῳ καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

6 Prævaricatores autem quasi spinæ evellentur
universi: quænon tolluntur manibus. 7 Et
si quis tangere voluerit eas, armabitur
ferro et ligno lanceato, igneque succensæ
comburentur usque ad nihilum. 8 Hæc
nomina fortium David. Sedens in cathedra
sapientissimus princeps inter tres, ipse est
quasi tenerrimus ligni vermiculus, qui octin-
gentos interfecit impetu uno. 9 Post hunc,
Eleazar filius patrui ejus Ahohites inter
tres fortes, qui erant cum David quando
exprobraverunt Philisthiim, et congregati
sunt illuc in prælium. 10 Cumque ascendissent
viri Israel, ipse stetit et percussit Philisthæos,
donec deficeret manus ejus, et obrigesceret
cum gladio: fecitque Dominus salutem magnam
in die illa: et populus qui fugerat, reversus
est ad cæsorum spolia detrahenda. 11 Et
post hunc, Semma filius Age de Arari; et
congregati sunt Philisthiim in statione: erat
quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset
populus a facie Philisthiim, 12 Stetit ille in
medio agri, et tuitus est eum, percussitque
Philisthæos: et fecit Dominus salutem
magnam. 13 Necnon et ante descenderant
tres qui erant principes inter triginta, et
venerant tempore messis ad David in speluncam
Odollam: castra autem Philisthinorum erant
posita in Valle gigantum. 14 Et David erat
in præsidio: porro statio Philisthinorum tunc
erat in Bethlehem. 15 Desideravit ergo David,
et ait: O si quis mihi daret potum aquæ, de
cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam!
16 Irruperunt ergo tres fortes castra Phi-
listhinorum, et hauserunt aquam de cisterna
Bethlehem, quæ erat juxta portam, et attu-
lerunt ad David: at ille noluit bibere, sed
libavit eam Domino, 17 Dicens: Propitius
sit mihi Dominus, ne faciam hoc: num
sanguinem hominum istorum, qui profecti
sunt, et animarum periculum bibam? Noluit
ergo bibere: hæc fecerunt tres robustissimi.
18 Abisai quoque frater Joab filius Sarviæ,
princeps erat de tribus: ipse est qui levavit
hastam suam contra trecentos, quos interfecit,
nominatus in tribus, 19 Et inter tres nobilior,
eratque eorum princeps, sed usque ad tres
primos non pervenerat. 20 Et Banaias filius
Joiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de
Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, et
ipse descendit, et percussit leonem in media
cisterna in diebus nivis. 21 Ipse quoque interfe-
cit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo,
habentem in manu hastam: itaque cum
descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam
de manu Ægyptii, et interfecit eum hasta sua.

22 אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־
שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ 23 מִן־הַשְּׁלֹשִׁים
נִכְבָּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיְשִׂמֵהוּ
דָוִד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ׃ 24 עֲשָׂהאֵל אֲחִי־
יוֹאָב בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן־דּוֹדוֹ בֵּית
לָחֶם׃ 25 שַׁמָּה הַחֲרֹדִי אֱלִיקָא הַחֲרֹדִי׃
26 חֶלֶץ הַפַּלְטִי עִירָא בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי׃
27 אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתֹתִי מְבֻנַּי הַחֻשָׁתִי׃
28 צַלְמוֹן הָאֲחֹחִי מַהְרַי הַנְּטֹפָתִי׃ 29 חֵלֶב
בֶּן־בַּעֲנָה הַנְּטֹפָתִי אִתַּי בֶּן־רִיבַי מִגִּבְעַת
בְּנֵי בִנְיָמִן׃ 30 בְּנָיָהוּ פִּרְעָתֹנִי הִדַּי
מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ׃ 31 אֲבִי־עַלְבוֹן הָעַרְבָתִי
עַזְמָוֶת הַבַּרְחֻמִי׃ 32 אֶלְיַחְבָּא הַשַּׁעַלְבֹנִי
בְּנֵי יָשֵׁן יְהוֹנָתָן׃ 33 שַׁמָּה הַהֲרָרִי אֲחִיאָם
בֶּן־שָׁרָר הָאֲרָרִי׃ 34 אֱלִיפֶלֶט בֶּן־אֲחַסְבַּי
בֶּן־הַמַּעֲכָתִי אֱלִיעָם בֶּן־אֲחִיתֹפֶל הַגִּלֹנִי׃
35 חֶצְרַו הַכַּרְמְלִי פַּעֲרַי הָאַרְבִּי׃ 36 יִגְאָל
בֶּן־נָתָן מִצֹּבָה בָּנִי הַגָּדִי׃ 37 צֶלֶק הָעַמֹּנִי
נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי נֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאָב בֶּן־
צְרֻיָה׃ 38 עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃
39 אוּרִיָּה הַחִתִּי כֹּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה׃

פרשה כד׃

1 וַיֹּסֶף אַף־יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
וַיָּסֶת אֶת־דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מְנֵה
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־יוֹאָב ׀ שַׂר־הַחַיִל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוּט־נָא
בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע
וּפִקְדוּ אֶת־הָעָם וְיָדַעְתִּי אֵת מִסְפַּר
הָעָם׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְיוֹסֵף
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כָּהֵם ׀ וְכָהֵם
מֵאָה פְעָמִים וְעֵינֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ רֹאוֹת
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חָפֵץ בַּדָּבָר הַזֶּה׃
4 וַיֶּחֱזַק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב וְעַל שָׂרֵי
הֶחָיִל וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשָׂרֵי הַחַיִל לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַעֲרוֹעֵר יְמִין
הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל הַגָּד וְאֶל־יַעְזֵר׃
6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים
חָדְשִׁי וַיָּבֹאוּ דָּנָה יַּעַן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן׃
7 וַיָּבֹאוּ מִבְצַר־צֹר וְכָל־עָרֵי הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי
וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע׃

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ αὐτῷ
ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς, 23 Ἐκ τῶν τριῶν
ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε, καὶ ἔταξεν
αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ· καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.
24 Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωὰβ, οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα·
Ἐλεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν
Βηθλεέμ· 25 Σαιμὰ ὁ Ῥουδαῖος· 26 Σελλὴς ὁ
Κελωθί· Ἴρας υἱὸς Ἴσκα ὁ Θεκωίτης· 27 Ἀβιέζερ
ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου· 28 Ἐλλὼν
ὁ Ἀωίτης· Νοερὲ ὁ Νετωφατίτης· 29 Ἐσθαῒ υἱὸς
Ῥιβὰ ἐκ Γαβαὲθ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐφραθαίου·

* * *

31 Ἀσμὼθ ὁ Βαρδιαμίτης· 32 Ἐμασοὺ ὁ Σαλα-
βωνίτης· υἱοὶ Ἀσάν, Ἰωνάθαν· 33 Σαμνὰν ὁ
Ἀρωδίτης· Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραῒ Σαραουρίτης·
34 Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί·
Ἐλιὰβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου· 35 Ἀσαραῒ
ὁ Καρμήλιος τοῦ Οὐραιοερχί· 36 Γάαλ υἱὸς
Ναθανά· Πολυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί· 37 Ἐλιὲ
ὁ Ἀμμανίτης· Ἀδροὶ ἀπὸ χειμάῤῥων· Γαδαβιὴλ
υἱὸς τοῦ Ἀραβωθαίου· Γελωρὲ ὁ Βηθωραῖος αἴρων
τὰ σκεύη Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας· 38 Ἴρας ὁ
Ἐθιραῖος· Γηρὰβ ὁ Ἐθεναῖος· 39 Οὐρίας ὁ
Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτά.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς λέγων
Βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς
ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ Δίελθε δὴ πάσας φυλὰς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ
ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν
τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα
Καὶ προσθείη Κύριος ὁ θεὸς πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ
αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ
ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὁρῶντες·
καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ; 4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ
βασιλέως πρὸς Ἰωὰβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς
δυνάμεως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες
τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν
λαὸν τὸν Ἰσραήλ. 5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην,
καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως
τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ·
6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαβα-
σὼν ἥ ἐστιν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εἰς
Δανιδὰν καὶ Οὐδάν, καὶ ἐκύκλωσαν Σιδῶνα·
7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας
τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου·
καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεέ,

22 Hæc fecit Banaias filius Joiadæ. 23 Et
ipse nominatus inter tres robustos, qui erant
inter triginta nobiliores: verumtamen usque
ad tres non pervenerat: fecitque eum sibi
David auricularium, a secreto. 24 Asael frater
Joab inter triginta, Elehanan filius patrui ejus
de Bethlehem, 25 Semma de Harodi, Elica
de Harodi, 26 Heles de Phalti, Hira filius
Acces de Thecua, 27 Abiezer de Anathoth,
Mobonnai de Husati, 28 Selmon Ahohites,
Maharai Netophathites, 29 Heled filius Baana,
et ipse Netophathites, Ithai filius Ribai
de Gabaath filiorum Benjamin, 30 Banaia
Pharathonites, Heddai de torrente Gaas,
31 Abialbon Arbathites, Azmaveth de Beromi,
32 Eliaba de Salaboni. Filii Jassen, Jonathan,
33 Semma de Orori, Aiam filius Sarar
Arorites, 34 Eliphelet filius Aasbai filii
Machati, Eliam filius Achitophel Gelonites,
35 Hesrai de Carmelo, Pharai de Arbi,
36 Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de
Gadi, 37 Selec de Ammoni, Naharai
Berothites armiger Joab filii Sarviæ, 38 Ira
Jethrites, Gareb et ipse Jethrites, 39 Urias
Hethæus. Omnes triginta septem.

CAPUT XXIV.

1 Et addidit furor Domini irasci contra
Israel, commovitque David in eis dicentem:
Vade, numera Israel et Judam. 2 Dixitque rex
ad Joab principem exercitus sui: Perambula
omnes tribus Israel a Dan usque Bersabee, et
numerate populum, ut sciam numerum ejus.
3 Dixitque Joab regi: Adaugeat Dominus
Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc
est, iterumque centuplicet in conspectu domini
mei regis: sed quid sibi dominus meus rex
vult in re hujuscemodi? 4 Obtinuit autem
sermo regis verba Joab et principum exercitus:
egressusque est Joab, et principes militum,
a facie regis, ut numerarent populum Israel.
5 Cumque pertransissent Jordanem, venerunt
in Aroer ad dexteram urbis, quæ est in valle
Gad: 6 Et per Jazer transierunt in Galaad,
et in terram inferiorem Hodsi, et venerunt
in Dan silvestria. Circumeuntesque juxta
Sidonem, 7 Transierunt prope mœnia Tyri,
et omnem terram Hevæi et Chananæi,
veneruntque ad meridiem Juda in Bersabee:

8 וַיָּשֻׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִשְׁעָה
חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלָם׃ 9 וַיִּתֵּן
יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ־
חַיִל שֹׁלֵף חֶרֶב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמֵשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ 10 וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ
אַחֲרֵי־כֵן סָפַר אֶת־הָעָם ס
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲוֺן
עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ 11 וַיָּקָם דָּוִד
בַּבֹּקֶר ס וּדְבַר יְהוָה הָיָה
אֶל־גָּד הַנָּבִיא חֹזֵה דָוִד לֵאמֹר׃ 12 הָלוֹךְ
וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלֹשׁ
אָנֹכִי נוֹטֵל עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת־מֵהֶם
וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 13 וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד וַיַּגֶּד־
לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲתָבוֹא לְךָ שֶׁבַע־שָׁנִים ׀
רָעָב ׀ בְּאַרְצֶךָ וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נֻסְךָ
לִפְנֵי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ וְאִם־הֱיוֹת שְׁלֹשֶׁת
יָמִים דֶּבֶר בְּאַרְצֶךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה־
אָשִׁיב שֹׁלְחִי דָּבָר׃ 14 וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־
יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָו וּבְיַד אָדָם אַל־
אֶפֹּלָה׃ 15 וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
מֵהַבֹּקֶר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם
מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃
16 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ הַמַּלְאָךְ ׀ יְרוּשָׁלַםִ לְשַׁחֲתָהּ
וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ
וּמַלְאַךְ יְהוָה הָיָה עִם־גֹּרֶן הָאֲוַרְנָה
הַיְבֻסִי׃ 17 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
בִּרְאֹתוֹ ׀ אֶת־הַמַּלְאָךְ ׀ הַמַּכֶּה בָעָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי חָטָאתִי וְאָנֹכִי הֶעֱוֵיתִי וְאֵלֶּה
הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי
וּבְבֵית אָבִי׃ 18 וַיָּבֹא־גָד אֶל־
דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם
לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אֲרַנְיָה הַיְבֻסִי׃
19 וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר־גָּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
20 וַיַּשְׁקֵף אֲרַוְנָה וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
עֲבָדָיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרַוְנָה וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ אַפָּיו אָרְצָה׃ 21 וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה
מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר
דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃

8 Καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι
ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν
ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βα-
σιλέα· καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες
ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν, καὶ ἀνὴρ
Ἰούδα πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
10 Καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ
ἀριθμῆσαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον Ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν, Κύριε·
παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου,
ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα. 11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
τὸ πρωΐ· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ
τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα λέγων 12 Πορεύθητι
καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων Τάδε λέγει Κύριος
Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ
ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι. 13 Καὶ εἰσῆλθε
Γὰδ πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη
λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε
ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκον-
τές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ
γῇ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ
τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Γάδ Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν·
ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου
οὐ μὴ ἐμπέσω. 15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ
τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ
ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως
ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ,
καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως
Βηρσαβεὲ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 16 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη
Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ
διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ Πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χειρά
σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἅλῳ
Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου. 17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπ-
τοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα,
καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ
ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου. 18 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ
Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ὀρνὰ τοῦ
Ἰεβουσαίου. 19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον
Γὰδ καθ᾽ ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.
20 Καὶ διέκυψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ·
ἐξῆλθεν Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ εἶπεν Ὀρνά
Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ Κτήσασθαι παρὰ σοῦ
τὸν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

8 Et lustrata universa terra, affuerunt post
novem menses et viginti dies in Jerusalem.
9 Dedit ergo Joab numerum descriptionis
populi regi, et inventa sunt de Israel octin-
genta millia virorum fortium, qui educerent
gladium: et de Juda quingenta millia
pugnatorum. 10 Percussit autem cor David
eum, postquam numeratus est populus: et
dixit David ad Dominum: Peccavi valde in
hoc facto: sed precor Domine, ut transferas
iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis.
11 Surrexit itaque David mane, et sermo
Domini factus est ad Gad prophetam et
videntem David, dicens: 12 Vade, et loquere
ad David: Hæc dicit Dominus: Trium tibi
datur optio, elige unum quod volueris ex his,
ut faciam tibi. 13 Cumque venisset Gad ad
David, nuntiavit ei, dicens: Aut septem annis
veniet tibi fames in terra tua: aut tribus
mensibus fugies adversarios tuos, et illi te
persequentur: aut certe tribus diebus erit
pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera,
et vide quem respondeam ei, qui me misit,
sermonem. 14 Dixit autem David ad Gad:
Coarctor nimis: sed melius est ut incidam in
manus Domini (multæ enim misericordiæ ejus
sunt) quam in manus hominum. 15 Immisitque
Dominus pestilentiam in Israel, de mane
usque ad tempus constitutum, et mortui
sunt ex populo, a Dan usque ad Bersabee,
septuaginta millia virorum. 16 Cumque
extendisset manum suam angelus Domini
super Jerusalem ut disperderet eam, misertus
est Dominus super afflictione, et ait angelo
percutienti populum: Sufficit: nunc contine
manum tuam; erat autem angelus Domini
juxta aream Areuna Jebusæi. 17 Dixitque
David ad Dominum, cum vidisset angelum
cædentem populum: Ego sum qui peccavi,
ego inique egi: isti qui oves sunt, quid
fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra
me, et contra domum patris mei. 18 Venit
autem Gad ad David in die illa, et dixit ei:
Ascende, et constitue altare Domino in area
Areuna Jebusæi. 19 Et ascendit David juxta
sermonem Gad, quem præceperat ei Dominus.
20 Conspiciensque Areuna, animadvertit regem
et servos ejus transire ad se: 21 Et egressus
adoravit regem prono vultu in terram, et ait:
Quid causæ est ut veniat dominus meus rex
ad servum suum? Cui David ait: Ut emam
a te aream, et ædificem altare Domino, et
cesset interfectio quæ grassatur in populo.

שמואל ב כד

22 וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָו רְאֵה הַבָּקָר לָעֹלָה
וְהַמֹּרִגִּים וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים׃ 23 הַכֹּל
נָתַן אֲרַוְנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ס
וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
יִרְצֶךָ׃ 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרַוְנָה לֹא
כִּי־קָנוֹ אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בִּמְחִיר וְלֹא אַעֲלֶה
לַיהוָה אֱלֹהַי עֹלוֹת חִנָּם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־
הַגֹּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃
25 וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיֵּעָתֵר יְהוָה לָאָרֶץ וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. κδ'.

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυίδ Λαβέτω καὶ
ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες
εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βοῶν εἰς ξύλα. 23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ
τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα
Κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε. 24 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά Οὐχὶ ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ
ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου θεῷ ὁλοκαύτωμα δωρεάν·
καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα. 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς· καὶ προσέθηκε Σαλω-
μὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν
ἦν ἐν πρώτοις· καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ
συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

II. SAMUELIS, XXIV.

22 Et ait Areuna ad David: Accipiat, et
offerat dominus meus rex, sicut placet ei:
habes boves in holocaustum, et plaustrum, et
juga boum in usum lignorum. 23 Omnia
dedit Areuna rex regi: dixitque Areuna ad
regem: Dominus Deus tuus suscipiat votum
tuum. 24 Cui respondens rex, ait: Nequaquam
ut vis, sed emam pretio a te, et non offeram
Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit
ergo David aream, et boves, argenti siclis
quinquaginta: 25 Et ædificavit ibi David
altare Domino, et obtulit holocausta et pacifica:
et propitiatus est Dominus terræ, et cohibita
est plaga ab Israel.

LIBER REGUM TERTIUS.

מלכים א א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ
בַּבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה
בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי־לוֹ
סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחַם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ
לַמֶּלֶךְ׃ 4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד־מְאֹד וַתְּהִי
לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא
יְדָעָהּ׃ 5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית מִתְנַשֵּׂא
לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃ 6 וְלֹא־
עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה
עָשִׂיתָ וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאַר מְאֹד וְאֹתוֹ
יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 7 וַיִּהְיוּ דְבָרָיו
עִם יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ 8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן
וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי
וְרֵעִי וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם־
אֲדֹנִיָּהוּ׃ 9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר
וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֵצֶל עֵין
רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְכָל־אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ 10 וְאֶת־
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים וְאֶת־
שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ 11 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־
בַּת־שֶׁבַע אֵם־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ
כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית וַאדֹנֵינוּ דָוִד
לֹא יָדָע׃ 12 וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה
וּמַלְּטִי אֶת־נַפְשֵׁךְ וְאֶת־נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς
ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις,
καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο. 2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ
Ζητησάτωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα καὶ
παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα
καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεύς. 3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα
καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραήλ, καὶ εὗρον τὴν
Ἀβισὰγ τὴν Σωμανῖτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς
τὸν βασιλέα. 4 Καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα·
καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει
αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν. 5 Καὶ
Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ ἐπήρετο λέγων Ἐγὼ βασι-
λεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς
καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. 6 Καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων Διὰ τί σὺ ἐποίησας; καί
γε αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν
ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ. 7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι
αὐτοῦ μετὰ Ἰωὰβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας καὶ μετὰ
Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου.
8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεῒ καὶ Ῥησὶ καὶ
υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.
9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους
καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα
τῆς Ῥωγήλ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς Ἰούδα παῖδας τοῦ
βασιλέως· 10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναίαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμὼν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε. 11 Καὶ εἶπε Νάθαν
πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν λέγων Οὐκ ἤκου-
σας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ
κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω; 12 Καὶ νῦν δεῦρο
συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν
ψυχήν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

I. REGUM, CAPUT I.

ET rex David senuerat, habebatque ætatis
plurimos dies: cumque operiretur vesti-
bus, non calefiebat. 2 Dixerunt ergo ei servi sui:
Quæramus domino nostro regi adolescentulam
virginem, et stet coram rege, et foveat eum,
dormiatque in sinu suo, et calefaciat dominum
nostrum regem. 3 Quæsierunt igitur adoles-
centulam speciosam in omnibus finibus Israel,
et invenerunt Abisag Sunamitidem, et adduxe-
runt eam ad regem. 4 Erat autem puella
pulchra nimis, dormiebatque cum rege, et
ministrabat ei: rex vero non cognovit eam.
5 Adonias autem filius Haggith elevabatur,
dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus et
equites, et quinquaginta viros qui currerent
ante eum. 6 Nec corripuit eum pater suus
aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat
autem et ipse pulcher valde, secundus natu post
Absalom. 7 Et sermo ei cum Joab filio Sarviæ,
et cum Abiathar sacerdote, qui adjuvabant
partes Adoniæ. 8 Sadoc vero sacerdos, et
Banaias filius Joiadæ, et Nathan propheta, et
Semei et Rei, et robur exercitus David, non
erat cum Adonia. 9 Immolatis ergo Adonias
arietibus et vitulis, et universis pinguibus,
juxta lapidem Zoheleth, qui erat vicinus fonti
Rogel, vocavit universos fratres suos filios
regis, et omnes viros Juda servos regis.
10 Nathan autem prophetam, et Benaiam,
et robustos quosque, et Salomonem fratrem
suum, non vocavit. 11 Dixit itaque Nathan
ad Bethsabee matrem Salomonis: Num
audisti, quod regnaverit Adonias filius Haggith,
et dominus noster David hoc ignorat?
12 Nunc ergo veni, accipe consilium a me, et
salva animam tuam, filiique tui Salomonis.

13 לְכִי וּבֹאִי ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו
הֲלֹא־אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתְךָ
לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי וּמַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃
14 הִנֵּה עוֹדָךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם־הַמֶּלֶךְ
וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרָיִךְ׃
15 וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה
וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרַת
אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ׃ 17 וַתֹּאמֶר
לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַאֲמָתֶךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי
וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ 18 וְעַתָּה הִנֵּה
אֲדֹנִיָּה מָלָךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
יָדָעְתָּ׃ 19 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וּלְיֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא
קָרָא׃ 20 וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל־
יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־
כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ 21 וְהָיָה כִּשְׁכַב
אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי
שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ 22 וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת
עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ 23 וַיַּגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל־אַפָּיו
אָרְצָה׃ 24 וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה
אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל־כִּסְאִי׃ 25 כִּי ׀ יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם
אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנִיָּהוּ׃ 26 וְלִי אֲנִי־עַבְדֶּךָ וּלְצָדֹק הַכֹּהֵן
וְלִבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא
קָרָא׃ 27 אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ מִי
יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ 28 וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ־לִי לְבַת־שָׁבַע
וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
29 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־
פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ 30 כִּי כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־
כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃

13 Δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὸν λέγουσα Οὐχὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ,
ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου
Σαλωμὼν βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν
'Αδωνίας; 14 Καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ
μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω
σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου. 15 Καὶ
εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον·
καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα, καὶ 'Αβισὰγ
ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.
16 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ καὶ προσεκύνησε τῷ
βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐστί σοι;
17 'Η δὲ εἶπε Κύριε, σὺ ὤμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ θεῷ
σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμὼν
βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου. 18 Καὶ νῦν ἰδοὺ 'Αδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ
σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οὐκ ἔγνως· 19 Καὶ
ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆ-
θος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως
καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ 'Ιωὰβ τὸν ἄρχοντα
τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσε. 20 Καὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ
ὀφθαλμοὶ παντὸς 'Ισραὴλ πρὸς σέ· ἀπάγγειλαι
αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν. 21 Καὶ ἔσται ὡς
ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμὼν ὁ
υἱός μου ἁμαρτωλοί. 22 Καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς
λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν ὁ προφή-
της ἦλθε. 23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ 'Ιδοὺ
Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 24 Καὶ εἶπε Νάθαν
Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας 'Αδωνίας βασιλεύσει
ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου; 25 "Οτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασε μόσχους
καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας
τῆς δυνάμεως καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδοὺ
εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεὺς 'Αδωνίας. 26 Καὶ ἐμὲ
αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ
Βαναίαν υἱὸν 'Ιωδαὲ καὶ Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσεν. 27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνώρι-
σας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν; 28 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ εἶπε Καλέσατέ
μοι τὴν Βηρσαβεέ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. 29 Καὶ
ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
30 "Οτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν Κυρίῳ θεῷ 'Ισραὴλ
λέγων ὅτι Σαλωμὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ'
ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Vade, et ingredere ad regem David, et
dic ei: Nonne tu domine mi rex jurasti mihi
ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus reg-
nabit post me, et ipse sedebit in solio meo?
quare ergo regnat Adonias? 14 Et adhuc
ibi te loquente cum rege, ego veniam post te,
et complebo sermones tuos. 15 Ingressa est
itaque Bethsabee ad regem in cubiculum: rex
autem senuerat nimis, et Abisag Sunamitis
ministrabat ei. 16 Inclinavit se Bethsabee, et
adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi,
inquit, vis? 17 Quæ respondens, ait: Domine
mi, tu jurasti per Dominum Deum tuum
ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post
me, et ipse sedebit in solio meo. 18 Et ecce
nunc Adonias regnat, te, domine mi rex,
ignorante. 19 Mactavit boves, et pinguia
quæque, et arietes plurimos, et vocavit omnes
filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, et
Joab principem militiæ: Salomonem autem
servum tuum non vocavit. 20 Verumtamen
domine mi rex, in te oculi respiciunt totius
Israel, ut indices eis, quis sedere debeat in solio
tuo, domine mi rex, post te. 21 Eritque cum
dormierit dominus meus rex cum patribus suis,
erimus ego et filius meus Salomon peccatores.
22 Adhuc illa loquente cum rege, Nathan
propheta venit. 23 Et nuntiaverunt regi,
dicentes: Adest Nathan propheta. Cumque
introisset in conspectu regis, et adorasset eum
pronus in terram, 24 Dixit Nathan: Domine
mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post me: et
ipse sedeat super thronum meum? 25 Quia
descendit hodie, et immolavit boves, et pinguia,
et arietes plurimos, et vocavit universos filios
regis, et principes exercitus, Abiathar quoque
sacerdotem: illisque vescentibus, et bibentibus
coram eo, et dicentibus: Vivat rex Adonias:
26 Me servum tuum, et Sadoc sacerdotem, et
Banaiam filium Joiadæ, et Salomonem famulum
tuum, non vocavit. 27 Numquid a domino
meo rege exivit hoc verbum, et mihi non
indicasti servo tuo, quis sessurus esset super
thronum domini mei regis post eum? 28 Et
respondit rex David, dicens: Vocate ad me
Bethsabee. Quæ cum fuisset ingressa coram
rege, et stetisset ante eum, 29 Juravit rex, et
ait: Vivit Dominus, qui eruit animam meam
de omni angustia, 30 Quia sicut juravit tibi
per Dominum Deum Israel, dicens: Salomon
filius tuus regnabit post me, et ipse sedebit
super solium meum pro me: sic faciam hodie.

31 וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע אַפַּיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לְעֹלָם׃ 32 וַיֹּאמֶר ׀ הַמֶּלֶךְ דָּוִד
קִרְאוּ־לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא
וְלִבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
33 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קְחוּ עִמָּכֶם אֶת־
עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־שְׁלֹמֹה בְנִי
עַל־הַפִּרְדָּה אֲשֶׁר־לִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל־
גִּחוֹן׃ 34 וּמָשַׁח אֹתוֹ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃
35 וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב עַל־כִּסְאִי
וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת
נָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה׃ 36 וַיַּעַן
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אָמֵן
כֵּן ׀ יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
37 כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן
יְהִי עִם־שְׁלֹמֹה וִיגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃ 38 וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְנָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי
וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֶת־שְׁלֹמֹה עַל־פִּרְדַּת
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּלִכוּ אֹתוֹ עַל־גִּחוֹן׃ 39 וַיִּקַּח
צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן מִן־הָאֹהֶל
וַיִּמְשַׁח אֶת־שְׁלֹמֹה וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ 40 וַיַּעֲלוּ
כָל־הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְּלִים בַּחֲלִלִים
וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם׃ 41 וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל־הַקְּרֻאִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְהֵם כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב
אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל הַקִּרְיָה
הוֹמָה׃ 42 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יוֹנָתָן
בֶּן־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא
כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה וְטוֹב תְּבַשֵּׂר׃
43 וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לַאֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל
אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת־שְׁלֹמֹה׃
44 וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְאֶת־נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי
וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃
45 וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
לְמֶלֶךְ בְּגִחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים
וַתֵּהֹם הַקִּרְיָה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃
46 וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה׃

31 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζήτω
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.
32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ Καλέσατέ μοι
Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς Λάβετε
τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ
ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν
Γιών, 34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ,
καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ καὶ ἐρεῖτε Ζήτω ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμών. 35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην
τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.
36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπε Γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. 37 Καθὼς ἦν
Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως
εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον
αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως Δαυίδ. 38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν
Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών. 39 Καὶ ἔλαβε
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς
καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ·
καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.
40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην
μεγάλην, καὶ ἐῤῥάγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.
41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν
Ἰωὰβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπε Τίς ἡ
φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης; 42 Ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ
ἱερέως εἰσῆλθε, καὶ εἶπεν Ἀδωνίας Εἴσελθε, ὅτι
ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι.
43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Καὶ μάλα ὁ
κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν
Σαλωμών· 44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς
τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην
καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαὲ καὶ τὸν Χερεθὶ
καὶ τὸν Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τοῦ βασιλέως· 45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ
Γιών, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ
ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἣν ἠκούσατε.
46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνον βασιλείας,

31 Summissoque Bethsabee in terram vultu,
adoravit regem, dicens: Vivat dominus meus
David in æternum. 32 Dixit quoque rex
David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaiam filium Joiadæ.
Qui cum ingressi fuissent coram rege, 33 Dixit
ad eos: Tollite vobiscum servos domini vestri,
et imponite Salomonem filium meum super
mulam meam: et ducite eum in Gihon; 34 Et
ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan
propheta, in regem super Israel: et canetis
buccina, atque dicetis: Vivat rex Salomon.
35 Et ascendetis post eum, et veniet, et sedebit
super solium meum, et ipse regnabit pro me:
illique præcipiam ut sit dux super Israel, et
super Judam. 36 Et respondit Banaias filius
Joiadæ regi, dicens: Amen: sic loquatur
Dominus Deus domini mei regis. 37 Quomodo
fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit
cum Salomone, et sublimius faciat solium ejus
a solio domini mei regis David. 38 Descendit
ergo Sadoc sacerdos, et Nathan propheta, et
Banaias filius Joiadæ, et Cerethi, et Pheleti:
et imposuerunt Salomonem super mulam
regis David, et adduxerunt eum in Gihon.
39 Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de
tabernaculo, et unxit Salomonem: et cecinerunt
buccina, et dixit omnis populus: Vivat rex
Salomon. 40 Et ascendit universa multitudo
post eum, et populus canentium tibiis, et lætan-
tium gaudio magno, insonuit et terra a clamore
eorum. 41 Audivit autem Adonias, et omnes
qui invitati fuerant ab eo, jamque convivium
finitum erat: sed et Joab, audita voce tubæ,
ait: Quid sibi vult clamor civitatis tumul-
tuantis? 42 Adhuc illo loquente, Jonathas
filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit
Adonias: Ingredere, quia vir fortis es, et
bona nuntians. 43 Responditque Jonathas
Adoniæ: Nequaquam: dominus enim noster
rex David regem constituit Salomonem:
44 Misitque cum eo Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaiam filium Joiadæ,
et Cerethi, et Pheleti, et imposuerunt eum
super mulam regis. 45 Unxeruntque eum
Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in
Gihon: et ascenderunt inde lætantes: et
insonuit civitas: hæc est vox, quam audistis.
46 Sed et Salomon sedet super solium regni.

47 וְגַם־בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת־
אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהֶיךָ
אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וִיגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ
מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּשְׁכָּב׃
48 וְגַם־כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל־
כִּסְאִי וְעֵינַי רֹאוֹת׃ 49 וַיֶּחֶרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל־
הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר לַאֲדֹנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ
לְדַרְכּוֹ׃ 50 וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃
51 וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא
אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אָחַז בְּקַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע לִי כַיּוֹם הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אִם־יָמִית אֶת־עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃
52 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן־חַיִל
לֹא־יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אַרְצָה וְאִם־רָעָה
תִמָּצֵא־בוֹ וָמֵת׃ 53 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיֹּרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר־לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ
לְבֵיתֶךָ׃

פרשה ב׃

1 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
כָּל־הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ 3 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
לִשְׁמֹר חֻקֹּתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל
אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
תִּפְנֶה שָׁם׃ 4 לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם־יִשְׁמְרוּ
בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת
בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת
לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְגַם
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב
בֶּן־צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צִבְאוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־
יֶתֶר וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם
וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרָתוֹ אֲשֶׁר
בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃ 6 וְעָשִׂיתָ
כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא־תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם
שְׁאֹל׃ 7 וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי
תַּעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ כִּי־כֵן
קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι
τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ λέγοντες
Ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμὼν ὑπὲρ τὸ
ὄνομα σοῦ, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὑπὲρ τὸν θρόνον σοῦ· καὶ προσεκύνησεν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην. 48 Καί γε οὕτως εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ,
ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμε-
νον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου
βλέπουσι. 49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ
τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών,
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου. 51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμὼν
λέγοντες Ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα
Σαλωμών, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου λέγων Ὀμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμὼν εἰ
οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.
52 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν Ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν
δυνάμεως, εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.
53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ
κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ
εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαλωμὼν Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτόν,
καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ λέγων 2 Ἐγώ
εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις
καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, 3 Καὶ φυλάξεις φυλακὴν
Κυρίου θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώ-
ματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ
Μωυσέως· ἵνα συνήσῃς ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· 4 Ἵνα στήσῃ Κύριος τὸν
λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε λέγων Ἐὰν φυλάξωσιν
οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν
μου ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων Οὐκ
ἐξολοθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου
Ἰσραήλ. 5 Καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν
ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραήλ, τῷ Ἀβεννὴρ υἱῷ
Νὴρ καὶ τῷ Ἀμεσαῒ υἱῷ Ἰεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ,
καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ
ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ
τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾅδου. 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς
Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσον-
ται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· ὅτι
οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

47 Et ingressi servi regis benedixerunt domino
nostro regi David, dicentes: Amplificet Deus
nomen Salomonis super nomen tuum, et
magnificet thronum ejus super thronum tuum.
Et adoravit rex in lectulo suo: 48 Et locutus
est: Benedictus Dominus Deus Israel, qui
dedit hodie sedentem in solio meo, videntibus
oculis meis. 49 Territi sunt ergo, et surrexerunt
omnes, qui invitati fuerant ab Adonia, et ivit
unusquisque in viam suam. 50 Adonias autem
timens Salomonem, surrexit, et abiit, tenuitque
cornu altaris. 51 Et nuntiaverunt Salomoni,
dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomo-
nem, tenuit cornu altaris, dicens: Juret mihi
rex Salomon hodie, quod non interficiat servum
suum gladio. 52 Dixitque Salomon: Si fuerit
vir bonus, non cadet ne unus quidem capillus
ejus in terram: sin autem malum inventum
fuerit in eo, morietur. 53 Misit ergo rex
Salomon, et eduxit eum ab altari: et ingressus
adoravit regem Salomonem: dixitque ei Salo-
mon: Vade in domum tuam.

CAPUT II.

1 Appropinquaverunt autem dies David
ut moreretur, præcepitque Salomoni filio suo,
dicens: 2 Ego ingredior viam universæ terræ:
confortare, et esto vir. 3 Et observa custodias
Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut
custodias cæremonias ejus, et præcepta ejus,
et judicia, et testimonia, sicut scriptum est in
lege Moysi: ut intelligas universa quæ facis,
et quocumque te verteris: 4 Ut confirmet
Dominus sermones suos, quos locutus est de
me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas,
et ambulaverint coram me in veritate, in omni
corde suo, et in omni anima sua, non auferetur
tibi vir de solio Israel. 5 Tu quoque nosti
quæ fecerit mihi Joab filius Sarviæ, quæ fecerit
duobus principibus exercitus Israel, Abner filio
Ner, et Amasæ filio Jether: quos occidit, et
effudit sanguinem belli in pace, et posuit
cruorem prælii in balteo suo, qui erat circa
lumbos ejus, et in calceamento suo, quod
erat in pedibus ejus. 6 Facies ergo juxta
sapientiam tuam, et non deduces canitiem ejus
pacifice ad inferos. 7 Sed et filiis Berzellai
Galaaditis reddes gratiam, eruntque come-
dentes in mensa tua: occurrerunt enim mihi
quando fugiebam a facie Absalom fratris tui.

8 וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא בֶן־הַיְמִינִי
מִבַּחֻרִים וְהוּא קִלְלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת
בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם וְהוּא יָרַד לִקְרָאתִי
הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַיהוָה לֵאמֹר אִם־
אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ 9 וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי
אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־
לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃
10 וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר
דָּוִד׃ 11 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־
יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלִַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ
שָׁנִים׃ 12 וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד
אָבִיו וַתִּכֹּן מַלְכֻתוֹ מְאֹד׃ 13 וַיָּבֹא
אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית אֶל־בַּת־שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה
וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם׃
14 וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלָיִךְ וַתֹּאמֶר דַּבֵּר׃
15 וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ כִּי־לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה
וְעָלַי שָׂמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לִמְלֹךְ
וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מֵיְהוָה
הָיְתָה לּוֹ׃ 16 וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי
שֹׁאֵל מֵאִתָּךְ אַל־תָּשִׁבִי אֶת־פָּנָי וַתֹּאמֶר
אֵלָיו דַּבֵּר׃ 17 וַיֹּאמֶר אִמְרִי־נָא לִשְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת־פָּנָיִךְ וְיִתֶּן־לִי
אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה׃ 18 וַתֹּאמֶר
בַּת־שֶׁבַע טוֹב אָנֹכִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ אֶל־
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לְדַבֶּר־לוֹ עַל־אֲדֹנִיָּהוּ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
לִקְרָאתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסְאוֹ
וַיָּשֶׂם כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ׃
20 וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי
שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל־תָּשֶׁב אֶת־פָּנָי וַיֹּאמֶר
לָהּ הַמֶּלֶךְ שַׁאֲלִי אִמִּי כִּי לֹא־אָשִׁיב אֶת־
פָּנָיִךְ׃ 21 וַתֹּאמֶר יֻתַּן אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית
לַאֲדֹנִיָּהוּ אָחִיךָ לְאִשָּׁה׃ 22 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָה אַתְּ שֹׁאֶלֶת
אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית לַאֲדֹנִיָּהוּ וְשַׁאֲלִי־לוֹ
אֶת־הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי
וְלוֹ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃
23 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיהוָה
לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
כִּי בְנַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
24 וְעַתָּה חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֱכִינַנִי וַיּוֹשִׁיבִינִי
עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִי וַאֲשֶׁר עָשָׂה־לִי בַּיִת
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי הַיּוֹם יוּמַת אֲדֹנִיָּהוּ׃

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ
Ἰεμενὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με
κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς
παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου
εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ λέγων
Εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ. 9 Καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσῃς
αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις
αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς
ᾅδου. 10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ. 11 Καὶ αἱ
ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ
ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριακοντατρία ἔτη. 12 Καὶ
Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ πρὸς Βηρ-
σαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ·
ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ εἶπεν
Εἰρήνη, 14 Λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάλησον. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ
ἦν βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ
βασιλεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ. 16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν
ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεὲ Λάλει. 17 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ Εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασιλέα
ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ
δώσει μοι τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σωμανῖτιν εἰς γυναῖκα.
18 Καὶ εἶπε Βηρσαβεὲ Καλῶς, ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ
τῷ βασιλεῖ. 19 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν
βασιλέα Σαλωμὼν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου·
καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ
κατεφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου·
καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθι-
σεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Αἴτησιν
μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς
Αἴτησαι, μῆτερ ἐμή, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.
21 Καὶ εἶπε Δοθήτω δὴ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανῖτις τῷ
Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Καὶ ἵνα τί σὺ ᾔτησαι τὴν Ἀβισὰγ τῷ
Ἀδωνίᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι
οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ
Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας
ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος. 23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βα-
σιλεὺς Σαλωμὼν κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων Τάδε
ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον.
24 Καὶ νῦν ζῇ Κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ
ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου,
καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε
Κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

8 Habes quoque apud te Semei filium Gera
filii Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi
maledictione pessima, quando ibam ad castra:
sed quia descendit mihi in occursum cum
transirem Jordanem, et juravi ei per Dominum,
dicens: Non te interficiam gladio: 9 Tu noli
pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens
es, ut scias quæ facies ei, deducesque canos
ejus cum sanguine ad inferos. 10 Dormivit
igitur David cum patribus suis, et sepultus
est in civitate David. 11 Dies autem quibus
regnavit David super Israel, quadraginta anni
sunt: in Hebron regnavit septem annis: in
Jerusalem, triginta tribus. 12 Salomon autem
sedit super thronum David patris sui, et
firmatum est regnum ejus nimis. 13 Et
ingressus est Adonias filius Haggith ad
Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei:
Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit:
Pacificus. 14 Addiditque: Sermo mihi est ad
te. Cui ait: Loquere. Et ille: 15 Tu, inquit,
nosti, quia meum erat regnum, et me præ-
posuerat omnis Israel sibi in regem: sed
translatum est regnum, et factum est fratris
mei: a Domino enim constitutum est ei.
16 Nunc ergo petitionem unam precor a te: ne
confundas faciem meam. Quæ dixit ad eum:
Loquere. 17 Et ille ait: Precor ut dicas
Salomoni regi (neque enim negare tibi quid-
quam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidem
uxorem. 18 Et ait Bethsabee: Bene, ego
loquar pro te regi. 19 Venit ergo Bethsabee
ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro
Adonia: et surrexit rex in occursum ejus,
adoravitque eam, et sedit super thronum
suum: positusque est thronus matri regis, quæ
sedit ad dexteram ejus. 20 Dixitque ei:
Petitionem unam parvulam ego deprecor a te,
ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex:
Pete mater mea: neque enim fas est ut avertam
faciem tuam. 21 Quæ ait: Detur Abisag
Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor. 22 Re-
sponditque rex Salomon, et dixit matri suæ:
Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ?
postula ei et regnum: ipse est enim frater
meus major me, et habet Abiathar sacerdotem,
et Joab filium Sarviæ. 23 Juravit itaque rex
Salomon per Dominum, dicens: Hæc faciat
mihi Deus, et hæc addat, quia contra animam
suam locutus est Adonias verbum hoc.
24 Et nunc vivit Dominus, qui firmavit
me, et collocavit me super solium David
patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut
locutus est, quia hodie occidetur Adonias.

25 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמֹת׃
26 וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנָתֹת
לֵךְ עַל־שָׂדֶיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת אָתָּה וּבַיּוֹם
הַזֶּה לֹא אֲמִיתֶךָ כִּי־נָשָׂאתָ אֶת־אֲרוֹן אֲדֹנָי
יֱהוִה לִפְנֵי דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכֹל
אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי׃ 27 וַיְגָרֶשׁ שְׁלֹמֹה אֶת־
אֶבְיָתָר מִהְיוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלֵּא אֶת־
דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־בֵּית עֵלִי
בְּשִׁלֹה׃ 28 וְהַשְּׁמֻעָה בָּאָה עַד־
יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה וְאַחֲרֵי
אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיָּנָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל
יְהוָה וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ 29 וַיֻּגַּד
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל
יְהוָה וְהִנֵּה אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה
אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לֵךְ פְּגַע־
בּוֹ׃ 30 וַיָּבֹא בְנָיָהוּ אֶל־אֹהֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר ׀ לֹא
כִּי פֹה אָמוּת וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּבָר לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי׃
31 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּפְגַע־בּוֹ וּקְבַרְתּוֹ וַהֲסִירֹתָ ׀ דְּמֵי חִנָּם
אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי׃
32 וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת־דָּמוֹ עַל־רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר
פָּגַע בִּשְׁנֵי־אֲנָשִׁים צַדִּקִים וְטֹבִים מִמֶּנּוּ
וַיַּהַרְגֵם בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדָע אֶת־
אַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
עֲמָשָׂא בֶן־יֶתֶר שַׂר־צְבָא יְהוּדָה׃ 33 וְשָׁבוּ
דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זַרְעוֹ לְעֹלָם
וּלְדָוִד וּלְזַרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יִהְיֶה
שָׁלוֹם עַד־עוֹלָם מֵעִם יְהוָה׃ 34 וַיַּעַל
בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיְמִתֵהוּ וַיִּקָּבֵר
בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר׃ 35 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו עַל־הַצָּבָא וְאֶת־
צָדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֶבְיָתָר׃
36 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי
וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה־לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם וְיָשַׁבְתָּ
שָׁם וְלֹא־תֵצֵא מִשָּׁם אָנֶה וָאָנָה׃ 37 וְהָיָה ׀
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעָבַרְתָּ אֶת־נַחַל קִדְרוֹן יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת דָּמְךָ יִהְיֶה בְרֹאשֶׁךָ׃
38 וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֵּשֶׁב
שִׁמְעִי בִּירוּשָׁלִַם יָמִים רַבִּים׃

25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐν
χειρὶ Βαναίου υἱοῦ Ἰωδαὲ καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν, καὶ
ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 Καὶ
τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀπότρεχε
σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου
εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε,
ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐνώπιον
τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν
οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου. 27 Καὶ ἐξέβαλε
Σαλωμὼν τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ
Κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλώμ. 28 Καὶ ἡ ἀκοὴ
ἦλθεν ἕως Ἰωὰβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰωὰβ ἦν
κεκλικὼς ὀπίσω Ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω Σαλωμὼν
οὐκ ἔκλινε· καὶ ἔφυγεν Ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ
Κυρίου καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν λέγοντες ὅτι
πέφευγεν Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ
ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ
ἀπέστειλε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ λέγων
Τί γέγονέ σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον;
καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου,
καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον. Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ λέγων Πορεύου καὶ ἄνελε
αὐτόν, καὶ θάψον αὐτόν. 30 Καὶ ἦλθε Βαναίας
υἱὸς Ἰωδαὲ πρὸς Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἔξελθε.
καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὧδε ἀπο-
θανοῦμαι· καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ λέγων Τάδε λελάληκεν Ἰωὰβ
καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι. 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς Πορεύου καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε,
καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτόν, καὶ ἐξαρεῖς
σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. 32 Καὶ ἐπέστρεψε
Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ, ὡς ἀπήντησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς
δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ
ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νὴρ
ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἀμεσσὰ υἱὸν
Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα. 33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ
αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῷ
Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ
τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ
Κυρίου. 34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ
ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν
αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 35 Καὶ
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ ἀντ'
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία κατωρ-
θοῦτο ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ.*
36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεῒ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ.
37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ
τὸν χείμαῤῥον Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ· τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου·
καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
38 Καὶ εἶπε Σεμεῒ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ, οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός
σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεῒ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

* Καὶ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ πλάτος καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. Καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶκον Κυρίου ἐν πρώτοις καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν· ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.

Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ τοὺς λουτῆρας τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς στύλους καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτῆς, διέκοψε τὴν πόλιν Δαυίδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον

25 Misitque rex Salomon per manum Banaiæ
filii Joiadæ, qui interfecit eum, et mortuus est.
26 Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade
in Anathoth ad agrum tuum, equidem vir
mortis es: sed hodie te non interficiam, quia
portasti arcam Domini Dei coram David patre
meo, et sustinuisti laborem in omnibus in
quibus laboravit pater meus. 27 Ejecit ergo
Salomon Abiathar, ut non esset sacerdos
Domini, ut impleretur sermo Domini, quem
locutus est super domum Heli in Silo. 28 Venit
autem nuntius ad Joab, quod Joab declinasset
post Adoniam, et post Salomonem non
declinasset: fugit ergo Joab in tabernaculum
Domini, et apprehendit cornu altaris.
29 Nuntiatumque est regi Salomoni, quod
fugisset Joab in tabernaculum Domini, et
esset juxta altare: misitque Salomon Banaiam
filium Joiadæ, dicens: Vade, interfice eum.
30 Et venit Banaias ad tabernaculum Domini,
et dixit ei: Hæc dicit rex: Egredere. Qui
ait: Non egrediar, sed hic moriar. Renuntiavit
Banaias regi sermonem, dicens: Hæc locutus
est Joab, et hæc respondit mihi. 31 Dixitque
ei rex: Fac sicut locutus est: et interfice eum,
et sepeli, et amovebis sanguinem innocentem,
qui effusus est a Joab, a me, et a domo patris
mei. 32 Et reddet Dominus sanguinem ejus
super caput ejus, quia interfecit duos viros
justos, melioresque se: et occidit eos gladio,
patre meo David ignorante, Abner filium Ner
principem militiæ Israel, et Amasam filium
Jether principem exercitus Juda: 33 Et
revertetur sanguis illorum in caput Joab, et
in caput seminis ejus in sempiternum. David
autem et semini ejus, et domui et throno
illius, sit pax usque in æternum a Domino.
34 Ascendit itaque Banaias filius Joiadæ, et
aggressus eum interfecit: sepultusque est in
domo sua in deserto. 35 Et constituit rex
Banaiam filium Joiadæ pro eo super exercitum,
et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar.
36 Misit quoque rex, et vocavit Semei, dixitque
ei: Ædifica tibi domum in Jerusalem, et
habita ibi: et non egredieris inde huc atque
illuc. 37 Quacumque autem die egressus
fueris, et transieris torrentem Cedron, scito
te interficiendum: sanguis tuus erit super
caput tuum. 38 Dixitque Semei regi:
Bonus sermo; sicut locutus est dominus
meus rex, sic faciet servus tuus. Habitavit
itaque Semei in Jerusalem diebus multis.

39 וַיְהִי מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרְחוּ שְׁנֵי־
עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל־אָכִישׁ בֶּן־מַעֲכָה מֶלֶךְ
גַּת וַיַּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ
בְּגַת׃ 40 וַיָּקָם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ
וַיֵּלֶךְ גַּתָה אֶל־אָכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת־עֲבָדָיו
וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת־עֲבָדָיו מִגַּת׃
41 וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה כִּי־הָלַךְ שִׁמְעִי
מִירוּשָׁלַםִ גַּת וַיָּשֹׁב׃ 42 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא
הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַיהוָה וָאָעִד בְּךָ לֵאמֹר
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהָלַכְתָּ אָנֶה וָאָנָה יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי־מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר אֵלַי טוֹב
הַדָּבָר שָׁמָעְתִּי׃ 43 וּמַדּוּעַ לֹא שָׁמַרְתָּ
אֵת שְׁבֻעַת יְהוָה וְאֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־
צִוִּיתִי עָלֶיךָ׃ 44 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר יָדַע
לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהֵשִׁיב
יְהוָה אֶת־רָעָתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ׃ 45 וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי
יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ 46 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָיָהוּ
בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמֹת וְהַמַּמְלָכָה
נָכוֹנָה בְּיַד שְׁלֹמֹה׃

פרשה ג׃

1 וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם וַיִּקַּח אֶת־בַּת־פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ אֶל־
עִיר דָּוִד עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ
וְאֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַםִ
סָבִיב׃ 2 רַק הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת כִּי
לֹא־נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים
הָהֵם׃ 3 וַיֶּאֱהַב שְׁלֹמֹה אֶת־
יְהוָה לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת דָּוִד אָבִיו רַק
בַּבָּמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמַקְטִיר׃ 4 וַיֵּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי־הִיא
הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת יַעֲלֶה
שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃
5 בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם
הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאַל מָה אֶתֶּן־
לָךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־
עַבְדְּךָ דָוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבִצְדָקָה וּבְיִשְׁרַת לֵבָב
עִמָּךְ וַתִּשְׁמָר־לוֹ אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַתִּתֶּן־לוֹ בֵן יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה׃

39 *Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν
δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεῒ πρὸς Ἀγχοὺς υἱὸν
Μααχὰ βασιλέα Γέθ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεῒ
λέγοντες Ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γέθ.* 40 *Καὶ
ἀνέστη Σεμεῒ καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γὲθ πρὸς Ἀγχοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς
δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Σεμεῒ καὶ ἤγαγε
τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ.* 41 *Καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμὼν λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεῒ ἐξ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Γὲθ καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους
αὐτοῦ.* 42 *Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε
τὸν Σεμεῒ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ὥρκισά σε
κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ
πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων
γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ;* 43 *Καὶ τί ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυρίου καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν
ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ;* 44 *Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σεμεῒ Σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
εἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί
μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς
κεφαλήν σου.* 45 *Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος
ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα.* 46 *Καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαέ, καὶ
ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.**

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ *Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ.* 2 *Πλὴν ὁ
λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ
ᾠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν.* 3 *Καὶ
ἠγάπησε Σαλωμὼν τὸν Κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν
τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυε καὶ ἐθυμία.* 4 *Καὶ ἀνέστη καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι αὐτὴ ὑψηλο-
τάτη καὶ μεγάλη· χιλια» ὁλοκαύτωσιν ἀνήνεγκε
Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαών.* 5 *Καὶ
ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμὼν Αἴτησαί τι αἴτημα
σεαυτῷ.* 6 *Καὶ εἶπε Σαλωμὼν Σὺ ἐποίησας μετὰ
τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα,
καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ,
καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.*

αὐτῆς ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ. τότε ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν· καὶ Σαλωμὼν ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον. Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα. Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδὼ καὶ τὴν Γαζὲρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω καὶ τὰ Βαλλάθ· πλὴν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας.

Καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν ἐνετείλατο τῷ Σαλωμὼν λέγων Ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Χεβρών· οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντήν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων Εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου.

* *Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός· καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες· καὶ Σαλωμὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις, καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμὼν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ Σαλωμὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου, καὶ αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γάζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν· καὶ κατῴκει Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών. Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών· Ἀζαρίου υἱὸς Σαδὼκ τοῦ ἱερέως, καὶ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεστηκότων καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σουβὰ γραμματεύς, καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμιμνήσκων καὶ*

39 Factum est autem post annos tres, ut
fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha
regem Geth: nuntiatumque est Semei, quod
servi ejus issent in Geth. 40 Et surrexit
Semei, et stravit asinum suum: ivitque ad
Achis in Geth ad requirendum servos suos, et
adduxit eos de Geth. 41 Nuntiatum est
autem Salomoni, quod isset Semei in Geth de
Jerusalem, et rediisset. 42 Et mittens vocavit
eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi
per Dominum, et prædixi tibi: Quacumque
die egressus, ieris huc et illuc, scito te esse
moriturum? Et respondisti mihi: Bonus sermo,
quem audivi. 43 Quare ergo non custodisti
jusjurandum Domini, et præceptum quod
præceperam tibi? 44 Dixitque rex ad Semei:
Tu nosti omne malum, cujus tibi conscium est
cor tuum, quod fecisti David patri meo:
reddidit Dominus malitiam tuam in caput
tuum. 45 Et rex Salomon benedictus, et
thronus David erit stabilis coram Domino
usque in sempiternum. 46 Jussit itaque rex
Banaiæ filio Joiadæ: qui egressus, percussit
eum, et mortuus est.

CAPUT III.

1 Confirmatum est igitur regnum in manu
Salomonis, et affinitate conjunctus est Pharaoni
regi Ægypti: accepit namque filiam ejus, et
adduxit in civitatem David, donec compleret
ædificans domum suam, et domum Domini, et
murum Jerusalem per circuitum. 2 Attamen
populus immolabat in excelsis: non enim
ædificatum erat templum nomini Domini
usque in diem illum. 3 Dilexit autem Salomon
Dominum, ambulans in præceptis David
patris sui, excepto quod in excelsis immolabat,
et accendebat thymiama. 4 Abiit itaque in
Gabaon, ut immolaret ibi: illud quippe erat
excelsum maximum: mille hostias in holo-
caustum obtulit Salomon super altare illud in
Gabaon. 5 Apparuit autem Dominus Salomoni
per somnium nocte, dicens: Postula quod
vis ut dem tibi. 6 Et ait Salomon: Tu
fecisti cum servo tuo David patre meo
misericordiam magnam, sicut ambulavit in
conspectu tuo in veritate, et justitia, et
recto corde tecum: custodisti ei miseri-
cordiam tuam grandem, et dedisti ei filium
sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

7 וְעַתָּה֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔י אַתָּה֙ הִמְלַ֣כְתָּ אֶת־
עַבְדְּךָ֔ תַּ֖חַת דָּוִ֣ד אָבִ֑י וְאָֽנֹכִי֙ נַ֣עַר קָטֹ֔ן
לֹ֥א אֵדַ֖ע צֵ֥את וָבֹֽא׃ 8 וְעַ֨בְדְּךָ֔ בְּת֥וֹךְ
עַמְּךָ֖ אֲשֶׁ֣ר בָּחָ֑רְתָּ עַם־רָ֕ב אֲשֶׁ֧ר לֹא־יִמָּנֶ֛ה
וְלֹ֥א יִסָּפֵ֖ר מֵרֹֽב׃ 9 וְנָתַתָּ֨ לְעַבְדְּךָ֜ לֵ֤ב
שֹׁמֵ֙עַ֙ לִשְׁפֹּ֣ט אֶֽת־עַמְּךָ֔ לְהָבִ֖ין בֵּֽין־ט֣וֹב
לְרָ֑ע כִּ֣י מִ֤י יוּכַל֙ לִשְׁפֹּ֔ט אֶת־עַמְּךָ֥ הַכָּבֵ֖ד
הַזֶּֽה׃ 10 וַיִּיטַ֥ב הַדָּבָ֖ר בְּעֵינֵ֣י אֲדֹנָ֑י כִּ֚י
שָׁאַ֣ל שְׁלֹמֹ֔ה אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ 11 וַיֹּ֨אמֶר
אֱלֹהִ֜ים אֵלָ֗יו יַ֡עַן אֲשֶׁ֣ר שָׁאַלְתָּ֩ אֶת־הַדָּבָ֨ר
הַזֶּ֜ה וְלֹֽא־שָׁאַ֨לְתָּ לְּךָ֜ יָמִ֣ים רַבִּ֗ים וְלֹֽא־
שָׁאַ֤לְתָּ לְּךָ֙ עֹ֔שֶׁר וְלֹ֥א שָׁאַ֖לְתָּ נֶ֣פֶשׁ אֹיְבֶ֑יךָ
וְשָׁאַ֧לְתָּ לְּךָ֛ הָבִ֖ין לִשְׁמֹ֥עַ מִשְׁפָּֽט׃ 12 הִנֵּ֥ה
עָשִׂ֖יתִי כִּדְבָרֶ֑יךָ הִנֵּ֣ה ׀ נָתַ֣תִּי לְךָ֗ לֵ֚ב חָכָ֣ם
וְנָב֔וֹן אֲשֶׁ֤ר כָּמ֙וֹךָ֙ לֹא־הָיָ֣ה לְפָנֶ֔יךָ וְאַחֲרֶ֖יךָ
לֹא־יָק֥וּם כָּמֽוֹךָ׃ 13 וְגַ֨ם אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־שָׁאַ֙לְתָּ֙
נָתַ֣תִּי לָ֔ךְ גַּם־עֹ֖שֶׁר גַּם־כָּב֑וֹד אֲשֶׁ֙ר לֹא־
הָיָ֨ה כָמ֥וֹךָ אִ֛ישׁ בַּמְּלָכִ֖ים כָּל־יָמֶֽיךָ׃
14 וְאִ֣ם ׀ תֵּלֵ֣ךְ בִּדְרָכַ֗י לִשְׁמֹ֤ר חֻקַּי֙ וּמִצְוֺתַ֔י
כַּאֲשֶׁ֥ר הָלַ֖ךְ דָּוִ֣יד אָבִ֑יךָ וְהַאַרַכְתִּ֖י אֶת־
יָמֶֽיךָ׃ 15 וַיִּקַ֥ץ שְׁלֹמֹ֖ה וְהִנֵּ֣ה חֲל֑וֹם
וַיָּב֨וֹא יְרוּשָׁלִַ֜ם וַיַּעֲמֹ֣ד ׀ לִפְנֵ֣י ׀ אֲר֣וֹן בְּרִית־
יְהוָ֗ה וַיַּ֤עַל עֹלוֹת֙ וַיַּ֣עַשׂ שְׁלָמִ֔ים וַיַּ֥עַשׂ
מִשְׁתֶּ֖ה לְכָל־עֲבָדָֽיו׃ 16 אָ֣ז תָּבֹ֗אנָה
שְׁתַּ֛יִם נָשִׁ֥ים זֹנ֖וֹת אֶל־הַמֶּ֑לֶךְ וַתַּעֲמֹ֖דְנָה
לְפָנָֽיו׃ 17 וַתֹּ֜אמֶר הָאִשָּׁ֤ה הָֽאַחַת֙ בִּ֣י
אֲדֹנִ֔י אֲנִי֙ וְהָאִשָּׁ֣ה הַזֹּ֔את יֹשְׁבֹ֖ת בְּבַ֣יִת
אֶחָ֑ד וָאֵלֵ֥ד עִמָּ֖הּ בַּבָּֽיִת׃ 18 וַיְהִ֞י בַּיּ֤וֹם
הַשְּׁלִישִׁי֙ לְלִדְתִּ֔י וַתֵּ֖לֶד גַּם־הָאִשָּׁ֣ה הַזֹּ֑את
וַאֲנַ֣חְנוּ יַחְדָּ֗ו אֵֽין־זָ֤ר אִתָּ֙נוּ֙ בַּבַּ֔יִת זוּלָתִ֥י
שְׁתַּֽיִם־אֲנַ֖חְנוּ בַּבָּֽיִת׃ 19 וַיָּ֛מָת בֶּן־הָאִשָּׁ֥ה
הַזֹּ֖את לָ֑יְלָה אֲשֶׁ֖ר שָׁכְבָ֥ה עָלָֽיו׃ 20 וַתָּקָם֩
בְּת֨וֹךְ הַלַּ֜יְלָה וַתִּקַּ֧ח אֶת־בְּנִ֣י מֵאֶצְלִ֗י
וַאֲמָֽתְךָ֙ יְשֵׁנָ֔ה וַתַּשְׁכִּיבֵ֖הוּ בְּחֵיקָ֑הּ וְאֶת־
בְּנָ֥הּ הַמֵּ֖ת הִשְׁכִּ֥יבָה בְחֵיקִֽי׃ 21 וָאָקֻ֥ם
בַּבֹּ֛קֶר לְהֵינִ֥יק אֶת־בְּנִ֖י וְהִנֵּה־מֵ֑ת וָאֶתְבּוֹנֵ֤ן
אֵלָיו֙ בַּבֹּ֔קֶר וְהִנֵּ֛ה לֹא־הָיָ֥ה בְנִ֖י אֲשֶׁ֥ר
יָלָֽדְתִּי׃ 22 וַתֹּאמֶר֩ הָאִשָּׁ֨ה הָאַחֶ֜רֶת לֹ֣א
כִ֗י בְּנִ֤י הַחַי֙ וּבְנֵ֣ךְ הַמֵּ֔ת וְזֹ֤את אֹמֶ֙רֶת֙
לֹ֣א כִ֔י בְּנֵ֥ךְ הַמֵּ֖ת וּבְנִ֣י הֶחָ֑י וַתְּדַבֵּ֖רְנָה
לִפְנֵ֥י הַמֶּֽלֶךְ׃ 23 וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ זֹ֤את
אֹמֶ֙רֶת֙ זֶה־בְּנִ֣י הַחַ֔י וּבְנֵ֖ךְ הַמֵּ֑ת וְזֹ֤את
אֹמֶ֙רֶת֙ לֹ֣א כִ֔י בְּנֵ֥ךְ הַמֵּ֖ת וּבְנִ֥י הֶחָֽי׃

7 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν
δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου.
καὶ ἐγώ εἰμι παιδάριον μικρόν, καὶ οὐκ οἶδα
τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου. 8 Ὁ
δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν
ἐξελέξω λαὸν πολὺν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.
9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ
διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ
συνιεῖν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς
δυνηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν
τοῦτον; 10 Καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Κυρίου ὅτι
ᾐτήσατο Σαλωμὼν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 11 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς αὐτόν Ἀνθ' ὧν ᾐτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ
ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ᾐτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς
καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον οὐδὲ ᾐτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν
σου, ἀλλ' ᾐτήσω σεαυτῷ τοῦ συνιεῖν τοῦ εἰσακούειν
κρίμα, 12 Ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν· ὡς
σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ
ἀναστήσεται ὅμοιός σοι· 13 Καὶ ἃ οὐκ ᾐτήσω
δέδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέγονεν
ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσι· 14 Καὶ ἐὰν πορευθῇς
ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ
τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ
σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου. 15 Καὶ ἐξυπνί-
σθη Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον· καὶ ἀνέστη καὶ
παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστη κατὰ
πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν
ὁλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικάς, καὶ ἐποίησε
πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
16 Τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ
καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
μία Ἐν ἐμοί, κύριε· ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη
ᾠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἑνί, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.
18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης
μοῦ ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ
αὐτό, καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ
ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. 19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ
υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη
ἐπ' αὐτόν· 20 Καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ
ἔλαβε τὸν υἱόν μοῦ ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ
ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μοῦ.
21 Καὶ ἀνέστην τὸ πρωῒ θηλάσαι τὸν υἱόν μου, καὶ
ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτὸν
πρωΐ, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον. 22 Καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μοῦ ὁ
ζῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοῦ ὁ τεθνηκώς· καὶ ἐλάλησαν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
αὐταῖς Σὺ λέγεις Οὗτος ὁ υἱός μοῦ ὁ ζῶν, καὶ ὁ
υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις Οὐχί, ἀλλὰ
ὁ υἱός μοῦ ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σοῦ ὁ τεθνηκώς.

Ἀβὶ υἱὸς Ἰωὰβ ἀρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐδραῒ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου, καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος. Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς αρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου.

7 Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti
servum tuum pro David patre meo: ego autem
sum puer parvulus, et ignorans egressum et
introitum meum. 8 Et servus tuus in medio
est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui
numerari et supputari non potest, præ
multitudine. 9 Dabis ergo servo tuo cor
docile, ut populum tuum judicare possit, et
discernere inter bonum et malum; quis enim
poterit judicare populum istum, populum tuum
hunc multum? 10 Placuit ergo sermo coram
Domino, quod Salomon postulasset hujuscemodi
rem. 11 Et dixit Dominus Salomoni: Quia
postulasti verbum hoc, et non petisti tibi dies
multos, nec divitias, aut animas inimicorum
tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad
discernendum judicium: 12 Ecce feci tibi
secundum sermones tuos, et dedi tibi cor
sapiens et intelligens, in tantum ut nullus
ante te similis tui fuerit, nec post te sur-
recturus sit. 13 Sed et hæc, quæ non
postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, et
gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus
cunctis retro diebus. 14 Si autem ambulaveris
in viis meis, et custodieris præcepta mea, et
mandata mea, sicut ambulavit pater tuus,
longos faciam dies tuos. 15 Igitur evigilavit
Salomon, et intellexit quod esset somnium:
cumque venisset Jerusalem, stetit coram arca
fœderis Domini, et obtulit holocausta, et fecit
victimas pacificas, et grande convivium
universis famulis suis. 16 Tunc venerunt duæ
mulieres meretrices ad regem, steteruntque
coram eo, 17 Quarum una ait: Obsecro, mi
domine: ego et mulier hæc habitabamus in
domo una, et peperi apud eam in cubiculo.
18 Tertia autem die postquam ego peperi,
peperit et hæc: et eramus simul, nullusque
alius nobiscum in domo, exceptis nobis duabus.
19 Mortuus est autem filius mulieris hujus
nocte; dormiens quippe oppressit eum. 20 Et
consurgens intempestæ noctis silentio, tulit
filium meum de latere meo ancillæ tuæ
dormientis, et collocavit in sinu suo; suum
autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu
meo. 21 Cumque surrexissem mane ut darem
lac filio meo, apparuit mortuus: quem dili-
gentius intuens clara luce, deprehendi non esse
meum, quem genueram. 22 Responditque
altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius
tuus mortuus est, meus autem vivit. Econtrario
illa dicebat: Mentiris; filius quippe meus vivit,
et filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum
contendebant coram rege. 23 Tunc rex ait:
Hæc dicit, Filius meus vivit, et filius tuus
mortuus est. Et ista respondit: Non, sed
filius tuus mortuus est, meus autem vivit.

24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי־חָרֶב וַיָּבִאוּ
הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־
הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת׃ 26 וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־
נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר׀ בִּי אֲדֹנִי
תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת אַל־
תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא
יִהְיֶה גְּזֹרוּ׃ 27 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־
לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ
הִיא אִמּוֹ׃ 28 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃

פרשה ד׃

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְאֵלֶּה הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ
עֲזַרְיָהוּ בֶן־צָדוֹק הַכֹּהֵן׃ 3 אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה
בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד
הַמַּזְכִּיר׃ 4 וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא
וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ 5 וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־
נָתָן עַל־הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן־נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה
הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַאֲחִישָׁר עַל־הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם
בֶּן־עַבְדָּא עַל־הַמַּס׃ 7 וְלִשְׁלֹמֹה
שְׁנֵים־עָשָׂר נִצָּבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכִלְכְּלוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה
עַל־אֶחָד לְכַלְכֵּל׃ 8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן־
חוּר בְּהַר אֶפְרָיִם׃ 9 בֶּן־דֶּקֶר בְּמָקַץ
וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית־חָנָן׃
10 בֶּן־חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ שֹׂכֹה וְכָל־אֶרֶץ
חֵפֶר׃ 11 בֶּן־אֲבִינָדָב כָּל־נָפַת דֹּאר טָפַת
בַּת־שְׁלֹמֹה הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
12 בַּעֲנָא בֶּן־אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכָל־
בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתַנָה מִתַּחַת
לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל מְחוֹלָה
עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃ 13 בֶּן־גֶּבֶר
בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן
שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃
14 אֲחִינָדָב בֶּן־עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃
15 אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם־הוּא לָקַח
אֶת־בָּשְׂמַת בַּת־שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃
16 בַּעֲנָא בֶּן־חוּשַׁי בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Λάβετε μάχαιραν· καὶ
προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Διέλετε τὸ παιδίον τὸ
ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
ταύτῃ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ. 26 Καὶ ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτῆς, καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριε, δότε αὐτῇ τὸ
παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό· καὶ
αὕτη εἶπε Μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω, διέλετε.
27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε Δότε τὸ
παιδίον τῇ εἰπούσῃ Δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ
μὴ θανατώσητε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 28 Καὶ
ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν
ὁ βασιλεύς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ
ποιεῖν δικαίωμα.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ
Ἰσραήλ. 2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ·
Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ, 3 Ἐλιὰφ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Σηβὰ
γραμματεῖς, καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἀναμιμνή-
σκων, 4 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως, καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, 5 Καὶ
Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων, καὶ
Ζαβοὺθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως, 6 Καὶ
Ἀχισὰρ ἦν οἰκονόμος, καὶ Ἐλιὰκ ὁ οἰκονόμος, καὶ
Ἐλιὰβ υἱὸς Σὰφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς, καὶ Ἀδωνιρὰμ
υἱὸς Αὐδὼν ἐπὶ τῶν φόρων. 7 Καὶ τῷ Σαλωμὼν
δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, χορηγεῖν
τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν. 8 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὲν υἱὸς Ὢρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ
εἷς· 9 Υἱὸς Δακὰρ ἐν Μακὲς καὶ ἐν Σαλαβὶν
καὶ Βαιθσαμὺς καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθαρὰν εἷς·
10 Υἱὸς Ἐσδὶ ἐν Ἀραβώθ, αὐτοῦ Σωχὼ καὶ πᾶσα
ἡ γῆ Ὀφέρ· 11 Υἱοῦ Ἀμιναδὰβ πᾶσα Νεφθαδώρ,
Τεφὰθ θυγάτηρ Σαλωμὼν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἷς·
12 Βανὰ υἱὸς Ἀχιλοὺθ τὴν Ἰθααναχ καὶ Μαγεδδώ,
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σὰν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω τοῦ
Ἐσραέ, καὶ ἐκ Βηθσὰν ἕως Σαβελμαουλὰ ἕως Μαεβὲρ
Λουκάμ, εἷς· 13 Υἱὸς Ναβὲρ ἐν Ῥαβὼθ Γαλαάδ,
τούτῳ σχοίνισμα Ἐργὰβ ἐν τῇ Βασάν, ἑξήκοντα
πόλεις μεγάλαι τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἷς·
14 Ἀχιναδὰβ υἱὸς Σαδδὼ Μααναΐμ· 15 Ἀχιμαὰς
ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμὰθ
θυγατέρα Σαλωμὼν εἰς γυναῖκα, εἷς· 16 Βαανὰ
υἱὸς Χουσὶ ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλὼθ εἷς·

24 Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium.
Cumque attulissent gladium coram rege,
25 Dividite, inquit, infantem vivum in duas
partes, et date dimidiam partem uni, et
dimidiam partem alteri. 26 Dixit autem
mulier, cujus filius erat vivus, ad regem
(commota sunt quippe viscera ejus super filio
suo): Obsecro domine, date illi infantem
vivum, et nolite interficere eum. Econtrario
illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed
dividatur. 27 Respondit rex, et ait: Date
huic infantem vivum, et non occidatur: hæc
est enim mater ejus. 28 Audivit itaque
omnis Israel judicium quod judicasset rex, et
timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse
in eo ad faciendum judicium.

CAPUT IV.

1 ERAT autem rex Salomon regnans super
omnem Israel: 2 Et hi principes quos
habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis:
3 Elihoreph et Ahia filii Sisa scribæ: Josaphat
filius Ahilud a commentariis: 4 Banaias
filius Joiadæ super exercitum: Sadoc autem
et Abiathar sacerdotes. 5 Azarias filius
Nathan, super eos qui assistebant regi: Zabud
filius Nathan sacerdos, amicus regis: 6 Et
Ahisar præpositus domus: et Adoniram filius
Abda super tributa. 7 Habebat autem Salomon
duodecim præfectos super omnem Israel, qui
præbebant annonam regi et domui ejus:
per singulos enim menses in anno, singuli
necessaria ministrabant. 8 Et hæc nomina
eorum: Benhur, in monte Ephraim. 9 Bendecar,
in Macces, et in Salebim, et in Bethsames, et
in Elon, et in Bethanan. 10 Benhesed in
Aruboth: ipsius erat Socho, et omnis terra
Epher. 11 Benabinadab, cujus omnis Nephath
Dor Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem.
12 Bana filius Ahilud regebat Thanac et
Mageddo, et universam Bethsan, quæ est juxta
Sarthana, subter Jezrahel, a Bethsan usque
Abelmehula e regione Jecmaan. 13 Bengaber
in Ramoth Galaad: habebat Avothiair filii
Manasse in Galaad, ipse præerat in omni
regione Argob, quæ est in Basan, sexaginta
civitatibus magnis atque muratis, quæ habe-
baut seras æreas. 14 Ahinadab filius Addo
præerat in Manaim. 15 Achimaas in
Nephthali: sed et ipse habebat Basemath
filiam Salomonis in conjugio. 16 Baana
filius Husi, in Aser, et in Baloth.

17 יְהוֹשָׁפָט בֶּן־פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃
18 שִׁמְעִי בֶן־אֵלָא בְּבִנְיָמִן׃
19 גֶּבֶר בֶּן־אֻרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 20 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים
כַּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב אֹכְלִים וְשֹׁתִים
וּשְׂמֵחִים׃

פרשה ה׃

1 וּשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמַּמְלָכוֹת
מִן־הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם
מַגִּשִׁים מִנְחָה וְעֹבְדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי
חַיָּיו׃ 2 וַיְהִי לֶחֶם־שְׁלֹמֹה לְיוֹם
אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת וְשִׁשִּׁים כֹּר קָמַח׃
3 עֲשָׂרָה בָקָר בְּרִאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רְעִי
וּמֵאָה צֹאן לְבַד מֵאַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר
וּבַרְבֻּרִים אֲבוּסִים׃ 4 כִּי־הוּא רֹדֶה בְּכָל־
עֵבֶר הַנָּהָר מִתִּפְסַח וְעַד־עַזָּה בְּכָל־מַלְכֵי
עֵבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עֲבָרָיו
מִסָּבִיב׃ 5 וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לָבֶטַח
אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד־
בְּאֵר שָׁבַע כֹּל יְמֵי שְׁלֹמֹה׃ 6 וַיְהִי
לִשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף אֻרְוֹת סוּסִים
לְמֶרְכָּבוֹ וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים׃
7 וְכִלְכְּלוּ הַנִּצָּבִים הָאֵלֶּה אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְאֵת כָּל־הַקָּרֵב אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ־שְׁלֹמֹה
אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא יְעַדְּרוּ דָּבָר׃ 8 וְהַשְּׂעֹרִים
וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ יָבִאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ׃
9 וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנָה
הַרְבֵּה מְאֹד וְרֹחַב לֵב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־
שְׂפַת הַיָּם׃ 10 וַתֵּרֶב חָכְמַת שְׁלֹמֹה
מֵחָכְמַת כָּל־בְּנֵי־קֶדֶם וּמִכֹּל חָכְמַת מִצְרָיִם׃
11 וַיֶּחְכַּם מִכָּל־הָאָדָם מֵאֵיתָן הָאֶזְרָחִי
וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדַרְדַּע בְּנֵי מָחוֹל וַיְהִי־
שְׁמוֹ בְכָל־הַגּוֹיִם סָבִיב׃ 12 וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאָלֶף׃
13 וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן
וְעַד הָאֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּקִּיר וַיְדַבֵּר עַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הָרֶמֶשׂ וְעַל־
הַדָּגִים׃ 14 וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ
אֵת חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חָכְמָתוֹ׃

17 Ἰωσαφὰτ υἱὸς Φουασοὺδ ἐν Ἰσσάχαρ. 18 Σεμεῒ
υἱὸς Ἠλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν· 19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαῒ
ἐν τῇ γῇ Γὰδ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἐσεβὼν καὶ
Ὢγ βασιλέως τοῦ Βασάν· καὶ Νασὲφ εἷς ἐν γῇ
Ἰούδα· [20 Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ ὡς ἡ
ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἔσθοντες,
καὶ πίνοντες, καὶ εὐφραινόμενοι. 21 Καὶ Σαλωμὼν
ἦν ἐξουσιάζων ἐν πᾶσιν τοῖς βασιλείοις, ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ γῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου·
προσεγγίζοντες δῶρα, καὶ δουλεύοντες τῷ Σαλωμὼν
πάσας ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ.] 22 Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα
τῷ Σαλωμὼν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τριάκοντα κόροι σεμιδά-
λεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου,
23 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες
νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ
δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά· 24 Ὅτι ἦν ἄρχων
πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων
τῶν μερῶν κυκλόθεν. [25 Καὶ κατῴκει Ἰούδας
καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον
αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ την συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ
πίνοντες, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, πάσας τὰς
ἡμέρας Σαλωμών. 26 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν
τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵππων εἰς ἅρματα,
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων.]· 27 Καὶ ἐχορήγουν
οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ
πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ
βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσι
λόγον· 28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς
ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὗ
ἂν ᾖ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.
29 Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ
σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ
ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. 30 Καὶ ἐπληθύνθη
Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων
ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους
Αἰγύπτου. 31 Καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ζα-
ρίτην καὶ τὸν Αἰνὰν καὶ τὸν Χαλκὰδ καὶ Δαράλα
υἱοὺς Μάλ. 32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμὼν τρισχιλίας
παραβολάς, καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι.
33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου
τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς
ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου, καὶ ἐλάλησε περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν
ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. 34 Καὶ παρεγίνοντο
πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμών· καὶ
παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον
τῆς σοφίας αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα
Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς
τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον
Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
σαλήμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
προκατελάβετο τὴν Γαζὲρ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν καὶ
τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ· καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ
γυναικὶ Σαλωμών· καὶ Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν
Γαζέρ.

17 Josaphat filius Pharue, in Issachar. 18 Semei
filius Ela, in Benjamin. 19 Gaber filius Uri,
in terra Galaad, in terra Sehon regis
Amorrhæi et Og regis Basan, super omnia
quæ erant in illa terra. 20 Juda et Israel
innumerabiles, sicut arena maris in multitu-
dine: comedentes, et bibentes, atque lætantes.
21 Salomon autem erat in ditione sua, habens
omnia regna a flumine terræ Philisthiim usque
ad terminum Ægypti: offerentium sibi munera,
et servientium ei cunctis diebus vitæ ejus.
22 Erat autem cibus Salomonis per dies
singulos, triginta cori similæ, et sexaginta cori
farinæ, 23 Decem boves pingues, et viginti
boves pascuales, et centum arietes, excepta
venatione cervorum, caprearum, atque bubalo-
rum, et avium altilium. 24 Ipse enim
obtinebat omnem regionem quæ erat trans
flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos
reges illarum regionum: et habebat pacem
ex omni parte in circuitu. 25 Habitabatque
Juda et Israel absque timore ullo, unusquisque
sub vite sua et sub ficu sua, a Dan usque
Bersabee, cunctis diebus Salomonis. 26 Et
habebat Salomon quadraginta millia præsepia
equorum currilium, et duodecim millia eque-
strium. 27 Nutriebantque eos supradicti regis
præfecti: sed et necessaria mensæ regis
Salomonis, cum ingenti cura præbebant in
tempore suo. 28 Hordeum quoque et paleas
equorum et jumentorum, deferebant in locum
ubi erat rex, juxta constitutum sibi. 29 Dedit
quoque Deus sapientiam Salomoni, et pru-
dentiam multam nimis, et latitudinem cordis,
quasi arenam quæ est in littore maris. 30 Et
præcedebat sapientia Salomonis sapientiam
omnium Orientalium et Ægyptiorum, 31 Et
erat sapientior cunctis hominibus: sapientior
Ethan Ezrahita, et Heman, et Chalcol, et
Dorda filiis Mahol, et erat nominatus in
universis gentibus per circuitum. 32 Locutus
est quoque Salomon tria millia parabolas: et
fuerunt carmina ejus quinque et mille. 33 Et
disputavit super lignis, a cedro quæ est in
Libano, usque ad hyssopum quæ egreditur
de pariete: et disseruit de jumentis, et
volucribus et reptilibus, et piscibus. 34 Et
veniebant de cunctis populis ad audiendam
sapientiam Salomonis, et ab universis regi-
bus terræ, qui audiebant sapientiam ejus.

15 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צוֹר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־
שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ
תַּחַת אָבִיהוּ כִּי אֹהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד
כָּל־הַיָּמִים׃ 16 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־
חִירָם לֵאמֹר׃ 17 אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי
כִּי לֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבֻהוּ עַד־
תֵּת יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָו׃
18 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהַי לִי מִסָּבִיב
אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע׃ 19 וְהִנְנִי אֹמֵר
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר ׀
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר
אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל־כִּסְאֶךָ הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת
לִשְׁמִי׃ 20 וְעַתָּה צַוֵּה וְיִכְרְתוּ־לִי אֲרָזִים
מִן־הַלְּבָנוֹן וַעֲבָדַי יִהְיוּ עִם־עֲבָדֶיךָ וּשְׂכַר
עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמֵר כִּי ׀
אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יֹדֵעַ לִכְרָת־
עֵצִים כַּצִּדֹנִים׃ 21 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
חִירָם אֶת־דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד
בֵּן חָכָם עַל־הָעָם הָרָב הַזֶּה׃ 22 וַיִּשְׁלַח
חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־כָּל־
חֶפְצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים׃
23 עֲבָדַי יֹרִדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָּה וַאֲנִי
אֲשִׂימֵם דֹּבְרוֹת בַּיָּם עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפַּצְתִּים שָׁם וְאַתָּה תִשָּׂא
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת־חֶפְצִי לָתֵת לֶחֶם בֵּיתִי׃
24 וַיְהִי חִירוֹם נֹתֵן לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים
וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֶפְצוֹ׃ 25 וּשְׁלֹמֹה נָתַן
לְחִירָם עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר חִטִּים מַכֹּלֶת
לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כֹּר שֶׁמֶן כָּתִית כֹּה־יִתֵּן
שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְשָׁנָה׃
26 וַיהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה
וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ 27 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃ 28 וַיִּשְׁלָחֵם לְבָנוֹנָה
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ
בַלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וַאֲדֹנִירָם
עַל־הַמַּס׃ 29 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים
אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμὼν ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιρὰμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν πρὸς Χιρὰμ λέγων 3 Σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν. 5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου λέγων Ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 6 Καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοι μοῦ μετὰ τῶν δούλων σοῦ, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι. 7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιρὰμ τῶν λόγων Σαλωμὼν, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον. 8 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμὼν λέγων Ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς μέ, ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου· ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα 9 Οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς πρὸς μέ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. 10 Καὶ ἦν Χιρὰμ διδοὺς τῷ Σαλωμὼν κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ. 11 Καὶ Σαλωμὼν ἔδωκε τῷ Χιρὰμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεὶρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαὶθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμὼν τῷ Χιρὰμ κατ' ἐνιαυτόν. 12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμὼν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιρὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμὼν, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 13 Καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι· μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου. 15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

CAPUT V.

1 Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem: audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus: quia amicus fuerat Hiram David omni tempore. 2 Misit autem Salomon ad Hiram, dicens: 3 Tu scis voluntatem David patris mei, et quia non potuerit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminentia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum ejus. 4 Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: et non est satan, neque occursus malus. 5 Quamobrem cogito ædificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus David patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum, ipse ædificabit domum nomini meo. 6 Præcipe igitur ut præcidant mihi servi tui cedros de Libano, et servi mei sint cum servis tuis: mercedem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui noverit ligna cædere sicut Sidonii. 7 Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, lætatus est valde, et ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum. 8 Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audivi quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis. 9 Servi mei deponent ea de Libano ad mare: et ego componam ea in ratibus in mari, usque ad locum quem significaveris mihi; et applicabo ea ibi, et tu tolles ea: præbebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ. 10 Itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina, et ligna abiegna, juxta omnem voluntatem ejus. 11 Salomon autem præbebat Hiram coros tritici viginti millia, in cibum domui ejus, et viginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. 12 Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: et erat pax inter Hiram et Salomonem, et percusserunt ambo fœdus. 13 Elegitque rex Salomon operarios de omni Israel, et erat indictio triginta millia virorum. 14 Mittebatque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: et Adoniram erat super hujuscemodi indictione. 15 Fueruntque Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, et octoginta millia latomorum in monte:

30 לְבַד מִשָּׂרֵי הַנִּצָּבִים לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 31 וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת
לְיַסֵּד הַבָּיִת אַבְנֵי גָזִית׃ 32 וַיִּפְסְלוּ בֹּנֵי
שְׁלֹמֹה וּבֹנֵי חִירוֹם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ הָעֵצִים
וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבָּיִת׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן
הַבַּיִת לַיהוָה׃ 2 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים־אַמָּה אָרְכּוֹ
וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃
3 וְהָאוּלָם עַל־פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים
אַמָּה אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבָּיִת עֶשֶׂר
בָּאַמָּה רָחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבָּיִת׃ 4 וַיַּעַשׂ
לַבָּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ 5 וַיִּבֶן עַל־
קִיר הַבַּיִת יָצִועַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת
סָבִיב לַהֵיכָל וְלַדְּבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃
6 הַיָּצִועַ הַתַּחְתֹּנָה חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית
שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן
לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת
הַבָּיִת׃ 7 וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה
מַסָּע נִבְנָה וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל־כְּלִי בַרְזֶל
לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃ 8 פֶּתַח הַצֵּלָע
הַתִּיכֹנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִּים
יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכֹנָה וּמִן־הַתִּיכֹנָה אֶל־
הַשְּׁלִשִׁים׃ 9 וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ
וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת בָּאֲרָזִים׃
10 וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצִועַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ
אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי
אֲרָזִים׃ 11 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ 12 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־
אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי
תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם
וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
דָּוִד אָבִיךָ׃ 13 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

16 Χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν
ἔργων τῷ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἡτοίμασαν τοὺς
λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη. 17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς ἵνα αἴρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς
τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους·
18 Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμὼν καὶ οἱ υἱοὶ
Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτούς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακο-
σιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασι-
λεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,
2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ,
τεσσαράκοντα ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι ἐν
πήχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει
τὸ ὕψος αὐτοῦ. 3 Καὶ τὸ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος
τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου· καὶ ᾠκοδό-
μησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. 4 Καὶ
ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.
5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα
κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ. 6 Ἡ πλευρὰ ἡ
ὑποκάτω πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς,
καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ
πλάτος αὐτῆς· ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλό-
θεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται
τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ
οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδο-
μήθη· καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν
οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν.
8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ
τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἑλικτὴ ἀνάβα-
σις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα.
9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν·
καὶ ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον κέδροις. 10 Καὶ
ᾠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι᾽ ὅλου τοῦ οἴκου πέντε
ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον
ἐν ξύλοις κεδρίνοις. [11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Σαλωμὼν λέγων 12 Ὁ οἶκος οὗτος ὃν σὺ
οἰκοδομεῖς, ἐὰν ὁδεύῃς τοῖς προστάγμασίν μου,
καὶ τὰ κρίματά μου ποιῇς, καὶ φυλάσσῃς πάσας
τὰς ἐντολάς μου ἀναστρέφεσθαι ἐν αὐταῖς, στήσω
τὸν λόγον μου σὺν σοὶ ὃν ἐλάλησα πρὸς Δαυὶδ τὸν
πατέρα σου. 13 Καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

16 Absque præpositis qui præerant singulis
operibus, numero trium millium et trecentorum,
præcipientium populo et his qui faciebant
opus. 17 Præcepitque rex, ut tollerent
lapides grandes, lapides pretiosos, in funda-
mentum templi, et quadrarent eos: 18 Quos
dolaverunt cæmentarii Salomonis, et cæmen-
tarii Hiram: porro Giblii præparaverunt ligna
et lapides ad ædificandam domum.

CAPUT VI.

1 FACTUM est ergo quadringentesimo et
octogesimo anno egressionis filiorum Israel
de terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio
(ipse est mensis secundus), regni Salomonis
super Israel, ædificari cœpit domus Domino.
2 Domus autem, quam ædificabat rex Salomon
Domino, habebat sexaginta cubitos in longitu-
dine, et viginti cubitos in latitudine, et
triginta cubitos in altitudine. 3 Et porticus
erat ante templum viginti cubitorum longitu-
dinis, juxta mensuram latitudinis templi: et
habebat decem cubitos latitudinis ante faciem
templi. 4 Fecitque in templo fenestras
obliquas. 5 Et ædificavit super parietem
templi tabulata per gyrum, in parietibus
domus per circuitum templi et oraculi, et fecit
latera in circuitu. 6 Tabulatum quod subter
erat, quinque cubitos habebat latitudinis, et
medium tabulatum sex cubitorum latitudinis,
et tertium tabulatum septem habens cubitos
latitudinis. Trabes autem posuit in domo per
circuitum forinsecus, ut non hærerent muris
templi. 7 Domus autem cum ædificaretur, de
lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est:
et malleus, et securis, et omne ferramentum,
non sunt audita in domo cum ædificaretur
8 Ostium lateris medii in parte erat domus
dextræ: et per cochleam ascendebant in
medium cœnaculum, et a medio in tertium.
9 Et ædificavit domum, et consummavit eam:
texit quoque domum laquearibus cedrinis.
10 Et ædificavit tabulatum super omnem
domum quinque cubitis altitudinis, et operuit
domum lignis cedrinis. 11 Et factus est ser-
mo Domini ad Salomonem, dicens: 12 Domus
hæc, quam ædificas, si ambulaveris in
præceptis meis, et judicia mea feceris, et
custodieris omnia mandata mea, gradiens
per ea: firmabo sermonem meum tibi,
quem locutus sum ad David patrem tuum.
13 Et habitabo in medio filiorum Israel,
et non derelinquam populum meum Israel.

14 וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃ 15 וַיִּבֶן
אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיְתָה בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים
מִקַּרְקַע הַבַּיִת עַד־קִירוֹת הַסִּפֻּן צִפָּה עֵץ
מִבָּיִת וַיְצַף אֶת־קַרְקַע הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת
בְּרוֹשִׁים׃ 16 וַיִּבֶן אֶת־עֶשְׂרִים אַמָּה
מִיַּרְכּוֹתֵי הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים מִן־
הַקַּרְקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לִדְבִיר
לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ 17 וְאַרְבָּעִים בָּאַמָּה הָיָה
הַבָּיִת הוּא הַהֵיכָל לִפְנָי׃ 18 וְאֶרֶז אֶל־
הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי
צִצִּים הַכֹּל אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָה׃ 19 וּדְבִיר
בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֵכִין לְתִתֵּן שָׁם
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ 20 וְלִפְנֵי הַדְּבִיר
עֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב
וְעֶשְׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר
וַיְצַף מִזְבֵּחַ אָרֶז׃ 21 וַיְצַף שְׁלֹמֹה אֶת־
הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר וַיְעַבֵּר בְּרַתּיקוֹת
זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃ 22 וְאֶת־
כָּל־הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד־תֹּם כָּל־הַבָּיִת
וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃
23 וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שָׁמֶן
עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ 24 וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף
הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִית עֶשֶׂר אַמּוֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־
קְצוֹת כְּנָפָיו׃ 25 וְעֶשֶׂר בָּאַמָּה הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵי
הַכְּרֻבִים׃ 26 קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר
בָּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ 27 וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ ׀ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׂוּ
אֶת־כַּנְפֵי הַכְּרֻבִים וַתִּגַּע כְּנַף־הָאֶחָד בַּקִּיר
וּכְנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בַּקִּיר הַשֵּׁנִי
וְכַנְפֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נֹגְעֹת כָּנָף אֶל־
כָּנָף׃ 28 וַיְצַף אֶת־הַכְּרוּבִים זָהָב׃ 29 וְאֵת
כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מֵסַב ׀ קָלַע פִּתּוּחֵי
מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים
מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן׃ 30 וְאֶת־קַרְקַע הַבַּיִת
צִפָּה זָהָב לִפְנִימָה וְלַחִיצוֹן׃ 31 וְאֵת
פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִׁית׃ 32 וּשְׁתֵּי דַּלְתוֹת
עֲצֵי־שֶׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים
וְתִמֹרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים וְצִפָּה זָהָב וַיָּרֶד
עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתִּמֹרוֹת אֶת־הַזָּהָב׃

14 Καὶ ᾠκοδόμησεν Σαλωμὼν τὸν οἶκον, καὶ συνετέ-
λεσεν αὐτόν.] 15 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ
οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν·
ἐκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν, καὶ
περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις.
16 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴκοσι πήχεις ἀπ᾽ ἄκρου
τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων· 17 Καὶ τεσσαράκοντα πήχεων
ἦν ὁ ναός. [18 Καὶ διὰ κέδρου πρὸς τὸν οἶκον
ἔσω πλοκὴν ἐπαναστάσεις, καὶ πέταλα, καὶ
ἀνάγλυφα πάντα κέδρινα· οὐκ ἐφαίνετο λίθος·]
19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.
20 Εἴκοσι πήχεις μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος,
καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ· καὶ περιέσχεν
αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ· καὶ ἐποίησε θυσιαστή-
ριον κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ
χρυσίῳ. [21 Καὶ περιεπίλησεν Σαλωμὼν τὸν οἶκον
ἔνδοθεν χρυσίῳ ἀποκλείστῳ· καὶ παρήγαγεν ἐν
καθηλώμασιν χρυσίου κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβεὶρ.]
22 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ ἕως συντελείας
παντὸς τοῦ οἴκου. 23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ
δύο Χερουβὶμ δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον.
24 Καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τοῦ Χερουβὶμ τοῦ
ἑνός, καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον,
ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς
μέρος πτερυγίου αὐτοῦ. 25 Οὕτως τῷ Χερουβὶμ
τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις.
26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν
πήχει, καὶ οὕτω τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ. 27 Καὶ
ἀμφότερα Χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου·
καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἥπτετο
πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουβὶμ
τοῦ δευτέρου ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου·
καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο
πτέρυξ πτέρυγος. 28 Καὶ περιέσχε τὰ Χερουβὶμ
χρυσίῳ. 29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ
ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβὶμ καὶ φοίνικας
τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ. 30 Καὶ τὸ
ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου
καὶ τοῦ ἐξωτάτου. 31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ
δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων, [καὶ
φλιὰς πενταπλὰς, 32 Καὶ δύο θύρας ξύλων
πευκίνων, καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα
χερουβεὶν, καὶ φοίνικας, καὶ πέταλα διαπεπετασ-
μένα, καὶ περιέσχεν χρυσίῳ, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ
τὰ χερουβεὶν, καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον.

14 Igitur ædificavit Salomon domum, et
consummavit eam. 15 Et ædificavit parietes
domus intrinsecus tabulatis cedrinis, a pavi-
mento domus usque ad summitatem parietum,
et usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis
intrinsecus: et texit pavimentum domus
tabulis abiegnis. 16 Ædificavitque viginti
cubitorum ad posteriorem partem templi
tabulata cedrina, a pavimento usque ad
superiora: et fecit interiorem domum oraculi
in Sanctum sanctorum. 17 Porro quadraginta
cubitorum erat ipsum templum pro foribus
oraculi. 18 Et cedro omnis domus intrinsecus
vestiebatur, habens tornaturas et juncturas
suas fabrefactas, et cælaturas eminentes: omnia
cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis
apparere poterat in pariete. 19 Oraculum
autem in medio domus, in interiori parte
fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Domini.
20 Porro oraculum habebat viginti cubitos
longitudinis, et viginti cubitos latitudinis, et
viginti cubitos altitudinis: et operuit illud,
atque vestivit auro purissimo; sed et altare
vestivit cedro. 21 Domum quoque ante
oraculum operuit auro purissimo, et affixit
laminas clavis aureis. 22 Nihilque erat in
templo quod non auro tegeretur: sed et totum
altare oraculi texit auro. 23 Et fecit in
oraculo duos cherubim de lignis olivarum,
decem cubitorum latitudinis. 24 Quinque
cubitorum ala cherub una, et quinque cubito-
rum ala cherub altera: id est, decem cubitos
habentes, a summitate alæ unius usque ad alæ
alterius summitatem. 25 Decem quoque
cubitorum erat cherub secundus: in mensura
pari, et opus unum erat in duobus cherubim,
26 Id est, altitudinem habebat unus cherub
decem cubitorum, et similiter cherub secundus.
27 Posuitque cherubim in medio templi
interioris: extendebant autem alas suas che-
rubim, et tangebat ala una parietem, et ala
cherub secundi tangebat parietem alterum:
alæ autem alteræ in media parte templi se
invicem contingebant. 28 Texit quoque
cherubim auro. 29 Et omnes parietes templi
per circuitum sculpsit variis cælaturis et torno:
et fecit in eis cherubim, et palmas, et picturas
varias, quasi prominentes de pariete, et
egredientes. 30 Sed et pavimentum domus
texit auro intrinsecus et extrinsecus. 31 Et in
ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum,
postesque angulorum quinque. 32 Et duo ostia
de lignis olivarum: et sculpsit in eis picturam
cherubim, et palmarum species, et anaglypha
valde prominentia: et texit ea auro: et operuit
tam cherubim quam palmas, et cætera, auro.

33 וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי־
שָׁמֶן מֵאֵת רְבִעִית׃ 34 וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֲצֵי
בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדֶּלֶת הָאַחַת
גְּלִילִים וּשְׁנֵי קְלָעִים הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית
גְּלִילִים׃ 35 וְקָלַע כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וּפְטֻרֵי
צִצִּים וְצִפָּה זָהָב מְיֻשָּׁר עַל־הַמְחֻקֶּה׃
36 וַיִּבֶן אֶת־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי
גָזִית וְטוּר כְּרֻתֹת אֲרָזִים׃ 37 בַּשָּׁנָה
הָרְבִיעִית יֻסַּד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זִו׃
38 וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיֶרַח בּוּל הוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל־דְּבָרָיו
וּלְכָל־מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים׃

פרשה ז׃

1 וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ 2 וַיִּבֶן אֶת־בֵּית
יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכּוֹ וַחֲמִשִּׁים
אַמָּה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל
אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וּכְרֻתוֹת
אֲרָזִים עַל־הָעַמּוּדִים׃ 3 וְסָפֻן בָּאֶרֶז מִמַּעַל
עַל־הַצְּלָעֹת אֲשֶׁר עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עָשָׂר הַטּוּר׃ 4 וּשְׁקֻפִים
שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים׃ 5 וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבֻעִים
שָׁקֶף וּמוּל מֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃
6 וְאֵת אוּלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים
אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה רָחְבּוֹ וְאוּלָם
עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל־פְּנֵיהֶם׃
7 וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יִשְׁפָּט־שָׁם אֻלָם
הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוּן בָּאֶרֶז מֵהַקַּרְקַע עַד־
הַקַּרְקָע׃ 8 וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יֵשֶׁב שָׁם חָצֵר
הָאַחֶרֶת מִבֵּית לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה
וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת־פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה
כָּאוּלָם הַזֶּה׃ 9 כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת
כְּמִדּוֹת גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת
וּמִחוּץ וּמִמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת וּמִחוּץ עַד־
הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃ 10 וּמְיֻסָּד אֲבָנִים יְקָרוֹת
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת׃ 11 וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים
יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז׃ 12 וְחָצֵר
הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גָּזִית וְטוּר
כְּרֻתֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית־יְהוָה
הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת׃ 13 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר׃

33 Καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ· φλιαὶ
ξύλων ἀρκεύθου,] στοαὶ τετραπλῶς, 34 Ἐν ἀμφοτέ-
ραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαὶ ἡ θύρα
ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ
δευτέρα· στρεφόμενα 35 Ἐγκεκολαμμένα Χερουβὶμ
καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα, καὶ περιεχό-
μενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν. 36 Καὶ
ᾠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην, τρεῖς στίχους
ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου
κυκλόθεν· καὶ ᾠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς
αὐλῆς τοῦ αἰλὰμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ. 37 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε
τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Ζιοὺ, καὶ τῷ δευτέρῳ
μηνί. 38 Ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βαάλ,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς
πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν
αὐτοῦ·

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
τρισκαίδεκα ἔτεσι. 2 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον
δρυμῷ τοῦ Λιβάνου· ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ,
καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα
πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στίχων στύλων
κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις. 3 Καὶ
ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν
στύλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα
καὶ πέντε ὁ στίχος, 4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ
χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς. 5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα
καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι, καὶ ἀπὸ
τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς. 6 Καὶ τὸ αἰλὰμ
τῶν στύλων πεντήκοντα μῆκος καὶ πεντήκοντα ἐν
πλάτει ἐζυγωμένα, αἰλὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν·
καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς
αἰλαμίν. 7 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ
ἐκεῖ, αἰλὰμ τοῦ κριτηρίου. 8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν
ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις
κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ
ἣν ἔλαβε Σαλωμὼν κατὰ τὸ αἰλὰμ τοῦτο. 9 Πάντα
ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος
ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν· καὶ ἔξωθεν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην. 10 Τὴν τεθεμελιωμένην
ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπήχεσι καὶ
τοῖς ὀκταπήχεσι. 11 Καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ
τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις. 12 Τῆς αὐλῆς
τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κεκολαμμένης κέδρου· καὶ συνετέλεσε Σαλω-
μὼν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 13 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ ἔλαβε τὸν Χιρὰμ ἐκ Τύρου.

33 Fecitque in introitu templi postes de lignis
olivarum quadrangulatos: 34 Et duo ostia de
lignis abiegnis altrinsecus: et utrumque ostium
duplex erat, et se invicem tenens aperiebatur.
35 Et sculpsit cherubim, et palmas, et cælaturas
valde eminentes: operuitque omnia laminis
aureis opere quadro ad regulam. 36 Et
ædificavit atrium interius tribus ordinibus
lapidum politorum, et uno ordine lignorum
cedri. 37 Anno quarto fundata est domus
Domini in mense Zio: 38 Et in anno undecimo,
mense Bul (ipse est mensis octavus) perfecta
est domus in omni opere suo, et in universis
utensilibus suis: ædificavitque eam annis
septem.

CAPUT VII.

1 Domum autem suam ædificavit Salomon
tredecim annis, et ad perfectum usque perduxit.
2 Ædificavit quoque domum saltus Libani
centum cubitorum longitudinis, et quinquaginta
cubitorum latitudinis, et triginta cubitorum
altitudinis: et quatuor deambulacra inter
columnas cedrinas: ligna quippe cedrina
exciderat in columnas. 3 Et tabulatis cedrinis
vestivit totam cameram, quæ quadraginta
quinque columnis sustentabatur. Unus autem
ordo habebat columnas quindecim. 4 Contra
se invicem positas, 5 Et e regione se res-
picientes, æquali spatio inter columnas, et
super columnas, quadragulata ligna in cunctis
æqualia. 6 Et porticum columnarum fecit
quinquaginta cubitorum longitudinis, et tri-
ginta cubitorum latitudinis: et alteram porticum
in facie majoris porticus: et columnas, et
epistylia super columnas. 7 Porticum quoque
solii, in qua tribunal est, fecit: et texit lignis
cedrinis a pavimento usque ad summitatem.
8 Et domuncula, in qua sedebatur ad judi-
candum, erat in media porticu, simili opere.
Domum quoque fecit filiæ Pharaonis (quam
uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali
et hanc porticum. 9 Omnia lapidibus pretiosis,
qui ad normam quamdam atque mensuram
tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant:
a fundamento usque ad summitatem parietum,
et extrinsecus usque ad atrium majus. 10 Fun-
damenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus
magnis decem sive octo cubitorum. 11 Et
desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ
secti erant, similiterque de cedro. 12 Et
atrium majus rotundum, trium ordinum de
lapidibus sectis, et unius ordinis de dolata
cedro: necnon et in atrio domus Domini
interiori, et in porticu domus. 13 Misit
quoque rex Salomon, et tulit Hiram de Tyro,

14 בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת־
הַחָכְמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת
כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלַאכְתּוֹ׃ 15 וַיָּצַר
אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃
16 וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רָאשֵׁי
הָעַמּוּדִים מֻצַק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 17 שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה
גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת
וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ אֶת־
הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
19 וְכֹתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת׃ 20 וְכֹתָרֹת
עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת
הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׂבָכָה וְהָרִמּוֹנִים
מָאתַיִם טֻרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
21 וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם
אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ בֹּעַז׃ 22 וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוֹשָׁן וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה
מִשְּׂפָתוֹ עַד־שְׂפָתוֹ עָגֹל ׀ סָבִיב וְחָמֵשׁ
בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקָוֹה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב
אֹתוֹ סָבִיב׃ 24 וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׂפָתוֹ ׀
סָבִיב סֹבְבִים אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת־
הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יְצֻקִים
בִּיצֻקָתוֹ׃ 25 עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר
שְׁלֹשָׁה פֹנִים ׀ צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָּה
וּשְׁלֹשָׁה ׀ פֹּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה
וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם
בָּיְתָה׃ 26 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה
שְׂפַת־כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל׃
27 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנוֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת
אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע
בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ׃

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς
φυλῆς τῆς Νεφθαλίμ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ
Τύριος, τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς
τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν
πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τὸν
βασιλέα Σαλωμών, καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα.
15 Καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλὰμ
τοῦ οἴκου, ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τοῦ στύλου· καὶ
περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἐκύκλου αὐτὸν
τὸ πάχος τοῦ στύλου· τεσσάρων δακτύλων τὰ
κοιλώματα· καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος.
16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά· πέντε πήχεις
τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε
πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.
17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα
τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἑνὶ
καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 18 Καὶ
ἔργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυω-
μένοι, ἔργον κρεμαστόν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ
οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 19 Καὶ
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ
τὸ αἰλὰμ τεσσάρων πηχῶν. 20 Καὶ μέλαθρον
ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν
πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. 21 Καὶ
ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλὰμ τοῦ ναοῦ· καὶ
ἔστησε τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰαχούμ, καὶ ἔστησε τὸν στῦλον τὸν δεύτερον
καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολώζ. [22 Καὶ ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν ἔργον κρίνου, καὶ ἐτελειώθη τὸ ἔργον
τῶν στύλων,] 23 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν
δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως
τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ
αὐτό· πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ
συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει.
24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους
αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὴν δέκα ἐν πήχει
κυκλόθεν· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους
ποτηρίου βλαστὸς κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ
παλαιστής. 25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς
θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ
τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέ-
ποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν·
καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα
ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπάνωθεν. [26 Καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ πα-
λαιστής· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτη-
ρίου, βλάστος κρίνου, δισχιλίους χοεῖς χωροῦντας.]
27 Καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ χαλκᾶς· πέντε πήχεις
μῆκος τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήχεις
τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἓξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς.

14 Filium mulieris viduæ de tribu Neph-
thali, patre Tyrio, artificem ærarium, et
plenum sapientia, et intelligentia, et doctrina
ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum
venisset ad regem Salomonem, fecit omne
opus ejus. 15 Et finxit duas columnas æreas,
decem et octo cubitorum altitudinis columnam
unam: et linea duodecim cubitorum ambiebat
columnam utramque. 16 Duo quoque capi-
tella fecit, quæ ponerentur super capita colum-
narum, fusilia ex ære: quinque cubitorum
altitudinis capitellum unum, et quinque
cubitorum altitudinis capitellum alterum:
17 Et quasi in modum retis, et catenarum sibi
invicem miro opere contextarum. Utrumque
capitellum columnarum fusile erat: septena
versuum retiacula in capitello uno, et septena
retiacula in capitello altero. 18 Et perfecit
columnas, et duos ordines per circuitum
retiaculorum singulorum, ut tegerent capitella,
quæ erant super summitatem, malogranatorum.
eodem modo fecit et capitello secundo.
19 Capitella autem, quæ erant super capita
columnarum, quasi opere lilii fabricata erant
in porticu quatuor cubitorum. 20 Et rursum
alia capitella in summitate columnarum
desuper juxta mensuram columnæ contra
retiacula: malogranatorum autem ducenti
ordines erant in circuitu capitelli secundi.
21 Et statuit duas columnas in porticu templi:
cumque statuisset columnam dexteram, vocavit
eam nomine Jachin: similiter erexit columnam
secundam, et vocavit nomen ejus Booz.
22 Et super capita columnarum opus in
modum lilii posuit: perfectumque est opus
columnarum. 23 Fecit quoque mare fusile
decem cubitorum a labio usque ad labium,
rotundum in circuitu: quinque cubitorum
altitudo ejus, et resticula triginta cubitorum
cingebat illud per circuitum. 24 Et sculptura
subter labium circuibat illud decem cubitis
ambiens mare: duo ordines sculpturarum
striatarum erant fusiles. 25 Et stabat super
duodecim boves, e quibus tres respiciebant ad
aquilonem, et tres ad occidentem, et tres ad
meridiem, et tres ad orientem, et mare super
eos desuper erat: quorum posteriora universa
intrinsecus latitabant. 26 Grossitudo autem
luteris trium unciarum erat: labiumque
ejus, quasi labium calicis, et folium repandi
lilii: duo millia batos capiebat. 27 Et fecit
decem bases æneas, quatuor cubitorum longi-
tudinis bases singulas, et quatuor cubitorum
latitudinis, et trium cubitorum altitudinis.

28 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכוֹנָה מִסְגְּרֹת לָהֶם
וּמִסְגְּרֹת בֵּין הַשְׁלַבִּים׃ 29 וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת
אֲשֶׁר ׀ בֵּין הַשְׁלַבִּים אֲרָיוֹת ׀ בָּקָר וּכְרוּבִים
וְעַל־הַשְׁלַבִּים כֵּן מִמָּעַל וּמִתַּחַת לָאֲרָיוֹת
וְלַבָּקָר לֹיוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרָד׃ 30 וְאַרְבָּעָה
אוֹפַנֵּי נְחֹשֶׁת לַמְּכוֹנָה הָאַחַת וְסַרְנֵי נְחֹשֶׁת
וְאַרְבָּעָה פַעֲמֹתָיו כְּתֵפֹת לָהֶם מִתַּחַת
לַכִּיֹּר הַכְּתֵפוֹת יְצֻקוֹת מֵעֵבֶר אִישׁ לֹיוֹת׃
31 וּפִיהוּ מִבֵּית לַכֹּתֶרֶת וָמַעְלָה בָּאַמָּה
וּפִיהָ עָגֹל מַעֲשֵׂה־כֵן אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה
וְגַם עַל־פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם מְרֻבָּעוֹת
לֹא־עֲגֻלּוֹת׃ 32 וְאַרְבַּעַת הָאוֹפַנִּים לְמִתַּחַת
לַמִּסְגְּרוֹת וִידוֹת הָאוֹפַנִּים בַּמְּכוֹנָה וְקוֹמַת
הָאוֹפַן הָאֶחָד אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה׃
33 וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפַנִּים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפַן
הַמֶּרְכָּבָה יְדוֹתָם וְגַבֵּיהֶם וְחִשֻּׁקֵיהֶם
וְחִשֻּׁרֵיהֶם הַכֹּל מוּצָק׃ 34 וְאַרְבַּע כְּתֵפוֹת
אֶל אַרְבַּע פִּנּוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן־
הַמְּכֹנָה כְּתֵפֶיהָ׃ 35 וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה חֲצִי
הָאַמָּה קוֹמָה עָגֹל סָבִיב וְעַל רֹאשׁ
הַמְּכֹנָה יְדֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃
36 וַיְפַתַּח עַל־הַלֻּחֹת יְדֹתֶיהָ וְעַל
וּמִסְגְּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים אֲרָיוֹת וְתִמֹרֹת כְּמַעַר־
אִישׁ וְלֹיוֹת סָבִיב׃ 37 כָּזֹאת עָשָׂה אֵת
עֶשֶׂר הַמְּכֹנוֹת מוּצָק אֶחָד מִדָּה אַחַת
קֶצֶב אֶחָד לְכֻלָּהְנָה׃ 38 וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה
כִיֹּרוֹת נְחֹשֶׁת אַרְבָּעִים בַּת יָכִיל ׀ הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד אַרְבַּע בָּאַמָּה הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר
אֶחָד עַל־הַמְּכוֹנָה הָאַחַת לְעֶשֶׂר הַמְּכֹנוֹת׃
39 וַיִּתֵּן אֶת־הַמְּכֹנוֹת חָמֵשׁ עַל־כֶּתֶף הַבַּיִת
מִיָּמִין וְחָמֵשׁ עַל־כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמֹאלוֹ
וְאֶת־הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית
קֵדְמָה מִמּוּל נֶגֶב׃ 40 וַיַּעַשׂ חִירוֹם
אֶת־הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת
וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה׃
41 עַמֻּדִים שְׁנַיִם וְגֻלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר־עַל־
רֹאשׁ הָעַמֻּדִים שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם
לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻּלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃ 42 וְאֶת־הָרִמֹּנִים
אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי־טוּרִים
רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי
גֻּלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמֻּדִים׃

28 *Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνὼθ συγκλειστὸν*
αὐτοῖς, καὶ συγκλειστὸν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων.
29 *Καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνὰ μέσον*
ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβίμ· καὶ
ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ
ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον
καταβάσεως. 30 *Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ*
μεχωνὼθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ
τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὠμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων.
31 *Καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνώθ.* 32 *Καὶ*
τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους.
33 *Καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἅρματος·*
αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγ-
ματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά. 34 *Αἱ τέσσαρες*
ὠμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὼθ τῆς
μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνὼθ οἱ ὦμοι αὐτῆς, 35 *Καὶ ἐπὶ*
τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνὼθ ἥμισυ τοῦ πήχεος
μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τῆς μεχωνώθ· καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ
συγκλείσματα αὐτῆς· καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς
τῶν χειρῶν αὐτῆς. 36 *Καὶ τὰ συγκλείσματα*
αὐτῆς Χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἑστῶτα,
ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἔσω καὶ τὰ
κυκλόθεν. 37 *Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς*
δέκα μεχωνὼθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν πάσαις.
38 *Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσα-*
ράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον
μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· χυτρόκαυλος ὁ εἷς
ἐπὶ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ ταῖς δέκα μεχωνώθ. 39 *Καὶ*
ἔθετο τὰς πέντε μεχωνὼθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ
δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ
ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ
οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους
τοῦ νότου. 40 *Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τοὺς λέβητας*
καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας· καὶ συνετέ-
λεσε Χιρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ
βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 41 *Στύλους*
δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
τῶν στύλων δύο· καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν
ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ
τῶν στύλων· 42 *Τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέ-*
ροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ
τῷ ἑνὶ περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ ὄντα τὰ
στρεπτὰ τῆς μεχωνὼθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις·

28 Et ipsum opus basium, interrasile erat:
et sculpturæ inter juncturas. 29 Et inter
coronulas et plectas, leones et boves et
cherubim: et in juncturis similiter desuper:
et subter leones et boves, quasi lora ex ære
dependentia. 30 Et quatuor rotæ per bases
singulas, et axes ærei: et per quatuor partes
quasi humeruli subter luterem fusiles, contra
se invicem respectantes. 31 Os quoque
luteris intrinsecus erat in capitis summitate:
et quod forinsecus apparebat, unius cubiti erat
totum rotundum, pariterque habebat unum
cubitum et dimidium: in angulis autem
columnarum variæ cælaturæ erant: et media
intercolumnia, quadrata non rotunda. 32 Qua-
tuor quoque rotæ, quæ per quatuor angulos
basis erant, cohærebant sibi subter basim:
una rota habebat altitudinis cubitum et semis.
33 Tales autem rotæ erant, quales solent in
curru fieri: et axes earum, et radii, et canthi,
et modioli, omnia fusilia. 34 Nam et
humeruli illi quatuor per singulos angulos
basis unius, ex ipsa basi fusiles et conjuncti
erant. 35 In summitate autem basis erat
quædam rotunditas dimidii cubiti, ita fabre-
facta, ut luter desuper posset imponi, habens
cælaturas suas, variasque sculpturas ex semet-
ipsa. 36 Sculpsit quoque in tabulatis illis
quæ erant ex ære, et in angulis, cherubim, et
leones, et palmas, quasi in similitudinem
hominis stantis, ut non cælata, sed apposita
per circuitum viderentur. 37 In hunc modum
fecit decem bases, fusura una, et mensura,
sculpturaque consimili. 38 Fecit quoque
decem luteres æneos: quadraginta batos
capiebat luter unus, eratque quatuor cubito-
rum: singulos quoque luteres per singulas,
id est, decem bases, posuit. 39 Et constituit
decem bases, quinque ad dexteram partem
templi, et quinque ad sinistram: mare autem
posuit ad dexteram partem templi contra
orientem ad meridiem. 40 Fecit ergo Hiram
lebetes, et scutras, et hamulas, et perfecit
omne opus regis Salomonis in templo Domini.
41 Columnas duas, et funiculos capitellorum
super capitella columnarum duos: et
retiacula duo, ut operirent duos funiculos,
qui erant super capita columnarum. 42 Et
malogranata quadringenta in duobus re-
tiaculis: duos versus malogranatorum in re-
tiaculis singulis, ad operiendos funiculos capi-
tellorum, qui erant super capita columnarum.

43 וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת עָשֶׂר וְאֶת־הַכִּיֹּרֹת עֲשָׂרָה
עַל־הַמְּכֹנוֹת׃ 44 וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־
הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר תַּחַת הַיָּם׃ 45 וְאֶת־
הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת
כָּל־הַכֵּלִים הָאֹהֶל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט׃
46 בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה
הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צָרְתָן׃ 47 וַיַּנַּח
שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד מְאֹד
לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת׃ 48 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֵת כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב׃ 49 וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת
חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול לִפְנֵי הַדְּבִיר
זָהָב סָגוּר וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרֹת וְהַמֶּלְקַחַיִם
זָהָב׃ 50 וְהַסִּפּוֹת וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת
וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפֹּתוֹת
לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב׃
51 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־
קָדְשֵׁי ׀ דָּוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃

פרשה ח׃

1 אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלָםִ
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד
הִיא צִיּוֹן׃ 2 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 3 וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃ 4 וַיַּעֲלוּ
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ 5 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ
לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ 6 וַיָּבִאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־
מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
אֶל־תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ 7 כִּי הַכְּרוּבִים
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ
הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃

43 Καὶ τὰς μεχωνὼθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαύλους
δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνώθ· 44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν,
καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης·
45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς
φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐποίησε Χιρὰμ τῷ
βασιλεῖ Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· καὶ οἱ στῦλοι
τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
τοῦ οἴκου Κυρίου· πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ
ἐποίησε Χιρὰμ χαλκᾶ ἄρδην. 46 Ἐν τῷ περιοίκῳ
τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχει τῆς
γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχὼθ καὶ ἀνὰ μέσον Σειρά.
47 Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησε πάντα
τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα· οὐκ ἦν
τέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ. 48 Καὶ ἔλαβεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν
τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσῆν,
49 Καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν καὶ πέντε
ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγκλει-
ομένας, καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ
τὰς ἐπαρύστρις χρυσᾶς· 50 Καὶ τὰ πρόθυρα καὶ
οἱ ἧλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρυβλία καὶ αἱ
θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά· καὶ τὰ θυρώματα
τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν
ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς. 51 Καὶ
ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμὼν οἴκου
Κυρίου· καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών,
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν
εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν τοῦ
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
μετὰ εἴκοσι ἔτη, τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν
Σιὼν τοῦ ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου
ἐκ πόλεως Δαυίδ, αὕτη ἐστὶ Σιών, 2 Ἐν μηνὶ
Ἀθανίν. 3 Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν
4 Καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη
τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου·
5 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα βόας ἀναρίθμητα. 6 Καὶ
εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. 7 Ὅτι τὰ
Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν
τόπον τῆς κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν,

43 Et bases decem, et luteres decem super bases.
44 Et mare unum, et boves duodecim subter
mare. 45 Et lebetes, et scutras, et hamulas,
omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in
domo Domini, de aurichalco erant. 46 In
campestri regione Jordanis fudit ea rex in
argillosa terra, inter Sochoth et Sarthan.
47 Et posuit Salomon omnia vasa: propter
multitudinem autem nimiam non erat pondus
æris. 48 Fecitque Salomon omnia vasa in
domo Domini: altare aureum, et mensam,
super quam ponerentur panes propositionis,
auream: 49 Et candelabra aurea, quinque
ad dexteram, et quinque ad sinistram, contra
oraculum, ex auro puro: et quasi lilii flores,
et lucernas desuper aureas: et forcipes aureos,
50 Et hydrias, et fuscinulas, et phialas, et
mortariola, et thuribula, de auro purissimo:
et cardines ostiorum domus interioris Sancti
sanctorum, et ostiorum domus templi, ex auro
erant. 51 Et perfecit omne opus quod facie-
bat Salomon in domo Domini, et intulit quæ
sanctificaverat David pater suus, argentum et
aurum, et vasa, reposuitque in thesauris
domus Domini.

CAPUT VIII.

1 TUNC congregati sunt omnes majores natu
Israel cum principibus tribuum, et duces
familiarum filiorum Israel, ad regem Salo-
monem in Jerusalem: ut deferrent arcam
fœderis Domini, de civitate David, id est, de
Sion. 2 Convenitque ad regem Salomonem
universus Israel in mense Ethanim, in solemni
die, ipse est mensis septimus. 3 Veneruntque
cuncti senes de Israel, et tulerunt arcam
sacerdotes, 4 Et portaverunt arcam Domini,
et tabernaculum fœderis, et omnia vasa
sanctuarii, quæ erant in tabernaculo: et
ferebant ea sacerdotes et Levitæ. 5 Rex
autem Salomon, et omnis multitudo Israel,
quæ convenerat ad eum, gradiebatur cum illo
ante arcam, et immolabant oves et boves
absque æstimatione et numero. 6 Et intule-
runt sacerdotes arcam fœderis Domini in
locum suum, in oraculum templi, in Sanctum
sanctorum, subter alas cherubim. 7 Siquidem
cherubim expandebant alas super locum arcæ,
et protegebant arcam, et vectes ejus desuper.

⁸ וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־
הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה
וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ⁹ אֵין בָּאָרוֹן
רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּחַ שָׁם
מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ¹⁰ וַיְהִי
בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא
אֶת־בֵּית יְהוָה׃ ¹¹ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ ¹² אָז
אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃
¹³ בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
עוֹלָמִים׃ ¹⁴ וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ
אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד׃ ¹⁵ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ מִלֵּא
לֵאמֹר׃ ¹⁶ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת
שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ ¹⁷ וַיְהִי עִם־לְבַב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת
בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ¹⁸ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־
לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבֹתָ כִּי
הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ ¹⁹ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה
הַבָּיִת כִּי אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא־
יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ ²⁰ וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקֻם תַּחַת דָּוִד אָבִי
וָאֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
²¹ וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית
יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ²² וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה
לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיִם׃ ²³ וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם׃
²⁴ אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ ²⁵ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר
לְעַבְדְּךָ דָוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר
לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם
לָלֶכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי׃

8 Καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα· καὶ ἐνεβλέποντο
αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς
πρόσωπον τοῦ δαβίρ, καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω.
9 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι,
πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρήβ,
ἃς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν
τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου,
καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον. 11 Καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίου τὸν
οἶκον. [12 Τότε εἶπεν Σαλωμών· Κύριος εἶπεν
τοῦ σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ. 13 Ὠικοδόμησα οἶκον
κατοικητηρίου σοι, ἕδρασμα τῆς καθέδρας σου
αἰῶνος.] 14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραήλ·
καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἱστήκει. 15 Καὶ
εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον,
ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ
πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε
λέγων 16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν
μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν
πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην
ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ
ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου
τὸν Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ
πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ Ἰσραήλ. 18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ
τὸν πατέρα μου Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν
σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς
ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου·
19 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἢ
ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 20 Καὶ
ἀνέστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ
ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα
ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος,
καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ
Ἰσραήλ. 21 Καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν
ᾗ ἐστὶν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο Κύριος
μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμὼν
κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐνώπιον
πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. 23 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ
θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθήκην
καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν
σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 24 Ἃ ἐφύλαξας
τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου· καὶ γὰρ
ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσί
σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 25 Καὶ νῦν,
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου
Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ
ἐξαρθήσεταί σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος
ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ
τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι
ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

8 Cumque eminerent vectes, et apparerent
summitates eorum foris sanctuarium ante
oraculum, non apparebant ultra extrinsecus,
qui et fuerunt ibi usque in præsentem diem.
9 In arca autem non erat aliud, nisi duæ
tabulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyses
in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus
cum filiis Israel, cum egrederentur de terra
Ægypti. 10 Factum est autem, cum exissent
sacerdotes de sanctuario, nebula implevit
domum Domini, 11 Et non poterant sacer-
dotes stare et ministrare propter nebulam:
impleverat enim gloria Domini domum
Domini. 12 Tunc ait Salomon: Dominus
dixit ut habitaret in nebula. 13 Ædificans
ædificavi domum in habitaculum tuum,
firmissimum solium tuum in sempiternum.
14 Convertitque rex faciem suam, et benedixit
omni ecclesiæ Israel: omnis enim ecclesia
Israel stabat. 15 Et ait Salomon: Benedictus
Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo
ad David patrem meum, et in manibus ejus
perfecit, dicens: 16 A die qua eduxi populum
meum Israel de Ægypto, non elegi civitatem
de universis tribubus Israel, ut ædificaretur
domus, et esset nomen meum ibi: sed elegi
David ut esset super populum meum Israel.
17 Voluitque David pater meus ædificare
domum nomini Domini Dei Israel. 18 Et
ait Dominus ad David patrem meum: Quod
cogitasti in corde tuo ædificare domum
nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente
tractans. 19 Verumtamen tu non ædificabis
mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de
renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini
meo. 20 Confirmavit Dominus sermonem
suum, quem locutus est: stetique pro David
patre meo, et sedi super thronum Israel, sicut
locutus est Dominus: et ædificavi domum
nomini Domini Dei Israel. 21 Et constitui
ibi locum arcæ, in qua fœdus Domini est, quod
percussit cum patribus nostris, quando egressi
sunt de terra Ægypti. 22 Stetit autem
Salomon ante altare Domini in conspectu
ecclesiæ Israel, et expandit manus suas in
cælum, 23 Et ait: Domine Deus Israel, non
est similis tui Deus in cœlo desuper, et super
terram deorsum: qui custodis pactum et miseri-
cordiam servis tuis, qui ambulant coram te in
toto corde suo. 24 Qui custodisti servo tuo
David patri meo quæ locutus es ei: ore locutus
es, et manibus perfecisti, ut hæc dies probat.
25 Nunc igitur Domine Deus Israel, conserva
famulo tuo David patri meo quæ locutus es
ei, dicens: Non auferetur de te vir coram me,
qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si
custodierint filii tui viam suam, ut ambulent
coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

26 וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֶן נָא דְּבָרְיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי׃ 27 כִּי
הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ אַף
כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 28 וּפָנִיתָ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי
לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם׃ 29 לִהְיוֹת
עֵינֶךָ פְתֻחֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לַיְלָה וָיוֹם
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם
לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 30 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת
עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל־מְקוֹם
שִׁבְתְּךָ אֶל־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃
31 אֵת אֲשֶׁר יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא־בוֹ
אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 32 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע
לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת
לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃ 33 בְּהִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ
וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 34 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַהֲשֵׁבֹתָם
אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַאֲבוֹתָם׃
35 בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי
יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וּמֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי
תַעֲנֵם׃ 36 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם
אֶת־הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ וְנָתַתָּה
מָטָר עַל־אַרְצְךָ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְעַמְּךָ
לְנַחֲלָה׃ 37 רָעָב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ
דֶּבֶר כִּי־יִהְיֶה שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל
כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר־לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו
כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה׃ 38 כָּל־תְּפִלָּה כָל־
תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכֹל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 39 וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ
לָאִישׁ כְּכָל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת־לְבָבוֹ כִּי־
אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ אֶת־לְבַב כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃

26 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, πιστωθήτω δὴ τὸ
ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.
27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς
κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί
σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου;
28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου,
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς
ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ
σήμερον,
29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἠνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας Ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσ-
εύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας
καὶ νυκτός.
30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ
εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν
οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ.
31 Ὅσα ἂν
ἁμάρτῃ ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν λάβῃ
ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ
καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου
σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τὸν λαόν
σου Ἰσραὴλ ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον
δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
33 Ἐν
τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ ἐπιστρέψουσι καὶ ἐξομο-
λογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ
δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
35 Ἐν τῷ
συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν
ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς,
36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ· ὅτι
δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι
ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.
37 Λιμὸς ἐὰν γένηται,
θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός,
βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ
αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ,
πᾶν συνάντημα, πάντα πόνον,
38 Πᾶσαν προσ-
ευχήν, πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ,
ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἁφὴν καρδίας αὐτοῦ,
καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον,
39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ
ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καθὼς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώ-
τατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,

26 Et nunc Domine Deus Israel firmentur
verba tua, quæ locutes es servo tuo David
patri meo.
27 Ergone putandum est quod
vere Deus habitet super terram? si enim
cælum, et cæli cælorum te capere non possunt,
quanto magis domus hæc, quam ædificavi?
28 Sed respice ad orationem servi tui, et ad
preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum
et orationem, quam servus tuus orat coram te
hodie:
29 Ut sint oculi tui aperti super
domum hanc nocte ac die: super domum, de
qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut
exaudias orationem, quam orat in loco isto ad
te servus tuus.
30 Ut exaudias deprecationem
servi tui et populi tui Israel, quodcumque
oraverint in loco isto; et exaudies in loco
habitaculi tui in cælo, et cum exaudieris,
propitius eris.
31 Si peccaverit homo in
proximum suum, et habuerit aliquod jura-
mentum, quo teneatur astrictus; et venerit
propter juramentum coram altari tuo in
domum tuam,
32 Tu exaudies in cælo, et
facies, et judicabis servos tuos, condemnans
impium, et reddens viam suam super caput
ejus, justificansque justum, et retribuens ei
secundum justitiam suam.
33 Si fugerit
populus tuus Israel inimicos suos (quia pecca-
turus est tibi), et agentes pœnitentiam, et
confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint,
et deprecati te fuerint in domo hac;
34 Ex-
audi in cælo, et dimitte peccatum populi tui
Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti
patribus eorum.
35 Si clausum fuerit cælum,
et non pluerit propter peccata eorum, et
orantes in loco isto, pœnitentiam egerint
nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint
propter afflictionem suam:
36 Exaudi eos in
cælo, et dimitte peccata servorum tuorum, et
populi tui Israel: et ostende eis viam bonam
per quam ambulent, et da pluviam super
terram tuam, quam dedisti populo tuo in
possessionem.
37 Fames si oborta fuerit in
terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut
ærugo, aut locusta, vel rubigo, et afflixerit
eum inimicus ejus portas obsidens, omnis
plaga, universa infirmitas,
38 Cuncta devo-
tatio, et imprecatio, quæ acciderit omni
homini de populo tuo Israel: si quis cognoverit
plagam cordis sui, et expanderit manus
suas in domo hac,
39 Tu exaudies in cælo
in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis,
et facies ut des unicuique secundum omnes
vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu
nosti solus cor omnium filiorum hominum,)

40 לְמַעַן יִרָאוּךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃
41 וְגַם אֶל־הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
42 כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־יָדְךָ
הַחֲזָקָה וּזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָא וְהִתְפַּלֵּל
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 43 אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִקְרָא
אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּן כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
אֶת־שְׁמֶךָ לְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְלָדַעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 44 כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ
לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־יְהוָֹה דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִתִי לִשְׁמֶךָ׃
45 וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ 46 כִּי יֶחֶטְאוּ־
לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ
בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שֹׁבֵיהֶם
אֶל־אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃
47 וְהֵשִׁיבוּ אֶל־לִבָּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־
שָׁם וְשָׁבוּ ׀ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שֹׁבֵיהֶם
לֵאמֹר חָטָאנוּ וְהֶעֱוִינוּ רָשָׁעְנוּ׃ 48 וְשָׁבוּ
אֵלֶיךָ בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ
אֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ
דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר־נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתָ לִשְׁמֶךָ׃
49 וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־
תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃
50 וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ וּלְכָל־
פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בָךְ וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי שֹׁבֵיהֶם וְרִחֲמוּם׃ 51 כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ
הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוּר
הַבַּרְזֶל׃ 52 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְתֻחֹת אֶל־
תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִשְׁמֹעַ אֲלֵיהֶם בְּכֹל קָרְאָם אֵלֶיךָ׃ 53 כִּי־
אַתָּה הִבְדַּלְתָּם לְךָ לְנַחֲלָה מִכֹּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד ׀ מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃ 54 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה
לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָֹה אֵת כָּל־הַתְּפִלָּה
וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָֹה
מִכְּרֹעַ עַל־בִּרְכָּיו וְכַפָּיו פְּרֻשׂוֹת הַשָּׁמָיִם׃

40 Ὅπως φοβῶνταί σε πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. 41 Καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος, 42 Καὶ ἥξουσι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 43 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σοῦ, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνταί σε καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραήλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα. 44 Ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἐπιστρέψεις αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, 45 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς. 46 Ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 47 Καὶ ἐπιστρέψουσι καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσιν ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν καὶ δεηθῶσί σου λέγοντες Ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν ἠνομήσαμεν, 48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, 49 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, 50 Καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτοὺς καὶ οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτούς· 51 Ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου. 52 Καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὦτά σου ἠνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε. 53 Ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, Κύριε Κύριε. Τότε ἐλάλησε Σαλωμὼν ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσε τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν Ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ· Κύριος εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ· οἰκοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. Οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς; 54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν προσευχόμενος πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.

40 Ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. 41 Insuper et alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum. 42 (Audietur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et brachium tuum extentum, ubique), cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, 43 Tu exaudies in cælo, in firmamento habitaculi tui, et facies omnia pro quibus invocaverit te alienigena: ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc, quam ædificavi. 44 Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos, per viam, quocumque miseris eos, orabunt te contra viam civitatis, quam elegisti, et contra domum, quam ædificavi nomini tuo, 45 Et exaudies in cælo orationes eorum, et preces eorum, et facies judicium eorum. 46 Quod si peccaverint tibi (non est enim homo qui non peccet), et iratus tradideris eos inimicis suis, et captivi ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope, 47 Et egerint pœnitentiam in corde suo in loco captivitatis, et conversi deprecati te fuerint in captivitate sua, dicentes: Peccavimus, inique egimus, impie gessimus: 48 Et reversi fuerint ad te in universo corde suo, et tota anima sua, in terra inimicorum suorum, ad quam captivi ducti fuerint: et oraverint te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, et civitatis quam elegisti, et templi quod ædificavi nomini tuo: 49 Exaudies in cælo, in firmamento solii tui, orationes eorum, et preces eorum, et facies judicium eorum: 50 Et propitiaberis populo tuo qui peccavit tibi, et omnibus iniquitatibus eorum, quibus prævaricati sunt in te: et dabis misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint, ut misereantur eis. 51 Populus enim tuus est, et hereditas tua, quos eduxisti de terra Ægypti, de medio fornacis ferreæ. 52 Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem servi tui, et populi tui Israel, et exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te. 53 Tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terræ, sicut locutus es per Moysen servum tuum, quando eduxisti patres nostros de Ægypto, Domine Deus. 54 Factum est autem, cum complesset Salomon orans Dominum omnem orationem et deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: utrumque enim genu in terram fixerat, et manus expenderat in cælum

55 וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל
גָּדוֹל לֵאמֹר׃ 56 בָּרוּךְ יְהֹוָה אֲשֶׁר נָתַן
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר לֹא־
נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃ 57 יְהִי יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־
יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ׃ 58 לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ
אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו
וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ׃
59 וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי
יְהֹוָה קְרֹבִים אֶל־יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה
לַעֲשׂוֹת ׀ מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 60 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃
61 וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃
62 וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח
לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 63 וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהֹוָה בָּקָר עֶשְׂרִים
וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף
וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 64 בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־
תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהֹוָה כִּי־
עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֵת
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהֹוָה קָטֹן מֵהָכִיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ 65 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה בָעֵת־הַהִיא ׀ אֶת־הֶחָג וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת ׀ עַד־נַחַל
מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים
וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ 66 בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל
כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃

פרשה ט׃

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית־
יְהֹוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־חֵשֶׁק
שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃
2 וַיֵּרָא יְהֹוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר
נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלָיו
שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִתָה לָשׂוּם־שְׁמִי שָׁם עַד־
עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים׃

55 Καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ
φωνῇ μεγάλῃ λέγων 56 Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον,
ὃς ἔδωκε κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ
πάντα ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διεφώνησε λόγος εἷς ἐν
πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν
ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. 57 Γένοιτο Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ
ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς, 58 Ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν
ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ προσ-
τάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
59 Καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς δεδέημαι
ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον
θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ
δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ
Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ· 60 Ὅπως
γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. 61 Καὶ ἔστωσαν
αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον θεὸν ἡμῶν,
καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου. 63 Καὶ ἔθυσεν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν
ἃς ἔθυσε τῷ Κυρίῳ βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας,
προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισε
τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ. 64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς
τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ
τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ
θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρὸν
τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας
τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν. 65 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
μὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
Ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ
πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας. 66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν
βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ χαίροντες· καὶ ἀγαθὴ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ
αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Θ'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν οἰκοδομεῖν
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ
πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν ὅσα ἠθέλησε
ποιῆσαι, 2 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν δεύτερον
καθὼς ὤφθη ἐν Γαβαών, 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Κύριος Ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ
τῆς δεήσεώς σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου· πεποίηκά
σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου, ἡγίακα τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.

55 Stetit ergo, et benedixit omni ecclesiæ
Israel voce magna, dicens: 56 Benedictus
Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel,
juxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne
unus quidem sermo, ex omnibus bonis quæ
locutus est per Moysen servum suum. 57 Sit
Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum
patribus nostris, non derelinquens nos, neque
projiciens. 58 Sed inclinet corda nostra ad se,
ut ambulemus in universis viis ejus, et custo-
diamus mandata ejus, et cæremonias ejus, et
judicia quæcumque mandavit patribus nostris.
59 Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus
sum coram Domino, appropinquantes Domino
Deo nostro die ac nocte, ut faciat judicium
servo suo, et populo suo Israel per singulos
dies: 60 Ut sciant omnes populi terræ, quia
Dominus ipse est Deus, et non est ultra absque
eo. 61 Sit quoque cor nostrum perfectum
cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in
decretis ejus, et custodiamus mandata ejus,
sicut et hodie. 62 Igitur rex, et omnis Israel
cum eo, immolabant victimas coram Domino.
63 Mactavitque Salomon hostias pacificas,
quas immolavit Domino, boum viginti duo
millia, et ovium centum viginti millia: et
dedicaverunt templum Domini rex et filii
Israel. 64 In die illa sanctificavit rex
medium atrii, quod erat ante domum Domini:
fecit quippe holocaustum ibi, et sacrificium, et
adipem pacificorum: quoniam altare æreum,
quod erat coram Domino, minus erat, et capere
non poterat holocaustum, et sacrificium, et
adipem pacificorum. 65 Fecit ergo Salomon
in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis
Israel cum eo, multitudo magna ab introitu
Emath usque ad rivum Ægypti, coram
Domino Deo nostro, septem diebus, et septem
diebus, id est, quatuordecim diebus. 66 Et in
die octavo dimisit populos: qui benedicentes
regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes,
et alacri corde super omnibus bonis, quæ
fecerat Dominus David servo suo, et Israel
populo suo.

CAPUT IX.

1 FACTUM est autem cum perfecisset
Salomon ædificium domus Domini, et ædifi-
cium regis, et omne quod optaverat et
voluerat facere, 2 Apparuit ei Dominus
secundo, sicut apparuerat ei in Gabaon.
3 Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi
orationem tuam et deprecationem tuam,
quam deprecatus es coram me: sanctificavi
domum hanc, quam ædificasti, ut ponerem
nomen meum ibi in sempiternum, et erunt
oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

4 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד
אָבִיךָ בְּתָם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹר׃
5 וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל
לְעֹלָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אָבִיךָ
לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל׃ 6 אִם־שׁוֹב תְּשֻׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם
מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 7 וְהִכְרַתִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי
אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל
וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃ 8 וְהַבַּיִת הַזֶּה
יִהְיֶה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׁרָק
וְאָמְרוּ עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ
הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ 9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת
אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וַיַּעַבְדֻם עַל־כֵּן
הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃
10 וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר־
בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 11 חִירָם מֶלֶךְ־
צֹר נִשָּׂא אֶת־שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי
בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל־חֶפְצוֹ אָז יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל׃
12 וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים
אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו׃
13 וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לִּי אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוּל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 14 וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב׃ 15 וְזֶה דְבַר־הַמַּס
אֲשֶׁר־הֶעֱלָה ׀ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֵת חוֹמַת
יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־חָצֹר וְאֶת־מְגִדּוֹ וְאֶת־גָּזֶר׃
16 פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־גֶּזֶר
וַיִּשְׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הָרָג
וַיִּתְּנָהּ שִׁלֻּחִים לְבִתּוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה׃ 17 וַיִּבֶן
שְׁלֹמֹה אֶת־גֶּזֶר וְאֶת־בֵּית חֹרֹן תַּחְתּוֹן׃
18 וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֶת־תַּמֹר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ׃
19 וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה
וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים
וְאֵת ׀ חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת
בִּירוּשָׁלִַם וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη
Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι
καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,
5 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου
ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ
πατρί σου λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγού-
μενος ἐν Ἰσραήλ. 6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες
ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ᾽ ἐμοῦ,
καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσ-
τάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ
πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσ-
κυνήσητε αὐτοῖς, 7 Καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποῤῥίψω ἐκ προσώπου
μου, καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς
λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς. 8 Καὶ ὁ οἶκος
οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι᾽
αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν Ἕνεκεν
τίνος ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
οἴκῳ τούτῳ; 9 Καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπον
Κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας
αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντελά-
βοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος
ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην. Τότε ἀνήγαγε
Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ
εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις. 10 Εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε
Σαλωμὼν τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, 11 Χιρὰμ βασιλεὺς
Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμὼν ἐν ξύλοις κεδρίνοις
καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν
παντὶ θελήματι αὐτοῦ· τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Χιρὰμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.
12 Καὶ ἐξῆλθε Χιρὰμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς
τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν
αὐτῷ Σαλωμών· καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ, 13 Καὶ
εἶπε Τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι, ἀδελφέ;
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
14 Καὶ ἤνεγκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμὼν ἑκατὸν καὶ
εἴκοσι τάλαντα χρυσίου. [15 Αὕτη ἡ πραγματία
τῆς προνομῆς, ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως, καὶ σὺν τὴν Μελὼ, καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ
περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ
τὴν Ἀσσοὺρ, καὶ σὺν τὴν Μεδὰν, καὶ τὸ τεῖχος
Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν Ἐσὲρ, καὶ τὴν Μαγδὼ, καὶ
τὴν Γεζέρ. 16 Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἀνέβη,
καὶ κατελάβετο τὴν Γεζὲρ, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν
ἐν πυρὶ, καὶ σὺν τὸν Χαναναῖον τὸν καθήμενον ἐν
τῇ πόλει ἀπέκτεινεν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἀποστολὰς
τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυναικὶ Σαλωμών. 17 Καὶ
ᾠκοδόμησεν Σαλωμὼν τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
τὴν κατωτάτην, 18 Καὶ τὴν Βαλὰθ, καὶ τὴν
Θερμὰθ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 Καὶ ἐν τῇ γῇ πάσας τὰς
πόλεις τῶν σκηνωμάτων, αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν, καὶ
τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
ἱππέων, καὶ τὴν πραγματίαν Σαλωμὼν ἣν ἐπραγ-
ματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ
Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ.

4 Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut
ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis,
et in æquitate: et feceris omnia quæ præcepi
tibi, et legitima mea et judicia mea servaveris,
5 Ponam thronum regni tui super Israel in
sempiternum, sicut locutus sum David patri
tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo
de solio Israel. 6 Si autem aversione aversi
fueritis vos et filii vestri, non sequentes me,
nec custodientes mandata mea, et cæremonias
meas, quas proposui vobis, sed abieritis et
colueritis deos alienos, et adoraveritis eos:
7 Auferam Israel de superficie terræ, quam
dedi eis: et templum, quod sanctificavi
nomini meo, projiciam a conspectu meo,
eritque Israel in proverbium, et in fabulam
cunctis populis. 8 Et domus hæc erit in
exemplum: omnis qui transierit per eam,
stupebit, et sibilabit, et dicet: Quare fecit
Dominus sic terræ huic, et domui huic?
9 Et respondebunt: Quia dereliquerunt
Dominum Deum suum, qui eduxit patres
eorum de terra Ægypti, et secuti sunt deos
alienos, et adoraverunt eos, et coluerunt eos:
idcirco induxit Dominus super eos omne ma-
lum hoc. 10 Expletis autem annis viginti
postquam ædificaverat Salomon duas domos,
id est, domum Domini, et domum regis
11 (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna
cedrina et abiegna, et aurum juxta omne quod
opus habuerat), tunc dedit Salomon Hiram
viginti oppida in terra Galilææ. 12 Et
egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida
quæ dederat ei Salomon, et non placuerunt
ei, 13 Et ait: Hæcine sunt civitates, quas
dedisti mihi, frater? Et appellavit eas
terram Chabul, usque in diem hanc. 14 Misit
quoque Hiram ad regem Salomonem centum
viginti talenta auri. 15 Hæc est summa
expensarum, quam obtulit rex Salomon ad
ædificandam domum Domini et domum suam,
et Mello, et murum Jerusalem, et Heser, et
Mageddo et Gazer. 16 Pharao rex Ægypti
ascendit, et cepit Gazer, succenditque eam
igni: et Chananæum, qui habitabat in civitate,
interfecit, et dedit eam in dotem filiæ suæ
uxori Salomonis. 17 Ædificavit ergo Salo-
mon Gazer, et Bethoron inferiorem, 18 Et
Baalath, et Palmyram in terra solitudinis.
19 Et omnes vicos, qui ad se pertinebant
et erant absque muro, munivit, et civitates
curruum et civitates equitum, et quodcumque
ei placuit ut ædificaret in Jerusalem, et in
Libano, et in omni terra potestatis suæ.

20 כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הָאֱמֹרִי הַחִתִּי
הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 21 בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ
אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַחֲרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס־עֹבֵד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 22 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן
שְׁלֹמֹה עָבֶד כִּי־הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַעֲבָדָיו
וְשָׂרָיו וְשָׁלִשָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃
23 אֵלֶּה ׀ שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר עַל־
הַמְּלָאכָה לִשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 24 אַךְ
בַּת־פַּרְעֹה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ
אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אָז בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא׃
25 וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה
לַיהוָה וְהַקְטֵיר אִתּוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
וְשִׁלַּם אֶת־הַבָּיִת׃ 26 וָאֳנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּעֶצְיוֹן־גֶּבֶר אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־
שְׂפַת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 27 וַיִּשְׁלַח
חִירָם בָּאֳנִי אֶת־עֲבָדָיו אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי
הַיָּם עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה׃ 28 וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה
וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים
כִּכָּר וַיָּבִאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃

פרשה י׃

1 וּמַלְכַּת־שְׁבָא שֹׁמַעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה
לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידוֹת׃
2 וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַמָה בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד גְּמַלִּים
נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה
וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־
אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבָהּ׃ 3 וַיַּגֶּד־לָהּ שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ׃ 4 וַתֵּרֶא
מַלְכַּת־שְׁבָא אֵת כָּל־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת
אֲשֶׁר בָּנָה׃ 5 וּמַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב
עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו
וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה
בָהּ עוֹד רוּחַ׃ 6 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי
עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חָכְמָתֶךָ׃ 7 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי
לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי
וְהִנֵּה לֹא־הֻגַּד־לִי הַחֵצִי הוֹסַפְתָּ חָכְמָה
וָטוֹב אֶל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי׃ 8 אַשְׁרֵי
אֲנָשֶׁיךָ אַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים
לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשֹּׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ׃

20 Πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ
τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμοῤῥαίου καὶ τοῦ Φερεζαίου
καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, 21 Τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐδύναντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν
πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ καὶ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ καὶ
ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.
23 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἐστηλωμένοι οἱ ἐπὶ τοῦ
ἔργου τοῦ Σαλωμὼν, πεντήκοντα καὶ πεντακόσιοι,
ἐπικρατοῦντες ἐν τῷ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ.
24 Πλὴν θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβη ἐκ πόλεως Δαυὶδ
πρὸς οἶκον αὐτῆς, ὃν ᾠκοδόμησεν σὺν τὴν Μελώ.
25 Καὶ ἀνεβίβασεν Σαλωμὼν τρεῖς καθόδους ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ὁλοκαύτωμα, καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου ὃν ᾠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία αὐτὸς εἰς
πρόσωπον Κυρίου· καὶ ἀπήρτισεν σὺν τὸν οἶκον.]
26 Καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
ἐν Γασιὼν Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλὰθ ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδώμ. 27 Καὶ
ἀπέστειλε Χιρὰμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ
τῶν παίδων Σαλωμών. 28 Καὶ ἦλθον εἰς Σαφιρά,
καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα
καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμὼν
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν
ἐν αἰνίγμασι. 2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα· καὶ κάμηλοι αἴρουσαι
ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον
τίμιον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμὼν καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 3 Καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους
αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ
βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. 4 Καὶ εἶδε
βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμών,
καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, 5 Καὶ τὰ βρώματα
Σαλωμὼν καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν
στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν
αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς
ἐγένετο. 6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμὼν
Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου
7 Περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς
σου· καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι ἕως
ὅτου παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγ-
γειλάν μοι, προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.
8 Μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, μακάριοι οἱ
παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου
διόλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου.

20 Universum populum, qui remanserat de
Amorrhæis, et Hethæis, et Pherezæis, et
Hevæis, et Jebusæis, qui non sunt de filiis
Israel: 21 Horum filios, qui remanserant in
terra, quos scilicet non potuerant filii Israel
exterminare, fecit Salomon tributarios, usque
in diem hanc. 22 De filiis autem Israel non
constituit Salomon servire quemquam, sed
erant viri bellatores, et ministri ejus, et
principes, et duces, et præfecti curruum et
equorum. 23 Erant autem principes super
omnia opera Salomonis præpositi quingenti
quinquaginta, qui habebant subjectum popu-
lum, et statutis operibus imperabant. 24 Filia
autem Pharaonis ascendit de civitate David in
domum suam, quam ædificaverat ei Salomon:
tunc ædificavit Mello. 25 Offerebat quoque
Salomon tribus vicibus per annos singulos
holocausta, et pacificas victimas, super altare
quod ædificaverat Domino, et adolebat thy-
miama coram Domino: perfectumque est
templum. 26 Classem quoque fecit rex
Salomon in Asiongaber, quæ est juxta Ailath
in littore maris Rubri, in terra Idumææ.
27 Misitque Hiram in classe illa servos suos
viros nauticos et gnaros maris, cum servis
Salomonis. 28 Qui cum venissent in Ophir,
sumptum inde aurum quadringentorum viginti
talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

CAPUT X.

1 SED et regina Saba, audita fama Salo-
monis in nomine Domini, venit tentare eum in
ænigmatibus. 2 Et ingressa Jerusalem multo
cum comitatu, et divitiis, camelis portantibus
aromata, et aurum infinitum nimis, et gemmas
pretiosas, venit ad regem Salomonem, et locuta
est ei universa quæ habebat in corde suo.
3 Et docuit eam Salomon omnia verba quæ
proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset
latere, et non responderet ei. 4 Videns
autem regina Saba omnem sapientiam Salo-
monis, et domum quam ædificaverat, 5 Et
cibos mensæ ejus, et habitacula servorum,
et ordines ministrantium, vestesque eorum, et
pincernas, et holocausta quæ offerebat in
domo Domini: non habebat ultra spiritum.
6 Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem
audivi in terra mea, 7 Super sermonibus
tuis, et super sapientia tua: et non credebam
narrantibus mihi, donec ipsa veni, et vidi
oculis meis, et probavi quod media pars mihi
nuntiata non fuerit: major est sapientia
et opera tua, quam rumor quem audivi.
8 Beati viri tui, et beati servi tui, qui stant
coram te semper, et audiunt sapientiam tuam.

9 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ
לְתִתְּךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׂימְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 10 וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים ׀ כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד
וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא עוֹד
לָרֹב אֲשֶׁר־נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה׃ 11 וְגַם אֳנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא זָהָב
מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאֹפִיר עֲצֵי אַלְמֻגִּים הַרְבֵּה
מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה׃ 12 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־
עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים מִסְעָד לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית
הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים לֹא־בָא כֵן
עֲצֵי אַלְמֻגִּים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
13 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־
כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר
נָתַן־לָהּ כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ
לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ 14 וַיְהִי
מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה
אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ כִּכַּר
זָהָב׃ 15 לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים וּמִסְחַר
הָרֹכְלִים וְכָל־מַלְכֵי הָעֶרֶב וּפַחוֹת הָאָרֶץ׃
16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב
שָׁחוּט שֵׁשׁ־מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה
הָאֶחָת׃ 17 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט
שְׁלֹשֶׁת מָנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת
וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ 18 וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב מוּפָז׃
19 שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּה וְרֹאשׁ עָגֹל לַכִּסֵּה
מֵאַחֲרָיו וְיָדֹת מִזֶּה וּמִזֶּה אֶל־מְקוֹם
הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל
הַיָּדוֹת׃ 20 וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיִים עֹמְדִים
שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־
נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכוֹת׃ 21 וְכֹל כְּלֵי
מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בֵּית־
יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף לֹא נֶחְשָׁב
בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ 22 כִּי אֳנִי תַרְשִׁישׁ
לַמֶּלֶךְ בַּיָּם עִם אֳנִי חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ
שָׁנִים תָּבוֹא ׀ אֳנִי תַרְשִׁישׁ נֹשְׂאֵת זָהָב וָכֶסֶף
שֶׁנְהַבִּים וְקֹפִים וְתֻכִּיִּים׃ 23 וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה׃
24 וְכָל־הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה
לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃

9 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν
ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾷν
Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔθετό σε
βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. 10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμὼν
ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἡδύσματα
πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· οὐκ ἐληλύθει
κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκε
βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. 11 Καὶ
ἡ ναῦς Χιρὰμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφὶρ
ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον
τίμιον. 12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ
πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς
ᾠδοῖς· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα
ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὤφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἔδωκε τῇ
βασιλίσσῃ Σαβᾶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾐτήσατο,
ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ
βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες
αὐτῆς. 14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ
ἐληλυθότος τῷ Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια
καὶ ἑξηκονταὲξ τάλαντα χρυσίου, 15 Χωρὶς τῶν
φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ
πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν
τῆς γῆς. 16 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τριακόσια
δόρατα χρυσᾶ ἐλατά· τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν
ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν· 17 Καὶ τριακόσια ὅπλα
χρυσᾶ ἐλατά· καὶ τρεῖς μναῖ ἐνῆσαν χρυσοῦ εἰς
τὸ ὅπλον τὸ ἕν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς
εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου. 18 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιε-
χρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. 19 Ἓξ ἀναβαθμοὶ
τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ
τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ
τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες
παρὰ τὰς χεῖρας, 20 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες
ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθαν· οὐ
γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ. 21 Καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμὼν γεγονότα χρυσᾶ,
καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου
δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα· οὐκ
ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαλωμών. 22 Ὅτι ναῦς Θαρσὶς τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν
ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ
τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσὶς χρυσίου
καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
Αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὴν ἄκραν τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν
τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδὰλ
καὶ τὴν Γαζὲρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω
καὶ τὴν Ἰεθερμάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
ἁρμάτων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων· καὶ
τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν ἣν ἐπραγματεύσατο
οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν
ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ
φρονήσει. 24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν
τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως
αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

9 Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui
complacuisti, et posuit te super thronum
Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in
sempiternum, et constituit te regem, ut faceres
judicium et justitiam. 10 Dedit ergo regi
centum viginti talenta auri, et aromata multa
nimis, et gemmas pretiosas: non sunt allata
ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit
regina Saba regi Salomoni. 11 (Sed et
classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir,
attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et
gemmas pretiosas. 12 Fecitque rex de
lignis thyinis fulcra domus Domini, et domus
regiæ, et citharas lyrasque cantoribus: non
sunt allata hujuscemodi ligna thyina, neque
visa usque in præsentem diem.) 13 Rex
autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ
voluit et petivit ab eo: exceptis his, quæ
ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reversa
est, et abiit in terram suam cum servis suis.
14 Erat autem pondus auri, quod afferebatur
Salomoni per annos singulos, sexcentorum
sexaginta sex talentorum auri: 15 Excepto
eo, quod afferebant viri qui super vectigalia
erant, et negotiatores, universique scruta
vendentes, et omnes reges Arabiæ, ducesque
terræ. 16 Fecit quoque rex Salomon ducenta
scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos
dedit in laminas scuti unius. 17 Et trecentas
peltas ex auro probato: trecentæ minæ auri
unam peltam vestiebant; posuitque eas rex in
domo saltus Libani. 18 Fecit etiam rex
Salomon thronum de ebore grandem: et
vestivit eum auro fulvo nimis, 19 Qui
habebat sex gradus: et summitas throni
rotunda erat in parte posteriori: et duæ
manus hinc atque inde tenentes sedile: et
duo leones stabant juxta manus singulas.
20 Et duodecim leunculi stantes super sex
gradus hinc atque inde: non est factum tale
opus in universis regnis. 21 Sed et omnia
vasa, quibus potabat rex Salomon, erant
aurea: et universa supellex domus saltus
Libani de auro purissimo: non erat argentum,
nec alicujus pretii putabatur in diebus Salo-
monis. 22 Quia classis regis per mare cum
classe Hiram semel per tres annos ibat in
Tharsis, deferens inde aurum, et argentum, et
dentes elephantorum, et simias, et pavos.
23 Magnificatus est ergo rex Salomon
super omnes reges terræ, divitiis, et sapien-
tia. 24 Et universa terra desiderabat
vultum Salomonis, ut audiret sapientiam
ejus, quam dederat Deus in corde ejus.

25 וְהֵמָּה מְבִאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי־כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת וְנֵשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים
וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה׃ 26 וַיֶּאֱסֹף
שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים
וַיַּנְחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
27 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם
כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ 28 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
יִקְחוּ מִקְוֵה בִּמְחִיר׃ 29 וַתַּעֲלֶה וַתֵּצֵא
מֶרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס
בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים
וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יֹצִאוּ׃

פרשה יא׃

1 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת
רַבּוֹת וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה מוֹאֲבִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת
אֲדֹמִיֹּת צֵדְנִיֹּת חִתִּיֹּת׃ 2 מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
אָמַר־יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תָבֹאוּ בָהֶם
וְהֵם לֹא־יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה
לְאַהֲבָה׃ 3 וַיְהִי־לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע
מֵאוֹת וּפִלַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ נָשָׁיו
אֶת־לִבּוֹ׃ 4 וַיְהִי לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו
הִטּוּ אֶת־לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־
הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב
דָּוִיד אָבִיו׃ 5 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת
אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים׃
6 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא
מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃
7 אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה לִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ
מוֹאָב בָּהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלִָם וּלְמֹלֶךְ
שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 8 וְכֵן עָשָׂה לְכָל־נָשָׁיו
הַנָּכְרִיּוֹת מַקְטִירוֹת וּמְזַבְּחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן׃
9 וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בִּשְׁלֹמֹה כִּי־נָטָה לְבָבוֹ
מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּרְאָה אֵלָיו
פַּעֲמָיִם׃ 10 וְצִוָּה אֵלָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה
לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא
שָׁמַר אֵת אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר
הָיְתָה־זֹּאת עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי
וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע
אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וּנְתַתִּיהָ לְעַבְדֶּךָ׃

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα σκεύη χρυσᾶ
καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ. 26 Καὶ ἦσαν τῷ
Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς
πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων
Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ
τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ
πεδινῇ εἰς πλῆθος. 28 Καὶ ἡ ἔξοδος Σαλωμὼν
τῶν ἱππέων καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουὲ ἔμποροι
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλάμβανον ἐκ Θεκουὲ ἐν
ἀλλάγματι· 29 Καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου
ἅρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ
πεντήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασι-
λεῦσι Χεττιὶν καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν
ἐξεπορεύοντο.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἦν φιλογύνης· καὶ
ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραώ,
Μωαβίτιδας, Ἀμμανίτιδας, Σύρας καὶ Ἰδουμαίας,
Χετταίας καὶ Ἀμορραίας. 2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν
ἀπεῖπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Οὐκ εἰσελεύσεσθε
εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς,
μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων
αὐτῶν, εἰς αὐτοὺς ἐκολλήθη Σαλωμὼν τοῦ ἀγαπῆσαι.
3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι
καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι· καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες
αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.
4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμὼν καὶ οὐκ
ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. [5 Καὶ
ἐπορεύθη Σαλωμὼν ὀπίσω τῆς Ἀστάρτης βδελύγματι
Σιδωνίων, καὶ ὀπίσω τῶν βασιλέων αὐτῶν, εἰδώλου
υἱῶν Ἀμμών.] 6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου ὡς
Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 7 Τότε ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ
βδελύγματι Σιδωνίων. 8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις
ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις, αἳ ἐθυμίων καὶ
ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. 9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος
ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δίς. 10 Καὶ
ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ
παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ
φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ
θεός· οὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου
κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς
μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην
σοι διαῤῥήσσων διαῤῥήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ
χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

25 Et singuli deferebant ei munera, vasa
argentea et aurea, vestes et arma bellica,
aromata quoque, et equos et mulos, per an-
nos singulos. 26 Congregavitque Salomon
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum:
et disposuit eos per civitates munitas, et cum
rege in Jerusalem. 27 Fecitque ut tanta
esset abundantia argenti in Jerusalem, quanta
et lapidum: et cedrorum præbuit multitu-
dinem, quasi sycomoros quæ nascuntur in
campestribus. 28 Et educebantur equi
Salomonis de Ægypto, et de Coa. Negotia-
tores enim regis emebant de Coa, et statuto
pretio perducebant. 29 Egrediebatur autem
quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti,
et equus centum quinquaginta. Atque in
hunc modum cuncti reges Hethæorum et
Syriæ equos venundabant.

CAPUT XI.

1 Rex autem Salomon adamavit mulieres
alienigenas multas, filiam quoque Pharaonis,
et Moabitidas, et Ammonitidas, Idumæas,
et Sidonias, et Hethæas: 2 De gentibus,
super quibus dixit Dominus filiis Israel:
Non ingrediemini ad eas, neque de illis
ingredientur ad vestras: certissime enim
avertent corda vestra ut sequamini deos
earum. His itaque copulatus est Salomon
ardentissimo amore. 3 Fueruntque ei
uxores quasi reginæ septingentæ, et concu-
binæ trecentæ, et averterunt mulieres cor
ejus. 4 Cumque jam esset senex, depravatum
est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos
alienos: nec erat cor ejus perfectum cum
Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus.
5 Sed colebat Salomon Astarthen deam
Sidoniorum, et Moloch idolum Ammonitarum.
6 Fecitque Salomon quod non placuerat
coram Domino, et non adimplevit ut seque-
retur Dominum, sicut David pater ejus.
7 Tunc ædificavit Salomon fanum Chamos
idolo Moab, in monte qui est contra Jerusalem,
et Moloch idolo filiorum Ammon. 8 Atque
in hunc modum fecit universis uxoribus suis
alienigenis, quæ adolebant thura, et immo-
labant diis suis. 9 Igitur iratus est Dominus
Salomoni, quod aversa esset mens ejus a
Domino Deo Israel, qui apparuerat ei secundo,
10 Et præceperat de verbo hoc ne sequeretur
deos alienos, et non custodivit quæ mandavit
ei Dominus. 11 Dixit itaque Dominus
Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, et
non custodisti pactum meum, et præcepta
mea, quæ mandavi tibi, disrumpens scindam
regnum tuum, et dabo illud servo tuo.

12 אַךְ־בְּיָמֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָּה לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ
מִיַּד בִּנְךָ אֶקְרָעֶנָּה : 13 רַק אֶת־כָּל־
הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרָע שֵׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן
לִבְנֶךָ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלִַם
אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי : 14 וַיָּקֶם יְהוָה ׀ שָׂטָן
לִשְׁלֹמֹה אֵת הֲדַד הָאֲדֹמִי מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ
הוּא בֶּאֱדוֹם : 15 וַיְהִי בִּהְיוֹת דָּוִד אֶת־
אֱדוֹם בַּעֲלוֹת יוֹאָב שַׂר הַצָּבָא לְקַבֵּר
אֶת־הַחֲלָלִים וַיַּךְ כָּל־זָכָר בֶּאֱדוֹם : 16 כִּי
שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב־שָׁם יוֹאָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עַד־הִכְרִית כָּל־זָכָר בֶּאֱדוֹם : 17 וַיִּבְרַח
אֲדַד הוּא וַאֲנָשִׁים אֲדֹמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו
אִתּוֹ לָבוֹא מִצְרָיִם וַהֲדַד נַעַר קָטָן :
18 וַיָּקֻמוּ מִמִּדְיָן וַיָּבֹאוּ פָּארָן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים
עִמָּם מִפָּארָן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־לוֹ בַיִת וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאֶרֶץ
נָתַן לוֹ : 19 וַיִּמְצָא הֲדַד חֵן בְּעֵינֵי פַרְעֹה
מְאֹד וַיִּתֶּן־לוֹ אִשָּׁה אֶת־אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ
אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס הַגְּבִירָה : 20 וַתֵּלֶד לוֹ
אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס אֵת גְּנֻבַת בְּנוֹ וַתִּגְמְלֵהוּ
תַחְפְּנֵס בְּתוֹךְ בֵּית פַּרְעֹה וַיְהִי גְנֻבַת
בֵּית פַּרְעֹה בְּתוֹךְ בְּנֵי פַרְעֹה : 21 וַהֲדַד
שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי־שָׁכַב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו
וְכִי־מֵת יוֹאָב שַׂר־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הֲדַד אֶל־
פַּרְעֹה שַׁלְּחֵנִי וְאֵלֵךְ אֶל־אַרְצִי : 22 וַיֹּאמֶר
לוֹ פַרְעֹה כִּי מָה־אַתָּה חָסֵר עִמִּי וְהִנְּךָ
מְבַקֵּשׁ לָלֶכֶת אֶל־אַרְצֶךָ וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי
שַׁלֵּחַ תְּשַׁלְּחֵנִי : 23 וַיָּקֶם אֱלֹהִים לוֹ שָׂטָן
אֶת־רְזוֹן בֶּן־אֶלְיָדָע אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֵת
הֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ־צוֹבָה אֲדֹנָיו : 24 וַיִּקְבֹּץ
עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שַׂר־גְּדוּד בַּהֲרֹג דָּוִד
אֹתָם וַיֵּלְכוּ דַמֶּשֶׂק וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּמְלְכוּ
בְּדַמָּשֶׂק : 25 וַיְהִי שָׂטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵי
שְׁלֹמֹה וְאֶת־הָרָעָה אֲשֶׁר הֲדָד וַיָּקָץ
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל־אֲרָם :
26 וְיָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֶפְרָתִי מִן־הַצְּרֵדָה
וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אַלְמָנָה עֶבֶד
לִשְׁלֹמֹה וַיָּרֶם יָד בַּמֶּלֶךְ : 27 וְזֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־הֵרִים יָד בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר
דָּוִד אָבִיו : 28 וְהָאִישׁ יָרָבְעָם גִּבּוֹר חָיִל
וַיַּרְא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנַּעַר כִּי־עֹשֵׂה מְלָאכָה
הוּא וַיַּפְקֵד אֹתוֹ לְכָל־סֵבֶל בֵּית יוֹסֵף :

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ
διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου
λήψομαι αὐτήν. 13 Πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ
μὴ λάβω· σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ
Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν
πόλιν ἣν ἐξελεξάμην. 14 Καὶ ἤγειρε Κύριος Σατὰν
τῷ Σαλωμὼν τὸν Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν
Ἐσρὼμ υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν ἐν Ῥαεμὰ Ἀδαδέζερ
βασιλέα Σουβὰ κύριον αὐτοῦ· 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι
Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυ-
ματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.
16 Ὅτι ἓξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωὰβ καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξωλόθρευσε πᾶν
ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. 17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ
αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς
Αἴγυπτον· καὶ Ἄδερ παιδάριον μικρόν. 18 Καὶ
ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιὰμ καὶ
ἔρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ανδρας μεθ'
αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου·
καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ. 19 Καὶ εὗρεν
Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφὴν
Θεκεμίνας μείζω. 20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς·
καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ,
καὶ ἦν Γανηβὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ. 21 Καὶ
Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωὰβ
ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ
Ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.
22 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ Τίνι σὺ ἐλαττονῇ
μετ' ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν
γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ ὅτι ἐξαποστέλλων
ἐξαποστελεῖς με· καὶ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ. [23 Καὶ ἤγειρεν Κύριος Σατὰν τῷ
Σαλωμὼν τὸν Ῥαζὼν, υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν Βαραμεὲθ
Ἀδαδέζερ βασιλέα Σουβὰ, κύριον αὐτοῦ.] 24 Καὶ
συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων
συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ·
25 Καὶ ἦσαν Σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών, καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. Αὕτη ἡ κακία ἣν ἐποίησεν
Ἄδερ· καὶ ἐβαρυθύμησεν Ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
γῇ Ἐδώμ. 26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ
τῆς Σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμών.
27 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ
βασιλέα Σαλωμών· καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς
πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 28 Καὶ ὁ
ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε
Σαλωμὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστί, καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ.

12 Verumtamen in diebus tuis non faciam,
propter David patrem tuum: de manu filii
tui scindam illud, 13 Nec totum regnum
auferam, sed tribum unam dabo filio tuo,
propter David servum meum, et Jerusalem
quam elegi. 14 Suscitavit autem Dominus
adversarium Salomoni, Adad Idumæum de
semine regio, qui erat in Edom. 15 Cum
enim esset David in Idumæa, et ascendisset
Joab princeps militiæ ad sepeliendum eos qui
fuerant interfecti, et occidisset omne mascu-
linum in Idumæa, 16 (Sex enim mensibus
ibi moratus est Joab, et omnis Israel, donec
interimeret omne masculinum in Idumæa),
17 Fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis
patris ejus cum eo, ut ingrederetur Ægyptum:
erat autem Adad puer parvulus. 18 Cumque
surrexissent de Madian, venerunt in Pharan,
tuleruntque secum viros de Pharan, et in-
troierunt Ægyptum ad Pharaonem regem
Ægypti: qui dedit ei domum, et cibos
constituit, et terram delegavit. 19 Et invenit
Adad gratiam coram Pharaone valde, in
tantum ut daret ei uxorem, sororem uxoris
suæ germanam Taphnes reginæ. 20 Genuit-
que ei soror Taphnes Genubath filium, et
nutrivit eum Taphnes in domo Pharaonis:
eratque Genubath habitans apud Pharaonem
cum filiis ejus. 21 Cumque audisset Adad in
Ægypto, dormisse David cum patribus suis,
et mortuum esse Joab principem militiæ, dixit
Pharaoni: Dimitte me, ut vadam in terram
meam. 22 Dixitque ei Pharao: Qua enim
re apud me indiges, ut quæras ire ad terram
tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro
te ut dimittas me. 23 Suscitavit quoque ei
Deus adversarium Razon filium Eliada, qui
fugerat Adarezer regem Soba dominum suum:
24 Et congregavit contra eum viros, et factus
est princeps latronum cum interficeret eos
David: abieruntque Damascum, et habita-
verunt ibi, et constituerunt eum regem in
Damasco, 25 Eratque adversarius Israel
cunctis diebus Salomonis: et hoc est malum
Adad, et odium contra Israel, regnavitque in
Syria. 26 Jeroboam quoque filius Nabat,
Ephrathæus, de Sareda, servus Salomonis,
cujus mater erat nomine Sarva, mulier vidua,
levavit manum contra regem. 27 Et hæc
est causa rebellionis adversus eum, quia
Salomon ædificavit Mello, et coæquavit
voraginem civitatis David patris sui. 28 Erat
autem Jeroboam vir fortis et potens:
vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis
et industrium, constituerat eum præfectum
super tributa universæ domus Joseph.

29 וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא וְיָרָבְעָם
יָצָא מִירוּשָׁלָ͏ִם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי
הַנָּבִיא בַּדֶּרֶךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשַׂלְמָה
חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃ 30 וַיִּתְפֹּשׂ
אֲחִיָּה בַּשַּׂלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּקְרָעֶהָ שְׁנֵים עָשָׂר קְרָעִים׃ 31 וַיֹּאמֶר
לְיָרָבְעָם קַח־לְךָ עֲשָׂרָה קְרָעִים כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קֹרֵעַ אֶת־
הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֵת
עֲשָׂרָה הַשְּׁבָטִים׃ 32 וְהַשֵּׁבֶט הָאֶחָד יִהְיֶה־
לּוֹ לְמַעַן ׀ עַבְדִּי דָוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַ͏ִם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי בָהּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
33 יַעַן ׀ אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְעַשְׁתֹּרֶת
אֱלֹהֵי צִדֹנִין לִכְמוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם
אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְלֹא־הָלְכוּ בִדְרָכַי לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינַי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי כְּדָוִד אָבִיו׃
34 וְלֹא־אֶקַּח אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי ׀
נָשִׂיא אֲשִׁתֶנּוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן דָּוִד
עַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר
מִצְוֺתַי וְחֻקֹּתָי׃ 35 וְלָקַחְתִּי הַמְּלוּכָה מִיַּד
בְּנוֹ וּנְתַתִּיהָ לְּךָ אֵת עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים׃
36 וְלִבְנוֹ אֶתֵּן שֵׁבֶט־אֶחָד לְמַעַן הֱיוֹת־נִיר
לְדָוִיד־עַבְדִּי כָּל־הַיָּמִים ׀ לְפָנַי בִּירוּשָׁלַ͏ִם
הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לִי לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם׃
37 וְאֹתְךָ אֶקַּח וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה
נַפְשֶׁךָ וְהָיִיתָ מֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 38 וְהָיָה
אִם־תִּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ וְהָלַכְתָּ
בִדְרָכַי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִשְׁמוֹר
חֻקּוֹתַי ׀ וּמִצְוֺתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי
וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבָנִיתִי לְךָ בֵּית־נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר
בָּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
39 וַאֲעַנֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאת אַךְ
לֹא כָל־הַיָּמִים׃ 40 וַיְבַקֵּשׁ שְׁלֹמֹה
לְהָמִית אֶת־יָרָבְעָם וַיָּקָם יָרָבְעָם וַיִּבְרַח
מִצְרַיִם אֶל־שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיְהִי
בְמִצְרַיִם עַד־מוֹת שְׁלֹמֹה׃ 41 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
שְׁלֹמֹה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחָכְמָתוֹ הֲלוֹא־
הֵם כְּתֻבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה׃
42 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַ͏ִם
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 43 וַיִּשְׁכַּב
שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד אָבִיו
וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

29 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἱεροβοὰμ
ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχιὰ ὁ
Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν
αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιὰ περιβεβλημένος
ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.
30 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιὰ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ
καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ δώδεκα
ῥήγματα, 31 Καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοὰμ Λάβε σεαυτῷ
δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμὼν,
καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα· 32 Καὶ δύο σκῆπτρα
ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ διὰ
Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ
πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ. 33 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ
με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων
καὶ τῷ Χαμὼς καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωὰβ καὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ
οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ τὸν Δαυὶδ
τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν. 35 Καὶ
λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα. 36 Τῷ δὲ υἱῷ
αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾖ θέσις τῷ
δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ
τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. 37 Καὶ σὲ λήψομαι
καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ
σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 38 Καὶ ἔσται
ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ
πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰ προστάγματά
μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ
δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω
σοὶ οἶκον πιστὸν καθὼς ᾠκοδόμησα τῷ Δαυὶδ,
[καὶ δώσω σοι τὸν Ἰσραήλ. 39 Καὶ κακουχήσω τὸ
σπέρμα Ἰσραὴλ διὰ ταύτην, πλὴν οὐ πάσας τὰς
ἡμέρας.] 40 Καὶ ἐζήτησε Σαλωμὼν θανατῶσαι τὸν
Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς
Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως
οὗ ἀπέθανε Σαλωμών. 41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Σαλωμὼν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν
φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν
βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών; 42 Καὶ αἱ ἡμέραι
ἃς ἐβασίλευε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα
Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. 43 Καὶ ἐκοιμήθη
Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

29 Factum est igitur in tempore illo, ut
Jeroboam egrederetur de Jerusalem, et in-
veniret eum Ahias Silonites propheta in via,
opertus pallio novo: erant autem duo tantum
in agro. 30 Apprehendensque Ahias pallium
suum novum, quo coopertus erat, scidit in
duodecim partes. 31 Et ait ad Jeroboam:
Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit
Dominus Deus Israel: Ecce ego scindam
regnum de manu Salomonis, et dabo tibi
decem tribus. 32 Porro una tribus remanebit
ei, propter servum meum David, et Jerusalem
civitatem, quam elegi ex omnibus tribubus
Israel: 33 Eo quod dereliquerit me, et
adoraverit Astarthen deam Sidoniorum, et
Chamos deum Moab, et Moloch deum filiorum
Ammon: et non ambulaverit in viis meis, ut
faceret justitiam coram me, et præcepta mea,
et judicia sicut David pater ejus. 34 Nec
auferam omne regnum de manu ejus, sed
ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ,
propter David servum meum, quem elegi, qui
custodivit mandata mea et præcepta mea.
35 Auferam autem regnum de manu filii ejus,
et dabo tibi decem tribus: 36 Filio autem
ejus dabo tribum unam, ut remaneat lucerna
David servo meo cunctis diebus coram me in
Jerusalem civitate, quam elegi ut esset nomen
meum ibi. 37 Te autem assumam, et regnabis
super omnia quæ desiderat anima tua, erisque
rex super Israel. 38 Si igitur audieris omnia
quæ præcepero tibi, et ambulaveris in viis
meis, et feceris quod rectum est coram me,
custodiens mandata mea et præcepta mea,
sicut fecit David servus meus: ero tecum, et
ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædifi-
cavi David domum, et tradam tibi Israel:
39 Et affligam semen David super hoc,
verumtamen non cunctis diebus. 40 Voluit
ergo Salomon interficere Jeroboam: qui
surrexit, et aufugit in Ægyptum ad Sesac
regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque
ad mortem Salomonis. 41 Reliquum autem
verborum Salomonis, et omnia quæ fecit, et
sapientia ejus; ecce universa scripta sunt in
Libro verborum dierum Salomonis. 42 Dies
autem, quos regnavit Salomon in Jerusalem
super omnem Israel, quadraginta anni sunt.
43 Dormivitque Salomon cum patribus suis,
et sepultus est in civitate David patris sui,
regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

פרשה יב׃

1 וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶם כִּי שְׁכֶם בָּא
כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ 2 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְהוּא עוֹדֶנּוּ בְמִצְרַיִם
אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
יָרָבְעָם בְּמִצְרָיִם׃ 3 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ־לוֹ
וַיָּבֹאוּ יָרָבְעָם וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ
אֶל־רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ 4 אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־
עֻלֵּנוּ וְאַתָּה עַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ
הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ
וְנַעַבְדֶךָּ׃ 5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ־עֹד שְׁלֹשָׁה
יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלְכוּ הָעָם׃ 6 וַיִּוָּעַץ
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי
לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נוֹעָצִים לְהָשִׁיב אֶת־
הָעָם הַזֶּה דָּבָר׃ 7 וַיְדַבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר
אִם־הַיּוֹם תִּהְיֶה־עֶבֶד לָעָם הַזֶּה וַעֲבַדְתָּם
וַעֲנִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים׃ 8 וַיַּעֲזֹב
אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ
אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים
לְפָנָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נוֹעָצִים
וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
אֵלַי לֵאמֹר הָקֵל מִן־הָעֹל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ
עָלֵינוּ׃ 10 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר
גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד
אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה
תְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם קָטָנִּי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃
11 וְעַתָּה אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד
וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם
בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃
12 וַיָּבוֹ יָרָבְעָם וְכָל־הָעָם אֶל־רְחַבְעָם בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי׃ 13 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ׃ 14 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת
הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הִכְבִּיד אֶת־
עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי
יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם
בָּעַקְרַבִּים׃ 15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־
הָעָם כִּי־הָיְתָה סִבָּה מֵעִם יְהוָה לְמַעַן
הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς Σίκιμα,
ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι
αὐτόν. 2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ
υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ
ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμὼν, καὶ ἐκάθητο
ἐν Αἰγύπτῳ· κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν
αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.
3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα
Ῥοβοὰμ λέγοντες. 4 Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν
κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας
τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ
αὐτοῦ τοῦ βαρέως οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
δουλεύσομέν σοι. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀπέλ-
θετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ·
καὶ ἀπῆλθαν. 6 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμὼν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων Πῶς
ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ
λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες Εἰ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ,
καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς
λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας
τὰς ἡμέρας. 8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν
πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνε-
βουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων
μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου
αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε;
καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς
μὲ λεγόντων Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν
ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς
αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ
παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες Τάδε
λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ
λέγοντες Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν,
καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν· τάδε λαλήσεις
πρὸς αὐτοὺς Ἡ μικρότης μοῦ παχυτέρα τῆς ὀσφύος
τοῦ πατρός μου. 11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου
ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, κἀγὼ προσθήσω
ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιξιν, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν
σκορπίοις. 12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ
πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων Ἀνα-
στράφητε πρὸς μὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρὰ, καὶ
ἐγκατέλιπε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων
ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ. 14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων
Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, κἀγὼ
προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου
ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
ἐν σκορπίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ Κυρίου, ὅπως
στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιὰ
τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.

CAPUT XII.

1 Venit autem Roboam in Sichem: illuc
enim congregatus erat omnis Israel ad con-
stituendum eum regem. 2 At vero Jeroboam
filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto
profugus a facie regis Salomonis, audita morte
ejus, reversus est de Ægypto. 3 Miseruntque
et vocaverunt eum: venit ergo Jeroboam, et
omnis multitudo Israel, et locuti sunt ad
Roboam, dicentes: 4 Pater tuus durissimum
jugum imposuit nobis: tu itaque nunc
imminue paululum de imperio patris tui
durissimo, et de jugo gravissimo quod im-
posuit nobis, et serviemus tibi. 5 Qui ait eis:
Ite usque ad tertium diem, et revertimini ad
me. Cumque abiisset populus, 6 Iniit
consilium rex Roboam cum senioribus, qui
assistebant coram Salomone patre ejus, cum
adhuc viveret, et ait: Quod datis mihi
consilium, ut respondeam populo huic?
7 Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo
huic, et servieris, et petitioni eorum cesseris,
locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt
tibi servi cunctis diebus. 8 Qui dereliquit
consilium senum, quod dederant ei, et adhibuit
adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, et
assistebant illi, 9 Dixitque ad eos: Quod
mihi datis consilium, ut respondeam populo
huic, qui dixerunt mihi: Levius fac jugum
quod imposuit pater tuus super nos? 10 Et
dixerunt ei juvenes qui nutriti fuerant cum
eo: Sic loqueris populo huic, qui locuti sunt
ad te, dicentes: Pater tuus aggravavit jugum
nostrum, tu releva nos. Sic loqueris ad eos:
Minimus digitus meus grossior est dorso
patris mei. 11 Et nunc pater meus posuit
super vos jugum grave, ego autem addam
super jugum vestrum: pater meus cecidit vos
flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus.
12 Venit ergo Jeroboam, et omnis populus ad
Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex,
dicens: Revertimini ad me die tertia.
13 Responditque rex populo dura, derelicto
consilio seniorum, quod ei dederant, 14 Et
locutus est eis secundum consilium juvenum,
dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum,
ego autem addam jugo vestro: pater meus
cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos
scorpionibus. 15 Et non acquievit rex populo:
quoniam aversatus fuerat eum Dominus, ut
suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat in
manu Ahiæ Silonitæ, ad Jeroboam filium Nabat.

16 וַיַּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֲלֵהֶם וַיָּשִׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר ׀ לֵאמֹר
מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי
לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד
וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו׃ 17 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רְחַבְעָם׃ 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
אֶת־אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
בּוֹ אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ
לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃ 19 וַיִּפְשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
20 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב
יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה
וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
אַחֲרֵי בֵית־דָּוִד זוּלָתִי שֵׁבֶט־יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃
21 וַיָּבֹאוּ רְחַבְעָם יְרוּשָׁלַם וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־
בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים
אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה
לִרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה׃ 22 וַיְהִי דְּבַר
הָאֱלֹהִים אֶל־שְׁמַעְיָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃
23 אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם
לֵאמֹר׃ 24 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ וְלֹא־
תִלָּחֲמוּן עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ לָלֶכֶת
כִּדְבַר יְהוָה׃ 25 וַיִּבֶן יָרָבְעָם אֶת־
שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם
וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל׃ 26 וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ
עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃ 27 אִם־
יַעֲלֶה ׀ הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית־
יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַהֲרָגֻנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃
28 וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם
הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 29 וַיָּשֶׂם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל
וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃ 30 וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן׃
31 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים
מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ
λέγων Τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἀπότρεχε, Ἰσραήλ,
εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βόσκε τὸν οἶκόν σου,
Δαυίδ· καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ. [17 Καὶ υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν καθημένων ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ.]
18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν
ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις
καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔφθασεν
ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ. 19 Καὶ
ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς
Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν
συναγωγήν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκήπτρου
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν μόνοι. 21 Καὶ Ῥοβοὰμ
εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν
συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμὶν ἑκατὸν
καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανιῶν ποιούντων πόλεμον
τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν
βασιλείαν Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών. 22 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
λέγων 23 Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν
βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων
24 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ
πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
ἀποστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι
παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἤκουσαν
τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.* 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ
τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραίμ, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ·
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Φανουήλ.
26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Ἰδοὺ νῦν
ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυίδ. 27 Ἐὰν ἀναβῇ
ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ
πρὸς Κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ῥοβοὰμ
βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με. 28 Καὶ
ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησε
δύο δαμάλεις χρυσᾶς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν
Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ·
ἰδοὺ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. 29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν
Βαιθήλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν. 30 Καὶ
ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ
ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως
Δάν, καὶ εἴασαν τὸν οἶκον Κυρίου. 31 Καὶ ἐποίησεν
οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος
τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.

* Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, υἱὸς ὢν ἑξκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμάν, θυγάτηρ Ἄνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμών. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ δοῦλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρά, γυνὴ πόρνη. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμὼν εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ· καὶ ᾠκοδόμησε τῷ Σαλωμὼν τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια ἅρματα ἵππων· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραΐμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Καὶ ἐζήτει Σαλωμὼν θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών. Καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου λέγων Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακίμ Αἴτησαί τι αἴτημα καὶ δώσω σοι· καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ την Ανω αδελφην Θεκεμίνας την πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως. καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιὰ υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ Ὄντως ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα. Καὶ ἠῤῥώστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀῤῥω-

16 Videns itaque populus quod noluisset eos
audire rex, respondit ei dicens: Quæ nobis
pars in David? vel quæ hereditas in filio
Isai? Vade in tabernacula tua Israel, nunc
vide domum tuam David. Et abiit Israel
in tabernacula sua. 17 Super filios autem
Israel, quicumque habitabant in civitatibus
Juda, regnavit Roboam. 18 Misit ergo rex
Roboam Aduram, qui erat super tributa:
et lapidavit eum omnis Israel, et mortuus est.
Porro rex Roboam festinus ascendit currum,
et fugit in Jerusalem: 19 Recessitque Israel
a domo David, usque in præsentem diem
20 Factum est autem cum audisset omnis
Israel, quod reversus esset Jeroboam, miserunt,
et vocaverunt eum congregato cœtu, et con-
stituerunt eum regem super omnem Israel,
nec secutus est quisquam domum David
præter tribum Juda solam. 21 Venit autem
Roboam Jerusalem, et congregavit universam
domum Juda, et tribum Benjamin, centum
octoginta millia electorum virorum bellatorum,
ut pugnarent contra domum Israel, et re-
ducerent regnum Roboam filio Salomonis.
22 Factus est autem sermo Domini ad Semeiam
virum Dei, dicens: 23 Loquere ad Roboam
filium Salomonis regem Juda, et ad omnem
domum Juda, et Benjamin, et reliquos de
populo, dicens: 24 Hæc dicit Dominus:
Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres
vestros filios Israel: revertatur vir in domum
suam, a me enim factum est verbum hoc.
Audierunt sermonem Domini, et reversi sunt
de itinere, sicut eis præceperat Dominus.
25 Ædificavit autem Jeroboam Sichem in
monte Ephraim, et habitavit ibi: et egressus
inde ædificavit Phanuel. 26 Dixitque Je-
roboam in corde suo: Nunc revertetur regnum
ad domum David, 27 Si ascenderit populus
iste ut faciat sacrificia in domo Domini in
Jerusalem: et convertetur cor populi hujus
ad dominum suum Roboam regem Juda,
interficientque me, et revertentur ad eum.
28 Et excogitato consilio fecit duos vitulos
aureos, et dixit eis: Nolite ultra ascendere
in Jerusalem: Ecce dii tui Israel, qui te
eduxerunt de terra Ægypti. 29 Posuitque
unum in Bethel, et alterum in Dan: 30 Et
factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim
populus ad adorandum vitulum usque in Dan.
31 Et fecit fana in excelsis, et sacerdotes
de extremis populi, qui non erant de filiis Levi.

32 וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם ׀ חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
בַּחֲמִשָּׁה-עָשָׂר יוֹם ׀ לַחֹדֶשׁ כֶּחָג ׀ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה בְּבֵית-
אֵל לְזַבֵּחַ לָעֲגָלִים אֲשֶׁר-עָשָׂה וְהֶעֱמִיד
בְּבֵית אֵל אֶת-כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃
33 וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ ׀ אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּבֵית-אֵל
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ
אֲשֶׁר-בָּדָא מִלִּבּוֹ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃

פרשה יג׃

1 וְהִנֵּה ׀ אִישׁ אֱלֹהִים בָּא מִיהוּדָה
בִּדְבַר יְהוָה אֶל-בֵּית אֵל וְיָרָבְעָם עֹמֵד
עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ 2 וַיִּקְרָא עַל-הַמִּזְבֵּחַ
בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנֵּה-בֵן נוֹלָד לְבֵית-דָּוִד
יֹאשִׁיָּהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלֶיךָ אֶת-כֹּהֲנֵי
הַבָּמוֹת הַמַּקְטִרִים עָלֶיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם
יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ׃ 3 וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת
לֵאמֹר זֶה הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה
הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וְנִשְׁפַּךְ הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר-עָלָיו׃
4 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבַר אִישׁ-
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל-הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית-אֵל
וַיִּשְׁלַח יָרָבְעָם אֶת-יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
לֵאמֹר ׀ תִּפְשֻׂהוּ וַתִּיבַשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר-שָׁלַח
עָלָיו וְלֹא יָכֹל לַהֲשִׁיבָהּ אֵלָיו׃ 5 וְהַמִּזְבֵּחַ
נִקְרָע וַיִּשָּׁפֵךְ הַדֶּשֶׁן מִן-הַמִּזְבֵּחַ כַּמּוֹפֵת
אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ הָאֱלֹהִים בִּדְבַר יְהוָה׃
6 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים
חַל-נָא אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל
בַּעֲדִי וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָי וַיְחַל אִישׁ-הָאֱלֹהִים
אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב יַד-הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי
כְּבָרִאשֹׁנָה׃ 7 וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל-אִישׁ
הָאֱלֹהִים בֹּאָה-אִתִּי הַבַּיְתָה וּסְעָדָה וְאֶתְּנָה
לְךָ מַתָּת׃ 8 וַיֹּאמֶר אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֶל-
הַמֶּלֶךְ אִם-תִּתֶּן-לִי אֶת-חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא
אָבֹא עִמָּךְ וְלֹא-אֹכַל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה
מַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 9 כִּי-כֵן ׀ צִוָּה אֹתִי
בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא-תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא
תִשְׁתֶּה-מָּיִם וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלָכְתָּ׃ 10 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא-שָׁב
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָהּ אֶל-בֵּית-אֵל׃

32 Καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ
τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θύειν ταῖς
δαμάλεσιν αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθὴλ
τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησε. 33 Καὶ
ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε τῇ πεντε-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ
ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.

ΚΕΦ. ιγʹ.

1 ΚΑΙ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρε-
γένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθήλ, καὶ Ἱεροβοὰμ
εἱστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι. 2 Καὶ
ἐπεκάλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου
καὶ εἶπε Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυίδ, Ἰωσίας
ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν
ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυόντων ἐπὶ σέ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων
καύσει ἐπὶ σέ· 3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τέρας, λέγων Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος
λέγων Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθή-
σεται ἡ πιότης ἡ ἐπ' αὐτῷ. 4 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων
Συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι
αὐτὴν πρὸς αὐτόν. 5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη,
καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ
τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ
Κυρίου. 6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ
ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ Δεήθητι τοῦ προσώπου Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χείρ μου πρὸς
ἐμέ· καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσ-
ώπου Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ
βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ
πρότερον. 7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ Εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον
καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα. 8 Καὶ εἶπεν
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐὰν δῷς
μοι τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ
σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ. 9 Ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι
Κύριος ἐν λόγῳ λέγων Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ
πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης
ἐν αὐτῇ. 10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ
ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθήλ.

στίᾳ κραταιᾷ σφόδρα· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὼ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι πορεύου ἐπερώτησον τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ. Καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλὼμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἑξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα Κυρίου μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος· καὶ ἀνέστη ἡ γυνή, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιᾷ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν. Καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ καὶ πορεύεται· καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιὰ τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιὰ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοὰμ καὶ ἐρεῖς αὐτῇ Εἴσελθε καὶ μὴ στῇς, ὅτι τάδε λέγει Κύριος Σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιά Ἵνα τί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους καὶ σταφυλὴν καὶ κολλύρια καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σοῦ τὴν πόλιν εἰς Σαριρά, καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονταί σοι εἰς συνάντησιν καὶ ἐροῦσί σοι Τὸ παιδάριον τέθνηκεν· ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κόψεται Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ ὡς ἤκουσεν· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαριρά, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε, καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντήν. Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει

32 Constituitque diem solemnem in mense
octavo, quintadecima die mensis, in simili-
tudinem solemnitatis, quæ celebrabatur in
Juda. Et ascendens altare, similiter fecit in
Bethel, ut immolaret vitulis, quos fabricatus
fuerat: constituitque in Bethel sacerdotes ex-
celsorum, quæ fecerat. 33 Et ascendit super
altare quod extruxerat in Bethel, quinta-
decima die mensis octavi, quem finxerat de
corde suo: et fecit solemnitatem filiis Israel,
et ascendit super altare, ut adoleret incensum.

CAPUT XIII.

1 Et ecce vir Dei venit de Juda in sermone
Domini in Bethel, Jeroboam stante super
altare, et thus jaciente. 2 Et exclamavit
contra altare in sermone Domini, et ait:
Altare, altare, hæc dicit Dominus: Ecce
filius nascetur domui David, Josias nomine,
et immolabit super te sacerdotes excelsorum,
qui nunc in te thura succendunt, et ossa
hominum super te incendet. 3 Deditque in
illa die signum, dicens: Hoc erit signum
quod locutus est Dominus: Ecce altare
scindetur, et effundetur cinis qui in eo est.
4 Cumque audisset rex sermonem hominis
Dei, quem inclamaverat contra altare in
Bethel, extendit manum suam de altari,
dicens: Apprehendite eum. Et exaruit
manus ejus, quam extenderat contra eum:
nec valuit retrahere eam ad se. 5 Altare
quoque scissum est, et effusus est cinis de
altari, juxta signum quod prædixerat vir
Dei in sermone Domini. 6 Et ait rex ad
virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei
tui: et ora pro me, ut restituatur manus
mea mihi. Oravitque vir Dei faciem Domini,
et reversa est manus regis ad eum, et facta
est sicut prius fuerat. 7 Locutus est autem
rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut
prandeas, et dabo tibi munera. 8 Respon-
ditque vir Dei ad regem: Si dederis mihi
mediam partem domus tuæ, non veniam
tecum, nec comedam panem, neque bibam
aquam in loco isto: 9 Sic enim man-
datum est mihi in sermone Domini præ-
cipientis: Non comedes panem, neque bibes
aquam, nec reverteris per viam qua venisti.
10 Abiit ergo per aliam viam, et non est
reversus per iter, quo venerat in Bethel.

11 וְנָבִיא אֶחָד זָקֵן יֹשֵׁב בְּבֵית־אֵל וַיָּבוֹא
בְנוֹ וַיְסַפֶּר־לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים ׀ הַיּוֹם בְּבֵית־אֵל אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְסַפְּרוּם
לַאֲבִיהֶם׃ 12 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲבִיהֶם אֵי־זֶה
הַדֶּרֶךְ הָלָךְ וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיהוּדָה׃
13 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו חִבְשׁוּ־לִי הַחֲמוֹר וַיַּחְבְּשׁוּ־
לוֹ הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עָלָיו׃ 14 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצָאֵהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
בָּאתָ מִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לֵךְ אִתִּי הַבָּיְתָה וֶאֱכֹל לָחֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר
לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתָּךְ וְלָבוֹא אִתָּךְ וְלֹא־
אֹכַל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה אִתְּךָ מַיִם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה׃ 17 כִּי־דָבָר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה
לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שָׁם מָיִם
לֹא־תָשׁוּב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הָלַכְתָּ בָּהּ׃
18 וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם־אֲנִי נָבִיא כָּמוֹךָ וּמַלְאָךְ
דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר הֲשִׁבֵהוּ
אִתְּךָ אֶל־בֵּיתֶךָ וְיֹאכַל לֶחֶם וְיֵשְׁתְּ מָיִם
כִּחֵשׁ לוֹ׃ 19 וַיָּשָׁב אִתּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ
וַיֵּשְׁתְּ מָיִם׃ 20 וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־
הַשֻּׁלְחָן ס וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל־הַנָּבִיא
אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ 21 וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־בָּא מִיהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
יַעַן כִּי מָרִיתָ פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
22 וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתֵּשְׁתְּ מַיִם
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל־תֹּאכַל
לֶחֶם וְאַל־תֵּשְׁתְּ מָיִם לֹא־תָבוֹא נִבְלָתְךָ
אֶל־קֶבֶר אֲבֹתֶיךָ׃ 23 וַיְהִי אַחֲרֵי אָכְלוֹ
לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ וַיַּחֲבָשׁ־לוֹ הַחֲמוֹר
לַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ 24 וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָאֵהוּ
אַרְיֵה בַּדֶּרֶךְ וַיְמִיתֵהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת
בַּדֶּרֶךְ וְהַחֲמוֹר עֹמֵד אֶצְלָהּ וְהָאַרְיֵה
עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה׃ 25 וְהִנֵּה אֲנָשִׁים
עֹבְרִים וַיִּרְאוּ אֶת־הַנְּבֵלָה מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת־הָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה וַיָּבֹאוּ
וַיְדַבְּרוּ בָעִיר אֲשֶׁר הַנָּבִיא הַזָּקֵן יֹשֵׁב בָּהּ׃
26 וַיִּשְׁמַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ מִן־הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת־
פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לָאַרְיֵה וַיִּשְׁבְּרֵהוּ
וַיְמִתֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃

11 Καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθὴλ,
καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθὴλ καὶ τοὺς λόγους
οὓς ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων Ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται;
καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν
ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.
13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Ἐπισάξατέ μοι τὸν
ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη
ἐπ᾿ αὐτόν. 14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον
ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἐγώ. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο μετ᾿ ἐμοῦ καὶ
φάγε ἄρτον. 16 Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ
ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ
πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 17 Ὅτι οὕτως
ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ Κύριος λέγων Μὴ φάγῃς
ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς
ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. 18 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Κἀγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σύ,
καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς μὲ ἐν ῥήματι Κυρίου
λέγων Ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν
οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ·
καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ. 19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν,
καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς
τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν
προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν· 21 Καὶ εἶπε
πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ἰούδα
λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ᾿ ὧν παρεπίκρανας
τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν
ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου, 22 Καὶ
ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων Οὐ μὴ
φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ
σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. 23 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν
ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε
καὶ ἀπῆλθε. 24 Καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἱστήκει παρ᾿
αὐτό, καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ σῶμα. 25 Καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον
ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα
τοῦ θνησιμαίου· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν
τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν
αὐτῇ. 26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς
ὁδοῦ, καὶ εἶπεν Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν
ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα Κυρίου, [καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ
Κύριος τῷ λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν, καὶ ἐθανάτω-
σεν αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ.

Ἐφραῒμ καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμὶ λέγων Λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα τοῦ περιβαλέσθαι σε. Καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ· καὶ εἶπε Σαμαίας Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλωμών Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ βρώματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν κουφιεῖς ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. Καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαόν Ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα. Καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ Εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ συμβουλεύσομαι μετ᾿ αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ Οὕτως ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ λαός. Καὶ διεσκέδασε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς μὲ λέγων. Καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ Οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαὸν λέγων Ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τοῦ πατρός μου· ὁ πατήρ μου ἐμαστίγου ὑμᾶς μάστιξιν, ἐγὼ δὲ κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. Καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοάμ· καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες λέγοντες Οὐ μερὶς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί·

11 Prophetes autem quidam senex habitabat
in Bethel, ad quem venerunt filii sui, et
narraverunt ei omnia opera, quæ fecerat vir
Dei illa die in Bethel: et verba quæ locutus
fuerat ad regem, narraverunt patri suo,
12 Et dixit eis pater eorum: Per quam viam
abiit? Ostenderunt ei filii sui viam, per
quam abierat vir Dei, qui venerat de Juda.
13 Et ait filiis suis: Sternite mihi asinum.
Qui cum stravissent, ascendit. 14 Et abiit
post virum Dei, et invenit eum sedentem
subtus terebinthum, et ait illi: Tune es vir
Dei qui venisti de Juda? Respondit ille:
Ego sum. 15 Dixitque ad eum: Veni mecum
domum, ut comedas panem. 16 Qui ait: Non
possum reverti, neque venire tecum, nec co-
medam panem, neque bibam aquam in loco
isto: 17 Quia locutus est Dominus ad me in
sermone Domini, dicens: Non comedes panem,
et non bibes aquam ibi, nec reverteris per
viam qua ieris. 18 Qui ait illi: Et ego
propheta sum similis tui: et angelus locutus
est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc
eum tecum in domum tuam, ut comedat
panem, et bibat aquam. Fefellit eum, 19 Et
reduxit secum: comedit ergo panem in domo
ejus, et bibit aquam. 20 Cumque sederent
ad mensam, factus est sermo Domini ad
prophetam, qui reduxerat eum. 21 Et ex-
clamavit ad virum Dei, qui venerat de Juda,
dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non
obediens fuisti ori Domini, et non custodisti
mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus
tuus. 22 Et reversus es, et comedisti panem,
et bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi
ne comederes panem, neque biberes aquam,
non inferetur cadaver tuum in sepulchrum
patrum tuorum. 23 Cumque comedisset et
bibisset, stravit asinum suum prophetæ, quem
reduxerat. 24 Qui cum abiisset, invenit eum
leo in via, et occidit, et erat cadaver ejus
projectum in itinere: asinus autem stabat
juxta illum, et leo stabat juxta cadaver.
25 Et ecce, viri transeuntes viderunt cadaver
projectum in via, et leonem stantem juxta
cadaver. Et venerunt et divulgaverunt in
civitate, in qua prophetes ille senex habitabat.
26 Quod cum audisset propheta ille, qui
reduxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui
inobediens fuit ori Domini, et tradidit eum
Dominus leoni, et confregit eum, et occidit
juxta verbum Domini, quod locutus est ei.

27 וַיְדַבֵּר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חִבְשׁוּ־לִי אֶת־
הַחֲמוֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ׃ 28 וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא אֶת־
נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וַחֲמוֹר וְהָאַרְיֵה
עֹמְדִים אֵצֶל הַנְּבֵלָה לֹא־אָכַל הָאַרְיֵה
אֶת־הַנְּבֵלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמוֹר׃ 29 וַיִּשָּׂא
הַנָּבִיא אֶת־נִבְלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיַּנִּחֵהוּ
אֶל־הַחֲמוֹר וַיְשִׁיבֵהוּ וַיָּבֹא אֶל־עִיר הַנָּבִיא
הַזָּקֵן לִסְפֹּד וּלְקָבְרוֹ׃ 30 וַיַּנַּח אֶת־נִבְלָתוֹ
בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוֹי אָחִי׃ 31 וַיְהִי
אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ
הָאֱלֹהִים קָבוּר בּוֹ אֵצֶל עַצְמֹתָיו הַנִּיחוּ
אֶת־עַצְמֹתָי׃ 32 כִּי הָיֹה יִהְיֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
קָרָא בִּדְבַר יְהוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־
אֵל וְעַל כָּל־בָּתֵּי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן׃ 33 אַחַר הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־
שָׁב יָרָבְעָם מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וַיָּשָׁב וַיַּעַשׂ
מִקְצוֹת הָעָם כֹּהֲנֵי בָמוֹת הֶחָפֵץ יְמַלֵּא
אֶת־יָדוֹ וִיהִי כֹּהֲנֵי בָמוֹת׃ 34 וַיְהִי בַּדָּבָר
הַזֶּה לְחַטַּאת בֵּית יָרָבְעָם וּלְהַכְחִיד
וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

פרשה יד׃

1 בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיָּה בֶן־יָרָבְעָם׃
2 וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּית
וְלֹא יֵדְעוּ כִּי־אַתִּי אֵשֶׁת יָרָבְעָם וְהָלַכְתְּ
שִׁלֹה הִנֵּה־שָׁם אֲחִיָּה הַנָּבִיא הוּא־דִבֶּר
עָלַי לְמֶלֶךְ עַל־הָעָם הַזֶּה׃ 3 וְלָקַחַתְּ
בְּיָדֵךְ עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִקֻּדִים וּבַקְבֻּק דְּבַשׁ
וּבָאת אֵלָיו הוּא יַגִּיד לָךְ מַה־יִּהְיֶה
לַנָּעַר׃ 4 וַתַּעַשׂ כֵּן אֵשֶׁת יָרָבְעָם וַתָּקָם
וַתֵּלֶךְ שִׁלֹה וַתָּבֹא בֵּית אֲחִיָּה וַאֲחִיָּהוּ
לֹא־יָכֹל לִרְאוֹת כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשֵּׂיבוֹ׃
5 וַיהוָה אָמַר אֶל־אֲחִיָּהוּ הִנֵּה
אֵשֶׁת יָרָבְעָם בָּאָה לִדְרֹשׁ דָּבָר מֵעִמְּךָ
אֶל־בְּנָהּ כִּי־חֹלֶה הוּא כָּזֹה וְכָזֶה תְּדַבֵּר
אֵלֶיהָ וִיהִי כְבֹאָהּ וְהִיא מִתְנַכֵּרָה׃ 6 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אֲחִיָּהוּ אֶת־קוֹל רַגְלֶיהָ בָּאָה
בַפֶּתַח וַיֹּאמֶר בֹּאִי אֵשֶׁת יָרָבְעָם לָמָּה
זֶּה אַתְּ מִתְנַכֵּרָה וְאָנֹכִי שָׁלוּחַ אֵלַיִךְ
קָשָׁה׃ 7 לְכִי אִמְרִי לְיָרָבְעָם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ
מִתּוֹךְ הָעָם וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

27 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῷ λέγειν, Ἐπισάξατέ μοι τὴν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν.] 28 Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον. 29 Καὶ ἦρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν 30 Ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν Οὐαὶ ἀδελφέ. 31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ· παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀστῶν αὐτοῦ. 32 Ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ· 33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά. 34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιδ΄.

[1 ἘΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠῤῥώστησεν Ἀβιὰ υἱὸς Ἱεροβοάμ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ ἀλλοιώθησῃ, καὶ οὐ γνώσονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλώ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιὰ ὁ προφήτης· αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον. 3 Καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλυρίδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφίδας, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς αὐτόν· αὐτὸς ἀναγγελεῖ σοι τί ἔσται τῷ παιδί. Καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ Ἱεροβοάμ. 4 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλώ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυώπουν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γήρους αὐτοῦ. 5 Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά, Ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκζητῆσαι ῥῆμα παρά σου ὑπὲρ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄρρωστός ἐστιν· κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λαλήσεις πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι αὐτὴν, καὶ αὕτη ἀπεξενοῦτο. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιὰ τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν Εἴσελθε, γυνὴ Ἱεροβοάμ, ἱνατί σὺ τοῦτο ἀπεξενοῦσαι; καὶ ἐγώ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σὲ σκληρός. 7 Πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ Ἱεροβοάμ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,

ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον. Καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικίμων, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. Καὶ κατεκράτησε Ῥαβααμ, και απῆλθε και ανεβη ἐπι τα αρμα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν. Καὶ ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ συνήθροισε Ῥαβοὰμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα. καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπαν τοῦ θεοῦ λέγων Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς τὸ κατάλειμμα ταῦ λαοῦ λέγων Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱαὺς Ἰσραήλ· ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Dixitque ad filios suos: Sternite mihi asinum. Qui cum stravissent, 28 Et ille abiisset, invenit cadaver ejus projectum in via, et asinum et leonem stantes juxta cadaver: non comedit leo de cadavere, nec læsit asinum. 29 Tulit ergo prophetes cadaver viri Dei, et posuit illud super asinum, et reversus intulit in civitatem prophetæ senis ut plangeret eum. 30 Et posuit cadaver ejus in sepulchro suo, et planxerunt eum: Heu, heu, mi frater. 31 Cumque planxissent eum, dixit ad filios suos: Cum mortuus fuero, sepelite me in sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: juxta ossa ejus ponite ossa mea. 32 Profecto enim veniet sermo, quem prædixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel, et contra omnia fana excelsorum, quæ sunt in urbibus Samariæ. 33 Post verba hæc non est reversus Jeroboam de via sua pessima, sed econtrario fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum: quicumque volebat, implebat manum suam, et fiebat sacerdos excelsorum. 34 Et propter hanc causam peccavit domus Jeroboam, et eversa est, et deleta de superficie terræ.

CAPUT XIV.

1 In tempore illo ægrotavit Abia filius Jeroboam. 2 Dixitque Jeroboam uxori suæ: Surge, et commuta habitum, ne cognoscaris quod sis uxor Jeroboam: et vade in Silo, ubi est Ahias propheta, qui locutus est mihi, quod regnaturus essem super populum hunc. 3 Tolle quoque in manu tua decem panes, et crustulam, et vas mellis, et vade ad illum: ipse enim indicabit tibi quid eventurum sit puero huic. 4 Fecit ut dixerat, uxor Jeroboam: et consurgens abiit in Silo, et venit in domum Ahiæ: at ille non poterat videre, quia caligaverant oculi ejus præ senectute. 5 Dixit autem Dominus ad Ahiam: Ecce uxor Jeroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui ægrotat; hæc et hæc loqueris ei. Cum ergo illa intraret, et dissimularet se esse quæ erat, 6 Audivit Ahias sonitum pedum ejus introeuntis per ostium, et ait: Ingredere uxor Jeroboam: quare aliam te esse simulas? ego autem missus sum ad te durus nuntius. 7 Vade, et dic Jeroboam: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quia exaltavi te de medio populi, et dedi te ducem super populum meum Israel:

8 וָאֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וָאֶתְּנֶהָ
לָךְ וְלֹא הָיִיתָ כְּעַבְדִּי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר
מִצְוֺתַי וַאֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרַי בְּכָל־לְבָבוֹ
לַעֲשׂוֹת רַק הַיָּשָׁר בְּעֵינָי׃ 9 וַתָּרַע לַעֲשׂוֹת
מִכֹּל אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמַסֵּכוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֹתִי
הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֵי גַוֶּךָ׃ 10 לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה אֶל־בֵּית יָרָבְעָם וְהִכְרַתִּי לְיָרָבְעָם
מַשְׁתִּין בְּקִיר עָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל
וּבִעַרְתִּי אַחֲרֵי בֵית־יָרָבְעָם כַּאֲשֶׁר יְבַעֵר
הַגָּלָל עַד־תֻּמּוֹ׃ 11 הַמֵּת לְיָרָבְעָם בָּעִיר
יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף
הַשָּׁמָיִם כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 12 וְאַתְּ קוּמִי
לְכִי לְבֵיתֵךְ בְּבֹאָה רַגְלַיִךְ הָעִירָה וּמֵת
הַיָּלֶד׃ 13 וְסָפְדוּ־לוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל וְקָבְרוּ
אֹתוֹ כִּי־זֶה לְבַדּוֹ יָבֹא לְיָרָבְעָם אֶל־קָבֶר
יַעַן נִמְצָא־בוֹ דָּבָר טוֹב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יָרָבְעָם׃ 14 וְהֵקִים יְהוָה לוֹ
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַכְרִית אֶת־בֵּית
יָרָבְעָם זֶה הַיּוֹם וּמֶה גַּם־עָתָּה׃ 15 וְהִכָּה
יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם
וְנָתַשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזֵרָם מֵעֵבֶר
לַנָּהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־אֲשֵׁרֵיהֶם מַכְעִיסִים
אֶת־יְהוָה׃ 16 וְיִתֵּן אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּגְלַל
חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 17 וַתָּקָם אֵשֶׁת יָרָבְעָם וַתֵּלֶךְ
וַתָּבֹא תִרְצָתָה הִיא בָּאָה בְסַף־הַבַּיִת
וְהַנַּעַר מֵת׃ 18 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ
כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־
עַבְדּוֹ אֲחִיָּהוּ הַנָּבִיא׃ 19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם
אֲשֶׁר נִלְחַם וַאֲשֶׁר מָלָךְ הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
20 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־מָלַךְ יָרָבְעָם עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 21 וּרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מָלַךְ בִּיהוּדָה בֶּן־אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה
רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה ׀ מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַםִ הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם
אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם
אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃ 22 וַיַּעַשׂ יְהוּדָה
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ מִכֹּל
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחַטֹּאתָם אֲשֶׁר חָטָאוּ׃

8 Καὶ ἔρρηξα σὺν τὸ βασίλειον ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔδωκα αὐτὸ σοὶ, καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ, ὃς ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὃς ἐπορεύθη ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, ποιῆσαι ἕκαστος τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, 9 Καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ παντὸς ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου, καὶ ἐπορεύθης, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἑτέρους, χωνευτὰ, τοῦ παροργίσαι με, καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σώματός σου, 10 Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς σὲ εἰς οἶκον Ἱεροβοὰμ, ἐξολεθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, ἐχόμενον, καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιλέξω οἴκου Ἱεροβοὰμ, καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ὡς τελειωθῆναι αὐτόν. 11 Οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. 12 Καὶ σὺ ἀναστᾶσα πορεύθητι εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι πόδα σου τὴν πόλιν, ἀποθανεῖται τὸ παιδάριον. 13 Καὶ κόψονται αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάψουσιν αὐτὸν, ὅτι οὗτος μόνος εἰσελεύσεται τῷ Ἱεροβοὰμ πρὸς τάφον, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ Ἱεροβοάμ. 14 Καὶ ἀναστήσει Κύριος ἑαυτῷ βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὃς πλήξει τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ τί, καὶ νῦν; 15 Κύριος πλήξει τὸν Ἰσραὴλ καθὰ κινεῖται ὁ ἄνεμος ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἐκτελεῖ τὺν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἄνω τῆς χθονὸς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς ἔδωκεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ λικμήσει αὐτοὺς ἀπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἀνθ' οὗ ὅσον ἐποίησαν τὰ ἄλση αὐτῶν, παροργίζοντες τὸν Κύριον. 16 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ χάριν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ, ὃς ἥμαρτεν, καὶ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γῆν Σαριρά· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν ἐν τῷ προθύρῳ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανεν. 18 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχιὰ τοῦ προφήτου. 19 Καὶ περισσὸν ῥημάτων Ἱεροβοὰμ ὅσα ἐπολέμησεν, καὶ ὅσα ἐβασίλευσεν, ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου ῥημάτων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ. 20 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ, εἴκοσι δύο ἔτη· καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ναβὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.] 21 Καὶ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν· καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνῖτις. 22 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτον.

8 Et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuisti sicut servus meus David, qui custodivit mandata mea, et secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo: 9 Sed operatus es mala super omnes qui fuerunt ante te, et fecisti tibi deos alienos et conflatiles, ut me ad iracundiam provocares, me autem projecisti post corpus tuum: 10 Idcirco ecce ego inducam mala super domum Jeroboam, et percutiam de Jeroboam mingentem ad parietem, et clausum, et novissimum in Israel: et mundabo reliquias domus Jeroboam, sicut mundari solet fimus usque ad purum. 11 Qui mortui fuerint de Jeroboam in civitate, comedent eos canes: qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aves cœli: quia Dominus locutus est. 12 Tu igitur surge, et vade in domum tuam: et in ipso introitu pedum tuorum in urbem, morietur puer, 13 Et planget eum omnis Israel, et sepeliet: iste enim solus inferetur de Jeroboam in sepulchrum, quia inventus est super eo sermo bonus a Domino Deo Israel, in domo Jeroboam. 14 Constituit autem sibi Dominus regem super Israel, qui percutiet domum Jeroboam in hac die, et in hoc tempore: 15 Et percutiet Dominus Deus Israel, sicut moveri solet arundo in aqua, et evellet Israel de terra bona hac, quam dedit patribus eorum, et ventilabit eos trans flumen: quia fecerunt sibi lucos, ut irritarent Dominum. 16 Et tradet Dominus Israel propter peccata Jeroboam, qui peccavit, et peccare fecit Israel. 17 Surrexit itaque uxor Jeroboam, et abiit, et venit in Thersa: cumque illa ingrederetur limen domus, puer mortuus est, 18 Et sepelierunt eum. Et planxit eum omnis Israel juxta sermonem Domini, quem locutus est in manu servi sui Ahiæ prophetæ. 19 Reliqua autem verborum Jeroboam, quomodo pugnaverit, et quomodo regnaverit, ecce scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel. 20 Dies autem, quibus regnavit Jeroboam, viginti duo anni sunt: et dormivit cum patribus suis: regnavitque Nadab filius ejus pro eo. 21 Porro Roboam filius Salomonis regnavit in Juda. Quadraginta et unius anni erat Roboam, cum regnare cœpisset: decem et septem annos regnavit in Jerusalem civitate, quam elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus Israel. Nomen autem matris ejus Naama Ammanitis. 22 Et fecit Judas malum coram Domino, et irritaverunt eum super omnibus, quæ fecerant patres eorum in peccatis suis quæ peccaverunt

23 וַיִּבְנוּ גַם־הֵמָּה לָהֶם בָּמוֹת וּמַצֵּבוֹת
וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־
עֵץ רַעֲנָן׃ 24 וְגַם־קָדֵשׁ הָיָה בָאָרֶץ עָשׂוּ
כְּכֹל הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית
לַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עַל־יְרוּשָׁלָםִ׃ 26 וַיִּקַּח אֶת־אֹצְרוֹת בֵּית־
יְהוָה וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־הַכֹּל
לָקָח וַיִּקַּח אֶת־כָּל־מָגִנֵּי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה
שְׁלֹמֹה׃ 27 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתָּם
מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים
הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 28 וַיְהִי מִדֵּי־
בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה יִשָּׂאוּם הָרָצִים
וֶהֱשִׁיבוּם אֶל־תָּא הָרָצִים׃ 29 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
רְחַבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵמָּה
כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 30 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם
וּבֵין יָרָבְעָם כָּל־הַיָּמִים׃ 31 וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּם
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה טו :

1 וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם
בֶּן־נְבָט מָלַךְ אֲבִיָּם עַל־יְהוּדָה׃ 2 שָׁלֹשׁ
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה
בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ 3 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־חַטֹּאות אָבִיו
אֲשֶׁר־עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹא־הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם
עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו׃ 4 כִּי
לְמַעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לוֹ נִיר
בִּירוּשָׁלָםִ לְהָקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד
אֶת־יְרוּשָׁלָםִ׃ 5 אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אֶת־הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכֹּל ׀ אֲשֶׁר צִוָּהוּ
כֹּל יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה הַחִתִּי׃
6 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם
כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃ 7 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה
בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ 8 וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 9 וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיָרָבְעָם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא עַל־יְהוּדָה׃

23 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας
καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. 24 Καὶ
σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν
ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν
ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 25 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος
Ῥοβοὰμ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ, 26 Καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς
οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασι-
λέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ
χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζαὰρ βασιλέως Σουβὰ
καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ πάντα ἃ
ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσᾶ ὅσα ἐποίησε Σαλωμών,
καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον. 27 Καὶ ἐποίησε
Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ᾽ αὐτῶν·
καὶ ἐπέθεντο ἐπ᾽ αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρε-
χόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλέως.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς
οἶκον Κυρίου, καὶ ᾖρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες
καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεὲ τῶν παρατρεχόντων.
29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα
ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 30 Καὶ
πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀνὰ μέσον
Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. 31 Καὶ ἐκοιμήθη
Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἀβιοὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ βασιλεύει Ἀβιοὺ υἱὸς Ῥοβοὰμ
ἐπὶ Ἰούδαν, 2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά,
θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος κατάλειμμα,
ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν καὶ στήσῃ
τὴν Ἱερουσαλήμ, 5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν
ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ, [ἐκτὸς ἐν ῥήματι Οὐρίου τοῦ Χετταίου.
6 Καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ Ῥοβοάμ, καὶ μεταξὺ
Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.]
7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιοὺ καὶ πάντα
ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιοὺ
καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοάμ. 8 Καὶ ἐκοιμήθη
Ἀβιοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ
τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θάπτεται μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ βασι-
λεύει Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 9 Ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ
βασιλέως Ἰσραὴλ βασιλεύει Ἀσὰ ἐπὶ Ἰούδαν

23 Ædificaverunt enim et ipse sibi aras, et
statuas, et lucos, super omnem collem excelsum,
et subter omnem arborem frondosam: 24 Sed
et effeminati fuerunt in terra, feceruntque
omnes abominationes gentium, quas attrivit
Dominus ante faciem filiorum Israel. 25 In
quinto autem anno regni Roboam, ascendit
Sesac rex Ægypti in Jerusalem, 26 Et tulit
thesauros domus Domini, et thesauros regios,
et universa diripuit: scuta quoque aurea, quæ
fecerat Salomon: 27 Pro quibus fecit rex
Roboam scuta ærea, et tradidit ea in manum
ducum scutariorum, et eorum qui excubabant
ante ostium domus regis. 28 Cumque
ingrederetur rex in domum Domini, portabant
ea qui præcundi habebant officium: et postea
reportabant ad armamentarium scutariorum.
29 Reliqua autem sermonum Roboam, et
omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro
sermonum dierum regum Juda. 30 Fuitque
bellum inter Roboam et Jeroboam cunctis
diebus. 31 Dormivitque Roboam cum patribus
suis, et sepultus est cum eis in civitate David:
nomen autem matris ejus Naama Ammanitis:
et regnavit Abiam filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 Igitur in octavo decimo anno regni Je-
roboam filii Nabat, regnavit Abiam super
Judam. 2 Tribus annis regnavit in Jeru-
salem: nomen matris ejus Maacha filia
Abessalom. 3 Ambulavitque in omnibus pec-
catis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec
erat cor ejus perfectum cum Domino Deo suo,
sicut cor David patris ejus. 4 Sed propter
David dedit ei Dominus Deus suus lucernam
in Jerusalem, ut suscitaret filium ejus post
eum, et statueret Jerusalem: 5 Eo quod
fecisset David rectum in oculis Domini, et non
declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei
cunctis diebus vitæ suæ excepto sermone
Uriæ Hethæi. 6 Attamen bellum fuit inter
Roboam et Jeroboam, omni tempore vitæ
ejus. 7 Reliqua autem sermonum Abiam,
et omnia quæ fecit: nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? Fuitque prælium inter Abiam et
inter Jeroboam. 8 Et dormivit Abiam
cum patribus suis, et sepelierunt eum in
civitate David: regnavitque Asa filius ejus
pro eo. 9 In anno ergo vigesimo Je-
roboam regis Israel regnavit Asa rex Juda.

10 וְאַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ 11 וַיַּעַשׂ
אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃
12 וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים מִן־הָאָרֶץ וַיָּסַר אֶת־
כָּל־הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 13 וְגַם ׀
אֶת־מַעֲכָה אִמּוֹ וַיְסִרֶהָ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־
עָשְׂתָה מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא
אֶת־מִפְלַצְתָּהּ וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃
14 וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ רַק לְבַב־אָסָא הָיָה
שָׁלֵם עִם־יְהוָה כָּל־יָמָיו׃ 15 וַיָּבֵא אֶת־
קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדְשׁוֹ בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב
וְכֵלִים׃ 16 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ 17 וַיַּעַל
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן
אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא וָבָא לְאָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 18 וַיִּקַּח אָסָא אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים ׀ בְּאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה
וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם בְּיַד
עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶל־בֶּן־הֲדַד
בֶּן־טַבְרִמֹּן בֶּן־חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ 19 בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ
בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ
שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה אֶת־בְּרִיתְךָ
אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃
20 וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח
אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּךְ אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל בֵּית־
מַעֲכָה וְאֵת כָּל־כִּנְרוֹת עַל כָּל־אֶרֶץ
נַפְתָּלִי׃ 21 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל
מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃
22 וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה
אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־
עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃
23 וְיֶתֶר כָּל־דִּבְרֵי אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֲלֹא־הֵמָּה
כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לְעֵת זִקְנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו׃
24 וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וְנָדָב בֶּן־יָרָבְעָם
מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνά,
θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ. 11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσὰ τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
12 Καὶ ἀφεῖλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ. 13 Καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα
ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς
ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς· καὶ ἐξέκοψεν
Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν
τῷ χειμάῤῥῳ τῶν Κέδρων. 14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ
ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσὰ ἦν τελεία μετὰ
Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἰσ-
ήνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς
κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη. 16 Καὶ πόλεμος
ἦν ἀνὰ μέσον Ἀσὰ καὶ ἀνὰ μέσον Βαασὰ βασιλέως
Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. 17 Καὶ ἀνέβη
Βαασὰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε
τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσ-
πορευόμενον τῷ Ἀσᾶ βασιλεῖ Ἰούδα. 18 Καὶ
ἔλαβεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ
ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν
Ἄδερ υἱὸν Ταβερεμὰ υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας
τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων 19 Διάθου
διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου·
ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον·
δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς
Βαασὰ βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ'
ἐμοῦ. 20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως
Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων
αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπάταξαν
τὴν Ἀὶν, τὴν Δὰν καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μααχὰ
καὶ πᾶσαν τὴν Χεννερὲθ ἕως πάσης τῆς γῆς
Νεφθαλί. 21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασά, καὶ
διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ ἀνέστρεψεν
εἰς Θερσά. 22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ παρήγγειλε
παντὶ Ἰούδᾳ εἰς Ἐνακίμ, καὶ αἴρουσι τοὺς λίθους
τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά,
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πᾶν
βουνὸν Βενιαμὶν καὶ τὴν σκοπιάν. 23 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας
αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοὰμ
βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσὰ βασι-
λέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

10 Et quadraginta et uno anno regnavit
in Jerusalem. Nomen matris ejus Maacha,
filia Abessalom. 11 Et fecit Asa rectum ante
conspectum Domini, sicut David pater ejus:
12 Et abstulit effeminatos de terra, purgavit-
que universas sordes idolorum, quæ fecerant
patres ejus. 13 Insuper et Maacham matrem
suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi.
et in luco ejus, quem consecraverat: subver-
titque specum ejus, et confregit simulachrum
turpissimum, et combussit in torrente Cedron:
14 Excelsa autem non abstulit. Verumtamen
cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis
diebus suis: 15 Et intulit ea, quæ sanctifi-
caverat pater suus, et voverat, in domum
Domini, argentum et aurum, et vasa. 16 Bel-
lum autem erat inter Asa, et Baasa regem
Israel, cunctis diebus eorum. 17 Ascendit
quoque Baasa rex Israel in Judam, et ædifi-
cavit Rama, ut non posset quispiam egredi
vel ingredi de parte Asa regis Juda. 18 Tol-
lens itaque Asa omne argentum et aurum,
quod remanserat in thesauris domus Domini,
et in thesauris domus regiæ, et dedit illud in
manus servorum suorum: et misit ad Bena-
dad filium Tabremon filii Hezion, regem
Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens:
19 Fœdus est inter me et te, et inter patrem
meum et patrem tuum: ideo misi tibi munera,
argentum et aurum: et peto ut venias, et
irritum facias fœdus, quod habes cum Baasa
rege Israel, et recedat a me. 20 Acquiescens
Benadad regi Asa, misit principes exercitus
sui in civitates Israel, et percusserunt Ahion,
et Dan, et Abel domum Maacha, et universam
Cenneroth, omnem scilicet terram Nephthali.
21 Quod cum audisset Baasa, intermisit
ædificare Rama, et reversus est in Thersa.
22 Rex autem Asa nuntium misit in omnem
Judam, dicens: Nemo sit excusatus; et
tulerunt lapides de Rama, et ligna ejus, qui-
bus ædificaverat Baasa, et extruxit de eis rex
Asa Gabaa Benjamin, et Maspha. 23 Reliqua
autem omnium sermonum Asa, et universæ
fortitudines ejus, et cuncta quæ fecit, et
civitates quas extruxit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Juda?
Verumtamen in tempore senectutis suæ doluit
pedes. 24 Et dormivit cum patribus suis, et
sepultus est cum eis in civitate David patris
sui. Regnavitque Josaphat filius ejus pro
eo. 25 Nadab vero filius Jeroboam reg-
navit super Israel anno secundo Asa regis
Juda: regnavitque super Israel duobus annis.

26 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
אָבִיו וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
27 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית
יִשָּׂשכָר וַיַּכֵּהוּ בַעְשָׁא בְּגִבְּתוֹן אֲשֶׁר
לַפְּלִשְׁתִּים וְנָדָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־
גִּבְּתוֹן׃ 28 וַיְמִתֵהוּ בַעְשָׁא בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃
29 וַיְהִי כְמָלְכוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית יָרָבְעָם
לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה לְיָרָבְעָם עַד־הִשְׁמִדוֹ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֲחִיָּה
הַשִּׁילֹנִי׃ 30 עַל־חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא
וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר
הִכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 32 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃
33 בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה
עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃ 34 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה טז׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי
עַל־בַּעְשָׁא לֵאמֹר׃ 2 יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ
מִן־הֶעָפָר וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וַתֵּלֶךְ ׀ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וַתַּחֲטִא אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ 3 הִנְנִי
מַבְעִיר אַחֲרֵי בַעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי
אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ 4 הַמֵּת
לְבַעְשָׁא בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ
בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ 5 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
בַעְשָׁא וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְגַם
בְּיַד יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַנָּבִיא דְּבַר־יְהוָה הָיָה
אֶל־בַּעְשָׁא וְאֶל־בֵּיתוֹ וְעַל כָּל־הָרָעָה ׀ אֲשֶׁר־
עָשָׂה ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה
יָדָיו לִהְיוֹת כְּבֵית יָרָבְעָם וְעַל אֲשֶׁר־הִכָּה
אֹתוֹ׃ 8 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ
שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה
בֶן־בַּעְשָׁא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁנָתָיִם׃

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 27 Καὶ
περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ τὸν οἶκον
Βελαὰν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἐχάραξεν αὐτοῦ ἐν Γαβαθὼν
τῇ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθών. 28 Καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτὸν Βαασὰ ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσὰ υἱοῦ Ἀσὰ
βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν ὅλον
τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπελείπετο πᾶσαν
πνοὴν τοῦ Ἱεροβοὰμ ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν,
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου 30 Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐν τῷ
παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν
τοῦ Ἰσραήλ. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ
καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; [32 Καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ Ἀσὰ, καὶ
μεταξὺ Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτῶν.] 33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσὰ
βασιλέως Ἰούδα βασιλεύει Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Θερσὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη. 34 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰοὺ υἱοῦ
Ἀνανὶ πρὸς Βαασά 2 Ἀνθ᾽ ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ
καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν, 3 Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασὰ καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ. 4 Τὸν τεθνηκότα τοῦ
Βαασὰ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες,
καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασὰ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;
6 Καὶ ἐκοιμήθη Βαασὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ θάπτεται ἐν Θερσά· καὶ βασιλεύει Ἠλὰ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰοὺ υἱοῦ Ἀνανὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Βαασὰ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ
καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν. 8 Καὶ Ἠλὰ υἱὸς
Βαασὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσά.

26 Et fecit quod malum est in conspectu
Domini, et ambulavit in viis patris sui, et
in peccatis ejus, quibus peccare fecit Israel.
27 Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia
de domo Issachar, et percussit eum in Geb-
bethon, quæ est urbs Philisthinorum: siquidem
Nadab et omnis Israel obsidebant Gebbethon.
28 Interfecit ergo illum Baasa in anno tertio
Asa regis Juda, et regnavit pro eo. 29 Cumque
regnasset, percussit omnem domum Jeroboam:
non dimisit ne unam quidem animam de
semine ejus, donec deleret eum, juxta verbum
Domini, quod locutus fuerat in manu servi
sui Ahiæ Silonitis, 30 Propter peccata
Jeroboam, quæ peccaverat, et quibus peccare
fecerat Israel: et propter delictum, quo
irritaverat Dominum Deum Israel. 31 Reliqua
autem sermonum Nadab, et omnia quæ ope-
ratus est, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Israel? 32 Fuitque
bellum inter Asa, et Baasa regem Israel,
cunctis diebus eorum. 33 Anno tertio Asa
regis Juda, regnavit Baasa filius Ahiæ, super
omnem Israel, in Thersa, viginti quatuor
annis. 34 Et fecit malum coram Domino,
ambulavitque in via Jeroboam, et in peccatis
ejus, quibus peccare fecit Israel.

CAPUT XVI.

1 FACTUS est autem sermo Domini ad Jehu
filium Hanani contra Baasa, dicens: 2 Pro
eo quod exaltavi te de pulvere, et posui te
ducem super populum meum Israel, tu autem
ambulasti in via Jeroboam, et peccare fecisti
populum meum Israel, ut me irritares in
peccatis eorum: 3 Ecce, ego demetam
posteriora Baasa, et posteriora domus ejus:
et faciam domum tuam sicut domum Jeroboam
filii Nabat. 4 Qui mortuus fuerit de Baasa
in civitate, comedent eum canes: et qui
mortuus fuerit ex eo in regione, comedent
eum volucres cœli. 5 Reliqua autem ser-
monum Baasa, et quæcumque fecit, et prælia
ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? 6 Dormivit ergo
Baasa cum patribus suis, sepultusque est
in Thersa: et regnavit Ela filius ejus pro eo.
7 Cum autem in manu Jehu filii Hanani
prophetæ verbum Domini factum esset contra
Baasa, et contra domum ejus, et contra omne
malum quod fecerat coram Domino, ad
irritandum eum in operibus manuum suarum,
ut fieret sicut domus Jeroboam: ob hanc
causam occidit eum, hoc est, Jehu filium
Hanani, prophetam. 8 Anno vigesimo sexto
Asa regis Juda, regnavit Ela filius Baasa
super Israel in Thersa duobus annis.

9 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי שַׂר מַחֲצִית
הָרָכֶב וְהוּא בְתִרְצָה שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בֵּית
אַרְצָא אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת בְּתִרְצָה׃ 10 וַיָּבֹא
זִמְרִי וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים
וָשֶׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃
11 וַיְהִי בְמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת־
כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא לֹא־הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין
בְּקִיר וְגֹאֲלָיו וְרֵעֵהוּ׃ 12 וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי
אֵת כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֶל־בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא הַנָּבִיא׃ 13 אֶל
כָּל־חַטֹּאות בַּעְשָׁא וְחַטֹּאות אֵלָה בְנוֹ
אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃
14 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע
שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי
שִׁבְעַת יָמִים בְּתִרְצָה וְהָעָם חֹנִים עַל־
גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃ 16 וַיִּשְׁמַע הָעָם
הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עָמְרִי
שַׂר־צָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃
17 וַיַּעֲלֶה עָמְרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן
וַיָּצֻרוּ עַל־תִּרְצָה׃ 18 וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי
כִּי־נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אַרְמוֹן בֵּית־
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־מֶלֶךְ בָּאֵשׁ
וַיָּמֹת׃ 19 עַל־חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם
וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר
קָשָׁר הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 אָז יֵחָלֵק
הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֵצִי חֲצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי
תִבְנִי בֶן־גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֵצִי אַחֲרֵי
עָמְרִי׃ 22 וַיֶּחֱזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי
אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶן־גִּינַת וַיָּמָת
תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי׃ 23 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בְּתִרְצָה מָלַךְ שֵׁשׁ־שָׁנִים׃ 24 וַיִּקֶן אֶת־
הָהָר שֹׁמְרוֹן מֵאֶת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כָּסֶף
וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר
בָּנָה עַל שֶׁם־שֶׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר שֹׁמְרוֹן׃

9 Καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρὶ ὁ ἄρχων
τῆς ἡμίσους τῆς ἵππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσᾶ
πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὠσὰ τοῦ οἰκονόμου ἐν
Θερσᾶ. 10 Καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρὶ καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν
ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασά, 12 Κατὰ τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασὰ καὶ
πρὸς Ἰοὺ τὸν προφήτην 13 Περὶ πασῶν τῶν
ἁμαρτιῶν Βαασὰ καὶ Ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν
θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν. 14 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἠλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 15 Καὶ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν
ἐν Θερσᾶ ἡμέρας ἑπτά· καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ
ἐπὶ Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων. 16 Καὶ ἤκουσεν
ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων Συνεστράφη
Ζαμβρὶ καὶ ἔπαισε τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν
ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρὶ τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρὶ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθὼν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσᾶ. 18 Καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρὶ ὅτι προκατείληπται αὐτοῦ
ἡ πόλις, καὶ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν 19 Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτοῦ ὧν ἐποίησε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν
Ἰσραήλ. 20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρὶ
καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς
Ἰσραήλ· ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ
υἱοῦ Γωνὰθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τὸ ἥμισυ
τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί. 22 Ὁ λαὸς ὁ
ὢν ὀπίσω Ἀμβρὶ ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν
ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ· καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ
καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ μετὰ Θαμνί. 23 Ἐν τῷ
ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ
βασιλεύει Ἀμβρὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη· ἐν
Θερσᾶ βασιλεύει ἓξ ἔτη. 24 Καὶ ἐκτήσατο Ἀμβρὶ τὸ
ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ Σεμὴρ τοῦ Κυρίου τοῦ ὄρους ἐν
δύο ταλάντων ἀργυρίου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος· καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σεμηρών.

9 Et rebellavit contra eum servus suus
Zambri, dux mediæ partis equitum: erat
autem Ela in Thersa bibens, et temulentus,
in domo Arsa præfecti Thersa. 10 Irruens
ergo Zambri, percussit et occidit eum,
anno vigesimo septimo Asa regis Juda,
et regnavit pro eo. 11 Cumque regnasset, et
sedisset super solium ejus, percussit omnem
domum Baasa, et non dereliquit ex ea min-
gentem ad parietem, et propinquos et amicos
ejus. 12 Delevitque Zambri omnem domum
Baasa, juxta verbum Domini, quod locutus
fuerat ad Baasa in manu Jehu prophetæ,
13 Propter universa peccata Baasa, et peccata
Ela filii ejus, qui peccaverunt, et peccare
fecerunt Israel, provocantes Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. 14 Reliqua autem
sermonum Ela, et omnia quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Israel? 15 Anno vigesimo septimo
Asa regis Juda, regnavit Zambri septem
diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat
Gebbethon urbem Philisthinorum. 16 Cumque
audisset rebellasse Zambri, et occidisse regem,
fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat
princeps militæ super Israel in die illa in
castris. 17 Ascendit ergo Amri, et omnis
Israel cum eo, de Gebbethon, et obsidebant
Thersa. 18 Videns autem Zambri quod
expugnanda esset civitas, ingressus est pala-
tium, et succendit se cum domo regia: et
mortuus est 19 In peccatis suis, quæ pecca-
verat faciens malum coram Domino, et
ambulans in via Jeroboam, et in peccato ejus,
quo fecit peccare Israel. 20 Reliqua autem
sermonum Zambri, et insidiarum ejus, et
tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Israel. 21 Tunc
divisus est populus Israel in duas partes:
media pars populi sequebatur Thebni
filium Gineth, ut constitueret eum regem:
et media pars Amri. 22 Prævaluit
autem populus, qui erat cum Amri,
populo qui sequebatur Thebni filium Gineth:
mortuusque est Thebni, et regnavit Amri.
23 Anno trigesimo primo Asa regis Juda,
regnavit Amri super Israel duodecim
annis: in Thersa regnavit sex annis.
24 Emitque montem Samariæ a Somer
duobus talentis argenti: et ædificavit eum,
et vocavit nomen civitatis, quam extruxerat,
nomine Semer domini montis, Samariam.

25 וַיַּעֲשֶׂה עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע
מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 26 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטֹּאתָיו אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 27 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 28 וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
29 וְאַחְאָב בֶּן־עָמְרִי מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 30 וַיַּעַשׂ
אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל
אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 31 וַיְהִי הֲנָקֵל לֶכְתּוֹ בְּחַטֹּאות
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־אִיזֶבֶל
בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד
אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ 32 וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ
לַבָּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃
33 וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב
לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃
34 בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֱלִי אֶת־יְרִיחֹה
בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסְּדָהּ וּבִשְׂגִיב צְעִירוֹ הִצִּיב
דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן׃

פרשה יז׃

1 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתֹּשָׁבֵי גִלְעָד
אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל
וּמָטָר כִּי אִם־לְפִי דְבָרִי׃ 2 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 3 לֵךְ מִזֶּה
וּפָנִיתָ לְּךָ קֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 4 וְהָיָה מֵהַנַּחַל
תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעֹרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם׃
5 וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל
כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְהָעֹרְבִים
מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר
בָּעָרֶב וּמִן־הַנַּחַל יִשְׁתֶּה׃ 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
וַיִּיבַשׁ הַנַּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ׃
8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃
9 קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם
הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךָ׃

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς
γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 26 Καὶ ἐπορεύθη
ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
παροργίσαι τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς
ματαίοις αὐτῶν. 27 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἀμβρὶ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 28 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἀμβρὶ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ βασιλεύει Ἀχαὰβ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς
Ἀσὰ ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γαζουβά,
θυγάτηρ Σελί· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ
ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν τῶν
ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν, ἔθυον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ
ἐθυμίων. Καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως
Ἰσραήλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἣν ἐποίησε, καὶ οὓς
ἐπολέμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα; Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ἃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξῆρεν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ
βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασίβ· καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰωσαφὰτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσὶς πορεύεσθαι εἰς
Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον. Καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνε-
τρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιὼν Γαβέρ. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ Ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς σου
καὶ τὰ παιδάριά μου ἐν τῇ νηί· καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἰω-
σαφάτ. Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. 29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως
Ἰούδα Ἀχαὰβ υἱὸς Ἀμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη. 30 Καὶ ἐποίησεν
Ἀχαὰβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονη-
ρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 31 Καὶ
οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτί-
αις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβάαλ βασιλέως Σιδωνίων,
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ. 32 Καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ
Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ ὃν
ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ. 33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ
ἄλσος· καὶ προσέθηκεν Ἀχαὰβ τοῦ ποιῆσαι
παροργίσματα τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευ-
θῆναι· ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς
Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 34 Καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιὴλ ὁ
Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ· ἐν τῷ Ἀβιρὼν πρωτοτόκῳ
αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ τῷ Σεγοὺβ τῷ
νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἠλιοὺ ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ
Θεσβῶν τῆς Γαλαὰδ πρὸς Ἀχαὰβ Ζῇ Κύριος ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ᾧ παρέστην ἐνώπιον
αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ
μὴ διὰ στόματος λόγου μου. 2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα
Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ 3 Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ
ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρὰθ τοῦ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. 4 Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ
χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι
διατρέφειν σε ἐκεῖ. 5 Καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρὰθ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. 6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον
αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ
χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. 7 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας
καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ
τῆς γῆς. 8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ
9 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας·
ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.

25 Fecit autem Amri malum in conspectu
Domini, et operatus est nequiter, super
omnes qui fuerunt ante eum. 26 Am-
bulavitque in omni via Jeroboam filii
Nabat, et in peccatis ejus quibus peccare
fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. 27 Reliqua autem
sermonum Amri, et prælia ejus quæ gessit,
nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? 28 Dormivitque Amri
cum patribus suis, et sepultus est in Samaria:
regnavitque Achab filius ejus pro eo.
29 Achab vero filius Amri regnavit super
Israel anno trigesimo octavo Asa regis Juda.
Et regnavit Achab filius Amri super Israel
in Samaria viginti et duobus annis. 30 Et
fecit Achab filius Amri malum in conspectu
Domini, super omnes qui fuerunt ante eum.
31 Nec suffecit ei ut ambularet in peccatis
Jeroboam filii Nabat: insuper duxit uxorem
Jezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum.
Et abiit, et servivit Baal, et adoravit eum.
32 Et posuit aram Baal in templo Baal, quod
ædificaverat in Samaria, 33 Et plantavit
lucum: et addidit Achab in opere suo, irritans
Dominum Deum Israel, super omnes reges
Israel qui fuerunt ante eum. 34 In diebus
ejus ædificavit Hiel de Bethel, Jericho: in
Abiram primitivo suo fundavit eam, et in
Segub novissimo suo posuit portas ejus: juxta
verbum Domini, quod locutus fuerat in manu
Josue filii Nun.

CAPUT XVII.

1 Et dixit Elias Thesbites de habitatoribus
Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus
Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his
ros et pluvia, nisi juxta oris mei verba. 2 Et
factum est verbum Domini ad eum, dicens:
3 Recede hinc, et vade contra orientem, et
abscondere in torrente Carith, qui est contra
Jordanem, 4 Et ibi de torrente bibes:
corvisque præcepi ut pascant te ibi. 5 Abiit
ergo, et fecit juxta verbum Domini: cumque
abiisset, sedit in torrente Carith, qui est
contra Jordanem. 6 Corvi quoque de-
ferebant ei panem et carnes mane, similiter
panem et carnes vesperi, et bibebat de
torrente. 7 Post dies autem siccatus est
torrens: non enim pluerat super terram.
8 Factus est ergo sermo Domini ad
eum, dicens: 9 Surge, et vade in Sarephta
Sidoniorum, et manebis ibi: præcepi
enim ibi mulieri viduæ ut pascat te.

10 וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקֹשֶׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר קְחִי־נָא לִי מְעַט־מַיִם בַּכְּלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ 11 וַתֵּלֶךְ לָקַחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר לִקְחִי־נָא לִי פַּת־לֶחֶם בְּיָדֵךְ׃ 12 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־לִי מָעוֹג כִּי אִם־מְלֹא כַף־קֶמַח בַּכַּד וּמְעַט־שֶׁמֶן בַּצַּפָּחַת וְהִנְנִי מְקֹשֶׁשֶׁת שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ וָמָתְנוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ אַל־תִּירְאִי בֹּאִי עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ אַךְ עֲשִׂי־לִי מִשָּׁם עֻגָה קְטַנָּה בָרִאשֹׁנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה׃ 14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תֶחְסָר עַד יוֹם תֵּתֶן־יְהוָה גֶּשֶׁם עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 15 וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה כִּדְבַר אֵלִיָּהוּ וַתֹּאכַל הוּא־וָהִיא וּבֵיתָהּ יָמִים׃ 16 כַּד הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵר כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן־הָאִשָּׁה בַּעֲלַת הַבָּיִת וַיְהִי חָלְיוֹ חָזָק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא־נוֹתְרָה־בּוֹ נְשָׁמָה׃ 18 וַתֹּאמֶר אֶל־אֵלִיָּהוּ מַה־לִּי וָלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת־עֲוֺנִי וּלְהָמִית אֶת־בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי־לִי אֶת־בְּנֵךְ וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהָי הֲגַם עַל־הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגּוֹרֵר עִמָּהּ הֲרֵעוֹתָ לְהָמִית אֶת־בְּנָהּ׃ 21 וַיִּתְמֹדֵד עַל־הַיֶּלֶד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהָי תָּשָׁב־נָא נֶפֶשׁ־הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ׃ 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֵלִיָּהוּ וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ־הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃ 23 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וַיֹּרִדֵהוּ מִן־הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ רְאִי חַי בְּנֵךְ׃ 24 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֵלִיָּהוּ עַתָּה זֶה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךְ אֱמֶת׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֶל־אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה אֶל־אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτά, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν αὐτῇ Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. 11 Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν Λήψῃ δή μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρί σου. 12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή Ζῇ Κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας ἀλλ' ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. 13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἠλιοὺ Θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ. 14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς. 15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε, καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. 16 Καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. 17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. 18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλιού Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς μὲ τοῦ ἀναμνῆσαι ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; 19 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὴν γυναῖκα Δός μοι τὸν υἱόν σου· καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. 20 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν Οἴ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. 21 Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν. 22 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον. 23 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιού Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. 24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού Ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἠλιοὺ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων Πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

10 Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam. 11 Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. 12 Quæ respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, et paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut ingrediar et faciam illud mihi et filio meo, ut comedamus, et moriamur. 13 Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies postea. 14 Hæc autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terræ 15 Quæ abiit, et fecit juxta verbum Eliæ: et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die 16 Hydria farinæ non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ. 17 Factum est autem post hæc, ægrotavit filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus. 18 Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi et tibi vir Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, et interficeres filium meum? 19 Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in cœnaculum ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. 20 Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti ut interficeres filium ejus? 21 Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur obsecro anima pueri hujus in viscera ejus. 22 Et exaudivit Dominus vocem Eliæ, et reversa est anima pueri intra eum, et revixit. 23 Tulitque Elias puerum, et deposuit eum de cœnaculo in inferiorem domum, et tradidit matri suæ, et ait illi: En vivit filius tuus. 24 Dixitque mulier ad Eliam: Nunc in isto cognovi, quoniam vir Dei es tu, et verbum Domini in ore tuo verum est.

CAPUT XVIII.

1 POST dies multos factum est verbum Domini ad Eliam, in anno tertio. dicens: Vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terræ.

² וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב
חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ ³ וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ
אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְעֹבַדְיָהוּ הָיָה יָרֵא אֶת־
יְהוָה מְאֹד׃ ⁴ וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל אֵת
נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִאִים
וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם
לֶחֶם וָמָיִם׃ ⁵ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ
לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנֵי הַמַּיִם וְאֶל כָּל־
הַנְּחָלִים אוּלַי ׀ נִמְצָא חָצִיר וּנְחַיֶּה סוּס
וָפֶרֶד וְלוֹא נַכְרִית מֵהַבְּהֵמָה׃ ⁶ וַיְחַלְּקוּ
לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לַעֲבָר־בָּהּ אַחְאָב הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־
אֶחָד לְבַדּוֹ׃ ⁷ וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדֶּרֶךְ וְהִנֵּה
אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו
וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ׃ ⁸ וַיֹּאמֶר
לוֹ אָנִי לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃
⁹ וַיֹּאמֶר מֶה חָטָאתִי כִּי־אַתָּה נֹתֵן אֶת־
עַבְדְּךָ בְּיַד אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ ¹⁰ חַי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־
שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אָיִן
וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי כִּי לֹא
יִמְצָאֶכָּה׃ ¹¹ וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר
לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ ¹² וְהָיָה אֲנִי ׀ אֵלֵךְ
מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה ׀ יִשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא־
אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ
וַהֲרָגָנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת־יְהוָה מִנְּעֻרָי׃
¹³ הֲלֹא־הֻגַּד לַאדֹנִי אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג
אִיזֶבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבִּא מִנְּבִיאֵי
יְהוָה מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ
בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ ¹⁴ וְעַתָּה
אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ
וַהֲרָגָנִי׃ ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃
¹⁶ וַיֵּלֶךְ עֹבַדְיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד־לוֹ
וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ׃ ¹⁷ וַיְהִי כִּרְאוֹת
אַחְאָב אֶת־אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֵלָיו
הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ ¹⁸ וַיֹּאמֶר לֹא
עָכַרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ
בַּעֲזָבְכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים׃ ¹⁹ וְעַתָּה שְׁלַח קְבֹץ אֵלַי אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי
הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי
הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי שֻׁלְחַן אִיזָבֶל׃

2 Καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ τοῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαάβ,
καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ. 3 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἀχαὰβ τὸν Ἀβδιοὺ τὸν οἰκονόμον· καὶ Ἀβδιοὺ
ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα. 4 Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου
καὶ ἔλαβεν Ἀβδιοὺ ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ
κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ,
καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. 5 Καὶ
εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἀβδιού Δεῦρο καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ
χειμάρρους, ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ περι-
ποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξο-
λοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν σκηνῶν. 6 Καὶ ἐμέρισαν
ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν· Ἀχαὰβ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, καὶ Ἀβδιοὺ ἐπορεύθη ἐν
ὁδῷ ἄλλῃ μόνος. 7 Καὶ ἦν Ἀβδιοὺ ἐν τῇ ὁδῷ
μόνος, καὶ ἦλθεν Ἠλιοὺ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ
μόνος· καὶ Ἀβδιοὺ ἔσπευσε καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριέ μου
Ἠλιού; 8 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ αὐτῷ Ἐγώ· πορεύου
λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ Ἠλιού. 9 Καὶ εἶπεν
Ἀβδιού Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου
εἰς χεῖρα Ἀχαὰβ τοῦ θανατῶσαί με; 10 Ζῇ
Κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ
οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἰ
εἶπον Οὐκ ἔστι· καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ
τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὕρηκέ σε. 11 Καὶ νῦν
σὺ λέγεις Πορεύου ἀνάγγελε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἠλιού. 12 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ,
καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ
οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, καὶ
οὐχ εὑρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός
σού ἐστι φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
13 Ἦ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα
πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς
προφήτας Κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν
Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ
καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι; 14 Καὶ νῦν σὺ
λέγεις μοι Πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἠλιού, καὶ ἀποκτενεῖ με; 15 Καὶ εἶπεν Ἠλιού
Ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον
αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ. 16 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀβδιοὺ εἰς συναντὴν τῷ Ἀχαὰβ καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαὰβ καὶ
ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἠλιού. 17 Καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ
πρὸς Ἠλιού Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν
Ἰσραήλ; 18 Καὶ εἶπεν Ἠλιού Οὐ διαστρέφω τὸν
Ἰσραὴλ ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρός σου
ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν,
καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλίμ. 19 Καὶ νῦν
ἀπόστειλον συνάθροισον πρὸς μὲ πάντα Ἰσραὴλ εἰς
ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης
τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν
ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

2 Ivit ergo Elias, ut ostenderet se Achab:
erat autem fames vehemens in Samaria.
3 Vocavitque Achab Abdiam dispensatorem
domus suæ: Abdias autem timebat Dominum
valde. 4 Nam cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit ille centum prophetas,
et abscondit eos quinquagenos et quinquagenos
in speluncis, et pavit eos pane et aqua.
5 Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in
terram ad universos fontes aquarum, et in
cunctas valles, si forte possimus invenire
herbam, et salvare equos et mulos, et non
penitus jumenta intereant. 6 Diviseruntque
sibi regiones, ut circuirent eas: Achab ibat
per viam unam, et Abdias per viam alteram
seorsum. 7 Cumque esset Abdias in via,
Elias occurrit ei: qui cum cognovisset eum,
cecidit super faciem suam, et ait. Num tu
es, domine mi, Elias? 8 Cui ille respondit:
Ego. Vade, et dic domino tuo: Adest Elias.
9 Et ille, Quid peccavi, inquit, quoniam tradis
me servum tuum in manu Achab, ut inter-
ficiat me? 10 Vivit Dominus Deus tuus, quia
non est gens aut regnum, quo non miserit
dominus meus te requirens: et respondentibus
cunctis: Non est hic: adjuravit regna singula
et gentes, eo quod minime repertreris. 11 Et
nunc tu dicis mihi: Vade, et dic domino tuo:
Adest Elias. 12 Cumque recessero a te,
Spiritus Domini asportabit te, in locum quem
ego ignoro: et ingressus nuntiabo Achab, et
non inveniens te, interficiet me: servus autem
tuus timet Dominum ab infantia sua.
13 Numquid non indicatum est tibi domino
meo, quid fecerim cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, quod absconderim de
prophetis Domini centum viros, quinquagenos
et quinquagenos, in speluncis, et paverim eos
pane et aqua? 14 Et nunc tu dicis: Vade, et
dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat
me? 15 Et dixit Elias: Vivit Dominus
exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie
apparebo ei. 16 Abiit ergo Abdias in oc-
cursum Achab, et indicavit ei: venitque
Achab in occursum Eliæ. 17 Et cum vidisset
eum, ait: Tune es ille, qui conturbas Israel?
18 Et ille ait: Non ego turbavi Israel, sed tu,
et domus patris tui, qui dereliquistis mandata
Domini, et secuti estis Baalim. 19 Verumtamen
nunc mitte, et congrega ad me universum Israel
in monte Carmeli, et prophetas Baal quadrin-
gentos quinquaginta, prophetasque lucorum
quadringentos, qui comedunt de mensa Jezabel.

20 וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ
אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל׃ 21 וַיִּגַּשׁ
אֵלִיָּהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתַי אַתֶּם
פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם־יְהוָה
הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ
אַחֲרָיו וְלֹא־עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ 22 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה
לְבַדִּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
אִישׁ׃ 23 וְיִתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ
לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וִינַתְּחֻהוּ וְיָשִׂימוּ עַל־
הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂימוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה ׀
אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ
לֹא אָשִׂים׃ 24 וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וַאֲנִי אֶקְרָא בְשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ 25 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר
הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים
וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃
26 וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מֵהַבֹּקֶר וְעַד־הַצָּהֳרַיִם
לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה
וַיְפַסְּחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 27 וַיְהִי
בַצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר
קִרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׂיחַ
וְכִי־שִׂיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא
וְיִקָץ׃ 28 וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ
כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבָרְמָחִים עַד־שְׁפָךְ־דָּם
עֲלֵיהֶם׃ 29 וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ
עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאֵין־קוֹל וְאֵין־עֹנֶה
וְאֵין קָשֶׁב׃ 30 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל־הָעָם
גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיְרַפֵּא
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ 31 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־
יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ 32 וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים
מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית
סָאתַיִם זֶרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ 33 וַיַּעֲרֹךְ
אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־
הָעֵצִים׃ 34 וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם
וְיִצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ
וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ 35 וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם
סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מָיִם׃

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ
Καρμήλιον. 21 Καὶ προσήγαγεν Ἠλιοὺ πρὸς
πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιοὺ Ἕως πότε ὑμεῖς
χωλανεῖτε ἐπʼ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι
Κύριος ὁ θεὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ
Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
ὁ λαὸς λόγον. 22 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν
λαὸν Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου
μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι
καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους
τετρακόσιοι· 23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ
ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν
καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτω-
σαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ
πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. 24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι
θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ θεοῦ μου· καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἂν
ἐπακούσῃ ἐν πυρί, οὗτος θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν
πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας.
25 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης
Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ
ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς, καὶ ἐπικαλέσασθε
ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.
26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ
ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐθεν
ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ
Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ
οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου οὗ ἐποίησαν. 27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ
ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης καὶ εἶπεν
Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι
ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστίν, καὶ ἅμα μή ποτε χρηματίζει
αὐτός, ἢ μή ποτε καθεύδει αὐτός, καὶ ἐξαναστήσεται.
28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατε-
τέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις
καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπʼ αὐτούς,
29 Καὶ προεφήτευον ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινόν.
Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν,
καὶ ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφή-
τας τῶν προσοχθισμάτων λέγων Μετάστητε ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου·
καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον. 30 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
πρὸς τὸν λαὸν Προσαγάγετε πρός μέ· καὶ προσ-
ήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. 31 Καὶ ἔλαβεν
Ἠλιοὺ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ
Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων
Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. 32 Καὶ ᾠκοδόμησε
τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ
θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε
θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος
κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. 33 Καὶ ἐστοίβασε
τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ
ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς
σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
34 Καὶ εἶπε Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος
καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς
σχίδακας· καὶ ἐποίησαν οὕτως. Καὶ εἶπε Δευτερώ-
σατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Καὶ εἶπε Τρισσώσατε· καὶ
ἐτρίσσευσαν. 35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος.

20 Misit Achab ad omnes filios Israel, et
congregavit prophetas in monte Carmeli.
21 Accedens autem Elias ad omnem populum,
ait: Usquequo claudicatis in duas partes? si
Dominus est Deus, sequimini eum: si autem
Baal, sequimini illum. Et non respondit ei
populus verbum. 22 Et ait rursus Elias ad
populum: Ego remansi propheta Domini
solus: prophetæ autem Baal quadringenti et
quinquaginta viri sunt. 23 Dentur nobis duo
boves, et illi eligant sibi bovem unum, et in
frusta cædentes, ponant super ligna, ignem
autem non supponant: et ego faciam bovem
alterum, et imponam super ligna, ignem
autem non supponam. 24 Invocate nomina
deorum vestrorum, et ego invocabo nomen
Domini mei: et Deus qui exaudierit per
ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis
populus ait: Optima propositio. 25 Dixit
ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis
bovem unum, et facite primi, quia vos plures
estis: et invocate nomina deorum vestrorum,
ignemque non supponatis. 26 Qui cum
tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt:
et invocabant nomen Baal de mane usque ad
meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et
non erat vox, nec qui responderet: transilie-
bantque altare quod fecerant. 27 Cumque
esset jam meridies, illudebat illis Elias,
dicens: Clamate voce majore: Deus enim est,
et forsitan loquitur, aut in diversorio est, aut
in itinere, aut certe dormit, ut excitetur.
28 Clamabant ergo voce magna, et incidebant
se juxta ritum suum cultris et lanceolis, donec
perfunderentur sanguine. 29 Postquam
autem transiit meridies, et illis prophetantibus
venerat tempus quo sacrificium offerri solet,
nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat,
nec attendebat orantes: 30 Dixit Elias
omni populo: Venite ad me. Et accedente
ad se populo, curavit altare Domini, quod
destructum fuerat. 31 Et tulit duodecim
lapides juxta numerum tribuum filiorum
Jacob, ad quem factus est sermo Domini,
dicens: Israel erit nomen tuum. 32 Et
ædificavit de lapidibus altare in nomine
Domini: fecitque aquæductum, quasi per
duas aratiunculas in circuitu altaris,
33 Et composuit ligna: divisitque per
membra bovem, et posuit super ligna,
34 Et ait: Implete quatuor hydrias aqua,
et fundite super holocaustum, et super
ligna. Rursumque dixit: Etiam secundo
hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait:
Etiam tertio idipsum facite. Fecerunt-
que tertio, 35 Et currebant aquæ circum
altare, et fossa aquæductus repleta est.

36 וַיְהִי ׀ בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא֮ וַיֹּאמַר֒ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרְךָ עָשִׂיתִי אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 37 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי
וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְאַתָּה הֲסִבֹּתָ אֶת־לִבָּם אֲחֹרַנִּית׃ 38 וַתִּפֹּל
אֵשׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים
וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּתְּעָלָה לִחֵכָה׃ 39 וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ 40 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ
לָהֶם תִּפְשׂוּ ׀ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אַל־
יִמָּלֵט מֵהֶם וַיִּתְפְּשׂוּם וַיּוֹרִדֵם אֵלִיָּהוּ אֶל־
נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׃ 41 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לְאַחְאָב עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי־קוֹל
הֲמוֹן הַגָּשֶׁם׃ 42 וַיַּעֲלֶה אַחְאָב לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל־רֹאשׁ הַכַּרְמֶל
וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּו׃
43 וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֵה־נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ־יָם
וַיַּעַל וַיַּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שֻׁב
שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 44 וַיְהִי בַּשְּׁבִעִית וַיֹּאמֶר
הִנֵּה־עָב קְטַנָּה כְּכַף־אִישׁ עֹלָה מִיָּם וַיֹּאמֶר
עֲלֵה אֱמֹר אֶל־אַחְאָב אֱסֹר וָרֵד וְלֹא
יַעַצָרְכָה הַגָּשֶׁם׃ 45 וַיְהִי ׀ עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה
וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶּשֶׁם
גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחְאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה׃
46 וְיַד יְהוָה הָיְתָה אֶל־אֵלִיָּהוּ וַיְשַׁנֵּס
מָתְנָיו וַיָּרָץ לִפְנֵי אַחְאָב עַד־בֹּאֲכָה
יִזְרְעֶאלָה׃

פרשה יט׃

1 וַיַּגֵּד אַחְאָב לְאִיזֶבֶל אֵת כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הָרַג אֶת־כָּל־
הַנְּבִיאִים בֶּחָרֶב׃ 2 וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ
אֶל־אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה
יוֹסִפוּן כִּי־כָעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַפְשְׁךָ
כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃ 3 וַיַּרְא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־
נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה
וַיַּנַּח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם׃ 4 וְהוּא־הָלַךְ בַּמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֹתֶם אֶחָת וַיִּשְׁאַל
אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר ׀ רַב עַתָּה יְהוָה
קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתָי׃

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραήλ,
ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν
πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου καὶ
διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα. 37 Ἐπάκουσόν
μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς
οὗτος ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἔστρεψας
τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω. 38 Καὶ
ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ
τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ 39 Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ
λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον Ἀληθῶς
Κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός. 40 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
πρὸς τὸν λαόν Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ
Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν· καὶ συνέλαβον
αὐτούς, καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάῤῥουν
Κισσῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 41 Καὶ εἶπεν
Ἠλιοὺ τῷ Ἀχαὰβ Ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε,
ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. 42 Καὶ ἀνέβη
Ἀχαὰβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη
ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων
αὐτοῦ, 43 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἀνάβηθι
καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβλεψε
τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν οὐθέν· καὶ
εἶπεν Ἠλιοὺ Καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἑπτάκις. 44 Καὶ
ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἑπτάκις· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς
ἀνάγουσα ὕδωρ. Καὶ εἶπεν Ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν
Ἀχαὰβ Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ
καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. 45 Καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε
καὶ ὧδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ
πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· καὶ ἔκλαιε
καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεζραέλ. 46 Καὶ χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἠλιοὺ καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζράελ.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ
αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἠλιοὺ καὶ ὡς ἀπέκτεινε
τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ Ἠλιοὺ
καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ
τάδε προσθείη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι
τὴν ψυχήν σου καθὼς ψυχὴς ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.
3 Καὶ ἐφοβήθη Ἠλιού, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε
κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ
γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ.
4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ
ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ῥαθμέν· καὶ ᾐτήσατο
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν Ἱκανούσθω
νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι
οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.

36 Cumque jam tempus esset ut offerretur
holocaustum, accedens Elias propheta, ait:
Domine Deus Abraham, et Isaac, et Israel,
ostende hodie quia tu es Deus Israel, et ego
servus tuus, et juxta præceptum tuum feci
omnia verba hæc. 37 Exaudi me Domine,
exaudi me: ut discat populus iste, quia tu es
Dominus Deus, et tu convertisti cor eorum
iterum. 38 Cecidit autem ignis Domini, et
voravit holocaustum, et ligna, et lapides,
pulverem quoque, et aquam quæ erat in aquæ-
ductu lambens. 39 Quod cum vidisset omnis
populus, cecidit in faciem suam, et ait:
Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est
Deus. 40 Dixitque Elias ad eos: Apprehen-
dite prophetas Baal, et ne unus quidem
effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent,
duxit eos Elias ad torrentem Cison, et inter-
fecit eos ibi. 41 Et ait Elias ad Achab:
Ascende, comede, et bibe, quia sonus multæ
pluviæ est. 42 Ascendit Achab, ut come-
deret et biberet: Elias autem ascendit in
verticem Carmeli, et pronus in terram posuit
faciem suam inter genua sua, 43 Et dixit ad
puerum suum: Ascende, et prospice contra
mare. Qui cum ascendisset, et contemplatus
esset, ait: Non est quidquam. Et rursum
ait illi: Revertere septem vicibus. 44 In
septima autem vice, Ecce nubecula parva
quasi vestigium hominis ascendebat de mari.
Qui ait: Ascende, et dic Achab: Junge
currum tuum et descende, ne occupet te
pluvia. 45 Cumque se verteret huc atque
illuc, ecce cæli contenebrati sunt, et nubes, et
ventus, et facta est pluvia grandis. Ascendens
itaque Achab abiit in Jezrahel: 46 Et manus
Domini facta est super Eliam, accinctisque
lumbis currebat ante Achab, donec veniret in
Jezrahel.

CAPUT XIX.

1 NUNTIAVIT autem Achab Jezabel omnia
quæ fecerat Elias, et quo modo occidisset
universos prophetas gladio. 2 Misitque
Jezabel nuntium ad Eliam, dicens: Hæc mihi
faciant dii, et hæc addant, nisi hac hora cras
posuero animam tuam sicut animam unius ex
illis. 3 Timuit ergo Elias, et surgens abiit
quocumque eum ferebat voluntas: venitque in
Bersabee Juda, et dimisit ibi puerum suum,
4 Et perrexit in desertum, viam unius diei.
Cumque venisset, et sederet subter unam juni-
perum, petivit animæ suæ ut moreretur, et
ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam:
neque enim melior sum quam patres mei.

5 וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת רֹתֶם אֶחָד וְהִנֵּה־זֶה
מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֱכוֹל׃
6 וַיַּבֵּט וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַת רְצָפִים
וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׃
7 וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יְהוָה ׀ שֵׁנִית וַיִּגַּע־בּוֹ
וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַב מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃
8 וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ ׀
הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵב׃ 9 וַיָּבֹא־
שָׁם אֶל־הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃
10 וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר
לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ
גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים
לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחַר הָרוּחַ
רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה׃ 12 וְאַחַר הָרַעַשׁ
אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל
דְּמָמָה דַקָּה׃ 13 וַיְהִי ׀ כִּשְׁמֹעַ אֵלִיָּהוּ
וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לְּךָ
פֹה אֵלִיָּהוּ׃ 14 וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבַּרָה דַמָּשֶׂק וּבָאתָ
וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־אֲרָם׃
16 וְאֵת יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל
מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ׃ 17 וְהָיָה
הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט
מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע׃ 18 וְהִשְׁאַרְתִּי
בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־הַבִּרְכַּיִם
אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה אֲשֶׁר
לֹא־נָשַׁק לוֹ׃ 19 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא
אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים־
עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים הֶעָשָׂר
וַיַּעֲבֹר אֵלִיָּהוּ אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו׃

*5 Καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν· καὶ
ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι
καὶ φάγε. 6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης
ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ
ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. 7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.
8 Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη
ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρήβ. 9 Καὶ
εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ·
καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε Τί σὺ
ἐνταῦθα, Ἠλιού; 10 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Ζηλῶν
ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν
σε οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκα-
ψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ,
καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 11 Καὶ εἶπεν Ἐξελεύσῃ
αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει·
ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα
κραταιὸν διαλῦον ὄρη καὶ συντρῖβον πέτρας
ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος·
καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσ-
σεισμῷ Κύριος· 12 Καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν
πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ
φωνὴ αὔρας λεπτῆς. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἠλιού, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ
μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον·
καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε Τί σὺ ἐνταῦθα,
Ἠλιού; 14 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ
Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν
καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ,
καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 15 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς αὐτὸν Πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου,
καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ
ἥξεις καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆς
Συρίας· 16 Καὶ τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ χρίσεις
εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν
Σαφὰτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. 17 Καὶ
ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ
θανατώσει Ἰού, καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας
Ἰοὺ θανατώσει Ἐλισαιέ. 18 Καὶ καταλείψεις
ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα
ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ
οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. 19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
καὶ εὑρίσκει τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς
ἠροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν ἐπ'
αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.*

5 Projecitque se, et obdormivit in umbra
juniperi: et ecce angelus Domini tetigit eum,
et dixit illi: Surge, et comede. 6 Respexit,
et ecce ad caput suum subcinericius panis, et
vas aquæ: comedit ergo, et bibit, et rursum
obdormivit. 7 Reversusque est angelus
Domini secundo, et tetigit eum, dixitque illi:
Surge, comede: grandis enim tibi restat via.
8 Qui cum surrexisset, comedit et bibit, et
ambulavit in fortitudine cibi illius, quadra-
ginta diebus et quadraginta noctibus, usque
ad montem Dei Horeb. 9 Cumque venisset
illuc, mansit in spelunca: et ecce sermo
Domini ad eum, dixitque illi. Quid hic agis
Elia? 10 At ille respondit: Zelo zelatus
sum pro Domino Deo exercituum, quia dere-
liquerunt pactum tuum filii Israel: altaria
tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt
gladio, derelictus sum ego solus, et quærunt
animam meam ut auferant eam. 11 Et ait
ei: Egredere, et sta in monte coram Domino:
et ecce Dominus transit, et spiritus grandis et
fortis subvertens montes, et conterens petras
ante Dominum: non in spiritu Dominus,
et post spiritum commotio: non in com-
motione Dominus, 12 Et post commotionem
ignis: non in igne Dominus, et post ignem
sibilus auræ tenuis. 13 Quod cum audisset
Elias, operuit vultum suum pallio, et egressus
stetit in ostio speluncæ, et ecce vox ad eum
dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit:
14 Zelo zelatus sum pro Domino Deo exerci-
tuum: quia dereliquerunt pactum tuum filii
Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas
tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego
solus, et quærunt animam meam ut auferant
eam. 15 Et ait Dominus ad eum: Vade, et
revertere in viam tuam per desertum in
Damascum: cumque perveneris illuc, unges
Hazael regem super Syriam, 16 Et Jehu
filium Namsi unges regem super Israel:
Eliseum autem filium Saphat, qui est de
Abelmeula, unges prophetam pro te. 17 Et
erit, quicumque fugerit gladium Hazael,
occidet eum Jehu: et quicumque fugerit
gladium Jehu, interficiet eum Eliseus.
18 Et derelinquam mihi in Israel septem
millia virorum, quorum genua non sunt
incurvata ante Baal, et omne os, quod
non adoravit eum osculans manus.
19 Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum
filium Saphat, arantem in duodecim jugis
boum; et ipse in duodecim jugis boum
arantibus unus erat: cumque venisset Elias
ad eum, misit pallium suum super illum

20 וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶשְּׁקָה־נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה
אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה־עָשִׂיתִי
לָךְ׃ 21 וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד
הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלִי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם
הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃

פרשה כ׃

1 וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אִתּוֹ וְסוּס וָרָכֶב
וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃
2 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הָעִירָה׃ 3 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד
כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי־הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ
הַטּוֹבִים לִי־הֵם׃ 4 וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְךָ אֲנִי
וְכָל־אֲשֶׁר־לִי׃ 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ
כֹּה־אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי־שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי
תִתֵּן׃ 6 כִּי ׀ אִם־כָּעֵת מָחָר אֶשְׁלַח אֶת־
עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֵת בָּתֵּי
עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ
בְיָדָם וְלָקָחוּ׃ 7 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי
רָעָה זֶה מְבַקֵּשׁ כִּי־שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי
וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וְלִזְהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ׃
8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם
אַל־תִּשְׁמַע וְלוֹא תֹאבֶה׃ 9 וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי
בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בָרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר
הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים
וַיְשִׁבֻהוּ דָּבָר׃ 10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־
הֲדַד וַיֹּאמֶר כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים
וְכֹה יוֹסִפוּ אִם־יִשְׂפֹּק עֲפַר שֹׁמְרוֹן
לִשְׁעָלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃ 11 וַיַּעַן
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אַל־יִתְהַלֵּל
חֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ׃ 12 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת
וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו שִׂימוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעִיר׃
13 וְהִנֵּה ׀ נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ
אֵת כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנְנִי
נֹתְנוֹ בְיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

20 Καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν
ὀπίσω Ἠλιοὺ καὶ εἶπε Καταφιλήσω τὸν πατέρα
μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
Ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. 21 Καὶ ἀνέστρεψεν
ἐξ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν
καὶ ἔθυσε καὶ ἥψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν
βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἠλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ συνήθροισεν υἱὸς Ἄδερ πᾶσαν τὴν
δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ
Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ ἀνέβησαν καὶ
περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ'
αὐτήν. 2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαὰβ βασιλέα
Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε
λέγει υἱὸς Ἄδερ 3 Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον
σου ἐμόν ἐστι, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα
σου ἐμά ἐστι. 4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ εἶπε Καθὼς ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ,
σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά. 5 Καὶ ἀνέστρεψαν
οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπαν Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἄδερ Ἐγὼ
ἀπέσταλκα πρὸς σὲ λέγων Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ
χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου
δώσεις ἐμοί, 6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον
ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνή-
σουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων
σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ λήψονται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς καὶ εἶπε Γνῶτε
δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε
πρὸς μὲ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν
υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ
ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα
ἀπ' αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
πᾶς ὁ λαός Μὴ ἀκούσῃς καὶ μὴ θελήσῃς. 9 Καὶ
εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἄδερ Λέγετε τῷ κυρίῳ
ὑμῶν Πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν
σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ
δυνήσομαι ποιῆσαι· καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ
ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον. 10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς Σαμαρείας
ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.
11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν
Ἱκανούσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.
12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον
τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ Οἰκοδομήσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα
ἐπὶ τὴν πόλιν. 13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς
προσῆλθε τῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε
Τάδε λέγει Κύριος Εἰ ἑώρακας τὸν ὄχλον
τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν
σήμερον εἰς χεῖρας σάς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

20 Qui statim relictis bobus cucurrit post
Eliam, et ait: Osculer, oro, patrem meum,
et matrem meam, et sic sequar te. Dixitque
ei: Vade, et revertere: quod enim meum
erat, feci tibi. 21 Reversus autem ab eo,
tulit par boum, et mactavit illud, et in aratro
boum coxit carnes, et dedit populo, et co-
mederunt: consurgensque abiit, et secutus est
Eliam, et ministrabat ei.

CAPUT XX.

1 Porro Benadad rex Syriæ, congregavit
omnem exercitum suum, et triginta duos
reges secum, et equos, et currus: et ascendens
pugnabat contra Samariam, et obsidebat eam.
2 Mittensque nuntios ad Achab regem Israel
in civitatem, 3 Ait: Hæc dicit Benadad:
Argentum tuum, et aurum tuum meum est:
et uxores tuæ, et filii tui optimi, mei sunt.
4 Responditque rex Israel: Juxta verbum
tuum, domine mi rex, tuus sum ego, et
omnia mea. 5 Revertentesque nuntii,
dixerunt, Hæc dicit Benadad, qui misit nos
ad te: Argentum tuum, et aurum tuum, et
uxores tuas, et filios tuos dabis mihi. 6 Cras
igitur hac eadem hora mittam servos meos ad
te, et scrutabuntur domum tuam, et domum
servorum tuorum: et omne quod eis placuerit,
ponent in manibus suis, et auferent. 7 Vocavit
autem rex Israel omnes seniores terræ, et ait:
Animadvertite, et videte, quoniam insidietur
nobis; misit enim ad me pro uxoribus meis,
et filiis, et pro argento et auro: et non abnui.
8 Dixeruntque omnes majores natu, et
universus populus, ad eum: Non audias,
neque acquiescas illi. 9 Respondit itaque
nuntiis Benadad: Dicite domino meo regi:
Omnia propter quæ misisti ad me servum
tuum in initio, faciam: hanc autem rem
facere non possum. 10 Reversique nuntii
retulerunt ei. Qui remisit, et ait: Hæc
faciant mihi dii, et hæc addant, si suffecerit
pulvis Samariæ pugillis omnis populi qui
sequitur me. 11 Et respondens rex Israel,
ait: Dicite ei: Ne glorietur accinctus æque
ut discinctus. 12 Factum est autem, cum
audisset Benadad verbum istud, bibebat
ipse et reges in umbraculis, et ait servis
suis: Circumdate civitatem. Et circumdede-
runt eam. 13 Et ecce propheta unus accedens
ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit
Dominus: Certe vidisti omnem multitudinem
hanc nimiam? ecce, ego tradam eam in manu
tua hodie: ut scias, quia ego sum Dominus.

מלכים א כ

14 וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר
יְהוָֹה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי־
יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃ 15 וַיִּפְקֹד
אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־
הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃
16 וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר
בַּסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ
עֹזֵר אֹתוֹ׃ 17 וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּידוּ לוֹ
לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ 18 וַיֹּאמֶר
אִם־לְשָׁלוֹם יָצָאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם
לְמִלְחָמָה יָצָאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃ 19 וְאֵלֶּה
יָצְאוּ מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל
אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃ 20 וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיָּנֻסוּ
אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּלֵט בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ
אֲרָם עַל־סוּס וּפָרָשִׁים׃ 21 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּס וְאֶת־הָרָכֶב וְהִכָּה
בַאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ 22 וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִתְחַזַּק וְדַע
וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ׃
23 וְעַבְדֵי מֶלֶךְ־אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי
הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם
נִלָּחֵם אִתָּם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם׃
24 וְאֶת־הַדָּבָר הַזֶּה עֲשֵׂה הָסֵר הַמְּלָכִים
אִישׁ מִמְּקֹמוֹ וְשִׂים פַּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם׃
25 וְאַתָּה תִמְנֶה־לְךָ ׀ חַיִל כַּחַיִל הַנֹּפֵל
מֵאוֹתָךְ וְסוּס כַּסּוּס ׀ וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה
אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע
לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 26 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל
אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 27 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָתְפָּקְדוּ וְכָלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם
וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים
וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ 28 וַיִּגַּשׁ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
כֹּה־אָמַר יְהוָֹה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם
אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָֹה וְלֹא־אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא
וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָֹה׃ 29 וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה
נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֲרָם מֵאָה־אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄. κ΄.

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ Ἐν τίνι; καὶ εἶπε Τάδε λέγει
Κύριος Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν
χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ Τίς συνάψει τὸν πόλεμον;
καὶ εἶπεν Σύ. 15 Καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαὰβ τοὺς
ἄρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο
διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν
λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας. 16 Καὶ
ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων
ἐν Σοκχὼθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ
δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐξῆλθον
ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ
ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας
λέγοντες Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας. 18 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν
αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλα-
βεῖν αὐτούς. 19 Καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς
πόλεως ἄρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἡ
δύναμις ὀπίσω αὐτῶν 20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν
παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς
Ἰσραὴλ, καὶ σώζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας
ἐφ' ἵππου ἱππέως. 21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ
ἅρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.
22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε Κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί
ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς
Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ. 23 Καὶ
οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας καὶ εἶπον Θεὸς ὀρέων
θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο
ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν
αὐτοὺς κατ' εὐθὺ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ
αὐτούς. 24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον· ἀπόστησον
τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ
θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας, 25 Καὶ ἀλλάξομέν
σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν καὶ
ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρματα,
καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθὺ, καὶ
κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. Καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν οὕτως. 26 Καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς
Ἄδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκὰ εἰς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραήλ. 27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν,
καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενέ-
βαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια
αἰγῶν, καὶ Συρία ἔπλησε τὴν γῆν. 28 Καὶ προσ-
ῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία
Θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς
κοιλάδων αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην
ταύτην εἰς χεῖρα σήν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.
29 Καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων
ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ
τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

I. REGUM, XX.

14 Et ait Achab: Per quem? Dixitque ei.
Hæc dicit Dominus: Per pedissequos princi-
pum provinciarum. Et ait: Quis incipiet
præliari? Et ille dixit: Tu. 15 Re-
censuit ergo pueros principum provincia-
rum, et reperit numerum ducentorum triginta
duorum: et recensuit post eos populum,
omnes filios Israel, septem millia: 16 Et
egressi sunt meridie. Benadad autem
bibebat temulentus in umbraculo suo, et
reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium
ejus venerant. 17 Egressi sunt autem pueri
principum provinciarum in prima fronte.
Misit itaque Benadad. Qui nuntiaverunt ei
dicentes: Viri egressi sunt de Samaria.
18 Et ille ait: Sive pro pace veniunt, ap-
prehendite eos vivos: sive ut prælientur,
vivos eos capite. 19 Egressi sunt ergo pueri
principum provinciarum, ac reliquus exercitus
sequebatur: 20 Et percussit unusquisque
virum, qui contra se veniebat: fugeruntque
Syri, et persecutus est eos Israel. Fugit
quoque Benadad rex Syriæ in equo cum
equitibus suis. 21 Necnon egressus rex
Israel percussit equos et currus, et percussit
Syriam plaga magna. 22 (Accedens autem
propheta ad regem Israel, dixit ei: Vade, et
confortare, et scito, et vide quid facias·
sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra
te.) 23 Servi vero regis Syriæ dixerunt ei:
Dii montium sunt dii eorum, ideo supera-
verunt nos: sed melius est ut pugnemus
contra eos in campestribus, et obtinebimus
eos. 24 Tu ergo verbum hoc fac: Amove re-
ges singulos ab exercitu tuo, et pone principes
pro eis: 25 Et instaura numerum militum
qui ceciderunt de tuis, et equos secundum
equos pristinos, et currus secundum currus
quos ante habuisti: et pugnabimus contra eos
in campestribus, et videbis quod obtinebimus
eos. Credidit consilio eorum, et fecit ita.
26 Igitur postquam annus transierat, recensuit
Benadad Syros, et ascendit in Aphec, ut pug-
naret contra Israel. 27 Porro filii Israel
recensiti sunt, et acceptis cibariis profecti ex
adverso, castraque metati sunt contra eos,
quasi duo parvi greges caprarum: Syri autem
repleverunt terram. 28 (Et accedens unus
vir Dei, dixit ad regem Israel: Hæc dicit
Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium
est Dominus, et non est Deus vallium: dabo
omnem multitudinem hanc grandem in manu
tua, et scietis quia ego sum Dominus.)
29 Dirigebantque septem diebus ex adverso
hi atque illi acies, septima autem die com-
missum est bellum: percusseruntque filii Israel
de Syris centum millia peditum in die una.

מלכים א כ

30 וַיָּנֻסוּ הַנּוֹתָרִים ׀ אֲפֵקָה אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל
הַחוֹמָה עַל־עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף אִישׁ
הַנּוֹתָרִים וּבֶן־הֲדַד נָס וַיָּבֹא אֶל־הָעִיר חֶדֶר
בְּחָדֶר׃ 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו הִנֵּה־נָא
שָׁמַעְנוּ כִּי־מַלְכֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־מַלְכֵי
חֶסֶד הֵם נָשִׂימָה נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ
וַחֲבָלִים בְּרֹאשֵׁנוּ וְנֵצֵא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 32 וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים
בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן־הֲדַד אָמַר
תְּחִי־נָא נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדֶנּוּ חַי אָחִי
הוּא׃ 33 וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ
הֲמִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר בֹּאוּ
קָחֻהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ עַל־
הַמֶּרְכָּבָה׃ 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶעָרִים אֲשֶׁר־
לָקַח־אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים
לְךָ בְדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר־שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי
בַּבְּרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרָת־לוֹ בְרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃
35 וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
אָמַר אֶל־רֵעֵהוּ בִּדְבַר יְהוָה הַכֵּינִי נָא
וַיְמָאֵן הָאִישׁ לְהַכֹּתוֹ׃ 36 וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנְּךָ הוֹלֵךְ
מֵאִתִּי וְהִכְּךָ הָאַרְיֵה וַיֵּלֶךְ מֵאֶצְלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ
הָאַרְיֵה וַיַּכֵּהוּ׃ 37 וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר
וַיֹּאמֶר הַכֵּינִי נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ הַכֵּה וּפָצֹעַ׃
38 וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיַּעֲמֹד לַמֶּלֶךְ עַל־הַדָּרֶךְ
וַיִּתְחַפֵּשׂ בָּאֲפֵר עַל־עֵינָיו׃ 39 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ
עֹבֵר וְהוּא צָעַק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ ׀
יָצָא בְקֶרֶב־הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סָר וַיָּבֵא
אֵלַי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
אִם־הִפָּקֵד יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת
נַפְשׁוֹ אוֹ כִכַּר כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל׃ 40 וַיְהִי
עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה וְהוּא אֵינֶנּוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטֶךָ
אַתָּה חָרָצְתָּ׃ 41 וַיְמַהֵר וַיָּסַר אֶת־הָאֲפֵר
מֵעַל עֵינָיו וַיַּכֵּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי
מֵהַנְּבִיאִים הוּא׃ 42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה יַעַן שִׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חֶרְמִי מִיָּד
וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת
עַמּוֹ׃ 43 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סַר
וְזָעֵף וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄. κ΄.

30 Καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκὰ εἰς τὴν
πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων· καὶ υἱὸς Ἄδερ
ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς
τὸ ταμιεῖον. 31 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οἶδα
ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν·
ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ
σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς
βασιλέα Ἰσραήλ, εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. 32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς
ὀσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ Δοῦλός σου
υἱὸς Ἄδερ λέγει Ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· καὶ
εἶπεν Εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μού ἐστι. 33 Καὶ οἱ
ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἐσπείσαντο, καὶ ἀνελέξαντο
τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον
Ἀδελφός σου υἱὸς Ἄδερ· καὶ εἶπεν Εἰσέλθατε
καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς
Ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἅρμα. 34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τὰς πόλεις
ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου
ἀποδώσω σοι, καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν
Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ,
καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε· καὶ διέθετο
αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. 35 Καὶ
ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου Πάταξον
δή με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι
αὐτόν. 36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἀνθ' ὧν οὐκ
ἤκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέ-
χεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων καὶ ἐπάταξεν
αὐτόν. 37 Καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ
εἶπε Πάταξόν με δή· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ
ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε. 38 Καὶ ἐπορεύθη
ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ. 39 Καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασι-
λεύς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
Ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ
πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγε πρὸς μὲ ἄνδρα
καὶ εἶπε πρὸς μέ Φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα·
ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου
ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου
στήσεις. 40 Καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός
σου ὧδε καὶ ὧδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα
παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας. 41 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεῖλε
τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνω
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν
οὗτος. 42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος
Διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός
σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 43 Καὶ
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ
ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

I. REGUM, XX.

30 Fugerunt autem qui remanserant in
Aphec, in civitatem: et cecidit murus
super viginti septem millia hominum, qui
remanserant. Porro Benadad fugiens in-
gressus est civitatem, in cubiculum quod erat
intra cubiculum; 31 Dixeruntque ei servi
sui: Ecce, audivimus quod reges domus
Israel clementes sint: ponamus itaque saccos
in lumbis nostris, et funiculos in capitibus
nostris, et egrediamur ad regem Israel:
forsitan salvabit animas nostras. 32 Accinxe-
runt saccis lumbos suos, et posuerunt funiculos
in capitibus suis, veneruntque ad regem
Israel, et dixerunt ei: Servus tuus Benadad
dicit: Vivat, oro te, anima mea. Et ille ait:
Si adhuc vivit, frater meus est. 33 Quod
acceperunt viri pro omine: et festinantes
rapuerunt verbum ex ore ejus, atque dixerunt:
Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ite, et
adducite eum ad me. Egressus est ergo ad
eum Benadad, et levavit eum in currum
suum. 34 Qui dixit ei: Civitates, quas tulit
pater meus a patre tuo, reddam: et plateas
fac tibi in Damasco, sicut fecit pater meus in
Samaria, et ego fœderatus recedam a te.
Pepigit ergo fœdus, et dimisit eum. 35 Tunc
vir quidam de filiis prophetarum dixit ad
socium suum in sermone Domini: Percute
me. At ille noluit percutere. 36 Cui ait:
Quia noluisti audire vocem Domini, ecce
recedes a me, et percutiet te leo. Cumque
paululum recessisset ab eo, invenit eum leo,
atque percussit. 37 Sed et alterum inveniens
virum, dixit ad eum: Percute me. Qui
percussit eum, et vulneravit. 38 Abiit ergo
propheta, et occurrit regi in via, et mutavit
aspersione pulveris os et oculos suos.
39 Cumque rex transisset, clamavit ad regem,
et ait: Servus tuus egressus est ad præli-
andum cominus: cumque fugisset vir unus,
adduxit eum quidam ad me, et ait: Custodi
virum istum: qui si lapsus fuerit, erit anima
tua pro anima ejus, aut talentum argenti
appendes. 40 Dum autem ego turbatus huc
illucque me verterem, subito non comparuit.
Et ait rex Israel ad eum: Hoc est judicium
tuum, quod ipse decrevisti. 41 At ille statim
abstersit pulverem de facie sua, et cognovit
eum rex Israel, quod esset de prophetis.
42 Qui ait ad eum: Hæc dicit Dominus:
Quia dimisisti virum dignum morte de manu
tua, erit anima tua pro anima ejus, et populus
tuus pro populo ejus. 43 Reversus est
igitur rex Israel in domum suam, audire
contemnens, et furibundus venit in Samariam.

פרשה כא׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כֶּרֶם הָיָה
לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל
הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן׃ 2 וַיְדַבֵּר
אַחְאָב אֶל־נָבוֹת ׀ לֵאמֹר ׀ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ
וִיהִי־לִי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי
וְאֶתְּנָה לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם
טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנָה־לְךָ כֶסֶף מְחִיר זֶה׃
3 וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִילָה לִּי
מֵיְהוָה מִתִּתִּי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃
4 וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר
לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־נַחֲלַת אֲבוֹתָי וַיִּשְׁכַּב
עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לָחֶם׃
5 וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו
מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃
6 וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי
וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ
אִם־חָפֵץ אַתָּה אֶתְּנָה־לְךָ כֶרֶם תַּחְתָּיו
וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־כַּרְמִי׃ 7 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה
מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב
לִבֶּךָ אֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ 8 וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב
וַתַּחְתֹּם בְּחֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל־
הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים
אֶת־נָבוֹת׃ 9 וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר
קִרְאוּ־צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃
10 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל נֶגְדּוֹ
וִיעִדֻהוּ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ
וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃ 11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי
עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים
בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזָבֶל
כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה
אֲלֵיהֶם׃ 12 קָרְאוּ צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת
בְּרֹאשׁ הָעָם׃ 13 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־
בְלִיַּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיְעִדֻהוּ אַנְשֵׁי
הַבְּלִיַּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר
בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִאֻהוּ מִחוּץ
לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃ 14 וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת׃

ΚΕΦ. κα΄.

1 ΚΑΙ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαὶ τῷ
Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἅλῳ Ἀχαὰβ βασιλέως
Σαμαρείας. 2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαὰβ πρὸς Ναβου-
θαὶ λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται
μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ
οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω
σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου,
καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων. 3 Καὶ εἶπε
Ναβουθαὶ πρὸς Ἀχαὰβ Μή γένοιτό μοι παρὰ
θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.
4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαὰβ τεταραγμένον,
καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. 5 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτόν Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον,
καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον; 6 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὴν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην
λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου· εἰ
δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
Σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ; ἀνάστηθι
καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω
σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαὰβ
καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε
τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.
9 Καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων Νηστεύ-
σατε νηστείαν, καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ ἐν
ἀρχῇ τοῦ λαοῦ· 10 Καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας
υἱοὺς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κατα-
μαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες Εὐλόγησε θεὸν
καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ
λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω. 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύ-
τεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει
αὐτοῦ καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ,
καὶ καθὰ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλε
πρὸς αὐτούς. 12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, καὶ
ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. 13 Καὶ
εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν
ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγον-
τες Εὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις,
καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ
λέγοντες Λελιθοβόληται Ναβουθαὶ καὶ τέθνηκε.

CAPUT XXI.

1 Post verba autem hæc, tempore illo
vinea erat Naboth Jezrahelitæ, quæ erat in
Jezrahel, juxta palatium Achab regis Sa-
mariæ. 2 Locutus est ergo Achab ad Naboth,
dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam
mihi hortum olerum, quia vicina est, et prope
domum meam, daboque tibi pro ea vineam
meliorem: aut si commodius tibi putas, ar-
genti pretium, quanto digna est. 3 Cui
respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus,
ne dem hereditatem patrum meorum tibi.
4 Venit ergo Achab in domum suam in-
dignans, et frendens super verbo, quod locutus
fuerat ad eum Naboth Jezrahelites, dicens:
Non dabo tibi hereditatem patrum meorum.
Et projiciens se in lectulum suum, avertit
faciem suam ad parietem et non comedit
panem. 5 Ingressa est autem ad eum
Jezabel uxor sua, dixitque ei: Quid est hoc,
unde anima tua contristata est? et quare non
comedis panem? 6 Qui respondit ei: Locutus
sum Naboth Jezrahelitæ, et dixi ei: Da mihi
vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi
placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea.
Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam.
7 Dixit ergo ad eum Jezabel uxor ejus:
Grandis auctoritatis es, et bene regis regnum
Israel. Surge, et comede panem, et æquo
animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth
Jezrahelitæ. 8 Scripsit itaque litteras ex
nomine Achab, et signavit eas annulo ejus,
et misit ad majores natu et optimates, qui
erant in civitate ejus, et habitabant cum
Naboth. 9 Litterarum autem hæc erat
sententia: Prædicate jejunium, et sedere
facite Naboth inter primos populi, 10 Et
submittite duos viros filios Belial contra eum,
et falsum testimonium dicant: Benedixit
Deum et regem: et educite eum, et lapidate,
sicque moriatur. 11 Fecerunt ergo cives
ejus majores natu et optimates, qui habitabant
cum eo in urbe, sicut præceperat eis Jezabel,
et sicut scriptum erat in litteris quas miserat
ad eos: 12 Prædicaverunt jejunium, et
sedere fecerunt Naboth inter primos populi.
13 Et adductis duobus viris filiis diaboli,
fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scili-
cet ut viri diabolici, dixerunt contra eum
testimonium coram multitudine: Benedixit
Naboth Deum et regem: quam ob rem eduxe-
runt eum extra civitatem, et lapidibus inter-
fecerunt. 14 Miseruntque ad Jezabel, di-
centes: Lapidatus est Naboth, et mortuus est.

15 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי־סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת
וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־
כֶּרֶם ׀ נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ
בְכֶסֶף כִּי אֵין נָבוֹת חַי כִּי־מֵת׃ 16 וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב
לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לְרִשְׁתּוֹ׃
17 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ
הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 18 קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה בְּכֶרֶם
נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ׃ 19 וְדִבַּרְתָּ
אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם־
יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת
יָלֹקּוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה׃
20 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הַמְצָאתַנִי
אֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 21 הִנְנִי מֵבִי
אֵלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי
לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 22 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה
אֶל־הַכַּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחֲטִא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְגַם־לְאִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר
הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל׃
24 הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים
וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ 25 רַק
לֹא־הָיָה כְאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר־הֵסַתָּה אֹתוֹ אִיזֶבֶל
אִשְׁתּוֹ׃ 26 וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי
הַגִּלֻּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 27 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע
בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם־שַׂק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיָּצוֹם וַיִּשְׁכַּב
בַּשָּׂק וַיְהַלֵּךְ אַט. 28 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה
אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 29 הֲרָאִיתָ כִּי־
נִכְנַע אַחְאָב מִלְּפָנָי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפָּנַי
לֹא־אָבִא הָרָעָה בְּיָמָיו בִּימֵי בְנוֹ אָבִיא
הָרָעָה עַל־בֵּיתוֹ׃

פרשה כב׃

1 וַיֵּשְׁבוּ שָׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אֲרָם
וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε
πρὸς Ἀχαὰβ Ἀνάστα κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα
Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέ σοι
ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβουθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε.
16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκε
Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ
ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Ἀχαὰβ εἰς τὸν
ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομῆσαι
αὐτόν. 17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἠλιοὺ τὸν
Θεσβίτην λέγων 18 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
ἀπαντὴν Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ,
ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτόν. 19 Καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ὡς σὺ ἐφόνευσας
καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ
αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα
σοῦ καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιοὺ Εἰ εὕρηκάς με
ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν Εὕρηκα, διότι μάτην
πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου
παροργίσαι αὐτόν. 21 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
κακά, καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ
Ἀχαὰβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ. 22 Καὶ δώσω
τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τῶν
παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν
Ἰσραήλ. 23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος
λέγων Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ
προτειχίσματι τοῦ Ἰεζραέλ. 24 Τὸν τεθνηκότα
τοῦ Ἀχαὰβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 25 Πλὴν ματαίως Ἀχαὰβ
ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου,
ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
26 Καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν
βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος,
ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη
Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο
κλαίων, καὶ διέῤῥηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο
σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν· καὶ
περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξε
Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη. 28 Καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλιοὺ
περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος 29 Ἑώρακας ὡς
κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω
τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἐκάθισε τὰ τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος
ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ.

15 Factum est autem, cum audisset Jezabel
lapidatum Naboth, et mortuum, locuta est ad
Achab: Surge, et posside vineam Naboth
Jezrahelitæ, qui noluit tibi acquiescere, et
dare eam accepta pecunia: non enim vivit
Naboth, sed mortuus est. 16 Quod cum
audisset Achab, mortuum videlicet Naboth,
surrexit, et descendebat in vineam Naboth
Jezrahelitæ, ut possideret eam. 17 Factus
est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbiten,
dicens: 18 Surge, et descende in occursum
Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce
ad vineam Naboth descendit, ut possideat
eam: 19 Et loqueris ad eum, dicens: Hæc
dicit Dominus: Occidisti, insuper et posse-
disti. Et post hæc addes: Hæc dicit
Dominus: In loco hoc, in quo linxerunt
canes sanguinem Naboth, lambent quoque
sanguinem tuum. 20 Et ait Achab ad
Eliam: Num invenisti me inimicum tibi?
Qui dixit: Inveni, eo quod venundatus sis,
ut faceres malum in conspectu Domini.
21 Ecce ego inducam super te malum, et
demetam posteriora tua, et interficiam de
Achab mingentem ad parietem, et clausum,
et ultimum in Israel. 22 Et dabo domum
tuam sicut domum Jeroboam filii Nabat, et
sicut domum Baasa filii Ahia: quia egisti,
ut me ad iracundiam provocares, et peccare
fecisti Israel. 23 Sed et de Jezabel locutus
est Dominus, dicens: Canes comedent Jezabel
in agro Jezrahel. 24 Si mortuus fuerit Achab
in civitate, comedent eum canes: si autem
mortuus fuerit in agro, comedent eum volu-
cres cæli. 25 Igitur non fuit alter talis sicut
Achab, qui venundatus est ut faceret malum
in conspectu Domini: concitavit enim eum
Jezabel uxor sua, 26 Et abominabilis factus
est, in tantum ut sequeretur idola, quæ fe-
cerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus
a facie filiorum Israel. 27 Itaque cum audisset
Achab sermones istos, scidit vestimenta sua,
et operuit cilicio carnem suam, jejunavitque
et dormivit in sacco, et ambulavit demisso
capite. 28 Et factus est sermo Domini ad
Eliam Thesbiten, dicens: 29 Nonne vidisti
humiliatum Achab coram me? quia igitur
humiliatus est mei causa, non inducam malum
in diebus ejus, sed in diebus filii sui inferam
malum domui ejus.

CAPUT XXII.

1 TRANSIERUNT igitur tres anni absque bello
inter Syriam et Israel. 2 In anno autem tertio,
descendit Josaphat rex Juda ad regem Israel

3 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עֲבָדָיו הַיְדַעְתֶּם
כִּי־לָנוּ רָמֹת גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים מִקַּחַת
אֹתָהּ מִיַּד מֶלֶךְ אֲרָם׃ 4 וַיֹּאמֶר אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הֲתֵלֵךְ אִתִּי לַמִּלְחָמָה רָמֹת
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃
5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־
נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 6 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ עַל־רָמֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן
אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרְשָׁה
מֵאוֹתוֹ׃ 8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל ׀ אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ
וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
אִם־רָע מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ 9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֲרָה
מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה׃ 10 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים
בְּגָדִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־
הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃ 11 וַיַּעַשׂ לוֹ
צִדְקִיָּה בֶן־כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה־
אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־
כַּלֹּתָם׃ 12 וְכָל־הַנְּבִאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר
עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ ׀ לִקְרֹא
מִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא
דְבָרֶיךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טּוֹב׃
14 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמַר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 15 וַיָּבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ
אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־נֶחְדָּל וַיֹּאמֶר
אֵלָיו עֲלֵה וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמֶּה
פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּעֶךָ אֲשֶׁר לֹא־תְדַבֵּר אֵלַי
רַק־אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ 17 וַיֹּאמֶר רָאִיתִי
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפֹצִים אֶל־הֶהָרִים כַּצֹּאן
אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־
אֲדֹנִים לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ, καὶ
ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως
Συρίας; 4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰω-
σαφάτ Ἀναβάσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ
εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Καθὼς ἐγώ,
καὶ σὺ οὕτως, καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου,
καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου. 5 Καὶ εἶπεν
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ
Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 6 Καὶ
συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς
προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ
εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπον Ἀνάβαινε, καὶ
διδοὺς δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ Οὐκ
ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν
τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ; 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Εἷς ἐστὶν ἀνὴρ εἰς τὸ
ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα
αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακά,
Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά. καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ
βασιλεὺς Ἰούδα Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα
καὶ εἶπε Τὸ τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά. 10 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν
ταῖς πύλαις Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται
ἐπροφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν. 11 Καὶ ἐποίησεν
ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ καὶ
εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν
Συρίαν ἕως συντελεσθῇ. 12 Καὶ πάντες οἱ
προφῆται ἐπροφήτευον οὕτως λέγοντες Ἀνάβαινε
εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαάδ, καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει Κύριος
εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας. 13 Καὶ
ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαίαν
ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ
προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως·
γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ τοὺς
λόγους ἑνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά. 14 Καὶ
εἶπε Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος
πρός με, ταῦτα λαλήσω. 15 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν
βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαία, εἰ
ἀναβῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω;
καὶ εἶπεν Ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσει Κύριος εἰς χεῖρα
τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω σε ὅπως λαλήσῃς πρός με
ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου; 17 Καὶ εἶπεν Οὐχ
οὕτως· ἑώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον
ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον ᾧ οὐκ ἔστι ποιμήν·
καὶ εἶπε Κύριος Οὐ Κύριος τούτοις θεός; ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρεφέτω.

3 (Dixitque rex Israel ad servos suos:
Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, et
negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?)
4 Et ait ad Josaphat: Veniesne mecum ad
præliandum in Ramoth Galaad? 5 Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Sicut ego sum,
ita et tu: populus meus, et populus tuus unum
sunt: et equites mei, equites tui. Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Quære, oro te,
hodie sermonem Domini. 6 Congregavit
ergo rex Israel prophetas, quadringentos
circiter viros, et ait ad eos: Ire debeo in
Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere?
Qui responderunt: Ascende, et dabit eam
Dominus in manu regis. 7 Dixit autem
Josaphat: Non est hic propheta Domini
quispiam, ut interrogemus per eum? 8 Et
ait rex Israel ad Josaphat: Remansit vir
unus, per quem possumus interrogare Do-
minum: sed ego odi eum, quia non prophetat
mihi bonum, sed malum, Michæas filius
Jemla. Cui Josaphat ait: Ne loquaris ita,
rex. 9 Vocavit ergo rex Israel eunuchum
quemdam, et dixit ei: Festina adducere
Michæam filium Jemla. 10 Rex autem Israel,
et Josaphat rex Juda, sedebant unusquisque
in solio suo, vestiti cultu regio, in area juxta
ostium portæ Samariæ, et universi prophetæ
prophetabant in conspectu eorum. 11 Fecit
quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua
ferrea, et ait: Hæc dicit Dominus: His
ventilabis Syriam, donec deleas eam. 12 Om-
nesque prophetæ similiter prophetabant,
dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, et
vade prospere, et tradet Dominus in manus
regis. 13 Nuntius vero, qui ierat ut vocaret
Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce
sermones prophetarum ore uno regi bona
prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum,
et loquere bona. 14 Cui Michæas ait: Vivit
Dominus, quia quodcumque dixerit mihi
Dominus, hoc loquar. 15 Venit itaque ad
regem, et ait illi rex: Michæa, ire debemus
in Ramoth Galaad ad præliandum, an
cessare? Cui ille respondit: Ascende, et
vade prospere, et tradet eam Dominus in
manus regis. 16 Dixit autem rex ad
eum: Iterum atque iterum adjuro te, ut
non loquaris mihi nisi quod verum est, in
nomine Domini. 17 Et ille ait: Vidi
cunctum Israel dispersum in montibus,
quasi oves non habentes pastorem; et ait
Dominus: Non habent isti dominum: re-
vertatur unusquisque in domum suam in pace.

18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא
אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לוֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
אִם־רָע׃ 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה
רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב וְיַעַל
וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בְּכֹה וְזֶה
אֹמֵר בְּכֹה׃ 21 וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו בַּמָּה׃ 22 וַיֹּאמֶר אֵצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ
שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם
תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃ 23 וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן
יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה
וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃ 24 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ
בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּכֶּה אֶת־מִיכָיְהוּ עַל־הַלֶּחִי
וַיֹּאמֶר אֵי־זֶה עָבַר רוּחַ־יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר
אוֹתָךְ׃ 25 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם
הַהוּא אֲשֶׁר תָּבֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵה׃
26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִיכָיְהוּ
וַהֲשִׁיבֵהוּ אֶל־אָמֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ
בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 27 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
שִׂימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִלֻהוּ לֶחֶם
לַחַץ וּמַיִם לַחַץ עַד בֹּאִי בְשָׁלוֹם׃
28 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
לֹא־דִבֶּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים
כֻּלָּם׃ 29 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמֹת גִּלְעָד׃ 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וָבֹא
בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹא בַּמִּלְחָמָה׃ 31 וּמֶלֶךְ
אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִּלָּחֲמוּ אֶת־קָטֹן וְאֶת־
גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃
32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט
וְהֵמָּה אָמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסֻרוּ
עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט׃ 33 וַיְהִי
כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי־לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו׃ 34 וְאִישׁ מָשַׁךְ
בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּכֶּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין
הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לְרַכָּבוֹ הֲפֹךְ
יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הָחֳלֵיתִי׃
35 וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ
הָיָה מָעֳמָד בַּמֶּרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם וַיָּמָת
בָּעֶרֶב וַיִּצֶק דַּם־הַמַּכָּה אֶל־חֵיק הָרָכֶב׃

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ
βασιλέα Ἰούδα Οὐκ εἶπα πρὸς σὲ ὅτι οὐ προφη-
τεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακά; 19 Καὶ
εἶπε Μιχαίας Οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ· ἄκουε ῥῆμα
Κυρίου· οὐχ οὕτως· εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθή-
μενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ
οὐρανοῦ εἱστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ
ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβή-
σεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν
οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος οὕτως. 21 Καὶ ἐξῆλθε
πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ
ἀπατήσω αὐτόν. 22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος
Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφη-
τῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καί γε δυνήσῃ·
ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως. 23 Καὶ νῦν ἰδοὺ
ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων
τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν
ἐπὶ σὲ κακά. 24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς
Χαναὰν καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα
καὶ εἶπε Ποῖον πνεῦμα Κυρίου τὸ λαλῆσαν ἐν
σοί; 25 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμεῖον τοῦ ταμείου τοῦ
κρυβῆναι ἐκεῖ. 26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς
Σεμὴρ τὸν βασιλέα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωὰς
υἱῷ τοῦ βασιλέως 27 Εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
28 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἐμοί. 29 Καὶ
ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς
Ἰούδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαάδ. 30 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα
Ἰούδα Συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ
συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν πόλεμον. 31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο
τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ
δυσὶ λέγων Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ'
ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον. 32 Καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφὰτ
βασιλέα Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Φαίνεται βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι·
καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ. 33 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον
οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀνέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. 34 Καὶ
ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξε τὸν
βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ
αὐτοῦ Ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξάγαγέ με
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι. 35 Καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς
ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας
ἀπὸ πρωὶ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέχυννε τὸ αἷμα
ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρματος,
καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ
αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἅρματος.

18 (Dixit ergo rex Israel ad Josaphat:
Numquid non dixi tibi, quia non pro-
phetat mihi bonum, sed semper malum?)
19 Ille vero addens, ait: Propterea audi
sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem
super solium suum, et omnem exercitum cœli
assistentem ei a dextris et a sinistris: 20 Et
ait Dominus: Quis decipiet Achab regem
Israel, ut ascendat, et cadat in Ramoth
Galaad? Et dixit unus verba hujuscemodi,
et alius aliter. 21 Egressus est autem spiritus,
et stetit coram Domino, et ait: Ego decipiam
illum. Cui locutus est Dominus: In quo?
22 Et ille ait: Egrediar, et ero spiritus
mendax in ore omnium prophetarum ejus.
Et dixit Dominus: Decipies, et prævalebis;
egredere, et fac ita. 23 Nunc igitur ecce
dedit Dominus spiritum mendacii in ore
omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt,
et Dominus locutus est contra te malum.
24 Accessit autem Sedecias filius Chanaana,
et percussit Michæam in maxillam, et dixit:
Mene ergo dimisit Spiritus Domini, et locutus
est tibi? 25 Et ait Michæas: Visurus es in
die illa, quando ingredieris cubiculum, intra
cubiculum ut abscondaris. 26 Et ait rex
Israel: Tollite Michæam, et maneat apud
Amon principem civitatis, et apud Joas filium
Amelech, 27 Et dicite eis: Hæc dicit rex:
Mittite virum istum in carcerem, et sustentate
eum pane tribulationis, et aqua angustiæ,
donec revertar in pace. 28 Dixitque Michæas:
Si reversus fueris in pace, non est locutus in
me Dominus. Et ait: Audite populi omnes.
29 Ascendit itaque rex Israel, et Josaphat rex
Juda, in Ramoth Galaad. 30 Dixit itaque
rex Israel ad Josaphat: Sume arma, et in-
gredere prælium, et inducre vestibus tuis;
porro rex Israel mutavit habitum suum, et
ingressus est bellum. 31 Rex autem Syriæ
præceperat principibus curruum triginta
duobus, dicens: Non pugnabitis contra
minorem et majorem quempiam, nisi contra
regem Israel solum. 32 Cum ergo vidissent
principes curruum Josaphat, suspicati sunt
quod ipse esset rex Israel, et impetu facto
pugnabant contra eum: et exclamavit Josa-
phat. 33 Intellexeruntque principes curruum
quod non esset rex Israel, et cessaverunt ab eo.
34 Vir autem quidam tetendit arcum, in
incertum sagittam dirigens, et casu percussit
regem Israel inter pulmonem et stomachum.
At ille dixit aurigæ suo: Verte manum tuam,
et ejice me de exercitu, quia graviter vulne-
ratus sum. 35 Commissum est ergo prælium
in die illa, et rex Israel stabat in curru
suo contra Syros, et mortuus est vespere;
fluebat autem sanguis plagæ in sinum currus:

36 וַיַּעֲבֹר הָרִנָּה בַּמַּחֲנֶה כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
לֵאמֹר אִישׁ אֶל־עִירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ׃
37 וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבוֹא שֹׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּשֹׁמְרוֹן׃ 38 וַיִּשְׁטֹף אֶת־הָרֶכֶב
עַל ׀ בְּרֵכַת שֹׁמְרוֹן וַיָּלֹקּוּ הַכְּלָבִים אֶת־
דָּמוֹ וְהַזֹּנוֹת רָחָצוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֵּר׃ 39 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אַחְאָב וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־הֶעָרִים
אֲשֶׁר בָּנָה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 40 וַיִּשְׁכַּב
אַחְאָב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 41 וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אָסָא מָלַךְ
עַל־יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְאַחְאָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃ 42 יְהוֹשָׁפָט בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת־שִׁלְחִי׃
43 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ אָסָא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 44 אַךְ
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים
וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 45 וַיַּשְׁלֵם יְהוֹשָׁפָט
עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 46 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וַאֲשֶׁר נִלְחָם הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 47 וְיֶתֶר הַקָּדֵשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַר בִּימֵי
אָסָא אָבִיו בִּעֵר מִן־הָאָרֶץ׃ 48 וּמֶלֶךְ אֵין
בֶּאֱדוֹם נִצָּב מֶלֶךְ׃ 49 יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ לָלֶכֶת אוֹפִירָה לַזָּהָב וְלֹא
הָלָךְ כִּי־נִשְׁבְּרָה אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃
50 אָז אָמַר אֲחַזְיָהוּ בֶן־אַחְאָב אֶל־יְהוֹשָׁפָט
יֵלְכוּ עֲבָדַי עִם־עֲבָדֶיךָ בָּאֳנִיּוֹת וְלֹא אָבָה
יְהוֹשָׁפָט׃ 51 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 52 אֲחַזְיָהוּ בֶן־
אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת
שְׁבַע עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃ 53 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ
וּבְדֶרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 54 וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לוֹ וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו׃

36 *Καὶ ἔστη ὁ στρατοκήρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου
λέγων Ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν
ἑαυτοῦ γῆν,* 37 *Ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς. Καὶ
ἦλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν
Σαμαρείᾳ.* 38 *Καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν
κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλιξαν αἱ ὕες καὶ οἱ
κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ
αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε.* 39 *Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαὰβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε,
καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας
τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων
Ἰσραήλ;* 40 *Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαὰβ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.* 41 *Καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ
Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν* 42 *Ἰωσαφάτ,
υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ
θυγάτηρ Σαλαΐ.* 43 *Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς
τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.* 44 *Πλὴν
τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ
ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.* 45 *Καὶ εἰρήνευσεν
Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραήλ.* 46 *Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφὰτ καὶ αἱ δυναστεῖαι
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰούδα;*
[47 *Καὶ περισσὸν τοῦ ἐνδιηλλαγμένου οὐχ ὑπελείφθη
ἐν ἡμέραις Ἀσὰ πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς
γῆς.* 48 *Καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Ἐδὼμ ἐστηλω-
μένος.* 49 *Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφὰτ ἐποίησεν
νῆας, τοῦ πορευθῆναι Ὠφειρὰΐ εἰς χρυσίον, καὶ
οὐκ ἐπορεύθησαν, ὅτι συνετρίβησαν νῆες ἐν Ἀσεὼν
Γαβέρ.* 50 *Τότε εἶπεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ πρὸς
Ἰωσαφάτ· Πορευθήτωσαν δοῦλοί σου μετὰ τῶν
δούλων μου καὶ ταῖς ναυσίν· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ἰωσαφάτ.]* 51 *Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.* 52 *Καὶ
Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασι-
λέως Ἰούδα Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.* 53 *Καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.*
54 *Καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ
κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.*

36 Et præco insonuit in universo exercitu
antequam sol occumberet, dicens: Unus-
quisque revertatur in civitatem, et in terram
suam. 37 Mortuus est autem rex, et perlatus
est in Samariam: sepelieruntque regem in
Samaria, 38 Et laverunt currum ejus in
piscina Samariæ, et linxerunt canes sanguinem
ejus, et habenas laverunt, juxta verbum
Domini quod locutus fuerat. 39 Reliqua
autem sermonum Achab, et universa quæ fecit,
et domus eburnea quam ædificavit, cuncta-
rumque urbium quas extruxit, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum regum
Israel? 40 Dormivit ergo Achab cum patribus
suis, et regnavit Ochozias filius ejus pro eo.
41 Josaphat vero filius Asa regnare cœperat
super Judam anno quarto Achab regis Israel.
42 Triginta quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et viginti quinque annis
regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus
Azuba filia Salai. 43 Et ambulavit in omni
via Asa patris sui, et non declinavit ex ea:
fecitque quod rectum erat in conspectu
Domini. 44 Verumtamen excelsa non abstulit:
adhuc enim populus sacrificabat, et adolebat
incensum in excelsis. 45 Pacemque habuit
Josaphat cum rege Israel. 46 Reliqua autem
verborum Josaphat, et opera ejus, quæ gessit,
et prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Juda? 47 Sed et
reliquias effeminatorum, qui remanserant in
diebus patris Asab ejus, abstulit de terra.
48 Nec erat tunc rex constitutus in Edom.
49 Rex vero Josaphat fecerat classes in mari,
quæ navigarent in Ophir propter aurum: et
ire non potuerunt, quia confractæ sunt in
Asiongaber. 50 Tunc ait Ochozias filius
Achab ad Josaphat: Vadant servi mei cum
servis tuis in navibus. Et noluit Josaphat.
51 Dormivitque Josaphat cum patribus suis,
et sepultus est cum eis in civitate David patris
sui: regnavitque Joram filius ejus pro eo.
52 Ochozias autem filius Achab regnare
cœperat super Israel in Samaria, anno septi-
modecimo Josaphat regis Juda, regnavitque
super Israel duobus annis. 53 Et fecit malum
in conspectu Domini, et ambulavit in via
patris sui et matris suæ, et in via Jeroboam
filii Nabat, qui peccare fecit Israel. 54 Servivit
quoque Baal, et adoravit eum, et irritavit
Dominum Deum Israel, juxta omnia quæ
fecerat pater ejus.

LIBER REGUM QUARTUS.

מלכים ב א

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת
אַחְאָב׃ 2 וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּעַד
הַשְּׂבָכָה בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיָּחַל
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ
בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה
מֵחֳלִי זֶה׃ 3 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּה
הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ־
שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל
זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ 4 וְלָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד
מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה׃
5 וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מַה־זֶּה שַׁבְתֶּם׃ 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ ׀
עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וְדִבַּרְתֶּם
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ
שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃
7 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם מֶה מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר
וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו וַיֹּאמַר אֵלִיָּה
הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים
וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ
הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ
דִּבֶּר רֵדָה׃ 10 וַיַּעֲנֶה אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר אֶל־שַׂר
הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד
אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἠθέτησε Μωὰβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
Ἀχαάβ. 2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ
δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ ἐν
Σαμαρείᾳ, καὶ ἠῤῥώστησε· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν
τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀῤῥωστίας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι
δι' αὐτοῦ. 3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιοὺ
τὸν Θεσβίτην λέγων Ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν
τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ
λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν
ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; καὶ οὐχ οὕτως. 4 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ
καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· καὶ
ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. 5 Καὶ
ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Τί ὅτι ἐπεστρέψατε; 6 Καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτὸν Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ
εἶπε πρὸς ἡμᾶς Δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασι-
λέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι
θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη ἐφ'
ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ. Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιού. 7 Καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτοὺς Τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος
εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς
τοὺς λόγους τούτους; 8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν
Ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης
οὗτός ἐστι. 9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντη-
κόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ Ἠλιοὺ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόν-
ταρχος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ,
ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατάβηθι. 10 Καὶ
ἀπεκρίθη Ἠλιοὺ καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον
Καὶ εἰ ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σὲ καὶ τοὺς πεντή-
κοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ουρανοῦ
καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.

II. REGUM, CAPUT I.

PRÆVARICATUS est autem Moab in
Israel, postquam mortuus est Achab.
2 Cecidítque Ochozias per cancellos cœna-
culi sui, quod habebat in Samaria, et ægro-
tavit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite,
consulite Beelzebub deum Accaron, utrum
vivere queam de infirmitate mea hac. 3 An-
gelus autem Domini locutus est ad Eliam
Thesbiten, dicens: Surge, et ascende in
occursum nuntiorum regis Samariæ, et dices
ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut
eatis ad consulendum Beelzebub deum
Accaron? 4 Quam ob rem hæc dicit Domi-
nus: De lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias.
5 Reversique sunt nuntii ad Ochoziam. Qui
dixit eis: Quare reversi estis? 6 At illi
responderunt ei: Vir occurrit nobis, et dixit
ad nos: Ite, et revertimini ad regem, qui
misit vos, et dicetis ei: Hæc dicit Dominus:
Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis
ut consulatur Beelzebub deus Accaron? Id-
circo de lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. 7 Qui dixit
eis: Cujus figuræ et habitus est vir ille, qui
occurrit vobis, et locutus est verba hæc?
8 At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellicea
accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites
est. 9 Misitque ad eum quinquagenarium
principem, et quinquaginta qui erant sub eo.
Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice
montis, ait: Homo Dei, rex præcepit ut
descendas. 10 Respondensque Elias, dixit
quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat
ignis de cælo, et devoret te, et quinquaginta
tuos. Descendit itaque ignis de cælo, et devo-
ravit eum, et quinquaginta qui erant cum eo

11 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר־חֲמִשִּׁים אַחֵר
וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים
כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מְהֵרָה רֵדָה׃ 12 וַיַּעַן
אֵלִיָּה וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אִם־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ
וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם
וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ 13 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח
שַׂר־חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיָּבֹא
שַׂר־הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו ׀
לְנֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו
אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר־נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ
אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ׃ 14 הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ
מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים
הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר נַפְשִׁי
בְּעֵינֶיךָ׃ 15 וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־
אֵלִיָּהוּ רֵד אוֹתוֹ אַל־תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם
וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיְדַבֵּר אֵלָיו
כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים
לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי
אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרוֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן
הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה
כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ 17 וַיָּמָת כִּדְבַר־יְהוָה ׀
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ 18 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵמָּה
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ב׃

1 וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֵלִיָּהוּ
בַּסְעָרָה הַשָּׁמָיִם וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע
מִן־הַגִּלְגָּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע
שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־בֵּית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־
אֶעֶזְבֶךָּ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל׃ 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־
אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי
הֶחֱשׁוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע ׀ שֵׁב־
נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חַי־
יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ׃

11 *Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τάδε λέγει ὁ
βασιλεύς Ταχέως κατάβηθι.* 12 *Καὶ ἀπεκρίθη
Ἠλιοὺ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Εἰ
ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά
σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
φαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.* 13 *Καὶ
προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγούμενον
καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν ὁ πεντη-
κόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ κατέναντι Ἠλιού, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ,
ἐντιμωθήτω ἡ ψυχὴ μοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων
σου τούτων τῶν πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου·*
14 *Ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε
τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους, καὶ νῦν
ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.*
15 *Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ καὶ
εἶπε Κατάβηθι μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀνέστη Ἠλιοὺ καὶ κατέβη
μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.* 16 *Καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἠλιού Τάδε λέγει Κύριος
Τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη ἐφ'
ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ.* 17 *Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου
ὃ ἐλάλησεν Ἠλιού.* 18 *Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ὀχοζίου ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλεύει ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο ἐν ἔτει ὀκτω-
καιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστησε
τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη,
οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος
εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.*

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν
συσσεισμῷ τὸν Ἠλιοὺ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισαιὲ ἐκ Γαλγάλων.*
2 *Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς Ἐλισαιέ Κάθου δὴ
ἐνταῦθα, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ·
καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ.* 3 *Καὶ
ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς
Ἐλισαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Εἰ ἔγνως ὅτι
Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν Κύριόν σου ἐπάνωθεν
τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε Κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.*
4 *Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς Ἐλισαιέ Κάθου δὴ
ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ·
καὶ εἶπεν Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.*

11 Rursumque misit ad eum principem
quinquagenarium alterum, et quinquaginta
cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei,
hæc dicit rex: Festina, descende. 12 Re-
spondens Elias ait: Si homo Dei ego sum,
descendat ignis de cælo, et devoret te, et
quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de
cælo, et devoravit illum, et quinquaginta ejus.
13 Iterum misit principem quinquagenarium
tertium, et quinquaginta qui erant cum eo.
Qui cum venisset, curvavit genua contra
Eliam, et precatus est eum, et ait: Homo Dei,
noli despicere animam meam, et animas
servorum tuorum qui mecum sunt. 14 Ecce
descendit ignis de cælo, et devoravit duos
principes quinquagenarios primos, et quinqua-
genos qui cum eis erant: sed nunc obsecro ut
miserearis animæ meæ. 15 Locutus est
autem angelus Domini ad Eliam, dicens:
Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur,
et descendit cum eo ad regem, 16 Et locutus
est ei: Hæc dicit Dominus: Quia misisti
nuntios ad consulendum Beelzebub deum
Accaron, quasi non esset Deus in Israel, a quo
posses interrogare sermonem, ideo de lectulo,
super quem ascendisti, non descendes, sed
morte morieris. 17 Mortuus est ergo juxta
sermonem Domini, quem locutus est Elias, et
regnavit Joram frater ejus pro eo, anno
secundo Joram filii Josaphat regis Judæ: non
enim habebat filium. 18 Reliqua autem
verborum Ochoziæ, quæ operatus est, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel?

CAPUT II.

1 Factum est autem, cum levare vellet
Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant
Elias et Eliseus de Galgalis. 2 Dixitque
Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus
misit me usque in Bethel. Cui ait Eliseus:
Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia non
derelinquam te. Cumque descendissent Bethel,
3 Egressi sunt filii prophetarum, qui erant in
Bethel, ad Eliseum, et dixerunt ei: Numquid
nosti, quia hodie Dominus tollet dominum
tuum a te? Qui respondit: Et ego novi: silete.
4 Dixit autem Elias ad Eliseum: Sede hic,
quia Dominus misit me in Jericho. Et ille
ait: Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia
non derelinquam te. Cumque venissent Jericho,

5 וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־
אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם
יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר
גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הֶחֱשׁוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ
שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי הַיַּרְדֵּנָה
וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם׃ 7 וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי
הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחוֹק
וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ 8 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ
אֶת־אַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלֹם וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ
הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם בֶּחָרָבָה׃
9 וַיְהִי כְעָבְרָם וְאֵלִיָּהוּ אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע
שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ בְּטֶרֶם אֶלָּקַח מֵעִמָּךְ
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי־נָא פִּי־שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ
אֵלָי׃ 10 וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל אִם־תִּרְאֶה
אֹתִי לֻקָּח מֵאִתָּךְ יְהִי־לְךָ כֵן וְאִם־אַיִן לֹא
יִהְיֶה׃ 11 וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְדַבֵּר
וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִדוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם׃
12 וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי ׀ אָבִי
רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק
בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ 13 וַיָּרֶם
אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשָׁב
וַיַּעֲמֹד עַל־שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ 14 וַיִּקַּח אֶת־
אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּכֶּה
אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמַר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ
אַף־הוּא ׀ וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה
וָהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע׃ 15 וַיִּרְאֻהוּ בְנֵי־
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירִיחוֹ מִנֶּגֶד וַיֹּאמְרוּ נָחָה
רוּחַ אֵלִיָּהוּ עַל־אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ 16 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־
נָא יֵשׁ־אֶת־עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בְּנֵי־
חַיִל יֵלְכוּ נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיךָ פֶּן־נְשָׂאוֹ
רוּחַ יְהוָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הֶהָרִים אוֹ
בְּאַחַת הַגֵּיאוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ׃
17 וַיִּפְצְרוּ־בוֹ עַד־בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלָחוּ
וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיְבַקְשׁוּ שְׁלֹשָׁה
יָמִים וְלֹא מְצָאֻהוּ׃ 18 וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב
בִּירִיחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלוֹא־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם
אַל־תֵּלֵכוּ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר
אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב
כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רֹאֶה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ
מְשַׁכָּלֶת׃ 20 וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צְלֹחִית
חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו׃

*5 Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ
πρὸς Ἐλισαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Εἰ ἔγνως ὅτι
σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνω-
θεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε Καί γε ἐγὼ ἔγνων,
σιωπᾶτε. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠλιοὺ Κάθου δὴ
ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην·
καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι,
7 Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ
ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ τὴν μηλωτὴν
αὐτοῦ καὶ εἴλησε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διῃρέθη
τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι
ἐν ἐρήμῳ. 9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς
καὶ Ἠλιοὺ εἶπε πρὸς Ἐλισαιὲ Αἴτησαι τί ποιήσω
σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν
Ἐλισαιὲ Γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ'
ἐμέ. 10 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Ἐσκλήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι· ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως· καὶ ἐὰν μή, οὐ μὴ
γένηται. 11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων,
ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν· καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς
καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διέστειλεν ἀνὰ μέσον
ἀμφοτέρων· καὶ ἀνελήφθη Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς
εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, καὶ ἐβόα
Πάτερ πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ.
Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι, καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα. 13 Καὶ
ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἠλιού, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν
Ἐλισαιέ· καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· 14 Καὶ ἔλαβε τὴν
μηλωτὴν Ἠλιού, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ εἶπε Ποῦ ὁ θεὸς Ἠλιοὺ
ἀφφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διεῤῥάγησαν
ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβη Ἐλισαιέ. 15 Καὶ
εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ
ἐξεναντίας καὶ εἶπον Ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα
Ἠλιοὺ ἐπὶ Ἐλισαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συναντὴν
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν
παίδων σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως·
πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου, μή
ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου καὶ ἔῤῥιψεν
αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἓν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ'
ἕνα τῶν βουνῶν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Οὐκ ἀπο-
στελεῖτε. 17 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗ
ᾐσχύνετο, καὶ εἶπεν Ἀποστείλατε. Καὶ ἀπέστειλαν
πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας,
καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν. 18 Καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἱεριχῷ·
καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς Μὴ
πορευθῆτε; 19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
πρὸς Ἐλισαιέ. Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως
ἀγαθή, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα
πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. 20 Καὶ εἶπεν
Ἐλισαιὲ Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε
ἐκεῖ ἅλα· καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.*

5 Accesserunt filii prophetarum, qui erant
in Jericho, ad Eliseum, et dixerunt ei:
Numquid nosti quia Dominus hodie tollet
dominum tuum a te? Et ait: Et ego
novi: silete. 6 Dixit autem ei Elias:
Sede hic, quia Dominus misit me usque ad
Jordanem. Qui ait: Vivit Dominus, et vivit
anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt
igitur ambo pariter, 7 Et quinquaginta viri
de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui et
steterunt econtra, longe: illi autem ambo
stabant super Jordanem. 8 Tulitque Elias
pallium suum, et involvit illud, et percussit
aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem,
et transierunt ambo per siccum. 9 Cumque
transissent, Elias dixit ad Eliseum: Postula
quod vis ut faciam tibi, antequam tollar a te.
Dixitque Eliseus: Obsecro ut fiat in me
duplex spiritus tuus. 10 Qui respondit:
Rem difficilem postulasti: attamen si videris
me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti:
si autem non videris, non erit. 11 Cum-
que pergerent, et incedentes sermocinarentur,
ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt
utrumque: et ascendit Elias per turbinem
in cælum. 12 Eliseus autem videbat, et cla-
mabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, et
auriga ejus. Et non vidit eum amplius:
apprehenditque vestimenta sua, et scidit illa
in duas partes. 13 Et levavit pallium Eliæ,
quod ceciderat ei: reversusque stetit super
ripam Jordanis, 14 Et pallio Eliæ, quod
ceciderat ei, percussit aquas, et non sunt
divisæ; et dixit: Ubi est Deus Eliæ etiam
nunc? Percussitque aquas, et divisæ sunt
huc atque illuc, et transiit Eliseus. 15 Vi-
dentes autem filii prophetarum, qui erant in
Jericho econtra, dixerunt: Requievit spiritus
Eliæ super Eliseum. Et venientes in occursum
ejus, adoraverunt eum proni in terram,
16 Dixeruntque illi: Ecce, cum servis tuis
sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire,
et quærere dominum tuum, ne forte tulerit
eum spiritus Domini, et projecerit eum in
unum montium, aut in unam vallium. Qui
ait: Nolite mittere. 17 Coegeruntque eum,
donec acquiesceret, et diceret: Mittite. Et
miserunt quinquaginta viros: qui cum quæ-
sissent tribus diebus, non invenerunt. 18 Et
reversi sunt ad eum: at ille habitabat in
Jericho, et dixit eis: Numquid non dixi vobis:
Nolite mittere? 19 Dixerunt quoque viri
civitatis ad Eliseum: Ecce habitatio civitatis
hujus optima est, sicut tu ipse domine per-
spicis: sed aquæ pessimæ sunt, et terra sterilis.
20 At ille ait: Afferte mihi vas novum, et
mittite in illud sal. Quod cum attulissent,

21 וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיַּשְׁלֶךְ־שָׁם מֶלַח
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רִפִּאתִי לַמַּיִם
הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשַׁכָּלֶת׃
22 וַיֵּרָפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּדְבַר
אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם
בֵּית־אֵל וְהוּא ׀ עֹלֶה בַדֶּרֶךְ וּנְעָרִים
קְטַנִּים יָצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְּסוּ־בוֹ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲלֵה קֵרֵחַ עֲלֵה קֵרֵחַ׃ 24 וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵם וַיְקַלְלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֶאנָה
שְׁתַּיִם דֻּבִּים מִן־הַיַּעַר וַתְּבַקַּעְנָה מֵהֶם
אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יְלָדִים׃ 25 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם
אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וּמִשָּׁם שָׁב שֹׁמְרוֹן׃

פרשה ג׃

1 וִיהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
2 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְאָבִיו
וּכְאִמּוֹ וַיָּסַר אֶת־מַצְּבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה
אָבִיו׃ 3 רַק בְּחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל דָּבֵק לֹא־סָר
מִמֶּנָּה׃ 4 וּמֵישַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב הָיָה
נֹקֵד וְהֵשִׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאָה־אֶלֶף
כָּרִים וּמֵאָה אֶלֶף אֵילִים צָמֶר׃ 5 וַיְהִי
כְּמוֹת אַחְאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא
מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיֵּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הֲתֵלֵךְ אִתִּי אֶל־מוֹאָב
לַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי
כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵי־זֶה
הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר אֱדוֹם׃
9 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ
אֱדוֹם וַיָּסֹבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה
מַיִם לַמַּחֲנֶה וְלַבְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲהָהּ כִּי־קָרָא יְהוָה
לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד
מוֹאָב׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה נָבִיא
לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד
מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישָׁע
בֶּן־שָׁפָט אֲשֶׁר־יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי אֵלִיָּהוּ׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר יְהוָה וַיֵּרְדוּ
אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֱדוֹם׃

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὴν διέξοδον τῶν
ὑδάτων, καὶ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ ἅλα καὶ εἶπε Τάδε λέγει
Κύριος Ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν
θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη. 22 Καὶ ἰάθησαν τὰ
ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἐλισαιὲ ὃ ἐλάλησε. 23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ Ἀνάβαινε,
φαλακρέ, ἀνάβαινε. 24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ
τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέῤῥηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαράκοντα
καὶ δύο παῖδας. 25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ
ὄρος τὸ Καρμήλιον, κἀκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σα-
μάρειαν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως
Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
μετέστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ· 3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ
υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη,
οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. 4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς
Μωὰβ ἦν Νωκήδ, καὶ ἐπέστρεφε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν καὶ
ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. 5 Καὶ ἐγένετο
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαὰβ καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς
Μωὰβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραήλ. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ
βασιλεὺς Ἰωρὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας
καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραήλ, 7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα λέγων
Βασιλεὺς Μωὰβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ
μετ' ἐμοῦ εἰς Μωὰβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπον
Ἀναβήσομαι· ὅμοιος μοὶ ὅμοιος σοί, ὡς ὁ λαὸς
μου ὁ λαός σου, ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου
8 Καὶ εἶπε Ποίᾳ ὁδῷ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Ὁδὸν
ἔρημον Ἐδώμ. 9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδώμ, καὶ
ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Ὦ,
ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερ-
χομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ. 11 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφὰτ Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ
Κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ'
αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων τοῦ βασι-
λέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ὧδε Ἐλισαιὲ υἱὸς Σαφάτ,
ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἠλιού. 12 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφὰτ Ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου·
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.

21 Egressus ad fontem aquarum, misit in
illum sal, et ait: Hæc dicit Dominus: Sanavi
aquas has, et non erit ultra in eis mors, neque
sterilitas. 22 Sanatæ sunt ergo aquæ usque
in diem hanc, juxta verbum Elisei, quod
locutus est. 23 Ascendit autem inde in
Bethel: cumque ascenderet per viam, pueri
parvi egressi sunt de civitate, et illudebant
ei, dicentes: Ascende calve, ascende calve.
24 Qui cum respexisset, vidit eos, et ma-
ledixit eis in nomine Domini: egressique sunt
duo ursi de saltu, et laceraverunt ex eis qua-
draginta duos pueros. 25 Abiit autem inde
in montem Carmeli, et inde reversus est in
Samariam.

CAPUT III.

1 Joram vero filius Achab regnavit super
Israel in Samaria anno decimo octavo Josa-
phat regis Judæ. Regnavitque duodecim
annis. 2 Et fecit malum coram Domino, sed
non sicut pater suus et mater: tulit enim
statuas Baal, quas fecerat pater ejus. 3 Verum-
tamen in peccatis Jeroboam filii Nabat, qui
peccare fecit Israel, adhæsit, nec recessit ab
eis. 4 Porro Mesa rex Moab, nutriebat
pecora multa, et solvebat regi Israel centum
millia agnorum, et centum millia arietum,
cum velleribus suis. 5 Cumque mortuus
fuisset Achab, prævaricatus est fœdus, quod
habebat cum rege Israel. 6 Egressus est
igitur rex Joram in die illa de Samaria, et
recensuit universum Israel. 7 Misitque ad
Josaphat regem Juda, dicens: Rex Moab
recessit a me, veni mecum contra eum ad
prælium. Qui respondit: Ascendam: qui
meus est, tuus est: populus meus, populus
tuus; et equi mei, equi tui. 8 Dixitque:
Per quam viam ascendemus? At ille respondit:
Per desertum Idumææ. 9 Perrexerunt igitur
rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et
circuierunt per viam septem dierum, nec erat
aqua exercitui, et jumentis quæ sequebantur
eos. 10 Dixitque rex Israel: Heu heu heu,
congregavit nos Dominus tres reges, ut tra-
deret in manus Moab. 11 Et ait Josaphat:
Estne hic propheta Domini, ut deprecemur
Dominum per eum? Et respondit unus
de servis regis Israel: Est hic Eliseus filius
Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliæ.
12 Et ait Josaphat: Est apud eum sermo
Domini. Descenditque ad eum rex Israel,
et Josaphat rex Juda, et rex Edom.

13 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי
וָלָךְ לֵךְ אֶל־נְבִיאֵי אָבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אִמֶּךָ
וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַל כִּי־קָרָא יְהוָה
לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם
בְּיַד מוֹאָב׃ 14 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי לוּלֵי
פְּנֵי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם־
אַבִּיט אֵלֶיךָ וְאִם־אֶרְאֶךָּ׃ 15 וְעַתָּה קְחוּ־לִי
מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנַגֵּן הַמְנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד
יְהוָה׃ 16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עָשֹׂה
הַנַּחַל הַזֶּה גֵּבִים ׀ גֵּבִים׃ 17 כִּי־כֹה ׀ אָמַר
יְהוָה לֹא־תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא־תִרְאוּ גֶשֶׁם
וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא מָיִם וּשְׁתִיתֶם אַתֶּם
וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃ 18 וְנָקַל זֹאת בְּעֵינֵי
יְהוָה וְנָתַן אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃ 19 וְהִכִּיתֶם
כָּל־עִיר מִבְצָר וְכָל־עִיר מִבְחוֹר וְכָל־עֵץ
טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל־מַעַיְנֵי־מַיִם תִּסְתֹּמוּ וְכֹל
הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִבוּ בָּאֲבָנִים׃ 20 וַיְהִי
בַבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה־מַיִם בָּאִים
מִדֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת־הַמָּיִם׃
21 וְכָל־מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי־עָלוּ הַמְּלָכִים
לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ מִכֹּל חֹגֵר חֲגֹרָה
וָמָעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל־הַגְּבוּל׃ 22 וַיַּשְׁכִּימוּ
בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל־הַמָּיִם וַיִּרְאוּ
מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת־הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃
23 וַיֹּאמְרוּ דָּם זֶה הָחֳרֵב נֶחֶרְבוּ הַמְּלָכִים
וַיַּכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְעַתָּה לַשָּׁלָל מוֹאָב׃
24 וַיָּבֹאוּ אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיָּקֻמוּ יִשְׂרָאֵל
וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיַּכּוּ־בָהּ
וְהַכּוֹת אֶת־מוֹאָב׃ 25 וְהֶעָרִים יַהֲרֹסוּ וְכָל־
חֶלְקָה טוֹבָה יַשְׁלִיכוּ אִישׁ־אַבְנוֹ וּמִלְאוּהָ
וְכָל־מַעְיַן־מַיִם יִסְתְּמוּ וְכָל־עֵץ־טוֹב יַפִּילוּ
עַד־הִשְׁאִיר אֲבָנֶיהָ בַּקִּיר חֲרָשֶׂת וַיָּסֹבּוּ
הַקַּלָּעִים וַיַּכּוּהָ׃ 26 וַיַּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב
כִּי־חָזַק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע־
מֵאוֹת אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב לְהַבְקִיעַ אֶל־מֶלֶךְ
אֱדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ׃ 27 וַיִּקַּח אֶת־בְּנוֹ הַבְּכוֹר
אֲשֶׁר־יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה עַל־
הַחֹמָה וַיְהִי קֶצֶף־גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ
מֵעָלָיו וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ׃

פרשה ד

1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צָעֲקָה
אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה
יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת־יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה
בָּא לָקַחַת אֶת־שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ Τί
ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ
πατρός σου καὶ τοὺς προφήτας τῆς μητρός σου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Μὴ ὅτι κέκληκε
Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς
εἰς χεῖρας Μωάβ; 14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Ζῇ
Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ,
ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα
ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε.
15 Καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς
ἔψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ
Κυρίου, 16 Καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ποιήσατε
τὸν χειμάῤῥουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους. 17 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ
ὄψεσθε ὑετόν, καὶ ὁ χειμάῤῥους οὗτος πλησθήσεται
ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ
τὰ κτήνη ὑμῶν. 18 Καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Κυρίου· καὶ παραδώσω τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ
ὑμῶν. 19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυράν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πάσας
πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν
ἀχρειώσετε ἐν λίθοις. 20 Καὶ ἐγένετο πρωὶ
ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο
ἐξ ὁδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος. 21 Καὶ
πᾶσα Μωὰβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς
βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτούς· καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς
περιεζωσμένοι ζώνην καὶ εἶπον Ὦ· καὶ ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ ὁρίου. 22 Καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωί, καὶ ὁ
ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωὰβ
ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυῤῥὰ ὡς αἷμα, 23 Καὶ
εἶπον Αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο
οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ·
καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ. 24 Καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραήλ· καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν
καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ
τύπτοντες τὴν Μωάβ, 25 Καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον,
καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔῤῥιψαν ἀνὴρ τὸν λίθον
καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ κατα-
λιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθῃρημένους· καὶ
ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξεν αὐτήν.
26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωὰβ ὅτι ἐκραταίωσεν
ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ
ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι
πρὸς βασιλέα Ἐδώμ· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. 27 Καὶ
ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν
εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν
ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισαιὲ λέγουσα Ὁ δοῦλός σου
ἀνήρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνως ὅτι δοῦλός σου
ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστὴς
ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους.

13 Dixit autem Eliseus ad regem Israel:
Quid mihi et tibi est? vade ad prophetas
patris tui, et matris tuæ. Et ait illi rex
Israel: Quare congregavit Dominus tres
reges hos, ut traderet eos in manus Moab?
14 Dixitque ad eum Eliseus: Vivit Dominus
exercituum, in cujus conspectu sto, quod si
non vultum Josaphat regis Judæ erubescerem,
non attendissem quidem te, nec respexissem.
15 Nunc autem adducite mihi psaltem.
Cumque caneret psaltes, facta est super eum
manus Domini, et ait: 16 Hæc dicit
Dominus: Facite alveum torrentis hujus
fossas et fossas. 17 Hæc enim dicit Dominus:
Non videbitis ventum, neque pluviam: et
alveus iste replebitur aquis, et bibetis vos,
et familiæ vestræ, et jumenta vestra. 18 Pa-
rumque est hoc in conspectu Domini: insuper
tradet etiam Moab in manus vestras. 19 Et
percutietis omnem civitatem munitam, et
omnem urbem electam, et universum lignum
fructiferum succidetis, cunctosque fontes
aquarum obturabitis, et omnem agrum egre-
gium operietis lapidibus. 20 Factum est
igitur mane, quando sacrificium offerri solet,
et ecce, aquæ veniebant per viam Edom, et
repleta est terra aquis. 21 Universi autem
Moabitæ, audientes quod ascendissent reges
ut pugnarent adversum eos, convocaverunt
omnes qui accincti erant balteo desuper, et
steterunt in terminis. 22 Primoque mane
surgentes, et orto jam sole ex adverso
aquarum, viderunt Moabitæ econtra aquas
rubras quasi sanguinem, 23 Dixeruntque:
Sanguis gladii est: pugnaverunt reges contra
se, et cæsi sunt mutuo: nunc perge ad
prædam Moab. 24 Perrexeruntque in castra
Israel: porro consurgens Israel, percussit
Moab. at illi fugerunt coram eis. Venerunt
igitur qui vicerant, et percusserunt Moab,
25 Et civitates destruxerunt: et omnem
agrum optimum, mittentes singuli lapides,
repleverunt: et universos fontes aquarum
obturaverunt: et omnia ligna fructifera
succiderunt, ita ut muri tantum fictiles
remanerent: et circumdata est civitas a
fundibulariis, et magna ex parte percussa.
26 Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse
scilicet hostes, tulit secum septingentos viros
educentes gladium, ut irrumperent ad regem
Edom: et non potuerunt. 27 Arripiensque
filium suum primogenitum, qui regnaturus
erat pro eo, obtulit holocaustum super
murum: et facta est indignatio magna in
Israel, statimque recesserunt ab eo, et reversi
sunt in terram suam.

CAPUT IV.

1 MULIER autem quædam de uxoribus
prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens:
Servus tuus vir meus mortuus est, et
tu nosti quia servus tuus fuit timens
Dominum: et ecce creditor venit ut
tollat duos filios meos ad serviendum sibi.

2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ
הַגִּידִי לִי מַה־יֶּשׁ־לָכִי בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין
לְשִׁפְחָתְךָ כֹל בַּבַּיִת כִּי אִם־אָסוּךְ שָׁמֶן׃
3 וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי־לָךְ כֵּלִים מִן־הַחוּץ
מֵאֵת כָּל־שְׁכֵנָכִי כֵּלִים רֵקִים אַל־תַּמְעִיטִי׃
4 וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ וּבְעַד־בָּנַיִךְ
וְיָצַקְתְּ עַל כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא
תַּסִּיעִי׃ 5 וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת
בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּשִׁים אֵלֶיהָ
וְהִיא מֹיצָקֶת׃ 6 וַיְהִי׀ כִּמְלֹאת הַכֵּלִים
וַתֹּאמֶר אֶל־בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃
7 וַתָּבֹא וַתַּגֵּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי
מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת־נִשְׁיֵכִי וְאַתְּ
בָּנַיִכִי תִּחְיִי בַּנּוֹתָר׃ 8 וַיְהִי הַיּוֹם
וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה
וַתַּחֲזֶק־בּוֹ לֶאֱכָל־לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ יָסֻר
שָׁמָּה לֶאֱכָל־לָחֶם׃ 9 וַתֹּאמֶר אֶל־אִישָׁהּ
הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ
הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃ 10 נַעֲשֶׂה־נָּא
עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה
וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ
יָסוּר שָׁמָּה׃ 11 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה
וַיָּסַר אֶל־הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָּה׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱמָר־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ׀ אֵלֵינוּ אֶת־
כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ
לְדַבֶּר־לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שַׂר הַצָּבָא
וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשָׁבֶת׃ 14 וַיֹּאמֶר
וּמֶה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אֲבָל בֵּן
אֵין־לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ 15 וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ
וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ 16 וַיֹּאמֶר
לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּי חֹבֶקֶת בֵּן
וַתֹּאמֶר אַל־אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל־תְּכַזֵּב
בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ 17 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיהָ
אֱלִישָׁע׃ 18 וַיִּגְדַּל הַיָּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם
וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקֹּצְרִים׃ 19 וַיֹּאמֶר
אֶל־אָבִיו רֹאשִׁי׀ רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר
שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃ 20 וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־
אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בִּרְכֶּיהָ עַד־הַצָּהֳרַיִם
וַיָּמֹת׃ 21 וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטַּת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃

2 *Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Τί ποιήσω σοι; ἀνάγγειλόν*
μοι τί ἔστι σοι ἐν τῷ οἴκῳ· ἡ δὲ εἶπεν Οὐκ ἔστι
τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἢ ὃ
ἀλείψομαι ἔλαιον. 3 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Δεῦρο*
αἴτησαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν
γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσῃς. 4 *Καὶ εἰσ-*
ελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ
κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη
ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς. 5 *Καὶ ἀπῆλθε*
παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς
καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον
πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ
σκεύη. 6 *Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς Ἐγγίσατε*
ἔτι πρὸς μὲ τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ Οὐκ ἔστιν
ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον. 7 *Καὶ ἦλθε καὶ*
ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ· καὶ εἶπεν
Ἐλισαιὲ Δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτίσεις
τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε
ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ. 8 *Καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ*
διέβη Ἐλισαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη
καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο
ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινε τοῦ
ἐκεῖ φαγεῖν. 9 *Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα*
αὐτῆς Ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός·
10 *Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τόπον μικρόν,*
καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ
δίφρον καὶ λυχνίαν, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. 11 *Καὶ ἐγένετο*
ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ
ὑπερῷον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. 12 *Καὶ εἶπε πρὸς*
Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Κάλεσόν μοι τὴν Σω-
μανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη
ἐνώπιον αὐτοῦ. 13 *Καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰπὸν δὴ*
πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν
ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος
σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς
δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγὼ
εἰμι οἰκῶ. 14 *Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ Τί δεῖ ποιῆσαι*
αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Καὶ
μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
πρεσβύτης. 15 *Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ*
τὴν θύραν. 16 *Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς αὐτήν*
Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ
περιειληφυῖα υἱόν· ἡ δὲ εἶπε Μή, κύριε, μὴ
διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. 17 *Καὶ ἐν γαστρὶ*
ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν
τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν
Ἐλισαιέ. 18 *Καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ*
ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς
τοὺς θερίζοντας, 19 *Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα*
αὐτοῦ Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου· καὶ
εἶπε τῷ παιδαρίῳ Ἆρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα
αὐτοῦ. 20 *Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα*
αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως
μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. 21 *Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν*
καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε.

2 Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam
tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At
illa respondit: Non habeo ancilla tua quid-
quam in domo mea, nisi parum olei, quo
ungar. 3 Cui ait: Vade, pete mutuo ab
omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca.
4 Et ingredere, et claude ostium tuum, cum
intrinsecus fueris tu, et filii tui: et mitte inde
in omnia vasa hæc: et cum plena fuerint,
tolles. 5 Ivit itaque mulier, et clausit ostium
super se, et super filios suos: illi offerebant
vasa, et illa infundebat. 6 Cumque plena
fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer
mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non
habeo. Stetitque oleum. 7 Venit autem illa,
et indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit,
vende oleum, et redde creditori tuo: tu
autem, et filii tui, vivite de reliquo. 8 Facta
est autem quædam dies, et transibat Eliseus
per Sunam: erat autem ibi mulier magna,
quæ tenuit eum ut comederet panem: cumque
frequenter inde transiret, divertebat ad eam
ut comederet panem. 9 Quæ dixit ad virum
suum; Animadverto quod vir Dei sanctus est
iste, qui transit per nos frequenter. 10 Fa-
ciamus ergo ei cœnaculum parvum, et ponamus
ei in eo lectulum, et mensam, et sellam, et
candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat
ibi. 11 Facta est ergo dies quædam, et
veniens divertit in cœnaculum, et requievit
ibi. 12 Dixitque ad Giezi puerum suum:
Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset
eam, et illa stetisset coram eo, 13 Dixit ad
puerum suum; Loquere ad eam: Ecce, sedule
in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut
faciam tibi? numquid habes negotium, et vis
ut loquar regi, sive principi militiæ? Quæ
respondit: In medio populi mei habito.
14 Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei?
Dixitque Giezi: Ne quæras: filium enim non
habet, et vir ejus senex est. 15 Præcepit
itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata
fuisset, et stetisset ante ostium, 16 Dixit
ad eam: In tempore isto, et in hac eadem
hora, si vita comes fuerit, habebis in utero
filium. At illa respondit: Noli quæso,
domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ.
17 Et concepit mulier, et peperit filium, in
tempore, et in hora eadem, qua dixerat Eliseus.
18 Crevit autem puer. Et cum esset quædam
dies, et egressus isset ad patrem suum, ad
messores, 19 Ait patri suo: Caput meum
doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero:
Tolle, et duc eum ad matrem suam. 20 Qui
cum tulisset, et duxisset eum ad matrem suam,
posuit eum illa super genua sua usque ad
meridiem, et mortuus est. 21 Ascendit
autem, et collocavit eum super lectulum
hominis Dei, et clausit ostium: et egressa,

22 וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָא
לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת
וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃
23 וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּי הֹלֶכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם
לֹא־חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃
24 וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג
וָלֵךְ אַל־תַּעֲצָר־לִי לִרְכֹּב כִּי אִם־אָמַרְתִּי
לָךְ׃ 25 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה
הַשּׁוּנַמִּית הַלָּז׃ 26 עַתָּה רוּץ־נָא לִקְרָאתָהּ
וֶאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ
הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 27 וַתָּבֹא
אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו
וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
הַרְפֵּה־לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ מָרָה־לָהּ וַיהוָה
הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ 28 וַתֹּאמֶר
הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי
לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ 29 וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר
מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי
תִמְצָא־אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ
לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר׃
30 וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ
אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ 31 וְגֵחֲזִי
עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־
פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב
לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃
32 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר
מֵת מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ׃ 33 וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃
34 וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־
פִּיו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו עַל־כַּפָּו וַיִּגְהַר
עָלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר הַיָּלֶד׃ 35 וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ
בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל
וַיִּגְהַר עָלָיו וַיְזוֹרֵר הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת־עֵינָיו׃ 36 וַיִּקְרָא אֶל־
גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשֻּׁנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאֶהָ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֵךְ׃
37 וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה
וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ 38 וֶאֱלִישָׁע
שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים
יֹשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת הַסִּיר
הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃

22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν
Ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν
τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω. 23 Καὶ εἶπε Τί ὅτι σὺ
πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ
σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 24 Καὶ ἐπέσαξε
τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς Ἄγε
πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅ τι ἐὰν
εἴπω σοι· 25 Δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.
Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ
ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον
αὐτοῦ Ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανῖτις ἐκείνη. 26 Νῦν
δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἐρεῖς Ἡ εἰρήνη σοι;
ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ;
ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαιὲ
εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
καὶ ἤγγισε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν· καὶ εἶπεν
Ἐλισαιὲ Ἄφες αὐτήν· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώ-
δυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ
οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. 28 Ἡ δὲ εἶπε Μὴ ᾐτησάμην
υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα Οὐ
πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; 29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ
Γιεζὶ Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λάβε τὴν βακτη-
ρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὕρῃς
ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε
ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὴν
βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.
30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου Ζῇ Κύριος
καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ
ἀνέστη Ἐλισαιὲ καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. 31 Καὶ
Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν
βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ
ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν
εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων
Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. 32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ
εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς
κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. 33 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισε τὴν
θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς
Κύριον. 34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ
παιδάριον, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα
αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη
ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. 35 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ
ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνέβη
καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις,
καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ καὶ εἶπε
Κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν,
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Λάβε
τὸν υἱόν σου. 37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθε.
38 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα· καὶ
ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν
ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ
τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν
μέγαν, καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.

22 Vocavit virum suum, et ait: Mitte
mecum, obsecro, unum de pueris, et asinam,
ut excurram usque ad hominem Dei, et re-
vertar. 23 Qui ait illi: Quam ob causam
vadis ad eum? hodie non sunt calendæ,
neque sabbatum. Quæ respondit: Vadam.
24 Stravitque asinam, et præcepit puero: Mina,
et propera, ne mihi moram facias in eundo:
et hoc age quod præcipio tibi. 25 Profecta
est igitur, et venit ad virum Dei in montem
Carmeli: cumque vidisset eam vir Dei econtra,
ait ad Giezi puerum suum: Ecce Sunamitis
illa. 26 Vade ergo in occursum ejus, et dic
ei: Rectene agitur circa te, et circa virum
tuum, et circa filium tuum? Quæ respondit:
Recte. 27 Cumque venisset ad virum Dei in
montem, apprehendit pedes ejus: et accessit
Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei:
Dimitte illam: anima enim ejus in amaritu-
dine est, et Dominus celavit a me, et non
indicavit mihi. 28 Quæ dixit illi: Numquid
petivi filium a domino meo? Numquid non
dixi tibi: Ne illudas me? 29 Et ille ait ad
Giezi; Accinge lumbos tuos, et tolle baculum
meum in manu tua, et vade. Si occurrerit
tibi homo, non salutes eum: et si salu-
taverit te quispiam, non respondeas illi:
et pones baculum meum super faciem pueri.
30 Porro mater pueri ait: Vivit Dominus,
et vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit
ergo, et secutus est eam. 31 Giezi autem
præcesserat ante eos, et posuerat baculum
super faciem pueri, et non erat vox, neque
sensus: reversusque est in occursum ejus, et
nuntiavit ei, dicens: Non surrexit puer.
32 Ingressus est ergo Eliseus domum, et
ecce puer mortuus jacebat in lectulo ejus:
33 Ingressusque clausit ostium super se, et
super puerum: et oravit ad Dominum.
34 Et ascendit, et incubuit super puerum:
posuitque os suum super os ejus, et oculos
suos super oculos ejus, et manus suas super
manus ejus: et incurvavit se super eum, et
calefacta est caro pueri. 35 At ille reversus,
deambulavit in domo, semel huc atque illuc:
et ascendit, et incubuit super eum: et
oscitavit puer septies, aperuitque oculos.
36 At ille vocavit Giezi, et dixit ei, Voca
Sunamitidem hanc. Quæ vocata, ingressa est
ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum.
37 Venit illa, et corruit ad pedes ejus, et
adoravit super terram: tulitque filium suum,
et egressa est, 38 Et Eliseus reversus est in
Galgala. Erat autem fames in terra, et
filii prophetarum habitabant coram eo;
dixitque uni de pueris suis: Pone ollam gran-
dem, et coque pulmentum filiis prophetarum.

39 ויצא אחד אל־השדה ללקט ארת
וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת
שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל־סיר
הנזיד כי־לא ידעו׃ 40 ויצקו לאנשים
לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה
צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים
ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר וקחו־קמח
וישלך אל־הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו
ולא היה דבר רע בסיר׃ 42 ואיש
בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים־לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו׃ 43 ויאמר
משרתו מה אתן זה לפני מאה איש
ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר
יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם
ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

פרשה ה׃

1 ונעמן שר־צבא מלך־ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשא פנים כי־בו
נתן־יהוה תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים
וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל־גברתה
אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון
אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא ויגד
לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה
אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך־ארם
לך־בא ואשלחה ספר אל־מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשר ככרי־כסף וששת
אלפים זהב ועשר חליפות בגדים׃
6 ויבא הספר אל־מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך־ישראל את־
הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף
איש מצרעתו כי אך־דעו נא וראו כי־
מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע | אלישע
איש־האלהים כי־קרע מלך־ישראל את־
בגדיו וישלח אל־המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא־נא אלי וידע כי יש
נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו
וברכבו ויעמד פתח־הבית לאלישע׃

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριώθ· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἑψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν.
40 Καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἶπεν Θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.
41 Καὶ εἶπε Λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν· καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι.
42 Καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθαρισὰ καὶ ἤνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογεννημάτων εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας, καὶ εἶπε Δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν.
43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ Τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε Δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος Φάγονται καὶ καταλείψουσι.
44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λελεπρωμένος.
2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ᾐχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμάν.
3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς Ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμὰν Δεῦρο εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς.
6 Καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ Ναιμὰν τὸν δοῦλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ὁ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς μὲ ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι.
8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαιὲ ὅτι διέῤῥηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων Ἵνα τί διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς μὲ Ναιμὰν καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραήλ.
9 Καὶ ἦλθε Ναιμὰν ἐν ἵππῳ καὶ ἅρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαιέ.

39 Et egressus est unus in agrum ut colligeret herbas agrestes: invenitque quasi vitem silvestrem, et collegit ex ea colocynthidas agri, et implevit pallium suum, et reversus concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim quid esset.
40 Infuderunt ergo sociis, ut comederent: cumque gustassent de coctione, clamaverunt, dicentes: Mors in olla, vir Dei. Et non potuerunt comedere.
41 At ille, Afferte, inquit, farinam. Cumque tulissent, misit in ollam, et ait: Infunde turbæ, ut comedant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla,
42 Vir autem quidam venit de Baalsalisa deferens viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, et frumentum novum in pera sua. At ille dixit: Da populo, ut comedat.
43 Responditque ei minister ejus: Quantum est hoc, ut apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, ut comedat: hæc enim dicit Dominus: Comedent, et supererit.
44 Posuit itaque coram eis: qui comederunt, et superfuit juxta verbum Domini.

CAPUT V.

1 NAAMAN princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dominum suum, et honoratus: per illum enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem vir fortis et dives, sed leprosus.
2 Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, et captivam duxerant de terra Israel puellam parvulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman,
3 Quæ ait ad dominam suam: Utinam fuisset dominus meus ad prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra, quam habet.
4 Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, et nuntiavit ei, dicens: Sic et sic locuta est puella de terra Israel.
5 Dixitque ei rex Syriæ: Vade, et mittam litteras ad regem Israel. Qui cum profectus esset, et tulisset secum decem talenta argenti, et sex millia aureos, et decem mutatoria vestimentorum,
6 Detulit litteras ad regem Israel, in hæc verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman servum meum, ut cures eum a lepra sua.
7 Cumque legisset rex Israel litteras, scidit vestimenta sua, et ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possim et vivificare, quia iste misit ad me, ut curem hominem a lepra sua? animadvertite, et videte quod occasiones quærat adversum me.
8 Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse videlicet regem Israel vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, et sciat esse prophetam in Israel.
9 Venit ergo Naaman cum equis et curribus, et stetit ad ostium domus Elisei.

10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר
הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב
בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃ 11 וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלַךְ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי ׀ יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד
וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל־
הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע׃ 12 הֲלֹא טוֹב
אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן
וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ 13 וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר
אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ
רְחַץ וּטְהָר׃ 14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע
פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ
כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ 15 וַיָּשָׁב אֶל־
אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי
אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃
16 וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־
אֶקָּח וַיִּפְצַר־בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ 17 וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן וָלֹא יֻתַּן־נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד־
פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לוֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ
עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־
לַיהוָה׃ 18 לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה
לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֺת
שָׁמָּה וְהוּא ׀ נִשְׁעָן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בֵּית רִמֹּן בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־
נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 19 וַיֹּאמֶר
לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרַת אָרֶץ׃
20 וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע
אִישׁ־הָאֱלֹהִים הִנֵּה ׀ חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת נַעֲמָן
הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיא
חַי־יְהוָה כִּי־אִם־רַצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃ 21 וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי
נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃
22 וַיֹּאמֶר ׀ שָׁלוֹם אֲדֹנִי שִׁלְּחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי־נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־
כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ 23 וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְרָץ־בּוֹ וַיָּצַר
כִּכְּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁנֵי חֲרִטִים וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת
בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν
λέγων Πορευθεὶς λοῦσαι ἑπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ
ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σού σοι καὶ καθαρισθήσῃ. 11 Καὶ
ἐθυμώθη Ναιμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπον Ἰδοὺ εἶπον
Πρός με πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ
ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει
τὸ λεπρόν. 12 Οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφὰρ
ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ;
οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθή-
σομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. 13 Καὶ
ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν
Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ·
οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ Λοῦσαι καὶ
καθαρίσθητι. 14 Καὶ κατέβη Ναιμὰν καὶ ἐβαπτί-
σατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ·
καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου
μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. 15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
Ἐλισαιὲ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ
ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἔγνωκα
ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἀλλ' ἢ ἐν
τῷ Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ
τοῦ δούλου σου. 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ Ζῇ Κύριος
ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ
παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπείθησε. 17 Καὶ
εἶπε Ναιμάν Καὶ εἰ μή, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου
γόμος ζεῦγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός
σου ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ
τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ. 18 Καὶ ἱλάσεται Κύριος
τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου
εἰς οἶκον Ῥεμμὰν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς
ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου, καὶ προσκυνήσω
ἐν οἴκῳ Ῥεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ
Ῥεμμάν, καὶ ἱλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς
Ναιμάν Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς Δεβραθὰ τῆς γῆς. 20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἐλισαιέ Ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου
τοῦ Ναιμὰν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ
χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῇ Κύριος ὅτι εἰ μὴ
δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ
τι. 21 Καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν· καὶ
εἶδεν αὐτὸν Ναιμὰν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν Εἰρήνη· 22 Ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων
Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρός με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους
Ἐφραῒμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ
αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας
στολάς. 23 Καὶ εἶπε Λάβε διτάλαντον ἀργυρίου·
καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλάκοις
καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ
δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

10 Misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens·
Vade, et lavare septies in Jordane, et re-
cipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis.
11 Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam
quod egrederetur ad me, et stans invocaret
nomen Domini Dei sui, et tangeret manu sua
locum lepræ, et curaret me. 12 Numquid non
meliores sunt Abana et Pharphar, fluvii
Damasci, omnibus aquis Israel, ut laver in eis,
et munder? Cum ergo vertisset se, et abiret
indignans, 13 Accesserunt ad eum servi sui,
et locuti sunt ei: Pater, et si rem grandem
dixisset tibi propheta, certe facere debueras:
quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare,
et mundaberis? 14 Descendit, et lavit in
Jordane septies juxta sermonem viri Dei, et
restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli,
et mundatus est. 15 Reversusque ad virum
Dei cum universo comitatu suo, venit, et stetit
coram eo, et ait: Vere scio quod non sit alius
Deus in universa terra, nisi tantum in Israel.
Obsecro itaque ut accipias benedictionem a
servo tuo. 16 At ille respondit: Vivit
Dominus, ante quem sto, quia non accipiam.
Cumque vim faceret, penitus non acquievit.
17 Dixitque Naaman: Ut vis: sed, obsecro,
concede mihi servo tuo, ut tollam onus duorum
burdonum de terra: non enim faciet ultra
servus tuus holocaustum aut victimam diis
alienis, nisi Domino. 18 Hoc autem solum
est, de quo depreceris Dominum pro servo tuo,
quando ingredietur dominus meus templum
Remmon, ut adoret, et illo innitente super
manum meam, si adoravero in templo Rem-
mon, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat
mihi Dominus servo tuo pro hac re. 19 Qui
dixit ei: Vade in pace. Abiit ergo ab eo
electo terræ tempore. 20 Dixitque Giezi puer
viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman
Syro isti, ut non acciperet ab eo quæ attulit:
vivit Dominus, quia curram post eum, et
accipiam ab eo aliquid. 21 Et secutus est
Giezi post tergum Naaman: quem cum
vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru
in occursum ejus, et ait: Rectene sunt omnia?
22 Et ille ait: Recte: dominus meus misit
me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo
adolescentes de monte Ephraim, ex filiis pro-
phetarum: da eis talentum argenti, et vestes
mutatorias duplices. 23 Dixitque Naaman:
Melius est ut accipias duo talenta. Et coegit
eum, ligavitque duo talenta argenti in duobus
saccis, et duplicia vestimenta, et imposuit duo-
bus pueris suis, qui et portaverunt coram eo.

24 וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּפְקֹד
בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃
25 וְהוּא־בָא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱלִישָׁע מֵאַן גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ
אָנֶה וָאָנָה׃ 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לִבִּי הָלַךְ
כַּאֲשֶׁר הָפַךְ־אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
הַעֵת לָקַחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים
וְזֵיתִים וּכְרָמִים וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת׃ 27 וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּךָ
וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע
כַּשָּׁלֶג׃

פרשה ו׃

1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־
נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ
צַר מִמֶּנּוּ׃ 2 נֵלְכָה־נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה
מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם
מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר
הָאֶחָד הוֹאֶל נָא וְלֵךְ אֶת־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר
אֲנִי אֵלֵךְ׃ 4 וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה
וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים׃ 5 וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל
הַקּוֹרָה וְאֶת־הַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם וַיִּצְעַק
וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא שָׁאוּל׃ 6 וַיֹּאמֶר
אִישׁ־הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת־
הַמָּקוֹם וַיִּקְצָב־עֵץ וַיַּשְׁלֶךְ־שָׁמָּה וַיָּצֶף
הַבַּרְזֶל׃ 7 וַיֹּאמֶר הָרֶם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיִּקָּחֵהוּ׃ 8 וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל־
מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי׃ 9 וַיִּשְׁלַח אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר
מֵעֲבֹר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־שָׁם אֲרָם נְחִתִּים׃
10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ אִישׁ־הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירֹה וְנִשְׁמַר־
שָׁם לֹא־אַחַת וְלֹא שְׁתָּיִם׃ 11 וַיִּסָּעֵר לֵב
מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־
עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי מִי
מִשֶּׁלָּנוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיֹּאמֶר אַחַד
מֵעֲבָדָיו לוֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֱלִישָׁע
הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃
13 וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיכֹה הוּא וְאֶשְׁלַח
וְאֶקָּחֵהוּ וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדֹתָן׃
14 וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל
כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיַּקִּפוּ עַל־הָעִיר׃

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε
τοὺς ἄνδρας. 25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε καὶ παρειστήκει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ἐλισαιὲ Πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζί Οὐ πεπό-
ρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα. 26 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη
μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅρματος
εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον,
καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ ἐλαιῶνας καὶ
ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ
παιδίσκας. 27 Καὶ ἡ λέπρα Ναιμὰν κολληθήσεται
ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος
ὡσεὶ χιών.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαιὲ
Ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν
σου στενὸς ἀφ᾽ ἡμῶν· 2 Πορευθῶμεν δὴ ἕως
τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν
μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ·
καὶ εἶπε Δεῦτε. 3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς Δεῦρο
μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν Ἐγὼ πορεύσομαι.
4 Καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν
Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα. 5 Καὶ ἰδοὺ ὁ
εἷς καταβάλλων τὴν δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν
εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν Ὦ κύριε, καὶ αὐτὸ
κεκρυμμένον. 6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
Ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον· καὶ
ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε
τὸ σιδήριον. 7 Καὶ εἴρηκεν Ὕψωσον σεαυτῷ.
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβεν αὐτό. 8 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ
ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων Εἰς
τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμωνὶ παρεμβαλῶ. 9 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ
λέγων Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται. 10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃς εἶπεν αὐτῷ
Ἐλισαιὲ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ
δύο. 11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας
περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Οὐκ ἀναγγελεῖτέ
μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραήλ; 12 Καὶ
εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ Οὐχί, κύριε μου
βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ
ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶ-
νός σου. 13 Καὶ εἶπε Δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ
ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες Ἰδοὺ ἐν Δωθαΐμ. 14 Καὶ ἀπέστειλεν
ἐκεῖ ἵππον καὶ ἅρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ
ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

24 Cumque venisset jam vesperi, tulit de
manu eorum, et reposuit in domo, dimisitque
viros, et abierunt; 25 Ipse autem ingressus,
stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus:
Unde venis Giezi? Qui respondit: Non ivit
servus tuus quoquam. 26 At ille ait: Nonne
cor meum in præsenti erat, quando reversus
est homo de curru suo in occursum tui? Nunc
igitur accepisti argentum, et accepisti vestes,
ut emas oliveta, et vineas, et oves, et boves, et
servos, et ancillas. 27 Sed et lepra Naaman
adhærebit tibi, et semini tuo, usque in
sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus
quasi nix.

CAPUT VI.

1 Dixerunt autem filii prophetarum ad
Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram
te, angustus est nobis. 2 Eamus usque ad
Jordanem, et tollant singuli de silva materias
singulas, ut ædificemus nobis ibi locum ad
habitandum. Qui dixit: Ite. 3 Et ait unus
ex illis: Veni ergo, et tu cum servis tuis.
Respondit: Ego veniam. 4 Et abiit cum eis.
Cumque venissent ad Jordanem, cædebant
ligna. 5 Accidit autem, ut cum unus materiam
succidisset, caderet ferrum securis in aquam:
exclamavitque ille, et ait: Heu, heu, heu,
domine mi, et hoc ipsum mutuo acceperam.
6 Dixit autem homo Dei: Ubi cecidit? At
ille monstravit ei locum. Præcidit ergo
lignum, et misit illuc: natavitque ferrum,
7 Et ait: Tolle. Qui extendit manum, et tulit
illud. 8 Rex autem Syriæ pugnabat contra
Israel, consiliumque iniit cum servis suis,
dicens: In loco illo et illo ponamus insidias.
9 Misit itaque vir Dei ad regem Israel,
dicens: Cave ne transeas in locum illum:
quia ibi Syri in insidiis sunt. 10 Misit itaque
rex Israel ad locum quem dixerat ei vir Dei,
et præoccupavit eum, et observavit se ibi non
semel neque bis. 11 Conturbatumque est cor
regis Syriæ pro hac re: et convocatis servis
suis, ait: Quare non indicatis mihi quis
proditor mei sit apud regem Israel? 12 Dixit-
que unus servorum ejus: Nequaquam domine
mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel,
indicat regi Israel omnia verba quæcumque
locutus fueris in conclavi tuo. 13 Dixit-
que eis: Ite, et videte ubi sit: ut mittam,
et capiam eum. Annuntiaveruntque ei,
dicentes: Ecce in Dothan. 14 Misit ergo illuc
equos et currus, et robur exercitus: qui cum
venissent nocte, circumdederunt civitatem.

15 וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם
וַיֵּצֵא וְהִנֵּה־חַיִל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוּס
וָרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה
נַעֲשֶׂה׃ 16 וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר
אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע
וַיֹּאמַר יְהוָה פְּקַח־נָא אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה
הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סְבִיבֹת אֱלִישָׁע׃
18 וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי־הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים
וַיַּכֵּם בַּסַּנְוֵרִים כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃ 19 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אֱלִישָׁע לֹא־זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא־זֹה
הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל־
הָאִישׁ אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁוּן וַיֹּלֶךְ אוֹתָם שֹׁמְרוֹנָה׃
20 וַיְהִי כְּבֹאָם שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה
פְּקַח אֶת־עֵינֵי־אֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה
אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן׃
21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע כִּרְאֹתוֹ
אוֹתָם הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי׃ 22 וַיֹּאמֶר לֹא
תַכֶּה הַאֲשֶׁר שָׁבִיתָ בְּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתְּךָ אַתָּה
מַכֶּה שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ
וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם׃ 23 וַיִּכְרֶה לָהֶם
כֵּרָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם
לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־כָּל־מַחֲנֵהוּ
וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן׃ 25 וַיְהִי רָעָב
גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ עַד
הֱיוֹת רֹאשׁ־חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים כֶּסֶף וְרֹבַע
הַקַּב חִרְיוֹנִים בַּחֲמִשָּׁה כָסֶף׃ 26 וַיְהִי
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל־הַחֹמָה וְאִשָּׁה
צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
27 וַיֹּאמֶר אַל־יוֹשִׁעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ
הֲמִן־הַגֹּרֶן אוֹ מִן־הַיָּקֶב׃ 28 וַיֹּאמֶר־לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת
אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת־בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם
וְאֶת־בְּנִי נֹאכַל מָחָר׃ 29 וַנְּבַשֵּׁל אֶת־בְּנִי
וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הָאַחֵר תְּנִי
אֶת־בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבִּא אֶת־בְּנָהּ׃ 30 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל־הַחֹמָה וַיַּרְא הָעָם
וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל־בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת׃ 31 וַיֹּאמֶר
כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִף אִם־יַעֲמֹד
רֹאשׁ אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם׃

15 Καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαιὲ ἀναστῆναι
καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ
ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν
Ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν; 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ
Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς
μετ' αὐτῶν. 17 Καὶ προσηύξατο Ἐλισαιὲ καὶ
εἶπε Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος
πλῆρες ἵππων καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ Ἐλισαιέ.
18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ προσηύξατο
πρὸς Κύριον καὶ εἶπε Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο
ἀορασίᾳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ
ῥῆμα Ἐλισαιέ. 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαιὲ
Οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν
ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ
εἶπεν Ἐλισαιὲ Ἄνοιξον δή, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ
Σαμαρείας. 21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἐλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτοὺς Εἰ πατάξας πατάξω,
πάτερ; 22 Καὶ εἶπεν Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς
ᾐχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ
τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον
αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτω-
σαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. 23 Καὶ παρέθηκεν
αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, και ἀπῆλθον πρὸς τὸν
κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι
Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραήλ. 24 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασι-
λεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ
ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν. 25 Καὶ
ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἰδοὺ περιε-
κάθηντο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου
πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου
κόπρου περιστερῶν πέντε ἀργυρίου. 26 Καὶ ἦν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους,
καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα Σῶσον, κύριε
βασιλεῦ. 27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Μή σε σώσαι
Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἅλωνος ἢ ἀπὸ
ληνοῦ; 28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Τί ἐστι
σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Αὕτη εἶπε πρὸς μέ Δὸς
τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ
τὸν υἱὸν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον. 29 Καὶ
ἡψήσαμεν τὸν υἱὸν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ Δὸς τὸν
υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυψε τὸν
υἱὸν αὐτῆς. 30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός,
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον
ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. 31 Καὶ εἶπεν
Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ
στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαιὲ ἐπ' αὐτῷ σήμερον.

15 Consurgens autem diluculo minister viri
Dei, egressus, vidi exercitum in circuitu
civitatis, et equos et currus: nuntiavitque ei,
dicens: Heu, heu, heu, domine mi, quid
faciemus? 16 At ille respondit: Noli timere:
plures enim nobiscum sunt, quam cum illis.
17 Cumque orasset Eliseus, ait: Domine, aperi
oculos hujus, ut videat. Et aperuit Dominus
oculos pueri, et vidit: et ecce, mons plenus
equorum, et curruum igneorum, in circuitu
Elisei. 18 Hostes vero descenderunt ad
eum: porro Eliseus oravit ad Dominum,
dicens: Percute, obsecro, gentem hanc
cæcitate. Percussitque eos Dominus, ne
viderent, juxta verbum Elisei. 19 Dixit
autem ad eos Eliseus: Non est hæc via, neque
ista est civitas: sequimini me, et ostendam
vobis virum quem quæritis. Duxit ergo eos
in Samariam: 20 Cumque ingressi fuissent
in Samariam, dixit Eliseus: Domine, aperi
oculos istorum, ut videant. Aperuitque
Dominus oculos eorum, et viderunt se esse
in medio Samariæ. 21 Dixitque rex Israel
ad Eliseum, cum vidisset eos: Numquid
percutiam eos, pater mi? 22 At ille ait:
Non percuties: neque enim cepisti eos gladio
et arcu tuo, ut percutias: sed pone panem et
aquam coram eis, ut comedant et bibant, et
vadant ad dominum suum. 23 Appositaque
est eis ciborum magna præparatio, et
comederunt et biberunt, et dimisit eos, abie-
runtque ad dominum suum, et ultra non
venerunt latrones Syriæ in terram Israel.
24 Factum est autem post hæc, congregavit
Benadad rex Syriæ, universum exercitum
suum, et ascendit, et obsidebat Samariam.
25 Factaque est fames magna in Samaria: et
tamdiu obsessa est, donec venundaretur caput
asini octoginta argenteis, et quarta pars cabi
stercoris columbarum quinque argenteis.
26 Cumque rex Israel transiret per murum,
mulier quædam exclamavit ad eum, dicens:
Salva me, domine mi rex. 27 Qui ait: Non
te salvat Dominus: unde te possum salvare?
de area, vel de torculari? 28 Dixitque ad eam
rex: Quid tibi vis? Quæ respondit:
Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum,
ut comedamus eum hodie, et filium meum
comedemus cras. 29 Coximus ergo filium
meum, et comedimus. Dixique ei die altera:
Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ
abscondit filium suum. 30 Quod cum
audisset rex, scidit vestimenta sua, et
transibat per murum. Viditque omnis
populus cilicium, quo vestitus erat ad
carnem intrinsecus. 31 Et ait rex: Hæc
mihi faciat Deus, et hæc addat, si steterit
caput Elisei filii Saphat super ipsum hodie.

32 וֶאֱלִישָׁע יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְּקֵנִים יֹשְׁבִים
אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטֶרֶם יָבֹא
הַמַּלְאָךְ אֵלָיו וְהוּא׀ אָמַר אֶל־הַזְּקֵנִים
הַרְּאִיתֶם כִּי־שָׁלַח בֶּן־הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר
אֶת־רֹאשִׁי רְאוּ׀ כְּבֹא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ הַדֶּלֶת
וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי
אֲדֹנָיו אַחֲרָיו׃ 33 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה
הַמַּלְאָךְ יֹרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־זֹאת
הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מָה־אוֹחִיל לַיהוָה
עוֹד׃

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה
כֹּה׀ אָמַר יְהוָה כָּעֵת׀ מָחָר סְאָה־סֹלֶת
בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר
שֹׁמְרוֹן׃ 2 וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ
נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר
הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ
וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃ 3 וְאַרְבָּעָה
אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה
עַד־מָתְנוּ׃ 4 אִם־אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר
וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם־יָשַׁבְנוּ פֹה
וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל־מַחֲנֵה
אֲרָם אִם־יְחַיֻּנוּ נִחְיֶה וְאִם־יְמִיתֻנוּ וָמָתְנוּ׃
5 וַיָּקֻמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
וַיָּבֹאוּ עַד־קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם
אִישׁ׃ 6 וַאדֹנָי הִשְׁמִיעַ׀ אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם
קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת־מַלְכֵי
מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃ 7 וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ
בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר־הִיא וַיָּנֻסוּ
אֶל־נַפְשָׁם׃ 8 וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד־
קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים
וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אַחֵר
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן׀ אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם
הַזֶּה יוֹם־בְּשֹׂרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים
וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וּמְצָאָנוּ עָווֹן
וְעַתָּה לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃

32 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν
ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον
πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέ-
ρους Εἰ εἴδετε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ
οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου; ἴδετε ὡς ἂν
ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ
παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν
ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;
33 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἰδοὺ αὕτη
ἡ κακία παρὰ Κυρίου, τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἔτι;

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἐλισαιέ Ἄκουσον λόγον Κυρίου
Τάδε λέγει Κύριος Ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον
σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν
ταῖς πύλαις Σαμαρείας. 2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τρι-
στάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ἐλισαιὲ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ποιήσει
Κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα
τοῦτο; καὶ Ἐλισαιὲ εἶπεν Ἰδοὺ σὺ ὄψει τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ. 3 Καὶ
τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν
τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ Τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν;
4 Ἐὰν εἴπωμεν Εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ
λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ· καὶ
ἐὰν καθίσωμεν ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα· καὶ νῦν
δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας,
ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα, καὶ ἐὰν
θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα. 5 Καὶ
ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν Συρίας· καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς
Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ. 6 Καὶ
Κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίας
φωνὴν ἅρματος καὶ φωνὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως
μεγάλης· καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
Νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς
βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύπτου
τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς. 7 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέ-
δρασαν ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς
αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους
αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστι, καὶ ἔφυγον πρὸς
τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν. 8 Καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ
οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον
εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἦραν
ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν· καὶ
ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν καὶ εἰσῆλθον
εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύ-
θησαν καὶ κατέκρυψαν. 9 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν;
ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστί, καὶ ἡμεῖς
σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωί, καὶ
εὑρήσομεν ἀνομίαν· καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν
καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

32 Eliseus autem sedebat in domo sua, et
senes sedebant cum eo. Præmisit itaque
virum: et antequam veniret nuntius ille, dixit
ad senes: Numquid scitis quod miseri filius
homicidæ hic, ut præcidatur caput meum?
videte ergo, cum venerit nuntius, claudite
ostium, et non sinatis eum introire: ecce
enim sonitus pedum domini ejus post eum est.
33 Adhuc illo loquente eis, apparuit nuntius,
qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum
malum a Domino est: quid amplius ex-
pectabo a Domino?

CAPUT VII.

1 DIXIT autem Eliseus: Audite verbum
Domini: Hæc dicit Dominus: In tempore
hoc cras modius similæ uno statere erit, et
duo modii hordei statere uno, in porta
Samariæ. 2 Respondens unus de ducibus,
super cujus manum rex incumbebat, homini
Dei, ait: Si Dominus fecerit etiam cataractas
in cælo, numquid poterit esse quod loqueris?
Qui ait: Videbis oculis tuis, et inde non
comedes. 3 Quatuor ergo viri erant leprosi
juxta introitum portæ: qui dixerunt ad
invicem: Quid hic esse volumus donec
moriamur? 4 Sive ingredi voluerimus
civitatem, fame moriemur: sive manserimus
hic, moriendum nobis est: venite ergo, et
transfugiamus ad castra Syriæ; si pepercerint
nobis, vivemus: si autem occidere voluerint,
nihilominus moriemur. 5 Surrexerunt ergo
vesperi, ut venirent ad castra Syriæ. Cum-
que venissent ad principium castrorum Syriæ,
nullum ibidem repererunt. 6 Siquidem
Dominus sonitum audiri fecerat in castris
Syriæ curruum, et equorum, et exercitus plu-
rimi: dixeruntque ad invicem: Ecce mercede
conduxit adversum nos rex Israel reges
Hethæorum et Ægyptiorum, et venerunt
super nos. 7 Surrexerunt ergo, et fugerunt
in tenebris, et dereliquerunt tentoria sua, et
equos et asinos, in castris, fugeruntque, ani-
mas tantum suas salvare cupientes. 8 Igitur
cum venissent leprosi illi ad principium
castrorum, ingressi sunt unum tabernaculum,
et comederunt, et biberunt: tuleruntque inde
argentum, et aurum, et vestes, et abierunt,
et absconderunt: et rursum reversi sunt ad
aliud tabernaculum, et inde similiter au-
ferentes absconderunt. 9 Dixeruntque ad
invicem: Non recte facimus: hæc enim dies
boni nuntii est. Si tacuerimus, et nolueri-
mus nuntiare usque mane, sceleris arguemur:
venite, eamus, et nuntiemus in aula regis.

10 וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ
לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה
אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־הַסּוּס
אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר
הֵמָּה׃ 11 וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית
הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃ 12 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה
וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו אַגִּידָה־נָּא לָכֶם אֵת
אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי־רְעֵבִים אֲנַחְנוּ
וַיֵּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֶה לְהֵחָבֵה בְהַשָּׂדֶה לֵאמֹר
כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל־הָעִיר
נָבֹא׃ 13 וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וְיִקְחוּ־
נָא חֲמִשָּׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֶהָמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
תָּמּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׃ 14 וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב
סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה־אֲרָם
לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׃ 15 וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־
הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִים
וְכֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּהֵחָפְזָם וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיֵּצֵא הָעָם
וַיָּבֹזּוּ אֵת מַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה־סֹלֶת
בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר
יְהוָה׃ 17 וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשָּׁלִישׁ
אֲשֶׁר־נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ עַל־הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֻהוּ
הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׃
18 וַיְהִי כְּדַבֵּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃ 19 וַיַּעַן
הַשָּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר וְהִנֵּה
יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם
לֹא תֹאכֵל׃ 20 וַיְהִי־לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ
הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃

פרשה ח׃

1 וֶאֱלִישָׁע דִּבֶּר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֶחֱיָה
אֶת־בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אַתְּי וּבֵיתֵךְ
וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי־קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם־
בָּא אֶל־הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים׃ 2 וַתָּקָם הָאִשָּׁה
וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא
וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים׃

10 *Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες Εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσί.*
11 *Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω.*
12 *Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία· ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.*
13 *Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε Λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἳ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδού εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλεῖπον, καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα.*
14 *Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων Δεῦτε καὶ ἴδετε.*
15 *Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ.*
16 *Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου.*
17 *Καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν.*
18 *Καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας·*
19 *Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαιὲ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ Ἰδοὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγῃ.*
20 *Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.*

ΚΕΦ. η'.

1 *ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν λέγων Ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσῃς, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καί γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη.*
2 *Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη.*

10 Cumque venissent ad portam civitatis, narraverunt eis, dicentes: Ivimus ad castra Syriæ, et nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos et asinos alligatos, et fixa tentoria.
11 Ierunt ergo portarii, et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus.
12 Qui surrexit nocte, et ait ad servos suos: Dico vobis quid fecerint nobis Syri: Sciunt quia fame laboramus, et idcirco egressi sunt de castris, et latitant in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de civitate, capiemus eos vivos, et tunc civitatem ingredi poterimus.
13 Respondit autem unus servorum ejus: Tollamus quinque equos, qui remanserunt in urbe (quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israel, alii enim consumpti sunt), et mittentes explorare poterimus.
14 Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex in castra Syrorum, dicens: Ite, et videte.
15 Qui abierunt post eos usque ad Jordanem: ecce autem omnis via plena erat vestibus et vasis, quæ projecerant Syri cum turbarentur: reversique nuntii indicaverunt regi.
16 Et egressus populus diripuit castra Syriæ: factusque est modius similæ statere uno, et duo modii hordei statere uno, juxta verbum Domini.
17 Porro rex ducem illum, in cujus manu incumbebat, constituit ad portam: quem conculcavit turba in introitu portæ, et mortuus est, juxta quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum.
18 Factumque est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait: Duo modii hordei statere uno erunt, et modius similæ statere uno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ:
19 Quando responderat dux ille viro Dei, et dixerat: Etiamsi Dominus fecerit cataractas in cælo, numquid poterit fieri quod loqueris? Et dixit ei: Videbis oculis tuis, et inde non comedes.
20 Evenit ergo ei sicut prædictum fuerat, et conculcavit eum populus in porta, et mortuus est.

CAPUT VIII.

1 ELISEUS autem locutus est ad mulierem, cujus vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu et domus tua, et peregrinare ubicumque repereris: vocavit enim Dominus famem, et veniet super terram septem annis.
2 Quæ surrexit, et fecit juxta verbum hominis Dei: et vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthiim diebus multis.

3 וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה
מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לִצְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂדָהּ׃ 4 וְהַמֶּלֶךְ
מְדַבֵּר אֶל־גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר
סַפְּרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֱלִישָׁע׃ 5 וַיְהִי הוּא־מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת־
אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
הֶחֱיָה אֶת־בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־
בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה־בְנָהּ אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֱלִישָׁע׃
6 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּתֶּן־
לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁיב אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּאֹת הַשָּׂדֶה
מִיּוֹם עָזְבָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עָתָּה׃
7 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דַּמֶּשֶׂק וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם
חֹלֶה וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים
עַד־הֵנָּה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲזָהאֵל קַח
בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְדָרַשְׁתָּ אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה
מֵחֳלִי זֶה׃ 9 וַיֵּלֶךְ חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ וַיִּקַּח
מִנְחָה בְיָדוֹ וְכָל־טוּב דַּמֶּשֶׂק מַשָּׂא אַרְבָּעִים
גָּמָל וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בִּנְךָ בֶן־
הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע
לֵךְ אֱמָר־לֹא חָיֹה תִחְיֶה וְהִרְאַנִי יְהוָה
כִּי־מוֹת יָמוּת׃ 11 וַיַּעֲמֵד אֶת־פָּנָיו וַיָּשֶׂם
עַד־בֹּשׁ וַיֵּבְךְּ אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ 12 וַיֹּאמֶר
חֲזָאֵל מַדּוּעַ אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי־יָדַעְתִּי
אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה
מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחֻרֵיהֶם בַּחֶרֶב
תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ וְהָרֹתֵיהֶם
תְּבַקֵּעַ׃ 13 וַיֹּאמֶר חֲזָהאֵל כִּי מָה עַבְדְּךָ
הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הִרְאַנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ
עַל־אֲרָם׃ 14 וַיֵּלֶךְ ׀ מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־אָמַר לְךָ אֱלִישָׁע
וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חָיֹה תִחְיֶה׃ 15 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח הַמַּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם
וַיִּפְרֹשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ חֲזָהאֵל
תַּחְתָּיו׃ 16 וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן־
אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

3 *Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν*
καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς
τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα
περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν
αὐτῆς. 4 *Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ*
τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
λέγων Διήγησαι δὴ ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ
ἐποίησεν Ἐλισαιέ. 5 *Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου*
τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ
ἰδοὺ ἡ γυνή, ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιέ,
βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς
καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ Κύριε
βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν
ἐζωπύρησεν Ἐλισαιέ. 6 *Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασι-*
λεὺς τὴν γυναῖκα, καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα λέγων
Ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ
γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε
τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. 7 *Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιὲ εἰς*
Δαμασκόν· καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας
ἠῤῥώστησε· καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες Ἥκει
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε. 8 *Καὶ εἶπεν ὁ*
βασιλεὺς πρὸς Ἀζαὴλ Λάβε ἐν τῇ χειρί σου μαναά,
καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπιζήτησον τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων Εἰ
ζήσομαι ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας μου ταύτης; 9 *Καὶ*
ἐπορεύθη Ἀζαὴλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε
μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
Δαμασκοῦ, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαιὲ
Υἱός σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με
πρὸς σὲ ἐπερωτῆσαι λέγων Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀῤῥωστίας μου ταύτης; 10 *Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ*
Δεῦρο εἰπόν Ζωῇ ζήσῃ, καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ. 11 *Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ*
αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἔκλαυσεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ. 12 *Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ Τί ὅτι*
ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν Ὅτι οἶδα ὅσα
ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακά· τὰ ὀχυρώματα
αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρί, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν
ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν
ἀναῤῥήξεις. 13 *Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ Τίς ἐστιν ὁ*
δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα
τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Ἔδειξέ μοι Κύριός σε
βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν. 14 *Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ*
Ἐλισαιέ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί εἶπέ σοι Ἐλισαιέ; καὶ εἶπεν
Εἶπέ μοι Ζωῇ ζήσῃ. 15 *Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον*
καὶ ἔλαβε τὸ μαχβὰρ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι
καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαὴλ ἀντ' αὐτοῦ.
16 *Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαὰβ*
βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασί-
λευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα.

3 Cumque finiti essent anni septem, reversa
est mulier de terra Philisthiim: et egressa
est ut interpellaret regem pro domo sua, et
pro agris suis. 4 Rex autem loquebatur cum
Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi
omnia magnalia quæ fecit Eliseus. 5 Cum-
que ille narraret regi quo modo mortuum
suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat
filium, clamans ad regem pro domo sua, et pro
agris suis. Dixitque Giezi: Domine mi rex,
hæc est mulier, et hic est filius ejus, quem
suscitavit Eliseus. 6 Et interrogavit rex
mulierem: quæ narravit ei. Deditque ei rex
eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia
quæ sua sunt, et universos reditus agrorum,
a die qua reliquit terram usque ad præsens.
7 Venit quoque Eliseus Damascum, et Bena-
dad rex Syriæ ægrotabat: nuntiaveruntque
ei, dicentes: Venit vir Dei huc. 8 Et ait
rex ad Hazael: Tolle tecum munera, et vade
in occursum viri Dei, et consule Dominum per
eum, dicens: Si evadere potero de infirmitate
mea hac? 9 Ivit igitur Hazael in occursum
ejus, habens secum munera, et omnia bona
Damasci, onera quadraginta camelorum. Cum-
que stetisset coram eo, ait: Filius tuus
Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens:
Si sanari potero de infirmitate mea hac?
10 Dixitque ei Eliseus: Vade, dic ei: Sana-
beris: porro ostendit mihi Dominus quia
morte morietur. 11 Stetitque cum eo, et
conturbatus est usque ad suffusionem vultus:
flevitque vir Dei. 12 Cui Hazael ait: Quare
dominus meus flet? At ille dixit: Quia
scio quæ facturus sis filiis Israel mala.
Civitates eorum munitas igne succendes, et
juvenes eorum interficies gladio, et parvulos
eorum elides, et prægnantes divides. 13 Dixit-
que Hazael: Quid enim sum servus tuus
canis, ut faciam rem istam magnam? Et
ait Eliseus: Ostendit mihi Dominus te
regem Syriæ fore. 14 Qui cum recessisset
ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui
ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille
respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem.
15 Cumque venisset dies altera, tulit stra-
gulum, et infudit aquam, et expandit super
faciem ejus: quo mortuo, regnavit Hazael
pro eo. 16 Anno quinto Joram filii Achab
regis Israel, et Josaphat regis Juda, reg-
navit Joram filius Josaphat rex Juda.

17 בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃ 18 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ ׀ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית
אַחְאָב כִּי בַּת־אַחְאָב הָיְתָה־לּוֹ לְאִשָּׁה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 19 וְלֹא־אָבָה
יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד
עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ לָתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו
כָּל־הַיָּמִים׃ 20 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 21 וַיַּעֲבֹר
יוֹרָם צָעִירָה וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם
לַיְלָה וַיַּכֶּה אֶת־אֱדוֹם הַסֹּבֵיב אֵלָיו וְאֵת
שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנָס הָעָם לְאֹהָלָיו׃ 22 וַיִּפְשַׁע
אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
אָז תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא׃ 23 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יוֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 24 וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 25 בִּשְׁנַת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ
אֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 26 בֶּן־
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ
וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ
עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 27 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ בֵּית אַחְאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חֲתַן בֵּית־אַחְאָב
הוּא׃ 28 וַיֵּלֶךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב לַמִּלְחָמָה
עִם־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ
אֲרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃ 29 וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ
לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יַכֻּהוּ
אֲרַמִּים בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַאֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד
לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי־חֹלֶה הוּא׃

פרשה ט׃

1 וֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבְּנֵי
הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ
הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדֶךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד׃
2 וּבָאתָ שָׁמָּה וּרְאֵה־שָׁם יֵהוּא בֶן־יְהוֹשָׁפָט
בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וַהֲקֵמֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו
וְהֵבֵיאתָ אֹתוֹ חֶדֶר בְּחָדֶר׃ 3 וְלָקַחְתָּ
פַךְ־הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה־
אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּה וְלֹא תְחַכֶּה׃

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων
Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ
Ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχνον
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. 20 Ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν
χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐφ᾽ ἑαυτὸν βασιλέα.
21 Καὶ ἀνέβη Ἰωρὰμ εἰς Σιὼρ καὶ πάντα τὰ
ἅρματα τὰ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώ-
σαντα ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων,
καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.
22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς
Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε ἠθέτησε
Λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 23 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 24 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ
τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασί-
λευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ. 26 Υἱὸς εἴκοσι
καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν,
καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ
βασιλέως Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ. 28 Καὶ ἐπορεύθη
μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ εἰς πόλεμον μετὰ
Ἀζαὴλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαάδ,
καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ. 29 Καὶ
ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι
ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν
αὐτὸν ἐν Ῥεμμὼθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ
κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ ἐν
Ἰεζράελ, ὅτι ἠῤῥώστει αὐτός.

ΚΕΦ. θ΄.

1 ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν
υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ζῶσαι τὴν
ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου
τούτου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο εἰς Ῥεμμὼθ
Γαλαάδ. 2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄψει ἐκεῖ
Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσί, καὶ εἰσελεύσῃ
καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ.
3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπὶν Τάδε λέγει
Κύριος Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ
ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς.

17 Triginta duorum annorum erat cum
regnare cœpisset, et octo annis regnavit in
Jerusalem. 18 Ambulavitque in viis regum
Israel, sicut ambulaverat domus Achab: filia
enim Achab erat uxor ejus: et fecit quod
malum est in conspectu Domini. 19 Noluit
autem Dominus disperdere Judam, propter
David servum suum, sicut promiserat ei, ut
daret illi lucernam, et filiis ejus cunctis
diebus. 20 In diebus ejus recessit Edom, ne
esset sub Juda, et constituit sibi regem.
21 Venitque Joram Seira, et omnes currus
cum eo: et surrexit nocte, percussitque
Idumæos, qui eum circumdederant, et principes
curruum, populus autem fugit in tabernacula
sua. 22 Recessit ergo Edom ne esset sub
Juda, usque ad diem hanc. Tunc recessit et
Lobna in tempore illo. 23 Reliqua autem
sermonum Joram, et universa quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Juda? 24 Et dormivit Joram cum
patribus suis, sepultusque est cum eis in
civitate David, et regnavit Ochozias filius
ejus pro eo. 25 Anno duodecimo Joram filii
Achab regis Israel, regnavit Ochozias filius
Joram regis Judæ. 26 Viginti duorum anno-
rum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et
uno anno regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus Athalia filia Amri regis Israel.
27 Et ambulavit in viis domus Achab: et
fecit quod malum est coram Domino, sicut
domus Achab: gener enim domus Achab fuit.
28 Abiit quoque cum Joram filio Achab, ad
prœliandum contra Hazael regem Syriæ in
Ramoth Galaad, et vulneraverunt Syri Joram:
29 Qui reversus est ut curaretur, in Jezrahel:
quia vulneraverant eum Syri in Ramoth,
prœliantem contra Hazael regem Syriæ,
Porro Ochozias filius Joram rex Juda,
descendit invisere Joram filium Achab in
Jezrahel, quia ægrotabat ibi.

CAPUT IX.

1 Eliseus autem prophetes vocavit unum
de filiis prophetarum, et ait illi: Accinge
lumbos tuos, et tolle lenticulam olei hanc in
manu tua, et vade in Ramoth Galaad.
2 Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium
Josaphat filii Namsi: et ingressus suscitabis
eum de medio fratrum suorum, et introduces in
interius cubiculum. 3 Tenensque lenticulam
olei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit
Dominus: Unxi te regem super Israel. Aperies-
que ostium, et fugies, et non ibi subsistes.

4 וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד :
5 וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר
דָּבָר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־מִי
מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר : 6 וַיָּקָם וַיָּבֹא
הַבַּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ
לְמֶלֶךְ אֶל־עַם יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל : 7 וְהִכִּיתָה
אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקַּמְתִּי דְּמֵי ׀ עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים וּדְמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד
אִיזָבֶל : 8 וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי
לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל : 9 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה :
10 וְאֶת־אִיזֶבֶל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֵלֶק
יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֹס :
11 וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ בָּא־הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ
וְאֶת־שִׂיחוֹ : 12 וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד־נָא לָנוּ
וַיֹּאמֶר כָּזֹאת וְכָזֹאת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־
יִשְׂרָאֵל : 13 וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ
וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ
בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא : 14 וַיִּתְקַשֵּׁר
יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי אֶל־יוֹרָם וְיוֹרָם
הָיָה שֹׁמֵר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל
מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם : 15 וַיָּשָׁב יְהוֹרָם
הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים
אֲשֶׁר יַכֻּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל
מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם־יֵשׁ נַפְשְׁכֶם
אַל־יֵצֵא פָלִיט מִן־הָעִיר לָלֶכֶת לְ°גִּיד
בְּיִזְרְעֶאל : 16 וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה
כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁמָּה וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם : 17 וְהַצֹּפֶה עֹמֵד
עַל־הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֶאל וַיַּרְא אֶת־שִׁפְעַת יֵהוּא
בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר
יְהוֹרָם קַח רַכָּב וּשְׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר
הֲשָׁלוֹם : 18 וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי וַיַּגֵּד
הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא־הַמַּלְאָךְ עַד־הֵם וְלֹא־
שָׁב : 19 וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי וַיָּבֹא אֲלֵהֶם
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי :

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμὼθ
Γαλαάδ. 5 Καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες
τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε Λόγος μοι
πρὸς σέ, ὁ ἄρχων· καὶ εἶπεν Ἰού Πρὸς τίνα
ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε Πρὸς σέ, ὁ ἄρχων.
6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ
ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον
Ἀχαὰβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, καὶ
ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν
προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων
Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ 8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου
τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ
Ἀχαὰβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ. 9 Καὶ δώσω
τὸν οἶκον Ἀχαὰβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ
Ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά·
10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν
τῇ μερίδι Ἰεζράελ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. Καὶ
ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν. 11 Καὶ Ἰοὺ ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ Εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπτος οὗτος
πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα
καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπον Ἄδικον,
ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν· καὶ εἶπεν Ἰοὺ πρὸς αὐτούς
Οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς μὲ λέγων, καὶ εἶπε
Τάδε λέγει Κύριος Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ἰσραήλ. 13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν
ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν ἀναβάθμων, καὶ ἐσάλπισαν
ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπαν Ἐβασίλευσεν Ἰού. 14 Καὶ
συνεστράφη Ἰοὺ υἱὸς Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσὶ
πρὸς Ἰωράμ· καὶ Ἰωρὰμ αὐτὸς ἐφύλασσεν ἐν
Ῥεμμὼθ Γαλαὰδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας. 15 Καὶ ἀπέστρεψεν
Ἰωρὰμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ
τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ
πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας.
Καὶ εἶπεν Ἰού Εἰ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν μετ ἐμοῦ,
μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ
πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραέλ. 16 Καὶ
ἵππευσε καὶ ἐπορεύθη Ἰού, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραέλ,
ὅτι Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ
Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν
αὐτὸν οἱ Ἀραμὶν ἐν τῇ Ῥαμμὰθ ἐν τῷ πολέμῳ
μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς
καὶ ἀνὴρ δυνάμεως· καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα
κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ. 17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη
ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζραέλ, καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν
Ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτόν, καὶ εἶπε Κονιορτὸν
ἐγὼ βλέπω· καὶ εἶπεν Ἰωράμ Λάβε ἐπιβάτην
καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω Ἡ
εἰρήνη. 18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς
ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν Τάδε λέγει ὁ βασιλεύς
Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰού Τί σοὶ καὶ εἰρήνῃ;
ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ
σκοπὸς λέγων Ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ
οὐκ ἀνέστρεψε. 19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου
δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε Τάδε
λέγει ὁ βασιλεύς Ἡ εἰρήνη, καὶ εἶπεν Ἰού Τί
σοὶ καὶ εἰρήνῃ; ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.

4 Abiit ergo adolescens puer prophetæ in
Ramoth Galaad, 5 Et ingressus est illuc:
ecce autem principes exercitus sedebant, et
ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixit-
que Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At
ille dixit: Ad te, o princeps. 6 Et surrexit
et ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum
super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Unxi te regem super populum
Domini Israel, 7 Et percuties domum Achab
domini tui, ut ulciscar sanguinem servorum
meorum prophetarum, et sanguinem omnium
servorum Domini, de manu Jezabel. 8 Per-
damque omnem domum Achab: et interficiam
de Achab mingentem ad parietem, et clausum
et novissimum in Israel. 9 Et dabo domum
Achab, sicut domum Jeroboam filii Nabat,
et sicut domum Baasa filii Ahia. 10 Jezabel
quoque comedent canes in agro Jezrahel, nec
erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, et
fugit. 11 Jehu autem egressus est ad servos
domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt
omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui
ait eis: Nostis hominem, et quid locutus sit.
12 At illi responderunt: Falsum est, sed
magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc
locutus est mihi, et ait: Hæc dicit Dominus:
Unxi te regem super Israel. 13 Festinaverunt
itaque, et unusquisque tollens pallium suum
posuerunt sub pedibus ejus, in similitudinem
tribunalis, et cecinerunt tuba, atque dixerunt:
Regnavit Jehu. 14 Conjuravit ergo Jehu
filius Josaphat filii Namsi contra Joram: porro
Joram obsederat Ramoth Galaad, ipse et
omnis Israel, contra Hazael regem Syriæ:
15 Et reversus fuerat ut curaretur in
Jezrahel propter vulnera, quia percusserant
eum Syri, prælianteum contra Hazael regem
Syriæ. Dixitque Jehu: Si placet vobis,
nemo egrediatur profugus de civitate, ne
vadat, et nuntiet in Jezrahel. 16 Et
ascendit, et profectus est in Jezrahel. Joram
enim ægrotabat ibi, et Ochozias rex Juda
descenderat ad visitandum Joram. 17 Igitur
speculator qui stabat super turrim Jezrahel,
vidit globum Jehu venientis, et ait: Video
ego globum. Dixitque Joram: Tolle currum,
et mitte in occursum eorum, et dicat vadens:
Rectene sunt omnia? 18 Abiit ergo, qui
ascenderat currum, in occursum ejus, et ait:
Hæc dicit rex: Pacatane sunt omnia? Dixit-
que Jehu: Quid tibi et paci? transi, et
sequere me. Nuntiavet quoque speculator,
dicens: Venit nuntius ad eos et non rever-
titur. 19 Misit etiam currum equorum
secundum: venitque ad eos, et ait: Hæc
dicit rex: Numquid pax est? Et ait Jehu:
Quid tibi et paci? transi, et sequere me.

20 וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד־אֲלֵיהֶם
וְלֹא־שָׁב וְהַמִּנְהָג כְּמִנְהַג יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי
כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהָג׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֱסֹר
וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ וַיֵּצְאוּ
לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ 22 וַיְהִי כִּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת־
יֵהוּא וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מָה
הַשָּׁלוֹם עַד־זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמְּךָ וּכְשָׁפֶיהָ
הָרַבִּים׃ 23 וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס
וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחַזְיָהוּ מִרְמָה אֲחַזְיָה׃ 24 וְיֵהוּא
מִלֵּא יָדוֹ בַקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין זְרֹעָיו
וַיֵּצֵא הַחֵצִי מִלִּבּוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ׃ 25 וַיֹּאמֶר
אֶל־בִּדְקַר שָׁלִשֹׁה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקַת
שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זְכֹר אֲנִי וָאַתָּה
אֵת רֹכְבִים צְמָדִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו
וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת־הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃
26 אִם־לֹא אֶת־דְּמֵי נָבוֹת וְאֶת־דְּמֵי בָנָיו
רָאִיתִי אֶמֶשׁ נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ
בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם־יְהוָה וְעַתָּה שָׂא
הַשְׁלִכֵהוּ בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה׃ 27 וַאֲחַזְיָה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָאָה וַיָּנָס דֶּרֶךְ בֵּית הַגָּן
וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יֵהוּא וַיֹּאמֶר גַּם־אֹתוֹ הַכֻּהוּ
אֶל־הַמֶּרְכָּבָה בְּמַעֲלֵה־גוּר אֲשֶׁר אֶת־יִבְלְעָם
וַיָּנָס מְגִדּוֹ וַיָּמָת שָׁם׃ 28 וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ
עֲבָדָיו יְרוּשָׁלָמָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִקְבֻרָתוֹ
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 29 וּבִשְׁנַת
אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ
אֲחַזְיָה עַל־יְהוּדָה׃ 30 וַיָּבוֹא יֵהוּא יִזְרְעֶאלָה
וְאִיזֶבֶל שָׁמְעָה וַתָּשֶׂם בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ וַתֵּיטֶב
אֶת־רֹאשָׁהּ וַתַּשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן׃ 31 וְיֵהוּא
בָּא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם זִמְרִי הֹרֵג
אֲדֹנָיו׃ 32 וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל־הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר
מִי אִתִּי מִי וַיַּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה
סָרִיסִים׃ 33 וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהוּ וַיִּשְׁמְטוּהָ וַיִּז
מִדָּמָהּ אֶל־הַקִּיר וְאֶל־הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶנָּה׃
34 וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיֹּאמֶר פִּקְדוּ־נָא אֶת־
הָאֲרוּרָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי בַת־מֶלֶךְ הִיא׃
35 וַיֵּלְכוּ לְקָבְרָהּ וְלֹא־מָצְאוּ בָהּ כִּי אִם־
הַגֻּלְגֹּלֶת וְהָרַגְלַיִם וְכַפּוֹת הַיָּדָיִם׃ 36 וַיָּשֻׁבוּ
וַיַּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר־יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד־עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר בְּחֵלֶק
יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בְּשַׂר אִיזָבֶל׃

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων Ἦλθεν ἕως
αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε, καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν
Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.
21 Καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ Ζεῦξον· καὶ ἔζευξεν
ἅρμα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρματι
αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰού, καὶ εὗρον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰού, καὶ
εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ἰού; καὶ εἶπεν Ἰοὺ Τί εἰρήνη;
ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ
φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. 23 Καὶ ἐπέστρεψεν
Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ εἶπε πρὸς
Ὀχοζίαν Δόλος, Ὀχοζία. 24 Καὶ ἔπλησεν Ἰοὺ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξε τὸν
Ἰωρὰμ ἀνὰ μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. 25 Καὶ εἶπε
πρὸς Βαδεκὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ Ῥῖψον αὐτὸν
ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου,
ὅτι μνημονεύω, ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ
ζεύγη ὀπίσω Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
Κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο 26 Εἰ
μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω
αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν
ἄρας δὴ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου. 27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε,
καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγάν· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω
αὐτοῦ Ἰοὺ καὶ εἶπε Καί γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν πρὸς τῷ ἅρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαΐ, ἥ
ἐστιν Ἰεβλαάμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδώ, καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ. 28 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἅρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ
ἐν πόλει Δαυίδ. 29 Καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ Ἰωρὰμ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν.
30 Καὶ ἦλθεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰεζράελ· καὶ Ἰεζάβελ
ἤκουσε καὶ ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ
ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς
θυρίδος. 31 Καὶ Ἰοὺ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει,
καὶ εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ζαμβρὶ ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου
αὐτοῦ; 32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς
τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτήν, καὶ εἶπε Τίς εἶ σύ;
κατάβηθι μετ' ἐμοῦ· καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν
δύο εὐνοῦχοι. 33 Καὶ εἶπε Κυλίσατε αὐτήν· καὶ
ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς
πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ
συνεπάτησαν αὐτήν. 34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε
καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν Ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατη-
ραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ
βασιλέως ἐστί. 35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν,
καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ
οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν. 36 Καὶ
ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, καὶ εἶπε
Λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιοὺ
τοῦ Θεσβίτου λέγων Ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὲλ
καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.

20 Nuntiavit autem speculator, dicens: Venit
usque ad eos, et non revertitur: est autem
incessus quasi incessus Jehu filii Namsi, præ-
ceps enim graditur. 21 Et ait Joram: Junge
currum. Juuxeruntque currum ejus, et
egressus est Joram rex Israel, et Ochozias
rex Juda, singuli in curribus suis, egressique
sunt in occursum Jehu, et invenerunt eum in
agro Naboth Jezrahelitæ 22 Cumque vidisset
Joram Jehu, dixit: Pax est Jehu? At ille
respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes
Jezabel matris tuæ, et veneficia ejus multa
vigent. 23 Convertit autem Joram manum
suam, et fugiens ait ad Ochoziam: Insidiæ
Ochozia. 24 Porro Jehu tetendit arcum
manu, et percussit Joram inter scapulas: et
egressa est sagitta per cor ejus, statimque
corruit in curru suo. 25 Dixitque Jehu ad
Badacer ducem: Tolle, projice eum in agro
Naboth Jezrahelitæ; memini enim quando
ego et tu sedentes in curru sequebamur Achab
patrem hujus, quod Dominus onus hoc levaverit
super eum, dicens: 26 Si non pro sanguine
Naboth, et pro sanguine filiorum ejus, quem
vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro
isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, et
projice eum in agrum, juxta verbum Domini.
27 Ochozias autem rex Juda videns hoc, fugit
per viam domus horti: persecutusque est eum
Jehu, et ait: Etiam hunc percutite in curru
suo; et percusserunt eum in ascensu Gaver,
qui est juxta Jeblaam: qui fugit in Mageddo,
et mortuus est ibi. 28 Et imposuerunt eum
servi ejus super currum suum, et tulerunt in
Jerusalem: sepelieruntque eum in sepulchro
cum patribus suis in civitate David. 29 Anno
undecimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias
super Judam, 30 Venitque Jehu in Jezrahel.
Porro Jezabel introitu ejus audito, depinxit
oculos suos stibio, et ornavit caput suum, et
respexit per fenestram 31 Ingredientem Jehu
per portam, et ait: Numquid pax potest esse
Zambri, qui interfecit dominum suum? 32 Le-
vavitque Jehu faciem suam ad fenestram, et
ait: Quæ est ista? et inclinaverunt se ad eum
duo vel tres eunuchi. 33 At ille dixit eis:
Præcipitate eam deorsum: et præcipitaverunt
eam, aspersusque est sanguine paries, et equo-
rum ungulæ conculcaverunt eam. 34 Cumque
introgressus esset, ut comederet, biberetque,
ait: Ite, et videte maledictam illam, et sepelite
eam: quia filia regis est. 35 Cumque issent ut
sepelirent eam, non invenerunt nisi calvariam,
et pedes, et summas manus. 36 Reversique
nuntiaverunt ei. Et ait Jehu: Sermo
Domini est, quem locutus est per servum
suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro
Jezrahel comedent canes carnes Jezabel,

37 וְהָיְתָה נִבְלַת אִיזֶבֶל כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל אֲשֶׁר לֹא־יֹאמְרוּ
זֹאת אִיזָבֶל׃

פרשה י׃

1 וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב
יֵהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל־שָׂרֵי
יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל־הָאֹמְנִים אַחְאָב
לֵאמֹר׃ 2 וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם
וְאִתְּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתְּכֶם הָרֶכֶב
וְהַסּוּסִים וְעִיר מִבְצָר וְהַנָּשֶׁק׃ 3 וּרְאִיתֶם
הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשַׂמְתֶּם עַל־
כִּסֵּא אָבִיו וְהִלָּחֲמוּ עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃
4 וַיִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי
הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד
אֲנָחְנוּ׃ 5 וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וַאֲשֶׁר
עַל־הָעִיר וְהַזְּקֵנִים וְהָאֹמְנִים אֶל־יֵהוּא ׀
לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר
אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא־נַמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
עֲשֵׂה׃ 6 וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר ׀ שֵׁנִית
לֵאמֹר אִם־לִי אַתֶּם וּלְקֹלִי ׀ אַתֶּם שֹׁמְעִים
קְחוּ אֶת־רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי־אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ
אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ
שִׁבְעִים אִישׁ אֶת־גְּדֹלֵי הָעִיר מְגַדְּלִים
אוֹתָם׃ 7 וַיְהִי כְּבוֹא הַסֵּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ
אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ
וַיָּשִׂימוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ
אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה׃ 8 וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד־לוֹ
לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר
עַד־הַבֹּקֶר׃ 9 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם צַדִּקִים אַתֶּם הִנֵּה
אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל־אֲדֹנִי וָאֶהְרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה
אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ 10 דְּעוּ אֵפוֹא כִּי לֹא יִפֹּל
מִדְּבַר יְהוָה אַרְצָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עַל־
בֵּית אַחְאָב וַיהוָה עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ׃ 11 וַיַּךְ יֵהוּא אֵת
כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל־
גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ
שָׂרִיד׃ 12 וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא
בֵּית־עֵקֶד הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ 13 וְיֵהוּא
מָצָא אֶת־אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ
וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה׃

37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία
ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὲλ,
ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς Ἰεζάβελ.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ΚΑΙ τῷ Ἀχαὰβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἔγραψεν Ἰοὺ βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμα-
ρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαὰβ
λέγων 2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο
πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου
ὑμῶν, καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἅρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ
πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα· 3 Καὶ ὄψεσθε τὸν
ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου
ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ
κυρίου ὑμῶν. 4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ
εἶπον Ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς;
5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς
πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς
Ἰοὺ λέγοντες Παῖδές σου ἡμεῖς· καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν, οὐ βασιλεύσομεν
ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν.
6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰοὺ βιβλίον δεύτερον
λέγων Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς
εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν
τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρός με ὡς ἡ
ὥρα αὔριον ἐν Ἰεζραέλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἁδροὶ τῆς πόλεως
ἐξέτρεφον αὐτούς. 7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ
βιβλίον πρὸς αὐτούς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας,
καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ
ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραέλ. 8 Καὶ
ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε λέγων Ἤνεγκαν
τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε
Θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς
πύλης εἰς πρωΐ. 9 Καὶ ἐγένετο πρωῒ καὶ ἐξῆλθε
καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν Δίκαιοι
ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγώ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν
μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάν-
τας τούτους; 10 Ἴδετε ἀφφώ, ὅτι οὐ πεσεῖται
ἀπὸ τοῦ ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὗ ἐλάλησε
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ· καὶ Κύριος
ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ
Ἠλιού. 11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάντας τοὺς
καταληφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραὲλ
καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν
αὐτοῦ κατάλειμμα. 12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς
Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακὰθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ
ὁδῷ. 13 Καὶ Ἰοὺ εὗρε τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου βασι-
λέως Ἰούδα καὶ εἶπε Τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον Ἀδελφοὶ
Ὀχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης.

37 Et erunt carnes Jezabel sicut stercus
super faciem terræ in agro Jezrahel, ita ut
prætereuntes dicant: Hæccine est illa Jezabel?

CAPUT X.

1 Erant autem Achab septuaginta filii in
Samaria: scripsit ergo Jehu litteras, et misit
in Samariam, ad optimates civitatis, et ad
majores natu, et ad nutritios Achab, dicens:
2 Statim ut acceperitis litteras has, qui
habetis filios domini vestri, et currus, et equos,
et civitates firmas, et arma, 3 Eligite me-
liorem, et eum qui vobis placuerit de filiis
domini vestri, et eum ponite super solium
patris sui, et pugnate pro domo domini vestri.
4 Timuerunt illi vehementer, et dixerunt:
Ecce duo reges non potuerunt stare coram
eo, et quo modo nos valebimus resistere?
5 Miserunt ergo præpositi domus, et præfecti
civitatis, et majores natu, et nutritii, ad Jehu,
dicentes: Servi tui sumus, quæcumque jusseris
faciemus, nec constituemus nobis regem:
quæcumque tibi placent, fac. 6 Rescripsit
autem eis litteras secundo, dicens: Si
mei estis, et obeditis mihi, tollite capita
filiorum domini vestri, et venite ad me hac
eadem hora cras in Jezrahel. Porro filii regis,
septuaginta viri, apud optimates civitatis
nutriebantur. 7 Cumque venissent litteræ ad
eos, tulerunt filios regis, et occiderunt septua-
ginta viros, et posuerunt capita eorum in
cophinis, et miserunt ad eum in Jezrahel.
8 Venit autem nuntius, et indicavit ei, dicens:
Attulerunt capita filiorum regis. Qui respon-
dit: Ponite ea ad duos acervos juxta introitum
portæ usque mane. 9 Cumque diluxisset, eg-
ressus est, et stans dixit ad omnem populum:
Justi estis: si ego conjuravi contra dominum
meum, et interfeci eum, quis percussit omnes
hos? 10 Videte ergo nunc quoniam non
cecidit de sermonibus Domini in terram, quos
locutus est Dominus super domum Achab, et
Dominus fecit quod locutus est in manu servi
sui Eliæ. 11 Percussit igitur Jehu omnes,
qui reliqui erant de domo Achab in Jezrahel,
et universos optimates ejus, et notos, et sacer-
dotes, donec non remanerent ex eo reliquiæ.
12 Et surrexit, et venit in Samariam: cumque
venisset ad Cameram pastorum in via, 13 In-
venit fratres Ochoziæ regis Juda, dixitque
ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt:
Fratres Ochoziæ sumus, et descendimus
ad salutandos filios regis, et filios reginæ.

14 וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּם חַיִּים
וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית־עֵקֶד אַרְבָּעִים
וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם׃
15 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־
רֵכָב לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ
אֶת־לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם־לְבָבֶךָ
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וָיֵשׁ תְּנָה אֶת־יָדֶךָ
וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל־הַמֶּרְכָּבָה׃
16 וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה
וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ בְּרִכְבּוֹ׃ 17 וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ
אֶת־כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד־
הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־
אֵלִיָּהוּ׃ 18 וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת־כָּל־הָעָם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל
מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ 19 וְעַתָּה
כָל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו וְכָל־כֹּהֲנָיו
קִרְאוּ אֵלַי אִישׁ אַל־יִפָּקֵד כִּי זֶבַח גָּדוֹל
לִי לַבַּעַל כֹּל אֲשֶׁר־יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא
עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עֹבְדֵי
הַבָּעַל׃ 20 וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה
לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ׃ 21 וַיִּשְׁלַח יֵהוּא בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל־עֹבְדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׁאַר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל
וַיִּמָּלֵא בֵית־הַבַּעַל פֶּה לָפֶה׃ 22 וַיֹּאמֶר
לַאֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכֹל
עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיֹּצֵא לָהֶם הַמַּלְבּוּשׁ׃
23 וַיָּבֹא יֵהוּא וִיהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב בֵּית
הַבָּעַל וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ
וּרְאוּ פֶּן־יֶשׁ־פֹּה עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי
אִם־עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃ 24 וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת
זְבָחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם־לוֹ בַחוּץ
שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִמָּלֵט מִן־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל־יְדֵיכֶם נַפְשׁוֹ
תַּחַת נַפְשׁוֹ׃ 25 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ ׀ לַעֲשׂוֹת
הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים וְלַשָּׁלִשִׁים
בֹּאוּ הַכּוּם אִישׁ אַל־יֵצֵא וַיַּכּוּם לְפִי־
חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ
עַד־עִיר בֵּית־הַבָּעַל׃ 26 וַיֹּצִאוּ אֶת־
מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ׃ 27 וַיִּתְּצוּ
אֵת מַצְּבַת הַבָּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת־בֵּית
הַבַּעַל וַיְשִׂמֻהוּ לְמַחֲרָאוֹת עַד־הַיּוֹם׃
28 וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל׃

14 Καὶ εἶπε Συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ
ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακὰθ τεσσαράκοντα καὶ
δύο ἄνδρας· οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρε τὸν Ἰωναδὰβ
υἱὸν Ῥηχὰβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ Εἰ ἔστι καρδία
σοῦ μετὰ καρδίας μοῦ εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μοῦ
μετὰ τῆς καρδίας σοῦ; καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ Ἔστιν·
καὶ εἶπεν Ἰοὺ Καὶ εἰ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα, 16 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Δεῦρο μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλῶσαί με
τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρματι
αὐτοῦ. 17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ
ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαὰβ
ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἠλιού. 18 Καὶ
συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς Ἀχαὰβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοὺ
δουλεύσει αὐτῷ πολλά. 19 Καὶ νῦν πάντες οἱ
προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ
καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς μέ, ἀνὴρ μὴ
ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ·
πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ οὐ ζήσεται. Καὶ Ἰοὺ
ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ ἵν᾽ ἀπολέσῃ τοὺς δούλους
τοῦ Βάαλ. 20 Καὶ εἶπεν Ἰοὺ Ἁγιάσατε ἱερείαν
τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν. 21 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ
ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων Καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι
καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται
αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην
ποιῶ· ὃς ἂν ἀπολειφθῇ οὐ ζήσεται. Καὶ ἦλθον
πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ· οὐ κατε-
λείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο· καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ
Βάαλ στόμα εἰς στόμα. 22 Καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τοῦ
οἴκου μεσθάαλ Ἐξάγαγε ἔνδυμα πᾶσι τοῖς δούλοις
τοῦ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰοὺ καὶ Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ
εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ
Βάαλ Ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ᾽ ὑμῶν
τῶν δούλων Κυρίου ὅτι ἀλλ᾽ ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ
Βάαλ μονώτατοι. 24 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι
τὰ θύματα καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ Ἰοὺ
ἔταξεν ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν
Ἀνὴρ ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ
ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε
ποιῶν τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοὺ τοῖς
παρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστάταις Εἰσελθόντες
πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνήρ·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
ἔῤῥιψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται, καὶ
ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ. 26 Καὶ
ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ καὶ ἐνέπρησαν
αὐτήν. 27 Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ,
καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρῶνα ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ.

14 Qui ait: Comprehendite eos vivos. Quos
cum comprehendissent vivos, jugulaverunt
eos in cisterna juxta Cameram, quadraginta
duos viros, et non reliquit ex eis quemquam.
15 Cumque abiisset inde, invenit Jonadab
filium Rechab in occursum sibi, et benedixit
ei. Et ait ad eum: Numquid est cor tuum
rectum, sicut cor meum cum corde tuo? Et
ait Jonadab: Est. Si est, inquit, da manum
tuam. Qui dedit ei manum suam. At
ille levavit eum ad se in currum: 16 Dixit-
que ad eum: Veni mecum, et vide
zelum meum pro Domino. Et impositum in
curru suo, 17 Duxit in Samariam. Et
percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab
in Samaria usque ad unum, juxta verbum
Domini, quod locutus est per Eliam. 18 Con-
gregavit ergo Jehu omnem populum, et dixit
ad eos; Achab coluit Baal parum, ego autem
colam eum amplius. 19 Nunc igitur omnes
prophetas Baal, et universos servos ejus, et
cunctos sacerdotes ipsius, vocate ad me: nullus
sit qui non veniat, sacrificium enim grande
est mihi Baal: quicumque defuerit, non vivet.
Porro Jehu faciebat hoc insidiose, ut disper-
deret cultores Baal. 20 Et dixit: Sanctificate
diem solemnem Baal. Vocavitque 21 Et
misit in universos terminos Israel, et venerunt
cuncti servi Baal: non fuit residuus ne unus
quidem qui non veniret. Et ingressi sunt
templum Baal: et repleta est domus Baal, a
summo usque ad summum. 22 Dixitque his
qui erant super vestes: Proferte vestimenta
universis servis Baal. Et protulerunt eis
vestes. 23 Ingressusque Jehu, et Jonadab
filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus
Baal: Perquirite, et videte, ne quis forte
vobiscum sit de servis Domini, sed ut sint
servi Baal soli. 24 Ingressi sunt igitur ut
facerent victimas et holocausta: Jehu autem
præparaverat sibi foris octoginta viros, et
dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus
his, quos ego adduxero in manus vestras,
anima ejus erit pro anima illius. 25 Factum
est autem, cum completum esset holocaustum,
præcepit Jehu militibus et ducibus suis:
Ingredimini, et percutite eos, nullus evadat.
Percusseruntque eos in ore gladii, et projece-
runt milites et duces: et ierunt in civitatem
templi Baal, 26 Et protulerunt statuam de
fano Baal, et combusserunt, 27 Et commi-
nuerunt eam. Destruxerunt quoque ædem
Baal, et fecerunt pro ea latrinas usque in diem
hanc. 28 Delevit itaque Jehu Baal de Israel:

29 רַק חֲטָאֵי יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֶגְלֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וַאֲשֶׁר בְּדָן׃
30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר־הֱטִיבֹתָ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי
עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בְּנֵי רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר
לָלֶכֶת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 32 בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל
יְהוָה לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ 33 מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
אֵת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָראוּבֵנִי
וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנֹן
וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ 34 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 36 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל־
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים־וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃

פרשה יא׃

1 וַעֲתַלְיָה אֵם אֲחַזְיָהוּ וְרָאֲתָה כִּי מֵת
בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד אֵת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃
2 וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ יוֹרָם אֲחוֹת
אֲחַזְיָהוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה וַתִּגְנֹב אֹתוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים אֹתוֹ וְאֶת־
מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַיַּסְתִּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי
עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת׃ 3 וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית
יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת
עַל־הָאָרֶץ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית
שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח ׀ אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאיוֹת
לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה
וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית
יְהוָה וַיַּרְא אֹתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיְצַוֵּם
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִשִׁית
מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 6 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר
וְהַשְּׁלִשִׁית בַּשַּׁעַר אַחַר הָרָצִים וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מַסָּח׃ 7 וּשְׁתֵּי
הַיָּדוֹת בָּכֶם כֹּל יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשָׁמְרוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ׃

29 Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοὺ ἀπὸ
ὄπισθεν αὐτῶν, αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθὴλ
καὶ ἐν Δάν. 30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοὺ Ἀνθ'
ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας
τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι
ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ. 31 Καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε
πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἁμαρτιῶν
Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 32 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαὴλ ἐν παντὶ
ὁρίῳ Ἰσραήλ, 33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνα-
τολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ
καὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροὴρ
ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ
τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. 34 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 35 Καὶ ἐκοι-
μήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 36 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς
ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν
Σαμαρείᾳ.

ΚΕΦ. ιαʹ.

1 ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι
ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ
σπέρμα τῆς βασιλείας. 2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ
θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου
τὸν Ἰωὰς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ
τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου
Γοθολίας καὶ οὐκ ἐθανατώθη. 3 Καὶ ἦν μετ'
αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἓξ ἔτη· καὶ
Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐν τῷ
ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ καὶ ἔλαβε τοὺς
ἑκατοντάρχους τῶν Χοῤῥὶ καὶ τῶν Ῥασὶμ καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,
καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου καὶ ὥρκωσε·
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων Οὗτος ὁ λόγος ὃν
ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ
σάββατον καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασι-
λέως ἐν τῷ πυλῶνι, 6 Καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ
πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω
τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν
τοῦ οἴκου. 7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι
τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

29 Verumtamen a peccatis Jeroboam fi·i
Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit,
nec dereliquit vitulos aureos, qui erant in
Bethel et in Dan. 30 Dixit autem Dominus
ad Jehu: Quia studiose egisti quod rectum
erat, et placebat in oculis meis, et omnia quæ
erant in corde meo fecisti contra domum
Achab: filii tui usque ad quartam genera-
tionem sedebunt super thronum Israel.
31 Porro Jehu non custodivit ut ambularet
in lege Domini Dei Israel in toto corde suo:
non enim recessit a peccatis Jeroboam, qui
peccare fecerat Israel. 32 In diebus illis
cœpit Dominus tædere super Israel: percussit-
que eos Hazael in universis finibus Israel,
33 A Jordane contra orientalem plagam,
omnem terram Galaad, et Gad, et Ruben, et
Manasse, ab Aroer, quæ est super torrentem
Arnon, et Galaad, et Basan. 34 Reliqua
autem verborum Jehu, et universa quæ fecit,
et fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in
Libro verborum dierum regum Israel? 35 Et
dormivit Jehu cum patribus suis, sepelierunt-
que eum in Samaria: et regnavit Joachaz
filius ejus pro eo. 36 Dies autem, quos
regnavit Jehu super Israel, viginti et octo
anni sunt, in Samaria.

CAPUT XI.

1 Athalia vero mater Ochoziæ, videns
mortuum filium suum, surrexit, et interfecit
omne semen regium. 2 Tollens autem Josaba
filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium
Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum
regis qui interficiebantur, et nutricem ejus, de
triclinio: et abscondit eum a facie Athaliæ,
ut non interficeretur. 3 Eratque cum ea sex
annis clam in domo Domini: porro Athalia
regnavit super terram. 4 Anno autem septimo
misit Joiada, et assumens centuriones et
milites, introduxit ad se in templum Domini,
pepigitque cum eis fœdus: et adjurans eos in
domo Domini, ostendit eis filium regis:
5 Et præcepit illis, dicens: Iste est sermo,
quem facere debetis. 6 Tertia pars vestrûm
introeat sabbato, et observet excubias domus
regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur,
et tertia pars sit ad portam, quæ est post
habitaculum scutariorum: et custodietis
excubias domus Messa. 7 Duæ vero partes
e vobis, omnes egredientes sabbato, custo-
diant excubias domus Domini circa regem.

8 וְהִקַּפְתֶּם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכֵלָיו
בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ 9 וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי
הַמֵּאיוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם
יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאיוֹת אֶת־הַחֲנִית
וְאֶת־הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית
יְהוָה׃ 11 וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ ׀ וְכֵלָיו
בְּיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד־כֶּתֶף הַבַּיִת
הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבָּיִת עַל־הַמֶּלֶךְ
סָבִיב׃ 12 וַיּוֹצִא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־הָעֵדוּת וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ
וַיִּמְשָׁחֻהוּ וַיַּכּוּ־כָף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃
13 וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָה אֶת־קוֹל הָרָצִין
הָעָם וַתָּבֹא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃ 14 וַתֵּרֶא
וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט
וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם
הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע
עֲתַלְיָה אֶת־בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קָשֶׁר׃
15 וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאיוֹת ׀
פְּקֻדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ
אֶל־מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ הָמֵת
בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אַל־תּוּמַת בֵּית
יְהוָה׃ 16 וַיָּשִׂמוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא דֶּרֶךְ־
מְבוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמַת שָׁם׃
17 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּין
יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעָם
לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ 18 וַיָּבֹאוּ
כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־
מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת
מַתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹּת עַל־בֵּית יְהוָה׃
19 וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־
הָרָצִים וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיֹּרִידוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבוֹאוּ דֶּרֶךְ־שַׁעַר
הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא
הַמְּלָכִים׃ 20 וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ וְהָעִיר
שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית
מֶּלֶךְ׃

פרשה יב׃

1 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ׃ 2 בִּשְׁנַת־
שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃

8 Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σαδηρὼθ ἀποθανεῖται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν.
9 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ συνετός· καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα.
10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.
11 Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.
12 Καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νεζὲρ καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν· καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεύς.
13 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου.
14 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα, καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξι· καὶ διέρρηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς, καὶ ἐβόησε Σύνδεσμος σύνδεσμος.
15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρώθ· ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς Καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
16 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.
17 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ.
18 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς, καὶ τὸν Μαθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων· καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
19 Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρὶ καὶ τὸν Ῥασὶμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων.
20 Καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.
21 Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ἘΝ ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰοὺ ἐβασίλευσεν Ἰωάς, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ τῆς Βηρσαβεέ.

8 Et vallabitis eum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur: eritisque cum rege introeunte et egrediente.
9 Et fecerunt centuriones, juxta omnia quæ præceperat eis Joiada sacerdos: et assumentes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Joiadam sacerdotem.
10 Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Domini.
11 Et steterunt singuli habentes arma in manu sua, a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris et ædis, circum regem.
12 Produxitque filium regis, et posuit super eum diadema, et testimonium: feceruntque eum regem, et unxerunt: et plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex.
13 Audivit autem Athalia vocem populi currentis: et ingressa ad turbas in templum Domini,
14 Vidit regem stantem super tribunal juxta morem, et cantores et tubas prope eum, omnemque populum terræ lætantem, et canentem tubis: et scidit vestimenta sua, clamavitque: Conjuratio, conjuratio.
15 Præcepit autem Joiada centurionibus, qui erant super exercitum, et ait eis: Educite eam extra septa templi, et quicumque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim sacerdos: Non occidatur in templo Domini.
16 Imposueruntque ei manus, et impegerunt eam per viam introitus equorum, juxta palatium, et interfecta est ibi.
17 Pepigit ergo Joiada fœdus inter Dominum, et inter regem, et inter populum, ut esset populus Domini, et inter regem et populum.
18 Ingressusque est omnis populus terræ templum Baal, et destruxerunt aras ejus, et imagines contriverunt valide: Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Domini.
19 Tulitque centuriones, et Cerethi et Phelethi legiones, et omnem populum terræ, deduxeruntque regem de domo Domini: et venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, et sedit super thronum regum.
20 Lætatusque est omnis populus terræ, et civitas conquievit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis.
21 Septemque annorum erat Joas, cum regnare cœpisset.

CAPUT XII.

1 ANNO septimo Jehu, regnavit Joas: et quadraginta annis regnavit in Jerusalem; nomen matris ejus Sebia de Bersabee.

3 וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־
יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 4 רַק
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים
וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל־
הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא
בֵית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת
עֶרְכּוֹ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֶב־אִישׁ
לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ 6 יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק
הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא שָׁם בָּדֶק׃
7 וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יְהוֹאָשׁ לֹא־חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
8 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אֵינְכֶם
מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ־
כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת
תִּתְּנֻהוּ׃ 9 וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת־
כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק
הַבָּיִת׃ 10 וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד
וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
בַּיָּמִין בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ־שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
הַמּוּבָא בֵית־יְהוָה׃ 11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־
רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּצֻרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בֵית־יְהוָה׃ 12 וְנָתְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים
בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאֻהוּ לְחָרָשֵׁי הָעֵץ וְלַבֹּנִים
הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה׃ 13 וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי
הָאֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק
אֶת־בֶּדֶק בֵּית־יְהוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־
הַבַּיִת לְחָזְקָה׃ 14 אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית
יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת
כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי־כָסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵית־יְהוָה׃ 15 כִּי־לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֻהוּ
וְחִזְּקוּ־בוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 16 וְלֹא יְחַשְּׁבוּ
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם
לָתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמֻנָה הֵם
עֹשִׂים׃ 17 כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא
בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ׃ 18 אָז יַעֲלֶה
חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדָהּ
וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלָםִ׃

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεύς. 3 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν,
καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς
ὑψηλοῖς. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωὰς πρὸς τοὺς ἱερεῖς
Πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ
ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον ὃ
ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, 5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ
τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ
βεδὲκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὑρεθῇ ἐκεῖ
βεδέκ. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ
ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωὰς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς
τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωὰς ὁ
βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς Τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδὲκ
τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ
τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου
δώσετε αὐτό. 8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ
μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ
ἐνισχῦσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. 9 Καὶ ἔλαβεν
Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην
ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ
Ἀμμαζειβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου·
καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν
πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν
τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως
καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 11 Καὶ
ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας
ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου·
καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων καὶ τοῖς
οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 12 Καὶ
τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ
κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ
κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα
ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι. 13 Πλὴν
οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἧλοι,
φιάλαι καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ
σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος
ἐν οἴκῳ Κυρίου, 14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα
δώσουσιν αὐτό· καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν
οἶκον Κυρίου. 15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς
ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν
δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν
ποιοῦσιν. 16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ
ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ τι εἰσηνέχθη ἐν
οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο. 17 Τότε
ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ
Γέθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν· καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Fecitque Joas rectum coram Domino cunctis
diebus, quibus docuit eum Joiada sacerdos.
3 Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc
enim populus immolabat, et adolebat in
excelsis incensum. 4 Dixitque Joas ad
sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum,
quæ illata fuerit in templum Domini a
prætereuntibus, quæ offertur pro pretio
animæ, et quam sponte et arbitrio cordis sui
inferunt in templum Domini: 5 Accipiant
illam sacerdotes juxta ordinem suum, et
instaurent sartatecta domus, si quid neces-
sarium viderint instauratione. 6 Igitur
usque ad vigesimum tertium annum regis
Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta
templi. 7 Vocavitque rex Joas Joiadam
pontificem et sacerdotes, dicens eis: Quare
sartatecta non instauratis templi? nolite
ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem
vestrum, sed ad instaurationem templi reddite
eam. 8 Prohibitique sunt sacerdotes ultra
accipere pecuniam a populo, et instaurare
sartatecta domus. 9 Et tulit Joiada pontifex
gazophylacium unum, aperuitque foramen
desuper, et posuit illud juxta altare ad
dexteram ingredientium domum Domini,
mittebantque in eo sacerdotes, qui custo-
diebant ostia, omnem pecuniam, quæ defere-
batur ad templum Domini. 10 Cumque
viderent nimiam pecuniam esse in gazophy-
lacio, ascendebat scriba regis, et pontifex,
effundebantque et numerabant pecuniam,
quæ inveniebatur in domo Domini: 11 Et
dabant eam juxta numerum atque mensuram,
in manu eorum qui præerant cæmentariis
domus Domini: qui impendebant eam in
fabris lignorum, et in cæmentariis iis, qui
operabantur in domo Domini, 12 Et
sartatecta faciebant: et in iis, qui cædebant
saxa, et ut emerent ligna, et lapides, qui
excidebantur, ita ut impleretur instauratio
domus Domini, in universis quæ indigebant
expensa ad muniendam domum. 13 Verum-
tamen non fiebant ex eadem pecunia hydriæ
templi Domini, et fuscinulæ, et thuribula, et
tubæ, et omne vas aureum et argenteum, de
pecunia quæ inferebatur in templum Domini;
14 Iis enim qui faciebant opus, dabatur ut
instauraretur templum Domini: 15 Et non
fiebat ratio iis hominibus, qui accipiebant
pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed
in fide tractabant eam. 16 Pecuniam vero pro
delicto, et pecuniam pro peccatis, non infere-
bant in templum Domini, quia sacerdotum erat.
17 Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, et pug-
nabat contra Geth, cepitque eam: et direxit
faciem suam ut ascenderet in Jerusalem.

19 וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֵת כָּל־
הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר־הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם
וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קֳדָשָׁיו
וְאֵת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית־
יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלָםִ׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
21 וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ־קָשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ
בֵּית מִלֹּא הַיּוֹרֵד סִלָּא׃ 22 וְיוֹזָכָר בֶּן־
שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר ׀ עֲבָדָיו הִכֻּהוּ
וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה יג׃

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ
בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
אַחַר חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה׃ 3 וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד ׀ חֲזָאֵל מֶלֶךְ־
אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים׃
4 וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
אֵלָיו יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל
כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃ 5 וַיִּתֵּן יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ 6 אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית־
יָרָבְעָם אֲשֶׁר־הֶחֱטִי אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהּ הָלָךְ
וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ 7 כִּי לֹא
הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים
פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רֶכֶב וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי
כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדֻשׁ׃
8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 10 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 11 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־
נְבָט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהּ הָלָךְ׃

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ
ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας,
οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια
αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε
τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ. 19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰούδα; 20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ
ἔδησαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς
ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελᾶ. 21 Καὶ Ἰεζιχὰρ
υἱὸς Ἰεμουὰθ καὶ Ἰεζεβοὺθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε·
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ἘΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς
υἱῷ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ
υἱὸς Ἰοὺ ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη. 2 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.
3 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας
καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς
ἡμέρας. 4 Καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ προσώπου
Κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε
τὴν θλῖψιν Ἰσραήλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Συρίας. 5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν τῷ
Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας·
καὶ ἐκάθισεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης. 6 Πλὴν οὐκ
ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη· καί
γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ. 7 Ὅτι οὐχ
ὑπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαὸς ἀλλ' ἢ πεντήκοντα
ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν,
ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο
αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε
καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; 9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς
βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη. 11 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρ-
τίας ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη.

18 Quam ob rem tulit Joas rex Juda omnia
sanctificata, quæ consecraverant Josaphat et
Joram et Ochozias, patres ejus reges Juda, et
quæ ipse obtulerat: et universum argentum,
quod inveniri potuit in thesauris templi
Domini, et in palatio regis: misitque Hazaeli
regi Syriæ, et recessit ab Jerusalem. 19 Reli-
qua autem sermonum Joas, et universa quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Juda? 20 Surrexe-
runt autem servi ejus, et conjuraverunt inter
se, percusseruntque Joas in domo Mello in
descensu Sella. 21 Josachar namque filius
Semaath, et Jozabad filius Somer, servi ejus,
percusserunt eum, et mortuus est: et sepelie-
runt eum cum patribus suis in civitate David,
regnavitque Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 Anno vigesimo tertio Joas filii Ochozia
regis Juda, regnavit Joachaz filius Jehu super
Israel in Samaria decem et septem annis.
2 Et fecit malum coram Domino, secutusque
est peccata Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel, et non declinavit ab eis. 3 Iratus-
que est furor Domini contra Israel, et
tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, et in
manu Benadad filii Hazael, cunctis diebus.
4 Deprecatus est autem Joachaz faciem
Domini, et audivit eum Dominus: vidit enim
angustiam Israel, quia attriverat eos rex
Syriæ: 5 Et dedit Dominus salvatorem
Israeli, et liberatus est de manu regis Syriæ:
habitaveruntque filii Israel in tabernaculis suis
sicut heri et nudiustertius. 6 Verumtamen
non recesserunt a peccatis domus Jeroboam,
qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulave-
runt: siquidem et lucus permansit in Samaria.
7 Et non sunt derelicti Joachaz de populo
nisi quinquaginta equites, et decem currus, et
decem millia peditum: interfecerat enim eos
rex Syriæ, et redegerat quasi pulverem in
tritura areæ. 8 Reliqua autem sermonum
Joachaz, et universa quæ fecit, et fortitudo
ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Israel? 9 Dormivitque
Joachaz cum patribus suis, et sepelierunt eum
in Samaria: regnavitque Joas filius ejus
pro eo. 10 Anno trigesimo septimo Joas
regis Juda, regnavit Joas filius Joachaz
super Israel in Samaria sedecim annis,
11 Et fecit quod malum est in conspectu
Domini: non declinavit ab omnibus peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.

12 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ
עִם־אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ וַיִּקָּבֵר
יוֹאָשׁ בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת־חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת
בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ
עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי ׀ אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל
וּפָרָשָׁיו׃ 15 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת
וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ 16 וַיֹּאמֶר ׀
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכֵּב יָדְךָ עַל־הַקֶּשֶׁת
וַיַּרְכֵּב יָדוֹ וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל־יְדֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה
וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיּוֹר וַיֹּאמֶר חֵץ־
תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַאֲרָם וְהִכִּיתָ
אֶת־אֲרָם בַּאֲפֵק עַד־כַּלֵּה׃ 18 וַיֹּאמֶר קַח
הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ־
אַרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ־פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ 19 וַיִּקְצֹף
עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חָמֵשׁ
אוֹ־שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־
כַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּה אֶת־אֲרָם׃
20 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרֻהוּ וּגְדוּדֵי
מוֹאָב יָבֹאוּ בָאָרֶץ בָּא שָׁנָה׃
21 וַיְהִי הֵם ׀ קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־
הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע
וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיְחִי
וַיָּקָם עַל־רַגְלָיו׃ 22 וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃
23 וַיָּחָן יְהוָה אֹתָם וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם
לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכָם מֵעַל־
פָּנָיו עַד־עָתָּה׃ 24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם
וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וַיָּשָׁב
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־הֶעָרִים מִיַּד
בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד
יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרשה יד׃

1 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יוֹאָחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

12 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησε
μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱεροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ. 14 Καὶ Ἐλισαιὲ ἠῤῥώστησε
τὴν ἀῤῥωστίαν αὐτοῦ δι' ἣν ἀπέθανε· καὶ κατέβη
πρὸς αὐτὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Πάτερ πάτερ, ἅρμα
Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἐλισαιὲ Λάβε τόξον καὶ βέλη· καὶ ἔλαβε πρὸς
ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. 16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
Ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ
ἐπεβίβασεν Ἰωὰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν
Ἐλισαιὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως 17 Καὶ εἶπεν Ἄνοιξον τὴν θυρίδα
κατ' ἀνατολάς· καὶ ἤνοιξε· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ
Τόξευσον· καὶ ἐτόξευσε· καὶ εἶπε Βέλος σωτηρίας
τῷ Κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ
πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφὲκ ἕως συντελείας.
18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ Λάβε τόξα· καὶ
ἔλαβε· καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ Πάταξον
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρὶς καὶ
ἔστη. 19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπεν Εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις,
τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ
νῦν τρὶς πατάξεις τὴν Συρίαν. 20 Καὶ ἀπέθανεν
Ἐλισαιέ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν· καὶ μονόζωνοι Μωὰβ
ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. 21 Καὶ
ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον, καὶ ἔῤῥιψαν τὸν ἄνδρα ἐν
τῷ τάφῳ Ἐλισαιέ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἥψατο τῶν
ὀστέων Ἐλισαιέ, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. 22 Καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ. 23 Καὶ ἠλέησε
Κύριος αὐτοὺς καὶ ᾠκτείρησεν αὐτούς, καὶ ἐπέβλεψεν
ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀπέῤῥιψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. 24 Καὶ ἀπέ-
θανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν
υἱὸς Ἄδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ καὶ ἔλαβε τὰς
πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαήλ, ἃς ἔλαβεν
ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
πολέμῳ· τρὶς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωὰς καὶ ἐπέστρεψε
τὰς πόλεις Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ἘΝ ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωὰς υἱῷ
Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα.

12 Reliqua autem sermonum Joas, et universa
quæ fecit, et fortitudo ejus, quomodo pugna-
verit contra Amasiam regem Juda, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel? 13 Et dormivit Joas cum
patribus suis: Jeroboam autem sedit super
solium ejus. Porro Joas sepultus est in
Samaria cum regibus Israel. 14 Eliseus
autem ægrotabat infirmitate, qua et mortuus
est: descenditque ad eum Joas rex Israel, et
flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater
mi, currus Israel, et auriga ejus. 15 Et ait
illi Eliseus: Affer arcum, et sagittas. Cumque
attulisset ad eum arcum, et sagittas, 16 Dixit
ad regem Israel: Pone manum tuam super
arcum. Et cum posuisset ille manum suam,
superposuit Eliseus manus suas manibus regis,
17 Et ait: Aperi fenestram orientalem.
Cumque aperuisset, dixit Eliseus: Jace sagit-
tam. Et jecit. Et ait Eliseus: Sagitta salutis
Domini, et sagitta salutis contra Syriam:
percutiesque Syriam in Aphec, donec consu-
mas eam. 18 Et ait: Tolle sagittas. Qui
cum tulisset, rursum dixit ei: Percute jaculo
terram. Et cum percussisset tribus vicibus,
et stetisset, 19 Iratus est vir Dei contra eum,
et ait: Si percussisses quinquies, aut sexies,
sive septies, percussisses Syriam usque ad
consumptionem: nunc autem tribus vicibus
percuties eam. 20 Mortuus est ergo Eliseus,
et sepelierunt eum. Latrunculi autem de
Moab venerunt in terram in ipso anno.
21 Quidam autem sepelientes hominem vide-
runt latrunculos, et projecerunt cadaver in
sepulchro Elisei. Quod cum tetigisset ossa
Elisei, revixit homo, et stetit super pedes
suos. 22 Igitur Hazael rex Syriæ afflixit
Israel cunctis diebus Joachaz: 23 Et misertus
est Dominus eorum, et reversus est ad eos
propter pactum suum, quod habebat cum
Abraham, et Isaac, et Jacob: et noluit
disperdere eos, neque projicere penitus, usque
in præsens tempus. 24 Mortuus est autem
Hazael rex Syriæ, et regnavit Benadad filius
ejus pro eo. 25 Porro Joas filius Joachaz
tulit urbes de manu Benadad filii Hazael,
quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure
prælii, tribus vicibus percussit eum Joas, et
reddidit civitates Israel.

CAPUT XIV.

1 In anno secundo Joas filii Joachaz regis
Israel, regnavit Amasias filius Joas regis Juda.

2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם
אִמּוֹ יְהוֹעַדָּן מִן־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּדָוִד אָבִיו כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה׃ 4 רַק הַבָּמוֹת
לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים
בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה
בְּיָדוֹ וַיַּךְ אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ
אָבִיו׃ 6 וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הֵמִית
כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים
לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחֶטְאוֹ
יָמוּת׃ 7 הוּא־הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא־הַמֶּלַח
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתָפַשׂ אֶת־הַסֶּלַע בַּמִּלְחָמָה
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ יָקְתְאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
8 אָז שָׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים אֶל־
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר לְכָה נִתְרָאֶה פָנִים׃ 9 וַיִּשְׁלַח
יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־
יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח
אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת־
בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחוֹחַ׃ 10 הַכֵּה
הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ לִבֶּךָ הִכָּבֵד וְשֵׁב
בְּבֵיתֶךָ וְלָמָּה תִתְגָּרֶה בְּרָעָה וְנָפַלְתָּה
אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃ 11 וְלֹא־שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ
וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים
הוּא וַאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ
אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃ 12 וַיִּנָּגֶף יְהוּדָה לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָו׃ 13 וְאֵת
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יְהוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ
תָּפַשׂ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ
וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַ͏ִם
בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע
מֵאוֹת אַמָּה׃ 14 וְלָקַח אֶת־כָּל־הַזָּהָב
וְהַכֶּסֶף וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים הַנִּמְצְאִים בֵּית־
יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּנֵי
הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה׃ 15 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר נִלְחַם
עִם אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
16 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן
עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὶμ
ἐξ Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐποίησεν. 4 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς
πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ. 6 Καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται
ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος
λέγων Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ
υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἀλλ' ἢ
ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται.
7 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν Γεμελὲδ δέκα
χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ,
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους
πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοὺ βασιλέως
Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις. 9 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν
βασιλέα Ἰούδα λέγων Ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ
λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς
γυναῖκα· καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν
τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα. 10 Τύπ-
των ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία
σου· ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ
ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῇ σὺ καὶ
Ἰούδας μετὰ σοῦ. 11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας·
καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν
προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα
ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα· 12 Καὶ ἔπταισεν
Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 13 Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν
υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ
Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις.
14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ
ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν συμμίξεων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν
ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου
βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;
16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Viginti quinque annorum erat cum regnare
cœpisset: viginti autem et novem annis
regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus
Joadan de Jerusalem. 3 Et fecit rectum
coram Domino, verumtamen non ut David
pater ejus. Juxta omnia, quæ fecit Joas
pater suus, fecit: 4 Nisi hoc tantum, quod
excelsa non abstulit: adhuc enim populus
immolabat, et adolebat incensum in excelsis.
5 Cumque obtinuisset regnum, percussit ser-
vos suos, qui interfecerant regem patrem
suum: 6 Filios autem eorum qui occiderant,
non occidit, juxta quod scriptum est in libro
legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens:
Non morientur patres pro filiis, neque filii
morientur pro patribus: sed unusquisque in
peccato suo morietur. 7 Ipse percussit Edom
in valle Salinarum decem millia, et apprehen-
dit petram in prælio, vocavitque nomen ejus
Jectehel, usque in præsentem diem. 8 Tunc
misit Amasias nuntios ad Joas filium Joachaz,
filii Jehu regis Israel, dicens: Veni, et
videamus nos. 9 Remisitque Joas rex Israel
ad Amasiam regem Juda, dicens: Carduus
Libani misit ad cedrum quæ est in Libano,
dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem.
Transieruntque bestiæ saltus, quæ sunt in
Libano, et conculcaverunt carduum. 10 Per-
cutiens invaluisti super Edom, et sublevavit
te cor tuum: contentus esto gloria, et sede in
domo tua: quare provocas malum, ut cadas
tu et Judas tecum? 11 Et non acquievit
Amasias: ascenditque Joas rex Israel, et
viderunt se, ipse et Amasias rex Juda in
Bethsames oppido Judæ. 12 Percussusque
est Juda coram Israel, et fugerunt unusquis-
que in tabernacula sua. 13 Amasiam vero
regem Juda, filium Joas filii Ochoziæ, cepit
Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit eum
in Jerusalem: et interrupit murum Jerusalem,
a porta Ephraim usque ad portam anguli,
quadringentis cubitis. 14 Tulitque omne
aurum, et argentum, et universa vasa, quæ
inventa sunt in domo Domini, et in thesauris
regis, et obsides, et reversus est in Samariam.
15 Reliqua autem verborum Joas quæ fecit,
et fortitudo ejus qua pugnavit contra Ama-
siam regem Juda, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
16 Dormivitque Joas cum patribus suis,
et sepultus est in Samaria cum regibus
Israel: et regnavit Jeroboam filius ejus pro eo.

17 וַיְחִי אֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 18 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אֲמַצְיָהוּ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 19 וַיִּקְשְׁרוּ
עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַםִ וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ
אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ 20 וַיִּשְׂאוּ
אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלַםִ עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 21 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם
יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָה וְהוּא בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃
22 הוּא בָּנָה אֶת־אֵילַת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה
אַחֲרֵי שְׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו׃
23 בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָהוּ
בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן־
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים
וְאַחַת שָׁנָה׃ 24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 25 הוּא הֵשִׁיב אֶת־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־יָם הָעֲרָבָה
כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגַּת
הַחֵפֶר׃ 26 כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עֳנִי יִשְׂרָאֵל
מֹרֶה מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין
עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וְלֹא־דִבֶּר יְהוָה לִמְחוֹת
אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵם
בְּיַד יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ׃ 28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יָרָבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־
נִלְחָם וַאֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶת־דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־חֲמָת
לִיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
29 וַיִּשְׁכַּב יָרָבְעָם עִם־אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה טו׃

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיָרָבְעָם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ עֲזַרְיָה בֶן־אֲמַצְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ יְכָלְיָהוּ מִירוּשָׁלָםִ׃
3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֲמַצְיָהוּ אָבִיו׃ 4 רַק הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ
עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ
βασιλέα Ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη. 18 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν
ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
20 Καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν
Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυίδ. 21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν
Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ
ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἀμεσσίου. 22 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλώθ,
καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆ-
ναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 23 Ἐν
ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίου υἱῷ Ἰωὰς
βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωὰς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος.
24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ
ὅριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμὰθ ἕως τῆς θαλάσσης
τῆς Αραβα, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ
τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφέρ. 26 Ὅτι εἶδε
Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα
καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους
καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ
Ἰσραήλ. 27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι
τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωάς.
28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα
ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ
τὴν Αἰμὰθ τῷ Ἰούδᾳ ἐν Ἰσραήλ, οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραήλ,
καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ
βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσ-
σίου βασιλέως Ἰούδα. 2 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσ-
σίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

17 Vixit autem Amasias, filius Joas, rex Juda,
postquam mortuus est Joas filius Joachaz
regis Israel, quindecim annis. 18 Reliqua
autem sermonum Amasiæ, nonne hæc scripta
sunt in Libro sermonum dierum regum Juda?
19 Factaque est contra eum conjuratio in
Jerusalem: at ille fugit in Lachis. Miserunt-
que post eum in Lachis, et interfecerunt eum
ibi. 20 Et asportaverunt in equis, sepultusque
est in Jerusalem cum patribus suis in civitate
David. 21 Tulit autem universus populus
Judæ Azariam annos natum sedecim, et
constituerunt eum regem pro patre ejus
Amasia. 22 Ipse ædificavit Ælath, et res-
tituit eam Judæ, postquam dormivit rex cum
patribus suis. 23 Anno quintodecimo Amasiæ
filii Joas regis Juda, regnavit Jeroboam filius
Joas regis Israel in Samaria, quadraginta et
uno anno: 24 Et fecit quod malum est
coram Domino. Non recessit ab omnibus
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel. 25 Ipse restituit terminos Israel,
ab introitu Emath, usque ad mare solitudinis,
juxta sermonem Domini Dei Israel, quem
locutus est per servum suum Jonam filium
Amathi prophetam, qui erat de Geth, quæ
est in Opher. 26 Vidit enim Dominus
afflictionem Israel amaram nimis, et quod
consumpti essent usque ad clausos carcere, et
extremos, et non esset qui auxiliaretur Israeli.
27 Nec locutus est Dominus ut deleret nomen
Israel de sub cælo, sed salvavit eos in manu
Jeroboam filii Joas. 28 Reliqua autem
sermonum Jeroboam, et universa quæ fecit, et
fortitudo ejus qua præliatus est, et quomodo
restituit Damascum et Emath Judæ in Israel,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Israel? 29 Dormivitque
Jeroboam cum patribus suis regibus Israel,
et regnavit Zacharias filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 ANNO vigesimo septimo Jeroboam regis
Israel, regnavit Azarias filius Amasiæ regis
Juda. 2 Sedecim annorum erat cum regnare
cœpisset, et quinquaginta duobus annis
regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus
Jechelia de Jerusalem. 3 Fecitque quod
erat placitum coram Domino, juxta omnia
quæ fecit Amasias pater ejus. 4 Verumtamen
excelsa non est demolitus: adhuc populus
sacrificabat, et adolebat incensum in excelsis.

5 וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מְצֹרָע עַד־
יוֹם מֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית הַחָפְשִׁית וְיוֹתָם
בֶּן־הַמֶּלֶךְ עַל־הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
6 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֲזַרְיָהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 7 וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 8 בִּשְׁנַת
שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ זְכַרְיָהוּ בֶן־יָרָבְעָם עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃ 9 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו לֹא
סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו שַׁלֻּם
בֶּן־יָבֵשׁ וַיַּכֵּהוּ קָבָל־עָם וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו׃ 11 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זְכַרְיָה הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 12 הוּא דְבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר בְּנֵי רְבִיעִים יֵשְׁבוּ לְךָ
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־כֵן׃ 13 שַׁלּוּם
בֶּן־יָבֵישׁ מָלַךְ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע שָׁנָה
לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יֶרַח־יָמִים
בְּשֹׁמְרוֹן׃ 14 וַיַּעַל מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי מִתִּרְצָה
וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת־שַׁלּוּם בֶּן־יָבֵישׁ
בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 15 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי שַׁלּוּם וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 16 אָז יַכֶּה־מְנַחֵם אֶת־
תִּפְסַח וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ
מִתִּרְצָה כִּי לֹא פָתַח וַיַּךְ אֵת כָּל־
הֶהָרוֹתֶיהָ בִּקֵּעַ׃ 17 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וָתֵשַׁע שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים
בְּשֹׁמְרוֹן׃ 18 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לֹא־סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו׃ 19 בָּא
פוּל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוּל
אֶלֶף כִּכַּר־כָּסֶף לִהְיוֹת יָדָיו אִתּוֹ לְהַחֲזִיק
הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ׃ 20 וַיֹּצֵא מְנַחֵם אֶת־הַכֶּסֶף
עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל לָתֵת
לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ
אֶחָד וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא־עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃

5 Καὶ ἥψατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρω-
μένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ· καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 6 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 7 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. 8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ
Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς
Ἱεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον.
9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ
πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 10 Καὶ συνεστράφησαν
ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβίς, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν Κεβλαὰμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ζαχαρίου ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.
12 Ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοὺ λέγων
Υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ,
καὶ ἐγένετο οὕτως. 13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς
ἐβασίλευσεν· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ
Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα
ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. 14 Καὶ ἀνέβη Μαναὴμ
υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλὰ καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν,
καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. 15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Σελλοὺμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἣ συνε-
στράφη ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 16 Τότε
ἐπάταξε Μαναὴμ καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ
ἤνοιξαν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν
γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν. 17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ
καὶ ἐννάτῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε
Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ
δέκα ἔτη. 18 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν
ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε
τὸν Ἰσραήλ. 19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
Μαναὴμ ἔδωκε τῷ Φουᾷ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐξήνεγκε
Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν
δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων
πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνί· καὶ ἀπέστρεψε
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

5 Percussit autem Dominus regem, et fuit
leprosus usque in diem mortis suæ, et habi-
tabat in domo libera seorsum: Joathan vero
filius regis gubernabat palatium, et judicabat
populum terræ. 6 Reliqua autem sermonum
Azariæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? 7 Et dormivit Azarias cum patribus
suis: sepelieruntque eum cum majoribus suis
in civitate David, et regnavit Joathan filius
ejus pro eo. 8 Anno trigesimo octavo Azariæ
regis Juda, regnavit Zacharias filius Jeroboam
super Israel in Samaria sex mensibus: 9 Et
fecit quod malum est coram Domino, sicut
fecerant patres ejus: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
10 Conjuravit autem contra eum Sellum filius
Jabes: percussitque eum palam, et interfecit,
regnavitque pro eo. 11 Reliqua autem ver-
borum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
12 Iste est sermo Domini, quem locutus est
ad Jehu, dicens: Filii tui usque ad quartam
generationem sedebunt super thronum Israel.
Factumque est ita. 13 Sellum filius Jabes
regnavit trigesimo nono anno Azariæ regis
Judæ: regnavit autem uno mense in Samaria.
14 Et ascendit Manahem filius Gadi de
Thersa: venitque in Samariam, et percussit
Sellum filium Jabes in Samaria, et interfecit
eum, regnavitque pro eo. 15 Reliqua autem
verborum Sellum, et conjuratio ejus, per quam
tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel?
16 Tunc percussit Manahem Thapsam, et
omnes qui erant in ea, et terminos ejus de
Thersa; noluerant enim aperire ei: et inter-
fecit omnes prægnantes ejus, et scidit eas.
17 Anno trigesimo nono Azariæ regis Juda,
regnavit Manahem filius Gadi super Israel
decem annis in Samaria. 18 Fecitque quod
erat malum coram Domino: non recessit a
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel cunctis diebus ejus. 19 Veniebat
Phul rex Assyriorum in terram, et dabat
Manahem Phul mille talenta argenti, ut
esset ei in auxilium, et firmaret regnum ejus.
20 Indixitque Manahem argentum super
Israel cunctis potentibus et divitibus, ut
daret regi Assyriorum quinquaginta siclos
argenti per singulos: reversusque est rex
Assyriorum, et non est moratus in terra.

21 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פְּקַחְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃
23 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ פְּקַחְיָה בֶן־מְנַחֵם עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן שְׁנָתָיִם׃ 24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו
פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ שָׁלִישׁוֹ וַיַּכֵּהוּ בְשֹׁמְרוֹן
בְּאַרְמוֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶת־אַרְגֹּב וְאֶת־הָאַרְיֵה
וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיְמִתֵהוּ
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 26 וְיֶתֶר דִּבְרֵי פְקַחְיָה
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
27 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 28 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִן־חַטֹּאות
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
29 בִּימֵי פֶּקַח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תִּגְלַת
פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־
אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יָנוֹחַ וְאֶת־קֶדֶשׁ
וְאֶת־חָצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגָּלִילָה כֹּל
אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיַּגְלֵם אַשּׁוּרָה׃ 30 וַיִּקְשָׁר־
קֶשֶׁר הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה עַל־פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ
וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת
עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּה׃ 31 וְיֶתֶר דִּבְרֵי־
פֶקַח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
32 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 33 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַּת־צָדוֹק׃ 34 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
עֻזִּיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה׃ 35 רַק הַבָּמוֹת לֹא
סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים
בַּבָּמוֹת הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה
הָעֶלְיוֹן׃ 36 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃

21 Καὶ *τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; 22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ
Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας
υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.
24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου,
οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 25 Καὶ συνεστράφη
ἐπ' αὐτὸν Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον
οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ
τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες
ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 26 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 27 Ἐν ἔτει
πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ
Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη. 28 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη
ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 29 Ἐν ταῖς ἡμέραις
Φακεὲ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφελλασὰρ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἰν καὶ τὴν
Ἀβὲλ καὶ τὴν Θαμααχὰ καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν
Κενὲζ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰν καὶ τὴν
Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπῴκισεν
αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. 30 Καὶ συνέστρεψε
σύστρεμμα Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεὲ υἱὸν
Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ
Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Φακὲε καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ
Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν
Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα. 33 Υἱὸς
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν,
καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσὰ θυγάτηρ
Σαδώκ. 34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. 35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς·
αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν
ἐπάνω. 36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Reliqua autem sermonum Manahem, et
universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel? 22 Et
dormivit Manahem cum patribus suis: reg-
navitque Phaceia filius ejus pro eo. 23 Anno
quinquagesimo Azariæ regis Juda, regnavit
Phaceia filius Manahem super Israel in
Samaria biennio: 24 Et fecit quod erat
malum coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
25 Conjuravit autem adversus eum Phacee
filius Romeliæ, dux ejus, et percussit eum in
Samaria in turre domus regiæ, juxta Argob,
et juxta Arie, et cum eo quinquaginta viros
de filiis Galaaditarum, et interfecit eum,
regnavitque pro eo. 26 Reliqua autem
sermonum Phaceia, et universa quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Israel? 27 Anno quinqua-
gesimo secundo Azariæ regis Juda, regnavit
Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria
viginti annis. 28 Et fecit quod erat malum
coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
29 In diebus Phacee regis Israel venit
Theglathphalasar rex Assur, et cepit Ajon, et
Abeldomum, Maacha et Janoe, et Cedes, et
Asor, et Galaad, et Galilæam, et universam
terram Nephthali: et transtulit eos in
Assyrios. 30 Conjuravit autem, et tetendit
insidias Osee filius Ela contra Phacee filium
Romeliæ, et percussit eum, et interfecit: reg-
navitque pro eo vigesimo anno Joatham filii
Oziæ. 31 Reliqua autem sermonum Phacee,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
32 Anno secundo Phacee, filii Romeliæ regis
Israel, regnavit Joatham filius Oziæ regis
Juda. 33 Viginti quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit
in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa, filia
Sadoc. 34 Fecitque quod erat placitum coram
Domino: juxta omnia quæ fecerat Ozias
pater suus, operatus est. 35 Verumtamen
excelsa non abstulit: adhuc populus im-
molabat, et adolebat incensum in excelsis: ipse
ædificavit portam domus Domini sublimis-
simam. 36 Reliqua autem sermonum Joatham,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Juda?

37 בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ
בִּיהוּדָה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וְאֵת פֶּקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ : 38 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
אָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו :

פרשה טז :

1 בִּשְׁנַת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מָלַךְ אָחָז בֶּן־יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה :
2 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו כְּדָוִד אָבִיו : 3 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־בְּנוֹ הֶעֱבִיר
בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֹתָם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 4 וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר
בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ
רַעֲנָן : 5 אָז יַעֲלֶה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח
בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ לַמִּלְחָמָה
וַיָּצֻרוּ עַל־אָחָז וְלֹא יָכְלוּ לְהִלָּחֵם :
6 בָּעֵת הַהִיא הֵשִׁיב רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם
אֶת־אֵילַת לַאֲרָם וַיְנַשֵּׁל אֶת־הַיְּהוּדִים
מֵאֵילוֹת וַאֲרוֹמִים בָּאוּ אֵילַת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 7 וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים
אֶל־תִּגְלַת פְּלֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עַבְדְּךָ
וּבִנְךָ אָנִי עֲלֵה וְהוֹשִׁעֵנִי מִכַּף מֶלֶךְ־אֲרָם
וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלָי : 8 וַיִּקַּח
אָחָז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית
יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
לְמֶלֶךְ־אַשּׁוּר שֹׁחַד : 9 וַיִּשְׁמַע אֵלָיו מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶל־דַּמֶּשֶׂק
וַיִּתְפְּשֶׂהָ וַיַּגְלֶהָ קִירָה וְאֶת־רְצִין הֵמִית :
10 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז לִקְרַאת תִּגְלַת
פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר דּוּמֶּשֶׂק וַיַּרְא אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּדַמָּשֶׂק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶל־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־דְּמוּת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־תַּבְנִיתוֹ לְכָל־מַעֲשֵׂהוּ : 11 וַיִּבֶן אוּרִיָּה
הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה הַכֹּהֵן עַד־
בּוֹא הַמֶּלֶךְ־אָחָז מִדַּמָּשֶׂק : 12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
מִדַּמֶּשֶׂק וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב
הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו : 13 וַיַּקְטֵר
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיַּסֵּךְ אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק
אֶת־דַּם־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ :

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος
ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰούδᾳ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα
Συρίας καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου. 38 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ις'.

1 ἘΝ ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου
ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα·
2 Υἱὸς εἰκόσι ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε το εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραήλ,
καί γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ
ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. 5 Τότε ἀνέβη
Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου
βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον καὶ
ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἄχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.
6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασσὼν βασι-
λεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε
τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλάθ, καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον
εἰς Αἰλὰθ καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς
Θαλγαθφελλασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων Δοῦλός
σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι σῶσόν με ἐκ χειρὸς
βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ
ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλε
τῷ βασιλεῖ δῶρα. 9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς
Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπῴκισεν
αὐτήν, καὶ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα ἐθανάτωσε.
10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν
εἰς ἀπαντὴν Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν
Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς
Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν .αὐτοῦ.
11 Καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστή-
ριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ
ἐκ Δαμασκοῦ. 12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό, 13 Καὶ ἐθυμίασε
τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ
καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα
τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

37 In diebus illis cœpit Dominus mittere in Judam Rasin regem Syriæ, et Phacee filium Romeliæ. 38 Et dormivit Joatham cum patribus suis, sepultusque est cum eis in civitate David patris sui, et regnavit Achaz filius ejus pro eo.

CAPUT XVI.

1 ANNO decimo septimo Phacee filii Romeliæ, regnavit Achaz filius Joatham regis Juda. 2 Viginti annorum erat Achaz cum regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit in Jerusalem: non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut David pater ejus: 3 Sed ambulavit in via regum Israel: insuper et filium suum consecravit, transferens per ignem secundum idola gentium, quæ dissipavit Dominus coram filiis Israel. 4 Immolabat quoque victimas, et adolebat incensum in excelsis, et in collibus, et sub omni ligno frondoso. 5 Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, et Phacee filius Romeliæ rex Israel, in Jerusalem ad prœliandum: cumque obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. 6 In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, et ejecit Judæos de Aila: et Idumæi venerunt in Ailam, et habitaverunt ibi usque in diem hanc. 7 Misit autem Achaz nuntios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens: Servus tuus, et filius tuus ego sum: ascende, et salvum me fac de manu regis Syriæ, et de manu regis Israel, qui consurrexerunt adversum me. 8 Et cum collegisset argentum et aurum, quod inveniri potuit in domo Domini, et in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. 9 Qui et acquievit voluntati ejus: ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, et vastavit eam: et transtulit habitatores ejus Cyrenen, Rasin autem interfecit. 10 Perrexitque rex Achaz in occursum Theglathphalasar regi Assyriorum in Damascum; cumque vidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad Uriam sacerdotem exemplar ejus, et similitudinem juxta omne opus ejus. 11 Extruxitque Urias sacerdos altare: juxta omnia quæ præceperat rex Achaz de Damasco, ita fecit sacerdos Urias, donec veniret rex Achaz de Damasco. 12 Cumque venisset rex de Damasco, vidit altare, et veneratus est illud: ascenditque et immolavit holocausta, et sacrificium suum 13 Et libavit libamina, et fudit sanguinem pacificorum, quæ obtulerat super altare.

14 וְאֵת הַמִּזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
וַיַּקְרֵב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ
וּמִבֵּין בֵּית יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ
הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה׃ 15 וַיְצַוֵּהוּ הַמֶּלֶךְ אָחָז
אֶת־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ
הַגָּדוֹל הַקְטֵר אֶת־עֹלַת־הַבֹּקֶר וְאֶת־מִנְחַת
הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֵת
עֹלַת כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
וְכָל־דַּם עֹלָה וְכָל־דַּם זֶבַח עָלָיו תִּזְרֹק
וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה־לִּי לְבַקֵּר׃ 16 וַיַּעַשׂ
אוּרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
אָחָז׃ 17 וַיְקַצֵּץ הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־הַמִּסְגְּרוֹת
הַמְּכֹנוֹת וַיָּסַר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
הַיָּם הוֹרִד מֵעַל הַבָּקָר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים׃
18 וְאֶת־מֵיסַךְ הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר־בָּנוּ בַבַּיִת
וְאֶת־מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הֵסֵב בֵּית
יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
20 וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃

פרשה יז׃

1 בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְאָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה בְשֹׁמְרוֹן
עַל־יִשְׂרָאֵל תֵּשַׁע שָׁנִים׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנָיו׃ 3 עָלָיו עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיָּשֶׁב לוֹ
מִנְחָה׃ 4 וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר
אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים אֶל־סוֹא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וְלֹא־הֶעֱלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר כְּשָׁנָה
בְשָׁנָה וַיַּעַצְרֵהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ
בֵּית כֶּלֶא׃ 5 וַיַּעַל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ
וַיַּעַל שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
6 בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לָכַד מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר אֶת־שֹׁמְרוֹן וַיֶּגֶל אֶת־יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה
וַיֹּשֶׁב אֹתָם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר
גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי׃ 7 וַיְהִי כִּי־חָטְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלֶה
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יַד פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

14 Τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε
τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον τοῦ
οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ
θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν. 15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων Ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὁλοκαύτωσιν
τὴν πρωινὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ
τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ
τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ
πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ'
αὐτῷ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ἔσται μοι εἰς τὸ πρωί. 16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας
ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ. 17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς
Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνὼθ καὶ μετῆρεν
ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτῆρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν
ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην. 18 Καὶ τὸν
θεμέλιον τῆς καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.
19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἄχαζ ὅσα ἐποίησεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 20 Καὶ ἐκοιμήθη
Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ἘΝ ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα
ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς
Ἰσραὴλ οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Ἐπ' αὐτὸν
ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηὲ δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ
μαναά. 4 Καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ
Ὡσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγὼρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναὰ
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ· καὶ
ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. 5 Καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία
ἔτη. 6 Ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἀπῴκισεν Ἰσραὴλ
εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατῴκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ
καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων.
7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ
Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραὼ βασι-
λέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους,

14 Porro altare æreum, quod erat coram
Domino, transtulit de facie templi, et de
loco altaris, et de loco templi Domini: posuit-
que illud ex latere altaris ad aquilonem.
15 Præcepit quoque rex Achaz Uriæ sacerdoti,
dicens: Super altare majus offer holocaustum
matutinum, et sacrificium vespertinum, et
holocaustum regis, et sacrificium ejus, et holo-
caustum universi populi terræ, et sacrificia
eorum, et libamina eorum: et omnem san-
guinem holocausti, et universum sanguinem
victimæ super illud effundes: altare vero
æreum erit paratum ad voluntatem meam.
16 Fecit igitur Urias sacerdos, juxta omnia
quæ præceperat rex Achaz. 17 Tulit autem
rex Achaz cælatas bases, et luterem, qui erat
desuper :- et mare deposuit de bobus æreis,
qui sustentabant illud, et posuit super pavi-
mentum stratum lapide. 18 Musach quoque
sabbati, quod ædificaverat in templo, et
ingressum regis exterius convertit in templum
Domini, propter regem Assyriorum. 19 Reli-
qua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Juda? 20 Dormivitque Achaz cum
patribus suis, et sepultus est cum eis in
civitate David, et regnavit Ezechias filius
ejus pro eo.

CAPUT XVII.

1 Anno duodecimo Achaz regis Juda,
regnavit Osee filius Ela in Samaria super
Israel novem annis. 2 Fecitque malum
coram Domino: sed non sicut reges Israel,
qui ante eum fuerant. 3 Contra hunc ascendit
Salmanasar rex Assyriorum, et factus est ei
Osee servus, reddebatque illi tributa. 4 Cum-
que deprehendisset rex Assyriorum Osee,
quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua
regem Ægypti, ne præstaret tributa regi
Assyriorum, sicut singulis annis solitus erat,
obsedit eum, et vinctum misit in carcerem.
5 Pervagatusque est omnem terram: et
ascendens Samariam, obsedit eam tribus
annis. 6 Anno autem nono Osee, cepit rex
Assyriorum Samariam, et transtulit Israel in
Assyrios: posuitque eos in Hala, et in
Harbor juxta fluvium Gozan, in civitatibus
Medorum. 7 Factum est enim, cum peccas-
sent filii Israel Domino Deo suo, qui eduxerat
eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis
regis Ægypti, coluerunt deos alienos.

8 וַיֵּלְכוּ בְּחֻקּוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עָשׂוּ׃ 9 וַיְחַפְּאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר
לֹא־כֵן עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם
בָּמוֹת בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־עִיר
מִבְצָר׃ 10 וַיַּצִּבוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃
11 וַיְקַטְּרוּ־שָׁם בְּכָל־בָּמוֹת כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־
הֶגְלָה יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים
לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה׃ 12 וַיַּעַבְדוּ הַגִּלֻּלִים
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה׃ 13 וַיָּעַד יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל־נְבִיאֵו כָל־חֹזֶה לֵאמֹר
שֻׁבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֺתַי
חֻקּוֹתַי כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
אֲבֹתֵיכֶם וַאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים׃ 14 וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם
כְּעֹרֶף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בַּיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 15 וַיִּמְאֲסוּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם וְאֵת עֵדְוֺתָיו אֲשֶׁר
הֵעִיד בָּם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ
וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָם אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתָם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת כָּהֶם׃
16 וַיַּעַזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה שְׁנֵים עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ
אֲשֵׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבָּעַל׃ 17 וַיַּעֲבִירוּ אֶת־
בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים
וַיְנַחֵשׁוּ וַיִּתְמַכְּרוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 18 וַיִּתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְסִרֵם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר
רַק שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ 19 גַּם־יְהוּדָה לֹא
שָׁמַר אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיֵּלְכוּ
בְּחֻקּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 20 וַיִּמְאַס
יְהוָה בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיְעַנֵּם וַיִּתְּנֵם בְּיַד
שֹׁסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָם מִפָּנָיו׃ 21 כִּי־
קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיַּמְלִיכוּ
אֶת־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיַּדֵּא יָרָבְעָם אֶת־
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהֶחֱטִיאָם חֲטָאָה
גְדוֹלָה׃ 22 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חַטֹּאות
יָרָבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה׃ 23 עַד
אֲשֶׁר־הֵסִיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגֶל
יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ אַשּׁוּרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν
ὧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, 9 Καὶ ὅσοι
ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους οὐχ οὕτως
κατὰ Κυρίου θεοῦ αὐτῶν· καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς
ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου
φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς· 10 Καὶ
ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ
βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώ-
δους· 11 Καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκησε Κύριος ἐκ προσώπου
αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ
παροργίσαι τὸν Κύριον· 12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
εἰδώλοις οἷς εἶπε Κύριος αὐτοῖς Οὐ ποιήσετε τὸ
ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυρίῳ. 13 Καὶ διεμαρτύρατο
Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ καὶ ἐν
χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος
λέγων Ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν
πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ
δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετει-
λάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς
ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν. 14 Καὶ
οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν· 15 Καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ
ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων,
καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν
περικύκλῳ αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ
ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· 16 Ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολὰς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ
προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ· 17 Καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἐμαν-
τεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο· καὶ ἐπράθησαν
τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
παροργίσαι αὐτόν. 18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ
Ἰούδα μονωτάτη. 19 Καί γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε
τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν,
καὶ ἀπεώσαντο τὸν Κύριον. 20 Καὶ ἐθυμώθη
Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλευσεν
αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων
αὐτοὺς, ἕως οὗ ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 21 Ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου
Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν τὸν Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβάτ·
καὶ ἐξέωσεν Ἱεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε Κυρίου
καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην. 22 Καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ
Ἱεροβοὰμ ἧς ἐποίησεν· οὐκ ἀπέστησαν ἀπ'
αὐτῆς 23 Ἕως οὗ μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν
χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφη-
τῶν· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς
αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

8 Et ambulaverunt juxta ritum gentium, quas
consumpserat Dominus in conspectu filiorum
Israel, et regum Israel, quia similiter fecerant.
9 Et offenderunt filii Israel verbis non rectis
Dominum Deum suum: et ædificaverunt
sibi excelsa in cunctis urbibus suis, a Turre
custodum usque ad Civitatem munitam.
10 Feceruntque sibi statuas, et lucos, in omni
colle sublimi, et subter omne lignum nemoro-
sum: 11 Et adolebant ibi incensum super
aras in morem gentium, quas transtulerat
Dominus a facie eorum: feceruntque verba
pessima irritantes Dominum: 12 Et coluerunt
immunditias, de quibus præcepit eis Dominus
ne facerent verbum hoc. 13 Et testificatus
est Dominus in Israel et in Juda, per manum
omnium prophetarum et videntium, dicens:
Revertimini a viis vestris pessimis, et cus-
todite præcepta mea, et cæremonias, juxta
omnem legem quam præcepi patribus vestris:
et sicut misi ad vos in manu servorum meorum
prophetarum. 14 Qui non audierunt, sed
induraverunt cervicem suam juxta cervicem
patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino
Deo suo. 15 Et abjecerunt legitima ejus, et
pactum, quod pepigit cum patribus eorum, et
testificationes, quibus contestatus est eos:
secutique sunt vanitates, et vane egerunt;
et secuti sunt gentes, quæ erant per circuitum
eorum, super quibus præceperat Dominus eis,
ut non facerent sicut et illæ faciebant. 16 Et
dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei
sui: feceruntque sibi conflatiles duos vitulos,
et lucos, et adoraverunt universam militiam
cœli: servieruntque Baal, 17 Et consecrave-
runt filios suos et filias suas per ignem: et
divinationibus inserviebant et auguriis: et
tradiderunt se ut facerent malum coram
Domino, ut irritarent eum. 18 Iratusque est
Dominus vehementer Israeli, et abstulit eos a
conspectu suo, et non remansit nisi tribus
Juda tantummodo. 19 Sed nec ipse Juda
custodivit mandata Domini Dei sui: verum
ambulavit in erroribus Israel, quos operatus
fuerat. 20 Projecitque Dominus omne semen
Israel, et afflixit eos, et tradidit eos in manu
diripientium, donec projiceret eos a facie sua:
21 Ex eo jam tempore, quo scissus est Israel
a domo David, et constituerunt sibi regem
Jeroboam filium Nabat: separavit enim
Jeroboam Israel a Domino, et peccare eos
fecit peccatum magnum. 22 Et ambulaverunt
filii Israel in universis peccatis Jeroboam quæ
fecerat: et non recesserunt ab eis, 23 Usque-
quo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut
locutus fuerat in manu omnium servorum
suorum prophetarum: translatusque est Israel
de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

24 וַיָּבֵא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה
וּמֵעַוָּא וּמֵחֲמָת וּסְפַרְוַיִם וַיֹּשֶׁב בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־
שֹׁמְרוֹן וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֶיהָ׃ 25 וַיְהִי בִּתְחִלַּת
שִׁבְתָּם שָׁם לֹא יָרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיְשַׁלַּח
יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרָיוֹת וַיִּהְיוּ הֹרְגִים
בָּהֶם׃ 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְלִיתָ וַתּוֹשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן
לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיְשַׁלַּח־
בָּם אֶת־הָאֲרָיוֹת וְהִנָּם מְמִיתִים אוֹתָם
כַּאֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ׃ 27 וַיְצַו מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר הֹלִיכוּ
שָׁמָּה אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם
מִשָּׁם וְיֵלְכוּ וְיֵשְׁבוּ שָׁם וְיֹרֵם אֶת־מִשְׁפַּט
אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃ 28 וַיָּבֹא אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשֹּׁמְרוֹן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־אֵל
וַיְהִי מוֹרֶה אֹתָם אֵיךְ יִירְאוּ אֶת־יְהוָה׃
29 וַיִּהְיוּ עֹשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהָיו וַיַּנִּיחוּ ׀ בְּבֵית
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשֹּׁמְרֹנִים גּוֹי גּוֹי
בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם׃
30 וְאַנְשֵׁי בָבֶל עָשׂוּ אֶת־סֻכּוֹת בְּנוֹת
וְאַנְשֵׁי־כוּת עָשׂוּ אֶת־נֵרְגַל וְאַנְשֵׁי חֲמָת
עָשׂוּ אֶת־אֲשִׁימָא׃ 31 וְהָעַוִּים עָשׂוּ נִבְחַז
וְאֶת־תַּרְתָּק וְהַסְפַרְוִים שֹׂרְפִים אֶת־בְּנֵיהֶם
בָּאֵשׁ לְאַדְרַמֶּלֶךְ וַעֲנַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵ סְפַרְיִם׃
32 וַיִּהְיוּ יְרֵאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
מִקְצוֹתָם כֹּהֲנֵי בָמוֹת וַיִּהְיוּ עֹשִׂים לָהֶם
בְּבֵית הַבָּמוֹת׃ 33 אֶת־יְהוָה הָיוּ יְרֵאִים
וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כְּמִשְׁפַּט
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם׃ 34 עַד
הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים
הָרִאשֹׁנִים אֵינָם יְרֵאִים אֶת־יְהוָה וְאֵינָם
עֹשִׂים כְּחֻקֹּתָם וּכְמִשְׁפָּטָם וְכַתּוֹרָה
וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר־שָׂם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּכְרֹת יְהוָה
אִתָּם בְּרִית וַיְצַוֵּם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
וְלֹא תַעַבְדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם׃ 36 כִּי ׀
אִם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה אֹתוֹ
תִירָאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲווּ וְלוֹ תִזְבָּחוּ׃ 37 וְאֶת־
הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
כָּל־הַיָּמִים וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βα-
βυλῶνος τὸν ἐκ Χουθά, ἀπὸ Ἀϊὰ καὶ ἀπὸ Αἰμὰθ
καὶ Σεπφαρουαΐμ, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσι
Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμη-
σαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατῳκίσθησαν ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῆς. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς
καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ
ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ
ἦσαν ἀποκτέννοντες ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ εἶπαν τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες Τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας
καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν
τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς
αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδού εἰσι θανατοῦντες
αὐτοὺς καθότι οὐκ οἴδασι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς
γῆς. 27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
λέγων Ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν, καὶ πορευέσθωσαν καὶ
κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα
τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. 28 Καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν
ἱερέων ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν
ἐν Βαιθήλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι
τὸν Κύριον. 29 Καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη
θεοὺς αὐτῶν, και ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν
ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῴκουν· 30 Καὶ οἱ
ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σωκχὼθ Βενίθ,
καὶ οἱ ἄνδρες Χοὺθ ἐποίησαν τὴν Ἐργέλ, καὶ οἱ
ἄνδρες Αἱμὰθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ, 31 Καὶ οἱ
Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζὲρ καὶ τὴν Θαρθάκ,
καὶ ὁ Σεπφαρουαῒμ ἡνίκα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελὲχ
θεοῖς Σεπφαρουαΐμ. 32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν
Κύριον· καὶ κατῴκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμα-
ρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκουν ἐν αὐτῇ·
καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν. 33 Καὶ τὸν Κύριον
ἐφοβοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ
τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπῴκισαν αὐτοὺς ἐκεῖ-
θεν. 34 Ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν
κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται, καὶ
αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ
κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰακὼβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ. 35 Καὶ
διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ
οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς
καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς, 36 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ
Κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· αὐτὸν
φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε.
37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ
τὰς ἐντολὰς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν φυλάσσεσθε
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους.

24 Adduxit autem rex Assyriorum de Baby-
lone, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et
de Sepharvaim: et collocavit eos in civitatibus
Samariæ pro filiis Israel: qui possederunt
Samariam, et habitaverunt in urbibus ejus.
25 Cumque ibi habitare cœpissent, non
timebant Dominum: et immisit in eos
Dominus leones, qui interficiebant eos.
26 Nuntiatumque est regi Assyriorum, et
dictum: Gentes, quas transtulisti, et habitare
fecisti in civitatibus Samariæ, ignorant legi-
tima Dei terræ: et immisit in eos Dominus
leones, et ecce interficiunt eos, eo quod igno-
rent ritum Dei terræ. 27 Præcepit autem
rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc unum
de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis,
et vadat, et habitet cum eis: et doceat eos
legitima Dei terræ. 28 Igitur cum venisset
unus de sacerdotibus his, qui captivi ducti
fuerant de Samaria, habitavit in Bethel, et
docebat eos quomodo colerent Dominum.
29 Et unaquæque gens fabricata est deum
suum: posueruntque eos in fanis excelsis,
quæ fecerant Samaritæ, gens et gens in
urbibus suis, in quibus habitabat. 30 Viri
enim Babylonii fecerunt Sochothbenoth: viri
autem Chutæi fecerunt Nergel: et viri de
Emath fecerunt Asima. 31 Porro Hevæi
fecerunt Nebahaz et Tharthac. Hi autem
qui erant de Sepharvaim comburebant filios
suos igni, Adramelech et Anamelech diis
Sepharvaim, 32 Et nihilominus colebant
Dominum. Fecerunt autem sibi de novissimis
sacerdotes excelsorum, et ponebant eos in
fanis sublimibus. 33 Et cum Dominum
colerent, diis quoque suis serviebant juxta
consuetudinem gentium, de quibus translati
fuerant Samariam: 34 Usque in præsentem
diem morem sequuntur antiquum: non timent
Dominum, neque custodiunt cæremonias ejus,
judicia, et legem, et mandatum, quod præce-
perat Dominus filiis Jacob, quem cognominavit
Israel: 35 Et percusserat cum eis pactum, et
mandaverat eis, dicens: Nolite timere deos
alienos, et non adoretis eos, neque colatis eos,
et non immoletis eis: 36 Sed Dominum
Deum vestrum, qui eduxit vos de terra
Ægypti in fortitudine magna, et in brachio
extento, ipsum timete, et illum adorate,
et ipsi immolate. 37 Cæremonias quoque,
et judicia, et legem, et mandatum, quod
scripsit vobis, custodite ut faciatis cunctis
diebus: et non timeatis deos alienos.

38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם לֹא תִשְׁכָּחוּ
וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 39 כִּי אִם־
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּירָאוּ וְהוּא יַצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיכֶם׃ 40 וְלֹא שָׁמֵעוּ
כִּי אִם־כְּמִשְׁפָּטָם הָרִאשׁוֹן הֵם עֹשִׂים׃
41 וַיִּהְיוּ ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְרֵאִים אֶת־יְהוָה
וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם־בְּנֵיהֶם ׀
וּבְנֵי בְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם
עֹשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ חִזְקִיָּה בֶן־אָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
בְמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי בַּת־זְכַרְיָה׃
3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
דָּוִד אָבִיו׃ 4 הוּא ׀ הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת
וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה
וְכִתַּת נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה
כִּי עַד־הַיָּמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מְקַטְּרִים לוֹ וַיִּקְרָא־לוֹ נְחֻשְׁתָּן׃ 5 בַּיהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּטָח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה
כָמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר הָיוּ
לְפָנָיו׃ 6 וַיִּדְבַּק בַּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו
וַיִּשְׁמֹר מִצְוֺתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
7 וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא יַשְׂכִּיל
וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְלֹא עֲבָדוֹ׃ 8 הוּא
הִכָּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עַזָּה וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ
מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־עִיר מִבְצָר׃
9 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ
הִיא הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עַל־שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ׃ 10 וַיִּלְכְּדֻהָ
מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים בִּשְׁנַת־שֵׁשׁ לְחִזְקִיָּה
הִיא שְׁנַת־תֵּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
נִלְכְּדָה שֹׁמְרוֹן׃ 11 וַיֶּגֶל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־
יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיַּנְחֵם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר
נְהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי׃ 12 עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ
אֶת־בְּרִיתוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ׃
13 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ
ἐπιλήσεσθε· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους,
39 Ἀλλ' ἢ τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε,
καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν. 40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι
αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι. 41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη
ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς
αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες· καί γε οἱ υἱοὶ καὶ
υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὡσηὲ υἱῷ
Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα. 2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ
ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. 3 Καὶ
ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς ἐξῆρε
τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλό-
θρευσε τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν
ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν Νεεσθάν. 5 Ἐν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε,
καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασι-
λεῦσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη
ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῇ. 7 Καὶ ἦν Κύριος μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνῆκε· καὶ
ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ
ἐδούλευσεν αὐτῷ. 8 Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλ-
λοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ
πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ
Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὡσηὲ υἱῷ
Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει
ἐπ' αὐτήν, 10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους
τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς
ἐνιαυτὸς ἔννατος τῷ Ὡσηὲ βασιλεῖ Ἰσραήλ, καὶ
συνελήφθη Σαμάρεια. 11 Καὶ ἀπῴκισε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ
ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ
Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων· 12 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησα· 13 Καὶ τῷ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη
Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

38 Et pactum, quod percussit vobiscum,
nolite oblivisci: nec colatis deos alienos,
39 Sed Dominum Deum vestrum timete, et
ipse eruet vos de manu omnium inimicorum
vestrorum. 40 Illi vero non audierunt, sed
juxta consuetudinem suam pristinam per-
petrabant. 41 Fuerunt igitur gentes istæ
timentes quidem Dominum, sed nihilominus
et idolis suis servientes: nam et filii eorum,
et nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita
faciunt usque in præsentem diem.

CAPUT XVIII.

1 ANNO tertio Osee filii Ela regis Israel,
regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda.
2 Viginti quinque annorum erat, cum regnare
cœpisset: et vigintinovem annis regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Abi filia
Zachariæ. 3 Fecitque quod erat bonum
coram Domino, juxta omnia quæ fecerat
David pater ejus. 4 Ipse dissipavit excelsa, et
contrivit statuas, et succidit lucos, confregit-
que serpentem æneum, quem fecerat Moyses:
siquidem usque ad illud tempus filii Israel
adolebant ei incensum: vocavitque nomen
ejus Nohestan. 5 In Domino Deo Israel
speravit: itaque post eum non fuit similis ei
de cunctis regibus Juda, sed neque in his qui
ante eum fuerunt: 6 Et adhæsit Domino, et
non recessit a vestigiis ejus, fecitque mandata
ejus, quæ præceperat Dominus Moysi. 7 Unde
et erat Dominus cum eo, et in cunctis, ad quæ
procedebat, sapienter se agebat. Rebellavit
quoque contra regem Assyriorum, et non
servivit ei. 8 Ipse percussit Philisthæos
usque ad Gazam, et omnes terminos eorum, a
Turre custodum usque ad Civitatem munitam.
9 Anno quarto regis Ezechiæ, qui erat annus
septimus Osee filii Ela regis Israel, ascendit
Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, et
oppugnavit eam, 10 Et cepit. Nam post
annos tres, anno sexto Ezechiæ, id est, nono
anno Osee regis Israel, capta est Samaria:
11 Et transtulit rex Assyriorum Israel in
Assyrios, collocavitque eos in Hala et in
Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum:
12 Quia non audierunt vocem Domini Dei
sui, sed prætergressi sunt pactum ejus:
omnia, quæ præceperat Moyses servus
Domini, non audierunt, neque fecerunt
13 Anno quartodecimo regis Ezechiæ, ascendit
Sennacherib rex Assyriorum ad universas
civitates Juda munitas: et cepit eas.

14 וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר ׀ לָכִישָׁה ׀ לֵאמֹר ׀ חָטָאתִי שׁוּב
מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר־תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא וַיָּשֶׂם
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־חִזְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת כִּכַּר־כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב׃
15 וַיִּתֵּן חִזְקִיָּה אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵית־יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 16 בָּעֵת
הַהִיא קִצַּץ חִזְקִיָּה אֶת־דַּלְתוֹת הֵיכַל
יְהוָה וְאֶת־הָאֹמְנוֹת אֲשֶׁר צִפָּה חִזְקִיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
17 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־תַּרְתָּן וְאֶת־
רַב־סָרִיס וְאֶת־רַבְשָׁקֵה ׀ מִן־לָכִישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד יְרוּשָׁלָםִ וַיַּעֲלוּ
וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַםִ וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ
בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֲשֶׁר בִּמְסִלַּת
שְׂדֵה כוֹבֵס׃ 18 וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא
אֲלֵהֶם אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת
וְשֶׁבְנָה הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃
19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃
20 אָמַרְתָּ אַךְ־דְּבַר־שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה
לַמִּלְחָמָה עַתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ
בִּי׃ 21 עַתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לְּךָ עַל־מִשְׁעֶנֶת
הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן
פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבֹּטְחִים עָלָיו׃
22 וְכִי־תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בָּטָחְנוּ הֲלוֹא־הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ
אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
וְלִירוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ
בִּירוּשָׁלָםִ׃ 23 וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת־אֲדֹנִי
אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים
אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃
24 וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי פַחַת אַחַד עַבְדֵי
אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם
לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ 25 עַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי יְהוָה
עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִתוֹ יְהוָה
אָמַר אֵלַי עֲלֵה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ׃
26 וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ וְשֶׁבְנָה וְיוֹאָח
אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית
כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר עִמָּנוּ
יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחֹמָה׃

14 *Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα
ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχὶς λέγων
Ἡμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπʼ ἐμοῦ· ὃ ἐὰν ἐπιθῇς
ἐπʼ ἐμὲ βαστάσω. καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια
τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου.
15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ
εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου
τοῦ βασιλέως. 16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν
Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ
ἐχρύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν
αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων. 17 Καὶ ἀπέστειλε βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθὰν καὶ τὸν Ῥαφὶς καὶ
τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχὶς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν
ἐν δυνάμει βαρείᾳ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀνέβησαν
καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ
ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἥ ἐστιν ἐν
τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. 18 Καὶ ἐβόησαν
πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ
υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνὰς ὁ γραμμα-
τεὺς καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμιμνήσκων.
19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης Εἴπατε δὴ
πρὸς Ἐζεκίαν Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
βασιλεὺς Ἀσσυρίων Τί ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν
πέποιθας; 20 Εἶπας Πλὴν λόγοι χειλέων, βουλὴ
καὶ δύναμις εἰς πόλεμον· νῦν οὖν τίνι πεποιθὼς
ἠθέτησας ἐν ἐμοί; 21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ
ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταύτην, ἐπʼ Αἴγυπτον; ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπʼ
αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
τρήσει αὐτήν· οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου
πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπʼ αὐτόν. 22 Καὶ ὅτι
εἶπας πρὸς μὲ Ἐπὶ Κύριον θεὸν πεποίθαμεν·
οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ
αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ
Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστη-
ρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλήμ; 23 Καὶ
νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων,
καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι
σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπʼ αὐτούς. 24 Καὶ πῶς
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν
δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ
ἤλπισας σαυτῷ ἐπʼ Αἴγυπτον εἰς ἅρματα καὶ
ἱππεῖς. 25 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν;
Κύριος εἶπε πρὸς μὲ Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην
καὶ διάφθειρον αὐτήν. 26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ
υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνὰς καὶ Ἰωὰς πρὸς
Ῥαψάκην Λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου
Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις
μεθʼ ἡμῶν Ἰουδαϊστί· καὶ ἵνα τί λαλεῖς ἐν
τοῖς ὠσὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;*

14 Tunc misit Ezechias rex Juda nuntios ad
regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccavi,
recede a me: et omne, quod imposueris
mihi, feram. Indixit itaque rex Assyrio-
rum Ezechiæ regi Judæ trecenta talenta
argenti, et triginta talenta auri. 15 Deditque
Ezechias omne argentum quod repertum
fuerat in domo Domini, et in thesauris regis.
16 In tempore illo confregit Ezechias valvas
templi Domini, et laminas auri, quas ipse
affixerat, et dedit eas regi Assyriorum. 17 Misit
autem rex Assyriorum Tharthan, et Rabsaris,
et Rabsacen, de Lachis ad regem Ezechiam,
cum manu valida, Jerusalem: qui cum
ascendissent, venerunt Jerusalem, et stete-
runt juxta aquæductum piscinæ superioris,
quæ est in via Agrifullonis. 18 Vocaverunt-
que regem: egressus est autem ad eos
Eliacim filius Helciæ, præpositus domus
et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph a
commentariis. 19 Dixitque ad eos Rabsaces:
Loquimini Ezechiæ: Hæc dicit rex magnus,
rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua
niteris? 20 Forsitan inisti consilium, ut
præpares te ad prælium. In quo confidis, ut
audeas rebellare? 21 An speras in baculo
arundineo atque confracto Ægypto, super
quem, si incubuerit homo, comminutus in-
gredietur manum ejus, et perforabit eam? sic
est Pharao rex Ægypti, omnibus qui confidunt
in se. 22 Quod si dixeritis mihi: In Domino
Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est,
cujus abstuli Ezechias excelsa et altaria: et
præcepit Judæ et Jerusalem: Ante altare hoc
adorabitis in Jerusalem? 23 Nunc igitur
transite ad dominum meum regem Assyrio-
rum, et dabo vobis duo millia equorum, et
videte an habere valeatis ascensores eorum.
24 Et quomodo potestis resistere ante unum
satrapam de servis domini mei minimis? An
fiduciam habes in Ægypto propter currus et
equites? 25 Numquid sine Domini voluntate
ascendi ad locum istum, ut demolirer eum?
Dominus dixit mihi: Ascende ad terram
hanc, et demolire eam. 26 Dixerunt autem
Eliacim filius Helciæ, et Sobna, et Joahe,
Rabsaci: Precamur ut loquaris nobis servis
tuis syriace: siquidem intelligimus hanc
linguam: et non loquaris nobis judaice,
audiente populo, qui est super murum.

27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה הַעַל אֲדֹנֶיךָ
וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
הַחֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חֲרָיֵהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־
שֵׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃ 28 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא
בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 29 כֹּה
אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי־לֹא
יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ 30 וְאַל־יַבְטַח
אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל
יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 31 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ
אִתִּי בְרָכָה וּצְאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־גַּפְנוֹ
וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וּשְׁתוּ אִישׁ מֵי־בֹרוֹ׃ 32 עַד־
בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם
אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים
אֶרֶץ זֵית יִצְהָר וּדְבַשׁ וִחְיוּ וְלֹא תָמֻתוּ
וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי־יַסִּית אֶתְכֶם
לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ׃ 33 הַהַצֵּל הִצִּילוּ
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 34 אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה
אֱלֹהֵי סְפַרְוַיִם הֵנַע וְעִוָּה כִּי־הִצִּילוּ אֶת־
שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי׃ 35 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל
יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלִַם מִיָּדִי׃ 36 וְהֶחֱרִישׁוּ
הָעָם וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ
הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֻהוּ׃ 37 וַיָּבֹא אֶלְיָקִים
בֶּן־חִלְקִיָּה אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי
בְגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֵת דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃
2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת
וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים
בַּשַּׂקִּים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא בֶּן־אָמוֹץ׃
3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה
וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים
עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃ 4 אוּלַי יִשְׁמַע
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת ׀ כָּל־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חַי
וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης Μὴ ἐπὶ τὸν
κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέ με ὁ κύριός
μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς
ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ
φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὖρον
αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; 28 Καὶ ἔστη Ῥαψάκης
καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ ἐλάλησε
καὶ εἶπεν Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου
βασιλέως Ἀσσυρίων 29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς
Μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὅτι οὐ μὴ
δύνηται ὑμᾶς ἐξελέσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. 30 Καὶ
μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων
Ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ
ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. 31 Μὴ
ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων Ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε
πρός με, καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ,
καὶ ἀνὴρ τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται, καὶ πίεται
ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, 32 Ἕως ἔλθω καὶ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου
καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ
μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· καὶ
μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων Κύριος
ῥύσεται ὑμᾶς. 33 Μὴ ῥυόμενοι ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων; 34 Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αἱμὰθ
καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Σεπφαρουαΐμ Ἀνὰ
καὶ Ἀβά, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου;
35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἳ ἐξείλαντο
τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου; 36 Καὶ ἐκώφευσαν
καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ
βασιλέως λέγων Οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ. 37 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ
Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωὰς υἱὸς Σαφὰτ ὁ
ἀναμιμνήσκων πρὸς Ἐζεκίαν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια,
καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

ΚΕΦ. ιθʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας,
καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο
σάκκον, καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σωμνὰν
τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων
περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφή-
την υἱὸν Ἀμώς, 3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Τάδε
λέγει Ἐζεκίας Ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ
παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη, ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως
ὠδίνων, καὶ ἰσχὺς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ. 4 Εἴ πως
εἰσακούσεται Κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους
Ῥαψάκου, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφη-
μεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ λήψῃ
προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὑρισκομένου.

27 Respondit que eis Rabsaces, dicens: Num-
quid ad dominum tuum, et ad te misit me
dominus meus, ut loquerer sermones hos, et
non potius ad viros, qui sedent super murum,
ut comedant stercora sua, et bibant urinam
suam vobiscum? 28 Stetit itaque Rabsaces,
et exclamavit voce magna judaice, et ait:
Audite verba regis magni, regis Assyriorum.
29 Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias:
non enim poterit eruere vos de manu mea.
30 Neque fiduciam vobis tribuat super
Dominum, dicens: Eruens liberabit nos
Dominus, et non tradetur civitas hæc in
manu regis Assyriorum. 31 Nolite audire
Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum:
Facite mecum quod vobis est utile, et egre-
dimini ad me: et comedet unusquisque de
vinea sua, et de ficu sua; et bibetis aquas de
cisternis vestris: 32 Donec veniam, et
transferam vos in terram, quæ similis est
terræ vestræ, in terram fructiferam, et
fertilem vini. terram panis et vinearum,
terram olivarum, et olei ac mellis, et vivetis,
et non moriemini. Nolite audire Ezechiam,
qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos.
33 Numquid liberaverunt dii gentium terram
suam de manu regis Assyriorum? 34 Ubi
est deus Emath, et Arphad? ubi est deus
Sepharvaim, Ana, et Ava? numquid libera-
verunt Samariam de manu mea? 35 Quinam
illi sunt in universis diis terrarum, qui
eruerunt regionem suam de manu mea, ut
possit eruere Dominus Jerusalem de manu
mea? 36 Tacuit itaque populus, et non
respondit ei quidquam: siquidem præceptum
regis acceperant, ut non responderent ei.
37 Venitque Eliacim filius Helciæ, præpositus
domus, et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph
a commentariis, ad Ezechiam, scissis vestibus,
et nuntiaverunt ei verba Rabsacis.

CAPUT XIX.

1 QUÆ cum audisset Ezechias rex, scidit
vestimenta sua, et opertus est sacco, ingressus-
que est domum Domini. 2 Et misit Eliacim
præpositum domus, et Sobnam scribam, et
senes de sacerdotibus, opertos saccis, ad
Isaiam prophetam filium Amos. 3 Qui
dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribula-
tionis, et increpationis, et blasphemiæ, dies
iste: venerunt filii usque ad partum, et vires
non habet parturiens. 4 Si forte audiat
Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis,
quem misit rex Assyriorum dominus suus,
ut exprobraret Deum viventem, et argueret
verbis, quæ audivit Dominus Deus tuus: et
fac orationem pro reliquiis, quæ repertæ sunt.

5 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לָהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי׃ 7 הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ
וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב לְאַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו
בַּחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃ 8 וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא
אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע
כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ 9 וַיִּשְׁמַע אֶל־תִּרְהָקָה
מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃
10 כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ
בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַםִ בְּיַד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 11 הִנֵּה ׀ אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר
עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם
וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ 12 הַהִצִּילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־
חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַאשָּׂר׃
13 אַיּוֹ מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
לָעִיר סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ 14 וַיִּקַּח
חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים
וַיִּקְרָאֵם וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ
חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 15 וַיִּתְפַּלֵּל
חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ 16 הַטֵּה יְהוָה ׀
אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה
וּשְׁמַע אֵת דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
לְחָרֵף אֱלֹהִים חָי׃ 17 אָמְנָם יְהוָה
הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־
אַרְצָם׃ 18 וְנָתְנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי
לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם
עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃ 19 וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים
לְבַדֶּךָ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי׃ 21 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת
בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלָםִ׃

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς
Ἡσαΐαν, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας Τάδε ἐρεῖτε
πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει Κύριος Μὴ
φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασ-
φήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων. 7 Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται
ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ·
καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὗρε τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνά, ὅτι ἤκουσεν
ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς. 9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακὰ
βασιλέως Αἰθιόπων λέγων Ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν
μετὰ σοῦ· καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἐζεκίαν λέγων 10 Μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεός
σου, ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ
παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων. 11 Ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν
βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ
ἀναθεματίσαι αὐτάς, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; 12 Μὴ
ἐξαιρούμενοι ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζὰν καὶ
τὴν Χαῤῥὰν καὶ τὴν Ῥαφὶς καὶ υἱοὺς Ἐδὲμ τοὺς
ἐν Θαεσθέν; 13 Ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Αἱμὰθ καὶ
ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῆς
πόλεως Σεπφαρουαῒν Ἀνὰ καὶ Ἀβά; 14 Καὶ
ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων
καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου
καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,
15 Καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. 16 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ
ἄκουσον, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ
ἴδε, καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρὶμ οὓς
ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα. 17 Ὅτι ἀληθείᾳ
Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,
18 Καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι
οὐ θεοί εἰσιν ἀλλ' ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα
καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς. 19 Καὶ νῦν
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ,
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ
Κύριος ὁ θεὸς μόνος. 20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν λέγων Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων θεὸς Ἰσραὴλ Ἃ
προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρὶμ βασιλέως
Ἀσσυρίων ἤκουσα. 21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε
Κύριος ἐπ' αὐτόν Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτή-
ρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ
κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

5 Venerunt ergo servi regis Ezechiæ ad
Isaiam. 6 Dixitque eis Isaias: Hæc dicetis
domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli
timere a facie sermonum, quos audisti, quibus
blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me.
7 Ecce, ego immittam ei spiritum, et audiet
nuntium, et revertetur in terram suam, et
dejiciam eum cum gladio in terra sua. 8 Reversus
est ergo Rabsaces; et invenit regem Assyrio-
rum expugnantem Lobnam: audierat enim
quod recessisset de Lachis. 9 Cumque audis-
set de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes:
Ecce, egressus est ut pugnet adversum te:
et iret contra eum, misit nuntios ad Ezechiam,
dicens: 10 Hæc dicite Ezechiæ regi Juda:
Non te seducat Deus tuus, in quo habes
fiduciam: neque dicas: Non tradetur Jerusa-
lem in manus regis Assyriorum. 11 Tu enim
ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum
universis terris, quomodo vastaverunt eas:
num ergo solus poteris liberari? 12 Numquid
liberaverunt dii gentium singulos, quos
vastaverunt patres mei, Gozan videlicet, et
Haran, et Reseph, et filios Eden, qui erant in
Thelassar? 13 Ubi est rex Emath, et rex
Arphad, et rex civitatis Sepharvaim, Ana, et
Ava? 14 Itaque cum accepisset Ezechias
litteras de manu nuntiorum, et legisset eas,
ascendit in domum Domini, et expandit eas
coram Domino, 15 Et oravit in conspectu
ejus, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes
super cherubim, tu es Deus solus regum
omnium terræ: tu fecisti cælum et terram.
16 Inclina aurem tuam, et audi: aperi
Domine oculos tuos, et vide: audi omnia
verba Sennacherib, qui misit ut exprobraret
nobis Deum viventem. 17 Vere Domine
dissipaverunt reges Assyriorum gentes, et
terras omnium. 18 Et miserunt deos eorum
in ignem: non enim erant dii, sed opera
manuum hominum ex ligno et lapide, et
perdiderunt eos. 19 Nunc igitur Domine
Deus noster, salvos nos fac de manu ejus,
ut sciant omnia regna terræ, quia tu es
Dominus Deus solus. 20 Misit autem Isaias,
filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Quæ depre-
catus es me super Sennacherib rege
Assyriorum, audivi. 21 Iste est sermo,
quem locutus est Dominus de eo: Sprevit
te et subsannavit te virgo filia Sion: post
tergum tuum caput movit, filia Jerusalem.

22 אֶת־מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָ
קּוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ עַל־קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ 23 בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ ׀ אֲדֹנָי
וַתֹּאמֶר בְּרֹכֶב רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים
יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְחוֹר
בְּרֹשָׁיו וְאָבוֹאָה מְלוֹן קִצֹּה יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃
24 אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם זָרִים וְאַחְרִב
בְּכַף פְּעָמַי כֹּל יְאֹרֵי מָצוֹר׃ 25 הֲלֹא־
שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אֹתָהּ עָשִׂיתִי לְמִימֵי קֶדֶם
וִיצַרְתִּיהָ עַתָּה הֲבֵיאתִיהָ וּתְהִי לְהַשְׁאוֹת
גַּלִּים נִצִּים עָרִים בְּצֻרוֹת׃ 26 וְיֹשְׁבֵיהֶן
קִצְרֵי־יָד חַתּוּ וַיֵּבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירַק
דֶּשֶׁא חֲצִיר גַּגּוֹת וּשְׁדֵפָה לִפְנֵי קָמָה׃
27 וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבֹאֲךָ יָדָעְתִּי וְאֵת
הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃ 28 יַעַן הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי
וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ
וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ וַהֲשִׁבֹתִיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
בָּאתָ בָּהּ׃ 29 וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה
סָפִיחַ וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית סָחִישׁ וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים
וְאִכְלוּ פִרְיָם׃ 30 וְיָסְפָה פְּלֵיטַת בֵּית־
יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי
לְמָעְלָה׃ 31 כִּי מִירוּשָׁלַםִ תֵּצֵא שְׁאֵרִית
וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה ׃
תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃ 32 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא־יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן
וְלֹא־יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃ 33 בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
יָבֹא בָּהּ יָשׁוּב וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא
נְאֻם־יְהוָה׃ 34 וְגַנּוֹתִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃
35 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא ׀ מַלְאַךְ
יְהוָה וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים
וַחֲמִשָּׁה אָלֶף וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם
פְּגָרִים מֵתִים׃ 36 וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ 37 וַיְהִי הוּא
מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית ׀ נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ
וְשַׂרְאֶצֶר הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ
אֶרֶץ אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַר־חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כ׃

1 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת
וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צַו
לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃

22 Τίνα ὠνείδισας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ
ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνὴν καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς
ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
23 Ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον καὶ
εἶπας Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ
ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηροὺς τοῦ Λιβάνου
καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ
ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον
δρυμοῦ καὶ Καρμήλου· 24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον
ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξερήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ
ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς. 25 Ἔπλα-
σα αὐτήν, συνήγαγον αὐτήν· καὶ ἐγενήθη εἰς
ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς.
26 Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ
χειρί, ἔπτηξαν καὶ κατῃσχύνθησαν· ἐγένοντο
χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων
καὶ πάτημα ἀπέναντι ἑστηκότος. 27 Καὶ τὴν
καθέδραν σοῦ καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν
θυμόν σου ἐπ' ἐμέ, 28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ'
ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου·
καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσί σου
καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω
σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ. 29 Καὶ τοῦτό σοι
τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα,
καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει
τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 30 Καὶ προσθήσει
τὸν διασεσωσμένον οἴκου Ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν
ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω. 31 Ὅτι ἐξ
Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζό-
μενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν
δυνάμεων ποιήσει τοῦτο. 32 Οὐχ οὕτως; τάδε
λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων Οὐκ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύ-
σει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν
θυρεός, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.
33 Τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει
Κύριος. 34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως
ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.
35 Καὶ ἐγένετο νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου
καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων
ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθρισαν
τὸ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά. 36 Καὶ
ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρὶμ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ. 37 Καὶ
ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μεσεράχ
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ
αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας εἰς
θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς
ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος
Ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

22 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti?
contra quem exaltasti vocem tuam, et elevasti
in excelsum oculos tuos? contra sanctum
Israel. 23 Per manum servorum tuorum
exprobrasti Domino, et dixisti: In multitu-
dine curruum meorum ascendi excelsa
montium in summitate Libani, et succidi
sublimes cedros ejus, et electas abietes illius.
Et ingressus sum usque ad terminos ejus, et
saltum Carmeli ejus. 24 Ego succidi. Et bibi
aquas alienas, et siccavi vestigiis pedum
meorum omnes aquas clausas. 25 Numquid
non audisti quid ab initio fecerim? Ex
diebus antiquis plasmavi illud, et nunc
adduxi: eruntque in ruinam collium pug-
nantium civitates munitæ. 26 Et qui sedent
in eis, humiles manu, contremuerunt et
confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, et
virens herba tectorum quæ arefacta est
antequam veniret ad maturitatem. 27 Ha-
bitaculum tuum, et egressum tuum, et
introitum tuum, et viam tuam ego præscivi,
et furorem tuum contra me. 28 Insanisti
in me, et superbia tua ascendit in aures meas:
ponam itaque circulum in naribus tuis, et
camum in labiis tuis, et reducam te in viam,
per quam venisti. 29 Tibi autem Ezechia
hoc erit signum: Comede hoc anno quæ
repereris: in secundo autem anno, quæ
sponte nascuntur: porro in tertio anno
seminate et metite: plantate vineas, et
comedite fructum earum. 30 Et quodcumque
reliquum fuerit de domo Juda, mittet radicem
deorsum, et faciet fructum sursum. 31 De
Jerusalem quippe egredientur reliquiæ, et
quod salvetur de monte Sion: zelus Domini
exercituum faciet hoc. 32 Quam ob rem hæc
dicit Dominus de rege Assyriorum: Non
ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam
sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec
circumdabit eam munitio. 33 Per viam, qua
venit, revertetur: et civitatem hanc non
ingredietur, dicit Dominus. 34 Protegamque
urbem hanc, et salvabo eam propter me, et
propter David servum meum. 35 Factum
est igitur in nocte illa, venit angelus Domini,
et percussit in castris Assyriorum centum-
octoginta quinque millia: Cumque diluculo
surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum:
et recedens abiit, 36 Et reversus est
Sennacherib rex Assyriorum, et mansit in
Ninive. 37 Cumque adoraret in templo
Nesroch deum suum, Adramelech et Sarasar
filii ejus percusserunt eum gladio, fugeruntque
in terram Armeniorum, et regnavit Asarhad-
don filius ejus pro eo.

CAPUT XX.

1 In diebus illis ægrotavit Ezechias
usque ad mortem: et venit ad eum Isaias
filius Amos propheta, dixitque ei: Hæc
dicit Dominus Deus: Præcipe domui
tuæ: morieris enim tu, et non vives.

2 וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־
יְהוָה לֵאמֹר׃ 3 אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת
אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב
שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃ 4 וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ
לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר יְהוָה הָיָה
אֵלָיו לֵאמֹר׃ 5 שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ
נְגִיד עַמִּי כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד
אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת־
דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל־
הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃
7 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים
וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ 8 וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי־יִרְפָּא
יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית
יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה־לְּךָ הָאוֹת
מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֵּר הָלַךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם־
יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ
נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִּי
יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
11 וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשֶׁב
אֶת־הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת
אָחָז אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
12 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־
בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃
13 וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־כָּל־
בֵּית נְכֹתֹה אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַבְּשָׂמִים וְאֵת ׀ שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית
כֵּלָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו
לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ
בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 14 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־
אָמְרוּ ׀ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל׃
15 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דָבָר
אֲשֶׁר לֹא־הִרְאִיתִם בְּאֹצְרֹתָי׃ 16 וַיֹּאמֶר
יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה׃

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ
ηὔξατο πρὸς Κύριον λέγων 3 Κύριε, μνήσθητι
δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ
καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.
4 Καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα
Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων 5 Ἐπίστρεψον
καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ
μου Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός
σου Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά
σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου. 6 Καὶ προσθήσω ἐπὶ
τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι'
ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου. 7 Καὶ εἶπε
Λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ
τὸ ἕλκος, καὶ ὑγιάσει. 8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς
Ἡσαΐαν Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεταί με Κύριος, καὶ
ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;
9 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ
Κυρίου ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε·
πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ
δέκα βαθμούς. 10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Κοῦφον
τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς· οὐχί, ἀλλ'
ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα
βαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω. 11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας
ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιὰ
ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς.
12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν
υἱὸς Βαλαδὰν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαναὰ
πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας.
13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν
αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά, τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ
ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ηὑρέθη
ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ
ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν
πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας
ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν
ἥκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἐκ γῆς πόῤῥωθεν
ἥκασι πρὸς μὲ ἐκ Βαβυλῶνος. 15 Καὶ εἶπε Τί εἶδον
ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ
μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα
αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 16 Καὶ
εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν Ἄκουσον λόγον Κυρίου·

2 Qui convertit faciem suam ad parietem, et
oravit Dominum, dicens: 3 Obsecro Domine,
memento quæso quomodo ambulaverim coram
te in veritate, et in corde perfecto, et quod
placitum est coram te fecerim. Flevit itaque
Ezechias fletu magno. 4 Et antequam
egrederetur Isaias mediam partem atrii, factus
est sermo Domini ad eum, dicens: 5 Rever-
tere, et dic Ezechiæ duci populi mei: Hæc
dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi
orationem tuam, et vidi lacrymas tuas: et
ecce sanavi te, die tertio ascendes templum
Domini. 6 Et addam diebus tuis quindecim
annos: sed et de manu regis Assyriorum
liberabo te, et civitatem hanc, et protegam
urbem istam propter me, et propter David
servum meum. 7 Dixitque Isaias: Afferte
massam ficorum. Quam cum attulissent, et
posuissent super ulcus ejus, curatus est.
8 Dixerat autem Ezechias ad Isaiam: Quod
erit signum, quia Dominus me sanabit, et
quia ascensurus sum die tertia templum
Domini: 9 Cui ait Isaias: Hoc erit signum
a Domino, quod facturus sit Dominus
sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat
umbra decem lineis, an ut revertatur totidem
gradibus? 10 Et ait Ezechias: Facile est,
umbram crescere decem lineis: nec hoc volo
ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem
gradibus. 11 Invocavit itaque Isaias propheta
Dominum, et reduxit umbram per lineas,
quibus jam descenderat in horologio Achaz,
retrorsum decem gradibus. 12 In tempore
illo misit Berodach Baladan, filius Baladan,
rex Babyloniorum, litteras et munera ad
Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset
Ezechias. 13 Lætatus est autem in adventu
eorum Ezechias, et ostendit eis domum
aromatum, et aurum et argentum, et pigmenta
varia, unguenta quoque, et domum vasorum
suorum, et omnia quæ habere poterat in
thesauris suis. Non fuit quod non monstraret
eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate
sua. 14 Venit autem Isaias propheta ad
regem Ezechiam, dixitque ei: Quid dixerunt
viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui
ait Ezechias: De terra longinqua venerunt
ad me, de Babylone. 15 At ille respondit:
Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias:
Omnia quæcumque sunt in domo mea,
viderunt: nihil est quod non monstraverim
eis in thesauris meis. 16 Dixit itaque
Isaias Ezechiæ: Audi sermonem Domini:

17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא ׀ כָּל־אֲשֶׁר
בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא־יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃
18 וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד
יִקָּח וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃
19 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם־שָׁלוֹם
וֶאֱמֶת יִהְיֶה בְיָמָי׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי חִזְקִיָּהוּ
וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרֵכָה
וְאֶת־הַתְּעָלָה וַיָּבֵא אֶת־הַמַּיִם הָעִירָה
הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 21 וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כא׃

1 בֶּן־שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְמָלְכוֹ
וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ חֶפְצִי־בָהּ׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אִבַּד חִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם
מִזְבְּחֹת לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃ 4 וּבָנָה מִזְבְּחֹת
בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם
אָשִׂים אֶת־שְׁמִי׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־
צְבָא הַשָּׁמָיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה׃
6 וְהֶעֱבִיר אֶת־בְּנוֹ בָּאֵשׁ וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ
וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעֹנִים הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיס׃ 7 וַיָּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל
הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בַּבַּיִת אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת־שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא
אֹסִיף לְהָנִיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם רַק ׀ אִם־יִשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וּלְכָל־הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה׃ 9 וְלֹא
שָׁמֵעוּ וַיַּתְעֵם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת אֶת־הָרָע
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד־
עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר׃ 11 יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה
מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה הֵרַע
מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו
וַיַּחֲטִא גַם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו׃

17 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ λῃφθήσεται πάντα
τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα·
καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος·
18 Καὶ οἱ υἱοί σου οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς
γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 19 Καὶ εἶπεν
Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου
ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην
καὶ τὸν ὑδραγωγόν, καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς
τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΥΙΟΣ δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἀψιβά. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν
ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ
ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε
τὰ ἄλση καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραήλ,
καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσια-
στήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς εἶπεν Ἐν Ἱερουσαλὴμ
θήσω τὸ ὄνομά μου. 5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσια-
στήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς
δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ διῆγε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρί, καὶ ἐκληδονίζετο καὶ
οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας
ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ
γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾗ
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, 8 Καὶ οὐ
προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες
φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν
τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου
Μωυσῆς. 9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν
αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισε
Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν λέγων 11 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε
Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα
ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίη-
σεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε
καί γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

17 Ecce dies venient, et auferentur omnia,
quæ sunt in domo tua, et quæ condiderunt
patres tui usque in diem hanc, in Babylonem:
non remanebit quidquam, ait Dominus.
18 Sed et de filiis tuis qui egredientur ex
te, quos generabis, tollentur, et erunt eunuchi
in palatio regis Babylonis. 19 Dixit Ezechias
ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem
locutus es: sit pax et veritas in diebus meis.
20 Reliqua autem sermonum Ezechiæ, et
omnis fortitudo ejus, et quomodo fecerit
piscinam, et aquæductum, et introduxerit
aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Juda?
21 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et regnavit Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXI.

1 Duodecim annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque
annis regnavit in Jerusalem: nomen matris
ejus Haphsiba. 2 Fecitque malum in con-
spectu Domini, juxta idola gentium, quas
delevit Dominus a facie filiorum Israel.
3 Conversusque est, et ædificavit excelsa,
quæ dissipaverat Ezechias pater ejus: et
erexit aras Baal, et fecit lucos sicut fecerat
Achab rex Israel, et adoravit omnem militiam
cæli, et coluit eam. 4 Extruxitque aras in
domo Domini, de qua dixit Dominus: In
Jerusalem ponam nomen meum. 5 Et
extruxit altaria universæ militiæ cæli in
duobus atriis templi Domini. 6 Et traduxit
filium suum per ignem: et ariolatus est, et
observavit auguria, et fecit pythones, et arus-
pices multiplicavit, ut faceret malum coram
Domino, et irritaret eum. 7 Posuit quoque
idolum luci, quem fecerat in templo Domini,
super quod locutus est Dominus ad David, et
ad Salomonem filium ejus: In templo hoc, et in
Jerusalem, quam elegi de cunctis tribubus
Israel, ponam nomen meum in sempiternum.
8 Et ultra non faciam commoveri pedem Israel
de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen
custodierint opera omnia quæ præcepi eis, et
universam legem, quam mandavit eis servus
meus Moyses. 9 Illi vero non audierunt:
sed seducti sunt a Manasse, ut facerent
malum super gentes, quas contrivit Dominus
a facie filiorum Israel. 10 Locutusque est
Dominus in manu servorum suorum propheta-
rum, dicens: 11 Quia fecit Manasses rex
Juda abominationes istas pessimas, super
omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum, et
peccare fecit etiam Judam in immunditiis suis:

12 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
מֵבִיא רָעָה עַל־יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה אֲשֶׁר
כָּל־שֹׁמְעָיו תִּצַּלְנָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ 13 וְנָטִיתִי
עַל־יְרוּשָׁלִַם אֵת קָו שֹׁמְרוֹן וְאֶת־מִשְׁקֹלֶת
בֵּית אַחְאָב וּמָחִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלִַם כַּאֲשֶׁר
יִמְחֶה אֶת־הַצַּלַּחַת מָחָה וְהָפַךְ עַל־פָּנֶיהָ׃
14 וְנָטַשְׁתִּי אֵת שְׁאֵרִית נַחֲלָתִי וּנְתַתִּים
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשִׁסָּה לְכָל־
אֹיְבֵיהֶם׃ 15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָרַע
בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ מַכְעִסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
16 וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה הַרְבֵּה מְאֹד
עַד אֲשֶׁר־מִלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלִַם פֶּה לָפֶה לְבַד
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 17 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 18 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן בֵּיתוֹ בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 19 בֶּן־עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת־
חָרוּץ מִן־יָטְבָה׃ 20 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו׃ 21 וַיֵּלֶךְ
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־
הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר־עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם׃
22 וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ 23 וַיִּקְשְׁרוּ עַבְדֵי־אָמוֹן עָלָיו
וַיָּמִיתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ׃ 24 וַיַּךְ עַם
הָאָרֶץ אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן
וַיַּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 25 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 26 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בִּקְבֻרָתוֹ
בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כב׃

1 בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ יְדִידָה בַת־עֲדָיָה מִבָּצְקַת׃ 2 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד
אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃

12 Οὐχ οὕτως· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν,
ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα
αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον
Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ, καὶ
ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ
ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ· 14 Καὶ ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλειμμα
γῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν
καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν· 15 Ἀνθ'
ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 16 Καί γε αἷμα ἀθῷον
ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.
17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν
ἥμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
ἐν κήπῳ Ὀζά· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν
Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Μεσολλὰμ θυγάτηρ Ἀροὺς ἐξ Ἰετέβα.
20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθη ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις οἷς
ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς. 22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Κυρίου. 23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς
πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα
Ἀμώς· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν
Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὀζά· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΥΙΟΣ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγά-
τηρ Ἐδεϊὰ ἐκ Βασουρώθ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

12 Propterea hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ecce ego inducam mala super Jerusalem et
Judam: ut quicumque audierit, tinniant
ambæ aures ejus. 13 Et extendam super
Jerusalem funiculum Samariæ, et pondus
domus Achab: et delebo Jerusalem, sicut
deleri solent tabulæ: et delens vertam, et
ducam crebrius stylum super faciem ejus.
14 Dimittam vero reliquias hereditatis meæ,
et tradam eas in manus inimicorum ejus:
eruntque in vastitatem, et in rapinam cunctis
adversariis suis: 15 Eo quod fecerint malum
coram me, et perseveraverint irritantes me,
ex die qua egressi sunt patres eorum ex
Ægypto, usque ad hanc diem. 16 Insuper et
sanguinem innoxium fudit Manasses multum
nimis, donec impleret Jerusalem usque ad os:
absque peccatis suis, quibus peccare fecit
Judam, ut faceret malum coram Domino.
17 Reliqua autem sermonum Manasse, et
universa quæ fecit, et peccatum ejus quod
peccavit, nonne hæc scripta sunt in Libro
sermonum dierum regum Juda? 18 Dormi-
vitque Manasses cum patribus suis, et sepultus
est in horto domus suæ, in horto Oza: et
regnavit Amon filius ejus pro eo. 19 Viginti
duorum annorum erat Amon cum regnare
cœpisset; duobus quoque annis regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Messalemeth
filia Harus de Jeteba. 20 Fecitque malum
in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses
pater ejus. 21 Et ambulavit in omni via, per
quam ambulaverat pater ejus: servivitque
immunditiis, quibus servierat pater ejus, et
adoravit eas, 22 Et dereliquit Dominum
Deum patrum suorum, et non ambulavit in
via Domini. 23 Tetenderuntque ei insidias
servi sui, et interfecerunt regem in domo sua.
24 Percussit autem populus terræ, omnes qui
conjuraverant contra regem Amon: et con-
stituerunt sibi regem Josiam filium ejus pro
eo. 25 Reliqua autem sermonum Amon quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Juda? 26 Sepelieruntque
eum in sepulchro suo, in horto Oza: et
regnavit Josias filius ejus pro eo.

CAPUT XXII.

1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cœpisset, triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Idida, filia
Hadaia de Besecath. 2 Fecitque quod
placitum erat coram Domino, et ambu-
lavit per omnes vias David patris sui: non
declinavit ad dexteram, sive ad sinistram.

3 וַיְהִי בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׁפָן בֶּן־
אֲצַלְיָהוּ בֶן־מְשֻׁלָּם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה
לֵאמֹר׃ 4 עֲלֵה אֶל־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְיַתֵּם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
אָסְפוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף מֵאֵת הָעָם׃ 5 וְיִתְּנֻהֻ
עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית
יְהוָה וְיִתְּנוּ אֹתוֹ לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
6 לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים וְלַגֹּדְרִים וְלִקְנוֹת עֵצִים
וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת־הַבָּיִת׃ 7 אַךְ
לֹא־יֵחָשֵׁב אִתָּם הַכֶּסֶף הַנִּתָּן עַל־יָדָם כִּי
בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃ 8 וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּהוּ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶל־שָׁפָן הַסֹּפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה
מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־
הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ׃ 9 וַיָּבֹא שָׁפָן
הַסֹּפֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר
וַיֹּאמֶר הִתִּיכוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בַבַּיִת וַיִּתְּנֻהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַמֻּפְקָדִים בֵּית יְהוָה׃ 10 וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסֹּפֵר
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן
וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־
בְּגָדָיו׃ 12 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן
וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עַכְבּוֹר בֶּן־מִיכָיָה
וְאֵת ׀ שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֵת עֲשָׂיָה עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר׃ 13 לְכוּ דִרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בַּעֲדִי
וּבְעַד־הָעָם וּבְעַד כָּל־יְהוּדָה עַל־דִּבְרֵי
הַסֵּפֶר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה
אֲשֶׁר־הִיא נִצְּתָה בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
אֲבֹתֵינוּ עַל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
כְּכָל־הַכָּתוּב עָלֵינוּ׃ 14 וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ
הַכֹּהֵן וַאֲחִיקָם וְעַכְבּוֹר וְשָׁפָן וַעֲשָׂיָה
אֶל־חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת ׀ שַׁלֻּם בֶּן־תִּקְוָה
בֶּן־חַרְחַס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יֹשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלִַם בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אִמְרוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי׃
16 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 17 תַּחַת ׀
אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְעִיסֵנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
וְנִצְּתָה חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ
βασιλεῖ Ἰωσίᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς τὸν Σαπφὰν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ
Μεσολλὰμ τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου λέγων
4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν
οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, 5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ
ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων
ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ
ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδὲκ
τοῦ οἴκος, 6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ
τοῖς τειχισταῖς, καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους
λατομητοὺς τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου.
7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ
διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.
8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφὰν
τὸν γραμματέα Βιβλίον τοῦ νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ
Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς
Σαπφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό. 9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν
οἴκῳ κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέστρεψε τῷ
βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν Ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθε-
σταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Σαπφὰν
ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Βιβλίον
ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαπφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους βιβλίου τοῦ
νόμου, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ. 12 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ
Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφὰν καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου
καὶ τῷ Σαπφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ
δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων 13 Δεῦτε ἐκζητήσατε
τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ περὶ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι
μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν
ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα καθʼ ἡμῶν. 14 Καὶ ἐπορεύθη
Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχικὰμ καὶ Ἀχοβὼρ καὶ
Σαπφὰν καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὄλδαν τὴν προφῆτιν
μητέρα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκουὰν υἱοῦ Ἀρὰς τοῦ
ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ
ἐν τῇ μασενᾷ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Εἴπατε
τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μέ 16 Τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς
Ἰούδα, 17 Ἀνθʼ ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων
θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται θυμός
μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται

3 Anno autem octavo decimo regis Josiæ,
misit rex Saphan filium Aslia, filii Messulam,
scribam templi Domini, dicens ei: 4 Vade
ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur
pecunia, quæ illata est in templum Domini,
quam collegerunt janitores templi a populo,
5 Deturque fabris per præpositos domus
Domini: qui et distribuant eam his qui
operantur in templo Domini, ad instauranda
sartatecta templi: 6 Tignariis videlicet et
cæmentariis, et iis qui interrupta componunt:
et ut emantur ligna, et lapides de lapicidinis,
ad instaurandum templum Domini. 7 Verum-
tamen non supputetur eis argentum quod
accipiunt, sed in potestate habeant, et in fide.
8 Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan
scribam: Librum Legis reperi in domo
Domini: deditque Helcias volumen Saphan,
qui et legit illud. 9 Venit quoque Saphan
scriba ad regem, et renuntiavit ei quod
præceperat, et ait: Conflaverunt servi tui
pecuniam, quæ reperta est in domo Domini:
et dederunt ut distribueretur fabris a præfectis
operum templi Domini. 10 Narravit quoque
Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit
mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset
Saphan coram rege, 11 Et audisset rex
verba libri legis Domini, scidit vestimenta
sua. 12 Et præcepit Helciæ sacerdoti, et
Ahicam filio Saphan, et Achobor filio Micha,
et Saphan scribæ, et Asaiæ servo regis,
dicens: 13 Ite et consulite Dominum super
me, et super populo, et super omni Juda, de
verbis voluminis istius, quod inventum est:
magna enim ira Domini succensa est contra
nos: quia non audierunt patres nostri verba
Libri hujus, ut facerent omne quod scriptum
est nobis. 14 Ierunt itaque, Helcias sacerdos,
et Ahicam, et Achobor, et Saphan, et Asaia,
ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum,
filii Thecuæ, filii Araas custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda:
locutique sunt ad eam. 15 Et illa respondit
eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite
viro, qui misit vos ad me: 16 Hæc dicit
Dominus: Ecce, ego adducam mala super
locum istum, et super habitatores ejus, omnia
verba Legis quæ legit rex Juda: 17 Quia
dereliquerunt me, et sacrificaverunt diis
alienis, irritantes me in cunctis operibus
manuum suarum: et succendetur indignatio
mea in loco hoc, et non extinguetur,

18 וְאֶל־מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֗ה הַשֹּׁלֵ֤חַ אֶתְכֶם֙ לִדְרֹ֣שׁ
אֶת־יְהוָ֔ה כֹּ֥ה תֹאמְר֖וּ אֵלָ֑יו כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙
אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר שָׁמָֽעְתָּ׃
19 יַ֣עַן רַךְ־לְבָבְךָ֗ וַתִּכָּנַ֣ע ׀ מִפְּנֵ֣י יְהוָ֡ה
בְּשָׁמְעֲךָ֡ אֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֩רְתִּי֩ עַל־הַמָּק֨וֹם הַזֶּ֜ה
וְעַל־יֹשְׁבָ֗יו לִהְי֤וֹת לְשַׁמָּה֙ וְלִקְלָלָ֔ה וַתִּקְרַע֙
אֶת־בְּגָדֶ֔יךָ וַתִּבְכֶּ֖ה לְפָנָ֑י וְגַ֧ם אָנֹכִ֛י שָׁמַ֖עְתִּי
נְאֻם־יְהוָֽה׃ 20 לָכֵ֗ן הִנְנִ֤י אֹסִפְךָ֙ עַל־אֲבֹתֶ֔יךָ
וְנֶאֱסַפְתָּ֥ אֶל־קִבְרֹתֶ֖יךָ בְּשָׁל֑וֹם וְלֹֽא־תִרְאֶ֣ינָה
עֵינֶ֔יךָ בְּכֹל֙ הָֽרָעָ֔ה אֲשֶׁר־אֲנִ֖י מֵבִ֣יא עַל־
הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיָּשִׁ֥בוּ אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ דָּבָֽר׃

פרשה כג׃

1 וַיִּשְׁלַ֖ח הַמֶּ֑לֶךְ וַיַּאַסְפ֣וּ אֵלָ֔יו כָּל־זִקְנֵ֥י
יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלִָֽם׃ 2 וַיַּ֣עַל הַמֶּ֣לֶךְ בֵּית־
יְהוָ֡ה וְכָל־אִ֣ישׁ יְהוּדָה֩ וְכָל־יֹשְׁבֵ֨י יְרוּשָׁלִַ֜ם
אִתּ֗וֹ וְהַכֹּֽהֲנִים֙ וְהַנְּבִיאִ֔ים וְכָל־הָעָ֖ם לְמִקָּטֹ֣ן
וְעַד־גָּד֑וֹל וַיִּקְרָ֣א בְאָזְנֵיהֶ֗ם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי֙ סֵ֣פֶר
הַבְּרִ֔ית הַנִּמְצָ֖א בְּבֵ֥ית יְהוָֽה׃ 3 וַיַּעֲמֹ֣ד
הַ֠מֶּלֶךְ עַֽל־הָעַמּ֜וּד וַיִּכְרֹ֥ת אֶֽת־הַבְּרִ֣ית ׀ לִפְנֵ֣י
יְהוָ֗ה לָלֶ֜כֶת אַחַ֤ר יְהוָה֙ וְלִשְׁמֹ֨ר מִצְוֺתָ֜יו
וְאֶת־עֵדְוֺתָ֤יו וְאֶת־חֻקֹּתָיו֙ בְּכָל־לֵ֣ב וּבְכָל־
נֶ֔פֶשׁ לְהָקִ֗ים אֶת־דִּבְרֵי֙ הַבְּרִ֣ית הַזֹּ֔את
הַכְּתֻבִ֖ים עַל־הַסֵּ֣פֶר הַזֶּ֑ה וַיַּעֲמֹ֥ד כָּל־הָעָ֖ם
בַּבְּרִֽית׃ 4 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֡לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֩הוּ֩ הַכֹּהֵ֨ן
הַגָּד֜וֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶה֮ וְאֶת־שֹׁמְרֵ֣י הַסַּף֒
לְהוֹצִיא֙ מֵהֵיכַ֣ל יְהוָ֔ה אֵ֣ת כָּל־הַכֵּלִ֗ים
הָֽעֲשׂוּיִם֙ לַבַּ֣עַל וְלָאֲשֵׁרָ֔ה וּלְכֹ֖ל צְבָ֣א
הַשָּׁמָ֑יִם וַֽיִּשְׂרְפֵ֞ם מִח֤וּץ לִירֽוּשָׁלִַ֙ם֙ בְּשַׁדְמ֣וֹת
קִדְר֔וֹן וְנָשָׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 5 וְהִשְׁבִּ֣ית
אֶת־הַכְּמָרִ֗ים אֲשֶׁ֤ר נָֽתְנוּ֙ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה
וַיְקַטֵּ֤ר בַּבָּמוֹת֙ בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה וּמְסִבֵּ֖י יְרוּשָׁלִָ֑ם
וְאֶת־הַֽמְקַטְּרִ֣ים לַבַּ֗עַל לַשֶּׁ֤מֶשׁ וְלַיָּרֵ֙חַ֙
וְלַמַּזָּל֔וֹת וּלְכֹ֖ל צְבָ֥א הַשָּׁמָֽיִם׃ 6 וַיֹּצֵ֣א
אֶת־הָאֲשֵׁרָה֩ מִבֵּ֨ית יְהוָ֜ה מִח֣וּץ לִירוּשָׁלִַ֗ם
אֶל־נַ֙חַל֙ קִדְר֔וֹן וַיִּשְׂרֹ֥ף אֹתָ֛הּ בְּנַ֥חַל קִדְר֖וֹן
וַיָּ֣דֶק לְעָפָ֑ר וַיַּשְׁלֵךְ֙ אֶת־עֲפָרָ֔הּ עַל־קֶ֖בֶר בְּנֵ֥י
הָעָֽם׃ 7 וַיִּתֹּץ֙ אֶת־בָּתֵּ֣י הַקְּדֵשִׁ֔ים אֲשֶׁ֖ר
בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה אֲשֶׁ֣ר הַנָּשִׁ֗ים אֹרְג֥וֹת שָׁ֛ם בָּתִּ֖ים
לָאֲשֵׁרָֽה׃ 8 וַיָּבֵ֤א אֶת־כָּל־הַכֹּֽהֲנִים֙ מֵעָרֵ֣י
יְהוּדָ֔ה וַיְטַמֵּ֣א אֶת־הַבָּמ֗וֹת אֲשֶׁ֤ר קִטְּרוּ־שָׁ֙מָּה֙
הַכֹּ֣הֲנִ֔ים מִגֶּ֖בַע עַד־בְּאֵ֣ר שָׁ֑בַע וְנָתַ֞ץ אֶת־
בָּמ֤וֹת הַשְּׁעָרִים֙ אֲשֶׁר־פֶּ֜תַח שַׁ֤עַר יְהוֹשֻׁ֙עַ֙ שַׂר־
הָעִ֔יר אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹ֥אול אִ֖ישׁ בְּשַׁ֥עַר הָעִֽיר׃

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸν Κύριον, τάδε ἐρεῖτε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ Οἱ λόγοι
οὓς ἤκουσας, 19 Ἀνθ' ὧν ὅτι ἡπαλύνθη ἡ καρδία
σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας
ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς κατάραν, καὶ διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ
ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καί γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει
Κύριος. 20 Οὐχ οὕτως· ἰδοὺ προστίθημί σε
πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν
τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγώ εἰμι
ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα· καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως
μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ
εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου. 3 Καὶ ἔστη ὁ βασι-
λεὺς πρὸς τὸν στῦλον, καὶ διέθετο διαθήκην
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου,
τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ
καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ
διαθήκῃ. 4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ
τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς
δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ
σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει
καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυ-
σεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σαδημὼθ Κέδρων,
καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθήλ. 5 Καὶ
κατέκαυσε τοὺς Χωμαρὶμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς
Ἰούδα, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ
σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρὼθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει
τοῦ οὐρανοῦ. 6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου
Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάῤῥουν
Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ
Κέδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ ἔῤῥιψε τὸν
χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.
7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν Καδησὶμ τῶν ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττιὶμ
τῷ ἄλσει. 8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ
πόλεων Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἐθυμίασαν
ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ἕως Βηρσαβεὲ· καὶ
καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν
θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως
τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.

18 Regi autem Juda, qui misit vos ut con-
suleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Pro eo quod audisti
verba voluminis, 19 Et perterritum est cor
tuum, et humiliatus es coram Domino, auditis
sermonibus contra locum istum, et habitatores
ejus, quod videlicet fierent in stuporem et in
maledictum: et scidisti vestimenta tua, et
flevisti coram me, et ego audivi, ait Dominus:
20 Idcirco colligam te ad patres tuos, et
colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non
videant oculi tui omnia mala quæ inducturus
sum super locum istum.

CAPUT XXIII.

1 Et renuntiaverunt regi quod dixerat.
Qui misit: et congregati sunt ad eum omnes
senes Juda et Jerusalem. 2 Ascenditque rex
templum Domini, et omnes viri Juda, universi-
que qui habitabant in Jerusalem cum eo
sacerdotes et prophetæ, et omnis populus a
parvo usque ad magnum: legitque cunctis
audientibus omnia verba libri fœderis, qui
inventus est in domo Domini. 3 Stetitque
rex super gradum: et fœdus percussit coram
Domino, ut ambularent post Dominum, et
custodirent præcepta ejus, et testimonia, et
cæremonias, in omni corde et in tota anima,
et suscitarent verba fœderis hujus, quæ
scripta erant in libro illo: acquievitque
populus pacto. 4 Et præcepit rex Helciæ
pontifici, et sacerdotibus secundi ordinis, et
janitoribus, ut projicerent de templo Domini
omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, et in
luco, et universæ militiæ cæli: et combussit
ea foris Jerusalem in convalle Cedron, et tulit
pulverem eorum in Bethel. 5 Et delevit
aruspices, quos posuerant reges Juda ad
sacrificandum in excelsis per civitates Juda,
et in circuitu Jerusalem: et eos, qui adolebant
incensum Baal, et Soli, et Lunæ, et duodecim
signis, et omni militiæ cæli. 6 Et efferri
fecit lucum de domo Domini foras Jerusalem
in convalle Cedron, et combussit eum ibi, et
redegit in pulverem, et projecit super sepul-
chra vulgi. 7 Destruxit quoque ædiculas
effeminatorum, quæ erant in domo Domini,
pro quibus mulieres texebant quasi domun-
culas luci. 8 Congregavitque omnes sacerdo-
tes de civitatibus Juda: et contaminavit
excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gabaa
usque Bersabee: et destruxit aras portarum
in introitu ostii Josue principis civitatis,
quod erat ad sinistram portæ civitatis.

9 אַךְ לֹא יַעֲלוּ כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֶל־מִזְבַּח
יְהוָה בִּירוּשָׁלָ͏ִם כִּי אִם־אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ
אֲחֵיהֶם׃ 10 וְטִמֵּא אֶת־הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי
בְנֵי־הִנֹּם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ
וְאֶת־בִּתּוֹ בָּאֵשׁ לַמֹּלֶךְ׃ 11 וַיַּשְׁבֵּת אֶת־
הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לַשֶּׁמֶשׁ
מִבֹּא בֵית־יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת נְתַן־מֶלֶךְ
הַסָּרִיס אֲשֶׁר בַּפַּרְוָרִים וְאֶת־מַרְכְּבוֹת
הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 12 וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
אֲשֶׁר עַל־הַגָּג עֲלִיַּת אָחָז אֲשֶׁר־עָשׂוּ ׀
מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה נָתַץ
הַמֶּלֶךְ וַיָּרָץ מִשָּׁם וְהִשְׁלִיךְ אֶת־עֲפָרָם
אֶל־נַחַל קִדְרוֹן׃ 13 וְאֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר ׀
עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר מִימִין לְהַר־
הַמַּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְעַשְׁתֹּרֶת ׀ שִׁקֻּץ צִידֹנִים וְלִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ
מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי־עַמּוֹן טִמֵּא
הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת וַיִּכְרֹת
אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלֵּא אֶת־מְקוֹמָם עַצְמוֹת
אָדָם׃ 15 וְגַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל
הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא
וְאֶת־הַבָּמָה נָתָץ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַבָּמָה הֵדַק
לְעָפָר וְשָׂרַף אֲשֵׁרָה׃ 16 וַיִּפֶן יֹאשִׁיָּהוּ
וַיַּרְא אֶת־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח
וַיִּקַּח אֶת־הָעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיְטַמְּאֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 17 וַיֹּאמֶר מָה הַצִּיּוּן
הַלָּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַנְשֵׁי
הָעִיר הַקֶּבֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא
מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבַּח בֵּית־אֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר
הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אַל־יָנַע עַצְמֹתָיו וַיְמַלְּטוּ
עַצְמֹתָיו אֵת עַצְמוֹת הַנָּבִיא אֲשֶׁר־בָּא
מִשֹּׁמְרוֹן׃ 19 וְגַם אֶת־כָּל־בָּתֵּי הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר ׀ בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ
לָהֶם כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־
אֵל׃ 20 וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר־שָׁם עַל־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרֹף אֶת־
עַצְמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשָׁב יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ἐμίανε τὸν Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ
Ἐννὸμ τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί.
11 Καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασι-
λεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου
ἐν Φαρουρίμ· καὶ τὸ ἅρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε
πυρί. 12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος
τοῦ ὑπερῴου Ἄχαζ, ἃ ἐποίησεν βασιλεῖς Ἰούδα,
καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς
δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς
καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔῤῥιψε τὸν χοῦν αὐτῶν
εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων. 13 Καὶ τὸν οἶκον
τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν
τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθάθ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι
Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθίσματι Μωὰβ
καὶ τῷ Μολὸχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν ἐμίανεν
ὁ βασιλεύς. 14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ
ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση καὶ ἔπλησε τοὺς τόπους
αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων. 15 Καί γε τὸ θυσιαστή-
ριον τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ
υἱὸς Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καί γε τὸ
θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ
συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς
χοῦν, καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος. 16 Καὶ ἐξένευσεν
Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ
πόλει, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν
τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἑστάναι Ἱεροβοὰμ ἐν
τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστρέψας
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους
τούτους, 17 Καὶ εἶπεν Τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ
ἐγὼ ὁρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα
καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς
ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ. 18 Καὶ
εἶπεν Ἄφετε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ κινησάτωσαν τὰ ὀστᾶ
αὐτοῦ· καὶ ἐρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὀστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἥκοντος ἐκ Σαμαρείας.
19 Καί γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς
ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς
Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας,
καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν
ἐν Βαιθήλ. 20 Καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς
τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστη-
ρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων
ἐπ' αὐτά, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Verumtamen non ascendebant sacerdotes
excelsorum ad altare Domini in Jerusalem:
sed tantum comedebant azyma in medio frat-
rum suorum. 10 Contaminavit quoque
Topheth, quod est in convalle filii Ennom:
ut nemo consecraret filium suum aut filiam
per ignem, Moloch. 11 Abstulit quoque
equos, quos dederant reges Juda Soli, in
introitu templi Domini juxta exedram
Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim:
currus autem Solis combussit igni. 12 Altaria
quoque, quæ erant super tecta cœnaculi Achaz,
quæ fecerant reges Juda, et altaria quæ fecerat
Manasses in duobus atriis templi Domini,
destruxit rex: et cucurrit inde, et dispersit
cinerem eorum in torrentem Cedron. 13 Ex-
celsa quoque, quæ erant in Jerusalem ad
dexteram partem montis offensionis, quæ
ædificaverat Salomon rex Israel Astaroth
idolo Sidoniorum, et Chamos offensioni Moab,
et Melchom abominationi filiorum Ammon,
polluit rex. 14 Et contrivit statuas, et
succidit lucos: replevitque loca eorum ossibus
mortuorum. 15 Insuper et altare, quod erat
in Bethel, et excelsum quod fecerat Jeroboam
filius Nabat, qui peccare fecit Israel: et altare
illud, et excelsum destruxit, atque combussit,
et comminuit in pulverem, succenditque etiam
lucum. 16 Et conversus Josias, vidit ibi
sepulchra, quæ erant in monte: misitque et
tulit ossa de sepulchris, et combussit ea super
altare, et polluit illud juxta verbum Domini,
quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba
hæc. 17 Et ait: Quis est titulus ille, quem
video? Responderuntque ei cives urbis illius:
Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de
Juda, et prædixit verba hæc, quæ fecisti super
altare Bethel. 18 Et ait: Dimittite eum,
nemo commoveat ossa ejus. Et intacta
manserunt ossa illius, cum ossibus prophetæ
qui venerat de Samaria. 19 Insuper et omnia
fana excelsorum, quæ erant in civitatibus
Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad irri-
tandum Dominum, abstulit Josias: et fecit eis
secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel.
20 Et occidit universos sacerdotes excelsorum,
qui erant ibi super altaria: et combussit ossa
humana super ea: reversusque est Jerusalem.

21 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ
פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר
הַבְּרִית הַזֶּה׃ 22 כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח
הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 23 כִּי אִם־בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלִָם׃ 24 וְגַם אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־
הַיִּדְּעֹנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַגִּלֻּלִים וְאֵת
כָּל־הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִַם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ 25 וְכָמֹהוּ
לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה
בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל
תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃
26 אַךְ ׀ לֹא־שָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר־חָרָה אַפּוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל־הַכְּעָסִים
אֲשֶׁר הִכְעִיסוֹ מְנַשֶּׁה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם
אֶת־יְהוּדָה אָסִיר מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וּמָאַסְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
אֲשֶׁר־בָּחַרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם׃ 28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יֹאשִׁיָּהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
29 בְּיָמָיו עָלָה פַרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עַל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־נְהַר פְּרָת וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיְמִיתֵהוּ בִּמְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ
אֹתוֹ׃ 30 וַיַּרְכִּבֻהוּ עֲבָדָיו מֵת מִמְּגִדּוֹ
וַיְבִאֻהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקְבְּרֻהוּ בִּקְבֻרָתוֹ וַיִּקַּח
עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְשְׁחוּ
אֹתוֹ וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו׃
31 בֶּן־עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃
33 וַיַּאַסְרֵהוּ פַרְעֹה נְכֹה בְרִבְלָה בְּאֶרֶץ
חֲמָת בִּמְלֹךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיִּתֶּן־עֹנֶשׁ עַל־
הָאָרֶץ מֵאָה כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃
34 וַיַּמְלֵךְ פַּרְעֹה נְכֹה אֶת־אֶלְיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים
וְאֶת־יְהוֹאָחָז לָקַח וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם׃

21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ
λέγων Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν
καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύ-
της. 22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ'
ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ
πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων
Ἰούδα· 23 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει
τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ
ἐν Ἱερουσαλήμ. 24 Καί γε τοὺς θελητὰς καὶ
τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ Θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα
καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ
γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα
στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους
ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη
ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς ὃς ἐπέστρεψε πρὸς
Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν
νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος
αὐτῷ. 26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ
θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη
ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς
οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. 27 Καὶ εἶπε
Κύριος Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ
προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραήλ, καὶ
ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν
Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον Ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ
Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων
ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς
ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν
Μαγεδδῷ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν. 30 Καὶ ἐπεβίβασαν
αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῷ, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ
ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 31 Υἱὸς
εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ
Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά. 32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ. 33 Καὶ μετέστησεν αὐτὸν
Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Ῥαβλαὰμ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μὴ
βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ
τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν
τάλαντα χρυσίου. 34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ
Νεχαὼ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασι-
λέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ
ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

21 Et præcepit omni populo, dicens: Facite
Phase Domino Deo vestro, secundum quod
scriptum est in libro fœderis hujus. 22 Nec
enim factum est Phase tale a diebus judicum,
qui judicaverunt Israel, et omnium dierum
regum Israel et regum Juda, 23 Sicut in
octavo decimo anno regis Josiæ factum est
Phase istud Domino in Jerusalem. 24 Sed et
pythones, et ariolos, et figuras idolorum, et
immunditias, et abominationes, quæ fuerant
in terra Juda et Jerusalem, abstulit Josias: ut
statueret verba legis, quæ scripta sunt in
libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo
Domini. 25 Similis illi non fuit ante eum
rex, qui reverteretur ad Dominum in omni
corde suo, et in tota anima sua, et in universa
virtute sua, juxta omnem legem Moysi: neque
post eum surrexit similis illi. 26 Verumtamen
non est aversus Dominus ab ira furoris sui
magni, quo iratus est furor ejus contra Judam:
propter irritationes quibus provocaverat eum
Manasses. 27 Dixit itaque Dominus: Etiam
Judam auferam a facie mea, sicut abstuli
Israel: et projiciam civitatem hanc, quam
elegi, Jerusalem, et domum, de qua dixi: Erit
nomen meum ibi. 28 Reliqua autem sermo-
num Josiæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? 29 In diebus ejus ascendit Pharao
Nechao rex Ægypti, contra regem Assyriorum,
ad flumen Euphraten: et abiit Josias rex in
occursum ejus: et occisus est in Mageddo, cum
vidisset eum. 30 Et portaverunt eum servi
sui mortuum de Mageddo: et pertulerunt in
Jerusalem, et sepelierunt eum in sepulchro
suo. Tulitque populus terræ Joachaz filium
Josiæ: et unxerunt eum, et constituerunt eum
regem pro patre suo. 31 Viginti trium
annorum erat Joachaz cum regnare cœpisset,
et tribus mensibus regnavit in Jerusalem:
nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ, de
Lobna. 32 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerant patres ejus.
33 Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla,
quæ est in terra Emath, ne regnaret in
Jerusalem: et imposuit mulctam terræ,
centum talentis argenti, et talento auri.
34 Regemque constituit Pharao Nechao
Eliacim filium Josiæ pro Josia patre ejus:
vertitque nomen ejus Joakim; porro Joachaz
tulit, et duxit in Ægyptum, et mortuus est ibi.

35 וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נָתַן יְהוֹיָקִים לְפַרְעֹה
אַךְ הֶעֱרִיךְ אֶת־הָאָרֶץ לָתֵת אֶת־הַכֶּסֶף
עַל־פִּי פַרְעֹה אִישׁ כְּעֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת־הַכֶּסֶף
וְאֶת־הַזָּהָב אֶת־עַם הָאָרֶץ לָתֵת לְפַרְעֹה
נְכֹה׃ 36 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ זְבִידָּה בַת־פְּדָיָה מִן־
רוּמָה׃ 37 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃

פרשה כד׃

1 בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיְהִי־לוֹ יְהוֹיָקִים עֶבֶד שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וַיָּשָׁב וַיִּמְרָד־בּוֹ׃ 2 וַיְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בּוֹ
אֶת־גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת־גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֵת ׀
גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֵת גְּדוּדֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיְשַׁלְּחֵם
בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ 3 אַךְ ׀ עַל־פִּי יְהוָה
הָיְתָה בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו
בְּחַטֹּאת מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 4 וְגַם
דַּם־הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפָךְ וַיְמַלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם
דָּם נָקִי וְלֹא־אָבָה יְהוָה לִסְלֹחַ׃ 5 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 6 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְלֹא־
הֹסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָצֵאת מֵאַרְצוֹ
כִּי־לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד־נְהַר
פְּרָת כֹּל אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃
8 בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלָ͏ִם׃
9 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
אָבִיו׃ 10 בָּעֵת הַהִיא עָלוּ עַבְדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלָ͏ִם וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר׃
11 וַיָּבֹא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר
וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ׃ 12 וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין
מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ
וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ
בָּבֶל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ׃ 13 וַיּוֹצֵא
מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה
וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְקַצֵּץ אֶת־כָּל־
כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל בְּהֵיכַל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ
τῷ Φαραῷ· πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ
δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραώ· ἀνὴρ
κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι
τῷ Φαραῷ Νεχαῷ. 36 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ῥουμά.
37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κδ.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ
δοῦλος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησαν ἐν
αὐτῷ. 2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώ-
νους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας
καὶ τοὺς μονοζώνους Μωὰβ καὶ τοὺς μονοζώνους
υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
Ἰούδα τοῦ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ὃν
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφη-
τῶν. 3 Πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ
Ἰούδᾳ ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε.
4 Καί γε τὸ αἷμα ἀθῶον ἐξέχεε, καὶ ἔπλησε τὴν
Ἰερουσαλὴμ αἵματος ἀθώου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος ἱλασθῆναι. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰούδα; 6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχὶμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασι-
λεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι
ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου
Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα
ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. 8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα
ἐτῶν Ἰωαχὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον
ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Νέσθα θυγάτηρ Ἐλλανασθὰμ ἐξ Ἰερουσαλήμ.
9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 10 Ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν
περιοχῇ. 11 Καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν. 12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχὶμ
βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος, αὐτὸς
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς
βασιλείας αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας
τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ
σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

35 Argentum autem et aurum dedit Joakim
Pharaoni, cum indixisset terræ per singulos,
ut conferretur juxta præceptum Pharaonis·
et unumquemque juxta vires suas exegit, tam
argentum quam aurum de populo terræ, ut
daret Pharaoni Nechao. 36 Vigintiquinque
annorum erat Joakim cum regnare cœpisset:
et undecim annis regnavit in Jerusalem:
nomen matris ejus Zebida filia Phadaia de
Ruma. 37 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerant patres ejus.

CAPUT XXIV.

1 In diebus ejus ascendit Nabuchodonosor
rex Babylonis, et factus est ei Joakim servus
tribus annis: et rursum rebellavit contra eum.
2 Immisitque ei Dominus latrunculos Chal-
dæorum, et latrunculos Syriæ, et latrunculos
Moab, et latrunculos filiorum Ammon: et
immisit eos in Judam, ut disperderent eum,
juxta verbum Domini, quod locutus fuerat
per servos suos prophetas. 3 Factum est
autem hoc per verbum Domini contra Judam,
ut auferret eum coram se, propter peccata
Manasse universa quæ fecit, 4 Et propter
sanguinem innoxium, quem effudit, et implevit
Jerusalem cruore innocentium: et ob hanc
rem noluit Dominus propitiari. 5 Reliqua
autem sermonum Joakim, et universa quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Juda? Et dormivit Joakim
cum patribus suis: 6 Et regnavit Joachin
filius ejus pro eo. 7 Et ultra non addidit rex
Ægypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat
enim rex Babylonis, a rivo Ægypti usque ad
fluvium Euphraten, omnia quæ fuerant regis
Ægypti. 8 Decem et octo annorum erat
Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
mensibus regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus Nohesta filia Elnathan de Jeru-
salem. 9 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerat pater ejus. 10 In
tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor
regis Babylonis in Jerusalem, et circum-
data est urbs munitionibus. 11 Venitque
Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem
cum servis suis, ut oppugnarent eam.
12 Egressusque est Joachin rex Juda ad
regem Babylonis, ipse et mater ejus, et servi
ejus, et principes ejus, et eunuchi ejus: et
suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni
sui. 13 Et protulit inde omnes thesauros domus
Domini, et thesauros domus regiæ: et concidit
universa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex
Israel in templo Domini juxta verbum Domini.

14 וְהִגְלָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַ͏ִם וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים
וְאֵת ׀ כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל עֲשָׂרָה אֲלָפִים
גּוֹלֶה וְכָל־הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא נִשְׁאַר
זוּלַת דַּלַּת עַם־הָאָרֶץ׃ 15 וַיֶּגֶל אֶת־יְהוֹיָכִין
בָּבֶלָה וְאֶת־אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ
וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֵת אֱוִלֵי הָאָרֶץ הוֹלִיךְ
גּוֹלָה מִירוּשָׁלַ͏ִם בָּבֶלָה׃ 16 וְאֵת כָּל־אַנְשֵׁי
הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר
אֶלֶף הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֹשֵׂי מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם
מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בָּבֶלָה׃ 17 וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ־
בָּבֶל אֶת־מַתַּנְיָה דֹדוֹ תַּחְתָּיו וַיַּסֵּב אֶת־
שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ׃ 18 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת
שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת־
יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 19 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃ 20 כִּי ׀
עַל־אַף יְהוָה הָיְתָה בִירוּשָׁלַ͏ִם וּבִיהוּדָה
עַד־הִשְׁלִכוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד
צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃

פרשה כה׃

1 וַיְהִי בִשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם
וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב׃
2 וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ׃ 3 בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ
וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא־הָיָה לֶחֶם
לְעַם הָאָרֶץ׃ 4 וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל־אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה ׀ הַלַּיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר ׀ בֵּין
הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים
עַל־הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃
5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחַר הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂגוּ
אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נָפֹצוּ
מֵעָלָיו׃ 6 וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ
מִשְׁפָּט׃ 7 וְאֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו
וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַנְחֻשְׁתַּיִם
וַיְבִאֵהוּ בָּבֶל׃ 8 וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עֶבֶד
מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 9 וַיִּשְׂרֹף אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־בָּתֵּי
יְרוּשָׁלַ͏ִם וְאֶת־כָּל־בֵּית גָּדוֹל שָׂרַף בָּאֵשׁ׃

14 Καὶ ἀπῴκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύϊ αἰχμαλωσίας
δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ
τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ
τῆς γῆς. 15 Καὶ ἀπῴκισε τὸν Ἰωακὶμ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ· καὶ
τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν
ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. 16 Καὶ πάντας
τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν
τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες
δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.
17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Βατθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία. 18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς
ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ
ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου. 19 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν Ἰωακίμ. 20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ, ἕως
ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ
ἠθέτησε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν
ἐπ' αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος
κύκλῳ. 2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ
ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐννάτῃ τοῦ
μηνός, 3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει,
καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. 4 Καὶ
ἐῤῥάγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου
ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν
τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ
οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ· καὶ ἐπορεύθη
ὁδὸν τὴν Ἄραβα, 5 Καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον
αὐτὸν ἐν Ἀραβὼθ Ἱεριχὼ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 6 Καὶ συνέλαβον
τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά· καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ
κρίσιν. 7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν
εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ
ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος
τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστὼς ἐνώπιον βασι-
λέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ
ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

14 Et transtulit omnem Jerusalem, et uni-
versos principes, et omnes fortes exercitus,
decem millia, in captivitatem; et omnem
artificem et clusorem: nihilque relictum est,
exceptis pauperibus populi terræ. 15 Trans-
tulit quoque Joachin in Babylonem, et matrem
regis, et uxores regis, et eunuchos ejus: et
judices terræ duxit in captivitatem de Jeru-
salem in Babylonem. 16 Et omnes viros
robustos, septem millia, et artifices, et clusores
mille, omnes viros fortes et bellatores: duxit-
que eos rex Babylonis captivos in Babylonem.
17 Et constituit Matthaniam patruum ejus
pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam.
18 Vigesimum et primum annum ætatis
habebat Sedecias cum regnare cœpisset, et
undecim annis regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus erat Amital, filia Jeremiæ, de
Lobna. 19 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerat Joakim. 20 Iras-
cebatur enim Dominus contra Jerusalem et
contra Judam, donec projiceret eos a facie
sua: recessitque Sedecias a rege Babylonis.

CAPUT XXV.

1 Factum est autem anno nono regni
ejus, mense decimo, decima die mensis, venit
Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse et omnis
exercitus ejus, in Jerusalem, et circumdederunt
eam: et extruxerunt in circuitu ejus muni-
tiones. 2 Et clausa est civitas atque vallata,
usque ad undecimum annum regis Sedeciæ,
3 Nona die mensis: prævaluitque fames in
civitate, nec erat panis populo terræ. 4 Et
interrupta est civitas: et omnes viri bellatores
nocte fugerunt, per viam portæ, quæ est inter
duplicem murum ad hortum regis (porro
Chaldæi obsidebant in circuitu civitatem):
fugit itaque Sedecias per viam quæ ducit ad
campestria solitudinis. 5 Et persecutus est
exercitus Chaldæorum regem, comprehendit-
que eum in planitie Jericho: et omnes
bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt,
et reliquerunt eum. 6 Apprehensum ergo
regem duxerunt ad regem Babylonis in
Reblatha: qui locutus est cum eo judicium.
7 Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, et
oculos ejus effodit, vinxitque eum catenis, et
adduxit in Babylonem. 8 Mense quinto,
septima die mensis, ipse est annus nonus
decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan
princeps exercitus, servus regis Baby-
lonis, in Jerusalem. 9 Et succendit domum
Domini, et domum regis: et domos
Jerusalem, omnemque domum combussit igni.

10 וְאֶת־חוֹמֹת יְרוּשָׁלִַם סָבִיב נָתְצוּ כָּל־
חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים׃ 11 וְאֵת
יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים
אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֵת יֶתֶר
הֶהָמוֹן הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים׃
12 וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַב־טַבָּחִים
לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים׃ 13 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת וְאֶת־יָם
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־בְּבֵית יְהוָה שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים
וַיִּשְׂאוּ אֶת־נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה׃ 14 וְאֶת־
הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת־
הַכַּפּוֹת וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ
בָם לָקָחוּ׃ 15 וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־
הַמִּזְרָקוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר־כֶּסֶף
כָּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים׃ 16 הָעַמּוּדִים ׀
שְׁנַיִם הַיָּם הָאֶחָד וְהַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל
לִנְחֹשֶׁת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ 17 שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת ׀ הָעַמּוּד הָאֶחָד
וְכֹתֶרֶת עָלָיו ׀ נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת
שָׁלֹשׁ אַמָּה וּשְׂבָכָה וְרִמֹּנִים עַל־הַכֹּתֶרֶת
סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכָאֵלֶּה לָעַמּוּד הַשֵּׁנִי
עַל־הַשְּׂבָכָה׃ 18 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־
שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־צְפַנְיָהוּ כֹּהֵן
מִשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף׃ 19 וּמִן־
הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הוּא פָקִיד ׀
עַל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַחֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי
פְנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת הַסֹּפֵר
שַׂר הַצָּבָא הַמַּצְבִּא אֶת־עַם הָאָרֶץ
וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בָּעִיר׃
20 וַיִּקַּח אֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ
אֹתָם עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה׃ 21 וַיַּךְ
אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ
חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ 22 וְהָעָם
הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם
אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃
23 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים הֵמָּה וְהָאֲנָשִׁים
כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפָתִי
וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם׃

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν κατέσπασεν
ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. 11 Καὶ τὸ περισσὸν
τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς
ἐμπεπτωκότας οἳ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῇρε
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος. 12 Καὶ ἀπὸ τῶν
πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς
ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν. 13 Καὶ τοὺς
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου
καὶ τὰς μεχωνὼθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν
τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ
ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα. 14 Καὶ
τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἰαμὶν καὶ τὰς φιάλας καὶ
τὰς θυΐσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβε. 15 Καὶ τὰ πυρεῖα
καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, 16 Στύλους δύο καὶ τὴν
θάλασσαν μίαν καὶ τὰς μεχωνὼθ ἃς ἐποίησε
Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ
χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. 17 Ὀκτωκαίδεκα
πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ τὸ χωθὰρ
ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθὰρ
τριῶν πήχεων σαβαχά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθὰρ
κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ
στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά. 18 Καὶ
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραίαν ἱερέα τὸν
πρῶτον καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ
τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμόν·
19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα ὃς
ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ
πέντε ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσ-
σοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας
τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ
πόλει· 20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ
ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά. 21 Καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς
ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς
Ῥεβλαθὰ ἐν γῇ Αἱμάθ· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰούδας
ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ κατα-
λειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὓς κατέλιπε
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέ-
στησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ
υἱὸν Σαφάν. 23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες
τῆς δυνάμεως, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι
κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν·
καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωνὰ υἱὸς Καρὴθ καὶ
Σαραίας υἱὸς Θαναμὰθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονίας
υἱὸς τοῦ Μαχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

10 Et muros Jerusalem in circuitu destruxit
omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum
principe militum. 11 Reliquam autem populi
partem, quæ remanserat in civitate, et
perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis,
et reliquum vulgus, transtulit Nabuzardan
princeps militiæ. 12 Et de pauperibus terræ
reliquit vinitores et agricolas. 13 Columnas
autem æreas, quæ erant in templo Domini, et
bases, et mare æreum, quod erat in domo
Domini, confregerunt Chaldæi, et transtulerunt
æs omne in Babylonem. 14 Ollas quoque
æreas, et trullas, et tridentes, et scyphos, et
mortariola, et omnia vasa ærea, in quibus
ministrabant, tulerunt. 15 Necnon et
thuribula, et phialas: quæ aurea, aurea; et
quæ argentea, argentea; tulit princeps
militiæ: 16 Id est, columnas duas, mare
unum, et bases quas fecerat Salomon in templo
Domini: non erat pondus æris omnium
vasorum. 17 Decem et octo cubitos altitudinis
habebat columna una: et capitellum æreum
super se altitudinis trium cubitorum: et
retiaculum, et malogranata super capitellum
collumnæ, omnia ærea: similem et columna
secunda habebat ornatum. 18 Tulit quoque
princeps militæ Saraiam sacerdotem primum,
et Sophoniam sacerdotem secundum, et tres
janitores. 19 Et de civitate eunuchum unum,
qui erat præfectus super bellatores viros: et
quinque viros de his qui steterant coram rege,
quos reperit in civitate: et Sopher principem
exercitus, qui probabat tyrones de populo
terræ: et sexaginta viros e vulgo, qui inventi
fuerant in civitate. 20 Quos tollens Nabu-
zardan princeps militum, duxit ad regem
Babylonis in Reblatha. 21 Percussitque eos
rex Babylonis, et interfecit eos in Reblatha
in terra Emath: et translatus est Juda de
terra sua. 22 Populo autem qui relictus erat
in terra Juda, quem dimiserat Nabuchodonosor
rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam
filii Saphan. 23 Quod cum audissent omnes duces
militum, ipsi et viri qui erant cum eis, videli-
cet quod constituisset rex Babylonis Godoliam:
venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel
filius Nathaniæ, et Johanan filius Caree, et
Saraia filius Thanehumeth Netophathites, et
Jezonias filius Maachathi, ipsi et socii eorum.

24 וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ וּלְאַנְשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר
לָהֶם אַל־תִּירְאוּ מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ
בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִטַב
לָכֶם׃ 25 וַיְהִי ׀ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶּן־אֱלִישָׁמָע
מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ וַיַּכּוּ
אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּמֹת וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־
הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה׃
26 וַיָּקֻמוּ כָל־הָעָם מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וְשָׂרֵי
הַחֲיָלִים וַיָּבֹאוּ מִצְרָיִם כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי
כַשְׂדִּים׃ 27 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע
שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנֵים
עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ
נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ
אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית
כֶּלֶא׃ 28 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־
כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבָבֶל׃ 29 וְשִׁנָּא אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל
לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃
30 וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו׃

חזק ונתחזק׃

24 Καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων· καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.
25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ
ἐν Μασσηφᾷ. 26 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν Χαλδαίων. 27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ὕψωσεν Εὐιαλμαρωδὲκ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ
ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθά, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ ἐν Γαβυλῶνι. 29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτοῦ. 30 Καὶ ἡ ἑστιατορία αὐτοῦ ἑστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αυτου.

24 Juravitque Godolias ipsis et sociis eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldæis: manete in terra, et servite regi Babylonis,
et bene erit vobis. 25 Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ, filii Elisama de semine regio, et decem viri cum eo: percusseruntque Godoliam, qui et mortuus est: sed et Judæos et Chaldæos, qui
erant cum eo in Maspha. 26 Consurgensque omnis populus a parvo usque ad magnum, et principes militum, venerunt in Ægyptum,
timentes Chaldæos. 27 Factum est vero in anno trigesimo septimo transmigrationis Joachin regis Juda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis: sublevavit Evilmerodach rex Babylonis, anno quo regnare cœperat,
caput Joachin regis Juda de carcere. 28 Et locutus est ei benigne: et posuit thronum ejus super thronum regum, qui erant cum eo
in Babylone. 29 Et mutavit vestes ejus, quas habuerat in carcere, et comedebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitæ
suæ. 30 Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quæ et dabatur ei a rege per singulos dies, omnibus diebus vitæ suæ.

LIBER PRIMUS CHRONICORUM.

דברי הימים א א

אָדָם שֵׁת אֱנוֹשׁ׃ 2 קֵינָן מַהֲלַלְאֵל
יָרֶד׃ 3 חֲנוֹךְ מְתוּשֶׁלַח לָמֶךְ׃
4 נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת׃ 5 בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר
וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתוּבָל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃
6 וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃
7 וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים
וְרוֹדָנִים׃ 8 בְּנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט
וּכְנָעַן׃ 9 וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּא
וְרַעְמָא וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃
10 וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת
גִּבּוֹר בָּאָרֶץ׃ 11 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִיִּים
וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתְּחִים׃
12 וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ
מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃
13 וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידוֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת׃
14 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃
15 וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי׃
16 וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי׃
17 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד
וְלוּד וַאֲרָם וְעוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמֶשֶׁךְ׃
18 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שָׁלַח וְשֶׁלַח
יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ 19 וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים
שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ
וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ 20 וְיָקְטָן יָלַד אֶת
אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־
יָרַח׃ 21 וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־
דִּקְלָה׃ 22 וְאֶת־עֵיבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שְׁבָא׃ 23 וְאֶת־אוֹפִיר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־
יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ 24 שֵׁם
אַרְפַּכְשַׁד שָׁלַח׃ 25 עֵבֶר פֶּלֶג רְעוּ׃
26 שְׂרוּג נָחוֹר תָּרַח׃ 27 אַבְרָם הוּא אַבְרָהָם׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄. ΚΕΦ. α΄.

'ΑΔΑΜ, Σήθ, 'Ενώς, 2 Καὶ Καϊνᾶν, Μαλελεήλ, 'Ιάρεδ, 3 'Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, 4 Νῶε. υἱοὶ Νῶε· Σήμ, Χάμ, 'Ιάφεθ. 5 Υἱοὶ 'Ιάφεθ· Γαμέρ, Μαγώγ, Μαδαΐμ, 'Ιωύαν, 'Ελισά, Θοβέλ, Μοσὸχ καὶ Θίρας. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ· 'Ασχανὰζ καὶ 'Ριφὰθ καὶ Θοργαμά. 7 Καὶ οἱ υἱοὶ 'Ιωύαν· 'Ελισὰ καὶ Θάρσις, Κίτιοι καὶ 'Ρόδιοι. 8 Καὶ υἱοὶ Χάμ· Χοὺς καὶ Μεσραΐμ, Φοὺδ καὶ Χαναάν. 9 Καὶ υἱοὶ Χούς· Σαβὰ καὶ Εὐιλὰ καὶ Σαβαθὰ καὶ 'Ρεγμὰ καὶ Σεβεθαχά· καὶ υἱοὶ 'Ρεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 10 Καὶ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς. [11 Καὶ Μεσραΐμ ἐγέννησεν τοὺς Λωδιεὶμ καὶ τοὺς 'Αναμιεὶμ καὶ τοὺς Λαβεὶν καὶ τοὺς Νεφθαλὶμ 12 Καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ καὶ τοὺς Χασλωνιείμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιείμ, καὶ τοὺς Χαφοριείμ. 13 Καὶ Χαναὰν ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον 14 Καὶ τὸν 'Ιεβουσαῖον καὶ τὸν 'Αμοῤῥαῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον 15 Καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν 'Αρουκαῖον καὶ τὸν 'Ασενναῖον 16 Καὶ τὸν 'Αράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν 'Αμαθί.] 17 Υἱοὶ Σήμ· Αἰλὰμ καὶ 'Ασσοὺρ καὶ 'Αρφαξάδ· [καὶ Λοὺδ καὶ 'Αράμ. Καὶ υἱοὶ 'Αράμ· ῏Ως καὶ Οὖδ καὶ Γαθὲρ καὶ Μοσόχ. 18 Καὶ 'Αρφαξὰδ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν, καὶ Καϊνὰν ἐγέννησεν τὸν Σαλά, καὶ Σαλὰ ἐγέννησεν τὸν ῎Εβερ. 19 Καὶ τῷ ῎Εβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἑνὶ Φαλέκ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 'Ιεκτάν. 20 Καὶ 'Ιεκτὰν ἐγέννησεν τὸν 'Ελμωδὰδ καὶ τον Σαλὲφ και τον 'Αραμὼθ 21 Καὶ τὸν Κεδουρὰν καὶ τὸν Αἰζὴν καὶ τὸν Δεκλὰμ 22 Καὶ τὸν Γεμιὰν καὶ τὸν 'Αβιμεὴλ καὶ τὸν Σαβὰν 23 Καὶ τὸν Οὐφεὶρ καὶ τὸν Εὐὶ καὶ τὸν 'Ωράμ· πάντες οὗτοι υἱοὶ 'Ιεκτάν. 24 Υἱοὶ Σήμ· Αἰλὰμ καὶ 'Ασσοὺρ καὶ 'Αρφαξὰδ] Σάλα, 25 ῎Εβερ, Φαλέγ, 'Ραγάν, 26 Σερούχ, Ναχώρ, Θάῤῥα, 27 ['Αβράμ, αὐτὸς] 'Αβραάμ.

I. CHRONICORUM, CAPUT I.

ADAM, Seth, Enos, 2 Cainan, Malaleel, Jared, 3 Henoch, Mathusale, Lamech, 4 Noe, Sem, Cham, et Japheth. 5 Filii Japheth: Gomer, et Magog, et Madai, et Javan, Thubal, Mosoch, Thiras. 6 Porro filii Gomer: Ascenez, et Riphath, et Thogorma. 7 Filii autem Javan: Elisa et Tharsis, Cethim et Dodanim. 8 Filii Cham: Chus, et Mesraim, et Phut, et Chanaan. 9 Filii autem Chus: Saba, et Hevila, Sabatha, et Regma, et Sabathacha. Porro filii Regma, Saba, et Dadan. 10 Chus autem genuit Nemrod: iste cœpit esse potens in terra. 11 Mesraim vero genuit Ludim, et Anamim, et Laabim, et Nephthuim, 12 Phetrusim quoque et Casluim: de quibus egressi sunt Philisthiim, et Caphtorim. 13 Chanaan vero genuit Sidonem primogenitum suum, Hethæum quoque, 14 Et Jebusæum, et Amorrhæum, et Gergesæum, 15 Hevæumque et Aracæum, et Sinæum; 16 Aradium quoque, et Samaræum, et Hamathæum. 17 Filii Sem: Ælam, et Assur, et Arphaxad, et Lud, et Aram, et Hus, et Hul, et Gether, et Mosoch. 18 Arphaxad autem genuit Sale, qui et ipse genuit Heber. 19 Porro Heber nati sunt duo filii, nomen uni Phaleg, quia in diebus ejus divisa est terra; et nomen fratris ejus Jectan. 20 Jectan autem genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, et Jare, 21 Adoram quoque, et Huzal, et Decla, 22 Hebal etiam, et Abimael, et Saba, necnon 23 Et Ophir, et Hevila, et Jobab; omnes isti filii Jectan: 24 Sem, Arphaxad, Sale, 25 Heber, Phaleg, Ragau, 26 Serug, Nachor, Thare, 27 Abram, iste est Abraham.

28 בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל׃
29 אֵלֶּה תֹּלְדוֹתָם בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל
נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 30 מִשְׁמָע
וְדוּמָה מַשָּׂא חֲדַד וְתֵימָא׃ 31 יְטוּר נָפִישׁ
וָקֵדְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל׃
32 וּבְנֵי קְטוּרָה פִּילֶגֶשׁ אַבְרָהָם יָלְדָה
אֶת־זִמְרָן וְיָקְשָׁן וּמְדָן וּמִדְיָן וְיִשְׁבָּק וְשׁוּחַ
וּבְנֵי יָקְשָׁן שְׁבָא וּדְדָן׃ 33 וּבְנֵי מִדְיָן
עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 34 וַיּוֹלֶד
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֵשָׂו
וְיִשְׂרָאֵל׃ 35 בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז רְעוּאֵל
וִיעוּשׁ וְיַעְלָם וְקֹרַח׃ 36 בְּנֵי אֱלִיפָז
תֵּימָן וְאוֹמָר צְפִי וְגַעְתָּם קְנַז וְתִמְנָע
וַעֲמָלֵק׃ 37 בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת זֶרַח
שַׁמָּה וּמִזָּה׃ 38 וּבְנֵי שֵׂעִיר לוֹטָן וְשׁוֹבָל
וְצִבְעוֹן וַעֲנָה וְדִישֹׁן וְאֵצֶר וְדִישָׁן׃
39 וּבְנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהוֹמָם וַאֲחוֹת לוֹטָן
תִּמְנָע׃ 40 בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְיָן וּמָנַחַת
וְעֵיבָל שְׁפִי וְאוֹנָם וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה
וַעֲנָה׃ 41 בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וּבְנֵי
דִישׁוֹן חַמְרָן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃
42 בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן יַעֲקָן בְּנֵי דִישׁוֹן
עוּץ וַאֲרָן׃ 43 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃
44 וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח
מִבָּצְרָה׃ 45 וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ 46 וַיָּמָת חוּשָׁם
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־
מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃
47 וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה
מִמַּשְׂרֵקָה׃ 48 וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ 49 וַיָּמָת שָׁאוּל
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃
50 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד
וְשֵׁם עִירוֹ פָּעִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל
בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃ 51 וַיָּמָת הֲדָד
וַיִּהְיוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף
עַלְיָה אַלּוּף יְתֵת׃ 52 אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה
אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ 53 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף
תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ 54 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל
אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם׃

28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ· Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαήλ. 29 Αὗται
δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν· πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, Ναβαϊὼθ
καὶ Κηδὰρ, Ναβδεὴλ, Μασσὰμ, 30 Μασμὰ, Ἰδουμὰ,
Μασσῆ, Χονδὰν, Θαιμάν, 31 Ἰεττοὺρ, Ναφὲς,
Κεδμά· οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαήλ. 32 Καὶ υἱοὶ Χεττού-
ρας παλλακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
Ζεμβρᾶμ, Ἰεξὰν, Μαδιὰμ, Μαδὰμ, Σοβὰκ, Σωέ· καὶ
υἱοὶ Ἰεξὰν Δαιδὰν καὶ Σαβαΐ· 33 Καὶ υἱοὶ Μαδιάμ·
Γεφὰρ καὶ Ὀφὲρ καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβιδὰ καὶ Ἐλδαδά·
πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττούρας. 34 Καὶ ἐγέννησεν
Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ· καὶ υἱοὶ Ἰσαάκ· Ἰακὼβ
καὶ Ἠσαῦ. 35 Υἱοὶ Ἠσαῦ· Ἐλιφὰζ καὶ Ῥαγουὴλ
καὶ Ἰεοὺλ καὶ Ἰεγλὸμ καὶ Κορέ. 36 Υἱοὶ Ἐλιφάζ·
Θαιμὰν καὶ Ὠμάρ, Σωφὰρ καὶ Γοωθὰμ καὶ Κενὲζ
καὶ Θαμνὰ καὶ Ἀμαλήκ. 37 Καὶ υἱοὶ Ῥαγουήλ·
Ναχὲς, Ζαρὲ, Σομὲ καὶ Μοζέ. 38 Υἱοὶ Σηίρ· Λωτὰν,
Σωβὰλ, Σεβεγὼν, Ἀνὰ, Δησὼν, Ὠσὰρ καὶ Δισάν.
39 Καὶ υἱοὶ Λωτάν· Χορρὶ καὶ Αἱμάν· ἀδελφὴ
δὲ Λωτὰν Θαμνά. 40 Υἱοὶ Σωβάλ· Ἀλών,
Μαχανὰθ, Ταιβὴλ, Σωφὶ καὶ Ὠνάν. Υἱοὶ δὲ
Σεβεγών· Ἀῒθ καὶ Σωνάν. 41 Υἱοὶ Σωνάν·
Δαισών. Υἱοὶ δὲ Δαισών· Ἐμερὼν καὶ Ἀσεβὼν
καὶ Ἰεθρὰμ καὶ Χαρράν. 42 Καὶ υἱοὶ Ὠσάρ·
Βαλαὰμ καὶ Ζουκὰμ καὶ Ἀκάν. Υἱοὶ Δισάν· Ὢς
καὶ Ἀράν. 43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν·
Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Δενναβά. 44 Καὶ ἀπέθανε Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευ-
σεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόρρας.
45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανῶν. 46 Καὶ ἀπέθανεν
Ἀσόμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς
Βαρὰδ ὁ πατάξας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ,
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. 47 Καὶ ἀπέ-
θανεν Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σεβλὰ
ἐκ Μασεκκᾶς. 48 Καὶ ἀπέθανε Σεβλά, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβὼθ τῆς παρὰ
ποταμόν. 49 Καὶ ἀπέθανε Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννὼρ υἱὸς Ἀχωβώρ. 50 Καὶ
ἀπέθανε Βαλαεννώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ
Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Φογώρ. 51 Ἡγεμόνες Ἐδώμ· ἡγεμὼν Θαμνά,
ἡγεμὼν Γωλαδά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 52 Ἡγεμὼν
Ἐλιβαμάς, ἡγεμὼν Ἠλάς, ἡγεμων Φινών,
53 Ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν
Βαβσάρ, 54 Ἡγεμων Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν·
οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

28 Filii autem Abraham, Isaac et Ismahel.
29 Et hæ generationes eorum. Primogenitus
Ismahelis, Nabaioth, et Cedar, et Adbeel,
et Mabsam, 30 Et Masma, et Duma, Massa,
Hadad, et Thema, 31 Jetur, Naphis, Cedma;
hi sunt filii Ismahelis. 32 Filii autem
Ceturæ concubinæ Abraham, quos genuit:
Zamran, Jecsan, Madan, Madian, Jesboc,
et Sue. Porro filii Jecsan: Saba, et Dadan.
Filii autem Dadan: Assurim, et Latussim, et
Laomim. 33 Filii autem Madian: Epha, et
Epher, et Henoch, et Abida, et Eldaa; omnes
hi, filii Ceturæ. 34 Genuit autem Abraham
Isaac: cujus fuerunt filii Esau et Israel.
35 Filii Esau: Eliphaz, Rahuel, Jehus, Ihelom,
et Core. 36 Filii Eliphaz: Theman, Omar,
Sephi, Gathan, Cenez, Thamna, Amalec.
37 Filii Rahuel: Nahath, Zara, Samma, Meza.
38 Filii Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana,
Dison, Eser, Disan. 39 Filii Lotan: Hori,
Homam. Soror autem Lotan fuit Thamna.
40 Filii Sobal: Alian, et Manahath, et
Ebal, Sephi, et Onam. Filii Sebeon: Aia
et Ana. Filii Ana: Dison. 41 Filii Dison:
Hamram, et Eseban, et Jethran, et Charan.
42 Filii Eser: Balaan, et Zavan, et Jacan. Filii
Disan: Hus et Aran. 43 Isti sunt reges, qui
imperaverunt in terra Edom, antequam esset
rex super filios Israel: Bale filius Beor: et
nomen civitatis ejus, Denaba. 44 Mortuus
est autem Bale, et regnavit pro eo Jobab filius
Zare de Bosra. 45 Cumque et Jobab fuisset
mortuus, regnavit pro eo Husam de terra
Themanorum. 46 Obiit quoque et Husam, et
regnavit pro eo Adad filius Badad, qui per-
cussit Madian in terra Moab: et nomen
civitatis ejus Avith. 47 Cumque et Adad
fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de
Masreca. 48 Sed et Semla mortuus est, et
regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ juxta
amnem sita est. 49 Mortuo quoque Saul,
regnavit pro eo Balanan filius Achobor. 50 Sed
et hic mortuus est, et regnavit pro eo Adad:
cujus urbis nomen fuit Phau, et appellata est
uxor ejus Meetabel filia Matred filiæ Mezaab.
51 Adad autem mortuo, duces pro regibus in
Edom esse cœperunt: dux Thamna, dux Alva,
dux Jetheth, 52 Dux Oolibama, dux Ela, dux
Phinon, 53 Dux Cenez, dux Theman, dux
Mabsar, 54 Dux Magdiel, dux Hiram; hi
duces Edom.

פרשה ב׃

1 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי
וִיהוּדָה יִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן׃ 2 דָּן יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן נַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ 3 בְּנֵי
יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה שְׁלוֹשָׁה נוֹלַד
לוֹ מִבַּת־שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עֵר ׀ בְּכוֹר
יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִיתֵהוּ׃ 4 וְתָמָר
כַּלָּתוֹ יָלְדָה לּוֹ אֶת־פֶּרֶץ וְאֶת־זָרַח כָּל־בְּנֵי
יְהוּדָה חֲמִשָּׁה׃ 5 בְּנֵי־פֶרֶץ חֶצְרוֹן
וְחָמוּל׃ 6 וּבְנֵי זֶרַח זִמְרִי וְאֵיתָן
וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וָדָרַע כֻּלָּם חֲמִשָּׁה׃
7 וּבְנֵי כַּרְמִי עָכָר עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מָעַל בַּחֵרֶם׃ 8 וּבְנֵי אֵיתָן עֲזַרְיָה׃ 9 וּבְנֵי
חֶצְרוֹן אֲשֶׁר נוֹלַד־לוֹ אֶת־יְרַחְמְאֵל וְאֶת־
רָם וְאֶת־כְּלוּבָי׃ 10 וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב
וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן נְשִׂיא בְּנֵי
יְהוּדָה׃ 11 וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָא
וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז׃ 12 וּבֹעַז הוֹלִיד
אֶת־עוֹבֵד וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי׃ 13 וְאִישַׁי
הוֹלִיד אֶת־בְּכֹרוֹ אֶת־אֱלִיאָב וַאֲבִינָדָב
הַשֵּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי׃ 14 נְתַנְאֵל
הָרְבִיעִי רַדַּי הַחֲמִישִׁי׃ 15 אֹצֶם הַשִּׁשִּׁי
דָּוִיד הַשְּׁבִעִי׃ 16 וְאַחְיוֹתֵיהֶם צְרוּיָה
וַאֲבִיגָיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אַבְשַׁי וְיוֹאָב וַעֲשָׂה־
אֵל שְׁלֹשָׁה׃ 17 וַאֲבִיגַיִל יָלְדָה אֶת־עֲמָשָׂא
וַאֲבִי עֲמָשָׂא יֶתֶר הַיִּשְׁמְעֵאלִי׃
18 וְכָלֵב בֶּן־חֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־עֲזוּבָה אִשָּׁה
וְאֶת־יְרִיעוֹת וְאֵלֶּה בָנֶיהָ יֵשֶׁר וְשׁוֹבָב
וְאַרְדּוֹן׃ 19 וַתָּמָת עֲזוּבָה וַיִּקַּח־לוֹ כָלֵב
אֶת־אֶפְרָת וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־חוּר׃ 20 וְחוּר
הוֹלִיד אֶת־אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת־בְּצַלְאֵל׃
21 וְאַחַר בָּא חֶצְרוֹן אֶל־בַּת־מָכִיר אֲבִי
גִלְעָד וְהוּא לְקָחָהּ וְהוּא בֶּן־שִׁשִּׁים
שָׁנָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־שְׂגוּב׃ 22 וּשְׂגוּב
הוֹלִיד אֶת־יָאִיר וַיְהִי־לוֹ עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ
עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ 23 וַיִּקַּח גְּשׁוּר־וַאֲרָם
אֶת־חַוֺּת יָאִיר מֵאִתָּם אֶת־קְנָת וְאֶת־
בְּנֹתֶיהָ שִׁשִּׁים עִיר כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי מָכִיר אֲבִי־
גִלְעָד׃ 24 וְאַחַר מוֹת־חֶצְרוֹן בְּכָלֵב אֶפְרָתָה
וְאֵשֶׁת חֶצְרוֹן אֲבִיָּה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַשְׁחוּר
אֲבִי תְקוֹעַ׃ 25 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְרַחְמְאֵל בְּכוֹר
חֶצְרוֹן הַבְּכוֹר ׀ רָם וּבוּנָה וָאֹרֶן וָאֹצֶם אֲחִיָּה׃

ΚΕΦ. β΄.

1 ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· Ῥουβήν,
Συμεών, Λευί, Ἰούδα, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών, 2 Δάν,
Ἰωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, Ἀσήρ. 3 Υἱοὶ
Ἰούδα· Ἤρ, Αὐνάν, Σηλώμ· τρεῖς ἐγεννήθησαν
αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαυᾶς τῆς Χαναανίτιδος.
Καὶ ἦν Ἢρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. 4 Καὶ Θάμαρ ἡ
νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά.
Πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε. 5 Υἱοὶ Φαρές· Ἐσρὼμ
καὶ Ἰεμουήλ. 6 Καὶ υἱοὶ Ζαρά· Ζαμβρὶ καὶ Αἰθὰμ
καὶ Αἱμουὰν καὶ Καλχὰλ καὶ Δαράδ, πάντες πέντε.
7 Καὶ υἱοὶ Χαρμί· Ἄχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραὴλ
ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα. 8 Καὶ υἱοὶ Αἰθάμ·
Ἀζαρίας. 9 Καὶ υἱοὶ Ἐσρὼμ οἳ ἐτέχθησαν αὐτῷ·
ὁ Ἱεραμεὴλ καὶ ὁ Ἀρὰμ καὶ ὁ Χαλέβ. 10 Καὶ
Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ Ἀμιναδὰβ
ἐγέννησε τὸν Ναασσὼν ἄρχοντα οἴκου Ἰούδα.
11 Καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ
Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, 12 Καὶ Βοὸζ ἐγέννησε
τὸν Ὠβήδ, καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, 13 Καὶ
Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ·
Ἀμιναδὰβ ὁ δεύτερος, Σαμαὰ ὁ τρίτος, 14 Ναθαναὴλ
ὁ τέταρτος, Ζαβδαΐ ὁ πέμπτος, 15 Ἀσὰμ ὁ ἕκτος,
Δαυὶδ ὁ ἕβδομος. 16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουία
καὶ Ἀβιγαία. Καὶ υἱοὶ Σαρουία· Ἀβισὰ καὶ Ἰωὰβ
καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. 17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν
Ἀμεσσάβ· καὶ πατὴρ Ἀμεσσὰβ Ἰοθὸρ ὁ Ἰσμαη-
λίτης. 18 Καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβε τὴν
Γαζουβὰ γυναῖκα καὶ τὴν Ἱεριώθ. Καὶ οὗτοι
υἱοὶ αὐτῆς· Ἰασὰρ καὶ Σουβὰβ καὶ Ἀρδών.
19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ
Χαλὲβ τὴν Ἐφράθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὤρ.
20 Καὶ Ὢρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί, καὶ Οὐρὶ ἐγέννησε
τὸν Βεσελεήλ. 21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν
Ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ,
καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ἑξηκονταπέντε
ἐτῶν ἦν, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σερούχ. 22 Καὶ
Σεροὺχ ἐγέννησε τὸν Ἰαΐρ· καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι
καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαάδ. 23 Καὶ ἔλαβε
Γεδσοὺρ καὶ Ἀρὰμ τὰς κώμας Ἰαῒρ ἐξ αὐτῶν, τὴν
Κανὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἑξήκοντα πόλεις·
πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ. 24 Καὶ
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρὼν ἦλθε Χαλὲβ εἰς
Ἐφραθά· καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀβιά, καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Ἀσχὼ πατέρα Θεκωέ. 25 Καὶ ἦσαν οἱ
υἱοὶ Ἱεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἐσρὼν ὁ πρωτότοκος
Ῥὰμ καὶ Βαναὰ καὶ Ἀρὰμ καὶ Ἀσὰν ἀδελφὸς αὐτοῦ.

CAPUT II.

1 Filii autem Israel: Ruben, Simeon, Levi,
Juda, Issachar, et Zabulon, 2 Dan, Joseph,
Benjamin, Nephthali, Gad, et Aser. 3 Filii
Juda: Her, Onan, et Sela; hi tres nati sunt
ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her
primogenitus Juda, malus coram Domino, et
occidit eum. 4 Thamar autem nurus ejus
peperit ei Phares et Zara; omnes ergo filii
Juda, quinque. 5 Filii autem Phares: Hesron
et Hamul. 6 Filii quoque Zaræ: Zamri, et
Ethan, et Eman, Chalchal quoque, et Dara,
simul quinque. 7 Filii Charmi: Achar, qui
turbavit Israel, et peccavit in furto anathe-
matis. 8 Filii Ethan: Azarias. 9 Filii
autem Hesron qui nati sunt ei: Jerameel, et
Ram, et Calubi. 10 Porro Ram genuit
Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson,
principem filiorum Juda. 11 Nahasson quo-
que genuit Salma, de quo ortus est Booz.
12 Booz vero genuit Obed, qui et ipse genuit
Isai. 13 Isai autem genuit primogenitum
Eliab, secundum Abinadab, tertium Simmaa,
14 Quartum Nathanael, quintum Raddai,
15 Sextum Asom, septimum David; 16 Quo-
rum sorores fuerunt, Sarvia, et Abigail. Filii
Sarviæ: Abisai, Joab, et Asael: tres. 17 Abigail
autem genuit Amasa, cujus pater fuit Jether
Ismahelites. 18 Caleb vero filius Hesron acce-
pit uxorem nomine Azuba, de qua genuit
Jerioth: fueruntque filii ejus Jazer, et Sobab, et
Ardon. 19 Cumque mortua fuisset Azuba, acce-
pit uxorem Caleb, Ephrata: quæ peperit ei Hur.
20 Porro Hur genuit Uri: et Uri genuit Bezeleel.
21 Post hæc ingressus est Hesron ad filiam
Machir patris Galaad, et accepit eam cum
esset annorum sexaginta: quæ peperit ei
Segub. 22 Sed et Segub genuit Jair, et pos-
sedit viginti tres civitates in terra Galaad.
23 Cepitque Gessur, et Aram, oppida Jair:
et Canath, et viculos ejus sexaginta civitatum;
omnes isti, filii Machir patris Galaad. 24 Cum
autem mortuus esset Hesron, ingressus est
Caleb ad Ephrata. Habuit quoque Hesron
uxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrem
Thecuæ. 25 Nati sunt autem filii Jerameel
primogeniti Hesron, Ram primogenitus ejus,
et Buna, et Aram, et Asom, et Achia.

26 וַתְּהִי אִשָּׁה אַחֶרֶת לִירַחְמְאֵל וּשְׁמָהּ
עֲטָרָה הִיא אֵם אוֹנָם׃ 27 וַיִּהְיוּ בְנֵי־רָם
בְּכוֹר יְרַחְמְאֵל מַעַץ וְיָמִין וָעֵקֶר׃ 28 וַיִּהְיוּ
בְנֵי־אוֹנָם שַׁמַּי וְיָדָע וּבְנֵי שַׁמַּי נָדָב
וַאֲבִישׁוּר׃ 29 וְשֵׁם אֵשֶׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיהָיִל
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַחְבָּן וְאֶת־מוֹלִיד׃ 30 וּבְנֵי
נָדָב סֶלֶד וְאַפָּיִם וַיָּמָת סֶלֶד לֹא בָנִים׃
31 וּבְנֵי אַפַּיִם יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שֵׁשָׁן וּבְנֵי
שֵׁשָׁן אַחְלָי׃ 32 וּבְנֵי יָדָע אֲחִי שַׁמַּי יֶתֶר
וְיוֹנָתָן וַיָּמָת יֶתֶר לֹא בָנִים׃ 33 וּבְנֵי
יוֹנָתָן פֶּלֶת וְזָזָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי־יְרַחְמְאֵל׃
34 וְלֹא־הָיָה לְשֵׁשָׁן בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת
וּלְשֵׁשָׁן עֶבֶד מִצְרִי וּשְׁמוֹ יַרְחָע׃ 35 וַיִּתֵּן
שֵׁשָׁן אֶת־בִּתּוֹ לְיַרְחָע עַבְדּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת־עַתָּי׃ 36 וְעַתַּי הוֹלִיד אֶת־נָתָן
וְנָתָן הוֹלִיד אֶת־זָבָד׃ 37 וְזָבָד הוֹלִיד
אֶת־אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃
38 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יֵהוּא וְיֵהוּא הוֹלִיד
אֶת־עֲזַרְיָה׃ 39 וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת־חָלֶץ
וְחֶלֶץ הוֹלִיד אֶת־אֶלְעָשָׂה׃ 40 וְאֶלְעָשָׂה
הוֹלִיד אֶת־סִסְמָי וְסִסְמָי הוֹלִיד אֶת־שַׁלּוּם׃
41 וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת־יְקַמְיָה וִיקַמְיָה הוֹלִיד
אֶת־אֱלִישָׁמָע׃ 42 וּבְנֵי כָלֵב אֲחִי יְרַחְמְאֵל
מֵישָׁע בְּכֹרוֹ הוּא אֲבִי־זִיף וּבְנֵי מָרֵשָׁה
אֲבִי חֶבְרוֹן׃ 43 וּבְנֵי חֶבְרוֹן קֹרַח וְתַפֻּחַ
וְרֶקֶם וָשָׁמַע׃ 44 וְשֶׁמַע הוֹלִיד אֶת־רַחַם
אֲבִי יָרְקְעָם וְרֶקֶם הוֹלִיד אֶת־שַׁמָּי׃
45 וּבֶן־שַׁמַּי מָעוֹן וּמָעוֹן אֲבִי בֵית־צוּר׃
46 וְעֵיפָה פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב יָלְדָה אֶת־חָרָן
וְאֶת־מוֹצָא וְאֶת־גָּזֵז וְחָרָן הוֹלִיד אֶת־גָּזֵז׃
47 וּבְנֵי יָהְדָּי רֶגֶם וְיוֹתָם וְגֵישָׁן וָפֶלֶט
וְעֵיפָה וָשָׁעַף׃ 48 פִּלֶגֶשׁ כָּלֵב מַעֲכָה
יָלַד שֶׁבֶר וְאֶת־תִּרְחֲנָה׃ 49 וַתֵּלֶד שַׁעַף
אֲבִי מַדְמַנָּה אֶת־שְׁוָא אֲבִי מַכְבֵּנָא וַאֲבִי
גִבְעָא וּבַת־כָּלֵב עַכְסָה׃ 50 אֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי כָלֵב בֶּן־חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה שׁוֹבָל
אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים׃ 51 שַׂלְמָא אֲבִי בֵית־
לָחֶם חָרֵף אֲבִי בֵית־גָּדֵר׃ 52 וַיִּהְיוּ בָנִים
לְשׁוֹבָל אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים הָרֹאֶה חֲצִי
הַמְּנֻחוֹת׃ 53 וּמִשְׁפְּחוֹת קִרְיַת יְעָרִים
הַיִּתְרִי וְהַפּוּתִי וְהַשֻּׁמָתִי וְהַמִּשְׁרָעִי
מֵאֵלֶּה יָצְאוּ הַצָּרְעָתִי וְהָאֶשְׁתָּאֻלִי׃
54 בְּנֵי שַׂלְמָא בֵּית לֶחֶם וּנְטוֹפָתִי עַטְרוֹת
בֵּית יוֹאָב וַחֲצִי הַמָּנַחְתִּי הַצָּרְעִי׃

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἱεραμεὴλ, καὶ ὄνομα
αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ. 27 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Ῥὰμ πρωτοτόκου Ἱεραμεὴλ Μαὰς
καὶ Ἰαμὶν καὶ Ἀκόρ. 28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζὸμ
Σαμαῒ καὶ Ἰαδαέ, καὶ υἱοὶ Σαμαῒ Ναδὰβ καὶ
Ἀβισούρ. 29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισοὺρ
Ἀβιχαία, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβὰρ καὶ τὸν
Μωήλ. 30 Καὶ υἱοὶ Ναδάβ· Σαλὰδ καὶ Ἀπφαίν·
καὶ ἀπέθανε Σαλὰδ οὐκ ἔχων τέκνα. 31 Καὶ υἱοὶ
Ἀπφαίν· Ἰσεμιήλ, καὶ υἱοὶ Ἰσεμιήλ· Σωσάν,
καὶ υἱοὶ Σωσάν· Δαδαί. 32 Καὶ υἱοὶ Δαδαί·
Ἀχισαμάς, Ἰεθέρ, Ἰωνάθαν· καὶ ἀπέθανεν Ἰεθὲρ
οὐκ ἔχων τέκνα. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν· Φαλὲθ
καὶ Ὀζάμ· οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἱεραμεήλ. 34 Καὶ
οὐκ ἦσαν τῷ Σωσὰν υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ
τῷ Σωσὰν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ.
35 Καὶ ἔδωκε Σωσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ
Ἰωχὴλ παιδὶ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Ἐθί. 36 Καὶ Ἐθὶ ἐγέννησε τὸν Ναθάν, καὶ
Ναθὰν ἐγέννησε τὸν Ζαβέδ, 37 Καὶ Ζαβὲδ
ἐγέννησε τὸν Ἀφαμήλ, καὶ Ἀφαμὴλ ἐγέννησε τὸν
Ὠβήδ, 38 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰηού, καὶ
Ἰηοὺ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 39 Καὶ Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Χελλής, καὶ Χελλὴς ἐγέννησε τὸν
Ἐλεασά, 40 Καὶ Ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν Σοσομαΐ,
καὶ Σοσομαῒ ἐγέννησε τὸν Σαλούμ, 41 Καὶ Σαλοὺμ
ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν
Ἐλισαμά, καὶ Ἐλισαμὰ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ.
42 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ ἀδελφοῦ Ἱεραμεήλ· Μαρισὰ ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ, οὗτος πατὴρ Ζίφ· καὶ υἱοὶ
Μαρισὰ πατρὸς Χεβρών. 43 Καὶ υἱοὶ Χεβρών·
Κορὲ καὶ Θαπφοὺς καὶ Ῥεκὸμ καὶ Σαμαά. 44 Καὶ
Σαμαὰ ἐγέννησε τὸν Ῥαὲμ πατέρα Ἰεκλάν, καὶ
Ἰεκλὰν ἐγέννησε τὸν Σαμαΐ. 45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ
Μαών, καὶ Μαὼν πατὴρ Βαιθσούρ. 46 Καὶ Γαιφὰ
ἡ παλλακὴ Χαλὲβ ἐγέννησε τὸν Ἀρὰμ καὶ τὸν
Μοσὰ καὶ τὸν Γεζουέ. 47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαΐ·
Ῥαγὲμ καὶ Ἰωάθαμ καὶ Σωγὰρ καὶ Φαλὲκ καὶ
Γαιφὰ καὶ Σαγαέ. 48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλὲβ
Μωχὰ ἐγέννησε τὸν Σαβὲρ καὶ τὸν Θαράμ.
49 Καὶ ἐγέννησε Σαγαὲ πατέρα Μαδμηνὰ καὶ τὸν
Σαοὺ πατέρα Μαχαβηνὰ καὶ πατέρα Γαιβάλ· καὶ
θυγάτηρ Χαλὲβ Ἀσχά. 50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ
Χαλέβ. Υἱοὶ Ὢρ πρωτοτόκου Ἐφραθά· Σωβὰλ
πατὴρ Καριαθιαρίμ. 51 Σαλωμὼν πατὴρ Βαιθά,
Λαμμὼν πατὴρ Βαιθαλαέμ, καὶ Ἀρὶμ πατὴρ
Βεθγεδώρ. 52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβὰλ πατρὶ
Καριαθιαρὶμ Ἀραὰ καὶ Αἰσὶ καὶ Ἀμμανὶθ 53 Καὶ
Οὐμασφαέ, πόλεις Ἰαΐρ, Αἰθαλὶμ καὶ Μιφιθὶμ
καὶ Ἡσαμαθὶμ καὶ Ἡμασαραΐμ· ἐκ τούτων ἐξῆλ-
θοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ υἱοὶ Ἐσθαάμ. 54 Υἱοὶ
Σαλωμών· Βαιθαλαὲμ ὁ Νετωφατί, Ἀταρὼθ
οἴκου Ἰωὰβ καὶ ἥμισυ τῆς Μαλαθί, Ἡσαρί,

26 Duxit quoque uxorem alteram Jeramecl,
nomine Atara, quæ fuit mater Onam. 27 Sed et
filii Ram primogeniti Jerameel, fuerunt Moos,
Jamin, et Achar. 28 Onam autem habuit
filios, Semei, et Jada. Filii autem Semei:
Nadab, et Abisur. 29 Nomen vero uxoris
Abisur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban,
et Molid. 30 Filii autem Nadab fuerunt,
Saled, et Apphaim. Mortuus est autem Saled
absque liberis. 31 Filius vero Apphaim, Jesi:
qui Jesi genuit Sesan. Porro Sesan genuit
Oholai. 32 Filii autem Jada fratris Semei:
Jether et Jonathan. Sed et Jether mortuus est
absque liberis. 33 Porro Jonathan genuit
Phaleth, et Ziza. Isti fuerunt filii Jerameel.
34 Sesan autem non habuit filios, sed filias; et
servum Ægyptium nomine Jeraa. 35 Deditque
ei filiam suam uxorem: quæ peperit ei Ethei.
36 Ethei autem genuit Nathan, et Nathan
genuit Zabad. 37 Zabad quoque genuit
Ophlal, et Ophlal genuit Obed, 38 Obed
genuit Jehu, Jehu genuit Azariam, 39 Azarias
genuit Helles, et Helles genuit Elasa, 40 Elasa
genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum,
41 Sellum genuit Icamiam, Icamia autem
genuit Elisama. 42 Filii autem Caleb fratris
Jerameel: Mesa primogenitus ejus, ipse est
pater Ziph: et filii Maresa patris Hebron.
43 Porro filii Hebron, Core, et Taphua, et
Recem, et Samma. 44 Samma autem genuit
Raham, patrem Jercaam, et Recem genuit
Sammai. 45 Filius Sammai, Maon: et Maon
pater Bethsur. 46 Epha autem concubina Caleb
peperit Haran, et Mosa, et Gezez. Porro
Haran genuit Gezez. 47 Filii autem Jahaddai,
Regom, et Joathan, et Gesan, et Phalet, et
Epha, et Saaph. 48 Concubina Caleb Maacha,
peperit Saber, et Tharana. 49 Genuit autem
Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena,
et patrem Gabaa. Filia vero Caleb, fuit Achsa.
50 Hi erant filii Caleb, filii Hur primogeniti
Ephratha, Sobal pater Cariathiarim, 51 Salma
pater Bethlehem, Hariph pater Bethgader.
52 Fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim,
Qui videbat dimidium requietionum. 53 Et
de cognatione Cariathiarim, Jethrei, et
Aphuthei, et Semathei, et Mascrei. Ex his
egressi sunt Saraitæ, et Esthaolitæ. 54 Filii
Salma, Bethlehem, et Netophathi, Coronæ
domus Joab, et Dimidium requietionis Sarai.

55 וּמִשְׁפְּחוֹת סֹפְרִים יֹשְׁבֵו יַעְבֵּץ תִּרְעָתִים
שִׁמְעָתִים שׂוּכָתִים הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים
מֵחַמַּת אֲבִי בֵית־רֵכָב׃

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִיד אֲשֶׁר נוֹלַד־
לוֹ בְּחֶבְרוֹן הַבְּכוֹר ׀ אַמְנֹן לַאֲחִינֹעַם
הַיִּזְרְעֵאלִית שֵׁנִי דָּנִיֵּאל לַאֲבִיגַיִל
הַכַּרְמְלִית׃ 2 הַשְּׁלִשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־
מַעֲכָה בַּת־תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר הָרְבִיעִי
אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית׃ 3 הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה
לַאֲבִיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אִשְׁתּוֹ׃
4 שִׁשָּׁה נוֹלַד־לוֹ בְחֶבְרוֹן וַיִּמְלָךְ־שָׁם שֶׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּשְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 5 וְאֵלֶּה
נוּלְּדוּ־לוֹ בִּירוּשָׁלַיִם שִׁמְעָא וְשׁוֹבָב וְנָתָן
וּשְׁלֹמֹה אַרְבָּעָה לְבַת־שׁוּעַ בַּת־עַמִּיאֵל׃
6 וְיִבְחָר וֶאֱלִישָׁמָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 7 וְנֹגַהּ וְנֶפֶג
וְיָפִיעַ׃ 8 וֶאֱלִישָׁמָע וְאֶלְיָדָע וֶאֱלִיפֶלֶט
תִּשְׁעָה׃ 9 כֹּל בְּנֵי דָוִיד מִלְּבַד בְּנֵי־
פִילַגְשִׁים וְתָמָר אֲחוֹתָם׃ 10 וּבֶן־
שְׁלֹמֹה רְחַבְעָם אֲבִיָּה בְנוֹ אָסָא בְנוֹ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ׃ 11 יוֹרָם בְּנוֹ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
יוֹאָשׁ בְּנוֹ׃ 12 אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ עֲזַרְיָה בְנוֹ
יוֹתָם בְּנוֹ׃ 13 אָחָז בְּנוֹ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ
מְנַשֶּׁה בְנוֹ׃ 14 אָמוֹן בְּנוֹ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ׃
15 וּבְנֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי
יְהוֹיָקִים הַשְּׁלִשִׁי צִדְקִיָּהוּ הָרְבִיעִי שַׁלּוּם׃
16 וּבְנֵי יְהוֹיָקִים יְכָנְיָה בְנוֹ צִדְקִיָּה בְנוֹ׃
17 וּבְנֵי יְכָנְיָה אַסִּר שְׁאַלְתִּיאֵל בְּנוֹ׃
18 וּמַלְכִּירָם וּפְדָיָה וְשֶׁנְאַצַּר יְקַמְיָה הוֹשָׁמָע
וּנְדַבְיָה׃ 19 וּבְנֵי פְדָיָה זְרֻבָּבֶל וְשִׁמְעִי
וּבֶן־זְרֻבָּבֶל מְשֻׁלָּם וַחֲנַנְיָה וּשְׁלֹמִית
אֲחוֹתָם׃ 20 וַחֲשֻׁבָה וָאֹהֶל וּבֶרֶכְיָה
וַחֲסַדְיָה יוּשַׁב חֶסֶד חָמֵשׁ׃ 21 וּבֶן־חֲנַנְיָה
פְּלַטְיָה וִישַׁעְיָה בְּנֵי רְפָיָה בְּנֵי אַרְנָן בְּנֵי
עֹבַדְיָה בְּנֵי שְׁכַנְיָה׃ 22 וּבְנֵי שְׁכַנְיָה
שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה חַטּוּשׁ וְיִגְאָל וּבָרִיחַ
וּנְעַרְיָה וְשָׁפָט שִׁשָּׁה׃ 23 וּבֶן־נְעַרְיָה
אֶלְיוֹעֵינַי וְחִזְקִיָּה וְעַזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה׃
24 וּבְנֵי אֶלְיוֹעֵינַי הוֹדַיְוָהוּ וְאֶלְיָשִׁיב וּפְלָיָה
וְעַקּוּב וְיוֹחָנָן וּדְלָיָה וַעֲנָנִי שִׁבְעָה׃

55 Πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες ἐν Ἰάβις,
Θαργαθιὶμ καὶ Σαμαθιὶμ καὶ Σωχαθίμ· οὗτοι οἱ
Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἱμὰθ πατρὸς οἴκου Ῥηχάβ.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ
ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχινάαμ
τῇ Ἰεζραηλίτιδι, ὁ δεύτερος Δαμνιὴλ τῇ Ἀβιγαίᾳ
τῇ Καρμηλίᾳ, 2 Ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μωχὰ
θυγατρὸς Θολμαΐ βασιλέως Γεδσούρ, ὁ τέταρτος
Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγίθ, 3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς
Ἀβιτάλ, ὁ ἕκτος Ἰεθραὰμ τῇ Ἀγλᾷ γυναικὶ αὐτοῦ.
4 Ἓξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρών, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξάμηνον· καὶ τριάκοντα
καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ
οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαά,
Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σαλωμών, τέσσαρες τῇ Βηρσαβεὲ
θυγατρὶ Ἀμιήλ, 6 Καὶ Ἐβαὰρ καὶ Ἐλισὰ καὶ
Ἐλιφαλὴθ 7 Καὶ Ναγαὶ καὶ Ναφὲκ καὶ Ἰαφιὲ
8 Καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιαδὰ καὶ Ἐλιφαλά, ἐννέα.
9 Πάντες υἱοὶ Δαυίδ, πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν·
καὶ Θημὰρ ἀδελφὴ αὐτῶν. 10 Υἱοὶ Σαλωμών·
Ῥοβοάμ, Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ,
Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ, 11 Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ,
Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ, 12 Ἀμασίας
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς
αὐτοῦ, 13 Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ,
Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, 14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ,
Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ. 15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία· πρωτό-
τοκος Ἰωανάν, ὁ δεύτερος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος
Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλούμ. 16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ·
Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ. 17 Καὶ
υἱοὶ Ἰεχονία· Ἀσίρ, Σαλαθιὴλ υἱὸς αὐτοῦ,
18 Μελχιρὰμ καὶ Φαδαΐας καὶ Σανεσὰρ καὶ Ἰεκεμία
καὶ Ὡσαμὰθ καὶ Ναβαδίας. 19 Καὶ υἱοὶ Φαδαΐας·
Ζοροβάβελ καὶ Σεμεΐ. Καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ· Μοσολλὰμ
καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν, 20 Καὶ
Ἀσουβὲ καὶ Ὀὸλ καὶ Βαραχία καὶ Ἀσαδία καὶ
Ἀσοβὲδ, πέντε. 21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία· Φαλεττία,
καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ῥαφὰλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ.
22 Καὶ υἱὸς Σεχενία· Σαμαΐα. Καὶ υἱοὶ Σαμαΐα·
Χαττοὺς καὶ Ἰωὴλ καὶ Βεῤῥὶ καὶ Νωαδία καὶ
Σαφάθ, ἕξ. 23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία· Ἐλιθενὰν καὶ
Ἐζεκία καὶ Ἐζρικάμ, τρεῖς. 24 Καὶ υἱοὶ Ἐλιθενάν·
Ὀδολία καὶ Ἐλιασεβὼν καὶ Φαδαΐα καὶ Ἀκοὺβ καὶ
Ἰωανὰν καὶ Δαλααΐα καὶ Ἀνάν, ἑπτά.

55 Cognationes quoque scribarum habitan-
tium in Jabes, canentes atque resonantes, et
in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinæi,
qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

CAPUT III.

1 DAVID vero hos habuit filios, qui ei nati
sunt in Hebron; primogenitum Amnon ex
Achinoam Jezrahelitide, secundum Daniel de
Abigail Carmelitide, 2 Tertium Absalom
filium Maacha filiæ Tholmai regis Gessur,
quartum Adoniam filium Aggith, 3 Quintum
Saphatiam ex Abital, sextum Jethraham de
Egla uxore sua. 4 Sex ergo nati sunt ei in
Hebron, ubi regnavit septem annis, et sex
mensibus. Triginta autem et tribus annis
regnavit in Jerusalem. 5 Porro in Jerusalem
nati sunt ei filii, Simmaa, et Sobab, et Nathan,
et Salomon, quatuor de Bethsabee filia
Ammiel, 6 Jebaar quoque, et Elisama, et
Eliphaleth, 7 Et Noge, et Nepheg, et Japhia,
8 Necnon Elisama, et Eliada, et Elipheleth,
novem: 9 Omnes hi, filii David, absque
filiis concubinarum: habueruntque sororem
Thamar. 10 Filius autem Salomonis, Roboam:
cujus Abia filius genuit Asa. De hoc quoque
natus est Josaphat, 11 Pater Joram: qui
Joram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Joas:
12 Et hujus Amasias filius genuit Azariam.
Porro Azariæ filius Joathan 13 Procreavit
Achaz patrem Ezechiæ, de quo natus est
Manasses. 14 Sed et Manasses genuit Amon
patrem Josiæ. 15 Filii autem Josiæ fuerunt,
primogenitus Johanan, secundus Joakim, ter-
tius Sedecias, quartus Sellum. 16 De Joakim
natus est Jechonias, et Sedecias. 17 Filii
Jechoniæ fuerunt, Asir, Salathiel, 18 Melchi-
ram, Phadaia, Senneser, et Jecemia, Sama, et
Nadabia. 19 De Phadaia orti sunt Zorobabel
et Semei. Zorobabel genuit Mosollam,
Hananiam, et Salomith sororem eorum:
20 Hasaban quoque, et Ohol, et Barachian, et
Hasadian, Josabhesed, quinque. 21 Filius
autem Hananiæ, Phaltias pater Jeseiæ, cujus
filius Raphaia; hujus quoque filius, Arnan,
de quo natus est Obdia, cujus filius fuit
Sechenias. 22 Filius Secheniæ, Semeia:
cujus filii, Hattus, et Jegaal, et Baria, et
Naaria, et Saphat, sex numero. 23 Filius
Naariæ, Elioenai, et Ezechias, et Ezricam,
tres. 24 Filii Elioenai, Oduia, et Eliasub, et
Pheleia, et Accub, et Johanan, et Dalaia, et
Anani, septem.

דברי הימים א ד

פרשה ד׃

1 בְּנֵי יְהוּדָה פֶּרֶץ חֶצְרוֹן וְכַרְמִי
וְחוּר וְשׁוֹבָל׃ 2 וּרְאָיָה בֶן־שׁוֹבָל הוֹלִיד
אֶת־יַחַת וְיַחַת הוֹלִיד אֶת־אֲחוּמַי וְאֶת־
לָהַד אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַצָּרְעָתִי׃
3 וְאֵלֶּה אֲבִי עֵיטָם יִזְרְעֶאל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ
וְשֵׁם אֲחוֹתָם הַצְלֶלְפּוֹנִי׃ 4 וּפְנוּאֵל אֲבִי
גְדֹר וְעֵזֶר אֲבִי חוּשָׁה אֵלֶּה בְנֵי־חוּר
בְּכוֹר אֶפְרָתָה אֲבִי בֵּית לָחֶם׃ 5 וּלְאַשְׁחוּר
אֲבִי תְקוֹעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חֶלְאָה וְנַעֲרָה׃
6 וַתֵּלֶד לוֹ נַעֲרָה אֶת־אֲחֻזָּם וְאֶת־חֵפֶר
וְאֶת־תֵּימְנִי וְאֶת־הָאֲחַשְׁתָּרִי אֵלֶּה בְּנֵי
נַעֲרָה׃ 7 וּבְנֵי חֶלְאָה צֶרֶת יִצְחַר וְאֶתְנָן׃
8 וְקוֹץ הוֹלִיד אֶת־עָנוּב וְאֶת־הַצֹּבֵבָה
וּמִשְׁפְּחֹת אֲחַרְחֵל בֶּן־הָרֻם׃ 9 וַיְהִי יַעְבֵּץ
נִכְבָּד מֵאֶחָיו וְאִמּוֹ קָרְאָה שְׁמוֹ יַעְבֵּץ לֵאמֹר
כִּי יָלַדְתִּי בְּעֹצֶב׃ 10 וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנִי וְהִרְבִּיתָ
אֶת־גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ עִמִּי וְעָשִׂיתָ
מֵּרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵת
אֲשֶׁר שָׁאָל׃ 11 וּכְלוּב אֲחִי־שׁוּחָה הוֹלִיד
אֶת־מְחִיר הוּא אֲבִי אֶשְׁתּוֹן׃ 12 וְאֶשְׁתּוֹן
הוֹלִיד אֶת־בֵּית רָפָא וְאֶת־פָּסֵחַ וְאֶת־
תְּחִנָּה אֲבִי עִיר־נָחָשׁ אֵלֶּה אַנְשֵׁי רֵכָה׃
13 וּבְנֵי קְנַז עָתְנִיאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עָתְנִיאֵל
חֲתַת׃ 14 וּמְעוֹנֹתַי הוֹלִיד אֶת־עָפְרָה
וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־יוֹאָב אֲבִי גֵּיא חֲרָשִׁים
כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ׃ 15 וּבְנֵי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
עִירוּ אֵלָה וָנָעַם וּבְנֵי אֵלָה וּקְנַז׃
16 וּבְנֵי יְהַלֶּלְאֵל זִיף וְזִיפָה תִּירְיָא
וַאֲשַׂרְאֵל׃ 17 וּבֶן־עֶזְרָה יֶתֶר וּמֶרֶד וְעֵפֶר
וְיָלוֹן וַתַּהַר אֶת־מִרְיָם וְאֶת־שַׁמַּי וְאֶת־
יִשְׁבַּח אֲבִי אֶשְׁתְּמֹעַ׃ 18 וְאִשְׁתּוֹ הַיְהֻדִיָּה
יָלְדָה אֶת־יֶרֶד אֲבִי גְדוֹר וְאֶת־חֶבֶר אֲבִי
שׂוֹכוֹ וְאֶת־יְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי
בִּתְיָה בַת־פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח מָרֶד׃
19 וּבְנֵי אֵשֶׁת הוֹדִיָּה אֲחוֹת נַחַם אֲבִי
קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי׃
20 וּבְנֵי שִׁימוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶּן־חָנָן וְתוֹלוֹן
וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֵת וּבֶן־זוֹחֵת׃ 21 בְּנֵי שֵׁלָה
בֶן־יְהוּדָה עֵר אֲבִי לֵכָה וְלַעְדָּה אֲבִי מָרֵשָׁה
וּמִשְׁפְּחוֹת בֵּית־עֲבֹדַת הַבֻּץ לְבֵית אַשְׁבֵּעַ׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄. δ΄.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ἰούδα· Φαρές, Ἐσρὼμ καὶ Χαρμὶ
καὶ Ὢρ, Σουβάλ, 2 Καὶ Ῥάδα υἱὸς αὐτοῦ· καὶ
Σουβὰλ ἐγέννησε τὸν Ἰέθ, καὶ Ἰὲθ ἐγέννησε τὸν
Ἀχιμαῒ καὶ τὸν Λαάδ· αὗται αἱ γενέσεις τοῦ
Ἀραθί. 3 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Αἰτάμ· Ἰεζραὴλ καὶ
Ἰεσμὰν καὶ Ἰεβδάς, καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν
Ἐσηλεββών. 4 Καὶ Φανουὴλ πατὴρ Γεδώρ, καὶ
Ἰαζὴρ πατὴρ Ὠσάν· οὗτοι υἱοὶ Ὢρ τοῦ πρωτο-
τόκου Ἐφραθὰ πατρὸς Βαιθαλαέν. 5 Καὶ τῷ
Ἀσοὺρ πατρὶ Θεκωὲ ἦσαν δύο γυναῖκες, Ἀωδὰ
καὶ Θοαδά. 6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀωδὰ τὸν Ὠχαία
καὶ τὸν Ἡφὰλ καὶ τὸν Θαιμὰν καὶ τὸν Ἀασθήρ·
πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδᾶς. 7 Καὶ υἱοὶ Θοαδᾶς·
Σερὲθ καὶ Σαὰρ καὶ Ἐσθανάμ. 8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐνὼβ καὶ τὸν Σαβαθά· καὶ γεννήσεις ἀδελφοῦ
Ῥηχὰβ υἱοῦ Ἰαρίν. 9 Καὶ ἦν Ἰγαβὴς ἔνδοξος
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβὴς λέγουσα Ἔτεκον ὡς γαβής.
10 Καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβὴς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ
λέγων Ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς
τὰ ὅριά μου, καὶ ᾖ ἡ χείρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ
ποιήσῃς γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με· καὶ ἐπή-
γαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾐτήσατο. 11 Καὶ Χαλὲβ
πατὴρ Ἀσχὰ ἐγέννησε τὸν Μαχίρ· οὗτος πατὴρ
Ἀσσαθών. 12 Ἐγέννησε τὸν Βαθραίαν καὶ τὸν
Βεσσηὲ καὶ τὸν Θαιμὰν πατέρα πόλεως Ναᾶς
ἀδελφοῦ Ἐσελὼμ τοῦ Κενεζί· οὗτοι ἄνδρες Ῥηχάβ.
13 Καὶ υἱοὶ Κενέζ· Γοθονιὴλ καὶ Σαραΐα. καὶ
υἱοὶ Γοθονιήλ· Ἀθάθ. 14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε
τὸν Γοφερά. καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωβὰβ
πατέρα Ἀγεαδδαίρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. 15 Καὶ
υἱοὶ Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννῆ· Ἤρ, Ἀδὰ καὶ Νοόμ.
Καὶ υἱοὶ Ἀδά· Κενέζ. 16 Καὶ υἱοὶ Ἀλεήλ· Ζὶβ
καὶ Ζεφὰ καὶ Θιριὰ καὶ Ἐσεριήλ. 17 Καὶ υἱοὶ Ἐσρί·
Ἰεθέρ, Μωρὰδ καὶ Αφερ καὶ Ἰαμών. Καὶ ἐγέννησεν
Ἰεθὲρ τὸν Μαρὼν καὶ τὸν Σεμεῒ καὶ τὸν Ἰεσβὰ
πατέρα Ἐσθαιμών. 18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη
Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδὼρ καὶ τὸν Ἀβὲρ
πατέρα Σωχὼν καὶ τὸν Χετιὴλ πατέρα Ζαμών·
καὶ οὗτοι υἱοὶ Βετθία θυγατρὸς Φαραὼ ἣν ἔλαβε
Μωρήδ. 19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς
Ναχαῒμ πατρὸς Κεϊλά· Γαρμι καὶ Ἐσθαιμών,
Νωχαθί 20 Καὶ υἱοὶ Σεμών· Αμνὼν καὶ Ἀνὰ
υἱὸς Φανὰ καὶ Ἰνών. Καὶ υἱοὶ Σεΐ· Σωάν, καὶ
υἱοὶ Ζωάβ, 21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἢρ
πατὴρ Ληχάβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά· καὶ
γενέσεις οἰκείων Ἐφραθαβὰκ τῷ οἴκῳ Ἐσοβά,

I. CHRONICORUM. IV.

CAPUT IV.

1 Filii Juda: Phares, Hesron, et Charmi,
et Hur, et Sobal. 2 Raia vero filius Sobal
genuit Jahath, de quo nati sunt Ahumai et
Laad; hæ cognationes Sarathi. 3 Ista quoque
stirps Etam: Jezrahel, et Jesema, et Jedebos.
Nomen quoque sororis eorum, Asalelphuni.
4 Phanuel autem pater Gedor, et Ezer pater
Hosa; isti sunt filii Hur primogeniti Ephratha
patris Bethlehem. 5 Assur vero patri Thecuæ
erant duæ uxores, Halaa, et Naara. 6 Peperit
autem ei Naara, Oozam, et Hepher, et
Themani, et Ahasthari; isti sunt filii Naara.
7 Porro filii Halaa, Sereth, Isaar, et Ethnan.
8 Cos autem genuit Anob, et Soboba, et
cognationem Aharehel filii Arum. 9 Fuit
autem Jabes inclytus præ fratribus suis, et
mater ejus vocavit nomen illius Jabes, dicens:
Quia peperi eum in dolore. 10 Invocavit
vero Jabes Deum Israel, dicens: Si benedicens
benedixeris mihi, et dilataveris terminos
meos, et fuerit manus tua mecum, et feceris
me a malitia non opprimi. Et præstitit Deus
quæ precatus est. 11 Caleb autem frater Sua
genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. 12 Porro
Esthon genuit Bethrapha, et Phesse, et
Tehinna patrem urbis Naas: hi sunt viri
Recha. 13 Filii autem Cenez, Othoniel, et
Saraia. Porro filii Othoniel, Hathath, et
Maonathi. 14 Maonathi genuit Ophra, Saraia
autem genuit Joab patrem Vallis artificum:
ibi quippe artifices erant. 15 Filii vero Caleb
filii Jephone, Hir, et Ela, et Naham. Filii
quoque Ela: Cenez. 16 Filii quoque Jaleleel:
Siph, et Zipha, Thiria, et Asrael. 17 Et filii
Ezra, Jether, et Mered, et Epher, et Jalon,
genuitque Mariam, et Sammai, et Jesba
patrem Esthamo. 18 Uxor quoque ejus
Judaia peperit Jared patrem Gedor, et Heber
patrem Socho, et Icuthiel patrem Zanoe; hi
autem filii Bethiæ filiæ Pharaonis, quam
accepit Mered. 19 Et filii uxoris Odaiæ
sororis Naham patris Ceila, Garmi, et Esthamo,
qui fuit de Machathi. 20 Filii quoque Simon,
Amnon, et Rinna filius Hanan, et Thilon.
Et filii Jesi, Zoheth, et Benzoheth. 21 Filii
Sela, filii Juda: Her pater Lecha, et
Laada pater Maresa, et cognationes domus
operantium byssum in domo juramenti.

22 וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר־
בָּעֲלוּ לְמוֹאָב וְיָשֻׁבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים
עַתִּיקִים׃ 23 הֵמָּה הַיּוֹצְרִים וְיֹשְׁבֵי נְטָעִים
וּגְדֵרָה עִם־הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ יָשְׁבוּ שָׁם׃
24 בְּנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל וְיָמִין יָרִיב
זֶרַח שָׁאוּל׃ 25 שַׁלֻּם בְּנוֹ מִבְשָׂם בְּנוֹ
מִשְׁמָע בְּנוֹ׃ 26 וּבְנֵי מִשְׁמָע חַמּוּאֵל בְּנוֹ
זַכּוּר בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ׃ 27 וּלְשִׁמְעִי בָּנִים
שִׁשָּׁה עָשָׂר וּבָנוֹת שֵׁשׁ וּלְאֶחָיו אֵין בָּנִים
רַבִּים וְכֹל מִשְׁפַּחְתָּם לֹא הִרְבּוּ עַד־בְּנֵי
יְהוּדָה׃ 28 וַיֵּשְׁבוּ בִּבְאֵר־שֶׁבַע וּמוֹלָדָה
וַחֲצַר שׁוּעָל׃ 29 וּבְבִלְהָה וּבְעֶצֶם וּבְתוֹלָד׃
30 וּבִבְתוּאֵל וּבְחָרְמָה וּבְצִקְלָג׃ 31 וּבְבֵית
מַרְכָּבוֹת וּבַחֲצַר סוּסִים וּבְבֵית בִּרְאִי
וּבְשַׁעֲרָיִם אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד־מְלֹךְ דָּוִיד׃
32 וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם וָעַיִן רִמּוֹן וְתֹכֶן וְעָשָׁן
עָרִים חָמֵשׁ׃ 33 וְכָל־חַצְרֵיהֶם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בָּעַל זֹאת
מוֹשְׁבֹתָם וְהִתְיַחְשָׂם לָהֶם׃ 34 וּמְשׁוֹבָב
וְיַמְלֵךְ וְיוֹשָׁה בֶּן־אֲמַצְיָה׃ 35 וְיוֹאֵל
וְיֵהוּא בֶּן־יוֹשִׁבְיָה בֶּן־שְׂרָיָה בֶּן־עֲשִׂיאֵל׃
36 וְאֶלְיוֹעֵינַי וְיַעֲקֹבָה וִישׁוֹחָיָה וַעֲשָׂיָה
וַעֲדִיאֵל וִישִׂימִאֵל וּבְנָיָה׃ 37 וְזִיזָא בֶן־
שִׁפְעִי בֶן־אַלּוֹן בֶּן־יְדָיָה בֶן־שִׁמְרִי בֶּן־
שְׁמַעְיָה׃ 38 אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת נְשִׂיאִים
בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לָרוֹב׃
39 וַיֵּלְכוּ לִמְבוֹא גְדֹר עַד לְמִזְרַח הַגָּיְא
לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה לְצֹאנָם׃ 40 וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה
שָׁמֵן וָטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וְשֹׁקֶטֶת
וּשְׁלֵוָה כִּי מִן־חָם הַיֹּשְׁבִים שָׁם לְפָנִים׃
41 וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי ׀
יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיַּכּוּ אֶת־אָהֳלֵיהֶם
וְאֶת־הַמְּעִינִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֻם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם כִּי־מִרְעֶה
לְצֹאנָם שָׁם׃ 42 וּמֵהֶם ׀ מִן־בְּנֵי שִׁמְעוֹן
הָלְכוּ לְהַר שֵׂעִיר אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וּפְלַטְיָה וּנְעַרְיָה וּרְפָיָה וְעֻזִּיאֵל בְּנֵי יִשְׁעִי
בְּרֹאשָׁם׃ 43 וַיַּכּוּ אֶת־שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה
לַעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

22 Καὶ Ἰωακὶμ καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ καὶ Ἰωὰς καὶ
Σαράφ, οἳ κατῴκησαν ἐν Μωάβ· καὶ ἀπέστρεψεν
αὐτοὺς ἀβεδηρὶν ἀθουκιίμ. 23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἀταῒμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ τοῦ
βασιλέως· ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν καὶ
κατῴκησαν ἐκεῖ. 24 Υἱοὶ Σεμεών· Ναμουὴλ καὶ
Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαούλ, 25 Σαλὲμ υἱὸς
αὐτοῦ, Μαβασὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ,
26 Ἀμουὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβοὺδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακ-
χοὺρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ. 27 Τῷ Σεμεῒ
υἱοὶ ἑκκαίδεκα καὶ θυγατέρες ἕξ· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί· καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ
αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα. 28 Καὶ
κατῴκησαν ἐν Βηρσαβεὲ καὶ Μωλαδὰ καὶ ἐν Ἐσερ-
σουάλ, 29 Καὶ ἐν Βαλαὰ καὶ ἐν Αἰσὲμ καὶ ἐν
Θωλάδ, 30 Καὶ ἐν Βαθουὴλ καὶ ἐν Ἑρμὰ καὶ ἐν
Σικελάγ, 31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμὼθ καὶ Ἡμισουσεω-
σὶν καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ· αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν
ἕως βασιλέως Δαυίδ. 32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν·
Αἰτὰν καὶ Ἤν, Ῥεμνὼν καὶ Θοκκὰ καὶ Αἰσάρ,
πόλεις πέντε. 33 Καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν
κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βάαλ· αὕτη
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν.
34 Καὶ Μοσωβὰβ καὶ Ἰεμολὸχ καὶ Ἰωσία υἱὸς
Ἀμασία 35 Καὶ Ἰωὴλ καὶ Ἰηοὺ υἱὸς Ἀσαβία
υἱὸς Σαραῦ υἱὸς Ἀσιὴλ 36 Καὶ Ἐλιωναῒ καὶ
Ἰωκαβὰ καὶ Ἰασουία καὶ Ἀσαῒα καὶ Ἰεδιὴλ καὶ
Ἰσμαὴλ καὶ Βαναίας 37 Καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαῒ
υἱοῦ Ἀλὼν υἱοῦ Ἰεδιὰ υἱοῦ Σεμρὶ υἱοῦ Σαμαίου.
38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν
ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν· καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος, 39 Καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν
τῆς Γαὶ τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.
40 Καὶ εὗρον νομὰς πίονας καὶ ἀγαθάς· καὶ ἡ
γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία,
ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χὰμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμ-
προσθεν. 41 Καὶ ἦλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι
ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα
καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους
οὓς εὕροσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι
νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ. 42 Καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηὶρ
ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαεττία καὶ Νωαδία
καὶ Ῥαφαῒα καὶ Ὀζιὴλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν·
43 Καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς κατα-
λειφθέντας τοῦ Ἀμαλὴκ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Et qui stare fecit solem, virique Mendacii,
et Securus, et Incendens, qui principes fuerunt
in Moab, et qui reversi sunt in Lahem;
hæc autem verba vetera. 23 Hi sunt figuli
habitantes in plantationibus, et in sepibus,
apud regem in operibus ejus, commoratique
sunt ibi. 24 Filii Simeon: Namuel et Jamin,
Jarib, Zara, Saul. 25 Sellum filius ejus,
Mapsam filius ejus, Masma filius ejus.
26 Filii Masma: Hamuel filius ejus, Zachur
filius ejus, Semei filius ejus. 27 Filii Semei
sedecim, et filiæ sex: fratres autem ejus
non habuerunt filios multos, et universa
cognatio non potuit adæquare summam
filiorum Juda. 28 Habitaverunt autem in
Bersabee, et Molada, et Hasarsuhal, 29 Et
in Bala, et in Asom, et in Tholad, 30 Et in
Bathuel, et in Horma, et in Siceleg, 31 Et
in Bethmarchaboth, et in Hasarsusim, et in
Bethberai, et in Saarim; hæ civitates eorum
usque ad regem David. 32 Villæ quoque
eorum: Etam, et Aen, Remmon, et Thochen,
et Asan, civitates quinque. 33 Et universi
viculi eorum per circuitum civitatum istarum
usque ad Baal; hæc est habitatio eorum, et
sedium distributio. 34 Mosobab quoque et
Jemlech, et Josa filius Amasiæ, 35 Et Joel,
et Jehu filius Josabiæ filii Saraiæ filii Asiel,
36 Et Elioenai, et Jacoba, et Isuhaia, et
Asaia, et Adiel, et Ismiel, et Banaia, 37 Ziza
quoque filius Sephei filii Allon filii Idaia filii
Semri filii Samaia. 38 Isti sunt nominati
principes in cognationibus suis, et in domo
affinitatum suarum multiplicati sunt vehemen-
ter. 39 Et profecti sunt ut ingrederentur
in Gador usque ad orientem vallis, et ut
quærerent pascua gregibus suis. 40 In-
veneruntque pascuas uberes, et valde bonas,
et terram latissimam et quietam et fertilem,
in qua ante habitaverant de stirpe Cham.
41 Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus
nominatim, in diebus Ezechiæ regis Juda: et
percusserunt tabernacula eorum, et habitatores
qui inventi fuerant ibi, et deleverunt eos
usque in præsentem diem: habitaveruntque
pro eis, quoniam uberrimas pascuas ibidem
repererunt. 42 De filiis quoque Simeon
abierunt in montem Seir viri quingenti,
habentes principes Phaltiam et Naariam et
Raphaiam et Oziel filios Jesi: 43 Et per-
cusserunt reliquias, quæ evadere potuerant,
Amalecitarum, et habitaverunt ibi pro eis
usque ad diem hanc.

פרשה ה׃

1 וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר־יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא
הַבְּכוֹר וּבְחַלְּלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו נִתְּנָה בְּכֹרָתוֹ
לִבְנֵי יוֹסֵף בֶּן־יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהִתְיַחֵשׂ
לַבְּכֹרָה׃ 2 כִּי יְהוּדָה גָּבַר בְּאֶחָיו וּלְנָגִיד
מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף׃ 3 בְּנֵי רְאוּבֵן
בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃
4 בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ׃
5 מִיכָה בְנוֹ רְאָיָה בְנוֹ בַּעַל בְּנוֹ׃ 6 בְּאֵרָה
בְנוֹ אֲשֶׁר הֶגְלָה תִּלְּגַת פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ
אַשֻּׁר הוּא נָשִׂיא לָראוּבֵנִי׃ 7 וְאֶחָיו
לְמִשְׁפְּחֹתָיו בְּהִתְיַחֵשׂ לְתֹלְדוֹתָם הָרֹאשׁ
יְעִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ׃ 8 וּבֶלַע בֶּן־עָזָז בֶּן־שֶׁמַע
בֶּן־יוֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בַּעֲרֹעֵר וְעַד־נְבוֹ וּבַעַל
מְעוֹן׃ 9 וְלַמִּזְרָח יָשַׁב עַד־לְבוֹא מִדְבָּרָה
לְמִן־הַנָּהָר פְּרָת כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ בְּאֶרֶץ
גִּלְעָד׃ 10 וּבִימֵי שָׁאוּל עָשׂוּ מִלְחָמָה
עִם־הַהַגְרִאִים וַיִּפְּלוּ בְּיָדָם וַיֵּשְׁבוּ בְּאָהֳלֵיהֶם
עַל־כָּל־פְּנֵי מִזְרָח לַגִּלְעָד׃ 11 וּבְנֵי־
גָד לְנֶגְדָּם יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה׃
12 יוֹאֵל הָרֹאשׁ וְשָׁפָם הַמִּשְׁנֶה וְיַעְנַי וְשָׁפָט
בַּבָּשָׁן׃ 13 וַאֲחֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
מִיכָאֵל וּמְשֻׁלָּם וְשֶׁבַע וְיוֹרַי וְיַעְכָּן וְזִיעַ
וָעֵבֶר שִׁבְעָה׃ 14 אֵלֶּה ׀ בְּנֵי אֲבִיחַיִל
בֶּן־חוּרִי בֶּן־יָרוֹחַ בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מִיכָאֵל
בֶּן־יְשִׁישַׁי בֶּן־יַחְדּוֹ בֶּן־בּוּז׃ 15 אֲחִי בֶּן־
עַבְדִּיאֵל בֶּן־גּוּנִי רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם׃
16 וַיֵּשְׁבוּ בַּגִּלְעָד בַּבָּשָׁן וּבִבְנֹתֶיהָ וּבְכָל־
מִגְרְשֵׁי שָׁרוֹן עַל־תּוֹצְאוֹתָם׃ 17 כֻּלָּם
הִתְיַחְשׂוּ בִּימֵי יוֹתָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִימֵי
יָרָבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃ 18 בְּנֵי־רְאוּבֵן
וְגָדִי וַחֲצִי שֵׁבֶט־מְנַשֶּׁה מִן־בְּנֵי־חַיִל
אֲנָשִׁים נֹשְׂאֵי מָגֵן וְחֶרֶב וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת
וּלְמוּדֵי מִלְחָמָה אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף
וּשְׁבַע־מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים יֹצְאֵי צָבָא׃ 19 וַיַּעֲשׂוּ
מִלְחָמָה עִם־הַהַגְרִיאִים וִיטוּר וְנָפִישׁ
וְנוֹדָב׃ 20 וַיֵּעָזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּנָּתְנוּ בְיָדָם
הַהַגְרִיאִים וְכֹל שֶׁעִמָּהֶם כִּי לֵאלֹהִים
זָעֲקוּ בַּמִּלְחָמָה וְנַעְתּוֹר לָהֶם כִּי־בָטְחוּ
בוֹ׃ 21 וַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵיהֶם גְּמַלֵּיהֶם חֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְצֹאן מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וַחֲמוֹרִים
אַלְפָּיִם וְנֶפֶשׁ אָדָם מֵאָה אָלֶף׃ 22 כִּי־
חֲלָלִים רַבִּים נָפָלוּ כִּי מֵהָאֱלֹהִים הַמִּלְחָמָה
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם עַד־הַגֹּלָה׃

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· ὅτι
οὗτος ὁ πρωτότοκος, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσὴφ υἱῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐκ
ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια, 2 Ὅτι Ἰούδας
δυνατὸς ἰσχύϊ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς
ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ·
3 Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ καὶ
Φαλλούς, Ἀσρὼμ καὶ Χαρμί. 4 Υἱοὶ Ἰωήλ·
Σεμεῒ καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ υἱοὶ Γοὺγ υἱοῦ
Σεμεΐ· 5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχά,
υἱὸς αὐτοῦ Ἰωήλ, 6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετῴκισε
Θαγλαφαλλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσούρ· οὗτος ἄρχων
τῶν Ῥουβήν. 7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατρίδι
αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν· ὁ ἄρχων Ἰωὴλ καὶ Ζαχαρία 8 Καὶ Βαλὲκ
υἱὸς Ἀζοὺζ υἱὸς Σαμὰ υἱὸς Ἰωήλ. Οὗτος κατῴκη-
σεν ἐν Ἀροὴρ καὶ ἐπὶ Ναβαῦ καὶ Βεελμασσών,
9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως ἐρχομένων
τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη
αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαάδ. 10 Καὶ ἐν ἡμέραις
Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους,
καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκη-
ναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαάδ.
11 Υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατῴκησαν ἐν γῇ
Βασὰν ἕως Σελά· 12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ
Σαφὰμ ὁ δεύτερος, καὶ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν
Βασάν. 13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν· Μιχαήλ, Μυσολλὰμ καὶ Σεβεὲ
καὶ Ἰωρεὲ καὶ Ἰωαχὰν καὶ Ζουὲ καὶ Ὠβήδ, ἑπτά.
14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαία υἱοῦ Οὐρὶ υἱοῦ Ἰδαῒ υἱοῦ
Γαλαὰδ υἱοῦ Μιχαὴλ υἱοῦ Ἰεσαῒ υἱοῦ Ἰεδδαῒ υἱοῦ
Βοὺζ 15 Ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδιὴλ υἱοῦ Γουνί, ἄρχων
οἴκου πατριῶν. 16 Κατῴκουν ἐν Γαλαάδ, ἐν Βασὰν
καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίχωρα
Σαρὼν ἕως ἐξόδου. 17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς
ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις
Ἰεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. 18 Υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ Γὰδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως,
ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνον-
τες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα
καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα
ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν. 19 Καὶ ἐποίουν
πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἰτουραίων καὶ
Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων, 20 Καὶ κατίσχυσαν
ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν
Ἀγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι
πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκου-
σεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. 21 Καὶ
ᾐχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμήλους
πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντή-
κοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίους, καὶ ψυχὰς
ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. 22 Ὅτι τραυματίαι
πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος.
Καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικεσίας.

CAPUT V.

1 Filii quoque Ruben primogeniti Israel
(ipse quippe fuit primogenitus ejus: sed cum
violasset thorum patris sui, data sunt primo-
genita ejus filiis Joseph filii Israel, et non est
ille reputatus in primogenitum. 2 Porro
Judas, qui erat fortissimus inter fratres suos,
de stirpe ejus principes germinati sunt:
primogenita autem reputata sunt Joseph.)
3 Filii ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch,
et Phallu, Esron, et Carmi. 4 Filii Joel:
Samia filius ejus, Gog filius ejus, Semei
filius ejus, 5 Micha filius ejus, Reia filius
ejus, Baal filius ejus, 6 Beera filius ejus,
quem captivum duxit Thelgathphalnasar rex
Assyriorum, et fuit princeps in tribu Ruben.
7 Fratres autem ejus, et universa cognatio
ejus, quando numerabantur per familias suas,
habuerunt principes Jehiel et Zachariam.
8 Porro Bala filius Azaz, filii Samma, filii
Joel, ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo
et Beelmeon. 9 Contra orientalem quoque
plagam habitavit usque ad introitum eremi,
et flumen Euphraten. Multum quippe jumen-
torum numerum possidebant in terra Galaad.
10 In diebus autem Saul prœliati sunt contra
Agareos, et interfecerunt illos, habitaveruntque
pro eis in tabernaculis eorum, in omni
plaga quæ respicit ad orientem Galaad.
11 Filii vero Gad e regione eorum habitaverunt
in terra Basan usque Selcha: 12 Joel in
capite, et Saphan secundus: Janai autem,
et Saphat, in Basan. 13 Fratres vero
eorum secundum domos cognationum suarum,
Michael, et Mosollam, et Sebe, et Jorai, et
Jachan, et Zie, et Heber, septem. 14 Hi filii
Abihail, filii Huri, filii Jara, filii Galaad, filii
Michael, filii Jesesi, filii Jeddo, filii Buz.
15 Fratres quoque filii Abdiel, filii Guni,
princeps domus in familiis suis. 16 Et
habitaverunt in Galaad, et in Basan, et in
viculis ejus, et in cunctis suburbanis Saron,
usque ad terminos. 17 Omnes hi numerati
sunt diebus Joathan regis Juda, et in diebus
Jeroboam regis Israel. 18 Filii Ruben, et
Gad, et dimidiæ tribus Manasse, viri bella-
tores, scuta portantes et gladios, et tendentes
arcum, eruditique ad prælia, quadraginta
quatuor millia et septingenti sexaginta, pro-
cedentes ad pugnam. 19 Dimicaverunt contra
Agareos: Ituræi vero, et Naphis, et Nodab,
20 Præbuerunt eis auxilium. Traditique
sunt in manus eorum Agarei, et universi qui
fuerant cum eis, quia Deum invocaverunt
cum prœliarentur: et exaudivit eos, eo quod
credidissent in eum. 21 Ceperuntque omnia
quæ possederant, camelorum quinquaginta
millia, et ovium ducenta quinquaginta millia,
et asinos duo millia, et animas hominum
centum millia. 22 Vulnerati autem multi
corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habita-
veruntque pro eis usque ad transmigrationem.

23 וּבְנֵי חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יָשְׁבוּ בָּאָרֶץ
מִבָּשָׁן עַד־בַּעַל חֶרְמוֹן וּשְׂנִיר וְהַר־חֶרְמוֹן
הֵמָּה רָבוּ׃ 24 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־אֲבוֹתָם
וְעֵפֶר וְיִשְׁעִי וֶאֱלִיאֵל וְעַזְרִיאֵל וְיִרְמְיָה
וְהוֹדַוְיָה וְיַחְדִּיאֵל אֲנָשִׁים גִּבּוֹרֵי חַיִל אַנְשֵׁי
שֵׁמוֹת רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם׃
25 וַיִּמְעֲלוּ בֵּאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי
עַמֵּי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם׃
26 וַיָּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־רוּחַ ׀ פּוּל
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְאֶת־רוּחַ תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּגְלֵם לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט
מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לַחְלַח וְחָבוֹר וְהָרָא וּנְהַר
גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 27 (VI. 1) בְּנֵי לֵוִי
גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ 28 וּבְנֵי קְהָת
עַמְרָם יִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
29 וּבְנֵי עַמְרָם אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וּמִרְיָם וּבְנֵי
אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
30 אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־פִּינְחָס פִּינְחָס הֹלִיד
אֶת־אֲבִישׁוּעַ׃ 31 וַאֲבִישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת־בֻּקִּי
וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת־עֻזִּי׃ 32 וְעֻזִּי הוֹלִיד
אֶת־זְרַחְיָה וּזְרַחְיָה הוֹלִיד אֶת־מְרָיוֹת׃
33 מְרָיוֹת הוֹלִיד אֶת־אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃ 34 וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד
אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת־אֲחִימָעַץ׃
35 וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־יוֹחָנָן׃ 36 וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת־
עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנָה
שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלָםִ׃ 37 וַיּוֹלֶד עֲזַרְיָה אֶת־
אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃
38 וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד
אֶת־שַׁלּוּם׃ 39 וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת־חִלְקִיָּה
וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה׃ 40 וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־שְׂרָיָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־
יְהוֹצָדָק׃ 41 וִיהוֹצָדָק הָלַךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה
אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ בְּיַד נְבֻכַדְנֶאצַּר׃

פרשה ו׃

1 בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשֹׁם קְהָת וּמְרָרִי׃ 2 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ 3 וּבְנֵי
קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
4 בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמֻשִׁי וְאֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת
הַלֵּוִי לַאֲבֹתֵיהֶם׃ 5 לְגֵרְשׁוֹם לִבְנִי בְנוֹ
יַחַת בְּנוֹ זִמָּה בְנוֹ׃ 6 יוֹאָח בְּנוֹ עִדּוֹ
בְנוֹ זֶרַח בְּנוֹ יְאַתְרַי בְּנוֹ׃ 7 בְּנֵי קְהָת
עַמִּינָדָב בְּנוֹ קֹרַח בְּנוֹ אַסִּיר בְּנוֹ׃

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατῴκησαν ἀπὸ
Βασὰν ἕως Βαὰλ Ἑρμὼν καὶ Σανὶρ καὶ ὄρος
Ἀερμών· καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν.
24 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν· Ὀφὲρ
καὶ Σεῒ καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἱερεμία καὶ Ὠδουία καὶ
Ἰεδιὴλ, ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοί,
ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν. 25 Καὶ
ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν
ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρεν ὁ θεὸς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλὼχ βασιλέως Ἀσσοὺρ καὶ
τὸ πνεῦμα Θαγλαφαλλασὰρ βασιλέως Ἀσσούρ, καὶ
μετῴκισε τὸν Ῥουβὴν καὶ τὸν Γαδδὶ καὶ τὸ ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαὰχ καὶ
Χαβὼρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζὰν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

ΚΕΦ. ς΄.

1 ΥΙΟΙ Λευί· Γεδσὼν, Καὰθ καὶ Μεραρί. 2 Καὶ υἱοὶ
Καάθ· Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβράμ· Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς καὶ
Μαριάμ. Καὶ υἱοὶ Ἀαρών· Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ,
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν
Φινεές, Φινεὲς ἐγέννησε τὸν Ἀβισού, 5 Ἀβισοὺ
ἐγέννησε τὸν Βοκκί, καὶ Βοκκὶ ἐγέννησε τὸν Ὀζί,
6 Ὀζὶ ἐγέννησε τὸν Ζαραία, Ζαραία ἐγέννησε τὸν
Μαριήλ, 7 Καὶ Μαριὴλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία,
καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ, 8 Καὶ Ἀχιτὼβ
ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν
Ἀχιμάας, 9 Καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν, 10 Καὶ
Ἰωανὰν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν· οὗτος ἱεράτευσεν
ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλήμ.
11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ
Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ, 12 Καὶ Ἀχιτὼβ
ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν
Σαλώμ, 13 Καὶ Σαλὼμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν,
καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 14 Καὶ Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Σαραία, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαδάκ. 15 Καὶ Ἰωσαδὰκ ἐπορεύθη ἐν τῇ
μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ
Ναβουχοδονόσορ. 16 Υἱοὶ Λευί· Γεδσών, Καὰθ
καὶ Μεραρί. 17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Γεδσών· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ. 18 Υἱοὶ Καάθ·
Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. 19 Υἱοὶ
Μεραρί· Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί. Καὶ αὗται αἱ πατριαὶ
τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. 20 Τῷ Γεδσών,
τῷ Λοβενὶ υἱῷ αὐτοῦ, Ἰὲθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμὰθ υἱὸς
αὐτοῦ, 21 Ἰωὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρὶ υἱὸς αὐτοῦ, 22 Υἱοὶ Καάθ· Ἀμιναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ,

23 Filii quoque dimidiæ tribus Manasse
possederunt terram a finibus Basan usque
Baal, Hermon, et Sanir, et montem Hermon,
ingens quippe numerus erat. 24 Et hi fuerunt
principes domus cognationis eorum, Epher,
et Jesi, et Eliel, et Ezriel, et Jeremia, et
Odoia, et Jediel, viri fortissimi et potentes, et
nominati duces in familiis suis. 25 Reliquerunt
autem Deum patrum suorum, et fornicati sunt
post deos populorum terræ, quos abstulit
Deus coram eis; 26 Et suscitavit Deus Israel
spiritum Phul regis Assyriorum, et spiritum
Thelgathphalnasar regis Assur: et transtulit
Ruben, et Gad, et dimidiam tribum Manasse,
et adduxit eos in Lahela, et in Habor, et Ara,
et fluvium Gozan, usque ad diem hanc.

CAPUT VI.

1 FILII Levi: Gerson, Caath, et Merari.
2 Filii Caath: Amram, Isaar, Hebron, et
Oziel. 3 Filii Amram: Aaron, Moyses, et
Maria: Filii Aaron: Nadab et Abiu, Eleazar
et Ithamar. 4 Eleazar genuit Phinees, et
Phinees genuit Abisue, 5 Abisue vero genuit
Bocci, et Bocci genuit Ozi. 6 Ozi genuit
Zaraiam, et Zaraias genuit Meraioth. 7 Porro
Meraioth genuit Amariam, et Amarias genuit
Achitob. 8 Achitob genuit Sadoc, et Sadoc
genuit Achimaas, 9 Achimaas genuit Azariam,
Azarias genuit Johanan, 10 Johanan genuit
Azariam; ipse est qui sacerdotio functus est, in
domo quam ædificavit Salomon in Jerusalem.
11 Genuit autem Azarias Amariam, et Amarias
genuit Achitob, 12 Achitob genuit Sadoc,
et Sadoc genuit Sellum, 13 Sellum genuit
Helciam, et Helcias genuit Azariam, 14 Azarias
genuit Saraiam, et Saraias genuit Josedec.
15 Porro Josedec egressus est, quando transtulit
Dominus Judam et Jerusalem per manus
Nabuchodonosor. 16 Filii ergo Levi: Gerson,
Caath, et Merari. 17 Et hæc nomina filiorum
Gerson: Lobni, et Semei. 18 Filii Caath:
Amram, et Isaar, et Hebron, et Oziel.
19 Filii Merari: Moholi et Musi. Hæ
autem cognationes Levi secundum familias
eorum. 20 Gersom, Lobni filius ejus, Jahath
filius ejus, Zamma filius ejus, 21 Joah filius
ejus, Addo filius ejus, Zara filius ejus,
Jethrai filius ejus. 22 Filii Caath, Aminadab
filius ejus, Core filius ejus, Asir filius ejus,

8 אֶלְקָנָה בְנוֹ וְאֶבְיָסָף בְּנוֹ וְאַסִּיר בְּנוֹ׃
9 תַּחַת בְּנוֹ אוּרִיאֵל בְּנוֹ עֻזִּיָּה בְנוֹ וְשָׁאוּל
בְּנוֹ׃ 10 וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמָשַׂי וַאֲחִימוֹת׃
11 אֶלְקָנָה בְּנוֹ אֶלְקָנָה צוֹפַי בְּנוֹ וְנַחַת
בְּנוֹ׃ 12 אֱלִיאָב בְּנוֹ יְרֹחָם בְּנוֹ אֶלְקָנָה
בְנוֹ׃ 13 וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַבְּכֹר וַשְׁנִי וַאֲבִיָּה׃
14 בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי לִבְנִי בְנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ
עֻזָּה בְנוֹ׃ 15 שִׁמְעָא בְנוֹ חַגִּיָּה בְנוֹ
עֲשָׂיָה בְנוֹ׃ 16 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הֶעֱמִיד דָּוִיד
עַל־יְדֵי־שִׁיר בֵּית יְהוָה מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן׃
17 וַיִּהְיוּ מְשָׁרְתִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד
בַּשִּׁיר עַד־בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה
בִּירוּשָׁלָם וַיַּעַמְדוּ כְמִשְׁפָּטָם עַל־עֲבוֹדָתָם׃
18 וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם מִבְּנֵי הַקְּהָתִי
הֵימָן הַמְשׁוֹרֵר בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־שְׁמוּאֵל׃
19 בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיאֵל בֶּן־תּוֹחַ׃
20 בֶּן־צִיף בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־מַחַת בֶּן־עֲמָשָׂי׃
21 בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָה בֶּן־צְפַנְיָה׃
22 בֶּן־תַּחַת בֶּן־אַסִּיר בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח׃
23 בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי בֶּן־יִשְׂרָאֵל׃
24 וְאָחִיו אָסָף הָעֹמֵד עַל־יְמִינוֹ
אָסָף בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־שִׁמְעָא׃ 25 בֶּן־מִיכָאֵל
בֶּן־בַּעֲשֵׂיָה בֶּן־מַלְכִּיָּה׃ 26 בֶּן־אֶתְנִי בֶן־
זֶרַח בֶּן־עֲדָיָה׃ 27 בֶּן־אֵיתָן בֶּן־זִמָּה בֶּן־
שִׁמְעִי׃ 28 בֶּן־יַחַת בֶּן־גֵּרְשֹׁם בֶּן־לֵוִי׃
29 וּבְנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם עַל־הַשְּׂמֹאול
אֵיתָן בֶּן־קִישִׁי בֶּן־עַבְדִּי בֶּן־מַלּוּךְ׃ 30 בֶּן־
חֲשַׁבְיָה בֶן־אֲמַצְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה׃ 31 בֶּן־אַמְצִי
בֶן־בָּנִי בֶּן־שָׁמֶר׃ 32 בֶּן־מַחְלִי בֶּן־מוּשִׁי בֶּן־
מְרָרִי בֶּן־לֵוִי׃ 33 וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם נְתוּנִים
לְכָל־עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים׃
34 וְאַהֲרֹן וּבָנָיו מַקְטִירִים עַל־מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְעַל־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לְכֹל מְלֶאכֶת קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים וּלְכַפֵּר עַל־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים׃
35 וְאֵלֶּה בְּנֵי אַהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס
בְּנוֹ אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ׃ 36 בֻּקִּי בְנוֹ עֻזִּי בְנוֹ
זְרַחְיָה בְנוֹ׃ 37 מְרָיוֹת בְּנוֹ אֲמַרְיָה בְנוֹ
אֲחִיטוּב בְּנוֹ׃ 38 צָדוֹק בְּנוֹ אֲחִימַעַץ בְּנוֹ׃
39 וְאֵלֶּה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם
בִּגְבוּלָם לִבְנֵי אַהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כִּי
לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל׃ 40 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃

23 Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισὰφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ
υἱὸς αὐτοῦ, 24 Θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριὴλ υἱὸς
αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ. 25 Καὶ
υἱοὶ Ἑλκανά· Ἀμεσσὶ καὶ Ἀχιμώθ, 26 Ἑλκανὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Σουφὶ υἱὸς αὐτοῦ, Καιναὰθ υἱὸς αὐτοῦ,
27 Ἐλιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ,
Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ. 28 Υἱοὶ Σαμουήλ· ὁ πρω-
τότοκος Σανὶ καὶ Ἀβιά. 29 Υἱοὶ Μεραρί· Μοολί,
Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς
αὐτοῦ, 30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ,
Ἀσαΐας υἱὸς αὐτοῦ. 31 Καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε
Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ᾀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ
καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ. 32 Καὶ ἦσαν λειτουρ-
γοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν
ὀργάνοις ἕως οὗ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον
Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν
κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. 33 Καὶ
οὗτοι οἱ ἑστηκότες καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν
τοῦ Καάθ· Αἱμὰν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς Ἰωὴλ υἱοῦ
Σαμουὴλ 34 Υἱοῦ Ἑλκανὰ υἱοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ
Ἐλιὴλ υἱοῦ Θοοὺ 35 Υἱοῦ Σοὺφ υἱοῦ Ἑλκανὰ
υἱοῦ Μαὰθ υἱοῦ Ἀμαθὶ 36 Υἱοῦ Ἑλκανὰ υἱοῦ
Ἰωὴλ υἱοῦ Ἀζαρία υἱοῦ Σαφανία 37 Υἱοῦ Θαὰθ
υἱοῦ Ἀσὴρ υἱοῦ Ἀβιασὰφ υἱοῦ Κορὲ 38 Υἱοῦ
Ἰσάαρ, υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ υἱοῦ Ἰσραήλ. 39 Καὶ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσὰφ ὁ ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ·
Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία, υἱοῦ Σαμαὰ 40 Υἱοῦ Μιχαὴλ
υἱοῦ Βαασία υἱοῦ Μελχία 41 Υἱοῦ Ἀθανὶ υἱοῦ
Ζααραῒ υἱοῦ Ἀδαῒ 42 Υἱοῦ Αἰθὰμ υἱοῦ Ζαμμὰμ
υἱοῦ Σεμεῒ 43 Υἱοῦ Ἰεὲθ υἱοῦ Γεδσὼν υἱοῦ Λευί.
44 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν·
Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ υἱοῦ Ἀβαῒ υἱοῦ Μαλὼχ 45 Υἱοῦ
Ἀσεβὶ 46 Υἱοῦ Ἀμεσσία υἱοῦ Βανὶ υἱοῦ Σεμὴρ
47 Υἱοῦ Μοολὶ υἱοῦ Μουσὶ υἱοῦ Μεραρὶ υἱοῦ Λευί.
48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ. 49 Καὶ Ἀαρὼν
καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τῶν ἁγίων
καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ. 50 Καὶ οὗτοι
υἱοὶ Ἀαρών· Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς υἱὸς
αὐτοῦ, Ἀβισοὺ υἱὸς αὐτοῦ, 51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτοῦ,
Ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαραΐα υἱὸς αὐτοῦ, 52 Μαριὴλ
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτὼβ υἱὸς
αὐτοῦ, 53 Σαδὼκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιμάας υἱὸς αὐτοῦ.
54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις
αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ
πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Καàθί, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ
κλῆρος. 55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ
Ἰούδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.

23 Elcana filius ejus, Abiasaph filius ejus,
Asir filius ejus. 24 Thahath filius ejus, Uriel
filius ejus, Ozias filius ejus, Saul filius ejus.
25 Filii Elcana, Amasai et Achimoth 26 Et
Elcana: Filii Elcana: Sophai filius ejus,
Nahath filius ejus, 27 Eliab filius ejus,
Jeroham filius ejus, Elcana filius ejus. 28 Filii
Samuel, primogenitus Vasseni, et Abia. 29 Filii
autem Merari, Moholi: Lobni filius ejus,
Semei filius ejus, Oza filius ejus, 30 Sammaa
filius ejus, Haggia filius ejus, Asaia filius
ejus. 31 Isti sunt, quos constituit David
super cantores domus Domini, ex quo collocata
est arca: 32 Et ministrabant coram taber-
naculo testimonii, canentes donec ædificaret
Salomon domum Domini in Jerusalem: stabant
autem juxta ordinem suum in ministerio.
33 Hi vero sunt, qui assistebant cum filiis suis,
de filiis Caath, Hemam cantor filius Johel, filii
Samuel, 34 Filii Elcana, filii Jeroham, filii
Eliel, filii Thohu, 35 Filii Suph, filii Elcana,
filii Mahath, filii Amasai, 36 Filii Elcana,
filii Johel, filii Azariæ, filii Sophoniæ, 37 Filii
Thahath, filii Asir, filii Abiasaph, filii Core,
38 Filii Isaar, filii Caath, filii Levi, filii Israel.
39 Et frater ejus Asaph, qui stabat a dextris
ejus, Asaph filius Barachiæ, filii Samaa,
40 Filii Michael, filii Basaiæ, filii Melchiæ,
41 Filii Athanai, filii Zara, filii Adaia, 42 Filii
Ethan, filii Zamma, filii Semei, 43 Filii Jeth,
filii Gersom, filii Levi. 44 Filii autem Merari
fratres eorum, ad sinistram, Ethan filius Cusi,
filii Abdi, filii Maloch, 45 Filii Hasabiæ,
filii Amasiæ, filii Helciæ, 46 Filii Amasai,
filii Boni, filii Somer, 47 Filii Moholi, filii
Musi, filii Merari, filii Levi. 48 Fratres
quoque eorum Levitæ, qui ordinati sunt in
cunctum ministerium tabernaculi domus Do-
mini. 49 Aaron vero, et filii ejus adolebant
incensum super altare holocausti, et super
altare thymiamatis, in omne opus Sancti
sanctorum: et ut precarentur pro Israel, juxta
omnia quæ præceperat Moyses servus Dei.
50 Hi sunt autem filii Aaron: Eleazar filius
ejus, Phinees filius ejus, Abisue filius ejus,
51 Bocci filius ejus, Ozi filius ejus, Zarahia
filius ejus, 52 Meraioth filius ejus, Amarias
filius ejus, Achitob filius ejus, 53 Sadoc
filius ejus, Achimaas filius ejus. 54 Et
hæc habitacula eorum per vicos atque
confinia, filiorum scilicet Aaron, juxta cog-
nationes Caathitarum: ipsis enim sorte con-
tigerant. 55 Dederunt igitur eis Hebron in
terra Juda, et suburbana ejus per circuitum:

41 וְאֶת־שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ
לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה : 42 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן
נָתְנוּ אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־
לִבְנָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַתִּר וְאֶת־אֶשְׁתְּמֹעַ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 43 וְאֶת־חִילֵז וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
אֶת־דְּבִיר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 44 וְאֶת־עָשָׁן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ : 45 וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת־
גֶּבַע וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עַלֶּמֶת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ כָּל־
עָרֵיהֶם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם :
46 וְלִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת
הַמַּטֶּה מִמַּחֲצִית מַטֵּה חֲצִי מְנַשֶּׁה
בַּגּוֹרָל עָרִים עָשֶׂר : 47 וְלִבְנֵי
גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר
וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וּמִמַּטֵּה
מְנַשֶּׁה בַּבָּשָׁן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה :
48 לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה
רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה־גָד וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן בַּגּוֹרָל
עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : 49 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת־הֶעָרִים וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶם :
50 וַיִּתְּנוּ בַגּוֹרָל מִמַּטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה
בְנֵי־שִׁמְעוֹן וּמִמַּטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן אֵת
הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ אֶתְהֶם
בְּשֵׁמוֹת : 51 וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קְהָת
וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם : 52 וַיִּתְּנוּ
לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־גֶּזֶר וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ : 53 וְאֶת־יָקְמְעָם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 54 וְאֶת־
אַיָּלוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־גַּת־רִמּוֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ : 55 וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה
אֶת־עָנֵר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בִּלְעָם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי־קְהָת הַנּוֹתָרִים :
56 לִבְנֵי גֵּרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה
מְנַשֶּׁה אֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 57 וּמִמַּטֵּה
יִשָּׂשכָר אֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־דָּבְרַת
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 58 וְאֶת־רָאמוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־עָנֵם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 59 וּמִמַּטֵּה
אָשֵׁר אֶת־מָשָׁל וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
עַבְדּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 60 וְאֶת־חוּקֹק וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־רְחֹב וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ :

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλὲβ υἱῷ Ἰεφοννῆ. 57 Καὶ
τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγα-
δευτηρίων, τὴν Χεβρὼν, καὶ τὴν Λοβνὰ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Σελνὰ καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, 58 Καὶ τὴν Ἰεθὰρ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
59 Καὶ τὴν Ἀσὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ
τὴν Βαιθσαμὺς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 60 Καὶ
ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαῒ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλεμὰθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς
αὐτῶν. 61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις
ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσους
φυλῆς Μανασσῆ κλήρῳ πόλεις δέκα. 62 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς
Ἰσσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ,
ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν πόλεις τρισκαί-
δεκα. 63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατριὰς
αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἐκ φυλῆς
Ζαβουλὼν κλήρῳ πόλεις δεκαδύο. 64 Καὶ ἔδωκαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῶν· 65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ
φυλῆς υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν καὶ
ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας ἃς
ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος. 66 Καὶ ἀπὸ τῶν
πατριῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν
ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. 67 Καὶ ἔδωκαν
αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχὲμ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν
Γαζὲρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 68 Καὶ τὴν
Ἰεκμαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 69 Καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς· 70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς
Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ
τὴν Ἰεμβλαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, κατὰ
πατριὰν τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις. 71 Τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ
τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,
καὶ τὴν Ἀσηρὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς· 72 Καὶ
ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερὶ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν Δαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
73 Καὶ τὴν Ῥαμὼθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς· 74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μαασὰλ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, 75 Καὶ τὴν Ἀκὰκ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥοὼβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

56 Agros autem civitatis, et villas, Caleb filio
Jephone. 57 Porro filiis Aaron dederunt
civitates ad confugiendum, Hebron, et Lobna
et suburbana ejus, 58 Jether quoque et
Esthemo cum suburbanis suis, sed et Helon
et Dabir cum suburbanis suis, 59 Asan quo-
que et Bethsemes et suburbana earum. 60 De
tribu autem Benjamin, Gabee et suburbana
ejus, et Almath cum suburbanis suis, Anathoth
quoque cum suburbanis suis; omnes civitates,
tredecim, per cognationes suas. 61 Filiis
autem Caath residuis de cognatione sua,
dederunt ex dimidia tribu Manasse in pos-
sessionem urbes decem. 62 Porro filiis Gersom
per cognationes suas, de tribu Issachar, et de
tribu Aser, et de tribu Nephthali, et de tribu
Manasse in Basan, urbes tredecim. 63 Filiis
autem Merari per cognationes suas, de tribu
Ruben, et de tribu Gad, et de tribu Zabulon,
dederunt sorte civitates duodecim. 64 Dederunt
quoque filii Israel Levitis civitates, et subur-
bana earum: 65 Dederuntque per sortem, ex
tribu filiorum Juda, et ex tribu filiorum
Simeon, et ex tribu filiorum Benjamin,
urbes has quas vocaverunt nominibus suis,
66 Et his qui erant de cognatione filiorum
Caath, fueruntque civitates in terminis eorum
de tribu Ephraim. 67 Dederunt ergo eis
urbes ad confugiendum, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraim, et Gazer cum
suburbanis suis, 68 Jecmaam quoque cum
suburbanis suis, et Bethoron similiter, 69 Nec-
non et Helon cum suburbanis suis, et
Gethremmon in eumdem modum. 70 Porro
ex dimidia tribu Manasse, Aner et suburbana
ejus, Baalam et suburbana ejus: his videlicet,
qui de cognatione filiorum Caath reliqui
erant. 71 Filiis autem Gersom, de cognatione
dimidiæ tribus Manasse, Gaulon in Basan et
suburbana ejus, et Astharoth cum suburbanis
suis. 72 De tribu Issachar, Cedes et suburbana
ejus, et Dabereth cum suburbanis suis,
73 Ramoth quoque et suburbana ejus, et
Anem cum suburbanis suis. 74 De tribu
vero Aser: Masal cum suburbanis suis,
et Abdon similiter, 75 Hucac quoque et
suburbana ejus, et Rohob cum suburbanis suis.

61 וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־חַמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
קִרְיָתַיִם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 62 לִבְנֵי
מְרָרִי הַנּוֹתָרִים מִמַּטֵּה זְבוּלֻן אֶת־רִמּוֹנוֹ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־תָּבוֹר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃
63 וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן
מִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַהְצָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 64 וְאֶת־
קְדֵמוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מֵיפַעַת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 65 וּמִמַּטֵּה־גָד אֶת־רָאמוֹת
בַּגִּלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מַחֲנַיִם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 66 וְאֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־יַעְזֵיר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃

פרשה ז׃

1 וְלִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּאָה יָשִׁיב
וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה׃ 2 וּבְנֵי תוֹלָע עֻזִּי וּרְפָיָה
וִירִיאֵל וְיַחְמַי וְיִבְשָׂם וּשְׁמוּאֵל רָאשִׁים
לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלָע גִּבּוֹרֵי חַיִל לְתֹלְדוֹתָם
מִסְפָּרָם בִּימֵי דָוִיד עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 3 וּבְנֵי עֻזִּי יִזְרַחְיָה
וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה
חֲמִשָּׁה רָאשִׁים כֻּלָּם׃ 4 וַעֲלֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם
לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי צְבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים
וְשִׁשָּׁה אָלֶף כִּי־הִרְבּוּ נָשִׁים וּבָנִים׃
5 וַאֲחֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר גִּבּוֹרֵי
חֲיָלִים שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף הִתְיַחְשָׂם
לַכֹּל׃ 6 בִּנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וִידִיעֲאֵל
שְׁלֹשָׁה׃ 7 וּבְנֵי בֶלַע אֶצְבּוֹן וְעֻזִּי וְעֻזִּיאֵל
וִירִימוֹת וְעִירִי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹת
גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים וְהִתְיַחְשָׂם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה׃ 8 וּבְנֵי
בֶכֶר זְמִירָה וְיוֹעָשׁ וֶאֱלִיעֶזֶר וְאֶלְיוֹעֵינַי
וְעָמְרִי וִירֵימוֹת וַאֲבִיָּה וַעֲנָתוֹת וְעָלָמֶת
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי־בָכֶר׃ 9 וְהִתְיַחְשָׂם לְתֹלְדוֹתָם
רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם גִּבּוֹרֵי חָיִל עֶשְׂרִים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ 10 וּבְנֵי יְדִיעֲאֵל
בִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יְעִישׁ וּבִנְיָמִן וְאֵהוּד
וּכְנַעֲנָה וְזֵיתָן וְתַרְשִׁישׁ וַאֲחִישָׁחַר׃ 11 כָּל־
אֵלֶּה בְּנֵי יְדִיעֲאֵל לְרָאשֵׁי הָאָבוֹת גִּבּוֹרֵי
חֲיָלִים שִׁבְעָה־עָשָׂר אֶלֶף וּמָאתַיִם יֹצְאֵי
צָבָא לַמִּלְחָמָה׃ 12 וְשֻׁפִּם וְחֻפִּם בְּנֵי עִיר
חֻשִׁם בְּנֵי אַחֵר׃ 13 בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיאֵל
וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשַׁלּוּם בְּנֵי בִלְהָה׃
14 בְּנֵי מְנַשֶּׁה אַשְׂרִיאֵל אֲשֶׁר יָלָדָה פִּילַגְשׁוֹ
הָאֲרַמִּיָּה יָלְדָה אֶת־מָכִיר אֲבִי גִלְעָד׃

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κέδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καριαθαῒμ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς. 77 Τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ τοῖς
καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, 78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου τὴν Ἱεριχὼ κατὰ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου· ἐκ
φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπό-
ρια αὐτῆς, 79 Καὶ τὴν Καδμὼθ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·
80 Ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμὼθ Γαλαὰδ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μααναῒμ καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, 81 Καὶ τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς.

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ
καὶ Ἰασοὺβ καὶ Σεμερὼν, τέσσαρες. 2 Καὶ υἱοὶ
Θωλά· Ὀζὶ, Ῥαφαΐα καὶ Ἰεριὴλ καὶ Ἰαμαῒ καὶ
Ἰεμασὰν καὶ Σαμουὴλ, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
αὐτῶν τῷ Θωλὰ ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις
αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ εἴκοσι
καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 3 Καὶ υἱοὶ Ὀζί·
Ἰεζραΐα. Καὶ υἱοὶ Ἰεζραΐα· Μιχαὴλ, Ἀβδιοὺ καὶ
Ἰωὴλ καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες. 4 Καὶ
ἐπ᾿ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ᾿ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριά-
κοντα καὶ ἓξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας
καὶ υἱούς. 5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς
Ἰσσάχαρ καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων. 6 Υἱοὶ
Βενιαμίν· Βαλὲ καὶ Βαχὶρ καὶ Ἰεδιὴλ, τρεῖς.
7 Καὶ υἱοὶ Βαλέ· Ἐσεβὼν καὶ Ὀζὶ καὶ Ὀζιὴλ
καὶ Ἰεριμοὺθ καὶ Οὐρί, πέντε, ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες.
8 Καὶ υἱοὶ Βαχίρ· Ζεμιρὰ καὶ Ἰωὰς καὶ Ἐλιέζερ
καὶ Ἐλιθενὰν καὶ Ἀμαρία καὶ Ἰεριμοὺθ καὶ Ἀβιοὺδ
καὶ Ἀναθὼθ καὶ Ἐλημέθ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Βαχίρ, 9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ
δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 10 Καὶ
υἱοὶ Ἰεδιήλ· Βαλαάν. Καὶ υἱοὶ Βαλαάν· Ἰαοὺς
καὶ Βενιαμὶν καὶ Ἀὼθ καὶ Χανανὰ καὶ Ζαιθὰν
καὶ Θαρσὶ καὶ Ἀχισαάρ. 11 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰεδιήλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι
δυνάμει πολεμεῖν. 12 Καὶ Σαπφὶν καὶ Ἀπφὶν
καὶ υἱοὶ Ὢρ, Ἀσώμ, υἱὸς αὐτοῦ Ἀόρ. 13 Υἱοὶ
Νεφθαλί· Ἰασιὴλ, Γωνὶ καὶ Ἀσὴρ καὶ Σελλοὺμ
υἱοὶ αὐτοῦ, Βαλὰμ υἱὸς αὐτοῦ. 14 Υἱοὶ
Μανασσῆ· Ἐσριὴλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ
ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχὶρ πατέρα Γαλαάδ.

76 Porro de tribu Nephthali, Cedes in Galilæa
et suburbana ejus, Hamon cum suburbanis suis,
et Cariathaim et suburbana ejus. 77 Filiis
autem Merari residuis: de tribu Zabulon,
Remmono et suburbana ejus, et Thabor cum
suburbanis suis: 78 Trans Jordanem quoque
ex adverso Jericho contra orientem Jordanis,
de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum
suburbanis suis, et Jassa cum suburbanis suis,
79 Cademoth quoque et suburbana ejus, et
Mephaat cum suburbanis suis. 80 Necnon et
de tribu Gad, Ramoth in Galaad et suburbana
ejus, et Manaim cum suburbanis suis, 81 Sed
et Hesebon cum suburbanis suis, et Jezer
cum suburbanis suis.

CAPUT VII.

1 PORRO filii Issachar: Thola, et Phua,
Jasub, et Simeron, quatuor. 2 Filii Thola:
Ozi et Raphaia, et Jeriel, et Jemai, et Jebsem,
et Samuel, principes per domos cognationum
suarum. De stirpe Thola viri fortissimi
numerati sunt in diebus David, viginti duo
millia sexcenti. 3 Filii Ozi: Izrahia, de quo
nati sunt Michael, et Obadia, et Johel, et
Jesia, quinque omnes principes. 4 Cumque
eis per familias et populos suos, accincti ad
prælium, viri fortissimi, triginta sex millia:
multas enim habuerunt uxores, et filios.
5 Fratres quoque eorum per omnem cog-
nationem Issachar, robustissimi ad pugnan-
dum, octoginta septem millia numerati sunt.
6 Filii Benjamin: Bela, et Bechor, et Jadiel,
tres. 7 Filii Bela: Esbon, et Ozi, et Oziel, et
Jerimoth, et Urai, quinque principes fami-
liarum, et ad pugnandum robustissimi:
numerus autem eorum, viginti duo millia et
triginta quatuor. 8 Porro filii Bechor: Zamira,
et Joas, et Eliezer, et Elioenai, et Amri, et
Jerimoth, et Abia, et Anathoth, et Almath:
omnes hi, filii Bechor. 9 Numerati sunt
autem per familias suas principes cognationum
suarum, ad bella fortissimi, viginti millia et
ducenti. 10 Porro filii Jadihel: Balan. Filii
autem Balan: Jehus, et Benjamin, et Aod, et
Chanana, et Zethan, et Tharsis, et Ahisahar:
11 Omnes hi filii Jadihel, principes cogna-
tionum suarum, viri fortissimi, decem et
septem millia et ducenti, ad prælium proceden-
tes. 12 Sepham quoque, et Hapham filii Hir,
et Hasim filii Aher. 13 Filii autem Nephthali:
Jaziel, et Guni, et Jeser, et Sellum, filii Bala.
14 Porro filius Manasse, Esriel: concubinaque
ejus Syra peperit Machir patrem Galaad.

15 וּמָכִיר לָקַח אִשָּׁה לְחֻפִּים וּלְשֻׁפִּים
וְשֵׁם אֲחֹתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צְלָפְחָד
וַתִּהְיֶינָה לִצְלָפְחָד בָּנוֹת׃ 16 וַתֵּלֶד מַעֲכָה
אֵשֶׁת־מָכִיר בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶשׁ וְשֵׁם אָחִיו
שָׁרֶשׁ וּבָנָיו אוּלָם וָרָקֶם׃ 17 וּבְנֵי אוּלָם בְּדָן
אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה׃
18 וַאֲחֹתוֹ הַמֹּלֶכֶת יָלְדָה אֶת־אִישְׁהוֹד וְאֶת־
אֲבִיעֶזֶר וְאֶת־מַחְלָה׃ 19 וַיִּהְיוּ בְּנֵי שְׁמִידָע
אַחְיָן וָשֶׁכֶם וְלִקְחִי וַאֲנִיעָם׃
20 וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתָלַח וּבֶרֶד בְּנוֹ וְתַחַת
בְּנוֹ וְאֶלְעָדָה בְנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ׃ 21 וְזָבָד בְּנוֹ
וְשׁוּתֶלַח בְּנוֹ וְעֵזֶר וְאֶלְעָד וַהֲרָגוּם אַנְשֵׁי־
גַת הַנּוֹלָדִים בָּאָרֶץ כִּי יָרְדוּ לָקַחַת אֶת־
מִקְנֵיהֶם׃ 22 וַיִּתְאַבֵּל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים
רַבִּים וַיָּבֹאוּ אֶחָיו לְנַחֲמוֹ׃ 23 וַיָּבֹא אֶל־
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
בְּרִיעָה כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ׃ 24 וּבִתּוֹ
שֶׁאֱרָה וַתִּבֶן אֶת־בֵּית־חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת־
הָעֶלְיוֹן וְאֵת אֻזֵּן שֶׁאֱרָה׃ 25 וְרֶפַח בְּנוֹ
וְרֶשֶׁף וְתֶלַח בְּנוֹ וְתַחַן בְּנוֹ׃ 26 לַעְדָּן
בְּנוֹ עַמִּיהוּד בְּנוֹ אֱלִישָׁמָע בְּנוֹ׃ 27 נוֹן
בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּנוֹ׃ 28 וַאֲחֻזָּתָם וּמֹשְׁבוֹתָם
בֵּית־אֵל וּבְנֹתֶיהָ וְלַמִּזְרָח נַעֲרָן וְלַמַּעֲרָב
גֶּזֶר וּבְנֹתֶיהָ וּשְׁכֶם וּבְנֹתֶיהָ עַד־עַיָּה
וּבְנֹתֶיהָ׃ 29 וְעַל־יְדֵי בְנֵי־מְנַשֶּׁה בֵּית־שְׁאָן
וּבְנֹתֶיהָ תַּעְנַךְ וּבְנֹתֶיהָ מְגִדּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ דּוֹר
וּבְנוֹתֶיהָ בְּאֵלֶּה יָשְׁבוּ בְּנֵי יוֹסֵף בֶּן־יִשְׂרָאֵל׃
30 בְּנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי
וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחוֹתָם׃ 31 וּבְנֵי בְרִיעָה
חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא אֲבִי בִרְזָוִת׃ 32 וְחֶבֶר
הוֹלִיד אֶת־יַפְלֵט וְאֶת־שׁוֹמֵר וְאֶת־חוֹתָם
וְאֵת שׁוּעָא אֲחוֹתָם׃ 33 וּבְנֵי יַפְלֵט פָּסַךְ
וּבִמְהָל וְעַשְׁוָת אֵלֶּה בְּנֵי יַפְלֵט׃ 34 וּבְנֵי
שָׁמֶר אֲחִי וְרוֹהְגָּה יְחֻבָּה וַאֲרָם׃ 35 וּבֶן־
הֵלֶם אָחִיו צוֹפַח וְיִמְנָע וְשֵׁלֶשׁ וְעָמָל׃
36 בְּנֵי צוֹפַח סוּחַ וְחַרְנֶפֶר וְשׁוּעָל וּבֵרִי
וְיִמְרָה׃ 37 בֶּצֶר וָהוֹד וְשַׁמָּא וְשִׁלְשָׁה
וְיִתְרָן וּבְאֵרָא׃ 38 וּבְנֵי יֶתֶר יְפֻנֶּה וּפִסְפָּה
וַאֲרָא׃ 39 וּבְנֵי עֻלָּא אָרַח וְחַנִּיאֵל וְרִצְיָא׃
40 כָּל־אֵלֶּה בְנֵי־אָשֵׁר רָאשֵׁי בֵית־הָאָבוֹת
בְּרוּרִים גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים רָאשֵׁי הַנְּשִׂיאִים
וְהִתְיַחְשָׂם בַּצָּבָא בַּמִּלְחָמָה מִסְפָּרָם
אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אָלֶף׃

15 Καὶ Μαχὶρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀπφὶν καὶ
Σαπφίν· καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μοωχά, καὶ
ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαπφαάδ· ἐγεννήθησαν δὲ τῷ
Σαπφαὰδ θυγατέρες. 16 Καὶ ἔτεκε Μοωχὰ γυνὴ
Μαχὶρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές,
καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σοῦρος· υἱοὶ αὐτοῦ
Οὐλὰμ καὶ Ῥοκόμ. 17 Καὶ υἱοὶ Οὐλάμ· Βαδάμ.
Οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ.
18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχὲθ ἔτεκε τὸν
Ἰσουδ καὶ τὸν Ἀβιέζερ καὶ τὸν Μαελά. 19 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Σεμιρά· Ἀΐμ καὶ Συχὲμ καὶ Λακὶμ
καὶ Ἀνιάν. 20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ· Σωθαλάθ, καὶ
Βαρὰδ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, 21 Καὶ Ζαβὰδ
υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζὲρ καὶ
Ἐλεάδ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γὲθ οἱ
τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ
κτήνη αὐτῶν. 22 Καὶ ἐπένθησεν Ἐφραῒμ ὁ
πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς, καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. 23 Καὶ εἰσῆλθε
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ
καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά,
ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου. 24 Καὶ ἡ
θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραά, καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς κατα-
λοίποις, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω
καὶ τὴν ἄνω. Καὶ υἱοὶ Ὀζὰν Σεηρά, 25 Καὶ
Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ, Σαρὰφ καὶ Θαλὲὲς υἱοὶ αὐτοῦ,
Θαὲν υἱὸς αὐτοῦ. 26 Τῷ Λααδὰν υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς
Ἀμιούδ, υἱὸς Ἐλισαμαΐ, 27 Υἱὸς Νούν, υἱὸς
Ἰησουέ, υἱοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ κατάσχεσις αὐτῶν
καὶ κατοικία αὐτῶν· Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
κατ' ἀνατολὰς Νοαρὰν πρὸς δυσμαῖς Γαζὲρ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
ἕως Γάζης καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς 29 Καὶ ἕως
ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαὰν καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, Θαναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδὼ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἐν
ταύτῃ κατῴκησαν υἱοὶ Ἰωσὴφ υἱοῦ Ἰσραήλ.
30 Υἱοὶ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ καὶ Σουία καὶ Ἰσουὶ καὶ
Βεριά, καὶ Σορὲ ἀδελφὴ αὐτῶν. 31 Καὶ υἱοὶ
Βεριά· Χαβὲρ καὶ Μελχιήλ, οὗτος πατὴρ Βερ-
θαΐθ. 32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλὴτ καὶ
τὸν Σαμὴρ καὶ τὸν Χωθὰν καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν
αὐτῶν. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ· Φασὲκ καὶ Βαμαὴλ
καὶ Ἀσίθ· οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ. 34 Καὶ υἱοὶ
Σεμμήρ· Ἀχὶ καὶ Ῥοογὰ καὶ Ἰαβὰ καὶ Ἀράμ
35 Καὶ Βανηελὰμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφὰ καὶ Ἰμανὰ
καὶ Σελλὴς καὶ Ἀμάλ. 36 Υἱοὶ Σωφᾶς· Σουὲ
καὶ Ἀρναφὰρ καὶ Σουδὰ καὶ Βαρὶν καὶ Ἰμρὰν
37 Καὶ Βοσὰν καὶ Ὠὰ καὶ Σαμὰ καὶ Σαλισὰ καὶ
Ἰεθρὰ καὶ Βεηρά. 38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθήρ· Ἰεφινὰ
καὶ Φασφὰ καὶ Ἀρά. 39 Καὶ υἱοὶ Ὀλά· Ὀρέχ,
Ἀνιὴλ καὶ Ῥασιά. 40 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσήρ,
πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἄρχοντες ἡγούμενοι· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παρά-
ταξιν τοῦ πολεμεῖν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιὲξ
χιλιάδες.

15 Machir autem accepit uxores filiis suis
Happhim et Saphan: et habuit sororem
nomine Maacha: nomen autem secundi, Sal-
phaad, natæque sunt Salphaad filiæ. 16 Et
peperit Maacha uxor Machir filium, vocavit-
que nomen ejus Phares: porro nomen fratris
ejus, Sares: et filii ejus, Ulam et Recen.
17 Filius autem Ulam, Badan; hi sunt filii
Galaad, filii Machir, filii Manasse. 18 Soror
autem ejus regina peperit Virum decorum, et
Abiezer, et Mohola. 19 Erant autem filii
Semida, Ahin, et Sechem, et Leci, et Aniam.
20 Filii autem Ephraim: Suthala, Bared
filius ejus, Thahath filius ejus, Elada filius
ejus, Thahath filius ejus, hujus filius Zabad,
21 Et hujus filius Suthala, et hujus filius
Ezer et Elad: occiderunt autem eos viri Geth
indigenæ, quia descenderant ut invaderent
possessiones eorum. 22 Luxit igitur Ephraim
pater eorum multis diebus, et venerunt fratres
ejus ut consolarentur eum. 23 Ingressusque
est ad uxorem suam: quæ concepit, et peperit
filium, et vocavit nomen ejus Beria, eo quod
in malis domus ejus ortus esset: 24 Filia
autem ejus fuit Sara, quæ ædificavit Bethoron
inferiorem et superiorem, et Ozensara. 25 Porro
filius ejus Rapha, et Reseph, et Thale, de quo
natus est Thaan, 26 Qui genuit Laadan:
hujus quoque filius Ammiud, qui genuit
Elizama, 27 De quo ortus est Nun, qui
habuit filium Josue. 28 Possessio autem
eorum et habitatio, Bethel cum filiabus suis,
et contra orientem Noran, ad occidentalem
plagam Gazer et filiæ ejus, Sichem quoque
cum filiabus suis, usque ad Aza cum filiabus
ejus. 29 Juxta filios quoque Manasse, Beth-
san et filias ejus, Thanach et filias ejus,
Mageddo et filias ejus, Dor et filias ejus: in
his habitaverunt filii Joseph, filii Israel.
30 Filii Aser: Jemna, et Jesua, et Jessui, et
Baria, et Sara soror eorum. 31 Filii autem
Baria: Heber, et Melchiel: ipse est pater
Barsaith. 32 Heber autem genuit Jephlat,
et Somer, et Hotham, et Suaa sororem eorum.
33 Filii Jephlat: Phosech, et Chamaal, et
Asoth: hi filii Jephlat. 34 Porro filii Somer:
Ahi, et Roaga, et Haba, et Aram. 35 Filii
autem Helem fratris ejus: Supha, et Jemna,
et Selles, et Amal. 36 Filii Supha: Sue,
Harnapher, et Sual, et Beri, et Jamra,
37 Bosor, et Hod, et Samma, et Salusa, et
Jethran, et Bera. 38 Filii Jether: Jephone,
et Phaspha, et Ara. 39 Filii autem Olla:
Aree, et Haniel, et Resia. 40 Omnes hi filii
Aser, principes cognationum, electi atque
fortissimi duces ducum: numerus autem eorum
ætatis, quæ apta esset ad bellum, viginti sex
millia.

פרשה ח׃

1 וּבִנְיָמִן הוֹלִיד אֶת־בֶּלַע בְּכֹרוֹ אַשְׁבֵּל
הַשֵּׁנִי וְאַחְרַח הַשְּׁלִישִׁי׃ 2 נוֹחָה הָרְבִיעִי
וְרָפָא הַחֲמִישִׁי׃ 3 וַיִּהְיוּ בָנִים לְבָלַע
אַדָּר וְגֵרָא וַאֲבִיהוּד׃ 4 וַאֲבִישׁוּעַ וְנַעֲמָן
וַאֲחוֹחַ׃ 5 וְגֵרָא וּשְׁפוּפָן וְחוּרָם׃ 6 וְאֵלֶּה
בְּנֵי אֵחוּד אֵלֶּה הֵם רָאשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
גֶבַע וַיַּגְלוּם אֶל־מָנָחַת׃ 7 וְנַעֲמָן וַאֲחִיָּה
וְגֵרָא הוּא הֶגְלָם וְהוֹלִיד אֶת־עֻזָּא וְאֶת־
אֲחִיחֻד׃ 8 וְשַׁחֲרַיִם הוֹלִיד בִּשְׂדֵה מוֹאָב
מִן־שִׁלְחוֹ אֹתָם חוּשִׁים וְאֶת־בַּעֲרָא נָשָׁיו׃
9 וַיּוֹלֶד מִן־חֹדֶשׁ אִשְׁתּוֹ אֶת־יוֹבָב וְאֶת־
צִבְיָא וְאֶת־מֵישָׁא וְאֶת־מַלְכָּם׃ 10 וְאֶת־
יְעוּץ וְאֶת־שָׂכְיָה וְאֶת־מִרְמָה אֵלֶּה בָנָיו
רָאשֵׁי אָבוֹת׃ 11 וּמֵחֻשִׁים הוֹלִיד אֶת־
אֲבִיטוּב וְאֶת־אֶלְפָּעַל׃ 12 וּבְנֵי אֶלְפַּעַל
עֵבֶר וּמִשְׁעָם וָשָׁמֶד הוּא בָּנָה אֶת־אוֹנוֹ
וְאֶת־לֹד וּבְנֹתֶיהָ׃ 13 וּבְרִעָה וָשֶׁמַע הֵמָּה
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אַיָּלוֹן הֵמָּה
הִבְרִיחוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי גַת׃ 14 וְאַחְיוֹ שָׁשָׁק
וִירֵמוֹת׃ 15 וּזְבַדְיָה וַעֲרָד וָעֵדֶר׃ 16 וּמִיכָאֵל
וְיִשְׁפָּה וְיוֹחָא בְּנֵי בְרִיעָה׃ 17 וּזְבַדְיָה
וּמְשֻׁלָּם וְחִזְקִי וָחָבֶר׃ 18 וְיִשְׁמְרַי וְיִזְלִיאָה
וְיוֹבָב בְּנֵי אֶלְפָּעַל׃ 19 וְיָקִים וְזִכְרִי
וְזַבְדִּי׃ 20 וֶאֱלִיעֵינַי וְצִלְּתַי וֶאֱלִיאֵל׃
21 וַעֲדָיָה וּבְרָאיָה וְשִׁמְרָת בְּנֵי שִׁמְעִי׃
22 וְיִשְׁפָּן וָעֵבֶר וֶאֱלִיאֵל׃ 23 וְעַבְדּוֹן וְזִכְרִי
וְחָנָן׃ 24 וַחֲנַנְיָה וְעֵילָם וְעַנְתֹתִיָּה׃
25 וְיִפְדְיָה וּפְנִיאֵל בְּנֵי שָׁשָׁק׃ 26 וְשַׁמְשְׁרַי
וּשְׁחַרְיָה וַעֲתַלְיָה׃ 27 וְיַעֲרֶשְׁיָה וְאֵלִיָּה
וְזִכְרִי בְּנֵי יְרֹחָם׃ 28 אֵלֶּה רָאשֵׁי אָבוֹת
לְתֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלָםִ׃
29 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי גִבְעוֹן וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ 30 וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן
וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב׃ 31 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ
וָזָכֶר׃ 32 וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְאָה וְאַף
הֵמָּה נֶגֶד אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַםִ עִם־
אֲחֵיהֶם׃ 33 וְנֵר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ
וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד
אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב
וְאֶת־אֶשְׁבָּעַל׃ 34 וּבֶן־יְהוֹנָתָן מְרִיב בָּעַל
וּמְרִיב בַּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה׃ 35 וּבְנֵי
מִיכָה פִּיתוֹן וָמֶלֶךְ וְתַאְרֵעַ וְאָחָז׃

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ Βενιαμὶν ἐγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον
αὐτοῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸν δεύτερον, Ἀαρὰ τὸν τρίτον,
2 Νωὰ τὸν τέταρτον, καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον.
3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλέ· Ἀδὶρ καὶ Γηρὰ καὶ
Ἀβιοὺδ 4 Καὶ Ἀβεσσουὲ καὶ Νοαμὰ καὶ Ἀχιὰ
5 Καὶ Γερὰ καὶ Σεφουφὰμ καὶ Οὐράμ. 6 Οὗτοι
υἱοὶ Ἀώδ· οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς
κατοικοῦσι Γαβεέ, καὶ μετῴκισαν αὐτοὺς εἰς
Μαχαναθί· 7 Καὶ Νοομὰ καὶ Ἀχιὰ καὶ Γηρά·
οὗτος Ἰεγλαάμ, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀζὰ καὶ τὸν
Ἰαχιχώ. 8 Καὶ Σααρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ
Μωὰβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὡσὶν καὶ τὴν
Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς
Ἀδὰ γυναικὸς αὐτοῦ τὸν Ἰωβὰβ καὶ τὸν Σεβιὰ
καὶ τὸν Μισὰ καὶ τὸν Μελχὰς 10 Καὶ τὸν Ἰεβοὺς
καὶ τὸν Ζαβιὰ καὶ τὸν Μαρμά· οὗτοι ἄρχοντες
πατριῶν. 11 Καὶ ἐκ τῆς Ὡσὶν ἐγέννησε τὸν
Ἀβιτὼλ καὶ τὸν Ἀλφαάλ. 12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαάλ·
Ὠβὴδ, Μισαάλ, Σεμμήρ· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν
Ὠνὰν καὶ τὴν Λὼδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· 13 Καὶ
Βεριὰ καὶ Σαμά· οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς
κατοικοῦντας Γέθ. 14 Καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσὴκ
καὶ Ἀριμὼθ 15 Καὶ Ζαβαδία καὶ Ὠρὴδ καὶ Ἔδερ
16 Καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰεσφὰ καὶ Ἰωδά, υἱοὶ Βεριά·
17 Καὶ Ζαβαδία καὶ Μοσολλὰμ καὶ Ἀζακὶ καὶ
Ἀβὰρ 18 Καὶ Ἰσαμαρὶ καὶ Ἰεζλίας καὶ Ἰωβάβ,
υἱοὶ Ἐλφαάλ· 19 Καὶ Ἰακὶμ καὶ Ζαχρὶ καὶ
Ζαβδὶ 20 Καὶ Ἐλιωναῒ καὶ Σαλαθὶ καὶ Ἐλιηλὶ
21 Καὶ Ἀδαΐα καὶ Βαραΐα καὶ Σαμαράθ, υἱοὶ
Σαμαΐθ· 22 Καὶ Ἰεσφὰν καὶ Ὠβὴδ καὶ Ἐλεὴλ
23 Καὶ Ἀβδὼν καὶ Ζεχρὶ καὶ Ἀνὰν 24 Καὶ
Ἀνανία καὶ Ἀμβρὶ καὶ Αἰλὰμ καὶ Ἀναθὼθ
25 Καὶ Ἰαθὶν καὶ Ἰεφαδίας καὶ Φανουήλ, υἱοὶ
Σωσήκ· 26 Καὶ Σαμσαρὶ καὶ Σααρίας καὶ Γοθολία
27 Καὶ Ἰαρασία καὶ Ἐριὰ καὶ Ζεχρί, υἱὸς Ἰροάμ.
28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
ἄρχοντες· οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.
29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαών, καὶ
ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μοαχά· 30 Καὶ ὁ υἱὸς
αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, καὶ Σοὺρ καὶ Κὶς
καὶ Βάαλ καὶ Ναδὰβ καὶ Νὴρ 31 Καὶ Γεδοὺρ
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακχοὺρ καὶ Μακελώθ·
32 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά. Καὶ γὰρ
οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν
ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 33 Καὶ
Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν
Σαούλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν
Μελχισουὲ καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Ἀσαβάλ.
34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μερι-
βαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. 35 Καὶ υἱοὶ
Μιχά· Φιθὼν καὶ Μελὰχ καὶ Θαρὰχ καὶ Ἀχάζ.

CAPUT VIII.

1 BENJAMIN autem genuit Bale primo-
genitum suum, Asbel secundum, Ahara
tertium, 2 Nohaa quartum, et Rapha quin-
tum. 3 Fueruntque filii Bale: Addar, et Gera,
et Abiud. 4 Abisue quoque et Naaman, et
Ahoe, 5 Sed et Gera, et Sephuphan, et
Huram. 6 Hi sunt filii Ahod, principes cogna-
tionum habitantium in Gabaa, qui translati
sunt in Manahath. 7 Naaman autem, et
Achia, et Gera ipse transtulit eos, et genuit
Oza, et Ahiud. 8 Porro Saharaim genuit in
regione Moab, postquam dimisit Husin et
Bara uxores suas. 9 Genuit autem de Hodes
uxore sua Jobab, et Sebia, et Mosa, et
Molchom, 10 Jehus quoque, et Sechia, et
Marma; hi sunt filii ejus, principes in
familiis suis. 11 Mehusim vero genuit
Ahitob, et Elphaal. 12 Porro filii Elphaal:
Heber, et Misaam, et Samad: hic ædificavit
Ono, et Lod, et filias ejus. 13 Baria autem
et Sama, principes cognationum habitantium
in Aialon: hi fugaverunt habitatores Geth.
14 Et Ahio, et Sesac, et Jerimoth, 15 Et
Zabadia, et Arod, et Heder, 16 Michael
quoque, et Jespha, et Joha, filii Baria, 17 Et
Zabadia, et Mosollam, et Hezeci, et Heber,
18 Et Jesamari, et Jezlia, et Jobab, filii
Elphaal, 19 Et Jacim, et Zechri, et Zabdi,
20 Et Elioenai, et Selethai, et Eliel, 21 Et
Adaia, et Baraia, et Samarath, filii Semei.
22 Et Jespham, et Heber, et Eliel, 23 Et
Abdon, et Zechri, et Hanan, 24 Et Hanania,
et Ælam, et Anathothia, 25 Et Jephdaia, et
Phanuel, filii Sesac, 26 Et Samsari, et
Sohoria, et Otholia, 27 Et Jersia, et Elia, et
Zechri, filii Jeroham; 28 Hi patriarchæ, et
cognationum principes, qui habitaverunt in
Jerusalem. 29 In Gabaon autem habitaverunt
Abigabaon, et nomen uxoris ejus Maacha:
30 Filiusque ejus primogenitus Abdon, et
Sur, et Cis, et Baal, et Nadab. 31 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacher, et Macelloth:
32 Et Macelloth genuit Samaa: habitaverunt-
que ex adverso fratrum suorum in Jerusalem
cum fratribus suis. 33 Ner autem genuit
Cis, et Cis genuit Saul. Porro Saul genuit
Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et
Esbaal. 34 Filius autem Jonathan, Merib-
baal: et Meribbaal genuit Micha. 35 Filii
Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et Ahaz;

36 וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־יְהוֹעַדָּה וִיהוֹעַדָּה
הוֹלִיד אֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־עַזְמָוֶת וְאֶת־זִמְרִי
וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא׃ 37 וּמוֹצָא הוֹלִיד
אֶת־בִּנְעָא רָפָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֵל
בְּנוֹ׃ 38 וּלְאָצֵל שִׁשָּׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
עַזְרִיקָם ׀ בֹּכְרוּ וְיִשְׁמָעֵאל וּשְׁעַרְיָה וְעֹבַדְיָה
וְחָנָן כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל׃ 39 וּבְנֵי עֵשֶׁק
אָחִיו אוּלָם בְּכֹרוֹ יְעוּשׁ הַשֵּׁנִי וֶאֱלִיפֶלֶט
הַשְּׁלִשִׁי׃ 40 וַיִּהְיוּ בְנֵי־אוּלָם אֲנָשִׁים
גִּבֹּרֵי־חַיִל דֹּרְכֵי קֶשֶׁת וּמַרְבִּים בָּנִים
וּבְנֵי בָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי
בִנְיָמִן׃

פרשה ט׃

1 וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַחְשׂוּ וְהִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה הָגְלוּ
לְבָבֶל בְּמַעֲלָם׃ 2 וְהַיּוֹשְׁבִים הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר בַּאֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים׃ 3 וּבִירוּשָׁלַםִ יָשְׁבוּ
מִן־בְּנֵי יְהוּדָה וּמִן־בְּנֵי בִנְיָמִן וּמִן־בְּנֵי
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה׃ 4 עוּתַי בֶּן־עַמִּיהוּד בֶּן־
עָמְרִי בֶּן־אִמְרִי בֶן־בָּנִימִן־בְּנֵי־פֶרֶץ בֶּן־
יְהוּדָה׃ 5 וּמִן־הַשִּׁילוֹנִי עֲשָׂיָה הַבְּכוֹר
וּבָנָיו׃ 6 וּמִן־בְּנֵי זֶרַח יְעוּאֵל וַאֲחֵיהֶם
שֵׁשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים׃ 7 וּמִן־בְּנֵי בִּנְיָמִן
סַלּוּא בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־הוֹדַוְיָה בֶּן־הַסְּנֻאָה׃
8 וְיִבְנְיָה בֶּן־יְרֹחָם וְאֵלָה בֶן־עֻזִּי בֶּן־מִכְרִי
וּמְשֻׁלָּם בֶּן־שְׁפַטְיָה בֶּן־רְעוּאֵל בֶּן־יִבְנִיָּה׃
9 וַאֲחֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם תְּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וְשִׁשָּׁה כָּל־אֵלֶּה אֲנָשִׁים רָאשֵׁי אָבוֹת
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ 10 וּמִן־הַכֹּהֲנִים
יְדַעְיָה וִיהוֹיָרִיב וְיָכִין׃ 11 וַעֲזַרְיָה בֶּן־
חִלְקִיָּה בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־צָדוֹק בֶּן־מְרָיוֹת
בֶּן־אֲחִיטוּב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים׃
12 וַעֲדָיָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה
וּמַעְשַׂי בֶּן־עֲדִיאֵל בֶּן־יַחְזֵרָה בֶּן־מְשֻׁלָּם
בֶּן־מְשִׁלֵּמִית בֶּן־אִמֵּר׃ 13 וַאֲחֵיהֶם רָאשִׁים
לְבֵית אֲבוֹתָם אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
גִּבּוֹרֵי חֵיל מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־
הָאֱלֹהִים׃ 14 וּמִן־הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה
בֶן־חַשּׁוּב בֶּן־עַזְרִיקָם ׀ בֶּן־חֲשַׁבְיָה מִן־
בְּנֵי מְרָרִי׃ 15 וּבַקְבַּקַּר חֶרֶשׁ וְגָלָל
וּמַתַּנְיָה בֶּן־מִיכָא בֶּן־זִכְרִי בֶּן־אָסָף׃

36 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά, καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Σαλαιμὰθ καὶ τὸν Ἀσμὼθ καὶ τὸν Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μαισά, 37 Καὶ Μαισὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά· Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 38 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σαραΐα καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ. 39 Καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· Αἰλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος. 40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει τείνοντες τόξον καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν ἑκατὸν πεντήκοντα. Πάντες οὗτοι ἐξ υἱῶν Βενιαμίν.

ΚΕΦ. θ΄.

1 ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, 2 Καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ οἱ δεδομένοι. 3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ. 4 Καὶ Γνωθὶ καὶ υἱὸς Σαμιοὺδ υἱοῦ Ἀμρὶ υἱοῦ Ἀμβραῒμ υἱοῦ Βουνὶ υἱοῦ υἱῶν Φαρὲς υἱοῦ Ἰούδα. 5 Καὶ ἐκ τῶν Σηλωνὶ Ἀσαΐα πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. 6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρὰ Ἰεὴλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἐννενήκοντα. 7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλὰμ υἱοῦ Ὠδουία υἱοῦ Ἀσινοῦ, 8 Καὶ Ἰεμναὰ υἱὸς Ἱεροβοὰμ καὶ Ἠλώ· οὗτοι υἱοὶ Ὀζὶ υἱοῦ Μαχίρ· καὶ Μοσολλὰμ υἱὸς Σαφατία υἱοῦ Ῥαγουὴλ υἱοῦ Ἰεμναΐ, 9 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐννακόσιοι πεντηκονταέξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων Ἰωδαὲ καὶ Ἰωαρὶμ καὶ Ἰαχὶν 11 Καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Σαδὼκ υἱοῦ Μαραΐὼθ υἱοῦ Ἀχιτὼβ ἡγουμένου οἴκου τοῦ θεοῦ, 12 Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰραὰμ υἱοῦ Φασχὼρ υἱοῦ Μελχία, καὶ Μαασαΐα υἱὸς Ἀδιὴλ υἱοῦ Ἐζιρὰ υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Μασελμὼθ υἱοῦ Ἐμμήρ, 13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ. 14 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὼβ υἱοῦ Ἐζρικὰμ υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, 15 Καὶ Βακβακὰρ καὶ Ἀρὴς καὶ Γαλαὰλ καὶ Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ υἱοῦ Ζεχρὶ υἱοῦ Ἀσάφ,

36 Et Ahaz genuit Joada: et Joada genuit Alamath, et Azmoth, et Zamri: porro Zamri genuit Mosa, 37 Et Mosa genuit Banaa, cujus filius fuit Rapha, de quo ortus est Elasa, qui genuit Asel. 38 Porro Asel sex filii fuerunt his nominibus, Ezricam, Bocru, Ismael, Saria, Obdia, et Hanan; omnes hi filii Asel. 39 Filii autem Esec fratris ejus, Ulam primogenitus, et Jehus secundus, et Eliphalet tertius. 40 Fueruntque filii Ulam viri robustissimi, et magno robore tendentes arcum: et multos habentes filios ac nepotes, usque ad centum quinquaginta. Omnes hi, filii Benjamin.

CAPUT IX

1 UNIVERSUS ergo Israel dinumeratus est: et summa eorum scripta est in Libro regum Israel et Juda: translatique sunt in Babylonem propter delictum suum. 2 Qui autem habitaverunt primi in possessionibus, et in urbibus suis: Israel, et sacerdotes, et Levitæ, et Nathinæi. 3 Commorati sunt in Jerusalem de filiis Juda, et de filiis Benjamin, de filiis quoque Ephraim, et Manasse. 4 Othei filius Ammiud, filii Amri, filii Omrai, filii Bonni, de filiis Phares filii Juda. 5 Et de Siloni: Asaia primogenitus, et filii ejus. 6 De filiis autem Zara: Jehuel, et fratres eorum, sexcenti nonaginta. 7 Porro de filiis Benjamin: Salo filius Mosollam, filii Oduia, filii Asana: 8 Et Jobania filius Jeroham: et Ela filius Ozi, filii Mochori; et Mosollam filius Saphatiæ, filii Rahuel, filii Jebaniæ, 9 Et fratres eorum per familias suas, nongenti quinquaginta sex. Omnes hi, principes cognationum per domos patrum suorum. 10 De sacerdotibus autem: Jedaia, Joiarib, et Jachin: 11 Azarias quoque filius Helciæ, filii Mosollam, filii Sadoc, filii Maraioth, filii Achitob, pontifex domus Dei. 12 Porro Adaias filius Jeroham, filii Phassur, filii Melchiæ: et Maasai filius Adiel, filii Jezra, filii Mosollam, filii Mosollamith, filii Emmer; 13 Fratres quoque eorum principes per familias suas, mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad faciendum opus ministerii in domo Dei. 14 De Levitis autem: Semeia filius Hassub, filii Ezricam, filii Hasebia, de filiis Merari. 15 Bacbacar quoque carpentarius, et Galal, et Mathania filius Micha, filii Zechri, filii Asaph:

16 וְעֹבַדְיָה בֶּן־שְׁמַעְיָה בֶּן־גָּלָל בֶּן־יְדוּתוּן
וּבֶרֶכְיָה בֶן־אָסָא בֶּן־אֶלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב בְּחַצְרֵי
נְטוֹפָתִי׃ 17 וְהַשֹּׁעֲרִים שַׁלּוּם וְעַקּוּב
וְטַלְמֹן וַאֲחִימָן וַאֲחִיהֶם שַׁלּוּם הָרֹאשׁ׃
18 וְעַד־הֵנָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הֵמָּה
הַשֹּׁעֲרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי לֵוִי׃ 19 וְשַׁלּוּם
בֶּן־קוֹרֵא בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח וְאֶחָיו לְבֵית־
אָבִיו הַקָּרְחִים עַל מְלֶאכֶת הָעֲבוֹדָה
שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים לָאֹהֶל וַאֲבֹתֵיהֶם עַל־מַחֲנֵה
יְהוָה שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא׃ 20 וּפִינְחָס בֶּן־
אֶלְעָזָר נָגִיד הָיָה עֲלֵיהֶם לְפָנִים יְהוָה ׀
עִמּוֹ׃ 21 זְכַרְיָה בֶּן מְשֶׁלֶמְיָה שֹׁעֵר פֶּתַח
לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 כֻּלָּם הַבְּרוּרִים לְשֹׁעֲרִים
בַּסִּפִּים מָאתַיִם וּשְׁנֵים עָשָׂר הֵמָּה בְחַצְרֵיהֶם
הִתְיַחְשָׂם הֵמָּה יִסַּד דָּוִיד וּשְׁמוּאֵל
הָרֹאֶה בֶּאֱמוּנָתָם׃ 23 וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל־
הַשְּׁעָרִים לְבֵית־יְהוָה לְבֵית הָאֹהֶל
לְמִשְׁמָרוֹת׃ 24 לְאַרְבַּע רוּחוֹת יִהְיוּ
הַשֹּׁעֲרִים מִזְרָח יָמָּה צָפוֹנָה וָנֶגְבָּה׃
25 וַאֲחֵיהֶם בְּחַצְרֵיהֶם לָבוֹא לְשִׁבְעַת
הַיָּמִים מֵעֵת אֶל־עֵת עִם־אֵלֶּה׃ 26 כִּי
בֶאֱמוּנָה הֵמָּה אַרְבַּעַת גִּבֹּרֵי הַשֹּׁעֲרִים
הֵם הַלְוִיִּם וְהָיוּ עַל־הַלְּשָׁכוֹת וְעַל־
הָאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 27 וּסְבִיבוֹת
בֵּית־הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי־עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת
וְהֵם עַל־הַמַּפְתֵּחַ וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר׃ 28 וּמֵהֶם
עַל־כְּלֵי הָעֲבוֹדָה כִּי בְמִסְפָּר יְבִיאוּם
וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם׃ 29 וּמֵהֶם מְמֻנִּים עַל־
הַכֵּלִים וְעַל כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְעַל־הַסֹּלֶת
וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְּבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים׃ 30 וּמִן־
בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רֹקְחֵי הַמִּרְקַחַת לַבְּשָׂמִים׃
31 וּמַתִּתְיָה מִן־הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשַׁלֻּם
הַקָּרְחִי בֶּאֱמוּנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבִתִּים׃
32 וּמִן־בְּנֵי הַקְּהָתִי מִן־אֲחֵיהֶם עַל־לֶחֶם
הַמַּעֲרָכֶת לְהָכִין שַׁבַּת שַׁבָּת׃
33 וְאֵלֶּה הַמְשֹׁרְרִים רָאשֵׁי אָבוֹת לַלְוִיִּם
בַּלְּשָׁכֹת פְּטִירִים כִּי־יוֹמָם וָלַיְלָה עֲלֵיהֶם
בַּמְּלָאכָה׃ 34 אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַלְוִיִּם
לְתֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלִָם׃
35 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי־גִבְעוֹן
יְעוּאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ 36 וּבְנוֹ
הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר
וְנָדָב׃ 37 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ וּזְכַרְיָה וּמִקְלוֹת׃

16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία υἱοῦ Γαλαὰλ υἱοῦ
Ἰδιθοὺν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσσὰ υἱοῦ Ἑλκανὰ ὁ
κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφατί. 17 Οἱ
πυλωροί· Σαλὼμ, Ἀκοὺμ, Τελμὼν καὶ Διμὰν καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλὼμ ὁ ἄρχων· 18 Καὶ ἕως
ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολάς·
αὗται αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.
19 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Κορὲ υἱοῦ Ἀβιασὰφ υἱοῦ
Κορὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς
αὐτοῦ, οἱ Κορῖται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· καὶ πατέ-
ρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσσοντες
τὴν εἴσοδον. 20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγού-
μενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ οὗτοι
μετ' αὐτοῦ. 21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλαμὶ πυλωρὸς
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 22 Πάντες
οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακό-
σιοι καὶ δεκαδύο· οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ
καταλοχισμὸς αὐτῶν· τούτους ἔστησε Δαυὶδ καὶ
Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. 23 Καὶ
οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν.
24 Κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι,
κατὰ ἀνατολάς, θάλασσαν, βοῤῥᾶν, νότον. 25 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσ-
πορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν μετὰ τούτων· 26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ
τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν. Καὶ οἱ Λευῖται
ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλλουσιν, 27 Ὅτι ἐπ'
αὐτοὺς ἡ φυλακή· καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ
πρωὶ πρωὶ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ. 28 Καὶ
ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν
ἀριθμῷ εἰσοίσουσι καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσι.
29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ
ἐπὶ πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως,
τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν
ἀρωμάτων. 30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων
ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα.
31 Καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ
πρωτότοκος τῷ Σαλὼμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει
ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου
ἱερέως. 32 Καὶ Βαναΐας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως
τοῦ ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. 33 Καὶ
οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν
Λευιτῶν διατεταγμέναι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ
νὺξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. 34 Οὗτοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν,
ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. 35 Καὶ
ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεὴλ, καὶ
ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοωχά· 36 Καὶ υἱὸς
αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, καὶ Σοὺρ καὶ
Κὶς καὶ Βάαλ καὶ Νὴρ καὶ Ναδὰβ 37 Καὶ
Γεδοὺρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζακχοὺρ καὶ Μακελώθ.

16 Et Obdia filius Semeiæ, filii Galal, filii
Idithun: et Barachia filius Asa, filii Elcana,
qui habitavit in atriis Netophati. 17 Janito-
res autem: Sellum, et Accub, et Telmon, et
Ahimam, et frater eorum Sellum princeps.
18 Usque ad illud tempus, in porta regis ad
orientem, observabant per vices suas de filiis
Levi. 19 Sellum vero filius Core, filii Abia-
saph, filii Core, cum fratribus suis, et domo
patris sui, hi sunt Coritæ super opera minis-
terii, custodes vestibulorum tabernaculi: et
familiæ eorum per vices castrorum Domini
custodientes introitum. 20 Phinees autem
filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino.
21 Porro Zacharias filius Mosollamia, janitor
portæ tabernaculi testimonii. 22 Omnes hi
electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim:
et descripti in villis propriis: quos constitue-
runt David, et Samuel videns, in fide sua,
23 Tam ipsos, quam filios eorum, in ostiis
domus Domini, et in tabernaculo, vicibus suis.
24 Per quatuor ventos erant ostiarii: id est,
ad orientem, et ad occidentem, et ad aquilonem,
et ad austrum. 25 Fratres autem eorum in
viculis morabantur, et veniebant in sabbatis
suis de tempore usque ad tempus. 26 His
quatuor Levitis creditus erat omnis numerus
janitorum, et erant super exedras, et thesauros
domus Domini. 27 Per gyrum quoque templi
Domini morabantur in custodiis suis: ut cum
tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores.
28 De horum genere erant et super vasa
ministerii: ad numerum enim et inferebantur
vasa, et efferebantur. 29 De ipsis, et qui
credita habebant utensilia sanctuarii præ-
erant similæ, et vino, et oleo, et thuri, et
aromatibus. 30 Filii autem sacerdotum
unguenta ex aromatibus conficiebant. 31 Et
Mathathias Levites primogenitus Sellum
Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine
frigebantur. 32 Porro de filiis Caath, fratri-
bus eorum, super panes erant propositionis,
ut semper novos per singula sabbata præpara-
rent. 33 Hi sunt principes cantorum per
familias Levitarum, qui in exedris morabantur,
ut die ac nocte jugiter suo ministerio deser-
virent. 34 Capita Levitarum, per familias
suas principes, manserunt in Jerusalem.
35 In Gabaon autem commorati sunt, pater
Gabaon Jehiel, et nomen uxoris ejus Maacha.
36 Filius primogenitus ejus Abdon, et Sur,
et Cis, et Baal, et Ner, et Nadab, 37 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacharias, et Macelloth.

38 וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְאָם וְאַף־הֵם נֶגֶד
אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַםִ עִם־אֲחֵיהֶם׃
39 וְנֵר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד
אֶת־שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־
מַלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־אֶשְׁבָּעַל׃
40 וּבֶן־יְהוֹנָתָן מְרִיב בָּעַל וּמְרִי־בַעַל הוֹלִיד
אֶת־מִיכָה׃ 41 וּבְנֵי מִיכָה פִּיתֹן וָמֶלֶךְ
וְתַחְרֵעַ׃ 42 וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־יַעְרָה וְיַעְרָה
הוֹלִיד אֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־עַזְמָוֶת וְאֶת־זִמְרִי
וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא׃ 43 וּמוֹצָא הוֹלִיד
אֶת־בִּנְעָא וּרְפָיָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֵל
בְּנוֹ׃ 44 וּלְאָצֵל שִׁשָּׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
עַזְרִיקָם ׀ בֹּכְרוּ וְיִשְׁמָעֵאל וּשְׁעַרְיָה וְעֹבַדְיָה
וְחָנָן אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל׃

פרשה י׃

1 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחֲמוּ בְיִשְׂרָאֵל וַיָּנָס אִישׁ־
יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר
גִּלְבֹּעַ׃ 2 וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אַחֲרֵי שָׁאוּל
וְאַחֲרֵי בָנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יוֹנָתָן וְאֶת־
אֲבִינָדָב וְאֶת־מַלְכִּי־שׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל׃
3 וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה עַל־שָׁאוּל וַיִּמְצָאֻהוּ
הַמּוֹרִים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל מִן־הַיּוֹרִים׃ 4 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־נֹשֵׂא כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ ׀
וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן־יָבֹאוּ הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה
וְהִתְעַלְּלוּ־בִי וְלֹא אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו כִּי
יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל
עָלֶיהָ׃ 5 וַיַּרְא נֹשֵׂא־כֵלָיו כִּי־מֵת שָׁאוּל
וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־הַחֶרֶב וַיָּמֹת׃
6 וַיָּמָת שָׁאוּל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְכָל־
בֵּיתוֹ יַחְדָּו מֵתוּ׃ 7 וַיִּרְאוּ כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּעֵמֶק כִּי נָסוּ וְכִי־מֵתוּ
שָׁאוּל וּבָנָיו וַיַּעַזְבוּ עָרֵיהֶם וַיָּנֻסוּ
וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶם׃
8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפַשֵּׁט
אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־בָּנָיו
נֹפְלִים בְּהַר גִּלְבֹּעַ׃ 9 וַיַּפְשִׁיטֻהוּ וַיִּשְׂאוּ
אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־כֵּלָיו וַיְשַׁלְּחוּ בְאֶרֶץ־
פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבַשֵּׂר אֶת־עֲצַבֵּיהֶם
וְאֶת־הָעָם׃ 10 וַיָּשִׂימוּ אֶת־כֵּלָיו בֵּית
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־גֻּלְגָּלְתּוֹ תָקְעוּ בֵית
דָּגוֹן׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ כֹּל יָבֵישׁ גִּלְעָד
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשָׁאוּל׃

38 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 39 Καὶ Νὴρ
ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαούλ,
καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μελχι-
σουὲ καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Ἀσαβάλ. 40 Καὶ
υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μεριβαὰλ ἐγέννησε
τὸν Μιχά. 41 Καὶ υἱοὶ Μιχά· Φιθὼν καὶ Μαλὰχ
καὶ Θαράχ. 42 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά,
καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμὲθ καὶ τὸν Γαζμὼθ
καὶ τὸν Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μασσά,
43 Καὶ Μασσὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά, καὶ Ῥαφαΐα
υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.
44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ
καὶ Σαραΐα καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· οὗτοι
υἱοὶ Ἐσήλ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραήλ,
καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον
τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουέ. 2 Καὶ κατεδίωξαν οἱ
ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν
αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν
καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Μελχισουὲ υἱοὺς Σαούλ.
3 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ· καὶ εὗρον
αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ
ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων. 4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ
αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι. Καὶ οὐκ
ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο
σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. 5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανε Σαούλ, καὶ ἔπεσε καὶ
αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπέθανε
Σαοὺλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.
7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι
ἔφυγεν Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ
ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατῴκησαν
ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ ἦλθον
ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον
τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν
τῷ ὄρει Γελβουέ. 9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτόν, καὶ
ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ
ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελί-
σασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ· 10 Καὶ
ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν, καὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών. 11 Καὶ
ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα
ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰσραήλ.

38 Porro Macelloth genuit Samaan: isti
habitaverunt e regione fratrum suorum in
Jerusalem, cum fratribus suis. 39 Ner autem
genuit Cis: et Cis genuit Saul: et Saul genuit
Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et
Esbaal. 40 Filius autem Jonathan, Merib-
baal: et Meribbaal genuit Micha. 41 Porro
filii Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et
Ahaz. 42 Ahaz autem genuit Jara, et Jara
genuit Alamath, et Azmoth, et Zamri: Zamri
autem genuit Mosa. 43 Mosa vero genuit
Banaa: cujus filius Raphaia genuit Elasa: de
quo ortus est Asel. 44 Porro Asel sex filios
habuit his nominibus, Ezricam, Bocru,
Ismahel, Saria, Obdia, Hanan; hi sunt filii
Asel.

CAPUT X.

1 PHILISTHIIM autem pugnabant contra
Israel, fugeruntque viri Israel Palæsthinos,
et ceciderunt vulnerati in monte Gelboe.
2 Cumque appropinquassent Philisthæi per-
sequentes Saul, et filios ejus, percusserunt
Jonathan, et Abinadab, et Melchisua, filios
Saul. 3 Et aggravatum est prælium contra
Saul, inveneruntque eum sagittarii, et vulne-
raverunt jaculis. 4 Et dixit Saul ad armigerum
suum: Evagina gladium tuum, et interfice
me: ne forte veniant incircumcisi isti, et
illudant mihi. Noluit autem armiger ejus
hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo
Saul ensem, et irruit in eum. 5 Quod cum
vidisset armiger ejus, videlicet mortuum esse
Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, et
mortuus est. 6 Interiit ergo Saul, et tres filii
ejus, et omnis domus illius pariter concidit.
7 Quod cum vidissent viri Israel, qui habita-
bant in campestribus, fugerunt: et Saul ac
filiis ejus mortuis, dereliquerunt urbes suas,
et huc illucque dispersi sunt: veneruntque
Philisthiim, et habitaverunt in eis. 8 Die
igitur altero detrahentes Philisthiim spolia
cæsorum, invenerunt Saul, et filios ejus jacen-
tes in monte Gelboe. 9 Cumque spoliassent
eum, et amputassent caput, armisque nudassent,
miserunt in terram suam, ut circumferretur,
et ostenderetur idolorum templis, et populis:
10 Arma autem ejus consecraverunt in fano
dei sui, et caput affixerunt in templo Dagon.
11 Hoc cum audissent viri Jabes Galaad, omnia
scilicet quæ Philisthiim fecerant super Saul,

12 וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל וַיִּשְׂאוּ אֶת־גּוּפַת
שָׁאוּל וְאֵת גּוּפֹת בָּנָיו וַיְבִיאוּם יָבֵישָׁה
וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלָה בְּיָבֵשׁ
וַיָּצוּמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃ 13 וַיָּמָת שָׁאוּל
בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמָר וְגַם־לִשְׁאוֹל בָּאוֹב לִדְרוֹשׁ׃
14 וְלֹא־דָרַשׁ בַּיהוָה וַיְמִיתֵהוּ וַיַּסֵּב אֶת־
הַמְּלוּכָה לְדָוִיד בֶּן־יִשָׁי׃

פרשה יא׃

1 וַיִּקָּבְצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִיד חֶבְרוֹנָה
לֵאמֹר הִנֵּה עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ 2 גַּם־
תְּמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם גַּם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ
אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה נָגִיד עַל עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם דָּוִיד בְּרִית
בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִיד
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה בְּיַד־
שְׁמוּאֵל׃ 4 וַיֵּלֶךְ דָּוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלַםִ הִיא יְבוּס וְשָׁם הַיְבוּסִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ יֹשְׁבֵי יְבוּס לְדָוִיד לֹא
תָבוֹא הֵנָּה וַיִּלְכֹּד דָּוִיד אֶת־מְצֻדַת צִיּוֹן
הִיא עִיר דָּוִיד׃ 6 וַיֹּאמֶר דָּוִיד כָּל־מַכֵּה
יְבוּסִי בָּרִאשׁוֹנָה יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר וַיַּעַל
בָּרִאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה וַיְהִי לְרֹאשׁ׃
7 וַיֵּשֶׁב דָּוִיד בַּמְצָד עַל־כֵּן קָרְאוּ־לוֹ עִיר
דָּוִיד׃ 8 וַיִּבֶן הָעִיר מִסָּבִיב מִן־הַמִּלּוֹא
וְעַד־הַסָּבִיב וְיוֹאָב יְחַיֶּה אֶת־שְׁאָר הָעִיר׃
9 וַיֵּלֶךְ דָּוִיד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה צְבָאוֹת
עִמּוֹ׃ 10 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַגִּבּוֹרִים
אֲשֶׁר לְדָוִיד הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בְמַלְכוּתוֹ
עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכוֹ כִּדְבַר יְהוָה
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 11 וְאֵלֶּה מִסְפַּר הַגִּבֹּרִים
אֲשֶׁר לְדָוִיד יָשָׁבְעָם בֶּן־חַכְמוֹנִי רֹאשׁ
הַשָּׁלוֹשִׁים הוּא־עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אֶחָת׃
12 וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן־דּוֹדוֹ הָאֲחוֹחִי
הוּא בִּשְׁלוֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ 13 הוּא־הָיָה עִם־
דָּוִיד בַּפַּס דַּמִּים וְהַפְּלִשְׁתִּים נֶאֱסְפוּ־שָׁם
לַמִּלְחָמָה וַתְּהִי חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה
שְׂעוֹרִים וְהָעָם נָסוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός,
καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβίς, καὶ
ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ἰαβίς·
καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ ἀπέθανε
Σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμησε τῷ
θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν·
ὅτι ἐπηρώτησε. Σαοὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ
ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφή-
της, 14 Καὶ οὐκ ἐζήτησε Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ
Ἰεσσαί.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρὼν
λέγοντες Ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.
2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως σὺ
ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν
Ἰσραὴλ Κύριός σοι Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου
τὸν Ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς
τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἔναντι Κυρίου,
καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ
κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουήλ.
4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλήμ, αὕτη Ἰεβούς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 5 Εἶπον τῷ Δαυὶδ Οὐκ
εἰσελεύσῃ ὧδε. Καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν
Σιών, αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ. 6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται
εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία, καὶ ἐγένετο
εἰς ἄρχοντα. 7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυίδ· 8 Καὶ
ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. 9 Καὶ ἐπορεύετο
Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος
παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 10 Καὶ οὗτοι οἱ
ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἳ ἦσαν τῷ Δαυίδ, οἱ
κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
μετὰ παντὸς Ἰσραὴλ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ
τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ. 11 Καὶ οὗτος ὁ
ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ· Ἰεσεβαδὰ υἱὸς
Ἀχαμὰν πρῶτος τῶν τριάκοντα, οὗτος ἐσπάσατο
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυ-
ματίας ἐν καιρῷ ἑνί. 12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ
υἱὸς Δωδαΐ ὁ Ἀχωχί, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ
δυνατοῖς. 13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμίν,
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον,
καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ
ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

12 Consurrexerunt singuli virorum fortium,
et tulerunt cadavera Saul et filiorum ejus:
attuleruntque ea in Jabes, et sepelierunt ossa
eorum subter quercum, quæ erat in Jabes, et
jejunaverunt septem diebus. 13 Mortuus est
ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod
prævaricatus sit mandatum Domini quod præ-
ceperat, et non custodierit illud, sed insuper
etiam pythonissam consuluerit, 14 Nec spe-
raverit in Domino: propter quod interfecit
eum, et transtulit regnum ejus ad David
filium Isai.

CAPUT XI.

1 CONGREGATUS est igitur omnis Israel ad
David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, et
caro tua. 2 Heri quoque, et nudiustertius,
cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas
et introducebas Israel: tibi enim dixit Domi-
nus Deus tuus: Tu pasces populum meum
Israel, et tu eris princeps super eum. 3 Vene-
runt ergo omnes majores natu Israel ad regem
in Hebron, et iniit David cum eis fœdus coram
Domino: unxeruntque eum regem super Israel,
juxta sermonem Domini, quem locutus est in
manu Samuel. 4 Abiit quoque David, et
omnis Israel, in Jerusalem; hæc est Jebus,
ubi erant Jebusæi habitatores terræ. 5 Dixe-
runtque qui habitabant in Jebus ad David:
Non ingredieris huc. Porro David cepit
arcem Sion, quæ est civitas David, 6 Dixit-
que: Omnis qui percusserit Jebusæum in
primis, erit princeps et dux. Ascendit igitur
primus Joab filius Sarviæ, et factus est prin-
ceps. 7 Habitavit autem David in arce, et
idcirco appelata est civitas David. 8 Ædifi-
cavitque urbem in circuitu a Mello usque ad
gyrum, Joab autem reliqua urbis extruxit.
9 Proficiebatque David vadens et crescens, et
Dominus exercituum erat cum eo. 10 Hi
principes virorum fortium David, qui adjuve-
runt eum ut rex fieret super omnem Israel,
juxta verbum Domini, quod locutus est ad
Israel. 11 Et iste numerus robustorum
David: Jesbaam filius Hachamoni princeps
inter triginta: iste levavit hastam suam super
trecentos vulneratos una vice. 12 Et post
eum Eleazar filius patrui ejus Ahohites, qui
erat inter tres potentes. 13 Iste fuit cum
David in Phesdomim, quando Philisthiim
congregati sunt ad locum illum in prælium:
et erat ager regionis illius plenus hordeo,
fugeratque populus a facie Philisthinorum.

14 וַיִּֽתְיַצְּב֤וּ בְתוֹךְ־הַחֶלְקָה֙ וַיַּצִּיל֔וּהָ וַיַּכּ֖וּ
אֶת־פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיּ֣וֹשַׁע יְהוָ֔ה תְּשׁוּעָ֖ה גְדוֹלָֽה׃
15 וַיֵּרְד֡וּ שְׁלוֹשָׁה֩ מִן־הַשְּׁלוֹשִׁ֨ים רֹ֜אשׁ
עַל־הַצֻּ֗ר אֶל־דָּוִ֔יד אֶל־מְעָרַ֖ת עֲדֻלָּ֑ם
וּמַחֲנֵ֣ה פְלִשְׁתִּ֔ים חֹנָ֖ה בְּעֵ֥מֶק רְפָאִֽים׃
16 וְדָוִ֖יד אָ֣ז בַּמְּצוּדָ֑ה וּנְצִ֣יב פְּלִשְׁתִּ֔ים
אָ֖ז בְּבֵ֥ית לָֽחֶם׃ 17 וַיִּתְאָ֥ו דָּוִ֖יד וַיֹּאמַ֑ר
מִ֚י יַשְׁקֵ֣נִי מַ֔יִם מִבּ֥וֹר בֵּֽית־לֶ֖חֶם אֲשֶׁ֥ר
בַּשָּֽׁעַר׃ 18 וַיִּבְקְע֨וּ הַשְּׁלֹשָׁ֜ה בְּמַחֲנֵ֣ה
פְלִשְׁתִּ֗ים וַֽיִּשְׁאֲבוּ־מַ֙יִם֙ מִבּ֤וֹר בֵּית־לֶ֙חֶם֙
אֲשֶׁ֣ר בַּשַּׁ֔עַר וַיִּשְׂא֖וּ וַיָּבִ֣אוּ אֶל־דָּוִ֑יד וְלֹֽא־
אָבָ֤ה דָוִיד֙ לִשְׁתּוֹתָ֔ם וַיְנַסֵּ֥ךְ אֹתָ֖ם לַֽיהוָֽה׃
19 וַיֹּ֡אמֶר חָלִ֨ילָה לִּ֜י מֵֽאֱלֹהַ֗י מֵעֲשׂ֣וֹת
זֹאת֮ הֲדַ֣ם הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵ֣לֶּה אֶשְׁתֶּה֮
בְנַפְשׁוֹתָם֒ כִּ֥י בְנַפְשׁוֹתָ֖ם הֱבִיא֑וּם וְלֹ֥א
אָבָ֖ה לִשְׁתּוֹתָ֑ם אֵ֣לֶּה עָשׂ֔וּ שְׁלֹ֖שֶׁת
הַגִּבּוֹרִֽים׃ 20 וְאַבְשַׁ֣י אֲחִֽי־יוֹאָ֗ב ה֚וּא הָיָה֙
רֹ֣אשׁ הַשְּׁלוֹשָׁ֔ה וְהוּא֙ עוֹרֵ֣ר אֶת־חֲנִית֔וֹ
עַל־שְׁלֹ֥שׁ מֵא֖וֹת חָלָ֑ל וְלֹא־שֵׁ֖ם בַּשְּׁלוֹשָֽׁה׃
21 מִן־הַשְּׁלוֹשָׁ֤ה בַשְּׁנַ֙יִם֙ נִכְבָּ֔ד וַיְהִ֥י לָהֶ֖ם
לְשָׂ֑ר וְעַד־הַשְּׁלוֹשָׁ֖ה לֹא־בָֽא׃ 22 בְּנָיָ֨ה
בֶן־יְהוֹיָדָ֧ע בֶּן־אִֽישׁ־חַ֛יִל רַב־פְּעָלִ֖ים מִן־
קַבְצְאֵ֑ל ה֣וּא הִכָּ֗ה אֵ֣ת שְׁנֵי֙ אֲרִיאֵ֣ל מוֹאָ֔ב
וְ֠הוּא יָרַ֞ד וְהִכָּ֧ה אֶת־הָאֲרִ֛י בְּת֥וֹךְ הַבּ֖וֹר
בְּי֥וֹם הַשָּֽׁלֶג׃ 23 וְהֽוּא־הִכָּה֩ אֶת־הָאִ֨ישׁ
הַמִּצְרִ֜י אִ֥ישׁ מִדָּ֣ה ׀ חָמֵ֣שׁ בָּאַמָּ֗ה וּבְיַ֨ד
הַמִּצְרִ֤י חֲנִית֙ כִּמְנ֣וֹר אֹֽרְגִ֔ים וַיֵּ֥רֶד אֵלָ֖יו
בַּשָּׁ֑בֶט וַיִּגְזֹ֤ל אֶת־הַחֲנִית֙ מִיַּ֣ד הַמִּצְרִ֔י
וַיַּהַרְגֵ֖הוּ בַּחֲנִיתֽוֹ׃ 24 אֵ֣לֶּה עָשָׂ֔ה בְּנָיָ֖הוּ
בֶּן־יְהוֹיָדָ֑ע וְלוֹ־שֵׁ֖ם בַּשְּׁלוֹשָׁ֥ה הַגִּבֹּרִֽים׃
25 מִן־הַשְּׁלוֹשִׁ֞ים הִנּ֤וֹ נִכְבָּד֙ ה֔וּא וְאֶל־
הַשְּׁלֹשָׁ֖ה לֹא־בָ֑א וַיְשִׂימֵ֥הוּ דָוִ֖יד עַל־
מִשְׁמַעְתּֽוֹ׃ 26 וְגִבּוֹרֵ֖י הַחֲיָלִ֑ים עֲשָׂהאֵל֙
אֲחִ֣י יוֹאָ֔ב אֶלְחָנָ֥ן בֶּן־דּוֹד֖וֹ מִבֵּ֥ית לָֽחֶם׃
27 שַׁמּוֹת֙ הַהֲרוֹרִ֔י חֶ֖לֶץ הַפְּלוֹנִֽי׃ 28 עִירָ֤א
בֶן־עִקֵּשׁ֙ הַתְּקוֹעִ֔י אֲבִיעֶ֖זֶר הָֽעַנְּתוֹתִֽי׃
29 סִבְּכַי֙ הַחֻ֣שָׁתִ֔י עִילַ֖י הָאֲחוֹחִֽי׃ 30 מַהְרַי֙
הַנְּטֹ֣פָתִ֔י חֵ֥לֶד בֶּֽן־בַּעֲנָ֖ה הַנְּטוֹפָתִֽי׃ 31 אִיתַ֣י
בֶּן־רִ֗יבַי מִגִּבְעַת֙ בְּנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן בְּנָיָ֖ה הַפִּרְעָתֹנִֽי׃
32 חוּרַי֙ מִנַּ֣חֲלֵי גָ֔עַשׁ אֲבִיאֵ֖ל הָֽעַרְבָתִֽי׃
33 עַזְמָ֙וֶת֙ הַבַּ֣חֲרוּמִ֔י אֶלְיַחְבָּ֖א הַשַּֽׁעַלְבֹנִֽי׃
34 בְּנֵ֗י הָשֵׁם֙ הַגִּ֣זוֹנִ֔י יוֹנָתָ֥ן בֶּן־שָׁגֵ֖א הַהֲרָרִֽי׃
35 אֲחִיאָ֥ם בֶּן־שָׂכָ֖ר הַהֲרָרִ֑י אֱלִיפַ֖ל בֶּן־אֽוּר׃

14 Καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν
αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην. 15 Καὶ κατέβησαν
τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν
πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμ-
βολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.
16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστεμα
τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 17 Καὶ ἐπε-
θύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; 18 Καὶ διέρ-
ρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν
Βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ
ἦλθον πρὸς Δαυίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ τοῦ
πιεῖν αὐτό· καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ. 19 Καὶ
εἶπεν Ἵλεώς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
τοῦτο, εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς
αὐτῶν, ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν· καὶ οὐκ
ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. Ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί. 20 Καὶ Ἀβισὰ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος
ἦν ἄρχων τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί·
καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν, 21 Ἀπὸ
τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς
εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.
22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ,
πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε
τοὺς δύο Ἀριὴλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ
ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,
23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον,
ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ
Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων· καὶ
κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέ-
κτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ. 24 Ταῦτα
ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν
τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς· 25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα
ἦν ἔνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο,
καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν
αὐτοῦ. 26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων· Ἀσαὴλ
ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὰν υἱὸς Δωδωὲ ἐκ Βηθλεέμ,
27 Σαμαὼθ ὁ Ἀρωρί, Χελλὴς ὁ Φελωνί, 28 Ὠρὰ
υἱὸς Ἐκκὶς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, 29 Σο-
βοχαὶ ὁ Οὐσαθί, Ἠλὶ ὁ Ἀχωνί, 30 Μαραῒ ὁ
Νετωφαθί, Χθαὸδ υἱὸς Νοοζὰ ὁ Νετωφαθί, 31 Αἰρὶ
υἱὸς Ῥεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ
Φαραθωνί, 32 Οὐρὶ ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιὴλ ὁ
Γαραβαιθί, 33 Ἀζβὼν ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβὰ ὁ
Σαλαβωνί, 34 Υἱὸς Ἀσὰμ τοῦ Γιζωνίτου,
Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀραρί, 35 Ἀχὶμ
υἱὸς Αχὰρ ὁ Ἀραρί, Ἐλφὰτ υἱὸς Θυροφὰρ

14 Hi steterunt in medio agri, et defenderunt
eum: cumque percussissent Philisthæos, dedit
Dominus salutem magnam populo suo. 15 De-
scenderunt autem tres de triginta principibus
ad petram, in qua erat David, ad speluncam
Odollam, quando Philisthiim fuerant castra-
metati in valle Raphaim. 16 Porro David
erat in præsidio, et statio Philisthinorum in
Bethlehem. 17 Desideravit igitur David, et
dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna
Bethlehem, quæ est in porta! 18 Tres ergo
isti per media castra Philisthinorum perrexe-
runt, et hauserunt aquam de cisterna Beth-
lehem, quæ erat in porta, et attulerunt ad
David ut biberet: qui noluit, sed magis libavit
illam Domino, 19 Dicens: Absit ut in con-
spectu Dei mei hoc faciam, et sanguinem
istorum virorum bibam: quia in periculo ani-
marum suarum attulerunt mihi aquam. Et
ob hanc causam noluit bibere; hæc fecerunt
tres robustissimi. 20 Abisai quoque frater
Joab ipse erat princeps trium, et ipse levavit
hastam suam contra trecentos vulneratos, et
ipse erat inter tres nominatissimus, 21 Et
inter tres secundos inclytus, et princeps
eorum: verumtamen usque ad tres primos
non pervenerat. 22 Banaias filius Joiadæ viri
robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de
Cabseel: ipse percussit duos Ariel Moab: et
ipse descendit, et interfecit leonem in media
cisterna tempore nivis. 23 Et ipse percussit
virum Ægyptium, cujus statura erat quinque
cubitorum, et habebat lanceam ut liciatorium
texentium: descendit igitur ad eum cum virga,
et rapuit hastam, quam tenebat manu; et
interfecit eum hasta sua. 24 Hæc fecit Ba-
naias filius Joiadæ, qui erat inter tres robustos
nominatissimus, 25 Inter triginta primus,
verumtamen ad tres usque non pervenerat:
posuit autem eum David ad auriculam suam.
26 Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel
frater Joab, et Elchanan filius patrui ejus de
Bethlehem, 27 Sammoth Arorites, Helles Pha-
lonites, 28 Ira filius Acces Thecuites, Abiezer
Anathothites, 29 Sobbochai Husathites, Ilai
Ahohites, 30 Maharai Netophathites, Heled
filius Baana Netophathites, 31 Ethai filius
Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia
Pharathonites, 32 Hurai de torrente Gaas,
Abiel Arbathites, Azmoth Bauramites, Eli-
aba Salabonites. 33 Filii Assem Gezonites,
Jonathan filius Sage Ararites, 34 Ahiam
filius Sachar Ararites, 35 Eliphal filius Ur,

36 חֵפֶר הַמְּכֵרָתִי אֲחִיָּה הַפְּלֹנִי׃ 37 חֶצְרוֹ
הַכַּרְמְלִי נַעֲרַי בֶּן־אֶזְבָּי׃ 38 יוֹאֵל אֲחִי
נָתָן מִבְחָר בֶּן־הַגְרִי׃ 39 צֶלֶק הָעַמּוֹנִי
נַחְרַי הַבֵּרֹתִי נֹשֵׂא כְּלֵי יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃
40 עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃ 41 אוּרִיָּה
הַחִתִּי זָבָד בֶּן־אַחְלָי׃ 42 עֲדִינָא בֶּן־שִׁיזָא
הָראוּבֵנִי רֹאשׁ לָראוּבֵנִי וְעָלָיו שְׁלוֹשִׁים׃
43 חָנָן בֶּן־מַעֲכָה וְיוֹשָׁפָט הַמִּתְנִי׃ 44 עֻזִּיָּא
הָעַשְׁתְּרָתִי שָׁמָע וִיעוּאֵל בְּנֵי חוֹתָם
הָעֲרֹעֵרִי׃ 45 יְדִיעֲאֵל בֶּן־שִׁמְרִי וְיֹחָא
אָחִיו הַתִּיצִי׃ 46 אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים וִירִיבַי
וְיוֹשַׁוְיָה בְּנֵי אֶלְנָעַם וְיִתְמָה הַמּוֹאָבִי׃
47 אֱלִיאֵל וְעוֹבֵד וְיַעֲשִׂיאֵל הַמְּצֹבָיָה׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל־דָּוִיד לְצִיקְלַג עוֹד
עָצוּר מִפְּנֵי שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ וְהֵמָּה בַּגִּבּוֹרִים
עֹזְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ 2 נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת מַיְמִינִים
וּמַשְׂמִאלִים בָּאֲבָנִים וּבַחִצִּים בַּקָּשֶׁת
מֵאֲחֵי שָׁאוּל מִבִּנְיָמִן׃ 3 הָרֹאשׁ אֲחִיעֶזֶר
וְיוֹאָשׁ בְּנֵי הַשְּׁמָעָה הַגִּבְעָתִי וִיזוּאֵל
וָפֶלֶט בְּנֵי עַזְמָוֶת וּבְרָכָה וְיֵהוּא הָעַנְּתֹתִי׃
4 וְיִשְׁמַעְיָה הַגִּבְעוֹנִי גִּבּוֹר בַּשְּׁלֹשִׁים וְעַל־
הַשְּׁלֹשִׁים וְיִרְמְיָה וְיַחֲזִיאֵל וְיוֹחָנָן וְיוֹזָבָד
הַגְּדֵרָתִי׃ 5 אֶלְעוּזַי וִירִימוֹת וּבְעַלְיָה
וּשְׁמַרְיָהוּ וּשְׁפַטְיָהוּ הַחֲרוּפִי׃ 6 אֶלְקָנָה
וְיִשִּׁיָּהוּ וַעֲזַרְאֵל וְיוֹעֶזֶר וְיָשָׁבְעָם הַקָּרְחִים׃
7 וְיוֹעֵאלָה וּזְבַדְיָה בְּנֵי יְרֹחָם מִן־הַגְּדוֹר׃
8 וּמִן־הַגָּדִי נִבְדְּלוּ אֶל־דָּוִיד לַמְצַד מִדְבָּרָה
גִּבֹּרֵי הַחַיִל אַנְשֵׁי צָבָא לַמִּלְחָמָה עֹרְכֵי
צִנָּה וָרֹמַח וּפְנֵי אַרְיֵה פְּנֵיהֶם וְכִצְבָאיִם
עַל־הֶהָרִים לְמַהֵר׃ 9 עֵזֶר הָרֹאשׁ עֹבַדְיָה
הַשֵּׁנִי אֱלִיאָב הַשְּׁלִשִׁי׃ 10 מִשְׁמַנָּה הָרְבִיעִי
יִרְמְיָה הַחֲמִשִׁי׃ 11 עַתַּי הַשִּׁשִּׁי אֱלִיאֵל
הַשְּׁבִעִי׃ 12 יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי אֶלְזָבָד הַתְּשִׁיעִי׃
13 יִרְמְיָהוּ הָעֲשִׂירִי מַכְבַּנַּי עַשְׁתֵּי עָשָׂר׃
14 אֵלֶּה מִבְּנֵי־גָד רָאשֵׁי הַצָּבָא
אֶחָד לְמֵאָה הַקָּטָן וְהַגָּדוֹל לְאָלֶף׃ 15 אֵלֶּה
הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וְהוּא מְמַלֵּא עַל־כָּל־גְּדֹיתָיו וַיַּבְרִיחוּ אֶת־
כָּל־הָעֲמָקִים לַמִּזְרָח וְלַמַּעֲרָב׃ 16 וַיָּבֹאוּ
מִן־בְּנֵי בִנְיָמִן וִיהוּדָה עַד־לַמְצַד לְדָוִיד׃

36 Ὁ Μεχωραθρί, Ἀχιὰ ὁ Φελλωνί, 37 Ἡσερὲ ὁ
Χαρμαδαΐ, Νααραὶ υἱὸς Ἀζοβαί, 38 Ἰωὴλ υἱὸς
Νάθαν, Μεβαὰλ υἱὸς Ἀγαρί, 39 Σελὴ ὁ Ἀμμωνί,
Ναχὼρ ὁ Βηρωθὶ αἴρων σκεύη υἱῷ Σαρουία,
40 Ἰρὰ ὁ Ἰεθρί, Γαρὴβ ὁ Ἰεθρί, 41 Οὐρία ὁ
Χεττί, Ζαβὲτ υἱὸς Ἀχαϊά, 42 Ἀδινὰ υἱὸς Σαιζὰ
τοῦ Ῥουβὴν ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,
43 Ἀνὰν υἱὸς Μοωχὰ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Ματθανί,
44 Ὀζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθὰ καὶ Ἰειὴλ υἱοὶ
Χωθὰμ τοῦ Ἀραρί, 45 Ἰεδιὴλ υἱὸς Σαμερὶ καὶ
Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαΐ, 46 Ἐλιὴλ ὁ
Μαωὶ καὶ Ἰαριβὶ καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλλαὰμ
καὶ Ἰεθαμὰ ὁ Μωαβίτης, 47 Δαλιὴλ καὶ Ὠβὴθ
καὶ Ἰεσσιὴλ ὁ Μεσωβία.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελάγ,
ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ υἱοῦ Κίς.
Καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,
2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ
σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις, ἐκ τῶν ἀδελφῶν
Σαοὺλ ἐκ Βενιαμίν· 3 Ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ
Ἰωὰς υἱὸς Ἀσμὰ τοῦ Γαβαθίτου, καὶ Ἰωὴλ καὶ
Ἰωφαλὴτ υἱοὶ Ἀσμώθ, καὶ Βερχία, καὶ Ἰηοὺλ ὁ
Ἀναθωθί, 4 Καὶ Σαμαΐας ο Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, Ἱερεμία
καὶ Ἰεζιὴλ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωαζαβὰθ ὁ Γαδαρα-
θιίμ, 5 Ἀζαῒ καὶ Ἀριμοὺθ καὶ Βααλιὰ καὶ
Σαμαραΐα καὶ Σαφατίας ὁ Χαραιφιὴλ, 6 Ἑλκανὰ
καὶ Ἰησουνὶ καὶ Ὀζριὴλ καὶ Ἰωζαρὰ καὶ Συβοκὰμ
καὶ οἱ Κορῖται, 7 Καὶ Ἰελία καὶ Ζαβαδία υἱοὶ
Ἰροὰμ καὶ οἱ τοῦ Γεδώρ. 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδὶ
ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ
δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου, αἴροντες
θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν
ὀρέων τῷ τάχει· 9 Ἀζὰ ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ
δεύτερος, Ἐλιὰβ ὁ τρίτος, 10 Μασμανὰ ὁ τέταρ-
τος, Ἱερεμίας ὁ πέμπτος, 11 Ἰεθὶ ὁ ἕκτος,
Ἐλιὰβ ὁ ἕβδομος, 12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, Ἑλιαζὲρ
ὁ ἔννατος, 13 Ἱερεμία ὁ δέκατος, Μελχαβαναΐ ὁ
ἑνδέκατος. 14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ ἄρχοντες
τῆς στρατιᾶς, εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις. 15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ οὗτος πεπληρωκὼς
ἐπὶ πᾶσαν κρηπῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐξεδίωξαν πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν. 16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν καὶ Ἰούδα εις βοήθειαν τοῦ Δαυίδ.

36 Hepher Mecherathites, Ahia Phelonites,
37 Hesro Carmelites, Naarai filius Asbai,
38 Joel frater Nathan, Mibahar filius Agarai.
39 Selec Ammonites, Naarai Berothites armi-
ger Joab filii Sarviæ. 40 Ira Jethræus, Gareb
Jethræus, 41 Urias Hethæus, Zabad filius
Oholi, 42 Adina filius Ziza Rubenites prin-
ceps Rubenitarum, et cum eo triginta:
43 Hanan filius Maacha, et Josaphat Matha-
nites, 44 Ozia Astarothites, Samma et Jehiel
filii Hotham Arorites, 45 Jedihel filius Samri,
et Joha frater ejus Thosaites, 46 Eliel Ma-
humites, et Jeribai et Josaia filii Elnaem, et
Jethma Moabites, 47 Eliel, et Obed, et Jasiel
de Masobia.

CAPUT XII.

1 Hi quoque venerunt ad David in Siceleg,
cum adhuc fugeret Saul, filium Cis, qui erant
fortissimi et egregii pugnatores, 2 Tendentes
arcum, et utraque manu fundis saxa jacientes,
et dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex
Benjamin. 3 Princeps Ahiezer, et Joas, filii
Somaa, Gabaathites; et Jaziel, et Phallet filii
Azmoth; et Baracha, et Jehu Anathotites.
4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter
triginta et super triginta. Jeremias, et Jehe-
ziel, et Johanan, et Jezabad Gaderothites;
5 Et Eluzai et Jerimuth, et Baalia, et Samaria,
et Saphatia Haruphites. 6 Elcana, et Jesia,
et Azareel, et Joezer, et Jesbaam de Carehim;
7 Joela quoque, et Zabadia, filii Jeroham de
Gedor. 8 Sed et de Gaddi transfugerunt ad
David, cum lateret in deserto, viri robustis-
simi, et pugnatores optimi, tenentes clypeum
et hastam: facies eorum quasi facies leonis, et
veloces quasi capreæ in montibus: 9 Ezer
princeps, Obdias secundus, Eliab tertius:
10 Masmana quartus, Jeremias quintus, 11 Ethi
sextus, Eliel septimus, 12 Johanan octavus,
Elzebad nonus, 13 Jeremias decimus, Mach-
banai undecimus; 14 Hi de filiis Gad prin-
cipes exercitus: novissimus centum militibus
præerat, et maximus, mille. 15 Isti sunt qui
transierunt Jordanem mense primo, quando
inundare consuevit super ripas suas: et
omnes fugaverunt qui morabantur in valli-
bus ad orientalem plagam et occidentalem.
16 Venerunt autem et de Benjamin, et de
Juda, ad præsidium, in quo morabatur David.

דברי הימים א יב

17 וַיֵּצֵ֤א דָוִיד֙ לִפְנֵיהֶ֔ם וַיַּ֖עַן וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֑ם
אִם־לְשָׁל֞וֹם בָּאתֶ֤ם אֵלַי֙ לְעָזְרֵ֔נִי יִֽהְיֶה־לִּ֥י
עֲלֵיכֶ֛ם לֵבָ֖ב לְיָ֑חַד וְאִם־לְרַמּוֹתַ֣נִי לְצָרַ֗י
בְּלֹ֤א חָמָס֙ בְּכַפַּ֔י יֵ֛רֶא אֱלֹהֵ֥י אֲבוֹתֵ֖ינוּ
וְיוֹכַֽח׃ 18 וְר֣וּחַ לָֽבְשָׁ֗ה אֶת־עֲמָשַׂי֮ רֹ֣אשׁ
הַשָּׁלוֹשִׁים֒ לְךָ֤ דָוִיד֙ וְעִמְּךָ֣ בֶן־יִשַׁ֔י שָׁל֨וֹם ׀
שָׁל֜וֹם לְךָ֗ וְשָׁלוֹם֙ לְעֹ֣זְרֶ֔ךָ כִּ֥י עֲזָרְךָ֖
אֱלֹהֶ֑יךָ וַיְקַבְּלֵ֣ם דָּוִ֔יד וַֽיִּתְּנֵ֖ם בְּרָאשֵׁ֥י
הַגְּדֽוּד׃ 19 וּמִֽמְּנַשֶּׁ֞ה נָפְל֣וּ עַל־דָּוִ֗יד
בְּבֹא֙וֹ עִם־פְּלִשְׁתִּ֧ים עַל־שָׁא֛וּל לַמִּלְחָמָ֖ה
וְלֹ֣א עֲזָרֻ֑ם כִּ֣י בְעֵצָ֗ה שִׁלְּחֻ֙הוּ֙ סַרְנֵ֣י
פְלִשְׁתִּ֔ים לֵאמֹ֕ר בְּרָאשֵׁ֕ינוּ יִפּ֖וֹל אֶל־אֲדֹנָ֥יו
שָׁאֽוּל׃ 20 בְּלֶכְתּ֣וֹ אֶל־צִ֠יקְלַג נָפְל֣וּ עָלָ֣יו ׀
מִֽמְּנַשֶּׁ֡ה עַ֠דְנַח וְיוֹזָבָ֤ד וִידִֽיעֲאֵל֙ וּמִיכָאֵ֣ל
וְיוֹזָבָ֔ד וֶאֱלִיה֖וּא וְצִלְּתָ֑י רָאשֵׁ֥י הָאֲלָפִ֖ים
אֲשֶׁ֥ר לִמְנַשֶּֽׁה׃ 21 וְ֠הֵמָּה עָֽזְר֤וּ עִם־דָּוִיד֙
עַל־הַגְּד֔וּד כִּֽי־גִבּ֥וֹרֵי חַ֖יִל כֻּלָּ֑ם וַיִּֽהְי֥וּ
שָׂרִ֖ים בַּצָּבָֽא׃ 22 כִּ֚י לְעֶת־י֣וֹם בְּי֔וֹם יָבֹ֥אוּ
עַל־דָּוִ֖יד לְעָזְר֑וֹ עַד־לְמַחֲנֶ֥ה גָד֖וֹל כְּמַחֲנֵ֥ה
אֱלֹהִֽים׃ 23 וְ֠אֵלֶּה מִסְפְּרֵ֞י רָאשֵׁ֤י
הֶֽחָלוּץ֙ לַצָּבָ֔א בָּ֥אוּ עַל־דָּוִ֖יד חֶבְר֑וֹנָה
לְהָסֵ֛ב מַלְכ֥וּת שָׁא֛וּל אֵלָ֖יו כְּפִ֥י יְהוָֽה׃
24 בְּנֵ֣י יְהוּדָ֔ה נֹשְׂאֵ֖י צִנָּ֣ה וָרֹ֑מַח שֵׁ֧שֶׁת
אֲלָפִ֛ים וּשְׁמוֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת חֲלוּצֵ֥י צָבָֽא׃
25 מִן־בְּנֵ֣י שִׁמְע֗וֹן גִּבּ֤וֹרֵי חַ֙יִל֙ לַצָּבָ֔א שִׁבְעַ֥ת
אֲלָפִ֖ים וּמֵאָֽה׃ 26 מִן־בְּנֵ֖י הַלֵּוִ֑י
אַרְבַּ֥עַת אֲלָפִ֖ים וְשֵׁ֥שׁ מֵאֽוֹת׃
27 וִיהוֹיָדָ֖ע הַנָּגִ֣יד לְאַהֲרֹ֑ן וְעִמּ֕וֹ שְׁלֹ֥שֶׁת
אֲלָפִ֖ים וּשְׁבַ֥ע מֵאֽוֹת׃ 28 וְצָד֖וֹק נַ֣עַר
גִּבּ֣וֹר חָ֑יִל וּבֵית־אָבִ֕יו שָׂרִ֖ים עֶשְׂרִ֥ים וּשְׁנָֽיִם׃
29 וּמִן־בְּנֵ֧י בִנְיָמִ֛ן אֲחֵ֥י שָׁא֖וּל
שְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֑ים וְעַד־הֵ֕נָּה מַרְבִּיתָ֥ם שֹׁמְרִ֖ים
מִשְׁמֶ֥רֶת בֵּ֥ית שָׁאֽוּל׃ 30 וּמִן־בְּנֵ֣י
אֶפְרַ֗יִם עֶשְׂרִ֥ים אֶ֙לֶף֙ וּשְׁמוֹנֶ֣ה מֵא֔וֹת גִּבּ֣וֹרֵי
חַ֔יִל אַנְשֵׁ֥י שֵׁמ֖וֹת לְבֵ֥ית אֲבוֹתָֽם׃
31 וּמֵֽחֲצִי֙ מַטֵּ֣ה מְנַשֶּׁ֔ה שְׁמוֹנָ֥ה עָשָׂ֖ר אָ֑לֶף
אֲשֶׁ֤ר נִקְּבוּ֙ בְּשֵׁמ֔וֹת לָב֖וֹא לְהַמְלִ֥יךְ אֶת־
דָּוִֽיד׃ 32 וּמִבְּנֵ֣י יִשָּׂשכָ֗ר יוֹדְעֵ֤י בִינָה֙
לַֽעִתִּ֔ים לָדַ֖עַת מַֽה־יַּעֲשֶׂ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל
רָאשֵׁיהֶ֣ם מָאתַ֔יִם וְכָל־אֲחֵיהֶ֖ם עַל־פִּיהֶֽם׃
33 מִזְּבֻל֞וּן יוֹצְאֵ֣י צָבָ֗א עֹרְכֵ֧י
מִלְחָמָ֛ה בְּכָל־כְּלֵ֥י מִלְחָמָ֖ה חֲמִשִּׁ֣ים
אֶ֑לֶף וְלַעֲדֹ֖ר בְּלֹא־לֵ֥ב וָלֵֽב׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄. ιβ΄.

17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε πρός μέ, εἴη
μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ τοῦ
παραδοῦναί με τοῖς ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ
χειρός, ἴδοι ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγ-
ξαιτο. 18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν Ἀμασαὶ
ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ εἶπεν Πορεύου καὶ ὁ
λαός σου, Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, εἰρήνη εἰρήνη σοι,
καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ
θεός σου· καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυίδ, καὶ
κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
ἀπὸ Μανασσῆ προσεχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαοὺλ εἰς πόλεμον·
καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς, ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο
παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων
Ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαούλ. 20 Ἐν τῷ πορευ-
θῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰγ προσεχώρησαν αὐτῷ
ἀπὸ Μανασσῆ Ἐδνὰ καὶ Ἰωζαβὰθ καὶ Ῥωδιὴλ
καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰωσαβαὶθ καὶ Ἐλιμοὺθ καὶ
Σεμαθί· ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ.
21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν
Γεδδούρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν
ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει, 22 Ὅτι
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν
μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ θεοῦ. 23 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν τοῦ ἀποστρέψαι τὴν
βασιλείαν Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον
Κυρίου. 24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφό-
ροι ἓξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως.
25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν
ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν. 26 Τῶν υἱῶν Λευὶ
τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι· 27 Καὶ Ἰωαδὰς ὁ
ἡγούμενος τῷ Ἀαρών, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι· 28 Καὶ Σαδὼκ νέος
δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ
ἄρχοντες εἰκοσιδύο. 29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν
τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδες· καὶ ἔτι τὸ
πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαούλ. 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ
οἳ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυίδ. 32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ γινώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιρούς, γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραήλ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ'
αὐτῶν. 33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς
παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς πεν-
τήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυὶδ οὐ χεροκένως.

I. CHRONICORUM, XII.

17 Egressusque est David obviam eis, et ait:
Si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi,
cor meum jungatur vobis: si autem insidia-
mini mihi pro adversariis meis, cum ego
iniquitatem in manibus non habeam, videat
Deus patrum nostrorum, et judicet. 18 Spi-
ritus vero induit Amasai principem inter
triginta, et ait: Tui sumus, o David, et tecum
fili Isai: pax, pax tibi, et pax adjutoribus
tuis; te enim adjuvat Deus tuus. Suscepit
ergo eos David, et constituit principes turmæ.
19 Porro de Manasse transfugerunt ad David,
quando veniebat cum Philisthiim adversus
Saul, ut pugnaret: et non dimicavit cum eis:
quia inito consilio remiserunt eum principes
Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis
nostri revertetur ad dominum suum Saul.
20 Quando igitur reversus est in Siceleg,
transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, et
Jozabad, et Jedihel, et Michael, et Ednas, et
Jozabad, et Eliu, et Salathi, principes millium
in Manasse; 21 Hi præbuerunt auxilium
David adversus latrunculos: omnes enim erant
viri fortissimi, et facti sunt principes in exer-
citu. 22 Sed et per singulos dies veniebant
ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret
grandis numerus, quasi exercitus Dei. 23 Iste
quoque est numerus principum exercitus, qui
venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut
transferrent regnum Saul ad eum, juxta ver-
bum Domini. 24 Filii Juda portantes clypeum
et hastam, sex millia octingenti expediti ad
prælium. 25 De filiis Simeon, virorum for-
tissimorum ad pugnandum, septem millia
centum. 26 De filiis Levi, quatuor millia sex-
centi. 27 Joiada quoque princeps de stirpe
Aaron, et cum eo tria millia septingenti.
28 Sadoc etiam puer egregiæ indolis, et domus
patris ejus, principes viginti duo. 29 De
filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria
millia: magna enim pars eorum adhuc seque-
batur domum Saul. 30 Porro de filiis Ephraim
viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri
nominati in cognationibus suis. 31 Et ex
dimidia tribu Manasse, decem et octo millia,
singuli per nomina sua venerunt ut consti-
tuerent regem David. 32 De filiis quoque
Issachar viri eruditi, qui noverant singula
tempora ad præcipiendum quid facere de-
beret Israel, principes ducenti: omnis autem
reliqua tribus eorum consilium sequebatur.
33 Porro de Zabulon qui egrediebantur
ad prælium, et stabant in acie instructi
armis bellicis, quinquaginta millia vene-
runt in auxilium, non in corde duplici.

34 וּמִנַּפְתָּלִ֖י שָׂרִ֣ים אָ֑לֶף וְעִמָּהֶ֗ם בְּצִנָּ֧ה
וַחֲנִ֛ית שְׁלֹשִׁ֥ים וְשִׁבְעָ֖ה אָֽלֶף׃
35 וּמִן־הַדָּנִ֖י עֹרְכֵ֣י מִלְחָמָ֑ה עֶשְׂרִים־וּשְׁמוֹנָ֥ה
אֶ֖לֶף וְשֵׁ֥שׁ מֵאֽוֹת׃ 36 וּמֵֽאָשֵׁר֙ יוֹצְאֵ֣י
צָבָ֔א לַעֲרֹ֥ךְ מִלְחָמָ֖ה אַרְבָּעִ֥ים אָֽלֶף׃
37 וּמֵעֵ֣בֶר לַ֠יַּרְדֵּן מִן־הָרֻאוּבֵנִ֨י
וְהַגָּדִ֜י וַחֲצִ֣י ׀ שֵׁ֣בֶט מְנַשֶּׁ֗ה בְּכֹל֙ כְּלֵי֙
צְבָ֣א מִלְחָמָ֔ה מֵאָ֥ה וְעֶשְׂרִ֖ים אָֽלֶף׃
38 כָּל־אֵ֜לֶּה אַנְשֵׁ֣י מִלְחָמָה֮ עֹדְרֵ֣י מַעֲרָכָה֒
בְּלֵבָ֤ב שָׁלֵם֙ בָּ֣אוּ חֶבְר֔וֹנָה לְהַמְלִ֥יךְ
אֶת־דָּוִ֖יד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וְגַ֨ם כָּל־שֵׁרִ֥ית
יִשְׂרָאֵ֛ל לֵ֥ב אֶחָ֖ד לְהַמְלִ֥יךְ אֶת־דָּוִֽיד׃
39 וַיִּֽהְיוּ־שָׁ֞ם עִם־דָּוִ֗יד יָמִ֤ים שְׁלוֹשָׁה֙ אֹֽכְלִ֣ים
וְשׁוֹתִ֔ים כִּֽי־הֵכִ֥ינוּ לָהֶ֖ם אֲחֵיהֶֽם׃ 40 וְגַ֣ם
הַקְּרוֹבִֽים־אֲלֵיהֶ֡ם עַד־יִשָּׂשכָ֣ר וּזְבֻל֣וּן וְנַפְתָּלִ֡י
מְבִיאִ֣ים לֶחֶם֩ בַּחֲמוֹרִ֨ים וּבַגְּמַלִּ֜ים
וּבַפְּרָדִ֣ים ׀ וּבַבָּקָ֗ר מַאֲכָ֡ל קֶמַח֩ דְּבֵלִ֨ים
וְצִמּוּקִ֧ים וְיַ֥יִן וְשֶׁ֛מֶן וּבָקָ֥ר וְצֹ֖אן לָרֹ֑ב כִּ֥י
שִׂמְחָ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃

פרשה יג:

1 וַיִּוָּעַ֣ץ דָּוִ֗יד עִם־שָׂרֵ֛י הָאֲלָפִ֥ים וְהַמֵּא֖וֹת
לְכָל־נָגִֽיד׃ 2 וַיֹּ֨אמֶר דָּוִ֜יד לְכֹ֣ל ׀ קְהַ֣ל
יִשְׂרָאֵ֗ל אִם־עֲלֵיכֶ֣ם טוֹב֩ וּמִן־יְהוָ֨ה אֱלֹהֵ֜ינוּ
נִפְרְצָ֣ה נִשְׁלְחָ֗ה עַל־אַחֵינוּ֙ הַנִּשְׁאָרִ֔ים
בְּכֹל֙ אַרְצ֣וֹת יִשְׂרָאֵ֔ל וְעִמָּהֶ֛ם הַכֹּהֲנִ֥ים
וְהַלְוִיִּ֖ם בְּעָרֵ֣י מִגְרְשֵׁיהֶ֑ם וְיִקָּבְצ֖וּ אֵלֵֽינוּ׃
3 וְנָסֵ֛בָּה אֶת־אֲר֥וֹן אֱלֹהֵ֖ינוּ אֵלֵ֑ינוּ כִּי־לֹ֥א
דְרַשְׁנֻ֖הוּ בִּימֵ֥י שָׁאֽוּל׃ 4 וַיֹּאמְר֥וּ כָֽל־הַקָּהָ֖ל
לַעֲשׂ֣וֹת כֵּ֑ן כִּֽי־יָשַׁ֥ר הַדָּבָ֖ר בְּעֵינֵ֥י כָל־הָעָֽם׃
5 וַיַּקְהֵ֤ל דָּוִיד֙ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵ֔ל מִן־שִׁיח֥וֹר
מִצְרַ֖יִם וְעַד־לְב֣וֹא חֲמָ֑ת לְהָבִיא֙ אֶת־אֲר֣וֹן
הָאֱלֹהִ֔ים מִקִּרְיַ֖ת יְעָרִֽים׃ 6 וַיַּ֨עַל דָּוִ֜יד
וְכָל־יִשְׂרָאֵ֗ל בַּעֲלָ֙תָה֙ אֶל־קִרְיַ֣ת יְעָרִ֔ים
אֲשֶׁ֖ר לִֽיהוּדָ֑ה לְהַעֲל֣וֹת מִשָּׁ֗ם אֵת֩
אֲר֨וֹן הָאֱלֹהִ֧ים ׀ יְהוָ֛ה יוֹשֵׁ֥ב הַכְּרוּבִ֖ים
אֲשֶׁר־נִקְרָ֥א שֵֽׁם׃ 7 וַיַּרְכִּ֜יבוּ אֶת־אֲר֣וֹן
הָאֱלֹהִ֗ים עַל־עֲגָלָ֣ה חֲדָשָׁ֔ה מִבֵּ֖ית אֲבִֽינָדָ֑ב
וְעֻזָּ֣א וְאַחְי֔וֹ נֹהֲגִ֖ים בָּעֲגָלָֽה׃ 8 וְדָוִ֣יד
וְכָל־יִשְׂרָאֵ֗ל מְשַׂחֲקִים֙ לִפְנֵ֣י הָאֱלֹהִ֔ים
בְּכָל־עֹ֑ז וּבְשִׁירִ֗ים וּבְכִנֹּר֤וֹת וּבִנְבָלִים֙
וּבְתֻפִּ֔ים וּבִמְצִלְתַּ֖יִם וּבַחֲצֹצְרֽוֹת׃ 9 וַיָּבֹ֖אוּ
עַד־גֹּ֣רֶן כִּידֹ֑ן וַיִּשְׁלַ֨ח עֻזָּ֤א אֶת־יָדוֹ֙
לֶאֱחֹ֣ז אֶת־הָאָר֔וֹן כִּ֥י שָׁמְט֖וּ הַבָּקָֽר׃

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλὶ ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ'
αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασι τριακονταεπτὰ
χιλιάδες. 35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσό-
μενοι εἰς πόλεμον εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακό-
σιοι. 36 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι
εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες. 37 Καὶ ἐκ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ῥουβὴν καὶ Γαδδὶ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σκεύεσι
πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες. 38 Πάντες
οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν
ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ, καὶ ἦλθον εἰς Χεβρὼν τοῦ
βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ὁ
κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυίδ. 39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.
40 Καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ἰσσάχαρ καὶ
Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν
καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ
τῶν μόσχων βρώματα, ἄλευρα, παλάθας, σταφίδας,
οἶνον καὶ ἔλαιον, μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος,
ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων
καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ. 2 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ Εἰ ἐφ' ὑμῖν
ἀγαθὸν καὶ παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ,
ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς
ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραήλ, καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεως
αὐτῶν, καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς, 3 Καὶ
μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς
ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαούλ.
4 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως,
ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ.
5 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ
ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου Ἡμὰθ τοῦ
εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.
6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυίδ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυίδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰούδα, τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Κυρίου
καθημένου ἐπὶ Χερουβὶμ οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἅμαξαν
καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἅμαξαν. 8 Καὶ Δαυὶδ
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν
πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλτῳδοῖς καὶ ἐν κινύραις
καὶ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν σάλπιγξι. 9 Καὶ ἦλθοσαν ἕως τῆς ἅλωνος·
καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατα-
σχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

34 Et de Nephthali, principes mille: et cum
eis instructi clypeo et hasta, triginta et sep-
tem millia. 35 De Dan etiam præparati ad
prælium, viginti octo millia sexcenti. 36 Et
de Aser egredientes ad pugnam, et in acie
provocantes, quadraginta millia. 37 Trans
Jordanem autem de filiis Ruben, et de Gad, et
dimidia parte tribus Manasse, instructi armis
bellicis, centum viginti millia. 38 Omnes
isti viri bellatores expediti ad pugnandum,
corde perfecto venerunt in Hebron, ut consti-
tuerent regem David super universum Israel:
sed et omnes reliqui ex Israel, uno corde erant,
ut rex fieret David. 39 Fueruntque ibi apud
David tribus diebus comedentes et bibentes:
præparaverant enim eis fratres sui. 40 Sed
et qui juxta eos erant, usque ad Issachar, et
Zabulon, et Nephthali, afferebant panes in
asinis, et camelis, et mulis, et bobus, ad
vescendum: farinam, palathas, uvam passam,
vinum, oleum, boves, arietes, ad omnem
copiam; gaudium quippe erat in Israel.

CAPUT XIII.

1 Iniit autem consilium David cum tribu-
nis, et centurionibus, et universis principibus,
2 Et ait ad omnem cœtum Israel: Si placet
vobis, et a Domino Deo nostro egreditur sermo,
quem loquor: mittamus ad fratres nostros
reliquos in universas regiones Israel, et ad
sacerdotes, et Levitas, qui habitant in subur-
banis urbium, ut congregentur ad nos, 3 Et
reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim
requisivimus eam in diebus Saul. 4 Et re-
spondit universa multitudo ut ita fieret:
placuerat enim sermo omni populo. 5 Con-
gregavit ergo David cunctum Israel, a Sihor
Ægypti, usque dum ingrediaris Emath, ut
adduceret arcam Dei de Cariathiarim. 6 Et
ascendit David, et omnis vir Israel, ad collem
Cariathiarim, qui est in Juda, ut afferret inde
arcam Domini Dei sedentis super cherubim,
ubi invocatum est nomen ejus. 7 Imposue-
runtque arcam Dei super plaustrum novum,
de domo Abinadab: Oza autem, et frater
ejus, minabant plaustrum. 8 Porro David,
et universus Israel, ludebant coram Deo omni
virtute in canticis, et in citharis, et psalteriis,
et tympanis, et cymbalis, et tubis. 9 Cum
autem pervenissent ad aream Chidon, tetendit
Oza manum suam, ut sustentaret arcam: bos
quippe lasciviens paululum inclinaverat eam.

10 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּא וַיַּכֵּהוּ עַל אֲשֶׁר־
שָׁלַח יָדוֹ עַל־הָאָרוֹן וַיָּמָת שָׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
11 וַיִּחַר לְדָוִיד כִּי־פָרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּא
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּא עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 12 וַיִּירָא דָוִיד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר הֵיךְ אָבִיא אֵלַי אֵת אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים׃ 13 וְלֹא־הֵסִיר דָּוִיד אֶת־הָאָרוֹן
אֵלָיו אֶל־עִיר דָּוִיד וַיַּטֵּהוּ אֶל־בֵּית־עֹבֵד
אֱדֹם הַגִּתִּי׃ 14 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עִם־
בֵּית עֹבֵד אֱדֹם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ׃

פרשה יד׃

1 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־
דָּוִיד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי קִיר וְחָרָשֵׁי עֵצִים
לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת׃ 2 וַיֵּדַע דָּוִיד כִּי־הֱכִינוֹ
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשֵּׂאת לְמַעְלָה
מַלְכוּתוֹ בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיִּקַּח דָּוִיד עוֹד נָשִׁים בִּירוּשָׁלִָם וַיּוֹלֶד
דָּוִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הַיְלוּדִים אֲשֶׁר הָיוּ־לוֹ בִּירוּשָׁלִָם שַׁמּוּעַ
וְשׁוֹבָב נָתָן וּשְׁלֹמֹה׃ 5 וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ
וְאֶלְפָּלֶט׃ 6 וְנֹגַהּ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ 7 וֶאֱלִישָׁמָע
וּבְעֶלְיָדָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים
כִּי־נִמְשַׁח דָּוִיד לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ
כָל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִיד וַיִּשְׁמַע דָּוִיד
וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם׃ 9 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 10 וַיִּשְׁאַל דָּוִיד בֵּאלֹהִים
לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה עַל־פְּלִשְׁתִּיִּים וּנְתַתָּם בְּיָדִי
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֵה וּנְתַתִּים בְּיָדֶךָ׃
11 וַיַּעֲלוּ בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִיד
וַיֹּאמֶר דָּוִיד פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת־אוֹיְבַי בְּיָדִי
כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
בַּעַל פְּרָצִים׃ 12 וַיַּעַזְבוּ־שָׁם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשָּׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃
13 וַיֹּסִיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בָּעֵמֶק׃
14 וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִיד בֵּאלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ
הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הָסֵב מֵעֲלֵיהֶם
וּבָאתָ לָהֶם מִמּוּל הַבְּכָאִים׃ 15 וִיהִי כְּשָׁמְעֲךָ
אֶת־קוֹל הַצְּעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים
אָז תֵּצֵא בַמִּלְחָמָה כִּי־יָצָא הָאֱלֹהִים
לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת אֶת־מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃

10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὀζᾷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι
τοῦ θεοῦ. 11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὅτι διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν Ὀζᾷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Ὀζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσοίσω τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
πρὸς ἐμαυτόν; 13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυίδ, καὶ ἐξέκλινεν
αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου. 14 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρὰ τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον.
2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ, ὅτι ηὐξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 4 Καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σαλωμὼν 5 Καὶ Βαὰρ καὶ Ἐλισὰ καὶ Ἐλιφαλὴθ 6 Καὶ Ναγὲθ καὶ Ναφὰθ καὶ Ἰαφιὲ 7 Καὶ
Ἐλισαμαὲ καὶ Ἐλιαδὲ καὶ Ἐλιφαλά. 8 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς. 9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.
10 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων Εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.
11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυίδ· καὶ εἶπε Δαυίδ Διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί μου ὡς διακοπὴν ὕδατος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Διακοπὴ Φαρασίν. 12 Καὶ ἐγκατέλιπον
ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρί. 13 Καὶ προσέθεντο ἔτι
ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. 14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἔτι ἐν θεῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον
τῶν ἀπίων. 15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

10 Iratus est itaque Dominus contra Ozam, et percussit eum, eo quod tetigisset arcam: et mortuus est ibi coram Domino. 11 Contristatusque est David, eo quod divisisset Dominus Ozam: vocavitque locum illum: Divisio Ozæ, usque in præsentem diem. 12 Et
timuit Deum tunc temporis, dicens: Quomodo possum ad me introducere arcam Dei? 13 Et
ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in civitatem David, sed avertit in domum Obededom Gethæi. 14 Mansit ergo arca Dei
in domo Obededom tribus mensibus: et benedixit Dominus domui ejus, et omnibus quæ habebat.

CAPUT XIV.

1 Misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David, et ligna cedrina, et artifices parietum, lignorumque, ut ædificarent ei domum. 2 Cognovitque David quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, et sublevatum esset regnum suum super populum ejus Israel.
3 Accepit quoque David alias uxores in Jerusalem: genuitque filios, et filias. 4 Et
hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Jerusalem: Samua, et Sobad, Nathan, et Salomon, 5 Jebahar, et Elisua, et Eliphalet,
6 Noga quoque, et Napheg, et Japhia,
7 Elisama, et Baaliada, et Eliphalet.
8 Audientes autem Philisthiim eo quod unctus esset David in regem super universum Israel, ascenderunt omnes ut quærerent eum: quod cum audisset David, egressus est obviam eis. 9 Porro Philisthiim venientes, diffusi sunt in valle Raphaim. 10 Consuluitque David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthæos, et si trades eos in manu mea? Et dixit ei Dominus: Ascende, et tradam eos in manu tua. 11 Cumque illi ascendissent in Baalpharasim, percussit eos ibi David, et dixit: Divisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut dividuntur aquæ: et idcirco vocatum est nomen illius loci Baalpharasim.
12 Dereliqueruntque ibi deos suos, quos David jussit exuri. 13 Alia etiam vice Philisthiim irruerunt; et diffusi sunt in valle. 14 Consuluitque rursum David Deum, et dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, et venies contra illos ex adverso pyrorum. 15 Cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, ut percutiat castra Philisthiim.

16 וַיַּעַשׂ דָּוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיַּכּוּ
אֶת־מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד־גָּזְרָה׃
17 וַיֵּצֵא שֵׁם־דָּוִיד בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וַיהוָה
נָתַן אֶת־פַּחְדּוֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃

פרשה טו׃

1 וַיַּעַשׂ־לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָּוִיד וַיָּכֶן
מָקוֹם לַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֶּט־לוֹ אֹהֶל׃
2 אָז אָמַר דָּוִיד לֹא לָשֵׂאת אֶת־
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם־הַלְוִיִּם כִּי־בָם ׀ בָּחַר
יְהוָה לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּלְשָׁרְתוֹ
עַד־עוֹלָם׃ 3 וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלִָם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ׃ 4 וַיֶּאֱסֹף
דָּוִיד אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶת־הַלְוִיִּם׃
5 לִבְנֵי קְהָת אוּרִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
וְעֶשְׂרִים׃ 6 לִבְנֵי מְרָרִי עֲשָׂיָה
הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים׃
7 לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם יוֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
וּשְׁלֹשִׁים׃ 8 לִבְנֵי אֱלִיצָפָן שְׁמַעְיָה
הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתָיִם׃ 9 לִבְנֵי
חֶבְרוֹן אֱלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוֹנִים׃
10 לִבְנֵי עֻזִּיאֵל עַמִּינָדָב הַשָּׂר
וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ 11 וַיִּקְרָא
דָוִיד לְצָדוֹק וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם
לְאוּרִיאֵל עֲשָׂיָה וְיוֹאֵל שְׁמַעְיָה וֶאֱלִיאֵל
וְעַמִּינָדָב׃ 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לַלְוִיִּם הִתְקַדְּשׁוּ אַתֶּם וַאֲחֵיכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֵת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הֲכִינוֹתִי לוֹ׃ 13 כִּי לְמַבָּרִאשׁוֹנָה לֹא
אַתֶּם פָּרַץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי־לֹא
דְרַשְׁנֻהוּ כַּמִּשְׁפָּט׃ 14 וַיִּתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־הַלְוִיִּם אֵת אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כִּדְבַר
יְהוָה בִּכְתֵפָם בַּמֹּטוֹת עֲלֵיהֶם׃
16 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד
אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְשֹׁרְרִים בִּכְלֵי־שִׁיר נְבָלִים
וְכִנֹּרוֹת וּמְצִלְתָּיִם מַשְׁמִיעִים לְהָרִים בְּקוֹל
לְשִׂמְחָה׃ 17 וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֵת
הֵימָן בֶּן־יוֹאֵל וּמִן־אֶחָיו אָסָף בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ
וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם אֵיתָן בֶּן־קוּשָׁיָהוּ׃

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός,
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων
ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά. 17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα
Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν
φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυίδ,
καὶ ἡτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ καὶ
ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν. 2 Τότε εἶπε Δαυὶδ Οὐκ
ἔστιν ἆραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς
Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος αἴρειν τὴν
κιβωτὸν Κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος.
3 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν
Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν Κυρίου
εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ. 4 Καὶ συνή-
γαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας.
5 Τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐριὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι· 6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαΐα
ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι εἴκοσι·
7 Τῶν υἱῶν Γεδσὼν Ἰωὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἑκατὸν τριάκοντα· 8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰτ
Σεμεῒ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι·
9 Τῶν υἱῶν Χεβρὼμ Ἐλιὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα· 10 Τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ
Ἀμιναδὰβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν
δεκαδύο. 11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ
Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, τὸν Οὐριήλ,
Ἀσαΐαν καὶ Ἰωὴλ καὶ Σεμαίαν καὶ Ἐλιὴλ καὶ
Ἀμιναδάβ, 12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἄρχοντες
πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἁγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
Ἰσραὴλ οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ. 13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ
πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν
ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεζητήσαμεν ἐν κρίματι. 14 Καὶ
ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνενέγκαι
τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ἰσραήλ. 15 Καὶ ἔλαβον οἱ
υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ὡς
ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν,
ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς. 16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
τοῖς ἄρχουσι τῶν Λευιτῶν Στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν τοὺς ψαλτῳδοὺς ἐν ὀργάνοις, νάβλαις,
κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος
ἐν φωνῇ εὐφροσύνης. 17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖ-
ται τὸν Αἱμὰν υἱὸν Ἰωήλ· ἐκ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθὰν υἱὸς Κισαίου.

16 Fecit ergo David sicut præceperat ei Deus,
et percussit castra Philisthinorum, de Gabaon
usque Gazera. 17 Divulgatumque est nomen
David in universis regionibus, et Dominus
dedit pavorem ejus super omnes gentes.

CAPUT XV.

1 Fecit quoque sibi domos in civitat
David: et ædificavit locum arcæ Dei, tetendit
que ei tabernaculum. 2 Tunc dixit David:
Illicitum est ut a quocumque portetur arca
Dei nisi a Levitis, quos elegit Dominus ad
portandum eam, et ad ministrandum sibi
usque in æternum. 3 Congregavitque uni-
versum Israel in Jerusalem, ut afferretur
arca Dei in locum suum, quem præparaverat
ei. 4 Necnon et filios Aaron, et Levitas;
5 De filiis Caath, Uriel princeps fuit: et
fratres ejus centum viginti. 6 De filiis
Merari, Asaia princeps; et fratres ejus ducenti
viginti. 7 De filiis Gersom, Joel princeps;
et fratres ejus centum triginta. 8 De filiis
Elisaphan, Semeias princeps; et fratres ejus
ducenti. 9 De filiis Hebron, Eliel princeps;
et fratres ejus octoginta. 10 De filiis Oziel,
Aminadab princeps; et fratres ejus centum
duodecim. 11 Vocavitque David Sadoc, et
Abiathar sacerdotes, et Levitas, Uriel, Asaiam,
Joel, Semeiam, Eliel, et Aminadab: 12 Et
dixit ad eos: Vos qui estis principes fami-
liarum Leviticarum, sanctificamini cum fratri-
bus vestris, et afferte arcam Domini Dei Israel
ad locum qui ei præparatus est: 13 Ne ut a
principio, quia non eratis præsentes, percussit
nos Dominus; sic et nunc fiat, illicitum quid
nobis agentibus. 14 Sanctificati sunt ergo
sacerdotes, et Levitæ, ut portarent arcam
Domini Dei Israel. 15 Et tulerunt filii Levi
arcam Dei, sicut præceperat Moyses juxta
verbum Domini, humeris suis, in vectibus.
16 Dixitque David principibus Levitarum, ut
constituerent de fratribus suis cantores in
organis musicorum, nablis videlicet, et
lyris, et cymbalis, ut resonaret in excelsis
sonitus lætitiæ. 17 Constitueruntque Le-
vitas: Heman filium Joel, et de fratribus
ejus, Asaph filium Barachiæ: de filiis vero
Merari, fratribus eorum, Ethan filium Casaiæ.

18 וְעִמָּהֶם אֲחֵיהֶם הַמִּשְׁנִים זְכַרְיָהוּ בֵּן
וְיַעֲזִיאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל ׀ וְעֻנִּי אֱלִיאָב
וּבְנָיָהוּ וּמַעֲשֵׂיָהוּ וּמַתִּתְיָהוּ וֶאֱלִיפְלֵהוּ
וּמִקְנֵיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל הַשֹּׁעֲרִים׃
19 וְהַמְשֹׁרְרִים הֵימָן אָסָף וְאֵיתָן בִּמְצִלְתַּיִם
נְחֹשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ׃ 20 וּזְכַרְיָה וַעֲזִיאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וְעֻנִּי וֶאֱלִיאָב וּמַעֲשֵׂיָהוּ
וּבְנָיָהוּ בִּנְבָלִים עַל־עֲלָמוֹת׃ 21 וּמַתִּתְיָהוּ
וֶאֱלִיפְלֵהוּ וּמִקְנֵיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל
וַעֲזַזְיָהוּ בְּכִנֹּרוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית לְנַצֵּחַ׃
22 וּכְנַנְיָהוּ שַׂר־הַלְוִיִּם בְּמַשָּׂא יָסֹר בַּמַּשָּׂא כִּי
מֵבִין הוּא׃ 23 וּבֶרֶכְיָה וְאֶלְקָנָה שֹׁעֲרִים
לָאָרוֹן׃ 24 וּשְׁבַנְיָהוּ וְיוֹשָׁפָט וּנְתַנְאֵל
וַעֲמָשַׂי וּזְכַרְיָהוּ וּבְנָיָהוּ וֶאֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֲנִים
מַחְצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וְעֹבֵד אֱדֹם וִיחִיָּה שֹׁעֲרִים לָאָרוֹן׃
25 וַיְהִי דָוִיד וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים
הַהֹלְכִים לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
מִן־בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם בְּשִׂמְחָה׃
26 וַיְהִי בֶּעְזֹר הָאֱלֹהִים אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שִׁבְעָה־פָרִים
וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 27 וְדָוִיד מְכֻרְבָּל ׀ בִּמְעִיל
בּוּץ וְכָל־הַלְוִיִּם הַנֹּשְׂאִים אֶת־הָאָרוֹן
וְהַמְשֹׁרְרִים וּכְנַנְיָה הַשַּׂר הַמַּשָּׂא הַמְשֹׁרְרִים
וְעַל־דָּוִיד אֵפוֹד בָּד׃ 28 וְכָל־יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל
שׁוֹפָר וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתָּיִם מַשְׁמִעִים
בִּנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת׃ 29 וַיְהִי אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה בָּא עַד־עִיר דָּוִיד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל
נִשְׁקְפָה ׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּוִיד מְרַקֵּד וּמְשַׂחֵק וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃

פרשה טז׃

1 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּצִּיגוּ
אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִיד
וַיַּקְרִיבוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃
2 וַיְכַל דָּוִיד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 3 וַיְחַלֵּק לְכָל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ כִּכַּר־
לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר וַאֲשִׁישָׁה׃ 4 וַיִּתֵּן לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה מִן־הַלְוִיִּם מְשָׁרְתִים וּלְהַזְכִּיר
וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι,
Ζαχαρίας καὶ 'Οζιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ
'Ελιωὴλ καὶ 'Ελιὰβ καὶ Βαναία καὶ Μαασαία καὶ
Ματθαθία καὶ 'Ελιφενὰ καὶ Μακελλία καὶ 'Αβδεδὸμ
καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ Οζίας, οἱ πυλωροί. 19 Καὶ οἱ
ψαλτῳδοί· Αἱμὰν, 'Ασὰφ καὶ Αἰθὰν ἐν κυμβάλοις
χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι· 20 Ζαχαρίας
καὶ 'Οζιὴλ, Σεμιραμὼθ, 'Ιεϊὴλ, 'Ωνὶ, 'Ελιὰβ, Μαα-
σαίας, Βαναίας ἐν νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμὼθ· 21 Καὶ
Ματταθίας καὶ 'Ελιφαλοὺ καὶ Μακενία καὶ 'Αβδεδὸμ
καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ 'Οζίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ
ἐνισχῦσαι· 22 Καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευιτῶν
ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετὸς ἦν. 23 Καὶ Βαραχία
καὶ 'Ελκανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. 24 Καὶ Σομ-
νία καὶ 'Ιωσαφὰτ καὶ Ναθαναὴλ καὶ 'Αμασαῒ καὶ
Ζαχαρία καὶ Βαναΐα καὶ 'Ελιέζερ οἱ ἱερεῖς σαλπί-
ζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ
θεοῦ. Καὶ 'Αβδεδὸμ καὶ 'Ιεία πυλωροὶ τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ θεοῦ. 25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
'Ισραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ
ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου
'Αβδεδὸμ ἐν εὐφροσύνῃ. 26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατισχῦσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν'
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἀν' ἑπτὰ κριούς. 27 Καὶ
Δαυὶδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες
οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου
καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν
τῶν ᾀδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολὴ βυσσίνη.
28 Καὶ πᾶς 'Ισραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφὲρ
καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες
ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις. 29 Καὶ ἐγένετο ἡ
κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως
Δαυίδ· καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ παρέκυψε
διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ
ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ΚΑΙ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ
ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν
αὐτῇ Δαυίδ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ
σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ. 2 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ
ἀναφέρων ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε
τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου. 3 Καὶ διεμέρισε παντὶ
ἀνδρὶ 'Ισραὴλ, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός, τῷ
ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην. 4 Καὶ
ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου
ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας καὶ
ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν θεὸν 'Ισραήλ·

18 Et cum eis fratres eorum: in secundo or-
dine, Zachariam, et Ben, et Jaziel, et Semira-
moth, et Jahiel, et Ani, Eliab, et Banaiam,
et Maasiam, et Mathathiam, et Eliphalu, et
Maceniam, et Obededom, et Jehiel, janitores.
19 Porro cantores, Heman, Asaph, et Ethan,
in cymbalis æneis concrepantes. 20 Zacha-
rias autem, et Oziel, et Semiramoth, et Jahiel,
et Ani, et Eliab, et Maasias, et Banaias, in
nablis arcana cantabant. 21 Porro Matha-
thias, et Eliphalu, et Macenias, et Obededom,
et Jehiel, et Ozaziu, in citharis pro octava
canebant epinicion. 22 Chonenias autem
princeps Levitarum, prophetiæ præerat, ad
præcinendam melodiam: erat quippe valde
sapiens. 23 Et Barachias, et Elcana, jani-
tores arcæ. 24 Porro Sebenias, et Josaphat,
et Nathanael, et Amasai, et Zacharias, et
Banaias, et Eliezer, sacerdotes, clangebant
tubis coram arca Dei: et Obededom, et Jehias,
erant janitores arcæ. 25 Igitur David, et
omnes majores natu Israel, et tribuni, ierunt
ad deportandam arcam fœderis Domini de
domo Obededom, cum lætitia. 26 Cumque
adjuvisset Deus Levitas, qui portabant arcam
fœderis Domini, immolabantur septem tauri,
et septem arietes. 27 Porro David erat
indutus stola byssina, et universi Levitæ qui
portabant arcam, cantoresque, et Chonenias
princeps prophetiæ inter cantores: David
autem etiam indutus erat ephod lineo. 28 Uni-
versusque Israel deducebant arcam fœderis
Domini in jubilo, et sonitu buccinæ, et tubis,
et cymbalis, et nablis, et citharis concrepantes.
29 Cumque pervenisset arca fœderis Domini
usque ad civitatem David, Michol filia Saul
prospiciens per fenestram, vidit regem David
saltantem atque ludentem, et despexit eum in
corde suo.

CAPUT XVI.

1 Attulerunt igitur arcam Dei, et consti-
tuerunt eam in medio tabernaculi, quod teten-
derat ei David: et obtulerunt holocausta, et
pacifica coram Deo. 2 Cumque complesset
David offerens holocausta, et pacifica, bene-
dixit populo in nomine Domini. 3 Et divisit
universis per singulos, a viro usque ad mu-
lierem, tortam panis, et partem assæ carnis
bubalæ, et frixam oleo similam. 4 Constituit-
que coram arca Domini de Levitis, qui ministra-
rent, et recordarentur operum ejus, et glorifi-
carent, atque laudarent Dominum Deum Israel:

5 אָסָף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זְכַרְיָה יְעִיאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וּמַתִּתְיָה וֶאֱלִיאָב
וּבְנָיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל בִּכְלֵי נְבָלִים
וּבְכִנֹּרוֹת וְאָסָף בַּמְצִלְתַּיִם מַשְׁמִיעַ׃
6 וּבְנָיָהוּ וְיַחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת
תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים׃ 7 בַּיּוֹם
הַהוּא אָז נָתַן דָּוִיד בָּרֹאשׁ לְהֹדוֹת
לַיהוָה בְּיַד־אָסָף וְאֶחָיו׃ 8 הוֹדוּ
לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילֹתָיו׃ 9 שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ
בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו׃ 10 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ 11 דִּרְשׁוּ יְהוָה
וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ 12 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ 13 זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ 14 הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
15 זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר׃ 16 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק׃ 17 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 18 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 19 בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי
מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ 20 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ 21 לֹא־
הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים׃ 22 אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי
אַל־תָּרֵעוּ׃ 23 שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ 24 סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃
25 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ 26 כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃
27 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ׃
28 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ 29 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ 30 חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־
הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ 31 יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלָךְ׃ 32 יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃ 33 אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ׃ 34 הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

5 Ἀσὰφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχα-
ρίας, Ἰεϊὴλ, Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεϊὴλ, Ματταθίας,
Ἐλιὰβ καὶ Βαναΐας καὶ Ἀβδεδὸμ, καὶ Ἰεϊὴλ ἐν
ὀργάνοις νάβλαις κινύραις, καὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβά-
λοις ἀναφωνῶν, 6 Καὶ Βαναίας καὶ Ὀζιὴλ οἱ
ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. Τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν
τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσὰφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
8 ΩΔΗ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε
αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 9 Ἄισατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε
αὐτῷ, διηγήσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ
ἐποίησε Κύριος. 10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ
αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν
αὐτοῦ. 11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε,
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός. 12 Μνη-
μονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, τέρατα
καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. 13 Σπέρμα
Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
14 Αὐτὸς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ. 15 Μνημονεύωμεν εἰς αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ, λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς
χιλίας γενεάς, 16 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ
τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. 17 Ἔστησεν αὐτὸν
τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην
αἰώνιον, 18 Λέγων Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. 19 Ἐν τῷ γενέσθαι
αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν καὶ
παρῴκησαν ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ
ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν
ἕτερον. 21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι
αὐτούς, καὶ ἤλεγξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς. 22 Μὴ
ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις
μου μὴ πονηρεύεσθε. 23 Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ, ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ. 24 Ἐξηγεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν
αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός
ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. 26 Ὅτι πάντες οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἴδωλα, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανοὺς
ἐποίησε. 27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ. 28 Δότε
τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυρίῳ
δόξαν καὶ ἰσχύν, 29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν
ὀνόματι αὐτοῦ. Λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν
αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ. 30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, κατορθωθήτω ἡ γῆ καὶ μὴ
σαλευθήτω. 31 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι
Κύριος βασιλεύων. 32 Βομβήσει ἡ θάλασσα
σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτῷ. 33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα
τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε
κρῖναι τὴν γῆν. 34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ
ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Asaph principem; et secundum ejus Zacha-
riam: porro Jehiel, et Semiramoth, et Jahiel,
et Mathathiam, et Eliab, et Banaiam, et Obed-
edom: Jehiel super organa psalterii, et lyras:
Asaph autem ut cymbalis personaret; 6 Ba-
naiam vero et Jaziel sacerdotes, canere tuba
jugiter coram arca fœderis Domini. 7 In illo
die fecit David principem ad confitendum
Domino Asaph, et fratres ejus. 8 Confi-
temini Domino, et invocate nomen ejus:
notas facite in populis adinventiones ejus.
9 Cantate ei, et psallite ei: et narrate
omnia mirabilia ejus. 10 Laudate no-
men sanctum ejus: lætetur cor quærentium
Dominum. 11 Quærite Dominum, et virtutem
ejus: quærite faciem ejus semper. 12 Recor-
damini mirabilium ejus, quæ fecit: signorum
illius, et judiciorum oris ejus. 13 Semen
Israel servi ejus: filii Jacob electi ejus.
14 Ipse Dominus Deus noster: in universa
terra judicia ejus. 15 Recordamini in sempi-
ternum pacti ejus: sermonis, quem præcepit
in mille generationes, 16 Quem pepigit cum
Abraham: et juramenti illius cum Isaac.
17 Et constituit illud Jacob in præceptum: et
Israel in pactum sempiternum, 18 Dicens:
Tibi dabo terram Chanaan, funiculum heredi-
tatis vestræ. 19 Cum essent pauci numero,
parvi et coloni ejus. 20 Et transierunt de
gente in gentem, et de regno ad populum
alterum. 21 Non dimisit quemquam calum-
niari eos, sed increpavit pro eis reges. 22 No-
lite tangere christos meos: et in prophetis
meis nolite malignari. 23 Cantate Domino
omnis terra: annuntiate ex die in diem salu-
tare ejus. 24 Narrate in gentibus gloriam
ejus: in cunctis populis mirabilia ejus. 25 Quia
magnus Dominus, et laudabilis nimis: et hor-
ribilis super omnes deos. 26 Omnes enim
dii populorum, idola: Dominus autem cælos
fecit. 27 Confessio et magnificentia coram
eo: fortitudo et gaudium in loco ejus. 28 Af-
ferte Domino familiæ populorum: afferte
Domino gloriam et imperium. 29 Date
Domino gloriam, nomini ejus, levate sacrifi-
cium, et venite in conspectu ejus: et adorate
Dominum in decore sancto. 30 Commoveatur
a facie ejus omnis terra: ipse enim fundavit
orbem immobilem. 31 Lætentur cæli, et
exultet terra: et dicant in nationibus, Dominus
regnavit. 32 Tonet mare, et plenitudo ejus:
exultent agri, et omnia quæ in eis sunt.
33 Tunc laudabunt ligna saltus coram
Domino: quia venit judicare terram.
34 Confitemini Domino, quoniam bonus:
quoniam in æternum misericordia ejus.

35 וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ 36 בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהוָה׃
37 וַיַּעֲזָב־שָׁם לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה לְאָסָף וּלְאֶחָיו לְשָׁרֵת לִפְנֵי הָאָרוֹן
תָּמִיד לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 38 וְעֹבֵד אֱדֹם
וַאֲחֵיהֶם שִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה וְעֹבֵד אֱדֹם בֶּן־
יְדִיתוּן וְחֹסָה לְשֹׁעֲרִים׃ 39 וְאֵת ׀ צָדוֹק
הַכֹּהֵן וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
בַּבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ 40 לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת
לַיהוָה עַל־מִזְבַּח הָעֹלָה תָּמִיד לַבֹּקֶר
וְלָעָרֶב וּלְכָל־הַכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה אֲשֶׁר
צִוָּה עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 41 וְעִמָּהֶם הֵימָן וִידוּתוּן
וּשְׁאָר הַבְּרוּרִים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת
לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
42 וְעִמָּהֶם הֵימָן וִידוּתוּן חֲצֹצְרוֹת וּמְצִלְתַּיִם
לְמַשְׁמִיעִים וּכְלֵי שִׁיר הָאֱלֹהִים וּבְנֵי
יְדוּתוּן לַשָּׁעַר׃ 43 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם אִישׁ
לְבֵיתוֹ וַיִּסֹּב דָּוִיד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ׃

פרשה יז :

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשַׁב דָּוִיד בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר
דָּוִיד אֶל־נָתָן הַנָּבִיא הִנֵּה אָנֹכִי יוֹשֵׁב
בְּבֵית הָאֲרָזִים וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה תַּחַת
יְרִיעוֹת׃ 2 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִיד כֹּל אֲשֶׁר
בִּלְבָבְךָ עֲשֵׂה כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃
3 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְּבַר אֱלֹהִים
אֶל־נָתָן לֵאמֹר׃ 4 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־דָּוִיד
עַבְדִּי כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא אַתָּה תִּבְנֶה־לִּי
הַבַּיִת לָשָׁבֶת׃ 5 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת
מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מֵאֹהֶל אֶל־אֹהֶל
וּמִמִּשְׁכָּן׃ 6 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שֹׁפְטֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי לֵאמֹר
לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃ 7 וְעַתָּה
כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִיד כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה מִן־אַחֲרֵי
הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

35 Καὶ εἴπατε Σῶσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί σου. 36 Εὐλογημένος
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός Ἀμήν. Καὶ
ᾔνεσαν τῷ Κυρίῳ. 37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι
τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τὸν Ἀσὰφ καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
38 Καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑξήκοντα
καὶ ὀκτώ· καὶ Ἀβδεδὸμ υἱὸς Ἰδιθοὺν καὶ Ὀσὰ
εἰς τοὺς πυλωρούς. 39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς
σκηνῆς Κυρίου ἐν Βαμᾷ τῇ ἐν Γαβαών, 40 Τοῦ
ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσια
στηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ
καὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ. 41 Καὶ
μετ' αὐτοῦ Αἱμὰν καὶ Ἰδιθοὺν καὶ οἱ λοιποὶ
ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 42 Καὶ μετ'
αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν καὶ
ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθοὺν
εἰς τὴν πύλην. 43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ
τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατῴκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην
Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης Κυρίου ὑποκάτω δέρρεων. 2 Καὶ εἶπε
Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει,
ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Νάθαν
4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου
Οὕτως εἶπε Κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον
τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ. 5 Ὅτι οὐ κατῴκησα
ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ
ἐν καλύμματι 6 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ
Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν
τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετειλάμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου λέγων Ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ μοι οἶκον
κέδρινον; 7 Καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου
Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐγὼ
ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων
τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,

35 Et dicite: Salva nos Deus salvator noster;
et congrega nos, et erue de gentibus, ut confi-
teamur nomini sancto tuo, et exultemus in
carminibus tuis. 36 Benedictus Dominus
Deus Israel ab æterno usque in æternum: et
dicat omnis populus: Amen, et hymnum
Domino. 37 Reliquit itaque ibi coram arca
fœderis Domini, Asaph et fratres ejus, ut
ministrarent in conspectu arcæ jugiter, per
singulos dies, et vices suas. 38 Porro Obed-
edom, et fratres ejus sexaginta octo; et Obed-
edom filium Idithun, et Hosa constituit jani-
tores. 39 Sadoc autem sacerdotem, et fratres
ejus sacerdotes, coram tabernaculo Domini in
excelso, quod erat in Gabaon, 40 Ut offerrent
holocausta Domino super altare holocautomatis
jugiter, mane et vespere, juxta omnia quæ
scripta sunt in lege Domini, quam præcepit
Israeli. 41 Et post eum Heman, et Idithun,
et reliquos electos, unumquemque vocabulo
suo ad confitendum Domino: Quoniam in
æternum misericordia ejus. 42 Heman quoque
et Idithun canentes tuba, et quatientes cym-
bala, et omnia musicorum organa, ad canendum
Deo; filios autem Idithun fecit esse portarios.
43 Reversusque est omnis populus in domum
suam; et David, ut benediceret etiam domui
suæ.

CAPUT XVII.

1 CUM autem habitaret David in domo sua,
dixit ad Nathan prophetam: Ecce ego habito
in domo cedrina: arca autem fœderis Domini
sub pellibus est. 2 Et ait Nathan ad David:
Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus
enim tecum est. 3 Igitur nocte illa factus est
sermo Dei ad Nathan, dicens: 4 Vade, et
loquere David servo meo: Hæc dicit Dominus:
Non ædificabis tu mihi domum ad habitan-
dum. 5 Neque enim mansi in domo, ex eo
tempore quo eduxi Israel, usque ad diem hanc:
sed fui semper mutans loca tabernaculi, et in
tentorio 6 Manens cum omni Israel. Num-
quid locutus sum saltem uni judicum Israel, qui-
bus præceperam ut pascerent populum meum,
et dixi: Quare non ædificastis mihi domum
cedrinam? 7 Nunc itaque sic loqueris ad
servum meum David: Hæc dicit Dominus
exercituum: Ego tuli te, cum in pascuis se-
quereris gregem, ut esses dux populi mei Israel.

8 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִית
אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם
כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 9 וְשַׂמְתִּי
מָקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיהוּ וְשָׁכַן
תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יוֹסִיפוּ בְנֵי־עַוְלָה
לְבַלֹּתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃ 10 וּלְמִיָּמִים
אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ וָאַגִּד לָךְ וּבַיִת
יִבְנֶה־לְּךָ יְהוָה׃ 11 וְהָיָה כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ
לָלֶכֶת עִם־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימוֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה מִבָּנֶיךָ וַהֲכִינוֹתִי אֶת־
מַלְכוּתוֹ׃ 12 הוּא יִבְנֶה־לִּי בָּיִת וְכֹנַנְתִּי
אֶת־כִּסְאוֹ עַד־עוֹלָם׃ 13 אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב
וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן וְחַסְדִּי לֹא־אָסִיר מֵעִמּוֹ
כַּאֲשֶׁר הֲסִירוֹתִי מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ׃
14 וְהַעֲמַדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמַלְכוּתִי עַד־
הָעוֹלָם וְכִסְאוֹ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃
15 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הֶחָזוֹן הַזֶּה
כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִיד׃ 16 וַיָּבֹא
הַמֶּלֶךְ דָּוִיד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי־
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתַנִי
עַד־הֲלֹם׃ 17 וַתִּקְטַן זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהִים
וַתְּדַבֵּר עַל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וּרְאִיתַנִי
כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה יְהוָה אֱלֹהִים׃
18 מַה־יּוֹסִיף עוֹד דָּוִיד אֵלֶיךָ לְכָבוֹד אֶת־
עַבְדֶּךָ וְאַתָּה אֶת־עַבְדְּךָ יָדָעְתָּ׃ 19 יְהוָה
בַּעֲבוּר עַבְדְּךָ וּכְלִבְּךָ עָשִׂיתָ אֵת כָּל־
הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהֹדִיעַ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלּוֹת׃
20 יְהוָה אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃ 21 וּמִי כְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלַךְ
הָאֱלֹהִים לִפְדּוֹת לוֹ עָם לָשׂוּם לְךָ שֵׁם
גְּדֻלּוֹת וְנֹרָאוֹת לְגָרֵשׁ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר־
פָּדִיתָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם׃ 22 וַתִּתֵּן אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 23 וְעַתָּה יְהוָה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ
יֵאָמֵן עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
24 וְיֵאָמֵן וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
וּבֵית־דָּוִיד עַבְדְּךָ נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ 25 כִּי ׀ אַתָּה
אֱלֹהַי גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת
עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃

8 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης,
καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ
ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Καὶ
θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ καὶ καταφυ-
τεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ
οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας
τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀρχῆς, 10 Καὶ ἀφ'
ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,
καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ
αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι Κύριος.
11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ
κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω
τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας
σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 12 Αὐτὸς
οἰκοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ τὸ ἔλεός
μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ
τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου. 14 Καὶ πιστώσω
αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος
ἕως αἰῶνος. 15 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην, οὕτως
ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ. 16 Καὶ ἦλθεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου,
καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριε ὁ θεός; καὶ τίς ὁ
οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος; 17 Καὶ
ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός, καὶ ἐλάλη-
σας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν,
καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὕψωσάς
με, Κύριε ὁ θεός. 18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ
πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου
οἶδας, 19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας
τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην. 20 Κύριε, οὐκ ἔστιν
ὅμοιός σοι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ κατὰ
πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν. 21 Καὶ
οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ
τῆς γῆς, ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώ-
σασθαι λαὸν ἑαυτῷ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα
καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ
σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη. 22 Καὶ
ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως
αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς θεόν.
23 Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς
τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω
ἕως αἰῶνος, καὶ ποίησον καθὼς ἐλάλησας· 24 Καὶ
πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σου ἕως
αἰῶνος λεγόντων Κύριε Κύριε παντοκράτωρ θεὸς
Ἰσραήλ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνωρθω-
μένος ἐναντίον σου. 25 Ὅτι σύ, Κύριος ὁ θεός
μου, ἤνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον· διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ
παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου.

8 Et fui tecum quocumque perrexisti: et inter-
feci omnes inimicos tuos coram te, fecique tibi
nomen quasi unius magnorum, qui celebrantur
in terra. 9 Et dedi locum populo meo Israel:
plantabitur, et habitabit in eo, et ultra non
commovebitur: nec filii iniquitatis atterent
eos, sicut a principio, 10 Ex diebus quibus
dedi judices populo meo Israel, et humiliavi
universos inimicos tuos. Annuntio ergo tibi,
quod ædificaturus sit tibi Dominus domum.
11 Cumque impleveris dies tuos ut vadas ad
patres tuos, suscitabo semen tuum post te,
quod erit de filiis tuis: et stabiliam regnum
ejus. 12 Ipse ædificabit mihi domum, et
firmabo solium ejus usque in æternum. 13 Ego
ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium:
et misericordiam meam non auferam ab eo,
sicut abstuli ab eo qui ante te fuit. 14 Et
statuam eum in domo mea, et in regno meo,
usque in sempiternum: et thronus ejus erit
firmissimus in perpetuum. 15 Juxta omnia
verba hæc, et juxta universam visionem istam,
sic locutus est Nathan ad David. 16 Cumque
venisset rex David, et sedisset coram Domino,
dixit: Quis ego sum Domine Deus, et quæ
domus mea, ut præstares mihi talia? 17 Sed
et hoc parum visum est in conspectu tuo,
ideoque locutus es super domum servi tui
etiam in futurum: et fecisti me spectabilem
super omnes homines, Domine Deus. 18 Quid
ultra addere potest David, cum ita glorifica-
veris servum tuum, et cognoveris eum?
19 Domine propter famulum tuum juxta cor
tuum fecisti omnem magnificentiam hanc, et
nota esse voluisti universa magnalia. 20 Do-
mine, non est similis tui: et non est alius
Deus absque te, ex omnibus, quos audivimus
auribus nostris. 21 Quis enim est alius, ut
populus tuus Israel, gens una in terra, ad
quam perrexit Deus, ut liberaret, et faceret
populum sibi, et magnitudine sua atque ter-
roribus ejiceret nationes a facie ejus, quem de
Ægypto liberarat? 22 Et posuisti populum
tuum Israel tibi in populum usque in æternum,
et tu Domine factus es Deus ejus. 23 Nunc
igitur Domine, sermo, quem locutus es famulo
tuo, et super domum ejus, confirmetur in per-
petuum, et fac sicut locutus es. 24 Perma-
neatque et magnificetur nomen tuum usque
in sempiternum, et dicatur: Dominus exer-
cituum Deus Israel, et domus David servi
ejus permanens coram eo. 25 Tu enim
Domine Deus meus revelasti auriculam servi
tui, ut ædificares ei domum: et idcirco
invenit servus tuus fiduciam, ut oret coram te.

26 וְעַתָּה יְהוָה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר
עַל־עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ 27 וְעַתָּה
הוֹאַלְתָּ לְבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדְּךָ לִהְיוֹת
לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה יְהוָה בֵּרַכְתָּ
וּמְבֹרָךְ לְעוֹלָם׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִיד אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח אֶת־גַּת וּבְנֹתֶיהָ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיִּהְיוּ מוֹאָב
עֲבָדִים לְדָוִיד נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ 3 וַיַּךְ דָּוִיד
אֶת־הֲדַרְעֶזֶר מֶלֶךְ־צוֹבָה חֲמָתָה בְּלֶכְתּוֹ
לְהַצִּיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃ 4 וַיִּלְכֹּד דָּוִיד
מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִיד
אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
5 וַיָּבֹא אֲרַם דַּרְמֶשֶׂק לַעְזוֹר לַהֲדַרְעֶזֶר
מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִיד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם
אֶלֶף אִישׁ׃ 6 וַיָּשֶׂם דָּוִיד בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק
וַיְהִי אֲרָם לְדָוִיד עֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה
וַיּוֹשַׁע יְהוָה לְדָוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
7 וַיִּקַּח דָּוִיד אֵת שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ
עַל עַבְדֵי הֲדַרְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָם׃
8 וּמִטִּבְחַת וּמִכּוּן עָרֵי הֲדַרְעֶזֶר לָקַח דָּוִיד
נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בָּהּ ׀ עָשָׂה שְׁלֹמֹה
אֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־הָעַמּוּדִים וְאֵת כְּלֵי
הַנְּחֹשֶׁת׃ 9 וַיִּשְׁמַע תֹּעוּ מֶלֶךְ
חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִיד אֶת־כָּל־חֵיל הֲדַרְעֶזֶר
מֶלֶךְ־צוֹבָה׃ 10 וַיִּשְׁלַח אֶת־הֲדוֹרָם־בְּנוֹ
אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לִשְׁאָול־לוֹ לְשָׁלוֹם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַרְעֶזֶר וַיַּכֵּהוּ
כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעוּ הָיָה הֲדַרְעָזֶר וְכֹל
כְּלֵי זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ 11 גַּם־אֹתָם
הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל־הַגּוֹיִם מֵאֱדוֹם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק׃
12 וְאַבְשַׁי בֶּן־צְרוּיָה הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא
הַמֶּלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃ 13 וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם
נְצִיבִים וַיִּהְיוּ כָל־אֱדוֹם עֲבָדִים לְדָוִיד
וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
14 וַיִּמְלֹךְ דָּוִיד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ 15 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃

26 Καὶ νῦν, Κύριε, σὺ εἶ αὐτὸς θεός, καὶ ἐλάλησας
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 27 Καὶ νῦν
ἤρξαι τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ
Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ
ἔλαβε τὴν Γὲθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωαβ, καὶ
ἦσαν Μωὰβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα.
3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ βασιλέα
Σουβὰ Ἡμάθ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην. 4 Καὶ προκατε-
λάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν·
καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ
ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα. 5 Καὶ ἦλθε
Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ
Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ
δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ
εἰς παῖδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔσωσε Κύριος
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τοὺς
παῖδας Ἀδρααζάρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβὲθ καὶ ἐκ τῶν
ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζὰρ ἔλαβε Δαυὶδ
χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμὼν
τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ
τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ. 9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς
Ἡμὰθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν
Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβά, 10 Καὶ ἀπέστειλε
τὸν Ἀδουρὰμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ
τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆ-
σαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζὰρ καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ
Ἀδρααζάρ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ
Ἰδουμαίας καὶ Μωὰβ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλήκ. 12 Καὶ Ἀβεσὰ
υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι
τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας, 13 Καὶ ἔθετο
ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς· καὶ ἦσαν πάντες οἱ
Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυίδ· καὶ ἔσωζε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 14 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ. 15 Καὶ
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς· καὶ
Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ὁ ὑπομνηματογράφος.

26 Nunc ergo Domine, tu es Deus, et locutus
es ad servum tuum tanta beneficia. 27 Et
cœpisti benedicere domui servi tui, ut sit
semper coram te: te enim Domine benedi-
cente, benedicta erit in perpetuum.

CAPUT XVIII.

1 Factum est autem post hæc, ut percuteret
David Philisthiim, et humiliaret eos, et tol-
leret Geth, et filias ejus, de manu Philisthiim,
2 Percuteretque Moab, et fierent Moabitæ
servi David, offerentes ei munera. 3 Eo tem-
pore percussit David etiam Adarezer regem
Soba regionis Hemath, quando perrexit ut
dilataret imperium suum usque ad flumen
Euphraten. 4 Cepit ergo David mille quad-
rigas ejus, et septem millia equitum, ac viginti
millia virorum peditum, subnervavitque omnes
equos curruum, exceptis centum quadrigis,
quas reservavit sibi. 5 Supervenit autem et
Syrus Damascenus, ut auxilium præberet
Adarezer regi Soba: sed et hujus percussit
David viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
milites in Damasco, ut Syria quoque serviret
sibi, et offerret munera. Adjuvitque eum
Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat.
7 Tulit quoque David pharetras aureas, quas
habuerant servi Adarezer, et attulit eas in
Jerusalem. 8 Necnon de Thebath et Chun,
urbibus Adarezer, æris plurimum, de quo fecit
Salomon mare æneum, et columnas, et vasa
ænea. 9 Quod cum audisset Thou rex
Hemath, percussisse videlicet David omnem
exercitum Adarezer regis Soba, 10 Misit
Adoram filium suum ad regem David, ut pos-
tularet ab eo pacem, et congratularetur ei,
quod percussisset et expugnasset Adarezer:
adversarius quippe erat Thou Adarezer.
11 Sed et omnia vasa aurea, et argentea, et
ænea, consecravit David rex Domino, cum
argento et auro, quod tulerat ex universis
gentibus, tam de Idumæa, et Moab, et filiis
Ammon, quam de Philisthiim et Amalec.
12 Abisai vero filius Sarviæ percussit Edom
in valle Salinarum, decem et octo millia.
13 Et constituit in Edom præsidium, ut
serviret Idumæa David: salvavitque Do-
minus David in cunctis, ad quæ per-
rexerat. 14 Regnavit ergo David super
universum Israel, et faciebat judicium atque
justitiam cuncto populo suo. 15 Porro
Joab filius Sarviæ erat super exercitum,
et Josaphat filius Ahilud a commentariis.

16 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר
כֹּהֲנִים וְשַׁוְשָׁא סוֹפֵר׃ 17 וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע
עַל־הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי־דָוִיד הָרִאשֹׁנִים
לְיַד הַמֶּלֶךְ׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־
עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כִּי־עָשָׂה
אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִיד מַלְאָכִים
לְנַחֲמוֹ עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִיד אֶל־
אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־חָנוּן לְנַחֲמוֹ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן לְחָנוּן הַמְכַבֵּד דָּוִיד אֶת־
אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מְנַחֲמִים
הֲלֹא בַּעֲבוּר לַחְקֹר וְלַהֲפֹךְ וּלְרַגֵּל הָאָרֶץ
בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃ 4 וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי
דָוִיד וַיְגַלְּחֵם וַיִּכְרֹת אֶת־מַדְוֵיהֶם בַּחֵצִי
עַד־הַמִּפְשָׂעָה וַיְשַׁלְּחֵם׃ 5 וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּידוּ
לְדָוִיד עַל־הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־
הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד אֲשֶׁר־יְצַמַּח זְקַנְכֶם
וְשַׁבְתֶּם׃ 6 וַיִּרְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
הִתְבָּאֲשׁוּ עִם־דָּוִיד וַיִּשְׁלַח חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן
אֶלֶף כִּכַּר־כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מִן־אֲרַם נַהֲרַיִם
וּמִן־אֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים׃
7 וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב
וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת־עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ
לִפְנֵי מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן נֶאֶסְפוּ מֵעָרֵיהֶם
וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה׃ 8 וַיִּשְׁמַע דָּוִיד
וַיִּשְׁלַח אֶת־יוֹאָב וְאֵת כָּל־צָבָא הַגִּבּוֹרִים׃
9 וַיֵּצְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח
הָעִיר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃
10 וַיַּרְא יוֹאָב כִּי־הָיְתָה פְנֵי־הַמִּלְחָמָה
אֵלָיו פָּנִים וְאָחוֹר וַיִּבְחַר מִכָּל־בָּחוּר
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם׃ 11 וְאֵת
יֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אַבְשַׁי אָחִיו וַיַּעַרְכוּ
לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃ 12 וַיֹּאמֶר אִם־תֶּחֱזַק
מִמֶּנִּי אֲרָם וְהָיִיתָ לִּי לִתְשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי
עַמּוֹן יֶחֶזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃ 13 חֲזַק
וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד־עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ
וַיהוָה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 14 וַיִּגַּשׁ
יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה
וַיָּנוּסוּ מִפָּנָיו׃ 15 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס
אֲרָם וַיָּנוּסוּ גַם־הֵם מִפְּנֵי אַבְשַׁי אָחִיו
וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּבֹא יוֹאָב יְרוּשָׁלִָם׃

16 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσὰ γραμματεύς, 17 Καὶ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
Φελεθί, καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ
βασιλέως.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναὰς
βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποιήσω
ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναάς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν
Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν·
3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν
Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου
ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ ὅπως ἐξερευ-
νήσωσι τὴν πόλιν καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν
ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν
Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρησεν αὐτούς,
καὶ ἀφεῖλε τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς
ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. 5 Καὶ ἦλθον
ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ
ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν
ἠτιμωμένοι σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καθίσατε
ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν,
καὶ ἀνακάμψατε. 6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
ὅτι ᾐσχύνθη λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν
καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ
μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ
ἐκ Συρίας Μααχὰ καὶ παρὰ Σωβὰλ ἅρματα καὶ
ἱππεῖς. 7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων καὶ τὸν βασιλέα
Μααχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἦλθον καὶ
παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά· καὶ οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ
ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι. 8 Καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ
ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν
δυνατῶν. 9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα
τῆς πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέ-
βαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. 10 Καὶ εἶδεν
Ἰωὰβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν
πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ
ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραήλ, καὶ
παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου. 11 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσαῒ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν
Ἀμμών. 12 Καὶ εἶπεν Ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ ὁ
Σύρος, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν οἱ
υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε.
13 Ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν
καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει. 14 Καὶ
παρετάξατο Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν.
15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι,
καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαῒ καὶ
ἀπὸ προσώπου Ἰωὰβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἦλθεν Ἰωὰβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Sadoc autem filius Achitob, et Ahimelech
filius Abiathar, sacerdotes: et Susa, scriba.
17 Banaias quoque filius Joiadæ super legiones
Cerethi et Pheleti: porro filii David, primi ad
manum regis.

CAPUT XIX.

1 Accidit autem ut moreretur Naas rex
filiorum Ammon, et regnaret filius ejus pro eo.
2 Dixitque David: Faciam misericordiam
cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi
pater ejus gratiam. Misitque David nuntios
ad consolandum eum super morte patris sui.
Qui cum pervenissent in terram filiorum
Ammon, ut consolarentur Hanon, 3 Dixe-
runt principes filiorum Ammon ad Hanon:
Tu forsitan putas, quod David honoris causâ
in patrem tuum miserit qui consolentur te:
nec animadvertis, quod ut explorent, et inves-
tigent, et scrutentur terram tuam, venerint ad
te servi ejus. 4 Igitur Hanon pueros David
decalvavit, et rasit, et præcidit tunicas eorum
a natibus usque ad pedes, et dimisit eos.
5 Qui cum abiissent, et hoc mandassent David,
misit in occursum eorum (grandem enim con-
tumeliam sustinuerant), et præcepit ut mane-
rent in Jericho, donec cresceret barba eorum,
et tunc reverterentur. 6 Videntes autem filii
Ammon, quod injuriam fecissent David, tam
Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille
talenta argenti, ut conducerent sibi de Meso-
potamia, et de Syria Maacha, et de Soba,
currus et equites. 7 Conduxeruntque triginta
duo millia curruum, et regem Maacha, cum
populo ejus. Qui cum venissent, castrametati
sunt e regione Medaba. Filii quoque Ammon
congregati de urbibus suis, venerunt ad bel-
lum. 8 Quod cum audisset David, misit
Joab, et omnem exercitum virorum fortium:
9 Egressique filii Ammon, direxerunt aciem
juxta portam civitatis: reges autem, qui ad
auxilium ejus venerant, separatim in agro
steterunt. 10 Igitur Joab, intelligens bellum
ex adverso, et post tergum contra se fieri,
elegit viros fortissimos de universo Israel, et
perrexit contra Syrum. 11 Reliquam autem
partem populi dedit sub manu Abisai fratris
sui, et perrexerunt contra filios Ammon.
12 Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris
mihi: si autem superaverint te filii Ammon,
ero tibi in præsidium. 13 Confortare, et
agamus viriliter pro populo nostro, et pro
urbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in
conspectu suo bonum est, faciet. 14 Per-
rexit ergo Joab, et populus qui cum eo
erat, contra Syrum ad prælium: et fugavit
eos. 15 Porro filii Ammon videntes quod
fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai
fratrem ejus, et ingressi sunt civitatem:
reversusque est etiam Joab in Jerusalem.

16 וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְשׁוֹפַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר
לִפְנֵיהֶם׃ 17 וַיֻּגַּד לְדָוִיד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ
אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִיד לִקְרַאת אֲרָם מִלְחָמָה
וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃ 18 וַיָּנָס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּהֲרֹג דָּוִיד מֵאֲרָם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וְאֵת שׁוֹפַךְ
שַׂר־הַצָּבָא הֵמִית׃ 19 וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר
כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלִימוּ עִם־דָּוִיד
וַיַּעַבְדֻהוּ וְלֹא־אָבָה אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
בְּנֵי־עַמּוֹן עוֹד׃

פרשה כ׃

1 וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת ׀ צֵאת
הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג יוֹאָב אֶת־חֵיל הַצָּבָא
וַיַּשְׁחֵת ׀ אֶת־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיָּבֹא וַיָּצַר
אֶת־רַבָּה וְדָוִיד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָ͏ִם וַיַּךְ יוֹאָב
אֶת־רַבָּה וַיֶּהֶרְסֶהָ׃ 2 וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת־
עֲטֶרֶת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ ׀ מִשְׁקַל
כִּכַּר־זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ
דָּוִיד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃
3 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשַׂר בַּמְּגֵרָה
וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמְּגֵרוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה
דָּוִיד לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִיד
וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַתַּעֲמֹד מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם־פְּלִשְׁתִּים
אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת־סִפַּי מִילִדֵי
הָרְפָאִים וַיִּכָּנֵעוּ׃ 5 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יָעוּר אֶת־
לַחְמִי אֲחִי גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ 6 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה
בְּגַת וַיְהִי ׀ אִישׁ מִדָּה וְאֶצְבְּעֹתָיו שֵׁשׁ־
וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וְגַם־הוּא נוֹלַד
לְהָרָפָא׃ 7 וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ
יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעָא אֲחִי דָוִיד׃ 8 אֵל נוּלְּדוּ
לְהָרָפָא בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִיד וּבְיַד
עֲבָדָיו׃

16 *Καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν
Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους· καὶ ἐξήγαγον
τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφὰθ
ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν
αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε
τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ
ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς·
καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς
πόλεμον, καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν. 18 Καὶ ἔφυγε
Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀπέκτεινε
Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων
καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν Σωφὰθ
ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε. 19 Καὶ εἶδον
παῖδες Ἀδρααζὰρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ καὶ ἐδούλευσαν
αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς
υἱοῖς Ἀμμὼν ἔτι.*

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν
βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ἰωὰβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς
στρατιᾶς, καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμών·
καὶ ἦλθε καὶ περιεκάθισε τὴν Ῥαββά, καὶ Δαυὶδ
ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπάταξεν Ἰωὰβ τὴν
Ῥαββὰ καὶ κατέσκαψεν αὐτήν. 2 Καὶ ἔλαβε
Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὑρέθη ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος,
καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυίδ· καὶ σκῦλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 3 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ διέπρισε πρίοσι καὶ ἐν
σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ ἐν διασχίζουσι, καὶ οὕτως
ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμών· καὶ
ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο
ἔτι πόλεμος ἐν Γαζὲρ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· τότε
ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφοὺτ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν. 5 Καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαὶρ τὸν Λαχμὶ ἀδελφὸν
Γολιὰθ τοῦ Γετθαίου, καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς
ἀντίον ὑφαινόντων. 6 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
ἐν Γέθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ δάκτυλοι
αὐτοῦ ἓξ καὶ ἓξ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν
ἀπόγονος γιγάντων. 7 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραήλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ
Δαυίδ. 8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ῥαφᾷ ἐν Γέθ, πάν-
τες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ
Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ.*

16 Videns autem Syrus quod cecidisset coram
Israel, misit nuntios, et adduxit Syrum, qui
erat trans fluvium: Sophach autem princeps
militiæ Adarezer, erat dux eorum. 17 Quod
cum nuntiatum esset David, congregavit uni-
versum Israel, et transivit Jordanem, irruitque
in eos, et direxit ex adverso aciem, illis contra
pugnantibus. 18 Fugit autem Syrus Israel:
et interfecit David de Syris septem millia
curruum, et quadraginta millia peditum, et
Sophach exercitus principem. 19 Videntes
autem servi Adarezer se ab Israel esse su-
peratos, transfugerunt ad David, et servierunt
ei: noluitque ultra Syria auxilium præbere
filiis Ammon.

CAPUT XX.

1 FACTUM est autem post anni circulum, eo
tempore, quo solent reges ad bella procedere,
congregavit Joab exercitum, et robur militiæ,
et vastavit terram filiorum Ammon; perrexit-
que et obsedit Rabba: porro David manebat
in Jerusalem, quando Joab percussit Rabba, et
destruxit eam. 2 Tulit autem David coronam
Melchom de capite ejus, et invenit in ea auri
pondo talentum, et pretiosissimas gemmas,
fecitque sibi inde diadema: manubias quoque
urbis plurimas tulit: 3 Populum autem, qui
erat in ea, eduxit: et fecit super eos tribulas,
et trahas, et ferrata carpenta transire, ita ut
dissecarentur, et contererentur: sic fecit David
cunctis urbibus filiorum Ammon: et reversus
est cum omni populo suo in Jerusalem. 4 Post
hæc initum est bellum in Gazer adversum
Philisthæos: in quo percussit Sobochai Husa-
thites, Saphai de genere Raphaim et humi-
liavit eos. 5 Aliud quoque bellum gestum est
adversus Philisthæos, in quo percussit Adeo-
datus filius Saltus Bethlehemites fratrem
Goliath Gethæi, cujus hastæ lignum erat
quasi liciatorium texentium. 6 Sed et aliud
bellum accidit in Geth, in quo fuit homo
longissimus, senos habens digitos, id est,
simul viginti quatuor: qui et ipse de Rapha
fuerat stirpe generatus. 7 Hic blasphemavit
Israel: et percussit eum Jonathan filius Samaa
fratris David. 8 Hi sunt filii Rapha in Geth,
qui ceciderunt in manu David et servorum
ejus.

פרשה כא :

1 וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל־יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת־
דָּוִיד לִמְנוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
אֶל־יוֹאָב וְאֶל־שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סִפְרוּ אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד־דָּן וְהָבִיאוּ אֵלַי
וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפָּרָם׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹאָב יוֹסֵף
יְהוָה עַל־עַמּוֹ ׀ כָּהֵם מֵאָה פְעָמִים הֲלֹא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם לַאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה
יְבַקֵּשׁ זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה יִהְיֶה לְאַשְׁמָה
לְיִשְׂרָאֵל׃ 4 וּדְבַר־הַמֶּלֶךְ חָזַק עַל־יוֹאָב
וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְהַלֵּךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא
יְרוּשָׁלִָם׃ 5 וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר
מִפְקַד־הָעָם אֶל־דָּוִיד וַיְהִי כָל־יִשְׂרָאֵל
אֶלֶף אֲלָפִים וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב
וִיהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חָרֶב׃ 6 וְלֵוִי וּבִנְיָמִן לֹא פָקַד
בְּתוֹכָם כִּי־נִתְעַב דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב׃
7 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה
וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־
הָאֱלֹהִים חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲווֹן
עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ 9 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־גָּד חֹזֵה דָוִיד לֵאמֹר׃ 10 לֵךְ
וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִיד לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת
מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 11 וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִיד
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה קַבֶּל־לָךְ׃ 12 אִם־
שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
נִסְפֶּה מִפְּנֵי־צָרֶיךָ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ ׀ לְמַשֶּׂגֶת
וְאִם־שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה ׀ וְדֶבֶר בָּאָרֶץ
וּמַלְאַךְ יְהוָה מַשְׁחִית בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה רְאֵה מָה־אָשִׁיב אֶת־שֹׁלְחִי דָּבָר׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד
אֶפְּלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו מְאֹד
וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּל׃ 14 וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְעִים אֶלֶף
אִישׁ׃ 15 וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים ׀ מַלְאָךְ ׀
לִירוּשָׁלִַם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה
יְהוָה וַיִּנָּחֶם עַל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ
יְהוָה עֹמֵד עִם־גֹּרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃

ΚΕΦ. κα.

1 ΚΑΙ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ
ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆσαι τον Ἰσραήλ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως Πορεύθητε
ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ καὶ ἕως
Δάν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μέ, καὶ γνώσομαι τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν. 3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Προσθείη
Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατοντα-
πλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως βλέποντες· πάντες τῷ κυρίῳ μου
παῖδες· ἵνα τί ζητεῖ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ
γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραήλ; 4 Τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦ βασιλέως ἴσχυσεν ἐπὶ Ἰωάβ· καὶ ἐξῆλθεν
Ἰωὰβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ Ἰσραήλ, καὶ ἦλθεν
εἰς Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ· καὶ ἦν πᾶς
Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν
ἐσπασμένων μάχαιραν, καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσιαι
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων
μάχαιραν. 6 Καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Βενιαμὶν οὐκ
ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος
τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ. 7 Καὶ πονηρὸν ἐναντίον
τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε
τὸν Ἰσραήλ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν
Ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο·
καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου, ὅτι
ἐματαιώθην σφόδρα. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Γὰδ τὸν ὁρῶντα λέγων 10 Πορεύου καὶ λάλησον
πρὸς Δαυὶδ λέγων Οὕτω λέγει Κύριος Τρία αἱρῶ
ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω
σοι. 11 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Οὕτως λέγει Κύριος Ἔκλεξαι σεαυτῷ 12 Ἢ τρία
ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου
ἐχθρῶν σου, καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ
θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων
ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἴδε τί
ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντι λόγον. 13 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Γὰδ Στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα·
ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
οὐ μὴ ἐμπέσω. 14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον
ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα
χιλιάδες ἀνδρῶν. 15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς
ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν·
καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος καὶ μετεμελήθη
ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι
Ἱκανούσθω σοι, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου ἑστὼς ἐν τῷ ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

CAPUT XXI.

1 Consurrexit autem Satan contra Israel:
et concitavit David ut numeraret Israel.
2 Dixitque David ad Joab, et ad principes
populi: Ite, et numerate Israel a Bersabee
usque Dan: et afferte mihi numerum ut
sciam. 3 Responditque Joab: Augeat Dominus
populum suum centuplum, quam sunt: nonne
domine mi rex, omnes servi tui sunt? quare
hoc quærit dominus meus, quod in peccatum
reputetur Israeli? 4 Sed sermo regis magis
prævaluit: egressusque est Joab, et circuivit
universum Israel; et reversus est Jerusalem:
5 Deditque Davidi numerum eorum, quos cir-
cuierat: et inventus est omnis numerus Israel,
mille millia et centum millia virorum educen-
tium gladium: de Juda autem quadringenta
septuaginta millia bellatorum. 6 Nam Levi
et Benjamin non numeravit: eo quod Joab
invitus exsequeretur regis imperium. 7 Dis-
plicuit autem Deo quod jussum erat: et per-
cussit Israel. 8 Dixitque David ad Deum:
Peccavi nimis ut hoc facerem: obsecro aufer
iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.
9 Et locutus est Dominus ad Gad videntem
Davidis, dicens: 10 Vade, et loquere ad
David, et dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium
tibi optionem do; unum, quod volueris, elige,
et faciam tibi. 11 Cumque venisset Gad ad
David, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige
quod volueris: 12 Aut tribus annis famem:
aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, et
gladium eorum non posse evadere: aut tribus
diebus gladium Domini, et pestilentiam versari
in terra, et angelum Domini interficere in
universis finibus Israel. Nunc igitur vide
quid respondeam ei, qui misit me. 13 Et
dixit David ad Gad: Ex omni parte me
angustiæ premunt: sed melius mihi est, ut
incidam in manus Domini, quia multæ sunt
miserationes ejus, quam in manus hominum.
14 Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel:
et ceciderunt de Israel septuaginta millia viro-
rum. 15 Misit quoque angelum in Jerusalem,
ut percuteret eam: cumque percuteretur, vidit
Dominus, et misertus est super magnitudine
mali: et imperavit angelo, qui percutiebat:
Sufficit, jam cesset manus tua. Porro angelus
Domini stabat juxta aream Ornan Jebusæi.

16 וַיִּשָּׂא דָוִיד אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם
וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם
וַיִּפֹּל דָּוִיד וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בַּשַּׂקִּים עַל־
פְּנֵיהֶם׃ 17 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־הָאֱלֹהִים הֲלֹא
אֲנִי אָמַרְתִּי לִמְנוֹת בָּעָם וַאֲנִי־הוּא אֲשֶׁר־
חָטָאתִי וְהָרֵעַ הֲרֵעוֹתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה
עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהַי תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי
וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמְּךָ לֹא לְמַגֵּפָה׃
18 וּמַלְאַךְ יְהוָה אָמַר אֶל־גָּד לֵאמֹר לְדָוִיד
כִּי ׀ יַעֲלֶה דָוִיד לְהָקִים מִזְבֵּחַ לַיהוָה
בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבֻסִי׃ 19 וַיַּעַל דָּוִיד בִּדְבַר־
גָּד אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם יְהוָה׃ 20 וַיָּשָׁב אָרְנָן
וַיַּרְא אֶת־הַמַּלְאָךְ וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עִמּוֹ
מִתְחַבְּאִים וְאָרְנָן דָּשׁ חִטִּים׃ 21 וַיָּבֹא
דָוִיד עַד־אָרְנָן וַיַּבֵּט אָרְנָן וַיַּרְא אֶת־דָּוִיד
וַיֵּצֵא מִן־הַגֹּרֶן וַיִּשְׁתַּחוּ לְדָוִיד אַפַּיִם אָרְצָה׃
22 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־אָרְנָן תְּנָה־לִּי מְקוֹם
הַגֹּרֶן וְאֶבְנֶה־בּוֹ מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּכֶסֶף מָלֵא
תְּנֵהוּ לִי וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃
23 וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־דָּוִיד קַח־לָךְ וְיַעַשׂ
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה נָתַתִּי
הַבָּקָר לָעֹלוֹת וְהַמּוֹרִגִּים לָעֵצִים וְהַחִטִּים
לַמִּנְחָה הַכֹּל נָתָתִּי׃ 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
דָּוִיד לְאָרְנָן לֹא כִּי־קָנֹה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מָלֵא
כִּי לֹא־אֶשָּׂא אֲשֶׁר־לְךָ לַיהוָה וְהַעֲלוֹת
עוֹלָה חִנָּם׃ 25 וַיִּתֵּן דָּוִיד לְאָרְנָן בַּמָּקוֹם
שִׁקְלֵי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 26 וַיִּבֶן
שָׁם דָּוִיד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵהוּ בָאֵשׁ
מִן־הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
27 וַיֹּאמֶר יְהוָה לַמַּלְאָךְ וַיָּשֶׁב חַרְבּוֹ
אֶל־נְדָנָהּ׃ 28 בָּעֵת הַהִיא בִּרְאוֹת דָּוִיד כִּי־
עָנָהוּ יְהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי וַיִּזְבַּח
שָׁם׃ 29 וּמִשְׁכַּן יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה
בַמִּדְבָּר וּמִזְבַּח הָעוֹלָה בָּעֵת הַהִיא
בַּבָּמָה בְּגִבְעוֹן׃ 30 וְלֹא־יָכֹל דָּוִיד לָלֶכֶת
לְפָנָיו לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי
חֶרֶב מַלְאַךְ יְהוָה׃

פרשה כב׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה
הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִּזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ἑστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπα-
σμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν Οὐκ ἐγὼ εἶπα
τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ; καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρ-
τών, κακοποιῶν ἐκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα
τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ θεός, γενηθήτω ἡ χείρ σου
ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ
ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε. 18 Καὶ
ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γὰδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς
Δαυὶδ ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον Κυρίῳ
ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου. 19 Καὶ ἀνέβη
Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι
Κυρίου. 20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν
βασιλέα καὶ τέσσαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
μεθ' ἀχαβίν· καὶ Ὀρνὰ ἦν ἀλοῶν πυρούς.
21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ Ὀρνὰ
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἅλω καὶ προσεκύνησε τῷ
Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν. 22 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά Δός μοι τὸν τόπον σου τῆς
ἅλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ
παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ. 23 Καὶ εἶπεν
Ὀρνὰ πρὸς Δαυίδ Λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιησάτω ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ·
ἴδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὁλοκαύτωσιν καὶ τὸ
ἄροτρον εἰς ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ
πάντα δέδωκα. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
τῷ Ὀρνᾷ Οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ
ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἅ ἐστι σοὶ Κυρίῳ τοῦ
ἀνενέγκαι ὁλοκαύτωσιν δωρεὰν Κυρίῳ. 25 Καὶ
ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνᾷ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους
χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους. 26 Καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου· καὶ ἐβόησε πρὸς
Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως
καὶ κατηνάλωσε τὴν ὁλοκαύτωσιν. 27 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον, καὶ κατέθηκε τὴν ῥομ-
φαίαν εἰς τὸν κολεὸν αὐτῆς. 28 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ
Κύριος ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου, καὶ ἐθυσία-
σεν ἐκεῖ. 29 Καὶ σκηνὴ Κυρίου ἣν ἐποίησε
Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν
ὁλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμᾷ ἐν
Γαβαών. 30 Καὶ οὐκ ἐδύνατο Δαυὶδ τοῦ πορευ-
θῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν, ὅτι
οὐ κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας
ἀγγέλου Κυρίου.

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ Οὗτός ἐστιν ὁ
οἶκος Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυ-
σιαστήριον εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραήλ.

16 Levansque David oculos suos, vidit ange-
lum Domini stantem inter cælum et terram,
et evaginatum gladium in manu ejus, et ver-
sum contra Jerusalem: et ceciderunt, tam ipse
quam majores natu vestiti ciliciis, proni in
terram. 17 Dixitque David ad Deum: Nonne
ego sum, qui jussi ut numeraretur populus?
Ego, qui peccavi; ego, qui malum feci: iste
grex quid commeruit? Domine Deus meus,
vertatur obsecro manus tua in me, et in
domum patris mei: populus autem tuus non
percutiatur. 18 Angelus autem Domini præ-
cepit Gad, ut diceret Davidi ut ascenderet,
extrueretque altare Domino Deo in area
Ornan Jebusæi. 19 Ascendit ergo David
juxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat
ex nomine Domini. 20 Porro Ornan cum
suspexisset, et vidisset angelum, quatuorque
filii ejus cum eo, absconderunt se: nam eo
tempore terebat in area triticum. 21 Igitur
cum veniret David ad Ornan, conspexit eum
Ornan, et processit ei obviam de area, et
adoravit eum pronus in terram. 22 Dixitque
ei David: Da mihi locum areæ tuæ, ut
ædificem in ea altare Domino: ita ut quantum
valet argenti accipias, et cesset plaga a populo.
23 Dixit autem Ornan ad David: Tolle, et
faciat dominus meus rex quodcumque ei placet:
sed et boves do in holocaustum, et tribulas in
ligna, et triticum in sacrificium: omnia libens
præbebo. 24 Dixitque ei rex David: Nequa-
quam ita fiet, sed argentum dabo quantum
valet: neque enim tibi auferre debeo, et sic
offerre Domino holocausta gratuita. 25 Dedit
ergo David Ornan pro loco siclos auri justis-
simi ponderis sexcentos. 26 Et ædificavit ibi
altare Domino: obtulitque holocausta, et
pacifica, et invocavit Dominum: et exaudivit
eum in igne de cælo super altare holocausti.
27 Præcepitque Dominus angelo: et convertit
gladium suum in vaginam. 28 Protinus ergo
David, videns quod exaudisset eum Dominus
in area Ornan Jebusæi, immolavit ibi victimas.
29 Tabernaculum autem Domini, quod fecerat
Moyses in deserto, et altare holocaustorum, ea
tempestate erat in excelso Gabaon. 30 Et
non prævaluit David ire ad altare, ut ibi
obsecraret Deum: nimio enim fuerat in timore
perterritus, videns gladium angeli Domini.

CAPUT XXII.

1 Dixitque David: Hæc est domus
Dei, et hoc altare in holocaustum Israel.

2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִכְנוֹס אֶת־הַגֵּרִים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֹצְבִים לַחְצוֹב
אַבְנֵי גָזִית לִבְנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
3 וּבַרְזֶל ׀ לָרֹב לַמִּסְמְרִים לְדַלְתוֹת
הַשְּׁעָרִים וְלַמְחַבְּרוֹת הֵכִין דָּוִיד וּנְחֹשֶׁת
לָרֹב אֵין מִשְׁקָל׃ 4 וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאֵין
מִסְפָּר כִּי־הֵבִיאוּ הַצִּידֹנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי
אֲרָזִים לָרֹב לְדָוִיד׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר וָרָךְ וְהַבַּיִת לִבְנוֹת
לַיהוָה לְהַגְדִּיל ׀ לְמַעְלָה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת
לְכָל־הָאֲרָצוֹת אָכִינָה נָּא לוֹ וַיָּכֶן דָּוִיד
לָרֹב לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ 6 וַיִּקְרָא לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ
וַיְצַוֵּהוּ לִבְנוֹת־בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ אֲנִי
הָיָה עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָי׃ 8 וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם
לָרֹב שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ
לֹא־תִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי כִּי דָּמִים רַבִּים
שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי׃ 9 הִנֵּה־בֵן נוֹלָד
לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה וַהֲנִיחוֹתִי
לוֹ מִכָּל־אוֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יִהְיֶה
שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וָשֶׁקֶט אֶתֵּן עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּיָמָיו׃ 10 הוּא־יִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי וְהוּא
יִהְיֶה־לִּי לְבֵן וַאֲנִי־לוֹ לְאָב וַהֲכִינוֹתִי
אֶת־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
11 עַתָּה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצְלַחְתָּ
וּבָנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
עָלֶיךָ׃ 12 אַךְ יִתֶּן־לְּךָ יְהוָה שֵׂכֶל
וּבִינָה וִיצַוְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמוֹר אֶת־
תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 13 אָז תַּצְלִיחַ אִם־
תִּשְׁמוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
עַל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ אַל־תִּירָא וְאַל־
תֵּחָת׃ 14 וְהִנֵּה בְעָנְיִי הֲכִינוֹתִי לְבֵית־
יְהוָה זָהָב כִּכָּרִים מֵאָה־אֶלֶף וְכֶסֶף אֶלֶף
אֲלָפִים כִּכָּרִים וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין
מִשְׁקָל כִּי לָרֹב הָיָה וְעֵצִים וַאֲבָנִים
הֲכִינוֹתִי וַעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף׃ 15 וְעִמְּךָ
לָרֹב עֹשֵׂי מְלָאכָה חֹצְבִים וְחָרָשֵׁי אֶבֶן
וָעֵץ וְכָל־חָכָם בְּכָל־מְלָאכָה׃ 16 לַזָּהָב
לַכֶּסֶף וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין מִסְפָּר קוּם
וַעֲשֵׂה וִיהִי יְהוָה עִמָּךְ׃ 17 וַיְצַו דָּוִיד
לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעְזֹר לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ׃

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσ-
ηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, καὶ κατέστησε λατόμους
λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον
τῷ θεῷ. 3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους
τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς
ἡτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος, οὐκ ἦν
σταθμός. 4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός·
ὅτι ἐφέρυσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα
κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ. 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Σαλωμων ὁ υἱός μου παιδάριον ἁπαλὸν, καὶ ὁ
οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην
ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἑτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος
ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκάλεσε
Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ
τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ.
7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο
ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ. 8 Καὶ ἐγένετό μοι λόγος Κυρίου λέγων
Αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους
ἐποίησας· οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου,
ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
ἐμοῦ. 9 Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ
ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμὼν ὄνομα
αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. 10 Οὗτος οἰκοδομήσει
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς
υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον
βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. 11 Καὶ
νῦν, υἱέ μου, ἔσται μετὰ σοῦ Κύριος, καὶ εὐοδώσει
καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ σου, ὡς
ἐλάλησε περὶ σοῦ. 12 Ἀλλ' ἢ δῴη σοι σοφίαν
καὶ σύνεσιν Κύριος, καὶ κατισχῦσαι σε ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 13 Τότε εὐοδώσει ἐὰν
φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρί-
ματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραήλ·
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα
εἰς οἶκον Κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιά-
δας, καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ
χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς
πλῆθός ἐστι· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ
πρὸς ταῦτα πρόσθες. 15 Καὶ μετὰ σοῦ πρόσθες
εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα, τεχνῖται καὶ
οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς
σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ, 16 Ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ,
χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ Κύριος μετὰ σοῦ.
17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν
Ἰσραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ.

2 Et præcepit ut congregarentur omnes
proselyti de terra Israel, et constituit ex eis
latomos ad cædendos lapides et poliendos, ut
ædificaretur domus Dei. 3 Ferrum quoque
plurimum ad clavos januarum, et ad commis-
suras atque juncturas præparavit David: et
æris pondus innumerabile. 4 Ligna quoque
cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonii
et Tyrii deportaverant ad David. 5 Et dixit
David: Salomon filius meus puer parvulus est
et delicatus: domus autem, quam ædificari
volo Domino, talis esse debet ut in cunctis
regionibus nominetur: præparabo ergo ei
necessaria. Et ob hanc causam ante mortem
suam omnes præparavit impensas. 6 Voca-
vitque Salomonem filium suum: et præcepit
ei ut ædificaret domum Domino Deo Israel.
7 Dixitque David ad Salomonem: Fili mi,
voluntatis meæ fuit ut ædificarem domum
nomini Domini Dei mei, 8 Sed factus est
sermo Domini ad me, dicens: Multum san-
guinem effudisti, et plurima bella bellasti: non
poteris ædificare domum nomini meo, tanto
effuso sanguine coram me: 9 Filius, qui
nascetur tibi, erit vir quietissimus: faciam
enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis
per circuitum: et ob hanc causam Pacificus
vocabitur: et pacem et otium dabo in Israel
cunctis diebus ejus. 10 Ipse ædificabit domum
nomini meo, et ipse erit mihi in filium, et ego
ero illi in patrem: firmaboque solium regni
ejus super Israel in æternum. 11 Nunc ergo
fili mi, sit Dominus tecum, et prosperare, et
ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus
est de te. 12 Det quoque tibi Dominus pru-
dentiam et sensum, ut regere possis Israel, et
custodire legem Domini Dei tui. 13 Tunc
enim proficere poteris, si custodieris mandata
et judicia, quæ præcepit Dominus Moysi ut
doceret Israel: confortare et viriliter age, ne
timeas, neque paveas. 14 Ecce ego in pauper-
tate mea præparavi impensas domus Domini,
auri talenta centum millia, et argenti mille
millia talentorum: æris vero et ferri non est
pondus, vincitur enim numerus magnitudine:
ligna et lapides præparavi ad universa im-
pendia. 15 Habes quoque plurimos artifices,
latomos, et cæmentarios, artificesque lignorum,
et omnium artium ad faciendum opus pruden-
tissimos, 16 In auro et argento et ære et
ferro, cujus non est numerus. Surge igitur,
et fac, et erit Dominus tecum. 17 Præ-
cepit quoque David cunctis principibus
Israel, ut adjuvarent Salomonem filium suum.

18 הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִסָּבִיב כִּי ׀ נָתַן בְּיָדִי אֵת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי עַמּוֹ׃
19 עַתָּה תְּנוּ לְבַבְכֶם וְנַפְשְׁכֶם לִדְרוֹשׁ
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדַּשׁ
יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהָבִיא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה וּכְלֵי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לַבַּיִת הַנִּבְנֶה
לְשֵׁם־יְהוָה׃

פרשה כג׃

1 וְדָוִיד זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים וַיַּמְלֵךְ אֶת־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֶּאֱסֹף אֶת־
כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃
3 וַיִּסָּפְרוּ הַלְוִיִּם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמָעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם לְגֻלְגְּלֹתָם לִגְבָרִים
שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה אָלֶף׃ 4 מֵאֵלֶּה לְנַצֵּחַ
עַל־מְלֶאכֶת בֵּית־יְהוָה עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים׃
5 וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שֹׁעֲרִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
מְהַלְלִים לַיהוָה בַּכֵּלִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לְהַלֵּל׃ 6 וַיֶּחָלְקֵם דָּוִיד מַחְלְקוֹת
לִבְנֵי לֵוִי לְגֵרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃
7 לַגֵּרְשֻׁנִּי לַעְדָּן וְשִׁמְעִי׃ 8 בְּנֵי
לַעְדָּן הָרֹאשׁ יְחִיאֵל וְזֵתָם וְיוֹאֵל
שְׁלֹשָׁה׃ 9 בְּנֵי שִׁמְעִי שְׁלֹמוֹת
וַחֲזִיאֵל וְהָרָן שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְלַעְדָּן׃ 10 וּבְנֵי שִׁמְעִי
יַחַת זִינָא וִיעוּשׁ וּבְרִיעָה אֵלֶּה בְנֵי־
שִׁמְעִי אַרְבָּעָה׃ 11 וַיְהִי־יַחַת הָרֹאשׁ
וְזִיזָה הַשֵּׁנִי וִיעוּשׁ וּבְרִיעָה לֹא־הִרְבּוּ
בָנִים וַיִּהְיוּ לְבֵית אָב לִפְקֻדָּה אֶחָת׃
12 בְּנֵי קְהָת עַמְרָם יִצְהָר חֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל אַרְבָּעָה׃ 13 בְּנֵי עַמְרָם
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וַיִּבָּדֵל אַהֲרֹן לְהַקְדִּישׁוֹ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא־וּבָנָיו עַד־עוֹלָם
לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ
בִּשְׁמוֹ עַד־עוֹלָם׃ 14 וּמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
בָּנָיו יִקָּרְאוּ עַל־שֵׁבֶט הַלֵּוִי׃
15 בְּנֵי מֹשֶׁה גֵּרְשׁוֹם וֶאֱלִיעֶזֶר׃ 16 בְּנֵי
גֵרְשׁוֹם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ׃ 17 וַיִּהְיוּ בְנֵי־
אֱלִיעֶזֶר רְחַבְיָה הָרֹאשׁ וְלֹא־הָיָה לֶאֱלִיעֶזֶר
בָּנִים אֲחֵרִים וּבְנֵי רְחַבְיָה רָבוּ לְמָעְלָה׃
18 בְּנֵי יִצְהָר שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ׃

18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς
κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν ὑμῶν τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον
Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ. 19 Νῦν δότε
καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε
ἁγίασμα τῷ θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς
οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνθ'
αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ. 2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας
ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας.
3 Καὶ ἠρίθμησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς
καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ
χιλιάδας· 4 Ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα
οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμμα-
τεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι, 5 Καὶ τέσσαρες
χιλιάδες πυλωροί, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες
τῷ Κυρίῳ ἐν ὀργάνοις οἷς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας
τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.
7 Καὶ τῷ Γεδσών· Ἐδὰν καὶ Σεμεΐ. 8 Υἱοὶ τῷ
Ἐδάν· ἄρχων Ἰειὴλ καὶ Ζηθὰν καὶ Ἰωήλ, τρεῖς.
9 Υἱοὶ Σεμεΐ· Σαλωμίθ, Ἰειὴλ καὶ Δάν, τρεῖς·
οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τῶν Ἐδάν. 10 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Σεμεΐ· Ἰὲθ καὶ Ζιζὰ καὶ Ἰωὰς καὶ Βεριά,
οὗτοι υἱοὶ Σεμεῒ τέσσαρες. 11 Καὶ ἦν Ἰὲθ ὁ
ἄρχων, καὶ Ζιζὰ ὁ δεύτερος· καὶ Ἰωὰς καὶ Βεριὰ
οὐκ ἐπλήθυναν υἱούς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον
πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν. 12 Υἱοὶ Καάθ·
Ἀμβράμ, Ἰσάαρ, Χεβρών, Ὀζιήλ, τέσσαρες.
13 Υἱοὶ Ἀμβράμ· Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς. Καὶ
διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ
θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ
ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
14 Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, υἱοὶ
αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί. 15 Υἱοὶ
Μωυσῆ· Γηρσὰμ καὶ Ἐλιέζερ. 16 Υἱοὶ Γηρσάμ·
Σουβαὴλ ὁ ἄρχων. 17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ
Ἐλιέζερ Ῥαβία ὁ ἄρχων, καὶ οὐκ ἦσαν τῷ
Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι· καὶ υἱοὶ Ῥαβιὰ ηὐξήθησαν
εἰς ὕψος. 18 Υἱοὶ Ἰσάαρ· Σαλωμὼθ ὁ ἄρχων.

18 Cernitis, inquiens, quod Dominus Deus
vester vobiscum sit, et dederit vobis requiem
per circuitum, et tradiderit omnes inimicos
vestros in manus vestras, et subjecta sit terra
coram Domino, et coram populo ejus. 19 Præ-
bete igitur corda vestra et animas vestras, ut
quæratis Dominum Deum vestrum: et con-
surgite, et ædificate sanctuarium Domino Deo,
ut introducatur arca fœderis Domini: et vasa
Domino consecrata, in domum, quæ ædificatur
nomini Domini.

CAPUT XXIII.

1 Igitur David senex et plenus dierum,
regem constituit Salomonem filium suum super
Israel. 2 Et congregavit omnes principes
Israel, et sacerdotes atque Levitas. 3 Nume-
ratique sunt Levitæ a triginta annis, et supra:
et inventa sunt triginta octo millia virorum.
4 Ex his electi sunt, et distributi in minis-
terium domus Domini, viginti quatuor millia:
præpositorum autem et judicum sex millia.
5 Porro quatuor millia janitores: et totidem
psaltæ canentes Domino in organis, quæ
fecerat ad canendum. 6 Et distribuit eos
David per vices filiorum Levi, Gerson vide-
licet, et Caath, et Merari. 7 Filii Gerson:
Leedan, et Semei. 8 Filii Leedan: princeps
Jahiel, et Zethan, et Joel, tres. 9 Filii Semei:
Salomith, et Hosiel, et Aran, tres: isti prin-
cipes familiarum Leedan. 10 Porro filii
Semei, Leheth, et Ziza, et Jaus, et Baria: isti
filii Semei, quatuor. 11 Erat autem Leheth
prior, Ziza secundus: porro Jaus et Baria non
habuerunt plurimos filios, et idcirco in una
familia, unaque domo, computati sunt. 12 Filii
Caath: Amram, et Isaar, Hebron, et Oziel,
quatuor. 13 Filii Amram: Aaron, et Moyses.
Separatusque est Aaron ut ministraret in
Sancto sanctorum, ipse et filii ejus in sempi-
ternum, et adoleret incensum Domino se-
cundum ritum suum, ac benediceret nomini
ejus in perpetuum. 14 Moysi quoque hominis
Dei filii annumerati sunt in tribu Levi. 15 Filii
Moysi: Gersom, et Eliezer. 16 Filii Gersom:
Subuel primus. 17 Fuerunt autem filii
Eliezer: Rohobia primus: et non erant Eliezer
filii alii. Porro filii Rohobia multiplicati
sunt nimis. 18 Filii Isaar: Salomith primus

19 בְּנֵי חֶבְרוֹן יְרִיָּהוּ הָרֹאשׁ
אֲמַרְיָה הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי וִיקַמְעָם
הָרְבִיעִי׃ 20 בְּנֵי עֻזִּיאֵל מִיכָה
הָרֹאשׁ וְיִשִּׁיָּה הַשֵּׁנִי׃ 21 בְּנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי מַחְלִי אֶלְעָזָר וְקִישׁ׃
22 וַיָּמָת אֶלְעָזָר וְלֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־
בָּנוֹת וַיִּשָּׂאוּם בְּנֵי־קִישׁ אֲחֵיהֶם׃ 23 בְּנֵי
מוּשִׁי מַחְלִי וְעֵדֶר וִירֵמוֹת שְׁלוֹשָׁה׃
24 אֵלֶּה בְנֵי־לֵוִי לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לִפְקוּדֵיהֶם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם
עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה׃ 25 כִּי אָמַר דָּוִיד
הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ וַיִּשְׁכֹּן
בִּירוּשָׁלִַם עַד־לְעוֹלָם׃ 26 וְגַם לַלְוִיִּם אֵין־
לָשֵׂאת אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו לַעֲבֹדָתוֹ׃
27 כִּי בְדִבְרֵי דָוִיד הָאַחֲרוֹנִים הֵמָּה מִסְפַּר
בְּנֵי־לֵוִי מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָעְלָה׃ 28 כִּי
מַעֲמָדָם לְיַד בְּנֵי־אַהֲרֹן לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה
עַל־הַחֲצֵרוֹת וְעַל־הַלְּשָׁכוֹת וְעַל־טָהֳרַת
לְכָל־קֹדֶשׁ וּמַעֲשֵׂה עֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
29 וּלְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּלְסֹלֶת לְמִנְחָה
וְלִרְקִיקֵי הַמַּצּוֹת וְלַמַּחֲבַת וְלַמֻּרְבֶּכֶת וּלְכָל־
מְשׂוּרָה וּמִדָּה׃ 30 וְלַעֲמֹד בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
לְהֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה וְכֵן לָעָרֶב׃ 31 וּלְכֹל
הַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה לַשַּׁבָּתוֹת לֶחֳדָשִׁים
וְלַמֹּעֲדִים בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפָּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד
לִפְנֵי יְהוָה׃ 32 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל־
מוֹעֵד וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
אַהֲרֹן אֲחֵיהֶם לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃

פרשה כד׃

1 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן מַחְלְקוֹתָם בְּנֵי אַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 2 וַיָּמָת
נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא־הָיוּ
לָהֶם וַיְכַהֲנוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 3 וַיֶּחָלְקֵם
דָּוִיד וְצָדוֹק מִן־בְּנֵי אֶלְעָזָר וַאֲחִימֶלֶךְ מִן־
בְּנֵי אִיתָמָר לִפְקֻדָּתָם בַּעֲבֹדָתָם׃ 4 וַיִּמָּצְאוּ
בְנֵי־אֶלְעָזָר רַבִּים לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִן־בְּנֵי
אִיתָמָר וַיַּחְלְקוּם לִבְנֵי אֶלְעָזָר רָאשִׁים
לְבֵית־אָבוֹת שִׁשָּׁה עָשָׂר וְלִבְנֵי אִיתָמָר
לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה׃ 5 וַיַּחְלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת
אֵלֶּה עִם־אֵלֶּה כִּי־הָיוּ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי
הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבִבְנֵי אִיתָמָר׃

19 Υἱοὶ Χεβρών· Ἱεριὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριὰ ὁ
δεύτερος, Ἰεζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.
20 Υἱοὶ Ὀζιήλ· Μιχὰ ὁ ἄρχων καὶ Ἰσιὰ ὁ
δεύτερος. 21 Υἱοὶ Μεραρί· Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί.
Υἱοὶ Μοολί· Ἐλεάζαρ καὶ Κίς. 22 Καὶ ἀπέθανεν
Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέ-
ρες, καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κὶς ἀδελφοὶ αὐτῶν.
23 Υἱοὶ Μουσί· Μοολὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ Ἰαριμώθ,
τρεῖς. 24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα
λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω. 25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ Κατέπαυσε Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. 26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ
ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη
αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς· 27 Ὅτι ἐν
τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς
υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, 28 Ὅτι
ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρὶ Ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ πα-
στοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων
ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ
θεοῦ· 29 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως,
καὶ εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ
λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εις τήγανον, καὶ εἰς τὴν
πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον· 30 Καὶ τοῦ
στῆναι πρωὶ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ οὕτω τὸ ἑσπέρας· 31 Καὶ ἐπὶ πάντων
τῶν ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμόν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς
διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ· 32 Καὶ φυλάξουσι τὰς
φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν
τοῦ ἁγίου καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν
αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διαιρέσει Ναδὰβ καὶ
Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 2 Καὶ ἀπέθανε
Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ
καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρών. 3 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς
Δαυίδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ
Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν
αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 4 Καὶ εὑρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ
πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς
υἱοὺς Ἰθάμαρ· καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς
Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα,
τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ. 5 Καὶ
διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους,
ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων καὶ ἄρχοντες Κυρίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

19 Filii Hebron: Jeriau primus, Amaria
secundus, Jahaziel tertius, Jecmaam quartus.
20 Filii Oziel: Micha primus, Jesia secundus.
21 Filii Merari: Moholi, et Musi. Filii Mo-
holi: Eleazar, et Cis. 22 Mortuus est autem
Eleazar, et non habuit filios, sed filias: acce-
peruntque eas filii Cis fratres earum. 23 Filii
Musi: Moholi, et Eder, et Jerimoth, tres.
24 Hi filii Levi in cognationibus et familiis
suis, principes per vices, et numerum capitum
singulorum, qui faciebant opera ministerii
domus Domini, a viginti annis et supra.
25 Dixit enim David: Requiem dedit Dominus
Deus Israel populo suo, et habitationem Jeru-
salem usque in æternum. 26 Nec erit officii
Levitarum ut ultra portent tabernaculum, et
omnia vasa ejus ad ministrandum. 27 Juxta
præcepta quoque David novissima supputa-
bitur numerus filiorum Levi a viginti annis et
supra. 28 Et erunt sub manu filiorum Aaron
in cultum domus Domini, in vestibulis, et in
exedris, et in loco purificationis, et in sanc-
tuario, et in universis operibus ministerii
templi Domini. 29 Sacerdotes autem, super
panes propositionis, et ad similæ sacri-
ficium, et ad lagana azyma, et sarta-
ginem, et ad torrendum, et super omne
pondus atque mensuram. 30 Levitæ vero, ut
stent mane ad confitendum et canendum
Domino: similiterque ad vesperam 31 Tam
in oblatione holocaustorum Domini, quam in
sabbatis et calendis et solemnitatibus reliquis
juxta numerum, et cæremonias uniuscujusque
rei, jugiter coram Domino. 32 Et custodiant
observationes tabernaculi fœderis, et ritum
sanctuarii, et observationem filiorum Aaron
fratrum suorum, ut ministrent in domo Domini.

CAPUT XXIV.

1 Porro filiis Aaron hæ partitiones erant:
Filii Aaron: Nadab, et Abiu, et Eleazar, et
Ithamar. 2 Mortui sunt autem Nadab et
Abiu ante patrem suum absque liberis: sacer-
dotioque functus est Eleazar, et Ithamar.
3 Et divisit eos David, id est, Sadoc de filiis
Eleazari, et Ahimelech de filiis Ithamar,
secundum vices suas et ministerium. 4 In-
ventique sunt multo plures filii Eleazar in
principibus viris, quam filii Ithamar. Divisit
autem eis, hoc est filiis Eleazar, principes
per familias sedecim: et filiis Ithamar per
familias et domos suas octo. 5 Porro di-
visit utrasque inter se familias sortibus: erant
enim principes sanctuarii, et principes Dei,
tam de filiis Eleazar, quam de filiis Ithamar.

6 וַיִּכְתְּבֵם שְׁמַעְיָה בֶן־נְתַנְאֵל
הַסּוֹפֵר מִן־הַלֵּוִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק
הַכֹּהֵן וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם בֵּית־אָב אֶחָד אָחֻז לְאֶלְעָזָר
וְאָחֻז ׀ אָחֻז לְאִיתָמָר׃ 7 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל
הָרִאשׁוֹן לִיהוֹיָרִיב לִידַעְיָה הַשֵּׁנִי׃ 8 לְחָרִם
הַשְּׁלִישִׁי לִשְׂעֹרִים הָרְבִעִי׃ 9 לְמַלְכִּיָּה
הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמִן הַשִּׁשִּׁי׃ 10 לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִעִי
לַאֲבִיָּה הַשְּׁמִינִי׃ 11 לְיֵשׁוּעַ הַתְּשִׁעִי
לִשְׁכַנְיָהוּ הָעֲשִׂרִי׃ 12 לְאֶלְיָשִׁיב עַשְׁתֵּי
עָשָׂר לְיָקִים שְׁנֵים עָשָׂר׃ 13 לְחֻפָּה שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְיֶשֶׁבְאָב אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ 14 לְבִלְגָּה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְאִמֵּר שִׁשָּׁה עָשָׂר׃ 15 לְחֵזִיר
שִׁבְעָה עָשָׂר לְהַפִּצֵּץ שְׁמוֹנָה עָשָׂר׃
16 לִפְתַחְיָה תִּשְׁעָה עָשָׂר לִיחֶזְקֵאל
הָעֶשְׂרִים׃ 17 לְיָכִין אֶחָד וְעֶשְׂרִים לְגָמוּל
שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים׃ 18 לִדְלָיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
לְמַעַזְיָהוּ אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים׃
19 אֵלֶּה פְקֻדָּתָם לַעֲבֹדָתָם לָבוֹא לְבֵית־
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטָם בְּיַד אַהֲרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְלִבְנֵי לֵוִי
הַנּוֹתָרִים לִבְנֵי עַמְרָם שׁוּבָאֵל לִבְנֵי שׁוּבָאֵל
יֶחְדְּיָהוּ׃ 21 לִרְחַבְיָהוּ לִבְנֵי רְחַבְיָהוּ הָרֹאשׁ
יִשִּׁיָּה׃ 22 לַיִּצְהָרִי שְׁלֹמוֹת לִבְנֵי שְׁלֹמוֹת
יָחַת׃ 23 וּבְנֵי יְרִיָּהוּ אֲמַרְיָהוּ הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל
הַשְּׁלִישִׁי יְקַמְעָם הָרְבִיעִי׃ 24 בְּנֵי עֻזִּיאֵל
מִיכָה לִבְנֵי מִיכָה שָׁמוֹר׃ 25 אֲחִי מִיכָה
יִשִּׁיָּה לִבְנֵי יִשִּׁיָּה זְכַרְיָהוּ׃ 26 בְּנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי יַעֲזִיָּהוּ בְנוֹ׃ 27 בְּנֵי
מְרָרִי לְיַעֲזִיָּהוּ בְּנוֹ וְשֹׁהַם וְזַכּוּר וְעִבְרִי׃
28 לְמַחְלִי אֶלְעָזָר וְלֹא־הָיָה לוֹ בָּנִים׃
29 לְקִישׁ בְּנֵי־קִישׁ יְרַחְמְאֵל׃ 30 וּבְנֵי מוּשִׁי
מַחְלִי וְעֵדֶר וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ 31 וַיַּפִּילוּ גַם־הֵם גּוֹרָלוֹת
לְעֻמַּת ׀ אֲחֵיהֶם בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי דָּוִיד
הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וַאֲחִימֶלֶךְ וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אָבוֹת הָרֹאשׁ לְעֻמַּת
אָחִיו הַקָּטָן׃

פרשה כה׃

1 וַיַּבְדֵּל דָּוִיד וְשָׂרֵי הַצָּבָא לַעֲבֹדָה
לִבְנֵי אָסָף וְהֵימָן וִידוּתוּן הַנִּבְּאִים
בְּכִנֹּרוֹת בִּנְבָלִים וּבִמְצִלְתָּיִם וַיְהִי
מִסְפָּרָם אַנְשֵׁי מְלָאכָה לַעֲבֹדָתָם׃

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαΐας υἱὸς Ναθαναὴλ
ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεύς, καὶ
Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἷς εἷς
τῷ Ἐλεάζαρ καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθάμαρ. 7 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρίμ, τῷ Ἰεδίᾳ
ὁ δεύτερος, 8 Τῷ Χαρὶβ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρὶμ ὁ
τέταρτος, 9 Τῷ Μελχίᾳ ὁ πέμπτος, τῷ Μεϊαμὶν
ὁ ἕκτος, 10 Τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβίᾳ ὁ
ὄγδοος, 11 Τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔννατος, τῷ Σεχενίᾳ ὁ
δέκατος, 12 Τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἑνδέκατος, τῷ Ἰακὶμ ὁ
δωδέκατος, 13 Τῷ Ὀπφᾶ ὁ τρισκαιδέκατος, τῷ
Ἰεσβαὰλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, 14 Τῷ Βελγᾶ ὁ
πεντεκαιδέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαιδέκατος, 15 Τῷ
Χηζὶν ὁ ἑπτακαιδέκατος, τῷ Ἀφεσὴ ὁ ὀκτωκαι-
δέκατος, 16 Τῷ Φεταΐᾳ ὁ ἐννεακαιδέκατος, τῷ
Ἐζεκὴλ ὁ εἰκοστός, 17 Τῷ Ἀχὶμ ὁ εἷς καὶ
εἰκοστός, τῷ Γαμοὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός,
18 Τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ
Μαασαὶ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός. 19 Αὕτη ἡ
ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς
ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ. 20 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς Ἀμβρὰμ
Σωβαήλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὴλ Ἰεδία· 21 Τῷ Ῥααβίᾳ
ὁ ἄρχων. 22 Καὶ τῷ Ἰσααρὶ Σαλωμώθ· τοῖς
υἱοῖς Σαλωμὼθ Ἰάθ. 23 Υἱοὶ Ἐκδιοῦ· Ἀμαδία ὁ
δεύτερος, Ἰαζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοὰμ ὁ τέταρτος.
24 Τοῖς υἱοῖς Ὀζιὴλ Μιχά· υἱοὶ Μιχὰ Σαμήρ·
25 Ἀδελφὸς Μιχὰ Ἰσία· υἱὸς Ἰσιὰ Ζαχαρία.
26 Υἱοὶ Μεραρὶ Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί· υἱοὶ Ὀζία
27 Τοῦ Μεραρὶ τῷ Ὀζίᾳ· υἱοὶ αὐτοῦ Ἰσοὰμ καὶ
Σακχοὺρ καὶ Ἀβαΐ. 28 Τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ· καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοί. 29 Τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κὶς Ἰεραμεήλ.
30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσὶ Μοολὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ
Ἰεριμώθ. Οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους
καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντίον
τοῦ βασιλέως καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀχιμέλεχ καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν πατριάρχαι Ἀραάβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

ΚΕΦ. κε΄.

1 ΚΑΙ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχον-
τες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς
Ἀσὰφ καὶ Αἱμὰν καὶ Ἰδιθοὺν τοὺς ἀποφθεγ-
γομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

6 Descripsitque eos Semeias filius Nathanael
scriba Levites, coram rege et principibus, et
Sadoc sacerdote, et Ahimelech filio Abiathar,
principibus quoque familiarum sacerdotalium
et Leviticarum: unam domum, quæ ceteris
præerat, Eleazar: et alteram domum, quæ sub
se habebat ceteros, Ithamar. 7 Exivit autem
sors prima Joiarib, secunda Jedei, 8 Tertia
Harim, quarta Seorim, 9 Quinta Melchia,
sexta Maiman, 10 Septima Accos, octava
Abia, 11 Nona Jesua, decima Sechenia,
12 Undecima Eliasib, duodecima Jacim,
13 Tertiadecima Hoppha, decimaquarta Is-
baab, 14 Decimaquinta Belga, decimasexta
Emmer, 15 Decimaseptima Hezir, decima-
octava Aphses, 16 Decimanona Pheteia,
vigesima Hezechiel, 17 Vigesimaprima Ja-
chin, vigesimasecunda Gamul, 18 Vigesima-
tertia Dalaiau, vigesimaquarta Maaziau.
19 Hæ vices eorum secundum ministeria sua,
ut ingrediantur domum Domini, et juxta
ritum suum sub manu Aaron patris eorum:
sicut præceperat Dominus Deus Israel.
20 Porro filiorum Levi, qui reliqui fuerant,
de filiis Amram erat Subael, et de filiis Subael,
Jehedeia. 21 De filiis quoque Rohobiæ prin-
ceps Jesias. 22 Isaari vero filius Salemoth,
filiusque Salemoth Jabath: 23 Filiusque
ejus Jeriau primus, Amarias secundus, Jaha-
ziel tertius, Jecmaan quartus. 24 Filius
Oziel, Micha: filius Micha, Samir. 25 Frater
Micha, Jesia: filiusque Jesiæ, Zacharias.
26 Filii Merari: Moholi et Musi. Filius
Oziau: Benno. 27 Filius quoque Merari:
Oziau et Soam et Zachur et Hebri. 28 Porro
Moholi filius: Eleazar, qui non habebat
liberos. 29 Filius vero Cis, Jerameel.
30 Filii Musi: Moholi, Eder, et Jerimoth;
isti filii Levi secundum domos familiarum
suarum. 31 Miseruntque et ipsi sortes
contra fratres suos filios Aaron, coram David
rege, et Sadoc, et Ahimelech, et principibus
familiarum sacerdotalium et Leviticarum, tam
majores, quam minores: omnes sors æquali-
ter dividebat.

CAPUT XXV.

1 Igitur David et magistratus exercitus,
segregaverunt in ministerium filios Asaph,
et Heman, et Idithun: qui prophetarent in
citharis, et psalteriis, et cymbalis, secundum
numerum suum dedicato sibi officio servientes.

2 לִבְנֵי אָסָף זַכּוּר וְיוֹסֵף וּנְתַנְיָה וַאֲשַׂרְאֵלָה
בְּנֵי אָסָף עַל יַד־אָסָף הַנִּבָּא עַל־יְדֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 3 לִידוּתוּן בְּנֵי יְדוּתוּן גְּדַלְיָהוּ
וּצְרִי וִישַׁעְיָהוּ חֲשַׁבְיָהוּ וּמַתִּתְיָהוּ שִׁשָּׁה
עַל יְדֵי אֲבִיהֶם יְדוּתוּן בַּכִּנּוֹר הַנִּבָּא
עַל־הֹדוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה׃ 4 לְהֵימָן בְּנֵי
הֵימָן בֻּקִּיָּהוּ מַתַּנְיָהוּ עֻזִּיאֵל שְׁבוּאֵל
וִירִימוֹת חֲנַנְיָה חֲנָנִי אֱלִיאָתָה גִּדַּלְתִּי
וְרֹמַמְתִּי עֶזֶר יָשְׁבְּקָשָׁה מַלּוֹתִי הוֹתִיר
מַחֲזִיאוֹת׃ 5 כָּל־אֵלֶּה בָנִים לְהֵימָן חֹזֵה
הַמֶּלֶךְ בְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים לְהָרִים קָרֶן וַיִּתֵּן
הָאֱלֹהִים לְהֵימָן בָּנִים אַרְבָּעָה עָשָׂר
וּבָנוֹת שָׁלוֹשׁ׃ 6 כָּל־אֵלֶּה עַל־יְדֵי אֲבִיהֶם
בַּשִּׁיר בֵּית יְהוָה בִּמְצִלְתַּיִם נְבָלִים
וְכִנֹּרוֹת לַעֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי
הַמֶּלֶךְ אָסָף וִידוּתוּן וְהֵימָן׃ 7 וַיְהִי
מִסְפָּרָם עִם־אֲחֵיהֶם מְלֻמְּדֵי־שִׁיר לַיהוָה
כָּל־הַמֵּבִין מָאתַיִם שְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנָה׃
8 וַיַּפִּילוּ גּוֹרָלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעֻמַּת כַּקָּטֹן
כַּגָּדוֹל מֵבִין עִם־תַּלְמִיד׃ 9 וַיֵּצֵא
הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן לְאָסָף לְיוֹסֵף גְּדַלְיָהוּ
הַשֵּׁנִי הוּא־וְאֶחָיו וּבָנָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
10 הַשְּׁלִשִׁי זַכּוּר בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
11 הָרְבִיעִי לַיִּצְרִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
12 הַחֲמִישִׁי נְתַנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
13 הַשִּׁשִּׁי בֻּקִּיָּהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
14 הַשְּׁבִיעִי יְשַׂרְאֵלָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
15 הַשְּׁמִינִי יְשַׁעְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
16 הַתְּשִׁיעִי מַתַּנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
17 הָעֲשִׂירִי שִׁמְעִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
18 עַשְׁתֵּי־עָשָׂר עֲזַרְאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ 19 הַשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 20 לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאֵל
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ 21 לְאַרְבָּעָה
עָשָׂר מַתִּתְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
22 לַחֲמִשָּׁה עָשָׂר לִירֵמוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 23 לְשִׁשָּׁה עָשָׂר לַחֲנַנְיָהוּ
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ 24 לְשִׁבְעָה
עָשָׂר לְיָשְׁבְּקָשָׁה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
25 לִשְׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 26 לְתִשְׁעָה עָשָׂר לְמַלּוֹתִי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ 27 לְעֶשְׂרִים
לֶאֱלִיָּתָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃

2 Υἱοὶ Ἀσάφ· Σακχούρ, Ἰωσὴφ καὶ Ναθανίας καὶ
Ἐραήλ· υἱοὶ Ἀσὰφ ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως. 3 Τῷ
Ἰδιθούν, υἱοὶ Ἰδιθοὺν· Γοδολίας καὶ Σουρὶ καὶ
Ἰσέας καὶ Ἀσαβίας καὶ Ματθαθίας, ἓξ μετὰ τὸν
πατέρα αὐτῶν Ἰδιθοὺν ἐν κινύρᾳ ἀνακρουόμενοι
ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ Κυρίῳ. 4 Τῷ Αἱμάν,
υἱοὶ Αἱμάν· Βουκίας καὶ Ματθανίας καὶ Ὀζιὴλ καὶ
Σουβαὴλ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀνὰν καὶ
Ἐλιαθὰ καὶ Γοδολλαθὶ καὶ Ῥωμετθιέζερ καὶ Ἰε-
σβασακὰ καὶ Μαλλιθὶ καὶ Ὠθηρὶ καὶ Μεαζώθ.
5 Πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἱμὰν τῷ ἀνακρουομένῳ
τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας· καὶ
ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἱμὰν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα καὶ
θυγατέρας τρεῖς. 6 Πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὑμνῳδοῦντες ἐν οἴκῳ θεοῦ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
νάβλαις καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσὰφ καὶ Ἰδιθοὺν καὶ
Αἱμάν. 7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ᾄδειν Κυρίῳ πᾶς
συνιῶν διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ. 8 Καὶ
ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν
μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν, τελείων καὶ μανθανόν-
των. 9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ἀσὰφ τοῦ Ἰωσήφ,
Γοδολίας· ὁ δεύτερος Ἡνεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 10 Ὁ τρίτος Ζακχούρ, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 12 Ὁ
πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 13 Ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 14 Ὁ ἕβδομος Ἰσεριήλ,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 15 Ὁ
ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 16 Ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 18 Ὁ
ἑνδέκατος Ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 20 Ὁ τρισκαιδέκατος
Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
21 Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματθαθίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 22 Ὁ πεντεκαιδέκατος
Ἰεριμώθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
23 Ὁ ἑκκαιδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 24 Ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβασακά,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 25 Ὁ
ὀκτωκαιδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 26 Ὁ ἐννεακαιδέκατος Μαλλιθί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 27 Ὁ εἰκο-
στὸς Ἐλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

2 De filiis Asaph: Zacchur, et Joseph, et
Nathania, et Asarela, filii Asaph: sub manu
Asaph prophetantis juxta regem. 3 Porro
Idithun: filii Idithun, Godolias, Sori, Jeseias,
et Hasabias, et Mathathias, sex, sub manu
patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat
super confitentes et laudantes Dominum.
4 Heman quoque: filii Heman, Boceian,
Mathaniau, Oziel, Subuel, et Jerimoth,
Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, et
Romemthiezer, et Jesbacassa, Mellothi, Othir,
Mahazioth: 5 Omnes isti filii Heman vi-
dentis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret
cornu: deditque Deus Heman filios quatuor-
decim, et filias tres. 6 Universi sub manu
patris sui ad cantandum in templo Domini
distributi erant, in cymbalis, et psalteriis,
et citharis, in ministeria domus Domini juxta
regem: Asaph videlicet, et Idithun, et He-
man. 7 Fuit autem numerus eorum cum
fratribus suis, qui erudiebant canticum
Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta
octo. 8 Miseruntque sortes per vices suas,
ex æquo tam major quam minor, doctus
pariter, et indoctus. 9 Egressaque est sors
prima Joseph, qui erat de Asaph. Secunda
Godoliæ, ipsi et filiis ejus, et fratribus ejus
duodecim. 10 Tertia Zachur, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 11 Quarta Isari, filiis et
fratribus ejus duodecim. 12 Quinta Na-
thaniæ, filiis et fratribus ejus duodecim.
13 Sexta Bocciau, filiis et fratribus ejus
duodecim. 14 Septima Isreela, filiis et fratribus
ejus duodecim. 15 Octava Jesaiæ, filiis et
fratribus ejus duodecim. 16 Nona Mathaniæ,
filiis et fratribus ejus duodecim. 17 Decima
Semeiæ, filiis et fratribus ejus duodecim.
18 Undecima Azareel, filiis et fratribus ejus
duodecim. 19 Duodecima Hasabiæ, filiis et
fratribus ejus duodecim. 20 Tertiadecima
Subuel, filiis et fratribus ejus duodecim.
21 Quartadecima Mathathiæ, filiis et fratribus
ejus duodecim. 22 Quintadecima Jerimoth,
filiis et fratribus ejus duodecim. 23 Sexta-
decima Hananiæ, filiis et fratribus ejus
duodecim. 24 Septimadecima Jesbacassæ,
filiis et fratribus ejus duodecim. 25 Octava-
decima Hanani, filiis et fratribus ejus
duodecim. 26 Nonadecima Mellothi, filiis
et fratribus ejus duodecim. 27 Vigesima
Eliatha, filiis et fratribus ejus duodecim.

28 לְאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 29 לִשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגִדַּלְתִּי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ 30 לִשְׁלֹשָׁה
וְעֶשְׂרִים לְמַחֲזִיאוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ 31 לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים לְרוֹמַמְתִּי
עֶזֶר בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃

פרשה כו׃

1 לְמַחְלְקוֹת לְשֹׁעֲרִים לַקָּרְחִים מְשֶׁלֶמְיָהוּ
בֶּן־קֹרֵא מִן־בְּנֵי אָסָף׃ 2 וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ בָּנִים
זְכַרְיָהוּ הַבְּכוֹר יְדִיעֲאֵל הַשֵּׁנִי זְבַדְיָהוּ
הַשְּׁלִישִׁי יַתְנִיאֵל הָרְבִיעִי׃ 3 עֵילָם הַחֲמִישִׁי
יְהוֹחָנָן הַשִּׁשִּׁי אֶלְיְהוֹעֵינַי הַשְּׁבִיעִי׃ 4 וּלְעֹבֵד
אֱדֹם בָּנִים שְׁמַעְיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי
יוֹאָח הַשְּׁלִישִׁי וְשָׂכָר הָרְבִיעִי וּנְתַנְאֵל
הַחֲמִישִׁי׃ 5 עַמִּיאֵל הַשִּׁשִּׁי יִשָּׂשכָר הַשְּׁבִיעִי
פְּעֻלְּתַי הַשְּׁמִינִי כִּי בֵרְכוֹ אֱלֹהִים׃ 6 וְלִשְׁמַעְיָה
בְנוֹ נוֹלַד בָּנִים הַמִּמְשָׁלִים לְבֵית אֲבִיהֶם כִּי־
גִבּוֹרֵי חַיִל הֵמָּה׃ 7 בְּנֵי שְׁמַעְיָה עָתְנִי
וּרְפָאֵל וְעוֹבֵד אֶלְזָבָד אֶחָיו בְּנֵי־חָיִל אֱלִיהוּ
וּסְמַכְיָהוּ׃ 8 כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי ׀ עֹבֵד אֱדֹם
הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם אִישׁ־חַיִל בַּכֹּחַ
לַעֲבֹדָה שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם לְעֹבֵד אֱדֹם׃
9 וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ בָּנִים וְאַחִים בְּנֵי־חָיִל שְׁמוֹנָה
עָשָׂר׃ 10 וּלְחֹסָה מִן־בְּנֵי־מְרָרִי בָּנִים שִׁמְרִי
הָרֹאשׁ כִּי לֹא־הָיָה בְכוֹר וַיְשִׂימֵהוּ אָבִיהוּ
לְרֹאשׁ׃ 11 חִלְקִיָּהוּ הַשֵּׁנִי טְבַלְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי
זְכַרְיָהוּ הָרְבִיעִי כָּל־בָּנִים וְאַחִים לְחֹסָה
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר׃ 12 לְאֵלֶּה מַחְלְקוֹת הַשֹּׁעֲרִים
לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִשְׁמָרוֹת לְעֻמַּת אֲחֵיהֶם
לְשָׁרֵת בְּבֵית יְהוָה׃ 13 וַיַּפִּילוּ גוֹרָלוֹת
כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל לְבֵית אֲבוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר׃
14 וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל מִזְרָחָה לְשֶׁלֶמְיָהוּ וּזְכַרְיָהוּ
בְנוֹ יוֹעֵץ בְּשֶׂכֶל הִפִּילוּ גוֹרָלוֹת וַיֵּצֵא
גוֹרָלוֹ צָפוֹנָה׃ 15 לְעֹבֵד אֱדֹם נֶגְבָּה וּלְבָנָיו
בֵּית הָאֲסֻפִּים׃ 16 לְשֻׁפִּים וּלְחֹסָה לַמַּעֲרָב
עִם שַׁעַר שַׁלֶּכֶת בַּמְסִלָּה הָעוֹלָה מִשְׁמָר
לְעֻמַּת מִשְׁמָר׃ 17 לַמִּזְרָח הַלְוִיִּם שִׁשָּׁה
לַצָּפוֹנָה לַיּוֹם אַרְבָּעָה לַנֶּגְבָּה לַיּוֹם
אַרְבָּעָה וְלָאֲסֻפִּים שְׁנַיִם שְׁנָיִם׃ 18 לַפַּרְבָּר
לַמַּעֲרָב אַרְבָּעָה לַמְסִלָּה שְׁנַיִם לַפַּרְבָּר׃
19 אֵלֶּה מַחְלְקוֹת הַשֹּׁעֲרִים לִבְנֵי הַקָּרְחִי
וְלִבְנֵי מְרָרִי׃ 20 וְהַלְוִיִּם אֲחִיָּה עַל־
אוֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃

28 Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ὠθηρί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 29 Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος
Γοδολλαθί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
30 Ὁ εἰκοστὸς τρίτος Μεαζώθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 31 Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος
Ῥωμετθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοὶ Κορεὶμ
Μοσελλεμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. 2 Καὶ τῷ
Μοσελλεμίᾳ υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιὴλ
ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰενουὴλ ὁ τέταρτος,
3 Ἰωλὰμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναῒ
ὁ ἕβδομος, 4 Ἀβδεδὸμ ὁ ὄγδοος. Καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ
υἱοί· Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος,
Ἰωὰθ ὁ τρίτος, Σαχὰρ ὁ τέταρτος, Ναθαναὴλ ὁ
πέμπτος, 5 Ἀμιὴλ ὁ ἕκτος, Ἰσσάχαρ ὁ ἕβδομος,
Φελαθὶ ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.
6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτοτόκου Ῥωσαὶ εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. 7 Υἱοὶ Σαμαΐ· Ὠθνὶ
καὶ Ῥαφαὴλ καὶ Ὠβὴδ καὶ Ἐλζαβὰθ καὶ Ἀχιούδ,
υἱοὶ δυνατοὶ Ἑλιοὺ καὶ Σαβαχία καὶ Ἰσβακώμ.
8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδόμ, αὐτοὶ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνα-
τῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἑξηκονταδύο τῷ
Ἀβδεδόμ. 9 Καὶ τῷ Μοσελλεμίᾳ υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ
δεκακαιοκτὼ δυνατοί. 10 Καὶ τῷ Ὁσᾷ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἄρχοντα τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας. 11 Χελκίας
ὁ δεύτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος·
πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾷ τρισκαίδεκα.
12 Τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι
τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 13 Καὶ ἔβαλον
κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.
14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς
τῷ Σελεμίᾳ καὶ Ζαχαρίᾳ· υἱοὶ Σωὰζ τῷ
Μελχίᾳ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος
βορρᾶ· 15 Τῷ Ἀβδεδὸμ νότον κατέναντι οἴκου
Ἐσεφίμ· 16 Εἰς δεύτερον τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς
μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως·
φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. 17 Πρὸς ἀνατολὰς
ἓξ τὴν ἡμέραν, βορρᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες,
νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν
Ἐσεφὶμ δύο 18 Εἰς διαδεχομένους, καὶ τῷ
Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τοῦ
παστοφορίου τρεῖς. Φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς
τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἕξ,
καὶ τῷ βορρᾷ τέσσαρες, καὶ τῷ νότῳ τέσσαρες,
καὶ Ἐσεφὶμ δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς
δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχο-
μένους. 19 Αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς
υἱοῖς τοῦ Κορὲ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί. 20 Καὶ
οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου
Κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων.

28 Vigesimaprima Othir, filiis et fratribus
ejus duodecim. 29 Vigesimasecunda Ged-
delthi, filiis et fratribus ejus duodecim.
30 Vigesimatertia Mahazioth, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 31 Vigesimaquarta
Romemthiezer, filiis et fratribus ejus duo-
decim.

CAPUT XXVI.

1 Divisiones autem janitorum: de Coritis
Meselemia, filius Core, de filiis Asaph. 2 Filii
Meselemiæ: Zacharias primogenitus, Jadihel
secundus, Zabadias tertius, Jathanael quartus,
3 Ælam quintus, Johanan sextus, Elioenai
septimus. 4 Filii autem Obededom: Semeias
primogenitus, Jozabad secundus, Joaha ter-
tius, Sachar quartus, Nathanael quintus,
5 Ammiel sextus, Issachar septimus, Pollathi
octavus: quia benedixit illi Dominus. 6 Se-
mei autem filio ejus nati sunt filii, præfecti
familiarum suarum: erant enim viri fortis-
simi; 7 Filii ergo Semeiæ: Othni, et
Raphael, et Obed, Elzabad, fratres ejus viri
fortissimi: Eliu quoque, et Samachias.
8 Omnes hi, de filiis Obededom: ipsi, et filii,
et fratres eorum fortissimi ad ministrandum,
sexaginta duo de Obededom. 9 Porro Mese-
lemiæ filii, et fratres eorum robustissimi,
decem et octo. 10 De Hosa autem, id est, de
filiis Merari: Semri princeps (non enim
habuerat primogenitum, et idcirco posuerat
eum pater ejus in principem), 11 Helcias
secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus;
omnes hi filii, et fratres Hosa, tredecim.
12 Hi divisi sunt in janitores, ut semper
principes custodiarum, sicut et fratres eorum,
ministrarent in domo Domini. 13 Missæ
sunt ergo sortes ex æquo, et parvis, et magnis,
per familias suas, in unamquamque portarum.
14 Cecidit ergo sors orientalis, Selemiæ.
Porro Zachariæ filio ejus, viro prudentissimo,
et erudito, sortito obtigit plaga septentrio-
nalis. 15 Obededom vero et filiis ejus ad
austrum: in qua parte domus erat seniorum
concilium. 16 Sephim, et Hosa ad occi-
dentem, juxta portam, quæ ducit ad viam
ascensionis: custodia contra custodiam.
17 Ad orientem vero Levitæ sex: et ad
aquilonem quatuor per diem: atque ad
meridiem similiter in die quatuor: et ubi
erat concilium, bini et bini. 18 In cellulis
quoque janitorum ad occidentem quatuor in
via, binique per cellulas. 19 Hæ sunt divi-
siones janitorum, filiorum Core et Me-
rari. 20 Porro Achias erat super the-
sauros domus Dei, et vasa sanctorum.

דברי הימים א כו כז

21 בְּנֵי לַעְדָּן בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְלַעְדָּן רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְלַעְדָּן הַגֵּרְשֻׁנִּי יְחִיאֵלִי׃ 22 בְּנֵי
יְחִיאֵלִי זֵתָם וְיוֹאֵל אָחִיו עַל־אֹצְרוֹת בֵּית
יְהוָה׃ 23 לַעַמְרָמִי לַיִּצְהָרִי לַחֶבְרוֹנִי
לָעָזִּיאֵלִי׃ 24 וּשְׁבֻאֵל בֶּן־גֵּרְשׁוֹם בֶּן־מֹשֶׁה
נָגִיד עַל־הָאֹצָרוֹת׃ 25 וְאֶחָיו לֶאֱלִיעֶזֶר
רְחַבְיָהוּ בְנוֹ וִישַׁעְיָהוּ בְנוֹ וְיֹרָם בְּנוֹ וְזִכְרִי
בְנוֹ וּשְׁלֹמוֹת בְּנוֹ׃ 26 הוּא ׀ שְׁלֹמוֹת וְאֶחָיו
עַל כָּל־אֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
דָּוִיד הַמֶּלֶךְ וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְשָׂרֵי־הָאֲלָפִים
וְהַמֵּאוֹת וְשָׂרֵי הַצָּבָא׃ 27 מִן־הַמִּלְחָמוֹת
וּמִן־הַשָּׁלָל הִקְדִּישׁוּ לְחַזֵּק לְבֵית יְהוָה׃
28 וְכֹל הַהִקְדִּישׁ שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְשָׁאוּל
בֶּן־קִישׁ וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
כֹּל הַמַּקְדִּישׁ עַל יַד־שְׁלֹמִית וְאֶחָיו׃
29 לַיִּצְהָרִי כְּנַנְיָהוּ וּבָנָיו לַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה
עַל־יִשְׂרָאֵל לְשֹׁטְרִים וּלְשֹׁפְטִים׃ 30 לַחֶבְרוֹנִי
חֲשַׁבְיָהוּ וְאֶחָיו בְּנֵי־חַיִל אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת
עַל פְּקֻדַּת יִשְׂרָאֵל מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מַעְרָבָה
לְכֹל מְלֶאכֶת יְהוָה וְלַעֲבֹדַת הַמֶּלֶךְ׃
31 לַחֶבְרוֹנִי יְרִיָּה הָרֹאשׁ לַחֶבְרוֹנִי לְתֹלְדֹתָיו
לְאָבוֹת בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְמַלְכוּת דָּוִיד
נִדְרָשׁוּ וַיִּמָּצֵא בָהֶם גִּבּוֹרֵי חַיִל בְּיַעְזֵיר
גִּלְעָד׃ 32 וְאֶחָיו בְּנֵי־חַיִל אַלְפַּיִם וּשְׁבַע
מֵאוֹת רָאשֵׁי הָאָבוֹת וַיַּפְקִידֵם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
עַל־הָראוּבֵנִי וְהַגָּדִי וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי
לְכָל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃

פרשה כז׃

1 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ׀ לְמִסְפָּרָם רָאשֵׁי הָאָבוֹת ׀
וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים ׀ וְהַמֵּאוֹת וְשֹׁטְרֵיהֶם
הַמְשָׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ לְכֹל ׀ דְּבַר הַמַּחְלְקוֹת
הַבָּאָה וְהַיֹּצֵאת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לְכֹל חָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה הַמַּחֲלֹקֶת הָאַחַת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף׃ 2 עַל הַמַּחֲלֹקֶת הָרִאשׁוֹנָה
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן יָשָׁבְעָם בֶּן־זַבְדִּיאֵל וְעַל
מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 3 מִן־
בְּנֵי־פֶרֶץ הָרֹאשׁ לְכָל־שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן׃ 4 וְעַל מַחֲלֹקֶת ׀ הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי דּוֹדַי הָאֲחוֹחִי וּמַחֲלֻקְתּוֹ וּמִקְלוֹת
הַנָּגִיד וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף׃ 5 שַׂר הַצָּבָא הַשְּׁלִישִׁי
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
רֹאשׁ וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κϛ', κζ'.

21 Υἱοὶ Λαδὰν οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί· τῷ Λαδὰν
ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδάν, τῷ Γηρσωνὶ Ἰειήλ.
22 Υἱοὶ Ἰειὴλ Ζεθὸμ καὶ Ἰωὴλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου. 23 Τῷ Ἀμβρὰμ καὶ
Ἰσσάαρ Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. 24 Καὶ Σουβαὴλ ὁ
τοῦ Γηρσὰμ τοῦ Μωυσῆ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν.
25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἐλιέζερ Ῥαβίας υἱὸς
καὶ Ἰωσίας καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ζεχρὶ καὶ Σαλωμώθ.
26 Αὐτὸς Σαλωμὼθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἡγίασε
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς
δυνάμεως· 27 Ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ τῶν
λαφύρων, καὶ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυ-
στερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ·
28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ Σαμουὴλ
τοῦ προφήτου καὶ Σαοὺλ τοῦ Κὶς καὶ Ἀβεννὴρ
τοῦ Νὴρ καὶ Ἰωὰβ τοῦ Σαρουία, πᾶν ὃ ἡγίασαν
διὰ χειρὸς Σαλωμὼθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
29 Τῷ Ἰσσααρὶ Χωνενία καὶ υἱοὶ τῆς ἐργασίας
τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεύειν καὶ
διακρίνειν. 30 Τῷ Χεβρωνὶ Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν Κυρίου καὶ
ἐργασίαν τοῦ βασιλέως. 31 Τοῦ Χεβρωνὶ Οὐρίας
ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνὶ κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατριάς, ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν, καὶ εὑρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν
αὐτοῖς ἐν Ἰαζὴρ τῆς Γαλααδίτιδος. 32 Καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι
οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ῥουβηνὶ καὶ Γαδδὶ καὶ
ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν πρόσταγμα Κυρίου
καὶ λόγον βασιλέως.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχον-
τες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ
γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς
πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις, πᾶν
λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου μῆνα
ἐκ μηνός, εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ,
διαίρεσις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 2 Καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου Ἰσβοὰζ ὁ τοῦ Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 3 Ἀπὸ τῶν
υἱῶν Φαρὲς ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς
δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 4 Καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ
Χώκ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ καὶ Μακελλὼθ
ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως.
5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας
ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

I. CHRONICORUM, XXVI. XXVII.

21 Filii Ledan, filii Gersonni: de Ledan
principes familiarum, Ledan, et Gersonni,
Jehieli. 22 Fllii Jehieli: Zathan, et Joel
fratres ejus, super thesauros domus Domini,
23 Amramitis, et Isaaritis, et Hebronitis,
et Ozihelitis. 24 Subuel autem filius Gersom,
filii Moysi, præpositus thesauris. 25 Fratres
quoque ejus Eliezer, cujus filius Rahabia,
et hujus filius Isaias, et hujus filius Joram,
hujus quoque filius Zechri; et hujus filius
Selemith. 26 Ipse Selemith, et fratres ejus,
super thesauros sanctorum, quæ sanctificavit
David rex, et principes familiarum, et tribuni,
et centuriones, et duces exercitus, 27 De
bellis, et manubiis præliorum, quæ consecra-
verant ad instaurationem et supellectilem
templi Domini. 28 Hæc autem universa
sanctificavit Samuel videns, et Saul filius Cis,
et Abner filius Ner, et Joab filius Sarviæ:
omnes, qui sanctificaverunt ea per manum
Selemith, et fratrum ejus. 29 Isaaritis vero
præerat Chonenias, et filii ejus, ad opera
forinsecus super Israel, ad docendum et
judicandum eos. 30 Porro de Hebronitis
Hasabias, et fratres ejus viri fortissimi, mille
septingenti, præerant Israeli trans Jordanem
contra occidentem, in cunctis operibus
Domini, et in ministerium regis. 31 Hebroni-
tarum autem princeps fuit Jeria, secundum
familias et cognationes eorum. Quadragesimo
anno regni David recensiti sunt, et inventi
sunt viri fortissimi in Jazer Galaad, 32 Fra-
tresque ejus robustioris ætatis, duo millia
septingenti principes familiarum. Præposuit
autem eos David rex Rubenitis, et Gadditis,
et dimidiæ tribui Manasse, in omne minis-
terium Dei et regis.

CAPUT XXVII.

1 FILII autem Israel secundum numerum
suum, principes familiarum, tribuni, et cen-
turiones, et præfecti, qui ministrabant regi
juxta turmas suas, ingredientes et egredientes
per singulos menses in anno, viginti quatuor
millibus singuli præerant. 2 Primæ turmæ
in primo mense Jesboam præerat filius
Zabdiel, et sub eo viginti quatuor millia.
3 De filiis Phares, princeps cunctorum prin-
cipum in exercitu mense primo. 4 Secundi
mensis habebat turmam Dudia Ahohites,
et post se alter nomine Macelloth, qui rege-
bat partem exercitus viginti quatuor millium.
5 Dux quoque turmæ tertiæ in mense
tertio, erat Banaias filius Joiadæ sacerdos·
et in divisione sua viginti quatuor millia.

6 הוּא בְנָיָהוּ גִּבּוֹר הַשְּׁלֹשִׁים וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים
וּמַחֲלֻקְתּוֹ עַמִּיזָבָד בְּנוֹ׃ 7 הָרְבִיעִי
לַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי עֲשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב וּזְבַדְיָה
בְנוֹ אַחֲרָיו וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף׃ 8 הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
הַשַּׂר שַׁמְהוּת הַיִּזְרָח וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 9 הַשִּׁשִּׁי
לַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי עִירָא בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
10 הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי חֶלֶץ
הַפְּלוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 11 הַשְּׁמִינִי
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי לַזַּרְחִי
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
12 הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֶזֶר
הָעַנְּתֹתִי לַבֶּנְיָמִינִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 13 הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי לַזַּרְחִי וְעַל
מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
14 עַשְׁתֵּי־עָשָׂר לְעַשְׁתֵּי עָשָׂר הַחֹדֶשׁ בְּנָיָה
הַפִּרְעָתוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 15 הַשְּׁנֵים
עָשָׂר לִשְׁנֵים עָשָׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדַּי
הַנְּטוֹפָתִי לְעָתְנִיאֵל וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 16 וְעַל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל לָראוּבֵנִי נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן־זִכְרִי
לַשִּׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ בֶּן־מַעֲכָה׃ 17 לְלֵוִי
חֲשַׁבְיָה בֶן־קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן צָדוֹק׃ 18 לִיהוּדָה
אֱלִיהוּ מֵאֲחֵי דָוִיד לְיִשָּׂשכָר עָמְרִי בֶּן־
מִיכָאֵל׃ 19 לִזְבוּלֻן יִשְׁמַעְיָהוּ בֶּן־עֹבַדְיָהוּ
לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת בֶּן־עַזְרִיאֵל׃ 20 לִבְנֵי
אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן־עֲזַזְיָהוּ לַחֲצִי שֵׁבֶט
מְנַשֶּׁה יוֹאֵל בֶּן־פְּדָיָהוּ׃ 21 לַחֲצִי הַמְנַשֶּׁה
גִּלְעָדָה יִדּוֹ בֶּן־זְכַרְיָהוּ לְבִנְיָמִן יַעֲשִׂיאֵל
בֶּן־אַבְנֵר׃ 22 לְדָן עֲזַרְאֵל בֶּן־יְרֹחָם אֵלֶּה
שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְלֹא־נָשָׂא דָוִיד
מִסְפָּרָם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָטָּה כִּי
אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמָיִם׃ 24 יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה הֵחֵל לִמְנוֹת
וְלֹא כִלָּה וַיְהִי בָזֹאת קֶצֶף עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עָלָה הַמִּסְפָּר בְּמִסְפַּר דִּבְרֵי הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ
דָּוִיד׃ 25 וְעַל אֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ עַזְמָוֶת
בֶּן־עֲדִיאֵל וְעַל־הָאֹצָרוֹת בַּשָּׂדֶה בֶּעָרִים
וּבַכְּפָרִים וּבַמִּגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן־עֻזִּיָּהוּ׃

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα
καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ Ζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 7 Ὁ τέταρτος εἰς
τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ
καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος
Σαμαὼθ ὁ Ἰεσραέ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ Ὀδουίας ὁ τοῦ Ἐκκῆς ὁ Θεκωίτης, καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιά-
δες. 10 Ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλὴς
ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαὶ ὁ
Οὐσαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 12 Ὁ ἔννατος τῷ
μηνὶ τῷ ἐννάτῳ Ἀβιέζερ ὁ ἐξ Ἀναθὼθ ὁ ἐκ γῆς
Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ Μεηρὰ ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναίας ὁ
ἐκ Φαραθὼν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον
Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, τῷ Ῥουβὴν
ἡγούμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεχρί· τῷ Συμεὼν
Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά· 17 Τῷ Λευὶ Ἀσαβίας ὁ τοῦ
Καμουήλ· τῷ Ἀαρὼν Σαδώκ· 18 Τῷ Ἰούδᾳ Ἐλιὰβ
τῶν ἀδελφῶν Δαυίδ· τῷ Ἰσσάχαρ Ἀμβρὶ ὁ τοῦ
Μιχαήλ· 19 Τῷ Ζαβουλὼν Σαμαίας ὁ τοῦ
Ἀβδίου· τῷ Νεφθαλὶ Ἰεριμὼθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ·
20 Τῷ Ἐφραΐμ Ὡσὴ ὁ τοῦ Ὀζίου· τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασσῆ Ἰωὴλ υἱὸς Φαδαΐα· 21 Τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ Ἰαδαῒ
ὁ τοῦ Ζαδαίου· τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν Ἰασιὴλ ὁ
τοῦ Ἀβεννήρ· 22 Τῷ Δὰν Ἀζαριὴλ ὁ τοῦ
Ἰρωάβ· οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.
23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύριος πληθῦναι
τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.
24 Καὶ Ἰωὰβ ὁ τοῦ Σαρουία ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν
τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις
ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ
ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασι-
λέως Δαυίδ. 25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασι-
λέως Ἀσμὼθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς
ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου.

6 Ipse est Banaias fortissimus inter triginta,
et super triginta; præerat autem turmæ
ipsius Amizabad filius ejus. 7 Quartus,
mense quarto, Asahel frater Joab, et Zabadias
filius ejus post eum: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 8 Quintus, mense quinto,
princeps Samaoth Jezerites: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 9 Sextus, mense
sexto, Hira filius Acces Thecuites: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 10 Septi-
mus, mense septimo, Helles Phallonites de
filiis Ephraim: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 11 Octavus, mense octavo,
Sobochai Husathites de stirpe Zarahi: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 12 Nonus,
mense nono, Abiezer Anathothites de filiis
Jemini: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 13 Decimus, mense decimo, Marai,
et ipse Netophathites de stirpe Zarai: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 14 Un-
decimus, mense undecimo, Banaias Pharatho-
nites de filiis Ephraim: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 15 Duodecimus, mense
duodecimo, Holdai Netophathites, de stirpe
Gothoniel: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 16 Porro tribubus præerant Israel,
Rubenitis, dux Eliezer filius Zechri: Simeo-
nitis, dux Saphatias filius Maacha: 17 Levitis,
Hasabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc:
18 Juda, Eliu frater David: Issachar, Amri
filius Michael: 19 Zabulonitis, Jesmaias
filius Abdiæ: Nephthalitibus, Jerimoth filius
Ozriel: 20 Filiis Ephraim, Osee filius Ozaziu:
dimidiæ tribui Manasse, Joel filius Phadaiæ:
21 Et dimidiæ tribui Manasse in Galaad,
Jaddo filius Zachariæ: Benjamin autem,
Jasiel filius Abner: 22 Dan vero, Ezrihel
filius Jeroham: hi principes filiorum Israel.
23 Noluit autem David numerare eos a
viginti annis inferius: quia dixerat Dominus
ut multiplicaret Israel quasi stellas cæli.
24 Joab filius Sarviæ cœperat numerare, nec
complevit: quia super hoc ira irruerat in
Israel: et idcirco numerus eorum qui fuerant
recensiti, non est relatus in fastos regis
David. 25 Super thesauros autem regis fuit
Azmoth filius Adiel; his autem thesauris,
qui erant in urbibus, et in vicis, et in
turribus, præsidebat Jonathan filius Oziæ.

26 וְעַל עֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה
לַעֲבֹדַת הָאֲדָמָה עֶזְרִי בֶּן־כְּלוּב׃
27 וְעַל־הַכְּרָמִים שִׁמְעִי הָרָמָתִי וְעַל
שֶׁבַּכְּרָמִים לְאֹצְרוֹת הַיַּיִן זַבְדִּי הַשִּׁפְמִי׃
28 וְעַל־הַזֵּיתִים וְהַשִּׁקְמִים אֲשֶׁר
בַּשְּׁפֵלָה בַּעַל חָנָן הַגְּדֵרִי וְעַל־אֹצְרוֹת
הַשֶּׁמֶן יוֹעָשׁ׃ 29 וְעַל־הַבָּקָר הָרֹעִים
בַּשָּׁרוֹן שִׁטְרַי הַשָּׁרוֹנִי וְעַל־הַבָּקָר בָּעֲמָקִים
שָׁפָט בֶּן־עַדְלָי׃ 30 וְעַל־הַגְּמַלִּים
אוֹבִיל הַיִּשְׁמְעֵלִי וְעַל־הָאֲתֹנוֹת יֶחְדְּיָהוּ
הַמֵּרֹנֹתִי׃ 31 וְעַל־הַצֹּאן יָזִיז הַהַגְרִי
כָּל־אֵלֶּה שָׂרֵי הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד׃
32 וִיהוֹנָתָן דּוֹד־דָּוִיד יוֹעֵץ אִישׁ־
מֵבִין וְסוֹפֵר הוּא וִיחִיאֵל בֶּן־חַכְמוֹנִי עִם־
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 33 וַאֲחִיתֹפֶל יוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ
וְחוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ הַמֶּלֶךְ׃ 34 וְאַחֲרֵי
אֲחִיתֹפֶל יְהוֹיָדָע בֶּן־בְּנָיָהוּ וְאֶבְיָתָר וְשַׂר־
צָבָא לַמֶּלֶךְ יוֹאָב׃

פרשה כח׃

1 וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי
הַשְּׁבָטִים וְשָׂרֵי הַמַּחְלְקוֹת הַמְשָׁרְתִים
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
וְשָׂרֵי כָל־רְכוּשׁ־וּמִקְנֶה לַמֶּלֶךְ וּלְבָנָיו עִם־
הַסָּרִיסִים וְהַגִּבּוֹרִים וּלְכָל־גִּבּוֹר חָיִל
אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃ 2 וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל־
רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי אַחַי וְעַמִּי אֲנִי
עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וַהֲכִינוֹתִי
לִבְנוֹת׃ 3 וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־תִבְנֶה
בַיִת לִשְׁמִי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אַתָּה
וְדָמִים שָׁפָכְתָּ׃ 4 וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בִּי מִכֹּל בֵּית־אָבִי לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר
לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבִבְנֵי
אָבִי בִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
5 וּמִכָּל־בָּנַי כִּי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי
יְהוָה וַיִּבְחַר בִּשְׁלֹמֹה בְנִי לָשֶׁבֶת
עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃
6 וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בִנְךָ הוּא־יִבְנֶה
בֵיתִי וַחֲצֵרוֹתָי כִּי־בָחַרְתִּי בוֹ לִי לְבֵן
וַאֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב׃ 7 וַהֲכִינוֹתִי
אֶת־מַלְכוּתוֹ עַד־לְעוֹלָם אִם־יֶחֱזַק
לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כַּיּוֹם הַזֶּה׃

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν
ἐργαζομένων Ἐσδρὶ ὁ τοῦ Χελούβ. 27 Καὶ ἐπὶ
τῶν χωρίων Σεμεῒ ὁ ἐκ Ῥαήλ, καὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαβδὶ
ὁ τοῦ Σεφνί. 28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων καὶ ἐπὶ
τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλλανὰν ὁ
Γεδωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου Ἰωάς.
29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ
Σαρὼν Σατραῒ ὁ Σαρωνίτης, καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν
τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι Σωφὰτ ὁ τοῦ Ἀδλί. 30 Ἐπὶ
δὲ τῶν καμήλων Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης. Ἐπὶ δὲ
τῶν ὄνων Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθών. 31 Καὶ ἐπὶ
τῶν προβάτων Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι
προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.
32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος,
ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ἀχαμὶ μετὰ
τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. 33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος
τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσὶ ὁ πρῶτος φίλος τοῦ
βασιλέως. 34 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτόφελ ἐχόμε-
νος Ἰωδαὲ ὁ τοῦ Βαναίου καὶ Ἀβιάθαρ· καὶ
Ἰωὰβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΚΑΙ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχον-
τας Ἰσραὴλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα
τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ
τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ
τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς
κτήσεως τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν
τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς
μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ
ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν
Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαός μου. Ἐμοὶ
ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως
τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου καὶ στάσιν ποδῶν
Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνω-
σιν ἐπιτήδεια· 3 Καὶ ὁ θεὸς εἶπεν Οὐκ οἰκοδομή-
σεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ καὶ αἵμα
ἐξέχεας. 4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρός μου εἶναι
βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐν
Ἰούδᾳ ᾑρέτικε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ
πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ γενέσθαι με εἰς
βασιλέα ἐπὶ παντὶ Ἰσραήλ. 5 Καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι
Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου
καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ, 6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ θεός Σαλωμὼν
ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν
αὐλήν μου, ὅτι ᾑρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱὸν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. 7 Καὶ
κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος,
ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου
καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

26 Operi autem rustico, et agricolis qui
exercebant terram, præerat Ezri filius Che-
lub: 27 Vinearumque cultoribus, Semeias
Romathites: cellis autem vinariis, Zabdias
Aphonites. 28 Nam super oliveta et ficeta,
quæ erant in campestribus, Balanan Gederites:
super apothecas autem olei, Joas. 29 Porro
armentis, quæ pascebantur in Saron, præposi-
tus fuit Setrai Saronites: et super boves in
vallibus, Saphat filius Adli: 30 Super came-
los vero, Ubil Ismahelites: et super asinos,
Jadias Meronathites. 31 Super oves quoque
Jaziz Agareus: omnes hi, principes substantiæ
regis David. 32 Jonathan autem patruus
David, consiliarius, vir prudens et litteratus,
ipse et Jahiel filius Hachamoni erant cum filiis
regis. 33 Achitophel etiam consiliarius regis,
et Chusai Arachites amicus regis. 34 Post
Achitophel fuit Joiada filius Banaiæ, et
Abiathar. Princeps autem exercitus regis
erat Joab.

CAPUT XXVIII.

1 Convocavit igitur David omnes principes
Israel, duces tribuum, et præpositos turma-
rum, qui ministrabant regi: tribunos quoque
et centuriones, et qui præerant substantiæ et
possessionibus regis, filiosque suos cum eunu-
chis, et potentes, et robustissimos quosque in
exercitu Jerusalem. 2 Cumque surrexisset
rex, et stetisset, ait: Audite me fratres mei,
et populus meus: Cogitavi ut ædificarem
domum, in qua requiesceret arca fœderis
Domini, et scabellum pedum Dei nostri: et ad
ædificandum, omnia præparavi. 3 Deus
autem dixit mihi: Non ædificabis domum
nomini meo, eo quod sis vir bellator, et
sanguinem fuderis. 4 Sed elegit Dominus
Deus Israel me de universa domo patris mei,
ut essem rex super Israel in sempiternum: de
Juda enim elegit principes: porro de domo
Juda, domum patris mei: et de filiis patris
mei, placuit ei ut me eligeret regem super
cunctum Israel. 5 Sed et de filiis meis (filios
enim mihi multos dedit Dominus) elegit
Salomonem filium meum, ut sederet in throno
regni Domini super Israel, 6 Dixitque mihi:
Salomon filius tuus ædificabit domum meam,
et atria mea: ipsum enim elegi mihi in filium,
et ego ero ei in patrem. 7 Et firmabo reg-
num ejus usque in æternum, si perseveraverit
facere præcepta mea, et judicia, sicut et hodie.

8 וְעַתָּ֞ה לְעֵינֵ֤י כָל־יִשְׂרָאֵל֙ קְהַל־יְהוָ֔ה
וּבְאָזְנֵ֖י אֱלֹהֵ֑ינוּ שִׁמְר֣וּ וְדִרְשׁ֔וּ כָּל־מִצְוֺ֖ת
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם לְמַ֤עַן תִּֽירְשׁוּ֙ אֶת־הָאָ֣רֶץ
הַטּוֹבָ֔ה וְהִנְחַלְתֶּ֛ם לִבְנֵיכֶ֥ם אַחֲרֵיכֶ֖ם עַד־
עוֹלָֽם׃ 9 וְאַתָּ֣ה שְׁלֹמֹֽה־בְנִ֡י דַּע֩ אֶת־אֱלֹהֵ֨י
אָבִ֜יךָ וְעָבְדֵ֗הוּ בְּלֵ֤ב שָׁלֵם֙ וּבְנֶ֣פֶשׁ חֲפֵצָ֔ה
כִּ֤י כָל־לְבָבוֹת֙ דּוֹרֵ֣שׁ יְהוָ֔ה וְכָל־יֵ֥צֶר
מַחֲשָׁב֖וֹת מֵבִ֑ין אִֽם־תִּדְרְשֶׁ֙נּוּ֙ יִמָּצֵ֣א לָ֔ךְ
וְאִם־תַּעַזְבֶ֖נּוּ יַזְנִיחֲךָ֥ לָעַֽד׃ 10 רְאֵ֣ה ׀ עַתָּ֗ה
כִּֽי־יְהוָ֛ה בָּ֣חַר בְּךָ֗ לִבְנֽוֹת־בַּ֛יִת לַמִּקְדָּ֖שׁ
חֲזַ֥ק וַעֲשֵֽׂה׃ 11 וַיִּתֵּ֣ן דָּוִ֣יד לִשְׁלֹמֹ֣ה
בְנ֡וֹ אֶת־תַּבְנִ֨ית הָֽאוּלָ֜ם וְאֶת־בָּ֨תָּ֔יו וְגַנְזַכָּ֧יו
וַעֲלִיֹּתָ֛יו וַחֲדָרָ֥יו הַפְּנִימִ֖ים וּבֵ֥ית הַכַּפֹּֽרֶת׃
12 וְתַבְנִ֗ית כֹּל֩ אֲשֶׁ֨ר הָיָ֤ה בָר֙וּחַ֙ עִמּ֔וֹ
לְחַצְר֥וֹת בֵּית־יְהוָ֛ה וּלְכָל־הַלְּשָׁכ֖וֹת סָבִ֑יב
לְאֹֽצְרוֹת֙ בֵּ֣ית הָאֱלֹהִ֔ים וּלְאֹצְר֖וֹת הַקֳּדָשִֽׁים׃
13 וּֽלְמַחְלְק֤וֹת הַכֹּהֲנִים֙ וְהַלְוִיִּ֔ם וּלְכָל־
מְלֶ֖אכֶת עֲבוֹדַ֣ת בֵּית־יְהוָ֑ה וּלְכָל־כְּלֵ֖י עֲבוֹדַ֥ת
בֵּית־יְהוָֽה׃ 14 לַזָּהָ֤ב בַּמִּשְׁקָל֙ לַזָּהָ֔ב
לְכָל־כְּלֵ֖י עֲבוֹדָ֣ה וַעֲבוֹדָ֑ה לְכֹל֙ כְּלֵ֣י הַכֶּ֔סֶף
בְּמִשְׁקָ֕ל לְכָל־כְּלֵ֖י עֲבוֹדָ֥ה וַעֲבוֹדָֽה׃
15 וּמִשְׁקָ֞ל לִמְנֹר֣וֹת הַזָּהָ֗ב וְנֵרֹֽתֵיהֶם֙ זָהָ֔ב
בְּמִשְׁקַל־מְנוֹרָ֥ה וּמְנוֹרָ֖ה וְנֵרֹתֶ֑יהָ וְלִמְנֹר֨וֹת
הַכֶּ֤סֶף בְּמִשְׁקָל֙ לִמְנוֹרָ֣ה וְנֵרֹתֶ֔יהָ כַּעֲבוֹדַ֖ת
מְנוֹרָ֥ה וּמְנוֹרָֽה׃ 16 וְאֶת־הַזָּהָ֥ב מִשְׁקָ֛ל
לְשֻׁלְחֲנ֥וֹת הַמַּעֲרֶ֖כֶת לְשֻׁלְחַ֣ן וְשֻׁלְחָ֑ן וְכֶ֖סֶף
לְשֻׁלְחֲנ֥וֹת הַכָּֽסֶף׃ 17 וְהַמִּזְלָג֧וֹת וְהַמִּזְרָק֛וֹת
וְהַקְּשָׂו֖וֹת זָהָ֣ב טָה֑וֹר וְלִכְפוֹרֵ֨י הַזָּהָ֤ב
בְּמִשְׁקָל֙ לִכְפ֣וֹר וּכְפ֔וֹר וְלִכְפוֹרֵ֥י הַכֶּ֛סֶף
בְּמִשְׁקָ֖ל לִכְפ֥וֹר וּכְפֽוֹר׃ 18 וּלְמִזְבַּ֨ח הַקְּטֹ֜רֶת
זָהָ֤ב מְזֻקָּק֙ בַּמִּשְׁקָ֔ל וּלְתַבְנִ֨ית הַמֶּרְכָּבָ֜ה
הַכְּרֻבִ֗ים זָהָב֙ לְפֹ֣רְשִׂ֔ים וְסֹכְכִ֖ים עַל־אֲר֥וֹן
בְּרִית־יְהוָֽה׃ 19 הַכֹּ֛ל בִּכְתָ֛ב מִיַּ֥ד יְהוָ֖ה
עָלַ֣י הִשְׂכִּ֑יל כֹּ֖ל מַלְאֲכ֥וֹת הַתַּבְנִֽית׃
20 וַיֹּ֨אמֶר דָּוִ֜יד לִשְׁלֹמֹ֣ה בְנ֗וֹ חֲזַ֤ק
וֶֽאֱמַץ֙ וַעֲשֵׂ֔ה אַל־תִּירָ֖א וְאַל־תֵּחָ֑ת כִּי֩ יְהוָ֨ה
אֱלֹהִ֤ים אֱלֹהַי֙ עִמָּ֔ךְ לֹ֤א יַרְפְּךָ֙ וְלֹ֣א יַֽעַזְבֶ֔ךָּ
עַד־לִכְל֕וֹת כָּל־מְלֶ֖אכֶת עֲבוֹדַ֥ת בֵּית־יְהוָֽה׃
21 וְהִנֵּ֗ה מַחְלְקוֹת֙ הַכֹּהֲנִ֣ים וְהַלְוִיִּ֔ם לְכָל־
עֲבוֹדַ֖ת בֵּ֣ית הָאֱלֹהִ֑ים וְעִמְּךָ֣ בְכָל־מְלָאכָ֡ה
לְכָל־נָדִ֤יב בַּֽחָכְמָה֙ לְכָל־עֲבוֹדָ֔ה וְהַשָּׂרִ֥ים
וְכָל־הָעָ֖ם לְכָל־דְּבָרֶֽיךָ׃

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας Κυρίου καὶ ἐν ὠσὶ θεοῦ ἡμῶν, φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. 9 Καὶ νῦν, Σαλωμὼν υἱέ, γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει Κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει· ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὑρεθήσεταί σοι· καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. 10 Ἴδε νῦν, ὅτι Κύριος ᾑρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἴσχυε καὶ ποίει. 11 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπερῴων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ, 12 Καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν παστοφορίων τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, 13 Καὶ τῶν καταλυμάτων καὶ τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὁλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, 15 Λυχνιῶν τὴν ὁλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχνων. 16 Ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως, ἑκάστης τραπέζης χρυσῆς καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν, 17 Καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν, καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν καὶ θυΐσκων κεφουρέ, ἑκάστου σταθμοῦ. 18 Καὶ τῶν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσίου δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἅρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου. 19 Πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὼν κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος. 20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος ὁ θεός μου μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυριου. Και ἰδου το παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπερῷα καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς ἐσωτέρας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου. 21 Καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου Κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

8 Nunc ergo coram universo cœtu Israel, audiente Deo nostro, custodite, et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri: ut possideatis terram bonam, et relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sempiternum. 9 Tu autem Salomon fili mi, scito Deum patris tui, et servito ei corde perfecto, et animo voluntario: omnia enim corda scrutatur Dominus, et universas mentium cogitationes intelligit. Si quæsieris eum, invenies: si autem dereliqueris eum, projiciet te in æternum. 10 Nunc ergo quia elegit te Dominus ut ædificares domum sanctuarii, confortare, et perfice. 11 Dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem porticus, et templi, et cellariorum, et cœnaculi, et cubiculorum in adytis, et domus propitiationis, 12 Necnon et omnium quæ cogitaverat atriorum, et exedrarum per circuitum in thesauros domus Domini, et in thesauros sanctorum, 13 Divisionumque sacerdotalium et Leviticarum, in omnia opera domus Domini, et in universa vasa ministerii templi Domini. 14 Aurum in pondere per singula vasa ministerii, argenti quoque pondus pro vasorum et operum diversitate. 15 Sed et in candelabra aurea, et ad lucernas eorum, aurum pro mensura uniuscujusque candelabri et lucernarum. Similiter et in candelabra argentea, et in lucernas eorum, pro diversitate mensuræ, pondus argenti tradidit. 16 Aurum quoque dedit in mensas propositionis pro diversitate mensarum: similiter et argentum in alias mensas argenteas. 17 Ad fuscinulas quoque, et phialas, et thuribula ex auro purissimo, et leunculos aureos, pro qualitate mensuræ pondus distribuit in leunculum et leunculum. Similiter et in leones argenteos diversum argenti pondus separavit. 18 Altari autem, in quo adoletur incensum, aurum purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo quadrigæ cherubim, extendentium alas, et velantium arcam fœderis Domini. 19 Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini ad me, ut intelligerem universa opera exemplaris. 20 Dixit quoque David Salomoni filio suo: Viriliter age, et confortare, et fac: ne timeas, et ne paveas: Dominus enim Deus meus tecum erit, et non dimittet te, nec derelinquet, donec perficias omne opus ministerii domus Domini. 21 Ecce divisiones sacerdotum et Levitarum in omne ministerium domus Domini assistunt tibi, et parati sunt, et noverunt tam principes quam populus facere omnia præcepta tua.

פרשה כט׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל
שְׁלֹמֹה בְנִי אֶחָד בָּחַר־בּוֹ אֱלֹהִים נַעַר
וָרָךְ וְהַמְּלָאכָה גְדוֹלָה כִּי לֹא לְאָדָם
הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים׃ 2 וּבְכָל־כֹּחִי
הֲכִינוֹתִי לְבֵית־אֱלֹהַי הַזָּהָב ׀ לַזָּהָב
וְהַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת לַנְּחֹשֶׁת הַבַּרְזֶל
לַבַּרְזֶל וְהָעֵצִים לָעֵצִים אַבְנֵי־שֹׁהַם
וּמִלּוּאִים אַבְנֵי־פוּךְ וְרִקְמָה וְכֹל אֶבֶן יְקָרָה
וְאַבְנֵי־שַׁיִשׁ לָרֹב׃ 3 וְעוֹד בִּרְצוֹתִי בְּבֵית
אֱלֹהַי יֶשׁ־לִי סְגֻלָּה זָהָב וָכָסֶף נָתַתִּי לְבֵית־
אֱלֹהַי לְמַעְלָה מִכָּל־הֲכִינוֹתִי לְבֵית
הַקֹּדֶשׁ׃ 4 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כִּכְּרֵי זָהָב
מִזְּהַב אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כִּכַּר־כֶּסֶף
מְזֻקָּק לָטוּחַ קִירוֹת הַבָּתִּים׃ 5 לַזָּהָב
לַזָּהָב וְלַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וּלְכָל־מְלָאכָה בְּיַד
חָרָשִׁים וּמִי מִתְנַדֵּב לְמַלֹּאות יָדוֹ הַיּוֹם
לַיהוָה׃ 6 וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי ׀
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וּלְשָׂרֵי מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיִּתְּנוּ לַעֲבוֹדַת
בֵּית־הָאֱלֹהִים זָהָב כִּכָּרִים חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים
וַאֲדַרְכֹנִים רִבּוֹ וְכֶסֶף כִּכָּרִים עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
וּנְחֹשֶׁת רִבּוֹ וּשְׁמוֹנַת אֲלָפִים כִּכָּרִים
וּבַרְזֶל מֵאָה־אֶלֶף כִּכָּרִים׃ 8 וְהַנִּמְצָא אִתּוֹ
אֲבָנִים נָתְנוּ לְאוֹצַר בֵּית־יְהוָה עַל יַד־
יְחִיאֵל הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ 9 וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם עַל־
הִתְנַדְּבָם כִּי בְּלֵב שָׁלֵם הִתְנַדְּבוּ לַיהוָה
וְגַם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃
10 וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְהוָה לְעֵינֵי
כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃
11 לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ
יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ׃
12 וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ 13 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
14 וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי־נַעְצֹר כֹּחַ לְהִתְנַדֵּב
כָּזֹאת כִּי מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ׃
15 כִּי־גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כְּכָל־
אֲבֹתֵינוּ כַּצֵּל ׀ יָמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה׃

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
Σαλωμὼν ὁ υἱός μου, εἰς ὃν ᾑρέτικεν ἐν αὐτῷ
Κύριος, νέος καὶ ἁπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι
οὐκ ἀνθρώπῳ ἀλλ' ἢ Κυρίῳ θεῷ. 2 Κατὰ πᾶσαν
τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον,
ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοὰμ καὶ
πληρώσεως, λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ
πάντα λίθον τίμιον καὶ Πάριον πολύν. 3 Καὶ ἔτι
ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστι μοι ὃ
περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ
δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν
ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων, 4 Τρισχίλια
τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφὶρ καὶ ἑπτακισχίλια
τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαλιφῆναι ἐν αὐτοῖς
τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, 5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ
χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ. καὶ εἰς
πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. Καὶ τίς ὁ
προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον
Κυρίῳ; 6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν
καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οἱ χιλίαρ-
χοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστάται τῶν
ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλέως· 7 Καὶ
ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσίου
τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους, καὶ
ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ
τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ταλάν-
των χιλιάδας ἑκατόν. 8 Καὶ οἷς εὑρέθη παρ'
αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου
Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰειὴλ τοῦ Γεδσωνί. 9 Καὶ
εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν
καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ, καὶ
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως. 10 Καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον
τῆς ἐκκλησίας λέγων Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. 11 Σοί, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ
δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς,
ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς
βασιλεὺς καὶ ἔθνος. 12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ
ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις, Κύριε ὁ ἄρχων πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ
ἐν χειρί σου, παντοκράτωρ, μεγαλῦναι καὶ κατι-
σχῦσαι τὰ πάντα. 13 Καὶ νῦν, Κύριε, ἐξομολογού-
μεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς
σου. 14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι
ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ
τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι. 15 Ὅτι
πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου, καὶ παροικοῦντες ὡς
πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι
ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

CAPUT XXIX.

1 Locutusque est David rex ad omnem
ecclesiam: Salomonem filium meum unum
elegit Deus, adhuc puerum et tenellum: opus
namque grande est, neque enim homini præ-
paratur habitatio, sed Deo. 2 Ego autem
totis viribus meis præparavi impensas domus
Dei mei: aurum ad vasa aurea, et argentum
in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea,
ligna ad lignea: et lapides onychinos, et quasi
stibinos, et diversorum colorum, omnemque
pretiosum lapidem, et marmor Parium
abundantissime: 3 Et super hæc, quæ
obtuli in domum Dei mei de peculio meo
aurum et argentum, do in templum Dei mei,
exceptis his, quæ præparavi in ædem sanc-
tam. 4 Tria millia talenta auri de auro
Ophir: et septem millia talentorum argenti
probatissimi, ad deaurandos parietes templi.
5 Et ubicumque opus est aurum de auro, et
ubicumque opus est argentum de argento,
opera fiant per manus artificum: et si quis
sponte offert, impleat manum suam hodie,
et offerat quod voluerit Domino. 6 Polliciti
sunt itaque principes familiarum, et proceres
tribuum Israel, tribuni quoque, et centuriones,
et principes possessionum regis. 7 Dede-
runtque in opera domus Dei auri talenta
quinque millia, et solidos decem millia:
argenti talenta decem millia, et æris talenta
decem et octo millia: ferri quoque centum
millia talentorum. 8 Et apud quemcumque
inventi sunt lapides, dederunt in thesauros
domus Domini, per manum Jahiel Gersonitis.
9 Lætatusque est populus, cum vota sponte
promitterent: quia corde toto offerebant ea
Domino: sed et David rex lætatus est gaudio
magno. 10 Et benedixit Domino coram
universa multitudine, et ait: Benedictus es
Domine Deus Israel patris nostri ab æterno
in æternum. 11 Tua est Domine magnifi-
centia, et potentia, et gloria, atque victoria:
et tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt,
et in terra, tua sunt: tuum Domine regnum,
et tu es super omnes principes. 12 Tuæ
divitiæ, et tua est gloria: tu dominaris
omnium, in manu tua virtus et potentia:
in manu tua magnitudo, et imperium
omnium. 13 Nunc igitur Deus noster confite-
mur tibi, et laudamus nomen tuum inclytum.
14 Quis ego, et quis populus meus, ut possimus
hæc tibi universa promittere? tua sunt omnia:
et quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi.
15 Peregrini enim sumus coram te, et ad-
venæ, sicut omnes patres nostri. Dies nostri
quasi umbra super terram, et nulla est mora.

16 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ כֹּ֚ל הֶהָמ֣וֹן הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֣ר
הֲכִינֹ֔נוּ לִבְנֽוֹת־לְךָ֥ בַ֖יִת לְשֵׁ֣ם קָדְשֶׁ֑ךָ מִיָּדְךָ֥
הִ֖יא וּלְךָ֥ הַכֹּֽל׃ 17 וְיָדַ֣עְתִּי אֱלֹהַ֗י כִּ֣י אַתָּ֤ה
בֹּחֵן֙ לֵבָ֔ב וּמֵישָׁרִ֖ים תִּרְצֶ֑ה אֲנִ֗י בְּיֹ֤שֶׁר
לְבָבִי֙ הִתְנַדַּ֣בְתִּי כָל־אֵ֔לֶּה וְעַתָּ֗ה עַמְּךָ֙
הַנִּמְצְאוּ־פֹ֔ה רָאִ֥יתִי בְשִׂמְחָ֖ה לְהִֽתְנַדֶּב־לָֽךְ׃
18 יְהוָ֗ה אֱלֹהֵי֙ אַבְרָהָ֔ם יִצְחָ֥ק וְיִשְׂרָאֵ֖ל
אֲבֹתֵ֑ינוּ שָׁמְרָה־זֹּ֣את לְעוֹלָ֔ם לְיֵ֕צֶר
מַחְשְׁב֖וֹת לְבַ֣ב עַמֶּ֑ךָ וְהָכֵ֥ן לְבָבָ֖ם אֵלֶֽיךָ׃
19 וְלִשְׁלֹמֹ֣ה בְנִ֗י תֵּ֚ן לֵבָ֣ב שָׁלֵ֔ם לִשְׁמוֹר֙
מִצְוֺתֶ֔יךָ עֵדְוֺתֶ֖יךָ וְחֻקֶּ֑יךָ וְלַעֲשׂ֣וֹת הַכֹּ֔ל
וְלִבְנ֥וֹת הַבִּירָ֖ה אֲשֶׁר־הֲכִינֽוֹתִי׃
20 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִיד֙ לְכָל־הַקָּהָ֔ל בָּרְכוּ־נָ֖א אֶת־
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם וַיְבָרְכ֤וּ כָֽל־הַקָּהָל֙ לַיהוָה֙
אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵיהֶ֔ם וַיִּקְּד֧וּ וַיִּֽשְׁתַּחֲו֛וּ לַיהוָ֖ה
וְלַמֶּֽלֶךְ׃ 21 וַיִּזְבְּח֣וּ לַיהוָ֣ה ׀ זְ֠בָחִים וַיַּעֲל֨וּ
עֹל֜וֹת לַיהוָ֗ה לְֽמָחֳרַת֮ הַיּ֣וֹם הַהוּא֒ פָּרִ֨ים
אֶ֜לֶף אֵילִ֥ים אֶ֛לֶף כְּבָשִׂ֥ים אֶ֖לֶף וְנִסְכֵּיהֶ֑ם
וּזְבָחִ֥ים לָרֹ֖ב לְכָל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 22 וַיֹּֽאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵ֨י יְהוָ֜ה בַּיּ֥וֹם הַה֛וּא בְּשִׂמְחָ֖ה
גְדוֹלָ֑ה וַיַּמְלִ֨יכוּ שֵׁנִ֜ית לִשְׁלֹמֹ֣ה בֶן־דָּוִ֗יד
וַיִּמְשְׁח֧וּ לַיהוָ֛ה לְנָגִ֖יד וּלְצָד֥וֹק לְכֹהֵֽן׃
23 וַיֵּשֶׁב֩ שְׁלֹמֹ֨ה עַל־כִּסֵּ֧א יְהוָ֛ה ׀ לְמֶ֥לֶךְ
תַּֽחַת־דָּוִ֥יד אָבִ֖יו וַיַּצְלַ֑ח וַיִּשְׁמְע֥וּ אֵלָ֖יו
כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 24 וְכָל־הַשָּׂרִים֙ וְהַגִּבֹּרִ֔ים וְגַ֕ם
כָּל־בְּנֵ֖י הַמֶּ֣לֶךְ דָּוִ֑יד נָ֣תְנוּ יָ֔ד תַּ֖חַת
שְׁלֹמֹ֥ה הַמֶּֽלֶךְ׃ 25 וַיְגַדֵּל֩ יְהוָ֨ה אֶת־שְׁלֹמֹ֜ה
לְמַ֗עְלָה לְעֵינֵ֖י כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּתֵּ֤ן עָלָיו֙ ה֣וֹד
מַלְכ֔וּת אֲשֶׁ֧ר לֹא־הָיָ֛ה עַל־כָּל־מֶ֥לֶךְ לְפָנָ֖יו
עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 26 וְדָוִיד֙ בֶּן־יִשָׁ֔י מָלַ֖ךְ
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 27 וְהַיָּמִ֗ים אֲשֶׁ֤ר מָלַךְ֙
עַל־יִשְׂרָאֵ֔ל אַרְבָּעִ֖ים שָׁנָ֑ה בְּחֶבְר֤וֹן מָלַךְ֙
שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים וּבִירוּשָׁלִַ֥ם מָלַ֖ךְ שְׁלֹשִׁ֥ים
וְשָׁלֽוֹשׁ׃ 28 וַיָּ֙מָת֙ בְּשֵׂיבָ֣ה טוֹבָ֔ה שְׂבַ֥ע
יָמִ֖ים עֹ֣שֶׁר וְכָב֑וֹד וַיִּמְלֹ֛ךְ שְׁלֹמֹ֥ה בְנ֖וֹ
תַּחְתָּֽיו׃ 29 וְדִבְרֵי֙ דָּוִ֣יד הַמֶּ֔לֶךְ הָרִאשֹׁנִ֖ים
וְהָאַחֲרֹנִ֑ים הִנָּ֣ם כְּתוּבִ֗ים עַל־דִּבְרֵי֙ שְׁמוּאֵ֣ל
הָֽרֹאֶ֔ה וְעַל־דִּבְרֵי֙ נָתָ֣ן הַנָּבִ֔יא וְעַל־דִּבְרֵ֖י
גָּ֥ד הַחֹזֶֽה׃ 30 עִ֥ם כָּל־מַלְכוּת֖וֹ וּגְבֽוּרָת֑וֹ
וְהָעִתִּ֗ים אֲשֶׁ֨ר עָבְר֤וּ עָלָיו֙ וְעַל־יִשְׂרָאֵ֔ל
וְעַ֖ל כָּל־מַמְלְכ֥וֹת הָאֲרָצֽוֹת׃

16 *Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι
τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρός σοῦ ἐστί, καὶ σοὶ τὰ
πάντα.* 17 *Καὶ ἔγνων, Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων
καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς· ἐν ἁπλότητι
καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν
λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ
προθυμηθέντα σοι.* 18 *Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον
ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.*
19 *Καὶ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν
ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου καὶ
τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου.* 20 *Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Εὐλογήσατε Κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Κύριον
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ κάμψαντες τὰ
γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ.* 21 *Καὶ
ἔθυσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης
ἡμέρας, μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνας
χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς
πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραήλ.* 22 *Καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
μετὰ χαρᾶς, καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν
Σαλωμὼν υἱὸν Δαυίδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ
εἰς βασιλέα καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερωσύνην.* 23 *Καὶ
ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς
Ἰσραήλ.* 24 *Οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ
πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ.* 25 *Καὶ ἐμεγάλυνε
Κύριος τὸν Σαλωμὼν ἐπάνωθεν παντὸς Ἰσραήλ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο
ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ.* 26 *Καὶ
Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ*
27 *Ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρὼν ἔτη ἑπτά, καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.* 28 *Καὶ ἐτε-
λεύτησεν ἐν γήρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτῳ
καὶ δόξῃ· καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.* 29 *Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως
Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν
ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων
Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ
βλέποντος,* 30 *Περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἳ ἐγένοντο
ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς.*

16 Domine Deus noster, omnis hæc copia,
quam paravimus ut ædificaretur domus no-
mini sancto tuo, de manu tua est, et tua sunt
omnia. 17 Scio Deus meus quod probes
corda, et simplicitatem diligas, unde et ego in
simplicitate cordis mei lætus obtuli universa
hæc: et populum tuum, qui hic repertus est,
vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria.
18 Domine Deus Abraham, et Isaac, et
Israel, patrum nostrorum, custodi in æternum
hanc voluntatem cordis eorum, et semper
in venerationem tui mens ista permaneat.
19 Salomoni quoque filio meo da cor per-
fectum, ut custodiat mandata tua, testimonia
tua, et cæremonias tuas, et faciat universa:
et ædificet ædem, cujus impensas paravi.
20 Præcepit autem David universæ ecclesiæ:
Benedicite Domino Deo nostro. Et bene-
dixit omnis ecclesia Domino Deo patrum
suorum: et inclinaverunt se, et adoraverunt
Deum, et deinde regem. 21 Immolaveruntque
victimas Domino: et obtulerunt holocausta
die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos
mille, cum libaminibus suis, et universo ritu
abundantissime in omnem Israel. 22 Et com-
ederunt, et biberunt coram Domino in die
illo cum grandi lætitia. Et unxerunt secundo
Salomonem filium David. Unxerunt autem
eum Domino in principem, et Sadoc in ponti-
ficem. 23 Seditque Salomon super solium
Domini, in regem pro David patre suo, et
cunctis placuit: et paruit illi omnis Israel.
24 Sed et universi principes, et potentes et
cuncti filii regis David dederunt manum, et
subjecti fuerunt Salomoni regi. 25 Magnifi-
cavit ergo Dominus Salomonem super omnem
Israel: et dedit illi gloriam regni, qualem
nullus habuit ante eum rex Israel. 26 Igitur
David filius Isai regnavit super universum
Israel. 27 Et dies, quibus regnavit super
Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron
regnavit septem annis: et in Jerusalem annis
triginta tribus. 28 Et mortuus est in senec-
tute bona, plenus dierum, et divitiis, et gloria;
et regnavit Salomon filius ejus pro eo. 29 Gesta
autem David regis priora, et novissima, scripta
sunt in Libro Samuelis videntis, et in Libro
Nathan prophetæ, atque in volumine Gad
videntis: 30 Universique regni ejus, et
fortitudinis, et temporum, quæ transierunt
sub eo, sive in Israel, sive in cunctis regnis
terrarum.

LIBER SECUNDUS CHRONICORUM.

דברי הימים ב א

וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד עַל־מַלְכוּתוֹ
וַיהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיְגַדְּלֵהוּ
לְמָעְלָה׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל־יִשְׂרָאֵל
לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וּלְכֹל
נָשִׂיא לְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי הָאָבוֹת׃ 3 וַיֵּלְכוּ
שְׁלֹמֹה וְכָל־הַקָּהָל עִמּוֹ לַבָּמָה אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹן כִּי־שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בַּמִּדְבָּר׃
4 אֲבָל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הֶעֱלָה דָוִיד מִקִּרְיַת
יְעָרִים בַּהֵכִין לוֹ דָּוִיד כִּי נָטָה־לוֹ אֹהֶל
בִּירוּשָׁלִָם׃ 5 וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר שָׂם לִפְנֵי מִשְׁכַּן
יְהוָה וַיִּדְרְשֵׁהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקָּהָל׃ 6 וַיַּעַל
שְׁלֹמֹה שָׁם עַל־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו עֹלוֹת
אָלֶף׃ 7 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִרְאָה
אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאַל מָה אֶתֶּן־
לָךְ׃ 8 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לֵאלֹהִים אַתָּה עָשִׂיתָ
עִם־דָּוִיד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל וְהִמְלַכְתַּנִי
תַּחְתָּיו׃ 9 עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאָמֵן דְּבָרְךָ
עִם דָּוִיד אָבִי כִּי אַתָּה הִמְלַכְתַּנִי עַל־עַם
רַב כַּעֲפַר הָאָרֶץ׃ 10 עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע
תֶּן־לִי וְאֵצְאָה לִפְנֵי הָעָם־הַזֶּה וְאָבוֹאָה
כִּי־מִי יִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַזֶּה הַגָּדוֹל׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר
הָיְתָה זֹאת עִם־לְבָבֶךָ וְלֹא שָׁאַלְתָּ עֹשֶׁר
נְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵת נֶפֶשׁ שֹׂנְאֶיךָ וְגַם־יָמִים
רַבִּים לֹא שָׁאָלְתָּ וַתִּשְׁאַל־לְךָ חָכְמָה וּמַדָּע
אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹט אֶת־עַמִּי אֲשֶׁר הִמְלַכְתִּיךָ
עָלָיו׃ 12 הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע נָתוּן לָךְ וְעֹשֶׁר
וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֶּן־לָךְ אֲשֶׁר ׀ לֹא־הָיָה כֵן
לַמְּלָכִים אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. 2 Καὶ
εἶπε Σαλωμὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρ-
χοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ
πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι
τῶν πατριῶν. 3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμὼν καὶ
πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαὼν,
οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἣν
ἐποίησε Μωυσῆς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ.
4 Ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως
Καριαθιαρὶμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἔπηξεν
αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ τὸ θυσι-
αστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς
Οὐρίου υἱοῦ Ὢρ ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου·
καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμὼν καὶ ἡ ἐκκλησία,
6 Καὶ ἤνεγκε Σαλωμὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ
ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὁλοκαύτωσιν χιλίαν. 7 Ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη θεὸς τῷ Σαλωμὼν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Αἴτησαι τί σοι δῶ. 8 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν
πρὸς τὸν θεόν Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός
μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ.
9 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός, πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά
σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς
με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς. 10 Νῦν
σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώ-
πιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς
κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον; 11 Καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον
χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναν-
τίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾐτήσω, καὶ ᾔτησας
σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν
μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν, 12 Τὴν
σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦτον
καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς οὐκ
ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς
ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως.

II. CHRONICORUM, CAPUT I.

CONFORTATUS est ergo Salomon filius
David in regno suo, et Dominus Deus
ejus erat cum eo, et magnificavit eum in ex-
celsum. 2 Præcepitque Salomon universo
Israeli, tribunis, et centurionibus, et ducibus,
et judicibus omnis Israel, et principibus fami-
liarum : 3 Et abiit cum universa multitudine
in excelsum Gabaon, ubi erat tabernaculum
fœderis Dei, quod fecit Moyses famulus Dei
in solitudine. 4 Arcam autem Dei adduxerat
David de Cariathiarim, in locum quem præ-
paraverat ei, et ubi fixerat illi tabernaculum,
hoc est, in Jerusalem. 5 Altare quoque
æneum, quod fabricatus fuerat Beseleel filius
Uri filii Hur, ibi erat coram tabernaculo
Domini: quod et requisivit Salomon, et
omnis ecclesia. 6 Ascenditque Salomon ad
altare æneum, coram tabernaculo fœderis
Domini, et obtulit in eo mille hostias. 7 Ecce
autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens :
Postula quod vis, ut dem tibi. 8 Dixitque
Salomon Deo : Tu fecisti cum David patre
meo misericordiam magnam : et constituisti
me regem pro eo. 9 Nunc ergo Domine
Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus
es David patri meo : tu enim me fecisti regem
super populum tuum multum, qui tam innu-
merabilis est, quam pulvis terræ. 10 Da
mihi sapientiam et intelligentiam, ut ingre-
diar et egrediar coram populo tuo : quis enim
potest hunc populum tuum digne, qui tam
grandis est, judicare ? 11 Dixit autem Deus
ad Salomonem : Quia hoc magis placuit cordi
tuo, et non postulasti divitias, et substantiam,
et gloriam, neque animas eorum qui te ode-
rant, sed nec dies vitæ plurimos : petisti
autem sapientiam et scientiam, ut judicare
possis populum meum, super quem constitui
te regem : 12 Sapientia et scientia data sunt
tibi : divitias autem et substantiam et
gloriam dabo tibi, ita ut nullus in regibus
nec ante te nec post te fuerit similis tui.

13 וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה לַבָּמָה אֲשֶׁר־בְּגִבְעוֹן
יְרוּשָׁלַ͏ִם מִלִּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב
וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב
וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי
הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 15 וַיִּתֵּן
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַ͏ִם
כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ 16 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵא סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִקְוֵא יִקְחוּ בִּמְחִיר׃ 17 וַיַּעֲלוּ וַיּוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס
בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים
וּמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ 18 וַיֹּאמֶר
שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת
לְמַלְכוּתוֹ׃

פרשה ב׃

1 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף אִישׁ חֹצֵב בָּהָר
וּמְנַצְּחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃ 2 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חוּרָם
מֶלֶךְ־צֹר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם־דָּוִיד
אָבִי וַתִּשְׁלַח־לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת לוֹ בַיִת
לָשֶׁבֶת בּוֹ׃ 3 הִנֵּה אֲנִי בוֹנֶה־בַּיִת לְשֵׁם ׀
יְהוָה אֱלֹהַי לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו
קְטֹרֶת־סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת תָּמִיד וְעֹלוֹת
לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם זֹאת
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 4 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה
גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃
5 וּמִי יַעֲצָר־כֹּחַ לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת כִּי הַשָּׁמַיִם
וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלֻהוּ וּמִי אֲנִי
אֲשֶׁר אֶבְנֶה־לּוֹ בַיִת כִּי אִם־לְהַקְטִיר
לְפָנָיו׃ 6 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ־חָכָם
לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת וּבַבַּרְזֶל
וּבָאַרְגְּוָן וְכַרְמִיל וּתְכֵלֶת וְיֹדֵעַ לְפַתֵּחַ
פִּתּוּחִים עִם־הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עִמִּי בִּיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר הֵכִין דָּוִיד אָבִי׃ 7 וּשְׁלַח־
לִי עֲצֵי אֲרָזִים בְּרוֹשִׁים וְאַלְגּוּמִּים מֵהַלְּבָנוֹן
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים
לִכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי עִם־
עֲבָדֶיךָ׃ 8 וּלְהָכִין לִי עֵצִים לָרֹב כִּי
הַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה גָּדוֹל וְהַפְלֵא׃

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν ἐκ Βαμὰ τῆς ἐν Γαβαὼν
εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ. 14 Καὶ
συνήγαγε Σαλωμὼν ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγέ-
νοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρματα καὶ
δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν
πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασι-
λέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς
λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμί-
νους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. 16 Καὶ ἡ
ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμὼν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ
τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ
ἠγόραζον. 17 Καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ
Αἰγύπτου ἅρμα ἓν ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵππον
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου· καὶ οὕτω πᾶσι
τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι
Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας
ἀνδρῶν νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας
λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ᾽ αὐτῶν
τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
πρὸς Χιρὰμ βασιλέα Τύρου λέγων Ὡς ἐποίησας
μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ
κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι
ἐν αὐτῷ, 4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ
οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου, ἁγιάσαι αὐτὸν
αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ
πρόθεσιν διὰ παντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώ-
ματα διὰ παντὸς τὸ πρωῒ καὶ τὸ δείλης, καὶ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ
οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεούς. 6 Καὶ τίς ἰσχύσει
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἀλλ᾽ ἢ
τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ. 7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν
μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ
χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ
ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ
κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπιστάμενον
γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ᾽ ἐμοῦ
ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἃ ἡτοίμασε Δαυὶδ ὁ
πατήρ μου. 8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα
καὶ ἀρκεύθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ
οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἴδασι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ
Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παίδων
μου 9 Πορεύσονται ἑτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος,
ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος.

13 Venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in
Jerusalem coram tabernaculo fœderis, et reg-
navit super Israel. 14 Congregavitque sibi
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum:
et fecit eos esse in urbibus quadrigarum, et
cum rege in Jerusalem. 15 Præbuitque rex
argentum et aurum in Jerusalem quasi
lapides, et cedros quasi sycomoros, quæ nas-
cuntur in campestribus multitudine magna.
16 Adducebantur autem ei equi de Ægypto,
et de Coa, a negotiatoribus regis, qui ibant, et
emebant pretio, 17 Quadrigam equorum
sexcentis argenteis, et equum centum quin-
quaginta: similiter de universis regnis
Hethæorum, et a regibus Syriæ, emptio
celebrabatur.

CAPUT II.

1 Decrevit autem Salomon ædificare do-
mum nomini Domini, et palatium sibi. 2 Et
numeravit septuaginta millia virorum por-
tantium humeris, et octoginta millia qui
cæderent lapides in montibus, præpositosque
eorum tria millia sexcentos. 3 Misit quoque
ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti
cum David patre meo, et misisti ei ligna
cedrina ut ædificaret sibi domum, in qua et
habitavit: 4 Sic fac mecum, ut ædificem
domum nomini Domini Dei mei, ut consecrem
eam ad adolendum incensum coram illo, et
fumiganda aromata, et ad propositionem
panum sempiternam, et ad holocautomata
mane, et vespere, sabbatis quoque, et neo-
meniis, et solemnitatibus Domini Dei nostri
in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli.
5 Domus enim, quam ædificare cupio, magna
est: magnus est enim Deus noster super
omnes deos. 6 Quis ergo poterit prævalere,
ut ædificet ei dignam domum? si cælum, et
cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus
ego sum, ut possim ædificare ei domum? sed
ad hoc tantum, ut adoleatur incensum coram
illo. 7 Mitte ergo mihi virum eruditum, qui
noverit operari in auro, et argento, ære et
ferro, purpura, coccino, et hyacintho, et qui
sciat sculpere cælaturas, cum his artificibus,
quos mecum habeo in Judæa et Jerusalem,
quos præparavit David pater meus. 8 Sed
et ligna cedrina mitte mihi, et arceuthina,
et pinea, de Libano; scio enim quod servi
tui noverint cædere ligna de Libano, et
erunt servi mei cum servis tuis, 9 Ut paren-
tur mihi ligna plurima. Domus enim, quam
cupio ædificare, magna est nimis, et inclyta.

9 וְהִנֵּה לַחֹטְבִים לְכֹרְתֵי הָעֵצִים נָתַתִּי
חִטִּים ׀ מַכּוֹת לַעֲבָדֶיךָ כֹּרִים עֶשְׂרִים אֶלֶף
וּשְׂעֹרִים כֹּרִים עֶשְׂרִים אָלֶף וְיַיִן בַּתִּים
עֶשְׂרִים אֶלֶף וְשֶׁמֶן בַּתִּים עֶשְׂרִים אָלֶף׃
10 וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ־צֹר בִּכְתָב
וַיִּשְׁלַח אֶל־שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־
עַמּוֹ נְתָנְךָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר חוּרָם
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִיד
הַמֶּלֶךְ בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֶׂכֶל וּבִינָה
אֲשֶׁר יִבְנֶה־בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃
12 וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ־חָכָם יוֹדֵעַ בִּינָה
לְחוּרָם אָבִי׃ 13 בֶּן־אִשָּׁה מִן־בְּנוֹת דָּן
וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב
וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבַּרְזֶל בָּאֲבָנִים וּבָעֵצִים
בָּאַרְגָּמָן בַּתְּכֵלֶת וּבַבּוּץ וּבַכַּרְמִיל וּלְפַתֵּחַ
כָּל־פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב כָּל־מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר
יִנָּתֶן־לוֹ עִם־חֲכָמֶיךָ וְחַכְמֵי אֲדֹנִי דָּוִיד
אָבִיךָ׃ 14 וְעַתָּה הַחִטִּים וְהַשְּׂעֹרִים הַשֶּׁמֶן
וְהַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי יִשְׁלַח לַעֲבָדָיו׃
15 וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֵצִים מִן־הַלְּבָנוֹן כְּכָל־
צָרְכֶּךָ וּנְבִיאֵם לְךָ רַפְסֹדוֹת עַל־יָם יָפוֹ
וְאַתָּה תַּעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלָםִ׃
16 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּירִים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסְּפָר אֲשֶׁר סְפָרָם
דָּוִיד אָבִיו וַיִּמָּצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 17 וַיַּעַשׂ
מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף
חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם׃

פרשה ג׃

1 וַיָּחֶל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית־יְהוָה
בִּירוּשָׁלַםִ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה
לְדָוִיד אָבִיהוּ אֲשֶׁר הֵכִין בִּמְקוֹם דָּוִיד
בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ 2 וַיָּחֶל לִבְנוֹת
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשֵּׁנִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ׃
3 וְאֵלֶּה הוּסַד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית
הָאֱלֹהִים הָאֹרֶךְ אַמּוֹת בַּמִּדָּה הָרִאשׁוֹנָה
אַמּוֹת שִׁשִּׁים וְרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים׃
4 וְהָאוּלָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֹרֶךְ עַל־פְּנֵי
רֹחַב־הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהַגֹּבַהּ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים וַיְצַפֵּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב טָהוֹר׃

10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα
εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισί
σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων
εἴκοσι χιλιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας,
καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. 11 Καὶ εἶπε
Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλε
πρὸς Σαλωμὼν λέγων Ἐν τῷ ἀγαπῆσαι Κύριον
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα.
12 Καὶ εἶπε Χιρὰμ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς
ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστά-
μενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον
τῷ Κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 13 Καὶ
νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνε-
σιν· Χιρὰμ τὸν πατέρα μου, 14 Ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἀπὸ θυγατέρων Δάν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ
Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ
καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ καὶ ἐν λίθοις καὶ
ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ
ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ
γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν,
ὅσα ἂν δῷς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν
Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου. 15 Καὶ νῦν τὸν
σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον,
ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν
αὐτοῦ. 16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβά-
νου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ
σχεδίαις ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης, καὶ σὺ ἄξεις
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ. 17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν
πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν
γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν
αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 18 Καὶ
ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφό-
ρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισ-
χιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

ΚΕΦ. γʹ.

1 ΚΑΙ *ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν*
οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία,
οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβου-
σαίου. 2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ. 3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκο-
δομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· μῆκος πήχεων ἡ
διαμέτρησις ἡ πρώτη πήχεων ἑξήκοντα, καὶ εὖρος
πήχεων εἴκοσι. 4 Καὶ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ
οἴκου, μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου
πήχεων εἴκοσι, καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι,
καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ.

10 Præterea operariis, qui cæsuri sunt ligna,
servis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti
millia, et hordei coros totidem, et vini viginti
millia metretas, olei quoque sata viginti millia.
11 Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras,
quas miserat Salomoni: Quia dilexit Dominus
populum suum, idcirco te regnare fecit super
eum. 12 Et addidit, dicens: Benedictus
Dominus Deus Israel, qui fecit cælum et
terram, qui dedit David regi filium sapientem
et eruditum et sensatum atque prudentem,
ut ædificaret domum Domino, et palatium
sibi. 13 Misi ergo tibi virum prudentem et
scientissimum Hiram, patrem meum, 14 Fi-
lium mulieris de filiabus Dan, cujus pater fuit
Tyrius, qui novit operari in auro, et argento,
ære, et ferro, et marmore, et lignis, in purpura
quoque, et hyacintho, et bysso, et coccino:
et qui scit cælare omnem sculpturam, et
adinvenire prudenter quodcumque in opere
necessarium est, cum artificibus tuis, et cum
artificibus domini mei David patris tui.
15 Triticum ergo, et hordeum, et oleum, et
vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte
servis tuis. 16 Nos autem cædemus ligna de
Libano, quot necessaria habueris, et applica-
bimus ea ratibus per mare in Joppe: tuum
autem erit transferre ea in Jerusalem. 17 Nu-
meravit igitur Salomon omnes viros proselytos,
qui erant in terra Israel, post dinumerationem,
quam dinumeravit David pater ejus, et
inventi sunt centum quinquaginta millia,
et tria millia sexcenti. 18 Fecitque ex eis
septuaginta millia, qui humeris onera porta-
rent, et octoginta millia, qui lapides in
montibus cæderent: tria autem millia et
sexcentos præpositos operum populi.

CAPUT III.

1 Et cœpit Salomon ædificare domum
Domini in Jerusalem in monte Moria, qui
demonstratus fuerat David patri ejus, in loco,
quem paraverat David in area Ornan Jebusæi.
2 Cœpit autem ædificare mense secundo, anno
quarto regni sui. 3 Et hæc sunt fundamenta,
quæ jecit Salomon, ut ædificaret domum Dei,
longitudinis cubitos in mensura prima sexa-
ginta, latitudinis cubitos viginti. 4 Porticum
vero ante frontem, quæ tendebatur in
longum juxta mensuram latitudinis domus,
cubitorum viginti: porro altitudo cen-
tum viginti cubitorum erat: et deau-
ravit eam intrinsecus auro mundissimo.

5 וְאֶת ׀ הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפָּה עֵץ בְּרוֹשִׁים
וַיְחַפֵּהוּ זָהָב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו תִּמֹרִים
וְשַׁרְשְׁרוֹת׃ 6 וַיְצַף אֶת־הַבַּיִת אֶבֶן יְקָרָה
לְתִפְאָרֶת וְהַזָּהָב זְהַב פַּרְוָיִם׃ 7 וַיְחַף
אֶת־הַבַּיִת הַקֹּרוֹת הַסִּפִּים וְקִירוֹתָיו
וְדַלְתוֹתָיו זָהָב וּפִתַּח כְּרוּבִים עַל־
הַקִּירוֹת׃ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית־קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב־הַבַּיִת אַמּוֹת
עֶשְׂרִים וְרָחְבּוֹ אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיְחַפֵּהוּ
זָהָב טוֹב לְכִכָּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 9 וּמִשְׁקָל
לְמִסְמְרוֹת לִשְׁקָלִים חֲמִשִּׁים זָהָב וְהָעֲלִיּוֹת
חִפָּה זָהָב׃ 10 וַיַּעַשׂ בְּבֵית־קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים
וַיְצַפּוּ אֹתָם זָהָב׃ 11 וְכַנְפֵי הַכְּרוּבִים
אָרְכָּם אַמּוֹת עֶשְׂרִים כְּנַף הָאֶחָד לְאַמּוֹת
חָמֵשׁ מַגַּעַת לְקִיר הַבַּיִת וְהַכָּנָף הָאַחֶרֶת
אַמּוֹת חָמֵשׁ מַגִּיעַ לִכְנַף הַכְּרוּב הָאַחֵר׃
12 וּכְנַף הַכְּרוּב הָאֶחָד אַמּוֹת חָמֵשׁ מַגִּיעַ
לְקִיר הַבָּיִת וְהַכָּנָף הָאַחֶרֶת אַמּוֹת חָמֵשׁ
דְּבֵקָה לִכְנַף הַכְּרוּב הָאַחֵר׃ 13 כַּנְפֵי
הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פֹּרְשִׂים אַמּוֹת עֶשְׂרִים
וְהֵם עֹמְדִים עַל־רַגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם לַבָּיִת׃
14 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְכַרְמִיל וּבוּץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוּבִים׃
15 וַיַּעַשׂ לִפְנֵי הַבַּיִת עַמּוּדִים
שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ אֹרֶךְ וְהַצֶּפֶת
אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁוֹ אַמּוֹת חָמֵשׁ׃
16 וַיַּעַשׂ שַׁרְשְׁרוֹת בַּדְּבִיר וַיִּתֵּן עַל־רֹאשׁ
הָעַמֻּדִים וַיַּעַשׂ רִמּוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן
בַּשַּׁרְשְׁרוֹת׃ 17 וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּדִים עַל־פְּנֵי
הַהֵיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מֵהַשְּׂמֹאול
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַיְמִינִי יָכִין וְשֵׁם הַשְּׂמָאלִי
בֹּעַז׃

פרשה ד׃

1 וַיַּעַשׂ מִזְבַּח נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים אַמָּה
אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רָחְבּוֹ וְעֶשֶׂר אַמּוֹת
קוֹמָתוֹ׃ 2 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק
עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ אֶל־שְׂפָתוֹ עָגוֹל ׀
סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקָו שְׁלֹשִׁים
בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃ 3 וּדְמוּת בְּקָרִים
תַּחַת לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב סוֹבְבִים אֹתוֹ
עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּיפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב
שְׁנַיִם טוּרִים הַבָּקָר יְצוּקִים בְּמֻצַקְתּוֹ׃

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρί-
νοις, καὶ κατεχρύσωσε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἔγλυψεν
ἐπ' αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά. 6 Καὶ ἐκόσμησε
τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς δόξαν, καὶ ἐχρύσωσε
χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουΐμ, 7 Καὶ ἐχρύσωσε
τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τοὺς πυλῶ-
νας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ,
καὶ ἔγλυψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. 8 Καὶ
ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μῆκος
αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πήχεων
εἴκοσι, καὶ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἐχρύσωσεν
αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα
ἑξακόσια. 9 Καὶ ὁλκὴ τῶν ἥλων, ὁλκὴ τοῦ ἑνὸς
πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῷον ἐχρύ-
σωσε χρυσίῳ. 10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ
τῶν ἁγίων Χερουβὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων, καὶ ἐχρύ-
σωσεν αὐτὰ χρυσίῳ. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χε-
ρουβὶμ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
μία πήχεων πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου,
καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ Χερούβ τοῦ ἑτέρου. [12 Καὶ
ἡ πτέρυξ τοῦ Χεροὺβ τοῦ ἑνὸς πήχεων πέντε
ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ
Χεροὺβ τοῦ ἑτέρου.] 13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν
Χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι,
καὶ αὐτὰ ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. 14 Καὶ ἐποίησε
τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκ-
κίνου καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ Χερουβίμ·
15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους
δύο, πήχεων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε. 16 Καὶ ἐποίησε
σερσερὼθ ἐν τῷ δαβὶρ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
τῶν στύλων, καὶ ἐποίησε ῥοΐσκους ἑκατὸν καὶ
ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. 17 Καὶ ἔστησε τοὺς
στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ δεξιῶν
καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ
ἀριστερῶν Ἰσχύς.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι
πήχεων τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεων τὸ εὖρος,
καὶ δέκα πήχεων τὸ ὕψος. 2 Καὶ ἐποίησε τὴν
θάλασσαν χυτήν, δέκα πήχεων τὴν διαμέτρησιν,
στρογγύλην κυκλόθεν, καὶ πέντε πήχεων τὸ ὕψος,
καὶ τὸ κύκλωμα τριάκοντα πήχεων. 3 Καὶ ὁμοίωμα
μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτήν·
δέκα πήχεις περιέχουσι τόν λουτῆρα κυκλόθεν· δύο
γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν,

5 Domum quoque majorem texit tabulis
ligneis abiegnis, et laminas auri obrizi affixit
per totum: sculpsitque in ea palmas, et
quasi catenulas se invicem complectentes.
6 Stravit quoque pavimentum templi pre-
tiosissimo marmore, decore multo. 7 Porro
aurum erat probatissimum, de cujus laminis
texit domum, et trabes ejus, et postes, et
parietes, et ostia: et cælavit cherubim in
parietibus. 8 Fecit quoque domum Sancti
sanctorum: longitudinem juxta latitudinem
domus, cubitorum viginti: et latitudinem
similiter viginti cubitorum: et laminis aureis
texit eam, quasi talentis sexcentis. 9 Sed et
clavos fecit aureos, ita ut singuli clavi siclos
quinquagenos appenderent: cœnacula quoque
texit auro. 10 Fecit etiam in domo Sancti
sanctorum cherubim duos, opere statuario: et
texit eos auro. 11 Alæ cherubim viginti
cubitis extendebantur, ita ut una ala haberet
cubitos quinque, et tangeret parietem domus:
et altera quinque cubitos habens, alam tan-
geret alterius cherub. 12 Similiter cherub
alterius ala quinque habebat cubitos, et
tangebat parietem: et ala ejus altera quinque
cubitorum, alam cherub alterius contingebat.
13 Igitur alæ utriusque cherubim expansæ
erant, et extendebantur per cubitos viginti:
ipsi autem stabant erectis pedibus, et facies
eorum erant versæ ad exteriorem domum.
14 Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura,
cocco, et bysso: et intexuit ei cherubim.
15 Ante fores etiam templi duas columnas,
quæ triginta et quinque cubitos habebant
altitudinis; porro capita earum, quinque
cubitorum. 16 Necnon et quasi catenulas in
oraculo, et superposuit eas capitibus columna-
rum: malogranata etiam centum, quæ catenulis
interposuit. 17 Ipsas quoque columnas posuit
in vestibulo templi, unam a dextris, et alteram
a sinistris: eam, quæ a dextris erat, vocavit
Jachin; et quæ ad lævam, Booz.

CAPUT IV.

1 Fecit quoque altare æneum viginti cu-
bitorum longitudinis, et viginti cubitorum
latitudinis, et decem cubitorum altitudinis.
2 Mare etiam fusile decem cubitis a labio
usque ad labium, rotundum per circuitum:
quinque cubitos habebat altitudinis, et funicu-
lus triginta cubitorum ambiebat gyrum ejus.
3 Similitudo quoque boum erat subter il-
lud, et decem cubitis quædam extrinsecus
cælaturæ, quasi duobus versibus alvum ma-
ris circuibant. Boves autem erant fusiles:

4 עֹמֵד עַל־שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה
פֹנִים ׀ צָפוֹנָה וּשְׁלוֹשָׁה פֹּנִים ׀ יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה ׀
פֹּנִים ׀ נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם בָּיְתָה׃
5 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת־כּוֹס
פֶּרַח שׁוֹשַׁנָּה מַחֲזִיק בַּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
יָכִיל׃ 6 וַיַּעַשׂ כִּיּוֹרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן
חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול לְרָחְצָה
בָהֶם אֶת־מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יָדִיחוּ בָם
וְהַיָּם לְרָחְצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ׃
7 וַיַּעַשׂ אֶת־מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֶשֶׂר כְּמִשְׁפָּטָם
וַיִּתֵּן בַּהֵיכָל חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול׃
8 וַיַּעַשׂ שֻׁלְחָנוֹת עֲשָׂרָה וַיַּנַּח
בַּהֵיכָל חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול
וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה׃ 9 וַיַּעַשׂ
חֲצַר הַכֹּהֲנִים וְהָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה וּדְלָתוֹת
לָעֲזָרָה וְדַלְתוֹתֵיהֶם צִפָּה נְחֹשֶׁת׃ 10 וְאֶת־
הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַיְמָנִית קֵדְמָה מִמּוּל
נֶגְבָּה׃ 11 וַיַּעַשׂ חוּרָם אֶת־הַסִּירוֹת
וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חִירָם
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים׃ 12 עַמּוּדִים שְׁנַיִם
וְהַגֻּלּוֹת וְהַכֹּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ הָעַמֻּדִים
שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי
גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃
13 וְאֶת־הָרִמּוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי
הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם טוּרִים רִמּוֹנִים לַשְּׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים׃ 14 וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת
עָשָׂה וְאֶת־הַכִּיֹּרוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכֹנוֹת׃
15 אֶת־הַיָּם אֶחָד וְאֶת־הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר
תַּחְתָּיו׃ 16 וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־
הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶם עָשָׂה חוּרָם
אָבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת
מָרוּק׃ 17 בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ
בַּעֲבִי הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צְרֵדָתָה׃
18 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַכֵּלִים
הָאֵלֶּה לָרֹב מְאֹד כִּי לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת׃ 19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל־הַכֵּלִים
אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים׃

4 Ἡ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς
βλέποντες βοῤῥᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμάς, καὶ οἱ
τρεῖς νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ᾽ ἀνατολάς, καὶ ἡ
θάλασσα ἐπ᾽ αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν
ἔσω. 5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ
χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα
βλαστοὺς κρίνου, χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους,
καὶ ἐξετέλεσε. 6 Καὶ ἐποίησε λουτῆρας δέκα, καὶ
ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ
ἀριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν
ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ
θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ
τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. 8 Καὶ ἐποίησε
τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων· καὶ ἐποίησε φιάλας
χρυσᾶς ἑκατόν· 9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν
ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ
αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.
10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου
ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι. 11 Καὶ
ἐποίησε Χιρὰμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ
τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Χιρὰμ ποιῆσαι πᾶσαν
τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ βασιλεῖ ἐν
οἴκῳ τοῦ θεοῦ, 12 Στύλους δύο καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν
γωλὰθ τῇ χωθαρὲθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων
δύο, λαὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν
χωθαρὲθ ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων,
13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοΐσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ
ἑνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλὰθ τῶν χωθαρὲθ
ἅ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων. 14 Καὶ τους μεχωνὼθ
ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτῆρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς
μεχωνώθ, 15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς
μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς, 16 Καὶ
τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας καὶ τοὺς
λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιρὰμ καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ
Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ. 17 Ἐν
τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ
βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχὼθ
καὶ ἀνὰ μέσον Σαρηδαθά. 18 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
μὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα,
ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὁλκὴ τοῦ χαλκοῦ. 19 Καὶ
ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη οἴκου
Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ
τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως,

4 Et ipsum mare super duodecim boves
impositum erat, quorum tres respiciebant ad
aquilonem, et alii tres ad occidentem: porro
tres alii meridiem, et tres qui reliqui erant,
orientem, habentes mare superpositum: pos-
teriora autem boum erant intrinsecus sub
mari. 5 Porro vastitas ejus habebat mensu-
ram palmi, et labium illius erat quasi labium
calicis, vel repandi lilii: capiebatque tria
millia metretas. 6 Fecit quoque conchas
decem: et posuit quinque a dextris, et quinque
a sinistris, ut lavarent in eis omnia, quæ in
holocaustum oblaturi erant: porro in mari
sacerdotes lavabantur. 7 Fecit autem et
candelabra aurea decem, secundum speciem
qua jussa erant fieri: et posuit ea in templo,
quinque a dextris, et quinque a sinistris:
8 Necnon et mensas decem: et posuit eas in
templo, quinque a dextris, et quinque a
sinistris: phialas quoque aureas centum.
9 Fecit etiam atrium sacerdotum, et basilicam
grandem: et ostia in basilica, quæ texit ære.
10 Porro mare posuit in latere dextro contra
orientem ad meridiem. 11 Fecit autem
Hiram lebetes, et creagras, et phialas: et
complevit omne opus regis in domo Dei:
12 Hoc est, columnas duas, et epistylia,
et capita, et quasi quædam retiacula, quæ
capita tegerent super epistylia. 13 Malo-
granata quoque quadringenta, et retiacula
duo, ita ut bini ordines malogranatorum
singulis retiaculis jungerentur, quæ protege-
rent epistylia, et capita columnarum. 14 Bases
etiam fecit, et conchas, quas superposuit
basibus: 15 Mare unum, boves quoque
duodecim sub mari. 16 Et lebetes, et crea-
gras, et phialas. Omnia vasa fecit Salomoni
Hiram pater ejus in domo Domini ex ære
mundissimo. 17 In regione Jordanis fudit
ea rex in argillosa terra, inter Sochot et
Saredatha. 18 Erat autem multitudo
vasorum innumerabilis, ita ut ignora-
retur pondus æris. 19 Fecitque Salomon
omnia vasa domus Dei, et altare aureum,
et mensas, et super eas panes propositionis:

20 וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם לְבַעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט
לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר : 21 וְהַפֶּרַח
וְהַנֵּרוֹת וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב הוּא מִכְלוֹת
זָהָב : 22 וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת
וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וּפֶתַח הַבַּיִת
דַּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וְדַלְתֵי
הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב :

פרשה ה :

1 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־
קָדְשֵׁי ׀ דָּוִיד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית
הָאֱלֹהִים : 2 אָז יַקְהֵיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי
הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלָםִ
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד
הִיא צִיּוֹן : 3 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי :
4 וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם
אֶת־הָאָרוֹן : 5 וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאָרוֹן וְאֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
הֶעֱלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם : 6 וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו
לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב : 7 וַיָּבִיאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ
אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־
תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים : 8 וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיְכַסּוּ
הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה :
9 וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־
הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה
וַיְהִי־שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 10 אֵין בָּאָרוֹן רַק
שְׁנֵי הַלֻּחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם :
11 וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי
כָּל־הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר
לְמַחְלְקוֹת : 12 וְהַלְוִיִּם הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם
לְאָסָף לְהֵימָן לִידֻתוּן וְלִבְנֵיהֶם וְלַאֲחֵיהֶם
מְלֻבָּשִׁים בּוּץ בִּמְצִלְתַּיִם וּבִנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת
עֹמְדִים מִזְרָח לַמִּזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים
לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת :

20 Καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς
κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ
χρυσίου καθαροῦ, 21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ οἱ
λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας
καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ, 22 Καὶ ἡ θύρα
τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ
τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς.

ΚΕΦ. ε′.

1 ΚΑΙ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε
Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν
τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς
θησαυρὸν οἴκου Κυρίου. 2 Τότε ἐξεκκλησίασε
Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ καὶ
πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους
πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγ-
και κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ,
αὕτη Σιών. 3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν
βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν
ἕβδομος. 4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι
Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβω-
τὸν 5 Καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν
αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται. 6 Καὶ ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ καὶ οἱ
φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν
τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα, οἳ
οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ
τοῦ πλήθους. 7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων
ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν Χερουβίμ. 8 Καὶ
ἦν τὰ Χερουβὶμ διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας
αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε
τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφο-
ρεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν, 9 Καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφο-
ρεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων
ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβίρ, οὐκ ἐβλέ-
ποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς
ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃ διέθετο Κύριος μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς
ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ
εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι
κατ᾽ ἐφημερίαν. 12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοὶ
πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσὰφ τῷ Αἱμὰν τῷ Ἰδιθοὺν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἑστηκότες
κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ᾽ αὐτῶν
ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι.

20 Candelabra quoque cum lucernis suis,
ut lucerent ante oraculum juxta ritum ex
auro purissimo: 21 Et florentia quædam,
et lucernas, et forcipes aureos: omnia de auro
mundissimo facta sunt. 22 Thymiateria
quoque, et thuribula, et phialas, et mortariola,
ex auro purissimo. Et ostia cælavit templi
interioris, id est, in Sancta sanctorum: et
ostia templi forinsecus aurea.

CAPUT V.

1 SICQUE completum est omne opus,
quod fecit Salomon in domo Domini. In-
tulit igitur Salomon omnia quæ voverat
David pater suus, argentum, et aurum, et
universa vasa posuit in thesauris domus
Dei. 2 Post quæ congregavit majores natu
Israel, et cunctos principes tribuum, et capita
familiarum de filiis Israel in Jerusalem, ut
adducerent arcam fœderis Domini de civitate
David, quæ est Sion. 3 Venerunt itaque ad
regem omnes viri Israel in die solemni mensis
septimi. 4 Cumque venissent cuncti seniorum
Israel, portaverunt Levitæ arcam, 5 Et
intulerunt eam, et omnem paraturam taberna-
culi. Porro vasa sanctuarii, quæ erant in
tabernaculo, portaverunt sacerdotes cum Le-
vitis. 6 Rex autem Salomon, et universus
cœtus Israel, et omnes qui fuerunt congregati
ante arcam, immolabant arietes, et boves
absque ullo numero: tanta enim erat multi-
tudo victimarum. 7 Et intulerunt sacerdotes
arcam fœderis Domini in locum suum, id est,
ad oraculum templi, in Sancta sanctorum
subter alas cherubim: 8 Ita ut cherubim
expanderent alas suas super locum, in quo
posita erat arca, et ipsam arcam tegerent cum
vectibus suis. 9 Vectium autem, quibus
portabatur arca, quia paululum longiores
erant, capita parebant ante oraculum: si vero
quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre
non poterat. Fuit itaque arca ibi usque in
præsentem diem. 10 Nihilque erat aliud in
arca, nisi duæ tabulæ, quas posuerat Moyses
in Horeb, quando legem dedit Dominus filiis
Israel egredientibus ex Ægypto. 11 Egressis
autem sacerdotibus de sanctuario (omnes enim
sacerdotes, qui ibi potuerant inveniri, sancti-
ficati sunt: nec adhuc in illo tempore vices,
et ministeriorum ordo inter eos divisus erat),
12 Tam Levitæ quam cantores, id est, et
qui sub Asaph erant, et qui sub Eman,
et qui sub Idithun, filii, et fratres eo-
rum, vestiti byssinis, cymbalis, et psal-
teriis, et citharis concrepabant, stantes ad
orientalem plagam altaris, et cum eis
sacerdotes centum viginti canentes tubis.

13 וַיְהִי כְאֶחָד לַמְחַצְּרִים וְלַמְשֹׁרְרִים
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהֹדוֹת לַיהוָה
וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם וּבִכְלֵי
הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בֵּית יְהוָה׃ 14 וְלֹא־
יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן
כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

פרשה ו׃

1 אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכּוֹן
בָּעֲרָפֶל׃ 2 וַאֲנִי בָּנִיתִי בֵית־זְבֻל לָךְ
וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ 3 וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ
אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד׃ 4 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִיד
אָבִי וּבְיָדָיו מִלֵּא לֵאמֹר׃ 5 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא־
בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְאִישׁ
לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וָאֶבְחַר
בִּירוּשָׁלִַם לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִיד
לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיְהִי עִם־לְבַב
דָּוִיד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִיד אָבִי יַעַן
אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי
הֱטִיבוֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ 9 רַק אַתָּה
לֹא תִבְנֶה הַבָּיִת כִּי בִנְךָ הַיּוֹצֵא מֵחֲלָצֶיךָ
הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ 10 וַיָּקֶם יְהוָה
אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִיד
אָבִי וָאֵשֵׁב ׀ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וָאָשִׂים שָׁם אֶת־הָאָרוֹן אֲשֶׁר
שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו׃ 13 כִּי־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וַיִּתְּנֵהוּ בְּתוֹךְ הָעֲזָרָה
חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ וְאַמּוֹת
שָׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֹד עָלָיו וַיִּבְרַךְ עַל־בִּרְכָּיו
נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיְמָה׃
14 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ
אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם׃

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν
τῷ ψαλτῳδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ
τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ὡς
ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ
ἐν ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον Ἐξομολογεῖσθε
τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης
Κυρίου· 14 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι
λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέ-
πλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΤΟΤΕ εἶπε Σαλωμὼν Κύριος εἶπε τοῦ κατα-
σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ, 2 Καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον
τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τοῦ κατασκη-
νῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας. 3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὴν
πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραήλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
Ἰσραὴλ παρειστήκει. 4 Καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι
αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσὶν
αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων 5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ
τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ,
καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγού-
μενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, 6 Καὶ ἐξελε-
ξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν
λαόν μου Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
Δαυὶδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς
ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου· 9 Πλὴν
σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς
ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει
τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 10 Καὶ ἀνέστησε
Κύριος τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε· καὶ ἐγε-
νήθην ἀντὶ Δαυὶδ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ
τὸν θρόνον Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ
ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ
Ἰσραήλ, 11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ
ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο τῷ Ἰσραήλ.
12 Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου
ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ· 13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμὼν
βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν
πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανὸν 14 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ
ἔστιν ὅμοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισί σου
τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,

13 Igitur cunctis pariter, et tubis, et voce,
et cymbalis, et organis, et diversi generis
musicorum concinentibus, et vocem in sub-
lime tollentibus, longe sonitus audiebatur,
ita ut cum Dominum laudare cœpissent et
dicere: Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in æternum misericordia ejus; im-
pleretur domus Dei nube, 14 Nec possent
sacerdotes stare et ministrare propter caligi-
nem. Compleverat enim gloria Domini
domum Dei.

CAPUT VI.

1 TUNC Salomon ait: Dominus pollicitus
est ut habitaret in caligine: 2 Ego autem
ædificavi domum nomini ejus, ut habitaret
ibi in perpetuum. 3 Et convertit rex faciem
suam, et benedixit universæ multitudini
Israel (nam omnis turba stabat intenta), et
ait: 4 Benedictus Dominus Deus Israel, qui
quod locutus est David patri meo, opere
complevit, dicens: 5 A die, qua eduxi
populum meum de terra Ægypti, non elegi
civitatem de cunctis tribubus Israel, ut ædifi-
caretur in ea domus nomini meo: neque elegi
quemquam alium virum, ut esset dux in
populo meo Israel, 6 Sed elegi Jerusalem,
ut sit nomen meum in ea, et elegi David, ut
constituerem eum super populum meum
Israel. 7 Cumque fuisset voluntatis David
patris mei, ut ædificaret domum nomini
Domini Dei Israel, 8 Dixit Dominus ad
eum: Quia hæc fuit voluntas tua, ut ædifi-
cares domum nomini meo, bene quidem fecisti
hujuscemodi habere voluntatem: 9 Sed non
tu ædificabis domum, verum filius tuus, qui
egredietur de lumbis tuis, ipse ædificabit
domum nomini meo. 10 Complevit ergo
Dominus sermonem suum, quem locutus
fuerat: et ego surrexi pro David patre meo,
et sedi super thronum Israel, sicut locutus est
Dominus: et ædificavi domum nomini
Domini Dei Israel. 11 Et posui in ea ar-
cam, in qua est pactum Domini, quod pepigit
cum filiis Israel. 12 Stetit ergo coram altari
Domini ex adverso universæ multitudinis
Israel, et extendit manus suas. 13 Siquidem
fecerat Salomon basim æneam, et posuerat
eam in medio basilicæ, habentem quinque
cubitos longitudinis, et quinque cubitos
latitudinis, et tres cubitos altitudinis: stetit-
que super eam: et deinceps flexis genibus
contra universam multitudinem Israel, et
palmis in cælum levatis, 14 Ait: Domine
Deus Israel, non est similis tui Deus in
cælo et in terra: qui custodis pactum et
misericordiam cum servis tuis, qui am-
bulant coram te in toto corde suo:

15 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִיד אָבִי אֵת
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ
מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ דָוִיד אָבִי אֵת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי
יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ
אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְפָנָי׃ 17 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֵן
דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְדָוִיד׃ 18 כִּי
הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ
הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ
אַף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 19 וּפָנִיתָ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי
לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃ 20 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ
פְתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לָשׂוּם שִׁמְךָ שָׁם
לִשְׁמוֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 21 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תַּחֲנוּנֵי
עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּקוֹם שִׁבְתְּךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃ 22 אִם־יֶחֱטָא
אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא־בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא
אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 23 וְאַתָּה ׀
תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־
עֲבָדֶיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃
24 וְאִם־יִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב
כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ
וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לְפָנֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃
25 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַהֲשֵׁיבוֹתָם אֶל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לָהֶם וְלַאֲבֹתֵיהֶם׃
26 בְּהֵעָצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ מֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן
כִּי תַעֲנֵם׃ 27 וְאַתָּה ׀ תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
כִּי תוֹרֵם אֶל־הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יֵלְכוּ־בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אַרְצְךָ אֲשֶׁר־
נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה׃

15 Ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί
μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν
στόματί σου καὶ ἐν χερσί σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη. 16 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ,
φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου
ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ
ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ,
πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν
αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπο-
ρεύθης ἐναντίον μου. 17 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας
τῷ παιδί σου τῷ Δαυίδ. 18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς
κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί
σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα; 19 Καὶ
ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ
τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ θεός, τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς
δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύ-
χεται ἐναντίον σου σήμερον, 20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλ-
μούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν
εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς
σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. 21 Καὶ ἀκούσῃ τῆς
δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσ-
ακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ. 22 Ἐὰν
ἁμάρτῃ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ'
αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀρά-
σηται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ
κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ
καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ
λαός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἁμάρ-
τωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογήσωνται
τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν
ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 25 Καὶ σὺ
εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς
ἁμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψεις
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς
πατράσιν αὐτῶν. 26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν
οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονταί
σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ
αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς,
27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ
ταῖς ἁμαρτίαις τῶν παίδων καὶ τοῦ λαοῦ σου
Ἰσραήλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν
ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν.

15 Qui præstitisti servo tuo David patri meo
quæcumque locutus fueras ei: et quæ ore
promiseras, opere complesti, sicut et præsens
tempus probat. 16 Nunc ergo Domine Deus
Israel, imple servo tuo patri meo David
quæcumque locutus es, dicens: Non deficiet
ex te vir coram me, qui sedeat super thronum
Israel: ita tamen si custodierint filii tui vias
suas, et ambulaverint in lege mea, sicut et tu
ambulasti coram me. 17 Et nunc Domine
Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem lo-
cutus es servo tuo David. 18 Ergone credibile
est ut habitet Deus cum hominibus super
terram? Si cælum et cæli cælorum non te
capiunt, quanto magis domus ista, quam
ædificavi? 19 Sed ad hoc tantum facta est,
ut respicias orationem servi tui, et obsecra-
tionem ejus, Domine Deus meus: et audias
preces, quas fundit famulus tuus coram te:
20 Ut aperias oculos tuos super domum istam
diebus ac noctibus, super locum, in quo pol-
licitus es ut invocaretur nomen tuum. 21 Et
exaudires orationem, quam servus tuus orat
in eo: et exaudias preces famuli tui, et
populi tui Israel. Quicumque oraverit in loco
isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis,
et propitiare. 22 Si peccaverit quispiam in
proximum suum, et jurare contra eum para-
tus venerit, seque maledicto constrinxerit
coram altari in domo ista: 23 Tu audies de
cælo, et facies judicium servorum tuorum,
ita ut reddas iniquo viam suam in caput
proprium, ut ulciscaris justum, retribuens ei
secundum justitiam suam. 24 Si superatus
fuerit populus tuus Israel ab inimicis (pecca-
bunt enim tibi) et conversi egerint pœni-
tentiam, et obsecraverint nomen tuum, et
fuerint deprecati in loco isto, 25 Tu exaudies
de cælo, et propitiare peccato populi tui
Israel, et reduc eos in terram, quam dedisti
eis, et patribus eorum. 26 Si clauso cælo
pluvia non fluxerit propter peccata populi,
et deprecati te fuerint in loco isto, et con-
fessi nomini tuo, et conversi a peccatis suis,
cum eos afflixeris, 27 Exaudi de cælo
Domine, et dimitte peccata servis tuis et
populi tui Israel, et doce eos viam bonam,
per quam ingrediantur: et da pluviam terræ,
quam dedisti populo tuo ad possidendum.

28 רָעָב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דֶּבֶר כִּי־יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן וְיֵרָקוֹן אַרְבֶּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה
כִּי יָצַר־לוֹ אוֹיְבָיו בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע
וְכָל־מַחֲלָה׃ 29 כָּל־תְּפִלָּה כָל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר
יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם וּלְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יֵדְעוּ אִישׁ נִגְעוֹ וּמַכְאֹבוֹ וּפָרַשׂ כַּפָּיו
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 30 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְנָתַתָּה
לָאִישׁ כְּכָל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת־לְבָבוֹ
כִּי־אַתָּה לְבַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת־לְבַב בְּנֵי הָאָדָם׃
31 לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכֶיךָ כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃ 32 וְגַם אֶל־
הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְיָדְךָ
הַחֲזָקָה וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 33 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־
יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּ כָל־עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֶךָ וּלְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 34 כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ
לַמִּלְחָמָה עַל־אוֹיְבָיו בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃
35 וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ 36 כִּי יֶחֶטְאוּ־
לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ
בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם
אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃ 37 וְהֵשִׁיבוּ
אֶל־לְבָבָם בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם וְשָׁבוּ
וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם לֵאמֹר
חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ וְרָשָׁעְנוּ׃ 38 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ
בְּכָל־לִבָּם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם אֲשֶׁר־
שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לַאֲבוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְלַבַּיִת אֲשֶׁר־
בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃ 39 וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם
מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנֹּתֵיהֶם
וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־
לָךְ׃ 40 עַתָּה אֱלֹהַי יִהְיוּ־נָא עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת
וְאָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

28 Λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν
γένηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἴκτερος, ἀκρὶς καὶ βροῦ-
χος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς
κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν
καὶ πάντα πόνον, 29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ
πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ
παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἐὰν γνῷ ἄνθρωπος τὴν
ἀφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπε-
τάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,
30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ἱλάσῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν
ἀνθρώπων, 31 Ὅπως φοβῶνται πάσας ὁδοὺς σου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ πρόσωπον
τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. 32 Καὶ
πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ
ἐστιν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν
κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ
ἔλθωσι καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα
ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ
φοβεῖσθαί σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ
γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα. 34 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ
ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς, καὶ προσεύξωνται
πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν
ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ
ὀνόματί σου, 35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς
προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ
ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν. 36 Ὅτι ἁμαρτήσον-
ταί σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτή-
σεται, καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν
αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 37 Καὶ ἐπιστρέψωσι
καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν
ἐκεῖ, καί γε ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου ἐν τῇ
αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες Ἡμάρτομεν, ἠνομή-
σαμεν, ἠδικήσαμεν, 38 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ
αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, ὅπου ᾐχμαλώτευσαν
αὐτούς, καὶ προσεύξωνται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς
ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς
ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου, 39 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς
δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἵλεως
ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἁμαρτῶντί σοι. 40 Καὶ νῦν,
Κύριε, ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι καὶ
τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου.

28 Fames si orta fuerit in terra, et pes-
tilentia, ærugo, et aurugo, et locusta, et
bruchus, et hostes, vastatis regionibus, portas
obsederint civitatis, omnisque plaga et infir-
mitas presserit: 29 Si quis de populo tuo
Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam
et infirmitatem suam, et expanderit manus
suas in domo hac, 30 Tu exaudies de cælo,
de sublimi scilicet habitaculo tuo, et propiti-
are, et redde unicuique secundum vias suas,
quas nosti eum habere in corde suo (tu enim
solus nosti corda filiorum hominum): 31 Ut
timeant te, et ambulent in viis tuis cunctis
diebus, quibus vivunt super faciem terræ,
quam dedisti patribus nostris. 32 Externum
quoque, qui non est de populo tuo Israel,
si venerit de terra longinqua, propter nomen
tuum magnum, et propter manum tuam
robustam, et brachium tuum extentum, et
adoraverit in loco isto, 33 Tu exaudies de
cælo firmissimo habitaculo tuo, et facies
cuncta, pro quibus invocaverit te ille pere-
grinus: ut sciant omnes populi terræ nomen
tuum, et timeant te sicut populus tuus Israel,
et cognoscant, quia nomen tuum invocatum
est super domum hanc, quam ædificavi.
34 Si egressus fuerit populus tuus ad bellum
contra adversarios suos per viam in qua
miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua
civitas hæc est, quam elegisti, et domus, quam
ædificavi nomini tuo: 35 Tu exaudies de
cælo preces eorum, et obsecrationem, et ulcis-
caris. 36 Si autem peccaverint tibi (neque
enim est homo, qui non peccet), et iratus
fueris eis, et tradideris hostibus, et captivos
duxerint eos in terram longinquam, vel certe
quæ juxta est, 37 Et conversi in corde suo,
in terra, ad quam captivi ducti fuerant,
egerint pœnitentiam, et deprecati te fuerint in
terra captivitatis suæ, dicentes: Peccavimus,
inique fecimus, injuste egimus: 38 Et re-
versi fuerint ad te in toto corde suo, et in
tota anima sua, in terra captivitatis suæ, ad
quam ducti sunt, adorabunt te contra viam
terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, et
urbis, quam elegisti, et domus, quam ædificavi
nomini tuo: 39 Tu exaudies de cælo, hoc
est, de firmo habitaculo tuo, preces eorum, et
facias judicium, et dimittas populo tuo, quam-
vis peccatori: 40 Tu es enim Deus meus:
aperiantur, quæso, oculi tui, et aures tuæ in-
tentæ sint ad orationem quæ fit in loco isto.

41 וְעַתָּה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים לְנוּחֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ כֹּהֲנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִים
יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ יִשְׂמְחוּ בַטּוֹב׃
42 יְהוָה אֱלֹהִים אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ
זָכְרָה לְחַסְדֵי דָּוִיד עַבְדֶּךָ׃

פרשה ז׃

1 וּכְכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ
יָרְדָה מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים
וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַבָּיִת׃ 2 וְלֹא יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לָבוֹא אֶל־בֵּית יְהוָה כִּי־מָלֵא
כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 3 וְכֹל ׀ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ וּכְבוֹד יְהוָה
עַל־הַבָּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל־הָרִצְפָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 4 וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם
זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה׃ 5 וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אֶת־זֶבַח הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחְנְכוּ
אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם׃
6 וְהַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם
בִּכְלֵי־שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל
דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים מַחְצֹצְרִים נֶגְדָּם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים׃ 7 וַיְקַדֵּשׁ
שְׁלֹמֹה אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־
יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לֹא יָכוֹל לְהָכִיל אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַחֲלָבִים׃ 8 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת־הֶחָג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת
יָמִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד
מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־נַחַל מִצְרָיִם׃ 9 וַיַּעֲשׂוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרֶת כִּי ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים וְהֶחָג שִׁבְעַת יָמִים׃
10 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי שִׁלַּח אֶת־הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִיד וְלִשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
11 וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־הַבָּא עַל־לֵב שְׁלֹמֹה
לַעֲשׂוֹת בְּבֵית־יְהוָה וּבְבֵיתוֹ הִצְלִיחַ׃

41 Καὶ νῦν ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός, εἰς τὴν
κατάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος
σου. Ἱερεῖς σου, Κύριε ὁ Θεός, ἐνδύσαιντο σωτη-
ρίαν, καὶ οἱ υἱοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς.
42 Κύριε ὁ θεός, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἐλέη Δαυὶδ τοῦ
δούλου σου.

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ ὡς συνετέλεσε Σαλωμων προσευχόμενος,
καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε
τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα Κυρίου
ἔπλησε τὸν οἶκον. 2 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. 3 Καὶ πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ ἡ
δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσ-
ωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ
προσεκύνησαν καὶ ᾔνουν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 4 Καὶ ὁ βασι-
λεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι
Κυρίου. 5 Καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας,
βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ
πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς
αὐτῶν ἑστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις
ᾠδῶν Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλεως τοῦ ἐξομο-
λογεῖσθαι ἔναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν·
καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον
αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἑστηκώς. 7 Καὶ ἡγίασε
Σαλωμὼν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου·
ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα
τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ
ἐποίησε Σαλωμὼν οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὁλο-
καυτώματα καὶ τὰ μαναὰ καὶ τὰ στέατα. 8 Καὶ
ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλη-
σία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἱμὰθ καὶ ἕως
χειμάῤῥου Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ
θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτήν, 10 Καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν
εὐφραινομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ Σαλωμῶντι καὶ
τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμὼν
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμὼν τοῦ
ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδώθη.

41 Nunc igitur consurge Domine Deus in
requiem tuam, tu et arca fortitudinis tuæ:
sacerdotes tui Domine Deus induantur salu-
tem, et sancti tui lætentur in bonis. 42 Do-
mine Deus ne averteris faciem christi tui:
memento misericordiarum David servi tui.

CAPUT VII.

1 CUMQUE complesset Salomon fundens
preces, ignis descendit de cælo, et devoravit
holocausta et victimas: et majestas Domini
implevit domum. 2 Nec poterant sacerdotes
ingredi templum Domini, eo quod implesset
majestas Domini templum Domini. 3 Sed et
omnes filii Israel videbant descendentem
ignem et gloriam Domini super domum: et
corruentes proni in terram super pavimentum
stratum lapide, adoraverunt, et laudaverunt
Dominum: Quoniam bonus, quoniam in
sæculum misericordia ejus. 4 Rex autem, et
omnis populus, immolabant victimas coram
Domino. 5 Mactavit igitur rex Salomon
hostias, boum viginti duo millia, arietum
centum viginti millia: et dedicavit domum
Dei rex, et universus populus. 6 Sacerdotes
autem stabant in officiis suis: et Levitæ in
organis carminum Domini, quæ fecit David
rex ad laudandum Dominum: Quoniam in
æternum misericordia ejus, hymnos David
canentes per manus suas: porro sacerdotes
canebant tubis ante eos, cunctusque Israel
stabat. 7 Sanctificavit quoque Salomon
medium atrii ante templum Domini: obtu-
lerat enim ibi holocausta et adipes pacificorum:
quia altare æneum, quod fecerat, non poterat
sustinere holocausta et sacrificia et adipes.
8 Fecit ergo Salomon solemnitatem in tem-
pore illo septem diebus, et omnis Israel cum
eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath
usque ad torrentem Ægypti. 9 Fecitque die
octavo collectam, eo quod dedicasset altare
septem diebus, et solemnitatem celebrasset
diebus septem. 10 Igitur in die vigesimo
tertio mensis septimi dimisit populos ad
tabernacula sua, lætantes atque gaudentes
super bono, quod fecerat Dominus Davidi,
et Salomoni, et Israeli populo suo. 11 Com-
plevitque Salomon domum Domini, et
domum regis, et omnia quæ disposuerat
in corde suo, ut faceret in domo Do-
mini, et in domo sua, et prosperatus est.

12 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּלָּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ וּבָחַרְתִּי
בַּמָּקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זָבַח׃ 13 הֵן אֶעֱצֹר
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהֵן־אֲצַוֶּה עַל־
חָגָב לֶאֱכוֹל הָאָרֶץ וְאִם־אֲשַׁלַּח דֶּבֶר
בְּעַמִּי׃ 14 וְיִכָּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי
עֲלֵיהֶם וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי וְיָשֻׁבוּ
מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם
וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת־אַרְצָם׃
15 עַתָּה עֵינַי יִהְיוּ פְתֻחוֹת וְאָזְנַי קַשֻּׁבוֹת
לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 16 וְעַתָּה בָּחַרְתִּי
וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה לִהְיוֹת שְׁמִי
שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־
הַיָּמִים׃ 17 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר
הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ וְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמוֹר׃ 18 וַהֲקִימוֹתִי
אֵת כִּסֵּא מַלְכוּתֶךָ כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִיד
אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 19 וְאִם־תְּשׁוּבוּן אַתֶּם וַעֲזַבְתֶּם
חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם
וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 20 וּנְתַשְׁתִּים מֵעַל
אַדְמָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי אַשְׁלִיךְ מֵעַל פָּנָי
וְאֶתְּנֶנּוּ לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃
21 וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֶלְיוֹן לְכָל־עֹבֵר
עָלָיו יִשֹּׁם וְאָמַר בַּמֶּה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ 22 וְאָמְרוּ עַל
אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ
בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם
עַל־כֵּן הֵבִיא עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה
הַזֹּאת׃

פרשה ח׃

1 וַיְהִי מִקֵּץ ׀ עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה
שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ׃ 2 וְהֶעָרִים
אֲשֶׁר נָתַן חוּרָם לִשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה
אֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמָת צוֹבָה וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ׃
4 וַיִּבֶן אֶת־תַּדְמֹר בַּמִּדְבָּר וְאֵת כָּל־עָרֵי
הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בַּחֲמָת׃ 5 וַיִּבֶן אֶת־
בֵּית חוֹרוֹן הָעֶלְיוֹן וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן
הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מָצוֹר חוֹמוֹת דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξε-
λεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον
θυσίας. 13 Ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ
γένηται ὑετός, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι κατα-
φαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν
τῷ λαῷ μου, 14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου
ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ
προσεύξωνται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονη-
ρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἰάσομαι
τὴν γῆν αὐτῶν. 15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου
ἔσονται ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα τῇ
προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου. 16 Καὶ νῦν ἐξελε-
ξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι
ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλ-
μοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.
17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ
πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλά-
μην σοι, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξῃ, 18 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς
βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου
λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν
Ἰσραήλ. 19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε ὑμεῖς, καὶ
ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς
ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευ-
θῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνή-
σητε αὐτοῖς, 20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα
τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ
δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. 21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός,
πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ
Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
οἴκῳ τούτῳ; 22 Καὶ ἐροῦσι Διότι ἐγκατέλιπον
Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγα-
γόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο
θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδού-
λευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς
πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

ΚΕΦ. η.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδό-
μησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ, 2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιρὰμ τῷ
Σαλωμών, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμὼν καὶ κατῴ-
κισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν
εἰς Βαισωβὰ καὶ κατίσχυσεν αὐτήν. 4 Καὶ ᾠκοδό-
μησε τὴν Θοεδμὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις
τὰς ὀχυρὰς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ. 5 Καὶ ᾠκο-
δόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρὼν
τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς· τείχη, πύλαι καὶ μοχλοί·

12 Apparuit autem ei Dominus nocte, et
ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum
istum mihi in domum sacrificii. 13 Si clau-
sero cœlum, et pluvia non fluxerit, et mandavero
et præcepero locustæ, ut devoret terram, et
misero pestilentiam in populum meum:
14 Conversus autem populus meus, super
quos invocatum est nomen meum, depreca-
tus me fuerit, et exquisierit faciem meam,
et egerit pœnitentiam a viis suis pessimis:
et ego exaudiam de cælo, et propitius ero
peccatis eorum, et sanabo terram eorum.
15 Oculi quoque mei erunt aperti, et aures
meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco
isto oraverit. 16 Elegi enim, et sanctificavi
locum istum, ut sit nomen meum ibi in sem-
piternum, et permaneant oculi mei, et cor
meum, ibi cunctis diebus. 17 Tu quoque si
ambulaveris coram me, sicut ambulavit David
pater tuus, et feceris juxta omnia quæ præ-
cepi tibi, et justitias meas judiciaque serva-
veris: 18 Suscitabo thronum regni tui, sicut
pollicitus sum David patri tuo, dicens: Non
auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in
Israel. 19 Si autem aversi fueritis, et de-
reliqueritis justitias meas, et præcepta mea,
quæ proposui vobis, et abeuntes servieritis
diis alienis, et adoraveritis eos, 20 Evellam
vos de terra mea, quam dedi vobis: et domum
hanc, quam sanctificavi nomini meo, projiciam
a facie mea, et tradam eam in parabolam, et
in exemplum cunctis populis. 21 Et domus
ista erit in proverbium universis transeunti-
bus, et dicent stupentes: Quare fecit Dominus
sic terræ huic, et domui huic? 22 Responde-
buntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum
patrum suorum, qui eduxit eos de terra
Ægypti, et apprehenderunt deos alienos,
et adoraverunt eos, et coluerunt: idcirco
venerunt super eos universa hæc mala.

CAPUT VIII.

1 Expletis autem viginti annis, postquam
ædificavit Salomon domum Domini et domum
suam: 2 Civitates, quas dederat Hiram
Salomoni, ædificavit, et habitare ibi fecit
filios Israel. 3 Abiit quoque in Emath Suba,
et obtinuit eam. 4 Et ædificavit Palmyram in
deserto, et alias civitates munitissimas ædifi-
cavit in Emath. 5 Extruxitque Bethoron
superiorem, et Bethoron inferiorem, civitates
muratas, habentes portas et vectes et seras:

6 וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת
אֲשֶׁר־הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל־עָרֵי הָרֶכֶב
וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת ׀ כָּל־חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה
אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלִַם וּבַלְּבָנוֹן
וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 7 כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר
מִן־הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 8 מִן־בְּנֵיהֶם
אֲשֶׁר נוֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
כִלּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וּמִן־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה לַעֲבָדִים לִמְלַאכְתּוֹ כִּי־
הֵמָּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שָׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי
רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ 10 וְאֵלֶּה שָׂרֵי הַנִּצִּבִים
אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם הָרֹדִים
בָּעָם׃ 11 וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה
מֵעִיר דָּוִיד לַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ כִּי אָמַר
לֹא־תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בְּבֵית דָּוִיד מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל כִּי־קֹדֶשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֲלֵיהֶם
אֲרוֹן יְהוָה׃ 12 אָז הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה
עֹלוֹת לַיהוָה עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה
לִפְנֵי הָאוּלָם׃ 13 וּבִדְבַר־יוֹם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת
כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וְלַמּוֹעֲדוֹת
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת׃ 14 וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט
דָּוִיד־אָבִיו אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־
עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל־מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל
וּלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר כִּי
כֵן מִצְוַת דָּוִיד אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃ 15 וְלֹא
סָרוּ מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
לְכָל־דָּבָר וְלָאֹצָרוֹת׃ 16 וַתִּכֹּן כָּל־מְלֶאכֶת
שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוּסַד בֵּית־יְהוָה וְעַד־
כְּלֹתוֹ שָׁלֵם בֵּית יְהוָה׃ 17 אָז
הָלַךְ שְׁלֹמֹה לְעֶצְיוֹן־גֶּבֶר וְאֶל־אֵילוֹת עַל־
שְׂפַת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 18 וַיִּשְׁלַח־לוֹ
חוּרָם בְּיַד־עֲבָדָיו אֳנִיּוֹת וַעֲבָדִים יוֹדְעֵי
יָם וַיָּבֹאוּ עִם־עַבְדֵי שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ
מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כִּכַּר זָהָב
וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃

6 Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς
ὀχυρὰς αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμών, καὶ πάσας τὰς
πόλεις τῶν ἁρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων,
καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμὼν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 7 Πᾶς ὁ λαὸς
ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορ-
ραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, 8 Ἀλλ'
ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων
μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς
φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν εἰς παῖδας τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ
ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων
καὶ ἱππέων. 10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προ-
στατῶν βασιλέως Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ δια-
κόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ. 11 Καὶ τὴν
θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμὼν ἐκ πόλεως
Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι
εἶπεν Οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ βασιλέως Ἰσραήλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν
ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίου. 12 Τότε ἀνήνεγκε Σαλωμὼν
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ
ᾠκοδόμησε Κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ, 13 Κατὰ
τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν
τοῖς μησὶ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ
τῶν σκηνῶν. 14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαιρέσεις τῶν
ἱερέων καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν· καὶ οἱ
Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ
λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον
ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς
διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως
ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. 15 Οὐ παρῆλ-
θον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς
θησαυρούς. 16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σαλω-
μὼν τὸν οἶκον Κυρίου. 17 Τότε ᾤχετο Σαλωμὼν
εἰς Γασιὼν Γαβὲρ καὶ εἰς τὴν Αἰλὰθ τὴν παρα-
θαλασσίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ. 18 Καὶ ἀπέστειλε
Χιρὰμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας
εἰδότας θάλασσαν, καὶ ᾤχοντο μετὰ τῶν παίδων
Σαλωμὼν εἰς Σωφιρά, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τὰ τετρα-
κόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου, καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών.

6 Balaath etiam et omnes urbes firmissimas,
quæ fuerunt Salomonis, cunctasque urbes
quadrigarum, et urbes equitum; omnia quæ-
cumque voluit Salomon atque disposuit,
ædificavit in Jerusalem et in Libano, et in
universa terra potestatis suæ. 7 Omnem
populum, qui derelictus fuerat de Hethæis, et
Amorrhæis, et Pherezæis, et Hevæis, et
Jebusæis, qui non erant de stirpe Israel:
8 De filiis eorum, et de posteris, quos non
interfecerant filii Israel, subjugavit Salomon
in tributarios, usque in diem hanc. 9 Porro
de filiis Israel non posuit ut servirent operibus
regis: ipse enim erant viri bellatores, et
duces primi, et principes quadrigarum et
equitum ejus. 10 Omnes autem principes
exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti
quinquaginta, qui erudiebant populum. 11 Fi-
liam vero Pharaonis transtulit de civitate
David, in domum quam ædificaverat ei. Dixit
enim rex: Non habitabit uxor mea in domo
David regis Israel, eo quod sanctificata sit:
quia ingressa est in eam arca Domini. 12 Tunc
obtulit Salomon holocausta Domino super
altare Domini, quod extruxerat ante porticum,
13 Ut per singulos dies offerretur in eo
juxta præceptum Moysi in sabbatis et in
calendis, et in festis diebus, ter per annum,
id est, in solemnitate azymorum, et in so-
lemnitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. 14 Et constituit juxta
dispositionem David patris sui, officia sacer-
dotum in ministeriis suis: et Levitas in
ordine suo, ut laudarent, et ministrarent
coram sacerdotibus, juxta ritum uniuscujusque
diei: et janitores in divisionibus suis per
portam et portam: sic enim præceperat
David homo Dei. 15 Nec prætergressi sunt
de mandatis regis, tam sacerdotes quam
Levitæ, ex omnibus quæ præceperat, et in
custodiis thesaurorum. 16 Omnes impensas
præparatas habuit Salomon, ex eo die quo
fundavit domum Domini, usque in diem quo
perfecit eam. 17 Tunc abiit Salomon in
Asiongaber, et in Ailath ad oram maris Rubri,
quæ est in terra Edom. 18 Misit autem ei
Hiram per manus servorum suorum naves,
et nautas gnaros maris, et abierunt cum servis
Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadrin-
genta quinquaginta talenta auri, et attulerunt
ad regem Salomonem.

פרשה ט :

1 וּמַלְכַּת־שְׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שֵׁמַע
שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנַסּוֹת אֶת־שְׁלֹמֹה בְחִידוֹת
בִּירוּשָׁלַםִ בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד וּגְמַלִּים נֹשְׂאִים
בְּשָׂמִים וְזָהָב לָרֹב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבוֹא
אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה
עִם־לְבָבָהּ׃ 2 וַיַּגֶּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־
דְּבָרֶיהָ וְלֹא־נֶעְלַם דָּבָר מִשְּׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא
הִגִּיד לָהּ׃ 3 וַתֵּרֶא מַלְכַּת־שְׁבָא אֵת חָכְמַת
שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה׃ 4 וּמַאֲכַל
שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו
וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וַעֲלִיָּתוֹ
אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה עוֹד בָּהּ
רוּחַ׃ 5 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱמֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־
חָכְמָתֶךָ׃ 6 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לְדִבְרֵיהֶם עַד
אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הֻגַּד־
לִי חֲצִי מַרְבִּית חָכְמָתֶךָ יָסַפְתָּ עַל־
הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי׃ 7 אַשְׁרֵי אֲנָשֶׁיךָ
וְאַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד
וְשֹׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ׃ 8 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְתִתְּךָ עַל־כִּסְאוֹ
לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתֶּנְךָ עֲלֵיהֶם
לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 9 וַתִּתֵּן
לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים
לָרֹב מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וְלֹא הָיָה כַּבֹּשֶׂם
הַהוּא אֲשֶׁר נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה׃ 10 וְגַם עַבְדֵי חוּרָם וְעַבְדֵי שְׁלֹמֹה
אֲשֶׁר־הֵבִיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאוּ עֲצֵי
אַלְגּוּמִּים וְאֶבֶן יְקָרָה׃ 11 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־
עֲצֵי הָאַלְגּוּמִּים מְסִלּוֹת לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית
הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים וְלֹא־נִרְאוּ
כָהֵם לְפָנִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ 12 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר
שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר־הֵבִיאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתַּהֲפֹךְ וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃
13 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא
לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וָשֵׁשׁ כִּכְּרֵי זָהָב׃ 14 לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים
וְהַסֹּחֲרִים מְבִיאִים וְכָל־מַלְכֵי עֲרַב וּפַחוֹת
הָאָרֶץ מְבִיאִים זָהָב וָכֶסֶף לִשְׁלֹמֹה׃

ΚΕΦ. Θ΄.

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα
Σαλωμὼν, καὶ ἦλθε τοῦ πειράσαι Σαλωμὼν ἐν
αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρείᾳ
σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώματα εἰς πλῆθος
καὶ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον· καὶ ἦλθε πρὸς
Σαλωμὼν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς. 2 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ
Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ
παρῆλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμὼν ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν
αὐτῇ. 3 Καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ τὴν σοφίαν
Σαλωμὼν καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, 4 Καὶ τὰ
βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων
αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν
αὐτῶν, καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν,
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο. 5 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ
μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας
σου. 6 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ
ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου,
προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα. 7 Μακά-
ριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ
παρεστηκότες σοι διὰ παντὸς καὶ ἀκούοντες τὴν
σοφίαν σου. 8 Ἔστω Κύριος ὁ θεός σου εὐλογη-
μένος ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον
αὐτοῦ εἰς βασιλέα Κυρίῳ θεῷ σου· ἐν τῷ ἀγαπῆσαι
Κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στῆσαι
αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκέ σε ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς
βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην. 9 Καὶ
ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου
καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον·
καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκε
βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. 10 Καὶ
οἱ παῖδες Σαλωμὼν καὶ οἱ παῖδες Χιρὰμ ἔφερον
χρυσίον τῷ Σαλωμὼν ἐκ Σουφὶρ καὶ ξύλα πεύκινα
καὶ λίθον τίμιον. 11 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου
καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νάβλας
τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν
ἐν γῇ Ἰούδα. 12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἔδωκε
τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ
ᾔτησεν, ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεῖ
Σαλωμών· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.
13 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχ-
θέντος τῷ Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια
ἑξηκονταὲξ τάλαντα χρυσίου, 14 Πλὴν τῶν
ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευο-
μένων ὧν ἔφερον, καὶ πάντων τῶν βασιλέων
τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες
ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

CAPUT IX.

1 Regina quoque Saba, cum audisset fa-
mam Salomonis, venit ut tentaret eum in
ænigmatibus in Jerusalem, cum magnis opi-
bus, et camelis qui portabant aromata, et
auri plurimum, gemmasque pretiosas. Cum-
que venisset ad Salomonem, locuta est ei
quæcumque erant in corde suo. 2 Et exposuit
ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec
quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit.
3 Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet
Salomonis, et domum quam ædificaverat,
4 Necnon et cibaria mensæ ejus, et habitacula
servorum, et officia ministrorum ejus, et vesti-
menta eorum, pincernas quoque et vestes
eorum, et victimas quas immolabat in domo
Domini: non erat præ stupore ultra in ea
spiritus. 5 Dixitque ad regem: Verus est
sermo, quem audieram in terra mea de virtu-
tibus et sapientia tua. 6 Non credebam
narrantibus, donec ipsa venissem, et vidissent
oculi mei, et probassem vix medietatem
sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: vicisti
famam virtutibus tuis. 7 Beati viri tui, et
beati servi tui, qui assistunt coram te omni
tempore, et audiunt sapientiam tuam. 8 Sit
Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te
ordinare super thronum suum, regem Domini
Dei tui. Quia diligit Deus Israel, et vult
servare eum in æternum, idcirco posuit te
super eum regem, ut facias judicia atque
justitiam. 9 Dedit autem regi centum vi-
ginti talenta auri, et aromata multa nimis, et
gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata
talia ut hæc, quæ dedit regina Saba regi
Salomoni. 10 Sed et servi Hiram cum servis
Salomonis attulerunt aurum de Ophir, et
ligna thyina, et gemmas pretiossissimas:
11 De quibus fecit rex, de lignis scilicet
thyinis, gradus in domo Domini, et in domo
regia, citharas quoque et psalteria cantoribus:
nunquam visa sunt in terra Juda ligna talia.
12 Rex autem Salomon dedit reginæ Saba
cuncta quæ voluit, et quæ postulavit, et multo
plura quam attulerat ad eum: quæ reversa,
abiit in terram suam cum servis suis. 13 Erat
autem pondus auri, quod afferebatur Salo-
moni per singulos annos, sexcenta sexaginta
sex talenta auri: 14 Excepta ea summa,
quam legati diversarum gentium, et negotia-
tores afferre consueverant, omnesque reges
Arabiæ, et satrapæ terrarum, qui com-
portabant aurum et argentum Salomoni.

15 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה
זָהָב שָׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שָׁחוּט
יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ 16 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב
יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ
בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ 17 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר׃
18 וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְכֶבֶשׁ בַּזָּהָב
לַכִּסֵּא מָאֳחָזִים וְיָדוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה עַל־
מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל
הַיָּדוֹת׃ 19 וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיוֹת עֹמְדִים
שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־
נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה׃ 20 וְכֹל כְּלֵי
מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי
בֵית־יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף
נֶחְשָׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ 21 כִּי־אֳנִיּוֹת
לַמֶּלֶךְ הֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חוּרָם
אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹאנָה ׀ אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ נֹשְׂאוֹת זָהָב וָכֶסֶף שֶׁנְהַבִּים
וְקוֹפִים וְתוּכִּיִּים׃ 22 וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וְחָכְמָה׃
23 וְכֹל מַלְכֵי הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי
שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ 24 וְהֵם מְבִיאִים אִישׁ
מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת
נֵשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה
בְּשָׁנָה׃ 25 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת
אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים וּמַרְכָּבוֹת וּשְׁנֵים־
עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב
וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 26 וַיְהִי מוֹשֵׁל
בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־הַנָּהָר וְעַד־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם׃ 27 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים
נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃
28 וּמוֹצִיאִים סוּסִים מִמִּצְרַיִם לִשְׁלֹמֹה
וּמִכָּל־הָאֲרָצוֹת׃ 29 וּשְׁאָר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־נְבוּאַת אֲחִיָּה
הַשִּׁילוֹנִי וּבַחֲזוֹת יֶעְדִּי הַחֹזֶה עַל־יָרָבְעָם
בֶּן־נְבָט׃ 30 וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלִַם
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 31 וַיִּשְׁכַּב
שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד
אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν διακοσίους
θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς, ἑξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ
ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν· 16 Καὶ τριακοσίας
ἀσπίδας ἐλατὰς χρυσᾶς, τριακοσίων χρυσῶν
ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἑκάστην, καὶ ἔδωκεν
αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.
17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων
ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ
δοκίμῳ. 18 Καὶ ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδε-
μένοι χρυσίῳ, καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστη-
κότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας. 19 Καὶ δώδεκα λέοντες
ἑστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ
ἔνθεν· οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.
20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμὼν
χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ
Λιβάνου χρυσίῳ κατειλημμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον
λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμὼν εἰς οὐθέν.
21 Ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεὶς
μετὰ τῶν παίδων Χιράμ· ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν
ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσεὶς τῷ βασιλεῖ γέμοντα
χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων
καὶ πιθήκων. 22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ
πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ.
23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ
πρόσωπον Σαλωμὼν ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ
ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 24 Καὶ αὐτοὶ
ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα,
ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν.
25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες
θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες
ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων
καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 26 Καὶ
ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων
Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ
τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ
εἰς πλῆθος. 28 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ
Αἰγύπτου τῷ Σαλωμὼν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.
29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν οἱ πρῶτοι
καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν
λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ
τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ. 30 Καὶ
ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαρά-
κοντα ἔτη. 31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

15 Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas
aureas de summa sexcentorum aureorum, qui
in singulis hastis expendebantur: 16 Tre-
centa quoque scuta aurea trecentorum aureo-
rum, quibus tegebantur singula scuta:
posuitque ea rex in armamentario, quod erat
consitum nemore. 17 Fecit quoque rex
solium eburneum grande, et vestivit illud
auro mundissimo. 18 Sex quoque gradus,
quibus ascendebatur ad solium, et scabellum
aureum, et brachiola duo altrinsecus, et duos
leones stantes juxta brachiola, 19 Sed et
alios duodecim leunculos stantes super sex
gradus ex utraque parte: non fuit tale solium
in universis regnis. 20 Omnia quoque vasa
convivii regis erant aurea, et vasa domus
saltus Libani ex auro purissimo. Argentum
enim in diebus illis pro nihilo reputabatur.
21 Siquidem naves regis ibant in Tharsis
cum servis Hiram, semel in annis tribus: et
deferebant inde aurum et argentum, et ebur,
et simias, et pavos. 22 Magnificatus est
igitur Salomon super omnes reges terræ præ
divitiis et gloria. 23 Omnesque reges terra-
rum desiderabant videre faciem Salomonis, ut
audirent sapientiam, quam dederat Deus in
corde ejus: 24 Et deferebant ei munera,
vasa argentea, et aurea, et vestes, et arma, et
aromata, equos, et mulos, per singulos annos.
25 Habuit quoque Salomon quadraginta
millia equorum in stabulis, et curruum equi-
tumque duodecim millia, constituitque eos in
urbibus quadrigarum, et ubi erat rex in Jeru-
salem. 26 Exercuit etiam potestatem super
cunctos reges, a flumine Euphrate usque ad
terram Philisthinorum, et usque ad terminos
Ægypti. 27 Tantamque copiam præbuit
argenti in Jerusalem quasi lapidum: et
cedrorum tantam multitudinem velut sycomo-
rorum, quæ gignuntur in campestribus.
28 Adducebantur autem ei equi de Ægypto,
cunctisque regionibus. 29 Reliqua autem
operum Salomonis priorum et novissimorum,
scripta sunt in verbis Nathan prophetæ, et in
libris Ahiæ Silonitis, in visione quoque Addo
videntis, contra Jeroboam filium Nabat.
30 Regnavit autem Salomon in Jerusalem
super omnem Israel quadraginta annis.
31 Dormivitque cum patribus suis, et sepelie-
runt eum in civitate David: regnavitque
Roboam filius ejus pro eo.

פרשה י :

1 וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶמָה כִּי שְׁכֶם בָּאוּ
כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ 2 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְהוּא בְמִצְרַיִם אֲשֶׁר
בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב יָרָבְעָם
מִמִּצְרָיִם׃ 3 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ־לוֹ וַיָּבֹא
יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל־רְחַבְעָם
לֵאמֹר׃ 4 אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עֻלֵּנוּ וְעַתָּה
הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ
הַכָּבֵד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ 5 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלֶךְ
הָעָם׃ 6 וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים לִפְנֵי שְׁלֹמֹה
אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם
נוֹעָצִים לְהָשִׁיב לָעָם־הַזֶּה דָבָר׃ 7 וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו לֵאמֹר אִם־תִּהְיֶה לְטוֹב לְהָעָם הַזֶּה
וּרְצִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים׃ 8 וַיַּעֲזֹב
אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ
אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים
לְפָנָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מָה אַתֶּם נוֹעָצִים
וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
אֵלַי לֵאמֹר הָקֵל מִן־הָעֹל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ
עָלֵינוּ׃ 10 וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ הַיְלָדִים אֲשֶׁר
גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לָעָם אֲשֶׁר־
דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עֻלֵּנוּ
וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה תֹּאמַר אֲלֵהֶם
קָטָנִּי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃ 11 וְעַתָּה אָבִי
הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אֹסִיף עַל־
עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי
בָּעַקְרַבִּים׃ 12 וַיָּבֹא יָרָבְעָם וְכָל־הָעָם
אֶל־רְחַבְעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי׃ 13 וַיַּעֲנֵם הַמֶּלֶךְ קָשָׁה וַיַּעֲזֹב
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֵת עֲצַת הַזְּקֵנִים׃
14 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר
אָבִי הִכְבִּיד אֶת־עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עָלָיו
אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי בָּעַקְרַבִּים׃
15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־
הָיְתָה נְסִבָּה מֵעִם הָאֱלֹהִים לְמַעַן
הָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֲחִיָּהוּ הַשִּׁלוֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς Συχὲμ
ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν. 2 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβάτ, καὶ
αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
Σαλωμὼν τοῦ βασιλέως καὶ κατῴκησεν Ἱεροβοὰμ
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύ-
πτου. 3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν· καὶ
ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς
Ῥοβοὰμ λέγοντες 4 Ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε
τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας
τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ
αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δου-
λεύσομέν σοι. 5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορεύεσθε ἕως
τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ· καὶ ἀπῆλθεν
ὁ λαός. 6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ
τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἑστηκότας ἐναντίον τοῦ
Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν
λέγων Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ
λαῷ τούτῳ λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες
Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ
τούτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους
ἀγαθούς, καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς
ἡμέρας. 8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυ-
τέρων οἳ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβου-
λεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων
μετ' αὐτοῦ τῶν ἑστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ. 9 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκρι-
θήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οἳ ἐλάλησαν πρὸς μὲ
λέγοντες Ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ
σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια
τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ λέγοντες Οὕτως λαλήσεις
τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σὲ λέγων Ὁ πατήρ
σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ'
ἡμῶν, οὕτως ἐρεῖς Ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύ-
τερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου. 11 Καὶ νῦν
ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ
προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου
ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλά-
λησεν ὁ βασιλεὺς λέγων Ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς
σκληρά, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν
βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, 14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων λέγων Ὁ
πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ
προσθήσω ἐπ' αὐτόν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορ-
πίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ,
ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων Ἀνέστησε
Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ

CAPUT X.

1 PROFECTUS est autem Roboam in Sichem
illuc enim cunctus Israel convenerat ut con-
stituerent eum regem. 2 Quod cum audisset
Jeroboam filius Nabat, qui erat in Ægypto
(fugerat quippe illuc ante Salomonem), statim
reversus est. 3 Vocaveruntque eum, et venit
cum universo Israel, et locuti sunt ad Roboam,
dicentes: 4 Pater tuus durissimo jugo nos
pressit, tu leviora impera patre tuo, qui nobis
imposuit gravem servitutem, et paululum de
onere subleva, ut serviamus tibi. 5 Qui ait:
Post tres dies revertimini ad me. Cumque
abiisset populus, 6 Iniit consilium cum seni-
bus, qui steterant coram patre ejus Salomone
dum adhuc viveret, dicens: Quid datis consilii
ut respondeam populo? 7 Qui dixerunt ei:
Si placueris populo huic, et leniveris eos
verbis clementibus, servient tibi omni tempore.
8 At ille reliquit consilium senum, et cum
juvenibus tractare cœpit, qui cum eo nutriti
fuerant, et erant in comitatu illius. 9 Dixit-
que ad eos: Quid vobis videtur? vel respon-
dere quid debeo populo huic, qui dixit mihi:
Subleva jugum quod imposuit nobis pater
tuus? 10 At illi responderunt ut juvenes, et
nutriti cum eo in deliciis, atque dixerunt: Sic
loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus
aggravavit jugum nostrum, tu subleva: et
sic respondebis ei: Minimus digitus meus
grossior est lumbis patris mei. 11 Pater
meus imposuit vobis grave jugum, et ego
majus pondus apponam: pater meus cecidit
vos flagellis, ego vero cædam vos scorpionibus.
12 Venit ergo Jeroboam, et universus po-
pulus, ad Roboam die tertio, sicut præceperat
eis. 13 Responditque rex dura, derelicto
consilio seniorum: 14 Locutusque est juxta
juvenum voluntatem: Pater meus grave
vobis imposuit jugum, quod ego gravius
faciam: pater meus cecidit vos flagellis,
ego vero cædam vos scorpionibus. 15 Et
non acquievit populi precibus: erat enim
voluntatis Dei, ut compleretur sermo
ejus, quem locutus fuerat per manum
Ahiæ Silonitis ad Jeroboam filium Nabat.

16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם ׀ אֶת־הַמֶּלֶךְ ׀ לֵאמֹר
מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי
אִישׁ לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ
דָּוִיד וַיֵּלֶךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו׃ 17 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם רְחַבְעָם׃ 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
רְחַבְעָם אֶת־הֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ־
בוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃
19 וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִיד
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

פרשה יא׃

1 וַיָּבֹא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל אֶת־בֵּית
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף בָּחוּר
עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב
אֶת־הַמַּמְלָכָה לִרְחַבְעָם׃ 2 וַיְהִי
דְּבַר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים
לֵאמֹר׃ 3 אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה
וּבִנְיָמִן לֵאמֹר׃ 4 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ
וְלֹא־תִלָּחֲמוּ עִם־אֲחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ
כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־
דִּבְרֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלֶּכֶת אֶל־יָרָבְעָם׃
5 וַיֵּשֶׁב רְחַבְעָם בִּירוּשָׁלִָם וַיִּבֶן
עָרִים לְמָצוֹר בִּיהוּדָה׃ 6 וַיִּבֶן אֶת־בֵּית־
לֶחֶם וְאֶת־עֵיטָם וְאֶת־תְּקוֹעַ׃ 7 וְאֶת־בֵּית־
צוּר וְאֶת־שׂוֹכוֹ וְאֶת־עֲדֻלָּם׃ 8 וְאֶת־גַּת
וְאֶת־מָרֵשָׁה וְאֶת־זִיף׃ 9 וְאֶת־אֲדוֹרַיִם וְאֶת־
לָכִישׁ וְאֶת־עֲזֵקָה׃ 10 וְאֶת־צָרְעָה וְאֶת־
אַיָּלוֹן וְאֶת־חֶבְרוֹן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן
עָרֵי מְצֻרוֹת׃ 11 וַיְחַזֵּק אֶת־הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן
בָּהֶם נְגִידִים וְאֹצְרוֹת מַאֲכָל וְשֶׁמֶן וָיָיִן׃
12 וּבְכָל־עִיר וָעִיר צִנּוֹת וּרְמָחִים וַיְחַזְּקֵם
לְהַרְבֵּה מְאֹד וַיְהִי־לוֹ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן׃
13 וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
הִתְיַצְּבוּ עָלָיו מִכָּל־גְּבוּלָם׃ 14 כִּי־עָזְבוּ
הַלְוִיִּם אֶת־מִגְרְשֵׁיהֶם וַאֲחֻזָּתָם וַיֵּלְכוּ
לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִָם כִּי־הִזְנִיחָם יָרָבְעָם
וּבָנָיו מִכַּהֵן לַיהוָה׃ 15 וַיַּעֲמֶד־לוֹ כֹּהֲנִים
לַבָּמוֹת וְלַשְּׂעִירִים וְלָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃

16 Καὶ παντὸς Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Τίς ἡμῶν ἡ μερὶς ἐν Δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ· νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου, Δαυίδ. Καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.
17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ᾽ αὐτῶν Ῥοβοάμ. 18 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἅρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.
19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοάμ. 2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων 3 Εἰπὸν πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν καὶ πάντα Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν λέγων 4 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ. 5 Καὶ κατῴκησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 6 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ καὶ Αἰτὰν καὶ Θεκωέ, 7 Καὶ Βαιθσουρὰ καὶ τὴν Σοχὼθ καὶ τὴν Ὀδολλάμ, 8 Καὶ τὴν Γὲθ καὶ τὴν Μαρισὰν καὶ τὴν Ζίφ, 9 Καὶ τὴν Ἀδωραὶ καὶ Λαχὶς καὶ τὴν Ἀζηκά, 10 Καὶ τὴν Σαραὰ καὶ τὴν Αἰλὼμ καὶ τὴν Χεβρὼν ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, πόλεις τειχήρεις. 11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τειχήρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον, 12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα· καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν. 13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων. 14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν Κυρίῳ. 15 Καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ·

16 Populus autem universus, rege duriora dicente, sic locutus est ad eum: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai. Revertere in tabernacula tua Israel, tu autem pasce domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. 17 Super filios autem Israel, qui habitabant in civitatibus Juda, regnavit Roboam. 18 Misitque rex Roboam Aduram, qui præerat tributis, et lapidaverunt eum filii Israel, et mortuus est: porro rex Roboam currum festinavit ascendere, et fugit in Jerusalem. 19 Recessitque Israel a domo David, usque ad diem hanc.

CAPUT XI.

1 Venit autem Roboam in Jerusalem, et convocavit universam domum Juda et Benjamin, centum octoginta millia electorum atque bellantium, ut dimicaret contra Israel, et converteret ad se regnum suum. 2 Factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei, dicens: 3 Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Juda, et ad universum Israel, qui est in Juda et Benjamin: 4 Hæc dicit Dominus: Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres vestros: revertatur unusquisque in domum suam, quia mea hoc gestum est voluntate. Qui cum audissent sermonem Domini, reversi sunt, nec perrexerunt contra Jeroboam. 5 Habitavit autem Roboam in Jerusalem, et ædificavit civitates muratas in Juda. 6 Extruxitque Bethlehem, et Etam, et Thecue, 7 Bethsur quoque, et Socho, et Odollam, 8 Necnon et Geth, et Maresa, et Ziph, 9 Sed et Aduram, et Lachis, et Azeca, 10 Saraa quoque, et Aialon, et Hebron, quæ erant in Juda et Benjamin, civitates munitissimas. 11 Cumque clausisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumque horrea, hoc est, olei, et vini. 12 Sed et in singulis urbibus fecit armamentarium scutorum et hastarum, firmavitque eas summa diligentia, et imperavit super Judam et Benjamin. 13 Sacerdotes autem et Levitæ, qui erant in universo Israel, venerunt ad eum de cunctis sedibus suis, 14 Relinquentes suburbana et possessiones suas, et transeuntes ad Judam et Jerusalem: eo quod abjecisset eos Jeroboam, et posteri ejus, ne sacerdotio Domini fungerentur. 15 Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum et dæmoniorum, vitulorumque quos fecerat.

16 וְאַחֲרֵיהֶם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּתְנִים
אֶת־לְבָבָם לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאוּ יְרוּשָׁלַם לִזְבּוֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ 17 וַיְחַזְּקוּ אֶת־מַלְכוּת יְהוּדָה
וַיְאַמְּצוּ אֶת־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים
שָׁלוֹשׁ כִּי הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ דָּוִיד וּשְׁלֹמֹה
לְשָׁנִים שָׁלוֹשׁ׃ 18 וַיִּקַּח־לוֹ רְחַבְעָם
אִשָּׁה אֶת־מָחֲלַת בַּן־יְרִימוֹת בֶּן־דָּוִיד
אֲבִיהַיִל בַּת־אֱלִיאָב בֶּן־יִשָׁי׃ 19 וַתֵּלֶד לוֹ
בָּנִים אֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־שְׁמַרְיָה וְאֶת־זָהַם׃
20 וְאַחֲרֶיהָ לָקַח אֶת־מַעֲכָה בַּת־אַבְשָׁלוֹם
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲבִיָּה וְאֶת־עַתַּי וְאֶת־זִיזָא
וְאֶת־שְׁלֹמִית׃ 21 וַיֶּאֱהַב רְחַבְעָם אֶת־
מַעֲכָה בַת־אַבְשָׁלוֹם מִכָּל־נָשָׁיו וּפִילַגְשָׁיו
כִּי נָשִׁים שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה נָשָׂא וּפִילַגְשִׁים
שִׁשִּׁים וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה בָּנִים
וְשִׁשִּׁים בָּנוֹת׃ 22 וַיַּעֲמֵד לָרֹאשׁ רְחַבְעָם
אֶת־אֲבִיָּה בֶן־מַעֲכָה לְנָגִיד בְּאֶחָיו כִּי
לְהַמְלִיכוֹ׃ 23 וַיָּבֶן וַיִּפְרֹץ מִכָּל־
בָּנָיו לְכָל־אַרְצוֹת יְהוּדָה וּבִנְיָמִן לְכֹל
עָרֵי הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם הַמָּזוֹן לָרֹב
וַיִּשְׁאַל הֲמוֹן נָשִׁים׃

פרשה יב:

1 וַיְהִי כְּהָכִין מַלְכוּת רְחַבְעָם וּכְחֶזְקָתוֹ
עָזַב אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃
2 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ
רְחַבְעָם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־
יְרוּשָׁלַם כִּי מָעֲלוּ בַּיהוָה׃ 3 בְּאֶלֶף
וּמָאתַיִם רֶכֶב וּבְשִׁשִּׁים אֶלֶף פָּרָשִׁים
וְאֵין מִסְפָּר לָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם
לוּבִים סֻכִּיִּים וְכוּשִׁים׃ 4 וַיִּלְכֹּד אֶת־
עָרֵי הַמְּצֻרוֹת אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיָּבֹא עַד־
יְרוּשָׁלָם׃ 5 וּשְׁמַעְיָה הַנָּבִיא בָּא
אֶל־רְחַבְעָם וְשָׂרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־נֶאֶסְפוּ
אֶל־יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישָׁק וַיֹּאמֶר לָהֶם
כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתִי וְאַף־אֲנִי
עָזַבְתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־שִׁישָׁק׃ 6 וַיִּכָּנְעוּ
שָׂרֵי־יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ צַדִּיק יְהוָה׃
7 וּבִרְאוֹת יְהוָה כִּי נִכְנָעוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֶל־שְׁמַעְיָה ׀ לֵאמֹר נִכְנְעוּ לֹא אַשְׁחִיתֵם
וְנָתַתִּי לָהֶם כִּמְעַט לִפְלֵיטָה וְלֹא־
תִתַּךְ חֲמָתִי בִּירוּשָׁלַם בְּיַד־שִׁישָׁק׃

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ οἳ
ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Κύριον θεὸν
Ἰσραήλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θῦσαι Κυρίῳ
θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 17 Καὶ κατίσχυσαν
τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν
τοῦ Σαλωμὼν εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς
ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν ἔτη τρία. 18 Καὶ
ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ
θυγατέρα Ἰεριμοὺθ υἱοῦ Δαυὶδ καὶ Ἀβιγαίαν
θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί. 19 Καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Σαμορία καὶ τὸν
Ζαάμ. 20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν
Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Ἀβιὰ καὶ τὸν Ἰεθθὶ καὶ τὸν Ζηζὰ καὶ τὸν
Σαλημώθ. 21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ
θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας
δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἑξήκοντα· καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα.
22 Καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιὰ τὸν τῆς
Μααχὰ εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι
βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν. 23 Καὶ ηὐξήθη παρὰ
πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα
καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ
ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολύ, καὶ ᾐτήσατο
πλῆθος γυναικῶν.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ
καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἐγκατέλιπε τὰς ἐντολὰς Κυρίου
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ῥοβοὰμ ἀνέβη
Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου, 3 Ἐν χιλίοις καὶ δια-
κοσίοις ἅρμασι καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵππων, καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος μετ᾽
αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου, Λίβυες, Τρωγοδύται καὶ
Αἰθίοπες. 4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν
ὀχυρῶν αἳ ἦσαν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσα-
λήμ. 5 Καὶ Σαμαίας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς
Ῥοβοὰμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου
Σουσακὶμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε Κύριος
Ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω
ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ. 6 Καὶ ᾐσχύνθησαν οἱ
ἄρχοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεύς, καὶ εἶπαν
Δίκαιος ὁ Κύριος. 7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον
ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Σαμαίαν λέγων Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ
αὐτούς, καὶ δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτη-
ρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμός μου ἐν Ἱερουσαλήμ,

16 Sed et de cunctis tribubus Israel, qui-
cumque dederant cor suum ut quærerent
Dominum Deum Israel, venerunt in Jeru-
salem ad immolandum victimas suas coram
Domino Deo patrum suorum. 17 Et robora-
verunt regnum Juda, et confirmaverunt Ro-
boam filium Salomonis per tres annos: ambu-
laverunt enim in viis David et Salomonis,
annis tantum tribus. 18 Duxit autem Roboam
uxorem Mahalath, filiam Jerimoth, filii David:
Abihail quoque filiam Eliab filii Isai, 19 Quæ
peperit ei filios, Jehus, et Somoriam, et Zoom.
20 Post hanc quoque accepit Maacha filiam
Absalom, quæ peperit ei Abia, et Ethai, et
Ziza, et Salomith. 21 Amavit autem Roboam
Maacha filiam Absalom, super omnes uxores
suas, et concubinas; nam uxores decem et
octo duxerat, concubinas autem sexaginta: et
genuit viginti octo filios, et sexaginta filias.
22 Constituit vero in capite, Abiam filium
Maacha, ducem super omnes fratres suos:
ipsum enim regem facere cogitabat, 23 Quia
sapientor fuit, et potentior super omnes filios
ejus, et in cunctis finibus Juda, et Benjamin,
et in universis civitatibus muratis: præ-
buitque eis escas plurimas, et multas petivit
uxores.

CAPUT XII.

1 CUMQUE roboratum fuisset regnum Ro-
boam et confortatum, dereliquit legem Domini,
et omnis Israel cum eo. 2 Anno autem
quinto regni Roboam, ascendit Sesac rex
Ægypti in Jerusalem (quia peccaverant
Domino), 3 Cum mille ducentis curribus, et
sexaginta millibus equitum: nec erat nu-
merus vulgi quod venerat cum eo ex Ægypto,
Libyes scilicet, et Troglodytæ, et Æthiopes.
4 Cepitque civitates munitissimas in Juda, et
venit usque in Jerusalem. 5 Semeias autem
propheta ingressus est ad Roboam, et principes
Juda, qui congregati fuerant in Jerusalem
fugientes Sesac, dixitque ad eos: Hæc dicit
Dominus: Vos reliquistis me, et ego reliqui
vos in manu Sesac. 6 Consternatique prin-
cipes Israel et rex dixerunt: Justus est
Dominus. 7 Cumque vidisset Dominus,
quod humiliati essent, factus est sermo
Domini ad Semeiam, dicens: Quia hu-
miliati sunt, non disperdam eos, daboque
eis pauxillum auxilii, et non stillabit furor
meus super Jerusalem per manum Sesac.

8 כִּֽי יִֽהְיוּ־לוֹ לַעֲבָדִים וְיֵדְעוּ עֲבוֹדָתִי
וַעֲבוֹדַת מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת׃ 9 וַיַּעַל
שִׁישַׁק מֶֽלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְרוּשָׁלִַם וַיִּקַּח
אֶת־אֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֹֽצְרוֹת בֵּית
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֹּל לָקָח וַיִּקַּח אֶת־מָגִנֵּי
הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה׃ 10 וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתֵּיהֶם מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת
וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיְהִי מִדֵּי־בוֹא
הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה בָּאוּ הָרָצִים וּנְשָׂאוּם
וֶהֱשִׁבוּם אֶל־תָּא הָרָצִים׃ 12 וּבְהִכָּֽנְעוֹ
שָׁב מִמֶּנּוּ אַף־יְהוָה וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכָלָה
וְגַם בִּיהוּדָה הָיָה דְּבָרִים טוֹבִים׃
13 וַיִּתְחַזֵּק הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
בִּירוּשָׁלִַם וַיִּמְלֹךְ כִּי בֶן־אַרְבָּעִים וְאַחַת
שָׁנָה רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה ׀
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃ 14 וַיַּעַשׂ הָרָע
כִּי לֹא הֵכִין לִבּוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה׃
15 וְדִבְרֵי רְחַבְעָם הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי
שְׁמַעְיָה הַנָּבִיא וְעִדּוֹ הַחֹזֶה לְהִתְיַחֵשׂ
וּמִלְחֲמוֹת רְחַבְעָם וְיָרָבְעָם כָּל־הַיָּמִים׃
16 וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר
דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה יג׃

1 בִּשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם
וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה עַל־יְהוּדָה׃ 2 שָׁלוֹשׁ שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָיָהוּ בַת־
אוּרִיאֵל מִן־גִּבְעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין
אֲבִיָּה וּבֵין יָרָבְעָם׃ 3 וַיֶּאְסֹר אֲבִיָּה אֶת־
הַמִּלְחָמָה בְּחַיִל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע־
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר וְיָרָבְעָם עָרַךְ
עִמּוֹ מִלְחָמָה בִּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
בָּחוּר גִּבּוֹר חָיִל׃ 4 וַיָּקָם אֲבִיָּה
מֵעַל לְהַר צְמָרַיִם אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל׃
5 הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת כִּי יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד עַל־יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מֶלַח׃

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, καὶ γνώσονται τὴν δου-
λείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασι-
λέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς
χρυσοῦς οὓς ἐποίησε Σαλωμών. 10 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν·
καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακὶμ ἄρχοντας
παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα
τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσεπορεύοντο οἱ
φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέ-
φοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων. 12 Καὶ
ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ
ὀργὴ Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος·
καὶ γὰρ ἐν Ἰούδᾳ ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. 13 Καὶ
κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐβασίλευσεν· καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν
Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑπτακαίδεκα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ πόλει ᾗ
ἐξελέξατο Κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νοομμὰ ἡ Ἀμμανῖτις. 14 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρόν, ὅτι οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον. 15 Καὶ λόγοι
Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμ-
μένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαία τοῦ προφήτου καὶ
Ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπο-
λέμησε Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.
16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΈΝ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ἐπὶ Ἰούδαν. 2 Τρία
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριὴλ ἀπὸ Γαβαών·
καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιὰ καὶ ἀνὰ μέσον
Ἱεροβοάμ. 3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιὰ ἐν δυνάμει
πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν
δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν
πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοὶ πολε-
μισταὶ δυνάμεως. 4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιὰ ἀπὸ τοῦ
ὄρους Σομόρων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ
εἶπεν Ἀκούσατε, Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραήλ.
5 Οὐχ ὑμῖν γνῶναι ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἔδωκε βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκη ἁλός;

8 Verumtamen servient ei, ut sciant distan-
tiam servitutis meæ, et servitutis regni
terrarum. 9 Recessit itaque Sesac rex
Ægypti ab Jerusalem, sublatis thesauris
domus Domini, et domus regis, omniaque
secum tulit, et clypeos aureos, quos fecerat
Salomon, 10 Pro quibus fecit rex æneos, et
tradidit illos principibus scutariorum, qui
custodiebant vestibulum palatii. 11 Cumque
introiret rex domum Domini, veniebant
scutarii, et tollebant eos, iterumque referebant
eos ad armamentarium suum. 12 Verumtamen
quia humiliati sunt, aversa est ab eis ira
Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem et
in Juda inventa sunt opera bona. 13 Con-
fortatus est ergo rex Roboam in Jerusalem,
atque regnavit: quadraginta autem et unius
anni erat cum regnare cœpisset, et decem et
septem annis regnavit in Jerusalem, urbe,
quam elegit Dominus, ut confirmaret nomen
suum ibi, de cunctis tribubus Israel, nomen
autem matris ejus Naama Ammanitis. 14 Fe-
cit autem malum, et non præparavit cor suum
ut quæreret Dominum. 15 Opera vero
Roboam prima et novissima, scripta sunt in
libris Semeiæ prophetæ, et Addo videntis, et
diligenter exposita: pugnaveruntque ad-
versum se Roboam et Jeroboam cunctis
diebus. 16 Et dormivit Roboam cum patribus
suis, sepultusque est in civitate David. Et
regnavit Abia filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 ANNO octavo decimo regis Jeroboam,
regnavit Abia super Judam. 2 Tribus annis
regnavit in Jerusalem, nomenque matris ejus
Michaia, filia Uriel de Gabaa: et erat bellum
inter Abiam et Jeroboam. 3 Cumque iniisset
Abia certamen, et haberet bellicosissimos
viros, et electorum quadringenta millia:
Jeroboam instruxit econtra aciem octingenta
millia virorum, qui et ipsi electi erant, et ad
bella fortissimi. 4 Stetit ergo Abia super mon-
tem Semeron, qui erat in Ephraim, et ait:
Audi Jeroboam, et omnis Israel. 5 Num
ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit
regnum David super Israel in sempi-
ternum, ipsi et filiis ejus in pactum salis?

6 וַיָּקָם יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן־
דָּוִיד וַיִּמְרֹד עַל־אֲדֹנָיו׃ 7 וַיִּקָּבְצוּ
עָלָיו אֲנָשִׁים רֵקִים בְּנֵי בְלִיַּעַל וַיִּתְאַמְּצוּ
עַל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה וּרְחַבְעָם הָיָה נַעַר
וְרַךְ־לֵבָב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם׃ 8 וְעַתָּה ׀
אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְהוָה
בְּיַד בְּנֵי דָוִיד וְאַתֶּם הָמוֹן רָב וְעִמָּכֶם
עֶגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יָרָבְעָם
לֵאלֹהִים׃ 9 הֲלֹא הִדַּחְתֶּם אֶת־כֹּהֲנֵי יְהוָה
אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כֹּהֲנִים
כְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כָּל־הַבָּא לְמַלֵּא יָדוֹ בְּפַר
בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שִׁבְעָה וְהָיָה כֹהֵן לְלֹא
אֱלֹהִים׃ 10 וַאֲנַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְנֻהוּ וְכֹהֲנִים מְשָׁרְתִים לַיהוָה בְּנֵי
אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם בַּמְלָאכֶת׃ 11 וּמַקְטִרִים
לַיהוָה עֹלוֹת בַּבֹּקֶר־בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב בָּעֶרֶב ׀
וּקְטֹרֶת־סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת לֶחֶם עַל־הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהוֹר וּמְנוֹרַת הַזָּהָב וְנֵרֹתֶיהָ לְבָעֵר
בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב כִּי־שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתוֹ׃ 12 וְהִנֵּה
עִמָּנוּ בָרֹאשׁ הָאֱלֹהִים ׀ וְכֹהֲנָיו וַחֲצֹצְרוֹת
הַתְּרוּעָה לְהָרִיעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַל־
תִּלָּחֲמוּ עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֵיכֶם כִּי־לֹא
תַצְלִיחוּ׃ 13 וְיָרָבְעָם הֵסֵב אֶת־הַמַּאְרָב
לָבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּהְיוּ לִפְנֵי יְהוּדָה
וְהַמַּאְרָב מֵאַחֲרֵיהֶם׃ 14 וַיִּפְנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה
לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאָחוֹר וַיִּצְעֲקוּ לַיהוָה
וְהַכֹּהֲנִים מַחְצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 15 וַיָּרִיעוּ
אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי בְּהָרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה
וְהָאֱלֹהִים נָגַף אֶת־יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
אֲבִיָּה וִיהוּדָה׃ 16 וַיָּנוּסוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם׃ 17 וַיַּכּוּ בָהֶם
אֲבִיָּה וְעַמּוֹ מַכָּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים
מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר׃
18 וַיִּכָּנְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא וַיֶּאֶמְצוּ
בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ 19 וַיִּרְדֹּף אֲבִיָּה אַחֲרֵי יָרָבְעָם
וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת־בֵּית־אֵל וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ
וְאֶת־יְשָׁנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־עֶפְרוֹן
וּבְנֹתֶיהָ׃ 20 וְלֹא־עָצַר כֹּחַ יָרָבְעָם עוֹד
בִּימֵי אֲבִיָּהוּ וַיִּגְּפֵהוּ יְהוָה וַיָּמֹת׃

6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς
Σαλωμὼν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. 7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες
λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς Ῥοβοὰμ
τὸν τοῦ Σαλωμών, καὶ Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ
δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ. 8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ
πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυίδ·
καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολύ, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι
χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοὰμ εἰς θεούς.
9 Ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς
Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ προσπορευό-
μενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ
κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.
10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατε-
λίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ
Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς
ἐφημερίαις αὐτῶν 11 Θυμιῶσι τῷ Κυρίῳ ὁλοκαύ-
τωμα πρωῒ καὶ δείλης, καὶ θυμίαμα συνθέσεως,
καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς,
καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως
ἀνάψαι δείλης· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς
Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς
ἐγκατελίπετε αὐτόν. 12 Καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν
ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες
τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ
Ἰσραήλ, μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον θεὸν τῶν
πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ εὐοδώσεται ὑμῖν. 13 Καὶ
Ἱεροβοὰμ ἀπέστρεψε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν
ὄπισθε, καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἔνεδρον
ἐκ τῶν ὄπισθεν. 14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ
ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθε καὶ ἐκ τῶν
ὄπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. 15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες
Ἰούδα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ἰούδα,
καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ
ἐναντίον Ἀβιὰ καὶ Ἰούδα. 16 Καὶ ἔφυγον οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 17 Καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ
Ἰσραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.
18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ὅτι
ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιὰ ὀπίσω Ἱεροβοὰμ καὶ
προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν
Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν
Ἰεσυνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρὼν
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. 20 Καὶ οὐκ ἔσχεν
ἰσχὺν Ἱεροβοὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

6 Et surrexit Jeroboam filius Nabat, servus
Salomonis filii David: et rebellavit contra
dominum suum. 7 Congregatique sunt ad
eum viri vanissimi, et filii Belial: et prævalu-
erunt contra Roboam filium Salomonis: porro
Roboam erat rudis, et corde pavido, nec
potuit resistere eis. 8 Nunc ergo vos dicitis
quod resistere possitis regno Domini, quod
possidet per filios David, habetisque grandem
populi multitudinem, atque vitulos aureos,
quos fecit vobis Jeroboam in deos. 9 Et
ejecistis sacerdotes Domini, filios Aaron,
atque Levitas: et fecistis vobis sacerdotes
sicut omnes populi terrarum: quicumque
venerit, et initiaverit manum suam in tauro
de bobus, et in arietibus septem, fit sacerdos
eorum qui non sunt dii. 10 Noster autem
Dominus, Deus est, quem non relinquimus,
sacerdotesque ministrant Domino de filiis
Aaron, et Levitæ sunt in ordine suo: 11 Ho-
locausta quoque offerunt Domino per singulos
dies mane et vespere, et thymiama juxta
legis præcepta confectum, et proponuntur
panes in mensa mundissima, estque apud nos
candelabrum aureum, et lucernæ ejus, ut
accendantur semper ad vesperam: nos quippe
custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem
vos reliquistis. 12 Ergo in exercitu nostro
dux Deus est, et sacerdotes ejus, qui clangunt
tubis, et resonant contra vos: filii Israel
nolite pugnare contra Dominum Deum patrum
vestrorum, quia non vobis expedit. 13 Hæc
illo loquente, Jeroboam retro moliebatur
insidias. Cumque ex adverso hostium staret,
ignorantem Judam suo ambiebat exercitu.
14 Respiciensque Judas vidit instare bel-
lum ex adverso et post tergum, et clamavit
ad Dominum: ac sacerdotes tubis canere
cœperunt. 15 Omnesque viri Juda vociferati
sunt, et ecce illis clamantibus, perterruit Deus
Jeroboam, et omnem Israel qui stabat ex ad-
verso Abia, et Juda. 16 Fugeruntque filii
Israel Judam, et tradidit eos Deus in manu
eorum. 17 Percussit ergo eos Abia, et popu-
lus ejus, plaga magna: et corruerunt vulnerati
ex Israel quingenta millia virorum fortium.
18 Humiliatique sunt filii Israel in tempore
illo, et vehementissime confortati filii Juda, eo
quod sperassent in Domino Deo patrum suorum.
19 Persecutus est autem Abia fugientem
Jeroboam, et cepit civitates ejus, Bethel et
filias ejus, et Jesana cum filiabus suis, Ephron
quoque et filias ejus: 20 Nec valuit
ultra resistere Jeroboam in diebus Abia:
quem percussit Dominus, et mortuus est.

21 וַיִּתְחַזֵּק אֲבִיָּהוּ וַיִּשָּׂא־לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה בָּנוֹת׃ 22 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּה וּדְרָכָיו
וּדְבָרָיו כְּתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנָּבִיא עִדּוֹ׃
23 וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו בְּיָמָיו
שָׁקְטָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים׃

פרשה יד :

1 וַיַּעַשׂ אָסָא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ 2 וַיָּסַר אֶת־מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר וְהַבָּמוֹת
וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדַּע אֶת־הָאֲשֵׁרִים׃
3 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה׃
4 וַיָּסַר מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ 5 וַיִּבֶן
עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי־שָׁקְטָה הָאָרֶץ
וְאֵין־עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הֵנִיחַ
יְהוָה לוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה ׀ אֶת־
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים
דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי
דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ
מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃ 7 וַיְהִי לְאָסָא
חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת מָאתַיִם
וּשְׁמוֹנִים אָלֶף כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃
8 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף
אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־
מָרֵשָׁה׃ 9 וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה
בְּגֵיא צְפָתָה לְמָרֵשָׁה׃ 10 וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־
יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמַר יְהוָה אֵין־עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין
רַב לְאֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עָלֶיךָ
נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָאנוּ עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יַעְצֹר עִמְּךָ אֱנוֹשׁ׃
11 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא
וְלִפְנֵי יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃ 12 וַיִּרְדְּפֵם
אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ עַד־לִגְרָר וַיִּפֹּל
מִכּוּשִׁים לְאֵין־לָהֶם מִחְיָה כִּי־נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־
יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 13 וַיַּכּוּ אֵת כָּל־הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר
כִּי־הָיָה פַחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־
הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה בָהֶם׃ 14 וְגַם־
אָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים
וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃

21 Καὶ κατίσχυσεν 'Αβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ
γυναῖκας δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκο-
σιδύο καὶ ἑκκαίδεκα θυγατέρας. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Αβιὰ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι
αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου
'Αδδώ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀπέθανεν 'Αβιὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασί-
λευσεν 'Ασὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 'Εν ταῖς
ἡμέραις 'Ασὰ ἡσύχασεν ἡ γῆ 'Ιούδα δέκα ἔτη,
2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπέστησε τὰ
θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ
συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση, 4 Καὶ
εἶπε τῷ 'Ιούδᾳ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς
ἐντολάς. 5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων
'Ιούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ εἰρή-
νευσε 6 Πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ 'Ιούδα, ὅτι εἰρή-
νευσεν ἡ γῆ· καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς
ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε Κύριος αὐτῷ. 7 Καὶ
εἶπε τῷ 'Ιούδᾳ Οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας,
καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ
μοχλούς, ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσομεν· ὅτι καθὼς
ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξεζήτησεν
ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐώδωσεν
ἡμῖν. 8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ 'Ασᾷ ὁπλοφόρων
αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ 'Ιούδα τρια-
κόσιαι χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν πελτασταὶ
καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες,
πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως. 9 Καὶ ἐξῆλθεν
ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις
χιλιάσι καὶ ἅρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως
Μαρησά. 10 Καὶ ἐξῆλθεν 'Ασὰ εἰς συνάντησιν
αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ
βοῤῥᾶν Μαρησά. 11 Καὶ ἐβόησεν 'Ασὰ πρὸς
Κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε Κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ
παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις·
κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν ἐπὶ
τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο· Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, μὴ
κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος. 12 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον 'Ιούδα, καὶ ἔφυγον
Αἰθίοπες, 13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς 'Ασὰ καὶ ὁ
λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ· καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε
μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν, ὅτι συνετρίβησαν
ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά. 14 Καὶ ἐξέκοψαν
τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη
ἔκστασις Κυρίου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐσκύλευσαν πάσας
τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
15 Καί γε σκηνὰς κτήσεων καὶ τοὺς 'Αλιμαζονεῖς
ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμή-
λους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς 'Ιερουσαλήμ.

21 Igitur Abia, confortato imperio suo, ac-
cepit uxores quatuordecim: procreavitque
viginti duos filios, et sedecim filias. 22 Re-
liqua autem sermonum Abia, viarumque et
operum ejus, scripta sunt diligentissime in
libro Addo prophetæ.

CAPUT XIV.

1 Dormivit autem Abia cum patribus suis,
et sepelierunt eum in civitate David: reg-
navitque Asa filius ejus pro eo, in cujus diebus
quievit terra annis decem. 2 Fecit autem
Asa quod bonum et placitum erat in conspectu
Dei sui, et subvertit altaria peregrini cultus,
et excelsa, 3 Et confregit statuas, lucosque
succidit: 4 Et præcepit Judæ ut quæreret
Dominum Deum patrum suorum, et faceret
legem, et universa mandata: 5 Et abstulit
de cunctis urbibus Juda aras, et fana, et reg-
navit in pace. 6 Ædificavit quoque urbes
munitas in Juda, quia quietus erat, et nulla
temporibus ejus bella surrexerant, pacem
Domino largiente. 7 Dixit autem Judæ:
Ædificemus civitates istas, et vallemus muris,
et roboremus turribus, et portis, et seris, donec
a bellis quieta sunt omnia, eo quod quæsie-
rimus Dominum Deum patrum nostrorum, et
dederit nobis pacem per gyrum. Ædifica-
verunt igitur, et nullum in extruendo im-
pedimentum fuit. 8 Habuit autem Asa in
exercitu suo portantium scuta et hastas de
Juda trecenta millia, de Benjamin vero scu-
tariorum et sagittariorum ducenta octoginta
millia, omnes isti viri fortissimi. 9 Egressus
est autem contra eos Zara Æthiops cum
exercitu suo, decies centena millia, et curribus
trecentis: et venit usque Maresa. 10 Porro
Asa perrexit obviam ei, et instruxit aciem ad
bellum in valle Sephata, quæ est juxta
Maresa: 11 Et invocavit Dominum Deum,
et ait: Domine, non est apud te ulla distantia,
utrum in paucis auxilieris, an in pluribus:
adjuva nos Domine Deus noster: in te enim,
et in tuo nomine habentes fiduciam, venimus
contra hanc multitudinem. Domine, Deus
noster tu es, non prævaleat contra te homo.
12 Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram
Asa et Juda: fugeruntque Æthiopes. 13 Et
persecutus est eos Asa, et populus qui cum eo
erat, usque Gerara: et ruerunt Æthiopes
usque ad internecionem, quia Domino cædente
contriti sunt, et exercitu illius prœliante.
Tulerunt ergo spolia multa, 14 Et percusse-
runt civitates omnes per circuitum Geraræ:
grandis quippe cunctos terror invaserat: et
diripuerunt urbes, et multam prædam asporta-
verunt. 15 Sed et caulas ovium destruentes,
tulerunt pecorum infinitam multitudinem, et
camelorum: reversique sunt in Jerusalem.

פרשה טו׃

1 וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים׃ 2 וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ
שְׁמָעוּנִי אָסָא וְכָל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה
עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרְשֻׁהוּ יִמָּצֵא
לָכֶם וְאִם־תַּעַזְבֻהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃
3 וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא ׀ אֱלֹהֵי אֱמֶת
וּלְלֹא כֹּהֵן מוֹרֶה וּלְלֹא תוֹרָה׃ 4 וַיָּשָׁב
בַּצַּר־לוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבַקְשֻׁהוּ
וַיִּמָּצֵא לָהֶם׃ 5 וּבָעִתִּים הָהֵם אֵין שָׁלוֹם
לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמֹת רַבּוֹת עַל כָּל־
יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת׃ 6 וְכֻתְּתוּ גוֹי־בְּגוֹי וְעִיר
בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל־צָרָה׃ 7 וְאַתֶּם
חִזְקוּ וְאַל־יִרְפּוּ יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלַּתְכֶם׃ 8 וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק
וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
וּמִן־הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃
9 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים
עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן כִּי־נָפְלוּ
עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ 10 וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלַםִ
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה
לְמַלְכוּת אָסָא׃ 11 וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא מִן־הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר שְׁבַע מֵאוֹת
וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ 12 וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית
לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־
לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם׃ 13 וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־
יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יוּמָת לְמִן־קָטֹן
וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה׃ 14 וַיִּשָּׁבְעוּ
לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת
וּבְשׁוֹפָרוֹת׃ 15 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־
הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל־לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל־
רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה
לָהֶם מִסָּבִיב׃ 16 וְגַם־מַעֲכָה אֵם ׀ אָסָא
הַמֶּלֶךְ הֱסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
לַאֲשֵׁרָה מִפְלָצֶת וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ
וַיָּדֶק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ 17 וְהַבָּמוֹת
לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב־אָסָא הָיָה שָׁלֵם
כָּל־יָמָיו׃ 18 וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו
בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃
19 וּמִלְחָמָה לֹא הָיָתָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים
וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּת אָסָא׃

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ Ἀζαρίας υἱὸς Ὠδήδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου. 2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
Ἀσᾶ καὶ παντὶ Ἰούδᾳ καὶ Βενιαμίν, καὶ εἶπεν
Ἀκούσατέ μου, Ἀσὰ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.
Κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν, εὑρεθήσεται ὑμῖν· καὶ
ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτόν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.
3 Καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἀλη-
θινῷ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ.
4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον θεὸν Ἰσραήλ,
καὶ εὑρεθήσεται αὐτοῖς. 5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσ-
πορευομένῳ, ὅτι ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὰς χώρας. 6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος
πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς
ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. 7 Καὶ ὑμεῖς
ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι
ἔστι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν. 8 Καὶ ἐν τῷ
ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν
Ἀζαρίου τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε
τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν Ἱερο-
βοὰμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκαίνισε τὸ θυσια-
στήριον Κυρίου ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.
9 Καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ
τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ
ἀπὸ Ἐφραῒμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεών,
ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ. 10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς βασιλείας Ἀσά. 11 Καὶ ἔθυσε τῷ Κυρίῳ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν,
μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια.
12 Καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι Κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. 13 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ
ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, ἀποθα-
νεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός. 14 Καὶ ὤμοσαν ἐν Κυρίῳ ἐν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κερατίναις. 15 Καὶ
εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει
ἐζήτησαν αὐτόν, καὶ εὑρέθη αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
Κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν. 16 Καὶ τὴν Μααχὰ τὴν
μητέρα αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ
λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἴδωλον καὶ κατέ-
καυσεν ἐν χειμάῤῥῳ Κεδρών. 17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ
οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἀλλ'
ἡ καρδία Ἀσὰ ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτοῦ. 18 Καὶ εἰσήνεγκε τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ θεοῦ, ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. 19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν
μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους
τῆς βασιλείας Ἀσά

CAPUT XV.

1 AZARIAS autem filius Oded, facto in se
spiritu Dei, 2 Egressus est in occursum Asa,
et dixit ei: Audite me Asa et omnis Juda et
Benjamin: Dominus vobiscum, quia fuistis
cum eo. Si quæsieritis eum, invenietis: si
autem dereliqueritis eum, derelinquet vos.
3 Transibunt autem multi dies in Israel
absque Deo vero, et absque sacerdote doctore,
et absque lege. 4 Cumque reversi fuerint in
angustia sua ad Dominum Deum Israel, et
quæsierint eum, reperient eum. 5 In tempore
illo non erit pax egredienti, et ingredienti,
sed terrores undique in cunctis habitatoribus
terrarum: 6 Pugnabit enim gens contra
gentem, et civitas contra civitatem, quia
Dominus conturbabit eos in omni angustia.
7 Vos ergo confortamini, et non dissolvantur
manus vestræ: erit enim merces operi vestro.
8 Quod cum audisset Asa, verba scilicet et
prophetiam Azariæ filii Oded prophetæ, con-
fortatus est, et abstulit idola de omni terra
Juda, et de Benjamin, et ex urbibus, quas
ceperat, montis Ephraim, et dedicavit altare
Domini quod erat ante porticum Domini.
9 Congregavitque universam Judam et
Benjamin, et advenas cum eis de Ephraim, et
de Manasse, et de Simeon: plures enim ad
eum confugerant ex Israel, videntes quod
Dominus Deus illius esset cum eo. 10 Cumque
venissent in Jerusalem mense tertio, anno
decimoquinto regni Asa, 11 Immolaverunt
Domino in die illa, de manubiis et præda
quam adduxerant, boves septingentos, et
arietes septem millia. 12 Et intravit ex
more ad corroborandum fœdus, ut quærerent
Dominum Deum patrum suorum in toto corde,
et in tota anima sua. 13 Si quis autem,
inquit, non quæsierit Dominum Deum Israel,
moriatur, a minimo usque ad maximum, a
viro usque ad mulierem. 14 Juraveruntque
Domino voce magna in jubilo, et in clangore
tubæ, et in sonitu buccinarum, 15 Omnes
qui erant in Juda cum execratione: in omni
enim corde suo juraverunt, et in tota voluntate
quæsierunt eum, et invenerunt: præstititque
eis Dominus requiem per circuitum. 16 Sed
et Maacham matrem Asa regis ex augusto
deposuit imperio, eo quod fecisset in luco
simulacrum Priapi: quod omne contrivit, et
in frusta comminuens combussit in torrente
Cedron. 17 Excelsa autem derelicta sunt
in Israel: attamen cor Asa erat perfectum
cunctis diebus ejus. 18 Eaque quæ voverat
pater suus et ipse, intulit in domum Domini,
argentum, et aurum, vasorumque diversam
supellectilem. 19 Bellum vero non fuit
usque ad trigesimum quintum annum regni
Asa.

פרשה טז :

1 בִּשְׁנַ֨ת שְׁלֹשִׁ֤ים וָשֵׁשׁ֙ לְמַלְכ֣וּת אָסָ֔א
עָלָ֞ה בַּעְשָׁ֤א מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵל֙ עַל־יְהוּדָ֔ה
וַיִּ֖בֶן אֶת־הָֽרָמָ֑ה לְבִלְתִּ֗י תֵּ֥ת יוֹצֵ֛א וָבָ֖א
לְאָסָ֥א מֶֽלֶךְ־יְהוּדָֽה׃ 2 וַיֹּצֵ֨א אָסָ֜א כֶּ֣סֶף
וְזָהָ֔ב מֵאֹֽצְר֥וֹת בֵּ֛ית יְהוָ֖ה וּבֵ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ
וַיִּשְׁלַ֗ח אֶל־בֶּן־הֲדַד֙ מֶ֣לֶךְ אֲרָ֔ם הַיּוֹשֵׁ֥ב
בְּדַרְמֶ֖שֶׂק לֵאמֹֽר׃ 3 בְּרִית֙ בֵּינִ֣י וּבֵינֶ֔ךָ
וּבֵ֥ין אָבִ֖י וּבֵ֣ין אָבִ֑יךָ הִנֵּ֨ה שָׁלַ֤חְתִּי לְךָ֙
כֶּ֣סֶף וְזָהָ֔ב לֵ֞ךְ הָפֵ֣ר בְּֽרִיתְךָ֗ אֶת־בַּעְשָׁא֙
מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֔ל וְיַעֲלֶ֖ה מֵעָלָֽי׃ 4 וַיִּשְׁמַ֨ע
בֶּן־הֲדַ֜ד אֶל־הַמֶּ֣לֶךְ אָסָ֗א וַיִּשְׁלַ֞ח אֶת־שָׂרֵ֨י
הַחֲיָלִ֤ים אֲשֶׁר־לוֹ֙ אֶל־עָרֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיַּכּוּ֙
אֶת־עִיּ֣וֹן וְאֶת־דָּ֔ן וְאֵ֖ת אָבֵ֣ל מָ֑יִם וְאֵ֕ת
כָּל־מִסְכְּנ֖וֹת עָרֵ֥י נַפְתָּלִֽי׃ 5 וַיְהִי֙ כִּשְׁמֹ֣עַ
בַּעְשָׁ֔א וַיֶּ֕חְדַּל מִבְּנ֖וֹת אֶת־הָֽרָמָ֑ה וַיַּשְׁבֵּ֖ת
אֶת־מְלַאכְתּֽוֹ׃ 6 וְאָסָ֣א הַמֶּ֗לֶךְ לָקַח֙
אֶת־כָּל־יְהוּדָ֔ה וַיִּשְׂא֞וּ אֶת־אַבְנֵ֤י הָֽרָמָה֙
וְאֶת־עֵצֶ֔יהָ אֲשֶׁ֥ר בָּנָ֖ה בַּעְשָׁ֑א וַיִּ֣בֶן בָּהֶ֔ם
אֶת־גֶּ֖בַע וְאֶת־הַמִּצְפָּֽה׃ 7 וּבָעֵ֣ת
הַהִ֗יא בָּ֚א חֲנָ֣נִי הָֽרֹאֶ֔ה אֶל־אָסָ֖א מֶ֣לֶךְ
יְהוּדָ֑ה וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו בְּהִשָּׁעֶנְךָ֞ עַל־מֶ֣לֶךְ
אֲרָ֗ם וְלֹ֤א נִשְׁעַנְתָּ֙ עַל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ
עַל־כֵּ֗ן נִמְלַ֛ט חֵ֥יל מֶֽלֶךְ־אֲרָ֖ם מִיָּדֶֽךָ׃
8 הֲלֹ֣א ׀ הַכּוּשִׁ֣ים וְהַלּוּבִ֗ים הָי֣וּ ׀ לְחַ֣יִל ׀
לָרֹ֔ב לְרֶ֥כֶב וּלְפָרָשִׁ֖ים לְהַרְבֵּ֣ה מְאֹ֑ד
וּבְהִשָּׁעֶנְךָ֣ עַל־יְהוָ֔ה נְתָנָ֖ם בְּיָדֶֽךָ׃ 9 כִּ֣י
יְהוָ֗ה עֵינָ֞יו מְשֹׁטְט֤וֹת בְּכָל־הָאָ֙רֶץ֙
לְהִתְחַזֵּ֕ק עִם־לְבָבָ֥ם שָׁלֵ֖ם אֵלָ֑יו נִסְכַּ֖לְתָּ
עַל־זֹ֑את כִּ֣י מֵעַ֔תָּה יֵ֥שׁ עִמְּךָ֖ מִלְחָמֽוֹת׃
10 וַיִּכְעַ֨ס אָסָ֜א אֶל־הָרֹאֶ֗ה וַֽיִּתְּנֵ֙הוּ֙ בֵּ֣ית
הַמַּהְפֶּ֔כֶת כִּֽי־בְזַ֥עַף עִמּ֖וֹ עַל־זֹ֑את וַיְרַצֵּ֥ץ
אָסָ֛א מִן־הָעָ֖ם בָּעֵ֥ת הַהִֽיא׃ 11 וְהִנֵּה֙ דִּבְרֵ֣י
אָסָ֔א הָרִאשׁוֹנִ֖ים וְהָאַחֲרוֹנִ֑ים הִנָּ֣ם כְּתוּבִ֗ים
עַל־סֵ֥פֶר הַמְּלָכִ֖ים לִֽיהוּדָ֥ה וְיִשְׂרָאֵֽל׃
12 וַיֶּחֱלֶא֩ אָסָ֨א בִּשְׁנַ֜ת שְׁל֧וֹשִׁים
וָתֵ֛שַׁע לְמַלְכוּת֖וֹ בְּרַגְלָ֑יו עַד־לְמַ֣עְלָה
חָלְי֔וֹ וְגַם־בְּחָלְיוֹ֙ לֹא־דָרַ֣שׁ אֶת־יְהוָ֔ה כִּ֖י
בָּרֹפְאִֽים׃ 13 וַיִּשְׁכַּ֥ב אָסָ֖א עִם־אֲבֹתָ֑יו וַיָּ֕מָת
בִּשְׁנַ֥ת אַרְבָּעִ֖ים וְאַחַ֥ת לְמָלְכֽוֹ׃ 14 וַיִּקְבְּרֻ֨הוּ
בְקִבְרֹתָ֜יו אֲשֶׁ֣ר כָּֽרָה־ל֘וֹ֘ בְּעִ֣יר דָּוִיד֒
וַיַּשְׁכִּיבֻ֗הוּ בַּמִּשְׁכָּב֙ אֲשֶׁ֣ר מִלֵּא֙ בְּשָׂמִ֔ים
וּזְנִ֕ים מְרֻקָּחִ֖ים בְּמִרְקַ֣חַת מַעֲשֶׂ֑ה וַיִּשְׂרְפוּ־
ל֛וֹ שְׂרֵפָ֥ה גְדוֹלָ֖ה עַד־לִמְאֹֽד׃

ΚΕΦ. ις'.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς
βασιλείας Ἀσὰ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰού-
δαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι
ἔξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ἀσᾶ βασιλεῖ Ἰούδα. 2 Καὶ
ἔλαβεν Ἀσὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἄδερ βασιλέως Συρίας
τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων 3 Διάθου
διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ πατρός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός σου·
ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, δεῦρο
καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασὰ βασιλέα
Ἰσραήλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ. 4 Καὶ ἤκουσεν
υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς
ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰὼν καὶ τὴν Δὰν καὶ
τὴν Ἀβελμαῒν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφ-
θαλί. 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασά, ἀπέλιπε
τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ κατέπαυσε
τὸ ἔργον αὐτοῦ. 6 Καὶ Ἀσὰ βασιλεὺς ἔλαβε
πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς
Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά,
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαὲ καὶ τὴν
Μασφά. 7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανὶ
ὁ προφήτης πρὸς Ἀσὰ βασιλέα Ἰούδα καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας
καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον θεόν σου, διὰ
τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός
σου. 8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς
δύναμιν πολλήν, εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς εἰς πλῆθος
σφόδρα, καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον
παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου; 9 Ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατι-
σχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν·
ἠγνόηκας, ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ
πόλεμος. 10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσὰ τῷ προφήτῃ,
καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακήν, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ
τούτῳ· καὶ ἐλυμήνατο Ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ. 11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσὰ οἱ
πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. 12 Καὶ ἐμαλακίσθη
Ἀσὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ καὶ τριακοστῷ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλα-
κίσθη· καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
Κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς. 13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 14 Καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν
πόλει Δαυίδ, καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης,
καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψῶν,
καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα.

CAPUT XVI.

1 ANNO autem trigesimo sexto regni ejus,
ascendit Baasa rex Israel in Judam, et muro
circumdabat Rama, ut nullus tute posset
egredi et ingredi de regno Asa. 2 Protulit
ergo Asa argentum et aurum de thesauris
domus Domini, et de thesauris regis, misitque
ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in
Damasco, dicens : 3 Fœdus inter me et te
est, pater quoque meus et pater tuus habuere
concordiam : quam ob rem misi tibi argentum
et aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum
Baasa rege Israel, facias eum a me recedere.
4 Quo comperto, Benadad misit principes
exercituum suorum ad urbes Israel : qui per-
cusserunt Ahion, et Dan, et Abelmaim, et
universas urbes Nephthali muratas. 5 Quod
cum audisset Baasa, desiit ædificare Rama, et
intermisit opus suum. 6 Porro Asa rex
assumpsit universum Judam, et tulerunt
lapides de Rama, et ligna quæ ædificationi
præparaverat Baasa, ædificavitque ex eis
Gabaa et Maspha. 7 In tempore illo venit
Hanani propheta ad Asa regem Juda, et dixit
ei : Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, et
non in Domino Deo tuo, idcirco evasit Syriæ
regis exercitus de manu tua. 8 Nonne Æthio-
pes et Libyes multo plures erant quadrigis et
equitibus, et multitudine nimia : quos, cum
Domino credidisses, tradidit in manu tua ?
9 Oculi enim Domini contemplantur universam
terram, et præbent fortitudinem his, qui corde
perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti,
et propter hoc ex præsenti tempore adversum
te bella consurgent. 10 Iratusque Asa ad-
versus videntem, jussit eum mitti in nervum :
valde quippe super hoc fuerat indignatus : et
interfecit de populo in tempore illo plurimos.
11 Opera autem Asa prima et novissima,
scripta sunt in Libro regum Juda et Israel.
12 Ægrotavit etiam Asa anno trigesimo nono
regni sui, dolore pedum vehementissimo, et
nec in infirmitate sua quæsivit Dominum, sed
magis in medicorum arte confisus est. 13 Dor-
mivitque cum patribus suis : et mortuus est
anno quadragesimo primo regni sui. 14 Et
sepelierunt eum in sepulchro suo, quod foderat
sibi in civitate David : posueruntque eum
super lectum suum, plenum aromatibus et
unguentis meretriciis, quæ erant pigmentario-
rum arte confecta, et combusserunt super eum
ambitione nimia.

פרשה יז :

¹ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזֵּק
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ ² וַיִּתֶּן־חַיִל בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה
הַבְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן נְצִיבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו׃
³ וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ
בְּדַרְכֵי דָּוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָרַשׁ
לַבְּעָלִים׃ ⁴ כִּי לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ
וּבְמִצְוֺתָיו הָלָךְ וְלֹא כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃
⁵ וַיָּכֶן יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ
כָל־יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי־לוֹ
עֹשֶׁר־וְכָבוֹד לָרֹב׃ ⁶ וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי
יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הָאֲשֵׁרִים מִיהוּדָה׃ ⁷ וּבִשְׁנַת
שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֶן־חַיִל
וּלְעֹבַדְיָה וְלִזְכַרְיָה וְלִנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיָהוּ
לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ ⁸ וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם
שְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְיָהוּ וּזְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ
וְטוֹב אֲדוֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם אֱלִישָׁמָע
וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃ ⁹ וַיְלַמְּדוּ בִּיהוּדָה
וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל־
עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָּעָם׃ ¹⁰ וַיְהִי ׀
פַּחַד יְהוָה עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ
עִם־יְהוֹשָׁפָט׃ ¹¹ וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים
לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם
הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ ¹² וַיְהִי
יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל עַד־לְמָעְלָה וַיִּבֶן
בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃
¹³ וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה
וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבּוֹרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלִָם׃
¹⁴ וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הַשָּׂר וְעִמּוֹ
גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף׃
¹⁵ וְעַל־יָדוֹ יְהוֹחָנָן הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם
וּשְׁמוֹנִים אָלֶף׃ ¹⁶ וְעַל־יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶן־
זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף
גִּבּוֹר חָיִל׃ ¹⁷ וּמִן־בִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל
אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ נֹשְׁקֵי־קֶשֶׁת וּמָגֵן מָאתַיִם אָלֶף׃

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ· καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἔδωκε δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμένους
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν
Ἐφραῒμ ἃς προκατελάβετο Ἀσὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις· καὶ
οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἴδωλα, 4 Ἀλλὰ Κύριον τὸν
θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖς
ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡς
τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραήλ. 5 Καὶ κατεύθυνε Κύριος
τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα
δῶρα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή. 6 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν
ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση
ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα. 7 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἡγου-
μένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν
Ἀβδίαν καὶ Ζαχαρίαν καὶ Ναθαναὴλ καὶ Μιχαίαν,
τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα. 8 Καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμαίας καὶ Ναθανίας καὶ
Ζαβδίας καὶ Ἀσιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰωνάθαν καὶ
Ἀδωνίας καὶ Τωβίας καὶ Τωβαδωνίας, Λευῖται, καὶ
οἱ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμὰ καὶ Ἰωρὰμ οἱ ἱερεῖς. 9 Καὶ
ἐδίδασκον ἐν Ἰούδᾳ, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου
Κυρίου, καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἐδίδασκον τὸν λαόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις
Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ
Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ. 11 Καὶ
ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφὰτ δῶρα
καὶ ἀργύριον καὶ δόματα, καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον
αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακο-
σίους. 12 Καὶ ἦν Ἰωσαφὰτ πορευόμενος μείζων
ἕως εἰς ὕψος, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
οἰκήσεις καὶ πόλεις ὀχυράς. 13 Καὶ ἔργα πολλὰ
ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἄνδρες πολε-
μισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλήμ. 14 Καὶ
οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδᾳ χιλίαρχοι, Ἔδνας ὁ ἄρχων,
καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιαι
χιλιάδες· 15 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανὰν ὁ ἡγούμε-
νος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες·
16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρὶ ὁ προθυ-
μούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι
χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως. 17 Καὶ ἐκ τοῦ
Βενιαμὶν δυνατὸς δυνάμεως καὶ Ἐλιαδά, καὶ μετ'
αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες·

CAPUT XVII.

1 REGNAVIT autem Josaphat filius ejus pro
eo, et invaluit contra Israel. 2 Constituitque
militum numeros in cunctis urbibus Juda,
quæ erant vallatæ muris. Præsidiaque dis-
posuit in terra Juda, et in civitatibus Ephraim,
quas ceperat Asa pater ejus. 3 Et fuit
Dominus cum Josaphat, quia ambulavit in
viis David patris sui primis: et non speravit
in Baalim, 4 Sed in Deo patris sui, et per-
rexit in præceptis illius, et non juxta peccata
Israel. 5 Confirmavitque Dominus regnum
in manu ejus, et dedit omnis Juda munera
Josaphat: factæque sunt ei infinitæ divitiæ,
et multa gloria. 6 Cumque sumpsisset cor
ejus audaciam propter vias Domini, etiam
excelsa et lucos de Juda abstulit. 7 Tertio
autem anno regni sui, misit de principibus
suis Benhail, et Obdiam, et Zachariam, et
Nathanael, et Michæam, ut docerent in civita-
tibus Juda: 8 Et cum eis Levitas, Semeiam,
et Nathaniam, et Zabadiam, Asael quoque, et
Semiramoth, et Jonathan, Adoniamque et
Tobiam, et Thobadoniam, Levitas, et cum eis
Elisama et Joram sacerdotes, 9 Docebantque
populum in Juda, habentes librum legis
Domini, et circuibant cunctas urbes Juda,
atque erudiebant populum. 10 Itaque factus
est pavor Domini super omnia regna terrarum,
quæ erant per gyrum Juda, nec audebant
bellare contra Josaphat. 11 Sed et Philisthæi
Josaphat munera deferebant, et vectigal
argenti, Arabes quoque adducebant pecora,
arietum septem millia septingenta, et hir-
corum totidem. 12 Crevit ergo Josaphat, et
magnificatus est usque in sublime: atque
ædificavit in Juda domos ad instar turrium,
urbesque muratas. 13 Et multa opera paravit
in urbibus Juda: viri quoque bellatores, et
robusti erant in Jerusalem, 14 Quorum iste
numerus per domos atque familias singulorum:
In Juda principes exercitus, Ednas dux, et
cum eo robustissimi viri trecenta millia.
15 Post hunc Johanan princeps, et cum
eo, ducenta octoginta millia. 16 Post
istum quoque Amasias filius Zechri, con-
secratus Domino, et cum eo ducenta millia
virorum fortium. 17 Hunc sequebatur ro-
bustus ad prœlia Eliada, et cum eo te-
nentium arcum et clypeum ducenta millia.

18 וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה־וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף
חֲלוּצֵי צָבָא׃ 19 אֵלֶּה הַמְשָׁרְתִים
אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר־נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי
הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב
וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב׃ 2 וַיֵּרֶד לְקֵץ שָׁנִים אֶל־
אַחְאָב לְשֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחְאָב צֹאן
וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ
לַעֲלוֹת אֶל־רָמוֹת גִּלְעָד׃ 3 וַיֹּאמֶר אַחְאָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
הֲתֵלֵךְ עִמִּי רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כָּמוֹנִי
כָמוֹךָ וּכְעַמְּךָ עַמִּי וְעִמְּךָ בַּמִּלְחָמָה׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־
נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִאִים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן
הָאֱלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרְשָׁה
מֵאֹתוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל ׀ אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ
וַאֲנִי שְׂנֵאתִיהוּ כִּי־אֵינֶנּוּ מִתְנַבֵּא עָלַי
לְטוֹבָה כִּי כָל־יָמָיו לְרָעָה הוּא מִיכָיְהוּ
בֶן־יִמְלָא וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ
כֵּן׃ 8 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד
וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָהוּ בֶן־יִמְלָא׃ 9 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה יוֹשְׁבִים אִישׁ עַל־
כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים וְיֹשְׁבִים בְּגֹרֶן
פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
לִפְנֵיהֶם׃ 10 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה
קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה
תְּנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם׃ 11 וְכָל־הַנְּבִאִים
נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח
וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 12 וְהַמַּלְאָךְ
אֲשֶׁר־הָלַךְ ׀ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו
לֵאמֹר הִנֵּה דִּבְרֵי הַנְּבִאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב
אֶל־הַמֶּלֶךְ וִיהִי־נָא דְבָרְךָ כְּאַחַד מֵהֶם
וְדִבַּרְתָּ טּוֹב׃ 13 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה
כִּי אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃
14 וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
מִיכָה הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־
אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ וְהַצְלִיחוּ וְיִנָּתְנוּ בְּיֶדְכֶם׃

18 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβάδ, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου.
19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν
πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

ΚΕΦ. ιη'.

1 Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφὰτ ἔτι πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.
2 Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαὰβ εἰς
Σαμάρειαν, καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαὰβ πρόβατα καὶ
μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἠγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς
Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος. 3 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα
Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδί-
τιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὡς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ· ὡς
ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον.
4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ
Ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 5 Καὶ συνή-
γαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρα-
κοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ πορευθῶ εἰς
Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν
Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως. 6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ Οὐκ ἔστιν ὧδε
προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ'
αὐτοῦ; 7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφὰτ Ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον
δι' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστι
προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλά.
Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ Μὴ λαλήτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπε
Τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά. 9 Καὶ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι
ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολάς,
καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας,
καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἐναντίον
αὐτῶν. 10 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς
Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος
Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντε-
λεσθῇ. 11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον
οὕτω λέγοντες Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ, καὶ
εὐοδωθήσῃ, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως. 12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ
καλέσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ
ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ ἀγαθὰ περὶ
τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς
ἑνὸς αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθά. 13 Καὶ εἶπε
Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς
πρός με, αὐτὸ λαλήσω. 14 Καὶ ἦλθε πρὸς
τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς
πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν Ἀνάβαινε, καὶ
εὐοδώσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

18 Post istum etiam Jozabad, et cum eo
centum octoginta millia expeditorum militum.
19 Hi omnes erant ad manum regis, exceptis
aliis, quos posuerat in urbibus muratis, in
universo Juda.

CAPUT XVIII.

1 Fuit ergo Josaphat dives et inclytus
multum, et affinitate conjunctus est Achab.
2 Descenditque post annos ad eum in Sa-
mariam: ad cujus adventum mactavit Achab
arietes et boves plurimos, ipsi, et populo qui
venerat cum eo: persuasitque illi ut ascen-
deret in Ramoth Galaad. 3 Dixitque Achab
rex Israel ad Josaphat regem Juda: Veni
mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit:
Ut ego, et tu: sicut populus tuus, sic et
populus meus: tecumque erimus in bello.
4 Dixitque Josaphat ad regem Israel: Con-
sule obsecro impræsentiarum sermonem
Domini. 5 Congregavit igitur rex Israel pro-
phetarum quadringentos viros, et dixit ad
eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire
debemus, an quiescere? At illi, Ascende,
inquiunt, et tradet Deus in manu regis.
6 Dixitque Josaphat: Numquid non est hic
prophetes Domini, ut ab illo etiam requi-
ramus? 7 Et ait rex Israel ad Josaphat:
Est vir unus, a quo possumus quærere Domini
voluntatem: sed ego odi eum, quia non pro-
phetat mihi bonum, sed malum omni tempore:
est autem Michæas filius Jemla. Dixitque
Josaphat: Ne loquaris rex hoc modo. 8 Vo-
cavit ergo rex Israel unum de eunuchis, et
dixit ei: Voca cito Michæam filium Jemla.
9 Porro rex Israel, et Josaphat rex Juda,
uterque sedebant in solio suo, vestiti cultu
regio: sedebant autem in area juxta portam
Samariæ, omnesque prophetæ vaticinabantur
coram eis. 10 Sedecias vero filius Chanaana
fecit sibi cornua ferrea, et ait: Hæc dicit
Dominus: His ventilabis Syriam, donec con-
teras eam. 11 Omnesque prophetæ similiter
prophetabant, atque dicebant: Ascende in
Ramoth Galaad, et prosperaberis, et tradet
eos Dominus in manu regis. 12 Nuntius
autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait
illi: En verba omnium prophetarum uno ore
bona regi annuntiant: quæso ergo te ut et
sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisque
prospera. 13 Cui respondit Michæas:
Vivit Dominus, quia quodcumque dixerit
mihi Deus meus, hoc loquar. 14 Venit
ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa,
ire debemus in Ramoth Galaad ad bel-
landum, an quiescere? Cui ille respondit:
Ascendite: cuncta enim prospera eve-
nient, et tradentur hostes in manus vestras.

15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמֶּה פְעָמִים
אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר לֹא־תְדַבֵּר אֵלַי רַק
אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ 16 וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפוֹצִים עַל־הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר
אֵין־לָהֶן רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדֹנִים
לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אָמַרְתִּי
אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־לְרָע׃
18 וַיֹּאמֶר לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה
רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל־יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ׃
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר
זֶה אֹמֵר כָּכָה וְזֶה אֹמֵר כָּכָה׃ 20 וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה׃ 21 וַיֹּאמֶר
אֵצֵא וְהָיִיתִי לְרוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו
וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם־תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃
22 וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי
נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃
23 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּךְ אֶת־מִיכָיְהוּ
עַל־הַלֶּחִי וַיֹּאמֶר אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ עָבַר
רוּחַ־יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אֹתָךְ׃ 24 וַיֹּאמֶר
מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר
תָּבוֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵא׃ 25 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ אֶת־מִיכָיְהוּ וַהֲשִׁיבֻהוּ
אֶל־אָמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃
26 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ זֶה
בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִלֻהוּ לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם
לַחַץ עַד שׁוּבִי בְשָׁלוֹם׃ 27 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ
אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דִבֶּר יְהוָה
בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם׃
28 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
אֶל־רָמֹת גִּלְעָד׃ 29 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וָבוֹא בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה
לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
בַּמִּלְחָמָה׃ 30 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־
שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ לֵאמֹר לֹא תִּלָּחֲמוּ
אֶת־הַקָּטֹן וְאֶת־הַגָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃ 31 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהֵמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּסֹבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט
וַיהוָה עֲזָרוֹ וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ׃

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ποσάκις ὁρκίζω σε
ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς μὲ πλὴν τὴν ἀλήθειαν ἐν
ὀνόματι Κυρίου; 16 Καὶ εἶπεν Εἶδον τὸν Ἰσραὴλ
διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ
ἔστι ποιμήν· καὶ εἶπε Κύριος Οὐκ ἔχουσιν ἡγού-
μενον οὗτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. 17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι οὐ προ-
φητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακά; 18 Καὶ
εἶπεν Οὐχ οὕτως· ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Εἶδον
τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα
δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παρειστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. 19 Καὶ εἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀνα-
βήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὼθ Γαλαάδ; καὶ
οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως.
20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου
καὶ εἶπεν Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος
Ἐν τίνι; 21 Καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν
αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ, ἔξελθε
καὶ ποίησον οὕτω. 22 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου
τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά. 23 Καὶ
ἤγγισε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν καὶ ἐπάταξε τὸν
Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ Ποίᾳ τῇ
ὁδῷ παρῆλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ
λαλῆσαι πρὸς σέ; 24 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἰδοὺ
ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον
ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι. 25 Καὶ εἶπε βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε
πρὸς Ἐμὴρ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωὰς
ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως, 26 Καὶ ἐρεῖτε
Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς
οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
27 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν
Ἀκούσατε λαοὶ πάντες. 28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθ
Γαλαάδ. 29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφὰτ Κατακάλυψόν με καὶ εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου·
καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον. 30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετεί-
λατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ
λέγων Μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν
ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον. 31 Καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν
Ἰωσαφὰτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ἰσραὴλ
ἐστι, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν· καὶ
ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ Κύριος ἔσωσεν αὐτόν,
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

15 Dixitque rex: Iterum atque iterum te
adjuro, ut mihi non loquaris, nisi quod verum
est, in nomine Domini. 16 At ille ait: Vidi
universum Israel dispersum in montibus,
sicut oves absque pastore: et dixit Dominus:
Non habent isti dominos: revertatur unus-
quisque in domum suam in pace. 17 Et ait
rex Israel ad Josaphat: Nonne dixi tibi, quod
non prophetaret iste mihi quidquam boni, sed
ea quæ mala sunt? 18 At ille, idcirco, ait,
audite verbum Domini: Vidi Dominum se-
dentem in solio suo, et omnem exercitum cœli
assistentem ei a dextris et a sinistris. 19 Et
dixit Dominus: Quis decipiet Achab regem
Israel, ut ascendat et corruat in Ramoth
Galaad? Cumque diceret unus hoc modo, et
alter alio: 20 Processit spiritus, et stetit
coram Domino, et ait: Ego decipiam eum.
Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? 21 At
ille respondit: Egrediar, et ero spiritus
mendax in ore omnium prophetarum ejus.
Dixitque Dominus: Decipies, et prævalebis:
egredere, et fac ita. 22 Nunc igitur, ecce
Dominus dedit spiritum mendacii in ore
omnium prophetarum tuorum, et Dominus
locutus est de te mala. 23 Accessit autem
Sedecias filius Chanaana, et percussit Michææ
maxillam, et ait: Per quam viam transivit
Spiritus Domini a me, ut loqueretur tibi?
24 Dixitque Michæas: Tu ipse videbis in die
illo, quando ingressus fueris cubiculum de
cubiculo ut abscondaris. 25 Præcepit autem
rex Israel, dicens: Tollite Michæam, et
ducite eum ad Amon principem civitatis, et
ad Joas filium Amelech. 26 Et dicetis:
Hæc dicit rex: Mittite hunc in carcerem, et
date ei panis modicum, et aquæ pauxillum,
donec revertar in pace. 27 Dixitque Michæas:
Si reversus fueris in pace, non est locutus
Dominus in me. Et ait: Audite omnes
populi. 28 Igitur ascenderunt rex Israel et
Josaphat rex Juda in Ramoth Galaad.
29 Dixitque rex Israel ad Josaphat: Mutabo
habitum, et sic ad pugnam vadam, tu autem
induere vestibus tuis. Mutatoque rex Israel
habitu, venit ad bellum. 30 Rex autem
Syriæ præceperat ducibus equitatus sui,
dicens: Ne pugnetis contra minimum,
aut contra maximum, nisi contra solum re-
gem Israel. 31 Itaque cum vidissent prin-
cipes equitatus Josaphat, dixerunt: Rex
Israel est iste. Et circumdederunt eum
dimicantes: at ille clamavit ad Dominum,
et auxiliatus est ei, atque avertit eos ab illo.

32 וַיְהִ֗י כִּרְאוֹת֙ שָׂרֵ֣י הָרֶ֔כֶב כִּ֥י לֹא־הָיָ֖ה
מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֑ל וַיָּשׁ֖וּבוּ מֵאַחֲרָֽיו׃ 33 וְאִ֗ישׁ
מָשַׁ֤ךְ בַּקֶּ֙שֶׁת֙ לְתֻמּ֔וֹ וַיַּךְ֙ אֶת־מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֔ל
בֵּ֥ין הַדְּבָקִ֖ים וּבֵ֣ין הַשִּׁרְיָ֑ן וַיֹּ֨אמֶר לָֽרַכָּ֜ב
הֲפֹ֧ךְ יָדְךָ֛ וְהוֹצֵאתַ֥נִי מִן־הַֽמַּחֲנֶ֖ה כִּ֥י
הָחֳלֵֽיתִי׃ 34 וַתַּ֨עַל הַמִּלְחָמָ֜ה בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא
וּמֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֗ל הָיָ֨ה מַעֲמִ֧יד בַּמֶּרְכָּבָ֛ה
נֹ֥כַח אֲרָ֖ם עַד־הָעָ֑רֶב וַיָּ֕מָת לְעֵ֖ת בּ֥וֹא
הַשָּֽׁמֶשׁ׃

פרשה יט :

1 וַיָּ֜שָׁב יְהוֹשָׁפָ֧ט מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֛ה אֶל־בֵּית֖וֹ
בְּשָׁל֑וֹם לִירוּשָׁלִָֽם׃ 2 וַיֵּצֵ֣א אֶל־פָּנָ֗יו יֵה֣וּא
בֶן־חֲנָנִי֮ הַחֹזֶה֒ וַיֹּ֨אמֶר אֶל־הַמֶּ֜לֶךְ יְהוֹשָׁפָ֗ט
הֲלָרָשָׁ֣ע לַעְזֹ֔ר וּלְשֹׂנְאֵ֥י יְהוָ֖ה תֶּאֱהָ֑ב
וּבָזֹאת֙ עָלֶ֣יךָ קֶּ֔צֶף מִלִּפְנֵ֖י יְהוָֽה׃ 3 אֲבָ֕ל
דְּבָרִ֥ים טוֹבִ֖ים נִמְצְא֣וּ עִמָּ֑ךְ כִּֽי־בִעַ֤רְתָּ
הָאֲשֵׁרוֹת֙ מִן־הָאָ֔רֶץ וַהֲכִינ֥וֹתָ לְבָבְךָ֖ לִדְרֹ֥שׁ
הָאֱלֹהִֽים׃ 4 וַיֵּ֥שֶׁב יְהוֹשָׁפָ֖ט בִּירוּשָׁלִָ֑ם
וַיָּ֜שָׁב וַיֵּצֵ֣א בָעָ֗ם מִבְּאֵ֥ר שֶׁ֙בַע֙ עַד־הַ֣ר
אֶפְרַ֔יִם וַיְשִׁיבֵ֕ם אֶל־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י אֲבוֹתֵיהֶֽם׃
5 וַיַּעֲמֵ֨ד שֹׁפְטִ֜ים בָּאָ֗רֶץ בְּכָל־עָרֵ֧י יְהוּדָ֛ה
הַבְּצֻר֖וֹת לְעִ֥יר וָעִֽיר׃ 6 וַיֹּ֣אמֶר אֶל־
הַשֹּׁפְטִ֗ים רְאוּ֙ מָה־אַתֶּ֣ם עֹשִׂ֔ים כִּ֣י לֹ֧א
לְאָדָ֛ם תִּשְׁפְּט֖וּ כִּ֣י לַיהוָ֑ה וְעִמָּכֶ֖ם בִּדְבַ֥ר
מִשְׁפָּֽט׃ 7 וְעַתָּ֕ה יְהִ֥י פַֽחַד־יְהוָ֖ה עֲלֵיכֶ֑ם
שִׁמְר֣וּ וַעֲשׂ֗וּ כִּי־אֵ֨ין עִם־יְהוָ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙
עַוְלָ֔ה וּמַשֹּׂ֥א פָנִ֖ים וּמִקַּח־שֹֽׁחַד׃ 8 וְגַ֣ם
בִּֽירוּשָׁלִַ֡ם הֶעֱמִ֣יד יְהוֹשָׁפָ֣ט מִן־הַלְוִיִּ֣ם
וְהַכֹּהֲנִ֡ים וּמֵרָאשֵׁ֣י הָאָבוֹת֩ לְיִשְׂרָאֵ֨ל לְמִשְׁפַּ֧ט
יְהוָ֛ה וְלָרִ֖יב וַיָּשֻׁ֥בוּ יְרוּשָׁלִָֽם׃ 9 וַיְצַ֥ו
עֲלֵיהֶ֖ם לֵאמֹ֑ר כֹּ֤ה תַעֲשׂוּן֙ בְּיִרְאַ֣ת יְהוָ֔ה
בֶּאֱמוּנָ֖ה וּבְלֵבָ֥ב שָׁלֵֽם׃ 10 וְכָל־רִיב֩
אֲשֶׁר־יָב֨וֹא עֲלֵיכֶ֜ם מֵאֲחֵיכֶ֣ם ׀ הַיֹּשְׁבִ֣ים
בְּעָרֵיהֶ֗ם בֵּין־דָּ֣ם ׀ לְדָ֡ם בֵּין־תּוֹרָ֣ה לְמִצְוָה֩
לְחֻקִּ֨ים וּלְמִשְׁפָּטִ֜ים וְהִזְהַרְתֶּ֣ם אֹתָ֗ם וְלֹ֤א
יֶאְשְׁמוּ֙ לַיהוָ֔ה וְהָֽיָה־קֶ֥צֶף עֲלֵיכֶ֖ם וְעַל־
אֲחֵיכֶ֑ם כֹּ֥ה תַעֲשׂ֖וּן וְלֹ֥א תֶאְשָֽׁמוּ׃ 11 וְהִנֵּ֡ה
אֲמַרְיָ֣הוּ כֹהֵן֩ הָרֹ֨אשׁ עֲלֵיכֶ֜ם לְכֹ֣ל ׀ דְּבַר־
יְהוָ֗ה וּזְבַדְיָ֣הוּ בֶן־יִשְׁמָעֵ֡אל הַנָּגִ֣יד לְבֵית־
יְהוּדָה֩ לְכֹ֨ל דְּבַר־הַמֶּ֜לֶךְ וְשֹׁטְרִ֧ים הַלְוִיִּ֛ם
לִפְנֵיכֶ֑ם חִזְק֣וּ וַעֲשׂ֔וּ וִיהִ֥י יְהוָ֖ה עִם־הַטּֽוֹב׃

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων
ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ'
αὐτοῦ. 33 Καὶ ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως καὶ
ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ
πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε
τῷ ἡνιόχῳ Ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξάγαγέ με
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. 34 Καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας
Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντος τοῦ
ἡλίου.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανὶ ὁ προφή-
της καὶ εἶπεν αὐτῷ Βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ
σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις;
διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ Κυρίου·
3 Ὅτι ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ηὑρέθησαν ἐν σοί, ὅτι
ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατηύ-
θυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.
4 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσαφὰτ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως
ὄρους Ἐφραίμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον
θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 5 Καὶ κατέστησε τοὺς
κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς
ἐν πόλει καὶ πόλει. 6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς Ἴδετε
τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε
ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως.
7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ
λαβεῖν δῶρα. 8 Καί γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν
Ἰωσαφὰτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν
πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου καὶ κρίνειν
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ ἐνετεί-
λατο πρὸς αὐτοὺς λέγων Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ
Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ, 10 Πᾶς
ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν
ἀνὰ μέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ
κρίματα· καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρ-
τήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· οὕτω ποιήσετε, καὶ
οὐχ ἁμαρτήσεσθε. 11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς
ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ
Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα
πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἰσχύσατε
καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

32 Cum enim vidissent duces equitatus, quod
non esset rex Israel, reliquerunt eum. 33 Ac-
cidit autem ut unus e populo sagittam in
incertum jaceret, et percuteret regem Israel
inter cervicem et scapulas; at ille aurigæ
suo ait: Converte manum tuam, et educ me
de acie, quia vulneratus sum. 34 Et finita
est pugna in die illo: porro rex Israel stabat
in curru suo contra Syros usque ad vesperam,
et mortuus est occidente sole.

CAPUT XIX.

1 Reversus est autem Josaphat rex Juda
in domum suam pacifice in Jerusalem. 2 Cui
occurrit Jehu filius Hanani videns, et ait ad
eum: Impio præbes auxilium, et his qui
oderunt Dominum amicitia jungeris, et
idcirco iram quidem Domini merebaris:
3 Sed bona opera inventa sunt in te, eo quod
abstuleris lucos de terra Juda, et præparaveris
cor tuum ut requireres Dominum Deum patrum
tuorum. 4 Habitavit ergo Josaphat in Jeru-
salem: rursumque egressus est ad populum
de Bersabee usque ad montem Ephraim, et
revocavit eos ad Dominum Deum patrum
suorum. 5 Constituitque judices terræ in
cunctis civitatibus Juda munitis per singula
loca, 6 Et præcipiens judicibus, Videte, ait,
quid faciatis: non enim hominis exercetis
judicium, sed Domini: et quodcumque judi-
caveritis, in vos redundabit. 7 Sit timor
Domini vobiscum, et cum diligentia cuncta
facite: non est enim apud Dominum Deum
nostrum iniquitas, nec personarum acceptio,
nec cupido munerum. 8 In Jerusalem quoque
constituit Josaphat Levitas, et sacerdotes, et
principes familiarum ex Israel, ut judicium
et causam Domini judicarent habitatoribus
ejus. 9 Præcepitque eis, dicens: Sic agetis
in timore Domini fideliter et corde perfecto.
10 Omnem causam, quæ venerit ad vos,
fratrum vestrorum, qui habitant in urbibus
suis inter cognationem et cognationem, ubi-
cumque quæstio est de lege, de mandato, de
cæremoniis, de justificationibus: ostendite
eis, ut non peccent in Dominum, et ne veniat
ira super vos et super fratres vestros: sic
ergo agentes non peccabitis. 11 Amarias
autem sacerdos et pontifex vester, in his, quæ
ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zaba-
dias filius Ismahel, qui est dux in domo Juda,
super ea opera erit, quæ ad regis officium
pertinent: habetisque magistros Levitas
coram vobis, confortamini, et agite diligenter,
et erit Dominus vobiscum in bonis.

פרשה כ :

1 ויהי אחרי־כן באו בני־מואב ובני
עמון ועמהם ׀ מהעמונים על־יהושפט
למלחמה : 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר
בא עליך המון רב מעבר לים מארם
והנם בחצצון תמר היא עין גדי :
3 וירא ויתן יהושפט את־פניו לדרוש
ליהוה ויקרא־צום על־כל־יהודה : 4 ויקבצו
יהודה לבקש מיהוה גם מכל־ערי יהודה
באו לבקש את־יהוה : 5 ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני
החצר החדשה : 6 ויאמר יהוה אלהי
אבתינו הלא אתה־הוא אלהים בשמים
ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך
כח וגבורה ואין עמך להתיצב : 7 הלא ׀
אתה אלהינו הורשת את־ישבי הארץ
הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע
אברהם אהבך לעולם : 8 וישבו־בה
ויבנו לך ׀ בה מקדש לשמך לאמר :
9 אם־תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר
ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך
כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו
ותשמע ותושיע : 10 ועתה הנה בני־עמון
ומואב והר־שעיר אשר לא־נתתה לישראל
לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו
מעליהם ולא השמידום : 11 והנה־הם
גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך
אשר הורשתנו : 12 אלהינו הלא תשפט־
בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב
הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה־
נעשה כי עליך עינינו : 13 וכל־יהודה
עמדים לפני יהוה גם־טפם נשיהם
ובניהם : 14 ויחזיאל בן־זכריהו
בן־בניה בן־יעיאל בן־מתניה הלוי מן־
בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך
הקהל : 15 ויאמר הקשיבו כל־יהודה
וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה־
אמר יהוה לכם אתם אל־תיראו ואל־
תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא
לכם המלחמה כי לאלהים : 16 מחר רדו
עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם
אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל :

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ *μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωὰβ καὶ υἱοὶ
Ἀμμὼν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς
Ἰωσαφὰτ εἰς πόλεμον.* 2 *Καὶ ἦλθον καὶ ὑπέ-
δειξαν τῷ Ἰωσαφὰτ λέγοντες Ἥκει ἐπὶ σὲ πλῆθος
πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ
ἰδού εἰσιν ἐν Ἀσασὰν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί.*
3 *Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφὰτ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν
ἐν παντὶ Ἰούδᾳ.* 4 *Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα
ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον.* 5 *Καὶ ἀνέστη Ἰωσα-
φὰτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ
Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς,*
6 *Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ
σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν
τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρί σου
ἰσχὺς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστῆναι;*
7 *Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραὰμ
τῷ ἠγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα;* 8 *Καὶ κατῴ-
κησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα
τῷ ὀνόματί σου λέγοντες* 9 *Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς
κακά, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στησόμεθα
ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σοῦ, ὅτι
τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα
πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.*
10 *Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ καὶ
ὄρος Σηείρ, εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελ-
θεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν
αὐτούς·* 11 *Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ'
ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονο-
μίας ἡμῶν ἧς ἔδωκας ἡμῖν.* 12 *Κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἰσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ
τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἴδαμεν τί
ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.* 13 *Καὶ πᾶς Ἰούδα ἑστηκὼς ἔναντι Κυρίου
καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.*
14 *Καὶ τῷ Ὀζιὴλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν
Βαναίου τῶν υἱῶν Ἐλεϊὴλ τοῦ Ματθανίου τοῦ
Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,* 15 *Καὶ εἶπεν
Ἀκούσατε, πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ. Τάδε λέγει
Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε
ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου,
ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ.*
16 *Αὔριον κατάβητε ἐπ' αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαί-
νουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὑρήσετε
αὐτοὺς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἰεριήλ.*

CAPUT XX.

1 POST hæc congregati sunt filii Moab, et
filii Ammon, et cum eis de Ammonitis, ad
Josaphat, ut pugnarent contra eum. 2 Ve-
neruntque nuntii, et indicaverunt Josaphat,
dicentes: Venit contra te multitudo magna,
de his locis quæ trans mare sunt, et de Syria,
et ecce consistunt in Asasonthamar, quæ est
Engaddi. 3 Josaphat autem timore perter-
ritus, totum se contulit ad rogandum Dominum,
et prædicavit jejunium universo Juda. 4 Con-
gregatusque est Judas ad deprecandum
Dominum: sed et omnes de urbibus suis
venerunt ad obsecrandum eum. 5 Cumque
stetisset Josaphat in medio cœtu Juda, et
Jerusalem, in domo Domini ante atrium
novum, 6 Ait: Domine Deus patrum nos-
trorum, tu es Deus in cœlo, et dominaris
cunctis regnis gentium, in manu tua est
fortitudo et potentia, nec quisquam tibi
potest resistere. 7 Nonne tu Deus noster
interfecisti omnes habitatores terræ hujus
coram populo tuo Israel, et dedisti eam semini
Abraham amici tui in sempiternum? 8 Ha-
bitaveruntque in ea, et extruxerunt in illa
sanctuarium nomini tuo, dicentes: 9 Si
irruerint super nos mala, gladius judicii,
pestilentia, et fames, stabimus coram domo
hac in conspectu tuo, in qua invocatum est
nomen tuum: et clamabimus ad te in tri-
bulationibus nostris, et exaudies, salvosque
facies. 10 Nunc igitur ecce filii Ammon, et
Moab, et mons Seir, per quos non concessisti
Israel ut transirent quando egrediebantur de
Ægypto, sed declinaverunt ab eis, et non
interfecerunt illos: 11 Econtrario agunt, et
nituntur ejicere nos de possessione, quam
tradidisti nobis. 12 Deus noster, ergo non
judicabis eos? In nobis quidem non est tanta
fortitudo, ut possimus huic multitudini resis-
tere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus
quid agere debeamus, hoc solum habemus
residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.
13 Omnis vero Juda stabat coram Domino,
cum parvulis, et uxoribus, et liberis suis.
14 Erat autem Jahaziel filius Zachariæ, filii
Banaiæ, filii Jehiel, filii Mathaniæ, Levites de
filiis Asaph, super quem factus est Spiritus
Domini in medio turbæ, 15 Et ait: Attendite
omnis Juda, et qui habitatis Jerusalem, et tu
rex Josaphat: Hæc dicit Dominus vobis:
Nolite timere, nec paveatis hanc multitu-
dinem: non est enim vestra pugna, sed
Dei. 16 Cras descendetis contra eos:
ascensuri enim sunt per clivum nomine
Sis, et invenietis illos in summitate tor-
rentis, qui est contra solitudinem Jeruel.

17 לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ עִמְדוּ
וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִַם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ
לִפְנֵיהֶם וַיהוָה עִמָּכֶם׃ 18 וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט
אַפַּיִם אָרְצָה וְכָל־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
נָפְלוּ לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת לַיהוָה׃
19 וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים וּמִן־בְּנֵי
הַקָּרְחִים לְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה׃ 20 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
וַיֵּצְאוּ לְמִדְבַּר תְּקוֹעַ וּבְצֵאתָם עָמַד יְהוֹשָׁפָט
וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
הַאֲמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ
בִנְבִיאָיו וְהַצְלִיחוּ׃ 21 וַיִּוָּעַץ אֶל־הָעָם
וַיַּעֲמֵד מְשֹׁרְרִים לַיהוָה וּמְהַלְלִים לְהַדְרַת־
קֹדֶשׁ בְּצֵאת לִפְנֵי הֶחָלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 22 וּבְעֵת הֵחֵלּוּ
בְרִנָּה וּתְהִלָּה נָתַן יְהוָה ׀ מְאָרְבִים עַל־
בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר־שֵׂעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה
וַיִּנָּגֵפוּ׃ 23 וַיַּעַמְדוּ בְּנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב עַל־
יֹשְׁבֵי הַר־שֵׂעִיר לְהַחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד
וּכְכַלּוֹתָם בְּיוֹשְׁבֵי שֵׂעִיר עָזְרוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ
לְמַשְׁחִית׃ 24 וִיהוּדָה בָּא עַל־הַמִּצְפֶּה
לַמִּדְבָּר וַיִּפְנוּ אֶל־הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים
נֹפְלִים אַרְצָה וְאֵין פְּלֵיטָה׃ 25 וַיָּבֹא
יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבֹז אֶת־שְׁלָלָם וַיִּמְצְאוּ
בָהֶם לָרֹב וּרְכוּשׁ וּפְגָרִים וּכְלֵי חֲמֻדוֹת
וַיְנַצְּלוּ לָהֶם לְאֵין מַשָּׂא וַיִּהְיוּ יָמִים
שְׁלוֹשָׁה בֹּזְזִים אֶת־הַשָּׁלָל כִּי רַב־הוּא׃
26 וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה
כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאוּ אֶת־
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק בְּרָכָה עַד־הַיּוֹם׃
27 וַיָּשֻׁבוּ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם וִיהוֹשָׁפָט
בְּרֹאשָׁם לָשׁוּב אֶל־יְרוּשָׁלִַם בְּשִׂמְחָה כִּי־
שִׂמְּחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם׃ 28 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם
בִּנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת אֶל־בֵּית
יְהוָה׃ 29 וַיְהִי פַּחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת בְּשָׁמְעָם כִּי נִלְחַם יְהוָה
עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל׃ 30 וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת
יְהוֹשָׁפָט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב׃
31 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת־שִׁלְחִי׃

17 Οὐχ ὑμῖν ἐστὶ πολεμῆσαι· ταῦτα σύνετε καὶ
ἴδετε τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ ὑμῶν, Ἰούδα καὶ
Ἱερουσαλήμ· μὴ φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε αὔριον
ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ'
ὑμῶν. 18 Καὶ κύψας Ἰωσαφὰτ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερου-
σαλὴμ ἔπεσον ἔναντι Κυρίου προσκυνῆσαι Κυρίῳ.
19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορὲ αἰνεῖν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ
ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος. 20 Καὶ ὤρθρισαν
πρωὶ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωέ· καὶ ἐν
τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἔστη Ἰωσαφὰτ καὶ ἐβόησε καὶ
εἶπεν Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ θεῷ
ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν προ-
φήτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐοδωθήσεσθε. 21 Καὶ ἐβουλεύ-
σατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς καὶ
αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν
τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως· καὶ ἔλεγον
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι αὐτοὺς τῆς
αἰνέσεως καὶ τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκε Κύριος
πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωὰβ καὶ ὄρος
Σηεὶρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώ-
θησαν. 23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
Μωὰβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηεὶρ ἐξολο-
θρεῦσαι καὶ ἐκτρῖψαι αὐτούς· καὶ ὡς συνετέλεσαν
τοὺς κατοικοῦντας Σηείρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους
τοῦ ἐξολοθρευθῆναι. 24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν
σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε καὶ εἶδε τὸ
πλῆθος· καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ
τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος. 25 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα
αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ
σκῦλα καὶ σκεύη ἐπιθυμητά, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν
αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων
αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν. 26 Καὶ ἐγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα
τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τὸν Κύριον·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ
ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰωσαφὰτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ,
ὅτι εὔφραινεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον
Κυρίου. 29 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι
αὐτοὺς ὅτι Κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπεναντίους
Ἰσραήλ. 30 Καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ,
καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.
31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὢν
ἐτῶν τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ
εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλί.

17 Non eritis vos qui dimicabitis, sed tan-
tummodo confidenter state, et videbitis
auxilium Domini super vos, o Juda, et Jeru-
salem: nolite timere, nec paveatis: cras
egrediemini contra eos, et Dominus erit vo-
biscum. 18 Josaphat ergo, et Juda, et
omnes habitatores Jerusalem, ceciderunt
proni in terram coram Domino, et adoraverunt
eum. 19 Porro Levitæ de filiis Caath, et de
filiis Core, laudabant Dominum Deum Israel
voce magna, in excelsum. 20 Cumque mane
surrexissent, egressi sunt per desertum
Thecue: profectisque eis, stans Josaphat in
medio eorum, dixit: Audite me viri Juda, et
omnes habitatores Jerusalem: credite in
Domino Deo vestro, et securi eritis: credite
prophetis ejus, et cuncta evenient prospera.
21 Deditque consilium populo, et statuit
cantores Domini, ut laudarent eum in turmis
suis, et antecederent exercitum, ac voce
consona dicerent: Confitemini Domino,
quoniam in æternum misericordia ejus.
22 Cumque cœpissent laudes canere, vertit
Dominus insidias eorum in semetipsos, filio-
rum scilicet Ammon, et Moab, et montis Seir,
qui egressi fuerant ut pugnarent contra Judam,
et percussi sunt: 23 Namque filii Ammon,
et Moab, consurrexerunt adversum habitatores
montis Seir, ut interficerent et delerent eos:
cumque hoc opere perpetrassent, etiam in
semetipsos versi, mutuis conciderc vulneribus.
24 Porro Juda cum venisset ad speculam,
quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem
late regionem plenam cadaveribus, nec su-
peresse quemquam, qui necem potuisset
evadere. 25 Venit ergo Josaphat, et omnis
populus cum eo, ad detrahenda spolia mor-
tuorum: inveneruntque inter cadavera variam
supellectilem, vestes quoque, et vasa pretio-
sissima, et diripuerunt, ita ut omnia portare
non possent, nec per tres dies spolia auferre
præ prædæ magnitudine. 26 Die autem
quarto congregati sunt in valle Benedictionis:
etenim quoniam ibi benedixerant Domino,
vocaverunt locum illum vallis Benedictionis
usque in præsentem diem. 27 Reversusque
est omnis vir Juda, et habitatores Jerusalem,
et Josaphat ante eos, in Jerusalem cum lætitia
magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium
de inimicis suis. 28 Ingressique sunt in
Jerusalem cum psalteriis, et citharis, et tubis,
in domum Domini. 29 Irruit autem pavor
Domini super universa regna terrarum, cum
audissent quod pugnasset Dominus contra
inimicos Israel. 30 Quievitque regnum
Josaphat, et præbuit ei Deus pacem per
circuitum. 31 Regnavit igitur Josaphat
super Judam, et erat triginta quinque an-
norum cum regnare cœpisset: viginti autem
et quinque annis regnavit in Jerusalem,
et nomen matris ejus Azuba filia Selahi.

32 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא וְלֹא־סָר מִמֶּנָּה
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 33 אַךְ
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא־הֵכִינוּ
לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם׃ 34 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי אֲשֶׁר
הֹעֲלָה עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 35 וְאַחֲרֵי־
כֵן אֶתְחַבַּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה עִם
אֲחַזְיָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת׃
36 וַיְחַבְּרֵהוּ עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת
תַּרְשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃
37 וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה
עַל־יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כְּהִתְחַבֶּרְךָ עִם־אֲחַזְיָהוּ
פָּרַץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וַיִּשָּׁבְרוּ אֳנִיּוֹת
וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל־תַּרְשִׁישׁ׃

פרשה כא׃

1 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 2 וְלוֹ־אַחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט עֲזַרְיָה
וִיחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וַעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת
לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת
בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי־
הוּא הַבְּכוֹר׃ 4 וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־
מַמְלֶכֶת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהֲרֹג אֶת־כָּל־אֶחָיו
בֶּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃ 6 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ ׀
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי
בַּת־אַחְאָב הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 7 וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית
אֶת־בֵּית דָּוִיד לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ נִיר וּלְבָנָיו
כָּל־הַיָּמִים׃ 8 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 9 וַיַּעֲבֹר
יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי
קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו
וְאֵת שָׂרֵי הָרָכֶב׃ 10 וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז
תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת
יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
'Ασά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώ-
πιον Κυρίου. 33 'Αλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχε,
καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν
πρὸς Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι 'Ιωσαφὰτ οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις 'Ιηοὺ τοῦ
'Ανανί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων 'Ισραήλ.
35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν 'Ιωσαφὰτ βασι-
λεὺς 'Ιούδα πρὸς 'Οχοζίαν βασιλέα 'Ισραήλ, καὶ
οὗτος ἠνόμησεν 36 'Εν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆ-
ναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι
εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασιὼν Γαβέρ.
37 Καὶ προεφήτευσεν 'Ελιέζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ
Μαρισῆς ἐπὶ 'Ιωσαφὰτ λέγων 'Ως ἐφιλίασας τῷ
'Οχοζίᾳ, ἔθραυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνε-
τρίβη τὰ πλοῖά σου. Καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆ-
ναι εἰς Θαρσεῖς.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἐκοιμήθη 'Ιωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν
'Ιωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ αὐτῷ
ἀδελφοὶ υἱοὶ 'Ιωσαφὰτ ἕξ, 'Αζαρίας καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ
Ζαχαρίας καὶ 'Αζαρίας καὶ Μιχαὴλ καὶ Ζαφατίας·
πάντες οὗτοι υἱοὶ 'Ιωσαφὰτ βασιλέως 'Ιούδα.
3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλά,
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων
τετειχισμένων ἐν 'Ιούδᾳ, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε
τῷ 'Ιωράμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος. 4 Καὶ ἀνέστη
'Ιωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη,
καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων 'Ισραήλ. 5 Ὄντος
αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη 'Ιωρὰμ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν 'Ιερουσαλήμ. 6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων
'Ισραὴλ ὡς ἐποίησεν οἶκος 'Αχαάβ, ὅτι θυγάτηρ
'Αχαὰβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου. 7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος
ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυίδ, διὰ τὴν διαθήκην
ἣν διέθετο τῷ Δαυίδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι
αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας. 8 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη 'Εδὼμ
ἀπὸ τοῦ 'Ιούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς
βασιλέα. 9 Καὶ ᾤχετο 'Ιωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόν-
των, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο
καὶ ἠγέρθη νυκτός, καὶ ἐπάταξεν 'Εδὼμ τὸν κυ-
κλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ
ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπέ-
στη ἀπὸ 'Ιούδα 'Εδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε
ἀπέστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ,
ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

32 Et ambulavit in via patris sui Asa, nec
declinavit ab ea, faciens quæ placita erant
coram Domino. 33 Verumtamen excelsa non
abstulit, et adhuc populus non direxerat cor
suum ad Dominum Deum patrum suorum.
34 Reliqua autem gestorum Josaphat priorum
et novissimorum scripta sunt in verbis Jehu
filii Hanani, quæ digessit in Libros regum
Israel. 35 Post hæc iniit amicitias Josaphat
rex Juda cum Ochozia rege Israel, cujus
opera fuerunt impiissima. 36 Et particeps
fuit ut facerent naves, quæ irent in Tharsis:
feceruntque classem in Asiongaber. 37 Pro-
phetavit autem Eliezer filius Dodau de
Maresa ad Josaphat, dicens: Quia habuisti
fœdus cum Ochozia, percussit Dominus opera
tua, contritæque sunt naves, nec potuerunt
ire in Tharsis.

CAPUT XXI.

1 Dormivit autem Josaphat cum patribus
suis, et sepultus est cum eis in civitate David:
regnavitque Joram filius ejus pro eo. 2 Qui
habuit fratres, filios Josaphat, Azariam, et
Jahiel, et Zachariam, et Azariam, et Michael,
et Saphatiam; omnes hi, filii Josaphat regis
Juda. 3 Deditque eis pater suus multa
munera argenti et auri, et pensitationes, cum
civitatibus munitissimis in Juda: regnum
autem tradidit Joram, eo quod esset primo-
genitus. 4 Surrexit ergo Joram super
regnum patris sui: cumque se confirmasset,
occidit omnes fratres suos gladio, et quosdam
de principibus Israel. 5 Triginta duorum
annorum erat Joram cum regnare cœpisset:
et octo annis regnavit in Jerusalem. 6 Ambu-
lavitque in viis regum Israel, sicut egerat
domus Achab: filia quippe Achab erat uxor
ejus, et fecit malum in conspectu Domini.
7 Noluit autem Dominus disperdere domum
David, propter pactum quod inierat cum eo:
et quia promiserat ut daret ei lucernam, et
filiis ejus omni tempore. 8 In diebus illis
rebellavit Edom, ne esset subditus Judæ,
et constituit sibi regem. 9 Cumque trans-
isset Joram cum principibus suis, et cuncto
equitatu qui erat secum, surrexit nocte, et
percussit Edom qui se circumdederat, et
omnes duces equitatus ejus. 10 Attamen re-
bellavit Edom, ne esset sub ditione Juda,
usque ad hanc diem: eo tempore et Lobna
recessit, ne esset sub manu illius. Dereli-
querat enim Dominum Deum patrum suorum:

11 גַּם־הוּא עָשָׂה בָמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיֶּזֶן
אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ וַיַּדַּח אֶת־יְהוּדָה׃
12 וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִיד
אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי
יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 13 וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּזְנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ
כְּהַזְנוֹת בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ בֵית־
אָבִיךָ הַטּוֹבִים מִמְּךָ הָרָגְתָּ׃ 14 הִנֵּה
יְהוָה נֹגֵף מַגֵּפָה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ
וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל־רְכוּשֶׁךָ׃ 15 וְאַתָּה בָּחֳלָיִם
רַבִּים בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ עַד־יֵצְאוּ מֵעֶיךָ מִן־
הַחֹלִי יָמִים עַל־יָמִים׃ 16 וַיָּעַר יְהוָה עַל־
יְהוֹרָם אֶת־רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר
עַל־יַד כּוּשִׁים׃ 17 וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיְבַקְעוּהָ
וַיִּשְׁבּוּ אֵת כָּל־הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ
וְגַם־בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאַר־לוֹ בֵּן כִּי אִם־
יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו׃ 18 וְאַחֲרֵי כָּל־זֹאת
נְגָפוֹ יְהוָה ׀ בְּמֵעָיו לָחֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא׃
19 וַיְהִי לְיָמִים ׀ מִיָּמִים וּכְעֵת צֵאת הַקֵּץ
לְיָמִים ׀ שְׁנַיִם יָצְאוּ מֵעָיו עִם־חָלְיוֹ וַיָּמָת
בְּתַחֲלֻאִים רָעִים וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ
שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו׃ 20 בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃

פרשה כב׃

1 וַיַּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־אֲחַזְיָהוּ
בְנוֹ הַקָּטֹן תַּחְתָּיו כִּי כָל־הָרִאשֹׁנִים הָרַג
הַגְּדוּד הַבָּא בָעַרְבִים לַמַּחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ
אֲחַזְיָהוּ בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
2 בֶּן־אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ
וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ
עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי׃ 3 גַּם־הוּא הָלַךְ
בְּדַרְכֵי בֵּית אַחְאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה יוֹעַצְתּוֹ
לְהַרְשִׁיעַ׃ 4 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּבֵית אַחְאָב כִּי־הֵמָּה הָיוּ־לוֹ יוֹעֲצִים
אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו לְמַשְׁחִית לוֹ׃ 5 גַּם
בַּעֲצָתָם הָלַךְ וַיֵּלֶךְ אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עַל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־
אֲרָם בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ הָרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃

11 *Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν.*
12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλιοὺ τοῦ προφήτου λέγων Τάδε λέγει Κύριος θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρός σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα,
13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχαὰβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας,
14 Ἰδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξί σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου·
15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.
16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιόπων·
17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ κατεδυνάστευον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἢ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ᾗ οὐκ ἔστιν ἰατρεία.
19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλθε καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ.
20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

ΚΕΦ. *κβ'.*

1 ΚΑΙ *ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτοὺς λῃστήριον, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀλιμαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα.*
2 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί.
3 Καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαὰβ, ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν.
4 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν,
5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη. Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ἰωράμ.

11 Insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Juda, et fornicari fecit habitatores Jerusalem, et prævaricari Judam.
12 Allatæ sunt autem ei litteræ ab Elia propheta, in quibus scriptum erat: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Quoniam non ambulasti in viis Josaphat patris tui, et in viis Asa regis Juda,
13 Sed incessisti per iter regum Israel, et fornicari fecisti Judam, et habitatores Jerusalem, imitatus fornicationem domus Achab, insuper et fratres tuos, domum patris tui, meliores te, occidisti:
14 Ecce Dominus percutiet te plaga magna, cum populo tuo, et filiis, et uxoribus tuis, universaque substantia tua;
15 Tu autem ægrotabis pessimo languore uteri tui, donec egrediantur vitalia tua paulatim per singulos dies.
16 Suscitavit ergo Dominus contra Joram spiritum Philisthinorum, et Arabum, qui confines sunt Æthiopibus;
17 Et ascenderunt in terram Juda, et vastaverunt eam, diripueruntque cunctam substantiam quæ inventa est in domo regis, insuper et filios ejus, et uxores: nec remansit ei filius, nisi Joachaz, qui minimus natu erat.
18 Et super hæc omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili.
19 Cumque diei succederet dies, et temporum spatia volverentur, duorum annorum expletus est circulus: et sic longa consumptus tabe, ita ut egereret etiam viscera sua, languore pariter et vita caruit. Mortuusque est in infirmitate pessima, et non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat majoribus ejus.
20 Triginta duorum annorum fuit, cum regnare cœpisset, et octo annis regnavit in Jerusalem. Ambulavitque non recte, et sepelierunt eum in civitate David: verumtamen non in sepulchro regum.

CAPUT XXII.

1 CONSTITUERUNT autem habitatores Jerusalem Ochoziam filium ejus minimum, regem pro eo: omnes enim majores natu, qui ante eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui irruerant in castra: regnavitque Ochozias filius Joram regis Juda.
2 Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et uno anno regnavit in Jerusalem, et nomen matris ejus Athalia filia Amri.
3 Sed et ipse ingressus est per vias domus Achab: mater enim ejus impulit eum ut impie ageret.
4 Fecit igitur malum in conspectu Domini, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consiliarii post mortem patris sui, in interitum ejus.
5 Ambulavitque in consiliis eorum. Et perrexit cum Joram filio Achab rege Israel, in bellum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad: vulneraveruntque Syri Joram.

6 וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל כִּי הַמַּכִּים
אֲשֶׁר הִכֻּהוּ בָרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל
מֶלֶךְ אֲרָם וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי־חֹלֶה הוּא׃ 7 וּמֵאֱלֹהִים הָיְתָה תְּבוּסַת
אֲחַזְיָהוּ לָבוֹא אֶל־יוֹרָם וּבְבֹאוֹ יָצָא עִם־
יְהוֹרָם אֶל־יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מְשָׁחוֹ
יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחְאָב׃ 8 וַיְהִי
כְּהִשָּׁפֵט יֵהוּא עִם־בֵּית אַחְאָב וַיִּמְצָא אֶת־
שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מְשָׁרְתִים
לַאֲחַזְיָהוּ וַיַּהַרְגֵם׃ 9 וַיְבַקֵּשׁ אֶת־אֲחַזְיָהוּ
וַיִּלְכְּדֻהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְשֹׁמְרוֹן וַיְבִאֻהוּ
אֶל־יֵהוּא וַיְמִתֻהוּ וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן־
יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר־דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־
לְבָבוֹ וְאֵין לְבֵית אֲחַזְיָהוּ לַעְצֹר כֹּחַ
לְמַמְלָכָה׃ 10 וַעֲתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ
רָאֲתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּדַבֵּר אֶת־
כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה׃
11 וַתִּקַּח יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־
יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־
הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ
בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּירֵהוּ יְהוֹשַׁבְעַת
בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
כִּי הִיא הָיְתָה אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ
וְלֹא הֱמִיתָתְהוּ׃ 12 וַיְהִי אִתָּם בְּבֵית
הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה
מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃

פרשה כג׃

1 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִעִית הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע
וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְרֹחָם
וּלְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ בֶן־עוֹבֵד
וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־עֲדָיָהוּ וְאֶת־אֱלִישָׁפָט בֶּן־
זִכְרִי עִמּוֹ בַבְּרִית׃ 2 וַיָּסֹבּוּ בִּיהוּדָה
וַיִּקְבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃
3 וַיִּכְרֹת כָּל־הַקָּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים
עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ
יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִיד׃ 4 זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי
הַשַּׁבָּת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים׃
5 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר
הַיְסוֹד וְכָל־הָעָם בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃

6 Καὶ ἐπεστρεψεν Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς
Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ
Σύροι ἐν Ῥαμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς
Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ
βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν
Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἠῤῥώστει. 7 Καὶ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἐγένετο καταστροφὴ Ὀχοζίᾳ ἐλθεῖν πρὸς
Ἰωράμ· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθε μετ'
αὐτοῦ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰηοὺ υἱὸν Ναμεσσεῖ χριστὸν
Κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. 8 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἐξεδίκησεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου
λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς.
9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν· καὶ κατέ-
λαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἰηου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ
ἔθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν Υἱὸς Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς
ἐζήτησε τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζίᾳ κατισχῦσαι δύναμιν περὶ
τῆς βασιλείας. 10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου
εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ
ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ
Ἰούδα. 11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν
αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ
εἰς ταμεῖον τῶν κλινῶν· καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν
Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ
Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔκρυψεν
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ
ἀπέκτεινεν αὐτόν. 12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ
τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἓξ ἔτη, καὶ Γοθολία
ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ
καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν
Ἰωρὰμ καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανὰν καὶ τὸν
Ἀζαρίαν υἱὸν Ὠβὴδ καὶ τὸν Μαασαίαν υἱὸν Ἀδία
καὶ τὸν Ἐλισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίου μεθ' ἑαυτοῦ εἰς
οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ
συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων
Ἰούδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ
ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ
τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασι-
λέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν
οἶκον Δαυίδ. 4 Νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιή-
σετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ
σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς
τὰς πύλας τῶν εἰσόδων, 5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ
τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Qui reversus est ut curaretur in Jezrahel:
multas enim plagas acceperat in supradicto
certamine. Igitur Ochozias filius Joram, rex
Juda, descendit ut inviseret Joram filium
Achab in Jezrahel ægrotantem. 7 Voluntatis
quippe fuit Dei adversus Ochoziam, ut veniret
ad Joram: et cum venisset, et egrederetur
cum eo adversum Jehu filium Namsi, quem
unxit Dominus ut deleret domum Achab.
8 Cum ergo everteret Jehu domum Achab,
invenit principes Juda, et filios fratrum Ocho-
ziæ, qui ministrabant ei, et interfecit illos.
9 Ipsum quoque perquirens Ochoziam, com-
prehendit latitantem in Samaria: adductum-
que ad se occidit, et sepelierunt eum: eo
quod esset filius Josaphat, qui quæsierat
Dominum in toto corde suo; nec erat ultra
spes aliqua, ut de stirpe quis regnaret Ocho-
ziæ; 10 Siquidem Athalia mater ejus, videns
quod mortuus esset filius suus, surrexit, et
interfecit omnem stirpem regiam domus Jo-
ram. 11 Porro Josabeth filia regis tulit Joas
filium Ochoziæ, et furata est eum de medio
filiorum regis, cum interficerentur: abscon-
ditque eum cum nutrice sua in cubiculo
lectulorum: Josabeth autem, quæ absconderat
eum, erat filia regis Joram, uxor Joiadæ pon-
tificis, soror Ochoziæ, et idcirco Athalia non
interfecit eum. 12 Fuit ergo cum eis in
domo Dei absconditus sex annis, quibus
regnavit Athalia super terram.

CAPUT XXIII.

1 ANNO autem septimo confortatus Joiada,
assumpsit centuriones, Azariam videlicet
filium Jeroham, et Ismahel filium Johanan,
Azariam quoque filium Obed, et Maasiam
filium Adaiæ, et Elisaphat filium Zechri: et
iniit cum eis fœdus. 2 Qui circumeuntes
Judam, congregaverunt Levitas de cunctis
urbibus Juda, et principes familiarum Israel,
veneruntque in Jerusalem. 3 Iniit ergo
omnis multitudo pactum in domo Dei cum
rege: dixitque ad eos Joiada: Ecce filius
regis regnabit, sicut locutus est Dominus super
filios David. 4 Iste est ergo sermo quem
facietis: 5 Tertia pars vestrum qui veniunt
ad sabbatum, sacerdotum, et Levitarum,
et janitorum, erit in portis: tertia vero
pars ad domum regis: et tertia ad portam,
quæ appellatur fundamenti: omne vero reli-
quum vulgus sit in atriis domus Domini.

6 וְאַל־יָבוֹא בֵית־יְהוָה כִּי אִם־הַכֹּהֲנִים
וְהַמְשָׁרְתִים לַלְוִיִּם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי־קֹדֶשׁ
הֵמָּה וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוָה׃
7 וְהִקִּיפוּ הַלְוִיִּם אֶת־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ
וְכֵלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַבַּיִת יוּמָת וִהְיוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ׃ 8 וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם
וְכָל־יְהוּדָה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם
יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת כִּי לֹא פָטַר יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
אֶת־הַמַּחְלְקוֹת׃ 9 וַיִּתֵּן יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת־הַחֲנִיתִים וְאֶת־
הַמָּגִנּוֹת וְאֶת־הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד
אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 10 וַיַּעֲמֵד אֶת־כָּל־
הָעָם וְאִישׁ ׀ שִׁלְחוֹ בְיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת
הַיְמָנִית עַד־כֶּתֶף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ
וְלַבָּיִת עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב׃ 11 וַיּוֹצִיאוּ אֶת־
בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ עָלָיו אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־
הָעֵדוּת וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשָׁחֻהוּ יְהוֹיָדָע
וּבָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃
12 וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָהוּ אֶת־קוֹל הָעָם הָרָצִים
וְהַמְהַלְלִים אֶת־הַמֶּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל־הָעָם
בֵּית יְהוָה׃ 13 וַתֵּרֶא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עוֹמֵד
עַל־עַמּוּדוֹ בַּמָּבוֹא וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת
עַל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתוֹקֵעַ
בַּחֲצֹצְרוֹת וְהַמְשׁוֹרְרִים בִּכְלֵי הַשִּׁיר
וּמוֹדִיעִים לְהַלֵּל וַתִּקְרַע עֲתַלְיָהוּ אֶת־
בְּגָדֶיהָ וַתֹּאמֶר קֶשֶׁר קָשֶׁר׃
14 וַיּוֹצֵא יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת ׀
פְּקוּדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל־
מִבֵּית הַשְּׂדֵרוֹת וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ יוּמַת בֶּחָרֶב
כִּי אָמַר הַכֹּהֵן לֹא תְמִיתוּהָ בֵּית יְהוָה׃
15 וַיָּשִׂימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא אֶל־מְבוֹא שַׁעַר־
הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְמִיתוּהָ שָׁם׃
16 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־
הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ לִהְיוֹת לְעָם לַיהוָה׃
17 וַיָּבֹאוּ כָל־הָעָם בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ
וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבֵּרוּ וְאֵת מַתָּן
כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת׃ 18 וַיָּשֶׂם
יְהוֹיָדָע פְּקֻדֹּת בֵּית יְהוָה בְּיַד הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר חָלַק דָּוִיד עַל־בֵּית יְהוָה
לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת יְהוָה כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁיר עַל יְדֵי דָוִיד׃

6 Καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον Κυρίου ἐὰν μὴ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν
Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς Κυρίου. 7 Καὶ
κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς
σκεῦος σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος
εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ
βασιλέως ἐκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς·
καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς
τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ
κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. 9 Καὶ
ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ
τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ
θεοῦ. 10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν
τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς
δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσια-
στηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.
11 Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια· καὶ
ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεύς.
12 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ
τρεχόντων καὶ ἐξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν
βασιλέα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον
Κυρίου. 13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχον-
τες καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν
βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ηὐφράνθη, καὶ
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ οἱ ᾄδοντες ἐν τοῖς
ὀργάνοις ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες αἶνον· καὶ διέῤῥηξε
Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησεν Ἐπιτι-
θέμενοι ἐπιτίθεσθε. 14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεύς· καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατον-
τάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ
εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ·
ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς Μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου.
15 Καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διῆλθε διὰ τῆς
πύλης τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. 16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ
διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ. 17 Καὶ εἰσῆλθε
πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βάαλ, καὶ κατέ-
σπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ
τὰ εἴδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Ματθὰν
ἱερέα Βάαλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσια-
στηρίων αὐτοῦ. 18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων
καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ἃς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὁλοκαυτώματα
Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ,
ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυίδ.

6 Nec quispiam alius ingrediatur domum
Domini, nisi sacerdotes, et qui ministrant de
Levitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia
sanctificati sunt: et omne reliquum vulgus
observet custodias Domini. 7 Levitæ autem
circumdent regem, habentes singuli arma sua
(et si quis alius ingressus fuerit templum,
interficiatur): sintque cum rege et intrante et
egrediente. 8 Fecerunt ergo Levitæ, et
universus Juda, juxta omnia quæ præceperat
Joiada pontifex: et assumpserunt singuli viros
qui sub se erant, et veniebant per ordinem
sabbati, cum his qui impleverant sabbatum,
et egressuri erant; siquidem Joiada pontifex
non dimiserat abire turmas, quæ sibi per
singulas hebdomadas succedere consueverant.
9 Deditque Joiada sacerdos centurionibus
lanceas, clypeosque et peltas regis David, quas
consecraverat in domo Domini. 10 Constitu-
itque omnem populum tenentium pugiones,
a parte templi dextra, usque ad partem templi
sinistram, coram altari, et templo, per cir-
cuitum regis. 11 Et eduxerunt filium regis,
et imposuerunt ei diadema, et testimonium,
dederuntque in manu ejus tenendam legem,
et constituerunt eum regem: unxit quoque il-
lum Joiada pontifex, et filii ejus: impreca-
tique sunt ei, atque dixerunt: Vivat rex.
12 Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet
currentium atque laudantium regem, ingressa
est ad populum in templum Domini.
13 Cumque vidisset regem stantem super
gradum in introitu, et principes, turmasque
circa eum, omnemque populum terræ gau-
dentem, atque clangentem tubis, et diversi
generis organis concinentem, vocemque lau-
dantium, scidit vestimenta sua, et ait: Insidiæ,
insidiæ. 14 Egressus autem Joiada pontifex
ad centuriones, et principes exercitus, dixit
eis: Educite illam extra septa templi, et
interficiatur foris gladio. Præcepitque sacer-
dos ne occideretur in domo Domini. 15 Et
imposuerunt cervicibus ejus manus: cumque
intrasset portam equorum domus regis, inter-
fecerunt eam ibi. 16 Pepigit autem Joiada
fœdus inter se, universumque populum, et
regem, ut esset populus Domini. 17 Itaque
ingressus est omnis populus domum Baal,
et destruxerunt eam: et altaria ac simulacra
illius confregerunt: Mathan quoque sacer-
dotem Baal interfecerunt ante aras. 18 Con-
stituit autem Joiada præpositos in domo
Domini, sub manibus sacerdotum, et Le-
vitarum, quos distribuit David in domo
Domini, ut offerrent holocausta Domino,
sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio
et canticis, juxta dispositionem David.

19 וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים עַל־שַׁעֲרֵי בֵּית יְהוָה
וְלֹא־יָבוֹא טָמֵא לְכָל־דָּבָר׃ 20 וַיִּקַּח אֶת־
שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הָאַדִּירִים וְאֶת־הַמּוֹשְׁלִים
בָּעָם וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרֶד אֶת־
הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־שַׁעַר
הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
עַל כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה׃ 21 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־עַם־
הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ
בֶחָרֶב׃

פרשה כד׃

1 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה
מִבְּאֵר שָׁבַע׃ 2 וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
3 וַיִּשָּׂא־לוֹ יְהוֹיָדָע נָשִׁים שְׁתָּיִם וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן הָיָה עִם־
לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ
אֶת־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צְאוּ
לְעָרֵי יְהוּדָה וְקִבְצוּ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף
לְחַזֵּק ׀ אֶת־בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תְּמַהֲרוּ לַדָּבָר וְלֹא מִהֲרוּ
הַלְוִיִּם׃ 6 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לִיהוֹיָדָע
הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ לֹא־דָרַשְׁתָּ עַל־
הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלַםִ אֶת־
מַשְׂאַת מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה וְהַקָּהָל לְיִשְׂרָאֵל
לְאֹהֶל הָעֵדוּת׃ 7 כִּי עֲתַלְיָהוּ הַמִּרְשַׁעַת
בָּנֶיהָ פָרְצוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם
כָּל־קָדְשֵׁי בֵית־יְהוָה עָשׂוּ לַבְּעָלִים׃
8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֻהוּ
בְּשַׁעַר בֵּית־יְהוָה חוּצָה׃ 9 וַיִּתְּנוּ־קוֹל
בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַםִ לְהָבִיא לַיהוָה מַשְׂאַת
מֹשֶׁה עֶבֶד־הָאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר׃
10 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם וַיָּבִיאוּ
וַיַּשְׁלִיכוּ לָאָרוֹן עַד־לְכַלֵּה׃ 11 וַיְהִי בְּעֵת
יָבִיא אֶת־הָאָרוֹן אֶל־פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ בְּיַד
הַלְוִיִּם וְכִרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר
הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וִיעָרוּ אֶת־
הָאָרוֹן וְיִשָּׂאֻהוּ וִישִׁבֻהוּ אֶל־מְקֹמוֹ כֹּה
עָשׂוּ לְיוֹם בְּיוֹם וַיַּאַסְפוּ כֶסֶף לָרֹב׃
12 וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶל־עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת
עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה וַיִּהְיוּ שֹׂכְרִים חֹצְבִים
וְחָרָשִׁים לְחַדֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרָשֵׁי
בַרְזֶל וּנְחֹשֶׁת לְחַזֵּק אֶת־בֵּית יְהוָה׃

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα. 20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. 21 Καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανατωσαν.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ᾿ΩΝ ἐτῶν ἑπτὰ ᾿Ιωὰς ἐν τῷ βασιλευειν αυτον, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ῾Ιερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ Βηρσαβεέ. 2 Καὶ ἐποίησεν ᾿Ιωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ᾿Ιωδαὲ τοῦ ἱερέως. 3 Καὶ ἔλαβεν ᾿Ιωδαὲ δύο γυναῖκας ἑαυτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν ᾿Ιωὰς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου. 5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ᾿Εξέλθατε εἰς τὰς πόλεις ᾿Ιούδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς ᾿Ισραὴλ ἀργύριον κατισχῦσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐνιαυτὸν κατ᾿ ἐνιαυτόν, καὶ σπεύσατε λαλῆσαι· καὶ οὐκ ἔσπευσαν οι Λευῖται. 6 Και ἐκάλεσεν ο βασιλεὺς ᾿Ιωὰς τὸν ᾿Ιωδαὲ τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ Διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ ᾿Ιούδα καὶ ῾Ιερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε τὸν Ισραηλ εις την σκηνην τοῦ μαρτυρίου; 7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλίμ. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου ἔξω. 9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν ᾿Ιούδᾳ καὶ ἐν ῾Ιερουσαλὴμ εἰσενέγκαι Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν ᾿Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. 11 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, και ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατέστησαν εἰς τον τόπον αὐτοῦ· οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολυ. 12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ ᾿Ιωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

19 Constituit quoque janitores in portis domus Domini, ut non ingrederetur eam immundus in omni re. 20 Assumpsitque centuriones, et fortissimos viros ac principes populi, et omne vulgus terræ, et fecerunt descendere regem de domo Domini, et introire per medium portæ superioris in domum regis, et collocaverunt eum in solio regali. 21 Lætatusque est omnis populus terræ, et urbs quievit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAPUT XXIV.

1 SEPTEM annorum erat Joas cum regnare cœpisset: et quadraginta annis regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus Sebia de Bersabee. 2 Fecitque quod bonum est coram Domino, cunctis diebus Joiadæ sacerdotis. 3 Accepit autem ei Joiada uxores duas, e quibus genuit filios et filias. 4 Post quæ placuit Joas ut instauraret domum Domini. 5 Congregavitque sacerdotes, et Levitas, et dixit eis: Egredimini ad civitates Juda, et colligite de universo Israel pecuniam ad sartatecta templi Dei vestri, per singulos annos, festinatoque hoc facite. Porro Levitæ egere negligentius. 6 Vocavitque rex Joiadam principem, et dixit ei: Quare tibi non fuit curæ, ut cogeres Levitas inferre de Juda et de Jerusalem pecuniam, quæ constituta est a Moyse servo Domini, ut inferret eam omnis multitudo Israel in tabernaculum testimonii? 7 Athalia enim impiissima, et filii ejus, destruxerunt domum Dei; et de universis, quæ sanctificata fuerant in templo Domini, ornaverunt fanum Baalim. 8 Præcepit ergo rex, et fecerunt arcam: posueruntque eam juxta portam domus Domini forinsecus. 9 Et prædicatum est in Juda et Jerusalem, ut deferrent singuli pretium Domino, quod constituit Moyses servus Dei super omnem Israel in deserto. 10 Lætatique sunt cuncti principes, et omnis populus: et ingressi contulerunt in arcam Domini, atque miserunt ita ut impleretur. 11 Cumque tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Levitarum (videbant enim multam pecuniam), ingrediebatur scriba regis, et quem primus sacerdos constituerat: effundebantque pecuniam quæ erat in arca: porro arcam reportabant ad locum suum: sicque faciebant per singulos dies, et congregata est infinita pecunia. 12 Quam dederunt rex et Joiada his, qui præerant operibus domus Domini: at illi conducebant ex ea cæsores lapidum, et artifices operum singulorum, ut instaurarent domum Domini: fabros quoque ferri et æris, ut quod cadere cœperat, fulciretur.

13 וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אֲרוּכָה
לַמְּלָאכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים
עַל־מַתְכֻּנְתּוֹ וַיְאַמְּצֻהוּ׃ 14 וּכְכַלּוֹתָם הֵבִיאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶת־שְׁאָר הַכֶּסֶף
וַיַּעֲשֵׂהוּ כֵלִים לְבֵית־יְהוָה כְּלֵי שָׁרֵת
וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וּכְלֵי זָהָב וָכָסֶף וַיִּהְיוּ
מַעֲלִים עֹלוֹת בְּבֵית־יְהוָה תָּמִיד כֹּל
יְמֵי יְהוֹיָדָע׃ 15 וַיִּזְקַן יְהוֹיָדָע
וַיִּשְׂבַּע יָמִים וַיָּמֹת בֶּן־מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּמוֹתוֹ׃ 16 וַיִּקְבְּרֻהוּ בְעִיר־דָּוִיד
עִם־הַמְּלָכִים כִּי־עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְעִם־הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ׃ 17 וְאַחֲרֵי
מוֹת יְהוֹיָדָע בָּאוּ שָׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לַמֶּלֶךְ אָז שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם׃
18 וַיַּעַזְבוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הָאֲשֵׁרִים וְאֶת־הָעֲצַבִּים וַיְהִי־
קֶצֶף עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם בְּאַשְׁמָתָם
זֹאת׃ 19 וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים לַהֲשִׁיבָם
אֶל־יְהוָה וַיָּעִידוּ בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ׃ 20 וְרוּחַ
אֱלֹהִים לָבְשָׁה אֶת־זְכַרְיָה בֶּן־יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן וַיַּעֲמֹד מֵעַל לָעָם וַיֹּאמֶר לָהֶם
כֹּה ׀ אָמַר הָאֱלֹהִים לָמָּה אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא תַצְלִיחוּ כִּי־עֲזַבְתֶּם
אֶת־יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם׃ 21 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
וַיִּרְגְּמֻהוּ אֶבֶן בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית
יְהוָה׃ 22 וְלֹא־זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֶסֶד
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָדָע אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג
אֶת־בְּנוֹ וּכְמוֹתוֹ אָמַר יֵרֶא יְהוָה וְיִדְרֹשׁ׃
23 וַיְהִי ׀ לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה
עָלָיו חֵיל אֲרָם וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִַם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־כָּל־שָׂרֵי הָעָם
מֵעָם וְכָל־שְׁלָלָם שִׁלְּחוּ לְמֶלֶךְ דַּרְמָשֶׂק׃
24 כִּי בְמִצְעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ ׀ חֵיל אֲרָם
וַיהוָה נָתַן בְּיָדָם חַיִל לָרֹב מְאֹד כִּי
עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת־יוֹאָשׁ
עָשׂוּ שְׁפָטִים׃ 25 וּבְלֶכְתָּם מִמֶּנּוּ כִּי־
עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלֻיִים רַבִּים הִתְקַשְּׁרוּ
עָלָיו עֲבָדָיו בִּדְמֵי בְּנֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיַּהַרְגֻהוּ עַל־מִטָּתוֹ וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר
דָּוִיד וְלֹא קְבָרֻהוּ בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃
26 וְאֵלֶּה הַמִּתְקַשְּׁרִים עָלָיו זָבָד בֶּן־שִׁמְעָת
הָעַמּוֹנִית וִיהוֹזָבָד בֶּן־שִׁמְרִית הַמּוֹאָבִית׃

13 Καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη
μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν
τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνί-
σχυσαν. 14 Καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαὲ τὸ κατάλοιπον τοῦ
ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίου,
σκεύη λειτουργικὰ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυΐσκας
χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις
ἐν οἴκῳ Κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰωδαέ. 15 Καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαὲ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾶν αὐτόν. 16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν
ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτὴν Ἰωδαὲ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα καὶ
προσεκύνησαν τὸν βασιλέα· τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς
ὁ βασιλεύς. 18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου
θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις· καὶ ἐγένετο ὀργὴ
ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. 19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφήτας
ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ
διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν. 20 Καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαὲ
τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν
Τάδε λέγει Κύριος Τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς
Κυρίου; καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε· ὅτι ἐγκατελίπετε
τὸν Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. 21 Καὶ ἐπέ-
θεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς
Ἰωὰς τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου. 22 Καὶ
οὐκ ἐμνήσθη Ἰωὰς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαὲ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν Ἴδοι Κύριος
καὶ κρινάτω. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ
ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ κατέ-
φθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ
λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ
βασιλεῖ Δαμασκοῦ. 24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι
παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι
ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν,
καὶ μετὰ Ἰωὰς ἐποίησε κρίματα. 25 Καὶ μετὰ τὸ
ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν
αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ οὐκ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων. 26 Καὶ
οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαὰθ ὁ
Ἀμμανίτης καὶ Ἰωζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαρὴθ ὁ Μωαβίτης

13 Egeruntque hi qui operabantur indus-
trie, et obducebatur parietum cicatrix
per manus eorum, ac suscitaverunt domum
Domini in statum pristinum, et firmiter eam
stare fecerunt. 14 Cumque complessent
omnia opera, detulerunt coram rege et Joiada
reliquam partem pecuniæ: de qua facta sunt
vasa templi in ministerium, et ad holocausta,
phialæ quoque, et cetera vasa aurea et ar-
gentea: et offerebantur holocausta in domo
Domini jugiter cunctis diebus Joiadæ.
15 Senuit autem Joiada plenus dierum, et
mortuus est cum esset centum triginta anno-
rum; 16 Sepelieruntque eum in civitate
David cum regibus, eo quod fecisset bonum
cum Israel, et cum domo ejus. 17 Postquam
autem obiit Joiada, ingressi sunt principes
Juda, et adoraverunt regem; qui delinitus
obsequiis eorum, acquievit eis. 18 Et dereli-
querunt templum Domini Dei patrum suorum,
servieruntque lucis et sculptilibus, et facta
est ira contra Judam et Jerusalem propter
hoc peccatum. 19 Mittebatque eis prophetas
ut reverterentur ad Dominum, quos protes-
tantes, illi audire nolebant. 20 Spiritus
itaque Dei induit Zachariam filium Joiadæ
sacerdotem, et stetit in conspectu populi, et
dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare
transgredimini præceptum Domini, quod
vobis non proderit, et dereliquistis Dominum
ut derelinqueret vos? 21 Qui congregati
adversus eum, miserunt lapides juxta regis
imperium in atrio domus Domini. 22 Et
non est recordatus Joas rex misericordiæ,
quam fecerat Joiada pater illius secum, sed
interfecit filium ejus. Qui cum moreretur,
ait: Videat Dominus, et requirat. 23 Cumque
evolutus esset annus, ascendit contra eum
exercitus Syriæ: venitque in Judam et
Jerusalem, et interfecit cunctos principes
populi, atque universam prædam miserunt
regi in Damascum. 24 Et certe cum permo-
dicus venisset numerus Syrorum, tradidit
Dominus in manibus eorum infinitam multi-
tudinem, eo quod dereliquissent Dominum
Deum patrum suorum: in Joas quoque igno-
miniosa exercuere judicia. 25 Et abeuntes
dimiserunt eum in languoribus magnis: sur-
rexerunt autem contra eum servi sui, in
ultionem sanguinis filii Joiadæ sacerdotis, et
occiderunt eum in lectulo suo, et mortuus est:
sepelieruntque eum in civitate David, sed
non in sepulchris regum. 26 Insidiati
vero sunt ei Zabad filius Semmaath Ammani-
tidis, et Jozabad filius Semarith Moabitidis.

27 וּבָנָיו וְרֹב הַמַּשָּׂא עָלָיו וִיסוֹד בֵּית
הָאֱלֹהִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־מִדְרַשׁ סֵפֶר
הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כה :

1 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדָּן מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ 2 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא בְּלֵבָב שָׁלֵם׃
3 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּהֲרֹג
אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃
4 וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא הֵמִית כִּי כַכָּתוּב
בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר לֹא־יָמוּתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים
לֹא־יָמוּתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִישׁ בְּחֶטְאוֹ
יָמוּתוּ׃ 5 וַיִּקְבֹּץ אֲמַצְיָהוּ אֶת־
יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֵם לְבֵית־אָבוֹת לְשָׂרֵי
הָאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת לְכָל־יְהוּדָה
וּבִנְיָמִן וַיִּפְקְדֵם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף בָּחוּר
יוֹצֵא צָבָא אֹחֵז רֹמַח וְצִנָּה׃ 6 וַיִּשְׂכֹּר
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל בְּמֵאָה
כִכַּר־כָּסֶף׃ 7 וְאִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלָיו
לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ אַל־יָבוֹא עִמְּךָ צְבָא יִשְׂרָאֵל
כִּי אֵין יְהוָה עִם־יִשְׂרָאֵל כֹּל בְּנֵי אֶפְרָיִם׃
8 כִּי אִם־בֹּא אַתָּה עֲשֵׂה חֲזַק לַמִּלְחָמָה
יַכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יֶשׁ־כֹּחַ
בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל׃ 9 וַיֹּאמֶר
אֲמַצְיָהוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וּמַה־לַּעֲשׂוֹת
לִמְאַת הַכִּכָּר אֲשֶׁר נָתַתִּי לִגְדוּד יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יֵשׁ לַיהוָה לָתֶת
לְךָ הַרְבֵּה מִזֶּה׃ 10 וַיַּבְדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ
לְהַגְּדוּד אֲשֶׁר־בָּא אֵלָיו מֵאֶפְרַיִם לָלֶכֶת
לִמְקוֹמָם וַיִּחַר אַפָּם מְאֹד בִּיהוּדָה
וַיָּשׁוּבוּ לִמְקוֹמָם בָּחֳרִי־אָף׃
11 וַאֲמַצְיָהוּ הִתְחַזַּק וַיִּנְהַג אֶת־עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ
גֵּיא הַמֶּלַח וַיַּךְ אֶת־בְּנֵי־שֵׂעִיר עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים׃ 12 וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ
בְּנֵי יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסָּלַע
וַיַּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע וְכֻלָּם נִבְקָעוּ׃
13 וּבְנֵי הַגְּדוּד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלֶּכֶת
עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה
מִשֹּׁמְרוֹן וְעַד־בֵּית חוֹרוֹן וַיַּכּוּ מֵהֶם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבֹזּוּ בִּזָּה רַבָּה׃

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ πέντε. Καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν
γραφὴν τῶν βασιλέων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κε΄.

1 ὮΝ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμα-
σίας, καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδαὲν ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου,
ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς
κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα
πατέρα αὐτοῦ. 4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ
ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου Κυρίου
καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων, Οὐκ
ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται. 5 Καὶ συνήγαγεν
Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ·
καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω,
καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς
πόλεμον δυνατοὺς κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεόν.
6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας
δυνατοὺς ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου. 7 Καὶ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν λέγων
Βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραήλ,
ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν
υἱῶν Ἐφραΐμ. 8 Ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχῦσαι
ἐν τούτοις, καὶ τροπώσεταί σε Κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν, ὅτι ἐστὶ παρὰ Κυρίου καὶ ἰσχῦσαι καὶ
τροπώσασθαι. 9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ
ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ Ἔστι τῷ Κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων. 10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει
τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ ἀπελθεῖν εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν
ὀργῇ θυμοῦ. 11 Καὶ Ἀμασίας κατίσχυσε καὶ
παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
κοιλάδα τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς
Σηεὶρ δέκα χιλιάδας. 12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώ-
γρησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ
ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεῤῥήγνυντο.
13 Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμα-
σίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον,
καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμα-
ρείας ἕως Βαιθωρών, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς
τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά.

27 Porro filii ejus, ac summa pecuniæ quæ
adunata fuerat sub eo, et instauratio domus
Dei, scripta sunt diligentius in Libro regum :
regnavit autem Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XXV.

1 VIGINTI quinque annorum erat Amasias
cum regnare cœpisset, et viginti novem annis
regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus
Joadan de Jerusalem. 2 Fecitque bonum in
conspectu Domini : verumtamen non in corde
perfecto. 3 Cumque roboratum sibi videret
imperium, jugulavit servos, qui occiderant
regem patrem suum, 4 Sed filios eorum non
interfecit, sicut scriptum est in Libro legis
Moysi, ubi præcepit Dominus, dicens : Non
occidentur patres pro filiis, neque filii pro
patribus suis, sed unusquisque in suo peccato
morietur. 5 Congregavit igitur Amasias
Judam, et constituit eos per familias, tribu-
nosque et centuriones in universo Juda et
Benjamin : et recensuit a viginti annis supra,
invenitque trecenta millia juvenum, qui egre-
derentur ad pugnam, et tenerent hastam et
clypeum. 6 Mercede quoque conduxit de
Israel centum millia robustorum, centum
talentis argenti. 7 Venit autem homo Dei ad
illum, et ait : O rex, ne egrediatur tecum
exercitus Israel : non est enim Dominus cum
Israel, et cunctis filiis Ephraim : 8 Quod si
putas in robore exercitus bella consistere,
superari te faciet Deus ab hostibus : Dei
quippe est adjuvare, et in fugam convertere.
9 Dixitque Amasias ad hominem Dei : Quid
ergo fiet de centum talentis, quæ dedi mili-
tibus Israel ? Et respondit ei homo Dei :
Habet Dominus unde tibi dare possit multo
his plura. 10 Separavit itaque Amasias
exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim,
ut reverteretur in locum suum : at illi contra
Judam vehementer irati, reversi sunt in
regionem suam. 11 Porro Amasias confidenter
eduxit populum suum, et abiit in vallem
Salinarum, percussitque filios Seir decem
millia. 12 Et alia decem millia virorum
ceperunt filii Juda, et adduxerunt ad præ-
ruptum cujusdam petræ, præcipitaveruntque
eos de summo in præceps, qui universi
crepuerunt. 13 At ille exercitus, quem
remiserat Amasias ne secum iret ad prœ-
lium, diffusus est in civitatibus Juda, a
Samaria usque ad Bethoron, et interfectis
tribus millibus, diripuit prædam magnam.

14 וַיְהִ֗י אַחֲרֵ֨י ב֤וֹא אֲמַצְיָ֙הוּ֙ מֵהַכּ֣וֹת אֶת־
אֲדוֹמִ֔ים וַיָּבֵ֗א אֶת־אֱלֹהֵי֙ בְּנֵ֣י שֵׂעִ֔יר וַיַּעֲמִידֵ֥ם
ל֖וֹ לֵֽאלֹהִ֑ים וְלִפְנֵיהֶ֣ם יִשְׁתַּחֲוֶ֔ה וְלָהֶ֖ם
יְקַטֵּֽר׃ 15 וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בַּאֲמַצְיָ֑הוּ וַיִּשְׁלַ֤ח
אֵלָיו֙ נָבִ֔יא וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו לָ֤מָּה דָרַ֙שְׁתָּ֙ אֶת־
אֱלֹהֵ֣י הָעָ֔ם אֲשֶׁ֛ר לֹא־הִצִּ֥ילוּ אֶת־עַמָּ֖ם
מִיָּדֶֽךָ׃ 16 וַיְהִ֣י ׀ בְּדַבְּר֣וֹ אֵלָ֗יו וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙
הַלְיוֹעֵ֨ץ לַמֶּ֤לֶךְ נְתַנּ֙וּךָ֙ חֲדַל־לְךָ֖ לָ֣מָּה
יַכּ֑וּךָ וַיֶּחְדַּ֣ל הַנָּבִ֗יא וַיֹּ֙אמֶר֙ יָדַ֗עְתִּי כִּֽי־יָעַ֤ץ
אֱלֹהִים֙ לְהַשְׁחִיתֶ֔ךָ כִּֽי־עָשִׂ֣יתָ זֹּ֔את וְלֹ֥א
שָׁמַ֖עְתָּ לַעֲצָתִֽי׃ 17 וַיִּוָּעַ֗ץ אֲמַצְיָ֙הוּ֙
מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה וַיִּשְׁלַ֗ח אֶל־יוֹאָ֧שׁ בֶּן־יְהוֹאָחָ֛ז
בֶּן־יֵה֥וּא מֶֽלֶךְ יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר לְ֖כָה נִתְרָאֶ֥ה
פָנִֽים׃ 18 וַיִּשְׁלַ֞ח יוֹאָ֣שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֗ל אֶל־
אֲמַצְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֮ לֵאמֹר֒ הַח֣וֹחַ אֲשֶׁ֣ר
בַּלְּבָנ֗וֹן שָׁ֠לַח אֶל־הָאֶ֜רֶז אֲשֶׁ֤ר בַּלְּבָנוֹן֙ לֵאמֹ֔ר
תְּנָֽה־אֶת־בִּתְּךָ֥ לִבְנִ֖י לְאִשָּׁ֑ה וַֽתַּעֲבֹ֞ר חַיַּ֤ת
הַשָּׂדֶה֙ אֲשֶׁ֣ר בַּלְּבָנ֔וֹן וַתִּרְמֹ֖ס אֶת־הַחֽוֹחַ׃
19 אָמַ֗רְתָּ הִנֵּ֤ה הִכִּ֙יתָ֙ אֶת־אֱד֔וֹם וּנְשָׂאֲךָ֥
לִבְּךָ֖ לְהַכְבִּ֑יד עַתָּה֙ שְׁבָ֣ה בְּבֵיתֶ֔ךָ לָ֤מָּה
תִתְגָּרֶה֙ בְּרָעָ֔ה וְנָ֣פַלְתָּ֔ אַתָּ֖ה וִיהוּדָ֥ה עִמָּֽךְ׃
20 וְלֹא־שָׁמַ֣ע אֲמַצְיָ֔הוּ כִּ֤י מֵהָֽאֱלֹהִים֙ הִ֔יא
לְמַ֥עַן תִּתָּ֖ם בְּיָ֑ד כִּ֣י דָרְשׁ֔וּ אֵ֖ת אֱלֹהֵ֥י
אֱדֽוֹם׃ 21 וַיַּ֞עַל יוֹאָ֤שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵל֙ וַיִּתְרָא֣וּ
פָנִ֔ים ה֖וּא וַאֲמַצְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה בְּבֵ֥ית
שֶׁ֖מֶשׁ אֲשֶׁ֥ר לִֽיהוּדָֽה׃ 22 וַיִּנָּ֥גֶף יְהוּדָ֖ה
לִפְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיָּנֻ֖סוּ אִ֥ישׁ לְאֹהָלָֽיו׃ 23 וְאֵת֩
אֲמַצְיָ֨הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה בֶּן־יוֹאָ֣שׁ בֶּן־יְהוֹאָחָ֗ז
תָּפַ֛שׂ יוֹאָ֥שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּבֵ֣ית שָׁ֑מֶשׁ
וַיְבִיאֵ֙הוּ֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וַיִּפְרֹ֞ץ בְּחוֹמַ֣ת יְרֽוּשָׁלִַ֗ם
מִשַּׁ֤עַר אֶפְרַ֙יִם֙ עַד־שַׁ֣עַר הַפּוֹנֶ֔ה אַרְבַּ֥ע
מֵא֖וֹת אַמָּֽה׃ 24 וְכָל־הַזָּהָ֣ב וְהַ֠כֶּסֶף וְאֵ֨ת
כָּל־הַכֵּלִ֜ים הַנִּמְצְאִ֣ים בְּבֵית־הָאֱלֹהִ֗ים עִם־
עֹבֵ֤ד אֱדוֹם֙ וְֽאֶת־אֹֽצְרוֹת֙ בֵּ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ וְאֵ֖ת
בְּנֵ֣י הַתַּעֲרֻב֑וֹת וַיָּ֖שָׁב שֹׁמְרֽוֹן׃
25 וַיְחִ֞י אֲמַצְיָ֤הוּ בֶן־יוֹאָשׁ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה
אַחֲרֵ֣י מ֔וֹת יוֹאָ֥שׁ בֶּן־יְהוֹאָחָ֖ז מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֑ל
חֲמֵ֥שׁ עֶשְׂרֵ֖ה שָׁנָֽה׃ 26 וְיֶ֙תֶר֙ דִּבְרֵ֣י אֲמַצְיָ֔הוּ
הָרִאשֹׁנִ֖ים וְהָאַחֲרוֹנִ֑ים הֲלֹא֙ הִנָּ֣ם כְּתוּבִ֔ים
עַל־סֵ֥פֶר מַלְכֵֽי־יְהוּדָ֖ה וְיִשְׂרָאֵֽל׃ 27 וּמֵעֵ֗ת
אֲשֶׁר־סָ֤ר אֲמַצְיָ֙הוּ֙ מֵאַחֲרֵ֣י יְהוָ֔ה וַיִּקְשְׁר֨וּ
עָלָ֥יו קֶ֛שֶׁר בִּירוּשָׁלִַ֖ם וַיָּ֣נָס לָכִ֑ישָׁה
וַיִּשְׁלְח֤וּ אַחֲרָיו֙ לָכִ֔ישָׁה וַיְמִית֖וּהוּ שָֽׁם׃

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν πατά-
ξαντος τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἤνεγκε πρὸς αὐτὸν
τοὺς θεοὺς υἱῶν Σηείρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ
εἰς θεούς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ
αὐτὸς αὐτοῖς ἔθυε. 15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίου
ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην καὶ
εἶπεν αὐτῷ Τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἳ
οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρός σου;
16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτόν,
καὶ εἶπεν αὐτῷ Μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως
δέδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μαστιγωθῇς. Καὶ
ἐσιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι
ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε, ὅτι ἐποίησας
τοῦτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου.
17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα,
καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰηοὺ
βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο καὶ ὀφθῶμεν προσώ-
ποις. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ
πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα λέγων Ὁ ἀκχοὺχ
ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν
ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ
υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία
καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκχούχ. 19 Εἶπας Ἰδοὺ
ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία
σου ἡ βαρεῖα· νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἵνα
τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας
μετὰ σοῦ; 20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας,
ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. 21 Καὶ
ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλή-
λοις αὐτὸς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν
Βαιθσαμὺς ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα. 22 Καὶ ἐτροπώθη
Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν
βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ Ἰωάχαζ κατέ-
λαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ κατέσπασεν
ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραῒμ
ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις. 24 Καὶ
πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ παρὰ τῷ
Ἀβδεδὸμ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς
Σαμάρειαν. 25 Καὶ ἔζησεν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἰωὰς
βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς τὸν
τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπέντε.
26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίου οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ; 27 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ᾧ ἀπέστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν
αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

14 Amasias vero post cædem Idumæorum,
et allatos deos filiorum Seir, statuit illos in
deos sibi, et adorabat eos, et illis adolebat
incensum. 15 Quam ob rem iratus Dominus
contra Amasiam, misit ad illum prophetam,
qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non
liberaverunt populum suum de manu tua?
16 Cumque hæc ille loqueretur, respondit ei:
Num consiliarius regis es? quiesce ne interfi-
ciam te. Discedensque propheta, Scio, inquit,
quod cogitaverit Deus occidere te, quia fecisti
hoc malum, et insuper non acquievisti consilio
meo. 17 Igitur Amasias rex Juda, inito
pessimo consilio, misit ad Joas filium Joachaz
filii Jehu, regem Israel, dicens: Veni, videa-
mus nos mutuo. 18 At ille remisit nuntios,
dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad
cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam
filio meo uxorem: et ecce bestiæ, quæ erant
in silva Libani, transierunt, et conculcaverunt
carduum. 19 Dixisti: Percussi Edom, et
idcirco erigitur cor tuum in superbiam:
sede in domo tua; cur malum adversum te
provocas, ut cadas et tu, et Juda tecum?
20 Noluit audire Amasias, eo quod Domini
esset voluntas ut traderetur in manus hostium
propter deos Edom. 21 Ascendit igitur Joas
rex Israel, et mutuos sibi præbuere con-
spectus: Amasias autem rex Juda erat in
Bethsames Juda: 22 Corruitque Juda coram
Israel, et fugit in tabernacula sua. 23 Porro
Amasiam regem Juda, filium Joas filii Joachaz,
cepit Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit
in Jerusalem: destruxitque murum ejus a
porta Ephraim usque ad portam anguli,
quadringentis cubitis. 24 Omne quoque
aurum, et argentum, et universa vasa, quæ
repererat in domo Dei, et apud Obededom,
in thesauris etiam domus regiæ, necnon
et filios obsidum, reduxit in Samariam.
25 Vixit autem Amasias filius Joas rex
Juda, postquam mortuus est Joas filius
Joachaz rex Israel, quindecim annis. 26 Re-
liqua autem sermonum Amasiæ priorum et
novissimorum scripta sunt in Libro re-
gum Juda et Israel. 27 Qui postquam
recessit a Domino, tetenderunt ei insi-
dias in Jerusalem. Cumque fugisset in
Lachis, miserunt, et interfecerunt eum ibi.

28 וַיִּשָּׂאֻהוּ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר יְהוּדָה׃

פרשה כו׃

1 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֻזִּיָּהוּ וְהוּא
בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת
אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃ 2 הוּא בָּנָה אֶת־אֵילוֹת
וַיְשִׁיבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב־הַמֶּלֶךְ עִם־
אֲבֹתָיו׃ 3 בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
עֻזִּיָּהוּ בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ יְכִלְיָה מִן־
יְרוּשָׁלָםִ׃ 4 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲמַצְיָהוּ אָבִיו׃ 5 וַיְהִי לִדְרֹשׁ
אֱלֹהִים בִּימֵי זְכַרְיָהוּ הַמֵּבִין בִּרְאֹת
הָאֱלֹהִים וּבִימֵי דָּרְשׁוֹ אֶת־יְהוָה הִצְלִיחוֹ
הָאֱלֹהִים׃ 6 וַיֵּצֵא וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים
וַיִּפְרֹץ אֶת־חוֹמַת גַּת וְאֵת חוֹמַת יַבְנֵה
וְאֵת חוֹמַת אַשְׁדּוֹד וַיִּבְנֶה עָרִים בְּאַשְׁדּוֹד
וּבַפְּלִשְׁתִּים׃ 7 וַיַּעְזְרֵהוּ הָאֱלֹהִים עַל־
פְּלִשְׁתִּים וְעַל־הָעַרְבִיִּים הַיּוֹשְׁבִים בְּגוּר־
בָּעַל וְהַמְּעוּנִים׃ 8 וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים מִנְחָה
לְעֻזִּיָּהוּ וַיֵּלֶךְ שְׁמוֹ עַד־לְבוֹא מִצְרַיִם כִּי
הֶחֱזִיק עַד־לְמָעְלָה׃ 9 וַיִּבֶן עֻזִּיָּהוּ מִגְדָּלִים
בִּירוּשָׁלַםִ עַל־שַׁעַר הַפִּנָּה וְעַל־שַׁעַר הַגַּיְא
וְעַל־הַמִּקְצוֹעַ וַיְחַזְּקֵם׃ 10 וַיִּבֶן מִגְדָּלִים
בַּמִּדְבָּר וַיַּחְצֹב בֹּרוֹת רַבִּים כִּי מִקְנֶה־רַב
הָיָה לוֹ וּבַשְּׁפֵלָה וּבַמִּישׁוֹר אִכָּרִים וְכֹרְמִים
בֶּהָרִים וּבַכַּרְמֶל כִּי־אֹהֵב אֲדָמָה הָיָה׃
11 וַיְהִי לְעֻזִּיָּהוּ חַיִל עֹשֵׂה מִלְחָמָה
יוֹצְאֵי צָבָא לִגְדוּד בְּמִסְפַּר פְּקֻדָּתָם בְּיַד
יְעוּאֵל הַסּוֹפֵר וּמַעֲשֵׂיָהוּ הַשּׁוֹטֵר עַל יַד־
חֲנַנְיָהוּ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 כֹּל מִסְפַּר רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְגִבּוֹרֵי חָיִל אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
13 וְעַל־יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה
בְּכֹחַ חָיִל לַעְזֹר לַמֶּלֶךְ עַל־הָאוֹיֵב׃ 14 וַיָּכֶן
לָהֶם עֻזִּיָּהוּ לְכָל־הַצָּבָא מָגִנִּים וּרְמָחִים
וְכוֹבָעִים וְשִׁרְיֹנוֹת וּקְשָׁתוֹת וּלְאַבְנֵי קְלָעִים׃
15 וַיַּעַשׂ ׀ בִּירוּשָׁלַםִ חִשְּׁבֹנוֹת מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב
לִהְיוֹת עַל־הַמִּגְדָּלִים וְעַל־הַפִּנּוֹת לִירוֹא
בַּחִצִּים וּבָאֲבָנִים גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד־
לְמֵרָחוֹק כִּי־הִפְלִיא לְהֵעָזֵר עַד כִּי־חָזָק׃

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν,
καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν
αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. 2 Αὐτὸς
ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλὰθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν
τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. 3 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν
ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ ἐποίησε
τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν
Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος
ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώδωσεν αὐτῷ Κύριος.
6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ κατέσπασε τὰ τείχη Γὲθ καὶ τὰ τείχη Ἰαβνὴρ καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. 7 Καὶ
κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους. 8 Καὶ ἔδωκαν οἱ
Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω.
9 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσε.
10 Καὶ ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλοὺς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ, ὅτι γεωργὸς ἦν. 11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις
ποιοῦσα πόλεμον καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμόν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἰειὴλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως.
12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι, 13 Καὶ μετ᾽
αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῶσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. 14 Καὶ ἡτοίμασεν
αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας. 15 Καὶ ἐποίησεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλεσι καὶ λίθοις μεγάλοις· καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόῤῥω, ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε.

28 Reportantesque super equos, sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David.

CAPUT XXVI.

1 OMNIS autem populus Juda, filium ejus Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo.
2 Ipse ædificavit Ailath, et restituit eam ditioni Juda, postquam dormivit rex cum patribus suis.
3 Sedecim annorum erat Ozias cum regnare cœpisset, et quinquaginta duobus annis regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus Jechelia de Jerusalem.
4 Fecitque quod erat rectum in oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat Amasias pater ejus.
5 Et exquisivit Dominum in diebus Zachariæ intelligentis et videntis Deum: cumque requireret Dominum, direxit eum in omnibus.
6 Denique egressus est, et pugnavit contra Philisthiim, et destruxit murum Geth, et murum Jabniæ, murumque Azoti: ædificavit quoque oppida in Azoto, et in Philisthiim.
7 Et adjuvit eum Deus contra Philisthiim, et contra Arabes, qui habitabant in Gurbaal, et contra Ammonitas.
8 Appendebantque Ammonitæ munera Oziæ, et divulgatum est nomen ejus usque ad introitum Ægypti propter crebras victorias.
9 Ædificavitque Ozias turres in Jerusalem super portam anguli, et super portam vallis, et reliquas in eodem muri latere, firmavitque eas.
10 Extruxit etiam turres in solitudine, et effodit cisternas plurimas, eo quod haberet multa pecora, tam in campestribus, quam in eremi vastitate: vineas quoque habuit et vinitores in montibus, et in Carmelo: erat quippe homo agriculturæ deditus.
11 Fuit autem exercitus bellatorum ejus, qui procedebant ad prœlia, sub manu Jehiel scribæ, Maasiæque doctoris, et sub manu Hananiæ, qui erat de ducibus regis.
12 Omnisque numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum.
13 Et sub eis universus exercitus, trecentorum et septem millium quingentorum: qui erant apti ad bella, et pro rege contra adversarios dimicabant.
14 Præparavit quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, et hastas, et galeas, et loricas, arcusque et fundas ad jaciendos lapides.
15 Et fecit in Jerusalem diversi generis machinas, quas in turribus collocavit, et in angulis murorum, ut mitterent sagittas, et saxa grandia: egressumque est nomen ejus procul, eo quod auxiliaretur ei Dominus, et corroborasset illum.

16 וּכְחֶזְקָתוֹ גָּבַהּ לִבּוֹ עַד־לְהַשְׁחִית וַיִּמְעַל
בַּיהוָה אֱלֹהָיו וַיָּבֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָה
לְהַקְטִיר עַל־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 17 וַיָּבֹא
אַחֲרָיו עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ כֹּהֲנִים׀ לַיהוָה
שְׁמוֹנִים בְּנֵי־חָיִל׃ 18 וַיַּעַמְדוּ עַל־עֻזִּיָּהוּ
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־לְךָ עֻזִּיָּהוּ לְהַקְטִיר
לַיהוָה כִּי לַכֹּהֲנִים בְּנֵי־אַהֲרֹן הַמְקֻדָּשִׁים
לְהַקְטִיר צֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ כִּי מָעַלְתָּ
וְלֹא־לְךָ לְכָבוֹד מֵיְהוָה אֱלֹהִים׃ 19 וַיִּזְעַף
עֻזִּיָּהוּ וּבְיָדוֹ מִקְטֶרֶת לְהַקְטִיר וּבְזַעְפּוֹ
עִם־הַכֹּהֲנִים וְהַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ
לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים בְּבֵית יְהוָה מֵעַל לְמִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת׃ 20 וַיִּפֶן אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ
וְכָל־הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה־הוּא מְצֹרָע בְּמִצְחוֹ
וַיַּבְהִלוּהוּ מִשָּׁם וְגַם־הוּא נִדְחַף לָצֵאת
כִּי נִגְּעוֹ יְהוָה׃ 21 וַיְהִי עֻזִּיָּהוּ הַמֶּלֶךְ
מְצֹרָע׀ עַד־יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית הַחָפְשׁוּת
מְצֹרָע כִּי נִגְזַר מִבֵּית יְהוָה וְיוֹתָם בְּנוֹ
עַל־בֵּית הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
22 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֻזִּיָּהוּ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים
כָּתַב יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ 23 וַיִּשְׁכַּב
עֻזִּיָּהוּ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו
בִּשְׂדֵה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לַמְּלָכִים כִּי אָמְרוּ
מְצוֹרָע הוּא וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כז׃

1 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמָלְכוֹ
וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַּת־צָדוֹק׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ
אָבִיו רַק לֹא־בָא אֶל־הֵיכַל יְהוָה וְעוֹד
הָעָם מַשְׁחִיתִים׃ 3 הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר
בֵּית־יְהוָה הָעֶלְיוֹן וּבְחוֹמַת הָעֹפֶל בָּנָה
לָרֹב׃ 4 וְעָרִים בָּנָה בְּהַר־יְהוּדָה וּבֶחֳרָשִׁים
בָּנָה בִּירָנִיּוֹת וּמִגְדָּלִים׃ 5 וְהוּא נִלְחַם
עִם־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיֶּחֱזַק עֲלֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־
לוֹ בְנֵי־עַמּוֹן בַּשָּׁנָה הַהִיא מֵאָה כִּכַּר־כֶּסֶף
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֹּרִים חִטִּים וּשְׂעוֹרִים
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים זֹאת הֵשִׁיבוּ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וְהַשְּׁלִשִׁית׃ 6 וַיִּתְחַזֵּק
יוֹתָם כִּי הֵכִין דְּרָכָיו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ
καταφθεῖραι· καὶ ἠδίκησεν ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιᾶσαι ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων. 17 Καὶ εἰσῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεύς, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοί. 18 Καὶ
ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ
Οὐ σοί, Ὀζία, θυμιᾶσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἢ τοῖς
ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῦσαι·
ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ
Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ
Κυρίου θεοῦ. 19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιᾶσαι ἐν τῷ
ναῷ· καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς
ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ
ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων. 20 Καὶ ἐπέστρεψε
πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ
ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ· καὶ
κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευ-
σεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος. 21 Καὶ
Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀπφουσὼθ ἐκάθητο
λεπρός, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου· καὶ
Ἰωάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμέ-
νοι ὑπὸ Ἰεσσίου τοῦ προφήτου. 23 Καὶ ἐκοιμήθη
Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς
ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρός ἐστι·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΥΙΟΣ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Ἱερουσὰ θυγάτηρ Σαδώκ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὀζίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν
Κυρίου, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο. 3 Αὐτὸς
ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλήν,
καὶ ἐν τείχει Ὀπὲλ ᾠκοδόμησε πολλά, 4 Ἐν
ὄρει Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκήσεις
καὶ πύργους. 5 Αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασι-
λέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ'
ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα
χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιά-
δας· ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν
κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ
καὶ τῷ τρίτῳ. 6 Κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοί-
μασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ.

16 Sed cum roboratus esset, elevatum est
cor ejus in interitum suum, et neglexit Do-
minum Deum suum: ingressusque templum
Domini, adolere voluit incensum super altare
thymiamatis. 17 Statimque ingressus post
eum Azarias sacerdos, et cum eo sacerdotes
Domini octoginta, viri fortissimi, 18 Resti-
terunt regi, atque dixerunt: Non est tui
officii Ozia, ut adoleas incensum Domino, sed
sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui
consecrati sunt ad hujuscemodi ministerium:
egredere de sanctuario, ne contempseris: quia
non reputabitur tibi in gloriam hoc a Do-
mino Deo. 19 Iratusque Ozias, tenens in
manu thuribulum ut adoleret incensum, mina-
batur sacerdotibus. Statimque orta est lepra
in fronte ejus coram sacerdotibus, in domo
Domini super altare thymiamatis. 20 Cumque
respexisset eum Azarias pontifex, et omnes
reliqui sacerdotes, viderunt lepram in fronte
ejus, et festinato expulerunt eum. Sed et
ipse perterritus, acceleravit egredi, eo quod
sensisset illico plagam Domini. 21 Fuit
igitur Ozias rex leprosus usque ad diem
mortis suæ, et habitavit in domo separata
plenus lepra, ob quam ejectus fuerat de domo
Domini. Porro Joatham filius ejus rexit
domum regis, et judicabat populum terræ.
22 Reliqua autem sermonum Oziæ priorum
et novissimorum, scripsit Isaias filius Amos,
propheta. 23 Dormivitque Ozias cum patri-
bus suis, et sepelierunt eum in agro regalium
sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regna-
vitque Joatham filius ejus pro eo.

CAPUT XXVII.

1 VIGINTI quinque annorum erat Joatham
cum regnare cœpisset, et sedecim annis reg-
navit in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa
filia Sadoc. 2 Fecitque quod rectum erat
coram Domino, juxta omnia quæ fecerat
Ozias pater suus, excepto quod non est
ingressus templum Domini, et adhuc populus
delinquebat. 3 Ipse ædificavit portam domus
Domini excelsam, et in muro Ophel multa
construxit. 4 Urbes quoque ædificavit in
montibus Juda, et in saltibus castella et
turres. 5 Ipse pugnavit contra regem filiorum
Ammon, et vicit eos, dederuntque ei filii
Ammon in tempore illo centum talenta
argenti, et decem millia coros tritici, ac
totidem coros hordei: hæc ei præbuerunt
filii Ammon, in anno secundo et tertio.
6 Corroboratusque est Joatham, eo quod di-
rexisset vias suas coram Domino Deo suo.

7 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־מִלְחֲמֹתָיו וּדְרָכָיו
הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה : 8 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם : 9 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָחָז בְּנוֹ
תַּחְתָּיו :

פרשה כח :

1 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְלֹא־עָשָׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִיד אָבִיו : 2 וַיֵּלֶךְ
בְּדַרְכֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם מַסֵּכוֹת עָשָׂה
לַבְּעָלִים : 3 וְהוּא הִקְטִיר בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם
וַיַּבְעֵר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
4 וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן : 5 וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהָיו
בְּיַד מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּכּוּ־בוֹ וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ
שִׁבְיָה גְדוֹלָה וַיָּבִיאוּ דַּרְמָשֶׂק וְגַם בְּיַד־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִתָּן וַיַּךְ־בּוֹ מַכָּה גְדוֹלָה :
6 וַיַּהֲרֹג פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ בִּיהוּדָה מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בְּיוֹם אֶחָד הַכֹּל בְּנֵי־חָיִל
בְּעָזְבָם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם :
7 וַיַּהֲרֹג זִכְרִי ׀ גִּבּוֹר אֶפְרַיִם אֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ
בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַזְרִיקָם נְגִיד הַבָּיִת וְאֶת־
אֶלְקָנָה מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ : 8 וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם מָאתַיִם אֶלֶף נָשִׁים בָּנִים
וּבָנוֹת וְגַם־שָׁלָל רָב בָּזְזוּ מֵהֶם וַיָּבִיאוּ
אֶת־הַשָּׁלָל לְשֹׁמְרוֹן : 9 וְשָׁם הָיָה ׀ נָבִיא
לַיהוָה עֹדֵד שְׁמוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא הַבָּא
לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בַּחֲמַת יְהוָה
אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵיכֶם עַל־יְהוּדָה נְתָנָם בְּיֶדְכֶם
וַתַּהַרְגוּ־בָם בְּזַעַף עַד לַשָּׁמַיִם הִגִּיעַ :
10 וְעַתָּה בְּנֵי־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם אַתֶּם
אֹמְרִים לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת לָכֶם
הֲלֹא רַק־אַתֶּם עִמָּכֶם אֲשָׁמוֹת לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : 11 וְעַתָּה שְׁמָעוּנִי וְהָשִׁיבוּ
הַשִּׁבְיָה אֲשֶׁר שְׁבִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי חֲרוֹן
אַף־יְהוָה עֲלֵיכֶם : 12 וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים
מֵרָאשֵׁי בְנֵי־אֶפְרַיִם עֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹחָנָן
בֶּרֶכְיָהוּ בֶן־מְשִׁלֵּמוֹת וִיחִזְקִיָּהוּ בֶּן־שַׁלֻּם
וַעֲמָשָׂא בֶּן־חַדְלָי עַל־הַבָּאִים מִן־הַצָּבָא :

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ
αἱ πράξεις αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. [8 Καὶ εἴκοσι καὶ
πέντε ἐτῶν ἦν βασιλεύσας, καὶ ἓξ καὶ δέκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.] 9 Καὶ ἐκοιμήθη
Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΥΙΟΣ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐπορεύθη
κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ γὰρ
γλυπτὰ ἐποίησε, 3 Καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν
γὲ Βενεννὸμ καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς
κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλόθρευσε
Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ
ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. 5 Καὶ παρέ-
δωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς
βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ
ᾐχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ
ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν· καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως
Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ
πληγὴν μεγάλην. 6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ
Ῥομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδᾳ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν
τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς Κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρὶ ὁ δυνατὸς
τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως
καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ
ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς
καὶ θυγατέρας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ
αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν.
9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, Ὠδὴδ
ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς
δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἰδοὺ ὀργὴ Κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων
ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς
χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ,
καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακε. 10 Καὶ νῦν υἱοὺς
Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι
εἰς δούλους καὶ δούλας· οὐκ ἰδού εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν
μαρτυρῆσαι Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν; 11 Καὶ νῦν
ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν
ἣν ᾐχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ
θυμοῦ Κυρίου ἐφ᾽ ὑμῖν. 12 Καὶ ἀνέστησαν
ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, Οὐδείας ὁ
τοῦ Ἰωανοῦ καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μωσολαμὼθ
καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σελλὴμ καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ
Ἐλδαΐ, ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου

7 Reliqua autem sermonum Joatham, et
omnes pugnæ ejus, et opera, scripta sunt in
Libro regum Israel et Juda. 8 Viginti
quinque annorum erat cum regnare cœpisset,
et sedecim annis regnavit in Jerusalem.
9 Dormivitque Joatham cum patribus suis, et
sepelierunt eum in civitate David: et regnavit
Achaz filius ejus pro eo.

CAPUT XXVIII.

1 Viginti annorum erat Achaz cum reg-
nare cœpisset: et sedecim annis regnavit
in Jerusalem: non fecit rectum in conspectu
Domini sicut David pater ejus: 2 Sed
ambulavit in viis regum Israel, insuper et
statuas fudit Baalim. 3 Ipse est, qui adolevit
incensum in valle Benennom, et lustravit
filios suos in igne, juxta ritum gentium, quas
interfecit Dominus in adventu filiorum Israel.
4 Sacrificabat quoque, et thymiama succende-
bat in excelsis, et in collibus, et sub omni
ligno frondoso. 5 Tradiditque eum Dominus
Deus ejus in manu regis Syriæ, qui percussit
eum, magnamque prædam cepit de ejus im-
perio, et adduxit in Damascum: manibus
quoque regis Israel traditus est, et percussus
plaga grandi. 6 Occiditque Phacee, filius
Romeliæ, de Juda centum viginti millia in die
uno, omnes viros bellatores: eo quod reliquis-
sent Dominum Deum patrum suorum.
7 Eodem tempore occidit Zechri, vir potens
ex Ephraim, Maasiam filium regis, et Ezri-
cam ducem domus ejus, Elcanam quoque
secundum a rege. 8 Ceperuntque filii Israel
de fratribus suis ducenta millia mulierum,
puerorum, et puellarum, et infinitam prædam:
pertuleruntque eam in Samariam. 9 Ea
tempestate erat ibi propheta Domini, nomine
Oded: qui egressus obviam exercitui venienti
in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dominus
Deus patrum vestrorum contra Juda, tradidit
eos in manibus vestris, et occidistis eos atro-
citer, ita ut ad cælum pertingeret vestra
crudelitas. 10 Insuper filios Juda et Jeru-
salem vultis vobis subjicere in servos et
ancillas; quod nequaquam facto opus est:
peccastis enim super hoc Domino Deo vestro.
11 Sed audite consilium meum, et redu-
cite captivos, quos adduxistis de fratribus
vestris, quia magnus furor Domini imminet
vobis. 12 Steterunt itaque viri de prin-
cipibus filiorum Ephraim, Azarias filius
Johanan, Barachias filius Mosollamoth,
Ezechias filius Sellum, et Azama filius
Adali, contra eos qui veniebant de prœlio,

13 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לֹא־תָבִיאוּ אֶת־הַשִּׁבְיָה
הֵנָּה כִּי לְאַשְׁמַת יְהוָה עָלֵינוּ אַתֶּם
אֹמְרִים לְהֹסִיף עַל־חַטֹּאתֵנוּ וְעַל־אַשְׁמָתֵנוּ
כִּי־רַבָּה אַשְׁמָה לָנוּ וַחֲרוֹן אַף עַל־יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיַּעֲזֹב הֶחָלוּץ אֶת־הַשִּׁבְיָה וְאֶת־הַבִּזָּה
לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־הַקָּהָל׃ 15 וַיָּקֻמוּ
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ
בַשִּׁבְיָה וְכָל־מַעֲרֻמֵּיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשָּׁלָל
וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיַּשְׁקוּם
וַיְסֻכוּם וַיְנַהֲלוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל־כּוֹשֵׁל
וַיְבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר־הַתְּמָרִים אֵצֶל אֲחֵיהֶם
וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃ 16 בָּעֵת הַהִיא
שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל־מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעְזֹר
לוֹ׃ 17 וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ בִיהוּדָה
וַיִּשְׁבּוּ־שֶׁבִי׃ 18 וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי
הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־בֵּית־
שֶׁמֶשׁ וְאֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־הַגְּדֵרוֹת וְאֶת־שׂוֹכוֹ
וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־תִּמְנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־
גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 19 כִּי־
הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל מַעַל
בַּיהוָה׃ 20 וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת פִּלְנְאֶסֶר
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ וְלֹא חֲזָקוֹ׃ 21 כִּי־
חָלַק אָחָז אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה
לוֹ׃ 22 וּבְעֵת הָצֵר לוֹ וַיּוֹסֶף לִמְעוֹל
בַּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז׃ 23 וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי
דַרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי־
אֲרָם הֵם מַעְזְרִים אוֹתָם לָהֶם אֲזַבֵּחַ
וְיַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל־
יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת־כְּלֵי בֵית־
הָאֱלֹהִים וַיְקַצֵּץ אֶת־כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים
וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ
מִזְבְּחוֹת בְּכָל־פִּנָּה בִּירוּשָׁלִָם׃ 25 וּבְכָל־
עִיר וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה בָמוֹת לְקַטֵּר
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו׃ 26 וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל־דְּרָכָיו הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר בִּירוּשָׁלִַם כִּי לֹא
הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχ-
μαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν
τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν,
ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ
Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολε-
μισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον
τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. 15 Καὶ
ἀνέστησαν ἄνδρες οἳ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ
ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τοὺς
γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν
αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτούς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν
καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις
παντὸς ἀσθενοῦντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς
Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν,
καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν. 16 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς βασιλέα
Ἀσσοὺρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, 17 Ὅτι οἱ
Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξεν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ
ᾐχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν. 18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ
λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺς καὶ
τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν
Αἰλὼν καὶ τὴν Γαληρὼ καὶ τὴν Σωχὼ καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ τὴν Γαμζὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ κατῴ-
κησαν ἐκεῖ. 19 Ὅτι ἐταπείνωσε Κύριος τὸν Ἰούδαν
διὰ Ἄχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει
ἀπὸ Κυρίου. 20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλγα-
φελλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ ἔθλιψεν αὐτόν.
21 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ
ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ
ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσούρ· καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν
αὐτῷ ἦν, 22 Ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν. Καὶ
προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ 23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς
Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ
βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς,
αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήψονταί μου· καὶ
αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἀπέστησεν Ἄχαζ τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου
καὶ κατέκοψεν αὐτά, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου
Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ
γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ, 25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει
καὶ πόλει ἐν Ἰούδᾳ ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς
ἀλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν. 26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ
καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται ἰδοὺ
γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ, ὅτι οὐκ
εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων
Ἰσραήλ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.

13 Et dixerunt eis: Non introducetis huc
captivos, ne peccemus Domino. Quare vultis
adjicere super peccata nostra, et vetera
cumulare delicta? grande quippe peccatum
est, et ira furoris Domini imminet super
Israel. 14 Dimiseruntque viri bellatores
prædam, et universa quæ ceperant, coram
principibus, et omni multitudine. 15 Stete-
runtque viri, quos supra memoravimus, et
apprehendentes captivos, omnesque qui nudi
erant, vestierunt de spoliis; cumque vestissent
eos, et calceassent, et refecissent cibo ac potu,
unxissentque propter laborem, et adhibuissent
eis curam: quicumque ambulare non poterant,
et erant imbecillo corpore, imposuerunt eos
jumentis, et adduxerunt Jericho civitatem
palmarum ad fratres eorum, ipsique reversi
sunt in Samariam. 16 Tempore illo misit
rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans
auxilium. 17 Veneruntque Idumæi, et per-
cusserunt multos ex Juda, et ceperunt prædam
magnam. 18 Philisthiim quoque diffusi sunt
per urbes campestres, et ad meridiem Juda:
ceperuntque Bethsames, et Aialon, et Gade-
roth, Socho quoque, et Thamnan, et Gamzo,
cum viculis suis, et habitaverunt in eis.
19 Humiliaverat enim Dominus Judam propter
Achaz regem Juda, eo quod nudasset eum
auxilio, et contemptui habuisset Dominum.
20 Adduxitque contra eum Thelgathphalnasar
regem Assyriorum, qui et afflixit eum, et
nullo resistente vastavit. 21 Igitur Achaz,
spoliata domo Domini, et domo regum ac
principum, dedit regi Assyriorum munera, et
tamen nihil ei profuit. 22 Insuper et tempore
angustiæ suæ auxit contemptum in Dominum,
ipse per se rex Achaz, 23 Immolavit diis
Damasci victimas percussoribus suis, et dixit:
Dii regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego
placabo hostiis, et aderunt mihi, cum econ-
trario ipsi fuerint ruinæ ei, et universo Israel.
24 Direptis itaque Achaz omnibus vasis
domus Dei, atque confractis, clausit januas
templi Dei, et fecit sibi altaria in universis
angulis Jerusalem. 25 In omnibus quoque
urbibus Juda extruxit aras ad cremandum
thus, atque ad iracundiam provocavit Do-
minum Deum patrum suorum. 26 Reliqua
autem sermonum ejus, et omnium operum
suorum priorum et novissimorum, scripta sunt
in Libro regum Juda et Israel. 27 Dormivit-
que Achaz cum patribus suis, et sepelierunt
eum in civitate Jerusalem: neque enim
receperunt eum in sepulchra regum Israel.
Regnavitque Ezechias filius ejus pro eo.

פרשה כט :

1 יְחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם
אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת־זְכַרְיָהוּ׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃
3 הוּא בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה
וַיְחַזְּקֵם׃ 4 וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם
וַיַּאַסְפֵם לִרְחוֹב הַמִּזְרָח׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם
שְׁמָעוּנִי הַלְוִיִּם עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ
אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ
אֶת־הַנִּדָּה מִן־הַקֹּדֶשׁ׃ 6 כִּי־מָעֲלוּ אֲבֹתֵינוּ
וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַזְבֻהוּ
וַיַּסֵּבּוּ פְנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ־עֹרֶף׃
7 גַּם סָגְרוּ דַּלְתוֹת הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת־
הַנֵּרוֹת וּקְטֹרֶת לֹא הִקְטִירוּ וְעֹלָה לֹא־
הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיְהִי
קֶצֶף יְהוָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ וַיִּתְּנֵם
לְזַעֲוָה לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם
רֹאִים בְּעֵינֵיכֶם׃ 9 וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ
בֶּחָרֶב וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי עַל־
זֹאת׃ 10 עַתָּה עִם־לְבָבִי לִכְרוֹת בְּרִית
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן
אַפּוֹ׃ 11 בָּנַי עַתָּה אַל־תִּשָּׁלוּ כִּי־בָכֶם בָּחַר
יְהוָה לַעֲמֹד לְפָנָיו לְשָׁרְתוֹ וְלִהְיוֹת לוֹ
מְשָׁרְתִים וּמַקְטִרִים׃ 12 וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מַחַת
בֶּן־עֲמָשַׂי וְיוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָהוּ מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִי
וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן־עַבְדִּי וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־
יְהַלֶּלְאֵל וּמִן־הַגֵּרְשֻׁנִּי יוֹאָח בֶּן־זִמָּה וְעֵדֶן
בֶּן־יוֹאָח׃ 13 וּמִן־בְּנֵי אֱלִיצָפָן שִׁמְרִי וִיעוּאֵל
וּמִן־בְּנֵי אָסָף זְכַרְיָהוּ וּמַתַּנְיָהוּ׃
14 וּמִן־בְּנֵי הֵימָן יְחוּאֵל וְשִׁמְעִי וּמִן־בְּנֵי
יְדוּתוּן שְׁמַעְיָה וְעֻזִּיאֵל׃ 15 וַיַּאַסְפוּ אֶת־
אֲחֵיהֶם וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבֹאוּ כְמִצְוַת־הַמֶּלֶךְ
בְּדִבְרֵי יְהוָה לְטַהֵר בֵּית יְהוָה׃ 16 וַיָּבֹאוּ
הַכֹּהֲנִים לִפְנִימָה בֵית־יְהוָה לְטַהֵר וַיּוֹצִיאוּ
אֵת כָּל־הַטֻּמְאָה אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּהֵיכַל
יְהוָה לַחֲצַר בֵּית יְהוָה וַיְקַבְּלוּ הַלְוִיִּם
לְהוֹצִיא לְנַחַל־קִדְרוֹן חוּצָה׃ 17 וַיָּחֵלּוּ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְקַדֵּשׁ וּבְיוֹם שְׁמוֹנָה
לַחֹדֶשׁ בָּאוּ לְאוּלָם יְהוָה וַיְקַדְּשׁוּ אֶת־
בֵּית־יְהוָה לְיָמִים שְׁמוֹנָה וּבְיוֹם שִׁשָּׁה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן כִּלּוּ׃

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὢν εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν, καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιὰ θυγάτηρ
Ζαχαρίου. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέῳξε τὰς θύρας
οἴκου Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς. 4 Καὶ
εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ
κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς,
5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν
ἁγνίσθητε, καὶ ἁγνίσατε τὸν οἶκον Κυρίου θεοῦ
τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν
ἐκ τῶν ἁγίων. 6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν
τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ
ἔδωκαν αὐχένα· 7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας
τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα
οὐκ ἐθυμίασαν, καὶ ὁλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν
ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ Ἰσραήλ. 8 Καὶ ὠργίσθη ὀργῇ
Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς συρισμόν, ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν. 9 Καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ
οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστιν. 10 Ἐπὶ τούτοις νῦν
ἐστὶν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην μου, διαθήκην
Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν
τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν. 11 Καὶ νῦν μὴ
διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ᾑρέτικε Κύριος στῆναι
ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουρ-
γοῦντας καὶ θυμιῶντας. 12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ
Λευῖται, Μαὰθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ
Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ Κὶς ὁ τοῦ Ἀβδὶ καὶ Ἀζαρίας ὁ τοῦ
Ἰλαελήλ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνὶ Ἰωδαὰδ ὁ
τοῦ Ζεμμὰθ καὶ Ἰωαδάμ, οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά,
13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰν Ζαμβρὶ καὶ Ἰειήλ,
καὶ τῶν υἱῶν Ἀσὰφ Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας,
14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἱμὰν Ἰειὴλ καὶ Σεμεΐ, καὶ
τῶν υἱῶν Ἰδιθοὺν Σαμαίας καὶ Ὀζιήλ· 15 Καὶ
συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ ἡγνίσθησαν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος
Κυρίου καθαρίσαι τὸν οἶκον Κυρίου. 16 Καὶ
εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
ἁγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν
εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν
οἴκου Κυρίου, καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν
εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων ἔξω. 17 Καὶ ἤρξατο
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς
ἁγνίσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς
εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἥγνισαν τὸν
οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν.

CAPUT XXIX.

1 IGITUR Ezechias regnare cœpit, cum
viginti quinque esset annorum, et viginti
novem annis regnavit in Jerusalem : nomen
matris ejus Abia, filia Zachariæ. 2 Fecitque
quod erat placitum in conspectu Domini,
juxta omnia quæ fecerat David pater ejus.
3 Ipse anno et mense primo regni sui, aperuit
valvas domus Domini, et instauravit eas :
4 Adduxitque sacerdotes atque Levitas, et
congregavit eos in plateam orientalem. 5 Dix-
itque ad eos : Audite me Levitæ, et sanctifi-
camini, mundate domum Domini Dei patrum
vestrorum, et auferte omnem immunditiam de
sanctuario. 6 Peccaverunt patres nostri, et
fecerunt malum in conspectu Domini Dei
nostri, derelinquentes eum : averterunt facies
suas a tabernaculo Domini, et præbuerunt
dorsum. 7 Clauserunt ostia, quæ erant in
porticu, et extinxerunt lucernas, incensumque
non adoleverunt, et holocausta non obtulerunt
in sanctuario Deo Israel. 8 Concitatus est
itaque furor Domini super Judam et Jerusalem,
tradiditque eos in commotionem, et in interi-
tum, et in sibilum, sicut ipsi cernitis oculis
vestris. 9 En, corruerunt patres nostri gladiis;
filii nostri, et filiæ nostræ, et conjuges captivæ
ductæ sunt, propter hoc scelus. 10 Nunc
ergo placet mihi ut ineamus fœdus cum
Domino Deo Israel, et avertet a nobis furorem
iræ suæ. 11 Filii mei nolite negligere, vos
elegit Dominus ut stetis coram eo, et minis-
tretis illi, colatisque eum, et cremetis ei
incensum. 12 Surrexerunt ergo Levitæ :
Mahath filius Amasai, et Joel filius Azariæ,
de filiis Caath : porro de filiis Merari, Cis
filius Abdi, et Azarias filius Jelaleel. De
filiis autem Gersom, Joah filius Zemma, et
Eden filius Joah. 13 At vero de filiis Eli-
saphan, Samri, et Jahiel. De filiis quoque
Asaph, Zacharias, et Mathanias : 14 Necnon
de filiis Heman, Jahiel, et Semei : sed et de
filiis Idithun, Semeias, et Oziel. 15 Congre-
gaveruntque fratres suos, et sanctificati sunt,
et ingressi sunt juxta mandatum regis et
imperium Domini, ut expiarent domum Dei.
16 Sacerdotes quoque ingressi templum
Domini ut sanctificarent illud, extulerunt
omnem immunditiam, quam intro repere-
rant in vestibulo domus Domini, quam tule-
runt Levitæ, et asportaverunt ad torrentem
Cedron foras. 17 Cœperunt autem prima
die mensis primi mundare, et in die oc-
tavo ejusdem mensis ingressi sunt porticum
templi Domini, expiaveruntque templum
diebus octo, et in die sextadecima men-
sis ejusdem, quod cœperant impleverunt.

18 וַיָּבוֹאוּ פְנִימָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמְרוּ טִהַרְנוּ אֶת־כָּל־בֵּית יְהוָה וְאֶת־
מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־שֻׁלְחַן
הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו׃ 19 וְאֵת כָּל־
הַכֵּלִים אֲשֶׁר הִזְנִיחַ הַמֶּלֶךְ אָחָז בְּמַלְכוּתוֹ
בְּמַעֲלוֹ הֵכַנּוּ וְהִקְדָּשְׁנוּ וְהִנָּם לִפְנֵי
מִזְבַּח יְהוָה׃ 20 וַיַּשְׁכֵּם יְחִזְקִיָּהוּ
הַמֶּלֶךְ וַיֶּאֱסֹף אֵת שָׂרֵי הָעִיר וַיַּעַל בֵּית
יְהוָה׃ 21 וַיָּבִיאוּ פָרִים־שִׁבְעָה וְאֵילִים
שִׁבְעָה וּכְבָשִׂים שִׁבְעָה וּצְפִירֵי עִזִּים
שִׁבְעָה לְחַטָּאת עַל־הַמַּמְלָכָה וְעַל־הַמִּקְדָּשׁ
וְעַל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
לְהַעֲלוֹת עַל־מִזְבַּח יְהוָה׃ 22 וַיִּשְׁחֲטוּ
הַבָּקָר וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקוּ
הַמִּזְבֵּחָה וַיִּשְׁחֲטוּ הָאֵילִים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם
הַמִּזְבֵּחָה וַיִּשְׁחֲטוּ הַכְּבָשִׂים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם
הַמִּזְבֵּחָה׃ 23 וַיַּגִּישׁוּ אֶת־שְׂעִירֵי הַחַטָּאת
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקָּהָל וַיִּסְמְכוּ יְדֵיהֶם
עֲלֵיהֶם׃ 24 וַיִּשְׁחָטוּם הַכֹּהֲנִים וַיְחַטְּאוּ
אֶת־דָּמָם הַמִּזְבֵּחָה לְכַפֵּר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
כִּי לְכָל־יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה
וְהַחַטָּאת׃ 25 וַיַּעֲמֵד אֶת־הַלְוִיִּם בֵּית
יְהוָה בִּמְצִלְתַּיִם בִּנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת
בְּמִצְוַת דָּוִיד וְגָד חֹזֵה־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן
הַנָּבִיא כִּי בְיַד־יְהוָה הַמִּצְוָה בְּיַד
נְבִיאָיו׃ 26 וַיַּעַמְדוּ הַלְוִיִּם בִּכְלֵי
דָוִיד וְהַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 27 וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה לְהַמִּזְבֵּחַ וּבְעֵת
הֵחֵל הָעוֹלָה הֵחֵל שִׁיר־יְהוָה וְהַחֲצֹצְרוֹת
וְעַל־יְדֵי כְּלֵי דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
28 וְכָל־הַקָּהָל מִשְׁתַּחֲוִים וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר
וְהַחֲצֹצְרוֹת מַחְצְצְרִים הַכֹּל עַד לִכְלוֹת
הָעֹלָה׃ 29 וּכְכַלּוֹת לְהַעֲלוֹת כָּרְעוּ
הַמֶּלֶךְ וְכָל־הַנִּמְצְאִים אִתּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
30 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לַלְוִיִּם
לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדִבְרֵי דָוִיד וְאָסָף הַחֹזֶה
וַיְהַלְלוּ עַד־לְשִׂמְחָה וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
31 וַיַּעַן יְחִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר עַתָּה
מִלֵּאתֶם יֶדְכֶם לַיהוָה גֹּשׁוּ וְהָבִיאוּ
זְבָחִים וְתוֹדוֹת לְבֵית יְהוָה וַיָּבִיאוּ
הַקָּהָל זְבָחִים וְתוֹדוֹת וְכָל־נְדִיב לֵב עֹלוֹת׃

18 Καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα
καὶ εἶπαν Ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου,
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ
σκεύη αὐτῆς, 19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν
ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίσαμεν,
ἰδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου.
20 Καὶ ὤρθρισεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ συνή-
γαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς
οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ ἀνήνεγκε μόσχους ἑπτά,
κριοὺς ἑπτά, ἀμνοὺς ἑπτά, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ
περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν
ἁγίων καὶ περὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς
Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον Κυρίου. 22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ
ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς, καὶ προσέ-
χεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν
τοὺς ἀμνούς, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσια-
στηρίῳ. 23 Καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς
περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ᾽
αὐτούς. 24 Καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ
ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ἐξιλάσαντο περὶ παντὸς Ἰσραήλ, ὅτι εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἡ ὁλοκαύτωσις καὶ
τὰ περὶ ἁμαρτίας. 25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευίτας
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ
ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασι-
λέως καὶ Γὰδ τοῦ ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ Νάθαν
τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίου τὸ πρόσταγμα
ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν· 26 Καὶ ἔστησαν οἱ
Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς
σάλπιγξι. 27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἀνενέγκαι τὴν
ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν τῷ
ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὁλοκαύτωσιν ἤρξαντο
ᾄδειν Κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα
Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ. 28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ᾄδοντες καὶ σάλπιγγες
σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις.
29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ
βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες καὶ προσεκύ-
νησαν. 30 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες τοῖς Λευίταις ὑμνεῖν τὸν Κύριον ἐν
λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ τοῦ προφήτου· καὶ
ὕμνουν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύ-
νησαν. 31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκίας καὶ εἶπε Νῦν
ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσαγάγετε
καὶ φέρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον
Κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις.

18 Ingressi quoque sunt ad Ezechiam re-
gem, et dixerunt ei: Sanctificavimus omnem
domum Domini, et altare holocausti, vasa-
que ejus, necnon et mensam propositionis
cum omnibus vasis suis, 19 Cunctamque
templi supellectilem, quam polluerat rex
Achaz in regno suo, postquam prævaricatus
est: et ecce exposita sunt omnia coram altare
Domini. 20 Consurgensque diluculo Ezechias
rex, adunavit omnes principes civitatis, et
ascendit in domum Domini: 21 Obtulerunt-
que simul tauros septem, et arietes septem,
agnos septem, et hircos septem, pro peccato,
pro regno, pro sanctuario, pro Juda, dixitque
sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super
altare Domini. 22 Mactaverunt igitur tauros,
et susceperunt sanguinem sacerdotes, et fude-
runt illum super altare, mactaverunt etiam
arietes, et illorum sanguinem super altare
fuderunt, immolaveruntque agnos, et fude-
runt super altare sanguinem. 23 Applicu-
erunt hircos pro peccato, coram rege et
universa multitudine, imposueruntque manus
suas super eos: 24 Et immolaverunt illos
sacerdotes, et asperserunt sanguinem eorum
coram altare pro piaculo universi Israelis: pro
omni quippe Israel præceperat rex ut holo-
caustum fieret, et pro peccato. 25 Constituit
quoque Levitas in domo Domini, cum cym-
balis, et psalteriis, et citharis, secundum
dispositionem David regis, et Gad videntis, et
Nathan prophetæ: siquidem Domini præ-
ceptum fuit, per manum prophetarum ejus.
26 Steteruntque Levitæ tenentes organa
David, et sacerdotes tubas. 27 Et jussit
Ezechias ut offerrent holocausta super altare:
cumque offerrentur holocausta, cœperunt
laudes canere Domino, et clangere tubis,
atque in diversis organis, quæ David rex
Israel præparaverat, concrepare. 28 Omni
autem turba adorante, cantores, et ii qui
tenebant tubas, erant in officio suo, donec
compleretur holocaustum. 29 Cumque finita
esset oblatio, incurvatus est rex, et omnes
qui erant cum eo, et adoraverunt. 30 Præ-
cepitque Ezechias et principes Levitis,
ut laudarent Dominum sermonibus David,
et Asaph videntis: qui laudaverunt eum
magna lætitia, et incurvato genu adorave-
runt. 31 Ezechias autem etiam hæc addidit:
Implestis manus vestras Domino, accedite,
et offerte victimas, et laudes in domo Do-
mini. Obtulit ergo universa multitudo hos-
tias, et laudes, et holocausta, mente devota.

32 וַיְהִי מִסְפַּר הָעֹלָה אֲשֶׁר־הֵבִיאוּ הַקָּהָל
בָּקָר שִׁבְעִים אֵילִים מֵאָה כְּבָשִׂים מָאתָיִם
לְעֹלָה לַיהוָה כָּל־אֵלֶּה׃ 33 וְהַקֳּדָשִׁים
בָּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת וְצֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים׃
34 רַק הַכֹּהֲנִים הָיוּ לִמְעָט וְלֹא יָכְלוּ
לְהַפְשִׁיט אֶת־כָּל־הָעֹלוֹת וַיְחַזְּקוּם אֲחֵיהֶם
הַלְוִיִּם עַד־כְּלוֹת הַמְּלָאכָה וְעַד־יִתְקַדְּשׁוּ
הַכֹּהֲנִים כִּי הַלְוִיִּם יִשְׁרֵי לֵבָב לְהִתְקַדֵּשׁ
מֵהַכֹּהֲנִים׃ 35 וְגַם־עֹלָה לָרֹב בְּחֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים וּבַנְּסָכִים לָעֹלָה וַתִּכּוֹן עֲבוֹדַת
בֵּית־יְהוָה׃ 36 וַיִּשְׂמַח יְחִזְקִיָּהוּ וְכָל־הָעָם
עַל הַהֵכִין הָאֱלֹהִים לָעָם כִּי בְּפִתְאֹם
הָיָה הַדָּבָר׃

פרשה ל׃

1 וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה וְגַם־אִגְּרוֹת כָּתַב עַל־אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה לָבוֹא לְבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלִָם
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
2 וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל־הַקָּהָל בִּירוּשָׁלִָם
לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי׃ 3 כִּי לֹא
יָכְלוּ לַעֲשֹׂתוֹ בָּעֵת הַהִיא כִּי הַכֹּהֲנִים
לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ לְמַדַּי וְהָעָם לֹא־נֶאֶסְפוּ
לִירוּשָׁלִָם׃ 4 וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וּבְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל׃ 5 וַיַּעֲמִידוּ דָבָר
לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר־שֶׁבַע
וְעַד־דָּן לָבוֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי־
יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִָם כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ
כַּכָּתוּב׃ 6 וַיֵּלְכוּ הָרָצִים בָּאִגְּרוֹת מִיַּד
הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וּכְמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב
אֶל־הַפְּלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִכַּף מַלְכֵי
אַשּׁוּר׃ 7 וְאַל־תִּהְיוּ כַּאֲבוֹתֵיכֶם וְכַאֲחֵיכֶם
אֲשֶׁר מָעֲלוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם
לְשַׁמָּה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים׃ 8 עַתָּה אַל־
תַּקְשׁוּ עָרְפְּכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תְּנוּ־יָד לַיהוָה
וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָשֹׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ׃
9 כִּי בְשׁוּבְכֶם עַל־יְהוָה אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלָשׁוּב לָאָרֶץ
הַזֹּאת כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא־יָסִיר פָּנִים מִכֶּם אִם־תָּשׁוּבוּ אֵלָיו׃

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑβδομήκοντα, κριοὶ
ἑκατόν, ἀμνοὶ διακόσιοι, εἰς ὁλοκαύτωσιν Κυρίῳ
πάντα ταῦτα. 33 Καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι
ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια. 34 Ἀλλ᾽ ἢ οἱ
ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τὴν
ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον,
καὶ ἕως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευῖται
προθύμως ἥγνισαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. 35 Καὶ ἡ
ὁλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως
τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὁλοκαυτώσεως·
καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου, 36 Καὶ
ηὐφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἡτοι-
μακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ
λόγος.

ΚΕΦ. λ΄.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραῒμ
καὶ Μανασσῆ ἐλθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσαλὴμ ποιῆσαι τὸ
φασὲκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ. 3 Οὐ γὰρ ἠδυνά-
σθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ
ἱερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς οὐ
συνήχθη εἰς Ἱερουσαλημ. 4 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος
ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλη-
σίας. 5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν
παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δὰν ἐλθόντας
ποιῆσαι τὸ φασὲκ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.
6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστο-
λαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς
πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα
τοῦ βασιλέως λέγοντες Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέ-
ψατε πρὸς Κύριον θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασεσωσμένους
τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσούρ.
7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ
ἀδελφοὶ ὑμῶν οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου θεοῦ
πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν
καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε. 8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν· δότε
δόξαν Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε
τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀφ᾽ ὑμῶν
θυμὸν ὀργῆς. 9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς
Κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλω-
τισάντων αὐτούς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν
ταύτην· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν.

32 Porro numerus holocaustorum, quæ obtulit
multitudo, hic fuit: tauros septuaginta,
arietes centum, agnos ducentos. 33 Sanctifi-
caveruntque Domino boves sexcentos, et oves
tria millia. 34 Sacerdotes vero pauci erant,
nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum
detraherent: unde et Levitæ fratres eorum
adjuverunt eos, donec impleretur opus, et
sanctificarentur antistites: Levitæ quippe
faciliori ritu sanctificantur, quam sacerdotes.
35 Fuerunt ergo holocausta plurima, adipes
pacificorum, et libamina holocaustorum: et
completus est cultus domus Domini. 36 Læ-
tatusque est Ezechias, et omnis populus, eo
quod ministerium Domini esset expletum.
De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAPUT XXX.

1 Misit quoque Ezechias ad omnem
Israel et Judam: scripsitque epistolas ad
Ephraim et Manassen, ut venirent ad domum
Domini in Jerusalem, et facerent Phase Do-
mino Deo Israel. 2 Inito ergo consilio regis
et principum, et universi cœtus Jerusalem,
decreverunt ut facerent Phase mense secundo.
3 Non enim potuerant facere in tempore suo,
quia sacerdotes, qui possent sufficere, sanctifi-
cati non fuerant, et populus nondum congre-
gatus fuerat in Jerusalem. 4 Placuitque
sermo regi, et omni multitudini. 5 Et decre-
verunt ut mitterent nuntios in universum
Israel, de Bersabee usque Dan, ut venirent, et
facerent Phase Domino Deo Israel in Jeru-
salem: multi enim non fecerant sicut lege
præscriptum est. 6 Perrexeruntque cursores
cum epistolis ex regis imperio, et principum
ejus, in universum Israel et Judam, juxta id,
quod rex jusserat, prædicantes: Filii Israel
revertimini ad Dominum Deum Abraham, et
Isaac, et Israel: et revertetur ad reliquias,
quæ effugerunt manum regis Assyriorum.
7 Nolite fieri sicut patres vestri et fratres,
qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum,
qui tradidit eos in interitum, ut ipsi cernitis.
8 Nolite indurare cervices vestras, sicut
patres vestri: tradite manus Domino, et
venite ad sanctuarium ejus, quod sanctificavit
in æternum: servite Domino Deo patrum
vestrorum, et avertetur a vobis ira furoris
ejus. 9 Si enim vos reversi fueritis ad
Dominum: fratres vestri et filii habebunt
misericordiam coram dominis suis, qui
illos duxerunt captivos, et revertentur in
terram hanc: pius enim et clemens est
Dominus Deus vester, et non avertet fa-
ciem suam a vobis, si reversi fueritis ad eum.

10 ויהיו הרצים עברים מעיר ׀
לעיר בארץ־אפרים ומנשה ועד־זבלון
ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם׃
11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון
נכנעו ויבאו לירושלם׃ 12 גם ביהודה
היתה יד האלהים לתת להם לב אחד
לעשות מצות המלך והשרים בדבר
יהוה׃ 13 ויאספו ירושלם עם־רב לעשות
את־חג המצות בחדש השני קהל לרב
מאד׃ 14 ויקמו ויסירו את־המזבחות אשר
בירושלם ואת כל־המקטרות הסירו
וישליכו לנחל קדרון׃ 15 וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש השני והכהנים
והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות
בית יהוה׃ 16 ויעמדו על־עמדם
כמשפטם כתורת משה איש־האלהים
הכהנים זרקים את־הדם מיד הלוים׃
17 כי־רבת בקהל אשר לא־התקדשו והלוים
על־שחיטת הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה׃ 18 כי מרבית העם רבת
מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו
כי־אכלו את־הפסח בלא ככתוב כי התפלל
יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר
בעד׃ 19 כל־לבבו הכין לדרוש האלהים ׀
יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש׃
20 וישמע יהוה אל־יחזקיהו וירפא את־
העם׃ 21 ויעשו בני־ישראל
הנמצאים בירושלם את־חג המצות שבעת
ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה
יום ׀ ביום הלוים והכהנים בכלי עז
ליהוה׃ 22 וידבר יחזקיהו על־לב כל־
הלוים המשכילים שכל־טוב ליהוה
ויאכלו את־המועד שבעת הימים מזבחים
זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי
אבותיהם׃ 23 ויועצו כל־הקהל לעשות
שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים
שמחה׃ 24 כי חזקיהו מלך־יהודה הרים
לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן
והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן
עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב׃
25 וישמחו ׀ כל־קהל יהודה והכהנים
והלוים וכל־הקהל הבאים מישראל והגרים
הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה׃

10 *Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ*
πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ καὶ ἕως
Ζαβουλών· καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν
καὶ καταμωκώμενοι. 11 *Ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ*
καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐνετράπη-
σαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα.
12 *Καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν*
μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ προστάγματα
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου.
13 *Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς*
τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ
τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα. 14 *Καὶ*
ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς
ψευδέσι κατέσπασαν καὶ ἔῤῥιψαν εἰς τὸν χειμάῤ-
ῥουν Κέδρων. 15 *Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ τῇ τεσ-*
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἥγνισαν, καὶ
εἰσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ Κυρίου. 16 *Καὶ*
ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα
αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς
τῶν Λευιτῶν. 17 *Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ*
ἡγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲκ
παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἁγνισθῆναι τῷ Κυρίῳ.
18 *Ὅτι πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραῒμ καὶ*
Μανασσῆ καὶ Ἰσσάχαρ καὶ Ζαβουλὼν οὐχ ἥγνισαν,
ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὲκ παρὰ τὴν γραφήν. Τοῦτο
καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν λέγων Κύριος
ἀγαθὸς ἐξιλάσθω 19 *Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευ-*
θυνούσης ἐκζητῆσαι Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων.
20 *Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο*
τὸν λαόν. 21 *Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ*
εὑρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων
ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ καὶ καθυμνοῦν-
τες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ Κυρίῳ. 22 *Καὶ*
ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευι-
τῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ·
καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐξομολογού-
μενοι τῷ Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 23 *Καὶ*
ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας
ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ.
24 *Ὅτι Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰούδᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ*
χιλίους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα,
καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους
χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ
ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος. 25 *Καὶ ηὐφράνθη*
πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὑρεθέντες
ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόν-
τες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

10 Igitur cursores pergebant velociter de
civitate in civitatem, per terram Ephraim et
Manasse usque ad Zabulon, illis irridentibus
et subsannantibus eos. 11 Attamen quidam
viri ex Aser, et Manasse, et Zabulon, acquies-
centes consilio, venerunt Jerusalem. 12 In
Juda vero facta est manus Domini ut daret
eis cor unum, ut facerent juxta præceptum
regis et principum, verbum Domini. 13 Con-
gregatique sunt in Jerusalem populi multi,
ut facerent solemnitatem azymorum, in mense
secundo: 14 Et surgentes destruxerunt
altaria, quæ erant in Jerusalem, atque uni-
versa, in quibus idolis adolebatur incensum,
subvertentes, projecerunt in torrentem Cedron.
15 Immolaverunt autem Phase quartadecima
die mensis secundi. Sacerdotes quoque atque
Levitæ tandem sanctificati, obtulerunt holo-
causta in domo Domini: 16 Steteruntque in
ordine suo, juxta dispositionem et legem
Moysi hominis Dei: sacerdotes vero suscipie-
bant effundendum sanguinem de manibus
Levitarum, 17 Eo quod multa turba sanctifi-
cata non esset: et idcirco immolarent Levitæ
Phase his, qui non occurrerant sanctificari
Domino. 18 Magna etiam pars populi de
Ephraim, et Manasse, et Issachar, et Zabulon,
quæ sanctificata non fuerat, comedit Phase,
non juxta quod scriptum est: et oravit pro
eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitia-
bitur. 19 Cunctis, qui in toto corde requirunt
Dominum Deum patrum suorum: et non
imputabit eis quod minus sanctificati sunt.
20 Quem exaudivit Dominus, et placatus est
populo. 21 Feceruntque filii Israel, qui
inventi sunt in Jerusalem, solemnitatem
azymorum septem diebus in lætitia magna,
laudantes Dominum per singulos dies: Le-
vitæ quoque et sacerdotes, per organa, quæ
suo officio congruebant. 22 Et locutus est
Ezechias ad cor omnium Levitarum, qui
habebant intelligentiam bonam super Domino:
et comederunt septem diebus solemnitatis,
immolantes victimas pacificorum, et laudantes
Dominum Deum patrum suorum. 23 Placuit-
que universæ multitudini ut celebrarent
etiam alios dies septem: quod et fecerunt
cum ingenti gaudio. 24 Ezechias enim rex
Juda præbuerat multitudini mille tauros,
et septem millia ovium: principes vero
dederant populo tauros mille, et oves decem
millia: sanctificata est ergo sacerdotum
plurima multitudo. 25 Et hilaritate perfusa
omnis turba Juda, tam sacerdotum et Le-
vitarum, quam universæ frequentiæ, quæ
venerat ex Israel: proselytorum quoque
de terra Israel, et habitantium in Juda.

26 וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלָ͏ִם כִּי
מִימֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא
כָזֹאת בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 27 וַיָּקֻמוּ הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיִּשָּׁמַע בְּקוֹלָם
וַתָּבוֹא תְפִלָּתָם לִמְעוֹן קָדְשׁוֹ לַשָּׁמָיִם׃

פרשה לא׃

1 וּכְכַלּוֹת כָּל־זֹאת יָצְאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצְאִים לְעָרֵי יְהוּדָה וַיְשַׁבְּרוּ הַמַּצֵּבוֹת
וַיְגַדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיְנַתְּצוּ אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הַמִּזְבְּחֹת מִכָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּבְאֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה עַד־לְכַלֵּה וַיָּשׁוּבוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ לַאֲחֻזָּתוֹ לְעָרֵיהֶם׃ 2 וַיַּעֲמֵד יְחִזְקִיָּהוּ
אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל־
מַחְלְקוֹתָם אִישׁ ׀ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם לְעֹלָה וְלִשְׁלָמִים לְשָׁרֵת וּלְהֹדוֹת
וּלְהַלֵּל בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת יְהוָה׃ 3 וּמְנָת
הַמֶּלֶךְ מִן־רְכוּשׁוֹ לָעֹלוֹת לְעֹלוֹת הַבֹּקֶר
וְהָעֶרֶב וְהָעֹלוֹת לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וְלַמֹּעֲדִים כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה׃ 4 וַיֹּאמֶר
לָעָם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם לָתֵת מְנָת
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ בְּתוֹרַת
יְהוָה׃ 5 וְכִפְרֹץ הַדָּבָר הִרְבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר וּדְבַשׁ וְכֹל
תְּבוּאַת שָׂדֶה וּמַעְשַׂר הַכֹּל לָרֹב הֵבִיאוּ׃
6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵי
יְהוּדָה גַּם־הֵם מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן וּמַעְשַׂר
קֳדָשִׁים הַמְקֻדָּשִׁים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הֵבִיאוּ וַיִּתְּנוּ עֲרֵמוֹת עֲרֵמוֹת׃
7 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִשִׁי הֵחֵלּוּ הָעֲרֵמוֹת לִיסּוֹד
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי כִּלּוּ׃ 8 וַיָּבֹאוּ יְחִזְקִיָּהוּ
וְהַשָּׂרִים וַיִּרְאוּ אֶת־הָעֲרֵמוֹת וַיְבָרְכוּ
אֶת־יְהוָה וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
9 וַיִּדְרֹשׁ יְחִזְקִיָּהוּ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
עַל־הָעֲרֵמוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ
הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ לְבֵית צָדוֹק וַיֹּאמֶר מֵהָחֵל
הַתְּרוּמָה לָבִיא בֵית־יְהוָה אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ
וְהוֹתֵר עַד־לָרוֹב כִּי יְהוָה בֵּרַךְ אֶת־
עַמּוֹ וְהַנּוֹתָר אֶת־הֶהָמוֹן הַזֶּה׃
11 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ לְהָכִין לְשָׁכוֹת בְּבֵית
יְהוָה וַיָּכִינוּ׃ 12 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַתְּרוּמָה
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַקֳּדָשִׁים בֶּאֱמוּנָה וַעֲלֵיהֶם נָגִיד
כָּונַנְיָהוּ הַלֵּוִי וְשִׁמְעִי אָחִיהוּ מִשְׁנֶה׃

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλήμ·
ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμὼν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ
οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. 27 Καὶ
ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν
λαόν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ
προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΕΦ. λα΄.

1 ΚΑΙ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση καὶ
κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐξ Ἐφραῒμ
καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν
πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. 2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας
τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ
τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουρ-
γίαν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, εἰς τὴν
ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ
αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς
πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 3 Καὶ μερὶς
τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς
ὁλοκαυτώσεις τὴν πρωινὴν καὶ τὴν δειλινήν, καὶ
ὁλοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα καὶ εἰς τὰς νουμη-
νίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
νόμῳ Κυρίου. 4 Καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς κατοι-
κοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν
τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου. 5 Καὶ ὡς προσέταξε
τὸν λόγον, ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου
καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν
γέννημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος
ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 6 Καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων
καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγίασαν τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν, καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς
σωρούς. 7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ
σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ
συνετελέσθησαν. 8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ
ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, καὶ ηὐλόγησαν
τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ. 9 Καὶ
ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
ὑπὲρ τῶν σωρῶν. 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδώκ, καὶ
εἶπεν Ἐξ οὗ ἦρκται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον
Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν
ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι Κύριος ηὐλόγησε τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο.
11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔτι ἑτοιμάσαι παστοφόρια
εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν. 12 Καὶ ἤνεγκαν
ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει,
καὶ ἐπ᾿ αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης,
καὶ Σεμεῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος,

26 Factaque est grandis celebritas in Je-
rusalem, qualis a diebus Salomonis filii
David regis Israel in ea urbe non fuerat.
27 Surrexerunt autem sacerdotes atque Le-
vitæ benedicentes populo: et exaudita est
vox eorum: pervenitque oratio in habitacu-
lum sanctum cœli.

CAPUT XXXI.

1 Cum hæc fuissent rite celebrata, egres-
sus est omnis Israel, qui inventus fuerat in
urbibus Juda, et fregerunt simulacra, succi-
deruntque lucos, demoliti sunt excelsa, et
altaria destruxerunt, non solum de universo
Juda et Benjamin, sed et de Ephraim quo-
que et Manasse, donec penitus everterent:
reversique sunt omnes filii Israel in posses-
siones et civitates suas. 2 Ezechias autem
constituit turmas sacerdotales et Leviticas
per divisiones suas, unumquemque in officio
proprio, tam sacerdotum videlicet quam Le-
vitarum, ad holocausta et pacifica, ut minis-
trarent et confiterentur, canerentque in portis
castrorum Domini. 3 Pars autem regis erat,
ut de propria ejus substantia offerretur holo-
caustum, mane semper et vespere. Sabbatis
quoque, et calendis, et solemnitatibus ceteris,
sicut scriptum est in lege Moysi. 4 Præ-
cepit etiam populo habitantium Jerusalem, ut
darent partes sacerdotibus, et Levitis, ut
possent vacare legi Domini. 5 Quod cum
percrebuisset in auribus multitudinis, pluri-
mas obtulere primitias filii Israel frumenti,
vini et olei, mellis quoque: et omnium, quæ
gignit humus, decimas obtulerunt. 6 Sed et
filii Israel et Juda, qui habitabant in urbibus
Juda, obtulerunt decimas boum et ovium,
decimasque sanctorum, quæ voverant Domino
Deo suo: atque universa portantes, fecerunt
acervos plurimos. 7 Mense tertio cœperunt
acervorum jacere fundamenta, et mense
septimo compleverunt eos. 8 Cumque ingressi
fuissent Ezechias et principes ejus, viderunt
acervos, et benedixerunt Domino ac populo
Israel. 9 Interrogavitque Ezechias sacerdotes
et Levitas, cur ita jacerent acervi. 10 Re-
spondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe
Sadoc, dicens: Ex quo cœperunt offerri
primitiæ in domo Domini, comedimus, et
saturati sumus, et remanserunt plurima, eo
quod benedixerit Dominus populo suo:
reliquiarum autem copia est ista, quam cernis.
11 Præcepit igitur Ezechias ut præpara-
rent horrea in domo Domini. Quod cum
fecissent, 12 Intulerunt, tam primitias,
quam decimas, et quæcumque voverant,
fideliter. Fuit autem præfectus eorum Cho-
nenias Levita, et Semei frater ejus, secundus,

13 וִֽיחִיאֵל וַֽעֲזַזְיָהוּ וְנַחַת וַעֲשָׂהאֵל וִֽירִימוֹת
וְיוֹזָבָד וֶֽאֱלִיאֵל וְיִסְמַכְיָהוּ וּמַחַת וּבְנָיָהוּ
פְּקִידִים מִיַּד כָּונַנְיָהוּ וְשִׁמְעִי אָחִיו בְּמִפְקַד
יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַעֲזַרְיָהוּ נְגִיד בֵּית־
הָאֱלֹהִים׃ 14 וְקוֹרֵא בֶן־יִמְנָה הַלֵּוִי הַשּׁוֹעֵר
לַמִּזְרָחָה עַל נִדְבוֹת הָאֱלֹהִים לָתֵת
תְּרוּמַת יְהוָה וְקָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים׃ 15 וְעַל־
יָדוֹ עֵדֶן וּמִנְיָמִן וְיֵשׁוּעַ וּשְׁמַעְיָהוּ אֲמַרְיָהוּ
וּשְׁכַנְיָהוּ בְּעָרֵי הַכֹּהֲנִים בֶּאֱמוּנָה לָתֵת
לַאֲחֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹת כַּגָּדוֹל כַּקָּטָן׃
16 מִלְּבַד הִתְיַחְשָׂם לִזְכָרִים מִבֶּן שָׁלוֹשׁ
שָׁנִים וּלְמַעְלָה לְכָל־הַבָּא לְבֵית־יְהוָה
לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לַעֲבוֹדָתָם בְּמִשְׁמְרוֹתָם
כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃ 17 וְאֵת הִתְיַחֵשׂ הַכֹּהֲנִים
לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְהַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּלְמָעְלָה בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃
18 וּלְהִתְיַחֵשׂ בְּכָל־טַפָּם נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְכָל־קָהָל כִּי בֶאֱמוּנָתָם יִתְקַדְּשׁוּ־
קֹדֶשׁ׃ 19 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים בִּשְׂדֵי
מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם בְּכָל־עִיר וָעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר
נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לָתֵת מָנוֹת לְכָל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים
וּלְכָל־הִתְיַחֵשׂ בַּלְוִיִּם׃ 20 וַיַּעַשׂ כָּזֹאת
יְחִזְקִיָּהוּ בְּכָל־יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר
וְהָאֱמֶת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ 21 וּבְכָל־
מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר־הֵחֵל ׀ בַּעֲבוֹדַת בֵּית־הָאֱלֹהִים
וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לִדְרֹשׁ לֵאלֹהָיו בְּכָל־
לְבָבוֹ עָשָׂה וְהִצְלִיחַ׃

פרשה לב׃

1 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה בָּא
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיָּבֹא בִיהוּדָה וַיִּחַן
עַל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר לְבִקְעָם אֵלָיו׃
2 וַיַּרְא יְחִזְקִיָּהוּ כִּי־בָא סַנְחֵרִיב וּפָנָיו
לַמִּלְחָמָה עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וַיִּוָּעַץ עִם־שָׂרָיו
וְגִבֹּרָיו לִסְתּוֹם אֶת־מֵימֵי הָעֲיָנוֹת אֲשֶׁר מִחוּץ
לָעִיר וַיַּעְזְרוּהוּ׃ 4 וַיִּקָּבְצוּ עַם־רָב וַיִּסְתְּמוּ
אֶת־כָּל־הַמַּעְיָנוֹת וְאֶת־הַנַּחַל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ־
הָאָרֶץ לֵאמֹר לָמָּה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר
וּמָצְאוּ מַיִם רַבִּים׃ 5 וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת־כָּל־
הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל־הַמִּגְדָּלוֹת
וְלַחוּצָה הַחוֹמָה אַחֶרֶת וַיְחַזֵּק אֶת־הַמִּלּוֹא
עִיר דָּוִיד וַיַּעַשׂ שֶׁלַח לָרֹב וּמָגִנִּים׃

13 Καὶ Ἰειὴλ καὶ Ὀζίας καὶ Ναὲθ καὶ Ἀσαὴλ καὶ
Ἰεριμὼθ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλιὴλ καὶ ὁ Σαμαχία
καὶ Μαὰθ καὶ Βαναΐας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεστα-
μένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεῒ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καθὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας
ὁ ἡγούμενος οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ Κορὴ ὁ τοῦ
Ἰεμνὰ ο Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ
τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου καὶ τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων, 15 Διὰ χειρὸς Ὀδὸμ καὶ Βενιαμὶν
καὶ Ἰησοῦς καὶ Σεμεῒ καὶ Ἀμαρίας καὶ Σεχονίας,
διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν
μέγαν καὶ τὸν μικρόν, 16 Ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν
ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπο-
ρευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς
ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν.
17 Οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους
πατριῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ἐν διατάξει 18 Ἐγκα-
ταλοχίσαι ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει
ἥγνισαν τὸ ἅγιον. 19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς
ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν
πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἳ ὠνομάσθησαν ἐν
ὀνόματι, δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς
ἱερεῦσι καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις.
20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδᾳ,
καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ
ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησε τὸν θεὸν
αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ
εὐοδώθη.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν
ἀλήθειαν ταύτην ἦλθε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ
τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις, καὶ εἶπε προκαταλα-
βέσθαι αὐτάς. 2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἥκει
Σενναχηρὶμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολε-
μῆσαι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι
τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
συνεπίσχυσαν αὐτῷ. 4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολὺν
καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν
τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων, Μὴ ἔλθῃ
βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύσῃ.
5 Καὶ κατίσχυσεν Ἐζεκίας καὶ ᾠκοδόμησε πᾶν τὸ
τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω
προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα
τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

13 Post quem Jahiel, et Azarias, et Nahath,
et Asael, et Jerimoth, Jozabad quoque, et
Eliel, et Jesmachias, et Mahath, et Banaias,
præpositi sub manibus Choneniæ, et Semei
fratris ejus, ex imperio Ezechiæ regis et
Azariæ pontificis domus Dei, ad quos omnia
pertinebant. 14 Core vero filius Jemna
Levites et janitor orientalis portæ, præpositus
erat iis quæ sponte offerebantur Domino,
primitiisque et consecratis in Sancta sanc-
torum. 15 Et sub cura ejus Enen, et Benjamin,
Jesue, et Semeias, Amarias quoque et Seche-
nias, in civitatibus sacerdotum, ut fideliter
distribuerent fratribus suis partes, minoribus
atque majoribus: 16 Exceptis maribus ab
annis tribus et supra, cunctis qui ingredie-
bantur templum Domini, et quidquid per
singulos dies conducebat in ministerio, atque
observationibus juxta divisiones suas, 17 Sa-
cerdotibus per familias, et Levitis a vigesima
anno et supra, per ordines et turmas suas,
18 Universæque multitudini, tam uxoribus,
quam liberis eorum utriusque sexus, fideliter
cibi, de his quæ sanctificata fuerant, præbe-
bantur. 19 Sed et filiorum Aaron per agros,
et suburbana urbium singularum, dispositi
erant viri, qui partes distribuerent universo
sexui masculino de sacerdotibus et Levitis.
20 Fecit ergo Ezechias universa quæ diximus
in omni Juda: operatusque est bonum et
rectum et verum, coram Domino Deo suo,
21 In universa cultura ministerii domus
Domini, juxta legem et cæremonias, volens
requirere Deum suum in toto corde suo:
fecitque et prosperatus est.

CAPUT XXXII.

1 Post quæ et hujuscemodi veritatem,
venit Sennacherib rex Assyriorum, et ingres-
sus Judam, obsedit civitates munitas, volens
eas capere. 2 Quod cum vidisset Ezechias,
venisse scilicet Sennacherib, et totum belli
impetum verti contra Jerusalem, 3 Inito
cum principibus consilio, virisque fortissimis,
ut obturarent capita fontium, qui erant extra
urbem: et hoc omnium decernente sententia,
4 Congregavit plurimam multitudinem,
et obturaverunt cunctos fontes, et rivum
qui fluebat in medio terræ, dicentes: Ne
veniant reges Assyriorum, et inveniant
aquarum abundantiam. 5 Ædificavit quo-
que, agens industrie, omnem murum, qui
fuerat dissipatus, et extruxit turres
desuper, et forinsecus alterum murum:
instauravitque Mello in civitate David, et
fecit universi generis armaturam et clypeos:

6 וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל־הָעָם וַיִּקְבְּצֵם
אֵלָיו אֶל־רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל־
לְבָבָם לֵאמֹר : 7 חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ
וְאַל־תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי
כָּל־הֶהָמוֹן אֲשֶׁר־עִמּוֹ כִּי־עִמָּנוּ רַב מֵעִמּוֹ :
8 עִמּוֹ זְרוֹעַ בָּשָׂר וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעָזְרֵנוּ וּלְהִלָּחֵם מִלְחֲמֹתֵנוּ וַיִּסָּמְכוּ הָעָם
עַל־דִּבְרֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה :
9 אַחַר זֶה שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיְמָה וְהוּא עַל־לָכִישׁ וְכָל־
מֶמְשַׁלְתּוֹ עִמּוֹ עַל־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְעַל־כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר :
10 כֹּה אָמַר סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־מָה
אַתֶּם בֹּטְחִים וְיֹשְׁבִים בְּמָצוֹר בִּירוּשָׁלָם :
11 הֲלֹא יְחִזְקִיָּהוּ מַסִּית אֶתְכֶם לָתֵת
אֶתְכֶם לָמוּת בְּרָעָב וּבְצָמָא לֵאמֹר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יַצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר :
12 הֲלֹא־הוּא יְחִזְקִיָּהוּ הֵסִיר אֶת־בָּמֹתָיו
וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם
לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲווּ וְעָלָיו
תַּקְטִירוּ : 13 הֲלֹא תֵדְעוּ מֶה עָשִׂיתִי אֲנִי
וַאֲבוֹתַי לְכֹל עַמֵּי הָאֲרָצוֹת הֲיָכוֹל יָכְלוּ
אֱלֹהֵי גּוֹיֵ הָאֲרָצוֹת לְהַצִּיל אֶת־אַרְצָם
מִיָּדִי : 14 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר הֶחֱרִימוּ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַצִּיל
אֶת־עַמּוֹ מִיָּדִי כִּי יוּכַל אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל
אֶתְכֶם מִיָּדִי : 15 וְעַתָּה אַל־יַשִּׁיא אֶתְכֶם
חִזְקִיָּהוּ וְאַל־יַסִּית אֶתְכֶם כָּזֹאת וְאַל־
תַּאֲמִינוּ לוֹ כִּי־לֹא יוּכַל כָּל־אֱלוֹהַּ כָּל־גּוֹי
וּמַמְלָכָה לְהַצִּיל עַמּוֹ מִיָּדִי וּמִיַּד אֲבוֹתָי
אַף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא־יַצִּילוּ אֶתְכֶם מִיָּדִי :
16 וְעוֹד דִּבְּרוּ עֲבָדָיו עַל־יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְעַל יְחִזְקִיָּהוּ עַבְדּוֹ : 17 וּסְפָרִים כָּתַב
לְחָרֵף לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר עָלָיו
לֵאמֹר כֵּאלֹהֵי גּוֹיֵ הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ
עַמָּם מִיָּדִי כֵּן לֹא־יַצִּיל אֱלֹהֵי יְחִזְקִיָּהוּ
עַמּוֹ מִיָּדִי : 18 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית
עַל־עַם יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה
לְיָרְאָם וּלְבַהֲלָם לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר :
19 וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלָם כְּעַל אֱלֹהֵי
עַמֵּי הָאָרֶץ מַעֲשֵׂה יְדֵי הָאָדָם :
20 וַיִּתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וִישַׁעְיָהוּ בֶן־
אָמוֹץ הַנָּבִיא עַל־זֹאת וַיִּזְעֲקוּ הַשָּׁמָיִם :

6 *Καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν,*
καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατεῖαν τῆς
πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν
αὐτῶν λέγων 7 *Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε, καὶ μὴ*
φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Ἀσσοὺρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους
τοῦ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ'
αὐτοῦ. 8 *Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ'*
ἡμῶν δὲ Κύριος *ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν καὶ τοῦ*
πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν· καὶ κατεθάρσησεν
ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα.
9 *Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς*
Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχὶς καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα
καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων
10 *Οὕτως λέγει Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων*
Ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποίθατε καὶ καθήσεσθε ἐν τῇ
περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλήμ; 11 *Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ*
ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς
λιμὸν καὶ εἰς δίψαν, λέγων Κύριος *ὁ θεὸς ἡμῶν*
σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσούρ; 12 *Οὐχ*
οὗτός ἐστιν Ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια
αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ
καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων Κατέ-
ναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ
ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε; 13 *Οὐ γνώσεσθε ὅ τι*
ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς
τῶν χωρῶν; μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν
ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ
χειρός μου; 14 *Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν*
τούτων οὓς ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ
ἐδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι
δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;
15 *Νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ*
πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ
πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς
ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ
θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου.
16 *Καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν*
Κύριον *θεὸν καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτοῦ.* 17 *Καὶ*
βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν Κύριον *θεὸν*
Ἰσραήλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ λέγων Ὡς οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο λαοὺς αὐτῶν
ἐκ χειρός μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ θεὸς
Ἐζεκίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου. 18 *Καὶ*
ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ βοηθῆσαι
αὐτοῖς καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωνται
τὴν πόλιν. 19 *Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἱερου-*
σαλὴμ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων. 20 *Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας ὁ*
βασιλεὺς καὶ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης
περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Constituitque principes bellatorum in
exercitu: et convocavit universos in platea
portæ civitatis, ac locutus est ad cor eorum,
dicens: 7 Viriliter agite, et confortamini:
nolite timere, nec paveatis regem Assyriorum,
et universam multitudinem quæ est cum eo:
multo enim plures nobiscum sunt, quam cum
illo. 8 Cum illo enim est brachium carneum:
nobiscum Dominus Deus noster, qui auxilia-
tor est noster, pugnatque pro nobis. Con-
fortatusque est populus hujuscemodi verbis
Ezechiæ regis Juda. 9 Quæ postquam gesta
sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum servos
suos in Jerusalem (ipse enim cum universo
exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechiam regem
Juda, et ad omnem populum qui erat in urbe,
dicens: 10 Hæc dicit Sennacherib rex Assy-
riorum: In quo habentes fiduciam sedetis
obsessi in Jerusalem? 11 Num Ezechias
decipit vos, ut tradat morti in fame et siti,
affirmans quod Dominus Deus vester liberet
vos de manu regis Assyriorum? 12 Numquid
non iste est Ezechias, qui destruxit excelsa
illius, et altaria, et præcepit Juda et Jeru-
salem, dicens: Coram altari uno adorabitis, et
in ipso comburetis incensum? 13 An ignora-
tis quæ ego fecerim, et patres mei, cunctis
terrarum populis? numquid prævaluerunt dii
gentium, omniumque terrarum, liberare re-
gionem suam de manu mea? 14 Quis est de
universis diis gentium quas vastaverunt
patres mei, qui potuerit eruere populum suum
de manu mea, ut possit etiam Deus vester
eruere vos de hac manu? 15 Non vos ergo
decipiat Ezechias, nec vana persuasione
deludat, neque credatis ei. Si enim nullus
potuit deus cunctarum gentium atque reg-
norum liberare populum suum de manu mea,
et de manu patrum meorum, consequenter nec
Deus vester poterit eruere vos de manu mea.
16 Sed et alia multa locuti sunt servi ejus
contra Dominum Deum, et contra Ezechiam
servum ejus, 17 Epistolas quoque scripsit
plenas blasphemiæ in Dominum Deum Israel,
et locutus est adversus eum: Sicut dii gentium
ceterarum non potuerunt liberare populum
suum de manu mea, sic et Deus Ezechiæ
eruere non poterit populum suum de manu
ista. 18 Insuper et clamore magno, lingua
judaica, contra populum qui sedebat in muris
Jerusalem, personabat, ut terreret eos, et
caperet civitatem. 19 Locutusque est contra
Deum Jerusalem, sicut adversum deos popu-
lorum terræ, opera manuum hominum.
20 Oraverunt igitur, Ezechias rex, et Isaias
filius Amos prophetes, adversum hanc blas-
phemiam, ac vociferati sunt usque in cælum.

21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל־גבור
חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור
וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית
אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב׃
22 ויושע יהוה את־יחזקיהו ואת ׀ ישבי
ירושלם מיד סנחריב מלך־אשור ומיד־
כל וינהלם מסביב׃ 23 ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו
מלך יהודה וינשא לעיני כל־הגוים מאחרי־
כן׃ 24 בימים ההם חלה יחזקיהו
עד־למות ויתפלל אל־יהוה ויאמר לו
ומופת נתן לו׃ 25 ולא־כגמל עליו
השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו
קצף ועל־יהודה וירושלם׃ 26 ויכנע
יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם
ולא־בא עליהם קצף יהוה בימי
יחזקיהו׃ 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד
הרבה מאד ואצרות עשה־לו לכסף
ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים
ולכל כלי חמדה׃ 28 ומסכנות לתבואת
דגן ותירוש ויצהר וארות לכל־בהמה
ובהמה ועדרים לאורות׃ 29 וערים עשה
לו ומקנה־צאן ובקר לרב כי נתן־לו
אלהים רכוש רב מאד׃ 30 והוא יחזקיהו
סתם את־מוצא מימי גיחון העליון
ויישרם למטה־מערבה לעיר דויד ויצלח
יחזקיהו בכל־מעשהו׃ 31 וכן במליצי ׀
שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת
אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו
לדעת כל־בלבבו׃ 32 ויתר דברי
יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון
ישעיהו בן־אמוץ הנביא על־ספר מלכי־
יהודה וישראל׃ 33 וישכב יחזקיהו עם־
אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני־דויד
וכבוד עשו־לו במותו כל־יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו׃

פרשה לג׃

1 בן־שתים עשרה שנה מנשה במלכו
וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם׃
2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε
πάντα δυνατὸν καὶ πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ
στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοὺρ·
καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν
γῆν ἑαυτοῦ. Καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτοῦ, καὶ
τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν
ἐν ῥομφαίᾳ. 22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Ἐζεκίαν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς
Σενναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσοὺρ καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν. 23 Καὶ
πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη
κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα.
24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας
ἕως θανάτου, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριόν, καὶ
ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ. 25 Καὶ
οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέ-
δωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ
ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερου-
σαλήμ. 26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ
ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς
ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου. 27 Καὶ
ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα·
καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὑτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου
καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ
ὁπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά, 28 Καὶ
πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ
ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ
μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια, 29 Καὶ πόλεις ἃς ᾠκο-
δόμησεν αὑτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν
εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν
πολλὴν σφόδρα. 30 Αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν
ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γιὼν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν
αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυίδ· καὶ
εὐοδώθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
31 Καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων
ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν
πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐγκατέλιπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι
αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 32 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ
γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμὼς
τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα
καὶ Ἰσραήλ. 33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει
τάφων υἱῶν Δαυίδ· καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν
αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐβασίλευσε
Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 ὯΝ δεκαδύο ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτόν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς
ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

21 Et misit Dominus angelum, qui percussit
omnem virum robustum, et bellatorem, et
principem exercitus regis Assyriorum:
reversusque est cum ignominia in terram
suam. Cumque ingressus esset domum dei
sui, filii qui egressi fuerant de utero ejus,
interfecerunt eum gladio. 22 Salvavitque
Dominus Ezechiam et habitatores Jerusalem
de manu Sennacherib regis Assyriorum, et de
manu omnium, et præstitit eis quietem per
circuitum. 23 Multi etiam deferebant hostias
et sacrificia Domino in Jerusalem, et munera
Ezechiæ regi Juda: qui exaltatus est post
hæc coram cunctis gentibus. 24 In diebus
illis ægrotavit Ezechias usque ad mortem, et
oravit Dominum: exaudivitque eum, et dedit
ei signum. 25 Sed non juxta beneficia, quæ
acceperat, retribuit, quia elevatum est cor
ejus: et facta est contra eum ira, et contra
Judam et Jerusalem. 26 Humiliatusque est
postea, eo quod exaltatum fuisset cor ejus,
tam ipse, quam habitatores Jerusalem, et
idcirco non venit super eos ira Domini in
diebus Ezechiæ. 27 Fuit autem Ezechias
dives, et inclytus valde, et thesauros sibi
plurimos congregavit argenti et auri et
lapidis pretiosi, aromatum, et arborum uni-
versi generis, et vasorum magni pretii.
28 Apothecas quoque frumenti, vini, et olei,
et præsepia omnium jumentorum, caulasque
pecorum, 29 Et urbes ædificavit sibi: habe-
bat quippe greges ovium et armentorum
innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus
substantiam multam nimis. 30 Ipse est
Ezechias, qui obturavit superiorem fontem
aquarum Gihon, et avertit eas subter ad
occidentem urbis David: in omnibus operibus
suis fecit prospere quæ voluit. 31 Attamen
in legatione principum Babylonis, qui missi
fuerant ad eum, ut interrogarent de portento,
quod acciderat super terram, dereliquit eum
Deus ut tentaretur, et nota fierent omnia quæ
erant in corde ejus. 32 Reliqua autem
sermonum Ezechiæ, et misericordiarum ejus,
scripta sunt in visione Isaiæ filii Amos pro-
phetæ, et in Libro regum Juda et Israel.
33 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et sepelierunt eum super sepulchra filiorum
David: et celebravit ejus exequias universus
Juda, et omnes habitatores Jerusalem: regna-
vitque Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXXIII.

1 DUODECIM annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque an-
nis regnavit in Jerusalem. 2 Fecit autem malum
coram Domino, juxta abominationes gentium,
quas subvertit Dominus coram filiis Israel:

3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר נִתַּץ
יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבְּעָלִים
וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃ 4 וּבָנָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַםִ יִהְיֶה־
שְּׁמִי לְעוֹלָם׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא
הַשָּׁמָיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה׃ 6 וְהוּא
הֶעֱבִיר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי בֶן־הִנֹּם וְעוֹנֵן
וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעוֹנִי הִרְבָּה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃
7 וַיָּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל־דָּוִיד וְאֶל־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת־
שְׁמִי לְעֵילוֹם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף לְהָסִיר
אֶת־רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
הֶעֱמַדְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם רַק ׀ אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 9 וַיֶּתַע מְנַשֶּׁה
אֶת־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ לַעֲשׂוֹת רָע
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מְנַשֶּׁה
וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ 11 וַיָּבֵא יְהוָה
עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ
בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ בָּבֶלָה׃ 12 וּכְהָצֵר
לוֹ חִלָּה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע
מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ 13 וַיִּתְפַּלֵּל
אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ
יְרוּשָׁלַםִ לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים׃ 14 וְאַחֲרֵי־כֵן בָּנָה חוֹמָה
חִיצוֹנָה ׀ לְעִיר־דָּוִיד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן
בַּנַּחַל וְלָבוֹא בְשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב
לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי־חַיִל
בְּכָל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃ 15 וַיָּסַר
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת־הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה
וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית־
יְהוָה וּבִירוּשָׁלָםִ וַיַּשְׁלֵךְ חוּצָה לָעִיר׃
16 וַיִּבֶן אֶת־מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי
שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבוֹד
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 אֲבָל עוֹד הָעָם
זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ
κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε
στήλας τοῖς Βααλὶμ καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ
προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐδούλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια
ἐν οἴκῳ Κυρίου οὗ εἶπε Κύριος Ἐν Ἱερουσαλὴμ
ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 5 Καὶ ᾠκοδό-
μησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ αὐτὸς
διήγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γὲ Βενεννόμ·
καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο,
καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδούς, καὶ
ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
τοῦ παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν
τὸ χωνευτόν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ
εἶπε θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν υἱὸν
αὐτοῦ Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλήμ, ἣν
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ, θήσω τὸ
ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ οὐ προσθήσω
σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ
ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα
τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα
ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 9 Καὶ ἐπλάνησε Μανάσσῆς τὸν
Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρε
Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν. 11 Καὶ ἤγαγε Κύριος
ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ
βασιλέως Ἀσσούρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ
ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον
εἰς Βαβυλῶνα. 12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ
πρόσωπον θεοῦ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη
σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.
13 Καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρε-
ψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι
θεός. 14 Καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω
τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ νότον ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τὴν διὰ τῆς πύλης
τῆς ἰχθυϊκῆς ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυ-
κλόθεν καὶ εἰς Ὀπέλ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέ-
στησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ἰούδᾳ. 15 Καὶ περιεῖλε
τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ
οἴκου Κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ
ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου Κυρίου καὶ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως. 16 Καὶ κατώρθωσε
τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ᾽ αὐτὸ
θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ
τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ. 17 Πλὴν ἔτι ὁ λαὸς
ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλὴν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.

3 Et conversus instauravit excelsa, quæ
demolitus fuerat Ezechias pater ejus: con-
struxitque aras Baalim, et fecit lucos, et
adoravit omnem militiam cæli, et coluit eam.
4 Ædificavit quoque altaria in domo Domini,
de qua dixerat Dominus: In Jerusalem erit
nomen meum in æternum. 5 Ædificavit
autem ea cuncto exercitui cæli, in duobus
atriis domus Domini. 6 Transireque fecit
filios suos per ignem in valle Benennom:
observabat somnia, sectabatur auguria,
maleficis artibus inserviebat, habebat secum
magos, et incantatores: multaque mala oper-
atus est coram Domino, ut irritaret eum:
7 Sculptile quoque et conflatile signum posuit
in domo Dei, de qua locutus est Deus ad
David, et ad Salomonem filium ejus, dicens:
In domo hac et in Jerusalem, quam elegi de
cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum
in sempiternum. 8 Et moveri non faciam
pedem Israel de terra, quam tradidi patribus
eorum: ita dumtaxat si custodierint facere
quæ præcepi eis, cunctamque legem et cære-
monias, atque judicia per manum Moysi.
9 Igitur Manasses seduxit Judam, et habita-
tores Jerusalem, ut facerent malum super
omnes gentes, quas subverterat Dominus a
facie filiorum Israel. 10 Locutusque est
Dominus ad eum, et ad populum illius, et
attendere noluerunt. 11 Idcirco super-
induxit eis principes exercitus regis Assyrio-
rum: ceperuntque Manassen, et vinctum
catenis atque compedibus duxerunt in Baby-
lonem. 12 Qui postquam coangustatus est,
oravit Dominum Deum suum: et egit pœni-
tentiam valde coram Deo patrum suorum.
13 Deprecatusque est eum, et obsecravit
intente: et exaudivit orationem ejus, redux-
itque eum Jerusalem in regnum suum, et
cognovit Manasses quod Dominus ipse esset
Deus. 14 Post hæc ædificavit murum extra
civitatem David, ad occidentem Gihon in
convalle, ab introitu portæ piscium per
circuitum usque ad Ophel, et exaltavit illum
vehementer: constituitque principes exercitus
in cunctis civitatibus Juda munitis: 15 Et
abstulit deos alienos, et simulacrum de domo
Domini: aras quoque, quas fecerat in monte
domus Domini et in Jerusalem, et projecit
omnia extra urbem. 16 Porro instau-
ravit altare Domini, et immolavit super
illud victimas, et pacifica, et laudem:
præcepitque Judæ ut serviret Domino
Deo Israel. 17 Attamen adhuc populus
immolabat in excelsis Domino Deo suo.

18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו
וְדִבְרֵי הַחֹזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל־דִּבְרֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 19 וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר־לוֹ וְכָל־
חַטָּאתוֹ וּמַעְלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם
בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי
הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי חוֹזָי׃
20 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ
בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
21 בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְמָלְכוֹ
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 22 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו וּלְכָל־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו זִבַּח אָמוֹן וַיַּעַבְדֵם׃ 23 וְלֹא נִכְנַע
מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי הוּא
אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃ 24 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃ 25 וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ
אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ
עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה לד׃

1 בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי
דָּוִיד אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃
3 וּבִשְׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עוֹדֶנּוּ
נַעַר הֵחֵל לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד אָבִיו
וּבִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת־
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם מִן־הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת׃ 4 וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו אֵת
מִזְבְּחוֹת הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר־לְמַעְלָה
מֵעֲלֵיהֶם גִּדֵּעַ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים
וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבַּר וְהֵדַק וַיִּזְרֹק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים
הַזֹּבְחִים לָהֶם׃ 5 וְעַצְמוֹת כֹּהֲנִים
שָׂרַף עַל־מִזְבְּחוֹתָם וַיְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה
וְאֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ 6 וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בְּחַר בָתֵיהֶם סָבִיב׃
7 וַיְנַתֵּץ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים כִּתַּת לְהֵדַק וְכָל־הַחַמָּנִים גִּדַּע
בְּכָל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלִָם׃
8 וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכוֹ לְטַהֵר אֶת־
הָאָרֶץ וְהַבָּיִת שָׁלַח אֶת־שָׁפָן בֶּן־אֲצַלְיָהוּ
וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ שַׂר־הָעִיר וְאֵת יוֹאָח בֶּן־יוֹאָחָז
הַמַּזְכִּיר לְחַזֵּק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו׃

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ λόγοι τῶν
ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι
θεοῦ Ἰσραήλ, 19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ· καὶ πᾶσαι αἱ
ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι
ἐφ' οἷς ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ καὶ
ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι,
ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων.
20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου
αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν υἱὸς
αὐτοῦ. 21 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμὼν ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυεν Ἀμὼν καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.
23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου ὡς
ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς
αὐτοῦ Ἀμὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν. 24 Καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμών·
καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ὮΝ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. 3 Καὶ
ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ἔτι παιδάριον, ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν
θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδε-
κάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ
καθαρίσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν
περιβωμίων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν· 4 Καὶ
κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια
τῶν Βααλὶμ καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἔκοψε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτά, καὶ τὰ χωνευτὰ
συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον
τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς· 5 Καὶ
ὀστᾶ ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, 6 Καὶ
ἐν πόλεσι Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ Συμεὼν καὶ
Νεφθαλὶ καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ. 7 Καὶ
κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἄλση, καὶ εἴδωλα
κατέκοψε λεπτά, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ
πάσης τῆς γῆς Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν
οἶκον ἀπέστειλε τὸν Σαφὰν υἱὸν Ἐσελία καὶ
τὸν Μαασὰ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν
Ἰουὰχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ
κραταιῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.

18 Reliqua autem gestorum Manasse, et
obsecratio ejus ad Deum suum: verba quoque
videntium, qui loquebantur ad eum in nomine
Domini Dei Israel, continentur in sermonibus
regum Israel. 19 Oratio quoque ejus et
exauditio, et cuncta peccata atque contemptus,
loca etiam in quibus ædificavit excelsa, et fecit
lucos et statuas, antequam ageret pœnitentiam,
scripta sunt in sermonibus Hozai. 20 Dor-
mivit ergo Manasses cum patribus suis, et
sepelierunt eum in domo sua: regnavitque
pro eo filius ejus Amon. 21 Viginti duorum
annorum erat Amon cum regnare cœpisset, et
duobus annis regnavit in Jerusalem. 22 Fe-
citque malum in conspectu Domini, sicut
fecerat Manasses pater ejus: et cunctis idolis,
quæ Manasses fuerat fabricatus, immolavit
atque servivit. 23 Et non est reveritus
faciem Domini, sicut reveritus est Manasses
pater ejus: et multo majora deliquit. 24 Cum-
que conjurassent adversus eum servi sui,
interfecerunt eum in domo sua. 25 Porro
reliqua populi multitudo, cæsis iis qui Amon
percusserant, constituit regem Josiam filium
ejus pro eo.

CAPUT XXXIV.

1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cœpisset, et triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem. 2 Fecitque quod erat rectum in
conspectu Domini, et ambulavit in viis David
patris sui: non declinavit neque ad dextram,
neque ad sinistram. 3 Octavo autem anno
regni sui, cum adhuc esset puer, cœpit quæ-
rere Deum patris sui David: et duodecimo
anno postquam regnare cœperat, mundavit
Judam et Jerusalem ab excelsis, et lucis,
simulacrisque et sculptilibus. 4 Destruxe-
runtque coram eo aras Baalim: et simulacra,
quæ superposita fuerant, demoliti sunt: lucos
etiam, et sculptilia succidit atque comminuit:
et super tumulos eorum, qui eis immolare
consueverant, fragmenta dispersit. 5 Ossa
præterea sacerdotum combussit in altaribus
idolorum, mundavitque Judam et Jerusalem.
6 Sed et in urbibus Manasse, et Ephraim,
et Simeon, usque Nephthali, cuncta subvertit.
7 Cumque altaria dissipasset, et lucos, et
sculptilia contrivisset in frusta, cunctaque
delubra demolitus esset de universa terra Is-
rael, reversus est in Jerusalem. 8 Igitur
anno octavodecimo regni sui, mundata
jam terra, et templo Domini, misit Saphan
filium Eseliæ, et Maasiam principem civi-
tatis, et Joha filium Joachaz a commentariis,
ut instaurarent domum Domini Dei sui.

9 וַיָּבֹאוּ אֶל־חִלְקִיָּהוּ ׀ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ
אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אָסְפוּ־
הַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי הַסַּף מִיַּד מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וּמִכֹּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
וַיֵּשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 10 וַיִּתְּנוּ עַל־יַד עֹשֵׂה
הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ
אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית
יְהוָה לִבְדוֹק וּלְחַזֵּק הַבָּיִת׃ 11 וַיִּתְּנוּ
לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים לִקְנוֹת אַבְנֵי מַחְצֵב
וְעֵצִים לַמְחַבְּרוֹת וּלְקָרוֹת אֶת־הַבָּתִּים
אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ 12 וְהָאֲנָשִׁים
עֹשִׂים בֶּאֱמוּנָה בַּמְּלָאכָה וַעֲלֵיהֶם ׀ מֻפְקָדִים
יַחַת וְעֹבַדְיָהוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי מְרָרִי וּזְכַרְיָה
וּמְשֻׁלָּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנַצֵּחַ וְהַלְוִיִּם
כָּל־מֵבִין בִּכְלֵי־שִׁיר׃ 13 וְעַל הַסַּבָּלִים
וּמְנַצְּחִים לְכֹל עֹשֵׂה מְלָאכָה לַעֲבוֹדָה
וַעֲבוֹדָה וּמֵהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשֹׁטְרִים
וְשׁוֹעֲרִים׃ 14 וּבְהוֹצִיאָם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵּית יְהוָה מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת־סֵפֶר
תּוֹרַת־יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 15 וַיַּעַן חִלְקִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־
שָׁפָן׃ 16 וַיָּבֵא שָׁפָן אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּל
אֲשֶׁר־נִתַּן בְּיַד־עֲבָדֶיךָ הֵם עֹשִׂים׃ 17 וַיַּתִּיכוּ
אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית־יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ
עַל־יַד הַמֻּפְקָדִים וְעַל־יַד עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה׃
18 וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסּוֹפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר
נָתַן לִי חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא־בוֹ שָׁפָן
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֵת
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 20 וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
וְאֶת־עַבְדּוֹן בֶּן־מִיכָה וְאֵת ׀ שָׁפָן הַסּוֹפֵר
וְאֵת עֲשָׂיָה עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ 21 לְכוּ
דִּרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בַּעֲדִי וּבְעַד הַנִּשְׁאָר
בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
נִמְצָא כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת־יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה
בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־דְּבַר
יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכָּתוּב עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה׃
22 וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ וַאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ אֶל־
חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת ׀ שַׁלֻּם בֶּן־תָּוקְהַת
בֶּן־חַסְרָה שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלִַם בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ כָּזֹאת׃

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν,
καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ,
ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην
ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ἰσραὴλ καὶ υἱῶν
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλήμ.
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ
ποιοῦσι τὰ ἔργα οἳ ἐποίουν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπι-
σκευάσαι καὶ κατισχῦσαι τὸν οἶκον· 11 Καὶ
ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι
λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι
τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα.
12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ
ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ἰὲθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται
ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλὰμ ἐκ
τῶν υἱῶν Καὰθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης καὶ
πᾶς συνιῶν ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν. 13 Καὶ ἐπὶ τῶν
νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ
ἔργα, ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν
γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. 14 Καὶ ἐν τῷ
ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς
οἶκον Κυρίου εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου
Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 15 Καὶ ἀπεκρίθη
Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφὰν τὸν γραμματέα
Βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε
Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν. 16 Καὶ εἰσήνεγκε
Σαφὰν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέ-
δωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύ-
ριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων.
17 Καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ
ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν. 18 Καὶ
ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον
λέγων Βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ
ἀνέγνω αὐτὸ Σαφὰν ἐναντίον τοῦ βασιλέως.
19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τοῦ νόμου, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ
υἱῷ Σαφὰν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαία καὶ τῷ
Σαφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ παιδὶ τοῦ
βασιλέως λέγων 21 Πορεύθητε ζητήσατε τὸν
Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλει-
φθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδᾳ περὶ τῶν λόγων τοῦ
βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου
ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες
ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 22 Καὶ ἐπο-
ρεύθη Χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὄλδαν
τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκωὲ υἱοῦ Ἀρὰς
φυλάσσουσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν μασαναί, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα.

9 Qui venerunt ad Helciam sacerdotem mag-
num: acceptamque ab eo pecuniam, quæ illata
fuerat in domum Domini, et quam congrega-
verant Levitæ, et janitores, de Manasse, et
Ephraim, et universis reliquiis Israel, ab omni
quoque Juda, et Benjamin, et habitatoribus
Jerusalem, 10 Tradiderunt in manibus eorum
qui præerant operariis in domo Domini, ut
instaurarent templum, et infirma quæque sar-
cirent. 11 At illi dederunt eam artificibus,
et cæmentariis, ut emerent lapides de lapicidi-
nis, et ligna ad commissuras ædificii, et ad
contignationem domorum, quas destruxerant
reges Juda. 12 Qui fideliter cuncta faciebant.
Erant autem præpositi operantium, Jahath et
Abdias de filiis Merari, Zacharias et Mosol-
lam de filiis Caath, qui urgebant opus: omnes
Levitæ scientes organis canere. 13 Super eos
vero, qui ad diversos usus onera portabant,
erant scribæ, et magistri de Levitis janitores.
14 Cumque efferrent pecuniam, quæ illata
fuerat in templum Domini, reperit Helcias
sacerdos librum legis Domini per manum
Moysi. 15 Et ait ad Saphan scribam: Librum
legis inveni in domo Domini. Et tradidit ei.
16 At ille intulit volumen ad regem, et nun-
tiavit ei, dicens: Omnia quæ dedisti in manu
servorum tuorum, ecce complentur. 17 Ar-
gentum, quod repertum est in domo Domini,
conflaverunt: datumque est præfectis artificum,
et diversa opera fabricantium. 18 Præterea
tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum.
Quem cum rege præsente recitasset, 19 Au-
dissetque ille verba legis, scidit vestimenta
sua: 20 Et præcepit Helciæ, et Ahicam
filio Saphan, et Abdon filio Micha, Saphan
quoque scribæ, et Asaæ servo regis, dicens:
21 Ite, et orate Dominum pro me, et pro
reliquiis Israel et Juda, super universis ser-
monibus libri istius, qui repertus est:
magnus enim furor Domini stillavit super
nos, eo quod non custodierint patres
nostri verba Domini, ut facerent omnia quæ
scripta sunt in isto volumine. 22 Abiit ergo
Helcias, et hi qui simul a rege missi fuerant,
ad Oldam prophetidem, uxorem Sellum
filii Thecuath, filii Hasra custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda:
et locuti sunt ei verba, quæ supra narravimus.

23 וַתֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל אִמְר֣וּ לָאִ֔ישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַ֥ח אֶתְכֶ֖ם
אֵלָֽי׃ 24 כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנְנִ֨י מֵבִ֥יא
רָעָ֛ה עַל־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה וְעַל־יֽוֹשְׁבָ֑יו אֵ֤ת
כָּל־הָֽאָלוֹת֙ הַכְּתוּב֣וֹת עַל־הַסֵּ֔פֶר אֲשֶׁ֣ר
קָֽרְא֔וּ לִפְנֵ֖י מֶ֥לֶךְ יְהוּדָֽה׃ 25 תַּ֣חַת ׀ אֲשֶׁ֣ר
עֲזָב֗וּנִי וַיְקַטְּרוּ֙ לֵאלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים לְמַ֙עַן֙
הַכְעִיסֵ֔נִי בְּכֹ֖ל מַעֲשֵׂ֣י יְדֵיהֶ֑ם וְתִתַּ֧ךְ חֲמָתִ֛י
בַּמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה וְלֹ֥א תִכְבֶּֽה׃ 26 וְאֶל־מֶ֣לֶךְ
יְהוּדָ֗ה הַשֹּׁלֵ֤חַ אֶתְכֶם֙ לִדְר֣וֹשׁ בַּֽיהוָ֔ה כֹּ֥ה
תֹאמְר֖וּ אֵלָ֑יו כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר שָׁמָֽעְתָּ׃ 27 יַ֚עַן רַךְ־לְבָ֣בְךָ֔
וַתִּכָּנַ֣ע ׀ מִלִּפְנֵ֣י אֱלֹהִ֗ים בְּשָׁמְעֲךָ֣ אֶת־דְּבָרָיו֮
עַל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּה֒ וְעַל־יֹ֣שְׁבָ֔יו וַתִּכָּנַ֣ע לְפָנַ֔י
וַתִּקְרַ֥ע אֶת־בְּגָדֶ֖יךָ וַתֵּ֣בְךְּ לְפָנָ֑י וְגַם־אֲנִ֥י
שָׁמַ֖עְתִּי נְאֻם־יְהוָֽה׃ 28 הִנְנִ֨י אֹסִפְךָ֜ אֶל־
אֲבֹתֶ֗יךָ וְנֶאֱסַפְתָּ֣ אֶל־קִבְרוֹתֶ֘יךָ֮ בְּשָׁלוֹם֒
וְלֹא־תִרְאֶ֣ינָה עֵינֶ֗יךָ בְּכֹל֙ הָֽרָעָ֔ה אֲשֶׁ֨ר אֲנִ֥י
מֵבִ֛יא עַל־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה וְעַל־יֹשְׁבָ֑יו וַיָּשִׁ֥יבוּ
אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ דָּבָֽר׃ 29 וַיִּשְׁלַ֖ח הַמֶּ֑לֶךְ
וַיֶּאֱסֹ֕ף אֶת־כָּל־זִקְנֵ֖י יְהוּדָ֥ה וִירוּשָׁלִָֽם׃
30 וַיַּ֣עַל הַמֶּ֣לֶךְ בֵּית־יְ֠הוָה וְכָל־אִ֨ישׁ יְהוּדָ֜ה
וְיֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלִַ֗ם וְהַכֹּהֲנִים֙ וְהַלְוִיִּ֔ם וְכָל־
הָעָ֖ם מִגָּד֣וֹל וְעַד־קָטָ֑ן וַיִּקְרָ֣א בְאָזְנֵיהֶ֗ם
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי֙ סֵ֣פֶר הַבְּרִ֔ית הַנִּמְצָ֖א בֵּ֥ית
יְהוָֽה׃ 31 וַיַּעֲמֹ֨ד הַמֶּ֜לֶךְ עַל־עָמְד֗וֹ וַיִּכְרֹ֣ת
אֶת־הַבְּרִית֮ לִפְנֵ֣י יְהוָה֒ לָלֶ֜כֶת אַחֲרֵ֣י יְהוָ֗ה
וְלִשְׁמ֤וֹר אֶת־מִצְוֺתָיו֙ וְעֵֽדְוֺתָ֣יו וְחֻקָּ֔יו בְּכָל־
לְבָב֖וֹ וּבְכָל־נַפְשׁ֑וֹ לַעֲשׂוֹת֙ אֶת־דִּבְרֵ֣י הַבְּרִ֔ית
הַכְּתוּבִ֖ים עַל־הַסֵּ֥פֶר הַזֶּֽה׃ 32 וַיַּעֲמֵ֗ד אֵ֛ת
כָּל־הַנִּמְצָ֥א בִירוּשָׁלִַ֖ם וּבִנְיָמִ֑ן וַיַּֽעֲשׂוּ֙ יֹשְׁבֵ֣י
יְרוּשָׁלִַ֔ם כִּבְרִ֥ית אֱלֹהִ֖ים אֱלֹהֵ֥י אֲבוֹתֵיהֶֽם׃
33 וַיָּ֨סַר יֹאשִׁיָּ֜הוּ אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵב֗וֹת מִֽכָּל־
הָאֲרָצוֹת֮ אֲשֶׁ֣ר לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ וַֽיַּעֲבֵ֗ד אֵ֤ת
כָּל־הַנִּמְצָא֙ בְּיִשְׂרָאֵ֔ל לַעֲב֖וֹד אֶת־יְהוָ֣ה
אֱלֹהֵיהֶ֑ם כָּל־יָמָ֕יו לֹ֣א סָ֔רוּ מֵֽאַחֲרֵ֕י יְהוָ֖ה
אֱלֹהֵ֥י אֲבוֹתֵיהֶֽם׃

פרשה לה׃

1 וַיַּ֨עַשׂ יֹאשִׁיָּ֧הוּ בִירוּשָׁלִַ֛ם פֶּ֖סַח
לַיהוָ֑ה וַיִּשְׁחֲט֤וּ הַפֶּ֙סַח֙ בְּאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֔ר
לַחֹ֖דֶשׁ הָרִאשֽׁוֹן׃ 2 וַיַּעֲמֵ֥ד הַכֹּהֲנִ֖ים עַל־
מִשְׁמְרוֹתָ֑ם וַֽיְחַזְּקֵ֔ם לַעֲבוֹדַ֖ת בֵּ֥ית יְהוָֽה׃

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς
πρός μέ 24 Οὕτω λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, τοὺς πάντας λόγους
τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ
ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, 25 Ἀνθ᾽ ὧν
ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται. 26 Καὶ ἐπὶ
βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι
τὸν Κύριον, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ Οὕτω λέγει Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραήλ Τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας, 27 Καὶ
ἐνετράπη ἡ καρδία σου, καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ
προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον μου, καὶ διέῤῥηξας
τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου, καὶ
ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ Κύριος. 28 Ἰδοὺ προστίθημί σε
πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ
μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ
ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτόν. Καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον. 29 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυ-
τέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ. 30 Καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου,
καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας λόγους βιβλίου
τῆς διαθήκης τοὺς εὑρεθέντας ἐν οἴκῳ Κυρίου.
31 Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον, καὶ
διέθετο διαθήκην ἐναντίον Κυρίου τοῦ πορευθῆναι
ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
καὶ μαρτύρια καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. 32 Καὶ ἔστησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ Βενιαμίν, καὶ ἐποίησαν οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ Κυρίου θεοῦ
πατέρων αὐτῶν. 33 Καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ
πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἣ ἦν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ· οὐκ ἐξέκλινεν
ἀπὸ ὄπισθε Κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λε΄.

1 ΚΑΙ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαι-
δεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 2 Καὶ
ἔστησε τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, καὶ
κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου.

23 At illa respondit eis: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me:
24 Hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam
mala super locum istum, et super habitatores
ejus, cunctaque maledicta, quæ scripta sunt in
libro hoc, quem legerunt coram rege Juda.
25 Quia dereliquerunt me, et sacrificaverunt
diis alienis, ut me ad iracundiam provocarent
in cunctis operibus manuum suarum, idcirco
stillabit furor meus super locum istum, et non
extinguetur. 26 Ad regem autem Juda, qui
misit vos pro Domino deprecando, sic loqui-
mini: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Quoniam audisti verba voluminis, 27 Atque
emollitum est cor tuum, et humiliatus es in
conspectu Dei, super his quæ dicta sunt contra
locum hunc, et habitatores Jerusalem, reveri-
tusque faciem meam, scidisti vestimenta tua,
et flevisti coram me: ego quoque exaudivi te,
dicit Dominus. 28 Jam enim colligam te ad
patres tuos, et infereris in sepulchrum tuum in
pace: nec videbunt oculi tui omne malum,
quod ego inducturus sum super locum istum,
et super habitatores ejus. Retulerunt itaque
regi cuncta quæ dixerat. 29 At ille convo-
catis universis majoribus natu Juda et Jeru-
salem, 30 Ascendit in domum Domini, unaque
omnes viri Juda et habitatores Jerusalem,
sacerdotes et Levitæ, et cunctus populus a
minimo usque ad maximum. Quibus audien-
tibus in domo Domini, legit rex omnia verba
voluminis: 31 Et stans in tribunali suo,
percussit fœdus coram Domino, ut ambularet
post eum, et custodiret præcepta, et testimonia,
et justificationes ejus, in toto corde suo, et in
tota anima sua, faceretque quæ scripta sunt
in volumine illo, quod legerat. 32 Adjuravit
quoque super hoc omnes qui reperti fuerant
in Jerusalem et Benjamin: et fecerunt habi-
tatores Jerusalem juxta pactum Domini Dei
patrum suorum. 33 Abstulit ergo Josias
cunctas abominationes de universis regionibus
filiorum Israel: et fecit omnes, qui residui
erant in Israel, servire Domino Deo suo.
Cunctis diebus ejus non recesserunt a Domino
Deo patrum suorum.

CAPUT XXXV.

1 Fecit autem Josias in Jerusalem
Phase Domino, quod immolatum est
quartadecima die mensis primi: 2 Et con-
stituit sacerdotes in officiis suis, hortatusque
est eos ut ministrarent in domo Domini.

3 וַיֹּאמֶר לַלְוִיִּם הַמְּבוֹנִים לְכָל־יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוֹשִׁים לַיהוָה תְּנוּ אֶת־אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ
בַּבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֵין־לָכֶם מַשָּׂא בַּכָּתֵף עַתָּה עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
4 וְהָכוֹנוּ לְבֵית־אֲבוֹתֵיכֶם כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם
בִּכְתָב דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתַּב שְׁלֹמֹה
בְנוֹ׃ 5 וְעִמְדוּ בַקֹּדֶשׁ לִפְלֻגּוֹת בֵּית
הָאָבוֹת לַאֲחֵיכֶם בְּנֵי הָעָם וַחֲלֻקַּת בֵּית־
אָב לַלְוִיִּם׃ 6 וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח וְהִתְקַדְּשׁוּ
וְהָכִינוּ לַאֲחֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר־יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 7 וַיָּרֶם יֹאשִׁיָּהוּ לִבְנֵי
הָעָם צֹאן כְּבָשִׂים וּבְנֵי־עִזִּים הַכֹּל
לַפְּסָחִים לְכָל־הַנִּמְצָא לְמִסְפַּר שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּבָקָר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אֵלֶּה מֵרְכוּשׁ
הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְשָׂרָיו לִנְדָבָה לָעָם
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם הֵרִימוּ חִלְקִיָּהוּ וּזְכַרְיָהוּ
וִיחִיאֵל נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים לַכֹּהֲנִים
נָתְנוּ לַפְּסָחִים אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבָקָר
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 9 וְכוֹנַנְיָהוּ וּשְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְאֵל
אֶחָיו וַחֲשַׁבְיָהוּ וִיעִיאֵל וְיוֹזָבָד שָׂרֵי
הַלְוִיִּם הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וּבָקָר חֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
10 וַתִּכּוֹן הָעֲבוֹדָה וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים עַל־
עָמְדָם וְהַלְוִיִּם עַל־מַחְלְקוֹתָם כְּמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים
מִיָּדָם וְהַלְוִיִּם מַפְשִׁיטִים׃ 12 וַיָּסִירוּ
הָעֹלָה לְתִתָּם לְמִפְלַגּוֹת לְבֵית־אָבוֹת
לִבְנֵי הָעָם לְהַקְרִיב לַיהוָה כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר
מֹשֶׁה וְכֵן לַבָּקָר׃ 13 וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
כַּמִּשְׁפָּט וְהַקֳּדָשִׁים בִּשְּׁלוּ בַּסִּירוֹת וּבַדְּוָדִים
וּבַצֵּלָחוֹת וַיָּרִיצוּ לְכָל־בְּנֵי הָעָם׃ 14 וְאַחַר
הֵכִינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים כִּי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
אַהֲרֹן בְּהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַחֲלָבִים עַד־
לָיְלָה וְהַלְוִיִּם הֵכִינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים בְּנֵי
אַהֲרֹן׃ 15 וְהַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי־אָסָף עַל־מַעֲמָדָם
כְּמִצְוַת דָּוִיד וְאָסָף וְהֵימָן וִידֻתוּן חוֹזֵה
הַמֶּלֶךְ וְהַשֹּׁעֲרִים לְשַׁעַר וָשָׁעַר אֵין לָהֶם
לָסוּר מֵעַל עֲבֹדָתָם כִּי־אֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם
הֵכִינוּ לָהֶם׃ 16 וַתִּכּוֹן כָּל־עֲבוֹדַת יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְהַעֲלוֹת עֹלוֹת
עַל מִזְבַּח יְהוָה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ׃

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ
Ἰσραὴλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ· καὶ
ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν
ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως
Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Οὐκ ἔστιν ὑμῖν
ἐπ' ὤμων ἆραι οὐδέν· νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ·
4 Καὶ ἑτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ
κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ
βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμὼν υἱοῦ
αὐτοῦ· 5 Καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέ-
σεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς
τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις·
6 Καὶ θύσατε τὸ φασέκ, καὶ ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου
διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 7 Καὶ ἀπήρξατο Ἰωσίας τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους
ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασέκ,
καὶ πάντας τοὺς εὑρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα
χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας· ταῦτα ἀπὸ
τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ
τοῖς Λευίταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ
Ἰειὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἴκου θεοῦ, καὶ
ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ
ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους.
9 Καὶ Χωνενίας καὶ Βαναίας καὶ Σαμαίας καὶ
Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ἀσαβίας καὶ Ἰειὴλ
καὶ Ἰωζαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο
τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα πεντακισχίλια
καὶ μόσχους πεντακοσίους. 10 Καὶ κατωρθώθη ἡ
λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν
αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἔθυσαν
τὸ φασέκ, καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ
χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν. 12 Καὶ
ἡτοίμασαν τὴν ὁλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς
κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς
τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται
ἐν βίβλῳ Μωυσῆ· καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωΐ.
13 Καὶ ὤπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν
κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ
ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδώθη, καὶ ἔδραμον πρὸς
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ. 14 Καὶ μετὰ τὸ
ἑτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν
τῷ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα ἕως
νυκτός, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. 15 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ
υἱοὶ Ἀσὰφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς
ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ καὶ Αἰμὰν καὶ Ἰδιθὼμ οἱ
προφῆται τοῦ βασιλέως· καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ
πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι
ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. 16 Καὶ
κατωρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασὲκ καὶ
ἐνεγκεῖν τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
Κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.

3 Levitis quoque, ad quorum eruditionem
omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus
est: Ponite arcam in sanctuario templi, quod
ædificavit Salomon filius David rex Israel,
nequaquam enim eam ultra portabitis: nunc
autem ministrate Domino Deo vestro, et
populo ejus Israel. 4 Et præparate vos per
domos et cognationes vestras, in divisionibus
singulorum, sicut præcepit David rex Israel,
et descripsit Salomon filius ejus. 5 Et
ministrate in sanctuario per familias turmas-
que Leviticas, 6 Et sanctificati immolate
Phase: fratres etiam vestros, ut possint juxta
verba quæ locutus est Dominus in manu
Moysi facere, præparate. 7 Dedit præterea
Josias omni populo, qui ibi fuerat inventus in
solemnitate Phase, agnos et hœdos de gregibus,
et reliqui pecoris triginta millia, boum quoque
tria millia; hæc de regis universa substantia.
8 Duces quoque ejus, sponte quod voverant,
obtulerunt, tam populo, quam sacerdotibus et
Levitis. Porro Helcias, et Zacharias, et
Jahiel, principes domus Domini, dederunt
sacerdotibus ad faciendum Phase pecora com-
mixtim duo millia sexcenta, et boves tre-
centos. 9 Chonenias autem, et Semeias, etiam
Nathanael, fratres ejus, necnon Hasabias,
et Jehiel, et Jozabad, principes Levitarum,
dederunt ceteris Levitis ad celebrandum
Phase quinque millia pecorum, et boves quin-
gentos. 10 Præparatumque est ministerium,
et steterunt sacerdotes in officio suo: Levitæ
quoque in turmis, juxta regis imperium.
11 Et immolatum est Phase: asperseruntque
sacerdotes manu sua sanguinem, et Levitæ
detraxerunt pelles holocaustorum: 12 Et
separaverunt ea ut darent per domos et
familias singulorum, et offerrentur Domino,
sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus
quoque fecerunt similiter. 13 Et assaverunt
Phase super ignem, juxta quod in lege
scriptum est: pacificas vero hostias coxerunt
in lebetibus, et cacabis, et ollis, et festinato
distribuerunt universæ plebi: 14 Sibi autem,
et sacerdotibus postea paraverunt: nam in
oblatione holocaustorum et adipum usque ad
noctem sacerdotes fuerunt occupati: unde
Levitæ sibi, et sacerdotibus filiis Aaron para-
verunt novissimis. 15 Porro cantores filii
Asaph stabant in ordine suo, juxta præceptum
David, et Asaph, et Heman, et Idithun,
prophetarum regis, janitores vero per portas
singulas observabant, ita ut nec puncto
quidem discederent a ministerio: quam ob
rem et fratres eorum Levitæ paraverunt eis
cibos. 16 Omnis igitur cultura Domini
rite completa est in die illa, ut facerent
Phase, et offerrent holocausta super altare
Domini, juxta præceptum regis Josiæ.

17 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
בָּעֵת הַהִיא וְאֶת־חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים : 18 וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶסַח כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל
מִימֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְכָל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל ׀
לֹא־עָשׂוּ כַּפֶּסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה יֹאשִׁיָּהוּ
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצָא וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם : 19 בִּשְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה : 20 אַחֲרֵי כָל־זֹאת אֲשֶׁר
הֵכִין יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־הַבַּיִת עָלָה נְכוֹ מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל־פְּרָת וַיֵּצֵא
לִקְרָאתוֹ יֹאשִׁיָּהוּ : 21 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכִים ׀
לֵאמֹר ׀ מַה־לִּי וָלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־עָלֶיךָ
אַתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל־בֵּית מִלְחַמְתִּי וֵאלֹהִים
אָמַר לְבַהֲלֵנִי חֲדַל־לְךָ מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
עִמִּי וְאַל־יַשְׁחִיתֶךָ : 22 וְלֹא־הֵסֵב יֹאשִׁיָּהוּ
פָנָיו מִמֶּנּוּ כִּי לְהִלָּחֶם־בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא
שָׁמַע אֶל־דִּבְרֵי נְכוֹ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֹא
לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מְגִדּוֹ : 23 וַיֹּרוּ הַיֹּרִים
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו
הַעֲבִירוּנִי כִּי הָחֳלֵיתִי מְאֹד : 24 וַיַּעֲבִירֻהוּ
עֲבָדָיו מִן־הַמֶּרְכָּבָה וַיַּרְכִּיבֻהוּ עַל רֶכֶב
הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיּוֹלִיכֻהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת
וַיִּקָּבֵר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַם מִתְאַבְּלִים עַל־יֹאשִׁיָּהוּ :
25 וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ עַל־יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל־
הַשָּׁרִים ׀ וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל־יֹאשִׁיָּהוּ
עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל־יִשְׂרָאֵל וְהִנָּם
כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת : 26 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה :
27 וּדְבָרָיו הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה :

פרשה לו :

1 וַיִּקְחוּ עַם הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־
יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכֻהוּ תַחַת־אָבִיו בִּירוּשָׁלָם :
2 בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם : 3 וַיְסִירֵהוּ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלָם וַיַּעֲנֹשׁ אֶת־הָאָרֶץ
מֵאָה כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב : 4 וַיַּמְלֵךְ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֶלְיָקִים אָחִיו עַל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַם וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת־
יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרָיְמָה :

17 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασὲκ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας. 18 Καὶ οὐκ ἐγένετο φασὲκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν
Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ
παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασὲκ ὃ
ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ
πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ. 19 Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ
ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασὲκ τοῦτο.
20 Μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασεν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ
θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὰ καρησὶμ ἃ ἦν ἐν γῇ
Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς
Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γε-
γραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ'
αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος· πλὴν οὐκ ἀπεστράφη
Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ
ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἐπὶ πάντα τὰ
παροργίσματα αὐτοῦ ἃ παρώργισε Μανασσῆς. Καὶ
εἶπε Κύριος Καί γε τὸν Ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσ-
ώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπω-
σάμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ
καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.
Καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν
βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ
ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ.
21 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων Τί
ἐμοὶ καὶ σοί, βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σή-
μερον πόλεμον πολεμῆσαι· καὶ ὁ θεὸς εἶπε τοῦ
κατασπεῦσαί με· πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ'
ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σε. 22 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν
Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ
πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν
λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ
πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ. 23 Καὶ ἐτόξευσαν
οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς παισὶν αὐτοῦ Ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα.
24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἅρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ
δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν
ἐπὶ Ἰωσίαν. 25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν,
καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον
ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς
πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν
θρήνων. 26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίου καὶ ἡ
ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου, 27 Καὶ οἱ
λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμ-
μένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

ΚΕΦ. λϛ'.

1 ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν
Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν
ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύ-
ειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ
Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώ-
πιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτοῦ. Καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθᾷ
ἐν γῇ Αἱμὰθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσα-
λήμ. 3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον,
καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυ-
ρίου καὶ τάλαντον χρυσίου. 4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ
Νεχαὼ τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα
ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυ-
πτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
ἔδωκε τῷ Φαραῷ. Τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι
τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραώ· καὶ ἕκα-
στος κατὰ δύναμιν ἀπῄτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυ-
σίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι Φαραῷ Νεχαῷ.

17 Feceruntque filii Israel, qui reperti
fuerant ibi, Phase in tempore illo, et solem-
nitatem azymorum septem diebus. 18 Non
fuit Phase simile huic in Israel a diebus
Samuelis prophetæ: sed nec quisquam de
cunctis regibus Israel fecit Phase sicut Josias,
sacerdotibus, et Levitis, et omni Judæ, et
Israel qui repertus fuerat, et habitantibus in
Jerusalem. 19 Octavodecimo anno regni
Josiæ hoc Phase celebratum est. 20 Post-
quam instauraverat Josias templum, ascendit
Nechao rex Ægypti ad pugnandum in
Charcamis juxta Euphraten: et processit
in occursum ejus Josias. 21 At ille, missis
ad eum nuntiis, ait: Quid mihi et tibi est rex
Juda? non adversum te hodie venio, sed
contra aliam pugno domum, ad quam me
Deus festinato ire præcepit: desine adversum
Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te.
22 Noluit Josias reverti, sed præparavit
contra eum bellum, nec acquievit sermonibus
Nechao ex ore Dei: verum perrexit ut dimi-
caret in campo Mageddo. 23 Ibique vulne-
ratus a sagittariis, dixit pueris suis: Educite
me de prœlio, quia oppido vulneratus sum.
24 Qui transtulerunt eum de curru in alterum
currum, qui sequebatur eum more regio, et
asportaverunt eum in Jerusalem, mortuusque
est, et sepultus in mausoleo patrum suorum:
et universus Juda et Jerusalem luxerunt eum:
25 Jeremias maxime: cujus omnes cantores
atque cantatrices, usque in præsentem diem,
lamentationes super Josiam replicant; et
quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum
fertur in lamentationibus. 26 Reliqua autem
sermonum Josiæ et misericordiarum ejus, quæ
lege præcepta sunt Domini: 27 Opera
quoque illius prima et novissima, scripta sunt
in Libro regum Juda et Israel.

CAPUT XXXVI.

1 Tulit ergo populus terræ Joachaz filium
Josiæ, et constituit regem pro patre suo in
Jerusalem. 2 Viginti trium annorum erat
Joachaz cum regnare cœpisset, et tribus men-
sibus regnavit in Jerusalem. 3 Amovit
autem eum rex Ægypti cum venisset in
Jerusalem, et condemnavit terram centum
talentis argenti, et talento auri. 4 Con-
stituitque pro eo regem, Eliakim fratrem
ejus, super Judam et Jerusalem: et vertit
nomen ejus Joakim: ipsum vero Joachaz
tulit secum, et abduxit in Ægyptum.

5 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ 6 עָלָיו
עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּאַסְרֵהוּ
בַּנְחֻשְׁתַּיִם לְהֹלִיכוֹ בָּבֶלָה׃ 7 וּמִכְּלֵי בֵּית
יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם
בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל׃ 8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים
וְתֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
9 בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים וַעֲשֶׂרֶת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 10 וְלִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ
בָבֶלָה עִם־כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית־יְהוָה וַיַּמְלֵךְ
אֶת־צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם׃
11 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ
בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
12 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא
נִכְנַע מִלִּפְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה׃
13 וְגַם בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרָד אֲשֶׁר
הִשְׁבִּיעוֹ בֵּאלֹהִים וַיֶּקֶשׁ אֶת־עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם הִרְבּוּ
לִמְעָול־מַעַל כְּכֹל תֹּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ
אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
15 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם
בְּיַד־מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ כִּי־חָמַל עַל־
עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנוֹ׃ 16 וַיִּהְיוּ מַלְעִבִים בְּמַלְאֲכֵי
הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעְתְּעִים בִּנְבִאָיו
עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאֵין
מַרְפֵּא׃ 17 וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים
וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם
וְלֹא חָמַל עַל־בָּחוּר וּבְתוּלָה זָקֵן וְיָשֵׁשׁ
הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ׃ 18 וְכֹל כְּלֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטַנִּים וְאֹצְרוֹת בֵּית
יְהוָה וְאֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא
בָבֶל׃ 19 וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיְנַתְּצוּ
אֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלָ͏ִם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל־כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית׃ 20 וַיֶּגֶל
הַשְּׁאֵרִית מִן־הַחֶרֶב אֶל־בָּבֶל וַיִּהְיוּ־לוֹ
וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים עַד־מְלֹךְ מַלְכוּת פָּרָס׃

5 Ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγά-
τηρ Νηρίου ἐκ Ῥαμά. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ
πατέρες αὐτοῦ. (Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς
Χαλδαίους καὶ λῃστήρια Σύρων· καὶ λῃστήρια
Μωαβιτῶν καὶ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τῆς Σαμαρείας,
καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν
λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν. Πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν
τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς
ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν
αἵματι ἀθῴῳ ᾧ ἐξέχεεν Ἰωακίμ, καὶ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.) 6 Καὶ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις καὶ ἀπήγαγεν
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν
οἴκου Κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη
Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
Γανοζαῒ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐβασί-
λευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 9 Ὀκτὼ
ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρί-
μηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 10 Καὶ
ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
Ναβουχοδονόσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου
Κυρίου· καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ. 11 Ἐτῶν
εἴκοσι υἱὸς καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ· οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος Κυρίου, 13 Ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθετῆσαι ἃ
ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐσκλήρυνε τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον θεὸν Ἰσραήλ.
14 Καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι ἀθετή-
ματα βδελυγμάτων ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 15 Καὶ ἐξαπέστειλε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν
προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. 16 Καὶ ἦσαν μυκτη-
ρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐξουθενοῦντες
τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προ-
φήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα. 17 Καὶ ἤγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σεδεκίου, καὶ τὰς
παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν
χερσὶν αὐτῶν. 18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ
θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου Κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων, πάντα εἰσήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα. 19 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου,
καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς
βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρί, καὶ πᾶν σκεῦος
ὡραῖον εἰς ἀφανισμόν. 20 Καὶ ἀπῴκισε τοὺς
καταλοίπους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων,

5 Viginti quinque annorum erat Joakim cum
regnare cœpisset, et undecim annis regnavit
in Jerusalem: fecitque malum coram Domino
Deo suo. 6 Contra hunc ascendit Nabuchodo-
nosor rex Chaldæorum, et vinctum catenis
duxit in Babylonem. 7 Ad quam et vasa
Domini transtulit, et posuit ea in templo suo.
8 Reliqua autem verborum Joakim, et abomi-
nationum ejus, quas operatus est, et quæ
inventa sunt in eo, continentur in Libro
regum Juda et Israel. Regnavit autem Joachin
filius ejus pro eo. 9 Octo annorum erat
Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
mensibus, ac decem diebus regnavit in Jeru-
salem, fecitque malum in conspectu Domini.
10 Cumque anni circulus volveretur, misit
Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in
Babylonem, asportatis simul pretiosissimis
vasis domus Domini. Regem vero constituit
Sedeciam patruum ejus super Judam et Jeru-
salem. 11 Viginti et unius anni erat Sedecias
cum regnare cœpisset, et undecim annis
regnavit in Jerusalem. 12 Fecitque malum
in oculis Domini Dei sui, nec erubuit faciem
Jeremiæ prophetæ, loquentis ad se ex ore
Domini. 13 A rege quoque Nabuchodonosor
recessit, qui adjuraverat eum per Deum: et
induravit cervicem suam et cor, ut non
reverteretur ad Dominum Deum Israel.
14 Sed et universi principes sacerdotum, et
populus, prævaricati sunt inique juxta uni-
versas abominationes gentium, et polluerunt
domum Domini, quam sanctificaverat sibi in
Jerusalem. 15 Mittebat autem Dominus
Deus patrum suorum ad illos per manum
nuntiorum suorum, de nocte consurgens, et
quotidie commonens: eo quod parceret populo
et habitaculo suo. 16 At illi subsannabant
nuntios Dei, et parvipendebant sermones ejus,
illudebantque prophetis, donec ascenderet
furor Domini in populum ejus, et esset nulla
curatio. 17 Adduxit enim super eos regem
Chaldæorum, et interfecit juvenes eorum
gladio in domo sanctuarii sui: non est mi-
sertus adolescentis, et virginis, et senis, nec
decrepiti quidem, sed omnes tradidit in mani-
bus ejus. 18 Universaque vasa domus
Domini, tam majora, quam minora, et the-
sauros templi, et regis, et principum,
transtulit in Babylonem. 19 Incenderunt
hostes domum Domini, destruxeruntque
murum Jerusalem, universas turres com-
busserunt, et quidquid pretiosum fuerat,
demoliti sunt. 20 Si quis evaserat gladium,
ductus in Babylonem servivit regi et
filiis ejus, donec imperaret rex Persarum,

21 לְמַלֹּאות דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד־
רָצְתָה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי
הָשַּׁמָּה שָׁבָתָה לְמַלֹּאות שִׁבְעִים שָׁנָה׃
22 וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס
לִכְלוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הֵעִיר
יְהוָה אֶת־רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־קוֹל
בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃ 23 כֹּה־
אָמַר כּוֹרֶשׁ ׀ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־
פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיו
עִמּוֹ וְיָעַל׃

21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον Κυρίου διὰ στόματος
Ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώ-
σεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν
ἑβδομήκοντα. 22 Ἔτους πρώτου Κύρου βασιλέως
Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ
στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα
Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦξαι
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ λέγων
23 Τάδε λέγει Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς Ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδο-
μῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται
θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

21 Et compleretur sermo Domini ex ore
Jeremiæ, et celebraret terra sabbata sua:
cunctis enim diebus desolationis egit sabba-
tum, usque dum complerentur septuaginta
anni. 22 Anno autem primo Cyri regis
Persarum, ad explendum sermonem Domini,
quem locutns fuerat per os Jeremiæ, susci-
tavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum:
qui jussit prædicari in universo regno suo,
etiam per scripturam, dicens: 23 Hæc dicit
Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ
dedit mihi Dominus Deus cæli, et ipse
præcepit mihi ut ædificarem ei domum in
Jerusalem, quæ est in Judæa: quis ex vobis
est in omni populo ejus? sit Dominus Deus
suus cum eo et ascendat.

LIBER ESDRAS.

עזרא א

וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לִכְלוֹת
דְּבַר־יְהוָה מִפִּי יִרְמְיָה הֵעִיר
יְהוָה אֶת־רוּחַ כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־
קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃
2 כֹּה אָמַר כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם
וְהוּא־פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ
אֲשֶׁר בִּיהוּדָה׃ 3 מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ
יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל לִירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה וְיִבֶן אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָםִ׃
4 וְכָל־הַנִּשְׁאָר מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא
גָר־שָׁם יְנַשְּׂאוּהוּ אַנְשֵׁי מְקֹמוֹ בְּכֶסֶף
וּבְזָהָב וּבִרְכוּשׁ וּבִבְהֵמָה עִם־הַנְּדָבָה
לְבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָםִ׃ 5 וַיָּקוּמוּ
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִיהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לְכֹל הֵעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחוֹ
לַעֲלוֹת לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָםִ׃ 6 וְכָל־סְבִיבֹתֵיהֶם חִזְּקוּ
בִידֵיהֶם בִּכְלֵי־כֶסֶף בַּזָּהָב בָּרְכוּשׁ וּבַבְּהֵמָה
וּבַמִּגְדָּנוֹת לְבַד עַל־כָּל־הִתְנַדֵּב׃
7 וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ הוֹצִיא אֶת־כְּלֵי בֵית־יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַםִ וַיִּתְּנֵם
בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ 8 וַיּוֹצִיאֵם כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ
פָּרַס עַל־יַד מִתְרְדָת הַגִּזְבָּר וַיִּסְפְּרֵם
לְשֵׁשְׁבַּצַּר הַנָּשִׂיא לִיהוּדָה׃ 9 וְאֵלֶּה
מִסְפָּרָם אֲגַרְטְלֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים אֲגַרְטְלֵי־כֶסֶף
אָלֶף מַחֲלָפִים תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים׃ 10 כְּפוֹרֵי
זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוֹרֵי כֶסֶף מִשְׁנִים אַרְבַּע
מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה כֵּלִים אֲחֵרִים אָלֶף׃ 11 כָּל־
כֵּלִים לַזָּהָב וְלַכֶּסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע
מֵאוֹת הַכֹּל הֶעֱלָה שֵׁשְׁבַּצַּר עִם הֵעָלוֹת
הַגּוֹלָה מִבָּבֶל לִירוּשָׁלָםִ׃

ΕΣΔΡΑΣ, ΚΕΦ. α′.

ΚΑΙ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως
Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ
στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου
βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ
βασιλείᾳ αὐτοῦ καί γε ἐν γραπτῷ λέγων 2 Οὕτως
εἶπε Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν Πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.
3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται
εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ οἰκοδομη-
σάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραήλ· αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ
ἐν Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος ἀπὸ
πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ
λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν
ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσι
μετὰ τοῦ ἑκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν
ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου,
ἐν χρυσῷ, ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσι καὶ ἐν
ξενίοις, πάρεξ τῶν ἑκουσίων. 7 Καὶ ὁ βασιλεὺς
Κῦρος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβε
Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ
ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ· 8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου Γα-
σβαρηνοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασὰρ τῷ
ἄρχοντι τοῦ Ἰούδα. 9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν· ψυκτῆρες χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες
ἀργυροῖ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι,
10 Κεφουρῆς χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ διπλοῖ
τετρακόσια δέκα, καὶ σκεύη ἕτερα χίλια. 11 Πάντα
τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακισχίλια
τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασα-
βασὰρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλήμ.

ESDRAS, CAPUT I.

IN anno primo Cyri regis Persarum, ut
compleretur verbum Domini ex ore Jere-
miæ, suscitavit Dominus spiritum Cyri regis
Persarum: et traduxit vocem in omni regno
suo, etiam per scripturam, dicens: 2 Hæc
dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ
dedit mihi Dominus Deus cæli, et ipse præ-
cepit mihi ut ædificarem ei domum in Jeru-
salem, quæ est in Judæa. 3 Quis est in
vobis de universo populo ejus? Sit Deus
illius cum ipso. Ascendat in Jerusalem, quæ
est in Judæa, et ædificet domum Domini Dei
Israel, ipse est Deus qui est in Jerusalem.
4 Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque
habitant, adjuvent eum viri de loco suo,
argento et auro, et substantia, et pecoribus,
excepto quod voluntarie offerunt templo Dei,
quod est in Jerusalem. 5 Et surrexerunt
principes patrum de Juda, et Benjamin, et
sacerdotes, et Levitæ, et omnis cujus Deus
suscitavit spiritum, ut ascenderent ad ædifi-
candum templum Domini, quod erat in
Jerusalem. 6 Universique qui erant in
circuitu, adjuverunt manus eorum in vasis
argenteis et aureis, in substantia et jumentis,
in supellectili, exceptis his quæ sponte
obtulerant. 7 Rex quoque Cyrus protulit
vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodo-
nosor de Jerusalem, et posuerat ea in templo
dei sui. 8 Protulit autem ea Cyrus rex
Persarum per manum Mithridatis filii Gazabar,
et annumeravit ea Sassabasar principi Juda.
9 Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ
triginta, phialæ argenteæ mille, cultri viginti
novem, scyphi aurei triginta, 10 Scyphi
argentei secundi quadringenti decem: vasa
alia mille. 11 Omnia vasa aurea et argentea,
quinque millia quadringenta: universa tulit
Sassabasar, cum his qui ascendebant de
transmigratione Babylonis in Jerusalem.

פרשה ב :

1 וְאֵלֶּה ׀ בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֹלִים מִשְּׁבִי
הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצּוֹר מֶלֶךְ־בָּבֶל
לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַםִ וִיהוּדָה אִישׁ
לְעִירוֹ׃ 2 אֲשֶׁר־בָּאוּ עִם־זְרֻבָּבֶל יֵשׁוּעַ
נְחֶמְיָה שְׂרָיָה רְעֵלָיָה מָרְדֳּכַי בִּלְשָׁן
מִסְפָּר בִּגְוַי רְחוּם בַּעֲנָה מִסְפַּר אַנְשֵׁי
עַם יִשְׂרָאֵל׃ 3 בְּנֵי פַרְעֹשׁ אַלְפַּיִם מֵאָה
שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ 4 בְּנֵי שְׁפַטְיָה שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ 5 בְּנֵי אָרַח שְׁבַע
מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים׃ 6 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב
לִבְנֵי יֵשׁוּעַ יוֹאָב אַלְפַּיִם שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ 7 בְּנֵי עֵילָם אֶלֶף מָאתַיִם
חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ 8 בְּנֵי זַתּוּא תְּשַׁע
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 9 בְּנֵי זַכָּי
שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃ 10 בְּנֵי בָנִי שֵׁשׁ
מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ 11 בְּנֵי בֵבָי שֵׁשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 12 בְּנֵי עַזְגָּד אֶלֶף
מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ 13 בְּנֵי אֲדֹנִיקָם
שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ 14 בְּנֵי בִגְוָי
אַלְפַּיִם חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ 15 בְּנֵי עָדִין
אַרְבַּע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ 16 בְּנֵי־
אָטֵר לִיחִזְקִיָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה׃ 17 בְּנֵי
בֵצָי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 18 בְּנֵי
יוֹרָה מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ 19 בְּנֵי חָשֻׁם
מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 20 בְּנֵי גִבָּר
תִּשְׁעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 21 בְּנֵי בֵית לָחֶם מֵאָה
עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 22 אַנְשֵׁי נְטֹפָה חֲמִשִּׁים
וְשִׁשָּׁה׃ 23 אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים
וּשְׁמֹנָה׃ 24 בְּנֵי עַזְמָוֶת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃
25 בְּנֵי קִרְיַת עָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שְׁבַע
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 26 בְּנֵי הָרָמָה
וָגָבַע שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ 27 אַנְשֵׁי
מִכְמָס מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ 28 אַנְשֵׁי בֵית־
אֵל וְהָעָי מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃
29 בְּנֵי נְבוֹ חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 30 בְּנֵי מַגְבִּישׁ
מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ 31 בְּנֵי עֵילָם אַחֵר
אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ 32 בְּנֵי
חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃ 33 בְּנֵי־לֹד חָדִיד
וְאוֹנוֹ שְׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה׃ 34 בְּנֵי
יְרֵחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 35 בְּנֵי
סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃

ΚΕΦ β'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνον-
τες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς
ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ, 2 Οἳ ἦλθον μετὰ
Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραίας, Ῥεελίας,
Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ῥεούμ,
Βαανά. Ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραήλ· 3 Υἱοὶ
Φαρές, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο· 4 Υἱοὶ
Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· 5 Υἱοὶ
Ἄρες, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε· 6 Υἱοὶ Φαὰθ
Μωὰβ τοῖς υἱοῖς Ἰησουὲ Ἰωάβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι
δεκαδύο· 7 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντη-
κοντατέσσαρες· 8 Υἱοὶ Ζατθουά, ἐννακόσιοι τεσ-
σαρακονταπέντε· 9 Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι
ἑξήκοντα· 10 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακον-
ταδύο· 11 Υἱοὶ Βαβαΐ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς·
12 Υἱοὶ Ἀσγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο· 13 Υἱοὶ
Ἀδωνικὰμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταέξ· 14 Υἱοὶ Βαγουέ,
δισχίλιοι πεντηκονταέξ· 15 Υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακό-
σιοι πεντηκοντατέσσαρες. 16 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ
Ἐζεκίᾳ, ἐνενηκονταοκτώ· 17 Υἱοὶ Βασσοῦ, τρια-
κόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο·
19 Υἱοὶ Ἀσούμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 20 Υἱοὶ
Γαβέρ, ἐνενηκονταπέντε· 21 Υἱοὶ Βεθλαέμ, ἑκατὸν
εἰκοσιτρεῖς· 22 Υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταέξ·
23 Υἱοὶ Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 24 Υἱοὶ
Ἀζμώθ, τεσσαρακοντατρεῖς· 25 Υἱοὶ Καριαθ αρίμ,
Χαφιρὰ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς·
26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς·
27 Ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· 28 Ἄνδρες
Βαιθὴλ καὶ Ἀϊά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 29 Υἱοὶ
Ναβού, πεντηκονταδύο· 30 Υἱοὶ Μαγεβίς, ἑκατὸν
πεντηκονταέξ· 31 Υἱοὶ Ἠλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι
πεντηκοντατέσσαρες· 32 Υἱοὶ Ἠλάμ, τριακόσιοι
εἴκοσι· 33 Υἱοὶ Λοδαδὶ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσι-
πέντε· 34 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακοντα-
πέντε· 35 Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

CAPUT II.

1 Hi sunt autem provinciæ filii, qui as-
cenderunt de captivitate, quam transtulerat
Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylo-
nem, et reversi sunt in Jerusalem et Judam,
unusquisque in civitatem suam. 2 Qui
venerunt cum Zorobabel, Josue, Nehemia,
Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesphar,
Beguai, Rehum, Baana. Numerus virorum
populi Israel: 3 Filii Pharos, duo millia
centum septuaginta duo. 4 Filii Sephatia,
trecenti septuaginta duo. 5 Filii Area, sep-
tingenti septuaginta quinque. 6 Filii
Phathath Moab, filiorum Josue: Joab, duo
millia octingenti duodecim. 7 Filii Ælam,
mille ducenti quinquaginta quatuor. 8 Filii
Zethua, nongenti quadraginta quinque.
9 Filii Zachai, septingenti sexaginta.
10 Filii Bani, sexcenti quadraginta duo.
11 Filii Bebai, sexcenti viginti tres. 12 Filii
Azgad, mille ducenti viginti duo. 13 Filii
Adonicam, sexcenti sexaginta sex. 14 Filii
Beguai, duo millia quinquaginta sex. 15 Filii
Adin, quadringenti quinquaginta quatuor.
16 Filii Ather, qui erant ex Ezechia, nona-
ginta octo. 17 Filii Besai, trecenti viginti
tres. 18 Filii Jora, centum duodecim.
19 Filii Hasum, ducenti viginti tres. 20 Filii
Gebbar, nonaginta quinque. 21 Filii Beth-
lehem, centum viginti tres. 22 Viri Netupha,
quinquaginta sex. 23 Viri Anathoth, centum
viginti octo. 24 Filii Azmaveth, quadra-
ginta duo. 25 Filii Cariathiarim, Cephira,
et Beroth, septingenti quadraginta tres.
26 Filii Rama et Gabaa, sexcenti viginti
unus. 27 Viri Machmas, centum viginti duo.
28 Viri Bethel et Hai, ducenti viginti
tres. 29 Filii Nebo, quinquaginta duo.
30 Filii Megbis, centum quinquaginta sex.
31 Filii Ælam alterius, mille ducenti
quinquaginta quatuor. 32 Filii Harim,
trecenti viginti. 33 Filii Lod, Hadid, et
Ono, septingenti viginti quinque. 34 Filii
Jericho, trecenti quadraginta quinque.
35 Filii Senaa, tria millia sexcenti triginta.

36 הַכֹּהֲנִים בְּנֵי יְדַעְיָה לְבֵית יֵשׁוּעַ תְּשַׁע
מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 37 בְּנֵי אִמֵּר אֶלֶף
חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 38 בְּנֵי פַשְׁחוּר אֶלֶף
מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה׃ 39 בְּנֵי חָרִם
אֶלֶף וְשִׁבְעָה עָשָׂר׃ 40 הַלְוִיִּם בְּנֵי־יֵשׁוּעַ
וְקַדְמִיאֵל לִבְנֵי הוֹדַוְיָה שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה׃
41 הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף מֵאָה עֶשְׂרִים
וּשְׁמֹנָה׃ 42 בְּנֵי הַשֹּׁעֲרִים בְּנֵי־שַׁלּוּם בְּנֵי־
אָטֵר בְּנֵי־טַלְמוֹן בְּנֵי־עַקּוּב בְּנֵי חֲטִיטָא
בְּנֵי שֹׁבָי הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה׃
43 הַנְּתִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְנֵי־חֲשׂוּפָא בְּנֵי
טַבָּעוֹת׃ 44 בְּנֵי־קֵרֹס בְּנֵי־סִיעֲהָא בְּנֵי
פָדוֹן׃ 45 בְּנֵי־לְבָנָה בְנֵי־חֲגָבָה בְּנֵי עַקּוּב׃
46 בְּנֵי־חָגָב בְּנֵי־שַׁמְלַי בְּנֵי חָנָן׃ 47 בְּנֵי־
גִדֵּל בְּנֵי־גַחַר בְּנֵי רְאָיָה׃ 48 בְּנֵי־רְצִין
בְּנֵי־נְקוֹדָא בְּנֵי גַזָּם׃ 49 בְּנֵי־עֻזָּא בְנֵי־פָסֵחַ
בְּנֵי בֵסָי׃ 50 בְּנֵי־אַסְנָה בְנֵי־מְעוּנִים בְּנֵי
נְפִיסִים׃ 51 בְּנֵי־בַקְבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי
חַרְחוּר׃ 52 בְּנֵי־בַצְלוּת בְּנֵי־מְחִידָא בְּנֵי
חַרְשָׁא׃ 53 בְּנֵי־בַרְקוֹס בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־
תָמַח׃ 54 בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא׃ 55 בְּנֵי
עַבְדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סֹטַי בְּנֵי־הַסֹּפֶרֶת בְּנֵי
פְרוּדָא׃ 56 בְּנֵי־יַעְלָה בְנֵי־דַרְקוֹן בְּנֵי גִדֵּל׃
57 בְּנֵי שְׁפַטְיָה בְנֵי־חַטִּיל בְּנֵי פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים
בְּנֵי אָמִי׃ 58 כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנָיִם׃
59 וְאֵלֶּה הָעֹלִים מִתֵּל מֶלַח תֵּל
חַרְשָׁא כְּרוּב אַדָּן אִמֵּר וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד
בֵּית־אֲבוֹתָם וְזַרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם׃
60 בְּנֵי־דְלָיָה בְנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוֹדָא שֵׁשׁ
מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 61 וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי חֳבַיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בַרְזִלַּי אֲשֶׁר
לָקַח מִבְּנוֹת בַּרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה
וַיִּקָּרֵא עַל־שְׁמָם׃ 62 אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְתָבָם
הַמִּתְיַחְשִׂים וְלֹא נִמְצָאוּ וַיְגֹאֲלוּ מִן־
הַכְּהֻנָּה׃ 63 וַיֹּאמֶר הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר
לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים עַד עֲמֹד כֹּהֵן
לְאוּרִים וּלְתֻמִּים׃ 64 כָּל־הַקָּהָל כְּאֶחָד
אַרְבַּע רִבּוֹא אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שִׁשִּׁים׃
65 מִלְּבַד עַבְדֵיהֶם וְאַמְהֹתֵיהֶם אֵלֶּה
שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשֹׁרְרִים וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתָיִם׃

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῖ,
ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς· 37 Υἱοὶ Ἐμμήρ,
χίλιοι πεντηκονταδύο· 38 Υἱοὶ Φασσούρ, χίλιοι
διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά· 39 Υἱοὶ Ἡρέμ, χίλιοι
ἑπτά. 40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιὴλ
τοῖς υἱοῖς Ὠδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες· 41 Οἱ
ᾄδοντες υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 42 Υἱοὶ
τῶν πυλωρῶν υἱοὶ Σελλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελ-
μών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαΐ, οἱ πάντες
ἑκατὸν τριακονταεννέα. 43 Οἱ Ναθινίμ· υἱοὶ
Σουθία, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβαώθ, 44 Υἱοὶ
Κάδης, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, 45 Υἱοὶ Λαβανώ,
υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, 46 Υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ
Σελαμί, υἱοὶ Ἀνάν, 47 Υἱοὶ Γεδδήλ, υἱοὶ Γαάρ,
υἱοὶ Ῥαϊά, 48 Υἱοὶ Ῥασών, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ
Γαζέμ, 49 Υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ βασί,
50 Υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ,
51 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
52 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μαουδά, υἱοὶ Ἀρσά,
53 Υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμά, 54 Υἱοὶ
Νασθιέ, υἱοὶ Ἀτουφά, 55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών,
υἱοὶ Σωταΐ, υἱοὶ Σεφηρά, υἱοὶ Φαδουρά, 56 Υἱοὶ
Ἰεηλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γεδήλ, 57 Υἱοὶ Σαφατία,
υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβωείμ, υἱοὶ
Ἠμεΐ. 58 Πάντες οἱ Ναθανὶμ καὶ υἱοὶ Ἀβδη-
σελμὰ τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 59 Καὶ οὗτοι οἱ
ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελέχ, Θελαρησά, Χερούβ,
Ἠδάν, Ἐμμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι
οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ
Ἰσραὴλ εἰσίν· 60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ
Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.
61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ Λαβεία,
υἱοὶ Ἀκκούς, υἱοὶ Βερζελλαΐ, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν
θυγατέρων Βερζελλαῒ τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα καὶ
ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν· 62 Οὗτοι ἐζήτησαν
γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσὶμ καὶ οὐχ εὑρέθησαν, καὶ
ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. 63 Καὶ εἶπεν
Ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου
τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ
τοῖς τελείοις. 64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὡσεὶ
τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,
65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν,
οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά·
καὶ οὗτοι ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι.

36 Sacerdotes: Filii Jadaia in domo Josue
nongenti septuaginta tres. 37 Filii Emmer,
mille quinquaginta duo. 38 Filii Pheshur,
mille ducenti quadraginta septem. 39 Filii
Harim, mille decem et septem. 40 Levitæ:
Filii Josue et Cedmihel filiorum Odoviæ
septuaginta quatuor. 41 Cantores: filii Asaph,
centum viginti octo. 42 Filii janitorum:
filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii Accub,
filii Hatita, filii Sobai, universi centum triginta
novem. 43 Nathinæi: filii Siha, filii Hasupha,
filii Tabbaoth, 44 Filii Ceros, filii Siaa, filii
Phadon, 45 Filii Lebana, filii Hagaba, filii
Accub, 46 Filii Hagab, filii Semlai, filii
Hanan, 47 Filii Gaddel, filii Gaher, filii
Raaia, 48 Filii Rasin, filii Necoda, filii
Gazam, 49 Filii Asa, filii Phasea, filii Besee,
50 Filii Asena, filii Munim, filii Nephusim,
51 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
52 Filii Besluth, filii Mahida, filii Harsa,
53 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
54 Filii Nasia, filii Hatipha, 55 Filii servo-
rum Salomonis, filii Sotai, filii Sopheret, filii
Pharuda, 56 Filii Jala, filii Dercon, filii
Geddel, 57 Filii Saphatia, filii Hatil, filii
Phochereth, qui erant de Asebaim, filii Ami;
58 Omnes Nathinæi, et filii servorum Sa-
lomonis, trecenti nonaginta duo. 59 Et hi
qui ascenderunt de Thelmala, Thelharsa,
Cherub, et Adon, et Emer: et non potuerunt
indicare domum patrum suorum et semen
suum, utrum ex Israel essent. 60 Filii
Dalaia, filii Tobia, filii Necoda, sexcenti quin-
quaginta duo. 61 Et de filiis sacerdotum:
Filii Hobia, filii Accos, filii Berzellai, qui
accepit de filiabus Berzellai Galaaditis, uxorem,
et vocatus est nomine eorum: 62 Hi quæ-
sierunt scripturam genealogiæ suæ, et non
invenerunt, et ejecti sunt de sacerdotio.
63 Et dixit Athersatha eis, ut non come-
derent de Sancto sanctorum, donec sur-
geret sacerdos doctus atque perfectus.
64 Omnis multitudo quasi unus, quadra-
ginta duo millia trecenti sexaginta: 65 Ex-
ceptis servis eorum, et ancillis, qui erant
septem millia trecenti triginta septem: et in
ipsis cantores atque cantatrices ducenti.

66 סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
פִּרְדֵיהֶם מָאתַיִם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
67 גְּמַלֵּיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה
חֲמֹרִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃
68 וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת בְּבוֹאָם לְבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית
הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ עַל־מְכוֹנוֹ׃ 69 כְּכֹחָם
נָתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה זָהָב דַּרְכְּמוֹנִים
שֵׁשׁ־רִבָּאוֹת וָאָלֶף וְכֶסֶף מָנִים חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וְכָתְנֹת כֹּהֲנִים מֵאָה׃
70 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּמִן־הָעָם
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃

פרשה ג׃

1 וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בֶּעָרִים וַיֵּאָסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־
יְרוּשָׁלָם׃ 2 וַיָּקָם יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹצָדָק וְאֶחָיו
הַכֹּהֲנִים וּזְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְאֶחָיו
וַיִּבְנוּ אֶת־מִזְבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת
עָלָיו עֹלוֹת כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ 3 וַיָּכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־מְכוֹנֹתָיו
כִּי בְּאֵימָה עֲלֵיהֶם מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וַיַּעַל
עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה עֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעָרֶב׃
4 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת כַּכָּתוּב וְעֹלַת יוֹם
בְּיוֹם בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפַּט דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃
5 וְאַחֲרֵי־כֵן עֹלַת תָּמִיד וְלֶחֳדָשִׁים וּלְכָל־
מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמְקֻדָּשִׁים וּלְכֹל מִתְנַדֵּב
נְדָבָה לַיהוָה׃ 6 מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הֵחֵלּוּ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה
וְהֵיכַל יְהוָה לֹא יֻסָּד׃ 7 וַיִּתְּנוּ־כֶסֶף
לַחֹצְבִים וְלֶחָרָשִׁים וּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה וָשֶׁמֶן
לַצִּדֹנִים וְלַצֹּרִים לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים מִן־
הַלְּבָנוֹן אֶל־יָם יָפוֹא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־
פָּרַס עֲלֵיהֶם׃ 8 וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְבוֹאָם
אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים לִירוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
הֵחֵלּוּ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְיֵשׁוּעַ בֶּן־
יוֹצָדָק וּשְׁאָר אֲחֵיהֶם ׀ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וְכָל־הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידוּ אֶת־
הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְנַצֵּחַ
עַל־מְלֶאכֶת בֵּית־יְהוָה׃ 9 וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ
בָּנָיו וְאֶחָיו קַדְמִיאֵל וּבָנָיו בְּנֵי־יְהוּדָה כְּאֶחָד
לְנַצֵּחַ עַל־עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים
בְּנֵי חֵנָדָד בְּנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם׃

66 Ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριακονταέξ· ἡμίονοι
αὐτῶν διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 67 Κάμηλοι
αὐτῶν τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι αὐτῶν
ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι. 68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόν-
των πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡκουσιάσαντο εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ τοῦ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν
αὐτοῦ· 69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἓξ
μυριάδες καὶ χίλιαι, καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχι-
λίας, καὶ κόθωνοι τῶν ἱερέων ἑκατόν. 70 Καὶ
ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ Ναθινὶμ
ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς
ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἀνέστη
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς
καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ
Ἰσραήλ, τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις κατὰ
τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ. 3 Καὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν
ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ
ὁλοκαύτωσις τῷ Κυρίῳ τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἑσπέραν.
4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ
γεγραμμένον, καὶ ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ
αὐτοῦ· 5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὁλοκαυτώσεις ἐνδελε-
χισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας
ἑορτὰς τῷ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ
ἑκουσιαζομένῳ ἑκούσιον τῷ Κυρίῳ. 6 Ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν
ὁλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου
οὐκ ἐθεμελιώθη. 7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς
λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ
καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι
ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν
Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν
ἐπ' αὐτούς. 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ
ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,
ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ κατά-
λοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευΐτας ἀπὸ εἰκο-
σαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καδμιὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦν-
τας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, υἱοὶ Ἠναδάδ,
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

66 Equi eorum septingenti triginta sex,
muli eorum, ducenti quadraginta quinque,
67 Cameli eorum, quadringenti triginta
quinque, asini eorum, sex millia septingenti
viginti. 68 Et de principibus patrum, cum
ingrederentur templum Domini, quod est in
Jerusalem, sponte obtulerunt in domum Dei
ad extruendam eam in loco suo. 69 Secun-
dum vires suas dederunt impensas operis,
auri solidos sexaginta millia et mille, argenti
mnas quinque millia, et vestes sacerdotales
centum. 70 Habitaverunt ergo sacerdotes, et
Levitæ, et de populo, et cantores, et janitores,
et Nathinæi, in urbibus suis, universusque
Israel in civitatibus suis.

CAPUT III.

1 Jamque venerat mensis septimus,
et erant filii Israel in civitatibus suis:
congregatus est ergo populus quasi vir
unus in Jerusalem. 2 Et surrexit Josue
filius Josedec, et fratres ejus sacerdotes, et
Zorobabel filius Salathiel, et fratres ejus, et
ædificaverunt altare Dei Israel, ut offerrent
in eo holocautomata, sicut scriptum est in
lege Moysi viri Dei. 3 Collocaverunt autem
altare Dei super bases suas, deterrentibus eos
per circuitum populis terrarum, et obtulerunt
super illud holocaustum Domino mane et
vespere: 4 Feceruntque solemnitatem taber-
naculorum, sicut scriptum est, et holocaustum
diebus singulis per ordinem secundum præ-
ceptum opus diei in die suo. 5 Et post hæc
holocaustum juge, tam in calendis quam in
universis solemnitatibus Domini, quæ erant
consecratæ, et in omnibus in quibus ultro
offerebatur munus Domino. 6 A primo die
mensis septimi cœperunt offerre holocaustum
Domino: porro templum Dei nondum funda-
tum erat. 7 Dederunt autem pecunias latomis
et cæmentariis: cibum quoque, et potum, et
oleum, Sidoniis Tyriisque, ut deferrent ligna
cedrina de Libano ad mare Joppe, juxta quod
præceperat Cyrus rex Persarum eis. 8 Anno
autem secundo adventus eorum ad templum
Dei in Jerusalem, mense secundo, cœperunt
Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius
Josedec, et reliqui de fratribus eorum sacer-
dotes, et Levitæ, et omnes qui venerant de
captivitate in Jerusalem, et constituerunt
Levitas, a viginti annis et supra, ut urgerent
opus Domini. 9 Stetitque Josue et filii ejus,
et fratres ejus, Cedmihel, et filii ejus, et filii
Juda, quasi vir unus, ut instarent super eos
qui faciebant opus in templo Dei: filii Hena-
dad, et filii eorum, et fratres eorum Levitæ.

עזרא ג ד

10 ויסדו הבנים את־היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני־
אסף במצלתים להלל את־יהוה על־ידי
דויד מלך־ישראל׃ 11 ויענו בהלל ובהודת
ליהוה כי טוב כי־לעולם חסדו על־ישראל
וכל־העם הריעו תרועה גדולה בהלל
ליהוה על הוסד בית־יהוה׃ 12 ורבים
מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים
אשר ראו את־הבית הראשון ביסדו זה
הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים
בתרועה בשמחה להרים קול׃ 13 ואין
העם מכירים קול תרועת השמחה לקול
בכי העם כי העם מריעים תרועה
גדולה והקול נשמע עד־למרחוק׃

פרשה ד׃

1 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי־בני
הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל׃ 2 ויגשו אל־זרבבל ואל־ראשי
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי
ככם נדרוש לאלהיכם ולא ו אנחנו
זבחים מימי אסר חדן מלך אשור
המעלה אתנו פה׃ 3 ויאמר להם זרבבל
וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא־
לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו
יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר
צונו המלך כורש מלך־פרס׃ 4 ויהי
עם הארץ מרפים ידי עם־יהודה ומבלהים
אותם לבנות׃ 5 וסכרים עליהם יועצים
להפר עצתם כל־ימי כורש מלך פרס
ועד־מלכות דריוש מלך־פרס׃
6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו
כתבו שטנה על־ישבי יהודה וירושלם׃
7 ובימי ארתחששתא כתב
בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על־
ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון
כתוב ארמית ומתרגם ארמית׃
8 רחום בעל־טעם ושמשי ספרא כתבו
אגרה חדה על־ירושלם לארתחששתא
מלכא כנמא׃ 9 אדין רחום בעל־טעם
ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא
ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי
בבליא שושנכיא דהוא עלמיא׃

ΕΣΔΡΑΣ, γʹ, δʹ.

10 Καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον
Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν
σάλπιγξι καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις
τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως
Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθ-
ομολογήσει τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἐσήμαινε φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ
τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου Κυρίου. 12 Καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες
τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἳ εἴδοσαν τὸν οἶκον
τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν
οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ
ὑψῶσαι ᾠδήν. 13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώ-
σκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς
φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύ-
γασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ
μακρόθεν.

ΚΕΦ. δʹ.

1 ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδα καὶ Βενια-
μὶν ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζορο-
βάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ
εἶπον αὐτοῖς Οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὡς
ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς
θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδὰν βασιλέως
Ἀσσοὺρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε. 3 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατά-
λοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ
Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ
ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν
τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν. 4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς
ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπό-
διζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν, 5 Καὶ μισθούμενοι ἐπ'
αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν
αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν
καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.
6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου καὶ ἐν ἀρχῇ βασι-
λείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας
Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ. 7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθα-
σασθὰ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεὴλ καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις· πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα
Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ
ἡρμηνευμένην. 8 Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ
γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἱερου-
σαλὴμ τῷ Ἀρθασασθᾷ βασιλεῖ. 9 Τάδε ἔκρινε
Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ
οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δειναῖοι,
Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρφαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρ-
χυαῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαῖοι, Δαναῖοι,

ESDRAS, III. IV.

10 Fundato igitur a cæmentariis templo
Domini, steterunt sacerdotes in ornatu suo
cum tubis, et Levitæ filii Asaph in cymbalis,
ut laudarent Deum per manus David regis
Israel. 11 Et concinebant in hymnis, et
confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam
in æternum misericordia ejus super Israel.
Omnis quoque populus vociferabatur clamore
magno in laudando Dominum, eo quod fun-
datum esset templum Domini. 12 Plurimi
etiam de sacerdotibus et Levitis, et principes
patrum, et seniores, qui viderant templum
prius cum fundatum esset, et hoc templum
in oculis eorum, flebant voce magna: et
multi vociferantes in lætitia, elevabant
vocem. 13 Nec poterat quisquam agnoscere
vocem clamoris lætantium, et vocem fletus
populi: commixtim enim populus vocifera-
batur clamore magno, et vox audiebatur
procul.

CAPUT IV.

1 AUDIERUNT autem hostes Judæ et Ben-
jamin, quia filii captivitatis ædificarent tem-
plum Domino Deo Israel: 2 Et accedentes
ad Zorobabel, et ad principes patrum, dixerunt
eis: Ædificemus vobiscum, quia ita ut vos,
quærimus Deum vestrum: ecce nos immola-
vimus victimas a diebus Asor Haddan regis
Assur, qui adduxit nos huc. 3 Et dixit eis
Zorobabel, et Josue, et reliqui principes
patrum Israel: Non est vobis et nobis ut
ædificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi
soli ædificabimus Domino Deo nostro, sicut
præcepit nobis Cyrus rex Persarum. 4 Fac-
tum est igitur, ut populus terræ impediret
manus populi Judæ, et turbaret eos in ædifi-
cando. 5 Conduxerunt autem adversus eos
consiliatores, ut destruerent consilium eorum
omnibus diebus Cyri regis Persarum, et usque
ad regnum Darii regis Persarum. 6 In regno
autem Assueri, in principio regni ejus, scripse-
runt accusationem adversus habitatores Judæ
et Jerusalem. 7 Et in diebus Artaxerxis
scripsit Beselam Mithridates, et Thabeel, et
reliqui qui erant in consilio eorum, ad Artax-
erxem regem Persarum: epistola autem
accusationis scripta erat Syriace, et legebatur
sermone Syro. 8 Reum Beelteem, et Samsai
scriba, scripserunt epistolam unam de Je-
rusalem Artaxerxi regi, hujuscemodi:
9 Reum Beelteem, et Samsai scriba, et
reliqui consiliatores eorum, Dinei, et Aphar-
sathachæi, Terphalæi, Apharsæi, Erchuæi,
Babylonii, Susanechæi, Dievi, et Ælamitæ,

10 וּשְׁאָר אֻמַּיָּא דִּי הַגְלִי אָסְנַפַּר רַבָּא וְיַקִּירָא
וְהוֹתֵב הִמּוֹ בְּקִרְיָה דִּי שָׁמְרָיִן וּשְׁאָר
עֲבַר־נַהֲרָה וּכְעֶנֶת׃ 11 דְּנָה פַּרְשֶׁגֶן
אִגַּרְתָּא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוֹהִי עַל־אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא
מַלְכָּא עַבְדָךְ אֱנָשׁ עֲבַר־נַהֲרָה וּכְעֶנֶת׃
12 יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדָיֵא
דִּי סְלִקוּ מִן־לְוָתָךְ עֲלֶינָא אֲתוֹ לִירוּשְׁלֶם
קִרְיְתָא מָרָדְתָּא וּבִאישְׁתָּא בָּנַיִן וְשׁוּרַיָּא
אַשְׁכְלִלוּ וְאֻשַּׁיָּא יַחִיטוּ׃ 13 כְּעַן יְדִיעַ
לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי הֵן קִרְיְתָא דָךְ תִּתְבְּנֵא
וְשׁוּרַיָּא יִשְׁתַּכְלְלוּן מִנְדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ לָא
יִנְתְּנוּן וְאַפְּתֹם מַלְכִים תְּהַנְזִק׃ 14 כְּעַן
כָּל־קֳבֵל דִּי־מְלַח הֵיכְלָא מְלַחְנָא וְעַרְוַת
מַלְכָּא לָא־אַרִיךְ לָנָא לְמֶחֱזֵא עַל־דְּנָה
שְׁלַחְנָא וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא׃ 15 דִּי יְבַקַּר
בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא דִּי אֲבָהָתָךְ וּתְהַשְׁכַּח
בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא וְתִנְדַּע דִּי קִרְיְתָא דָךְ קִרְיָא
מָרָדָא וּמְהַנְזְקַת מַלְכִין וּמְדִינָן וְאֶשְׁתַּדּוּר
עָבְדִין בְּגַוַּהּ מִן־יוֹמָת עָלְמָא עַל־דְּנָה
קִרְיְתָא דָךְ הָחָרְבַת׃ 16 מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה
לְמַלְכָּא דִּי הֵן קִרְיְתָא דָךְ תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרַיָּה
יִשְׁתַּכְלְלוּן לָקֳבֵל דְּנָה חֲלָק בַּעֲבַר נַהֲרָא
לָא אִיתַי לָךְ׃ 17 פִּתְגָמָא שְׁלַח
מַלְכָּא עַל־רְחוּם בְּעֵל־טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא
וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּי יָתְבִין בְּשָׁמְרָיִן וּשְׁאָר
עֲבַר־נַהֲרָה שְׁלָם וּכְעֶת׃ 18 נִשְׁתְּוָנָא דִּי־
שְׁלַחְתּוּן עֲלֶינָא מְפָרַשׁ קֱרִי קָדָמָי׃ 19 וּמִנִּי
שִׂים טְעֵם וּבַקַּרוּ וְהַשְׁכַּחוּ דִּי קִרְיְתָא דָךְ
מִן־יוֹמָת עָלְמָא עַל־מַלְכִין מִתְנַשְּׂאָה וּמְרַד
וְאֶשְׁתַּדּוּר מִתְעֲבֶד־בַּהּ׃ 20 וּמַלְכִין תַּקִּיפִין
הֲווֹ עַל־יְרוּשְׁלֶם וְשַׁלִּיטִין בְּכֹל עֲבַר
נַהֲרָה וּמִדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ מִתְיְהֵב לְהוֹן׃
21 כְּעַן שִׂימוּ טְעֵם לְבַטָּלָא גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ
וְקִרְיְתָא דָךְ לָא תִתְבְּנֵא עַד־מִנִּי טַעְמָא
יִתְּשָׂם׃ 22 וּזְהִירִין הֱווֹ שָׁלוּ לְמֶעְבַּד
עַל־דְּנָה לְמָה יִשְׂגֵּא חֲבָלָא לְהַנְזָקַת
מַלְכִין׃ 23 אֱדַיִן מִן־דִּי פַּרְשֶׁגֶן נִשְׁתְּוָנָא
דִּי אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מַלְכָּא קֱרִי קֳדָם־רְחוּם
וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּכְנָוָתְהוֹן אֲזַלוּ בִבְהִילוּ
לִירוּשְׁלֶם עַל־יְהוּדָיֵא וּבַטִּלוּ הִמּוֹ בְּאֶדְרָע
וְחָיִל׃ 24 בֵּאדַיִן בְּטֵלַת עֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא
דִּי בִּירוּשְׁלֶם וַהֲוָת בָּטְלָא עַד שְׁנַת
תַּרְתֵּין לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרָס׃

10 Καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπῴκισεν Ἀσσενα-
φὰρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς
ἐν πόλεσι τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν
τοῦ ποταμοῦ. 11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. Πρὸς Ἀρθασασθὰ
βασιλέα παῖδές σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.
12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ
ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, ἣν
οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρτισμένα
εἰσί, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. 13 Νῦν οὖν
γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη
ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσι,
φόροι οὐκ ἔσονταί σοι οὐδὲ δώσουσι· καὶ τοῦτο
βασιλεῖς κακοποιεῖ. 14 Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως
οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. Διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ
ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ, 15 Ἵνα ἐπισκέψηται ἐν
βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ
εὑρήσεις καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις
ἀποστάτις, καὶ κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ χώρας,
καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος· διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη
ἠρημώθη. 16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ
ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη
αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη. 17 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ
Σαμψὰ γραμματέα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδού-
λους αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς
καταλοίπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην, καί
φησιν. 18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς
ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ. 19 Καὶ παρ' ἐμοῦ
ἐτέθη γνώμη καὶ ἐπεσκεψάμεθα, καὶ εὕραμεν ὅτι
ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς
ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται
ἐν αὐτῇ· 20 Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται
αὐτοῖς. 21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς
ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομη-
θήσεται ἔτι. 22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγ-
μένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μή ποτε
πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσι.
23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλέως
ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ γραμ-
ματέως καὶ συνδούλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν
σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδᾳ, καὶ κατήρ-
γησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει. 24 Τότε
ἤργησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἦν ἀργοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας
Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

10 Et ceteri de gentibus quas transtulit
Asenaphar magnus et gloriosus, et habitare
eas fecit in civitatibus Samariæ, et in reliquis
regionibus trans flumen in pace: 11 (Hoc
est exemplar epistolæ, quam miserunt ad
eum) Artaxerxi regi, servi tui, viri qui sunt
trans fluvium, salutem dicunt. 12 Notum sit
regi, quia Judæi, qui ascenderunt a te ad nos,
venerunt in Jerusalem civitatem rebellem et
pessimam, quam ædificant, extruentes muros
ejus, et parietes componentes. 13 Nunc
igitur notum sit regi, quia si civitas illa
ædificata fuerit, et muri ejus instaurati, tri-
butum, et vectigal, et annuos reditus non
dabunt, et usque ad reges hæc noxa perveniet.
14 Nos autem memores salis, quod in palatio
comedimus, et quia læsiones regis videre nefas
ducimus, idcirco misimus et nuntiavimus regi,
15 Ut recenseas in libris historiarum patrum
tuorum, et invenies scriptum in commentariis:
et scies quoniam urbs illa, urbs rebellis est, et
nocens regibus et provinciis, et bella conci-
tantur in ea ex diebus antiquis: quamobrem
et civitas ipsa destructa est. 16 Nuntiamus
nos regi, quoniam si civitas illa ædificata
fuerit, et muri ipsius instaurati, possessionem
trans fluvium non habebis. 17 Verbum misit
rex ad Reum Beelteem, et Samsai scribam, et
ad reliquos qui erant in consilio eorum habi-
tatores Samariæ, et ceteris trans fluvium,
salutem dicens et pacem. 18 Accusatio, quam
misistis ad nos, manifeste lecta est coram me,
19 Et a me præceptum est: et recensuerunt,
inveneruntque quoniam civitas illa a diebus
antiquis adversum reges rebellat, et seditiones,
et prœlia concitantur in ea: 20 Nam et
reges fortissimi fuerunt in Jerusalem, qui et
dominati sunt omni regioni, quæ trans fluvium
est: tributum quoque et vectigal, et reditus
accipiebant. 21 Nunc ergo audite senten-
tiam: Prohibeatis viros illos, ut urbs illa non
ædificetur, donec si forte a me jussum fuerit.
22 Videte ne negligenter hoc impleatis, et
paulatim crescat malum contra reges. 23 Ita-
que exemplum edicti Artaxerxis regis lectum
est coram Reum Beelteem, et Samsai scriba,
et consiliariis eorum: et abierunt festini in
Jerusalem ad Judæos, et prohibuerunt eos in
brachio et robore. 24 Tunc intermissum est
opus domus Domini in Jerusalem, et non
fiebat usque ad annum secundum regni Darii
regis Persarum.

פרשה ה׃

1 וְהִתְנַבִּי חַגַּי נְבִיָּאה וּזְכַרְיָה בַר־
עִדּוֹא נְבִיַּאיָּא עַל־יְהוּדָיֵא דִּי בִיהוּד
וּבִירוּשְׁלֶם בְּשֻׁם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהוֹן׃
2 בֵּאדַיִן קָמוּ זְרֻבָּבֶל בַּר־שְׁאַלְתִּיאֵל
וְיֵשׁוּעַ בַּר־יוֹצָדָק וְשָׁרִיו לְמִבְנֵא בֵּית
אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וְעִמְּהוֹן נְבִיַּאיָּה
דִי־אֱלָהָא מְסַעֲדִין לְהוֹן׃ 3 בֵּהּ־זִמְנָא
אֲתָה עֲלֵיהוֹן תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה
וּשְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן וְכֵן אָמְרִין לְהֹם
מַן־שָׂם לְכֹם טְעֵם בַּיְתָא דְנָה לִבְּנֵא
וְאֻשַּׁרְנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה׃ 4 אֱדַיִן כְּנֵמָא
אֲמַרְנָא לְּהֹם מַן־אִנּוּן שְׁמָהָת גֻּבְרַיָּא
דִּי־דְנָה בִנְיָנָא בָּנַיִן׃ 5 וְעֵין אֱלָהֲהֹם
הֲוָת עַל־שָׂבֵי יְהוּדָיֵא וְלָא־בַטִּלוּ הִמּוֹ
עַד־טַעְמָא לְדָרְיָוֶשׁ יְהָךְ וֶאֱדַיִן יְתִיבוּן
נִשְׁתְּוָנָא עַל־דְּנָה׃ 6 פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא
דִּי־שְׁלַח תַּתְּנַי ׀ פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה וּשְׁתַר
בּוֹזְנַי וּכְנָוָתֵהּ אֲפַרְסְכָיֵא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה
עַל־דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃ 7 פִּתְגָמָא שְׁלַחוּ
עֲלוֹהִי וְכִדְנָה כְּתִיב בְּגַוֵּהּ לְדָרְיָוֶשׁ
מַלְכָּא שְׁלָמָא כֹלָּא׃ 8 יְדִיעַ ׀ לֶהֱוֵא
לְמַלְכָּא דִּי־אֲזַלְנָא לִיהוּד מְדִינְתָּא לְבֵית
אֱלָהָא רַבָּא וְהוּא מִתְבְּנֵא אֶבֶן גְּלָל
וְאָע מִתְּשָׂם בְּכֻתְלַיָּא וַעֲבִידְתָּא דָךְ
אָסְפַּרְנָא מִתְעַבְדָא וּמַצְלַח בִּידְהֹם׃
9 אֱדַיִן שְׁאֵלְנָא לְשָׂבַיָּא אִלֵּךְ כְּנֵמָא
אֲמַרְנָא לְּהֹם מַן־שָׂם לְכֹם טְעֵם בַּיְתָא
דְנָה לְמִבְנְיָה וְאֻשַּׁרְנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה׃
10 וְאַף שְׁמָהָתְהֹם שְׁאֵלְנָא לְהֹם לְהוֹדָעוּתָךְ
דִּי נִכְתֻּב שֻׁם־גֻּבְרַיָּא דִּי בְרָאשֵׁיהֹם׃
11 וּכְנֵמָא פִתְגָמָא הֲתִיבוּנָא
לְמֵמַר אֲנַחְנָא הִמּוֹ עַבְדוֹהִי דִי־אֱלָהּ
שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וּבָנַיִן בַּיְתָא דִּי־הֲוָא בְנֵה
מִקַּדְמַת דְּנָה שְׁנִין שַׂגִּיאָן וּמֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל
רַב בְּנָהִי וְשַׁכְלְלֵהּ׃ 12 לָהֵן מִן־דִּי
הַרְגִּזוּ אֲבָהָתַנָא לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא יְהַב הִמּוֹ
בְּיַד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל כַּסְדָּיָא וּבַיְתָה
דְנָה סַתְרֵהּ וְעַמָּה הַגְלִי לְבָבֶל׃ 13 בְּרַם
בִּשְׁנַת חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא דִּי בָבֶל כּוֹרֶשׁ
מַלְכָּא שָׂם טְעֵם בֵּית־אֱלָהָא דְנָה לִבְּנֵא׃

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ προεφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ
Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ προφητείαν ἐπὶ τοὺς
Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. 2 Τότε ἀνέστη-
σαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς
Ἰωσεδὲκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ
θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆ-
ται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς. 3 Ἐν αὐτῷ τῷ
καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναῒ ἔπαρχος πέραν
τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζαναῒ καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν
γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν
χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 4 Τότε ταῦτα
εἴπουσαν αὐτοῖς Τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν
τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην; 5 Καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα,
καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμη τῷ Δαρείῳ
ἀπηνέχθη· καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ
τούτου. 6 Διασάφησις ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλε
Θανθαναῒ ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
Σαθαρβουζαναῒ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφαρσα-
χαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ
βασιλεῖ· 7 Ῥήμασιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν,
καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ. Δαρείῳ τῷ βασι-
λεῖ εἰρήνη πᾶσα. 8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ
ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται
λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοί-
χοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται καὶ
εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 9 Τότε ἠρωτή-
σαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως
εἴπαμεν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον
τοῦτον οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην
καταρτίσασθαι; 10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι
σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.
11 Καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγον-
τες Ἡμεῖς ἐσμὲν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν
ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν καὶ
κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς. 12 Ἀφ' ὅτε δὲ
παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν
οἶκον τοῦτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπῴκισεν
εἰς Βαβυλῶνα. 13 Ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου
τοῦ βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι.

CAPUT V.

1 PROPHETAVERUNT autem Aggæus pro-
pheta et Zacharias filius Addo, prophetantes
ad Judæos, qui erant in Judæa et Jerusalem,
in nomine Dei Israel. 2 Tunc surrexerunt
Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius
Josedec, et cœperunt ædificare templum Dei
in Jerusalem, et cum eis prophetæ Dei adju-
vantes eos. 3 In ipso autem tempore venit
ad eos Thathanai, qui erat dux trans flumen,
et Stharbuzanai, et consiliarii eorum: sicque
dixerunt eis: Quis dedit vobis consilium ut
domum hanc ædificaretis, et muros ejus in-
stauraretis? 4 Ad quod respondimus eis, quæ
essent nomina hominum auctorum ædificationis
illius. 5 Oculus autem Dei eorum factus est
super senes Judæorum, et non potuerunt
inhibere eos. Placuitque ut res ad Darium
referretur, et tunc satisfacerent adversus
accusationem illam. 6 Exemplar epistolæ,
quam misit Thathanai dux regionis trans
flumen, et Stharbuzanai, et consiliatores ejus
Apharsachæi, qui erant trans flumen, ad
Darium regem. 7 Sermo, quem miserant ei,
sic scriptus erat: Dario regi pax omnis.
8 Notum sit regi, isse nos ad Judæam provin-
ciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur
lapide impolito, et ligna ponuntur in parieti-
bus: opusque illud diligenter extruitur, et
crescit in manibus eorum. 9 Interrogavimus
ergo senes illos, et ita diximus eis: Quis dedit
vobis potestatem ut domum hanc ædificaretis,
et muros hos instauraretis? 10 Sed et nomina
eorum quæsivimus ab eis, ut nuntiaremus
tibi: scripsimusque nomina eorum virorum,
qui sunt principes in eis. 11 Hujuscemodi
autem sermonem responderunt nobis, dicentes:
Nos sumus servi Dei cæli et terræ, et ædifi-
camus templum, quod erat extructum ante
hos annos multos, quodque rex Israel magnus
ædificaverat, et extruxerat. 12 Postquam
autem ad iracundiam provocaverunt patres
nostri Deum cæli, tradidit eos in manus
Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi,
domum quoque hanc destruxit, et populum
ejus transtulit in Babylonem. 13 Anno autem
primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex propo-
suit edictum ut domus Dei hæc ædificaretur.

14 וְאַף מָאנַיָּא דִי־בֵית־אֱלָהָא דִּי דַהֲבָה
וְכַסְפָּא דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הַנְפֵּק מִן־הֵיכְלָא דִּי
בִירוּשְׁלֶם וְהֵיבֵל הִמּוֹ לְהֵיכְלָא דִּי בָבֶל
הַנְפֵּק הִמּוֹ כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא מִן־הֵיכְלָא דִּי
בָבֶל וִיהִיבוּ לְשֵׁשְׁבַּצַּר שְׁמֵהּ דִּי פֶחָה
שָׂמֵהּ׃ 15 וַאֲמַר־לֵהּ ׀ אֵלֶּה מָאנַיָּא שֵׂא
אֵזֶל־אֲחֵת הִמּוֹ בְּהֵיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלֶם
וּבֵית אֱלָהָא יִתְבְּנֵא עַל־אַתְרֵהּ׃
16 אֱדַיִן שֵׁשְׁבַּצַּר דֵּךְ אֲתָא יְהַב אֻשַּׁיָּא דִּי־
בֵית אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וּמִן־אֱדַיִן וְעַד־
כְּעַן מִתְבְּנֵא וְלָא שְׁלִם׃ 17 וּכְעַן הֵן
עַל־מַלְכָּא טָב יִתְבַּקַּר בְּבֵית גִּנְזַיָּא דִּי־
מַלְכָּא תַמָּה דִּי בְּבָבֶל הֵן אִיתַי דִּי־מִן־
כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שִׂים טְעֵם לְמִבְנֵא בֵּית־אֱלָהָא
דֵךְ בִּירוּשְׁלֶם וּרְעוּת מַלְכָּא עַל־דְּנָה
יִשְׁלַח עֲלֶינָא׃

פרשה ו׃

1 בֵּאדַיִן דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא שָׂם טְעֵם
וּבַקַּרוּ ׀ בְּבֵית סִפְרַיָּא דִּי גִנְזַיָּא מְהַחֲתִין
תַּמָּה בְּבָבֶל׃ 2 וְהִשְׁתְּכַח בְּאַחְמְתָא
בְּבִירְתָא דִּי בְּמָדַי מְדִינְתָּא מְגִלָּה חֲדָה
וְכֵן־כְּתִיב בְּגַוַּהּ דִּכְרוֹנָה׃ 3 בִּשְׁנַת
חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שָׂם
טְעֵם בֵּית־אֱלָהָא בִירוּשְׁלֶם בַּיְתָא יִתְבְּנֵא
אֲתַר דִּי־דָבְחִין דִּבְחִין וְאֻשּׁוֹהִי מְסוֹבְלִין
רוּמֵהּ אַמִּין שִׁתִּין פְּתָיֵהּ אַמִּין שִׁתִּין׃
4 נִדְבָּכִין דִּי־אֶבֶן גְּלָל תְּלָתָא וְנִדְבָּךְ דִּי־
אָע חֲדַת וְנִפְקְתָא מִן־בֵּית מַלְכָּא תִּתְיְהִב׃
5 וְאַף מָאנֵי בֵית־אֱלָהָא דִּי דַהֲבָה וְכַסְפָּא
דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הַנְפֵּק מִן־הֵיכְלָא דִי־
בִירוּשְׁלֶם וְהֵיבֵל לְבָבֶל יַהֲתִיבוּן וִיהָךְ
לְהֵיכְלָא דִי־בִירוּשְׁלֶם לְאַתְרֵהּ וְתַחֵת
בְּבֵית אֱלָהָא׃ 6 כְּעַן תַּתְּנַי פַּחַת
עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן אֲפַרְסְכָיֵא
דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה רַחִיקִין הֲווֹ מִן־תַּמָּה׃
7 שְׁבֻקוּ לַעֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ פַּחַת
יְהוּדָיֵא וּלְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ
יִבְנוֹן עַל־אַתְרֵהּ׃ 8 וּמִנִּי שִׂים טְעֵם לְמָא
דִי־תַעַבְדוּן עִם־שָׂבֵי יְהוּדָיֵא אִלֵּךְ לְמִבְנֵא
בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ וּמִנִּכְסֵי מַלְכָּא דִּי מִדַּת
עֲבַר נַהֲרָה אָסְפַּרְנָא נִפְקְתָא תֶּהֱוֵא
מִתְיַהֲבָא לְגֻבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי־לָא לְבַטָּלָא׃

14 Καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ
καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ
τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ
εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος
ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκε
τῷ Σαβανασὰρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ
θησαυροῦ, 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Πάντα τὰ σκεύη
λάβε καὶ πορεύου θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. 16 Τότε
Σαβανασὰρ ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως
τοῦ νῦν ᾠκοδομήθη, καὶ οὐκ ἐτελέσθη. 17 Καὶ
νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, ἐπισκεπήτω ἐν
τῷ οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος,
ὅπως γνῷς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου
πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΤΟΤΕ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην, καὶ
ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα
κεῖται ἐν Βαβυλῶνι. 2 Καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ
βάρει κεφαλὶς μία, καὶ τοῦτο γεγραμμένον ἐν αὐτῇ
ὑπόμνημα. 3 Ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως
Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκου ἱεροῦ θεοῦ
τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ Οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος
οὗ θυσιάζουσι τὰ θυσιάσματα. Καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα
ὕψος πήχεις ἑξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ πήχεων
ἑξήκοντα, 4 Καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς,
καὶ δόμος ξύλινος εἷς· καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου
τοῦ βασιλέως δοθήσεται. 5 Καὶ τὰ σκεύη οἴκου
τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβουχο-
δονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελ-
θέτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου
οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. 6 Νῦν δώσετε ἔπαρχοι
πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζαναϊ καὶ οἱ σύνδου-
λοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ
ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν, 7 Νῦν ἄφετε τὸ
ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ· οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰου-
δαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον
τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου
αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ γνώμη ἐτέθη μή ποτέ τι
ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων
τοῦ οἰκοδομηθῆναι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ
ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν
τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη
τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι·

14 Nam et vasa templi Dei aurea et argentea,
quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod
erat in Jerusalem, et asportaverat ea in tem-
plum Babylonis, protulit Cyrus rex de templo
Babylonis, et data sunt Sassabasar vocabulo,
quem et principem constituit, 15 Dixitque
ei: Hæc vasa tolle, et vade, et pone ea in
templo, quod est in Jerusalem, et domus Dei
ædificetur in loco suo. 16 Tunc itaque Sas-
sabasar ille venit et posuit fundamenta templi
Dei in Jerusalem, et ex eo tempore usque nunc
ædificatur, et necdum completum est. 17 Nunc
ergo, si videtur regi bonum, recenseat in
bibliotheca regis, quæ est in Babylone, utrum-
nam a Cyro rege jussum fuerit ut ædificaretur
domus Dei in Jerusalem, et voluntatem regis
super hac re mittat ad nos.

CAPUT VI.

1 TUNC Darius rex præcepit: et recensue-
runt in bibliotheca librorum, qui erant repositi
in Babylone, 2 Et inventum est in Ecbatanis,
quod est castrum in Medena provincia, volu-
men unum, talisque scriptus erat in eo com-
mentarius: 3 Anno primo Cyri regis: Cyrus
rex decrevit ut domus Dei ædificaretur, quæ
est in Jerusalem, in loco ubi immolent hostias,
et ut ponant fundamenta supportantia altitudi-
nem cubitorum sexaginta, et latitudinem
cubitorum sexaginta, 4 Ordines de lapidibus
impolitis tres, et sic ordines de lignis novis:
sumptus autem de domo regis dabuntur.
5 Sed et vasa templi Dei aurea et argentea,
quæ Nabuchodonosor tulerat de templo
Jerusalem et attulerat ea in Babylonem,
reddantur, et referantur in templum in Jeru-
salem in locum suum, quæ et posita sunt in
templo Dei. 6 Nunc ergo Thathanai dux
regionis, quæ est trans flumen, Stharbuzanai,
et consiliarii vestri Apharsachæi, qui estis
trans flumen, procul recedite ab illis, 7 Et
dimittite fieri templum Dei illud a duce
Judæorum, et a senioribus eorum, ut domum
Dei illam ædificent in loco suo. 8 Sed et a
me præceptum est, quid oporteat fieri a pres-
byteris Judæorum illis, ut ædificetur domus
Dei, scilicet ut de arca regis, id est, de tributis,
quæ dantur de regione trans flumen, studiose
sumptus dentur viris illis, ne impediatur opus.

9 וּמָה חַשְׁחָן וּבְנֵי תוֹרִין וְדִכְרִין וְאִמְּרִין ׀
לַעֲלָוָן ׀ לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא חִנְטִין מְלַח ׀ חֲמַר
וּמְשַׁח כְּמֵאמַר כָּהֲנַיָּא דִי־בִירוּשְׁלֶם לֶהֱוֵא
מִתְיְהֵב לְהֹם יוֹם בְּיוֹם דִּי־לָא שָׁלוּ׃
10 דִּי־לֶהֱוֺן מְהַקְרְבִין נִיחוֹחִין לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא
וּמְצַלַּיִן לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהִי׃ 11 וּמִנִּי שִׂים
טְעֵם דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי יְהַשְׁנֵא פִּתְגָמָא דְנָה
יִתְנְסַח אָע מִן־בַּיְתֵהּ וּזְקִיף יִתְמְחֵא עֲלֹהִי
וּבַיְתֵהּ נְוָלוּ יִתְעֲבֵד עַל־דְּנָה׃ 12 וֵאלָהָא
דִּי־שַׁכִּן שְׁמֵהּ תַּמָּה יְמַגַּר כָּל־מֶלֶךְ וְעַם
דִּי ׀ יִשְׁלַח יְדֵהּ לְהַשְׁנָיָה לְחַבָּלָה בֵּית־
אֱלָהָא דֵךְ דִּי בִירוּשְׁלֶם אֲנָה דָרְיָוֶשׁ שָׂמֶת
טְעֵם אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבִד׃ 13 אֱדַיִן
תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי
וּכְנָוָתְהוֹן לָקֳבֵל דִּי־שְׁלַח דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא
כְּנֵמָא אָסְפַּרְנָא עֲבַדוּ׃ 14 וְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא
בָּנַיִן וּמַצְלְחִין בִּנְבוּאַת חַגַּי נְבִיָּאה
וּזְכַרְיָה בַּר־עִדּוֹא וּבְנוֹ וְשַׁכְלִלוּ מִן־
טַעַם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל וּמִטְּעֵם כּוֹרֶשׁ וְדָרְיָוֶשׁ
וְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרָס׃ 15 וְשֵׁיצִיא
בַּיְתָה דְנָה עַד יוֹם תְּלָתָה לִירַח אֲדָר
דִּי־הִיא שְׁנַת־שֵׁת לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃
16 וַעֲבַדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּהֲנַיָּא וְלֵוָיֵא וּשְׁאָר
בְּנֵי־גָלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא דְנָה
בְּחֶדְוָה׃ 17 וְהַקְרִבוּ לַחֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא
דְנָה תּוֹרִין מְאָה דִּכְרִין מָאתַיִן אִמְּרִין
אַרְבַּע מְאָה וּצְפִירֵי עִזִּין לְחַטָּיָא עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל תְּרֵי עֲשַׂר לְמִנְיָן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
18 וַהֲקִימוּ כָהֲנַיָּא בִּפְלֻגָּתְהוֹן וְלֵוָיֵא
בְּמַחְלְקָתְהוֹן עַל־עֲבִידַת אֱלָהָא דִּי
בִירוּשְׁלֶם כִּכְתָב סְפַר מֹשֶׁה׃
19 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפָּסַח בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ 20 כִּי הִטַּהֲרוּ
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד כֻּלָּם טְהוֹרִים
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל־בְּנֵי הַגּוֹלָה וְלַאֲחֵיהֶם
הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם׃ 21 וַיֹּאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַשָּׁבִים מֵהַגּוֹלָה וְכֹל הַנִּבְדָּל מִטֻּמְאַת
גּוֹיֵ־הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיַּעֲשׂוּ חַג־מַצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
בְּשִׂמְחָה כִּי שִׂמְּחָם יְהוָה וְהֵסֵב לֵב מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר עֲלֵיהֶם לְחַזֵּק יְדֵיהֶם בִּמְלֶאכֶת
בֵּית־הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

9 Καὶ ὃ ἂν ὑστέρημα, καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνοὺς εἰς ὁλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, πυρούς, ἅλας, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν,
10 Ἵνα ὦσιν εὐωδίας προσφέροντες τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ υἱῶν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο, καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος πληγήσεται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.
12 Καὶ ὁ θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψαι πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσται.
13 Τότε Θανθαναῒ ὁ ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαθαρβουζαναῒ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε Δαρεῖος βασιλεύς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς.
14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ᾠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδώ, καὶ ἀνῳκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθὰ βασιλέων Περσῶν.
15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ, ὅ ἐστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.
16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν, κριοὺς διακοσίους, ἀμνοὺς τετρακοσίους, χιμάῤῥους αἰγῶν ὑπὲρ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ.
18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευίτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείας θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωυσῆ.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.
20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἷς πάντες καθαροί· καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.
21 Καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι Κύριον θεὸν Ἰσραήλ.
22 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος, καὶ ἐπέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοὺρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Quod si necesse fuerit, et vitulos, et agnos, et hædos, in holocaustum Deo cæli, frumentum, sal, vinum, et oleum, secundum ritum sacerdotum, qui sunt in Jerusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia.
10 Et offerant oblationes Deo cæli, orentque pro vita regis, et filiorum ejus.
11 A me ergo positum est decretum: Ut omnis homo qui hanc mutaverit jussionem, tollatur lignum de domo ipsius, et erigatur, et configatur in eo, domus autem ejus publicetur.
12 Deus autem, qui habitare fecit nomen suum ibi, dissipet omnia regna, et populum qui extenderit manum suam ut repugnet, et dissipet domum Dei illam, quæ est in Jerusalem. Ego Darius statui decretum, quod studiose impleri volo.
13 Igitur Thathania dux regionis trans flumen, et Stharbuzanai, et consiliarii ejus, secundum quod præceperat Darius rex, sic diligenter executi sunt.
14 Seniores autem Judæorum ædificabant, et prosperabantur juxta prophetiam Aggæi prophetæ, et Zachariæ filii Addo: et ædificaverunt et construxerunt, jubente Deo Israel, et jubente Cyro, et Dario, et Artaxerxe, regibus Persarum:
15 Et compleverunt domum Dei istam, usque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darii regis.
16 Fecerunt autem filii Israel, sacerdotes et Levitæ, et reliqui filiorum transmigrationis, dedicationem domus Dei in gaudio.
17 Et obtulerunt in dedicationem domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprarum pro peccato totius Israel duodecim, juxta numerum tribuum Israel.
18 Et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis, et Levitas in vicibus suis, super opera Dei in Jerusalem, sicut scriptum est in Libro Moysi.
19 Fecerunt autem filii Israel transmigrationis, Pascha, quartadecima die mensis primi.
20 Purificati enim fuerant sacerdotes et Levitæ quasi unus: omnes mundi ad immolandum pascha universis filiis transmigrationis, et fratribus suis sacerdotibus, et sibi.
21 Et comederunt filii Israel, qui reversi fuerant de transmigratione, et omnes qui se separaverant a coinquinatione gentium terræ ad eos, ut quærerent Dominum Deum Israel.
22 Et fecerunt solemnitatem azymorum septem diebus in lætitia, quoniam lætificaverat eos Dominus, et converterat cor regis Assur ad eos, ut adjuvaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israel.

פרשה ז :

1 וְאַחַר֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה בְּמַלְכ֖וּת
אַרְתַּחְשַׁ֣סְתְּא מֶֽלֶךְ־פָּרָ֑ס עֶזְרָא֙ בֶּן־שְׂרָיָ֔ה
בֶּן־עֲזַרְיָ֖ה בֶּן־חִלְקִיָּֽה׃ 2 בֶּן־שַׁלּ֥וּם בֶּן־
צָד֖וֹק בֶּן־אֲחִיטֽוּב׃ 3 בֶּן־אֲמַרְיָ֥ה בֶן־עֲזַרְיָ֖ה
בֶּן־מְרָיֽוֹת׃ 4 בֶּן־זְרַֽחְיָ֥ה בֶן־עֻזִּ֖י בֶּן־בֻּקִּֽי׃
5 בֶּן־אֲבִישׁ֗וּעַ בֶּן־פִּֽינְחָס֙ בֶּן־אֶלְעָזָ֔ר בֶּן־
אַהֲרֹ֥ן הַכֹּהֵ֖ן הָרֹֽאשׁ׃ 6 ה֤וּא עֶזְרָא֙
עָלָ֣ה מִבָּבֶ֔ל וְהֽוּא־סֹפֵ֤ר מָהִיר֙ בְּתוֹרַ֣ת
מֹשֶׁ֔ה אֲשֶׁר־נָתַ֥ן יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וַיִּתֶּן־ל֣וֹ הַמֶּ֗לֶךְ כְּיַד־יְהוָ֤ה אֱלֹהָיו֙ עָלָ֔יו
כֹּ֖ל בַּקָּשָׁתֽוֹ׃ 7 וַיַּעֲל֣וּ מִבְּנֵֽי־יִ֠שְׂרָאֵל
וּמִן־הַכֹּהֲנִ֨ים וְהַלְוִיִּ֜ם וְהַמְשֹׁרְרִ֧ים וְהַשֹּׁעֲרִ֛ים
וְהַנְּתִינִ֖ים אֶל־יְרוּשָׁלִָ֑ם בִּשְׁנַת־שֶׁ֖בַע
לְאַרְתַּחְשַׁ֥סְתְּא הַמֶּֽלֶךְ׃ 8 וַיָּבֹ֥א יְרוּשָׁלִַ֖ם
בַּחֹ֣דֶשׁ הַחֲמִישִׁ֑י הִ֛יא שְׁנַ֥ת הַשְּׁבִיעִ֖ית
לַמֶּֽלֶךְ׃ 9 כִּ֗י בְּאֶחָד֙ לַחֹ֣דֶשׁ הָרִאשׁ֔וֹן
ה֥וּא יְסֻ֖ד הַֽמַּעֲלָ֣ה מִבָּבֶ֑ל וּבְאֶחָ֞ד לַחֹ֣דֶשׁ
הַחֲמִישִׁ֗י בָּ֚א אֶל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם כְּיַד־אֱלֹהָ֖יו
הַטּוֹבָ֥ה עָלָֽיו׃ 10 כִּ֤י עֶזְרָא֙ הֵכִ֣ין לְבָב֔וֹ
לִדְר֛וֹשׁ אֶת־תּוֹרַ֥ת יְהוָ֖ה וְלַעֲשֹׂ֑ת וּלְלַמֵּ֥ד
בְּיִשְׂרָאֵ֖ל חֹ֥ק וּמִשְׁפָּֽט׃ 11 וְזֶ֣ה ׀
פַּרְשֶׁ֣גֶן הַֽנִּשְׁתְּוָ֗ן אֲשֶׁ֤ר נָתַן֙ הַמֶּ֣לֶךְ
אַרְתַּחְשַׁ֔סְתְּא לְעֶזְרָ֥א הַכֹּהֵ֖ן הַסֹּפֵ֑ר סֹ֠פֵר
דִּבְרֵ֧י מִצְוֺת־יְהוָ֛ה וְחֻקָּ֖יו עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃
12 אַ֨רְתַּחְשַׁ֔סְתְּא מֶ֖לֶךְ מַלְכַיָּ֑א
לְעֶזְרָ֣א כָ֠הֲנָא סָפַ֨ר דָּתָ֜א דִּֽי־אֱלָ֧הּ שְׁמַיָּ֛א
גְּמִ֖יר וּכְעֶֽנֶת׃ 13 מִנִּי֮ שִׂ֣ים טְעֵם֒ דִּ֣י
כָל־מִתְנַדַּ֣ב בְּמַלְכוּתִ֡י מִן־עַמָּ֣א יִשְׂרָאֵ֩ל
וְכָהֲנ֨וֹהִי וְלֵוָיֵ֜א לִמְהָ֧ךְ לִירוּשְׁלֶ֛ם עִמָּ֖ךְ
יְהָֽךְ׃ 14 כָּל־קֳבֵ֗ל דִּי֩ מִן־קֳדָ֨ם מַלְכָּ֜א
וְשִׁבְעַ֤ת יָעֲטֹ֙הִי֙ שְׁלִ֔יחַ לְבַקָּרָ֥א עַל־יְה֖וּד
וְלִירוּשְׁלֶ֑ם בְּדָ֥ת אֱלָהָ֖ךְ דִּ֥י בִידָֽךְ׃
15 וּלְהֵיבָלָ֖ה כְּסַ֣ף וּדְהַ֑ב דִּֽי־מַלְכָּ֤א וְיָעֲט֙וֹהִי֙
הִתְנַדַּ֔בוּ לֶאֱלָהּ֙ יִשְׂרָאֵ֔ל דִּ֥י בִירוּשְׁלֶ֖ם
מִשְׁכְּנֵֽהּ׃ 16 וְכֹל֙ כְּסַ֣ף וּדְהַ֔ב דִּ֣י תְהַשְׁכַּ֔ח
בְּכֹ֖ל מְדִינַ֣ת בָּבֶ֑ל עִם֩ הִתְנַדָּב֨וּת עַמָּ֤א
וְכָֽהֲנַיָּא֙ מִֽתְנַדְּבִ֔ין לְבֵ֥ית אֱלָהֲהֹ֖ם דִּ֥י
בִירוּשְׁלֶֽם׃ 17 כָּל־קֳבֵ֣ל דְּנָ֡ה אָסְפַּרְנָא֩ תִקְנֵ֨א
בְּכַסְפָּ֜א דְנָ֗ה תּוֹרִ֤ין דִּכְרִין֙ אִמְּרִ֔ין וּמִנְחָתְה֖וֹן
וְנִסְכֵּיה֑וֹן וּתְקָרֵ֣ב הִמּ֔וֹ עַל־מַדְבְּחָא֙ דִּ֔י
בֵּ֥ית אֱלָהֲכֹ֖ם דִּ֥י בִירוּשְׁלֶֽם׃ 18 וּמָ֣ה דִ֠י
עֲלָ֨יךְ וְעַל־אֶחָ֜ךְ יֵיטַ֗ב בִּשְׁאָ֛ר כַּסְפָּ֥א
וְדַהֲבָ֖ה לְמֶעְבַּ֑ד כִּרְע֥וּת אֱלָהֲכֹ֖ם תַּעַבְדֽוּן׃

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ *μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ*
Ἀρθασασθὰ βασιλέως Περσῶν *ἀνέβη* Ἔσδρας *υἱὸς*
Σαραίου *υἱοῦ* Ἀζαρίου *υἱοῦ* Χελκία 2 Υἱοῦ Σελοὺμ
υἱοῦ Σαδδοὺκ *υἱοῦ* Ἀχιτὼβ 3 Υἱοῦ Σαμαρία *υἱοῦ*
Ἐσριὰ *υἱοῦ* Μαρεὼθ 4 Υἱοῦ Ζαραΐα *υἱοῦ* Ὀζίου
υἱοῦ Βοκκὶ 5 Υἱοῦ Ἀβισουὲ *υἱοῦ* Φινεὲς *υἱοῦ*
Ἐλεάζαρ *υἱοῦ* Ἀαρὼν *τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.*
6 *Αὐτὸς* Ἔσδρας *ἀνέβη ἐκ* Βαβυλῶνος, *καὶ αὐτὸς*
γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ *ὃν ἔδωκε*
Κύριος *ὁ θεὸς* Ἰσραήλ· *καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασι-*
λεύς, ὅτι χεὶρ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν
πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός. 7 Καὶ *ἀνέβησαν ἀπὸ*
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ *καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν*
Λευιτῶν *καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ*
Ναθινὶμ *εἰς* Ἱερουσαλὴμ *ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ* Ἀρθα-
σασθᾷ *τῷ βασιλεῖ.* 8 Καὶ *ἦλθοσαν εἰς* Ἱερουσαλὴμ
τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἕβδομον τῷ
βασιλεῖ. 9 Ὅτι *ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου*
αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυ-
λῶνος, *ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου*
ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, *ὅτι χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν*
ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν. 10 Ὅτι Ἔσδρας *ἔδωκεν ἐν*
καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ
διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ *προστάγματα καὶ κρίματα.*
11 Καὶ *αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος οὗ*
ἔδωκεν Ἀρθασασθὰ *τῷ* Ἔσδρᾳ *τῷ ἱερεῖ τῷ γραμ-*
ματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προσταγ-
μάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 12 Ἀρθασασθὰ
βασιλεὺς βασιλέων Ἔσδρᾳ *γραμματεῖ νόμου Κυρίου*
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Τετέλεσται *λόγος καὶ ἡ*
ἀπόκρισις. 13 Ἀπ' *ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ*
ἑκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ
καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν *πορευθῆναι εἰς* Ἱερουσαλὴμ
μετὰ σοῦ πορευθῆναι· 14 Ἀπὸ *προσώπου τοῦ*
βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη
ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν *καὶ εἰς* Ἱερουσαλὴμ
νόμῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρί σου· 15 Καὶ *εἰς*
οἶκον Κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι ἑκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ
Ἰσραὴλ *τῷ ἐν* Ἱερουσαλὴμ *κατασκηνοῦντι·* 16 Καὶ
πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅ τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ
χώρᾳ Βαβυλῶνος *μετὰ ἑκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ*
ἱερέων τῶν ἑκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 17 Καὶ *πάντα προσπορευόμενον*
τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους,
κριούς, ἀμνούς, καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
18 Καὶ *εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγα-*
θυνθῇ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου
ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν ποιήσατε.

CAPUT VII.

1 Post hæc autem verba, in regno Ar-
taxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiæ,
filii Azariæ, filii Helciæ, 2 Filii Sellum,
filii Sadoc, filii Achitob, 3 Filii Amariæ,
filii Azariæ, filii Maraioth, 4 Filii Zarahiæ,
filii Ozi, filii Bocci, 5 Filii Abisue, filii
Phinees, filii Eleazar, filii Aaron sacerdotis
ab initio. 6 Ipse Esdras ascendit de Baby-
lone, et ipse scriba velox in lege Moysi, quam
Dominus Deus dedit Israel: et dedit ei rex,
secundum manum Domini Dei ejus super eum,
omnem petitionem ejus. 7 Et ascenderunt
de filiis Israel, et de filiis sacerdotum, et de
filiis Levitarum, et de cantoribus, et de jani-
toribus, et de Nathinæis, in Jerusalem, anno
septimo Artaxerxis regis. 8 Et venerunt in
Jerusalem mense quinto, ipse est annus
septimus regis. 9 Quia in primo die mensis
primi cœpit ascendere de Babylone, et in
primo die mensis quinti venit in Jerusalem,
juxta manum Dei sui bonam super se.
10 Esdras enim paravit cor suum, ut investi-
garet legem Domini, et faceret et doceret in
Israel præceptum et judicium. 11 Hoc est
autem exemplar epistolæ edicti, quod dedit
rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ eru-
dito in sermonibus et præceptis Domini, et
cæremoniis ejus in Israel. 12 Artaxerxes
rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei
cæli doctissimo, salutem. 13 A me decretum
est, ut cuicumque placuerit in regno meo de
populo Israel, et de sacerdotibus ejus, et de
Levitis, ire in Jerusalem, tecum vadat. 14 A
facie enim regis, et septem consiliatorum
ejus, missus es, ut visites Judæam et Jeru-
salem in lege Dei tui, quæ est in manu tua:
15 Et ut feras argentum et aurum, quod rex
et consiliatores ejus sponte obtulerunt Deo
Israel, cujus in Jerusalem tabernaculum est.
16 Et omne argentum et aurum quodcumque
inveneris in universa provincia Babylonis, et
populus offerre voluerit, et de sacerdotibus
quæ sponte obtulerint domui Dei sui, quæ
est in Jerusalem, 17 Libere accipe, et
studiose eme de hac pecunia vitulos, arietes,
agnos, et sacrificia et libamina eorum, et offer
ea super altare templi Dei vestri, quod est in
Jerusalem. 18 Sed et si quid tibi et fratribus
tuis placuerit, de reliquo argento et auro
ut faciatis, juxta voluntatem Dei vestri facite.

19 וּמָאנַיָּא דִּי־מִתְיַהֲבִין לָךְ לְפָלְחָן בֵּית
אֱלָהָךְ הַשְׁלֵם קֳדָם אֱלָהּ יְרוּשְׁלֶם׃ 20 וּשְׁאָר
חַשְׁחוּת בֵּית אֱלָהָךְ דִּי יִפֶּל־לָךְ לְמִנְתַּן
תִּנְתֵּן מִן־בֵּית גִּנְזֵי מַלְכָּא׃ 21 וּמִנִּי אֲנָה
אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מַלְכָּא שִׂים טְעֵם לְכֹל
גִּזַּבְרַיָּא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה דִּי כָל־דִּי
יִשְׁאֲלֶנְכוֹן עֶזְרָא כָהֲנָה סָפַר דָּתָא דִּי־אֱלָהּ
שְׁמַיָּא אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבִד׃ 22 עַד־כְּסַף כַּכְּרִין
מְאָה וְעַד־חִנְטִין כּוֹרִין מְאָה וְעַד־חֲמַר
בַּתִּין מְאָה וְעַד־בַּתִּין מְשַׁח מְאָה וּמְלַח
דִּי־לָא כְתָב׃ 23 כָּל־דִּי מִן־טַעַם אֱלָהּ
שְׁמַיָּא יִתְעֲבֵד אַדְרַזְדָּא לְבֵית אֱלָהּ שְׁמַיָּא
דִּי־לְמָה לֶהֱוֵא קְצַף עַל־מַלְכוּת מַלְכָּא
וּבְנוֹהִי׃ 24 וּלְכֹם מְהוֹדְעִין דִּי כָל־כָּהֲנַיָּא
וְלֵוָיֵא זַמָּרַיָּא תָרָעַיָּא נְתִינַיָּא וּפָלְחֵי בֵּית
אֱלָהָא דְנָה מִנְדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ לָא שַׁלִּיט
לְמִרְמֵא עֲלֵיהֹם׃ 25 וְאַנְתְּ עֶזְרָא כְּחָכְמַת
אֱלָהָךְ דִּי־בִידָךְ מֶנִּי שָׁפְטִין וְדַיָּנִין דִּי־
לֶהֱוֺן דָּאְנִין לְכָל־עַמָּה דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה
לְכָל־יָדְעֵי דָּתֵי אֱלָהָךְ וְדִי לָא יָדַע
תְּהוֹדְעוּן׃ 26 וְכָל־דִּי־לָא לֶהֱוֵא עָבֵד דָּתָא
דִי־אֱלָהָךְ וְדָתָא דִּי מַלְכָּא אָסְפַּרְנָא דִּינָה
לֶהֱוֵא מִתְעֲבֵד מִנֵּהּ הֵן לְמוֹת הֵן
לִשְׁרֹשׁוּ הֵן־לַעֲנָשׁ נִכְסִין וְלֶאֱסוּרִין׃
27 בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר
נָתַן כָּזֹאת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לְפָאֵר אֶת־בֵּית
יְהֹוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם׃ 28 וְעָלַי הִטָּה־
חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו וּלְכָל־שָׂרֵי
הַמֶּלֶךְ הַגִּבֹּרִים וַאֲנִי הִתְחַזַּקְתִּי כְּיַד־יְהֹוָה
אֱלֹהַי עָלַי וָאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים
לַעֲלוֹת עִמִּי׃

פרשה ח׃

1 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהִתְיַחְשָׂם
הָעֹלִים עִמִּי בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ
מִבָּבֶל׃ 2 מִבְּנֵי פִינְחָס גֵּרְשֹׁם מִבְּנֵי
אִיתָמָר דָּנִיֵּאל מִבְּנֵי דָוִיד חַטּוּשׁ׃ 3 מִבְּנֵי
שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פַרְעֹשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ הִתְיַחֵשׂ
לִזְכָרִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים׃ 4 מִבְּנֵי פַּחַת מוֹאָב
אֶלְיְהוֹעֵינַי בֶּן־זְרַחְיָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם הַזְּכָרִים׃
5 מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה בֶּן־יַחֲזִיאֵל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת הַזְּכָרִים׃ 6 וּמִבְּנֵי עָדִין עֶבֶד בֶּן־
יוֹנָתָן וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים׃ 7 וּמִבְּנֵי עֵילָם
יְשַׁעְיָה בֶּן־עֲתַלְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים׃

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν
οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου θεοῦ σου
ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης
βασιλέως 21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγὼ Ἀρθασασθὰ
βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς
ἐν πέρᾳ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς
Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ
οὐρανοῦ ἑτοίμως γινέσθω, 22 Ἕως ἀργυρίου
ταλάντων ἑκατόν, καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν,
καὶ ἕως οἴνου βάτων ἑκατόν, καὶ ἕως ἐλαίου
βάτων ἑκατόν, καὶ ἅλας οὗ οὐκ ἔστι γραφή.
23 Πᾶν ὅ ἐστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
γινέσθω. Προσέχετε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν
οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μή ποτε γένηται ὀργὴ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. 24 Καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσι τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ᾄδουσι, πυλωροῖς, Ναθι-
νὶμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτο, φόρος μὴ
ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς.
25 Καὶ σύ, Ἔσδρα, ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρί
σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτάς, ἵνα ὦσι
κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρᾳ τοῦ ποταμοῦ
πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ
εἰδότι γνωριεῖτε. 26 Καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν
νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἑτοίμως,
τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς
θάνατον ἐάν τε εἰς παιδείαν ἐάν τε εἰς ζημίαν
τοῦ βίου ἐάν τε εἰς παράδοσιν. 27 Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν
οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, 28 Καὶ ἐπ'
ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων
τοῦ βασιλέως τῶν ἐπηρμένων. Καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην
ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ συνῆξα ἀπὸ
Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ
ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ
Ἀρθασασθὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 2 Ἀπὸ
υἱῶν Φινεὲς, Γηρσών· ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιήλ·
ἀπὸ υἱῶν Δαυίδ, Ἀττούς· 3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανία
καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ
τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· 4 Ἀπὸ
υἱῶν Φαὰθ Μωάβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραΐα, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά· 5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ζαθόης Σεχενίας υἱὸς Ἀζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ
τριακόσια τὰ ἀρσενικά· 6 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδίν,
Ὠβὴθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ
ἀρσενικά· 7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, Ἰσαίας υἱὸς
Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά·

19 Vasa quoque, quæ dantur tibi in minis-
terium domus Dei tui, trade in conspectu
Dei in Jerusalem. 20 Sed et cetera, quibus
opus fuerit in domum Dei tui, quantumcumque
necesse est ut expendas, dabitur de thesauro
et de fisco regis, 21 Et a me. Ego Arta-
xerxes rex, statui atque decrevi omnibus
custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans
flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras
sacerdos, scriba legis Dei cæli, absque mora
detis, 22 Usque ad argenti talenta centum,
et usque ad frumenti coros centum, et usque
ad vini batos centum, et usque ad batos olei
centum, sal vero absque mensura. 23 Omne,
quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur
diligenter in domo Dei cæli: ne forte irasca-
tur contra regnum regis, et filiorum ejus.
24 Vobis quoque notum facimus de universis
sacerdotibus, et Levitis, et cantoribus, et
janitoribus, Nathinæis, et ministris domus
Dei hujus, ut vectigal, et tributum, et annonas
non habeatis potestatem imponendi super eos.
25 Tu autem Esdra, secundum sapientiam
Dei tui, quæ est in manu tua, constitue judi-
ces et præsides, ut judicent omni populo qui
est trans flumen, his videlicet qui noverunt
legem Dei tui, sed et imperitos docete libere.
26 Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, et
legem regis diligenter, judicium erit de eo,
sive in mortem, sive in exilium, sive in con-
demnationem substantiæ ejus, vel certe in
carcerem. 27 Benedictus Dominus Deus
patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde
regis, ut glorificaret domum Domini, quæ est
in Jerusalem, 28 Et in me inclinavit miseri-
cordiam suam coram rege, et consiliatoribus
ejus, et universis principibus regis potentibus:
et ego confortatus manu Domine Dei mei,
quæ erat in me, congregavi de Israel principes
qui ascenderent mecum.

CAPUT VIII.

1 Hi sunt ergo principes familiarum, et
genealogia eorum, qui ascenderunt mecum in
regno Artaxerxis regis de Babylone. 2 De
filiis Phinees, Gersom. De filiis Ithamar,
Daniel. De filiis David, Hattus. 3 De filiis
Secheniæ, filiis Pharos, Zacharias: et cum
eo numerati sunt viri centum quinquaginta.
4 De filiis Phahath Moab, Elioenai filius
Zarehe, et cum eo ducenti viri. 5 De filiis
Secheniæ, filius Ezechiel, et cum eo trecenti
viri. 6 De filiis Adan, Abed filius Jonathan, et
cum eo quinquaginta viri. 7 De filiis Alam,
Isaias filius Athaliæ, et cum eo septuaginta viri.

8 וּמִבְּנֵי שְׁפַטְיָה זְבַדְיָה בֶּן־מִיכָאֵל וְעִמּוֹ
שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים׃ 9 מִבְּנֵי יוֹאָב עֹבַדְיָה
בֶּן־יְחִיאֵל וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה עָשָׂר
הַזְּכָרִים׃ 10 וּמִבְּנֵי שְׁלוֹמִית בֶּן־יוֹסִפְיָה
וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים הַזְּכָרִים׃ 11 וּמִבְּנֵי
בֵבַי זְכַרְיָה בֶּן־בֵּבָי וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה
הַזְּכָרִים׃ 12 וּמִבְּנֵי עַזְגָּד יוֹחָנָן בֶּן־הַקָּטָן
וְעִמּוֹ מֵאָה וַעֲשָׂרָה הַזְּכָרִים׃ 13 וּמִבְּנֵי
אֲדֹנִיקָם אַחֲרֹנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם אֱלִיפֶלֶט
יְעוּאֵל וּשְׁמַעְיָה וְעִמָּהֶם שִׁשִּׁים הַזְּכָרִים׃
14 וּמִבְּנֵי בִגְוַי עוּתַי וְזַבּוּד וְעִמָּהֶם שִׁבְעִים
הַזְּכָרִים׃ 15 וָאֶקְבְּצֵם אֶל־הַנָּהָר
הַבָּא אֶל־אַהֲוָא וַנַּחֲנֶה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה
וָאָבִינָה בָעָם וּבַכֹּהֲנִים וּמִבְּנֵי לֵוִי לֹא־
מָצָאתִי שָׁם׃ 16 וָאֶשְׁלְחָה לֶאֱלִיעֶזֶר לַאֲרִיאֵל
לִשְׁמַעְיָה וּלְאֶלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאֶלְנָתָן
וּלְנָתָן וְלִזְכַרְיָה וְלִמְשֻׁלָּם רָאשִׁים וּלְיוֹיָרִיב
וּלְאֶלְנָתָן מְבִינִים׃ 17 וָאֲוַצְּאָה אוֹתָם עַל־אִדּוֹ
הָרֹאשׁ בְּכָסִפְיָא הַמָּקוֹם וָאָשִׂימָה בְּפִיהֶם
דְּבָרִים לְדַבֵּר אֶל־אִדּוֹ אָחִיו הַנְּתוּנִים
בְּכָסִפְיָא הַמָּקוֹם לְהָבִיא־לָנוּ מְשָׁרְתִים לְבֵית
אֱלֹהֵינוּ׃ 18 וַיָּבִיאוּ לָנוּ כְּיַד־אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה
עָלֵינוּ אִישׁ שֶׂכֶל מִבְּנֵי מַחְלִי בֶּן־לֵוִי בֶּן־
יִשְׂרָאֵל וְשֵׁרֵבְיָה וּבָנָיו וְאֶחָיו שְׁמֹנָה עָשָׂר׃
19 וְאֶת־חֲשַׁבְיָה וְאִתּוֹ יְשַׁעְיָה מִבְּנֵי מְרָרִי
אֶחָיו וּבְנֵיהֶם עֶשְׂרִים׃ 20 וּמִן־
הַנְּתִינִים שֶׁנָּתַן דָּוִיד וְהַשָּׂרִים לַעֲבֹדַת
הַלְוִיִּם נְתִינִים מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים כֻּלָּם נִקְּבוּ
בְשֵׁמוֹת׃ 21 וָאֶקְרָא שָׁם צוֹם עַל־הַנָּהָר
אַהֲוָא לְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יְשָׁרָה לָנוּ וּלְטַפֵּנוּ וּלְכָל־
רְכוּשֵׁנוּ׃ 22 כִּי בֹשְׁתִּי לִשְׁאוֹל מִן־הַמֶּלֶךְ
חַיִל וּפָרָשִׁים לְעָזְרֵנוּ מֵאוֹיֵב בַּדָּרֶךְ כִּי־
אָמַרְנוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר יַד־אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־
מְבַקְשָׁיו לְטוֹבָה וְעֻזּוֹ וְאַפּוֹ עַל כָּל־עֹזְבָיו׃
23 וַנָּצוּמָה וַנְּבַקְשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל־זֹאת
וַיֵּעָתֵר לָנוּ׃ 24 וָאַבְדִּילָה מִשָּׂרֵי הַכֹּהֲנִים
שְׁנֵים עָשָׂר לְשֵׁרֵבְיָה חֲשַׁבְיָה וְעִמָּהֶם
מֵאֲחֵיהֶם עֲשָׂרָה׃ 25 וָאֶשְׁקוֹלָה לָהֶם אֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים תְּרוּמַת
בֵּית־אֱלֹהֵינוּ הַהֵרִימוּ הַמֶּלֶךְ וְיֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
וְכָל־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים׃ 26 וָאֶשְׁקֲלָה עַל־
יָדָם כֶּסֶף כִּכָּרִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וּכְלֵי־כֶסֶף מֵאָה לְכִכָּרִים זָהָב מֵאָה כִכָּר׃

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαὴλ,
καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά· 9 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Ἰωὰβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεϊὴλ, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἀρσενικά· 10 Καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Βαανί, Σελιμοὺθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά· 11 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ'
αὐτοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά· 12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀσγάδ, Ἰωανὰν υἱὸς Ἀκκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά· 13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀδωνικὰμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐλιφαλάτ, Ἰεὴλ καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτῶν
ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά· 14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγουαΐ,
Οὐθαΐ καὶ Ζαβούδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα
τὰ ἀρσενικά. 15 Καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν
ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐΐ, καὶ παρενε-
βάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ συνῆκα ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευὶ οὐχ
εὗρον ἐκεῖ. 16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ
Ἀριὴλ, τῷ Σεμεΐᾳ καὶ τῷ Ἀλωνὰμ καὶ τῷ Ἰαρὶβ
καὶ τῷ Ἐλνάθαν καὶ τῷ Νάθαν καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ
καὶ τῷ Μοσολλὰμ καὶ τῷ Ἰωαρὶμ καὶ τῷ Ἐλνάθαν
συνιέντας. 17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντας
ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκα ἐν στόματι
αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν
τῶν Ἀθινεὶμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι
ἡμῖν ᾄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 18 Καὶ ἦλθο-
σαν ἡμῖν, ὡς χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς,
ἀνὴρ Σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ υἱοῦ Λευὶ υἱοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχὴν ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ δεκαοκτώ· 19 Καὶ τὸν Ἀσεβία καὶ
τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι· 20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινὶμ
ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν
Λευιτῶν, Ναθινὶμ διακόσιοι εἴκοσι· πάντες συνή-
χθησαν ἐν ὀνόμασι. 21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀουὲ τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθεῖαν
ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει
ἡμῶν. 22 Ὅτι ᾐσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ
βασιλέως δύναμιν καὶ ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ
ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγον-
τες Χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦν-
τας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς
αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.
23 Καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ
θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν.
24 Καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων
δώδεκα, τῷ Σαραΐᾳ, τῷ Ἀσαβίᾳ, καὶ μετ' αὐτῶν
ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα. 25 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς
οἴκου θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι. 26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας
αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ
σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατόν, καὶ τάλαντα χρυσίου ἑκατόν·

8 De filiis Saphatiæ, Zebedia filius Michael,
et cum eo octoginta viri. 9 De filiis Joab,
Obedia filius Jahiel, et cum eo ducenti decem et
octo viri. 10 De filiis Selomith, filius Josphiæ,
et cum eo centum sexaginta viri. 11 De filiis
Bebai, Zacharias filius Bebai, et cum eo viginti
octo viri. 12 De filiis Azgad, Johanan filius
Eccetan, et cum eo centum et decem viri.
13 De filiis Adonicam, qui erant novissimi:
et hæc nomina eorum: Elipheleth, et Jehiel,
et Samaias, et cum eis sexaginta viri. 14 De
filiis Begui, Uthai et Zachur, et cum eis
septuaginta viri. 15 Congregavi autem eos
ad fluvium, qui decurrit ad Ahava, et mansi-
mus ibi tribus diebus: quæsivitque in populo
et in sacerdotibus de filiis Levi, et non inveni
ibi. 16 Itaque misi Eliezer, et Ariel, et
Semeiam, et Elnathan, et Jarib, et alterum
Elnathan, et Nathan, et Zachariam, et Mosol-
lam principes: et Joiarib, et Elnathan
sapientes. 17 Et misi eos ad Eddo, qui est
primus in Chasphiæ loco, et posui in ore
eorum verba, quæ loquerentur ad Eddo, et
fratres ejus Nathinæos, in loco Chasphiæ, ut
adducerent nobis ministros domus Dei nostri.
18 Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri
bonam super nos, virum doctissimum de filiis
Moholi filii Levi filii Israel, et Sarabiam et
filios ejus et fratres ejus decem et octo, 19 Et
Hasabiam, et cum eo Isaiam de filiis Merari,
fratresque ejus et filios ejus viginti: 20 Et
de Nathinæis, quos dederat David et principes
ad ministeria Levitarum, Nathinæos ducentos
viginti: omnes hi suis nominibus vocabantur.
21 Et prædicavi ibi jejunium juxta fluvium
Ahava, ut affligeremur coram Domino Deo
nostro, et peteremus ab eo viam rectam nobis
et filiis nostris, universæque substantiæ
nostræ. 22 Erubui enim petere a rege
auxilium et equites, qui defenderent nos ab
inimico in via; quia dixeramus regi: Manus
Dei nostri est super omnes, qui quærunt eum
in bonitate: et imperium ejus, et fortitudo
ejus, et furor super omnes, qui derelinquunt
eum. 23 Jejunavimus autem, et rogavimus
Deum nostrum per hoc: et evenit nobis
prospere. 24 Et separavi de principibus
sacerdotum duodecim, Sarabiam, et Hasabiam,
et cum eis de fratribus eorum decem; 25 Ap-
pendique eis argentum et aurum, et vasa
consecrata domus Dei nostri, quæ obtulerat
rex et consiliatores ejus, et principes ejus,
universusque Israel eorum qui inventi fue-
rant: 26 Et appendi in manibus eorum
argenti talenta sexcenta quinquaginta, et
vasa argentea centum, auri centum talenta:

27 וּכְפֹרֵ֤י זָהָב֙ עֶשְׂרִ֔ים לַאֲדַרְכֹנִ֖ים אָ֑לֶף
וּכְלֵ֡י נְחֹ֩שֶׁת֩ מֻצְהָ֨ב טוֹבָ֜ה שְׁנַ֗יִם חֲמוּדֹ֛ת
כַּזָּהָֽב׃ 28 וָאֹמְרָ֣ה אֲלֵהֶ֗ם אַתֶּם֙ קֹ֣דֶשׁ
לַֽיהוָ֔ה וְהַכֵּלִ֖ים קֹ֑דֶשׁ וְהַכֶּ֣סֶף וְהַזָּהָ֔ב
נְדָבָ֕ה לַיהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י אֲבֹתֵיכֶֽם׃ 29 שִׁקְד֣וּ
וְשִׁמְר֗וּ עַֽד־תִּשְׁקְל֡וּ לִפְנֵי֩ שָׂרֵ֨י הַכֹּהֲנִ֧ים
וְהַלְוִיִּ֛ם וְשָׂרֵֽי־הָאָב֥וֹת לְיִשְׂרָאֵ֖ל בִּירוּשָׁלִָ֑ם
הַלִּשְׁכ֖וֹת בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ 30 וְקִבְּלוּ֙ הַכֹּהֲנִ֣ים
וְהַלְוִיִּ֔ם מִשְׁקַ֥ל הַכֶּ֛סֶף וְהַזָּהָ֖ב וְהַכֵּלִ֑ים
לְהָבִ֥יא לִירוּשָׁלִַ֖ם לְבֵ֥ית אֱלֹהֵֽינוּ׃
31 וַנִּסְעָ֞ה מִנְּהַ֣ר אַהֲוָ֗א בִּשְׁנֵ֥ים עָשָׂר֙
לַחֹ֣דֶשׁ הָרִאשׁ֔וֹן לָלֶ֖כֶת יְרוּשָׁלִָ֑ם וְיַד־
אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ הָיְתָ֣ה עָלֵ֔ינוּ וַיַּצִּילֵ֗נוּ מִכַּ֥ף אוֹיֵ֛ב
וְאוֹרֵ֖ב עַל־הַדָּֽרֶךְ׃ 32 וַנָּב֖וֹא יְרוּשָׁלִָ֑ם וַנֵּ֥שֶׁב
שָׁ֖ם יָמִ֥ים שְׁלֹשָֽׁה׃ 33 וּבַיּ֣וֹם הָרְבִיעִ֡י
נִשְׁקַ֣ל הַכֶּסֶף֩ וְהַזָּהָ֨ב וְהַכֵּלִ֜ים בְּבֵ֣ית
אֱלֹהֵ֗ינוּ עַ֠ל יַד־מְרֵמ֨וֹת בֶּן־אוּרִיָּ֜ה הַכֹּהֵ֗ן
וְעִמּ֛וֹ אֶלְעָזָ֥ר בֶּן־פִּֽינְחָ֖ס וְעִמָּהֶ֑ם יוֹזָבָ֤ד
בֶּן־יֵשׁ֙וּעַ֙ וְנֽוֹעַדְיָ֥ה בֶן־בִּנּ֖וּי הַלְוִיִּֽם׃ 34 בְּמִסְפָּ֥ר
בְּמִשְׁקָ֖ל לַכֹּ֑ל וַיִּכָּתֵ֥ב כָּל־הַמִּשְׁקָ֖ל בָּעֵ֥ת
הַהִֽיא׃ 35 הַבָּאִ֨ים מֵֽהַשְּׁבִ֜י בְנֵֽי־
הַגּוֹלָ֗ה הִקְרִ֣יבוּ עֹל֣וֹת ׀ לֵאלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֡ל
פָּרִ֣ים שְׁנֵים־עָשָׂ֣ר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֡ל אֵילִ֣ים ׀
תִּשְׁעִ֣ים וְשִׁשָּׁ֡ה כְּבָשִׂים֩ שִׁבְעִ֨ים וְשִׁבְעָ֜ה
צְפִירֵ֤י חַטָּאת֙ שְׁנֵ֣ים עָשָׂ֔ר הַכֹּ֖ל עוֹלָ֥ה
לַיהוָֽה׃ 36 וַיִּתְּנ֞וּ ׀ אֶת־דָּתֵ֣י הַמֶּ֗לֶךְ
לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי֙ הַמֶּ֔לֶךְ וּפַחֲו֖וֹת עֵ֣בֶר הַנָּהָ֑ר
וְנִשְּׂא֖וּ אֶת־הָעָ֥ם וְאֶת־בֵּית־הָאֱלֹהִֽים׃

פרשה ט׃

1 וּכְכַלּ֣וֹת אֵ֗לֶּה נִגְּשׁ֨וּ אֵלַ֤י הַשָּׂרִים֙
לֵאמֹ֔ר לֹֽא־נִבְדְּל֞וּ הָעָ֣ם יִשְׂרָאֵ֗ל וְהַכֹּהֲנִים֙
וְהַלְוִיִּ֔ם מֵעַמֵּ֖י הָאֲרָצ֑וֹת כְּתוֹעֲבֹתֵיהֶ֡ם
לַֽכְּנַעֲנִ֡י הַֽחִתִּ֡י הַפְּרִזִּ֡י הַיְבוּסִ֡י הָֽעַמֹּנִ֡י
הַמֹּ֣אָבִ֔י הַמִּצְרִ֖י וְהָאֱמֹרִֽי׃ 2 כִּֽי־נָשְׂא֣וּ
מִבְּנֹתֵיהֶ֗ם לָהֶם֙ וְלִבְנֵיהֶ֔ם וְהִתְעָֽרְבוּ֙ זֶ֣רַע
הַקֹּ֔דֶשׁ בְּעַמֵּ֖י הָאֲרָצ֑וֹת וְיַ֧ד הַשָּׂרִ֣ים
וְהַסְּגָנִ֗ים הָֽיְתָ֛ה בַּמַּ֥עַל הַזֶּ֖ה רִאשׁוֹנָֽה׃
3 וּכְשָׁמְעִי֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה קָרַ֥עְתִּי אֶת־
בִּגְדִ֖י וּמְעִילִ֑י וָאֶמְרְטָ֞ה מִשְּׂעַ֤ר רֹאשִׁי֙ וּזְקָנִ֔י
וָאֵשְׁבָ֖ה מְשׁוֹמֵֽם׃ 4 וְאֵלַ֣י יֵאָסְפ֗וּ כֹּ֚ל חָרֵ֣ד
בְּדִבְרֵ֣י אֱלֹהֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל עַ֖ל מַ֣עַל הַגּוֹלָ֑ה
וַאֲנִי֙ יֹשֵׁ֣ב מְשׁוֹמֵ֔ם עַ֖ד לְמִנְחַ֥ת הָעָֽרֶב׃

27 Καὶ χαφουρῆ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χίλιοι,
καὶ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀναθοῦ διάφορα
ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ. 28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
Ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἑκούσια τῷ Κυρίῳ θεῷ
πατέρων ἡμῶν· 29 Ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε, ἕως
στῆτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν
Ἰερουσαλὴμ εἰς σκηνὰς οἴκου Κυρίου. 30 Καὶ
ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ
ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν
εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 31 Καὶ
ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀουὲ ἐν τῇ
δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς
Ἰερουσαλήμ· καὶ χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν
τῇ ὁδῷ. 32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ
ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 33 Καὶ ἐγενήθη
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ
τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ
χεῖρα Μεριμὼθ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ'
αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεές, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ
υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται,
34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ
ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμός. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
35 Οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροι-
κίας προσήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραήλ,
μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραήλ, κριοὺς
ἐνενηκονταέξ, ἀμνοὺς ἑβδομηκονταεπτά, χιμάρους
περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὁλοκαυτώματα
τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασι-
λέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις
πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ θ'.

1 ΚΑΙ ως ετελεσθη ταῦτα, ἤγγισαν πρός με οἱ
ἄρχοντες λέγοντες Οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν
ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χανανί, ὁ Ἐθί, ὁ
Φερεζί, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβὶ καὶ ὁ
Μοσερὶ καὶ ὁ Ἀμορρί· 2 Ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ
θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν,
καὶ χεὶρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ
ἐν ἀρχῇ. 3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον,
διέῤῥηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἔτιλλον
ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ
πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἠρεμάζων. 4 Καὶ
συνήχθησαν πρός με πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ
Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας· κἀγὼ καθή-
μενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

27 Et crateres aureos viginti, qui habebant
solidos millenos, et vasa æris fulgentis optimi
duo, pulchra, ut aurum. 28 Et dixi eis·
Vos sancti Domini, et vasa sancta, et argentum
et aurum quod sponte oblatum est Domino
Deo patrum nostrorum: 29 Vigilate et
custodite, donec appendatis coram principibus
sacerdotum, et Levitarum, et ducibus familia-
rum Israel in Jerusalem, in thesaurum domus
Domini. 30 Susceperunt autem sacerdotes
et Levitæ pondus argenti et auri, et vasorum,
ut deferrent Jerusalem in domum Dei
nostri. 31 Promovimus ergo a flumine Ahava
duodecimo die mensis primi ut pergeremus
Jerusalem: et manus Dei nostri fuit super
nos, et liberavit nos de manu inimici et
insidiatoris in via. 32 Et venimus Jerusalem,
et mansimus ibi tribus diebus. 33 Die autem
quarta appensum est argentum, et aurum, et
vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth
filii Uriæ sacerdotis, et cum eo Eleazar filius
Phinees, cumque eis Jozabed filius Josue, et
Noadaia filius Bennoi Levitæ, 34 Juxta
numerum et pondus omnium: descriptumque
est omne pondus in tempore illo. 35 Sed et qui
venerant de captivitate filii transmigrationis,
obtulerunt holocautomata Deo Israel, vitulos
duodecim pro omni populo Israel, arietes
nonaginta sex, agnos septuaginta septem,
hircos pro peccato duodecim: omnia in holo-
caustum Domino. 36 Dederunt autem edicta
regis satrapis, qui erant de conspectu regis,
et ducibus trans flumen, et elevaverunt
populum et domum Dei.

CAPUT IX.

1 Postquam autem hæc completa sunt,
accesserunt ad me principes, dicentes: Non
est separatus populus Israel, sacerdotes et
Levitæ, a populis terrarum, et abominatio-
nibus eorum, Chananæi videlicit, et Hethæi,
et Pherezæi, et Jebusæi, et Ammonitarum,
et Moabitarum, et Ægyptiorum, et Amorrhæo-
rum: 2 Tulerunt enim de filiabus eorum
sibi et filiis suis, et commiscuerunt semen
sanctum cum populis terrarum: manus etiam
principum et magistratuum fuit in transgres-
sione hac prima. 3 Cumque audissem ser-
monem istum, scidi pallium meum et tunicam,
et evelli capillos capitis mei et barbæ,
et sedi mœrens. 4 Convenerunt autem
ad me omnes, qui timebant verbum
Dei Israel, pro transgressione eorum qui
de captivitate venerant, et ego sedebam
tristis usque ad sacrificium vespertinum:

5 וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב קַמְתִּי מִתַּעֲנִיתִי וּבְקָרְעִי
בִגְדִי וּמְעִילִי וָאֶכְרְעָה עַל־בִּרְכַּי וָאֶפְרְשָׂה
כַפַּי אֶל־יְהוָה אֱלֹהָי׃ 6 וָאֹמְרָה אֱלֹהַי
בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ
כִּי עֲוֺנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ
גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם׃ 7 מִימֵי אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
בְּאַשְׁמָה גְדֹלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבַעֲוֺנֹתֵינוּ
נִתַּנּוּ אֲנַחְנוּ מְלָכֵינוּ כֹהֲנֵינוּ בְּיַד ׀ מַלְכֵי
הָאֲרָצוֹת בַּחֶרֶב בַּשְּׁבִי וּבַבִּזָּה וּבְבֹשֶׁת
פָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 8 וְעַתָּה כִּמְעַט־רֶגַע
הָיְתָה תְחִנָּה מֵאֵת ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר
לָנוּ פְּלֵיטָה וְלָתֶת־לָנוּ יָתֵד בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ
לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתִתֵּנוּ מִחְיָה
מְעַט בְּעַבְדֻתֵנוּ׃ 9 כִּי־עֲבָדִים אֲנַחְנוּ
וּבְעַבְדֻתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיַּט־עָלֵינוּ
חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי פָרַס לָתֶת־לָנוּ מִחְיָה
לְרוֹמֵם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד
אֶת־חָרְבֹתָיו וְלָתֶת־לָנוּ גָדֵר בִּיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִָם׃ 10 וְעַתָּה מַה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ
אַחֲרֵי־זֹאת כִּי עָזַבְנוּ מִצְוֺתֶיךָ׃ 11 אֲשֶׁר
צִוִּיתָ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ נִדָּה
הִיא בְּנִדַּת עַמֵּי הָאֲרָצוֹת בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר מִלְאוּהָ מִפֶּה אֶל־פֶּה בְּטֻמְאָתָם׃
12 וְעַתָּה בְּנוֹתֵיכֶם אַל־תִּתְּנוּ לִבְנֵיהֶם
וּבְנֹתֵיהֶם אַל־תִּשְׂאוּ לִבְנֵיכֶם וְלֹא־תִדְרְשׁוּ
שְׁלֹמָם וְטוֹבָתָם עַד־עוֹלָם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ
וַאֲכַלְתֶּם אֶת־טוּב הָאָרֶץ וְהוֹרַשְׁתֶּם
לִבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ 13 וְאַחֲרֵי כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאַשְׁמָתֵנוּ הַגְּדֹלָה
כִּי ׀ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חָשַׂכְתָּ לְמַטָּה מֵעֲוֺנֵנוּ
וְנָתַתָּה לָּנוּ פְּלֵיטָה כָּזֹאת׃ 14 הֲנָשׁוּב
לְהָפֵר מִצְוֺתֶיךָ וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת
הָאֵלֶּה הֲלוֹא תֶאֱנַף־בָּנוּ עַד־כַּלֵּה לְאֵין
שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה׃ 15 יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל צַדִּיק אַתָּה כִּי־נִשְׁאַרְנוּ פְלֵיטָה
כְּהַיּוֹם הַזֶּה הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָתֵינוּ כִּי
אֵין לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ עַל־זֹאת׃

פרשה י׃

1 וּכְהִתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהִתְוַדֹּתוֹ בֹּכֶה
וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים נִקְבְּצוּ אֵלָיו
מִיִּשְׂרָאֵל קָהָל רַב־מְאֹד אֲנָשִׁים וְנָשִׁים
וִילָדִים כִּי־בָכוּ הָעָם הַרְבֵּה בכה׃

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώ-
σεώς μου· καὶ ἐν τῷ διαῤῥῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου
καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ
ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν θεόν,
6 Καὶ εἶπα Κύριε, ᾐσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ
ὑψῶσαι θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ
ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν,
καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς
τὸν οὐρανόν. 7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν
ἐσμὲν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν
ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν
χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ
προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 8 Καὶ νῦν
ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν
ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν
τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν. 9 Ὅτι δοῦλοί ἐσμεν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων
Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι
αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν
Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ. 10 Τί εἴπωμεν ὁ θεὸς
ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου,
11 Ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προ-
φητῶν λέγων Ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονο-
μῆσαι αὐτὴν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει
λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν
ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρ-
σίαις αὐτῶν. 12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν
μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζη-
τήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος,
ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ
κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. 13 Καὶ
μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν
ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ
μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκού-
φισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν.
14 Ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου καὶ
ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν· μὴ παρο-
ξυνθῇς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκα-
τάλειμμα καὶ διασωζόμενον. 15 Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, δίκαιος σύ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζό-
μενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν
πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στῆναι ἐνώπιόν
σου ἐπὶ τούτῳ.

ΚΕΦ. ι′.

1 ΚΑΙ ὡς προσηύξατο Ἔσδρας, καὶ ὡς ἐξηγό-
ρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ
θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία
πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανί-
σκοι, ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὕψωσε κλαίων.

5 Et in sacrificio vespertino surrexi de afflic-
tione mea, et scisso pallio et tunica, curvavi
genua mea, et expandi manus meas ad Domi-
num Deum meum, 6 Et dixi: Deus meus,
confundor et erubesco levare faciem meam ad
te: quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ
sunt super caput nostrum, et delicta nostra
creverunt usque ad cælum, 7 A diebus patrum
nostrorum: sed et nos ipsi peccavimus graviter
usque ad diem hanc, et in iniquitatibus nostris
traditi sumus ipsi, et reges nostri, et sacerdo-
tes nostri, in manum regum terrarum, et in
gladium, et in captivitatem, et in rapinam, et
in confusionem vultus, sicut et die hac. 8 Et
nunc quasi parum et ad momentum facta est
deprecatio nostra apud Dominum Deum nos-
trum, ut dimitterentur nobis reliquiæ, et dare-
tur nobis paxillus in loco sancto ejus, et
illuminaret oculos nostros Deus noster, et
daret nobis vitam modicam in servitute nostra,
9 Quia servi sumus, et in servitute nostra non
dereliquit nos Deus noster, sed inclinavit
super nos misericordiam coram rege Persarum,
ut daret nobis vitam, et sublimaret domum
Dei nostri, et extrueret solitudines ejus, et
daret nobis sepem in Juda et Jerusalem. 10 Et
nunc quid dicemus, Deus noster, post hæc?
quia dereliquimus mandata tua, 11 Quæ
præcepisti in manu servorum tuorum prophe-
tarum, dicens: Terra, ad quam vos ingredimini
ut possideatis eam, terra immunda est, juxta
immunditiam populorum, ceterarumque terra-
rum, abominationibus eorum qui repleverunt
eam ab ore usque ad os in coinquinatione sua.
12 Nunc ergo filias vestras ne detis filiis
eorum, et filias eorum ne accipiatis filiis
vestris, et non quæratis pacem eorum, et
prosperitatem eorum, usque in æternum: ut
confortemini, et comedatis quæ bona sunt
terræ, et heredes habeatis filios vestros usque
in sæculum. 13 Et post omnia quæ venerunt
super nos in operibus nostris pessimis, et in
delicto nostro magno, quia tu Deus noster
liberasti nos de iniquitate nostra, et dedisti
nobis salutem sicut est hodie, 14 Ut non
converteremur, et irrita faceremus mandata
tua, neque matrimonia jungeremus cum
populis abominationum istarum. Numquid
iratus es nobis usque ad consummationem ne
dimitteres nobis reliquias ad salutem? 15 Do-
mine Deus Israel, justus es tu: quoniam
derelicti sumus, qui salvaremur sicut die hac.
Ecce coram te sumus in delicto nostro; non
enim stari potest coram te super hoc.

CAPUT X.

1 Sic ergo orante Esdra, et implorante
eo, et flente, et jacente ante templum
Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus
grandis nimis virorum, et mulierum, et
puerorum, et flevit populus fletu multo.

² וַיַּעַן שְׁכַנְיָה בֶן־יְחִיאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם
וַיֹּאמֶר לְעֶזְרָא אֲנַחְנוּ מָעַלְנוּ בֵאלֹהֵינוּ
וַנֹּשֶׁב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וְעַתָּה
יֵשׁ־מִקְוֶה לְיִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת׃ ³ וְעַתָּה
נִכְרָת־בְּרִית לֵאלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא כָל־נָשִׁים
וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בַּעֲצַת אֲדֹנָי וְהַחֲרֵדִים
בְּמִצְוַת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוֹרָה יֵעָשֶׂה׃ ⁴ קוּם
כִּי־עָלֶיךָ הַדָּבָר וַאֲנַחְנוּ עִמָּךְ חֲזַק וַעֲשֵׂה׃
⁵ וַיָּקָם עֶזְרָא וַיַּשְׁבַּע אֶת־שָׂרֵי
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְכָל־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיִּשָּׁבֵעוּ׃ ⁶ וַיָּקָם עֶזְרָא מִלִּפְנֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל־לִשְׁכַּת יְהוֹחָנָן בֶּן־
אֶלְיָשִׁיב וַיֵּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא־אָכַל וּמַיִם
לֹא־שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל־מַעַל הַגּוֹלָה׃
⁷ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוּשָׁלִַם לְכֹל בְּנֵי
הַגּוֹלָה לְהִקָּבֵץ יְרוּשָׁלִָם׃ ⁸ וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־
יָבוֹא לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים כַּעֲצַת הַשָּׂרִים
וְהַזְּקֵנִים יָחֳרַם כָּל־רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבָּדֵל
מִקְּהַל הַגּוֹלָה׃ ⁹ וַיִּקָּבְצוּ כָל־אַנְשֵׁי־
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן ׀ יְרוּשָׁלִַם לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים
הוּא חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ
וַיֵּשְׁבוּ כָל־הָעָם בִּרְחוֹב בֵּית הָאֱלֹהִים
מַרְעִידִים עַל־הַדָּבָר וּמֵהַגְּשָׁמִים׃ ¹⁰ וַיָּקָם
עֶזְרָא הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם מְעַלְתֶּם
וַתֹּשִׁיבוּ נָשִׁים נָכְרִיּוֹת לְהוֹסִיף עַל־אַשְׁמַת
יִשְׂרָאֵל׃ ¹¹ וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לַיהוָה
אֱלֹהֵי־אֲבֹתֵיכֶם וַעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ וְהִבָּדְלוּ מֵעַמֵּי
הָאָרֶץ וּמִן־הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃ ¹² וַיַּעֲנוּ
כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ קוֹל גָּדוֹל כֵּן כִּדְבָרְיךָ
עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת׃ ¹³ אֲבָל הָעָם רָב וְהָעֵת
גְּשָׁמִים וְאֵין כֹּחַ לַעֲמוֹד בַּחוּץ וְהַמְּלָאכָה
לֹא־לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לִשְׁנַיִם כִּי־הִרְבִּינוּ
לִפְשֹׁעַ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ ¹⁴ יַעֲמְדוּ־נָא שָׂרֵינוּ
לְכָל־הַקָּהָל וְכֹל ׀ אֲשֶׁר בֶּעָרֵינוּ הַהֹשִׁיב
נָשִׁים נָכְרִיּוֹת יָבֹא לְעִתִּים מְזֻמָּנִים
וְעִמָּהֶם זִקְנֵי־עִיר וָעִיר וְשֹׁפְטֶיהָ עַד
לְהָשִׁיב חֲרוֹן אַף־אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנּוּ עַד לַדָּבָר
הַזֶּה׃ ¹⁵ אַךְ יוֹנָתָן בֶּן־עֲשָׂהאֵל וְיַחְזְיָה
בֶן־תִּקְוָה עָמְדוּ עַל־זֹאת וּמְשֻׁלָּם וְשַׁבְּתַי
הַלֵּוִי עֲזָרֻם׃ ¹⁶ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה
וַיִּבָּדְלוּ עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֲנָשִׁים רָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְבֵית אֲבֹתָם וְכֻלָּם בְּשֵׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּיוֹם
אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי לִדְרוֹשׁ הַדָּבָר׃

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν
Ἠλὰμ καὶ εἶπε τῷ Ἔσδρᾳ Ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας
ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐστὶν ὑπομονὴ
τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ. 3 Καὶ νῦν διαθώμεθα
διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούλῃ·
ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω. 4 Ἀνάστα,
ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταιοῦ
καὶ ποίησον. 5 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας καὶ ὥρκισε
τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα
Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ
ὤμοσαν. 6 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ἀπὸ προσώπου
οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον
Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισοὺβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτον
οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ
τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας. 7 Καὶ παρήνεγκαν
φωνὴν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας
ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.
9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔννατος· ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος. 10 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ
ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ
πλημμέλειαν Ἰσραήλ. 11 Καὶ νῦν δότε αἴνεσιν
Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ
ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν
Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ᾽ ἡμᾶς ποιῆσαι.
13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολύς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός,
καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στῆναι ἔξω· καὶ τὸ ἔργον
οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύ-
ναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ. 14 Στή-
τωσαν δὴ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν
ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν
εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν· καὶ μετ᾽ αὐτῶν πρε-
σβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ
ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν
περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 15 Πλὴν Ἰωνά-
θαν υἱὸς Ἀσαὴλ καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωὲ μετ᾽
ἐμοῦ περὶ τούτου, καὶ Μεσολλὰμ καὶ Σαββαθαϊ ὁ
Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς. 16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως
υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεστάλησαν Ἔσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ
καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

2 Et respondit Sechenias filius Jehiel de filiis
Ælam, et dixit Esdræ: Nos prævaricati
sumus in Deum nostrum, et duximus uxores
alienigenas de populis terræ: et nunc, si est
pœnitentia in Israel super hoc, 3 Percutia-
mus fœdus cum domino Deo nostro, ut pro-
jiciamus universas uxores, et eos qui de his
nati sunt, juxta voluntatem Domini, et eorum
qui timent præceptum Domini Dei nostri:
secundum legem fiat. 4 Surge, tuum est
decernere, nosque erimus tecum: confortare,
et fac. 5 Surrexit ergo Esdras, et adjuravit
principes sacerdotum et Levitarum, et omnem
Israel, ut facerent secundum verbum hoc, et
juraverunt. 6 Et surrexit Esdras ante do-
mum Dei, et abiit ad cubiculum Johanan filii
Eliasib, et ingressus est illuc, panem non
comedit, et aquam non bibit: lugebat enim
transgressionem eorum, qui venerant de
captivitate. 7 Et missa est vox in Juda, et
in Jerusalem omnibus filiis transmigrationis,
ut congregarentur in Jerusalem: 8 Et omnis
qui non venerit in tribus diebus juxta con-
silium principum et seniorum, auferetur
universa substantia ejus, et ipse abjicietur de
cœtu transmigrationis. 9 Convenerunt igitur
omnes viri Juda et Benjamin in Jerusalem
tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo
die mensis: et sedit omnis populus in platea
domus Dei, trementes pro peccato, et pluviis.
10 Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad
eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxores
alienigenas, ut adderetis super delictum Israel.
11 Et nunc date confessionem Domino Deo
patrum vestrorum, et facite placitum ejus, et
separamini a populis terræ, et ab uxoribus
alienigenis. 12 Et respondit universa multi-
tudo, dixitque voce magna: Juxta verbum
tuum ad nos, sic fiat. 13 Verumtamen quia
populus multus est, et tempus pluviæ, et non
sustinemus stare foris, et opus non est diei
unius vel duorum (vehementer quippe pecca-
vimus in sermone isto), 14 Constituantur
principes in universa multitudine: et omnes
in civitatibus nostris qui duxerunt uxores
alienigenas, veniant in temporibus statutis,
et cum his seniores per civitatem et civitatem,
et judices ejus, donec avertatur ira Dei nostri
a nobis super peccato hoc. 15 Igitur Jonathan
filius Azahel, et Jaasia filius Thecue,
steterunt super hoc, et Mesollam et Se-
bethai Levites adjuverunt eos: 16 Fe-
ceruntque sic filii transmigrationis. Et
abierunt, Esdras sacerdos, et viri principes
familiarum, in domos patrum suorum, et
omnes per nomina sua, et sederunt in die
primo mensis decimi ut quærerent rem.

17 וַיְכַלּוּ בַכֹּל אֲנָשִׁים הַהֹשִׁיבוּ נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃
18 וַיִּמָּצֵא מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
הֹשִׁיבוּ נָשִׁים נָכְרִיּוֹת מִבְּנֵי יֵשׁוּעַ בֶּן־
יוֹצָדָק וְאֶחָיו מַעֲשֵׂיָה וֶאֱלִיעֶזֶר וְיָרִיב
וּגְדַלְיָה׃ 19 וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם
וַאֲשֵׁמִים אֵיל־צֹאן עַל־אַשְׁמָתָם׃ 20 וּמִבְּנֵי
אִמֵּר חֲנָנִי וּזְבַדְיָה׃ 21 וּמִבְּנֵי חָרִם מַעֲשֵׂיָה
וְאֵלִיָּה וּשְׁמַעְיָה וִיחִיאֵל וְעֻזִּיָּה׃ 22 וּמִבְּנֵי
פַּשְׁחוּר אֶלְיוֹעֵינַי מַעֲשֵׂיָה יִשְׁמָעֵאל נְתַנְאֵל
יוֹזָבָד וְאֶלְעָשָׂה׃ 23 וּמִן־הַלְוִיִּם יוֹזָבָד וְשִׁמְעִי
וְקֵלָיָה הוּא קְלִיטָא פְּתַחְיָה יְהוּדָה וֶאֱלִיעֶזֶר׃
24 וּמִן־הַמְשֹׁרְרִים אֶלְיָשִׁיב וּמִן־הַשֹּׁעֲרִים
שַׁלֻּם וָטֶלֶם וְאוּרִי׃ 25 וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי
פַרְעֹשׁ רַמְיָה וְיִזִּיָּה וּמַלְכִּיָּה וּמִיָּמִן וְאֶלְעָזָר
וּמַלְכִּיָּה וּבְנָיָה׃ 26 וּמִבְּנֵי עֵילָם מַתַּנְיָה
זְכַרְיָה וִיחִיאֵל וְעַבְדִּי וִירֵמוֹת וְאֵלִיָּה׃
27 וּמִבְּנֵי זַתּוּא אֶלְיוֹעֵנַי אֶלְיָשִׁיב מַתַּנְיָה
וִירֵמוֹת וְזָבָד וַעֲזִיזָא׃ 28 וּמִבְּנֵי בֵּבָי יְהוֹחָנָן
חֲנַנְיָה זַבַּי עַתְלָי׃ 29 וּמִבְּנֵי בָּנִי מְשֻׁלָּם
מַלּוּךְ וַעֲדָיָה יָשׁוּב וּשְׁאָל יְרָמוֹת׃ 30 וּמִבְּנֵי
פַּחַת מוֹאָב עַדְנָא וּכְלָל בְּנָיָה מַעֲשֵׂיָה
מַתַּנְיָה בְצַלְאֵל וּבִנּוּי וּמְנַשֶּׁה׃ 31 וּבְנֵי
חָרִם אֱלִיעֶזֶר יִשִּׁיָּה מַלְכִּיָּה שְׁמַעְיָה
שִׁמְעוֹן׃ 32 בִּנְיָמִן מַלּוּךְ שְׁמַרְיָה׃ 33 מִבְּנֵי
חָשֻׁם מַתְּנַי מַתַּתָּה זָבָד אֱלִיפֶלֶט יְרֵמַי
מְנַשֶּׁה שִׁמְעִי׃ 34 מִבְּנֵי בָנִי מַעֲדַי עַמְרָם
וְאוּאֵל׃ 35 בְּנָיָה בֵדְיָה כְּלוּהִי׃ 36 וַנְיָה
מְרֵמוֹת אֶלְיָשִׁיב׃ 37 מַתַּנְיָה מַתְּנַי וְיַעֲשָׂו׃
38 וּבָנִי וּבִנּוּי שִׁמְעִי׃ 39 וְשֶׁלֶמְיָה וְנָתָן
וַעֲדָיָה׃ 40 מַכְנַדְבַי שָׁשַׁי שָׁרָי׃ 41 עֲזַרְאֵל
וְשֶׁלֶמְיָהוּ שְׁמַרְיָה׃ 42 שַׁלּוּם אֲמַרְיָה יוֹסֵף׃
43 מִבְּנֵי נְבוֹ יְעִיאֵל מַתִּתְיָה זָבָד זְבִינָא יַדּו
וְיוֹאֵל בְּנָיָה׃ 44 כָּל־אֵלֶּה נָשְׂאֵי נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת וְיֵשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיָּשִׂימוּ בָּנִים׃

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἳ ἐκάθισαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας· μιᾶς τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου. 18 Καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν
ἱερέων οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασία καὶ
Ἐλιέζερ καὶ Ἰαρὶβ καὶ Γαδαλία· 19 Καὶ ἔδωκαν
χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν καὶ
πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως
αὐτῶν· 20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανὶ καὶ
Ζαβδία· 21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠράμ, Μασαὴλ καὶ
Ἐλία καὶ Σαμαΐα καὶ Ἰεὴλ καὶ Οζία· 22 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, Ἐλιωναΐ, Μαασία καὶ Ἰσμαὴλ
καὶ Ναθαναὴλ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἠλασά· 23 Καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβὰδ καὶ Σαμοὺ καὶ Κωλία,
αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα καὶ Ἰούδας καὶ Ἐλιέζερ,
24 Καὶ ἀπὸ τῶν ᾀδόντων Ἐλισάβ, καὶ ἀπὸ τῶν
πυλωρῶν Σολμὴν καὶ Τελμὴν καὶ Ὠδούθ· 25 Καὶ
ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ῥαμία καὶ Ἀζία
καὶ Μελχία καὶ Μεαμὶν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἀσαβία
καὶ Βαναία· 26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, Ματθανία
καὶ Ζαχαρία καὶ Ἰαϊὴλ καὶ Ἀβδία καὶ Ἰαριμὼθ
καὶ Ἠλία· 27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουά, Ἐλιωναΐ,
Ἐλισούβ, Ματθαναῒ καὶ Ἀρμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ
Ὀζιζά· 28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεΐ, Ἰωανάν, Ἀνα-
νία καὶ Ζαβοὺ καὶ Θαλί· 29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Βανουί, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Ἀδαΐας, Ἰασοὺβ
καὶ Σαλουία καὶ Ῥημώθ· 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαὰθ
Μωάβ, Ἐδνὲ καὶ Χαλὴλ καὶ Βαναία, Μαασία,
Ματθανία, Βεσελεὴλ καὶ Βανουὶ καὶ Μανασσῆ·
31 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠράμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσία, Μελχία,
Σαμαΐας, Σεμεών, 32 Βενιαμίν, Βαλούχ, Σαμαρία·
33 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσήμ, Μετθανία, Ματθαθά,
Ζαδάβ, Ἐλιφαλέτ, Ἱεραμί, Μανασσῆ, Σεμεΐ·
34 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανί, Μοοδία, Ἀμράμ, Οὐήλ,
35 Βαναία, Βαδαΐα, Χελκία, 36 Οὐουανία,
Μαριμώθ, Ἐλιασίφ, 37 Ματθανία, Ματθαναΐ·
καὶ ἐποίησαν 38 Οἱ υἱοὶ Βανουὶ καὶ οἱ υἱοὶ
Σεμεΐ, 39 Καὶ Σελεμία καὶ Νάθαν καὶ Ἀδαΐα,
40 Μαχαδναβού, Σεσεΐ, Σαριού, 41 Ἐζριὴλ καὶ
Σελεμία καὶ Σαμαρία 42 Καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία,
Ἰωσήφ· 43 Ἀπὸ υἱῶν Ναβού, Ἰαήλ, Ματθανίας,
Ζαβάδ, Ζεβεννάς, Ἰαδαὶ καὶ Ἰωὴλ καὶ Βαναία.
44 Πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας,
καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

17 Et consummati sunt omnes viri, qui duxe-
rant uxores alienigenas, usque ad diem primam
mensis primi. 18 Et inventi sunt de filiis
sacerdotum qui duxerant uxores alienigenas:
de filiis Josue filii Josedec, et fratres ejus,
Maasia, et Eliezer, et Jarib, et Godolia.
19 Et dederunt manus suas ut ejicerent
uxores suas, et pro delicto suo arietem de
ovibus offerrent. 20 Et de filiis Emmer,
Hanani, et Zebedia. 21 Et de filiis Harim,
Maasia, et Elia, et Semeia, et Jehiel, et Ozias.
22 Et de filiis Pheshur, Elioenai, Maasia,
Ismael, Nathanael, Jozabed, et Elasa. 23 Et
de filiis Levitarum, Jozabed, et Semei, et
Celaia, ipse est Calita, Phataia, Juda, et
Eliezer. 24 Et de cantoribus, Eliasib. Et
de janitoribus, Sellum, et Telem, et Uri.
25 Et ex Israel, de filiis Pharos, Remeia, et
Jesia, et Melchia, et Miamin, et Eliezer, et
Melchia, et Banea. 26 Et de filiis Ælam,
Mathania, Zacharias, et Jehiel, et Abdi, et
Jerimoth, et Elia. 27 Et de filiis Zethua,
Elioenai, Eliasib, Mathania, et Jerimuth, et
Zabad, et Aziza. 28 Et de filiis Bebai,
Johanan, Hanania, Zabbai, Athalai. 29 Et de
filiis Bani, Mosollam, et Melluch, et Adaia,
Jasub, et Saal, et Ramoth. 30 Et de filiis
Phahath Moab, Edna, et Chalal, Banaias, et
Maasias, Mathanias, Beseleel, Bennui, et
Manasse. 31 Et de filiis Herem, Eliezer,
Josue, Melchias, Semeias, Simeon, 32 Benja-
min, Maloch, Samarias. 33 Et de filiis
Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Eli-
phelet, Jermai, Manasse, Semei. 34 De filiis
Bani, Maaddi, Amram, et Vel, 35 Baneas,
et Badaias, Cheliau, 36 Vania, Marimuth,
et Eliasib, 37 Mathanias, Mathanai, et Jasi,
38 Et Bani, et Bennui, Semei, 39 Et Sal-
mias, et Nathan, et Adaias, 40 Et Mechne-
debai, Sisai, Sarai, 41 Ezrel, et Selemiau,
Semeria, 42 Sellum, Amaria, Joseph. 43 De
filiis Nebo, Jehiel, Mathathias, Zabad, Zabina,
Jeddu, et Joel, et Banaia. 44 Omnes hi
acceperant uxores alienigenas, et fuerunt ex
eis mulieres, quæ pepererant filios.

LIBER NEHEMIÆ.

נחמיה א

דִּבְרֵי נְחֶמְיָה בֶּן־חֲכַלְיָה וַיְהִי בְחֹדֶשׁ־
כִּסְלֵו שְׁנַת עֶשְׂרִים וַאֲנִי הָיִיתִי
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ 2 וַיָּבֹא חֲנָנִי אֶחָד מֵאַחַי
הוּא וַאֲנָשִׁים מִיהוּדָה וָאֶשְׁאָלֵם עַל־הַיְּהוּדִים
הַפְּלֵיטָה אֲשֶׁר־נִשְׁאֲרוּ מִן־הַשֶּׁבִי וְעַל־
יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ לִי הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ מִן־הַשְּׁבִי שָׁם בַּמְּדִינָה בְּרָעָה
גְדֹלָה וּבְחֶרְפָּה וְחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם מְפֹרָצֶת
וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ׃ 4 וַיְהִי כְּשָׁמְעִי
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יָשַׁבְתִּי וָאֶבְכֶּה
וָאֶתְאַבְּלָה יָמִים וָאֱהִי צָם וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי
אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם׃ 5 וָאֹמַר אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית
וָחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֺתָיו׃ 6 תְּהִי־נָא
אָזְנְךָ־קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־
תְּפִלַּת עַבְדְּךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
הַיּוֹם יוֹמָם וָלַיְלָה עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
וּמִתְוַדֶּה עַל־חַטֹּאות בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
חָטָאנוּ לָךְ וַאֲנִי וּבֵית־אָבִי חָטָאנוּ׃ 7 חֲבֹל
חָבַלְנוּ לָךְ וְלֹא־שָׁמַרְנוּ אֶת־הַמִּצְוֺת וְאֶת־
הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ׃ 8 זְכָר־נָא אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר אַתֶּם תִּמְעָלוּ אֲנִי אָפִיץ
אֶתְכֶם בָּעַמִּים׃ 9 וְשַׁבְתֶּם אֵלַי וּשְׁמַרְתֶּם
מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲכֶם
בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אֲקַבְּצֵם וַהֲבִיאוֹתִים
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לְשַׁכֵּן אֶת־שְׁמִי
שָׁם׃ 10 וְהֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ
בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְיָדְךָ הַחֲזָקָה׃ 11 אָנָּא אֲדֹנָי
תְּהִי נָא אָזְנְךָ־קַשֶּׁבֶת אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־
תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ הַחֲפֵצִים לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ
וְהַצְלִיחָה־נָּא לְעַבְדְּךָ הַיּוֹם וּתְנֵהוּ לְרַחֲמִים
לִפְנֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַאֲנִי הָיִיתִי מַשְׁקֶה לַמֶּלֶךְ׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

ΛΟΓΟΙ Νεεμία υἱοῦ Χελκία. Καὶ ἐγένετο ἐν
μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐν Σουσὰν ἀβιρά· 2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἷς ἀπὸ
ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ
ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἳ κατελεί-
φθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ εἶποσαν πρὸς μέ Οἱ καταλειπόμενοι οἱ κατα-
λειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ
ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχη
Ἱερουσαλὴμ καθῃρημένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνε-
πρήσθησαν ἐν πυρί. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί
με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ
ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευ-
χόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. 5 Καὶ
εἶπα Μὴ δή, Κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας καὶ φοβερός, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ
τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· 6 Ἔστω δὴ τὸ οὖς σου
προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι τοῦ
ἀκοῦσαι προσευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ προσ-
εύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα
περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου, καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ
ἁμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμάρτομέν σοι, καὶ ἐγὼ
καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν. 7 Διαλύσει
διελύσαμεν πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς
ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου. 8 Μνήσθητι δὴ
τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων
Ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν
τοῖς λαοῖς· 9 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς μέ, καὶ
φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς,
ἐὰν ᾖ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
ἐκεῖθεν συνάξω αὐτούς, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν
τόπον ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ. 10 Καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός σου, οὓς
ἐλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ
χειρί σου τῇ κραταιᾷ. 11 Μὴ δή, Κύριε· ἀλλὰ
ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ
δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν
θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· Καὶ εὐόδωσον
δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρ-
μοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Καὶ ἐγὼ ἤμην
οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

NEHEMIAS, CAPUT I.

VERBA Nehemiæ filii Helchiæ. Et fac-
tum est in mense Casleu, anno vigesimo,
et ego eram in Susis castro. 2 Et venit
Hanani unus de fratribus meis, ipse et viri ex
Juda: et interrogavi eos de Judæis, qui
remanserant et supererant de captivitate, et
Jerusalem, 3 Et dixerunt mihi: Qui reman-
serunt, et relicti sunt de captivitate ibi in
provincia, in afflictione magna sunt, et in
opprobrio: et murus Jerusalem dissipatus est,
et portæ ejus combustæ sunt igni. 4 Cumque
audissem verba hujuscemodi, sedi, et flevi, et
luxi diebus multis: jejunabam, et orabam
ante faciem Dei cæli. 5 Et dixi: Quæso
Domine Deus cæli fortis, magne atque terri-
bilis, qui custodis pactum et misericordiam
cum his qui te diligunt, et custodiunt man-
data tua; 6 Fiant aures tuæ auscultantes,
et oculi tui aperti, ut audias orationem servi
tui, quam ego oro coram te hodie, nocte et
die, pro filiis Israel, servis tuis: et confiteor
pro peccatis filiorum Israel, quibus pecca-
verunt tibi: ego et domus patris mei pecca-
vimus. 7 Vanitate seducti sumus, et non
custodivimus mandatum tuum, et cæremonias,
et judicia, quæ præcepisti Moysi famulo tuo.
8 Memento verbi, quod mandasti Moysi servo
tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego
dispergam vos in populos: 9 Et si reverta-
mini ad me, et custodiatis præcepta mea, et
faciatis ea; etiamsi abducti fueritis ad
extrema cæli, inde congregabo vos, et redu-
cam in locum, quem elegi ut habitaret nomen
meum ibi. 10 Et ipsi servi tui, et populus
tuus: quos redemisti in fortitudine tua
magna, et in manu tua valida. 11 Obsecro
Domine, sit auris tua attendans ad orationem
servi tui, et ad orationem servorum tuorum,
qui volunt timere nomen tuum: et dirige
servum tuum hodie, et da ei misericordiam
ante virum hunc; ego enim eram pincerna
regis.

פרשה ב׃

1 וַיְהִי ׀ בְּחֹדֶשׁ נִיסָן שְׁנַת עֶשְׂרִים
לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ יַיִן לְפָנָיו וָאֶשָּׂא
אֶת־הַיַּיִן וָאֶתְּנָה לַמֶּלֶךְ וְלֹא־הָיִיתִי רַע
לְפָנָיו׃ 2 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ ׀ פָּנֶיךָ
רָעִים וְאַתָּה אֵינְךָ חוֹלֶה אֵין זֶה כִּי־אִם
רֹעַ לֵב וָאִירָא הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וָאֹמַר
לַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם יִחְיֶה מַדּוּעַ לֹא־יֵרְעוּ
פָנַי אֲשֶׁר הָעִיר בֵּית־קִבְרוֹת אֲבֹתַי חֲרֵבָה
וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְּלוּ בָאֵשׁ׃ 4 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ
עַל־מַה־זֶּה אַתָּה מְבַקֵּשׁ וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵי
הַשָּׁמָיִם׃ 5 וָאֹמַר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב וְאִם־יִיטַב עַבְדְּךָ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנִי
אֶל־יְהוּדָה אֶל־עִיר קִבְרוֹת אֲבֹתַי וְאֶבְנֶנָּה׃
6 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ וְהַשֵּׁגַל ׀ יוֹשֶׁבֶת אֶצְלוֹ
עַד־מָתַי יִהְיֶה מַהֲלָכְךָ וּמָתַי תָּשׁוּב וַיִּיטַב
לִפְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלָחֵנִי וָאֶתְּנָה לוֹ זְמָן׃
7 וָאוֹמַר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב אִגְּרוֹת
יִתְּנוּ־לִי עַל־פַּחֲווֹת עֵבֶר הַנָּהָר אֲשֶׁר
יַעֲבִירוּנִי עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־יְהוּדָה׃
8 וְאִגֶּרֶת אֶל־אָסָף שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִתֶּן־לִי עֵצִים לְקָרוֹת אֶת־
שַׁעֲרֵי הַבִּירָה אֲשֶׁר לַבַּיִת וּלְחוֹמַת הָעִיר
וְלַבַּיִת אֲשֶׁר־אָבוֹא אֵלָיו וַיִּתֶּן־לִי הַמֶּלֶךְ
כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה עָלָי׃ 9 וָאָבוֹא אֶל־
פַּחֲווֹת עֵבֶר הַנָּהָר וָאֶתְּנָה לָהֶם אֵת
אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמִּי הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי
חַיִל וּפָרָשִׁים׃ 10 וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי
וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד הָעַמֹּנִי וַיֵּרַע לָהֶם רָעָה
גְדֹלָה אֲשֶׁר־בָּא אָדָם לְבַקֵּשׁ טוֹבָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וָאָבוֹא אֶל־יְרוּשָׁלָם וָאֱהִי־שָׁם
יָמִים שְׁלֹשָׁה׃ 12 וָאָקוּם ׀ לַיְלָה אֲנִי
וַאֲנָשִׁים ׀ מְעַט עִמִּי וְלֹא־הִגַּדְתִּי לְאָדָם
מָה אֱלֹהַי נֹתֵן אֶל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת לִירוּשָׁלָם
וּבְהֵמָה אֵין עִמִּי כִּי אִם־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֲנִי רֹכֵב בָּהּ׃ 13 וָאֵצְאָה בְשַׁעַר־הַגַּיְא
לַיְלָה וְאֶל־פְּנֵי עֵין הַתַּנִּין וְאֶל־שַׁעַר
הָאַשְׁפֹּת וָאֱהִי שֹׂבֵר בְּחוֹמֹת יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר־הֵם ׀ פְּרוּצִים וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְּלוּ בָאֵשׁ׃
14 וָאֶעֱבֹר אֶל־שַׁעַר הָעַיִן וְאֶל־בְּרֵכַת
הַמֶּלֶךְ וְאֵין־מָקוֹם לַבְּהֵמָה לַעֲבֹר תַּחְתָּי׃
15 וָאֱהִי עֹלֶה בַנַּחַל לַיְלָה וָאֱהִי שֹׂבֵר
בַּחוֹמָה וָאָשׁוּב וָאָבוֹא בְּשַׁעַר הַגַּיְא וָאָשׁוּב׃

ΚΕΦ. β´.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισὰν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθασασθᾷ βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ, καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρόν, καὶ οὐκ εἶ μετριάζων; καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰ μὴ πονηρία καρδίας. Καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα, 3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω. Διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρί; 4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς Περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς; καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, 5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰούδᾳ εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν. 6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ Ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψεις; καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὅρον. 7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους περαν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰούδαν, 8 Καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσὰφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν. Καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθή. 9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς. 10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ καὶ Τωβία ὁ δοῦλος Ἀμμωνί, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἥκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 12 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κτῆνος οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ. 13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ Γωληλὰ καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας· καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί. 14 Καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Ἀῒν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου. 15 Καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάῤῥου νυκτός, καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει· καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα.

CAPUT II.

1 FACTUM est autem in mense Nisan, anno vigesimo Artaxerxis regis: et vinum erat ante eum, et levavi vinum, et dedi regi: et eram quasi languidus ante faciem ejus. 2 Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cum te ægrotum non videam? Non est hoc frustra, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis: 3 Et dixi regi: Rex in æternum vive: quare non mœreat vultus meus, quia civitas domus sepulchrorum patris mei deserta est, et portæ ejus combustæ sunt igni? 4 Et ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et oravi Deum cæli, 5 Et dixi ad regem: Si videtur regi bonum, et si placet servus tuus ante faciem tuam, ut mittas me in Judæam, ad civitatem sepulchri patris mei, et ædificabo eam: 6 Dixitque mihi rex, et regina quæ sedebat juxta eum: Usque ad quod tempus erit iter tuum, et quando reverteris? Et placuit ante vultum regis, et misit me: et constitui ei tempus. 7 Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epistolas det mihi ad duces regionis trans flumen, ut traducant me, donec veniam in Judæam: 8 Et epistolam ad Asaph custodem saltus regis, ut det mihi ligna, ut tegere possim portas turris domus, et muros civitatis, et domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex juxta manum Dei mei bonam mecum. 9 Et veni ad duces regionis trans flumen, dedique eis epistolas regis. Miserat autem rex mecum principes militum, et equites. 10 Et audierunt Sanaballat Horonites, et Tobias servus Ammanites: et contristati sunt afflictione magna, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel. 11 Et veni Jerusalem, et eram ibi tribus diebus, 12 Et surrexi nocte ego, et viri pauci mecum, et non indicavi cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Jerusalem, et jumentum non erat mecum, nisi animal, cui sedebam. 13 Et egressus sum per portam vallis nocte, et ante fontem draconis, et ad portam stercoris, et considerabam murum Jerusalem dissipatum, et portas ejus consumptas igni. 14 Et transivi ad portam fontis, et ad aquæductum regis, et non erat locus jumento, cui sedebam, ut transiret. 15 Et ascendi per torrentem nocte, et considerabam murum, et reversus veni ad portam vallis, et redii.

16 וְהַסְּגָנִים לֹא יָדְעוּ אָנָה הָלַכְתִּי וּמָה
אֲנִי עֹשֶׂה וְלַיְּהוּדִים וְלַכֹּהֲנִים וְלַחֹרִים
וְלַסְּגָנִים וּלְיֶתֶר עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה עַד־כֵּן
לֹא הִגַּדְתִּי׃ 17 וָאוֹמַר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֹאִים
הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַ͏ִם
חֲרֵבָה וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ לְכוּ וְנִבְנֶה
אֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַ͏ִם וְלֹא־נִהְיֶה עוֹד חֶרְפָּה׃
18 וָאַגִּיד לָהֶם אֶת־יַד אֱלֹהַי אֲשֶׁר־הִיא
טוֹבָה עָלַי וְאַף־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַר־
לִי וַיֹּאמְרוּ נָקוּם וּבָנִינוּ וַיְחַזְּקוּ יְדֵיהֶם
לַטּוֹבָה׃ 19 וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי
וְטֹבִיָּה ׀ הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי
וַיַּלְעִגוּ לָנוּ וַיִּבְזוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הַעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם
מֹרְדִים׃ 20 וָאָשִׁיב אוֹתָם דָּבָר וָאוֹמַר לָהֶם
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ וַאֲנַחְנוּ
עֲבָדָיו נָקוּם וּבָנִינוּ וְלָכֶם אֵין־חֵלֶק וּצְדָקָה
וְזִכָּרוֹן בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

פרשה ג׃

1 וַיָּקָם אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו
הַכֹּהֲנִים וַיִּבְנוּ אֶת־שַׁעַר הַצֹּאן הֵמָּה
קִדְּשׁוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו וְעַד־מִגְדַּל הַמֵּאָה
קִדְּשׁוּהוּ עַד מִגְדַּל חֲנַנְאֵל׃ 2 וְעַל־יָדוֹ בָנוּ
אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעַל־יָדוֹ בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃
3 וְאֵת שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ בְּנֵי הַסְּנָאָה הֵמָּה
קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו מַנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו׃
4 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְרֵמוֹת בֶּן־אוּרִיָּה בֶּן־
הַקּוֹץ וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְשֻׁלָּם בֶּן־בֶּרֶכְיָה
בֶּן־מְשֵׁיזַבְאֵל וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק צָדוֹק בֶּן־
בַּעֲנָא׃ 5 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיקוּ הַתְּקוֹעִים
וְאַדִּירֵיהֶם לֹא־הֵבִיאוּ צַוָּרָם בַּעֲבֹדַת
אֲדֹנֵיהֶם׃ 6 וְאֵת שַׁעַר הַיְשָׁנָה הֶחֱזִיקוּ
יוֹיָדָע בֶּן־פָּסֵחַ וּמְשֻׁלָּם בֶּן־בְּסוֹדְיָה הֵמָּה
קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו וּמַנְעֻלָיו וּבְרִיחָיו׃
7 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְלַטְיָה הַגִּבְעֹנִי וְיָדוֹן
הַמֵּרֹנֹתִי אַנְשֵׁי גִבְעוֹן וְהַמִּצְפָּה לְכִסֵּא
פַּחַת עֵבֶר הַנָּהָר׃ 8 עַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק עֻזִּיאֵל
בֶּן־חַרְהֲיָה צוֹרְפִים וְעַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק חֲנַנְיָה
בֶּן־הָרַקָּחִים וַיַּעַזְבוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם עַד הַחוֹמָה
הָרְחָבָה׃ 9 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק רְפָיָה בֶן־
חוּר שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 10 וְעַל־
יָדָם הֶחֱזִיק יְדָיָה בֶן־חֲרוּמַף וְנֶגֶד בֵּיתוֹ
וְעַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק חַטּוּשׁ בֶּן־חֲשַׁבְנְיָה׃

16 Καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην
καὶ τί ἐγὼ ποιῶ· καὶ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ
τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα ἕως τότε
οὐκ ἀπήγγειλα. 17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς
βλέπετε τὴν πονηρίαν ταύτην ἐν ᾗ ἐσμὲν ἐν
αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς
ἐδόθησαν πυρί· δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ
τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος.
18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἥ
ἐστιν ἀγαθὴ ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ
βασιλέως οὓς εἶπέ μοι· καὶ εἶπα Ἀναστῶμεν καὶ
οἰκοδομήσωμεν. Καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν. 19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ
ὁ Ἀρωνὶ καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνὶ καὶ Γησὰμ
ὁ Ἀραβί, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ᾽ ἡμᾶς
καὶ εἶπον Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ
ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε; 20 Καὶ
ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς Ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δοῦλοι
αὐτοῦ καθαροί, καὶ οἰκοδομήσομεν· καὶ ὑμῖν οὐκ
ἔστι μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν
Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ ἀνέστη Ἐλιασοὺβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν
πύλην τὴν προβατικήν· αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτήν,
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῶν
ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ἀναμεήλ. 2 Καὶ ἐπὶ
χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχώ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν
Ζακχοὺρ υἱοῦ Ἀμαρί. 3 Καὶ τὴν πύλην τὴν
ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐστέ-
γασαν αὐτήν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 4 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ῥαμὼθ υἱοῦ Οὐρία υἱοῦ
Ἀκκώς. Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλὰμ
υἱὸς Βαραχίου υἱοῦ Μαζεβήλ. Καὶ ἐπὶ χεῖρα
αὐτῶν κατέσχε Σαδὼκ υἱὸς Βαανά. 5 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωίμ, καὶ ἀδωρὶμ
οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν
αὐτῶν. 6 Καὶ τὴν πύλην Ἰασαναῒ ἐκράτησαν
Ἰωιδὰ υἱὸς Φασὲκ καὶ Μεσουλὰμ υἱὸς Βασωδιά·
αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς
καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 7 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης
καὶ Εὐάρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαὼν
καὶ τῆς Μασφὰ ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ. 8 Καὶ παρ᾽ αὐτὸν παρη-
σφαλίσατο Ὀζιὴλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν. Καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ
Ῥωκεΐμ, καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους
τοῦ πλατέος. 9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε
Ῥαφαΐα υἱὸς Σούρ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερου-
σαλήμ. 10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαΐα
υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττοὺθ υἱὸς Ἀσαβανία.

16 Magistratus autem nesciebant quo abiissem,
aut quid ego facerem: sed et Judæis et sacer-
dotibus, et optimatibus, et magistratibus, et
reliquis qui faciebant opus, usque ad id loci
nihil indicaveram. 17 Et dixi eis: Vos nostis
afflictionem in qua sumus; quia Jerusalem
deserta est, et portæ ejus consumptæ sunt
igni: venite, et ædificemus muros Jerusalem,
et non simus ultra opprobrium. 18 Et indi-
cavi eis manum Dei mei, quod esset bona
mecum, et verba regis, quæ locutus esset mihi,
et aio: Surgamus et ædificemus. Et con-
fortatæ sunt manus eorum in bono. 19 Audie-
runt autem, Sanaballat Horonites, et Tobias
servus Ammanites, et Gosem Arabs, et sub-
sannaverunt nos, et despexerunt, dixeruntque:
Quæ est hæc res, quam facitis? numquid
contra regem vos rebellatis? 20 Et reddidi
eis sermonem, dixique ad eos: Deus cæli ipse
nos juvat, et nos servi ejus sumus: surgamus
et ædificemus: vobis autem non est pars, et
justitia, et memoria in Jerusalem.

CAPUT III.

1 Et surrexit Eliasib sacerdos magnus, et
fratres ejus sacerdotes, et ædificaverunt portam
gregis: ipsi sanctificaverunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et usque ad turrim centum cubi-
torum sanctificaverunt eam, usque ad turrim
Hananeel. 2 Et juxta eum ædificaverunt
viri Jericho: et juxta eum ædificavit Zachur
filius Amri. 3 Portam autem piscium ædifi-
caverunt filii Asnaa: ipsi texerunt eam, et
statuerunt valvas ejus, et seras, et vectes. Et
juxta eos ædificavit Marimuth filius Uriæ, filii
Accus. 4 Et juxta eum ædificavit Mosollam
filius Barachiæ, filii Mesezebel: et juxta eos
ædificavit Sadoc filius Baana: 5 Et juxta
eos ædificaverunt Thecueni: optimates autem
eorum non supposuerunt colla sua in opere
Domini sui. 6 Et portam veterem ædifica-
verunt Joiada filius Phasea, et Mosollam filius
Besodia: ipsi texerunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et seras, et vectes. 7 Et juxta
eos ædificaverunt Meltias Gabaonites, et Jadon
Meronathites, viri de Gabaon et Maspha, pro
duce qui erat in regione trans flumen. 8 Et
juxta eum ædificavit Eziel filius Araia aurifex:
et juxta eum ædificavit Ananias filius pigmen-
tarii: et dimiserunt Jerusalem usque ad
murum plateæ latioris. 9 Et juxta eum ædifi-
cavit Raphaia filius Hur, princeps vici Jeru-
salem. 10 Et juxta eum ædificavit Jedaia
filius Haromaph contra domum suam: et
juxta eum ædificavit Hattus filius Haseboniæ.

11 מִדָּה שֵׁנִית הֶחֱזִיק מַלְכִּיָּה בֶן־חָרִם
וְחַשּׁוּב בֶּן־פַּחַת מוֹאָב וְאֵת מִגְדַּל
הַתַּנּוּרִים׃ 12 וְעַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק שַׁלּוּם
בֶּן־הַלּוֹחֵשׁ שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלָםִ הוּא
וּבְנוֹתָיו׃ 13 אֵת שַׁעַר הַגַּיְא הֶחֱזִיק חָנוּן
וְיֹשְׁבֵי זָנוֹחַ הֵמָּה בָנוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו
מַנְעֻלָיו וּבְרִיחָיו וְאֶלֶף אַמָּה בַּחוֹמָה עַד
שַׁעַר הַשְּׁפוֹת׃ 14 וְאֵת ׀ שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת
הֶחֱזִיק מַלְכִּיָּה בֶן־רֵכָב שַׂר פֶּלֶךְ בֵּית־
הַכָּרֶם הוּא יִבְנֶנּוּ וְיַעֲמִיד דַּלְתֹתָיו מַנְעֻלָיו
וּבְרִיחָיו׃ 15 וְאֵת שַׁעַר הָעַיִן הֶחֱזִיק
שַׁלּוּן בֶּן־כׇּל־חֹזֶה שַׂר פֶּלֶךְ הַמִּצְפָּה
הוּא יִבְנֶנּוּ וִיטַלְלֶנּוּ וְיַעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו
מַנְעֻלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵת חוֹמַת בְּרֵכַת
הַשֶּׁלַח לְגַן־הַמֶּלֶךְ וְעַד־הַמַּעֲלוֹת הַיּוֹרְדוֹת
מֵעִיר דָּוִיד׃ 16 אַחֲרָיו הֶחֱזִיק נְחֶמְיָה
בֶן־עַזְבּוּק שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ בֵּית־צוּר עַד־נֶגֶד
קִבְרֵי דָוִיד וְעַד הַבְּרֵכָה הָעֲשׂוּיָה וְעַד
בֵּית הַגִּבֹּרִים׃ 17 אַחֲרָיו הֶחֱזִיקוּ הַלְוִיִּם
רְחוּם בֶּן־בָּנִי עַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק חֲשַׁבְיָה
שַׂר־חֲצִי־פֶלֶךְ קְעִילָה לְפִלְכּוֹ׃ 18 אַחֲרָיו
הֶחֱזִיקוּ אֲחֵיהֶם בַּוַּי בֶּן־חֵנָדָד שַׂר חֲצִי
פֶּלֶךְ קְעִילָה׃ 19 וַיְחַזֵּק עַל־יָדוֹ עֵזֶר
בֶּן־יֵשׁוּעַ שַׂר הַמִּצְפָּה מִדָּה שֵׁנִית מִנֶּגֶד
עֲלֹת הַנֶּשֶׁק הַמִּקְצֹעַ׃ 20 אַחֲרָיו הֶחֱרָה
הֶחֱזִיק בָּרוּךְ בֶּן־זַבַּי מִדָּה שֵׁנִית מִן־
הַמִּקְצוֹעַ עַד־פֶּתַח בֵּית אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל׃ 21 אַחֲרָיו הֶחֱזִיק מְרֵמוֹת בֶּן־אוּרִיָּה
בֶּן־הַקּוֹץ מִדָּה שֵׁנִית מִפֶּתַח בֵּית אֶלְיָשִׁיב
וְעַד־תַּכְלִית בֵּית אֶלְיָשִׁיב׃ 22 וְאַחֲרָיו
הֶחֱזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אַנְשֵׁי הַכִּכָּר׃ 23 אַחֲרָיו
הֶחֱזִיק בִּנְיָמִן וְחַשּׁוּב נֶגֶד בֵּיתָם אַחֲרָיו
הֶחֱזִיק עֲזַרְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה בֶּן־עֲנָנְיָה אֵצֶל
בֵּיתוֹ׃ 24 אַחֲרָיו הֶחֱזִיק בִּנּוּי בֶּן־חֵנָדָד
מִדָּה שֵׁנִית מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד־הַמִּקְצוֹעַ
וְעַד־הַפִּנָּה׃ 25 פָּלָל בֶּן־אוּזַי מִנֶּגֶד הַמִּקְצוֹעַ
וְהַמִּגְדָּל הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן
אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמַּטָּרָה אַחֲרָיו פְּדָיָה בֶן־
פַּרְעֹשׁ׃ 26 וְהַנְּתִינִים הָיוּ יֹשְׁבִים בָּעֹפֶל
עַד נֶגֶד שַׁעַר הַמַּיִם לַמִּזְרָח וְהַמִּגְדָּל
הַיּוֹצֵא׃ 27 אַחֲרָיו הֶחֱזִיקוּ הַתְּקֹעִים מִדָּה
שֵׁנִית מִנֶּגֶד הַמִּגְדָּל הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד
חוֹמַת הָעֹפֶל׃ 28 מֵעַל ׀ שַׁעַר הַסּוּסִים
הֶחֱזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אִישׁ לְנֶגֶד בֵּיתוֹ׃

11 *Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡρὰμ καὶ
Ἀσοὺβ υἱὸς Φαὰτ Μωάβ, καὶ ἕως πύργου τῶν
θανουρίμ. 12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε
Σαλλοὺμ υἱὸς Ἀλλωής, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου
Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. 13 Τὴν
πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνοὺν καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτήν, καὶ
ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει
ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. 14 Καὶ τὴν πύλην
τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχάβ, ἄρχων
περιχώρου Βηθακχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ
ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 15 Τὴν δὲ
πύλην τῆς πηγῆς ἠσφαλίσατο Σαλωμὼν υἱὸς
Χολεζέ, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά· αὐτὸς ἐξῳκο-
δόμησεν αὐτὴν καὶ ἐστέγασεν αὐτήν, καὶ ἔστησε
τὰς θύρας αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ
τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ
βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινου-
σῶν ἀπὸ πόλεως Δαυίδ. 16 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκρά-
τησε Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβούχ, ἄρχων ἡμίσους
περιχώρου Βηθσοὺρ ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ καὶ
ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονυίας καὶ ἕως
Βηθαγγαρίμ. 17 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ
Λευῖται, Ῥαοὺμ υἱὸς Βανί. Ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ
ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Κεϊλὰ
τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ. 18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκρά-
τησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεῒ υἱὸς Ἠναδάδ, ἄρχων
ἡμίσους περιχώρου Κεϊλά. 19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ Ἀζοὺρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφαί,
μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συνα-
πτούσης τῆς γωνίας. 20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε
Βαροὺχ υἱὸς Ζαβοῦ μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς
γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ
μεγάλου. 21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμὼθ υἱὸς
Οὐρία υἱοῦ Ἀκκὼς μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας
Βηθελιασοὺβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασούβ. 22 Καὶ
μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχεχάρ.
23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὶν καὶ Ἀσοὺβ
κατέναντι οἴκου αὐτῶν. Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν
Ἀζαρίας υἱὸς Μαασίου υἱοῦ Ἀνανία ἐχόμενα
οἴκου αὐτοῦ. 24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς
Ἀδὰδ μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς
γωνίας καὶ ἕως τῆς καμπῆς 25 Φαλὰχ υἱοῦ Εὐζαΐ
ἐξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς
τῆς φυλακῆς. Καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαΐα υἱὸς Φόρος.
26 Καὶ οἱ Ναθινὶμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ὠφὰλ
ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ
πύργος ὁ ἐξέχων. 27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν
οἱ Θεκωὶμ μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου
τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους
τοῦ Ὀφλά. 28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.*

11 Mediam partem vici ædificavit Melchias
filius Herem, et Hasub filius Phahath Moab,
et turrim furnorum. 12 Et juxta eum ædifi-
cavit Sellum filius Alohes princeps mediæ
partis vici Jerusalem, ipse et filiæ ejus. 13 Et
portam vallis ædificavit Hanun, et habitatores
Zanoe: ipsi ædificaverunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et seras, et vectes, et mille cubitos
in muro usque ad portam sterquilinii. 14 Et
portam sterquilinii ædificavit Melchias filius
Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse
ædificavit eam, et statuit valvas ejus, et seras,
et vectes. 15 Et portam fontis ædificavit
Sellum filius Cholhoza, princeps pagi Maspha:
ipse ædificavit eam, et texit, et statuit valvas
ejus, et seras, et vectes, et muros piscinæ Siloe
in hortum regis, et usque ad gradus, qui
descendunt de civitate David. 16 Post eum
ædificavit Nehemias filius Azboc, princeps
dimidiæ partis vici Bethsur, usque contra
sepulchrum David, et usque ad piscinam,
quæ grandi opere constructa est, et usque ad
domum fortium. 17 Post eum ædificaverunt
Levitæ, Rehum filius Benni: post eum ædifi-
cavit Hasebias princeps dimidiæ partis vici
Ceilæ in vico suo. 18 Post eum ædificaverunt
fratres eorum, Bavai filius Enadad, princeps
dimidiæ partis Ceilæ. 19 Et ædificavit juxta
eum Aser filius Josue, princeps Maspha, men-
suram secundam, contra ascensum firmissimi
anguli. 20 Post eum in monte ædificavit
Baruch filius Zachai mensuram secundam,
ab angulo usque ad portam domus Eliasib
sacerdotis magni. 21 Post eum ædificavit
Merimuth filius Uriæ filii Haccus men-
suram secundam, a porta domus Eliasib,
donec extenderetur domus Eliasib. 22 Et
post eum ædificaverunt sacerdotes, viri de
campestribus Jordanis. 23 Post eum ædifi-
cavit Benjamin et Hasub contra domum suam:
et post eum ædificavit Azarias filius Maasiæ
filii Ananiæ contra domum suam. 24 Post
eum ædificavit Bennui filius Henadad men-
suram secundam, a domo Azariæ usque ad
flexuram, et usque ad angulum. 25 Phalel
filius Ozi contra flexuram et turrim, quæ
eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio
carceris: post eum Phadaia filius Pharos.
26 Nathinæi autem habitabant in Ophel usque
contra portam aquarum ad orientem, et
turrim, quæ prominebat. 27 Post eum ædifi-
caverunt Thecueni mensuram secundam e
regione, a turre magna et eminente usque
ad murum templi. 28 Sursum autem
a porta equorum ædificaverunt sacer-
dotes, unusquisque contra domum suam.

29 אַחֲרָיו הֶחֱזִיק צָדוֹק בֶּן־אִמֵּר נֶגֶד בֵּיתוֹ
וְאַחֲרָיו הֶחֱזִיק שְׁמַעְיָה בֶן־שְׁכַנְיָה שֹׁמֵר
שַׁעַר הַמִּזְרָח׃ 30 אַחֲרָי הֶחֱזִיק חֲנַנְיָה
בֶן־שֶׁלֶמְיָה וְחָנוּן בֶּן־צָלָף הַשִּׁשִּׁי מִדָּה
שֵׁנִי אַחֲרָיו הֶחֱזִיק מְשֻׁלָּם בֶּן־בֶּרֶכְיָה נֶגֶד
נִשְׁכָּתוֹ׃ 31 אַחֲרָי הֶחֱזִיק מַלְכִּיָּה בֶּן־הַצֹּרְפִי
עַד־בֵּית הַנְּתִינִים וְהָרֹכְלִים נֶגֶד שַׁעַר
הַמִּפְקָד וְעַד עֲלִיַּת הַפִּנָּה׃ 32 וּבֵין עֲלִיַּת
הַפִּנָּה לְשַׁעַר הַצֹּאן הֶחֱזִיקוּ הַצֹּרְפִים
וְהָרֹכְלִים׃ (iv. 1) 33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע
סַנְבַלַּט כִּי־אֲנַחְנוּ בוֹנִים אֶת־הַחוֹמָה וַיִּחַר
לוֹ וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיַּלְעֵג עַל־הַיְּהוּדִים׃
34 וַיֹּאמֶר ׀ לִפְנֵי אֶחָיו וְחֵיל שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר
מָה הַיְּהוּדִים הָאֲמֵלָלִים עֹשִׂים הֲיַעַזְבוּ
לָהֶם הֲיִזְבָּחוּ הַיְכַלּוּ בַיּוֹם הַיְחַיּוּ אֶת־
הָאֲבָנִים מֵעֲרֵמוֹת הֶעָפָר וְהֵמָּה שְׂרוּפוֹת׃
35 וְטוֹבִיָּה הָעַמֹּנִי אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר־
הֵם בּוֹנִים אִם־יַעֲלֶה שׁוּעָל וּפָרַץ חוֹמַת
אַבְנֵיהֶם׃ 36 שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי־הָיִינוּ בוּזָה
וְהָשֵׁב חֶרְפָּתָם אֶל־רֹאשָׁם וּתְנֵם לְבִזָּה
בְּאֶרֶץ שִׁבְיָה׃ 37 וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֺנָם
וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל־תִּמָּחֶה כִּי הִכְעִיסוּ
לְנֶגֶד הַבּוֹנִים׃ 38 וַנִּבְנֶה אֶת־הַחוֹמָה
וַתִּקָּשֵׁר כָּל־הַחוֹמָה עַד־חֶצְיָהּ וַיְהִי לֵב
לָעָם לַעֲשׂוֹת׃

פרשה ד׃

1 וַיְהִי ׀ כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה
וְהָעַרְבִים וְהָעַמֹּנִים וְהָאַשְׁדּוֹדִים כִּי־
עָלְתָה אֲרוּכָה לְחֹמוֹת יְרוּשָׁלַםִ כִּי־הֵחֵלּוּ
הַפְּרֻצִים לְהִסָּתֵם וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד׃
2 וַיִּקְשְׁרוּ כֻלָּם יַחְדָּו לָבוֹא לְהִלָּחֵם
בִּירוּשָׁלָםִ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תּוֹעָה׃ 3 וַנִּתְפַּלֵּל
אֶל־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲמִיד מִשְׁמָר עֲלֵיהֶם
יוֹמָם וָלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
כָּשַׁל כֹּחַ הַסַּבָּל וְהֶעָפָר הַרְבֵּה וַאֲנַחְנוּ
לֹא נוּכַל לִבְנוֹת בַּחוֹמָה׃ 5 וַיֹּאמְרוּ
צָרֵינוּ לֹא יֵדְעוּ וְלֹא יִרְאוּ עַד אֲשֶׁר־
נָבוֹא אֶל־תּוֹכָם וַהֲרַגְנוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ
אֶת־הַמְּלָאכָה׃ 6 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְּהוּדִים
הַיֹּשְׁבִים אֶצְלָם וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֶשֶׂר
פְּעָמִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־תָּשׁוּבוּ עָלֵינוּ׃

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδοὺκ υἱὸς Ἐμμὴρ
ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε
Σαμαΐα υἱὸς Σεχενία, φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνα-
τολῆς. 30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς
Σελεμία καὶ Ἀνὼμ υἱὸς Σελὲφ ὁ ἕκτος μέτρον
δεύτερον. Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλὰμ υἱὸς
Βαραχία ἐξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ. 31 Μετ'
αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφὶ ἕως Βηθὰν
Ναθινὶμ, καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ
Μαφεκὰδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς. 32 Καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν
οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὅτι*
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ
ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολύ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ
τοῖς Ἰουδαίοις. 2 Καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ Αὕτη ἡ δύναμις Σομόρων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἆρα θυσιά-
ζουσιν; ἆρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται
τοὺς λίθους μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καυθέντας;
3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθε
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Μὴ θυσιάζουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν; 4 Ἄκουσον
ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμόν,
5 Καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ
αἰχμαλωσίας, 6 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβία
καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται ὅτι ἀνέβη ἡ φυὴ
τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ
ἀναφράσσεσθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.
8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν
παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν
ἀφανῆ. 9 Καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰούδας Συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ
ὁ χοῦς πολύς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν
ἐν τῷ τείχει. 11 Καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς
Οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν
εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύ-
σωμεν τὸ ἔργον. 12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθοσαν οἱ
Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἴποσαν
ἡμῖν Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς·

29 Post eos ædificavit Sadoc filius Emmer
contra domum suam. Et post eum ædificavit
Semaia filius Secheniæ, custos portæ orien-
talis. 30 Post eum ædificavit Hanania filius
Selemiæ, et Hanun filius Seleph sextus,
mensuram secundam: post eum ædificavit
Mosollam filius Barachiæ, contra gazophy-
lacium suum. 31 Post eum ædificavit Melchias
filius aurificis usque ad domum Nathinæorum,
et scruta vendentium contra portam judicia-
lem, et usque ad cœnaculum anguli. 32 Et
inter cœnaculum anguli in porta gregis ædifi-
caverunt aurifices et negotiatores.

CAPUT IV.

1 Factum est autem, cum audisset Sana-
ballat quod ædificaremus murum, iratus est
valde: et motus nimis subsannavit Judæos,
2 Et dixit coram fratribus suis, et frequentia
Samaritanorum: Quid Judæi faciunt im-
becilles? Num dimittent eos gentes? Num
sacrificabunt, et complebunt in una die?
Numquid ædificare poterunt lapides de acervis
pulveris, qui combusti sunt? 3 Sed et Tobias
Ammanites proximus ejus, ait: Ædificent:
si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum
lapideum. 4 Audi Deus noster, quia facti
sumus despectui: converte opprobrium super
caput eorum, et da eos in despectionem in
terra captivitatis. 5 Ne operias iniquitatem
eorum, et peccatum eorum coram facie tua non
deleatur, quia irriserunt ædificantes. 6 Itaque
ædificavimus murum, et conjunximus totum
usque ad partem dimidiam: et provocatum
est cor populi ad operandum. 7 Factum est
autem, cum audisset Sanaballat, et Tobias, et
Arabes, et Ammanitæ, et Azotii, quod obducta
esset cicatrix muri Jerusalem, et quod cœpis-
sent interrupta concludi, irati sunt nimis.
8 Et congregati sunt omnes pariter, ut veni-
rent, et pugnarent contra Jerusalem, et
molirentur insidias. 9 Et oravimus Deum
nostrum, et posuimus custodes super murum
die ac nocte contra eos. 10 Dixit autem
Judas: Debilitata est fortitudo portantis, et
humus nimia est, et nos non poterimus
ædificare murum. 11 Et dixerunt hostes
nostri: Nesciant, et ignorent, donec veniamus
in medium eorum, et interficiamus eos, et
cessare faciamus opus. 12 Factum est
autem, venientibus Judæis, qui habitabant
juxta eos, et dicentibus nobis per decem vices,
ex omnibus locis quibus venerant ad nos,

7 וָאַעֲמִיד מִתַּחְתִּיּוֹת לַמָּקוֹם מֵאַחֲרֵי
לַחוֹמָה בַּצְּחִחִיִּים וָאַעֲמִיד אֶת־הָעָם
לְמִשְׁפָּחוֹת עִם־חַרְבֹתֵיהֶם רָמְחֵיהֶם
וְקַשְּׁתֹתֵיהֶם׃ 8 וָאֵרֶא וָאָקוּם וָאֹמַר אֶל־
הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם אַל־
תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
זְכֹרוּ וְהִלָּחֲמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
נְשֵׁיכֶם וּבָתֵּיכֶם׃ 9 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נוֹדַע לָנוּ וַיָּפֶר הָאֱלֹהִים
אֶת־עֲצָתָם וַנָּשָׁוב כֻּלָּנוּ אֶל־הַחוֹמָה אִישׁ
אֶל־מְלַאכְתּוֹ׃ 10 וַיְהִי ׀ מִן־הַיּוֹם הַהוּא
חֲצִי נְעָרַי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם
מַחֲזִיקִים וְהָרְמָחִים הַמָּגִנִּים וְהַקְּשָׁתוֹת
וְהַשִּׁרְיֹנִים וְהַשָּׂרִים אַחֲרֵי כָּל־בֵּית יְהוּדָה׃
11 הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֶּבֶל עֹמְשִׂים
בְּאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַמְּלָאכָה וְאַחַת מַחֲזֶקֶת
הַשָּׁלַח׃ 12 וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ אֲסוּרִים
עַל־מָתְנָיו וּבוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ בַּשּׁוֹפָר אֶצְלִי׃
13 וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר
הָעָם הַמְּלָאכָה הַרְבֵּה וּרְחָבָה וַאֲנַחְנוּ
נִפְרָדִים עַל־הַחוֹמָה רְחוֹקִים אִישׁ מֵאָחִיו׃
14 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
שָׁמָּה תִּקָּבְצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ׃
15 וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם מַחֲזִיקִים
בָּרְמָחִים מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת
הַכּוֹכָבִים׃ 16 גַּם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם
אִישׁ וְנַעֲרוֹ יָלִינוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם וְהָיוּ־
לָנוּ הַלַּיְלָה מִשְׁמָר וְהַיּוֹם מְלָאכָה׃ 17 וְאֵין
אֲנִי וְאַחַי וּנְעָרַי וְאַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר
אַחֲרַי אֵין־אֲנַחְנוּ פֹשְׁטִים בְּגָדֵינוּ אִישׁ שִׁלְחוֹ
הַמָּיִם׃

פרשה ה׃

1 וַתְּהִי צַעֲקַת הָעָם וּנְשֵׁיהֶם גְּדוֹלָה
אֶל־אֲחֵיהֶם הַיְּהוּדִים׃ 2 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים
בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ רַבִּים וְנִקְחָה דָגָן
וְנֹאכְלָה וְנִחְיֶה׃ 3 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים שְׂדֹתֵינוּ
וּכְרָמֵינוּ וּבָתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים וְנִקְחָה דָגָן
בָּרָעָב׃ 4 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים לָוִינוּ כֶסֶף
לְמִדַּת הַמֶּלֶךְ שְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ׃ 5 וְעַתָּה
כִּבְשַׂר אַחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ כִּבְנֵיהֶם בְּנֵינוּ וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ כֹבְשִׁים אֶת־בָּנֵינוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ
לַעֲבָדִים וְיֵשׁ מִבְּנֹתֵינוּ נִכְבָּשׁוֹת וְאֵין
לְאֵל יָדֵנוּ וּשְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ לַאֲחֵרִים׃

13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατό-
πισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα
τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν,
λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν. 14 Καὶ εἶδον,
καὶ ἀνέστην καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ
πρὸς τοὺς στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν·
μνήσθητε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ,
καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν
ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν καὶ
οἴκων ὑμῶν. 15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ
θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες
ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἥμισυ τῶν
ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν
ἀντείχοντο, καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ
θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ἰούδα
17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει. Καὶ οἱ αἴρον-
τες ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν ἐν ὅπλοις· ἐν μιᾷ χειρὶ
ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν
βολίδα. 18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν
αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδο-
μοῦσαν· καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα
αὐτοῦ. 19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολύ, καὶ ἡμεῖς
σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 20 Ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε
τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς
ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν.
21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν
κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ
ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων. 22 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ Ἕκαστος μετὰ τοῦ
νεανίσκου αὐτοῦ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νὺξ προφυλακή, καὶ ἡ ἡμέρα
ἔργον. 23 Καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
προφυλακῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν
ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν
μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους.
2 Καὶ ἦσάν τινες λέγοντες Ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ
ἐν θυγατράσιν ἡμων ἡμεῖς πολλοί, καὶ λημψόμεθα
σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα. 3 Καὶ εἰσί
τινες λέγοντες Ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν
καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ λημψόμεθα
σῖτον καὶ φαγόμεθα. 4 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες
Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως,
ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν.
5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν, ὡς
υἱοὶ αὐτῶν υἱοὶ ἡμῶν· καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυνα-
στεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν
εἰς δούλους, καὶ εἰσιν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν κατα-
δυναστευόμεναι, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν,
καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.

13 Statui in loco post murum per circuitum
populum in ordinem cum gladiis suis, et
lanceis, et arcubus. 14 Et perspexi atque
surrexi: et aio ad optimates et magistratus,
et ad reliquam partem vulgi: Nolite timere a
facie eorum. Domini magni et terribilis
mementote, et pugnate pro fratribus vestris,
filiis vestris, et filiabus vestris, et uxoribus
vestris, et domibus vestris. 15 Factum est
autem, cum audissent inimici nostri nuntiatum
esse nobis, dissipavit Deus consilium eorum.
Et reversi sumus omnes ad muros, unusquisque
ad opus suum. 16 Et factum est a die illa,
media pars juvenum eorum faciebat opus, et
media parata erat ad bellum, et lanceæ, et
scuta, et arcus, et loricæ, et principes post eos
in omni domo Juda 17 Ædificantium in
muro, et portantium onera, et imponentium:
una manu sua faciebat opus, et altera tenebat
gladium: 18 Ædificantium enim unus-
quisque gladio erat accinctus renes. Et
ædificabant, et clangebant buccina juxta me.
19 Et dixi ad optimates, et ad magistratus,
et ad reliquam partem vulgi: Opus grande
est et latum, et nos separati sumus in muro
procul alter ab altero: 20 In loco quocumque
audieritis clangorem tubæ, illuc concurrite ad
nos: Deus noster pugnabit pro nobis. 21 Et
nos ipsi faciamus opus: et media pars
nostrum teneat lanceas, ab ascensu auroræ,
donec egrediantur astra. 22 In tempore
quoque illo dixi populo: Unusquisque cum
puero suo maneat in medio Jerusalem, et sint
nobis vices per noctem et diem, ad operandum.
23 Ego autem et fratres mei, et pueri mei, et
custodes, qui erant post me, non deponebamus
vestimenta nostra: unusquisque tantum
nudabatur ad baptismum.

CAPUT V.

1 Et factus est clamor populi et uxorum
ejus magnus adversus fratres suos Judæos.
2 Et erant qui dicerent: Filii nostri, et filiæ
nostræ multæ sunt nimis: accipiamus pro
pretio eorum frumentum, et comedamus, et
vivamus. 3 Et erant qui dicerent: Agros
nostros, et vineas, et domos nostras opponamus,
et accipiamus frumentum in fame. 4 Et
alii dicebant: Mutuo sumamus pecunias in
tributa regis, demusque agros nostros et
vineas: 5 Et nunc sicut carnes fratrum
nostrorum, sic carnes nostræ sunt: et sicut
filii eorum, ita et filii nostri; ecce nos
subjugamus filios nostros et filias nostras in
servitutem, et de filiabus nostris sunt famulæ,
nec habemus unde possint redimi, et agros
nostros, et vineas nostras alii possident.

6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את־זעקתם
ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי
ואריבה את־החרים ואת־הסגנים ואמרה
להם משא איש־באחיו אתם נשאים ואתן
עליהם קהלה גדולה: 8 ואמרה להם
אנחנו קנינו את־אחינו היהודים הנמכרים
לגוים כדי בנו וגם־אתם תמכרו את־אחיכם
ונמכרו־לנו ויחרישו ולא מצאו דבר:
9 ויאמר לא־טוב הדבר אשר־אתם עשים
הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת
הגוים אויבינו: 10 וגם־אני אחי ונערי
נשים בהם כסף ודגן נעזבה־נא את־
המשא הזה: 11 השיבו נא להם כהיום
שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת
הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם
נשים בהם: 12 ויאמרו נשיב ומהם לא
נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא
את־הכהנים ואשביעם לעשות כדבר
הזה: 13 גם־חצני נערתי ואמרה ככה
ינער האלהים את־כל־האיש אשר לא־
יקים את־הדבר הזה מביתו ומיגיעו
וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל־הקהל
אמן ויהללו את־יהוה ויעש העם כדבר
הזה: 14 גם מיום | אשר־צוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד
שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך
שנים שתים עשרה אני ואחי לחם
הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים
אשר־לפני הכבידו על־העם ויקחו מהם
בלחם ויין אחר כסף־שקלים ארבעים
גם נעריהם שלטו על־העם ואני לא־
עשיתי כן מפני יראת אלהים: 16 וגם
במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה
לא קנינו וכל־נערי קבוצים שם על־
המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה
וחמשים איש והבאים אלינו מן־הגוים
אשר־סביבתינו על־שלחני: 18 ואשר היה
נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש־
ברות וצפרים נעשו־לי ובין עשרת ימים
בכל־יין להרבה ועם־זה לחם הפחה
לא בקשתי כי־כבדה העבדה על־העם
הזה: 19 זכרה־לי אלהי לטובה כל אשר־
עשיתי על־העם הזה:

6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν
κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους. 7 Καὶ
ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐμαχεσάμην
πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα
αὐτοῖς Ἀπαιτήσει ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἃ
ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν
μεγάλην, 8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς Ἡμεῖς κεκτήμεθα
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλου-
μένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἑκουσίῳ ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς
πωλεῖτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, καὶ παραδοθήσονται
ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐκ εὕροσαν λόγον.
9 Καὶ εἶπε Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε,
οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ
ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. 10 Καὶ
οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθή-
καμεν ἑαυτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον, ἐγκατελίπομεν
δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην. 11 Ἐπιστρέψατε δὴ
αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν καὶ ἀμπελῶνας
αὐτῶν καὶ ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν Ἀποδώ-
σομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιή-
σομεν καθὼς σὺ λέγεις. Καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς
καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο.
13 Καὶ τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα
Οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ στήσει
τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ
κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ
κενός. Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἀμήν, καὶ
ᾔνεσαν τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα
τοῦτο. 14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι
εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους
εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου
τῷ Ἀρθασασθᾷ, ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί
μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον. 15 Καὶ τὰς βίας
τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ,
ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα, καὶ οἱ
ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν·
κἀγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου
θεοῦ. 16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ
ἐκράτησα, ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες οἱ
συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον. 17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ ἐρχόμενοι πρὸς
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ
τράπεζάν μου. 18 Καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν
μίαν μόσχος εἷς, καὶ πρόβατα ἓξ ἐκλεκτὰ καὶ
χίμαρος ἐγίνοντό μοι, καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν
ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν τούτοις ἄρτους
τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ
τὸν λαὸν τοῦτον. 19 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς
ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

6 Et iratus sum nimis cum audissem cla-
morem eorum secundum verba hæc: 7 Co-
gitavitque cor meum mecum: et increpavi
optimates et magistratus, et dixi eis: Usurasne
singuli a fratribus vestris exigitis? Et con-
gregavi adversum eos concionem magnam,
8 Et dixi eis: Nos, ut scitis, redemimus
fratres nostros Judæos, qui venditi fuerant
gentibus, secundum possibilitatem nostram:
et vos igitur vendetis fratres vestros, et redi-
memus eos? Et siluerunt, nec invenerunt
quid responderent. 9 Dixique ad eos: Non
est bona res, quam facitis: quare non in
timore Dei nostri ambulatis, ne exprobretur
nobis a gentibus inimicis nostris? 10 Et
ego, et fratres mei, et pueri mei, commodavimus
plurimis pecuniam et frumentum: non re-
petamus in commune istud, æs alienum
concedamus, quod debetur nobis. 11 Reddite
eis hodie agros suos, et vineas suas, et oliveta
sua, et domos suas: quin potius et centesimam
pecuniæ, frumenti, vini, et olei, quam exigere
soletis ab eis, date pro illis. 12 Et dixerunt:
Reddemus, et ab eis nihil quæremus: sicque
faciemus ut loqueris. Et vocavi sacerdotes,
et adjuravi eos, ut facerent juxta quod
dixeram. 13 Insuper excussi sinum meum,
et dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui
non compleverit verbum istud, de domo sua,
et de laboribus suis: sic excutiatur, et vacuus
fiat. Et dixit universa multitudo: Amen.
Et laudaverunt Deum. Fecit ergo populus
sicut erat dictum. 14 A die autem illa, qua
præceperat rex mihi ut essem dux in terra
Juda, ab anno vigesimo usque ad annum
trigesimum secundum Artaxerxis regis, per
annos duodecim, ego et fratres mei annonas,
quæ ducibus debebantur, non comedimus.
15 Duces autem primi, qui fuerant ante me,
gravaverunt populum, et acceperunt ab eis, in
pane, et vino, et pecunia, quotidie siclos
quadraginta: sed et ministri eorum depresse-
runt populum. Ego autem non feci ita propter
timorem Dei: 16 Quin potius in opere muri
ædificavi, et agrum non emi, et omnes pueri
mei congregati ad opus erant. 17 Judæi
quoque et magistratus, centum quinquaginta
viri, et qui veniebant ad nos de gentibus quæ
in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant.
18 Parabatur autem mihi per dies singulos
bos unus, arietes sex electi, exceptis vola-
tilibus, et inter dies decem vina diversa, et
alia multa tribuebam: insuper et annonas
ducatus mei non quæsivi: valde enim atte-
nuatus erat populus. 19 Memento mei Deus
meus in bonum, secundum omnia quæ feci
populo huic.

פרשה ו׃

1 וַיְהִי כַאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה
וּלְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וּלְיֶתֶר אֹיְבֵינוּ כִּי בָנִיתִי
אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נוֹתַר בָּהּ פָּרֶץ גַּם עַד־
הָעֵת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא־הֶעֱמַדְתִּי בַשְּׁעָרִים׃
2 וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט וְגֶשֶׁם אֵלַי לֵאמֹר לְכָה
וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ
וְהֵמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃
3 וָאֶשְׁלְחָה עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר מְלָאכָה
גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה
תִשְׁבַּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ וְיָרַדְתִּי
אֲלֵיכֶם׃ 4 וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע
פְּעָמִים וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃
5 וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם
חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃
6 כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע וְגַשְׁמוּ אֹמֵר
אַתָּה וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְרוֹד עַל־כֵּן
אַתָּה בוֹנֶה הַחוֹמָה וְאַתָּה הֹוֶה לָהֶם
לְמֶלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 7 וְגַם־נְבִיאִים
הֶעֱמַדְתָּ לִקְרֹא עָלֶיךָ בִירוּשָׁלַםִ לֵאמֹר
מֶלֶךְ בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשָּׁמַע לַמֶּלֶךְ
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַתָּה לְכָה וְנִוָּעֲצָה
יַחְדָּו׃ 8 וָאֶשְׁלְחָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נִהְיָה
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר כִּי
מִלִּבְּךָ אַתָּה בוֹדָאם׃ 9 כִּי כֻלָּם מְיָרְאִים
אוֹתָנוּ לֵאמֹר יִרְפּוּ יְדֵיהֶם מִן־הַמְּלָאכָה
וְלֹא תֵעָשֶׂה וְעַתָּה חַזֵּק אֶת־יָדָי׃
10 וַאֲנִי־בָאתִי בֵּית שְׁמַעְיָה בֶּן־דְּלָיָה
בֶּן־מְהֵיטַבְאֵל וְהוּא עָצוּר וַיֹּאמֶר נִוָּעֵד
אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל־תּוֹךְ הַהֵיכָל וְנִסְגְּרָה
דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָּאִים לְהָרְגֶךָ וְלַיְלָה
בָּאִים לְהָרְגֶךָ׃ 11 וָאֹמְרָה הַאִישׁ כָּמוֹנִי
יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־הַהֵיכָל וָחָי
לֹא אָבוֹא׃ 12 וָאַכִּירָה וְהִנֵּה לֹא־אֱלֹהִים
שְׁלָחוֹ כִּי הַנְּבוּאָה דִּבֶּר עָלַי וְטוֹבִיָּה
וְסַנְבַלַּט שְׂכָרוֹ׃ 13 לְמַעַן שָׂכוּר הוּא לְמַעַן־
אִירָא וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן וְחָטָאתִי וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם
רָע לְמַעַן יְחָרְפוּנִי׃ 14 זָכְרָה אֱלֹהַי
לְטוֹבִיָּה וּלְסַנְבַלַּט כְּמַעֲשָׂיו אֵלֶּה וְגַם
לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וּלְיֶתֶר הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ
מְיָרְאִים אוֹתִי׃ 15 וַתִּשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל לַחֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם יוֹם׃

ΚΕΦ ϛ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλὰτ
καὶ Τωβίᾳ καὶ τῷ Γησὰμ τῷ Ἄραβι καὶ τοῖς
καταλοίποις ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ᾠκοδόμησα τὸ τεῖχος
καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή, ἕως τοῦ καιροῦ
ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις, 2 Καὶ
ἀπέστειλε Σαναβαλλὰτ καὶ Γησὰμ πρός με λέγων
Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις
ἐν πεδίῳ Ὠνώ· καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί
μοι πονηρίαν. 3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέ-
λους λέγων Ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνή-
σομαι καταβῆναι μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον·
ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.
4 Καὶ ἀπέστειλαν πρός με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο,
καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα. 5 Καὶ ἀπέστειλε
πρός με Σαναβαλλὰτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
στολὴν ἀνεῳγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦν
γεγραμμένον ἐν αὐτῇ Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο
σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς
βασιλέα. 7 Καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας
σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλέα
ἐπὶ Ἰούδᾳ. Καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ
οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ
τὸ αὐτό. 8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων
Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι
ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. 9 Ὅτι πάντες
φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες Ἐκλυθήσονται χεῖρες
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται·
καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου. 10 Κἀγὼ
εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεῒ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβεὴλ,
καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπε Συναχθῶμεν εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς
θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.
11 Καὶ εἶπα Τίς ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον καὶ ζήσεται; 12 Καὶ ἐπέγνων, καὶ ἰδοὺ
ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία
λόγος κατ' ἐμοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλὰτ
ἐμισθώσαντο 13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον, ὅπως φοβηθῶ
καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἁμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρόν, ὅπως ὀνειδίσωσί με. 14 Μνή-
σθητι ὁ θεὸς Τωβίᾳ καὶ Σαναβαλλὰτ ὡς τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδίᾳ τῷ προφήτῃ
καὶ καταλοίποις τῶν προφητῶν οἳ ἦσαν φοβερίζον-
τές με.. 15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ Ἐλοὺλ μηνὸς εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας.

CAPUT VI.

1 Factum est autem, cum audisset Sana-
ballat, et Tobias, et Gossem Arabs, et ceteri
inimici nostri, quod ædificassem ego murum,
et non esset in ipso residua interruptio (usque
ad tempus autem illud valvas non posueram
in portis), 2 Miserunt Sanaballat et Gossem
ad me, dicentes: Veni, et percutiamus fœdus
pariter in viculis in campo Ono. Ipsi autem
cogitabant ut facerent mihi malum. 3 Misi
ergo ad eos nuntios, dicens: Opus grande ego
facio, et non possum descendere: ne forte
negligatur, cum venero et descendero ad vos.
4 Miserunt autem ad me secundum verbum
hoc per quatuor vices: et respondi eis juxta
sermonem priorem. 5 Et misit ad me Sana-
ballat juxta verbum prius quinta vice puerum
suum, et epistolam habebat in manu sua
scriptam hoc modo: 6 In gentibus au-
ditum est, et Gossem dixit, quod tu et Judæi
cogitetis rebellare, et propterea ædifices
murum, et levare te velis super eos regem:
propter quam causam 7 Et prophetas posueris,
qui prædicent de te in Jerusalem, dicentes:
Rex in Judæa est. Auditurus est rex verba
hæc: idcirco nunc veni, ut ineamus consilium
pariter. 8 Et misi ad eos, dicens: Non est
factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris:
de corde enim tuo tu componis hæc. 9 Omnes
enim hi terrebant nos, cogitantes quod cessa-
rent manus nostræ ab opere, et quiesceremus.
Quam ob causam magis confortavi manus
meas: 10 Et ingressus sum domum Semaiæ
filii Dalaiæ filii Metabeel secreto. Qui ait:
Tractemus nobiscum in domo Dei in medio
templi, et claudamus portas ædis: quia venturi
sunt ut interficiant te, et nocte venturi sunt
ad occidendum te. 11 Et dixi: Num quisquam
similis mei fugit? et quis ut ego ingredietur
templum, et vivet? non ingrediar. 12 Et
intellexi quod Deus non misisset eum, sed
quasi vaticinans locutus esset ad me, et
Tobias et Sanaballat conduxissent eum;
13 Acceperat enim pretium, ut territus fa-
cerem, et peccarem, et haberent malum, quod
exprobrarent mihi. 14 Memento mei Domine
pro Tobia et Sanaballat, juxta opera eorum
talia: sed et Noadiæ prophetæ, et cæterorum
prophetarum, qui terrebant me. 15 Com-
pletus est autem murus vigesimo quinto die
mensis Elul, quinquaginta duobus diebus.

16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל־אוֹיְבֵינוּ
וַיִּרְאוּ כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵינוּ וַיִּפְּלוּ
מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ
נֶעֶשְׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת׃ 17 גַּם ׀ בַּיָּמִים
הָהֵם מַרְבִּים חֹרֵי יְהוּדָה אִגְּרֹתֵיהֶם
הוֹלְכוֹת עַל־טוֹבִיָּה וַאֲשֶׁר לְטוֹבִיָּה בָּאוֹת
אֲלֵיהֶם׃ 18 כִּי־רַבִּים בִּיהוּדָה בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה
לוֹ כִּי־חָתָן הוּא לִשְׁכַנְיָה בֶן־אָרַח
וִיהוֹחָנָן בְּנוֹ לָקַח אֶת־בַּת־מְשֻׁלָּם בֶּן
בֶּרֶכְיָה׃ 19 גַּם טוֹבֹתָיו הָיוּ אֹמְרִים לְפָנַי
וּדְבָרַי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אִגְּרוֹת שָׁלַח
טוֹבִיָּה לְיָרְאֵנִי׃

פרשה ז׃

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוֹמָה וָאַעֲמִיד
הַדְּלָתוֹת וַיִּפָּקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֹׁרְרִים
וְהַלְוִיִּם׃ 2 וָאֲצַוֶּה אֶת־חֲנָנִי אָחִי וְאֶת־
חֲנַנְיָה שַׂר הַבִּירָה עַל־יְרוּשָׁלִָם כִּי־הוּא
כְּאִישׁ אֱמֶת וְיָרֵא אֶת־הָאֱלֹהִים מֵרַבִּים׃
3 וָאֹמַר לָהֶם לֹא יִפָּתְחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַםִ
עַד־חֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים יָגִיפוּ
הַדְּלָתוֹת וֶאֱחֹזוּ וְהַעֲמֵיד מִשְׁמְרוֹת יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם אִישׁ בְּמִשְׁמָרוֹ וְאִישׁ נֶגֶד בֵּיתוֹ׃
4 וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וּגְדֹלָה וְהָעָם מְעַט
בְּתוֹכָהּ וְאֵין בָּתִּים בְּנוּיִם׃ 5 וַיִּתֵּן אֱלֹהַי
אֶל־לִבִּי וָאֶקְבְּצָה אֶת־הַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים
וְאֶת־הָעָם לְהִתְיַחֵשׂ וָאֶמְצָא סֵפֶר הַיַּחַשׂ
הָעוֹלִים בָּרִאשׁוֹנָה וָאֶמְצָא כָּתוּב בּוֹ׃
6 אֵלֶּה ׀ בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֹלִים מִשְּׁבִי
הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלִַם וְלִיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ׃
7 הַבָּאִים עִם־זְרֻבָּבֶל יֵשׁוּעַ נְחֶמְיָה עֲזַרְיָה
רַעַמְיָה נַחֲמָנִי מָרְדֳּכַי בִּלְשָׁן מִסְפֶּרֶת בִּגְוַי
נְחוּם בַּעֲנָה מִסְפַּר אַנְשֵׁי עַם־יִשְׂרָאֵל׃ 8 בְּנֵי
פַרְעֹשׁ אַלְפַּיִם מֵאָה וְשִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ 9 בְּנֵי
שְׁפַטְיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃
10 בְּנֵי אָרַח שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃
11 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב לִבְנֵי יֵשׁוּעַ וְיוֹאָב
אַלְפַּיִם וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁמֹנָה עָשָׂר׃
12 בְּנֵי עֵילָם אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃
13 בְּנֵי זַתּוּא שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 14 בְּנֵי זַכָּי שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃
15 בְּנֵי בִנּוּי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה׃
16 בְּנֵי בֵבָי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃

16 *Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.* 17 *Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰούδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς·* 18 *Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδᾳ ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενία υἱοῦ Ἠραέ, καὶ Ἰωνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Μεσουλὰμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα.* 19 *Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς μέ, καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ· καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.*

ΚΕΦ. ζʹ.

1 *ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ ἔστησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ Λευῖται.* 2 *Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀνανίᾳ ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ἀνανίᾳ ἄρχοντι τῆς βιρὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς,* 3 *Καὶ εἶπα αὐτοῖς Οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν· καὶ στῆσον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ.* 4 *Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ᾠκοδομημέναι.* 5 *Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας· καὶ εὗρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἳ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις, καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ* 6 *Καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ* 7 *Μετὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμία, Ἀζαρία καὶ Ῥεελμά, Ναεμανί, Μαρδοχαῖος, Βαλσάν, Μασφαράθ, Ἔσδρα, Βογουία, Ἰναούμ, Βαανά, Μασφάρ. Ἄνδρες λαοῦ Ἰσραήλ,* 8 *Υἱοὶ Φόρος, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο·* 9 *Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο·* 10 *Υἱοὶ Ἠρά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο·* 11 *Υἱοὶ Φααθ Μωὰβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι δεκαοκτώ·* 12 *Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες·* 13 *Υἱοὶ Ζαθουία, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·* 14 *Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα·* 15 *Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ·* 16 *Υἱοὶ Βηβί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ·*

16 Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, ut timerent universæ gentes quæ erant in circuitu nostro, et conciderent intra semetipsos, et scirent quod a Deo factum esset opus hoc. 17 Sed et in diebus illis, multæ optimatum Judæorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, et a Tobia veniebant ad eos. 18 Multi enim erant in Judæa habentes juramentum ejus, quia gener erat Secheniæ filii Area, et Johanan filius ejus acceperat filiam Mosollam filii Barachiæ: 19 Sed et laudabant eum coram me, et verba mea nuntiabant ei: et Tobias mittebat epistolas ut terreret me.

CAPUT VII.

1 Postquam autem ædificatus est murus, et posui valvas, et recensui janitores, et cantores, et Levitas: 2 Præcepi Hanani fratri meo, et Hananiæ principi domus de Jerusalem (ipse enim quasi vir verax et timens Deum plus ceteris videbatur), 3 Et dixi eis: Non aperiantur portæ Jerusalem usque ad calorem solis. Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, et oppilatæ: et posui custodes de habitatoribus Jerusalem, singulos per vices suas, et unumquemque contra domum suam. 4 Civitas autem erat lata nimis et grandis, et populus parvus in medio ejus, et non erant domus ædificatæ. 5 Deus autem dedit in corde meo, et congregavi optimates, et magistratus, et vulgus, ut recenserem eos: et inveni librum census eorum, qui ascenderant primum, et inventum est scriptum in eo: 6 Isti filii provinciæ, qui ascenderunt de captivitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, et reversi sunt in Jerusalem, et in Judæam, unusquisque in civitatem suam. 7 Qui venerunt cum Zorobabel, Josue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardochæus, Belsam, Mespharath, Begoai, Nahum, Baana. Numerus virorum populi Israel: 8 Filii Pharos, duo millia centum septuaginta duo: 9 Filii Saphatia, trecenti septuaginta duo: 10 Filii Area, sexcenti quinquaginta duo: 11 Filii Phahathmoab filiorum Josue et Joab, duo millia octingenti decem et octo: 12 Filii Ælam, mille ducenti quinquaginta quatuor: 13 Filii Zethua, octingenti quadraginta quinque: 14 Filii Zachai, septingenti sexaginta: 15 Filii Bannui, sexcenti quadraginta octo: 16 Filii Bebai, sexcenti viginti octo:

17 בְּנֵי עַזְגָּד אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים
וּשְׁנָיִם׃ 18 בְּנֵי אֲדֹנִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת
שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה׃ 19 בְּנֵי בִגְוָי אַלְפַּיִם
שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה׃ 20 בְּנֵי עָדִין שֵׁשׁ מֵאוֹת
חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁה׃ 21 בְּנֵי אָטֵר לְחִזְקִיָּה
תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה׃ 22 בְּנֵי חָשֻׁם שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 23 בְּנֵי בֵצָי שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה׃ 24 בְּנֵי חָרִיף
מֵאָה שְׁנֵים עָשָׂר׃ 25 בְּנֵי גִבְעוֹן תִּשְׁעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 26 אַנְשֵׁי בֵית־לֶחֶם וּנְטֹפָה
מֵאָה שְׁמֹנִים וּשְׁמֹנָה׃ 27 אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 28 אַנְשֵׁי בֵית־
עַזְמָוֶת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ 29 אַנְשֵׁי קִרְיַת
יְעָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 30 אַנְשֵׁי הָרָמָה וָגָבַע
שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ 31 אַנְשֵׁי מִכְמָס
מֵאָה וְעֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ 32 אַנְשֵׁי בֵית־אֵל
וְהָעָי מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 33 אַנְשֵׁי
נְבוֹ אַחֵר חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 34 בְּנֵי עֵילָם
אַחֵר אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃
35 בְּנֵי חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃ 36 בְּנֵי
יְרֵחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
37 בְּנֵי לֹד חָדִיד וְאֹנוֹ שְׁבַע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ 38 בְּנֵי סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים תְּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ 39 הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי יְדַעְיָה לְבֵית יֵשׁוּעַ תְּשַׁע מֵאוֹת
שִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 40 בְּנֵי אִמֵּר אֶלֶף
חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 41 בְּנֵי פַשְׁחוּר אֶלֶף
מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה׃ 42 בְּנֵי חָרִם
אֶלֶף שִׁבְעָה עָשָׂר׃ 43 הַלְוִיִּם בְּנֵי־יֵשׁוּעַ
לְקַדְמִיאֵל לִבְנֵי לְהוֹדְוָה שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה׃
44 הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף מֵאָה אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנָה׃ 45 הַשֹּׁעֲרִים בְּנֵי־שַׁלֻּם בְּנֵי־אָטֵר
בְּנֵי־טַלְמֹן בְּנֵי־עַקּוּב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי
שֹׁבָי מֵאָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנָה׃ 46 הַנְּתִינִים
בְּנֵי־צִחָא בְנֵי־חֲשֻׂפָא בְּנֵי טַבָּעוֹת׃ 47 בְּנֵי־
קֵירֹס בְּנֵי־סִיעָא בְּנֵי פָדוֹן׃ 48 בְּנֵי־לְבָנָה
בְנֵי־חֲגָבָא בְּנֵי שַׁלְמָי׃ 49 בְּנֵי־חָנָן בְּנֵי־גִדֵּל
בְּנֵי־גָחַר׃ 50 בְּנֵי־רְאָיָה בְנֵי־רְצִין בְּנֵי
נְקוֹדָא׃ 51 בְּנֵי־גַזָּם בְּנֵי־עֻזָּא בְּנֵי פָסֵחַ׃
52 בְּנֵי־בֵסַי בְּנֵי־מְעוּנִים בְּנֵי נְפוּשְׁסִים׃
53 בְּנֵי־בַקְבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי חַרְחוּר׃
54 בְּנֵי־בַצְלִית בְּנֵי־מְחִידָא בְּנֵי חַרְשָׁא׃

17 Υἱοὶ Ἀσγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο·
18 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταεπτά· 19 Υἱοὶ
Βαγοΐ, δισχίλιοι ἑξηκονταεπτά. 20 Υἱοὶ Ἠδίν,
ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε· 21 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ
Ἐζεκίᾳ, ἐνενηκονταοκτώ· 22 Υἱοὶ Ἠσάμ, τρια-
κόσιοι εἰκοσιοκτώ· 23 Υἱοὶ Βεσεΐ, τριακόσιοι εἰκοσι-
τέσσαρες· 24 Υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα· υἱοὶ
Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 25 Υἱοὶ Γαβαών,
ἐνενηκονταπέντε· 26 Υἱοὶ Βαιθαλέμ, ἑκατὸν εἰκο-
σιτρεῖς· υἱοὶ Ἀτωφά, πεντηκονταέξ· 27 Υἱοὶ
Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 28 Ἄνδρες Βηθασμώθ,
τεσσαρακονταδύο· 29 Ἄνδρες Καριαθαρίμ, Κα-
φιρὰ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς·
30 Ἄνδρες Ἀραμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι·
31 Ἄνδρες Μαχεμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· 32 Ἄνδρες
Βαιθὴλ καὶ Ἀΐ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς· 33 Ἄνδρες
Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο· 34 Ἄνδρες Ἠλα-
μαάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταδύο· 35 Υἱοὶ
Ἠράμ, τριακόσιοι εἴκοσι· 36 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τρια-
κόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 37 Υἱοὶ Λοδαδὶδ καὶ
Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιείς· 38 Υἱοὶ Σανανά,
τρισχίλιοι ἐννακόσιοι τριάκοντα. 39 Οἱ ἱερεῖς
υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑβδομη-
κοντατρεῖς· 40 Υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο·
41 Υἱοὶ Φασεούρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακον-
ταεπτά· 42 Υἱοὶ Ἠράμ, χίλιοι δεκαεπτά. 43 Οἱ
Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ
Οὐδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες· 44 Οἱ ᾄδοντες
υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ· 45 Οἱ
πυλωροὶ υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμών,
υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν
τριακονταοκτώ. 46 Οἱ Ναθινὶμ υἱοὶ Σηά, υἱοὶ
Ἀσφά, υἱοὶ Ταβαώθ, 47 Υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ Ἀσουία,
υἱοὶ Φαδών, 48 Υἱοὶ Λαβανά, υἱοὶ Ἀγαβά,
υἱοὶ Σελμεΐ, 49 Υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γαδήλ, υἱοὶ
Γαάρ, 50 Υἱοὶ Ῥααΐα, υἱοὶ Ῥασσών, υἱοὶ
Νεκωδά, 51 Υἱοὶ Γηζάμ, υἱοὶ Ὀζί, υἱοὶ Φεσή,
52 Υἱοὶ Βησί, υἱοὶ Μεϊνών, υἱοὶ Νεφωσασί,
53 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
54 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν,

17 Filii Azgad, duo millia trecenti viginti
duo: 18 Filii Adonicam, sexcenti sexaginta
septem: 19 Filii Beguai, duo millia sexa-
ginta septem: 20 Filii Adin, sexcenti
quinquaginta quinque: 21 Filii Ater, filii
Hezeciæ, nonaginta octo: 22 Filii Hasem,
trecenti viginti octo: 23 Filii Besai, trecenti
viginti quatuor: 24 Filii Hareph, centum
duodecim: 25 Filii Gabaon, nonaginta
quinque: 26 Filii Bethlehem, et Netupha,
centum octoginta octo. 27 Viri Anathoth,
centum viginti octo. 28 Viri Bethazmoth,
quadraginta duo. 29 Viri Cariathiarim,
Cephira, et Beroth, septingenti quadraginta
tres. 30 Viri Rama et Geba, sexcenti viginti
unus. 31 Viri Machmas, centum viginti duo.
32 Viri Bethel et Hai, centum viginti tres.
33 Viri Nebo alterius, quinquaginta duo.
34 Viri Ælam alterius, mille ducenti quinqua-
ginta quatuor. 35 Filii Harem, trecenti
viginti. 36 Filii Jericho, trecenti quadra-
ginta quinque. 37 Filii Lot Hadid et Ono,
septingenti viginti unus. 38 Filii Senaa,
tria millia nongenti triginta. 39 Sacerdotes:
Filii Idaia in domo Josue, nongenti septua-
ginta tres. 40 Filii Emmer, mille quinqua-
ginta duo. 41 Filii Phashur, mille ducenti
quadraginta septem. 42 Filii Arem, mille
decem et septem. Levitæ: 43 Filii Josue
et Cedmihel, filiorum 44 Oduiæ, septua-
ginta quatuor. Cantores: 45 Filii Asaph,
centum quadraginta octo. 46 Janitores:
Filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii
Accub, filii Hatita, filii Sobai: centum tri-
ginta octo. 47 Nathinæi: filii Soha, filii
Hasupha, filii Tebbaoth, 48 Filii Ceros, filii
Siaa, filii Phadon, filii Lebana, filii Hagaba,
filii Selmai, 49 Filii Hanan, filii Geddel,
filii Gaher, 50 Filii Raaia, filii Rasin, filii
Necoda, 51 Filii Gezem, filii Aza, filii Phasea,
52 Filii Besai, filii Munim, filii Nephussim,
53 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
54 Filii Besloth, filii Mahida, filii Harsa,

55 בְּנֵֽי־בַרְקוֹס בְּנֵֽי־סִֽיסְרָא בְּנֵי תָֽמַח :
56 בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָֽא : 57 בְּנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סוֹטַי בְּנֵי־סֹפֶרֶת בְּנֵי פְרִידָֽא :
58 בְּנֵי־יַעְלָא בְנֵי־דַרְקוֹן בְּנֵי גִדֵּֽל : 59 בְּנֵי
שְׁפַטְיָה בְנֵי־חַטִּיל בְּנֵי פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים
בְּנֵי אָמֽוֹן : 60 כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנָֽיִם :
61 וְאֵלֶּה הָעוֹלִים מִתֵּל מֶלַח תֵּל
חַרְשָׁא כְּרוּב אַדּוֹן וְאִמֵּר וְלֹא יָֽכְלוּ לְהַגִּיד
בֵּית־אֲבֹתָם וְזַרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵֽם :
62 בְּנֵי־דְלָיָה בְנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוֹדָא שֵׁשׁ
מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָֽיִם : 63 וּמִן־הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי חֳבַיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בַרְזִלַּי אֲשֶׁר
לָקַח מִבְּנוֹת בַּרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקָּרֵא
עַל־שְׁמָֽם : 64 אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְתָבָם הַמִּתְיַחְשִׂים
וְלֹא נִמְצָא וַיְגֹֽאֲלוּ מִן־הַכְּהֻנָּֽה : 65 וַיֹּאמֶר
הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים עַד עֲמֹד הַכֹּהֵן לְאוּרִים וְתֻמִּֽים :
66 כָּל־הַקָּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אַלְפַּיִם
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשִׁשִּֽׁים : 67 מִלְּבַד עַבְדֵיהֶם
וְאַמְהֹתֵיהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשֹׁרְרִים
וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּֽׁה :
68 סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
פִּרְדֵיהֶם מָאתַיִם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּֽׁה :
69 גְּמַלִּים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה
חֲמֹרִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִֽים :
70 וּמִקְצָת רָאשֵׁי הָאָבוֹת נָתְנוּ לַמְּלָאכָה
הַתִּרְשָׁתָא נָתַן לָאוֹצָר זָהָב דַּרְכְּמֹנִים
אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים כָּתְנוֹת כֹּהֲנִים
שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ מֵאֽוֹת : 71 וּמֵרָאשֵׁי
הָאָבוֹת נָֽתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה זָהָב
דַּרְכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים אַלְפַּיִם
וּמָאתָֽיִם : 72 וַאֲשֶׁר נָֽתְנוּ שְׁאֵרִית הָעָם
זָהָב דַּרְכְּמֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹא וְכֶסֶף מָנִים
אַלְפָּיִם וְכָתְנֹת כֹּהֲנִים שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָֽה :
73 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים
וְהַמְשֹׁרְרִים וּמִן־הָעָם וְהַנְּתִינִים וְכָל־
יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶֽם :

55 Υἱοὶ Βαρκουέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Θημά, 56 Υἱοὶ
Νισιά, υἱοὶ Ἀτιφά· 57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν
υἱοὶ Σουτεί, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδά, 58 Υἱοὶ
Ἰελήλ, υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαήλ, 59 Υἱοὶ Σαφα-
τία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαΐμ, υἱοὶ
Ἠμίμ· 60 Πάντες οἱ Ναθινὶμ καὶ υἱοὶ δούλων
Σαλωμὼν τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 61 Καὶ οὗτοι
ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαροὺβ,
Ἠρών, Ἰεμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι
οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ
Ἰσραήλ εἰσιν· 62 Υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ
Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο· 63 Καὶ ἀπὸ
τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερζελλί,
ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδί-
του γυναῖκας καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν·
64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας
καὶ οὐχ εὑρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς
ἱερατείας. 65 Καὶ εἶπεν Ἀθερσασθὰ ἵνα μὴ
φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ
ἱερεὺς φωτίσων. 66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία
ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξή-
κοντα, 67 Πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν
αὐτῶν, οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακον-
ταεπτά· καὶ ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι
τεσσαρακονταπέντε· [68 Ἵπποι ἑπτακόσιοι τρια-
κονταέξ· ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
69 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι
ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι.] 70 Καὶ ἀπὸ μέρους
ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ
Νεεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους, φιάλας
πεντήκοντα καὶ χωθωνὼθ τῶν ἱερέων τριάκοντα.
71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς
θησαυροὺς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομίσματος δύο
μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας τριακοσίας,
72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου
δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακο-
σίας, καὶ χωθωνὼθ τῶν ἱερέων ἑξηκονταεπτά.
73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται καὶ οἱ
πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ
οἱ Ναθινὶμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.
Καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

55 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
56 Filii Nasia, filii Hatipha, 57 Filii ser-
vorum Salomonis, filii Sothai, filii Sophereth,
filii Pharida, 58 Filii Jahala, filii Darcon,
filii Jeddel, 59 Filii Saphatia, filii Hatil,
filii Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim,
filio Amon. 60 Omnes Nathinæi, et filii
servorum Salomonis, trecenti nonaginta duo.
61 Hi sunt autem, qui ascenderunt de Thel-
mela, Thelharsa, Cherub, Addon, et Emmer:
et non potuerunt indicare domum patrum
suorum, et semen suum, utrum ex Israel
essent. 62 Filii Dalaia, filii Tobia, filii Ne-
coda, sexcenti quadraginta duo. 63 Et de
sacerdotibus, filii Habia, filii Accos, filii
Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai
Galaaditis uxorem: et vocatus est nomine
eorum. 64 Hi quæsierunt scripturam suam
in censu, et non invenerunt: et ejecti sunt de
sacerdotio. 65 Dixitque Athersatha eis ut
non manducarent de Sanctis sanctorum, donec
staret sacerdos doctus et eruditus. 66 Omnis
multitudo quasi vir unus, quadraginta duo
millia trecenti sexaginta, 67 Absque servis
et ancillis eorum, qui erant septem millia
trecenti triginta septem, et inter eos cantores
et cantatrices, ducenti quadraginta quinque.
68 Equi eorum, septingenti triginta sex:
muli eorum, ducenti quadraginta quinque:
69 Cameli eorum, quadringenti triginta
quinque: asini, sex millia septingenti viginti.
70 Nonnulli autem de principibus familiarum
dederunt in opus. Athersatha dedit in the-
saurum auri drachmas mille, phialas quinqua-
ginta, tunicas sacerdotales quingentas triginta.
71 Et de principibus familiarum dederunt
in thesaurum operis, auri drachmas viginti
millia, et argenti mnas duo millia ducentas.
72 Et quod dedit reliquus populus, auri
drachmas viginti millia, et argenti mnas duo
millia, et tunicas sacerdotales sexaginta sep-
tem. 73 Habitaverunt autem sacerdotes, et
Levitæ, et janitores, et cantores, et reliquum
vulgus, et Nathinæi, et omnis Israel, in civita-
tibus suis. Et venerat mensis septimus: filii
autem Israel erant in civitatibus suis.

נחמיה ח

פרשה ח׃

1 וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־
הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ
לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
2 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי
הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל מֵבִין לִשְׁמֹעַ
בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 3 וַיִּקְרָא־בוֹ
לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם
מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר
הַתּוֹרָה׃ 4 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־
עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֶצְלוֹ מַתִּתְיָה
וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה
עַל־יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ פְּדָיָה וּמִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה
וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם׃ 5 וַיִּפְתַּח
עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל־הָעָם כִּי־מֵעַל
כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל־הָעָם׃
6 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָֹה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן ׀ אָמֵן בְּמֹעַל יְדֵיהֶם
וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֻ לַיהוָֹה אַפַּיִם אָרְצָה׃
7 וְיֵשׁוּעַ וּבָנִי וְשֵׁרֵבְיָה ׀ יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי ׀
הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עֲזַרְיָה יוֹזָבָד
חָנָן פְּלָאיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם
לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עָמְדָם׃ 8 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל
וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃ 9 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה
הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן ׀ הַסֹּפֵר
וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם
הַיּוֹם קָדֹשׁ־הוּא לַיהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אַל־
תִּתְאַבְּלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל־הָעָם
כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃ 10 וַיֹּאמֶר
לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים
וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ כִּי־קָדוֹשׁ
הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ כִּי־חֶדְוַת
יְהוָֹה הִיא מָעֻזְּכֶם׃ 11 וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים
לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַסּוּ כִּי־הַיּוֹם קָדֹשׁ
וְאַל־תֵּעָצֵבוּ׃ 12 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה
גְדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ
לָהֶם׃ 13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־
עֶזְרָא הַסֹּפֵר וּלְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, η.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς
εἰς τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος,
καὶ εἶπαν τῷ Ἔσδρᾳ τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι
τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ἤνεγκεν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνιῶν ἀκούειν ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου, 3 Καὶ
ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι
τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσους τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν
ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες,
καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.
4 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος
ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας
καὶ Σαμαΐας καὶ Ἀνανίας καὶ Οὐρίας καὶ Χελκία
καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν
Φαδαΐας καὶ Μισαὴλ καὶ Μελχίας καὶ Ἀσὼμ καὶ
Ἀσαβαδμὰ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσολλάμ. 5 Καὶ
ἤνοιξεν Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ· καὶ ἐγένετο
ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτό, ἔστη πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ
ηὐλόγησεν Ἔσδρας Κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν,
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν Ἀμήν, ἐπά-
ραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκυψαν καὶ προσε-
κύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναΐας καὶ Σαραβίας ἦσαν
συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαὸς
ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ
νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδίδασκεν Ἔσδρας καὶ διέ-
στελλεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς
ἐν τῇ ἀναγνώσει. 9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἔσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
συνετίζοντες τὸν λαόν, καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ
Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε
μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλαιε πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν
τοὺς λόγους τοῦ νόμου. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκάσματα
καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία
ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπέσητε,
ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχὺς ἡμῶν. 11 Καὶ οἱ Λευῖται
κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες Σιωπᾶτε,
ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε. 12 Καὶ
ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλ-
λειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην,
ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.
13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἔσδραν τὸν γραμματέα,
ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

NEHEMIAS, VIII.

CAPUT VIII.

1 CONGREGATUSQUE est omnis populus
quasi vir unus, ad plateam quæ est ante
portam aquarum: et dixerunt Esdræ scribæ
ut afferret librum legis Moysi, quam præ-
ceperat Dominus Israeli. 2 Attulit ergo
Esdras sacerdos legem coram multitudine
virorum et mulierum, cunctisque qui pote-
rant intelligere, in die prima mensis septimi.
3 Et legit in eo aperte in platea quæ erat
ante portam aquarum, de mane usque ad
mediam diem, in conspectu virorum et
mulierum et sapientium; et aures omnis
populi erant erectæ ad librum. 4 Stetit
autem Esdras scriba super gradum ligneum,
quem fecerat ad loquendum: et steterunt
juxta eum, Mathathias, et Semeia, et Ania, et
Uria, et Helcia, et Maasia, ad dexteram ejus:
et ad sinistram, Phadaia, Misael, et Melchia,
et Hasum, et Hasbadana, Zacharia, et Mosol-
lam. 5 Et aperuit Esdras librum coram omni
populo: super universum quippe populum
eminebat: et cum aperuisset eum, stetit
omnis populus. 6 Et benedixit Esdras Do-
mino Deo magno: et respondit omnis populus:
Amen, amen: elevans manus suas; et incur-
vati sunt, et adoraverunt Deum proni in
terram. 7 Porro Josue, et Bani, et Serebia,
Jamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia, Celita,
Azarias, Jozabed, Hanan, Phalaia, Levitæ,
silentium faciebant in populo ad audiendam
legem: populus autem stabat in gradu suo.
8 Et legerunt in libro legis Dei distincte, et
aperte ad intelligendum: et intellexerunt cum
legeretur. 9 Dixit autem Nehemias (ipse est
Athersatha) et Esdras sacerdos et scriba, et
Levitæ interpretantes universo populo: Dies
sanctificatus est Domino Deo nostro: nolite
lugere, et nolite flere. Flebat enim omnis
populus cum audiret verba legis. 10 Et
dixit eis: Ite, comedite pinguia, et bibite
mulsum, et mittite partes his qui non præpara-
verunt sibi: quia sanctus dies Domini est, et
nolite contristari: gaudium etenim Domini
est fortitudo nostra. 11 Levitæ autem silentium
faciebant in omni populo, dicentes: Tacete,
quia dies sanctus est, et nolite dolere.
12 Abiit itaque omnis populus, ut comederet
et biberet, et mitteret partes, et faceret
lætitiam magnam: quia intellexerant verba,
quæ docuerat eos. 13 Et in die secundo con
gregati sunt principes familiarum universi
populi, sacerdotes et Levitæ, ad Esdram
scribam, ut interpretaretur eis verba legis.

14 וַיִּמְצְאוּ כָּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת
בֶּחָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 15 וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ
וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר
צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי־זַיִת וַעֲלֵי־עֵץ שֶׁמֶן
וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים וַעֲלֵי עֵץ עָבֹת
לַעֲשֹׂת סֻכֹּת כַּכָּתוּב׃ 16 וַיֵּצְאוּ הָעָם
וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ
וּבְחַצְרֹתֵיהֶם וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים
וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם׃
17 וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן־הַשְּׁבִי ׀
סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי
יֵשׁוּעַ בִּן־נוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃ 18 וַיִּקְרָא
בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם ׀ בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חָג שִׁבְעַת
יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט׃

פרשה ט׃

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
נֶאֶסְפוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה
עֲלֵיהֶם׃ 2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם
וַעֲוֺנוֹת אֲבֹתֵיהֶם׃ 3 וַיָּקוּמוּ עַל־עָמְדָם
וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
רְבִעִית הַיּוֹם וּרְבִעִית מִתְוַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 4 וַיָּקָם עַל־מַעֲלֵה
הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בֻּנִּי
שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 5 וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם
יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם
וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וּתְהִלָּה׃ 6 אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ
אַתָּ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים
וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ 7 אַתָּה הוּא יְהוָה
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם׃
8 וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃

14 Καὶ εὕροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνε-
τείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ, 15 Καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγξιν ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ εἶπεν Ἔσδρας Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγ-
κατε φύλλα ἐλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων
καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα
ξύλου δασέος, ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν, καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος
αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς
οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἕως
πύλης Ἐφραίμ. 17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνάς, καὶ
ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυὴ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.
18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν
ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας
τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας,
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ
ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν. 2 Καὶ
ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ
ἀλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.
3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέ-
γνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες
τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. 4 Καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει
τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Καδμιήλ, Σεχενία
υἱὸς Σαραβίας; υἱοὶ Χωνενί, καὶ ἐβόησαν φωνῇ
μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. 5 Καὶ
εἴποσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμιὴλ Ἀνάστητε
εὐλογεῖτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα
δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ
αἰνέσει. 6 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος
μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν
γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ
πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν
οὐρανῶν. 7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν
Ἄβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ.
8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν
σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι
αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων
καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ·
καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σύ.

14 Et invenerunt scriptum in lege, præ-
cepisse Dominum in manu Moysi, ut habitent
filii Israel in tabernaculis, in die solemni,
mense septimo: 15 Et ut prædicent, et
divulgent vocem in universis urbibus suis, et
in Jerusalem, dicentes: Egredimini in montem,
et afferte frondes olivæ, et frondes ligni pul-
cherrimi, frondes myrti, et ramos palmarum,
et frondes ligni nemorosi, ut fiant tabernacula,
sicut scriptum est. 16 Et egressus est populus,
et attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula
unusquisque in domate suo, et in atriis suis,
et in atriis domus Dei, et in platea portæ
aquarum, et in platea portæ Ephraim.
17 Fecit ergo universa Ecclesia eorum qui
redierant de captivitate, tabernacula, et
habitaverunt in tabernaculis: non enim fece-
rant a diebus Josue filii Nun taliter filii Israel
usque ad diem illum. Et fuit lætitia magna
nimis. 18 Legit autem in libro legis Dei per
dies singulos, a die primo usque ad diem
novissimum; et fecerunt solemnitatem septem
diebus, et in die octavo collectam juxta ritum.

CAPUT IX.

1 In die autem vigesimo quarto mensis
hujus, convenerunt filii Israel in jejunio et in
saccis, et humus super eos. 2 Et separatum
est semen filiorum Israel ab omni filio alieni-
gena: et steterunt, et confitebantur peccata
sua, et iniquitates patrum suorum. 3 Et
consurrexerunt ad standum: et legerunt in
volumine legis Domini Dei sui, quater in die,
et quater confitebantur, et adorabant Dominum
Deum suum. 4 Surrexerunt autem super
gradum Levitarum, Josue, et Bani, et Cedmi-
hel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, et Cha-
nani: et clamaverunt voce magna ad Dominum
Deum suum. 5 Et dixerunt Levitæ, Josue,
et Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia,
Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Do-
mino Deo vestro ab æterno usque in æternum:
et benedicant nomini gloriæ tuæ excelso in
omni benedictione et laude. 6 Tu ipse
Domine, solus, tu fecisti cælum, et cælum
cælorum, et omnem exercitum eorum: terram,
et universa quæ in ea sunt: maria, et omnia
quæ in eis sunt: et tu vivificas omnia hæc, et
exercitus cæli te adorat. 7 Tu ipse Domine
Deus, qui elegisti Abram, et eduxisti eum de
igne Chaldæorum, et posuisti nomen ejus
Abraham: 8 Et invenisti cor ejus fidele
coram te: et percussisti cum eo fœdus,
ut dares ei terram Chananæi, Hethæi, et
Amorrhæi, et Pherezæi, et Jebusæi, et
Gergesæi, ut dares semini ejus: et
implesti verba tua, quoniam justus es.

9 וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ 10 וַתִּתֵּן
אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל
עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם
וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 11 וְהַיָּם
בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן
בְּמַיִם עַזִּים׃ 12 וּבְעַמּוּד עָנָן הִנְחִיתָם
יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה לְהָאִיר לָהֶם
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ׃ 13 וְעַל הַר־
סִינַי יָרַדְתָּ וְדַבֵּר עִמָּהֶם מִשָּׁמָיִם וַתִּתֵּן
לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים׃ 14 וְאֶת־שַׁבַּת קָדְשְׁךָ
הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְווֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ
לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃ 15 וְלֶחֶם מִשָּׁמַיִם
נָתַתָּה לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִסֶּלַע הוֹצֵאתָ
לָהֶם לִצְמָאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לָבוֹא לָרֶשֶׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ לָתֵת
לָהֶם׃ 16 וְהֵם וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־
עָרְפָּם וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתֶיךָ׃ 17 וַיְמָאֲנוּ
לִשְׁמֹעַ וְלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִמָּהֶם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם וַיִּתְּנוּ־רֹאשׁ לָשׁוּב
לְעַבְדֻתָם בְּמִרְיָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־וְחֶסֶד וְלֹא
עֲזַבְתָּם׃ 18 אַף כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל
מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֶעֶלְךָ
מִמִּצְרָיִם וַיַּעֲשׂוּ נֶאָצוֹת גְּדֹלוֹת׃ 19 וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עֲזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר אֶת־
עַמּוּד הֶעָנָן לֹא־סָר מֵעֲלֵיהֶם בְּיוֹמָם
לְהַנְחֹתָם בְּהַדֶּרֶךְ וְאֶת־עַמּוּד הָאֵשׁ בְּלַיְלָה
לְהָאִיר לָהֶם וְאֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־
בָהּ׃ 20 וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׂכִּילָם
וּמַנְךָ לֹא־מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם וּמַיִם נָתַתָּה
לָהֶם לִצְמָאָם׃ 21 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְכַּלְתָּם
בַּמִּדְבָּר לֹא חָסֵרוּ שַׂלְמֹתֵיהֶם לֹא בָלוּ
וְרַגְלֵיהֶם לֹא בָצֵקוּ׃ 22 וַתִּתֵּן לָהֶם מַמְלָכוֹת
וַעֲמָמִים וַתַּחְלְקֵם לְפֵאָה וַיִּירְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ
סִיחוֹן וְאֶת־אֶרֶץ מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־
אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן׃ 23 וּבְנֵיהֶם הִרְבִּיתָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וַתְּבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ לַאֲבֹתֵיהֶם לָבוֹא לָרָשֶׁת׃

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ
θάλασσαν ἐρυθράν. 10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς
αὐτοῦ, ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔῤῥηξας ἐνώπιον αὐτῶν,
καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ,
καὶ τοὺς καταδιώξοντας αὐτοὺς ἔῤῥιψας εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ. 12 Καὶ ἐν στύλῳ
νεφέλης ὡδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ
πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν
ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ. 13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινᾶ
κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ νόμους ἀλη-
θείας, προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς. 14 Καὶ
τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς,
ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω
αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου. 15 Καὶ ἄρτον
ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν,
καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν
αὐτῶν. Καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι
τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι
αὐτοῖς. 16 Καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερη-
φανεύσαντο καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. 17 Καὶ
ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν
τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν· καὶ
ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν
ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ
σὺ ὁ Θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. 18 Ἔτι
δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ
εἶπαν Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ
Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.
19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στῦλον τῆς
νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὁδηγῆσαι
αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν
νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται
ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς, καὶ τὸ μάννα σου οὐκ
ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ
ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν. 21 Καὶ τεσ-
σαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ
ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν· ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπα-
λαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεῤῥάγησαν.
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς
ἐμέρισας αὐτοῖς, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν
Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν καὶ τὴν γῆν Ὢγ
βασιλέως τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν.

9 Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in
Ægypto: clamoremque eorum audisti super
mare Rubrum. 10 Et dedisti signa atque
portenta in Pharaone, et in universis servis
ejus, et in omni populo terræ illius: cognovisti
enim quia superbe egerant contra eos: et
fecisti tibi nomen, sicut et in hac die. 11 Et
mare divisisti ante eos, et transierunt per
medium maris in sicco: persecutores autem
eorum projecisti in profundum, quasi lapidem
in aquas validas. 12 Et in columna nubis
ductor eorum fuisti per diem, et in columna
ignis per noctem, ut appareret eis via, per
quam ingrediebantur. 13 Ad montem quoque
Sinai descendisti, et locutus es cum eis de
cælo, et dedisti eis judicia recta, et legem
veritatis, cæremonias, et præcepta bona:
14 Et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti
eis, et mandata, et cæremonias, et legem præ-
cepisti eis in manu Moysi servi tui. 15 Panem
quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, et
aquam de petra eduxisti eis sitientibus, et
dixisti eis ut ingrederentur et possiderent
terram, super quam levasti manum tuam, ut
traderes eis. 16 Ipsi vero et patres nostri
superbe egerunt, et induraverunt cervices
suas, et non audierunt mandata tua. 17 Et
noluerunt audire, et non sunt recordati mira-
bilium tuorum quæ feceras eis. Et indura-
verunt cervices suas, et dederunt caput, ut
converterentur ad servitutem suam, quasi per
contentionem. Tu autem Deus propitius,
clemens et misericors, longanimis et multæ
miserationis, non dereliquisti eos, 18 Et
quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem,
et dixissent: Iste est Deus tuus, qui eduxit
te de Ægypto: feceruntque blasphemias
magnas. 19 Tu autem in misericordiis tuis
multis non dimisisti eos in deserto: columna
nubis non recessit ab eis per diem: ut du-
ceret eos in viam, et columna ignis per
noctem, ut ostenderet eis iter per quod ingre-
derentur. 20 Et spiritum tuum bonum
dedisti qui doceret eos, et manna tuum non
prohibuisti ab ore eorum, et aquam dedisti
eis in siti. 21 Quadraginta annis pavisti eos
in deserto, nihilque eis defuit: vestimenta
eorum non inveteraverunt, et pedes eorum
non sunt attriti. 22 Et dedisti eis regna, et
populos, et partitus es eis sortes: et posse-
derunt terram Sehon, et terram regis Hesebon,
et terram Og regis Basan. 23 Et multipli-
casti filios eorum sicut stellas cæli, et ad-
duxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus
eorum ut ingrederentur et possiderent.

24 וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ וַתַּכְנַע
לִפְנֵיהֶם אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים
וַתִּתְּנֵם בְּיָדָם וְאֶת־מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמְמֵי
הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנָם : 25 וַיִּלְכְּדוּ
עָרִים בְּצֻרוֹת וַאֲדָמָה שְׁמֵנָה וַיִּירְשׁוּ
בָּתִּים מְלֵאִים־כָּל־טוּב בֹּרוֹת חֲצוּבִים
כְּרָמִים וְזֵיתִים וְעֵץ מַאֲכָל לָרֹב וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂבְּעוּ וַיַּשְׁמִינוּ וַיִּתְעַדְּנוּ בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל :
26 וַיַּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָּךְ וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ
אַחֲרֵי גַוָּם וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרָגוּ אֲשֶׁר־הֵעִידוּ
בָם לַהֲשִׁיבָם אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נֶאָצוֹת גְּדוֹלֹת :
27 וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיָּצֵרוּ לָהֶם וּבְעֵת
צָרָתָם יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע
וּכְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים
וְיוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרֵיהֶם : 28 וּכְנוֹחַ לָהֶם
יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע לְפָנֶיךָ וַתַּעַזְבֵם בְּיַד
אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיִּזְעָקוּךָ וְאַתָּה
מִשָּׁמַיִם תִּשְׁמַע וְתַצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת
עִתִּים : 29 וַתָּעַד בָּהֶם לַהֲשִׁיבָם אֶל־
תּוֹרָתֶךָ וְהֵמָּה הֵזִידוּ וְלֹא־שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ
וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ־בָם אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה אָדָם
וְחָיָה בָהֶם וַיִּתְּנוּ כָתֵף סוֹרֶרֶת וְעָרְפָּם
הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמֵעוּ : 30 וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם
שָׁנִים רַבּוֹת וַתָּעַד בָּם בְּרוּחֲךָ בְּיַד־
נְבִיאֶיךָ וְלֹא הֶאֱזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי
הָאֲרָצֹת : 31 וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא־עֲשִׂיתָם
כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם כִּי אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם
אָתָּה : 32 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אַל־
יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־מְצָאַתְנוּ
לִמְלָכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וּלְכֹהֲנֵינוּ וְלִנְבִיאֵינוּ
וְלַאֲבֹתֵינוּ וּלְכָל־עַמֶּךָ מִימֵי מַלְכֵי אַשּׁוּר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 33 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ :
34 וְאֶת־מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ וַאֲבֹתֵינוּ לֹא
עָשׂוּ תּוֹרָתֶךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ
וּלְעֵדְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הַעִידֹתָ בָּהֶם : 35 וְהֵם
בְּמַלְכוּתָם וּבְטוּבְךָ הָרָב אֲשֶׁר־נָתַתָּ
לָהֶם וּבְאֶרֶץ הָרְחָבָה וְהַשְּׁמֵנָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לִפְנֵיהֶם לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא־שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם
הָרָעִים : 36 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ לֶאֱכֹל אֶת־פִּרְיָהּ
וְאֶת־טוּבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עָלֶיהָ :

24 Καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ
τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν
ἐνώπιον αὐτῶν. 25 Καὶ κατελάβοσαν πόλεις
ὑψηλάς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων
ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπελῶνας καὶ
ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ
ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ
ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ. 26 Καὶ
ἤλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔῤῥιψαν τὸν
νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν, καὶ τοὺς προ-
φήτας σου ἀπέκτειναν οἳ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς
ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ, καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. 27 Καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν
χειρὶ θλιβόντων αὐτούς, καὶ ἔθλιψαν αὐτούς· καὶ
ἀνεβόησαν πρὸς σὲ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν,
καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας καὶ
ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς. 28 Καὶ
ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Καὶ
πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ
εἰσήκουσας καὶ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου
πολλοῖς. 29 Καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι
αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ'
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασί σου ἡμάρτοσαν,
ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ
ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν
ἐσκλήρυναν, καὶ οὐκ ἤκουσαν. 30 Καὶ εἵλκυσας
ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλά, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν
πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου· καὶ οὐκ
ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς
γῆς. 31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς
οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκα-
τέλιπες αὐτούς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων. 32 Καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας ὁ κραταιὸς καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσων τὴν
διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου, μὴ ὀλιγωθήτω
ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ
τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ
τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ
ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοὺρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχο-
μένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς
ἐξημάρτομεν, 34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ
ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, καὶ οὐ προσ-
έσχον τῶν ἐντολῶν σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ
διεμαρτύρω αὐτοῖς. 35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ
σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ πολλῇ ᾗ ἔδωκας
αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ ᾗ
ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ
ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονη-
ρῶν. 36 Ἰδοὺ σήμερόν ἐσμεν δοῦλοι, καὶ ἡ γῆ ἣν
ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς
καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμεν δοῦλοι ἐπ' αὐτῆς,

24 Et venerunt filii, et possederunt terram,
et humiliasti coram eis habitatores terræ
Chananæos, et dedisti eos in manu eorum, et
reges eorum et populos terræ, ut facerent eis
sicut placebat illis. 25 Ceperunt itaque
urbes munitas, et humum pinguem, et posse-
derunt domos plenas cunctis bonis: cisternas
ab aliis fabricatas, vineas, et oliveta, et ligna
pomifera multa: et comederunt, et saturati
sunt, et impinguati sunt, et abundaverunt
deliciis in bonitate tua magna. 26 Provoca-
verunt autem te ad iracundiam, et recesserunt
a te, et projecerunt legem tuam post terga
sua: et prophetas tuos occiderunt, qui contesta-
bantur eos ut reverterentur ad te: feceruntque
blasphemias grandes. 27 Et dedisti eos in
manu hostium suorum, et afflixerunt eos.
Et in tempore tribulationis suæ clamaverunt
ad te, et tu de cælo audisti, et secundum
miserationes tuas multas dedisti eis salvatores,
qui salvarent eos de manu hostium suorum.
28 Cumque requievissent, reversi sunt ut
facerent malum in conspectu tuo: et dere-
liquisti eos in manu inimicorum suorum, et
possederunt eos. Conversique sunt, et cla-
maverunt ad te: tu autem de cælo exaudisti,
et liberasti eos in misericordiis tuis, multis
temporibus. 29 Et contestatus es eos ut
reverterentur ad legem tuam. Ipsi vero
superbe egerunt, et non audierunt mandata
tua, et in judiciis tuis peccaverunt, quæ faciet
homo, et vivet in eis: et dederunt humerum
recedentem, et cervicem suam induraverunt,
nec audierunt. 30 Et protraxisti super eos
annos multos, et contestatus es eos in spiritu
tuo per manum prophetarum tuorum: et non
audierunt, et tradidisti eos in manu populorum
terrarum. 31 In misericordiis autem tuis
plurimis non fecisti eos in consumptionem,
nec dereliquisti eos: quoniam Deus misera-
tionum, et clemens es tu. 32 Nunc itaque
Deus noster magne, fortis, et terribilis, custo-
diens pactum et misericordiam, ne avertas a
facie tua omnem laborem, qui invenit nos,
reges nostros, et principes nostros, et sacer-
dotes nostros, et prophetas nostros, et patres
nostros, et omnem populum tuum, a diebus
regis Assur usque in diem hanc. 33 Et tu
justus es in omnibus, quæ venerunt super nos:
quia veritatem fecisti, nos autem impie egimus:
34 Reges nostri, principes nostri, sacerdotes
nostri, et patres nostri, non fecerunt legem
tuam, et non attenderunt mandata tua, et
testimonia tua quæ testificatus es in eis. 35 Et
ipsi in regnis suis, et in bonitate tua multa,
quam dederas eis, et in terra latissima et
pingui, quam tradideras in conspectu eorum,
non servierunt tibi, nec reversi sunt a studiis
suis pessimis. 36 Ecce nos ipsi hodie servi
sumus: et terra, quam dedisti patribus nostris
ut comederent panem ejus, et quæ bona
sunt ejus, et nos ipsi servi sumus in ea.

37 וּתְבוּאָתָהּ מַרְבָּה לַמְּלָכִים אֲשֶׁר־
נָתַתָּה עָלֵינוּ בְּחַטֹּאותֵינוּ וְעַל־גְּוִיֹּתֵינוּ
מֹשְׁלִים וּבִבְהֶמְתֵּנוּ כִּרְצוֹנָם וּבְצָרָה
גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ׃

פרשה י׃

1 וּבְכָל־זֹאת אֲנַחְנוּ כֹּרְתִים אֲמָנָה
וְכֹתְבִים וְעַל הֶחָתוּם שָׂרֵינוּ לְוִיֵּנוּ
כֹּהֲנֵינוּ׃ 2 וְעַל הַחֲתוּמִים נְחֶמְיָה הַתִּרְשָׁתָא
בֶּן־חֲכַלְיָה וְצִדְקִיָּה׃ 3 שְׂרָיָה עֲזַרְיָה
יִרְמְיָה׃ 4 פַּשְׁחוּר אֲמַרְיָה מַלְכִּיָּה׃
5 חַטּוּשׁ שְׁבַנְיָה מַלּוּךְ׃ 6 חָרִם מְרֵמוֹת
עֹבַדְיָה׃ 7 דָּנִיֵּאל גִּנְּתוֹן בָּרוּךְ׃ 8 מְשֻׁלָּם
אֲבִיָּה מִיָּמִן׃ 9 מַעַזְיָה בִלְגַּי שְׁמַעְיָה
אֵלֶּה הַכֹּהֲנִים׃ 10 וְהַלְוִיִּם וְיֵשׁוּעַ בֶּן־
אֲזַנְיָה בִּנּוּי מִבְּנֵי חֵנָדָד קַדְמִיאֵל׃
11 וַאֲחֵיהֶם שְׁבַנְיָה הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלָאיָה
חָנָן׃ 12 מִיכָא רְחוֹב חֲשַׁבְיָה׃ 13 זַכּוּר
שֵׁרֵבְיָה שְׁבַנְיָה׃ 14 הוֹדִיָּה בָנִי בְּנִינוּ׃
15 רָאשֵׁי הָעָם פַּרְעֹשׁ פַּחַת מוֹאָב עֵילָם
זַתּוּא בָּנִי׃ 16 בֻּנִּי עַזְגָּד בֵּבָי׃ 17 אֲדֹנִיָּה
בִגְוַי עָדִין׃ 18 אָטֵר חִזְקִיָּה עַזּוּר׃ 19 הוֹדִיָּה
חָשֻׁם בֵּצָי׃ 20 חָרִיף עֲנָתוֹת נוֹבָי׃
21 מַגְפִּיעָשׁ מְשֻׁלָּם חֵזִיר׃ 22 מְשֵׁיזַבְאֵל
צָדוֹק יַדּוּעַ׃ 23 פְּלַטְיָה חָנָן עֲנָיָה׃ 24 הוֹשֵׁעַ
חֲנַנְיָה חַשּׁוּב׃ 25 הַלּוֹחֵשׁ פִּלְחָא שׁוֹבֵק׃
26 רְחוּם חֲשַׁבְנָה מַעֲשֵׂיָה׃ 27 וַאֲחִיָּה חָנָן
עָנָן׃ 28 מַלּוּךְ חָרִם בַּעֲנָה׃ 29 וּשְׁאָר הָעָם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם הַשּׁוֹעֲרִים הַמְשֹׁרְרִים
הַנְּתִינִים וְכָל־הַנִּבְדָּל מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת אֶל־
תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נְשֵׁיהֶם בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם
כֹּל יוֹדֵעַ מֵבִין׃ 30 מַחֲזִיקִים עַל־אֲחֵיהֶם
אַדִּירֵיהֶם וּבָאִים בְּאָלָה וּבִשְׁבוּעָה לָלֶכֶת
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּיַד מֹשֶׁה
עֶבֶד־הָאֱלֹהִים וְלִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲדֹנֵינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו׃
31 וַאֲשֶׁר לֹא־נִתֵּן בְּנֹתֵינוּ לְעַמֵּי הָאָרֶץ
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם לֹא נִקַּח לְבָנֵינוּ׃ 32 וְעַמֵּי
הָאָרֶץ הַמְבִיאִים אֶת־הַמַּקָּחוֹת וְכָל־שֶׁבֶר
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לִמְכּוֹר לֹא־נִקַּח מֵהֶם
בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קֹדֶשׁ וְנִטֹּשׁ אֶת־הַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִית וּמַשָּׁא כָל־יָד׃ 33 וְהֶעֱמַדְנוּ
עָלֵינוּ מִצְוֹת לָתֵת עָלֵינוּ שְׁלִשִׁית
הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה לַעֲבֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν
οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι καὶ ἐν κτήνεσιν
ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ
ἐσμέν. 38 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα
πίστιν καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες
ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας Ἀρτασασθὰ
υἱὸς Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας 2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ
Ἀζαρία, καὶ Ἱερεμία, 3 Φασοὺρ, Ἀμαρία, Μελχία,
4 Ἀττοὺς, Σεβανὶ, Μαλοὺχ, 5 Ἱράμ, Μεραμὼθ,
Ἀβδία, 6 Δανιὴλ, Γανναθὼν, Βαροὺχ, 7 Με-
σουλὰμ, Ἀβία, Μιαμὶν, 8 Μααζία, Βελγαὶ, Σα-
μαΐα, οὗτοι ἱερεῖς· 9 Καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς
Ἀζανία, Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἠναδὰδ, Καδμιὴλ
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαβανία, Ὠδουία,
Καλιτὰν, Φελία, Ἀνὰν, 11 Μιχὰ, Ῥοὼβ, Ἀσε-
βίας, 12 Ζακχὼρ, Σαραβία, Σεβανία, 13 Ὠδοὺμ,
υἱοὶ Βανουαί· 14 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος,
Φαὰθ Μωὰβ, Ἠλὰμ, Ζαθουία· υἱοὶ Βανὶ, 15 Ἀσγὰδ,
Βηβαὶ, 16 Ἀδανία, Βαγοὶ, Ἠδὶν, 17 Ἀτὴρ,
Ἐζεκία, Ἀζοὺρ, 18 Ὠδουία, Ἠσὰμ, Βησὶ,
19 Ἀρὶφ, Ἀναθὼθ, Νωβαὶ, 20 Μεγαφὴς, Με-
σουλλὰμ, Ἠζὶρ, 21 Μεσωζεβὴλ, Σαδοὺκ, Ἰεδδούα,
22 Φαλτία, Ἀνὰν, Ἀναΐα, 23 Ὠσηὲ, Ἀνανία,
Ἀσοὺβ, 24 Ἀλωὴς, Φαλαὶ, Σωβὴκ, 25 Ῥεοὺμ,
Ἐσσαβανὰ, Μαασία, 26 Καὶ Αΐα, Αἰνὰν, Ἠνὰμ,
27 Μαλοὺχ, Ἠρὰμ, Βαανά, 28 Καὶ οἱ κατά-
λοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροὶ,
οἱ ᾄδοντες, οἱ Ναθινὶμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευό-
μενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ,
γυναῖκες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν·
πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνιῶν 29 Ἐνίσχυον ἐπὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὅρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωσῆ δούλου
τοῦ θεοῦ, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντο-
λὰς Κυρίου καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγ-
ματα αὐτοῦ, 30 Καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας
ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
οὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν· 31 Καὶ λαοὶ τῆς
γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν
ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν
παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ
ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης
χειρός. 32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς,
δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ'
ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,

37 Et fruges ejus multiplicantur regibus, quos
posuisti super nos propter peccata nostra, et
corporibus nostris dominantur, et jumentis
nostris secundum voluntatem suam, et in
tribulatione magna sumus. 38 Super omnibus
ergo his nos ipsi percutimus fœdus, et scribi-
mus, et signant principes nostri, Levitæ
nostri, et sacerdotes nostri.

CAPUT X.

1 SIGNATORES autem fuerunt, Nehemias,
Athersatha filius Hachelai, et Sedecias,
2 Saraias, Azarias, Jeremias, 3 Pheshur,
Amarias, Melchias, 4 Hattus, Sebenia,
Melluch, 5 Harem, Merimuth, Obdias,
6 Daniel, Genthon, Baruch, 7 Mosollam,
Abia, Miamin, 8 Maazia, Belgai, Semeia:
hi sacerdotes. 9 Porro Levitæ, Josue filius
Azaniæ, Bennui de filiis Henadad, Cedmihel,
10 Et fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita,
Phalaia, Hanan, 11 Micha, Rohob, Hasebia,
12 Zachur, Serebia, Sabania, 13 Odaia,
Bani, Baninu. 14 Capita populi, Pharos,
Phahathmoab, Ælam, Zethu, Bani, 15 Bonni,
Azgad, Bebai, 16 Adonia, Begoai, Adin,
17 Ater, Hezecia, Azur, 18 Odaia, Hasum,
Besai, 19 Hareph, Anathoth, Nebai,
20 Megphias, Mosollam, Hazir, 21 Mesi-
zabel, Sadoc, Jeddua, 22 Pheltia, Hanan,
Anaia, 23 Osee, Hanania, Hasub, 24 Alohes,
Phalea, Sobec, 25 Rehum, Hasebna, Maasia,
26 Echaia, Hanan, Anan, 27 Melluch,
Haran, Baana: 28 Et reliqui de populo,
sacerdotes, Levitæ, janitores, et cantores,
Nathinæi, et omnes qui se separaverunt de
populis terrarum ad legem Dei, uxores eorum,
filii eorum, et filiæ eorum, 29 Omnes qui
poterant sapere spondentes pro fratribus suis,
optimates eorum, et qui veniebant ad polli-
cendum et jurandum ut ambularent in lege
Dei, quam dederat in manu Moysi servi Dei,
ut facerent et custodirent universa mandata
Domini Dei nostri, et judicia ejus et cæremo-
nias ejus, 30 Et ut non daremus filias nostras
populo terræ, et filias eorum non acciperemus
filiis nostris. 31 Populi quoque terræ, qui
important venalia, et omnia ad usum, per
diem sabbati ut vendant, non accipiemus
ab eis in sabbato et in die sanctificato. Et
dimittemus annum septimum, et exactionem
universæ manus. 32 Et statuemus super nos
præcepta, ut demus tertiam partem sicli
per annum ad opus domus Dei nostri,

34 לְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּמִנְחַת הַתָּמִיד
וּלְעוֹלַת הַתָּמִיד הַשַּׁבָּתוֹת הֶחֳדָשִׁים
לַמּוֹעֲדִים וְלַקֳּדָשִׁים וְלַחַטָּאוֹת לְכַפֵּר
עַל־יִשְׂרָאֵל וְכֹל מְלֶאכֶת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ :
35 וְהַגֹּרָלוֹת הִפַּלְנוּ עַל־קֻרְבַּן הָעֵצִים
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהָעָם לְהָבִיא לְבֵית
אֱלֹהֵינוּ לְבֵית־אֲבֹתֵינוּ לְעִתִּים מְזֻמָּנִים
שָׁנָה בְשָׁנָה לְבַעֵר עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה : 36 וּלְהָבִיא אֶת־בִּכּוּרֵי
אַדְמָתֵנוּ וּבִכּוּרֵי כָּל־פְּרִי כָל־עֵץ שָׁנָה
בְשָׁנָה לְבֵית יְהוָה : 37 וְאֶת־בְּכֹרוֹת בָּנֵינוּ
וּבְהֶמְתֵּנוּ כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת־בְּכוֹרֵי
בְקָרֵינוּ וְצֹאנֵינוּ לְהָבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ
לַכֹּהֲנִים הַמְשָׁרְתִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ : 38 וְאֶת־
רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵינוּ וּתְרוּמֹתֵינוּ וּפְרִי כָל־עֵץ
תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר נָבִיא לַכֹּהֲנִים אֶל־לִשְׁכוֹת
בֵּית־אֱלֹהֵינוּ וּמַעְשַׂר אַדְמָתֵנוּ לַלְוִיִּם וְהֵם
הַלְוִיִּם הַמְעַשְּׂרִים בְּכֹל עָרֵי עֲבֹדָתֵנוּ :
39 וְהָיָה הַכֹּהֵן בֶּן־אַהֲרֹן עִם־הַלְוִיִּם בַּעְשֵׂר
הַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם יַעֲלוּ אֶת־מַעֲשַׂר הַמַּעֲשֵׂר
לְבֵית אֱלֹהֵינוּ אֶל־הַלְּשָׁכוֹת לְבֵית הָאוֹצָר :
40 כִּי אֶל־הַלְּשָׁכוֹת יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
הַלֵּוִי אֶת־תְּרוּמַת הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
וְשָׁם כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַכֹּהֲנִים הַמְשָׁרְתִים
וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֹׁרְרִים וְלֹא נַעֲזֹב אֶת־
בֵּית אֱלֹהֵינוּ :

פרשה יא :

1 וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־הָעָם בִּירוּשָׁלָםִ וּשְׁאָר
הָעָם הִפִּילוּ גוֹרָלוֹת לְהָבִיא ׀ אֶחָד מִן־
הָעֲשָׂרָה לָשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַםִ עִיר הַקֹּדֶשׁ
וְתֵשַׁע הַיָּדוֹת בֶּעָרִים : 2 וַיְבָרְכוּ הָעָם
לְכֹל הָאֲנָשִׁים הַמִּתְנַדְּבִים לָשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלָםִ : 3 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַמְּדִינָה
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלָםִ וּבְעָרֵי יְהוּדָה יָשְׁבוּ
אִישׁ בַּאֲחֻזָּתוֹ בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה :
4 וּבִירוּשָׁלַםִ יָשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן
מִבְּנֵי יְהוּדָה עֲתָיָה בֶן־עֻזִּיָּה בֶּן־זְכַרְיָה
בֶּן־אֲמַרְיָה בֶּן־שְׁפַטְיָה בֶן־מַהֲלַלְאֵל מִבְּנֵי
פָרֶץ : 5 וּמַעֲשֵׂיָה בֶן־בָּרוּךְ בֶּן־כָּל־חֹזֶה
בֶּן־חֲזָיָה בֶן־עֲדָיָה בֶן־יוֹיָרִיב בֶּן־זְכַרְיָה בֶּן־
הַשִּׁלֹנִי : 6 כָּל־בְּנֵי־פֶרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלָםִ
אַרְבַּע מֵאוֹת שִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה אַנְשֵׁי־חָיִל :

33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ
ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς ὁλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ
τῶν σαββάτων, τῶν νουμηνιῶν, εἰς τας ἑορτὰς
καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι
περὶ Ἰσραήλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
34 Καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς
καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκκαῦ-
σαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ὡς
γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, 35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ
πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογεννή-
ματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν
εἰς οἶκον Κυρίου, 36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν
ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ
ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν.
37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν
παντὸς ξύλου, οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς
ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ
δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις· καὶ αὐτοὶ οἱ
Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας
ἡμῶν. 38 Καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ
τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ
Λευῖται ἀνοίσουσι τὴν δεκάτην τῆς δεκάδος εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ. 39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ
οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν
κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν
Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς
πόλεσι. 2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας
ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἳ
ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα·
ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
Ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών. 4 Καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βενιαμίν. Ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα· Ἀθαΐα υἱὸς
Ἀζία υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Σαμαρία υἱὸς Σαφατία
υἱὸς Μαλελεήλ. Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές·
5 Καὶ Μαασια υἱὸς Βαροὺχ υἱὸς Χαλαζὰ υἱὸς
Ὀζία υἱὸς Ἀδαΐα υἱὸς Ἰωαρὶβ υἱὸς Ζαχαρίου υἱὸς τοῦ
Σηλωνί. 6 Πάντες υἱοὶ Φαρὲς οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερου-
σαλὴμ τετρακόσιοι ἑξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεως.

33 Ad panes propositionis, et ad sacrificium
sempiternum, et in holocaustum sempiternum
in sabbatis, in calendis, in solemnitatibus, et
in sanctificatis, et pro peccato: ut exoretur
pro Israel, et in omnem usum domus Dei
nostri. 34 Sortes ergo misimus super obla-
tionem lignorum, inter sacerdotes, et Levitas,
et populum, ut inferrentur in domum Dei
nostri per domos patrum nostrorum, per
tempora, a temporibus anni usque ad annum:
ut arderent super altare Domini Dei nostri,
sicut scriptum est in lege Moysi: 35 Et ut
afferremus primogenita terræ nostræ, et
primitiva universi fructus omnis ligni, ab anno
in annum, in domo Domini; 36 Et primitiva
filiorum nostrorum, et pecorum nostrorum,
sicut scriptum est in lege, et primitiva boum
nostrorum, et ovium nostrarum, ut offerrentur
in domo Dei nostri, sacerdotibus qui ministrant
in domo Dei nostri: 37 Et primitias ciborum
nostrorum, et libaminum nostrorum, et poma
omnis ligni, vindemiæ quoque et olei, affere-
mus sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri,
et decimam partem terræ nostræ Levitis.
Ipsi Levitæ decimas accipient ex omnibus
civitatibus operum nostrorum. 38 Erit autem
sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis
Levitarum, et Levitæ offerent decimam partem
decimæ suæ in domo Dei nostri, ad gazophy-
lacium in domum thesauri. 39 Ad gazophy-
lacium enim deportabunt filii Israel, et filii
Levi, primitias frumenti, vini, et olei: et ibi
erunt vasa sanctificata, et sacerdotes, et
cantores, et janitores, et ministri, et non
dimittemus domum Dei nostri.

CAPUT XI.

1 HABITAVERUNT autem principes populi
in Jerusalem: reliqua vero plebs misit sortem,
ut tollerent unam partem de decem, qui
habitaturi essent in Jerusalem civitate sancta,
novem vero partes in civitatibus. 2 Benedixit
autem populus omnibus viris qui se sponte
obtulerant ut habitarent in Jerusalem. 3 Hi
sunt itaque principes provinciæ, qui habita-
verunt in Jerusalem, et in civitatibus Juda.
Habitavit autem unusquisque in possessione
sua, in urbibus suis, Israel, sacerdotes, Levitæ,
Nathinæi, et filii servorum Salomonis. 4 Et
in Jerusalem habitaverunt de filiis Juda, et de
filiis Benjamin: de filiis Juda, Athaias filius
Aziam, filii Zachariæ, filii Amariæ, filii
Zaphatiæ, filii Malaleel: de filiis Phares,
5 Maasia filius Baruch, filius Cholhoza,
filius Hazia, filius Adaia, filius Joiarib, filius
Zachariæ, filius Silonitis: 6 Omnes hi
filii Phares, qui habitaverunt in Jeru-
salem, quadringenti sexaginta octo viri fortes.

7 וְאֵלֶּה בְּנֵי בִנְיָמִן סַלֻּא בֶּן־מְשֻׁלָּם
בֶּן־יוֹעֵד בֶּן־פְּדָיָה בֶּן־קוֹלָיָה בֶּן־מַעֲשֵׂיָה
בֶּן־אִיתִיאֵל בֶּן־יְשַׁעְיָה׃ 8 וְאַחֲרָיו גַּבַּי סַלָּי
תְּשַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 9 וְיוֹאֵל
בֶּן־זִכְרִי פָּקִיד עֲלֵיהֶם וִיהוּדָה בֶן־הַסְּנוּאָה
עַל־הָעִיר מִשְׁנֶה׃ 10 מִן־הַכֹּהֲנִים
יְדַעְיָה בֶן־יוֹיָרִיב יָכִין׃ 11 שְׂרָיָה בֶּן־חִלְקִיָּה
בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־צָדוֹק בֶּן־מְרָיוֹת בֶּן־אֲחִיטוּב
נְגִד בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 12 וַאֲחֵיהֶם עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה לַבַּיִת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת עֶשְׂרִים
וּשְׁנָיִם וַעֲדָיָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־פְּלַלְיָה בֶּן־
אַמְצִי בֶן־זְכַרְיָה בֶּן־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה׃
13 וְאֶחָיו רָאשִׁים לְאָבוֹת מָאתַיִם אַרְבָּעִים
וּשְׁנָיִם וַעֲמַשְׁסַי בֶּן־עֲזַרְאֵל בֶּן־אַחְזַי בֶּן־
מְשִׁלֵּמוֹת בֶּן־אִמֵּר׃ 14 וַאֲחֵיהֶם גִּבֹּרֵי
חַיִל מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה וּפָקִיד עֲלֵיהֶם
זַבְדִּיאֵל בֶּן־הַגְּדוֹלִים׃ 15 וּמִן־הַלְוִיִּם
שְׁמַעְיָה בֶן־חַשּׁוּב בֶּן־עַזְרִיקָם בֶּן־חֲשַׁבְיָה
בֶּן־בּוּנִּי׃ 16 וְשַׁבְּתַי וְיוֹזָבָד עַל־הַמְּלָאכָה
הַחִיצֹנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים מֵרָאשֵׁי הַלְוִיִּם׃
17 וּמַתַּנְיָה בֶן־מִיכָא בֶּן־זַבְדִּי בֶן־אָסָף רֹאשׁ
הַתְּחִלָּה יְהוֹדֶה לַתְּפִלָּה וּבַקְבֻּקְיָה מִשְׁנֶה
מֵאֶחָיו וְעַבְדָּא בֶּן־שַׁמּוּעַ בֶּן־גָּלָל בֶּן־
יְדִיתוּן׃ 18 כָּל־הַלְוִיִּם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ
מָאתַיִם שְׁמֹנִים וְאַרְבָּעָה׃ 19 וְהַשּׁוֹעֲרִים
עַקּוּב טַלְמוֹן וַאֲחֵיהֶם הַשֹּׁמְרִים בַּשְּׁעָרִים
מֵאָה שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ 20 וּשְׁאָר יִשְׂרָאֵל
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה אִישׁ
בְּנַחֲלָתוֹ׃ 21 וְהַנְּתִינִים יֹשְׁבִים בָּעֹפֶל וְצִיחָא
וְגִשְׁפָּא עַל־הַנְּתִינִים׃ 22 וּפְקִיד הַלְוִיִּם
בִּירוּשָׁלִַם עֻזִּי בֶן־בָּנִי בֶּן־חֲשַׁבְיָה בֶּן־מַתַּנְיָה
בֶּן־מִיכָא מִבְּנֵי אָסָף הַמְשֹׁרְרִים לְנֶגֶד
מְלֶאכֶת בֵּית־הָאֱלֹהִים׃ 23 כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ
עֲלֵיהֶם וַאֲמָנָה עַל־הַמְשֹׁרְרִים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ׃ 24 וּפְתַחְיָה בֶּן־מְשֵׁיזַבְאֵל מִבְּנֵי־זֶרַח
בֶּן־יְהוּדָה לְיַד הַמֶּלֶךְ לְכָל־דָּבָר לָעָם׃
25 וְאֶל־הַחֲצֵרִים בִּשְׂדֹתָם מִבְּנֵי יְהוּדָה
יָשְׁבוּ בְּקִרְיַת הָאַרְבַּע וּבְנֹתֶיהָ וּבְדִיבֹן
וּבְנֹתֶיהָ וּבִיקַּבְצְאֵל וַחֲצֵרֶיהָ׃ 26 וּבְיֵשׁוּעַ
וּבְמֹלָדָה וּבְבֵית־פָּלֶט׃ 37 וּבַחֲצַר שׁוּעָל
וּבִבְאֵר שָׁבַע וּבְנֹתֶיהָ׃ 28 וּבְצִקְלַג וּבִמְכֹנָה
וּבִבְנֹתֶיהָ׃ 29 וּבְעֵין רִמּוֹן וּבְצָרְעָה וּבְיַרְמוּת׃

7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν· Σηλὼ υἱὸς Μεσουλὰμ
υἱὸς Ἰωὰδ υἱὸς Φαδαΐα υἱὸς Κωλεΐα υἱὸς Μαασίου
υἱὸς Ἐθιὴλ υἱὸς Ἰεσία, 8 Καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβὲ,
Σηλὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ. 9 Καὶ Ἰωὴλ υἱὸς
Ζεχρὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανὰ
ἀπὸ τῆς πόλεως δεύτερος· 10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων·
καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαρὶβ, Ἰαχὶν, 11 Σαραία υἱὸς
Ἐλχία υἱὸς Μεσουλὰμ υἱὸς Σαδδοὺκ υἱὸς Μαριὼθ
υἱὸς Αἰτὼθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ. 12 Καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου
ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο. Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰεροὰμ υἱοῦ
Φαλαλία υἱοῦ Ἀμασὶ υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Φασσοὺρ
υἱὸς Μελχία, 13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες
πατριῶν διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. Καὶ Ἀμασία
υἱὸς Ἐσδριὴλ υἱοῦ Μεσαριμὶθ υἱοῦ Ἐμμὴρ, 14 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εἰκο-
σιοκτώ, καὶ ἐπίσκοπος Βαδιὴλ υἱὸς τῶν μεγάλων.
15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρικὰμ,
[υἱοῦ Ἀσαβία υἱοῦ Βοννά· 16 Καὶ Σαθαῖος καὶ
Ἰωσαβὰδ ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ
ἐξωτάτου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν·
17 Καὶ] Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ [υἱὸς Ζεχρεὶ υἱοῦ
Ἀσὰβ ἄρχων τοῦ αἴνου, καὶ Ἰούδας τῆς προσευ-
χῆς, καὶ Βοκχείας δεύτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
καὶ Ἀβδίας υἱὸς Σαμαίου υἱοῦ Γαλὲλ υἱοῦ
Ἰδιθούν· 18 Πάντες οἱ Λευῖται ἐν τῇ πόλει τῇ
ἁγίᾳ] διακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες. 19 Καὶ οἱ
πυλωροὶ Ἀκοὺβ, Τελαμὶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. [20 Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας, ἀνὴρ ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ. 21 Καὶ οἱ Ναθιναῖοι οἳ κατῴκησαν ἐν
Ὀφλᾶ· καὶ Σιαὰ καὶ Γεσφὰς ἀπὸ τῶν Ναθιναίων.]
22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανὶ υἱὸς Ὀζὶ
υἱὸς Ἀσαβία υἱὸς Μιχά. Ἀπὸ υἱῶν Ἀσὰφ τῶν
ᾀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ· 23 Ὅτι
ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτοὺς, [καὶ διέμεινεν ἐν
πίστει ἐπὶ τοῖς ᾠδοῖς λόγος ἑκάστης ἡμέρας ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ.] 24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζὰ
[ἀπὸ τῶν υἱῶν Ζαρὰ υἱοῦ Ἰούδα,] πρὸς χεῖρα τοῦ
βασιλέως εἰς πᾶν χρῆμα τῷ λαῷ, 25 Καὶ πρὸς
τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν. Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβὸκ [καὶ ἐν ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Δαιβὼν καὶ ἐν ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Καβσεὴλ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς
αὐτῆς,] 26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ [καὶ ἐν Μωλαδᾶ καὶ ἐν
Βηθφαλὰτ 27 Καὶ ἐν Ἀσερσωὰλ] καὶ ἐν Βηρσαβεὲ
[καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, 28 Καὶ ἐν Σεκελὰγ
καὶ ἐν Μαβνῇ καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς,
29 Καὶ ἐν Ῥεμαὼν καὶ ἐν Σαρᾶ καὶ ἐν Ἰεριμούθ,]

7 Hi sunt autem filii Benjamin: Sellum filius
Mosollam, filius Joed, filius Phadaia, filius
Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia,
8 Et post eum Gebbai, Sellai, nongenti viginti
octo, 9 Et Joel filius Zechri præpositus
eorum, et Judas filius Senua super civitatem
secundus. 10 Et de sacerdotibus, Idaia filius
Joarib, Jachin, 11 Saraia filius Helciæ, filius
Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius
Achitob princeps domus Dei. 12 Et fratres
eorum facientes opera templi: octingenti
viginti duo. Et Adaia filius Jeroham, filius
Phelelia, filius Amsi, filius Zachariæ, filius
Pheshur, filius Melchiæ, 13 Et fratres ejus
principes patrum: ducenti quadraginta duo.
Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius
Mosollamoth, filius Emmer, 14 Et fratres
eorum potentes nimis: centum viginti octo,
et præpositus eorum Zabdiel filius potentium.
15 Et de Levitis, Semeia filius Hasub, filius
Azaricam, filius Hasabia, filius Boni, 16 Et
Sabathai et Jozabed, super omnia opera,
quæ erant forinsecus in domo Dei, a prin-
cipibus Levitarum. 17 Et Mathania filius
Micha, filius Zebedei, filius Asaph, princeps
ad laudandum et ad confitendum in oratione,
et Becbecia secundus de fratribus ejus, et
Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithun:
18 Omnes Levitæ in civitate sancta ducenti
octoginta quatuor. 19 Et janitores, Accub,
Telmon, et fratres eorum, qui custodiebant
ostia: centum septuaginta duo. 20 Et reliqui
ex Israel sacerdotes et Levitæ in universis
civitatibus Juda, unusquisque in possessione
sua. 21 Et Nathinæi, qui habitabant in
Ophel, et Siaha, et Gaspha de Nathinæis.
22 Et episcopus Levitarum in Jerusalem, Azzi
filius Bani, filius Hasabiæ, filius Mathaniæ,
filius Michæ. De filiis Asaph, cantores in
ministerio domus Dei. 23 Præceptum quippe
regis super eos erat, et ordo in cantoribus per
dies singulos, 24 Et Phathahia filius Me-
sezebel, de filiis Zara filii Juda in manu regis,
juxta omne verbum populi, 25 Et in domibus
per omnes regiones eorum. De filiis Juda
habitaverunt in Cariatharbe, et in filiabus ejus:
et in Dibon, et in filiabus ejus: et in Cabseel,
et in viculis ejus, 26 Et in Jesue, et in
Molada, et in Bethphaleth, 27 Et in Haser-
sual, et in Bersabee, et in filiabus ejus, 28 Et
in Siceleg, et in Mochona, et in filiabus ejus,
29 Et in Remmon, et in Saraa, et in Jerimuth,

30 זָנֹחַ עֲדֻלָּם וְחַצְרֵיהֶם לָכִישׁ וּשְׂדֹתֶיהָ
עֲזֵקָה וּבְנֹתֶיהָ וַיַּחֲנוּ מִבְּאֵר־שֶׁבַע עַד־
גֵּיא הִנֹּם׃ 31 וּבְנֵי בִנְיָמִן מִגָּבַע מִכְמָשׂ
וְעַיָּה וּבֵית־אֵל וּבְנֹתֶיהָ׃ 32 עֲנָתוֹת נֹב
עֲנַנְיָה׃ 33 חָצוֹר רָמָה גִּתָּיִם׃ 34 חָדִיד
צְבֹעִים נְבַלָּט׃ 35 לֹד וְאוֹנוֹ גֵּי הַחֲרָשִׁים׃
36 וּמִן־הַלְוִיִּם מַחְלְקוֹת יְהוּדָה לְבִנְיָמִן׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר עָלוּ
עִם־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְיֵשׁוּעַ שְׂרָיָה
יִרְמְיָה עֶזְרָא׃ 2 אֲמַרְיָה מַלּוּךְ חַטּוּשׁ׃
3 שְׁכַנְיָה רְחֻם מְרֵמֹת׃ 4 עִדּוֹא גִנְּתוֹי
אֲבִיָּה׃ 5 מִיָּמִין מַעַדְיָה בִּלְגָּה׃ 6 שְׁמַעְיָה
וְיוֹיָרִיב יְדַעְיָה׃ 7 סַלּוּ עָמוֹק חִלְקִיָּה
יְדַעְיָה אֵלֶּה רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַאֲחֵיהֶם
בִּימֵי יֵשׁוּעַ׃ 8 וְהַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ בִּנּוּי
קַדְמִיאֵל שֵׁרֵבְיָה יְהוּדָה מַתַּנְיָה עַל־
הֻיְּדוֹת הוּא וְאֶחָיו׃ 9 וּבַקְבֻּקְיָה וְעֻנִּי
אֲחֵיהֶם לְנֶגְדָּם לְמִשְׁמָרוֹת׃ 10 וְיֵשׁוּעַ
הוֹלִיד אֶת־יוֹיָקִים וְיוֹיָקִים הוֹלִיד אֶת־
אֶלְיָשִׁיב וְאֶלְיָשִׁיב הוֹלִיד אֶת־יוֹיָדָע׃
11 וְיוֹיָדָע הוֹלִיד אֶת־יוֹנָתָן וְיוֹנָתָן הוֹלִיד
אֶת־יַדּוּעַ׃ 12 וּבִימֵי יוֹיָקִים הָיוּ כֹהֲנִים
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִשְׂרָיָה מְרָיָה לְיִרְמְיָה
חֲנַנְיָה׃ 13 לְעֶזְרָא מְשֻׁלָּם לַאֲמַרְיָה
יְהוֹחָנָן׃ 14 לִמְלוּכִי יוֹנָתָן לִשְׁבַנְיָה יוֹסֵף׃
15 לְחָרִם עַדְנָא לִמְרָיוֹת חֶלְקָי׃ 16 לְעִדּוֹא
זְכַרְיָה לְגִנְּתוֹן מְשֻׁלָּם׃ 17 לַאֲבִיָּה זִכְרִי
לְמִנְיָמִין לְמוֹעַדְיָה פִּלְטָי׃ 18 לְבִלְגָּה שַׁמּוּעַ
לִשְׁמַעְיָה יְהוֹנָתָן׃ 19 וּלְיוֹיָרִיב מַתְּנַי לִידַעְיָה
עֻזִּי׃ 20 לְסַלַּי קַלָּי לְעָמוֹק עֵבֶר׃ 21 לְחִלְקִיָּה
חֲשַׁבְיָה לִידַעְיָה נְתַנְאֵל׃ 22 הַלְוִיִּם בִּימֵי
אֶלְיָשִׁיב יוֹיָדָע וְיוֹחָנָן וְיַדּוּעַ כְּתוּבִים
רָאשֵׁי אָבוֹת וְהַכֹּהֲנִים עַל־מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ
הַפָּרְסִי׃ 23 בְּנֵי לֵוִי רָאשֵׁי הָאָבוֹת
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים וְעַד־יְמֵי
יוֹחָנָן בֶּן־אֶלְיָשִׁיב׃ 24 וְרָאשֵׁי הַלְוִיִּם חֲשַׁבְיָה
שֵׁרֵבְיָה וְיֵשׁוּעַ בֶּן־קַדְמִיאֵל וַאֲחֵיהֶם לְנֶגְדָּם
לְהַלֵּל לְהוֹדוֹת בְּמִצְוַת דָּוִיד אִישׁ־
הָאֱלֹהִים מִשְׁמָר לְעֻמַּת מִשְׁמָר׃ 25 מַתַּנְיָה
וּבַקְבֻּקְיָה עֹבַדְיָה מְשֻׁלָּם טַלְמוֹן עַקּוּב
שֹׁמְרִים שׁוֹעֲרִים מִשְׁמָר בַּאֲסֻפֵּי הַשְּׁעָרִים׃

[30 Καὶ ἐν Ζαννοᾷ καὶ Ὀδολλὰμ καὶ ταῖς ἐπαύ-
λεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν] Λαχὶς καὶ ἀγροὶς αὐτῆς,
[καὶ ἐν Ἀζηκᾷ καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς.]
Καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεὲ [ἕως φάραγγος
Ἐννόμ.] 31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχ-
μάς, [καίγε Ἀϊὰ καὶ Βηθὴλ καὶ τῶν θυγατέρων
αὐτῆς, 32 Καὶ ἐν Ἀναθὼθ, Νὸβ, Ἀνίᾳ, 33 Ἀσώρ,
Ῥαμᾷ, Γεθθαῒμ, 34 Ἀδὼδ, Σεβωεὶμ, Ναβαλάτ,
35 Αὐδδα καὶ Ὠνώ, γῇ ἀρασείμ.] 36 Καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

ΚΕΦ ιβ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάν-
τες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦ·
Σαραΐα, Ἱερεμία, Ἔσδρα, 2 Ἀμαρία, Μαλούχ,
[Ἀττούς, 3 Σεχενία, Ῥεούμ, Μαρεμώθ, 4 Ἀδαΐας,
Γεναθών, Ἀβίας, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βελγάς,
6 Σεμείας, Ἰωιαρείβ, Ἰδεΐας, 7 Σαλού, Ἀμούκ,
Χελκίας, Ὠδουΐας.] Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῖ. 8 Καὶ οἱ
Λευῖται· Ἰησοῦ, Βανουί, Καδμιήλ, Σαραβία,
Ἰωδαέ, Ματθανία, ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, [9 Καὶ Βακβακίας καὶ Ἀκαῒ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἀπέναντι αὐτῶν] εἰς τὰς ἐφημε-
ρίας. 10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ
Ἰωακὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασὶβ τὸν
Ἰωδαέ, 11 Καὶ Ἰωδαὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν,
καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού. 12 Καὶ ἐν
ἡμέραις Ἰωακὶμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν· τῷ Σαραΐᾳ Ἀμαρία, τῷ
Ἱερεμίᾳ Ἀνανία, 13 Τῷ Ἔσδρᾳ Μεσουλάμ, τῷ
Ἀμαρίᾳ Ἰωανάν, 14 Τῷ Ἀμαλοὺχ Ἰωνάθαν, τῷ
Σεχενίᾳ Ἰωσήφ, 15 Τῷ Ἀρὲ Μαννάς, τῷ Μαριὼθ
Ἐλκαΐ, 16 Τῷ Ἀδαδαῒ Ζαχαρία, τῷ Γαναθὼθ
Μεσολάμ, 17 Τῷ Ἀβίᾳ Ζεχρί, τῷ Μιαμὶν Μααδαΐ,
τῷ Φελετί, 18 Τῷ Βαλγὰς Σαμουέ, τῷ Σεμίᾳ
Ἰωνάθαν, 19 Τῷ Ἰωαρὶβ Ματθαναΐ, τῷ Ἐδίᾳ
Ὀζί, 20 Τῷ Σαλαῒ Καλλαΐ, τῷ Ἀμὲκ Ἀβέδ,
21 Τῷ Ἑλκίᾳ Ἀσαβίας, τῷ Ἰεδεϊοὺ Ναθαναήλ.
22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωαδὰ καὶ
Ἰωὰ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰδούα γεγραμμένοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου
τοῦ Πέρσου· 23 Υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισουέ.
24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν· Ἀσαβία καὶ
Σαραβία καὶ Ἰησοῦ, καὶ υἱοὶ Καδμιὴλ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν
ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς
ἐφημερίαν. 25 [Μαθθανίας καὶ Βακβακίας, Ἀβδείας,
Μοσαλλάμ, Τελμών, Ἀκκοὺβ φυλάσσοντες πυλω-
ροὶ φυλακῆς.] Ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς

30 Zanoa, Odollam, et in villis earum, Lachis
et regionibus ejus, et Azeca, et filiabus ejus.
Et manserunt in Bersabee usque ad vallem
Ennom. 31 Filii autem Benjamin, a Geba,
Mechmas, et Hai, et Bethel, et filiabus ejus:
32 Anathoth, Nob, Anania, 33 Asor, Rama,
Gethaim, 34 Hadid, Seboim, et Neballat,
Lod, 35 Et Ono valle artificum. 36 Et de
Levitis portiones Judæ et Benjamin.

CAPUT XII.

1 Hi sunt autem sacerdotes et Levitæ, qui
ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel,
et Josue: Saraia, Jeremias, Esdras, 2 Amaria,
Melluch, Hattus, 3 Sebenias, Rheum, Meri-
muth, 4 Addo, Genthon, Abia, 5 Miamin,
Madia, Belga, 6 Semeia, et Joiarib, Idaia,
Sellum, Amoc, Helcias, 7 Idaia. Isti principes
sacerdotum, et fratres eorum, in diebus Josue.
8 Porro Levitæ, Jesua, Bennui, Cedmihel,
Sarebia, Juda, Mathanias, super hymnos ipsi
et fratres eorum: 9 Et Becbecia atque
Hanni, et fratres eorum, unusquisque in
officio suo. 10 Josue autem genuit Joacim,
et Joacim genuit Eliasib, et Eliasib genuit
Joiada, 11 Et Joiada genuit Jonathan, et
Jonathan genuit Jeddoa. 12 In diebus autem
Joacim erant sacerdotes et principes familia-
rum: Saraiæ, Maraia: Jeremiæ, Hanania:
13 Esdræ, Mosollam: Amariæ, Johanan:
14 Milicho, Jonathan: Sebeniæ, Joseph:
15 Haram, Edna: Maraioth, Helci: 16 Adaiæ,
Zacharia: Genthon, Mosollam: 17 Abiæ,
Zechri: Miamin et Moadiæ, Phelti: 18 Belgæ,
Sammua: Semaiæ, Jonathan: 19 Joiarib,
Mathanai: Jodaiæ, Azzi: 20 Sellai, Celai:
Amoc, Heber: 21 Helciæ, Hasebia: Idaiæ,
Nathanael. 22 Levitæ in diebus Eliasib, et
Joiada, et Johanan, et Jeddoa, scripti principes
familiarum, et sacerdotes in regno Darii
Persæ. 23 Filii Levi principes familiarum,
scripti in Libro verborum dierum, et usque
ad dies Jonathan, filii Eliasib. 24 Et prin-
cipes Levitarum, Hasebia, Serebia, et Josue
filius Cedmihel: et fratres eorum per vices
suas, ut laudarent et confiterentur juxta
præceptum David viri Dei, et observarent
æque per ordinem. 25 Mathania, et Becbecia,
Obedia, Mosollam, Telmon, Accub, custo-
des portarum et vestibulorum ante portas.

נחמיה יב

26 אֵלֶּה בִּימֵי יוֹיָקִים בֶּן־יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹצָדָק
וּבִימֵי נְחֶמְיָה הַפֶּחָה וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן
הַסּוֹפֵר׃ 27 וּבַחֲנֻכַּת חוֹמַת
יְרוּשָׁלַםִ בִּקְשׁוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־מְקוֹמֹתָם
לַהֲבִיאָם לִירוּשָׁלָםִ לַעֲשֹׂת חֲנֻכָּה וְשִׂמְחָה
וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר מְצִלְתַּיִם נְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת׃
28 וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי הַמְשֹׁרְרִים וּמִן־הַכִּכָּר
סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַםִ וּמִן־חַצְרֵי נְטֹפָתִי׃
29 וּמִבֵּית הַגִּלְגָּל וּמִשְּׂדוֹת גֶּבַע וְעַזְמָוֶת
כִּי חֲצֵרִים בָּנוּ לָהֶם הַמְשֹׁרְרִים סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלָםִ׃ 30 וַיִּטַּהֲרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וַיְטַהֲרוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־הַשְּׁעָרִים וְאֶת־
הַחוֹמָה׃ 31 וָאַעֲלֶה אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל
לַחוֹמָה וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלֹת
וְתַהֲלֻכֹת לַיָּמִין מֵעַל לַחוֹמָה לְשַׁעַר
הָאַשְׁפֹּת׃ 32 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם הוֹשַׁעְיָה וַחֲצִי
שָׂרֵי יְהוּדָה׃ 33 וַעֲזַרְיָה עֶזְרָא וּמְשֻׁלָּם׃
34 יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּשְׁמַעְיָה וְיִרְמְיָה׃
35 וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת זְכַרְיָה
בֶן־יוֹנָתָן בֶּן־שְׁמַעְיָה בֶּן־מַתַּנְיָה בֶּן־מִיכָיָה
בֶּן־זַכּוּר בֶּן־אָסָף׃ 36 וְאֶחָיו שְׁמַעְיָה וַעֲזַרְאֵל
מִלְלַי גִּלְלַי מָעַי נְתַנְאֵל וִיהוּדָה חֲנָנִי
בִּכְלֵי־שִׁיר דָּוִיד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְעֶזְרָא
הַסּוֹפֵר לִפְנֵיהֶם׃ 37 וְעַל שַׁעַר הָעַיִן
וְנֶגְדָּם עָלוּ עַל־מַעֲלוֹת עִיר דָּוִיד בַּמַּעֲלֶה
לַחוֹמָה מֵעַל לְבֵית דָּוִיד וְעַד שַׁעַר הַמַּיִם
מִזְרָח׃ 38 וְהַתּוֹדָה הַשֵּׁנִית הַהוֹלֶכֶת
לְמוֹאל וַאֲנִי אַחֲרֶיהָ וַחֲצִי הָעָם מֵעַל
לְהַחוֹמָה מֵעַל לְמִגְדַּל הַתַּנּוּרִים וְעַד
הַחוֹמָה הָרְחָבָה׃ 39 וּמֵעַל לְשַׁעַר־אֶפְרַיִם
וְעַל־שַׁעַר הַיְשָׁנָה וְעַל־שַׁעַר הַדָּגִים
וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל וּמִגְדַּל הַמֵּאָה וְעַד שַׁעַר
הַצֹּאן וְעָמְדוּ בְּשַׁעַר הַמַּטָּרָה׃ 40 וַתַּעֲמֹדְנָה
שְׁתֵּי הַתּוֹדֹת בְּבֵית הָאֱלֹהִים וַאֲנִי וַחֲצִי
הַסְּגָנִים עִמִּי׃ 41 וְהַכֹּהֲנִים אֶלְיָקִים מַעֲשֵׂיָה
מִנְיָמִין מִיכָיָה אֶלְיוֹעֵינַי זְכַרְיָה חֲנַנְיָה
בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 42 וּמַעֲשֵׂיָה וּשְׁמַעְיָה וְאֶלְעָזָר
וְעֻזִּי וִיהוֹחָנָן וּמַלְכִּיָּה וְעֵילָם וָעָזֶר וַיַּשְׁמִיעוּ
הַמְשֹׁרְרִים וְיִזְרַחְיָה הַפָּקִיד׃ 43 וַיִּזְבְּחוּ בַיּוֹם
הַהוּא זְבָחִים גְּדוֹלִים וַיִּשְׂמָחוּ כִּי הָאֱלֹהִים
שִׂמְּחָם שִׂמְחָה גְדוֹלָה וְגַם הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים
שָׂמֵחוּ וַתִּשָּׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלַםִ עַד־מֵרָחוֹק׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, ιβ'.

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδὲκ,
καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία καὶ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ
γραμματεύς. 27 Καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερου-
σαλὴμ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις
αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθᾷ καὶ
ἐν ᾠδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια καὶ
κινύραι. 28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ᾀδόντων
καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων 29 Καὶ ἀπὸ ἀγρῶν· ὅτι
ἐπαύλεις ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ᾄδοντες ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 30 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλω-
ροὺς καὶ τὸ τεῖχος. 31 Καὶ ἀνήνεγκαν τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τοῦ τείχους, καὶ ἔστησαν
δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους, καὶ διῆλθον ἐκ δεξιῶν
ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας. 32 Καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω αὐτῶν Ὡσαΐα καὶ ἥμισυ ἀρχόντων
Ἰούδα, 33 Καὶ Ἀζαρίας καὶ Ἔσδρας καὶ Μεσολ-
λὰμ 34 Καὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ Σαμαίας καὶ
Ἱερεμία· 35 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν
σάλπιγξι Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαΐα
υἱὸς Ματθανία υἱὸς Μιχαία υἱὸς Ζακχοὺρ υἱὸς
Ἀσάφ, 36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαΐα καὶ Ὀζιὴλ,
Γελώλ, Ἰαμά, Ἀΐα, Ναθαναὴλ καὶ Ἰούδα, Ἀνανί,
τοῦ αἰνεῖν ἐν ᾠδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ·
καὶ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν
37 Ἐπὶ πύλης τοῦ αἰνεῖν κατέναντι αὐτῶν. Καὶ
ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει
τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἕως τῆς
πύλης τοῦ ὕδατος [κατ' ἀνατολάς. 38 Καὶ περὶ
αἰνέσεως ἡ δευτέρα ἐξεπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς,
καὶ ἐγὼ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ
ἐπάνω τοῦ τείχους, ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν
θανουρεὶμ, καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλάτεος,
39 Καὶ ὑπεράνω τῆς πύλης] Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τὴν
πύλην [τὴν εἰσιανὰ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην] ἰχθυρὰν καὶ
πύργον Ἀναμεὴλ καὶ [ἀπὸ πύργου τοῦ Μεὰ καὶ]
ἕως πύλης τῆς προβατικῆς, [καὶ ἔστησαν ἐπὶ
πύλην τῆς φυλακῆς. 40 Καὶ ἔστησαν αἱ δύο τῆς
αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ
τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ, 41 Καὶ οἱ ἱερεῖς
Ἐλιακεὶμ, Μαασίας, Μιαμίν, Μιχαίας, Ἐλιωναΐ,
Ζαχαρίας, Ἀνανίας ἐν σάλπιγξιν, 42 Καὶ Μαα-
σίας καὶ Σεμεΐας καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ὀζὶ καὶ Ἰωὰν
καὶ Μελχίας καὶ Αἰλὰμ καὶ Ἰεζούρ.] Καὶ ἠκού-
σθησαν οἱ ᾄδοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν. 43 Καὶ
ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα με-
γάλα καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ηὔφρανεν
αὐτοὺς μεγάλως· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν, καὶ ἠκούσθη
ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν.

NEHEMIAS, XII.

26 Hi in diebus Joacim filii Josue, filii Jo-
sedec, et in diebus Nehemiæ ducis, et Esdræ
sacerdotis scribæque. 27 In dedicatione
autem muri Jerusalem, requisierunt Levitas
de omnibus locis suis, ut adducerent eos in
Jerusalem, et facerent dedicationem et lætitiam
in actione gratiarum, et cantico, et in cymbalis,
psalteriis, et citharis. 28 Congregati sunt
autem filii cantorum de campestribus circa
Jerusalem, et de villis Nethuphati, 29 Et
de domo Galgal, et de regionibus Geba et
Azmaveth: quoniam villas ædificaverunt sibi
cantores in circuitu Jerusalem. 30 Et mun-
dati sunt sacerdotes et Levitæ, et mundaverunt
populum, et portas, et murum. 31 Ascendere
autem feci principes Juda super murum,
et statui duos magnos choros laudantium.
Et ierunt ad dexteram super murum ad
portam sterquilinii. 32 Et ivit post eos
Osaias, et media pars principum Juda, 33 Et
Azarias, Esdras, et Mosollam, 34 Judas, et
Benjamin, et Semeia, et Jeremias. 35 Et de
filiis sacerdotum in tubis, Zacharias filius
Jonathan, filius Semeiæ, filius Mathaniæ,
filius Michaiæ, filius Zechur, filius Asaph,
36 Et fratres ejus, Semeia, et Azareel, Ma-
lalai, Galalai, Maai, Nathanael, et Judas, et
Hanani, in vasis cantici David viri Dei: et
Esdras scriba ante eos in porta fontis. 37 Et
contra eos ascenderunt in gradibus civitatis
David, in ascensu muri super domum David,
et usque ad portam aquarum ad orientem.
38 Et chorus secundus gratias referentium
ibat ex adverso, et ego post eum, et media
pars populi super murum, et super turrim
furnorum, et usque ad murum latissimum,
39 Et super portam Ephraim, et super portam
antiquam, et super portam piscium, et turrim
Hananeel, et turrim Emath, et usque ad
portam gregis: et steterunt in porta custodiæ.
40 Steteruntque duo chori laudantium in
domo Dei, et ego, et dimidia pars magistra-
tuum mecum. 41 Et sacerdotes, Eliachim,
Maasia, Miamin, Michea, Elioenai, Zacharia,
Hanania, in tubis, 42 Et Maasia, et Semeia,
et Eleazar, et Azzi, et Johanan, et Melchia,
et Ælam, et Ezer. Et clare cecinerunt
cantores, et Jezraia præpositus: 43 Et im-
molaverunt in die illa victimas magnas, et
lætati sunt: Deus enim lætificaverat eos lætitia
magna: sed et uxores eorum et liberi gavisi
sunt, et audita est lætitia Jerusalem procul.

44 וַיִּפָּקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא אֲנָשִׁים עַל־הַנְּשָׁכוֹת
לָאוֹצָרוֹת לַתְּרוּמוֹת לָרֵאשִׁית וְלַמַּעַשְׂרוֹת
לִכְנוֹס בָּהֶם לִשְׂדֵי הֶעָרִים מְנָאוֹת הַתּוֹרָה
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה עַל־
הַכֹּהֲנִים וְעַל־הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים׃ 45 וַיִּשְׁמְרוּ
מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת הַטָּהֳרָה
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים כְּמִצְוַת דָּוִיד שְׁלֹמֹה
בְנוֹ׃ 46 כִּי־בִימֵי דָוִיד וְאָסָף מִקֶּדֶם רָאשֵׁ
הַמְשֹׁרְרִים וְשִׁיר־תְּהִלָּה וְהֹדוֹת לֵאלֹהִים׃
47 וְכָל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי זְרֻבָּבֶל וּבִימֵי נְחֶמְיָה
נֹתְנִים מְנָיוֹת הַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמַקְדִּשִׁים לַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם
מַקְדִּשִׁים לִבְנֵי אַהֲרֹן׃

פרשה יג :

1 בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי
הָעָם וְנִמְצָא כָּתוּב בּוֹ אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא
עַמֹּנִי וּמֹאָבִי בִּקְהַל הָאֱלֹהִים עַד־עוֹלָם׃
2 כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּלֶּחֶם
וּבַמָּיִם וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת־בִּלְעָם לְקַלְלוֹ
וַיַּהֲפֹךְ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה׃ 3 וַיְהִי
כְּשָׁמְעָם אֶת־הַתּוֹרָה וַיַּבְדִּילוּ כָל־עֵרֶב
מִיִּשְׂרָאֵל׃ 4 וְלִפְנֵי מִזֶּה אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן
נָתוּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה׃
5 וַיַּעַשׂ לוֹ לִשְׁכָּה גְדוֹלָה וְשָׁם הָיוּ לְפָנִים
נֹתְנִים אֶת־הַמִּנְחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכֵּלִים
וּמַעְשַׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְוַת
הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וּתְרוּמַת
הַכֹּהֲנִים׃ 6 וּבְכָל־זֶה לֹא הָיִיתִי בִּירוּשָׁלָםִ
כִּי בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא
מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאתִי אֶל־הַמֶּלֶךְ וּלְקֵץ יָמִים
נִשְׁאַלְתִּי מִן־הַמֶּלֶךְ׃ 7 וָאָבוֹא לִירוּשָׁלָםִ
וָאָבִינָה בָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶלְיָשִׁיב
לְטוֹבִיָּה לַעֲשׂוֹת לוֹ נִשְׁכָּה בְּחַצְרֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים׃ 8 וַיֵּרַע לִי מְאֹד וָאַשְׁלִיכָה
אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵית־טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן־
הַלִּשְׁכָּה׃ 9 וָאֹמְרָה וַיְטַהֲרוּ הַלְּשָׁכוֹת
וָאָשִׁיבָה שָּׁם כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת־הַמִּנְחָה
וְהַלְּבוֹנָה׃ 10 וָאֵדְעָה כִּי־מְנָיוֹת הַלְוִיִּם
לֹא נִתָּנָה וַיִּבְרְחוּ אִישׁ־לְשָׂדֵהוּ הַלְוִיִּם
וְהַמְשֹׁרְרִים עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה׃ 11 וָאָרִיבָה
אֶת־הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה מַדּוּעַ נֶעֱזַב בֵּית־
הָאֱלֹהִים וָאֶקְבְּצֵם וָאַעֲמִדֵם עַל־עָמְדָם׃

44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ
τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς
καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς
ἄρχουσι τῶν πόλεων, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς
καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἑστῶτας. 45 Καὶ
ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ
καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ᾄδοντας καὶ τοὺς πυλωρούς,
ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν υἱοῦ αὐτοῦ.
46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσὰφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος
τῶν ᾀδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ θεῷ. 47 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις Νεεμίου διδόντες μερίδας τῶν ᾀδόντων καὶ
τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ
ἁγιάζοντες τοῖς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἁγιάζοντες
τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

ΚΕΦ. ιγ.

1 ἘΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ
Μωυσῆ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εὑρέθη γεγραμμένον
ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ
Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος, 2 Ὅτι
οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ
ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαὰμ
καταράσασθαι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν
κατάραν εἰς εὐλογίαν. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν
τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν
Ἰσραήλ. 4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασὶβ ὁ ἱερεὺς
οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγιῶν
Τωβίᾳ. 5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα,
καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν
λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν
καὶ τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς
τῶν ἱερέων. 6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἤμην ἐν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ
Ἀρθασασθὰ βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν
βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ᾐτησάμην
παρὰ τοῦ βασιλέως, 7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ·
καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ᾗ ἐποίησεν Ἐλιασὶβ
τῷ Τωβίᾳ, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ
οἴκου τοῦ θεοῦ· 8 Καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα,
καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ
τοῦ γαζοφυλακίου· 9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν
τὰ γαζοφυλάκια, καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου
τοῦ θεοῦ τὴν μάννα καὶ τὸν λίβανον. 10 Καὶ
ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν,
καὶ ἐφύγοσαν ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται
καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον. 11 Καὶ
ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα Διὰ τί
ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον
αὐτούς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

44 Recensuerunt quoque in die illa viros super
gazophylacia thesauri ad libamina, et ad
primitias, et ad decimas, ut introferrent per eos
principes civitatis in decore gratiarum actionis,
sacerdotes et Levitas: quia lætificatus est
Juda in sacerdotibus et Levitis adstantibus.
45 Et custodierunt observationem Dei sui,
et observationem expiationis, et cantores,
et janitores juxta præceptum David, et
Salomonis filii ejus, 46 Quia in diebus David
et Asaph ab exordio erant principes constituti
cantorum, in carmine laudantium et confi-
tentium Deo. 47 Et omnis Israel, in diebus
Zorobabel, et in diebus Nehemiæ, dabant
partes cantoribus et janitoribus per dies
singulos, et sanctificabant Levitas, et Levitæ
sanctificabant filios Aaron.

CAPUT XIII.

1 In die autem illo lectum est in volumine
Moysi audiente populo: et inventum est
scriptum in eo, quod non debeant introire
Ammonites et Moabites in ecclesiam Dei
usque in æternum: 2 Eo quod non occurre-
rint filiis Israel cum pane et aqua: et
conduxerint adversum eos Balaam, ad male-
dicendum eis: et convertit Deus noster
maledictionem in benedictionem. 3 Factum
est autem, cum audissent legem, separaverunt
omnem alienigenam ab Israel. 4 Et super
hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præ-
positus in gazophylacio domus Dei nostri, et
proximus Tobiæ. 5 Fecit ergo sibi gazophy-
lacium grande, et ibi erant ante eum re-
ponentes munera, et thus, et vasa, et decimam
frumenti, vini, et olei, partes Levitarum, et
cantorum, et janitorum, et primitias sacer-
dotales. 6 In omnibus autem his non fui in
Jerusalem, quia anno trigesimo secundo
Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, et
in fine dierum rogavi regem. 7 Et veni in
Jerusalem, et intellexi malum, quod fecerat
Eliasib Tobiæ, ut faceret ei thesaurum in
vestibulis domus Dei. 8 Et malum mihi
visum est valde. Et projeci vasa domus
Tobiæ foras de gazophylacio: 9 Præce-
pique, et emundaverunt gazophylacia: et
retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, et
thus. 10 Et cognovi quod partes Levita-
rum non fuissent datæ: et fugisset unus-
quisque in regionem suam de Levitis, et
cantoribus, et de his qui ministrabant: 11 Et
egi causam adversus magistratus, et dixi:
Quare dereliquimus domum Dei? Et con-
gregavi eos, et feci stare in stationibus suis.

12 וְכָל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ מַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
וְהַיִּצְהָר לָאוֹצָרוֹת׃ 13 וָאוֹצְרָה עַל־
אוֹצָרוֹת שֶׁלֶמְיָה הַכֹּהֵן וְצָדוֹק הַסּוֹפֵר
וּפְדָיָה מִן־הַלְוִיִּם וְעַל־יָדָם חָנָן בֶּן־זַכּוּר
בֶּן־מַתַּנְיָה כִּי נֶאֱמָנִים נֶחְשָׁבוּ וַעֲלֵיהֶם
לַחֲלֹק לַאֲחֵיהֶם׃ 14 זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
עַל־זֹאת וְאַל־תֶּמַח חֲסָדַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּבֵית אֱלֹהַי וּבְמִשְׁמָרָיו׃ 15 בַּיָּמִים הָהֵמָּה
רָאִיתִי בִיהוּדָה ׀ דֹּרְכִים־גִּתּוֹת ׀ בַּשַּׁבָּת
וּמְבִיאִים הָעֲרֵמוֹת וְעֹמְסִים עַל־הַחֲמֹרִים
וְאַף־יַיִן עֲנָבִים וּתְאֵנִים וְכָל־מַשָּׂא וּמְבִיאִים
יְרוּשָׁלִַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וָאָעִיד בְּיוֹם מִכְרָם
צָיִד׃ 16 וְהַצֹּרִים יָשְׁבוּ בָהּ מְבִיאִים דָּאג
וְכָל־מֶכֶר וּמֹכְרִים בַּשַּׁבָּת לִבְנֵי יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִָם׃ 17 וָאָרִיבָה אֵת חֹרֵי יְהוּדָה
וָאֹמְרָה לָהֶם מָה־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֲשֶׁר־
אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְּלִים אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃
18 הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל הָעִיר
הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל
לְחַלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת׃ 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
צָלֲלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת
וָאֹמְרָה וַיִּסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה אֲשֶׁר
לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי
הֶעֱמַדְתִּי עַל־הַשְּׁעָרִים לֹא־יָבוֹא מַשָּׂא
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 20 וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי
כָל־מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלִָם פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃
21 וָאָעִידָה בָהֶם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ
אַתֶּם לֵנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם־תִּשְׁנוּ יָד
אֶשְׁלַח בָּכֶם מִן־הָעֵת הַהִיא לֹא־בָאוּ
בַּשַּׁבָּת׃ 22 וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר
יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים
לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זֹאת זָכְרָה־לִּי
אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי כְּרֹב חַסְדֶּךָ׃ 23 גַּם ׀
בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת־הַיְּהוּדִים
הֹשִׁיבוּ נָשִׁים אַשְׁדֳּדִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת
מוֹאֲבִיּוֹת׃ 24 וּבְנֵיהֶם חֲצִי מְדַבֵּר
אַשְׁדּוֹדִית וְאֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית
וְכִלְשׁוֹן עַם וָעָם׃ 25 וָאָרִיב עִמָּם וָאֲקַלְלֵם
וָאַכֶּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וָאֶמְרְטֵם וָאַשְׁבִּיעֵם
בֵּאלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ בְנֹתֵיכֶם לִבְנֵיהֶם
וְאִם־תִּשְׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לִבְנֵיכֶם וְלָכֶם׃

12 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυρούς,
13 Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ ἱερέως καὶ Σαδὼκ τοῦ
γραμματέως καὶ Φαδαΐα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν· καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχοὺρ υἱὸς Ματ-
θανίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. 14 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς
ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα
ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ θεοῦ. 15 Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰούδᾳ πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ
σαββάτῳ, καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζον-
τας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ
σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ ἐπεμαρτυράμην
ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν. 16 Καὶ ἐκάθισαν ἐν
αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες
τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
17 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰούδα τοῖς ἐλευθέ-
ροις καὶ εἶπα αὐτοῖς Τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς
ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου; 18 Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες
ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ
ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην; καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ἰσραὴλ
βεβηλῶσαι τὸ σάββατον; 19 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα
κατέστησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαβ-
βάτου, καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας, καὶ εἶπα
ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββά-
του· καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς
πύλας, ὥστε μὴ αἴρειν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου. 20 Καὶ ηὐλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίη-
σαν πρᾶσιν ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δίς. 21 Καὶ
ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς
Διὰ τί ὑμεῖς αὐλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους;
ἐὰν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν ὑμῖν. Ἀπὸ
τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ.
22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι
καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἁγιάζειν
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Πρὸς ταῦτα μνήσθητί
μου, ὁ θεός, καὶ φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους σου. 23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον
τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας,
Ἀμμανίτιδας, Μωαβίτιδας. 24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἥμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστί, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώ-
σκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστί. 25 Καὶ ἐμαχεσάμην
μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς· καὶ ἐπάταξα
ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς, καὶ
ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ θεῷ Ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέ-
ρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβητε
ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

12 Et omnis Juda apportabat decimam
frumenti, vini, et olei, in horrea. 13 Et con-
stituimus super horrea Selemiam sacerdotem,
et Sadoc scribam, et Phadaiam de Levitis,
et juxta eos Hanan filium Zachur, filium
Mathaniæ: quoniam fideles comprobati sunt,
et ipsis creditæ sunt partes fratrum suorum.
14 Memento mei Deus meus pro hoc, et ne
deleas miserationes meas, quas feci in domo
Dei mei, et in cæremoniis ejus. 15 In diebus
illis vidi in Juda calcantes torcularia in sab-
bato, portantes acervos, et onerantes super
asinos vinum, et uvas, et ficus, et omne onus,
et inferentes in Jerusalem die sabbati. Et
contestatus sum, ut in die qua vendere liceret,
venderent. 16 Et Tyrii habitaverunt in ea,
inferentes pisces, et omnia venalia: et vende-
bant in sabbatis filiis Juda in Jerusalem:
17 Et objurgavi optimates Juda, et dixi eis:
Quæ est hæc res mala, quam vos facitis, et
profanatis diem sabbati? 18 Numquid non
hæc fecerunt patres nostri, et adduxit Deus
noster super nos omne malum hoc, et super
civitatem hanc? Et vos additis iracundiam
super Israel violando sabbatum. 19 Factum
est autem, cum quievissent portæ Jerusalem
in die sabbati, dixi: et clauserunt januas, et
præcepi ut non aperirent eas usque post
sabbatum: et de pueris meis constitui super
portas ut nullus inferret onus in die sabbati,
20 Et manserunt negotiatores, et vendentes
universa venalia, foris Jerusalem semel et bis.
21 Et contestatus sum eos, et dixi eis:
Quare manetis ex adverso muri? si secundo
hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque
ex tempore illo non venerunt in sabbato.
22 Dixi quoque Levitis ut mundarentur, et
venirent ad custodiendas portas, et sanctifi-
candam diem sabbati. Et pro hoc ergo
memento mei Deus meus, et parce mihi
secundum multitudinem miserationum tuarum.
23 Sed et in diebus illis vidi Judæos ducentes
uxores Azotidas, Ammonitidas, et Moabitidas.
24 Et filii eorum ex media parte loque-
bantur azotice, et nesciebant loqui judaice,
et loquebantur juxta linguam populi et
populi. 25 Et objurgavi eos, et maledixi.
Et cecidi ex eis viros, et decalvavi eos, et
adjuravi in Deo, ut non darent filias
suas filiis eorum, et non acciperent de filia-
bus eorum filiis suis, et sibimetipsis, dicens:

26 הֲלוֹא עַל־אֵלֶּה חָטָא־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים לֹא־הָיָה מֶלֶךְ כָּמֹהוּ
וְאָהוּב לֵאלֹהָיו הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים
מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ הֶחֱטִיאוּ
הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃ 27 וְלָכֶם הֲנִשְׁמַע
לַעֲשֹׂת אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ לְהֹשִׁיב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת׃
28 וּמִבְּנֵי יוֹיָדָע בֶּן־אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
חָתָן לְסַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וָאַבְרִיחֵהוּ מֵעָלָי׃
29 זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהָי עַל גָּאֳלֵי הַכְּהֻנָּה
וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם׃ 30 וְטִהַרְתִּים
מִכָּל־נֵכָר וָאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ׃ 31 וּלְקֻרְבַּן הָעֵצִים
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת וְלַבִּכּוּרִים זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה׃

26 Οὐχ οὕτως ἥμαρτε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραήλ;
καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος
αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ
τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι. 27 Καὶ
ὑμῶν μὴ ἀκουσώμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθίσαι
γυναῖκας ἀλλοτρίας. 28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ
τοῦ Ἐλισοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν
ἀπ' ἐμοῦ. 29 Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχι-
στείᾳ τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκῃ τῆς ἱερατείας καὶ
τοὺς Λευίτας. 30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ,
31 Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ
χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις. Μνήσθητί μου ὁ
θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

26 Numquid non in hujuscemodi re peccavit
Salomon rex Israel? et certe in gentibus
multis non erat rex similis ei, et dilectus Deo
suo erat, et posuit eum Deus regem super
omnem Israel: et ipsum ergo duxerunt ad
peccatum mulieres alienigenæ. 27 Numquid
et nos inobedientes faciemus omne malum
grande hoc, ut prævaricemur in Deo nostro,
et ducamus uxores peregrinas? 28 De filiis
autem Joiada filii Eliasib sacerdotis magni,
gener erat Sanaballat Horonites, quem fugavi
a me. 29 Recordare Domine Deus meus,
adversum eos qui polluunt sacerdotium, jusque
sacerdotale et leviticum. 30 Igitur mundavi
eos ab omnibus alienigenis, et constitui ordines
sacerdotum et Levitarum, unumquemque in
ministerio suo: 31 Et in oblatione lignorum
in temporibus constitutis, et in primitivis.
Memento mei Deus meus in bonum. Amen.

LIBER ESTHER.

אסתר א

וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה : 2 בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה : 3 בִּשְׁנַת
שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו
וַעֲבָדָיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמָדַי הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו : 4 בְּהַרְאֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ
יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם : 5 וּבִמְלוֹאת ׀
הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם
הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִגָּדוֹל וְעַד־
קָטָן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת
בִּיתַן הַמֶּלֶךְ : 6 חוּר ׀ כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת
אָחוּז בְּחַבְלֵי־בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף
וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת ׀ זָהָב וָכֶסֶף עַל
רִצְפַת בַּהַט־וָשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת : 7 וְהַשְׁקוֹת
בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין
מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ : 8 וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת
אֵין אֹנֵס כִּי־כֵן ׀ יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־
רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ־וָאִישׁ :
9 גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה
מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ : 10 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־
הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לִמְהוּמָן בִּזְּתָא חַרְבוֹנָא
בִּגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת
הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ : 11 לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת
הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת
מַרְאֶה הִיא : 12 וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי
לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים
וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ :

ΕΣΘΗΡ, ΚΕΦ. α.

*ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου, οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης
ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκρά-
τησεν. 2 Ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη
βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει, 3 Ἐν
τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε
τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς
Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν
σατραπῶν. 4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι
αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν
δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐν
ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα· 5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν
ἐπὶ ἡμέρας ἓξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως,
6 Κεκοσμημένη βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμέ-
νοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ
κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις
καὶ λιθίνοις· κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ
λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ
παρίνου λίθου, καὶ στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως
διηνθισμέναι, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα· 7 Ποτήρια
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προ-
κείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς
καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν. 8 Ὁ δὲ
πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο·
οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπέταξε τοῖς
οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων. 9 Καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐποίησε
πότον ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ
βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. 10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Ἀμὰν
καὶ Βαζὰν καὶ Θαῤῥᾷ καὶ Βαραζὶ καὶ Ζαθολθᾶ
καὶ Ἀβαταζᾶ καὶ Θαραβᾶ, τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις
τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου,
11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτόν, βασι-
λεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ
δεῖξαι αὐτὴν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ
κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. 12 Καὶ οὐκ εἰσή-
κουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν
εὐνούχων· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη,

* ἜΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ τοῦ Νισὰν ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου τοῦ Σεμεΐου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἄνθρωπος Ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἧς ἠχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. Καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον. Καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι, ἕτοιμοι προῆλθον ἀμφότεροι παλαίειν· καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη, καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλῖψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακά, καὶ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν. Ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολύ· καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους. Καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί ὁ θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός. Καὶ ἡσύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ καὶ Θάῤῥα τῶν δύο εὐνούχων

ESTHER, CAPUT I.

IN diebus Assueri, qui regnavit ab India
usque Æthiopiam, super centum viginti
septem provincias: 2 Quando sedit in solio
regni sui, Susan civitas regni ejus exordium
fuit. 3 Tertio igitur anno imperii sui, fecit
grande convivium cunctis principibus et
pueris suis, fortissimis Persarum, et Medorum
inclytis, et præfectis provinciarum coram se,
4 Ut ostenderet divitias gloriæ regni sui, ac
magnitudinem, atque jactantiam potentiæ
suæ, multo tempore, centum videlicet et octo-
ginta diebus. 5 Cumque implerentur dies
convivii, invitavit omnem populum, qui in-
ventus est in Susan, a maximo usque ad
minimum: et jussit septem diebus convivium
præparari in vestibulo horti, et nemoris, quod
regio cultu et manu consitum erat. 6 Et
pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris,
et carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus
byssinis atque purpureis, qui eburneis circulis
inserti erant, et columnis marmoreis fulcie-
bantur. Lectuli quoque aurei et argentei,
super pavimentum smaragdino et pario stratum
lapide, dispositi erant: quod mira varietate
pictura decorabat. 7 Bibebant autem qui
invitati erant, aureis poculis, et aliis atque
aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque,
ut magnificentia regia dignum erat, abundans,
et præcipuum ponebatur. 8 Nec erat qui
nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex
statuerat, præponens mensis singulos de
principibus suis, ut sumeret unusquisque quod
vellet. 9 Vasthi quoque regina fecit convivium
feminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere
consueverat. 10 Itaque die septimo, cum rex
esset hilarior, et post nimiam potationem
incaluisset mero, præcepit Maumam, et
Bazatha, et Harbona, et Bagatha, et Abgatha,
et Zethar, et Charchas, septem eunuchis, qui
in conspectu ejus ministrabant, 11 Ut
introducerent reginam Vasthi coram rege,
posito super caput ejus diademate, ut osten-
deret cunctis populis et principibus pulchri-
tudinem illius: erat enim pulchra valde.
12 Quæ renuit, et ad regis imperium, quod
per eunuchos mandaverat, venire contempsit.
Unde iratus rex, et nimio furore succensus,

13 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יֹדְעֵי
הָעִתִּים כִּי־כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יֹדְעֵי
דָּת וָדִין׃ 14 וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר
אַדְמָתָא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן
שִׁבְעַת שָׂרֵי ׀ פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת׃ 15 כְּדָת מַה־
לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא־
עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד
הַסָּרִיסִים׃ 16 וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ
עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים
וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 17 כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־
כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן
בְּאָמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא
אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא־בָאָה׃
18 וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה ׀ שָׂרוֹת פָּרַס־
וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכֹל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדַי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף׃ 19 אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנָיו
וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס־וּמָדַי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר
לֹא־תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה
מִמֶּנָּה׃ 20 וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־
הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְמִגָּדוֹל וְעַד־
קָטָן׃ 21 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן׃
22 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וָעָם
כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ
וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ׃

פרשה ב׃

1 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֹׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה
וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־
הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבַקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת
בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃ 3 וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־
כָּל־נַעֲרָה־בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־שׁוּשַׁן
הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הֵגֶא סְרִיס
הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ Κατὰ ταῦτα ἐλά-
λησεν Ἀστίν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ
κρίσιν. 14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ
Σαρσαθαῖος καὶ Μαλισεὰρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ
Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρα-
καθήμενοι τῷ βασιλεῖ, 15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν τῇ βασι-
λίσσῃ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων. 16 Καὶ εἶπεν ὁ
Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας
Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ
βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως. 17 Καὶ γὰρ
διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης, καὶ
ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ. Ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ
βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ, 18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραν-
νίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων
ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς
τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν.
19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασι-
λικὸν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ
Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω
ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν
αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς.
20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
ὃν ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ οὕτω
πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν
ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. 21 Καὶ
ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος,
22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ
χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον
αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τουτους ἐκόπασεν ὁ
βασιλευς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν,
μνημονεύων οἷα ἐλάλησε καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.
2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ζητηθήτω
τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἴδει· 3 Καὶ
καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς
χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν
κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἴδει εἰς Σοῦσαν τὴν
πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθήτωσαν τῷ
εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν,
καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

τοῦ βασιλεως τῶν φυλασσοντων τὴν αὐλήν, ἤκουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησεν, καὶ ἔμαθεν ὅτι ἑτοιμάζουσι τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. Καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.- Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων· καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων. Καὶ ἦν Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἔνδοξος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτου ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως.

13 Interrogavit sapientes, qui ex more regio
semper ei aderant, et illorum faciebat cuncta
consilio, scientium leges ac jura majorum
14 (Erant autem primi et proximi, Charsena,
et Sethar, et Admatha, et Tharsis, et Mares,
et Marsana, et Mamuchan, septem duces
Persarum atque Medorum, qui videbant
faciem regis, et primi post eum residere soliti
erant), 15 Cui sententiæ Vasthi regina
subjaceret, quæ Assueri regis imperium, quod
per eunuchos mandaverat, facere noluisset.
16 Responditque Mamuchan, audiente rege,
atque principibus: Non solum regem læsit
regina Vasthi, sed et omnes populos, et
principes, qui sunt in cunctis provinciis regis
Assueri. 17 Egredietur enim sermo reginæ ad
omnes mulieres, ut contemnant viros suos, et
dicant: Rex Assuerus jussit ut regina Vasthi
intraret ad eum, et illa noluit. 18 Atque
hoc exemplo omnes principum conjuges Persa-
rum atque Medorum, parvipendent imperia
maritorum: unde regis justa est indignatio.
19 Si tibi placet, egrediatur edictum a facie
tua, et scribatur juxta legem Persarum atque
Medorum, quam præteriri illicitum est, ut
nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad
regem, sed regnum illius, altera, quæ melior
est illa, accipiat. 20 Et hoc in omne (quod
latissimum est) provinciarum tuarum divul-
getur imperium, et cunctæ uxores tam
majorum, quam minorum, deferant maritis
suis honorem. 21 Placuit consilium ejus
regi, et principibus: fecitque rex juxta con-
silium Mamuchan, 22 Et misit epistolas ad
universas provincias regni sui, ut quæque
gens audire et legere poterat, diversis linguis
et litteris, esse viros principes ac majores in
domibus suis: et hoc per cunctos populos
divulgari.

CAPUT II.

1 His ita gestis, postquam regis Assueri
indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi,
et quæ fecisset, vel quæ passa esset: 2 Dixe-
runtque pueri regis, ac ministri ejus: Quæ-
rantur regi puellæ virgines ac speciosæ, 3 Et
mittantur qui considerent per universas
provincias puellas speciosas et virgines: et
adducant eas ad civitatem Susan, et tradant
eas in domum feminarum sub manu Egei
eunuchi, qui est præpositus et custos
mulierum regiarum: et accipiant mundum
muliebrem, et cetera ad usus necessaria.

אסתר ב	ΕΣΘΗΡ, β΄.	ESTHER, II.

אסתר ב

4 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 5 אִישׁ יְהוּדִי
הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן
יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃
6 אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגֹּלָה אֲשֶׁר
הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר
הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 7 וַיְהִי אֹמֵן
אֶת־הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדוֹ כִּי אֵין
לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וְטוֹבַת
מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי
לוֹ לְבַת׃ 8 וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן
הַבִּירָה אֶל־יַד הֵגָי וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־
בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הֵגַי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃
9 וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד
לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־
מָנוֹתֶהָ לָתֶת לָהּ וְאֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת
הָרְאֻיוֹת לָתֶת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ
וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃
10 לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּהּ
כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תַגִּיד׃
11 וּבְכָל־יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר
וּמַה־יֵּעָשֶׂה בָּהּ׃ 12 וּבְהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה
וְנַעֲרָה לָבוֹא ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵּץ
הֱיוֹת לָהּ כְּדָת הַנָּשִׁים שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ
כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים
בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים
וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים׃ 13 וּבָזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ
לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית
הַמֶּלֶךְ׃ 14 בָּעֶרֶב ׀ הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא
שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי אֶל־יַד שַׁעַשְׁגַז
סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא
עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ
וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ 15 וּבְהַגִּיעַ תֹּר־אֶסְתֵּר בַּת־
אֲבִיחַיִל ׀ דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אִם
אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגַי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי
כָּל־רֹאֶיהָ׃ 16 וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ׃

ΕΣΘΗΡ, β΄.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει
ἀντὶ Ἀστίν. Καὶ ἤρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα,
καὶ ἐποίησεν οὕτως. 5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰου-
δαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ
Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου,
ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, 6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ
Ἱερουσαλὴμ ἣν ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς
θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἐσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι
αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς
γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἴδει.
8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα,
συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σοῦσαν τὴν πόλιν
ὑπὸ χεῖρα Γαΐ, καὶ ἤχθη Ἐσθὴρ πρὸς Γαῒ τὸν
φύλακα τῶν γυναικῶν. 9 Καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ
κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ
ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα καὶ τὴν μερίδα
καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ
βασιλικοῦ, καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς
ἅβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι. 10 Καὶ οὐχ
ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα·
ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.
11 Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρ-
δοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπι-
σκοπῶν τί Ἐσθὴρ συμβήσεται. 12 Οὗτος δὲ ἦν
καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν
ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· οὕτως γὰρ ἀναπλη-
ροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἓξ
ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἓξ ἐν
τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,
13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ
ᾧ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων. 14 Δείλης
εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν
γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαῒ ὁ εὐνοῦχος τοῦ
βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι
εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ
ὀνόματι. 15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον
Ἐσθὴρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς
Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτη-
σεν ὧν ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν·
ἦν γὰρ Ἐσθὴρ εὑρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν
βλεπόντων αὐτήν. 16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐσθὴρ πρὸς
Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ὅς
ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

ESTHER, II.

4 Et quæcumque inter omnes oculis regis
placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit
sermo regi: et ita, ut suggesserant, jussit
fieri. 5 Erat vir Judæus in Susan civitate,
vocabulo Mardochæus, filius Jair, filii Semei,
filii Cis, de stirpe Jemini, 6 Qui translatus
fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam
regem Juda Nabuchodonosor rex Babylonis
transtulerat, 7 Qui fuit nutritius filiæ fratris
sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur
Esther, et utrumque parentem amiserat:
pulchra nimis, et decora facie. Mortuisque
patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam
adoptavit in filiam. 8 Cumque percrebruisset
regis imperium, et juxta mandatum illius
multæ pulchræ virgines adducerentur Susan,
et Egeo traderentur eunucho; Esther quoque
inter ceteras puellas ei tradita est, ut serva-
retur in numero feminarum. 9 Quæ placuit
ei, et invenit gratiam in conspectu illius. Et
præcepit eunucho, ut acceleraret mundum
muliebrem, et traderet ei partes suas, et
septem puellas speciosissimas de domo regis,
et tam ipsam quam pedissequas ejus ornaret
atque excoleret. 10 Quæ noluit indicare ei
populum et patriam suam: Mardochæus enim
præceperat ei, ut de hac re omnino reticeret:
11 Qui deambulabat quotidie ante vestibulum
domus, in qua electæ virgines servabantur,
curam agens salutis Esther, et scire volens
quid ei accideret. 12 Cum autem venisset
tempus singularum per ordinem puellarum, ut
intrarent ad regem, expletis omnibus quæ ad
cultum muliebrem pertinebant, mensis duo-
decimus vertebatur: ita duntaxat, ut sex
mensibus oleo ungerentur myrrhino, et aliis
sex quibusdam pigmentis et aromatibus
uterentur. 13 Ingredientesque ad regem,
quidquid postulassent ad ornatum pertinens,
accipiebant, et ut eis placuerat, compositæ de
triclinio feminarum ad regis cubiculum trans-
ibant. 14 Et quæ intraverat vespere, egre-
diebatur mane, atque inde in secundas ædes
deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi
erant, qui concubinis regis præsidebat: nec
habebat potestatem ad regem ultra redeundi,
nisi voluisset rex, et eam venire jussisset ex
nomine. 15 Evoluto autem tempore per
ordinem, instabat dies, quo Esther filia
Abihail fratris Mardochæi, quam sibi
adoptaverat in filiam, deberet intrare ad
regem. Quæ non quæsivit muliebrem
cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunu-
chus custos virginum, hæc ei ad ornatum
dedit. Erat enim formosa valde, et incredi-
bili pulchritudine, omnium oculis gratiosa
et amabilis videbatur. 16 Ducta est itaque
ad cubiculum regis Assueri mense decimo,
qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus.

17 וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים
וַתִּשָּׂא־חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלֹת
וַיָּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת
וַשְׁתִּי׃ 18 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל
לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית
וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ 20 אֵין אֶסְתֵּר
מַגֶּדֶת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
עָלֶיהָ מָרְדֳּכָי וְאֶת־מַאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר
עֹשָׂה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ׃
21 בַּיָּמִים הָהֵם וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ
קָצַף בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ׃ 22 וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֵּד
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ
בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ 23 וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא
וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃

פרשה ג׃

1 אַחַר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי
וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 2 וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהָמָן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא
יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמָרְדֳּכָי מַדּוּעַ
אַתָּה עוֹבֵר אֵת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ 4 וַיְהִי
בְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם
וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי
כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי׃ 5 וַיַּרְא
הָמָן כִּי־אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ
וַיִּמָּלֵא הָמָן חֵמָה׃ 6 וַיִּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד
בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מָרְדֳּכָי
וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי׃
7 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר
הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן מִיּוֹם ׀ לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, καὶ εὗρε χάριν
παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον. 18 Καὶ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς
δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους
Ἐσθήρ, καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ. 19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ
αὐλῇ. 20 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα
αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος,
φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα
αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ἐσθὴρ οὐ
μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. 21 Καὶ ἐλυπή-
θησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισω-
ματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν
ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα. 22 Καὶ
ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἐσθήρ,
καὶ αὐτὴ ἐνεφάνησε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.
23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους καὶ
ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς
καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ
βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν
ἐγκωμίῳ.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρτα-
ξέρξης Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαῖον, καὶ ὕψωσεν
αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ·
2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ,
οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ
Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ. 3 Καὶ ἐλάλησαν
οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ
Μαρδοχαῖε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
λεγόμενα; 4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ,
καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὰν
Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασ-
σόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι
Ἰουδαῖός ἐστι. 5 Καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμὰν ὅτι οὐ
προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα,
6 Καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ
τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους. 7 Καὶ
ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας
Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

17 Et adamavit eam rex plus quam omnes
mulieres, habuitque gratiam et misericordiam
coram eo super omnes mulieres, et posuit
diadema regni in capite ejus, fecitque eam
regnare in loco Vasthi. 18 Et jussit con-
vivium præparari permagnificum cunctis
principibus, et servis suis, pro conjunctione
et nuptiis Esther. Et dedit requiem uni-
versis provinciis, ac dona largitus est juxta
magnificentiam principalem. 19 Cumque
secundo quærerentur virgines et congrega-
rentur, Mardochæus manebat ad januam
regis: 20 Needum prodiderat Esther patriam,
et populum suum, juxta mandatum ejus.
Quidquid enim ille præcipiebat, observabat
Esther: et ita cuncta faciebat, ut eo tempore
solita erat, quo eam parvulam nutriebat.
21 Eo igitur tempore, quo Mardochæus ad
regis januam morabatur, irati sunt Bagathan
et Thares, duo eunuchi regis, qui janitores
erant, et in primo palatii limine præsidebant:
volueruntque insurgere in regem, et occidere
eum. 22 Quod Mardochæum non latuit,
statimque nuntiavit reginæ Esther; et illa
regi, ex nomine Mardochæi, qui ad se rem
detulerat. 23 Quæsitum est, et inventum:
et appensus est uterque eorum in patibulo.
Mandatumque est historiis, et annalibus
traditum coram rege.

CAPUT III.

1 Post hæc rex Assuerus exaltavit Aman
filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: et
posuit solium ejus super omnes principes,
quos habebat. 2 Cunctique servi regis, qui
in foribus palatii versabantur, flectebant
genua, et adorabant Aman: sic enim præ-
ceperat eis imperator; solus Mardochæus non
flectebat genu, neque adorabat eum. 3 Cui
dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii
præsidebant: Cur præter ceteros non observas
mandatum regis? 4 Cumque hoc crebrius
dicerent, et ille nollet audire, nuntiaverunt
Aman, scire cupientes utrum perseveraret in
sententia: dixerat enim eis se esse Judæum.
5 Quod cum audisset Aman, et experimento
probasset quod Mardochæus non flecteret sibi
genu, nec se adoraret, iratus est valde, 6 Et
pro nihilo duxit in unum Mardochæum
mittere manus suas: audierat enim quod
esset gentis Judæ; magisque voluit omnem
Judæorum, qui erant in regno Assueri, perdere
nationem. 7 Mense primo (cujus vocabulum
est Nisan) anno duodecimo regni Assueri,
missa est sors in urnam, quæ hebraice dicitur
phur, coram Aman, quo die et quo
mense gens Judæorum deberet interfici: et
exivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar.

8 ויאמר המן למלך אחשורוש
ישנו עם־אחד מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות
מכל־עם ואת־דתי המלך אינם עשים
ולמלך אין־שוה להניחם׃ 9 אם־על־המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר־
כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא
אל־גנזי המלך׃ 10 ויסר המלך את־
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־
המדתא האגגי צרר היהודים׃ 11 ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך׃ 12 ויקראו
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל־אשר־צוה המן
אל אחשדרפני־המלך ואל־הפחות אשר ׀
על־מדינה ומדינה ואל־שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך׃ 13 ונשלוח ספרים ביד
הרצים אל־כל־מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את־כל־היהודים מנער ועד־
זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר ושללם
לבוז׃ 14 פתשגן הכתב להנתן דת בכל־
מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים להיות
עתדים ליום הזה׃ 15 הרצים יצאו
דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה והמלך והמן ישבו לשתות
והעיר שושן נבוכה׃

פרשה ד׃

1 ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה
ויקרע מרדכי את־בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה
ומרה׃ 2 ויבוא עד לפני שער־המלך
כי אין לבוא אל־שער המלך בלבוש
שק׃ 3 ובכל־מדינה ומדינה מקום אשר
דבר־המלך ודתו מגיע אבל גדול
ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר
יצע לרבים׃ 4 ותבואינה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את־
מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην
λέγων Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν
ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ
βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ
ἐᾶσαι αὐτούς. 9 Εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογμα-
τισάτω ἀπολέσαι αὐτούς, κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα
μύρια. 10 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δα-
κτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι
κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.
11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν Τὸ μὲν
ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει. 12 Καὶ
ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ
πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν
Ἀμὰν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ
πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας,
ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν
ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ
βασιλέως. 13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς
τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος
τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου, ὅς
ἐστιν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.*
14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο
κατὰ χώραν· καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην. 15 Ἐσπεύ-
δετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σοῦσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς
καὶ Ἀμὰν ἐκωθωνίζοντο, ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.

ΚΕΦ. δʹ.

1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
καὶ κατεπάσατο σποδόν, καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ Αἴρεται
ἔθνος μηδὲν ἠδικηκός. 2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς
πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ
ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ
σποδόν. 3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ
γράμματα κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα
τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν
ἑαυτοῖς. 4 Καὶ εἰσῆλθον αἱ ἅβραι καὶ οἱ
εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν
αὐτῇ· καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός,
καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ
ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη.

* Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστι τὸ ἀντίγραφον τόδε· Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει. Πολλῶν ἐπάρξας ἐθνῶν καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθην, μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος ἐπιεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διὰ παντὸς καταστῆσαι βίους, τήν τε βασιλείαν ἥμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος ἀνανεώσασθαί τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. Πυθομένου δέ μου τῶν συμβούλων πῶς ἂν ἀχθείη τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνῃ παρ' ἡμῖν διενέγκας καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαραλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος καὶ δεύτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπενηνεγμένος Ἀμὰν ἐπέδειξεν ἡμῖν, ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμίχθαι δυσμενῆ λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τά τε τῶν βασιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν. Διειληφότες οὖν τόδε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διὰ παντὸς ἀνθρώπῳ κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χείριστα συντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν· προστετάχαμεν οὖν τοὺς σημαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμὰν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν, πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὁλοριζὶ ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φειδοῦς τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅπως οἱ πάλαι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ᾅδην κατελθόντες εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα.

8 Dixitque Aman regi Assuero: Est populus
per omnes provincias regni tui dispersus, et a
se mutuo separatus, novis utens legibus et
cæremoniis, insuper et regis scita contemnens.
Et optime nosti quod non expediat regno tuo,
ut insolescat per licentiam; 9 Si tibi placet,
decerne ut pereat, et decem millia talentorum
appendam arcariis gazæ tuæ. 10 Tulit ergo
rex annulum, quo utebatur, de manu sua, et
dedit eum Aman filio Amadathi de progenie
Agag, hosti Judæorum, 11 Dixitque ad
eum: Argentum, quod tu polliceris, tuum sit;
de populo age quod tibi placet. 12 Vocatique
sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertia-
decima die ejusdem mensis: et scriptum est,
ut jusserat Aman, ad omnes satrapas regis, et
judices provinciarum, diversarumque gentium,
ut quæque gens legere poterat, et audire pro
varietate linguarum, ex nomine regis Assueri:
et litteræ signatæ ipsius annulo, 13 Missæ
sunt per cursores regis ad universas pro-
vincias, ut occiderent atque delerent omnes
Judæos, a puero usque ad senem, parvulos et
mulieres, uno die, hoc est, tertiodecimo mensis
duodecimi, qui vocatur Adar, et bona eorum
diriperent. 14 Summa autem epistolarum
hæc fuit, ut omnes provinciæ scirent, et
pararent se ad prædictam diem. 15 Festina-
bant cursores, qui missi erant, regis imperium
explere. Statimque in Susan pependit
edictum, rege et Aman celebrante convivium,
et cunctis Judæis, qui in urbe erant, flentibus.

CAPUT IV.

1 Quæ cum audisset Mardochæus, scidit
vestimenta sua, et indutus est sacco, spargens
cinerem capiti: et in platea mediæ civitatis
voce magna clamabat, ostendens amaritudinem
animi sui, 2 Et hoc ejulatu usque ad fores
palatii gradiens. Non enim erat licitum
indutum sacco aulam regis intrare. 3 In
omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis,
ad quæ crudele regis dogma pervenerat,
planctus ingens erat apud Judæos, jeju-
nium, ululatus, et fletus, sacco et cinere
multis pro strato utentibus. 4 Ingressæ
autem sunt puellæ Esther et eunuchi,
nuntiaveruntque ei. Quod audiens con-
sternata est: et vestem misit, ut ablato
sacco induerent eum: quam accipere noluit.

5 וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ עַל־מָרְדֳּכָי
לָדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה׃ 6 וַיֵּצֵא הֲתָךְ
אֶל־מָרְדֳּכָי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי
שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיַּגֶּד־לוֹ מָרְדֳּכַי אֵת כָּל־
אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת ׀ פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
אָמַר הָמָן לִשְׁקוֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִיִּים
לְאַבְּדָם׃ 8 וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־
נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת
אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
מִלְּפָנָיו עַל־עַמָּהּ׃ 9 וַיָּבוֹא הֲתָךְ וַיַּגֵּד
לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃ 10 וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 11 כָּל־
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים
אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־
יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר
יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה
וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה
שְׁלוֹשִׁים יוֹם׃ 12 וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת
דִּבְרֵי אֶסְתֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב
אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט
בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ 14 כִּי אִם־
הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח
וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר
וְאַתְּ וּבֵית־אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־
לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 16 לֵךְ כְּנוֹס
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ
עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים לַיְלָה וָיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם
כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת
וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי׃ 17 וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי
וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃

פרשה ה׃

1 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר
מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית
נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃

5 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν
εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρειστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε
μαθεῖν αὔτη παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές,
[6 Ἐπὶ τὴν πλατεῖαν πρὸς τὰ βασίλεια.]
7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονὸς
καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμὰν τῷ
βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα
ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους. 8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον
τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς
ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἐσθήρ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν
βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μνη-
σθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν
χειρί μου, διότι Ἀμὰν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ
ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν
Κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ῥῦσαι
ἡμᾶς ἐκ θανάτου. 9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος
ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.
10 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι
πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν 11 Ὅτι τὰ ἔθνη
πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ἢ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ
σωτηρία· πλὴν ᾧ ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν
ῥάβδον, οὗτος σωθήσεται· κἀγὼ οὐ κέκλημαι
εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι
τριάκοντα. 12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρ-
δοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ. 13 Καὶ
εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι καὶ
εἰπὸν αὐτῇ Ἐσθήρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ
μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους·
14 Ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ,
ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίος.
Σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε·
καὶ τίς εἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;
15 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθὴρ τὸν ἥκοντα πρὸς
αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα 16 Βαδίσας
ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ
νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε
ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν· κἀγὼ δὲ καὶ
αἱ ἅβραι μου ἀσιτήσομεν· καὶ τότε εἰσελεύσομαι
πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ
ἀπολέσθαι με δέῃ. 17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος
ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθήρ·*

ΚΕΦ. ε'.

[1 ΚΑΙ ἐγένετο, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἐνεδύσατο ἡ Ἐσθὴρ βασιλικοῖς, καὶ ἔστη ἐν αὐλῇ
τοῦ οἴκου βασιλέως τῇ ἐσωτέρᾳ ἐξεναντίας τῆς
βασιλικῆς τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάθετο
ἐν θρόνῳ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐν τῷ
οἴκῳ βασιλικῷ ἐξεναντίας τῆς θυρας τοῦ οἴκου.

* Καὶ ἐδεήθη Κυρίου, μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἶπε Κύριε Κύριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, καὶ Κύριος εἶ πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάξεταί σοι τῷ Κυρίῳ· σὺ πάντα γινώσκεις, σὺ οἶδας Κύριε ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερηφανείᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν, ὅτι ηὐδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης θεοῦ· καὶ οὐ προσκυνήσω οὐδένα πλὴν σοῦ τοῦ Κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανείᾳ. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ θεὸς Ἀβραάμ, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθορὰν καὶ ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου· μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου καὶ ἱλάσθητι τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνῶμέν σου τὸ ὄνομα, Κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς στόμα αἰνούντων σε, Κύριε. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. Καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν ἀγῶνι θανάτου κατειλημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων σποδοῦ καὶ κοπριῶν ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα, καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἔπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς· καὶ ἐδεῖτο Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Κύριέ μου, βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος, βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ, ὅτι

5 Accitoque Athach eunucho, quem rex
ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad
Mardochæum, et disceret ab eo cur hoc
faceret. 6 Egressusque Athach, ivit ad
Mardochæum stantem in platea civitatis,
ante ostium palatii: 7 Qui indicavit ei
omnia quæ acciderant, quomodo Aman pro-
misisset, ut in thesauros regis pro Judæorum
nece inferret argentum; 8 Exemplar quoque
edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut
reginæ ostenderet, et moneret eam, ut intraret
ad regem, et deprecaretur eum pro populo
suo. 9 Regressus Athach, nuntiavit Esther
omnia quæ Mardochæus dixerat. 10 Quæ
respondit ei, et jussit ut diceret Mardochæo:
11 Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub
ditione ejus sunt, norunt provinciæ, quod sive
vir, sive mulier, non vocatus, interius atrium
regis intraverit, absque ulla cunctatione
statim interficiatur: nisi forte rex auream
virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ,
atque ita possit vivere. Ego igitur quomodo
ad regem intrare potero, quæ triginta jam
diebus non sum vocata ad eum? 12 Quod
cum audisset Mardochæus, 13 Rursum
mandavit Esther, dicens: Ne putes quod
animam tuam tantum liberes, quia in domo
regis es præ cunctis Judæis: 14 Si enim
nunc silueris, per aliam occasionem libera-
buntur Judæi: et tu, et domus patris tui,
peribitis. Et quis novit, utrum idcirco ad
regnum veneris, ut in tali tempore parareris?
15 Rursumque Esther hæc Mardochæo verba
mandavit: 16 Vade et congrega omnes
Judæos, quos in Susan repereris, et orate pro
me. Non comedatis, et non bibatis tribus
diebus, et tribus noctibus: et ego cum
ancillis meis similiter jejunabo, et tunc
ingrediar ad regem, contra legem faciens,
non vocata, tradensque me morti et periculo.
17 Ivit itaque Mardochæus, et fecit omnia,
quæ ei Esther præceperat.

CAPUT V.

1 Die autem tertio induta est Esther re-
galibus vestimentis, et stetit in atrio domus
regiæ, quod erat interius, contra basili-
cam regis: at ille sedebat super solium suum
in consistorio palatii contra ostium domus.

2 וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ
הַשַּׁרְבִיט׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְיִנָּתֵן לָךְ׃ 4 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת
אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃ 6 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ
וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת
וְתֵעָשׂ׃ 7 וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי
וּבַקָּשָׁתִי׃ 8 אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־שְׁאֵלָתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר
אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיֵּצֵא הָמָן
בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת
הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־
קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי
חֵמָה׃ 10 וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃
11 וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עָשְׁרוֹ
וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
וְאֵת אֲשֶׁר נִשְּׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־הֵבִיאָה
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה
אֲשֶׁר־עָשָׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמָחָר
אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְכָל־זֶה
אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה
אֶת־מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
14 וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֹהֲבָיו
יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר ׀
אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו
וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב
הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃

2 Ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν ἱσταμένην ἐν τῇ αὐλῇ, εὗρεν δὲ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐκτείνας ὁ βασιλεὺς τῇ Ἐσθὴρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσῆν τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσῆλθεν ἡ Ἐσθὴρ καὶ ἥψατο τῆς ἄκρας τῆς ῥάβδου.] 3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Τί θέλεις, Ἐσθήρ; καὶ τί σού ἐστι τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι. 4 Εἶπε δὲ Ἐσθήρ Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σήμερον. 5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Κατασπεύσατε Ἀμὰν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἐσθήρ· καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Ἐσθήρ. 6 Ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Τί ἐστιν, βασίλισσα Ἐσθήρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς. 7 Καὶ εἶπε Τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμα· 8 Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἔτι τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά. 9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρὴς εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα. 10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσε τοὺς φίλους καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 11 Καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας. 12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν Οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἢ ἐμέ, καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι. 13 Καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. 14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι Κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πεντήκοντα, ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου. Καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον.

κίνδυνός μου ἐν χειρί μου. Ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι σύ, Κύριε, ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας· καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Δίκαιος εἶ, Κύριε· καὶ νῦν οὐχ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἐξᾶραι ὁρισμὸν στόματός σου καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστηρίου σου, καὶ ἀνοῖξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων καὶ θαυμασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα. Μὴ παραδῷς, Κύριε, τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὖσι, καὶ μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον. Μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θάρσυνον, βασιλεῦ τῶν θεῶν καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν· δὸς λόγον εὔρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος, καὶ μετάθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμονοούντων αὐτῷ· ἡμᾶς δὲ ῥῦσαι ἐν χειρί σου, καὶ βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σέ, Κύριε. Πάντων γνῶσιν ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπεριτμήτων καὶ παντὸς ἀλλοτρίου. Σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανείας μου ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τράπεζαν Ἀμάν, καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν· καὶ οὐκ ηὐφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν πλὴν ἐπὶ σοί, Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ. Ὁ θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥῦσαί με ἐκ τοῦ φόβου μου.

V.

* ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς· καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανής, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας, καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς· καὶ αὐτὴ

2 Cumque vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis ejus, et extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ ejus. 3 Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. 4 At illa respondit: Si regi placet, obsecro ut venias ad me hodie, et Aman tecum, ad convivium quod paravi. 5 Statimque rex, Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat voluntati. Venerunt itaque rex et Aman ad convivium, quod eis regina paraverat. 6 Dixitque ei rex, postquam vinum biberat abundanter: Quid petis ut detur tibi? et pro qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. 7 Cui respondit Esther: Petitio mea, et preces sunt istæ: 8 Si inveni in conspectu regis gratiam, et si regi placet, ut det mihi quod postulo, et meam impleat petitionem: veniat rex et Aman ad convivium quod paravi eis, et cras aperiam regi voluntatem meam. 9 Egressus est itaque illo die Aman lætus et alacer. Cumque vidisset Mardochæum sedentem ante fores palatii, et non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: 10 Et dissimulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos, et Zares uxorem suam: 11 Et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum, filiorumque turbam, et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset. 12 Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. 13 Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardochæum Judæum sedentem ante fores regias. 14 Responderuntque ei, Zares uxor ejus, et ceteri amici: Jube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, et dic mane regi ut appendatur super eam Mardochæus, et sic ibis cum rege lætus ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit excelsam parari crucem.

פרשה ו :

1 בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי
הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
2 וַיִּמָּצֵא כָתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל־
בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי
הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשָׂה
יְקָר וּגְדוּלָּה לְמָרְדֳּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא־נַעֲשָׂה עִמּוֹ דָּבָר׃
4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר
בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ
לִתְלוֹת אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין
לוֹ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה
הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא׃
6 וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת
בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר
הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת
יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי׃ 7 וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ 8 יָבִיאוּ
לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס
אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר
מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ׃ 9 וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס
עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפַּרְתְּמִים
וְהִלְבִּשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֻהוּ עַל־הַסּוּס בִּרְחוֹב הָעִיר
וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהָמָן מַהֵר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אַל־תַּפֵּל דָּבָר מִכֹּל
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 11 וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־
הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מָרְדֳּכָי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בִּרְחוֹב
הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ 12 וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי
אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ
אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ׃ 13 וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ
אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֹהֲבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע
הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל
לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו׃

ΚΕΦ. ς'.

1 Ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ
βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ
αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν
ἀναγινώσκειν αὐτῷ. 2 Εὗρε δὲ τὰ γράμματα τὰ
γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ
βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν
τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς
χεῖρας Ἀρταξέρξῃ. 3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Τίνα
δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ
εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Οὐκ ἐποίησας
αὐτῷ οὐδέν. 4 Ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα
περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμὰν ἐν τῇ
αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ
Ἀμὰν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν
Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἡτοίμασε. 5 Καὶ
εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ἰδοὺ Ἀμὰν ἕστη-
κεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Καλέσατε
αὐτόν. 6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν Τί ποιήσω
τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν
ἑαυτῷ Ἀμάν Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ
ἐμέ; 7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἄνθρωπον ὃν
ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι, 8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ
παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ
βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασι-
λεὺς ἐπιβαίνει, 9 Καὶ δότω ἑνὶ τῶν φίλων τοῦ
βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρω-
πον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν
ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ
ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει. 10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἀμάν Καλῶς ἐλάλησας· οὕτως ποίησον τῷ
Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ
αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας.
11 Ἔλαβε δὲ Ἀμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον,
καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως καὶ ἐκήρυσσε λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ
ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι. 12 Ἐπέ-
στρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμὰν
δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.
13 Καὶ διηγήσατο Ἀμὰν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ
Ζωσάρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις· καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή Εἰ ἐκ
γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἦρξαι ταπεινοῦσθαι
ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ
αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ.

ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἱλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. Καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα. Καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψεν· καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει, καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἅβρας τῆς προπορευομένης. Καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραΰτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μέχρις οὗ κατέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί ἐστιν, Ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστίν· πρόσελθε. Καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπε Λάλησόν μοι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἶδόν σε, κύριε, ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου· ὅτι θαυμαστὸς εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν. Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτήν.

CAPUT VI.

1 Noctem illam duxit rex insomnem, jus-
sitque sibi afferri historias et annales priorum
temporum. Quæ cum illo presente legerentur,
2 Ventum est ad illum locum ubi scriptum
erat, quomodo nuntiasset Mardochæus insi-
dias Bagathan et Thares eunuchorum, regem
Assuerum jugulare cupientium. 3 Quod cum
audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris
ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixe-
runt ei servi illius ac ministri: Nihil omnino
mercedis accepit. 4 Statimque rex, Quis est,
inquit, in atrio? Aman quippe interius
atrium domus regiæ intraverat, ut suggereret
regi, et juberet Mardochæum affigi patibulo,
quod ei fuerat præparatum. 5 Responderunt
pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex:
Ingrediatur. 6 Cumque esset ingressus, ait
illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare
desiderat? Cogitans autem in corde suo
Aman, et reputans quod nullum alium rex,
nisi se, vellet honorare, 7 Respondit: Homo,
quem rex honorare cupit, 8 Debet indui
vestibus regiis, et imponi super equum, qui de
sella regis est, et accipere regium diadema
super caput suum, 9 Et primus de regiis
principibus ac tyrannis teneat equum ejus, et
per plateam civitatis incedens clamet, et dicat:
Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex
honorare. 10 Dixitque ei rex: Festina, et
sumpta stola et equo, fac, ut locutus es, Mar-
dochæo Judæo, qui sedet ante fores palatii.
Cave ne quidquam de his, quæ locutus es,
prætermittas. 11 Tulit itaque Aman stolam
et equum, indutumque Mardochæum in platea
civitatis, et impositum equo præcedebat, atque
clamabat: Hoc honore condignus est, quem-
cumque rex voluerit honorare. 12 Rever-
susque est Mardochæus ad januam palatii: et
Aman festinavit ire in domum suam, lugens
et operto capite: 13 Narravitque Zares uxori
suæ, et amicis, omnia quæ evenissent sibi. Cui
responderunt sapientes, quos habebat in con-
silio, et uxor ejus: Si de semine Judæorum est
Mardochæus, ante quem cadere cœpisti, non
poteris ei resistere, sed cades in conspectu ejus.

14 עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
הִגִּיעוּ וַיַּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הָמָן אֶל־
הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃

פרשה ז׃

1 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ
עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ 3 וַתַּעַן אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמַר אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן־לִי נַפְשִׁי
בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי׃ 4 כִּי נִמְכַּרְנוּ
אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ
לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי כִּי
אֵין הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ׃
5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־
מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ 6 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה וְהָמָן
נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה׃ 7 וְהַמֶּלֶךְ
קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת
הַבִּיתָן וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ
מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו
הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת
הַבִּיתָן אֶל־בֵּית ׀ מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהָמָן נֹפֵל
עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי
בַּבָּיִת הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן
חָפוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הָעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה
הָמָן לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ
עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּלֻהוּ עָלָיו׃ 10 וַיִּתְלוּ אֶת־
הָמָן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת
הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה׃

פרשה ח׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמָן צֹרֵר
הַיְּהוּדִיִּים וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָהּ׃

14 Ἔτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἐσθήρ.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΕΙΣΗΛΘΕ δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν συμπιεῖν
τῇ βασιλίσσῃ. 2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ Τί ἐστιν, Ἐσθὴρ βασίλισσα, καὶ τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμά σου; καὶ ἔστω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας
μου. 3 Καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου.
4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς
τοῦ βασιλέως. 5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Τίς οὗτος
ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο; 6 Εἶπε
δὲ Ἐσθὴρ Ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμὰν ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμὰν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
τῆς βασιλίσσης. 7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμὰν παρῃτεῖτο τὴν βασίλισσαν, ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς
ὄντα. 8 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου, Ἀμὰν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμὰν δὲ ἀκούσας
διετράπη τῷ προσώπῳ. 9 Εἶπε δὲ Βουγαθὰν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Ἀμὰν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὤρθωται ἐν τοῖς Ἀμὰν ξύλον πηχῶν πεντήκοντα. Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοιμάσθη Μαρδοχαίῳ. Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

ΚΕΦ. η.

1 ΚΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθὴρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμὰν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθὴρ ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ.

14 Adhuc illis loquentibus, venerunt eunuchi regis, et cito eum ad convivium, quod regina paraverat, pergere compulerunt.

CAPUT VII.

1 INTRAVIT itaque rex et Aman, ut biberent
cum regina. 2 Dixitque ei rex etiam secunda die, postquam vino incaluerat: Quæ est petitio tua Esther ut detur tibi? et quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris,
impetrabis. 3 Ad quem illa respondit: Si inveni gratiam in oculis tuis o rex, et si tibi placet, dona mihi animam meam, pro qua rogo, et populum meum, pro quo obsecro.
4 Traditi enim sumus ego et populus meus, ut conteramur, jugulemur, et pereamus. Atque utinam in servos et famulas venderemur: esset tolerabile malum, et gemens tacerem; nunc autem hostis noster est, cujus crudelitas
redundat in regem. 5 Respondensque rex Assuerus ait: Quis est iste, et cujus potentiæ,
ut hæc audeat facere? 6 Dixitque Esther: Hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis ac reginæ ferre non sustinens.
7 Rex autem iratus surrexit, et de loco convivii intravit in hortum arboribus consitum. Aman quoque surrexit ut rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim a rege
sibi paratum malum. 8 Qui cum reversus esset de horto nemoribus consito, et intrasset convivii locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo jacebat Esther, et ait: Etiam reginam vult opprimere, me præsente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, et statim operuerunt faciem ejus.
9 Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis: En lignum, quod paraverat Mardochæo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo.
10 Suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardochæo: et regis ira quievit.

CAPUT VIII.

1 DIE illo dedit rex Assuerus Esther reginæ domum Aman adversarii Judæorum, et Mardochæus ingressus est ante faciem regis. Confessa est enim ei Esther quod esset patruus suus

2 וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר
מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר
אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ 3 וַתּוֹסֶף
אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי
רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־
רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר
חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃ 4 וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר אֵת שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר
וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַתֹּאמֶר אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר
הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו
יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן
בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד
אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ׃
6 כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר־
יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי
בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ 7 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵית־הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר
וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח
יָדוֹ בַּיְּהוּדִיִּים׃ 8 וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־
הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
וְחִתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־
נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחְתּוֹם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ 9 וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי־הַמֶּלֶךְ
בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ
סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־
אֲשֶׁר־צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֶל
הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים־וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ
וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם
וְכִלְשׁוֹנָם׃ 10 וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי
הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים׃
11 אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀ אֲשֶׁר
בְּכָל־עִיר וָעִיר לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם
לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל
עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים
וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ 12 בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־
מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃

2 Ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφεί-
λατο Ἀμὰν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ
κατέστησεν Ἐσθὴρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν
Ἀμάν. 3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα,
καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἠξίου
ἀφελεῖν τὴν Ἀμὰν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
Ἰουδαίοις. 4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν
ῥάβδον τὴν χρυσῆν· ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθὴρ παρε-
στηκέναι τῷ βασιλεῖ. 5 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ Εἰ δοκεῖ
σοι καὶ εὗρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ
γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γρα-
φέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἵ εἰσιν ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. 6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν
κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου; 7 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
Ἀμὰν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν
ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς
Ἰουδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς; 8 Γράψατε καὶ ὑμεῖς
ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγί-
σατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ
βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ
μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν. 9 Ἐκλήθησαν
δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὅς ἐστι
Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ
ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονό-
μοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς
Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ
σατράπαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν
αὐτῶν λέξιν. 10 Ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως
καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέ-
στειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων, 11 Ὡς
ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν
ἐν πάσῃ πόλει, βοηθῆσαί τε αὐτοῖς καὶ
χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ τοῖς
ἀντικειμένοις αὐτῶν ὡς βούλονται, 12 Ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ
τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

2 Tulitque rex annulum, quem ab Aman
recipi jusserat, et tradidit Mardochæo. Es-
ther autem constituit Mardochæum super
domum suam. 3 Nec his contenta, procidit
ad pedes regis, flevitque, et locuta ad eum
oravit, ut malitiam Aman Agagitæ, et
machinationes ejus pessimas, quas excogita-
verat contra Judæos, juberet irritas fieri.
4 At ille ex more sceptrum aureum protendit
manu, quo signum clementiæ monstrabatur:
illaque consurgens stetit ante eum, 5 Et ait:
Si placet regi, et si inveni gratiam in oculis
ejus, et deprecatio mea non ei videtur esse
contraria, obsecro, ut novis epistolis, veteres
Aman litteræ, insidiatoris et hostis Judæorum,
quibus eos in cunctis regis provinciis perire
præceperat, corrigantur. 6 Quomodo enim
potero sustinere necem et interfectionem
populi mei? 7 Responditque rex Assuerus
Esther reginæ, et Mardochæo Judæo: Domum
Aman concessi Esther, et ipsum jussi affigi
cruci, quia ausus est manum mittere in Judæos.
8 Scribite ergo Judæis, sicut vobis placet,
regis nomine, signantes litteras annulo meo.
Hæc enim consuetudo erat, ut epistolis, quæ
ex regis nomine mittebantur, et illius annulo
signatæ erant, nemo auderet contradicere.
9 Accitisque scribis et librariis regis (erat
autem tempus tertii mensis, qui appellatur
Siban) vigesima et tertia die illius, scriptæ
sunt epistolæ, ut Mardochæus voluerat, ad
Judæos, et ad principes, procuratoresque
et judices, qui centum viginti septem pro-
vinciis ab India usque ad Æthiopiam, præsi-
debant; provinciæ atque provinciæ, populo
et populo, juxta linguas et litteras suas,
et Judæis, prout legere poterant, et audire.
10 Ipsæque epistolæ, quæ regis nomine mitte-
bantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, et missæ
per veredarios: qui per omnes provincias
discurrentes, veteres litteras novis nuntiis
prævenirent. 11 Quibus imperavit rex, ut
convenirent Judæos per singulas civitates,
et in unum præciperent congregari, ut starent
pro animabus suis, et omnes inimicos suos,
cum conjugibus ac liberis et universis
domibus, interficerent atque delerent, et
spolia eorum diriperent. 12 Et constituta
est per omnes provincias una ultionis dies,
id est, tertiadecima mensis duodecimi Adar.

13 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה
וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת
הַיְּהוּדִיִּים עֲתוֹדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם
מֵאֹיְבֵיהֶם׃ 14 הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים וּדְחוּפִים
בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה׃ 15 וּמָרְדֳּכַי יָצָא ׀ מִלִּפְנֵי
הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר
וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן
וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃ 16 לַיְּהוּדִים
הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן וִיקָר׃ 17 וּבְכָל־
מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם
אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה
וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים
מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׃

פרשה ט׃

1 וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר
בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ
אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלוֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ הוּא
אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃
2 נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי
רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בִּפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל
פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ 3 וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְּׂאִים אֶת־הַיְּהוּדִים כִּי־
נָפַל פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ 4 כִּי־גָדוֹל
מָרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־
הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל׃
5 וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מַכַּת־חֶרֶב
וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם׃
6 וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ 7 וְאֵת ׀ פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת ׀
דַּלְפוֹן וְאֵת ׀ אַסְפָּתָא׃ 8 וְאֵת ׀ פּוֹרָתָא וְאֵת ׀
אֲדַלְיָא וְאֵת ׀ אֲרִידָתָא׃ 9 וְאֵת ׀ פַּרְמַשְׁתָּא
וְאֵת ׀ אֲרִיסַי וְאֵת ׀ אֲרִדַי וְאֵת ׀ וַיְזָתָא׃
10 עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר
הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃

13 Ὧν ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπο-
γεγραμμένα.* [Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτεθείσθω
ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους δὲ
εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν
ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.]
14 Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ
πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις. 15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος
ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ
στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον
πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.
16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη
17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ
πρόσταγμα, οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα· χαρὰ καὶ
εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη·
καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμνοντο καὶ Ἰου-
δάϊζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦ. θʹ.

1 ἘΝ γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, παρῆν τὰ γράμματα
τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. 2 Ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις·
οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς. 3 Οἱ
γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ
οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους·
ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

* * * *

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι
ἄνδρας πεντακοσίους, 7 Τόν τε Φαρσαννὲς
καὶ Δελφὼν καὶ Φασγὰ 8 Καὶ Φαραδαθὰ
καὶ Βαρεὰ καὶ Σαρβακὰ 9 Καὶ Μαρμασιμὰ
καὶ Ῥουφαῖον καὶ Ἀρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον,
10 Τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαίου
τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν

* Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι χαίρειν. Πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μεῖζον ἐφρόνησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τόν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι· καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπτεύοντος ἀεὶ θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύξεσθαι δίκην. Πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθῴων καταστήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις, τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην. Σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιοτέρων ὡς παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι, καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρας ἀπαντήσεως. Ὡς γὰρ Ἀμὰν Ἀμαδάθου Μακεδὼν ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκὼς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν ἔτυχεν ἧς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. Οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος, τόν τε ἡμέτερον σωτῆρα καὶ διὰ παντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἐσθὴρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν· διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾠήθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετάξαι. Ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμὸν Ἰουδαίους εὑρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει. Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμὰν Ἀμαδάθου ἀποσταλεῖσι γράμμασι, διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος θεοῦ διὰ τάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παῤῥησίας, ἐᾶν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις. καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ

13 Summaque epistolæ hæc fuit, ut in
omnibus terris ac populis, qui regis Assueri
subjacebant imperio, notum fieret, paratos
esse Judæos ad capiendam vindictam de
hostibus suis. 14 Egressique sunt veredarii
celeres nuncia perferentes, et edictum regis
pependit in Susan. 15 Mardochæus autem,
de palatio, et de conspectu regis egrediens,
fulgebat vestibus regiis, hyacinthinis videlicet
et aereis, coronam auream portans in capite,
et amictus serico pallio atque purpureo.
Omnisque civitas exultavit, atque lætata
est. 16 Judæis autem nova lux oriri visa
est, gaudium, honor, et tripudium. 17 Apud
omnes populos, urbes, atque provincias, quo-
cumque regis jussa veniebant, mira exultatio,
epulæ, atque convivia, et festus dies: in
tantum ut plures alterius gentis et sectæ,
eorum religioni et cæremoniis jungerentur.
Grandis enim cunctos judaici nominis terror
invaserat.

CAPUT IX.

1 Igitur duodecimi mensis, quem Adar
vocari ante jam diximus, tertiadecima die,
quando cunctis Judæis interfectio parabatur,
et hostes eorum inhiabant sanguini, versa
vice Judæi superiores esse cœperunt, et se de
adversariis vindicare. 2 Congregatique sunt
per singulas civitates, oppida, et loca, ut
extenderent manum contra inimicos et per-
secutores suos. Nullusque ausus est resistere,
eo quod omnes populos magnitudinis eorum
formido penetrarat. 3 Nam et provinciarum
judices, et duces, et procuratores, omnisque
dignitas quæ singulis locis ac operibus præ-
erat, extollebant Judæos timore Mardochæi:
4 Quem principem esse palatii, et plurimum
posse cognoverant: fama quoque nominis
ejus crescebat quotidie, et per cunctorum ora
volitabat. 5 Itaque percusserunt Judæi
inimicos suos plaga magna, et occiderunt eos,
reddentes eis quod sibi paraverant facere:
6 In tantum ut etiam in Susan quingentos
viros interficerent, extra decem filios Aman
Agagitæ hostis Judæorum: quorum ista sunt
nomina: 7 Pharsandatha, et Delphon, et
Esphatha, 8 Et Phoratha, et Adalia, et
Aridatha, 9 Et Phermesta, et Arisai, et Aridai,
et Jezatha. 10 Quos cum occidissent, prædas
de substantiis eorum tangere noluerunt.

אסתר ט

11 בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ
הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
מֶה עָשׂוּ וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־
בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ׃ 13 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן יִתְלוּ עַל־הָעֵץ׃ 14 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשָׁן
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תָּלוּ׃ 15 וַיִּקָּהֲלוּ
הַיְּהוּדִיים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃
16 וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
נִקְהֲלוּ ׀ וְעָמֹד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם
וְהָרוֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף
וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ 17 בְּיוֹם־
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃
18 וְהַיְּהוּדִיים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃
19 עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרָוזִים הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם
טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ 20 וַיִּכְתֹּב
מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים׃ 21 לְקַיֵּם
עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ 22 כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחוּ
בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם
טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה
וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת
לָאֶבְיוֹנִים׃ 23 וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלּוּ
לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃

ΕΣΘΗΡ, θ'.

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῷ
βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις. 12 Εἶπε
δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ
τῇ περιχώρῳ πῶς οἴει ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς
ἔτι καὶ ἔσται σοι; 13 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ τῷ
βασιλεῖ Δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως
τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.
14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς
Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν
κρεμάσαι. 15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν
Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδὰρ καὶ
ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρπα-
σαν. 16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ
βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ
ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ
αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν. 17 Καὶ ἀνεπαύ-
σαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός,
καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς
καὶ εὐφροσύνης. 18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ
πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ
ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην
μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 19 Διὰ τοῦτο οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω
ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Ἀδὰρ ἡμέραν
ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας
ἕκαστος τῷ πλησίον. 20 Ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος
τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπέστειλε
τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασι-
λείᾳ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, 21 Στῆσαι τὰς
ἡμέρας ταύτας ἀγαθάς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσ-
καιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Ἀδάρ·
22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ
Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα
ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὅς ἦν Ἀδάρ, ἀπὸ πένθους
εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν,
ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφρο-
σύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις
καὶ τοῖς πτωχοῖς. 23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ
Ἰουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,

δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην. Καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ᾖ ἡμῖν καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας. Πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κατασταθήσεται. Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

ESTHER IX.

11 Statimque numerus eorum, qui occisi
erant in Susan, ad regem relatus est. 12 Qui
dixit reginæ: In urbe Susan interfecerunt
Judæi quingentos viros, et alios decem filios
Aman: quantam putas eos exercere cædem
in universis provinciis? Quid ultra postulas,
et quid vis ut fieri jubeam? 13 Cui illa
respondit: Si regi placet, detur potestas
Judæis, ut sicut fecerunt hodie in Susan, sic
et cras faciant, et decem filii Aman in pati-
bulis suspendantur. 14 Præcepitque rex ut
ita fieret. Statimque in Susan pependit
edictum, et decem filii Aman suspensi sunt.
15 Congregatis Judæis quartadecima die
mensis Adar, interfecti sunt in Susan trecenti
viri: nec eorum ab illis direpta substantia
est. 16 Sed et per omnes provincias, quæ
ditioni regis subjacebant, pro animabus suis
steterunt Judæi, interfectis hostibus ac per-
secutoribus suis: in tantum ut septuaginta
quinque millia occisorum implerentur, et
nullus de substantiis eorum quidquam con-
tingeret. 17 Dies autem tertiusdecimus
mensis Adar, primus apud omnes inter-
fectionis fuit, et quartadecima die cædere
desierunt. Quem constituerunt esse solem-
nem, ut in eo omni tempore deinceps vacarent
epulis, gaudio atque conviviis. 18 At hi qui
in urbe Susan cædem exercuerant, tertiodecimo
et quartodecimo die ejusdem mensis in cæde
versati sunt: quintodecimo autem die percu-
tere desierunt. Et idcirco eumdem diem
constituerunt solemnem epularum atque
lætitiæ. 19 Hi vero Judæi, qui in oppidis
non muratis ac villis morabantur, quartum-
decimum diem mensis Adar conviviorum et
gaudii decreverunt, ita ut exsultent in eo, et
mittant sibi mutuo partes epularum et cibo-
rum. 20 Scripsit itaque Mardochæus omnia
hæc, et litteris comprehensa misit ad Judæos,
qui in omnibus regis provinciis morabantur,
tam in vicino positis, quam procul, 21 Ut
quartamdecimam et quintamdecimam diem
mensis Adar pro festis susciperent, et rever-
tente semper anno solemni celebrarent honore:
22 Quia in ipsis diebus se ulti sunt Judæi de
inimicis suis, et luctus atque tristitia in
hilaritatem gaudiumque conversa sunt, es-
sentque dies isti epularum atque lætitiæ, et
mitterent sibi invicem ciborum partes, et
pauperibus munuscula largirentur. 23 Sus-
ceperuntque Judæi in solemnem ritum cuncta
quæ eo tempore facere cœperant, et quæ
Mardochæus litteris facienda mandaverat.

24 כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר
כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם
וְהִפִּל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם׃
25 וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר
יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־
הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו
עַל־הָעֵץ׃ 26 עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה
פוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דִּבְרֵי
הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה
הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ 27 קִיְּמוּ וְקִבְּלֻ הַיְּהוּדִים
עֲלֵיהֶם ׀ וְעַל־זַרְעָם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים
עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה
וְשָׁנָה׃ 28 וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה
וּמְדִינָה וְעִיר וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא־
יָסוּף מִזַּרְעָם׃ 29 וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפֻּרִים
הַזֹּאת הַשֵּׁנִית׃ 30 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־
כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
מְדִינָה מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם
וֶאֱמֶת׃ 31 לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה
בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ
עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת
וְזַעֲקָתָם׃ 32 וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי
הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר׃

פרשה י׃

1 וַיָּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֵשׁ ׀ מַס עַל־הָאָרֶץ
וְאִיֵּי הַיָּם׃ 2 וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ
וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃ 3 כִּי ׀ מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים
וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר
שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ׃

24 Πῶς Ἀμὰν Ἀμαδάθου ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει
αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι
αὐτούς, 25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα
λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπε-
χείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ ἐπ'
αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ. 26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται
Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν
καλοῦνται Φρουραί, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς
ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα καὶ ὅσα
αὐτοῖς ἐγένετο, 27 Καὶ ἔστησεν· καὶ προσεδέ-
χοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν,
οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται. Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται
μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ
γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν.
28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραὶ ἀχθήσον-
ται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν. 29 Καὶ
ἔγραψεν Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμινα-
δὰβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν
τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραί.

* * * *

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα
ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες
κατὰ τῆς ὑγιείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.
32 Καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

ΚΕΦ. ι'.

1 ἜΓΡΑΨΕ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν
τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης· 2 Καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ
βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον.
3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρτα-
ξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξα-
σμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος διηγεῖτο
τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

* Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος Παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα. Ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων, οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος, ἡ μικρὰ πηγὴ ἣ ἐγένετο ποταμός, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολύ. Ἐσθήρ ἐστιν ὁ ποταμός, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησε βασίλισσαν· οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγώ εἰμι καὶ Ἀμάν· τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων· τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμόν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν θεὸν καὶ σωθέντες. Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τοῦτο ἐποίησε κλήρους δύο, ἕνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἦλθον οἱ δύο κλῆροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ Ἀδὰρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ κατὰ γενεὰν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ. Ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

24 Aman enim, filius Amadathi stirpis Agag,
hostis et adversarius Judæorum, cogitavit
contra eos malum, ut occideret illos, atque
deleret: et misit phur, quod nostra lingua
vertitur in sortem. 25 Et postea ingressa
est Esther ad regem, obsecrans ut conatus
ejus, litteris regis irriti fierent: et malum,
quod contra Judæos cogitaverat, reverteretur
in caput ejus. Denique et ipsum et filios
ejus affixerunt cruci, 26 Atque ex illo
tempore dies isti appellati sunt phurim, id
est, sortium: eo quod phur, id est, sors, in
urnam missa fuerint. Et cuncta quæ gesta
sunt, epistolæ, id est, libri hujus, volumine
continentur; 27 Quæque sustinuerunt, et
quæ deinceps immutata sunt, susceperunt
Judæi super se et semen suum, et super
cunctos, qui religioni eorum voluerunt copu-
lari, ut nulli liceat duos hos dies absque
solemnitate transigere: quos scriptura tes-
tatur, et certa expetunt tempora, annis sibi
jugiter succedentibus. 28 Isti sunt dies,
quos nulla unquam delebit oblivio: et per
singulas generationes cunctæ in toto orbe
provinciæ celebrabunt: nec est ulla civitas,
in qua dies phurim, id est, sortium, non
observentur a Judæis, et ab eorum progenie,
quæ his cæremoniis obligata est. 29 Scripse-
runtque Esther regina filia Abihail et
Mardochæus Judæus, etiam secundam episto-
lam, ut omni studio dies ista solemnis sanci-
retur in posterum; 30 Et miserunt ad omnes
Judæos, qui in centum viginti septem
provinciis regis Assueri versabantur, ut
haberent pacem, et susciperent veritatem,
31 Observantes dies sortium, et suo tempore
cum gaudio celebrarent: sicut constituerant
Mardochæus et Esther, et illi observanda
susceperunt a se, et a semine suo, jejunia et
clamores, et sortium dies, 32 Et omnia,
quæ libri hujus, qui vocatur Esther, historia
continentur.

CAPUT X.

1 Rex vero Assuerus, omnem terram et
cunctas maris insulas fecit tributarias:
2 Cujus fortitudo et imperium, et dignitas
atque sublimitas, qua exaltavit Mardochæum,
scripta sunt in libris Medorum, atque Persa-
rum: 3 Et quomodo Mardochæus judaici
generis secundus a rege Assuero fuerit: et
magnus apud Judæos, et acceptabilis plebi
fratrum suorum, quærens bona populo suo, et
loquens ea quæ ad pacem seminis sui perti-
nerent.

LIBER JOB.

איוב א

אִישׁ הָיָה בְאֶרֶץ־עוּץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה ׀
הָאִישׁ הַהוּא תָּם וְיָשָׁר וִירֵא
אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׃ 2 וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה
בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׃ 3 וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת
אַלְפֵי־צֹאן וּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת צֶמֶד־בָּקָר וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת
וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא
גָּדוֹל מִכָּל־בְּנֵי־קֶדֶם׃ 4 וְהָלְכוּ בָנָיו וְעָשׂוּ
מִשְׁתֶּה בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ
לִשְׁלֹשֶׁת אַחְיֹתֵיהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
עִמָּהֶם׃ 5 וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה
וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר
וְהֶעֱלָה עֹלוֹת מִסְפַּר כֻּלָּם כִּי אָמַר אִיּוֹב
אוּלַי חָטְאוּ בָנַי וּבֵרְכוּ אֱלֹהִים בִּלְבָבָם
כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל־הַיָּמִים׃ 6 וַיְהִי
הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־
יְהוָה וַיָּבוֹא גַם־הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם׃ 7 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׂטָן
אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר מִשּׁוּט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ
בָּהּ׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ
לִבְּךָ עַל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ
בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר
מֵרָע׃ 9 וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר
הַחִנָּם יָרֵא אִיּוֹב אֱלֹהִים׃ 10 הֲלֹא אַתָּה שַׂכְתָּ
בַעֲדוֹ וּבְעַד־בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מִסָּבִיב
מַעֲשֵׂה יָדָיו בֵּרַכְתָּ וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ׃
11 וְאוּלָם שְׁלַח־נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
אִם־לֹא עַל־פָּנֶיךָ יְבָרֲכֶךָּ׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־הַשָּׂטָן הִנֵּה כָל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיָדֶךָ רַק
אֵלָיו אַל־תִּשְׁלַח יָדֶךָ וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן מֵעִם
פְּנֵי יְהוָה׃ 13 וַיְהִי הַיּוֹם וּבָנָיו וּבְנֹתָיו
אֹכְלִים וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׃

ΙΩΒ, ΚΕΦ α.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι ᾧ
ὄνομα Ἰώβ· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχό-
μενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. 2 Ἐγέ-
νοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.
3 Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια,
κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσιαι,
θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία
πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν. 4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ'
ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ
τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ'
αὐτῶν. 5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰὼβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς
ἀνιστάμενος τὸ πρωί, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν
θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα
περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ
Ἰὼβ Μή ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν
κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν. Οὕτως οὖν ἐποίει
Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ
παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος
ἦλθε μετ' αὐτῶν. 7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
διαβόλῳ Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ
ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. 8 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου
κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ'
αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινός,
θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγ-
ματος; 9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν
ἐναντίον τοῦ Κυρίου Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται
τὸν Κύριον; 10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω
αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ
ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Ἀλλὰ
ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἅψαι πάντων ὧν
ἔχει· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 12 Τότε
εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ Ἰδοὺ πάντα ὅσα
ἐστὶν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ
μὴ ἅψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ
Κυρίου. 13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ
Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου·

JOB, CAPUT I.

VIR erat in terra Hus, nomine Job, et erat
vir ille simplex, et rectus, ac timens
Deum, et recedens a malo: 2 Natique sunt
ei septem filii, et tres filiæ. 3 Et fuit
possessio ejus, septem millia ovium, et tria
millia camelorum, quingenta quoque juga
boum, et quingentæ asinæ, ac familia multa
nimis: eratque vir ille magnus inter omnes
orientales. 4 Et ibant filii ejus, et faciebant
convivium per domos, unusquisque in die suo.
Et mittentes vocabant tres sorores suas ut
comederent et biberent cum eis. 5 Cumque
in orbem transissent dies convivii, mittebat
ad eos Job, et sanctificabat illos, consurgensque
diluculo offerebat holocausta pro singulis.
Dicebat enim: Ne forte peccaverint filii mei,
et benedixerint Deo in cordibus suis. Sic
faciebat Job cunctis diebus. 6 Quadam autem
die, cum venissent filii Dei ut assisterent
coram Domino, affuit inter eos etiam Satan.
7 Cui dixit Dominus: Unde venis? Qui
respondens, ait: Circuivi terram, et perambulavi
eam. 8 Dixitque Dominus ad eum:
Numquid considerasti servum meum Job,
quod non sit ei similis in terra, homo simplex,
et rectus, ac timens Deum, et recedens a
malo? 9 Cui respondens Satan, ait: Num-
quid Job frustra timet Deum? 10 Nonne tu
vallasti eum, ac domum ejus, universamque
substantiam per circuitum, operibus manuum
ejus benedixisti, et possessio ejus crevit in
terra? 11 Sed extende paululum manum
tuam, et tange cuncta quæ possidet, nisi in
faciem benedixerit tibi. 12 Dixit ergo
Dominus ad Satan: Ecce, universa quæ
habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne
extendas manum tuam. Egressusque est
Satan a facie Domini. 13 Cum autem qua-
dam die filii et filiæ ejus comederent et bibe-
rent vinum in domo fratris sui primogeniti,

14 וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־אִיּוֹב וַיֹּאמַר הַבָּקָר הָיוּ
חֹרְשׁוֹת וְהָאֲתֹנוֹת רֹעוֹת עַל־יְדֵיהֶם׃
15 וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם וְאֶת־הַנְּעָרִים הִכּוּ
לְפִי־חָרֶב וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד
לָךְ׃ 16 עוֹד ׀ זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר
אֵשׁ אֱלֹהִים נָפְלָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַתִּבְעַר
בַּצֹּאן וּבַנְּעָרִים וַתֹּאכְלֵם וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי
לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ 17 עוֹד ׀ זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר כַּשְׂדִּים שָׂמוּ ׀ שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עַל־הַגְּמַלִּים וַיִּקָּחוּם וְאֶת־
הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי־חָרֶב וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי
לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ 18 עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה
בָּא וַיֹּאמַר בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֹכְלִים וְשֹׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׃ 19 וְהִנֵּה רוּחַ
גְּדוֹלָה בָּאָה ׀ מֵעֵבֶר הַמִּדְבָּר וַיִּגַּע בְּאַרְבַּע
פִּנּוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל־הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ
וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ 20 וַיָּקָם
אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת־מְעִלוֹ וַיָּגָז אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ 21 וַיֹּאמֶר עָרֹם
יָצָתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרֹם אָשׁוּב שָׁמָּה יְהוָה
נָתַן וַיהוָה לָקָח יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ׃
22 בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב וְלֹא־נָתַן
תִּפְלָה לֵאלֹהִים׃

פרשה ב׃

1 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים
לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבוֹא גַם־הַשָּׂטָן
בְּתֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה׃ 2 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן אֵי מִזֶּה תָּבֹא וַיַּעַן
הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר מִשֻּׁט בָּאָרֶץ
וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן
הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ אֶל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין
כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים
וְסָר מֵרָע וְעֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי
בוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ 4 וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה
וַיֹּאמַר עוֹר בְּעַד־עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ
יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ 5 אוּלָם שְׁלַח־נָא יָדְךָ
וְגַע אֶל־עַצְמוֹ וְאֶל־בְּשָׂרוֹ אִם־לֹא אֶל־פָּנֶיךָ
יְבָרְכֶךָּ׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן הִנּוֹ
בְיָדֶךָ אַךְ אֶת־נַפְשׁוֹ שְׁמֹר׃ 7 וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן
מֵאֵת פְּנֵי יְהוָה וַיַּךְ אֶת־אִיּוֹב בִּשְׁחִין רָע
מִכַּף רַגְלוֹ עַד קָדְקֳדוֹ׃ 8 וַיִּקַּח־לוֹ חֶרֶשׂ
לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא יֹשֵׁב בְּתוֹךְ־הָאֵפֶר׃

14 *Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ καὶ εἶπεν*
αὐτῷ Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι
ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν· 15 *Καὶ ἐλθόντες*
οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ
τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ
ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 16 *Ἔτι*
τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε
πρὸς Ἰὼβ Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
καυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν
ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγ-
γεῖλαί σοι. 17 *Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν*
ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ Οἱ ἱππεῖς
ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς
καμήλους καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας
ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος
καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 18 *Ἔτι τούτου*
λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰὼβ
Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων
καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρε-
σβυτέρῳ, 19 *Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ*
τῆς ἐρήμου καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς
οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου καὶ
ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ
ἀπαγγεῖλαί σοι. 20 *Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε*
τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς
κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε 21 *Καὶ*
εἶπεν Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός
μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος
ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν,
οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.
22 *Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ*
οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐκ
ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ *δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ*
ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου, καὶ
ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι
ἐναντίον τοῦ Κυρίου. 2 *Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ*
διαβόλῳ Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι. 3 *Εἶπε*
δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον Προσέσχες οὖν τῷ
θεράποντί μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος,
θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ
ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ
κενῆς ἀπολέσαι. 4 *Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε*
τῷ Κυρίῳ Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει
ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. 5 *Οὐ*
μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἅψαι
τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ
μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 6 *Εἶπε δὲ*
ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι
αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.
7 *Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ*
ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως
κεφαλῆς. 8 *Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα*
ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

14 Nuntius venit ad Job, qui diceret: Boves
arabant, et asinæ pascebantur juxta eos,
15 Et irruerunt Sabæi, tuleruntque omnia,
et pueros percusserunt gladio, et evasi ego
solus ut nuntiarem tibi. 16 Cumque adhuc
ille loqueretur, venit alter, et dixit: Ignis
Dei cecidit e cælo, et tactas oves puerosque
consumpsit, et effugi ego solus ut nuntiarem
tibi. 17 Sed et illo adhuc loquente, venit
alius, et dixit: Chaldæi fecerunt tres turmas,
et invaserunt camelos, et tulerunt eos, necnon
et pueros percusserunt gladio, et ego fugi
solus ut nuntiarem tibi. 18 Adhuc loque-
batur ille, et ecce alius intravit, et dixit:
Filiis tuis et filiabus vescentibus et bibentibus
vinum in domo fratris sui primogeniti,
19 Repente ventus vehemens irruit a regione
deserti, et concussit quatuor angulos domus,
quæ corruens oppressit liberos tuos, et mortui
sunt, et effugi ego solus ut nuntiarem tibi.
20 Tunc surrexit Job, et scidit vestimenta
sua, et tonso capite corruens in terram, adora-
vit, 21 Et dixit: Nudus egressus sum de
utero matris meæ, et nudus revertar illuc:
Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut
Domino placuit, ita factum est: sit nomen
Domini benedictum. 22 In omnibus his non
peccavit Job labiis suis, neque stultum quid
contra Deum locutus est.

CAPUT II.

1 Factum est autem, cum quadam die
venissent filii Dei, et starent coram Domino,
venisset quoque Satan inter eos, et staret in
conspectu ejus, 2 Ut diceret Dominus ad Satan:
Unde venis? Qui respondens ait: Circuivi
terram, et perambulavi eam. 3 Et dixit Do-
minus ad Satan: Numquid considerasti servum
meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir
simplex et rectus, ac timens Deum, et rece-
dens a malo, et adhuc retinens innocentiam?
Tu autem commovisti me adversus eum, ut
affligerem eum frustra. 4 Cui respondens
Satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ
habet homo, dabit pro anima sua: 5 Alioquin
mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem,
et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi.
6 Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in
manu tua est, verumtamen animam illius
serva. 7 Egressus igitur Satan a facie
Domini, percussit Job ulcere pessimo, a
planta pedis usque ad verticem ejus: 8 Qui
testa saniem radebat, sedens in sterquilinio.

9 וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֹדְךָ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתֶךָ
בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת : 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת־
הַטּוֹב נְקַבֵּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְאֶת־הָרָע
לֹא נְקַבֵּל בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב
בִּשְׂפָתָיו : 11 וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת ׀ רֵעֵי
אִיּוֹב אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלָיו
וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְּקֹמוֹ אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וּבִלְדַּד
הַשּׁוּחִי וְצוֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיִּוָּעֲדוּ יַחְדָּו
לָבוֹא לָנוּד־לוֹ וּלְנַחֲמוֹ : 12 וַיִּשְׂאוּ אֶת־
עֵינֵיהֶם מֵרָחוֹק וְלֹא הִכִּירֻהוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מְעִלוֹ וַיִּזְרְקוּ עָפָר
עַל־רָאשֵׁיהֶם הַשָּׁמָיְמָה : 13 וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ
לָאָרֶץ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת לֵילוֹת
וְאֵין־דֹּבֵר אֵלָיו דָּבָר כִּי רָאוּ כִּי־גָדַל
הַכְּאֵב מְאֹד :

פרשה ג :

1 אַחֲרֵי־כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת־פִּיהוּ וַיְקַלֵּל
אֶת־יוֹמוֹ : 2 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר :
3 יֹאבַד יוֹם אִוָּלֶד בּוֹ וְהַלַּיְלָה אָמַר הֹרָה
גָבֶר : 4 הַיּוֹם הַהוּא יְהִי־חֹשֶׁךְ אַל־יִדְרְשֵׁהוּ
אֱלוֹהַּ מִמָּעַל וְאַל־תּוֹפַע עָלָיו נְהָרָה :
5 יִגְאָלֻהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת תִּשְׁכָּן־עָלָיו עֲנָנָה
יְבַעֲתֻהוּ כִּמְרִירֵי יוֹם : 6 הַלַּיְלָה הַהוּא
יִקָּחֵהוּ אֹפֶל אַל־יִחַדְּ בִּימֵי שָׁנָה בְּמִסְפַּר
יְרָחִים אַל־יָבֹא : 7 הִנֵּה הַלַּיְלָה הַהוּא
יְהִי גַלְמוּד אַל־תָּבֹא רְנָנָה בוֹ : 8 יִקְּבֻהוּ
אֹרְרֵי־יוֹם הָעֲתִידִים עֹרֵר לִוְיָתָן : 9 יֶחְשְׁכוּ
כּוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ יְקַו־לְאוֹר וָאַיִן וְאַל־יִרְאֶה
בְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר : 10 כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי
בִטְנִי וַיַּסְתֵּר עָמָל מֵעֵינָי : 11 לָמָּה לֹא
מֵרֶחֶם אָמוּת מִבֶּטֶן יָצָאתִי וְאֶגְוָע :
12 מַדּוּעַ קִדְּמוּנִי בִרְכָּיִם וּמַה־שָּׁדַיִם כִּי
אִינָק : 13 כִּי־עַתָּה שָׁכַבְתִּי וְאֶשְׁקוֹט יָשַׁנְתִּי
אָז ׀ יָנוּחַ לִי : 14 עִם־מְלָכִים וְיֹעֲצֵי אָרֶץ
הַבֹּנִים חֳרָבוֹת לָמוֹ : 15 אוֹ עִם־שָׂרִים
זָהָב לָהֶם הַמְמַלְאִים בָּתֵּיהֶם כָּסֶף :
16 אוֹ כְנֵפֶל טָמוּן לֹא אֶהְיֶה כְּעֹלְלִים
לֹא־רָאוּ אוֹר : 17 שָׁם רְשָׁעִים חָדְלוּ רֹגֶז
וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ : 18 יַחַד אֲסִירִים
שַׁאֲנָנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נֹגֵשׂ : 19 קָטֹן וְגָדוֹל
שָׁם הוּא וְעֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו : 20 לָמָּה
יִתֵּן לְעָמֵל אוֹר וְחַיִּים לְמָרֵי נָפֶשׁ :

9 *Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ Μέχρι τίνος καρτερήσεις (λέγων Ἰδοὺ
ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν προσδεχόμενος τὴν
ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί
σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέ-
ρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ
κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σύ τε αὐτὸς ἐν
σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διαννυκτερεύων αἴθριος,
κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου καὶ
οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε
δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ
τῶν ὀδυνῶν αἵ με νῦν συνέχουσιν.) Ἀλλὰ εἰπόν
τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα. 10 Ὁ δὲ ἐμβλέ-
ψας εἶπεν αὐτῇ Ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν
ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου,
τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς
συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς
χείλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ. 11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ
τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα
αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας
πρὸς αὐτόν, Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεύς, Βαλδὰδ
ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφὰρ Μιναίων βασιλεύς·
καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ
παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν. 12 Ἰδόντες
δὲ αὐτὸν πόῤῥωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν, καὶ βοήσαντες
φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος τὴν
ἑαυτοῦ στολήν, καὶ καταπασάμενοι γῆν 13 Παρεκά-
θισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ
οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν
δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.*

ΚΕΦ. γ.

1 ΜΕΤΑ *τοῦτο ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ
καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ* [2 *Καὶ ἀπε-
κρίθη Ἰώβ*] *λέγων* 3 *Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ
ἐγεννήθην, καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη ᾗ εἶπαν Ἰδοὺ ἄρσεν.*
4 *Ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι
αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν
φέγγος·* 5 *Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ
θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος. Καταραθείη
ἡ ἡμέρα* 6 *Καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν
σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμη-
θείη εἰς ἡμέρας μηνῶν.* 7 *Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη
εἴη ὀδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ
χαρμονή.* 8 *Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώ-
μενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος
χειρώσασθαι.* 9 *Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς
ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι,
καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα,* 10 *Ὅτι οὐ
συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου· ἀπήλλαξε
γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.* 11 *Διὰ τί γὰρ
ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον
καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην;* 12 *Ἵνα τί δὲ συνήν-
τησάν μοι τὰ γόνατα; ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα;*
13 *Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ
ἀνεπαυσάμην* 14 *Μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς,
οἳ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,* 15 *Ἢ μετὰ ἀρχόντων,
ὧν πολὺς ὁ χρυσός, οἳ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἀργυρίου,* 16 *Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον
ἐκ μήτρας μητρός, ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ οὐκ εἶδον
φῶς.* 17 *Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς,
ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι·* 18 *Ὁμο-
θυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορο-
λόγου.* 19 *Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστί, καὶ θεράπων
δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ.* 20 *Ἵνα τί γὰρ δέδοται
τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς, ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς;*

9 Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu per-
manes in simplicitate tua? benedic Deo, et
morere. 10 Qui ait ad illam: Quasi una de
stultis mulieribus locuta es; si bona suscepi-
mus de manu Dei, mala quare non suscipiamus?
In omnibus his non peccavit Job labiis suis.
11 Igitur audientes tres amici Job omne
malum quod accidisset ei, venerunt singuli
de loco suo, Eliphaz Themanites, et Baldad
Suhites, et Sophar Naamathites. Condixerant
enim, ut pariter venientes visitarent eum, et
consolarentur. 12 Cumque elevassent procul
oculos suos, non cognoverunt eum, et excla-
mantes ploraverunt, scissisque vestibus spar-
serunt pulverem super caput suum in cælum.
13 Et sederunt cum eo in terra septem diebus
et septem noctibus, et nemo loquebatur ei
verbum: videbant enim dolorem esse vehe-
mentem.

CAPUT III.

1 POST hæc aperuit Job os suum, et male-
dixit diei suo, 2 Et locutus est: 3 Pereat
dies in qua natus sum, et nox in qua dictum
est: Conceptus est homo! 4 Dies ille
vertatur in tenebras, non requirat eum Deus
desuper, et non illustretur lumine. 5 Ob-
scurent eum tenebræ, et umbra mortis, occupet
eum caligo, et involvatur amaritudine.
6 Noctem illam tenebrosus turbo possideat,
non computetur in diebus anni, nec numeretur
in mensibus. 7 Sit nox illa solitaria, nec
laude digna: 8 Maledicant et qui maledicunt
diei, qui parati sunt suscitare leviathan:
9 Obtenebrentur stellæ caligine ejus: expec-
tet lucem et non videat, nec ortum surgentis
auroræ: 10 Quia non conclusit ostia ventris,
qui portavit me, nec abstulit mala ab oculis
meis. 11 Quare non in vulva mortuus sum,
egressus ex utero non statim perii? 12 Quare
exceptus genibus? cur lactatus uberibus?
13 Nunc enim dormiens silerem, et somno
meo requiescerem: 14 Cum regibus et
consulibus terræ, qui ædificant sibi solitu-
dines: 15 Aut cum principibus, qui possident
aurum, et replent domos suas argento:
16 Aut sicut abortivum absconditum non
subsisterem, vel qui concepti non viderunt
lucem. 17 Ibi impii cessaverunt a tumultu,
et ibi requieverunt fessi robore. 18 Et quon-
dam vincti pariter sine molestia, non audie-
runt vocem exactoris. 19 Parvus et magnus
ibi sunt, et servus liber a domino suo.
20 Quare misero data est lux, et vita
his qui in amaritudine animæ sunt,

21 הַֽמְחַכִּים לַמָּוֶת וְאֵינֶנּוּ וַיַּחְפְּרֻהוּ
מִמַּטְמוֹנִים׃ 22 הַשְּׂמֵחִים אֱלֵי־גִיל יָשִׂישׂוּ
כִּי יִמְצְאוּ־קָבֶר׃ 23 לְגֶבֶר אֲשֶׁר־דַּרְכּוֹ
נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ׃ 24 כִּי־לִפְנֵי
לַחְמִי אַנְחָתִי תָבֹא וַיִּתְּכוּ כַמַּיִם שַׁאֲגֹתָי׃
25 כִּי פַחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
יָבֹא לִי׃ 26 לֹא שָׁלַוְתִּי ׀ וְלֹא־שָׁקַטְתִּי וְלֹא־
נָחְתִּי וַיָּבֹא רֹגֶז׃

פרשה ד׃

1 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וַיֹּאמַר׃ 2 הֲנִסָּה
דָבָר אֵלֶיךָ תִּלְאֶה וַעְצֹר בְּמִלִּין מִי יוּכָל׃
3 הִנֵּה יִסַּרְתָּ רַבִּים וְיָדַיִם רָפוֹת תְּחַזֵּק׃
4 כּוֹשֵׁל יְקִימוּן מִלֶּיךָ וּבִרְכַּיִם כֹּרְעוֹת
תְּאַמֵּץ׃ 5 כִּי עַתָּה ׀ תָּבוֹא אֵלֶיךָ וַתֵּלֶא
תִּגַּע עָדֶיךָ וַתִּבָּהֵל׃ 6 הֲלֹא יִרְאָתְךָ
כִּסְלָתֶךָ תִּקְוָתְךָ וְתֹם דְּרָכֶיךָ׃ 7 זְכָר־נָא
מִי הוּא נָקִי אָבָד וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ׃
8 כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי חֹרְשֵׁי אָוֶן וְזֹרְעֵי עָמָל
יִקְצְרֻהוּ׃ 9 מִנִּשְׁמַת אֱלוֹהַּ יֹאבֵדוּ וּמֵרוּחַ
אַפּוֹ יִכְלוּ׃ 10 שַׁאֲגַת אַרְיֵה וְקוֹל שָׁחַל
וְשִׁנֵּי כְפִירִים נִתָּעוּ׃ 11 לַיִשׁ אֹבֵד מִבְּלִי־
טָרֶף וּבְנֵי לָבִיא יִתְפָּרָדוּ׃ 12 וְאֵלַי דָּבָר
יְגֻנָּב וַתִּקַּח אָזְנִי שֵׁמֶץ מֶנְהוּ׃ 13 בִּשְׂעִפִּים
מֵחֶזְיֹנוֹת לָיְלָה בִּנְפֹל תַּרְדֵּמָה עַל־אֲנָשִׁים׃
14 פַּחַד קְרָאַנִי וּרְעָדָה וְרֹב עַצְמוֹתַי הִפְחִיד׃
15 וְרוּחַ עַל־פָּנַי יַחֲלֹף תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת
בְּשָׂרִי׃ 16 יַעֲמֹד ׀ וְלֹא־אַכִּיר מַרְאֵהוּ תְּמוּנָה
לְנֶגֶד עֵינָי דְּמָמָה וָקוֹל אֶשְׁמָע׃ 17 הַאֱנוֹשׁ
מֵאֱלוֹהַּ יִצְדָּק אִם מֵעֹשֵׂהוּ יִטְהַר גָּבֶר׃
18 הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים
תָּהֳלָה׃ 19 אַף שֹׁכְנֵי בָתֵּי־חֹמֶר אֲשֶׁר בֶּעָפָר
יְסוֹדָם יְדַכְּאוּם לִפְנֵי־עָשׁ׃ 20 מִבֹּקֶר לָעֶרֶב
יֻכַּתּוּ מִבְּלִי מֵשִׂים לָנֶצַח יֹאבֵדוּ׃ 21 הֲלֹא־
נִסַּע יִתְרָם בָּם יָמוּתוּ וְלֹא בְחָכְמָה׃

פרשה ה׃

1 קְרָא־נָא הֲיֵשׁ עוֹנֶךָּ וְאֶל־מִי מִקְּדֹשִׁים
תִּפְנֶה׃ 2 כִּי לֶאֱוִיל יַהֲרָג־כָּעַשׂ וּפֹתֶה תָּמִית
קִנְאָה׃ 3 אֲנִי רָאִיתִי אֱוִיל מַשְׁרִישׁ וָאֶקּוֹב
נָוֵהוּ פִתְאֹם׃ 4 יִרְחֲקוּ בָנָיו מִיֶּשַׁע וְיִדַּכְּאוּ
בַשַּׁעַר וְאֵין מַצִּיל׃ 5 אֲשֶׁר קְצִירוֹ ׀ רָעֵב
יֹאכֵל וְאֶל־מִצִּנִּים יִקָּחֵהוּ וְשָׁאַף צַמִּים חֵילָם׃

21 Οἳ ἱμείρονται τοῦ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυρούς, 22 Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι. 23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ. 24 Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ. 25 Φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἦλθέ μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκειν συνήντησέ μοι. 26 Οὔτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή.

ΚΕΦ. δ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει; 3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλούς, καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας, 4 Ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας· 5 Νῦν δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου, σὺ ἐσπούδασας. 6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σού ἐστιν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου; 7 Μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόῤῥιζοι ἀπώλοντο; 8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς. 9 Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται. 10 Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη. 11 Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους. 12 Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε. Πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ; 13 Φόβῳ δὲ καὶ ἠχῷ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, 14 Φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ διέσεισε, 15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες. 16 Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον. 17 Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ; 18 Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε· 19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμέν; ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον, 20 Καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσί, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο. 21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ἘΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δὲ εἴ τίς σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἁγίων ὄψῃ. 2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος. 3 Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα. 4 Πόρρω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος. 5 Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται· ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

21 Qui expectant mortem, et non venit, quasi effodientes thesaurum: 22 Gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum: 23 Viro cujus abscondita est via, et circumdedit eum Deus tenebris? 24 Antequam comedam suspiro: et tanquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: 25 Quia timor, quem timebam, evenit mihi: et quod verebar accidit. 26 Nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? et venit super me indignatio.

CAPUT IV.

1 RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit: 2 Si cœperimus loqui tibi, forsitan moleste accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit? 3 Ecce docuisti multos, et manus lassas roborasti: 4 Vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua trementia confortasti: 5 Nunc autem venit super te plaga, et defecisti: tetigit te, et conturbatus es. 6 Ubi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, et perfectio viarum tuarum? 7 Recordare, obsecro te, quis unquam innocens periit? aut quando recti deleti sunt? 8 Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, et seminant dolores, et metunt eos, 9 Flante Deo perisse, et spiritu iræ ejus esse consumptos. 10 Rugitus leonis, et vox leænæ, et dentes catulorum leonum contriti sunt. 11 Tigris periit, eo quod non haberet prædam, et catuli leonis dissipati sunt. 12 Porro ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri ejus. 13 In horrore visionis nocturnæ, quando solet sopor occupare homines, 14 Pavor tenuit me, et tremor, et omnia ossa mea perterrita sunt: 15 Et cum spiritus me præsente transiret, inhorruerunt pili carnis meæ. 16 Stetit quidam, cujus non agnoscebam vultum, imago coram oculis meis, et vocem quasi auræ lenis audivi: 17 Numquid homo, Dei comparatione justificabitur, aut factore suo purior erit vir? 18 Ecce qui serviunt ei, non sunt stabiles, et in angelis suis reperit pravitatem: 19 Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum, consumentur velut a tinea? 20 De mane usque ad vesperam succidentur: et quia nullus intelligit, in æternum peribunt. 21 Qui autem reliqui fuerint, auferentur ex eis: morientur, et non in sapientia.

CAPUT V.

1 VOCA ergo, si est qui tibi respondeat, et ad aliquem sanctorum convertere. 2 Vere stultum interficit iracundia, et parvulum occidit invidia. 3 Ego vidi stultum firma radice, et maledixi pulchritudini ejus statim. 4 Longe fient filii ejus a salute, et conterentur in porta, et non erit qui eruat. 5 Cujus messem famelicus comedet, et ipsum rapiet armatus, et bibent sitientes divitias ejus.

6 כִּי ׀ לֹא־יֵצֵא מֵעָפָר אָוֶן וּמֵאֲדָמָה לֹא־
יִצְמַח עָמָל׃ 7 כִּי אָדָם לְעָמָל יוּלָּד
וּבְנֵי רֶשֶׁף יַגְבִּיהוּ עוּף׃ 8 אוּלָם אֲנִי
אֶדְרֹשׁ אֶל־אֵל וְאֶל־אֱלֹהִים אָשִׂים דִּבְרָתִי׃
9 עֹשֶׂה גְדֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת עַד־אֵין
מִסְפָּר׃ 10 הַנֹּתֵן מָטָר עַל־פְּנֵי אָרֶץ וְשֹׁלֵחַ
מַיִם עַל־פְּנֵי חוּצוֹת׃ 11 לָשׂוּם שְׁפָלִים
לְמָרוֹם וְקֹדְרִים שָׂגְבוּ יֶשַׁע׃ 12 מֵפֵר
מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא־תַעֲשֶׂינָה יְדֵיהֶם
תּוּשִׁיָּה׃ 13 לֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָם וַעֲצַת
נִפְתָּלִים נִמְהָרָה׃ 14 יוֹמָם יְפַגְּשׁוּ חֹשֶׁךְ
וְכַלַּיְלָה יְמַשְׁשׁוּ בַצָּהֳרָיִם׃ 15 וַיֹּשַׁע מֵחֶרֶב
מִפִּיהֶם וּמִיַּד חָזָק אֶבְיוֹן׃ 16 וַתְּהִי לַדַּל
תִּקְוָה וְעֹלָתָה קָפְצָה פִּיהָ׃ 17 הִנֵּה אַשְׁרֵי
אֱנוֹשׁ יוֹכִחֶנּוּ אֱלוֹהַּ וּמוּסַר שַׁדַּי אַל־
תִּמְאָס׃ 18 כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ יִמְחַץ
וְיָדָו תִּרְפֶּינָה׃ 19 בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יַצִּילֶךָּ
וּבְשֶׁבַע ׀ לֹא־יִגַּע בְּךָ רָע׃ 20 בְּרָעָב פָּדְךָ
מִמָּוֶת וּבְמִלְחָמָה מִידֵי חָרֶב׃ 21 בְּשׁוֹט
לָשׁוֹן תֵּחָבֵא וְלֹא־תִירָא מִשֹּׁד כִּי יָבוֹא׃
22 לְשֹׁד וּלְכָפָן תִּשְׂחָק וּמֵחַיַּת הָאָרֶץ אַל־
תִּירָא׃ 23 כִּי עִם־אַבְנֵי הַשָּׂדֶה בְרִיתֶךָ
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה הָשְׁלְמָה־לָךְ׃ 24 וְיָדַעְתָּ כִּי־
שָׁלוֹם אָהֳלֶךָ וּפָקַדְתָּ נָוְךָ וְלֹא תֶחֱטָא׃
25 וְיָדַעְתָּ כִּי־רַב זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֶיךָ כְּעֵשֶׂב
הָאָרֶץ׃ 26 תָּבוֹא בְכֶלַח אֱלֵי־קָבֶר כַּעֲלוֹת
גָּדִישׁ בְּעִתּוֹ׃ 27 הִנֵּה־זֹאת חֲקַרְנוּהָ כֶּן־
הִיא שְׁמָעֶנָּה וְאַתָּה דַע־לָךְ׃

פרשה ו׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 לוּ שָׁקוֹל יִשָּׁקֵל
כַּעְשִׂי וְהַיָּתִי בְּמֹאזְנַיִם יִשְׂאוּ־יָחַד׃ 3 כִּי־
עַתָּה מֵחוֹל יַמִּים יִכְבָּד עַל־כֵּן דְּבָרַי
לָעוּ׃ 4 כִּי חִצֵּי שַׁדַּי עִמָּדִי אֲשֶׁר חֲמָתָם
שֹׁתָה רוּחִי בִּעוּתֵי אֱלוֹהַּ יַעַרְכוּנִי׃
5 הֲיִנְהַק־פֶּרֶא עֲלֵי־דֶשֶׁא אִם יִגְעֶה־
שׁוֹר עַל־בְּלִילוֹ׃ 6 הֲיֵאָכֵל תָּפֵל מִבְּלִי־
מֶלַח אִם־יֶשׁ־טַעַם בְּרִיר חַלָּמוּת׃ 7 מֵאֲנָה
לִנְגּוֹעַ נַפְשִׁי הֵמָּה כִּדְוֵי לַחְמִי׃ 8 מִי־
יִתֵּן תָּבוֹא שֶׁאֱלָתִי וְתִקְוָתִי יִתֵּן אֱלוֹהַּ׃
9 וְיֹאֵל אֱלוֹהַּ וִידַכְּאֵנִי יַתֵּר יָדוֹ וִיבַצְּעֵנִי׃

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ
ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος· 7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος
γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτον-
ται. 8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου,
Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,
9 Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά
τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· 10 Τὸν
διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ
ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν· 11 Τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς
εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα· 12 Διαλ-
λάσσοντα βουλὰς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν
αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές. 13 Ὁ καταλαμβάνων
σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων
ἐξέστησεν· 14 Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος,
τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἴσα νυκτί.
15 Ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι
ἐκ χειρὸς δυνάστου· 16 Εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς,
ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη. 17 Μακάριος δὲ
ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος· νουθέτημα δὲ
παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου. 18 Αὐτὸς γὰρ
ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε,
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο. 19 Ἑξάκις ἐξ
ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ οὐ μὴ
ἅψηταί σου κακόν. 20 Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ
θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει
σε. 21 Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων. 22 Ἀδίκων
καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ, ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων
οὐ μὴ φοβηθῇς· 23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί
σοι. 24 Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος,
ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτῃ.
25 Γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα
σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ.
26 Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ
καιρὸν θεριζόμενος, ἢ ὥσπερ θιμωνιὰ ἅλωνος καθ'
ὥραν συγκομισθεῖσα. 27 Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχ-
νιάσαμεν, ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνῶθι
σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας.

ΚΕΦ. ς΄.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Εἰ γάρ τις
ἱστῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, τὰς δὲ ὀδύνας μου
ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν, 3 Καὶ δὴ ἄμμου
παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὰ ῥήματά
μού ἐστι φαῦλα. 4 Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ
σώματί μού ἐστιν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου
τὸ αἷμα, ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με. 5 Τί
γάρ; μὴ διὰ κενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος ἀλλ'
ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς
ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα; 6 Εἰ βρωθήσεται
ἄρτος ἄνευ ἁλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι
κενοῖς; 7 Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ
ὀργή· βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν
λέοντος. 8 Εἰ γὰρ δῴη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις,
καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῴη ὁ Κύριος. 9 Ἀρξάμενος ὁ
Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω.

6 Nihil in terra sine causa fit, et de humo non
oritur dolor. 7 Homo nascitur ad laborem,
et avis ad volatum. 8 Quam ob rem ego
deprecabor Dominum, et ad Deum ponam
eloquium meum: 9 Qui facit magna et
inscrutabilia et mirabilia absque numero:
10 Qui dat pluviam super faciem terræ, et
irrigat aquis universa: 11 Qui ponit humiles
in sublime, et mœrentes erigit sospitate:
12 Qui dissipat cogitationes malignorum, ne
possint implere manus eorum quod cœperant:
13 Qui apprehendit sapientes in astutia
eorum, et consilium pravorum dissipat:
14 Per diem incurrent tenebras, et quasi in
nocte sic palpabunt in meridie. 15 Porro
salvum faciet egenum a gladio oris eorum, et
de manu violenti pauperem. 16 Et erit
egeno spes, iniquitas autem contrahet os
suum. 17 Beatus homo, qui corripitur a
Deo: increpationem ergo Domini ne reprobes:
18 Quia ipse vulnerat, et medetur: percutit,
et manus ejus sanabunt. 19 In sex tribula-
tionibus liberabit te, et in septima non tanget
te malum. 20 In fame eruet te de morte, et
in bello de manu gladii. 21 A flagello linguæ
absconderis, et non timebis calamitatem cum
venerit. 22 In vastitate et fame ridebis; et
bestias terræ non formidabis. 23 Sed cum
lapidibus regionum pactum tuum, et bestiæ
terræ pacificæ erunt tibi. 24 Et scies quod
pacem habeat tabernaculum tuum, et visitans
speciem tuam, non peccabis. 25 Scies quoque
quoniam multiplex erit semen tuum, et pro-
genies tua quasi herba terræ. 26 Ingredieris
in abundantia sepulchrum, sicut infertur
acervus tritici in tempore suo. 27 Ecce, hoc,
ut investigavimus, ita est: quod auditum,
mente pertracta.

CAPUT VI.

1 Respondens autem Job, dixit: 2 Uti-
nam appenderentur peccata mea, quibus iram
merui: et calamitas, quam patior, in statera!
3 Quasi arena maris hæc gravior appareret:
unde et verba mea dolore sunt plena: 4 Quia
sagittæ Domini in me sunt, quarum indig-
natio ebibit spiritum meum, et terrores
Domini militant contra me. 5 Numquid
rugiet onager cum habuerit herbam? aut
mugiet bos cum ante præsepe plenum steterit?
6 Aut poterit comedi insulsum, quod non est
sale conditum? aut potest aliquis gustare,
quod gustatum affert mortem? 7 Quæ prius
nolebat tangere anima mea, nunc præ
angustia, cibi mei sunt. 8 Quis det ut
veniat petitio mea: et quod expecto, tribuat
mihi Deus? 9 Et qui cœpit, ipse me
conterat: solvat manum suam, et succidat me?

10 וּתְהִי־עוֹד ׀ נֶחָמָתִי וַאֲסַלְּדָה בְחִילָה לֹא
יַחְמוֹל כִּי־לֹא כִחַדְתִּי אִמְרֵי קָדוֹשׁ׃ 11 מַה־
כֹּחִי כִּי אֲיַחֵל וּמַה־קִּצִּי כִּי־אַאֲרִיךְ נַפְשִׁי׃
12 אִם־כֹּחַ אֲבָנִים כֹּחִי אִם־בְּשָׂרִי נָחוּשׁ׃
13 הַאִם אֵין עֶזְרָתִי בִי וְתֻשִׁיָּה נִדְּחָה
מִמֶּנִּי׃ 14 לַמָּס מֵרֵעֵהוּ חָסֶד וְיִרְאַת שַׁדַּי
יַעֲזוֹב׃ 15 אַחַי בָּגְדוּ כְמוֹ־נָחַל כַּאֲפִיק
נְחָלִים יַעֲבֹרוּ׃ 16 הַקֹּדְרִים מִנִּי־קָרַח עָלֵימוֹ
יִתְעַלֶּם־שָׁלֶג׃ 17 בְּעֵת יְזֹרְבוּ נִצְמָתוּ בְּחֻמּוֹ
נִדְעֲכוּ מִמְּקוֹמָם׃ 18 יִלָּפְתוּ אָרְחוֹת דַּרְכָּם
יַעֲלוּ בַתֹּהוּ וְיֹאבֵדוּ׃ 19 הִבִּיטוּ אָרְחוֹת
תֵּמָא הֲלִיכֹת שְׁבָא קִוּוּ־לָמוֹ׃ 20 בֹּשׁוּ
כִּי־בָטָח בָּאוּ עָדֶיהָ וַיֶּחְפָּרוּ׃ 21 כִּי־עַתָּה
הֱיִיתֶם לֹא תִּרְאוּ חֲתַת וַתִּירָאוּ׃ 22 הֲכִי־
אָמַרְתִּי הָבוּ לִי וּמִכֹּחֲכֶם שִׁחֲדוּ בַעֲדִי׃
23 וּמַלְּטוּנִי מִיַּד־צָר וּמִיַּד עָרִיצִים תִּפְדּוּנִי׃
24 הוֹרוּנִי וַאֲנִי אַחֲרִישׁ וּמַה־שָּׁגִיתִי הָבִינוּ
לִי׃ 25 מַה־נִּמְרְצוּ אִמְרֵי־יֹשֶׁר וּמַה־יּוֹכִיחַ
הוֹכֵחַ מִכֶּם׃ 26 הַלְהוֹכַח מִלִּים תַּחְשֹׁבוּ
וּלְרוּחַ אִמְרֵי נֹאָשׁ׃ 27 אַף־עַל־יָתוֹם
תַּפִּילוּ וְתִכְרוּ עַל־רֵיעֲכֶם׃ 28 וְעַתָּה הוֹאִילוּ
פְנוּ־בִי וְעַל־פְּנֵיכֶם אִם־אֲכַזֵּב׃ 29 שֻׁבוּ
נָא אַל־תְּהִי עַוְלָה וְשֻׁבִי עוֹד צִדְקִי־בָהּ׃
30 הֲיֵשׁ־בִּלְשׁוֹנִי עַוְלָה אִם־חִכִּי לֹא־יָבִין
הַוּוֹת׃

פרשה ז׃

1 הֲלֹא־צָבָא לֶאֱנוֹשׁ עֲלֵי־אָרֶץ וְכִימֵי
שְׂכִיר יָמָיו׃ 2 כְּעֶבֶד יִשְׁאַף־צֵל וּכְשָׂכִיר
יְקַוֶּה פָעֳלוֹ׃ 3 כֵּן הָנְחַלְתִּי לִי יַרְחֵי־שָׁוְא
וְלֵילוֹת עָמָל מִנּוּ־לִי׃ 4 אִם־שָׁכַבְתִּי
וְאָמַרְתִּי מָתַי אָקוּם וּמִדַּד־עָרֶב וְשָׂבַעְתִּי
נְדֻדִים עֲדֵי־נָשֶׁף׃ 5 לָבַשׁ בְּשָׂרִי רִמָּה
וְגִישׁ עָפָר עוֹרִי רָגַע וַיִּמָּאֵס׃ 6 יָמַי קַלּוּ
מִנִּי־אָרֶג וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה׃ 7 זְכֹר כִּי־
רוּחַ חַיָּי לֹא־תָשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב׃
8 לֹא־תְשׁוּרֵנִי עֵין רֹאִי עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי׃
9 כָּלָה עָנָן וַיֵּלַךְ כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה׃
10 לֹא־יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד
מְקוֹמוֹ׃ 11 גַּם־אֲנִי לֹא אֶחֱשָׂךְ־פִּי אֲדַבְּרָה
בְּצַר רוּחִי אָשִׂיחָה בְּמַר נַפְשִׁי׃ 12 הֲיָם־
אָנִי אִם־תַּנִּין כִּי־תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר׃ 13 כִּי־
אָמַרְתִּי תְּנַחֲמֵנִי עַרְשִׂי יִשָּׂא בְשִׂיחִי מִשְׁכָּבִי׃

10 Εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων
ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευ-
σάμην ῥήματα ἅγια θεοῦ μου. 11 Τίς γάρ μου
ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι
ἀνέχεταί μου ἡ ψυχή; 12 Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ
ἰσχύς μου; ἢ αἱ σάρκες μού εἰσι χάλκεαι; 13 Ἦ
οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ
ἄπεστιν, 14 Ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ
Κυρίου ὑπερεῖδέ με. 15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύ-
τατοί μου, ὥσπερ χειμάῤῥους ἐκλείπων ἢ ὥσπερ
κῦμα παρῆλθόν με· 16 Οἵτινές με διευλαβοῦντο,
νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ χιὼν ἢ κρύσταλλος
πεπηγώς· 17 Καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης
οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν, 18 Οὕτω κἀγὼ κατε-
λείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος
ἐγενόμην. 19 Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς
Σαβῶν οἱ διορῶντες, 20 Καὶ αἰσχύνην ὀφειλή-
σουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.
21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως,
ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε. 22 Τί
γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος
ἐπιδέομαι, 23 Ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ
χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με; 24 Διδάξατέ με,
ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25 Ἀλλ' ὡς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ
παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι, 26 Οὐδὲ ἔλεγχος
ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα
ῥήματος ἀνέξομαι. 27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ
ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. 28 Νυνὶ
δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι.
29 Καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ
δικαίῳ συνέρχεσθε. 30 Οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ
μου ἄδικον· ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΠΟΤΕΡΟΝ οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθη-
μερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ; 2 Ἢ ὥσπερ θεράπων
δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχὼς σκιᾶς;
ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3 Οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ
ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν. 4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω
Πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε
ἑσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας
ἕως πρωΐ. 5 Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ
σκωλήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος
ξύων. 6 Ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς,
ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. 7 Μνήσθητι οὖν ὅτι
πνεῦμά μου ἡ ζωή, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται
ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν. 8 Οὐ περιβλέ-
ψεταί με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με· οἱ ὀφθαλμοί
σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. 9 Ὥσπερ νέφος
ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ· ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος
καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ, 10 Οὐδ'
οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ
ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. 11 Ἀτὰρ οὖν
οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω
ἐν ἀνάγκῃ ὤν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου
συνεχόμενος. 12 Πότερον θάλασσά εἰμι ἢ
δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακήν;
13 Εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω
δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου·

10 Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me
dolore, non parcat, nec contradicam sermoni-
bus Sancti. 11 Quæ est enim fortitudo mea
ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter
agam? 12 Nec fortitudo lapidum fortitudo
mea, nec caro mea ænea est. 13 Ecce, non
est auxilium mihi in me, et necessarii quoque
mei recesserunt a me. 14 Qui tollit ab
amico suo misericordiam, timorem Domini
derelinquit. 15 Fratres mei præterierunt me,
sicut torrens qui raptim transit in convallibus.
16 Qui timent pruinam, irruet super eos nix.
17 Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt:
et ut incaluerit, solventur de loco suo. 18 In-
volutæ sunt semitæ gressuum eorum: ambu-
labunt in vacuum, et peribunt. 19 Considerate
semitas Thema, itinera Saba, et expectate
paulisper. 20 Confusi sunt, quia speravi:
venerunt quoque usque ad me, et pudore
cooperti sunt. 21 Nunc venistis: et modo
videntes plagam meam timetis. 22 Numquid
dixi: Afferte mihi, et de substantia vestra
donate mihi? 23 Vel, Liberate me de manu
hostis, et de manu robustorum eruite me?
24 Docete me, et ego tacebo: et si quid forte
ignoravi, instruite me. 25 Quare detraxistis
sermonibus veritatis, cum e vobis nullus sit
qui possit arguere me? 26 Ad increpandum
tantum eloquia concinnatis, et in ventum
verba profertis. 27 Super pupillum irruitis,
et subvertere nitimini amicum vestrum.
28 Verumtamen quod cœpistis explete: præ-
bete aurem, et videte an mentiar. 29 Re-
spondete obsecro absque contentione: et
loquentes id quod justum est, judicate. 30 Et
non invenietis in lingua mea iniquitatem, nec
in faucibus meis stultitia personabit.

CAPUT VII.

1 Militia est vita hominis super terram:
et sicut dies mercenarii, dies ejus. 2 Sicut
servus desiderat umbram, et sicut mercenarius
præstolatur finem operis sui: 3 Sic et ego
habui menses vacuos, et noctes laboriosas
enumeravi mihi. 4 Si dormiero, dicam:
Quando consurgam? et rursum expectabo
vesperam, et replebor doloribus usque ad
tenebras. 5 Induta est caro mea putredine
et sordibus pulveris, cutis mea aruit, et con-
tracta est. 6 Dies mei velocius transierunt
quam a texente tela succiditur, et consumpti
sunt absque ulla spe. 7 Memento quia ventus
est vita mea, et non revertetur oculus meus
ut videat bona. 8 Nec aspiciet me visus
hominis: oculi tui in me, et non subsistam.
9 Sicut consumitur nubes, et pertransit, sic
qui descenderit ad inferos, non ascendet.
10 Nec revertetur ultra in domum suam,
neque cognoscet eum amplius locus ejus.
11 Quapropter et ego non parcam ori
meo, loquar in tribulatione spiritus mei:
confabulabor cum amaritudine animæ meæ.
12 Numquid mare ego sum, aut cetus,
quia circumdedisti me carcere? 13 Si
dixero: Consolabitur me lectulus meus,
et relevabor loquens mecum in strato meo:

14 וְחִתַּתַּנִי בַחֲלֹמוֹת וּמֵחֶזְיֹנוֹת תְּבַעֲתַנִּי׃
15 וַתִּבְחַר מַחֲנָק נַפְשִׁי מָוֶת מֵעַצְמוֹתָי׃
16 מָאַסְתִּי לֹא־לְעֹלָם אֶחְיֶה חֲדַל מִמֶּנִּי
כִּי־הֶבֶל יָמָי׃ 17 מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ וְכִי־
תָשִׁית אֵלָיו לִבֶּךָ׃ 18 וַתִּפְקְדֶנּוּ לִבְקָרִים
לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ׃ 19 כַּמָּה לֹא־תִשְׁעֶה
מִמֶּנִּי לֹא־תַרְפֵּנִי עַד־בִּלְעִי רֻקִּי׃ 20 חָטָאתִי
מָה אֶפְעַל ׀ לָךְ נֹצֵר הָאָדָם לָמָה שַׂמְתַּנִי
לְמִפְגָּע לָךְ וָאֶהְיֶה עָלַי לְמַשָּׂא׃ 21 וּמֶה ׀
לֹא־תִשָּׂא פִשְׁעִי וְתַעֲבִיר אֶת־עֲוֺנִי כִּי־עַתָּה
לֶעָפָר אֶשְׁכָּב וְשִׁחַרְתַּנִי וְאֵינֶנִּי׃

פרשה ח׃

1 וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמַר׃ 2 עַד־אָן
תְּמַלֶּל־אֵלֶּה וְרוּחַ כַּבִּיר אִמְרֵי־פִיךָ׃
3 הַאֵל יְעַוֵּת מִשְׁפָּט וְאִם־שַׁדַּי יְעַוֵּת־צֶדֶק׃
4 אִם־בָּנֶיךָ חָטְאוּ־לוֹ וַיְשַׁלְּחֵם בְּיַד־פִּשְׁעָם׃
5 אִם־אַתָּה תְּשַׁחֵר אֶל־אֵל וְאֶל־שַׁדַּי
תִּתְחַנָּן׃ 6 אִם־זַךְ וְיָשָׁר אָתָּה כִּי־עַתָּה
יָעִיר עָלֶיךָ וְשִׁלַּם נְוַת צִדְקֶךָ׃ 7 וְהָיָה
רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר וְאַחֲרִיתְךָ יִשְׂגֶּה מְאֹד׃
8 כִּי־שְׁאַל־נָא לְדֹר רִישׁוֹן וְכוֹנֵן לְחֵקֶר
אֲבוֹתָם׃ 9 כִּי־תְמוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נֵדָע כִּי
צֵל יָמֵינוּ עֲלֵי־אָרֶץ׃ 10 הֲלֹא־הֵם יוֹרוּךָ
יֹאמְרוּ לָךְ וּמִלִּבָּם יוֹצִאוּ מִלִּים׃ 11 הֲיִגְאֶה־
גֹּמֶא בְּלֹא בִצָּה יִשְׂגֶּא־אָחוּ בְלִי־מָיִם׃
12 עֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ לֹא יִקָּטֵף וְלִפְנֵי כָל־חָצִיר
יִיבָשׁ׃ 13 כֵּן אָרְחוֹת כָּל־שֹׁכְחֵי אֵל וְתִקְוַת
חָנֵף תֹּאבֵד׃ 14 אֲשֶׁר־יָקוֹט כִּסְלוֹ וּבֵית
עַכָּבִישׁ מִבְטַחוֹ׃ 15 יִשָּׁעֵן עַל־בֵּיתוֹ וְלֹא
יַעֲמֹד יַחֲזִיק בּוֹ וְלֹא יָקוּם׃ 16 רָטֹב הוּא
לִפְנֵי־שָׁמֶשׁ וְעַל־גַּנָּתוֹ יֹנַקְתּוֹ תֵצֵא׃
17 עַל־גַּל שָׁרָשָׁיו יְסֻבָּכוּ בֵּית אֲבָנִים
יֶחֱזֶה׃ 18 אִם־יְבַלְּעֶנּוּ מִמְּקוֹמוֹ וְכִחֶשׁ
בּוֹ לֹא רְאִיתִיךָ׃ 19 הֶן־הוּא מְשׂוֹשׂ
דַּרְכּוֹ וּמֵעָפָר אַחֵר יִצְמָחוּ׃ 20 הֶן־אֵל
לֹא יִמְאַס־תָּם וְלֹא יַחֲזִיק בְּיַד־מְרֵעִים׃
21 עַד־יְמַלֵּה שְׂחוֹק פִּיךָ וּשְׂפָתֶיךָ תְרוּעָה׃
22 שֹׂנְאֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת וְאֹהֶל רְשָׁעִים
אֵינֶנּוּ׃

פרשה ט׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 אָמְנָם יָדַעְתִּי כִי־
כֵן וּמַה־יִּצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם־אֵל׃ 3 אִם־יַחְפֹּץ
לָרִיב עִמּוֹ לֹא־יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי־אָלֶף׃

14 Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις. 15 Ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου. 16 Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος. 17 Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν; 18 Ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ, καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς; 19 Ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με οὐδὲ προΐῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου; 20 Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διὰ τί ἔθου με κατεντευκτήν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; 21 Διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

ΚΕΦ. η'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυῤῥῆμον τοῦ στόματός σου; 3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον; 4 Εἰ οἱ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. 5 Σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος· 6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός, δεήσεως ἐπακούσεταί σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης· 7 Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα. 8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων· 9 Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν καὶ οὐκ οἴδαμεν, σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. 10 Ἢ οὐκ οὗτοί σε διδάξουσι καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσι ῥήματα; 11 Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος; ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου; 12 Ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ· πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; 13 Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται. 14 Ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. 15 Ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ· 16 Ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 17 Ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται, ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται. 18 Ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα, 19 Ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. 20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον, πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται· 21 Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως· 22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην, δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

ΚΕΦ. θ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐστί. Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ; 3 Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων.

14 Terrebis me per somnia, et per visiones horrore concuties. 15 Quam ob rem elegit suspendium anima mea, et mortem ossa mea. 16 Desperavi, nequaquam ultra jam vivam: parce mihi, nihil enim sunt dies mei. 17 Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? 18 Visitas eum diluculo, et subito probas illum: 19 Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me ut glutiam salivam meam? 20 Peccavi, quid faciam tibi o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? 21 Cur non tollis peccatum meum, et quare non aufers iniquitatem meam? ecce, nunc in pulvere dormiam, et si mane me quæsieris, non subsistam.

CAPUT VIII.

1 Respondens autem Baldad Suhites, dixit: 2 Usquequo loqueris talia, et spiritus multiplex sermones oris tui? 3 Numquid Deus supplantat judicium, aut Omnipotens subvertit quod justum est? 4 Etiam si filii tui peccaverunt ei, et dimisit eos in manu iniquitatis suæ: 5 Tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum, et Omnipotentem fueris deprecatus: 6 Si mundus et rectus incesseris, statim evigilabit ad te, et pacatum reddet habitaculum justitiæ tuæ: 7 In tantum, ut si priora tua fuerint parva, et novissima tua multiplicentur nimis. 8 Interroga enim generationem pristinam, et diligenter investiga patrum memoriam: 9 (Hesterni quippe sumus, et ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram.) 10 Et ipsi docebunt te: loquentur tibi, et de corde suo proferent eloquia. 11 Numquid virere potest scirpus absque humore? aut crescere carectum sine aqua? 12 Cum adhuc sit in flore, nec carpatur manu, ante omnes herbas arescit: 13 Sic viæ omnium qui obliviscuntur Deum, et spes hypocritæ peribit. 14 Non ei placebit vecordia sua, et sicut tela aranearum fiducia ejus. 15 Innitetur super domum suam, et non stabit: fulciet eam, et non consurget: 16 Humectus videtur antequam veniat sol, et in ortu suo germen ejus egredietur. 17 Super acervum petrarum radices ejus densabuntur, et inter lapides commorabitur. 18 Si absorbuerit eum de loco suo, negabit eum, et dicet: Non novi te. 19 Hæc est enim lætitia viæ ejus, ut rursum de terra alii germinentur. 20 Deus non projiciet simplicem, nec porriget manum malignis: 21 Donec impleatur risu os tuum, et labia tua jubilo. 22 Qui oderunt te, induentur confusione, et tabernaculum impiorum non subsistet.

CAPUT IX.

1 Et respondens Job, ait: 2 Vere scio quod ita sit, et quod non justificetur homo compositus Deo. 3 Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unum pro mille.

4 חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ מִי־הִקְשָׁה אֵלָיו
וַיִּשְׁלָם׃ 5 הַמַּעְתִּיק הָרִים וְלֹא יָדָעוּ
אֲשֶׁר הֲפָכָם בְּאַפּוֹ׃ 6 הַמַּרְגִּיז אֶרֶץ
מִמְּקוֹמָהּ וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן׃ 7 הָאֹמֵר
לַחֶרֶס וְלֹא יִזְרָח וּבְעַד כּוֹכָבִים יַחְתֹּם׃
8 נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדּוֹ וְדוֹרֵךְ עַל־בָּמֳתֵי יָם׃
9 עֹשֶׂה עָשׁ כְּסִיל וְכִימָה וְחַדְרֵי תֵמָן׃
10 עֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר׃ 11 הֵן יַעֲבֹר עָלַי וְלֹא
אֶרְאֶה וְיַחֲלֹף וְלֹא־אָבִין לוֹ׃ 12 הֵן יַחְתֹּף
מִי יְשִׁיבֶנּוּ מִי־יֹאמַר אֵלָיו מַה־תַּעֲשֶׂה׃
13 אֱלוֹהַּ לֹא־יָשִׁיב אַפּוֹ תַּחְתָּו שָׁחֲחוּ עֹזְרֵי
רָהַב׃ 14 אַף כִּי־אָנֹכִי אֶעֱנֶנּוּ אֶבְחֲרָה דְבָרַי
עִמּוֹ׃ 15 אֲשֶׁר אִם־צָדַקְתִּי לֹא אֶעֱנֶה
לִמְשֹׁפְטִי אֶתְחַנָּן׃ 16 אִם־קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי
לֹא־אַאֲמִין כִּי־יַאֲזִין קוֹלִי׃ 17 אֲשֶׁר־בִּשְׂעָרָה
יְשׁוּפֵנִי וְהִרְבָּה פְצָעַי חִנָּם׃ 18 לֹא־יִתְּנֵנִי
הָשֵׁב רוּחִי כִּי יַשְׂבִּעַנִי מַמְּרֹרִים׃ 19 אִם־
לְכֹחַ אַמִּיץ הִנֵּה וְאִם־לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי׃
20 אִם־אֶצְדָּק פִּי יַרְשִׁיעֵנִי תָּם־אָנִי וַיַּעְקְשֵׁנִי׃
21 תָּם־אָנִי לֹא־אֵדַע נַפְשִׁי אֶמְאַס חַיָּי׃
22 אַחַת הִיא עַל־כֵּן אָמַרְתִּי תָּם וְרָשָׁע
הוּא מְכַלֶּה׃ 23 אִם־שׁוֹט יָמִית פִּתְאֹם
לְמַסַּת נְקִיִּם יִלְעָג׃ 24 אֶרֶץ ׀ נִתְּנָה בְיַד־
רָשָׁע פְּנֵי־שֹׁפְטֶיהָ יְכַסֶּה אִם־לֹא אֵפוֹא
מִי־הוּא׃ 25 וְיָמַי קַלּוּ מִנִּי־רָץ בָּרְחוּ
לֹא־רָאוּ טוֹבָה׃ 26 חָלְפוּ עִם־אֳנִיּוֹת אֵבֶה
כְּנֶשֶׁר יָטוּשׂ עֲלֵי־אֹכֶל׃ 27 אִם־אָמְרִי
אֶשְׁכְּחָה שִׂיחִי אֶעֶזְבָה פָנַי וְאַבְלִיגָה׃
28 יָגֹרְתִּי כָל־עַצְּבֹתָי יָדַעְתִּי כִּי־לֹא תְנַקֵּנִי׃
29 אָנֹכִי אֶרְשָׁע לָמָּה־זֶּה הֶבֶל אִיגָע׃
30 אִם־הִתְרָחַצְתִּי בְמוֹ־שָׁלֶג וַהֲזִכּוֹתִי בְּבֹר
כַּפָּי׃ 31 אָז בַּשַּׁחַת תִּטְבְּלֵנִי וְתִעֲבוּנִי
שַׂלְמוֹתָי׃ 32 כִּי־לֹא־אִישׁ כָּמֹנִי אֶעֱנֶנּוּ
נָבוֹא יַחְדָּו בַּמִּשְׁפָּט׃ 33 לֹא יֵשׁ־בֵּינֵינוּ
מוֹכִיחַ יָשֵׁת יָדוֹ עַל־שְׁנֵינוּ׃ 34 יָסֵר מֵעָלַי
שִׁבְטוֹ וְאֵמָתוֹ אַל־תְּבַעֲתַנִּי׃ 35 אֲדַבְּרָה
וְלֹא אִירָאֶנּוּ כִּי לֹא־כֵן אָנֹכִי עִמָּדִי׃

פרשה י׳

1 נָקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיָּי אֶעֶזְבָה עָלַי שִׂיחִי
אֲדַבְּרָה בְּמַר נַפְשִׁי׃ 2 אֹמַר אֶל־אֱלוֹהַּ
אַל־תַּרְשִׁיעֵנִי הוֹדִיעֵנִי עַל מַה־תְּרִיבֵנִי׃

4 Σοφὸς γάρ ἐστι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας·
τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν;
5 Ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἴδασιν, ὁ καταστρέφων
αὐτὰ ὀργῇ· 6 Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ
θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται· 7 Ὁ
λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων
κατασφραγίζει· 8 Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος,
καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης·
9 Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον
καὶ ταμεῖα Νότου· 10 Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός. 11 Ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω· ἐὰν
παρέλθῃ με, οὐδ' ὣς ἔγνων. 12 Ἐὰν ἀπαλλάξῃ,
τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας;
13 Αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργήν, ὑπ' αὐτοῦ
ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν. 14 Ἐὰν δέ
μου ὑπακούσεται, ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου·
15 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεταί μου, τοῦ
κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι. 16 Ἐάν τε καλέσω
καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου
τῆς φωνῆς. 17 Μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ; πολλὰ
δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διὰ κενῆς.
18 Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησε δέ με
πικρίας. 19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει· τίς οὖν
κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; 20 Ἐὰν γὰρ ὦ
δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσει· ἐάν τε ὦ
ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι. 21 Εἴτε γὰρ
ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖταί μου
ἡ ζωή. 22 Διὸ εἶπον Μέγαν καὶ δυνάστην
ἀπολλύει ὀργή, 23 Ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ
ἐξαισίῳ, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται· 24 Παραδέ-
δονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα κριτῶν
αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς
ἐστιν; 25 Ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος
δρομέως· ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἴδοσαν. 26 Ἢ
καί ἐστι ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ, ἢ ἀετοῦ πετομένου
ζητοῦντος βοράν; 27 Ἐάν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσο-
μαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ
ἀθῷόν με ἐάσεις. 29 Ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβής, διὰ
τί οὐκ ἀπέθανον; 30 Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι
χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς, 31 Ἱκανῶς
ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή.
32 Οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ ᾧ ἀντικρινοῦμαι,
ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν. 33 Εἴθε ἦν
ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ
μέσον ἀμφοτέρων. 34 Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με στροβείτω,
35 Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ
οὕτω συνεπίσταμαι.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΜΝΩΝ τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφήσω
ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς
μου συνεχόμενος, 2 Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον Μή
με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας;

4 Sapiens corde est, et fortis robore: quis
restitit ei, et pacem habuit? 5 Qui transtulit
montes, et nescierunt hi quos subvertit in
furore suo. 6 Qui commovet terram de loco
suo, et columnæ ejus concutiuntur. 7 Qui
præcipit soli, et non oritur: et stellas claudit
quasi sub signaculo. 8 Qui extendit cælos
solus, et graditur super fluctus maris.
9 Qui facit Arcturum, et Oriona, et Hyadas,
et interiora austri. 10 Qui facit magna, et
incomprehensibilia, et mirabilia, quorum non
est numerus. 11 Si venerit ad me, non
videbo eum: si abierit, non intelligam.
12 Si repente interroget, quis respondebit ei?
vel quis dicere potest: Cur ita facis? 13 Deus,
cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo
curvantur qui portant orbem. 14 Quantus
ergo sum ego, ut respondeam ei, et loquar
verbis meis cum eo? 15 Qui etiam si habuero
quippiam justum, non respondebo, sed meum
judicem deprecabor. 16 Et cum invocantem
exaudierit me, non credo quod audierit vocem
meam. 17 In turbine enim conteret me, et
multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.
18 Non concedit requiescere spiritum meum,
et implet me amaritudinibus. 19 Si fortitudo
quæritur, robustissimus est: si æquitas judicii,
nemo audet pro me testimonium dicere. 20 Si
justificare me voluero, os meum condemnabit
me: si innocentem ostendero, pravum me
comprobabit. 21 Etiam si simplex fuero, hoc
ipsum ignorabit anima mea, et tædebit me
vitæ meæ. 22 Unum est quod locutus sum,
et innocentem et impium ipse consumit. 23 Si
flagellat, occidat semel, et non de pœnis
innocentum rideat. 24 Terra data est in
manus impii, vultum judicum ejus operit;
quod si non ille est, quis ergo est? 25 Dies
mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, et
non viderunt bonum. 26 Pertransierunt quasi
naves poma portantes, sicut aquila volans ad
escam. 27 Cum dixero: Nequaquam ita
loquar: commuto faciem meam, et dolore
torqueor. 28 Verebar omnia opera mea,
sciens quod non parceres delinquenti. 29 Si
autem et sic impius sum, quare frustra labo-
ravi? 30 Si lotus fuero quasi aquis nivis, et
fulserint velut mundissimæ manus meæ:
31 Tamen sordibus intinges me, et abomina-
buntur me vestimenta mea. 32 Neque enim
viro qui similis mei est, respondebo: nec qui
mecum in judicio ex æquo possit audiri.
33 Non est qui utrumque valeat arguere, et
ponere manum suam in ambobus. 34 Auferat
a me virgam suam, et pavor ejus non me
terreat: 35 Loquar, et non timebo eum;
neque enim possum metuens respondere.

CAPUT X.

1 TÆDET animam meam vitæ meæ, dimittam
adversum me eloquium meum, loquar in amari-
tudine animæ meæ. 2 Dicam Deo: Noli me
condemnare: indica mihi cur me ita judices.

3 הֲטוֹב לְךָ ׀ כִּֽי־תַעֲשֹׁק כִּי תִמְאַס יְגִיעַ
כַּפֶּיךָ וְעַל־עֲצַת רְשָׁעִים הוֹפָעְתָּ׃ 4 הַעֵינֵי
בָשָׂר לָךְ אִם־כִּרְאוֹת אֱנוֹשׁ תִּרְאֶה׃
5 הֲכִימֵי אֱנוֹשׁ יָמֶיךָ אִם־שְׁנוֹתֶיךָ כִּימֵי
גָבֶר׃ 6 כִּֽי־תְבַקֵּשׁ לַעֲוֺנִי וּלְחַטָּאתִי
תִדְרוֹשׁ׃ 7 עַל־דַּעְתְּךָ כִּי־לֹא אֶרְשָׁע וְאֵין
מִיָּדְךָ מַצִּיל׃ 8 יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי וַיַּעֲשׂוּנִי
יַחַד סָבִיב וַתְּבַלְּעֵנִי׃ 9 זְכָר־נָא כִּי־כַחֹמֶר
עֲשִׂיתָנִי וְאֶל־עָפָר תְּשִׁיבֵנִי׃ 10 הֲלֹא
כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִנָּה תַּקְפִּיאֵנִי׃ 11 עוֹר
וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים
תְּשֹׂכְכֵנִי׃ 12 חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי
וּפְקֻדָּתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי׃ 13 וְאֵלֶּה צָפַנְתָּ
בִלְבָבֶךָ יָדַעְתִּי כִּי־זֹאת עִמָּךְ׃ 14 אִם־
חָטָאתִי וּשְׁמַרְתָּנִי וּמֵעֲוֺנִי לֹא תְנַקֵּנִי׃
15 אִם־רָשַׁעְתִּי ׀ אַלְלַי לִי וְצָדַקְתִּי לֹא־אֶשָּׂא
רֹאשִׁי שְׂבַע קָלוֹן וּרְאֵה עָנְיִי׃ 16 וְיִגְאֶה
כַּשַּׁחַל תְּצוּדֵנִי וְתָשֹׁב תִּתְפַּלָּא בִי׃
17 תְּחַדֵּשׁ עֵדֶיךָ ׀ נֶגְדִּי וְתֶרֶב כַּעַשְׂךָ עִמָּדִי
חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי׃ 18 וְלָמָּה מֵרֶחֶם
הֹצֵאתָנִי אֶגְוַע וְעַיִן לֹא־תִרְאֵנִי׃ 19 כַּאֲשֶׁר
לֹא־הָיִיתִי אֶהְיֶה מִבֶּטֶן לַקֶּבֶר אוּבָל׃
20 הֲלֹא־מְעַט יָמַי יֶחְדָּל יְשִׁית מִמֶּנִּי
וְאַבְלִיגָה מְּעָט׃ 21 בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְלֹא אָשׁוּב
אֶל־אֶרֶץ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת׃ 22 אֶרֶץ עֵיפָתָה ׀
כְּמוֹ־אֹפֶל צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים וַתֹּפַע
כְּמוֹ־אֹפֶל׃

פרשה יא׃

1 וַיַּעַן צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמַר׃ 2 הֲרֹב
דְּבָרִים לֹא יֵעָנֶה וְאִם־אִישׁ שְׂפָתַיִם יִצְדָּק׃
3 בַּדֶּיךָ מְתִים יַחֲרִישׁוּ וַתִּלְעַג וְאֵין מַכְלִם׃
4 וַתֹּאמֶר זַךְ לִקְחִי וּבַר הָיִיתִי בְעֵינֶיךָ׃
5 וְאוּלָם מִי־יִתֵּן אֱלוֹהַּ דַּבֵּר וְיִפְתַּח שְׂפָתָיו
עִמָּךְ׃ 6 וְיַגֶּד־לְךָ ׀ תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה כִּי־
כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה וְדַע ׀ כִּי־יַשֶּׁה לְךָ אֱלוֹהַּ
מֵעֲוֺנֶךָ׃ 7 הַחֵקֶר אֱלוֹהַּ תִּמְצָא אִם עַד־
תַּכְלִית שַׁדַּי תִּמְצָא׃ 8 גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה־
תִּפְעָל עֲמֻקָּה מִשְּׁאוֹל מַה־תֵּדָע׃ 9 אֲרֻכָּה
מֵאֶרֶץ מִדָּהּ וּרְחָבָה מִנִּי־יָם׃ 10 אִם־יַחֲלֹף
וְיַסְגִּיר וְיַקְהִיל וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ׃ 11 כִּי־הוּא
יָדַע מְתֵי־שָׁוְא וַיַּרְא־אָוֶן וְלֹא יִתְבּוֹנָן׃
12 וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב וְעַיִר פֶּרֶא אָדָם יִוָּלֵד׃

3 Ἠ καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω ἔργα
χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες; 4 Ἠ
ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ καθορᾷς; ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρω-
πος βλέψῃ; 5 Ἠ ὁ βίος σοῦ ἀνθρώπινός ἐστιν,
ἢ τὰ ἔτη σοῦ ἀνδρός; 6 Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν
ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας;
7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ
ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος; 8 Αἱ χεῖρές
σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα
μεταβαλών με ἔπαισας. 9 Μνήσθητι ὅτι πηλόν
με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.
10 Ἠ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δέ
με ἴσα τυρῷ; 11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἔνειρας. 12 Ζωὴν δὲ
καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἡ δὲ ἐπισκοπή σου
ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα. 13 Ταῦτα ἔχων ἐν
σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι
οὐθέν. 14 Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάσσεις με,
ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας. 15 Ἐάν
τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμοι· ἐὰν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ
δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.
16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν· πάλιν
γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις, 17 Ἐπανα-
καινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὀργῇ δὲ
μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρα-
τήρια. 18 Ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες,
καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδε,
19 Καὶ ὥσπερ οὐκ ὢν ἐγενόμην; διὰ τί γὰρ ἐκ
γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην; 20 Ἠ οὐκ
ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με
ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι
ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ
γνοφεράν, 22 Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι
φέγγος οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν βροτῶν.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ
εὔλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος; 3 Εὐλογημένος
γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος. Μὴ πολὺς ἐν
ῥήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
4 Μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ
ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ. 5 Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ
Κύριος λαλήσαι πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ
μετὰ σοῦ; 6 Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφιας,
ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ, καὶ τότε γνώσῃ
ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.
7 Ἠ ἴχνος Κυρίου εὑρήσεις; ἢ εἰς τὰ ἔσχατα
ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; 8 Ὑψηλὸς ὁ
οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν
ᾅδου, τί οἶδας; 9 Ἠ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ
εὔρους θαλάσσης; 10 Ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ
πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας; 11 Αὐτὸς
γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρό-
ψεται. 12 Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις·
βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.

3 Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris
me, et opprimas me opus manuum tuarum, et
consilium impiorum adjuves? 4 Numquid
oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo,
et tu videbis? 5 Numquid sicut dies hominis
dies tui, et anni tui sicut humana sunt tem-
pora, 6 Ut quæras iniquitatem meam, et
peccatum meum scruteris? 7 Et scias quia
nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de
manu tua possit eruere. 8 Manus tuæ
fecerunt me, et plasmaverunt me totum in
circuitu: et sic repente præcipitas me?
9 Memento quæso quod sicut lutum feceris
me, et in pulverem reduces me. 10 Nonne
sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me
coagulasti? 11 Pelle et carnibus vestisti me:
ossibus et nervis compegisti me: 12 Vitam
et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio
tua custodivit spiritum meum. 13 Licet hæc
celes in corde tuo, tamen scio quia universorum
memineris. 14 Si peccavi, et ad horam
pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum
me esse non pateris? 15 Et si impius fuero,
væ mihi est: et si justus, non levabo caput,
saturatus afflictione et miseria. 16 Et propter
superbiam quasi leænam capies me, reversus-
que mirabiliter me crucias. 17 Instauras
testes tuos contra me, et multiplicas iram tuam
adversum me, et pœnæ militant in me.
18 Quare de vulva eduxisti me? qui utinam
consumptus essem ne oculus me videret.
19 Fuissem quasi non essem, de utero translatus
ad tumulum. 20 Numquid non paucitas
dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo
me, ut plangam paululum dolorem meum:
21 Antequam vadam et non revertar ad
terram tenebrosam, et opertam mortis caligine:
22 Terram miseriæ, et tenebrarum, ubi umbra
mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror
inhabitat.

CAPUT XI.

1 Respondens autem Sophar Naamathites,
dixit: 2 Numquid qui multa loquitur, non
et audiet? aut vir verbosus justificabitur?
3 Tibi soli tacebunt homines? et cum ceteros
irriseris, a nullo confutaberis? 4 Dixisti
enim: Purus est sermo meus, et mundus sum
in conspectu tuo. 5 Atque utinam Deus
loqueretur tecum, et aperiret labia sua tibi!
6 Ut ostenderet tibi secreta sapientiæ, et quod
multiplex esset lex ejus, et intelligeres quod
multo minora exigaris ab eo, quam meretur
iniquitas tua. 7 Forsitan vestigia Dei com-
prehendes, et usque ad perfectum Omnipo-
tentem reperies? 8 Excelsior cælo est, et
quid facies? profundior inferno, et unde
cognosces? 9 Longior terra mensura ejus, et
latior mari. 10 Si subverterit omnia, vel in
unum coarctaverit, quis contradicet ei?
11 Ipse enim novit hominum vanitatem, et
videns iniquitatem, nonne considerat? 12 Vir
vanus in superbiam erigitur, et tanquam
pullum onagri se liberum natum putat.

13 אִם־אַתָּה הֲכִינוֹתָ לִבֶּךָ וּפָרַשְׂתָּ אֵלָיו
כַּפֶּךָ׃ 14 אִם־אָוֶן בְּיָדְךָ הַרְחִיקֵהוּ וְאַל־
תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלֶיךָ עַוְלָה׃ 15 כִּי־אָז ׀ תִּשָּׂא
פָנֶיךָ מִמּוּם וְהָיִיתָ מֻצָק וְלֹא תִירָא׃
16 כִּי־אַתָּה עָמָל תִּשְׁכָּח כְּמַיִם עָבְרוּ
תִזְכֹּר׃ 17 וּמִצָּהֳרַיִם יָקוּם חָלֶד תָּעֻפָה
כַּבֹּקֶר תִּהְיֶה׃ 18 וּבָטַחְתָּ כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה
וְחָפַרְתָּ לָבֶטַח תִּשְׁכָּב׃ 19 וְרָבַצְתָּ וְאֵין
מַחֲרִיד וְחִלּוּ פָנֶיךָ רַבִּים׃ 20 וְעֵינֵי רְשָׁעִים
תִּכְלֶינָה וּמָנוֹס אָבַד מִנְהֶם וְתִקְוָתָם מַפַּח־
נָפֶשׁ׃

פרשה יב׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 אָמְנָם כִּי אַתֶּם־
עָם וְעִמָּכֶם תָּמוּת חָכְמָה׃ 3 גַּם־לִי
לֵבָב ׀ כְּמוֹכֶם לֹא־נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם וְאֶת־
מִי־אֵין כְּמוֹ־אֵלֶּה׃ 4 שְׂחֹק לְרֵעֵהוּ ׀ אֶהְיֶה
קֹרֵא לֶאֱלוֹהַּ וַיַּעֲנֵהוּ שְׂחוֹק צַדִּיק תָּמִים׃
5 לַפִּיד בּוּז לְעַשְׁתּוּת שַׁאֲנָן נָכוֹן לְמוֹעֲדֵי
רָגֶל׃ 6 יִשְׁלָיוּ אֹהָלִים ׀ לְשֹׁדְדִים וּבַטֻּחוֹת
לְמַרְגִּיזֵי אֵל לַאֲשֶׁר הֵבִיא אֱלוֹהַּ בְּיָדוֹ׃
7 וְאוּלָם שְׁאַל־נָא בְהֵמוֹת וְתֹרֶךָּ וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְיַגֶּד־לָךְ׃ 8 אוֹ שִׂיחַ לָאָרֶץ וְתֹרֶךָּ
וִיסַפְּרוּ לְךָ דְּגֵי הַיָּם׃ 9 מִי לֹא־יָדַע בְּכָל־
אֵלֶּה כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת׃ 10 אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ׃
11 הֲלֹא־אֹזֶן מִלִּין תִּבְחָן וְחֵךְ אֹכֶל יִטְעַם־
לוֹ׃ 12 בִּישִׁישִׁים חָכְמָה וְאֹרֶךְ יָמִים
תְּבוּנָה׃ 13 עִמּוֹ חָכְמָה וּגְבוּרָה לוֹ עֵצָה
וּתְבוּנָה׃ 14 הֵן יַהֲרוֹס וְלֹא יִבָּנֶה יִסְגֹּר
עַל־אִישׁ וְלֹא יִפָּתֵחַ׃ 15 הֵן יַעְצֹר בַּמַּיִם
וְיִבָשׁוּ וִישַׁלְּחֵם וְיַהַפְכוּ־אָרֶץ׃ 16 עִמּוֹ עֹז
וְתוּשִׁיָּה לוֹ שֹׁגֵג וּמַשְׁגֶּה׃ 17 מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים
שׁוֹלָל וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל׃ 18 מוּסַר מְלָכִים
פִּתֵּחַ וַיֶּאְסֹר אֵזוֹר בְּמָתְנֵיהֶם׃ 19 מוֹלִיךְ
כֹּהֲנִים שׁוֹלָל וְאֵתָנִים יְסַלֵּף׃ 20 מֵסִיר
שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח׃ 21 שׁוֹפֵךְ
בּוּז עַל־נְדִיבִים וּמְזִיחַ אֲפִיקִים רִפָּה׃
22 מְגַלֶּה עֲמֻקוֹת מִנִּי־חֹשֶׁךְ וַיֹּצֵא לָאוֹר
צַלְמָוֶת׃ 23 מַשְׂגִּיא לַגּוֹיִם וַיְאַבְּדֵם שֹׁטֵחַ
לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם׃ 24 מֵסִיר לֵב רָאשֵׁי עַם־
הָאָרֶץ וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ׃ 25 יְמַשְׁשׁוּ־
חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר וַיַּתְעֵם כַּשִּׁכּוֹר׃

13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου,
ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν· 14 Εἰ ἄνομόν
τί ἐστιν ἐν χερσί σου, πόῤῥω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ
σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω.
15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ
ὕδωρ καθαρόν, ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβη-
θήσῃ· 16 Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὥσπερ κῦμα
παρελθόν, καὶ οὐ πτοηθήσῃ· 17 Ἡ δὲ εὐχή σου
ὥσπερ ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι
ζωή· 18 Πεποιθώς τε ἔσῃ ὅτι ἔστι σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ
μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη.
19 Ἡσυχάσεις γάρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε·
μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σοῦ δεηθήσονται. 20 Σω-
τηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν
ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Εἶτα ὑμεῖς
ἐστὲ ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;
3 Κἀμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστίν. 4 Δίκαιος
γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα·
5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ
ἄλλων, 6 Οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ
ἀνόμων. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω
πονηρὸς ὢν ἀθῷος ἔσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσι τὸν
Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται. 7 Ἀλλὰ
δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ
δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν· 8 Ἐκδιήγησαι
γῇ ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες
τῆς θαλάσσης. 9 Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι
τούτοις ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα; 10 Εἰ
μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων καὶ
πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου. 11 Οὖς μὲν γὰρ
ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται. 12 Ἐν
πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη.
13 Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ
σύνεσις. 14 Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν
κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει; 15 Ἐὰν
κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ,
ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας. 16 Παρ' αὐτῷ
κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.
17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς
ἐξέστησε. 18 Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ
περιέδησε ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν. 19 Ἐξαποστέλλων
ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.
20 Διαλλάσσων χείλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυ-
τέρων ἔγνω. 21 Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας,
ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο. 22 Ἀνακαλύπτων βαθέα
ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.
23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, καταστρων-
νύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά. 24 Διαλλάσσων
καρδίας ἀρχόντων γῆς, ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ
ᾗ οὐκ ᾔδεισαν· 25 Ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ
φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

13 Tu autem firmasti cor tuum, et expandisti
ad eum manus tuas. 14 Si iniquitatem, quæ
est in manu tua, abstuleris a te, et non manserit
in tabernaculo tuo injustitia: 15 Tunc levare
poteris faciem tuam absque macula, et eris
stabilis, et non timebis. 16 Miseriæ quoque
oblivisceris, et quasi aquarum quæ præterie-
runt recordaberis. 17 Et quasi meridianus
fulgor consurget tibi ad vesperam: et cum te
consumptum putaveris, orieris ut lucifer.
18 Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, et
defossus securus dormies. 19 Requiesces, et
non erit qui te exterreat: et deprecabuntur
faciem tuam plurimi. 20 Oculi autem
impiorum deficient, et effugium peribit ab
eis, et spes illorum abominatio animæ.

CAPUT XII.

1 Respondens autem Job, dixit: 2 Ergo
vos estis soli homines, et vobiscum morietur
sapientia? 3 Et mihi est cor, sicut et vobis,
nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ
nostis, ignorat? 4 Qui deridetur ab amico
suo sicut ego, invocabit Deum et exaudiet
eum: deridetur enim justi simplicitas.
5 Lampas contempta apud cogitationes
divitum, parata ad tempus statutum. 6 Abun-
dant tabernacula prædonum, et audacter
provocant Deum, cum ipse dederit omnia in
manus eorum. 7 Nimirum interroga jumenta,
et docebunt te: et volatilia cæli, et indicabunt
tibi. 8 Loquere terræ, et respondebit tibi:
et narrabunt pisces maris. 9 Quis ignorat
quod omnia hæc manus Domini fecerit?
10 In cujus manu anima omnis viventis, et
spiritus universæ carnis hominis. 11 Nonne
auris verba dijudicat, et fauces comedentis,
saporem? 12 In antiquis est sapientia, et in
multo tempore prudentia. 13 Apud ipsum
est sapientia et fortitudo, ipse habet consilium
et intelligentiam. 14 Si destruxerit, nemo
est qui ædificet: si incluserit hominem, nullus
est qui aperiat. 15 Si continuerit aquas,
omnia siccabuntur: et si emiserit eas, sub-
vertent terram. 16 Apud ipsum est fortitudo
et sapientia: ipse novit et decipientem, et
eum qui decipitur. 17 Adducit consiliarios
in stultum finem, et judices in stuporem.
18 Balteum regum dissolvit, et præcingit
fune renes eorum. 19 Ducit sacerdotes
inglorios, et optimates supplantat: 20 Com-
mutans labium veracium, et doctrinam senum
auferens: 21 Effundit despectionem super
principes, eos, qui oppressi fuerant, relevans.
22 Qui revelat profunda de tenebris, et pro-
ducit in lucem umbram mortis. 23 Qui
multiplicat gentes et perdit eas, et subversas
in integrum restituit. 24 Qui immutat cor
principum populi terræ, et decipit eos ut
frustra incedant per invium: 25 Palpabunt
quasi in tenebris, et non in luce, et errare eos
faciet quasi ebrios.

פרשה יג׃

1 הֶן־כֹּל רָאֲתָה עֵינִי שָׁמְעָה אָזְנִי וַתָּבֶן
לָהּ׃ 2 כְּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַם־אָנִי לֹא־נֹפֵל
אָנֹכִי מִכֶּם׃ 3 אוּלָם אֲנִי אֶל־שַׁדַּי אֲדַבֵּר
וְהוֹכֵחַ אֶל־אֵל אֶחְפָּץ׃ 4 וְאוּלָם אַתֶּם
טֹפְלֵי־שָׁקֶר רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם׃ 5 מִי־יִתֵּן
הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישׁוּן וּתְהִי לָכֶם לְחָכְמָה׃
6 שִׁמְעוּ־נָא תוֹכַחְתִּי וְרִבוֹת שְׂפָתַי הַקְשִׁיבוּ׃
7 הַלְאֵל תְּדַבְּרוּ עַוְלָה וְלוֹ תְּדַבְּרוּ רְמִיָּה׃
8 הֲפָנָיו תִּשָּׂאוּן אִם־לָאֵל תְּרִיבוּן׃ 9 הֲטוֹב
כִּי־יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם־כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָתֵלּוּ
בוֹ׃ 10 הוֹכֵחַ יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם־בַּסֵּתֶר
פָּנִים תִּשָּׂאוּן׃ 11 הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תְּבַעֵת
אֶתְכֶם וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם׃ 12 זִכְרֹנֵיכֶם
מִשְׁלֵי־אֵפֶר לְגַבֵּי־חֹמֶר גַּבֵּיכֶם׃ 13 הַחֲרִישׁוּ
מִמֶּנִּי וַאֲדַבְּרָה־אָנִי וְיַעֲבֹר עָלַי מָה׃
14 עַל־מָה ׀ אֶשָּׂא בְשָׂרִי בְשִׁנָּי וְנַפְשִׁי אָשִׂים
בְּכַפִּי׃ 15 הֵן יִקְטְלֵנִי לֹא אֲיַחֵל אַךְ־דְּרָכַי
אֶל־פָּנָיו אוֹכִיחַ׃ 16 גַּם־הוּא־לִי לִישׁוּעָה
כִּי־לֹא לְפָנָיו חָנֵף יָבוֹא׃ 17 שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ
מִלָּתִי וְאַחְוָתִי בְּאָזְנֵיכֶם׃ 18 הִנֵּה־נָא
עָרַכְתִּי מִשְׁפָּט יָדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֶצְדָּק׃
19 מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־עַתָּה אַחֲרִישׁ
וְאֶגְוָע׃ 20 אַךְ־שְׁתַּיִם אַל־תַּעַשׂ עִמָּדִי אָז
מִפָּנֶיךָ לֹא אֶסָּתֵר׃ 21 כַּפְּךָ מֵעָלַי הַרְחַק
וְאֵמָתְךָ אַל־תְּבַעֲתַנִּי׃ 22 וּקְרָא וְאָנֹכִי אֶעֱנֶה
אוֹ־אֲדַבֵּר וַהֲשִׁיבֵנִי׃ 23 כַּמָּה לִי עֲוֺנוֹת
וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעִי וְחַטָּאתִי הֹדִיעֵנִי׃ 24 לָמָּה־
פָנֶיךָ תַסְתִּיר וְתַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ׃
25 הֶעָלֶה נִדָּף תַּעֲרוֹץ וְאֶת־קַשׁ יָבֵשׁ
תִּרְדֹּף׃ 26 כִּי־תִכְתֹּב עָלַי מְרֹרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי
עֲוֺנוֹת נְעוּרָי׃ 27 וְתָשֵׂם בַּסַּד ׀ רַגְלַי
וְתִשְׁמוֹר כָּל־אָרְחֹתָי עַל־שָׁרְשֵׁי רַגְלַי
תִּתְחַקֶּה׃ 28 וְהוּא כְּרָקָב יִבְלֶה כְּבֶגֶד
אֲכָלוֹ עָשׁ׃

פרשה יד׃

1 אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים וּשְׂבַע־
רֹגֶז׃ 2 כְּצִיץ יָצָא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כַּצֵּל וְלֹא
יַעֲמוֹד׃ 3 אַף־עַל־זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶךָ וְאֹתִי
תָבִיא בְמִשְׁפָּט עִמָּךְ׃ 4 מִי־יִתֵּן טָהוֹר
מִטָּמֵא לֹא אֶחָד׃ 5 אִם־חֲרוּצִים ׀ יָמָיו
מִסְפַּר־חֳדָשָׁיו אִתָּךְ חֻקּוֹ עָשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר׃

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ἼΔΟΥ ταῦτα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ
ἀκήκοέ μου τὸ οὖς· 2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς
ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. 3 Οὐ
μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ
ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται. 4 Ὑμεῖς δέ ἐστε
ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες. 5 Εἴη δὲ
ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία.
6 Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν
δὲ χειλέων μου προσέχετε. 7 Πότερον οὐκ ἔναντι
Κυρίου λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;
8 Ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.
9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ
πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ, 10 Οὐθὲν
ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα
θαυμάσεσθε, 11 Πότερον οὐχ ἡ δῖνα αὐτοῦ στροβή-
σει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται
ὑμῖν, 12 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα
σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον. 13 Κωφεύσατε ἵνα
λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ, 14 Ἀναλαβὼν
τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσι, ψυχὴν δέ μου θήσω
ἐν χειρί. 15 Ἐάν με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ
καὶ ἦρκται, ἦ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον
αὐτοῦ· 16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτη-
ρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται.
17 Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου, ἀναγγελῶ
γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων. 18 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι
τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦ-
μαι. 19 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι
νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω; 20 Δυεῖν δέ μοι
χρήσῃ, τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβή-
σομαι· 21 Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ
φόβος σου μή με καταπλησσέτω. 22 Εἶτα καλέσεις,
ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι· ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι
δώσω ἀνταπόκρισιν. 23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι
μου καὶ ἀνομίαι μου· δίδαξόν με τίνες εἰσί.
24 Διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἥγησαι δέ με ὑπεναν-
τίον σοι; 25 Ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ
ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ
πνεύματος ἀντίκεισαί μοι; 26 Ὅτι κατέγραψας
κατ' ἐμοῦ κακά, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρ-
τίας· 27 Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι,
ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας τῶν
ποδῶν μου ἀφίκου. 28 Ὃ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῷ,
ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΒΡΟΤΟΣ γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος
καὶ πλήρης ὀργῆς, 2 Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν
ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῇ.
3 Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω, καὶ τοῦτον
ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; 4 Τίς
γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐδείς,
5 Ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς γῆς· ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ'
αὐτοῦ, εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

CAPUT XIII.

1 Ecce omnia hæc vidit oculus meus, et
audivit auris mea, et intellexi singula.
2 Secundum scientiam vestram et ego novi:
nec inferior vestri sum. 3 Sed tamen ad
Omnipotentem loquar, et disputare cum Deo
cupio: 4 Prius vos ostendens fabricatores
mendacii, et cultores perversorum dogmatum.
5 Atque utinam taceretis, ut putaremini esse
sapientes! 6 Audite ergo correptionem meam,
et judicium labiorum meorum attendite.
7 Numquid Deus indiget vestro mendacio, ut
pro illo loquamini dolos? 8 Numquid faciem
ejus accipitis, et pro Deo judicare nitimini?
9 Aut placebit ei quem celare nihil potest?
aut decipietur ut homo, vestris fraudulentiis?
10 Ipse vos arguet, quoniam in abscondito
faciem ejus accipitis. 11 Statim ut se com-
moverit, turbabit vos, et terror ejus irruet
super vos. 12 Memoria vestra comparabitur
cineri, et redigentur in lutum cervices vestræ.
13 Tacete paulisper, ut loquar quodcumque
mihi mens suggesserit. 14 Quare lacero
carnes meas dentibus meis, et animam meam
porto in manibus meis? 15 Etiam si occiderit
me, in ipso sperabo: verumtamen vias meas in
conspectu ejus arguam. 16 Et ipse erit
salvator meus: non enim veniet in conspectu
ejus omnis hypocrita. 17 Audite sermonem
meum, et ænigmata percipite auribus vestris.
18 Si fuero judicatus, scio quod justus in-
veniar. 19 Quis est qui judicetur mecum?
veniat: quare tacens consumor? 20 Duo
tantum ne facias mihi, et tunc a facie tua non
abscondar: 21 Manum tuam longe fac a me,
et formido tua non me terreat. 22 Voca me,
et ego respondebo tibi: aut certe loquar, et
tu responde mihi. 23 Quantas habeo iniqui-
tates et peccata, scelera mea et delicta ostende
mihi. 24 Cur faciem tuam abscondis, et
arbitraris me inimicum tuum? 25 Contra
folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam
tuam, et stipulam siccam persequeris:
26 Scribis enim contra me amaritudines, et
consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ.
27 Posuisti in nervo pedem meum, et obser-
vasti omnes semitas meas, et vestigia pedum
meorum considerasti: 28 Qui quasi putredo
consumendus sum, et quasi vestimentum,
quod comeditur a tinea.

CAPUT XIV.

1 Homo natus de muliere, brevi vivens
tempore, repletur multis miseriis. 2 Qui
quasi flos egreditur et conteritur, et fugit
velut umbra, et nunquam in eodem statu
permanet. 3 Et dignum ducis super hujus-
cemodi aperire oculos tuos, et adducere eum
tecum in judicium? 4 Quis potest facere mun-
dum de immundo conceptum semine? nonne
tu qui solus es? 5 Breves dies hominis sunt,
numerus mensium ejus apud te est: consti-
tuisti terminos ejus, qui præteriri non poterunt.

6 שְׁעֵה מֵעָלָיו וְיֶחְדָּל עַד־יִרְצֶה כְּשָׂכִיר
יוֹמוֹ׃ 7 כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה אִם־יִכָּרֵת
וְעוֹד יַחֲלִיף וְיֹנַקְתּוֹ לֹא תֶחְדָּל׃ 8 אִם־
יַזְקִין בָּאָרֶץ שָׁרְשׁוֹ וּבֶעָפָר יָמוּת גִּזְעוֹ׃
9 מֵרֵיחַ מַיִם יַפְרִחַ וְעָשָׂה קָצִיר כְּמוֹ־
נָטַע׃ 10 וְגֶבֶר יָמוּת וַיֶּחֱלָשׁ וַיִּגְוַע אָדָם
וְאַיּוֹ׃ 11 אָזְלוּ־מַיִם מִנִּי־יָם וְנָהָר יֶחֱרַב
וְיָבֵשׁ׃ 12 וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא־יָקוּם עַד־בִּלְתִּי
שָׁמַיִם לֹא יָקִיצוּ וְלֹא יֵעֹרוּ מִשְּׁנָתָם׃
13 מִי יִתֵּן ׀ בִּשְׁאוֹל תַּצְפִּנֵנִי תַּסְתִּירֵנִי
עַד־שׁוּב אַפֶּךָ תָּשִׁית לִי חֹק וְתִזְכְּרֵנִי׃
14 אִם־יָמוּת גֶּבֶר הֲיִחְיֶה כָּל־יְמֵי צְבָאִי
אֲיַחֵל עַד־בּוֹא חֲלִיפָתִי׃ 15 תִּקְרָא וְאָנֹכִי
אֶעֱנֶךָּ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִכְסֹף׃ 16 כִּי־עַתָּה
צְעָדַי תִּסְפּוֹר לֹא תִשְׁמוֹר עַל־חַטָּאתִי׃
17 חָתֻם בִּצְרוֹר פִּשְׁעִי וַתִּטְפֹּל עַל־עֲוֺנִי׃
18 וְאוּלָם הַר־נוֹפֵל יִבּוֹל וְצוּר יֶעְתַּק
מִמְּקֹמוֹ׃ 19 אֲבָנִים ׀ שָׁחֲקוּ מַיִם תִּשְׁטֹף
סְפִיחֶיהָ עֲפַר־אָרֶץ וְתִקְוַת אֱנוֹשׁ הֶאֱבַדְתָּ׃
20 תִּתְקְפֵהוּ לָנֶצַח וַיַּהֲלֹךְ מְשַׁנֶּה פָנָיו
וַתְּשַׁלְּחֵהוּ׃ 21 יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא יֵדָע וְיִצְעֲרוּ
וְלֹא־יָבִין לָמוֹ׃ 22 אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכְאָב
וְנַפְשׁוֹ עָלָיו תֶּאֱבָל׃

פרשה טו׃

1 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וַיֹּאמַר׃ 2 הֶחָכָם
יַעֲנֶה דַעַת־רוּחַ וִימַלֵּא קָדִים בִּטְנוֹ׃
3 הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן וּמִלִּים לֹא
יוֹעִיל בָּם׃ 4 אַף־אַתָּה תָּפֵר יִרְאָה וְתִגְרַע
שִׂיחָה לִפְנֵי־אֵל׃ 5 כִּי יְאַלֵּף עֲוֺנְךָ פִיךָ
וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמִים׃ 6 יַרְשִׁיעֲךָ פִיךָ
וְלֹא־אָנִי וּשְׂפָתֶיךָ יַעֲנוּ־בָךְ׃ 7 הֲרִאישׁוֹן
אָדָם תִּוָּלֵד וְלִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתָּ׃
8 הַבְסוֹד אֱלוֹהַּ תִּשְׁמָע וְתִגְרַע אֵלֶיךָ
חָכְמָה׃ 9 מַה־יָּדַעְתָּ וְלֹא נֵדָע תָּבִין
וְלֹא־עִמָּנוּ הוּא׃ 10 גַּם־שָׂב גַּם־יָשִׁישׁ בָּנוּ
כַּבִּיר מֵאָבִיךָ יָמִים׃ 11 הַמְעַט מִמְּךָ
תַּנְחֻמוֹת אֵל וְדָבָר לָאַט עִמָּךְ׃ 12 מַה־
יִּקָּחֲךָ לִבֶּךָ וּמַה־יִּרְזְמוּן עֵינֶיךָ׃ 13 כִּי־תָשִׁיב
אֶל־אֵל רוּחֶךָ וְהֹצֵאתָ מִפִּיךָ מִלִּין׃ 14 מָה־
אֱנוֹשׁ כִּי־יִזְכֶּה וְכִי־יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה׃ 15 הֵן
בִּקְדֹשָׁו לֹא יַאֲמִין וְשָׁמַיִם לֹא־זַכּוּ בְעֵינָיו׃

6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ
τὸν βίον ὥσπερ ὁ μισθωτός. 7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ
ἐλπίς· ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ
ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ· 8 Ἐὰν γὰρ
γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ
τὸ στέλεχος αὐτοῦ, 9 Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει,
ποιήσει δὲ θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον. 10 Ἀνὴρ
δὲ τελευτήσας ᾤχετο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι
ἐστί. 11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς
δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη. 12 Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς
οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ,
καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. 13 Εἰ
γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυψας δέ με
ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον
ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ. 14 Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ
ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου
αὐτοῦ· ὑπομενῶ ἕως πάλιν γένωμαι. 15 Εἶτα
καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ. 16 Ἠρίθμησας δέ μου
τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν
ἁμαρτιῶν μου· 17 Ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνο-
μίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπεσημήνω δὲ εἴ τι ἄκων
παρέβην. 18 Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται,
καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς,
19 Λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα
ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν
ἀνθρώπου ἀπώλεσας. 20 Ὤσας αὐτὸν εἰς τέλος,
καὶ ᾤχετο· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ
ἐξαπέστειλας· 21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν
αὐτοῦ οὐκ οἶδεν, ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ
ἐπίσταται· 22 Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ
δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει
2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα,
καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρός, 3 Ἐλέγχων ἐν
ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;
4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ
ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου; 5 Ἔνοχος
εἶ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα
δυναστῶν· 6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ
ἐγώ, τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσουσί σου.
7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ
πρὸ θινῶν ἐπάγης; 8 Ἢ σύνταγμα Κυρίου
ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ θεός, εἰς
δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία· 9 Τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ
οἴδαμεν; ἢ τί συνιεῖς σὺ ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς· 10 Καί
γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος
τοῦ πατρός σου ἡμέραις. 11 Ὀλίγα ὧν ἡμάρτη-
κας μεμαστίγωσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελά-
ληκας. 12 Τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἢ τί
ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου, 13 Ὅτι θυμὸν ἔῤῥηξας
ἔναντι Κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα
τοιαῦτα; 14 Τίς γὰρ ὢν βροτὸς ὅτι ἔσται
ἄμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς
γυναικός, 15 Εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει,
οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ;

6 Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec
optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.
7 Lignum habet spem: si præcisum fuerit,
rursum virescit, et rami ejus pullulant. 8 Si
senuerit in terra radix ejus, et in pulvere
emortuus fuerit truncus illius, 9 Ad odorem
aquæ germinabit, et faciet comam quasi cum
primum plantatum est: 10 Homo vero cum
mortuus fuerit, et nudatus atque consumptus,
ubi quæso est? 11 Quomodo si recedant
aquæ de mari, et fluvius vacuefactus arescat:
12 Sic homo cum dormierit, non resurget;
donec atteratur cœlum, non evigilabit, nec
consurget de somno suo. 13 Quis mihi hoc
tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas
me, donec pertranseat furor tuus, et constituas
mihi tempus, in quo recorderis mei? 14 Pu-
tasne mortuus homo rursum vivat? cunctis
diebus, quibus nunc milito, expecto donec
veniat immutatio mea. 15 Vocabis me, et ego
respondebo tibi: operi manuum tuarum
porriges dexteram. 16 Tu quidem gressus
meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.
17 Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed
curasti iniquitatem meam. 18 Mons cadens
defluit, et saxum transfertur de loco suo.
19 Lapides excavant aquæ, et alluvione
paulatim terra consumitur: et hominem ergo
similiter perdes. 20 Roborasti eum paululum
ut in perpetuum transiret: immutabis faciem
ejus, et emittes eum. 21 Sive nobiles fuerint
filii ejus, sive ignobiles, non intelliget.
22 Attamen caro ejus dum vivet dolebit, et
anima illius super semetipso lugebit.

CAPUT XV.

1 Respondens autem Eliphaz Themanites,
dixit: 2 Numquid sapiens respondebit quasi
in ventum loquens, et implebit ardore stoma-
chum suum? 3 Arguis verbis eum qui non
est æqualis tibi, et loqueris quod tibi non
expedit. 4 Quantum in te est, evacuasti
timorem, et tulisti preces coram Deo. 5 Docuit
enim iniquitas tua os tuum, et imitaris linguam
blasphemantium. 6 Condemnabit te os tuum,
et non ego: et labia tua respondebunt tibi.
7 Numquid primus homo tu natus es, et ante
colles formatus? 8 Numquid consilium Dei
audisti, et inferior te erit ejus sapientia?
9 Quid nosti quod ignoremus? quid intelligis
quod nesciamus? 10 Et senes et antiqui sunt
in nobis, multo vetustiores quam patres tui.
11 Numquid grande est ut consoletur te Deus?
sed verba tua prava hoc prohibent. 12 Quid
te elevat cor tuum, et quasi magna cogitans,
attonitos habes oculos? 13 Quid tumet contra
Deum spiritus tuus, ut proferas de ore tuo
hujuscemodi sermones? 14 Quid est homo,
ut immaculatus sit, et ut justus appa-
reat natus de muliere? 15 Ecce inter
sanctos ejus nemo immutabilis, et cæli
non sunt mundi in conspectu ejus.

16 אַף כִּֽי־נִתְעָב וְנֶאֱלָח אִישׁ־שֹׁתֶה כַמַּיִם
עַוְלָה׃ 17 אֲחַוְךָ שְֽׁמַֽע־לִי וְזֶה־חָזִיתִי
וַאֲסַפֵּֽרָה׃ 18 אֲשֶׁר־חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחֲדוּ
מֵאֲבוֹתָֽם׃ 19 לָהֶם לְבַדָּם נִתְּנָה הָאָרֶץ
וְלֹא־עָבַר זָר בְּתוֹכָֽם׃ 20 כָּל־יְמֵי רָשָׁע
הוּא מִתְחוֹלֵל וּמִסְפַּר שָׁנִים נִצְפְּנוּ לֶעָרִֽיץ׃
21 קוֹל־פְּחָדִים בְּאָזְנָיו בַּשָּׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֶֽנּוּ׃
22 לֹא־יַאֲמִין שׁוּב מִנִּי־חֹשֶׁךְ וְצָפוּ הוּא
אֱלֵי־חָֽרֶב׃ 23 נֹדֵד הוּא לַלֶּחֶם אַיֵּה יָדַע ׀
כִּֽי־נָכוֹן בְּיָדוֹ יוֹם חֹֽשֶׁךְ׃ 24 יְבַעֲתֻהוּ צַר
וּמְצוּקָה תִּתְקְפֵהוּ כְּמֶלֶךְ ׀ עָתִיד לַכִּידֽוֹר׃
25 כִּֽי־נָטָה אֶל־אֵל יָדוֹ וְאֶל־שַׁדַּי יִתְגַּבָּֽר׃
26 יָרוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר בַּעֲבִי גַּבֵּי מָגִנָּֽיו׃
27 כִּֽי־כִסָּה פָנָיו בְּחֶלְבּוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה
עֲלֵי־כָֽסֶל׃ 28 וַיִּשְׁכּוֹן ׀ עָרִים נִכְחָדוֹת בָּתִּים
לֹא־יֵשְׁבוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגַלִּֽים׃
29 לֹֽא־יֶעְשַׁר וְלֹא־יָקוּם חֵילוֹ וְלֹא־יִטֶּה
לָאָרֶץ מִנְלָֽם׃ 30 לֹֽא־יָסוּר ׀ מִנִּי־חֹשֶׁךְ
יֹנַקְתּוֹ תְּיַבֵּשׁ שַׁלְהָבֶת וְיָסוּר בְּרוּחַ פִּֽיו׃
31 אַל־יַאֲמֵן בַּשָּׁו נִתְעָה כִּֽי־שָׁוְא תִּהְיֶה
תְמוּרָתֽוֹ׃ 32 בְּלֹא־יוֹמוֹ תִּמָּלֵא וְכִפָּתוֹ לֹא
רַעֲנָֽנָה׃ 33 יַחְמֹס כַּגֶּפֶן בִּסְרוֹ וְיַשְׁלֵךְ
כַּזַּיִת נִצָּתֽוֹ׃ 34 כִּֽי־עֲדַת חָנֵף גַּלְמוּד
וְאֵשׁ אָכְלָה אָהֳלֵי־שֹֽׁחַד׃ 35 הָרֹה עָמָל
וְיָלֹד אָוֶן וּבִטְנָם תָּכִין מִרְמָֽה׃

פרשה טז׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַֽר׃ 2 שָׁמַעְתִּי כְאֵלֶּה
רַבּוֹת מְנַחֲמֵי עָמָל כֻּלְּכֶֽם׃ 3 הֲקֵץ לְדִבְרֵי־
רוּחַ אוֹ מַה־יַּמְרִֽיצְךָ כִּי תַעֲנֶֽה׃ 4 גַּם ׀
אָֽנֹכִי כָּכֶם אֲדַבֵּרָה לוּ־יֵשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת
נַפְשִׁי אַחְבִּירָה עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים וְאָנִיעָה
עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֹאשִֽׁי׃ 5 אֲאַמִּצְכֶם בְּמוֹ־פִי וְנִיד
שְׂפָתַי יַחְשֹֽׂךְ׃ 6 אִם־אֲדַבְּרָה לֹא־יֵחָשֵׂךְ
כְּאֵבִי וְאַחְדְּלָה מַה־מִּנִּי יַהֲלֹֽךְ׃ 7 אַךְ־עַתָּה
הֶלְאָנִי הֲשִׁמּוֹתָ כָּל־עֲדָתִֽי׃ 8 וַתִּקְמְטֵנִי
לְעֵד הָיָה וַיָּקָם בִּי כַחֲשִׁי בְּפָנַי יַעֲנֶֽה׃
9 אַפּוֹ טָרַף ׀ וַיִּשְׂטְמֵנִי חָרַק עָלַי בְּשִׁנָּיו
צָרִי ׀ יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִֽי׃ 10 פָּעֲרוּ עָלַי ׀
בְּפִיהֶם בְּחֶרְפָּה הִכּוּ לְחָיָי יַחַד עָלַי
יִתְמַלָּאֽוּן׃ 11 יַסְגִּירֵנִי אֵל אֶל עֲוִיל וְעַל־יְדֵי
רְשָׁעִים יִרְטֵֽנִי׃ 12 שָׁלֵו הָיִיתִי ׀ וַֽיְפַרְפְּרֵנִי
וְאָחַז בְּעָרְפִּי וַֽיְפַצְפְּצֵנִי וַיְקִימֵנִי לוֹ לְמַטָּרָֽה׃

16 Ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνήρ, πίνων
ἀδικίας ἴσα ποτῷ. 17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ
μου, ἃ δὴ ἑώρακα ἀναγγελῶ σοι, 18 Ἃ σοφοὶ
ἐροῦσιν, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν· 19 Αὐτοῖς
μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ'
αὐτούς. 20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη
δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ, 21 Ὁ δὲ φόβος
αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ· ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν,
ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. 22 Μὴ πιστευέτω ἀπο-
στραφῆναι ἀπὸ σκότους· ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς
χεῖρας σιδήρου, 23 Κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα
γυψίν· οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα.
24 Ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει, ἀνάγκη
δὲ καὶ θλῖψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς
πρωτοστάτης πίπτων· 25 Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἐναν-
τίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος
ἐτραχηλίασεν, 26 Ἔδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ
ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ· 27 Ὅτι
ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. 28 Αὐλισθείη
δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους·
ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται. 29 Οὔτε
μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα·
οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν, 30 Οὐδὲ μὴ
ἐκφύγῃ τὸ σκότος· τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι
ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. 31 Μὴ
πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ·
32 Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ
ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ· 33 Τρυγηθείη δὲ
ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας.
34 Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος, πῦρ δὲ καύ-
σει οἴκους δωροδεκτῶν. 35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται
ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά, ἡ δὲ κοιλία
αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Ἀκήκοα τοιαῦτα
πολλά, παρακλήτορες κακῶν πάντες. 3 Τί γὰρ
μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλή-
σει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ; 4 Κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω.
Εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἶτ'
ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι, κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν
κεφαλήν. 5 Εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου,
κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι. 6 Ἐὰν γὰρ
λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ
σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι; 7 Νῦν δὲ
κατάκοπόν με πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα, καὶ
ἐπελάβου μου· 8 Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ
ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου, κατὰ πρόσωπόν
μου ἀνταπεκρίθη. 9 Ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέ
με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν
αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν. 10 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν
ἐνήλατο, ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν
δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί. 11 Παρέδωκε γάρ με ὁ
Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν
ἔρριψέ με. 12 Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με· λαβών
με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὥσπερ σκοπόν.

16 Quanto magis abominabilis et inutilis
homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?
17 Ostendam tibi, audi me: quod vidi nar-
rabo tibi. 18 Sapientes confitentur, et non
abscondunt patres suos. 19 Quibus solis data
est terra, et non transivit alienus per eos.
20 Cunctis diebus suis impius superbit, et
numerus annorum incertus est tyrannidis ejus.
21 Sonitus terroris semper in auribus illis: et
cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.
22 Non credit quod reverti possit de tenebris
ad lucem, circumspectans undique gladium.
23 Cum se moverit ad quærendum panem,
novit quod paratus sit in manu ejus tenebra-
rum dies. 24 Terrebit eum tribulatio, et
angustia vallabit eum, sicut regem qui præ-
paratur ad prœlium. 25 Tetendit enim
adversus Deum manum suam, et contra Omni-
potentem roboratus est. 26 Cucurrit adversus
eum erecto collo, et pingui cervice armatus
est. 27 Operuit faciem ejus crassitudo, et de
lateribus ejus arvina dependet. 28 Habitavit
in civitatibus desolatis, et in domibus desertis,
quæ in tumulos sunt redactæ. 29 Non dita-
bitur, nec perseverabit substantia ejus, nec
mittet in terra radicem suam. 30 Non
recedet de tenebris: ramos ejus arefaciet
flamma, et auferetur spiritu oris sui. 31 Non
credet frustra errore deceptus, quod aliquo
pretio redimendus sit. 32 Antequam dies
ejus impleantur, peribit: et manus ejus
arescent. 33 Lædetur quasi vinea in primo
flore botrus ejus, et quasi oliva projiciens
florem suum. 34 Congregatio enim hypocritæ
sterilis, et ignis devorabit tabernacula eorum,
qui munera libenter accipiunt. 35 Concepit
dolorem, et peperit iniquitatem, et uterus
ejus præparat dolos.

CAPUT XVI.

1 Respondens autem Job, dixit: 2 Audivi
frequenter talia, consolatores onerosi omnes
vos estis. 3 Numquid habebunt finem verba
ventosa? aut aliquid tibi molestum est si
loquaris? 4 Poteram et ego similia vestri
loqui: atque utinam esset anima vestra pro
anima mea: consolarer et ego vos sermoni-
bus, et moverem caput meum super vos:
5 Roborarem vos ore meo: et moverem labia
mea, quasi parcens vobis. 6 Sed quid agam?
si locutus fuero, non quiescet dolor meus: et
si tacuero, non recedet a me. 7 Nunc autem
oppressit me dolor meus, et in nihilum redacti
sunt omnes artus mei. 8 Rugæ meæ testi-
monium dicunt contra me, et suscitatur falsi-
loquus adversus faciem meam contradicens
mihi. 9 Collegit furorem suum in me,
et comminans mihi, infremuit contra me
dentibus suis: hostis meus terribilibus
oculis me intuitus est. 10 Aperuerunt
super me ora sua, et exprobrantes percus-
serunt maxillam meam, satiati sunt pœnis
meis. 11 Conclusit me Deus apud ini-
quum, et manibus impiorum me tradidit.
12 Ego ille quondam opulentus, repente
contritus sum: tenuit cervicem meam, con-
fregit me, et posuit me sibi quasi in signum.

13 יָסֹבּוּ עָלַי ׀ רַבָּיו יְפַלַּח כִּלְיוֹתַי וְלֹא
יַחְמֹל יִשְׁפֹּךְ לָאָרֶץ מְרֵרָתִי׃ 14 יִפְרְצֵנִי
פֶרֶץ עַל־פְּנֵי־פָרֶץ יָרֻץ עָלַי כְּגִבּוֹר׃ 15 שַׂק
תָּפַרְתִּי עֲלֵי גִלְדִּי וְעֹלַלְתִּי בֶעָפָר קַרְנִי׃
16 פָּנַי חֳמַרְמְרָה מִנִּי־בֶכִי וְעַל עַפְעַפַּי
צַלְמָוֶת׃ 17 עַל לֹא־חָמָס בְּכַפָּי וּתְפִלָּתִי
זַכָּה׃ 18 אֶרֶץ אַל־תְּכַסִּי דָמִי וְאַל־יְהִי
מָקוֹם לְזַעֲקָתִי׃ 19 גַּם־עַתָּה הִנֵּה־בַשָּׁמַיִם
עֵדִי וְשָׂהֲדִי בַּמְּרוֹמִים׃ 20 מְלִיצַי רֵעָי
אֶל־אֱלוֹהַּ דָּלְפָה עֵינִי׃ 21 וְיוֹכַח לְגֶבֶר
עִם־אֱלוֹהַּ וּבֶן־אָדָם לְרֵעֵהוּ׃ 22 כִּי־שְׁנוֹת
מִסְפָּר יֶאֱתָיוּ וְאֹרַח לֹא־אָשׁוּב אֶהֱלֹךְ׃

פרשה יז׃

1 רוּחִי חֻבָּלָה יָמַי נִזְעָכוּ קְבָרִים לִי׃
2 אִם־לֹא הֲתֻלִים עִמָּדִי וּבְהַמְּרוֹתָם תָּלַן
עֵינִי׃ 3 שִׂימָה־נָּא עָרְבֵנִי עִמָּךְ מִי־הוּא
לְיָדִי יִתָּקֵעַ׃ 4 כִּי־לִבָּם צָפַנְתָּ מִשָּׂכֶל
עַל־כֵּן לֹא תְרֹמֵם׃ 5 לְחֵלֶק יַגִּיד רֵעִים
וְעֵינֵי בָנָיו תִּכְלֶינָה׃ 6 וְהִצִּגַנִי לִמְשֹׁל
עַמִּים וְתֹפֶת לְפָנִים אֶהְיֶה׃ 7 וַתֵּכַהּ
מִכַּעַשׂ עֵינִי וִיצֻרַי כַּצֵּל כֻּלָּם׃ 8 יָשֹׁמּוּ
יְשָׁרִים עַל־זֹאת וְנָקִי עַל־חָנֵף יִתְעֹרָר׃
9 וְיֹאחֵז צַדִּיק דַּרְכּוֹ וּטְהָר־יָדַיִם יֹסִיף
אֹמֶץ׃ 10 וְאוּלָם כֻּלָּם תָּשֻׁבוּ וּבֹאוּ נָא
וְלֹא־אֶמְצָא בָכֶם חָכָם׃ 11 יָמַי עָבְרוּ זִמֹּתַי
נִתְּקוּ מוֹרָשֵׁי לְבָבִי׃ 12 לַיְלָה לְיוֹם יָשִׂימוּ
אוֹר קָרוֹב מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ׃ 13 אִם־אֲקַוֶּה
שְׁאוֹל בֵּיתִי בַּחֹשֶׁךְ רִפַּדְתִּי יְצוּעָי׃
14 לַשַּׁחַת קָרָאתִי אָבִי אָתָּה אִמִּי וַאֲחֹתִי
לָרִמָּה׃ 15 וְאַיֵּה אֵפוֹ תִקְוָתִי וְתִקְוָתִי מִי
יְשׁוּרֶנָּה׃ 16 בַּדֵּי שְׁאֹל תֵּרַדְנָה אִם־יַחַד
עַל־עָפָר נָחַת׃

פרשה יח׃

1 וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשֻּׁחִי וַיֹּאמַר׃ 2 עַד־אָנָה ׀
תְּשִׂימוּן קִנְצֵי לְמִלִּין תָּבִינוּ וְאַחַר נְדַבֵּר׃
3 מַדּוּעַ נֶחְשַׁבְנוּ כַבְּהֵמָה נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם׃
4 טֹרֵף נַפְשׁוֹ בְּאַפּוֹ הַלְמַעַנְךָ תֵּעָזַב אָרֶץ
וְיֶעְתַּק צוּר מִמְּקֹמוֹ׃ 5 גַּם אוֹר רְשָׁעִים
יִדְעָךְ וְלֹא־יִגַּהּ שְׁבִיב אִשּׁוֹ׃ 6 אוֹר חָשַׁךְ
בְּאָהֳלוֹ וְנֵרוֹ עָלָיו יִדְעָךְ׃ 7 יֵצְרוּ צַעֲדֵי
אוֹנוֹ וְתַשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ׃ 8 כִּי־שֻׁלַּח
בְּרֶשֶׁת בְּרַגְלָיו וְעַל־שְׂבָכָה יִתְהַלָּךְ׃

13 Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφροὺς
μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν
μου· 14 Κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι,
ἔδραμον πρός μὲ δυνάμενοι· 15 Σάκκον ἔῤῥαψαν
ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη.
16 Ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ,
ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά· 17 Ἄδικον δὲ οὐδὲν
ἦν ἐν χερσί μου, εὐχὴ δέ μου καθαρά. 18 Γῆ μὴ
ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη
τόπος τῇ κραυγῇ μου. 19 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς
ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις.
20 Ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ
αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός. 21 Εἴη δὲ ἔλεγχος
ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον
αὐτοῦ. 22 Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν, ὁδῷ δὲ ᾗ
οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ὈΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ
ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. 2 Λίσσομαι κάμνων, καὶ
τί ποιήσας; 3 Ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα
ἀλλότριοι· τίς ἐστιν οὗτος; τῇ χειρί μου συν-
δεθήτω. 4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ
φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.
5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ'
υἱοῖς ἐτάκησαν. 6 Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι,
γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην· 7 Πεπώρωνται γὰρ
ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως
ὑπὸ πάντων. 8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ
τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη·
9 Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ
χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. 10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δή, οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν
ὑμῖν ἀληθές. 11 Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν
βρόμῳ, ἐῤῥάγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου·
12 Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώ-
που σκότους. 13 Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μου
ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή.
14 Θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα
δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. 15 Ποῦ οὖν μου
ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς; ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι;
16 Ἦ μετ' ἐμοῦ εἰς ᾅδην καταβήσονται; ἢ
ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

ΚΕΦ. ιη'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει
2 Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ
λαλήσωμεν. 3 Διὰ τί δὲ ὥσπερ τετράποδα σε-
σιωπήκαμεν ἐναντίον σου; 4 Κέχρηταί σοι ὀργή.
Τί γάρ· ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρα-
νόν; ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων; 5 Καὶ
φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται
αὐτῶν ἡ φλόξ. 6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος
ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.
7 Θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. 8 Ἐμβέβληται δὲ
ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἑλιχθείη.

13 Circumdedit me lanceis suis, convulneravit
lumbos meos, non pepercit, et effudit in terra
viscera mea. 14 Concidit me vulnere super
vulnus, irruit in me quasi gigas. 15 Saccum
consui super cutem meam, et operui cinere
carnem meam. 16 Facies mea intumuit a
fletu, et palpebræ meæ caligaverunt. 17 Hæc
passus sum absque iniquitate manus meæ,
cum haberem mundas ad Deum preces.
18 Terra ne operias sanguinem meum, neque
inveniat in te locum latendi clamor meus.
19 Ecce enim in cælo testis meus, et conscius
meus in excelsis. 20 Verbosi amici mei: ad
Deum stillat oculus meus. 21 Atque utinam
sic judicaretur vir cum Deo, quomodo judica-
tur filius hominis cum collega suo! 22 Ecce
enim breves anni transeunt, et semitam, per
quam non revertar, ambulo.

CAPUT XVII.

1 SPIRITUS meus attenuabitur, dies mei
breviabuntur, et solum mihi superest sepul-
chrum. 2 Non peccavi, et in amaritudinibus
moratur oculus meus. 3 Libera me Domine,
et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet
contra me. 4 Cor eorum longe fecisti a
disciplina, propterea non exaltabuntur. 5 Præ-
dam pollicetur sociis, et oculi filiorum ejus
deficient. 6 Posuit me quasi in proverbium
vulgi, et exemplum sum coram eis. 7 Cali-
gavit ab indignatione oculus meus, et membra
mea quasi in nihilum redacta sunt. 8 Stupe-
bunt justi super hoc, et innocens contra
hypocritam suscitabitur. 9 Et tenebit justus
viam suam, et mundis manibus addet fortitu-
dinem. 10 Igitur omnes vos convertimini,
et venite, et non inveniam in vobis ullum
sapientem. 11 Dies mei transierunt, cogita-
tiones meæ dissipatæ sunt, torquentes cor
meum. 12 Noctem verterunt in diem, et
rursum post tenebras spero lucem. 13 Si
sustinuero, infernus domus mea est, et in
tenebris stravi lectulum meum. 14 Putredini
dixi: Pater meus es; mater mea, et soror
mea, vermibus. 15 Ubi est ergo nunc præ-
stolatio mea, et patientiam meam quis
considerat? 16 In profundissimum infernum
descendent omnia mea: putasne saltem ibi
erit requies mihi?

CAPUT XVIII.

1 RESPONDENS autem Baldad Suhites,
dixit: 2 Usque ad quem finem verba
jactabitis? intelligite prius, et sic loquamur.
3 Quare reputati sumus ut jumenta, et
sorduimus coram vobis? 4 Qui perdis ani-
mam tuam in furore tuo, numquid propter te
derelinquetur terra, et transferentur rupes de
loco suo? 5 Nonne lux impii extinguetur,
nec splendebit flamma ignis ejus? 6 Lux
obtenebrescet in tabernaculo illius, et lucerna,
quæ super eum est, extinguetur. 7 Arcta-
buntur gressus virtutis ejus, et præcipitabit
eum consilium suum. 8 Immisit enim in
rete pedes suos, et in maculis ejus ambulat.

9 יֹאחֵז בְּעָקֵב פָּח יַחֲזֵק עָלָיו צַמִּים :
10 טָמוּן בָּאָרֶץ חַבְלוֹ וּמַלְכֻּדְתּוֹ עֲלֵי
נָתִיב : 11 סָבִיב בִּעֲתֻהוּ בַלָּהוֹת וֶהֱפִיצֻהוּ
לְרַגְלָיו : 12 יְהִי־רָעֵב אֹנוֹ וְאֵיד נָכוֹן
לְצַלְעוֹ : 13 יֹאכַל בַּדֵּי עוֹרוֹ יֹאכַל בַּדָּיו
בְּכוֹר מָוֶת : 14 יִנָּתֵק מֵאָהֳלוֹ מִבְטַחוֹ
וְתַצְעִדֵהוּ לְמֶלֶךְ בַּלָּהוֹת : 15 תִּשְׁכּוֹן
בְּאָהֳלוֹ מִבְּלִי־לוֹ יְזֹרֶה עַל־נָוֵהוּ גָפְרִית :
16 מִתַּחַת שָׁרָשָׁיו יִבָשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל
קְצִירוֹ : 17 זִכְרוֹ־אָבַד מִנִּי־אָרֶץ וְלֹא־שֵׁם
לוֹ עַל־פְּנֵי־חוּץ : 18 יֶהְדְּפֻהוּ מֵאוֹר אֶל־
חֹשֶׁךְ וּמִתֵּבֵל יְנִדֻּהוּ : 19 לֹא נִין לוֹ
וְלֹא־נֶכֶד בְּעַמּוֹ וְאֵין שָׂרִיד בִּמְגוּרָיו :
20 עַל־יוֹמוֹ נָשַׁמּוּ אַחֲרֹנִים וְקַדְמֹנִים אָחֲזוּ
שָׂעַר : 21 אַךְ־אֵלֶּה מִשְׁכְּנוֹת עַוָּל וְזֶה
מְקוֹם לֹא־יָדַע אֵל :

פרשה יט :

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר : 2 עַד־אָנָה תּוֹגְיוּן
נַפְשִׁי וּתְדַכְּאוּנַנִי בְמִלִּים : 3 זֶה ׀ עֶשֶׂר
פְּעָמִים תַּכְלִימוּנִי לֹא־תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ־לִי :
4 וְאַף־אָמְנָם שָׁגִיתִי אִתִּי תָּלִין מְשׁוּגָתִי :
5 אִם־אָמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי
חֶרְפָּתִי : 6 דְּעוּ־אֵפוֹ כִּי־אֱלוֹהַּ עִוְּתָנִי וּמְצוּדוֹ
עָלַי הִקִּיף : 7 הֵן אֶצְעַק חָמָס וְלֹא
אֵעָנֶה אֲשַׁוַּע וְאֵין מִשְׁפָּט : 8 אָרְחִי גָדַר
וְלֹא אֶעֱבוֹר וְעַל־נְתִיבוֹתַי חֹשֶׁךְ יָשִׂים :
9 כְּבוֹדִי מֵעָלַי הִפְשִׁיט וַיָּסַר עֲטֶרֶת
רֹאשִׁי : 10 יִתְּצֵנִי סָבִיב וָאֵלַךְ וַיַּסַּע כָּעֵץ
תִּקְוָתִי : 11 וַיַּחַר עָלַי אַפּוֹ וַיַּחְשְׁבֵנִי לוֹ
כְצָרָיו : 12 יַחַד ׀ יָבֹאוּ גְדוּדָיו וַיָּסֹלּוּ עָלַי
דַּרְכָּם וַיַּחֲנוּ סָבִיב לְאָהֳלִי : 13 אַחַי מֵעָלַי
הִרְחִיק וְיֹדְעַי אַךְ־זָרוּ מִמֶּנִּי : 14 חָדְלוּ
קְרוֹבָי וּמְיֻדָּעַי שְׁכֵחוּנִי : 15 גָּרֵי בֵיתִי
וְאַמְהֹתַי לְזָר תַּחְשְׁבֻנִי נָכְרִי הָיִיתִי
בְעֵינֵיהֶם : 16 לְעַבְדִּי קָרָאתִי וְלֹא יַעֲנֶה
בְּמוֹ־פִי אֶתְחַנֶּן־לוֹ : 17 רוּחִי זָרָה לְאִשְׁתִּי
וְחַנֹּתִי לִבְנֵי בִטְנִי : 18 גַּם־עֲוִילִים מָאֲסוּ בִי
אָקוּמָה וַיְדַבְּרוּ־בִי : 19 תִּעֲבוּנִי כָּל־מְתֵי
סוֹדִי וְזֶה־אָהַבְתִּי נֶהְפְּכוּ־בִי : 20 בְּעוֹרִי
וּבִבְשָׂרִי דָּבְקָה עַצְמִי וָאֶתְמַלְּטָה בְּעוֹר שִׁנָּי :

9 Ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ'
αὐτὸν διψῶντας. 10 Κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον
αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον. 11 Κύκλῳ
ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ δὲ περὶ πόδα
αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. 12 Πτῶμα δὲ αὐτῷ
ἡτοίμασται ἐξαίσιον. 13 Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες
ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα θάνατος.
14 Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ
αὐτὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλικῇ. 15 Κατασκηνώσει
ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρή-
σονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ. 16 Ὑποκάτωθεν
αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν
ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ. 17 Τὸ μνημόσυνον
αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ
ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω. 18 Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ
φωτὸς εἰς σκότος. 19 Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν
λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν
ὁ οἶκος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι·
20 Ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔσχε
θαῦμα. 21 Οὗτοί εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ
ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Ἕως τίνος
ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου, και καθαιρεῖτε με
λόγοις; 3 Γνῶτε μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ με
οὕτως. Καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί με
ἐπίκεισθέ μοι. 4 Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανή-
θην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος, λαλῆσαι
ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται
καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. 5 Ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύ-
νεσθε, ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει. 6 Γνῶτε οὖν ὅτι
Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ'
ἐμὲ ὕψωσεν. 7 Ἰδοὺ γελῶ ὀνείδει, οὐ λαλήσω·
κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα. 8 Κύκλῳ περιῳ-
κοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου
σκότος ἔθετο. 9 Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν,
ἀφεῖλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. 10 Διέ-
σπασέ με κύκλῳ καὶ ᾠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ
δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. 11 Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ
ἐχρήσατο, ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν. 12 Ὁμοθυ-
μαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί,
ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι. 13 Ἀπ'
ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους
ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν.
14 Οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ
οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. 15 Γεί-
τονες οἰκίας θεράπαιναί τε μου, ἀλλογενὴς ἤμην
ἐναντίον αὐτῶν. 16 Θεράποντά μου ἐκάλεσα,
καὶ οὐχ ὑπήκουσε· στόμα δέ μου ἐδέετο,
17 Καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκα-
λούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου·
18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο,
ὅταν ἀναστῶ κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. 19 Ἐβδελύ-
ξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὓς δὴ ἠγαπήκειν,
ἐπανέστησάν μοι. 20 Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν
αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.

9 Tenebitur planta illius laqueo, et exar-
descet contra eum sitis. 10 Abscondita est
in terra pedica ejus, et decipula illius super
semitam. 11 Undique terrebunt eum formi-
dines, et involvent pedes ejus. 12 Attenuetur
fame robur ejus, et inedia invadat costas illius.
13 Devoret pulchritudinem cutis ejus, consu-
mat brachia illius primogenita mors. 14 Avel-
latur de tabernaculo suo fiducia ejus, et calcet
super eum, quasi rex, interitus. 15 Habitent
in tabernaculo illius socii ejus qui non est,
aspergatur in tabernaculo ejus sulphur.
16 Deorsum radices ejus siccentur, sursum
autem atteratur messis ejus. 17 Memoria
illius pereat de terra, et non celebretur nomen
ejus in plateis. 18 Expellet eum de luce in
tenebras, et de orbe transferet eum. 19 Non
erit semen ejus, neque progenies in populo
suo, nec ullæ reliquiæ in regionibus ejus.
20 In die ejus stupebunt novissimi, et primos
invadet horror. 21 Hæc sunt ergo taber-
nacula iniqui, et iste locus ejus qui ignorat
Deum.

CAPUT XIX.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Usque-
quo affligitis animam meam, et atteritis me
sermonibus? 3 En, decies confunditis me,
et non erubescitis opprimentes me. 4 Nempe,
etsi ignoravi, mecum erit ignorantia mea.
5 At vos contra me erigimini, et arguitis me
opprobriis meis. 6 Saltem nunc intelligite,
quia Deus non æquo judicio afflixerit me, et
flagellis suis me cinxerit. 7 Ecce clamabo
vim patiens, et nemo audiet: vociferabor, et
non est qui judicet. 8 Semitam meam circum-
sepsit, et transire non possum, et in calle meo
tenebras posuit. 9 Spoliavit me gloria mea,
et abstulit coronam de capite meo. 10 De-
struxit me undique, et pereo, et quasi evulsæ
arbori abstulit spem meam. 11 Iratus est
contra me furor ejus, et sic me habuit quasi
hostem suum. 12 Simul venerunt latrones
ejus, et fecerunt sibi viam per me, et obsede-
runt in gyro tabernaculum meum. 13 Fratres
meos longe fecit a me, et noti mei quasi alieni
recesserunt a me. 14 Dereliquerunt me pro-
pinqui mei: et qui me noverant, obliti sunt
mei. 15 Inquilini domus meæ, et ancillæ
meæ, sicut alienum habuerunt me, et quasi
peregrinus fui in oculis eorum. 16 Servum
meum vocavi, et non respondit, ore proprio
deprecabar illum. 17 Halitum meum exhor-
ruit uxor mea, et orabam filios uteri mei.
18 Stulti quoque despiciebant me, et cum
ab eis recessissem, detrahebant mihi.
19 Abominati sunt me quondam consiliarii
mei: et quem maxime diligebam, aversatus
est me. 20 Pelli meæ, consumptis carni-
bus, adhæsit os meum, et derelicta sunt
tantummodo labia circa dentes meos.

21 חָנֻּנִי חָנֻּנִי אַתֶּם רֵעָי כִּי יַד־אֱלוֹהַּ
נָגְעָה בִּי׃ 22 לָמָּה תִּרְדְּפֻנִי כְמוֹ־אֵל
וּמִבְּשָׂרִי לֹא תִשְׂבָּעוּ׃ 23 מִי־יִתֵּן אֵפוֹ
וְיִכָּתְבוּן מִלָּי מִי־יִתֵּן בַּסֵּפֶר וְיֻחָקוּ׃
24 בְּעֵט־בַּרְזֶל וְעֹפָרֶת לָעַד בַּצּוּר יֵחָצְבוּן׃
25 וַאֲנִי יָדַעְתִּי גֹּאֲלִי חָי וְאַחֲרוֹן עַל־עָפָר
יָקוּם׃ 26 וְאַחַר עוֹרִי נִקְּפוּ־זֹאת וּמִבְּשָׂרִי
אֶחֱזֶה אֱלוֹהַּ׃ 27 אֲשֶׁר אֲנִי ׀ אֶחֱזֶה־לִּי
וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא־זָר כָּלוּ כִלְיֹתַי בְּחֵקִי׃
28 כִּי תֹאמְרוּ מַה־נִּרְדָּף־לוֹ וְשֹׁרֶשׁ דָּבָר
נִמְצָא־בִי׃ 29 גּוּרוּ לָכֶם ׀ מִפְּנֵי־חֶרֶב כִּי־חֵמָה
עֲוֺנוֹת חֶרֶב לְמַעַן תֵּדְעוּן שַׁדִּין׃

פרשה כ׃

1 וַיַּעַן צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמַר׃ 2 לָכֵן
שְׂעִפַּי יְשִׁיבוּנִי וּבַעֲבוּר חוּשִׁי בִי׃ 3 מוּסַר
כְּלִמָּתִי אֶשְׁמָע וְרוּחַ מִבִּינָתִי יַעֲנֵנִי׃
4 הֲזֹאת יָדַעְתָּ מִנִּי־עַד מִנִּי שִׂים אָדָם
עֲלֵי־אָרֶץ׃ 5 כִּי רִנְנַת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב
וְשִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי־רָגַע׃ 6 אִם־יַעֲלֶה
לַשָּׁמַיִם שִׂיאוֹ וְרֹאשׁוֹ לָעָב יַגִּיעַ׃ 7 כְּגֶלֲלוֹ
לָנֶצַח יֹאבֵד רֹאָיו יֹאמְרוּ אַיּוֹ׃ 8 כַּחֲלוֹם
יָעוּף וְלֹא יִמְצָאֻהוּ וְיֻדַּד כְּחֶזְיוֹן לָיְלָה׃
9 עַיִן שְׁזָפַתּוּ וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא־עוֹד תְּשׁוּרֶנּוּ
מְקוֹמוֹ׃ 10 בָּנָיו יְרַצּוּ דַלִּים וְיָדָיו תָּשֵׁבְנָה
אוֹנוֹ׃ 11 עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָו וְעִמּוֹ
עַל־עָפָר תִּשְׁכָּב׃ 12 אִם־תַּמְתִּיק בְּפִיו
רָעָה יַכְחִידֶנָּה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ׃ 13 יַחְמֹל
עָלֶיהָ וְלֹא יַעַזְבֶנָּה וְיִמְנָעֶנָּה בְּתוֹךְ חִכּוֹ׃
14 לַחְמוֹ בְּמֵעָיו נֶהְפָּךְ מְרוֹרַת פְּתָנִים
בְּקִרְבּוֹ׃ 15 חַיִל בָּלַע וַיְקִאֶנּוּ מִבִּטְנוֹ
יֹרִשֶׁנּוּ אֵל׃ 16 רֹאשׁ־פְּתָנִים יִינָק תַּהַרְגֵהוּ
לְשׁוֹן אֶפְעֶה׃ 17 אַל־יֵרֶא בִפְלַגּוֹת נַהֲרֵי
נַחֲלֵי דְּבַשׁ וְחֶמְאָה׃ 18 מֵשִׁיב יָגָע וְלֹא
יִבְלָע כְּחֵיל תְּמוּרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֹס׃ 19 כִּי־רִצַּץ
עָזַב דַּלִּים בַּיִת גָּזַל וְלֹא יִבֶנֵהוּ׃ 20 כִּי ׀
לֹא־יָדַע שָׁלֵו בְּבִטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
21 אֵין־שָׂרִיד לְאָכְלוֹ עַל־כֵּן לֹא־יָחִיל טוּבוֹ׃
22 בִּמְלֹאות סִפְקוֹ יֵצֶר לוֹ כָּל־יַד עָמֵל
תְּבֹאֶנּוּ׃ 23 יְהִי ׀ לְמַלֵּא בִטְנוֹ יְשַׁלַּח־בּוֹ חֲרוֹן
אַפּוֹ וְיַמְטֵר עָלֵימוֹ בִּלְחוּמוֹ׃ 24 יִבְרַח
מִנֶּשֶׁק בַּרְזֶל תַּחְלְפֵהוּ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה׃

21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι· χεὶρ γὰρ
Κυρίου ἡ ἁψαμένη μού ἐστιν. 22 Διὰ τί με διώ-
κετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος, ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ
ἐμπίπλασθε; 23 Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ
ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν
αἰῶνα, 24 Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν
πέτραις ἐγγλυφῆναι; 25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός
ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς, 26 Ἀνα-
στῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ
γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη, 27 Ἃ ἐγὼ
ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε
καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν
κόλπῳ. 28 Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε Τί ἐροῦμεν ἔναντι
αὐτοῦ, καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ;
29 Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος·
θυμὸς γὰρ ἐπ᾽ ἀνόμους ἐπελεύσεται, καὶ τότε
γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη.

ΚΕΦ. κ.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα,
καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ· 3 Παιδείαν
ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς
συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι. 4 Μὴ ταῦτα ἔγνως
ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ᾽ οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;
5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ
δὲ παρανόμων ἀπώλεια· 6 Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρα-
νὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν
ἅψηται. 7 Ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι,
τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν
ἐροῦσι Ποῦ ἐστιν; 8 Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν
οὐ μὴ εὑρεθῇ, ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν·
9 Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ
οὐκ ἔτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ. 10 Τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἥττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ
πυρσεύσαισαν ὀδύνας. 11 Ὀστᾶ αὐτοῦ ἐνεπλή-
σθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ χώματος
κοιμηθήσεται. 12 Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ
κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
13 Οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν·
καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ,
14 Καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ. Χολὴ
ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ. 15 Πλοῦτος ἀδίκως
συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει
αὐτὸν ἄγγελος. 16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν,
ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως. 17 Μὴ ἴδοι
ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βουτύρου.
18 Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν, πλοῦτον ἐξ οὗ
οὐ γεύσεται· ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατά-
ποτος. 19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν·
δίαιταν δὲ ἥρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν. 20 Οὐκ
ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ
αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα
τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ
τὰ ἀγαθά. 22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι,
θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπελεύσε-
ται. 23 Εἴ πως εἰ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ,
ἐπαποστείλαι ἐπ᾽ αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ᾽
αὐτὸν ὀδύνας· 24 Καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ
χειρὸς σιδήρου, τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον·

21 Miseremini mei, miseremini mei, saltem
vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.
22 Quare persequimini me sicut Deus, et
carnibus meis saturamini? 23 Quis mihi
tribuat ut scribantur sermones mei? quis
mihi det ut exarentur in libro, 24 Stylo
ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur
in silice? 25 Scio enim quod Redemptor
meus vivit, et in novissimo die de terra sur-
recturus sum: 26 Et rursum circumdabor
pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum.
27 Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei
conspecturi sunt, et non alius: reposita est
hæc spes mea in sinu meo. 28 Quare ergo
nunc dicitis: Persequamur eum, et radicem
verbi inveniamus contra eum? 29 Fugite
ergo a facie gladii, quoniam ultor iniquitatum
gladius est: et scitote esse judicium.

CAPUT XX.

1 RESPONDENS autem Sophar Naamathites,
dixit: 2 Idcirco cogitationes meæ variæ
succedunt sibi, et mens in diversa rapitur.
3 Doctrinam, qua me arguis, audiam, et
spiritus intelligentiæ meæ respondebit mihi.
4 Hoc scio a principio, ex quo positus est
homo super terram, 5 Quod laus impiorum
brevis sit, et gaudium hypocritæ ad instar
puncti. 6 Si ascenderit usque ad cælum
superbia ejus, et caput ejus nubes tetigerit:
7 Quasi sterquilinium in fine perdetur: et qui
eum viderant, dicent: Ubi est? 8 Velut
somnium avolans non invenietur, transiet
sicut visio nocturna. 9 Oculus, qui eum
viderat, non videbit, neque ultra intuebitur
eum locus suus. 10 Filii ejus atterentur
egestate, et manus illius reddent ei dolorem
suum. 11 Ossa ejus implebuntur vitiis
adolescentiæ ejus, et cum eo in pulvere
dormient. 12 Cum enim dulce fuerit in ore
ejus malum, abscondet illud sub lingua sua.
13 Parcet illi, et non derelinquet illud, et
celabit in gutture suo. 14 Panis ejus in utero
illius vertetur in fel aspidum intrinsecus.
15 Divitias, quas devoravit, evomet, et de
ventre illius extrahet eas Deus. 16 Caput
aspidum suget, et occidet eum lingua viperæ.
17 Non videat rivulos fluminis, torrentes
mellis, et butyri. 18 Luet quæ fecit omnia,
nec tamen consumetur: juxta multitudinem
adinventionum suarum, sic et sustinebit.
19 Quoniam confringens nudavit pauperes:
domum rapuit, et non ædificavit eam. 20 Nec
est satiatus venter ejus: et cum habuerit quæ
concupierat, possidere non poterit. 21 Non
remansit de cibo ejus, et propterea nihil
permanebit de bonis ejus. 22 Cum satiatus
fuerit, arctabitur, æstuabit, et omnis dolor
irruet super eum. 23 Utinam impleatur venter
ejus, ut emittat in eum iram furoris sui, et
pluat super illum bellum suum. 24 Fugiet
arma ferrea, et irruet in arcum æreum.

25 שָׁלַף וַיֵּצֵא מִגֵּוָה וּבָרָק מִמְּרֹרָתוֹ יַהֲלֹךְ
עָלָיו אֵמִים׃ 26 כָּל־חֹשֶׁךְ טָמוּן לִצְפּוּנָיו
תְּאָכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא־נֻפָּח יֵרַע שָׂרִיד בְּאָהֳלוֹ׃
27 יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ׃
28 יִגֶל יְבוּל בֵּיתוֹ נִגָּרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ׃
29 זֶה ׀ חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע מֵאֱלֹהִים וְנַחֲלַת
אִמְרוֹ מֵאֵל׃

פרשה כא׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ
מִלָּתִי וּתְהִי־זֹאת תַּנְחוּמֹתֵיכֶם׃ 3 שָׂאוּנִי
וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דַּבְּרִי תַלְעִיג׃ 4 הֶאָנֹכִי
לְאָדָם שִׂיחִי וְאִם־מַדּוּעַ לֹא־תִקְצַר רוּחִי׃
5 פְּנוּ־אֵלַי וְהָשַׁמּוּ וְשִׂימוּ יָד עַל־פֶּה׃
6 וְאִם־זָכַרְתִּי וְנִבְהָלְתִּי וְאָחַז בְּשָׂרִי פַּלָּצוּת׃
7 מַדּוּעַ רְשָׁעִים יִחְיוּ עָתְקוּ גַּם־גָּבְרוּ
חָיִל׃ 8 זַרְעָם נָכוֹן לִפְנֵיהֶם עִמָּם וְצֶאֱצָאֵיהֶם
לְעֵינֵיהֶם׃ 9 בָּתֵּיהֶם שָׁלוֹם מִפָּחַד וְלֹא
שֵׁבֶט אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם׃ 10 שׁוֹרוֹ עִבַּר וְלֹא
יַגְעִל תְּפַלֵּט פָּרָתוֹ וְלֹא תְשַׁכֵּל׃ 11 יְשַׁלְּחוּ
כַצֹּאן עֲוִילֵיהֶם וְיַלְדֵיהֶם יְרַקֵּדוּן׃ 12 יִשְׂאוּ
כְּתֹף וְכִנּוֹר וְיִשְׂמְחוּ לְקוֹל עוּגָב׃ 13 יְבַלּוּ
בַטּוֹב יְמֵיהֶם וּבְרֶגַע שְׁאוֹל יֵחָתּוּ׃
14 וַיֹּאמְרוּ לָאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ
לֹא חָפָצְנוּ׃ 15 מַה־שַּׁדַּי כִּי־נַעַבְדֶנּוּ וּמַה־
נּוֹעִיל כִּי נִפְגַּע־בּוֹ׃ 16 הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם
עֲצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי׃ 17 כַּמָּה ׀ נֵר־
רְשָׁעִים יִדְעָךְ וְיָבֹא עָלֵימוֹ אֵידָם חֲבָלִים
יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ׃ 18 יִהְיוּ כְּתֶבֶן לִפְנֵי־רוּחַ
וּכְמֹץ גְּנָבַתּוּ סוּפָה׃ 19 אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן־לְבָנָיו
אוֹנוֹ יְשַׁלֵּם אֵלָיו וְיֵדָע׃ 20 יִרְאוּ עֵינָו
כִּידוֹ וּמֵחֲמַת שַׁדַּי יִשְׁתֶּה׃ 21 כִּי מַה־
חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו וּמִסְפַּר חֳדָשָׁיו
חֻצָּצוּ׃ 22 הַלְאֵל יְלַמֶּד־דָּעַת וְהוּא רָמִים
יִשְׁפּוֹט׃ 23 זֶה יָמוּת בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ כֻּלּוֹ
שַׁלְאֲנַן וְשָׁלֵיו׃ 24 עֲטִינָיו מָלְאוּ חָלָב
וּמֹחַ עַצְמוֹתָיו יְשֻׁקֶּה׃ 25 וְזֶה יָמוּת בְּנֶפֶשׁ
מָרָה וְלֹא אָכַל בַּטּוֹבָה׃ 26 יַחַד עַל־עָפָר
יִשְׁכָּבוּ וְרִמָּה תְּכַסֶּה עֲלֵיהֶם׃ 27 הֵן
יָדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וּמְזִמּוֹת עָלַי תַּחְמֹסוּ׃

25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἄστρα
δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ· περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ
φόβοι, 26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι· κατε-
δεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον, κακώσαι δὲ αὐτοῦ
ἐπήλυτος τὸν οἶκον. 27 Ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ
οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπαναστάιη αὐτῷ.
28 Ἑλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος,
ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ. 29 Αὕτη ἡ μερὶς
ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρ-
χόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

ΚΕΦ. κα.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Ἀκούσατε
ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾖ μοι παρ'
ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. 3 Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ
λαλήσω, εἶτ' οὐ καταγελάσετέ μου. 4 Τί γάρ;
μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγξις; ἢ διὰ τί οὐ θυ-
μωθήσομαι; 5 Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσετε,
χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. 6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ,
ἐσπούδακα, ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι.
7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν
πλούτῳ; 8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχήν, τὰ δὲ
τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. 9 Οἱ οἶκοι αὐτῶν
εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ δὲ παρὰ
Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. 10 Ἡ βοῦς αὐτῶν
οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα
καὶ οὐκ ἔσφαλεν. 11 Μένουσι δὲ ὡς πρόβατα
αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν,
12 Ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ
εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ. 13 Συνετέλεσαν δὲ
ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει
ᾅδου ἐκοιμήθησαν. 14 Λέγει δὲ Κυρίῳ Ἀπόστα
ἀπ' ἐμοῦ, ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι· 15 Τί
ἱκανὸς ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια
ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ; 16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν
αὐτῶν τὰ ἀγαθά, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ.
17 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθή-
σεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὠδῖνες
δὲ αὐτοὺς ἕξουσιν ἀπὸ ὀργῆς. 18 Ἔσονται δὲ
ὥσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου, ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν
ὑφείλετο λαῖλαψ. 19 Ἐκλείποι υἱοὺς τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώ-
σεται. 20 Ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ
σφαγήν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διασωθείη· 21 Ὅτι
τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διῃρέθησαν. 22 Πότερον
οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ
ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει; 23 Οὗτος
ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ
εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν, 24 Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ
πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται·
25 Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν
οὐδὲν ἀγαθόν· 26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς
κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν.
27 Ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι,

25 Eductus, et egrediens de vagina sua, et fulgurans in amaritudine sua: vadent et venient super eum horribiles. 26 Omnes tenebræ absconditæ sunt in occultis ejus: devorabit eum ignis, qui non succenditur, affligetur relictus in tabernaculo suo. 27 Revelabunt cæli iniquitatem ejus, et terra consurget adversus eum. 28 Apertum erit germen domus illius, detrahetur in die furoris Dei. 29 Hæc est pars hominis impii a Deo, et hereditas verborum ejus a Domino.

CAPUT XXI.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Audite quæso sermones meos, et agite pœnitentiam. 3 Sustinete me, et ego loquar, et post mea, si videbitur, verba ridete. 4 Numquid contra hominem disputatio mea est, ut merito non debeam contristari? 5 Attendite me, et obstupescite, et superponite digitum ori vestro: 6 Et ego quando recordatus fuero, pertimesco, et concutit carnem meam tremor. 7 Quare ergo impii vivunt, sublevati sunt, confortatique divitiis? 8 Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba et nepotum in conspectu eorum. 9 Domus eorum securæ sunt et pacatæ, et non est virga Dei super illos. 10 Bos eorum concepit, et non abortivit: vacca peperit, et non est privata fœtu suo. 11 Egrediuntur quasi greges parvuli eorum, et infantes eorum exultant lusibus. 12 Tenent tympanum, et citharam et gaudent ad sonitum organi. 13 Ducunt in bonis dies suos, et in puncto ad inferna descendunt. 14 Qui dixerunt Deo: Recede a nobis, et scientiam viarum tuarum nolumus. 15 Quis est Omnipotens ut serviamus ei? et quid nobis prodest si oraverimus illum? 16 Verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilium impiorum longe sit a me. 17 Quoties lucerna impiorum extinguetur, et superveniet eis inundatio, et dolores dividet furoris sui! 18 Erunt sicut paleæ ante faciem venti, et sicut favilla quam turbo dispergit. 19 Deus servabit filiis illius dolorem patris: et cum reddiderit, tunc sciet. 20 Videbunt oculi ejus interfectionem suam, et de furore Omnipotentis bibet. 21 Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se? et si numerus mensium ejus dimidietur? 22 Numquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos judicat? 23 Iste moritur robustus et sanus, dives et felix. 24 Viscera ejus plena sunt adipe, et medullis ossa illius irrigantur: 25 Alius vero moritur in amaritudine animæ absque ullis opibus: 26 Et tamen simul in pulvere dormient, et vermes operient eos. 27 Certe novi cogitationes vestras, et sententias contra me iniquas.

28 כִּי תֹאמְרוּ אַיֵּה בֵית־נָדִיב וְאַיֵּה אֹהֶל ׀
מִשְׁכְּנוֹת רְשָׁעִים׃ 29 הֲלֹא שְׁאֶלְתֶּם עוֹבְרֵי
דָרֶךְ וְאֹתֹתָם לֹא תְנַכֵּרוּ׃ 30 כִּי לְיוֹם אֵיד
יֵחָשֶׂךְ רָע לְיוֹם עֲבָרוֹת יוּבָלוּ׃ 31 מִי־
יַגִּיד עַל־פָּנָיו דַּרְכּוֹ וְהוּא־עָשָׂה מִי יְשַׁלֶּם־
לוֹ׃ 32 וְהוּא לִקְבָרוֹת יוּבָל וְעַל־גָּדִישׁ
יִשְׁקוֹד׃ 33 מָתְקוּ־לוֹ רִגְבֵי נָחַל וְאַחֲרָיו
כָּל־אָדָם יִמְשׁוֹךְ וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר׃
34 וְאֵיךְ תְּנַחֲמוּנִי הָבֶל וּתְשׁוּבֹתֵיכֶם
נִשְׁאַר־מָעַל׃

פרשה כב׃

1 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּמָנִי וַיֹּאמַר׃ 2 הַלְאֵל
יִסְכָּן־גָּבֶר כִּי־יִסְכֹּן עָלֵימוֹ מַשְׂכִּיל׃ 3 הַחֵפֶץ
לְשַׁדַּי כִּי תִצְדָּק וְאִם־בֶּצַע כִּי־תַתֵּם
דְּרָכֶיךָ׃ 4 הֲמִיִּרְאָתְךָ יֹכִיחֶךָ יָבוֹא עִמְּךָ
בַּמִּשְׁפָּט׃ 5 הֲלֹא רָעָתְךָ רַבָּה וְאֵין־קֵץ
לַעֲוֺנֹתֶיךָ׃ 6 כִּי־תַחְבֹּל אַחֶיךָ חִנָּם וּבִגְדֵי
עֲרוּמִּים תַּפְשִׁיט׃ 7 לֹא־מַיִם עָיֵף תַּשְׁקֶה
וּמֵרָעֵב תִּמְנַע־לָחֶם׃ 8 וְאִישׁ זְרוֹעַ לוֹ
הָאָרֶץ וּנְשׂוּא פָנִים יֵשֶׁב בָּהּ׃ 9 אַלְמָנוֹת
שִׁלַּחְתָּ רֵיקָם וּזְרֹעוֹת יְתֹמִים יְדֻכָּא׃
10 עַל־כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פַחִים וִיבַהֶלְךָ פַּחַד
פִּתְאֹם׃ 11 אוֹ־חֹשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה וְשִׁפְעַת־
מַיִם תְּכַסֶּךָּ׃ 12 הֲלֹא־אֱלוֹהַּ גֹּבַהּ שָׁמָיִם
וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי־רָמּוּ׃ 13 וְאָמַרְתָּ
מַה־יָּדַע אֵל הַבְעַד עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט׃ 14 עָבִים
סֵתֶר־לוֹ וְלֹא יִרְאֶה וְחוּג שָׁמַיִם יִתְהַלָּךְ׃
15 הַאֹרַח עוֹלָם תִּשְׁמוֹר אֲשֶׁר דָּרְכוּ מְתֵי־
אָוֶן׃ 16 אֲשֶׁר־קֻמְּטוּ וְלֹא־עֵת נָהָר יוּצַק
יְסוֹדָם׃ 17 הָאֹמְרִים לָאֵל סוּר מִמֶּנּוּ
וּמַה־יִּפְעַל שַׁדַּי לָמוֹ׃ 18 וְהוּא מִלֵּא
בָתֵּיהֶם טוֹב וַעֲצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי׃
19 יִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִשְׂמָחוּ וְנָקִי יִלְעַג־לָמוֹ׃
20 אִם־לֹא נִכְחַד קִימָנוּ וְיִתְרָם אָכְלָה אֵשׁ׃
21 הַסְכֶּן־נָא עִמּוֹ וּשְׁלָם בָּהֶם תְּבוֹאָתְךָ
טוֹבָה׃ 22 קַח־נָא מִפִּיו תּוֹרָה וְשִׂים
אֲמָרָיו בִּלְבָבֶךָ׃ 23 אִם־תָּשׁוּב עַד־שַׁדַּי
תִּבָּנֶה תַּרְחִיק עַוְלָה מֵאָהֳלֶךָ׃ 24 וְשִׁית־
עַל־עָפָר בָּצֶר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר׃

28 Ὥστε ἐρεῖτε Ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος; καὶ
ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τὰ
σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε· 30 Ὅτι εἰς
ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, εἰς ἡμέραν
ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. 31 Τίς ἀπαγγελεῖ
ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; καὶ αὐτὸς
ἐποίησε, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; 32 Καὶ αὐτὸς
εἰς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν
ἠγρύπνησεν. 33 Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες
χειμάῤῥου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπε-
λεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. 34 Πῶς
δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι
ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει
2 Πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν
καὶ ἐπιστήμην; 3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ ἐὰν
σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος; ἢ ὠφέλεια ὅτι
ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σου; 4 Ἦ λόγον σου ποιού-
μενος ἐλέγξεις, καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν;
5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σού ἐστι πολλή, ἀναρίθμη-
τοι δέ σού εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι; 6 Ἠνεχύραζες δὲ
τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς, ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν
ἀφείλου· 7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ
πεινώντων ἐστέρησας ψωμόν· 8 Ἐθαύμασας δέ
τινων πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
9 Χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενάς, ὀρφανοὺς δὲ
ἐκάκωσας. 10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες,
καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος. 11 Τὸ φῶς
σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε.
12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ, τοὺς δὲ
ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε; 13 Καὶ εἶπας Τί
ἔγνω ὁ ἰσχυρός, ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρίνει;
14 Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὁραθήσεται,
καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύεται. 15 Μὴ τρίβον
αἰώνιον φυλάξεις ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι,
16 Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ
θεμέλιοι αὐτῶν, 17 Οἱ λέγοντες Κύριος τί ποιήσει
ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ; 18 Ὃς
δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ
δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτοῦ. 19 Ἰδόντες δίκαιοι
ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν. 20 Εἰ μὴ
ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα
αὐτῶν καταφάγεται πῦρ. 21 Γενοῦ δὴ σκληρός,
ἐὰν ὑπομείνῃς εἶτα ὁ καρπός σου ἔσται ἐν
ἀγαθοῖς. 22 Ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν
καρδίᾳ σου. 23 Ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ τα-
πεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόῤῥω ἐποίησας
ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον· 24 Θήσῃ ἐπὶ χώματι
ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥου Σωφίρ.

28 Dicitis enim: Ubi est domus principis?
et ubi tabernacula impiorum? 29 Interrogate
quemlibet de viatoribus, et hæc eadem illum
intelligere cognoscetis. 30 Quia in diem
perditionis servatur malus, et ad diem furoris
ducetur. 31 Quis arguet coram eo viam
ejus? et quæ fecit quis reddet illi? 32 Ipse
ad sepulchra ducetur, et in congerie mor-
tuorum vigilabit. 33 Dulcis fuit glareis
Cocyti, et post se omnem hominem trahet, et
ante se innumerabiles. 34 Quomodo igitur
consolamini me frustra, cum responsio vestra
repugnare ostensa sit veritati?

CAPUT XXII.

1 RESPONDENS autem Eliphaz Themanites,
dixit: 2 Numquid Deo potest comparari
homo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ?
3 Quid prodest Deo, si justus fueris? aut
quid ei confers, si immaculata fuerit via tua?
4 Numquid timens arguet te, et veniet tecum
in judicium, 5 Et non propter malitiam
tuam plurimam, et infinitas iniquitates tuas?
6 Abstulisti enim pignus fratrum tuorum
sine causa, et nudos spoliasti vestibus.
7 Aquam lasso non dedisti, et esurienti
subtraxisti panem. 8 In fortitudine brachii
tui possidebas terram, et potentissimus obti-
nebas eam. 9 Viduas dimisisti vacuas, et
lacertos pupillorum comminuisti. 10 Prop-
terea circumdatus es laqueis, et conturbat te
formido subita. 11 Et putabas te tenebras
non visurum, et impetu aquarum inundantium
non oppressum iri? 12 An non cogitas quod
Deus excelsior cælo sit, et super stellarum
verticem sublimetur? 13 Et dicis: Quid
enim novit Deus? et quasi per caliginem
judicat. 14 Nubes latibulum ejus, nec nostra
considerat, et circa cardines cæli perambulat.
15 Numquid semitam sæculorum custodire
cupis, quam calcaverunt viri iniqui? 16 Qui
sublati sunt ante tempus suum, et fluvius
subvertit fundamentum eorum: 17 Qui dice-
bant Deo: Recede a nobis: et quasi nihil
posset facere Omnipotens, æstimabant eum:
18 Cum ille implesset domus eorum bonis:
quorum sententia procul sit a me. 19 Vide-
bunt justi, et lætabuntur, et innocens subsan-
nabit eos. 20 Nonne succisa est erectio
eorum, et reliquias eorum devoravit ignis?
21 Acquiesce igitur ei, et habeto pacem: et
per hæc habebis fructus optimos. 22 Suscipe
ex ore illius legem, et pone sermones ejus
in corde tuo. 23 Si reversus fueris ad
Omnipotentem, ædificaberis, et longe facies
iniquitatem a tabernaculo tuo. 24 Dabit
pro terra silicem, et pro silice torrentes aureos.

25 וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ וְכֶסֶף תּוֹעָפוֹת לָךְ :
26 כִּי־אָז עַל־שַׁדַּי תִּתְעַנָּג וְתִשָּׂא אֶל־אֱלוֹהַ
פָּנֶיךָ : 27 תַּעְתִּיר אֵלָיו וְיִשְׁמָעֶךָּ וּנְדָרֶיךָ
תְשַׁלֵּם : 28 וְתִגְזַר־אֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְעַל־
דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר : 29 כִּי־הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר
גֵּוָה וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשִׁעַ : 30 יְמַלֵּט אִי־נָקִי
וְנִמְלַט בְּבֹר כַּפֶּיךָ :

פרשה כג :

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר : 2 גַּם־הַיּוֹם מְרִי
שִׂחִי יָדִי כָּבְדָה עַל־אַנְחָתִי : 3 מִי־יִתֵּן
יָדַעְתִּי וְאֶמְצָאֵהוּ אָבוֹא עַד־תְּכוּנָתוֹ :
4 אֶעֶרְכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא
תוֹכָחוֹת : 5 אֵדְעָה מִלִּים יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה
מַה־יֹּאמַר לִי : 6 הַבְּרָב־כֹּחַ יָרִיב עִמָּדִי
לֹא אַךְ־הוּא יָשִׂם בִּי : 7 שָׁם יָשָׁר נוֹכָח
עִמּוֹ וַאֲפַלְּטָה לָנֶצַח מִשֹּׁפְטִי : 8 הֵן קֶדֶם
אֶהֱלֹךְ וְאֵינֶנּוּ וְאָחוֹר וְלֹא־אָבִין לוֹ :
9 שְׂמֹאול בַּעֲשֹׂתוֹ וְלֹא־אָחַז יַעְטֹף יָמִין
וְלֹא אֶרְאֶה : 10 כִּי־יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי בְּחָנַנִי
כַּזָּהָב אֵצֵא : 11 בַּאֲשֻׁרוֹ אָחֲזָה רַגְלִי דַּרְכּוֹ
שָׁמַרְתִּי וְלֹא־אָט : 12 מִצְוַת שְׂפָתָיו וְלֹא
אָמִישׁ מֵחֻקִּי צָפַנְתִּי אִמְרֵי־פִיו : 13 וְהוּא
בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ :
14 כִּי יַשְׁלִים חֻקִּי וְכָהֵנָּה רַבּוֹת עִמּוֹ :
15 עַל־כֵּן מִפָּנָיו אֶבָּהֵל אֶתְבּוֹנֵן וְאֶפְחַד
מִמֶּנּוּ : 16 וְאֵל הֵרַךְ לִבִּי וְשַׁדַּי הִבְהִילָנִי :
17 כִּי־לֹא נִצְמַתִּי מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וּמִפָּנַי כִּסָּה־
אֹפֶל :

פרשה כד :

1 מַדּוּעַ מִשַּׁדַּי לֹא־נִצְפְּנוּ עִתִּים וְיֹדְעוֹ
לֹא־חָזוּ יָמָיו : 2 גְּבֻלוֹת יַשִּׂיגוּ עֵדֶר
גָּזְלוּ וַיִּרְעוּ : 3 חֲמוֹר יְתוֹמִים יִנְהָגוּ
יַחְבְּלוּ שׁוֹר אַלְמָנָה : 4 יַטּוּ אֶבְיֹנִים מִדָּרֶךְ
יַחַד חֻבְּאוּ עֲנִיֵּי־אָרֶץ : 5 הֵן פְּרָאִים ׀
בַּמִּדְבָּר יָצְאוּ בְּפָעֳלָם מְשַׁחֲרֵי לַטָּרֶף
עֲרָבָה לוֹ לֶחֶם לַנְּעָרִים : 6 בַּשָּׂדֶה בְּלִילוֹ
יִקְצוֹרוּ וְכֶרֶם רָשָׁע יְלַקֵּשׁוּ : 7 עָרוֹם יָלִינוּ
מִבְּלִי לְבוּשׁ וְאֵין כְּסוּת בַּקָּרָה : 8 מִזֶּרֶם
הָרִים יִרְטָבוּ וּמִבְּלִי מַחְסֶה חִבְּקוּ־צוּר :

25 Ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ
ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον
πεπυρωμένον. 26 Εἶτα παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον
Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἱλαρῶς·
27 Εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεταί
σου, δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς· 28 Ἀπο-
καταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ
ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος. 29 Ὅτι ἐταπείνωσας
σεαυτόν, καὶ ἐρεῖς Ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα
ὀφθαλμοῖς σώσει· 30 Ῥύσεται ἀθῷον, καὶ διασώ-
θητι ἐν καθαραῖς χερσί σου.

ΚΕΦ. κγ.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Καὶ δὴ οἶδα
ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
βαρεῖα γέγονεν ἐπ᾽ ἐμῷ στεναγμῷ. 3 Τίς δ᾽ ἄρα
γνοίη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;
4 Εἴποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου
ἐμπλήσαι ἐλέγχων· 5 Γνοίην δὲ ἰάματα ἅ μοι
ἐρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. 6 Καὶ
ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι, εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι
οὐ χρήσεται. 7 Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ᾽
αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου. 8 Εἰ
γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί, τὰ δὲ
ἐπ᾽ ἐσχάτοις, τί οἶδα; 9 Ἀριστερὰ ποιήσαντος
αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ
ὄψομαι. 10 Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου, διέκρινε δέ
με ὥσπερ τὸ χρυσίον. 11 Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν
ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ
οὐ μὴ ἐκκλίνω 12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ
οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα
αὐτοῦ. 13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς
ἐστιν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε,
καὶ ἐποίησεν. 14 Διὰ τοῦτο ἐπ᾽ αὐτῷ ἐσπούδακα·
νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. 15 Ἐπὶ τούτῳ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανοήσω,
καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ. 16 Κύριος δὲ ἐμαλά-
κυνε τὴν καρδίαν μου, ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπού-
δασέ με· 17 Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι
σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΔΙΑ τί δὲ Κύριον ἔλαθον ὧραι, 2 Ἀσεβεῖς
δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπά-
σαντες; 3 Ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ
βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν. 4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους
ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς. 5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ
ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν τάξιν· ἡδύνθη αὐτῷ
ἄρτος εἰς νεωτέρους. 6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν
ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ
καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. 7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμι-
σαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφεί-
λαντο· 8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ
τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέπην πέτραν περιεβάλοντο.

25 Eritque Omnipotens contra hostes tuos,
et argentum coacervabitur tibi. 26 Tunc
super Omnipotentem deliciis affluces, et ele-
vabis ad Deum faciem tuam. 27 Rogabis
eum, et exaudiet te, et vota tua reddes.
28 Decernes rem, et veniet tibi, et in viis tuis
splendebit lumen. 29 Qui enim humiliatus
fuerit, erit in gloria: et qui inclinaverit
oculos, ipse salvabitur. 30 Salvabitur inno-
cens, salvabitur autem in munditia manuum
suarum.

CAPUT XXIII.

1 Respondens autem Job, ait: 2 Nunc
in amaritudine est sermo meus, et manus
plagæ meæ aggravata est super genitum
meum. 3 Quis mihi tribuat ut cognoscam et
inveniam illum, et veniam usque ad solium
ejus? 4 Ponam coram eo judicium: et os
meum replebo increpationibus. 5 Ut sciam
verba quæ mihi respondeat, et intelligam quid
loquatur mihi. 6 Nolo multa fortitudine
contendat mecum, nec magnitudinis suæ mole
me premat. 7 Proponat æquitatem contra
me, et perveniat ad victoriam judicium meum.
8 Si ad orientem iero, non apparet: si ad
occidentem, non intelligam eum. 9 Si ad
sinistram, quid agam? non apprehendam
eum: si me vertam ad dexteram, non videbo
illum. 10 Ipse vero scit viam meam, et
probavit me quasi aurum, quod per ignem
transit: 11 Vestigia ejus secutus est pes
meus, viam ejus custodivi, et non declinavi ex
ea. 12 A mandatis labiorum ejus non recessi,
et in sinu meo abscondi verba oris ejus.
13 Ipse enim solus est, et nemo avertere
potest cogitationem ejus: et anima ejus quod-
cumque voluit, hoc fecit. 14 Cum expleverit
in me voluntatem suam, et alia multa similia
præsto sunt ei. 15 Et idcirco a facie ejus
turbatus sum, et considerans eum, timore
solicitor. 16 Deum mollivit cor meum, et
Omnipotens conturbavit me. 17 Non enim
perii propter imminentes tenebras, nec faciem
meam operuit caligo.

CAPUT XXIV.

1 Ab Omnipotente non sunt abscondita
tempora: qui autem noverunt eum, ignorant
dies illius. 2 Alii terminos transtulerunt,
diripuerunt greges, et paverunt eos. 3 Asinum
pupillorum abegerunt, et abstulerunt pro
pignore bovem viduæ. 4 Subverterunt pau-
perum viam, et oppresserunt pariter mansuetos
terræ. 5 Alii quasi onagri in deserto egredi-
untur ad opus suum: vigilantes ad prædam,
præparant panem liberis. 6 Agrum non
suum demetunt: et vineam ejus, quem
vi oppresserint, vindemiant. 7 Nudos
dimittunt homines, indumenta tollentes,
quibus non est operimentum in frigore:
8 Quos imbres montium rigant: et non
habentes velamen, amplexantur lapides.

9 יִגְזְלוּ מִשֹּׁד יָתוֹם וְעַל־עָנִי יַחְבֹּלוּ׃
10 עָרוֹם הִלְּכוּ בְּלִי לְבוּשׁ וּרְעֵבִים נָשְׂאוּ
עֹמֶר׃ 11 בֵּין שׁוּרֹתָם יַצְהִירוּ יְקָבִים
דָּרְכוּ וַיִּצְמָאוּ׃ 12 מֵעִיר מְתִים ׀ יִנְאָקוּ
וְנֶפֶשׁ־חֲלָלִים תְּשַׁוֵּעַ וֶאֱלוֹהַּ לֹא־יָשִׂים
תִּפְלָה׃ 13 הֵמָּה ׀ הָיוּ בְּמֹרְדֵי־אוֹר לֹא־
הִכִּירוּ דְרָכָיו וְלֹא יָשְׁבוּ בִּנְתִיבֹתָיו׃
14 לָאוֹר ׀ יָקוּם רוֹצֵחַ יִקְטָל־עָנִי וְאֶבְיוֹן
וּבַלַּיְלָה יְהִי כַגַּנָּב׃ 15 וְעֵין נֹאֵף ׀ שָׁמְרָה
נֶשֶׁף לֵאמֹר לֹא־תְשׁוּרֵנִי עָיִן וְסֵתֶר פָּנִים
יָשִׂים׃ 16 חָתַר בַּחֹשֶׁךְ בָּתִּים יוֹמָם
חִתְּמוּ־לָמוֹ לֹא־יָדְעוּ אוֹר׃ 17 כִּי יַחְדָּו ׀
בֹּקֶר לָמוֹ צַלְמָוֶת כִּי־יַכִּיר בַּלְהוֹת
צַלְמָוֶת׃ 18 קַל־הוּא ׀ עַל־פְּנֵי־מַיִם תְּקֻלַּל
חֶלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא־יִפְנֶה דֶּרֶךְ כְּרָמִים׃
19 צִיָּה גַם־חֹם יִגְזְלוּ מֵימֵי־שֶׁלֶג שְׁאוֹל
חָטָאוּ׃ 20 יִשְׁכָּחֵהוּ רֶחֶם ׀ מְתָקוֹ רִמָּה
עוֹד לֹא־יִזָּכֵר וַתִּשָּׁבֵר כָּעֵץ עַוְלָה׃
21 רֹעֶה עֲקָרָה לֹא תֵלֵד וְאַלְמָנָה לֹא
יְיֵטִיב׃ 22 וּמָשַׁךְ אַבִּירִים בְּכֹחוֹ יָקוּם
וְלֹא־יַאֲמִין בַּחַיִּין׃ 23 יִתֶּן־לוֹ לָבֶטַח
וְיִשָּׁעֵן וְעֵינֵיהוּ עַל־דַּרְכֵיהֶם׃ 24 רוֹמּוּ מְּעַט ׀
וְאֵינֶנּוּ וְהֻמְּכוּ כַּכֹּל יִקָּפְצוּן וּכְרֹאשׁ שִׁבֹּלֶת
יִמָּלוּ׃ 25 וְאִם־לֹא אֵפוֹ מִי יַכְזִיבֵנִי וְיָשֵׂם
לְאַל מִלָּתִי׃

פרשה כה׃

1 וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשֻּׁחִי וַיֹּאמַר׃ 2 הַמְשֵׁל
וָפַחַד עִמּוֹ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו׃ 3 הֲיֵשׁ
מִסְפָּר לִגְדוּדָיו וְעַל־מִי לֹא־יָקוּם אוֹרֵהוּ׃
4 וּמַה־יִּצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם־אֵל וּמַה־יִּזְכֶּה יְלוּד
אִשָּׁה׃ 5 הֵן עַד־יָרֵחַ וְלֹא יַאֲהִיל וְכוֹכָבִים
לֹא־זַכּוּ בְעֵינָיו׃ 6 אַף כִּי־אֱנוֹשׁ רִמָּה וּבֶן־
אָדָם תּוֹלֵעָה׃

פרשה כו׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 מֶה־עָזַרְתָּ לְלֹא־כֹחַ
הוֹשַׁעְתָּ זְרוֹעַ לֹא־עֹז׃ 3 מַה־יָּעַצְתָּ לְלֹא
חָכְמָה וְתוּשִׁיָּה לָרֹב הוֹדָעְתָּ׃ 4 אֶת־מִי
הִגַּדְתָּ מִלִּין וְנִשְׁמַת־מִי יָצְאָה מִמֶּךָּ׃
5 הָרְפָאִים יְחוֹלָלוּ מִתַּחַת מַיִם וְשֹׁכְנֵיהֶם׃

9 Ἥρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ
ἐταπείνωσαν. 10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως,
πεινώντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο. 11 Ἐν στε-
νοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ
ᾔδεισαν. 12 Οἳ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων
ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα.
13 Αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται;
ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ
δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν
ἐπορεύθησαν. 14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέ-
δωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς
κλέπτης. 15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος,
λέγων Οὐ προνοήσει με ὀφθαλμός, καὶ ἀποκρυβὴν
προσώπου ἔθετο· 16 Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας,
ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτούς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς·
17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ σκιὰ θανάτου,
ὅτι ἐπιγνώσεται τάραχος σκιᾶς θανάτου. 18 Ἐλα-
φρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθείη ἡ
μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ
αὐτῶν 19 Ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν
ἥρπασαν. 20 Εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία·
ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανὴς ἐγένετο· ἀποδο-
θείη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν, συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος
ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ. 21 Στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε,
καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε, 22 Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν
ἀδυνάτους. Ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ
κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς· 23 Μαλακισθεὶς μὴ ἐλπι-
ζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ. 24 Πολ-
λοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ· ἐμαράνθη δὲ
ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι, ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ
καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. 25 Εἰ δὲ μή, τίς
ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς
οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

ΚΕΦ. κε'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει
2 Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ, ὁ ποιῶν
τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; 3 Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι
ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς· ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ
ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ; 4 Πῶς γὰρ
ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν
ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός, 5 Εἰ
σελήνῃ συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει, ἄστρα δὲ
οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ; 6 Ἔα δέ, ἄνθρωπος
σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Τίνι πρόσκει-
σαι ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ
ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστι; 3 Τίνι
συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίνι ἐπα-
κολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις; 4 Τίνι
ἀνήγγειλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ
ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ; 5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;

9 Vim fecerunt deprædantes pupillos, et
vulgum pauperem spoliaverunt. 10 Nudis et
incedentibus absque vestitu, et esurientibus
tulerunt spicas. 11 Inter acervos eorum
meridiati sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt.
12 De civitatibus fecerunt viros gemere, et
anima vulneratorum clamavit, et Deus inultum
abire non patitur. 13 Ipsi fuerunt rebelles
lumini, nescierunt vias ejus, nec reversi sunt
per semitas ejus. 14 Mane primo consurgit
homicida, interficit egenum et pauperem: per
noctem vero erit quasi fur. 15 Oculus
adulteri observat caliginem, dicens: Non me
videbit oculus: et operiet vultum suum.
16 Perfodit in tenebris domos, sicut in die
condixerant sibi, et ignoraverunt lucem.
17 Si subito apparuerit aurora, arbitrantur
umbram mortis: et sic in tenebris quasi in
luce ambulant. 18 Levis est super faciem
aquæ: maledicta sit pars ejus in terra, nec
ambulet per viam vinearum. 19 Ad nimium
calorem transeat ab aquis nivium, et usque ad
inferos peccatum illius. 20 Obliviscatur ejus
misericordia: dulcedo illius vermes: non sit
in recordatione, sed conteratur quasi lignum
infructuosum. 21 Pavit enim sterilem, quæ
non parit, et viduæ bene non fecit. 22 De-
traxit fortes in fortitudine sua: et cum steterit,
non credet vitæ suæ. 23 Dedit ei Deus
locum pœnitentiæ, et ille abutitur eo in
superbiam: oculi autem ejus sunt in viis
illius. 24 Elevati sunt ad modicum, et non
subsistent, et humiliabuntur sicut omnia, et
auferentur, et sicut summitates spicarum
conterentur. 25 Quod si non est ita, quis me
potest arguere esse mentitum, et ponere ante
Deum verba mea?

CAPUT XXV.

1 Respondens autem Baldad Suhites,
dixit: 2 Potestas et terror apud eum est, qui
facit concordiam in sublimibus suis. 3 Num-
quid est numerus militum ejus? et super
quem non surget lumen illius? 4 Numquid
justificari potest homo comparatus Deo, aut
apparere mundus natus de muliere? 5 Ecce
luna etiam non splendet, et stellæ non sunt
mundæ in conspectu ejus: 6 Quanto magis
homo putredo, et filius hominis vermis?

CAPUT XXVI.

1 Respondens autem Job, dixit: 2 Cujus
adjutor es? numquid imbecillis? et sustentas
brachium ejus, qui non est fortis? 3 Cui de-
disti consilium? forsitan illi, qui non habet
sapientiam, et prudentiam tuam ostendisti plu-
rimam. 4 Quem docere voluisti? nonne eum,
qui fecit spiramentum? 5 Ecce gigantes
gemunt sub aquis, et qui habitant cum eis.

6 עָרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ וְאֵין כְּסוּת לָאֲבַדּוֹן׃
7 נֹטֶה צָפוֹן עַל־תֹּהוּ תֹּלֶה אֶרֶץ עַל־
בְּלִימָה׃ 8 צֹרֵר־מַיִם בְּעָבָיו וְלֹא־נִבְקַע עָנָן
תַּחְתָּם׃ 9 מְאַחֵז פְּנֵי־כִסֵּה פַּרְשֵׁז עָלָיו
עֲנָנוֹ׃ 10 חֹק־חָג עַל־פְּנֵי־מָיִם עַד־תַּכְלִית
אוֹר עִם־חֹשֶׁךְ׃ 11 עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יְרוֹפָפוּ
וְיִתְמְהוּ מִגַּעֲרָתוֹ׃ 12 בְּכֹחוֹ רָגַע הַיָּם
וּבִתְבוּנָתוֹ מָחַץ רָהַב׃ 13 בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם
שִׁפְרָה חֹלֲלָה יָדוֹ נָחָשׁ בָּרִיחַ׃ 14 הֶן־
אֵלֶּה ׀ קְצוֹת דְּרָכוֹ וּמַה־שֵּׁמֶץ דָּבָר נִשְׁמַע־בּוֹ
וְרַעַם גְּבוּרֹתוֹ מִי יִתְבּוֹנָן׃

פרשה כז׃

1 וַיֹּסֶף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר׃
2 חַי־אֵל הֵסִיר מִשְׁפָּטִי וְשַׁדַּי הֵמַר נַפְשִׁי׃
3 כִּי־כָל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִי וְרוּחַ אֱלוֹהַּ
בְּאַפִּי׃ 4 אִם־תְּדַבֵּרְנָה שְׂפָתַי עַוְלָה
וּלְשׁוֹנִי אִם־יֶהְגֶּה רְמִיָּה׃ 5 חָלִילָה לִּי
אִם־אַצְדִּיק אֶתְכֶם עַד־אֶגְוָע לֹא־אָסִיר
תֻּמָּתִי מִמֶּנִּי׃ 6 בְּצִדְקָתִי הֶחֱזַקְתִּי וְלֹא
אַרְפֶּהָ לֹא־יֶחֱרַף לְבָבִי מִיָּמָי׃ 7 יְהִי
כְרָשָׁע אֹיְבִי וּמִתְקוֹמְמִי כְעַוָּל׃ 8 כִּי
מַה־תִּקְוַת חָנֵף כִּי יִבְצָע כִּי יֵשֶׁל אֱלוֹהַּ
נַפְשׁוֹ׃ 9 הֲצַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע ׀ אֵל כִּי־תָבוֹא
עָלָיו צָרָה׃ 10 אִם־עַל־שַׁדַּי יִתְעַנָּג יִקְרָא
אֱלוֹהַּ בְּכָל־עֵת׃ 11 אוֹרֶה אֶתְכֶם בְּיַד־אֵל
אֲשֶׁר עִם־שַׁדַּי לֹא אֲכַחֵד׃ 12 הֵן־אַתֶּם
כֻּלְּכֶם חֲזִיתֶם וְלָמָּה־זֶּה הֶבֶל תֶּהְבָּלוּ׃
13 זֶה ׀ חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע ׀ עִם־אֵל וְנַחֲלַת
עָרִיצִים מִשַּׁדַּי יִקָּחוּ׃ 14 אִם־יִרְבּוּ בָנָיו
לְמוֹ־חָרֶב וְצֶאֱצָאָיו לֹא יִשְׂבְּעוּ־לָחֶם׃
15 שְׂרִידָיו בַּמָּוֶת יִקָּבֵרוּ וְאַלְמְנֹתָיו לֹא
תִבְכֶּינָה׃ 16 אִם־יִצְבֹּר כֶּעָפָר כָּסֶף וְכַחֹמֶר
יָכִין מַלְבּוּשׁ׃ 17 יָכִין וְצַדִּיק יִלְבָּשׁ וְכֶסֶף
נָקִי יַחֲלֹק׃ 18 בָּנָה כָעָשׁ בֵּיתוֹ וּכְסֻכָּה
עָשָׂה נֹצֵר׃ 19 עָשִׁיר יִשְׁכַּב וְלֹא יֵאָסֵף
עֵינָיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ׃ 20 תַּשִּׂיגֵהוּ כַמַּיִם
בַּלָּהוֹת לַיְלָה גְּנָבַתּוּ סוּפָה׃ 21 יִשָּׂאֵהוּ
קָדִים וְיֵלַךְ וִישָׂעֲרֵהוּ מִמְּקֹמוֹ׃ 22 וְיַשְׁלֵךְ
עָלָיו וְלֹא יַחְמֹל מִיָּדוֹ בָּרוֹחַ יִבְרָח׃

6 Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι
περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. 7 Ἐκτείνων βορέαν
ἐπ᾽ οὐδὲν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. 8 Δεσμεύων
ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐῤῥάγη νέφος
ὑποκάτω αὐτοῦ· 9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου,
ἐκπετάζων ἐπ᾽ αὐτὸν νέφος αὐτοῦ· 10 Πρόσταγμα
ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας
φωτὸς μετὰ σκότους. 11 Στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθη-
σαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ.
12 Ἰσχύϊ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμῃ δὲ
ἔστρωται τὸ κῆτος. 13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοί-
κασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα
ἀποστάτην. 14 Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθένος
δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει;

ΚΕΦ. κζ.

1 ΕΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ
2 Ζῇ ὁ θεὸς ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκρά-
τωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν, 3 Εἰ μὴν ἔτι
τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιὸν
μοι ἐν ῥινί, 4 Μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα,
οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα. 5 Μή μοι εἴη
δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ
ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου· 6 Δικαιοσύνῃ
δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ γὰρ σύνοιδα
ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας. 7 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν
οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν,
καὶ οἱ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπανιστάμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια
τῶν παρανόμων. 8 Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς
ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἆρα
σωθήσεται; 9 Ἦ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται
ὁ θεός; ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 Μὴ ἔχει
τινὰ παῤῥησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσα-
μένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ; 11 Ἀλλὰ δὴ
ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἅ ἐστι
παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι. 12 Ἰδοὺ πάντες
οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. 13 Αὕτη ἡ
μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ
δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ᾽
αὐτούς. 14 Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι,
προσαιτήσουσιν· 15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν
θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς
ἐλεήσει. 16 Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον,
ἴσα δὲ πηλῷ ἑτοιμάσῃ χρυσίον, 17 Ταῦτα πάντα
δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ
ἀληθινοὶ καθέξουσιν. 18 Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ
ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη. 19 Πλούσιος
κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι. 20 Συνήντησαν αὐτῷ
ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφείλετο αὐτὸν
γνόφος· 21 Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ
ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ, 22 Καὶ ἐπιῤῥίψει ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ οὐ
φείσεται· ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται.

6 Nudus est infernus coram illo, et nullum est
operimentum perditioni. 7 Qui extendit
aquilonem super vacuum, et appendit terram
super nihilum. 8 Qui ligat aquas in nubibus
suis, ut non erumpant pariter deorsum. 9 Qui
tenet vultum solii sui, et expandit super illud
nebulam suam. 10 Terminum circumdedit
aquis, usque dum finiantur lux et tenebræ.
11 Columnæ cæli contremiscunt, et pavent ad
nutum ejus. 12 In fortitudine illius repente
maria congregata sunt, et prudentia ejus
percussit superbum. 13 Spiritus ejus ornavit
cælos: et obstetricante manu ejus, eductus est
coluber tortuosus. 14 Ecce, hæc ex parte
dicta sunt viarum ejus: et cum vix parvam
stillam sermonis ejus audierimus, quis poterit
tonitruum magnitudinis illius intueri?

CAPUT XXVII.

1 ADDIDIT quoque Job, assumens parabolam
suam, et dixit: 2 Vivit Deus, qui abstulit
judicium meum, et Omnipotens, qui ad amari-
tudinem adduxit animam meam: 3 Quia
donec superest halitus in me, et spiritus Dei
in naribus meis, 4 Non loquentur labia mea
iniquitatem, nec lingua mea meditabitur
mendacium. 5 Absit a me ut justos vos esse
judicem: donec deficiam, non recedam ab
innocentia mea. 6 Justificationem meam,
quam cœpi tenere, non deseram: neque enim
reprehendit me cor meum in omni vita mea.
7 Sit ut impius, inimicus meus: et adversarius
meus quasi iniquus. 8 Quæ est enim spes
hypocritæ si avare rapiat, et non liberet Deus
animam ejus? 9 Numquid Deus audiet
clamorem ejus cum venerit super eum angustia?
10 Aut poterit in Omnipotente delectari, et
invocare Deum omni tempore? 11 Docebo
vos per manum Dei quæ Omnipotens habeat,
nec abscondam. 12 Ecce, vos omnes nostis,
et quid sine causa vana loquimini? 13 Hæc
est pars hominis impii apud Deum, et hereditas
violentorum, quam ab Omnipotente suscipient.
14 Si multiplicati fuerint filii ejus, in gladio
erunt, et nepotes ejus non saturabuntur pane.
15 Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur
in interitu, et viduæ illius non plorabunt.
16 Si comportaverit quasi terram argentum,
et sicut lutum præparaverit vestimenta:
17 Præparabit quidem, sed justus vestietur
illis: et argentum innocens dividet. 18 Ædifi-
cavit sicut tinea domum suam, et sicut custos
fecit umbraculum. 19 Dives cum dormierit,
nihil secum auferet: aperiet oculos suos,
et nihil inveniet. 20 Apprehendet eum
quasi aqua inopia, nocte opprimet eum
tempestas. 21 Tollet eum ventus urens,
et auferet, et velut turbo rapiet eum de
loco suo. 22 Et mittet super eum, et
non parcet: de manu ejus fugiens fugiet.

23 יִשְׂפֹּק עָלֵימוֹ כַפֵּימוֹ וְיִשְׁרֹק עָלָיו
מִמְּקֹמוֹ׃

פרשה כח׃

1 כִּי יֵשׁ לַכֶּסֶף מוֹצָא וּמָקוֹם לַזָּהָב
יָזֹקּוּ׃ 2 בַּרְזֶל מֵעָפָר יֻקָּח וְאֶבֶן יָצוּק
נְחוּשָׁה׃ 3 קֵץ׀ שָׂם לַחֹשֶׁךְ וּלְכָל־תַּכְלִית
הוּא חוֹקֵר אֶבֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת׃ 4 פָּרַץ
נַחַל׀ מֵעִם־גָּר הַנִּשְׁכָּחִים מִנִּי־רָגֶל דַּלּוּ
מֵאֱנוֹשׁ נָעוּ׃ 5 אֶרֶץ מִמֶּנָּה יֵצֵא־לָחֶם
וְתַחְתֶּיהָ נֶהְפַּךְ כְּמוֹ־אֵשׁ׃ 6 מְקוֹם־סַפִּיר
אֲבָנֶיהָ וְעַפְרֹת זָהָב לוֹ׃ 7 נָתִיב לֹא־יְדָעוֹ
עָיִט וְלֹא שְׁזָפַתּוּ עֵין אַיָּה׃ 8 לֹא־הִדְרִיכֻהוּ
בְנֵי־שָׁחַץ לֹא־עָדָה עָלָיו שָׁחַל׃ 9 בַּחַלָּמִישׁ
שָׁלַח יָדוֹ הָפַךְ מִשֹּׁרֶשׁ הָרִים׃ 10 בַּצּוּרוֹת
יְאֹרִים בִּקֵּעַ וְכָל־יְקָר רָאֲתָה עֵינוֹ׃
11 מִבְּכִי נְהָרוֹת חִבֵּשׁ וְתַעֲלֻמָהּ יֹצִא
אוֹר׃ 12 וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא
וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה׃ 13 לֹא־יָדַע אֱנוֹשׁ
עֶרְכָּהּ וְלֹא תִמָּצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃
14 תְּהוֹם אָמַר לֹא בִי־הִיא וְיָם אָמַר
אֵין עִמָּדִי׃ 15 לֹא־יֻתַּן סְגוֹר תַּחְתֶּיהָ וְלֹא
יִשָּׁקֵל כֶּסֶף מְחִירָהּ׃ 16 לֹא תְסֻלֶּה
בְּכֶתֶם אוֹפִיר בְּשֹׁהַם יָקָר וְסַפִּיר׃ 17 לֹא־
יַעַרְכֶנָּה זָהָב וּזְכוֹכִית וּתְמוּרָתָהּ כְּלִי־פָז׃
18 רָאמוֹת וְגָבִישׁ לֹא יִזָּכֵר וּמֶשֶׁךְ חָכְמָה
מִפְּנִינִים׃ 19 לֹא־יַעַרְכֶנָּה פִּטְדַת־כּוּשׁ
בְּכֶתֶם טָהוֹר לֹא תְסֻלֶּה׃ 20 וְהַחָכְמָה
מֵאַיִן תָּבוֹא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה׃
21 וְנֶעֶלְמָה מֵעֵינֵי כָל־חָי וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם
נִסְתָּרָה׃ 22 אֲבַדּוֹן וָמָוֶת אָמְרוּ בְּאָזְנֵינוּ
שָׁמַעְנוּ שִׁמְעָהּ׃ 23 אֱלֹהִים הֵבִין דַּרְכָּהּ
וְהוּא יָדַע אֶת־מְקוֹמָהּ׃ 24 כִּי־הוּא לִקְצוֹת־
הָאָרֶץ יַבִּיט תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה׃
25 לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקָל וּמַיִם תִּכֵּן
בְּמִדָּה׃ 26 בַּעֲשֹׂתוֹ לַמָּטָר חֹק וְדֶרֶךְ
לַחֲזִיז קֹלוֹת׃ 27 אָז רָאָהּ וַיְסַפְּרָהּ
הֱכִינָהּ וְגַם־חֲקָרָהּ׃ 28 וַיֹּאמֶר׀ לָאָדָם
הֵן יִרְאַת אֲדֹנָי הִיא חָכְמָה וְסוּר
מֵרָע בִּינָה׃

23 Κροτήσει ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν. καὶ συριεῖ
αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ἜΣΤΙ γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος
δὲ χρυσίου ὅθεν διηθεῖται· 2 Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ
γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.
3 Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακρι-
βάζεται· λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου, 4 Διακοπὴ
χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας· οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν
δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν. 5 Γῆ
ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς
ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ. 6 Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι
αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ. 7 Τρίβος οὐκ
ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν
ὀφθαλμὸς γυπός· 8 Καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν
υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.
9 Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε
δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη· 10 Δίνας δὲ ποταμῶν διέῤῥηξε,
πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέ μου ὁ ὀφθαλμός· 11 Βάθη
δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὑτοῦ δύναμιν
εἰς φῶς. 12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ
τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης; 13 Οὐκ οἶδε βροτὸς
ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὑρέθη ἐν ἀνθρώποις.
14 Ἄβυσσος εἶπεν Οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ ἡ
θάλασσα εἶπεν Οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ. 15 Οὐ δώσει
συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύ-
ριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς· 16 Καὶ οὐ συμβαστα-
χθήσεται χρυσίῳ Σωφίρ, ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ
σαπφείρῳ· 17 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ
ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ.
18 Μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἕλκυσον
σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα· 19 Οὐκ ἰσωθήσεται
αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμ-
βασταχθήσεται. 20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη;
ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως; 21 Λέληθε
πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
ἐκρύβη. 22 Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν
Ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος. 23 Ὁ θεὸς εὖ
συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν
τόπον αὐτῆς. 24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν
πᾶσαν ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἃ ἐποίησεν,
25 Ἀνέμων σταθμόν, ὕδατος μέτρα 26 Ὅτε
ἐποίησεν· οὕτως ἰδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγ-
ματι φωνάς. 27 Τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο
αὐτήν, ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν· 28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ
Ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ
κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη.

23 Stringet super eum manus suas, et sibilabit
super illum, intuens locum ejus.

CAPUT XXVIII.

1 Habet argentum venarum suarum prin-
cipia: et auro locus est, in quo conflatur.
2 Ferrum de terra tollitur: et lapis solutus
calore, in æs vertitur. 3 Tempus posuit
tenebris, et universorum finem ipse considerat,
lapidem quoque caliginis, et umbram mortis.
4 Dividit torrens a populo peregrinante, eos
quos oblitus est pes egentis hominis, et invios.
5 Terra, de qua oriebatur panis in loco suo,
igni subversa est. 6 Locus sapphiri lapides
ejus, et glebæ illius aurum. 7 Semitam igno-
ravit avis, nec intuitus est eam oculus vulturis.
8 Non calcaverunt eam filii institorum, nec
pertransivit per eam leæna. 9 Ad silicem
extendit manum suam, subvertit a radicibus
montes. 10 In petris rivos excidit, et omne
pretiosum vidit oculus ejus. 11 Profunda
quoque fluviorum scrutatus est, et abscondita
in lucem produxit. 12 Sapientia vero ubi
invenitur? et quis est locus intelligentiæ?
13 Nescit homo pretium ejus, nec invenitur
in terra suaviter viventium. 14 Abyssus
dicit: Non est in me; et mare loquitur: Non
est mecum. 15 Non dabitur aurum obrizum
pro ea, nec appendetur argentum in commuta-
tione ejus. 16 Non conferetur tinctis Indiæ
coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo,
vel sapphiro. 17 Non adæquabitur ei aurum
vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa
auri: 18 Excelsa et eminentia non memora-
buntur comparatione ejus: trahitur autem
sapientia de occultis. 19 Non adæquabitur
ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundis-
simæ componetur. 20 Unde ergo sapientia
venit? et quis est locus intelligentiæ? 21 Ab-
scondita est ab oculis omnium viventium,
volucres quoque cæli latet. 22 Perditio et
mors dixerunt: Auribus nostris audivimus
famam ejus. 23 Deus intelligit viam ejus, et
ipse novit locum illius. 24 Ipse enim fines
mundi intuetur: et omnia, quæ sub cælo sunt,
respicit. 25 Qui fecit ventis pondus, et aquas
appendit in mensura. 26 Quando ponebat
pluviis legem, et viam procellis sonantibus:
27 Tunc vidit illam, et enarravit, et præpa-
ravit, et investigavit. 28 Et dixit homini:
Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: et
recedere a malo intelligentia.

פרשה כט :

1 וַיֹּסֶף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר : 2 מִי־
יִתְּנֵנִי כְיַרְחֵי־קֶדֶם כִּימֵי אֱלוֹהַּ יִשְׁמְרֵנִי :
3 בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי לְאוֹרוֹ אֵלֶךְ
חֹשֶׁךְ : 4 כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חָרְפִּי בְּסוֹד
אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי : 5 בְּעוֹד שַׁדַּי עִמָּדִי
סְבִיבוֹתַי נְעָרָי : 6 בִּרְחֹץ הֲלִיכַי בְּחֵמָה
וְצוּר יָצוּק עִמָּדִי פַּלְגֵי־שָׁמֶן : 7 בְּצֵאתִי
שַׁעַר עֲלֵי־קָרֶת בָּרְחוֹב אָכִין מוֹשָׁבִי :
8 רָאוּנִי נְעָרִים וְנֶחְבָּאוּ וִישִׁישִׁים קָמוּ
עָמָדוּ : 9 שָׂרִים עָצְרוּ בְמִלִּים וְכַף יָשִׂימוּ
לְפִיהֶם : 10 קוֹל־נְגִידִים נֶחְבָּאוּ וּלְשׁוֹנָם
לְחִכָּם דָּבֵקָה : 11 כִּי אֹזֶן שָׁמְעָה וַתְּאַשְּׁרֵנִי
וְעַיִן רָאֲתָה וַתְּעִידֵנִי : 12 כִּי־אֲמַלֵּט עָנִי
מְשַׁוֵּעַ וְיָתוֹם וְלֹא־עֹזֵר לוֹ : 13 בִּרְכַּת
אֹבֵד עָלַי תָּבֹא וְלֵב אַלְמָנָה אַרְנִן :
14 צֶדֶק לָבַשְׁתִּי וַיִּלְבָּשֵׁנִי כִּמְעִיל וְצָנִיף
מִשְׁפָּטִי : 15 עֵינַיִם הָיִיתִי לַעִוֵּר וְרַגְלַיִם
לַפִּסֵּחַ אָנִי : 16 אָב אָנֹכִי לָאֶבְיוֹנִים וְרִב
לֹא־יָדַעְתִּי אֶחְקְרֵהוּ : 17 וָאֲשַׁבְּרָה מְתַלְּעוֹת
עַוָּל וּמִשִּׁנָּיו אַשְׁלִיךְ טָרֶף : 18 וָאֹמַר עִם־קִנִּי
אֶגְוָע וְכַחוֹל אַרְבֶּה יָמִים : 19 שָׁרְשִׁי פָתוּחַ
אֱלֵי־מָיִם וְטַל יָלִין בִּקְצִירִי : 20 כְּבוֹדִי
חָדָשׁ עִמָּדִי וְקַשְׁתִּי בְּיָדִי תַחֲלִיף : 21 לִי־
שָׁמְעוּ וְיִחֵלּוּ וְיִדְּמוּ לְמוֹ עֲצָתִי : 22 אַחֲרֵי
דְבָרִי לֹא יִשְׁנוּ וְעָלֵימוֹ תִּטֹּף מִלָּתִי :
23 וְיִחֲלוּ כַמָּטָר לִי וּפִיהֶם פָּעֲרוּ
לְמַלְקוֹשׁ : 24 אֶשְׂחַק אֲלֵהֶם לֹא יַאֲמִינוּ
וְאוֹר פָּנַי לֹא יַפִּילוּן : 25 אֶבְחַר דַּרְכָּם
וְאֵשֵׁב רֹאשׁ וְאֶשְׁכּוֹן כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר
אֲבֵלִים יְנַחֵם :

פרשה ל :

1 וְעַתָּה ׀ שָׂחֲקוּ עָלַי צְעִירִים
מִמֶּנִּי לְיָמִים אֲשֶׁר־מָאַסְתִּי אֲבוֹתָם
לָשִׁית עִם־כַּלְבֵי צֹאנִי : 2 גַּם־כֹּחַ יְדֵיהֶם
לָמָּה לִּי עָלֵימוֹ אָבַד כָּלַח : 3 בְּחֶסֶר
וּבְכָפָן גַּלְמוּד הַעֹרְקִים צִיָּה אֶמֶשׁ
שׁוֹאָה וּמְשֹׁאָה : 4 הַקֹּטְפִים מַלּוּחַ
עֲלֵי־שִׂיחַ וְשֹׁרֶשׁ רְתָמִים לַחְמָם :

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ἜΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ
2 Τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν
ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν; 3 Ὡς ὅτε ηὔγει ὁ λύχνος
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ
ἐπορευόμην ἐν σκότει· 4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων
ὁδούς, ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου
μου· 5 Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ
παῖδες· 6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ
δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι· 7 Ὅτε ἐξεπορευόμην
ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ
δίφρος. 8 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν,
πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν· 9 Ἁδροὶ δὲ ἐπαύ-
σαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι.
10 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, καὶ γλῶσσα
αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη· 11 Ὅτι οὖς
ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμὸς δὲ ἰδών με
ἐξέκλινε. 12 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς
δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοή-
θησα· 13 Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ᾽ ἐμὲ ἔλθοι,
στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε. 14 Δικαιοσύνην δὲ
ἐνδεδύκειν, ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι.
15 Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν, πούς δὲ χωλῶν.
16 Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἣν οὐκ
ᾔδειν ἐξιχνίασα· 17 Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ
μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν, ἅρπαγμα ἐξήρπασα.
18 Εἶπα δὲ Ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέ-
λεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω· 19 Ἡ
ῥίζα διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος αὐλισθή-
σεται ἐν τῷ θερισμῷ μου· 20 Ἡ δόξα μου κενὴ
μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ
πορεύεται. 21 Ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον,
ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ. 22 Ἐπὶ τῷ
ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο
ὁπόταν αὐτοῖς ἐλάλουν· 23 Ὥσπερ γῆ διψῶσα
προσδεχομένη τὸν ὑετόν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν
λαλιάν. 24 Ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς, οὐ μὴ
πιστεύσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ
ἀπέπιπτεν. 25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ
ἐκάθισα ἄρχων, καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν
μονοζώνοις ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν.

ΚΕΦ. λ΄.

1 ΝΥΝΙ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν
νουθετοῦσί με ἐν μέρει ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας
αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν
νομάδων. 2 Καί γε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἵνα τί
μοι; ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. 3 Ἐν ἐνδείᾳ
καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς
συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν· 4 Οἱ περικυκλοῦντες
ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι, οἵτινες ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα·
ἄτιμοι δὲ καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ,
οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.

CAPUT XXIX.

1 ADDIDIT quoque Job, assumens parabolam
suam, et dixit: 2 Quis mihi tribuat, ut sim
juxta menses pristinos, secundum dies quibus
Deus custodiebat me? 3 Quando splendebat
lucerna ejus super caput meum, et ad lumen
ejus ambulabam in tenebris? 4 Sicut fui in
diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus
erat in tabernaculo meo? 5 Quando erat
Omnipotens mecum: et in circuitu meo pueri
mei? 6 Quando lavabam pedes meos butyro,
et petra fundebat mihi rivos olei? 7 Quando
procedebam ad portam civitatis, et in platea
parabant cathedram mihi? 8 Videbant me
juvenes, et abscondebantur: et senes assur-
gentes stabant. 9 Principes cessabant loqui,
et digitum superponebant ori suo. 10 Vocem
suam cohibebant duces, et lingua eorum gutturi
suo adhærebat. 11 Auris audiens beatificabat
me, et oculus videns testimonium reddebat
mihi. 12 Eo quod liberassem pauperem
vociferantem, et pupillum, cui non esset
adjutor. 13 Benedictio perituri super me
veniebat, et cor viduæ consolatus sum.
14 Justitia indutus sum: et vestivi me, sicut
vestimento et diademate, judicio meo.
15 Oculus fui cæco, et pes claudo. 16 Pater
eram pauperum: et causam quam nesciebam,
diligentissime investigabam. 17 Conterebam
molas iniqui, et de dentibus illius auferebam
prædam. 18 Dicebamque: In nidulo meo
moriar, et sicut palma multiplicabo dies.
19 Radix mea aperta est secus aquas, et ros
morabitur in messione mea. 20 Gloria mea
semper innovabitur, et arcus meus in manu
mea instaurabitur. 21 Qui me audiebant,
expectabant sententiam, et intenti tacebant
ad consilium meum. 22 Verbis meis addere
nihil audebant, et super illos stillabat eloquium
meum. 23 Expectabant me sicut pluviam,
et os suum aperiebant quasi ad imbrem
serotinum. 24 Si quando ridebam ad eos,
non credebant, et lux vultus mei non cadebat
in terram. 25 Si voluissem ire ad eos, sedebam
primus: cumque sederem quasi rex, circum-
stante exercitu, eram tamen mœrentium
consolator.

CAPUT XXX.

1 NUNC autem derident me juniores tem-
pore, quorum non dignabar patres ponere
cum canibus gregis mei: 2 Quorum virtus
manuum mihi erat pro nihilo, et vita ipsa
putabantur indigni. 3 Egestate et fame
steriles, qui rodebant in solitudine, squal-
lentes calamitate et miseria. 4 Et man-
debant herbas, et arborum cortices, et
radix juniperorum erat cibus eorum.

5 מִן־גֵּו יְגֹרָשׁוּ יָרִיעוּ עָלֵימוֹ כַּגַּנָּב׃
6 בַּעֲרוּץ נְחָלִים לִשְׁכֹּן חֹרֵי עָפָר וְכֵפִים׃
7 בֵּין־שִׂיחִים יִנְהָקוּ תַּחַת חָרוּל יְסֻפָּחוּ׃
8 בְּנֵי־נָבָל גַּם־בְּנֵי בְלִי־שֵׁם נִכְּאוּ מִן־
הָאָרֶץ׃ 9 וְעַתָּה נְגִינָתָם הָיִיתִי וָאֱהִי לָהֶם
לְמִלָּה׃ 10 תִּעֲבוּנִי רָחֲקוּ מֶנִּי וּמִפָּנַי לֹא־
חָשְׂכוּ רֹק׃ 11 כִּי־יִתְרוֹ פִתַּח וַיְעַנֵּנִי וְרֶסֶן
מִפָּנַי שִׁלֵּחוּ׃ 12 עַל־יָמִין פִּרְחַח יָקוּמוּ
רַגְלַי שִׁלֵּחוּ וַיָּסֹלּוּ עָלַי אָרְחוֹת אֵידָם׃
13 נָתְסוּ נְתִיבָתִי לְהַוָּתִי יֹעִילוּ לֹא עֹזֵר
לָמוֹ׃ 14 כְּפֶרֶץ רָחָב יֶאֱתָיוּ תַּחַת שֹׁאָה
הִתְגַּלְגָּלוּ׃ 15 הָהְפַּךְ עָלַי בַּלָּהוֹת תִּרְדֹּף
כָּרוּחַ נְדִבָתִי וּכְעָב עָבְרָה יְשֻׁעָתִי׃
16 וְעַתָּה ׀ עָלַי תִּשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי יֹאחֲזוּנִי
יְמֵי־עֹנִי׃ 17 לַיְלָה עֲצָמַי נִקַּר מֵעָלָי
וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן׃ 18 בְּרָב־כֹּחַ יִתְחַפֵּשׂ
לְבוּשִׁי כְּפִי כֻתָּנְתִּי יַאַזְרֵנִי׃ 19 הֹרָנִי
לַחֹמֶר וָאֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר׃ 20 אֲשַׁוַּע
אֵלֶיךָ וְלֹא תַעֲנֵנִי עָמַדְתִּי וַתִּתְבֹּנֶן בִּי׃
21 תֵּהָפֵךְ לְאַכְזָר לִי בְּעֹצֶם יָדְךָ תִשְׂטְמֵנִי׃
22 תִּשָּׂאֵנִי אֶל־רוּחַ תַּרְכִּיבֵנִי וּתְמֹגְגֵנִי
תֻּשִׁיָּה׃ 23 כִּי־יָדַעְתִּי מָוֶת תְּשִׁיבֵנִי וּבֵית
מוֹעֵד לְכָל־חָי׃ 24 אַךְ לֹא־בְעִי יִשְׁלַח־יָד
אִם־בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ׃ 25 אִם־לֹא בָכִיתִי
לִקְשֵׁה־יוֹם עָגְמָה נַפְשִׁי לָאֶבְיוֹן׃ 26 כִּי
טוֹב קִוִּיתִי וַיָּבֹא רָע וַאֲיַחֲלָה לְאוֹר וַיָּבֹא
אֹפֶל׃ 27 מֵעַי רֻתְּחוּ וְלֹא־דָמּוּ קִדְּמֻנִי יְמֵי־
עֹנִי׃ 28 קֹדֵר הִלַּכְתִּי בְּלֹא חַמָּה קַמְתִּי
בַקָּהָל אֲשַׁוֵּעַ׃ 29 אָח הָיִיתִי לְתַנִּים וְרֵעַ
לִבְנוֹת יַעֲנָה׃ 30 עוֹרִי שָׁחַר מֵעָלָי וְעַצְמִי־
חָרָה מִנִּי־חֹרֶב׃ 31 וַיְהִי לְאֵבֶל כִּנֹּרִי
וְעֻגָבִי לְקוֹל בֹּכִים׃

פרשה לא׃

1 בְּרִית כָּרַתִּי לְעֵינָי וּמָה אֶתְבּוֹנֵן
עַל־בְּתוּלָה׃ 2 וּמֶה ׀ חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמָּעַל
וְנַחֲלַת שַׁדַּי מִמְּרֹמִים׃ 3 הֲלֹא־אֵיד
לְעַוָּל וְנֵכֶר לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃ 4 הֲלֹא־הוּא יִרְאֶה
דְרָכָי וְכָל־צְעָדַי יִסְפּוֹר׃ 5 אִם־הָלַכְתִּי
עִם־שָׁוְא וַתַּחַשׁ עַל־מִרְמָה רַגְלִי׃

*5 Ἐπανίστησάν μοι κλέπται, 6 Ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν
ἦσαν τρῶγλαι πετρῶν· 7 Ἀνὰ μέσον εὐήχων
βοήσονται οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο·
8 Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος
ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. 9 Νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγώ εἰμι
αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν· 10 Ἐβδελύ-
ξαντο δέ με ἀποστάντες μακράν, ἀπὸ δὲ τοῦ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. 11 Ἀνοί-
ξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν. 12 Ἐπὶ δεξιῶν
βλαστοῦ ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ
ὡδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ· τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν
13 Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γάρ μου
τὴν στολήν· 14 Βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με,
κέχρηται δέ μοι ὡς βούλεται. Ἐν ὀδύναις πέφυρμαι,
15 Ἐπιστρέφονταί μου αἱ ὀδύναι, ᾤχετό μου ἡ
ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία
μου. 16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή
μου, ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν· 17 Νυκτὶ δέ
μου τὰ ὀστᾶ συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέ-
λυται. 18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς, ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου
περιέσχε με. 19 Ἥγησαι δέ με ἴσα πηλῷ, ἐν γῇ
καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς. 20 Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ
καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν
με· 21 Ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ
κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας· 22 Ἔταξας δέ με ἐν
ὀδύναις, καὶ ἀπέῤῥιψάς με ἀπὸ σωτηρίας. 23 Οἶδα
γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει· οἰκία γὰρ παντὶ
θνητῷ γῆ. 24 Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν
χειρώσασθαι, ἢ δεηθείς γε ἑτέρου καὶ ποιήσει μοι
τοῦτο. 25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα,
ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. 26 Ἐγὼ δὲ
ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον
ἡμέραι κακῶν. 27 Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε καὶ οὐ
σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας.
28 Στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἕστηκα δὲ ἐν
ἐκκλησίᾳ κεκραγώς. 29 Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων,
ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. 30 Τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκό-
τωται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος.
31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὁ δὲ ψαλμός
μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.*

ΚΕΦ. λα'.

1 ΔΙΑΘΗΚΗΝ *ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. 2 Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ
θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων;
3 Οὐαὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς
ποιοῦσιν ἀνομίαν. 4 Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν
μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται;
5 Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν,
εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον·*

5 Qui de convallibus ista rapientes, cum
singula reperissent, ad ea cum clamore cur-
rebant. 6 In desertis habitabant torrentium,
et in cavernis terræ, vel super glaream.
7 Qui inter hujuscemodi lætabantur, et esse
sub sentibus delicias computabant. 8 Filii
stultorum et ignobilium, et in terra penitus
non parentes. 9 Nunc in eorum canticum
versus sum, et factus sum eis in proverbium.
10 Abominantur me, et longe fugiunt a me,
et faciem meam conspuere non verentur.
11 Pharetram enim suam aperuit, et afflixit
me, et frenum posuit in os meum. 12 Ad
dexteram orientis calamitates meæ illico
surrexerunt: pedes meos subverterunt, et
oppresserunt quasi fluctibus semitis suis.
13 Dissipaverunt itinera mea, insidiati sunt
mihi, et prævaluerunt, et non fuit qui ferret
auxilium. 14 Quasi rupto muro, et aperta
janua, irruerunt super me, et ad meas miserias
devoluti sunt. 15 Redactus sum in nihilum:
abstulisti quasi ventus desiderium meum: et
velut nubes pertransiit salus mea. 16 Nunc
autem in memetipso marcescit anima mea, et
possident me dies afflictionis. 17 Nocte os
meum perforatur doloribus: et qui me come-
dunt, non dormiunt. 18 In multitudine
eorum consumitur vestimentum meum, et
quasi capitio tunicæ succinxerunt me. 19 Com-
paratus sum luto, et assimilatus sum favillæ
et cineri. 20 Clamo ad te, et non exaudis me:
sto et non respicis me. 21 Mutatus es mihi
in crudelem, et in duritia manus tuæ adver-
saris mihi. 22 Elevasti me, et quasi super
ventum ponens elisisti me valide. 23 Scio
quia morti trades me, ubi constituta est domus
omni viventi. 24 Verumtamen non ad con-
sumptionem eorum emittis manum tuam: et
si corruerint, ipse salvabis. 25 Flebam
quondam super eo qui afflictus erat, et com-
patiebatur anima mea pauperi. 26 Expecta-
bam bona, et venerunt mihi mala: præstolabar
lucem, et eruperunt tenebræ. 27 Interiora
mea efferbuerunt absque ulla requie, præ-
venerunt me dies afflictionis. 28 Mœrens
incedebam, sine furore; consurgens, in turba
clamabam. 29 Frater fui draconum, et socius
struthionum. 30 Cutis mea denigrata est
super me, et ossa mea aruerunt præ caumate.
31 Versa est in luctum cithara mea, et
organum meum in vocem flentium.

CAPUT XXXI.

1 PEPIGI fœdus cum oculis meis, ut ne
cogitarem quidem de virgine. 2 Quam enim
partem haberet in me Deus desuper, et
hereditatem Omnipotens de excelsis? 3 Num-
quid non perditio est iniquo, et alienatio
operantibus injustitiam? 4 Nonne ipse
considerat vias meas, et cunctos gressus
meos dinumerat? 5 Si ambulavi in
vanitate, et festinavit in dolo pes meus;

6 יִשְׁקְלֵנִי בְמֹאזְנֵי־צֶדֶק וְיֵדַע אֱלוֹהַּ תֻּמָּתִי׃
7 אִם תִּטֶּה אַשֻּׁרִי מִנִּי הַדָּרֶךְ וְאַחַר עֵינַי
הָלַךְ לִבִּי וּבְכַפַּי דָּבַק מְאוּם׃ 8 אֶזְרְעָה
וְאַחֵר יֹאכֵל וְצֶאֱצָאַי יְשֹׁרָשׁוּ׃ 9 אִם־נִפְתָּה
לִבִּי עַל־אִשָּׁה וְעַל־פֶּתַח רֵעִי אָרָבְתִּי׃
10 תִּטְחַן לְאַחֵר אִשְׁתִּי וְעָלֶיהָ יִכְרְעוּן
אֲחֵרִין׃ 11 כִּי־הוּא זִמָּה וְהִיא עָוֺן
פְּלִילִים׃ 12 כִּי אֵשׁ הִיא עַד־אֲבַדּוֹן תֹּאכֵל
וּבְכָל־תְּבוּאָתִי תְשָׁרֵשׁ׃ 13 אִם־אֶמְאַס מִשְׁפַּט
עַבְדִּי וַאֲמָתִי בְּרִבָם עִמָּדִי׃ 14 וּמָה אֶעֱשֶׂה
כִּי־יָקוּם אֵל וְכִי־יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ׃
15 הֲלֹא־בַבֶּטֶן עֹשֵׂנִי עָשָׂהוּ וַיְכֻנֶנּוּ בְּרֶחֶם
אֶחָד׃ 16 אִם־אֶמְנַע מֵחֵפֶץ דַּלִּים וְעֵינֵי
אַלְמָנָה אֲכַלֶּה׃ 17 וְאֹכַל פִּתִּי לְבַדִּי וְלֹא־
אָכַל יָתוֹם מִמֶּנָּה׃ 18 כִּי מִנְּעוּרַי גְּדֵלַנִי
כְאָב וּמִבֶּטֶן אִמִּי אַנְחֶנָּה׃ 19 אִם־אֶרְאֶה
אוֹבֵד מִבְּלִי לְבוּשׁ וְאֵין כְּסוּת לָאֶבְיוֹן׃
20 אִם־לֹא בֵרְכוּנִי חֲלָצָו וּמִגֵּז כְּבָשַׂי
יִתְחַמָּם׃ 21 אִם־הֲנִיפוֹתִי עַל־יָתוֹם יָדִי כִּי־
אֶרְאֶה בַשַּׁעַר עֶזְרָתִי׃ 22 כְּתֵפִי מִשִּׁכְמָה
תִפּוֹל וְאֶזְרֹעִי מִקָּנָה תִשָּׁבֵר׃ 23 כִּי־פַחַד
אֵלַי אֵיד אֵל וּמִשְּׂאֵתוֹ לֹא אוּכָל׃ 24 אִם־
שַׂמְתִּי זָהָב כִּסְלִי וְלַכֶּתֶם אָמַרְתִּי מִבְטַחִי׃
25 אִם־אֶשְׂמַח כִּי־רַב חֵילִי וְכִי־כַבִּיר מָצְאָה
יָדִי׃ 26 אִם־אֶרְאֶה אוֹר כִּי יָהֵל וְיָרֵחַ יָקָר
הֹלֵךְ׃ 27 וַיִּפְתְּ בַּסֵּתֶר לִבִּי וַתִּשַּׁק יָדִי לְפִי׃
28 גַּם־הוּא עָוֺן פְּלִילִי כִּי־כִחַשְׁתִּי לָאֵל
מִמָּעַל׃ 29 אִם־אֶשְׂמַח בְּפִיד מְשַׂנְאִי
וְהִתְעֹרַרְתִּי כִּי־מְצָאוֹ רָע׃ 30 וְלֹא־נָתַתִּי
לַחֲטֹא חִכִּי לִשְׁאֹל בְּאָלָה נַפְשׁוֹ׃ 31 אִם־
לֹא אָמְרוּ מְתֵי אָהֳלִי מִי־יִתֵּן מִבְּשָׂרוֹ לֹא
נִשְׂבָּע׃ 32 בַּחוּץ לֹא־יָלִין גֵּר דְּלָתַי לָאֹרַח
אֶפְתָּח׃ 33 אִם־כִּסִּיתִי כְאָדָם פְּשָׁעָי לִטְמוֹן
בְּחֻבִּי עֲוֺנִי׃ 34 כִּי אֶעֱרוֹץ ׀ הָמוֹן רַבָּה
וּבוּז־מִשְׁפָּחוֹת יְחִתֵּנִי וָאֶדֹּם לֹא־אֵצֵא
פָתַח׃ 35 מִי יִתֶּן־לִי ׀ שֹׁמֵעַ לִי הֶן תָּוִי שַׁדַּי
יַעֲנֵנִי וְסֵפֶר כָּתַב אִישׁ רִיבִי׃ 36 אִם־לֹא
עַל־שִׁכְמִי אֶשָּׂאֶנּוּ אֶעֶנְדֶנּוּ עֲטָרוֹת לִי׃
37 מִסְפַּר צְעָדַי אַגִּידֶנּוּ כְּמוֹ נָגִיד אֲקָרְבֶנּוּ׃

6 Ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος
τὴν ἀκακίαν μου· 7 Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ
τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν
ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσί μου ἡψάμην
δώρων· 8 Σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν,
ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. 9 Εἰ ἐξηκολούθησεν
ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ
ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς· 10 Ἀρέσαι
ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ, τὰ δὲ νήπιά μου
ταπεινωθείη. 11 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος,
τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα· 12 Πῦρ γάρ ἐστι
καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ
ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν. 13 Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα
θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν
πρὸς μέ· 14 Τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου
ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν, τίνα
ἀπόκρισιν ποιήσομαι; 15 Πότερον οὐχ ὡς καὶ
ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι;
γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ. 16 Ἀδύνατοι δὲ
χρείαν ἥν ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν
ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα. 17 Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν
μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα·
18 Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατήρ, καὶ
ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὡδήγησα· 19 Εἰ δὲ καὶ
ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα
αὐτόν· 20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με,
ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι
αὐτῶν· 21 Εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα, πεποιθὼς ὅτι
πολλή μοι βοήθεια περίεστιν· 22 Ἀποσταίη ἄρα
ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίων μου
ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβείη. 23 Φόβος γὰρ
Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ
ὑποίσω. 24 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ
καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα, 25 Εἰ δὲ καὶ
εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου, εἰ δὲ
καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου· 26 Ἢ
οὐχ ὁρῶμεν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα,
σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστι·
27 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ
χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα·
28 Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογι-
σθείη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.
29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν
μου, καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου Εὖγε· 30 Ἀκούσαι
ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου, θρυλληθείην
δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31 Εἰ δὲ καὶ
πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου Τίς ἂν δῴη
ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου
χρηστοῦ ὄντος· 32 Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος,
ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέῳκτο· 33 Εἰ δὲ
καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου,
34 Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ
ἐξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ εἴασα
ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·
35 Τίς δῴη ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ
μὴ ἐδεδοίκειν, συγγραφὴν δὲ ἣν εἶχον κατά τινος
36 Ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνε-
γίνωσκον, 37 Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέ-
δωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου·

6 Appendat me in statera justa, et sciat Deus
simplicitatem meam. 7 Si declinavit gressus
meus de via, et si secutum est oculos meos cor
meum, et si manibus meis adhæsit macula:
8 Seram, et alius comedat: et progenies mea
eradicetur. 9 Si deceptum est cor meum
super muliere, et si ad ostium amici mei
insidiatus sum: 10 Scortum alterius sit uxor
mea, et super illam incurventur alii. 11 Hoc
enim nefas est, et iniquitas maxima: 12 Ignis
est usque ad perditionem devorans, et omnia
eradicans genimina. 13 Si contempsi subire
judicium cum servo meo, et ancilla mea, cum
disceptarent adversum me, 14 Quid enim
faciam cum surrexerit ad judicandum Deus?
et cum quæsierit, quid respondebo illi?
15 Numquid non in utero fecit me qui et
illum operatus est: et formavit me in vulva
unus? 16 Si negavi, quod volebant, paupe-
ribus, et oculos viduæ expectare feci: 17 Si
comedi buccellam meam solus, et non comedit
pupillus ex ea 18 Quia ab infantia mea
crevit mecum miseratio: et de utero matris meæ
egressa est mecum: 19 Si despexi pereuntem:
eo quod non habuerit indumentum, et absque
operimento pauperem: 20 Si non benedixe-
runt mihi latera ejus, et de velleribus ovium
mearum calefactus est: 21 Si levavi super
pupillum manum meam, etiam cum viderem
me in porta superiorem: 22 Humerus meus
a junctura sua cadat, et brachium meum cum
suis ossibus confringatur; 23 Semper enim
quasi tumentes super me fluctus timui Deum,
et pondus ejus ferre non potui. 24 Si putavi
aurum robur meum, et obrizo dixi: Fiducia
mea: 25 Si lætatus sum super multis divitiis
meis, et quia plurima reperit manus mea:
26 Si vidi solem cum fulgeret, et lunam
incedentem clare, 27 Et lætatum est in
abscondito cor meum, et osculatus sum manum
meam ore meo: 28 Quæ est iniquitas maxima,
et negatio contra Deum altissimum: 29 Si
gavisus sum ad ruinam ejus qui me oderat, et
exultavi quod invenisset eum malum: 30 Non
enim dedi ad peccandum guttur meum, ut
expeterem maledicens animam ejus. 31 Si
non dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det
de carnibus ejus ut saturemur? 32 Foris
non mansit peregrinus, ostium meum viatori
patuit. 33 Si abscondi quasi homo peccatum
meum, et celavi in sinu meo iniquitatem
meam: 34 Si expavi ad multitudinem
nimiam, et despectio propinquorum terruit me:
et non magis tacui, nec egressus sum ostium,
35 Quis mihi tribuat auditorem, ut desiderium
meum audiat Omnipotens: et librum scribat
ipse qui judicat, 36 Ut in humero meo
portem illum, et circumdem illum quasi coro-
nam mihi? 37 Per singulos gradus meos pro-
nuntiabo illum, et quasi principi offeram eum.

38 אִם־עָלַי אַדְמָתִי תִזְעָק וְיַחַד תְּלָמֶיהָ
יִבְכָּיוּן׃ 39 אִם־כֹּחָהּ אָכַלְתִּי בְלִי־כָסֶף
וְנֶפֶשׁ בְּעָלֶיהָ הִפָּחְתִּי׃ 40 תַּחַת ־ חִטָּה ׀
יֵצֵא חוֹחַ וְתַחַת־שְׂעֹרָה בָאְשָׁה תַּמּוּ
דִּבְרֵי אִיּוֹב׃

פרשה לב׃

1 וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
מֵעֲנוֹת אֶת־אִיּוֹב כִּי הוּא צַדִּיק בְּעֵינָיו׃
2 וַיִּחַר אַף ׀ אֱלִיהוּא בֶן־בַּרַכְאֵל
הַבּוּזִי מִמִּשְׁפַּחַת רָם בְּאִיּוֹב חָרָה אַפּוֹ
עַל־צַדְּקוֹ נַפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים׃ 3 וּבִשְׁלֹשֶׁת
רֵעָיו חָרָה אַפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא־מָצְאוּ
מַעֲנֶה וַיַּרְשִׁיעוּ אֶת־אִיּוֹב׃ 4 וֶאֱלִיהוּ חִכָּה
אֶת־אִיּוֹב בִּדְבָרִים כִּי זְקֵנִים־הֵמָּה מִמֶּנּוּ
לְיָמִים׃ 5 וַיַּרְא אֱלִיהוּא כִּי אֵין מַעֲנֶה
בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר אַפּוֹ׃
6 וַיַּעַן ׀ אֱלִיהוּא בֶן־בַּרַכְאֵל הַבּוּזִי
וַיֹּאמַר צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים
עַל־כֵּן זָחַלְתִּי וָאִירָא ׀ מֵחַוֺּת דֵּעִי אֶתְכֶם׃
7 אָמַרְתִּי יָמִים יְדַבֵּרוּ וְרֹב שָׁנִים יֹדִיעוּ
חָכְמָה׃ 8 אָכֵן רוּחַ־הִיא בֶאֱנוֹשׁ וְנִשְׁמַת
שַׁדַּי תְּבִינֵם׃ 9 לֹא־רַבִּים יֶחְכָּמוּ וּזְקֵנִים
יָבִינוּ מִשְׁפָּט׃ 10 לָכֵן אָמַרְתִּי שִׁמְעָה־לִּי
אֲחַוֶּה דֵעִי אַף־אָנִי׃ 11 הֵן הוֹחַלְתִּי ׀
לְדִבְרֵיכֶם אָזִין עַד־תְּבוּנֹתֵיכֶם עַד־תַּחְקְרוּן
מִלִּין׃ 12 וְעָדֵיכֶם אֶתְבּוֹנָן וְהִנֵּה אֵין
לְאִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנֶה אֲמָרָיו מִכֶּם׃
13 פֶּן־תֹּאמְרוּ מָצָאנוּ חָכְמָה אֵל יִדְּפֶנּוּ
לֹא־אִישׁ׃ 14 וְלֹא־עָרַךְ אֵלַי מִלִּין וּבְאִמְרֵיכֶם
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ 15 חַתּוּ לֹא־עָנוּ עוֹד הֶעְתִּיקוּ
מֵהֶם מִלִּים׃ 16 וְהוֹחַלְתִּי כִּי־לֹא יְדַבֵּרוּ
כִּי עָמְדוּ לֹא־עָנוּ עוֹד׃ 17 אַעֲנֶה אַף־אֲנִי
חֶלְקִי אֲחַוֶּה דֵעִי אַף־אָנִי׃ 18 כִּי מָלֵתִי
מִלִּים הֱצִיקַתְנִי רוּחַ בִּטְנִי׃ 19 הִנֵּה
בִטְנִי כְּיַיִן לֹא יִפָּתֵחַ כְּאֹבוֹת חֲדָשִׁים
יִבָּקֵעַ׃ 20 אֲדַבְּרָה וְיִרְוַח־לִי אֶפְתַּח שְׂפָתַי
וְאֶעֱנֶה׃ 21 אַל־נָא אֶשָּׂא פְנֵי־אִישׁ וְאֶל־אָדָם
לֹא אֲכַנֶּה׃ 22 כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֲכַנֶּה
כִּמְעַט יִשָּׂאֵנִי עֹשֵׂנִי׃

38 Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ
αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν· 39 Εἰ δὲ
καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ
δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα·
40 Ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ
κριθῆς βάτος.

ΚΕΦ. λβ΄.

1 ΚΑΙ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν· ἡσύχασαν δὲ
καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰώβ, ἦν
γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. 2 Ὠργίσθη δὲ
Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγ-
γενείας Ῥάμ, τῆς Αὐσίτιδος χώρας· ὠργίσθη δὲ
τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον
ἐναντίον Κυρίου. 3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων
ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆ-
ναι ἀντίθετα Ἰώβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.
4 Ἐλιοὺς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰώβ, ὅτι
πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσὶν ἡμέραις. 5 Καὶ εἶδεν
Ἐλιοὺς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν
τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ. 6 Ὑπο-
λαβὼν δὲ Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης
εἶπεν 7 Νεώτερος μέν ειμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δέ
ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν
ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην. 8 Εἶπα δὲ
ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ
ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν. 9 Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν
βροτοῖς, πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδά-
σκουσα. 10 Οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοί, οὐδ'
οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα. 11 Διὸ εἶπα Ἀκούσατέ
μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα· ἐνωτίζεσθέ μου
τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρις οὗ
ἐτάσητε λόγους. 12 Καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω·
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινό-
μενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν. 13 Ἵνα μὴ εἴπητε
Εὕρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι· 14 Ἀνθρώπῳ
δὲ ἐπιτρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα. 15 Ἐπτοή-
θησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν
λόγους. 16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστη-
σαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. 17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς
λέγει 18 Πάλιν λαλήσω· πλήρης γάρ εἰμι
ῥημάτων, ὠλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός·
19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων
δεδεμένος, ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς.
20 Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη·
21 Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ· 22 Οὐ γὰρ ἐπίστα-
μαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες
ἔδονται.

38 Si adversum me terra mea clamat, et cum
ipsa sulci ejus deflent: 39 Si fructus ejus
comedi absque pecunia, et animam agricolarum
ejus afflixi: 40 Pro frumento oriatur mihi
tribulus, et pro hordeo spina.

CAPUT XXXII.

1 Omiserunt autem tres viri isti respondere
Job, eo quod justus sibi videretur. 2 Et iratus,
indignatusque est Eliu filius Barachel Buzites,
de cognatione Ram: iratus est autem adversum
Job, eo quod justum se esse diceret coram Deo.
3 Porro adversum amicos ejus indignatus est,
eo quod non invenissent responsionem ra-
tionabilem, sed tantummodo condemnassent
Job. 4 Igitur Eliu expectavit Job loquentem:
eo quod seniores essent qui loquebantur.
5 Cum autem vidisset quod tres respondere
non potuissent, iratus est vehementer. 6 Re-
spondensque Eliu filius Barachel Buzites,
dixit: Junior sum tempore, vos autem anti-
quiores, ideirco demisso capite, veritus sum
vobis indicare meam sententiam. 7 Sperabam
enim quod ætas prolixior loqueretur, et
annorum multitudo doceret sapientiam. 8 Sed,
ut video, Spiritus est in hominibus, et inspi-
ratio Omnipotentis dat intelligentiam. 9 Non
sunt longævi sapientes, nec senes intelligunt
judicium. 10 Ideo dicam: Audite me, osten-
dam vobis etiam ego meam sapientiam.
11 Expectavi enim sermones vestros, audivi
prudentiam vestram, donec disceptaremini
sermonibus: 12 Et donec putabam vos aliquid
dicere, considerabam: sed, ut video, non est
qui possit arguere Job, et respondere ex vobis
sermonibus ejus. 13 Ne forte dicatis: Inve-
nimus sapientiam, Deus projecit eum, non
homo. 14 Nihil locutus est mihi, et ego non
secundum sermones vestros respondebo illi.
15 Extimuerunt, nec responderunt ultra,
abstuleruntque a se eloquia. 16 Quoniam
igitur expectavi, et non sunt locuti: steterunt,
nec ultra responderunt: 17 Respondebo et
ego partem meam, et ostendam scientiam
meam. 18 Plenus sum enim sermonibus, et
coarctat me spiritus uteri mei. 19 En venter
meus quasi mustum absque spiraculo, quod
lagunculas novas disrumpit. 20 Loquar, et
respirabo paululum: aperiam labia mea, et
respondebo. 21 Non accipiam personam viri,
et Deum homini non æquabo. 22 Nescio
enim quam diu subsistam, et si post modicum
tollat me Factor meus.

איוב לג

פרשה לג׃

1 וְאוּלָם שְׁמַע־נָא אִיּוֹב מִלָּי וְכָל־דְּבָרַי
הַאֲזִינָה׃ 2 הִנֵּה־נָא פָּתַחְתִּי פִי דִּבְּרָה
לְשׁוֹנִי בְחִכִּי׃ 3 יֹשֶׁר־לִבִּי אֲמָרָי וְדַעַת
שְׂפָתַי בָּרוּר מִלֵּלוּ׃ 4 רוּחַ־אֵל עָשָׂתְנִי
וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּחַיֵּנִי׃ 5 אִם־תּוּכַל הֲשִׁיבֵנִי
עֶרְכָה לְפָנַי הִתְיַצָּבָה׃ 6 הֵן־אֲנִי כְפִיךָ
לָאֵל מֵחֹמֶר קֹרַצְתִּי גַם־אָנִי׃ 7 הִנֵּה
אֵימָתִי לֹא תְבַעֲתֶךָּ וְאַכְפִּי עָלֶיךָ לֹא־
יִכְבָּד׃ 8 אַךְ אָמַרְתָּ בְאָזְנָי וְקוֹל מִלִּין
אֶשְׁמָע׃ 9 זַךְ אֲנִי בְּלִי־פָשַׁע חַף אָנֹכִי
וְלֹא עָוֹן לִי׃ 10 הֵן תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא
יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ׃ 11 יָשֵׂם בַּסַּד רַגְלָי
יִשְׁמֹר כָּל־אָרְחֹתָי׃ 12 הֶן־זֹאת לֹא־צָדַקְתָּ
אֶעֱנֶךָּ כִּי־יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ׃ 13 מַדּוּעַ
אֵלָיו רִיבוֹתָ כִּי כָל־דְּבָרָיו לֹא יַעֲנֶה׃
14 כִּי־בְאַחַת יְדַבֶּר־אֵל וּבִשְׁתַּיִם לֹא
יְשׁוּרֶנָּה׃ 15 בַּחֲלוֹם ׀ חֶזְיוֹן לַיְלָה בִּנְפֹל
תַּרְדֵּמָה עַל־אֲנָשִׁים בִּתְנוּמוֹת עֲלֵי מִשְׁכָּב׃
16 אָז יִגְלֶה אֹזֶן אֲנָשִׁים וּבְמֹסָרָם יַחְתֹּם׃
17 לְהָסִיר אָדָם מַעֲשֶׂה וְגֵוָה מִגֶּבֶר יְכַסֶּה׃
18 יַחְשֹׂךְ נַפְשׁוֹ מִנִּי־שָׁחַת וְחַיָּתוֹ מֵעֲבֹר
בַּשָּׁלַח׃ 19 וְהוּכַח בְּמַכְאוֹב עַל־מִשְׁכָּבוֹ
וְרִיב עֲצָמָיו אֵתָן׃ 20 וְזִהֲמַתּוּ חַיָּתוֹ לָחֶם
וְנַפְשׁוֹ מַאֲכַל תַּאֲוָה׃ 21 יִכֶל בְּשָׂרוֹ מֵרֹאִי
וְשֻׁפּוּ עַצְמוֹתָיו לֹא רֻאּוּ׃ 22 וַתִּקְרַב לַשַּׁחַת
נַפְשׁוֹ וְחַיָּתוֹ לַמְמִתִים׃ 23 אִם־יֵשׁ עָלָיו ׀
מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי־אָלֶף לְהַגִּיד
לְאָדָם יָשְׁרוֹ׃ 24 וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ
מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר׃ 25 רֻטֲפַשׁ בְּשָׂרוֹ
מִנֹּעַר יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו׃ 26 יֶעְתַּר
אֶל־אֱלוֹהַּ ׀ וַיִּרְצֵהוּ וַיַּרְא פָּנָיו בִּתְרוּעָה
וַיָּשֶׁב לֶאֱנוֹשׁ צִדְקָתוֹ׃ 27 יָשֹׁר ׀ עַל־אֲנָשִׁים
וַיֹּאמֶר חָטָאתִי וְיָשָׁר הֶעֱוֵיתִי וְלֹא־שָׁוָה
לִי׃ 28 פָּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֲבֹר בַּשָּׁחַת וְחַיָּתוֹ
בָּאוֹר תִּרְאֶה׃ 29 הֶן־כָּל־אֵלֶּה יִפְעַל־אֵל
פַּעֲמַיִם שָׁלוֹשׁ עִם־גָּבֶר׃ 30 לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ
מִנִּי־שָׁחַת לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים׃ 31 הַקְשֵׁב
אִיּוֹב שְׁמַע־לִי הַחֲרֵשׁ וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר׃
32 אִם־יֵשׁ־מִלִּין הֲשִׁיבֵנִי דַּבֵּר כִּי־חָפַצְתִּי
צַדְּקֶךָּ׃ 33 אִם־אַיִן אַתָּה שְׁמַע־לִי הַחֲרֵשׁ
וַאֲאַלֶּפְךָ חָכְמָה׃

ΙΩΒ, λγʹ.

ΚΕΦ. λγ.

1 ΟΥ *μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά*
μου, και λαλιὰν ἐνωτίζου μου· 2 *Ἰδοὺ γὰρ*
ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά
μου. 3 *Καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασιν, σύνεσις δὲ*
χειλέων μου καθαρὰ νοήσει. 4 *Πνεῦμα θεῖον τὸ*
ποιῆσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά
με. 5 *Ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα,*
ὑπόμεινον, στῆθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. 6 *Ἐκ*
πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ
διηρτίσμεθα. 7 *Οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσει,*
οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. 8 *Πλὴν*
εἶπας ἐν ὠσί μου, φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα,
9 *Διότι λέγεις Καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρτών,*
ἄμεμπτός εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα· 10 *Μέμψιν δὲ*
κατ' ἐμοῦ εὗρεν, ἥγηται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον·
11 *Ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ*
μου πάσας τὰς ὁδούς. 12 *Πῶς γὰρ λέγεις Δίκαιός*
εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου; αἰώνιος γάρ ἐστιν ὁ
ἐπάνω βροτῶν. 13 *Λέγεις δὲ Διὰ τί τῆς δίκης*
μου οὐκ ἐπακήκοέ μου πᾶν ῥῆμα; 14 *Ἐν γὰρ*
τῷ ἅπαξ λαλῆσαι ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
15 *Ἐνύπνιον, ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν*
ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγ-
μάτων ἐπὶ κοίτης· 16 *Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν*
ἀνθρώπων, ἐν εἴδεσι φόβου τοιούτοις αὐτοὺς
ἐξεφόβησεν, 17 *Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἀπὸ ἀδι-*
κίας· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐῤῥύσατο,
18 *Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου,*
καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. 19 *Πάλιν δὲ*
ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ πλῆθος
ὀστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε· 20 *Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου*
οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
βρῶσιν ἐπιθυμήσει· 21 *Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ*
αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά.
22 *Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ*
αὐτοῦ ἐν ᾅδῃ· 23 *Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγελοι θανατη-*
φόροι, εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν. Ἐὰν νοήσῃ τῇ
καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ
ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ
δείξῃ, 24 *Ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον· ἀνα-*
νεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου,
τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ· 25 *Ἁπαλυνεῖ*
δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκατα-
στήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.
26 *Εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ*
ἔσται, εἰσελεύσεται προσώπῳ ἱλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ·
ἀποδώσει δε ἀνθρώποις δικαιοσύνην. 27 *Εἶτα τότε*
ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων Οἷα
συνετέλουν; καὶ οὐκ ἄξια ἤτασέ με ὧν ἥμαρτον.
28 *Σῶσον ψυχήν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν,*
καὶ ἡ ζωή μου φῶς ὄψεται. 29 *Ἰδοὺ ταῦτα πάντα*
ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός· 30 *Καὶ*
ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωή
μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. 31 *Ἐνωτίζου Ἰὼβ καὶ*
ἄκουέ μου· κώφευσον, καὶ ἐγώ εἰμι λαλήσω.
32 *Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον,*
θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε. 33 *Εἰ μή, σὺ ἄκουσόν*
μου· κώφευσον, καὶ διδάξω σε.

JOB, XXXIII.

CAPUT XXXIII.

1 AUDI igitur Job eloquia mea, et omnes
sermones meos ausculta. 2 Ecce aperui os
meum, loquatur lingua mea in faucibus meis.
3 Simplici corde meo sermones mei, et senten-
tiam puram labia mea loquentur. 4 Spiritus
Dei fecit me, et spiraculum Omnipotentis
vivificavit me. 5 Si potes, responde mihi, et
adversus faciem meam consiste. 6 Ecce, et
me sicut et te fecit Deus, et de eodem luto ego
quoque formatus sum. 7 Verumtamen mira-
culum meum non te terreat, et eloquentia mea
non sit tibi gravis. 8 Dixisti ergo in auribus
meis, et vocem verborum tuorum audivi:
9 Mundus sum ego, et absque delicto: im-
maculatus, et non est iniquitas in me. 10 Quia
querelas in me reperit, ideo arbitratus est me
inimicum sibi. 11 Posuit in nervo pedes
meos, custodivit omnes semitas meas. 12 Hoc
est ergo, in quo non es justificatus: respon-
debo tibi, quia major sit Deus homine.
13 Adversus eum contendis, quod non ad
omnia verba responderit tibi? 14 Semel
loquitur Deus, et secundo id ipsum non repetit.
15 Per somnium in visione nocturna, quando
irruit sopor super homines, et dormiunt in
lectulo: 16 Tunc aperit aures virorum, et
erudiens eos instruit disciplina, 17 Ut avertat
hominem ab his quæ facit, et liberet eum de
superbia: 18 Eruens animam ejus a cor-
ruptione: et vitam illius, ut non transeat in
gladium. 19 Increpat quoque per dolorem in
lectulo, et omnia ossa ejus marcescere facit.
20 Abominabilis ei fit in vita sua panis, et
animæ illius cibus ante desiderabilis. 21 Ta-
bescet caro ejus; et ossa, quæ tecta fuerant,
nudabuntur. 22 Appropinquavit corruptioni
anima ejus, et vita illius mortiferis. 23 Si
fuerit pro eo angelus loquens, unus de millibus,
ut annuntiet hominis æquitatem: 24 Misere-
bitur ejus, et dicet: Libera eum, ut non
descendat in corruptionem: inveni in quo ei
propitier. 25 Consumpta est caro ejus a
suppliciis, revertatur ad dies adolescentiæ
suæ. 26 Deprecabitur Deum, et placabilis ei
erit: et videbit faciem ejus in jubilo, et red-
det homini justitiam suam. 27 Respiciet
homines, et dicet: Peccavi, et vere deliqui, et,
ut eram dignus, non recepi. 28 Liberavit
animam suam ne pergeret in interitum, sed
vivens lucem videret. 29 Ecce, hæc omnia
operatur Deus tribus vicibus per singulos,
30 Ut revocet animas eorum a corruptione, et
illuminet luce viventium. 31 Attende Job,
et audi me: et tace, dum ego loquor. 32 Si
autem habes quod loquaris, responde mihi,
loquere: volo enim, te apparere justum.
33 Quod si non habes, audi me: tace, et
docebo te sapientiam.

פרשה לד :

1 וַיַּעַן אֱלִיהוּא וַיֹּאמַר׃ 2 שִׁמְעוּ חֲכָמִים
מִלָּי וְיֹדְעִים הַאֲזִינוּ לִי׃ 3 כִּי־אֹזֶן מִלִּין
תִּבְחָן וְחֵךְ יִטְעַם לֶאֱכֹל׃ 4 מִשְׁפָּט
נִבְחֲרָה־לָּנוּ נֵדְעָה בֵינֵינוּ מַה־טּוֹב׃ 5 כִּי־
אָמַר אִיּוֹב צָדַקְתִּי וְאֵל הֵסִיר מִשְׁפָּטִי׃
6 עַל־מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אָנוּשׁ חִצִּי בְלִי־פָשַׁע׃
7 מִי־גֶבֶר כְּאִיּוֹב יִשְׁתֶּה־לַּעַג כַּמָּיִם׃ 8 וְאָרַח
לְחֶבְרָה עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן וְלָלֶכֶת עִם־אַנְשֵׁי־
רֶשַׁע׃ 9 כִּי־אָמַר לֹא יִסְכָּן־גָּבֶר בִּרְצֹתוֹ
עִם־אֱלֹהִים׃ 10 לָכֵן ׀ אַנְשֵׁי לֵבָב שִׁמְעוּ לִי
חָלִלָה לָאֵל מֵרֶשַׁע וְשַׁדַּי מֵעָוֶל׃ 11 כִּי
פֹעַל אָדָם יְשַׁלֶּם־לוֹ וּכְאֹרַח אִישׁ יַמְצִאֶנּוּ׃
12 אַף־אָמְנָם אֵל לֹא־יַרְשִׁיעַ וְשַׁדַּי לֹא־יְעַוֵּת
מִשְׁפָּט׃ 13 מִי־פָקַד עָלָיו אָרְצָה וּמִי
שָׂם תֵּבֵל כֻּלָּהּ׃ 14 אִם־יָשִׂים אֵלָיו לִבּוֹ
רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף׃ 15 יִגְוַע
כָּל־בָּשָׂר יָחַד וְאָדָם עַל־עָפָר יָשׁוּב׃
16 וְאִם־בִּינָה שִׁמְעָה־זֹּאת הַאֲזִינָה לְקוֹל
מִלָּי׃ 17 הַאַף שׂוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחֲבוֹשׁ וְאִם־
צַדִּיק כַּבִּיר תַּרְשִׁיעַ׃ 18 הַאֹמֵר לְמֶלֶךְ
בְּלִיָּעַל רָשָׁע אֶל־נְדִיבִים׃ 19 אֲשֶׁר לֹא־
נָשָׂא ׀ פְּנֵי שָׂרִים וְלֹא נִכַּר־שׁוֹעַ לִפְנֵי־דָל
כִּי־מַעֲשֵׂה יָדָיו כֻּלָּם׃ 20 רֶגַע ׀ יָמֻתוּ
וַחֲצוֹת לָיְלָה יְגֹעֲשׁוּ עָם וְיַעֲבֹרוּ וְיָסִירוּ
אַבִּיר לֹא בְיָד׃ 21 כִּי־עֵינָיו עַל־דַּרְכֵי־אִישׁ
וְכָל־צְעָדָיו יִרְאֶה׃ 22 אֵין־חֹשֶׁךְ וְאֵין
צַלְמָוֶת לְהִסָּתֶר שָׁם פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 23 כִּי
לֹא עַל־אִישׁ יָשִׂים עוֹד לַהֲלֹךְ אֶל־אֵל
בַּמִּשְׁפָּט׃ 24 יָרֹעַ כַּבִּירִים לֹא־חֵקֶר וַיַּעֲמֵד
אֲחֵרִים תַּחְתָּם׃ 25 לָכֵן יַכִּיר מַעְבָּדֵיהֶם
וְהָפַךְ לַיְלָה וְיִדַּכָּאוּ׃ 26 תַּחַת־רְשָׁעִים
סְפָקָם בִּמְקוֹם רֹאִים׃ 27 אֲשֶׁר עַל־כֵּן סָרוּ
מֵאַחֲרָיו וְכָל־דְּרָכָיו לֹא הִשְׂכִּילוּ׃ 28 לְהָבִיא
עָלָיו צַעֲקַת־דָּל וְצַעֲקַת עֲנִיִּים יִשְׁמָע׃
29 וְהוּא יַשְׁקִט ׀ וּמִי יַרְשִׁעַ וְיַסְתֵּר פָּנִים
וּמִי יְשׁוּרֶנּוּ וְעַל־גּוֹי וְעַל־אָדָם יָחַד׃
30 מִמְּלֹךְ אָדָם חָנֵף מִמֹּקְשֵׁי עָם׃ 31 כִּי־אֶל־אֵל
הֶאָמַר נָשָׂאתִי לֹא אֶחְבֹּל׃ 32 בִּלְעֲדֵי אֶחֱזֶה
אַתָּה הֹרֵנִי אִם־עָוֶל פָּעַלְתִּי לֹא אֹסִיף׃

ΚΕΦ. λδʹ.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιοὺς λέγει 2 Ἀκούσατέ
μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε. 3 Ὅτι οὖς
λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν.
4 Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς, γνῶμεν ἀνὰ μέσον
ἑαυτῶν ὅ τι καλόν. 5 Ὅτι εἴρηκεν Ἰὼβ Δίκαιός
εἰμι, ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα, 6 Ἐψεύ-
σατο δὲ τῷ κριματί μου· βίαιον τὸ βέλος μου
ἄνευ ἀδικίας. 7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰώβ, πίνων
μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ; 8 Οὐχ ἁμαρτὼν οὐδὲ
ἀσεβήσας, ἢ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μεταποιούντων
τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν. 9 Μὴ
γὰρ εἴπῃς ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ
ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου. 10 Διὸ συνετοὶ
καρδίας ἀκούσατέ μου· μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου
ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ
δίκαιον· 11 Ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ
ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει
αὐτόν. 12 Οἴει δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν;
ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, 13 Ὃς ἐποίησε
τὴν γῆν; τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν
καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; 14 Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέ-
χειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν,
15 Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ
βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.
16 Ἴδε μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν
ῥημάτων. 17 Ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν
ὀλλύντα τοὺς πονηρούς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.
18 Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ Παρανομεῖς, ἀσεβέ-
στατε τοῖς ἄρχουσιν· 19 Ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῇ
πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς,
θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. Κενὰ δὲ αὐτοῖς
ἀποβήσεται τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός·
20 Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλεινομένων
ἀδυνάτων· 21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐστιν ἔργων
ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν·
22 Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας
τὰ ἄνομα· 23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι. Ὁ
γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ, 24 Ὁ καταλαμβάνων
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός· 25 Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ
στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται. 26 Ἔσβεσε
δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ· 27 Ὅτι
ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ
ἐπέγνωσαν, 28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν
πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. 29 Καὶ
αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; καὶ
κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ
ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 Βασιλεύων
ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.
31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων Εἴληφα, οὐκ
ἐνεχυράσω· 32 Ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι· σὺ δεῖξόν
μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω.

CAPUT XXXIV.

1 PRONUNTIANS itaque Eliu, etiam hæc
locutus est: 2 Audite sapientes verba mea,
et eruditi auscultate me: 3 Auris enim
verba probat, et guttur escas gustu dijudicat.
4 Judicium eligamus nobis, et inter nos videa-
mus quid sit melius. 5 Quia dixit Job:
Justus sum, et Deus subvertit judicium meum.
6 In judicando enim me, mendacium est:
violenta sagitta mea absque ullo peccato.
7 Quis est vir ut est Job, qui bibit subsan-
nationem quasi aquam: 8 Qui graditur cum
operantibus iniquitatem, et ambulat cum viris
impiis? 9 Dixit enim: Non placebit vir
Deo, etiam si cucurrerit cum eo. 10 Ideo
viri cordati audite me, absit a Deo impietas,
et ab Omnipotente iniquitas. 11 Opus enim
hominis reddet ei, et juxta vias singulorum
restituet eis. 12 Vere enim Deus non con-
demnabit frustra, nec Omnipotens subvertet
judicium. 13 Quem constituit alium super
terram? aut quem posuit super orbem, quem
fabricatus est? 14 Si direxerit ad eum cor
suum, spiritum illius et flatum ad se trahet.
15 Deficiet omnis caro simul, et homo in
cinerem revertetur. 16 Si habes ergo intel-
lectum, audi quod dicitur, et ausculta vocem
eloquii mei. 17 Numquid qui non amat
judicium, sanari potest? et quomodo tu eum,
qui justus est, in tantum condemnas? 18 Qui
dicit regi, Apostata: qui vocat duces impios:
19 Qui non accipit personas principum: nec
cognovit tyrannum, cum disceptaret contra
pauperem: opus enim manuum ejus sunt
universi. 20 Subito morientur, et in media
nocte turbabuntur populi, et pertransibunt, et
auferent violentum absque manu. 21 Oculi
enim ejus super vias hominum, et omnes
gressus eorum considerat. 22 Non sunt
tenebræ, et non est umbra mortis, ut abscon-
dantur ibi qui operantur iniquitatem. 23 Neque
enim ultra in hominis potestate est, ut veniat
ad Deum in judicium. 24 Conteret multos,
et innumerabiles, et stare faciet alios pro eis.
25 Novit enim opera eorum: et idcirco inducet
noctem, et conterentur. 26 Quasi impios
percussit eos in loco videntium. 27 Qui
quasi de industria recesserunt ab eo, et omnes
vias ejus intelligere noluerunt: 28 Ut per-
venire facerent ad eum clamorem egeni, et
audiret vocem pauperum. 29 Ipso enim
concedente pacem, quis est qui condemnet?
ex quo absconderit vultum, quis est qui con-
templetur eum et super gentes, et super omnes
homines? 30 Qui regnare facit hominem hypo-
critam propter peccata populi. 31 Quia ergo
ego locutus sum ad Deum, te quoque non
prohibebo. 32 Si erravi, tu doce me: si
iniquitatem locutus sum, ultra non addam.

33 הַמֵעִמְּךָ יְשַׁלְּמֶנָּה ׀ כִּי־מָאַסְתָּ כִּי־אַתָּה
תִבְחַר וְלֹא־אָנִי וּמַה־יָּדַעְתָּ דַבֵּר׃ 34 אַנְשֵׁי
לֵבָב יֹאמְרוּ לִי וְגֶבֶר חָכָם שֹׁמֵעַ לִי׃
35 אִיּוֹב לֹא־בְדַעַת יְדַבֵּר וּדְבָרָיו לֹא
בְהַשְׂכֵּיל׃ 36 אָבִי יִבָּחֵן אִיּוֹב עַד־נֶצַח
עַל־תְּשֻׁבֹת בְּאַנְשֵׁי־אָוֶן׃ 37 כִּי יֹסִיף
עַל־חַטָּאתוֹ פֶשַׁע בֵּינֵינוּ יִסְפּוֹק וְיֶרֶב
אֲמָרָיו לָאֵל׃

פרשה לה׃

1 וַיַּעַן אֱלִיהוּ וַיֹּאמַר׃ 2 הֲזֹאת חָשַׁבְתָּ
לְמִשְׁפָּט אָמַרְתָּ צִדְקִי מֵאֵל׃ 3 כִּי־תֹאמַר
מַה־יִּסְכָּן־לָךְ מָה־אֹעִיל מֵחַטָּאתִי׃ 4 אֲנִי
אֲשִׁיבְךָ מִלִּין וְאֶת־רֵעֶיךָ עִמָּךְ׃ 5 הַבֵּט
שָׁמַיִם וּרְאֵה וְשׁוּר שְׁחָקִים גָּבְהוּ מִמֶּךָּ׃
6 אִם־חָטָאתָ מַה־תִּפְעָל־בּוֹ וְרַבּוּ פְשָׁעֶיךָ
מַה־תַּעֲשֶׂה־לּוֹ׃ 7 אִם־צָדַקְתָּ מַה־תִּתֶּן־לוֹ
אוֹ מַה־מִיָּדְךָ יִקָּח׃ 8 לְאִישׁ־כָּמוֹךָ רִשְׁעֶךָ
וּלְבֶן־אָדָם צִדְקָתֶךָ׃ 9 מֵרֹב עֲשׁוּקִים
יַזְעִיקוּ יְשַׁוְּעוּ מִזְּרוֹעַ רַבִּים׃ 10 וְלֹא־אָמַר
אַיֵּה אֱלוֹהַּ עֹשָׂי נֹתֵן זְמִרוֹת בַּלָּיְלָה׃
11 מַלְּפֵנוּ מִבַּהֲמוֹת אָרֶץ וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם
יְחַכְּמֵנוּ׃ 12 שָׁם יִצְעֲקוּ וְלֹא יַעֲנֶה מִפְּנֵי
גְּאוֹן רָעִים׃ 13 אַךְ־שָׁוְא לֹא־יִשְׁמַע ׀ אֵל
וְשַׁדַּי לֹא יְשׁוּרֶנָּה׃ 14 אַף כִּי־תֹאמַר לֹא
תְשׁוּרֶנּוּ דִּין לְפָנָיו וּתְחוֹלֵל לוֹ׃ 15 וְעַתָּה
כִּי־אַיִן פָּקַד אַפּוֹ וְלֹא־יָדַע בַּפַּשׁ מְאֹד׃
16 וְאִיּוֹב הֶבֶל יִפְצֶה־פִּיהוּ בִּבְלִי־דַעַת
מִלִּין יַכְבִּר׃

פרשה לו׃

1 וַיֹּסֶף אֱלִיהוּא וַיֹּאמַר׃ 2 כַּתַּר־לִי זְעֵיר
וַאֲחַוֶּךָּ כִּי־עוֹד לֶאֱלוֹהַּ מִלִּים׃ 3 אֶשָּׂא
דֵעִי לְמֵרָחוֹק וּלְפֹעֲלִי אֶתֵּן־צֶדֶק׃ 4 כִּי־
אָמְנָם לֹא־שֶׁקֶר מִלָּי תְּמִים דֵּעוֹת עִמָּךְ׃
5 הֶן־אֵל כַּבִּיר וְלֹא יִמְאָס כַּבִּיר כֹּחַ לֵב׃
6 לֹא־יְחַיֶּה רָשָׁע וּמִשְׁפַּט עֲנִיִּים יִתֵּן׃
7 לֹא־יִגְרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו וְאֶת־מְלָכִים
לַכִּסֵּא וַיֹּשִׁיבֵם לָנֶצַח וַיִּגְבָּהוּ׃ 8 וְאִם־
אֲסוּרִים בַּזִּקִּים יִלָּכְדוּן בְּחַבְלֵי־עֹנִי׃
9 וַיַּגֵּד לָהֶם פָּעֳלָם וּפִשְׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבָּרוּ׃

33 Μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπώσῃ;
ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνως λάλησον.
34 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ
σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα. 35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν
συνέσει ἐλάλησεν, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπι-
στήμῃ. 36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ, μὴ δῷς
ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες· 37 Ἵνα μὴ
προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ'
ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα
ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. λε.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιοὺς λέγει 2 Τί τοῦτο
ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας Δίκαιός εἰμι
ἔναντι Κυοίου; [3 Ἢ ἐρεῖς· Τί ποιήσω ἁμαρ-
τών;] 4 Ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ
τοῖς τρισὶ φίλοις σου. 5 Ἀνάβλεψον εις τὸν
οὐρανὸν καὶ ἴδε, κατάμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ
σοῦ. 6 Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ
ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; 7 Ἐπεὶ δὲ οὖν
δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ, ἢ τί ἐκ χειρός σου
λήψεται; 8 Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου,
καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου. 9 Ἀπὸ
πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται, βοήσονται
ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. 10 Καὶ οὐκ εἶπε Ποῦ
ἐστιν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσων φυλακὰς
νυκτερινάς, 11 Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων
γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ; 12 Ἐκεῖ κεκρά-
ξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως
πονηρῶν. 13 Ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ
Κύριος· αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατής ἐστι
14 Τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με.
Κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν
αἰνέσαι ὡς ἔστι· 15 Καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παρά-
πτωμά τι σφόδρα. 16 Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει
τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

ΚΕΦ. λϛ.

1 ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἔτι Ἐλιοὺς λέγει 2 Μεῖνόν
με μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστι
λέξις. 3 Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακράν,
ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, 4 Καὶ
οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς. 5 Γίνωσκε δὲ
ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον,
δυνατὸς ἰσχύϊ καρδιας 6 Ἀσεβῆ οὐ μὴ
ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. 7 Οὐκ
ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ
μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον και καθιεῖ αὐτοὺς εἰς
νῖκος, καὶ ὑψωθήσονται. 8 Καὶ οἱ πεπεδη-
μένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις
πενίας· 9 Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν
καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἰσχύσουσιν.

33 Numquid a te Deus expetit eam, quia
displicuit tibi? tu enim cœpisti loqui, et non
ego: quod si quid nosti melius, loquere.
34 Viri intelligentes loquantur mihi, et vir
sapiens audiat me. 35 Job autem stulte
locutus est, et verba illius non sonant discipli-
nam. 36 Pater mi, probetur Job usque ad
finem: ne desinas ab homine iniquitatis.
37 Quia addit super peccata sua blasphemiam,
inter nos interim constringatur: et tunc ad
judicium provocet sermonibus suis Deum.

CAPUT XXXV.

1 IGITUR Eliu hæc rursum locutus est:
2 Numquid æqua tibi videtur tua cogitatio,
ut diceres: Justior sum Deo? 3 Dixisti
enim: Non tibi placet quod rectum est: vel
quid tibi proderit, si ego peccavero? 4 Itaque
ego respondebo sermonibus tuis, et amicis tuis
tecum. 5 Suspice cælum et intuere, et con-
templare æthera quod altior te sit. 6 Si
peccaveris, quid ei nocebis? et si multiplicatæ
fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum?
7 Porro si juste egeris, quid donabis ei, aut
quid de manu tua accipiet? 8 Homini, qui
similis tui est, nocebit impietas tua: et filium
hominis adjuvabit justitia tua. 9 Propter
multitudinem calumniatorum clamabunt: et
ejulabunt propter vim brachii tyrannorum.
10 Et non dixit: Ubi est Deus, qui fecit me,
qui dedit carmina in nocte? 11 Qui docet
nos super jumenta terræ, et super volucres
cæli erudit nos. 12 Ibi clamabunt, et non
exaudiet, propter superbiam malorum. 13 Non
ergo frustra audiet Deus, et Omnipotens
causas singulorum intuebitur. 14 Etiam cum
dixeris: Non considerat: judicare coram illo,
et expecta eum. 15 Nunc enim non infert
furorem suum, nec ulciscitur scelus valde.
16 Ergo Job frustra aperit os suum, et absque
scientia verba multiplicat.

CAPUT XXXVI.

1 ADDENS quoque Eliu, hæc locutus est:
2 Sustine me paululum, et indicabo tibi:
adhuc enim habeo quod pro Deo loquar.
3 Repetam scientiam meam a principio, et
operatorem meum probabo justum. 4 Vere
enim absque mendacio sermones mei, et per-
fecta scientia probabitur tibi. 5 Deus potentes
non abjicit, cum et ipse sit potens. 6 Sed non
salvat impios, et judicium pauperibus tribuit.
7 Non auferet a justo oculos suos, et reges in
solio collocat in perpetuum, et illi eriguntur.
8 Et si fuerint in catenis, et vinciantur funibus
paupertatis: 9 Indicabit eis opera eorum,
et scelera eorum, quia violenti fuerunt.

10 וַיִּגֶל אָזְנָם לַמּוּסָר וַיֹּאמֶר כִּי־יְשֻׁבוּן
מֵאָוֶן׃ 11 אִם־יִשְׁמְעוּ וְיַעֲבֹדוּ יְכַלּוּ יְמֵיהֶם
בַּטּוֹב וּשְׁנֵיהֶם בַּנְּעִימִים׃ 12 וְאִם־לֹא
יִשְׁמְעוּ בְּשֶׁלַח יַעֲבֹרוּ וְיִגְוְעוּ בִּבְלִי דָעַת׃
13 וְחַנְפֵי־לֵב יָשִׂימוּ אָף לֹא יְשַׁוְּעוּ כִּי
אֲסָרָם׃ 14 תָּמֹת בַּנֹּעַר נַפְשָׁם וְחַיָּתָם
בַּקְּדֵשִׁים׃ 15 יְחַלֵּץ עָנִי בְעָנְיוֹ וְיִגֶל בַּלַּחַץ
אָזְנָם׃ 16 וְאַף הֲסִיתְךָ ׀ מִפִּי־צָר רַחַב לֹא־
מוּצָק תַּחְתֶּיהָ וְנַחַת שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָשֶׁן׃
17 וְדִין־רָשָׁע מָלֵאתָ דִּין וּמִשְׁפָּט יִתְמֹכוּ׃
18 כִּי־חֵמָה פֶּן־יְסִיתְךָ בְשָׂפֶק וְרָב־כֹּפֶר
אַל־יַטֶּךָּ׃ 19 הֲיַעֲרֹךְ שׁוּעֲךָ לֹא בְצָר וְכֹל
מַאֲמַצֵּי־כֹחַ׃ 20 אַל־תִּשְׁאַף הַלָּיְלָה לַעֲלוֹת
עַמִּים תַּחְתָּם׃ 21 הִשָּׁמֶר אַל־תֵּפֶן אֶל־
אָוֶן כִּי עַל־זֶה בָּחַרְתָּ מֵעֹנִי׃ 22 הֶן־אֵל
יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ מִי כָמֹהוּ מוֹרֶה׃ 23 מִי־פָקַד
עָלָיו דַּרְכּוֹ וּמִי־אָמַר פָּעַלְתָּ עַוְלָה׃ 24 זְכֹר
כִּי־תַשְׂגִּיא פָעֳלוֹ אֲשֶׁר שֹׁרְרוּ אֲנָשִׁים׃
25 כָּל־אָדָם חָזוּ־בוֹ אֱנוֹשׁ יַבִּיט מֵרָחוֹק׃
26 הֶן־אֵל שַׂגִּיא וְלֹא נֵדָע מִסְפַּר שָׁנָיו וְלֹא־
חֵקֶר׃ 27 כִּי יְגָרַע נִטְפֵי־מָיִם יָזֹקּוּ מָטָר
לְאֵדוֹ׃ 28 אֲשֶׁר־יִזְּלוּ שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ עֲלֵי ׀
אָדָם רָב׃ 29 אַף אִם־יָבִין מִפְרְשֵׂי־עָב
תְּשֻׁאוֹת סֻכָּתוֹ׃ 30 הֵן־פָּרַשׂ עָלָיו אוֹרוֹ
וְשָׁרְשֵׁי הַיָּם כִּסָּה׃ 31 כִּי־בָם יָדִין עַמִּים
יִתֶּן־אֹכֶל לְמַכְבִּיר׃ 32 עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה־אוֹר
וַיְצַו עָלֶיהָ בְמַפְגִּיעַ׃ 33 יַגִּיד עָלָיו רֵעוֹ
מִקְנֶה אַף עַל־עוֹלֶה׃

פרשה לז׃

1 אַף־לְזֹאת יֶחֱרַד לִבִּי וְיִתַּר מִמְּקוֹמוֹ׃
2 שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ בְּרֹגֶז קֹלוֹ וְהֶגֶה מִפִּיו יֵצֵא׃
3 תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם יִשְׁרֵהוּ וְאוֹרוֹ עַל־כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ׃ 4 אַחֲרָיו ׀ יִשְׁאַג־קוֹל יַרְעֵם בְּקוֹל
גְּאוֹנוֹ וְלֹא יְעַקְּבֵם כִּי־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ׃ 5 יַרְעֵם
אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאוֹת עֹשֶׂה גְדֹלוֹת וְלֹא נֵדָע׃
6 כִּי לַשֶּׁלֶג יֹאמַר הֱוֵא־אָרֶץ וְגֶשֶׁם מָטָר
וְגֶשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ׃ 7 בְּיַד־כָּל־אָדָם יַחְתּוֹם
לָדַעַת כָּל־אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ׃ 8 וַתָּבוֹא
חַיָּה בְמוֹ־אָרֶב וּבִמְעוֹנֹתֶיהָ תִשְׁכֹּן׃

10 Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· καὶ εἶπεν ὅτι
ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. 11 Ἐὰν ἀκούσωσι
καὶ δουλεύσωσι, συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν
ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.
12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι
αὐτοὺς εἰδέναι τὸν Κύριον, καὶ διότι νουθετούμενοι
ἀνήκοοι ἦσαν. 13 Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσι
θυμόν· οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς. 14 Ἀπο-
θάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ
αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων, 15 Ἀνθ' ὧν
ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον· κρίμα δὲ πρᾳέων
ἐκθήσει. 16 Καὶ προσεπιηπάτησέν σε ἐκ στόματος
ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ
κατέβη τράπεζά σου πλήρης πιότητος. 17 Οὐχ
ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, 18 Θυμὸς δὲ ἐπ'
ἀσεβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο
ἐπ' ἀδικίαις. 19 Μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς
δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, 20 Καὶ
πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχὺν μὴ ἐξελκύσῃς
τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν·
21 Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄτοπα· ἐπὶ τούτων
γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας. 22 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς
κραταιώσει ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ· τίς γάρ ἐστι κατ'
αὐτὸν δυνάστης; 23 Τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ
τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπών Ἔπραξεν ἄδικα;
24 Μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα ὧν
ἦρξαν ἄνδρες. 25 Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ,
ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. 26 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς
πολύς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ
καὶ ἀπέραντος. 27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες
ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην· 28 Ῥυή-
σονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ
βροτῷ. Ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἴδασι δὲ κοίτης τάξιν.
Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια, οὐδὲ
διαλλάσσεταί σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος. 29 Καὶ
ἐὰν συνῇ ἀπεκτασις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ
30 Ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἠδώ, καὶ ῥιζώματα τῆς
θαλάσσης ἐκάλυψεν. 31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ
λαούς, δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι. 32 Ἐπὶ χειρῶν
ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαν-
τῶντι· 33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ
Κυριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

ΚΕΦ. λζ.

1 ΚΑΙ ἀπο ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδια μου καὶ
ἀπεῤῥύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 2 Ἄκουε ἀκοὴν ἐν
ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐξελευσεται. 3 Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ
ἀρχη αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς
γῆς. 4 Ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσει
ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει
αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. 5 Βροντήσει
ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε
γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ᾔδειμεν, 6 Συντάσσων
χιόνι Γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χειμὼν ὑετός, καὶ
χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. 7 Ἐν χειρὶ
παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῷ πᾶς
ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. 8 Εἰσῆλθε δὲ
θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης.

10 Revelabit quoque aurem eorum, ut corripiat:
et loquetur, ut revertantur ab iniquitate. 11 Si
audierint et observaverint, complebunt dies
suos in bono, et annos suos in gloria: 12 Si
autem non audierint, transibunt per gladium,
et consumentur in stultitia. 13 Simulatores
et callidi provocant iram Dei, neque clama-
bunt cum vincti fuerint. 14 Morietur in
tempestate anima eorum, et vita eorum,
inter effeminatos. 15 Eripiet de angustia
sua pauperem, et revelabit in tribulatione
aurem ejus. 16 Igitur salvabit te de
ore angusto latissime, et non habente funda-
mentum subter se: requies autem mensæ tuæ
erit plena pinguedine. 17 Causa tua quasi
impii judicata est, causam judiciumque reci-
pies. 18 Non te ergo superet ira, ut aliquem
opprimas: nec multitudo donorum inclinet
te. 19 Depone magnitudinem tuam absque
tribulatione, et omnes robustos fortitudine.
20 Ne protrahas noctem, ut ascendant populi
pro eis. 21 Cave ne declines ad iniquitatem:
hanc enim cœpisti sequi post miseriam.
22 Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, et
nullus ei similis in legislatoribus. 23 Quis
poterit scrutari vias ejus? aut quis potest ei
dicere: Operatus es iniquitatem? 24 Me-
mento quod ignores opus ejus, de quo
cecinerunt viri. 25 Omnes homines vident
eum, unusquisque intuetur procul. 26 Ecce,
Deus magnus vincens scientiam nostram:
numerus annorum ejus inæstimabilis. 27 Qui
aufert stillas pluviæ, et effundit imbres ad
instar gurgitum: 28 Qui de nubibus fluunt,
quæ prætexunt cuncta desuper. 29 Si voluerit
extendere nubes quasi tentorium suum, 30 Et
fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque
maris operiet. 31 Per hæc enim judicat
populos, et dat escas multis mortalibus. 32 In
manibus abscondit lucem, et præcipit ei ut
rursus adveniat. 33 Annuntiat de ea amico
suo, quod possessio ejus sit, et ad eam possit
ascendere.

CAPUT XXXVII.

1 Super hoc expavit cor meum, et emotum
est de loco suo. 2 Audite auditionem in
terrore vocis ejus, et sonum de ore illius
procedentem. 3 Subter omnes cælos ipse
considerat, et lumen illius super terminos
terræ. 4 Post eum rugiet sonitus, tonabit
voce magnitudinis suæ; et non investigabitur,
cum audita fuerit vox ejus. 5 Tonabit Deus
in voce sua mirabiliter, qui facit magna et
inscrutabilia. 6 Qui præcipit nivi ut
descendat in terram, et hiemis pluviis,
et imbri fortitudinis suæ. 7 Qui in
manu omnium hominum signat, ut no-
verint singuli opera sua. 8 Ingredietur
bestia latibulum, et in antro suo morabitur.

9 מִן־הַחֶדֶר תָּבוֹא סוּפָה וּמִמְּזָרִים קָרָה׃
10 מִנִּשְׁמַת־אֵל יִתֶּן־קָרַח וְרֹחַב מַיִם
בְּמוּצָק׃ 11 אַף־בְּרִי יַטְרִיחַ עָב יָפִיץ עֲנַן
אוֹרוֹ׃ 12 וְהוּא מְסִבּוֹת ׀ מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלֹתָו
לְפָעֳלָם כֹּל אֲשֶׁר יְצַוֵּם ׀ עַל־פְּנֵי תֵבֵל
אָרְצָה׃ 13 אִם־לְשֵׁבֶט אִם־לְאַרְצוֹ אִם־לְחֶסֶד
יַמְצִאֵהוּ׃ 14 הַאֲזִינָה זֹּאת אִיּוֹב עֲמֹד
וְהִתְבּוֹנֵן ׀ נִפְלְאוֹת אֵל׃ 15 הֲתֵדַע בְּשׂוּם־
אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם וְהוֹפִיעַ אוֹר עֲנָנוֹ׃ 16 הֲתֵדַע
עַל־מִפְלְשֵׂי־עָב מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים׃
17 אֲשֶׁר־בְּגָדֶיךָ חַמִּים בְּהַשְׁקִט אֶרֶץ מִדָּרוֹם׃
18 תַּרְקִיעַ עִמּוֹ לִשְׁחָקִים חֲזָקִים כִּרְאִי מוּצָק׃
19 הוֹדִיעֵנוּ מַה־נֹּאמַר לוֹ לֹא נַעֲרֹךְ מִפְּנֵי־
חֹשֶׁךְ׃ 20 הַיְסֻפַּר־לוֹ כִּי אֲדַבֵּר אִם־אָמַר
אִישׁ כִּי יְבֻלָּע׃ 21 וְעַתָּה ׀ לֹא־רָאוּ אוֹר
בָּהִיר הוּא בַּשְּׁחָקִים וְרוּחַ עָבְרָה
וַתְּטַהֲרֵם׃ 22 מִצָּפוֹן זָהָב יֶאֱתֶה עַל־
אֱלוֹהַּ נוֹרָא הוֹד׃ 23 שַׁדַּי לֹא־מְצָאנֻהוּ
שַׂגִּיא־כֹחַ וּמִשְׁפָּט וְרֹב־צְדָקָה לֹא יְעַנֶּה׃
24 לָכֵן יְרֵאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא־יִרְאֶה כָּל־
חַכְמֵי־לֵב׃

פרשה לח׃

1 וַיַּעַן־יְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִן ׀ הַסְּעָרָה
וַיֹּאמַר׃ 2 מִי זֶה ׀ מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְמִלִּין
בְּלִי־דָעַת׃ 3 אֱזָר־נָא כְגֶבֶר חֲלָצֶיךָ
וְאֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי׃ 4 אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיָסְדִי־
אָרֶץ הַגֵּד אִם־יָדַעְתָּ בִינָה׃ 5 מִי־שָׂם
מְמַדֶּיהָ כִּי תֵדָע אוֹ מִי־נָטָה עָלֶיהָ
קָּו׃ 6 עַל־מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ אוֹ מִי־
יָרָה אֶבֶן פִּנָּתָהּ׃ 7 בְּרָן־יַחַד כּוֹכְבֵי
בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים׃ 8 וַיָּסֶךְ
בִּדְלָתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מֵרֶחֶם יֵצֵא׃ 9 בְּשׂוּמִי
עָנָן לְבֻשׁוֹ וַעֲרָפֶל חֲתֻלָּתוֹ׃ 10 וָאֶשְׁבֹּר
עָלָיו חֻקִּי וָאָשִׂים בְּרִיחַ וּדְלָתָיִם׃ 11 וָאֹמַר
עַד־פֹּה תָבוֹא וְלֹא תֹסִיף וּפֹא־יָשִׁית
בִּגְאוֹן גַּלֶּיךָ׃ 12 הֲמִיָּמֶיךָ צִוִּיתָ בֹּקֶר
יִדַּעְתָּה שַׁחַר מְקֹמוֹ׃ 13 לֶאֱחֹז בְּכַנְפוֹת
הָאָרֶץ וְיִנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה׃ 14 תִּתְהַפֵּךְ
כְּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ׃

9 Ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρω-
τηρίων ψῦχος. 10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει
πάγος· οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται,
11 Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· διασκορπιεῖ
νέφος φῶς αὐτοῦ, 12 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα δια-
στρέψει, ἐν θεεβουλαθώθ, εἰς ἔργα αὐτῶν· πάντα
ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ'
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, 13 Ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐὰν
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐὰν εἰς ἔλεος εὑρήσει αὐτόν.
14 Ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰώβ· στῆθι νουθετούμενος
δύναμιν Κυρίου. 15 Οἴδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο
ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. 16 Ἐπί-
σταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαίσια δὲ πτώματα
πονηρῶν. 17 Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμή, ἡσυχάζεται
δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς
παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως. 19 Διὰ
τί δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα
πολλὰ λέγοντες. 20 Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς
μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἑστηκὼς κατασιω-
πήσω; 21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγές
ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ
ἐπὶ νεφῶν. 22 Ἀπὸ βοῤῥᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα·
ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκρά-
τορος, 23 Καὶ οὐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ. Ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἴει ἐπα-
κούειν αὐτόν; 24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ
ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ
καρδίᾳ.

ΚΕΦ. λη'.

1 ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιοὺν τῆς λέξεως
εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ
ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; 3 Ζῶσαι
ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ
δέ μοι ἀποκρίθητι. 4 Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με
τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι, εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν.
5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ
ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; 6 Ἐπὶ τίνος οἱ
κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν
λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; 7 Ὅτε ἐγενήθησαν
ἄστρα, ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί
μου. 8 Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαί-
μασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη·
9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ
αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· 10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια,
περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας· 11 Εἶπα δὲ αὐτῇ
Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν
σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ κύματα. 12 Ἦ ἐπὶ
σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν
ἑαυτοῦ τάξιν, 13 Ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτι-
νάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; 14 Ἦ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν
ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

9 Ab interioribus egredietur tempestas, et ab
Arcturo frigus. 10 Flante Deo concrescit
gelu, et rursum latissimæ funduntur aquæ.
11 Frumentum desiderat nubes, et nubes
spargunt lumen suum. 12 Quæ lustrant per
circuitum, quocumque eas voluntas guber-
nantis duxerit, ad omne quod præceperit illis
super faciem orbis terrarum: 13 Sive in una
tribu, sive in terra sua, sive in quocumque
loco misericordiæ suæ eas jusserit inveniri.
14 Ausculta hæc Job: sta, et considera
mirabilia Dei. 15 Numquid scis quando præ-
ceperit Deus pluviis, ut ostenderent lucem
nubium ejus? 16 Numquid nosti semitas
nubium magnas, et perfectas scientias?
17 Nonne vestimenta tua calida sunt, cum
perflata fuerit terra austro? 18 Tu forsitan
cum eo fabricatus es cælos qui solidissimi
quasi ære fusi sunt. 19 Ostende nobis quid
dicamus illi: nos quippe involvimur tenebris.
20 Quis narrabit ei quæ loquor? etiam si
locutus fuerit homo, devorabitur. 21 At nunc
non vident lucem: subito aer cogetur in
nubes, et ventus transiens fugabit eas. 22 Ab
aquilone aurum venit, et ad Deum formidolosa
laudatio. 23 Digne eum invenire non pos-
sumus: magnus fortitudine, et judicio, et
justitia, et enarrari non potest. 24 Ideo
timebunt eum viri, et non audebunt contem-
plari omnes qui sibi videntur esse sapientes.

CAPUT XXXVIII.

1 Respondens autem Dominus Job de
turbine, dixit: 2 Quis est iste involvens
sententias sermonibus imperitis? 3 Accinge
sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, et
responde mihi. 4 Ubi eras quando ponebam
fundamenta terræ? indica mihi si habes
intelligentiam. 5 Quis posuit mensuras ejus,
si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?
6 Super quo bases illius solidatæ sunt? aut
quis dimisit lapidem angularem ejus; 7 Cum
me laudarent simul astra matutina, et jubila-
rent omnes filii Dei? 8 Quis conclusit ostiis
mare, quando erumpebat quasi de vulva
procedens: 9 Cum ponerem nubem vesti-
mentum ejus, et caligine illud quasi pannis
infantiæ obvolverem? 10 Circumdedi illud
terminis meis, et posui vectem, et ostia;
11 Et dixi: Usque huc venies, et non procedes
amplius, et hic confringes tumentes fluctus
tuos. 12 Numquid post ortum tuum præcepisti
diluculo, et ostendisti auroræ locum suum?
13 Et tenuisti concutiens extrema terræ, et
excussisti impios ex ea? 14 Restituetur ut lu-
tum signaculum, et stabit sicut vestimentum:

15 וְיִמָּנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם וּזְרוֹעַ רָמָה
תִּשָּׁבֵר׃ 16 הֲבָאתָ עַד־נִבְכֵי־יָם וּבְחֵקֶר
תְּהוֹם הִתְהַלָּכְתָּ׃ 17 הֲנִגְלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי־
מָוֶת וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה׃ 18 הִתְבֹּנַנְתָּ
עַד־רַחֲבֵי־אָרֶץ הַגֵּד אִם־יָדַעְתָּ כֻלָּהּ׃
19 אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכָּן־אוֹר וְחֹשֶׁךְ אֵי־זֶה
מְקֹמוֹ׃ 20 כִּי תִקָּחֶנּוּ אֶל־גְּבוּלוֹ וְכִי תָבִין
נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ׃ 21 יָדַעְתָּ כִּי־אָז תִּוָּלֵד
וּמִסְפַּר יָמֶיךָ רַבִּים׃ 22 הֲבָאתָ אֶל־אֹצְרוֹת
שָׁלֶג וְאוֹצְרוֹת בָּרָד תִּרְאֶה׃ 23 אֲשֶׁר־
חָשַׂכְתִּי לְעֶת־צָר לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׃
24 אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ יֵחָלֶק אוֹר יָפֵץ קָדִים
עֲלֵי־אָרֶץ׃ 25 מִי־פִלַּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה וְדֶרֶךְ
לַחֲזִיז קֹלוֹת׃ 26 לְהַמְטִיר עַל־אֶרֶץ לֹא־
אִישׁ מִדְבָּר לֹא־אָדָם בּוֹ׃ 27 לְהַשְׂבִּיעַ שֹׁאָה
וּמְשֹׁאָה וּלְהַצְמִיחַ מֹצָא דֶשֶׁא׃ 28 הֲיֵשׁ־
לַמָּטָר אָב אוֹ מִי־הוֹלִיד אֶגְלֵי־טָל׃
29 מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָּרַח וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי
יְלָדוֹ׃ 30 כָּאֶבֶן מַיִם יִתְחַבָּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם
יִתְלַכָּדוּ׃ 31 הַתְקַשֵּׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה אוֹ־
מֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ׃ 32 הֲתֹצִיא מַזָּרוֹת
בְּעִתּוֹ וְעַיִשׁ עַל־בָּנֶיהָ תַנְחֵם׃ 33 הֲיָדַעְתָּ
חֻקּוֹת שָׁמָיִם אִם־תָּשִׂים מִשְׁטָרוֹ בָאָרֶץ׃
34 הֲתָרִים לָעָב קוֹלֶךָ וְשִׁפְעַת־מַיִם תְּכַסֶּךָּ׃
35 הַתְשַׁלַּח בְּרָקִים וְיֵלֵכוּ וְיֹאמְרוּ לְךָ
הִנֵּנוּ׃ 36 מִי־שָׁת בַּטֻּחוֹת חָכְמָה אוֹ מִי־
נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה׃ 37 מִי־יְסַפֵּר שְׁחָקִים
בְּחָכְמָה וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יַשְׁכִּיב׃ 38 בְּצֶקֶת
עָפָר לַמּוּצָק וּרְגָבִים יְדֻבָּקוּ׃ 39 הֲתָצוּד
לְלָבִיא טָרֶף וְחַיַּת כְּפִירִים תְּמַלֵּא׃ 40 כִּי־
יָשֹׁחוּ בַמְּעוֹנוֹת יֵשְׁבוּ בַסֻּכָּה לְמוֹ־אָרֶב׃
41 מִי יָכִין לָעֹרֵב צֵידוֹ כִּי־יְלָדָו אֶל־אֵל
יְשַׁוֵּעוּ יִתְעוּ לִבְלִי־אֹכֶל׃

פרשה לט׃

1 הֲיָדַעְתָּ עֵת לֶדֶת יַעֲלֵי־סָלַע חֹלֵל
אַיָּלוֹת תִּשְׁמֹר׃ 2 תִּסְפֹּר יְרָחִים תְּמַלֶּאנָה
וְיָדַעְתָּ עֵת לִדְתָּנָה׃ 3 תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן
תְּפַלַּחְנָה חֶבְלֵיהֶם תְּשַׁלַּחְנָה׃ 4 יַחְלְמוּ
בְנֵיהֶם יִרְבּוּ בַבָּר יָצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לָמוֹ׃

15 Ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ
ὑπερηφάνων συνέτριψας; 16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν
θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;
17 Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου,
πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν; 18 Νενου-
θέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον
δή μοι πόση τίς ἐστι. 19 Ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται
τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; 20 Εἰ
ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι
τρίβους αὐτῶν; 21 Οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι,
ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς. 22 Ἦλθες δὲ ἐπὶ
θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας;
23 Ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν
πολέμων καὶ μάχης; 24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται
πάχνη, ἢ διασκεδάννυνται νότος εἰς τὴν ὑπ'
οὐρανόν; 25 Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν,
ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν, 26 Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ
ἀνήρ, ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,
27 Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ
ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης; 28 Τίς ἐστιν ὑετοῦ
πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκὼς βώλους δρόσου;
29 Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος;
πάχνην δὴ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν; 30 Ἣ κατα-
βαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς
ἔπτηξεν; 31 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ
φραγμὸν Ὠρίωνος ἤνοιξας; 32 Ἢ διανοίξεις
Μαζουρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ Ἕσπερον ἐπὶ κόμης
αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; 33 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς
οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
34 Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος
λάβρου ὑπακούσεταί σου; 35 Ἀποστελεῖς δὲ
κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι Τί
ἐστι; 36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν
ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην; 37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν
νέφη σοφίᾳ, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε; 38 Κέχυται
δὲ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ
λίθῳ κύβον. 39 Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν, ψυχὰς
δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις; 40 Δεδοίκασι γὰρ ἐν
κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
41 Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ
αὐτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι τὰ σῖτα
ζητοῦντες.

ΚΕΦ. λθ'.

1 ΕΙ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας,
ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων; 2 Ἠρίθμησας δὲ
μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ
αὐτῶν ἔλυσας; 3 Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω
φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς; 4 Ἀπο-
ῤῥήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννή-
ματι· ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.

15 Auferetur ab impiis lux sua, et brachium
excelsum confringetur. 16 Numquid ingres-
sus es profunda maris, et in novissimis abyssi
deambulasti? 17 Numquid apertæ sunt tibi
portæ mortis, et ostia tenebrosa vidisti?
18 Numquid considerasti latitudinem terræ?
indica mihi, si nosti, omnia, 19 In qua via
lux habitet, et tenebrarum quis locus sit:
20 Ut ducas unumquodque ad terminos suos,
et intelligas semitas domus ejus. 21 Sciebas
tunc quod nasciturus esses? et numerum
dierum tuorum noveras? 22 Numquid in-
gressus es thesauros nivis, aut thesauros
grandinis aspexisti? 23 Quæ præparavi in
tempus hostis, in diem pugnæ et belli? 24 Per
quam viam spargitur lux, dividitur æstus super
terram? 25 Quis dedit vehementissimo imbri
cursum, et viam sonantis tonitrui, 26 Ut
plueret super terram absque homine in deserto,
ubi nullus mortalium commoratur, 27 Ut
impleret inviam et desolatam, et produceret
herbas virentes? 28 Quis est pluviæ pater?
vel quis genuit stillas roris? 29 De cujus
utero egressa est glacies? et gelu de cælo quis
genuit? 30 In similitudinem lapidis aquæ
durantur, et superficies abyssi constringitur.
31 Numquid conjungere valebis micantes
stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris
dissipare? 32 Numquid producis Luciferum
in tempore suo, et Vesperum super filios terræ
consurgere facis? 33 Numquid nosti ordinem
cæli, et pones rationem ejus in terra?
34 Numquid elevabis in nebula vocem tuam,
et impetus aquarum operiet te? 35 Numquid
mittes fulgura, et ibunt, et revertentia dicent
tibi: Adsumus? 36 Quis posuit in visceribus
hominis sapientiam? vel quis dedit gallo
intelligentiam? 37 Quis enarrabit cælorum
rationem, et concentum cæli quis dormire
faciet? 38 Quando fundebatur pulvis in
terra, et glebæ compingebantur? 39 Num-
quid capies leænæ prædam, et animam catu-
lorum ejus implebis, 40 Quando cubant in
antris, et in specubus insidiantur? 41 Quis
præparat corvo escam suam, quando pulli
ejus clamant ad Deum, vagantes, eo quod non
habeant cibos?

CAPUT XXXIX.

1 Numquid nosti tempus partus ibicum in
petris, vel parturientes cervas observasti?
2 Dinumerasti menses conceptus earum, et
scisti tempus partus earum? 3 Incurvantur
ad fœtum, et pariunt, et rugitus emittunt.
4 Separantur filii eorum, et pergunt ad pastum:
egrediuntur, et non revertuntur ad eas.

5 מִי־שִׁלַּח פֶּרֶא חָפְשִׁי וּמֹסְרוֹת עָרוֹד
מִי פִתֵּחַ׃ 6 אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עֲרָבָה בֵיתוֹ
וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מְלֵחָה׃ 7 יִשְׂחַק לַהֲמוֹן קִרְיָה
תְּשֻׁאוֹת נוֹגֵשׂ לֹא יִשְׁמָע׃ 8 יְתוּר הָרִים
מִרְעֵהוּ וְאַחַר כָּל־יָרוֹק יִדְרוֹשׁ׃ 9 הֲיֹאבֶה רֵּים
עָבְדֶךָ אִם־יָלִין עַל־אֲבוּסֶךָ׃ 10 הֲתִקְשָׁר־רֵים
בְּתֶלֶם עֲבֹתוֹ אִם־יְשַׂדֵּד עֲמָקִים אַחֲרֶיךָ׃
11 הֲתִבְטַח־בּוֹ כִּי־רַב כֹּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו
יְגִיעֶךָ׃ 12 הֲתַאֲמִין בּוֹ כִּי־יָשׁוּב זַרְעֶךָ
וְגָרְנְךָ יֶאֱסֹף׃ 13 כְּנַף־רְנָנִים נֶעֱלָסָה אִם־
אֶבְרָה חֲסִידָה וְנֹצָה׃ 14 כִּי־תַעֲזֹב לָאָרֶץ
בֵּצֶיהָ וְעַל־עָפָר תְּחַמֵּם׃ 15 וַתִּשְׁכַּח
כִּי־רֶגֶל תְּזוּרֶהָ וְחַיַּת הַשָּׂדֶה תְּדוּשֶׁהָ׃
16 הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְּלֹא־לָהּ לְרִיק יְגִיעָהּ
בְּלִי־פָחַד׃ 17 כִּי־הִשָּׁהּ אֱלוֹהַּ חָכְמָה
וְלֹא־חָלַק לָהּ בַּבִּינָה׃ 18 כָּעֵת בַּמָּרוֹם
תַּמְרִיא תִּשְׂחַק לַסּוּס וּלְרֹכְבוֹ׃ 19 הֲתִתֵּן
לַסּוּס גְּבוּרָה הֲתַלְבִּישׁ צַוָּארוֹ רַעְמָה׃
20 הֲתַרְעִישֶׁנּוּ כָּאַרְבֶּה הוֹד נַחְרוֹ אֵימָה׃
21 יַחְפְּרוּ בָעֵמֶק וְיָשִׂישׂ בְּכֹחַ יֵצֵא
לִקְרַאת־נָשֶׁק׃ 22 יִשְׂחַק לְפַחַד וְלֹא יֵחָת
וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי־חָרֶב׃ 23 עָלָיו תִּרְנֶה
אַשְׁפָּה לַהַב חֲנִית וְכִידוֹן׃ 24 בְּרַעַשׁ
וְרֹגֶז יְגַמֶּא־אָרֶץ וְלֹא יַאֲמִין כִּי־קוֹל שׁוֹפָר׃
25 בְּדֵי שֹׁפָר ׀ יֹאמַר הֶאָח וּמֵרָחוֹק יָרִיחַ
מִלְחָמָה רַעַם שָׂרִים וּתְרוּעָה׃ 26 הֲמִבִּינָתְךָ
יַאֲבֶר־נֵץ יִפְרֹשׂ כְּנָפָו לְתֵימָן׃ 27 אִם־עַל־
פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר וְכִי יָרִים קִנּוֹ׃ 28 סֶלַע
יִשְׁכֹּן וְיִתְלֹנָן עַל־שֶׁן־סֶלַע וּמְצוּדָה׃
29 מִשָּׁם חָפַר אֹכֶל לְמֵרָחוֹק עֵינָיו יַבִּיטוּ׃
30 וְאֶפְרֹחָו יְעַלְעוּ־דָם וּבַאֲשֶׁר חֲלָלִים
שָׁם הוּא׃

פרשה מ׃

1 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 הֲרֹב
עִם־שַׁדַּי יִסּוֹר מוֹכִיחַ אֱלוֹהַּ יַעֲנֶנָּה׃
3 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר׃ 4 הֵן קַלֹּתִי
מָה אֲשִׁיבֶךָּ יָדִי שַׂמְתִּי לְמוֹ־פִי׃ 5 אַחַת
דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתַּיִם וְלֹא אוֹסִיף׃

5 Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον,
δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; 6 Ἐθέμην δὲ τὴν
δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
ἁλμυρίδα· 7 Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμ-
ψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων, 8 Κατασκέψεται
ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ.
9 Βουλήσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι, ἢ κοιμη-
θῆναι ἐπὶ φάτνης σου, 10 Δήσεις δὲ ἐν ἱμᾶσι
ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἑλκύσει σου αὔλακας ἐν πεδίῳ;
11 Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου; 12 Πι-
στεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσοίσει
δέ σου τὸν ἅλωνα; 13 Πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα,
ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα· 14 Ὅτι ἀφήσει εἰς
γῆν τὰ ᾠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει, 15 Καὶ
ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ καὶ θηρία ἀγροῦ
καταπατήσει. 16 Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἑαυτῆς
ὥστε μὴ ἑαυτήν· εἰς κενὸν ἐκοπίασεν, ἄνευ φόβου.
17 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ
ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. 18 Κατὰ καιρὸν
ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ
ἐπιβάτου αὐτοῦ. 19 Ἦ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύνα-
μιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον; 20 Περιέ-
θηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ
τόλμῃ; 21 Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ, ἐκπο-
ρεύεται δε εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ· 22 Συναντῶν
βασιλεῖ καταγελᾷ, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῇ ἀπὸ
σιδήρου. 23 Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα,
24 Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ πιστεύ-
σει ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ. 25 Σάλπιγγος δὲ
σημαινούσης λέγει Εὖγε· πόῤῥωθεν δὲ ὀσφραίνεται
πολέμου σὺν ἅλματι καὶ κραυγῇ. 26 Ἐκ δὲ τῆς
σῆς ἐπιστήμης ἕστηκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς
πτέρυγας ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς νότον;
27 Ἐπὶ δὲ σῷ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός, γὺψ
δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς αὐλίζεται, 28 Ἐπ'
ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ; 29 Ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ
τὰ σῖτα, πόῤῥωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι·
30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ δ'
ἂν ὦσι τεθνεῶτες παραχρῆμα εὑρίσκονται.

ΚΕΦ. μ'.

1 ΚΑΙ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰὼβ καὶ εἶπε
2 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἐλέγχων δὲ
θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν. 3 Ὑπολαβὼν δὲ
Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ 4 Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι,
νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων
τοιαῦτα οὐθὲν ὤν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ
πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στοματί μου.
5 Ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

5 Quis dimisit onagrum liberum, et vincula
ejus quis solvit? 6 Cui dedi in solitudine
domum, et tabernacula ejus in terra salsuginis.
7 Contemnit multitudinem civitatis, clamorem
exactoris non audit. 8 Circumspicit montes
pascuæ suæ, et virentia quæque perquirit.
9 Numquid volet rhinoceros servire tibi, aut
morabitur ad præsepe tuum? 10 Numquid
alligabis rhinocerota ad arandum loro tuo?
aut confringet glebas vallium post te?
11 Numquid fiduciam habebis in magna forti-
tudine ejus, et derelinques ei labores tuos?
12 Numquid credes illi quod sementem reddat
tibi, et aream tuam congreget? 13 Penna
struthionis similis est pennis herodii, et
accipitris. 14 Quando derelinquit ova sua in
terra, tu forsitan in pulvere calefacies ea?
15 Obliviscitur quod pes conculcet ea, aut
bestia agri conterat. 16 Duratur ad filios
suos quasi non sint sui, frustra laboravit nullo
timore cogente. 17 Privavit enim eam Deus
sapientia, nec dedit illi intelligentiam. 18 Cum
tempus fuerit, in altum alas erigit: deridet
equum et ascensorem ejus. 19 Numquid
præbebis equo fortitudinem, aut circumdabis
collo ejus hinnitum? 20 Numquid suscitabis
eum quasi locustas? gloria narium ejus terror.
21 Terram ungula fodit, exultat audacter:
in occursum pergit armatis. 22 Contemnit
pavorem, nec cedit gladio. 23 Super ipsum
sonabit pharetra, vibrabit hasta et clypeus.
24 Fervens et fremens sorbet terram, nec
reputat tubæ sonare clangorem. 25 Ubi
audierit buccinam, dicit: Vah, procul odora-
tur bellum, exhortationem ducum, et ululatum
exercitus. 26 Numquid per sapientiam tuam
plumescit accipiter, expandens alas suas ad
austrum? 27 Numquid ad præceptum tuum
elevabitur aquila, et in arduis ponet nidum
suum? 28 In petris manet, et in præruptis
silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus.
29 Inde contemplatur escam, et de longe
oculi ejus prospiciunt. 30 Pulli ejus lambent
sanguinem: et ubicumque cadaver fuerit,
statim adest.

CAPUT XL.

1 Et adjecit Dominus, et locutus est ad
Job: 2 Numquid qui contendit cum Deo,
tam facile conquiescit? utique qui arguit
Deum, debet respondere ei. 3 Respondens
autem Job Domino, dixit: 4 Qui leviter
locutus sum, respondere quid possum?
manum meam ponam super os meum.
5 Unum locutus sum, quod utinam non
dixissem, et alterum, quibus ultra non addam.

6 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִנְ ׀ סְעָרָה
וַיֹּאמַר׃ 7 אֱזָר־נָא כְגֶבֶר חֲלָצֶיךָ אֶשְׁאָלְךָ
וְהוֹדִיעֵנִי׃ 8 הַאַף תָּפֵר מִשְׁפָּטִי תַּרְשִׁיעֵנִי
לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 9 וְאִם־זְרוֹעַ כָּאֵל ׀ לָךְ
וּבְקוֹל כָּמֹהוּ תַרְעֵם׃ 10 עֲדֵה־נָא גָאוֹן
וָגֹבַהּ וְהוֹד וְהָדָר תִּלְבָּשׁ׃ 11 הָפֵץ עֶבְרוֹת
אַפֶּךָ וּרְאֵה כָל־גֵּאֶה וְהַשְׁפִּילֵהוּ׃ 12 רְאֵה
כָל־גֵּאֶה הַכְנִיעֵהוּ וַהֲדֹךְ רְשָׁעִים תַּחְתָּם׃
13 טָמְנֵם בֶּעָפָר יָחַד פְּנֵיהֶם חֲבֹשׁ בַּטָּמוּן׃
14 וְגַם־אֲנִי אוֹדֶךָּ כִּי־תוֹשִׁעַ לְךָ יְמִינֶךָ׃
15 הִנֵּה־נָא בְהֵמוֹת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ
חָצִיר כַּבָּקָר יֹאכֵל׃ 16 הִנֵּה־נָא כֹחוֹ
בְמָתְנָיו וְאֹנוֹ בִּשְׁרִירֵי בִטְנוֹ׃ 17 יַחְפֹּץ
זְנָבוֹ כְמוֹ־אָרֶז גִּידֵי פַחֲדָו יְשֹׂרָגוּ׃ 18 עֲצָמָיו
אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה גְּרָמָיו כִּמְטִיל בַּרְזֶל׃
19 הוּא רֵאשִׁית דַּרְכֵי־אֵל הָעֹשׂוֹ יַגֵּשׁ
חַרְבּוֹ׃ 20 כִּי־בוּל הָרִים יִשְׂאוּ־לוֹ וְכָל־
חַיַּת הַשָּׂדֶה יְשַׂחֲקוּ־שָׁם׃ 21 תַּחַת־צֶאֱלִים
יִשְׁכָּב בְּסֵתֶר קָנֶה וּבִצָּה׃ 22 יְסֻכֻּהוּ
צֶאֱלִים צִלְלוֹ יְסֻבּוּהוּ עַרְבֵי־נָחַל׃ 23 הֵן
יַעֲשֹׁק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז יִבְטַח ׀ כִּי־יָגִיחַ
יַרְדֵּן אֶל־פִּיהוּ׃ 24 בְּעֵינָיו יִקָּחֶנּוּ בְּמוֹקְשִׁים
יִנְקָב־אָף׃ 25 תִּמְשֹׁךְ לִוְיָתָן בְּחַכָּה וּבְחֶבֶל
תַּשְׁקִיעַ לְשֹׁנוֹ׃ 26 הֲתָשִׂים אַגְמֹן בְּאַפּוֹ
וּבְחוֹחַ תִּקֹּב לֶחֱיוֹ׃ 27 הֲיַרְבֶּה אֵלֶיךָ
תַּחֲנוּנִים אִם־יְדַבֵּר אֵלֶיךָ רַכּוֹת׃ 28 הֲיִכְרֹת
בְּרִית עִמָּךְ תִּקָּחֶנּוּ לְעֶבֶד עוֹלָם׃
29 הַתְשַׂחֶק־בּוֹ כַּצִּפּוֹר וְתִקְשְׁרֶנּוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃
30 יִכְרוּ עָלָיו חַבָּרִים יֶחֱצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים׃
31 הַתְמַלֵּא בְשֻׂכּוֹת עוֹרוֹ וּבְצִלְצַל דָּגִים
רֹאשׁוֹ׃ 32 שִׂים־עָלָיו כַּפֶּךָ זְכֹר מִלְחָמָה
אַל־תּוֹסַף׃

פרשה מא׃

1 הֵן־תֹּחַלְתּוֹ נִכְזָבָה הֲגַם אֶל־מַרְאָיו
יֻטָל׃ 2 לֹא־אַכְזָר כִּי יְעוּרֶנּוּ וּמִי הוּא לְפָנַי
יִתְיַצָּב׃ 3 מִי הִקְדִּימַנִי וַאֲשַׁלֵּם תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמַיִם לִי־הוּא׃ 4 לֹא־אַחֲרִישׁ בַּדָּיו
וּדְבַר גְּבוּרוֹת וְחִין עֶרְכּוֹ׃ 5 מִי־גִלָּה פְּנֵי
לְבוּשׁוֹ בְּכֶפֶל רִסְנוֹ מִי יָבוֹא׃ 6 דַּלְתֵי
פָנָיו מִי פִתֵּחַ סְבִיבוֹת שִׁנָּיו אֵימָה׃
7 גַּאֲוָה אֲפִיקֵי מָגִנִּים סָגוּר חוֹתָם צָר׃

6 Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος εἶπε τῷ Ἰὼβ
ἐκ τοῦ νέφους 7 Μή, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ
τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀπό-
κριναι· 8 Μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα. Οἴει δέ με
ἄλλως σοι κεχρηματικέναι ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος;
9 Ἦ βραχίων σοί ἐστι κατὰ τοῦ Κυρίου, ἢ φωνῇ
κατ' αὐτοῦ βροντᾷς; 10 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ
δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίασαι. 11 Ἀπό-
στειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντα δὲ ὑβριστὴν
ταπείνωσον, 12 Ὑπερήφανον δὲ σβέσον· σῆψον
δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα, 13 Κρύψον δὲ εἰς γῆν
ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλη-
σον· 14 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιά σου
σῶσαι. 15 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοί, χόρτον
ἴσα βουσὶν ἐσθίουσιν. 16 Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γα-
στρός· 17 Ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ
νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται· 18 Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ
πλευραὶ χάλκειαι, ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός.
19 Τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου, πεποιη-
μένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
20 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησε χαρ-
μονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ· 21 Ὑπὸ
παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ
κάλαμον καὶ βούτομον· 22 Σκιάζονται δὲ ἐν
αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ κλῶνες
ἀγροῦ. 23 Ἐὰν γένηται πλήμμυρα, οὐ μὴ αἰσθηθῇ,
πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ· 24 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν,
ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα.

ΚΕΦ. μα.

1 ἈΞΕΙΣ δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις
δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ; 2 Ἦ δήσεις κρίκον
ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ
χεῖλος αὐτοῦ: 3 Λαλήσει δέ σοι δεήσει, ἱκετηρίᾳ
μαλακῶς; 4 Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην;
λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον; 5 Παίξῃ δὲ ἐν
αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ; ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρου-
θίον παιδίῳ; 6 Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη,
μεριτεύονται δὲ αὐτὸν Φοινίκων ἔθνη, 7 Πᾶν δὲ
πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν
οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ.
8 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν
γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.
9 Οὐχ ἑώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
τεθαύμακας; 10 Οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοίμασταί μοι;
τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς; 11 Ἦ τίς ἀντιστή-
σεταί μοι καὶ ὑπομενεῖ; εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν
ἐμή ἐστιν, 12 Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν, καὶ λόγον
δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ. 13 Τίς ἀποκαλύ-
ψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν
θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι; 14 Πύλας
προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλῳ ὀδόντων
αὐτοῦ φόβος. 15 Τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες
χάλκεαι, σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος·

6 Respondens autem Dominus Job de turbine,
dixit: 7 Accinge sicut vir lumbos tuos:
interrogabo te, et indica mihi. 8 Numquid
irritum facies judicium meum: et condemnabis
me, ut tu justificeris? 9 Et si habes brachium
sicut Deus, et si voce simili tonas? 10 Cir-
cumda tibi decorem, et in sublime erigere, et
esto gloriosus, et speciosis induere vestibus.
11 Disperge superbos in furore tuo, et
respiciens omnem arrogantem humilia.
12 Respice cunctos superbos, et confunde eos,
et contere impios in loco suo. 13 Absconde
eos in pulvere simul, et facies eorum demerge
in foveam: 14 Et ego confitebor quod salvare
te possit dextera tua. 15 Ecce, behemoth,
quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet:
16 Fortitudo ejus in lumbis ejus, et virtus
illius in umbilico ventris ejus. 17 Stringit
caudam suam quasi cedrum, nervi testiculorum
ejus perplexi sunt. 18 Ossa ejus velut fistulæ
æris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ.
19 Ipse est principium viarum Dei, qui fecit
eum, applicabit gladium ejus. 20 Huic
montes herbas ferunt: omnes bestiæ agri
ludent ibi. 21 Sub umbra dormit in secreto
calami, et in locis humentibus. 22 Protegunt
umbræ umbram ejus, circumdabunt eum
salices torrentis. 23 Ecce, absorbebit fluvium,
et non mirabitur: et habet fiduciam quod
influat Jordanis in os ejus. 24 In oculis ejus
quasi hamo capiet eum, et in sudibus perforabit
nares ejus.

CAPUT XLI.

1 An extrahere poteris leviathan hamo, et
fune ligabis linguam ejus? 2 Numquid pones
circulum in naribus ejus, aut armilla perforabis
maxillam ejus? 3 Numquid multiplicabit
ad te preces, aut loquetur tibi mollia?
4 Numquid feriet tecum pactum, et accipies
eum servum sempiternum? 5 Numquid
illudes ei quasi avi, aut ligabis eum ancillis
tuis? 6 Concident eum amici, divident illum
negociatores? 7 Numquid implebis sagenas
pelle ejus, et gurgustium piscium capite illius?
8 Pone super eum manum tuam: memento
belli, nec ultra addas loqui. 9 Ecce, spes
ejus frustrabitur eum, et videntibus cunctis
præcipitabitur. 10 Non quasi crudelis
suscitabo eum: quis enim resistere potest
vultui meo? 11 Quis ante dedit mihi, ut
reddam ei? omnia quæ sub cælo sunt, mea
sunt. 12 Non parcam ei, et verbis potentibus,
et ad deprecandum compositis. 13 Quis
revelabit faciem indumenti ejus? et in medium
oris ejus quis intrabit? 14 Portas vultus
ejus quis aperiet? per gyrum dentium ejus
formido. 15 Corpus illius quasi scuta
fusilia, compactum squamis se prementibus.

8 אֶחָד בְּאֶחָד יִגַּשׁוּ וְרוּחַ לֹא־יָבֹא בֵינֵיהֶם׃
9 אִישׁ־בְּאָחִיהוּ יְדֻבָּקוּ יִתְלַכְּדוּ וְלֹא
יִתְפָּרָדוּ׃ 10 עֲטִישֹׁתָיו תָּהֶל אוֹר וְעֵינָיו
כְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר׃ 11 מִפִּיו לַפִּידִים יַהֲלֹכוּ
כִּידוֹדֵי אֵשׁ יִתְמַלָּטוּ׃ 12 מִנְּחִירָיו יֵצֵא
עָשָׁן כְּדוּד נָפוּחַ וְאַגְמֹן׃ 13 נַפְשׁוֹ גֶּחָלִים
תְּלַהֵט וְלַהַב מִפִּיו יֵצֵא׃ 14 בְּצַוָּארוֹ יָלִין
עֹז וּלְפָנָיו תָּדוּץ דְּאָבָה׃ 15 מַפְּלֵי בְשָׂרוֹ
דָבֵקוּ יָצוּק עָלָיו בַּל־יִמּוֹט׃ 16 לִבּוֹ יָצוּק
כְּמוֹ־אָבֶן וְיָצוּק כְּפֶלַח תַּחְתִּית׃ 17 מִשֵּׂתוֹ
יָגוּרוּ אֵלִים מִשְּׁבָרִים יִתְחַטָּאוּ׃ 18 מַשִּׂיגֵהוּ
חֶרֶב בְּלִי תָקוּם חֲנִית מַסָּע וְשִׁרְיָה׃
19 יַחְשֹׁב לְתֶבֶן בַּרְזֶל לְעֵץ רִקָּבוֹן נְחוּשָׁה׃
20 לֹא־יַבְרִיחֶנּוּ בֶן־קָשֶׁת לְקַשׁ נֶהְפְּכוּ־לוֹ
אַבְנֵי־קָלַע׃ 21 כְּקַשׁ נֶחְשְׁבוּ תוֹתָח וְיִשְׂחַק
לְרַעַשׁ כִּידוֹן׃ 22 תַּחְתָּיו חַדּוּדֵי חָרֶשׂ
יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי־טִיט׃ 23 יַרְתִּיחַ כַּסִּיר
מְצוּלָה יָם יָשִׂים כַּמֶּרְקָחָה׃ 24 אַחֲרָיו
יָאִיר נָתִיב יַחְשֹׁב תְּהוֹם לְשֵׂיבָה׃ 25 אֵין־
עַל־עָפָר מָשְׁלוֹ הֶעָשׂוּ לִבְלִי־חָת׃ 26 אֶת
כָּל־גָּבֹהַּ יִרְאֶה הוּא מֶלֶךְ עַל־כָּל־בְּנֵי־
שָׁחַץ׃

פרשה מב׃

1 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר׃ 2 יָדַעְתָּ
כִּי־כֹל תּוּכָל וְלֹא־יִבָּצֵר מִמְּךָ מְזִמָּה׃
3 מִי זֶה ׀ מַעְלִים עֵצָה בְּלִי־דָעַת לָכֵן
הִגַּדְתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא
אֵדָע׃ 4 שְׁמַע־נָא וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר אֶשְׁאָלְךָ
וְהוֹדִיעֵנִי׃ 5 לְשֵׁמַע אֹזֶן שְׁמַעְתִּיךָ וְעַתָּה
עֵינִי רָאָתְךָ׃ 6 עַל־כֵּן אֶמְאַס וְנִחַמְתִּי
עַל־עָפָר וָאֵפֶר׃ 7 וַיְהִי אַחַר
דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־אִיּוֹב
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי חָרָה אַפִּי
בְךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי
נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב׃ 8 וְעַתָּה קְחוּ־לָכֶם
שִׁבְעָה־פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וּלְכוּ ׀ אֶל־עַבְדִּי
אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עוֹלָה בַּעַדְכֶם וְאִיּוֹב
עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי ׀ אִם־פָּנָיו אֶשָּׂא
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נְבָלָה כִּי לֹא
דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב׃

16 Εἷς τοῦ ἑνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν· 17 Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται, συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. 18 Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφαύσκεται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου. 19 Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς λαμπάδες καιόμεναι, καὶ διαῤῥιπτοῦνται ὡς ἐσχάραι πυρός. 20 Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων. 21 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες, φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 22 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. 23 Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται· καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. 24 Ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἕστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. 25 Στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις. 26 Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσι, δόρυ καὶ θώρακα· 27 Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν. 28 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον· ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον, 29 Ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυρά, καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. 30 Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. 31 Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον· ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον, 32 Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον· ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον. 33 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου· 34 Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

ΚΕΦ. μβ΄.

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ 2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. 3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ ἐπιστάμην; 4 Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον. 5 Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε. 6 Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην· ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. 7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ Ἥμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ. 8 Νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰώβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ.

16 Una uni conjungitur, et ne spiraculum quidem incedit per eas: 17 Una alteri adhærebit, et tenentes se nequaquam separabuntur. 18 Sternutatio ejus splendor ignis, et oculi ejus, ut palpebræ diluculi. 19 De ore ejus lampades procedunt, sicut tædæ ignis accensæ. 20 De naribus ejus procedit fumus, sicut ollæ succensæ atque ferventis. 21 Halitus ejus prunas ardere facit, et flamma de ore ejus egreditur. 22 In collo ejus morabitur fortitudo, et faciem ejus præcedit egestas. 23 Membra carnium ejus cohærentia sibi: mittet contra eum fulmina, et ad locum alium non ferentur. 24 Cor ejus indurabitur tanquam lapis, et stringetur quasi malleatoris incus. 25 Cum sublatus fuerit, timebunt angeli, et territi purgabuntur. 26 Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit neque hasta, neque thorax: 27 Reputabit enim quasi paleas ferrum, et quasi lignum putridum, æs. 28 Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam versi sunt ei lapides fundæ. 29 Quasi stipulam æstimabit malleum, et deridebit vibrantem hastam. 30 Sub ipso erunt radii solis, et sternet sibi aurum quasi lutum. 31 Fervescere faciet quasi ollam profundum mare, et ponet quasi cum unguenta bulliunt. 32 Post eum lucebit semita, æstimabit abyssum quasi senescentem. 33 Non est super terram potestas, quæ comparetur ei, qui factus est ut nullum timeret. 34 Omne sublime videt, ipse est rex super universos filios superbiæ.

CAPUT XLII.

1 Respondens autem Job Domino, dixit: 2 Scio quia omnia potes, et nulla te latet cogitatio. 3 Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? ideo insipienter locutus sum, et quæ ultra modum excederent scientiam meam. 4 Audi, et ego loquar: interrogabo te, et responde mihi. 5 Auditu auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te. 6 Idcirco ipse me reprehendo, et ago pœnitentiam in favilla et cinere. 7 Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, et in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job. 8 Sumite ergo vobis septem tauros, et septem arietes, et ite ad servum meum Job, et offerte holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

9 וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וּבִלְדַּד הַשּׁוּחִי
צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם
יְהוָה וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת־פְּנֵי אִיּוֹב׃ 10 וַיהוָה
שָׁב אֶת־שְׁבִית אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד
רֵעֵהוּ וַיֹּסֶף יְהוָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִיּוֹב
לְמִשְׁנֶה׃ 11 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל־אֶחָיו וְכָל־
אַחְיֹתָיו וְכָל־יֹדְעָיו לְפָנִים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ
לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיָּנֻדוּ לוֹ וַיְנַחֲמוּ אֹתוֹ עַל
כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־הֵבִיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ־
לוֹ אִישׁ קְשִׂיטָה אֶחָת וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב
אֶחָד׃ 12 וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַחֲרִית אִיּוֹב
מֵרֵאשִׁתוֹ וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף צֹאן
וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמַלִּים וְאֶלֶף צֶמֶד בָּקָר וְאֶלֶף
אֲתוֹנוֹת׃ 13 וַיְהִי־לוֹ שִׁבְעָנָה בָנִים וְשָׁלוֹשׁ
בָּנוֹת׃ 14 וַיִּקְרָא שֵׁם־הָאַחַת יְמִימָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית קְצִיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קֶרֶן
הַפּוּךְ׃ 15 וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כִּבְנוֹת
אִיּוֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נַחֲלָה
בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ 16 וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרֵי־זֹאת
מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּרְאֶ אֶת־בָּנָיו וְאֶת־
בְּנֵי בָנָיו אַרְבָּעָה דֹּרוֹת׃ 17 וַיָּמָת אִיּוֹב
זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים׃

9 Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλδὰδ
ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν
καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσε τὴν
ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ. 10 Ὁ δὲ Κύριος
ηὔξησε τὸν Ἰώβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ
τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν·
ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ
εἰς διπλασιασμόν. 11 Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ
συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ
πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες
δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, καὶ
ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ
Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ
τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. 12 Ὁ δὲ
Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰὼβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν·
ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισ-
χίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια,
ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. 13 Γεννῶνται δὲ
αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς· 14 Καὶ
ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν
Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κέρας· 15 Καὶ
οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ βελτίους
αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ
πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. 16 Ἔζησε
δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα,
τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα·
καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν. 17 Καὶ
ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν.*

* Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐννών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρὸς δὲ Βοσόῤῥας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδώμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβὰβ ὁ καλούμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι Ἐλιφὰζ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεύς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.

9 Abierunt ergo, Eliphaz Themanites, et
Baldad Suhites, et Sophar Naamathites, et
fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos,
et suscepit Dominus faciem Job. 10 Dominus
quoque conversus est ad pœnitentiam Job,
cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit
Dominus omnia quæcumque fuerant Job,
duplicia. 11 Venerunt autem ad eum omnes
fratres sui, et universæ sorores suæ, et cuncti
qui noverant eum prius, et comederunt cum
eo panem in domo ejus: et moverunt super
eum caput, et consolati sunt eum super omni
malo quod intulerat Dominus super eum: et
dederunt ei unusquisque ovem unam et
inaurem auream unam. 12 Dominus autem
benedixit novissimis Job magis quam principio
ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia
ovium, et sex millia camelorum, et mille juga
boum, et mille asinæ. 13 Et fuerunt ei
septem filii, et tres filiæ. 14 Et vocavit
nomen unius Diem, et nomen secundæ Cassiam,
et nomen tertiæ Cornustibii. 15 Non sunt
autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ
Job in universa terra: deditque eis pater suus
hereditatem inter fratres earum. 16 Vixit
autem Job post hæc, centum quadraginta
annis, et vidit filios suos, et filios filiorum
suorum usque ad quartam generationem,
17 Et mortuus est senex et plenus dierum.

LIBER PSALMORUM.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר ׀ לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת
רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד
וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃ 2 כִּי ׀ אִם בְּתוֹרַת
יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃
3 וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם אֲשֶׁר
פִּרְיוֹ ׀ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃ 4 לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים
כִּי אִם־כַּמֹּץ אֲשֶׁר־תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃ 5 עַל־כֵּן ׀
לֹא־יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת
צַדִּיקִים׃ 6 כִּי־יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

ב

1 לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ־רִיק׃
2 יִתְיַצְּבוּ ׀ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יָחַד
עַל־יְהוָה וְעַל־מְשִׁיחוֹ׃ 3 נְנַתְּקָה אֶת־
מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ׃
4 יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי יִלְעַג־לָמוֹ׃
5 אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃
6 וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל־צִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי׃
7 אֲסַפְּרָה אֶל־חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי
אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃ 8 שְׁאַל מִמֶּנִּי
וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי־
אָרֶץ׃ 9 תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר
תְּנַפְּצֵם׃ 10 וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ
שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ 11 עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּיִרְאָה
וְגִילוּ בִּרְעָדָה׃ 12 נַשְּׁקוּ־בַר פֶּן־יֶאֱנַף ׀
וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי
כָּל־חוֹסֵי בוֹ׃

ג

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי ׀ אַבְשָׁלוֹם
בְּנוֹ׃ 2 יְהוָה מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים
קָמִים עָלָי׃ 3 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי
אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה׃

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη,
καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν· 2 Ἀλλ'
ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀποῤῥυήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδω-
θήσεται. 4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ'
ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς. 5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς
ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων· 6 Ὅτι
γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν
ἀπολεῖται.

β.

1 ΙΝΑ τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά; 2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ
ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου
καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· 3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν
ζυγὸν αὐτῶν. 4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελά-
σεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. 6 Ἐγὼ δὲ
κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ
ἅγιον αὐτοῦ, 7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπε πρὸς μέ Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε· 8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω
σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν
σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· 9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν
ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις
αὐτούς. 10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε
πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. 11 Δουλεύσατε τῷ
Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
12 Δράξασθε παιδείας μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος,
καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ
ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ.

γ.

Ψαλμος τῷ Δαυίδ, οποτε ἀπεδίδοασκεν ἀπὸ
ποοσωπου Ἀβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

1 ΚΥΡΙΕ, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· 2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου
Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio
impiorum, et in via peccatorum non
stetit, et in cathedra pestilentiæ non sedit:
2 Sed in lege Domini voluntas ejus, et in lege
ejus meditabitur die ac nocte. 3 Et erit
tanquam lignum, quod plantatum est secus
decursus aquarum, quod fructum suum dabit
in tempore suo: et folium ejus non defluet:
et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.
4 Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis,
quem projicit ventus a facie terræ. 5 Ideo
non resurgent impii in judicio: neque pecca-
tores in consilio justorum. 6 Quoniam novit
Dominus viam justorum: et iter impiorum
peribit.

II.

1 QUARE fremuerunt gentes, et populi
meditati sunt inania? 2 Adstiterunt reges
terræ, et principes convenerunt in unum
adversus Dominum, et adversus christum ejus.
3 Dirumpamus vincula eorum: et projiciamus
a nobis jugum ipsorum. 4 Qui habitat in
cælis irridebit eos: et Dominus subsannabit
eos. 5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in
furore suo conturbabit eos. 6 Ego autem
constitutus sum rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.
7 Dominus dixit ad me: Filius meus es tu,
ego hodie genui te. 8 Postula a me, et dabo
tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem
tuam terminos terræ. 9 Reges eos in virga
ferrea, et tanquam vas figuli confringes eos.
10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui
judicatis terram. 11 Servite Domino in
timore: et exultate ei cum tremore. 12 Ap-
prehendite disciplinam, nequando irascatur
Dominus, et pereatis de via justa. Cum
exarserit in brevi ira ejus, beati omnes, qui
confidunt in eo.

III.

Psalmus David, cum fugeret a facie Absalom
filii sui.

1 DOMINE quid multiplicati sunt
qui tribulant me? multi insurgunt ad-
versum me. 2 Mutli dicunt animæ
meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.

4 וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים
רֹאשִׁי׃ 5 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי
מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃ 6 אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה
הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי׃ 7 לֹא־אִירָא
מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃
8 קוּמָה יְהוָה ׀ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־הִכִּיתָ
אֶת־כָּל־אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃
9 לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ
סֶּלָה׃

ד

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 בְּקָרְאִי עֲנֵנִי ׀ אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ
לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ 3 בְּנֵי־אִישׁ עַד־
מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ
כָזָב סֶלָה׃ 4 וּדְעוּ כִּי־הִפְלָה יְהוָה חָסִיד
לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ 5 רִגְזוּ
וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם
וְדֹמּוּ סֶלָה׃ 6 זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ
אֶל־יְהוָה׃ 7 רַבִּים אֹמְרִים מִי־יַרְאֵנוּ טוֹב
נְסָה־עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ 8 נָתַתָּה
שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
9 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אַתָּה
יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃

ה

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אֲמָרַי הַאֲזִינָה ׀ יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃
3 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ 4 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ 5 כִּי ׀ לֹא
אֵל־חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃
6 לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 7 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ־
דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב ׀ יְהוָה׃ 8 וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה
אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ 9 יְהוָה ׀
נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי
דַּרְכֶּךָ׃ 10 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם
הַוּוֹת קֶבֶר־פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
11 הַאֲשִׁימֵם ׀ אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם
בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ כִּי־מָרוּ בָךְ׃

3 Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ
ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. 4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Διάψαλμα. 5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξη-
γέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου. 6 Οὐ φοβη-
θήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ ἐπιτιθε-
μένων μοι. 7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ θεός
μου· Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

δ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

1 ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι·
οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Διά-
ψαλμα. 3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. 4 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ
ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ
ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Διάψαλμα. 5 Θύσατε
θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.
6 Πολλοὶ λέγουσι Τίς δείξει ὑμῖν τὰ ἀγαθά;
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε· 7 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν. 8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμη-
θήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας
ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ε.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς
κραυγῆς μου, 2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ
προσεύξομαι, Κύριε. 3 Τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου· τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπόψομαι. 4 Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ
εἶ οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, 5 Οὐδὲ
διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου· ἐμίσησας, Κύριε, πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν, 6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας
τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται
Κύριος. 7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. 8 Κύριε, ὁδήγησόν
με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. 9 Ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. 10 Κρῖνον
αὐτούς, ὁ θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβου-
λιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν·
ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

3 Tu autem Domine susceptor meus es, gloria
mea, et exaltans caput meum. 4 Voce mea
ad Dominum clamavi: et exaudivit me de
monte sancto suo. 5 Ego dormivi, et sopora-
tus sum: et exsurrexi, quia Dominus suscepit
me. 6 Non timebo millia populi circumdantis
me: exsurge Domine, salvum me fac Deus
meus. 7 Quoniam tu percusssisti omnes
adversantes mihi sine causa: dentes pecca-
torum contrivisti. 8 Domini est salus: et
super populum tuum benedictio tua.

IV.

In finem in carminibus, Psalmus David.

1 CUM invocarem, exaudivit me Deus
justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei, et exaudi orationem meam.
2 Filii hominum, usquequo gravi corde? ut
quid diligitis vanitatem, et quæritis men-
dacium? 3 Et scitote quoniam mirificavit
Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet
me cum clamavero ad eum. 4 Irascimini, et
nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris,
in cubilibus vestris compungimini. 5 Sacrifi-
cate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino:
multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?
6 Signatum est super nos lumen vultus tui
Domine: dedisti lætitiam in corde meo.
7 A fructu frumenti, vini, et olei sui, multipli-
cati sunt. 8 In pace in idipsum dormiam, et
requiescam: 9 Quoniam tu Domine singu-
lariter in spe constituisti me.

V.

In finem pro ea, quæ hereditatem consequitur Psalmus David.

1 VERBA mea auribus percipe Domine,
intellige clamorem meum. 2 Intende voci
orationis meæ, rex meus et Deus meus.
3 Quoniam ad te orabo: Domine mane
exaudies vocem meam. 4 Mane adstabo tibi
et videbo: quoniam non Deus volens iniqui-
tatem tu es. 5 Neque habitabit juxta te
malignus: neque permanebunt injusti ante
oculos tuos. 6 Odisti omnes, qui operantur
iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur
mendacium. Virum sanguinum et dolosum
abominabitur Dominus: 7 Ego autem in
multitudine misericordiæ tuæ, introibo in
domum tuam: adorabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo. 8 Domine deduc me in
justitia tua: propter inimicos meos dirige
in conspectu tuo viam meam. 9 Quoniam non
est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
10 Sepulchrum patens est guttur eorum,
linguis suis dolose agebant: judica illos
Deus. Decidant a cogitationibus suis,
secundum multitudinem impietatum eorum
expelle eos, quoniam irritaverunt te Domine.

12 וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ
וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ וְיַעְלְצוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ :
13 כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק ׀ יְהוָה כַּצִּנָּה
רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ :

ו

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
לְדָוִד : 2 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־
בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי : 3 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל
אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי :
4 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּ יְהוָה עַד־מָתָי :
5 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי
לְמַעַן חַסְדֶּךָ : 6 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ
בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ : 7 יָגַעְתִּי ׀ בְּאַנְחָתִי
אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי
אַמְסֶה : 8 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה
בְּכָל־צוֹרְרָי : 9 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי : 10 שָׁמַע יְהוָה
תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח : 11 יֵבֹשׁוּ
וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע :

ז

1 שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־
דִּבְרֵי־כוּשׁ בֶּן־יְמִינִי : 2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ
חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי :
3 פֶּן־יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל :
4 יְהוָה אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־עָוֶל
בְּכַפָּי : 5 אִם־גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי רָע וָאֲחַלְּצָה
צוֹרְרִי רֵיקָם : 6 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג
וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּי וּכְבוֹדִי ׀ לֶעָפָר יַשְׁכֵּן
סֶלָה : 7 קוּמָה ׀ יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא
בְּעַבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט
צִוִּיתָ : 8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָּ וְעָלֶיהָ
לַמָּרוֹם שׁוּבָה : 9 יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי
יְהוָה כְּצִדְקִי וּכְתֻמִּי עָלָי : 10 יִגְמָר־נָא
רַע ׀ רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת
וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק : 11 מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים
מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב : 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק
וְאֵל זֹעֵם בְּכָל־יוֹם : 13 אִם־לֹא יָשׁוּב
חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ : 14 וְלוֹ
הֵכִין כְּלֵי־מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל :

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπί-
ζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατα-
σκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ
πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, 12 Ὅτι σὺ
εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας
ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ς'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. 2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι
ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ
ὀστᾶ μου. 3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; 4 Ἐπίστρεψον Κύριε,
ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους
σου. 5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημο-
νεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;
6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν
μου βρέξω. 7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός
μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. 8 Ἀπό-
στητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχήν μου προσεδέξατο. 10 Αἰσχυνθείησαν καὶ
ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπι-
στραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. σῶσόν με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με, 2 Μή
ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος
λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. 3 Κύριε ὁ θεός μου,
εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,
4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά,
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·
5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ
καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν
μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.
Διάψαλμα. 6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώ-
θητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι,
Κύριε ὁ θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,
7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ
ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. 8 Κύριος κρινεῖ
λαούς· κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. 9 Συν-
τελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς
δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός.
10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 11 Ὁ θεὸς
κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, μὴ
ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν· 12 Ἐὰν
μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει,
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·
13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου,
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

11 Et lætentur omnes, qui sperant in te, in
æternum exultabunt: et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt
nomen tuum, 12 Quoniam tu benedices justo.
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coro-
nasti nos.

VI.

In finem in carminibus, Psalmus David, pro octava.

1 DOMINE, ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripias me. 2 Miserere
mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me
Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
3 Et anima mea turbata est valde: sed tu
Domine usquequo? 4 Convertere Domine,
et eripe animam meam: salvum me fac propter
misericordiam tuam. 5 Quoniam non est in
morte qui memor sit tui: in inferno autem
quis confitebitur tibi? 6 Laboravi in gemitu
meo, lavabo per singulas noctes lectum meum:
lacrymis meis stratum meum rigabo. 7 Tur-
batus est a furore oculus meus: inveteravi
inter omnes inimicos meos. 8 Discedite a me
omnes qui operamini iniquitatem, quoniam
exaudivit Dominus vocem fletus mei. 9 Exau-
divit Dominus deprecationem meam, Dominus
orationem meam suscepit. 10 Erubescant,
et conturbentur vehementer omnes inimici
mei: convertantur et erubescant valde
velociter.

VII.

Psalmus David, quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Jemini.

1 DOMINE Deus meus in te speravi: salvum
me fac ex omnibus persequentibus me, et
libera me. 2 Nequando rapiat ut leo animam
meam, dum non est qui redimat, neque qui
salvum faciat. 3 Domine Deus meus, si feci
istud, si est iniquitas in manibus meis: 4 Si
reddidi retribuentibus mihi mala, decidam
merito ab inimicis meis inanis. 5 Persequatur
inimicus animam meam, et comprehendat, et
conculcet in terra vitam meam, et gloriam
meam in pulverem deducat. 6 Exsurge
Domine in ira tua: et exaltare in finibus
inimicorum meorum. Et exsurge Domine
Deus meus in præcepto quod mandasti:
7 Et synagoga populorum circumdabit te.
Et propter hanc in altum regredere: 8 Do-
minus judicat populos. Judica me Domine
secundum justitiam meam, et secundum inno-
centiam meam super me. 9 Consumetur
nequitia peccatorum, et diriges justum,
scrutans corda et renes Deus. Justum 10 Ad-
jutorium meum a Domino, qui salvos facit
rectos corde. 11 Deus judex justus, fortis,
et patiens, numquid irascitur per singulos
dies? 12 Nisi conversi fueritis, gladium
suum vibrabit: arcum suum tetendit, et
paravit illum. 13 Et in eo paravit vasa
mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

15 הִנֵּה יְחַבֶּל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃
16 בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת
יִפְעָל׃ 17 יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ
חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ 18 אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה
שֵׁם־יְהוָה עֶלְיוֹן׃

ח

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃ 3 מִפִּי
עוֹלְלִים ׀ וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ
לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ 4 כִּי־אֶרְאֶה
שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים
אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ 5 מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ
וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ 6 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט
מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ 7 תַּמְשִׁילֵהוּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת־רַגְלָיו׃ 8 צֹנֶה
וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ 9 צִפּוֹר
שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
10 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

ט

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְצָה בָךְ
אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ 4 בְּשׁוּב־אוֹיְבַי אָחוֹר
יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ 5 כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי
וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ 6 גָּעַרְתָּ
גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ 7 הָאוֹיֵב ׀ תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים
נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ 8 וַיהוָה
לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ 9 וְהוּא
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
10 וִיהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת
בַּצָּרָה׃ 11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי
לֹא־עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ 12 זַמְּרוּ לַיהוָה
יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
13 כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח
צַעֲקַת עֲנָוִים׃ 14 חָנְנֵנִי יְהוָה ׀ רְאֵה
עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃
15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי
בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 16 טָבְעוּ גוֹיִם
בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ
ἔτεκεν ἀνομίαν· 15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν
αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο·
16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβή-
σεται. 17 Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου.

η.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγα-
λοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. 2 Ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ
ἐκδικητήν. 3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν
δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμε-
λίωσας· 4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ,
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; 5 Ἠλάτ-
τωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, 6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, 7 Πρόβατα καὶ βόας
πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, 8 Τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσ-
σης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. 9 Κύριε
ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.

θ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ
τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε, 3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι
τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἀσθενήσουσι καὶ
ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. 4 Ὅτι ἐποίησας
τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ
θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. 5 Ἐπετίμησας
ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτῶν
ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. 6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς
τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημό-
συνον αὐτῶν μετ' ἤχου. 7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον
αὐτοῦ, 8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 9 Καὶ
ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν
εὐκαιρίαις ἐν θλίψει. 10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ
σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέ-
λιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε. 11 Ψάλατε
τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ· 12 Ὅτι
ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο
τῆς δεήσεως τῶν πενήτων. 13 Ἐλέησόν με
Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις
σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών·
ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. 15 Ἐνεπά-
γησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν· ἐν παγίδι
ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

14 Ecce parturiit injustitiam: concepit dolo-
rem, et peperit iniquitatem. 15 Lacum aperuit,
et effodit eum: et incidit in foveam, quam
fecit. 16 Convertetur dolor ejus in caput
ejus: et in verticem ipsius iniquitas ejus de-
scendet. 17 Confitebor Domino secundum
justitiam ejus: et psallam nomini Domini
altissimi.

VIII.

In finem pro torcularibus, Psalmus David.

1 DOMINE Dominus noster, quam admi-
rabile est nomen tuum in universa terra!
Quoniam elevata est magnificentia tua super
cælos. 2 Ex ore infantium et lactentium
perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut
destruas inimicum et ultorem. 3 Quoniam
videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum:
lunam et stellas, quæ tu fundasti. 4 Quid est
homo, quod memor es ejus? aut filius hominis,
quoniam visitas eum? 5 Minuisti eum paulo-
minus ab angelis, gloria et honore coronasti
eum: 6 Et constituisti eum super opera
manuum tuarum. 7 Omnia subjecisti sub
pedibus ejus, oves et boves universas:
insuper et pecora campi; 8 Volucres cæli, et
pisces maris, qui perambulant semitas maris.
9 Domine Dominus noster, quam admirabile
est nomen tuum in universa terra!

IX.

In finem pro occultis filii, Psalmus David.

1 CONFITEBOR tibi Domine in toto corde
meo: narrabo omnia mirabilia tua. 2 Lætabor
et exultabo in te: psallam nomini tuo Altis-
sime, 3 In convertendo inimicum meum
retrorsum: infirmabuntur, et peribunt a facie
tua. 4 Quoniam fecisti judicium meum et
causam meam: sedisti super thronum, qui
judicas justitiam. 5 Increpasti gentes, et periit
impius: nomen eorum delesti in æternum, et
in sæculum sæculi. 6 Inimici defecerunt
frameæ in finem: et civitates eorum destrux-
isti. Periit memoria eorum cum sonitu: 7 Et
Dominus in æternum permanet. Paravit in
judicio thronum suum: 8 Et ipse judicabit
orbem terræ in æquitate, judicabit populos in
justitia. 9 Et factus est Dominus refugium
pauperi: adjutor in opportunitatibus, in tribu-
latione. 10 Et sperent in te qui noverunt
nomen tuum: quoniam non dereliquisti
quærentes te Domine. 11 Psallite Domino,
qui habitat in Sion: annuntiate inter gentes
studia ejus: 12 Quoniam requirens sanguinem
eorum recordatus est: non est oblitus clamo-
rem pauperum. 13 Miserere mei Domine:
vide humilitatem meam de inimicis meis.
14 Qui exaltas me de portis mortis, ut annun-
tiem omnes laudationes tuas in portis filiæ
Sion. 15 Exultabo in salutari tuo:
infixæ sunt gentes in interitu, quem
fecerunt. In laqueo isto, quem abscon-
derunt, comprehensus est pes eorum.

17 נוֹדַע ׀ יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל
כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ 18 יָשׁוּבוּ
רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת
עֲנִוִּים תֹּאבַד לָעַד׃ 20 קוּמָה יְהוָה אַל־
יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃ 21 שִׁיתָה
יְהוָה ׀ מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה
סֶּלָה׃

י

1 לָמָה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ 2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק
עָנִי יִתָּפְשׂוּ ׀ בִּמְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ 3 כִּי־הִלֵּל
רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרֵךְ נִאֵץ ׀
יְהוָה׃ 4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין
אֱלֹהִים כָּל־מְזִמּוֹתָיו׃ 5 יָחִילוּ דְרָכָו ׀
בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־
צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ 6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־
אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע׃ 7 אָלָה ׀
פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל
וָאָוֶן׃ 8 יֵשֵׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים
יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ׃ 9 יֶאֱרֹב
בַּמִּסְתָּר ׀ כְּאַרְיֵה בְסֻכֹּה יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף
עָנִי יַחְטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ׃ 10 וְדָכָה
יָשֹׁחַ וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָּאִים׃ 11 אָמַר
בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה
לָנֶצַח׃ 12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־
תִּשְׁכַּח עֲנָיִים׃ 13 עַל־מֶה ׀ נִאֵץ רָשָׁע ׀
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ 14 רָאִתָה ׀
כִּי־אַתָּה ׀ עָמָל וָכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ
עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶכָה יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ
עוֹזֵר׃ 15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע תִּדְרוֹשׁ־
רִשְׁעוֹ בַל־תִּמְצָא׃ 16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם
וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ 17 תַּאֲוַת עֲנָוִים
שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וָדָךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ
אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ׃

יא

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה ׀ חָסִיתִי אֵיךְ
תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדוּ הַרְכֶם צִפּוֹר׃ 2 כִּי
הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם
עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־אֹפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
Ὠιδὴ διαψάλματος. 17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθα-
νόμενα τοῦ θεοῦ. 18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθή-
σεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ
ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα. 19 Ἀνάστηθι Κύριε,
μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη
ἐνώπιόν σου. 20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην
ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.
Διάψαλμα.

ι'.

1 ἽΝΑ τί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει; 2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύ-
εσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμ-
βάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται. 3 Ὅτι
ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. 4 Παρώ-
ξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ. 5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν
παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
κατακυριεύσει. 6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐ
μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.
7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ
δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
8 Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις
τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν. 9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀπο-
κρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει
τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ
ἑλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ 10 Τα-
πεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν
κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. 11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ Ἐπιλέλησται ὁ θεός, ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου,
μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων. 13 Ἕνεκεν τίνος παρώ-
ξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ Οὐ ζητήσει. 14 Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ
θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός,
ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. 15 Σύντριψον τὸν
βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθή-
σεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.
16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ. 17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε
Κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσ-
έσχε τὸ οὖς σου, 18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,
ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ
τῆς γῆς.

ια.

Εις τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ
ψυχῇ μου Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
στρουθίον; 2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν
τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατο-
ξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

16 Cognoscetur Dominus judicia faciens: in
operibus manuum suarum comprehensus est
peccator. 17 Convertantur peccatores in
infernum, omnes gentes quæ obliviscuntur
Deum. 18 Quoniam non in finem oblivio erit
pauperis: patientia pauperum non peribit in
finem. 19 Exsurge Domine, non confortetur
homo: judicentur gentes in conspectu tuo.
20 Constitue Domine legislatorem super eos
ut sciant gentes quoniam homines sunt.

X.

1 UT quid Domine recessisti longe, despicis
in opportunitatibus, in tribulatione? 2 Dum
superbit impius, incenditur pauper: compre-
henduntur in consiliis quibus cogitant. 3 Quo-
niam laudatur peccator in desideriis animæ
suæ: et iniquus benedicitur. 4 Exacerbavit
Dominum peccator, secundum multitudinem
iræ suæ non quæret. 5 Non est Deus in
conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in
omni tempore. Auferuntur judicia tua a
facie ejus: omnium inimicorum suorum
dominabitur. 6 Dixit enim in corde suo:
Non movebor a generatione in generationem,
sine malo. 7 Cujus maledictione os plenum
est, et amaritudine, et dolo: sub lingua ejus
labor et dolor. 8 Sedet in insidiis cum divi-
tibus in occultis, ut interficiat innocentem.
9 Oculi ejus in pauperem respiciunt: insidia-
tur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere paupe-
rem dum attrahit eum. 10 In laqueo suo
humiliabit eum, inclinabit se, et cadet cum
dominatus fuerit pauperum. 11 Dixit enim
in corde suo: Oblitus est Deus, avertit faciem
suam ne videat in finem. 12 Exsurge Domine
Deus, exaltetur manus tua: ne obliviscaris
pauperum. 13 Propter quid irritavit impius
Deum? dixit enim in corde suo: Non requi-
ret. 14 Vides, quoniam tu laborem et dolo-
rem consideras: ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris
adjutor. 15 Contere brachium peccatoris et
maligni: quæretur peccatum illius, et non
invenietur. 16 Dominus regnabit in æter-
num, et in sæculum sæculi: peribitis gentes
de terra illius. 17 Desiderium pauperum
exaudivit Dominus: præparationem cordis
eorum audivit auris tua. 18 Judicare pupillo
et humili, ut non apponat ultra magnificare
se homo super terram.

XI.

In finem, Psalmus David.

1 IN Domino confido: quomodo dicitis
animæ meæ: Transmigra in montem sicut
passer? 2 Quoniam ecce peccatores intende-
runt arcum, paraverunt sagittas suas in
pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

3 כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן צַדִּיק מַה־פָּעָל׃
4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם
כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי
אָדָם׃ 5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב
חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ 6 יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים
פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת
כּוֹסָם׃ 7 כִּי־צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר
יֶחֱזוּ פָנֵימוֹ׃

יב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ
אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ 3 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב
יְדַבֵּרוּ׃ 4 יַכְרֵת יְהוָה כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ 5 אֲשֶׁר אָמְרוּ ׀
לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן
לָנוּ׃ 6 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה
אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
7 אִמֲרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף
בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ 8 אַתָּה־
יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ ׀ מִן־הַדּוֹר זוּ
לְעוֹלָם׃ 9 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם
זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

יג

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 עַד־אָנָה יְהוָה
תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־אָנָה תַּסְתִּיר אֶת־פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי׃ 3 עַד־אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי
יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד־אָנָה ׀ יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃
4 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי
פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת׃ 5 פֶּן־יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו
צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ 6 וַאֲנִי ׀ בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה
לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

יד

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין
אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה־
טוֹב׃ 2 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃
3 הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין
גַּם־אֶחָד׃ 4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
5 שָׁם ׀ פָּחֲדוּ פָחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃

3 Ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί
ἐποίησε; 4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος
ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. 5 Κύριος
ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν
ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. 6 Ἐπιβρέξει ἐπὶ
ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα
καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. 7 Ὅτι
δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα
εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ιβ′.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι
ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων. 2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησαν. 3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα
τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα,
4 Τοὺς εἰπόντας Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυ-
νοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστί, τίς ἡμῶν
κύριός ἐστιν; 5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν
πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν
ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,
παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ. 6 Τὰ λόγια Κυρίου
λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ
γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. 7 Σὺ Κύριε
φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς
περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιγ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἝΩΣ πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως
πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας
ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ
ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; 3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν
μου, Κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς
μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, 4 Μή ποτε
εἴποι ὁ ἐχθρός μου Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλί-
βοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ. 5 Ἐγὼ
δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία
μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐερ-
γετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου.

ιδ′.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστι θεός.
Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν,
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν
τὸν θεόν. 3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ
ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
(Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη
αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει·
ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ
ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης
οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν.) 4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες
τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον
οὐκ ἐπεκαλέσαντο· 5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ
οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus
autem quid fecit? 4 Dominus in templo
sancto suo, Dominus in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ
ejus interrogant filios hominum. 5 Dominus
interrogat justum et impium: qui autem
diligit iniquitatem, odit animam suam.
6 Pluet super peccatores laqueos: ignis, et
sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis
eorum. 7 Quoniam justus Dominus et justitias
dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

XII.

In finem pro octava, Psalmus David.

1 SALVUM me fac Domine, quoniam defecit
sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates a
filiis hominum. 2 Vana locuti sunt unus-
quisque ad proximum suum: labia dolosa, in
corde et corde locuti sunt. 3 Disperdat
Dominus universa labia dolosa, et linguam
magniloquam. 4 Qui dixerunt: Linguam
nostram magnificabimus, labia nostra a nobis
sunt, quis noster Dominus est? 5 Propter
miseriam inopum, et gemitum pauperum nunc
exsurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari:
fiducialiter agam in eo. 6 Eloquia Domini,
eloquia casta: argentum igne examinatum,
probatum terræ, purgatum septuplum. 7 Tu
Domine servabis nos: et custodies nos a
generatione hac in æternum. 8 In circuitu
impii ambulant: secundum altitudinem tuam
multiplicasti filios hominum.

XIII.

In finem, Psalmus David.

1 USQUEQUO Domine oblivisceris me in
finem? Usquequo avertis faciem tuam a me?
2 Quamdiu ponam consilia in anima mea,
dolorem in corde meo per diem? Usquequo
exaltabitur inimicus meus super me? 3 Re-
spice, et exaudi me Domine Deus meus.
Illumina oculos meos ne unquam obdormiam
in morte: 4 Nequando dicat inimicus meus:
Prævalui adversus eum. Qui tribulant me,
exultabunt si motus fuero: 5 Ego autem in
misericordia tua speravi. Exultabit cor
meum in salutari tuo: cantabo Domino qui
bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini
altissimi.

XIV.

In finem, Psalmus David.

1 DIXIT insipiens in corde suo: Non est
Deus. Corrupti sunt, et abominales facti
sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum,
non est usque ad unum. 2 Dominus de cælo
prospexit super filios hominum, ut videat si
est intelligens, aut requirens Deum. 3 Omnes
declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum, non est usque ad unum.
(Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis
suis dolose agebant, venenum aspidum sub
labiis eorum. Quorum os maledictione et
amaritudine plenum est: veloces pedes eorum
ad effundendum sanguinem. Contritio et infe-
licitas in viis eorum, et viam pacis non cogno-
verunt: non est timor Dei ante oculos eorum.)
4 Nonne cognoscent omnes qui operantur
iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut
escam panis? 5 Dominum non invocaverunt,
illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 עֲצַת־עָנִי תָבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃
7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב
יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל׃

טו

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ
מִי־יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃ 2 הוֹלֵךְ תָּמִים
וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ 3 לֹא־
רָגַל ׀ עַל־לְשֹׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה
וְחֶרְפָּה לֹא־נָשָׂא עַל־קְרֹבוֹ׃ 4 נִבְזֶה ׀ בְּעֵינָיו
נִמְאָס וְאֶת־יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע
וְלֹא יָמִר׃ 5 כַּסְפּוֹ ׀ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד
עַל־נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט
לְעוֹלָם׃

טז

1 מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי
בָךְ׃ 2 אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי
בַּל־עָלֶיךָ׃ 3 לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה
וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי־בָם׃ 4 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם
אַחֵר מָהָרוּ בַּל־אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־
אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שְׂפָתָי׃ 5 יְהוָה מְנָת־
חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃ 6 חֲבָלִים
נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִמִים אַף־נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי׃
7 אֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף־לֵילוֹת
יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃ 8 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי
תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט׃ 9 לָכֵן ׀
שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן
לָבֶטַח׃ 10 כִּי ׀ לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל
לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ 11 תּוֹדִיעֵנִי
אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח׃

יז

1 תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה ׀ צֶדֶק
הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי
מִרְמָה׃ 2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ
תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ 3 בָּחַנְתָּ לִבִּי ׀ פָּקַדְתָּ
לַּיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל־תִּמְצָא זַמֹּתִי בַּל־
יַעֲבָר־פִּי׃ 4 לִפְעֻלּוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ
אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיץ׃ 5 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי
בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל־נָמוֹטּוּ פְעָמָי׃ 6 אֲנִי־קְרָאתִיךָ
כִי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃

6 Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὅτι Κύριος ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐστί. 7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλω-
σίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ἰακὼβ καὶ
εὐφρανθήτω Ἰσραήλ.

ιε'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2 Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιο-
σύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· 3 Ὃς
οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ
πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ· 4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον
αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον
δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀθετῶν· 5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ
τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν
ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ις'.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

1 ΦΥΛΑΞΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν
ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. 3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς
ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα
αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. 4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι
αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω
τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ
τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. 5 Κύριος
μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου·
σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ
ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν. 7 Εὐλογήσω
τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως
νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου. 8 Προω-
ρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι
ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. 9 Διὰ τοῦτο
ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά
μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ'
ἐλπίδι. 10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου
εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν. 11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώ-
σεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου,
τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ιζ'.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

1 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν
μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. 2 Ἐκ προσώπου σου
τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας. 3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν
ἐμοὶ ἀδικία. 4 Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα
μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. 5 Κατάρ-
τισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου,
ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου. 6 Ἐγὼ
ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ θεός· κλῖνον τὸ
οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

6 Quoniam Dominus in generatione justa est,
consilium inopis confudistis: quoniam Do-
minus spes ejus est. 7 Quis dabit ex Sion
salutare Israel? cum averterit Dominus
captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et
lætabitur Israel.

XV.

Psalmus David.

1 DOMINE quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?
2 Qui ingreditur sine macula, et operatur
justitiam: 3 Qui loquitur veritatem in corde
suo, qui non egit dolum in lingua sua. Nec
fecit proximo suo malum, et opprobrium non
accepit adversus proximos suos. 4 Ad nihilum
deductus est in conspectu ejus malignus:
timentes autem Dominum glorificat. Qui
jurat proximo suo, et non decipit: 5 Qui
pecuniam suam non dedit ad usuram, et
munera super innocentem non accepit. Qui
facit hæc, non movebitur in æternum.

XVI.

Tituli inscriptio ipsi David.

1 CONSERVA me Domine, quoniam speravi
in te. 2 Dixi Domino: Deus meus es tu,
quoniam bonorum meorum non eges. 3 Sanctis,
qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes
voluntates meas in eis. 4 Multiplicatæ sunt
infirmitates eorum: postea acceleraverunt.
Non congregabo conventicula eorum de
sanguinibus: nec memor ero nominum eorum
per labia mea. 5 Dominus pars hereditatis
meæ, et calicis mei: tu es, qui restitues heredi-
tatem meam mihi. 6 Funes ceciderunt mihi
in præclaris: etenim hereditas mea præclara
est mihi. 7 Benedicam Dominum, qui tribuit
mihi intellectum: insuper et usque ad noctem
increpuerunt me renes mei. 8 Providebam
Dominum in conspectu meo semper: quoniam
a dextris est mihi, ne commovear. 9 Propter
hoc lætatum est cor meum, et exultavit
lingua mea: insuper et caro mea requiescet
in spe. 10 Quoniam non derelinques animam
meam in inferno: nec dabis sanctum tuum
videre corruptionem. 11 Notas mihi fecisti
vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu
tuo: delectationes in dextera tua usque in
finem.

XVII.

Oratio David.

1 EXAUDI Domine justitiam meam: intende
deprecationem meam. Auribus percipe ora-
tionem meam, non in labiis dolosis. 2 De
vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui
videant æquitates. 3 Probasti cor meum, et
visitasti nocte: igne me examinasti, et non
est inventa in me iniquitas. 4 Ut non loquatur
os meum opera hominum: propter verba
labiorum tuorum ego custodivi vias duras.
5 Perfice gressus meos in semitis tuis: ut
non moveantur vestigia mea. 6 Ego
clamavi, quoniam exaudisti me Deus: in-
clina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים
בִּימִינֶךָ׃ 8 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל
כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ 9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זוּ
שַׁדּוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃ 10 חֶלְבָּמוֹ
סָּגְרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגֵאוּת׃ 11 אַשֻּׁרֵנוּ
עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת
בָּאָרֶץ׃ 12 דִּמְיֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לִטְרֹף
וְכִכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃ 13 קוּמָה יְהוָה
קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע
חַרְבֶּךָ׃ 14 מִמְתִים יָדְךָ ׀ יְהוָה מִמְתִים
מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפִינְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם
יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם׃
15 אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ
תְּמוּנָתֶךָ׃

יח

1 לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר
דִּבֶּר ׀ לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הִצִּיל־יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו
וּמִיַּד שָׁאוּל׃ 2 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה
חִזְקִי׃ 3 יְהוָה ׀ סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי
אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי
מִשְׂגַּבִּי׃ 4 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי
אִוָּשֵׁעַ׃ 5 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל
יְבַעֲתוּנִי׃ 6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי קִדְּמוּנִי
מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃ 7 בַּצַּר־לִי ׀ אֶקְרָא יְהוָה
וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי
וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו ׀ תָּבוֹא בְאָזְנָיו׃ 8 וַתִּגְעַשׁ
וַתִּרְעַשׁ ׀ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ
וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ 9 עָלָה עָשָׁן ׀
בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ־מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ
מִמֶּנּוּ׃ 10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת
רַגְלָיו׃ 11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּדֶא
עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ 12 יָשֶׁת חֹשֶׁךְ ׀ סִתְרוֹ
סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃
13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי־
אֵשׁ׃ 14 וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם ׀ יְהוָה וְעֶלְיוֹן
יִתֵּן קֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ׃ 15 וַיִּשְׁלַח
חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃
16 וַיֵּרָאוּ ׀ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל
מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃ 17 יִשְׁלַח
מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃

*7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπί-
ζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου σκεπάσεις με 9 Ἀπὸ προσώπου
ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου
τὴν ψυχήν μου περιέσχον, 10 Τὸ στέαρ αὐτῶν
συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφα-
νίαν· 11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ·
12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν,
καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. 13 Ἀνά-
στηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον
αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομ-
φαίαν σου 14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου·
Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν
τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη
ἡ γαστὴρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν
τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. 15 Ἐγὼ δὲ
ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτα-
σθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.*

ιη.

*Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε
τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν
ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπεν*

*1 Ἀγαπήσω σε, Κύριε ἰσχύς μου. 2 Κύριος
στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου·
ὁ θεος μου βοηθός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ
ἀντιλήπτωρ μου. 3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον,
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. 4 Περιέσχον
με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάρα-
ξάν με· 5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με,
προέφθασάν με παγίδες θανάτου. 6 Καὶ ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς
τὸν θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου
αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον
αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. 7 Καὶ
ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ
θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν,
ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. 8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν
ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατε-
φλόγισεν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ
ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ
ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. 11 Καὶ
ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ
σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι
διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. 13 Καὶ
ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· 14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη
καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε
καὶ συνετάραξεν αὐτούς. 15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ
τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκου-
μένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως
πνεύματος ὀργῆς σου. 16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.*

7 Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis
sperantes in te. 8 A resistentibus dexteræ
tuæ custodi me, ut pupillam oculi. Sub
umbra alarum tuarum protege me; 9 A facie
impiorum qui me afflixerunt. Inimici mei
animam meam circumdederunt, 10 Adipem
suum concluserunt, os eorum locutum est
superbiam. 11 Projicientes me nunc circum-
dederunt me: oculos suos statuerunt declinare
in terram. 12 Susceperunt me sicut leo
paratus ad prædam: et sicut catulus leonis
habitans in abditis. 13 Exsurge Domine,
præveni eum, et supplanta eum: eripe
animam meam ab impio, frameam tuam 14 Ab
inimicis manus tuæ. Domine a paucis de
terra divide eos in vita eorum: de absconditis
tuis adimpletus est venter eorum. Saturati
sunt filiis: et dimiserunt reliquias suas
parvulis suis. 15 Ego autem in justitia
apparebo conspectui tuo: satiabor cum
apparuerit gloria tua.

XVIII.

In finem puero Domini David, qui locutus est
Domino verba cantici hujus, in die, qua
eripuit eum Dominus de manu omnium
inimicorum ejus, et de manu Saul, et dixit:

1 Diligam te Domine fortitudo mea.
2 Dominus firmamentum meum, et refugium
meum, et liberator meus. Deus meus adjutor
meus, et sperabo in eum. Protector meus, et
cornu salutis meæ, et susceptor meus.
3 Laudans invocabo Dominum: et ab inimicis
meis salvus ero. 4 Circumdederunt me
dolores mortis: et torrentes iniquitatis contur-
baverunt me. 5 Dolores inferni circum-
dederunt me: præoccupaverunt me laquei
mortis. 6 In tribulatione mea invocavi
Dominum, et ad Deum meum clamavi: et
exaudivit de templo sancto suo vocem meam:
et clamor meus in conspectu ejus, introivit in
aures ejus. 7 Commota est, et contremuit
terra: fundamenta montium conturbata sunt
et commota sunt, quoniam iratus est eis.
8 Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie
ejus exarsit: carbones succensi sunt ab eo.
9 Inclinavit cælos, et descendit: et caligo
sub pedibus ejus. 10 Et ascendit super
cherubim, et volavit: volavit super pennas
ventorum. 11 Et posuit tenebras latibulum
suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus:
tenebrosa aqua in nubibus aeris. 12 Præ
fulgore in conspectu ejus nubes transierunt,
grando, et carbones ignis. 13 Et intonuit
de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem
suam: grando et carbones ignis. 14 Et
misit sagittas suas, et dissipavit eos: fulgura
multiplicavit: et conturbavit eos. 15 Et
apparuerunt fontes aquarum, et revelata
sunt fundamenta orbis terrarum: Ab
increpatione tua Domine, ab inspiratione
spiritus iræ tuæ. 16 Misit de summo, et
accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

18 יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי־אָמְצוּ
מִמֶּנִּי׃ 19 יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם־אֵידִי וַיְהִי־יְהוָה
לְמִשְׁעָן לִי׃ 20 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי
כִּי חָפֵץ בִּי׃ 21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ 22 כִּי־שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי
יְהוָה וְלֹא־רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ 23 כִּי כָל־
מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסִיר מֶנִּי׃
24 וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי׃
25 וַיָּשֶׁב־יְהוָה לִי כְצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד
עֵינָיו׃ 26 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבַר תָּמִים
תִּתַּמָּם׃ 27 עִם־נָבָר תִּתְבָּרָר וְעִם־עִקֵּשׁ
תִּתְפַּתָּל׃ 28 כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ
וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃ 29 כִּי־אַתָּה תָּאִיר
נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ 30 כִּי בְךָ
אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ 31 הָאֵל
תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא
לְכֹל ׀ הַחוֹסִים בּוֹ׃ 32 כִּי מִי אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
33 הָאֵל הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי׃
34 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי
יַעֲמִידֵנִי׃ 35 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה
קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ 36 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן
יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוַתְךָ תַרְבֵּנִי׃
37 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא־אָשׁוּב עַד־
כַּלּוֹתָם׃ 39 אֶמְחָצֵם וְלֹא־יֻכְלוּ קוּם יִפְּלוּ
תַּחַת רַגְלָי׃ 40 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה
תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃ 41 וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי
עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ 42 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין
מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ 43 וְאֶשְׁחָקֵם
כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
44 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ
גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃ 45 לְשֵׁמַע
אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־לִי׃
46 בְּנֵי־נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם׃
47 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי
יִשְׁעִי׃ 48 הָאֵל הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וַיַּדְבֵּר
עַמִּים תַּחְתָּי׃ 49 מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף
מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃
50 עַל־כֵּן ׀ אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ
אֲזַמֵּרָה׃ 51 מַגְדִּל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה
חֶסֶד ׀ לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ
ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου, 19 Καὶ ἐξήγαγέ
με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.
20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιο-
σύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου ἀνταποδώσει μοι. 21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς
Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου·
22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ'
ἐμοῦ. 23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ
φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. 24 Καὶ ἀν-
ταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 25 Μετὰ ὁσίου
ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος
ἔσῃ, 26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ
μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. 27 Ὅτι σὺ λαὸν
ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων
ταπεινώσεις· 28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου
Κύριε, ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου· 29 Ὅτι
ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ
μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. 30 Ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα,
ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ'
αὐτόν. 31 Ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου, καὶ
τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 32 Ὁ θεὸς ὁ
περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν
ὁδόν μου· 33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου
ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με· 34 Διδά-
σκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον
χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου· 35 Καὶ ἔδωκάς
μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ δεξιά σου
ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ
με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.
36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου,
καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου. 37 Καταδιώξω
τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ
οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν· 38 Ἐκ-
θλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦν-
ται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. 39 Καὶ περιέζωσάς με
δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς
ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. 40 Καὶ
τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς
μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. 41 Ἐκέκραξαν, καὶ
οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν
αὐτῶν. 42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ
αὐτούς. 43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, κατα-
στήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων
ἐδούλευσέ μοι, 44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ
μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, 45 Υἱοὶ
ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν
τρίβων αὐτῶν. 46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ
θεός μου, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
47 Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας
λαοὺς ὑπ' ἐμέ, 48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με. 49 Διὰ
τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ
τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· 50 Μεγαλύνων τὰς
σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος
τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

17 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab
his qui oderunt me: quoniam confortati sunt
super me. 18 Prævenerunt me in die afflictionis
meæ: et factus est Dominus protector meus.
19 Et eduxit me in latitudinem: salvum me
fecit, quoniam voluit me. 20 Et retribuet mihi
Dominus secundum justitiam meam, et secun-
dum puritatem manuum mearum retribuet
mihi: 21 Quia custodivi vias Domini, nec
impie gessi a Deo meo. 22 Quoniam omnia
judicia ejus in conspectu meo: et justitias
ejus non repuli a me. 23 Et ero immaculatus
cum eo: et observabo me ab iniquitate mea.
24 Et retribuet mihi Dominus secundum
justitiam meam: et secundum puritatem
manuum mearum in conspectu oculorum ejus.
25 Cum sancto sanctus eris, et cum viro
innocente innocens eris: 26 Et cum electo
electus eris: et cum perverso perverteris.
27 Quoniam tu populum humilem salvum
facies: et oculos superborum humiliabis.
28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Do-
mine: Deus meus illumina tenebras meas.
29 Quoniam in te eripiar a tentatione, et in
Deo meo transgrediar murum. 30 Deus meus
impolluta via ejus: eloquia Domini igne
examinata: protector est omnium sperantium
in se. 31 Quoniam quis Deus præter Do-
minum? aut quis Deus præter Deum nostrum?
32 Deus qui præcinxit me virtute: et posuit
immaculatam viam meam. 33 Qui perfecit
pedes meos tanquam cervorum, et super
excelsa statuens me. 34 Qui docet manus
meas ad prœlium: et posuisti, ut arcum
æreum, brachia mea. 35 Et dedisti mihi pro-
tectionem salutis tuæ: et dextera tua suscepit
me: et disciplina tua correxit me in finem:
et disciplina tua ipsa me docebit. 36 Dilatasti
gressus meos subtus me: et non sunt infirmata
vestigia mea. 37 Persequar inimicos meos,
et comprehendam illos: et non convertar
donec deficiant. 38 Confringam illos, nec
poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
39 Et præcinxisti me virtute ad bellum, et
supplantasti insurgentes in me subtus me.
40 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et
odientes me disperdidisti. 41 Clamaverunt,
nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec
exaudivit eos. 42 Et comminuam eos, ut
pulverem ante faciem venti: ut lutum platea-
rum delebo eos. 43 Eripies me de contra-
dictionibus populi: constitues me in caput
gentium. 44 Populus, quem non cognovi,
servivit mihi: in auditu auris obedivit mihi.
45 Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni
inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis
suis. 46 Vivit Dominus, et benedictus Deus
meus, et exaltetur Deus salutis meæ. 47 Deus
qui das vindictas mihi, et subdis populos sub
me, liberator meus de inimicis meis iracundis.
48 Et ab insurgentibus in me exaltabis me:
a viro iniquo eripies me. 49 Propterea con-
fitebor tibi in nationibus Domine: et nomini
tuo psalmum dicam. 50 Magnificans salutes
regis ejus, et faciens misericordiam christo
suo David, et semini ejus usque in sæculum.

יט

¹ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ² הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ׃ ³ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ ⁴ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ ⁵ בְּכָל־הָאָרֶץ ׀ יָצָא
קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל
בָּהֶם׃ ⁶ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃ ⁷ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם ׀
מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
מֵחַמָּתוֹ׃ ⁸ תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃
⁹ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת
יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ ¹⁰ יִרְאַת יְהוָה ׀
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת
צָדְקוּ יַחְדָּו׃ ¹¹ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז
רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃ ¹² גַּם־
עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃
¹³ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ ¹⁴ גַּם
מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז
אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ ¹⁵ יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀
אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
וְגֹאֲלִי׃

כ

¹ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ² יַעַנְךָ יְהוָה
בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
³ יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃
⁴ יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃
⁵ יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃
⁶ נְרַנְּנָה ׀ בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל
יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ ⁷ עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי הוֹשִׁיעַ ׀ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי
קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃ ⁸ אֵלֶּה בָרֶכֶב
וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נַזְכִּיר׃ ⁹ הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ
וַנִּתְעוֹדָד׃ ¹⁰ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

כא

¹ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ² יְהוָה בְּעָזְּךָ
יִשְׂמַח־מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה־יָּגֶל מְאֹד׃

ιθ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ
χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 2 Ἡμέρα
τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει
γνῶσιν. 3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· 4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 5 Ἐν τῷ ἡλίῳ
ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος
ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς
γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ. 6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ
ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυ-
βήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ. 7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου
ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου
πιστὴ σοφίζουσα νήπια. 8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου
εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου
τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. 9 Ὁ φόβος
Κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ
κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,
10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον
πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ
φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. 12 Παρα-
πτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθά-
ρισόν με, 13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου
σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος
ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διὰ παντός, Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

κ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.
2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν
ἀντιλάβοιτό σου· 3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου,
καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Διάψαλμα.
4 Δῴη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι. 5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυν-
θησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου. 6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ
ἐν ὀνόματι Κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ
ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. 9 Κύριε, σῶσον τὸν
βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σε.

κα'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασι-
λεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

XIX.

In finem, Psalmus David.

1 CÆLI enarrant gloriam Dei, et opera
manuum ejus annuntiat firmamentum. 2 Dies
diei eructat verbum, et nox nocti indicat
scientiam. 3 Non sunt loquelæ, neque ser-
mones, quorum non audiantur voces eorum.
4 In omnem terram exivit sonus eorum: et in
fines orbis terræ verba eorum. 5 In sole
posuit tabernaculum suum: et ipse tanquam
sponsus procedens de thalamo suo: exultavit
ut gigas ad currendam viam. 6 A summo
cælo egressio ejus: et occursus ejus usque
ad summum ejus: nec est qui se abscondat a
calore ejus. 7 Lex Domini immaculata
convertens animas: testimonium Domini
fidele, sapientiam præstans parvulis. 8 Jus-
titiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præ-
ceptum Domini lucidum, illuminans oculos.
9 Timor Domini sanctus, permanens in sæcu-
lum sæculi: judicia Domini vera, justificata
in semetipsa. 10 Desiderabilia super aurum
et lapidem pretiosum multum: et dulciora
super mel et favum. 11 Etenim servus tuus
custodit ea, in custodiendis illis retributio
multa. 12 Delicta quis intelligit? ab occultis
meis munda me: 13 Et ab alienis parce servo
tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc imma-
culatus ero: et emundabor a delicto maximo.
14 Et erunt ut complaceant eloquia oris mei:
et meditatio cordis mei in conspectu tuo
semper. Domine adjutor meus, et redemptor
meus.

XX.

In finem, Psalmus David.

1 EXAUDIAT te Dominus in die tribulationis:
protegat te nomen Dei Jacob. 2 Mittat tibi
auxilium de sancto: et de Sion tueatur te.
3 Memor sit omnis sacrificii tui: et holo-
caustum tuum pingue fiat. 4 Tribuat tibi
secundum cor tuum: et omne consilium tuum
confirmet. 5 Lætabimur in salutari tuo: et
in nomine Dei nostri magnificabimur. 6 Im-
pleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc
cognovi quoniam salvum fecit Dominus
CHRISTUM suum. Exaudiet illum de cælo
sancto suo: in potentatibus salus dexteræ ejus.
7 Hi in curribus, et hi in equis: nos autem
in nomine Domini Dei nostri invocabimus.
8 Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: nos autem
surreximus et erecti sumus. 9 Domine
salvum fac regem: et exaudi nos in die, qua
invocaverimus te.

XXI.

In finem, Psalmus David.

1 DOMINE in virtute tua lætabitur rex: et
super salutare tuum exultabit vehementer.

3 תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו
בַּל־מָנַעְתָּ סֶּלָה׃ 4 כִּֽי־תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב
תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז׃ 5 חַיִּים ׀ שָׁאַל
מִמְּךָ נָתַתָּה לּוֹ אֹרֶךְ יָמִים עוֹלָם וָעֶד׃
6 גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה
עָלָיו׃ 7 כִּֽי־תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ
בְשִׂמְחָה אֶת־פָּנֶיךָ׃ 8 כִּֽי־הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ
בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־יִמּוֹט׃ 9 תִּמְצָא
יָדְךָ לְכָל־אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ׃
10 תְּשִׁיתֵמוֹ ׀ כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה
בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ׃ 11 פִּרְיָמוֹ
מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם׃ 12 כִּֽי־
נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל־יוּכָלוּ׃
13 כִּי תְּשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל־
פְּנֵיהֶם׃ 14 רוּמָה יְהוָה בְעֻזֶּךָ נָשִׁירָה
וּֽנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ׃

כב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר
לְדָוִד׃ 2 אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק
מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי׃ 3 אֱלֹהַי אֶקְרָא
יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא־דוּמִיָּה לִי׃
4 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃
5 בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃
6 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ׃
7 וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי
עָם׃ 8 כָּל־רֹאַי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה
יָנִיעוּ רֹאשׁ׃ 9 גֹּל אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ
כִּי חָפֵץ בּוֹ׃ 10 כִּֽי־אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי
עַל־שְׁדֵי אִמִּי׃ 11 עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם
מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃ 12 אַל־תִּרְחַק
מִמֶּנִּי כִּֽי־צָרָה קְרוֹבָה כִּֽי־אֵין עוֹזֵר׃
13 סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃
14 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃
15 כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי
הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃
16 יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ ׀ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק
מַלְקוֹחָי וְלַעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃ 17 כִּי
סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי
כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃ 18 אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי
הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־בִי׃ 19 יְחַלְּקוּ בְגָדַי
לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃ 20 וְאַתָּה
יְהוָה אַל־תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ,
καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας
αὐτόν. Διάψαλμα. 3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν
εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. 4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ
ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν· 6 Ὅτι
δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς
αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. 7 Ὅτι
ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ
ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. 8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας
τοὺς μισοῦντάς σε. 9 Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον
πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν
ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται
αὐτοὺς πῦρ. 10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς
ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὴν
ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι. 12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς
νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν. 13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει
σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

κβ'.

Εἰς το τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ
λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. 2 Ὁ θεός μου,
κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ
νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. 3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ
κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. 4 Ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω
αὐτούς· 5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ
σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. 6 Ἐγὼ δέ
εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων
καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. 7 Πάντες οἱ θεωροῦντές
με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν,
ἐκίνησαν κεφαλήν 8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω
αὐτόν, σωσάτω αὐτὸν ὅτι θέλει αὐτόν. 9 Ὅτι σὺ
εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ
μαστῶν τῆς μητρός μου· 10 Ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην
ἐκ μήτρας, ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ·
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγύς, 11 Ὅτι
οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. 12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι
πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με· 13 Ἤνοιξαν
ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ
ὠρυόμενος. 14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορ-
πίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου
ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
15 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ
γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς
χοῦν θανάτου κατήγαγές με. 16 Ὅτι ἐκύκλωσάν
με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέ-
σχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας, 17 Ἐξη-
ρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν
καὶ ἐπεῖδόν με. 18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον. 19 Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν
βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

2 Desiderium cordis ejus tribuisti ei: et
voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.
3 Quoniam prævenisti eum in benedictionibus
dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de
lapide pretioso. 4 Vitam petiit a te: et
tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum,
et in sæculum sæculi. 5 Magna est gloria
ejus in salutari tuo: gloriam et magnum deco-
rem impones super eum. 6 Quoniam dabis
eum in benedictionem in sæculum sæculi:
lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
7 Quoniam rex sperat in Domino: et in
misericordia Altissimi non commovebitur.
8 Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis:
dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.
9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore
vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit
eos, et devorabit eos ignis. 10 Fructum
eorum de terra perdes: et semen eorum a filiis
hominum. 11 Quoniam declinaverunt in te
mala; cogitaverunt consilia, quæ non potue-
runt stabilire. 12 Quoniam pones eos dorsum:
in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.
13 Exaltare Domine in virtute tua: canta-
bimus et psallemus virtutes tuas.

XXII.

In finem pro susceptione matutina, Psalmus David.

1 Deus Deus meus respice in me: quare
me dereliquisti? longe a salute mea verba
delictorum meorum. 2 Deus meus clamabo
per diem, et non exaudies: et nocte, et non ad
insipientiam mihi. 3 Tu autem in sancto
habitas, laus Israel. 4 In te speraverunt
patres nostri: speraverunt, et liberasti eos.
5 Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te
speraverunt, et non sunt confusi. 6 Ego
autem sum vermis, et non homo: opprobrium
hominum, et abjectio plebis. 7 Omnes videntes
me, deriserunt me: locuti sunt labiis, et
moverunt caput. 8 Speravit in Domino,
eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam
vult eum. 9 Quoniam tu es, qui extraxisti
me de ventre: spes mea ab uberibus matris
meæ. 10 In te projectus sum ex utero: de
ventre matris meæ Deus meus es tu. 11 Ne
discesseris a me: quoniam tribulatio proxima
est: quoniam non est qui adjuvet. 12 Circum-
dederunt me vituli multi, tauri pingues obse-
derunt me. 13 Aperuerunt super me os suum,
sicut leo rapiens et rugiens. 14 Sicut aqua
effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquescens
in medio ventris mei. 15 Aruit tanquam
testa virtus mea, et lingua mea adhæsit
faucibus meis: et in pulverem mortis deduxisti
me. 16 Quoniam circumdederunt me canes
multi: concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas et pedes meos:
17 Dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi
vero consideraverunt et inspexerunt me:
18 Diviserunt sibi vestimenta mea, et
super vestem meam miserunt sortem.
19 Tu autem Domine ne elongaveris auxilium
tuum a me: ad defensionem meam conspice.

21 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
22 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים
עֲנִיתָנִי׃ 23 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ
קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ 24 יִרְאֵי יְהוָה ׀ הַלְלוּהוּ
כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־
זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ 25 כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ
עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ
אֵלָיו שָׁמֵעַ׃ 26 מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל
רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃ 27 יֹאכְלוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי
לְבַבְכֶם לָעַד׃ 28 יִזְכְּרוּ ׀ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְהוָה
כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־
מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ 29 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה
וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ 30 אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ ׀ כָּל־
דִּשְׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר
וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה׃ 31 זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר
לַאדֹנָי לַדּוֹר׃ 32 יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם
נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

כג

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר׃
2 בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנֻחוֹת
יְנַהֲלֵנִי׃ 3 נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי־
צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ׃ 4 גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא
צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עִמָּדִי
שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי׃ 5 תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי ׀ שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן
רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה׃ 6 אַךְ ׀ טוֹב וָחֶסֶד
יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה
לְאֹרֶךְ יָמִים׃

כד

1 לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ
תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ 2 כִּי־הוּא עַל־יַמִּים
יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ 3 מִי־יַעֲלֶה
בְהַר־יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ 4 נְקִי
כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר ׀ לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא
נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ 5 יִשָּׂא
בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃
6 זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב
סֶלָה׃ 7 שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀ רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ
χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· 21 Σῶσόν με
ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώ-
των τὴν ταπείνωσίν μου. 22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά
σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε. 23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτόν,
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν, φοβη-
θήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ. 24 Ὅτι
οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ
πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾿
ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσή-
κουσέ μου. 25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον
τῶν φοβουμένων αὐτόν. 26 Φάγονται πένητες
καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ
ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος. 27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφή-
σονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· 28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ
βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. 29 Ἔφα-
γον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαί-
νοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ,
30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγε-
λήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, 31 Καὶ
ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ
τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

κγ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ
ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· 3 Τὴν ψυχήν
μου ἐπέστρεψεν· ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιο-
σύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 4 Ἐὰν γὰρ
καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθή-
σομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾿ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου
καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.
5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας
τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν
κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς
κράτιστον. 6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοι-
κεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εις μακροτητα ημερῶν.

κδ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

1 ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ
οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ
ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. 3 Τίς ἀναβήσεται
εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ
ἁγίῳ αὐτοῦ; 4 Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ
καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον
αὐτοῦ. 5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου,
καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ
πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα. 7 Ἄρατε
πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι
αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

20 Erue a framea Deus animam meam: et de
manu canis unicam meam. 21 Salva me ex
ore leonis: et a cornibus unicornium humili-
tatem meam. 22 Narrabo nomen tuum
fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te.
23 Qui timetis Dominum laudate eum:
universum semen Jacob glorificate eum:
24 Timeat eum omne semen Israel: quoniam
non sprevit, neque despexit deprecationem
pauperis: nec avertit faciem suam a me: et
cum clamarem ad eum exaudivit me. 25 Apud
te laus mea in ecclesia magna: vota mea
reddam in conspectu timentium eum. 26 Edent
pauperes, et saturabuntur: et laudabunt
Dominum qui requirunt eum: vivent corda
eorum in sæculum sæculi. 27 Reminiscentur
et convertentur ad Dominum universi fines
terræ: et adorabunt in conspectu ejus universæ
familiæ gentium. 28 Quoniam Domini est
regnum: et ipse dominabitur gentium.
29 Manducaverunt et adoraverunt omnes
pingues terræ: in conspectu ejus cadent
omnes qui descendunt in terram. 30 Et anima
mea illi vivet: et semen meum serviet ipsi.
31 Annuntiabitur Domino generatio ventura:
et annuntiabunt cæli justitiam ejus populo
qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXIII.

Psalmus David.

1 DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit:
2 In loco pascuæ ibi me collocavit. Super
aquam refectionis educavit me: 3 Animam
meam convertit. Deduxit me super semitas
justitiæ, propter nomen suum. 4 Nam, et si
ambulavero in medio umbræ mortis, non
timebo mala: quoniam tu mecum es. Virga
tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt.
5 Parasti in conspectu meo mensam, adversus
eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo
caput meum: et calix meus inebrians quam
præclarus est: 6 Et misericordia tua subse-
quetur me omnibus diebus vitæ meæ: et ut
inhabitem in domo Domini, in longitudinem
dierum.

XXIV.

Prima sabbati, Psalmus David.

1 DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis
terrarum, et universi qui habitant in eo.
2 Quia ipse super maria fundavit eum: et
super flumina præparavit eum. 3 Quis
ascendet in montem Domini? aut quis stabit
in loco sancto ejus? 4 Innocens manibus et
mundo corde, qui non accepit in vano animam
suam, nec juravit in dolo proximo suo.
5 Hic accipiet benedictionem a Domino: et
misericordiam a Deo salutari suo. 6 Hæc
est generatio quærentium eum, quæ-
rentium faciem Dei Jacob. 7 Attollite
portas principes vestras, et elevamini
portæ æternales: et introibit rex gloriæ.

8 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר
יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ 9 שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד׃ 10 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

כה

1 לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ 2 אֱלֹהַי
בְּךָ בָטַחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי
לִי׃ 3 גַּם כָּל־קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ
הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ 4 דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי
אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 5 הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ ׀
וְלַמְּדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי
כָּל־הַיּוֹם׃ 6 זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ 7 חַטֹּאות נְעוּרַי ׀
וּפְשָׁעַי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי־אַתָּה
לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃ 8 טוֹב־וְיָשָׁר יְהוָה
עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ 9 יַדְרֵךְ עֲנָוִים
בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ 10 כָּל־אָרְחוֹת
יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
11 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי
רַב־הוּא׃ 12 מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה
יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ 13 נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין
וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃ 14 סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו
וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ 15 עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה
כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ 16 פְּנֵה־אֵלַי
וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ 17 צָרוֹת לְבָבִי
הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ 18 רְאֵה
עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃ 19 רְאֵה־
אוֹיְבַי כִּי־רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי׃
20 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־
חָסִיתִי בָךְ׃ 21 תֹּם־וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי
קִוִּיתִיךָ׃ 22 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
צָרוֹתָיו׃

כו

1 לְדָוִד ׀ שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְּתֻמִּי
הָלַכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
2 בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי
וְלִבִּי׃ 3 כִּי־חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי
בַּאֲמִתֶּךָ׃ 4 לֹא־יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי־שָׁוְא
וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא׃ 5 שָׂנֵאתִי קְהַל
מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ 6 אֶרְחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος
κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε
πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης. 10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης.

κε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΠΡΟΣ σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου· 2 Ὁ
θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην,
μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου. 3 Καὶ
γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶ-
σιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς.
4 Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς
τρίβους σου δίδαξόν με· 5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ
τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κυριε, καὶ τὰ
ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. 7 Ἁμαρτίας
νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ
τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου ἕνεκεν τῆς χρηστότητός
σου, Κύριε. 8 Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ Κύριος· διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. 9 Ὁδη-
γήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ. 11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι. 12 Τίς
ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομο-
θετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο· 13 Ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. 14 Κραταίωμα Κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ
δηλῶσαι αὐτοῖς. 15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς
πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου. 16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ
τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. 18 Ἴδε τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. 19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς
μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν
με. 20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με·
μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. 21 Ἄκακοι
καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
22 Λύτρωσαι, ὁ θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ.

κϛ.

Τοῦ Δαυίδ.

1 ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ
σαλευθῶ. 2 Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν
με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν
μου. 3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μού ἐστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου. 4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος,
καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω· 5 Ἐμί-
σησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν
οὐ μὴ καθίσω. 6 Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς
μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε,

8 Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis
et potens: Dominus potens in prœlio. 9 At-
tollite portas principes vestras, et elevamini
portæ æternales: et introibit rex gloriæ.
10 Quis est iste rex gloriæ? Dominus
virtutum ipse est rex gloriæ.

XXV.

In finem, Psalmus David.

1 AD te Domine levavi animam meam:
2 Deus meus in te confido, non erubescam:
3 Neque irrideant me inimici mei: etenim
universi, qui sustinent te, non confundentur.
4 Confundantur omnes iniqua agentes su-
pervacue. Vias tuas Domine demonstra mihi:
et semitas tuas edoce me. 5 Dirige me in
veritate tua, et doce me: quia tu es Deus
salvator meus, et te sustinui tota die. 6 Re-
miniscere miserationum tuarum Domine, et
misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.
7 Delicta juventutis meæ, et ignorantias
meas ne memineris. Secundum misericordiam
tuam memento mei tu: propter bonitatem
tuam Domine. 8 Dulcis et rectus Dominus:
propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
9 Diriget mansuetos in judicio: docebit mites
vias suas. 10 Universæ viæ Domini, miseri-
cordia et veritas, requirentibus testamentum
ejus et testimonia ejus. 11 Propter nomen
tuum Domine propitiaberis peccato meo:
multum est enim. 12 Quis est homo qui
timet Dominum? legem statuit ei in via,
quam elegit. 13 Anima ejus in bonis demo-
rabitur: et semen ejus hereditabit terram.
14 Firmamentum est Dominus timentibus
eum: et testamentum ipsius ut manifestetur
illis. 15 Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
16 Respice in me, et miserere mei: quia
unicus et pauper sum ego. 17 Tribulationes
cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus
meis erue me. 18 Vide humilitatem meam,
et laborem meum: et dimitte universa delicta
mea. 19 Respice inimicos meos quoniam
multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.
20 Custodi animam meam, et erue me: non
erubescam quoniam speravi in te. 21 Inno-
centes et recti adhæserunt mihi: quia sustinui
te. 22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribu-
lationibus suis.

XXVI.

In finem, Psalmus David.

1 JUDICA me Domine, quoniam ego in
innocentia mea ingressus sum: et in Domino
sperans non infirmabor. 2 Proba me Domine,
et tenta me: ure renes meos et cor meum.
3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos
est: et complacui in veritate tua. 4 Non
sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua
gerentibus non introibo. 5 Odivi eccle-
siam malignantium: et cum impiis non
sedebo. 6 Lavabo inter innocentes manus
meas: et circumdabo altare tuum Domine:

7 לְשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
8 יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ׃ 9 אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי
וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי׃ 10 אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם
זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד׃ 11 וַאֲנִי בְּתֻמִּי
אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ 12 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

כז

1 לְדָוִד ׀ יְהוָה ׀ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא
יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ 2 בִּקְרֹב
עָלַי ׀ מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי
לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ 3 אִם־תַּחֲנֶה עָלַי
מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה
בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ 4 אַחַת ׀ שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־
יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה
כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר
בְּהֵיכָלוֹ׃ 5 כִּי יִצְפְּנֵנִי ׀ בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה
יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
6 וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי
וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה
וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ 8 לְךָ ׀ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי
אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ 9 אַל־תַּסְתֵּר
פָּנֶיךָ ׀ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי
הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעִי׃ 10 כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה
יַאַסְפֵנִי׃ 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי
בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ 12 אַל־תִּתְּנֵנִי
בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ
חָמָס׃ 13 לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב־
יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ 14 קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק
וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

כח

1 לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי
אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי
עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃ 2 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃
3 אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן
דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγήσασθαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου. 8 Κύριε, ἠγάπησα
εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης
σου. 9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν
μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·
10 Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη
δώρων. 11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με. 12 Ὁ πούς μου ἔστη
ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

κζ'.

Τοῦ Δαυὶδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

1 ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα
φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου,
ἀπὸ τίνος δειλιάσω; 2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ
κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές
με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.
3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβη-
θήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ
πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. 4 Μίαν ᾐτησάμην
παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με
ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπι-
σκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. 5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν
σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.
6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλήν μου ἐπ'
ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ
αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ
Κυρίῳ. 7 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου ἧς
ἐκέκραξα, ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. 8 Σοὶ
εἶπεν ἡ καρδία μου Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου,
τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. 9 Μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ
τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς
με καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. 10 Ὅτι
ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ
δὲ Κύριος προσελάβετό με. 11 Νομοθέτησόν με,
Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ
εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. 12 Μὴ παραδῷς
με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι
μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.
13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ
ζώντων. 14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου,
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν
Κύριον.

κη'.

Τοῦ Δαυίδ.

1 ΠΡΟΣ σὲ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ θεός μου μὴ παρα-
σιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί· μή ποτε παρασιωπήσῃς ἐπ'
ἐμοὶ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον. 2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σέ, ἐν τῷ αἴρειν με
χεῖράς μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου. 3 Μὴ συνελ-
κύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ
μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς
με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλη-
σίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

7 Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa
mirabilia tua. 8 Domine dilexi decorem domus
tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ. 9 Ne
perdas cum impiis Deus animam meam, et
cum viris sanguinum vitam meam: 10 In
quorum manibus iniquitates sunt: dextera
eorum repleta est muneribus. 11 Ego autem
in innocentia mea ingressus sum: redime me,
et miserere mei. 12 Pes meus stetit in directo:
in ecclesiis benedicam te Domine.

XXVII.

Psalmus David priusquam liniretur.

1 Dominus illuminatio mea, et salus mea,
quem timebo? Dominus protector vitæ meæ,
a quo trepidabo? 2 Dum appropiant super
me nocentes, ut edant carnes meas: qui
tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt
et ceciderunt. 3 Si consistant adversum me
castra, non timebit cor meum. Si exsurgat
adversum me prœlium, in hoc ego sperabo.
4 Unam petii a Domino, hanc requiram, ut
inhabitem in domo Domini omnibus diebus
vitæ meæ: ut videam voluptatem Domini, et
visitem templum ejus. 5 Quoniam abscondit
me in tabernaculo suo: in die malorum
protexit me in abscondito tabernaculi sui.
6 In petra exaltavit me: et nunc exaltavit
caput meum super inimicos meos. Circuivi,
et immolavi in tabernaculo ejus hostiam
vociferationis: cantabo, et psalmum dicam
Domino. 7 Exaudi Domine vocem meam,
qua clamavi ad te: miserere mei, et exaudi
me. 8 Tibi dixit cor meum, exquisivit te
facies mea: faciem tuam Domine requiram.
9 Ne avertas faciem tuam a me: ne declines
in ira a servo tuo. Adjutor meus esto: ne
derelinquas me, neque despicias me Deus
salutaris meus. 10 Quoniam pater meus, et
mater mea, dereliquerunt me: Dominus autem
assumpsit me. 11 Legem pone mihi Domine
in via tua: et dirige me in semitam rectam
propter inimicos meos. 12 Ne tradideris me
in animas tribulantium me: quoniam insur-
rexerunt in me testes iniqui, et mentita est
iniquitas sibi. 13 Credo videre bona Domini
in terra viventium. 14 Expecta Dominum,
viriliter age: et confortetur cor tuum, et
sustine Dominum.

XXVIII.

Psalmus ipsi David.

1 Ad te Domine clamabo, Deus meus ne
sileas a me: ne quando taceas a me, et assi-
milabor descendentibus in lacum. 2 Exaudi
Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad
te: dum extollo manus meas ad templum
sanctum tuum. 3 Ne simul trahas me
cum peccatoribus: et cum operantibus iniqui-
tatem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum
proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4 תֶּן־לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם
לָהֶם׃ 5 כִּי ׀ לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלֹּת יְהוָה
וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃
6 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
7 יְהוָה ׀ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ׃ 8 יְהוָה עֹז־
לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
9 הוֹשִׁיעָה ׀ אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

כט

1 מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים
הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ 2 הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ׃ 3 קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ 4 קוֹל־יְהוָה
בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ 5 קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן׃ 6 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ 7 קוֹל־יְהוָה חֹצֵב
לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ 8 קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר
יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ 9 קוֹל יְהוָה ׀
יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ 10 יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב
וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ 11 יְהוָה
עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם׃

ל

1 מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃
2 אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ
אֹיְבַי לִי׃ 3 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ
וַתִּרְפָּאֵנִי׃ 4 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי
חִיִּיתַנִי מִיָּוֹרְדִי־בוֹר׃ 5 זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ 6 כִּי רֶגַע ׀ בְּאַפּוֹ
חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר
רִנָּה׃ 7 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט
לְעוֹלָם׃ 8 יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה
לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
9 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃

4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν
πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ
ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. 5 Ὅτι οὐ συνῆκαν
εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις
αὐτούς. 6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. 7 Κύριος βοηθός μου
καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία
μου, καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερα-
σπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί.
9 Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς
ἕως τοῦ αἰῶνος.

κθ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς.

1 ʼΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ
Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ
τιμήν, 2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ. 3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς
τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγα-
λοπρεπείᾳ. 5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους·
συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου,
6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον,
καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. 7 Φωνὴ
Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. 8 Φωνὴ Κυρίου
συσσείοντος ἔρημον, συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον
Κάδης. 9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους,
καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς
τις λέγει δόξαν. 10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοι-
κιεῖ· καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος
εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

λ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ.

1 ʼΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ
εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. 2 Κύριε ὁ
θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με· 3 Κύριε,
ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ
τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. 4 Ψάλατε τῷ
Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. 5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ
αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας
αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις.
6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου Οὐ μὴ σαλευθῶ
εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέ-
σχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσ-
ωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. 8 Πρὸς σὲ
Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

4 Da illis secundum opera eorum, et secundum
nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum
opera manuum eorum tribue illis: redde re-
tributionem eorum ipsis. 5 Quoniam non
intellexerunt opera Domini, et in opera
manuum ejus destrues illos, et non ædificabis
eos. 6 Benedictus Dominus: quoniam exau-
divit vocem deprecationis meæ. 7 Dominus
adjutor meus, et protector meus: in ipso
speravit cor meum, et adjutus sum: et reflo-
ruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor
ei. 8 Dominus fortitudo plebis suæ: et pro-
tector salvationum Christi sui est. 9 Salvum
fac populum tuum Domine, et benedic heredi-
tati tuæ: et rege eos, et extolle illos usque in
æternum.

XXIX.

Psalmus David. In consummatione tabernaculi.

1 AFFERTE Domino filii Dei: afferte Domino
filios arietum. 2 Afferte Domino gloriam et
honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus:
adorate Dominum in atrio sancto ejus. 3 Vox
Domini super aquas, Deus majestatis intonuit:
Dominus super aquas multas. 4 Vox Domini
in virtute: vox Domini in magnificentia.
5 Vox Domini confringentis cedros: et
confringet Dominus cedros Libani: 6 Et
comminuet eas tanquam vitulum Libani: et
dilectus quemandmodum filius unicornium.
7 Vox Domini intercidentis flammam ignis:
8 Vox Domini concutientis desertum: et
commovebit Dominus desertum Cades. 9 Vox
Domini præparantis cervos, et revelabit con-
densa: et in templo ejus omnes dicent gloriam.
10 Dominus diluvium inhabitare facit: et
sedebit Dominus rex in æternum. 11 Domi-
nus virtutem populo suo dabit: Dominus
benedicet populo suo in pace.

XXX.

Psalmus Cantici. In dedicatione domus David.

1 EXALTABO te Domine quoniam suscepisti
me: nec delectasti inimicos meos super me.
2 Domine Deus meus clamavi ad te, et sanasti
me. 3 Domine eduxisti ab inferno animam
meam: salvasti me a descendentibus in lacum.
4 Psallite Domino sancti ejus: et confitemini
memoriæ sanctitatis ejus. 5 Quoniam ira in
indignatione ejus: et vita in voluntate ejus.
Ad vesperum demorabitur fletus, et ad
matutinum lætitia. 6 Ego autem dixi in
abundantia mea: Non movebor in æternum.
7 Domine in voluntate tua, præstitisti decori
meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me,
et factus sum conturbatus. 8 Ad te Do-
mine clamabo; et ad Deum meum deprecabor.

10 מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת הֲיוֹדְךָ
עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ 11 שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי
יְהוָה הֱיֵה׀ עֹזֵר לִי׃ 12 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי
לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
13 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה
אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לא

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּךָ־יְהוָה
חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ
פַלְּטֵנִי׃ 3 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי
הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה
וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃ 5 תּוֹצִיאֵנִי
מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃
6 בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה
אֵל אֱמֶת׃ 7 שָׂנֵאתִי הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי־שָׁוְא
וַאֲנִי אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי׃ 8 אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה
בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ
בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ 9 וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד
אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ 10 חָנֵּנִי
יְהוָה כִּי צַר־לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי
נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ 11 כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי
וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וַעֲצָמַי
עָשֵׁשׁוּ׃ 12 מִכָּל־צֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה
וְלִשְׁכֵנַי׀ מְאֹד וּפַחַד לִמְיֻדָּעַי רֹאַי בַּחוּץ
נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ 13 נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי
כִּכְלִי אֹבֵד׃ 14 כִּי שָׁמַעְתִּי׀ דִּבַּת רַבִּים
מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת
נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ 15 וַאֲנִי׀ עָלֶיךָ בָטַחְתִּי
יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ 16 בְּיָדְךָ
עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
17 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי
בְחַסְדֶּךָ׃ 18 יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ
יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ 19 תֵּאָלַמְנָה
שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה
וָבוּז׃ 20 מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ
לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
21 תַּסְתִּירֵם׀ בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרֻכְסֵי אִישׁ
תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃ 22 בָּרוּךְ
יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆ-
ναί με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεταί σοι
χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; 10 Ἤκουσε
Κύριος καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.
11 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί,
διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφρο-
σύνην, 12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ
οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ θεός μου, εἰς τὸν
αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

λα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

1 ἘΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἐξελοῦ με. 2 Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου,
τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν
ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί
με. 3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ
σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ
διαθρέψεις με. 4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου,
Κύριε. 5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.
6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διὰ
κενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. 7 Ἀγαλ-
λιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαί ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι
ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν
ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου· 8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς
με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς
πόδας μου. 9 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου
καὶ ἡ γαστήρ μου. 10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ
ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένη-
σεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου
ἐταράχθησαν. 11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με
ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· 12 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.
13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν· ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε· εἶπα Σὺ εἶ
ὁ θεός μου. 15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου·
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με. 16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει
σου. 17 Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλε-
σάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ κατα-
χθείησαν εἰς ᾅδου. 18 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη
τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. 19 Ὡς πολὺ τὸ
πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας
τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. 20 Κατα-
κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ
ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. 21 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι
ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

9 Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo
in corruptionem? Numquid confitebitur tibi
pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?
10 Audivit Dominus, et misertus est mei:
Dominus factus est adjutor meus. 11 Con-
vertisti planctum meum in gaudium mihi:
conscidisti saccum meum, et circumdedisti me
lætitia: 12 Ut cantet tibi gloria mea; et
non compungar. Domine Deus meus in
æternum confitebor tibi.

XXXI.

In finem, Psalmus David, pro extasi.

1 In te Domine speravi, non confundar in
æternum: in justitia tua libera me. 2 Inclina
ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.
Esto mihi in Deum protectorem; et in domum
refugii, ut salvum me facias. 3 Quoniam
fortitudo mea, et refugium meum es tu: et
propter nomen tuum deduces me, et enutries
me. 4 Educes me de laqueo hoc, quem
absconderunt mihi: quoniam tu es protector
meus. 5 In manus tuas commendo spiritum
meum: redemisti me Domine Deus veritatis.
6 Odisti observantes vanitates, supervacue.
Ego autem in Domino speravi: 7 Exultabo,
et lætabor in misericordia tua. Quoniam
respexisti humilitatem meam, salvasti de
necessitatibus animam meam. 8 Nec conclu-
sisti me in manibus inimici: statuisti in loco
spatioso pedes meos. 9 Miserere mei Domine
quoniam tribulor: conturbatus est in ira
oculus meus, anima mea, et venter meus:
10 Quoniam defecit in dolore vita mea, et
anni mei in gemitibus: infirmata est in
paupertate virtus mea, et ossa mea conturbata
sunt: 11 Super omnes inimicos meos factus
sum opprobrium et vicinis meis valde, et timor
notis meis. Qui videbant me, foras fugerunt
a me: 12 Oblivioni datus sum, tanquam
mortuus a corde. Factus sum tanquam vas
perditum: 13 Quoniam audivi vituperationem
multorum commorantium in circuitu: in eo
dum convenirent simul adversum me, accipere
animam meam consiliati sunt. 14 Ego autem
in te speravi Domine: dixi: Deus meus es
tu: 15 In manibus tuis sortes meæ. Eripe
me de manu inimicorum meorum, et a perse-
quentibus me. 16 Illustra faciem tuam super
servum tuum, salvum me fac in misericordia
tua: 17 Domine non confundar, quoniam
invocavi te. Erubescant impii, et deducantur
in infernum: 18 Muta fiant labia dolosa.
Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem,
in superbia, et in abusione. 19 Quam magna
multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam ab-
scondisti timentibus te. Perfecisti eis, qui
sperant in te, in conspectu filiorum hominum.
20 Abscondes eos in abscondito faciei tuæ a
conturbatione hominum. Proteges eos in taber-
naculo tuo a contradictione linguarum. 21 Be-
nedictus Dominus: quoniam mirificavit
misericordiam suam mihi in civitate munita.

23 וַאֲנִי ׀ אָמַרְתִּי בְחׇפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
24 אֶהֱבוּ אֶת־יְהֹוָה כׇּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים
נֹצֵר יְהֹוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃
25 חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כׇּל־הַמְיַחֲלִים
לַיהֹוָה׃

לב

1 לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶּשַׁע כְּסוּי
חֲטָאָה׃ 2 אַשְׁרֵי־אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהֹוָה לוֹ
עָוֺן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ 3 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי
בָּלוּ עֲצָמָי בְּשַׁאֲגָתִי כׇּל־הַיּוֹם׃ 4 כִּי ׀ יוֹמָם
וָלַיְלָה ׀ תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי
בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה׃ 5 חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ
וַעֲוֺנִי לֹא־כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי
פְשָׁעַי לַיהֹוָה וְאַתָּה ׀ נָשָׂאתָ עֲוֺן חַטָּאתִי
סֶלָה׃ 6 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כׇּל־חָסִיד ׀
אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים
אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃ 7 אַתָּה ׀ סֵתֶר לִי
מִצַּר תִּצְּרֵנִי רׇנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
8 אַשְׂכִּילְךָ ׀ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינִי׃ 9 אַל־תִּהְיוּ ׀ כְּסוּס כְּפֶרֶד
אֵין הָבִין בְּמֶתֶג־וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל
קְרֹב אֵלֶיךָ׃ 10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע
וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהֹוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ 11 שִׂמְחוּ
בַיהֹוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כׇּל־יִשְׁרֵי־
לֵב׃

לג

1 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהֹוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה
תְהִלָּה׃ 2 הוֹדוּ לַיהֹוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר
זַמְּרוּ־לוֹ׃ 3 שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ
נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ 4 כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְהֹוָה וְכׇל־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ 5 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְהֹוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ 6 בִּדְבַר
יְהֹוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כׇּל־צְבָאָם׃
7 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת
תְּהוֹמוֹת׃ 8 יִירְאוּ מֵיְהֹוָה כׇּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ
יָגוּרוּ כׇּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 9 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ 10 יְהֹוָה הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ 11 עֲצַת יְהֹוָה
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Ἀπέῤῥιμμαι
ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο
εἰσήκουσας, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. 23 Ἀγαπήσατε τὸν
Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ
Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν
ὑπερηφανίαν. 24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω
ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

λβ'.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν
ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. 2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ
οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. 3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη
τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν
ἡμέραν. 4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ'
ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ
ἐμπαγῆναι ἄκανθαν. Διάψαλμα. 5 Τὴν ἁμαρτίαν
μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα·
εἶπα Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ
Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας
μου. Διάψαλμα. 6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται
πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν
κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ
ἐγγιοῦσι. 7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως
τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί
με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Διάψαλμα. 8 Συνε-
τιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ,
ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. 9 Μὴ
γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι
σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. 10 Πολλαὶ αἱ
μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ
Κύριον ἔλεος κυκλώσει. 11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον
καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

λγ.

Τῷ Δαυίδ.

1 ἈΓΑΛΛΙΑΣΘΕ, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ· τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. 2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ
ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ·
3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν
ἀλαλαγμῷ. 4 Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου,
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει· 5 Ἀγαπᾷ
ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης
ἡ γῆ. 6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώ-
θησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτῶν· 7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα
θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. 8 Φοβη-
θήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ
σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου-
μένην· 9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. 10 Κύριος διασκεδάζει
βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ
ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων· 11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ
Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

22 Ego autem dixi in excessu mentis meæ:
Projectus sum a facie oculorum tuorum. Ideo
exaudisti vocem orationis meæ, dum clamarem
ad te. 23 Diligite Dominum omnes sancti
ejus: quoniam veritatem requiret Dominus, et
retribuet abundanter facientibus superbiam.
24 Viriliter agite, et confortetur cor vestrum,
omnes qui speratis in Domino.

XXXII.

Ipsi David intellectus.

1 Beati, quorum remissæ sunt iniquitates:
et quorum tecta sunt peccata. 2 Beatus vir,
cui non imputavit Dominus peccatum, nec est
in spiritu ejus dolus. 3 Quoniam tacui,
inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota
die. 4 Quoniam die ac nocte gravata est
super me manus tua: conversus sum in ærumna
mea, dum configitur spina. 5 Delictum
meum cognitum tibi feci: et injustitiam meam
non abscondi. Dixi: Confitebor adversum me
injustitiam meam Domino: et tu remisisti
impietatem peccati mei. 6 Pro hac orabit
ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.
Verumtamen in diluvio aquarum multarum,
ad eum non approximabunt. 7 Tu es refu-
gium meum a tribulatione, quæ circumdedit
me: exultatio mea, erue me a circumdantibus
me. 8 Intellectum tibi dabo, et instruam te
in via hac, qua gradieris: firmabo super te
oculos meos. 9 Nolite fieri sicut equus et
mulus, quibus non est intellectus. In camo
et freno maxillas eorum constringe, qui non
approximant ad te. 10 Multa flagella pecca-
toris, sperantem autem in Domino misericordia
circumdabit. 11 Lætamini in Domino et
exultate justi, et gloriamini omnes recti corde.

XXXIII.

Psalmus David.

1 Exultate justi in Domino: rectos decet
collaudatio. 2 Confitemini Domino in cithara:
in psalterio decem chordarum psallite illi.
3 Cantate ei canticum novum: bene psallite
ei in vociferatione. 4 Quia rectum est verbum
Domini, et omnia opera ejus in fide. 5 Diligit
misericordiam et judicium: misericordia Do-
mini plena est terra. 6 Verbo Domini cæli
firmati sunt: et spiritu oris ejus omnis virtus
eorum. 7 Congregans sicut in utre aquas
maris: ponens in thesauris abyssos. 8 Timeat
Dominum omnis terra: ab eo autem
commoveantur omnes inhabitantes orbem.
9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt: ipse
mandavit, et creata sunt. 10 Dominus
dissipat consilia gentium: reprobat autem
cogitationes populorum, et reprobat con-
silia principum. 11 Consilium autem Do-
mini in æternum manet: cogitationes
cordis ejus in generatione et generationem.

12 אשרי הגוי אשר־יהוה אלהיו העם
בחר לנחלה לו׃ 13 משמים הביט יהוה
ראה את־כל־בני האדם׃ 14 ממכון־שבתו
השגיח אל כל־ישבי הארץ׃ 15 היצר יחד
לבם המבין אל־כל־מעשיהם׃ 16 אין
המלך נושע ברב־חיל גבור לא־ינצל
ברב־כח׃ 17 שקר הסוס לתשועה וברב
חילו לא ימלט׃ 18 הנה עין יהוה אל־
יראיו למיחלים לחסדו׃ 19 להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב׃ 20 נפשנו חכתה
ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ 21 כי־בו ישמח
לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ 22 יהי־חסדך
יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לד

1 לדוד בשנותו את־טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃ 2 אברכה את־יהוה בכל־
עת תמיד תהלתו בפי׃ 3 ביהוה תתהלל
נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃ 4 גדלו
ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃ 5 דרשתי
את־יהוה וענני ומכל־מגורותי הצילני׃
6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃
7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל־צרותיו
הושיעו׃ 8 חנה מלאך־יהוה סביב ליראיו
ויחלצם׃ 9 טעמו וראו כי־טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה־בו׃ 10 יראו את־
יהוה קדשיו כי־אין מחסור ליראיו׃
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה
לא־יחסרו כל־טוב׃ 12 לכו־בנים שמעו־לי
יראת יהוה אלמדכם׃ 13 מי־האיש החפץ
חיים אהב ימים לראות טוב׃ 14 נצר
לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ 15 סור
מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפהו׃
16 עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־
שועתם׃ 17 פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃ 18 צעקו ויהוה
שמע ומכל־צרותם הצילם׃ 19 קרוב יהוה
לנשברי־לב ואת־דכאי־רוח יושיע׃ 20 רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ 21 שמר
כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· 14 Ἐξ ἑτοίμου κατοι-
κητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν, 15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς
καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ
γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.
17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπί-
ζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 19 Ῥύσασθαι ἐκ
θανάτου τας ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς
ἐν λιμῷ. 20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ,
ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν· 21 Ὅτι
ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. 22 Γένοιτο
τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ᾽ ἡμᾶς καθάπεο ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

λδ΄.

Τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

1 ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. 2 Ἐν
τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσά-
τωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. 3 Μεγαλύνατε
τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπή-
κουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐῤῥύ-
σατό με. 5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 6 Οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβου-
μένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 8 Γεύσασθε καὶ
ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς
ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν. 9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες
οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν. 10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεί-
νασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Διάψαλμα.
11 Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. 12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων
ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; 13 Παῦσον
τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον· 14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον
αὐτήν. 15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· 16 Πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. 17 Ἐκέκραξαν οἱ
δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. 19 Πολλαὶ
αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· 20 Φυλάσσει πάντα
τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

12 Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus:
populus, quem elegit, in hereditatem sibi.
13 De cælo respexit Dominus: vidit omnes
filios hominum. 14 De præparato habitaculo
suo respexit super omnes, qui habitant terram.
15 Qui finxit sigillatim corda eorum: qui
intelligit omnia opera eorum. 16 Non salvatur
rex per multam virtutem: et gigas non salva-
bitur in multitudine virtutis suæ. 17 Fallax
equus ad salutem: in abundantia autem
virtutis suæ non salvabitur. 18 Ecce oculi
Domini super metuentes eum: et in eis, qui
sperant super misericordia ejus. 19 Ut eruat
a morte animas eorum: et alat eos in fame.
20 Anima nostra sustinet Dominum: quoniam
adjutor et protector noster est. 21 Quia in
eo lætabitur cor nostrum: et in nomine
sancto ejus speravimus. 22 Fiat misericordia
tua Domine super nos: quemadmodum
speravimus in te.

XXXIV.

Davidi, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, et dimisit eum et abiit.

1 Benedicam Dominum in omni tempore:
semper laus ejus in ore meo. 2 In Domino
laudabitur anima mea: audiant mansueti, et
lætentur. 3 Magnificate Dominum mecum:
et exaltemus nomen ejus in idipsum. 4 Ex-
quisivi Dominum, et exaudivit me: et ex
omnibus tribulationibus meis eripuit me.
5 Accedite ad eum, et illuminamini, et facies
vestræ non confundentur. 6 Iste pauper
clamavit, et Dominus exaudivit eum: et de
omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.
7 Immittet angelus Domini in circuitu
timentium eum: et eripiet eos. 8 Gustate,
et videte quoniam suavis est Dominus: beatus
vir, qui sperat in eo. 9 Timete Dominum
omnes sancti ejus: quoniam non est inopia
timentibus eum. 10 Divites eguerunt et
esurierunt: inquirentes autem Dominum non
minuentur omni bono. 11 Venite filii, audite
me: timorem Domini docebo vos. 12 Quis
est homo qui vult vitam: diligit dies videre
bonos? 13 Prohibe linguam tuam a malo:
et labia tua ne loquantur dolum. 14 Diverte
a malo, et fac bonum: inquire pacem, et
persequere eam. 15 Oculi Domini super
justos: et aures ejus in preces eorum.
16 Vultus autem Domini super facientes
mala: ut perdat de terra memoriam eorum.
17 Clamaverunt justi, et Dominus exau-
divit eos: et ex omnibus tribulationibus
eorum liberavit eos. 18 Juxta est Dominus
iis, qui tribulato sunt corde: et humiles
spiritu salvabit. 19 Multæ tribulationes
justorum: et de omnibus his liberabit
eos Dominus. 20 Custodit Dominus omnia
ossa eorum: unum ex his non conteretur.

22 תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
23 פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ
כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃

לה

1 לְדָוִד ׀ רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחַם
אֶת־לֹחֲמָי׃ 2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה
בְּעֶזְרָתִי׃ 3 וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת
רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ אָנִי׃ 4 יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ
חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ 5 יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ
וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃ 6 יְהִי־דַרְכָּם חֹשֶׁךְ
וַחֲלַקְלַקֹּת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃ 7 כִּי־חִנָּם
טָמְנוּ־לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
8 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־
טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃ 9 וְנַפְשִׁי
תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ 10 כָּל־
עַצְמוֹתַי ׀ תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל
עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
11 יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי
יִשְׁאָלוּנִי׃ 12 יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ 13 וַאֲנִי ׀ בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי
שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי
תָשׁוּב׃ 14 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
כַּאֲבֶל־אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ 15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ
וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדַעְתִּי
קָרְעוּ וְלֹא־דָמּוּ׃ 16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג
חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ 17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה
הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
19 אַל־יִשְׂמְחוּ־לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם
יִקְרְצוּ־עָיִן׃ 20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל
רִגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן׃
21 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח
רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃ 22 רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ
אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ 23 הָעִירָה וְהָקִיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃ 24 שָׁפְטֵנִי
כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ־לִי׃
25 אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ
בִּלַּעֲנוּהוּ׃ 26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ ׀ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי
רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. 22 Λυτρώσεται Κύριος
ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

λεʹ.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΔΙΚΑΣΟΝ, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέ-
μησον τοὺς πολεμοῦντάς με· 2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου
καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι·
3 Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας
τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου
Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι. 4 Αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀπο-
στραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ
λογιζόμενοί μοι κακά. 5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς
κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου
ἐκθλίβων αὐτούς· 6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου κατα-
διώκων αὐτούς. 7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι
διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν
ψυχήν μου. 8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώ-
σκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς,
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. 9 Ἡ δὲ
ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθή-
σεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. 10 Πάντα τὰ ὀστᾶ
μου ἐροῦσι Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος
πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν
καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον
ἐπηρώτων με· 12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. 13 Ἐγὼ
δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην
σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν
μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστρα-
φήσεται· 14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον
οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων
οὕτως ἐταπεινούμην. 15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράν-
θησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ
μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων, διεσχίσθησαν καὶ οὐ
κατενύγησαν· 16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν. 17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀπο-
κατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουρ-
γίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.
18 Ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. 19 Μὴ ἐπιχαρεί-
ησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές
με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. 20 Ὅτι
ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους
διελογίζοντο· 21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ
στόμα αὐτῶν, εἶπαν Εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν. 22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε,
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. 23 Ἐξεγέρθητι Κύριε καὶ
πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός μου καὶ ὁ Κύριός
μου, εἰς τὴν δίκην μου. 24 Κρῖνόν με, Κύριε,
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ θεός μου,
καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. 25 Μὴ εἴποισαν
ἐν καρδίαις αὐτῶν Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
μηδὲ εἴποιεν Κατεπίομεν αὐτόν. 26 Αἰσχυν-
θείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες
τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην
καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

21 Mors peccatorum pessima: et qui oderunt
justum delinquent. 22 Redimet Dominus
animas servorum suorum: et non delinquent
omnes qui sperant in eo.

XXXV.

Ipsi David.

1 JUDICA Domine nocentes me, expugna
impugnantes me. 2 Apprehende arma et
scutum: et exsurge in adjutorium mihi.
3 Effunde frameam, et conclude adversus
eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ:
Salus tua ego sum. 4 Confundantur et
revereantur, quærentes animam meam. Aver-
tantur retrorsum, et confundantur cogitantes
mihi mala. 5 Fiant tanquam pulvis ante
faciem venti: et angelus Domini coarctans
eos. 6 Fiat via illorum tenebræ, et lubricum:
et angelus Domini persequens eos. 7 Quoniam
gratis absconderunt mihi interitum laquei sui:
supervacue exprobraverunt animam meam.
8 Veniat illi laqueus, quem ignorat: et captio,
quam abscondit, apprehendat eum: et in
laqueum cadat in ipsum. 9 Anima autem
mea exultabit in Domino: et delectabitur
super salutari suo. 10 Omnia ossa mea
dicent: Domine, quis similis tibi? Eripiens
inopem de manu fortiorum ejus: egenum et
pauperem a diripientibus eum. 11 Surgentes
testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant
me. 12 Retribuebant mihi mala pro bonis:
sterilitatem animæ meæ. 13 Ego autem
cum mihi molesti essent, induebar cilicio.
Humiliabam in jejunio animam meam: et
oratio mea in sinu meo convertetur. 14 Quasi
proximum, et quasi fratrem nostrum, sic
complacebam: quasi lugens et contristatus
sic humiliabar. 15 Et adversum me lætati
sunt, et convenerunt: congregata sunt super
me flagella, et ignoravi. 16 Dissipati sunt,
nec compuncti, tentaverunt me, subsanna-
verunt me subsannatione: frenduerunt super
me dentibus suis. 17 Domine quando respicies?
restitue animam meam a malignitate eorum, a
leonibus unicam meam. 18 Confitebor tibi in
ecclesia magna, in populo gravi laudabo te.
19 Non supergaudeant mihi qui adversantur
mihi inique: qui oderunt me gratis et annuunt
oculis. 20 Quoniam mihi quidem pacifice
loquebantur: et in iracundia terræ loquentes,
dolos cogitabant. 21 Et dilataverunt super
me os suum: dixerunt: Euge, euge, viderunt
oculi nostri. 22 Vidisti Domine, ne sileas:
Domine ne discedas a me. 23 Exsurge et
intende judicio meo: Deus meus, et Dominus
meus, in causam meam. 24 Judica me secun-
dum justitiam tuam Domine Deus meus, et
non supergaudeant mihi. 25 Non dicant in
cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ:
nec dicant: Devoravimus eum. 26 Eru-
bescant et revereantur simul, qui gratu-
lantur malis meis. Induantur confusione et
reverentia, qui magna loquuntur super me.

27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד
יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ 28 וּלְשׁוֹנִי
תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לו

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד־יְהוָה לְדָוִד׃ 2 נְאֻם־
פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין־פַּחַד אֱלֹהִים
לְנֶגֶד עֵינָיו׃ 3 כִּי־הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו
לִמְצֹא עֲוֺנוֹ לִשְׂנֹא׃ 4 דִּבְרֵי־פִיו אָוֶן וּמִרְמָה
חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃ 5 אָוֶן ׀ יַחְשֹׁב
עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע
לֹא יִמְאָס׃ 6 יְהוָה בְּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ
אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃ 7 צִדְקָתְךָ ׀ כְּהַרְרֵי־
אֵל מִשְׁפָּטֶךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה
תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ 8 מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ 9 יִרְוְיֻן
מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃ 10 כִּי־
עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
11 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־
לֵב׃ 12 אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד־רְשָׁעִים
אַל־תְּנִדֵנִי׃ 13 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ
וְלֹא־יָכְלוּ קוּם׃

לז

1 לְדָוִד ׀ אַל־תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא
בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃ 2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ
וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ 3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־
טוֹב שְׁכָן־אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃ 4 וְהִתְעַנַּג
עַל־יְהוָה וְיִתֶּן־לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ׃ 5 גּוֹל
עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא
יַעֲשֶׂה׃ 6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ
כַּצָּהֳרָיִם׃ 7 דּוֹם ׀ לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ
אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה
מְזִמּוֹת׃ 8 הֶרֶף מֵאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל־
תִּתְחַר אַךְ־לְהָרֵעַ׃ 9 כִּי־מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן
וְקֹוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃ 10 וְעוֹד
מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ
וְאֵינֶנּוּ׃ 11 וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ
עַל־רֹב שָׁלוֹם׃ 12 זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחֹרֵק
עָלָיו שִׁנָּיו׃ 13 אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי־רָאָה כִּי־יָבֹא
יוֹמוֹ׃ 14 חֶרֶב ׀ פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם
לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי־דָרֶךְ׃

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός
Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην
τοῦ δούλου αὐτοῦ. 28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετή-
σει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν
ἔπαινόν σου.

λς'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ.

1 ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν
ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ· 2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὑρεῖν
τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. 3 Τὰ ῥήματα
τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη
συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. 4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,
τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε. 5 Κύριε, ἐν τῷ
οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν
νεφελῶν· 6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ
κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ
κτήνη σώσεις Κύριε, 7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός
σου ὁ θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. 8 Μεθυσθήσονται
ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς
τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. 9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ
ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. 10 Παρά-
τεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. 11 Μὴ
ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν
μὴ σαλεύσαι με. 12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνων-
ται στῆναι.

λζ'.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου
τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· 2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος
ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης
ταχὺ ἀποπεσοῦνται. 3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ
ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ
ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. 4 Κατατρύφη-
σον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς
καρδίας σου. 5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν
ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιή-
σει· 6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. 7 Ὑποτάγηθι
τῷ Κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου
ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ
ποιοῦντι παρανομίας. 8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ
ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύ-
εσθαι. 9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται,
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομή-
σουσι τὴν γῆν. 10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ
καὶ οὐ μὴ εὕρῃς· 11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι
γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.
12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ
βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· 13 Ὁ δὲ
Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει
ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. 14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ
ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν
πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·

27 Exultent et lætentur qui volunt justitiam
meam, et dicant semper: Magnificetur Do-
minus, qui volunt pacem servi ejus. 28 Et
lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota
die laudem tuam.

XXXVI.

In finem, servo Domini ipsi David.

1 Dixit injustus ut delinquat in semetipso:
non est timor Dei ante oculos ejus. 2 Quo-
niam dolose egit in conspectu ejus: ut inve-
niatur iniquitas ejus ad odium. 3 Verba oris
ejus iniquitas, et dolus: noluit intelligere ut
bene ageret. 4 Iniquitatem meditatus est in
cubili suo: adstitit omni viæ non bonæ,
malitiam autem non audivit. 5 Domine in
cælo misericordia tua: et veritas tua usque
ad nubes. 6 Justitia tua sicut montes Dei:
judicia tua abyssus multa. Homines, et
jumenta salvabis Domine: 7 Quemadmodum
multiplicasti misericordiam tuam Deus. Filii
autem hominum in tegmine alarum tuarum
sperabunt. 8 Inebriabuntur ab ubertate
domus tuæ: et torrente voluptatis tuæ potabis
eos. 9 Quoniam apud te est fons vitæ: et in
lumine tuo videbimus lumen. 10 Prætende
misericordiam tuam scientibus te, et justitiam
tuam his, qui recto sunt corde. 11 Non veniat
mihi pes superbiæ: et manus peccatoris non
moveat me. 12 Ibi ceciderunt qui operantur
iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt
stare.

XXXVII.

Psalmus ipsi David.

1 Noli æmulari in malignantibus: neque
zelaveris facientes iniquitatem. 2 Quoniam
tamquam fœnum velociter arescent: et quem-
admodum olera herbarum cito decident.
3 Spera in Domino, et fac bonitatem: et
inhabita terram, et pasceris in divitiis ejus.
4 Delectare in Domino: et dabit tibi petitiones
cordis tui. 5 Revela Domino viam tuam, et
spera in eo: et ipse faciet. 6 Et educet quasi
lumen justitiam tuam, et judicium tuum
tanquam meridiem: 7 Subditus esto Domino,
et ora eum. Noli æmulari in eo, qui prospe-
ratur in via sua; in homine faciente injustitias.
8 Desine ab ira, et derelinque furorem: noli
æmulari ut maligneris. 9 Quoniam qui
malignantur, exterminabuntur: sustinentes
autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.
10 Et adhuc pusillum, et non erit peccator:
et quæres locum ejus, et non invenies.
11 Mansueti autem hereditabunt terram, et
delectabuntur in multitudine pacis. 12 Ob-
servabit peccator justum: et stridebit super
eum dentibus suis. 13 Dominus autem
irridebit eum: quoniam prospicit quod veniet
dies ejus. 14 Gladium evaginaverunt pecca-
tores: intenderunt arcum suum, ut dejiciant
pauperem et inopem, ut trucident rectos corde.

15 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְּׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃
16 טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃
17 כִּי ׀ זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ
צַדִּיקִים יְהוָה׃ 18 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם
וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃ 19 לֹא יֵבֹשׁוּ
בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ 20 כִּי
רְשָׁעִים ׀ יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים
כָּלוּ בֶעָשָׁן כָּלוּ׃ 21 לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא
יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ 22 כִּי מְבֹרָכָיו
יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ 23 מֵיְהוָה
מִצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ 24 כִּי־
יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי־יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ 25 נַעַר ׀
הָיִיתִי גַּם־זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב
וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ־לָחֶם׃ 26 כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן
וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ 27 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־
טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃ 28 כִּי יְהוָה ׀ אֹהֵב
מִשְׁפָּט וְלֹא־יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם
נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ 29 צַדִּיקִים
יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃ 30 פִּי־
צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
31 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃
32 צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
33 יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ
בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ 34 קַוֵּה אֶל־יְהוָה ׀ וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ
וִירוֹמִמְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ 35 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה
כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃ 36 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ
וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ 37 שְׁמָר־תָּם וּרְאֵה
יָשָׁר כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ 38 וּפֹשְׁעִים
נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃
39 וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת
צָרָה׃ 40 וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם
מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ׃

לח

1 מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ 2 יְהוָה אַל־
בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ 3 כִּי־
חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃ 4 אֵין־
מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין־שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי
מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃ 5 כִּי עֲוֺנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי
כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ 6 הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ
חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃ 7 נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי
עַד־מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρ-
τωλῶν πολύν. 17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συν-
τριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ
ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται· 19 Οὐ
καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέ-
ραις λιμοῦ χορτασθήσονται. 20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ
δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ
καπνὸς ἐξέλιπον. 21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ
οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ.
22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν,
οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευ-
θύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει· 24 Ὅταν
πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει
χεῖρα αὐτοῦ. 25 Νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ
ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον
οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. 26 Ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. 27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ
καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος. 28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ
ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
φυλαχθήσονται· ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ
σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. 29 Δίκαιοι δὲ
κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. 30 Στόμα δικαίου
μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει
κρίσιν· 31 Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· 33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ
ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ
καταδικάσαι αὐτὸν ὅταν κρίνηται αὐτῷ.
34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον καὶ φύλαξον τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι
τὴν γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.
35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον
ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· 36 Καὶ παρῆλθον,
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ
εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. 37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ
ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ
εἰρηνικῷ. 38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται
ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν
ἐξολοθρευθήσονται. 39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων
παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν
καιρῷ θλίψεως· 40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος
καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρ-
τωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

λη'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

1 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. 2 Ὅτι τὰ βέλη σου
ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά
σου· 3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν
μου. 4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν
ἐπ' ἐμέ. 5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους,
ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·

15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: et
arcus eorum confringatur. 16 Melius est
modicum justo, super divitias peccatorum
multas. 17 Quoniam brachia peccatorum
conterentur: confirmat autem justos Dominus.
18 Novit Dominus dies immaculatorum: et
hereditas eorum in æternum erit. 19 Non
confundentur in tempore malo, et in diebus
famis saturabuntur, 20 Quia peccatores
peribunt. Inimici vero Domini mox ut
honorificati fuerint et exaltati: deficientes,
quemadmodum fumus deficient. 21 Mutuabitur
peccator, et non solvet: justus autem miseretur
et tribuet. 22 Quia benedicentes ei heredita-
bunt terram: maledicentes autem ei disperi-
bunt. 23 Apud Dominum gressus hominis
dirigentur: et viam ejus volet. 24 Cum
ceciderit, non collidetur, quia Dominus sup-
ponit manum suam. 25 Junior fui, etenim
senui: et non vidi justum derelictum, nec
semen ejus quærens panem. 26 Tota die
miseretur et commodat: et semen illius in
benedictione erit. 27 Declina a malo, et fac
bonum: et inhabita in sæculum sæculi.
28 Quia Dominus amat judicium, et non
derelinquet sanctos suos: in æternum con-
servabuntur. Injusti punientur: et semen
impiorum peribit. 29 Justi autem heredita-
bunt terram: et inhabitabunt in sæculum
sæculi super eam. 30 Os justi meditabitur
sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium.
31 Lex Dei ejus in corde ipsius: et non
supplantabuntur gressus ejus. 32 Considerat
peccator justum: et quærit mortificare eum.
33 Dominus autem non derelinquet eum in
manibus ejus: nec damnabit eum cum judica-
bitur illi. 34 Expecta Dominum, et custodi
viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias
terram: cum perierint peccatores videbis.
35 Vidi impium superexaltatum, et elevatum
sicut cedros Libani. 36 Et transivi, et ecce
non erat: et quæsivi eum, et non est inventus
locus ejus. 37 Custodi innocentiam, et vide
æquitatem: quoniam sunt reliquiæ homini
pacifico. 38 Injusti autem disperibunt simul:
reliquiæ impiorum interibunt. 39 Salus
autem justorum a Domino: et protector
eorum in tempore tribulationis. 40 Et adju-
vabit eos Dominus, et liberabit eos: et eruet
eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia
speraverunt in eo.

XXXVIII.

Psalmus David, in rememorationem de sabbato.

1 DOMINE ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripias me. 2 Quoniam
sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: et confirmasti
super me manum tuam. 3 Non est sanitas
in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax
ossibus meis a facie peccatorum meorum.
4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt
caput meum: et sicut onus grave gravatæ
sunt super me. 5 Putruerunt et corruptæ
sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.
6 Miser factus sum et curvatus sum usque
in finem: tota die contristatus ingrediebar.

8 כִּֽי־כְ֭סָלַי מָלְא֣וּ נִקְלֶ֑ה וְאֵ֥ין מְ֝תֹ֗ם בִּבְשָׂרִֽי׃
9 נְפוּגֹ֣תִי וְנִדְכֵּ֣יתִי עַד־מְאֹ֑ד שָׁ֝אַ֗גְתִּי מִֽנַּהֲמַ֥ת
לִבִּֽי׃ 10 אֲֽדֹנָ֗י נֶגְדְּךָ֥ כָל־תַּאֲוָתִ֑י וְ֝אַנְחָתִ֗י
מִמְּךָ֥ לֹא־נִסְתָּֽרָה׃ 11 לִבִּ֣י סְ֭חַרְחַר עֲזָבַ֣נִי
כֹחִ֑י וְֽאוֹר־עֵינַ֥י גַּם־הֵ֝֗ם אֵ֣ין אִתִּֽי׃ 12 אֹהֲבַ֨י ׀
וְרֵעַ֗י מִנֶּ֣גֶד נִגְעִ֣י יַעֲמֹ֑דוּ וּ֝קְרוֹבַ֗י מֵרָחֹ֥ק
עָמָֽדוּ׃ 13 וַיְנַקְשׁ֤וּ ׀ מְבַקְשֵׁ֬י נַפְשִׁ֗י וְדֹרְשֵׁ֣י
רָ֭עָתִי דִּבְּר֣וּ הַוּ֑וֹת וּ֝מִרְמ֗וֹת כָּל־הַיּ֥וֹם
יֶהְגּֽוּ׃ 14 וַאֲנִ֣י כְ֭חֵרֵשׁ לֹ֣א אֶשְׁמָ֑ע וּ֝כְאִלֵּ֗ם
לֹ֣א יִפְתַּח־פִּֽיו׃ 15 וָאֱהִ֗י כְּ֭אִישׁ אֲשֶׁ֣ר לֹא־
שֹׁמֵ֑עַ וְאֵ֥ין בְּ֝פִ֗יו תּוֹכָחֽוֹת׃ 16 כִּֽי־לְךָ֣ יְהוָ֣ה
הוֹחָ֑לְתִּי אַתָּ֥ה תַ֝עֲנֶ֗ה אֲדֹנָ֥י אֱלֹהָֽי׃
17 כִּֽי־אָ֭מַרְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ־לִ֑י בְּמ֥וֹט רַ֝גְלִ֗י עָלַ֥י
הִגְדִּֽילוּ׃ 18 כִּֽי־אֲ֭נִי לְצֶ֣לַע נָכ֑וֹן וּמַכְאוֹבִ֖י
נֶגְדִּ֣י תָמִֽיד׃ 19 כִּֽי־עֲוֺנִ֥י אַגִּ֑יד אֶ֝דְאַ֗ג
מֵֽחַטָּאתִֽי׃ 20 וְ֭אֹיְבַי חַיִּ֣ים עָצֵ֑מוּ וְרַבּ֖וּ
שֹׂנְאַ֣י שָֽׁקֶר׃ 21 וּמְשַׁלְּמֵ֣י רָ֭עָה תַּ֣חַת טוֹבָ֑ה
יִ֝שְׂטְנ֗וּנִי תַּ֣חַת רָֽדְופִי־טֽוֹב׃ 22 אַל־תַּֽעַזְבֵ֥נִי
יְהוָ֑ה אֱ֝לֹהַ֗י אַל־תִּרְחַ֥ק מִמֶּֽנִּי׃ 23 ח֥וּשָׁה
לְעֶזְרָתִ֑י אֲ֝דֹנָ֗י תְּשׁוּעָתִֽי׃

לט

1 לַמְנַצֵּ֥חַ לִֽידִיתוּן מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃
2 אָמַ֡רְתִּי אֶֽשְׁמְרָ֣ה דְרָכַי֮ מֵחֲט֪וֹא בִלְשׁ֫וֹנִ֥י
אֶשְׁמְרָ֥ה לְפִ֥י מַחְס֑וֹם בְּעֹ֖ד רָשָׁ֣ע לְנֶגְדִּֽי׃
3 נֶאֱלַ֣מְתִּי ד֭וּמִיָּה הֶחֱשֵׁ֣יתִי מִטּ֑וֹב וּכְאֵבִ֥י
נֶעְכָּֽר׃ 4 חַם־לִבִּ֨י ׀ בְּקִרְבִּ֗י בַּהֲגִיגִ֥י תִבְעַר־
אֵ֑שׁ דִּ֝בַּ֗רְתִּי בִּלְשֽׁוֹנִי׃ 5 הוֹדִ֘יעֵ֤נִי ׀ יְהוָ֨ה ׀
קִצִּ֗י וּמִדַּ֣ת יָמַ֣י מַה־הִ֑יא אֵ֝דְעָ֗ה מֶה־חָדֵ֥ל
אָֽנִי׃ 6 הִנֵּ֤ה טְפָח֨וֹת ׀ נָתַ֪תָּה יָמַ֡י וְחֶלְדִּ֣י
כְאַ֣יִן נֶגְדֶּ֑ךָ אַ֥ךְ כָּֽל־הֶ֥בֶל כָּל־אָ֝דָ֗ם נִצָּ֥ב
סֶֽלָה׃ 7 אַךְ־בְּצֶ֤לֶם ׀ יִתְהַלֶּךְ־אִ֗ישׁ אַךְ־
הֶ֥בֶל יֶהֱמָי֑וּן יִ֝צְבֹּ֗ר וְֽלֹא־יֵדַ֥ע מִי־אֹסְפָֽם׃
8 וְעַתָּ֣ה מַה־קִּוִּ֣יתִי אֲדֹנָ֑י תּ֝וֹחַלְתִּ֗י לְךָ֣
הִֽיא׃ 9 מִכָּל־פְּשָׁעַ֥י הַצִּילֵ֑נִי חֶרְפַּ֥ת
נָ֝בָ֗ל אַל־תְּשִׂימֵֽנִי׃ 10 נֶ֭אֱלַמְתִּי לֹ֣א אֶפְתַּח־
פִּ֑י כִּ֖י אַתָּ֣ה עָשִֽׂיתָ׃ 11 הָסֵ֣ר מֵעָלַ֣י
נִגְעֶ֑ךָ מִתִּגְרַ֥ת יָ֝דְךָ֗ אֲנִ֣י כָלִֽיתִי׃
12 בְּֽתוֹכָ֘ח֤וֹת עַל־עָוֺ֨ן ׀ יִסַּ֬רְתָּ אִ֗ישׁ וַתֶּ֣מֶס
כָּעָ֣שׁ חֲמוּד֑וֹ אַ֤ךְ הֶ֖בֶל כָּל־אָדָ֣ם סֶֽלָה׃

7 Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. 8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. 9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. 10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. 11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν· 12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. 13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενόμεν ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. 15 Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ θεός μου. 16 Ὅτι εἶπα Μή ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν. 17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. 18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. 19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως· 20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. 21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. 22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

λθ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθούν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΠΑ Φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. 2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. 3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. 4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. 5 Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα. 6 Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά. 7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστιν. Διάψαλμα. 8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. 9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. 10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον. 11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον, καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.

7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. 8 Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. 9 Domine, ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus. 10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum. 11 Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt. Et qui juxta me erant, de longe steterunt: 12 Et vim faciebant qui quærebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. 13 Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum. 14 Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones. 15 Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies me Domine Deus meus. 16 Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt. 17 Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper. 18 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: et cogitabo pro peccato meo. 19 Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. 20 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem. 21 Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me. 22 Intende in adjutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

XXXIX.

In finem, ipsi Idithun, Canticum David.

1 Dixi: Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me. 2 Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis: et dolor meus renovatus est. 3 Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. 4 Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum, et numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi. 5 Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens. 6 Verumtamen in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur. Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea. 7 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est. 8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me. 9 Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: 10 Amove a me plagas tuas. 11 A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.

13 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי ׀ יְהוָה וְשַׁוְעָתִי ׀ הַאֲזִינָה
אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ
תּוֹשָׁב כְּכָל־אֲבוֹתָי: 14 הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה
בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי:

מ

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר: 2 קַוֹּה קִוִּיתִי
יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי: 3 וַיַּעֲלֵנִי ׀
מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל־סֶלַע
רַגְלָי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי: 4 וַיִּתֵּן בְּפִי ׀ שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ
וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה: 5 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־שָׂם
יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים וְשָׂטֵי
כָזָב: 6 רַבּוֹת עָשִׂיתָ ׀ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי
נִפְלְאֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין ׀ עֲרֹךְ
אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
7 זֶבַח וּמִנְחָה ׀ לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִּי
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ: 8 אָז אָמַרְתִּי
הִנֵּה־בָאתִי בִּמְגִלַּת־סֵפֶר כָּתוּב עָלָי:
9 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ
בְּתוֹךְ מֵעָי: 10 בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק ׀ בְּקָהָל רָב
הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ:
11 צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי ׀ בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ
וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא־כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ
וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב: 12 אַתָּה יְהוָה לֹא־
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: 13 כִּי אָפְפוּ עָלַי ׀ רָעוֹת עַד־אֵין
מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא־יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת
עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי: 14 רְצֵה
יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
15 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ ׀ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי:
16 יָשֹׁמּוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי
הֶאָח ׀ הֶאָח: 17 יָשִׂישׂוּ ׀ וְיִשְׂמְחוּ ׀ בְּךָ כָּל־
מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי
תְּשׁוּעָתֶךָ: 18 וַאֲנִי ׀ עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי
יַחֲשָׁב־לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי
אַל־תְּאַחַר:

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς
δεήσεώς μου ἐνώτισαι, τῶν δακρύων μου μὴ παρα-
σιωπήσῃς· ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ
παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν
καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

μ΄.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

1 ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοί καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου·
2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ
πηλοῦ ἰλύος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου· 3 Καὶ
ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ
θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. 4 Μακάριος ἀνὴρ οὗ
ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέ-
βλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.
5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυ-
μάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς
ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. 6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν
οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαύ-
τωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας. 7 Τότε
εἶπον Ἰδοὺ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
περὶ ἐμοῦ, 8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός
μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς
καρδίας μου. 9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω.
Κύριε, σὺ ἔγνως 10 Τὴν δικαιοσύνην μου· οὐκ
ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου
ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ
παντὸς ἀντελάβοντό μου. 12 Ὅτι περιέσχον με
κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν·
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου,
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. 13 Εὐδόκησον
Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι
πρόσχες. 14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι
αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐντρα-
πείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά. 15 Κομισάσθωσαν
παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι Εὖγε
εὖγε. 16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν
διὰ παντὸς Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες
τὸ σωτήριόν σου. 17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης
εἰμί, Κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερα-
σπιστής μου εἶ σύ· ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

12 Exaudi orationem meam Domine, et
deprecationem meam: auribus percipe la-
crymas meas. Ne sileas: quoniam advena
ego sum apud te, et peregrinus, sicut
omnes patres mei. 13 Remitte mihi, ut
refrigerer priusquam abeam, et amplius
non ero.

XL.

In finem, Psalmus ipsi David.

1 Expectans expectavi Dominum, et
intendit mihi. 2 Et exaudivit preces meas:
et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fæcis.
Et statuit super petram pedes meos: et direxit
gressus meos. 3 Et immisit in os meum
canticum novum, carmen Deo nostro. Vide-
bunt multi et timebunt: et sperabunt in
Domino. 4 Beatus vir, cujus est nomen
Domini spes ejus: et non respexit in vanitates
et insanias falsas. 5 Multa fecisti tu Domine
Deus meus mirabilia tua: et cogitationibus
tuis non est qui similis sit tibi. Annuntiavi
et locutus sum: multiplicati sunt super
numerum. 6 Sacrificium et oblationem no-
luisti: aures autem perfecisti mihi. Holo-
caustum et pro peccato non postulasti:
7 Tunc dixi: Ecce venio. In capite libri
scriptum est de me 8 Ut facerem voluntatem
tuam: Deus meus volui, et legem tuam in
medio cordis mei. 9 Annuntiavi justitiam tuam
in ecclesia magna, ecce labia mea non pro-
hibebo: Domine tu scisti. 10 Justitiam tuam
non abscondi in corde meo: veritatem tuam
et salutare tuum dixi. Non abscondi miseri-
cordiam tuam, et veritatem tuam a concilio
multo. 11 Tu autem Domine ne longe facias
miserationes tuas a me: misericordia tua et
veritas tua semper susceperunt me. 12 Quoniam
circumdederunt me mala, quorum non est
numerus: comprehenderunt me iniquitates
meæ, et non potui ut viderem. Multiplicatæ
sunt super capillos capitis mei: et cor meum
dereliquit me. 13 Complaceat tibi Domine
ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me
respice. 14 Confundantur et revereantur
simul, qui quærunt animam meam, ut auferant
eam. Convertantur retrorsum, et revereantur
qui volunt mihi mala. 15 Ferant confestim
confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge,
euge. 16 Exultent et lætentur super te
omnes quærentes te: et dicant semper:
Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare
tuum. 17 Ego autem mendicus sum, et
pauper: Dominus solicitus est mei. Adjutor
meus, et protector meus tu es: Deus meus ne
tardaveris.

מא

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל
אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃
3 יְהוָה ׀ יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ
וְאַל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃ 4 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ
עַל־עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃
5 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי
כִּי־חָטָאתִי לָךְ׃ 6 אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי
מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ 7 וְאִם־בָּא
לִרְאוֹת ׀ שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ
יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ 8 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל־שֹׂנְאָי עָלַי ׀ יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ 9 דְּבַר־
בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף
לָקוּם׃ 10 גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי ׀ אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי
בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ 11 וְאַתָּה
יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃
12 בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי־חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ
אֹיְבִי עָלָי׃ 13 וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי
וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ 14 בָּרוּךְ יְהוָה ׀
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃

מב

1 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי־קֹרַח׃ 2 כְּאַיָּל
תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג
אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ 3 צָמְאָה נַפְשִׁי ׀ לֵאלֹהִים
לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃
4 הָיְתָה־לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה
בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ 5 אֵלֶּה
אֶזְכְּרָה ׀ וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי ׀ נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר ׀
בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃ 6 מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀
נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים
כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ 7 אֱלֹהַי
עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל־כֵּן אֶזְכָּרְךָ
מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
8 תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי
עָבָרוּ׃ 9 יוֹמָם ׀ יְצַוֶּה יְהוָה ׀ חַסְדּוֹ
וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃

μα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα,
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. 2 Κύριος
φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν, καὶ μακαρίσαι
αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας
ἐχθροῦ αὐτοῦ. 3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ
κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ
ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ. 4 Ἐγὼ εἶπα
Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ἥμαρτόν σοι. 5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
6 Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ
καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύ-
ετο ἔξω καὶ ἐλάλει 7 Ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ
ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογί-
ζοντο κακά μοι· 8 Λόγον παράνομον κατέθεντο
κατ ἐμοῦ Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἀναστῆναι; 9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθοωπος τῆς εἰρήνης
μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν
ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. 10 Σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με
καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. 11 Ἐν
τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ
ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. 12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν
ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς
τὸν αἰῶνα. 13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο
γένοιτο.

μβ.

Εἰς τὸ τέλος εις σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

1 ὋΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ,
ὁ θεός. 2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν
τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
τοῦ θεοῦ; 3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος
ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν Ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; 4 Ταῦτα ἐμνήσθην,
καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύ-
σομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολυγήσεως
ἤχου ἑορταζόντων. 5 Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ
ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Σωτήριον
τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου. 6 Πρὸς ἐμαυτὸν
ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί
σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους
μικροῦ. 7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταῤῥακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί
σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. 8 Ἡμέρας
ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς δηλώ-
σει. Παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου,

XLI.

In finem, Psalmus ipsi David.

1 BEATUS qui intelligit super egenum, et
pauperem: in die mala liberabit eum Domi-
nus. 2 Dominus conservet eum, et vivificet
eum, et beatum faciat eum in terra: et non
tradat eum in animam inimicorum ejus.
3 Dominus opem ferat illi super lectum
doloris ejus: universum stratum ejus versasti
in infirmitate ejus. 4 Ego dixi: Domine
miserere mei: sana animam meam, quia
peccavi tibi. 5 Inimici mei dixerunt mala
mihi: Quando morietur, et peribit nomen
ejus? 6 Et si ingrediebatur ut videret, vana
loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem
sibi. Egrediebatur foras, et loquebatur
7 In idipsum. Adversum me susurrabant
omnes inimici mei: adversum me cogitabant
mala mihi. 8 Verbum iniquum constituerunt
adversum me: Numquid qui dormit non
adjiciet ut resurgat? 9 Etenim homo pacis
meæ, in quo speravi: qui edebat panes meos,
magnificavit super me supplantationem. 10 Tu
autem Domine miserere mei, et resuscita me:
et retribuam eis. 11 In hoc cognovi quoniam
voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus
meus super me. 12 Me autem propter inno-
centiam suscepisti: et confirmasti me in
conspectu tuo in æternum. 13 Benedictus
Domine Deus Israel a sæculo, et usque in
sæculum: fiat, fiat.

XLII.

In finem, intellectus filiis Core.

1 QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes
aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.
2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum:
quando veniam et apparebo ante faciem Dei?
3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac
nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est
Deus tuus? 4 Hæc recordatus sum, et effudi
in me animam meam: quoniam transibo in
locum tabernaculi admirabilis, usque ad
domum Dei: in voce exultationis, et con-
fessionis: sonus epulantis. 5 Quare tristis es
anima mea? et quare conturbas me? Spera in
Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare
vultus mei, 6 Et Deus meus. Ad meipsum
anima mea conturbata est: propterea memor
ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a
monte modico. 7 Abyssus abyssum invocat,
in voce cataractarum tuarum. Omnia
excelsa tua, et fluctus tui super me
transierunt. 8 In die mandavit Dominus
misericordiam suam: et nocte canticum
ejus. Apud me oratio Deo vitæ meæ,

10 אוֹמְרָה ׀ לְאֵל סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי
לָמָּה־קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ 11 בְּרֶצַח ׀
בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי
כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ 12 מַה־
תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀ נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת
פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מג

1 שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים ׀ וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי
לֹא־חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי׃
2 כִּי־אַתָּה ׀ אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָה זְנַחְתָּנִי
לָמָּה־קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ 3 שְׁלַח־
אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי
אֶל־הַר־קָדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ 4 וְאָבוֹאָה ׀
אֶל־מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׂמְחַת גִּילִי
וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃ 5 מַה־
תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀ נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת
פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מד

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל׃ 2 אֱלֹהִים ׀
בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ־לָנוּ פֹּעַל
פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃ 3 אַתָּה ׀
יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים
וַתְּשַׁלְּחֵם׃ 4 כִּי ׀ לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ־אָרֶץ
וּזְרוֹעָם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָּמוֹ כִּי־יְמִינְךָ
וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם׃ 5 אַתָּה־
הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃
6 בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃
7 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא
תוֹשִׁיעֵנִי׃ 8 כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ
הֱבִישׁוֹתָ׃ 9 בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם
וְשִׁמְךָ ׀ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶּלָה׃ 10 אַף־זָנַחְתָּ
וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא־תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 11 תְּשִׁיבֵנוּ
אָחוֹר מִנִּי־צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ׃ 12 תִּתְּנֵנוּ
כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ׃ 13 תִּמְכֹּר־עַמְּךָ
בְלֹא־הוֹן וְלֹא־רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם׃ 14 תְּשִׂימֵנוּ
חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃
15 תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד־רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים׃

9 Ἐρῶ τῷ θεῷ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διὰ τί μου ἐπελάθου; ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; 10 Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με, ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ποῦ ἔστιν ὁ θεός σου; 11 Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

μγ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΡΙΝΟΝ με, ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. 2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἵνα τί ἀπώσω με; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; 3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. 4 Καὶ εἰσελευσομαι προς τὸ θυσιαστηριον τοῦ θεοῦ, προς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ θεὸς ὁ θεός μου. 5 Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

μδ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

1 Ὁ θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. 2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. 3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. 4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. 5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. 6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με· 7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. 8 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. 9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. 10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς· 11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμάς· 12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν· 13 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· 14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

9 Dicam Deo: Susceptor meus es. Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus? 10 Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei. Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? 11 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

XLIII.

Psalmus David.

1 JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me. 2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? 3 Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. 4 Et introibo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus. 5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

XLIV.

In finem, Filiis Core ad intellectum.'

1 DEUS auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis. 2 Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos: afflixisti populos, et expulisti eos: 3 Nec enim in gladio suo possederunt terram, et brachium eorum non salvavit eos: sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis. 4 Tu es ipse rex meus et Deus meus: qui mandas salutes Jacob. 5 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. 6 Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non salvabit me. 7 Salvasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti. 8 In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in sæculum. 9 Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris. 10 Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos, diripiebant sibi. 11 Dedisti nos tanquam oves escarum: et in gentibus dispersisti nos. 12 Vendidisti populum tuum sine pretio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum. 13 Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro. 14 Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

16 כָּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי
כִּסָּתְנִי׃ 17 מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי
אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ 18 כָּל־זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא
שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃ 19 לֹא־
נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ׃
20 כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ
בְצַלְמָוֶת׃ 21 אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ
וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר׃ 22 הֲלֹא אֱלֹהִים
יַחֲקָר־זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃
23 כִּי־עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן
טִבְחָה׃ 24 עוּרָה ׀ לָמָּה תִישַׁן ׀ אֲדֹנָי
הָקִיצָה אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃ 25 לָמָּה פָנֶיךָ
תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ 26 כִּי שָׁחָה
לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃
27 קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

מה

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל
שִׁיר יְדִידֹת׃ 2 רָחַשׁ לִבִּי ׀ דָּבָר טוֹב
אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי ׀ עֵט ׀ סוֹפֵר
מָהִיר׃ 3 יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן
בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
4 חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ
וַהֲדָרֶךָ׃ 5 וַהֲדָרְךָ ׀ צְלַח רְכַב עַל־דְּבַר־
אֱמֶת וְעַנְוָה־צֶדֶק וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃
6 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ
בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ 7 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים
עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃
8 אָהַבְתָּ צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן ׀
מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃
9 מֹר־וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדֹתֶיךָ
מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ 10 בְּנוֹת
מְלָכִים בְּיִקְּרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ
בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ 11 שִׁמְעִי־בַת וּרְאִי וְהַטִּי
אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃ 12 וְיִתְאָו
הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃
13 וּבַת־צֹר ׀ בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃
14 כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת
זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ 15 לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ
בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον
μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου
ἐκάλυψέ με, 16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ
παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκ-
διώκοντος. 17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
διαθήκῃ σου, 18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω
ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. 19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν
τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.
20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλό-
τριον, 21 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς
γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. 22 Ὅτι ἕνεκα
σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς. 23 Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς,
Κύριε; ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. 24 Ἵνα
τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; 25 Ὅτι
ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς
γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. 26 Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον
ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

με.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

1 ἘΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου
κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. 2 Ὡραῖος κάλλει
παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν
χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα. 3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου, δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει
σου, 4 Καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε
ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης,
καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. 5 Τὰ
βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
6 Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος
εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. 7 Ἠγάπη-
σας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως
παρὰ τοὺς μετόχους σου. 8 Σμύρνα καὶ στακτὴ
καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων
ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε 9 Θυγατέρες
βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ
δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη
πεποικιλμένη. 10 Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· 11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ
βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
Κύριός σου. 12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγα-
τέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. 13 Πᾶσα
ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἐσεβών,
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
14 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι·

15 Tota die verecundia mea contra me est, et
confusio faciei meæ cooperuit me. 16 A voce
exprobrantis, et obloquentis: a facie inimici,
et persequentis. 17 Hæc omnia venerunt
super nos, nec obliti sumus te: et inique non
egimus in testamento tuo. 18 Et non recessit
retro cor nostrum: et declinasti semitas nos-
tras a via tua; 19 Quoniam humiliasti nos in
loco afflictionis, et cooperuit nos umbra mortis.
20 Si obliti sumus nomen Deo nostri, et si
expandimus manus nostras ad deum alienum:
21 Nonne Deus requiret ista? ipse enim novit
abscondita cordis. 22 Quoniam propter te
mortificamur tota die: æstimati sumus sicut
oves occisionis. 23 Exsurge, quare obdormis
Domine? exsurge, et ne repellas in finem.
24 Quare faciem tuam avertis, oblivisceris
inopiæ nostræ et tribulationis nostræ?
25 Quoniam humiliata est in pulvere anima
nostra: conglutinatus est in terra venter
noster. 26 Exsurge Domine, adjuva nos: et
redime nos propter nomen tuum.

XLV.

In finem, pro iis qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto.

1 Eructavit cor meum verbum bonum:
dico ego opera mea regi. Lingua mea cala-
mus scribæ, velociter scribentis. 2 Speciosus
forma præ filiis hominum, diffusa est gratia
in labiis tuis: propterea benedixit te Deus
in æternum. 3 Accingere gladio tuo super
femur tuum, potentissime. 4 Specie tua et
pulchritudine tua intende, prospere procede,
et regna, propter veritatem et mansuetu-
dinem, et justitiam: et deducet te mirabiliter
dextera tua. 5 Sagittæ tuæ acutæ, populi
sub te cadent, in corda inimicorum regis.
6 Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga
directionis virga regni tui. 7 Dilexisti jus-
titiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit
te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consorti-
bus tuis. 8 Myrrha, et gutta, et casia a
vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex
quibus delectaverunt te 9 Filiæ regum in
honore tuo. Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: circumdata varietate.
10 Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam:
et obliviscere populum tuum, et domum patris
tui. 11 Et concupiscet rex decorem tuum:
quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et ador-
abunt eum. 12 Et filiæ Tyri in muneribus
vultum tuum deprecabuntur, omnes divites
plebis. 13 Omnis gloria ejus filiæ regis
ab intus, in fimbriis aureis circumamicta
varietatibus. 14 Adducentur regi virgines
post eam: proximæ ejus afferentur tibi:

16 תּוּבַלְנָה בִּשְׂמָחֹת וָגִיל תְּבֹאֶינָה
בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃ 17 תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ
תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 18 אַזְכִּירָה
שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ
לְעֹלָם וָעֶד׃

מו

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃
2 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת
נִמְצָא מְאֹד׃ 3 עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהָמִיר
אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃ 4 יֶהֱמוּ
יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃
5 נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר־אֱלֹהִים קְדֹשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ 6 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־
תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ 7 הָמוּ
גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג
אָרֶץ׃ 8 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ 9 לְכוּ־חֲזוּ מִפְעֲלוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ 10 מַשְׁבִּית
מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר
וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ 11 הַרְפּוּ
וּדְעוּ כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם
בָּאָרֶץ׃ 12 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

מז

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 כָּל־
הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל
רִנָּה׃ 3 כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 4 יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ
וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃ 5 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־
נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה׃
6 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל
שׁוֹפָר׃ 7 זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ
זַמֵּרוּ׃ 8 כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ
מַשְׂכִּיל׃ 9 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים
יָשַׁב ׀ עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ 10 נְדִיבֵי עַמִּים ׀
נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים
מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

מח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃ 2 גָּדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. 16 Ἀντὶ τῶν
πατέρων σου ἐγεννήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις
αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 17 Μνη-
σθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

μϛ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

1 Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς
ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. 2 Διὰ
τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν
γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.
Διάψαλμα. 4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραί-
νουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. 5 Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ
σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ.
6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε
φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. 7 Κύριος τῶν
δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς
Ἰακώβ. Διάψαλμα. 8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα
τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, 9 Ἀνταν-
αιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς,
τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς
κατακαύσει ἐν πυρί. 10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι
ἐγώ εἰμι ὁ θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. 11 Κύριος τῶν δυνάμεων
μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

μζ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός.

1 ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε
τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. 2 Ὅτι Κύριος
ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν. 3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν· 4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν. Διά-
ψαλμα. 5 Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν
φωνῇ σάλπιγγος. 6 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε·
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε· 7 Ὅτι βασιλεὺς
πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. 8 Ἐβα-
σίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. 9 Ἄρχοντες λαῶν συνή-
χθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ
κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

μη.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου.

1 ΜΕΓΑΣ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν
πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,

15 Afferentur in lætitia et exultatione:
adducentur in templum regis. 16 Pro patri-
bus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos
principes super omnem terram. 17 Memores
erunt nominis tui in omni generatione et
generationem. Propterea populi confitebun-
tur tibi in æternum: et in sæculum sæculi.

XLVI.

In finem, filiis Core pro arcanis, Psalmus.

1 Deus noster refugium, et virtus: adjutor
in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
2 Propterea non timebimus dum turbabitur
terra: et transferentur montes in cor maris.
3 Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum:
conturbati sunt montes in fortitudine ejus.
4 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei:
sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
5 Deus, in medio ejus, non commovebitur:
adjuvabit eam Deus mane diluculo. 6 Con-
turbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna:
dedit vocem suam, mota est terra. 7 Dominus
virtutum nobiscum: susceptor noster Deus
Jacob. 8 Venite, et videte opera Domini,
quæ posuit prodigia super terram: 9 Au-
ferens bella usque ad finem terræ. Arcum
conteret, et confringet arma: et scuta com-
buret igni. 10 Vacate, et videte quoniam
ego sum Deus: exaltabor in gentibus, et
exaltabor in terra. 11 Dominus virtutum
nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

XLVII.

In finem, pro filiis Core, Psalmus.

1 Omnes gentes plaudite manibus: jubi-
late Deo in voce exultationis. 2 Quoniam
Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus
super omnem terram. 3 Subjecit populos
nobis, et gentes sub pedibus nostris. 4 Elegit
nobis hereditatem suam, speciem Jacob,
quam dilexit. 5 Ascendit Deus in jubilo,
et Dominus in voce tubæ. 6 Psallite Deo
nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.
7 Quoniam rex omnis terræ Deus: psallite
sapienter. 8 Regnabit Deus super gentes:
Deus sedet super sedem sanctam suam.
9 Principes populorum congregati sunt cum
Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ,
vehementer elevati sunt.

XLVIII.

Psalmus Cantici filiis Core secunda sabbati.

1 Magnus Dominus, et laudabilis nimis
in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

3 יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי
צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃ 4 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ 5 כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ
עָבְרוּ יַחְדָּו׃ 6 הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ
נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ 7 רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל
כַּיּוֹלֵדָה׃ 8 בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ׃ 9 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר
יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה׃ 10 דִּמִּינוּ אֱלֹהִים
חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ 11 כְּשִׁמְךָ ׀ אֱלֹהִים
כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה
יְמִינֶךָ׃ 12 יִשְׂמַח ׀ הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 13 סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ 14 שִׁיתוּ לִבְּכֶם ׀
לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ
לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ 15 כִּי זֶה ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

מט

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 שִׁמְעוּ־
זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלֶד׃
3 גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עָשִׁיר
וְאֶבְיוֹן׃ 4 פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי
תְבוּנוֹת׃ 5 אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח
בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ 6 לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן
עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי׃ 7 הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב
עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ 8 אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה
אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ 9 וְיֵקַר פִּדְיוֹן
נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ 10 וִיחִי־עוֹד לָנֶצַח לֹא
יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ 11 כִּי יִרְאֶה ׀ חֲכָמִים
יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ 12 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ ׀
לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ
בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃ 13 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־
יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ 14 זֶה דַרְכָּם
כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם ׀ בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃
15 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ
בָם יְשָׁרִים ׀ לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל
מִזְּבֻל לוֹ׃ 16 אַךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
מִיַּד־שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ 17 אַל־
תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃

2 Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη
Σιων τὰ πλευρὰ τοῦ βοῤῥᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως
τοῦ μεγάλου. 3 Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς
γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. 4 Ὅτι
ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν, ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· 5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐτα-
ράχθησαν, ἐσαλεύθησαν· 6 Τρόμος ἐπελάβετο
αὐτῶν, ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης. 7 Ἐν πνεύματι
βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς. 8 Καθάπερ ἠκού-
σαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὁ θεὸς ἐθεμε-
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. 9 Ὑπε-
λάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
σου. 10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ θεός, οὕτως καὶ
ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης
πλήρης ἡ δεξιά σου. 11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος
Σιών, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας
ἕνεκα τῶν κριμάτων σου, Κύριε. 12 Κυκλώσατε
Σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς
πύργοις αὐτῆς· 13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς
τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις
αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ
ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

μθ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτί-
σασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, 2 Οἵ
τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
πλούσιος καὶ πένης. 3 Τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν
ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. 5 Ἵνα τί φοβοῦμαι
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου
κυκλώσει με, 6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι. 7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται
ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,
8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, 9 Καὶ
ζήσεται εἰς τέλος, ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν·
10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν
ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν· 11 Καὶ οἱ τάφοι
αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα
αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ
ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. 12 Καὶ
ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογήσουσιν.
Διάψαλμα. 14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος
ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ
εὐθεῖς τὸ πρωΐ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσε-
ται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν. 15 Πλὴν ὁ θεὸς
λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου ὅταν λαμ-
βάνῃ με. Διάψαλμα. 16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ
ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·

2 Fundatur exultatione universæ terræ mons
Sion, latera aquilonis, civitas Regis magni.
3 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum
suscipiet eam. 4 Quoniam ecce reges ter-
ræ congregati sunt: convenerunt in unum.
5 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati
sunt, commoti sunt: 6 Tremor apprehendit
eos. Ibi dolores ut parturientis, 7 In spiritu
vehementi conteres naves Tharsis. 8 Sicut
audivimus, sic vidimus in civitate Domini
virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fun-
davit eam in æternum. 9 Suscepimus Deus
misericordiam tuam, in medio templi tui.
10 Secundum nomen tuum Deus, sic et laus
tua in fines terræ: justitia plena est dextera
tua. 11 Lætetur mons Sion, et exultent filiæ
Judæ, propter judicia tua Domine. 12 Cir-
cumdate Sion, et complectimini eam: nar-
rate in turribus ejus. 13 Ponite corda vestra
in virtute ejus: et distribuite domos ejus, ut
enarretis in progenie altera. 14 Quoniam
hic est Deus, Deus noster in æternum, et in
sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

XLIX.

In finem, filiis Core Psalmus.

1 AUDITE hæc omnes gentes: auribus per-
cipite omnes, qui habitatis orbem: 2 Quique
terrigenæ, et filii hominum: simul in unum
dives et pauper. 3 Os meum loquetur sapi-
entiam: et meditatio cordis mei prudentiam.
4 Inclinabo in parabolam aurem meam:
aperiam in psalterio propositionem meam.
5 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei
mei circumdabit me: 6 Qui confidunt in vir-
tute sua: et in multitudine divitiarum suarum
gloriantur. 7 Frater non redimit, redimet
homo: non dabit Deo placationem suam.
8 Et pretium redemptionis animæ suæ: et
laborabit in æternum, 9 Et vivet adhuc in
finem. 10 Non videbit interitum, cum viderit
sapientes morientes: simul insipiens, et stultus
peribunt. Et relinquent alienis divitias suas:
11 Et sepulchra eorum domus illorum in æter-
num. Tabernacula eorum in progenie, et
progenie: vocaverunt nomina sua in terris
suis. 12 Et homo, cum in honore esset, non
intellexit: comparatus est jumentis insipien-
tibus, et similis factus est illis. 13 Hæc via
illorum scandalum ipsis: et postea in ore
suo complacebunt. 14 Sicut oves in inferno
positi sunt: mors depascet eos. Et domina-
buntur eorum justi in matutino: et auxilium
eorum veterascet in inferno a gloria eorum.
15 Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me. 16 Ne
timueris cum dives factus fuerit homo: et
cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

18 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו
כְּבוֹדוֹ׃ 19 כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ
כִּי־תֵיטִיב לָךְ׃ 20 תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו
עַד־נֵצַח לֹא יִרְאוּ־אוֹר׃ 21 אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

נ

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל ׀ אֱלֹהִים יְהוָה
דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אָרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ׃
2 מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ 3 יָבֹא
אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יֶחֱרַשׁ אֵשׁ־לְפָנָיו תֹּאכֵל
וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ 4 יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם
מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ 5 אִסְפוּ־לִי
חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עֲלֵי־זָבַח׃ 6 וַיַּגִּידוּ
שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים ׀ שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃
7 שִׁמְעָה עַמִּי ׀ וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה
בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ 8 לֹא עַל־זְבָחֶיךָ
אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ 9 לֹא־
אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃
10 כִּי־לִי כָל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי־
אָלֶף׃ 11 יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי
עִמָּדִי׃ 12 אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי
תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ 13 הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים
וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ 14 זְבַח לֵאלֹהִים
תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ 15 וּקְרָאֵנִי
בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצְךָ וּתְכַבְּדֵנִי׃ 16 וְלָרָשָׁע ׀
אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא
בְרִיתִי עֲלֵי־פִיךָ׃ 17 וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר
וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אַחֲרֶיךָ׃ 18 אִם־רָאִיתָ גַנָּב
וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ 19 פִּיךָ
שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃
20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֶּן־
דֹּפִי׃ 21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ ׀ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דִּמִּיתָ
הֱיוֹת אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה
לְעֵינֶיךָ׃ 22 בִּינוּ־נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ
פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃ 23 זֹבֵחַ תּוֹדָה
יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בְּיֵשַׁע אֱלֹהִים׃

נא

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא־אֵלָיו נָתָן
הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר־בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃ 3 חָנֵּנִי
אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται
τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα
αὐτοῦ. 18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς
αὐτῷ. 19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ,
ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. 20 Ἄνθρωπος ἐν
τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι
τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ν.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν· 2 Ἐκ
Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. 3 Ὁ
θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
σιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ
κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. 4 Προσκαλέσεται
τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν
αὐτοῦ. 5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, ὅτι θεὸς κριτής ἐστιν. Διάψαλμα. 7 Ἄκουσον
λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρ-
τύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ θεός σού εἰμι ἐγώ. 8 Οὐκ
ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά
σου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός· 9 Οὐ δέξομαι
ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων
σου χιμάρους. 10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. 11 Ἔγνωκα
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ
μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν. 12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων
πίομαι; 14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ
ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· 15 Καὶ ἐπι-
κάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε,
καὶ δοξάσεις με. Διάψαλμα. 16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ
εἶπεν ὁ θεός Ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός
σου; 17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες
τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. 18 Εἰ ἐθεώρεις
κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν
μερίδα σου ἐτίθεις· 19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
κακίαν, καὶ ἡ γλωσσά σου περιέπλεκε δολιότητα·
20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις,
καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν
ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω
κατὰ πρόσωπόν σου. 22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ
ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μή ποτε ἁρπάσῃ, καὶ
μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. 23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με,
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον θεοῦ.

να.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

1 ἘΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

17 Quoniam cum interierit, non sumet omnia:
neque descendet cum eo gloria ejus. 18 Quia
anima ejus in vita ipsius benedicetur: confite-
bitur tibi cum benefeceris ei. 19 Introibit
usque in progenies patrum suorum: et usque
in æternum non videbit lumen. 20 Homo,
cum in honore esset, non intellexit: compar-
atus est jumentis insipientibus, et similis
factus est illis.

L.

Psalmus Asaph.

1 DEUS deorum Dominus locutus est: et
vocavit terram, a solis ortu usque ad occasum:
2 Ex Sion species decoris ejus. 3 Deus mani-
feste veniet: Deus noster, et non silebit.
Ignis in conspectu ejus exardescet: et in
circuitu ejus tempestas valida. 4 Advocabit
cælum desursum: et terram discernere popu-
lum suum. 5 Congregate illi sanctos ejus:
qui ordinant testamentum ejus super sacri-
ficia. 6 Et annuntiabunt cæli justitiam ejus:
quoniam Deus judex est. 7 Audi populus
meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi:
Deus Deus tuus ego sum. 8 Non in sacri-
ficiis tuis arguam te: holocausta autem tua
in conspectu meo sunt semper. 9 Non
accipiam de domo tua vitulos: neque de
gregibus tuis hircos. 10 Quoniam meæ sunt
omnes feræ silvarum, jumenta in montibus et
boves. 11 Cognovi omnia volatilia cæli: et
pulchritudo agri mecum est. 12 Si esuriero,
non dicam tibi: meus est enim orbis terræ.
et plenitudo ejus. 13 Numquid manducabo
carnes taurorum? aut sanguinem hircorum
potabo? 14 Immola Deo sacrificium laudis:
et redde Altissimo vota tua. 15 Et invoca
me in die tribulationis: eruam te, et honori-
ficabis me. 16 Peccatori autem dixit Deus:
Quare tu enarras justitias meas, et assumis
testamentum meum per os tuum? 17 Tu
vero odisti disciplinam: et projecisti ser-
mones meos retrorsum. 18 Si videbas furem,
currebas cum eo: et cum adulteris portionem
tuam ponebas. 19 Os tuum abundavit malitia,
et lingua tua concinnabat dolos. 20 Sedens
adversus fratrem tuum loquebaris, et adver-
sus filium matris tuæ ponebas scandalum:
21 Hæc fecisti, et tacui. Existimasti inique
quod ero tui similis: arguam te, et statuam
contra faciem tuam. 22 Intelligite hæc qui
obliviscimini Deum nequando rapiat, et non
sit qui eripiat. 23 Sacrificium laudis honori-
ficabit me: et illic iter, quo ostendam illi
salutare Dei.

LI.

In finem, Psalmus David, cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee.

1 MISERERE mei Deus, secundum magnam
misericordiam tuam: et secundum multitudinem
miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

4 הֶרֶבה כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃
5 כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃
6 לְךָ לְבַדְּךָ ׀ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ
עָשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה
בְשָׁפְטֶךָ׃ 7 הֵן־בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא
יֶחֱמַתְנִי אִמִּי׃ 8 הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת
וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ 9 תְּחַטְּאֵנִי
בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃
10 תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת
דִּכִּיתָ׃ 11 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי
מְחֵה׃ 12 לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ 13 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ 14 הָשִׁיבָה
לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃
15 אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ
יָשׁוּבוּ׃ 16 הַצִּילֵנִי מִדָּמִים ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ 17 אֲדֹנָי
שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ 18 כִּי ׀
לֹא־תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃
19 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר
וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ 20 הֵיטִיבָה
בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃
21 אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז
יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָרִים׃

נב

1 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא ׀ דּוֹאֵג
הָאֲדֹמִי וַיַּגֵּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא־דָוִד
אֶל־בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃ 3 מַה־תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה
הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־הַיּוֹם׃ 4 הַוּוֹת
תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ עֹשֵׂה
רְמִיָּה׃ 5 אָהַבְתָּ רָּע מִטּוֹב שֶׁקֶר ׀ מִדַּבֵּר
צֶדֶק סֶלָה׃ 6 אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָלַע לְשׁוֹן
מִרְמָה׃ 7 גַּם־אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ
וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשֵׁרֶשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃
8 וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ׃
9 הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא־יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוּזּוֹ
וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יָעֹז בְּהַוָּתוֹ׃ 10 וַאֲנִי ׀
כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד
אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃ 11 אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי
עָשִׂיתָ וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִי־טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

2 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· 3 Ὅτι
τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. 4 Σοὶ μόνῳ
ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σοῦ ἐποίησα·
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. 5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις
συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
μήτηρ μου. 6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι. 7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
8 Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλ-
λιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα. 9 Ἀπόστρεψον
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. 10 Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. 11 Μὴ ἀποῤῥίψῃς
με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. 12 Ἀπόδος
μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. 13 Διδάξω ἀνόμους
τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. 15 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. 17 Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τετα-
πεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. 18 Ἀγάθυνον,
Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομη-
θήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. 19 Τότε εὐδοκήσεις
θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα,
τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

νβ'.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

1 ΤΙ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;
ὅλην τὴν ἡμέραν 2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά
σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν
ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Διάψαλμα. 4 Ἠγά-
πησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν
δολίαν. 5 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος,
καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα.
6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ'
αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν 7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος
ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλ-
πισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ
ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. 8 Ἐγὼ
δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 9 Ἐξομολογήσομαί
σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ
τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων
σου.

2 Amplius lava me ab iniquitate mea: et a
peccato meo munda me. 3 Quoniam iniqui-
tatem meam ego cognosco: et peccatum meum
contra me est semper. 4 Tibi soli peccavi, et
malum coram te feci: ut justificeris in ser-
monibus tuis, et vincas cum judicaris. 5 Ecce
enim in iniquitatibus conceptus sum: et in
peccatis concepit me mater mea. 6 Ecce
enim veritatem dilexisti: incerta et occulta
sapientiæ tuæ manifestasti mihi. 7 Asperges
me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et su-
per nivem dealbabor. 8 Auditui meo dabis
gaudium et lætitiam: et exultabunt ossa humi-
liata. 9 Averte faciem tuam a peccatis meis:
et omnes iniquitates meas dele. 10 Cor mun-
dum crea in me, Deus: et spiritum rectum
innova in visceribus meis. 11 Ne projicias
me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne
auferas a me. 12 Redde mihi lætitiam salu-
taris tui: et spiritu principali confirma me.
13 Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te
convertentur. 14 Libera me de sanguinibus
Deus, Deus salutis meæ: et exultabit lingua
mea justitiam tuam. 15 Domine, labia mea
aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam.
16 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem
utique: holocaustis non delectaberis. 17 Sac-
rificium Deo spiritus contribulatus: cor con-
tritum et humiliatum Deus non despicies.
18 Benigne fac, Domine, in bona voluntate
tua Sion: ut ædificentur muri Jerusalem.
19 Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, obla-
tiones, et holocausta: tunc imponent super
altare tuum vitulos.

LII.

In finem, Intellectus David, cum venit Doëg Idumæus, et nuntiavit Saüli: Venit David in domum Achimelech.

1 QUID gloriaris in malitia, qui potens es in
iniquitate? 2 Tota die injustitiam cogitavit
lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum.
3 Dilexisti malitiam super benignitatem:
iniquitatem magis quam loqui æquitatem.
4 Dilexisti omnia verba præcipitationis,
lingua dolosa. 5 Propterea Deus destruet te
in finem: evellet te, et emigrabit te de taber-
naculo tuo; et radicem tuam de terra viven-
tium. 6 Videbunt justi, et timebunt, et super
eum ridebunt, et dicent: 7 Ecce homo, qui
non posuit Deum adjutorem suum: sed
speravit in multitudine divitiarum suarum:
et prævaluit in vanitate sua. 8 Ego autem,
sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in
misericordia Dei in æternum, et in sæculum
sæculi. 9 Confitebor tibi in sæculum quia
fecisti: et expectabo nomen tuum, quoniam
bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

נג

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ
וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ 3 אֱלֹהִים
מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ
מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ 4 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו
נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃
5 הֲלֹא יָדְעוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ
לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ 6 שָׁם פָּחֲדוּ
פַחַד לֹא־הָיָה פָחַד כִּי־אֱלֹהִים פִּזַּר
עַצְמוֹת חֹנָךְ הֱבִשֹׁתָה כִּי־אֱלֹהִים מְאָסָם׃
7 מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשֻׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב
אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל׃

נד

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא־דָוִד
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ 3 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וּבִגְבוּרָתְךָ תְדִינֵנִי׃ 4 אֱלֹהִים שְׁמַע
תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי׃ 5 כִּי זָרִים ׀
קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ
אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃ 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר
לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃ 7 יָשׁוֹב הָרַע
לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃ 8 בִּנְדָבָה
אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה שִּׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃
9 כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה
עֵינִי׃

נה

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם
מִתְּחִנָּתִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד
בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת
רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃
5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ
עָלָי׃ 6 יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי
פַּלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִּי אֵבֶר כַּיּוֹנָה
אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד
אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מִפְלָט לִי
מֵרוּחַ סֹעָה מִסָּעַר׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג
לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃

νγʹ.

Εις το τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστι
θεός· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις,
οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. 2 Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ
ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν· 3 Πάντες ἐξέκλι-
ναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ
ἔστιν ἕως ἑνός. 4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν
μου βρώσει ἄρτου; τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι
ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατ-
ῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. 6 Τίς
δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ
ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

νδʹ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζειφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με. 2 Ὁ θεός, εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου. 3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο
τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. 4 Ἰδοὺ γὰρ
ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου. 5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί
σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· 7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως
ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
ὀφθαλμός μου.

νε.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

1 ἘΝΩΤΙΣΑΙ, ὁ θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ
μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, 2 Πρόσχες μοι καὶ
εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου,
καὶ ἐταράχθην 3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ
θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν,
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. 4 Ἡ καρδία μου ἐτα-
ράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ'
ἐμέ· 5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ
με σκότος. 6 Καὶ εἶπα Τίς δώσει μοι πτέρυγας
ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;
7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Διάψαλμα. 8 Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά
με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος. 9 Καταπόν-
τισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν,
ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

LIII.

In finem, pro Maëleth intelligentiæ David.

1 DIXIT insipiens in corde suo: Non est
Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti
sunt in iniquitatibus: non est qui faciat
bonum. 2 Deus de cælo prospexit super
filios hominum: ut videat si est intelligens,
aut requirens Deum. 3 Omnes declinaverunt,
simul inutiles facti sunt: non est qui faciat
bonum, non est usque ad unum. 4 Nonne
scient omnes qui operantur iniquitatem, qui
devorant plebem meam ut cibum panis?
5 Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt
timore, ubi non erat timor. Quoniam Deus
dissipavit ossa eorum qui hominibus placent:
confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos. 6 Quis
dabit ex Sion salutare Israël? cum conver-
terit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit
Jacob, et lætabitur Israël.

LIV.

In finem, in carminibus intellectus David, cum venissent Ziphæi, et dixissent ad Saül: Nonne David absconditus est apud nos?

1 DEUS in nomine tuo salvum me fac: et
in virtute tua judica me. 2 Deus exaudi
orationem meam: auribus percipe verba oris
mei. 3 Quoniam alieni insurrexerunt adver-
sum me, et fortes quæsierunt animam meam:
et non proposuerunt Deum ante conspectum
suum. 4 Ecce enim Deus adjuvat me: et
Dominus susceptor est animæ meæ. 5 Averte
mala inimicis meis: et in veritate tua dis-
perde illos. 6 Voluntarie sacrificabo tibi, et
confitebor nomini tuo Domine: quoniam
bonum est. 7 Quoniam ex omni tribulatione
eripuisti me: et super inimicos meos despexit
oculus meus.

LV.

In finem, in carminibus intellectus David.

1 EXAUDI Deus orationem meam, et ne
despexeris deprecationem meam: 2 Intende
mihi, et exaudi me. Contristatus sum in
exercitatione mea: et conturbatus sum. 3 A
voce inimici, et a tribulatione peccatoris.
Quoniam declinaverunt in me iniquitates: et
in ira molesti erant mihi. 4 Cor meum con-
turbatum est in me: et formido mortis cecidit
super me. 5 Timor et tremor venerunt super
me: et contexerunt me tenebræ: 6 Et dixi:
Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et
volabo, et requiescam: 7 Ecce elongavi
fugiens: et mansi in solitudine. 8 Expec-
tabam eum, qui salvum me fecit a pusillani-
mitate spiritus, et tempestate. 9 Præcipita
Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi
iniquitatem, et contradictionem in civitate.

11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבֻהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן
וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־
יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ 13 כִּי
לֹא־אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי
הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ
כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחְדָּו
נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
16 יַשִּׁימָוֶת ׀ עָלֵימוֹ יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים
כִּי־רָעוֹת בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם׃ 17 אֲנִי אֶל־
אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב
וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה וַיִּשְׁמַע
קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי
כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 20 יִשְׁמַע ׀ אֵל ׀ וְיַעֲנֵם
וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה ׀ אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ
וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 21 שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו
חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ 22 חָלְקוּ ׀ מַחְמָאֹת פִּיו
וּקְרָב־לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה
פְתִחוֹת׃ 23 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה ׀ יְהָבְךָ וְהוּא
יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
24 וְאַתָּה אֱלֹהִים ׀ תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת
אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי
אֶבְטַח בָּךְ׃

נו

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד
מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃ 2 חָנֵּנִי
אֱלֹהִים כִּי־שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֹחֵם
יִלְחָצֵנִי׃ 3 שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים
לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ
אֶבְטָח׃ 5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים
בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
6 כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבֹתָם
לָרָע׃ 7 יָגוּרוּ ׀ יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ
כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ 8 עַל־אָוֶן פַּלֶּט־לָמוֹ
בְּאַף עַמִּים ׀ הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ 9 נֹדִי סָפַרְתָּה
אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ׃
10 אָז ׀ יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא
זֶה־יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃ 11 בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ 12 בֵּאלֹהִים
בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς
11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. 12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ
με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγα-
λοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. 13 Σὺ δὲ
ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου·
14 Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. 15 Ἐλθέτω
θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου
ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν
ἐν μέσῳ αὐτῶν. 16 Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. 17 Ἑσπέρας καὶ πρωὶ
καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ
εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. 18 Λυτρώσεται ἐν
εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι,
ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. 19 Εἰσακούσεται
ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ
τῶν αἰώνων. Διάψαλμα. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς
ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.
20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, 21 Διεμερίσθησαν
ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ
καρδία αὐτοῦ· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ
ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. 22 Ἐπίῤῥιψον
ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε δια-
θρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
23 Σὺ δέ, ὁ θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ
ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ
σέ, Κύριε.

νς'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

1 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν
ἀπὸ ὕψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές
με 3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί. 4 Ἐν
τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐν τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι σάρξ. 5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. 6 Παροικήσουσι
καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυ-
λάξουσι, καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου· 7 Ὑπὲρ
τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατά-
ξεις. Ὁ θεός, 8 Τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ
σου. 9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι
θεός μου εἶ σύ. 10 Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα,
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον. 11 Ἐπὶ τῷ θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

10 Die ac nocte circumdabit eam super muros
ejus iniquitas: et labor in medio ejus, 11 Et
injustitia. Et non defecit de plateis ejus
usura, et dolus. 12 Quoniam si inimicus
meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.
Et si is, qui oderat me, super me magna locu-
tus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
13 Tu vero homo unanimis, dux meus, et
notus meus: 14 Qui simul mecum dulces
capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus
cum consensu. 15 Veniat mors super illos:
et descendant in infernum viventes: quoniam
nequitiæ in habitaculis eorum: in medio
eorum. 16 Ego autem ad Deum clamavi: et
Dominus salvabit me. 17 Vespere, et mane,
et meridie narrabo et annuntiabo: et exaudiet
vocem meam. 18 Redimet in pace animam
meam ab his, qui appropinquant mihi: quo-
niam inter multos erant mecum. 19 Exaudiet
Deus, et humiliabit illos, qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutatio, et non timu-
erunt Deum: 20 Extendit manum suam in
retribuendo. Contaminaverunt testamentum
ejus, 21 Divisi sunt ab ira vultus ejus: et
appropinquavit cor illius. Molliti sunt ser-
mones ejus super oleum: et ipsi sunt jacula.
22 Jacta super Dominum curam tuam et ipse
te enutriet: non dabit in æternum fluctua-
tionem justo. 23 Tu vero Deus deduces eos,
in puteum interitus. Viri sanguinum, et
dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem
sperabo in te Domine.

LVI.

In finem, pro populo, qui a sanctis longe factus est, David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.

1 MISERERE mei Deus, quoniam conculcavit
me homo: tota die impugnans tribulavit me.
2 Conculcaverunt me inimici mei tota die:
quoniam multi bellantes adversum me. 3 Ab
altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
4 In Deo laudabo sermones meos, in Deo
speravi: non timebo quid faciat mihi caro.
5 Tota die verba mea execrabantur: adver-
sum me omnes cogitationes eorum, in malum.
6 Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum
meum observabunt. Sicut sustinuerunt ani-
mam meam, 7 Pro nihilo salvos facies
illos: in ira populos confringes. Deus, 8 Vi-
tam meam annuntiavi tibi: posuisti lacry-
mas meas in conspectu tuo, sicut et in pro-
missione tua: 9 Tunc convertentur inimici
mei retrorsum: in quacumque die invoca-
vero te: ecce cognovi quoniam Deus meus
es. 10 In Deo laudabo verbum, in Do-
mino laudabo sermonem: 11 In Deo
speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

13 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃
14 כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי
מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר
הַחַיִּים׃

נז

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם
בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ 2 חָנֵּנִי
אֱלֹהִים ׀ חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל־
כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃ 3 אֶקְרָא
לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ 4 יִשְׁלַח
מִשָּׁמַיִם ׀ וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח
אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ 5 נַפְשִׁי ׀ בְּתוֹךְ
לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם
חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ 6 רוּמָה
עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
7 קֶשֶׁת הֵכִינוּ ׀ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי כָּרוּ
לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃ 8 נָכוֹן
לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃
9 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה
שָּׁחַר׃ 10 אוֹדְךָ בָעַמִּים ׀ אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ
בַּלְאֻמִּים׃ 11 כִּי־גָדֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ
וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 12 רוּמָה עַל־שָׁמַיִם
אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

נח

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃
2 הַאֻמְנָם אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים
תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם׃ 3 אַף בְּלֵב עוֹלֹת
תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן׃
4 זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דֹּבְרֵי
כָזָב׃ 5 חֲמַת־לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת־נָחָשׁ כְּמוֹ
פֶתֶן חֵרֵשׁ יַאְטֵם אָזְנוֹ׃ 6 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע
לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
7 אֱלֹהִים הֲרָס־שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת
כְּפִירִים נְתֹץ ׀ יְהוָה׃ 8 יִמָּאֲסוּ כְמוֹ־מַיִם
יִתְהַלְּכוּ־לָמוֹ יִדְרֹךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמֹלָלוּ׃
9 כְּמוֹ שַׁבְּלוּל תֶּמֶס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת
בַּל־חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ 10 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִּירֹתֵיכֶם
אָטָד כְּמוֹ־חַי כְּמוֹ־חָרוֹן יִשְׂעָרֶנּוּ׃ 11 יִשְׂמַח
צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם
הָרָשָׁע׃ 12 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק
אַךְ יֵשׁ־אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

12 Ἐν ἐμοί, ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέ-
σεώς σου· 13 Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ
εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

νζ'.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

1 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτε-
ρύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν
θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Διάψαλμα. 3 Ἐξα-
πέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ
θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
4 Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.
Ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες
αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
μάχαιρα ὀξεῖα. 5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ
θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέ-
καμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου
μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.
7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία
μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ. 8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα
μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθή-
σομαι ὄρθρου. 9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς,
Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· 10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη
ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν
νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. 11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
σου.

νη'.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

1 ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα
κρίνετε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. 2 Καὶ γὰρ ἐν
καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ
χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. 3 Ἀπηλλοτριώθησαν
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ
γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ. 4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ
τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ
βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, 5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται
φωνὴν ἐπᾳδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου
παρὰ σοφοῦ. 6 Ὁ θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. 7 Ἐξουδενωθήσονται
ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ
ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. 8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς
ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν
ἥλιον. 9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν
τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται
ὑμᾶς. 10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδί-
κησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. 11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος
Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς
κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

12 In me sunt Deus vota tua, quæ reddam,
laudationes tibi. 13 Quoniam eripuisti ani-
mam meam de morte, et pedes meos de lapsu:
ut placeam coram Deo in lumine viventium.

LVII.

In finem, ne disperdas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret a facie Saül in speluncam.

1 MISERERE mei Deus, miserere mei: quo-
niam in te confidit anima mea. Et in umbra
alarum tuarum sperabo, donec transeat iniqui-
tas. 2 Clamabo ad Deum altissimum: Deum
qui benefecit mihi. 3 Misit de cælo, et
liberavit me: dedit in opprobrium concul-
cantes me. Misit Deus misericordiam suam,
et veritatem suam, 4 Et eripuit animam
meam de medio catulorum leonum: dormivi
conturbatus. Filii hominum dentes eorum
arma et sagittæ: et lingua eorum gladius
acutus. 5 Exaltare super cælos Deus: et in
omnem terram gloria tua. 6 Laqueum para-
verunt pedibus meis: et incurvaverunt animam
meam. Foderunt ante faciem meam foveam:
et inciderunt in eam. 7 Paratum cor meum
Deus, paratum cor meum: cantabo, et psal-
mum dicam. 8 Exsurge gloria mea, exsurge
psalterium et cithara: exsurgam diluculo.
9 Confitebor tibi in populis Domine: et psal-
mum dicam tibi in gentibus: 10 Quoniam
magnificata est usque ad cælos misericordia
tua, et usque ad nubes veritas tua. 11 Ex-
altare super cælos Deus: et super omnem
terram gloria tua.

LVIII.

In finem, ne disperdas, David in tituli inscriptionem.

1 SI vere utique justitiam loquimini: recta
judicate filii hominum. 2 Etenim in corde
iniquitates operamini: in terra injustitias
manus vestræ concinnant. 3 Alienati sunt
peccatores a vulva, erraverunt ab utero:
locuti sunt falsa. 4 Furor illis secundum
similitudinem serpentis: sicut aspidis surdæ,
et obturantis aures suas, 5 Quæ non exaudiet
vocem incantantium: et venefici incantantis
sapienter. 6 Deus conteret dentes eorum in
ore ipsorum: molas leonum confringet Domi-
nus. 7 Ad nihilum devenient tanquam aqua
decurrens: intendit arcum suum donec infir-
mentur. 8 Sicut cera, quæ fluit, auferentur:
supercecidit ignis, et non viderunt solem.
9 Priusquam intelligerent spinæ vestræ rham-
num: sicut viventes, sic in ira absorbet eos.
10 Lætabitur justus cum viderit vindictam:
manus suas lavabit in sanguine peccatoris.
11 Et dicet homo: Si utique est fructus justo:
utique est Deus judicans eos in terra.

נט

¹ לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם
בִּשְׁלֹחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
² הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
³ הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי׃ ⁴ כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ
עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה׃
⁵ בְּלִי־עָוֺן יְרֻצוּן וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי
וּרְאֵה׃ ⁶ וְאַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהִים ׀ צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם
אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ ⁷ יָשׁוּבוּ
לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ ⁸ הִנֵּה ׀
יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי
מִי שֹׁמֵעַ׃ ⁹ וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ
תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ ¹⁰ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה
כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ ¹¹ אֱלֹהֵי חַסְדּוֹ יְקַדְּמֵנִי
אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשֹׁרְרָי׃ ¹² אַל־תַּהַרְגֵם ׀ פֶּן־
יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ
מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ ¹³ חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ
וְיִלָּכְדוּ בִגְאוֹנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃
¹⁴ כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים
מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ ¹⁵ וְיָשֻׁבוּ
לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ ¹⁶ הֵמָּה
יְנוּעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ׃
¹⁷ וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
כִּי־הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃
¹⁸ עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי
אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

ס

¹ לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד
לְלַמֵּד׃ ² בְּהַצּוֹתוֹ ׀ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־
אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם
בְּגֵיא־מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ ³ אֱלֹהִים
זְנַחְתָּנוּ פְרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ תְּשׁוֹבֵב לָנוּ׃
⁴ הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רְפָה שְׁבָרֶיהָ
כִי־מָטָה׃ ⁵ הִרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ
יַיִן תַּרְעֵלָה׃ ⁶ נָתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵּס
לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֹשֶׁט סֶלָה׃ ⁷ לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃

νθ'.

*Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
λογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε
τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.*

1 ἘΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ θεός,
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.
2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. 3 Ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κρα-
ταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου,
Κύριε. 4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε, 5 Καὶ σὺ
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,
πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ
οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
Διάψαλμα. 6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. 7 Ἰδοὺ
ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία
ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; 8 Καὶ
σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ
ἔθνη. 9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ
ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. 10 Ὁ θεός μου τὸ
ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ θεός μου δείξει μοι
ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. 11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς,
μή ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον
αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάγαγε αὐτούς,
ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε. 12 Ἁμαρτίαν στόματος
αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους
διαγγελήσονται 13 Συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας,
καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς
τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς.
Διάψαλμα. 14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν·
15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ
μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. 16 Ἐγὼ δὲ
ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ
τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ
καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. 17 Βοηθός
μου, σοὶ ψαλῶ, ὁ θεός μου· ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
ὁ θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ξ'.

*Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς στη-
λογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχήν, ὁπότε ἐνεπύρισε
τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν
Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν
φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας.*

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργί-
σθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς. 2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς,
ὅτι ἐσαλεύθη. 3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά,
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. 4 Ἔδωκας τοῖς
φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου
τόξου. Διάψαλμα. 5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπη-
τοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

LIX.

In finem, ne disperdas, David in tituli inscrip-
tionem, quando misit Saül, et custodivit
domum ejus, ut eum interficeret.

1 ERIPE me de inimicis meis Deus meus:
et ab insurgentibus in me libera me. 2 Eripe
me de operantibus iniquitatem: et de viris
sanguinum salva me. 3 Quia ecce ceperunt
animam meam: irruerunt in me fortes.
4 Neque iniquitas mea, neque peccatum meum
Domine: sine iniquitate cucurri, et direxi.
5 Exsurge in occursum meum, et vide: et tu
Domine Deus virtutum, Deus Israël, intende
ad visitandas omnes gentes: non miserearis
omnibus, qui operantur iniquitatem. 6 Con-
vertentur ad vesperam: et famem patientur
ut canes, et circuibunt civitatem. 7 Ecce
loquentur in ore suo, et gladius in labiis
eorum: quoniam quis audivit? 8 Et tu
Domine deridebis eos: ad nihilum deduces
omnes gentes. 9 Fortitudinem meam ad te
custodiam, quia Deus susceptor meus es:
10 Deus meus, misericordia ejus præveniet me.
11 Deus ostendet mihi super inimicos meos,
ne occidas eos: nequando obliviscantur populi
mei. Disperge illos in virtute tua: et depone
eos protector meus Domine. 12 Delictum
oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et
comprehendantur in superbia sua. Et de
execratione et mendacio annuntiabuntur 13 In
consummatione: in ira consummationis, et
non erunt. Et scient quia Deus dominabitur
Jacob: et finium terræ. 14 Convertentur ad
vesperam, et famem patientur ut canes: et
circuibunt civitatem. 15 Ipsi dispergentur ad
manducandum: si vero fuerint saturati, et
murmurabunt. 16 Ego autem cantabo forti-
tudinem tuam: et exultabo mane miseri-
cordiam tuam. Quia factus es susceptor meus,
et refugium meum, in die tribulationis meæ.
17 Adjutor meus tibi psallam, quia Deus sus-
ceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

LX.

In finem, pro his, qui immutabuntur, in tituli
inscriptionem ipsi David in doctrinam, cum
succendit Mesopotamiam Syriæ, et Sobal,
et convertit Joab, et percussit Idumæam in
valle Salinarum duodecim millia.

1 DEUS repulisti nos, et destruxisti nos:
iratus es et misertus es nobis. 2 Commovisti
terram, et conturbasti eam: sana contritiones
ejus, quia commota est. 3 Ostendisti populo
tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
4 Dedisti metuentibus te significationem: ut
fugiant a facie arcus: ut liberentur dilecti
tui: 5 Salvum fac dextera tua, et exaudi me.

8 אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה
שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ 9 לִי גִלְעָד ׀ וְלִי
מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃
10 מוֹאָב ׀ סִיר רַחְצִי עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ
נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃ 11 מִי יוֹבִלֵנִי
עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד־אֱדוֹם׃ 12 הֲלֹא־
אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים
בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 13 הָבָה־לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר וְשָׁוְא
תְּשׁוּעַת אָדָם׃ 14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

סא

1 לַמְנַצֵּחַ ׀ עַל־נְגִינַת לְדָוִד׃ 2 שִׁמְעָה
אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ 3 מִקְצֵה
הָאָרֶץ ׀ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר־יָרוּם
מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃ 4 כִּי־הָיִיתָ מַחְסֶה לִי
מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ 5 אָגוּרָה בְאָהָלְךָ
עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶּלָה׃
6 כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ
יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃ 7 יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ
תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ־דֹר וָדֹר׃ 8 יֵשֵׁב עוֹלָם
לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרֻהוּ׃
9 כֵּן ׀ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי
יוֹם ׀ יוֹם׃

סב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אַךְ אֶל־אֱלֹהִים דּוּמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ
יְשׁוּעָתִי׃ 3 אַךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי
לֹא־אֶמּוֹט רַבָּה׃ 4 עַד־אָנָה ׀ תְּהוֹתְתוּ
עַל־אִישׁ תְּרָצְּחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר
הַדְּחוּיָה׃ 5 אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ ׀ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ
יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו יְבָרֵכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ־
סֶלָה׃ 6 אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִּי נַפְשִׁי כִּי־מִמֶּנּוּ
תִּקְוָתִי׃ 7 אַךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי
לֹא אֶמּוֹט׃ 8 עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר־
עֻזִּי מַחְסִי בֵּאלֹהִים׃ 9 בִּטְחוּ בוֹ בְכָל־עֵת ׀
עָם שִׁפְכוּ־לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה־לָּנוּ
סֶלָה׃ 10 אַךְ ׀ הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי
אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחַד׃

6 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιά-
σομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν
σκηνῶν διαμετρήσω. 7 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραῒμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου, 8 Μωὰβ
λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ
τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει
με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; 10 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπω-
σάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν; 11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλί-
ψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. 12 Ἐν τῷ
θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει
τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ξα.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ὁ θεός, τῆς δεήσεώς μου,
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. 2 Ἀπὸ τῶν περάτων
τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν
καρδίαν μου. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με· ὡδήγησάς με,
3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ
προσώπου ἐχθροῦ. 4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί
σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα. 5 Ὅτι σύ, ὁ θεός,
εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. 6 Ἡμέρας ἐφ'
ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως
ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. 7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
ἐκζητήσει αὐτῶν; 8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς
εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξβ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΟΥΧΙ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ'
αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. 2 Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός
μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ
ἐπὶ πλεῖον. 3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ
ὠσμένῳ. 4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο
ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Διά-
ψαλμα. 5 Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου,
ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. 6 Ὅτι αὐτὸς θεός
μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ μετα-
ναστεύσω. 7 Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ
δόξα μου· ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς
μου ἐπὶ τῷ θεῷ. 8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν, πᾶσα
συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Διά-
ψαλμα. 9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

6 Deus locutus est in sancto suo: Lætabor,
et partibor Sichimam: et convallem taber-
naculorum metibor. 7 Meus est Galaad, et
meus est Manasses, et Ephraïm fortitudo
capitis mei. Juda rex meus: 8 Moab olla
spei meæ. In Idumæam extendam calceamen-
tum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.
9 Quis deducet me in civitatem muni-
tam? quis deducet me usque in Idumæam?
10 Nonne tu Deus, qui repulisti nos: et non
egredieris Deus in virtutibus nostris? 11 Da
nobis auxilium de tribulatione: quia vana
salus hominis. 12 In Deo faciemus virtutem:
et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LXI.

In finem, in hymnis David.

1 EXAUDI Deus deprecationem meam: in-
tende orationi meæ. 2 A finibus terræ ad te
clamavi: dum anxiaretur cor meum, in petra
exaltasti me. Deduxisti me, 3 Quia factus
es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula:
protegar in velamento alarum tuarum. 5 Quo-
niam tu Deus meus exaudisti orationem
meam; dedisti hereditatem timentibus nomen
tuum. 6 Dies super dies regis adjicies:
annos ejus usque in diem generationis et
generationis. 7 Permanet in æternum in
conspectu Dei: misericordiam et veritatem
ejus quis requiret? 8 Sic psalmum dicam
nomini tuo in sæculum sæculi: ut reddam
vota mea de die in diem.

LXII.

In finem, pro Idithun, Psalmus David.

1 NONNE Deo subjecta erit anima mea? ab
ipso enim salutare meum. 2 Nam et ipse
Deus meus, et salutaris meus: susceptor meus,
non movebor amplius. 3 Quousque irruitis
in hominem? interficitis universi vos: tan-
quam parieti inclinato et maceriæ depulsæ?
4 Verumtamen pretium meum cogitaverunt
repellere, cucurri in siti: ore suo benedice-
bant, et corde suo maledicebant. 5 Verum-
tamen Deo subjecta esto anima mea: quoniam
ab ipso patientia mea. 6 Quia ipse Deus
meus, et salvator meus: adjutor meus, non
emigrabo. 7 In Deo salutare meum, et gloria
mea: Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.
8 Sperate in eo omnis congregatio populi, ef-
fundite coram illo corda vestra: Deus adjutor
noster in æternum. 9 Verumtamen vani filii
hominum, mendaces filii hominum in stateris:
ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

11 אַל־תִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבָּלוּ
חַיִל ׀ כִּי יָנוּב אַל־תָּשִׁיתוּ לֵב׃ 12 אַחַת ׀
דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם־זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי־עֹז
לֵאלֹהִים׃ 13 וּלְךָ־אֲדֹנָי חָסֶד כִּי־אַתָּה ׀
תְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

סג

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה׃
2 אֱלֹהִים ׀ אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ ׀
נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעָיֵף
בְּלִי־מָיִם׃ 3 כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ
וּכְבוֹדֶךָ׃ 4 כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי
יְשַׁבְּחוּנְךָ׃ 5 כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ
אֶשָּׂא כַפָּי׃ 6 כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי
וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֶּל־פִּי׃ 7 אִם־זְכַרְתִּיךָ
עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־בָּךְ׃ 8 כִּי־הָיִיתָ
עֶזְרָתָה לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן׃ 9 דָּבְקָה
נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָּמְכָה יְמִינֶךָ׃ 10 וְהֵמָּה
לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת
הָאָרֶץ׃ 11 יַגִּירֻהוּ עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת
שֻׁעָלִים יִהְיוּ׃ 12 וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים
יִתְהַלֵּל כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי
דוֹבְרֵי־שָׁקֶר׃

סד

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 שְׁמַע אֱלֹהִים
קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי׃
3 תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי
אָוֶן׃ 4 אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ
חִצָּם דָּבָר מָר׃ 5 לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים
תָּם פִּתְאֹם יֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ 6 יְחַזְּקוּ־
לָמוֹ ׀ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן מוֹקְשִׁים
אָמְרוּ מִי יִרְאֶה־לָּמוֹ׃ 7 יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת
תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב
עָמֹק׃ 8 וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאוֹם הָיוּ
מַכּוֹתָם׃ 9 וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם
יִתְנֹדְדוּ כָּל־רֹאֵה בָם׃ 10 וַיִּירְאוּ כָּל־אָדָם
וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃
11 יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ
כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

10 *Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα
μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε
καρδίαν.* 11 *Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα
ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ,* 12 *Καὶ σοῦ
Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ.*

ξγ.

*Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.*

1 Ὁ ΘΕΟΣ, *ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ
σοι ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν
γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,* 2 *Οὕτως ἐν
τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου
καὶ τὴν δόξαν σου.* 3 *Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου
ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.* 4 *Οὕτως
εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.* 5 *Ὡσεὶ στέατος καὶ
πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ ὄνομά σου.* 6 *Εἰ ἐμνη-
μόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·* 7 *Ὅτι ἐγενήθης βοηθός
μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι.* 8 *Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου,
ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.* 9 *Αὐτοὶ δὲ εἰς
μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,* 10 *Παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.*
11 *Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ,
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἄδικα.*

ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, *ὁ θεός, τῆς προσευχῆς μου
ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ
τὴν ψυχήν μου.* 2 *Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς
πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·*
3 *Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας
αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρόν,* 4 *Τοῦ
κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα
κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται.*
5 *Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο
τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν Τίς ὄψεται αὐτούς;*
6 *Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες
ἐξερευνήσει· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία
βαθεῖα,* 7 *Καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βέλος νηπίων
ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,* 8 *Καὶ ἐξουθένησαν
αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ
θεωροῦντες αὐτούς,* 9 *Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ συνῆκαν.* 10 *Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.*

10 Nolite sperare in iniquitate, et rapinas
nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite
cor apponere. 11 Semel locutus est Deus,
duo hæc audivi, quia potestas Dei est, 12 Et
tibi Domine misericordia: quia tu reddes uni-
cuique juxta opera sua.

LXIII.

Psalmus David, cum esset in deserto Idumææ.

1 Deus Deus meus ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea, quam multipliciter
tibi caro mea. 2 In terra deserta, et invia, et
inaquosa: sic in sancto apparui tibi, ut vide-
rem virtutem tuam, et gloriam tuam. 3 Quo-
niam melior est misericordia tua super vitas:
labia mea laudabunt te. 4 Sic benedicam te
in vita mea: et in nomine tuo levabo manus
meas. 5 Sicut adipe et pinguedine repleatur
anima mea: et labiis exultationis laudabit
os meum. 6 Si memor fui tui super stratum
meum, in matutinis meditabor in te: 7 Quia
fuisti adjutor meus. Et in velamento alarum
tuarum exultabo: 8 Adhæsit anima mea post
te: me suscepit dextera tua. 9 Ipsi vero in
vanum quæsierunt animam meam, introibunt
in inferiora terræ: 10 Tradentur in manus
gladii, partes vulpium erunt. 11 Rex vero
lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui
jurant in eo: quia obstructum est os loquen-
tium iniqua.

LXIV.

In finem, Psalmus David.

1 Exaudi Deus orationem meam cum de-
precor: a timore inimici eripe animam meam.
2 Protexisti me a conventu malignantium: a
multitudine operantium iniquitatem. 3 Quia
exacuerunt ut gladium linguas suas: inten-
derunt arcum rem amaram, 4 Ut sagittent in
occultis immaculatum. 5 Subito sagittabunt
eum, et non timebunt: firmaverunt sibi ser-
monem nequam. Narraverunt ut absconde-
rent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?
6 Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scru-
tantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum:
7 Et exaltabitur Deus. Sagittæ parvulorum
factæ sunt plagæ eorum; 8 Et infirmatæ
sunt contra eos linguæ eorum: Conturbati
sunt omnes qui videbant eos: 9 Et timuit
omnis homo. Et annuntiaverunt opera Dei:
et facta ejus intellexerunt. 10 Lætabitur
justus in Domino, et sperabit in eo, et lauda-
buntur omnes recti corde.

סה

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר׃ 2 לְךָ
דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם־
נֶדֶר׃ 3 שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר
יָבֹאוּ׃ 4 דִּבְרֵי עֲוֺנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ
אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ 5 אַשְׁרֵי ׀ תִּבְחַר וּתְקָרֵב
יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ
הֵיכָלֶךָ׃ 6 נוֹרָאוֹת ׀ בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קַצְוֵי־אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים׃
7 מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃
8 מַשְׁבִּיחַ ׀ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן
לְאֻמִּים׃ 9 וַיִּירְאוּ ׀ יֹשְׁבֵי קְצָוֺת מֵאוֹתֹתֶיךָ
מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין׃ 10 פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ ׀
וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים
מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃
11 תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶהָ בִּרְבִיבִים
תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ 12 עִטַּרְתָּ שְׁנַת
טוֹבָתֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן׃ 13 יִרְעֲפוּ
נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ 14 לָבְשׁוּ
כָרִים ׀ הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ־בָר יִתְרוֹעֲעוּ
אַף־יָשִׁירוּ׃

סו

1 לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים
כָּל־הָאָרֶץ׃ 2 זַמְּרוּ כְבוֹד־שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד
תְּהִלָּתוֹ׃ 3 אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא
מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ־לְךָ אֹיְבֶיךָ׃
4 כָּל־הָאָרֶץ ׀ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ וִיזַמְּרוּ־לָךְ יְזַמְּרוּ
שִׁמְךָ סֶלָה׃ 5 לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים
נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם׃ 6 הָפַךְ יָם ׀
לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה־
בּוֹ׃ 7 מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ ׀ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם
תִּצְפֶּינָה הַסּוֹרְרִים ׀ אַל־יָרִימוּ לָמוֹ סֶלָה׃
8 בָּרְכוּ עַמִּים ׀ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל
תְּהִלָּתוֹ׃ 9 הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן
לַמּוֹט רַגְלֵנוּ׃ 10 כִּי־בְחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ
כִּצְרָף־כָּסֶף׃ 11 הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ
מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ׃ 12 הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ
בָּאנוּ־בָאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה׃
13 אָבוֹא בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי׃

ξε'.

Εις τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ᾠδή.

1 ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχή. 2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου,
πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. 3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυ-
νάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.
4 Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκη-
νώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς
ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου,
5 θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ
θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων
τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· 6 Ἑτοιμάζων
ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·
7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους
κυμάτων αὐτῆς. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη 8 Καὶ
φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν
σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.
9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ
θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν
αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. 10 Τοὺς αὔλακας
αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν
ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται
πιότητος· 12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου,
καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. 13 Ἐνε-
δύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες
πληθυνοῦσι σῖτον· κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ξς'.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

1 ἈΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, 2 Ψάλατε
δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ·
3 Εἴπατε τῷ θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ
πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί
σου. 4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ
ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου.
Διάψαλμα. 5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ,
φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν
ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα
ἐπ' αὐτῷ, 7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ
τοῦ αἰῶνος. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν
ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. 8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως
αὐτοῦ, 9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ
μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. 10 Ὅτι ἐδοκί-
μασας ἡμᾶς, ὁ θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται
τὸ ἀργύριον. 11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα,
ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, 12 Ἐπεβίβασας
ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν
διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς
ἀναψυχήν. 13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν
ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,

LXV.

In finem, Psalmus David, Canticum Jeremiæ
et Ezechielis populo transmigrationis, cum
inciperent exire.

1 Te decet hymnus Deus in Sion: et tibi
reddetur votum in Jerusalem. 2 Exaudi
orationem meam: ad te omnis caro veniet.
3 Verba iniquorum prævaluerunt super
nos: et impietatibus nostris tu propitiaberis.
4 Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: inha-
bitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis
domus tuæ: sanctum est templum tuum,
5 Mirabile in æquitate. Exaudi nos Deus salu-
taris noster, spes omnium finium terræ, et in
mari longe. 6 Præparans montes in virtute
tua, accinctus potentia: 7 Qui conturbas pro-
fundum maris, sonum fluctuum ejus. Turba-
buntur gentes, 8 Et timebunt qui habitant
terminos a signis tuis: exitus matutini et
vespere delectabis. 9 Visitasti terram et
inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum
illorum: quoniam ita est præparatio ejus.
10 Rivos ejus inebria, multiplica genimina
ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.
11 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ:
et campi tui replebuntur ubertate. 12 Pin-
guescent speciosa deserti: et exultatione
colles accingentur. 13 Induti sunt arietes
ovium, et valles abundabunt frumento: clama-
bunt, etenim hymnum dicent.

LXVI.

In finem, Canticum Psalmi resurrectionis.

1 Jubilate Deo omnis terra, 2 Psalmum
dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.
3 Dicite Deo quam terribilia sunt opera tua
Domine! in multitudine virtutis tuæ men-
tientur tibi inimici tui. 4 Omnis terra adoret
te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
5 Venite, et videte opera Dei: terribilis in
consiliis super filios hominum. 6 Qui con-
vertit mare in aridam, in flumine pertransi-
bunt pede: ibi lætabimur in ipso. 7 Qui
dominatur in virtute sua in æternum, oculi
ejus super gentes respiciunt: qui exasperant
non exaltentur in semetipsis. 8 Benedicite
gentes Deum nostrum: et auditam facite
vocem laudis ejus. 9 Qui posuit animam
meam ad vitam: et non dedit in commotionem
pedes meos. 10 Quoniam probasti nos Deus:
igne nos examinasti, sicut examinatur argen-
tum. 11 Induxisti nos in laqueum, posuisti
tribulationes in dorso nostro: 12 Imposuisti
homines super capita nostra. Transivimus
per ignem et aquam: et eduxisti nos in
refrigerium. 13 Introibo in domum tuam
in holocaustis: reddam tibi vota mea,

14 אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר־פִּי בַּצַּר־לִי׃
15 עֹלוֹת מֵחִים אַעֲלֶה־לָּךְ עִם־קְטֹרֶת
אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם־עַתּוּדִים סֶלָה׃
16 לְכוּ שִׁמְעוּ וַאֲסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵי אֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃ 17 אֵלָיו פִּי־קָרָאתִי
וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי׃ 18 אָוֶן אִם־רָאִיתִי
בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע ׀ אֲדֹנָי׃ 19 אָכֵן שָׁמַע
אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי׃ 20 בָּרוּךְ
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
מֵאִתִּי׃

סז

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 אֱלֹהִים
יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃
3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
4 יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִישֹׁר וּלְאֻמִּים ׀ בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ 6 יוֹדוּךָ
עַמִּים ׀ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 7 אֶרֶץ
נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־
אָרֶץ׃

סח

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 יָקוּם
אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו
מִפָּנָיו׃ 3 כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג
מִפְּנֵי־אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃
4 וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה׃ 5 שִׁירוּ ׀ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ
שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ
לְפָנָיו׃ 6 אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים
בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ 7 אֱלֹהִים ׀ מוֹשִׁיב יְחִידִים ׀
בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ־
סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה׃ 8 אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ
לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה׃
9 אֶרֶץ רָעָשָׁה ׀ אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי
אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים
נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ 11 חַיָּתְךָ
יָשְׁבוּ־בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃

14 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ
στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου· 15 Ὁλοκαυτώματα
μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ
κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.
16 Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. 18 Ἀδικίαν εἰ
ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.
19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, προσέσχε τῇ
φωνῇ τῆς προσευχῆς μου. 20 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς
ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

ξζ′.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Διάψαλμα.
2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν
ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 3 Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοί, ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες. 4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν
ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν
τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα. 5 Ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοί, ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες. 6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, 7 Εὐλογήσαι
ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

ξη′.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

1 ἈΝΑΣΤΗΤΩ ὁ θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλι-
πέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ. 3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιά-
σθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφρο-
σύνῃ. 4 Ἄισατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον
αὐτοῦ. 5 Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. 6 Ὁ θεὸς κατοικίζει
μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν
ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν τάφοις. 7 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί
σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν
ἔρημον. Διάψαλμα. 8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ
ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. 9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφο-
ριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ
κατηρτίσω αὐτήν. 10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ,
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ θεός.

14 Quæ distinxerunt labia mea, et locutum
est os meum, in tribulatione mea. 15 Holo-
causta medullata offeram tibi cum incenso
arietum: offeram tibi boves cum hircis.
16 Venite, audite, et narrabo, omnes qui
timetis Deum, quanta fecit animæ meæ. 17 Ad
ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua
mea. 18 Iniquitatem si aspexi in corde meo,
non exaudiet Dominus. 19 Propterea ex-
audivit Deus, et attendit voci deprecationis
meæ. 20 Benedictus Deus, qui non amovit
orationem meam, et misericordiam suam a me.

LXVII.

In finem, in hymnis, Psalmus cantici David.

1 Deus misereatur nostri, et benedicat
nobis: illuminet vultum suum super nos, et
misereatur nostri. 2 Ut cognoscamus in terra
viam tuam: in omnibus gentibus salutare
tuum. 3 Confiteantur tibi populi Deus: con-
fiteantur tibi populi omnes. 4 Lætentur et
exultent gentes: quoniam judicas populos
in æquitate, et gentes in terra dirigis. 5 Con-
fiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi
populi omnes: 6 Terra dedit fructum suum.
Benedicat nos Deus, Deus noster, 7 Bene-
dicat nos Deus: et metuant eum omnes fines
terræ.

LXVIII.

In finem, Psalmus Cantici ipsi David.

1 Exsurgat Deus, et dissipentur inimici
ejus: et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.
2 Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit
cera a facie ignis, sic pereant peccatores a
facie Dei. 3 Et justi epulentur, et exultent
in conspectu Dei: et delectentur in lætitia.
4 Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus:
iter facite ei, qui ascendit super occasum:
Dominus nomen illi. Exultate in conspectu
ejus, turbabuntur a facie ejus, 5 Patris
orphanorum, et judicis viduarum. Deus in
loco sancto suo: 6 Deus qui inhabitare facit
unius moris in domo: qui educit vinctos in
fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui
habitant in sepulchris. 7 Deus cum egrede-
reris in conspectu populi tui, cum pertransires
in deserto: 8 Terra mota est, etenim cœli
distillaverunt a facie Dei Sinaï, a facie Dei
Israël. 9 Pluviam voluntariam segregabis
Deus hereditati tuæ: et infirmata est, tu vero
perfecisti eam. 10 Animalia tua habitabunt
in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

12 אֲדֹנָי יִתֶּן־אֹמֶר הַֽמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃
13 מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת־בַּיִת
תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ 14 אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם
כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק
חָרוּץ׃ 15 בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג
בְּצַלְמוֹן׃ 16 הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר־
גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן׃ 17 לָמָּה ׀ תְּרַצְּדוּן הָרִים
גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף־
יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ 18 רֶכֶב אֱלֹהִים
רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃
19 עָלִיתָ לַמָּרוֹם ׀ שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ
מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן ׀ יָהּ
אֱלֹהִים׃ 20 בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם יַעֲמָס־
לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ 21 הָאֵל ׀ לָנוּ
אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת
תּוֹצָאוֹת׃ 22 אַךְ־אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ
אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃
23 אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת
יָם׃ 24 לְמַעַן ׀ תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן
כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ׃ 25 רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ
אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃
26 קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
תּוֹפֵפוֹת׃ 27 בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי
מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ 28 שָׁם בִּנְיָמִן ׀ צָעִיר רֹדֵם
שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי
נַפְתָּלִי׃ 29 צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה
אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ 30 מֵהֵיכָלֶךָ עַל־
יְרוּשָׁלָם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׃ 31 גְּעַר
חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים ׀ בְּעֶגְלֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי־כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת
יֶחְפָּצוּ׃ 32 יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם
כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים׃ 33 מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃
34 לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם הֶן־יִתֵּן בְּקוֹלוֹ
קוֹל עֹז׃ 35 תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ 36 נוֹרָא אֱלֹהִים ׀
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן ׀ עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυνάμει πολλῇ. 12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ
ἀγαπητοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου
διελέσθαι σκῦλα. 13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν
κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι,
καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·
14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. 15 Ὄρος
τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
16 Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ
ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ
γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. 17 Τὸ
ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούν-
των· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.
18 Ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν,
ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες
τοῦ κατασκηνῶσαι. 19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός,
εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευο-
δώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα.
20 Ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ
Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. 21 Πλὴν ὁ
θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν
τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
22 Εἶπε Κύριος Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν
βυθοῖς θαλάσσης· 23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου
ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ'
αὐτοῦ. 24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός,
αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ
ἁγίῳ· 25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλ-
λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. 26 Ἐν
ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, τὸν Κύριον ἐκ
πηγῶν Ἰσραήλ. 27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν
ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρ-
χοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλί. 28 Ἔντειλαι
ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο
ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν. 29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. 30 Ἐπιτί-
μησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν
ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλει-
σθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρ-
πισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. 31 Ἥξουσι
πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα
αὐτῆς τῷ θεῷ. 32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε
τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. Διάψαλμα. 33 Ψά-
λατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ
αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. 34 Δότε δόξαν τῷ θεῷ·
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. 35 Θαυμαστὸς
ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ὁ θεὸς Ἰσραήλ, αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
εὐλογητὸς ὁ θεός.

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus,
virtute multa. 12 Rex virtutum dilecti
dilecti: et speciei domus dividere spolia.
13 Si dormiatis inter medios cleros, pennæ
columbæ deargentatæ, et posteriora dorsi ejus
in pallore auri. 14 Dum discernit cælestis
reges super eam, nive dealbabuntur in Sel-
mon: 15 Mons Dei, mons pinguis. Mons
coagulatus, mons pinguis: 16 Ut quid sus-
picamini montes coagulatos? Mons, in quo
beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim
Dominus habitabit in finem. 17 Currus Dei
decem millibus multiplex, millia lætantium:
Dominus in eis in Sina in sancto. 18 Ascen-
disti in altum, cepisti captivitatem, accepisti
dona in hominibus: etenim non credentes,
inhabitare Dominum Deum. 19 Benedictus
Dominus die quotidie: prosperum iter faciet
nobis Deus salutarium nostrorum. 20 Deus
noster, Deus salvos faciendi: et Domini Do-
mini exitus mortis. 21 Verumtamen Deus
confringet capita inimicorum suorum: verti-
cem capilli perambulantium in delictis suis.
22 Dixit Dominus: Ex Basan convertam,
convertam in profundum maris: 23 Ut in-
tingatur pes tuus in sanguine: lingua canum
tuorum ex inimicis, ab ipso. 24 Viderunt
ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis
mei qui est in sancto. 25 Prævenerunt prin-
cipes conjuncti psallentibus, in medio juven-
cularum tympanistriarum. 26 In ecclesiis
benedicite Deo Domino, de fontibus Israël.
27 Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis
excessu. Principes Juda, duces eorum: prin-
cipes Zabulon, principes Nephthali. 28 Manda
Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod
operatus es in nobis. 29 A templo tuo in
Jerusalem, tibi offerent reges munera. 30 In-
crepa feras arundinis, congregatio taurorum
in vaccis populorum: ut excludant eos, qui
probati sunt argento. Dissipa gentes, quæ
bella volunt: 31 Venient legati ex Ægypto:
Æthiopia præveniet manus ejus Deo. 32 Regna
terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite
Deo, 33 Qui ascendit super cælum cæli, ad
orientem. Ecce dabit voci suæ vocem vir-
tutis: 34 Date gloriam Deo super Israël,
magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.
35 Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ:
benedictus Deus.

סט

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד׃ 2 הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד־נָפֶשׁ׃ 3 טָבַעְתִּי ׀
בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי־
מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי׃ 4 יָגַעְתִּי בְקָרְאִי
נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי׃ 5 רַבּוּ ׀
מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי
אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא־גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב׃
6 אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי
מִמְּךָ לֹא־נִכְחָדוּ׃ 7 אַל־יֵבֹשׁוּ בִי ׀ קֹוֶיךָ
אֲדֹנָי יֱהוִֹה צְבָאוֹת אַל־יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 כִּי־עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה
כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי׃ 9 מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי
וְנָכְרִי לִבְנֵי אִמִּי׃ 10 כִּי־קִנְאַת בֵּיתְךָ
אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי׃
11 וָאֶבְכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי׃
12 וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל׃
13 יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי
שֵׁכָר׃ 14 וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ ׀ יְהוָֹה עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃ 15 הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל־אֶטְבָּעָה
אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי מָיִם׃ 16 אַל־
תִּשְׁטְפֵנִי ׀ שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל־תִּבְלָעֵנִי
מְצוּלָה וְאַל־תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ׃
17 עֲנֵנִי יְהוָֹה כִּי־טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ
פְּנֵה אֵלָי׃ 18 וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ
כִּי־צַר־לִי מַהֵר עֲנֵנִי׃ 19 קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי
גְאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי׃ 20 אַתָּה יָדַעְתָּ
חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל־צוֹרְרָי׃
21 חֶרְפָּה ׀ שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה
לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי׃
22 וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי
חֹמֶץ׃ 23 יְהִי־שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח
וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ׃ 24 תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם
מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד׃
25 שְׁפָךְ־עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ
יַשִּׂיגֵם׃ 26 תְּהִי־טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם
אַל־יְהִי יֹשֵׁב׃ 27 כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ
רָדָפוּ וְאֶל־מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ׃ 28 תְּנָה־
עָוֹן עַל־עֲוֹנָם וְאַל־יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ׃

ξθ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.

1 ΣΩΣΟΝ με, ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου. 2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ,
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου,
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με
ἐπὶ τὸν θεόν μου. 4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με
ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπασα τότε ἀπετίννυον. 5 Ὁ
θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημ-
μέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. 6 Μὴ
αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε
τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ
ζητοῦντές σε, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. 7 Ὅτι ἕνεκα
σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου· 8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς
μητρός μου· 9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων
σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. 10 Καὶ συνέκαμψα ἐν
νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισ-
μοὺς ἐμοί· 11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου
σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε·
καιρὸς εὐδοκίας, ὁ θεός· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας
σου. 14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους
τῶν ὑδάτων. 15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς
ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω
ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. 16 Εἰσάκουσόν
μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
17 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν
μου. 18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι
αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. 19 Σὺ
γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰ-
σχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου
πάντες οἱ θλίβοντές με. 20 Ὀνειδισμὸν προσ-
εδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ
ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
παρακαλοῦντα, καὶ οὐχ εὗρον. 21 Καὶ ἔδωκαν
εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἐπότισάν με ὄξος. 22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα
αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀντα-
πόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον· 23 Σκοτισθήτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν
νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον· 24 Ἔκχεον
ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς
σου καταλάβοι αὐτούς· 25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις
αὐτῶν ἠρημωμένη; καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν· 26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ
κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέθηκαν. 27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·

LXIX.

In finem, pro iis, qui commutabuntur, David.

1 SALVUM me fac Deus: quoniam intra-
verunt aquæ usque ad animam meam. 2 In-
fixus sum in limo profundi: et non est
substantia. Veni in altitudinem maris: et
tempestas demersit me. 3 Laboravi clamans,
raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt
oculi mei, dum spero in Deum meum. 4 Multi-
plicati sunt super capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis. Confortati sunt qui per-
secuti sunt me inimici mei injuste: quæ non
rapui, tunc exsolvebam. 5 Deus tu scis in-
sipientiam meam: et delicta mea a te non
sunt abscondita. 6 Non erubescant in me
qui expectant te Domine, Domine virtutum.
Non confundantur super me qui quærunt te,
Deus Israël. 7 Quoniam propter te sustinui
opprobrium: operuit confusio faciem meam.
8 Extraneus factus sum fratribus meis, et
peregrinus filiis matris meæ. 9 Quoniam zelus
domus tuæ comedit me: et opprobria exprobran-
tium tibi, ceciderunt super me. 10 Et operui
in jejunio animam meam: et factum est in
opprobrium mihi. 11 Et posui vestimentum
meum cilicium: et factus sum illis in para-
bolam. 12 Adversum me loquebantur qui
sedebant in porta: et in me psallebant qui
bibebant vinum. 13 Ego vero orationem
meam ad te Domine: tempus beneplaciti
Deus. In multitudine misericordiæ tuæ ex-
audi me, in veritate salutis tuæ. 14 Eripe
me de luto, ut non infigar: libera me ab iis
qui oderunt me, et de profundis aquarum.
15 Non me demergat tempestas aquæ, neque
absorbeat me profundum: neque urgeat super
me puteus os suum. 16 Exaudi me Domine,
quoniam benigna est misericordia tua: secun-
dum multitudinem miserationum tuarum
respice in me. 17 Et ne avertas faciem tuam
a puero tuo: quoniam tribulor, velociter ex-
audi me. 18 Intende animæ meæ, et libera
eam; propter inimicos meos eripe me. 19 Tu
scis improperium meum, et confusionem meam,
et reverentiam meam. 20 In conspectu tuo
sunt omnes qui tribulant me: improperium
expectavit cor meum, et miseriam. Et sus-
tinui qui simul contristaretur, et non fuit: et
qui consolaretur, et non inveni. 21 Et dede-
runt in escam meam fel: et in siti mea pota-
verunt me aceto. 22 Fiat mensa eorum coram
ipsis in laqueum, et in retributiones, et in
scandalum. 23 Obscurentur oculi eorum ne
videant: et dorsum eorum semper incurva.
24 Effunde super eos iram tuam: et furor
iræ tuæ comprehendat eos. 25 Fiat habitatio
eorum deserta: et in tabernaculis eorum
non sit qui inhabitet. 26 Quoniam quem
tu percussisti, persecuti sunt: et super
dolorem vulnerum meorum addiderunt.
27 Appone iniquitatem super iniquitatem
eorum: et non intrent in justitiam tuam.

29 יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם־צַדִּיקִים אַל־
יִכָּתֵבוּ׃ 30 וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ
אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי׃ 31 אֲהַלְלָה שֵׁם־אֱלֹהִים
בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה׃ 32 וְתִיטַב לַיהוָה
מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃ 33 רָאוּ עֲנָוִים
יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
34 כִּי־שֹׁמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים ׀ יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו
לֹא בָזָה׃ 35 יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים
וְכָל־רֹמֵשׂ בָּם׃ 36 כִּי אֱלֹהִים ׀ יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן
וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃
37 וְזֶרַע־עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־
בָהּ׃

ע

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ 2 אֱלֹהִים
לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ 3 יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ
חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ 4 יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם
הָאֹמְרִים הֶאָח ׀ הֶאָח׃ 5 יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ ׀
בְּךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ 6 וַאֲנִי ׀ עָנִי
וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִּי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי
אַתָּה יְהוָה אַל־תְּאַחַר׃

עא

1 בְּךָ־יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
2 בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה־אֵלַי
אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ 3 הֱיֵה לִי ׀ לְצוּר מָעוֹן
לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סַלְעִי
וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃ 4 אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע
מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ 5 כִּי־אַתָּה תִקְוָתִי
אֲדֹנָי יֱהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃ 6 עָלֶיךָ ׀
נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי בְּךָ
תְהִלָּתִי תָמִיד׃ 7 כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לְרַבִּים
וְאַתָּה מַחֲסִי־עֹז׃ 8 יִמָּלֵא פִי תְּהִלָּתֶךָ
כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ 9 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת
זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל־תַּעַזְבֵנִי׃ 10 כִּי־
אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ
יַחְדָּו׃ 11 לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ
וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל׃ 12 אֱלֹהִים אַל־
תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חִישָׁה׃
13 יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה
וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ 14 וַאֲנִי תָּמִיד
אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֶךָ׃

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ
δικαίων μὴ γραφήτωσαν. 29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντε-
λάβετό μου. 30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου
μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει, 31 Καὶ
ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκ-
φέροντα καὶ ὁπλάς. 32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ
εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεσθε.
33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς
πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. 34 Αἰνε-
σάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα
καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς. 35 Ὅτι ὁ
θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ
πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ
κληρονομήσουσιν αὐτήν· 36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν
δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ο.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
2 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά·
3 Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ
λέγοντές μοι Εὖγε εὖγε. 4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε,
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθήτω ὁ θεός,
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. 5 Ἐγὼ δὲ
πτωχὸς καὶ πένης, ὁ θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός
μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

οα'.

Τῷ Δαυίδ, υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων

1 ἘΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα. 2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί
με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ
σῶσόν με. 3 Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν
καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά
μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. 4 Ὁ θεός μου,
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρα-
νομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· 5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπο-
μονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός
μου. 6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ
κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ
ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός. 7 Ὡσεὶ τέρας ἐγε-
νήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.
8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου. 9 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς
καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
μὴ ἐγκαταλίπῃς με. 10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου
ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύ-
σαντο ἐπὶ τὸ αὐτό, 11 Λέγοντες Ὁ θεὸς
ἐγκατέλιπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. 12 Ὁ θεός μὴ
μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν
μου πρόσχες. 13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέ-
τωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περι-
βαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι. 14 Ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ,
καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

28 Deleantur de libro viventium: et cum
justis non scribantur. 29 Ego sum pauper
et dolens: salus tua Deus suscepit me.
30 Laudabo nomen Dei cum cantico: et mag-
nificabo eum in laude: 31 Et placebit Deo
super vitulum novellum, cornua producentem
et ungulas. 32 Videant pauperes et lætentur:
quærite Deum, et vivet anima vestra: 33 Quo-
niam exaudivit pauperes Dominus: et vinctos
suos non despexit. 34 Laudent illum cæli et
terra, mare, et omnia reptilia in eis. 35 Quo-
niam Deus salvam faciet Sion, et ædifica-
buntur civitates Juda: et inhabitabunt ibi, et
hereditate acquirent eam. 36 Et semen ser-
vorum ejus possidebit eam: et qui diligunt
nomen ejus, habitabunt in ea.

LXX.

In finem, Psalmus David, in rememorationem, quod salvum fecerit eum Dominus.

1 DEUS in adjutorium meum intende: Do-
mine ad adjuvandum me festina. 2 Confun-
dantur, et revereantur, qui quærunt animam
meam: 3 Avertantur retrorsum, et erubes-
cant, qui volunt mihi mala: avertantur
statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge,
euge. 4 Exultent et lætentur in te omnes
qui quærunt te, et dicant semper: Magni-
ficetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
5 Ego vero egenus, et pauper sum: Deus
adjuva me. Adjutor meus, et liberator meus
es tu: Domine ne moreris.

LXXI.

Psalmus David, filiorum Jonadab, et priorum captivorum.

1 IN te Domine speravi, non confundar in
æternum: 2 In justitia tua libera me, et
eripe me. Inclina ad me aurem tuam, et
salva me. 3 Esto mihi in Deum protectorem,
et in locum munitum: ut salvum me facias,
quoniam firmamentum meum, et refugium
meum es tu. 4 Deus meus eripe me de manu
peccatoris, et de manu contra legem agentis
et iniqui: 5 Quoniam tu es patientia mea
Domine: Domine spes mea a juventute mea.
6 In te confirmatus sum ex utero: de ventre
matris meæ tu es protector meus. In te can-
tatio mea semper: 7 Tanquam prodigium
factus sum multis: et tu adjutor fortis. 8 Re-
pleatur os meum laude, ut cantem gloriam
tuam: tota die magnitudinem tuam. 9 Ne
projicias me in tempore senectutis: cum de-
fecerit virtus mea, ne derelinquas me. 10 Quia
dixerunt inimici mei mihi: et qui custodie-
bant animam meam, consilium fecerunt in
unum, 11 Dicentes: Deus dereliquit eum, per-
sequimini, et comprehendite eum: quia non est
qui eripiat. 12 Deus ne elongeris a me: Deus
meus in auxilium meum respice. 13 Confun-
dantur, et deficiant detrahentes animæ meæ:
operiantur confusione, et pudore, qui quæ-
runt mala mihi. 14 Ego autem semper spe-
rabo: et adjiciam super omnem laudem tuam.

15 פִּי ׀ יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ
כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת׃ 16 אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת
אֲדֹנָי יֱהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃
17 אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד־הֵנָּה אַגִּיד
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 18 וְגַם עַד־זִקְנָה ׀ וְשֵׂיבָה
אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר
לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃ 19 וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים
עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי
כָמוֹךָ׃ 20 אֲשֶׁר הִרְאִיתַנוּ ׀ צָרוֹת רַבּוֹת
וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ
תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ׃ 21 תֶּרֶב ׀ גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב
תְּנַחֲמֵנִי׃ 22 גַּם־אֲנִי ׀ אוֹדְךָ בִכְלִי־נֶבֶל
אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ 23 תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה־לָּךְ
וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ 24 גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם
תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִי־חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי
רָעָתִי׃

עב

1 לִשְׁלֹמֹה ׀ אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן
וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ׃ 2 יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק
וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט׃ 3 יִשְׂאוּ הָרִים ׀ שָׁלוֹם
לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃ 4 יִשְׁפֹּט ׀ עֲנִיֵּי־עָם
יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק׃ 5 יִירָאוּךָ
עִם־שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים׃ 6 יֵרֵד
כְּמָטָר עַל־גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ׃
7 יִפְרַח־בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד־בְּלִי
יָרֵחַ׃ 8 וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־
אָרֶץ׃ 9 לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר
יְלַחֵכוּ׃ 10 מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה
יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ׃
11 וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָל־מְלָכִים כָּל־גּוֹיִם
יַעַבְדוּהוּ׃ 12 כִּי־יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוֵּעַ וְעָנִי
וְאֵין־עֹזֵר לוֹ׃ 13 יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן
וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃ 14 מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס
יִגְאַל נַפְשָׁם וְיֵיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃ 15 וִיחִי
וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָמִיד
כָּל־הַיּוֹם יְבָרֲכֶנְהוּ׃ 16 יְהִי פִסַּת־בַּר ׀
בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן
פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ
ἔγνων πραγματείας. 16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυνα-
στείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης
σου μόνου. 17 Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός
μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,
18 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου· ὁ Θεός, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά
σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ, τὴν δυναστείαν
σου 19 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως
ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα. Ὁ Θεός, τίς
ὅμοιός σοι; 20 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς
καὶ κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ
ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.
21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέ-
ψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. 22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν
σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραήλ. 23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν
ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω. 24 Ἔτι
δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντρα-
πῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

οβʹ.

Εἰς Σαλωμών.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως,
2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς
πτωχούς σου ἐν κρίσει. 3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοί. 4 Ἐν δικαιο-
σύνῃ κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει
τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάν-
την· 5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς
σελήνης γενεὰς γενεῶν. 6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς
ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν
γῆν. 7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη,
καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι· 10 Βασιλεῖς Θαρσὶς
καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων
καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι· 11 Καὶ προσκυνή-
σουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη
δουλεύσουσιν αὐτῷ. 12 Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν
ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός·
13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς
πενήτων σώσει· 14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώ-
σεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα
αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ. 15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται
αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύ-
ξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός, ὅλην τὴν ἡμέραν
εὐλογήσουσιν αὐτόν. 16 Ἔσται στήριγμα ἐν
τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται
ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξαν-
θήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

15 Os meum annuntiabit justitiam tuam,
tota die salutare tuum. Quoniam non cog-
novi litteraturam, 16 Introibo in potentias
Domini: Domine memorabor justitiæ tuæ
solius. 17 Deus docuisti me a juventute
mea: et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.
18 Et usque in senectam et senium: Deus ne
derelinquas me, donec annuntiem brachium
tuum generationi omni, quæ ventura est;
potentiam tuam, 19 Et justitiam tuam Deus
usque in altissima, quæ fecisti magnalia: Deus
quis similis tibi? 20 Quantas ostendisti mihi
tribulationes multas, et malas: et conversus
vivificasti me: et de abyssis terræ iterum re-
duxisti me: 21 Multiplicasti magnificentiam
tuam: et conversus consolatus es me. 22 Nam
et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem
tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus
Israël. 23 Exultabunt labia mea cum can-
tavero tibi; et anima mea, quam redemisti.
24 Sed et lingua mea tota die meditabitur
justitiam tuam: cum confusi et reveriti fue-
rint qui quærunt mala mihi.

LXXII.

Psalmus, in Salomonem.

1 DEUS judicium tuum regi da: et justitiam
tuam filio regis: 2 Judicare populum tuum in
justitia, et pauperes tuos in judicio. 3 Sus-
cipiant montes pacem populo, et colles jus-
titiam. 4 Judicabit pauperes populi, et salvos
faciet filios pauperum: et humiliabit calum-
niatorem. 5 Et permanebit cum sole, et ante
lunam, in generatione et generationem. 6 De-
scendet sicut pluvia in vellus: et sicut stilli-
cidia stillantia super terram. 7 Orietur in
diebus ejus justitia, et abundantia pacis:
donec auferatur luna. 8 Et dominabitur a
mari usque ad mare: et a flumine usque ad
terminos orbis terrarum. 9 Coram illo pro-
cident Æthiopes: et inimici ejus terram lin-
gent. 10 Reges Tharsis et insulæ munera
offerent: reges Arabum et Saba dona ad-
ducent: 11 Et adorabunt eum omnes reges
terræ: omnes gentes servient ei: 12 Quia
liberabit pauperem a potente: et pauperem,
cui non erat adjutor. 13 Parcet pauperi et
inopi: et animas pauperum salvas faciet. 14 Ex
usuris et iniquitate redimet animas eorum: et
honorabile nomen eorum coram illo. 15 Et
vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt
de ipso semper: tota die benedicent ei. 16 Et
erit firmamentum in terra in summis montium,
superextolletur super Libanum fructus ejus·
et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

17 יְהִי שְׁמוֹ ׀ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ
וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃ 18 בָּרוּךְ ׀
יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ׃ 19 וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כֹּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃
20 כָּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

עג

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃ 2 וַאֲנִי כִּמְעַט נָטָיוּ
רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכָה אֲשֻׁרָי׃ 3 כִּי־קִנֵּאתִי
בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה׃ 4 כִּי אֵין
חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃ 5 בַּעֲמַל
אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ 6 לָכֵן
עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ׃
7 יָצָא מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃
8 יָמִיקוּ ׀ וִידַבְּרוּ בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃
9 שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ
בָּאָרֶץ׃ 10 לָכֵן ׀ יָשִׁיב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא
יִמָּצוּ לָמוֹ׃ 11 וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע־אֵל וְיֵשׁ
דֵּעָה בְעֶלְיוֹן׃ 12 הִנֵּה־אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי
עוֹלָם הִשְׂגּוּ־חָיִל׃ 13 אַךְ־רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי
וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ 14 וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל־
הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ 15 אִם־אָמַרְתִּי
אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי׃
16 וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִיא
בְעֵינָי׃ 17 עַד־אָבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה
לְאַחֲרִיתָם׃ 18 אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ
הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃ 19 אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה
כְרָגַע סָפוּ תַמּוּ מִן־בַּלָּהוֹת׃ 20 כַּחֲלוֹם
מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בָּעִיר ׀ צַלְמָם תִּבְזֶה׃ 21 כִּי
יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן׃ 22 וַאֲנִי
בַעַר וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃
23 וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃
24 בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃
25 מִי־לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא־חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃
26 כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר־לְבָבִי וְחֶלְקִי
אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ 27 כִּי־הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ
הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ 28 וַאֲנִי ׀ קִרֲבַת
אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי ׀ בַּאדֹנָי יְהוִה מַחְסִי
לְסַפֵּר כָּל־מַלְאֲכוֹתֶיךָ׃

17 Ἔστω το ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. 18 Εὐλο-
γητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια
μόνος, 19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
Γένοιτο γένοιτο. 20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ
υἱοῦ Ἰεσσαί.

ογ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ὩΣ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
καρδίᾳ. 2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ
πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.
3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρ-
τωλῶν θεωρῶν· 4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν
τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι
αὐτῶν· 5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί, καὶ
μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. 6 Διὰ τοῦτο
ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία, περιεβάλοντο
ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν. 7 Ἐξελεύσεται ὡς
ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διῆλθον εἰς διάθεσιν
καρδίας· 8 Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν· 9 Ἔθεντο εἰς
οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. 10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ
λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται
ἐν αὐτοῖς, 11 Καὶ εἶπαν Πῶς ἔγνω ὁ θεός; καὶ
εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ; 12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ
ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον
πλούτου. 13 Καὶ εἶπα Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς
χεῖράς μου, 14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος
ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς
πρωίας; 15 Εἰ ἔλεγον Διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ
τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα. 16 Καὶ
ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον
μου, 17 Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ,
συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα. 18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας
ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον,
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 20 Ὡσεὶ ἐνύ-
πνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα
αὐτῶν ἐξουδενώσεις. 21 Ὅτι ηὐφράνθη ἡ καρδία
μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν· 22 Κἀγὼ
ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην
παρὰ σοί. 23 Κἀγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας
τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, 24 Ἐν τῇ βουλῇ σου
ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. 25 Τί
γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί
ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; 26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς
μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. 27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες
ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα
τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. 28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσ-
κολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ
Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς
αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

17 Sit nomen ejus benedictum in sæcula: ante
solem permanet nomen ejus. Et benedicentur
in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes mag-
nificabunt eum. 18 Benedictus Dominus Deus
Israël, qui facit mirabilia solus. 19 Et bene-
dictum nomen majestatis ejus in æternum: et
replebitur majestate ejus omnis terra: fiat,
fiat. 20 Defecerunt laudes David filii Jesse.

LXXIII.

Psalmus Asaph.

1 QUAM bonus Israël Deus his, qui recto
sunt corde! 2 Mei autem pene moti sunt
pedes: pene effusi sunt gressus mei. 3 Quia
zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.
4 Quia non est respectus morti eorum: et
firmamentum in plaga eorum. 5 In labore
hominum non sunt, et cum hominibus non
flagellabuntur: 6 Ideo tenuit eos superbia,
operti sunt iniquitate et impietate sua. 7 Pro-
diit quasi ex adipe iniquitas eorum: transie-
runt in affectum cordis. 8 Cogitaverunt, et
locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso
locuti sunt. 9 Posuerunt in cælum os suum:
et lingua eorum transivit in terra. 10 Ideo
convertetur populus meus hic: et dies pleni
invenientur in eis. 11 Et dixerunt: Quo-
modo scit Deus, et si est scientia in excelso?
12 Ecce ipsi peccatores, et abundantes in
sæculo, obtinuerunt divitias. 13 Et dixi:
Ergo sine causa justificavi cor meum, et lavi
inter innocentes manus meas: 14 Et fui
flagellatus tota die, et castigatio mea in
matutinis. 15 Si dicebam: Narrabo sic:
ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.
16 Existimabam ut cognoscerem hoc, labor
est ante me: 17 Donec intrem in sanctua-
rium Dei: et intelligam in novissimis eorum.
18 Verumtamen propter dolos posuisti eis:
dejecisti eos dum allevarentur. 19 Quomodo
facti sunt in desolationem, subito defecerunt:
perierunt propter iniquitatem suam. 20 Velut
somnium surgentium Domine, in civitate
tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
21 Quia inflammatum est cor meum, et renes
mei commutati sunt: 22 Et ego ad nihilum
redactus sum, et nescivi. 23 Ut jumentum
factus sum apud te: et ego semper tecum.
24 Tenuisti manum dexteram meam: et in
voluntate tua deduxisti me, et cum gloria
suscepisti me. 25 Quid enim mihi est in
cælo? et a te quid volui super terram? 26 De-
fecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei,
et pars mea Deus in æternum. 27 Quia ecce,
qui elongant se a te, peribunt: perdidisti
omnes, qui fornicantur abs te. 28 Mihi autem
adhærere Deo bonum est: ponere in Domino
Deo spem meam: ut annuntiem omnes præ-
dicationes tuas, in portis filiæ Sion.

עד

1 מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ
לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ 2 זְכֹר
עֲדָתְךָ ׀ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ
הַר־צִיּוֹן זֶה ׀ שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ 3 הָרִימָה פְעָמֶיךָ
לְמַשֻּׁאוֹת נֶצַח כָּל־הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃
4 שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם
אֹתוֹת׃ 5 יִוָּדַע כְּמֵבִיא לְמָעְלָה בִּסֲבָךְ־עֵץ
קַרְדֻּמּוֹת׃ 6 וְעַתָּ פִּתּוּחֶיהָ יָּחַד בְּכַשִּׁיל
וְכֵילַפֹּת יַהֲלֹמוּן׃ 7 שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ
לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן־שְׁמֶךָ׃ 8 אָמְרוּ בְלִבָּם
נִינָם יָחַד שָׂרְפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בָּאָרֶץ׃
9 אוֹתֹתֵינוּ לֹא־רָאִינוּ אֵין־עוֹד נָבִיא וְלֹא־
אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד־מָה׃ 10 עַד־מָתַי אֱלֹהִים
יְחָרֶף צָר יְנָאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ 11 לָמָּה
תָשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַלֵּה׃
12 וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 13 אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם׃ 14 אַתָּה
רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם
לְצִיִּים׃ 15 אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה
הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃ 16 לְךָ יוֹם אַף־
לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃
17 אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ
וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃ 18 זְכָר־זֹאת אוֹיֵב
חֵרֵף ׀ יְהוָה וְעַם־נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ׃ 19 אַל־
תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ 20 הַבֵּט לַבְּרִית כִּי־מָלְאוּ
מַחֲשַׁכֵּי־אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס׃ 21 אַל־יָשֹׁב דַּךְ
נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ 22 קוּמָה
אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי־
נָבָל כָּל־הַיּוֹם׃ 23 אַל־תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ
שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה תָמִיד׃

עה

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
2 הוֹדִינוּ לְּךָ ׀ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ
סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 3 כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי
מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃ 4 נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל־
יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶּלָה׃

οδʹ.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

1 ῞ΙΝΑ τί ἀπώσω, ὁ θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη
ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; 2 Μνή-
σθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν
τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. 3 Ἔπαρον τὰς
χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,
ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.
4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ
τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω·
ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν 6 Τὰς
θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευ-
τηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν· 7 Ἐνεπύρισαν ἐν
πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν
τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. 8 Εἶπαν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό
Δεῦτε καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς
γῆς. 9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν
ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. 10 Ἕως
πότε, ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρος; παροξυνεῖ ὁ
ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; 11 Ἵνα τί
ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; 12 Ὁ δὲ
θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτη-
ρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. 13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν
τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. 14 Σὺ
συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. 15 Σὺ διέῤ-
ῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποτα-
μοὺς Ἠθάμ. 16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή
ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.
17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· θέρος
καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας. 18 Μνήσθητι ταύτης τῆς
κτίσεώς σου· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ
λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. 19 Μὴ
παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι,
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς
τέλος. 20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου,
ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων
ἀνομιῶν. 21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
καὶ κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι
τὸ ὄνομά σου. 22 Ἀνάστα, ὁ θεός, δίκασον τὴν
δίκην σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. 23 Μὴ ἐπιλάθῃ
τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν
μισούντων σε ἀναβαίη διὰ παντὸς πρὸς σέ.

οε.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ
Ἀσάφ.

1 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι, ὁ θεός, ἐξομο-
λογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. 2 Ὅταν
λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. 3 Ἐτάκη
ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν,
ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.

LXXIV.

Intellectus Asaph.

1 Ut quid Deus repulisti in finem: iratus
est furor tuus super oves pascuæ tuæ? 2 Me-
mor esto congregationis tuæ, quam posse-
disti ab initio. Redemisti virgam hereditatis
tuæ: mons Sion, in quo habitasti in eo.
3 Leva manus tuas in superbias eorum in
finem: quanta malignatus est inimicus in
sancto! 4 Et gloriati sunt qui oderunt te, in
medio solemnitatis tuæ. Posuerunt signa sua,
signa: 5 Et non cognoverunt sicut in exitu
super summum. Quasi in sylva lignorum
securibus 6 Exciderunt januas ejus in idip-
sum: in securi et ascia dejecerunt eam.
7 Incenderunt igni sanctuarium tuum: in
terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul:
Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a
terra. 9 Signa nostra non vidimus, jam non
est propheta: et nos non cognoscet amplius.
10 Usquequo Deus improperabit inimicus:
irritat adversarius nomen tuum in finem?
11 Ut quid avertis manum tuam, et dex-
teram tuam, de medio sinu tuo in finem?
12 Deus autem rex noster ante sæcula: opera-
tus est salutem in medio terræ. 13 Tu con-
firmasti in virtute tua mare: contribulasti
capita draconum in aquis. 14 Tu confregisti
capita draconis: dedisti eum escam populis
Æthiopum. 15 Tu dirupisti fontes et tor-
rentes: tu siccasti fluvios Ethan. 16 Tuus
est dies, et tua est nox: tu fabricatus es
auroram et solem. 17 Tu fecisti omnes ter-
minos terræ: æstatem et ver tu plasmasti ea.
18 Memor esto hujus, inimicus improperavit
Domino: et populus insipiens incitavit nomen
tuum. 19 Ne tradas bestiis animas confi-
tentes tibi, et animas pauperum tuorum ne
obliviscaris in finem. 20 Respice in testa-
mentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati
sunt terræ domibus iniquitatum. 21 Ne
avertatur humilis factus confusus: pauper et
inops laudabunt nomen tuum. 22 Exsurge
Deus, judica causam tuam: memor esto im-
properiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente
sunt tota die. 23 Ne obliviscaris voces ini-
micorum tuorum: superbia eorum, qui te
oderunt, ascendit semper.

LXXV.

In finem, Ne corrumpas, Psalmus Cantici
Asaph.

1 Confitebimur tibi Deus: confitebimur, et
invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabi-
lia tua: 2 Cum accepero tempus, ego justitias
judicabo. 3 Liquefacta est terra, et omnes qui
habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.

5 אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים
אַל־תָּרִימוּ קָרֶן׃ 6 אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם
קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק׃ 7 כִּי
לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים׃
8 כִּי־אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה
יָרִים׃ 9 כִּי כוֹס בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן חָמַר ׀
מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ־שְׁמָרֶיהָ
יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי־אָרֶץ׃ 10 וַאֲנִי
אַגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
11 וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה
קַרְנוֹת צַדִּיק׃

עו

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
2 נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל
שְׁמוֹ׃ 3 וַיְהִי בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן׃
4 שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי־קָשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה סֶלָה׃ 5 נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר
מֵהַרְרֵי־טָרֶף׃ 6 אֶשְׁתּוֹלְלוּ ׀ אַבִּירֵי לֵב נָמוּ
שְׁנָתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אַנְשֵׁי־חַיִל יְדֵיהֶם׃
7 מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס׃
8 אַתָּה ׀ נוֹרָא אַתָּה וּמִי־יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז
אַפֶּךָ׃ 9 מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יָרְאָה
וְשָׁקָטָה׃ 10 בְּקוּם־לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ
כָּל־עַנְוֵי־אֶרֶץ סֶלָה׃ 11 כִּי־חֲמַת אָדָם
תּוֹדֶךָּ שְׁאֵרִית חֵמֹת תַּחְגֹּר׃ 12 נִדְרוּ
וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סְבִיבָיו יֹבִילוּ
שַׁי לַמּוֹרָא׃ 13 יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא
לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃

עז

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדִיתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר׃
2 קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־
אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃ 3 בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי
דָּרָשְׁתִּי יָדִי ׀ לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה
הִנָּחֵם נַפְשִׁי׃ 4 אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה
אָשִׂיחָה ׀ וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃ 5 אָחַזְתָּ
שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר׃
6 חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι Μὴ ὑψοῦτε κέρας· 5 Μὴ ἐπαίρετε
εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
ἀδικίαν· 6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυ-
σμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων. 7 Ὅτι ὁ θεὸς
κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου
πλῆρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς
τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη,
πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. 9 Ἐγὼ
δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ
Ἰακώβ· 10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

οϛ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

1 ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ
Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐγενήθη
ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών· 3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Διά-
ψαλμα. 4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων
αἰωνίων. 5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι
τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ
εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς
χερσὶν αὐτῶν. 6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ θεὸς
Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.
7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς
ὀργῆς σου; 8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν,
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, 9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι
εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς
πρᾳεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. 10 Ὅτι ἐνθύμιον
ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα
ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. 11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ
οἴσουσι δῶρα. 12 Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
τῆς γῆς.

οζ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ
φωνή μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι.
2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα,
ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή
μου. 3 Ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην·
ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.
Διάψαλμα. 4 Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες
οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια

4 Dixi iniquis: Nolite inique agere: et delin-
quentibus: Nolite exaltare cornu. 5 Nolite
extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui
adversus Deum iniquitatem. 6 Quia neque
ab oriente, neque ab occidente, neque a de-
sertis montibus: 7 Quoniam Deus judex est.
Hunc humiliat, et hunc exaltat: 8 Quia
calix in manu Domini vini meri plenus misto.
Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx
ejus non est exinanita: bibent omnes pecca-
tores terræ. 9 Ego autem annuntiabo in
sæculum: cantabo Deo Jacob. 10 Et omnia
cornua peccatorum confringam: et exalta-
buntur cornua justi.

LXXVI.

In finem, in Laudibus, Psalmus Asaph, Canticum ad Assyrios.

1 NOTUS in Judæa Deus: in Israël magnum
nomen ejus. 2 Et factus est in pace locus
ejus: et habitatio ejus in Sion. 3 Ibi con-
fregit potentias arcuum, scutum, gladium, et
bellum. 4 Illuminans tu mirabiliter a monti-
bus æternis: 5 Turbati sunt omnes insipi-
entes corde. Dormierunt somnum suum: et
nihil invenerunt omnes viri divitiarum in
manibus suis. 6 Ab increpatione tua Deus
Jacob dormitaverunt qui ascenderunt equos.
7 Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex
tunc ira tua. 8 De cælo auditum fecisti
judicium: terra tremuit et quievit, 9 Cum
exsurgeret in judicium Deus, ut salvos faceret
omnes mansuetos terræ. 10 Quoniam cogi-
tatio hominis confitebitur tibi: et reliquiæ cogi-
tationis diem festum agent tibi. 11 Vovete,
et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in
circuitu ejus affertis munera, terribili, 12 Et
ei qui aufert spiritum principum, terribili
apud reges terræ.

LXXVII.

In finem, pro Idithun, Psalmus Asaph.

1 VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea
ad Deum, et intendit mihi. 2 In die tribula-
tionis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte
contra eum: et non sum deceptus. Renuit conso-
lari anima mea, 3 Memor fui Dei, et delectatus
sum, et exercitatus sum: et defecit spiritus
meus. 4 Anticipaverunt vigilias oculi mei: tur-
batus sum, et non sum locutus. 5 Cogitavi
dies antiquos: et annos æternos in mente habui.

7 אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה עִם־לְבָבִי אָשִׂיחָה
וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי׃ 8 הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח ׀ אֲדֹנָי
וְלֹא־יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד׃ 9 הֶאָפֵס לָנֶצַח
חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר׃ 10 הֲשָׁכַח
חַנּוֹת אֵל אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה׃
11 וָאֹמַר חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן׃
12 אֶזְכּוֹר מַעַלְלֵי־יָהּ כִּי־אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
פִּלְאֶךָ׃ 13 וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה׃ 14 אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי־אֵל
גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃ 15 אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא
הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ 16 גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ
עַמֶּךָ בְּנֵי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה׃ 17 רָאוּךָ
מַּיִם ׀ אֱלֹהִים רָאוּךָ מַּיִם יָחִילוּ אַף יִרְגְּזוּ
תְהֹמוֹת׃ 18 זֹרְמוּ מַיִם ׀ עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ
שְׁחָקִים אַף־חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ׃ 19 קוֹל
רַעַמְךָ ׀ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה
וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ׃ 20 בַּיָּם ׀ דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילְךָ
בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ׃ 21 נָחִיתָ
כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

עח

1 מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי
הַטּוּ אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי׃ 2 אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל
פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם׃ 3 אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ־לָנוּ׃ 4 לֹא
נְכַחֵד ׀ מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים
תְּהִלּוֹת יְהוָה וֶעֱזוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ 5 וַיָּקֶם עֵדוּת ׀ בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם
לִבְנֵיהֶם׃ 6 לְמַעַן יֵדְעוּ ׀ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים
יִוָּלֵדוּ יָקֻמוּ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם׃ 7 וְיָשִׂימוּ
בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל
וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ׃ 8 וְלֹא יִהְיוּ ׀ כַּאֲבוֹתָם
דּוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה דּוֹר לֹא־הֵכִין לִבּוֹ
וְלֹא־נֶאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ׃ 9 בְּנֵי־אֶפְרַיִם
נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי־קֶשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב׃
10 לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ
מֵאֲנוּ לָלֶכֶת׃ 11 וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם׃ 12 נֶגֶד אֲבוֹתָם
עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעַן׃

6 Ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς
καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά
μου. 7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος,
καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; 8 Ἢ εἰς
τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;
9 Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός, ἢ συνέξει
ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ. Διάψαλμα.
10 Καὶ εἶπα Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. 11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου, 12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολε-
σχήσω. 13 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς
θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; 14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ
ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου· 15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου
τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.
Διάψαλμα. 16 Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν
σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσ-
σοι· 17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν
αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·
18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφαναν
αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ
ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. 19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ
ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,
καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. 20 Ὡδήγησας
ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ
Ἀαρών.

οη.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

1 ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαός μου τὸν νόμον μου, κλί-
νατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου. 2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. 3 Ὅσα ἠκού-
σαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
διηγήσαντο ἡμῖν· 4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς
αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. 5 Καὶ ἀνέστησε μαρ-
τύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ, ὃν
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν γνωρίσαι αὐτὸν
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, 6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα,
υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγ-
γελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· 7 Ἵνα θῶνται
ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλά-
θωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν· 8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες
αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ
ἥτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ
ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. 9 Υἱοὶ
Ἐφραῒμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον ἐστρά-
φησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· 10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν
διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ
ἤθελον πορεύεσθαι. 11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργε-
σιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς, 12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ
ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

6 Et meditatus sum nocte cum corde meo,
et exercitabar, et scopebam spiritum meum.
7 Numquid in æternum projiciet Deus: aut
non apponet ut complacitior sit adhuc? 8 Aut
in finem misericordiam suam abscindet, a
generatione in generationem? 9 Aut oblivis-
cetur misereri Deus? aut continebit in ira
sua misericordias suas? 10 Et dixi: Nunc
cœpi; hæc mutatio dexteræ Excelsi. 11 Me-
mor fui operum Domini: quia memor ero ab
initio mirabilium tuorum, 12 Et meditabor
in omnibus operibus tuis: et in adinventioni-
bus tuis exercebor. 13 Deus in sancto via
tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?
14 Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam
fecisti in populis virtutem tuam: 15 Rede-
misti in brachio tuo populum tuum, filios
Jacob, et Joseph. 16 Viderunt te aquæ Deus,
viderunt te aquæ: et timuerunt, et turbatæ
sunt abyssi. 17 Multitudo sonitus aquarum:
vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ
transeunt: 18 Vox tonitrui tui in rota. Il-
luxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: com-
mota est et contremuit terra. 19 In mari via
tua, et semitæ tuæ in aquis multis: et vestigia
tua non cognoscentur. 20 Deduxisti sicut
oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

LXXVIII.

Intellectus Asaph.

1 ATTENDITE popule meus legem meam:
inclinate aurem vestram in verba oris mei.
2 Aperiam in parabolis os meum: loquar pro-
positiones ab initio. 3 Quanta audivimus et
cognovimus ea: et patres nostri narraverunt
nobis. 4 Non sunt occultata a filiis eorum, in
generatione altera. Narrantes laudes Domini,
et virtutes ejus, et mirabilia ejus quæ fecit.
5 Et suscitavit testimonium in Jacob: et
legem posuit in Israël. Quanta mandavit
patribus nostris nota facere ea filiis suis:
6 Ut cognoscat generatio altera. Filii qui
nascentur, et exsurgent, et narrabunt filiis
suis, 7 Ut ponant in Deo spem suam, et non
obliviscantur operum Dei: et mandata ejus
exquirant. 8 Ne fiant sicut patres eorum,
generatio prava et exasperans: generatio, quæ
non direxit cor suum: et non est creditus
cum Deo spiritus ejus. 9 Filii Ephrem in-
tendentes et mittentes arcum, conversi sunt
in die belli. 10 Non custodierunt testa-
mentum Dei: et in lege ejus noluerunt
ambulare. 11 Et obliti sunt benefactorum
ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit
eis. 12 Coram patribus eorum fecit mira-
bilia in terra Ægypti, in campo Taneos.

13 בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֶּב־מַיִם כְּמוֹ־נֵד׃
14 וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל־הַלַּיְלָה בְּאוֹר
אֵשׁ׃ 15 יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת
רַבָּה׃ 16 וַיּוֹצִא נוֹזְלִים מִסָּלַע וַיּוֹרֶד
כַּנְּהָרוֹת מָיִם׃ 17 וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא־לוֹ
לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃ 18 וַיְנַסּוּ־אֵל בִּלְבָבָם
לִשְׁאָל־אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃ 19 וַיְדַבְּרוּ בֵּאלֹהִים
אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃
20 הֵן הִכָּה־צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ
הֲגַם־לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם־יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ׃
21 לָכֵן ׀ שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה
בְיַעֲקֹב וְגַם־אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃ 22 כִּי לֹא
הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ׃
23 וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃
24 וַיַּמְטֵר ׀ עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם
נָתַן לָמוֹ׃ 25 לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ
צֵידָה שָׁלַח לָהֶם לָשֹׂבַע׃ 26 יַסַּע קָדִים
בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵימָן׃ 27 וַיַּמְטֵר
עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף׃
28 וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃
29 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא
לָהֶם׃ 30 לֹא־זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם
בְּפִיהֶם׃ 31 וְאַף אֱלֹהִים ׀ עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג
בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ׃
32 בְּכָל־זֹאת חָטְאוּ־עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ
בְּנִפְלְאוֹתָיו׃ 33 וַיְכַל־בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם
בַּבֶּהָלָה׃ 34 אִם־הֲרָגָם וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ
וְשִׁחֲרוּ־אֵל׃ 35 וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים צוּרָם
וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם׃ * 36 וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם
וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ־לוֹ׃ 37 וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן
עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ׃ 38 וְהוּא
רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃
39 וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
יָשׁוּב׃ 40 כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ
בִּישִׁימוֹן׃ 41 וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ אֵל וּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל הִתְווּ׃ 42 לֹא־זָכְרוּ אֶת־יָדוֹ
יוֹם אֲשֶׁר־פָּדָם מִנִּי־צָר׃ 43 אֲשֶׁר־שָׂם
בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה־צֹעַן׃

13 Διέῤῥηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς, ἔστησεν
ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν· 14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν
νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ
πυρός· 15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπό-
τισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· 16 Καὶ
ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς
ποταμοὺς ὕδατα. 17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ
ἁμαρτάνειν αὐτῷ· παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν
ἀνύδρῳ, 18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς
αὐτῶν. 19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν
Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα,
καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνή-
σεται δοῦναι; ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ
πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ· 22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ,
οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ
ἀνέῳξε· 24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς· 25 Ἄρτον
ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν
αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. 26 Ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα, 27 Καὶ
ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ
ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά· 28 Καὶ
ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ
τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. 29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ
ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν
ἤνεγκεν αὐτοῖς. 30 Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, 31 Καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ
ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν
αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπί-
στευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· 33 Καὶ ἐξέλιπον
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς. 34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐξή-
τουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς
τὸν θεόν· 35 Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς
αὐτῶν ἐστί, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν
ἐστί. 36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. 38 Αὐτὸς
δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀπο-
στρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· 39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ
εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ; 41 Καὶ ἐπέ-
στρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν, καὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. 42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς
χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος· 43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ
σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως·

13 Interrupit mare, et perduxit eos: et sta-
tuit aquas quasi in utre. 14 Et deduxit eos
in nube diei: et tota nocte in illuminatione
ignis. 15 Interrupit petram in eremo: et
adaquavit eos velut in abysso multa. 16 Et
eduxit aquam de petra: et deduxit tanquam
flumina aquas. 17 Et apposuerunt adhuc
peccare ei: in iram excitaverunt Excelsum in
inaquoso. 18 Et tentaverunt Deum in cordi-
bus suis, ut peterent escas animabus suis.
19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt:
Numquid poterit Deus parare mensam in
deserto? 20 Quoniam percussit petram, et
fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt.
Numquid et panem poterit dare, aut parare
mensam populo suo? 21 Ideo audivit Domi-
nus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob,
et ira ascendit in Israël: 22 Quia non cre-
diderunt in Deo, nec speraverunt in salutari
ejus: 23 Et mandavit nubibus desuper, et
januas cœli aperuit. 24 Et pluit illis manna
ad manducandum, et panem cœli dedit eis.
25 Panem angelorum manducavit homo: ci-
baria misit eis in abundantia. 26 Transtulit
austrum de cœlo: et induxit in virtute sua
africum. 27 Et pluit super eos sicut pulverem
carnes: et sicut arenam maris volatilia pen-
nata. 28 Et ceciderunt in medio castrorum
eorum, circa tabernacula eorum. 29 Et man-
ducaverunt et saturati sunt nimis, et deside-
rium eorum attulit eis: 30 Non sunt fraudati
a desiderio suo. Adhuc escæ eorum erant in
ore ipsorum: 31 Et ira Dei ascendit super
eos. Et occidit pingues eorum, et electos
Israël impedivit. 32 In omnibus his peccave-
runt adhuc: et non crediderunt in mirabili-
bus ejus. 33 Et defecerunt in vanitate dies
eorum, et anni eorum cum festinatione. 34 Cum
occideret eos, quærebant eum: et reverteban-
tur, et diluculo veniebant ad eum. 35 Et
rememorati sunt, quia Deus adjutor est eorum:
et Deus excelsus redemptor eorum est. 36 Et
dilexerunt eum in ore suo, et lingua sua men-
titi sunt ei: 37 Cor autem eorum non erat
rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in
testamento ejus. 38 Ipse autem est miseri-
cors, et propitius fiet peccatis eorum: et non
disperdet eos. Et abundavit ut averteret
iram suam: et non accendit omnem iram suam:
39 Et recordatus est quia caro sunt: spiritus
vadens, et non rediens. 40 Quoties exacer-
baverunt eum in deserto, in iram concita-
verunt eum in inaquoso? 41 Et conversi
sunt, et tentaverunt Deum: et sanctum
Israël exacerbaverunt. 42 Non sunt recor-
dati manus ejus, die qua redemit eos de
manu tribulantis, 43 Sicut posuit in Ægypto
signa sua, et prodigia sua in campo Taneos.

44 וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְנֹזְלֵיהֶם בַּל־
יִשְׁתָּיוּן׃ 45 יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם
וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם׃ 46 וַיִּתֵּן לֶחָסִיל
יְבוּלָם וִיגִיעָם לָאַרְבֶּה׃ 47 יַהֲרֹג בַּבָּרָד
גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל׃ 48 וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד
בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים׃ 49 יְשַׁלַּח־בָּם ׀
חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת
מַלְאֲכֵי רָעִים׃ 50 יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ
לֹא־חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר
הִסְגִּיר׃ 51 וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרָיִם רֵאשִׁית
אוֹנִים בְּאָהֳלֵי־חָם׃ 52 וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ
וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר׃ 53 וַיַּנְחֵם לָבֶטַח
וְלֹא פָחָדוּ וְאֶת־אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם׃
54 וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה
יְמִינוֹ׃ 55 וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם ׀ גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם
בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 56 וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים
עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו לֹא שָׁמָרוּ׃ 57 וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ
כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה׃ 58 וַיַּכְעִיסוּהוּ
בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם יַקְנִיאוּהוּ׃ 59 שָׁמַע
אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃
60 וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלוֹ אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם׃
61 וַיִּתֵּן לַשְּׁבִי עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְיַד־צָר׃
62 וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃
63 בַּחוּרָיו אָכְלָה־אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו לֹא
הוּלָּלוּ׃ 64 כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ וְאַלְמְנֹתָיו
לֹא תִבְכֶּינָה׃ 65 וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן ׀ אֲדֹנָי
כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן׃ 66 וַיַּךְ צָרָיו
אָחוֹר חֶרְפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ׃ 67 וַיִּמְאַס
בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר׃
68 וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־הַר־צִיּוֹן
אֲשֶׁר אָהֵב׃ 69 וַיִּבֶן כְּמוֹ־רָמִים מִקְדָּשׁוֹ
כְּאֶרֶץ יְסָדָהּ לְעוֹלָם׃ 70 וַיִּבְחַר בְּדָוִד
עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאֹת צֹאן׃ 71 מֵאַחַר
עָלוֹת הֱבִיאוֹ לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ׃ 72 וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ
וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם׃

עט

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ
טִמְּאוּ אֶת־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת־יְרוּשָׁלִַם
לְעִיִּים׃ 2 נָתְנוּ אֶת־נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמָיִם בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ־אָרֶץ׃

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν,
καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν·
45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέ-
φαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς·
46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ
τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι· 47 Ἀπέκτεινεν ἐν
χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους
αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ· 48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ
τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·
49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων
πονηρῶν· 50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ,
οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ
τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε· 51 Καὶ
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν
πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. 52 Καὶ
ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐτοὺς
ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ· 53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. 54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· 55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. 56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ
παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· 57 Καὶ ἀπέστρεψαν
καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν,
μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν· 58 Καὶ
παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ
ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.
59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε
σφόδρα τὸν Ἰσραήλ· 60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν
Σηλώμ, σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώ-
ποις· 61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ·
62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε. 63 Τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι
αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν· 64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν
ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθή-
σονται. 65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς
δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου· 66 Καὶ ἐπάταξε
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον
ἔδωκεν αὐτοῖς. 67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα
Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραῒμ οὐκ ἐξελέξατο·
68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ
Σιὼν ὃ ἠγάπησε. 69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκε-
ρώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. 70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων
τῶν προβάτων· 71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων
ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 72 Καὶ
ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν
αὐτούς.

οθ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν
σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἰερου-
σαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον· 2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα
τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρα-
νοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum,
et imbres eorum, ne biberent. 45 Misit in
eos cœnomyiam, et comedit eos; et ranam,
et disperdidit eos. 46 Et dedit ærugini
fructus eorum: et labores eorum locustæ.
47 Et occidit in grandine vineas eorum: et
moros eorum in pruina. 48 Et tradidit
grandini jumenta eorum: et possessionem
eorum igni. 49 Misit in eos iram indigna-
tionis suæ: indignationem, et iram, et tribu-
lationem: immissiones per angelos malos.
50 Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a
morte animabus eorum: et jumenta eorum in
morte conclusit. 51 Et percussit omne pri-
mogenitum in terra Ægypti, primitias omnis
laboris eorum in tabernaculis Cham. 52 Et
abstulit sicut oves populum suum: et perduxit
eos tanquam gregem in deserto. 53 Et de-
duxit eos in spe, et non timuerunt: et inimi-
cos eorum operuit mare. 54 Et induxit eos
in montem sanctificationis suæ; montem, quem
acquisivit dextera ejus. Et ejecit a facie
eorum gentes: et sorte divisit eis terram in
funiculo distributionis. 55 Et habitare fecit
in tabernaculis eorum tribus Israël. 56 Et
tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excel-
sum: et testimonia ejus non custodierunt.
57 Et averterunt se, et non servaverunt
pactum: quemadmodum patres eorum, con-
versi sunt in arcum pravum. 58 In iram
concitaverunt eum in collibus suis: et in
sculptilibus suis ad æmulationem eum provo-
caverunt. 59 Audivit Deus, et sprevit: et
ad nihilum redegit valde Israël. 60 Et re-
pulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum,
ubi habitavit in hominibus. 61 Et tradidit
in captivitatem virtutem eorum, et pulchritu-
dinem eorum in manus inimici. 62 Et con-
clusit in gladio populum suum: et heredita-
tem suam sprevit. 63 Juvenes eorum comedit
ignis, et virgines eorum non sunt lamentatæ.
64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et
viduæ eorum non plorabantur. 65 Et excitatus
est tanquam dormiens Dominus, tanquam
potens crapulatus a vino. 66 Et percussit
inimicos suos in posteriora: opprobrium
sempiternum dedit illis. 67 Et repulit taber-
naculum Joseph: et tribum Ephraïm non
elegit: 68 Sed elegit tribum Juda, montem
Sion quem dilexit. 69 Et ædificavit sicut
unicornium sanctificium suum in terra, quam
fundavit in sæcula. 70 Et elegit David
servum suum, et sustulit eum de gregibus
ovium: de post fœtantes accepit eum, 71 Pas-
cere Jacob servum suum, et Israël hereditatem
suam. 72 Et pavit eos in innocentia cordis
sui: et in intellectibus manuum suarum de-
duxit eos.

LXXIX.

Psalmus Asaph.

1 Deus venerunt gentes in heredita-
tem tuam, polluerunt templum sanctum
tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum
custodiam. 2 Posuerunt morticina ser-
vorum tuorum, escas volatilibus cœli:
carnes sanctorum tuorum, bestiis terræ.

3 שָׁפְכוּ דָמָם ׀ כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם וְאֵין
קוֹבֵר׃ 4 הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס
לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ 5 עַד־מָה יְהוָה תֶּאֱנַף לָנֶצַח
תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃ 6 שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ ׀ אֶל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל־מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃ 7 כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־
נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃ 8 אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֺנֹת רִאשֹׁנִים
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃
9 עָזְרֵנוּ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ
וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
10 לָמָּה ׀ יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע
בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
11 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ
הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ 12 וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ
שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקָם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ
אֲדֹנָי׃ 13 וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ ׀ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ
נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר נְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ׃

פ

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף
מִזְמוֹר׃ 2 רֹעֵה יִשְׂרָאֵל ׀ הַאֲזִינָה נֹהֵג
כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
3 לִפְנֵי אֶפְרַיִם ׀ וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־
גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃ 4 אֱלֹהִים
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ 5 יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת
עַמֶּךָ׃ 6 הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ
בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ 7 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ
וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ־לָמוֹ׃ 8 אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ 9 גֶּפֶן
מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
10 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֵשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא־
אָרֶץ׃ 11 כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־
אֵל׃ 12 תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר
יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ 13 לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־
עֹבְרֵי דָרֶךְ׃ 14 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז
שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ 15 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. 4 Ἐγενήθημεν εἰς
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ
χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. 5 Ἕως πότε Κύριε
ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός
σου; 6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ
ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου
οὐκ ἐπεκαλέσαντο· 7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ,
καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. 8 Μὴ μνησθῇς
ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός
σου· 10 Μή ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι Ποῦ
ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ
αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. 11 Εἰσ-
ελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων,
κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περι-
ποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. 12 Ἀπόδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε,
Κύριε. 13 Ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα
νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

π'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

1 Ὁ ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ
ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι, 2 Ἐναντίον Ἐφραῒμ καὶ
Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. 3 Ὁ θεός, ἐπίστρε-
ψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα. 4 Κύριε ὁ θεος τῶν δυνάμεων, ἕως
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;
5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ· 6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
7 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. Διά-
ψαλμα. 8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες
ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν· 9 Ὡδοποίησας
ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας
αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ. 10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ
αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ
θεοῦ· 11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσ-
σης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
12 Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυ-
γῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. 14 Ὁ θεὸς τῶν δυ-
νάμεων, ἐπίστρεψον δή, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην·

3 Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam
in circuitu Jerusalem: et non erat qui sepeli-
ret. 4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris:
subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro
sunt. 5 Usquequo Domine irasceris in finem:
accendetur velut ignis zelus tuus? 6 Effunde
iram tuam in gentes, quæ te non noverunt;
et in regna, quæ nomen tuum non invocave-
runt: 7 Quia comederunt Jacob: et locum
ejus desolaverunt. 8 Ne memineris iniquita-
tum nostrarum antiquarum, cito anticipent
nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti
sumus nimis. 9 Adjuva nos Deus salutaris
noster: et propter gloriam nominis tui Domine
libera nos: et propitius esto peccatis nostris,
propter nomen tuum: 10 Ne forte dicant in
gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat
in nationibus coram oculis nostris, ultio san-
guinis servorum tuorum, qui effusus est:
11 Introeat in conspectu tuo gemitus compe-
ditorum. Secundum magnitudinem brachii
tui, posside filios mortificatorum. 12 Et redde
vicinis nostris septuplum in sinu eorum: im-
properium ipsorum, quod exprobraverunt tibi
Domine. 13 Nos autem populus tuus, et oves
pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum: in
generationem et generationem annuntiabimus
laudem tuam.

LXXX.

In finem, pro iis qui commutabuntur, testi-
monium Asaph.

1 Qui regis Israël, intende: qui deducis
velut ovem Joseph. Qui sedes super cherubim,
manifestare 2 Coram Ephraïm, Benjamin, et
Manasse. Excita potentiam tuam, et veni, ut
salvos facias nos. 3 Deus converte nos: et
ostende faciem tuam, et salvi erimus. 4 Do-
mine Deus virtutum, quousque irasceris super
orationem servi tui? 5 Cibabis nos pane
lacrymarum: et potum dabis nobis in lacrymis
in mensura? 6 Posuisti nos in contradic-
tionem vicinis nostris: et inimici nostri sub-
sannaverunt nos. 7 Deus virtutum converte
nos: et ostende faciem tuam: et salvi erimus.
8 Vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti
gentes, et plantasti eam. 9 Dux itineris fuisti
in conspectu ejus: plantasti radices ejus, et
implevit terram. 10 Operuit montes umbra
ejus: et arbusta ejus cedros Dei. 11 Extendit
palmites suos usque ad mare: et usque ad flu-
men propagines ejus. 12 Ut quid destruxisti
maceriam ejus: et vindemiant eam omnes, qui
prætergrediuntur viam? 13 Exterminavit eam
aper de silva: et singularis ferus depastus est
eam. 14 Deus virtutum convertere: respice
de cælo, et vide, et visita vineam istam.

16 וְכַנָּה אֲשֶׁר־נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה
לָּךְ׃ 17 שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ
יֹאבֵדוּ׃ 18 תְּהִי־יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־
בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ׃ 19 וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ
תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ 20 יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

פא

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃ 2 הַרְנִינוּ
לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
3 שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃
4 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
5 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב׃ 6 עֵדוּת ׀ בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
7 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד
תַּעֲבֹרְנָה׃ 8 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ
בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
9 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־
תִּשְׁמַע־לִי׃ 10 לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ 11 אָנֹכִי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ
וַאֲמַלְאֵהוּ׃ 12 וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל
לֹא־אָבָה לִי׃ 13 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ 14 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי
יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ 15 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם
אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ 16 מְשַׂנְאֵי
יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃
17 וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ
אַשְׂבִּיעֶךָ׃

פב

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ 2 עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־
עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃ 3 שִׁפְטוּ־דַל
וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ 4 פַּלְּטוּ־דַל
וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ 5 לֹא יָדְעוּ ׀
וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־
מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ 7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן
וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ 8 קוּמָה אֱלֹהִים
שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά
σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ. 16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμ-
μένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπο-
λοῦνται· 17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα
δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ, 18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
19 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

πα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ἈΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ· 2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ
δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν, 4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ
ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ· 5 Μαρτύριον ἐν
τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν,
6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν. 7 Ἐν
θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐῤῥυσάμην σε· ἐπήκουσά
σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
ὕδατος ἀντιλογίας. Διάψαλμα. 8 Ἄκουσον, λαός
μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί
σοι. Ἐὰν ἀκούσῃς μου, 9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς
πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.
10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ
πληρώσω αὐτό. 11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου
τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτη-
δεύμασιν αὐτῶν. 13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου,
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, 14 Ἐν τῷ
μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ
ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά
μου· 15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ
ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· 16 Καὶ
ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας
μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

πβ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ
δὲ θεοὺς διακρινεῖ. 2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν,
καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.
3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ
πένητα δικαιώσατε· 4 Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ
πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε. 5 Οὐκ
ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 6 Ἐγὼ
εἶπα Θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· 7 Ὑμεῖς
δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρ-
χόντων πίπτετε. 8 Ἀνάστα ὁ θεός, κρῖνον τὴν
γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν.

15 Et perfice eam, quam plantavit dextera
tua: et super filium hominis, quem confir-
masti tibi. 16 Incensa igni, et suffossa ab
increpatione vultus tui peribunt. 17 Fiat
manus tua super virum dexteræ tuæ: et super
filium hominis, quem confirmasti tibi. 18 Et
non discedimus a te, vivificabis nos: et nomen
tuum invocabimus. 19 Domine Deus virtu-
tum converte nos: et ostende faciem tuam,
et salvi erimus.

LXXXI.

In finem, pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

1 Exultate Deo adjutori nostro: jubilate
Deo Jacob. 2 Sumite psalmum, et date tym-
panum: psalterium jucundum cum cithara.
3 Buccinate in neomenia tuba, in insigni die
solemnitatis vestræ: 4 Quia præceptum in
Israël est: et judicium Deo Jacob. 5 Testi-
monium in Joseph posuit illud, cum exiret de
terra Ægypti: linguam, quam non noverat,
audivit. 6 Divertit ab oneribus dorsum ejus:
manus ejus in cophino servierunt. 7 In tri-
bulatione invocasti me, et liberavi te: exaudivi
te in abscondito tempestatis: probavi te apud
aquam contradictionis. 8 Audi populus meus,
et contestabor te: Israël si audieris me,
9 Non erit in te deus recens, neque adorabis
deum alienum. 10 Ego enim sum Dominus
Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti:
dilata os tuum, et implebo illud. 11 Et non
audivit populus meus vocem meam: et Israël
non intendit mihi. 12 Et dimisi eos secun-
dum desideria cordis eorum, ibunt in adinven-
tionibus suis. 13 Si populus meus audisset
me: Israël si in viis meis ambulasset: 14 Pro
nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem:
et super tribulantes eos misissem manum
meam. 15 Inimici Domini mentiti sunt ei:
et erit tempus eorum in sæcula. 16 Et cibavit
eos ex adipe frumenti: et de petra, melle
saturavit eos.

LXXXII.

Psalmus Asaph.

1 Deus stetit in synagoga deorum: in
medio autem deos dijudicat. 2 Usquequo
judicatis iniquitatem: et facies peccatorum
sumitis? 3 Judicate egeno, et pupillo: hu-
milem et pauperem justificate. 4 Eripite
pauperem: et egenum de manu peccatoris
liberate. 5 Nescierunt, neque intellexerunt,
in tenebris ambulant: movebuntur omnia
fundamenta terræ. 6 Ego dixi: Dii estis, et
filii Excelsi omnes. 7 Vos autem sicut homines
moriemini: et sicut unus de principibus cade-
tis. 8 Surge Deus, judica terram: quoniam
tu hereditabis in omnibus gentibus.

פג

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ 2 אֱלֹהִים אַל־
דֳּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃
3 כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ
רֹאשׁ׃ 4 עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ
עַל־צְפוּנֶיךָ׃ 5 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי
וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ 6 כִּי נוֹעֲצוּ
לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ׃ 7 אָהֳלֵי
אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
8 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי
צוֹר׃ 9 גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ
לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃ 10 עֲשֵׂה־לָהֶם כְּמִדְיָן
כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ 11 נִשְׁמְדוּ
בְעֵין־דֹּאר הָיוּ דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃ 12 שִׁיתֵמוֹ
נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע
כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃ 13 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירֲשָׁה לָּנוּ
אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ 14 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל
כְּקַשׁ לִפְנֵי־רוּחַ׃ 15 כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר
וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ 16 כֵּן תִּרְדְּפֵם
בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃ 17 מַלֵּא פְנֵיהֶם
קָלוֹן וִיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ 18 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ
עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃ 19 וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה
שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

פד

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 מַה־יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה ׀ נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה
לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃ 4 גַּם־צִפּוֹר ׀
מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר ׀ קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה
אֶפְרֹחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת
מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃ 5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ 6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָךְ
מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃ 7 עֹבְרֵי ׀ בְּעֵמֶק הַבָּכָא
מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן׃ 9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה
תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי
הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי־רֶשַׁע׃

πγ.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς
μηδὲ καταπραΰνῃς, ὁ θεός, 2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν·
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην,
καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου· 4 Εἶπαν
Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ
οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι· 5 Ὅτι
ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ
διαθήκην διέθεντο, 6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδου-
μαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, καὶ ἀλλόφυλοι
μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον· 8 Καὶ γὰρ καὶ
Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν, ἐγενήθησαν
εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα. 9 Ποί-
ησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σεισάρᾳ, ὡς
τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν· 10 Ἐξωλο-
θρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
τῇ γῇ. 11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν
Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, πάντας
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, 12 Οἵτινες εἶπαν Κληρο-
νομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ.
13 Ὁ θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλά-
μην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. 14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ
διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη,
15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου,
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς. 16 Πλή-
ρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι
τὸ ὄνομά σου, Κύριε. 17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ
ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν· 18 Καὶ γνώ-
τωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

πδ´.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

1 ὩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων. 2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. 3 Καὶ
γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν
νοσσιὰν ἑαυτῇ οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ
θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ θεός μου. 4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες
ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα. 5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ
ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ, Κύριε· ἀνα-
βάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, 6 Εἰς τὴν
κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· 7 Πορεύ-
σονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς
τῶν θεῶν ἐν Σιών. 8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεὸς
Ἰακώβ. Διάψαλμα. 9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε
ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου. 10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην
παραριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον
ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

LXXXIII.

Canticum Psalmi Asaph.

1 DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas,
neque compescaris Deus: 2 Quoniam ecce
inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te,
extulerunt caput. 3 Super populum tuum
malignaverunt consilium: et cogitaverunt
adversus sanctos tuos. 4 Dixerunt: Venite,
et disperdamus eos de gente: et non memo-
retur nomen Israël ultra. 5 Quoniam cogita-
verunt unanimiter: simul adversum te testa-
mentum disposuerunt, 6 Tabernacula Idu-
mæorum et Ismahelitæ: Moab, et Agareni,
7 Gebal, et Ammon, et Amalec: alienigenæ
cum habitantibus Tyrum. 8 Etenim Assur
venit cum illis: facti sunt in adjutorium filiis
Lot. 9 Fac illis sicut Madian, et Sisaræ,
sicut Jabin in torrente Cisson. 10 Disperie-
runt in Endor: facti sunt ut stercus terræ.
11 Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb,
et Zebee, et Salmana: omnes principes
eorum: 12 Qui dixerunt: Hereditate pos-
sideamus sanctuarium Dei. 13 Deus meus
pone illos ut rotam: et sicut stipulam ante
faciem venti. 14 Sicut ignis, qui comburit
sylvam: et sicut flamma comburens montes:
15 Ita persequeris illos in tempestate tua: et
in ira tua turbabis eos. 16 Imple facies eorum
ignominia: et quærent nomen tuum, Domine.
17 Erubescant, et conturbentur in sæculum
sæculi: et confundantur, et pereant. 18 Et
cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu
solus Altissimus in omni terra.

LXXXIV.

In finem, pro torcularibus filiis Core, Psalmus.

1 QUAM dilecta tabernacula tua Domine
virtutum! 2 Concupiscit, et deficit anima
mea in atria Domini. Cor meum et caro mea
exultaverunt in Deum vivum. 3 Etenim pas-
ser invenit sibi domum: et turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos. Altaria tua Domine
virtutum: rex meus, et Deus meus. 4 Beati,
qui habitant in domo tua Domine: in sæcula
sæculorum laudabunt te. 5 Beatus vir, cujus
est auxilium abs te: ascensiones in corde suo
disposuit, 6 In valle lacrymarum, in loco
quem posuit. 7 Etenim benedictionem dabit
legislator, ibunt de virtute in virtutem: vide-
bitur Deus deorum in Sion. 8 Domine Deus
virtutum exaudi orationem meam: auribus per-
cipe Deus Jacob. 9 Protector noster aspice
Deus: et respice in faciem christi tui: 10 Quia
melior est dies una in atriis tuis super millia.
Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis
quam habitare in tabernaculis peccatorum.

12 כִּי שֶׁמֶשׁ ׀ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן
וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא־יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים
בְּתָמִים׃ 13 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פה

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 רָצִיתָ
יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃ 3 נָשָׂאתָ
עֲוֺן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָם סֶלָה׃
4 אָסַפְתָּ כָל־עֶבְרָתֶךָ הֱשִׁיבוֹתָ מֵחֲרוֹן
אַפֶּךָ׃ 5 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ
עִמָּנוּ׃ 6 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף־בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ
לְדֹר וָדֹר׃ 7 הֲלֹא־אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ
וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ־בָךְ׃ 8 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ 9 אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר
הָאֵל ׀ יְהוָה כִּי־יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ
וְאֶל־חֲסִידָיו וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃ 10 אַךְ
קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
11 חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
12 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם
נִשְׁקָף׃ 13 גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ
תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃ 14 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם
לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

פו

1 תְּפִלָּה לְדָוִד ׀ הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי
כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ 2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־
חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי
הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ 3 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי־אֵלֶיךָ
אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃ 4 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי
אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ 5 כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃
6 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל
תַּחֲנוּנוֹתָי׃ 7 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי
תַעֲנֵנִי׃ 8 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים ׀ אֲדֹנָי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ 9 כָּל־גּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
10 כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ
אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃

11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ θεὸς
χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ
ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. 12 Κύριε τῶν
δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

πε.

Εις τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

1 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρε-
ψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ· 2 Ἀφῆκας τὰς
ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν. Διάψαλμα. 3 Κατέπαυσας πᾶσαν
τὴν ὀργήν σου. Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ
σου. 4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ᾽ ἡμῶν.
5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς
τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; 6 Ὁ θεός,
σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. 7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.
8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ θεός,
ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας
πρὸς αὐτὸν καρδίαν. 9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβου-
μένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. 10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια
συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. 12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος
δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν
καρπὸν αὐτῆς. 13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

πϛ.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

1 ΚΛΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου καὶ εἰσάκουσόν
μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. 2 Φύλαξον
τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν
σου, ὁ θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. 3 Ἐλέησόν
με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς
σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. 5 Ὅτι σύ, Κύριε,
χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις σε. 6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσ-
ευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. 7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
ὅτι εἰσήκουσάς μου. 8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι καὶ προσ-
κυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι
τὸ ὄνομά σου· 10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν
θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας. 11 Ὁδή-
γησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύ-
σομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ
καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

11 Quia misericordiam, et veritatem diligit
Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.
12 Non privabit bonis eos qui ambulant in
innocentia. Domine virtutum, beatus homo
qui sperat in te.

LXXXV.

In finem, filiis Core, Psalmus.

1 Benedixisti Domine terram tuam: aver-
tisti captivitatem Jacob. 2 Remisisti iniqui-
tatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata
eorum. 3 Mitigasti omnem iram tuam: aver-
tisti ab ira indignationis tuæ. 4 Converte
nos Deus salutaris noster: et averte iram
tuam a nobis. 5 Numquid in æternum iras-
ceris nobis? aut extendes iram tuam a gene-
ratione in generationem? 6 Deus tu con-
versus vivificabis nos: et plebs tua lætabitur
in te. 7 Ostende nobis Domine misericordiam
tuam: et salutare tuum da nobis. 8 Audiam
quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam
loquetur pacem in plebem suam; et super
sanctos suos: et in eos qui convertuntur ad
cor. 9 Verumtamen prope timentes eum sa-
lutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra
nostra. 10 Misericordia et veritas obviaverunt
sibi: justitia et pax osculatæ sunt. 11 Veritas
de terra orta est: et justitia de cælo prospexit.
12 Etenim Dominus dabit benignitatem: et
terra nostra dabit fructum suum. 13 Justitia
ante eum ambulabit: et ponet in via gressus
suos.

LXXXVI.

Oratio ipsi David.

1 Inclina Domine aurem tuam, et exaudi
me: quoniam inops et pauper sum ego.
2 Custodi animam meam, quoniam sanctus
sum: salvum fac servum tuum, Deus meus,
sperantem in te. 3 Miserere mei Domine,
quoniam ad te clamavi tota die: 4 Lætifica
animam servi tui, quoniam ad te Domine
animam meam levavi. 5 Quoniam tu Domine
suavis et mitis: et multæ misericordiæ omni-
bus invocantibus te. 6 Auribus percipe Do-
mine orationem meam: et intende voci de-
precationis meæ. 7 In die tribulationis meæ
clamavi ad te: quia exaudisti me. 8 Non
est similis tui in diis Domine: et non est
secundum opera tua. 9 Omnes gentes quas-
cumque fecisti, venient, et adorabunt coram
te Domine: et glorificabunt nomen tuum.
10 Quoniam magnus es tu, et faciens mira-
bilia: tu es Deus solus. 11 Deduc me Do-
mine in via tua, et ingrediar in veritate tua:
lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

12 אוֹדְךָ ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ 13 כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי
וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ 14 אֱלֹהִים ׀
זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ 15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ
וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ 17 עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת
לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה
עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פז

1 לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי־
קֹדֶשׁ׃ 2 אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל
מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃ 3 נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ
עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ 4 אַזְכִּיר ׀ רַהַב וּבָבֶל
לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה
יֻלַּד־שָׁם׃ 5 וּלְצִיּוֹן ׀ יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־
בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ 6 יְהוָה יִסְפֹּר
בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ 7 וְשָׁרִים
כְּחֹלְלִים כָּל־מַעְיָנַי בָּךְ׃

פח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־
מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
2 יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה
נֶגְדֶּךָ׃ 3 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ
לְרִנָּתִי׃ 4 כִּי־שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי
לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ 5 נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר
הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין־אֱיָל׃ 6 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי
כְּמוֹ חֲלָלִים ׀ שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם
עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ 7 שַׁתַּנִי בְּבוֹר
תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצֹלוֹת׃ 8 עָלַי
סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶּלָה׃
9 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת
לָמוֹ כָּלֻא וְלֹא אֵצֵא׃ 10 עֵינִי דָאֲבָה מִנִּי
עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁטַּחְתִּי
אֵלֶיךָ כַפָּי׃ 11 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא
אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶּלָה׃ 12 הַיְסֻפַּר
בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ 13 הֲיִוָּדַע
בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃

12 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ θεός μου, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· 13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.
14 Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
συναγωγη κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ
οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. 15 Καὶ σύ,
Κύριε, ὁ θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. 16 Ἐπίβλεψον ἐπ'
ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί
σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ
ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι
σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

πζ'.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

1 ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις·
2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. 3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. Διάψαλμα. 4 Μνη-
σθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί
με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς
Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. 5 Μήτηρ Σιὼν
ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ,
καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. 6 Κύριος
διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων
τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. 7 Ὡς
εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

πη'.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεὸς τῆς σωτηριας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· 2 Εἰσ-
ελθέτω ἐνώπιον σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, Κύριε. 3 Ὅτι
ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ
ᾅδῃ ἤγγισε. 4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν κατα-
βαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος
ἀβοήθητος, 5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυ-
ματίαι ἐῤῥιμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώ-
σθησαν· 6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. 7 Ἐπ' ἐμὲ
ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.
8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό
με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξε-
πορευόμην. 9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· καὶ ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ
ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; 11 Μὴ
διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; 12 Μὴ
γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου,
καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto
corde meo, et glorificabo nomen tuum in
æternum: 13 Quia misericordia tua magna
est super me: et eruisti animam meam ex
inferno inferiori. 14 Deus, iniqui insurrexe-
runt super me, et synagoga potentium quæ-
sierunt animam meam: et non proposuerunt
te in conspectu suo. 15 Et tu Domine Deus
miserator et misericors, patiens, et multæ
misericordiæ, et verax, 16 Respice in me, et
miserere mei; da imperium tuum puero tuo:
et salvum fac filium ancillæ tuæ. 17 Fac
mecum signum in bonum, ut videant qui
oderunt me, et confundantur: quoniam tu
Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

LXXXVII.

Filiis Core, Psalmus Cantici.

1 FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis:
2 Diligit Dominus portas Sion super omnia
tabernacula Jacob. 3 Gloriosa dicta sunt de
te, civitas Dei. 4 Memor ero Rahab et
Babylonis scientium te. Ecce alienigenæ, et
Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic.
5 Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus
est in ea: et ipse fundavit eam Altissimus?
6 Dominus narrabit in scripturis populorum
et principum: horum, qui fuerunt in ea.
7 Sicut lætantium omnium habitatio est in
te.

LXXXVIII.

Canticum Psalmi, filiis Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman Ezrahitæ.

1 DOMINE Deus salutis meæ, in die clamavi,
et nocte coram te. 2 Intret in conspectu tuo
oratio mea: inclina aurem tuam ad precem
meam: 3 Quia repleta est malis anima mea:
et vita mea inferno appropinquavit. 4 Æsti-
matus sum cum descendentibus in lacum:
factus sum sicut homo sine adjutorio, 5 Inter
mortuos liber, sicut vulnerati dormientes in
sepulchris, quorum non es memor amplius: et
ipsi de manu tua repulsi sunt. 6 Posuerunt
me in lacu inferiori: in tenebrosis, et in umbra
mortis. 7 Super me confirmatus est furor
tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super
me. 8 Longe fecisti notos meos a me: posue-
runt me abominationem sibi. Traditus sum,
et non egrediebar: 9 Oculi mei languerunt
præ inopia. Clamavi ad te Domine tota die:
expandi ad te manus meas. 10 Numquid
mortuis facies mirabilia: aut medici susci-
tabunt, et confitebuntur tibi? 11 Numquid
narrabit aliquis in sepulchro misericordiam
tuam, et veritatem tuam in perditione?
12 Numquid cognoscentur in tenebris mira-
bilia tua, et justitia tua in terra oblivionis?

14 וַאֲנִי ׀ אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי
תְקַדְּמֶךָּ׃ 15 לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ 16 עָנִי אֲנִי וְגֹוֵעַ
מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃ 17 עָלַי עָבְרוּ
חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתֻנִי׃ 18 סַבּוּנִי
כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד׃ 19 הִרְחַקְתָּ
מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

פט

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ 2 חַסְדֵי
יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר ׀ אוֹדִיעַ
אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ 3 כִּי־אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
יִבָּנֶה שָׁמַיִם ׀ תָּכִן אֱמוּנָתְךָ בָהֶם׃ 4 כָּרַתִּי
בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ 5 עַד־
עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר־וָדוֹר כִּסְאֲךָ
סֶלָה׃ 6 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף־
אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ 7 כִּי מִי בַשַּׁחַק
יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃
8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל־
כָּל־סְבִיבָיו׃ 9 יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כָמוֹךָ
חֲסִין ׀ יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ 10 אַתָּה
מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְשַׁבְּחֵם׃ 11 אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב
בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ 12 לְךָ שָׁמַיִם
אַף־לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
13 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן
בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ 14 לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה
תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ 15 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
16 אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר־
פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ 17 בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל־הַיּוֹם
וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ 18 כִּי־תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ
אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ׃ 19 כִּי־לַיהוָה
מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ 20 אָז דִּבַּרְתָּ
בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־
גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ 21 מָצָאתִי דָּוִד
עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ 22 אֲשֶׁר יָדִי
תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף־זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃ 23 לֹא־
יַשִּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
24 וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃

13 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωὶ
ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. 14 Ἵνα τί Κύριε
ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; 15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ
καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐτα-
πεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. 16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον
αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν
με· 17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν
περιέσχον με ἅμα. 18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

πθ.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

1 ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου. 2 Ὅτι εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα
ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμα-
σθήσεται ἡ ἀλήθειά σου· 3 Διεθέμην διαθήκην
τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ
οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.
Διάψαλμα. 5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται
τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν
υἱοῖς θεοῦ; 7 Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περι-
κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς
ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
κύκλῳ σου. 9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θα-
λάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ
καταπραΰνεις. 10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν
ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς
σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. 11 Σοί εἰσιν
οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. 12 Τὸν
βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ
Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. 13 Σὸς
ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ
σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου. 14 Δικαιοσύνη καὶ
κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια
προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου. 15 Μακάριος
ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε, ἐν τῷ
φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, 16 Καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. 17 Ὅτι
τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. 18 Ὅτι
τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ
βασιλέως ἡμῶν. 19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς
υἱοῖς σου, καὶ εἶπας Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνα-
τόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· 20 Εὗρον
Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα
αὐτόν. 21 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ,
καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν· 22 Οὐκ
ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας
οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν· 23 Καὶ
συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

13 Et ego ad te Domine clamavi: et mane
oratio mea præveniet te. 14 Ut quid Domine
repellis orationem meam: et avertis faciem
tuam a me? 15 Pauper sum ego, et in
laboribus a juventute mea: exaltatus autem,
humiliatus sum et conturbatus. 16 In me
transierunt iræ tuæ: et terrores tui contur-
baverunt me. 17 Circumdederunt me sicut
aqua tota die: circumdederunt me simul.
18 Elongasti a me amicum et proximum, et
notos meos a miseria.

LXXXIX.

Intellectus Ethan Ezrahitæ.

1 MISERICORDIAS Domini in æternum can-
tabo. In generationem et generationem an-
nuntiabo veritatem tuam in ore meo. 2 Quo-
niam dixisti: In æternum misericordia
ædificabitur in cælis: præparabitur veritas
tua in eis. 3 Disposui testamentum electis
meis, juravi David servo meo: 4 Usque in
æternum præparabo semen tuum: et ædifi-
cabo in generationem et generationem sedem
tuam. 5 Confitebuntur cæli mirabilia tua
Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia
sanctorum. 6 Quoniam quis in nubibus
æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis
Dei? 7 Deus, qui glorificatur in consilio
sanctorum: magnus et terribilis super omnes
qui in circuitu ejus sunt. 8 Domine Deus
virtutum quis similis tibi? potens es Domine,
et veritas tua in circuitu tuo. 9 Tu domi-
naris potestati maris: motum autem fluctuum
ejus tu mitigas. 10 Tu humiliasti sicut vul-
neratum, superbum: in brachio virtutis tuæ
dispersisti inimicos tuos. 11 Tui sunt cæli,
et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem
ejus tu fundasti: 12 Aquilonem et mare tu
creasti. Thabor et Hermon in nomine tuo
exultabunt: 13 Tuum brachium cum poten-
tia. Firmetur manus tua, et exaltetur dex-
tera tua: 14 Justitia et judicium præparatio
sedis tuæ. Misericordia et veritas præcedent
faciem tuam: 15 Beatus populus, qui scit
jubilationem. Domine, in lumine vultus tui
ambulabunt, 16 Et in nomine tuo exultabunt
tota die: et in justitia tua exaltabuntur.
17 Quoniam gloria virtutis eorum tu es: et in
beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
18 Quia Domini est assumptio nostra, et
sancti Israël regis nostri. 19 Tunc locutus
es in visione sanctis tuis, et dixisti: Posui
adjutorium in potente: et exaltavi electum
de plebe mea. 20 Inveni David servum
meum: oleo sancto meo unxi eum. 21 Manus
enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum
confortabit eum. 22 Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere
ei. 23 Et concidam a facie ipsius inimicos
ejus: et odientes eum in fugam convertam.

25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבִשְׁמִי תָּרוּם
קַרְנוֹ׃ 26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
28 אַף־אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃
29 לְעוֹלָם אֶשְׁמוֹר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת
לוֹ׃ 30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי
שָׁמָיִם׃ 31 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי
לֹא יֵלֵכוּן׃ 32 אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא
יִשְׁמֹרוּ׃ 33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים
עֲוֺנָם׃ 34 וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא
אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ 35 לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי
וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה׃ 36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי
בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃ 37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם
יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ 38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן
עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃ 39 וְאַתָּה
זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
40 נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
42 שַׁסֻּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנָיו׃ 43 הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ
כָּל־אוֹיְבָיו׃ 44 אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא
הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה׃ 45 הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ
וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּה׃ 46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי
עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ 47 עַד־
מָה יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ
חֲמָתֶךָ׃ 48 זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עַל־מַה־שָּׁוְא
בָּרָאתָ כָל־בְּנֵי־אָדָם׃ 49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא
יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
50 אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים ׀ אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ
לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ 51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת
עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃
52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ ׀ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ
עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ 53 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃

צ

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי
מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם ׀ הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל
וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ 3 תָּשֵׁב
אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας
αὐτοῦ· 25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. 26 Αὐτὸς ἐπικα-
λέσεταί με Πατήρ μου εἶ σύ, θεός μου καὶ ἀντι-
λήπτωρ τῆς σωτηρίας μου· 27 Κἀγὼ πρωτότοκον
θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς
γῆς. 28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός
μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ· 29 Καὶ
θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ
οὐρανοῦ. 30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευ-
θῶσιν· 31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι,
καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν· 32 Ἐπισκέ-
ψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν
μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· 33 Τὸ δὲ ἔλεός
μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω
ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου, 34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν
διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
μου οὐ μὴ ἀθετήσω. 35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ
μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι· 36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος ἐναντίον μου, 37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρ-
τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ
πιστός. Διάψαλμα. 38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-
δένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου· 39 Κατέ-
στρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας
εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. 40 Καθεῖλες
πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα
αὐτοῦ δειλίαν· 41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ
διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
αὐτοῦ. 42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ,
εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· 43 Ἀπέ-
στρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. 44 Κατέ-
λυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ
εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας· 45 Ἐσμίκρυνας τὰς
ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύ-
νην. Διάψαλμα. 46 Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ
εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
47 Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου· μὴ γὰρ
ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται
θάνατον, ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
ᾅδου; Διάψαλμα. 49 Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ
ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου; 50 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν
δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν
ἐθνῶν· 51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε,
οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο
γένοιτο.

Ϟ'.

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

1 ΚΥΡΙΕ, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ· 2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ
πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν,
καὶ εἶπας Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

24 Et veritas mea, et misericordia mea cum
ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu
ejus. 25 Et ponam in mari manum ejus, et
in fluminibus dexteram ejus. 26 Ipse invo-
cabit me: Pater meus es tu, Deus meus, et
susceptor salutis meæ. 27 Et ego primo-
genitum ponam illum excelsum præ regibus
terræ. 28 In æternum servabo illi miseri-
cordiam meam: et testamentum meum fidele
ipsi. 29 Et ponam in sæculum sæculi semen
ejus: et thronum ejus sicut dies cæli. 30 Si
autem dereliquerint filii ejus legem meam: et
in judiciis meis non ambulaverint: 31 Si
justitias meas profanaverint: et mandata mea
non custodierint: 32 Visitabo in virga ini-
quitates eorum: et in verberibus peccata
eorum. 33 Misericordiam autem meam non
dispergam ab eo: neque nocebo in veritate
mea: 34 Neque profanabo testamentum
meum: et quæ procedunt de labiis meis non
faciam irrita. 35 Semel juravi in sancto meo,
si David mentiar: 36 Semen ejus in æter-
num manebit. 37 Et thronus ejus sicut sol
in conspectu meo, et sicut luna perfecta in
æternum: et testis in cælo fidelis. 38 Tu
vero repulisti et despexisti: distulisti chris-
tum tuum. 39 Evertisti testamentum servi
tui: profanasti in terra sanctuarium ejus.
40 Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti
firmamentum ejus formidinem. 41 Diripue-
runt eum omnes transeuntes viam: factus est
opprobrium vicinis suis. 42 Exaltasti dex-
teram deprimentium eum: lætificasti omnes
inimicos ejus. 43 Avertisti adjutorium gladii
ejus: et non es auxiliatus ei in bello. 44 De-
struxisti eum ab emundatione: et sedem ejus
in terram collisisti. 45 Minorasti dies tem-
poris ejus: perfudisti eum confusione. 46 Us-
quequo Domine avertis in finem: exardescet
sicut ignis ira tua? 47 Memorare quæ mea
substantia: numquid enim vane constituisti
omnes filios hominum? 48 Quis est homo,
qui vivet, et non videbit mortem: eruet ani-
mam suam de manu inferi? 49 Ubi sunt
misericordiæ tuæ antiquæ Domine, sicut
jurasti David in veritate tua? 50 Memor
esto Domine opprobrii servorum tuorum (quod
continui in sinu meo) multarum gentium.
51 Quod exprobraverunt inimici tui Domine,
quod exprobraverunt commutationem christi
tui. 52 Benedictus Dominus in æternum:
fiat, fiat.

XC.

Oratio Moysi hominis Dei.

1 DOMINE, refugium factus es nobis, a
generatione in generationem. 2 Priusquam
montes fierent, aut formaretur terra et orbis:
a sæculo et usque in sæculum tu es
Deus. 3 Ne avertas hominem in humilita-
tem: et dixisti: Convertimini filii hominum.

4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ 5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה
יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ 6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ
וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ 7 כִּי־כָלִינוּ
בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ 8 שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ 9 כִּי כָל־יָמֵינוּ
פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ ׀ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת ׀ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן
כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ 11 מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ 12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ 13 שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ 14 שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה׃ 16 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ
עַל־בְּנֵיהֶם׃ 17 וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא

1 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
2 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ׃ 3 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ
מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ 4 בְּאֶבְרָתוֹ ׀ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת
כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
5 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף
יוֹמָם׃ 6 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד
צָהֳרָיִם׃ 7 יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ 8 רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ 9 כִּי־אַתָּה
יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ 10 לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
11 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ׃ 12 עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ 13 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ 14 כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ 15 יִקְרָאֵנִי ׀
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ 16 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ
ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. 5 Τὰ
ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ
χλόη παρέλθοι· 6 Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι,
τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
σου ἐταράχθημεν· 8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου, 9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων, 10 Αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν
δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν
κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ παιδευθησόμεθα. 11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος
τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου
ἐξαριθμήσασθαι; 12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώ-
ρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
13 Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι
ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. 14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ
τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράν-
θημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείη-
μεν, 15 Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. 16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν. 17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

ϞΑ.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν
σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· 2 Ἐρεῖ
τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου,
ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. 3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί
σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώ-
δους· 4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει
σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ
κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. 5 Οὐ φοβηθήσῃ
ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου
ἡμέρας, 6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν
σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημ-
βρινοῦ. 7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς,
καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·
8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ
ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. 9 Ὅτι σὺ Κύριε
ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ
οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου· 11 Ὅτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι
σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· 12 Ἐπὶ χειρῶν
ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου· 13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπι-
βήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω
αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. 15 Ἐπικαλέσεται
πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ
ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν.
16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos, tan-
quam dies hesterna, quæ præteriit: et custodia
in nocte, 5 Quæ pro nihilo habentur, eorum
anni erunt. 6 Mane sicut herba transeat,
mane floreat, et transeat: vespere decidat,
induret, et arescat. 7 Quia defecimus in ira
tua, et in furore tuo turbati sumus. 8 Posuisti
iniquitates nostras in conspectu tuo: sæculum
nostrum in illuminatione vultus tui. 9 Quo-
niam omnes dies nostri defecerunt: et in ira
tua defecimus. Anni nostri sicut aranea me-
ditabuntur: 10 Dies annorum nostrorum in
ipsis, septuaginta anni. Si autem in poten-
tatibus, octoginta anni: et amplius eorum,
labor et dolor. Quoniam supervenit mansue-
tudo: et corripiemur. 11 Quis novit potes-
tatem iræ tuæ, et præ timore tuo iram tuam
12 Dinumerare? Dexteram tuam sic notam
fac, et eruditos corde in sapientia. 13 Con-
vertere Domine usquequo? et deprecabilis
esto super servos tuos. 14 Repleti sumus
mane misericordia tua: et exultavimus, et de-
lectati sumus omnibus diebus nostris. 15 Læ-
tati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti:
annis, quibus vidimus mala. 16 Respice in
servos tuos, et in opera tua: et dirige filios
eorum. 17 Et sit splendor Domini Dei nostri
super nos, et opera manuum nostrarum dirige
super nos: et opus manuum nostrarum dirige.

XCI.

Laus Cantici David.

1 QUI habitat in adjutorio Altissimi, in
protectione Dei cæli commorabitur. 2 Dicet
Domino: Susceptor meus es tu, et refugium
meum: Deus meus sperabo in eum. 3 Quo-
niam ipse liberavit me de laqueo venantium,
et a verbo aspero. 4 Scapulis suis obumbrabit
tibi: et sub pennis ejus sperabis. 5 Scuto
circumdabit te veritas ejus: non timebis a
timore nocturno, 6 A sagitta volante in die,
a negotio perambulante in tenebris: ab in-
cursu, et dæmonio meridiano. 7 Cadent a
latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis:
ad te autem non appropinquabit. 8 Verum-
tamen oculis tuis considerabis: et retribu-
tionem peccatorum videbis. 9 Quoniam tu es
Domine spes mea: Altissimum posuisti refu-
gium tuum. 10 Non accedet ad te malum:
et flagellum non appropinquabit tabernaculo
tuo. 11 Quoniam angelis suis mandavit de
te: ut custodiant te in omnibus viis tuis.
12 In manibus portabunt te: ne forte offen-
das ad lapidem pedem tuum. 13 Super
aspidem et basiliscum ambulabis: et concul-
cabis leonem et draconem. 14 Quoniam in
me speravit, liberabo eum: protegam eum,
quoniam cognovit nomen meum. 15 Clamabit
ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum
in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo
eum. 16 Longitudine dierum replebo eum:
et ostendam illi salutare meum.

צב

1 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 2 טוֹב
לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
4 עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
5 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן׃ 6 מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד
עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ 7 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע
וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ 8 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים׀
כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם
עֲדֵי־עַד׃ 9 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
10 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ׀ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 11 וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ 12 וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה
אָזְנָי׃ 13 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן
יִשְׂגֶּה׃ 14 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת
אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ 15 עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ 16 לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר
יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַלָתָה בּוֹ׃

צג

1 יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה
עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃
2 נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ 3 נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ 4 מִקֹּלוֹת׀ מַיִם רַבִּים
אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃
5 עֵדֹתֶיךָ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ
יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

צד

1 אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
2 הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־
גֵּאִים׃ 3 עַד־מָתַי רְשָׁעִים׀ יְהוָה עַד־מָתַי
רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ 4 יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק
יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 5 עַמְּךָ יְהוָה
יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ 6 אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃ 7 וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ
וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 8 בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם
וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃ 9 הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא
יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ 10 הֲיֹסֵר
גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃

ϟβʹ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

1 ἈΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε, 2 Τοῦ ἀναγγέλ-
λειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα, 3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς
ἐν κιθάρᾳ· 4 Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιή-
ματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιάσομαι. 5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.
6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ
συνήσει ταῦτα. 7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν
αἰῶνα, Κύριε. 9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται,
καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν. 10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ
κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι· 11 Καὶ
ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν
τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκού-
σεται τὸ οὖς μου. 12 Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει,
ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν· 14 Τότε πληθυνθή-
σονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται
15 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ θεός μου, καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ϟγʹ.

*Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῴκισται
ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.*

1 Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο, καὶ γὰρ
ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
2 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ. 3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ
ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, 4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων
πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. 5 Τὰ μαρτύριά
σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει
ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ϟδʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετράδι σαββάτου.

1 ΘΕΟΣ ἐκδικήσεων Κύριος, ὁ θεὸς ἐκδικήσεων
ἐπαῤῥησιάσατο. 2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν,
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. 3 Ἕως
πότε ἁμαρτωλοί, Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται; 4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδι-
κίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν
κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν· 6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν
ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν· 7 Καὶ εἶπαν
Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροί ποτε φρο-
νήσατε. 9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλά-
σας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; 10 Ὁ παιδεύων
ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει, ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

XCII.

Psalmus Cantici, in die sabbati.

1 BONUM est confiteri Domino, et psallere
nomini tuo Altissime; 2 Ad annuntiandum
mane misericordiam tuam, et veritatem tuam
per noctem; 3 In decachordo, psalterio:
cum cantico, in cithara. 4 Quia delectasti
me Domine in factura tua: et in operibus
manuum tuarum exultabo. 5 Quam magni-
ficata sunt opera tua Domine! nimis profundæ
factæ sunt cogitationes tuæ. 6 Vir insipiens
non cognoscet: et stultus non intelliget hæc.
7 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum:
et apparuerint omnes qui operantur iniqui-
tatem: ut intereant in sæculum sæculi:
8 Tu autem Altissimus in æternum Domine.
9 Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam
ecce inimici tui peribunt: et dispergentur
omnes, qui operantur iniquitatem. 10 Et
exaltabitur sicut unicornis cornu meum: et
senectus mea in misericordia uberi. 11 Et
despexit oculus meus inimicos meos: et in
insurgentibus in me malignantibus audiet
auris mea. 12 Justus ut palma florebit: sicut
cedrus Libani multiplicabitur. 13 Plantati
in domo Domini, in atriis domus Dei nostri
florebunt. 14 Adhuc multiplicabuntur in
senecta uberi: et bene patientes erunt, 15 Ut
annuntient: quoniam rectus Dominus Deus
noster: et non est iniquitas in eo.

XCIII.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum,
quando fundata est terra.

1 DOMINUS regnavit, decorem indutus est:
indutus est Dominus fortitudinem, et præ-
cinxit se. Etenim firmavit orbem terræ, qui
non commovebitur. 2 Parata sedes tua ex
tunc: a sæculo tu es. 3 Elevaverunt flumina
Domine: elevaverunt flumina vocem suam.
Elevaverunt flumina fluctus suos, 4 A
vocibus aquarum multarum. Mirabiles ela-
tiones maris, mirabilis in altis Dominus.
5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:
domum tuam decet sanctitudo Domine, in
longitudinem dierum.

XCIV.

Psalmus ipsi David, quarta sabbati.

1 DEUS ultionum Dominus: Deus ultionum
libere egit. 2 Exaltare qui judicas terram:
redde retributionem superbis. 3 Usquequo
peccatores Domine, usquequo peccatores
gloriabuntur: 4 Effabuntur, et loquentur
iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur
injustitiam? 5 Populum tuum Domine
humiliaverunt: et hereditatem tuam vexa-
verunt. 6 Viduam et advenam interfecerunt:
et pupillos occiderunt. 7 Et dixerunt:
Non videbit Dominus, nec intelliget Deus
Jacob. 8 Intelligite insipientes in populo:
et stulti aliquando sapite. 9 Qui plantavit
aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non
considerat? 10 Qui corripit gentes, non
arguet: qui docet hominem scientiam?

11 יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה
הָבֶל׃ 12 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ
וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ 13 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי
רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ 14 כִּי ׀ לֹא־יִטֹּשׁ
יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ 15 כִּי־
עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃
16 מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי
עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 17 לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי
כִּמְעַט ׀ שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃ 18 אִם־אָמַרְתִּי
מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃ 19 בְּרֹב
שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
20 הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק׃
21 יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
22 וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר
מַחְסִי׃ 23 וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀ אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם
יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

צה

1 לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
2 נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃
3 כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־
אֱלֹהִים׃ 4 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ׃ 5 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ
וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ 6 בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ 7 כִּי
הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן
יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ 8 אַל־תַּקְשׁוּ
לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃
9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ
פָעֳלִי׃ 10 אַרְבָּעִים שָׁנָה ׀ אָקוּט בְּדוֹר
וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ
דְרָכָי׃ 11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן
אֶל־מְנוּחָתִי׃

צו

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה
כָּל־הָאָרֶץ׃ 2 שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ 3 סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃
4 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ 5 כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων ὅτι εἰσὶ μάταιοι. 12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος
ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου
διδάξῃς αὐτόν, 13 Τοῦ πραῢναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν
πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει, 15 Ἕως
οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι
αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα.
16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς
συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν; 17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι,
παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
18 Εἰ ἔλεγον Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός
σου Κύριε ἐβοήθει μοι· 19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις
σου ηὐφρανάν τὴν ψυχήν μου. 20 Μὴ συμπροσ-
έσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ
προστάγματι; 21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου,
καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται. 22 Καὶ ἐγένετό
μοι Κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ θεός μου εἰς
βοηθὸν ἐλπίδος μου· 23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν,
ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ϟεʹ.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

1 ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν· 2 Προφθάσωμεν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν
ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, 3 Ὅτι θεὸς μέγας
Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς
θεούς. 4 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν· 5 Ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν,
καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. 6 Δεῦτε
προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύ-
σωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς,
7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς
νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. 8 Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· 9 Οὗ ἐπεί-
ρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον
τὰ ἔργα μου. 10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα
τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρ-
δίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου Εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ϟϛʹ.

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν,
ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

1 ᾌΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· 2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐ-
λογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 3 Ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς
λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 4 Ὅτι μέγας Κύριος
καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς θεούς· 5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

11 Dominus scit cogitationes hominum, quo-
niam vanæ sunt. 12 Beatus homo, quem tu
erudieris Domine: et de lege tua docueris
eum: 13 Ut mitiges ei a diebus malis: donec
fodiatur peccatori fovea. 14 Quia non re-
pellet Dominus plebem suam: et hereditatem
suam non derelinquet. 15 Quoadusque jus-
titia convertatur in judicium: et qui juxta
illam omnes qui recto sunt corde. 16 Quis
consurget mihi adversus malignantes? aut
quis stabit mecum adversus operantes iniqui-
tatem? 17 Nisi quia Dominus adjuvit me:
paulominus habitasset in inferno anima mea.
18 Si dicebam: Motus est pes meus: miseri-
cordia tua Domine adjuvabat me. 19 Secun-
dum multitudinem dolorum meorum in corde
meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam
meam. 20 Numquid adhæret tibi sedes in-
iquitatis: qui fingis laborem in præcepto?
21 Captabunt in animam justi: et sanguinem
innocentem condemnabunt. 22 Et factus est
mihi Dominus in refugium: et Deus meus in
adjutorium spei meæ. 23 Et reddet illis
iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum
disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus
noster.

XCV.

Laus Cantici ipsi David.

1 VENITE, exultemus Domino: jubilemus
Deo salutari nostro. 2 Præoccupemus faciem
ejus in confessione: et in psalmis jubilemus
ei. 3 Quoniam Deus magnus Dominus: et
rex magnus super omnes deos. 4 Quia in
manu ejus sunt omnes fines terræ: et altitu-
dines montium ipsius sunt. 5 Quoniam
ipsius est mare, et ipse fecit illud: et siccam
manus ejus formaverunt. 6 Venite adoremus,
et procidamus: et ploremus ante Dominum,
qui fecit nos. 7 Quia ipse est Dominus Deus
noster: et nos populus pascuæ ejus, et oves
manus ejus. 8 Hodie si vocem ejus audieritis,
nolite obdurare corda vestra; 9 Sicut in irri-
tatione secundum diem tentationis in deserto:
ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt
me, et viderunt opera mea. 10 Quadraginta
annis offensus fui generationi illi, et dixi:
Semper hi errant corde. 11 Et isti non cog-
noverunt vias meas: ut juravi in ira mea: Si
introibunt in requiem meam.

XCVI.

Canticum ipsi David, quando domus ædifi-
cabatur post captivitatem.

1 CANTATE Domino canticum novum: can-
tate Domino omnis terra. 2 Cantate Domino,
et benedicite nomini ejus: annuntiate de die
in diem salutare ejus. 3 Annuntiate inter
gentes gloriam ejus, in omnibus populis mira-
bilia ejus. 4 Quoniam magnus Dominus, et
laudabilis nimis: terribilis est super omnes
deos. 5 Quoniam omnes dii gentium
dæmonia: Dominus autem cælos fecit.

6 הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
7 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה
כָּבוֹד וָעֹז׃ 8 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ 9 הִשְׁתַּחֲווּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־
הָאָרֶץ׃ 10 אִמְרוּ בַגּוֹיִם ׀ יְהוָה מָלָךְ אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
11 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ׃ 12 יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז
יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ 13 לִפְנֵי יְהוָה ׀ כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

צז

1 יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים
רַבִּים׃ 2 עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ 3 אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו׃ 4 הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה
וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ 5 הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי
יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ 6 הִגִּידוּ
הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃
7 יֵבֹשׁוּ ׀ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ 8 שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח ׀ צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ 9 כִּי־אַתָּה ׀ יְהוָה עֶלְיוֹן
עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
10 אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ 11 אוֹר זָרֻעַ
לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃ 12 שִׂמְחוּ
צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

צח

1 מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה ׀ שִׁיר חָדָשׁ כִּי־
נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ׃ 2 הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ 3 זָכַר חַסְדּוֹ ׀ וֶאֱמוּנָתוֹ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ 4 הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־
הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ 5 זַמְּרוּ לַיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ 6 בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי ׀ הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ,
ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι
αὐτοῦ. 7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·
8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ,
ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς
αὐτοῦ. 9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ
γῆ. 10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ὁ Κύριος ἐβα-
σίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 11 Εὐ-
φραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
12 Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ϟζ΄.

Τῷ Δαυὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.

1 Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. 2 Νεφέλη καὶ
γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρ-
θωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. 3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ· 4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκου-
μένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. 5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ
κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσ-
ώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. 6 Ἀνήγγειλαν
οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν
πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. 7 Αἰσχυνθή-
τωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς,
οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσ-
κυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. 8 Ἤκουσε
καὶ εὐφράνθη Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες
τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε·
9 Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεούς. 10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε
πονηρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων
αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ εὐφροσύνη. 12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιω-
σύνης αὐτοῦ.

ϟη΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἈΙΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ
ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ
ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. 2 Ἐγνώρισε Κύριος
τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπε-
κάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 3 Ἐμνήσθη
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
4 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. 5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν
κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, 6 Ἐν
σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερα-
τίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

6 Confessio et pulchritudo in conspectu ejus:
sanctimonia et magnificentia in sanctifica-
tione ejus. 7 Afferte Domino patriæ gen-
tium, afferte Domino gloriam et honorem:
8 Afferte Domino gloriam nomini ejus.
Tollite hostias, et introite in atria ejus:
9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus.
Commoveatur a facie ejus universa terra:
10 Dicite in gentibus quia Dominus regnavit.
Etenim correxit orbem terræ qui non com-
movebitur: judicabit populos in æquitate.
11 Lætentur cæli, et exultet terra, com-
moveatur mare, et plenitudo ejus: 12 Gaude-
bunt campi, et omnia quæ in eis sunt. Tunc
exultabunt omnia ligna sylvarum 13 A
facie Domini, quia venit: quoniam venit
judicare terram. Judicabit orbem terræ in
æquitate, et populos in veritate sua.

XCVII.

Huic David, quando terra ejus restituta est.

1 DOMINUS regnavit, exultet terra: læten-
tur insulæ multæ. 2 Nubes, et caligo in
circuitu ejus: justitia, et judicium correctio
sedis ejus. 3 Ignis ante ipsum præcedet, et
inflammabit in circuitu inimicos ejus. 4 Il-
luxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit, et
commota est terra. 5 Montes, sicut cera
fluxerunt a facie Domini: a facie Domini
omnis terræ. 6 Annuntiaverunt cæli justi-
tiam ejus: et viderunt omnes populi gloriam
ejus. 7 Confundantur omnes, qui adorant
sculptilia: et qui gloriantur in simulacris
suis. Adorate eum omnes angeli ejus:
8 Audivit, et lætata est Sion. Et exulta-
verunt filiæ Judæ, propter judicia tua
Domine: 9 Quoniam tu Dominus altissimus
super omnem terram: nimis exaltatus es
super omnes deos. 10 Qui diligitis Do-
minum, odite malum: custodit Dominus
animas sanctorum suorum, de manu peccatoris
liberabit eos. 11 Lux orta est justo, et rectis
corde lætitia. 12 Lætamini justi in Domino:
et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

XCVIII.

Psalmus ipsi David.

1 CANTATE Domino canticum novum: quia
mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus,
et brachium sanctum ejus. 2 Notum fecit
Dominus salutare suum: in conspectu gentium
revelavit justitiam suam. 3 Recordatus est
misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui
Israël. Viderunt omnes termini terræ salu-
tare Dei nostri. 4 Jubilate Deo omnis terra:
cantate, et exultate, et psallite. 5 Psallite
Domino in cithara, in cithara et voce psalmi:
6 In tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.
Jubilate in conspectu regis Domini:

7 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
8 נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃
9 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

צט

1 יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים
תָּנוּט הָאָרֶץ׃ 2 יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם
הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ 3 יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ 4 וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט
אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
בְּיַעֲקֹב ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ׃ 5 רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא׃ 6 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ׀ בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃
7 בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו
וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃ 8 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם
עַל־עֲלִילוֹתָם׃ 9 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃

ק

1 מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־
הָאָרֶץ׃ 2 עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ
לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ 3 דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא
אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן
מַרְעִיתוֹ׃ 4 בֹּאוּ שְׁעָרָיו ׀ בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו
בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ 5 כִּי־
טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר
אֱמוּנָתוֹ׃

קא

1 לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד־וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה
לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃ 2 אַשְׂכִּילָה ׀ בְּדֶרֶךְ
תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם־לְבָבִי
בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃ 3 לֹא־אָשִׁית ׀ לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר־
בְּלִיָּעַל עֲשֹׂה־סֵטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
4 לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃
5 מְלוֹשְׁנִי בַסֵּתֶר ׀ רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית
גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא
אוּכָל׃ 6 עֵינַי ׀ בְּנֶאֶמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת
עִמָּדִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· 8 Ποταμοὶ
κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιά-
σονται, 9 Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ϟθ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς. 3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί
σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.
4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας
εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ
ἐποίησας. 5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιός ἐστι. 6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσ-
ήκουεν, 7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα
ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. 8 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες
αὐτῶν· ὁ θεός, εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν
ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. 9 Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος
ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ρ΄.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

1 ἈΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, 2 Δουλεύ-
σατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. 3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός
ἐστιν ὁ θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς,
λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ. 4 Εἰσ-
έλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς
ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ρα΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι, Κύριε· 2 Ψαλῶ
καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός μέ;
διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου. 3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή, 4 Ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. 5 Τὸν καταλα-
λοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
συνήσθιον. 6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ·
πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis
terrarum, et qui habitant in eo. 8 Flumina
plaudent manu, simul montes exultabunt
9 A conspectu Domini: quoniam venit judi-
care terram. Judicabit orbem terrarum in
justitia, et populos in æquitate.

XCIX.

Psalmus ipsi David.

1 DOMINUS regnavit, irascantur populi:
qui sedet super cherubim, moveatur terra.
2 Dominus in Sion magnus: et excelsus
super omnes populos. 3 Confiteantur nomini
tuo magno: quoniam terribile, et sanctum
est: 4 Et honor regis judicium diligit. Tu
parasti directiones: judicium et justitiam in
Jacob tu fecisti. 5 Exaltate Dominum Deum
nostrum, et adorate scabellum pedum ejus:
quoniam sanctum est. 6 Moyses et Aaron in
sacerdotibus ejus: et Samuel inter eos, qui
invocant nomen ejus: invocabant Dominum,
et ipse exaudiebat eos: 7 In columna nubis
loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia
ejus, et præceptum quod dedit illis. 8 Do-
mine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu
propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes
adinventiones eorum. 9 Exaltate Dominum
Deum nostrum, et adorate in monte sancto
ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

C.

Psalmus in confessione.

1 JUBILATE Deo omnis terra: servite Do-
mino in lætitia. 2 Introite in conspectu ejus,
in exultatione. 3 Scitote quoniam Dominus
ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos:
populus ejus, et oves pascuæ ejus: 4 Introite
portas ejus in confessione, atria ejus in hym-
nis: confitemini illi. Laudate nomen ejus:
5 Quoniam suavis est Dominus, in æternum
misericordia ejus, et usque in generationem et
generationem veritas ejus.

CI.

Psalmus ipsi David.

1 MISERICORDIAM, et judicium cantabo tibi
Domine: psallam, 2 Et intelligam in via
immaculata, quando venies ad me. Perambu-
labam in innocentia cordis mei, in medio domus
meæ. 3 Non proponebam ante oculos meos
rem injustam: facientes prævaricationes odivi.
Non adhæsit mihi 4 Cor pravum: declinan-
tem a me malignum non cognoscebam.
5 Detrahentem secreto proximo suo, hunc
persequebar. Superbo oculo, et insatiabili
corde, cum hoc non edebam. 6 Oculi mei ad
fideles terræ ut sedeant mecum: ambulans
in via immaculata, hic mihi ministrabat.

7 לֹא־יֵשֵׁב ׀ בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר
שְׁקָרִים לֹא־יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃ 8 לַבְּקָרִים
אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר־
יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

קב

1 תְּפִלָּה לְעָנִי כִי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה
יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃ 2 יְהוָה שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא׃ 3 אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ ׀
מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם
אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃ 4 כִּי־כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי
וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃ 5 הוּכָּה־כָעֵשֶׂב
וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחְמִי׃
6 מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
7 דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃
8 שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גָּג׃
9 כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי
נִשְׁבָּעוּ׃ 10 כִּי־אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי
בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃ 11 מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי
נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃ 12 יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי
כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃ 13 וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ 14 אַתָּה תָקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד׃
15 כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ
יְחֹנֵנוּ׃ 16 וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־
מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃ 17 כִּי־בָנָה יְהוָה
צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃ 18 פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת
הָעַרְעָר וְלֹא־בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃ 19 תִּכָּתֶב
זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל־יָהּ׃
20 כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם ׀
אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט׃ 21 לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר
לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ 22 לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָםִ׃ 23 בְּהִקָּבֵץ
עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
24 עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחוֹ קִצַּר יָמָי׃ 25 אֹמַר אֵלִי
אַל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃
26 לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃
27 הֵמָּה ׀ יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד
יִבְלוּ כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃ 28 וְאַתָּה
הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃ 29 בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ
יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερη-
φανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν
ὀφθαλμῶν μου. 8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον
πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀδικίαν.

ρβ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

1 ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ
κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. 2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι,
κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέ-
σωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου· 3 Ὅτι ἐξέλιπον
ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ
φρύγιον συνεφρύγησαν. 4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος
καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ
φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. 5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγ-
μοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκ-
τικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ, 7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην
ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι. 8 Ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦν-
τές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον, 9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον
ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,
10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ
σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. 11 Αἱ ἡμέραι μου
ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημό-
συνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 13 Σὺ ἀναστὰς
οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι
αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός. 14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί
σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτει-
ρήσουσι· 15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά
σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου·
16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. 17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσ-
ευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν
αὐτῶν. 18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ
λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον, 19 Ὅτι
ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε 20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγ-
μοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων, 21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ
ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,
22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. 23 Ἀπεκρίθη
αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ Τὴν ὀλιγότητα τῶν
ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι· 24 Μὴ ἀναγάγῃς
με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη
σου. 25 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· 26 Αὐτοὶ
ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· 27 Σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. 28 Οἱ
υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

7 Non habitabit in medio domus meæ qui
facit superbiam: qui loquitur iniqua, non
direxit in conspectu oculorum meorum. 8 In
matutino interficiebam omnes peccatores terræ:
ut disperderem de civitate Domini omnes ope-
rantes iniquitatem.

CII.

Oratio pauperis, cum anxius fuerit, et in conspectu Domini effuderit precem suam.

1 DOMINE exaudi orationem meam: et
clamor meus ad te veniat. 2 Non avertas
faciem tuam a me: in quacumque die tribu-
lor, inclina ad me aurem tuam. In quacum-
que die invocavero te, velociter exaudi me.
3 Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et
ossa mea sicut cremium aruerunt. 4 Percus-
sus sum ut fœnum, et aruit cor meum: quia
oblitus sum comedere panem meum. 5 A
voce gemitus mei adhæsit os meum carni
meæ. 6 Similis factus sum pellicano soli-
tudinis: factus sum sicut nycticorax in domi-
cilio. 7 Vigilavi, et factus sum sicut passer
solitarius in tecto. 8 Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: et qui laudabant me, adver-
sum me jurabant. 9 Quia cinerem tanquam
panem manducabam, et potum meum cum fletu
miscebam. 10 A facie iræ et indignationis
tuæ: quia elevans allisisti me. 11 Dies mei
sicut umbra declinaverunt: et ego sicut fœnum
arui. 12 Tu autem Domine in æternum per-
manes: et memoriale tuum in generationem
et generationem. 13 Tu exsurgens misere-
beris Sion: quia tempus miserendi ejus, quia
venit tempus. 14 Quoniam placuerunt servis
tuis lapides ejus: et terræ ejus miserebuntur.
15 Et timebunt gentes nomen tuum Domine,
et omnes reges terræ gloriam tuam. 16 Quia
ædificavit Dominus Sion: et videbitur in
gloria sua. 17 Respexit in orationem hu-
milium: et non sprevit precem eorum.
18 Scribantur hæc in generatione altera:
et populus, qui creabitur, laudabit Dominum:
19 Quia prospexit de excelso sancto suo:
Dominus de cælo in terram aspexit: 20 Ut
audiret gemitus compeditorum: ut solveret
filios interemptorum: 21 Ut annuntient in
Sion nomen Domini: et laudem ejus in Jeru-
salem. 22 In conveniendo populos in unum,
et reges ut serviant Domino. 23 Respondit
ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum
meorum nuntia mihi. 24 Ne revoces me in
dimidio dierum meorum: in generationem et
generationem anni tui. 25 Initio tu Domine
terram fundasti: et opera manuum tuarum
sunt cæli. 26 Ipsi peribunt, tu autem per-
manes: et omnes sicut vestimentum veteras-
cent. Et sicut opertorium mutabis eos, et
mutabuntur: 27 Tu autem idem ipse es, et
anni tui non deficient. 28 Filii servorum
tuorum habitabunt: et semen eorum in sæcu-
lum dirigetur.

קג

1 לְדָוִד ׀ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קְרָבַי
אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ 2 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃ 3 הַסֹּלֵחַ לְכָל־
עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלֻאָיְכִי׃ 4 הַגּוֹאֵל
מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
5 הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר
נְעוּרָיְכִי׃ 6 עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים
לְכָל־עֲשׁוּקִים׃ 7 יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ 8 רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָסֶד׃ 9 לֹא־לָנֶצַח יָרִיב
וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ 10 לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה
לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃ 11 כִּי
כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל־
יְרֵאָיו׃ 12 כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק
מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ׃ 13 כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים
רִחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו׃ 14 כִּי הוּא יָדַע
יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃ 15 אֱנוֹשׁ
כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
16 כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא־יַכִּירֶנּוּ עוֹד
מְקוֹמוֹ׃ 17 וְחֶסֶד יְהוָה ׀ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם
עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃ 18 לְשֹׁמְרֵי
בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃ 19 יְהוָה
בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃
20 בָּרְכוּ יְהוָה ׀ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי
דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃ 21 בָּרְכוּ יְהוָה
כָּל־צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ 22 בָּרְכוּ
יְהוָה ׀ כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃

קד

1 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי
גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃ 2 עֹטֶה אוֹר
כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃ 3 הַמְקָרֶה
בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ
עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ 4 עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת
מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃ 5 יָסַד אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ
בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃ 6 תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ
כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃ 7 מִן־
גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃

ργʹ.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 2 Εὐλόγει
ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· 3 Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου· 4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. 6 Ποιῶν
ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδι-
κουμένοις. 7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ·
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος. 9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ· 10 Οὐ κατὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, 11 Ὅτι κατὰ
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε
Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν· 12 Καθʼ ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφʼ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος
τοὺς φοβουμένους αὐτόν, 14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν· μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμέν. 15 Ἄν-
θρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος
τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει· 16 Ὅτι πνεῦμα
διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώ-
σεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. 17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ
Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, 18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς. 19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει. 20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγ-
γελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.
22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ
ψυχή μου τὸν Κύριον.

ρδʹ.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ
θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν
καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω, 2 Ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν·
3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων· 4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ
φλέγον· 5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· 7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς
σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν·

CIII.

Ipsi David.

1 Benedic anima mea Domino: et omnia,
quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.
2 Benedic anima mea Domino: et noli oblivisci
omnes retributiones ejus. 3 Qui propitiatur
omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes
infirmitates tuas. 4 Qui redimit de interitu
vitam tuam: qui coronat te in misericordia et
miserationibus. 5 Qui replet in bonis deside-
rium tuum: renovabitur ut aquilæ juventus
tua. 6 Faciens misericordias Dominus, et
judicium omnibus injuriam patientibus.
7 Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israël
voluntates suas. 8 Miserator, et misericors
Dominus: longanimis, et multum misericors.
9 Non in perpetuum irascetur: neque in
æternum comminabitur. 10 Non secundum
peccata nostra fecit nobis: neque secundum
iniquitates nostras retribuit nobis. 11 Quo-
niam secundum altitudinem cæli a terra, cor-
roboravit misericordiam suam super timentes
se. 12 Quantum distat ortus ab occidente:
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
13 Quomodo miseretur pater filiorum, miser-
tus est Dominus timentibus se: 14 Quoniam
ipse cognovit figmentum nostrum. Recor-
datus est quoniam pulvis sumus: 15 Homo,
sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic
efflorebit. 16 Quoniam spiritus pertransibit
in illo, et non subsistet: et non cognoscet
amplius locum suum. 17 Misericordia autem
Domini ab æterno, et usque in æternum super
timentes eum. Et justitia illius in filios filio-
rum, 18 His qui servant testamentum ejus:
et memores sunt mandatorum ipsius, ad faci-
endum ea. 19 Dominus in cælo paravit sedem
suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur.
20 Benedicite Domino omnes angeli ejus:
potentes virtute, facientes verbum illius, ad
audiendam vocem sermonum ejus. 21 Bene-
dicite Domino omnes virtutes ejus: ministri
ejus, qui facitis voluntatem ejus. 22 Bene-
dicite Domino omnia opera ejus: in omni loco
dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

CIV.

Ipsi David.

1 Benedic anima mea Domino: Domine
Deus meus magnificatus es vehementer.
Confessionem, et decorem induisti: 2 Amic-
tus lumine sicut vestimento: extendens
cælum sicut pellem: 3 Qui tegis aquis
superiora ejus. Qui ponis nubem ascensum
tuum: qui ambulas super pennas ventorum.
4 Qui facis angelos tuos, spiritus; et minis-
tros tuos, ignem urentem. 5 Qui fundasti
terram super stabilitatem suam: non inclina-
bitur in sæculum sæculi. 6 Abyssus, sicut
vestimentum, amictus ejus: super montes
stabunt aquæ. 7 Ab increpatione tua
fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.

8 יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה ׀
יָסַדְתָּ לָהֶם׃ 9 גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן בַּל־
יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ 10 הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים
בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃ 11 יַשְׁקוּ כָּל־
חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ 12 עֲלֵיהֶם
עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל׃
13 מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ
תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ 14 מַצְמִיחַ חָצִיר ׀ לַבְּהֵמָה
וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־
הָאָרֶץ׃ 15 וְיַיִן ׀ יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל
פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃
16 יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטָע׃ 17 אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה
בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃ 18 הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים
סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃ 19 עָשָׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ 20 תָּשֶׁת
חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ־תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־
יָעַר׃ 21 הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ
מֵאֵל אָכְלָם׃ 22 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן
וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃ 23 יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב׃ 24 מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ׀
יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ׃ 25 זֶה ׀ הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם
שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־
גְּדֹלוֹת׃ 26 שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה ׀
יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ׃ 27 כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן
לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ 28 תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ 29 תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־
עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ 30 תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ 31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ 32 הַמַּבִּיט
לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃
33 אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי
בְּעוֹדִי׃ 34 יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח
בַּיהוָה׃ 35 יִתַּמּוּ חַטָּאִים ׀ מִן־הָאָרֶץ
וּרְשָׁעִים ׀ עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־
יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς
τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς· 9 Ὅριον ἔθου ὃ
οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν
γῆν. 10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα· 11 Πο-
τιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. 12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν. 13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων
αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται
ἡ γῆ. 14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγα-
γεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· 15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι
τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν· 17 Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς χοιρογρυλλίοις. 19 Ἐποίησε σελήνην εἰς
καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. 20 Ἔθου
σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, 21 Σκύμνοι ὠρυό-
μενοι ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν
αὐτοῖς. 22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται,
καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται·
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. 24 Ὡς
ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων· 26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ. 27 Πάν-
τα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς
εὔκαιρον· 28 Δόντος σοῦ αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντος δὲ σοῦ τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλη-
σθήσονται χρηστότητος. 29 Ἀποστρέψαντος δὲ
σοῦ τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. 30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά
σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς. 31 Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
33 Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· 34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ
διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35 Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ
ψυχή μου τὸν Κύριον.

8 Ascendunt montes: et descendunt campi, in
locum quem fundasti eis. 9 Terminum posu-
isti, quem non transgredientur: neque con-
vertentur operire terram. 10 Qui emittis
fontes in convallibus: inter medium montium
pertransibunt aquæ. 11 Potabunt omnes
bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
12 Super ea volucres cœli habitabunt: de
medio petrarum dabunt voces. 13 Rigans
montes de superioribus suis: de fructu ope-
rum tuorum satiabitur terra: 14 Producens
fœnum jumentis, et herbam servituti homi-
num: ut educas panem de terra: 15 Et
vinum lætificet cor hominis: ut exhilaret
faciem in oleo: et panis cor hominis confirmet.
16 Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani,
quas plantavit: 17 Illic passeres nidifica-
bunt. Herodii domus dux est eorum:
18 Montes excelsi cervis: petra refugium
herinaciis. 19 Fecit lunam in tempora: sol
cognovit occasum suum. 20 Posuisti tene-
bras, et facta est nox: in ipsa pertransibunt
omnes bestiæ sylvæ. 21 Catuli leonum rugi-
entes, ut rapiant, et quærant a Deo escam
sibi. 22 Ortus est sol, et congregati sunt: et
in cubilibus suis collocabuntur. 23 Exibit
homo ad opus suum: et ad operationem suam
usque ad vesperum. 24 Quam magnificata
sunt opera tua Domine! omnia in sapientia
fecisti: impleta est terra possessione tua.
25 Hoc mare magnum, et spatiosum manibus:
illic reptilia, quorum non est numerus. Ani-
malia pusilla cum magnis: 26 Illic naves
pertransibunt. Draco iste, quem formasti ad
illudendum ei: 27 Omnia a te expectant ut
des illis escam in tempore. 28 Dante te illis,
colligent: aperiente te manum tuam, omnia
implebuntur bonitate. 29 Avertente autem
te faciem, turbabuntur: auferes spiritum
eorum, et deficient, et in pulverem suum
revertentur. 30 Emittes spiritum tuum, et
creabuntur: et renovabis faciem terræ. 31 Sit
gloria Domini in sæculum: lætabitur Domi-
nus in operibus suis: 32 Qui respicit terram,
et facit eam tremere: qui tangit montes, et
fumigant. 33 Cantabo Domino in vita mea:
psallam Deo meo quamdiu sum. 34 Jucun-
dum sit ei eloquium meum: ego vero delecta-
bor in Domino. 35 Deficiant peccatores a
terra, et iniqui ita ut non sint: benedic anima
mea Domino.

קה

1 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִּשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ
בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ 2 שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ
שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ 3 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב ׀ מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ 4 דִּרְשׁוּ
יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ 5 זִכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו׃
6 זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃
7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
8 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר׃ 9 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׂחָק׃ 10 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 11 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 12 בִּהְיוֹתָם מְתֵי
מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ 13 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ 14 לֹא־הִנִּיחַ
אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
15 אַל־תִּגְּעוּ בִמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃
16 וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מַטֵּה־לֶחֶם
שָׁבָר׃ 17 שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר
יוֹסֵף׃ 18 עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה
נַפְשׁוֹ׃ 19 עַד־עֵת בֹּא־דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה
צְרָפָתְהוּ׃ 20 שָׁלַח־מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל
עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ 21 שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ
וּמֹשֵׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃ 22 לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ
וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם׃ 23 וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם
וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם׃ 24 וַיֶּפֶר אֶת־עַמּוֹ
מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃ 25 הָפַךְ לִבָּם
לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ 26 שָׁלַח
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ׃ 27 שָׂמוּ־
בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃
28 שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃
29 הָפַךְ אֶת־מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת־
דְּגָתָם׃ 30 שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי
מַלְכֵיהֶם׃ 31 אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים
בְּכָל־גְּבוּלָם׃ 32 נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ
לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ 33 וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם
וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃ 34 אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה
וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃ 35 וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב
בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃ 36 וַיַּךְ
כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃

ρε΄.

Ἀλληλούια.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα
αὐτοῦ. 2 Ἄισατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγή-
σασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 3 Ἐπαινεῖσθε
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία
ζητούντων τὸν Κύριον. 4 Ζητήσατε τὸν Κύριον
καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ
παντός· 5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν
ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ· 6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ,
υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. 7 Αὐτὸς Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. 8 Ἐμνή-
σθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ
ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς, 9 Ὃν διέθετο τῷ
Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· 10 Καὶ
ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ
Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον, 11 Λέγων Σοὶ δώσω
τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ἡμῶν·
12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς
καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. 13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους
εἰς ἔθνος καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον· 14 Οὐκ
ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν
ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· 15 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν
μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα
ἄρτου συνέτριψεν. 17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν
ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ. 18 Ἐτα-
πείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον
διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· 19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν
λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων
λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν· 21 Κατέστησεν αὐτὸν
κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κτίσεως αὐτοῦ, 22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας
αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσαι. 23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον,
καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ· 24 Καὶ ηὔξησε
τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν
ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. 25 Καὶ μετέστρεψε τὴν
καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ
δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. 26 Ἐξαπέστειλε
Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο
αὐτόν· 27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.
28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, καὶ παρεπί-
κραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. 29 Μετέστρεψε τὰ
ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας
αὐτῶν. 30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν
τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. 31 Εἶπε, καὶ
ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῶν. 32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· 33 Καὶ ἐπάταξε
τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ
συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν. 34 Εἶπε, καὶ
ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,
35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς
αὐτῶν. 36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ
τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

CV.

Alleluia

1 Confitemini Domino, et invocate nomen
ejus: annuntiate inter gentes opera ejus.
2 Cantate ei, et psallite ei: narrate omnia
mirabilia ejus. 3 Laudamini in nomine sancto
ejus: lætetur cor quærentium Dominum.
4 Quærite Dominum, et confirmamini: quæ-
rite faciem ejus semper. 5 Mementote mira-
bilium ejus, quæ fecit: prodigia ejus, et
judicia oris ejus. 6 Semen Abraham, servi
ejus: filii Jacob electi ejus. 7 Ipse Dominus
Deus noster: in universa terra judicia ejus.
8 Memor fuit in sæculum testamenti sui;
verbi, quod mandavit in mille generationes:
9 Quod disposuit ad Abraham: et juramenti
sui ad Isaac: 10 Et statuit illud Jacob in
præceptum: et Israël in testamentum æter-
num: 11 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan,
funiculum hereditatis vestræ. 12 Cum essent
numero brevi, paucissimi et incolæ ejus:
13 Et pertransierunt de gente in gentem, et
de regno ad populum alterum: 14 Non re-
liquit hominem nocere eis: et corripuit pro
eis reges. 15 Nolite tangere christos meos:
et in prophetis meis nolite malignari. 16 Et
vocavit famem super terram: et omne firma-
mentum panis contrivit. 17 Misit ante eos
virum: in servum venundatus est Joseph.
18 Humiliaverunt in compedibus pedes ejus,
ferrum pertransiit animam ejus, 19 Donec
veniret verbum ejus. Eloquium Domini in-
flammavit eum: 20 Misit rex, et solvit eum:
princeps populorum, et dimisit eum. 21 Con-
stituit eum dominum domus suæ: et princi-
pem omnis possessionis suæ. 22 Ut erudiret
principes ejus sicut semetipsum: et senes
ejus prudentiam doceret. 23 Et intravit
Israël in Ægyptum: et Jacob accola fuit in
terra Cham. 24 Et auxit populum suum
vehementer: et firmavit eum super inimicos
ejus. 25 Convertit cor eorum ut odirent
populum ejus: et dolum facerent in servos
ejus. 26 Misit Moysen servum suum: Aaron,
quem elegit ipsum. 27 Posuit in eis verba
signorum suorum, et prodigiorum in terra
Cham. 28 Misit tenebras, et obscuravit: et
non exacerbavit sermones suos. 29 Convertit
aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces
eorum. 30 Edidit terra eorum ranas in pene-
tralibus regum ipsorum. 31 Dixit, et venit
cœnomyia: et ciniphes in omnibus finibus
eorum. 32 Posuit pluvias eorum grandinem;
ignem comburentem in terra ipsorum. 33 Et
percussit vineas eorum, et ficulneas eorum:
et contrivit lignum finium eorum. 34 Dixit,
et venit locusta, et bruchus, cujus non erat
numerus: 35 Et comedit omne fœnum in
terra eorum: et comedit omnem fructum terræ
eorum. 36 Et percussit omne primogenitum
in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

37 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו
כּוֹשֵׁל׃ 38 שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל
פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃ 39 פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ
לְהָאִיר לָיְלָה׃ 40 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם
שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ 41 פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם
הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ 42 כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר
קָדְשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ 43 וַיּוֹצִא עַמּוֹ
בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃ 44 וַיִּתֵּן לָהֶם
אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃
45 בַּעֲבוּר ׀ יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ
הַלְלוּ־יָהּ׃

קו

1 הַלְלוּ־יָהּ ׀ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 2 מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה
יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃ 3 אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט
עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל־עֵת׃ 4 זָכְרֵנִי יְהוָה
בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 5 לִרְאוֹת ׀
בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
לְהִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ׃ 6 חָטָאנוּ עִם־
אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃ 7 אֲבוֹתֵינוּ
בְמִצְרַיִם ׀ לֹא־הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ
אֶת־רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃
8 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃
9 וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת
כַּמִּדְבָּר׃ 10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם
מִיַּד אוֹיֵב׃ 11 וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ 12 וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרָיו
יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ׃ 13 מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו
לֹא־חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ 14 וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר
וַיְנַסּוּ־אֵל בִּישִׁימוֹן׃ 15 וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם
וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃ 16 וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה
בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃ 17 תִּפְתַּח־
אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם׃
18 וַתִּבְעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט
רְשָׁעִים׃ 19 יַעֲשׂוּ־עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְמַסֵּכָה׃ 20 וַיָּמִירוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית
שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃ 21 שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם
עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ 22 נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ
חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף׃ 23 וַיֹּאמֶר
לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד
בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ
οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν· 38 Εὐ-
φράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν
ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. 39 Διεπέτασε νεφέλην
εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν
νύκτα· 40 Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ
ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. 41 Διέῤῥηξε
πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύ-
δροις ποταμοί. 42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ
ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. 44 Καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονό-
μησαν, 45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ρς'.

Ἀλληλούια.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Τίς λαλήσει
τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; 3 Μακάριοι οἱ φυλάσ-
σοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ
καιρῷ. 4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ
λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,
5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ
εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ
ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. 6 Ἡμάρ-
τομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδι-
κήσαμεν· 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ
συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ
πλήθους τοῦ ἐλέους σου, καὶ παρεπίκραναν ἀναβαί-
νοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. 8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν
δυναστείαν αὐτοῦ· 9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν
ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ· 10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
ἐχθροῦ· 11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας
αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. 12 Καὶ ἐπί-
στευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾔνεσαν τὴν αἴνεσιν
αὐτοῦ. 13 Ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων
αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· 14 Καὶ
ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν
τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν
ψυχὴν αὐτῶν. 16 Καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ
παρεμβολῇ καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου· 17 Ἠ-
νοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ
τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών· 18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρ-
τωλούς. 19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ
προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ· 20 Καὶ ἠλλάξαντο
τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος
χόρτον. 21 Ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος
αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ
θαλάσσης ἐρυθρᾶς. 23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦ-
σαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη
ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι
ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

37 Et eduxit eos cum argento et auro: et non
erat in tribubus eorum infirmus. 38 Lætata
est Ægyptus in profectione eorum: quia
incubuit timor eorum super eos. 39 Expan-
dit nubem in protectionem eorum, et ignem
ut luceret eis per noctem. 40 Petierunt, et
venit coturnix: et pane cæli saturavit eos.
41 Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abi-
erunt in sicco flumina; 42 Quoniam memor
fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham
puerum suum. 43 Et eduxit populum suum
in exultatione, et electos suos in lætitia.
44 Et dedit illis regiones gentium: et labores
populorum possederunt: 45 Ut custodiant
justificationes ejus, et legem ejus requirant.

CVI.

Alleluia.

1 Confitemini Domino quoniam bonus:
quoniam in sæculum misericordia ejus. 2 Quis
loquetur potentias Domini, auditas faciet
omnes laudes ejus? 3 Beati, qui custodiunt
judicium, et faciunt justitiam in omni tem-
pore. 4 Memento nostri Domine in bene-
placito populi tui: visita nos in salutari tuo:
5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum,
ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis
cum hereditate tua. 6 Peccavimus cum patri-
bus nostris: injuste egimus, iniquitatem
fecimus. 7 Patres nostri in Ægypto non
intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt me-
mores multitudinis misericordiæ tuæ. Et
irritaverunt ascendentes in mare, mare Ru-
brum. 8 Et salvavit eos propter nomen suum:
ut notam faceret potentiam suam. 9 Et
increpuit mare Rubrum, et exsiccatum est: et
deduxit eos in abyssis sicut in deserto. 10 Et
salvavit eos de manu odientium: et redemit
eos de manu inimici. 11 Et operuit aqua
tribulantes eos: unus ex eis non remansit.
12 Et crediderunt verbis ejus: et laudaverunt
laudem ejus. 13 Cito fecerunt, obliti sunt
operum ejus: et non sustinuerunt consilium
ejus. 14 Et concupierunt concupiscentiam in
deserto: et tentaverunt Deum in inaquoso.
15 Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit
saturitatem in animas eorum. 16 Et irrita-
verunt Moysen in castris: Aaron sanctum
Domini. 17 Aperta est terra, et deglutivit
Dathan: et operuit super congregationem
Abiron. 18 Et exarsit ignis in synagoga
eorum: flamma combussit peccatores. 19 Et
fecerunt vitulum in Horeb: et adoraverunt
sculptile. 20 Et mutaverunt gloriam suam
in similitudinem vituli comedentis fœnum.
21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, qui
fecit magnalia in Ægypto, 22 Mirabilia in
terra Cham: terribilia in mari Rubro. 23 Et
dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus
ejus stetisset in confractione in conspectu
ejus: ut averteret iram ejus ne disperderet eos:

24 וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ
לִדְבָרוֹ׃ 25 וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה׃ 26 וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל
אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ 27 וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם
וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ 28 וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל
פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ 29 וַיַּכְעִיסוּ
בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ־בָּם מַגֵּפָה׃ 30 וַיַּעֲמֹד
פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ 31 וַתֵּחָשֶׁב
לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם׃ 32 וַיַּקְצִיפוּ
עַל־מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃
33 כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃
34 לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה לָהֶם׃ 35 וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מַעֲשֵׂיהֶם׃ 36 וַיַּעַבְדוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ
לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ 37 וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃ 38 וַיִּשְׁפְּכוּ דָם
נָקִי דַּם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זִבְּחוּ
לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃
39 וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃
40 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת־
נַחֲלָתוֹ׃ 41 וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
שֹׂנְאֵיהֶם׃ 42 וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ
תַּחַת יָדָם׃ 43 פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה
יַמְרוּ בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֹנָם׃ 44 וַיַּרְא בַּצַּר
לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם׃ 45 וַיִּזְכֹּר לָהֶם
בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָו׃ 46 וַיִּתֵּן אוֹתָם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם׃ 47 הוֹשִׁיעֵנוּ ׀
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ 48 בָּרוּךְ
יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם ׀ וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃

קז

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר׃
3 וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן
וּמִיָּם׃ 4 תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר
מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃ 5 רְעֵבִים גַּם־צְמֵאִים
נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃ 6 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־
יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, καὶ οὐκ
ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· 25 Καὶ ἐγόγγυσαν
ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς Κυρίου. 26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον
θυσίας νεκρῶν· 29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς
ἡ πτῶσις. 30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο,
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· 31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ
αἰῶνος. 32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς,
33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ
διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. 34 Οὐκ ἐξωλό-
θρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς, 35 Καὶ
ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ
ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· 37 Καὶ ἔθυσαν
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς
δαιμονίοις, 38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα
υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυ-
πτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι, 39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 41 Καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν
αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς· 42 Καὶ ἔθλιψαν
αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτῶν. 43 Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐ-
τούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν
τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν· 45 Καὶ
ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ
τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, 46 Καὶ ἔδωκεν
αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰ-
χμαλωτευσάντων αὐτούς. 47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,
τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. 48 Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός Γένοιτο γένοιτο.

ρζʹ.

Ἀλληλούια.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Εἰπάτωσαν οἱ
λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
ἐχθροῦ, 3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς,
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βοῤῥᾶ καὶ θαλάσσης.
4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν
πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον, 5 Πεινῶντες καὶ
διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν. 6 Καὶ
ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·

24 Et pro nihilo habuerunt terram desidera-
bilem: non crediderunt verbo ejus, 25 Et
murmuraverunt in tabernaculis suis: non ex-
audierunt vocem Domini. 26 Et elevavit
manum suam super eos, ut prosterneret eos in
deserto: 27 Et ut dejiceret semen eorum in
nationibus: et dispergeret eos in regionibus.
28 Et initiati sunt Beelphegor: et comede-
runt sacrificia mortuorum. 29 Et irritaverunt
eum in adinventionibus suis: et multiplicata
est in eis ruina. 30 Et stetit Phinees, et pla-
cavit: et cessavit quassatio. 31 Et reputa-
tum est ei in justitiam, in generationem et
generationem usque in sempiternum. 32 Et
irritaverunt eum ad Aquas contradictionis:
et vexatus est Moyses propter eos: 33 Quia
exacerbaverunt spiritum ejus: et distinxit in
labiis suis. 34 Non disperdiderunt gentes,
quas dixit Dominus illis. 35 Et commisti
sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum:
36 Et servierunt sculptilibus eorum: et factum
est illis in scandalum. 37 Et immolaverunt
filios suos, et filias suas dæmoniis. 38 Et
effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem
filiorum suorum et filiarum suarum, quas
sacrificaverunt sculptilibus Chanaan. Et in-
fecta est terra in sanguinibus, 39 Et con-
taminata est in operibus eorum, et fornicati
sunt in adinventionibus suis. 40 Et iratus
est furore Dominus in populum suum: et
abominatus est hereditatem suam. 41 Et
tradidit eos in manus gentium: et dominati
sunt eorum qui oderunt eos. 42 Et tribula-
verunt eos inimici eorum, et humiliati sunt
sub manibus eorum: 43 Sæpe liberavit eos.
Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio
suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
44 Et vidit cum tribularentur: et audivit
orationem eorum. 45 Et memor fuit testa-
menti sui: et pœnituit eum secundum multi-
tudinem misericordiæ suæ. 46 Et dedit eos
in misericordias in conspectu omnium qui
ceperant eos. 47 Salvos nos fac Domine
Deus noster: et congrega nos de nationibus:
ut confiteamur nomini sancto tuo: et glorie-
mur in laude tua. 48 Benedictus Dominus
Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: et
dicet omnis populus: Fiat, fiat.

CVII.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus:
quoniam in sæculum misericordia ejus.
2 Dicant qui redempti sunt a Domino, quos
redemit de manu inimici: 3 Et de regioni-
bus congregavit eos, a solis ortu, et occasu;
ab aquilone, et mari. 4 Erraverunt in solitu-
dine in inaquoso: viam civitatis habitaculi
non invenerunt, 5 Esurientes, et siti-
entes: anima eorum in ipsis defecit. 6 Et
clamaverunt ad Dominum cum tribularentur:
et de necessitatibus eorum eripuit eos.

7 וַיַּדְרִכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר
מוֹשָׁב׃ 8 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ 9 כִּי־הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה
וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב׃ 10 יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃ 11 כִּי־הִמְרוּ
אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃ 12 וַיַּכְנַע
בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃ 13 וַיִּזְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃
14 יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
יְנַתֵּק׃ 15 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ 16 כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת
וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ׃ 17 אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ
פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֺנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ 18 כָּל־אֹכֶל
תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת׃
19 וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם
יוֹשִׁיעֵם׃ 20 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט
מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ 21 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ 22 וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ
מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה׃ נ 23 יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת
עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ נ 24 הֵמָּה
רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה׃ נ
25 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם
גַּלָּיו׃ נ 26 יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת
נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג׃ נ 27 יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ
כַּשִּׁכּוֹר וְכָל־חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע׃ נ 28 וַיִּצְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃
29 יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃
30 וַיִּשְׂמְחוּ כִי־יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל־מְחוֹז
חֶפְצָם׃ 31 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ 32 וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל־עָם
וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃ 33 יָשֵׂם נְהָרוֹת
לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן׃ 34 אֶרֶץ פְּרִי
לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ 35 יָשֵׂם מִדְבָּר
לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם׃ 36 וַיּוֹשֶׁב
שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃ 37 וַיִּזְרְעוּ
שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה׃
38 וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט׃
39 וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן׃ נ 40 שֹׁפֵךְ
בּוּז עַל־נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ׃

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ
πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. 8 Ἐξομο-
λογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 9 Ὅτι
ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν. 10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν
βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν· 12 Καὶ ἐτα-
πεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν
καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. 13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν
ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς, 14 Καὶ ἐξή-
γαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ
τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν. 15 Ἐξομολογη-
σάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 16 Ὅτι
συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς
συνέθλασεν. 17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ
ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐτα-
πεινώθησαν· 18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ
ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου. 19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἔσωσεν αὐτούς, 20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ
καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν
διαφθορῶν αὐτῶν. 21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ
θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. 23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς
θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι
πολλοῖς, 24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. 25 Εἶπε καὶ ἔστη
πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·
26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ κατα-
βαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
κακοῖς ἐτήκετο, 27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν
ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.
28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν
αὐτούς, 29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη
εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
30 Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν
αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν. 31 Ἐξομο-
λογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ
ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους
ὑδάτων εἰς δίψαν, 34 Γῆν καρποφόρον εἰς
ἅλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν
ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων· 36 Καὶ κατῴ-
κισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις
κατοικεσίας, 37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ
ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν
γεννήματος. 38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
οὐκ ἐσμίκρυνε. 39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ
ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν,
καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

7 Et deduxit eos in viam rectam: ut irent in
civitatem habitationis. 8 Confiteantur Domino
misericordiæ ejus: et mirabilia ejus filiis ho-
minum. 9 Quia satiavit animam inanem: et
animam esurientem satiavit bonis. 10 Sedentes
in tenebris, et umbra mortis: vinctos in men-
dicitate, et ferro. 11 Quia exacerbaverunt
eloquia Dei: et consilium Altissimi irritave-
runt. 12 Et humiliatum est in laboribus cor
eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.
13 Et clamaverunt ad Dominum cum tribula-
rentur: et de necessitatibus eorum liberavit
eos. 14 Et eduxit eos de tenebris, et umbra
mortis: et vincula eorum disrupit. 15 Con-
fiteantur Domino misericordiæ ejus: et mira-
bilia ejus filiis hominum. 16 Quia contrivit
portas æreas: et vectes ferreos confregit.
17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum:
propter injustitias enim suas humiliati sunt.
18 Omnem escam abominata est anima
eorum: et appropinquaverunt usque ad por-
tas mortis. 19 Et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur: et de necessitatibus eorum
liberavit eos. 20 Misit verbum suum, et
sanavit eos: et eripuit eos de interitionibus
eorum. 21 Confiteantur Domino misericordiæ
ejus: et mirabilia ejus filiis hominum: 22 Et
sacrificent sacrificium laudis: et annuntient
opera ejus in exultatione. 23 Qui descendunt
mare in navibus, facientes operationem in aquis
multis, 24 Ipsi viderunt opera Domini, et mi-
rabilia ejus in profundo. 25 Dixit, et stetit
spiritus procellæ: et exaltati sunt fluctus
ejus. 26 Ascendunt usque ad cælos, et de-
scendunt usque ad abyssos: anima eorum in
malis tabescebat. 27 Turbati sunt, et moti
sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum
devorata est. 28 Et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur, et de necessitatibus eorum
eduxit eos. 29 Et statuit procellam ejus in
auram: et siluerunt fluctus ejus. 30 Et
lætati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in
portum voluntatis eorum. 31 Confiteantur
Domino misericordiæ ejus: et mirabilia ejus
filiis hominum. 32 Et exaltent eum in ec-
clesia plebis: et in cathedra seniorum lau-
dent eum. 33 Posuit flumina in desertum,
et exitus aquarum in sitim: 34 Terram
fructiferam in salsuginem, a malitia inhabi-
tantium in ea. 35 Posuit desertum in stagna
aquarum: et terram sine aqua in exitus
aquarum. 36 Et collocavit illic esurientes: et
constituerunt civitatem habitationis. 37 Et
seminaverunt agros, et plantaverunt vineas:
et fecerunt fructum nativitatis. 38 Et bene-
dixit eis, et multiplicati sunt nimis: et jumenta
eorum non minoravit. 39 Et pauci facti sunt:
et vexati sunt a tribulatione malorum, et do-
lore. 40 Effusa est contemptio super principes:
et errare fecit eos in invio, et non in via.

41 וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן
מִשְׁפָּחוֹת׃ 42 יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ
וְכָל־עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃ 43 מִי־חָכָם
וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃

קח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף־כְּבוֹדִי׃ 3 עוּרָה הַנֵּבֶל
וְכִנּוֹר אָעִירָה שָּׁחַר׃ 4 אוֹדְךָ בָעַמִּים ׀ יְהוָה
וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ 5 כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם
חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 6 רוּמָה עַל־
שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי׃ 8 אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ 9 לִי
גִלְעָד ׀ לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי
יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ 10 מוֹאָב ׀ סִיר רַחְצִי
עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עֲלֵי־פְלֶשֶׁת
אֶתְרוֹעָע׃ 11 מִי יֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר מִי
נָחַנִי עַד־אֱדוֹם׃ 12 הֲלֹא־אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ
וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ׃ 13 הָבָה־לָּנוּ
עֶזְרָת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ 14 בֵּאלֹהִים
נַעֲשֶׂה־חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

קט

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי
אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ 2 כִּי פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה
עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃
3 וְדִבְרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃
4 תַּחַת־אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה׃
5 וַיָּשִׂימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה
תַּחַת אַהֲבָתִי׃ 6 הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשָׂטָן
יַעֲמֹד עַל־יְמִינוֹ׃ 7 בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע
וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה׃ 8 יִהְיוּ־יָמָיו
מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃ 9 יִהְיוּ־בָנָיו
יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה׃ 10 וְנוֹעַ יָנוּעוּ
בָנָיו וְשִׁאֵלוּ וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם׃ 11 יְנַקֵּשׁ
נוֹשֶׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבֹזּוּ זָרִים יְגִיעוֹ׃
12 אַל־יְהִי־לוֹ מֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל־יְהִי חוֹנֵן
לִיתוֹמָיו׃ 13 יְהִי־אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר
אַחֵר יִמַּח שְׁמָם׃ 14 יִזָּכֵר ׀ עֲוֺן אֲבֹתָיו
אֶל־יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל־תִּמָּח׃

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο
ὡς πρόβατα πατριάς. 42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ
εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ
στόμα αὐτῆς. 43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα,
καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ρη'.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

1 ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ
καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι
ὄρθρου. 3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε,
ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· 4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν
οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀλήθειά σου. 5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ
θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. 6 Ὅπως
ἂν ρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου. 7 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ
τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. 8 Ἐμός
ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῒμ
ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,
9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι
ὑπετάγησαν. 10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιο-
χῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; 12 Δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου. 13 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν,
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ρθ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·
2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ'
ἐμὲ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ,
3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν. 4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν
με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην· 5 Καὶ ἔθεντο κατ'
ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγα-
πήσεώς μου. 6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν,
καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· 7 Ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. 8 Γενη-
θήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
αὐτοῦ λάβοι ἕτερος· 9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα· 10 Σαλευόμενοι
μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν,
ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. 11 Ἐξε-
ρευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,
καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ·
12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενη-
θήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ· 13 Γενη-
θήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ
ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 14 Ἀναμνησθείη ἡ
ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ
ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·

41 Et adjuvit pauperem de inopia: et posuit
sicut oves familias. 42 Videbunt recti, et
lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os
suum 43 Quis sapiens et custodiet hæc? et
intelliget misericordias Domini?

CVIII.

Canticum Psalmi ipsi David.

1 PARATUM cor meum Deus, paratum cor
meum: cantabo, et psallam in gloria mea.
2 Exsurge gloria mea, exsurge psalterium, et
cithara: exsurgam diluculo. 3 Confitebor
tibi in populis Domine: et psallam tibi in
nationibus. 4 Quia magna est super cælos
misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua.
5 Exaltare super cælos Deus, et super omnem
terram gloria tua: 6 Ut liberentur dilecti
tui. Salvum fac dextera tua, et exaudi me.
7 Deus locutus est in sancto suo: Exultabo,
et dividam Sichimam, et convallem tabernacu-
lorum dimetiar. 8 Meus est Galaad, et meus
est Manasses: et Ephraïm susceptio capitis
mei. Juda rex meus: 9 Moab lebes spei
meæ. In Idumæam extendam calceamentum
meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.
10 Quis deducet me in civitatem munitam?
quis deducet me usque in Idumæam?
11 Nonne tu Deus, qui repulisti nos, et non
exibis Deus in virtutibus nostris? 12 Da
nobis auxilium de tribulatione: quia vana
salus hominis. 13 In Deo faciemus virtutem:
et ipse ad nihilum deducet iuimicos nostros.

CIX.

In finem, Psalmus David.

1 DEUS laudem meam ne tacueris: 2 Quia
os peccatoris, et os dolosi super me apertum
est. Locuti sunt adversum me lingua dolosa,
3 Et sermonibus odii circumdederunt me: et
expugnaverunt me gratis. 4 Pro eo ut me
diligerent, detrahebant mihi: ego autem ora-
bam. 5 Et posuerunt adversum me mala
pro bonis: et odium pro dilectione mea.
6 Constitue super eum peccatorem: et dia-
bolus stet a dextris ejus. 7 Cum judicatur,
exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in pec-
catum. 8 Fiant dies ejus pauci: et episco-
patum ejus accipiat alter. 9 Fiant filii ejus
orphani: et uxor ejus vidua. 10 Nutantes
transferantur filii ejus, et mendicent: et
ejiciantur de habitationibus suis. 11 Scru-
tetur fœnerator omnem substantiam ejus: et
diripiant alieni labores ejus. 12 Non sit illi
adjutor: nec sit qui misereatur pupillis ejus.
13 Fiant nati ejus in interitum: in generatione
una deleatur nomen ejus. 14 In memoriam
redeat iniquitas patrum ejus in conspectu
Domini: et peccatum matris ejus non deleatur.

15 יִהְיוּ נֶגֶד־יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ
זִכְרָם׃ 16 יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חָסֶד
וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב
לְמוֹתֵת׃ 17 וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתְּבוֹאֵהוּ וְלֹא־
חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ 18 וַיִּלְבַּשׁ
קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ וְכַשֶּׁמֶן
בְּעַצְמוֹתָיו׃ 19 תְּהִי־לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח
תָּמִיד יַחְגְּרֶהָ׃ 20 זֹאת ׀ פְּעֻלַּת שֹׂטְנַי מֵאֵת
יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל־נַפְשִׁי׃ 21 וְאַתָּה ׀
יֱהוִה אֲדֹנָי עֲשֵׂה־אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי
טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃ 22 כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן
אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃ 23 כְּצֵל כִּנְטוֹתוֹ
נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ 24 בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ
מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן׃ 25 וַאֲנִי ׀ הָיִיתִי
חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יְנִיעוּן רֹאשָׁם׃
26 עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ׃
27 וְיֵדְעוּ כִּי־יָדְךָ זֹּאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ׃
28 יְקַלְלוּ־הֵמָּה וְאַתָּה תְבָרֵךְ קָמוּ ׀ וַיֵּבֹשׁוּ
וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ 29 יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה
וְיַעֲטוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ 30 אוֹדֶה יְהוָה
מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃ 31 כִּי־
יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

קי

1 לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה ׀ לַאדֹנִי שֵׁב
לִימִינִי עַד־אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃
2 מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה
בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ 3 עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ
בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל
יַלְדֻתֶךָ׃ 4 נִשְׁבַּע יְהוָה ׀ וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה־
כֹהֵן לְעוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק׃
5 אֲדֹנָי עַל־יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם־אַפּוֹ מְלָכִים׃
6 יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־
אֶרֶץ רַבָּה׃ 7 מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן
יָרִים רֹאשׁ׃

קיא

1 הַלְלוּיָהּ ׀ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב
בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה׃ 2 גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל־חֶפְצֵיהֶם׃ 3 הוֹד־
וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ 4 זֵכֶר
עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διὰ παντός, καὶ
ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
16 'Ανθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ
κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κα-
τανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. 17 Καὶ
ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 18 Καὶ
ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ
ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς
ὀστέοις αὐτοῦ· 19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ
περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διὰ παντὸς περιζών-
νυται. 20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
παρὰ Κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
ψυχῆς μου. 21 Καὶ σύ, Κύριε Κύριε, ποίησον
μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με, 22 Ὅτι πτωχὸς καὶ
πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται
ἐντός μου. 23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν
ἀντανῃρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. 24 Τὰ
γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ
μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. 25 Κἀγὼ ἐγενήθην
ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς
αὐτῶν. 26 Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ θεός μου, καὶ
σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· 27 Καὶ γνώτωσαν
ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28 Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ
ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός
σου εὐφρανθήσεται. 29 'Ενδυσάσθωσαν οἱ ἐνδια-
βάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς
διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. 30 'Εξομολογήσομαι
τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ
πολλῶν αἰνέσω αὐτόν· 31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν
πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχήν μου.

ρι'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου. 2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ
σοι Κύριος ἐκ Σιών· κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν
ἐχθρῶν σου. 3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων
σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται Σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 5 Κύ-
ριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτοῦ βασιλεῖς· 6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει
πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
7 'Εκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλήν.

ρια'.

'Αλληλούια.

1 'ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σου, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.
2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ· 3 'Εξομολόγησις
καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δι-
καιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος. 4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος·

15 Fiant contra Dominum semper, et dis-
pereat de terra memoria eorum: 16 Pro eo
quod non est recordatus facere misericordiam.
17 Et persecutus est hominem inopem, et
mendicum, et compunctum corde mortificare.
18 Et dilexit maledictionem, et veniet ei: et
noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum,
et intravit sicut aqua in interiora ejus, et
sicut oleum in ossibus ejus. 19 Fiat ei sicut
vestimentum, quo operitur; et sicut zona, qua
semper præcingitur. 20 Hoc opus eorum,
qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui
loquuntur mala adversus animam meam.
21 Et tu Domine, Domine, fac mecum prop-
ter nomen tuum: quia suavis est misericordia
tua. Libera me, 22 Quia egenus et pauper
ego sum: et cor meum conturbatum est intra
me. 23 Sicut umbra cum declinat, ablatus
sum: et excussus sum sicut locustæ. 24 Genua
mea infirmata sunt a jejunio: et caro mea
immutata est propter oleum. 25 Et ego fac-
tus sum opprobrium illis: viderunt me, et
moverunt capita sua. 26 Adjuva me Domine
Deus meus: salvum me fac secundum miseri-
cordiam tuam. 27 Et sciant quia manus tua
hæc: et tu Domine fecisti eam. 28 Maledi-
cent illi, et tu benedices: qui insurgunt in
me, confundantur: servus autem tuus læta-
bitur. 29 Induantur qui detrahunt mihi,
pudore: et operiantur sicut diploide con-
fusione sua. 30 Confitebor Domino nimis in
ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
31 Quia astitit a dextris pauperis, ut salvam
faceret a persequentibus animam meam.

CX.

Psalmus David.

1 DIXIT Dominus Domino meo: Sede a
dextris meis: Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum. 2 Virgam virtutis
tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in
medio inimicorum tuorum. 3 Tecum princi-
pium in die virtutis tuæ in splendoribus
sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.
4 Juravit Dominus, et non pœnitebit eum:
Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem
Melchisedech. 5 Dominus a dextris tuis,
confregit in die iræ suæ reges. 6 Judicabit
in nationibus, implebit ruinas: conquassabit
capita in terra multorum. 7 De torrente in
via bibet: propterea exaltabit caput.

CXI.

Alleluia.

1 CONFITEOR tibi Domine in toto corde
meo: in consilio justorum, et congregatione.
2 Magna opera Domini: exquisita in omnes
voluntates ejus. 3 Confessio et magnificentia
opus ejus: et justitia ejus manet in sæcu-
lum sæculi. 4 Memoriam fecit mirabilium
suorum, misericors et miserator Dominus:

5 טֶ֭רֶף נָתַ֣ן לִירֵאָ֑יו יִזְכֹּ֖ר לְעוֹלָ֣ם בְּרִיתֽוֹ׃
6 כֹּ֣חַ מַ֭עֲשָׂיו הִגִּ֣יד לְעַמּ֑וֹ לָתֵ֥ת לָ֝הֶ֗ם
נַחֲלַ֥ת גּוֹיִֽם׃ 7 מַעֲשֵׂ֣י יָ֭דָיו אֱמֶ֣ת וּמִשְׁפָּ֑ט
נֶ֝אֱמָנִ֗ים כָּל־פִּקּוּדָֽיו׃ 8 סְמוּכִ֣ים לָעַ֣ד
לְעוֹלָ֑ם עֲ֝שׂוּיִ֗ם בֶּאֱמֶ֥ת וְיָשָֽׁר׃ 9 פְּד֤וּת ׀
שָׁ֘לַ֤ח לְעַמּ֗וֹ צִוָּֽה־לְעוֹלָ֥ם בְּרִית֑וֹ קָד֖וֹשׁ
וְנוֹרָ֣א שְׁמֽוֹ׃ 10 רֵ֤אשִׁ֨ית חָכְמָ֨ה ׀ יִרְאַ֬ת
יְהוָ֗ה שֵׂ֣כֶל ט֭וֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶ֑ם תְּ֝הִלָּת֗וֹ
עֹמֶ֥דֶת לָעַֽד׃

קיב

1 הַ֥לְלוּ יָ֨הּ ׀ אַ֥שְֽׁרֵי־אִ֭ישׁ יָרֵ֣א אֶת־יְהוָ֑ה
בְּ֝מִצְוֺתָ֗יו חָפֵ֥ץ מְאֹֽד׃ 2 גִּבּ֣וֹר בָּ֭אָרֶץ יִהְיֶ֣ה
זַרְע֑וֹ דּ֖וֹר יְשָׁרִ֣ים יְבֹרָֽךְ׃ 3 הוֹן־וָעֹ֥שֶׁר
בְּבֵית֑וֹ וְ֝צִדְקָת֗וֹ עֹמֶ֥דֶת לָעַֽד׃ 4 זָ֘רַ֤ח
בַּחֹ֣שֶׁךְ א֭וֹר לַיְשָׁרִ֑ים חַנּ֖וּן וְרַח֣וּם וְצַדִּֽיק׃
5 טֽוֹב־אִ֭ישׁ חוֹנֵ֣ן וּמַלְוֶ֑ה יְכַלְכֵּ֖ל דְּבָרָ֣יו
בְּמִשְׁפָּֽט׃ 6 כִּֽי־לְעוֹלָ֥ם לֹֽא־יִמּ֑וֹט לְזֵ֥כֶר
ע֝וֹלָ֗ם יִהְיֶ֥ה צַדִּֽיק׃ 7 מִשְּׁמוּעָ֣ה רָ֭עָה לֹ֣א
יִירָ֑א נָכ֥וֹן לִ֝בּ֗וֹ בָּטֻ֥חַ בַּיהוָֽה׃ 8 סָמ֣וּךְ
לִ֭בּוֹ לֹ֣א יִירָ֑א עַ֖ד אֲשֶׁר־יִרְאֶ֣ה בְצָרָֽיו׃
9 פִּזַּ֤ר ׀ נָ֘תַ֤ן לָֽאֶבְיוֹנִ֗ים צִ֭דְקָתוֹ עֹמֶ֣דֶת לָעַ֑ד
קַ֝רְנ֗וֹ תָּר֥וּם בְּכָבֽוֹד׃ 10 רָשָׁ֤ע יִרְאֶ֨ה ׀ וְכָעָ֗ס
שִׁנָּ֣יו יַחֲרֹ֣ק וְנָמָ֑ס תַּאֲוַ֖ת רְשָׁעִ֣ים תֹּאבֵֽד׃

קיג

1 הַ֥לְלוּ יָ֨הּ ׀ הַ֭לְלוּ עַבְדֵ֣י יְהוָ֑ה הַ֝לְל֗וּ
אֶת־שֵׁ֥ם יְהוָֽה׃ 2 יְהִ֤י שֵׁ֣ם יְהוָ֣ה מְבֹרָ֑ךְ
מֵ֝עַתָּ֗ה וְעַד־עוֹלָֽם׃ 3 מִמִּזְרַח־שֶׁ֥מֶשׁ עַד־
מְבוֹא֑וֹ מְ֝הֻלָּ֗ל שֵׁ֣ם יְהוָֽה׃ 4 רָ֖ם עַל־
כָּל־גּוֹיִ֥ם ׀ יְהוָ֑ה עַ֖ל הַשָּׁמַ֣יִם כְּבוֹדֽוֹ׃
5 מִ֭י כַּיהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ הַֽ֝מַּגְבִּיהִ֥י לָשָֽׁבֶת׃
6 הַֽ֭מַּשְׁפִּילִי לִרְא֑וֹת בַּשָּׁמַ֥יִם וּבָאָֽרֶץ׃
7 מְקִֽימִ֣י מֵעָפָ֣ר דָּ֑ל מֵ֝אַשְׁפֹּ֗ת יָרִ֥ים אֶבְיֽוֹן׃
8 לְהוֹשִׁיבִ֥י עִם־נְדִיבִ֑ים עִ֝֗ם נְדִיבֵ֥י עַמּֽוֹ׃
9 מֽוֹשִׁיבִ֨י ׀ עֲקֶ֬רֶת הַבַּ֗יִת אֵֽם־הַבָּנִ֥ים שְׂמֵחָ֗ה
הַֽלְלוּ־יָֽהּ׃

קיד

1 בְּצֵ֣את יִ֭שְׂרָאֵל מִמִּצְרָ֑יִם בֵּ֥ית
יַ֝עֲקֹ֗ב מֵעַ֥ם לֹעֵֽז׃ 2 הָיְתָ֣ה יְהוּדָ֣ה
לְקָדְשׁ֑וֹ יִ֝שְׂרָאֵ֗ל מַמְשְׁלוֹתָֽיו׃ 3 הַיָּ֣ם
רָ֭אָה וַיָּנֹ֑ס הַ֝יַּרְדֵּ֗ן יִסֹּ֥ב לְאָחֽוֹר׃

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. 6 Ἰσχὺν
ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. 7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ
ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιη-
μέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. 9 Λύτρωσιν ἀπ-
έστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ριβʹ.

Ἀλληλούια.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· 2 Δυνα-
τὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων
εὐλογηθήσεται· 3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος. 4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονο-
μήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· 6 Ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
ἔσται δίκαιος. 7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθή-
σεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον,
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ
ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. 9 Ἐσκόρπισεν,
ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται
ἐν δόξῃ. 10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία
ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

ριγʹ.

Ἀλληλούια.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου. 2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· 3 Ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. 5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, 6 Καὶ τὰ ταπεινὰ
ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· 7 Ὁ ἐγείρων
ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,
8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόν-
των λαοῦ αὐτοῦ· 9 Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν
οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ριδʹ.

Ἀλληλούια.

1 ἘΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου, 2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα
αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. 3 Ἡ θάλασσα εἶδε
καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

5 Escam dedit timentibus se. Memor erit in
sæculum testamenti sui: 6 Virtutem operum
suorum annuntiabit populo suo: 7 Ut det
illis hereditatem gentium: opera manuum
ejus, veritas et judicium. 8 Fidelia omnia
mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi,
facta in veritate et æquitate. 9 Redemp-
tionem misit populo suo: mandavit in
æternum testamentum suum. Sanctum, et
terribile nomen ejus: 10 Initium sapientiæ
timor Domini. Intellectus bonus omnibus
facientibus eum: laudatio ejus manet in
sæculum sæculi.

CXII.

Alleluia, Reversionis Aggæi, et Zachariæ.

1 BEATUS vir, qui timet Dominum: in
mandatis ejus volet nimis. 2 Potens in terra
erit semen ejus: generatio rectorum bene-
dicetur. 3 Gloria, et divitiæ in domo ejus:
et justitia ejus manet in sæculum sæculi.
4 Exortum est in tenebris lumen rectis:
misericors, et miserator, et justus. 5 Jucun-
dus homo qui miseretur et commodat, dis-
ponet sermones suos in judicio: 6 Quia in
æternum non commovebitur. 7 In memoria
æterna erit justus: ab auditione mala non
timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino,
8 Confirmatum est cor ejus: non commove-
bitur donec despiciat inimicos suos. 9 Dis-
persit, dedit pauperibus: justitia ejus manet
in sæculum sæculi, cornu ejus exaltabitur in
gloria. 10 Peccator videbit, et irascetur,
dentibus suis fremet et tabescet: desiderium
peccatorum peribit.

CXIII.

Alleluia.

1 LAUDATE pueri Dominum: laudate no-
men Domini. 2 Sit nomen Domini benedic-
tum, ex hoc nunc, et usque in sæculum.
3 A solis ortu usque ad occasum, laudabile
nomen Domini. 4 Excelsus super omnes
gentes Dominus, et super cælos gloria ejus.
5 Quis sicut Dominus Deus noster, qui in
altis habitat, 6 Et humilia respicit in cælo
et in terra? 7 Suscitans a terra inopem, et
de stercore erigens pauperem: 8 Ut collocet
eum cum principibus, cum principibus populi
sui. 9 Qui habitare facit sterilem in domo,
matrem filiorum lætantem.

CXIV.

Alleluia.

1 IN exitu Israël de Ægypto, domus Jacob
de populo barbaro: 2 Facta est Judæa sanc-
tificatio ejus, Israël potestas ejus. 3 Mare vidit,
et fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

4 הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃
5 מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאָחוֹר׃ 6 הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן׃ 7 מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ
מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ 8 הַהֹפְכִי הַצּוּר
אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

קטו

1 לֹא לָנוּ יְהוָֹה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן
כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃ 2 לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ 3 וֵאלֹהֵינוּ
בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ 4 עֲצַבֵּיהֶם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ 5 פֶּה־לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
6 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא
יְרִיחוּן׃ 7 יְדֵיהֶם ׀ וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ 8 כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
9 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
10 בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא׃ 11 יִרְאֵי יְהוָֹה בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ 12 יְהוָֹה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃
13 יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָֹה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃
14 יֹסֵף יְהוָֹה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
15 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ 16 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָֹה וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ 17 לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ
וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ 18 וַאֲנַחְנוּ ׀ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ׃

קטז

1 אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע ׀ יְהוָֹה אֶת־קוֹלִי
תַּחֲנוּנָי׃ 2 כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃
3 אֲפָפוּנִי ׀ חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי
צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ 4 וּבְשֵׁם־יְהוָֹה אֶקְרָא
אָנָּה יְהוָֹה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ 5 חַנּוּן יְהוָֹה
וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ 6 שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָֹה
דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ 7 שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי יְהוָֹה גָּמַל עָלָיְכִי׃ 8 כִּי ׀ חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃
9 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָֹה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃

*4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία προβάτων. 5 Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι
ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ
ὀπίσω; 6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ
οἱ βουνοί, ὡς ἀρνία προβάτων; 7 Ἀπὸ προσώπου
Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ἰακώβ, 8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.*

ριε'.

*1 ΜΗ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου. 2 Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη Ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν; 3 Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. 4 Τὰ
εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων· 5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλή-
σουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· 6 Ὦτα
ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ
ὀσφρανθήσονται· 7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλα-
φήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. 8 Ὅμοιοι αὐτοῖς
γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς. 9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ
Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. 11 Οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. 12 Κύριος μνησθεὶς
ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ,
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών· 13 Εὐλόγησε τοὺς
φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν
μεγάλων. 14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· 15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς
τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. 16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν
δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. 17 Οὐχ
οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ᾅδου· 18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.*

ρις'.

Ἀλληλούια.

*1 ἨΓΑΠΗΣΑ ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου, 2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. 3 Περιέσχον
με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με, θλῖψιν
καὶ ὀδύνην εὗρον· 4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκα-
λεσάμην Ὦ Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. 5 Ἐλεή-
μων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ
ἔσωσέ με. 7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε· 8 Ὅτι ἐξεί-
λετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήμα-
τος. 9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.*

4 Montes exultaverunt ut arietes: et colles
sicut agni ovium. 5 Quid est tibi mare quod
fugisti? et tu Jordanis, quia conversus es
retrorsum? 6 Montes exultastis sicut
arietes, et colles sicut agni ovium? 7 A
facie Domini mota est terra, a facie Dei
Jacob. 8 Qui convertit petram in stagna
aquarum, et rupem in fontes aquarum.

CXV.

1 NON nobis Domine, non nobis: sed
nomini tuo da gloriam. 2 Super misericor-
dia tua, et veritate tua: nequando dicant
gentes: Ubi est Deus eorum? 3 Deus autem
noster in cælo: omnia quæcumque voluit,
fecit. 4 Simulacra gentium argentum et
aurum, opera manuum hominum. 5 Os habent,
et non loquentur: oculos habent, et non
videbunt. 6 Aures habent, et non audient:
nares habent, et non odorabunt. 7 Manus
habent, et non palpabunt: pedes habent, et
non ambulabunt: non clamabunt in gutture
suo. 8 Similes illis fiant qui faciunt ea: et
omnes qui confidunt in eis. 9 Domus Israël
speravit in Domino: adjutor eorum et pro-
tector eorum est. 10 Domus Aaron speravit
in Domino: adjutor eorum et protector eo-
rum est. 11 Qui timent Dominum, spera-
verunt in Domino: adjutor eorum et protector
eorum est. 12 Dominus memor fuit nostri:
et benedixit nobis: benedixit domui Israël:
benedixit domui Aaron: 13 Benedixit omni-
bus qui timent Dominum, pusillis cum majori-
bus. 14 Adjiciat Dominus super vos; super
vos, et super filios vestros. 15 Benedicti vos a
Domino, qui fecit cælum et terram. 16 Cælum
cæli Domino: terram autem dedit filiis homi-
num. 17 Non mortui laudabunt te Domine:
neque omnes, qui descendunt in infernum.
18 Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino,
ex hoc nunc et usque in sæculum.

CXVI.

Alleluia.

1 DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vo-
cem orationis meæ. 2 Quia inclinavit aurem
suam mihi: et in diebus meis invocabo.
3 Circumdederunt me dolores mortis: et peri-
cula inferni invenerunt me. Tribulationem
et dolorem inveni, 4 Et nomen Domini in-
vocavi. O Domine libera animam meam:
5 Misericors Dominus, et justus, et Deus
noster miseretur. 6 Custodiens parvulos
Dominus: humiliatus sum, et liberavit me.
7 Convertere anima mea in requiem tu-
am: quia Dominus benefecit tibi. 8 Quia
eripuit animam meam de morte: oculos
meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.
9 Placebo Domino in regione vivorum.

10 הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד :
11 אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב :
12 מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי :
13 כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא :
14 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ :
15 יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו : 16 אָנָּה
יְהוָה כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ
פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי : 17 לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : 18 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : 19 בְּחַצְרוֹת ׀ בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִָם הַלְלוּיָהּ :

קיז

1 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ
כָּל־הָאֻמִּים : 2 כִּי גָבַר עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ
וֶאֱמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

קיח

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
2 יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
3 יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
4 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
5 מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחַבְיָהּ :
6 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם :
7 יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי :
8 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם : 9 טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים : 10 כָּל־גּוֹיִם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם : 11 סַבּוּנִי
גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם : 12 סַבּוּנִי
כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם : 13 דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי :
14 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה : 15 קוֹל ׀
רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל : 16 יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל : 17 לֹא אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי
יָהּ : 18 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי :
19 פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה
יָהּ : 20 זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ
בוֹ : 21 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה :

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα. 11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Πᾶς
ἄνθρωπος ψεύστης. 12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; 13 Ποτήριον
σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέ-
σομαι· 14 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 15 Τίμιος ἐναν-
τίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 16 Ὦ
Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ
υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς
μου. 17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι· 18 Τὰς εὐχάς μου
τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, 19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου
Ἱερουσαλήμ.

ριζ'.

Ἀλληλούια.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέ-
σατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί· 2 Ὅτι ἐκραταιώθη
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ριη'.

Ἀλληλούια.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
3 Εἰπάτω δὲ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 4 Εἰπάτωσαν δὴ
πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 5 Ἐκ θλίψεως
ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς
πλατυσμόν. 6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβη-
θήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· 7 Κύριος
μοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθέναι
ἐπ' ἄνθρωπον· 9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ
ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. 10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς·
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς· 12 Ἐκύκλωσάν με
ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν
ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐ-
τούς. 13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ
Κύριος ἀντελάβετό μου. 14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνη-
σίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς
δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 16 Δεξιὰ
Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,
17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι
τὰ ἔργα Κυρίου. 18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύ-
ριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. 19 Ἀνοίξατέ
μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολο-
γήσομαί τῷ Κυρίῳ. 20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου,
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. 21 Ἐξομολογήσομαί
σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

10 Credidi, propter quod locutus sum: ego
autem humiliatus sum nimis. 11 Ego dixi
in excessu meo: Omnis homo mendax.
12 Quid retribuam Domino, pro omnibus,
quæ retribuit mihi? 13 Calicem salutaris
accipiam: et nomen Domini invocabo.
14 Vota mea Domino reddam coram omni
populo ejus: 15 Pretiosa in conspectu Domini
mors sanctorum ejus. 16 O Domine quia ego
servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ
tuæ. Dirupisti vincula mea: 17 Tibi sacri-
ficabo hostiam laudis, et nomen Domini
invocabo. 18 Vota mea Domino reddam in
conspectu omnis populi ejus: 19 In atriis
domus Domini, in medio tui Jerusalem.

CXVII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum omnes gentes: lau-
date eum omnes populi: 2 Quoniam confir-
mata est super nos misericordia ejus: et
veritas Domini manet in æternum.

CXVIII.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus:
quoniam in sæculum misericordia ejus. 2 Dicat
nunc Israël quoniam bonus: quoniam in
sæculum misericordia ejus. 3 Dicat nunc
domus Aaron: quoniam in sæculum miseri-
cordia ejus. 4 Dicant nunc qui timent
Dominum: quoniam in sæculum misericordia
ejus. 5 De tribulatione invocavi Dominum:
et exaudivit me in latitudine Dominus.
6 Dominus mihi adjutor: non timebo quid
faciat mihi homo. 7 Dominus mihi adjutor:
et ego despiciam inimicos meos. 8 Bonum
est confidere in Domino, quam confidere in
homine: 9 Bonum est sperare in Domino,
quam sperare in principibus. 10 Omnes
gentes circuierunt me: et in nomine Domini
quia ultus sum in eos. 11 Circumdantes
circumdederunt me: et in nomine Domini quia
ultus sum in eos. 12 Circumdederunt me
sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis:
et in nomine Domini quia ultus sum in eos.
13 Impulsus eversus sum ut caderem: et
Dominus suscepit me. 14 Fortitudo mea, et
laus mea Dominus: et factus est mihi in
salutem. 15 Vox exultationis et salutis, in
tabernaculis justorum. 16 Dextera Domini
fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me,
dextera Domini fecit virtutem. 17 Non
moriar, sed vivam: et narrabo opera Domini.
18 Castigans castigavit me Dominus: et
morti non tradidit me. 19 Aperite mihi
portas justitiæ, ingressus in eas confitebor
Domino: 20 Hæc porta Domini, justi intra-
bunt in eam. 21 Confitebor tibi quoniam
exaudisti me: et factus es mihi in salutem,

22 אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה׃ 23 מֵאֵת יְהוָֹה הָיְתָה זֹּאת הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ 24 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָֹה
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ 25 אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה
נָּא אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא׃ 26 בָּרוּךְ
הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָֹה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָֹה׃
27 אֵל ׀ יְהוָֹה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים
עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ 28 אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ 29 הוֹדוּ לַיהוָֹה כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

קיט

1 אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת
יְהוָֹה׃ 2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב
יִדְרְשׁוּהוּ׃ 3 אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו
הָלָכוּ׃ 4 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר
מְאֹד׃ 5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃
6 אָז לֹא־אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃
7 אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ 8 אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי
עַד־מְאֹד׃ 9 בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־
אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ 10 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ
אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי
אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃ 12 בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָֹה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 13 בִּשְׂפָתַי
סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ׃ 14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ
שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן׃ 15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃ 16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ 17 גְּמֹל עַל־
עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ 18 גַּל־עֵינַי
וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ 19 גֵּר אָנֹכִי
בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה
נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדֹתֶיךָ
נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם־עֵדֹתֶיךָ
שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ 25 דָּבְקָה
לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ־
פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 23 Παρὰ Κυρίου
ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν. 24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 25 Ὦ
Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή. 26 Εὐ-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογή-
καμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. 27 Θεὸς Κύριος
καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς
πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θεός
μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι,
ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ριθ'.

Ἀλληλούια.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι
ἐν νόμῳ Κυρίου. 2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτόν· 3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. 4 Σὺ ἐνετείλω
τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. 5 Ὄ-
φελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι
τὰ δικαιώματά σου· 6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν
τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν
τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης
σου. 8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκατα-
λίπῃς ἕως σφόδρα. 9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους
σου. 10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ
ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 11 Ἐν τῇ
καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ
ἁμάρτω σοι. 12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου· 13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου
ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς
ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. 15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου
ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου·
16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλή-
σομαι τῶν λόγων σου. 17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ
σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατα-
νοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. 19 Πάροι-
κος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
τὰς ἐντολάς σου. 20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου
τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 22 Περίελε
ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά
σου ἐξεζήτησα. 23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες
καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· 24 Καὶ γὰρ τὰ
μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι
μου τὰ δικαιώματά σου. 25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει
ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς
μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, 27 Ὁδὸν
δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολε-
σχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. 28 Ἐνύσταξεν
ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν
τοῖς λόγοις σου. 29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli. 23 A Domino
factum est istud: et est mirabile in oculis
nostris. 24 Hæc est dies, quam fecit Dominus:
exultemus, et lætemur in ea. 25 O Domine
salvum me fac, O Domine bene prosperare:
26 Benedictus qui venit in nomine Domini.
Benediximus vobis de domo Domini. 27 Deus
Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem
solemnem in condensis, usque ad cornu altaris.
28 Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus
meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi
quoniam exaudisti me: et factus es mihi in
salutem. 29 Confitemini Domino quoniam
bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

CXIX.

Alleluia.

ALEPH. 1 BEATI immaculati in via: qui
ambulant in lege Domini. 2 Beati, qui
scrutantur testimonia ejus: in toto corde
exquirunt eum. 3 Non enim qui operantur
iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt. 4 Tu
mandasti mandata tua custodiri nimis.
5 Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodien-
das justificationes tuas! 6 Tunc non con-
fundar, cum perspexero in omnibus mandatis
tuis. 7 Confitebor tibi in directione cordis,
in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.
8 Justificationes tuas custodiam: non me
derelinquas usquequaque. BETH. 9 In quo
corrigit adolescentior viam suam? in custo-
diendo sermones tuos. 10 In toto corde meo
exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis.
11 In corde meo abscondi eloquia tua: ut non
peccem tibi. 12 Benedictus es Domine: doce
me justificationes tuas. 13 In labiis meis
pronuntiavi omnia judicia oris tui. 14 In via
testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in
omnibus divitiis. 15 In mandatis tuis exer-
cebor: et considerabo vias tuas. 16 In
justificationibus tuis meditabor: non obliviscar
sermones tuos. GIMEL. 17 Retribue servo
tuo, vivifica me: et custodiam sermones tuos.
18 Revela oculos meos: et considerabo mira-
bilia de lege tua. 19 Incola ego sum in
terra: non abscondas a me mandata tua.
20 Concupivit anima mea desiderare justifica-
tiones tuas, in omni tempore. 21 Increpasti
superbos: maledicti qui declinant a mandatis
tuis. 22 Aufer a me opprobrium, et con-
temptum: quia testimonia tua exquisivi.
23 Etenim sederunt principes, et adversum
me loquebantur: servus autem tuus exerce-
batur in justificationibus tuis. 24 Nam et
testimonia tua meditatio mea est: et consilium
meum justificationes tuæ. DALETH. 25 Ad-
hæsit pavimento anima mea: vivifica me
secundum verbum tuum. 26 Vias meas
enuntiavi, et exaudisti me: doce me justifica-
tiones tuas. 27 Viam justificationum tuarum
instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.
28 Dormitavit anima mea præ tædio: con-
firma me in verbis tuis. 29 Viam iniquita-
tis amove a me: et de lege tua miserere mei.

30 דֶּֽרֶךְ־אֱמוּנָה בָחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֺתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּֽרֶךְ־מִצְוֺתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה
בְכָל־לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֺתֶיךָ כִּי
בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט־לִבִּי אֶל־עֵדְוֺתֶיךָ וְאַל
אֶל־בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר
יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה
תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
41 וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר כִּי־בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי
לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ
תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךָ
נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
בְּמִצְוֺתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי
אֶל־מִצְוֺתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה
בְחֻקֶּיךָ׃ 49 זְכָר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל
אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי
אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
מֵעוֹלָם ׀ יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי
מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ־
לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה
שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת
הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־
עֵדֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר
מִצְוֺתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ
לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת
לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אָנִי
לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην. 31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου,
Κύριε, μή με καταισχύνῃς. 32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου
ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. 33 Νο-
μοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου,
καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. 34 Συνέτισόν με,
καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. 35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ
τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. 36 Κλῖνον
τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς
πλεονεξίαν. 37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου
τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν
με. 38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
τὸν φόβον σου. 39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν
ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. 40 Ἰδοὺ
ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ζῆσόν με. 41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου,
Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου·
42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον,
ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. 43 Καὶ μὴ πε-
ριέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως
σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. 44 Καὶ
φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός, εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 45 Καὶ ἐπορευό-
μην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα·
46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον
βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην· 47 Καὶ ἐμελέτων
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα· 48 Καὶ
ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς
ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν
ἐπήλπισάς με. 50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ
ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. 52 Ἐμνήσθην τῶν
κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκα-
ταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. 54 Ψαλτὰ ἦσάν
μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. 56 Αὕτη ἐγενήθη
μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. 57 Μερίς
μου εἶ, Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον
σου. 58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα
τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. 60 Ἡτοι-
μάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς
ἐντολάς σου. 61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλά-
κησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 63 Μέτοχος
ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασ-
σόντων τὰς ἐντολάς σου. 64 Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

30 Viam veritatis elegi: judicia tua non sum
oblitus. 31 Adhæsi testimoniis tuis Domine:
noli me confundere. 32 Viam mandatorum
tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.
He. 33 Legem pone mihi Domine viam
justificationum tuarum: et exquiram eam
semper. 34 Da mihi intellectum, et scruta-
bor legem tuam: et custodiam illam in toto
corde meo. 35 Deduc me in semitam man-
datorum tuorum: quia ipsam volui. 36 In-
clina cor meum in testimonia tua, et non in
avaritiam. 37 Averte oculos meos ne videant
vanitatem: in via tua vivifica me. 38 Statue
servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.
39 Amputa opprobrium meum, quod suspica-
tus sum: quia judicia tua jucunda. 40 Ecce
concupivi mandata tua: in æquitate tua vivi-
fica me. Vau. 41 Et veniat super me miseri-
cordia tua Domine: salutare tuum secundum
eloquium tuum. 42 Et respondebo expro-
brantibus mihi verbum: quia speravi in
sermonibus tuis. 43 Et ne auferas de ore
meo verbum veritatis usquequaque: quia in
judiciis tuis supersperavi. 44 Et custodiam
legem tuam semper, in sæculum et in sæculum
sæculi. 45 Et ambulabam in latitudine: quia
mandata tua exquisivi. 46 Et loquebar in
testimoniis tuis in conspectu regum: et non
confundebar. 47 Et meditabar in mandatis
tuis, quæ dilexi. 48 Et levavi manus meas
ad mandata tua, quæ dilexi: et exercebar in
justificationibus tuis. Zain. 49 Memor esto
verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.
50 Hæc me consolata est in humilitate mea:
quia eloquium tuum vivificavit me. 51 Su-
perbi inique agebant usquequaque: a lege
autem tua non declinavi. 52 Memor fui
judiciorum tuorum a sæculo Domine: et
consolatus sum. 53 Defectio tenuit me, pro
peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
54 Cantabiles mihi erant justificationes tuæ,
in loco peregrinationis meæ. 55 Memor fui
nocte nominis tui Domine: et custodivi legem
tuam. 56 Hæc facta est mihi: quia justifica-
tiones tuas exquisivi. Heth. 57 Portio mea
Domine, dixi, custodire legem tuam. 58 De-
precatus sum faciem tuam in toto corde
meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
59 Cogitavi vias meas: et converti pedes
meos in testimonia tua. 60 Paratus sum, et
non sum turbatus: ut custodiam mandata
tua. 61 Funes peccatorum circumplexi sunt
me: et legem tuam non sum oblitus. 62 Media
nocte surgebam ad confitendum tibi, super
judicia justificationis tuæ. 63 Particeps ego
sum omnium timentium te, et custodientium
mandata tua. 64 Misericordia tua Domine
plena est terra: justificationes tuas doce me.

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה
כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי
בְמִצְוֺתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי
שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה
וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר
זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב ׀ אֱצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ
כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִי כִי־עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי
וְאֶלְמְדָה מִצְוֺתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־
צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי־
נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ־לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵו עֵדֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ 81 כָּלְתָה
לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ
עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי־
הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי
מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא
כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל־מִצְוֺתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר
רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ
וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי פִקֻּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 89 לְעוֹלָם
יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר
אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ
עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי
תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה
מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ 97 מָה־אָהַבְתִּי
תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 מֵאֹיְבַי
תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֺתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου,
Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. 66 Χρηστότητα καὶ
παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς
σου ἐπίστευσα. 67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ
ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί
σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 69 Ἐπληθύνθη
ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. 70 Ἐτυρώθη
ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου
ἐμελέτησα. 71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. 72 Ἀγαθός
μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας
χρυσίου καὶ ἀργυρίου. 73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν
με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι
τὰς ἐντολάς σου. 74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί
με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. 75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. 76 Γε-
νηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου· 77 Ἐλθέτωσάν μοι
οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου
μελέτη μού ἐστιν. 78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. 79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ
φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. 81 Ἐκλείπει
εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα· 82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς
τὸ λόγιόν σου, λέγοντες Πότε παρακαλέσεις με;
83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώ-
ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 84 Πόσαι εἰσὶν αἱ
ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με κρίσιν; 85 Διηγήσαντό μοι
παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου
Κύριε. 86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. 87 Παρὰ βραχὺ
συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον
τὰς ἐντολάς σου. 88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με,
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. 89 Εἰς
τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ
οὐρανῷ. 90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. 91 Τῇ διατάξει
σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν
ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου· 93 Εἰς τὸν αἰῶνα
οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν
αὐτοῖς ἔζησάς με. 94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι
τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. 95 Ἐμὲ ὑπέμειναν
ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου
συνῆκα. 96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλα-
τεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. 97 Ὡς ἠγάπησα τὸν
νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού
ἐστιν. 98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με
τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

TETH. 65 Bonitatem fecisti cum servo tuo
Domine, secundum verbum tuum. 66 Boni-
tatem, et disciplinam, et scientiam doce me:
quia mandatis tuis credidi. 67 Priusquam
humiliarer ego deliqui: propterea eloquium
tuum custodivi. 68 Bonus es tu: et in
bonitate tua doce me justificationes tuas.
69 Multiplicata est super me iniquitas super-
borum: ego autem in toto corde meo scruta-
bor mandata tua. 70 Coagulatum est sicut
lac cor eorum: ego vero legem tuam medi-
tatus sum. 71 Bonum mihi quia humiliasti
me: ut discam justificationes tuas. 72 Bonum
mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.
JOD. 73 Manus tuæ fecerunt me, et plasmave-
runt me: da mihi intellectum, et discam man-
data tua. 74 Qui timent te videbunt me, et
lætabuntur: quia in verba tua supersperavi.
75 Cognovi Domine quia æquitas judicia tua:
et in veritate tua humiliasti me. 76 Fiat
misericordia tua ut consoletur me, secundum
eloquium tuum servo tuo. 77 Veniant mihi
miserationes tuæ, et vivam: quia lex tua
meditatio mea est. 78 Confundantur superbi,
quia injuste iniquitatem fecerunt in me: ego
autem exercebor in mandatis tuis. 79 Con-
vertantur mihi timentes te: et qui noverunt
testimonia tua. 80 Fiat cor meum immacu-
latum in justificationibus tuis, ut non confun-
dar. CAPH. 81 Defecit in salutare tuum
anima mea: et in verbum tuum supersperavi.
82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum,
dicentes: Quando consolaberis me? 83 Quia
factus sum sicut uter in pruina: justificationes
tuas non sum oblitus. 84 Quot sunt dies
servi tui? quando facies de persequentibus
me judicium? 85 Narraverunt mihi iniqui
fabulationes: sed non ut lex tua. 86 Omnia
mandata tua veritas: inique persecuti sunt
me, adjuva me. 87 Paulominus consumma-
verunt me in terra: ego autem non dereliqui
mandata tua. 88 Secundum misericordiam
tuam vivifica me: et custodiam testimonia
oris tui. LAMED. 89 In æternum Domine,
verbum tuum permanet in cælo. 90 In
generationem et generationem veritas tua:
fundasti terram, et permanet. 91 Ordina-
tione tua perseverat dies: quoniam omnia
serviunt tibi. 92 Nisi quod lex tua meditatio
mea est: tunc forte periissem in humilitate
mea. 93 In æternum non obliviscar justifi-
cationes tuas: quia in ipsis vivificasti me.
94 Tuus sum ego, salvum me fac: quoniam
justificationes tuas exquisivi. 95 Me expec-
taverunt peccatores ut perderent me: testi-
monia tua intellexi. 96 Omnis consummationis
vidi finem: latum mandatum tuum nimis.
MEM. 97 Quomodo dilexi legem tuam Do-
mine? tota die meditatio mea est. 98 Su-
per inimicos meos prudentem me fecisti
mandato tuo: quia in æternum mihi est.

99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה
לִי׃ 100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן
אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִּי
כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי
אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי ׀ כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃
105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ 107 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי
כִדְבָרֶךָ׃ 108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 110 נָתְנוּ רְשָׁעִים
פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 111 נָחַלְתִּי
עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם
עֵקֶב׃ 113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ
אָהָבְתִּי׃ 114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ
יִחָלְתִּי׃ 115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה
מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ 118 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים
מֵחֻקֶּיךָ כִּי־שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ
כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃
121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי
לְעֹשְׁקָי׃ 122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי
זֵדִים׃ 123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת
צִדְקֶךָ׃ 124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ
וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 125 עַבְדְּךָ־אָנִי הֲבִינֵנִי
וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ׃ 126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ׃ 127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ
מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 128 עַל־כֵּן ׀ כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל
יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃
129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 131 פִּי־
פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι
τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν. 100 Ὑπὲρ
πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζή-
τησα. 101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου·
102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ
ἐνομοθέτησάς με. 103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου
τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. 104 Ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν
ὁδὸν ἀδικίας. 105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος
σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. 106 Ὤμοσα καὶ
ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης
σου. 107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου. 108 Τὰ ἑκούσια τοῦ
στόματός μου εὐδόκησον δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά
σου δίδαξόν με. 109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί
σου διὰ παντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν
ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. 111 Ἐκληρονόμησα
τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς
καρδίας μού εἰσιν· 112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀν-
τάμειψιν. 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον
σου ἠγάπησα. 114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ
μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 115 Ἐκ-
κλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω
τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου. 116 Ἀντιλαβοῦ μου
κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύ-
νῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. 117 Βοήθησόν
μοι καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί
σου διὰ παντός. 118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. 119 Παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ
τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. 120 Καθήλωσον
ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν
κριμάτων σου ἐφοβήθην. 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκο-
φαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. 123 Οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον
τῆς δικαιοσύνης σου. 124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου
σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με. 125 Δοῦλός σού εἰμι ἐγώ, συνέτισόν
με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. 126 Καιρὸς τοῦ
ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυ-
σίον καὶ τοπάζιον· 128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς
ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμί-
σησα. 129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο
ἐξερεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. 130 Ἡ δήλωσις τῶν
λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. 131 Τὸ στόμα
μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐπεπόθουν. 132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν
με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

99 Super omnes docentes me intellexi: quia
testimonia tua meditatio mea est. 100 Super
senes intellexi: quia mandata tua quæsivi.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos:
ut custodiam verba tua. 102 A judiciis tuis
non declinavi: quia tu legem posuisti mihi.
103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua,
super mel ori meo! 104 A mandatis tuis
intellexi: propterea odivi omnem viam in-
iquitatis. NUN. 105 Lucerna pedibus meis
verbum tuum, et lumen semitis meis.
106 Juravi, et statui custodire judicia jus-
titiæ tuæ. 107 Humiliatus sum usquequa-
que Domine: vivifica me secundum verbum
tuum. 108 Voluntaria oris mei beneplacita
fac Domine: et judicia tua doce me.
109 Anima mea in manibus meis semper:
et legem tuam non sum oblitus. 110 Posue-
runt peccatores laqueum mihi: et de man-
datis tuis non erravi. 111 Hereditate
acquisivi testimonia tua in æternum: quia
exultatio cordis mei sunt. 112 Inclinavi
cor meum ad faciendas justificationes tuas
in æternum, propter retributionem. SAMECH.
113 Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
114 Adjutor, et susceptor meus es tu: et
in verbum tuum supersperavi. 115 Declinate
a me maligni: et scrutabor mandata Dei mei.
116 Suscipe me secundum eloquium tuum,
et vivam: et non confundas me ab expecta-
tione mea. 117 Adjuva me, et salvus ero: et
meditator in justificationibus tuis semper.
118 Sprevisti omnes discedentes a judiciis
tuis: quia injusta cogitatio eorum. 119 Præ-
varicantes reputavi omnes peccatores terræ:
ideo dilexi testimonia tua. 120 Confige
timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis
timui. AIN. 121 Feci judicium et justitiam:
non tradas me calumniantibus me. 122 Sus-
cipe servum tuum in bonum: non calumni-
entur me superbi. 123 Oculi mei defecerunt
in salutare tuum: et in eloquium justitiæ
tuæ. 124 Fac cum servo tuo secundum
misericordiam tuam: et justificationes tuas
doce me. 125 Servus tuus sum ego: da
mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
126 Tempus faciendi Domine: dissipaverunt
legem tuam. 127 Ideo dilexi mandata tua,
super aurum et topazion. 128 Propterea ad
omnia mandata tua dirigebar: omnem viam
iniquam odio habui. PHE. 129 Mirabilia
testimonia tua: ideo scrutata est ea anima
mea. 130 Declaratio sermonum tuorum
illuminat: et intellectum dat parvulis.
131 Os meum aperui, et attraxi spiri-
tum: quia mandata tua desiderabam.
132 Aspice in me, et miserere mei, se-
cundum judicium diligentium nomen tuum.

133 פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי
כָל־אָוֶן׃ 134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה
פִּקּוּדֶיךָ׃ 135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי
אֶת־חֻקֶּיךָ׃ 136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל
לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 137 צַדִּיק אַתָּה
יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138 צִוִּיתָ צֶדֶק
עֵדֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 139 צִמְּתַתְנִי
קִנְאָתִי כִּי־שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140 צְרוּפָה
אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 141 צָעִיר
אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר־וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃
145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃ 147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף
וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 148 קִדְּמוּ עֵינַי
אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 149 קוֹלִי שִׁמְעָה
כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃ 150 קָרְבוּ
רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 151 קָרוֹב אַתָּה
יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 152 קֶדֶם יָדַעְתִּי
מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃
153 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי׃ 154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ
חַיֵּנִי׃ 155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי־חֻקֶּיךָ
לֹא דָרָשׁוּ׃ 156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים ׀ יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי
מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 158 רָאִיתִי בֹגְדִים
וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי־פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ
חַיֵּנִי׃ 160 רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־
מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ 161 שָׂרִים רְדָפוּנִי
חִנָּם וּמִדְּבָרְיךָ פָּחַד לִבִּי׃ 162 שָׂשׂ אָנֹכִי
עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 163 שֶׁקֶר
שָׂנֵאתִי וַאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ 165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי
עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ 168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ
וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

*133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν
σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία·
134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ
φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. 135 Τὸ πρόσωπόν σου
ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. 136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν
οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·
138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ
ἀλήθειαν σφόδρα. 139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου,
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ
δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. 141 Νεώτερος ἐγώ
εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐπελαθόμην. 142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. 143 Θλί-
ψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, ἐντολαί σου μελέτη
μου. 144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσομαι. 145 Ἐκέκραξα
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δι-
καιώματά σου ἐκζητήσω. 146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν
με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. 147 Προέφθασα
ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. 148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς
ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου. 149 Τῆς φωνῆς
μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ
κρίμα σου ζῆσόν με. 150 Προσήγγισαν οἱ κατα-
διώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
ἐμακρύνθησαν. 151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. 152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ
τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας
αὐτά. 153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ
με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 154 Κρῖ-
νον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν
λόγον σου ζῆσόν με. 155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτω-
λῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζή-
τησαν. 156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ
τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. 157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές
με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ
ἐξέκλινα. 158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην,
ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο. 159 Ἴδε ὅτι
τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει
σου ζῆσόν με. 160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου. 161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν,
καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ
εὑρίσκων σκῦλα πολλά. 163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ
ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. 164 Ἑπ-
τάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. 165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι
τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς
ἐντολάς σου ἠγάπησα· 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή
μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα·
168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά
σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.*

133 Gressus meos dirige secundum eloquium
tuum : et non dominetur mei omnis injus-
titia. 134 Redime me a calumniis hominum :
ut custodiam mandata tua. 135 Faciem
tuam illumina super servum tuum : et doce
me justificationes tuas. 136 Exitus aquarum
deduxerunt oculi mei : quia non custodierunt
legem tuam. SADE. 137 Justus es Domine :
et rectum judicium tuum. 138 Mandasti
justitiam testimonia tua : et veritatem tuam
nimis. 139 Tabescere me fecit zelus meus :
quia obliti sunt verba tua inimici mei.
140 Ignitum eloquium tuum vehementer :
et servus tuus dilexit illud. 141 Adolescen-
tulus sum ego, et contemptus : justificationes
tuas non sum oblitus. 142 Justitia tua,
justitia in æternum : et lex tua veritas.
143 Tribulatio et angustia invenerunt me :
mandata tua meditatio mea est. 144 Æqui-
tas testimonia tua in æternum : intellectum
da mihi, et vivam. COPH. 145 Clamavi in
toto corde meo, exaudi me Domine : justifi-
cationes tuas requiram. 146 Clamavi ad te,
salvum me fac : ut custodiam mandata tua.
147 Præveni in maturitate, et clamavi : quia
in verba tua supersperavi. 148 Prævenerunt
oculi mei ad te diluculo : ut meditarer elo-
quia tua. 149 Vocem meam audi secundum
misericordiam tuam Domine : et secundum
judicium tuum vivifica me. 150 Appropin-
quaverunt persequentes me iniquitati : a lege
autem tua longe facti sunt. 151 Prope es
tu Domine : et omnes viæ tuæ veritas.
152 Initio cognovi de testimoniis tuis : quia
in æternum fundasti ea. RES. 153 Vide
humilitatem meam, et eripe me : quia legem
tuam non sum oblitus. 154 Judica judicium
meum, et redime me : propter eloquium
tuum vivifica me. 155 Longe a peccatoribus
salus : quia justificationes tuas non exquisie-
runt. 156 Misericordiæ tuæ multæ Domine :
secundum judicium tuum vivifica me.
157 Multi qui persequuntur me, et tribu-
lant me : a testimoniis tuis non declinavi.
158 Vidi prævaricantes, et tabescebam : quia
eloquia tua non custodierunt. 159 Vide
quoniam mandata tua dilexi Domine : in
misericordia tua vivifica me. 160 Principium
verborum tuorum, veritas : in æternum
omnia judicia justitiæ tuæ. SIN. 161 Princi-
pes persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis
formidavit cor meum. 162 Lætabor ego
super eloquia tua : sicut qui invenit spolia
multa. 163 Iniquitatem odio habui, et
abominatus sum : legem autem tuam dilexi.
164 Septies in die laudem dixi tibi, super
judicia justitiæ tuæ. 165 Pax multa diligenti-
bus legem tuam : et non est illis scandalum.
166 Expectabam salutare tuum Domine : et
mandata tua dilexi. 167 Custodivit anima mea
testimonia tua : et dilexit ea vehementer.
168 Servavi mandata tua, et testimonia
tua : quia omnes viæ meæ in conspectu tuo

169 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ
הֲבִינֵנִי׃ 170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ
הַצִּילֵנִי׃ 171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
כִּי כָל־מִצְוֺתֶיךָ צֶּדֶק׃ 173 תְּהִי־יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 175 תְּחִי־נַפְשִׁי
וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃ 176 תָּעִיתִי
כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֺתֶיךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי׃

קכ

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בַּצָּרָתָה לִּי
קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ 2 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי
מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה׃ 3 מַה־יִּתֵּן לְךָ
וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ 4 חִצֵּי גִבּוֹר
שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ 5 אוֹיָה לִי
כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃
6 רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
7 אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים
מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ 2 עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 3 אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ
אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ 4 הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ 5 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה
צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ 6 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־
יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ 7 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ
מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 8 יְהוָה יִשְׁמָר־
צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

קכב

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים
לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃ 2 עֹמְדוֹת הָיוּ
רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ׃ 3 יְרוּשָׁלַםִ
הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃
4 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת
לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ 5 כִּי שָׁמָּה
יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִיד׃
6 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. 170 Εἰσέλθοι
τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ
λόγιόν σου ῥῦσαί με. 171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη
μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου·
172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι
πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. 173 Γενέσθω
ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ᾑρετισάμην. 174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου,
Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.
175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι. 176 Ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ρκ′.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου. 2 Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν
μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3 Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; 4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατε-
σκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. 6 Πολλὰ
παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων
τὴν εἰρήνην. 7 Ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ρκα′.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἮΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου. 2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ
ὁ φυλάσσων σε. 4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει
ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. 5 Κύριος φυλάξει σε,
Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· 6 Ἡμέ-
ρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν
νύκτα. 7 Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. 8 Κύριος
φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρκβ′.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι Εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα· 2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. 3 Ἱερου-
σαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς
ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομο-
λογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· 5 Ὅτι ἐκεῖ
ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον
Δαυίδ. 6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·

TAU. 169 Appropinquet deprecatio mea in
conspectu tuo Domine: juxta eloquium tuum
da mihi intellectum. 170 Intret postulatio
mea in conspectu tuo: secundum eloquium
tuum eripe me. 171 Eructabunt labia mea
hymnum, cum docueris me justificationes tuas.
172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum:
quia omnia mandata tua æquitas. 173 Fiat
manus tua ut salvet me: quoniam mandata
tua elegi. 174 Concupivi salutare tuum
Domine, et lex tua meditatio mea est.
175 Vivet anima mea, et laudabit te: et
judicia tua adjuvabunt me. 176 Erravi,
sicut ovis quæ periit: quære servum tuum,
quia mandata tua non sum oblitus.

CXX.

Canticum graduum.

1 AD Dominum cum tribularer clamavi: et
exaudivit me. 2 Domine libera animam
meam a labiis iniquis, et a lingua dolosa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad
linguam dolosam? 4 Sagittæ potentis acutæ,
cum carbonibus desolatoriis. 5 Heu mihi,
quia incolatus meus prolongatus est: habitavi
cum habitantibus Cedar: 6 Multum incola
fuit anima mea cum his qui oderunt pacem.
7 Eram pacificus: cum loquebar illis, im-
pugnabant me gratis.

CXXI.

Canticum graduum.

1 LEVAVI oculos meos in montes, unde
veniet auxilium mihi. 2 Auxilium meum a
Domino, qui fecit cælum et terram. 3 Non
det in commotionem pedem tuum: neque
dormitet qui custodit te. 4 Ecce non dormi-
tabit neque dormiet, qui custodit Israël.
5 Dominus custodit te: Dominus protectio
tua, super manum dexteram tuam. 6 Per
diem sol non uret te, neque luna per noctem.
7 Dominus custodit te ab omni malo: cus-
todiat animam tuam Dominus. 8 Dominus
custodiat introitum tuum, et exitum tuum; ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

CXXII.

Canticum graduum.

1 LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt
mihi: In domum Domini ibimus. 2 Stantes
erant pedes nostri, in atriis tuis Jerusalem:
3 Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: cujus
participatio ejus in idipsum. 4 Illuc enim
ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium
Israël ad confitendum nomini Domini. 5 Quia
illic sederunt sedes in judicio, sedes super
domum David. 6 Rogate quæ ad pacem sunt
Jerusalem: et abundantia diligentibus te.

7 יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ :
8 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ :
9 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב
לָךְ :

קכג

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי
הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם : 2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד
גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
שֶׁיְּחָנֵּנוּ : 3 חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ
בוּז : 4 רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים :

קכד

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל : 2 לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : 3 אֲזַי חַיִּים
בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : 4 אֲזַי הַמַּיִם
שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : 5 אֲזַי
עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים : 6 בָּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם : 7 נַפְשֵׁנוּ
כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר
וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ : 8 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קכה

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־
צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב : 2 יְרוּשָׁלַםִ
הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : 3 כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא
יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים ׀ בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם :
4 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם :
5 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־
פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :

קכו

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת
צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים : 2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק
פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה : 3 הִגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים :
4 שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב :

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. 8 Ἕνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ· 9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ρκγ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΡΟΣ σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. 2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλ-
μοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως
οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν,
ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. 3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώ-
σεως· 4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ
ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

ρκδ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, 2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, 3 Ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν
αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· 4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόν-
τισεν ἡμᾶς, χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
5 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπό-
στατον. 6 Εὐλογητὸς Κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν
ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. 7 Ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς
ἐῤῥύσθημεν. 8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρκε'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΟἹ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ
σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερου-
σαλήμ. 2 Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρ-
τωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ
ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.
4 Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ. 5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγ-
γαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ρκϛ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἘΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. 2 Τότε
ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα
ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν,
ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. 4 Ἐπίστρεψον, Κύριε,
τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.

7 Fiat pax in virtute tua: et abundantia in
turribus tuis. 8 Propter fratres meos, et
proximos meos, loquebar pacem de te:
9 Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi
bona tibi.

CXXIII.

Canticum graduum.

1 Ad te levavi oculos meos, qui habitas in
cælis. 2 Ecce sicut oculi servorum in mani-
bus dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in
manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad
Dominum Deum nostrum, donec misereatur
nostri. 3 Miserere nostri Domine, miserere
nostri: quia multum repleti sumus despec-
tione; 4 Quia multum repleta est anima
nostra: opprobrium abundantibus, et despectio
superbis.

CXXIV.

Canticum graduum.

1 Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat
nunc Israël: 2 Nisi quia Dominus erat in
nobis, cum exsurgerent homines in nos,
3 Forte vivos deglutissent nos, cum irascere-
tur furor eorum in nos, 4 Forsitan aqua
absorbuisset nos: torrentem pertransivit ani-
ma nostra. 5 Forsitan pertransisset anima
nostra aquam intolerabilem. 6 Benedictus
Dominus, qui non dedit nos in captionem
dentibus eorum. 7 Anima nostra sicut passer
erepta est de laqueo venantium: laqueus con-
tritus est, et nos liberati sumus. 8 Adjutorium
nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum
et terram.

CXXV.

Canticum graduum.

1 Qui confidunt in Domino, sicut mons
Sion: non commovebitur in æternum, qui
habitat in Jerusalem. 2 Montes in circuitu
ejus: et Dominus in circuitu populi sui, ex
hoc nunc et usque in sæculum. 3 Quia non
relinquet Dominus virgam peccatorum super
sortem justorum: ut non extendant justi ad
iniquitatem manus suas. 4 Benefac Domine
bonis, et rectis corde. 5 Declinantes autem
in obligationes, adducet Dominus cum oper-
antibus iniquitatem: pax super Israël.

CXXVI.

Canticum graduum.

1 In convertendo Dominus captivitatem
Sion: facti sumus sicut consolati; 2 Tunc
repletum est gaudio os nostrum: et lingua
nostra exultatione. Tunc dicent inter gen-
tes: Magnificavit Dominus facere cum eis.
3 Magnificavit Dominus facere nobiscum:
facti sumus lætantes. 4 Converte Domine
captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

5 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ 6 הָלוֹךְ
יֵלֵךְ ׀ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבֹא
בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

קכז

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם־יְהוָה ׀
לֹא־יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־
יְהוָה לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא ׀ שָׁקַד שׁוֹמֵר׃
2 שָׁוְא לָכֶם ׀ מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת
אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ
שֵׁנָא׃ 3 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר
פְּרִי הַבָּטֶן׃ 4 כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי
הַנְּעוּרִים׃ 5 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־
אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־
אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

קכח

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה
הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ 2 יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ 3 אֶשְׁתְּךָ ׀ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה
בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב
לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ 4 הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא
יְהוָה׃ 5 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב
יְרוּשָׁלָםִ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 6 וּרְאֵה־בָנִים
לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

קכט

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ 2 רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי
גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃ 3 עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים
הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנוֹתָם׃ 4 יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ
עֲבוֹת רְשָׁעִים׃ 5 יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל
שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ 6 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת
שָׁלַף יָבֵשׁ׃ 7 שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ
מְעַמֵּר׃ 8 וְלֹא אָמְרוּ ׀ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת
יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

קל

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ
יְהוָה׃ 2 אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה
אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 3 אִם־
עֲוֺנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ 4 כִּי־
עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ 5 קִוִּיתִי
יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.
6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν
ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ρκζ΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἘΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ
πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. 2 Εἰς
μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ
τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. 3 Ἰδοὺ ἡ κληρο-
νομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς
γαστρός. 4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως
οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. 5 Μακάριος ὃς πλη-
ρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καται-
σχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν
πύλαις.

ρκη.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 2 Τοὺς πόνους
τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς
σοι ἔσται. 3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα
ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς
νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. 4 Ἰδοὺ
οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον. 5 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις
τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου, 6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη
ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ρκθ΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με
ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ,
ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· 4 Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. 5 Αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μι-
σοῦντες Σιών· 6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δω-
μάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· 7 Οὗ
οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν
κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων· 8 Καὶ
οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες Εὐλογία Κυρίου ἐφ᾿ ὑμᾶς,
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ρλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἘΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· 2 Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; 4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου 5 Ὑπέμεινά σε Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

5 Qui seminant in lacrymis, in exultatione
metent. 6 Euntes ibant et flebant, mittentes
semina sua: venientes autem venient cum
exultatione, portantes manipulos suos.

CXXVII.

Canticum graduum Salomonis.

1 NISI Dominus ædificaverit domum, in
vanum laboraverunt qui ædificant eam. Nisi
Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat
qui custodit eam. 2 Vanum est vobis ante
lucem surgere: surgite postquam sederitis,
qui manducatis panem doloris. Cum dederit
suis somnum: 3 Ecce hereditas Domini, filii;
merces, fructus ventris. 4 Sicut sagittæ in
manu potentis: ita filii excussorum. 5 Beatus
vir qui implevit desiderium suum ex ipsis:
non confundetur cum loquetur inimicis suis in
porta.

CXXVIII.

Canticum graduum.

1 BEATI omnes, qui timent Dominum, qui
ambulant in viis ejus. 2 Labores manuum
tuarum quia manducabis: beatus es, et bene
tibi erit. 3 Uxor tua sicut vitis abundans, in
lateribus domus tuæ. Filii tui sicut novellæ
olivarum, in circuitu mensæ tuæ. 4 Ecce sic
benedicetur homo, qui timet Dominum.
5 Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas
bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
6 Et videas filios filiorum tuorum, pacem
super Israël.

CXXIX.

Canticum graduum.

1 SÆPE expugnaverunt me a juventute
mea, dicat nunc Israël; 2 Sæpe expugna-
verunt me a juventute mea: etenim non
potuerunt mihi. 3 Supra dorsum meum
fabricaverunt peccatores: prolongaverunt
iniquitatem suam. 4 Dominus justus con-
cidit cervices peccatorum: 5 Confundantur
et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt
Sion. 6 Fiant sicut fœnum tectorum: quod
priusquam evellatur, exaruit: 7 De quo non
implevit manum suam qui metit, et sinum
suum qui manipulos colligit. 8 Et non
dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini
super vos: benediximus vobis in nomine
Domini.

CXXX.

Canticum graduum.

1 DE profundis clamavi ad te Domine:
2 Domine exaudi vocem meam. Fiant aures
tuæ intendentes, in vocem deprecationis
meæ. 3 Si iniquitates observaveris Domine:
Domine quis sustinebit? 4 Quia apud te
propitiatio est: et propter legem tuam sus-
tinui te Domine. 5 Sustinuit anima mea in
verbo ejus, speravit anima mea in Domino.

6 נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים
לַבֹּקֶר׃ 7 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־
יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ 8 וְהוּא
יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

קלא

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה ׀ לֹא־
גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי ׀
בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃ 2 אִם־לֹא שִׁוִּיתִי ׀
וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי
נַפְשִׁי׃ 3 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם׃

קלב

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֵת
כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃ 2 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר
לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ 3 אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי
אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ 4 אִם־אֶתֵּן
שְׁנָת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ 5 עַד־אֶמְצָא
מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
6 הִנֵּה־שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־
יָעַר׃ 7 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה
לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ 8 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ 9 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ 10 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ
אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ 11 נִשְׁבַּע יְהוָה ׀
לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ
אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃ 12 אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ ׀
בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־
עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־לָךְ׃ 13 כִּי־בָחַר יְהוָה
בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ 14 זֹאת־מְנוּחָתִי
עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ׃ 15 צֵידָהּ
בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
16 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן
יְרַנֵּנוּ׃ 17 שָׁם ׀ אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי
נֵר לִמְשִׁיחִי׃ 18 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת
וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

קלג

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה־
טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃
2 כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב ׀ עַל־הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל־
הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃

6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλα-
κῆς πρωίας μέχρι νυκτός. 7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος,
καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, 8 Καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

ρλα'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΚΥΡΙΕ, οὐκ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμε-
τεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν
μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. 2 Εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς
τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς
ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. 3 Ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

ρλβ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης
τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ· 2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,
ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ 3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς
σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆς μου, 4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνά-
παυσιν τοῖς κροτάφοις μου, 5 Ἕως οὗ εὕρω
τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. 6 Ἰδοὺ
ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· 7 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον
οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. 8 Ἀνάστηθι Κύριε
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
ἁγιάσματός σου· 9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 10 Ἕνε-
κεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. 11 Ὤμοσε Κύριος
τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν Ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. 12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν δια-
θήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω
αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος
τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε
κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. 15 Τὴν θήραν
αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορ-
τάσω ἄρτων· 16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιά-
σονται. 17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου· 18 Τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει
τὸ ἁγίασμά μου.

ρλγ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἸΔΟΥ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ'
ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; 2 Ὡς
μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώ-
γωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών, τό κατα-
βαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·

6 A custodia matutina usque ad noctem,
7 Speret Israël in Domino, quia apud Do-
minum misericordia: et copiosa apud eum
redemptio. 8 Et ipse redimet Israël, ex
omnibus iniquitatibus ejus.

CXXXI.

Canticum graduum David.

1 DOMINE non est exaltatum cor meum:
neque elati sunt oculi mei. Neque ambulavi
in magnis, neque in mirabilibus super me.
2 Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi
animam meam: sicut ablactatus est super
matre sua, ita retributio in anima mea.
3 Speret Israël in Domino, ex hoc nunc et
usque in sæculum.

CXXXII.

Canticum graduum.

1 MEMENTO Domine David, et omnis man-
suetudinis ejus: 2 Sicut juravit Domino,
votum vovit Deo Jacob: 3 Si introiero in
tabernaculum domus meæ, si ascendero in
lectum strati mei: 4 Si dedero somnum
oculis meis: et palpebris meis dormitationem,
et requiem temporibus meis: 5 Donec inveniam
locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.
6 Ecce audivimus eam in Ephrata: inve-
nimus eam in campis sylvæ. 7 Introibimus
in tabernaculum ejus: adorabimus in loco,
ubi steterunt pedes ejus. 8 Surge Domine
in requiem tuam, tu et arca sanctificationis
tuæ. 9 Sacerdotes tui induantur justitiam:
et sancti tui exultent. 10 Propter David
servum tuum, non avertas faciem christi tui.
11 Juravit Dominus David veritatem, et non
frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam
super sedem tuam. 12 Si custodierint filii
tui testamentum meum, et testimonia mea
hæc, quæ docebo eos: et filii eorum usque
in sæculum, sedebunt super sedem tuam.
13 Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam
in habitationem sibi. 14 Hæc requies mea in
sæculum sæculi: hic habitabo quoniam elegi
eam. 15 Viduam ejus benedicens benedicam:
pauperes ejus saturabo panibus. 16 Sacer-
dotes ejus induam salutari: et sancti ejus
exultatione exultabunt. 17 Illuc producam
cornu David, paravi lucernam christo meo.
18 Inimicos ejus induam confusione: super
ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

CXXXIII.

Canticum graduum David.

1 ECCE quam bonum, et quam jucundum,
habitare fratres in unum? 2 Sicut unguentum
in capite, quod descendit in barbam, barbam
Aaron: quod descendit in oram vestimenti ejus:

³ כְּטַל־חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי
שָׁם ׀ צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־
הָעוֹלָם׃

קלד

¹ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה ׀ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה
כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה
בַּלֵּילוֹת׃ ² שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
יְהוָה׃ ³ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃

קלה

¹ הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ
עַבְדֵי יְהוָה׃ ² שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ ³ הַלְלוּ־יָהּ כִּי־
טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ ⁴ כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ ⁵ כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים׃ ⁶ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃
⁷ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃
⁸ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃
⁹ שָׁלַח ׀ אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ ¹⁰ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ ¹¹ לְסִיחוֹן ׀
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ ¹² וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ ¹³ יְהוָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ ¹⁴ כִּי־יָדִין
יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ ¹⁵ עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ ¹⁶ פֶּה־
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
¹⁷ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ
בְּפִיהֶם׃ ¹⁸ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל
אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ ¹⁹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
²⁰ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ ²¹ בָּרוּךְ יְהוָה ׀ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּ־יָהּ׃

קלו

¹ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
² הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ
ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν,
ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρλδ΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἸΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου θεοῦ ἡμῶν· 2 Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς
χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
ριον. 3 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρλε΄.

Ἀλληλούια.

1 ΑἸΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι
Κύριον, 2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου θεοῦ ἡμῶν. 3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγα-
θὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·
4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. 5 Ὅτι ἐγὼ
ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεούς· 6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν
ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς
εἰς ὑετὸν ἐποίησεν, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν
αὐτοῦ. 8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· 9 Ἐξαπέστειλε
σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῷ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. 10 Ὃς ἐπάταξεν
ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,
11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν
Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας
Χαναάν, 12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονο-
μίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 13 Κύριε,
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· 14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ
παρακληθήσεται. 15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς
ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται, 17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ
ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν. 18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ
ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτοῖς. 19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον,
οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον· 20 Οἶκος
Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον. 21 Εὐλογητὸς
Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ρλϛ΄.

Ἀλληλούια.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ
θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Sicut ros Hermon, qui descendit in mon-
tem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus
benedictionem, et vitam usque in sæculum.

CXXXIV.

Canticum graduum.

1 Ecce nunc benedicite Dominum, omnes
servi Domini: qui statis in domo Domini,
in atriis domus Dei nostri, 2 In noctibus
extollite manus vestras in sancta, et bene-
dicite Dominum. 3 Benedicat te Dominus
ex Sion, qui fecit cœlum et terram.

CXXXV.

Alleluia.

1 Laudate nomen Domini, laudate servi
Dominum. 2 Qui statis in domo Domini, in
atriis domus Dei nostri. 3 Laudate Domi-
num, quia bonus Dominus: psallite nomini
ejus, quoniam suave. 4 Quoniam Jacob
elegit sibi Dominus, Israël in possessionem
sibi. 5 Quia ego cognovi quod magnus est
Dominus, et Deus noster præ omnibus diis.
6 Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in
cœlo, in terra, in mari, et in omnibus abyssis.
7 Educens nubes ab extremo terræ: fulgura
in pluviam fecit. Qui producit ventos de
thesauris suis: 8 Qui percussit primogenita
Ægypti ab homine usque ad pecus. 9 Et
misit signa et prodigia in medio tui Ægypte;
in Pharaonem, et in omnes servos ejus.
10 Qui percussit gentes multas: et occidit
reges fortes: 11 Sehon regem Amorrhæorum,
et Og regem Basan, et omnia regna Chanaan.
12 Et dedit terram eorum hereditatem, here-
ditatem Israël populo suo. 13 Domine nomen
tuum in æternum: Domine memoriale tuum in
generationem et generationem. 14 Quia judi-
cabit Dominus populum suum: et in servis suis
deprecabitur. 15 Simulacra gentium argen-
tum et aurum, opera manuum hominum.
16 Os habent, et non loquentur: oculos
habent, et non videbunt. 17 Aures habent,
et non audient: neque enim est spiritus in
ore ipsorum. 18 Similes illis fiant qui faciunt
ea: et omnes, qui confidunt in eis. 19 Domus
Israël benedicite Domino: domus Aaron
benedicite Domino. 20 Domus Levi bene-
dicite Domino: qui timetis Dominum, bene-
dicite Domino. 21 Benedictus Dominus ex
Sion, qui habitat in Jerusalem.

CXXXVI.

Alleluia.

1 Confitemini Domino quoniam
bonus: quoniam in æternum misericor-
dia ejus. 2 Confitemini Deo deorum:
quoniam in æternum misericordia ejus.

3 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
4 לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 5 לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 6 לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 7 לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 8 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 9 אֶת־הַיָּרֵחַ
וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 10 לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 11 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 12 בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 13 לְגֹזֵר יַם־סוּף
לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 14 וְהֶעֱבִיר
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: 15 וְנִעֵר
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
16 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
17 לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 18 וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 19 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 20 וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 21 וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 22 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 23 שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: 24 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
25 נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
26 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

קלז

1 עַל־נַהֲרוֹת ׀ בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם־בָּכִינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: 2 עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: 3 כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דִּבְרֵי־שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן: 4 אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה
עַל אַדְמַת נֵכָר: 5 אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: 6 תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי ׀ לְחִכִּי אִם־
לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם
עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: 7 זְכֹר יְהוָה ׀ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָם הָאֹמְרִים עָרוּ ׀
עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: 8 בַּת־בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה
אַשְׁרֵי שֶׁיְשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ
לָנוּ: 9 אַשְׁרֵי ׀ שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עֹלָלַיִךְ
אֶל־הַסָּלַע:

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 4 Τῷ ποιήσαντι
θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· 5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 6 Τῷ
στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα
μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς
ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν
τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· 11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 13 Τῷ καταδιε-
λόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 14 Καὶ διαγαγόντι
τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 16 Τῷ διαγαγόντι
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς με-
γάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 18 Καὶ
ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤ-
ῥαίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 20 Καὶ
τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν
κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει
ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ
οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρλζʹ.

Τῷ Δαυὶδ Ἱερεμίου.

1 ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθί-
σαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς
Σιών· 2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμά-
σαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν, 3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν
ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν,
καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον Ἄσατε ἡμῖν ἐκ
τῶν ᾠδῶν Σιών. 4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου
ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; 5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱε-
ρουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· 6 Κολληθείη
ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ,
ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν
ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. 7 Μνήσθητι Κύριε τῶν
υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων
Ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος
ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀντ-
απέδωκας ἡμῖν· 9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ
τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

3 Confitemini Domino dominorum: quoniam
in æternum misericordia ejus. 4 Qui facit
mirabilia magna solus: quoniam in æternum
misericordia ejus. 5 Qui fecit cælos in intel-
lectu: quoniam in æternum misericordia ejus.
6 Qui firmavit terram super aquas: quoniam
in æternum misericordia ejus. 7 Qui fecit
luminaria magna: quoniam in æternum
misericordia ejus. 8 Solem in potestatem
diei: quoniam in æternum misericordia ejus.
9 Lunam et stellas in potestatem noctis:
quoniam in æternum misericordia ejus.
10 Qui percussit Ægyptum cum primogenitis
eorum: quoniam in æternum misericordia
ejus. 11 Qui eduxit Israël de medio eorum:
quoniam in æternum misericordia ejus. 12 In
manu potenti, et brachio excelso: quoniam in
æternum misericordia ejus. 13 Qui divisit
mare Rubrum in divisiones: quoniam in
æternum misericordia ejus. 14 Et eduxit
Israël per medium ejus: quoniam in æternum
misericordia ejus. 15 Et excussit Pharaonem,
et virtutem ejus in mari Rubro: quoniam in
æternum misericordia ejus. 16 Qui traduxit
populum suum per desertum: quoniam in
æternum misericordia ejus. 17 Qui percussit
reges magnos: quoniam in æternum miseri-
cordia ejus. 18 Et occidit reges fortes:
quoniam in æternum misericordia ejus.
19 Sehon regem Amorrhæorum: quoniam
in æternum misericordia ejus. 20 Et Og
regem Basan: quoniam in æternum miseri-
cordia ejus. 21 Et dedit terram eorum
hereditatem: quoniam in æternum miseri-
cordia ejus. 22 Hereditatem Israël servo
suo: quoniam in æternum misericordia ejus.
23 Quia in humilitate nostra memor fuit
nostri: quoniam in æternum misericordia
ejus. 24 Et redemit nos ab inimicis nostris:
quoniam in æternum misericordia ejus.
25 Qui dat escam omni carni: quoniam in
æternum misericordia ejus. 26 Confitemini
Deo cæli: quoniam in æternum misericor-
dia ejus. Confitemini Domino dominorum:
quoniam in æternum misericordia ejus.

CXXXVII.

Psalmus David, Jeremiæ.

1 Super flumina Babylonis, illic sedimus
et flevimus, cum recordaremur Sion: 2 In
salicibus in medio ejus, suspendimus organa
nostra. 3 Quia illic interrogaverunt nos, qui
captivos duxerunt nos, verba cantionum: et
qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis
de canticis Sion. 4 Quomodo cantabimus
canticum Domini in terra aliena? 5 Si
oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur
dextera mea. 6 Adhæreat lingua mea fauci-
bus meis, si non meminero tui: si non pro-
posuero Jerusalem, in principio lætitiæ meæ.
7 Memor esto Domine filiorum Edom, in die
Jerusalem: qui dicunt: Exinanite, exinanite
usque ad fundamentum in ea. 8 Filia Baby-
lonis misera: beatus, qui retribuet tibi retri-
butionem tuam, quam retribuisti nobis.
9 Beatus, qui tenebit, et allidet parvulos
tuos ad petram.

קלח

1 לְדָוִ֨ד ׀ אוֹדְךָ֥ בְכָל־לִבִּ֑י נֶ֖גֶד אֱלֹהִ֣ים
אֲזַמְּרֶֽךָּ׃ 2 אֶשְׁתַּחֲוֶ֨ה ׀ אֶל־הֵ֪יכַ֡ל קָדְשְׁךָ֮
וְא֘וֹדֶ֤ה אֶת־שְׁמֶ֗ךָ עַל־חַסְדְּךָ֥ וְעַל־אֲמִתֶּ֑ךָ
כִּֽי־הִגְדַּ֥לְתָּ עַל־כָּל־שִׁ֝מְךָ֗ אִמְרָתֶֽךָ׃ 3 בְּי֣וֹם
קָ֭רָאתִי וַֽתַּעֲנֵ֑נִי תַּרְהִבֵ֖נִי בְנַפְשִׁ֣י עֹֽז׃
4 יוֹד֣וּךָ יְ֭הוָה כָּל־מַלְכֵי־אָ֑רֶץ כִּ֥י שָׁ֝מְע֗וּ
אִמְרֵי־פִֽיךָ׃ 5 וְ֭יָשִׁירוּ בְּדַרְכֵ֣י יְהוָ֑ה כִּי־גָ֝ד֗וֹל
כְּב֣וֹד יְהוָֽה׃ 6 כִּי־רָ֣ם יְ֭הוָה וְשָׁפָ֣ל יִרְאֶ֑ה
וְ֝גָבֹ֗הַּ מִמֶּרְחָ֥ק יְיֵדָֽע׃ 7 אִם־אֵלֵ֤ךְ ׀ בְּקֶ֥רֶב
צָרָ֗ה תְּחַ֫יֵּ֥נִי עַ֤ל אַ֣ף אֹ֭יְבַי תִּשְׁלַ֣ח יָדֶ֑ךָ
וְ֝תוֹשִׁיעֵ֗נִי יְמִינֶֽךָ׃ 8 יְהוָה֮ יִגְמֹ֪ר בַּ֫עֲדִ֥י יְהוָ֗ה
חַסְדְּךָ֣ לְעוֹלָ֑ם מַעֲשֵׂ֖י יָדֶ֣יךָ אַל־תֶּֽרֶף׃

קלט

1 לַמְנַצֵּ֗חַ לְדָוִ֥ד מִזְמ֑וֹר יְהוָ֥ה חֲ֝קַרְתַּ֗נִי
וַתֵּדָֽע׃ 2 אַתָּ֣ה יָ֭דַעְתָּ שִׁבְתִּ֣י וְקוּמִ֑י בַּ֥נְתָּה
לְ֝רֵעִ֗י מֵרָחֽוֹק׃ 3 אָרְחִ֣י וְרִבְעִ֣י זֵרִ֑יתָ וְֽכָל־
דְּרָכַ֥י הִסְכַּֽנְתָּה׃ 4 כִּ֤י אֵ֣ין מִ֭לָּה בִּלְשׁוֹנִ֑י
הֵ֥ן יְ֝הוָ֗ה יָדַ֥עְתָּ כֻלָּֽהּ׃ 5 אָח֣וֹר וָקֶ֣דֶם
צַרְתָּ֑נִי וַתָּ֖שֶׁת עָלַ֣י כַּפֶּֽכָה׃ 6 פְּלִ֣יאָה דַ֣עַת
מִמֶּ֑נִּי נִ֝שְׂגְּבָ֗ה לֹא־א֥וּכַֽל לָֽהּ׃ 7 אָ֭נָה אֵלֵ֣ךְ
מֵרוּחֶ֑ךָ וְ֝אָ֗נָה מִפָּנֶ֥יךָ אֶבְרָֽח׃ 8 אִם־אֶסַּ֣ק
שָׁ֭מַיִם שָׁ֣ם אָ֑תָּה וְאַצִּ֖יעָה שְּׁא֣וֹל הִנֶּֽךָּ׃
9 אֶשָּׂ֥א כַנְפֵי־שָׁ֑חַר אֶ֝שְׁכְּנָ֗ה בְּאַחֲרִ֥ית יָֽם׃
10 גַּם־שָׁ֭ם יָדְךָ֣ תַנְחֵ֑נִי וְֽתֹאחֲזֵ֥נִי יְמִינֶֽךָ׃
11 וָ֭אֹמַר אַךְ־חֹ֣שֶׁךְ יְשׁוּפֵ֑נִי וְ֝לַ֗יְלָה א֣וֹר בַּעֲדֵֽנִי׃
12 גַּם־חֹשֶׁךְ֮ לֹא־יַחְשִׁ֪יךְ מִ֫מֶּ֥ךָ וְ֭לַיְלָה כַּיּ֣וֹם
יָאִ֑יר כַּ֝חֲשֵׁיכָ֗ה כָּאוֹרָֽה׃ 13 כִּֽי־אַ֭תָּה קָנִ֣יתָ
כִלְיֹתָ֑י תְּ֝סֻכֵּ֗נִי בְּבֶ֣טֶן אִמִּֽי׃ 14 אֽוֹדְךָ֗
עַ֤ל כִּ֥י נֽוֹרָא֗וֹת נִ֫פְלֵ֥יתִי נִפְלָאִ֥ים מַעֲשֶׂ֑יךָ
וְ֝נַפְשִׁ֗י יֹדַ֥עַת מְאֹֽד׃ 15 לֹא־נִכְחַ֥ד עָצְמִ֗י
מִ֫מֶּ֥ךָּ אֲשֶׁר־עֻשֵּׂ֥יתִי בַסֵּ֑תֶר רֻ֝קַּ֗מְתִּי בְּתַחְתִּיּ֥וֹת
אָֽרֶץ׃ 16 גָּלְמִ֤י ׀ רָ֘א֤וּ עֵינֶ֗יךָ וְעַל־סִפְרְךָ֮
כֻּלָּ֪ם יִכָּ֫תֵ֥בוּ יָמִ֥ים יֻצָּ֑רוּ וְלֹ֖א אֶחָ֣ד בָּהֶֽם׃
17 וְלִ֗י מַה־יָּקְר֣וּ רֵעֶ֣יךָ אֵ֑ל מֶ֥ה עָ֝צְמ֗וּ
רָאשֵׁיהֶֽם׃ 18 אֶ֭סְפְּרֵם מֵח֣וֹל יִרְבּ֑וּן הֱ֝קִיצֹ֗תִי
וְעוֹדִ֥י עִמָּֽךְ׃ 19 אִם־תִּקְטֹ֖ל אֱל֥וֹהַּ ׀ רָשָׁ֑ע
וְאַנְשֵׁ֥י דָ֝מִ֗ים ס֣וּרוּ מֶֽנִּי׃ 20 אֲשֶׁ֣ר
יֹ֭אמְרֻךָ לִמְזִמָּ֑ה נָשֻׂ֖א לַשָּׁ֣וְא עָרֶֽיךָ׃

ρλη'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι
ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομο-
λογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ
τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιόν σου. 3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε,
ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ
μου δυνάμει σου. 4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου· 5 Καὶ
ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα Κυρίου· 6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ τα-
πεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με·
ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ
ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. 8 Κύριε ἀνταποδώσεις
ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ρλθ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με· 2 Σὺ
ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας,
καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, 4 Ὅτι οὐκ
ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ
ἔγνως πάντα 5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ
ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη,
οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. 7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ
τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
ποῦ φύγω; 8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ
ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει· 9 Ἐὰν
ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρθὸν καὶ κατα-
σκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, 10 Καὶ
γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με
ἡ δεξιά σου. 11 Καὶ εἶπα Ἄρα σκότος καταπα-
τήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·
12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ
ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως
καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. 13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς
μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.
14 Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει
σφόδρα. 15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ
ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν
τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς· 16 Ἀκατέργαστόν μου
εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ
οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. 17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν
οἱ φίλοι σου, ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ
αὐτῶν· 18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον
πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλούς, ὁ θεός· ἄνδρες
αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ· 20 Ὅτι ἐρεῖς εἰς δια-
λογισμόν, λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

CXXXVIII.

Ipsi David.

1 CONFITEBOR tibi Domine in toto corde
meo: quoniam audisti verba oris mei. In
conspectu angelorum psallam tibi: 2 Adorabo
ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini
tuo, super misericordia tua, et veritate tua:
quoniam magnificasti super omne, nomen
sanctum tuum. 3 In quacumque die invo-
cavero te, exaudi me: multiplicabis in anima
mea virtutem. 4 Confiteantur tibi Domine
omnes reges terræ: quia audierunt omnia
verba oris tui. 5 Et cantent in viis Domini:
quoniam magna est gloria Domini. 6 Quoniam
excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta
a longe cognoscit. 7 Si ambulavero in medio
tribulationis, vivificabis me: et super iram
inimicorum meorum extendisti manum tuam,
et salvum me fecit dextera tua. 8 Dominus
retribuet pro me: Domine misericordia tua in
sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXIX.

In finem, Psalmus David.

1 DOMINE probasti me, et cognovisti me:
2 Tu cognovisti sessionem meam, et resur-
rectionem meam. 3 Intellexisti cogitationes
meas de longe: semitam meam, et funiculum
meum investigasti. 4 Et omnes vias meas
prævidisti: quia non est sermo in lingua
mea. 5 Ecce Domine tu cognovisti omnia,
novissima, et antiqua: tu formasti me, et
posuisti super me manum tuam. 6 Mirabilis
facta est scientia tua ex me: confortata est,
et non potero ad eam. 7 Quo ibo a spiritu
tuo? et quo a facie tua fugiam? 8 Si
ascendero in cælum, tu illic es: si descendero
in infernum, ades. 9 Si sumpsero pennas
meas diluculo, et habitavero in extremis
maris: 10 Etenim illuc manus tua deducet
me: et tenebit me dextera tua. 11 Et dixi:
Forsitan tenebræ conculcabunt me: et nox
illuminatio mea in deliciis meis. 12 Quia
tenebræ non obscurabuntur a te, et nox sicut
dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita et
lumen ejus. 13 Quia tu possedisti renes
meos: suscepisti me de utero matris meæ.
14 Confitebor tibi quia terribiliter magni-
ficatus es: mirabilia opera tua, et anima mea
cognoscit nimis. 15 Non est occultatum
os meum a te, quod fecisti in occulto: et
substantia mea in inferioribus terræ. 16 Im-
perfectum meum viderunt oculi tui, et in libro
tuo omnes scribentur: dies formabuntur, et
nemo in eis. 17 Mihi autem nimis honori-
ficati sunt amici tui, Deus: nimis conforta-
tus est principatus eorum. 18 Dinumerabo
eos, et super arenam multiplicabuntur:
exsurrexi, et adhuc sum tecum. 19 Si oc-
cideris Deus peccatores: viri sanguinum
declinate a me: 20 Quia dicitis in cogita-
tione: Accipient in vanitate civitates tuas.

21 הֲלוֹא־מְשַׂנְאֶיךָ יְהֹוָה ׀ אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ
אֶתְקוֹטָט׃ 22 תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים
לְאֹיְבִים הָיוּ לִי׃ 23 חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי
בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ 24 וּרְאֵה אִם־דֶּרֶךְ־
עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

קמ

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 חַלְּצֵנִי יְהֹוָה
מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃ 3 אֲשֶׁר
חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל־יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃
4 שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ־נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב
תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃ 5 שָׁמְרֵנִי יְהֹוָה ׀
מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר
חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי׃ 6 טָמְנוּ־גֵאִים ׀ פַּח־לִי
וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד־מַעְגָּל מֹקְשִׁים
שָׁתוּ־לִי סֶלָה׃ 7 אָמַרְתִּי לַיהֹוָה אֵלִי
אָתָּה הַאֲזִינָה יְהֹוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 8 יֱהֹוִה
אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם
נָשֶׁק׃ 9 אַל־תִּתֵּן יְהֹוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע
זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃ 10 רֹאשׁ מְסִבָּי
עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסּוֹמוֹ׃ 11 יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם
גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל־יָקוּמוּ׃
12 אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ־חָמָס
רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת׃ 13 יָדַעְתָּ כִּי־יַעֲשֶׂה
יְהֹוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים׃ 14 אַךְ ׀
צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים
אֶת־פָּנֶיךָ׃

קמא

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהֹוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה
לִּי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי־לָךְ׃ 2 תִּכּוֹן
תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־
עָרֶב׃ 3 שִׁיתָה יְהֹוָה שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה
עַל־דַּל שְׂפָתָי׃ 4 אַל־תַּט־לִבִּי ׀ לְדָבָר ׀ רָע
לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת ׀ בְּרֶשַׁע אֶת־אִישִׁים
פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל־אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃
5 יֶהֶלְמֵנִי צַדִּיק ׀ חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן
רֹאשׁ אַל־יָנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי
בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ 6 נִשְׁמְטוּ בִידֵי־סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם
וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ׃ 7 כְּמוֹ פֹלֵחַ
וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; 22 Τέλειον
μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23 Δοκίμασόν με, ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν
μου· ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου·
24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν
με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ρμ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

1 ἘΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με, 2 Οἵτινες ἐλογίσαντο
ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο
πολέμους· 3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ
ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διά-
ψαλμα. 4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,
ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες ἐλογί-
σαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου·
5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινία
διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου
σκάνδαλον ἔθεντό μοι. Διάψαλμα. 6 Εἶπα τῷ
Κυρίῳ θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου. 7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς
σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν
ἡμέρᾳ πολέμου. 8 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ,
μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μή ποτε ὑψωθῶσιν· Διάψαλμα.
9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν
χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. 10 Πεσοῦνται ἐπ'
αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβα-
λεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν.
12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. 13 Πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοική-
σουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ρμα'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι
με πρὸς σέ. 2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου
θυσία ἑσπερινή. 3 Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. 4 Μὴ
ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώ-
ποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδοιάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. 5 Παιδεύσει με δίκαιος
ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπα-
νάτω τὴν κεφαλήν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. 6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κραταιοὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά
μου ὅτι ἡδύνθησαν. 7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

21 Nonne qui oderunt te Domine, oderam: et
super inimicos tuos tabescebam? 22 Perfecto
odio oderam illos: et inimici facti sunt mihi.
23 Proba me Deus, et scito cor meum: inter-
roga me, et cognosce semitas meas. 24 Et
vide, si via iniquitatis in me est: et deduc
me in via æterna.

CXL.

In finem, Psalmus David.

1 ERIPE me Domine ab homine malo: a
viro iniquo eripe me. 2 Qui cogitaverunt
iniquitates in corde: tota die constituebant
prœlia. 3 Acuerunt linguas suas sicut
serpentis: venenum aspidum sub labiis
eorum. 4 Custodi me Domine de manu
peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitaverunt supplantare gressus meos:
5 Absconderunt superbi laqueum mihi: et
funes extenderunt in laqueum: juxta iter
scandalum posuerunt mihi. 6 Dixi Domino:
Deus meus es tu: exaudi Domine vocem
deprecationis meæ. 7 Domine, Domine virtus
salutis meæ: obumbrasti super caput meum
in die belli: 8 Ne tradas me Domine a
desiderio meo peccatori: cogitaverunt contra
me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
9 Caput circuitus eorum: labor labiorum
ipsorum operiet eos. 10 Cadent super eos
carbones, in ignem dejicies eos: in miseriis
non subsistent. 11 Vir linguosus non diri-
getur in terra: virum injustum mala capient
in interitu. 12 Cognovi quia faciet Dominus
judicium inopis, et vindictam pauperum.
13 Verumtamen justi confitebuntur nomini
tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

CXLI.

Psalmus David.

1 DOMINE clamavi ad te, exaudi me: intende
voci meæ, cum clamavero ad te. 2 Dirigatur
oratio mea sicut incensum in conspectu tuo:
elevatio manuum mearum sacrificium vesper-
tinum. 3 Pone Domine custodiam ori meo:
et ostium circumstantiæ labiis meis. 4 Non
declines cor meum in verba malitiæ, ad
excusandas excusationes in peccatis; cum
hominibus operantibus iniquitatem: et non
communicabo cum electis eorum. 5 Cor-
ripiet me justus in misericordia, et increpabit
me: oleum autem peccatoris non impinguet
caput meum. Quoniam adhuc et oratio mea
in beneplacitis eorum: 6 Absorpti sunt
juncti petræ judices eorum. Audient verba
mea quoniam potuerunt: 7 Sicut crassi-
tudo terræ erupta est super terram. Dis-
sipata sunt ossa nostra secus infernum:

8 כִּי אֵלֶיךָ ׀ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי
אַל־תְּעַר נַפְשִׁי׃ 9 שָׁמְרֵנִי מִידֵי־פַח יָקְשׁוּ
לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 10 יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו
רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעֱבוֹר׃

קמב

1 מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְפִלָּה׃
2 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֶתְחַנָּן׃ 3 אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו
אַגִּיד׃ 4 בְּהִתְעַטֵּף ׀ עָלַי ׀ רוּחִי וְאַתָּה
יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח־זוּ אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פַח
לִי׃ 5 הַבֵּיט יָמִין ׀ וּרְאֵה וְאֵין־לִי מַכִּיר
אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃
6 זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי
חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃ 7 הַקְשִׁיבָה ׀ אֶל־רִנָּתִי
כִּי־דַלּוֹתִי מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי׃ 8 הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר ׀ נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת
אֶת־שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל
עָלָי׃

קמג

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי
הַאֲזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמֻנָתְךָ עֲנֵנִי
בְּצִדְקָתֶךָ׃ 2 וְאַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ
כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל־חָי׃ 3 כִּי רָדַף
אוֹיֵב ׀ נַפְשִׁי דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבַנִי
בְמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ 4 וַתִּתְעַטֵּף עָלַי
רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי׃ 5 זָכַרְתִּי
יָמִים ׀ מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ׃ 6 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי ׀
כְּאֶרֶץ־עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה׃ 7 מַהֵר עֲנֵנִי ׀ יְהוָה
כָּלְתָה רוּחִי אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יֹרְדֵי בוֹר׃ 8 הַשְׁמִיעֵנִי
בַבֹּקֶר ׀ חַסְדֶּךָ כִּי־בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי
דֶּרֶךְ־זוּ אֵלֵךְ כִּי־אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי׃
9 הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ יְהוָה אֵלֶיךָ כִסִּתִי׃
10 לַמְּדֵנִי ׀ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי־אַתָּה אֱלוֹהָי
רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר׃
11 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ ׀
תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי׃ 12 וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית
אֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל־צֹרֲרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי
עַבְדֶּךָ׃

*8 Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου·
9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν. 10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ
ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν
παρέλθω.*

ρμβ'.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.

*1 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην. 2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ
τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ. 3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά
μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ
ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι.
4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
5 Πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἶπα Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. 6 Πρόσχες
πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ. 7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν
ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου,
Κύριε· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς
μοι.*

ρμγ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωκει.

*1 ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· 2 Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. 3 Ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν
εἰς τὴν γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτει-
νοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· 4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ'
ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. 5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, καὶ ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων. 6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Διάψαλμα.
7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν
ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς
σὲ κατέφυγον. 10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι θεός μου εἶ σύ· τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. 11 Ἕνεκα
τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχήν μου, ὅτι δοῦλός σού εἰμι ἐγώ.*

8 Quia ad te Domine, Domine oculi mei:
in te speravi, non auferas animam meam.
9 Custodi me a laqueo, quem statuerunt
mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.
10 Cadent in retiaculo ejus peccatores: singu-
lariter sum ego donec transeam.

CXLII.

Intellectus David, cum esset in spelunca, oratio.

1 VOCE mea ad Dominum clamavi: voce
mea ad Dominum deprecatus sum: 2 Effundo
in conspectu ejus orationem meam, et tribu-
lationem meam ante ipsum pronuntio. 3 In
deficiendo ex me spiritum meum, et tu
cognovisti semitas meas. In via hac, qua
ambulabam, absconderunt laqueum mihi.
4 Considerabam ad dexteram, et videbam: et
non erat qui cognosceret me. Periit fuga a
me, et non est qui requirat animam meam.
5 Clamavi ad te Domine; dixi: Tu es spes
mea, portio mea in terra viventium. 6 Intende
ad deprecationem meam: quia humiliatus
sum nimis. Libera me a persequentibus me:
quia confortati sunt super me. 7 Educ de
custodia animam meam ad confitendum nomini
tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi.

CXLIII.

Psalmus David, quando persequebatur eum Absalom filius ejus.

1 DOMINE, exaudi orationem meam: auribus
percipe obsecrationem meam in veritate tua:
exaudi me in tua justitia. 2 Et non intres
in judicium cum servo tuo: quia non justifi-
cabitur in conspectu tuo omnis vivens. 3 Quia
persecutus est inimicus animam meam: hu-
miliavit in terra vitam meam. Collocavit me
in obscuris sicut mortuos sæculi: 4 Et
anxiatus est super me spiritus meus, in me
turbatum est cor meum. 5 Memor fui dierum
antiquorum, meditatus sum in omnibus
operibus tuis: in factis manuum tuarum
meditabar. 6 Expandi manus meas ad te:
anima mea sicut terra sine aqua tibi: 7 Ve-
lociter exaudi me Domine: defecit spiritus
meus. Non avertas faciem tuam a me: et
similis ero descendentibus in lacum. 8 Audi-
tam fac mihi mane misericordiam tuam: quia
in te speravi. Notam fac mihi viam, in qua
ambulem: quia ad te levavi animam meam.
9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te
confugi: 10 Doce me facere voluntatem
tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus
bonus deducet me in terram rectam: 11 Prop-
ter nomen tuum Domine vivificabis me, in
æquitate tua. Educes de tribulatione animam
meam: 12 Et in misericordia tua disperdes
inimicos meos. Et perdes omnes, qui tribu-
lant animam meam: quoniam ego servus
tuus sum.

קמד

1 לְדָוִד ׀ בָּרוּךְ יְהוָה ׀ צוּרִי הַֽמְלַמֵּד יָדַי
לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃ 2 חַסְדִּי
וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּֽמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ
חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי׃ 3 יְהוָה מָֽה־
אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ 4 אָדָם
לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר׃ 5 יְהוָה
הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָֽׁנוּ׃
6 בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃
7 שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם
רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ 8 אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־
שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָֽׁקֶר׃ 9 אֱלֹהִים שִׁיר
חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־
לָּֽךְ׃ 10 הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה
אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ 11 פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־
שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָֽׁקֶר׃ 12 אֲשֶׁר בָּנֵינוּ ׀
כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ
כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָֽל׃ 13 מְזָוֵינוּ
מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן צֹאונֵנוּ מַאֲלִיפוֹת
מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃ 14 אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה
בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ 15 אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו

קמה

1 תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ 2 בְּכָל־יוֹם
אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
3 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין
חֵֽקֶר׃ 4 דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ 5 הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ 6 וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ 7 זֵכֶר רַב־טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ 8 חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ 9 טוֹב־יְהוָה לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ 10 יוֹדוּךָ יְהוָה
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ 11 כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ 12 לְהוֹדִיעַ ׀
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃

ρμδ'.

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάδ.

1 ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ θεός μου, ὁ διδάσκων
τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους
μου εἰς πόλεμον· 2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή
μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής
μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν
μου ὑπ' ἐμέ. 3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι
ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ
αὐτόν; 4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. 5 Κύριε,
κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν
ὀρέων καὶ καπνισθήσονται· 6 Ἄστραψον ἀστραπὴν
καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου
καὶ συνταράξεις αὐτούς. 7 Ἐξαπόστειλον τὴν
χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων
πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. 8 Ὧν τὸ
στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν
δεξιὰ ἀδικίας. 9 Ὁ Θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί
σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι, 10 Τῷ
διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ
Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας
πονηρᾶς. 11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς
υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· 12 Ὧν οἱ
υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν,
αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι
ὡς ὁμοίωμα ναοῦ· 13 Τὰ ταμεῖα αὐτῶν
πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ
πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς
ἐξόδοις αὐτῶν, 14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ
ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ
κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν. 15 Ἐμακάρισαν
τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι, μακάριος ὁ λαὸς οὗ
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ρμε'.

Αἴνεσις τοῦ Δαυίδ.

1 ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· 2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι
πέρας. 4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι· 5 Καὶ τὴν
μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου
λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται·
6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ
τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. 7 Μνήμην
τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. 8 Οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος· 9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι,
καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ
ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε·
11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι, 12 Τοῦ γνωρίσαι
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

CXLIV.

Psalmus David, adversus Goliath.

1 Benedictus Dominus Deus meus, qui
docet manus meas ad prœlium, et digitos
meos ad bellum. 2 Misericordia mea, et
refugium meum: susceptor meus, et liberator
meus: protector meus, et in ipso speravi: qui
subdit populum meum sub me. 3 Domine
quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius
hominis, quia reputas eum? 4 Homo vanitati
similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.
5 Domine inclina cælos tuos, et
descende: tange montes et fumigabunt.
6 Fulgura coruscationem, et dissipabis eos:
emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.
7 Emitte manum tuam de alto, eripe me, et
libera me de aquis multis; de manu filiorum
alienorum. 8 Quorum os locutum est vanitatem:
et dextera eorum, dextera iniquitatis.
9 Deus canticum novum cantabo tibi: in
psalterio decachordo psallam tibi: 10 Qui
das salutem regibus, qui redemisti David
servum tuum de gladio maligno: 11 Eripe
me, et erue me de manu filiorum alienorum,
quorum os locutum est vanitatem: et dextera
eorum, dextera iniquitatis: 12 Quorum filii,
sicut novellæ plantationes in juventute sua.
Filiæ eorum compositæ: circumornatæ ut
similitudo templi. 13 Promptuaria eorum
plena, eructantia ex hoc in illud. Oves eorum
fœtosæ, abundantes in egressibus suis:
14 Boves eorum crassæ. Non est ruina
maceriæ, neque transitus: neque clamor in
plateis eorum. 15 Beatum dixerunt populum,
cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus
Deus ejus.

CXLV.

Laudatio ipsi David.

1 Exaltabo te Deus meus rex: et benedicam
nomini tuo in sæculum, et in sæculum
sæculi. 2 Per singulos dies benedicam tibi:
et laudabo nomen tuum in sæculum, et in
sæculum sæculi. 3 Magnus Dominus et
laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non
est finis. 4 Generatio et generatio laudabit
opera tua: et potentiam tuam pronuntiabunt.
5 Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ
loquentur: et mirabilia tua narrabunt. 6 Et
virtutem terribilium tuorum dicent: et
magnitudinem tuam narrabunt. 7 Memoriam
abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: et
justitia tua exultabunt. 8 Miserator et
misericors Dominus: patiens, et multum
misericors. 9 Suavis Dominus universis: et
miserationes ejus super omnia opera ejus.
10 Confiteantur tibi Domine omnia opera
tua: et sancti tui benedicant tibi. 11 Gloriam
regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur:
12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam
tuam: et gloriam magnificentiæ regni tui.

13 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ 14 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־
הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ 15 עֵינֵי
כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־
אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ 16 פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן׃ 17 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ 18 קָרוֹב יְהוָה לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ 19 רְצוֹן־
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
20 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ 21 תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר
פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד׃

קמו

1 הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃
2 אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי
בְּעוֹדִי׃ 3 אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם ׀
שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ 4 תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב
לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃
5 אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ 6 עֹשֶׂה ׀ שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃
7 עֹשֶׂה מִשְׁפָּט ׀ לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם
לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ 8 יְהוָה ׀
פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה
אֹהֵב צַדִּיקִים׃ 9 יְהוָה ׀ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים
יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
10 יִמְלֹךְ יְהוָה ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז

1 הַלְלוּיָהּ ׀ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־
נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ 2 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהוָה
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ 3 הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי
לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ 4 מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ 5 גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
6 מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־
אָרֶץ׃ 7 עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר׃ 8 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀ בְּעָבִים הַמֵּכִין
לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
14 Πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει Κύριος
πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας
τοὺς κατεῤῥαγμένους. 15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς
σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν
εὐκαιρίᾳ· 16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ
ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. 17 Δίκαιος Κύριος
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ. 18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν
ἐν ἀληθείᾳ· 19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ
σώσει αὐτούς. 20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει. 21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ρμϛ'.

Ἀλληλούια. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· 2 Αἰνέσω
Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώ-
πων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία· 4 Ἐξελεύσεται τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν. 5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·
6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα
ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, 7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς
ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος
λύει πεπεδημένους· 8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς·
Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους· 9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους,
ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτω-
λῶν ἀφανιεῖ. 10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ρμζ'.

Ἀλληλούια. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. 2 Οἰκοδομῶν Ἱερου-
σαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπισυνάξει· 3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν
καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·
4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνό-
ματα καλῶν. 5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ἀριθμός. 6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπει-
νῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς. 7 Ἐξάρξατε τῷ
Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κι-
θάρᾳ, 8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν
ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,

13 Regnum tuum regnum omnium sæculo-
rum: et dominatio tua in omni generatione et
generationem. Fidelis Dominus in omnibus
verbis suis: et sanctus in omnibus operibus
suis. 14 Allevat Dominus omnes, qui cor-
ruunt: et erigit omnes elisos. 15 Oculi
omnium in te sperant Domine: et tu das
escam illorum in tempore opportuno.
16 Aperis tu manum tuam: et imples omne
animal benedictione. 17 Justus Dominus
in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus
operibus suis. 18 Prope est Dominus omnibus
invocantibus eum: omnibus invocantibus eum
in veritate. 19 Voluntatem timentium se
faciet, et deprecationem eorum exaudiet: et
salvos faciet eos. 20 Custodit Dominus
omnes diligentes se: et omnes peccatores
disperdet. 21 Laudationem Domini loquetur
os meum: et benedicat omnis caro nomini
sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

CXLVI.

Alleluia, Aggæi et Zachariæ.

1 LAUDA anima mea Dominum, 2 Laudabo
Dominum in vita mea: psallam Deo meo
quamdiu fuero. Nolite confidere in principi-
bus, 3 In filiis hominum, in quibus non est
salus. 4 Exibit spiritus ejus, et revertetur
in terram suam: in illa die peribunt omnes
cogitationes eorum. 5 Beatus, cujus Deus
Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo
ipsius: 6 Qui fecit cælum et terram, mare,
et omnia quæ in eis sunt. 7 Qui custodit
veritatem in sæculum, facit judicium injuriam
patientibus, dat escam esurientibus. Dominus
solvit compeditos: 8 Dominus illuminat
cæcos. Dominus erigit elisos, Dominus
diligit justos. 9 Dominus custodit advenas,
pupillum et viduam suscipiet: et vias pecca-
torum disperdet. 10 Regnabit Dominus in
sæcula, Deus tuus Sion in generationem et
generationem.

CXLVII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum, quoniam bonus est
psalmus: Deo nostro sit jucunda, decoraque
laudatio. 2 Ædificans Jerusalem Dominus:
dispersiones Israëlis congregabit. 3 Qui
sanat contritos corde: et alligat contritiones
eorum. 4 Qui numerat multitudinem stel-
larum: et omnibus eis nomina vocat.
5 Magnus Dominus noster, et magna virtus
ejus: et sapientiæ ejus non est numerus.
6 Suscipiens mansuetos Dominus: humilians
autem peccatores usque ad terram. 7 Præcinite
Domino in confessione: psallite Deo nostro
in cithara. 8 Qui operit cælum nubibus: et
parat terræ pluviam. Qui producit in monti-
bus fœnum, et herbam servituti hominum.

9 נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ׃ 10 לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־
בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ 11 רוֹצֶה יְהוָה אֶת־
יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ 12 שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃
13 כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ׃ 14 הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב
חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ 15 הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ
עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ 16 הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ 17 מַשְׁלִיךְ
קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃
18 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־
מָיִם׃ 19 מַגִּיד דְּבָרָו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל׃ 20 לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

קמח

1 הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ 2 הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃ 3 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ 4 הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃
5 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה
וְנִבְרָאוּ׃ 6 וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן
וְלֹא יַעֲבוֹר׃ 7 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ
תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ 8 אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ 9 הֶהָרִים
וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ 10 הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ 11 מַלְכֵי־
אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
12 בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
13 יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ
לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ 14 וַיָּרֶם
קֶרֶן ׀ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

קמט

1 הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ 2 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ 3 יְהַלְלוּ
שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃ 4 כִּי־
רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃

9 Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν καὶ τοῖς
νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν
ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ· 11 Εὐδοκεῖ Κύ-
ριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 12 Ἐπαίνει Ἱερου-
σαλὴμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου Σιών·
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. 14 Ὁ τιθεὶς τὰ
ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως
τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ· 16 Τοῦ διδόντος
χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·
17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς,
κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
18 Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά,
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα.
19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δι-
καιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ· 20 Οὐκ
ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ
οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ρμη'.

Ἀλληλούια. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. 2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. 3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. 4 Αἰνεῖτε αὐτὸν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν. 5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι
αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν· 6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ
παρελεύσεται. 7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· 8 Πῦρ, χάλαζα,
χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα
τὸν λόγον αὐτοῦ· 9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί,
ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· 10 Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς· 12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων· 13 Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου, ἡ
ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, 14 Καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ρμθ'.

Ἀλληλούια.

1 ᾎΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. 2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλ-
λιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· 3 Αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. 4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾳεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

9 Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis
corvorum invocantibus eum. 10 Non in
fortitudine equi voluntatem habebit: nec
in tibiis viri beneplacitum erit ei. 11 Bene-
placitum est Domino super timentes eum: et
in eis, qui sperant super misericordia ejus.
12 Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum
tuum Sion. 13 Quoniam confortavit seras
portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.
14 Qui posuit fines tuos pacem: et adipe fru-
menti satiat te. 15 Qui emittit eloquium
suum terræ: velociter currit sermo ejus.
16 Qui dat nivem sicut lanam: nebulam
sicut cinerem spargit. 17 Mittit crystallum
suam sicut buccellas: ante faciem frigoris
ejus quis sustinebit? 18 Emittet verbum
suum, et liquefaciet ea: flabit spiritus ejus,
et fluent aquæ. 19 Qui annuntiat verbum
suum Jacob: justitias et judicia sua Israël.
20 Non fecit taliter omni nationi: et judicia
sua non manifestavit eis. Alleluia.

CXLVIII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum de cælis: laudate
eum in excelsis. 2 Laudate eum omnes angeli
ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.
3 Laudate eum sol et luna: laudate eum
omnes stellæ, et lumen. 4 Laudate eum cæli
cælorum: et aquæ omnes, quæ super cælos
sunt, 5 Laudent nomen Domini. Quia ipse
dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata
sunt. 6 Statuit ea in æternum, et in sæculum
sæculi: præceptum posuit, et non præteribit.
7 Laudate Dominum de terra, dracones, et
omnes abyssi. 8 Ignis, grando, nix, glacies,
spiritus procellarum, quæ faciunt verbum
ejus: 9 Montes, et omnes colles: ligna
fructifera, et omnes cedri. 10 Bestiæ, et
universa pecora: serpentes, et volucres pen-
natæ: 11 Reges terræ, et omnes populi:
principes et omnes judices terræ. 12 Juvenes
et virgines: senes cum junioribus laudent
nomen Domini: 13 Quia exaltatum est
nomen ejus solius. 14 Confessio ejus super
cælum et terram: et exaltavit cornu populi
sui. Hymnus omnibus sanctis ejus: filiis
Israël, populo appropinquanti sibi. Alleluia.

CXLIX.

Alleluia.

1 CANTATE Domino canticum novum: laus
ejus in ecclesia sanctorum. 2 Lætetur Israël
in eo, qui fecit eum: et filii Sion exultent in
rege suo. 3 Laudent nomen ejus in choro:
in tympano et psalterio psallant ei:
4 Quia beneplacitum est Domino in populo
suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

5 יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־
מִשְׁכְּבוֹתָם׃ 6 רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב
פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ 7 לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ 8 לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ 9 לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

קנ

1 הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ 2 הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ 3 הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ 4 הַלְלוּהוּ בְתֹף
וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃ 5 הַלְלוּהוּ
בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃
6 כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

*5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν
λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν, 7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς, 8 Τοῦ δῆσαι τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν
ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, 9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ.*

ρν'.

Ἀλληλούϊα.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ *τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ·* 2 *Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.* 3 *Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ·* 4 *Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·* 5 *Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ.* 6 *Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.*

5 Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur
in cubilibus suis. 6 Exaltationes Dei in
gutture eorum: et gladii ancipites in mani-
bus eorum: 7 Ad faciendam vindictam in
nationibus, increpationes in populis. 8 Ad
alligandos reges eorum in compedibus: et
nobiles eorum in manicis ferreis: 9 Ut
faciant in eis judicium conscriptum: gloria
hæc est omnibus sanctis ejus. Alleluia.

CL.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum in sanctis ejus: lau-
date eum in firmamento virtutis ejus. 2 Lau-
date eum in virtutibus ejus: laudate eum
secundum multitudinem magnitudinis ejus.
3 Laudate eum in sono tubæ: laudate eum
in psalterio, et cithara. 4 Laudate eum in
tympano, et choro: laudate eum in cordis, et
organo. 5 Laudate eum in cymbalis bene-
sonantibus: laudate eum in cymbalis jubila-
tionis: 6 Omnis spiritus laudet Dominum.
Alleluia.

LIBER PROVERBIORUM.

משלי א

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
2 לָדַעַת חָכְמָה וּמוּסָר לְהָבִין
אִמְרֵי בִינָה׃ 3 לָקַחַת מוּסַר הַשְׂכֵּל צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט וּמֵשָׁרִים׃ 4 לָתֵת לִפְתָאיִם עָרְמָה
לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה׃ 5 יִשְׁמַע חָכָם וְיוֹסֶף
לֶקַח וְנָבוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה׃ 6 לְהָבִין
מָשָׁל וּמְלִיצָה דִּבְרֵי חֲכָמִים וְחִידֹתָם׃
7 יִרְאַת יְהוָה רֵאשִׁית דָּעַת חָכְמָה וּמוּסָר
אֱוִילִים בָּזוּ׃ 8 שְׁמַע בְּנִי מוּסַר
אָבִיךָ וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃ 9 כִּי ׀ לִוְיַת
חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶךָ׃ 10 בְּנִי
אִם־יְפַתּוּךָ חַטָּאִים אַל־תֹּבֵא׃ 11 אִם־יֹאמְרוּ
לְכָה אִתָּנוּ נֶאֶרְבָה לְדָם נִצְפְּנָה לְנָקִי
חִנָּם׃ 12 נִבְלָעֵם כִּשְׁאוֹל חַיִּים וּתְמִימִים
כְּיוֹרְדֵי בוֹר׃ 13 כָּל־הוֹן יָקָר נִמְצָא נְמַלֵּא
בָתֵּינוּ שָׁלָל׃ 14 גּוֹרָלְךָ תַּפִּיל בְּתוֹכֵנוּ
כִּיס אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּנוּ׃ 15 בְּנִי אַל־תֵּלֵךְ
בְּדֶרֶךְ אִתָּם מְנַע רַגְלְךָ מִנְּתִיבָתָם׃ 16 כִּי
רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפָּךְ־דָּם׃
17 כִּי־חִנָּם מְזֹרָה הָרָשֶׁת בְּעֵינֵי כָּל־בַּעַל
כָּנָף׃ 18 וְהֵם לְדָמָם יֶאֱרֹבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשֹׁתָם׃
19 כֵּן אָרְחוֹת כָּל־בֹּצֵעַ בָּצַע אֶת־נֶפֶשׁ
בְּעָלָיו יִקָּח׃ 20 חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה
בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ׃ 21 בְּרֹאשׁ הֹמִיּוֹת
תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בָּעִיר אֲמָרֶיהָ
תֹאמֵר׃ 22 עַד־מָתַי ׀ פְּתָיִם תְּאֵהֲבוּ פֶתִי
וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ־
דָעַת׃ 23 תָּשׁוּבוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אַבִּיעָה
לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעָה דְבָרַי אֶתְכֶם׃ 24 יַעַן
קָרָאתִי וַתְּמָאֵנוּ נָטִיתִי יָדִי וְאֵין מַקְשִׁיב׃

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ, ΚΕΘ. α'.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυίδ, ὃς ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἰσραήλ, 2 Γνῶναι σοφίαν καὶ
παιδείαν, νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως, 3 Δέξα-
σθαί τε στροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην
ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν· 4 Ἵνα δῷ ἀκάκοις
πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.
5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ
δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται· 6 Νοήσει τε
παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν
καὶ αἰνίγματα. 7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν, εὐσέ-
βεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως· σοφίαν δὲ καὶ
παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. 8 Ἄκουε υἱὲ
παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς
μητρός σου· 9 Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ
κορυφῇ καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.
10 Υἱέ, μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ
βουληθῇς, 11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες
Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν
δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, 12 Καταπίωμεν
δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ
τὴν μνήμην ἐκ γῆς, 13 Τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν
πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους
ἡμετέρους σκύλων· 14 Τὸν δὲ σὺν κλῆρον βάλε
ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες
καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν. 15 Μὴ
πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν
πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. 17 Οὐ γὰρ
ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς· 18 Αὐτοὶ
γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς
κακά, ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή.
19 Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων
τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν
ἀφαιροῦνται. 20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν
δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει· 21 Ἐπ' ἄκρων δὲ
τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν
παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει.
22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιο-
σύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως
ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν
αἴσθησιν, 23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις.
Ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ
ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον. 24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ
ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε,

PROVERBIA, CAPUT PRIMUM.

PARABOLÆ Salomonis, filii David, regis
Israël. 2 Ad sciendam sapientiam, et
disciplinam: 3 Ad intelligenda verba pru-
dentiæ, et suscipiendam eruditionem doc-
trinæ, justitiam, et judicium, et æquitatem:
4 Ut detur parvulis astutia, adolescenti
scientia, et intellectus. 5 Audiens sapiens,
sapientior erit: et intelligens, gubernacula
possidebit. 6 Animadvertet parabolam, et
interpretationem, verba sapientum, et ænig-
mata eorum. 7 Timor Domini, principium
sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam
stulti despiciunt. 8 Audi, fili mi, disciplinam
patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ:
9 Ut addatur gratia capiti tuo, et torques
collo tuo. 10 Fili mi, si te lactaverint pecca-
tores, ne acquiescas eis. 11 Si dixerint:
Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscon-
damus tendiculas contra insontem frustra;
12 Deglutiamus eum sicut infernus viventem,
et integrum quasi descendentem in lacum.
13 Omnem pretiosam substantiam reperi-
emus, implebimus domos nostras spoliis.
14 Sortem mitte nobiscum, marsupium unum
sit omnium nostrum. 15 Fili mi, ne ambules
cum eis, prohibe pedem tuum a semitis eorum.
16 Pedes enim illorum ad malum currunt, et
festinant ut effundant sanguinem. 17 Frustra
autem jacitur rete ante oculos pennatorum.
18 Ipsi quoque contra sanguinem suum in-
sidiantur, et moliuntur fraudes contra animas
suas. 19 Sic semitæ omnis avari, animas
possidentium rapiunt. 20 Sapientia foris
prædicat, in plateis dat vocem suam: 21 In
capite turbarum clamitat, in foribus portarum
urbis profert verba sua, dicens: 22 Usque-
quo parvuli diligitis infantiam, et stulti ea,
quæ sibi sunt noxia, cupient, et imprudentes
odibunt scientiam? 23 Convertimini ad
correptionem meam: en proferam vobis
spiritum meum, et ostendam vobis verba
mea. 24 Quia vocavi, et renuistis: ex-
tendi manum meam, et non fuit qui aspiceret:

25 וַתִּפְרְעוּ כָל־עֲצָתִי וְתוֹכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם׃ 26 גַּם־אֲנִי בְּאֵידְכֶם אֶשְׂחָק אֶלְעַג בְּבֹא פַחְדְּכֶם׃ 27 בְּבֹא כְשֹׁאוָה ׀ פַּחְדְּכֶם וְאֵידְכֶם כְּסוּפָה יֶאֱתֶה בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה׃ 28 אָז יִקְרָאֻנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יְשַׁחֲרֻנְנִי וְלֹא יִמְצָאֻנְנִי׃ 29 תַּחַת כִּי־שָׂנְאוּ דָעַת וְיִרְאַת יְהוָה לֹא בָחָרוּ׃ 30 לֹא־אָבוּ לַעֲצָתִי נָאֲצוּ כָּל־תּוֹכַחְתִּי׃ 31 וְיֹאכְלוּ מִפְּרִי דַרְכָּם וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם יִשְׂבָּעוּ׃ 32 כִּי מְשׁוּבַת פְּתָיִם תַּהַרְגֵם וְשַׁלְוַת כְּסִילִים תְּאַבְּדֵם׃ 33 וְשֹׁמֵעַ לִי יִשְׁכָּן־בֶּטַח וְשַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה׃

פרשה ב׃

1 בְּנִי אִם־תִּקַּח אֲמָרָי וּמִצְוֺתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃ 2 לְהַקְשִׁיב לַחָכְמָה אָזְנֶךָ תַּטֶּה לִבְּךָ לַתְּבוּנָה׃ 3 כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ׃ 4 אִם־תְּבַקְשֶׁנָּה כַכָּסֶף וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָּה׃ 5 אָז תָּבִין יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא׃ 6 כִּי־יְהוָה יִתֵּן חָכְמָה מִפִּיו דַּעַת וּתְבוּנָה׃ 7 וְצָפַן לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה מָגֵן לְהֹלְכֵי תֹם׃ 8 לִנְצֹר אָרְחוֹת מִשְׁפָּט וְדֶרֶךְ חֲסִידָו יִשְׁמֹר׃ 3 אָז תָּבִין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים כָּל־מַעְגַּל־טוֹב׃ 10 כִּי־תָבוֹא חָכְמָה בְלִבֶּךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנְעָם׃ 11 מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ תְּבוּנָה תִנְצְרֶכָּה׃ 12 לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת׃ 13 הַעֹזְבִים אָרְחוֹת יֹשֶׁר לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי־חֹשֶׁךְ׃ 14 הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע׃ 15 אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים וּנְלוֹזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם׃ 16 לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה׃ 17 הַעֹזֶבֶת אַלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת־בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכֵחָה׃ 18 כִּי שָׁחָה אֶל־מָוֶת בֵּיתָהּ וְאֶל־רְפָאִים מַעְגְּלֹתֶיהָ׃ 19 כָּל־בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים׃ 20 לְמַעַן תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר׃ 21 כִּי־יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ וּתְמִימִים יִוָּתְרוּ בָהּ׃ 22 וּרְשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכָּרֵתוּ וּבוֹגְדִים יִסְּחוּ מִמֶּנָּה׃

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις ἠπειθήσατε· 26 Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος, 27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος. 28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. 29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου οὐ προείλαντο, 30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. 31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται· 32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ. 33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. β'.

1 ΥΙΕ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, 2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. 3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, 4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν· 5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὑρήσεις. 6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις· 7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν· 8 Τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. 9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. 10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ, 11 Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, 12 Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. 13 Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους, 14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ, 15 Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, 16 Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλή, 17 Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη. 18 Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς· 19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. 20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας. 21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· 22 Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

25 Despexistis omne consilium meum, et increpationes meas neglexistis: 26 Ego quoque in interitu vestro ridebo, et subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, advenerit. 27 Cum irruerit repentina calamitas, et interitus quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, et angustia. 28 Tunc invocabunt me, et non exaudiam: mane consurgent, et non invenient me: 29 Eo quod exosam habuerint disciplinam, et timorem Domini non susceperint, 30 Nec acquieverint consilio meo, et detraxerint universæ correptioni meæ. 31 Comedent igitur fructus viæ suæ, suisque consiliis saturabuntur. 32 Aversio parvulorum interficiet eos, et prosperitas stultorum perdet illos. 33 Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, et abundantia perfruetur, timore malorum sublato.

CAPUT II.

1 Fili mi, si susceperis sermones meos, et mandata mea absconderis penes te, 2 Ut audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam. 3 Si enim sapientiam invocaveris, et inclinaveris cor tuum prudentiæ: 4 Si quæsieris eam quasi pecuniam, et sicut thesauros effoderis illam: 5 Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies: 6 Quia Dominus dat sapientiam: et ex ore ejus prudentia, et scientia. 7 Custodiet rectorum salutem, et proteget gradientes simpliciter, 8 Servans semitas justitiæ, et vias sanctorum custodiens. 9 Tunc intelliges justitiam, et judicium, et æquitatem, et omnem semitam bonam. 10 Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit: 11 Consilium custodiet te, et prudentia servabit te: 12 Ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur: 13 Qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas: 14 Qui lætantur cum malefecerint, et exultant in rebus pessimis: 15 Quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum. 16 Ut eruaris a muliere aliena, et ab extranea, quæ mollit sermones suos, 17 Et relinquit ducem pubertatis suæ, 18 Et pacti Dei sui oblita est; inclinata est enim ad mortem domus ejus, et ad inferos semitæ ipsius; 19 Omnes, qui ingrediuntur ad eam, non revertentur, nec apprehendent semitas vitæ. 20 Ut ambules in via bona, et calles justorum custodias. 21 Qui enim recti sunt, habitabunt in terra, et simplices permanebunt in ea. 22 Impii vero de terra perdentur: et qui inique agunt, auferentur ex ea.

פרשה ג׃

1 בְּנִי תּוֹרָתִי אַל־תִּשְׁכָּח וּמִצְוֺתַי יִצֹּר
לִבֶּךָ׃ 2 כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ׃ 3 חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־יַעַזְבֻךָ
קָשְׁרֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ
לִבֶּךָ׃ 4 וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם׃ 5 בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבֶּךָ
וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן׃ 6 בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דָעֵהוּ
וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ׃ 7 אַל־תְּהִי חָכָם
בְּעֵינֶיךָ יְרָא אֶת־יְהוָה וְסוּר מֵרָע׃
8 רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ׃
9 כַּבֵּד אֶת־יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־
תְּבוּאָתֶךָ׃ 10 וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ
יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ׃ 11 מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל־תִּמְאָס
וְאַל־תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ׃ 12 כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב
יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה׃ 13 אַשְׁרֵי
אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃
14 כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר־כָּסֶף וּמֵחָרוּץ
תְּבוּאָתָהּ׃ 15 יְקָרָה הִיא מִפְּנִיִּים וְכָל־חֲפָצֶיךָ
לֹא יִשְׁווּ־בָהּ׃ 16 אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ
בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ 17 דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־
נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ 18 עֵץ־חַיִּים
הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃
19 יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד־אָרֶץ כּוֹנֵן
שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃ 20 בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת
נִבְקָעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ־טָל׃ 21 בְּנִי אַל־יָלֻזוּ
מֵעֵינֶיךָ נְצֹר תֻּשִׁיָּה וּמְזִמָּה׃ 22 וְיִהְיוּ
חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחֵן לְגַרְגְּרֹתֶיךָ׃ 23 אָז תֵּלֵךְ
לָבֶטַח דַּרְכֶּךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף׃ 24 אִם־
תִּשְׁכַּב לֹא־תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ׃
25 אַל־תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים
כִּי תָבֹא׃ 26 כִּי־יְהוָה יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ
וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלָּכֶד׃ 27 אַל־תִּמְנַע־טוֹב
מִבְּעָלָיו בִּהְיוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת׃
28 אַל־תֹּאמַר לְרֵעֲךָ ׀ לֵךְ וָשׁוּב וּמָחָר
אֶתֵּן וְיֵשׁ אִתָּךְ׃ 29 אַל־תַּחֲרֹשׁ עַל־רֵעֲךָ
רָעָה וְהוּא־יוֹשֵׁב לָבֶטַח אִתָּךְ׃ 30 אַל־תָּרוֹב
עִם־אָדָם חִנָּם אִם־לֹא גְמָלְךָ רָעָה׃ 31 אַל־
תְּקַנֵּא בְּאִישׁ חָמָס וְאַל־תִּבְחַר בְּכָל־דְּרָכָיו׃
32 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נָלוֹז וְאֶת־יְשָׁרִים סוֹדוֹ׃

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ
ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία· 2 Μῆκος γὰρ
βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.
3 Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε·
ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὑρήσεις
χάριν. 4 Καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ
ἀνθρώπων. 5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ
ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου· 6 Πάσαις
ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς
σου. 7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ
δὲ τὸν Θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια
τοῖς ὀστέοις σου. 9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν
δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρ-
πῶν δικαιοσύνης· 10 Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά
σου πλησμονῆς σίτῳ, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύ-
ζωσιν. 11 Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου,
μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· 12 Ὃν γὰρ
ἀγαπᾷ Κύριος ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν
παραδέχεται. 13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σο-
φίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. 14 Κρεῖσσον
γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς. 15 Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν,
οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. Εὔγνωστός
ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον
οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστί. 16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ
ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ
αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ. 17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ
πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ· 18 Ξύλον
ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.
19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε
δὲ οὐρανοὺς φρονήσει· 20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι
ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσους. 21 Υἱὲ
μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔν-
νοιαν· 22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ
περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου,
καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις· 23 Ἵνα πορεύῃ
πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ
πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. 24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ
ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις·
25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ
ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· 26 Ὁ γὰρ Κύριος
ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα
μὴ σαλευθῇς. 27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα
ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. 28 Μὴ εἴπῃς Ἐπαν-
ελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος
εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. 29 Μὴ
τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πε-
ποιθότα ἐπὶ σοί· 30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄν-
θρωπον μάτην, μή τί σε ἐργάσηται κακόν. 31 Μὴ
κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν. 32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου
πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

CAPUT III.

1 Fili mi, ne obliviscaris legis meæ, et
præcepta mea cor tuum custodiat: 2 Longi-
tudinem enim dierum, et annos vitæ, et pacem
apponent tibi. 3 Misericordia et veritas te
non deserant, circumda eas gutturi tuo, et
describe in tabulis cordis tui: 4 Et invenies
gratiam, et disciplinam bonam, coram Deo et
hominibus. 5 Habe fiduciam in Domino ex
toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ.
6 In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse
diriget gressus tuos. 7 Ne sis sapiens apud
temetipsum: time Deum, et recede a malo:
8 Sanitas quippe erit umbilico tuo, et irri-
gatio ossium tuorum. 9 Honora Dominum
de tua substantia, et de primitiis omnium
frugum tuarum da ei: 10 Et implebuntur
horrea tua saturitate, et vino torcularia tua
redundabunt. 11 Disciplinam Domini, fili
mi, ne abjicias: nec deficias cum ab eo cor-
riperis: 12 Quem enim diligit Dominus,
corripit: et quasi pater in filio complacet sibi.
13 Beatus homo, qui invenit sapientiam, et
qui affluit prudentia: 14 Melior est acqui-
sitio ejus negotiatione argenti, et auri primi
et purissimi fructus ejus: 15 Pretiosior est
cunctis opibus: et omnia, quæ desiderantur,
huic non valent comparari. 16 Longitudo
dierum in dextera ejus et in sinistra illius
divitiæ, et gloria. 17 Viæ ejus viæ pulchræ,
et omnes semitæ illius pacificæ. 18 Lignum
vitæ est his, qui apprehenderint eam: et qui
tenuerit eam, beatus. 19 Dominus sapientia
fundavit terram, stabilivit cælos prudentia.
20 Sapientia illius eruperunt abyssi, et nubes
rore concrescunt. 21 Fili mi, ne effluant
hæc ab oculis tuis: Custodi legem atque
consilium: 22 Et erit vita animæ tuæ, et
gratia faucibus tuis; 23 Tunc ambulabis
fiducialiter in via tua, et pes tuus non im-
pinget: 24 Si dormieris, non timebis: quies-
ces, et suavis erit somnus tuus; 25 Ne
paveas repentino terrore, et irruentes tibi
potentias impiorum. 26 Dominus enim erit
in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne
capiaris. 27 Noli prohibere benefacere eum,
qui potest: si vales et ipse benefac. 28 Ne
dicas amico tuo: Vade, et revertere: cras dabo
tibi: cum statim possis dare. 29 Ne moliaris
amico tuo malum, cum ille in te habeat fidu-
ciam. 30 Ne contendas adversus hominem
frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. 31 Ne
æmuleris hominem injustum, nec imiteris vias
ejus: 32 Quia abominatio Domini est omnis
illusor, et cum simplicibus sermocinatio ejus.

33 מְאֵרַת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וּנְוֵה צַדִּיקִים
יְבָרֵךְ׃ 34 אִם־לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים
יִתֶּן־חֵן׃ 35 כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּכְסִילִים
מֵרִים קָלוֹן׃

פרשה ד׃

1 שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב וְהַקְשִׁיבוּ
לָדַעַת בִּינָה׃ 2 כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם
תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ 3 כִּי־בֵן הָיִיתִי לְאָבִי
רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי׃ 4 וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי
יִתְמָךְ־דְּבָרַי לִבֶּךָ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה׃
5 קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה אַל־תִּשְׁכַּח וְאַל־
תֵּט מֵאִמְרֵי־פִי׃ 6 אַל־תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמְרֶךָּ
אֱהָבֶהָ וְתִצְּרֶךָּ׃ 7 רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה
חָכְמָה וּבְכָל־קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה׃ 8 סַלְסְלֶהָ
וּתְרוֹמְמֶךָּ תְּכַבֵּדְךָ כִּי תְחַבְּקֶנָּה׃ 9 תִּתֵּן
לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת־חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ׃
10 שְׁמַע בְּנִי וְקַח אֲמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת
חַיִּים׃ 11 בְּדֶרֶךְ חָכְמָה הֹרֵתִיךָ הִדְרַכְתִּיךָ
בְּמַעְגְּלֵי־יֹשֶׁר׃ 12 בְּלֶכְתְּךָ לֹא־יֵצַר צַעֲדֶךָ
וְאִם־תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל׃ 13 הַחֲזֵק בַּמּוּסָר
אַל־תֶּרֶף נִצְּרֶהָ כִּי־הִיא חַיֶּיךָ׃ 14 בְּאֹרַח
רְשָׁעִים אַל־תָּבֹא וְאַל־תְּאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים׃
15 פְּרָעֵהוּ אַל־תַּעֲבָר־בּוֹ שְׂטֵה מֵעָלָיו
וַעֲבוֹר׃ 16 כִּי לֹא יִשְׁנוּ אִם־לֹא יָרֵעוּ
וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם אִם־לֹא יַכְשׁוֹלוּ׃ 17 כִּי
לָחֲמוּ לֶחֶם רֶשַׁע וְיֵין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ׃
18 וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר
עַד־נְכוֹן הַיּוֹם׃ 19 דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה
לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ׃
20 בְּנִי לִדְבָרַי הַקְשִׁיבָה לַאֲמָרַי הַט־אָזְנֶךָ׃
21 אַל־יַלִּיזוּ מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ׃
22 כִּי־חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ
מַרְפֵּא׃ 23 מִכָּל־מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ כִּי
מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים׃ 24 הָסֵר מִמְּךָ
עִקְּשׁוּת פֶּה וּלְזוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק מִמֶּךָּ׃
25 עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ וְעַפְעַפֶּיךָ יַיְשִׁרוּ
נֶגְדֶּךָ׃ 26 פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ וְכָל־דְּרָכֶיךָ
יִכֹּנוּ׃ 27 אַל־תֵּט יָמִין וּשְׂמֹאול הָסֵר
רַגְלְךָ מֵרָע׃

33 Κατάρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ
δικαίων εὐλογοῦνται. 34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντι-
τάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 35 Δόξαν
σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν
ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ʼΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ
προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν. 2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν
δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.
3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος καὶ
ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός, 4 Οἳ ἔλεγον
καὶ ἐδίδασκόν με ʼΕρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς
σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλάθῃ· μηδὲ
παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος. [5 Κτῆσαι σοφίαν,
κτῆσαι σύνεσιν, μὴ ἐπιλάθῃ, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥη-
μάτων στόματός μου.] 6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν,
καὶ ἀνθέξεταί σου. ʼΕράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει
σε· [7 . . .] 8 Περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὑψώσει
σε· τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ· 9 Ἵνα δῷ
τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ
τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. 10 Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι
ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου,
ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. 11 ʽΟδοὺς γὰρ
σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς.
12 ʼΕὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ
διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. 13 ʼΕπι-
λαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς, ἀλλὰ φύλαξον
αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου. 14 ʽΟδοὺς ἀσεβῶν
μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων·
15 ʼΕν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς
ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ παράλλαξον.
16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν·
ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται·
17 Οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ
παρανόμῳ μεθύσκονται. 18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων
ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτί-
ζουσιν ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. 19 Αἱ δὲ ὁδοὶ
τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἴδασι πῶς προσκό-
πτουσιν. 20 Υἱέ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς
λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, 21 Ὅπως μὴ ἐκλί-
πωσί σε αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ·
22 Ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτάς, καὶ
πάσῃ σαρκὶ ἴασις. 23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν
καρδίαν· ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς. 24 Περίελε
σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα, καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν
ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. 25 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ
βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.
26 ʼΟρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσί, καὶ τὰς ὁδούς
σου κατεύθυνε· 27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ
μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα
ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς. ʽΟδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν
ὁ θεός, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν·
αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ
πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

33 Egestas a Domino in domo impii: ha-
bitacula autem justorum benedicentur. 34 Ipse
deludet illusores, et mansuetis dabit gratiam.
35 Gloriam sapientes possidebunt: stultorum
exaltatio, ignominia.

CAPUT IV.

1 Audite filii disciplinam patris, et atten-
dite ut sciatis prudentiam. 2 Donum bonum
tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis.
3 Nam et ego filius fui patris mei, tenellus,
et unigenitus coram matre mea: 4 Et doce-
bat me, atque dicebat: Suscipiat verba mea
cor tuum, custodi præcepta mea, et vives.
5 Posside sapientiam, posside prudentiam: ne
obliviscaris, neque declines a verbis oris mei.
6 Ne dimittas eam, et custodiet te: dilige
eam, et conservabit te. 7 Principium sapien-
tiæ, posside sapientiam, et in omni possessione
tua, acquire prudentiam· 8 Arripe illam, et
exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam
fueris amplexatus; 9 Dabit capiti tuo aug-
menta gratiarum, et corona inclyta proteget
te. 10 Audi fili mi, et suscipe verba mea, ut
multiplicentur tibi anni vitæ. 11 Viam
sapientiæ monstrabo tibi, ducam te per
semitas æquitatis: 12 Quas cum ingressus
fueris, non arctabuntur gressus tui, et currens
non habebis offendiculum. 13 Tene discipli-
nam, ne dimittas eam: custodi illam, quia
ipsa est vita tua. 14 Ne delecteris in semitis
impiorum; nec tibi placeat malorum via.
15 Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina,
et desere eam. 16 Non enim dormiunt nisi
malefecerint: et rapitur somnus ab eis nisi
supplantaverint; 17 Comedunt panem impie-
tatis, et vinum iniquitatis bibunt. 18 Jus-
torum autem semita, quasi lux splendens,
procedit et crescit usque ad perfectam diem.
19 Via impiorum tenebrosa: nesciunt ubi
corruant. 20 Fili mi, ausculta sermones
meos, et ad eloquia mea inclina aurem tuam;
21 Ne recedant ab oculis tuis, custodi ea in
medio cordis tui: 22 Vita enim sunt invenien-
tibus ea, et universæ carni sanitas. 23 Omni
custodia serva cor tuum, quia ex ipso vita
procedit. 24 Remove a te os pravum, et
detrahentia labia sint procul a te. 25 Oculi
tui recta videant, et palpebræ tuæ præcedant
gressus tuos. 26 Dirige semitam pedibus
tuis, et omnes viæ tuæ stabilientur. 27 Ne
declines ad dexteram, neque ad sinistram:
averte pedem tuum a malo; vias enim, quæ
a dextris sunt, novit Dominus: perversæ vero
sunt quæ a sinistris sunt. Ipse autem rectos
faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace
producat.

פרשה ה׃

1 בְּנִי לְחָכְמָתִי הַקְשִׁיבָה לִתְבוּנָתִי הַט
אָזְנֶךָ׃ 2 לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ
יִנְצֹרוּ׃ 3 כִּי נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָרָה
וְחָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ׃ 4 וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה
כַלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת׃ 5 רַגְלֶיהָ
יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ׃ 6 אֹרַח
חַיִּים פֶּן־תְּפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע׃
7 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַל־
תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי־פִי׃ 8 הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַרְכֶּךָ
וְאַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָהּ׃ 9 פֶּן־תִּתֵּן
לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי׃ 10 פֶּן־
יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי׃
11 וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ
וּשְׁאֵרֶךָ׃ 12 וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר
וְתוֹכַחַת נָאַץ לִבִּי׃ 13 וְלֹא־שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
מוֹרָי וְלִמְלַמְּדַי לֹא־הִטִּיתִי אָזְנִי׃ 14 כִּמְעַט
הָיִיתִי בְכָל־רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה׃
15 שְׁתֵה־מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ
בְּאֵרֶךָ׃ 16 יָפוּצוּ מַעְיְנֹתֶיךָ חוּצָה בָּרְחֹבוֹת
פַּלְגֵי־מָיִם׃ 17 יִהְיוּ־לְךָ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים
אִתָּךְ׃ 18 יְהִי־מְקוֹרְךָ בָרוּךְ וּשְׂמַח מֵאֵשֶׁת
נְעוּרֶךָ׃ 19 אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת־חֵן דַּדֶּיהָ
יְרַוֻּךָ בְכָל־עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָמִיד׃
20 וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וּתְחַבֵּק חֵק
נָכְרִיָּה׃ 21 כִּי נֹכַח ׀ עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי־אִישׁ
וְכָל־מַעְגְּלֹתָיו מְפַלֵּס׃ 22 עֲווֹנוֹתָיו יִלְכְּדֻנוֹ
אֶת־הָרָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ׃ 23 הוּא
יָמוּת בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה׃

פרשה ו׃

1 בְּנִי אִם־עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר
כַּפֶּיךָ׃ 2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי־פִיךָ נִלְכַּדְתָּ
בְּאִמְרֵי־פִיךָ׃ 3 עֲשֵׂה זֹאת ׀ אֵפוֹא בְּנִי
וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף־רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס
וּרְהַב רֵעֶיךָ׃ 4 אַל־תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ
וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ׃ 5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד
וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ׃ 6 לֵךְ אֶל־
נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם׃ 7 אֲשֶׁר
אֵין־לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמֹשֵׁל׃ 8 תָּכִין בַּקַּיִץ
לַחְמָהּ אָגְרָה בַקָּצִיר מַאֲכָלָהּ׃ 9 עַד־מָתַי
עָצֵל ׀ תִּשְׁכָּב מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ׃

ΚΕΦ. ε'.

1 ΥΙΕ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις
παράβαλλε σὸν οὖς, 2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν
ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι.
3 Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει
ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν
λιπαίνει σὸν φάρυγγα· 4 Ὕστερον μέντοι πικρό-
τερον χολῆς εὑρήσεις, καὶ ἠκονημένον μᾶλλον
μαχαίρας διστόμου. 5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ
πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανά-
του εἰς τὸν ᾅδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται·
6 Ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ
τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι. 7 Νῦν οὖν υἱὲ
ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους.
8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγ-
γίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς· 9 Ἵνα μὴ πρόῃ
ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·
10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ
δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι· 11 Καὶ
μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι
σάρκες σώματός σου, 12 Καὶ ἐρεῖς Πῶς ἐμίσησα
παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου·
13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδά-
σκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου· 14 Παρ'
ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
καὶ συναγωγῆς. 15 Πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων
καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. 16 Μὴ ὑπερεκ-
χείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς
πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα· 17 Ἔστω
σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετα-
σχέτω σοι· 18 Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι
ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεό-
τητός σου. 19 Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν
χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ
συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης
φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστὸς ἔσῃ. 20 Μὴ
πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις
τῆς μὴ ἰδίας· 21 Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ
θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς
τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει. 22 Παρανομίαι ἄνδρα
ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος
σφίγγεται. 23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ
δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξεῤῥίφη καὶ
ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΥΙΕ, ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν
χεῖρα ἐχθρῷ. 2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια
χείλη, καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος.
3 Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῴζου·
ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι
μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν
ἐνεγγυήσω. 4 Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ
ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις, 5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ
δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.
6 Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ, καὶ ζήλω-
σον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου
σοφώτερος· 7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχον-
τος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ ὑπὸ δεσπότην
ὤν, 8 Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν, πολλήν
τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. (Ἢ
πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ὡς ἐργάτις
ἐστί, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς
τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν
προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ ἐπί-
δοξος, καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενής, τὴν σο-
φίαν τιμήσασα προήχθη.) 9 Ἕως τίνος ὀκνηρὲ
κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;

CAPUT V.

1 Fili mi, attende ad sapientiam meam, et
prudentiæ meæ inclina aurem tuam, 2 Ut
custodias cogitationes, et disciplinam labia
tua conservent. Ne attendas fallaciæ mulieris;
3 Favus enim distillans labia meretricis, et
nitidius oleo guttur ejus; 4 Novissima autem
illius amara quasi absynthium, et acuta quasi
gladius biceps. 5 Pedes ejus descendunt in
mortem, et ad inferos gressus illius penetrant.
6 Per semitam vitæ non ambulant, vagi sunt
gressus ejus, et investigabiles. 7 Nunc ergo
fili mi audi me, et ne recedas a verbis oris
mei. 8 Longe fac ab ea viam tuam, et ne
appropinques foribus domus ejus. 9 Ne des
alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli;
10 Ne forte impleantur extranei viribus tuis,
et labores tui sint in domo aliena, 11 Et
gemas in novissimis, quando consumpseris
carnes tuas et corpus tuum, et dicas: 12 Cur
detestatus sum disciplinam, et increpationibus
non acquievit cor meum, 13 Nec audivi
vocem docentium me, et magistris non incli-
navi aurem meam? 14 Pene fui in omni malo,
in medio ecclesiæ et synagogæ. 15 Bibe
aquam de cisterna tua, et fluenta putei tui:
16 Deriventur fontes tui foras, et in plateis
aquas divide. 17 Habeto eas solus, nec sint
alieni participes tui. 18 Sit vena tua bene-
dicta, et lætare cum muliere adolescentiæ
tuæ: 19 Cerva carissima, et gratissimus
hinnulus; ubera ejus inebrient te in omni
tempore, in amore ejus delectare jugiter.
20 Quare seduceris fili mi ab aliena, et foveris
in sinu alterius? 21 Respicit Dominus vias
hominis, et omnes gressus ejus considerat.
22 Iniquitates suæ capiunt impium, et funibus
peccatorum suorum constringitur. 23 Ipse
morietur, quia non habuit disciplinam; et in
multitudine stultitiæ suæ decipietur.

CAPUT VI.

1 Fili mi, si spoponderis pro amico tuo,
defixisti apud extraneum manum tuam,
2 Illaqueatus est verbis oris tui, et captus
propriis sermonibus. 3 Fac ergo quod dico
fili mi, et temetipsum libera: quia incidisti
in manum proximi tui. Discurre, festina,
suscita amicum tuum: 4 Ne dederis somnum
oculis tuis, nec dormitent palpebræ tuæ.
5 Eruere quasi damula de manu, et quasi avis
de manu aucupis. 6 Vade ad formicam
O piger, et considera vias ejus, et disce
sapientiam: 7 Quæ cum non habeat
ducem, nec præceptorem, nec principem,
8 Parat in æstate cibum sibi, et congregat
in messe quod comedat. 9 Usquequo piger
dormies? quando consurges e somno tuo?

10 מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט ׀ חִבֻּק
יָדַיִם לִשְׁכָּב׃ 11 וּבָא כִמְהַלֵּךְ רֵאשֶׁךָ
וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃ 12 אָדָם בְּלִיַּעַל
אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה׃ 13 קֹרֵץ
בְּעֵינָיו מֹלֵל בְּרַגְלָו מֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו׃
14 תַּהְפֻּכוֹת ׀ בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ רָע בְּכָל־עֵת
מִדְיָנִים יְשַׁלֵּחַ׃ 15 עַל־כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ
פֶּתַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא׃ 16 שֶׁשׁ־הֵנָּה שָׂנֵא
יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ׃ 17 עֵינַיִם רָמוֹת
לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם־נָקִי׃ 18 לֵב
חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת
לָרוּץ לָרָעָה׃ 19 יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר
וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים׃ 20 נְצֹר
בְּנִי מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃
21 קָשְׁרֵם עַל־לִבְּךָ תָמִיד עָנְדֵם עַל־
גַּרְגְּרֹתֶךָ׃ 22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ ׀ תַּנְחֶה אֹתָךְ
בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא
תְשִׂיחֶךָ׃ 23 כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר
וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר׃ 24 לִשְׁמָרְךָ
מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לָשׁוֹן נָכְרִיָּה׃
25 אַל־תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל־תִּקָּחֲךָ
בְּעַפְעַפֶּיהָ׃ 26 כִּי ׀ בְעַד־אִשָּׁה זוֹנָה עַד־
כִּכַּר־לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד׃
27 הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא
תִשָּׂרַפְנָה׃ 28 אִם־יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל־הַגֶּחָלִים
וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה׃ 29 כֵּן הַבָּא אֶל־אֵשֶׁת
רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ׃ 30 לֹא־יָבוּזוּ
לַגַּנָּב כִּי יִגְנוֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב׃
31 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת־כָּל־הוֹן
בֵּיתוֹ יִתֵּן׃ 32 נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית
נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃ 33 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא
וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃ 34 כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר
וְלֹא יַחְמוֹל בְּיוֹם נָקָם׃ 35 לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי
כָל־כֹּפֶר וְלֹא־יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה־שֹׁחַד׃

פרשה ז׃

1 בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרָי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃
2 שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן
עֵינֶיךָ׃ 3 קָשְׁרֵם עַל־אֶצְבְּעֹתֶיךָ כָּתְבֵם
עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃ 4 אֱמֹר לַחָכְמָה אֲחֹתִי
אָתְּ וּמֹדָע לַבִּינָה תִקְרָא׃ 5 לִשְׁמָרְךָ
מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה׃

10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μι-
κρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ
στήθη· 11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ ὁδοιπό-
ρος ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός
σου, ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομο-
λήσει. 12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται
ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· 13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλ-
μῷ, σημαίνει δὲ ποδί, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι
δακτύλων· 14 Διεστραμμένῃ καρδίᾳ τεκταίνεται
κακά, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι
πόλει. 15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος· 16 Ὅτι
χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ θεός, συντρίβεται δὲ δι'
ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· 17 Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ,
γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου,
18 Καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακούς,
καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. 19 Ἐκκαίει
ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ
μέσον ἀδελφῶν. 20 Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός
σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου· 21 Ἄ-
φαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντός, καὶ
ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ. 22 Ἡνίκα ἂν
περιπατῇς ἐπάγου αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὡς
δ' ἂν καθεύδῃς φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ
συλλαλῇ σοι. 23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ
φῶς, ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος καὶ παιδεία, 24 Τοῦ
διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. 25 Μή σε νικήσῃ
κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς,
μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.
26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ
ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. 27 Ἀποδήσει τις
πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;
28 Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρός, τοὺς δὲ
πόδας οὐ κατακαύσει; 29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς
γυναῖκα ὕπανδρον οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ
ἁπτόμενος αὐτῆς. 30 Οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἁλῷ
τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν
πεινῶν· 31 Ἐὰν δὲ ἁλῷ ἀποτίσει ἑπταπλάσια,
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται
ἑαυτόν. 32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν
ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, 33 Ὀδύνας
τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ
ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. 34 Μεστὸς γὰρ
ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως· 35 Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου
τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΥΙΕ, φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντο-
λὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ· (υἱέ, τίμα τὸν Κύριον καὶ
ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.) 2 Φύλα-
ξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους
ὥσπερ κόρας ὀμμάτων· 3 Περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς
δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας
σου. 4 Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν
δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ, 5 Ἵνα
σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

10 Paululum dormies, paululum dormitabis,
paululum conseres manus, ut dormias: 11 Et
veniet tibi quasi viator, egestas, et pauperies
quasi vir armatus. Si vero impiger fueris,
veniet ut fons messis tua, et egestas longe
fugiet a te. 12 Homo apostata, vir inutilis,
graditur ore perverso, 13 Annuit oculis,
terit pede, digito loquitur, 14 Pravo corde
machinatur malum, et omni tempore jurgia
seminat; 15 Huic extemplo veniet perditio
sua, et subito conteretur, nec habebit ultra
medicinam. 16 Sex sunt, quæ odit Dominus,
et septimum detestatur anima ejus: 17 Oculos
sublimes, linguam mendacem, manus effun-
dentes innoxium sanguinem, 18 Cor machi-
nans cogitationes pessimas, pedes veloces ad
currendum in malum. 19 Proferentem men-
dacia testem fallacem, et eum qui seminat
inter fratres discordias. 20 Conserva fili mi
præcepta patris tui, et ne dimittas legem
matris tuæ. 21 Liga ea in corde tuo jugiter,
et circumda gutturi tuo. 22 Cum ambulaveris,
gradiantur tecum: cum dormieris, custodiant
te, et evigilans loquere cum eis. 23 Quia
mandatum lucerna est, et lex lux, et via vitæ
increpatio disciplinæ: 24 Ut custodiant te a
muliere mala, et a blanda lingua extraneæ.
25 Non concupiscat pulchritudinem ejus cor
tuum, nec capiaris nutibus illius: 26 Pretium
enim scorti vix est unius panis: mulier autem
viri pretiosam animam capit. 27 Numquid
potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut
vestimenta illius non ardeant? 28 Aut
ambulare super prunas, ut non comburantur
plantæ ejus? 29 Sic qui ingreditur ad
mulierem proximi sui, non erit mundus cum
tetigerit eam. 30 Non grandis est culpa, cum
quis furatus fuerit: furatur enim ut esurien-
tem impleat animam: 31 Deprehensus quo-
que reddet septuplum, et omnem substantiam
domus suæ tradet. 32 Qui autem adulter
est, propter cordis inopiam perdet animam
suam: 33 Turpitudinem et ignominiam con-
gregat sibi, et opprobrium illius non delebitur:
34 Quia zelus et furor viri non parcet in die
vindictæ, 35 Nec acquiescet cujusquam
precibus, nec suscipiet pro redemptione dona
plurima.

CAPUT VII.

1 FILI mi, custodi sermones meos, et præ-
cepta mea reconde tibi. Fili, 2 Serva man-
data mea, et vives: et legem meam quasi
pupillam oculi tui: 3 Liga eam in digitis
tuis; scribe illam in tabulis cordis tui. 4 Dic
sapientiæ, Soror mea es: et prudentiam voca
amicam tuam, 5 Ut custodiat te a muliere ex-
tranea, et ab aliena, quæ verba sua dulcia facit.

6 כִּי בְּחַלּוֹן בֵּיתִי בְּעַד אֶשְׁנַבִּי נִשְׁקָפְתִּי׃
7 וָאֵרֶא בַפְּתָאיִם ׀ אָבִינָה בַבָּנִים נַעַר
חֲסַר־לֵב׃ 8 עֹבֵר בַּשּׁוּק אֵצֶל פִּנָּהּ וְדֶרֶךְ
בֵּיתָהּ יִצְעָד׃ 9 בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם בְּאִישׁוֹן
לַיְלָה וַאֲפֵלָה׃ 10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ
שִׁית זוֹנָה וּנְצֻרַת לֵב׃ 11 הֹמִיָּה הִיא
וְסֹרָרֶת בְּבֵיתָהּ לֹא־יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ׃ 12 פַּעַם ׀
בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת וְאֵצֶל כָּל־פִּנָּה תֶאֱרֹב׃
13 וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשְׁקָה לּוֹ הֵעֵזָה פָנֶיהָ
וַתֹּאמַר לוֹ׃ 14 זִבְחֵי שְׁלָמִים עָלָי הַיּוֹם
שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי׃ 15 עַל־כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ
לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָּ׃ 16 מַרְבַדִּים רָבַדְתִּי
עַרְשִׂי חֲטֻבוֹת אֵטוּן מִצְרָיִם׃ 17 נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי
מֹר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן׃ 18 לְכָה נִרְוֶה דֹדִים
עַד־הַבֹּקֶר נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים׃ 19 כִּי אֵין
הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק׃ 20 צְרוֹר
הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבֹא בֵיתוֹ׃
21 הִטַּתּוּ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֵלֶק שְׂפָתֶיהָ
תַּדִּיחֶנּוּ׃ 22 הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פִּתְאֹם כְּשׁוֹר
אֶל־טָבַח יָבוֹא וּכְעֶכֶס אֶל־מוּסַר אֱוִיל׃
23 עַד יְפַלַּח חֵץ כְּבֵדוֹ כְּמַהֵר צִפּוֹר אֶל־פָּח
וְלֹא יָדַע כִּי־בְנַפְשׁוֹ הוּא׃ 24 וְעַתָּה
בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְהַקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי־פִי׃
25 אַל־יֵשְׂטְ אֶל־דְּרָכֶיהָ לִבֶּךָ אַל־תֵּתַע
בִּנְתִיבוֹתֶיהָ׃ 26 כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה
וַעֲצֻמִים כָּל־הֲרֻגֶיהָ׃ 27 דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ
יֹרְדוֹת אֶל־חַדְרֵי־מָוֶת׃

פרשה ח׃

1 הֲלֹא־חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן
קוֹלָהּ׃ 2 בְּרֹאשׁ־מְרֹמִים עֲלֵי־דָרֶךְ בֵּית
נְתִיבוֹת נִצָּבָה׃ 3 לְיַד־שְׁעָרִים לְפִי־קָרֶת
מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה׃ 4 אֲלֵיכֶם אִישִׁים
אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם׃ 5 הָבִינוּ
פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב׃
6 שִׁמְעוּ כִּי־נְגִידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתַּח שְׂפָתַי
מֵישָׁרִים׃ 7 כִּי־אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת
שְׂפָתַי רֶשַׁע׃ 8 בְּצֶדֶק כָּל־אִמְרֵי־פִי
אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ׃ 9 כֻּלָּם
נְכֹחִים לַמֵּבִין וִישָׁרִים לְמֹצְאֵי דָעַת׃

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς
πλατείας παρακύπτουσα, 7 Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν
ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν, 8 Παρα-
πορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς
καὶ λαλοῦντα 9 Ἐκ σκότει ἑσπερινῷ, ἡνίκα ἂν
ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης, 10 Ἡ δὲ γυνὴ
συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἣ ποιεῖ
νέων ἐξίπτασθαι καρδίας. 11 Ἀνεπτερωμένη δέ
ἐστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ
πόδες αὐτῆς· 12 Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται,
χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν
ἐνεδρεύει. 13 Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν,
ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ 14 Θυσία
εἰρηνική μοί ἐστι, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς
μου· 15 Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντη-
σίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.
16 Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις
δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου· 17 Διέῤῥαγκα
τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κιννα-
μώμῳ· 18 Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως
ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι. 19 Οὐ γὰρ
πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν
μακράν, 20 Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. 21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ,
βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν·
22 Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς, ὥσπερ
δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ
δεσμούς, 23 Ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς
εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα,
οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει. 24 Νῦν οὖν
υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.
25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία
σου· 26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ
ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν· 27 Ὁδοὶ ᾅδου
ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ
θανάτου.

ΚΕΦ. η'.

1 ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι
ὑπακούσῃ· 2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν,
ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε· 3 Παρὰ γὰρ
πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμ-
νεῖται. 4 Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. 5 Νοή-
σατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε
καρδίαν. 6 Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. 7 Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον
ἐμοῦ χείλη ψευδῆ· 8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς
σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. 9 Πάντα ἐνώπια
τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.

6 De fenestra enim domus meæ per cancellos
prospexi, 7 Et video parvulos, considero
vecordem juvenem, 8 Qui transit per plateam
juxta angulum, et prope viam domus illius,
graditur: 9 In obscuro, advesperascente die,
in noctis tenebris, et caligine. 10 Et ecce
occurrit illi mulier ornatu meretricio, præ-
parata ad capiendas animas: garrula et vaga,
11 Quietis impatiens, nec valens in domo
consistere pedibus suis, 12 Nunc foris, nunc
in plateis, nunc juxta angulos insidians.
13 Apprehensumque deosculatur juvenem, et
procaci vultu blanditur, dicens: 14 Victimas
pro salute vovi, hodie reddidi vota mea.
15 Idcirco egressa sum in occursum tuum,
desiderans te videre, et reperi. 16 Intexui
funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis
ex Ægypto; 17 Aspersi cubile meum myrrha,
et aloë, et cinnamomo. 18 Veni, inebriemur
uberibus, et fruamur cupitis amplexibus,
donec illucescat dies; 19 Non est enim vir
in domo sua, abiit via longissima; 20 Sac-
culum pecuniæ secum tulit: in die plenæ
lunæ reversurus est in domum suam. 21 Irre-
tivit eum multis sermonibus, et blanditiis
labiorum protraxit illum. 22 Statim eam
sequitur quasi bos ductus ad victimam, et
quasi agnus lasciviens, et ignorans quod ad
vincula stultus trahatur, 23 Donec transfigat
sagitta jecur ejus: velut si avis festinet ad
laqueum, et nescit quod de periculo animæ
illius agitur. 24 Nunc ergo fili mi, audi me,
et attende verbis oris mei. 25 Ne abstrahatur
in viis illius mens tua: neque decipiaris semitis
ejus: 26 Multos enim vulneratos dejecit, et
fortissimi quique interfecti sunt ab ea.
27 Viæ inferi domus ejus, penetrantes in
interiora mortis.

CAPUT VIII.

1 Numquid non sapientia clamitat, et pru-
dentia dat vocem suam? 2 In summis ex-
celsisque verticibus supra viam, in mediis
semitis stans, 3 Juxta portas civitatis in
ipsis foribus loquitur, dicens: 4 O viri, ad
vos clamito, et vox mea ad filios hominum.
5 Intelligite parvuli astutiam, et insipientes
animadvertite. 6 Audite, quoniam de rebus
magnis locutura sum: et aperientur labia
mea, ut recta prædicent. 7 Veritatem medi-
tabitur guttur meum, et labia mea detesta-
buntur impium. 8 Justi sunt omnes ser-
mones mei, non est in eis pravum quid,
neque perversum; 9 Recti sunt intelli-
gentibus, et æqui invenientibus scientiam.

10 קְחוּ־מוּסָרִי וְאַל־כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ
נִבְחָר׃ 11 כִּי־טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים וְכָל־
חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ־בָהּ׃ 12 אֲנִי חָכְמָה
שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא׃
13 יִרְאַת יְהוָה שְׂנֹאת רָע גֵּאָה וְגָאוֹן ׀
וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי׃ 14 לִי־
עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה׃
15 בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרֹזְנִים יְחֹקְקוּ צֶדֶק׃
16 בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וּנְדִיבִים כָּל־שֹׁפְטֵי
צֶדֶק׃ 17 אֲנִי אֹהֲבַיה אֵהָב וּמְשַׁחֲרַי
יִמְצָאֻנְנִי׃ 18 עֹשֶׁר־וְכָבוֹד אִתִּי הוֹן עָתֵק
וּצְדָקָה׃ 19 טוֹב פִּרְיִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז וּתְבוּאָתִי
מִכֶּסֶף נִבְחָר׃ 20 בְּאֹרַח צְדָקָה אֲהַלֵּךְ
בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט׃ 21 לְהַנְחִיל אֹהֲבַי ׀
יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא׃ 22 יְהוָה
קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז׃
23 מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי־אָרֶץ׃
24 בְּאֵין־תְּהֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת
נִכְבַּדֵּי־מָיִם׃ 25 בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ לִפְנֵי
גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי׃ 26 עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ
וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל׃ 27 בַּהֲכִינוֹ
שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחֻקוֹ חוּג עַל־פְּנֵי תְהוֹם׃
28 בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוֹז עִינוֹת
תְּהוֹם׃ 29 בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא
יַעַבְרוּ־פִיו בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 30 וָאֶהְיֶה
אֶצְלוֹ אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם ׀ יוֹם
מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל־עֵת׃ 31 מְשַׂחֶקֶת
בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת־בְּנֵי אָדָם׃
32 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי
יִשְׁמֹרוּ׃ 33 שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל־
תִּפְרָעוּ׃ 34 אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד
עַל־דַּלְתֹתַי יוֹם ׀ יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזֹת פְּתָחָי׃
35 כִּי מֹצְאִי מָצָאי חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן
מֵיְהוָה׃ 36 וְחֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל־מְשַׂנְאַי
אָהֲבוּ מָוֶת׃

פרשה ט׃

1 חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה
עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה׃ 2 טָבְחָה טִבְחָהּ
מָסְכָה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ׃ 3 שָׁלְחָה
נַעֲרֹתֶיהָ תִקְרָא עַל־גַּפֵּי מְרֹמֵי קָרֶת׃

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν
ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· 11 Κρείσσων γὰρ
σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστίν. 12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βου-
λὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.
13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ
ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ
ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν. 14 Ἐμὴ βουλὴ
καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· 15 Δι'
ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γρά-
φουσι δικαιοσύνην· 16 Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγα-
λύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.
17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
ζητοῦντες εὑρήσουσι. 18 Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ
ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.
19 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυ-
ρίου ἐκλεκτοῦ. 20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ,
καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι,
21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. Ἐὰν
ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημο-
νεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι. 22 Κύριος ἔκτισέ
με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, 23 Πρὸ
τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν
γῆν ποιῆσαι, 24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους
ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων
βουνῶν γεννᾷ με. 26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ
ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν.
27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην
αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ'
ἀνέμων· 28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη,
καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν,
29 [Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ,
καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσονται στόματος αὐτοῦ,]
καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
30 Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ᾗ
προσέχαιρεν, καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν
προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, 31 Ὅτε ἐνευ-
φραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευ-
φραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. 32 Νῦν οὖν υἱὲ
ἄκουέ μου· [καὶ μακάριοι οἳ ὁδούς μου φυλάσσον-
τες. 33 Ἀκούσατε σοφίαν καὶ σοφίσθητε καὶ μὴ
ἀποφραγῆτε.] 34 Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί
μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει,
ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν
σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων. 35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου
ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.
36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ ἀσεβοῦσιν εἰς
τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι
θάνατον.

ΚΕΦ. θ'.

1 Ἡ ΣΟΦΙΑ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπή-
ρεισε στύλους ἑπτά· 2 Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύ-
ματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον,
καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· 3 Ἀπέ-
στειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ
ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα

10 Accipite disciplinam meam, et non pecu-
niam: doctrinam magis quam aurum eligite.
11 Melior est enim sapientia cunctis pretio-
sissimis: et omne desiderabile ei non potest
comparari. 12 Ego sapientia habito in
consilio, et eruditis intersum cogitationibus.
13 Timor Domini odit malum: arrogantiam,
et superbiam, et viam pravam, et os bilingue
detestor. 14 Meum est consilium, et æquitas,
mea est prudentia, mea est fortitudo. 15 Per
me reges regnant, et legum conditores justa
decernunt: 16 Per me principes imperant,
et potentes decernunt justitiam. 17 Ego
diligentes me diligo: et qui mane vigilant
ad me, invenient me. 18 Mecum sunt
divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia.
19 Melior est enim fructus meus auro, et
lapide pretioso, et genimina mea argento
electo. 20 In viis justitiæ ambulo, in medio
semitarum judicii, 21 Ut ditem diligentes
me, et thesauros eorum repleam. 22 Dominus
possedit me in initio viarum suarum, ante-
quam quidquam faceret a principio. 23 Ab
æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam
terra fieret. 24 Nondum erant abyssi, et
ego jam concepta eram: necdum fontes
aquarum eruperant: 25 Necdum montes
gravi mole constiterant: ante colles ego
parturiebar: 26 Adhuc terram non fecerat, et
flumina, et cardines orbis terræ. 27 Quando
præparabat cœlos, aderam: quando certa
lege, et gyro vallabat abyssos: 28 Quando
æthera firmabat sursum, et librabat fontes
aquarum: 29 Quando circumdabat mari
terminum suum, et legem ponebat aquis, ne
transirent fines suos: quando appendebat
fundamenta terræ. 30 Cum eo eram cuncta
componens: et delectabar per singulos dies,
ludens coram eo omni tempore; 31 Ludens
in orbe terrarum: et deliciæ meæ, esse cum
filiis hominum. 32 Nunc ergo filii audite
me: Beati, qui custodiunt vias meas.
33 Audite disciplinam, et estote sapientes,
et nolite abjicere eam. 34 Beatus homo qui
audit me, et qui vigilat ad fores meas quo-
tidie, et observat ad postes ostii mei. 35 Qui
me invenerit, inveniet vitam, et hauriet
salutem a Domino: 36 Qui autem in me
peccaverit, lædet animam suam. Omnes,
qui me oderunt, diligunt mortem.

CAPUT IX.

1 Sapientia ædificavit sibi domum,
excidit columnas septem. 2 Immolavit
victimas suas, miscuit vinum, et proposuit
mensam suam. 3 Misit ancillas suas ut
vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis:

4 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה חֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃
5 לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וּשְׁתוּ בְּיַיִן מָסָכְתִּי׃
6 עִזְבוּ פְתָאיִם וִחְיוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃
7 יֹסֵר ׀ לֵץ לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע
מוּמוֹ׃ 8 אַל־תּוֹכַח לֵץ פֶּן־יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח
לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ׃ 9 תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם־עוֹד
הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח׃ 10 תְּחִלַּת
חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה׃
11 כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְּךָ שְׁנוֹת
חַיִּים׃ 12 אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָּךְ וְלַצְתָּ
לְבַדְּךָ תִשָּׂא׃ 13 אֵשֶׁת כְּסִילוּת הֹמִיָּה
פְּתַיּוּת וּבַל־יָדְעָה מָּה׃ 14 וְיָשְׁבָה לְפֶתַח
בֵּיתָהּ עַל־כִּסֵּא מְרֹמֵי קָרֶת׃ 15 לִקְרֹא
לְעֹבְרֵי דָרֶךְ הַמְיַשְּׁרִים אֹרְחוֹתָם׃ 16 מִי־
פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר־לֵב וְאָמְרָה לּוֹ׃
17 מַיִם־גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃
18 וְלֹא־יָדַע כִּי־רְפָאִים שָׁם בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל
קְרֻאֶיהָ׃

פרשה י׃

1 מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּבֵן
כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ׃ 2 לֹא־יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת
רֶשַׁע וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ 3 לֹא־יַרְעִיב
יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהַוַּת רְשָׁעִים יֶהְדֹּף׃
4 רָאשׁ עֹשֶׂה כַף־רְמִיָּה וְיַד חָרוּצִים
תַּעֲשִׁיר׃ 5 אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם
בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ׃ 6 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק
וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃ 7 זֵכֶר צַדִּיק
לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב׃ 8 חֲכַם־לֵב
יִקַּח מִצְוֹת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃ 9 הוֹלֵךְ
בַּתֹּם יֵלֶךְ בֶּטַח וּמְעַקֵּשׁ דְּרָכָיו יִוָּדֵעַ׃
10 קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עַצָּבֶת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃
11 מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה
חָמָס׃ 12 שִׂנְאָה תְּעֹרֵר מְדָנִים וְעַל
כָּל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה׃ 13 בְּשִׂפְתֵי
נָבוֹן תִּמָּצֵא חָכְמָה וְשֵׁבֶט לְגֵו חֲסַר־
לֵב׃ 14 חֲכָמִים יִצְפְּנוּ־דָעַת וּפִי־אֱוִיל
מְחִתָּה קְרֹבָה׃ 15 הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ
מְחִתַּת דַּלִּים רֵישָׁם׃ 16 פְּעֻלַּת צַדִּיק
לְחַיִּים תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת׃ 17 אֹרַח
לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה׃

4 Ὃς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός μέ· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν 5 Ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν· 6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. 7 Ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν. 8 Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. 9 Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. 10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. 11 Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου. 12 Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά. (Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.) 13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην· 14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, 15 Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· 16 Ὃς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός μέ, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα. 17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. 18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. (Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν· οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.)

ΚΕΦ. ι'.

1 ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί. 2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. 3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. 4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν. 5 Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται· διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. 6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. 7 Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. 8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς, ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. 9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται. 10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας, ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας εἰρηνοποιεῖ. 11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. 12 Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία. 13 Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. 14 Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ. 15 Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία. 16 Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας. 17 Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

4 Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: 5 Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. 6 Relinquite infantiam, et vivite, et ambulate per vias prudentiæ. 7 Qui erudit derisorem, ipse injuriam sibi facit: et qui arguit impium, sibi maculam generat. 8 Noli arguere derisorem, ne oderit te. Argue sapientem, et diliget te. 9 Da sapienti occasionem, et addetur ei sapientia. Doce justum, et festinabit accipere. 10 Principium sapientiæ, timor Domini: et scientia sanctorum, prudentia. 11 Per me enim multiplicabuntur dies tui, et addentur tibi anni vitæ. 12 Si sapiens fueris, tibimetipsi eris: si autem illusor, solus portabis malum. 13 Mulier stulta et clamosa, plenaque illecebris, et nihil omnino sciens, 14 Sedit in foribus domus suæ super sellam in excelso urbis loco, 15 Ut vocaret transeuntes per viam, et pergentes itinere suo: 16 Qui est parvulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est: 17 Aquæ furtivæ dulciores sunt, et panis absconditus suavior. 18 Et ignoravit quod ibi sint gigantes, et in profundis inferni convivæ ejus.

CAPUT X.

1 FILIUS sapiens lætificat patrem: filius vero stultus mœstitia est matris suæ. 2 Nil proderunt thesauri impietatis: justitia vero liberabit a morte. 3 Non affliget Dominus fame animam justi, et insidias impiorum subvertet. 4 Egestatem operata est manus remissa: manus autem fortium divitias parat. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos: idem autem ipse sequitur aves volantes. 5 Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem stertit æstate, filius confusionis. 6 Benedictio Domini super caput justi: os autem impiorum operit iniquitas. 7 Memoria justi cum laudibus: et nomen impiorum putrescet. 8 Sapiens corde præcepta suscipit: stultus cæditur labiis. 9 Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem depravat vias suas, manifestus erit. 10 Qui annuit oculo, dabit dolorem: et stultus labiis verberabitur. 11 Vena vitæ, os justi: et os impiorum operit iniquitatem. 12 Odium suscitat rixas: et universa delicta operit charitas. 13 In labiis sapientis invenitur sapientia: et virga in dorso ejus qui indiget corde. 14 Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusioni proximum est. 15 Substantia divitis, urbs fortitudinis ejus: pavor pauperum, egestas eorum. 16 Opus justi ad vitam: fructus autem impii ad peccatum. 17 Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.

18 מְכַסֶּה שִׂנְאָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר וּמוֹצִא דִבָּה
הוּא כְסִיל׃ 19 בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל־
פָּשַׁע וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל׃ 20 כֶּסֶף נִבְחָר
לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רְשָׁעִים כִּמְעָט׃ 21 שִׂפְתֵי
צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וֶאֱוִילִים בַּחֲסַר־לֵב
יָמוּתוּ׃ 22 בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׁיר וְלֹא־
יוֹסִף עֶצֶב עִמָּהּ׃ 23 כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל
עֲשׂוֹת זִמָּה וְחָכְמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה׃
24 מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת
צַדִּיקִים יִתֵּן׃ 25 כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע
וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃ 26 כַּחֹמֶץ ׀ לַשִּׁנַּיִם
וְכֶעָשָׁן לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשֹׁלְחָיו׃
27 יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת
רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה׃ 28 תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים
שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃ 29 מָעוֹז
לַתֹּם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃
30 צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־יִמּוֹט וּרְשָׁעִים לֹא
יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ׃ 31 פִּי־צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה
וּלְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת׃ 32 שִׂפְתֵי צַדִּיק
יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃

פרשה יא׃

1 מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה וְאֶבֶן
שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ׃ 2 בָּא־זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן
וְאֶת־צְנוּעִים חָכְמָה׃ 3 תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם
וְסֶלֶף בֹּגְדִים וְשַׁדָּם׃ 4 לֹא־יוֹעִיל הוֹן
בְּיוֹם עֶבְרָה וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃
5 צִדְקַת תָּמִים תְּיַשֵּׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל
רָשָׁע׃ 6 צִדְקַת יְשָׁרִים תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת
בֹּגְדִים יִלָּכֵדוּ׃ 7 בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד
תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת אוֹנִים אָבָדָה׃ 8 צַדִּיק
מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו׃ 9 בְּפֶה
חָנֵף יַשְׁחִת רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים יֵחָלֵצוּ׃
10 בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה וּבַאֲבֹד
רְשָׁעִים רִנָּה׃ 11 בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת
וּבְפִי רְשָׁעִים תֵּהָרֵס׃ 12 בָּז־לְרֵעֵהוּ חֲסַר־
לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ׃ 13 הוֹלֵךְ רָכִיל
מְגַלֶּה־סּוֹד וְנֶאֱמַן־רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר׃ 14 בְּאֵין
תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל־עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ׃
15 רַע־יֵרוֹעַ כִּי־עָרַב זָר וְשֹׂנֵא תֹקְעִים בּוֹטֵחַ׃

18 Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ
ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν. 19 Ἐκ
πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ
χειλέων νοήμων ἔσῃ. 20 Ἄργυρος πεπυρωμένος
γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει.
21 Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες
ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. 22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ
κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ
προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ. 23 Ἐν γέλωτι
ἄφρων πράσσει κακά, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει
φρόνησιν. 24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται,
ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή. 25 Παραπορευομένης
καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβής, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας
σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα. 26 Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι
βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανομία
τοῖς χρωμένοις αὐτῇ. 27 Φόβος Κυρίου προστί-
θησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.
28 Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπὶς δὲ
ἀσεβῶν ἀπολεῖται. 29 Ὀχύρωμα ὁσίου φόβος
Κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.
30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς
δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν. 31 Στόμα δικαίου ἀπο-
στάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.
32 Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας,
στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου,
στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. 2 Οὗ ἐὰν
εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν
μελετᾷ σοφίαν. 4 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετά-
μελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν
ἀπώλεια. 5 Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδούς,
ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. 6 Δικαιοσύνη
ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ
αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι. 7 Τελευτήσαντος
ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα
τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. 8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,
ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. 9 Ἐν
στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ
δικαίων εὔοδος. 10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρ-
θωσε πόλις, 11 Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.
12 Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει. 13 Ἀνὴρ δίγλωσσος
ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ
κρύπτει πράγματα. 14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνη-
σις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει
ἐν πολλῇ βουλῇ. 15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν
συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

18 Abscondunt odium labia mendacia: qui
profert contumeliam, insipiens est. 19 In
multiloquio non deerit peccatum: qui autem
moderatur labia sua prudentissimus est.
20 Argentum electum, lingua justi: cor
autem impiorum pro nihilo. 21 Labia justi
erudiunt plurimos: qui autem indocti sunt,
in cordis egestate morientur. 22 Benedictio
Domini divites facit, nec sociabitur eis afflictio.
23 Quasi per risum stultus operatur scelus:
sapientia autem est viro prudentia. 24 Quod
timet impius, veniet super eum: desiderium
suum justis dabitur. 25 Quasi tempestas
transiens non erit impius: justus autem quasi
fundamentum sempiternum. 26 Sicut acetum
dentibus, et fumus oculis, sic piger his qui
miserunt eum. 27 Timor Domini apponet
dies: et anni impiorum breviabuntur. 28 Ex-
pectatio justorum lætitia: spes autem im-
piorum peribit. 29 Fortitudo simplicis via
Domini: et pavor his, qui operantur malum.
30 Justus in æternum non commovebitur:
impii autem non habitabunt super terram.
31 Os justi parturiet sapientiam: lingua
pravorum peribit. 32 Labia justi conside-
rant placita: et os impiorum perversa.

CAPUT XI.

1 STATERA dolosa, abominatio est apud
Dominum: et pondus æquum, voluntas ejus.
2 Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia:
ubi autem est humilitas, ibi et sapientia.
3 Simplicitas justorum diriget eos: et sup-
plantatio perversorum vastabit illos. 4 Non
proderunt divitiæ in die ultionis: justitia
autem liberabit a morte. 5 Justitia simplicis
diriget viam ejus: et in impietate sua corruet
impius. 6 Justitia rectorum liberabit eos: et
in insidiis suis capientur iniqui. 7 Mortuo
homine impio, nulla erit ultra spes: et ex-
pectatio sollicitorum peribit. 8 Justus de
angustia liberatus est: et tradetur impius pro
eo. 9 Simulator ore decipit amicum suum:
justi autem liberabuntur scientia. 10 In
bonis justorum exultabit civitas: et in per-
ditione impiorum erit laudatio. 11 Bene-
dictione justorum exaltabitur civitas: et
ore impiorum subvertetur. 12 Qui de-
spicit amicum suum, indigens corde est: vir
autem prudens tacebit. 13 Qui ambulat
fraudulenter, revelat arcana: qui autem
fidelis est animi, celat amici commissum.
14 Ubi non est gubernator, populus cor-
ruet: salus autem, ubi multa consilia
15 Affligetur malo, qui fidem facit pro ex-
traneo: qui autem cavet laqueos, securus erit.

16 אֵשֶׁת־חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְעָרִיצִים יִתְמְכוּ־
עֹשֶׁר׃ 17 גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעֹכֵר
שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃ 18 רָשָׁע עֹשֶׂה פְעֻלַּת־שָׁקֶר
וְזֹרֵעַ צְדָקָה שֶׂכֶר אֱמֶת׃ 19 כֵּן־צְדָקָה
לְחַיִּים וּמְרַדֵּף רָעָה לְמוֹתוֹ׃ 20 תּוֹעֲבַת
יְהוָה עִקְּשֵׁי־לֵב וּרְצוֹנוֹ תְּמִימֵי דָרֶךְ׃
21 יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָּע וְזֶרַע צַדִּיקִים
נִמְלָט׃ 22 נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה
וְסָרַת טָעַם׃ 23 תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ־טוֹב
תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה׃ 24 יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף
עוֹד וְחוֹשֵׂךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ־לְמַחְסוֹר׃ 25 נֶפֶשׁ־
בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם־הוּא יוֹרֶא׃
26 מֹנֵעַ בָּר יִקְּבֻהוּ לְאוֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ
מַשְׁבִּיר׃ 27 שֹׁחֵר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ
רָעָה תְבוֹאֶנּוּ׃ 28 בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפֹּל
וְכֶעָלֶה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ׃ 29 עוֹכֵר בֵּיתוֹ
יִנְחַל־רוּחַ וְעֶבֶד אֱוִיל לַחֲכַם־לֵב׃ 30 פְּרִי־
צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃
31 הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם אַף כִּי־רָשָׁע
וְחוֹטֵא׃

פרשה יב׃

1 אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת וְשׂוֹנֵא תוֹכַחַת
בָּעַר׃ 2 טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְהוָה וְאִישׁ
מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ׃ 3 לֹא־יִכּוֹן אָדָם בְּרֶשַׁע
וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יִמּוֹט׃ 4 אֵשֶׁת־חַיִל
עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃
5 מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּחְבֻּלוֹת רְשָׁעִים
מִרְמָה׃ 6 דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֱרָב־דָּם וּפִי
יְשָׁרִים יַצִּילֵם׃ 7 הָפוֹךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם
וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃ 8 לְפִי־שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־
אִישׁ וְנַעֲוֵה־לֵב יִהְיֶה לָבוּז׃ 9 טוֹב נִקְלֶה
וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְכַּבֵּד וַחֲסַר־לָחֶם׃ 10 יוֹדֵעַ
צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי׃
11 עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע־לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵיקִים
חֲסַר־לֵב׃ 12 חָמַד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים
וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים יִתֵּן׃ 13 בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם
מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק׃ 14 מִפְּרִי
פִּי־אִישׁ יִשְׂבַּע־טוֹב וּגְמוּל יְדֵי־אָדָם יָשׁוּב לוֹ׃

16 Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ
ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια. Πλούτου ὀκνηροὶ
ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.
17 Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων,
ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων. 18 Ἀσεβὴς
ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀλη-
θείας. 19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, διωγμὸς
δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. 20 Βδέλυγμα Κυρίῳ διε-
στραμμέναι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 21 Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν
ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιο-
σύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. 22 Ὥσπερ ἐνώτιον
ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν
ἀπολεῖται. 24 Εἰσὶν οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα
ποιοῦσιν, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.
25 Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης
οὐκ εὐσχήμων. 26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ
μεταδιδόντος. 27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν
ἀγαθήν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.
28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ
ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ. 29 Ὁ
μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει
ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. 30 Ἐκ
καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαι-
ροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. 31 Εἰ ὁ μὲν
δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς
ποῦ φανεῖται;

ΚΕΦ. ιβʹ.

1 Ὁ ἈΓΑΠΩΝ παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ
μισῶν ἐλέγχους ἄφρων. 2 Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν
παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσε-
ται. 3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ
ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. 4 Γυνὴ
ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὥσπερ δὲ ἐν
ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακο-
ποιός. 5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ
ἀσεβεῖς δόλους. 6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ
ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς. 7 Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς
ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι. 8 Στόμα
συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθροκάρδιος δὲ
μυκτηρίζεται. 9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων
ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος
ἄρτου. 10 Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ
τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. 11 Ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρ-
των, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς
ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. 12 Ἐπι-
θυμίαι ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσε-
βῶν ἐν ὀχυρώμασι. 13 Δι᾽ ἁμαρτίαν χειλέων
ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ
αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ
συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς. 14 Ἀπὸ καρ-
πῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν,
ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

16 Mulier gratiosa inveniet gloriam: et
robusti habebunt divitias. 17 Benefacit
animæ suæ vir misericors: qui autem crude-
lis est, etiam propinquos abjicit. 18 Impius
facit opus instabile: seminanti autem jus-
titiam merces fidelis. 19 Clementia præ-
parat vitam: et sectatio malorum mortem.
20 Abominabile Domino cor pravum: et
voluntas ejus in iis, qui simpliciter ambulant.
21 Manus in manu non erit innocens malus:
semen autem justorum salvabitur. 22 Cir-
culus aureus in naribus suis, mulier pulchra
et fatua. 23 Desiderium justorum omne
bonum est: præstolatio impiorum furor.
24 Alii dividunt propria, et ditiores fiunt:
alii rapiunt non sua, et semper in egestate
sunt. 25 Anima, quæ benedicit, impingua-
bitur: et qui inebriat, ipse quoque inebria-
bitur. 26 Qui abscondit frumenta, male-
dicetur in populis: benedictio autem super
caput vendentium. 27 Bene consurgit dilu-
culo qui quærit bona: qui autem investigator
malorum est, opprimetur ab eis. 28 Qui
confidit in divitiis suis, corruet: justi autem
quasi virens folium germinabunt. 29 Qui
conturbat domum suam, possidebit ventos: et
qui stultus est, serviet sapienti. 30 Fructus
justi lignum vitæ: et qui suscipit animas,
sapiens est. 31 Si justus in terra recipit,
quanto magis impius et peccator?

CAPUT XII.

1 Qui diligit disciplinam, diligit scien-
tiam: qui autem odit increpationes, insipiens
est. 2 Qui bonus est, hauriet gratiam a
Domino: qui autem confidit in cogitationibus
suis, impie agit. 3 Non roborabitur homo
ex impietate: et radix justorum non com-
movebitur. 4 Mulier diligens, corona est
viro suo: et putredo in ossibus ejus, quæ
confusione res dignas gerit. 5 Cogitationes
justorum judicia: et consilia impiorum fraudu-
lenta. 6 Verba impiorum insidiantur san-
guini, os justorum liberabit eos. 7 Verte
impios, et non erunt: domus autem justorum
permanebit. 8 Doctrina sua noscetur vir:
qui autem vanus et excors est, patebit con-
temptui. 9 Melior est pauper et sufficiens
sibi, quam gloriosus et indigens pane.
10 Novit justus jumentorum suorum animas:
viscera autem impiorum crudelia. 11 Qui
operatur terram suam, satiabitur panibus:
qui autem sectatur otium, stultissimus est.
Qui suavis est in vini demorationibus, in suis
munitionibus relinquit contumeliam. 12 De-
siderium impii munimentum est pessimorum:
radix autem justorum proficiet. 13 Propter
peccata labiorum ruina proximat malo: effu-
giet autem justus de angustia. 14 De fructu
oris sui unusquisque replebitur bonis, et
juxta opera manuum suarum retribuetur ei.

15 דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר בְּעֵינָיו וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה
חָכָם׃ 16 אֱוִיל בַּיּוֹם יִוָּדַע כַּעְסוֹ
וְכֹסֶה קָלוֹן עָרוּם׃ 17 יָפִיחַ אֱמוּנָה
יַגִּיד צֶדֶק וְעֵד שְׁקָרִים מִרְמָה׃ 18 יֵשׁ
בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא׃
19 שְׂפַת־אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד וְעַד־אַרְגִּיעָה
לְשׁוֹן שָׁקֶר׃ 20 מִרְמָה בְּלֶב־חֹרְשֵׁי־רָע
וּלְיֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה׃ 21 לֹא־יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק
כָּל־אָוֶן וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָע׃ 22 תּוֹעֲבַת
יְהוָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר וְעֹשֵׂי אֱמוּנָה רְצוֹנוֹ׃
23 אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דָּעַת וְלֵב כְּסִילִים
יִקְרָא אִוֶּלֶת׃ 24 יַד־חָרוּצִים תִּמְשׁוֹל וּרְמִיָּה
תִּהְיֶה לָמַס׃ 25 דְּאָגָה בְלֶב־אִישׁ יַשְׁחֶנָּה
וְדָבָר טוֹב יְשַׂמְּחֶנָּה׃ 26 יָתֵר מֵרֵעֵהוּ
צַדִּיק וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תַּתְעֵם׃ 27 לֹא־יַחֲרֹךְ
רְמִיָּה צֵידוֹ וְהוֹן־אָדָם יָקָר חָרוּץ׃ 28 בְּאֹרַח
צְדָקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָה אַל־מָוֶת׃

פרשה יג׃

1 בֵּן חָכָם מוּסַר אָב וְלֵץ לֹא־שָׁמַע
גְּעָרָה׃ 2 מִפְּרִי פִי־אִישׁ יֹאכַל טוֹב וְנֶפֶשׁ
בֹּגְדִים חָמָס׃ 3 נֹצֵר פִּיו שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ
פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו מְחִתָּה־לוֹ׃ 4 מִתְאַוָּה וָאַיִן
נַפְשׁוֹ עָצֵל וְנֶפֶשׁ חָרֻצִים תְּדֻשָּׁן׃ 5 דְּבַר־
שֶׁקֶר יִשְׂנָא צַדִּיק וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר׃
6 צְדָקָה תִּצֹּר תָּם־דָּרֶךְ וְרִשְׁעָה תְּסַלֵּף
חַטָּאת׃ 7 יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר וְאֵין כֹּל מִתְרוֹשֵׁשׁ
וְהוֹן רָב׃ 8 כֹּפֶר נֶפֶשׁ־אִישׁ עָשְׁרוֹ וְרָשׁ
לֹא־שָׁמַע גְּעָרָה׃ 9 אוֹר־צַדִּיקִים יִשְׂמָח
וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ׃ 10 רַק־בְּזָדוֹן יִתֵּן מַצָּה
וְאֶת־נוֹעָצִים חָכְמָה׃ 11 הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעָט
וְקֹבֵץ עַל־יָד יַרְבֶּה׃ 12 תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה
מַחֲלָה־לֵב וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָאָה׃ 13 בָּז
לְדָבָר יֵחָבֶל לוֹ וִירֵא מִצְוָה הוּא יְשֻׁלָּם׃
14 תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי
מָוֶת׃ 15 שֵׂכֶל־טוֹב יִתֶּן־חֵן וְדֶרֶךְ בֹּגְדִים
אֵיתָן׃ 16 כָּל־עָרוּם יַעֲשֶׂה בְדָעַת וּכְסִיל
יִפְרֹשׂ אִוֶּלֶת׃ 17 מַלְאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָע
וְצִיר אֱמוּנִים מַרְפֵּא׃ 18 רֵישׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ
מוּסָר וְשׁוֹמֵר תּוֹכַחַת יְכֻבָּד׃ 19 תַּאֲוָה נִהְיָה
תֶּעֱרַב לְנָפֶשׁ וְתוֹעֲבַת כְּסִילִים סוּר מֵרָע׃

15 Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει
δὲ συμβουλίας σοφός. 16 Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγ-
γέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν
ἀνὴρ πανοῦργος. 17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγ-
γέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.
18 Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιραι, γλῶσσαι
δὲ σοφῶν ἰῶνται. 19 Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυ-
ρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον. 20 Δόλος
ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρή-
νην εὐφρανθήσονται. 21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν
ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. 22 Βδέ-
λυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς
παρ' αὐτῷ. 23 Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως,
καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. 24 Χεὶρ
ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν
προνομῇ. 25 Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει
ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.
26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρ-
τάνοντας δὲ καταδιώξεται κακά, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν
ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. 27 Οὐκ ἐπιτεύξεται
δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.
28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων
εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΥΙΟΣ πανοῦργος ὑπήκοος πατρί, υἱὸς δὲ ἀνή-
κοος ἐν ἀπωλείᾳ. 2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης
φάγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται
ἄωροι. 3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχήν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει
ἑαυτόν. 4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός, χεῖρες
δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. 5 Λόγον ἄδικον μισεῖ
δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἕξει παρρη-
σίαν. [6 Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους ὁδῷ, τοὺς
δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία.] 7 Εἰσὶν
οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ
εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.
8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτω-
χὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. 9 Φῶς δικαίοις
διὰ παντός, φῶς ἐ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ
δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτεί-
ρουσι καὶ ἐλεοῦσι. 10 Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει
κακά, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί. 11 Ὕπαρ-
ξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται,
ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται.
Δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ. 12 Κρείσσων ἐναρχό-
μενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς
ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθή.
13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται
ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν οὗτος ὑγιαίνει.
Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκέτῃ δὲ σοφῷ
εὔοδοι ἔσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ. 14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους
ὑπὸ παγίδος θανεῖται. 15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι
χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς,
ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. 16 Πᾶς παν-
οῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτα-
σεν ἑαυτοῦ κακίαν. 17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται
εἰς κακά, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. 18 Πε-
νίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων
ἐλέγχους δοξασθήσεται. 19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύ-
νουσι ψυχήν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

15 Via stulti recta in oculis ejus: qui autem
sapiens est, audit consilia. 16 Fatuus statim
indicat iram suam: qui autem dissimulat
injuriam, callidus est. 17 Qui quod novit
loquitur, index justitiæ est: qui autem menti-
tur, testis est fraudulentus. 18 Est qui pro-
mittit, et quasi gladio pungitur conscien-
tiæ: lingua autem sapientium sanitas est.
19 Labium veritatis firmum erit in perpe-
tuum: qui autem testis est repentinus, con-
cinnat linguam mendacii. 20 Dolus in corde
cogitantium mala: qui autem pacis ineunt
consilia, sequitur eos gaudium. 21 Non con-
tristabit justum quidquid ei acciderit: impii
autem replebuntur malo. 22 Abominatio est
Domino labia mendacia: qui autem fideliter
agunt, placent ei. 23 Homo versutus celat
scientiam: et cor insipientium provocat stul-
titiam. 24 Manus fortium dominabitur: quæ
autem remissa est, tributis serviet. 25 Mœror
in corde viri humiliabit illum, et sermone
bono lætificabitur. 26 Qui negligit damnum
propter amicum, justus est: iter autem impi-
orum decipiet eos. 27 Non inveniet fraudu-
lentus lucrum: et substantia hominis erit
auri pretium. 28 In semita justitiæ, vita:
iter autem devium ducit ad mortem.

CAPUT XIII.

1 FILIUS sapiens, doctrina patris: qui
autem illusor est, non audit cum arguitur.
2 De fructu oris sui homo satiabitur bonis:
anima autem prævaricatorum iniqua. 3 Qui
custodit os suum, custodit animam suam: qui
autem inconsideratus est ad loquendum, sen-
tiet mala. 4 Vult et non vult piger: anima
autem operantium impinguabitur. 5 Verbum
mendax justus detestabitur: impius autem
confundit, et confundetur. 6 Justitia custodit
innocentis viam: impietas autem peccatorem
supplantat. 7 Est quasi dives, cum nihil
habeat: et est quasi pauper, cum in multis
divitiis sit. 8 Redemptio animæ viri, divitiæ
suæ: qui autem pauper est, increpationem non
sustinet. 9. Lux justorum lætificat: lucerna
autem impiorum extinguetur. 10 Inter
superbos semper jurgia sunt: qui autem
agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia.
11. Substantia festinata minuetur: quæ autem
paulatim colligitur manu, multiplicabitur.
12 Spes, quæ differtur, affligit animam: lig-
num vitæ desiderium veniens. 13 Qui de-
trahit alicui rei, ipse se in futurum obligat:
qui autem timet præceptum, in pace versabi-
tur. Animæ dolosæ errant in peccatis: justi
autem misericordes sunt, et miserantur.
14 Lex sapientis fons vitæ, ut declinet a
ruina mortis. 15 Doctrina bona dabit gra-
tiam: in itinere contemptorum vorago.
16 Astutus omnia agit cum consilio: qui
autem fatuus est, aperit stultitiam. 17 Nun-
tius impii cadet in malum: legatus autem
fidelis, sanitas. 18 Egestas, et ignominia
ei, qui deserit disciplinam: qui autem
acquiescit arguenti, glorificabitur. 19 De-
siderium si compleatur, delectat animam:
detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

משלי יג יד

20 הָלוֹךְ אֶת־חֲכָמִים וֶחְכָּם וְרֹעֶה כְסִילִים
יֵרוֹעַ׃ 21 חַטָּאִים תְּרַדֵּף רָעָה וְאֶת־
צַדִּיקִים יְשַׁלֶּם־טוֹב׃ 22 טוֹב יַנְחִיל
בְּנֵי־בָנִים וְצָפוּן לַצַּדִּיק חֵיל חוֹטֶא׃
23 רָב־אֹכֶל נִיר רָאשִׁים וְיֵשׁ נִסְפֶּה בְּלֹא
מִשְׁפָּט׃ 24 חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ וְאֹהֲבוֹ
שִׁחֲרוֹ מוּסָר׃ 25 צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ
וּבֶטֶן רְשָׁעִים תֶּחְסָר׃

פרשה יד׃

1 חַכְמוֹת נָשִׁים בָּנְתָה בֵיתָהּ וְאִוֶּלֶת
בְּיָדֶיהָ תֶהֶרְסֶנּוּ׃ 2 הוֹלֵךְ בְּיָשְׁרוֹ יְרֵא
יְהוָה וּנְלוֹז דְּרָכָיו בּוֹזֵהוּ׃ 3 בְּפִי־אֱוִיל
חֹטֶר גַּאֲוָה וְשִׂפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמוּרֵם׃
4 בְּאֵין אֲלָפִים אֵבוּס בָּר וְרָב־תְּבוּאוֹת
בְּכֹחַ שׁוֹר׃ 5 עֵד אֱמוּנִים לֹא יְכַזֵּב וְיָפִיחַ
כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר׃ 6 בִּקֶּשׁ־לֵץ חָכְמָה וָאָיִן
וְדַעַת לְנָבוֹן נָקָל׃ 7 לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ
כְּסִיל וּבַל־יָדַעְתָּ שִׂפְתֵי־דָעַת׃ 8 חָכְמַת
עָרוּם הָבִין דַּרְכּוֹ וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה׃
9 אֱוִלִים יָלִיץ אָשָׁם וּבֵין יְשָׁרִים רָצוֹן׃
10 לֵב יוֹדֵעַ מָרַּת נַפְשׁוֹ וּבְשִׂמְחָתוֹ לֹא־
יִתְעָרַב זָר׃ 11 בֵּית רְשָׁעִים יִשָּׁמֵד וְאֹהֶל
יְשָׁרִים יַפְרִיחַ׃ 12 יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי־אִישׁ
וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי־מָוֶת׃ 13 גַּם־בִּשְׂחוֹק יִכְאַב־
לֵב וְאַחֲרִיתָהּ שִׂמְחָה תוּגָה׃ 14 מִדְּרָכָיו
יִשְׂבַּע סוּג לֵב וּמֵעָלָיו אִישׁ טוֹב׃ 15 פֶּתִי
יַאֲמִין לְכָל־דָּבָר וְעָרוּם יָבִין לַאֲשֻׁרוֹ׃
16 חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע וּכְסִיל מִתְעַבֵּר
וּבוֹטֵחַ׃ 17 קְצַר־אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת וְאִישׁ
מְזִמּוֹת יִשָּׂנֵא׃ 18 נָחֲלוּ פְתָאיִם אִוֶּלֶת
וַעֲרוּמִים יַכְתִּרוּ דָעַת׃ 19 שַׁחוּ רָעִים
לִפְנֵי טוֹבִים וּרְשָׁעִים עַל־שַׁעֲרֵי צַדִּיק׃
20 גַּם־לְרֵעֵהוּ יִשָּׂנֵא רָשׁ וְאֹהֲבֵי עָשִׁיר
רַבִּים׃ 21 בָּז־לְרֵעֵהוּ חוֹטֵא וּמְחוֹנֵן עֲנָיִים
אַשְׁרָיו׃ 22 הֲלוֹא־יִתְעוּ חֹרְשֵׁי רָע וְחֶסֶד
וֶאֱמֶת חֹרְשֵׁי טוֹב׃ 23 בְּכָל־עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר
וּדְבַר־שְׂפָתַיִם אַךְ־לְמַחְסוֹר׃ 24 עֲטֶרֶת
חֲכָמִים עָשְׁרָם אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת׃

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ιγ', ιδ'.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπο-
ρευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. 21 Ἁμαρτάνοντας
καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται
ἀγαθά. 22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς
υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.
23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά, ἄδικοι
δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. 24 Ὃς φείδεται τῆς
βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν
ἐπιμελῶς παιδεύει. 25 Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ
ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. 2 Ὁ πορευό-
μενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. 3 Ἐκ στόματος
ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει
αὐτούς. 4 Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ
πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς. 5 Μάρτυς
πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.
6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις,
αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής. 7 Πάντα
ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη
σοφά. 8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. 9 Οἰκίαι
παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ
δικαίων δεκταί. 10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική,
λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ· ὅταν δὲ εὐφραίνηται, οὐκ
ἐπιμίγνυται ὕβρει. 11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσον-
ται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται. 12 Ἔστιν
ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ
τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου. 13 Ἐν
εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ
χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται. 14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν
πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημά-
των αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός. 15 Ἄκακος πιστεύει
παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.
16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων
ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ. 17 Ὀξύθυμος
πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ
ὑποφέρει. 18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ
πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. 19 Ὀλισθή-
σουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύ-
σουσι θύρας δικαίων. 20 Φίλοι μισήσουσι φίλους
πτωχούς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. 21 Ὁ
ἀτιμάζων πένητας ἁμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς
μακαριστός. 22 Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά,
ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ
ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεη-
μοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.
23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς
καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. 24 Στέφανος
σοφῶν πανοῦργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

PROVERBIA, XIII. XIV.

20 Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit:
amicus stultorum similis efficietur. 21 Pecca-
tores persequitur malum: et justis retri-
buentur bona. 22 Bonus relinquit heredes
filios, et nepotes: et custoditur justo sub-
stantia peccatoris. 23 Multi cibi in novalibus
patrum: et aliis congregantur absque judicio.
24 Qui parcit virgæ, odit filium suum: qui
autem diligit illum, instanter erudit. 25 Jus-
tus comedit, et replet animam suam: venter
autem impiorum insaturabilis.

CAPUT XIV.

1 Sapiens mulier ædificat domum suam:
insipiens extructam quoque manibus destruet.
2 Ambulans recto itinere, et timens Deum,
despicitur ab eo, qui infami graditur via.
3 In ore stulti virga superbiæ: labia autem
sapientium custodiunt eos. 4 Ubi non sunt
boves, præsepe vacuum est: ubi autem
plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo
bovis. 5 Testis fidelis non mentitur: pro-
fert autem mendacium dolosus testis.
6 Quærit derisor sapientiam, et non invenit:
doctrina prudentium facilis. 7 Vade contra
virum stultum, et nescit labia prudentiæ.
8 Sapientia callidi est intelligere viam suam:
et imprudentia stultorum errans. 9 Stultus
illudet peccatum, et inter justos morabitur
gratia. 10 Cor quod novit amaritudinem
animæ suæ, in gaudio ejus non miscebitur
extraneus. 11 Domus impiorum delebitur:
tabernacula vero justorum germinabunt.
12 Est via, quæ videtur homini justa: no-
vissima autem ejus deducunt ad mortem.
13 Risus dolore miscebitur, et extrema
gaudii luctus occupat. 14 Viis suis reple-
bitur stultus, et super eum erit vir bonus.
15 Innocens credit omni verbo: astutus
considerat gressus suos. Filio doloso nihil
erit boni: servo autem sapienti prosperi
erunt actus, et dirigetur via ejus. 16 Sapi-
ens timet, et declinat a malo: stultus tran-
silit, et confidit. 17 Impatiens operabitur
stultitiam: et vir versutus odiosus est.
18 Possidebunt parvuli stultitiam, et expecta-
bunt astuti scientiam. 19 Jacebunt mali
ante bonos: et impii ante portas justorum.
20 Etiam proximo suo pauper odiosus erit:
amici vero divitum multi. 21 Qui despicit
proximum suum, peccat: qui autem miseretur
pauperis, beatus erit. Qui credit in Domino,
misericordiam diligit. 22 Errant qui ope-
rantur malum: misericordia et veritas præ-
parant bona. 23 In omni opere erit abun-
dantia: ubi autem verba sunt plurima, ibi fre-
quenter egestas. 24 Corona sapientium, divi-
tiæ eorum: fatuitas stultorum, imprudentia

25 מַצִּיל נְפָשׁוֹת עֵד אֱמֶת וְיָפִחַ כְּזָבִים
מִרְמָה׃ 26 בְּיִרְאַת יְהוָה מִבְטַח־עֹז
וּלְבָנָיו יִהְיֶה מַחְסֶה׃ 27 יִרְאַת יְהוָה מְקוֹר
חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת׃ 28 בְּרָב־עָם
הַדְרַת־מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת רָזוֹן׃
29 אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב־תְּבוּנָה וּקְצַר־רוּחַ מֵרִים
אִוֶּלֶת׃ 30 חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא וּרְקַב
עֲצָמוֹת קִנְאָה׃ 31 עֹשֵׁק דָּל חֵרֵף עֹשֵׂהוּ
וּמְכַבְּדוֹ חֹנֵן אֶבְיוֹן׃ 32 בְּרָעָתוֹ יִדָּחֶה רָשָׁע
וְחֹסֶה בְמוֹתוֹ צַדִּיק׃ 33 בְּלֵב נָבוֹן תָּנוּחַ
חָכְמָה וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדֵעַ׃ 34 צְדָקָה
תְּרוֹמֵם גּוֹי וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת׃ 35 רְצוֹן־
מֶלֶךְ לְעֶבֶד מַשְׂכִּיל וְעֶבְרָתוֹ תִּהְיֶה מֵבִישׁ׃

פרשה טו׃

1 מַעֲנֶה־רַּךְ יָשִׁיב חֵמָה וּדְבַר־עֶצֶב
יַעֲלֶה־אָף׃ 2 לְשׁוֹן חֲכָמִים תֵּיטִיב דָּעַת
וּפִי כְסִילִים יַבִּיעַ אִוֶּלֶת׃ 3 בְּכָל־מָקוֹם
עֵינֵי יְהוָה צֹפוֹת רָעִים וְטוֹבִים׃ 4 מַרְפֵּא
לָשׁוֹן עֵץ חַיִּים וְסֶלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ׃
5 אֱוִיל יִנְאַץ מוּסַר אָבִיו וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת
יַעְרִם׃ 6 בֵּית צַדִּיק חֹסֶן רָב וּבִתְבוּאַת
רָשָׁע נֶעְכָּרֶת׃ 7 שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת
וְלֵב כְּסִילִים לֹא־כֵן׃ 8 זֶבַח רְשָׁעִים
תּוֹעֲבַת יְהוָה וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ׃
9 תּוֹעֲבַת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמְרַדֵּף צְדָקָה
יֶאֱהָב׃ 10 מוּסָר רָע לְעֹזֵב אֹרַח שׂוֹנֵא
תוֹכַחַת יָמוּת׃ 11 שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן נֶגֶד יְהוָה
אַף כִּי־לִבּוֹת בְּנֵי־אָדָם׃ 12 לֹא־יֶאֱהַב לֵץ
הוֹכֵחַ לוֹ אֶל־חֲכָמִים לֹא יֵלֵךְ׃ 13 לֵב
שָׂמֵחַ יֵיטִב פָּנִים וּבְעַצְּבַת־לֵב רוּחַ
נְכֵאָה׃ 14 לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ־דָּעַת וּפְנֵי
כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת׃ 15 כָּל־יְמֵי עָנִי רָעִים
וְטוֹב־לֵב מִשְׁתֶּה תָמִיד׃ 16 טוֹב־מְעַט
בְּיִרְאַת יְהוָה מֵאוֹצָר רָב וּמְהוּמָה בוֹ׃
17 טוֹב אֲרֻחַת יָרָק וְאַהֲבָה־שָׁם מִשּׁוֹר
אָבוּס וְשִׂנְאָה־בוֹ׃ 18 אִישׁ חֵמָה יְגָרֶה
מָדוֹן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב׃ 19 דֶּרֶךְ
עָצֵל כִּמְשֻׂכַת חָדֶק וְאֹרַח יְשָׁרִים סְלֻלָה׃

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός,
ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. 26 Ἐν φόβῳ Κυρίου
ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει
ἔρεισμα. 27 Πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ
δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. 28 Ἐν πολλῷ
ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ
δυνάστου. 29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρο-
νήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων. 30 Πραΰ-
θυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός, σὴς δὲ ὀστέων καρδία
αἰσθητική. 31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει
τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ
πτωχόν. 32 Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής,
ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. 33 Ἐν
καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων
οὐ διαγινώσκεται. 34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος,
ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι. 35 Δεκτὸς
βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ
ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

ΚΕΘ. ιε

1 ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις
δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ
λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. 2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ
ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά.
3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι
κακούς τε καὶ ἀγαθούς. 4 Ἴασις γλώσσης δένδρον
ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύ-
ματος. 5 Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός,
ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος. 6 Ἐν
πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή, οἱ δὲ
ἀσεβεῖς ὁλόῤῥιζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται· οἴκοις
δικαίων ἰσχὺς πολλή, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦν-
ται. 7 Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει, καρδίαι δὲ
ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. 8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα
Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.
9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ
δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. 10 Παιδεία ἀκάκου γνωρίζε-
ται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους
τελευτῶσιν αἰσχρῶς. 11 Ἅιδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ
παρὰ τῷ Κυρίῳ, πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν
ἀνθρώπων; 12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς
ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.
13 Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν
δὲ λύπαις οὔσης σκυθρωπάζει. 14 Καρδία ὀρθὴ
ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται
κακά. 15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν
κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι
διὰ παντός. 16 Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου
Κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.
17 Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν
καὶ χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας.
18 Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρό-
θυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μα-
κρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς
ἐγείρει μᾶλλον. 19 Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι
ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

25 Liberat animas testis fidelis: et profert
mendacia versipellis. 26 In timore Domini
fiducia fortitudinis, et filiis ejus erit spes.
27 Timor Domini fons vitæ, ut declinent a
ruina mortis. 28 In multitudine populi
dignitas regis: et in paucitate plebis igno-
minia principis. 29 Qui patiens est, multa
gubernatur prudentia: quia autem impatiens
est, exaltat stultitiam suam. 30 Vita carnium,
sanitas cordis: putredo ossium, invidia.
31 Qui calumniatur egentem, exprobrat fac-
tori ejus: honorat autem eum, qui miseretur
pauperis. 32 In malitia sua expelletur im-
pius: sperat autem justus in morte sua.
33 In corde prudentis requiescit sapientia, et
indoctos quosque erudiet. 34 Justitia elevat
gentem: miseros autem facit populos pecca-
tum. 35 Acceptus est regi minister intelli-
gens: iracundiam ejus inutilis sustinebit.

CAPUT XV.

1 Responsio mollis frangit iram: sermo
durus suscitat furorem. 2 Lingua sapi-
entium ornat scientiam: os fatuorum ebullit
stultitiam. 3 In omni loco oculi Domini con-
templantur bonos et malos. 4 Lingua placa-
bilis, lignum vitæ: quæ autem immoderata
est, conteret spiritum. 5 Stultus irridet
disciplinam patris sui: qui autem custodit
increpationes, astutior fiet. In abundanti
justitia virtus maxima est: cogitationes
autem impiorum eradicabuntur. 6 Domus
justi plurima fortitudo: et in fructibus
impii conturbatio. 7 Labia sapientium dis-
seminabunt scientiam: cor stultorum dis-
simile erit. 8 Victimæ impiorum abomina-
biles Domino: vota justorum placabilia.
9 Abominatio est Domino via impii: qui
sequitur justitiam, diligitur ab eo. 10 Doc-
trina mala deserenti viam vitæ: qui
increpationes odit, morietur. 11 Infernus,
et perditio coram Domino: quanto magis
corda filiorum hominum? 12 Non amat
pestilens eum, qui se corripit: nec ad
sapientes graditur. 13 Cor gaudens exhilarat
faciem: in mœrore animi dejicitur spiritus.
14 Cor sapientis quærit doctrinam: et os
stultorum pascitur imperitia. 15 Omnes
dies pauperis, mali: secura mens quasi juge
convivium. 16 Melius est parum cum
timore Domini, quam thesauri magni et
insatiabiles. 17 Melius est vocari ad olera
cum caritate, quam ad vitulum saginatum
cum odio. 18 Vir iracundus provocat
rixas: qui patiens est, mitigat susci-
tatas. 19 Iter pigrorum quasi sepes
spinarum: via justorum absque offendiculo.

20 בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה
אִמּוֹ׃ 21 אִוֶּלֶת שִׂמְחָה לַחֲסַר־לֵב וְאִישׁ
תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר־לָכֶת׃ 22 הָפֵר מַחֲשָׁבוֹת
בְּאֵין סוֹד וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם׃ 23 שִׂמְחָה
לָאִישׁ בְּמַעֲנֵה־פִיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה־טּוֹב׃
24 אֹרַח חַיִּים לְמַעְלָה לְמַשְׂכִּיל לְמַעַן סוּר
מִשְּׁאוֹל מָטָּה׃ 25 בֵּית גֵּאִים יִסַּח ׀ יְהוָה
וְיַצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה׃ 26 תּוֹעֲבַת יְהוָה
מַחְשְׁבוֹת רָע וּטְהֹרִים אִמְרֵי־נֹעַם׃ 27 עֹכֵר
בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וְשׂוֹנֵא מַתָּנֹת יִחְיֶה׃
28 לֵב צַדִּיק יֶהְגֶּה לַעֲנוֹת וּפִי רְשָׁעִים
יַבִּיעַ רָעוֹת׃ 29 רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים
וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע׃ 30 מְאוֹר־עֵינַיִם
יְשַׂמַּח־לֵב שְׁמוּעָה טוֹבָה תְּדַשֶּׁן־עָצֶם׃
31 אֹזֶן שֹׁמַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים בְּקֶרֶב חֲכָמִים
תָּלִין׃ 32 פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס נַפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ
תּוֹכַחַת קוֹנֶה לֵּב׃ 33 יִרְאַת יְהוָה מוּסַר
חָכְמָה וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה׃

פרשה טז׃

1 לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב וּמֵיְהוָה מַעֲנֵה לָשׁוֹן׃
2 כָּל־דַּרְכֵי־אִישׁ זַךְ בְּעֵינָיו וְתֹכֵן רוּחוֹת
יְהוָה׃ 3 גֹּל אֶל־יְהוָה מַעֲשֶׂיךָ וְיִכֹּנוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ 4 כֹּל פָּעַל יְהוָה לַמַּעֲנֵהוּ
וְגַם־רָשָׁע לְיוֹם רָעָה׃ 5 תּוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־
גְּבַהּ־לֵב יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה׃ 6 בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת
יְכֻפַּר עָוֹן וּבְיִרְאַת יְהוָה סוּר מֵרָע׃
7 בִּרְצוֹת יְהוָה דַּרְכֵי־אִישׁ גַּם־אוֹיְבָיו יַשְׁלִם
אִתּוֹ׃ 8 טוֹב מְעַט בִּצְדָקָה מֵרֹב תְּבוּאוֹת
בְּלֹא מִשְׁפָּט׃ 9 לֵב אָדָם יְחַשֵּׁב דַּרְכּוֹ
וַיהוָה יָכִין צַעֲדוֹ׃ 10 קֶסֶם ׀ עַל־שִׂפְתֵי־מֶלֶךְ
בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַל־פִּיו׃ 11 פֶּלֶס ׀ וּמֹאזְנֵי
מִשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָּל־אַבְנֵי־כִיס׃
12 תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רֶשַׁע כִּי
בִצְדָקָה יִכּוֹן כִּסֵּא׃ 13 רְצוֹן מְלָכִים
שִׂפְתֵי־צֶדֶק וְדֹבֵר יְשָׁרִים יֶאֱהָב׃
14 חֲמַת־מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי־מָוֶת וְאִישׁ חָכָם
יְכַפְּרֶנָּה׃ 15 בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ
כְּעָב מַלְקוֹשׁ׃ 16 קְנֹה־חָכְמָה מַה־טּוֹב
מֵחָרוּץ וּקְנוֹת בִּינָה נִבְחָר מִכָּסֶף׃

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων
μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. 21 Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς
φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.
22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέ-
δρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.
23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ
καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. 24 Ὁδοὶ ζωῆς
διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου
σωθῇ. 25 Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος,
ἐστήρισε δὲ ὅριον χήρας. 26 Βδέλυγμα Κυρίῳ
λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. 27 Ἐξόλ-
λυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων
λήψεις σώζεται. 28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι
πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά.
29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ
δικαίων ἐπακούει. 30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ
εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.
[31 Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς ἐν μέσῳ σοφῶν
αὐλισθήσεται.] 32 Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ
ἑαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.
33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης
ἀποκριθήσεται αὐτῇ.

ΚΕΦ. ιϛ΄.

[1 ΤΩ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρδίας· καὶ παρὰ
Κυρίου ἀπόκρισις γλώσσης.] 2 Πάντα τὰ ἔργα
τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. [3 Κύλισον ἐπὶ Κύριον
τὰ ἔργα σου, καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου.]
4 Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης,
φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.
5 Ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ
δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται. (Ἀρχὴ
ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ
θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον
εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς
ζητοῦντες αὐτὸν εὑρήσουσιν εἰρήνην.) 6 Ἐλεημο-
σύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ
δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. 7 Δεκταὶ
παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν
καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. 8 Κρείσσων ὀλίγη λῆψις
μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.
9 Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ
θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. 10 Μαντεῖον ἐπὶ
χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ
στόμα αὐτοῦ. 11 Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ
Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια. 12 Βδέ-
λυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης
ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς. 13 Δεκτὰ βασιλεῖ
χείλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ 14 Θυ-
μὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς
ἐξιλάσεται αὐτόν. 15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασι-
λέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψι-
μον. 16 Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου,
νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.

20 Filius sapiens lætificat patrem: et stultus
homo despicit matrem suam. 21 Stultitia
gaudium stulto: et vir prudens dirigit gressus
suos. 22 Dissipantur cogitationes ubi non
est consilium: ubi vero sunt plures consiliarii,
confirmantur. 23 Lætatur homo in sententia
oris sui: et sermo opportunus est optimus.
24 Semita vitæ super eruditum, ut declinet
de inferno novissimo. 25 Domum super-
borum demolietur Dominus: et firmos faciet
terminos viduæ. 26 Abominatio Domini
cogitationes malæ; et purus sermo pulcherri-
mus firmabitur ab eo. 27 Conturbat domum
suam qui sectatur avaritiam: qui autem odit
munera, vivet. Per misericordiam et fidem
purgantur peccata: per timorem autem
Domini declinat omnis a malo. 28 Mens
justi meditatur obedientiam: os impiorum
redundat malis. 29 Longe est Dominus ab
impiis: et orationes justorum exaudiet.
30 Lux oculorum lætificat animam: fama
bona impinguat ossa. 31 Auris, quæ audit
increpationes vitæ, in medio sapientium com-
morabitur. 32 Qui abjicit disciplinam, de-
spicit animam suam: qui autem acquiescit
increpationibus, possessor est cordis. 33 Timor
Domini, disciplina sapientiæ: et gloriam
præcedit humilitas.

CAPUT XVI.

1 Hominis est animam præparare: et
Domini gubernare linguam. 2 Omnes viæ
hominis patent oculis ejus: spirituum ponder-
ator est Dominus. 3 Revela Domino opera
tua, et dirigentur cogitationes tuæ. 4 Uni-
versa propter semetipsum operatus est
Dominus; impium quoque ad diem malum.
5 Abominatio Domini est omnis arrogans:
etiam si manus ad manum fuerit, non est
innocens. (Initium viæ bonæ, facere justitiam:
accepta est autem apud Deum magis, quam
immolare hostias.) 6 Misericordia et veritate
redimitur iniquitas: et in timore Domini
declinatur a malo. 7 Cum placuerint Domino
viæ hominis, inimicos quoque ejus convertet
ad pacem. 8 Melius est parum cum justitia,
quam multi fructus cum iniquitate. 9 Cor
hominis disponit viam suam: sed Domini est
dirigere gressus ejus. 10 Divinatio in labiis
regis, in judicio non errabit os ejus. 11 Pondus
et statera judicia Domini sunt: et opera ejus
omnes lapides sacculi. 12 Abominabiles regi
qui agunt impie: quoniam justitia firmatur
solium. 13 Voluntas regum labia justa: qui
recta loquitur, diligetur. 14 Indignatio regis,
nuntii mortis: et vir sapiens placabit eam.
15 In hilaritate vultus regis, vita: et clementia
ejus quasi imber serotinus. 16 Posside
sapientiam, quia auro melior est: et acquire
prudentiam, quia pretiosior est argento.

17 מְסִלַּת יְשָׁרִים סוּר מֵרָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ
נֹצֵר דַּרְכּוֹ׃ * 18 לִפְנֵי־שֶׁבֶר גָּאוֹן וְלִפְנֵי
כִשָּׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ׃ 19 טוֹב שְׁפַל־רוּחַ אֶת־
עֲנָוִים מֵחַלֵּק שָׁלָל אֶת־גֵּאִים׃ 20 מַשְׂכִּיל
עַל־דָּבָר יִמְצָא־טוֹב וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה אַשְׁרָיו׃
21 לַחֲכַם־לֵב יִקָּרֵא נָבוֹן וּמֶתֶק שְׂפָתַיִם
יֹסִיף לֶקַח׃ 22 מְקוֹר חַיִּים שֵׂכֶל בְּעָלָיו
וּמוּסַר אֱוִלִים אִוֶּלֶת׃ 23 לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל
פִּיהוּ וְעַל־שְׂפָתָיו יֹסִיף לֶקַח׃ 24 צוּף־דְּבַשׁ
אִמְרֵי־נֹעַם מָתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעָצֶם׃
25 יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי־אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי־
מָוֶת׃ 26 נֶפֶשׁ עָמֵל עָמְלָה לּוֹ כִּי־אָכַף
עָלָיו פִּיהוּ׃ 27 אִישׁ בְּלִיַּעַל כֹּרֶה רָעָה
וְעַל־שְׂפָתָיו כְּאֵשׁ צָרָבֶת׃ 28 אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת
יְשַׁלַּח מָדוֹן וְנִרְגָּן מַפְרִיד אַלּוּף׃ 29 אִישׁ
חָמָס יְפַתֶּה רֵעֵהוּ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא־טוֹב׃
30 עֹצֶה עֵינָיו לַחְשֹׁב תַּהְפֻּכוֹת קֹרֵץ
שְׂפָתָיו כִּלָּה רָעָה׃ 31 עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא׃ 32 טוֹב אֶרֶךְ
אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר׃
33 בַּחֵיק יוּטַל אֶת־הַגּוֹרָל וּמֵיְהוָה כָּל־
מִשְׁפָּטוֹ׃

פרשה יז׃

1 טוֹב פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה־בָהּ מִבַּיִת
מָלֵא זִבְחֵי־רִיב׃ 2 עֶבֶד מַשְׂכִּיל יִמְשֹׁל
בְּבֵן מֵבִישׁ וּבְתוֹךְ אַחִים יַחֲלֹק נַחֲלָה׃
3 מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וּבֹחֵן לִבּוֹת
יְהוָה׃ 4 מֵרַע מַקְשִׁיב עַל־שְׂפַת־אָוֶן שֶׁקֶר
מֵזִין עַל־לְשׁוֹן הַוֺּת׃ 5 לֹעֵג לָרָשׁ חֵרֵף
עֹשֵׂהוּ שָׂמֵחַ לְאֵיד לֹא יִנָּקֶה׃ 6 עֲטֶרֶת
זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם׃
7 לֹא־נָאוָה לְנָבָל שְׂפַת־יֶתֶר אַף כִּי־לְנָדִיב
שְׂפַת־שָׁקֶר׃ 8 אֶבֶן־חֵן הַשֹּׁחַד בְּעֵינֵי
בְעָלָיו אֶל־כָּל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל׃ 9 מְכַסֶּה־
פֶּשַׁע מְבַקֵּשׁ אַהֲבָה וְשֹׁנֶה בְדָבָר מַפְרִיד
אַלּוּף׃ 10 תֵּחַת גְּעָרָה בְמֵבִין מֵהַכּוֹת
כְּסִיל מֵאָה׃ 11 אַךְ־מְרִי יְבַקֶּשׁ־רָע וּמַלְאָךְ
אַכְזָרִי יְשֻׁלַּח־בּוֹ׃ 12 פָּגוֹשׁ דֹּב שַׁכּוּל
בְּאִישׁ וְאַל־כְּסִיל בְּאִוַּלְתּוֹ׃ 13 מֵשִׁיב רָעָה
תַּחַת טוֹבָה לֹא־תָמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ׃

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ
βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης. Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν
ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθή-
σεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται
στόματος αὐτοῦ. 18 Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται
ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κοκοφροσύνη. 19 Κρείσ-
σων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαι-
ρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν. 20 Συνετὸς ἐν
πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ
μακαριστός. 21 Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους
καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκού-
σονται. 22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις,
παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή. 23 Καρδία σοφοῦ
νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι
φορέσει ἐπιγνωμοσύνην. 24 Κηρία μέλιτος λόγοι
καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. 25 Εἰσὶν
ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρί, τὰ μέντοι τελευ-
ταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου. 26 Ἀνὴρ
ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν
ἑαυτοῦ· ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι
φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. 27 Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει
ἑαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει
πῦρ. 28 Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακά, καὶ
λαμπτῆρα δόλου πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει
φίλους. 29 Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων,
καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς. 30 Στηρί-
ζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίσεται διεστραμμένα,
ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά,
οὗτος κάμινός ἐστι κακίας. 31 Στέφανος καυχή-
σεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.
32 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν
ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν. 33 Εἰς
κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ
Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ᾽ ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ
οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ
μάχης. 2 Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν
ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. 3 Ὥσπερ
δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως
ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. 4 Κακὸς ὑπακούει
γλώσσης παρανόμων. δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεί-
λεσι ψευδέσιν. 5 Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει
τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ
οὐκ ἀθῳωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεη-
θήσεται. 6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων,
καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ
ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου
οὐδὲ ὀβολός. 7 Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστά,
οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ. 8 Μισθὸς χαρίτων
παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ᾽ ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδω-
θήσεται. 9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν,
ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.
10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ
μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται. 11 Ἀντιλογίας
ἐγείρει πᾶς κακός, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνε-
λεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. 12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα
ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται
κακά. 13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Semita justorum declinat mala: custos
animæ suæ servat viam suam. 18 Contri-
tionem præcedit superbia: et ante ruinam
exaltatur spiritus. 19 Melius est humiliari
cum mitibus, quam dividere spolia cum
superbis. 20 Eruditus in verbo reperiet
bona: et qui sperat in Domino, beatus est.
21 Qui sapiens est corde, appellabitur prudens:
et qui dulcis eloquio, majora percipiet.
22 Fons vitæ eruditio possidentis: doctrina
stultorum, fatuitas. 23 Cor sapientis erudiet
os ejus: et labiis ejus addet gratiam. 24 Favus
mellis, composita verba: dulcedo animæ,
sanitas ossium. 25 Est via quæ videtur
homini recta: et novissima ejus ducunt ad
mortem. 26 Anima laborantis laborat sibi,
quia compulit eum os suum. 27 Vir impius
fodit malum, et in labiis ejus ignis ardescit.
28 Homo perversus suscitat lites: et verbosus
separat principes. 29 Vir iniquus lactat
amicum suum: et ducit eum per viam non
bonam. 30 Qui attonitis oculis cogitat prava,
mordens labia sua perficit malum. 31 Corona
dignitatis senectus, quæ in viis justitiæ
reperietur. 32 Melior est patiens viro forti:
et qui dominatur animo suo, expugnatore
urbium. 33 Sortes mittuntur in sinum, sed a
Domino temperantur.

CAPUT XVII.

1 Melior est buccella sicca cum gaudio,
quam domus plena victimis cum jurgio.
2 Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et
inter fratres hereditatem dividet. 3 Sicut
igne probatur argentum, et aurum camino:
ita corda probat Dominus. 4 Malus obedit
linguæ iniquæ, et fallax obtemperat labiis
mendacibus. 5 Qui despicit pauperem, expro-
brat factori ejus: et qui ruina lætatur alterius,
non erit impunitus. 6 Corona senum filii
filiorum: et gloria filiorum patres eorum.
7 Non decent stultum verba composita: nec
principem labium mentiens. 8 Gemma gra-
tissima, expectatio præstolantis: quocumque
se vertit, prudenter intelligit. 9 Qui celat
delictum, quærit amicitias: qui altero sermone
repetit, separat fœderatos. 10 Plus proficit
correptio apud prudentem, quam centum
plagæ apud stultum. 11 Semper jurgia
quærit malus: angelus autem crudelis mittetur
contra eum. 12 Expedit magis ursæ
occurrere raptis fœtibus, quam fatuo con-
fidenti in stultitia sua. 13 Qui reddit mala
pro bonis, non recedet malum de domo ejus.

14 פּוֹטֵר מַיִם רֵאשִׁית מָדוֹן וְלִפְנֵי הִתְגַּלַּע
הָרִיב נְטוֹשׁ׃ 15 מַצְדִּיק רָשָׁע וּמַרְשִׁיעַ
צַדִּיק תּוֹעֲבַת יְהוָֹה גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ 16 לָמָּה־
זֶּה מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֶב־
אָיִן׃ 17 בְּכָל־עֵת אֹהֵב הָרֵעַ וְאָח לְצָרָה
יִוָּלֵד׃ 18 אָדָם חֲסַר־לֵב תֹּקֵעַ כָּף עֹרֵב
עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ׃ 19 אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב
מַצָּה מַגְבִּיהַּ פִּתְחוֹ מְבַקֶּשׁ־שָׁבֶר׃ 20 עִקֶּשׁ־
לֵב לֹא יִמְצָא־טוֹב וְנֶהְפָּךְ בִּלְשׁוֹנוֹ יִפּוֹל
בְּרָעָה׃ 21 יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ וְלֹא
יִשְׂמַח אֲבִי נָבָל׃ 22 לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב גֵּהָה
וְרוּחַ נְכֵאָה תְּיַבֶּשׁ־גָּרֶם׃ 23 שֹׁחַד מֵחֵק
רָשָׁע יִקָּח לְהַטּוֹת אָרְחוֹת מִשְׁפָּט׃ 24 אֶת־
פְּנֵי מֵבִין חָכְמָה וְעֵינֵי כְסִיל בִּקְצֵה־אָרֶץ׃
25 כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל וּמֶמֶר לְיוֹלַדְתּוֹ׃
26 גַּם עֲנוֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא־טוֹב לְהַכּוֹת
נְדִיבִים עַל־יֹשֶׁר׃ 27 חוֹשֵׂךְ אֲמָרָיו יוֹדֵעַ
דָּעַת וְקַר־רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה׃ 28 גַּם אֱוִיל
מַחֲרִישׁ חָכָם יֵחָשֵׁב אֹטֵם שְׂפָתָיו נָבוֹן׃

פרשה יח׃

1 לְתַאֲוָה יְבַקֵּשׁ נִפְרָד בְּכָל־תּוּשִׁיָּה
יִתְגַּלָּע׃ 2 לֹא־יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה כִּי
אִם־בְּהִתְגַּלּוֹת לִבּוֹ׃ 3 בְּבוֹא רָשָׁע בָּא גַם־
בּוּז וְעִם־קָלוֹן חֶרְפָּה׃ 4 מַיִם עֲמֻקִּים
דִּבְרֵי פִי־אִישׁ נַחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה׃
5 שְׂאֵת פְּנֵי־רָשָׁע לֹא־טוֹב לְהַטּוֹת צַדִּיק
בַּמִּשְׁפָּט׃ 6 שִׂפְתֵי כְסִיל יָבֹאוּ בְרִיב וּפִיו
לְמַהֲלֻמוֹת יִקְרָא׃ 7 פִּי כְסִיל מְחִתָּה־לוֹ
וּשְׂפָתָיו מוֹקֵשׁ נַפְשׁוֹ׃ 8 דִּבְרֵי נִרְגָּן
כְּמִתְלַהֲמִים וְהֵם יָרְדוּ חַדְרֵי־בָטֶן׃ 9 גַּם
מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ אָח הוּא לְבַעַל
מַשְׁחִית׃ 10 מִגְדַּל־עֹז שֵׁם יְהוָֹה בּוֹ־
יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב׃ 11 הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת
עֻזּוֹ וּכְחוֹמָה נִשְׂגָּבָה בְּמַשְׂכִּיתוֹ׃ 12 לִפְנֵי־
שֶׁבֶר יִגְבַּהּ לֵב־אִישׁ וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה׃
13 מֵשִׁיב דָּבָר בְּטֶרֶם יִשְׁמָע אִוֶּלֶת הִיא־
לוֹ וּכְלִמָּה׃ 14 רוּחַ אִישׁ יְכַלְכֵּל מַחֲלֵהוּ
וְרוּחַ נְכֵאָה מִי יִשָּׂאֶנָּה׃ 15 לֵב נָבוֹן
יִקְנֶה־דָּעַת וְאֹזֶן חֲכָמִים תְּבַקֶּשׁ־דָּעַת׃

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης,
προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. 15 Ὃς
δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον,
ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ. 16 Ἵνα τί
ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν
ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν
ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβήν, ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ
μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά. 17 Εἰς πάντα καιρὸν
φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρή-
σιμοι ἔστωσαν, τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.
18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς
καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φίλων. 19 Φι-
λαμαρτήμων χαίρει μάχαις, 20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος
οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ
ἐμπεσεῖται εἰς κακά, 21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη
τῷ κεκτημένῳ αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ'
υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα
αὐτοῦ. 22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ,
ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ. 23 Λαμ-
βάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατευο-
δοῦνται ὁδοί, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. 25 Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς
ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. 26 Ζημιοῦν
ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν
δυνάσταις δικαίοις. 27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι
σκληρὸν ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθή-
σεται, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος
εἶναι.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρί-
ζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος
ἔσται. 2 Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν,
μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ. 3 Ὅταν ἔλθῃ
ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται
δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. 4 Ὕδωρ βαθὺ λόγος
ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ
ζωῆς. 5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν,
οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. 6 Χείλη
ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά, τὸ δὲ στόμα
αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται. 7 Στόμα
ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. 8 Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος,
ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν. 9 Ὁ μὴ ἰώμε-
νος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστι τοῦ
λυμαινομένου ἑαυτόν. 10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος
ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι
ὑψοῦνται. 11 Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις
ὀχυρά, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. 12 Πρὸ
συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, καὶ πρὸ
δόξης ταπεινοῦται. 13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον
πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστὶ καὶ ὄνειδος.
14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος,
ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει; 15 Καρδία φρονί-
μου κτᾶται αἴσθησιν, ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

14 Qui dimittit aquam, caput est jurgiorum:
et antequam patiatur contumeliam, judicium
deserit. 15 Qui justificat impium, et qui
condemnat justum, abominabilis est uterque
apud Deum. 16 Quid prodest stulto habere
divitias, cum sapientiam emere non possit?
Qui altam facit domum suam, quærit ruinam:
et qui evitat discere, incidet in mala. 17 Omni
tempore diligit qui amicus est: et frater in
angustiis comprobatur. 18 Stultus homo
plaudet manibus, cum spoponderit pro amico
suo. 19 Qui meditatur discordias, diligit
rixas: et qui exaltat ostium, quærit ruinam.
20 Qui perversi cordis est, non inveniet
bonum: et qui vertit linguam, incidet in
malum. 21 Natus est stultus in ignominiam
suam: sed nec pater in fatuo lætabitur.
22 Animus gaudens ætatem floridam facit:
spiritus tristis exsiccat ossa. 23 Munera
de sinu impius accipit, ut pervertat semitas
judicii. 24 In facie prudentis lucet sapientia:
oculi stultorum in finibus terræ. 25 Ira
patris, filius stultus: et dolor matris quæ
genuit eum. 26 Non est bonum, damnum
inferre justo: nec percutere principem, qui
recta judicat. 27 Qui moderatur sermones
suos, doctus et prudens est: et pretiosi spiritus
vir eruditus. 28 Stultus quoque si tacuerit,
sapiens reputabitur: et si compresserit labia
sua, intelligens.

CAPUT XVIII.

1 Occasiones quærit qui vult recedere ab
amico: omni tempore erit exprobrabilis. 2 Non
recipit stultus verba prudentiæ: nisi ea dixeris
quæ versantur in corde ejus. 3 Impius, cum
in profundum venerit peccatorum, contemnit:
sed sequitur eum ignominia et opprobrium.
4 Aqua profunda verba ex ore viri: et torrens
redundans fons sapientiæ. 5 Accipere per-
sonam impii non est bonum, ut declines a
veritate judicii. 6 Labia stulti miscent se
rixis: et os ejus jurgia provocat. 7 Os stulti
contritio ejus: et labia ipsius, ruina animæ
ejus. 8 Verba bilinguis, quasi simplicia: et
ipsa perveniunt usque ad interiora ventris.
Pigrum dejicit timor: animæ autem effemina-
torum esurient. 9 Qui mollis et dissolutus
est in opere suo, frater est sua opera dissi-
pantis. 10 Turris fortissima, nomen Domini:
ad ipsum currit justus, et exaltabitur.
11 Substantia divitis urbs roboris ejus, et
quasi murus validus circumdans eum. 12 Ante-
quam conteratur, exaltatur cor hominis: et
antequam glorificetur, humiliatur. 13 Qui
prius respondet quam audiat, stultum se esse
demonstrat, et confusione dignum. 14 Spiri-
tus viri sustentat imbecillitatem suam: spiri-
tum vero ad irascendum facilem quis poterit
sustinere? 15 Cor prudens possidebit scien-
tiam: et auris sapientium quærit doctrinam.

16 מַתָּן אָדָם יַרְחִיב לוֹ וְלִפְנֵי גְדֹלִים
יַנְחֶנּוּ: 17 צַדִּיק הָרִאשׁוֹן בְּרִיבוֹ יָבֹא
רֵעֵהוּ וַחֲקָרוֹ: 18 מִדְיָנִים יַשְׁבִּית הַגּוֹרָל
וּבֵין עֲצוּמִים יַפְרִיד: 19 אָח נִפְשָׁע
מִקִּרְיַת־עֹז וּמִדְוָנִים כִּבְרִיחַ אַרְמוֹן:
20 מִפְּרִי פִי־אִישׁ תִּשְׂבַּע בִּטְנוֹ תְּבוּאַת
שְׂפָתָיו יִשְׂבָּע: 21 מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד־לָשׁוֹן
וְאֹהֲבֶיהָ יֹאכַל פִּרְיָהּ: 22 מָצָא אִשָּׁה מָצָא
טוֹב וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָה: 23 תַּחֲנוּנִים
יְדַבֶּר־רָשׁ וְעָשִׁיר יַעֲנֶה עַזּוֹת: 24 אִישׁ רֵעִים
לְהִתְרֹעֵעַ וְיֵשׁ אֹהֵב דָּבֵק מֵאָח:

פרשה יט:

1 טוֹב רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתֻמּוֹ מֵעִקֵּשׁ שְׂפָתָיו
וְהוּא כְסִיל: 2 גַּם בְּלֹא־דַעַת נֶפֶשׁ לֹא־טוֹב
וְאָץ בְּרַגְלַיִם חוֹטֵא: 3 אִוֶּלֶת אָדָם תְּסַלֵּף
דַּרְכּוֹ וְעַל־יְהוָה יִזְעַף לִבּוֹ: 4 הוֹן יֹסִיף
רֵעִים רַבִּים וְדָל מֵרֵעֵהוּ יִפָּרֵד: 5 עֵד
שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה וְיָפִיחַ כְּזָבִים לֹא יִמָּלֵט:
6 רַבִּים יְחַלּוּ פְנֵי־נָדִיב וְכָל־הָרֵעַ לְאִישׁ
מַתָּן: 7 כָּל אֲחֵי־רָשׁ שְׂנֵאֻהוּ אַף כִּי מְרֵעֵהוּ
רָחֲקוּ מִמֶּנּוּ מְרַדֵּף אֲמָרִים לֹא־הֵמָּה:
8 קֹנֶה־לֵּב אֹהֵב נַפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה
לִמְצֹא־טוֹב: 9 עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה וְיָפִיחַ
כְּזָבִים יֹאבֵד: 10 לֹא־נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג
אַף כִּי־לְעֶבֶד מְשֹׁל בְּשָׂרִים: 11 שֵׂכֶל אָדָם
הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל־פָּשַׁע:
12 נַהַם כַּכְּפִיר זַעַף מֶלֶךְ וּכְטַל עַל־עֵשֶׂב
רְצוֹנוֹ: 13 הַוֹּת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל וְדֶלֶף
טֹרֵד מִדְיְנֵי אִשָּׁה: 14 בַּיִת וָהוֹן נַחֲלַת
אָבוֹת וּמֵיְהוָה אִשָּׁה מַשְׂכָּלֶת: 15 עַצְלָה
תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה וְנֶפֶשׁ רְמִיָּה תִרְעָב:
16 שֹׁמֵר מִצְוָה שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ בּוֹזֵה דְרָכָיו
יוּמָת: 17 מַלְוֵה יְהוָה חוֹנֵן דָּל וּגְמֻלוֹ
יְשַׁלֶּם־לוֹ: 18 יַסֵּר בִּנְךָ כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה
וְאֶל־הֲמִיתוֹ אַל־תִּשָּׂא נַפְשֶׁךָ: 19 גְּרָל־
חֵמָה נֹשֵׂא עֹנֶשׁ כִּי אִם־תַּצִּיל וְעוֹד
תּוֹסִף: 20 שְׁמַע עֵצָה וְקַבֵּל מוּסָר לְמַעַן
תֶּחְכַּם בְּאַחֲרִיתֶךָ: 21 רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְהוָה הִיא תָקוּם:

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ
δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν. 17 Δίκαιος ἑαυτοῦ
κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ
ἀντίδικος ἐλέγχεται. 18 Ἀντιλογίας παύει σιγηρός
ἐν δὲ δυναστείαις ὁρίζει. 19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ
βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή, ἰσχύει
δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον. 20 Ἀπὸ
καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ,
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.
21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ
κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν εὗρε χάριτας, ἔλαβε
δὲ παρὰ θεοῦ ἱλαρότητα· (ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα
ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα
ἄφρων καὶ ἀσεβής.) [23 Δεήσεις φθέγγεται πένης·
ὁ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά. 24 Ἀνὴρ
ἑταίρων πρὸς ἑταιρίαν, καὶ ἔστιν φίλος προσκολ-
ληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.]

ΚΕΦ. ιθ'.

[1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἐστὶν πτωχὸς πορευόμενος ἐν
ἁπλότητι αὐτοῦ, ἢ στρεβλὸς τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς ἀνόητος. 2 Καίγε χωρὶς ἐπιστήμης
ψυχὴ οὐκ ἀγαθή· καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσὶν
ἁμαρτάνει.] 3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ. 4 Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς, ὁ δὲ
πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
5 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ
ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται. 6 Πολλοὶ θερα-
πεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς
γίνεται ὄνειδος ἀνδρί. 7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν
μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται. Ἔννοια ἀγαθὴ
τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει
αὐτήν. Ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν,
ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται. 8 Ὁ κτώμενος
φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν
εὑρήσει ἀγαθά. 9 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος
ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ'
αὐτῆς. 10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή, καὶ ἐὰν
οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν. 11 Ἐλεή-
μων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ
ἐπέρχεται παρανόμοις. 12 Βασιλέως ἀπειλὴ
ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ
οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ. 13 Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς
ἄφρων, οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.
14 Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί,
παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί. 15 Δειλία
κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.
16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολεῖται
17 Δανείζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα
αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. 18 Παίδευε υἱόν σου,
οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ
ψυχῇ σου. 19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται,
ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει.
20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ
ἐπ' ἐσχάτων σου. 21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ
ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

16 Donum hominis dilatat viam ejus, et ante
principes spatium ei facit. 17 Justus, prior
est accusator sui: venit amicus ejus, et in-
vestigabit eum. 18 Contradictiones com-
primit sors, et inter potentes quoque dijudi-
cat. 19 Frater, qui adjuvatur a fratre, quasi
civitas firma: et judicia quasi vectes urbium.
20 De fructu oris viri replebitur venter ejus:
et genimina labiorum ipsius saturabunt eum.
21 Mors, et vita in manu linguæ: qui dili-
gunt eam, comedent fructus ejus. 22 Qui
invenit mulierem bonam, invenit bonum: et
hauriet jucunditatem a Domino. (Qui expellit
mulierem bonam, expellit bonum: qui autem
tenet adulteram, stultus est et impius.)
23 Cum obsecrationibus loquetur pauper: et
dives effabitur rigide. 24 Vir amabilis ad
societatem, magis amicus erit, quam frater.

CAPUT XIX.

1 Melior est pauper, qui ambulat in sim-
plicitate sua, quam dives torquens labia sua,
et insipiens. 2 Ubi non est scientia animæ,
non est bonum: et qui festinus est pedibus,
offendet. 3 Stultitia hominis supplantat
gressus ejus: et contra Deum fervet animo
suo. 4 Divitiæ addunt amicos plurimos: a
paupere autem et hi, quos habuit, separantur.
5 Testis falsus non erit impunitus: et qui
mendacia loquitur, non effugiet. 6 Multi
colunt personam potentis, et amici sunt dona
tribuentis. 7 Fratres hominis pauperis ode-
runt eum: insuper et amici procul recesserunt
ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil
habebit: 8 Qui autem possessor est mentis,
diligit animam suam, et custos prudentiæ
inveniet bona. 9 Falsus testis non erit im-
punitus: et qui loquitur mendacia, peribit.
10 Non decent stultum deliciæ, nec servum
dominari principibus. 11 Doctrina viri per
patientiam noscitur: et gloria ejus est iniqua
prætergredi. 12 Sicut fremitus leonis, ita et
regis ira: et sicut ros super herbam, ita et
hilaritas ejus. 13 Dolor patris, filius stultus:
et tecta jugiter perstillantia, litigiosa mulier.
14 Domus, et divitiæ dantur a parentibus:
a Domino autem proprie uxor prudens.
15 Pigredo immittit soporem, et anima dis-
soluta esuriet. 16 Qui custodit mandatum,
custodit animam suam: qui autem negligit
viam suam, mortificabitur. 17 Fœneratur
Domino qui miseretur pauperis: et vicissi-
tudinem suam reddet ei. 18 Erudi filium
tuum, ne desperes: ad interfectionem autem
ejus ne ponas animam tuam. 19 Qui im-
patiens est, sustinebit damnum: et cum
rapuerit, aliud apponet. 20 Audi consilium,
et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in
novissimis tuis. 21 Multæ cogitationes in
corde viri: voluntas autem Domini permanebit.

22 תַּאֲוַת אָדָם חַסְדּוֹ וְטוֹב רָשׁ מֵאִישׁ
כָּזָב : 23 יִרְאַת יְהוָה לְחַיִּים וְשָׂבֵעַ יָלִין
בַּל־יִפָּקֶד רָע : 24 טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת
גַּם־אֶל־פִּיהוּ לֹא יְשִׁיבֶנָּה : 25 לֵץ תַּכֶּה
וּפֶתִי יַעְרִם וְהוֹכִיחַ לְנָבוֹן יָבִין דָּעַת :
26 מְשַׁדֶּד־אָב יַבְרִיחַ אֵם בֵּן מֵבִישׁ וּמַחְפִּיר :
27 חֲדַל־בְּנִי לִשְׁמֹעַ מוּסָר לִשְׁגּוֹת מֵאִמְרֵי־
דָעַת : 28 עֵד בְּלִיַּעַל יָלִיץ מִשְׁפָּט וּפִי
רְשָׁעִים יְבַלַּע־אָוֶן : 29 נָכוֹנוּ לַלֵּצִים
שְׁפָטִים וּמַהֲלֻמוֹת לְגֵו כְּסִילִים :

פרשה כ :

1 לֵץ הַיַּיִן הֹמֶה שֵׁכָר וְכָל־שֹׁגֶה בּוֹ
לֹא יֶחְכָּם : 2 נַהַם כַּכְּפִיר אֵימַת מֶלֶךְ
מִתְעַבְּרוֹ חוֹטֵא נַפְשׁוֹ : 3 כָּבוֹד לָאִישׁ
שֶׁבֶת מֵרִיב וְכָל־אֱוִיל יִתְגַּלָּע : 4 מֵחֹרֶף
עָצֵל לֹא יַחֲרֹשׁ יִשְׁאַל בַּקָּצִיר וָאָיִן :
5 מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה בְלֶב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה
יִדְלֶנָּה : 6 רָב־אָדָם יִקְרָא אִישׁ חַסְדּוֹ וְאִישׁ
אֱמוּנִים מִי יִמְצָא : 7 מִתְהַלֵּךְ בְּתֻמּוֹ צַדִּיק
אַשְׁרֵי בָנָיו אַחֲרָיו : 8 מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא־
דִין מְזָרֶה בְעֵינָיו כָּל־רָע : 9 מִי־יֹאמַר
זִכִּיתִי לִבִּי טָהַרְתִּי מֵחַטָּאתִי : 10 אֶבֶן וָאֶבֶן
אֵיפָה וְאֵיפָה תּוֹעֲבַת יְהוָה גַּם־שְׁנֵיהֶם :
11 גַּם בְּמַעֲלָלָיו יִתְנַכֶּר־נָעַר אִם־זַךְ וְאִם־יָשָׁר
פָּעֳלוֹ : 12 אֹזֶן שֹׁמַעַת וְעַיִן רֹאָה יְהוָה
עָשָׂה גַם־שְׁנֵיהֶם : 13 אַל־תֶּאֱהַב שֵׁנָה
פֶּן־תִּוָּרֵשׁ פְּקַח עֵינֶיךָ שְׂבַע־לָחֶם : 14 רַע
רַע יֹאמַר הַקּוֹנֶה וְאֹזֵל לוֹ אָז יִתְהַלָּל :
15 יֵשׁ זָהָב וְרָב־פְּנִינִים וּכְלִי יְקָר שִׂפְתֵי־
דָעַת : 16 לְקַח־בִּגְדוֹ כִּי־עָרַב זָר וּבְעַד
נָכְרִיָּם חַבְלֵהוּ : 17 עָרֵב לָאִישׁ לֶחֶם שָׁקֶר
וְאַחַר יִמָּלֵא־פִיהוּ חָצָץ : 18 מַחֲשָׁבוֹת
בְּעֵצָה תִכּוֹן וּבְתַחְבֻּלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה :
19 גּוֹלֶה־סּוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל וּלְפֹתֶה שְׂפָתָיו לֹא
תִתְעָרָב : 20 מְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעַךְ נֵרוֹ
בֶּאֱשׁוּן חֹשֶׁךְ : 21 נַחֲלָה מְבֹחֶלֶת בָּרִאשׁוֹנָה
וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תְבֹרָךְ : 22 אַל־תֹּאמַר אֲשַׁלְּמָה־
רָע קַוֵּה לַיהוָה וְיֹשַׁע לָךְ : 23 תּוֹעֲבַת
יְהוָה אֶבֶן וָאָבֶן וּמֹאזְנֵי מִרְמָה לֹא־טוֹב :

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτω-
χὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψευδής. 23 Φόβος Κυρίου
εἰς ζωὴν ἀνδρί, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν
τόποις οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις. 24 Ὁ ἐγκρύ-
πτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως οὐδὲ
τῷ στόματι οὐ μὴ προσενέγκῃ αὐτάς. 25 Λοιμοῦ
μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται· ἐὰν
δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.
26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα
αὐτοῦ καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.
27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς
μελετήσει ῥήσεις κακάς. 28 Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα
ἄφρονα καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν
καταπίεται κρίσεις. 29 Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις
μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

ΚΕΦ. κ'.

1 ἈΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη,
πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 2 Οὐ δια-
φέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παρο-
ξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ
ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 4 Ὀνειδιζόμενος
ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζό-
μενος σῖτον ἐν ἀμητῷ. 5 Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν
καρδίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.
6 Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα
δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν. 7 Ὃς ἀναστρέφεται
ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καταλείψει. 8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ
ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
πᾶν πονηρόν. 9 Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν
καρδίαν; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ
ἁμαρτιῶν; 10 Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ
μέτρα δισσά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμ-
φότερα, 11 Καὶ ὁ ποιῶν αὐτά. Ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ
ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. 12 Οὖς ἀκούει καὶ
ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα. 13 Μὴ
ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς· διάνοιξον
τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.
[14 Πονηρόν, πονηρόν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος, καὶ
πορευθεὶς τότε καυχήσεται. 15 Ἔστιν χρυσὸς καὶ
πλῆθος λίθων, καὶ σκεῦος τίμιον χείλη γνώ-
σεως. 16 Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ὅτι ἐνεγγυήσατο
ἀλλότριον, καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασεν αὐτόν.
17 Ἡδύνθη ἀνθρώπῳ ἄρτος ψεύδους, καὶ μετὰ τοῦτο
πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ ψηφίδος. 18 Λογισμὸς
ἐν βουλῇ ἑτοιμασθήσεται, καὶ ἐν κυβερνήσεσιν ποίει
πόλεμον. 19 Ἀποκαλύπτων μυστήριον πορεύεται
δόλῳ, καὶ ἀπατῶντι χείλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγου.]
20 Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται
λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται
σκότος. 21 Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν
τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται. 22 Μὴ εἴπῃς
Τίσομαι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ὑπόμεινον τὸν Κύριον
ἵνα σοι βοηθήσῃ. 23 Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν
στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

22 Homo indigens misericors est: et melior
est pauper, quam vir mendax. 23 Timor
Domini ad vitam: et in plenitudine commo-
rabitur, absque visitatione pessima. 24 Ab-
scondit piger manum suam sub ascella, nec
ad os suum applicat eam. 25 Pestilente
flagellato stultus sapientior erit: si autem
corripueris sapientem, intelliget disciplinam.
26 Qui affligit patrem, et fugat matrem,
ignominiosus est et infelix. 27 Non cesses
fili audire doctrinam, nec ignores sermones
scientiæ. 28 Testis iniquus deridet judicium:
et os impiorum devorat iniquitatem. 29 Pa-
rata sunt derisoribus judicia: et mallei per-
cutientes stultorum corporibus.

CAPUT XX.

1 LUXURIOSA res, vinum, et tumultuosa
ebrietas: quicumque his delectatur, non erit
sapiens. 2 Sicut rugitus leonis, ita et terror
regis: qui provocat eum, peccat in animam
suam. 3 Honor est homini, qui separat se a
contentionibus: omnes autem stulti miscentur
contumeliis. 4 Propter frigus piger arare no-
luit: mendicabit ergo æstate, et non dabitur
illi. 5 Sicut aqua profunda, sic consilium in
corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud.
6 Multi homines misericordes vocantur:
virum autem fidelem quis inveniet? 7 Justus,
qui ambulat in simplicitate sua, beatos post
se filios derelinquet. 8 Rex, qui sedet in
solio judicii, dissipat omne malum intuitu
suo. 9 Quis potest dicere: Mundum est cor
meum, purus sum a peccato? 10 Pondus et
pondus, mensura et mensura: utrumque
abominabile est apud Deum. 11 Ex studiis
suis intelligitur puer, si munda et recta sint
opera ejus. 12 Aurem audientem, et oculum
videntem, Dominus fecit utrumque. 13 Noli
diligere somnum, ne te egestas opprimat:
aperi oculos tuos, et saturare panibus. 14 Ma-
lum est, malum est, dicit omnis emptor: et
cum recesserit, tunc gloriabitur. 15 Est
aurum, et multitudo gemmarum: et vas pre-
tiosum labia scientiæ. 16 Tolle vestimentum
ejus, qui fidejussor exstitit alieni, et pro ex-
traneis aufer pignus ab eo. 17 Suavis est
homini panis mendacii: et postea implebitur
os ejus calculo. 18 Cogitationes consiliis
roborantur: et gubernaculis tractanda sunt
bella. 19 Ei, qui revelat mysteria, et ambu-
lat fraudulenter, et dilatat labia sua, ne com-
miscearis. 20 Qui maledicit patri suo, et matri,
extinguetur lucerna ejus in mediis tenebris.
21 Hereditas, ad quam festinatur in principio,
in novissimo benedictione carebit. 22 Ne
dicas: Reddam malum: expecta Dominum, et
liberabit te. 23 Abominatio est apud Dominum
pondus et pondus: statera dolosa non est bona

24 מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי־גָבֶר וְאָדָם מַה־יָּבִין
דַּרְכּוֹ׃ 25 מוֹקֵשׁ אָדָם יָלַע קֹדֶשׁ וְאַחַר
נְדָרִים לְבַקֵּר׃ 26 מְזָרֶה רְשָׁעִים מֶלֶךְ
חָכָם וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפָן׃ 27 נֵר יְהוָה
נִשְׁמַת אָדָם חֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי־בָטֶן׃ 28 חֶסֶד
וֶאֱמֶת יִצְּרוּ־מֶלֶךְ וְסָעַד בַּחֶסֶד כִּסְאוֹ׃
29 תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר זְקֵנִים
שֵׂיבָה׃ 30 חַבֻּרוֹת פֶּצַע תַּמְרִיק בְּרָע
וּמַכּוֹת חַדְרֵי־בָטֶן׃

פרשה כא׃

1 פַּלְגֵי־מַיִם לֶב־מֶלֶךְ בְּיַד־יְהוָה עַל־כָּל־
אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַטֶּנּוּ׃ 2 כָּל־דֶּרֶךְ אִישׁ יָשָׁר
בְּעֵינָיו וְתֹכֵן לִבּוֹת יְהוָה׃ 3 עֲשֹׂה צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַיהוָה מִזָּבַח׃ 4 רוּם
עֵינַיִם וּרְחַב־לֵב נִר רְשָׁעִים חַטָּאת׃
5 מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ אַךְ־לְמוֹתָר וְכָל־אָץ
אַךְ־לְמַחְסוֹר׃ 6 פֹּעַל אֹצָרוֹת בִּלְשׁוֹן שָׁקֶר
הֶבֶל נִדָּף מְבַקְשֵׁי־מָוֶת׃ 7 שֹׁד־רְשָׁעִים
יְגוֹרֵם כִּי מֵאֲנוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃ 8 הֲפַכְפַּךְ
דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר וְזַךְ יָשָׁר פָּעֳלוֹ׃ 9 טוֹב
לָשֶׁבֶת עַל־פִּנַּת־גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְוָנִים וּבֵית
חָבֶר׃ 10 נֶפֶשׁ רָשָׁע אִוְּתָה־רָע לֹא־יֻחַן
בְּעֵינָיו רֵעֵהוּ׃ 11 בַּעְנָשׁ־לֵץ יֶחְכַּם־פֶּתִי
וּבְהַשְׂכִּיל לְחָכָם יִקַּח דָּעַת׃ 12 מַשְׂכִּיל
צַדִּיק לְבֵית רָשָׁע מְסַלֵּף רְשָׁעִים לָרָע׃
13 אֹטֵם אָזְנוֹ מִזַּעֲקַת־דָּל גַּם־הוּא יִקְרָא
וְלֹא יֵעָנֶה׃ 14 מַתָּן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה־אָף וְשֹׁחַד
בַּחֵק חֵמָה עַזָּה׃ 15 שִׂמְחָה לַצַּדִּיק עֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃ 16 אָדָם
תּוֹעֶה מִדֶּרֶךְ הַשְׂכֵּל בִּקְהַל רְפָאִים יָנוּחַ׃
17 אִישׁ מַחְסוֹר אֹהֵב שִׂמְחָה אֹהֵב יַיִן וָשֶׁמֶן
לֹא יַעֲשִׁיר׃ 18 כֹּפֶר לַצַּדִּיק רָשָׁע וְתַחַת
יְשָׁרִים בּוֹגֵד׃ 19 טוֹב שֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
מֵאֵשֶׁת מִדְוָנִים וָכָעַס׃ 20 אוֹצָר נֶחְמָד וָשֶׁמֶן
בִּנְוֵה חָכָם וּכְסִיל אָדָם יְבַלְּעֶנּוּ׃ 21 רֹדֵף
צְדָקָה וָחָסֶד יִמְצָא חַיִּים צְדָקָה וְכָבוֹד׃
22 עִיר גִּבֹּרִים עָלָה חָכָם וַיֹּרֶד עֹז מִבְטֶחָה׃
23 שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ׃

*24 Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρί,
θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;
25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι, μετὰ
γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται. 26 Λικμήτωρ
ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τρο-
χόν. 27 Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ
ταμιεῖα κοιλίας. 28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια
φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ
τὸν θρόνον αὐτοῦ. 29 Κόσμος νεανίαις σοφία·
δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί. 30 Ὑπώπια καὶ
συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα
κοιλίας.*

ΚΕΦ. *κα.*

1 ὭΣΠΕΡ *ὁρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως
ἐν χειρὶ θεοῦ· οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι, ἐκεῖ ἔκλινεν
αὐτήν. 2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος,
κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος. 3 Ποιεῖν δίκαια
καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν
αἷμα. 4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος,
λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία. [5 Λογισμοὶ συν-
τέμνοντος πλὴν εἰς περισσείαν, καὶ πᾶς ἐπι-
σπουδάζων πλὴν εἰς ὑστέρημα.] 6 Ὁ ἐνεργῶν
θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ
παγίδας θανάτου. 7 Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενω-
θήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.
8 Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει
ὁ θεός, ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν
κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.
10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς
τῶν ἀνθρώπων. 11 Ζημιουμένου ἀκολάστου πα-
νουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συνιῶν δὲ σοφὸς
δέξεται γνῶσιν. 12 Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν
καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. 13 Ὃς φράσσει
τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ
αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.
14 Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς, δώρων δὲ ὁ
φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. 15 Εὐφροσύνη
δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ
κακούργοις. 16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δι-
καιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον
καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον· 18 Περικάθαρμα δὲ
δικαίου ἄνομος. 19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ
ὀργίλου. 20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται
ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται
αὐτόν. 21 Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρή-
σει ζωὴν καὶ δόξαν. 22 Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς
καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσε-
βεῖς. 23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν
γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.*

24 A Domino diriguntur gressus viri: quis
autem hominum intelligere potest viam suam?
25 Ruina est homini devorare sanctos, et post
vota retractare. 26 Dissipat impios rex sapi-
ens, et incurvat super eos fornicem. 27 Lu-
cerna Domini spiraculum hominis, quæ
investigat omnia secreta ventris. 28 Miseri-
cordia et veritas custodiunt regem, et robo-
ratur clementia thronus ejus. 29 Exultatio
juvenum, fortitudo eorum: et dignitas senum,
canities. 30 Livor vulneris absterget mala:
et plagæ in secretioribus ventris.

CAPUT XXI.

1 SICUT divisiones aquarum, ita cor regis
in manu Domini: quocumque voluerit, in-
clinabit illud. 2 Omnis via viri recta sibi
videtur: appendit autem corda Dominus.
3 Facere misericordiam et judicium, magis
placet Domino, quam victimæ. 4 Exaltatio
oculorum est dilatatio cordis: lucerna im-
piorum peccatum. 5 Cogitationes robusti
semper in abundantia: omnis autem piger
semper in egestate est. 6 Qui congregat
thesauros lingua mendacii, vanus et excors
est, et impingetur ad laqueos mortis. 7 Ra-
pinæ impiorum detrahent eos, quia noluerunt
facere judicium. 8 Perversa via viri, aliena
est: qui autem mundus est, rectum opus ejus.
9 Melius est sedere in angulo domatis, quam
cum muliere litigiosa, et in domo communi.
10 Anima impii desiderat malum, non mis-
erebitur proximo suo. 11 Mulctato pestilente
sapientior erit parvulus: et si sectetur sapi-
entem, sumet scientiam. 12 Excogitat justus
de domo impii, ut detrahat impios a malo.
13 Qui obturat aurem suam ad clamorem
pauperis, et ipse clamabit, et non exaudietur.
14 Munus absconditum extinguit iras: et
domum in sinu indignationem maximam.
15 Gaudium justo est facere judicium; et
pavor operantibus iniquitatem. 16 Vir, qui
erraverit a via doctrinæ, in cœtu gigantum
commorabitur. 17 Qui diligit epulas, in
egestate erit: qui amat vinum, et pinguia,
non ditabitur. 18 Pro justo datur impius: et
pro rectis iniquus. 19 Melius est habitare in
terra deserta, quam cum muliere rixosa et
iracunda. 20 Thesaurus desiderabilis, et
oleum in habitaculo justi: et imprudens
homo dissipabit illud. 21 Qui sequitur jus-
titiam et misericordiam, inveniet vitam,
justitiam, et gloriam. 22 Civitatem fortium
ascendit sapiens, et destruxit robur fiduciæ
ejus. 23 Qui custodit os suum, et linguam
suam, custodit ab angustiis animam suam.

24 זֵד יָהִיר לֵץ שְׁמוֹ עוֹשֶׂה בְּעֶבְרַת זָדוֹן׃
25 תַּאֲוַת עָצֵל תְּמִיתֶנּוּ כִּי־מֵאֲנוּ יָדָיו
לַעֲשׂוֹת׃ 26 כָּל־הַיּוֹם הִתְאַוָּה תַאֲוָה
וְצַדִּיק יִתֵּן וְלֹא יַחְשֹׂךְ׃ 27 זֶבַח רְשָׁעִים
תּוֹעֵבָה אַף כִּי־בְזִמָּה יְבִיאֶנּוּ׃ 28 עֵד־כְּזָבִים
יֹאבֵד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ לָנֶצַח יְדַבֵּר׃ 29 הֵעֵז
אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וְיָשָׁר הוּא ׀ יָכִין דַּרְכּוֹ׃
30 אֵין חָכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֵצָה
לְנֶגֶד יְהוָה׃ 31 סוּס מוּכָן לְיוֹם מִלְחָמָה
וְלַיהוָה הַתְּשׁוּעָה׃

פרשה כב׃

1 נִבְחָר שֵׁם מֵעֹשֶׁר רָב מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב
חֵן טוֹב׃ 2 עָשִׁיר וָרָשׁ נִפְגָּשׁוּ עֹשֵׂה כֻלָּם
יְהוָה׃ 3 עָרוּם ׀ רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר וּפְתָיִים
עָבְרוּ וְנֶעֱנָשׁוּ׃ 4 עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְהוָה
עֹשֶׁר וְכָבוֹד וְחַיִּים׃ 5 צִנִּים פַּחִים בְּדֶרֶךְ
עִקֵּשׁ שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם׃ 6 חֲנֹךְ
לַנַּעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ גַּם כִּי־יַזְקִין לֹא־יָסוּר
מִמֶּנָּה׃ 7 עָשִׁיר בְּרָשִׁים יִמְשׁוֹל וְעֶבֶד
לֹוֶה לְאִישׁ מַלְוֶה׃ 8 זוֹרֵעַ עַוְלָה יִקְצָור־
אָוֶן וְשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ יִכְלֶה׃ 9 טוֹב־עַיִן הוּא
יְבֹרָךְ כִּי־נָתַן מִלַּחְמוֹ לַדָּל׃ 10 גָּרֵשׁ לֵץ
וְיֵצֵא מָדוֹן וְיִשְׁבֹּת דִּין וְקָלוֹן׃ 11 אֹהֵב
טְהוֹר־לֵב חֵן שְׂפָתָיו רֵעֵהוּ מֶלֶךְ׃
12 עֵינֵי יְהוָה נָצְרוּ דָעַת וַיְסַלֵּף דִּבְרֵי
בֹגֵד׃ 13 אָמַר עָצֵל אֲרִי בַחוּץ בְּתוֹךְ
רְחֹבוֹת אֵרָצֵחַ׃ 14 שׁוּחָה עֲמֻקָּה פִּי זָרוֹת
זְעוּם יְהוָה יִפָּול־שָׁם׃ 15 אִוֶּלֶת קְשׁוּרָה
בְלֶב־נָעַר שֵׁבֶט מוּסָר יַרְחִיקֶנָּה מִמֶּנּוּ׃
16 עֹשֵׁק דָּל לְהַרְבּוֹת לוֹ נֹתֵן לְעָשִׁיר אַךְ
לְמַחְסוֹר׃ 17 הַט אָזְנְךָ וּשְׁמַע דִּבְרֵי
חֲכָמִים וְלִבְּךָ תָּשִׁית לְדַעְתִּי׃ 18 כִּי־נָעִים
כִּי־תִשְׁמְרֵם בְּבִטְנֶךָ יִכֹּנוּ יַחְדָּו עַל־
שְׂפָתֶיךָ׃ 19 לִהְיוֹת בַּיהוָה מִבְטַחֶךָ
הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אַף־אָתָּה׃ 20 הֲלֹא
כָתַבְתִּי לְךָ שָׁלִשׁוֹם בְּמֹעֵצוֹת וָדָעַת׃
21 לְהוֹדִיעֲךָ קֹשְׁטְ אִמְרֵי אֱמֶת לְהָשִׁיב
אֲמָרִים אֱמֶת לְשֹׁלְחֶיךָ׃ 22 אַל־תִּגְזָל־
דָּל כִּי דַל־הוּא וְאַל־תְּדַכֵּא עָנִי בַשָּׁעַר׃

24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος. 25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. 26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. 27 Θυσία ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. 28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. 29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. 30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ. 31 Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς· ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή. 2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. 3 Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν. 4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή. 5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν. [6 Ἐγκαινισμὸς νέου κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καίγε ὅταν γηράσῃ οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ.] 7 Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι, καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσιν. 8 Ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακά, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει. (Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ Θεός, ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.) 9 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκε τῷ πτωχῷ. Νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς, τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων. 10 Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος· ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει. 11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς. 12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν, φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος. 13 Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί. 14 Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν. (Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.) 15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδίας νέου, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ. 16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι. 17 Λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὖς καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσιν. 18 Καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν, 19 Ἵνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδόν σου. 20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλὴν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου. 21 Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαί σε λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι. 22 Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γάρ ἐστι, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

24 Superbus et arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam. 25 Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quidquam manus ejus operari: 26 Tota die concupiscit et desiderat: qui autem justus est, tribuet, et non cessabit. 27 Hostiæ impiorum abominabiles, quia offeruntur ex scelere. 28 Testis mendax peribit: vir obediens loquetur victoriam. 29 Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam. 30 Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. 31 Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

CAPUT XXII.

1 MELIUS est nomen bonum, quam divitiæ multæ: super argentum et aurum, gratia bona. 2 Dives et pauper obviaverunt sibi: utriusque operator est Dominus. 3 Callidus vidit malum, et abscondit se: innocens pertransiit, et afflictus est damno. 4 Finis modestiæ timor Domini, divitiæ et gloria et vita. 5 Arma et gladii in via perversi: custos autem animæ suæ longe recedit ab eis. 6 Proverbium est: Adolescens juxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea. 7 Dives pauperibus imperat: et qui accipit mutuum, servus est fœnerantis. 8 Qui seminat iniquitatem, metet mala, et virga iræ suæ consummabitur. 9 Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur: de panibus enim suis dedit pauperi. Victoriam et honorem acquiret qui dat munera: animam autem aufert accipientium. 10 Ejice derisorem, et exibit cum eo jurgium, cessabuntque causæ et contumeliæ. 11 Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam labiorum suorum habebit amicum regem. 12 Oculi Domini custodiunt scientiam: et supplantantur verba iniqui. 13 Dicit piger: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum. 14 Fovea profunda os alienæ: cui iratus est Dominus, incidet in eam. 15 Stultitia colligata est in corde pueri, et virga disciplinæ fugabit eam. 16 Qui calumniatur pauperem, ut augeat divitias suas, dabit ipse ditiori, et egebit. 17 Inclina aurem tuam, et audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam; 18 Quæ pulchra erit tibi, cum servaveris eam in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis: 19 Ut sit in Domino fiducia tua, unde et ostendi eam tibi hodie. 20 Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus et scientia: 21 Ut ostenderem tibi firmitatem, et eloquia veritatis, respondere ex his illis qui miserunt te. 22 Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta:

23 כִּֽי־יְהוָה יָרִיב רִיבָם וְקָבַע אֶת־קֹבְעֵיהֶם
נָֽפֶשׁ׃ 24 אַל־תִּתְרַע אֶת־בַּעַל אָף וְאֶת־אִישׁ
חֵמוֹת לֹא תָבוֹא׃ 25 פֶּן־תֶּאֱלַף אֹרְחֹתָו
וְלָקַחְתָּ מוֹקֵשׁ לְנַפְשֶׁךָ׃ 26 אַל־תְּהִי בְתֹקְעֵי־
כָף בַּעֹרְבִים מַשָּׁאוֹת׃ 27 אִם־אֵין־לְךָ
לְשַׁלֵּם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתַּחְתֶּיךָ׃
28 אַל־תַּסֵּג גְּבוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֶיךָ׃
29 חָזִיתָ אִישׁ ׀ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ לִפְנֵי־
מְלָכִים יִתְיַצָּב בַּל־יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשֻׁכִּים׃

פרשה כג׃

1 כִּֽי־תֵשֵׁב לִלְחוֹם אֶת־מוֹשֵׁל בִּין תָּבִין
אֶת־אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ׃ 2 וְשַׂמְתָּ שַׂכִּין בְּלֹעֶךָ
אִם־בַּעַל נֶפֶשׁ אָתָּה׃ 3 אַל־תִּתְאָו
לְמַטְעַמּוֹתָיו וְהוּא לֶחֶם כְּזָבִים׃ 4 אַל־
תִּיגַע לְהַעֲשִׁיר מִבִּינָתְךָ חֲדָל׃ 5 הֲתָעִיף
עֵינֶיךָ ׀ בּוֹ וְאֵינֶנּוּ כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה־לּוֹ
כְנָפַיִם כְּנֶשֶׁר וְעָיף הַשָּׁמָיִם׃ 6 אַל־
תִּלְחַם אֶת־לֶחֶם רַע עָיִן וְאַל־תִּתְאָו
לְמַטְעַמֹּתָיו׃ 7 כִּי ׀ כְּמוֹ שָׁעַר בְּנַפְשׁוֹ כֶּן־
הוּא אֱכוֹל וּשְׁתֵה יֹאמַר לָךְ וְלִבּוֹ בַּל־
עִמָּךְ׃ 8 פִּתְּךָ־אָכַלְתָּ תְקִיאֶנָּה וְשִׁחַתָּ
דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים׃ 9 בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל־תְּדַבֵּר
כִּי־יָבוּז לְשֵׂכֶל מִלֶּיךָ׃ 10 אַל־תַּסֵּג גְּבוּל
עוֹלָם וּבִשְׂדֵי יְתוֹמִים אַל־תָּבֹא׃ 11 כִּי־
גֹאֲלָם חָזָק הוּא־יָרִיב אֶת־רִיבָם אִתָּךְ׃
12 הָבִיאָה לַמּוּסָר לִבֶּךָ וְאָזְנֶךָ לְאִמְרֵי־
דָעַת׃ 13 אַל־תִּמְנַע מִנַּעַר מוּסָר כִּי־תַכֶּנּוּ
בַשֵּׁבֶט לֹא יָמוּת׃ 14 אַתָּה בַּשֵּׁבֶט תַּכֶּנּוּ
וְנַפְשׁוֹ מִשְּׁאוֹל תַּצִּיל׃ 15 בְּנִי אִם־חָכַם
לִבֶּךָ יִשְׂמַח לִבִּי גַם־אָנִי׃ 16 וְתַעְלֹזְנָה
כִלְיוֹתָי בְּדַבֵּר שְׂפָתֶיךָ מֵישָׁרִים׃ 17 אַל־
יְקַנֵּא לִבְּךָ בַּחַטָּאִים כִּי אִם־בְּיִרְאַת יְהוָה
כָּל־הַיּוֹם׃ 18 כִּי אִם־יֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְוָתְךָ
לֹא תִכָּרֵת׃ 19 שְׁמַע־אַתָּה בְנִי וַחֲכָם
וְאַשֵּׁר בַּדֶּרֶךְ לִבֶּךָ׃ 20 אַל־תְּהִי בְסֹבְאֵי־יָיִן
בְּזֹלְלֵי בָשָׂר לָמוֹ׃ 21 כִּי־סֹבֵא וְזוֹלֵל יִוָּרֵשׁ
וּקְרָעִים תַּלְבִּישׁ נוּמָה׃ 22 שְׁמַע לְאָבִיךָ
זֶה יְלָדֶךָ וְאַל־תָּבוּז כִּי־זָקְנָה אִמֶּךָ׃

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ
ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν. 24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος
ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου,
25 Μή ποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς
βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ. 26 Μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς
ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον· 27 Ἐὰν γὰρ μὴ
ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃ, λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ
τὰς πλευράς σου. 28 Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια ἃ
ἔθεντο οἱ πατέρες σου. 29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ
ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστά-
ναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου,
νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι, 2 Καὶ ἐπίβαλλε
τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρα-
σκευάσαι. Εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, 3 Μὴ ἐπιθύμει
τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς
ψευδοῦς. 4 Μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ,
τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου. 5 Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ
σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν, οὐδαμοῦ φανεῖται· κατε-
σκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ
ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ.
6 Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει
τῶν βρωμάτων αὐτοῦ· 7 Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις
καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει. Μηδὲ
πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν
σου μετ' αὐτοῦ· 8 Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν καὶ λυ-
μανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς. 9 Εἰς
ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μή ποτε μυκτηρίσῃ τοὺς
συνετοὺς λόγους σου. 10 Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια,
εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς. 11 Ὁ γὰρ
λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος κραταιός ἐστι, καὶ
κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ. 12 Δὸς εἰς
παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοί-
μασον λόγοις αἰσθήσεως. 13 Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον
παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ
ἀποθάνῃ· 14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ,
τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. 15 Υἱέ,
ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν
ἐμὴν καρδίαν, 16 Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ
χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι. 17 Μὴ
ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλούς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ
Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν. 18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς
αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστή-
σεται. 19 Ἄκουε υἱὲ καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε
ἐννοίας σῆς καρδίας. 20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ
ἐκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς· 21 Πᾶς
γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ
ἐνδύσεται διεῤῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.
22 Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ
μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.

23 Quia judicabit Dominus causam ejus, et
configet eos, qui confixerunt animam ejus.
24 Noli esse amicus homini iracundo, neque
ambules cum viro furioso: 25 Ne forte discas
semitas ejus, et sumas scandalum animæ tuæ.
26 Noli esse cum his, qui defigunt manus
suas, et qui vades se offerunt pro debitis:
27 Si enim non habes unde restituas, quid
causæ est ut tollat operimentum de cubili
tuo? 28 Ne transgrediaris terminos antiquos,
quos posuerunt patres tui. 29 Vidisti virum
velocem in opere suo? coram regibus stabit,
nec erit ante ignobiles.

CAPUT XXIII.

1 QUANDO sederis ut comedas cum principe,
diligenter attende quæ apposita sunt ante
faciem tuam: 2 Et statue cultrum in gut-
ture tuo, si tamen habes in potestate animam
tuam, 3 Ne desideres de cibis ejus, in quo
est panis mendacii. 4 Noli laborare ut
diteris: sed prudentiæ tuæ pone modum:
5 Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non
potes habere: quia facient sibi pennas quasi
aquilæ, et volabunt in cælum. 6 Ne comedas
cum homine invido, et ne desideres cibos ejus:
7 Quoniam in similitudinem arioli et con-
jectoris, æstimat quod ignorat. Comede et bibe,
dicet tibi: et mens ejus non est tecum. 8 Cibos,
quos comederas, evomes: et perdes pulchros
sermones tuos. 9 In auribus insipientium ne
loquaris: quia despicient doctrinam eloquii
tui. 10 Ne attingas parvulorum terminos:
et agrum pupillorum ne introeas: 11 Pro-
pinquus enim illorum fortis est: et ipse judi-
cabit contra te causam illorum. 12 Ingredi-
atur ad doctrinam cor tuum: et aures tuæ ad
verba scientiæ. 13 Noli subtrahere a puero
disciplinam: si enim percusseris eum virga,
non morietur. 14 Tu virga percuties eum:
et animam ejus de inferno liberabis. 15 Fili
mi, si sapiens fuerit animus tuus, gaudebit
tecum cor meum: 16 Et exultabunt renes
mei, cum locuta fuerint rectum labia tua.
17 Non æmuletur cor tuum peccatores: sed in
timore Domini esto tota die: 18 Quia habe-
bis spem in novissimo, et præstolatio tua non
auferetur. 19 Audi fili mi, et esto sapiens:
et dirige in via animum tuum. 20 Noli esse
in conviviis potatorum, nec in comessationibus
eorum, qui carnes ad vescendum conferunt:
21 Quia vacantes potibus et dantes sym-
bola consumentur, et vestietur pannis dor-
mitatio. 22 Audi patrem tuum, qui genuit
te: et ne contemnas cum senuerit mater tua.

23 אֱמֶת קְנֵה וְאַל־תִּמְכֹּר חָכְמָה וּמוּסָר
וּבִינָה׃ 24 גּוֹל יָגוֹל אֲבִי צַדִּיק יוֹלֵד חָכָם
וְיִשְׂמַח בּוֹ׃ 25 יִשְׂמַח־אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל
יוֹלַדְתֶּךָ׃ 26 תְּנָה בְנִי לִבְּךָ לִי וְעֵינֶיךָ
דְּרָכַי תִּרְצֹנָה׃ 27 כִּי־שׁוּחָה עֲמֻקָּה זוֹנָה
וּבְאֵר צָרָה נָכְרִיָּה׃ 28 אַף־הִיא כְּחֶתֶף
תֶּאֱרֹב וּבוֹגְדִים בְּאָדָם תּוֹסִף׃ 29 לְמִי אוֹי
לְמִי אֲבוֹי לְמִי מִדְוָנִים ׀ לְמִי־שִׂיחַ לְמִי
פְּצָעִים חִנָּם לְמִי חַכְלִלוּת עֵינָיִם׃
30 לַמְאַחֲרִים עַל־הַיָּיִן לַבָּאִים לַחְקֹר
מִמְסָךְ׃ 31 אַל־תֵּרֶא יַיִן כִּי יִתְאַדָּם כִּי־יִתֵּן
בַּכִּיס עֵינוֹ יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים׃ 32 אַחֲרִיתוֹ
כְּנָחָשׁ יִשָּׁךְ וּכְצִפְעֹנִי יַפְרִשׁ׃ 33 עֵינֶיךָ
יִרְאוּ זָרוֹת וְלִבְּךָ יְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת׃ 34 וְהָיִיתָ
כְּשֹׁכֵב בְּלֶב־יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבֵּל׃
35 הִכּוּנִי בַל־חָלִיתִי הֲלָמוּנִי בַּל־יָדָעְתִּי
מָתַי אָקִיץ אוֹסִיף אֲבַקְשֶׁנּוּ עוֹד׃

פרשה כד׃

1 אַל־תְּקַנֵּא בְּאַנְשֵׁי רָעָה וְאַל־תִּתְאָו
לִהְיוֹת אִתָּם׃ 2 כִּי־שֹׁד יֶהְגֶּה לִבָּם וְעָמָל
שִׂפְתֵיהֶם תְּדַבֵּרְנָה׃ 3 בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בָּיִת
וּבִתְבוּנָה יִתְכּוֹנָן׃ 4 וּבְדַעַת חֲדָרִים
יִמָּלְאוּ כָּל־הוֹן יָקָר וְנָעִים׃ 5 גֶּבֶר־חָכָם
בַּעוֹז וְאִישׁ דַּעַת מְאַמֶּץ־כֹּחַ׃ 6 כִּי
בְתַחְבֻּלוֹת תַּעֲשֶׂה־לְּךָ מִלְחָמָה וּתְשׁוּעָה
בְּרֹב יוֹעֵץ׃ 7 רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת
בַּשַּׁעַר לֹא יִפְתַּח־פִּיהוּ׃ 8 מְחַשֵּׁב לְהָרֵעַ
לוֹ בַּעַל־מְזִמּוֹת יִקְרָאוּ׃ 9 זִמַּת אִוֶּלֶת
חַטָּאת וְתוֹעֲבַת לְאָדָם לֵץ׃ 10 הִתְרַפִּיתָ
בְּיוֹם צָרָה צַר כֹּחֶכָה׃ 11 הַצֵּל לְקֻחִים
לַמָּוֶת וּמָטִים לַהֶרֶג אִם־תַּחְשׂוֹךְ׃ 12 כִּי־
תֹאמַר הֵן לֹא־יָדַעְנוּ זֶה הֲלֹא־תֹכֵן
לִבּוֹת ׀ הוּא־יָבִין וְנֹצֵר נַפְשְׁךָ הוּא יֵדָע
וְהֵשִׁיב לְאָדָם כְּפָעֳלוֹ׃ 13 אֱכָל־בְּנִי דְבַשׁ
כִּי טוֹב וְנֹפֶת מָתוֹק עַל־חִכֶּךָ׃ 14 כֵּן ׀
דְּעֶה חָכְמָה לְנַפְשֶׁךָ אִם־מָצָאתָ וְיֵשׁ
אַחֲרִית וְתִקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת׃ 15 אַל־
תֶּאֱרֹב רָשָׁע לִנְוֵה צַדִּיק אַל־תְּשַׁדֵּד רִבְצוֹ׃

24 Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ
εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. 25 Εὐφραινέσθω ὁ
πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά
σε. 26 Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλ-
μοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν. 27 Πίθος γὰρ τετρη-
μένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος καὶ φρέαρ στενὸν
ἀλλότριον. 28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται,
καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. 29 Τίνι οὐαί;
τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ
λέσχαι; τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς; τίνος πελιδνοὶ
οἱ ὀφθαλμοί; 30 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις;
οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; 31 Μὴ
μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις
δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς
τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς
σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου,
32 Τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς
ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ
ὁ ἰός. 33 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν,
τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά, 34 Καὶ κατα-
κείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ
κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. 35 Ἐρεῖς δέ
Τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι,
ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὄρθρος ἔσται ἵνα ἐλθὼν
ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΥΙΕ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπι-
θυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν· 2 Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ
ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.
3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέ-
σεως ἀνορθοῦται· 4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλανται
ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ.
5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν
ἔχων γεωργίου μεγάλου. 6 Μετὰ κυβερνήσεως
γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευ-
τικῆς. 7 Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις
σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου,
8 Ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις. Ἀπαιδεύτοις
συναντᾷ θάνατος, 9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν
ἁμαρτίαις. Ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ ἐμμολυνθή-
σεται 10 Ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως
ἕως ἂν ἐκλίπῃ. 11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον
καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ. 12 Ἐὰν δὲ
εἴπῃς Οὐκ οἶδα τοῦτον, γίνωσκε ὅτι Κύριος καρδίας
πάντων γινώσκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς
οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ. 13 Φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα
γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ. 14 Οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ
σῇ ψυχῇ· ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσται καλὴ ἡ τελευτή σου
κσὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει. 15 Μὴ προσαγάγῃς
ἀσεβῆ νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

23 Veritatem eme, et noli vendere sapientiam,
et doctrinam, et intelligentiam. 24 Exultat
gaudio pater justi: qui sapientem genuit,
lætabitur in eo. 25 Gaudeat pater tuus, et mater
tua, et exultet quæ genuit te. 26 Præbe fili
mi cor tuum mihi: et oculi tui vias meas custo-
diant. 27 Fovea enim profunda est meretrix:
et puteus angustus, aliena. 28 Insidiatur in
via quasi latro, et quos incautos viderit,
interficiet. 29 Cui væ? cujus patri væ? cui
rixæ? cui foveæ? cui sine causa vulnera?
cui suffusio oculorum? 30 Nonne his, qui
commorantur in vino, et student calicibus
epotandis? 31 Ne intuearis vinum quando
flavescit, cum splenduerit in vitro color ejus:
ingreditur blande, 32 Sed in novissimo
mordebit ut coluber, et sicut regulus venena
diffundet. 33 Oculi tui videbunt extraneas,
et cor tuum loquetur perversa. 34 Et eris
sicut dormiens in medio mari, et quasi sopitus
gubernator, amisso clavo: 35 Et dices:
Verberaverunt me, sed non dolui: traxerunt
me, et ego non sensi: quando evigilabo, et
rursus vina reperiam?

CAPUT XXIV.

1 Ne æmuleris viros malos: nec desideres
esse cum eis: 2 Quia rapinas meditatur
mens eorum, et fraudes labia eorum loquuntur.
3 Sapientia ædificabitur domus, et prudentia
roborabitur. 4 In doctrina replebuntur
cellaria, universa substantia pretiosa et pul-
cherrima. 5 Vir sapiens, fortis est: et vir
doctus, robustus et validus. 6 Quia cum
dispositione initur bellum: et erit salus ubi
multa consilia sunt. 7 Excelsa stulto sapi-
entia, in porta non aperiet os suum. 8 Qui
cogitat mala facere, stultus vocabitur.
9 Cogitatio stulti peccatum est: et abomi-
natio hominum detractor. 10 Si despera-
veris lassus in die angustiæ: imminuetur
fortitudo tua. 11 Erue eos, qui ducuntur
ad mortem: et qui trahuntur ad interitum
liberare ne cesses. 12 Si dixeris: Vires non
suppetunt: qui inspector est cordis, ipse
intelligit, et servatorem animæ tuæ nihil
fallit, reddetque homini juxta opera sua.
13 Comede, fili mi, mel, quia bonum est, et
favum dulcissimum gutturi tuo. 14 Sic et
doctrina sapientiæ animæ tuæ: quam cum in-
veneris, habebis in novissimis spem, et spes tua
non peribit. 15 Ne insidieris, et quæras impie-
tatem in domo justi, neque vastes requiem ejus.

16 כִּי שֶׁבַע ׀ יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם וּרְשָׁעִים
יִכָּשְׁלוּ בְרָעָה׃ 17 בִּנְפֹל אוֹיִבְךָ אַל־תִּשְׂמָח
וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־יָגֵל לִבֶּךָ׃ 18 פֶּן־יִרְאֶה יְהוָה
וְרַע בְּעֵינָיו וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ׃ 19 אַל־
תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בָּרְשָׁעִים׃
20 כִּי ׀ לֹא־תִהְיֶה אַחֲרִית לָרָע נֵר רְשָׁעִים
יִדְעָךְ׃ 21 יְרָא אֶת־יְהוָה בְּנִי וָמֶלֶךְ עִם־
שׁוֹנִים אַל־תִּתְעָרָב׃ 22 כִּי־פִתְאֹם יָקוּם
אֵידָם וּפִיד שְׁנֵיהֶם מִי יוֹדֵעַ׃ 23 גַּם־אֵלֶּה
לַחֲכָמִים הַכֵּר פָּנִים בְּמִשְׁפָּט בַּל־טוֹב׃
24 אֹמֵר ׀ לְרָשָׁע צַדִּיק אָתָּה יִקְּבֻהוּ עַמִּים
יִזְעָמוּהוּ לְאֻמִּים׃ 25 וְלַמּוֹכִיחִים יִנְעָם
וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִרְכַּת־טוֹב׃ 26 שְׂפָתַיִם
יִשָּׁק מֵשִׁיב דְּבָרִים נְכֹחִים׃ 27 הָכֵן בַּחוּץ ׀
מְלַאכְתֶּךָ וְעַתְּדָהּ בַּשָּׂדֶה לָךְ אַחַר וּבָנִיתָ
בֵיתֶךָ׃ 28 אַל־תְּהִי עֵד־חִנָּם בְּרֵעֶךָ
וַהֲפִתִּיתָ בִּשְׂפָתֶיךָ׃ 29 אַל־תֹּאמַר כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה־לִי כֵּן אֶעֱשֶׂה־לּוֹ אָשִׁיב לָאִישׁ
כְּפָעֳלוֹ׃ 30 עַל־שְׂדֵה אִישׁ־עָצֵל עָבַרְתִּי
וְעַל־כֶּרֶם אָדָם חֲסַר־לֵב׃ 31 וְהִנֵּה עָלָה
כֻלּוֹ ׀ קִמְּשֹׂנִים כָּסּוּ פָנָיו חֲרֻלִּים וְגֶדֶר
אֲבָנָיו נֶהֱרָסָה׃ 32 וָאֶחֱזֶה אָנֹכִי אָשִׁית
לִבִּי רָאִיתִי לָקַחְתִּי מוּסָר׃ 33 מְעַט שֵׁנוֹת
מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט ׀ חִבֻּק יָדַיִם לִשְׁכָּב׃
34 וּבָא־מִתְהַלֵּךְ רֵישֶׁךָ וּמַחְסֹרֶיךָ כְּאִישׁ
מָגֵן׃

פרשה כה׃

1 גַּם־אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֶעְתִּיקוּ
אַנְשֵׁי ׀ חִזְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ 2 כְּבֹד אֱלֹהִים
הַסְתֵּר דָּבָר וּכְבֹד מְלָכִים חֲקֹר דָּבָר׃
3 שָׁמַיִם לָרוּם וָאָרֶץ לָעֹמֶק וְלֵב מְלָכִים
אֵין חֵקֶר׃ 4 הָגוֹ סִיגִים מִכָּסֶף וַיֵּצֵא
לַצֹּרֵף כֶּלִי׃ 5 הָגוֹ רָשָׁע לִפְנֵי־מֶלֶךְ וְיִכּוֹן
בַּצֶּדֶק כִּסְאוֹ׃ 6 אַל־תִּתְהַדַּר לִפְנֵי־מֶלֶךְ
וּבִמְקוֹם גְּדֹלִים אַל־תַּעֲמֹד׃ 7 כִּי טוֹב
אֲמָר־לְךָ עֲלֵה הֵנָּה מֵהַשְׁפִּילְךָ לִפְנֵי נָדִיב
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ 8 אַל־תֵּצֵא לָרִב מַהֵר פֶּן
מַה־תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתָהּ בְּהַכְלִים אֹתְךָ רֵעֶךָ׃
9 רִיבְךָ רִיב אֶת־רֵעֶךָ וְסוֹד אַחֵר אַל־תְּגָל׃
10 פֶּן־יְחַסֶּדְךָ שֹׁמֵעַ וְדִבָּתְךָ לֹא תָשׁוּב׃

16 Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται,
οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς. 17 Ἐὰν
πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ
ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου· 18 Ὅτι ὄψεται
Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν
θυμὸν αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ. 19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακο-
ποιοῖς, μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς· 20 Οὐ γὰρ μὴ
γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν
σβεσθήσεται. 21 Φοβοῦ τὸν θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα,
καὶ μηδετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς· 22 Ἐξαίφνης
γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφο-
τέρων τίς γνώσεται; 23 Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς
σοφοῖς ἐπιγινώσκειν, αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει
οὐ καλόν. 24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ Δίκαιός ἐστιν,
ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη·
25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ᾽
αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία. 26 Χείλη δὲ φιλήσουσιν
ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς. 27 Ἑτοίμαζε εἰς
τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς
τὸν ἀγρόν, καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοι-
κοδομήσεις τὸν οἶκόν σου. 28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς
μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνου σοῖς
χείλεσι. 29 Μὴ εἴπῃς Ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι
χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.
30 Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ
ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν· 31 Ἐὰν ἀφῇς
αὐτόν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ
γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων
αὐτοῦ κατασκάπτονται. 32 Ὕστερον ἐγὼ μετενόη-
σα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν. 33 Ὀλίγον
νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκα-
λίζομαι χερσὶ στήθη· 34 Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς,
ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἔνδειά σου
ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

ΚΕΦ. κε.

1 ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι,
ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας. 2 Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα
δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα. 3 Οὐρανὸς ὑψηλός,
γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.
4 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται
καθαρὸν ἅπαν· 5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου
βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος
αὐτοῦ. 6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ
ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο· 7 Κρεῖσσον γάρ
σοι τὸ ῥηθῆναι Ἀνάβαινε πρὸς μέ, ἢ ταπεινῶ-
σαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου. Ἃ εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί σου λέγε. 8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην
ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ᾽ ἐσχάτων· ἡνίκα
ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος, 9 Ἀναχώρει εἰς τὰ
ὀπίσω. Μὴ καταφρόνει, 10 Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν
ὁ φίλος· ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται,
(ἀλλὰ ἔσται σοι ἴση θανάτῳ. Χάρις καὶ φιλία
ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος
γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.)

16 Septies enim cadet justus, et resurget:
impii autem corruent in malum. 17 Cum
ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, et in
ruina ejus ne exultet cor tuum: 18 Ne
forte videat Dominus, et displiceat ei, et
auferat ab eo iram suam. 19 Ne conten-
das cum pessimis, nec æmuleris impios:
20 Quoniam non habent futurorum spem
mali, et lucerna impiorum extinguetur.
21 Time Dominum, fili mi, et regem: et
cum detractoribus non commiscearis:
22 Quoniam repente consurget perditio
eorum: et ruinam utriusque quis novit?
23 Hæc quoque sapientibus: Cognoscere
personam in judicio non est bonum. 24 Qui
dicunt impio: Justus es: maledicent eis
populi, et detestabuntur eos tribus. 25 Qui
arguunt eum, laudabuntur: et super ipsos
veniet benedictio. 26 Labia deosculabitur,
qui recta verba respondet. 27 Præpara foris
opus tuum, et diligenter exerce agrum tuum:
ut postea ædifices domum tuam. 28 Ne
sis testis frustra contra proximum tuum:
nec lactes quemquam labiis tuis. 29 Ne
dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei:
reddam unicuique secundum opus suum.
30 Per agrum hominis pigri transivi, et per
vineam viri stulti: 31 Et ecce totum reple-
verant urticæ, et operuerant superficiem ejus
spinæ, et maceria lapidum destructa erat.
32 Quod cum vidissem, posui in corde meo,
et exemplo didici disciplinam. 33 Parum,
inquam, dormies, modicum dormitabis, pau-
xillum manus conseres, ut quiescas: 34 Et
veniet tibi quasi cursor egestas, et mendicitas
quasi vir armatus.

CAPUT XXV.

1 HÆ quoque parabolæ Salomonis, quas
transtulerunt viri Ezechiæ regis Juda.
2 Gloria Dei est celare verbum, et gloria
regum investigare sermonem. 3 Cælum
sursum, et terra deorsum, et cor regum
inscrutabile. 4 Aufer rubiginem de argento,
et egredietur vas purissimum. 5 Aufer
impietatem de vultu regis, et firmabitur
justitia thronus ejus. 6 Ne gloriosus appar-
eas coram rege, et in loco magnorum ne
steteris. 7 Melius est enim ut dicatur tibi:
Ascende huc; quam ut humilieris coram
principe. 8 Quæ viderunt oculi tui, ne
proferas in jurgio cito: ne postea emendare
non possis, cum dehonestaveris amicum
tuum. 9 Causam tuam tracta cum amico
tuo, et secretum extraneo ne reveles:
10 Ne forte insultet tibi cum audierit, et
exprobrare non cesset. (Gratia et amicitia
liberant: quas tibi serva, ne exprobrabilis fias.)

11 תַּפּוּחֵי זָהָב בְּמַשְׂכִּיּוֹת כָּסֶף דָּבָר דָּבֻר
עַל־אָפְנָיו׃ 12 נֶזֶם זָהָב וַחֲלִי־כָתֶם מוֹכִיחַ
חָכָם עַל־אֹזֶן שֹׁמָעַת׃ 13 כְּצִנַּת־שֶׁלֶג ׀ בְּיוֹם
קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו וְנֶפֶשׁ אֲדֹנָיו יָשִׁיב׃
14 נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן אִישׁ מִתְהַלֵּל
בְּמַתַּת־שָׁקֶר׃ 15 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין
וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבָּר־גָּרֶם׃ 16 דְּבַשׁ מָצָאתָ
אֱכֹל דַּיֶּךָּ פֶּן־תִּשְׂבָּעֶנּוּ וַהֲקֵאתוֹ׃ 17 הֹקַר
רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן־יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ׃
18 מֵפִיץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ־עֹנֶה בְרֵעֵהוּ
עֵד שָׁקֶר׃ 19 שֵׁן רֹעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת
מִבְטָח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃ 20 מַעֲדֶה־בֶּגֶד ׀
בְּיוֹם קָרָה חֹמֶץ עַל־נָתֶר וְשָׁר בַּשִּׁרִים
עַל לֶב־רָע׃ 21 אִם־רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ
לָחֶם וְאִם־צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃ 22 כִּי גֶחָלִים
אַתָּה חֹתֶה עַל־רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם־לָךְ׃
23 רוּחַ צָפוֹן תְּחוֹלֵל גָּשֶׁם וּפָנִים נִזְעָמִים
לְשׁוֹן סָתֶר׃ 24 טוֹב שֶׁבֶת עַל־פִּנַּת־גָּג
מֵאֵשֶׁת מִדְוָנִים וּבֵית חָבֶר׃ 25 מַיִם קָרִים
עַל־נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ
מֶרְחָק׃ 26 מַעְיָן נִרְפָּשׂ וּמָקוֹר מָשְׁחָת
צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע׃ 27 אָכֹל דְּבַשׁ
הַרְבּוֹת לֹא־טוֹב וְחֵקֶר כְּבֹדָם כָּבוֹד׃ 28 עִיר
פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר ׀ אֵין מַעְצָר
לְרוּחוֹ׃

פרשה כו׃

1 כַּשֶּׁלֶג ׀ בַּקַּיִץ וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר כֵּן לֹא־
נָאוֶה לִכְסִיל כָּבוֹד׃ 2 כַּצִּפּוֹר לָנוּד כַּדְּרוֹר
לָעוּף כֵּן קִלְלַת חִנָּם לֹא תָבֹא׃ 3 שׁוֹט
לַסּוּס מֶתֶג לַחֲמוֹר וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים׃
4 אַל־תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן־תִּשְׁוֶה־לּוֹ גַם־
אָתָּה׃ 5 עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן־יִהְיֶה חָכָם
בְּעֵינָיו׃ 6 מְקַצֶּה רַגְלַיִם חָמָס שֹׁתֶה שֹׁלֵחַ
דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל׃ 7 דַּלְיוּ שֹׁקַיִם מִפִּסֵּחַ
וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים׃ 8 כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה
כֵּן־נוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד׃ 9 חוֹחַ עָלָה בְיַד־
שִׁכּוֹר וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים׃ 10 רַב מְחוֹלֵל־
כֹּל וְשֹׂכֵר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עֹבְרִים׃ 11 כְּכֶלֶב
שָׁב עַל־קֵאוֹ כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ׃

11 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως
εἰπεῖν λόγον. 12 Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον
πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.
13 Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα
ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας
αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.
14 Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατα,
οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. 15 Ἐν
μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ
συντρίβει ὀστᾶ. 16 Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν
μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς. 17 Σπάνιον εἴσαγε
σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μή ποτε πλησθείς
σου μισήσῃ σε. 18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ
τόξευμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυ-
ρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ. 19 Ὁδὸς
κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.
20 Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν
πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ. Ὥσπερ σὴς ἐν
ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς
βλάπτει καρδίαν. 21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου,
ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· 22 Τοῦτο
γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι
ἀγαθά. 23 Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσω-
πον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει. 24 Κρεῖσσον
οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοι-
δόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ. 25 Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν
ψυχῇ διψώσῃ προσηνές, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ
γῆς μακρόθεν. 26 Ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι
καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον
δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς. 27 Ἐσθίειν
μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.
28 Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ
ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι
πράσσει.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΩΣΠΕΡ δρόσος ἐν ἀμητῷ καὶ ὥσπερ ὑετὸς
ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή. 2 Ὥσπερ
ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀρὰ ματαία
οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί. 3 Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ
καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.
4 Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφρο-
σύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ· 5 Ἀλλὰ ἀπο-
κρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα
μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ. 6 Ἐκ τῶν ὁδῶν
ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου
ἄφρονος λόγον. 7 Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν καὶ
παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. 8 Ὃς ἀπο-
δεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐστι τῷ δι-
δόντι ἄφρονι δόξαν. 9 Ἄκανθαι φύονται ἐν
χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.
10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συν-
τρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν. 11 Ὥσπερ κύων
ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς
γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας
ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν. (Ἔστιν αἰσχύνη ἐπά-
γουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.)

11 Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur
verbum in tempore suo. 12 Inauris aurea, et
margaritum fulgens, qui arguit sapientem, et
aurem obedientem. 13 Sicut frigus nivis in
die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit
eum, animam ipsius requiescere facit. 14 Nu-
bes, et ventus, et pluviæ non sequentes, vir
gloriosus, et promissa non complens. 15 Pati-
entia lenietur princeps, et lingua mollis con-
fringet duritiam. 16 Mel invenisti, comede
quod sufficit tibi, ne forte satiatus evomas
illud. 17 Subtrahe pedem tuum de domo
proximi tui, nequando satiatus oderit te.
18 Jaculum, et gladius, et sagitta acuta, homo
qui loquitur contra proximum suum falsum
testimonium. 19 Dens putridus, et pes las-
sus, qui sperat super infideli in die angustiæ,
20 Et amittit pallium in die frigoris. Acetum
in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.
Sicut tinea vestimento, et vermis ligno: ita
tristitia viri nocet cordi. 21 Si esurierit in-
imicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei
aquam bibere: 22 Prunas enim congregabis
super caput ejus, et Dominus reddet tibi.
23 Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies
tristis linguam detrahentem. 24 Melius est
sedere in angulo domatis, quam cum muliere
litigiosa, et in domo communi. 25 Aqua
frigida animæ sitienti, et nuntius bonus de
terra longinqua. 26 Fons turbatus pede, et
vena corrupta, justus cadens coram impio.
27 Sicut qui mel multum comedit, non est ei
bonum: sic qui scrutator est majestatis, op-
primetur a gloria. 28 Sicut urbs patens et
absque murorum ambitu, ita vir qui non po-
test in loquendo cohibere spiritum suum.

CAPUT XXVI.

1 Quomodo nix in æstate, et pluviæ in messe:
sic indecens est stulto gloria. 2 Sicut avis
ad alia transvolans, et passer quo libet vadens:
sic maledictum frustra prolatum in quempiam
superveniet. 3 Flagellum equo, et camus
asino, et virga in dorso imprudentium. 4 Ne
respondeas stulto juxta stultitiam suam, ne
efficiaris ei similis. 5 Responde stulto juxta
stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.
6 Claudus pedibus, et iniquitatem bibens, qui
mittit verba per nuntium stultum. 7 Quo-
modo pulchras frustra habet claudus tibias:
sic indecens est in ore stultorum parabola.
8 Sicut qui mittit lapidem in acervum Mer-
curii: ita qui tribuit insipienti honorem.
9 Quomodo si spina nascatur in manu temu-
lenti: sic parabola in ore stultorum. 10 Ju-
dicium determinat causas: et qui imponit
stulto silentium, iras mitigat. 11 Sicut
canis, qui revertitur ad vomitum suum,
sic imprudens, qui iterat stultitiam suam.

12 רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לִכְסִיל
מִמֶּנּוּ׃ 13 אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדָּרֶךְ אֲרִי
בֵּין הָרְחֹבוֹת׃ 14 הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל־צִירָהּ
וְעָצֵל עַל־מִטָּתוֹ׃ 15 טָמַן עָצֵל יָדוֹ
בַּצַּלָּחַת נִלְאָה לַהֲשִׁיבָהּ אֶל־פִּיו׃ 16 חָכָם
עָצֵל בְּעֵינָיו מִשִּׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם׃
17 מַחֲזִיק בְּאָזְנֵי־כָלֶב עֹבֵר מִתְעַבֵּר עַל־רִיב
לֹּא־לוֹ׃ 18 כְּמִתְלַהְלֵהַּ הַיֹּרֶה זִקִּים חִצִּים
וָמָוֶת׃ 19 כֵּן־אִישׁ רִמָּה אֶת־רֵעֵהוּ וְאָמַר
הֲלֹא־מְשַׂחֵק אָנִי׃ 20 בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה־
אֵשׁ וּבְאֵין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן׃ 21 פֶּחָם
לְגֶחָלִים וְעֵצִים לְאֵשׁ וְאִישׁ מִדְוָנִים
לְחַרְחַר־רִיב׃ 22 דִּבְרֵי נִרְגָּן כְּמִתְלַהֲמִים
וְהֵם יָרְדוּ חַדְרֵי־בָטֶן׃ 23 כֶּסֶף סִיגִים
מְצֻפֶּה עַל־חָרֶשׂ שְׂפָתַיִם דֹּלְקִים וְלֶב־רָע׃
24 בִּשְׂפָתָו יִנָּכֵר שׂוֹנֵא וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁית
מִרְמָה׃ 25 כִּי־יְחַנֵּן קוֹלוֹ אַל־תַּאֲמֶן־בּוֹ
כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ׃ 26 תִּכַּסֶּה
שִׂנְאָה בְּמַשָּׁאוֹן תִּגָּלֶה רָעָתוֹ בְקָהָל׃
27 כֹּרֶה שַּׁחַת בָּהּ יִפֹּל וְגֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו
תָּשׁוּב׃ 28 לְשׁוֹן־שֶׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו וּפֶה
חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְחֶה׃

פרשה כז׃

1 אַל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא־תֵדַע
מַה־יֵּלֶד יוֹם׃ 2 יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא־פִיךָ
נָכְרִי וְאַל־שְׂפָתֶיךָ׃ 3 כֹּבֶד אֶבֶן וְנֵטֶל
הַחוֹל וְכַעַס אֱוִיל כָּבֵד מִשְּׁנֵיהֶם׃
4 אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשֶׁטֶף אָף וּמִי יַעֲמֹד
לִפְנֵי קִנְאָה׃ 5 טוֹבָה תּוֹכַחַת מְגֻלָּה
מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרֶת׃ 6 נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב
וְנַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא׃ 7 נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה
תָּבוּס נֹפֶת וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל־מַר מָתוֹק׃
8 כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן־קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד
מִמְּקוֹמוֹ׃ 9 שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יְשַׂמַּח־לֵב וּמֶתֶק
רֵעֵהוּ מֵעֲצַת־נָפֶשׁ׃ 10 רֵעֲךָ ׀ וְרֵעַ אָבִיךָ
אַל־תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיךָ אַל־תָּבוֹא בְּיוֹם אֵידֶךָ
טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק׃ 11 חֲכַם בְּנִי
וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָבָר׃ 12 עָרוּם ׀
רָאָה רָעָה נִסְתָּר פְּתָאיִם עָבְרוּ נֶעֱנָשׁוּ׃

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι,
ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ. 13 Λέγει
ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν Λέων ἐν ταῖς
ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί. 14 Ὥσπερ
θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. 15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν
χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν
ἐπὶ στόμα. 16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνε-
ται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.
17 Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός, οὕτως ὁ προε-
στὼς ἀλλοτρίας κρίσεως. 18 Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι
προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαν-
τήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται· 19 Οὕ-
τως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους,
ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα.
20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ
ἔστι δίθυμος ἡσυχάζει μάχη. 21 Ἐσχάρα ἄνθραξι
καὶ ξύλα πυρί, ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.
22 Λόγοι κερκώπων μαλακοί, οὗτοι δὲ τύπτουσιν
εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων. 23 Ἀργύριον διδόμενον
μετὰ δόλου ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον· χείλη λεῖα
καρδίαν καλύπτει λυπηράν. 24 Χείλεσι πάντα
ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρός, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ
τεκταίνεται δόλους. 25 Ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς
μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς· ἑπτὰ γάρ εἰσι
πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. 26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν
συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας
εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις. 27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον
τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων
λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει. 28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ
ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκεις
τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. 2 Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας
καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.
3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ
ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων. 4 Ἀνελεήμων θυ-
μὸς καὶ ὀξεῖα ὀργή, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος.
5 Κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης
φιλίας. 6 Ἀξιοπιστότερά ἐστι τραύματα φίλου ἢ
ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ. 7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ
οὖσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ
γλυκέα φαίνεται. 8 Ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπε-
τασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωπος δου-
λοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
9 Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία,
καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή. 10 Φί-
λον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ
τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν·
κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.
11 Σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ
καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους
λόγους. 12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπε-
κρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν.

12 Vidisti hominem sapientem sibi videri?
magis illo spem habebit insipiens. 13 Dicit
piger: Leo est in via, et leæna in itineribus:
14 Sicut ostium vertitur in cardine suo, ita
piger in lectulo suo. 15 Abscondit piger
manum sub ascella sua, et laborat si ad os
suum eam converterit. 16 Sapientior sibi
piger videtur septem viris loquentibus sen-
tentias. 17 Sicut qui apprehendit auribus
canem, sic qui transit impatiens, et commis-
cetur rixæ alterius. 18 Sicut noxius est qui
mittit sagittas, et lanceas in mortem: 19 Ita
vir, qui fraudulenter nocet amico suo: et
cum fuerit deprehensus, dicit: Ludens feci.
20 Cum defecerint ligna, extinguetur ignis:
et susurrone subtracto, jurgia conquiescent.
21 Sicut carbones ad prunas, et ligna ad
ignem, sic homo iracundus suscitat rixas.
22 Verba susurronis quasi simplicia, et ipsa
perveniunt ad intima ventris. 23 Quomodo
si argento sordido ornare velis vas fictile sic
labia tumentia cum pessimo corde sociata.
24 Labiis suis intelligitur inimicus, cum in
corde tractaverit dolos. 25 Quando submiserit
vocem suam, ne credideris ei: quoniam sep-
tem nequitiæ sunt in corde illius. 26 Qui
operit odium fraudulenter, revelabitur malitia
ejus in concilio. 27 Qui fodit foveam, incidet
in eam: et qui volvit lapidem, revertetur ad
eum. 28 Lingua fallax non amat veritatem:
et os lubricum operatur ruinas.

CAPUT XXVII.

1 Ne glorieris in crastinum, ignorans quid
superventura pariat dies. 2 Laudet te alienus,
et non os tuum: extraneus, et non labia tua.
3 Grave est saxum, et onerosa arena: sed ira
stulti utroque gravior. 4 Ira non habet
misericordiam, nec erumpens furor: et impe-
tum concitati ferre quis poterit? 5 Melior
est manifesta correptio, quam amor abscon-
ditus. 6 Meliora sunt vulnera diligentis, quam
fraudulenta oscula odientis. 7 Anima satu-
rata calcabit favum: et anima esuriens etiam
amarum pro dulci sumet. 8 Sicut avis
transmigrans de nido suo, sic vir qui derelin-
quit locum suum. 9 Unguento et variis
odoribus delectatur cor: et bonis amici
consiliis anima dulcoratur. 10 Amicum
tuum, et amicum patris tui ne dimiseris: et
domum fratris tui ne ingrediaris in
die afflictionis tuæ. Melior est vicinus
juxta, quam frater procul. 11 Stude sa-
pientiæ fili mi, et lætifica cor meum: ut
possis exprobranti respondere sermonem.
12 Astutus videns malum, absconditus est:
parvuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

13 קַח־בִּגְדוֹ כִּי־עָרַב זָר וּבְעַד נָכְרִיָּה
חַבְלֵהוּ׃ 14 מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ ׀ בְּקוֹל גָּדוֹל
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּים קְלָלָה תֵּחָשֶׁב לוֹ׃ 15 דֶּלֶף
טוֹרֵד בְּיוֹם סַגְרִיר וְאֵשֶׁת מִדְוָנִים נִשְׁתָּוָה׃
16 צֹפְנֶיהָ צָפַן־רוּחַ וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא׃
17 בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחַד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי־רֵעֵהוּ׃
18 נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ וְשֹׁמֵר אֲדֹנָיו
יְכֻבָּד׃ 19 כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב
הָאָדָם לָאָדָם׃ 20 שְׁאוֹל וַאֲבַדֹּה לֹא
תִשְׂבַּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה׃
21 מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וְאִישׁ לְפִי
מַהֲלָלוֹ׃ 22 אִם־תִּכְתּוֹשׁ אֶת־הָאֱוִיל ׀ בַּמַּכְתֵּשׁ
בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת בַּעֱלִי לֹא־תָסוּר מֵעָלָיו
אִוַּלְתּוֹ׃ 23 יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ שִׁית
לִבְּךָ לַעֲדָרִים׃ 24 כִּי לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן
וְאִם־נֵזֶר לְדוֹר דוֹר׃ 25 גָּלָה חָצִיר
וְנִרְאָה־דֶשֶׁא וְנֶאֶסְפוּ עִשְּׂבוֹת הָרִים׃
26 כְּבָשִׂים לִלְבוּשֶׁךָ וּמְחִיר שָׂדֶה עַתּוּדִים׃
27 וְדֵי ׀ חֲלֵב עִזִּים לְלַחְמְךָ לְלֶחֶם בֵּיתֶךָ
וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃

פרשה כח׃

1 נָסוּ וְאֵין־רֹדֵף רָשָׁע וְצַדִּיקִים כִּכְפִיר
יִבְטָח׃ 2 בְּפֶשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׂרֶיהָ
וּבְאָדָם מֵבִין יֹדֵעַ כֵּן יַאֲרִיךְ׃ 3 גֶּבֶר רָשׁ
וְעֹשֵׁק דַּלִּים מָטָר סֹחֵף וְאֵין לָחֶם׃
4 עֹזְבֵי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה
יִתְגָּרוּ בָם׃ 5 אַנְשֵׁי־רָע לֹא־יָבִינוּ מִשְׁפָּט
וּמְבַקְשֵׁי יְהוָה יָבִינוּ כֹל׃ 6 טוֹב־רָשׁ
הוֹלֵךְ בְּתֻמּוֹ מֵעִקֵּשׁ דְּרָכַיִם וְהוּא עָשִׁיר׃
7 נוֹצֵר תּוֹרָה בֵּן מֵבִין וְרֹעֶה זוֹלְלִים
יַכְלִים אָבִיו׃ 8 מַרְבֶּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ
וּבְתַרְבִּית לְחוֹנֵן דַּלִּים יִקְבְּצֶנּוּ׃ 9 מֵסִיר
אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תּוֹרָה גַּם־תְּפִלָּתוֹ תּוֹעֵבָה׃
10 מַשְׁגֶּה יְשָׁרִים ׀ בְּדֶרֶךְ רָע בִּשְׁחוּתוֹ
הוּא־יִפּוֹל וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ־טוֹב׃ 11 חָכָם
בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר וְדַל מֵבִין יַחְקְרֶנּוּ׃
12 בַּעֲלֹץ צַדִּיקִים רַבָּה תִפְאָרֶת וּבְקוּם
רְשָׁעִים יְחֻפַּשׂ אָדָם׃ 13 מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא
יַצְלִיחַ וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יְרֻחָם׃ 14 אַשְׁרֵי אָדָם
מְפַחֵד תָּמִיד וּמַקְשֶׁה לִבּוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה׃

13 Ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρῆλθε γὰρ ὑβρι-
στὴς ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. 14 Ὃς ἂν
εὐλογῇ φίλον τὸ πρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, κατα-
ρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει. 15 Σταγόνες
ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ
ἰδίου οἴκου. 16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι
δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται. 17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει,
ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου. 18 Ὃς
φυτεύει συκῆν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς, ὃς
δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ Κύριον τιμηθήσεται.
19 Ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως
οὐδὲ αἱ διάνοιαι τῶν ἀνθρώπων. 20 Ἅιδης καὶ
ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι. (Βδέλυγμα Κυρίῳ
στηρίζων ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς
γλώσσῃ.) 21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις,
ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων
αὐτόν. (Καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά, καρδία δὲ
εὐθὺς ζητεῖ γνῶσιν.) 22 Ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα
ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν
ἀφροσύνην αὐτοῦ. 23 Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς
ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς
ἀγέλαις· 24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος
καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.
25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς
πόαν καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινόν, 26 Ἵνα ἔχῃς
πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι
ἄρνες. 27 Υἱέ, παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς
εἰς τὴν ζωήν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θερα-
πόντων.

ΚΕΦ. κη.

1 ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ
ὥσπερ λέων πέποιθε. 2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρί-
σεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει
αὐτάς. 3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτω-
χούς. Ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής, 4 Οὕ-
τως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν
ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλ-
λουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος. 5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνή-
σουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον συνήσουσιν
ἐν παντί. 6 Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν
ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς. 7 Φυλάσσει νόμον
υἱὸς συνετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει
πατέρα. 8 Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ
τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς
συνάγει αὐτόν. 9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ
εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν
αὐτοῦ ἐβδέλυκται. 10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ
κακῇ εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνο-
μοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς
αὐτά. 11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος,
πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ. 12 Διὰ
βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ
τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι. 13 Ὁ ἐπι-
καλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ
ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται. 14 Μακά-
ριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν,
ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

13 Tolle vestimentum ejus, qui spopondit pro
extraneo: et pro alienis, aufer ei pignus.
14 Qui benedicit proximo suo voce grandi,
de nocte consurgens maledicenti similis erit.
15 Tecta perstillantia in die frigoris, et liti-
giosa mulier comparantur: 16 Qui retinet
eam, quasi qui ventum teneat, et oleum dex-
teræ suæ vocabit. 17 Ferrum ferro exacuitur,
et homo exacuit faciem amici sui. 18 Qui
servat ficum, comedet fructus ejus: et qui
custos est domini sui, glorificabitur. 19 Quo-
modo in aquis resplendent vultus prospicien-
tium, sic corda hominum manifesti sunt pru-
dentibus. 20 Infernus et perditio nunquam im-
plentur: similiter et oculi hominum insatiabiles.
21 Quomodo probatur in conflatorio argentum,
et in fornace aurum: sic probatur homo ore
laudantis. (Cor iniqui inquirit mala, cor
autem rectum inquirit scientiam.) 22 Si con-
tuderis stultum in pila quasi ptisanas feriente
desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia
ejus. 23 Diligenter agnosce vultum pecoris
tui, tuosque greges considera: 24 Non enim
habebis jugiter potestatem: sed corona tri-
buetur in generationem et generationem.
25 Aperta sunt prata, et apparuerunt herbæ
virentes, et collecta sunt fœna de montibus.
26 Agni ad vestimentum tuum: et hædi,
ad agri pretium. 27 Sufficiat tibi lac capra-
rum in cibos tuos, et in necessaria domus tuæ,
et ad victum ancillis tuis.

CAPUT XXVIII.

1 FUGIT impius, nemine persequente: jus-
tus autem quasi leo confidens, absque terrore
erit. 2 Propter peccata terræ multi principes
ejus: et propter hominis sapientiam, et horum
scientiam quæ dicuntur, vita ducis longior
erit. 3 Vir pauper calumnians pauperes, simi-
lis est imbri vehementi, in quo paratur
fames. 4 Qui derelinquunt legem, laudant
impium: qui custodiunt, succenduntur contra
eum. 5 Viri mali non cogitant judicium:
qui autem inquirunt Dominum, animadver-
tunt omnia. 6 Melior est pauper ambulans
in simplicitate sua, quam dives in pravis
itineribus. 7 Qui custodit legem, filius sapi-
ens est: qui autem comessatores pascit,
confundit patrem suum. 8 Qui coacervat
divitias usuris et fœnore, liberali in pauperes
congregat eas. 9 Qui declinat aures suas ne
audiat legem, oratio ejus erit execrabilis.
10 Qui decipit justos in via mala, in interitu
suo corruet: et simplices possidebunt bona
ejus. 11 Sapiens sibi videtur vir dives: pau-
per autem prudens scrutabitur eum. 12 In
exultatione justorum multa gloria est: reg-
nantibus impiis ruinæ hominum. 13 Qui
abscondit scelera sua, non dirigetur: qui
autem confessus fuerit, et reliquerit ea,
misericordiam consequetur. 14 Beatus
homo, qui semper est pavidus: qui
vero mentis est duræ, corruet in malum.

15 אֲרִי־נֹהֵם וְדֹב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל
עַם־דָּל׃ 16 נָגִיד חֲסַר תְּבוּנוֹת וְרַב
מַעֲשַׁקּוֹת שֹׂנֵאי בֶצַע יַאֲרִיךְ יָמִים׃
17 אָדָם עָשֻׁק בְּדַם־נָפֶשׁ עַד־בּוֹר יָנוּס
אַל־יִתְמְכוּ־בוֹ׃ 18 הוֹלֵךְ תָּמִים יִוָּשֵׁעַ
וְנֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם יִפּוֹל בְּאֶחָת׃ 19 עֹבֵד
אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע־לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵיקִים יִשְׂבַּע־
רִישׁ׃ 20 אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב־בְּרָכוֹת וְאָץ
לְהַעֲשִׁיר לֹא יִנָּקֶה׃ 21 הַכֵּר־פָּנִים לֹא־
טוֹב וְעַל־פַּת־לֶחֶם יִפְשַׁע־גָּבֶר׃ 22 נִבְהָל
לַהוֹן אִישׁ רַע עָיִן וְלֹא־יֵדַע כִּי־חֶסֶר
יְבֹאֶנּוּ׃ 23 מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרַי חֵן יִמְצָא
מִמַּחֲלִיק לָשׁוֹן׃ 24 גּוֹזֵל ׀ אָבִיו וְאִמּוֹ וְאֹמֵר
אֵין־פָּשַׁע חָבֵר הוּא לְאִישׁ מַשְׁחִית׃
25 רְחַב־נֶפֶשׁ יְגָרֶה מָדוֹן וּבוֹטֵחַ עַל־יְהוָה
יְדֻשָּׁן׃ 26 בּוֹטֵחַ בְּלִבּוֹ הוּא כְסִיל וְהוֹלֵךְ
בְּחָכְמָה הוּא יִמָּלֵט׃ 27 נוֹתֵן לָרָשׁ אֵין
מַחְסוֹר וּמַעְלִים עֵינָיו רַב־מְאֵרוֹת׃ 28 בְּקוּם
רְשָׁעִים יִסָּתֵר אָדָם וּבְאָבְדָם יִרְבּוּ
צַדִּיקִים׃

פרשה כט׃

1 אִישׁ תּוֹכָחוֹת מַקְשֶׁה־עֹרֶף פֶּתַע יִשָּׁבֵר
וְאֵין מַרְפֵּא׃ 2 בִּרְבוֹת צַדִּיקִים יִשְׂמַח הָעָם
וּבִמְשֹׁל רָשָׁע יֵאָנַח עָם׃ 3 אִישׁ־אֹהֵב
חָכְמָה יְשַׂמַּח אָבִיו וְרֹעֶה זוֹנוֹת יְאַבֶּד־
הוֹן׃ 4 מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ וְאִישׁ
תְּרוּמוֹת יֶהֶרְסֶנָּה׃ 5 גֶּבֶר מַחֲלִיק עַל־
רֵעֵהוּ רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ עַל־פְּעָמָיו׃ 6 בְּפֶשַׁע
אִישׁ רָע מוֹקֵשׁ וְצַדִּיק יָרוּן וְשָׂמֵחַ׃ 7 יֹדֵעַ
צַדִּיק דִּין דַּלִּים רָשָׁע לֹא־יָבִין דָּעַת׃
8 אַנְשֵׁי לָצוֹן יָפִיחוּ קִרְיָה וַחֲכָמִים יָשִׁיבוּ
אָף׃ 9 אִישׁ־חָכָם נִשְׁפָּט אֶת־אִישׁ אֱוִיל
וְרָגַז וְשָׂחַק וְאֵין נָחַת׃ 10 אַנְשֵׁי דָמִים
יִשְׂנְאוּ־תָם וִישָׁרִים יְבַקְשׁוּ נַפְשׁוֹ׃ 11 כָּל־
רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל וְחָכָם בְּאָחוֹר יְשַׁבְּחֶנָּה׃
12 מֹשֵׁל מַקְשִׁיב עַל־דְּבַר־שָׁקֶר כָּל־מְשָׁרְתָיו
רְשָׁעִים׃ 13 רָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים נִפְגָּשׁוּ מֵאִיר ׀
עֵינֵי שְׁנֵיהֶם יְהוָה׃ 14 מֶלֶךְ שׁוֹפֵט בֶּאֱמֶת
דַּלִּים כִּסְאוֹ לָעַד יִכּוֹן׃ 15 שֵׁבֶט וְתוֹכַחַת
יִתֵּן חָכְמָה וְנַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ אִמּוֹ׃

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ
πτωχὸς ὢν ἔθνους πενιχροῦ. 16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς
προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν
μακρὸν χρόνον ζήσεται. 17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ
φόνου ὁ ἐγγυώμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν
ἀσφαλείᾳ. (Παίδευε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ
δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσει ἔθνει
παρανόμῳ.) 18 Ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται,
ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται.
19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται
ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας.
20 Ἀνὴρ ἀξιόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ
κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται. 21 Ὃς οὐκ αἰσχύ-
νεται πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθός, ὁ τοιοῦτος
ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα. 22 Σπεύδει
πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεή-
μων κρατήσει αὐτοῦ. 23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου
ὁδοὺς χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος.
24 Ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ
μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς
ἀσεβοῦς. 25 Ἄπιστος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῇ, ὃς δὲ
πέποιθεν ἐπὶ Κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. 26 Ὃς
πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ
πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται. 27 Ὃς δίδωσι πτω-
χοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀ-
φθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται. 28 Ἐν
τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληρο-
τραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἴασις. 2 Ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφραν-
θήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν
ἄνδρες. 3 Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται
πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ
πλοῦτον. 4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν,
ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει. 5 Ὃς παρα-
σκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον,
περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν. 6 Ἁμαρτά-
νοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται. 7 Ἐπίσταται δίκαιος
κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνῶσιν,
καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων. 8 Ἄν-
δρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν
ὀργήν. 9 Ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος
ὀργιζόμενος καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει.
10 Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὅσιον, οἱ
δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ. 11 Ὅλον
τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ
ταμιεύεται κατὰ μέρος. 12 Βασιλέως ὑπακούον-
τος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παρά-
νομοι. 13 Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις
συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ
Κύριος. 14 Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτω-
χούς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται. 15 Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν,
παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.

15 Leo rugiens, et ursus esuriens, princeps
impius super populum pauperem. 16 Dux
indigens prudentia, multos opprimet per
calumniam: qui autem odit avaritiam, longi
fient dies ejus. 17 Hominem, qui calumnia-
tur animæ sanguinem, si usque ad lacum
fugerit, nemo sustinet. 18 Qui ambulat
simpliciter, salvus erit: qui perversis graditur
viis, concidet semel. 19 Qui operatur terram
suam, satiabitur panibus: qui autem sectatur
otium, replebitur egestate. 20 Vir fidelis
multum laudabitur: qui autem festinat ditari,
non erit innocens. 21 Qui cognoscit in
judicio faciem, non benefacit: iste et pro
buccella panis deserit veritatem. 22 Vir,
qui festinat ditari, et aliis invidet, ignorat
quod egestas superveniet ei. 23 Qui corripit
hominem, gratiam postea inveniet apud eum,
magis quam ille, qui per linguæ blandimenta
decipit. 24 Qui subtrahit aliquid a patre suo
et a matre: et dicit hoc non esse peccatum,
particeps homicidæ est. 25 Qui se jactat et
dilatat, jurgia concitat: qui vero sperat in
Domino, sanabitur. 26 Qui confidit in corde
suo, stultus est: qui autem graditur sapienter,
ipse salvabitur. 27 Qui dat pauperi, non
indigebit: qui despicit deprecantem, sus-
tinebit penuriam. 28 Cum surrexerint impii,
abscondentur homines: cum illi perierint,
multiplicabuntur justi.

CAPUT XXIX.

1 VIRO, qui corripientem dura cervice
contemnit, repentinus ei superveniet interi-
tus: et eum sanitas non sequetur. 2 In
multiplicatione justorum lætabitur vulgus:
cum impii sumpserint principatum, gemet
populus. 3 Vir, qui amat sapientiam, læti-
ficat patrem suum: qui autem nutrit scorta,
perdet substantiam. 4 Rex justus erigit
terram, vir avarus destruet eam. 5 Homo,
qui blandis fictisque sermonibus loquitur
amico suo, rete expandit gressibus ejus.
6 Peccantem virum iniquum involvet laqueus:
et justus laudabit atque gaudebit. 7 Novit
justus causam pauperum: impius ignorat
scientiam. 8 Homines pestilentes dissipant
civitatem: sapientes vero avertunt furorem.
9 Vir sapiens, si cum stulto contenderit, sive
irascatur, sive rideat, non inveniet requiem.
10 Viri sanguinum oderunt simplicem: justi
autem quærunt animam ejus. 11 Totum
spiritum suum profert stultus: sapiens differt,
et reservat in posterum. 12 Princeps, qui
libenter audit verba mendacii, omnes minis-
tros habet impios. 13 Pauper et creditor
obviaverunt sibi: utriusque illuminator
est Dominus. 14 Rex qui judicat in
veritate pauperes, thronus ejus in æternum
firmabitur. 15 Virga atque correptio tribuit
sapientiam: puer autem, qui dimittitur
voluntati suæ, confundit matrem suam.

16 בִּרְבוֹת רְשָׁעִים יִרְבֶּה־פָּשַׁע וְצַדִּיקִים
בְּמַפַּלְתָּם יִרְאוּ׃ 17 יַסֵּר בִּנְךָ וִינִיחֶךָ
וְיִתֵּן מַעֲדַנִּים לְנַפְשֶׁךָ׃ 18 בְּאֵין חָזוֹן
יִפָּרַע עָם וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אַשְׁרֵהוּ׃ 19 בִּדְבָרִים
לֹא־יִוָּסֶר עָבֶד כִּי־יָבִין וְאֵין מַעֲנֶה׃ 20 חָזִיתָ
אִישׁ אָץ בִּדְבָרָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ׃
21 מְפַנֵּק מִנֹּעַר עַבְדּוֹ וְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה מָנוֹן׃
22 אִישׁ־אַף יְגָרֶה מָדוֹן וּבַעַל חֵמָה רַב־
פָּשַׁע׃ 23 גַּאֲוַת אָדָם תַּשְׁפִּילֶנּוּ וּשְׁפַל־רוּחַ
יִתְמֹךְ כָּבוֹד׃ 24 חוֹלֵק עִם־גַּנָּב שׂוֹנֵא נַפְשׁוֹ
אָלָה יִשְׁמַע וְלֹא יַגִּיד׃ 25 חֶרְדַּת אָדָם
יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה יְשֻׂגָּב׃ 26 רַבִּים
מְבַקְשִׁים פְּנֵי־מוֹשֵׁל וּמֵיְהוָה מִשְׁפַּט־אִישׁ׃
27 תּוֹעֲבַת צַדִּיקִים אִישׁ עָוֶל וְתוֹעֲבַת
רָשָׁע יְשַׁר־דָּרֶךְ׃

פרשה ל׃

1 דִּבְרֵי ׀ אָגוּר בִּן־יָקֶה הַמַּשָּׂא נְאֻם
הַגֶּבֶר לְאִיתִיאֵל לְאִיתִיאֵל וְאֻכָל׃ 2 כִּי
בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא־בִינַת אָדָם לִי׃
3 וְלֹא־לָמַדְתִּי חָכְמָה וְדַעַת קְדֹשִׁים אֵדָע׃
4 מִי עָלָה־שָׁמַיִם ׀ וַיֵּרַד מִי אָסַף־רוּחַ ׀
בְּחָפְנָיו מִי צָרַר־מַיִם ׀ בַּשִּׂמְלָה מִי הֵקִים
כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ מַה־שְּׁמוֹ וּמַה־שֶּׁם־בְּנוֹ כִּי
תֵדָע׃ 5 כָּל־אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה מָגֵן
הוּא לַחֹסִים בּוֹ׃ 6 אַל־תּוֹסְףְּ עַל־דְּבָרָיו
פֶּן־יוֹכִיחַ בְּךָ וְנִכְזָבְתָּ׃ 7 שְׁתַּיִם
שָׁאַלְתִּי מֵאִתָּךְ אַל־תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְּטֶרֶם
אָמוּת׃ 8 שָׁוְא ׀ וּדְבַר־כָּזָב הַרְחֵק מִמֶּנִּי
רֵאשׁ וָעֹשֶׁר אַל־תִּתֶּן־לִי הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם
חֻקִּי׃ 9 פֶּן אֶשְׂבַּע ׀ וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי מִי
יְהוָה וּפֶן־אִוָּרֵשׁ וְגָנַבְתִּי וְתָפַשְׂתִּי שֵׁם
אֱלֹהָי׃ 10 אַל־תַּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל־
אֲדֹנָו פֶּן־יְקַלֶּלְךָ וְאָשָׁמְתָּ׃ 11 דּוֹר אָבִיו
יְקַלֵּל וְאֶת־אִמּוֹ לֹא יְבָרֵךְ׃ 12 דּוֹר
טָהוֹר בְּעֵינָיו וּמִצֹּאָתוֹ לֹא רֻחָץ׃ 13 דּוֹר
מָה־רָמוּ עֵינָיו וְעַפְעַפָּיו יִנָּשֵׂאוּ׃ 14 דּוֹר ׀
חֲרָבוֹת שִׁנָּיו וּמַאֲכָלוֹת מְתַלְּעֹתָיו לֶאֱכֹל
עֲנִיִּים מֵאֶרֶץ וְאֶבְיוֹנִים מֵאָדָם׃
15 לַעֲלוּקָה ׀ שְׁתֵּי בָנוֹת הַב ׀ הַב שָׁלוֹשׁ
הֵנָּה לֹא תִשְׂבַּעְנָה אַרְבַּע לֹא־אָמְרוּ הוֹן׃

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρ-
τίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι
γίνονται. 17 Παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε,
καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου. 18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ
ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσων τὸν
νόμον μακαριστός. 19 Λόγοις οὐ παιδευθήσεται
οἰκέτης σκληρός· ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ
ὑπακούσεται. 20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις,
γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.
21 Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς οἰκέτης ἔσται,
ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ. 22 Ἀνὴρ
θυμώδης ἐγείρει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν
ἁμαρτίαν. 23 Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τοὺς δὲ
ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος. 24 Ὃς μερί-
ζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἐὰν δὲ
ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι,
25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπε-
σκελίσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθή-
σεται. (Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ
πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.) 26 Πολλοὶ
θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου
γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί. 27 Βδέλυγμα δίκαιος
ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύ-
νουσα ὁδός. (Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας
ἐκτὸς ἔσται, δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν. Μηδὲν
ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ οὐδὲν
ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. Μά-
χαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη· ὃς δ' ἂν
παραδοθῇ, συντριβήσεται. Ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει
καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ
φλὸξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν.)

ΚΕΦ. Λ'.

1 ΤΟΥΣ ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι, καὶ δεξά-
μενος αὐτοὺς μετανόει. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς
πιστεύουσι θεῷ, καὶ παύομαι. 2 Ἀφρονέστατος
γάρ εἰμι ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀν-
θρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί. 3 Θεὸς δεδίδαχέ
με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα. 4 Τίς
ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν
ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν
ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς,
τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ;
5 Πάντες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει
δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. 6 Μὴ προσθῇς
τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδὴς
γένῃ. 7 Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου
χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· 8 Μάταιον λόγον
καὶ ψευδῆ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ
πενίαν μή μοι δῷς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα
καὶ τὰ αὐτάρκη· 9 Ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς
γένωμαι καὶ εἴπω Τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς κλέψω
καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. 10 Μὴ παραδῷς
οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μή ποτε καταράσηταί
σε καὶ ἀφανισθῇς. 11 Ἔκγονον κακὸν πατέρα
καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ. 12 Ἔκγονον
κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ
ἀπένιψεν. 13 Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς
ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται. 14 Ἔκγονον
κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας
τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπει-
νοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀν-
θρώπων. 15 Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγα-
πήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλα-
σαν αὐτήν· καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν Ἱκανόν·

16 In multiplicatione impiorum multiplica-
buntur scelera: et justi ruinas eorum vide-
bunt. 17 Erudi filium tuum, et refrigerabit
te, et dabit delicias animæ tuæ. 18 Cum
prophetia defecerit, dissipabitur populus: qui
vero custodit legem, beatus est. 19 Servus
verbis non potest erudiri: quia quod dicis
intelligit, et respondere contemnit. 20 Vidisti
hominem velocem ad loquendum? stultitia
magis speranda est, quam illius correptio.
21 Qui delicate a pueritia nutrit servum
suum, postea sentiet eum contumacem.
22 Vir iracundus provocat rixas: et qui
ad indignandum facilis est, erit ad peccan-
dum proclivior. 23 Superbum sequitur
humilitas: et humilem spiritu suscipiet
gloria. 24 Qui cum fure participat, odit
animam suam: adjurantem audit, et non
indicat. 25 Qui timet hominem, cito corruet:
qui sperat in Domino, sublevabitur. 26 Multi
requirunt faciem principis: et judicium a
Domino egreditur singulorum. 27 Abomi-
nantur justi virum impium: et abominantur
impii eos, qui in recta sunt via. (Verbum
custodiens filius, extra perditionem erit.)

CAPUT XXX.

1 VERBA Congregantis filii Vomentis.
Visio, quam locutus est vir, cum quo est
Deus, et qui Deo secum morante confortatus,
ait: 2 Stultissimus sum virorum, et sapi-
entia hominum non est mecum. 3 Non
didici sapientiam, et non novi scientiam
sanctorum. 4 Quis ascendit in cælum atque
descendit? quis continuit spiritum in mani-
bus suis? quis colligavit aquas quasi in
vestimento? quis suscitavit omnes terminos
terræ? quod nomen est ejus, et quod nomen
filii ejus, si nosti? 5 Omnis sermo Dei
ignitus, clypeus est sperantibus in se: 6 Ne
addas quidquam verbis illius, et arguaris,
inveniarisque mendax. 7 Duo rogavi te, ne
deneges mihi antequam moriar. 8 Vanita-
tem, et verba mendacia longe fac a me.
Mendicitatem, et divitias ne dederis mihi:
tribue tantum victui meo necessaria: 9 Ne
forte satiatus illiciar ad negandum, et dicam:
Quis est Dominus? aut egestate compulsus
furer, et perjurem nomen Dei mei. 10 Ne
accuses servum ad dominum suum, ne forte
maledicat tibi, et corruas. 11 Generatio,
quæ patri suo maledicit, et quæ matri suæ
non benedicit. 12 Generatio, quæ sibi munda
videtur, et tamen non est lota a sordibus suis.
13 Generatio, cujus excelsi sunt oculi, et
palpebræ ejus in alta surrectæ. 14 Genera-
tio, quæ pro dentibus gladios habet, et
commandit molaribus suis, ut comedat
inopes de terra, et pauperes ex hominibus.
15 Sanguisugæ duæ sunt filiæ, dicentes:
Affer, affer. Tria sunt insaturabilia, et
quartum, quod nunquam dicit: Sufficit.

16 שְׁאוֹל וְעֹצֶר רָחַם אֶרֶץ לֹא־שָׂבְעָה
מַּיִם וְאֵשׁ לֹא־אָמְרָה הוֹן׃ 17 עַיִן ׀ תִּלְעַג
לְאָב וְתָבוּז לִיקֲּהַת־אֵם יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי־נַחַל
וְיֹאכְלוּהָ בְנֵי־נָשֶׁר׃ 18 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה
נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי וְאַרְבָּעָ לֹא יְדַעְתִּים׃ 19 דֶּרֶךְ
הַנֶּשֶׁר ׀ בַּשָּׁמַיִם דֶּרֶךְ נָחָשׁ עֲלֵי־צוּר
דֶּרֶךְ־אֳנִיָּה בְלֶב־יָם וְדֶרֶךְ גֶּבֶר בְּעַלְמָה׃
20 כֵּן ׀ דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנָאָפֶת אָכְלָה וּמָחֲתָה
פִיהָ וְאָמְרָה לֹא־פָעַלְתִּי אָוֶן׃ 21 תַּחַת
שָׁלוֹשׁ רָגְזָה אֶרֶץ וְתַחַת אַרְבַּע לֹא־תוּכַל
שְׂאֵת׃ 22 תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבָל
כִּי יִשְׂבַּע־לָחֶם׃ 23 תַּחַת שְׂנוּאָה כִּי
תִבָּעֵל וְשִׁפְחָה כִּי־תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ׃
24 אַרְבָּעָה הֵם קְטַנֵּי־אָרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים
מְחֻכָּמִים׃ 25 הַנְּמָלִים עַם לֹא־עָז וַיָּכִינוּ
בַקַּיִץ לַחְמָם׃ 26 שְׁפַנִּים עַם לֹא־עָצוּם
וַיָּשִׂימוּ בַסֶּלַע בֵּיתָם׃ 27 מֶלֶךְ אֵין
לָאַרְבֶּה וַיֵּצֵא חֹצֵץ כֻּלּוֹ׃ 28 שְׂמָמִית
בְּיָדַיִם תְּתַפֵּשׂ וְהִיא בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ׃
29 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מֵיטִיבֵי צָעַד
וְאַרְבָּעָה מֵיטִבֵי לָכֶת׃ 30 לַיִשׁ גִּבּוֹר
בַּבְּהֵמָה וְלֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֹל׃ 31 זַרְזִיר
מָתְנַיִם אוֹ־תָיִשׁ וּמֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ׃
32 אִם־נָבַלְתָּ בְהִתְנַשֵּׂא וְאִם־זַמּוֹתָ יָד
לְפֶה׃ 33 כִּי מִיץ חָלָב יוֹצִיא חֶמְאָה
וּמִיץ־אַף יוֹצִיא דָם וּמִיץ אַפַּיִם יוֹצִיא
רִיב׃

פרשה לא׃

1 דִּבְרֵי לְמוּאֵל מֶלֶךְ מַשָּׂא אֲשֶׁר־יִסְּרַתּוּ
אִמּוֹ׃ 2 מַה־בְּרִי וּמַה־בַּר־בִּטְנִי וּמֶה
בַּר־נְדָרָי׃ 3 אַל־תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךָ
וּדְרָכֶיךָ לַמְחוֹת מְלָכִין׃ 4 אַל לַמְלָכִים ׀
לְמוֹאֵל אַל לַמְלָכִים שְׁתוֹ־יָיִן וּלְרוֹזְנִים אֵו
שֵׁכָר׃ 5 פֶּן־יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מְחֻקָּק וִישַׁנֶּה
דִּין כָּל־בְּנֵי־עֹנִי׃ 6 תְּנוּ־שֵׁכָר לְאוֹבֵד
וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ׃ 7 יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח
רִישׁוֹ וַעֲמָלוֹ לֹא יִזְכָּר־עוֹד׃ 8 פְּתַח־פִּיךָ
לְאִלֵּם אֶל־דִּין כָּל־בְּנֵי חֲלוֹף׃ 9 פְּתַח־פִּיךָ
שְׁפָט־צֶדֶק וְדִין עָנִי וְאֶבְיוֹן׃ 10 אֵשֶׁת
חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃

16 Ἅιδης, καὶ ἔρως γυναικός, καὶ γῆ οὐκ ἐμπι-
πλαμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν
Ἀρκεῖ. 17 Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ
ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κό-
ρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν
νεοσσοὶ ἀετῶν. 18 Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι
νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω· 19 Ἴχνη
ἀετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ
τρίβους νηὸς ποντοπορούσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς
ἐν νεότητι. 20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος,
ἣ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη, οὐδέν φησι πεπραχέναι
ἄτοπον. 21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον
οὐ δύναται φέρειν· 22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ,
καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων, 23 Καὶ οἰκέτης ἐὰν
ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν
τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. 24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα
ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν·
25 Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχύς, καὶ ἑτοιμά-
ζονται θέρους τὴν τροφήν· 26 Καὶ οἱ χοιρογρύλ-
λιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις
τοὺς ἑαυτῶν οἴκους· 27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ
ἀκρίς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως·
28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος
ὤν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων. 29 Τρία δέ
ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς
διαβαίνει· 30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος
κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτήσσει
κτῆνος, 31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις
εὔψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ
βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει. 32 Ἐὰν πρόῃ
σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου
μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ. 33 Ἄμελγε γάλα, καὶ
ἔσται βούτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξε-
λεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται
κρίσεις καὶ μάχαι.

ΚΕΦ. λα'.

1 Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως,
χρηματισμὸς ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 2 Τί
τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ
λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν
εὐχῶν; 3 Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν
σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν. 4 Μετὰ
βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει. Οἱ
δυνάσται θυμώδεις εἰσιν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν,
5 Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθονται τῆς σοφίας, καὶ
ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς. 6 Δί-
δοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς
ἐν ὀδύναις, 7 Ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ
τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι. 8 Ἄνοιγε σὸν
στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς·
9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως, διάκρινε δὲ
πένητα καὶ ἀσθενῆ. 10 Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρή-
σει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

16 Infernus, et os vulvæ, et terra, quæ non
satiatur aqua: ignis vero nunquam dicit:
Sufficit. 17 Oculum, qui subsannat patrem,
et qui despicit partum matris suæ, effodiant
eum corvi de torrentibus, et comedant eum
filii aquilæ. 18 Tria sunt difficilia mihi, et
quartum penitus ignoro: 19 Viam aquilæ in
cælo, viam colubri super petram, viam navis
in medio mari, et viam viri in adolescentia.
20 Talis est et via mulieris adulteræ, quæ
comedit, et tergens os suum dicit: Non sum
operata malum. 21 Per tria movetur terra,
et quartum non potest sustinere: 22 Per
servum cum regnaverit: per stultum cum
saturatus fuerit cibo: 23 Per odiosam muli-
erem cum in matrimonio fuerit assumpta: et
per ancillam cum fuerit heres dominæ suæ:
24 Quatuor sunt minima terræ, et ipsa sunt
sapientiora sapientibus: 25 Formicæ, popu-
lus infirmus, qui præparat in messe cibum
sibi: 26 Lepusculus, plebs invalida, qui
collocat in petra cubile suum: 27 Regem
locusta non habet, et egreditur universa per
turmas suas: 28 Stellio manibus nititur, et
moratur in ædibus regis. 29 Tria sunt, quæ
bene gradiuntur, et quartum, quod incedit
feliciter: 30 Leo fortissimus bestiarum, ad
nullius pavebit occursum: 31 Gallus suc-
cinctus lumbos: et aries; nec est rex, qui
resistat ei. 32 Est qui stultus apparuit post-
quam elevatus est in sublime: si enim intel-
lexisset, ori suo imposuisset manum. 33 Qui
autem fortiter premit ubera ad eliciendum
lac, exprimit butyrum: et qui vehementer
emungit, elicit sanguinem: et qui provocat
iras, producit discordias.

CAPUT XXXI.

1 Verba Lamuelis regis. Visio, qua eru-
divit eum mater sua. 2 Quid dilecte mi,
quid dilecte uteri mei, quid dilecte votorum
meorum? 3 Ne dederis mulieribus substan-
tiam tuam, et divitias tuas ad delendos reges.
4 Noli regibus, O Lamuel, noli regibus dare
vinum: quia nullum secretum est ubi regnat
ebrietas; 5 Et ne forte bibant, et oblivis-
cantur judiciorum, et mutent causam filiorum
pauperis. 6 Date siceram mœrentibus, et
vinum his qui amaro sunt animo: 7 Bibant,
et obliviscantur egestatis suæ, et doloris sui
non recordentur amplius. 8 Aperi os tuum
muto, et causis omnum filiorum qui pertran-
seunt: 9 Aperi os tuum, decerne quod jus-
tum est, et judica inopem et pauperem.
10 Mulierem fortem quis inveniet? pro-
cul, et de ultimis finibus pretium ejus,

11 בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃
12 גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃
13 דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ
כַּפֶּיהָ׃ 14 הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק
תָּבִיא לַחְמָהּ׃ 15 וַתָּקָם׀ בְּעוֹד לַיְלָה
וַתִּתֵּן־טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ׃ 16 זָמְמָה
שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם׃
17 חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ׃
18 טָעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא־יִכְבֶּה בַלַּיְלָה
נֵרָהּ׃ 19 יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ
תָּמְכוּ פָלֶךְ׃ 20 כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ
שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן׃ 21 לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג
כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים׃ 22 מַרְבַדִּים
עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ׃ 23 נוֹדָע
בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ׃
24 סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה
לַכְּנַעֲנִי׃ 25 עוֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן׃ 26 פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה
וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ׃ 27 צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת
בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃ 28 קָמוּ
בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ׃ 29 רַבּוֹת
בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה׃
30 שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־
יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל׃ 31 תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי
יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

11 *Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς,*
ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· 12 *'Ενερ-*
γεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.
13 *Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὔχρηστον*
ταῖς χερσὶν αὐτῆς. 14 *'Εγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπο-*
ρευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον.
15 *Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα*
τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. 16 *Θεωρήσασα*
γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
κατεφύτευσε κτῆμα. 17 *'Αναζωσαμένη ἰσχυρῶς*
τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς
ἔργον. 18 *Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργά-*
ζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς
ὅλην τὴν νύκτα. 19 *Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει*
ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει
εἰς ἄτρακτον. 20 *Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι,*
καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. 21 *Οὐ φροντίζει τῶν*
ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ, πάντες
γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί. 22 *Δισσὰς*
χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου
καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. 23 *Περίβλεπτος*
δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν
καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων
τῆς γῆς. 24 *Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο περι-*
ζώματα τοῖς Χαναναίοις. 25 *'Ισχὺν καὶ εὐπρέ-*
πειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχά-
ταις. 26 *Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ*
ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.
27 *Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ*
οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ
νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς 28 *'Ανέστησε*
τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν. 29 *Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτή-*
σαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν· σὺ δὲ
ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας. 30 *Ψευδεῖς ἀρέσκειαι*
καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ
εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. 31 *Δότε*
αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς. καὶ αἰνείσθω ἐν
πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

11 Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non
indigebit. 12 Reddet ei bonum, et non malum,
omnibus diebus vitæ suæ. 13 Quæsivit lanam
et linum, et operata est consilio manuum
suarum. 14 Facta est quasi navis institoris,
de longe portans panem suum. 15 Et de
nocte surrexit, deditque prædam domesticis
suis, et cibaria ancillis suis. 16 Consideravit
agrum, et emit eum: de fructu manuum
suarum plantavit vineam. 17 Accinxit forti-
tudine lumbos suos, et roboravit brachium
suum. 18 Gustavit, et vidit quia bona est
negotiatio ejus: non extinguetur in nocte
lucerna ejus. 19 Manum suam misit ad fortia,
et digiti ejus apprehenderunt fusum. 20 Ma-
num suam aperuit inopi, et palmas suas ex-
tendit ad pauperem. 21 Non timebit domui
suæ a frigoribus nivis: omnes enim domestici
ejus vestiti sunt duplicibus. 22 Stragulatam
vestem fecit sibi: byssus et purpura indu-
mentum ejus. 23 Nobilis in portis vir ejus,
quando sederit cum senatoribus terræ. 24 Sin-
donem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit
Chananæo. 25 Fortitudo et decor indumen-
tum ejus, et ridebit in die novissimo. 26 Os
suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in
lingua ejus. 27 Consideravit semitas domus
suæ, et panem otiosa non comedit. 28 Sur-
rexerunt filii ejus, et beatissimam prædicave-
runt: vir ejus, et laudavit eam. 29 Multæ
filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa
es universas. 30 Fallax gratia, et vana est
pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa
laudabitur. 31 Date ei de fructu manuum
suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

LIBER ECCLESIASTÆ.

קהלת א

דִּבְרֵי֙ קֹהֶ֣לֶת בֶּן־דָּוִ֔ד מֶ֖לֶךְ בִּירוּשָׁלִָֽם׃
2 הֲבֵ֤ל הֲבָלִים֙ אָמַ֣ר קֹהֶ֔לֶת הֲבֵ֥ל
הֲבָלִ֖ים הַכֹּ֥ל הָֽבֶל׃ 3 מַה־יִּתְר֖וֹן לָֽאָדָ֑ם
בְּכָל־עֲמָל֔וֹ שֶֽׁיַּעֲמֹ֖ל תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ 4 דּ֤וֹר
הֹלֵךְ֙ וְד֣וֹר בָּ֔א וְהָאָ֖רֶץ לְעוֹלָ֥ם עֹמָֽדֶת׃
5 וְזָרַ֥ח הַשֶּׁ֖מֶשׁ וּבָ֣א הַשָּׁ֑מֶשׁ וְאֶ֨ל־מְקוֹמ֔וֹ
שׁוֹאֵ֛ף זוֹרֵ֥חַֽ ה֖וּא שָֽׁם׃ 6 הוֹלֵךְ֙ אֶל־דָּר֔וֹם
וְסוֹבֵ֖ב אֶל־צָפ֑וֹן סוֹבֵ֤ב ׀ סֹבֵב֙ הוֹלֵ֣ךְ הָר֔וּחַ
וְעַל־סְבִיבֹתָ֖יו שָׁ֥ב הָרֽוּחַ׃ 7 כָּל־הַנְּחָלִים֙
הֹלְכִ֣ים אֶל־הַיָּ֔ם וְהַיָּ֖ם אֵינֶ֣נּוּ מָלֵ֑א
אֶל־מְק֗וֹם שֶׁ֤הַנְּחָלִים֙ הֹֽלְכִ֔ים שָׁ֛ם הֵ֥ם
שָׁבִ֖ים לָלָֽכֶת׃ 8 כָּל־הַדְּבָרִ֣ים יְגֵעִ֔ים
לֹא־יוּכַ֥ל אִ֖ישׁ לְדַבֵּ֑ר לֹא־תִשְׂבַּ֥ע עַ֙יִן֙
לִרְא֔וֹת וְלֹא־תִמָּלֵ֥א אֹ֖זֶן מִשְּׁמֹֽעַ׃ 9 מַה־
שֶּֽׁהָיָה֙ ה֣וּא שֶׁיִּֽהְיֶ֔ה וּמַה־שֶּׁנַּֽעֲשָׂ֔ה ה֖וּא
שֶׁיֵּעָשֶׂ֑ה וְאֵ֥ין כָּל־חָדָ֖שׁ תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃
10 יֵ֥שׁ דָּבָ֛ר שֶׁיֹּאמַ֥ר רְאֵה־זֶ֖ה חָדָ֣שׁ
ה֑וּא כְּבָר֙ הָיָ֣ה לְעֹֽלָמִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה
מִלְּפָנֵֽנוּ׃ 11 אֵ֥ין זִכְר֖וֹן לָרִאשֹׁנִ֑ים וְגַ֨ם
לָאַחֲרֹנִ֜ים שֶׁיִּהְי֗וּ לֹא־יִהְיֶ֤ה לָהֶם֙ זִכָּר֔וֹן
עִ֥ם שֶׁיִּהְי֖וּ לָאַחֲרֹנָֽה׃ 12 אֲנִ֣י קֹהֶ֗לֶת
הָיִ֥יתִי מֶ֛לֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵ֖ל בִּירוּשָׁלִָֽם׃
13 וְנָתַ֣תִּי אֶת־לִבִּ֗י לִדְר֤וֹשׁ וְלָתוּר֙ בַּֽחָכְמָ֔ה
עַ֥ל כָּל־אֲשֶׁ֥ר נַעֲשָׂ֖ה תַּ֣חַת הַשָּׁמָ֑יִם
ה֣וּא ׀ עִנְיַ֣ן רָ֗ע נָתַ֧ן אֱלֹהִ֛ים לִבְנֵ֥י
הָאָדָ֖ם לַעֲנ֥וֹת בּֽוֹ׃ 14 רָאִ֙יתִי֙ אֶת־כָּל־
הַֽמַּעֲשִׂ֔ים שֶֽׁנַּעֲשׂ֖וּ תַּ֣חַת הַשָּׁ֑מֶשׁ וְהִנֵּ֥ה
הַכֹּ֛ל הֶ֖בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃ 15 מְעֻוָּ֖ת
לֹא־יוּכַ֣ל לִתְקֹ֑ן וְחֶסְר֖וֹן לֹא־יוּכַ֥ל לְהִמָּנֽוֹת׃

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, ΚΕΦ. α'.

ῬΗΜΑΤΑ ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως
Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ. 2 Ματαιότης
ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, ματαιότης
ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης. 3 Τίς περίσ-
σεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μο-
χθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; 4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ
ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκε. 5 Καὶ
ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων. 6 Ἐκεῖ
πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς βοῤῥᾶν·
κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ
κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα. 7 Πάντες
οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ
θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς τὸν τόπον
οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέ-
φουσι τοῦ πορευθῆναι. 8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐ πλησθήσεται
ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς
ἀπὸ ἀκροάσεως. 9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενη-
σόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθη-
σόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν
ἥλιον. 10 Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ Ἴδε τοῦτο καινόν
ἐστιν, ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις
ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν. 11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς
πρώτοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται
αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν
ἐσχάτην. 12 Ἐγὼ ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ· 13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρ-
δίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν
τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
14 Εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ
τὸν ἥλιον, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρε-
σις πνεύματος. 15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπι-
κοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

ECCLESIASTES, CAPUT I.

VERBA Ecclesiastæ, filii David, regis
Jerusalem. 2 Vanitas vanitatum, dixit
Ecclesiastes: vanitas vanitatum, et omnia
vanitas. 3 Quid habet amplius homo de
universo labore suo, quo laborat sub sole?
4 Generatio præterit, et generatio advenit:
terra autem in æternum stat. 5 Oritur sol,
et occidit, et ad locum suum revertitur: ibi-
que renascens, 6 Gyrat per meridiem, et
flectitur ad aquilonem: lustrans universa in
circuitu pergit spiritus, et in circulos suos
revertitur. 7 Omnia flumina intrant in mare,
et mare non redundat: ad locum, unde ex-
eunt flumina, revertuntur ut iterum fluant.
8 Cunctæ res difficiles: non potest eas homo
explicare sermone. Non saturatur oculus
visu, nec auris auditu impletur. 9 Quid est
quod fuit? ipsum quod futurum est; quid
est quod factum est? ipsum quod faciendum
est. 10 Nihil sub sole novum, nec valet quis-
quam dicere: Ecce hoc recens est: jam enim
præcessit in sæculis, quæ fuerunt ante nos.
11 Non est priorum memoria: sed nec eorum
quidem, quæ postea futura sunt, erit recor-
datio apud eos, qui futuri sunt in novissimo.
12 Ego Ecclesiastes fui rex Israël in Jeru-
salem, 13 Et proposui in animo meo quæ-
rere et investigare sapienter de omnibus,
quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem
pessimam dedit Deus filiis hominum, ut oc-
cuparentur in ea. 14 Vidi cuncta quæ fiunt
sub sole, et ecce universa vanitas, et afflictio
spiritus. 15 Perversi difficile corriguntur,
et stultorum infinitus est numerus

16 דִּבַּ֨רְתִּי אֲנִ֤י עִם־לִבִּי֙ לֵאמֹ֔ר אֲנִ֗י הִנֵּ֨ה
הִגְדַּ֤לְתִּי וְהוֹסַ֙פְתִּי֙ חָכְמָ֔ה עַ֥ל כָּל־אֲשֶׁר־
הָיָ֥ה לְפָנַ֖י עַל־יְרוּשָׁלִָ֑ם וְלִבִּ֛י רָאָ֥ה הַרְבֵּ֖ה
חָכְמָ֥ה וָדָֽעַת׃ 17 וָאֶתְּנָ֤ה לִבִּי֙ לָדַ֣עַת
חָכְמָ֔ה וְדַ֥עַת הוֹלֵל֖וֹת וְשִׂכְל֑וּת יָדַ֕עְתִּי
שֶׁגַּם־זֶ֥ה ה֖וּא רַעְי֥וֹן רֽוּחַ׃ 18 כִּ֛י בְּרֹ֥ב
חָכְמָ֖ה רָב־כָּ֑עַס וְיוֹסִ֥יף דַּ֖עַת יוֹסִ֥יף מַכְאֽוֹב׃

פרשה ב׃

1 אָמַ֤רְתִּֽי אֲנִי֙ בְּלִבִּ֔י לְכָה־נָּ֛א אֲנַסְּכָ֥ה
בְשִׂמְחָ֖ה וּרְאֵ֣ה בְט֑וֹב וְהִנֵּ֥ה גַם־ה֖וּא הָֽבֶל׃
2 לִשְׂח֖וֹק אָמַ֣רְתִּי מְהוֹלָ֑ל וּלְשִׂמְחָ֖ה מַה־
זֹּ֥ה עֹשָֽׂה׃ 3 תַּ֣רְתִּי בְלִבִּ֔י לִמְשׁ֥וֹךְ בַּיַּ֖יִן
אֶת־בְּשָׂרִ֑י וְלִבִּ֞י נֹהֵ֣ג בַּֽחָכְמָ֗ה וְלֶאֱחֹ֣ז
בְּסִכְל֔וּת עַ֣ד אֲשֶׁר־אֶרְאֶ֗ה אֵי־זֶ֨ה ט֜וֹב
לִבְנֵ֣י הָאָדָ֗ם אֲשֶׁ֤ר יַעֲשׂוּ֙ תַּ֣חַת הַשָּׁמַ֔יִם
מִסְפַּ֖ר יְמֵ֥י חַיֵּיהֶֽם׃ 4 הִגְדַּ֖לְתִּי מַעֲשָׂ֑י
בָּנִ֥יתִי לִי֙ בָּתִּ֔ים נָטַ֥עְתִּי לִ֖י כְּרָמִֽים׃
5 עָשִׂ֣יתִי לִ֔י גַּנּ֖וֹת וּפַרְדֵּסִ֑ים וְנָטַ֥עְתִּי בָהֶ֖ם
עֵ֥ץ כָּל־פֶּֽרִי׃ 6 עָשִׂ֥יתִי לִ֖י בְּרֵכ֣וֹת מָ֑יִם
לְהַשְׁק֣וֹת מֵהֶ֔ם יַ֖עַר צוֹמֵ֥חַ עֵצִֽים׃ 7 קָנִ֙יתִי֙
עֲבָדִ֣ים וּשְׁפָח֔וֹת וּבְנֵי־בַ֖יִת הָ֣יָה לִ֑י גַּם
מִקְנֶה֩ בָקָ֨ר וָצֹ֤אן הַרְבֵּה֙ הָ֣יָה לִ֔י מִכֹּ֥ל
שֶׁהָי֥וּ לְפָנַ֖י בִּירוּשָׁלִָֽם׃ 8 כָּנַ֤סְתִּי לִי֙ גַּם־
כֶּ֣סֶף וְזָהָ֔ב וּסְגֻלַּ֥ת מְלָכִ֖ים וְהַמְּדִינ֑וֹת
עָשִׂ֨יתִי לִ֜י שָׁרִ֣ים וְשָׁר֗וֹת וְתַֽעֲנוּגֹ֛ת בְּנֵ֥י
הָאָדָ֖ם שִׁדָּ֥ה וְשִׁדּֽוֹת׃ 9 וְגָדַ֣לְתִּי וְהוֹסַ֔פְתִּי
מִכֹּ֥ל שֶׁהָיָ֖ה לְפָנַ֣י בִּירוּשָׁלִָ֑ם אַ֥ף חָכְמָתִ֖י
עָ֥מְדָה לִּֽי׃ 10 וְכֹל֙ אֲשֶׁ֤ר שָֽׁאֲלוּ֙ עֵינַ֔י לֹ֥א
אָצַ֖לְתִּי מֵהֶ֑ם לֹֽא־מָנַ֨עְתִּי אֶת־לִבִּ֜י מִכָּל־
שִׂמְחָ֗ה כִּֽי־לִבִּ֤י שָׂמֵ֙חַ֙ מִכָּל־עֲמָלִ֔י וְזֶה־הָיָ֥ה
חֶלְקִ֖י מִכָּל־עֲמָלִֽי׃ 11 וּפָנִ֣יתִֽי אֲנִ֗י בְּכָל־
מַעֲשַׂי֙ שֶׁעָשׂ֣וּ יָדַ֔י וּבֶֽעָמָ֖ל שֶׁעָמַ֣לְתִּי
לַעֲשׂ֑וֹת וְהִנֵּ֨ה הַכֹּ֥ל הֶ֙בֶל֙ וּרְע֣וּת ר֔וּחַ
וְאֵ֥ין יִתְר֖וֹן תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ 12 וּפָנִ֤יתִֽי
אֲנִי֙ לִרְא֣וֹת חָכְמָ֔ה וְהוֹלֵל֖וֹת וְסִכְל֑וּת
כִּ֣י ׀ מֶ֣ה הָאָדָ֗ם שֶׁיָּבוֹא֙ אַחֲרֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ
אֵ֥ת אֲשֶׁר־כְּבָ֖ר עָשֽׂוּהוּ׃ 13 וְרָאִ֣יתִי אָ֔נִי
שֶׁיֵּ֥שׁ יִתְר֛וֹן לַֽחָכְמָ֖ה מִן־הַסִּכְל֑וּת כִּיתְר֥וֹן
הָא֖וֹר מִן־הַחֹֽשֶׁךְ׃ 14 הֶֽחָכָם֙ עֵינָ֣יו בְּרֹאשׁ֔וֹ
וְהַכְּסִ֖יל בַּחֹ֣שֶׁךְ הוֹלֵ֑ךְ וְיָדַ֤עְתִּֽי גַם־
אָ֔נִי שֶׁמִּקְרֶ֥ה אֶחָ֖ד יִקְרֶ֥ה אֶת־כֻּלָּֽם׃

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν
οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν·
17 Καὶ καρδία μου εἶδε πολλά, σοφίαν καὶ γνῶσιν,
παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καί γε
τοῦτό ἐστι προαίρεσις πνεύματος, 18 Ὅτι ἐν
πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς
γνῶσιν προσθήσει ἄλγημα.

ΚΕΦ. β'.

1 ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Δεῦρο δὴ πειράσω
σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἰδοὺ καί
γε τοῦτο ματαιότης. 2 Τῷ γέλωτι εἶπα Περιφοράν,
καὶ τῇ εὐφροσύνῃ Τί τοῦτο ποιεῖς; 3 Καὶ κατε-
σκεψάμην εἰ ἡ καρδία μου ἑλκύσει ὡς οἶνον τὴν
σάκρα μου, καὶ καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ καὶ
τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην, ἕως οὗ ἴδω ποῖον
τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ ποιήσουσιν
ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.
4 Ἐμεγάλυνα ποίημά μου, ᾠκοδόμησά μοι οἴκους,
ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας, 5 Ἐποίησά μοι κήπους
καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον
πᾶν καρποῦ· 6 Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας
ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα
ξύλα· 7 Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ
οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καί γε κτῆσις βουκολίου
καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας
τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ·
8 Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε χρυσίον,
καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν·
ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾀδούσας, καὶ ἐντρυφήματα
υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας· 9 Καὶ
ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς
γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ,
καί γε σοφία μου ἐστάθη μοι· 10 Καὶ πᾶν ὃ
ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐκ ἀφεῖλον ἀπ' αὐτῶν,
οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφρο-
σύνης μου, ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ
μόχθῳ μου· καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς
μόχθου μου. 11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιή-
μασί μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ
ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιό-
της καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσ-
σεια ὑπὸ τὸν ἥλιον. 12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ
ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι
τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς,
τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν; 13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι
ἐστὶ περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς
περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος· 14 Τοῦ σοφοῦ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων
ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι
συνάντημα ἓν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

16 Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce
magnus effectus sum, et præcessi omnes sa-
pientia, qui fuerunt ante me in Jerusalem: et
mens mea contemplata est multa sapienter, et
didici. 17 Dedique cor meum ut scirem pru-
dentiam, atque doctrinam, erroresque et stul-
titiam: et agnovi quod in his quoque esset
labor, et afflictio spiritus: 18 Eo quod in
multa sapientia multa sit indignatio: et qui
addit scientiam, addit et laborem.

CAPUT II.

1 DIXI ego in corde meo: Vadam, et
affluam deliciis, et fruar bonis. Et vidi quod
hoc quoque esset vanitas. 2 Risum reputavi
errorem: et gaudio dixi: Quid frustra de-
ciperis? 3 Cogitavi in corde meo abstra-
here a vino carnem meam, ut animum meum
transferrem ad sapientiam, devitaremque
stultitiam, donec viderem quid esset utile
filiis hominum: quo facto opus est sub sole
numero dierum vitæ suæ. 4 Magnificavi
opera mea, ædificavi mihi domos, et plantavi
vineas, 5 Feci hortos, et pomaria, et consevi
ea cuncti generis arboribus, 6 Et extruxi
mihi piscinas aquarum, ut irrigarem sylvam
lignorum germinantium: 7 Possedi servos
et ancillas, multamque familiam habui: ar-
menta quoque, et magnos ovium greges, ultra
omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem:
8 Coacervavi mihi argentum, et aurum, et
substantias regum, ac provinciarum: feci
mihi cantores, et cantatrices, et delicias filio-
rum hominum, scyphos, urceos in ministerio
ad vina fundenda: 9 Et supergressus sum
opibus omnes, qui ante me fuerunt in Jerusa-
lem: sapientia quoque perseveravit mecum.
10 Et omnia, quæ desideraverunt oculi mei,
non negavi eis: nec prohibui cor meum quin
omni voluptate frueretur, et oblectaret se in
his, quæ præparaveram: et hanc ratus sum
partem meam, si uterer labore meo. 11 Cum-
que me convertissem ad universa opera, quæ
fecerant manus meæ, et ad labores, in quibus
frustra sudaveram, vidi in omnibus vanitatem
et afflictionem animi, et nihil permanere sub
sole. 12 Transivi ad contemplandam sapien-
tiam, erroresque et stultitiam. Quid est, in-
quam, homo, ut sequi possit regem factorem
suum? 13 Et vidi quod tantum præ-
cederet sapientia stultitiam, quantum differt
lux a tenebris. 14 Sapientis oculi in
capite ejus: stultus in tenebris ambulat:
et didici quod unus utriusque esset interitus.

15 וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם־
אֲנִי יִקְרֵנִי וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יוֹתֵר
וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי שֶׁגַּם־זֶה הָבֶל׃ 16 כִּי אֵין
זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁכְּבָר
הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכָּח וְאֵיךְ יָמוּת
הֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל׃ 17 וְשָׂנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים
כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ כִּי־הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
18 וְשָׂנֵאתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עָמֵל
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאַנִּיחֶנּוּ לָאָדָם שֶׁיִּהְיֶה
אַחֲרָי׃ 19 וּמִי יוֹדֵעַ הֶחָכָם יִהְיֶה אוֹ סָכָל
וְיִשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָכַמְתִּי
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הָבֶל׃ 20 וְסַבּוֹתִי
אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הֶעָמָל
שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ 21 כִּי־יֵשׁ אָדָם
שֶׁעֲמָלוֹ בְּחָכְמָה וּבְדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם
שֶׁלֹּא עָמַל־בּוֹ יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל
וְרָעָה רַבָּה׃ 22 כִּי מֶה־הֹוֶה לָאָדָם בְּכָל־
עֲמָלוֹ וּבְרַעְיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא עָמֵל תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ׃ 23 כִּי כָל־יָמָיו מַכְאֹבִים וָכַעַס
עִנְיָנוֹ גַּם־בַּלַּיְלָה לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ גַּם־זֶה
הֶבֶל הוּא׃ 24 אֵין־טוֹב בָּאָדָם שֶׁיֹּאכַל
וְשָׁתָה וְהֶרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעֲמָלוֹ
גַּם־זֹה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא׃
25 כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי׃
26 כִּי לְאָדָם שֶׁטּוֹב לְפָנָיו נָתַן חָכְמָה
וְדַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹטֶא נָתַן עִנְיָן לֶאֱסֹף
וְלִכְנוֹס לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־
זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃

פרשה ג׃

1 לַכֹּל זְמָן וְעֵת לְכָל־חֵפֶץ תַּחַת
הַשָּׁמָיִם׃ 2 עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוּת עֵת
לָטַעַת וְעֵת לַעֲקוֹר נָטוּעַ׃ 3 עֵת לַהֲרוֹג
וְעֵת לִרְפּוֹא עֵת לִפְרוֹץ וְעֵת לִבְנוֹת׃
4 עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק עֵת סְפוֹד וְעֵת
רְקוֹד׃ 5 עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעֵת כְּנוֹס
אֲבָנִים עֵת לַחֲבוֹק וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק׃
6 עֵת לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת
לְהַשְׁלִיךְ׃ 7 עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר
עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר׃ 8 עֵת לֶאֱהֹב
וְעֵת לִשְׂנֹא עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם׃

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Ὡς συνάντημα
τοῦ ἄφρονος καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι, καὶ
ἵνα τί ἐσοφισάμην ἐγώ; περισσὸν ἐλάλησα ἐν
καρδίᾳ μου ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ
ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ· 16 Ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς τὸν
αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα
ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ
ἄφρονος; 17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν, ὅτι
πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος. 18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον
μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφιῶ αὐτὸν
τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ. 19 Καὶ τίς
εἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται
ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισά-
μην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καί γε τοῦτο ματαιότης.
20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρ-
δίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ
τὸν ἥλιον, 21 Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μόχθος
αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ
ἄνθρωπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ
μερίδα αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία
μεγάλη. 22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ
μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ
αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον. 23 Ὅτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς
αὐτοῦ καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ,
καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν. 24 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ· καί γε
τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν.
25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πάρεξ αὐτοῦ;
26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου
αὐτοῦ ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην,
καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τοῦ προσ-
θεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ
πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· ὅτι καί γε τοῦτο ματαιό-
της καὶ προαίρεσις πνεύματος.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ
πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν
καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι
καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι τὸ πεφυτευμένον, 3 Και-
ρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι,
καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν,
4 Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι,
καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,
5 Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συνα-
γαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς
τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως, 6 Καιρὸς τοῦ
ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τοῦ
φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν, 7 Καιρὸς τοῦ
ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ
καιρὸς τοῦ λαλεῖν, 8 Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς
τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.

15 Et dixi in corde meo: Si unus et stulti et
meus occasus erit, quid mihi prodest quod
majorem sapientiæ dedi operam? Locutusque
cum mente mea, animadverti quod hoc quoque
esset vanitas. 16 Non enim erit memoria
sapientis similiter ut stulti in perpetuum, et
futura tempora oblivione cuncta pariter ope-
rient: moritur doctus similiter ut indoctus.
17 Et idcirco tæduit me vitæ meæ, videntem
mala universa esse sub sole, et cuncta vanita-
tem et afflictionem spiritus. 18 Rursus de-
testatus sum omnem industriam meam, qua
sub sole studiosissime laboravi, habiturus
heredem post me, 19 Quem ignoro, utrum
sapiens an stultus futurus sit, et dominabitur
in laboribus meis, quibus desudavi et sollicitus
fui; et est quidquam tam vanum? 20 Unde
cessavi, renuntiavitque cor meum ultra labo-
rare sub sole. 21 Nam cum alius laboret in
sapientia, et doctrina, et sollicitudine, homini
otioso quæsita dimittit: et hoc ergo vanitas,
et magnum malum. 22 Quid enim proderit
homini de universo labore suo, et afflictione
spiritus, qua sub sole cruciatus est? 23 Cuncti
dies ejus doloribus et ærumnis pleni sunt, nec
per noctem mente requiescit: et hoc nonne
vanitas est? 24 Nonne melius est comedere
et bibere, et ostendere animæ suæ bona de
laboribus suis? et hoc de manu Dei est.
25 Quis ita devorabit, et deliciis affluet ut
ego? 26 Homini bono in conspectu suo dedit
Deus sapientiam, et scientiam, et lætitiam:
peccatori autem dedit afflictionem, et curam
superfluam, ut addat, et congreget, et tradat
ei qui placuit Deo: sed et hoc vanitas est, et
cassa sollicitudo mentis.

CAPUT III.

1 OMNIA tempus habent, et suis spatiis
transeunt universa sub cælo. 2 Tempus nas-
cendi, et tempus moriendi. Tempus plan-
tandi, et tempus evellendi quod plantatum
est. 3 Tempus occidendi, et tempus sanandi.
Tempus destruendi, et tempus ædificandi.
4 Tempus flendi, et tempus ridendi. Tempus
plangendi, et tempus saltandi. 5 Tempus
spargendi lapides, et tempus colligendi.
Tempus amplexandi, et tempus longe fieri
ab amplexibus. 6 Tempus acquirendi, et
tempus perdendi. Tempus custodiendi, et
tempus abjiciendi. 7 Tempus scindendi, et
tempus consuendi. Tempus tacendi, et
tempus loquendi. 8 Tempus dilectionis, et
tempus odii. Tempus belli, et tempus pacis.

9 מַה־יִּתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא עָמֵל׃
10 רָאִיתִי אֶת־הָעִנְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ׃ 11 אֶת־הַכֹּל עָשָׂה
יָפֶה בְעִתּוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם
מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה
אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף׃
12 יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לִשְׂמוֹחַ
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו׃ 13 וְגַם כָּל־הָאָדָם
שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ
מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ 14 יָדַעְתִּי כִּי כָּל־אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו
אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְהָאֱלֹהִים
עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו׃ 15 מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר
הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים
יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף׃ 16 וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרֶשַׁע
וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרָשַׁע׃ 17 אָמַרְתִּי
אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט
הָאֱלֹהִים כִּי־עֵת לְכָל־חֵפֶץ וְעַל כָּל־
הַמַּעֲשֶׂה שָׁם׃ 18 אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי
עַל־דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים
וְלִרְאוֹת שְׁהֶם־בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃ 19 כִּי
מִקְרֶה בְנֵי־הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה
אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ
אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן
כִּי הַכֹּל הָבֶל׃ 20 הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם
אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב
אֶל־הֶעָפָר׃ 21 מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם
הָעֹלָה הִיא לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ׃ 22 וְרָאִיתִי כִּי
אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו
כִּי־הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ לִרְאוֹת בְּמֶה
שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו׃

פרשה ד ׃

1 וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים
אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה ׀
דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַּד
עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם׃ 2 וְשַׁבֵּחַ
אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים
אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָה׃ 3 וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם
אֵת אֲשֶׁר־עֲדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־
הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;
10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ
θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν
αὐτῷ. 11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ· καί γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα
ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.
12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ
τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ
αὐτοῦ· 13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται
καὶ πίεται καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
δόμα θεοῦ ἐστίν. 14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ
ἔστι προσθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν·
καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 15 Τὸ γενόμενον ἤδη ἐστί, καὶ ὅσα τοῦ
γίνεσθαι ἤδη γέγονε, καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διωκό-
μενον. 16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς
κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής, καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ
ὁ εὐσεβής· 17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Σὺν
τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεός, ὅτι
καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιή-
ματι ἐκεῖ. 18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ
τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσί· 19 Καί γε αὐτοῖς
συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ
κτήνους, συνάντημα ἓν αὐτοῖς· ὡς ὁ θάνατος
τούτου, οὕτως καὶ ὁ θάνατος τούτου, καὶ πνεῦμα ἓν
τοῖς πᾶσι· καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ
κτῆνος; οὐδέν, ὅτι πάντα ματαιότης. 20 Τὰ
πάντα εἰς τόπον ἕνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ
χοός, καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέψει εἰς τὸν χοῦν. 21 Καὶ
τίς εἶδε πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει
αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ κατα-
βαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν; 22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ· ὅτι τίς ἄξει
αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον συμπάσας
τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον·
καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων, καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συκο-
φαντούντων αὐτοῖς ἰσχύς, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
παρακαλῶν. 2 Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σύμπαντας
τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ
τοὺς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν·
3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις
οὔπω ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα
τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

9 Quid habet amplius homo de labore suo?
10 Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis
hominum, ut distendantur in ea. 11 Cuncta
fecit bona in tempore suo, et mundum tradidit
disputationi eorum, ut non inveniat homo
opus, quod operatus est Deus ab initio usque
ad finem. 12 Et cognovi quod non esset
melius nisi lætari, et facere bene in vita sua.
13 Omnis enim homo, qui comedit et bibit, et
videt bonum de labore suo, hoc donum Dei
est. 14 Didici quod omnia opera, quæ fecit
Deus, perseverent in perpetuum: non possu-
mus eis quidquam addere, nec auferre, quæ
fecit Deus ut timeatur. 15 Quod factum est,
ipsum permanet: quæ futura sunt, jam fue-
runt: et Deus instaurat quod abiit. 16 Vidi
sub sole in loco judicii impietatem, et in loco
justitiæ iniquitatem. 17 Et dixi in corde
meo: Justum et impium judicabit Deus,
et tempus omnis rei tunc erit. 18 Dixi
in corde meo de filiis hominum, ut pro-
baret eos Deus, et ostenderet similes esse
bestiis. 19 Idcirco unus interitus est hominis
et jumentorum, et æqua utriusque conditio:
sicut moritur homo, sic et illa moriuntur:
similiter spirant omnia, et nihil habet homo
jumento amplius: cuncta subjacent vanitati:
20 Et omnia pergunt ad unum locum: de terra
facta sunt, et in terram pariter revertuntur.
21 Quis novit si spiritus filiorum Adam
ascendat sursum, et si spiritus jumentorum
descendat deorsum? 22 Et deprehendi nihil
esse melius quam lætari hominem in opere
suo, et hanc esse partem illius. Quis enim
eum adducet, ut post se futura cognoscat?

CAPUT IV.

1 VERTI me ad alia, et vidi calumnias, quæ
sub sole geruntur, et lacrymas innocentium, et
neminem consolatorem: nec posse resistere eo-
rum violentiæ, cunctorum auxilio destitutos.
2 Et laudavi magis mortuos, quam viventes:
3 Et feliciorem utroque judicavi, qui necdum
natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt.

4 וְרָאִ֨יתִי אֲנִ֜י אֶת־כָּל־עָמָ֗ל וְאֵת֙ כָּל־
כִּשְׁר֣וֹן הַֽמַּעֲשֶׂ֔ה כִּ֛י הִ֥יא קִנְאַת־אִ֖ישׁ
מֵרֵעֵ֑הוּ גַּם־זֶ֥ה הֶ֖בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃
5 הַכְּסִיל֙ חֹבֵ֣ק אֶת־יָדָ֔יו וְאֹכֵ֖ל אֶת־
בְּשָׂרֽוֹ׃ 6 ט֕וֹב מְלֹ֥א כַ֖ף נָ֑חַת מִמְּלֹ֥א
חָפְנַ֛יִם עָמָ֖ל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃ 7 וְשַׁ֧בְתִּי אֲנִ֛י
וָאֶרְאֶ֥ה הֶ֖בֶל תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ 8 יֵ֣שׁ אֶחָד֩
וְאֵ֨ין שֵׁנִ֜י גַּ֣ם בֵּ֧ן וָאָ֣ח אֵֽין־ל֗וֹ וְאֵ֥ין קֵץ֙
לְכָל־עֲמָל֔וֹ גַּם־עֵינָ֖יו לֹא־תִשְׂבַּ֣ע עֹ֑שֶׁר
וּלְמִ֣י׀ אֲנִ֣י עָמֵ֗ל וּמְחַסֵּ֤ר אֶת־נַפְשִׁי֙ מִטּוֹבָ֔ה
גַּם־זֶ֥ה הֶ֛בֶל וְעִנְיַ֥ן רָ֖ע הֽוּא׃ 9 טוֹבִ֥ים
הַשְּׁנַ֖יִם מִן־הָאֶחָ֑ד אֲשֶׁ֧ר יֵשׁ־לָהֶ֛ם שָׂכָ֥ר
ט֖וֹב בַּעֲמָלָֽם׃ 10 כִּ֤י אִם־יִפֹּ֙לוּ֙ הָאֶחָ֖ד יָקִ֣ים
אֶת־חֲבֵר֑וֹ וְאִ֣ילוֹ הָאֶחָד֙ שֶׁיִּפּ֔וֹל וְאֵ֥ין שֵׁנִ֖י
לַהֲקִימֽוֹ׃ 11 גַּ֛ם אִם־יִשְׁכְּב֥וּ שְׁנַ֖יִם וְחַ֣ם
לָהֶ֑ם וּלְאֶחָ֖ד אֵ֥יךְ יֵחָֽם׃ 12 וְאִֽם־יִתְקְפוֹ֙
הָאֶחָ֔ד הַשְּׁנַ֖יִם יַעַמְד֣וּ נֶגְדּ֑וֹ וְהַחוּט֙ הַֽמְשֻׁלָּ֔שׁ
לֹ֥א בִמְהֵרָ֖ה יִנָּתֵֽק׃ 13 ט֛וֹב יֶ֥לֶד מִסְכֵּ֖ן
וְחָכָ֑ם מִמֶּ֤לֶךְ זָקֵן֙ וּכְסִ֔יל אֲשֶׁ֛ר לֹא־יָדַ֥ע
לְהִזָּהֵ֖ר עֽוֹד׃ 14 כִּֽי־מִבֵּ֥ית הָסוּרִ֖ים יָצָ֣א
לִמְלֹ֑ךְ כִּ֛י גַּ֥ם בְּמַלְכוּת֖וֹ נוֹלַ֥ד רָֽשׁ׃
15 רָאִ֙יתִי֙ אֶת־כָּל־הַ֣חַיִּ֔ים הַֽמְהַלְּכִ֖ים תַּ֣חַת
הַשָּׁ֑מֶשׁ עִ֚ם הַיֶּ֣לֶד הַשֵּׁנִ֔י אֲשֶׁ֥ר יַעֲמֹ֖ד
תַּחְתָּֽיו׃ 16 אֵֽין־קֵ֣ץ לְכָל־הָעָ֗ם לְכֹ֤ל אֲשֶׁר־
הָיָה֙ לִפְנֵיהֶ֔ם גַּ֥ם הָאַחֲרוֹנִ֖ים לֹ֣א יִשְׂמְחוּ־
ב֑וֹ כִּֽי־גַם־זֶ֥ה הֶ֖בֶל וְרַעְי֥וֹן רֽוּחַ׃ 17 שְׁמֹ֣ר
רַגְלְךָ֗ כַּאֲשֶׁ֤ר תֵּלֵךְ֙ אֶל־בֵּ֣ית הָאֱלֹהִ֔ים
וְקָר֣וֹב לִשְׁמֹ֔עַ מִתֵּ֥ת הַכְּסִילִ֖ים זָ֑בַח כִּֽי־
אֵינָ֥ם יוֹדְעִ֖ים לַעֲשׂ֥וֹת רָֽע׃

פרשה ה :

1 אַל־תְּבַהֵ֨ל עַל־פִּ֜יךָ וְלִבְּךָ֛ אַל־
יְמַהֵ֥ר לְהוֹצִ֖יא דָבָ֣ר לִפְנֵ֣י הָאֱלֹהִ֑ים
כִּ֣י הָאֱלֹהִ֤ים בַּשָּׁמַ֙יִם֙ וְאַתָּ֣ה עַל־הָאָ֔רֶץ
עַל־כֵּ֛ן יִהְי֥וּ דְבָרֶ֖יךָ מְעַטִּֽים׃ 2 כִּ֣י
בָּ֥א הַחֲל֖וֹם בְּרֹ֣ב עִנְיָ֑ן וְק֥וֹל כְּסִ֖יל
בְּרֹ֥ב דְּבָרִֽים׃ 3 כַּאֲשֶׁר֩ תִּדֹּ֨ר נֶ֜דֶר לֵֽאלֹהִ֗ים
אַל־תְּאַחֵר֙ לְשַׁלְּמ֔וֹ כִּ֛י אֵ֥ין חֵ֖פֶץ בַּכְּסִילִ֑ים
אֵ֥ת אֲשֶׁר־תִּדֹּ֖ר שַׁלֵּֽם׃ 4 ט֖וֹב אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־תִדֹּ֑ר
מִשֶּׁתִּדּ֖וֹר וְלֹ֥א תְשַׁלֵּֽם׃ 5 אַל־תִּתֵּ֤ן אֶת־פִּ֙יךָ֙
לַחֲטִ֣יא אֶת־בְּשָׂרֶ֔ךָ וְאַל־תֹּאמַר֙ לִפְנֵ֣י הַמַּלְאָ֔ךְ
כִּ֥י שְׁגָגָ֖ה הִ֑יא לָ֣מָּה יִקְצֹ֤ף הָאֱלֹהִים֙
עַל־קוֹלֶ֔ךָ וְחִבֵּ֖ל אֶת־מַעֲשֵׂ֥ה יָדֶֽיךָ׃

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα τὸν μόχθον καὶ σύμπασαν
ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ
τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαί-
ρεσις πνεύματος. 5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς
χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγε τὰς σάρκας αὐτοῦ.
6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ
πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως
πνεύματος. 7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον μα-
ταιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον· 8 Ἔστιν εἷς καὶ οὐκ
ἔστι δεύτερος, καί γε υἱὸς καί γε ἀδελφὸς οὐκ
ἔστιν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ
μόχθῳ αὐτοῦ, καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίμ-
πλαται πλούτου· καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω
τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καί γε τοῦτο
ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν. 9 Ἀγα-
θοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν· 10 Ὅτι ἐὰν πέσωσιν,
ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ· καὶ οὐαὶ αὐτῷ
τῷ ἑνὶ ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος ἐγεῖραι αὐτόν.
11 Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσι δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς·
καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ; 12 Καὶ ἐὰν ἐπικρα-
ταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ,
καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀποῤῥα-
γήσεται. 13 Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ
βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ προσέχειν ἔτι· 14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων
ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι, ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ
αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης. 15 Εἶδον σύμπαντας τοὺς
ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ
τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀντ'
αὐτοῦ· 16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ,
τοῖς πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί γε
οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐτῷ· ὅτι καί
γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
17 Φύλαξον τὸν πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν· ὑπὲρ δόμα
τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ
ποιῆσαι κακόν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου
μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ· ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου
ὀλίγοι. 2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει
πειρασμοῦ, καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.
3 Καθὼς εὔξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ, μὴ χρονίσῃς τοῦ
ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι·
σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὔξῃ ἀπόδος. 4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ
εὔξασθαί σε ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.
5 Μὴ δῷς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν
σάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ὅτι ἄγνοιά ἐστιν, ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ
φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

4 Rursum contemplatus sum omnes labores
hominum, et industrias animadverti patere
invidiæ proximi: et in hoc ergo vanitas, et
cura superflua est. 5 Stultus complicat
manus suas, et comedit carnes suas, dicens:
6 Melior est pugillus cum requie, quam plena
utraque manus cum labore, et afflictione animi.
7 Considerans reperi et aliam vanitatem sub
sole: 8 Unus est, et secundum non habet,
non filium, non fratrem, et tamen laborare
non cessat, nec satiantur oculi ejus divitiis:
nec recogitat, dicens: Cui laboro, et fraudo
animam meam bonis? in hoc quoque vanitas
est, et afflictio pessima. 9 Melius est ergo
duos esse simul, quam unum: habent enim
emolumentum societatis suæ: 10 Si unus
ceciderit, ab altero fulcietur; væ soli: quia
cum ceciderit, non habet sublevantem se.
11 Et si dormierint duo, fovebuntur mutuo:
unus quomodo calefiet? 12 Et si quispiam
prævaluerit contra unum, duo resistunt ei:
funiculus triplex difficile rumpitur. 13 Melior
est puer pauper sapiens, rege sene et stulto,
qui nescit prævidere in posterum. 14 Quod
de carcere catenisque interdum quis egrediatur
ad regnum: et alius natus in regno, inopia
consumatur. 15 Vide cunctos viventes, qui
ambulant sub sole cum adolescente secundo,
qui consurget pro eo. 16 Infinitus numerus
est populi omnium, qui fuerunt ante eum: et
qui postea futuri sunt, non lætabuntur in eo;
sed et hoc vanitas et afflictio spiritus. 17 Cus-
todi pedem tuum ingrediens domum Dei, et
appropinqua ut audias. Multo enim melior
est obedientia, quam stultorum victimæ, qui
nesciunt quid faciunt mali.

CAPUT V.

1 Ne temere quid loquaris, neque cor tuum
sit velox ad proferendum sermonem coram
Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram:
idcirco sint pauci sermones tui. 2 Multas
curas sequuntur somnia, et in multis sermoni-
bus invenietur stultitia. 3 Si quid vovisti
Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei
infidelis et stulta promissio; sed quodcumque
voveris, redde: 4 Multoque melius est non
vovere, quam post votum promissa non reddere.
5 Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem
tuam: neque dicas coram angelo: Non est pro-
videntia: ne forte iratus Deus contra sermones
tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum.

6 כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וַהֲבָלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה
כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יְרָא׃ 7 אִם־עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל
מִשְׁפָּט וָצֶדֶק תִּרְאֶה בַמְּדִינָה אַל־תִּתְמַהּ
עַל־הַחֵפֶץ כִּי גָבֹהַּ מֵעַל־גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים
עֲלֵיהֶם׃ 8 וְיִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל הִיא מֶלֶךְ
לְשָׂדֶה נֶעֱבָד׃ 9 אֹהֵב כֶּסֶף לֹא־יִשְׂבַּע כֶּסֶף
וּמִי־אֹהֵב בֶּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם־זֶה
הָבֶל׃ 10 בִּרְבוֹת הַטּוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיהָ
וּמַה־כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם־רְאִית עֵינָיו׃
11 מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד אִם־מְעַט וְאִם־
הַרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשָּׂבָע לֶעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ
לוֹ לִישׁוֹן׃ 12 יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו
לְרָעָתוֹ׃ 13 וְאָבַד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן
רָע וְהוֹלִיד בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה׃
14 כַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב
לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא וּמְאוּמָה לֹא־יִשָּׂא בַעֲמָלוֹ
שֶׁיֹּלֵךְ בְּיָדוֹ׃ 15 וְגַם־זֹה רָעָה חוֹלָה
כָּל־עֻמַּת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה־יִּתְרוֹן לוֹ
שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ׃ 16 גַּם כָּל־יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ
יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחָלְיוֹ וָקָצֶף׃ 17 הִנֵּה
אֲשֶׁר־רָאִיתִי אָנִי טוֹב אֲשֶׁר־יָפֶה לֶאֱכוֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל־עֲמָלוֹ ׀
שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי־חַיָּו
אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ׃
18 גַּם כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ
וְלָשֵׂאת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׂמֹחַ בַּעֲמָלוֹ זֹה
מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ 19 כִּי לֹא הַרְבֵּה
יִזְכֹּר אֶת־יְמֵי חַיָּיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה
בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ׃

פרשה ו׃

1 יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
וְרַבָּה הִיא עַל־הָאָדָם׃ 2 אִישׁ אֲשֶׁר
יִתֶּן־לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵינֶנּוּ
חָסֵר לְנַפְשׁוֹ ׀ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִתְאַוֶּה וְלֹא־
יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ
נָכְרִי יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל וָחֳלִי רָע הוּא׃

6 Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ
λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβοῦ. 7 Ἐὰν
συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ
δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ
πράγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι,
καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. 8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ
παντί ἐστι, βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου.
9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου·
καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα; καί
γε τοῦτο ματαιότης. 10 Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης
ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν· καὶ τί ἀνδρεία τῷ
παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ
πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι
οὐκ ἔστιν ἀφιῶν αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι. 12 Ἔστιν
ἀῤῥωστία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασ-
σόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ, 13 Καὶ
ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονη-
ρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ
οὐδέν· 14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
αὐτοῦ γυμνός, ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει,
καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῇ
ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 15 Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀῤῥωστία·
ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται·
καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ᾗ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον;
16 Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ ἐν
πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀῤῥωστίᾳ καὶ χόλῳ.
17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὅ ἐστι καλόν, τοῦ φαγεῖν
καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ
μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἐὰν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν
ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι
αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ. 18 Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ
ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ
ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λαβεῖν τὸ
μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστίν· 19 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθή-
σεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς
περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ἜΣΤΙ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ
πολλή ἐστιν ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον· 2 Ἀνὴρ ᾧ δώσει
αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν,
καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ θεὸς
τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται
αὐτόν· τοῦτο ματαιότης καὶ ἀῤῥωστία πονηρά ἐστιν.

6 Ubi multa sunt omnia, plurimæ sunt vani-
tates, et sermones innumeri: tu vero Deum
time. 7 Si videris calumnias egenorum, et
violenta judicia, et subverti justitiam in pro-
vincia, non mireris super hoc negotio: quia
excelso excelsior est alius, et super hos quoque
eminentiores sunt alii, 8 Et insuper universæ
terræ rex imperat servienti. 9 Avarus non
implebitur pecunia: et qui amat divitias,
fructum non capiet ex eis: et hoc ergo vani-
tas. 10 Ubi multæ sunt opes, multi et qui
comedunt eas. Et quid prodest possessori,
nisi quod cernit divitias oculis suis? 11 Dul-
cis est somnus operanti, sive parum, sive mul-
tum comedat; saturitas autem divitis non
sinit eum dormire. 12 Est et alia infirmitas
pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conser-
vatæ in malum domini sui. 13 Pereunt enim
in afflictione pessima: generavit filium, qui
in summa egestate erit. 14 Sicut egressus est
nudus de utero matris suæ, sic revertetur, et
nihil auferet secum de labore suo. 15 Miser-
abilis prorsus infirmitas: quomodo venit, sic
revertetur. Quid ergo prodest ei quod labora-
vit in ventum? 16 Cunctis diebus vitæ suæ
comedit in tenebris et in curis multis, et in
ærumna atque tristitia. 17 Hoc itaque visum
est mihi bonum, ut comedat quis, et bibat, et
fruatur lætitia ex labore suo, quo laboravit
ipse sub sole, numero dierum vitæ suæ, quos
dedit ei Deus: et hæc est pars illius. 18 Et
omni homini, cui dedit Deus divitias, atque
substantiam, potestatemque ei tribuit ut come-
dat ex eis, et fruatur parte sua, et lætetur de
labore suo: hoc est donum Dei. 19 Non
enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eo
quod Deus occupet deliciis cor ejus.

CAPUT VI.

1 Est et aliud malum, quod vidi sub sole,
et quidem frequens apud homines: 2 Vir, cui
dedit Deus divitias, et substantiam, et hono-
rem, et nihil deest animæ suæ, ex omnibus
quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus
ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit
illud: hoc vanitas, et miseria magna est.

3 אִם־יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת
יִחְיֶה וְרַב ׀ שֶׁיִּהְיוּ יְמֵי־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא־
תִשְׂבַּע מִן־הַטּוֹבָה וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הָיְתָה
לּוֹ אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנָּפֶל׃ 4 כִּי־
בַהֶבֶל בָּא וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ
יְכֻסֶּה׃ 5 גַּם־שֶׁמֶשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת
לָזֶה מִזֶּה׃ 6 וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם
וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל־מָקוֹם אֶחָד
הַכֹּל הוֹלֵךְ׃ 7 כָּל־עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ
וְגַם־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא׃ 8 כִּי מַה־יּוֹתֵר
לֶחָכָם מִן־הַכְּסִיל מַה־לֶּעָנִי יוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ
נֶגֶד הַחַיִּים׃ 9 טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ־
נָפֶשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ * 10 מַה־
שֶּׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר־הוּא
אָדָם וְלֹא־יוּכַל לָדִין עִם שֶׁהתַּקִּיף מִמֶּנּוּ׃
11 כִּי יֵשׁ־דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל מַה־
יֹּתֵר לָאָדָם׃ 12 כִּי מִי־יוֹדֵעַ מַה־טּוֹב
לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר יְמֵי־חַיֵּי הֶבְלוֹ וְיַעֲשֵׂם
כַּצֵּל אֲשֶׁר מִי־יַגִּיד לָאָדָם מַה־יִּהְיֶה אַחֲרָיו
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

פרשה ז׃

1 טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת
מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ׃ 2 טוֹב לָלֶכֶת אֶל־בֵּית־אֵבֶל
מִלֶּכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף
כָּל־הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל־לִבּוֹ׃ 3 טוֹב
כַּעַס מִשְּׂחוֹק כִּי־בְרֹעַ פָּנִים יִיטַב לֵב׃
4 לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּסִילִים
בְּבֵית שִׂמְחָה׃ 5 טוֹב לִשְׁמֹעַ גַּעֲרַת חָכָם
מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים׃ 6 כִּי כְקוֹל
הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחֹק הַכְּסִיל
וְגַם־זֶה הָבֶל׃ 7 כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם
וִיאַבֵּד אֶת־לֵב מַתָּנָה׃ 8 טוֹב אַחֲרִית
דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ־רוּחַ מִגְּבַהּ
רוּחַ׃ 9 אַל־תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי
כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ׃ 10 אַל־תֹּאמַר מֶה
הָיָה שֶׁהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים הָיוּ טוֹבִים
מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל־זֶה׃
11 טוֹבָה חָכְמָה עִם־נַחֲלָה וְיֹתֵר לְרֹאֵי
הַשָּׁמֶשׁ׃ 12 כִּי בְּצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל
הַכָּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת הַחָכְמָה תְּחַיֶּה
בְעָלֶיהָ׃ 13 רְאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ׃

*3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατόν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσε-
ται, καὶ πλῆθος ὅ τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ,
καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύ-
νης, καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα Ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα· 4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε,
καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ
καλυφθήσεται, 5 Καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω
ἀναπαύσεις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον. 6 Καὶ ἔζησε χιλίων
ἐτῶν καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς
τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα; 7 Πᾶς μόχθος
ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καί γε ἡ ψυχὴ οὐ
πληρωθήσεται. 8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ
τὸν ἄφρονα, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέ-
ναντι τῆς ζωῆς. 9 Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν
ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί γε τοῦτο ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος. 10 Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη
κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄν-
θρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ
ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν· 11 Ὅτι εἰσὶ λόγοι
πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. 12 Τί περισσὸν
τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος
αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγ-
γελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν
ἥλιον;*

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ἈΓΑΘΟΝ *ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ
ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως. 2 Ἀ-
γαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευ-
θῆναι εἰς οἶκον πότου, καθότι τοῦτο τέλος παντὸς
ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν
αὐτοῦ. 3 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ
προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία. 4 Καρδία σοφῶν
ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ
εὐφροσύνης. 5 Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν
σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ᾆσμα ἀφρόνων. 6 Ὡς
φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως γέλως τῶν
ἀφρόνων· καί γε τοῦτο ματαιότης. 7 Ὅτι ἡ συκο-
φαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν
εὐγενείας αὐτοῦ. 8 Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ
ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν
πνεύματι. 9 Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυ-
μοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.
10 Μὴ εἴπῃς Τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι
ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώ-
τησας περὶ τούτου. 11 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρο-
νομίας καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον·
12 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίου,
καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν
παρ' αὐτῆς. 13 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι τίς
δυνήσεται κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;*

3 Si genuerit quispiam centum liberos, et
vixerit multos annos, et plures dies ætatis
habuerit, et anima illius non utatur bonis
substantiæ suæ, sepulturaque careat: de
hoc ego pronuntio quod melior illo sit
abortivus. 4 Frustra enim venit, et pergit
ad tenebras, et oblivione delebitur nomen
ejus. 5 Non vidit solem, neque cognovit
distantiam boni et mali: 6 Etiam si duo-
bus millibus annis vixerit, et non fuerit per-
fruitus bonis: nonne ad unum locum pro-
perant omnia? 7 Omnis labor hominis in
ore ejus: sed anima ejus non implebitur.
8 Quid habet amplius sapiens a stulto? et
quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita?
9 Melius est videre quod cupias, quam de-
siderare quod nescias; sed et hoc vanitas
est, et præsumptio spiritus. 10 Qui futurus
est, jam vocatum est nomen ejus: et scitur quod
homo sit, et non possit contra fortiorem se in
judicio contendere. 11 Verba sunt plurima,
multamque in disputando habentia vanitatem.
12 Quid necesse est homini majora se quæ-
rere, cum ignoret quid conducat sibi in vita
sua, numero dierum peregrinationis suæ, et
tempore quod velut umbra præterit? Aut
quis ei poterit indicare quid post eum futu-
rum sub sole sit?

CAPUT VII.

1 Melius est nomen bonum, quam un-
guenta pretiosa: et dies mortis die nativi-
tatis. 2 Melius est ire ad domum luctus,
quam ad domum convivii: in illa enim finis
cunctorum admonetur hominum, et vivens
cogitat quid futurum sit. 3 Melior est ira
risu: quia per tristitiam vultus, corrigitur
animus delinquentis. 4 Cor sapientium ubi
tristitia est, et cor stultorum ubi lætitia·
5 Melius est a sapiente corripi, quam stul-
torum adulatione decipi; 6 Quia sicut sonitus
spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti:
sed et hoc vanitas. 7 Calumnia conturbat
sapientem, et perdet robur cordis illius.
8 Melior est finis orationis, quam principium.
Melior est patiens arrogante. 9 Ne sis velox
ad irascendum: quia ira in sinu stulti requies-
cit. 10 Ne dicas: Quid putas causæ est
quod priora tempora meliora fuere quam nunc
sunt? stulta enim est hujuscemodi interroga-
tio. 11 Utilior est sapientia cum divitiis, et
magis prodest videntibus solem. 12 Sicut
enim protegit sapientia, sic protegit pe-
cunia; hoc autem plus habet eruditio et
sapientia, quod vitam tribuunt possessori
suo. 13 Considera opera Dei, quod nemo
possit corrigere quem ille despexerit.

14 בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה
רְאֵה גַּם אֶת־זֶה לְעֻמַּת־זֶה עָשָׂה
הָאֱלֹהִים עַל־דִּבְרַת שֶׁלֹּא יִמְצָא
הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה׃ 15 אֶת־הַכֹּל רָאִיתִי
בִּימֵי הֶבְלִי יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ
רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ׃ 16 אַל־תְּהִי צַדִּיק
הַרְבֵּה וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשּׁוֹמֵם׃
17 אַל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל־תְּהִי סָכָל לָמָּה
תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ׃ 18 טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז
בָּזֶה וְגַם־מִזֶּה אַל־תַּנַּח אֶת־יָדֶךָ כִּי־יְרֵא
אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כֻּלָּם׃ 19 הַחָכְמָה תָּעֹז
לֶחָכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בָּעִיר׃
20 כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־
טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃ 21 גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר יְדַבֵּרוּ אַל־תִּתֵּן לִבֶּךָ אֲשֶׁר לֹא־
תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מְקַלְלֶךָ׃ 22 כִּי גַּם־
פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבֶּךָ אֲשֶׁר גַּם־אַתָּ
קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים׃ 23 כָּל־זֹה נִסִּיתִי בַחָכְמָה
אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי׃
24 רָחוֹק מַה־שֶּׁהָיָה וְעָמֹק ׀ עָמֹק מִי
יִמְצָאֶנּוּ׃ 25 סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי לָדַעַת
וְלָתוּר וּבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָדַעַת
רֶשַׁע כֶּסֶל וְהַסִּכְלוּת הוֹלֵלוֹת׃ 26 וּמוֹצֶא
אֲנִי מַר מִמָּוֶת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא
מְצוֹדִים וַחֲרָמִים לִבָּהּ אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא יִלָּכֶד
בָּהּ׃ 27 רְאֵה זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת
אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן׃ 28 אֲשֶׁר
עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד
מֵאֶלֶף מָצָאתִי וְאִשָּׁה בְכָל־אֵלֶּה לֹא
מָצָאתִי׃ 29 לְבַד רְאֵה־זֶה מָצָאתִי אֲשֶׁר
עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יָשָׁר וְהֵמָּה
בִקְשׁוּ חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים׃

פרשה ח׃

1 מִי כְּהֶחָכָם וּמִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר
חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו וְעֹז פָּנָיו יְשֻׁנֶּא׃
2 אֲנִי פִּי־מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת
אֱלֹהִים׃ 3 אַל־תִּבָּהֵל מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל־
תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ
יַעֲשֶׂה׃ 4 בַּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי
יֹאמַר־לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה׃ 5 שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא
יֵדַע דָּבָר רָע וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם׃

14 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ,
καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε καί γε σὺν τούτῳ
συμφώνως τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα
μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐδέν. 15 Σύμ-
παντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἔστι
δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν
ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. 16 Μὴ γίνου
δίκαιος πολὺ μηδὲ σοφίζου περισσά, μή ποτε
ἐκπλαγῇς. 17 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ καὶ μὴ γίνου
σκληρός, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου.
18 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ, καί γε ἀπὸ
τούτου μὴ μιάνῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβουμένοις
τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα. 19 Ἡ σοφία
βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς
ὄντας ἐν τῇ πόλει· 20 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι
δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ
ἁμαρτήσεται. 21 Καί γε εἰς πάντας λόγους οὓς
λαλήσουσιν ἀσεβεῖς μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ
ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε· 22 Ὅτι
πλειστάκις πονηρεύσεταί σε καὶ καθόδους πολλὰς
κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὡς καί γε σὺ κατηράσω
ἑτέρους. 23 Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν σοφίᾳ.
Εἶπα Σοφισθήσομαι· 24 Καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ'
ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς
εὑρήσει αὐτό; 25 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία
μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ
ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς
ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν· 26 Καὶ
εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θά-
νατον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ θήρευμα, καὶ
σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμὸς εἰς χεῖρας αὐτῆς·
ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ'
αὐτῆς, καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.
27 Ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής· μία
τῇ μιᾷ τοῦ εὑρεῖν λογισμὸν 28 Ὃν ἐπεζήτησεν
ἡ ψυχή μου, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἄνθρωπον ἕνα
ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις
οὐχ εὗρον. 29 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον ὃ ἐποίησεν
ὁ θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ; καὶ αὐτοὶ ἐζήτη-
σαν λογισμοὺς πολλούς.

ΚΕΦ. η΄.

1 ΤΙΣ οἶδε σοφούς; καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;
σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναι-
δὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται. 2 Στόμα βασι-
λέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου ὅρκου θεοῦ μὴ σπου-
δάσῃς· 3 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ στῇς
ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,
4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί
ποιεῖς; 5 Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν οὐ γνώσεται ῥῆμα
πονηρόν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ·

14 In die bona fruere bonis, et malam diem
præcave; sicut enim hanc, sic et illam fecit
Deus, ut non inveniat homo contra eum justas
querimonias. 15 Hæc quoque vidi in diebus
vanitatis meæ: justus perit in justitia sua, et
impius multo vivit tempore in malitia sua.
16 Noli esse justus multum: neque plus
sapias quam necesse est, ne obstupescas.
17 Ne impie agas multum: et noli esse stul-
tus, ne moriaris in tempore non tuo. 18 Bo-
num est te sustentare justum, sed et ab illo
ne subtrahas manum tuam: quia qui timet
Deum, nihil negligit. 19 Sapientia confor-
tavit sapientem super decem principes civita-
tis. 20 Non est enim homo justus in terra, qui
faciat bonum, et non peccet. 21 Sed et cunc-
tis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes
cor tuum: ne forte audias servum tuum male-
dicentem tibi; 22 Scit enim conscientia tua,
quia et tu crebro maledixisti aliis. 23 Cuncta
tentavi in sapientia. Dixi: Sapiens efficiar:
et ipsa longius recessit a me. 24 Multo
magis quam erat: et alta profunditas, quis
inveniet eam? 25 Lustravi universa animo
meo, ut scirem, et considerarem, et quærerem
sapientiam, et rationem: et ut cognoscerem
impietatem stulti, et errorem imprudentium:
26 Et inveni amariorem morte mulierem, quæ
laqueus venatorum est, et sagena cor ejus,
vincula sunt manus illius; qui placet Deo,
effugiet illam: qui autem peccator est, capie-
tur ab illa. 27 Ecce hoc inveni, dixit Ec-
clesiastes, unum et alterum, ut invenirem
rationem, 28 Quam adhuc quærit anima
mea, et non inveni. Virum de mille unum
reperi, mulierem ex omnibus non inveni.
29 Solummodo hoc inveni, quod fecerit Deus
hominem rectum, et ipse se infinitis miscuerit
quæstionibus. Quis talis ut sapiens est? et
quis cognovit solutionem verbi?

CAPUT VIII.

1 Sapientia hominis lucet in vultu ejus,
et potentissimus faciem illius commutabit.
2 Ego os regis observo, et præcepta juramenti
Dei. 3 Ne festines recedere a facie ejus, ne-
que permaneas in opere malo: quia omne,
quod voluerit, faciet: 4 Et sermo illius
potestate plenus est: nec dicere ei quisquam
potest: Quare ita facis? 5 Qui custodit præ-
ceptum, non experietur quidquam mali. Tem-
pus et responsionem cor sapientis intelligit.

6 כִּי לְכָל־חֵפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רָעַת
הָאָדָם רַבָּה עָלָיו׃ 7 כִּי־אֵינֶנּוּ יֹדֵעַ מַה־
שֶּׁיִּהְיֶה כִּי כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יַגִּיד לוֹ׃ 8 אֵין
אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לִכְלוֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין
שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה
וְלֹא־יְמַלֵּט רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו׃ 9 אֶת־כָּל־זֶה
רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט
הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ׃ 10 וּבְכֵן רָאִיתִי
רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ
וְיִשְׁתַּכְּחוּ בָעִיר אֲשֶׁר כֵּן־עָשׂוּ גַּם־זֶה
הָבֶל׃ 11 אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה פִתְגָם מַעֲשֵׂה
הָרָעָה מְהֵרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם
בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע׃ 12 אֲשֶׁר חֹטֶא עֹשֶׂה
רָע מְאַת וּמַאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַּם־יוֹדֵעַ אָנִי
אֲשֶׁר יִהְיֶה־טּוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
יִירְאוּ מִלְּפָנָיו׃ 13 וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה לָרָשָׁע
וְלֹא־יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יָרֵא
מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים׃ 14 יֶשׁ־הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ
אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים
שֶׁמַּגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אָמַרְתִּי
שֶׁגַּם־זֶה הָבֶל׃ 15 וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־
הַשִּׂמְחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמוֹחַ
וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ 16 כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי
אֶת־לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעִנְיָן
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
שֵׁנָה בְּעֵינָיו אֵינֶנּוּ רֹאֶה׃ 17 וְרָאִיתִי אֶת־
כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם
לִמְצוֹא אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת־
הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ
וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם־יֹאמַר הֶחָכָם לָדַעַת
לֹא יוּכַל לִמְצֹא׃

פרשה ט׃

1 כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוּר אֶת־
כָּל־זֶה אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וַעֲבָדֵיהֶם
בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם־אַהֲבָה גַם־שִׂנְאָה אֵין
יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם׃ 2 הַכֹּל כַּאֲשֶׁר
לַכֹּל מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לַטּוֹב
וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזֹּבֵחַ וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ זֹבֵחַ
כַּטּוֹב כַּחֹטֶא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה יָרֵא׃

6 Ὅτι παντὶ πράγματί ἐστι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι
γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν· 7 Ὅτι
οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται
τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; 8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ
πνεῦμα· καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ
οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς. 9 Καὶ
σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου
εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον,
τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ
κακῶσαι αὐτόν· 10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς
τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἐπο-
ρεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως
ἐποίησαν· καί γε τοῦτο ματαιότης. 11 Ὅτι οὐκ
ἔστι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ
πονηρὸν ταχύ, διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πο-
νηρόν. 12 Ὃς ἥμαρτεν, ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ
τότε καὶ ἀπο μακροτητος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω
ἐγὼ ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμενοις τὸν θεὸν
ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· 13 Καὶ
ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ
ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ. 14 Ἔστι ματαιότης ἣ πε-
ποίηται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει
ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καί εἰσιν
ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν
δικαίων· εἶπα ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης. 15 Καὶ
ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ
φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ
αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας
ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν
ἥλιον. 16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
γνῶναι τὴν σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν
τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
βλέπων· 17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα
τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν
σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοὺ ζητῆσαι, καὶ οὐχ
εὑρήσει· καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ
δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν· ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς
καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

ΚΕΦ. θ'.

1 ὩΣ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι
αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ, καί γε ἀγάπην καί γε
μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα
πρὸ προσώπου αὐτῶν, ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι.
2 Συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ
ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ
ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυ-
σιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς
ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

6 Omni negotio tempus est, et opportunitas,
et multa hominis afflictio: 7 Qui ignorat
præterita, et futura nullo scire potest nuntio.
8 Non est in hominis potestate prohibere
spiritum, nec habet potestatem in die mortis,
nec sinitur quiescere ingruente bello: neque
salvabit impietas impium. 9 Omnia hæc
consideravi, et dedi cor meum in cunctis ope-
ribus, quæ fiunt sub sole. Interdum dominatur
homo homini in malum suum. 10 Vidi im-
pios sepultos: qui etiam cum adhuc viverent,
in loco sancto erant, et laudabantur in civitate
quasi justorum operum; sed et hoc vanitas
est. 11 Etenim quia non profertur cito con-
tra malos sententia, absque timore ullo filii
hominum perpetrant mala. 12 Attamen pec-
cator ex eo quod centies facit malum, et per
patientiam sustentatur, ego cognovi quod erit
bonum timentibus Deum, qui verentur faciem
ejus. 13 Non sit bonum impio, nec prolongen-
tur dies ejus, sed quasi umbra transeant qui
non timent faciem Domini. 14 Est et alia
vanitas, quæ fit super terram; sunt justi, qui-
bus mala proveniunt, quasi opera egerint im-
piorum: et sunt impii, qui ita securi sunt,
quasi justorum facta habeant; sed et hoc
vanissimum judico. 15 Laudavi igitur læti-
tiam, quod non esset homini bonum sub sole,
nisi quod comederet, et biberet, atque gaude-
ret: et hoc solum secum auferret de labore
suo in diebus vitæ suæ, quos dedit ei Deus
sub sole. 16 Et apposui cor meum ut scirem
sapientiam, et intelligerem distentionem quæ
versatur in terra: est homo, qui diebus et
noctibus somnum non capit oculis. 17 Et
intellexi, quod omnium operum Dei nullam
possit homo invenire rationem, eorum quæ
fiunt sub sole: et quanto plus laboraverit ad
quærendum, tanto minus inveniat: etiam si
dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

CAPUT IX.

1 Omnia hæc tractavi in corde meo, ut
curiose intelligerem: Sunt justi atque sa-
pientes, et opera eorum in manu Dei: et
tamen nescit homo, utrum amore an odio
dignus sit: 2 Sed omnia in futurum ser-
vantur incerta, eo quod universa æque eveni-
ant justo et impio, bono et malo, mundo
et immundo, immolanti victimas, et sacri-
ficia contemnenti; sicut bonus, sic et pecca-
tor: ut perjurus, ita et ille qui verum dejerat.

3 זֶה ׀ רָע בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ
כִּי־מִקְרֶה אֶחָד לַכֹּל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם
מָלֵא־רָע וְהוֹלֵלוֹת בִּלְבָבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו
אֶל־הַמֵּתִים׃ 4 כִּי־מִי אֲשֶׁר יְבֻחַר אֶל
כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בִּטָּחוֹן כִּי־לְכֶלֶב חַי הוּא
טוֹב מִן־הָאַרְיֵה הַמֵּת׃ 5 כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים
שֶׁיָּמֻתוּ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מְאוּמָה
וְאֵין־עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם׃
6 גַּם אַהֲבָתָם גַּם־שִׂנְאָתָם גַּם־קִנְאָתָם כְּבָר
אָבָדָה וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל
אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ 7 לֵךְ אֱכֹל
בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ וּשְׁתֵה בְלֶב־טוֹב יֵינֶךָ
כִּי כְבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֶׂיךָ׃ 8 בְּכָל־
עֵת יִהְיוּ בְגָדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־רֹאשְׁךָ
אַל־יֶחְסָר׃ 9 רְאֵה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־
אָהַבְתָּ כָּל־יְמֵי חַיֵּי הֶבְלֶךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ
תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הֶבְלֶךָ כִּי הוּא
חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר־אַתָּה עָמֵל
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ 10 כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה
וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בִּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה
הֹלֵךְ שָׁמָּה׃ 11 שַׁבְתִּי וְרָאֹה תַחַת־הַשֶּׁמֶשׁ
כִּי לֹא לַקַּלִּים הַמֵּרוֹץ וְלֹא לַגִּבּוֹרִים
הַמִּלְחָמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא
לַנְּבֹנִים עֹשֶׁר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים חֵן כִּי־עֵת
וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת־כֻּלָּם׃ 12 כִּי גַּם לֹא־יֵדַע
הָאָדָם אֶת־עִתּוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בִּמְצוֹדָה
רָעָה וְלַצִּפֳּרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפָּח כָּהֵם
יוּקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתִּפּוֹל
עֲלֵיהֶם פִּתְאֹם׃ 13 גַּם־זֹה רָאִיתִי חָכְמָה
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֵלָי׃ 14 עִיר
קְטַנָּה וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעָט וּבָא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה עָלֶיהָ מְצוֹדִים
גְּדֹלִים׃ 15 וּמָצָא בָהּ אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם
וּמִלַּט־הוּא אֶת־הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא
זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא׃ 16 וְאָמַרְתִּי
אָנִי טוֹבָה חָכְמָה מִגְּבוּרָה וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן
בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים׃ 17 דִּבְרֵי
חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל
בַּכְּסִילִים׃ 18 טוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קְרָב
וְחוֹטֶא אֶחָד יְאַבֵּד טוֹבָה הַרְבֵּה׃

3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν
ἥλιον ὅτι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι· καί γε καρδία
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ, καὶ περι-
φέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπίσω
αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς. 4 Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ
πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἐλπίς, ὅτι ὁ
κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν
νεκρόν. 5 Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθα-
νοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν·
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός, ὅτι ἐπελήσθη ἡ
μνήμη αὐτῶν· 6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν καί γε
μῖσος αὐτων καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο,
καί γε μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. 7 Δεῦρο
φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν
καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς
τὰ ποιήματά σου· 8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν
ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῆς σου μὴ
ὑστερησάτω· 9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς
ἠγάπησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός
σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ
μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ
σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. 10 Πάντα ὅσα ἂν
εὕρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σου
ποίησον, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ
γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.
11 Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι οὐ
τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ
πόλεμος, καί γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος καί γε οὐ τοῖς
συνετοῖς πλοῦτος καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις,
ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σύμπασιν
αὐτοῖς. 12 Ὅτι καί γε καὶ οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος
τὸν καιρὸν αὐτοῦ· ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θερευόμενοι ἐν
ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα
ἐν παγίδι, ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀν-
θρώπου εἰς καιρὸν πονηρόν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ'
αὐτοὺς ἄφνω. 13 Καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν
ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς μέ. 14 Πό-
λις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ
ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ
οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους, 15 Καὶ
εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφὸν καὶ διασώσῃ
αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος
οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.
16 Καὶ εἶπα ἐγώ Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν, καὶ
σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ
οὐκ εἰσακουόμενοι. 17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει
ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφρο-
σύναις. 18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου,
καὶ ἁμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

3 Hoc est pessimum inter omnia quæ sub sole
fiunt, quia eadem cunctis eveniunt; unde et
corda filiorum hominum implentur malitia, et
contemptu in vita sua, et post hæc ad inferos
deducentur. 4 Nemo est qui semper vivat,
et qui hujus rei habeat fiduciam: melior est
canis vivus leone mortuo. 5 Viventes enim
sciunt se esse morituros, mortui vero nihil
noverunt amplius, nec habent ultra mercedem:
quia oblivioni tradita est memoria eorum.
6 Amor quoque, et odium, et invidiæ simul
perierunt, nec habent partem in hoc sæculo,
et in opere quod sub sole geritur. 7 Vade
ergo et comede in lætitia panem tuum, et
bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo
placent opera tua. 8 Omni tempore sint
vestimenta tua candida, et oleum de capite
tuo non deficiat. 9 Perfruere vita cum uxore,
quam diligis, cunctis diebus vitæ instabilitatis
tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore
vanitatis tuæ, hæc est enim pars in vita, et in
labore tuo, quo laboras sub sole. 10 Quod-
cumque facere potest manus tua, instanter
operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapi-
entia, nec scientia erunt apud inferos, quo tu
properas. 11 Verti me ad aliud, et vidi sub
sole nec velocium esse cursum, nec fortium
bellum, nec sapientium panem, nec doctorum
divitias, nec artificum gratiam; sed tempus
casumque in omnibus. 12 Nescit homo finem
suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, et
sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capi-
untur homines in tempore malo, cum eis ex-
templo supervenerit. 13 Hanc quoque sub
sole vidi sapientiam, et probavi maximam:
14 Civitas parva, et pauci in ea viri: venit
contra eam rex magnus, et vallavit eam, ex-
truxitque munitiones per gyrum, et perfecta
est obsidio. 15 Inventusque est in ea vir
pauper et sapiens, et liberavit urbem per
sapientiam suam, et nullus deinceps recordatus
est hominis illius pauperis. 16 Et dicebam
ego, meliorem esse sapientiam fortitudine:
quomodo ergo sapientia pauperis contempta
est, et verba ejus non sunt audita? 17 Verba
sapientium audiuntur in silentio, plus quam
clamor principis inter stultos. 18 Melior est
sapientia, quam arma bellica: et qui in uno
peccaverit, multa bona perdet.

פרשה י :

1 זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ יָקָר
מֵחָכְמָה מִכָּבוֹד סִכְלוּת מְעָט׃ 2 לֵב
חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ׃ 3 וְגַם־
בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁהַסָּכָל הֹלֵךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר
לַכֹּל סָכָל הוּא׃ 4 אִם־רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה
עָלֶיךָ מְקוֹמְךָ אַל־תַּנַּח כִּי מַרְפֵּא יַנִּיחַ
חֲטָאִים גְּדוֹלִים׃ 5 יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁגָגָה שֶׁיֹּצָא מִלִּפְנֵי הַשַּׁלִּיט׃
6 נִתַּן הַסֶּכֶל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים וַעֲשִׁירִים
בַּשֵּׁפֶל יֵשֵׁבוּ׃ 7 רָאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוּסִים
וְשָׂרִים הֹלְכִים כַּעֲבָדִים עַל־הָאָרֶץ׃ 8 חֹפֵר
גּוּמָּץ בּוֹ יִפּוֹל וּפֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ׃
9 מַסִּיעַ אֲבָנִים יֵעָצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים
יִסָּכֶן בָּם׃ 10 אִם־קֵהָה הַבַּרְזֶל וְהוּא לֹא־
פָנִים קִלְקַל וַחֲיָלִים יְגַבֵּר וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁיר
חָכְמָה׃ 11 אִם־יִשֹּׁךְ הַנָּחָשׁ בְּלוֹא־לָחַשׁ
וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלָּשׁוֹן׃ 12 דִּבְרֵי פִי־חָכָם
חֵן וְשִׂפְתוֹת כְּסִיל תְּבַלְּעֶנּוּ׃ 13 תְּחִלַּת
דִּבְרֵי־פִיהוּ סִכְלוּת וְאַחֲרִית פִּיהוּ הוֹלֵלוּת
רָעָה׃ 14 וְהַסָּכָל יַרְבֶּה דְבָרִים לֹא־יֵדַע
הָאָדָם מַה־שֶּׁיִּהְיֶה וַאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו
מִי יַגִּיד לוֹ׃ 15 עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לָלֶכֶת אֶל־עִיר׃ 16 אִי־לָךְ
אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ נָעַר וְשָׂרַיִךְ בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ׃
17 אַשְׁרֵיךְ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ בֶּן־חוֹרִים וְשָׂרַיִךְ
בָּעֵת יֹאכֵלוּ בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי׃
18 בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה וּבְשִׁפְלוּת יָדַיִם
יִדְלֹף הַבָּיִת׃ 19 לִשְׂחוֹק עֹשִׂים לֶחֶם וְיַיִן
יְשַׂמַּח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל׃
20 גַּם בְּמַדָּעֲךָ מֶלֶךְ אַל־תְּקַלֵּל וּבְחַדְרֵי
מִשְׁכָּבְךָ אַל־תְּקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר׃

פרשה יא :

1 שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי הַמָּיִם כִּי־בְרֹב
הַיָּמִים תִּמְצָאֶנּוּ׃ 2 תֶּן־חֵלֶק לְשִׁבְעָה
וְגַם לִשְׁמוֹנָה כִּי לֹא תֵדַע מַה־יִּהְיֶה
רָעָה עַל־הָאָרֶץ׃ 3 אִם־יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם
עַל־הָאָרֶץ יָרִיקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בַּדָּרוֹם
וְאִם בַּצָּפוֹן מְקוֹם שֶׁיִּפּוֹל הָעֵץ שָׁם יְהוּא׃

ΚΕΦ. ι'.

1 ΜΥΙΑΙ θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου
ἡδύσματος. Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν
ἀφροσύνης μεγάλην. 2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν
αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.
3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία
αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἃ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη
ἐστίν. 4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ
ἐπὶ σέ, τόπον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα καταπαύσει
ἁμαρτίας μεγάλας. 5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον
ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώ-
που ἐξουσιάζοντος· 6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι
μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται·
7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους καὶ ἄρχοντας πορευο-
μένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς. 8 Ὁ ὀρύσσων
βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται, καὶ καθαιροῦντα
φραγμὸν δήξεται αὐτὸν ὄφις· 9 Ἐξαίρων λίθους
διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς, σχίζων ξύλα κινδυνεύσει
ἐν αὐτοῖς· 10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ
αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε· καὶ δυνάμεις δυναμώσει.
καὶ περίσσεια τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία· 11 Ἐὰν δάκῃ
ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ
ἐπᾴδοντι. 12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ
χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν· 13 Ἀρχὴ
λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη
στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά, 14 Καὶ ὁ
ἄφρων πληθύνει λόγους. Οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί
τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον· ὅ τι ὀπίσω
αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; 15 Μόχθος τῶν
ἀφρόνων κακώσει αὐτούς, ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς πόλιν. 16 Οὐαί σοι πολις ἧς ὁ βασιλεύς
σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρωὶ ἐσθίου-
σι. 17 Μακαρία σὺ γῆ ἧς ὁ βασιλεύς σου
υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς και-
ρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνθήσον-
ται. 18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις,
καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. 19 Εἰς
γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ
εὐφρανθῆναι ζῶντας, καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει
ἐπακούσεται τὰ πάντα. 20 Καί γε ἐν συνειδήσει
σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώ-
νων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς
πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ΚΕΦ. ια.

1 ἈΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.
2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ καί γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι
οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3 Ἐὰν πλησθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκχέουσι· καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν
τῷ βορρᾷ, τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται.

CAPUT X.

1 MUSCÆ morientes perdunt suavitatem
unguenti. Pretiosior est sapientia et gloria,
parva et ad tempus stultitia. 2 Cor sapientis
in dextera ejus, et cor stulti in sinistra illius.
3 Sed et in via stultus ambulans, cum ipse
insipiens sit, omnes stultos æstimat. 4 Si
spiritus potestatem habentis ascenderit super
te, locum tuum ne dimiseris: quia curatio
faciet cessare peccata maxima. 5 Est malum
quod vidi sub sole, quasi per errorem egre-
diens a facie principis: 6 Positum stultum in
dignitate sublimi, et divites sedere deorsum.
7 Vidi servos in equis, et principes ambu-
antes super terram quasi servos. 8 Qui
fodit foveam, incidet in eam: et qui dissipat
sepem, mordebit eum coluber. 9 Qui trans-
fert lapides, affligetur in eis: et qui scindit
ligna, vulnerabitur ab eis. 10 Si retusum
fuerit ferrum, et hoc non ut prius, sed hebeta-
tum fuerit, multo labore exacuetur, et post
industriam sequetur sapientia. 11 Si mor-
deat serpens in silentio, nihil eo minus habet
qui occulte detrahit. 12 Verba oris sapientis
gratia: et labia insipientis præcipitabunt
eum: 13 Initium verborum ejus stultitia,
et novissimum oris illius error pessimus.
14 Stultus verba multiplicat. Ignorat homo,
quid ante se fuerit: et quid post se futurum
sit, quis ei poterit indicare? 15 Labor stul-
torum affliget eos, qui nesciunt in urbem
pergere. 16 Væ tibi terra, cujus rex puer
est, et cujus principes mane comedunt.
17 Beata terra, cujus rex nobilis est, et cujus
principes vescuntur in tempore suo ad refi-
ciendum, et non ad luxuriam. 18 In pigritiis
humiliabitur contignatio: et in infirmitate
manuum perstillabit domus. 19 In risum
faciunt panem, et vinum ut epulentur viven-
tes: et pecuniæ obediunt omnia. 20 In cogi-
tatione tua regi ne detrahas, et in secreto
cubiculi tui ne maledixeris diviti: quia et
aves cæli portabunt vocem tuam, et qui habet
pennas annuntiabit sententiam.

CAPUT XI.

1 MITTE panem tuum super transeuntes
aquas: quia post tempora multa invenies
illum. 2 Da partem septem, necnon et
octo: quia ignoras quid futurum sit mali
super terram. 3 Si repletæ fuerint nubes,
imbrem super terram effundent. Si ce-
ciderit lignum ad austrum, aut ad aqui-
lonem, in quocumque loco ceciderit, ibi erit.

4 שֹׁמֵ֥ר ר֖וּחַ לֹ֣א יִזְרָ֑ע וְרֹאֶ֥ה בֶעָבִ֖ים לֹ֥א
יִקְצֽוֹר׃ 5 כַּאֲשֶׁ֨ר אֵינְךָ֤ יוֹדֵ֙עַ֙ מַה־דֶּ֣רֶךְ
הָר֔וּחַ כַּעֲצָמִ֖ים בְּבֶ֣טֶן הַמְּלֵאָ֑ה כָּ֗כָה לֹ֤א
תֵדַע֙ אֶת־מַעֲשֵׂ֣ה הָאֱלֹהִ֔ים אֲשֶׁ֥ר יַעֲשֶׂ֖ה
אֶת־הַכֹּֽל׃ 6 בַּבֹּ֙קֶר֙ זְרַ֣ע אֶת־זַרְעֶ֔ךָ וְלָעֶ֖רֶב
אַל־תַּנַּ֣ח יָדֶ֑ךָ כִּי֩ אֵֽינְךָ֨ יוֹדֵ֜עַ אֵ֣י זֶ֤ה
יִכְשַׁר֙ הֲזֶ֣ה אוֹ־זֶ֔ה וְאִם־שְׁנֵיהֶ֥ם כְּאֶחָ֖ד
טוֹבִֽים׃ 7 וּמָת֖וֹק הָא֑וֹר וְט֥וֹב לַֽעֵינַ֖יִם
לִרְא֥וֹת אֶת־הַשָּֽׁמֶשׁ׃ 8 כִּ֣י אִם־שָׁנִ֥ים הַרְבֵּ֛ה
יִחְיֶ֥ה הָאָדָ֖ם בְּכֻלָּ֣ם יִשְׂמָ֑ח וְיִזְכֹּר֙ אֶת־יְמֵ֣י
הַחֹ֔שֶׁךְ כִּֽי־הַרְבֵּ֥ה יִהְי֖וּ כָּל־שֶׁבָּ֥א הָֽבֶל׃
9 שְׂמַ֧ח בָּח֣וּר בְּיַלְדוּתֶ֗יךָ וִיטִֽיבְךָ֤ לִבְּךָ֙ בִּימֵ֣י
בְחוּרוֹתֶ֔ךָ וְהַלֵּךְ֙ בְּדַרְכֵ֣י לִבְּךָ֔ וּבְמַרְאֵ֖י
עֵינֶ֑יךָ וְדָ֕ע כִּ֧י עַל־כָּל־אֵ֛לֶּה יְבִיאֲךָ֥
הָאֱלֹהִ֖ים בַּמִּשְׁפָּֽט׃ 10 וְהָסֵ֤ר כַּ֙עַס֙ מִלִּבֶּ֔ךָ
וְהַעֲבֵ֥ר רָעָ֖ה מִבְּשָׂרֶ֑ךָ כִּֽי־הַיַּלְד֥וּת
וְהַשַּׁחֲר֖וּת הָֽבֶל׃

פרשה יב׃

1 וּזְכֹר֙ אֶת־בּ֣וֹרְאֶ֔יךָ בִּימֵ֖י בְּחוּרֹתֶ֑יךָ
עַ֣ד אֲשֶׁ֤ר לֹא־יָבֹ֙אוּ֙ יְמֵ֣י הָרָעָ֔ה וְהִגִּ֣יעוּ
שָׁנִ֔ים אֲשֶׁ֣ר תֹּאמַ֔ר אֵֽין־לִ֥י בָהֶ֖ם חֵֽפֶץ׃
2 עַ֣ד אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־תֶחְשַׁךְ֙ הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְהָא֕וֹר
וְהַיָּרֵ֖חַ וְהַכּוֹכָבִ֑ים וְשָׁ֥בוּ הֶעָבִ֖ים אַחַ֥ר
הַגָּֽשֶׁם׃ 3 בַּיּ֗וֹם שֶׁיָּזֻ֙עוּ֙ שֹׁמְרֵ֣י הַבַּ֔יִת
וְהִֽתְעַוְּת֖וּ אַנְשֵׁ֣י הֶחָ֑יִל וּבָטְל֤וּ הַטֹּֽחֲנוֹת֙
כִּ֣י מִעֵ֔טוּ וְחָשְׁכ֥וּ הָרֹא֖וֹת בָּאֲרֻבּֽוֹת׃
4 וְסֻגְּר֤וּ דְלָתַ֙יִם֙ בַּשּׁ֔וּק בִּשְׁפַ֖ל ק֣וֹל הַטַּחֲנָ֑ה
וְיָקוּם֙ לְק֣וֹל הַצִּפּ֔וֹר וְיִשַּׁ֖חוּ כָּל־בְּנ֥וֹת
הַשִּֽׁיר׃ 5 גַּ֣ם מִגָּבֹ֣הַּ יִרָ֘אוּ֮ וְחַתְחַתִּ֣ים
בַּדֶּ֒רֶךְ֒ וְיָנֵ֤אץ הַשָּׁקֵד֙ וְיִסְתַּבֵּ֣ל הֶֽחָגָ֔ב
וְתָפֵ֖ר הָאֲבִיּוֹנָ֑ה כִּֽי־הֹלֵ֤ךְ הָאָדָם֙ אֶל־בֵּ֣ית
עוֹלָמ֔וֹ וְסָבְב֥וּ בַשּׁ֖וּק הַסֹּפְדִֽים׃ 6 עַ֣ד
אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־יֵרָתֵק֙ חֶ֣בֶל הַכֶּ֔סֶף וְתָרֻ֖ץ גֻּלַּ֣ת
הַזָּהָ֑ב וְתִשָּׁ֤בֶר כַּד֙ עַל־הַמַּבּ֔וּעַ וְנָרֹ֥ץ
הַגַּלְגַּ֖ל אֶל־הַבּֽוֹר׃ 7 וְיָשֹׁ֧ב הֶעָפָ֛ר עַל־
הָאָ֖רֶץ כְּשֶׁהָיָ֑ה וְהָר֣וּחַ תָּשׁ֔וּב אֶל־הָאֱלֹהִ֖ים
אֲשֶׁ֥ר נְתָנָֽהּ׃ 8 הֲבֵ֧ל הֲבָלִ֛ים אָמַ֥ר
הַקּוֹהֶ֖לֶת הַכֹּ֥ל הָֽבֶל׃ 9 וְיֹתֵ֕ר שֶׁהָיָ֥ה
קֹהֶ֖לֶת חָכָ֑ם ע֗וֹד לִמַּד־דַּ֙עַת֙ אֶת־
הָעָ֔ם וְאִזֵּ֣ן וְחִקֵּ֔ר תִּקֵּ֖ן מְשָׁלִ֥ים הַרְבֵּֽה׃

*4 Τηρῶν ἄνεμον οὐ σπείρει, καὶ βλέπων ἐν ταῖς
νεφέλαις οὐ θερίσει. 5 Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων
τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ
κυοφορούσης, οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ
θεοῦ ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα. 6 Ἐν τῷ πρωῒ
σπεῖρον τὸ σπέρμα σου, καὶ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ ἀφέτω
ἡ χείρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ
τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ αὐτό,
ἀγαθά. 7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς
ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον· 8 Ὅτι
καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν
αὐτοῖς εὐφρανθήσεται, καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας
τοῦ σκότους ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ ἐρχόμενον
ματαιότης. 9 Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου,
καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεό-
τητός σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου
ἄμωμος καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου· καὶ
γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν
κρίσει. 10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας
σου, καὶ πάραγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ
νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.*

ΚΕΦ. ιβʹ.

*1 ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις
νεότητός σου, ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς
κακίας, καὶ φθάσουσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς Οὐκ ἔστι
μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα· 2 Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ
ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες,
καὶ ἐπιστρέψουσι τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ· 3 Ἐν
ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ
διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤργησαν
αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσουσιν αἱ
βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς· 4 Καὶ κλείσουσι θύρας
ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης, καὶ
ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπει-
νωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος·
5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ
ὁδῷ, καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ
ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις, ὅτι ἐπορεύθη
ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλω-
σαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι· 6 Ἕως ὅτου μὴ
ἀνατραπῇ τὸ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου, καὶ συντριβῇ
τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου, καὶ συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ
τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον·
7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ
πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό.
8 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ
πάντα ματαιότης. 9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο
ἐκκλησιαστὴς σοφός, ὅτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.*

4 Qui observat ventum, non seminat: et qui
considerat nubes, nunquam metet. 5 Quo-
modo ignoras quæ sit via spiritus, et qua
ratione compingantur ossa in ventre præg-
nantis; sic nescis opera Dei, qui fabricator
est omnium. 6 Mane semina semen tuum, et
vespere ne cesset manus tua: quia nescis
quid magis oriatur, hoc aut illud; et si
utrumque simul, melius erit. 7 Dulce lumen,
et delectabile est oculis videre solem. 8 Si
annis multis vixerit homo, et in his omnibus
lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi
temporis, et dierum multorum: qui cum
venerint, vanitatis arguentur præterita.
9 Lætare ergo juvenis in adolescentia tua, et
in bono sit cor tuum in diebus juventutis tuæ,
et ambula in viis cordis tui, et in intuitu ocu-
lorum tuorum: et scito quod pro omnibus his
adducet te Deus in judicium. 10 Aufer iram
a corde tuo, et amove malitiam a carne tua.
Adolescentia enim et voluptas vana sunt.

CAPUT XII.

1 MEMENTO Creatoris tui in diebus juven-
tutis tuæ, antequam veniat tempus afflictionis,
et appropinquent anni, de quibus dicas: Non
mihi placent: 2 Antequam tenebrescat sol,
et lumen, et luna, et stellæ, et revertantur
nubes post pluviam: 3 Quando commove-
buntur custodes domus, et nutabunt viri for-
tissimi, et otiosæ erunt molentes in minuto
numero, et tenebrescent videntes per foramina:
4 Et claudent ostia in platea, in humilitate
vocis molentis, et consurgent ad vocem volu-
cris, et obsurdescent omnes filiæ carminis.
5 Excelsa quoque timebunt, et formidabunt
in via, florebit amygdalus, impinguabitur
locusta, et dissipabitur capparis: quoniam
ibit homo in domum æternitatis suæ, et cir-
cuibunt in platea plangentes. 6 Antequam
rumpatur funiculus argenteus, et recurrat
vitta aurea, et conteratur hydria super fontem,
et confringatur rota super cisternam, 7 Et
revertatur pulvis in terram suam unde erat,
et spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum.
8 Vanitas vanitatum, dixit Ecclesias-
tes, et omnia vanitas. 9 Cumque esset
sapientissimus Ecclesiastes, docuit popu-
lum, et enarravit quæ fecerat: et in-
vestigans composuit parabolas multas.

10 בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא דִּבְרֵי־חֵפֶץ וְכָתוּב
יֹשֶׁר דִּבְרֵי אֱמֶת׃ 11 דִּבְרֵי חֲכָמִים
כַּדָּרְבֹנוֹת וּכְמַשְׂמְרוֹת נְטוּעִים בַּעֲלֵי
אֲסֻפּוֹת נִתְּנוּ מֵרֹעֶה אֶחָד׃ 12 וְיֹתֵר
מֵהֵמָּה בְּנִי הִזָּהֵר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה
אֵין קֵץ וְלַהַג הַרְבֵּה יְגִעַת בָּשָׂר׃
13 סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת־הָאֱלֹהִים
יְרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם׃
14 כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים יָבִא
בְמִשְׁפָּט עַל כָּל־נֶעְלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע׃
סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא
ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם׃

10 Πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους
θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀλη-
θείας. 11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα καὶ ὡς
ἧλοι πεφυτευμένοι, οἳ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδό-
θησαν ἐκ ποιμένος ἑνός. 12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
υἱέ μου φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ
ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.
13 Τέλος λόγου τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν θεὸν φοβοῦ
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς
ὁ ἄνθρωπος. 14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς
ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν
καὶ ἐὰν πονηρόν.

10 Quæsivit verba utilia, et conscripsit ser-
mones rectissimos, ac veritate plenos. 11 Ver-
ba sapientium sicut stimuli, et quasi clavi in
altum defixi, quæ per magistrorum consilium
data sunt a pastore uno. 12 His amplius fili
mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus
est finis: frequensque meditatio, carnis afflic-
tio est. 13 Finem loquendi pariter omnes
audiamus. Deum time, et mandata ejus
observa: hoc est enim omnis homo: 14 Et
cuncta, quæ fiunt, adducet Deus in judicium
pro omni errato, sive bonum, sive malum,
illud sit.

CANTICUM CANTICORUM

שיר השירים א

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ 2 יִשָּׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ
מִיָּיִן׃ 3 לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק
שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ 4 מָשְׁכֵנִי
אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ 5 שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה
בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמֹה׃ 6 אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
שֶׁשֱּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא
נָטָרְתִּי׃ 7 הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה
תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה
אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃ 8 אִם־
לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ
בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ 9 לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה
דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ 10 נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים
צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ 11 תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־
לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ 12 עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ
בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ 13 צְרוֹר הַמֹּר ׀
דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ 14 אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר ׀
דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ 15 הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ 16 הִנְּךָ
יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃
17 קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃

פרשה ב׃

1 אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים׃ 2 כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן
רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ 3 כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי
הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ
חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃

ΑΣΜΑ, ΚΕΦ. α'.

Ἆσμα ᾀσμάτων, ὅ ἐστι Σαλωμών. 2 Φιλησάτω
με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι
ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον, 3 Καὶ ὀσμὴ μύρων
σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἐκκενωθὲν
ὄνομά σου. Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
4 Εἵλκυσάν σε. Ὀπίσω σου εἰς ὀσμὴν μύρων σου
δραμοῦμεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον
αὐτοῦ. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί·
ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης
ἠγάπησέ σε. 5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλή, θυ-
γατέρες Ἱερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς
δέῤῥεις Σαλωμών. 6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι
μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ
μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλά-
κισσαν ἐν ἀμπελῶσιν· ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.
7 Ἀπάγγειλόν μοι, ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ποῦ
ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μή ποτε
γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων
σου. 8 Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτήν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν,
ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε
τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.
9 Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε, ἡ
πλησίον μου. 10 Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς
τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι. 11 Ὁμοιώ-
ματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ
ἀργυρίου. 12 Ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει
αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ. 13 Ἀπό-
δεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀνὰ μέσον
τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται. 14 Βότρυς τῆς
κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐγγαδδί.
15 Ἰδοὺ εἶ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
ὀφθαλμοί σου περιστεραί. 16 Ἰδοὺ εἶ καλός,
ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος· πρὸς κλίνῃ ἡμῶν
σύσκιος, 17 Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα
ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον
μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων. 3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον
τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκά-
θισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

CANTICUM, CAPUT I.

OSCULETUR me osculo oris sui: quia me-
liora sunt ubera tua vino, 2 Fragrantia
unguentis optimis. Oleum effusum nomen
tuum: ideo adolescentulæ dilexerunt te.
3 Trahe me: post te curremus in odorem
unguentorum tuorum. Introduxit me rex in
cellaria sua: exultabimus et lætabimur in
te, memores uberum tuorum super vinum:
recti diligunt te. 4 Nigra sum, sed formosa,
filiæ Jerusalem, sicut tabernacula Cedar,
sicut pelles Salomonis. 5 Nolite me con-
siderare quod fusca sim, quia decoloravit me
sol: filii matris meæ pugnaverunt contra me,
posuerunt me custodem in vineis: vineam
meam non custodivi. 6 Indica mihi, quem
diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in
meridie, ne vagari incipiam post greges soda-
lium tuorum. 7 Si ignoras te O pulcherrima
inter mulieres, egredere, et abi post vestigia
gregum, et pasce hædos tuos juxta taber-
nacula pastorum. 8 Equitatui meo in curri-
bus Pharaonis assimilavi te amica mea.
9 Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis:
collum tuum sicut monilia. 10 Murenulas
aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.
11 Dum esset rex in accubitu suo, nardus
mea dedit odorem suum. 12 Fasciculus
myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea
commorabitur. 13 Botrus cypri dilectus
meus mihi, in vineis Engaddi. 14 Ecce tu
pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es,
oculi tui columbarum. 15 Ecce tu pulcher
es dilecte mi, et decorus. Lectulus noster
floridus: 16 Tigna domorum nostrarum ced-
rina, laquearia nostra cypressina.

CAPUT II.

1 EGO flos campi, et lilium convallium.
2 Sicut lilium inter spinas, sic amica mea
inter filias. 3 Sicut malus inter ligna
sylvarum, sic dilectus meus inter filios.
Sub umbra illius, quem desideraveram,
sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo.

4 הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃
5 סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־
חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ 6 שְׂמֹאלוֹ תַּחַת
לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ 7 הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ׃ 8 קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג
עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃ 9 דּוֹמֶה
דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה
עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת
מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃ 10 עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי
קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ 11 כִּי־
הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃
12 הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ 13 הַתְּאֵנָה
חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ
קוּמִי לָכִי רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ 14 יוֹנָתִי
בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי
אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת־קוֹלֵךְ כִּי־קוֹלֵךְ
עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃ 15 אֶחֱזוּ־לָנוּ שׁוּעָלִים
שׁוּעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
סְמָדַר׃ 16 דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה
בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ 17 עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל־הָרֵי בָתֶר׃

פרשה ג׃

1 עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
2 אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים
וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ 3 מְצָאוּנִי
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ 4 כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם
עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו
וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃ 5 הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ׃ 6 מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר
כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל
אַבְקַת רוֹכֵל׃ 7 הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ'
ἐμὲ ἀγάπην. 5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβά-
σατέ με ἐν μέλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.
6 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ
δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με. 7 Ὥρκισα ὑμᾶς,
θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι
τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
ἕως οὗ θελήσῃ. 8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου· ἰδοὺ
οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ
τοὺς βουνούς. 9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ
δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ.
Ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων
διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.
10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι
Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά
μου. 11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς
ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ· 12 Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν
τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν, φωνὴ τῆς τρυ-
γόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· 13 Ἡ συκῆ
ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζου-
σιν, ἔδωκαν ὀσμήν. Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου,
καλή μου, περιστερά μου. Καὶ ἐλθέ, 14 Σὺ πε-
ριστερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ
προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ
ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή σου
ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία. 15 Πιάσατε ἡμῖν
ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ
αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσαι. 16 Ἀδελφιδός μου
ἐμοὶ κἀγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
17 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ
σκιαί. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου
τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. γ.

1 ἘΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν ἠγά-
πησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον
αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πολει, ἐν
ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω
ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ
οὐχ εὗρον αὐτόν. 3 Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ
κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει· μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή
μου ἴδετε; 4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐ-
τῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου·
ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἕως οὗ εἰσή-
γαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμεῖον
τῆς συλλαβούσης με. 5 Ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες
Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι
τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγά-
πην ἕως ἂν θελήσῃ. 6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη
σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυ-
ρεψοῦ; 7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἑξήκον-
τα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·

4 Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit
in me caritatem. 5 Fulcite me floribus,
stipate me malis: quia amore langueo.
6 Læva ejus sub capite meo, et dextera illius
amplexabitur me. 7 Adjuro vos filiæ Jeru-
salem, per capreas cervosque camporum, ne
suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam,
quoadusque ipsa velit. 8 Vox dilecti mei,
ecce iste venit saliens in montibus, transiliens
colles: 9 Similis est dilectus meus capreæ,
hinnuloque cervorum; en ipse stat post parie-
tem nostrum, respiciens per fenestras, prospi-
ciens per cancellos. 10 En dilectus meus
loquitur mihi: Surge, propera amica mea,
columba mea, formosa mea, et veni. 11 Jam
enim hiems transiit, imber abiit, et recessit.
12 Flores apparuerunt in terra nostra: tempus
putationis advenit: vox turturis audita est in
terra nostra: 13 Ficus protulit grossos suos:
vineæ florentes dederunt odorem suum.
Surge, amica mea, speciosa mea, et veni:
14 Columba mea in foraminibus petræ, in
caverna maceriæ, ostende mihi faciem tuam,
sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua
dulcis, et facies tua decora. 15 Capite nobis
vulpes parvulas, quæ demoliuntur vineas:
nam vinea nostra floruit. 16 Dilectus meus
mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia:
17 Donec aspiret dies, et inclinentur umbræ.
Revertere: similis esto, dilecte mi, capræ,
hinnuloque cervorum super montes Bether.

CAPUT III.

1 In lectulo meo per noctes quæsivi quem
diligit anima mea: quæsivi illum, et non in-
veni. 2 Surgam, et circuibo civitatem: per
vicos et plateas quæram quem diligit anima
mea: quæsivi illum, et non inveni. 3 In-
venerunt me vigiles, qui custodiunt civita-
tem: Num quem diligit anima mea vidistis?
4 Paululum cum pertransissem eos, inveni
quem diligit anima mea: tenui eum; nec
dimittam, donec introducam illum in domum
matris meæ, et in cubiculum genitricis meæ.
5 Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas
cervosque camporum, ne suscitetis, neque
evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.
6 Quæ est ista, quæ ascendit per deser-
tum, sicut virgula fumi ex aromatibus
myrrhæ, et thuris, et universi pulveris pig-
mentarii? 7 En lectulum Salomonis sex-
aginta fortes ambiunt ex fortissimis Israël:

שיר השירים ג ד ה

8 כֻּלָּם֙ אֲחֻ֣זֵי חֶ֔רֶב מְלֻמְּדֵ֖י מִלְחָמָ֑ה אִ֤ישׁ
חַרְבּוֹ֙ עַל־יְרֵכ֔וֹ מִפַּ֖חַד בַּלֵּילֽוֹת׃ 9 אַפִּרְי֗וֹן
עָ֤שָׂה לוֹ֙ הַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֔ה מֵעֲצֵ֖י הַלְּבָנֽוֹן׃
10 עַמּוּדָיו֙ עָ֣שָׂה כֶ֔סֶף רְפִידָת֣וֹ זָהָ֔ב מֶרְכָּב֖וֹ
אַרְגָּמָ֑ן תּוֹכוֹ֙ רָצ֣וּף אַהֲבָ֔ה מִבְּנ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם׃
11 צְאֶ֧ינָה ׀ וּֽרְאֶ֛ינָה בְּנ֥וֹת צִיּ֖וֹן בַּמֶּ֣לֶךְ
שְׁלֹמֹ֑ה בָּעֲטָרָ֗ה שֶׁעִטְּרָה־לּ֤וֹ אִמּוֹ֙ בְּי֣וֹם
חֲתֻנָּת֔וֹ וּבְי֖וֹם שִׂמְחַ֥ת לִבּֽוֹ׃

פרשה ד׃

1 הִנָּ֨ךְ יָפָ֤ה רַעְיָתִי֙ הִנָּ֣ךְ יָפָ֔ה עֵינַ֣יִךְ
יוֹנִ֔ים מִבַּ֖עַד לְצַמָּתֵ֑ךְ שַׂעְרֵךְ֙ כְּעֵ֣דֶר הָֽעִזִּ֔ים
שֶׁגָּלְשׁ֖וּ מֵהַ֥ר גִּלְעָֽד׃ 2 שִׁנַּ֙יִךְ֙ כְּעֵ֣דֶר
הַקְּצוּב֔וֹת שֶׁעָל֖וּ מִן־הָרַחְצָ֑ה שֶׁכֻּלָּם֙
מַתְאִימ֔וֹת וְשַׁכֻּלָ֖ה אֵ֥ין בָּהֶֽם׃ 3 כְּח֤וּט
הַשָּׁנִי֙ שִׂפְתוֹתַ֔יִךְ וּמִדְבָּרֵ֖יךְ נָאוֶ֑ה כְּפֶ֤לַח
הָֽרִמּוֹן֙ רַקָּתֵ֔ךְ מִבַּ֖עַד לְצַמָּתֵֽךְ׃ 4 כְּמִגְדַּ֤ל
דָּוִיד֙ צַוָּארֵ֔ךְ בָּנ֖וּי לְתַלְפִּיּ֑וֹת אֶ֤לֶף הַמָּגֵן֙
תָּל֣וּי עָלָ֔יו כֹּ֖ל שִׁלְטֵ֥י הַגִּבּוֹרִֽים׃ 5 שְׁנֵ֥י
שָׁדַ֛יִךְ כִּשְׁנֵ֥י עֳפָרִ֖ים תְּאוֹמֵ֣י צְבִיָּ֑ה הָרוֹעִ֖ים
בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים׃ 6 עַ֤ד שֶׁיָּפ֙וּחַ֙ הַיּ֔וֹם וְנָ֖סוּ
הַצְּלָלִ֑ים אֵ֤לֶךְ לִי֙ אֶל־הַ֣ר הַמּ֔וֹר וְאֶל־
גִּבְעַ֖ת הַלְּבוֹנָֽה׃ 7 כֻּלָּ֤ךְ יָפָה֙ רַעְיָתִ֔י וּמ֖וּם
אֵ֥ין בָּֽךְ׃ 8 אִתִּ֤י מִלְּבָנוֹן֙ כַּלָּ֔ה אִתִּ֖י מִלְּבָנ֣וֹן
תָּב֑וֹאִי תָּשׁ֣וּרִי ׀ מֵרֹ֣אשׁ אֲמָנָ֗ה מֵרֹ֤אשׁ שְׂנִיר֙
וְחֶרְמ֔וֹן מִמְּעֹנ֣וֹת אֲרָי֔וֹת מֵהַרְרֵ֖י נְמֵרִֽים׃
9 לִבַּבְתִּ֖נִי אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה לִבַּבְתִּ֙ינִי֙ בְּאַחַ֣ד
מֵעֵינַ֔יִךְ בְּאַחַ֥ד עֲנָ֖ק מִצַּוְּרֹנָֽיִךְ׃ 10 מַה־יָּפ֥וּ
דֹדַ֖יִךְ אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה מַה־טֹּ֤בוּ דֹדַ֙יִךְ֙ מִיַּ֔יִן
וְרֵ֥יחַ שְׁמָנַ֖יִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִֽים׃ 11 נֹ֛פֶת תִּטֹּ֥פְנָה
שִׂפְתוֹתַ֖יִךְ כַּלָּ֑ה דְּבַ֤שׁ וְחָלָב֙ תַּ֣חַת לְשׁוֹנֵ֔ךְ
וְרֵ֥יחַ שַׂלְמֹתַ֖יִךְ כְּרֵ֥יחַ לְבָנֽוֹן׃ 12 גַּ֥ן ׀ נָע֖וּל
אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה גַּ֥ל ׀ נָע֖וּל מַעְיָ֥ן חָתֽוּם׃
13 שְׁלָחַ֙יִךְ֙ פַּרְדֵּ֣ס רִמּוֹנִ֔ים עִ֖ם פְּרִ֣י מְגָדִ֑ים
כְּפָרִ֖ים עִם־נְרָדִֽים׃ 14 נֵ֣רְדְּ ׀ וְכַרְכֹּ֗ם קָנֶה֙
וְקִנָּמ֔וֹן עִ֖ם כָּל־עֲצֵ֣י לְבוֹנָ֑ה מֹ֚ר וַאֲהָל֔וֹת
עִ֖ם כָּל־רָאשֵׁ֥י בְשָׂמִֽים׃ 15 מַעְיַ֣ן גַּנִּ֔ים בְּאֵ֖ר
מַ֣יִם חַיִּ֑ים וְנֹזְלִ֖ים מִן־לְבָנֽוֹן׃ 16 ע֤וּרִי
צָפוֹן֙ וּב֣וֹאִי תֵימָ֔ן הָפִ֥יחִי גַנִּ֖י יִזְּל֣וּ בְשָׂמָ֑יו
יָבֹ֤א דוֹדִי֙ לְגַנּ֔וֹ וְיֹאכַ֖ל פְּרִ֥י מְגָדָֽיו׃

פרשה ה׃

1 בָּ֣אתִי לְגַנִּי֮ אֲחֹתִ֣י כַלָּה֒ אָרִ֤יתִי מוֹרִי֙ עִם־
בְּשָׂמִ֔י אָכַ֤לְתִּי יַעְרִי֙ עִם־דִּבְשִׁ֔י שָׁתִ֥יתִי יֵינִ֖י
עִם־חֲלָבִ֑י אִכְל֣וּ רֵעִ֔ים שְׁת֥וּ וְשִׁכְר֖וּ דּוֹדִֽים׃

ΑΣΜΑ, γ', δ', ε'.

8 *Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πό-
λεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ
θάμβους ἐν νυξί.* 9 *Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου·*
10 *Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλι-
τον αὐτοῦ χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ,
ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων
Ἱερουσαλήμ.* 11 *Θυγατέρες Σιών, ἐξέλθατε καὶ
ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ
ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρ-
δίας αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. δ'.

1 ἸΔΟΥ *εἶ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή.
Ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἳ ἀπεκα-
λύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.* 2 *Ὀδόντες σου ὡς
ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ
λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα
οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.* 3 *Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον
χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία· ὡς λέπυρον
ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.* 4 *Ὡς
πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ᾠκοδομημένος εἰς
Θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι
βολίδες τῶν δυνατῶν.* 5 *Δύο μαστοί σου ὡς δύο
νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις.*
6 *Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ
σκιαί, πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρ-
νης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.* 7 *Ὅλη
καλὴ εἶ, πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν
σοί.* 8 *Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ
Λιβάνου· ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμών, ἀπὸ μανδρῶν
λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.* 9 *Ἐκαρδίωσας
ἡμᾶς, ἀδελφή μου νύμφη· ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἑνὶ
ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων
σου.* 10 *Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου, ἀδελφή μου
νύμφη· τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου,
καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα.*
11 *Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου, νύμφη· μέλι
καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων
σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.* 12 *Κῆπος κεκλεισμένος
ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ
ἐσφραγισμένη·* 13 *Ἀποστολαί σου παράδεισος
ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων·*
14 *Νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον
μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα ἀλὼθ
μετὰ πάντων πρώτων μύρων·* 15 *Πηγὴ κήπου
καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ
Λιβάνου.* 16 *Ἐξεγέρθητι βορρᾶ, καὶ ἔρχου νότε,
καὶ διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώ-
ματά μου.*

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΤΑΒΗΤΩ *ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ
φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ. Εἰσῆλθον εἰς
κῆπόν μου, ἀδελφή μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν
μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ
μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου.
Φάγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.*

CANTICUM, III. IV. V.

8 Omnes tenentes gladios, et ad bella doc-
tissimi: uniuscujusque ensis super femur
suum propter timores nocturnos. 9 Ferculum
fecit sibi rex Salomon de lignis Libani:
10 Columnas ejus fecit argenteas, reclina-
torium aureum, ascensum purpureum: media
caritate constravit propter filias Jerusalem.
11 Egredimini et videte filiæ Sion regem
Salomonem in diademate, quo coronavit illum
mater sua in die desponsationis illius, et in
die lætitiæ cordis ejus.

CAPUT IV.

1 QUAM pulchra es amica mea, quam pul-
chra es! Oculi tui columbarum, absque eo
quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut gre-
ges caprarum, quæ ascenderunt de monte
Galaad. 2 Dentes tui sicut greges tonsarum,
quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis
fœtibus, et sterilis non est inter eas; 3 Sicut
vitta coccinea, labia tua: et eloquium tuum,
dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ
tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. 4 Sicut
turris David collum tuum, quæ ædificata est
cum propugnaculis: mille clypei pendent ex
ea, omnis armatura fortium. 5 Duo ubera tua,
sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pascun-
tur in liliis: 6 Donec aspiret dies, et incli-
nentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et
ad collem thuris. 7 Tota pulchra es amica
mea, et macula non est in te. 8 Veni de
Libano sponsa mea, veni de Libano, veni:
coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir
et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus
pardorum. 9 Vulnerasti cor meum soror mea
sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum
tuorum, et in uno crine colli tui. 10 Quam
pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa!
pulchriora sunt ubera tua vino, et odor un-
guentorum tuorum super omnia aromata.
11 Favus distillans labia tua sponsa, mel et
lac sub lingua tua: et odor vestimentorum
tuorum sicut odor thuris. 12 Hortus con-
clusus soror mea sponsa, hortus conclusus,
fons signatus. 13 Emissiones tuæ paradisus
malorum punicorum cum pomorum fructibus.
Cypri cum nardo; 14 Nardus et crocus,
fistula et cinnamomum cum universis lignis
Libani, myrrha et aloë cum omnibus primis
unguentis. 15 Fons hortorum: puteus aqua-
rum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.
16 Surge aquilo, et veni auster, perfla hortum
meum, et fluant aromata illius.

CAPUT V.

1 VENIAT dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite amici, et bibite, et inebriamini carissimi.

2 אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק
פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃
3 פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ 4 דּוֹדִי
שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃
5 קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ־
מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת
הַמַּנְעוּל׃ 6 פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק
עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא
מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ 7 מְצָאֻנִי
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי
נָשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
8 הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם אִם־
תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת
אַהֲבָה אָנִי׃ 9 מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃
10 דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ 11 רֹאשׁוֹ
כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת
כָּעוֹרֵב׃ 12 עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֲפִיקֵי מָיִם
רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל־מִלֵּאת׃ 13 לְחָיָו
כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו
שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃ 14 יָדָיו גְּלִילֵי
זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן
מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃ 15 שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר
כָּאֲרָזִים׃ 16 חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים
זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃

פרשה ו׃

1 אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה
דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃ 2 דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ
לַעֲרֻגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט
שׁוֹשַׁנִּים׃ 3 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה
בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ 4 יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה
כִּירוּשָׁלִָם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ 5 הָסֵבִּי עֵינַיִךְ
מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃ 6 שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים
שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת
וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ 7 כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ 8 שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ.
Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν. Ἄνοι-
ξόν μοι, ἡ πλησίον μου, ἀδελφή μου, περιστερά
μου, τελεία μου, ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου
καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. 3 Ἐξεδυ-
σάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν;
ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;
4 Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν. 5 Ἀνέ-
στην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου
ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου. 6 Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελ-
φιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρῆλθε. Ψυχή μου
ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ
εὗρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ
μου. 7 Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν
τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦραν
τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.
8 Ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς
δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν
εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ;
ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι. 9 Τί ἀδελφιδός
σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελ-
φιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας
ἡμᾶς; 10 Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥός,
ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. 11 Κεφαλὴ αὐτοῦ
χρυσίον κεφάζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες
ὡς κόραξ. 12 Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ
πληρώματα ὑδάτων λελουσμέναι ἐν γάλακτι, κα-
θήμεναι ἐπὶ πληρώματα. 13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς
φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά, χείλη
αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη. 14 Χεῖρες
αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμέναι Θαρσις.
Κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σα-
πφείρου. 15 Κνῆμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι
τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς. Εἶδος αὐτοῦ
ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι. 16 Φάρυγξ αὐτοῦ
γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία. Οὗτος ἀδελφιδός
μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΠΟΥ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν
γυναιξίν; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ
ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ. 2 Ἀδελφιδός μου
κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος,
ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα. 3 Ἐγὼ
τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποι-
μαίνων ἐν τοῖς κρίνοις. 4 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον
μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος
ὡς τεταγμέναι. 5 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου
ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με. Τρί-
χωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἳ ἀνεφάνησαν
ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. 6 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι
τῶν κεκαρμένων αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ
ἔστιν ἐν αὐταῖς. Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη
σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία. 7 Ὡς λέπυρον
τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
8 Ἑξήκοντά εἰσι βασίλισσαι, καὶ ὀγδοήκοντα
παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·

2 Ego dormio, et cor meum vigilat: vox
dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror mea,
amica mea, columba mea, immaculata mea:
quia caput meum plenum est rore, et cincinni
mei guttis noctium. 3 Exspoliavi me tunica
mea, quomodo induar illa? lavi pedes meos, quo-
modo inquinabo illos. 4 Dilectus meus misit
manum suam per foramen, et venter meus
intremuit ad tactum ejus. 5 Surrexi, ut
aperirem dilecto meo: at manus meæ stilla-
verunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha
probatissima. 6 Pessulum ostii mei aperui
dilecto meo: at ille declinaverat, atque trans-
ierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus
est: quæsivi et non inveni illum: vocavi, et
non respondit mihi. 7 Invenerunt me cus-
todes qui circumeunt civitatem: percusserunt
me, et vulneraverunt me: tulerunt pallium
meum mihi custodes murorum. 8 Adjuro vos
filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum,
ut nuntietis ei quia amore langueo. 9 Qualis
est dilectus tuus ex dilecto, O pulcherrima
mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto,
quia sic adjurasti nos? 10 Dilectus meus
candidus et rubicundus, electus ex millibus.
11 Caput ejus aurum optimum: comæ ejus
sicut elatæ palmarum, nigræ quasi corvus.
12 Oculi ejus sicut columbæ super rivulos
aquarum, quæ lacte sunt lotæ, et resident
juxta fluenta plenissima. 13 Genæ illius
sicut areolæ aromatum consitæ a pigmen-
tariis. Labia ejus lilia distillantia myrrham
primam. 14 Manus illius tornatiles aureæ,
plenæ hyacinthis. Venter ejus eburneus,
distinctus sapphiris. 15 Crura illius co-
lumnæ marmoreæ, quæ fundatæ sunt super
bases aureas. Species ejus ut Libani, electus
ut cedri. 16 Guttur illius suavissimum, et
totus desiderabilis: talis est dilectus meus, et
ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem.

CAPUT VI.

1 Quo abiit dilectus tuus, O pulcherrima
mulierum? quo declinavit dilectus tuus? et
quæremus eum tecum. 2 Dilectus meus de-
scendit in hortum suum ad areolam aromatum,
ut pascatur in hortis, et lilia colligat. 3 Ego
dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pasci-
tur inter lilia. 4 Pulchra es amica mea,
suavis, et decora sicut Jerusalem: terribilis ut
castrorum acies ordinata. 5 Averte oculos
tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt.
Capilli tui sicut grex caprarum, quæ ap-
paruerunt de Galaad. 6 Dentes tui sicut
grex ovium, quæ ascenderunt de lavacro,
omnes gemellis fœtibus, et sterilis non
est in eis. 7 Sicut cortex mali punici, sic
genæ tuæ absque occultis tuis. 8 Sexa-
ginta sunt reginæ, et octoginta concu-
binæ, et adolescentularum non est numerus.

9 אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ
בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ
מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ 10 מִי־זֹאת
הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה
כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ 11 אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז
יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה
הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ 12 לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי
שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃

פרשה ז׃

1 שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי
וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת
הַמַּחֲנָיִם׃ 2 מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת־
נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָמָּן׃ 3 שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר
הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
4 שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃
5 צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת
בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל
הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ 6 רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ
כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר
בָּרְהָטִים׃ 7 מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ אַהֲבָה
בַּתַּעֲנוּגִים׃ 8 זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר
וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ 9 אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר
אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת
הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ 10 וְחִכֵּךְ כְּיֵין
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי
יְשֵׁנִים׃ 11 אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃
12 לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
13 נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה
הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם
אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃ 14 הַדּוּדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ
וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים
דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

פרשה ח׃

1 מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי
אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא־יָבוּזוּ לִי׃
2 אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי
אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ 3 שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ 4 הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ מַה־תָּעִירוּ ׀
וּמַה־תְּעֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃

9 Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ
μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν.
Εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν,
βασίλισσαι καί γε παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
10 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς
σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέ-
ναι; 11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν
γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ
ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μα-
στούς μου σοί. 12 Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου· ἔθετό
με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΕΠΙΣΤΡΕΦΕ ἐπίστρεφε, ἡ Σουναμῖτις,
ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί. Τί
ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ
τῶν παρεμβολῶν. 2 Ὡραιώθησαν διαβήματά σου
ἐν ὑποδήμασί σου, θύγατερ Ναδάβ. Ῥυθμοὶ μηρῶν
ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου. 3 Ὀμφαλός σου
κρατὴρ τορευτός, μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα. Κοιλία
σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις. 4 Δύο
μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος. 5 Ὁ
τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος. Οἱ ὀφθαλμοί
σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβών, ἐν πύλαις θυγατρὸς
πολλῶν. Μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου
σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ. 6 Κεφαλή σου
ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σοῦ
ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.
7 Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς
σου. 8 Τοῦτο μέγεθός σου· ὁμοιώθης τῷ φοίνικι,
καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν. 9 Εἶπα Ἀνα-
βήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψεων
αὐτοῦ· καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυες τῆς
ἀμπέλου, καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα, 10 Καὶ ὁ
λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός. Πορευόμενος τῷ
ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χείλεσί
μου καὶ ὀδοῦσιν. 11 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ
ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ. 12 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ
μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·
13 Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας, ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν
ἡ ἄμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρισμός, ἤνθησαν αἱ
ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί. 14 Οἱ
μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν
πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου,
ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ. η'.

1 ΤΙΣ δῴη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστοὺς
μητρός μου; εὑροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε
οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι. 2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω
σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλ-
λαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ,
ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου. 3 Εὐώνυμος αὐτοῦ
ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περι-
λήψεταί με. 4 Ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερου-
σαλήμ, ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε
καὶ ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

9 Una est columba mea, perfecta mea, una est
matris suæ, electa genetrici suæ. Viderunt
eam filiæ, et beatissimam prædicaverunt:
reginæ et concubinæ, et laudaverunt eam.
10 Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora
consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol,
terribilis ut castrorum acies ordinata?
11 Descendi in hortum meum, ut viderem
poma convallium, et inspicerem si floruisset
vinea, et germinassent mala punica. 12 Ne-
scivi: anima mea conturbavit me propter
quadrigas Aminadab.

CAPUT VII.

1 Revertere, revertere Sulamitis: rever-
tere, revertere, ut intueamur te. Quid
videbis in Sulamite, nisi choros castrorum?
2 Quam pulchri sunt gressus tui in cal-
ceamentis, filia principis! Juncturæ femorum
tuorum, sicut monilia quæ fabricata sunt
manu artificis. 3 Umbilicus tuus crater
tornatilis, nunquam indigens poculis. Ven-
ter tuus sicut acervus tritici, vallatus liliis.
4 Duo ubera tua, sicut duo hinnuli gemelli
capreæ. 5 Collum tuum sicut turris eburnea.
Oculi tui sicut piscinæ in Hesebon, quæ sunt
in porta filiæ multitudinis. Nasus tuus sicut
turris Libani, quæ respicit contra Damascum.
6 Caput tuum ut Carmelus: et comæ capitis
tui sicut purpura regis vincta canalibus.
7 Quam pulchra es, et quam decora carissi-
ma, in deliciis! 8 Statura tua assimilata est
palmæ, et ubera tua botris. 9 Dixi: Ascen-
dam in palmam, et apprehendam fructus
ejus: et erunt ubera tua sicut botri vineæ:
et odor oris tui sicut malorum. 10 Guttur
tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto
meo ad potandum, labiisque et dentibus illius
ad ruminandum. 11 Ego dilecto meo, et ad
me conversio ejus. 12 Veni dilecte mi,
egrediamur in agrum, commoremur in villis.
13 Mane surgamus ad vineas, videamus si
floruit vinea, si flores fructus parturiunt, si
floruerunt mala punica: ibi dabo tibi ubera
mea. 14 Mandragoræ dederunt odorem.
In portis nostris omnia poma: nova et
vetera, dilecte mi, servavi tibi.

CAPUT VIII.

1 Quis mihi det te fratrem meum sugentem
ubera matris meæ, ut inveniam te foris, et
deosculer te, et jam me nemo despiciat?
2 Apprehendam te, et ducam in domum
matris meæ: ibi me docebis, et dabo tibi
poculum ex vino condito, et mustum malo-
rum granatorum meorum. 3 Læva ejus sub
capite meo, et dextera illius amplexabitur me.
4 Adjuro vos filiæ Jerusalem, ne suscitetis, ne-
que evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.

5 מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־
דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה
חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃
6 שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־
זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה
כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ
שַׁלְהֶבֶתְיָה׃ 7 מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ
אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה
בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ 8 אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם
אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם
שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃ 9 אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ
טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ
לוּחַ אָרֶז׃ 10 אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת
אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ 11 כֶּרֶם
הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם
לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃
12 כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ 13 הַיּוֹשֶׁבֶת
בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃
14 בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

חזק ונתחזק׃

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπι-
στηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον
ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ
ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε. 6 Θές με ὡς σφραγῖδα
ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βρα-
χίονά σου· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκλη-
ρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα
πυρὸς φλόγες αὐτῆς· 7 Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν
αὐτήν. Ἐὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.
8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει. Τί
ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν λαληθῇ
ἐν αὐτῇ; 9 Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ'
αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστί, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην. 10 Ἐγὼ
τεῖχος, καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην. 11 Ἀμ-
πελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἔδωκε
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἀνὴρ οἴσει ἐν
καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου. 12 Ἀμπελών μου
ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι Σαλωμών, καὶ οἱ
διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. 13 Ὁ
καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ
σου· ἀκούτισόν με. 14 Φύγε ἀδέλφιδέ μου, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων
ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

5 Quæ est ista, quæ ascendit de deserto,
deliciis affluens, innixa super dilectum suum?
Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta
est mater tua, ibi violata est genitrix tua.
6 Pone me ut signaculum super cor tuum,
ut signaculum super brachium tuum: quia
fortis est ut mors dilectio, dura sicut infer-
nus æmulatio: lampades ejus lampades ignis
atque flammarum. 7 Aquæ multæ non po-
tuerunt extinguere caritatem, nec flumina
obruent illam: si dederit homo omnem sub-
stantiam domus suæ pro dilectione, quasi
nihil despiciet eam. 8 Soror nostra parva,
et ubera non habet: quid faciemus sorori
nostræ in die quando alloquenda est? 9 Si
murus est, ædificemus super eum propug-
nacula argentea: si ostium est, compingamus
illud tabulis cedrinis. 10 Ego murus: et
ubera mea sicut turris, ex quo facta sum
coram eo quasi pacem reperiens. 11 Vinea
fuit pacifico in ea, quæ habet populos: tra-
didit eam custodibus, vir affert pro fructu
ejus mille argenteos. 12 Vinea mea coram
me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui
custodiunt fructus ejus. 13 Quæ habitas in
hortis, amici auscultant: fac me audire vocem
tuam. 14 Fuge dilecte mi, et assimilare
capreæ hinnuloque cervorum super montes
aromatum.

PROPHETIA ISAIÆ.

ישעיה א

חֲזוֹן יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה
עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ
יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ 2 שִׁמְעוּ
שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר בָּנִים
גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי׃ 3 יָדַע
שׁוֹר קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל
לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃ 4 הוֹי ׀ גּוֹי
חֹטֵא עַם כֶּבֶד עָוֺן זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים
מַשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת־יְהוָה נִאֲצוּ אֶת־קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃ 5 עַל־מֶה תֻכּוּ עוֹד
תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־לֵבָב
דַּוָּי׃ 6 מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בּוֹ מְתֹם
פֶּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא
חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה בַּשָּׁמֶן׃ 7 אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ אַדְמַתְכֶם
לְנֶגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה
כְּמַהְפֵּכַת זָרִים׃ 8 וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה
בְכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה׃
9 לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד
כִּמְעָט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃
10 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סְדֹם
הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃
11 לָמָּה לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה
שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים
וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃
12 כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת
מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ 13 לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא
מִנְחַת־שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי
חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא־אוּכַל אָוֶן
וַעֲצָרָה׃ 14 חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה
נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃

ΗΣΑΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

"ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε
κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλήμ,
ἐν βασιλείᾳ Ὀζείου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ καὶ
Ἐζεκίου οἳ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. 2 Ἄκουε
οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.
Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.
3 Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ
λαός με οὐ συνῆκεν. 4 Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλόν,
λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ
ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε
τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. 5 Τί ἔτι πληγῆτε προσ-
τιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ
πᾶσα καρδία εἰς λύπην· 6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως
κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, οὔτε τραῦμα
οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι
μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους.
7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι·
τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατε-
σθίουσιν αὐτήν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ
λαῶν ἀλλοτρίων. 8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ
Σιὼν ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυ-
λάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη.
9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν
σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα
ἂν ὡμοιώθημεν. 10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρ-
χοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον θεοῦ, λαὸς
Γομόῤῥας. 11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν;
λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν,
καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ
βούλομαι, 12 Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι. Τίς
γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
Πατεῖν τὴν αὐλήν μου 13 Οὐ προσθήσεσθε· ἐὰν
φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά
μοί ἐστι· τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα
καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ
ἀργίαν 14 Καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰς
ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι
εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

ISAIAS, CAPUT I.

VISIO Isaïæ filii Amos, quam vidit super
Judam et Jerusalem in diebus Oziæ,
Joathan, Achaz, et Ezechiæ, regum Juda.
2 Audite cæli, et auribus percipe terra,
quoniam Dominus locutus est. Filios enu-
trivi, et exaltavi: ipsi autem spreverunt me
3 Cognovit bos possessorem suum, et asinus
præsepe domini sui: Israel autem me non
cognovit, et populus meus non intellexit.
4 Væ genti peccatrici, populo gravi iniquitate,
semini nequam, filiis sceleratis: dereliquerunt
Dominum, blasphemaverunt sanctum Israel,
abalienati sunt retrorsum. 5 Super quo per-
cutiam vos ultra, addentes prævaricationem?
omne caput languidum, et omne cor mœrens.
6 A planta pedis usque ad verticem, non
est in eo sanitas: vulnus, et livor, et plaga
tumens, non est circumligata, nec curata
medicamine, neque fota oleo. 7 Terra vestra
deserta, civitates vestræ succensæ igni:
regionem vestram coram vobis alieni devorant,
et desolabitur sicut in vastitate hostili. 8 Et
derelinquetur filia Sion ut umbraculum in
vinea, et sicut tugurium in cucumerario, et
sicut civitas quæ vastatur. 9 Nisi Dominus
exercituum reliquisset nobis semen, quasi
Sodoma fuissemus, et quasi Gomorrha similes
essemus. 10 Audite verbum Domini principes
Sodomorum, percipite auribus legem Dei nostri
populus Gomorrhæ. 11 Quo mihi multitu-
dinem victimarum vestrarum, dicit Dominus?
plenus sum; holocausta arietum, et adipem
pinguium, et sanguinem vitulorum, et agnorum,
et hircorum, nolui. 12 Cum veniretis ante
conspectum meum, quis quæsivit hæc de
manibus vestris, ut ambularetis in atriis meis?
13 Ne offeratis ultra sacrificium frustra:
incensum abominatio est mihi. Neomeniam,
et sabbatum, et festivitates alias non feram,
iniqui sunt cœtus vestri: 14 Calendas vestras,
et solemnitates vestras, odivit anima mea:
facta sunt mihi molesta, laboravi sustinens.

15 וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם
גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם
דָּמִים מָלֵאוּ׃ 16 רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ
מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ הָרֵעַ׃ 17 לִמְדוּ
הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ
יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃ 18 לְכוּ־נָא
וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע
כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ 19 אִם־תֹּאבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב
הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ 20 וְאִם־תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם
חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
21 אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה
מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה
מְרַצְּחִים׃ 22 כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ
מָהוּל בַּמָּיִם׃ 23 שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי
גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים
יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא
אֲלֵיהֶם׃ 24 לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה
צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי
וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ 25 וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ
וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃
26 וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ
כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק
קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ 27 צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה
וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ 28 וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים
יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ 29 כִּי יֵבֹשׁוּ
מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת
אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם׃ 30 כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת
עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר־מַיִם אֵין לָהּ׃ 31 וְהָיָה
הֶחָסֹן לִנְעֹרֶת וּפֹעֲלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃

פרשה ב׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ
עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ 2 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־
הַגּוֹיִם׃ 3 וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀
וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלָםִ׃

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποστρέψω τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν
δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν
αἵματος πλήρεις. 16 Λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε,
ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν, 17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητή-
σατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ
καὶ δικαιώσατε χήραν, 18 Καὶ δεῦτε διελεγχθῶμεν,
λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς
φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ, ἐὰν δὲ ὦσιν κόκκινον,
ὡς ἔριον λευκανῶ. 19 Καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακού-
σητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· 20 Ἐὰν δὲ
μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς
κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.
21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ, Σιὼν πλήρης
κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν
δὲ φονευταί. 22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον· οἱ
κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι· 23 Οἱ
ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγα-
πῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς
οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.
24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης Σαβαώθ
Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· οὐ παύσεται γάρ μου
ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου ποιήσω. 25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω εἰς καθαρόν, τοὺς δὲ
ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους
ἀπὸ σοῦ· 26 Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου
ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιο-
σύνης, μητρόπολις πιστὴ Σιών. 27 Μετὰ γὰρ
κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ
ἐλεημοσύνης· 28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι
καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν
Κύριον συντελεσθήσονται· 29 Διότι αἰσχυνθήσον-
ται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο,
καὶ ᾐσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις ἃ ἐπεθύμησαν.
30 Ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα
φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων· 31 Καὶ
ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου, καὶ
αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, καὶ κατακαυθή-
σονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ σβέσων.

ΚΕΦ. β´.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν
Ἀμὼς περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς
τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρου
τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν,
καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη. 3 Καὶ
πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι Δεῦτε καὶ
ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον
τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. Ἐκ γὰρ Σιὼν
ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ·

15 Et cum extenderitis manus vestras, avertam
oculos meos a vobis: et cum multiplicaveritis
orationem, non exaudiam: manus enim vestræ
sanguine plenæ sunt. 16 Lavamini, mundi
estote, auferte malum cogitationum vestrarum
ab oculis meis: quiescite agere perverse,
17 Discite benefacere, quærite judicium,
subvenite oppresso, judicate pupillo, defendite
viduam. 18 Et venite, et arguite me, dicit
Dominus: si fuerint peccata vestra ut coc-
cinum, quasi nix dealbabuntur: et si fuerint
rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt.
19. Si volueritis, et audieritis me, bona terræ
comedetis. 20 Quod si nolueritis, et me ad
iracundiam provocaveritis, gladius devorabit
vos, quia os Domini locutum est. 21 Quomodo
facta est meretrix civitas fidelis, plena judicii?
justitia habitavit in ea, nunc autem homicidæ.
22 Argentum tuum versum est in scoriam:
vinum tuum mistum est aqua. 23 Principes
tui infideles, socii furum: omnes diligunt
munera, sequuntur retributiones. Pupillo
non judicant: et causa viduæ non ingreditur
ad illos. 24 Propter hoc ait Dominus Deus
exercituum fortis Israel: Heu, consolabor
super hostibus meis, et vindicabor de inimicis
meis. 25 Et convertam manum meam ad te,
et excoquam ad purum scoriam tuam, et aufe-
ram omne stannum tuum. 26 Et restituam
judices tuos ut fuerunt prius, et consiliarios
tuos sicut antiquitus: post hæc vocaberis
civitas justi, urbs fidelis. 27 Sion in judicio
redimetur, et reducent eam in justitia: 28 Et
conteret scelestos, et peccatores simul: et
qui dereliquerunt Dominum, consumentur.
29 Confundentur enim ab idolis, quibus sacri-
ficaverunt: et erubescetis super hortis, quos
elegeratis, 30 Cum fueritis velut quercus
defluentibus foliis, et velut hortus absque
aqua. 31 Et erit fortitudo vestra ut favilla
stupæ, et opus vestrum quasi scintilla: et
succendetur utrumque simul, et non erit qui
extinguat.

CAPUT II.

1 VERBUM, quod vidit Isaïas filius Amos,
super Juda et Jerusalem. 2 Et erit in novis-
simis diebus præparatus mons domus Domini
in vertice montium, et elevabitur super colles,
et fluent ad eum omnes gentes. 3 Et ibunt
populi multi, et dicent: Venite et ascen-
damus ad montem Domini, et ad domum
Dei Jacob, et docebit nos vias suas, et
ambulabimus in semitis ejus: quia de Sion
exibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

4 וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם
לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃ 5 בֵּית
יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה׃ 6 כִּי
נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם
וְעֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי נָכְרִים יַשְׂפִּיקוּ׃
7 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה
לְאֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ סוּסִים וְאֵין קֵצֶה
לְמַרְכְּבֹתָיו׃ 8 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים
לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לַאֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶצְבְּעֹתָיו׃ 9 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ
וְאַל־תִּשָּׂא לָהֶם׃ 10 בּוֹא בַצּוּר וְהִטָּמֵן
בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאֹנוֹ׃
11 עֵינֵי גַּבְהוּת אָדָם שָׁפֵל וְשַׁח רוּם
אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
12 כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל
כָּל־גֵּאֶה וָרָם וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפֵל׃
13 וְעַל כָּל־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרָמִים וְהַנִּשָּׂאִים
וְעַל כָּל־אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ 14 וְעַל כָּל־הֶהָרִים
הָרָמִים וְעַל כָּל־הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃
15 וְעַל כָּל־מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־חוֹמָה
בְצוּרָה׃ 16 וְעַל כָּל־אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל
כָּל־שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה׃ 17 וְשַׁח גַּבְהוּת
הָאָדָם וְשָׁפֵל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה
לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 18 וְהָאֱלִילִים כָּלִיל
יַחֲלֹף׃ 19 וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִמְחִלּוֹת
עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ
בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 20 בַּיּוֹם הַהוּא
יַשְׁלִיךְ הָאָדָם אֵת אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֵת
אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ־לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לַחְפֹּר פֵּרוֹת וְלָעֲטַלֵּפִים׃ 21 לָבוֹא בְּנִקְרוֹת
הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי הַסְּלָעִים מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה
וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
22 חִדְלוּ לָכֶם מִן־הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה
בְּאַפּוֹ כִּי־בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃

פרשה ג׃

1 כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר
מִירוּשָׁלִַם וּמִיהוּדָה מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה כֹּל
מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכֹל מִשְׁעַן־מָיִם׃ 2 גִּבּוֹר
וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקֹסֵם וְזָקֵן׃

4 Καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει
λαὸν πολύν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν
εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα,
καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ
μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. 5 Καὶ νῦν, ὁ οἶκος
Ἰακὼβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυρίου. 6 Ἀνῆκε
γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·
ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν
κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα
πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς· 7 Ἐνεπλήσθη
γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ
ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς
τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· 8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ
βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν·
9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ
οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς. 10 Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς
πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου
τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. 11 Οἱ γὰρ
ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοὶ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός·
καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν
καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέω-
ρον, καὶ ταπεινωθήσονται, 13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν
κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων,
καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν, 14 Καὶ
ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν
ὑψηλὸν, 15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ
ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλον, 16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον
θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους·
17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖ-
ται ὕβρις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος
μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 18 Καὶ τὰ χειροποίητα
πάντα κατακρύψουσιν, 19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ
σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς
τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. 20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ
καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις
καὶ ταῖς νυκτερίσι, 21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς
τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς
τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ
θραῦσαι τὴν γῆν. [22 Παύσασθε ὑμῖν ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, ᾧ ἀναπνοὴ ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ, ὅτι ἐν
τίνι ἐλογίσθη αὐτός.]

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰσχύοντα καὶ ἰσ-
χύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος, 2 Γίγαντα
καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικα-
στὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον

4 Et judicabit gentes, et arguet populos
multos: et conflabunt gladios suos in vomeres,
et lanceas suas in falces: non levabit gens
contra gentem gladium, nec exercebuntur
ultra ad prœlium. 5 Domus Jacob venite, et
ambulemus in lumine Domini. 6 Projecisti
enim populum tuum, domum Jacob: quia
repleti sunt ut olim, et augures habuerunt
ut Philisthiim, et pueris alienis adhæserunt.
7 Repleta est terra argento et auro: et non
est finis thesaurorum ejus: 8 Et repleta est
terra ejus equis: et innumerabiles quadrigæ
ejus. Et repleta est terra ejus idolis: opus
manuum suarum adoraverunt, quod fecerunt
digiti eorum. 9 Et incurvavit se homo, et
humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis.
10 Ingredere in petram, et abscondere in
fossa humo a facie timoris Domini, et a gloria
majestatis ejus. 11 Oculi sublimes hominis
humiliati sunt, et incurvabitur altitudo vi-
rorum: exaltabitur autem Dominus solus in
die illa. 12 Quia dies Domini exercituum
super omnem superbum, et excelsum, et super
omnem arrogantem: et humiliabitur. 13 Et
super omnes cedros Libani sublimes, et erectas,
et super omnes quercus Basan. 14 Et super
omnes montes excelsos, et super omnes colles
elevatos. 15 Et super omnem turrim excel-
sam, et super omnem murum munitum,
16 Et super omnes naves Tharsis, et super
omne quod visu pulchrum est. 17 Et incur-
vabitur sublimitas hominum, et humiliabitur
altitudo virorum, et elevabitur Dominus solus
in die illa: 18 Et idola penitus conterentur:
19 Et introibunt in speluncas petrarum, et in
voragines terræ, a facie formidinis Domini,
et a gloria majestatis ejus, cum surrexerit
percutere terram. 20 In die illa projiciet
homo idola argenti sui, et simulacra auri sui,
quæ fecerat sibi ut adoraret, talpas et vesper-
tiliones. 21 Et ingredietur scissuras petrarum,
et in cavernas saxorum, a facie formidinis
Domini, et a gloria majestatis ejus, cum sur-
rexerit percutere terram. 22 Quiescite ergo
ab homine, cujus spiritus in naribus ejus est,
quia excelsus reputatus est ipse.

CAPUT III.

1 Ecce enim dominator Dominus exerci-
tuum auferet a Jerusalem et a Juda validum
et fortem, omne robur panis, et omne robur
aquæ: 2 Fortem, et virum bellatorem,
judicem, et prophetam, et ariolum, et senem:

ישעיה ג

3 שַׂר־חֲמִשִּׁים וּנְשׂוּא פָנִים וְיוֹעֵץ וַחֲכַם
חֲרָשִׁים וּנְבוֹן לָחַשׁ׃ 4 וְנָתַתִּי נְעָרִים
שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ־בָם׃ 5 וְנִגַּשׂ
הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ
הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃ 6 כִּי־יִתְפֹּשׂ
אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְכָה קָצִין
תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃
7 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא ׀ לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ
וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה לֹא תְשִׂימֻנִי
קְצִין עָם׃ 8 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה
נָפָל כִּי־לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה
לַמְרוֹת עֵנֵי כְבוֹדוֹ׃ 9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם
עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא
כִחֵדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי־גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃
10 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־טוֹב כִּי־פְרִי מַעַלְלֵיהֶם
יֹאכֵלוּ׃ 11 אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי־גְמוּל יָדָיו
יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 12 עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל וְנָשִׁים
מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ
אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃ 13 נִצָּב לָרִיב יְהוָה
וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃ 14 יְהוָה בְּמִשְׁפָּט
יָבוֹא עִם־זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאַתֶּם בִּעַרְתֶּם
הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי בְּבָתֵּיכֶם׃ 15 מַלָּכֶם
תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם־
אֲדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת׃ 16 וַיֹּאמֶר
יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה
נְטוּוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם הָלוֹךְ וְטָפֹף
תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה׃ 17 וְשִׂפַּח
אֲדֹנָי קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה פָּתְהֵן
יְעָרֶה׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֵת
תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃
19 הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁרוֹת וְהָרְעָלוֹת׃ 20 הַפְּאֵרִים
וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃
21 הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ 22 הַמַּחֲלָצוֹת
וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהָחֲרִיטִים׃
23 הַגִּלְיֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים׃
24 וְהָיָה תַחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת
חֲגוֹרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה
קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲגֹרֶת שָׂק כִּי תַחַת
יֹפִי׃ 25 מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ
בַּמִּלְחָמָה׃ 26 וְאָנוּ וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה
לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

ΗΣΑΙΑΣ, γ'.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον
καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατήν·
4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ
ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. 5 Καὶ συμπεσεῖται
ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προκόψει τὸ παιδίον
πρὸς τὸν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.
6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων Ἱμάτιον
ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ
ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. 7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐρεῖ Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν
ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι
ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου. 8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι
αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες·
διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, 9 Καὶ ἡ
αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν
δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ
ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβού-
λευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, 10 Εἰπόντες
Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι·
τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.
11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ· πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. 12 Λαός μου, οἱ
πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαι-
τοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. Λαός μου, οἱ μακαρίζοντες
ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν
ὑμῶν ταράσσουσιν. 13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται
εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν
αὐτοῦ· 14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων
αὐτοῦ. Ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου,
καὶ ἡ ἁρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;
15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσω-
πον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε; 16 Τάδε λέγει
Κύριος Ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ
ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ καὶ ἐν νεύμασιν
ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι
τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι,
17 Καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας
Σιών· Καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν
δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς
κοσύμβους καὶ τοὺς μηνίσκους, 19 Καὶ τὸ κάθεμα
καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν, 20 Καὶ
τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς
χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τοὺς
δακτυλίους καὶ τὰ περιδέξια καὶ τὰ ἐνώτια,
21 Καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα,
22 Καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ
τὰ διαφανῆ Λακωνικά, 23 Καὶ τὰ βύσσινα καὶ
τὰ ὑακίνθινα καὶ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον σὺν
χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ θέριστρα
κατάκλιτα. 24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡδείας
κονιορτός, καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ
τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα
ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου, καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ
μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον. 25 Καὶ ὁ υἱός
σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς μαχαίρᾳ πεσεῖται,
καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ
ταπεινωθήσονται· 26 Καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι
τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ καταλειφθήσῃ μόνη καὶ εἰς
τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ.

ISAIAS, III.

3 Principem super quinquaginta, et honora-
bilem vultu, et consiliarium, et sapientem de
architectis, et prudentem eloquii mystici.
4 Et dabo pueros principes eorum, et effemi-
nati dominabuntur eis. 5 Et irruet populus,
vir ad virum, et unusquisque ad proximum
suum: tumultuabitur puer contra senem, et
ignobilis contra nobilem. 6 Apprehendet
enim vir fratrem suum domesticum patris
sui: Vestimentum tibi est, princeps esto
noster, ruina autem hæc sub manu tua.
7 Respondebit in die illa, dicens: Non sum
medicus, et in domo mea non est panis, neque
vestimentum: nolite constituere me principem
populi. 8 Ruit enim Jerusalem, et Judas
concidit; quia lingua eorum et adinventiones
eorum contra Dominum, ut provocarent oculos
majestatis ejus. 9 Agnitio vultus eorum
respondit eis: et peccatum suum quasi
Sodoma prædicaverunt, nec absconderunt:
væ animæ eorum, quoniam reddita sunt eis
mala. 10 Dicite justo quoniam bene, quoniam
fructum adinventionum suarum comedet.
11 Væ impio in malum: retributio enim
manuum ejus fiet ei. 12 Populum meum
exactores sui spoliaverunt, et mulieres do-
minatæ sunt eis. Popule meus, qui te beatum
dicunt, ipsi te decipiunt, et viam gressuum
tuorum dissipant. 13 Stat ad judicandum
Dominus, et stat ad judicandos populos.
14 Dominus ad judicium veniet cum senibus
populi sui, et principibus ejus: vos enim
depasti estis vineam, et rapina pauperis in
domo vestra. 15 Quare atteritis populum
meum, et facies pauperum commolitis, dicit
Dominus Deus exercituum? 16 Et dixit
Dominus: Pro eo quod elevatæ sunt filiæ
Sion, et ambulaverunt extento collo, et nuti-
bus oculorum ibant, et plaudebant, am-
bulabant pedibus suis, et composito gradu
incedebant. 17 Decalvabit Dominus verticem
filiarum Sion, et Dominus crinem earum
nudabit. 18 In die illa auferet Dominus
ornamentum calceamentorum, et lunulas,
19 Et torques, et monilia, et armillas, et
mitras. 20 Et discriminalia, et periscelidas,
et murenulas, et olfactoriola, et inaures,
21 Et annulos, et gemmas in fronte pendentes,
22 Et mutatoria, et palliola, et linteamina, et
acus, 23 Et specula, et sindones, et vittas,
et theristra. 24 Et erit pro suavi odore
fœtor, et pro zona funiculus, et pro crispanti
crine calvitium, et pro fascia pectorali cili-
cium. 25 Pulcherrimi quoque viri tui gladio
cadent, et fortes tui in prœlio. 26 Et mœre-
bunt atque lugebunt portæ ejus, et desolata
in terra sedebit.

פרשה ד :

1 וְהֶחֱזִיקוּ שֶׁבַע נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ
נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ :
2 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה
לִצְבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל : 3 וְהָיָה ׀ הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן
וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלִַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־
הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלִָם : 4 אִם ׀ רָחַץ
אֲדֹנָי אֵת צֹאַת בְּנוֹת־צִיּוֹן וְאֶת־דְּמֵי
יְרוּשָׁלִַם יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ
בָּעֵר : 5 וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן
וְעַל־מִקְרָאֶהָ עָנָן יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ
לֶהָבָה לָיְלָה כִּי עַל־כָּל־כָּבוֹד חֻפָּה :
6 וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה
וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר :

פרשה ה :

1 אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי לְכַרְמוֹ
כֶּרֶם הָיָה לִידִידִי בְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמֶן :
2 וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ שֹׂרֵק וַיִּבֶן
מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם־יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו
לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים : 3 וְעַתָּה
יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ־נָא
בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי : 4 מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי
וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ מַדּוּעַ קִוֵּיתִי לַעֲשׂוֹת
עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים : 5 וְעַתָּה אוֹדִיעָה־נָּא
אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי הָסֵר
מְשׂוּכָּתוֹ וְהָיָה לְבָעֵר פָּרֹץ גְּדֵרוֹ וְהָיָה
לְמִרְמָס : 6 וַאֲשִׁיתֵהוּ בָתָה לֹא יִזָּמֵר
וְלֹא יֵעָדֵר וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁיִת וְעַל
הֶעָבִים אֲצַוֶּה מֵהַמְטִיר עָלָיו מָטָר : 7 כִּי
כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ
יְהוּדָה נְטַע שַׁעֲשׁוּעָיו וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה
מִשְׂפָּח לִצְדָקָה וְהִנֵּה צְעָקָה :
8 הוֹי מַגִּיעֵי בַיִת בְּבַיִת שָׂדֶה בְשָׂדֶה
יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מָקוֹם וְהוּשַׁבְתֶּם לְבַדְּכֶם
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : 9 בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־לֹא בָּתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה יִהְיוּ גְּדֹלִים
וְטוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵׁב : 10 כִּי עֲשֶׂרֶת
צִמְדֵּי־כֶרֶם יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר
יַעֲשֶׂה אֵיפָה : 11 הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר
שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם :

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου
ἑνὸς λέγουσαι Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ
τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα
τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν
ἡμῶν. 2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς
ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι
καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραήλ· 3 Καὶ
ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιὼν καὶ τὸ καταλειφθὲν
ἐν Ἱερουσαλήμ, ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ
γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. 4 Ὅτι
ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν
θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου
αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.
5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιὼν
καὶ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη
ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ φωτὸς πυρὸς καιομένου
νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. 6 Καὶ
ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ
ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ᾌΣΩ δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ
μου τῷ ἀμπελῶνί μου. Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ
ἠγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι. 2 Καὶ
φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα
ἄμπελον Σωρήκ, καὶ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ
αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα
τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας.
3 Καὶ νῦν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ
ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. 4 Τί ποιήσω ἔτι τῷ
ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι
ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.
5 Νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ
ἀμπελῶνί μου. Ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ
ἔσται εἰς διαρπαγήν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ
καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα· 6 Καὶ ἀνήσω τὸν
ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τμηθῇ οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ
ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι·
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς
αὐτὸν ὑετόν. 7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ
οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα
νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν,
ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ
κραυγήν. 8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς
οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ
πλησίον ἀφέλωνταί τι· μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ
τῆς γῆς; 9 Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου
Σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί,
εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ
ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. 10 Οὗ γὰρ
ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἕν, καὶ
ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ ποιήσει μέτρα τρία. 11 Οὐαὶ
οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωὶ καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ
μένοντες τὸ ὀψέ· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

CAPUT IV.

1 Et apprehendent septem mulieres virum
unum in die illa, dicentes: Panem nostrum
comedemus, et vestimentis nostris operiemur:
tantummodo invocetur nomen tuum super nos,
aufer opprobrium nostrum. 2 In die illa erit
germen Domini in magnificentia et gloria, et
fructus terræ sublimis, et exultatio his, qui
salvati fuerint de Israel. 3 Et erit: Omnis
qui relictus fuerit in Sion, et residuus in
Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui
scriptus est in vita in Jerusalem. 4 Si
abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et
sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in
spiritu judicii, et spiritu ardoris. 5 Et
creabit Dominus super omnem locum montis
Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et
fumum et splendorem ignis flammantis in nocte:
super omnem enim gloriam protectio. 6 Et
tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu,
et in securitatem, et absconsionem a turbine
et a pluvia.

CAPUT V.

1 Cantabo dilecto meo canticum patruelis
mei vineæ suæ. Vinea facta est dilecto meo
in cornu filio olei. 2 Et sepivit eam, et
lapides elegit ex illa, et plantavit eam electam,
et ædificavit turrim in medio ejus, et torcular
extruxit in ea: et expectavit ut faceret uvas,
et fecit labruscas. 3 Nunc ergo habitatores
Jerusalem, et viri Juda, judicate inter me et
vineam meam. 4 Quid est quod debui ultra
facere vineæ meæ, et non feci ei? an quod
expectavi ut faceret uvas, et fecit labruscas?
5 Et nunc ostendam vobis quid ego faciam
vineæ meæ: auferam sepem ejus, et erit in
direptionem: diruam maceriam ejus, et erit
in conculcationem. 6 Et ponam eam desertam:
non putabitur, et non fodietur: et ascendent
vepres et spinæ: et nubibus mandabo ne
pluant super eam imbrem. 7 Vinea enim
Domini exercituum domus Israel est: et vir
Juda germen ejus delectabile: et expectavi
ut faceret judicium, et ecce iniquitas; et
justitiam, et ecce clamor. 8 Væ qui conjungitis
domum ad domum, et agrum agro copulatis
usque ad terminum loci: numquid habitabitis
vos soli in medio terræ? 9 In auribus meis
sunt hæc, dicit Dominus exercituum: Nisi
domus multæ desertæ fuerint grandes et
pulchræ, absque habitatore. 10 Decem
enim jugera vinearum facient lagunculam
unam, et triginta modii sementis facient
modios tres. 11 Væ qui consurgitis mane
ad ebrietatem sectandam, et potandum
usque ad vesperam, ut vino æstuetis.

12 וְהָיָה כִנּוֹר וָנֶבֶל תֹּף וְחָלִיל וָיַיִן
מִשְׁתֵּיהֶם וְאֵת פֹּעַל יְהוָה לֹא יַבִּיטוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא רָאוּ׃ 13 לָכֵן גָּלָה עַמִּי
מִבְּלִי־דָעַת וּכְבוֹדוֹ מְתֵי רָעָב וַהֲמוֹנוֹ
צִחֵה צָמָא׃ 14 לָכֵן הִרְחִיבָה שְּׁאוֹל
נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִיהָ לִבְלִי חֹק וְיָרַד
הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ וּשְׁאוֹנָהּ וְעָלֵז בָּהּ׃
15 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים
תִּשְׁפַּלְנָה׃ 16 וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט
וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה׃ 17 וְרָעוּ
כְבָשִׂים כְּדָבְרָם וְחָרְבוֹת מֵחִים גָּרִים
יֹאכֵלוּ׃ 18 הוֹי מֹשְׁכֵי הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי
הַשָּׁוְא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ 19 הָאֹמְרִים
יְמַהֵר ׀ יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה
וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
וְנֵדָעָה׃ 20 הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב
וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר
לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃
21 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד
פְּנֵיהֶם נְבֹנִים׃ 22 הוֹי גִּבּוֹרִים
לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי־חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃
23 מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים
יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃ 24 לָכֵן כֶּאֱכֹל קַשׁ
לְשׁוֹן אֵשׁ וַחֲשַׁשׁ לֶהָבָה יִרְפֶּה שָׁרְשָׁם
כַּמָּק יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ
אֵת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֵת אִמְרַת
קְדוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נִאֵצוּ׃ 25 עַל־כֵּן חָרָה אַף־
יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ
הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כַּסּוּחָה בְּקֶרֶב
חוּצוֹת בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נְטוּיָה׃ 26 וְנָשָׂא־נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק
לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה קַל
יָבוֹא׃ 27 אֵין־עָיֵף וְאֵין־כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אֵזוֹר חֲלָצָיו
וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃ 28 אֲשֶׁר חִצָּיו
שְׁנוּנִים וְכָל־קַשְּׁתֹתָיו דְּרֻכוֹת פַּרְסוֹת
סוּסָיו כַּצַּר נֶחְשָׁבוּ וְגַלְגִּלָּיו כַּסּוּפָה׃
29 שְׁאָגָה לוֹ כַּלָּבִיא וְשָׁאַג כַּכְּפִירִים וְיִנְהֹם
וְיֹאחֵז טֶרֶף וְיַפְלִיט וְאֵין מַצִּיל׃ 30 וְיִנְהֹם
עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנַהֲמַת־יָם וְנִבַּט
לָאָרֶץ וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ צַר וָאוֹר חָשַׁךְ
בַּעֲרִיפֶיהָ׃

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων
καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου
οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ
οὐ κατανοοῦσι. 13 Τοίνυν αἰχμάλωτος, ὁ λαός
μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον,
καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψος
ὕδατος. 14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ δια-
λιπεῖν, καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι
καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς. 15 Καὶ ταπεινωθήσεται
ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ, καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται· 16 Καὶ ὑψωθή-
σεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ θεὸς ὁ
ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· 17 Καὶ
βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ
τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται.
18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ
μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς
ἀνομίας, 19 Οἱ λέγοντες Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ
ποιήσει ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ
ἁγίου Ἰσραὴλ ἵνα γνῶμεν. 20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες
τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν, οἱ
τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ
τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν.
21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτῶν
ἐπιστήμονες. 22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ
πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες
τὸ σίκερα, 23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν
δώρων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες.
24 Διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ
ἄνθρακος πυρός, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς
ἀνειμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ
ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ
ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ
λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. 25 Καὶ
ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος Σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ
ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μέσῳ
ὁδοῦ. Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός
αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. 26 Τοιγαροῦν
ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν καὶ
συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ
κούφως ἔρχονται. 27 Οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιά-
σουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ
λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν,
οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων
αὐτῶν· 28 Ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐστὶ καὶ τὰ τόξα
αὐτῶν ἐντεταμένα. Οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν
ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν, οἱ τροχοὶ τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς. 29 Ὀργιῶσιν ὡς
λέοντες, καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνοι λέοντος·
καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσει ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτούς, 30 Καὶ βοήσει
δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης
κυμαινούσης· καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

12 Cithara, et lyra, et tympanum, et tibia, et
vinum in conviviis vestris: et opus Domini
non respicitis, nec opera manuum ejus
consideratis. 13 Propterea captivus ductus
est populus meus, quia non habuit scientiam,
et nobiles ejus interierunt fame, et multitudo
ejus siti exaruit. 14 Propterea dilatavit
infernus animam suam, et aperuit os suum
absque ullo termino: et descendent fortes
ejus, et populus ejus, et sublimes gloriosique
ejus, ad eum. 15 Et incurvabitur homo, et
humiliabitur vir, et oculi sublimium depri-
mentur. 16 Et exaltabitur Dominus exer-
cituum in judicio, et Deus sanctus sanctificabitur
in justitia. 17 Et pascentur agni juxta
ordinem suum, et deserta in ubertatem versa
advenæ comedent. 18 Væ qui trahitis
iniquitatem in funiculis vanitatis, et quasi
vinculum plaustri peccatum. 19 Qui dicitis:
Festinet, et cito veniat opus ejus, ut videamus:
et appropiet, et veniat consilium sancti Israel,
et sciemus illud. 20 Væ qui dicitis malum
bonum, et bonum malum: ponentes tenebras
lucem, et lucem tenebras: ponentes amarum
in dulce, et dulce in amarum. 21 Væ qui
sapientes estis in oculis vestris, et coram
vobismetipsis prudentes. 22 Væ qui potentes
estis ad bibendum vinum, et viri fortes ad
miscendam ebrietatem. 23 Qui justificatis
impium pro muneribus, et justitiam justi
aufertis ab eo. 24 Propter hoc, sicut devorat
stipulam lingua ignis, et calor flammæ exurit;
sic radix eorum quasi favilla erit, et germen
eorum ut pulvis ascendet. Abjecerunt enim
legem Domini exercituum, et eloquium sancti
Israel blasphemaverunt. 25 Ideo iratus est
furor Domini in populum suum, et extendit
manum suam super eum, et percussit eum: et
conturbati sunt montes, et facta sunt morticina
eorum, quasi stercus in medio platearum. In
his omnibus non est aversus furor ejus, sed
adhuc manus ejus extenta. 26 Et elevabit
signum in nationibus procul, et sibilabit ad
eum de finibus terræ: et ecce festinus
velociter veniet. 27 Non est deficiens, neque
laborans in eo: non dormitabit, neque
dormiet, neque solvetur cingulum renum
ejus, nec rumpetur corrigia calceamenti ejus.
28 Sagittæ ejus acutæ, et omnes arcus ejus
extenti. Ungulæ equorum ejus ut silex, et
rotæ ejus quasi impetus tempestatis. 29 Ru-
gitus ejus ut leonis, rugiet ut catuli leonum:
et frendet, et tenebit prædam: et amplexa-
bitur, et non erit qui eruat. 30 Et sonabit super
eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus
in terram, et ecce tenebræ tribulationis, et
lux obtenebrata est in caligine ejus.

פרשה ו׃

1 בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה
אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו
מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ 2 שְׂרָפִים עֹמְדִים ׀
מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד
בִּשְׁתַּיִם ׀ יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו
וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ 3 וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ 4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים
מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃
5 וָאֹמַר אוֹי־לִי כִי־נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־
שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם־טְמֵא שְׂפָתַיִם
אָנֹכִי יֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהֹוָה צְבָאוֹת
רָאוּ עֵינָי׃ 6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים
וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקַחַיִם לָקַח מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע
זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֺנֶךָ וְחַטָּאתְךָ
תְּכֻפָּר׃ 8 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר
אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֶךְ־לָנוּ וָאֹמַר הִנְנִי
שְׁלָחֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה
שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־
תֵּדָעוּ׃ 10 הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו
הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו
וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב וְרָפָא
לוֹ׃ 11 וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד
אֲשֶׁר אִם־שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים
מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃
12 וְרִחַק יְהֹוָה אֶת־הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה
וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבָעֵר כָּאֵלָה וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר
בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצַּבְתָּהּ׃

פרשה ז׃

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח
בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ לַמִּלְחָמָה
עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ 2 וַיֻּגַּד
לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם
וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצֵי־יַעַר
מִפְּנֵי־רוּחַ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־
יְשַׁעְיָהוּ צֵא־נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר
יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה
הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας
ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ
θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ
οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ Σεραφὶμ εἱστή-
κεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ ἓξ
πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. 3 Καὶ ἐκέκραγεν
ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον Ἅγιος ἅγιος
ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς
δόξης αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ
τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη
καπνοῦ. 5 Καὶ εἶπον Ὢ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανέ-
νυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χείλη
ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ
οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου. 6 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς μὲ ἓν τῶν
Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ
λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, 7 Καὶ
ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἥψατο
τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας
σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. 8 Καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος Τίνα ἀπο-
στείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον;
καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι· ἀπόστειλόν με. 9 Καὶ
εἶπε Πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ Ἀκοῇ
ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε
καὶ οὐ μὴ ἴδητε. 10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία
τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μή ποτε
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι,
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι
αὐτούς. 11 Καὶ εἶπα Ἕως πότε, Κύριε; καὶ
εἶπεν Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώ-
πους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. 12 Καὶ
μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς,
13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδέκατον, καὶ
πάλιν ἔσται εἰς προνομήν, ὡς τερέβινθος καὶ ὡς
βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ
Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα ἀνέβη
Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀρὰμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτήν,
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. 2 Καὶ
ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ λέγων Συνεφώνησεν
Ἀρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραίμ, καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν
δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. 3 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Ἠσαΐαν Ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἀχαζ
σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου πρὸς τὴν
κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

CAPUT VI.

1 In anno, quo mortuus est rex Osias, vidi
Dominum sedentem super solium excelsum
et elevatum: et ea quæ sub ipso erant,
replebant templum. 2 Seraphim stabant
super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri:
duabus velabant faciem ejus, et duabus vela-
bant pedes ejus, et duabus volabant. 3 Et
clamabant alter ad alterum, et dicebant:
Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus
exercituum, plena est omnis terra gloria ejus.
4 Et commota sunt superliminaria cardinum
a voce clamantis, et domus repleta est fumo.
5 Et dixi: Væ mihi, quia tacui, quia vir
pollutus labiis ego sum, et in medio populi
polluta labia habentis ego habito, et regem
Dominum exercituum vidi oculis meis. 6 Et
volavit ad me unus de seraphim, et in manu
ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari.
7 Et tetigit os meum, et dixit: Ecce tetigit
hoc labia tua, et auferetur iniquitas tua, et
peccatum tuum mundabitur. 8 Et audivi
vocem Domini dicentis: Quem mittam? et
quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte
me. 9 Et dixit: Vade, et dices populo huic:
Audite audientes, et nolite intelligere: et
videte visionem, et nolite cognoscere. 10 Ex-
cæca cor populi hujus, et aures ejus aggrava:
et oculos ejus claude: ne forte videat oculis
suis, et auribus suis audiat, et corde suo
intelligat, et convertatur, et sanem eum.
11 Et dixi: Usquequo Domine? et dixit:
Donec desolentur civitates absque habitatore,
et domus sine homine, et terra relinquetur
deserta. 12 Et longe faciet Dominus homines,
et multiplicabitur quæ derelicta fuerat in
medio terræ. 13 Et adhuc in ea decimatio,
et convertetur, et erit in ostensionem sicut
terebinthus, et sicut quercus, quæ expandit
ramos suos: semen sanctum erit id, quod
steterit in ea.

CAPUT VII.

1 Et factum est in diebus Achaz filii
Joathan, filii Oziæ regis Juda, ascendit Rasin
rex Syriæ, et Phacee filius Romeliæ rex
Israel, in Jerusalem, ad prœliandum contra
eam: et non potuerunt debellare eam.
2 Et nuntiaverunt domui David, dicentes:
Requievit Syrio super Ephraïm, et com-
motum est cor ejus, et cor populi ejus,
sicut moventur ligna sylvarum a facie venti.
3 Et dixit Dominus ad Isaïam: Egredere
in occursum Achaz tu, et qui derelictus est
Jasub filius tuus, ad extremum aquæductus
piscinæ superioris in via Agri fullonis.

4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא
וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים
הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בָּחֳרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם
וּבֶן־רְמַלְיָהוּ׃ 5 יַעַן כִּי־יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם
רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃ 6 נַעֲלֶה
בִיהוּדָה וּנְקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ
מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֵת בֶּן־טָבְאַל׃ 7 כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃
8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין
וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם
מֵעָם׃ 9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ
שֹׁמְרוֹן בֶּן־רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי
לֹא תֵאָמֵנוּ׃ 10 וַיּוֹסֶף יְהוָה דַּבֵּר
אֶל־אָחָז לֵאמֹר׃ 11 שְׁאַל־לְךָ אוֹת מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ
לְמָעְלָה׃ 12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא־אֶשְׁאַל וְלֹא־
אֲנַסֶּה אֶת־יְהוָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־נָא בֵּית
דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ
גַּם אֶת־אֱלֹהָי׃ 14 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם
אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל׃ 15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ
יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאוֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃
16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֹס בָּרָע וּבָחֹר
בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי
שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃ 17 יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל־
עַמְּךָ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא־בָאוּ
לְמִיּוֹם סוּר־אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֵת מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 18 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק
יְהוָה לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאֹרֵי מִצְרָיִם
וְלַדְּבוֹרָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃ 19 וּבָאוּ
וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבַּתּוֹת וּבִנְקִיקֵי
הַסְּלָעִים וּבְכֹל הַנַּעֲצוּצִים וּבְכֹל
הַנַּהֲלֹלִים׃ 20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי
בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעֶבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ
אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלָיִם וְגַם
אֶת־הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יְחַיֶּה־אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי־צֹאן׃
22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשׂוֹת חָלָב יֹאכַל חֶמְאָה
כִּי־חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל כָּל־הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ 23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
כָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם אֶלֶף גֶּפֶן
בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃

4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ
φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο
ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων·
ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν
ἰάσομαι. 5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν
6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλή-
σαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς,
καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ· 7 Τάδε
λέγει Κύριος Σαβαώθ Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη
οὐδὲ ἔσται, 8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ Δαμασκός,
καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥασίμ· ἀλλ' ἔτι ἑξήκοντα
καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραῒμ ἀπὸ
λαοῦ, 9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραῒμ Σομόρων, καὶ ἡ
κεφαλὴ Σομόρων υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν μὴ
πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. 10 Καὶ προσέθετο
Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων 11 Αἴτησαι
σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος
ἢ εἰς ὕψος. 12 Καὶ εἶπεν Ἄχαζ Οὐ μὴ αἰτήσω,
οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. 13 Καὶ εἶπεν Ἀκούσατε
δή, οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν
ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;
14 Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον·
ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται
υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ·
15 Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι
αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγα-
θόν· 16 Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν
ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν,
καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἣν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώ-
που τῶν δύο βασιλέων. 17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου ἡμέρας αἳ οὔπω ἥκασιν ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἀφεῖλεν Ἐφραῒμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα
τῶν Ἀσσυρίων. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
συριεῖ Κύριος μυίαις, ὃ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ
Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ
Ἀσσυρίων· 19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς
φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν
πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα.
20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει Κύριος ἐν τῷ
ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασι-
λέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλήν, καὶ τὰς τρίχας τῶν
ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ. 21 Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν
καὶ δύο πρόβατα· 22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖ-
στον πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς
ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὦσι χίλιαι ἄμπελοι
χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν·

4 Et dices ad eum: Vide ut sileas: noli
timere, et cor tuum ne formidet a duabus
caudis titionum fumigantium istorum in ira
furoris Rasin regis Syriæ, et filii Romeliæ:
5 Eo quod consilium inierit contra te Syria
in malum Ephraïm, et filius Romeliæ, dicentes:
6 Ascendamus ad Judam, et suscitemus eum,
et avellamus eum ad nos, et ponamus regem
in medio ejus filium Tabeel. 7 Hæc dicit
Dominus Deus: Non stabit, et non erit istud:
8 Sed caput Syriæ Damascus, et caput
Damasci Rasin: et adhuc sexaginta et quin-
que anni, et desinet Ephraïm esse populus:
9 Et caput Ephraïm Samaria, et caput
Samariæ filius Romeliæ. Si non credideritis,
non permanebitis. 10 Et adjecit Dominus
loqui ad Achaz, dicens: 11 Pete tibi signum
a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive
in excelsum supra. 12 Et dixit Achaz: Non
petam, et non tentabo Dominum. 13 Et
dixit: Audite ergo domus David: Numquid
parum vobis est, molestos esse hominibus,
quia molesti estis et Deo meo? 14 Propter
hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce
virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur
nomen ejus Emmanuel. 15 Butyrum et mel
comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere
bonum. 16 Quia antequam sciat puer repro-
bare malum, et eligere bonum, derelinquetur
terra, quam tu detestaris a facie duorum regum
suorum. 17 Adducet Dominus super te, et
super populum tuum, et super domum patris
tui, dies qui non venerunt a diebus separationis
Ephraïm a Juda cum rege Assyriorum. 18 Et
erit in die illa: Sibilabit Dominus muscæ,
quæ est in extremo fluminum Ægypti, et api
quæ est in terra Assur; 19 Et venient, et
requiescent omnes in torrentibus vallium, et
in cavernis petrarum, et in omnibus frutetis,
et in universis foraminibus. 20 In die illa
radet Dominus in novacula conducta in his
qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum,
caput et pilos pedum, et barbam universam.
21 Et erit in die illa: nutriet homo vaccam
boum, et duas oves, 22 Et præ ubertate
lactis comedet butyrum: butyrum enim et
mel manducabit omnis qui relictus fuerit in
medio terræ. 23 Et erit in die illa:
omnis locus ubi fuerint mille vites mille
argenteis, in spinas et in vepres erunt.

24 בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי־שָׁמִיר
וָשַׁיִת תִּהְיֶה כָל־הָאָרֶץ׃ 25 וְכֹל הֶהָרִים
אֲשֶׁר בַּמַּעְדֵּר יֵעָדֵרוּן לֹא־תָבוֹא שָׁמָּה
יִרְאַת שָׁמִיר וָשָׁיִת וְהָיָה לְמִשְׁלַח שׁוֹר
וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח־לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל
וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל
חָשׁ בַּז׃ 2 וְאָעִידָה לִּי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֵת
אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת־זְכַרְיָהוּ בֶּן־יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל
חָשׁ בַּז׃ 4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא
אָבִי וְאִמִּי יִשָּׂא ׀ אֶת־חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְאֵת שְׁלַל
שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 5 וַיֹּסֶף
יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ 6 יַעַן כִּי
מָאַס הָעָם הַזֶּה אֵת מֵי הַשִּׁלֹחַ הַהֹלְכִים
לְאַט וּמְשׂוֹשׂ אֶת־רְצִין וּבֶן־רְמַלְיָהוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי
הַנָּהָר הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ
עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ 8 וְחָלַף בִּיהוּדָה שָׁטַף
וְעָבַר עַד־צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מֻטּוֹת כְּנָפָיו
מְלֹא־רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּ אֵל׃ 9 רֹעוּ
עַמִּים וָחֹתּוּ וְהַאֲזִינוּ כֹּל מֶרְחַקֵּי־אָרֶץ
הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ׃ 10 עֻצוּ
עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי
עִמָּנוּ אֵל׃ 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֵלַי כְּחֶזְקַת הַיָּד וְיִסְּרֵנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ
הָעָם־הַזֶּה לֵאמֹר׃ 12 לֹא־תֹאמְרוּן קֶשֶׁר
לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קָשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ
לֹא־תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃ 13 אֶת־יְהוָה
צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא
מַעֲרִצְכֶם׃ 14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף
וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח
וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִָם׃ 15 וְכָשְׁלוּ בָם
רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוֹר תְּעוּדָה חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב
וְקִוֵּיתִי־לוֹ׃ 18 הִנֵּה אָנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר
נָתַן־לִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל
מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן׃

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται
ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ·
25 Καὶ πᾶν ὄρος ἠροτριωμένον ἀροτριωθήσεται· οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος, ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ καταπάτημα βοός.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων· πάρεστι γάρ·
2 Καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.
3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριός μοι Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον·
4 Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τά σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.
5 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι
6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσὶν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ᾽ ὑμῶν,
7 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει ἐφ᾽ ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολύ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν,
8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἆραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου. Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός.
9 Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἰσχυκότες ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττηθήσεσθε.
10 Καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε βουλὴν διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός.
11 Οὕτω λέγει Κύριος Τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγοντες
12 Μή ποτε εἴπωσι σκληρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν ἐστι· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε·
13 Κύριον αὐτὸν ἁγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος.
14 Κἂν ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι. Οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἰερουσαλήμ·
15 Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγιοῦσι καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ.
16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν.
17 Καὶ ἐρεῖ Μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ᾽ αὐτῷ.
18 Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. Καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

24 Cum sagittis et arcu ingredientur illuc: vepres enim et spinæ erunt in universa terra.
25 Et omnes montes, qui in sarculo sarrientur, non veniet illuc terror spinarum et veprium, et erit in pascua bovis, et in conculcationem pecoris.

CAPUT VIII.

1 Et dixit Dominus ad me: Sume tibi librum grandem, et scribe in eo stylo hominis: Velociter spolia detrahe, cito prædare.
2 Et adhibui mihi testes fideles, Uriam sacerdotem, et Zachariam filium Barachiæ:
3 Et accessi ad prophetissam, et concepit, et peperit filium. Et dixit Dominus ad me: Voca nomen ejus, Accelera spolia detrahere, Festina prædari.
4 Quia antequam sciat puer vocare patrem suum et matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, et spolia Samariæ, coram rege Assyriorum.
5 Et adjecit Dominus loqui ad me adhuc, dicens:
6 Pro eo quod abjecit populus iste aquas Siloe, quæ vadunt cum silentio, et assumpsit magis Rasin, et filium Romeliæ:
7 Propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas fluminis fortes et multas, regem Assyriorum, et omnem gloriam ejus: et ascendet super omnes rivos ejus, et fluet super universas ripas ejus,
8 Et ibit per Judam, inundans, et transiens usque ad collum veniet. Et erit extensio alarum ejus, implens latitudinem terræ tuæ, O Emmanuel.
9 Congregamini populi, et vincimini, et audite universæ procul terræ: confortamini, et vincimini, accingite vos et vincimini:
10 Inite consilium, et dissipabitur: loquimini verbum, et non fiet: quia nobiscum Deus.
11 Hæc enim ait Dominus ad me: Sicut in manu forti erudivit me, ne irem in via populi hujus, dicens:
12 Non dicatis, conjuratio: omnia enim quæ loquitur populus iste, conjuratio est: et timorem ejus ne timeatis, neque paveatis.
13 Dominum exercituum ipsum sanctificate: ipse pavor vester, et ipse terror vester.
14 Et erit vobis in sanctificationem. In lapidem autem offensionis, et in petram scandali, duabus domibus Israel; in laqueum et in ruinam habitantibus Jerusalem.
15 Et offendent ex eis plurimi, et cadent, et conterentur, et irretientur, et capientur.
16 Liga testimonium, signa legem in discipulis meis.
17 Et expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob, et præstolabor eum.
18 Ecce ego et pueri mei, quos dedit mihi Dominus in signum, et in portentum Israel a Domino exercituum, qui habitat in monte Sion.

19 וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הָאֹבוֹת
וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַמַּהְגִּים הֲלוֹא־
עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים
אֶל־הַמֵּתִים׃ 20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם־לֹא
יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִי־יִרְעַב
וְהִתְקַצַּף וְקִלֵּל בְּמַלְכּוֹ וּבֵאלֹהָיו וּפָנָה
לְמָעְלָה׃ 22 וְאֶל־אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה
וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה וַאֲפֵלָה מְנֻדָּח׃
23 כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוּצָק לָהּ כָּעֵת
הָרִאשׁוֹן הֵקַל אַרְצָה זְבֻלוּן וְאַרְצָה
נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר
הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃

פרשה ט׃

1 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל
יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
2 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה
שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר
יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃ 3 כִּי ׀ אֶת־עֹל סֻבֳּלוֹ
וְאֵת מַטֵּה שִׁכְמוֹ שֵׁבֶט הַנֹּגֵשׂ בּוֹ הַחִתֹּתָ
כְּיוֹם מִדְיָן׃ 4 כִּי כָל־סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ
וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה בְדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה
מַאֲכֹלֶת אֵשׁ׃ 5 כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ בֵּן
נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שַׂר־
שָׁלוֹם׃ 6 לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם
אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין
אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־
זֹּאת׃ 7 דָּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב
וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃ 8 וְיָדְעוּ הָעָם כֻּלּוֹ אֶפְרַיִם
וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב לֵאמֹר׃
9 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים גֻּדָּעוּ
וַאֲרָזִים נַחֲלִיף׃ 10 וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת־צָרֵי
רְצִין עָלָיו וְאֶת־אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃ 11 אֲרָם
מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת־
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ
וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 12 וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־
הַמַּכֵּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃
13 וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב
כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃ 14 זָקֵן וּנְשׂוּא־פָנִים
הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה־שֶּׁקֶר הוּא הַזָּנָב׃

19 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς Ζητήσατε τοὺς ἐγγα-
στριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς
κενολογοῦντας οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος
πρὸς θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν
ζώντων τοὺς νεκρούς; 20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν
ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ
οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἥξει ἐφ'
ὑμᾶς σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε,
λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ
πάτρια, καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,
22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ ἰδοὺ
ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλῖψις καὶ στενοχωρία καὶ
σκότος ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται
ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. 23 Τοῦτο πρῶτον
πίε, ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλών, ἡ γῆ Νεφθαλίμ,
καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν καὶ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 Ὁ ΛΑΟΣ ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς
μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ θανάτου,
φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. 2 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ
ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται
ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὃν
τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. 3 Διότι ἀφῄρηται
ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν
ἀπαιτούντων διεσκέδασεν ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ
Μαδιάμ. 4 Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην
δόλῳ καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν,
καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. 5 Ὅτι
παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ
ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος· ἄξω
γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.
6 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ὅριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντι-
λαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ
ποιήσει ταῦτα. 7 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ
Ἰακώβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραήλ· 8 Καὶ γνώσονται
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ καὶ οἱ καθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες
9 Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν
λίθους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ
οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον. 10 Καὶ ῥάξει ὁ
θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπὶ αὐτόν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει, 11 Συρίαν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου
δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ
στόματι. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός,
ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. 12 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστράφη
ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν. 13 Καὶ
ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν,
μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτην καὶ
τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή,
14 Καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.

19 Et cum dixerint ad vos: Quærite a
pythonibus, et a divinis, qui strident in
incantationibus suis: Numquid non populus
a Deo suo requiret, pro vivis ac mortuis?
20 Ad legem magis, et ad testimonium.
Quod si non dixerint juxta verbum hoc, non
erit eis matutina lux. 21 Et transibit per eam,
corruet, et esuriet: et cum esurierit, irascetur,
et maledicet regi suo, et Deo suo, et suscipiet
sursum. 22 Et ad terram intuebitur, et ecce
tribulatio et tenebræ, dissolutio et angustia,
et caligo persequens, et non poterit avolare
de angustia sua. 23 Primo tempore alleviata
est terra Zabulon, et terra Nephthali: et no-
vissimo aggravata est via maris trans Jordanem
Galilææ gentium.

CAPUT IX.

1 POPULUS, qui ambulabat in tenebris, vidit
lucem magnam: habitantibus in regione
umbræ mortis, lux orta est eis. 2 Multipli-
casti gentem, et non magnificasti lætitiam.
Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in
messe, sicut exultant victores capta præda,
quando dividunt spolia. 3 Jugum enim
oneris ejus, et virgam humeri ejus, et
sceptrum exactoris ejus superasti, sicut in die
Midian. 4 Quia omnis violenta prædatio
cum tumultu, et vestimentum mistum sanguine,
erit in combustionem, et cibus ignis. 5 Par-
vulus enim natus est nobis, et filius datus
est nobis, et factus est principatus super
humerum ejus: et vocabitur nomen ejus,
Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater
futuri sæculi, Princeps pacis. 6 Multiplica-
bitur ejus imperium, et pacis non erit finis:
super solium David, et super regnum ejus
sedebit: ut confirmet illud, et corroboret in
judicio et justitia, a modo et usque in sempi-
ternum: zelus Domini exercituum faciet hoc.
7 Verbum misit Dominus in Jacob, et cecidit
in Israel. 8 Et sciet omnis populus Ephraim,
et habitantes Samariam, in superbia et magni-
tudine cordis dicentes: 9 Lateres ceciderunt,
sed quadris lapidibus ædificabimus: sycomoros
succiderunt, sed cedros immutabimus. 10 Et
elevabit Dominus hostes Rasin super eum, et
inimicos ejus in tumultum vertet: 11 Syriam
ab oriente, et Philisthiim ab occidente: et
devorabunt Israel toto ore. In omnibus
his non est aversus furor ejus, sed adhuc
manus ejus extenta: 12 Et populus non
est reversus ad percutientem se, et Domi-
num exercituum non inquisierunt. 13 Et
disperdet Dominus ab Israel caput et
caudam, incurvantem et refrenantem, die una.
14 Longævus et honorabilis, ipse est caput:
et propheta docens mendacium, ipse est cauda.

15 וַיִּהְיוּ מְאַשְּׁרֵי הָעָם־הַזֶּה מַתְעִים וּמְאֻשָּׁרָיו
מְבֻלָּעִים׃ 16 עַל־כֵּן עַל־בַּחוּרָיו לֹא־יִשְׂמַח ׀
אֲדֹנָי וְאֶת־יְתֹמָיו וְאֶת־אַלְמְנֹתָיו לֹא יְרַחֵם
כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמֵרַע וְכָל־פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה
בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
17 כִּי־בָעֲרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וָשַׁיִת
תֹּאכֵל וַתִּצַּת בְּסִבְכֵי הַיַּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ
גֵּאוּת עָשָׁן׃ 18 בְּעֶבְרַת יְהוָה
צְבָאוֹת נֶעְתַּם אָרֶץ וַיְהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת
אֵשׁ אִישׁ אֶל־אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃ 19 וַיִּגְזֹר
עַל־יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל־שְׂמֹאול וְלֹא
שָׂבֵעוּ אִישׁ בְּשַׂר־זְרֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃ 20 מְנַשֶּׁה
אֶת־אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת־מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה
עַל־יְהוּדָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד
יָדוֹ נְטוּיָה׃

פרשה י :

1 הוֹי הַחֹקְקִים חִקְקֵי־אָוֶן וּמְכַתְּבִים
עָמָל כִּתֵּבוּ׃ 2 לְהַטּוֹת מִדִּין דַּלִּים וְלִגְזֹל
מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם
וְאֶת־יְתוֹמִים יָבֹזּוּ׃ 3 וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם
פְּקֻדָּה וּלְשׁוֹאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא עַל־מִי
תָּנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כָרַע תַּחַת אַסִּיר וְתַחַת הֲרוּגִים
יִפֹּלוּ בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נְטוּיָה׃ 5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי
וּמַטֶּה־הוּא בְיָדָם זַעְמִי׃ 6 בְּגוֹי חָנֵף
אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל־עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל
שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וּלְשׂימוֹ מִרְמָס כְּחֹמֶר
חוּצוֹת׃ 7 וְהוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה וּלְבָבוֹ
לֹא־כֵן יַחְשֹׁב כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ
וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָט׃ 8 כִּי יֹאמַר
הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכִים׃ 9 הֲלֹא
כְּכַרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם־לֹא כְאַרְפַּד חֲמָת
אִם־לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ 10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה
יָדִי לְמַמְלְכֹת הָאֱלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלִַם
וּמִשֹּׁמְרוֹן׃ 11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן
וְלֶאֱלִילֶיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלִַם וְלַעֲצַבֶּיהָ׃
12 וְהָיָה כִּי־יְבַצַּע אֲדֹנָי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂהוּ
בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִָם אֶפְקֹד עַל־פְּרִי־גֹדֶל
לְבַב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְעַל־תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו׃

15 *Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον*
πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίνωσιν αὐ-
τούς. 16 *Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ*
εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες
ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα.
Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι
ἡ χεὶρ ὑψηλή. 17 *Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ*
ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ
πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ,
καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα·
18 *Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη,*
καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός.
Ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, 19 *Ἀλλὰ*
ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ
τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος
ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. 20 *Φά-*
γεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραῒμ, καὶ Ἐφραῒμ τοῦ
Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν.
Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ'
ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΟΥΑΙ *τοῖς γράφουσι πονηρίαν· γράφοντες γὰρ*
πονηρίαν γράφουσιν· 2 *Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν,*
ἁρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε
εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς
προνομήν. 3 *Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς*
ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει· καὶ
πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ
καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν 4 *Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν*
εἰς ἀπαγωγήν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ
ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. 5 *Οὐαὶ Ἀσσυρίοις,*
ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστιν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν. 6 *Τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον*
ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα
καὶ προνομήν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι
αὐτὰς εἰς κονιορτόν. 7 *Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνε-*
θυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ
ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι
οὐκ ὀλίγα. 8 *Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ Σὺ μόνος εἶ*
ἄρχων, 9 *Καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν*
ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος
ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν
καὶ Σαμάρειαν· 10 *Ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον,*
καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. Ὀλολύξατε τὰ
γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ· 11 *Ὃν*
τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιή-
τοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ
τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς. 12 *Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ*
Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν
ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ
τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

15 Et erunt, qui beatificant populum istum,
seducentes: et qui beatificantur, præcipitati:
16 Propter hoc super adolescentulis ejus non
lætabitur Dominus: et pupillorum ejus et
viduarum non miserebitur: quia omnis hypo-
crita est et nequam, et universum os locutum
est stultitiam. In omnibus his non est
aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus
extenta. 17 Succensa est enim quasi ignis
impietas, veprem in spinam vorabit: et suc-
cendetur et densitate saltus, et convolvetur
superbia fumi. 18 In ira Domini exercituum
conturbata est terra, et erit populus quasi
esca ignis: vir fratri suo non parcet. 19 Et
declinabit ad dexteram, et esuriet: et comedet
ad sinistram, et non saturabitur: unusquisque
carnem brachii sui vorabit: Manasses Ephraïm,
et Ephraïm Manassen; simul ipsi contra
Judam. 20 In omnibus his non est aversus
furor ejus, sed adhuc manus ejus extenta.

CAPUT X.

1 VÆ qui condunt leges iniquas: et scri-
bentes, injustitiam scripserunt: 2 Ut oppri-
merent in judicio pauperes, et vim facerent
causæ humilium populi mei: ut essent viduæ
præda eorum, et pupillos diriperent. 3 Quid
facietis in die visitationis, et calamitatis de
longe venientis? ad cujus confugietis auxi-
lium? et ubi derelinquetis gloriam vestram,
4 Ne incurvemini sub vinculo, et cum
interfectis cadatis? Super omnibus his non
est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus
extenta. 5 Væ Assur, virga furoris mei
et baculus ipse est, in manu eorum indignatio
mea. 6 Ad gentem fallacem mittam eum, et
contra populum furoris mei mandabo illi, ut
auferat spolia, et diripiat prædam, et ponat il-
lum in conculcationem quasi lutum platearum.
7 Ipse autem non sic arbitrabitur, et cor ejus
non ita existimabit: sed ad conterendum erit
cor ejus, et ad internecionem gentium non
paucarum. 8 Dicet enim: Numquid non prin-
cipes mei simul reges sunt? 9 Numquid non
ut Charcamis, sic Calano: et ut Arphad, sic
Emath? numquid non ut Damascus, sic Sa-
maria? 10 Quomodo invenit manus mea
regna idoli, sic et simulacra eorum de
Jerusalem, et de Samaria. 11 Numquid non
sicut feci Samariæ et idolis ejus, sic faciam
Jerusalem, et simulacris ejus? 12 Et erit:
cum impleverit Dominus cuncta opera
sua in monte Sion et in Jerusalem, visitabo
super fructum magnifici cordis regis Assur,
et super gloriam altitudinis oculorum ejus.

13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי
נְבֻנוֹתִי וְאָסִיר ׀ גְּבֻלוֹת עַמִּים וַעֲתוּדֹתֵיהֶם
שׁוֹשֵׂתִי וְאוֹרִיד כַּאבִּיר יוֹשְׁבִים׃ 14 וַתִּמְצָא
כַקֵּן ׀ יָדִי לְחֵיל הָעַמִּים וְכֶאֱסֹף בֵּיצִים
עֲזֻבוֹת כָּל־הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא הָיָה
נֹדֵד כָּנָף וּפֹצֶה פֶה וּמְצַפְצֵף׃ 15 הֲיִתְפָּאֵר
הַגַּרְזֶן עַל הַחֹצֵב בּוֹ אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר
עַל־מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת־מְרִימָיו כְּהָרִים
מַטֶּה לֹא־עֵץ׃ 16 לָכֵן יְשַׁלַּח הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבֹדוֹ
יֵקַד יְקֹד כִּיקוֹד אֵשׁ׃ 17 וְהָיָה אוֹר־יִשְׂרָאֵל
לְאֵשׁ וּקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה
שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃ 18 וּכְבוֹד יַעְרוֹ
וְכַרְמִלּוֹ מִנֶּפֶשׁ וְעַד־בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה
כִּמְסֹס נֹסֵס׃ 19 וּשְׁאָר עֵץ יַעְרוֹ מִסְפָּר
יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃ 20 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת
בֵּית־יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן עַל־מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל־
יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃ 21 שְׁאָר יָשׁוּב
שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל־אֵל גִּבּוֹר׃ 22 כִּי אִם־יִהְיֶה
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ
כִּלָּיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה׃ 23 כִּי כָלָה
וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב
כָּל־הָאָרֶץ׃ 24 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה צְבָאוֹת אַל־תִּירָא עַמִּי יֹשֵׁב צִיּוֹן
מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּכָּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא־עָלֶיךָ
בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 25 כִּי־עוֹד מְעַט
מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל־תַּבְלִיתָם׃
26 וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת
מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל־הַיָּם וּנְשָׂאוֹ
בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 27 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
יָסוּר סֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל
צַוָּארֶךָ וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי־שָׁמֶן׃ 28 בָּא
עַל־עַיַּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד
כֵּלָיו׃ 29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ
חָרְדָה הָרָמָה גִּבְעַת שָׁאוּל נָסָה׃
30 צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת־גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה
עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ 31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יֹשְׁבֵי
הַגֵּבִים הֵעִיזוּ׃ 32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד
יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בֵּית־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃
33 הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה
גְּדֻעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃ 34 וְנִקַּף סִבְכֵי
הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

13 Εἶπε γὰρ Ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ
τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν προνομεύσω· 14 Καὶ σείσω πόλεις κατοι-
κουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι
τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ᾠὰ
ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με ἢ ἀντείπῃ μοι.
15 Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν
αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος
αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον, καὶ οὐχ
οὕτως; 16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαὼθ εἰς τὴν
σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ
καιόμενον καυθήσεται· 17 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ
Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ και-
ομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. 18 Τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ
βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοί, καὶ καταφάγεται
ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων
ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης· 19 Καὶ
οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται,
καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. 20 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ κατα-
λειφθὲν Ἰσραήλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι
μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς,
ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. 21 Καὶ ἔσται τὸ κατα-
λειφθὲν τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα. 22 Καὶ
ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται. Λόγον
συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, 23 Ὅτι
λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ
ὅλῃ. 24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Σαβαὼθ Μὴ
φοβοῦ, ὁ λαός μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιὼν ἀπὸ
Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου. 25 Ἔτι
γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμός μου
ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν· 26 Καὶ ἐγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ'
αὐτοὺς κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιὰμ ἐν τόπῳ θλίψεως,
καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς
τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον. 27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ὤμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ κατα-
φθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν. 28 Ἥξει
γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, 29 Καὶ παρελεύσεται εἰς
Μαγγεδώ, καὶ ἐν Μαχμὰς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ·
καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαί,
φόβος λήψεται Ῥαμὰ πόλιν Σαούλ. Φεύξεται
30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλείμ, ἐπακούσεται Λαισά, ἐπακού-
σεται ἐν Ἀναθώθ· 31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνὰ καὶ
οἱ κοτοικοῦντες Γιββείρ. 32 Παρακαλεῖτε σήμερον
ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος
τὴν θυγατέρα Σιὼν καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ.
33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ συνταράσσει
τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει
συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται,
34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Λίβανος
σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

13 Dixit enim: In fortitudine manus meæ
feci, et in sapientia mea intellexi: et abstuli
terminos populorum, et principes eorum
deprædatus sum, et detraxi quasi potens in
sublimi residentes. 14 Et invenit quasi
nidum manus mea fortitudinem populorum:
et sicut colliguntur ova, quæ derelicta sunt,
sic universam terram ego congregavi: et non
fuit qui moveret pennam, et aperiret os, et
ganniret. 15 Numquid gloriabitur securis
contra eum, qui secat in ea? aut exaltabitur
serra contra eum, a quo trahitur? quomodo
si elevetur virga contra elevantem se, et
exaltetur baculus, qui utique lignum est.
16 Propter hoc mittet dominator Dominus
exercituum in pinguibus ejus tenuitatem: et
subtus gloriam ejus succensa ardebit quasi
combustio ignis. 17 Et erit lumen Israel in
igne, et Sanctus ejus in flamma: et succen-
detur, et devorabitur spina ejus, et vepres in
die una. 18 Et gloria saltus ejus, et carmeli
ejus, ab anima usque ad carnem consumetur,
et erit terrore profugus. 19 Et reliquiæ
ligni saltus ejus præ paucitate numerabuntur,
et puer scribet eos. 20 Et erit in die illa:
non adjiciet residuum Israel, et hi qui
fugerint de domo Jacob, inniti super eo qui
percutit eos: sed innitetur super Dominum
sanctum Israel in veritate. 21 Reliquiæ
convertentur, reliquiæ, inquam, Jacob ad
Deum fortem. 22 Si enim fuerit populus
tuus Israel quasi arena maris, reliquiæ
convertentur ex eo, consummatio abbreviata
inundabit justitiam. 23 Consummationem
enim et abbreviationem Dominus Deus exer-
cituum faciet in medio omnis terræ. 24 Prop-
ter hoc, hæc dicit Dominus Deus exercituum:
Noli timere populus meus habitator Sion, ab
Assur: in virga percutiet te, et baculum
suum levabit super te in via Ægypti.
25 Adhuc enim paululum modicumque, et
consummabitur indignatio et furor meus super
scelus eorum. 26 Et suscitabit super eum
Dominus exercituum flagellum juxta plagam
Madian in petra Oreb, et virgam suam super
mare, et levabit eam in via Ægypti.
27 Et erit in die illa: auferetur onus
ejus de humero tuo, et jugum ejus de collo
tuo, et computrescet jugum a facie olei.
28 Veniet in Aïath, transibit in Magron: apud
Machmas commendabit vasa sua. 29 Trans-
ierunt cursim Gaba sedes nostra: obstupuit
Rama, Gabaath Saulis fugit. 30 Hinni voce
tua filia Gallim; attende Laisa, paupercula
Anathoth. 31 Migravit Medemena: habita-
tores Gabim confortamini. 32 Adhuc dies
est, ut in Nobe stetur: agitabit manum suam
super montem filiæ Sion, collem Jerusalem.
33 Ecce dominator Dominus exercituum con-
fringet lagunculam in terrore, et excelsi
statura succidentur, et sublimes humiliabuntur.
34 Et subvertentur condensa saltus ferro: et
Libanus cum excelsis cadet.

ישעיה יא יב

פרשה יא׃

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו
יִפְרֶה׃ 2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ
דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה׃ 3 וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת
יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא־
לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃ 4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק
דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה־
אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית
רָשָׁע׃ 5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה
אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ 6 וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר
עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו
וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ 7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה
יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־
תֶּבֶן׃ 8 וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל
מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ 9 לֹא־יָרֵעוּ
וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־מָלְאָה
הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם
מְכַסִּים׃ 10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ
יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם
יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי ׀ שֵׁנִית
יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר
מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם
וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ 12 וְנָשָׂא
נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃
13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה
יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה
לֹא־יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃ 14 וְעָפוּ בְכָתֵף
פְלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם
אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
מִשְׁמַעְתָּם׃ 15 וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשׁוֹן
יַם־מִצְרַיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם
רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ
בַּנְּעָלִים׃ 16 וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ
אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרשה יב׃

1 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה
כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃

ΗΣΑΙΑΣ, ια'. ιβ'.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· 2 Καὶ
ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ, πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος,
πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· 3 Ἐμπλήσει
αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν
κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, 4 Ἀλλὰ
κρινεῖ ταπεινῷ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς
τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος
αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ·
5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ, καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς. 6 Καὶ
συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις
συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος
καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν
ἄξει αὐτούς· 7 Καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθή-
σονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ
λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα· 8 Καὶ παιδίον
νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτην
ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ. 9 Καὶ οὐ
μὴ κακοποιήσουσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι
οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ
σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ
κατακαλύψαι θαλάσσας. 10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος
ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται
ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή. 11 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα
αὐτοῦ τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον
τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων
καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας καὶ ἀπὸ
Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου
ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας· 12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον
εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ,
καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν
τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς. 13 Καὶ ἀφαιρεθή-
σεται ὁ ζῆλος Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπο-
λοῦνται· Ἐφραῒμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας
οὐ θλίψει Ἐφραΐμ. 14 Καὶ πετασθήσονται ἐν
πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι
καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν, καὶ
ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν, οἱ δὲ
υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούσονται. 15 Καὶ
ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ
ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι
βιαίῳ, καὶ πατάξει ἑπτὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύ-
εσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι· 16 Καὶ ἔσται δίοδος
τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσται
τῷ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Εὐ-
λογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέ-
στρεψας τὸν θυμόν σου καὶ ἠλέησάς με.

ISAIAS, XI. XII.

CAPUT XI.

1 Et egredietur virga de radice Jesse, et
flos de radice ejus ascendet, 2 Et requiescet
super eum spiritus Domini: spiritus sapientiæ
et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis,
spiritus scientiæ et pietatis, 3 Et replebit
eum spiritus timoris Domini. Non secundum
visionem oculorum judicabit, neque secundum
auditum aurium arguet: 4 Sed judicabit in
justitia pauperes, et arguet in æquitate pro
mansuetis terræ: et percutiet terram virga
oris sui, et spiritu labiorum suorum interficiet
impium. 5 Et erit justitia cingulum lumbo-
rum ejus: et fides cinctorium renum ejus.
6 Habitabit lupus cum agno: et pardus cum
hædo accubabit: vitulus et leo et ovis simul
morabuntur, et puer parvulus minabit eos.
7 Vitulus et ursus pascentur: simul requies-
cent catuli eorum: et leo quasi bos comedet
paleas. 8 Et delectabitur infans ab ubere
super foramine aspidis: et in caverna reguli,
qui ablactatus fuerit, manum suam mittet.
9 Non nocebunt, et non occident in universo
monte sancto meo: quia repleta est terra
scientia Domini, sicut aquæ maris operientes.
10 In die illa radix Jesse, qui stat in signum
populorum, ipsum gentes deprecabuntur, et
erit sepulcrum ejus gloriosum. 11 Et erit in
die illa: adjiciet Dominus secundo manum
suam ad possidendum residuum populi sui,
quod relinquetur ab Assyriis, et ab Ægypto,
et a Phetros, et ab Æthiopia, et ab Ælam, et
a Sennaar, et ab Emath, et ab insulis maris.
12 Et levabit signum in nationes, et congre-
gabit profugos Israel, et dispersos Juda
colliget a quatuor plagis terræ. 13 Et
auferetur zelus Ephraïm, et hostes Juda
peribunt: Ephraïm non æmulabitur Judam,
et Judas non pugnabit contra Ephraïm. 14 Et
volabunt in humeros Philisthiim per mare,
simul prædabuntur filios orientis: Idumæa et
Moab præceptum manus eorum, et filii Ammon
obedientes erunt. 15 Et desolabit Dominus
linguam maris Ægypti, et levabit manum
suam super flumen in fortitudine spiritus sui:
et percutiet eum in septem rivis, ita ut
transeant per eum calceati. 16 Et erit via
residuo populo meo, qui relinquetur ab As-
syriis: sicut fuit Israeli in die illa, qua
ascendit de terra Ægypti.

CAPUT XII.

1 Et dices in die illa: Confitebor tibi
Domine, quoniam iratus es mihi: conver-
sus est furor tuus, et consolatus es me.

2 הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
3 וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
4 וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ
בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ
כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ 5 זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת
עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 6 צַהֲלִי
וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה יג׃

1 מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־
אָמוֹץ׃ 2 עַל הַר־נִשְׁפֶּה שְׂאוּ־נֵס הָרִימוּ
קוֹל לָהֶם הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃
3 אֲנִי צִוֵּיתִי לִמְקֻדָּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי
לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי׃ 4 קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים
דְּמוּת עַם־רָב קוֹל שְׁאוֹן מַמְלְכוֹת גּוֹיִם
נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא
מִלְחָמָה׃ 5 בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה
הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ לְחַבֵּל כָּל־
הָאָרֶץ׃ 6 הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה
כְּשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ 7 עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם
תִּרְפֶּינָה וְכָל־לְבַב אֱנוֹשׁ יִמָּס׃ 8 וְנִבְהָלוּ
צִירִים וַחֲבָלִים יֹאחֵזוּן כַּיּוֹלֵדָה יְחִילוּן
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ פְּנֵי לְהָבִים
פְּנֵיהֶם׃ 9 הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא אַכְזָרִי
וְעֶבְרָה וַחֲרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה
וְחַטָּאֶיהָ יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃ 10 כִּי־כוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם לֹא יָהֵלּוּ אוֹרָם חָשַׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ וְיָרֵחַ לֹא־יַגִּיהַּ אוֹרוֹ׃
11 וּפָקַדְתִּי עַל־תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים
עֲוֺנָם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן זֵדִים וְגַאֲוַת עָרִיצִים
אַשְׁפִּיל׃ 12 אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז וְאָדָם
מִכֶּתֶם אוֹפִיר׃ 13 עַל־כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז
וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעֶבְרַת יְהוָה
צְבָאוֹת וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ 14 וְהָיָה כִּצְבִי
מֻדָּח וּכְצֹאן וְאֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ
יִפְנוּ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃ 15 כָּל־הַנִּמְצָא
יִדָּקֵר וְכָל־הַנִּסְפֶּה יִפּוֹל בֶּחָרֶב׃ 16 וְעֹלְלֵיהֶם
יְרֻטְּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשַּׁסּוּ בָּתֵּיהֶם וּנְשֵׁיהֶם
תִּשָּׁגַלְנָה׃ 17 הִנְנִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מָדָי
אֲשֶׁר־כֶּסֶף לֹא יַחְשֹׁבוּ וְזָהָב לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃

2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι
ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου
καὶ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν. 3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης
ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. 4 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ·
μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 5 Ὑμνή-
σατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν·
ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 6 Ἀγαλλιᾶσθε
καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιὼν, ὅτι ὑψώθη
ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ὍΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς κατὰ
Βαβυλῶνος. 2 Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον,
ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρί,
ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες. 3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ
ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν
θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. 4 Φωνὴ
ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν,
φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος
Σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ, 5 Ἔρχεσθαι
ἐκ γῆς πόῤῥωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ,
Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 6 Ὀλολύζετε· ἐγγὺς γὰρ
ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει.
7 Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα
ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει· 8 Ταραχθήσονται οἱ
πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν ὡς γυναικὸς
τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν. 9 Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου
ἔρχεται ἀνίατος θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν
οἰκουμένην ἔρημον καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι
ἐξ αὐτῆς. 10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ
Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ
δώσουσι, καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος,
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. 11 Καὶ
ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων,
καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. 12 Καὶ ἔσονται
οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ
ἄπυρον, καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ
λίθος ὁ ἐν Σουφίρ. 13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται,
καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ
θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαώθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν
ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. 14 Καὶ ἔσονται οἱ κατα-
λελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡς πρόβατον
πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε
ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ
ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται. 15 Ὃς
γὰρ ἂν ἁλῷ ἡττηθήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι
εἰσὶ πεσοῦνται μαχαίρᾳ· 16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν
προνομεύσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.
17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἳ ἀργύριον
οὐ λογίζονται οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσι.

2 Ecce Deus salvator meus, fiducialiter agam,
et non timebo: quia fortitudo mea, et laus
mea Dominus, et factus est mihi in salutem.
3 Haurietis aquas in gaudio de fontibus sal-
vatoris: 4 Et dicetis in die illa: Confitemini
Domino, et invocate nomen ejus: notas facite
in populis adinventiones ejus: mementote
quoniam excelsum est nomen ejus. 5 Cantate
Domino quoniam magnifice fecit: annuntiate
hoc in universa terra. 6 Exulta, et lauda
habitatio Sion: quia magnus in medio tui
sanctus Israel.

CAPUT XIII.

1 ONUS Babylonis, quod vidit Isaias filius
Amos. 2 Super montem caliginosum levate
signum, exaltate vocem, levate manum, et
ingrediantur portas duces. 3 Ego mandavi
sanctificatis meis, et vocavi fortes meos in ira
mea, exultantes in gloria mea. 4 Vox multi-
tudinis in montibus, quasi populorum fre-
quentium: vox sonitus regum, gentium
congregatarum: Dominus exercituum præcepit
militiæ belli, 5 Venientibus de terra procul,
a summitate cæli: Dominus, et vasa furoris
ejus, ut disperdat omnem terram. 6 Ululate,
quia prope est dies Domini: quasi vastitas
a Domino veniet. 7 Propter hoc, omnes
manus dissolventur, et omne cor hominis
contabescet, 8 Et conteretur. Torsiones et
dolores tenebunt, quasi parturiens, dolebunt:
unusquisque ad proximum suum stupebit,
facies combustæ vultus eorum. 9 Ecce dies
Domini veniet, crudelis, et indignationis
plenus, et iræ furorisque, ad ponendam terram
in solitudinem, et peccatores ejus conterendos
de ea. 10 Quoniam stellæ cæli, et splendor
earum, non expandent lumen suum: obtene-
bratus est sol in ortu suo, et luna non
splendebit in lumine suo. 11 Et visitabo
super orbis mala, et contra impios iniquitatem
eorum, et quiescere faciam superbiam infide-
lium, et arrogantiam fortium humiliabo.
12 Pretiosior erit vir auro, et homo mundo
obrizo. 13 Super hoc cælum turbabo: et
movebitur terra de loco suo, propter indig-
nationem Domini exercituum, et propter diem
iræ furoris ejus. 14 Et erit quasi damula
fugiens, et quasi ovis: et non erit qui
congreget: unusquisque ad populum suum
convertetur, et singuli ad terram suam fugient.
15 Omnis, qui inventus fuerit, occidetur: et
omnis, qui supervenerit, cadet in gladio. 16 In-
fantes eorum allidentur in oculis eorum: diri-
pientur domus eorum, et uxores eorum violabun-
tur. 17 Ecce ego suscitabo super eos Medos,
qui argentum non quærant, nec aurum velint:

18 וּקְשָׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה וּפְרִי־בֶטֶן
לֹא יְרַחֵמוּ עַל־בָּנִים לֹא־תָחוּס עֵינָם׃
19 וְהָיְתָה בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן
כַּשְׂדִּים כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־
עֲמֹרָה׃ 20 לֹא־תֵשֵׁב לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן
עַד־דּוֹר וָדוֹר וְלֹא־יַהֵל שָׁם עֲרָבִי וְרֹעִים
לֹא־יַרְבִּצוּ שָׁם׃ 21 וְרָבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמָלְאוּ
בָתֵּיהֶם אֹחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה
וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ־שָׁם׃ 22 וְעָנָה אִיִּים
בְּאַלְמְנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג וְקָרוֹב
לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ׃

פרשה יד׃

1 כִּי יְרַחֵם יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל־אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר
עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃ 2 וּלְקָחוּם
עַמִּים וֶהֱבִיאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם
בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמַת יְהוָה לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שֹׁבִים לְשֹׁבֵיהֶם וְרָדוּ
בְּנֹגְשֵׂיהֶם׃ 3 וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ
יְהוָה לְךָ מֵעָצְבְּךָ וּמֵרָגְזֶךָ וּמִן־הָעֲבֹדָה
הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד־בָּךְ׃ 4 וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל
הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמָרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת
נֹגֵשׂ שָׁבְתָה מַדְהֵבָה׃ 5 שָׁבַר יְהוָה מַטֵּה
רְשָׁעִים שֵׁבֶט מֹשְׁלִים׃ 6 מַכֶּה עַמִּים
בְּעֶבְרָה מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה רֹדֶה בָאַף גּוֹיִם
מֻרְדָּף בְּלִי חָשָׂךְ׃ 7 נָחָה שָׁקְטָה כָּל־
הָאָרֶץ פָּצְחוּ רִנָּה׃ 8 גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ
לְךָ אַרְזֵי לְבָנוֹן מֵאָז שָׁכַבְתָּ לֹא־יַעֲלֶה
הַכֹּרֵת עָלֵינוּ׃ 9 שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ
לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים כָּל־עַתּוּדֵי
אָרֶץ הֵקִים מִכִּסְאוֹתָם כֹּל מַלְכֵי גוֹיִם׃
10 כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־אַתָּה חֻלֵּיתָ
כָמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ׃ 11 הוּרַד שְׁאוֹל
גְּאוֹנֶךָ הֶמְיַת נְבָלֶיךָ תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה
וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה׃ 12 אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם
הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־
גּוֹיִם׃ 13 וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם
אֶעֱלֶה מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי־אֵל אָרִים כִּסְאִי
וְאֵשֵׁב בְּהַר־מוֹעֵד בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן׃ 14 אֶעֱלֶה
עַל־בָּמֳתֵי עָב אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן׃ 15 אַךְ
אֶל־שְׁאוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְכְּתֵי־בוֹר׃ 16 רֹאֶיךָ
אֵלֶיךָ יַשְׁגִּיחוּ אֵלֶיךָ יִתְבּוֹנָנוּ הֲזֶה
הָאִישׁ מַרְגִּיז הָאָרֶץ מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת׃

18 Τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσι, καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις
σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. 19 Καὶ ἔσται
Βαβυλὼν, ἣ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως
Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα
καὶ Γόμοῤῥα· 20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ
πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες,
οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.
21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἐμπλησθή-
σονται αἱ οἰκίαι ἤχου· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ
σειρῆνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται, 22 Καὶ
ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν
ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. Ταχὺ ἔρχεται καὶ
οὐ χρονιεῖ.

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΚΑΙ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι
τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ
ὁ γειώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστε-
θήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακὼβ, 2 Καὶ λήψονται
αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ
κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχμά-
λωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθή-
σονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν. 3 Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς
ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου τῆς δουλείας σου τῆς
σκληρᾶς ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς. 4 Καὶ λήψῃ τὸν
θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος· πῶς
ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέπαυται ὁ
ἐπισπουδαστής; 5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν
τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων·
6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων
ἔθνος πληγὴν θυμοῦ ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο
πεποιθώς. 7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,
8 Καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ
σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου Ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμη-
σαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς. 9 Ὁ ᾅδης
κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι· συνηγέρθησάν
σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ
ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς
ἐθνῶν. 10 Πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσί σοι
Καὶ σὺ ἑάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατε-
λογίσθης. 11 Κατέβη εἰς ᾅδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ
εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ
τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ. 12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνε-
τρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ
ἔθνη. 13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου Εἰς τὸν
οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ
οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει
ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βοῤῥᾶν,
14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος
τῷ ὑψίστῳ. 15 Νῦν δὲ εἰς ᾅδην καταβήσῃ καὶ
εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 16 Οἱ ἰδόντες σε
θαυμάσονται ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν Οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

18 Sed sagittis parvulos interficient, et lactan-
tibus uteris non miserebuntur, et super filios
non parcet oculus eorum. 19 Et erit Babylon
illa gloriosa in regnis, inclyta superbia
Chaldæorum, sicut subvertit Dominus Sodo-
mam et Gomorrham. 20 Non habitabitur
usque in finem, et non fundabitur usque ad
generationem et generationem: nec ponet ibi
tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi.
21 Sed requiescent ibi bestiæ, et replebuntur
domus eorum draconibus: et habitabunt ibi
struthiones, et pilosi saltabunt ibi: 22 Et
respondebunt ibi ululæ in ædibus ejus, et
sirenes in delubris voluptatis. Prope est ut
veniat tempus ejus, et dies ejus non elonga-
buntur.

CAPUT XIV.

1 Miserebitur enim Dominus Jacob, et
eliget adhuc de Israel, et requiescere eos faciet
super humum suam: adjungetur advena ad eos,
et adhærebit domui Jacob. 2 Et tenebunt eos
populi, et adducent eos in locum suum: et
possidebit eos domus Israel super terram Do-
mini in servos et ancillas: et erunt capientes
eos, qui se ceperant, et subjicient exactores suos.
3 Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi
Deus a labore tuo, et a concussione tua, et a
servitute dura, qua ante servisti: 4 Sumes
parabolam istam contra regem Babylonis, et
dices: Quomodo cessavit exactor, quievit tribu-
tum? 5 Contrivit Dominus baculum impiorum,
virgam dominantium, 6 Cædentem populos
in indignatione, plaga insanabili, subjicientem
in furore gentes, persequentem crudeliter.
7 Conquievit et siluit omnis terra, gavisa est
et exultavit: 8 Abietes quoque lætatæ sunt
super te, et cedri Libani: ex quo dormisti,
non ascendet qui succidat nos. 9 Infernus
subter conturbatus est in occursum adventus
tui, suscitavit tibi gigantes. Omnes principes
terræ surrexerunt de soliis suis, omnes
principes nationum. 10 Universi responde-
bunt, et dicent tibi: Et tu vulneratus es
sicut et nos, nostri similis effectus es. 11 De-
tracta est ad inferos superbia tua; concidit
cadaver tuum: subter te sternetur tinea, et
operimentum tuum erunt vermes. 12 Quo-
modo cecidisti de cælo lucifer, qui mane
oriebaris? corruisti in terram, qui vulnerabas
gentes? 13 Qui dicebas in corde tuo: In
cælum conscendam, super astra Dei exaltabo
solium meum, sedebo in monte testamenti,
in lateribus aquilonis. 14 Ascendam super
altitudinem nubium, similis ero Altissimo.
15 Verumtamen ad infernum detraheris in pro-
fundum laci: 16 Qui te viderint, ad te inclina-
buntur, teque prospicient: Numquid iste est
vir, qui conturbavit terram, qui concussit regna,

17 שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר וְעָרָיו הָרָס אֲסִירָיו
לֹא־פָתַח בָּיְתָה׃ 18 כָּל־מַלְכֵי גוֹיִם כֻּלָּם
שָׁכְבוּ בְכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ׃ 19 וְאַתָּה
הָשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ כְּנֵצֶר נִתְעָב לְבֻשׁ הֲרֻגִים
מְטֹעֲנֵי חָרֶב יוֹרְדֵי אֶל־אַבְנֵי־בוֹר כְּפֶגֶר
מוּבָס׃ 20 לֹא־תֵחַד אִתָּם בִּקְבוּרָה כִּי־
אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־יִקָּרֵא
לְעוֹלָם זֶרַע מְרֵעִים׃ 21 הָכִינוּ לְבָנָיו
מַטְבֵּחַ בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם בַּל־יָקֻמוּ וְיָרְשׁוּ אָרֶץ
וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ 22 וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם
וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד נְאֻם־יְהוָה׃ 23 וְשַׂמְתִּיהָ
לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי־מָיִם וְטֵאטֵאתִיהָ
בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר
אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הָיָתָה וְכַאֲשֶׁר
יָעַצְתִּי הִיא תָקוּם׃ 25 לִשְׁבֹּר אַשּׁוּר
בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם
עֻלּוֹ וְסֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמוֹ יָסוּר׃ 26 זֹאת
הָעֵצָה הַיְּעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד
הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 27 כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת
יָעָץ וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃
28 בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז הָיָה
הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ 29 אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ
כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ כִּי־מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ
יֵצֵא צֶפַע וּפִרְיוֹ שָׂרָף מְעוֹפֵף׃ 30 וְרָעוּ
בְּכוֹרֵי דַלִּים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ
וְהֵמַתִּי בָרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִיתֵךְ יַהֲרֹג׃
31 הֵילִילִי שַׁעַר זַעֲקִי־עִיר נָמוֹג פְּלֶשֶׁת
כֻּלֵּךְ כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא וְאֵין בּוֹדֵד
בְּמוֹעָדָיו׃ 32 וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי־גוֹי כִּי
יְהוָה יִסַּד צִיּוֹן וּבָהּ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃

פרשה טו׃

1 מַשָּׂא מוֹאָב כִּי בְּלֵיל שֻׁדַּד עָר מוֹאָב
נִדְמָה כִּי בְּלֵיל שֻׁדַּד קִיר־מוֹאָב נִדְמָה׃
2 עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לְבֶכִי
עַל־נְבוֹ וְעַל מֵידְבָא מוֹאָב יְיֵלִיל בְּכָל־
רָאשָׁיו קָרְחָה כָּל־זָקָן גְּרוּעָה׃ 3 בְּחוּצֹתָיו
חָגְרוּ שָׂק עַל גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבֹתֶיהָ
כֻּלֹּה יְיֵלִיל יֹרֵד בַּבֶּכִי׃ 4 וַתִּזְעַק חֶשְׁבּוֹן
וְאֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן
חֲלֻצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יָרְעָה לּוֹ׃

17 Ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς
πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε.
18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν
τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· 19 Σὺ δὲ
ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος,
μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις
καταβαινόντων εἰς ᾅδου. Ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν
αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρόν, 20 Οὕτως
οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός, διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας
καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς
τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν. 21 Ἑτοίμασον
τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς
αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν
γῆν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων. 22 Καὶ
ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος Σαβαώθ, καὶ
ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα·
τάδε λέγει Κύριος. 23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν
ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν·
καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.
24 Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ὃν τρόπον εἴρηκα
οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι οὕτως
μενεῖ, 25 Τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς
γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ
ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ'
αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. 26 Αὕτη ἡ βουλὴ ἣν
βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ
αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 27 Ἃ γὰρ
ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;
28 Τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ
ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. 29 Μὴ εὐφρανθείητε οἱ
ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ
παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξε-
λεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν
ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι, 30 Καὶ βοσκη-
θήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι
ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ
σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ.
31 Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις
τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ βορρᾶ
καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. 32 Καὶ
τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος
ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ
ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΤΟ ῥῆμα κατὰ τῆς Μωαβίτιδος. Νυκτὸς
ἀπολεῖται ἡ Μωαβῖτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ
τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος. 2 Λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτούς,
ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβών, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν·
ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωα-
βίτιδος. Ὀλολύξατε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα,
πάντες βραχίονες κατατετμημένοι, 3 Ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε
ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς
καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύζετε μετὰ
κλαυθμοῦ. 4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή,
ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ
ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

17 Qui posuit orbem desertum, et urbes ejus
destruxit, vinctis ejus non aperuit carcerem?
18 Omnes reges gentium universi dormierunt
in gloria, vir in domo sua. 19 Tu autem
projectus es de sepulcro tuo, quasi stirps
inutilis pollutus, et obvolutus cum his qui
interfecti sunt gladio, et descenderunt ad
fundamenta laci, quasi cadaver putridum.
20 Non habebis consortium, neque cum eis in
sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti,
tu populum tuum occidisti: non vocabitur in
æternum semen pessimorum. 21 Præparate
filios ejus occisioni in iniquitate patrum
suorum: non consurgent, nec hereditabunt
terram, neque implebunt faciem orbis civi-
tatum. 22 Et consurgam super eos, dicit
Dominus exercituum: et perdam Babylonis
nomen, et reliquias, et germen, et progeniem,
dicit Dominus. 23 Et ponam eam in posses-
sionem ericii, et in paludes aquarum, et
scopabo eam in scopa terens, dicit Dominus
exercituum. 24 Juravit Dominus exercituum,
dicens: Si non, ut putavi, ita erit: et quo-
modo mente tractavi, 25 Sic eveniet: ut
conteram Assyrium in terra mea, et in
montibus meis conculcem eum: et auferetur
ab eis jugum ejus, et onus illius ab humero
eorum tolletur. 26 Hoc consilium, quod
cogitavi super omnem terram, et hæc est
manus extenta super universas gentes.
27 Dominus enim exercituum decrevit: et
quis poterit infirmare? et manus ejus extenta:
et quis avertet eam? 28 In anno, quo
mortuus est rex Achaz, factum est onus istud:
29 Ne læteris Philisthæa omnis tu, quoniam
comminuta est virga percussoris tui: de
radice enim colubri egredietur regulus, et
semen ejus absorbens volucrem. 30 Et
pascentur primogeniti pauperum, et pauperes
fiducialiter requiescent: et interire faciam in
fame radicem tuam, et reliquias tuas inter-
ficiam. 31 Ulula porta, clama civitas: pro-
strata est Philisthæa omnis: ab aquilone
enim fumus veniet, et non est qui effugiet
agmen ejus. 32 Et quid respondebitur
nuntiis gentis? Quia Dominus fundavit
Sion, et in ipso sperabunt pauperes populi
ejus.

CAPUT XV.

1 ONUS Moab. Quia nocte vastata est Ar
Moab, conticuit; quia nocte vastatus est
murus Moab, conticuit. 2 Ascendit domus,
et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo,
et super Medaba, Moab ululavit: in cunctis
capitibus ejus calvitium, et omnis barba
radetur. 3 In triviis ejus accincti sunt
sacco: super tecta ejus, et in plateis ejus
omnis ululatus descendit in fletum. 4 Clama-
bit Hesebon, et Eleale, usque Jasa audita
est vox eorum; super hoc expediti
Moab ululabunt, anima ejus ululabit sibi.

ישעיה טו טז

5 לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶהָ עַד־צֹעַר
עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי ׀ מַעֲלֵה הַלּוּחִית בִּבְכִי
יַעֲלֶה־בּוֹ כִּי דֶּרֶךְ חוֹרֹנַיִם זַעֲקַת־שֶׁבֶר
יְעֹעֵרוּ׃ 6 כִּי־מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת יִהְיוּ
כִּי־יָבֵשׁ חָצִיר כָּלָה דֶשֶׁא יֶרֶק לֹא הָיָה׃
7 עַל־כֵּן יִתְרָה עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם עַל נַחַל
הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם׃ 8 כִּי־הִקִּיפָה הַזְּעָקָה
אֶת־גְּבוּל מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם יִלְלָתָהּ וּבְאֵר
אֵילִים יִלְלָתָהּ׃ 9 כִּי מֵי דִימוֹן מָלְאוּ דָם
כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת מוֹאָב
אַרְיֵה וְלִשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃

פרשה טז׃

1 שִׁלְחוּ־כַר מֹשֵׁל־אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּרָה
אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃ 2 וְהָיָה כְעוֹף־נוֹדֵד קֵן
מְשֻׁלָּח תִּהְיֶינָה בְּנוֹת מוֹאָב מַעְבָּרוֹת
לְאַרְנוֹן׃ 3 הָבִיאוּ עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה
שִׁיתִי כַלַּיִל צִלֵּךְ בְּתוֹךְ צָהֳרָיִם סַתְּרִי
נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ 4 יָגוּרוּ בָךְ נִדָּחַי
מוֹאָב הֱוִי־סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אָפֵס
הַמֵּץ כָּלָה שֹׁד תַּמּוּ רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃
5 וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא וְיָשַׁב עָלָיו
בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט
וּמְהִר צֶדֶק׃ 6 שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּא
מְאֹד גַּאֲוָתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו׃
7 לָכֵן יְיֵלִיל מוֹאָב לְמוֹאָב כֻּלֹּה יְיֵלִיל
לַאֲשִׁישֵׁי קִיר־חֲרֶשֶׂת תֶּהְגּוּ אַךְ־נְכָאִים׃
8 כִּי שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אֻמְלָל גֶּפֶן שִׂבְמָה
בַּעֲלֵי גוֹיִם הָלְמוּ שְׂרוּקֶּיהָ עַד־יַעְזֵר נָגָעוּ
תָּעוּ מִדְבָּר שְׁלֻחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ יָם׃
9 עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה
אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי
עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃
10 וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וָגִיל מִן־הַכַּרְמֶל
וּבַכְּרָמִים לֹא־יְרֻנָּן לֹא יְרֹעָע יַיִן בַּיְקָבִים
לֹא־יִדְרֹךְ הַדֹּרֵךְ הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ 11 עַל־כֵּן
מֵעַי לְמוֹאָב כַּכִּנּוֹר יֶהֱמוּ וְקִרְבִּי לְקִיר חָרֶשׂ׃
12 וְהָיָה כִי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאָב עַל־הַבָּמָה
וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃ 13 זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מוֹאָב מֵאָז׃
14 וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים
כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכֹל
הֶהָמוֹן הָרָב וּשְׁאָר מְעַט מִזְעָר לוֹא כַבִּיר׃

ΗΣΑΙΑΣ, ιε', ις'.

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως
Σηγώρ· Δάμαλις γάρ ἐστι τριετής, ἐπὶ δὲ τῆς
ἀναβάσεως Λουεὶθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται
τῇ ὁδῷ Ἀρωνιείμ· βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός,
6 Τὸ ὕδωρ τῆς Νεμηρείμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος
αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται.
7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ
τὴν φάραγγα Ἄραβας καὶ λήψονται αὐτήν.
8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὅριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς
Ἀγαλείμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ Αἰλείμ.
9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν πλησθήσεται αἵματος·
ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἄραβας, καὶ ἀρῶ τὸ
σπέρμα Μωὰβ καὶ Ἀριὴλ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

ΚΕΦ. ις'.

1 ἈΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ
πέτρα ἔρημός ἐστι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών; 2 Ἔσῃ
γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νοσσὸς ἀφῃρημένος,
ἔσῃ θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρνῶν πλείονα
3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους· Αὐτῇ διὰ
παντὸς ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν.
Μὴ ἀχθῇς, 4 Παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ·
ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος,
ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο
ὁ καταπατῶν ἀπὸ τῆς γῆς. 5 Καὶ διορθωθήσεται
μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ
ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυίδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν
κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην. 6 Ἠκούσαμεν
τὴν ὕβριν Μωάβ, ὑβριστὴς σφόδρα, τὴν ὑπερηφα-
νίαν ἐξῆρα. Οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως.
7 Ὀλολύξει Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες
ὀλολύξουσι· τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σὲθ μελετήσεις,
καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ 8 Τὰ πεδία Ἐσεβών. Πεν-
θήσει ἄμπελος Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη,
καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ἰαζήρ·
οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπε-
σταλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς
τὴν θάλασσαν. 9 Διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν
κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα
σου κατέβαλεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ὅτι ἐπὶ τῷ
θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ
πάντα πεσοῦνται. 10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη
καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς
ἀμπελῶσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ
πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.
11 Διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωὰβ ὡς κιθάρα
ἠχήσει, καὶ τὰ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας.
12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε
Μωὰβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ
χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν. 13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὁπότε ἐλάλησε.
14 Καὶ νῦν λέγω Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ
ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωὰβ παντὶ τῷ πλούτῳ
τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ
ἔντιμος.

ISAIAS, XV. XVI.

5 Cor meum ad Moab clamabit, vectes ejus
usque ad Segor vitulam conternantem: per
ascensum enim Luith flens ascendet, et in via
Oronaïm clamorem contritionis levabunt.
6 Aquæ enim Nemrim desertæ erunt, quia
aruit herba, defecit germen, viror omnis
interiit. 7 Secundum magnitudinem operis,
et visitatio eorum: ad torrentem salicum
ducent eos. 8 Quoniam circuivit clamor
terminum Moab: usque ad Gallim ululatus
ejus, et usque ad Puteum Elim clamor ejus.
9 Quia aquæ Dibon repletæ sunt sanguine:
ponam enim super Dibon additamenta: his
qui fugerint de Moab leonem, et reliquiis
terræ.

CAPUT XVI.

1 EMITTE agnum Domine dominatorem
terræ, de Petra deserti ad montem filiæ Sion.
2 Et erit: sicut avis fugiens, et pulli de nido
avolantes, sic erunt filiæ Moab in transcensu
Arnon. 3 Ini consilium, coge consilium:
pone quasi noctem umbram tuam in meridie:
absconde fugientes, et vagos ne prodas.
4 Habitabunt apud te profugi mei: Moab
esto latibulum eorum a facie vastatoris: finitus
est enim pulvis, consummatus est miser:
defecit qui conculcabat terram. 5 Et præ-
parabitur in misericordia solium, et sedebit
super illud in veritate in tabernaculo David,
judicans et quærens judicium, et velociter
reddens quod justum est. 6 Audivimus
superbiam Moab, superbus est valde: super-
bia ejus, et arrogantia ejus, et indignatio ejus,
plusquam fortitudo ejus. 7 Idcirco ululabit
Moab ad Moab, universus ululabit: his, qui
lætantur super muros cocti lateris, loquimini
plagas suas. 8 Quoniam suburbana Hesebon
deserta sunt, et vineam Sabama domini
gentium exciderunt: flagella ejus usque ad
Jazer pervenerunt: erraverunt in deserto,
propagines ejus relictæ sunt, transierunt
mare. 9 Super hoc plorabo in fletu Jazer
vineam Sabama: inebriabo te lacryma mea
Hesebon, et Eleale: quoniam super vinde-
miam tuam, et super messem tuam vox cal-
cantium irruit. 10 Et auferetur lætitia et
exultatio de Carmelo, et in vineis non exulta-
bit neque jubilabit; vinum in torculari non
calcabit qui calcare consueverat: vocem
calcantium abstuli. 11 Super hoc venter
meus ad Moab quasi cithara sonabit, et
viscera mea ad murum cocti lateris. 12 Et
erit: cum apparuerit quod laboravit Moab
super excelsis suis, ingredietur ad sancta sua
ut obsecret, et non valebit. 13 Hoc verbum,
quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc:
14 Et nunc locutus est Dominus, dicens: In
tribus annis, quasi anni mercenarii, auferetur
gloria Moab super omni populo multo, et relin-
quetur parvus et modicus, nequaquam multus.

פרשה יז :

1 מַשָּׂא דַּמָּשֶׂק הִנֵּה דַמֶּשֶׂק מוּסָר מֵעִיר
וְהָיְתָה מְעִי מַפָּלָה : 2 עֲזֻבוֹת עָרֵי עֲרֹעֵר
לַעֲדָרִים תִּהְיֶינָה וְרָבְצוּ וְאֵין מַחֲרִיד :
3 וְנִשְׁבַּת מִבְצָר מֵאֶפְרַיִם וּמַמְלָכָה מִדַּמֶּשֶׂק
וּשְׁאָר אֲרָם כִּכְבוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת : 4 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִדַּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יֵרָזֶה :
5 וְהָיָה כֶּאֱסֹף קָצִיר קָמָה וּזְרֹעוֹ שִׁבֳּלִים
יִקְצוֹר וְהָיָה כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּעֵמֶק
רְפָאִים : 6 וְנִשְׁאַר־בּוֹ עֹלֵלֹת כְּנֹקֶף זַיִת
שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גַּרְגְּרִים בְּרֹאשׁ אָמִיר אַרְבָּעָה
חֲמִשָּׁה בִּסְעִפֶיהָ פֹּרִיָּה נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : 7 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעֶה הָאָדָם
עַל־עֹשֵׂהוּ וְעֵינָיו אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
תִּרְאֶינָה : 8 וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל־הַמִּזְבְּחוֹת
מַעֲשֵׂה יָדָיו וַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו לֹא
יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחַמָּנִים : 9 בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיוּ ׀ עָרֵי מָעֻזּוֹ כַּעֲזוּבַת הַחֹרֶשׁ
וְהָאָמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיְתָה שְׁמָמָה : 10 כִּי שָׁכַחַתְּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵךְ וְצוּר מָעֻזֵּךְ לֹא זָכָרְתְּ עַל־כֵּן תִּטְּעִי
נִטְעֵי נַעֲמָנִים וּזְמֹרַת זָר תִּזְרָעֶנּוּ : 11 בְּיוֹם
נִטְעֵךְ תְּשַׂגְשֵׂגִי וּבַבֹּקֶר זַרְעֵךְ תַּפְרִיחִי נֵד
קָצִיר בְּיוֹם נַחֲלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ : 12 הוֹי
הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים כַּהֲמוֹת יַמִּים יֶהֱמָיוּן
וּשְׁאוֹן לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים יִשָּׁאוּן :
13 לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם רַבִּים יִשָּׁאוּן וְגָעַר
בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק וְרֻדַּף כְּמֹץ הָרִים לִפְנֵי־
רוּחַ וּכְגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה : 14 לְעֵת עֶרֶב
וְהִנֵּה בַלָּהָה בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק
שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ :

פרשה יח :

1 הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ : 2 הַשֹּׁלֵחַ בַּיָּם
צִירִים וּבִכְלֵי־גֹמֶא עַל־פְּנֵי־מַיִם לְכוּ ׀
מַלְאָכִים קַלִּים אֶל־גּוֹי מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט
אֶל־עַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי
קַו־קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר־בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ :
3 כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא־נֵס
הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ :

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΤΟ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ. Ἰδοὺ Δαμασκὸς
ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν
2 Καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην
ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων
3 Καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραΐμ·
καὶ οὐκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ λοιπὸν
τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος
Σαβαώθ. 4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις
δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ
σεισθήσεται. 5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις
συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων
ἀμήσῃ, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ
στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ. 6 Καὶ καταλειφθῇ
ἐν αὐτῇ καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς
ἐπ' ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ
τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ. Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ. 7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται, 8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες
ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν,
καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα οὐδὲ τὰ βδελύγματα
αὐτῶν. 9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις
σου ἐγκαταλελειμμέναι ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ
Ἀμοῤῥαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι, 10 Διότι
κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ Κυρίου
τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. Διὰ τοῦτο φυτεύ-
σεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον·
11 Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς, πλανηθήσῃ· τὸ
δὲ πρωὶ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ
τοῖς υἱοῖς σου. 12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν·
ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτω ταραχθήσεσθε,
καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει· 13 Ὡς
ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ
φερομένου. Καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν, καὶ πόῤῥω
αὐτὸν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων
ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ
καταιγὶς φέρουσα· 14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσται
πένθος, πρὶν ἢ πρωὶ καὶ οὐκ ἔσται. Αὕτη ἡ
μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία
τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν
Αἰθιοπίας, 2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα
καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
Πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν· τίς αὐτοῦ
ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον.
Νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς 3 Πάντες ὡς χώρα κατοι-
κουμένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον
ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται.

CAPUT XVII.

1 ONUS Damasci. Ecce Damascus desinet
esse civitas, et erit sicut acervus lapidum in
ruina. 2 Derelictæ civitates Aroer gregibus
erunt, et requiescent ibi, et non erit qui
exterreat. 3 Et cessabit adjutorium ab
Ephraïm, et regnum a Damasco: et reliquiæ
Syriæ sicut gloria filiorum Israel erunt: dicit
Dominus exercituum. 4 Et erit in die illa:
attenuabitur gloria Jacob, et pinguedo carnis
ejus marcescet. 5 Et erit sicut congregans in
messe quod restiterit, et brachium ejus spicas
leget: et erit sicut quærens spicas in valle
Raphaïm. 6 Et relinquetur in eo sicut
racemus, et sicut excussio oleæ duarum vel
trium olivarum in summitate rami, sive
quatuor aut quinque in cacuminibus ejus
fructus ejus: dicit Dominus Deus Israel.
7 In die illa inclinabitur homo ad Factorem
suum, et oculi ejus ad sanctum Israel respi-
cient: 8 Et non inclinabitur ad altaria,
quæ fecerunt manus ejus: et quæ operati
sunt digiti ejus non respiciet, lucos et delubra.
9 In die illa erunt civitates fortitudinis ejus
derelictæ sicut aratra, et segetes quæ derelictæ
sunt a facie filiorum Israel, et eris deserta.
10 Quia oblita es Dei salvatoris tui, et fortis
adjutoris tui non es recordata: propterea
plantabis plantationem fidelem, et germen
alienum seminabis. 11 In die plantationis
tuæ labrusca, et mane semen tuum florebit:
ablata est messis in die hereditatis, et dolebit
graviter. 12 Væ multitudini populorum
multorum, ut multitudo maris sonantis: et
tumultus turbarum, sicut sonitus aquarum
multarum. 13 Sonabunt populi sicut sonitus
aquarum inundantium, et increpabit eum,
et fugiet procul: et rapietur sicut pulvis
montium a facie venti, et sicut turbo coram
tempestate. 14 In tempore vespere, et ecce
turbatio: in matutino, et non subsistet; hæc
est pars eorum qui vastaverunt nos, et sors
diripientium nos.

CAPUT XVIII.

1 VÆ terræ cymbalo alarum, quæ est trans
flumina Æthiopiæ, 2 Quæ mittit in mare
legatos, et in vasis papyri super aquas. Ite
angeli veloces ad gentem convulsam, et
dilaceratam: ad populum terribilem, post
quem non est alius: ad gentem expectantem et
conculcatam, cujus diripuerunt flumina terram
ejus. 3 Omnes habitatores orbis, qui moramini
in terra, cum elevatum fuerit signum in monti-
bus, videbitis, et clangorem tubæ audietis:

4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקֳוטָה
וְאַבִּיטָה בִמְכוֹנִי כְּחֹם צַח עֲלֵי־אוֹר כְּעָב
טַל בְּחֹם קָצִיר׃ 5 כִּי־לִפְנֵי קָצִיר כְּתָם־
פֶּרַח וּבֹסֶר גֹּמֵל יִהְיֶה נִצָּה וְכָרַת
הַזַּלְזַלִּים בַּמַּזְמֵרוֹת וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת הֵסִיר
הֵתַז׃ 6 יֵעָזְבוּ יַחְדָּו לְעֵיט הָרִים וּלְבֶהֱמַת
הָאָרֶץ וְקָץ עָלָיו הָעַיִט וְכָל־בֶּהֱמַת
הָאָרֶץ עָלָיו תֶּחֱרָף׃ 7 בָּעֵת הַהִיא
יוּבַל־שַׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עַם מְמֻשָּׁךְ
וּמוֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה
גּוֹי ׀ קַו־קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים
אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה צְבָאוֹת
הַר־צִיּוֹן׃

פרשה יט ׃

1 מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עָב
קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפָּנָיו
וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס בְּקִרְבּוֹ׃ 2 וְסִכְסַכְתִּי
מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ
בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃
3 וְנָבְקָה רוּחַ־מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אֲבַלֵּעַ
וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאִטִּים וְאֶל־
הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים׃ 4 וְסִכַּרְתִּי אֶת־
מִצְרַיִם בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז
יִמְשָׁל־בָּם נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת׃
5 וְנִשְּׁתוּ־מַיִם מֵהַיָּם וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ׃
6 וְהֶאֶזְנִיחוּ נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי
מָצוֹר קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ׃ 7 עָרוֹת עַל־יְאוֹר
עַל־פִּי יְאוֹר וְכֹל מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף
וְאֵינֶנּוּ׃ 8 וְאָנוּ הַדַּיָּגִים וְאָבְלוּ כָּל־מַשְׁלִיכֵי
בַיְאוֹר חַכָּה וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת עַל־פְּנֵי־מַיִם
אֻמְלָלוּ׃ 9 וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת
וְאֹרְגִים חוֹרָי׃ 10 וְהָיוּ שָׁתֹתֶיהָ מְדֻכָּאִים
כָּל־עֹשֵׂי שֶׂכֶר אַגְמֵי־נָפֶשׁ׃ 11 אַךְ־אֱוִלִים
שָׂרֵי צֹעַן חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה עֵצָה נִבְעָרָה
אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה בֶּן־חֲכָמִים אֲנִי
בֶּן־מַלְכֵי־קֶדֶם׃ 12 אַיָּם אֵפוֹא חֲכָמֶיךָ וְיַגִּידוּ
נָא לָךְ וְיֵדְעוּ מַה־יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־
מִצְרָיִם׃ 13 נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן נִשְּׁאוּ שָׂרֵי נֹף
וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּנַּת שְׁבָטֶיהָ׃ 14 יְהוָה
מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ רוּחַ עִוְעִים וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם
בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתָּעוֹת שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃

4 Διότι οὕτως εἶπε Κύριός μοι Ἀσφάλεια ἔσται
ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας,
καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμητοῦ ἔσται
5 Πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ
ὄμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα· καὶ ἀφε-
λεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ
τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ ἀποκόψει, 6 Καὶ
καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσεται ἐπ'
αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ
θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει. 7 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ Σαβαὼθ ἐκ
λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ
μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὅ ἐστιν ἐν
μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον
οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου Σαβαὼθ, ὄρος Σιών.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΟΡΑΣΙΣ Αἰγύπτου. Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ
νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται
τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. 2 Καὶ
ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ
πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ
ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν
καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν. 3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ
πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν
αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς
αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς
γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους. 4 Καὶ
παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν
αὐτῶν. Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. 5 Καὶ πίονται
οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς
ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται· 6 Καὶ ἐκλείψουσιν
οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ξηρανθή-
σεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἕλει
καλάμου καὶ παπύρου, 7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν
πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρό-
μενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.
8 Καὶ στενάξουσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ στενάξουσι
πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν,
καὶ οἱ βάλλοντες σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς
πενθήσουσι. 9 Καὶ αἰσχύνη λήψεται τοὺς ἐργα-
ζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὴν βύσσον, 10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι
αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν
ζῦθον λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσι.
11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ
σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν
μωρανθήσεται. Πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ Υἱοὶ
συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;
12 Ποῦ εἰσὶ νῦν οἱ σοφοί σου, καὶ ἀναγγειλά-
τωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται Κύριος
Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; 13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες
Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ
πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς. 14 Κύριος
γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ
ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐ-
τῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

4 Quia hæc dicit Dominus ad me: Quiescam,
et considerabo in loco meo sicut meridiana lux
clara est, et sicut nubes roris in die messis.
5 Ante messem enim totus effloruit, et
immatura perfectio germinabit, et præcidentur
ramusculi ejus falcibus: et quæ derelicta
fuerint, abscindentur, et excutientur. 6 Et
relinquentur simul avibus montium, et bestiis
terræ: et æstate perpetua erunt super eum
volucres, et omnes bestiæ terræ super illum
hiemabunt. 7 In tempore illo, deferetur
munus Domino exercituum a populo divulso
et dilacerato: a populo terribili, post quem non
fuit alius; a gente expectante, expectante et
conculcata, cujus diripuerunt flumina terram
ejus, ad locum nominis Domini exercituum,
montem Sion.

CAPUT XIX.

1 Onus Ægypti. Ecce Dominus ascendet
super nubem levem, et ingredietur Ægyptum,
et commovebuntur simulacra Ægypti a facie
ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus.
2 Et concurrere faciam Ægyptios adversus
Ægyptios: et pugnabit vir contra fratrem
suum, et vir contra amicum suum, civitas
adversus civitatem, regnum adversus regnum.
3 Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceri-
bus ejus, et consilium ejus præcipitabo: et
interrogabunt simulacra sua, et divinos suos,
et pythones, et ariolos. 4 Et tradam Ægyptum
in manu dominorum crudelium, et rex fortis
dominabitur eorum, ait Dominus Deus exerci-
tuum. 5 Et arescet aqua de mari, et fluvius
desolabitur, atque siccabitur. 6 Et deficient
flumina: attenuabuntur et siccabuntur rivi
aggerum. Calamus et juncus marcescet:
7 Nudabitur alveus rivi a fonte suo, et omnis
sementis irrigua siccabitur, arescet, et non
erit. 8 Et mœrebunt piscatores, et lugebunt
omnes mittentes in flumen hamum, et expan-
dentes rete super faciem aquarum emarcescent.
9 Confundentur qui operabantur linum,
pectentes et texentes subtilia. 10 Et erunt
irrigua ejus flaccentia: omnes qui faciebant
lacunas ad capiendos pisces. 11 Stulti
principes Taneos, sapientes consiliarii
Pharaonis dederunt consilium insipiens.
Quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium
ego, filius regum antiquorum? 12 Ubi nunc
sunt sapientes tui? annuntient tibi, et
indicent quid cogitaverit Dominus exercituum
super Ægyptum. 13 Stulti facti sunt
principes Taneos, emarcuerunt principes
Mempheos, deceperunt Ægyptum, angulum
populorum ejus. 14 Dominus miscuit
in medio ejus spiritum vertiginis: et
errare fecerunt Ægyptum in omni
opere suo, sicut errat ebrius et vomens.

15 וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן׃ 16 בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם כַּנָּשִׁים וְחָרַד ׀ וּפָחַד מִפְּנֵי
תְּנוּפַת יַד־יְהוָֹה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא מֵנִיף
עָלָיו׃ 17 וְהָיְתָה אַדְמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם
לְחָגָּא כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֹתָהּ אֵלָיו יִפְחָד
מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָֹה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ
עָלָיו׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ חָמֵשׁ
עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנַעַן
וְנִשְׁבָּעוֹת לַיהוָֹה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר
לְאֶחָת׃ 19 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מִזְבֵּחַ לַיהוָֹה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם וּמַצֵּבָה
אֵצֶל־גְּבוּלָהּ לַיהוָֹה׃ 20 וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד
לַיהוָֹה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי־יִצְעֲקוּ
אֶל־יְהוָֹה מִפְּנֵי לֹחֲצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם
מוֹשִׁיעַ וָרָב וְהִצִּילָם׃ 21 וְנוֹדַע יְהוָֹה
לְמִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם אֶת־יְהוָֹה בַּיּוֹם
הַהוּא וְעָבְדוּ זֶבַח וּמִנְחָה וְנָדְרוּ־נֵדֶר
לַיהוָֹה וְשִׁלֵּמוּ׃ 22 וְנָגַף יְהוָֹה אֶת־מִצְרַיִם
נָגֹף וְרָפוֹא וְשָׁבוּ עַד־יְהוָֹה וְנֶעְתַּר לָהֶם
וּרְפָאָם׃ 23 בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה
מְסִלָּה מִמִּצְרַיִם אַשּׁוּרָה וּבָא־אַשּׁוּר
בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאַשּׁוּר וְעָבְדוּ מִצְרַיִם
אֶת־אַשּׁוּר׃ 24 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בְּרָכָה
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 25 אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ יְהוָֹה צְבָאוֹת
לֵאמֹר בָּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יָדַי
אַשּׁוּר וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל׃

פרשה כ׃

1 בִּשְׁנַת בֹּא תַרְתָּן אַשְׁדּוֹדָה בִּשְׁלֹחַ
אֹתוֹ סַרְגוֹן מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלָּחֶם בְּאַשְׁדּוֹד
וַיִּלְכְּדָהּ׃ 2 בָּעֵת הַהִיא דִּבֶּר יְהוָֹה בְּיַד־
יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפִתַּחְתָּ
הַשַּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ וְנַעַלְךָ תַחֲלֹץ מֵעַל
רַגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלֹךְ עָרוֹם וְיָחֵף׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי
יְשַׁעְיָהוּ עָרוֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ שָׁנִים אוֹת
וּמוֹפֵת עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כּוּשׁ׃ 4 כֵּן
יִנְהַג מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־שְׁבִי מִצְרַיִם
וְאֶת־גָּלוּת כּוּשׁ נְעָרִים וּזְקֵנִים עָרוֹם
וְיָחֵף וַחֲשׂוּפַי שֵׁת עֶרְוַת מִצְרָיִם׃

15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐρὰν καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος. 16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαὼθ ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. 17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν ἣν βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' αὐτήν. 18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι καὶ ὀμνύντες τῷ ὀνόματι Κυρίου Σαβαώθ· πόλις ἀσεδὲκ κληθήσεται ἡ μία πόλις. 19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ, 20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. 21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσι. 22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει. 23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον· καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. 24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ, 25 Ἣν εὐλόγησε Κύριος Σαβαὼθ λέγων· Εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΤΟΥ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε Τανάθαν εἰς Ἄζωτον, ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνὰ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον καὶ ἔλαβεν αὐτήν, 2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς λέγων· Πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποίησον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος. 3 Καὶ εἶπε Κύριος· Ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν· 4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων, νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου.

15 Et non erit Ægypto opus, quod faciat caput et caudam, incurvantem et refrenantem. 16 In die illa erit Ægyptus quasi mulieres, et stupebunt, et timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum, quam ipse movebit super eam. 17 Et erit terra Juda Ægypto in pavorem: omnis qui illius fuerit recordatus, pavebit a facie consilii Domini exercituum, quod ipse cogitavit super eam. 18 In die illa erunt quinque civitates in terra Ægypti, loquentes lingua Chanaan, et jurantes per Dominum exercituum: civitas solis vocabitur una. 19 In die illa erit altare Domini in medio terræ Ægypti, et titulus Domini juxta terminum ejus. 20 Erit in signum, et in testimonium Domino exercituum in terra Ægypti. Clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis salvatorem et propugnatorem, qui liberet eos. 21 Et cognoscetur Dominus ab Ægypto, et cognoscent Ægyptii Dominum in die illa, et colent eum in hostiis et in muneribus: et vota vovebunt Domino, et solvent. 22 Et percutiet Dominus Ægyptum plaga, et sanabit eam, et revertentur ad Dominum, et placabitur eis, et sanabit eos. 23 In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, et intrabit Assyrius Ægyptum, et Ægyptius in Assyrios, et servient Ægyptii Assur. 24 In die illa erit Israel tertius Ægyptio et Assyrio: benedictio in medio terræ, 25 Cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Ægypti, et opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

CAPUT XX.

1 In anno, quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum, et pugnasset contra Azotum, et cepisset eam; 2 In tempore illo locutus est Dominus in manu Isaïæ filii Amos, dicens: Vade, et solve saccum de lumbis tuis, et calceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic, vadens nudus, et discalceatus. 3 Et dixit Dominus: Sicut ambulavit servus meus Isaïas nudus, et discalceatus, trium annorum signum et portentum erit super Ægyptum, et super Æthiopiam: 4 Sic minabit rex Assyriorum captivitatem Ægypti, et transmigrationem Æthiopiæ, juvenum et senum, nudam et discalceatam, discoopertis natibus ad ignominiam Ægypti.

⁵ וְחַתּוּ וָבֹשׁוּ מִכּוּשׁ מַבָּטָם וּמִן־מִצְרַיִם
תִּפְאַרְתָּם׃ ⁶ וְאָמַר יֹשֵׁב הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם
הַהוּא הִנֵּה־כֹה מַבָּטֵנוּ אֲשֶׁר נַסְנוּ שָׁם
לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֵיךְ
נִמָּלֵט אֲנָחְנוּ׃

פרשה כא׃

¹ מַשָּׂא מִדְבַּר־יָם כְּסוּפוֹת בַּנֶּגֶב לַחֲלוֹף
מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה׃ ² חָזוּת קָשָׁה
הֻגַּד־לִי הַבּוֹגֵד ׀ בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד ׀ שׁוֹדֵד עֲלִי
עֵילָם צוּרִי מָדַי כָּל־אַנְחָתָה הִשְׁבַּתִּי׃
³ עַל־כֵּן מָלְאוּ מָתְנַי חַלְחָלָה צִירִים אֲחָזוּנִי
כְּצִירֵי יוֹלֵדָה נַעֲוֵיתִי מִשְּׁמֹעַ נִבְהַלְתִּי
מֵרְאוֹת׃ ⁴ תָּעָה לְבָבִי פַּלָּצוּת בִּעֲתָתְנִי אֵת
נֶשֶׁף חִשְׁקִי שָׂם לִי לַחֲרָדָה׃ ⁵ עָרֹךְ הַשֻּׁלְחָן
צָפֹה הַצָּפִית אָכוֹל שָׁתֹה קוּמוּ הַשָּׂרִים
מִשְׁחוּ מָגֵן׃ ⁶ כִּי כֹה אָמַר אֵלַי
אֲדֹנָי לֵךְ הַעֲמֵד הַמְצַפֶּה אֲשֶׁר יִרְאֶה
יַגִּיד׃ ⁷ וְרָאָה רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים רֶכֶב
חֲמוֹר רֶכֶב גָּמָל וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב־קָשֶׁב׃
⁸ וַיִּקְרָא אַרְיֵה עַל־מִצְפֶּה ׀ אֲדֹנָי אָנֹכִי עֹמֵד
תָּמִיד יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי נִצָּב
כָּל־הַלֵּילוֹת׃ ⁹ וְהִנֵּה־זֶה בָא רֶכֶב אִישׁ
צֶמֶד פָּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נָפְלָה נָפְלָה
בָּבֶל וְכָל־פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שִׁבַּר לָאָרֶץ׃
¹⁰ מְדֻשָׁתִי וּבֶן־גָּרְנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם׃
¹¹ מַשָּׂא דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר
שֹׁמֵר מַה־מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה־מִּלֵּיל׃ ¹² אָמַר
שֹׁמֵר אָתָא בֹקֶר וְגַם־לָיְלָה אִם־תִּבְעָיוּן
בְּעָיוּ שֻׁבוּ אֵתָיוּ׃ ¹³ מַשָּׂא בַּעְרָב
בַּיַּעַר בַּעְרַב תָּלִינוּ אֹרְחוֹת דְּדָנִים׃
¹⁴ לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם יֹשְׁבֵי אֶרֶץ
תֵּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נֹדֵד׃ ¹⁵ כִּי־מִפְּנֵי
חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי ׀ חֶרֶב נְטוּשָׁה
וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָה׃
¹⁶ כִּי־כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי בְּעוֹד
שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל־כְּבוֹד
קֵדָר׃ ¹⁷ וּשְׁאָר מִסְפַּר־קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי־
קֵדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
דִּבֵּר׃

5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν,
ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ
αὐτοῖς δόξα. 6 Καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν
τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν,
οἳ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων,
καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

ΚΕΦ κα'.

1 ΤΟ ὅραμα τῆς ἐρήμου. Ὡς καταιγὶς δι'
ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερὸν
2 Τὸ ὅραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι. Ὁ ἀθετῶν
ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. Ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμῖται,
καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται.
Νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν. 3 Διὰ
τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδῖνες
ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ
ἀκοῦσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν. 4 Ἡ καρδία
μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχή
μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον. 5 Ἑτοίμασον τὴν
τράπεζαν, φάγετε, πίετε· ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες
ἑτοιμάσατε θυρεούς, 6 Ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς
μὲ Κύριος Βαδίσας σεαυτῷ στῆσον σκοπόν, καὶ
ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον. 7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας
ἱππεῖς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην
καμήλου. Ακρόασαι ἀκρόασιν πολλήν, 8 Καὶ
κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιάν. Κύριος εἶπεν
Ἕστην διὰ παντὸς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρ-
εμβολῆς ἐγὼ ἕστην ὅλην τὴν νύκτα, 9 Καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος. Καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπε Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλών, καὶ
πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα
αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν. 10 Ἀκούσατε
οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι, ἀκούσατε ἃ
ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ
ἀνήγγειλεν ἡμῖν. 11 Τὸ ὅραμα τῆς Ἰδουμαίας.
Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τοῦ Σηείρ Φυλάσσετε
ἐπάλξεις. 12 Φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα·
ἐὰν ζητῇς ζήτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει, 13 Ἐν τῷ
δρυμῷ ἑσπέρας κοιμηθῇς ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν.
14 Εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε, οἱ ἐνοι-
κοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμάν, ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς
φεύγουσι 15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ
πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ. 16 Διότι οὕτως
εἶπέ μοι Κύριος Ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς
μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ,
17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν
ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδὰρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.

5 Et timebunt, et confundentur ab Æthiopia
spe sua, et ab Ægypto gloria sua. 6 Et dicet
habitator insulæ hujus in die illa: Ecce hæc
erat spes nostra, ad quos confugimus in
auxilium, ut liberarent nos a facie regis
Assyriorum: et quomodo effugere poterimus
nos?

CAPUT XXI.

1 ONUS deserti maris. Sicut turbines ab
africo veniunt, de deserto venit, de terra
horribili. 2 Visio dura nuntiata est mihi:
qui incredulus est, infideliter agit: et qui
depopulator est, vastat. Ascende Ælam,
obside Mede: omnem gemitum ejus cessare
feci. 3 Propterea repleti sunt lumbi mei
dolore, angustia possedit me sicut angustia
parturientis: corrui cum audirem, conturbatus
sum cum viderem. 4 Emarcuit cor meum,
tenebræ stupefecerunt me: Babylon dilecta
mea posita est mihi in miraculum. 5 Pone
mensam, contemplare in specula comedentes
et bibentes: surgite principes, arripite cly-
peum. 6 Hæc enim dixit mihi Dominus:
Vade, et pone speculatorem: et quodcumque
viderit, annuntiet. 7 Et vidit currum duorum
equitum, ascensorem asini, et ascensorem
cameli: et contemplatus est diligenter multo
intuitu, 8 Et clamavit leo: Super speculam
Domini ego sum, stans jugiter per diem: et
super custodiam meam ego sum, stans totis
noctibus. 9 Ecce iste venit ascensor vir bigæ
equitum, et respondit, et dixit: Cecidit, ceci-
dit Babylon, et omnia sculptilia deorum ejus
contrita sunt in terram. 10 Tritura mea, et
filii areæ meæ, quæ audivi a Domino exerci-
tuum Deo Israel, annuntiavi vobis. 11 Onus
Duma ad me clamat ex Seir: Custos quid de
nocte? custos quid de nocte? 12 Dixit
custos: Venit mane et nox: si quæritis,
quærite: convertimini, venite. 13 Onus in
Arabia. In saltu ad vesperam dormietis, in
semitis Dedanim. 14 Occurrentes sitienti
ferte aquam, qui habitatis terram austri, cum
panibus occurrite fugienti. 15 A facie enim
gladiorum fugerunt, a facie gladii imminentis,
a facie arcus extenti, a facie gravis prœlii:
16 Quoniam hæc dicit Dominus ad me:
Adhuc in uno anno, quasi in anno mercenarii,
et auferetur omnis gloria Cedar. 17 Et
reliquiæ numeri sagittariorum fortium de
filiis Cedar imminuentur: Dominus enim
Deus Israel locutus est.

פרשה כב :

1 משא גיא חזיון מה-לך אפוא כי-
עלית כלך לגגות : 2 תשאות ׀ מלאה
עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא
חללי-חרב ולא מתי מלחמה : 3 כל-
קציניך נדדו-יחד מקשת אסרו כל-נמצאיך
אסרו יחדו מרחוק ברחו : 4 על-כן אמרתי
שעו מני אמרר בבכי אל-תאיצו לנחמני
על-שד בת-עמי : 5 כי יום מהומה ומבוסה
ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון
מקרקר קר ושוע אל-ההר : 6 ועילם
נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר
ערה מגן : 7 ויהי מבחר-עמקיך מלאו
רכב והפרשים שת שתו השערה :
8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא
אל-נשק בית היער : 9 ואת בקיעי עיר-
דוד ראיתם כי-רבו ותקבצו את-מי הברכה
התחתונה : 10 ואת-בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר החומה : 11 ומקוה ׀
עשיתם בין החמתים למי הברכה
הישנה ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה
מרחוק לא ראיתם : 12 ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה
ולחגר שק : 13 והנה ׀ ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות
יין אכול ושתו כי מחר נמות : 14 ונגלה
באזני יהוה צבאות אם-יכפר העון הזה
לכם עד-תמתון אמר אדני יהוה צבאות :
15 כה אמר אדני יהוה צבאות
לך-בא אל-הסכן הזה על-שבנא אשר
על-הבית : 16 מה-לך פה ומי-לך פה
כי-חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו
חקקי בסלע משכן לו : 17 הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה :
18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל-ארץ
רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך : 19 והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך : 20 והיה
ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים
בן-חלקיהו : 21 והלבשתיו כתנתך
ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה :

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΤΟ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιών. Τί ἐγένετό σοι
ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια;
2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματίαι σου
οὐ τραυματίαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροί σου
νεκροὶ πολέμων. 3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σου
πεφεύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσί,
καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόῤῥω πεφεύγασι. 4 Διὰ
τοῦτο εἶπα Ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ
κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς
θυγατρὸς τοῦ γένους μου, 5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς
καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησις
παρὰ Κυρίου Σαβαώθ· ἐν φάραγγι Σιὼν πλα-
νῶνται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ
τὰ ὄρη. 6 Οἱ δὲ Ἐλαμῖται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ
ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ
παρατάξεως. 7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές
σου, πλησθήσονται ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφρα-
ξουσι τὰς πύλας σου, 8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς
πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως, 9 Καὶ
ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας
Δαυίδ. Καὶ εἴδοσαν ὅτι πλείους εἰσί, καὶ ὅτι
ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς
τὴν πόλιν, 10 Καὶ ὅτι καθεῖλοσαν τοὺς οἴκους
Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τείχους τῇ πόλει.
11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν
δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας,
καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα
αὐτήν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὸν οὐκ εἴδετε. 12 Καὶ
ἐκάλεσε Κύριος Κύριος Σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ
ζῶσιν σάκκων, 13 Αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφρο-
σύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχους καὶ
θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα καὶ πιεῖν
οἶνον, λέγοντες Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν. 14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά
ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίου Σαβαώθ, ὅτι οὐκ ἀφεθή-
σεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία ἕως ἂν ἀποθάνητε.
15 Τάδε λέγει Κύριος Σαβαὼθ Πορεύου εἰς τὸ
παστοφόριον πρὸς Σομνὰν τὸν ταμίαν καὶ εἰπὸν
αὐτῷ 16 Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί ἐστιν ὧδε ὅτι
ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας
σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ
ἐν πέτρᾳ σκηνήν; 17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος Σαβαὼθ
ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν
σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον, 18 Καὶ
ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ
ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ ἅρμα σου τὸ καλὸν
εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς
καταπάτημα, 19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονο-
μίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου. 20 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου
Ἐλιακεὶμ τὸν τοῦ Χελκίου, 21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν
τὴν στολήν σου, καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ
κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν
ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδᾳ.

CAPUT XXII.

1 ONUS vallis visionis. Quidnam quoque
tibi est, qui ascendisti et tu omnis in tecta?
2 Clamoris plena, urbs frequens, civitas
exultans: interfecti tui non interfecti gladio,
nec mortui in bello. 3 Cuncti principes tui
fugerunt simul, dureque ligati sunt: omnes
qui inventi sunt, vincti sunt pariter, procul
fugerunt. 4 Propterea dixi: Recedite a me,
amare flebo: nolite incumbere ut consolemini
me super vastitate filiæ populi mei. 5 Dies
enim interfectionis, et conculcationis, et fle-
tuum, Domino Deo exercituum in valle
visionis, scrutans murum, et magnificus super
montem. 6 Et Ælam sumpsit pharetram,
currum hominis equitis, et parietem nudavit
clypeus. 7 Et erunt electæ valles tuæ plenæ
quadrigarum, et equites ponent sedes suas in
porta. 8 Et revelabitur operimentum Judæ,
et videbis in die illa armamentarium domus
saltus. 9 Et scissuras civitatis David vide-
bitis, quia multiplicatæ sunt: et congregastis
aquas piscinæ inferioris, 10 Et domos Jeru-
salem numerastis, et destruxistis domos ad
muniendum murum. 11 Et lacum fecistis
inter duos muros ad aquam piscinæ veteris:
et non suspexistis ad eum, qui fecerat eam, et
operatorem ejus de longe non vidistis. 12 Et
vocabit Dominus Deus exercituum in die illa
ad fletum, et ad planctum, ad calvitium, et ad
cingulum sacci: 13 Et ecce gaudium et
lætitia, occidere vitulos et jugulare arietes,
comedere carnes, et bibere vinum: Comeda-
mus et bibamus: cras enim moriemur. 14 Et
revelata est in auribus meis vox Domini
exercituum: Si dimittetur iniquitas hæc vobis
donec moriamini, dicit Dominus Deus exerci-
tuum. 15 Hæc dicit Dominus Deus exerci-
tuum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in
tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi,
et dices ad eum: 16 Quid tu hic, aut quasi
quis hic? quia excidisti tibi hic sepulcrum,
excidisti in excelso memoriale diligenter, in
petra tabernaculum tibi. 17 Ecce Dominus
asportari te faciet, sicut asportatur gallus
gallinaceus, et quasi amictum sic sublevabit
te. 18 Coronans coronabit te tribulatione,
quasi pilam mittet te in terram latam et
spatiosam, ibi morieris, et ibi erit currus
gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui.
19 Et expellam te de statione tua, et de
ministerio tuo deponam te. 20 Et erit in die
illa: Vocabo servum meum Eliacim filium
Helciæ, 21 Et induam illum tunica tua, et
cingulo tuo confortabo eum, et potestatem
tuam dabo in manu ejus: et erit quasi pater
habitantibus Jerusalem, et domui Juda.

22 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וּפָתַח
וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ׃ 23 וּתְקַעְתִּיו
יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד
לְבֵית אָבִיו׃ 24 וְתָלוּ עָלָיו כֹּל ׀ כְּבוֹד
בֵּית־אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַצְּפִעוֹת כֹּל כְּלֵי
הַקָּטָן מִכְּלֵי הָאַגָּנוֹת וְעַד כָּל־כְּלֵי הַנְּבָלִים׃
25 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּמוּשׁ
הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה
וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי
יְהוָה דִּבֵּר׃

פרשה כג׃

1 מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ ׀ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
כִּי־שֻׁדַּד מִבַּיִת מִבּוֹא מֵאֶרֶץ כִּתִּים
נִגְלָה־לָמוֹ׃ 2 דֹּמּוּ יֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן
עֹבֵר יָם מִלְאוּךְ׃ 3 וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע
שִׁחֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי סְחַר
גּוֹיִם׃ 4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז
הַיָּם לֵאמֹר לֹא־חַלְתִּי וְלֹא־יָלַדְתִּי וְלֹא
גִדַּלְתִּי בַחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃
5 כַּאֲשֶׁר־שֵׁמַע לְמִצְרָיִם יָחִילוּ כְּשֵׁמַע
צֹר׃ 6 עִבְרוּ תַּרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי
אִי׃ 7 הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי־קֶדֶם
קַדְמָתָהּ יֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר׃
8 מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר הַמַּעֲטִירָה אֲשֶׁר
סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כִּנְעָנֶיהָ נִכְבַּדֵּי־אָרֶץ׃
9 יְהוָה צְבָאוֹת יְעָצָהּ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי
לְהָקֵל כָּל־נִכְבַּדֵּי־אָרֶץ׃ 10 עִבְרִי
אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מֵזַח עוֹד׃
11 יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת
יְהוָה צִוָּה אֶל־כְּנַעַן לַשְׁמִד מָעֻזְּנֶיהָ׃
12 וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעֲלוֹז הַמְעֻשָּׁקָה
בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּיִים קוּמִי עֲבֹרִי
גַּם־שָׁם לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ 13 הֵן ׀ אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
זֶה הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ
בַחִינָיו עֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃
14 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶן׃
15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת
צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקֵּץ
שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃
16 קְחִי כִנּוֹר סֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה
הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי־שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃

22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ
τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτοῦ, καὶ
ἀνοίξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων, καὶ
κλείσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων. 23 Καὶ στήσω
αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς
θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ. 25 Τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ, κινηθή-
σεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ,
καὶ ἀφαιρεθήσεται καὶ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθή-
σεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτόν, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΤΟ ῥῆμα Τύρου. Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχη-
δόνος, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς
Κιτιαίων, ἦκται αἰχμάλωτος. 2 Τίνι ὅμοιοι γεγό-
νασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι
Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν 3 Ἐν
ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ
εἰσφερομένου, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν. 4 Αἰσχύν-
θητι Σιδών, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς
θαλάσσης εἶπεν Οὐκ ὤδινον οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ
ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους.
5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται
αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου. 6 Ἀπέλθατε εἰς
Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ
νήσῳ ταύτῃ. 7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ'
ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν; 8 Τίς ταῦτα
ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἥσσων ἐστὶν ἢ οὐκ
ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι, ἄρχοντες τῆς
γῆς. 9 Κύριος Σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι
πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν
ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς. 10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου,
καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος.
11 Ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν,
ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος Σαβαὼθ ἐνετεί-
λατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.
12 Καὶ ἐροῦσιν Οὐκέτι οὐ μὴ προστεθῆτε τοῦ
ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος·
καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις
ἔσται σοι· 13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη
ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος
αὐτῆς πέπτωκεν. 14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχη-
δόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν. 15 Καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος
ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρό-
νος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη
ἔσται Τύρος ὡς ᾆσμα πόρνης. 16 Λάβε κιθάραν,
ῥέμβευσον, πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη, καλῶς
κιθάρισον, πολλὰ ᾆσον, ἵνα μνεία σου γένηται.

22 Et dabo clavem domus David super hume-
rum ejus: et aperiet, et non erit qui claudat:
et claudet, et non erit qui aperiat. 23 Et
figam illum paxillum in loco fideli, et erit in
solium gloriæ domui patris ejus. 24 Et
suspendent super eum omnem gloriam domus
patris ejus, vasorum diversa genera, omne vas
parvulum, a vasis craterarum usque ad omne
vas musicorum. 25 In die illa dicit Dominus
exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus
fuerat in loco fideli: et frangetur, et cadet, et
peribit quod pependerat in eo, quia Dominus
locutus est.

CAPUT XXIII.

1 ONUS Tyri. Ululate, naves maris: quia
vastata est domus, unde venire consueverant:
de terra Cethim revelatum est eis. 2 Tacete,
qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis
transfretantes mare, repleverunt te. 3 In
aquis multis semen Nili, messis fluminis
fruges ejus: et facta est negotiatio gentium.
4 Erubesce, Sidon: ait enim mare, fortitudo
maris, dicens: Non parturivi, et non peperi,
et non enutrivi juvenes, nec ad incrementum
perduxi virgines. 5 Cum auditum fuerit in
Ægypto, dolebunt cum audierint de Tyro:
6 Transite maria, ululate qui habitatis in
insula: 7 Numquid non vestra hæc est, quæ
gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate
sua? ducent eam pedes sui longe ad peregri-
nandum. 8 Quis cogitavit hoc super Tyrum
quondam coronatam, cujus negotiatores prin-
cipes, institores ejus inclyti terræ? 9 Domi-
nus exercituum cogitavit hoc, ut detraheret
superbiam omnis gloriæ, et ad ignominiam
deduceret universos inclytos terræ. 10 Transi
terram tuam quasi flumen, filia maris; non est
cingulum ultra tibi. 11 Manum suam
extendit super mare, conturbavit regna:
Dominus mandavit adversus Chanaan, ut
contereret fortes ejus, 12 Et dixit: Non
adjicies ultra ut glorieris, calumniam sustinens
virgo filia Sidonis: in Cethim consurgens
transfreta, ibi quoque non erit requies tibi.
13 Ecce terra Chaldæorum talis populus non
fuit, Assur fundavit eam: in captivitatem tra-
duxerunt robustos ejus, suffoderunt domos ejus,
posuerunt eam in ruinam. 14 Ululate naves
maris, quia devastata est fortitudo vestra.
15 Et erit in die illa: in oblivione eris o Tyre
septuaginta annis, sicut dies regis unius: post
septuaginta autem annos erit Tyro quasi can-
ticum meretricis. 16 Sume citharam, circui
civitatem meretrix oblivioni tradita: bene
cane, frequenta canticum, ut memoria tui sit.

17 וְהָיָה ׀ מִקֵּץ ׀ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה
אֶת־צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּה וְזָנְתָה אֶת־כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 18 וְהָיָה
סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר
וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה
סַחְרָהּ לֶאֱכֹל לְשָׂבְעָה וְלִמְכַסֶּה עָתִיק׃

פרשה כד׃

1 הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה
פָנֶיהָ וְהֵפִיץ יֹשְׁבֶיהָ׃ 2 וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן
כַּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה
כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כַּלֹּוֶה כַּנֹּשֶׁה כַּאֲשֶׁר נֹשֶׁא בוֹ׃
3 הִבּוֹק ׀ תִּבּוֹק הָאָרֶץ וְהִבּוֹז ׀ תִּבּוֹז כִּי
יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 אָבְלָה
נָבְלָה הָאָרֶץ אֻמְלְלָה נָבְלָה תֵּבֵל אֻמְלָלוּ
מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ׃ 5 וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת
יֹשְׁבֶיהָ כִּי־עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ
בְּרִית עוֹלָם׃ 6 עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ
וַיֶּאְשְׁמוּ יֹשְׁבֵי בָהּ עַל־כֵּן חָרוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ
וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ 7 אָבַל תִּירוֹשׁ
אֻמְלְלָה־גָפֶן נֶאֶנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי־לֵב׃ 8 שָׁבַת
מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת
מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ 9 בַּשִּׁיר לֹא יִשְׁתּוּ־יָיִן יֵמַר
שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃ 10 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת־תֹּהוּ סֻגַּר
כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃ 11 צְוָחָה עַל־הַיַּיִן בַּחוּצוֹת
עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלָה מְשׂוֹשׂ הָאָרֶץ׃
12 נִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה יֻכַּת־שָׁעַר׃
13 כִּי־כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ
הָעַמִּים כְּנֹקֶף זַיִת כְּעוֹלֵלֹת אִם־כָּלָה
בָצִיר׃ 14 הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יָרֹנּוּ בִּגְאוֹן
יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם׃ 15 עַל־כֵּן בָּאֻרִים
כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת
שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וָאֹמַר רָזִי־לִי רָזִי־לִי
אוֹי לִי בֹּגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃
17 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃
13 וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־
הַפַּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד
בַּפָּח כִּי־אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ
מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 19 רֹעָה הִתְרֹעֲעָה הָאָרֶץ
פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה אָרֶץ׃

17 Καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκοπὴν
ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς
τὸ ἀρχαῖον, 18 Καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς
βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
Καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ,
οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν
ἔναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς, φαγεῖν
καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν
μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ′.

1 ἸΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην,
καὶ ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἐν αὐτῇ. 2 Καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερεύς, καὶ ὁ παῖς
ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται
ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ
δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει. 3 Φθορᾷ
φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. 4 Ἐπένθησεν
ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ
τῆς γῆς. 5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτήν, διότι παρήλθοσαν τὸν νόμον καὶ ἤλλαξαν
τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον. 6 Διὰ τοῦτο
ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοι-
κοῦντες αὐτήν· διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται
ἄνθρωποι ὀλίγοι. 7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει
ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφραινόμενοι
τὴν ψυχήν. 8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων,
πέπαυται φωνὴ κιθάρας. 9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ
ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς
πίνουσιν. 10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει
οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. 11 Ὀλολύζεται περὶ
τοῦ οἴνου πανταχῆ, πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη
τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.
12 Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι
ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται. 13 Ταῦτα πάντα
ἔσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν τρό-
πον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, οὕτως καλα-
μήσονται αὐτούς· καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητός,
14 Οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν, οἱ δὲ καταλειφθέντες
ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου,
ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. 15 Διὰ
τοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς
θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.
16 Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς
γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ. Καὶ
ἐροῦσιν Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν. Οἱ ἀθετοῦντες τὸν
νόμον, 17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ᾽
ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Καὶ ἔσται
ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον·
καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἁλώσεται ὑπὸ τῆς
παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεῴχθησαν,
καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 19 Ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

17 Et erit post septuaginta annos, visitabit
Dominus Tyrum, et reducet eam ad mercedes
suas: et rursum fornicabitur cum universis
regnis terræ super faciem terræ. 18 Et erunt
negotiationes ejus, et mercedes ejus sanctificatæ
Domino: non condentur, neque reponentur:
quia his, qui habitaverint coram Domino, erit
negotiatio ejus, ut manducent in saturitatem,
et vestiantur usque ad vetustatem.

CAPUT XXIV.

1 Ecce Dominus dissipabit terram, et
nudabit eam, et affliget faciem ejus, et
disperget habitatores ejus. 2 Et erit sicut
populus, sic sacerdos: et sicut servus, sic
dominus ejus: sicut ancilla, sic domina ejus:
sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœne-
rator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui
repetit, sic qui debet. 3 Dissipatione dissipa-
bitur terra, et direptione prædabitur; Do-
minus enim locutus est verbum hoc. 4 Luxit,
et defluxit terra, et infirmata est: defluxit orbis,
infirmata est altitudo populi terræ. 5 Et terra
infecta est ab habitatoribus suis: quia trans-
gressi sunt leges, mutaverunt jus, dissipaverunt
fœdus sempiternum. 6 Propter hoc maledictio
vorabit terram, et peccabunt habitatores ejus:
ideoque insanient cultores ejus, et relinquentur
homines pauci. 7 Luxit vindemia, infirmata
est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur
corde. 8 Cessavit gaudium tympanorum,
quievit sonitus lætantium, conticuit dulcedo
citharæ. 9 Cum cantico non bibent vinum:
amara erit potio bibentibus illam. 10 Attrita
est civitas vanitatis, clausa est omnis domus
nullo introeunte. 11 Clamor erit super vino
in plateis: deserta est omnis lætitia: trans-
latum est gaudium terræ. 12 Relicta est in
urbe solitudo, et calamitas opprimet portas.
13 Quia hæc erunt in medio terræ, in medio
populorum: quomodo si paucæ olivæ, quæ
remanserunt, excutiantur ex olea; et racemi,
cum fuerit finita vindemia. 14 Hi levabunt
vocem suam, atque laudabunt: cum glorifica-
tus fuerit Dominus, hinnient de mari. 15 Prop-
ter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in
insulis maris nomen Domini Dei Israel. 16 A
finibus terræ laudes audivimus, gloriam justi.
Et dixi: Secretum meum mihi, secretum
meum mihi, væ mihi: prævaricantes præ-
varicati sunt, et prævaricatione transgres-
sorum prævaricati sunt. 17 Formido, et
fovea, et laqueus super te, qui habitator es
terræ. 18 Et erit: Qui fugerit a voce for-
midinis, cadet in foveam: et qui se expli-
caverit de fovea, tenebitur laqueo: quia
cataractæ de excelsis apertæ sunt, et
concutientur fundamenta terræ. 19 Con-
fractione confringetur terra, contritione con-
teretur terra, commotione commovebitur terra,

20 נוֹעַ תָּנוּעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְהִתְנוֹדְדָה
כַּמְּלוּנָה וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה
וְלֹא־תֹסִיף קוּם׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם
וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃ 22 וְאֻסְּפוּ
אֲסֵפָה אַסִּיר עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר
וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ׃ 23 וְחָפְרָה הַלְּבָנָה
וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַםִ וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

פרשה כה׃

1 יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ
כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֶן׃
2 כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לַגַּל קִרְיָה בְצוּרָה לְמַפֵּלָה
אַרְמוֹן זָרִים מֵעִיר לְעוֹלָם לֹא יִבָּנֶה׃
3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם־עָז קִרְיַת גּוֹיִם
עָרִיצִים יִירָאוּךָ׃ 4 כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל
מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר־לוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל
מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃
5 כְּחֹרֶב בְּצָיוֹן שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ חֹרֶב
בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃
6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר
הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים
שְׁמָנִים מְמֻחָיִם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ 7 וּבִלַּע
בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי־הַלּוֹט ׀ הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים
וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 8 בִּלַּע
הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה
מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל
כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 9 וְאָמַר
בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ
וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ 10 כִּי־תָנוּחַ יַד־יְהוָה
בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוּשׁ
מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ 11 וּפֵרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ
כַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל
גַּאֲוָתוֹ עִם אָרְבּוֹת יָדָיו׃ 12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב
חוֹמֹתֶיךָ הֵשַׁח הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ
עַד־עָפָר׃

פרשה כו׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז־לָנוּ יְשׁוּעָה
יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃ 2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים
וְיָבֹא גוֹי־צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמֻנִים׃ 3 יֵצֶר
סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃

20 Ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ
σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ, κατίσχυσε
γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἀναστῆναι. 21 Καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ
τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς. 22 Καὶ συνάξουσι συναγωγὴν
αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς
ὀχύρωμα, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται
αὐτῶν. 23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, καὶ
πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ
Σιὼν καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυ-
τέρων δοξασθήσεται.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεός, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά
σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν
ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γένοιτο. 2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις
εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ
θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇ. 3 Διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ
πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων
εὐλογήσουσί σε. 4 Ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει
ταπεινῇ βοηθὸς καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν
σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς·
σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικου-
μένων, 5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν
Σιὼν ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδω-
κας. 6 Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαὼθ πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίονται εὐφροσύνην,
πίονται οἶνον· 7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει
τούτῳ. Παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ
γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 8 Κατέπιεν
ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ
θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ
ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ
γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε. 9 Καὶ ἐροῦσι τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν,
καὶ σώσει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν
αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ
τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. 10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς
ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ
Μωαβῖτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις·
11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ
αὐτὸς ἐταπείνωσε τοῦ ἀπολέσαι, καὶ ταπεινώσει
τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε·
12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου
ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΤΗι ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ
γῆς τῆς Ἰουδαίας Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ
σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος καὶ περίτειχος. 2 Ἀνοί-
ξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην
καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν, 3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀλη-
θείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην. Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

20 Agitatione agitabitur terra sicut ebrius.
et auferetur quasi tabernaculum unius noctis:
et gravabit eam iniquitas sua, et corruet, et
non adjiciet ut resurgat. 21 Et erit: in die
illa visitabit Dominus super militiam cæli in
excelso; et super reges terræ, qui sunt super
terram. 22 Et congregabuntur in congrega-
tione unius fascis in lacum, et claudentur ibi
in carcere: et post multos dies visitabuntur.
23 Et erubescet luna, et confundetur sol, cum
regnaverit Dominus exercituum in monte
Sion, et in Jerusalem, et in conspectu senum
suorum fuerit glorificatus.

CAPUT XXV.

1 Domine Deus meus es tu, exaltabo te, et
confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mira-
bilia, cogitationes antiquas fideles, amen.
2 Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem
fortem in ruinam, domum alienorum: ut non
sit civitas, et in sempiternum non ædificetur.
3 Super hoc laudabit te populus fortis, civitas
gentium robustarum timebit te. 4 Quia
factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno
in tribulatione sua: spes a turbine, umbra-
culum ab æstu; spiritus enim robustorum
quasi turbo impellens parietem. 5 Sicut
æstus in siti, tumultum alienorum humiliabis:
et quasi calore sub nube torrente propaginem
fortium marcescere facies. 6 Et faciet Do-
minus exercituum omnibus populis in monte
hoc convivium pinguium, convivium vindemiæ,
pinguium medullatorum, vindemiæ defæcatæ.
7 Et præcipitabit in monte isto faciem vinculi
colligati super omnes populos, et telam quam
orditus est super omnes nationes. 8 Præcipi-
tabit mortem in sempiternum: et auferet
Dominus Deus lacrymam ab omni facie, et
opprobrium populi sui auferet de universa
terra: quia Dominus locutus est. 9 Et dicet
in die illa: Ecce Deus noster iste, expectavi-
mus eum, et salvabit nos: iste Dominus,
sustinuimus eum, exultabimus, et lætabimur
in salutari ejus. 10 Quia requiescet manus
Domini in monte isto: et triturabitur Moab
sub eo, sicuti teruntur paleæ in plaustro.
11 Et extendet manus suas sub eo, sicut
extendit natans ad natandum: et humiliabit
gloriam ejus cum allisione manuum ejus.
12 Et munimenta sublimium murorum tuorum
concident, et humiliabuntur, et detrahentur
in terram usque ad pulverem.

CAPUT XXVI.

1 In die illa cantabitur canticum istud in
terra Juda: Urbs fortitudinis nostræ Sion
salvator, ponetur in ea murus et antemurale.
2 Aperite portas, et ingrediatur gens justa,
custodiens veritatem. 3 Vetus error abiit:
servabis pacem: pacem, quia in te speravimus.

4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְהוָה צוּר
עוֹלָמִים׃ 5 כִּי הֵשַׁח יֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה
נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילָהּ עַד־אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה
עַד־עָפָר׃ 6 תִּרְמְסֶנָּה רָגֶל רַגְלֵי עָנִי
פַּעֲמֵי דַלִּים׃ 7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים
יָשָׁר מַעְגַּל צַדִּיק תְּפַלֵּס׃ 8 אַף אֹרַח
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ
תַּאֲוַת־נָפֶשׁ׃ 9 נַפְשִׁי אִוִּיתִךָ בַּלַּיְלָה
אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַּאֲשֶׁר
מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת
יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גֵּאוּת יְהוָה׃
11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל־יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ
קִנְאַת־עָם אַף־אֵשׁ צָרֶיךָ תֹאכְלֵם׃
12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַּם־כָּל־
מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ 13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּעָלוּנוּ אֲדֹנִים זוּלָתֶךָ לְבַד־בְּךָ נַזְכִּיר
שְׁמֶךָ׃ 14 מֵתִים בַּל־יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקֻמוּ
לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר
לָמוֹ׃ 15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי
נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי־אָרֶץ׃
16 יְהוָה בַּצַּר פְּקָדוּךָ צָקוּן לַחַשׁ מוּסָרְךָ
לָמוֹ׃ 17 כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל
תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃
18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעֹת
בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ
שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ וָאָרֶץ
רְפָאִים תַּפִּיל׃ 20 לֵךְ עַמִּי בֹּא
בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְּלָתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי
כִמְעַט־רֶגַע עַד־יַעֲבָור־זָעַם׃ 21 כִּי־הִנֵּה
יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יֹשֵׁב־הָאָרֶץ
עָלָיו וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תְכַסֶּה
עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

פרשה כז׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה
וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ
וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין
אֲשֶׁר בַּיָּם׃ 2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶר עַנּוּ־
לָהּ׃ 3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לִרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה
פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה וָיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃

4 Ἤλπισαν, Κύριε, ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ θεὸς ὁ
μέγας ὁ αἰώνιος, 5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγες
τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυρὰς
καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους, 6 Καὶ
πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν.
7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς τῶν
εὐσεβῶν καὶ παρεσκευασμένη. 8 Ἡ γὰρ ὁδὸς
Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ 9 Ἧι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ
θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς
γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς. 10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ
μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ
μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν
δόξαν Κυρίου. 11 Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων
καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται·
ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. 12 Κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας
ἡμῖν. 13 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς·
Κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. 14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ
ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ
τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν. 15 Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. 16 Κύριε,
ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ
παιδεία σου ἡμῖν. 17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα
ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. 18 Διὰ τὸν
φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινή-
σαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου
ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ
πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ
γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς
ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. 20 Βάδιζε
λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀπόκλεισον
τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως
ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου. 21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος
ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ
τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃ-
ρημένους.

ΚΕΦ. κζʹ.

1 ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν
μάχαιραν τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν
ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ
τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν, ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.
2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλὸς ἐπιθύμημα
ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς. 3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρά, πόλις
πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται
γὰρ νυκτός, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.

4 Sperastis in Domino in sæculis æternis, in
Domino Deo forti in perpetuum. 5 Quia
incurvabit habitantes in excelso, civitatem
sublimem humiliabit. Humiliabit eam usque
ad terram, detrahet eam usque ad pulverem.
6 Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus
egenorum. 7 Semita justi recta est, rectus
callis justi ad ambulandum. 8 Et in semita
judiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te:
nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio
animæ. 9 Anima mea desideravit te in nocte:
sed et spiritu meo in præcordiis meis de mane
vigilabo ad te. Cum feceris judicia tua in
terra, justitiam discent habitatores orbis.
10 Misereamur impio, et non discet justitiam:
in terra sanctorum iniqua gessit, et non
videbit gloriam Domini. 11 Domine exaltetur
manus tua, et non videant: videant, et con-
fundantur zelantes populi: et ignis hostes
tuos devoret. 12 Domine dabis pacem nobis:
omnia enim opera nostra operatus es nobis.
13 Domine Deus noster, possederunt nos
domini absque te, tantum in te recordemur
nominis tui. 14 Morientes non vivant,
gigantes non resurgant: propterea visitasti
et contrivisti eos, et perdidisti omnem me-
moriam eorum. 15 Indulsisti genti Domine,
indulsisti genti: numquid glorificatus es?
elongasti omnes terminos terræ. 16 Domine
in angustia requisierunt te, in tribulatione
murmuris doctrina tua eis. 17 Sicut quæ
concipit, cum appropinquaverit ad partum,
dolens clamat in doloribus suis: sic facti
sumus a facie tua Domine. 18 Concepimus,
et quasi parturivimus, et peperimus spiritum:
salutes non fecimus in terra, ideo non cecide-
runt habitatores terræ. 19 Vivent mortui tui,
interfecti mei resurgent: expergiscimini, et
laudate qui habitatis in pulvere: quia ros
lucis ros tuus, et terram gigantum detrahes
in ruinam. 20 Vade populus meus, intra in
cubicula tua, claude ostia tua super te,
abscondere modicum ad momentum, donec
pertranseat indignatio. 21 Ecce enim Do-
minus egredietur de loco suo, ut visitet iniqui-
tatem habitatoris terræ contra eum: et
revelabit terra sanguinem suum, et non
operiet ultra interfectos suos.

CAPUT XXVII.

1 In die illa visitabit Dominus in gladio suo
duro, et grandi, et forti, super leviathan serpen-
tem vectem, et super leviathan serpentem tortuo-
sum, et occidet cetum, qui in mari est. 2 In die
illa vinea meri cantabit ei. 3 Ego Dominus,
qui servo eam, repente propinabo ei: ne forte
visitetur contra eam, nocte et die servo eam.

4 חֵמָה אֵין לִי מִי־יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת
בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׂעָה בָהּ אֲצִיתֶנָּה יָּחַד׃
5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעֻזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם
יַעֲשֶׂה־לִּי׃ 6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ
וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה׃
7 הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ הִכָּהוּ אִם־כְּהֶרֶג
הֲרֻגָיו הֹרָג׃ 8 בְּסַאסְּאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה
הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ 9 לָכֵן
בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֺן־יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר
חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ ׀ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי־גִר
מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ 10 כִּי
עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב
כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה
סְעִפֶיהָ׃ 11 בִּיבֹשׁ קְצִירָהּ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים
בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת
הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא
יְחֻנֶּנּוּ׃ 12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט
יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרָיִם
וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר
הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָם׃

פרשה כח׃

1 הוֹי עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכֹּרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ
נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־
שְׁמָנִים הֲלוּמֵי יָיִן׃ 2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּץ
לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שַׂעַר קָטֶב כְּזֶרֶם מַיִם
כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃
3 בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי
אֶפְרָיִם׃ 4 וְהָיְתָה צִיצַת נֹבֵל צְבִי
תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים
כְּבִכּוּרָהּ בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרֹאֶה
אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃
5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת
צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר עַמּוֹ׃
6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט
וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעְרָה׃
7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן
וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ
מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרֹאֶה פָּקוּ פְּלִילִיָּה׃

4 Οὐκ ἔστιν ἣ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με
θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν
πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν. Τοίνυν διὰ
τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε.
Κατακέκαυμαι, 5 Βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν
εἰρήνην, 6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ. Βλαστή-
σει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραήλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ
οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. 7 Μὴ ὡς αὐτὸς
ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ ὡς
αὐτὸς ἀνεῖλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; 8 Μαχό-
μενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ
ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν
αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; 9 Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθή-
σεται ἀνομία Ἰακώβ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία
αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν
θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομ-
μένους ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ
δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα
ὥσπερ δρυμὸς μακράν. 10 Τὸ κατοικούμενον
ποίμνιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποίμνιον καταλελειμ-
μένον· καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα,
καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποίμνια. 11 Καὶ μετὰ
χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ
ξηρανθῆναι. Γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε·
οὐ γὰρ λαός ἐστιν ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ
μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς, οὐδὲ ὁ πλάσας
αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ. 12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς διώρυγος
τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκορούρων· ὑμεῖς δὲ
συναγάγετε κατὰ ἕνα τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 13 Καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσι τῇ σάλπιγγι
τῇ μεγάλῃ, καὶ ἥξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ
χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ
Ἐφραΐμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέως, οἱ μεθύοντες
ἄνευ οἴνου. 2 Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς
Κυρίου, ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα
σκέπην, βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ
πλῆθος σῦρον χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα·
ταῖς χερσὶ 3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπατηθήσεται ὁ
στέφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ.
4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος
τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ· ὡς
πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό, πρὶν εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν. 5 Τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος Σαβαὼθ ὁ στέφανος
τῆς ἐλπίδος ὁ πλεκεὶς τῆς δόξης τῷ καταλει-
φθέντι τοῦ λαοῦ· 6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι
κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν.
7 Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλημμελημένοι εἰσίν· ἐπλανή-
θησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν
διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθη-
σαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλανήθησαν· τοῦτ' ἔστι φάσμα.

4 Indignatio non est mihi: quis dabit me
spinam et veprem in prœlio: gradiar super
eam, succendam eam pariter? 5 An potius
tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi,
pacem faciet mihi? 6 Qui ingrediuntur
impetu ad Jacob, florebit et germinabit Israel,
et implebunt faciem orbis semine. 7 Num-
quid juxta plagam percutientis se percussit
eum? aut sicut occidit interfectos ejus, sic
occisus est? 8 In mensura contra mensuram,
cum abjecta fuerit, judicabis eam: meditatus
est in spiritu suo duro per diem æstus.
9 Idcirco super hoc dimittetur iniquitas
domui Jacob: et iste omnis fructus ut aufe-
ratur peccatum ejus cum posuerit omnes
lapides altaris sicut lapides cineris allisos,
non stabunt luci et delubra. 10 Civitas enim
munita desolata erit, speciosa relinquetur, et
dimittetur quasi desertum: ibi pascetur
vitulus, et ibi accubabit, et consumet sum-
mitates ejus. 11 In siccitate messes illius
conterentur, mulieres venientes, et docentes
eam: non est enim populus sapiens, propterea
non miserebitur ejus, qui fecit eum; et qui
formavit eum, non parcet ei. 12 Et erit: in
die illa percutiet Dominus ab alveo fluminis
usque ad torrentem Ægypti, et vos congre-
gabimini unus et unus filii Israel. 13 Et
erit: in die illa clangetur in tuba magna, et
venient qui perditi fuerant de terra Assyri-
orum, et qui ejecti erant in terra Ægypti, et
adorabunt Dominum in monte sancto in
Jerusalem.

CAPUT XXVIII.

1 VÆ coronæ superbiæ, ebriis Ephraïm, et
flori decidenti, gloriæ exultationis ejus, qui
erant in vertice vallis pinguissimæ, errantes
a vino. 2 Ecce validus et fortis Dominus
sicut impetus grandinis: turbo confringens,
sicut impetus aquarum multarum inundan-
tium, et emissarum super terram spatiosam.
3 Pedibus conculcabitur corona superbiæ
ebriorum Ephraïm. 4 Et erit flos decidens
gloriæ exultationis ejus, qui est super ver-
ticem vallis pinguium, quasi temporaneum
ante maturitatem autumni: quod cum aspex-
erit videns, statim ut manu tenuerit, devorabit
illud. 5 In die illa erit Dominus exercituum
corona gloriæ, et sertum exultationis residuo
populi sui: 6 Et spiritus judicii sedenti super
judicium, et fortitudo revertentibus de bello
ad portam. 7 Verum hi quoque præ vino
nescierunt, et præ ebrietate erraverunt:
sacerdos et propheta nescierunt præ ebrietate,
absorpti sunt a vino, erraverunt in ebrietate,
nescierunt videntem, ignoraverunt judicium.

8 כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי
מָקוֹם׃ 9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת־מִי
יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃
10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר
שָׁם זְעֵיר שָׁם׃ 11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן
אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ 12 אֲשֶׁר ׀ אָמַר
אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לֶעָיֵף וְזֹאת
הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוֹעַ׃ 13 וְהָיָה לָהֶם
דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו
לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ
וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי
לָצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָםִ׃
15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת
וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חֹזֶה שׁוֹט שׁוֹטֵף
כִּי־יַעֲבֹר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ
וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אָבֶן אֶבֶן
בֹּחַן פִּנַּת יִקְרַת מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא
יָחִישׁ׃ 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה
לְמִשְׁקָלֶת וְיָעָה בָרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר
מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ 18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת
וְחָזוּתְכֶם אֶת־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף
כִּי יַעֲבֹר וִהְיִיתֶם לוֹ לְמִרְמָס׃ 19 מִדֵּי
עָבְרוֹ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי־בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר
בַּיּוֹם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק־זְוָעָה הָבִין
שְׁמוּעָה׃ 20 כִּי־קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ
וְהַמַּסֵּכָה צָרָה כְּהִתְכַּנֵּס׃ 21 כִּי כְהַר־
פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז
לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד
עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ 22 וְעַתָּה אַל־
תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי־כָלָה
וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת
עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ
קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ 24 הֲכֹל
הַיּוֹם יַחֲרֹשׁ הַחֹרֵשׁ לִזְרֹעַ יְפַתַּח וִישַׂדֵּד
אַדְמָתוֹ׃ 25 הֲלוֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ
קֶצַח וְכַמֹּן יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה
וּשְׂעֹרָה נִסְמָן וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃ 26 וְיִסְּרוֹ
לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ
יוּדַשׁ קֶצַח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמֹּן יוּסָּב
כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח וְכַמֹּן בַּשָּׁבֶט׃

8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν· αὕτη γὰρ ἡ
βουλὴ ἕνεκα πλεονεξίας. 9 Τίνι ἀνηγγείλαμεν
κακά, καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπο-
γεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι
ἀπὸ μαστοῦ. 10 Θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσδέχου,
ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν, 11 Διὰ
φαυλισμὸν χειλέων, διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι
λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ 12 Λέγοντες αὐτοῖς
Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ
σύντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν. 13 Καὶ
ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον τοῦ θεοῦ θλῖψις ἐπὶ
θλῖψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν,
ἵνα πονεύσωσι καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ συντριβή-
σονται καὶ κινδυνεύσουσι καὶ ἁλώσονται. 14 Διὰ
τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄνδρες τεθλιμμένοι
καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερου-
σαλήμ, 15 Ὅτι εἴπατε Ἐποιήσαμεν διαθήκην
μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ'
ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ
ψεύδει σκεπασθησόμεθα. 16 Διὰ τοῦτο οὕτω
λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ
θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρο-
γωνιαῖον ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ
πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 17 Καὶ θήσω
κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς στα-
θμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ
μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς, 18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ
ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς
ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς
φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.
19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· πρωῒ πρωῒ
παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς
πονηρά. Μάθετε ἀκούειν 20 Στενοχωρούμενοι·
οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ
ὑμᾶς συναχθῆναι. 21 Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν
ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι
Γαβαών, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ,
πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως
χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. 22 Καὶ
ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν
οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα
πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ ἃ ποιήσει
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε
τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς
λόγους μου. 24 Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει
ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὶν ἐργάσασθαι
τὴν γῆν; 25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐ-
τῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ
πάλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ κέγχρον καὶ
ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου; 26 Καὶ παιδευθήσῃ
κρίματι θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ. 27 Οὐ γὰρ
μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ
τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ
ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

8 Omnes enim mensæ repletæ sunt vomitu
sordiumque, ita ut non esset ultra locus.
9 Quem docebit scientiam? et quem intel-
ligere faciet auditum? ablactatos a lacte,
avulsos ab uberibus. 10 Quia manda remanda,
manda remanda, expecta reexpecta, expecta
reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. 11 In
loquela enim labii, et lingua altera loquetur
ad populum istum. 12 Cui dixit: Hæc est
requies mea, reficite lassum, et hoc est meum
refrigerium: et noluerunt audire. 13 Et erit
eis verbum Domini: Manda remanda, manda
remanda, expecta reexpecta, expecta reex-
pecta, modicum ibi, modicum ibi: ut
vadant, et cadant retrorsum, et conterantur,
et illaqueentur, et capiantur. 14 Propter
hoc audite verbum Domini, viri illusores, qui
dominamini super populum meum, qui est in
Jerusalem. 15 Dixistis enim: Percussimus
fœdus cum morte, et cum inferno fecimus
pactum. Flagellum inundans cum transierit,
non veniet super nos: quia posuimus men-
dacium spem nostram, et mendacio protecti
sumus. 16 Idcirco hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem,
lapidem probatum, angularem, pretiosum, in
fundamento fundamentum; qui crediderit,
non festinet. 17 Et ponam in pondere
judicium, et justitiam in mensura: et sub-
vertet grando spem mendacii: et protectionem
aquæ inundabunt. 18 Et delebitur fœdus
vestrum cum morte, et pactum vestrum cum
inferno non stabit: flagellum inundans cum
transierit, eritis ei in conculcationem.
19 Quandocumque pertransierit, tollet vos:
quoniam mane diluculo pertransibit in die et
in nocte, et tantummodo sola vexatio intellec-
tum dabit auditui. 20 Coangustatum est
enim stratum, ita ut alter decidat: et pallium
breve utrumque operire non potest. 21 Sicut
enim in monte divisionum stabit Dominus:
sicut in valle, quæ est in Gabaon, irascetur:
ut faciat opus suum, alienum opus ejus: ut
operetur opus suum, peregrinum est opus ejus
ab eo. 22 Et nunc nolite illudere, ne forte
constringantur vincula vestra; consumma-
tionem enim et abbreviationem audivi a
Domino Deo exercituum super universam
terram. 23 Auribus percipite, et audite
vocem meam, attendite, et audite eloquium
meum. 24 Numquid tota die arabit arans ut
serat, proscindet et sarriet humum suam?
25 Nonne cum adæquaverit faciem ejus, seret
gith, et cyminum sparget, et ponet triticum
per ordinem, et hordeum, et milium, et
viciam in finibus suis? 26 Et erudiet illum
in judicio: Deus suus docebit illum. 27 Non
enim in serris triturabitur gith, nec rota
plaustri super cyminum circuibit: sed in
virga excutietur gith, et cyminum in baculo.

28 לֶחֶם יוּדָק כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ יְדוּשֶׁנּוּ
וְהָמַם גַּלְגַּל עֶגְלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא יְדֻקֶּנּוּ׃
29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָאָה
הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

פרשה כט׃

1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חָנָה דָוִד
סְפוּ שָׁנָה עַל־שָׁנָה חַגִּים יִנְקֹפוּ׃
2 וַהֲצִיקוֹתִי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה
וְהָיְתָה לִּי כַּאֲרִיאֵל׃ 3 וְחָנִיתִי כַדּוּר
עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מֻצָּב וַהֲקִמֹתִי עָלַיִךְ
מְצֻרֹת׃ 4 וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר
תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ
וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃ 5 וְהָיָה כְּאָבָק
דַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים
וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם׃ 6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת
תִּפָּקֵד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה
וּסְעָרָה וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃ 7 וְהָיָה
כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם
הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצֹדָתָהּ
וְהַמְּצִיקִים לָהּ׃ 8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם
הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵיקָה נַפְשׁוֹ
וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֶה וְהֵקִיץ
וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן
כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃
9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעַשְׁעוּ וָשֹׁעוּ
שָׁכְרוּ וְלֹא־יַיִן נָעוּ וְלֹא שֵׁכָר׃ 10 כִּי־נָסַךְ
עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וַיְעַצֵּם אֶת־
עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים
כִּסָּה׃ 11 וַתְּהִי לָכֶם חָזוּת הַכֹּל כְּדִבְרֵי
הַסֵּפֶר הֶחָתוּם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־יוֹדֵעַ
הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל
כִּי חָתוּם הוּא׃ 12 וְנִתַּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר
לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃ 13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו
כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם
אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ 14 לָכֵן
הִנְנִי יוֹסִף לְהַפְלִיא אֶת־הָעָם־הַזֶּה הַפְלֵא
וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת
נְבֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 15 הוֹי הַמַּעֲמִיקִים
מֵיהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ
מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃

28 Μετὰ ἄρτου βρωθήσεται. Οὐ γὰρ εἰς τὸν
αἰῶνα ἐγώ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι, οὐδὲ φωνὴ
τῆς πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς. 29 Καὶ
ταῦτα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα·
βουλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΟΥΑΙ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυίδ.
Συναγάγετε γεννήματα ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτόν·
φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ. 2 Ἐκθλίψω
γὰρ Ἀριήλ, καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦ-
τος ἐμοί· 3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σέ, καὶ
βαλῶ περὶ σὲ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους,
4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου,
καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται· καὶ
ἔσονται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου,
καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει.
5 Καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος
τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος τὸ πλῆθος
τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ
παραχρῆμα 6 Παρὰ Κυρίου Σαβαώθ· ἐπισκοπὴ
γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς
μεγάλης καταιγὶς φερομένη, καὶ φλὸξ πυρὸς
κατεσθίουσα. 7 Καὶ ἔσται ὡς ἐνυπνιαζόμενος
καθ' ὕπνους νυκτὸς ὁ πλοῦτος ἁπάντων τῶν
ἐθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριήλ, καὶ πάντες
οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντες οἱ
συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν.
8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες,
καὶ ἐξαναστάντων μάταιον τὸ ἐνύπνιον· καὶ ὃν
τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ
ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν
ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν
πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.
9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε, καὶ κραιπαλήσατε οὐκ
ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου, 10 Ὅτι πεπότικεν
ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμμύσει
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά.
11 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα ὡς
οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου,
ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμ-
ματα λέγοντες· Ἀνάγνωθι ταῦτα, καὶ ἐρεῖ Οὐ
δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισται γάρ. 12 Καὶ
δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἀνά-
γνωθι τοῦτο· καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν
τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ'
ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες ἐντάλ-
ματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. 14 Διὰ τοῦτο
ἰδοὺ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον·
καὶ μεταθήσω αὐτούς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν
τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω.
15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ
Κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες, καὶ
ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐροῦσι Τίς ἑώρα-
κεν ἡμᾶς; τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν;

28 Panis autem comminuetur: verum non in
perpetuum triturans triturabit illum, neque
vexabit eum rota plaustri, nec ungulis suis
comminuet eum. 29 Et hoc a Domino Deo
exercituum exivit, ut mirabile faceret con-
silium, et magnificaret justitiam.

CAPUT XXIX.

1 VÆ Ariel, Ariel civitas, quam expug-
navit David: additus est annus ad annum:
solemnitates evolutæ sunt. 2 Et circum-
vallabo Ariel, et erit tristis et mœrens, et
erit mihi quasi Ariel. 3 Et circumdabo
quasi sphæram in circuitu tuo, et jaciam
contra te aggerem, et munimenta ponam
in obsidionem tuam. 4 Humiliaberis, de
terra loqueris, et de humo audietur eloquium
tuum: et erit quasi pythonis de terra vox tua,
et de humo eloquium tuum mussitabit. 5 Et
erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium
te: et sicut favilla pertransiens multitudo
eorum, qui contra te prævaluerunt: 6 Erit-
que repente confestim. A Domino exerci-
tuum visitabitur in tonitruo, et commotione
terræ, et voce magna turbinis et tempestatis,
et flammæ ignis devorantis. 7 Et erit sicut
somnium visionis nocturnæ multitudo omnium
gentium, qui dimicaverunt contra Ariel, et
omnes qui militaverunt, et obsederunt, et
prævaluerunt adversus eam. 8 Et sicut
somniat esuriens, et comedit, cum autem
fuerit expergefactus, vacua est anima ejus: et
sicut somniat sitiens, et bibit, et postquam
fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, et
anima ejus vacua est: sic erit multitudo om-
nium gentium, quæ dimicaverunt contra
montem Sion. 9 Obstupescite, et admira-
mini, fluctuate, et vacillate: inebriamini, et
non a vino: movemini, et non ab ebrietate.
10 Quoniam miscuit vobis Dominus spiritum
soporis, claudet oculos vestros, prophetas et
principes vestros, qui vident visiones, operiet.
11 Et erit vobis visio omnium sicut verba
libri signati, quem cum dederint scienti
litteras, dicent: Lege istum: et respondebit:
Non possum, signatus est enim. 12 Et
dabitur liber nescienti litteras, diceturque ei:
Lege: et respondebit: Nescio litteras. 13 Et
dixit Dominus: Eo quod appropinquat popu-
lus iste ore suo, et labiis suis glorificat me,
cor autem ejus longe est a me, et timuerunt me
mandato hominum et doctrinis: 14 Ideo ecce
ego addam ut admirationem faciam populo
huic miraculo grandi et stupendo: peribit
enim sapientia a sapientibus ejus, et intel-
lectus prudentium ejus abscondetur. 15 Væ
qui profundi estis corde, ut a Domino abscon-
datis consilium: quorum sunt in tenebris opera,
et dicunt: Quis videt nos, et quis novit nos?

16 הֲפְכְּכֶם אִם־כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי־יֹאמַר
מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר
לְיֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ 17 הֲלֹא־עוֹד מְעַט מִזְעָר
וְשָׁב לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃
18 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם־הַהוּא הַחֵרְשִׁים דִּבְרֵי־סֵפֶר
וּמֵאֹפֶל וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃
19 וְיָסְפוּ עֲנָוִים בַּיהוָה שִׂמְחָה וְאֶבְיוֹנֵי
אָדָם בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 20 כִּי־אָפֵס
עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי אָוֶן׃
21 מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְלַמּוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר
יְקֹשׁוּן וַיַּטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ 22 לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה
אֶת־אַבְרָהָם לֹא־עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא
עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ 23 כִּי בִרְאֹתוֹ יְלָדָיו
מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ
אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃
24 וְיָדְעוּ תֹעֵי־רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים יִלְמְדוּ־לֶקַח׃

פרשה ל׃

1 הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי
לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃ 2 הַהֹלְכִים
לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעוֹז בְּמָעוֹז
פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרָיִם׃ 3 וְהָיָה
לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְהֶחָסוּת בְּצֵל־
מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ 4 כִּי־הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו
וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ 5 כֹּל הֹבְאִישׁ עַל־עַם
לֹא־יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל
כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם־לְחֶרְפָּה׃ 6 מַשָּׂא
בַּהֲמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לָבִיא
וָלַיִשׁ מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ
עַל־כֶּתֶף עֲיָרִים חֵילֵיהֶם וְעַל־דַּבֶּשֶׁת
גְּמַלִּים אוֹצְרֹתָם עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ׃
7 וּמִצְרַיִם הֶבֶל וָרִיק יַעְזֹרוּ לָכֵן קָרָאתִי
לָזֹאת רַהַב הֵם שָׁבֶת׃ 8 עַתָּה בּוֹא
כָתְבָהּ עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ
וּתְהִי לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ 9 כִּי
עַם מְרִי הוּא בָּנִים כֶּחָשִׁים בָּנִים
לֹא־אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ 10 אֲשֶׁר
אָמְרוּ לָרֹאִים לֹא תִרְאוּ וְלַחֹזִים לֹא
תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת חֲזוּ
מַהֲתַלּוֹת׃ 11 סוּרוּ מִנֵּי־דֶרֶךְ הַטּוּ מִנֵּי־
אֹרַח הַשְׁבִּיתוּ מִפָּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

16 *Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε;
μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό Οὐ σύ με
ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι Οὐ συνετῶς
με ἐποίησας; 17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθή-
σεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ
Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. 18 Καὶ ἀκού-
σονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου,
καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ, ὀφθαλ-
μοὶ τυφλῶν ὄψονται, 19 Καὶ ἀγαλλιάσονται
πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλ-
πισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφρο-
σύνης. 20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο
ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες
ἐπὶ κακίᾳ, 21 Καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν
ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας
ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν
ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον. 22 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ
Ἀβραάμ Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν
τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ· 23 Ἀλλ' ὅταν ἴδωσι
τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἁγιάσουσι
τὸ ὄνομά μου, καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακώβ,
καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται. 24 Καὶ
γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεσιν,
οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ
γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.*

ΚΕΦ. λ'.

1 ΟΥΑΙ *τέκνα ἀποστάται, λέγει Κύριος.
Ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ, καὶ συνθήκας οὐ
διὰ τοῦ πνεύματός μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας
ἐφ' ἁμαρτίας, 2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς
Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν, τοῦ βοηθη-
θῆναι ὑπὸ Φαραὼ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.
3 Ἔσται γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην,
καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος. 4 Ὅτι
εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί· 5 Μάτην
κοπιάσουσι πρὸς λαὸν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος. 6 Ἡ
ὅρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν
τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος
λέοντος, ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων
πετομένων, οἳ ἔφερον ἐπὶ ὄνων καὶ καμήλων τὸν
πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς.
7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς·
ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅτι ματαία ἡ παράκλησις
ὑμῶν αὕτη. 8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ
πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς
ἡμέρας ταῦτα καιρῷ καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθής ἐστιν, υἱοὶ ψευδεῖς οἳ οὐκ
ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, 10 Οἱ
λέγοντες τοῖς προφήταις Μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν,
καὶ τοῖς τὰ ὁράματα ὁρῶσι Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν,
ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν
πλάνησιν, 11 Καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον,
καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσραήλ.*

16 Perversa est hæc vestra cogitatio: quasi
si lutum contra figulum cogitet, et dicat opus
factori suo: Non fecisti me: et figmentum
dicat fictori suo: Non intelligis. 17 Nonne
adhuc in modico et in brevi convertetur
Libanus in charmel, et charmel in saltum
reputabitur? 18 Et audient in die illa surdi
verba libri, et de tenebris et caligine oculi
cæcorum videbunt. 19 Et addent mites in
Domino lætitiam, et pauperes homines in
sancto Israel exultabunt: 20 Quoniam
defecit qui prævalebat, consummatus est
illusor, et succisi sunt omnes qui vigilabant
super iniquitatem: 21 Qui peccare facie-
bant homines in verbo, et arguentem in porta
supplantabant, et declinaverunt frustra a
justo. 22 Propter hoc, hæc dicit Dominus
ad domum Jacob, qui redemit Abraham:
Non modo confundetur Jacob, nec modo
vultus ejus erubescet: 23 Sed cum viderit
filios suos, opera manuum mearum in medio
sui sanctificantes nomen meum, et sanctifica-
bunt sanctum Jacob, et Deum Israel præ-
dicabunt: 24 Et scient errantes spiritu
intellectum, et mussitatores discent legem.

CAPUT XXX.

1 VÆ filii desertores, dicit Dominus, ut
faceretis consilium, et non ex me: et ordi-
remini telam, et non per spiritum meum,
ut adderetis peccatum super peccatum:
2 Qui ambulatis ut descendatis in Ægyptum,
et os meum non interrogastis, sperantes auxi-
lium in fortitudine Pharaonis, et habentes
fiduciam in umbra Ægypti. 3 Et erit vobis
fortitudo Pharaonis in confusionem, et fiducia
umbræ Ægypti in ignominiam. 4 Erant
in Tani principes tui, et nuntii tui usque ad
Hanes pervenerunt. 5 Omnes confusi sunt
super populo, qui eis prodesse non potuit:
non fuerunt in auxilium et in aliquam utili-
tatem, sed in confusionem et in opprobrium.
6 Onus jumentorum austri. In terra tribula-
tionis et angustiæ leæna, et leo ex eis, vipera
et regulus volans, portantes super humeros
jumentorum divitias suas, et super gibbum
camelorum thesauros suos, ad populum qui
eis prodesse non poterit. 7 Ægyptus enim
frustra et vane auxiliabitur: ideo clamavi
super hoc: Superbia tantum est, quiesce.
8 Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum,
et in libro diligenter exara illud, et erit in
die novissimo in testimonium usque in æter-
num; 9 Populus enim ad iracundiam pro-
vocans est, et filii mendaces, filii nolentes
audire legem Dei. 10 Qui dicunt videnti-
bus: Nolite videre: et aspicientibus: Nolite
aspicere nobis ea, quæ recta sunt: loquimini
nobis placentia, videte nobis errores. 11 Au-
ferte a me viam, declinate a me semi-
tam, cesset a facie nostra sanctus Israel.

ישעיה ל

12 לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאָסְכֶם
בַּדָּבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְּעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ
עָלָיו׃ 13 לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֹן הַזֶּה
כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר־
פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ 14 וּשְׁבָרָהּ
כְּשֵׁבֶר נֵבֶל יוֹצְרִים כָּתוּת לֹא יַחְמֹל
וְלֹא־יִמָּצֵא בִמְכִתָּתוֹ חֶרֶשׂ לַחְתּוֹת אֵשׁ
מִיָּקוּד וְלַחְשֹׂף מַיִם מִגֶּבֶא׃ 15 כִּי
כֹה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה
וָנַחַת תִּוָּשֵׁעוּן בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה
גְּבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃ 16 וַתֹּאמְרוּ לֹא־כִי
עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תְּנוּסוּן וְעַל־קַל נִרְכָּב
עַל־כֵּן יִקַּלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ 17 אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי
גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנֻסוּ
עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר
וְכַנֵּס עַל־הַגִּבְעָה׃ 18 וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהֹוָה
לַחֲנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֶמְכֶם כִּי־אֱלֹהֵי
מִשְׁפָּט יְהֹוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃
19 כִּי־עַם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלָםִ בָּכוֹ לֹא־
תִבְכֶּה חָנוֹן יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעָתוֹ
עָנָךְ׃ 20 וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צָר וּמַיִם
לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ
רֹאוֹת אֶת־מוֹרֶיךָ׃ 21 וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה
דָבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר זֶה הַדֶּרֶךְ לְכוּ בוֹ
כִּי תַאֲמִינוּ וְכִי תַשְׂמְאִילוּ׃ 22 וְטִמֵּאתֶם
אֶת־צִפּוּי פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ וְאֶת־אֲפֻדַּת מַסֵּכַת
זְהָבֶךָ תִּזְרֵם כְּמוֹ דָוָה צֵא תֹּאמַר לוֹ׃
23 וְנָתַן מְטַר זַרְעֲךָ אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־הָאֲדָמָה
וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׁמֵן
יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב׃
24 וְהָאֲלָפִים וְהָעֲיָרִים עֹבְדֵי הָאֲדָמָה בְּלִיל
חָמִיץ יֹאכֵלוּ אֲשֶׁר־זֹרֶה בָרַחַת וּבַמִּזְרֶה׃
25 וְהָיָה ׀ עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־גִּבְעָה
נִשָּׂאָה פְּלָגִים יִבְלֵי־מָיִם בְּיוֹם הֶרֶג רָב
בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃ 26 וְהָיָה אוֹר־הַלְּבָנָה
כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם
כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהֹוָה
אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא׃
27 הִנֵּה שֵׁם־יְהֹוָה בָּא מִמֶּרְחָק
בֹּעֵר אַפּוֹ וְכֹבֶד מַשָּׂאָה שְׂפָתָיו מָלְאוּ זַעַם
וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ אֹכָלֶת׃ 28 וְרוּחוֹ כְּנַחַל
שׁוֹטֵף עַד־צַוָּאר יֶחֱצֶה לַהֲנָפָה גוֹיִם בְּנָפַת
שָׁוְא וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עַמִּים׃

ΗΣΑΙΑΣ, Λʹ.

12 *Διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ* Ἰσραὴλ
Ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίσατε
ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθὼς ἐγένου
ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, 13 *Διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ*
ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πίπτον παραχρῆμα
πόλεως ὀχυρᾶς ἑαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρεστι
τὸ πτῶμα· 14 Καὶ *τὸ πτῶμα αὐτῆς ἔσται ὡς*
σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ
ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον ἐν ᾧ πῦρ
ἀρεῖς, καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν. 15 Οὕτω
λέγει Κύριος Κύριος *ὁ ἅγιος τοῦ* Ἰσραὴλ Ὅταν
ἀποστραφεὶς στενάξῃς, τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ
ποῦ ἦσθα· ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις,
ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη. Καὶ *οὐκ ἐβούλεσθε*
ἀκούειν, 16 Ἀλλ' *εἴπατε* Ἐφ' *ἵππων φευξόμεθα·*
διὰ τοῦτο φεύξεσθε· καὶ ἐπὶ κούφοις ἀναβάταις
ἐσόμεθα· διὰ τοῦτο κοῦφοι ἔσονται οἱ διώκοντες
ὑμᾶς. 17 Χίλιοι *διὰ φωνὴν ἑνὸς φεύξονται,*
καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί, ἕως ἂν
καταλειφθῆτε ὡς ἱστὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαίαν
φέρων ἐπὶ βουνοῦ. 18 Καὶ *πάλιν μενεῖ ὁ θεὸς*
τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται
τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς, διότι κριτὴς Κύριος *ὁ θεὸς*
ὑμῶν· μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ. 19 Διότι
λαὸς ἅγιος ἐν Σιὼν *οἰκήσει· καὶ* Ἱερουσαλὴμ
κλαυθμῷ ἔκλαυσεν Ἐλέησόν *με· ἐλεήσει σε, τὴν*
φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ
σου. 20 Καὶ *δώσει* Κύριος *ὑμῖν ἄρτον θλίψεως*
καὶ ὕδωρ στενόν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ
πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται
τοὺς πλανῶντάς σε, 21 Καὶ *τὰ ὦτά σου ἀκού-*
σονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων,
οἱ λέγοντες Αὕτη *ἡ ὁδός, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ*
εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. 22 Καὶ *μιανεῖς τὰ*
εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα καὶ περικεχρυσωμένα,
λεπτὰ ποιήσῃς καὶ λικμήσῃς ὡς ὕδωρ ἀποκαθη-
μένης, καὶ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά. 23 Τότε
ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ
ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται
πλησμονὴ καὶ λιπαρός· καὶ βοσκηθήσεταί σου
τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ
εὐρύχωρον, 24 Οἱ *ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ*
ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιη-
μένα ἐν κριθῇ λελικμημένῃ. 25 Καὶ *ἔσται ἐπὶ*
παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ
μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσι
πύργοι. 26 Καὶ *ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς*
τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται
ἑπταπλάσιον, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰάσηται Κύριος
τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀδύνην
τῆς πληγῆς σου ἰάσεται. 27 Ἰδοὺ *τὸ ὄνομα*
Κυρίου *ἔρχεται διὰ χρόνου, καιόμενος θυμός·*
μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον
ὀργῆς πλῆρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ
ἔδεται. 28 Καὶ *τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν*
φάραγγι σῦρον ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ
διαιρεθήσεται τοῦ ταράξαι ἔθνη ἐπὶ πλανήσει
ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις καὶ
λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

ISAIAS, XXX.

12 Propterea hæc dicit sanctus Israel: Pro
eo quod reprobastis verbum hoc, et sperastis
in calumnia et in tumultu, et innixi estis
super eo: 13 Propterea erit vobis iniquitas
hæc sicut interruptio cadens, et requisita in
muro excelso, quoniam subito, dum non
speratur, veniet contritio ejus. 14 Et com-
minuetur sicut conteritur lagena figuli
contritione pervalida: et non invenietur
de fragmentis ejus testa, in qua portetur
igniculus de incendio, aut hauriatur parum
aquæ de fovea. 15 Quia hæc dicit Dominus
Deus sanctus Israel: Si revertamini et quies-
catis, salvi eritis: in silentio et in spe erit
fortitudo vestra. Et noluistis: 16 Et
dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugie-
mus: ideo fugietis. Et super veloces as-
cendemus: ideo velociores erunt, qui per-
sequentur vos. 17 Mille homines a facie
terroris unius: et a facie terroris quinque
fugietis, donec relinquamini quasi signum
super collem. 18 Propterea expectat Do-
minus ut misereatur vestri: et ideo exal-
tabitur parcens vobis: quia Deus judicii
Dominus: beati omnes qui expectant eum.
19 Populus enim Sion habitabit in Jerusalem:
plorans nequaquam plorabis, miserans misere-
bitur tui: ad vocem clamoris tui statim ut
audierit, respondebit tibi. 20 Et dabit vobis
Dominus panem arctum, et aquam brevem:
et non faciet avolare a te ultra doctorem
tuum: et erunt oculi tui videntes præceptorem
tuum. 21 Et aures tuæ audient verbum post
tergum monentis: Hæc est via, ambulate in
ea: et non declinetis neque ad dexteram,
neque ad sinistram. 22 Et contaminabis
laminas sculptilium argenti tui, et vestimentum
conflatilis auri tui, et disperges ea sicut
immunditiam menstruatæ, Egredere, dices ei:
23 Et dabitur pluvia semini tuo, ubicumque
seminaveris in terra: et panis frugum terræ
erit uberrimus, et pinguis; pascetur in pos-
sessione tua in die illo agnus spatiose: 24 Et
tauri tui, et pulli asinorum, qui operantur
terram, commistum migma comedent sicut in
area ventilatum est. 25 Et erunt super
omnem montem excelsum, et super om-
nem collem elevatum, rivi currentium aqua-
rum, in die interfectionis multorum cum
ceciderint turres. 26 Et erit lux lunæ sicut
lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut
lux septem dierum, in die qua alligaverit
Dominus vulnus populi sui, et percussuram
plagæ ejus sanaverit. 27 Ecce nomen
Domini venit de longinquo, ardens furor ejus,
et gravis ad portandum: labia ejus repleta
sunt indignatione, et lingua ejus quasi ignis
devorans. 28 Spiritus ejus velut torrens
inundans usque ad medium colli, ad
perdendas gentes in nihilum, et frenum
erroris, quod erat in maxillis populorum.

29 הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ־חָג
וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בֶּחָלִיל לָבוֹא
בְהַר־יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל׃ 30 וְהִשְׁמִיעַ
יְהוָה אֶת־הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה
בְּזַעַף אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נֶפֶץ וָזֶרֶם
וְאֶבֶן בָּרָד׃ 31 כִּי־מִקּוֹל יְהוָה יֵחַת אַשּׁוּר
בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃ 32 וְהָיָה כֹּל מַעֲבַר מַטֵּה
מוּסָדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתֻפִּים
וּבְכִנֹּרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחַם־בָּהּ׃
33 כִּי־עָרוּךְ מֵאֶתְמוּל תָּפְתֶּה גַּם־הוּא
לַמֶּלֶךְ הוּכָן הֶעְמִיק הִרְחִב מְדֻרָתָהּ אֵשׁ
וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כְּנַחַל גָּפְרִית
בֹּעֲרָה בָּהּ׃

פרשה לא׃

1 הוֹי הַיֹּרְדִים מִצְרַיִם לְעֶזְרָה וְעַל־
סוּסִים יִשָּׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־רֶכֶב כִּי רָב
וְעַל פָּרָשִׁים כִּי־עָצְמוּ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ
עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ׃
2 וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָע וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא
הֵסִיר וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל־עֶזְרַת
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 3 וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא־אֵל
וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא־רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ
וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזֻר וְיַחְדָּו כֻּלָּם יִכְלָיוּן׃
4 כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה ׀ אֵלַי כַּאֲשֶׁר
יֶהְגֶּה הָאַרְיֵה וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפּוֹ אֲשֶׁר
יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים מִקּוֹלָם לֹא יֵחָת
וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת
לִצְבֹּא עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ׃ 5 כְּצִפֳּרִים
עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם
גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט׃ 6 שׁוּבוּ
לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 7 כִּי
בַּיּוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן אִישׁ אֱלִילֵי כַסְפּוֹ
וֶאֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יְדֵיכֶם
חֵטְא׃ 8 וְנָפַל אַשּׁוּר בְּחֶרֶב לֹא־אִישׁ
וְחֶרֶב לֹא־אָדָם תֹּאכְלֶנּוּ וְנָס לוֹ מִפְּנֵי־
חֶרֶב וּבַחוּרָיו לָמַס יִהְיוּ׃ 9 וְסַלְעוֹ
מִמָּגוֹר יַעֲבוֹר וְחַתּוּ מִנֵּס שָׂרָיו נְאֻם־
יְהוָה אֲשֶׁר־אוּר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתַנּוּר לוֹ
בִּירוּשָׁלִָם׃

29 Μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ
εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά μου διὰ παντὸς ὡσεὶ
ἑορτάζοντας, καὶ ὡσεὶ εὐφραινομένους εἰσελθεῖν
μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν θεὸν
τοῦ Ἰσραήλ; 30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος
τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ
φλογὸς κατεσθιούσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς
ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ. 31 Διὰ
γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι,
τῇ πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ αὐτούς. 32 Καὶ ἔσται
αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς
βοηθείας, ἐφ' ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει· αὐτοὶ μετὰ
τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ
μεταβολῆς. 33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ·
μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθη βασιλεύειν, φάραγγα βαθεῖαν,
ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλά; ὁ θυμὸς
Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

ΚΕΦ. λα.

1 ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ
βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ'
ἅρμασιν· ἔστι γὰρ πολλὰ καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος
σφόδρα· καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.
2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά, καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται
ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν
ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν, 3 Αἰγύπτιον ἄνθρω-
πον καὶ οὐ θεόν, ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστι
βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτούς, καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα
πάντες ἀπολοῦνται. 4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι
Κύριος Ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος
ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἕως ἂν
ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθη-
σαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως
καταβήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. 5 Ὡς ὄρνεα πετό-
μενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος Σαβαώθ, ὑπὲρ Ἰερου-
σαλὴμ ὑπερασπιεῖ καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται
καὶ σώσει. 6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν
βουλευόμενοι καὶ ἄνομον υἱοὶ Ἰσραήλ. 7 Ὅτι τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειρο-
ποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χειροποίητα τὰ
χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν· 8 Καὶ πεσεῖται
Ἀσσούρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα
ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φεύξεται οὐκ
ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται
εἰς ἥττημα, 9 Πέτρᾳ γὰρ περιληφθήσονται ὡς
χάρακι καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται.
Τάδε λέγει Κύριος Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα
καὶ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.

29 Canticum erit vobis sicut nox sanctificatæ
solemnitatis, et lætitia cordis sicut qui pergit
cum tibia, ut intret in montem Domini ad
fortem Israel. 30 Et auditam faciet Dominus
gloriam vocis suæ, et terrorem brachii sui
ostendet in comminatione furoris, et flamma
ignis devorantis: allidet in turbine, et in
lapide grandinis. 31 A voce enim Domini
pavebit Assur virga percussus. 32 Et erit
transitus virgæ fundatus, quam requiescere
faciet Dominus super eum in tympanis et
citharis: et in bellis præcipuis expugnabit
eos. 33 Præparata est enim ab heri Topheth,
a rege præparata, profunda, et dilatata.
Nutrimenta ejus, ignis et ligna multa: flatus
Domini sicut torrens sulphuris succendens
eam.

CAPUT XXXI.

1 Væ qui descendunt in Ægyptum ad
auxilium, in equis sperantes, et habentes
fiduciam super quadrigis, quia multæ sunt:
et super equitibus, quia prævalidi nimis: et
non sunt confisi super sanctum Israel, et
Dominus non requisierunt. 2 Ipse autem
sapiens adduxit malum, et verba sua non
abstulit: et consurget contra domum pessi-
morum, et contra auxilium operantium
iniquitatem. 3 Ægyptus, homo, et non
Deus: et equi eorum, caro, et non spiritus:
et Dominus inclinabit manum suam, et corruet
auxiliator, et cadet cui præstatur auxilium,
simulque omnes consumentur. 4 Quia hæc
dicit Dominus ad me: Quomodo si rugiat leo
et catulus leonis super prædam suam, et cum
occurrerit ei multitudo pastorum, a voce
eorum non formidabit, et a multitudine eorum
non pavebit: sic descendet Dominus exerci-
tuum ut prœlietur super montem Sion, et
super collem ejus. 5 Sicut aves volantes, sic
proteget Dominus exercituum Jerusalem,
protegens et liberans, transiens et salvens.
6 Convertimini sicut in profundum recessera-
tis filii Israel. 7 In die enim illa abjiciet vir
idola argenti sui, et idola auri sui, quæ
fecerunt vobis manus vestræ in peccatum.
8 Et cadet Assur in gladio non viri, et gladius
non hominis vorabit eum, et fugiet non a
facie gladii: et juvenes ejus vectigales erunt:
9 Et fortitudo ejus a terrore transibit, et
pavebunt fugientes principes ejus: dixit Do-
minus, cujus ignis est in Sion, et caminus
ejus in Jerusalem.

פרשה לב:

1 הֵן לְצֶדֶק יִמְלָךְ־מֶלֶךְ וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט
יָשֹׂרוּ׃ 2 וְהָיָה־אִישׁ כְּמַחֲבֵא־רוּחַ וְסֵתֶר זָרֶם
כְּפַלְגֵי־מַיִם בְּצָיוֹן כְּצֵל סֶלַע־כָּבֵד בְּאֶרֶץ
עֲיֵפָה׃ 3 וְלֹא תִשְׁעֶינָה עֵינֵי רֹאִים וְאָזְנֵי
שֹׁמְעִים תִּקְשַׁבְנָה׃ 4 וּלְבַב נִמְהָרִים יָבִין
לָדָעַת וּלְשׁוֹן עִלְּגִים תְּמַהֵר לְדַבֵּר צָחוֹת׃
5 לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב וּלְכִילַי לֹא
יֵאָמֵר שׁוֹעַ׃ 6 כִּי נָבָל נְבָלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ
יַעֲשֶׂה־אָוֶן לַעֲשׂוֹת חֹנֶף וּלְדַבֵּר אֶל־יְהוָה
תּוֹעָה לְהָרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב וּמַשְׁקֶה צָמֵא
יַחְסִיר׃ 7 וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים הוּא זִמּוֹת
יָעָץ לְחַבֵּל עֲנִוִּים בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר וּבְדַבֵּר
אֶבְיוֹן מִשְׁפָּט׃ 8 וְנָדִיב נְדִיבוֹת יָעָץ וְהוּא
עַל־נְדִיבוֹת יָקוּם׃ 9 נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת קֹמְנָה
שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת בֹּטְחוֹת הַאְזֵנָּה
אִמְרָתִי׃ 10 יָמִים עַל־שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה
בֹּטְחוֹת כִּי כָּלָה בָצִיר אֹסֶף בְּלִי יָבוֹא׃
11 חִרְדוּ שַׁאֲנַנּוֹת רְגָזָה בֹּטְחוֹת פְּשֹׁטָה
וְעֹרָה וַחֲגוֹרָה עַל־חֲלָצָיִם׃ 12 עַל־שָׁדַיִם
סֹפְדִים עַל־שְׂדֵי־חֶמֶד עַל־גֶּפֶן פֹּרִיָּה׃
13 עַל אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי
עַל־כָּל־בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ קִרְיָה עַלִּיזָה׃ 14 כִּי־
אַרְמוֹן נֻטָּשׁ הֲמוֹן עִיר עֻזָּב עֹפֶל וָבַחַן
הָיָה בְעַד מְעָרוֹת עַד־עוֹלָם מְשׂוֹשׂ פְּרָאִים
מִרְעֵה עֲדָרִים׃ 15 עַד־יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ
מִמָּרוֹם וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְכַרְמֶל
לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 16 וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה בַּכַּרְמֶל תֵּשֵׁב׃ 17 וְהָיָה מַעֲשֵׂה
הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט
וָבֶטַח עַד־עוֹלָם׃ 18 וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה
שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים וּבִמְנוּחֹת
שַׁאֲנַנּוֹת׃ 19 וּבָרַד בְּרֶדֶת הַיָּעַר וּבַשִּׁפְלָה
תִּשְׁפַּל הָעִיר׃ 20 אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־
מָיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל־הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר׃

פרשה לג:

1 הוֹי שׁוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שָׁדוּד
וּבוֹגֵד וְלֹא־בָגְדוּ בוֹ כַּהֲתִמְךָ שׁוֹדֵד
תּוּשַּׁד כַּנְּלֹתְךָ לִבְגֹּד יִבְגְּדוּ־בָךְ׃
2 יְהוָה חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם
לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃

ΚΕΦ. λβ'.

1 'ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ
ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι. 2 Καὶ ἔσται ὁ
ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ
κρυβήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανήσεται
ἐν Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ
διψώσῃ. 3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ
ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι· 4 Καὶ
ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τῷ ἀκούειν,
καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται
λαλεῖν εἰρήνην· 5 Καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ
μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται
σου Σίγα. 6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ
καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει, τοῦ συντελεῖν ἄνομα
καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ δια-
σπεῖραι ψυχὰς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς
διψώσας κενὰς ποιήσει. 7 Ἡ γὰρ βουλὴ τῶν
πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται, καταφθεῖραι ταπει-
νοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις καὶ διασκεδάσαι λόγους
ταπεινῶν ἐν κρίσει. 8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ
ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ. 9 Γυ-
ναῖκες πλούσιαι, ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε τῆς
φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι, εἰσακούσατε
λόγους μου. 10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιή-
σασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ
τρυγητός, πέπαυται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ. 11 Ἔκστητε,
λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ
γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας 12 Καὶ ἐπὶ
τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος
καὶ ἀμπέλου γεννήματος. 13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ
μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ
πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται· πόλις
πλουσία, 14 Οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον
πόλεως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμήματος· καὶ
ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος,
εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,
15 Ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ.
Καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ καὶ ὁ Χέρμελ εἰς
δρυμὸν λογισθήσεται. 16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν
τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ
κατοικήσει· 17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιο-
σύνης εἰρήνη, καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνά-
παυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος· 18 Καὶ
κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ
ἐνοικήσει πεποιθώς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλού-
του. 19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ'
ὑμᾶς ἥξει. Καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς
δρυμοῖς πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ. 20 Μακά-
ριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ
ὄνος πατεῖ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ
οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς
οὐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ
παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίου οὕτως
ἡττηθήσονται. 2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων
εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

CAPUT XXXII.

1 Ecce in justitia regnabit rex, et principes
in judicio præerunt. 2 Et erit vir sicut qui
absconditur a vento, et celat se a tempestate,
sicut rivi aquarum in siti, et umbra petræ
prominentis in terra deserta. 3 Non caliga-
bunt oculi videntium, et aures audientium
diligenter auscultabunt. 4 Et cor stultorum
intelliget scientiam, et lingua balborum velo-
citer loquetur et plane. 5 Non vocabitur
ultra is, qui insipiens est, princeps: neque
fraudulentus appellabitur major: 6 Stultus
enim fatua loquetur, et cor ejus faciet ini-
quitatem, ut perficiat simulationem, et
loquatur ad Dominum fraudulenter, et
vacuam faciat animam esurientis, et potum
sitienti auferat. 7 Fraudulenti vasa pessima
sunt: ipse enim cogitationes concinnavit ad
perdendos mites in sermone mendaci, cum
loqueretur pauper judicium. 8 Princeps
vero ea, quæ digna sunt principe, cogitabit,
et ipse super duces stabit. 9 Mulieres
opulentæ surgite, et audite vocem meam:
filiæ confidentes percipite auribus eloquium
meum. 10 Post dies enim et annum, vos
conturbabimini confidentes: consummata est
enim vindemia, collectio ultra non veniet.
11 Obstupescite opulentæ, conturbamini
confidentes: exuite vos, et confundimini,
accingite lumbos vestros. 12 Super ubera
plangite, super regione desiderabili, super
vinea fertili. 13 Super humum populi mei
spinæ et vepres ascendent: quanto magis
super omnes domos gaudii civitatis exultan-
tis! 14 Domus enim dimissa est, multitudo
urbis relicta est, tenebræ et palpatio factæ
sunt super speluncas usque in æternum.
Gaudium onagrorum pascua gregum, 15 Do-
nec effundatur super nos spiritus de excelso:
et erit desertum in charmel, et charmel in
saltum reputabitur. 16 Et habitabit in
solitudine judicium, et justitia in charmel
sedebit. 17 Et erit opus justitiæ pax, et
cultus justitiæ silentium, et securitas usque
in sempiternum. 18 Et sedebit populus
meus in pulchritudine pacis, et in taberna-
culis fiduciæ, et in requie opulenta.
19 Grando autem in descensione saltus, et
humilitate humiliabitur civitas. 20 Beati,
qui seminatis super omnes aquas, immittentes
pedem bovis et asini.

CAPUT XXXIII.

1 Væ qui prædaris, nonne et ipse præda-
beris? et qui spernis, non et ipse sperneris?
cum consummaveris deprædationem, depræ-
daberis: cum fatigatus desieris contemnere,
contemneris. 2 Domine, miserere nostri: te
enim expectavimus: esto brachium nostrum in
mane, et salus nostra in tempore tribulationis.

3 מִקּוֹל הָמוֹן נָדְדוּ עַמִּים מֵרֽוֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ
גּוֹיִם׃ 4 וְאֻסַּף שְׁלַלְכֶם אֹסֶף הֶחָסִיל
כְּמַשַּׁק גֵּבִים שֹׁקֵק בּוֹ׃ 5 נִשְׂגָּב יְהוָה כִּי
שֹׁכֵן מָרוֹם מִלֵּא צִיּוֹן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃
6 וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת
חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְהוָה הִיא אוֹצָרוֹ׃
7 הֵן אֶרְאֶלָּם צָעֲקוּ חֻצָה מַלְאֲכֵי
שָׁלוֹם מַר יִבְכָּיוּן׃ 8 נָשַׁמּוּ מְסִלּוֹת שָׁבַת
עֹבֵר אֹרַח הֵפֵר בְּרִית מָאַס עָרִים לֹא
חָשַׁב אֱנוֹשׁ׃ 9 אָבַל אֻמְלְלָה אָרֶץ הֶחְפִּיר
לְבָנוֹן קָמַל הָיָה הַשָּׁרוֹן כָּעֲרָבָה וְנֹעֵר
בָּשָׁן וְכַרְמֶל׃ 10 עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה
עַתָּה אֵרוֹמָם עַתָּה אֶנָּשֵׂא׃ 11 תַּהֲרוּ
חֲשַׁשׁ תֵּלְדוּ קַשׁ רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכַלְכֶם׃
12 וְהָיוּ עַמִּים מִשְׂרְפוֹת שִׂיד קוֹצִים
כְּסוּחִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ׃ 13 שִׁמְעוּ רְחוֹקִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי׃
14 פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים אָחֲזָה רְעָדָה
חֲנֵפִים מִי ׀ יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֵלָה מִי־יָגוּר
לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם׃ 15 הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר
מֵישָׁרִים מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת נֹעֵר כַּפָּיו
מִתְּמֹךְ בַּשֹּׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּמִים
וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע׃ 16 הוּא מְרוֹמִים
יִשְׁכֹּן מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ לַחְמוֹ נִתָּן
מֵימָיו נֶאֱמָנִים׃ 17 מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תֶּחֱזֶינָה
עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחַקִּים׃ 18 לִבְּךָ
יֶהְגֶּה אֵימָה אַיֵּה סֹפֵר אַיֵּה שֹׁקֵל אַיֵּה
סֹפֵר אֶת־הַמִּגְדָּלִים׃ 19 אֶת־עַם נוֹעָז לֹא
תִרְאֶה עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ נִלְעַג
לָשׁוֹן אֵין בִּינָה׃ 20 חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת
מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה יְרוּשָׁלִַם נָוֶה שַׁאֲנָן
אֹהֶל בַּל־יִצְעָן בַּל־יִסַּע יְתֵדֹתָיו לָנֶצַח
וְכָל־חֲבָלָיו בַּל־יִנָּתֵקוּ׃ * 21 כִּי אִם־שָׁם
אַדִּיר יְהוָה לָנוּ מְקוֹם־נְהָרִים יְאֹרִים
רַחֲבֵי יָדָיִם בַּל־תֵּלֶךְ בּוֹ אֳנִי־שַׁיִט וְצִי
אַדִּיר לֹא יַעַבְרֶנּוּ׃ 22 כִּי יְהוָה שֹׁפְטֵנוּ
יְהוָה מְחֹקְקֵנוּ יְהוָה מַלְכֵּנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ׃ 23 נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ בַּל־יְחַזְּקוּ
כֵן־תָּרְנָם בַּל־פָּרְשׂוּ נֵס אָז חֻלַּק עַד־שָׁלָל
מַרְבֶּה פִּסְחִים בָּזְזוּ בַז׃ 24 וּבַל־יֹאמַר
שָׁכֵן חָלִיתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נְשֻׂא עָוֺן׃

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου σου καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη. 4 Νῦν δὲ
συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου·
ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως
ἐμπαίξουσιν ὑμῖν. 5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοι-
κῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρίσεως καὶ
δικαιοσύνης· 6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν
θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπι-
στήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί
εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης. 7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ
φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβεῖσθε,
βοήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται
πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.
8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται
ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη
αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.
9 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος, ἕλη
ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ
ὁ Χερμέλ. 10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος,
νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι· 11 Νῦν
ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε· ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς
τοῦ πνεύματος ὑμῶν, πῦρ κατέδεται ὑμᾶς,
12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα
ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη καὶ κατακεκαυμένη. 13 Ἀκού-
σονται οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ
ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου. 14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν
Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς
ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ
ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; 15 Πορευόμενος
ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μισῶν ἀνομίαν
καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ
δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν
αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ
ἀδικίαν, 16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ
πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ
ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. 17 Βασιλέα μετὰ δόξης
ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόῤῥωθεν,
18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσιν
οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες;
ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους 19 Μι-
κρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσατο οὐδὲ
ᾔδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλι-
σμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις. 20 Ἰδοὺ
Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί
σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ
αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι
τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ
τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν, 21 Ὅτι
τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν. Τόπος ὑμῖν ἔσται,
ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ
πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον
ἐλαῦνον. 22 Ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν· οὐ
παρελεύσεταί με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων
ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς
σώσει. 23 Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ
ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ
ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς
προνομήν. Τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν
ποιήσουσι, 24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι Κοπιῶ, ὁ λαὸς
ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

3 A voce angeli fugerunt populi, et ab exalta-
tione tua dispersæ sunt gentes. 4 Et con-
gregabuntur spolia vestra sicut colligitur
bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo.
5 Magnificatus est Dominus, quoniam habi-
tavit in excelso: implevit Sion judicio et
justitia. 6 Et erit fides in temporibus tuis:
divitiæ salutis sapientia et scientia: timor
Domini ipse est thesaurus ejus. 7 Ecce
videntes clamabunt foris, angeli pacis amare
flebunt. 8 Dissipatæ sunt viæ, cessavit
transiens per semitam, irritum factum est
pactum, projecit civitates, non reputavit
homines. 9 Luxit, et elanguit terra: con-
fusus est Libanus, et obsorduit, et factus est
Saron sicut desertum: et concussa est Basan,
et Carmelus. 10 Nunc consurgam, dicit
Dominus: nunc exaltabor, nunc sublevabor.
11 Concipietis ardorem, parietis stipulam:
spiritus vester ut ignis vorabit vos. 12 Et
erunt populi quasi de incendio cinis: spinæ
congregatæ igni comburentur. 13 Audite,
qui longe estis, quæ fecerim: et cognoscite,
vicini, fortitudinem meam. 14 Conterriti
sunt in Sion peccatores, possedit tremor
hypocritas: quis poterit habitare de vobis
cum igne devorante? quis habitabit ex
vobis cum ardoribus sempiternis? 15 Qui
ambulat in justitiis, et loquitur veritatem, qui
projicit avaritiam ex calumnia, et excutit
manus suas ab omni munere, qui obturat
aures suas ne audiat sanguinem, et claudit
oculos suos ne videat malum. 16 Iste in
excelsis habitabit, munimenta saxorum subli-
mitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus
fideles sunt. 17 Regem in decore suo
videbunt oculi ejus, cernent terram de longe.
18 Cor tuum meditabitur timorem: ubi est
litteratus? ubi legis verba ponderans? ubi
doctor parvulorum? 19 Populum impuden-
tem non videbis, populum alti sermonis: ita
ut non possis intelligere disertitudinem
linguæ ejus, in quo nulla est sapientia.
20 Respice, Sion, civitatem solemnitatis
nostræ: oculi tui videbunt Jerusalem, habita-
tionem opulentam, tabernaculum quod nequa-
quam transferri poterit: nec auferentur clavi
ejus in sempiternum, et omnes funiculi ejus
non rumpentur: 21 Quia solummodo ibi
magnificus est Dominus noster: locus fluvio-
rum rivi latissimi et patentes: non transibit
per eum navis remigum, neque trieris magna
transgredietur eum. 22 Dominus enim judex
noster, Dominus legifer noster, Dominus rex
noster: ipse salvabit nos. 23 Laxati sunt
funiculi tui, et non prævalebunt: sic erit
malus tuus ut dilatare signum non queas.
Tunc dividentur spolia prædarum multarum:
claudi diripient rapinam. 24 Nec dicet
vicinus: Elangui: populus qui habitat in
ea, auferetur ab eo iniquitas.

פרשה לד :

1 קִרְבוּ גוֹיִם לִשְׁמֹעַ וּלְאֻמִּים הַקְשִׁיבוּ
תִּשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ תֵּבֵל וְכָל־צֶאֱצָאֶיהָ׃
2 כִּי קֶצֶף לַיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וְחֵמָה
עַל־כָּל־צְבָאָם הֶחֱרִימָם נְתָנָם לַטָּבַח׃
3 וְחַלְלֵיהֶם יֻשְׁלָכוּ וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בָאְשָׁם
וְנָמַסּוּ הָרִים מִדָּמָם׃ 4 וְנָמַקּוּ כָּל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם וְכָל־צְבָאָם
יִבּוֹל כִּנְבֹל עָלֶה מִגֶּפֶן וּכְנֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה׃
5 כִּי־רִוְּתָה בַשָּׁמַיִם חַרְבִּי הִנֵּה עַל־אֱדוֹם
תֵּרֵד וְעַל־עַם חֶרְמִי לְמִשְׁפָּט׃ 6 חֶרֶב
לַיהוָה מָלְאָה דָם הֻדַּשְׁנָה מֵחֵלֶב מִדַּם
כָּרִים וְעַתּוּדִים מֵחֵלֶב כִּלְיוֹת אֵילִים כִּי
זֶבַח לַיהוָה בְּבָצְרָה וְטֶבַח גָּדוֹל בְּאֶרֶץ
אֱדוֹם׃ 7 וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם וּפָרִים
עִם־אַבִּירִים וְרִוְּתָה אַרְצָם מִדָּם וַעֲפָרָם
מֵחֵלֶב יְדֻשָּׁן׃ 8 כִּי יוֹם נָקָם לַיהוָה שְׁנַת
שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן׃ 9 וְנֶהֶפְכוּ נְחָלֶיהָ
לְזֶפֶת וַעֲפָרָהּ לְגָפְרִית וְהָיְתָה אַרְצָהּ
לְזֶפֶת בֹּעֵרָה׃ 10 לַיְלָה וְיוֹמָם לֹא תִכְבֶּה
לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׁנָהּ מִדּוֹר לָדוֹר תֶּחֱרָב
לְנֵצַח נְצָחִים אֵין עֹבֵר בָּהּ׃ 11 וִירֵשׁוּהָ
קָאַת וְקִפּוֹד וְיַנְשׁוֹף וְעֹרֵב יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה
עָלֶיהָ קַו־תֹהוּ וְאַבְנֵי־בֹהוּ׃ 12 חֹרֶיהָ וְאֵין־
שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ וְכָל־שָׂרֶיהָ יִהְיוּ אָפֶס׃
13 וְעָלְתָה אַרְמְנֹתֶיהָ סִירִים קִמּוֹשׂ וָחוֹחַ
בְּמִבְצָרֶיהָ וְהָיְתָה נְוֵה תַנִּים חָצִיר לִבְנוֹת
יַעֲנָה׃ 14 וּפָגְשׁוּ צִיִּים אֶת־אִיִּים וְשָׂעִיר
עַל־רֵעֵהוּ יִקְרָא אַךְ־שָׁם הִרְגִּיעָה לִּילִית
וּמָצְאָה לָהּ מָנוֹחַ׃ 15 שָׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹז
וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה וְדָגְרָה בְצִלָּהּ אַךְ־שָׁם
נִקְבְּצוּ דַיּוֹת אִשָּׁה רְעוּתָהּ׃ 16 דִּרְשׁוּ
מֵעַל־סֵפֶר יְהוָה וּקְרָאוּ אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נֶעְדָּרָה אִשָּׁה רְעוּתָהּ לֹא פָקָדוּ כִּי־פִי הוּא
צִוָּה וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן׃ 17 וְהוּא־הִפִּיל
לָהֶן גּוֹרָל וְיָדוֹ חִלְּקַתָּה לָהֶם בַּקָּו עַד־
עוֹלָם יִירָשׁוּהָ לְדוֹר וָדוֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

פרשה לה :

1 יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה
וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת׃ 2 פָּרֹחַ תִּפְרַח וְתָגֵל
אַף גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן־לָהּ
הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן הֵמָּה יִרְאוּ
כְבוֹד־יְהוָה הֲדַר אֱלֹהֵינוּ׃

ΚΕΦ. λδʹ.

1 ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ. 2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν. 3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμή, καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν. 4 Καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. 5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως. 6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν. Ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσόρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, 7 Καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἁδροὶ μετ᾽ αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται· 8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών. 9 Καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη 10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολὺν 11 Ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ᾽ αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ. 12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν. 13 Καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς, καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων καὶ αὐλὴ στρουθῶν· 14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκενταύροις καὶ βοήσονται ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι εὑρόντες αὑτοῖς ἀνάπαυσιν· 15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων· 16 Ἀριθμῷ παρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο, ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά. 17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε βόσκεσθαι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ᾽ αὐτῆς.

ΚΕΦ. λεʹ.

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον, 2 Καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ.

CAPUT XXXIV.

1 Accedite gentes, et audite, et populi attendite: audiat terra, et plenitudo ejus, orbis, et omne germen ejus. 2 Quia indignatio Domini super omnes gentes, et furor super universam militiam eorum: interfecit eos, et dedit eos in occisionem. 3 Interfecti eorum projicientur, et de cadaveribus eorum ascendet fœtor: tabescent montes a sanguine eorum. 4 Et tabescet omnis militia cælorum, et complicabuntur sicut liber cæli: et omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea et de ficu. 5 Quoniam inebriatus est in cælo gladius meus: ecce super Idumæam descendet, et super populum interfectionis meæ ad judicium. 6 Gladius Domini repletus est sanguine, incrassatus est adipe, de sanguine agnorum, et hircorum, de sanguine medullatorum arietum: victima enim Domini in Bosra, et interfectio magna in terra Edom. 7 Et descendent unicornes cum eis, et tauri cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, et humus eorum adipe pinguium: 8 Quia dies ultionis Domini, annus retributionum judicii Sion. 9 Et convertentur torrentes ejus in picem, et humus ejus in sulphur: et erit terra ejus in picem ardentem. 10 Nocte et die non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus ejus: a generatione in generationem desolabitur, in sæcula sæculorum non erit transiens per eam. 11 Et possidebunt illam onocrotalus et ericius: ibis et corvus habitabunt in ea: et extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, et perpendiculum in desolationem. 12 Nobiles ejus non erunt ibi: regem potius invocabunt, et omnes principes ejus erunt in nihilum. 13 Et orientur in domibus ejus spinæ, et urticæ, et paliurus in munitionibus ejus: et erit cubile draconum, et pascua struthionum. 14 Et occurrent dæmonia onocentauris, et pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubavit lamia, et invenit sibi requiem. 15 Ibi habuit foveam ericius, et enutrivit catulos, et circumfodit, et fovit in umbra ejus: illuc congregati sunt milvi, alter ad alterum. 16 Requirite diligenter in libro Domini, et legite: unum ex eis non defuit, alter alterum non quæsivit: quia quod ex ore meo procedit, ille mandavit, et spiritus ejus ipse congregavit ea. 17 Et ipse misit eis sortem, et manus ejus divisit eam illis in mensuram: usque in æternum possidebunt eam, in generationem et generationem habitabunt in ea.

CAPUT XXXV.

1 Lætabitur deserta et invia, et exultabit solitudo, et florebit quasi lilium. 2 Germinans germinabit, et exultabit lætabunda et laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, et Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, et decorem Dei nostri.

3 חַזְּקוּ יָדַיִם רָפוֹת וּבִרְכַּיִם כֹּשְׁלוֹת
אַמֵּצוּ׃ 4 אִמְרוּ לְנִמְהֲרֵי־לֵב חִזְקוּ אַל־
תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבוֹא גְּמוּל
אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיֹשַׁעֲכֶם׃ 5 אָז תִּפָּקַחְנָה
עֵינֵי עִוְרִים וְאָזְנֵי חֵרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה׃ 6 אָז
יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ וְתָרֹן לְשׁוֹן אִלֵּם כִּי־
נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מַיִם וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה׃
7 וְהָיָה הַשָּׁרָב לַאֲגַם וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי
מָיִם בִּנְוֵה תַנִּים רִבְצָהּ חָצִיר לְקָנֶה
וָגֹמֶא׃ 8 וְהָיָה־שָׁם מַסְלוּל וָדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ
הַקֹּדֶשׁ יִקָּרֵא לָהּ לֹא־יַעַבְרֶנּוּ טָמֵא וְהוּא־
לָמוֹ הֹלֵךְ דֶּרֶךְ וֶאֱוִילִים לֹא יִתְעוּ׃
9 לֹא־יִהְיֶה שָׁם אַרְיֵה וּפְרִיץ חַיּוֹת
בַּל־יַעֲלֶנָּה לֹא תִמָּצֵא שָׁם וְהָלְכוּ גְּאוּלִים׃
10 וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃

פרשה לו׃

1 וַיְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃
2 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֶת־רַבְשָׁקֵה מִלָּכִישׁ
יְרוּשָׁלְַמָה אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד
וַיַּעֲמֹד בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה בִּמְסִלַּת
שְׂדֵה כוֹבֵס׃ 3 וַיֵּצֵא אֵלָיו אֶלְיָקִים בֶּן־
חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃ 5 אָמַרְתִּי אַךְ־דְּבַר־
שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה עַתָּה
עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי׃ 6 הִנֵּה
בָטַחְתָּ עַל־מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה
עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא
בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־
הַבֹּטְחִים עָלָיו׃ 7 וְכִי־תֹאמַר אֵלַי אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר
חִזְקִיָּהוּ אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר
לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
תִּשְׁתַּחֲווּ׃ 8 וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת־אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים
אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παρα-
λελυμένα, 4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ
διανοίᾳ, ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θεὸς
ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει,
αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. 5 Τότε ἀνοιχθήσονται
ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται.
6 Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, τρανὴ δὲ
ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ, 7 Καὶ
ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν
γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων,
ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἕλη. 8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ
παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ'
αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. 9 Καὶ οὐκ ἔσται
ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ
ἀναβῇ εἰς αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ
πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι. 10 Καὶ
συνηγμένοι διὰ Κύριον, καὶ ἀποστραφήσονται καὶ
ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη
καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ
στεναγμός.

ΚΕΦ. λϛ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους
βασιλεύοντος Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρεὶμ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς
ὀχυρὰς καὶ ἔλαβεν αὐτάς. 2 Καὶ ἀπέστειλε
βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς
Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ
δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ του ἀγροῦ τοῦ
κναφέως. 3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ
τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνὰς ὁ γραμ-
ματεὺς καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματο-
γράφος. 4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης Εἴπατε
Ἐζεκίᾳ Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς
Ἀσσυρίων Τί πεποιθὼς εἶ; 5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ
λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ
τίνα πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι; 6 Ἰδοὺ πεποιθὼς
εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ
ἐπ' αὐτήν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
τρήσει αὐτήν, οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς
Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.
7 Εἰ δὲ λέγετε Ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν
πεποίθαμεν, 8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν
ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.

3 Confortate manus dissolutas, et genua debilia
roborate. 4 Dicite pusillanimis: Conforta-
mini, et nolite timere: ecce Deus vester
ultionem adducet retributionis: Deus ipse
veniet, et salvabit vos. 5 Tunc aperientur
oculi cæcorum, et aures surdorum patebunt.
6 Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta
erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in
deserto aquæ, et torrentes in solitudine.
7 Et quæ erat arida, erit in stagnum, et
sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in
quibus prius dracones habitabant, orietur viror
calami et junci. 8 Et erit ibi semita et via, et
via sancta vocabitur: non transibit per eam
pollutus, et hæc erit vobis directa via, ita ut
stulti non errent per eam. 9 Non erit ibi leo,
et mala bestia non ascendet per eam, nec
invenietur ibi: et ambulabunt qui liberati
fuerint. 10 Et redempti a Domino conver-
tentur, et venient in Sion cum laude: et
lætitia sempiterna super caput eorum: gau-
dium et lætitiam obtinebunt, et fugiet dolor
et gemitus.

CAPUT XXXVI.

1 Et factum est in quarto decimo anno
regis Ezechiæ, ascendit Sennacherib rex
Assyriorum super omnes civitates Juda
munitas, et cepit eas. 2 Et misit rex As-
syriorum Rabsacen de Lachis in Jerusalem
ad regem Ezechiam in manu gravi, et stetit,
in aquæductu piscinæ superioris in via Agri
fullonis. 3 Et egressus est ad eum Eliacim filius
Helciæ, qui erat super domum, et Sobna scriba,
et Joahe filius Asaph a commentariis. 4 Et
dixit ad eos Rabsaces: Dicite Ezechiæ: Hæc
dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est
ista fiducia, qua confidis? 5 Aut quo consilio
vel fortitudine rebellare disponis? super quem
habes fiduciam, quia recessisti a me? 6 Ecce
confidis super baculum arundineum confractum
istum, super Ægyptum: cui si innixus fuerit
homo, intrabit in manum ejus, et perforabit
eam: sic Pharao rex Ægypti omnibus, qui
confidunt in eo. 7 Quod si responderis mihi:
In Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse
est, cujus abstulit Ezechias excelsa et altaria, et
dixit Judæ et Jerusalem: Coram altari isto ado-
rabitis? 8 Et nunc trade te domino meo regi
Assyriorum, et dabo tibi duo millia equorum,
nec poteris ex te præbere ascensores eorum.

9 וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי פַחַת אַחַד עַבְדֵי
אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם
לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ 10 וְעַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי
יְהוָה עָלִיתִי עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ
יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְהַשְׁחִיתָהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים וְשֶׁבְנָא
וְיוֹאָח אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ
אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר
אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־
הַחוֹמָה׃ 12 וַיֹּאמֶר רַבְשָׁקֵה הַאֶל אֲדֹנֶיךָ
וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים
עַל־הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חֲרָאֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת
אֶת־שֵׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃ 13 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה
וַיִּקְרָא בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
14 כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ
כִּי לֹא־יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם׃ 15 וְאַל־יַבְטַח
אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל
יַצִּילֵנוּ יְהוָה לֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 16 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי
כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה
וּצְאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ
וּשְׁתוּ אִישׁ מֵי־בוֹרוֹ׃ 17 עַד־בֹּאִי וְלָקַחְתִּי
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ
אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים׃ 18 פֶּן־יַסִּית אֶתְכֶם
חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ הַהִצִּילוּ
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 19 אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה
אֱלֹהֵי סְפַרְוָיִם וְכִי־הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן
מִיָּדִי׃ 20 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל יְהוָה
אֶת־יְרוּשָׁלַםִ מִיָּדִי׃ 21 וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא־עָנוּ
אֹתוֹ דָּבָר כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר
לֹא תַעֲנֻהוּ׃ 22 וַיָּבֹא אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ
אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְיוֹאָח
בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים
וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה׃

פרשה לז׃

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃

9 *Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον
τῶν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσίν, οἱ πεποιθότες ἐπ'
Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην,* 10 *Καὶ
νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν
ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρός μέ
'Ανάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον
αὐτήν.* 11 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν 'Ελιακεὶμ καὶ
Σομνὰς καὶ 'Ιωὰχ Λάλητον πρὸς τοὺς παῖδάς
σου Συριστί, ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς, καὶ μὴ λάλει
πρὸς ἡμᾶς 'Ιουδαϊστί· καὶ ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ
ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;* 12 *Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς 'Ραβσάκης Μὴ πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου
λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα
φάγωσι κόπρον καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα;*
13 *Καὶ ἔστη 'Ραβσάκης καὶ ἀνεβόησε φωνῇ
μεγάλῃ 'Ιουδαϊστὶ καὶ εἶπεν 'Ακούσατε τοὺς
λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως
Ἀσσυρίων* 14 *Τάδε λέγει ὁ βασιλεύς Μὴ ἀπα-
τάτω ὑμᾶς Εζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι
ὑμᾶς·* 15 *Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν 'Εζεκίας ὅτι
ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ
πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως 'Ασσυρίων·* 16 *Μὴ
ἀκούετε 'Εζεκίου. Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς
'Ασσυρίων Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε
πρὸς μέ, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ
καὶ τὰς συκᾶς, καὶ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου
ὑμῶν,* 17 *Ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν
ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων
καὶ ἀμπελώνων.* 18 *Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς 'Εζεκίας
λέγων 'Ο θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς. Μὴ ἐρρύσαντο οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ
χειρὸς βασιλέως 'Ασσυρίων;* 19 *Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
'Εμὰθ καὶ 'Αρφαθ; καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως
'Επφαρουαΐμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν
ἐκ χειρός μου;* 20 *Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν
ἐθνῶν τούτων ὅστις ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ
χειρός μου, ὅτι ῥύσεται ὁ θεὸς τὴν 'Ιερουσαλὴμ
ἐκ χειρός μου;* 21 *Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαι τὸν
βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.* 22 *Καὶ εἰσῆλθεν
'Ελιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου οἰκονόμος καὶ Σομνὰς ὁ
γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ 'Ιωὰχ ὁ τοῦ 'Ασὰφ
ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς 'Εζεκίαν ἐσχισμένοι
τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους
'Ραβσάκου.*

ΚΕΦ. λζʹ.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα
'Εζεκίαν, ἔσχισε τὰ ἱμάτια καὶ περιεβάλετο
σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.*

9 Et quomodo sustinebis faciem judicis unius
loci ex servis domini mei minoribus? Quod
si confidis in Ægypto, in quadrigis, et in
equitibus; 10 Et nunc numquid sine Do-
mino ascendi ad terram istam, ut disperderem
eam? Dominus dixit ad me: Ascende super
terram istam, et disperde eam. 11 Et dixit
Eliacim, et Sobna, et Joahe ad Rabsacen:
Loquere ad servos tuos Syra lingua: intelli-
gimus enim: ne loquaris ad nos judaice in
auribus populi, qui est super murum. 12 Et
dixit ad eos Rabsaces: Numquid ad dominum
tuum et ad te misit me dominus meus, ut
loquerer omnia verba ista; et non potius ad
viros qui sedent in muro, ut comedant stercora
sua, et bibant urinam pedum suorum vobis-
cum? 13 Et stetit Rabsaces, et clamavit
voce magna judaice, et dixit: Audite verba
regis magni, regis Assyriorum. 14 Hæc
dicit rex: non seducat vos Ezechias; quia
non poterit eruere vos. 15 Et non vobis
tribuat fiduciam Ezechias super Domino,
dicens: Eruens liberabit nos Dominus, non
dabitur civitas ista in manu regis Assyriorum.
16 Nolite audire Ezechiam: hæc enim dicit
rex Assyriorum: Facite mecum benedic-
tionem, et egredimini ad me, et comedite
unusquisque vineam suam, et unusquisque
ficum suam: et bibite unusquisque aquam
cisternæ suæ, 17 Donec veniam, et tollam
vos ad terram, quæ est ut terra vestra,
terram frumenti et vini, terram panum et
vinearum. 18 Nec conturbet vos Ezechias,
dicens: Dominus liberabit nos. Numquid
liberaverunt dii gentium unusquisque terram
suam de manu regis Assyriorum? 19 Ubi
est deus Emath, et Arphad? ubi est deus
Sepharvaïm? numquid liberaverunt Sama-
riam de manu mea? 20 Quis est ex omnibus
diis terrarum istarum, qui eruerit terram
suam de manu mea, ut eruat Dominus Jeru-
salem de manu mea? 21 Et siluerunt et non
responderunt ei verbum. Mandaverat enim
rex, dicens: Ne respondeatis ei. 22 Et
ingressus est Eliacim filius Helciæ, qui erat
super domum, et Sobna scriba, et Joahe filius
Asaph a commentariis, ad Ezechiam scissis
vestibus, et nuntiaverunt ei verba Rabsacis.

CAPUT XXXVII.

1 ET factum est, cum audisset rex Eze-
chias, scidit vestimenta sua, et obvolutus
est sacco, et intravit in domum Domini.

2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת
וְאֵת ׀ שֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים
מִתְכַּסִּים בַּשַּׂקִּים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
הַנָּבִיא׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ
יוֹם־צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי־בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃
4 אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת ׀ דִּבְרֵי
רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו
לְחָרֵף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד
הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃ 5 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אוֹתִי׃ 7 הִנְנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע
שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל־אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו בַּחֶרֶב
בְּאַרְצוֹ׃ 8 וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ
אַשּׁוּר נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע
מִלָּכִישׁ׃ 9 וַיִּשְׁמַע עַל־תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ
לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃ 10 כֹּה
תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ בּוֹ
לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 11 הִנֵּה ׀ אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ
מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם
וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ 12 הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן
וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַשָּׂר׃
13 אַיֵּה מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
לָעִיר סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ 14 וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ
אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ
וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי
יְהוָה׃ 15 וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר׃ 16 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ 17 הַטֵּה יְהוָה ׀ אָזְנְךָ
וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינְךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֵת
כָּל־דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחָרֵף
אֱלֹהִים חָי׃ 18 אָמְנָם יְהוָה הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי
אַשּׁוּר אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת וְאֶת־אַרְצָם׃

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον
καὶ Σομνὰν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέ-
ρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προφήτην,
3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Τάδε λέγει Ἐζεκίας Ἡμέρα
θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ
σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ,
ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. 4 Εἰσακούσαι
Κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὓς
ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὀνειδίζειν θεὸν
ζῶντα καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ
θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν
καταλελειμμένων τούτων. 5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, 6 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν
Κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει Κύριος Μὴ φοβηθῇς
ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ
πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων. 7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμ-
βάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν
ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ
πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἀπέστρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνάν, καὶ ἤκουσεν ὅτι
ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς. 9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ
βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ
ἀκούσας ἀπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Ἐζεκίαν λέγων 10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ
τῆς Ἰουδαίας Μή σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ
πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ παραδοθῇ
Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. 11 Σὺ
οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων,
πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;
12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς
ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζὰν καὶ
Χαῤῥὰν καὶ Ῥαφὲθ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;
13 Ποῦ εἰσὶ βασιλεῖς Ἐμὰθ καὶ ποῦ Ἀρφάθ; καὶ
ποῦ πόλεως Ἐπφαρουαΐμ, Ἀναγουγάνα; 14 Καὶ
ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων
καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου καὶ
ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου. 15 Καὶ προσηύ-
ξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων 16 Κύριος
Σαβαὼθ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
Χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος πάσης βασιλείας
τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν. 17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσάκου-
σον Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου,
εἴσβλεψον Κύριε καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχη-
ρείμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα.
18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσ-
συρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

2 Et misit Eliacim, qui erat super domum, et
Sobnam scribam, et seniores de sacerdotibus,
opertos saccis, ad Isaïam filium Amos pro-
phetam, 3 Et dixerunt ad eum: Hæc dicit
Ezechias: Dies tribulationis, et correptionis,
et blasphemiæ, dies hæc: quia venerunt filii
usque ad partum, et virtus non est pariendi.
4 Si quo modo audiat Dominus Deus tuus
verba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum
dominus suus ad blasphemandum Deum
viventem, et exprobrandum sermonibus, quos
audivit Dominus Deus tuus: leva ergo ora-
tionem pro reliquiis, quæ repertæ sunt. 5 Et
venerunt servi regis Ezechiæ ad Isaïam, 6 Et
dixit ad eos Isaïas: Hæc dicetis domino
vestro: Hæc dicit Dominus: Ne timeas a
facie verborum, quæ audisti, quibus blas-
phemaverunt pueri regis Assyriorum me.
7 Ecce ego dabo ei spiritum, et audiet nun-
tium, et revertetur ad terram suam, et corruere
eum faciam gladio in terra sua. 8 Reversus
est autem Rabsaces, et invenit regem Assyrio-
rum prœliantem adversus Lobnam. Audierat
enim quia profectus esset de Lachis. 9 Et
audivit de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes:
Egressus est ut pugnet contra te. Quod cum
audisset, misit nuntios ad Ezechiam, dicens:
10 Hæc dicetis Ezechiæ regi Judæ, loquentes:
Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis,
dicens: Non dabitur Jerusalem in manu regis
Assyriorum. 11 Ecce tu audisti omnia, quæ
fecerunt reges Assyriorum omnibus terris,
quas subverterunt, et tu poteris liberari?
12 Numquid eruerunt eos dii gentium, quos
subverterunt patres mei, Gozam, et Haram,
et Reseph, et filios Eden, qui erant in Tha-
lassar? 13 Ubi est rex Emath, et rex
Arphad, et rex urbis Sepharvaïm, Ana, et
Ava? 14 Et tulit Ezechias libros de manu
nuntiorum, et legit eos, et ascendit in domum
Domini, et expandit eos Ezechias coram Do-
mino. 15 Et oravit Ezechias ad Dominum,
dicens: 16 Domine exercituum Deus Israel,
qui sedes super cherubim: tu es Deus solus
omnium regnorum terræ, tu fecisti cælum et
terram. 17 Inclina Domine aurem tuam, et
audi: aperi Domine oculos tuos, et vide,
et audi omnia verba Sennacherib, quæ
misit ad blasphemandum Deum viventem.
18 Vere enim Domine desertas fecerunt
reges Assyriorum terras, et regiones earum.

19 וְנָתֹן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים
הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וָאֶבֶן
וַיְאַבְּדוּם׃ 20 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ
מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה
יְהוָה לְבַדֶּךָ׃ 21 וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 22 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר
יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת
בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלָם׃
23 אֶת־מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָה
קּוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
24 בְּיַד עֲבָדֶיךָ חֵרַפְתָּ ׀ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר בְּרֹב
רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי
לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְחַר בְּרֹשָׁיו
וְאָבוֹא מְרוֹם קִצּוֹ יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃ 25 אֲנִי
קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם וְאַחְרִב בְּכַף־פְּעָמַי
כֹּל יְאֹרֵי מָצוֹר׃ 26 הֲלוֹא־שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק
אוֹתָהּ עָשִׂיתִי מִימֵי קֶדֶם וִיצַרְתִּיהָ עַתָּה
הֲבֵאתִיהָ וּתְהִי לְהַשְׁאוֹת גַּלִּים נִצִּים
עָרִים בְּצֻרוֹת׃ 27 וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי־יָד חַתּוּ
וָבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירַק דֶּשֶׁא חֲצִיר
גַּגּוֹת וּשְׁדֵמָה לִפְנֵי קָמָה׃ 28 וְשִׁבְתְּךָ
וְצֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ יָדָעְתִּי וְאֵת הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃
29 יַעַן הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְאָזְנָי
וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ
וַהֲשִׁבֹתִיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ׃ 30 וְזֶה־
לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבַשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית שָׁחִיס וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ
וְקִצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ פִרְיָם׃
31 וְיָסְפָה פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה
שֹׁרֶשׁ לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ 32 כִּי
מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן
קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃
33 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא
יָבוֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ
וְלֹא־יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן וְלֹא־יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃
34 בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָּהּ יָשׁוּב וְאֶל־הָעִיר
הַזֹּאת לֹא יָבוֹא נְאֻם־יְהוָה׃ 35 וְגַנּוֹתִי עַל־
הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד
עַבְדִּי׃ 36 וַיֵּצֵא ׀ מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּכֶּה
בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אָלֶף
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם פְּגָרִים מֵתִים׃

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ,
οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώσαντο αὐτούς. 20 Νῦν
δὲ Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ
εἶ ὁ θεὸς μόνος. 21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς
Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἤκουσα ἃ προσηύξω
πρός μὲ περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων.
22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ θεός
Ἐφαύλισέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ
Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερου-
σαλήμ. 23 Τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας; ἢ
πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ
ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν
ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ; 24 Ὅτι δι' ἀγγέλων
ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας Τῷ πλήθει τῶν
ἁρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ
ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς
κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ
εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ, 25 Καὶ
ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν
συναγωγὴν ὕδατος. 26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι
ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα,
νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς καὶ
οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς· 27 Ἀνῆκα τὰς
χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος
ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων καὶ ὡς ἄγρωστις. 28 Νῦν δὲ
τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν
εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι· 29 Ὁ δὲ θυμός σου
ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρός μέ,
καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου καὶ χαλινὸν
εἰς τὰ χείλη σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ
ἦλθες ἐν αὐτῇ. 30 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε
τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ
τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπεί-
ραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ
φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔσονται
οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυήσουσι
ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω. 32 Ὅτι
ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ
σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου
Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα. 33 Διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων Οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ'
αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν,
οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα· 34 Ἀλλὰ
τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει
Κύριος 35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-
της τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν
παῖδά μου. 36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ
ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων
ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάν-
τες τὸ πρωὶ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

19 Et dederunt deos earum igni: non enim
erant dii, sed opera manuum hominum, lignum
et lapis: et comminuerunt eos. 20 Et nunc,
Domine Deus noster, salva nos de manu ejus:
et cognoscant omnia regna terræ, quia tu es
Dominus solus. 21 Et misit Isaïas filius
Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Do-
minus Deus Israel: Pro quibus rogasti me
de Sennacherib rege Assyriorum: 22 Hoc
est verbum, quod locutus est Dominus super
eum: Despexit te, et subsannavit te virgo
filia Sion: post te caput movit filia Jerusalem.
23 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti,
et super quem exaltasti vocem, et levasti
altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum
Israel. 24 In manu servorum tuorum expro-
brasti Domino: et dixisti: In multitudine
quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem
montium, juga Libani: et succidam excelsa
cedrorum ejus, et electas abietes illius, et
introibo altitudinem summitatis ejus, saltum
Carmeli ejus. 25 Ego fodi, et bibi aquam,
et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rives
aggerum. 26 Numquid non audisti, quæ
olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego
plasmavi illud: et nunc adduxi: et factum
est in eradicationem collium compugnantium,
et civitatum munitarum. 27 Habitatores
earum breviata manu contremuerunt, et con-
fusi sunt: facti sunt sicut fœnum agri, et
gramen pascuæ, et herba tectorum, quæ
exaruit antequam maturesceret. 28 Habi-
tationem tuam, et egressum tuum, et introitum
tuum cognovi, et insaniam tuam contra me.
29 Cum fureres adversum me, superbia tua
ascendit in aures meas: ponam ergo circulum
in naribus tuis, et frenum in labiis tuis,
et reducam te in viam, per quam venisti.
30 Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc
anno quæ sponte nascuntur, et in anno se-
cundo pomis vescere: in anno autem tertio
seminate, et metite, et plantate vineas, et
comedite fructum earum. 31 Et mittet id,
quod salvatum fuerit de domo Juda, et quod
reliquum est, radicem deorsum, et faciet
fructum sursum: 32 Quia de Jerusalem
exibunt reliquiæ, et salvatio de monte Sion:
zelus Domini exercituum faciet istud.
33 Propterea hæc dicit Dominus de rege
Assyriorum: Non intrabit civitatem hanc,
et non jaciet ibi sagittam, et non occupabit
eam clypeus, et non mittet in circuitu ejus
aggerem. 34 In via qua venit, per eam re-
vertetur, et civitatem hanc non ingredietur, dicit
Dominus: 35 Et protegam civitatem istam,
ut salvem eam propter me, et propter David
servum meum. 36 Egressus est autem angelus
Domini, et percussit in castris Assyriorum
centum octoginta quinque millia. Et surrexe-
runt mane, et ecce omnes, cadavera mortuorum.

37 וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ 38 וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה
בֵּית ׀ נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר
בָּנָיו הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ
אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַר־חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה לח׃

1 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת
וַיָּבוֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ
כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ 2 וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ
פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמַר
אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃
4 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ לֵאמֹר׃
5 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ
רָאִיתִי אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי יוֹסִף עַל־יָמֶיךָ
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 6 וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר
הַזֹּאת׃ 7 וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֵּר׃
8 הִנְנִי מֵשִׁיב אֶת־צֵל הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה
בְמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר
מַעֲלוֹת וַתָּשָׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעֲלוֹת
בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרָדָה׃ 9 מִכְתָּב
לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֲלֹתוֹ וַיְחִי
מֵחָלְיוֹ׃ 10 אֲנִי אָמַרְתִּי בִּדְמִי יָמַי אֵלֵכָה
בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי׃
11 אָמַרְתִּי לֹא־אֶרְאֶה יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
לֹא־אַבִּיט אָדָם עוֹד עִם־יוֹשְׁבֵי חָדֶל׃
12 דּוֹרִי נִסַּע וְנִגְלָה מִנִּי כְּאֹהֶל רֹעִי
קִפַּדְתִּי כָאֹרֵג חַיַּי מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי מִיּוֹם
עַד־לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי׃ 13 שִׁוִּיתִי עַד־בֹּקֶר
כָּאֲרִי כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי מִיּוֹם
עַד־לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי׃ 14 כְּסוּס עָגוּר כֵּן
אֲצַפְצֵף אֶהְגֶּה כַּיּוֹנָה דַּלּוּ עֵינַי לַמָּרוֹם
אֲדֹנָי עָשְׁקָה־לִּי עָרְבֵנִי׃ 15 מָה־אֲדַבֵּר
וְאָמַר־לִי וְהוּא עָשָׂה אֶדַּדֶּה כָל־שְׁנוֹתַי
עַל־מַר נַפְשִׁי׃ 16 אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם יִחְיוּ
וּלְכָל־בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי׃

37 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ. 38 Καὶ ἐν τῷ
αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ τὸν
πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις· αὐτοὶ
δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λη΄.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη
Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν
Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου
σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ. 2 Καὶ
ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν
τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον 3 Λέγων
Μνήσθητι Κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ
ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ
ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας
κλαυθμῷ μεγάλῳ. 4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἡσαΐαν λέγων 5 Πορεύθητι καὶ εἰπὸν
Ἐζεκίᾳ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ
πατρός σου Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον
τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον
σου δεκαπέντε ἔτη, 6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ
ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. 7 Τοῦτο δὲ
σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι ποιήσει ὁ θεὸς τὸ
ῥῆμα τοῦτο· 8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν τῶν
ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον
τοὺς δέκα ἀναβαθμούς. Καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα
ἀναβαθμοὺς οὓς κατέβη ἡ σκιά. 9 Προσευχὴ Ἐζε-
κίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἡνίκα ἐμαλακίσθη καὶ
ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ. 10 Ἐγὼ εἶπα
ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου Ἐν πύλαις ᾅδου,
καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα. 11 Εἶπα Οὐκέτι
οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων,
οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς,
οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον. 12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς
συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς
μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν
καταλύων πήξας· ὡς ἱστὸς τὸ πνεῦμά μου παρ'
ἐμοὶ ἐγένετο ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν. 13 Ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωὶ ὡς λέοντι,
οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ γὰρ
τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθην. 14 Ὡς χελι-
δὼν οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστερὰ οὕτω μελετῶ·
15 Ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό
με καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.
16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ
ἐξήγειράς μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

37 Et egressus est, et abiit, reversus est Sen-
nacherib rex Assyriorum, et habitavit in Ninive.
38 Et factum est, cum adoraret in templo
Nesroch deum suum, Adramelech et Sarasar
filii ejus percusserunt eum gladio: fugerunt-
que in terram Ararat, et regnavit Asarhaddon
filius ejus pro eo.

CAPUT XXXVIII.

1 IN diebus illis ægrotavit Ezechias usque
ad mortem: et introivit ad eum Isaïas filius
Amos propheta, et dixit ei: Hæc dicit Do-
minus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu,
et non vives. 2 Et convertit Ezechias faciem
suam ad parietem, et oravit ad Dominum,
3 Et dixit: Obsecro Domine, memento,
quæso, quomodo ambulaverim coram te in
veritate, et in corde perfecto, et quod bonum
est in oculis tuis fecerim. Et flevit Ezechias
fletu magno. 4 Et factum est verbum Do-
mini ad Isaïam, dicens: 5 Vade, et dic
Ezechiæ: Hæc dicit Dominus Deus David
patris tui: Audivi orationem tuam, et vidi
lacrymas tuas: ecce ego adjiciam super dies
tuos quindecim annos: 6 Et de manu regis
Assyriorum eruam te, et civitatem istam, et
protegam eam. 7 Hoc autem tibi erit signum
a Domino, quia faciet Dominus verbum hoc,
quod locutus est: 8 Ecce ego reverti faciam
umbram linearum, per quas descenderat in
horologio Achaz in sole, retrorsum decem
lineis. Et reversus est sol decem lineis per
gradus, quos descenderat. 9 Scriptura Eze-
chiæ regis Juda, cum ægrotasset, et convaluis-
set de infirmitate sua. 10 Ego dixi: In
dimidio dierum meorum vadam ad portas
inferi. Quæsivi residuum annorum meorum;
11 Dixi: Non videbo Dominum Deum in
terra viventium. Non aspiciam hominem
ultra, et habitatorem quietis. 12 Generatio
mea ablata est: et convoluta est a me, quasi
tabernaculum pastorum. Præcisa est velut
a texente, vita mea: dum adhuc ordirer,
succidit me: de mane usque ad vesperam
finies me. 13 Sperabam usque ad mane,
quasi leo sic contrivit omnia ossa mea: de
mane usque ad vesperam finies me: 14 Sicut
pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut
columba: attenuati sunt oculi mei, suspicientes
in excelsum: Domine vim patior, responde
pro me. 15 Quid dicam, aut quid respondebit
mihi, cum ipse fecerit? Recogitabo tibi
omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.
16 Domine si sic vivitur, et in talibus vita
spiritus mei, corripies me, et vivificabis me.

17 הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר־לִי מָר וְאַתָּה חָשַׁקְתָּ
נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֵי גֵוְךָ
כָּל־חֲטָאָי : 18 כִּי לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָּ מָוֶת
יְהַלְלֶךָּ לֹא־יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי־בוֹר אֶל־אֲמִתֶּךָ :
19 חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ כָּמוֹנִי הַיּוֹם אָב לְבָנִים
יוֹדִיעַ אֶל־אֲמִתֶּךָ : 20 יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי
וּנְגִנוֹתַי נְנַגֵּן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל־בֵּית
יְהוָה : 21 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ יִשְׂאוּ דְּבֶלֶת
תְּאֵנִים וְיִמְרְחוּ עַל־הַשְּׁחִין וְיֶחִי : 22 וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ מָה אוֹת כִּי אֶעֱלֶה בֵּית יְהוָה :

פרשה לט :

1 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן
בֶּן־בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה
אֶל־חִזְקִיָּהוּ וַיִּשְׁמַע כִּי חָלָה וַיֶּחֱזָק :
2 וַיִּשְׂמַח עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־בֵּית
נְכֹתֹה אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֵת ׀ הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית כֵּלָיו
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו לֹא־הָיָה
דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ
וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ : 3 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא
אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־
אָמְרוּ ׀ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי
מִבָּבֶל : 4 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־
הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הִרְאִיתִים בְּאוֹצְרֹתָי :
5 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־
יְהוָה צְבָאוֹת : 6 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
וְנִשָּׂא ׀ כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ
אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל לֹא־יִוָּתֵר
דָּבָר אָמַר יְהוָה : 7 וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ
מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים
בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל : 8 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם וֶאֱמֶת בְּיָמָי :

פרשה מ :

1 נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם :
2 דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַםִ וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי
מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה
מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ :

17 *Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν ἵνα μὴ ἀπόληται,*
καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.
18 *Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ*
ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ
ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου. 19 *Οἱ ζῶντες*
εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κἀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν
δικαιοσύνην σου, 20 *Θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ*
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ. 21 *Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν*
Λάβε παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρῖψον καὶ κατά-
πλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ. 22 *Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας*
Τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν ὅτι ἀναβήσομαι εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ. λθ'.

1 ἘΝ *τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ*
Βαλαδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν ὁ βασιλεὺς τῆς
Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα
Ἐζεκίᾳ· ἤκουσε γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου.
Καὶ ἀνέστη, 2 *Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας,*
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθὰ καὶ τοῦ
ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τῆς στακτῆς καὶ
τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς
οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν
ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθὲν ὃ
οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν
πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 3 *Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ*
προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καὶ
πόθεν ἥκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἐκ γῆς
πόῤῥωθεν ἥκασι πρὸς μὲ ἐκ Βαβυλῶνος. 4 *Καὶ*
εἶπεν Ἡσαΐας Τί εἴδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ
εἶπεν Ἐζεκίας Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἴδο-
σαν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἴδοσαν,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 5 *Καὶ*
εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ Ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου
Σαβαώθ 6 *Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ λήψονται*
πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυ-
λῶνα ἥξει, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν· εἶπε
δὲ ὁ θεὸς 7 *Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν*
γεννήσεις λήψονται καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. 8 *Καὶ*
εἶπεν Ἐζεκίας Ἡσαΐᾳ Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου
ὃν ἐλάλησε, γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν
ταῖς ἡμέραις μου.

ΚΕΦ. μ'.

1 ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ *παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου,*
λέγει ὁ θεός· 2 *Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν*
Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ
ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέ-
ξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

17 Ecce in pace amaritudo mea amarissima:
tu autem eruisti animam meam ut non periret,
projecisti post tergum tuum omnia peccata
mea. 18 Quia non infernus confitebitur tibi,
neque mors laudabit te: non expectabunt
qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
19 Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut
et ego hodie: pater filiis notam faciet veri-
tatem tuam. 20 Domine salvum me fac, et
psalmos nostros cantabimus cunctis diebus
vitæ nostræ in domo Domini. 21 Et jussit
Isaïas ut tollerent massam de ficis, et cata-
plasmarent super vulnus, et sanaretur. 22 Et
dixit Ezechias: Quod erit signum quia as-
cendam in domum Domini?

CAPUT XXXIX.

1 IN tempore illo misit Merodach Baladan,
filius Baladan rex Babylonis, libros et munera
ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset
et convaluisset. 2 Lætatus est autem super
eis Ezechias, et ostendit eis cellam aromatum,
et argenti, et auri, et odoramentorum, et un-
guenti optimi, et omnes apothecas supellectilis
suæ, et universa quæ inventa sunt in thesauris
ejus. Non fuit verbum quod non ostenderet
eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate
sua. 3 Introivit autem Isaïas propheta ad
Ezechiam regem, et dixit ei: Quid dixerunt
viri isti, et unde venerunt ad te? Et dixit
Ezechias: De terra longinqua venerunt ad
me, de Babylone. 4 Et dixit: Quid viderunt
in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia
quæ in domo mea sunt, viderunt: non fuit
res, quam non ostenderim eis in thesauris
meis. 5 Et dixit Isaïas ad Ezechiam: Audi
verbum Domini exercituum. 6 Ecce dies
venient, et auferentur omnia quæ in domo
tua sunt, et quæ thesaurizaverunt patres tui
usque ad diem hanc, in Babylonem: non
relinquetur quidquam, dicit Dominus. 7 Et
de filiis tuis, qui exibunt de te, quos genueris,
tollent, et erunt eunuchi in palatio regis
Babylonis. 8 Et dixit Ezechias ad Isaïam:
Bonum verbum Domini quod locutus est. Et
dixit: Fiat tantum pax et veritas in diebus
meis.

CAPUT XL.

1 CONSOLAMINI, consolamini, popule
meus, dicit Deus vester. 2 Loquimini
ad cor Jerusalem, et advocate eam:
quoniam completa est malitia ejus, dimissa
est iniquitas illius: suscepit de manu
Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

3 קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ
בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ 4 כָּל־גֶּיא יִנָּשֵׂא
וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב
לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃ 5 וְנִגְלָה
כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי
יְהוָה דִּבֵּר׃ 6 קוֹל אֹמֵר קְרָא
וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־
חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃ 7 יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל
צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן
חָצִיר הָעָם׃ 8 יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ
וּדְבַר־אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃ 9 עַל הַר־גָּבֹהַ
עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִַם הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי
לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃ 10 הִנֵּה
אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ
הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ 11 כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ
יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל׃ 12 מִי־מָדַד
בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל
בַּשָּׁלִשׁ עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים
וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם׃ 13 מִי־תִכֵּן אֶת־רוּחַ
יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃ 14 אֶת־מִי
נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט
וַיְלַמְּדֵהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ׃
15 הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם
נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃ 16 וּלְבָנוֹן
אֵין דֵּי בָּעֵר וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה׃
17 כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס
וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־לוֹ׃ 18 וְאֶל־מִי תְּדַמְּיוּן אֵל
וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ׃ 19 הַפֶּסֶל נָסַךְ
חָרָשׁ וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף
צוֹרֵף׃ 20 הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב
יִבְחָר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לוֹ לְהָכִין
פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃ 21 הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא
תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא
הֲבִינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃ 22 הַיֹּשֵׁב
עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה
כַדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃
23 הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ
עָשָׂה׃ 24 אַף בַּל־נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ
אַף בַּל־שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם־נָשַׁף
בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃
25 וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ׃

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. 4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται
πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς
πεδία, 5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ
ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι
Κύριος ἐλάλησε. 6 Φωνὴ λέγοντος Βόησον.
Καὶ εἶπα Τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα
δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· 7 Ἐξηράνθη
ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, 8 Τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 9 Ἐπ'
ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών,
ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζό-
μενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε·
εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα Ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν,
10 Ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ
ὁ βραχίων μετὰ κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. 11 Ὡς
ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ
βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ
ἐχούσας παρακαλέσει. 12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ
τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ
τὰς νάπας ζυγῷ; 13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου,
καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ
αὐτόν; 14 Ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ
συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν;
ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ; 15 Εἰ πάντα
τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ
ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται;
16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐκ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ
πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρπωσιν,
17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι καὶ εἰς
οὐθὲν ἐλογίσθησαν. 18 Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον,
καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν; 19 Μὴ
εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας
χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατε-
σκεύασεν αὐτόν; 20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέ-
γεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει
εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται. 21 Οὐ
γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς
ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; 22 Ὁ
κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦν-
τες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες, ὁ στήσας ὡς καμάραν
τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν,
23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ
γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. 24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύ-
σωσιν οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς
τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα
λήψεται αὐτούς. 25 Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώ-
σατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

3 Vox clamantis in deserto: Parate viam
Domini, rectas facite in solitudine semitas
Dei nostri. 4 Omnis vallis exaltabitur, et
omnis mons et collis humiliabitur, et erunt
prava in directa, et aspera in vias planas.
5 Et revelabitur gloria Domini, et videbit
omnis caro pariter quod os Domini locutum
est. 6 Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid
clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis
gloria ejus quasi flos agri. 7 Exsiccatum
est fœnum, et cecidit flos, quia spiritus
Domini sufflavit in eo. Vere fœnum est
populus. 8 Exsiccatum est fœnum, et ceci-
dit flos: verbum autem Domini nostri manet
in æternum. 9 Super montem excelsum
ascende tu, qui evangelizas Sion: exalta in
fortitudine vocem tuam, qui evangelizas
Jerusalem: exalta, noli timere. Dic civitati-
bus Juda: Ecce Deus vester: 10 Ecce Do-
minus Deus in fortitudine veniet, et brachium
ejus dominabitur: ecce merces ejus cum eo,
et opus illius coram illo. 11 Sicut pastor
gregem suum pascet, in brachio suo congre-
gabit agnos, et in sinu suo levabit, fœtas ipse
portabit. 12 Quis mensus est pugillo aquas,
et cælos palmo ponderavit? quis appendit
tribus digitis molem terræ, et libravit in
pondere montes, et colles in statera?
13 Quis adjuvit spiritum Domini? aut quis
consiliarius ejus fuit, et ostendit illi?
14 Cum quo iniit consilium, et instruxit
eum, et docuit eum semitam justitiæ, et
erudivit eum scientiam, et viam prudentiæ
ostendit illi? 15 Ecce gentes quasi stilla
situlæ, et quasi momentum stateræ reputatæ
sunt: ecce insulæ quasi pulvis exiguus.
16 Et Libanus non sufficiet ad succendendum,
et animalia ejus non sufficient ad holocaustum.
17 Omnes gentes quasi non sint, sic sunt
coram eo, et quasi nihilum et inane reputatæ
sunt ei. 18 Cui ergo similem fecistis Deum?
aut quam imaginem ponetis ei? 19 Num-
quid sculptile conflavit faber? aut aurifex
auro figuravit illud, et laminis argenteis
argentarius? 20 Forte lignum et imputri-
bile elegit: artifex sapiens quærit quomodo
statuat simulacrum, quod non moveatur.
21 Numquid non scitis? numquid non au-
distis? numquid non annuntiatum est vobis
ab initio? numquid non intellexistis funda-
menta terræ? 22 Qui sedet super gyrum
terræ, et habitatores ejus sunt quasi locustæ:
qui extendit velut nihilum cælos, et expandit
eos sicut tabernaculum ad inhabitandum.
23 Qui dat secretorum scrutatores quasi non
sint, judices terræ velut inane fecit: 24 Et
quidem neque plantatus, neque satus, neque
radicatus in terra truncus eorum, repente
flavit in eos, et aruerunt, et turbo quasi
stipulam auferet eos. 25 Et cui as-
similastis me, et adæquastis, dicit sanctus?

26 שְׂאוּ־מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה
הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא
מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃
27 לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר
יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי
מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ 28 הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא
שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר
לִתְבוּנָתוֹ׃ 29 נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים
עָצְמָה יַרְבֶּה׃ 30 וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָעוּ
וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ 31 וְקוֹיֵ יְהוָה
יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ
וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃

פרשה מא׃

1 הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ
כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט
נִקְרָבָה׃ 2 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ יִתֵּן
כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ 3 יִרְדְּפֵם
יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃
4 מִי־פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ
אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃
5 רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ
קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ 6 אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ
וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ 7 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־
צֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם אֹמֵר
לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא
יִמּוֹט׃ 8 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃
9 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ
וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ 10 אַל־תִּירָא כִּי עִמְּךָ־
אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ
אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃
11 הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים
בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ.
12 תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ
יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃
13 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ
הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃

26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ ἴδετε· τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων
κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι
καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος
αὐτοῦ οὐδέν σε ἔλαθε. 27 Μὴ γὰρ εἴπῃς Ἰακώβ,
καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου
ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε
καὶ ἀπέστη; 28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ
μὴ ἤκουσας; θεὸς αἰώνιος, ὁ θεὸς ὁ κατα-
σκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει οὐδὲ
κοπιάσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως
αὐτοῦ, 29 Διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς
μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. 30 Πεινάσουσι γὰρ
νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ
ἀνίσχυες ἔσονται· 31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν
θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί,
δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ
οὐ πεινάσουσιν.

ΚΕΦ. μα΄.

1 ἘΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ
ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ
λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.
2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην,
ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται;
δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει· καὶ
δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς
φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν· 3 Καὶ
διώξεται αὐτούς, διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν
ποδῶν αὐτοῦ. 4 Τίς ἐνήργησε καὶ ἐποίησε
ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ
γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ
ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι. 5 Εἴδοσαν ἔθνη καὶ
ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ ἦλθον
ἅμα, 6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ
ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ 7 Ἴσχυσεν ἀνὴρ
τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἅμα ἐλαύνων·
ποτὲ μὲν ἐρεῖ Σύμβλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν
αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινηθή-
σονται. 8 Σὺ δὲ Ἰσραήλ, παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
ὃν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβραὰμ ὃν ἠγάπησα,
9 Οὗ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ
τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι Παῖς
μου εἶ, ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε·
10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ
γάρ εἰμι ὁ θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά
σοι καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.
11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ
ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.
12 Ζητήσεις αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς
ἀνθρώπους οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ
ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦν-
τές σε. 13 Ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ κρατῶν
τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι Μὴ φοβοῦ.

26 Levate in excelsum oculos vestros, et
videte quis creavit hæc: qui educit in numero
militiam eorum, et omnes ex nomine vocat:
præ multitudine fortitudinis et roboris, vir-
tutisque ejus, neque unum reliquum fuit.
27 Quare dicis Jacob, et loqueris Israel:
Abscondita est via mea a Domino, et a Deo
meo judicium meum transivit? 28 Numquid
nescis, aut non audisti? Deus sempiternus
Dominus, qui creavit terminos terræ: non
deficiet, neque laborabit, nec est investigatio
sapientiæ ejus. 29 Qui dat lasso virtutem:
et his, qui non sunt, fortitudinem et robur
multiplicat. 30 Deficient pueri, et laborabunt,
et juvenes in infirmitate cadent. 31 Qui
autem sperant in Domino, mutabunt fortitu-
dinem, assument pennas sicut aquilæ, current
et non laborabunt, ambulabunt et non deficient.

CAPUT XLI.

1 TACEANT ad me insulæ, et gentes mutent
fortitudinem: accedant, et tunc loquantur,
simul ad judicium propinquemus. 2 Quis
suscitavit ab oriente justum, vocavit eum ut
sequeretur se? dabit in conspectu ejus gentes,
et reges obtinebit: dabit quasi pulverem
gladio ejus, sicut stipulam vento raptam
arcui ejus. 3 Persequetur eos, transibit in
pace, semita in pedibus ejus non apparebit.
4 Quis hæc operatus est, et fecit, vocans
generationes ab exordio? Ego Dominus,
primus et novissimus ego sum. 5 Viderunt
insulæ, et timuerunt, extrema terræ obstu-
puerunt, appropinquaverunt, et accesserunt.
6 Unusquisque proximo suo auxiliabitur, et
fratri suo dicet: Confortare. 7 Confortavit
faber ærarius percutiens malleo eum, qui cude-
bat tunc temporis, dicens: Glutino bonum est:
et confortavit eum clavis, ut non moveretur.
8 Et tu Israel serve meus, Jacob quem elegi,
semen Abraham amici mei: 9 In quo appre-
hendi te ab extremis terræ, et a longinquis
ejus vocavi te, et dixi tibi: Servus meus es
tu, elegi te, et non abjeci te. 10 Ne timeas,
quia ego tecum sum: ne declines, quia ego
Deus tuus: confortavi te, et auxiliatus sum
tibi, et suscepi te dextera justi mei. 11 Ecce
confundentur et erubescent omnes, qui pug-
nant adversum te: erunt quasi non sint, et
peribunt viri, qui contradicunt tibi. 12 Quæres
eos, et non invenies, viros rebelles tuos: erunt
quasi non sint: et veluti consumptio, homines
bellantes adversum te. 13 Quia ego Domi-
nus Deus tuus apprehendens manum tuam,
dicensque tibi: Ne timeas, ego adjuvi te.

14 אַל־תִּֽירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל : 15 הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ
חָדָשׁ בַּעַל פִּֽיפִיּוֹת תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק
וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים : 16 תִּזְרֵם וְרוּחַ
תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל
בַּֽיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל :
17 הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם וָאַיִן
לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם : 18 אֶפְתַּח
עַל־שְׁפָיִים נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת
אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
לְמוֹצָאֵי מָיִם : 19 אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה
וַהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ
תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו : 20 לְמַעַן יִרְאוּ
וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה
עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ :
21 קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה
הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב :
22 יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה
הָרִאשֹׁנוֹת ׀ מָה הֵנָּה הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ
וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת הַשְׁמִיעֻנוּ :
23 הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר וְנֵדְעָה כִּי
אֱלֹהִים אַתֶּם אַף־תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה
וְנִרְאֶה יַחְדָּו : 24 הֵן־אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעָלְכֶם
מֵאָפַע תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם :
25 הַעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיַּאת מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ
יִקְרָא בִשְׁמִי וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ
יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט : 26 מִי־הִגִּיד מֵרֹאשׁ
וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אַף אֵין־
מַגִּיד אַף אֵין מַשְׁמִיעַ אַף אֵין־שֹׁמֵעַ
אִמְרֵיכֶם : 27 רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם
וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן : 28 וְאֵרֶא וְאֵין
אִישׁ וּמֵאֵלֶּה וְאֵין יוֹעֵץ וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ
דָבָר : 29 הֵן כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם
רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם :

פרשה מב :

1 הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי
נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא : 2 לֹא
יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ :

14 Ἰακώβ, ὀλιγοστὸς Ἰσραήλ· ἐγὼ ἐβοήθησά
σοι, λέγει ὁ θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραήλ.
15 Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης ἀλοῶντας
καινοὺς πριστηροειδεῖς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη καὶ
λεπτυνεῖς βουνούς, καὶ ὡς χνοῦν θήσεις 16 Καὶ
λικμήσεις· καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτούς, καὶ
καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς. Σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν
τοῖς ἁγίοις Ἰσραήλ, 17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ
πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς. Ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ καὶ
οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης
ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς,
18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ
ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς, ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς
ἕλη ὑδάτων καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς,
19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον,
μυρσίνην καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην, 20 Ἵνα
ἴδωσι καὶ γνῶσι, καὶ ἐννοηθῶσι καὶ ἐπιστῶνται
ἅμα ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος
τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν. 21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις
ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ
ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ. 22 Ἐγγισάτωσαν
καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἢ τὰ
πρότερον τίνα ἦν εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν,
καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα·
εἴπατε ἡμῖν, 23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερ-
χόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐστε.
Εὖ ποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμασόμεθα,
καὶ ὀψόμεθα ἅμα 24 Ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ
πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα
ἐξελέξαντο ὑμᾶς. 25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ
βοῤῥᾶ καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, κληθήσονται
τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς
πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν
πηλόν, οὕτω καταπατηθήσεσθε. 26 Τίς γὰρ
ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ
ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστίν; οὐκ ἔστιν
ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.
27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρα-
καλέσω εἰς ὁδόν. 28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ
οὐδείς, καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ
ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς πόθεν
ἐστέ, οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι. 29 Εἰσὶ γὰρ οἱ
ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

ΚΕΦ. μβ'.

1 ἸΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ·
Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ
ψυχή μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει· 2 Οὐ κεκράξεται
οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ.

14 Noli timere vermis Jacob, qui mortui estis
ex Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit Do-
minus, et redemptor tuus sanctus Israel.
15 Ego posui te quasi plaustrum triturans
novum, habens rostra serrantia: triturabis
montes, et comminues: et colles quasi pul-
verem pones. 16 Ventilabis eos, et ventus
tollet, et turbo disperget eos: et tu exultabis
in Domino, in sancto Israel lætaberis.
17 Egeni et pauperes quærunt aquas, et non
sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dominus
exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam
eos. 18 Aperiam in supinis collibus flumina,
et in medio camporum fontes: ponam deser-
tum in stagna aquarum, et terram inviam
in rivos aquarum. 19 Dabo in solitudine
cedrum, et spinam, et myrtum, et lignum
olivæ: ponam in deserto abietem, ulmum, et
buxum simul: 20 Ut videant, et sciant, et
recogitent, et intelligant pariter, quia manus
Domini fecit hoc, et sanctus Israel creavit
illud. 21 Prope facite judicium vestrum,
dicit Dominus: afferte, si quid forte habetis,
dixit rex Jacob. 22 Accedant, et nuntient
nobis quæcumque ventura sunt: priora quæ
fuerunt nuntiate: et ponemus cor nostrum,
et sciemus novissima eorum, et quæ ventura
sunt indicate nobis. 23 Annuntiate quæ
ventura sunt in futurum, et sciemus quia dii
estis vos; bene quoque aut male, si potestis,
facite: et loquamur, et videamus simul.
24 Ecce, vos estis ex nihilo, et opus vestrum
ex eo quod non est: abominatio est qui elegit
vos. 25 Suscitavi ab aquilone, et veniet ab ortu
solis: vocabit nomen meum, et adducet magi-
stratus quasi lutum, et velut plastes conculcans
humum. 26 Quis annuntiavit ab exordio ut
sciamus; et a principio ut dicamus: Justus
es? non est neque annuntians, neque præ-
dicens, neque audiens sermones vestros.
27 Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt, et
Jerusalem evangelistam dabo. 28 Et vidi, et
non erat neque ex istis quisquam qui iniret
consilium, et interrogatus responderet verbum.
29 Ecce omnes injusti, et vana opera eorum:
ventus et inane simulacra eorum.

CAPUT XLII.

1 Ecce servus meus, suscipiam eum: elec-
tus meus, complacuit sibi in illo anima mea:
dedi spiritum meum super eum, judicium
gentibus proferet. 2 Non clamabit, neque
accipiet personam, nec audietur vox ejus foris.

3 קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה
לֹא יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ 4 לֹא
יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד־יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט
וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ׃ 5 כֹּה־אָמַר
הָאֵל ׀ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע
הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ
וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ 6 אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ
בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית
עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ 7 לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת
לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי
חֹשֶׁךְ׃ 8 אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי
לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃
9 הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד
בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃
10 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה
הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם׃
11 יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר
יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ׃
12 יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים
יַגִּידוּ׃ 13 יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ
עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃ 14 הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם
אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם
וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ 15 אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת
וְכָל־עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים
וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ 16 וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ
לֹא יָדָעוּ בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם
אָשִׂים מַחְשָׁךְ לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים
לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם וְלֹא
עֲזַבְתִּים׃ 17 נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת
הַבֹּטְחִים בַּפָּסֶל הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה אַתֶּם
אֱלֹהֵינוּ׃ 18 הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ וְהַעִוְרִים
הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃ 19 מִי עִוֵּר כִּי אִם־עַבְדִּי
וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח מִי עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם
וְעִוֵּר כְּעֶבֶד יְהוָה׃ 20 רָאִית רַבּוֹת וְלֹא
תִשְׁמֹר פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃ 21 יְהוָה
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃
22 וְהוּא עַם־בָּזוּז וְשָׁסוּי הָפֵחַ בַּחוּרִים
כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ הָיוּ לָבַז
וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר הָשַׁב׃ 23 מִי
בָכֶם יַאֲזִין זֹאת יַקְשִׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר.

3 *Κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει, καὶ λίνον*
καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει
κρίσιν· 4 *'Αναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως*
ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. 5 *Οὕτω λέγει Κύριος ὁ*
θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτόν, ὁ
στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς
πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς
πατοῦσιν αὐτήν. 6 *'Εγὼ Κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά*
σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ
ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς
φῶς ἐθνῶν, 7 *'Ανοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγα-*
γεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς
καὶ καθημένους ἐν σκότει. 8 *Ἐγὼ Κύριος ὁ θεός,*
τοῦτό μού ἐστι τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ
οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.
9 *Τὰ ἐπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ*
ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη
ὑμῖν. 10 *'Υμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν·*
ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ
κατοικοῦντες αὐτάς. 11 *Εὐφράνθητι ἔρημος καὶ*
αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες
Κηδάρ. Εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν
ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι, 12 *Δώσουσι τῷ*
θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις
ἀναγγελοῦσι. 13 *Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων*
ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον
καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.
14 *'Εσιώπησα, μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέ-*
ξομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ
ξηρανῶ ἅμα, 15 *'Ερημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ*
πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω ποτα-
μοὺς εἰς νήσους, καὶ ἕλη ξηρανῶ. 16 *Καὶ ἄξω*
τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἃς
οὐκ ᾔδεισαν πατῆσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω
αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς
εὐθεῖαν. Ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ οὐκ
ἐγκαταλείψω αὐτούς· 17 *Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν*
εἰς τὰ ὀπίσω. Αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποι-
θότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς
χωνευτοῖς 'Υμεῖς ἐστὲ θεοὶ ἡμῶν. 18 *Οἱ κωφοὶ*
ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.
19 *Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου, καὶ*
κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώ-
θησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ. 20 *Εἴδετε πλεονάκις,*
καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ
ἠκούσατε. 21 *Κύριος ὁ θεὸς ἐβουλεύσατο ἵνα*
δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν. 22 *Καὶ εἶδον,*
καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπα-
σμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχοῦ,
καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς, ἐγένοντο
εἰς προνομήν· καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἅρπαγμα,
καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων 'Απόδος. 23 *Τίς ἐν ὑμῖν ὃς*
ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

3 Calamum quassatum non conteret, et linum
fumigans non extinguet: in veritate educet
judicium. 4 Non erit tristis, neque turbulen-
tus, donec ponat in terra judicium: et legem
ejus insulæ expectabunt. 5 Hæc dicit Do-
minus Deus, creans cælos, et extendens eos:
firmans terram, et quæ germinant ex ea: dans
flatum populo, qui est super eam, et spiritum
calcantibus eam. 6 Ego Dominus vocavi te
in justitia, et apprehendi manum tuam, et
servavi te. Et dedi te in fœdus populi, in
lucem gentium: 7 Ut aperires oculos cæ-
corum, et educeres de conclusione vinctum, de
domo carceris sedentes in tenebris. 8 Ego
Dominus, hoc est nomen meum: gloriam meam
alteri non dabo, et laudem meam sculptilibus.
9 Quæ prima fuerunt, ecce venerunt: nova
quoque ego annuntio: antequam oriantur,
audita vobis faciam. 10 Cantate Domino
canticum novum, laus ejus ab extremis terræ:
qui descenditis in mare, et plenitudo ejus;
insulæ, et habitatores earum. 11 Sublevetur
desertum, et civitates ejus: in domibus habi-
tabit Cedar: laudate habitatores Petræ, de
vertice montium clamabunt. 12 Ponent Do-
mino gloriam, et laudem ejus in insulis nuntia-
bunt. 13 Dominus sicut fortis egredietur,
sicut vir prœliator suscitabit zelum: vocife-
rabitur, et clamabit: super inimicos suos
confortabitur. 14 Tacui semper, silui, patiens
fui, sicut parturiens loquar: dissipabo, et
absorbebo simul. 15 Desertos faciam montes,
et colles, et omne gramen eorum exsiccabo:
et ponam flumina in insulas, et stagna are-
faciam. 16 Et ducam cæcos in viam, quam
nesciunt, et in semitis, quas ignoraverunt,
ambulare eos faciam: ponam tenebras coram
eis in lucem, et prava in recta: hæc verba
feci eis, et non dereliqui eos. 17 Conversi
sunt retrorsum: confundantur confusione qui
confidunt in sculptili, qui dicunt conflatili:
Vos dii nostri. 18 Surdi audite, cæci intue-
mini ad videndum. 19 Quis cæcus, nisi servus
meus? et surdus, nisi ad quem nuntios meos
misi? quis cæcus, nisi qui venundatus est?
et quis cæcus, nisi servus Domini? 20 Qui
vides multa, nonne custodies? qui apertas
habes aures, nonne audies? 21 Et Dominus
voluit ut sanctificaret eum, et magnificaret
legem, et extolleret. 22 Ipse autem populus
direptus, et vastatus: laqueus juvenum omnes,
et domibus carcerum absconditi sunt: facti sunt
in rapinam, nec est qui eruat; in direptionem,
nec est qui dicat: Redde. 23 Quis est in vobis
qui audiat hoc, attendat et auscultet futura?

24 מִי־נָתַן לִמְשׁוֹסָּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבֹזְזִים
הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ
בִדְרָכָיו הָלוֹךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃
25 וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֵמָה אַפּוֹ וֶעֱזוּז מִלְחָמָה
וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־בּוֹ
וְלֹא־יָשִׂים עַל־לֵב׃

פרשה מג׃

1 וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב
וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ
קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ 2 כִּי־תַעֲבֹר
בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ
כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא
תִבְעַר־בָּךְ׃ 3 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ
וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ 4 מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי
נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ
וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ 5 אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ
אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב
אֲקַבְּצֶךָּ׃ 6 אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן
אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי
מִקְצֵה הָאָרֶץ׃ 7 כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי
וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עֲשִׂיתִיו׃
8 הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֵרְשִׁים
וְאָזְנַיִם לָמוֹ׃ 9 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו
וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת
וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ
וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ 10 אַתֶּם עֵדַי
נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן
תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי
לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃
11 אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ׃
12 אָנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין
בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃
13 גַּם־מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל
וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ 14 כֹּה־אָמַר יְהוָה
גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי
בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִיחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים
בָּאֳנִיּוֹת רִנָּתָם׃ 15 אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם
בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ 16 כֹּה אָמַר
יְהוָה הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים
נְתִיבָה׃ 17 הַמּוֹצִיא רֶכֶב־וָסוּס חַיִל וְעִזּוּז
יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ׃

24 Τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ
τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρ-
τοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ;
25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέ-
γοντες αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος
αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν.

ΚΕΦ. μγ'.

1 ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ θεός, ὁ
ποιήσας σε Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ Μὴ
φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρωσάμην σε· ἐκάλεσά σε τὸ
ὄνομα σου, ἐμὸς εἶ σύ. 2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι'
ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμί, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύ-
σουσί σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός, οὐ μὴ
κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατακαύσει σε. 3 Ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ σώζων σε·
ἐποίησα ἄλλαγμά σου Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν,
καὶ Σοήνην ὑπὲρ σοῦ. 4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος
ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης καὶ ἐγώ σε
ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ καὶ
ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. 5 Μὴ φοβοῦ,
ὅτι μετὰ σοῦ εἰμί· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα
σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε. 6 Ἐρῶ τῷ βορρᾷ
Ἄγε, καὶ τῷ λιβὶ Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς
μου ἀπὸ τῆς πόῤῥωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου
ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, 7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται
τῷ ὀνόματί μου. Ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατε-
σκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα αὐτὸν καὶ ἐποίησα
αὐτόν, 8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ
ὀφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως τυφλοί, καὶ κωφοὶ τὰ
ὦτα ἔχοντες. 9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ
ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν καὶ εἰπάτωσαν
ἀληθῆ. 10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς,
λέγει Κύριος ὁ θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην,
ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ
εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ
μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. 11 Ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ σώζων. 12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ
ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος·
ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
13 Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς
ἀποστρέψει αὐτό; 14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ
θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ
Ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ
ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν
πλοίοις δεθήσονται. 15 Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα
ὑμῶν. 16 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ διδοὺς ἐν
θαλάσσῃ ὁδὸν καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,
17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον
ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστή-
σονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον.

24 Quis dedit in direptionem Jacob, et Israel
vastantibus? nonne Dominus ipse, cui pec-
cavimus? Et noluerunt in viis ejus ambulare,
et non audierunt legem ejus. 25 Et effudit
super eum indignationem furoris sui, et forte
bellum, et combussit eum in circuitu, et non
cognovit: et succendit eum, et non intellexit.

CAPUT XLIII.

1 Et nunc hæc dicit Dominus creans te
Jacob, et formans te Israel: Noli timere, quia
redemi te, et vocavi te nomine tuo: meus es
tu. 2 Cum transieris per aquas, tecum ero,
et flumina non operient te: cum ambulaveris
in igne, non combureris, et flamma non ardebit
in te. 3 Quia ego Dominus Deus tuus sanctus
Israel salvator tuus, dedi propitiationem tuam
Ægyptum, Æthiopiam et Saba pro te. 4 Ex
quo honorabilis factus es in oculis meis, et
gloriosus: ego dilexi te, et dabo homines pro
te, et populos pro anima tua. 5 Noli timere,
quia ego tecum sum: ab oriente adducam
semen tuum, et ab occidente congregabo te.
6 Dicam aquiloni: Da; et austro: Noli pro-
hibere: affer filios meos de longinquo, et filias
meas ab extremis terræ. 7 Et omnem, qui
invocat nomen meum, in gloriam meam creavi
eum, formavi eum, et feci eum. 8 Educ foras
populum cæcum, et oculos habentem; surdum,
et aures ei sunt. 9 Omnes gentes congregatæ
sunt simul, et collectæ sunt tribus: quis in
vobis annuntiet istud, et quæ prima sunt
audire nos faciet? dent testes eorum, justi-
ficentur, et audiant, et dicant: Vere. 10 Vos
testes mei, dicit Dominus, et servus meus,
quem elegi: ut sciatis, et credatis mihi, et
intelligatis quia ego ipse sum. Ante me non
est formatus Deus, et post me non erit. 11 Ego
sum, ego sum Dominus, et non est absque me
salvator. 12 Ego annuntiavi, et salvavi:
auditum feci, et non fuit in vobis alienus:
vos testes mei, dicit Dominus, et ego Deus.
13 Et ab initio ego ipse, et non est qui de
manu mea eruat: operabor, et quis avertet
illud? 14 Hæc dicit Dominus redemptor
vester, sanctus Israel: Propter vos misi in
Babylonem, et detraxi vectes universos, et
Chaldæos in navibus suis gloriantes. 15 Ego
Dominus sanctus vester, creans Israel rex
vester. 16 Hæc dicit Dominus, qui dedit in
mari viam, et in aquis torrentibus semitam.
17 Qui eduxit quadrigam et equum, agmen et
robustum, simul obdormierunt, nec resurgent:
contriti sunt quasi linum, et extincti sunt.

18 אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל־
תִּתְבֹּנָנוּ : 19 הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה
תִצְמָח הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף אָשִׂים בַּמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ בִּישִׁמוֹן נְהָרוֹת : 20 תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת
הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה כִּי־נָתַתִּי בַמִּדְבָּר
מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְחִירִי :
21 עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ : 22 וְלֹא־
אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל :
23 לֹא־הֵבֵיאתָ לִּי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ וּזְבָחֶיךָ
לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא
הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה : 24 לֹא־קָנִיתָ לִּי בַכֶּסֶף
קָנֶה וְחֵלֶב זְבָחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ
הֶעֱבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאותֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֺנֹתֶיךָ :
25 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר : 26 הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה
יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק : 27 אָבִיךָ
הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי :
28 וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְאֶתְּנָה לַחֵרֶם יַעֲקֹב
וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים :

פרשה מד :

1 וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל
בָּחַרְתִּי בוֹ : 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה עֹשֶׂךָ
וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי
יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בוֹ : 3 כִּי אֶצָּק־מַיִם
עַל־צָמֵא וְנֹזְלִים עַל־יַבָּשָׁה אֶצֹּק רוּחִי
עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ : 4 וְצָמְחוּ
בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי־מָיִם : 5 זֶה
יֹאמַר לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם־יַעֲקֹב
וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל
יְכַנֶּה : 6 כֹּה־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן
וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים :
7 וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיַעְרְכֶהָ לִי מִשּׂוּמִי
עַם־עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ :
8 אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז
הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדַי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי : 9 יֹצְרֵי־פֶסֶל
כֻּלָּם תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם
הֵמָּה בַּל־יִרְאוּ וּבַל־יֵדְעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ :
10 מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסָךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל :
11 הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים הֵמָּה מֵאָדָם
יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעֲמֹדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד :

18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα
μὴ συλλογίζεσθε· 19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ
νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά. Καὶ ποιήσω
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς·
20 Εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρῆνες
καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὕδωρ καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ
γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, 21 Λαόν μου ὃν
περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι.
22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιᾶσαι σε
ἐποίησα Ἰσραήλ· 23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά
σου τῆς ὁλοκαρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις
σου ἐδόξασάς με, οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις,
οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ, 24 Οὐδὲ
ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυσίασμα, οὐδὲ τὸ στέαρ
τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις σου προέστης μου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
σου. 25 Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς
ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου
καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι. 26 Σὺ δὲ μνήσθητι καὶ
κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα
δικαιωθῇς. 27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, 28 Καὶ ἐμίαναν
οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγιά μου· καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι
Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

ΚΕΦ. μδ'.

1 ΝΥΝ δὲ ἄκουσον Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, καὶ
Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην. 2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας,
ἔτι βοηθηθήσῃ, Μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην. 3 Ὅτι ἐγὼ
δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ,
ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ
τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, 4 Καὶ
ἀνατελοῦσιν ὡς ἀνὰ μέσον ὕδατος χόρτος, καὶ
ὡς ἰτέα ἐπὶ παραῤῥέον ὕδωρ. 5 Οὗτος ἐρεῖ Τοῦ
θεοῦ εἰμί, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ Τοῦ
θεοῦ εἰμί, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.
6 Οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
ῥυσάμενος αὐτόν, θεὸς Σαβαώθ Ἐγὼ πρῶτος καὶ
ἐγὼ μετὰ ταῦτα, πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι θεός.
7 Τίς ὥσπερ ἐγώ, στήτω καὶ καλεσάτω καὶ
ἀναγγειλάτω, καὶ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα
ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ
τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν. 8 Μὴ παρα-
καλύπτεσθε μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς
ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες
ὑμεῖς ἐστὲ εἰ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Καὶ οὐκ
ἤκουσαν τότε 9 Οἱ πλάσσοντες καὶ οἱ γλύ-
φοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια
αὐτῶν ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυν-
θήσονται 10 Οἱ πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες
πάντες ἀνωφελῆ, 11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο
ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων
συναχθήτωσαν πάντες καὶ στησάτωσαν ἅμα,
καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

18 Ne memineritis priorum, et antiqua ne
intueamini. 19 Ecce ego facio nova, et nunc
orientur, utique cognoscetis ea: ponam in
deserto viam, et in invio flumina. 20 Glori-
ficabit me bestia agri, dracones et struthiones:
quia dedi in deserto aquas, flumina in invio,
ut darem potum populo meo, electo meo.
21 Populum istum formavi mihi, laudem
meam narrabit. 22 Non me invocasti Jacob,
nec laborasti in me Israel. 23 Non obtulisti
mihi arietem holocausti tui, et victimis tuis
non glorificasti me: non te servire feci in
oblatione, nec laborem tibi præbui in thure.
24 Non emisti mihi argento calamum, et
adipe victimarum tuarum non inebriasti me.
Verumtamen servire me fecisti in peccatis
tuis, præbuisti mihi in laborem in iniquitati-
bus tuis. 25 Ego sum, ego sum ipse, qui
deleo iniquitates tuas propter me, et peccato-
rum tuorum non recordabor. 26 Reduc me
in memoriam, et judicemur simul: narra si
quid habes ut justificeris. 27 Pater tuus
primus peccavit, et interpretes tui prævaricati
sunt in me. 28 Et contaminavi principes
sanctos, dedi ad internecionem Jacob, et Israel
in blasphemiam.

CAPUT XLIV.

1 Et nunc audi Jacob serve meus, et Israel
quem elegi: 2 Hæc dicit Dominus faciens et
formans te, ab utero auxiliator tuus: noli
timere serve meus Jacob, et rectissime, quem
elegi. 3 Effundam enim aquas super sitien-
tem, et fluenta super aridam: effundam
spiritum meum super semen tuum, et bene-
dictionem meum super stirpem tuam. 4 Et
germinabunt inter herbas, quasi salices juxta
præterfluentes aquas. 5 Iste dicet: Domini
ego sum: et ille vocabit in nomine Jacob: et
hic scribet manu sua: Domino: et in nomine
Israel assimilabitur. 6 Hæc dicit Dominus
rex Israel, et redemptor ejus Dominus exerci-
tuum: Ego primus, et ego novissimus, et
absque me non est Deus. 7 Quis similis
mei? vocet, et annuntiet: et ordinem exponat
mihi, ex quo constitui populum antiquum:
ventura et quæ futura sunt annuntient eis.
8 Nolite timere, neque conturbemini: ex
tunc audire te feci, et annuntiavi: vos estis
testes mei; numquid est Deus absque me, et
formator, quem ego non noverim? 9 Plastæ
idoli omnes nihil sunt, et amantissima eorum
non proderunt eis; ipsi sunt testes eorum,
quia non vident, neque intelligunt, ut con-
fundantur. 10 Quis formavit deum, et
sculptile conflavit ad nihil utile? 11 Ecce
omnes participes ejus confundentur: fabri
enim sunt ex hominibus: convenient omnes,
stabunt et pavebunt, et confundentur simul.

12 חָרַשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל בַּפֶּחָם
וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ
גַּם־רָעֵב וְאֵין כֹּחַ לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃
13 חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו יְתָאֲרֵהוּ בַשֶּׂרֶד
יַעֲשֵׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת וּבַמְּחוּגָה יְתָאֳרֵהוּ
וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתִפְאֶרֶת אָדָם
לָשֶׁבֶת בָּיִת׃ 14 לִכְרָת־לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח
תִּרְזָה וְאַלּוֹן וַיְאַמֶּץ־לוֹ בַּעֲצֵי־יָעַר נָטַע
אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ 15 וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר
וַיִּקַּח מֵהֶם וַיָּחָם אַף־יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם
אַף־יִפְעַל־אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגָּד־
לָמוֹ׃ 16 חֶצְיוֹ שָׂרַף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ
בָּשָׂר יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף־יָחֹם
וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי אוּר׃ 17 וּשְׁאֵרִיתוֹ
לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגָּוד־לוֹ וְיִשְׁתַּחוּ
וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי
אָתָּה׃ 18 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כִּי טַח
מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבֹּתָם׃ 19 וְלֹא־
יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה
לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בְמוֹ־אֵשׁ וְאַף אָפִיתִי
עַל־גֶּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלֶה בָשָׂר וְאֹכֵל
וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹד׃
20 רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוּתַל הִטָּהוּ וְלֹא־יַצִּיל
אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלוֹא־שֶׁקֶר בִּימִינִי׃
21 זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי־אָתָּה
יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד־לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא
תִנָּשֵׁנִי׃ 22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ 23 רָנּוּ
שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת
אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ
כִּי־גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃
24 כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבָּטֶן
אָנֹכִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹּל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי
רֹקַע הָאָרֶץ מֵאִתִּי׃ 25 מֵפֵר אֹתוֹת
בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים
אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ 26 מֵקִים דְּבַר
עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר
לִירוּשָׁלַםִ תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה
וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃ 27 הָאֹמֵר לַצּוּלָה
חֳרָבִי וְנַהֲרֹתַיִךְ אוֹבִישׁ׃ 28 הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ
רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַםִ
תִּבָּנֶה וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

12 Ὅτι ὤξυνε τέκνων σίδηρον, σκεπάρνῳ εἰρ-
γάσατο αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτό, καὶ
εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.
13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν
μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό, καὶ ἐποιή-
σεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὡραιότητα
ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ. 14 Ἔκοψε ξύλον
ἐκ τοῦ δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσε κύριος, πίτυν, καὶ
ὑετὸς ἐμήκυνεν, 15 Ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν·
καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες
ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργά-
σαντο θεούς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. 16 Οὗ τὸ
ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρί, καὶ ἐπὶ τοῦ
ἡμίσους αὐτοῦ ἔπεψεν ἐν τοῖς ἄνθραξιν ἄρτους,
καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη,
καὶ θερμανθεὶς εἶπεν Ἡδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην καὶ
εἶδον πῦρ· 17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν
γλυπτόν, καὶ προσκυνεῖ καὶ προσεύχεται λέγων
Ἐξελοῦ με, ὅτι θεός μου εἶ σύ. 18 Οὐκ ἔγνωσαν
φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν. 19 Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέ-
καυσεν ἐν πυρί, καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων
αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ
λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε καὶ προσ-
κυνοῦσιν αὐτῷ. 20 Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία
αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται
ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε
ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. 21 Μνήσθητι ταῦτα
Ἰακὼβ καὶ Ἰσραήλ, ὅτι παῖς μου εἶ σύ· ἔπλασά
σε παῖδά μου, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου
μου. 22 Ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς
ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὴν ἁμαρτίαν σου·
ἐπιστράφηθι πρός μέ, καὶ λυτρώσομαί σε.
23 Εὐφράνθητε οὐρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν
Ἰσραήλ· σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε
ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ
ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακὼβ, καὶ
Ἰσραὴλ δοξασθήσεται. 24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
λυτρούμενός σε καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας Ἐγὼ
Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν
μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. 25 Τίς ἕτερος
διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας
ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων, 26 Καὶ ἱστῶν
ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ
Κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας
Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·
27 Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ Ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς
ποταμούς σου ξηρανῶ· 28 Ὁ λέγων Κύρῳ
φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ
λέγων Ἱερουσαλὴμ Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον
τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

12 Faber ferrarius lima operatus est: in
prunis et in malleis formavit illud, et opera-
tus est in brachio fortitudinis suæ: esuriet
et deficiet, non bibet aquam, et lassescet.
13 Artifex lignarius extendit normam, for-
mavit illud in runcina: fecit illud in angu-
laribus, et in circino tornavit illud: et fecit
imaginem viri quasi speciosum hominem
habitantem in domo. 14 Succidit cedros,
tulit ilicem, et quercum, quæ steterat inter
ligna saltus: plantavit pinum, quam pluvia
nutrivit. 15 Et facta est hominibus in
focum: sumpsit ex eis, et calefactus est: et
succendit, et coxit panes: de reliquo autem
operatus est deum, et adoravit: fecit sculptile,
et curvatus est ante illud. 16 Medium ejus
combussit igni, et de medio ejus carnes
comedit: coxit pulmentum, et saturatus est,
et calefactus est, et dixit: Vah, calefactus
sum, vidi focum. 17 Reliquum autem ejus
deum fecit et sculptile sibi: curvatur ante
illud, et adorat illud, et obsecrat, dicens:
Libera me, quia deus meus es tu. 18 Nescie-
runt, neque intellexerunt: obliti enim sunt
ne videant oculi eorum, et ne intelligant corde
suo. 19 Non recogitant in mente sua, neque
cognoscunt, neque sentiunt, ut dicant: Me-
dietatem ejus combussi igni; et coxi super
carbones ejus panes, coxi carnes et comedi, et
de reliquo ejus idolum faciam? ante truncum
ligni procidam? 20 Pars ejus cinis est: cor
insipiens adoravit illud, et non liberabit ani-
mam suam, neque dicet: Forte mendacium
est in dextera mea. 21 Memento horum
Jacob, et Israel, quoniam servus meus es tu;
formavi te, servus meus es tu Israel, ne obli-
viscaris mei. 22 Delevi ut nubem iniquitates
tuas, et quasi nebulam peccata tua: revertere
ad me, quoniam redemi te. 23 Laudate
cæli, quoniam misericordiam fecit Dominus:
jubilate extrema terræ, resonate montes
laudationem, saltus et omne lignum ejus:
quoniam redemit Dominus Jacob, et Israel
gloriabitur. 24 Hæc dicit Dominus redemp-
tor tuus, et formator tuus ex utero: Ego sum
Dominus, faciens omnia, extendens cælos
solus, stabiliens terram, et nullus mecum.
25 Irrita faciens signa divinorum, et ariolos
in furorem vertens. Convertens sapientes
retrorsum: et scientiam eorum stultam faciens.
26 Suscitans verbum servi tui, et consilium
nuntiorum suorum complens. Qui dico Jeru-
salem: Habitaberis: et civitatibus Juda:
Ædificabimini, et deserta ejus suscitabo.
27 Qui dico profundo: Desolare, et flumina
tua arefaciam. 28 Qui dico Cyro: Pastor
meus es, et omnem voluntatem meam com-
plebis. Qui dico Jerusalem: Ædificaberis;
et templo: Fundaberis.

ישעיה מה

פרשה מה׃

1 כֹּה־אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ
אֲשֶׁר־הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ לְרַד־לְפָנָיו גּוֹיִם
וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו
דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ׃ 2 אֲנִי לְפָנֶיךָ
אֵלֵךְ וַהֲדוּרִים אֲוַשֵּׁר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה
אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃ 3 וְנָתַתִּי לְךָ
אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים לְמַעַן
תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא בְשִׁמְךָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 4 לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִּשְׁמֶךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא
יְדַעְתָּנִי׃ 5 אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי
אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ 6 לְמַעַן
יֵדְעוּ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָהּ כִּי־אֶפֶס
בִּלְעָדָי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ 7 יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי
יְהוָה עֹשֶׂה כָל־אֵלֶּה׃ 8 הַרְעִיפוּ
שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְּלוּ־צֶדֶק תִּפְתַּח־
אֶרֶץ וְיִפְרוּ־יֶשַׁע וּצְדָקָה תַצְמִיחַ יַחַד
אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ 9 הוֹי רָב אֶת־יֹצְרוֹ
חֶרֶשׂ אֶת־חַרְשֵׂי אֲדָמָה הֲיֹאמַר חֹמֶר
לְיֹצְרוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה וּפָעָלְךָ אֵין־יָדַיִם
לוֹ׃ 10 הוֹי אֹמֵר לְאָב מַה־תּוֹלִיד
וּלְאִשָּׁה מַה־תְּחִילִין׃ 11 כֹּה־אָמַר
יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הָאֹתִיּוֹת
שְׁאָלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוֻּנִי׃
12 אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָרָאתִי
אֲנִי יָדַי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוֵּיתִי׃
13 אָנֹכִי הַעִירֹתִהוּ בְצֶדֶק וְכָל־דְּרָכָיו אֲיַשֵּׁר
הוּא־יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלֵּחַ לֹא
בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
14 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם
וּסְחַר־כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ
יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יֵלֵכוּ בַּזִּקִּים
יַעֲבֹרוּ וְאֵלַיִךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ
אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃
15 אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַ׃ 16 בּוֹשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻּלָּם
יַחְדָּו הָלְכוּ בַכְּלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים׃
17 יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים
לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד׃

ΗΣΑΙΑΣ. με'.

ΚΕΦ. με'.

1 ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου
Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἔμπροσ-
θεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω,
ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ
συγκλεισθήσονται, 2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύ-
σομαι καὶ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω, 3 Καὶ δώσω
σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀοράτους
ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός σου
ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς Ἰσραήλ. 4 Ἕνεκεν
τοῦ παιδός μου Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ
μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσ-
δέξομαί σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με. 5 Ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ θεός·
ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ᾔδεις με, 6 Ἵνα γνῶσιν οἱ
ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι οὐκ
ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, καὶ
οὐκ ἔστιν ἔτι, 7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ
ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων
κακά· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.
8 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι
ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ καὶ
βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω
ἅμα· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε. 9 Ποῖον
βέλτιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ
ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν;
μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ Τί ποιεῖς, ὅτι οὐκ
ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; 10 Μὴ ἀποκριθήσεται
τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; ὁ λέγων
τῷ πατρί Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρί Τί ὠδίνεις;
11 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ
ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα Ἐρωτήσατέ με περὶ
τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
μου ἐντείλασθέ μοι. 12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ
ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρί μου ἐστερέωσα
τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην.
13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα,
καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· οὗτος οἰκοδομή-
σει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ
λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ
δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ. 14 Οὕτω λέγει
Κύριος Σαβαὼθ Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία
Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ
διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω
σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ
διαβήσονται πρὸς σὲ καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ
ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστι, καὶ
οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ. 15 Σὺ γὰρ εἶ θεός, καὶ
οὐκ ᾔδειμεν, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ. 16 Αἰ-
σχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ
ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι. 17 Ἰσραὴλ σώζεται
ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθή-
σονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι.

ISAIAS, XLV.

CAPUT XLV.

1 HÆC dicit Dominus christo meo Cyro,
cujus apprehendi dexteram, ut subjiciam ante
faciem ejus gentes, et dorsa regum vertam, et
aperiam coram eo januas, et portæ non clau-
dentur. 2 Ego ante te ibo: et gloriosos terræ
humiliabo: portas æreas conteram et vectes
ferreos confringam. 3 Et dabo tibi thesauros
absconditos, et arcana secretorum: ut scias
quia ego Dominus, qui voco nomen tuum,
Deus Israel. 4 Propter servum meum Jacob,
et Israel electum meum, et vocavi te nomine
tuo: assimilavi te, et non cognovisti me.
5 Ego Dominus, et non est amplius: extra
me non est Deus: accinxi te, et non cogno-
visti me: 6 Ut sciant hi, qui ab ortu solis,
et qui ab occidente, quoniam absque me non
est. Ego Dominus, et non est alter, 7 For-
mans lucem, et creans tenebras, faciens pacem,
et creans malum: ego Dominus faciens omnia
hæc. 8 Rorate cæli desuper, et nubes pluant
justum: aperiatur terra, et germinet salvato-
rem: et justitia oriatur simul: ego Dominus
creavi eum. 9 Væ qui contradicit fictori suo,
testa de samiis terræ: numquid dicet lutum
figulo suo: Quid facis, et opus tuum absque
manibus est? 10 Væ qui dicit patri: Quid
generas? et mulieri: Quid parturis? 11 Hæc
dicit Dominus sanctus Israel, plastes ejus:
Ventura interrogate me, super filios meos, et
super opus manuum mearum mandate mihi.
12 Ego feci terram, et hominem super eam
creavi ego: manus meæ tetenderunt cælos, et
omni militiæ eorum mandavi. 13 Ego susci-
tavi eum ad justitiam, et omnes vias ejus
dirigam: ipse ædificabit civitatem meam, et
captivitatem meam dimittet, non in pretio,
neque in muneribus, dicit Dominus Deus
exercituum. 14 Hæc dicit Dominus: Labor
Ægypti, et negotiatio Æthiopiæ, et Sabaïm
viri sublimes ad te transibunt, et tui erunt:
post te ambulabunt, vincti manicis pergent:
et te adorabunt, teque deprecabuntur: Tan-
tum in te est Deus, et non est absque te Deus.
15 Vere tu es Deus absconditus, Deus Israel
salvator. 16 Confusi sunt, et erubuerunt
omnes: simul abierunt in confusionem fabri-
catores errorum. 17 Israel salvatus est in
Domino salute æterna: non confundemini,
et non erubescetis usque in sæculum sæculi.

18 כִּי כֹה אָמַר־יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
הוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשָׂהּ הוּא כוֹנְנָהּ
לֹא־תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין
עוֹד׃ 19 לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ
לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקְּשׁוּנִי אֲנִי
יְהוָה דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ 20 הִקָּבְצוּ
וָבֹאוּ הִתְנַגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא
יָדְעוּ הַנֹּשְׂאִים אֶת־עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים
אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ 21 הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אַף
יִוָּעֲצוּ יַחְדָּו מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאָז
הִגִּידָהּ הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין־עוֹד אֱלֹהִים
מִבַּלְעָדַי אֵל־צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אַיִן זוּלָתִי׃
22 פְּנוּ־אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ כִּי
אֲנִי־אֵל וְאֵין עוֹד׃ 23 בִּי נִשְׁבַּעְתִּי יָצָא
מִפִּי צְדָקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִּכְרַע
כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ 24 אַךְ בַּיהוָה
לִי אָמַר צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ
כֹּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃ 25 בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ
כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

פרשה מו׃

1 כָּרַע בֵּל קֹרֵס נְבוֹ הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם
לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה נְשֻׂאֹתֵיכֶם עֲמוּסוֹת מַשָּׂא
לַעֲיֵפָה׃ 2 קָרְסוּ כָרְעוּ יַחְדָּו לֹא יָכְלוּ
מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם בַּשְּׁבִי הָלָכָה׃ 3 שִׁמְעוּ
אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל
הָעֲמֻסִים מִנִּי־בֶטֶן הַנְּשֻׂאִים מִנִּי־רָחַם׃
4 וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל
אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל
וַאֲמַלֵּט׃ 5 לְמִי תְדַמְּיוּנִי וְתַשְׁווּ
וְתַמְשִׁלוּנִי וְנִדְמֶה׃ 6 הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס
וְכֶסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ יִשְׂכְּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׂהוּ
אֵל יִסְגְּדוּ אַף־יִשְׁתַּחֲווּ׃ 7 יִשָּׂאֻהוּ עַל־כָּתֵף
יִסְבְּלֻהוּ וְיַנִּיחֻהוּ תַחְתָּיו וְיַעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ
לֹא יָמִישׁ אַף־יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה
מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֶנּוּ׃ 8 זִכְרוּ־זֹאת
וְהִתְאֹשָׁשׁוּ הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל־לֵב׃
9 זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אָנֹכִי אֵל
וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֶפֶס כָּמוֹנִי׃ 10 מַגִּיד
מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשׂוּ
אֹמֵר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל־חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃

18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν,
οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιήσας
αὐτήν, αὐτὸς διώρισεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενὸν
ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτήν,
Ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. 19 Οὐκ ἐν
κρυφῇ λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ
εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακὼβ Μάταιον ζητήσατε· ἐγώ
εἰμι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην καὶ
ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. 20 Συνάχθητε καὶ ἥκετε,
βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
Οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν,
καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς θεοὺς οἳ οὐ σώζουσιν.
21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν
ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ᾽ ἀρχῆς· τότε
ἀνηγγέλη ὑμῖν Ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
πλὴν ἐμοῦ, δίκαιος καὶ σωτήρ, οὐκ ἔστι πάρεξ
ἐμοῦ. 22 Ἐπιστράφητε ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ σωθήσεσθε, οἱ
ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ
ἔστιν ἄλλος. 23 Κατ᾽ ἐμαυτοῦ ὀμνύω, εἰ μὴ
ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ
λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται, ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ, καὶ ὀμεῖται πᾶσα γλῶσσα τὸν θεόν,
24 Λέγων Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει,
καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς·
25 Ἀπὸ Κυρίου δικαιωθήσονται, καὶ ἐν τῷ θεῷ
ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. μϛ′.

1 ἜΠΕΣΕ Βήλ, συνετρίβη Ναβώ, ἐγένετο τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ τὰ κτήνη· αἴρετε
αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι 2 Ἐκλελυ-
μένῳ καὶ πεινῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ οὐ δυνή-
σονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι
ἤχθησαν. 3 Ἀκούετέ μου οἶκος τοῦ Ἰακὼβ καὶ
πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ
κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου 4 Ἕως
γήρους· ἐγώ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε ἐγώ
εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα καὶ ἐγὼ
ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς. 5 Τίνι
με ὡμοιώσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι,
6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσυππίου καὶ
ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ, καὶ
μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα
καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. 7 Αἴρουσιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν
αὐτό, ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει, οὐ μὴ κινηθῇ·
καὶ ὃς ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ,
ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν. 8 Μνήσθητε
ταῦτα καὶ στενάξατε, μετανοήσατε οἱ πεπλανη-
μένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ, 9 Καὶ μνήσθητε τὰ
πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς καὶ
οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ, 10 Ἀναγγέλλων
πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα
συνετελέσθη· καὶ εἶπα, πᾶσα ἡ βουλή μου
στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω·

18 Quia hæc dicit Dominus creans cælos, ipse
Deus formans terram, et faciens eam, ipse
plastes ejus: non in vanum creavit eam: ut
habitaretur, formavit eam; ego Dominus,
et non est alius. 19 Non in abscondito
locutus sum in loco terræ tenebroso: non
dixi semini Jacob: Frustra quærite me; ego
Dominus loquens justitiam, annuntians recta.
20 Congregamini, et venite, et accedite simul
qui salvati estis ex gentibus: nescierunt qui
levant lignum sculpturæ suæ, et rogant Deum
non salvantem. 21 Annuntiate, et venite, et
consiliamini simul: quis auditum fecit hoc ab
initio, ex tunc prædixit illud? numquid non
ego Dominus, et non est ultra Deus absque
me? Deus justus, et salvans non est præter
me. 22 Convertimini ad me, et salvi eritis
omnes fines terræ: quia ego Deus, et non est
alius. 23 In memetipso juravi, egredietur de
ore meo justitiæ verbum, et non revertetur:
24 Quia mihi curvabitur omne genu, et jura-
bit omnis lingua. 25 Ergo in Domino, dicet,
meæ sunt justitiæ et imperium: ad eum
venient, et confundentur omnes qui repug-
nant ei. 26 In Domino justificabitur, et
laudabitur omne semen Israel.

CAPUT XLVI.

1 Confractus est Bel, contritus est Nabo:
facta sunt simulacra eorum bestiis et jumentis,
onera vestra gravi pondere usque ad lassitu-
dinem. 2 Contabuerunt, et contrita sunt
simul: non potuerunt salvare portantem, et
anima eorum in captivitatem ibit. 3 Audite
me domus Jacob, et omne residuum domus
Israel, qui portamini a meo utero, qui gesta-
mini a mea vulva. 4 Usque ad senectam ego
ipse, et usque ad canos ego portabo: ego feci,
et ego feram: ego portabo, et salvabo. 5 Cui
assimilastis me, et adæquastis, et comparastis
me, et fecistis similem? 6 Qui confertis
aurum de sacculo, et argentum statera ponde-
ratis: conducentes aurificem, ut faciat deum:
et procidunt, et adorant. 7 Portant illum in
humeris gestantes, et ponentes in loco suo: et
stabit, ac de loco suo non movebitur; sed et
cum clamaverint ad eum, non audiet: de tri-
bulatione non salvabit eos. 8 Mementote
istud, et confundamini: redite prævaricatores
ad cor. 9 Recordamini prioris sæculi, quo-
niam ego sum Deus, et non est ultra
Deus, nec est similis mei: 10 Annuntians
ab exordio novissimum, et ab initio quæ
necdum facta sunt, dicens: Consilium meum
stabit, et omnis voluntas mea fiet:

11 קֹרֵא מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִוֹ
אַף־דִּבַּרְתִּי אַף־אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף־אֶעֱשֶׂנָּה׃
12 שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים
מִצְּדָקָה׃ 13 קֵרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא תִרְחָק
וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃

פרשה מז׃

1 רְדִי ׀ וּשְׁבִי עַל־עָפָר בְּתוּלַת בַּת־בָּבֶל
שְׁבִי־לָאָרֶץ אֵין־כִּסֵּא בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא
תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ רַכָּה וַעֲנֻגָּה׃ 2 קְחִי
רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי־שֹׁבֶל
גַּלִּי־שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת׃ 3 תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם
תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח וְלֹא אֶפְגַּע
אָדָם׃ 4 גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 5 שְׁבִי דוּמָם וּבֹאִי בַחֹשֶׁךְ
בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ
גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת׃ 6 קָצַפְתִּי עַל־עַמִּי חִלַּלְתִּי
נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא־שַׂמְתְּ לָהֶם
רַחֲמִים עַל־זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד׃
7 וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְבָרֶת עַד לֹא־
שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל־לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃
8 וְעַתָּה שִׁמְעִי־זֹאת עֲדִינָה הַיּשֶׁבֶת
לָבֶטַח הָאֹמְרָה בִּלְבָבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד
לֹא אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שְׁכוֹל׃
9 וְתָבֹאנָה לָּךְ שְׁתֵּי־אֵלֶּה רֶגַע בְּיוֹם אֶחָד
שְׁכוֹל וְאַלְמֹן כְּתֻמָּם בָּאוּ עָלַיִךְ בְּרֹב
כְּשָׁפַיִךְ בְּעָצְמַת חֲבָרַיִךְ מְאֹד׃ 10 וַתִּבְטְחִי
בְרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ
הִיא שׁוֹבְבָתֶךְ וַתֹּאמְרִי בְלִבֵּךְ אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד׃ 11 וּבָא עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחְרָהּ
וְתִפֹּל עָלַיִךְ הֹוָה לֹא תוּכְלִי כַּפְּרָהּ וְתָבֹא
עָלַיִךְ פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי׃ 12 עִמְדִי־נָא
בַחֲבָרַיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ בַּאֲשֶׁר יָגַעַתְּ
מִנְּעוּרָיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הוֹעִיל אוּלַי תַּעֲרוֹצִי׃
13 נִלְאֵית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ־נָא וְיוֹשִׁיעֻךְ
הֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים מוֹדִיעִם
לֶחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃ 14 הִנֵּה הָיוּ
כְקַשׁ אֵשׁ שְׂרָפָתַם לֹא־יַצִּילוּ אֶת־נַפְשָׁם מִיַּד
לֶהָבָה אֵין־גַּחֶלֶת לַחְמָם אוּר לָשֶׁבֶת נֶגְדּוֹ׃

11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς
πόῤῥωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα καὶ
ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν καὶ
εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12 Ἀκούσατέ μου οἱ
ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς
δικαιοσύνης. 13 Ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου,
καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ· δέ-
δωκα ἐν Σιὼν σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

ΚΕΦ. μζ´.

1 ΚΑΤΑΒΗΘΙ κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος
θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ
Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἁπαλὴ
καὶ τρυφερά. 2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον,
ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι
τὰς πολιάς, ἀνάσυρε τὰς κνήμας, διάβηθι ποτα-
μούς, 3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου,
φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις, 4 Ὁ
ῥυσάμενός σε Κύριος Σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ ἅγιος
Ἰσραήλ. 5 Κάθισον κατανενυγμένη, εἴσελθε εἰς
τὸ σκότος θύγατερ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ
ἰσχὺς βασιλείας. 6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ
μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα
αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας
αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν
ζυγὸν σφόδρα, 7 Καὶ εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσομαι ἄρχουσα. Οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα. 8 Νῦν δὲ
ἄκουε ταῦτα, τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα,
ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι
ὀρφανίαν. 9 Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα
ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἥξει
ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ
ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα, 10 Τῇ ἐλπίδι
τῆς πονηρίας σου. Σὺ γὰρ εἶπας Ἐγώ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι, ἡ σύνεσις τούτων ἔσται,
καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ
καρδίᾳ σου Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα.
11 Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ γνῷς,
βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ
ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι·
καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ
γνώσῃ. 12 Στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου καὶ
ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ
νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι. 13 Κεκο-
πίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ
σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ
ὁρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί
μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι. 14 Ἰδοὺ πάντες ὡς
φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ
ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός, ὅτι
ἔχεις ἄνθρακας πυρός, κάθισαι ἐπ' αὐτούς,

11 Vocans ab oriente avem, et de terra longin-
qua virum voluntatis meæ; et locutus sum,
et adducam illud: creavi, et faciam illud.
12 Audite me duro corde, qui longe estis a
justitia. 13 Prope feci justitiam meam, non
elongabitur, et salus mea non morabitur.
Dabo in Sion salutem, et in Israel gloriam
meam.

CAPUT XLVII.

1 DESCENDE, sede in pulvere virgo filia
Babylon, sede in terra: non est solium filiæ
Chaldæorum, quia ultra non vocaberis mollis
et tenera. 2 Tolle molam, et mole farinam:
denuda turpitudinem tuam, discooperi hume-
rum, revela crura, transi flumina. 3 Revela-
bitur ignominia tua, et videbitur opprobrium
tuum: ultionem capiam, et non resistet mihi
homo. 4 Redemptor noster, Dominus exer-
cituum nomen illius, sanctus Israel. 5 Sede
tacens, et intra in tenebras filia Chaldæorum:
quia non vocaberis ultra domina regnorum.
6 Iratus sum super populum meum, con-
taminavi hereditatem meam, et dedi eos in
manu tua: non posuisti eis misericordias:
super senem aggravasti jugum tuum valde.
7 Et dixisti: In sempiternum ero domina:
non posuisti hæc super cor tuum, neque
recordata es novissimi tui. 8 Et nunc audi
hæc delicata, et habitans confidenter, quæ
dicis in corde tuo: Ego sum, et non est
præter me amplius: non sedebo vidua, et
ignorabo sterilitatem. 9 Venient tibi duo
hæc subito in die una, sterilitas et viduitas;
universa venerunt super te, propter multi-
tudinem maleficiorum tuorum, et propter
duritiam incantatorum tuorum vehementem.
10 Et fiduciam habuisti in malitia tua, et
dixisti: Non est qui videat me; sapientia
tua et scientia tua hæc decepit te. Et dixisti
in corde tuo: Ego sum, et præter me non est
altera. 11 Veniet super te malum, et nescies
ortum ejus: et irruet super te calamitas, quam
non poteris expiare: veniet super te repente
miseria, quam nescies. 12 Sta cum incanta-
toribus tuis, et cum multitudine maleficiorum
tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia
tua, si forte quid prosit tibi, aut si possis
fieri fortior. 13 Defecisti in multitudine
consiliorum tuorum: stent, et salvent te
augures cœli, qui contemplabantur sidera, et
supputabant menses, ut ex eis annuntiarent
ventura tibi. 14 Ecce facti sunt quasi stipula,
ignis combussit eos: non liberabunt animam
suam de manu flammæ: non sunt prunæ,
quibus calefiant: nec focus, ut sedeant ad eum.

15 כֵּן הָיוּ־לָךְ אֲשֶׁר יָגָעַתְּ סֹחֲרַיִךְ
מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעֶבְרוֹ תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעֵךְ׃

פרשה מח׃

1 שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית־יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם
יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים ׀
בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא
בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃ 2 כִּי־מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ
נִקְרָאוּ וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמָכוּ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ 3 הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז
הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי
וַתָּבֹאנָה׃ 4 מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד
בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ וּמִצְחֲךָ נְחוּשָׁה׃ 5 וָאַגִּיד
לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ פֶּן־תֹּאמַר
עָצְבִּי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃ 6 שָׁמַעְתָּ
חֲזֵה כֻּלָּהּ וְאַתֶּם הֲלוֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ
חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם׃
7 עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי־יוֹם וְלֹא
שְׁמַעְתָּם פֶּן־תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּין׃ 8 גַּם
לֹא־שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם מֵאָז
לֹא־פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד תִּבְגּוֹד
וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קֹרָא לָךְ׃ 9 לְמַעַן שְׁמִי
אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ לְבִלְתִּי
הַכְרִיתֶךָ׃ 10 הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף
בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃ 11 לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי
אֶעֱשֶׂה כִּי־אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר
לֹא־אֶתֵּן׃ 12 שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב
וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף
אֲנִי אַחֲרוֹן׃ 13 אַף־יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ
יַחְדָּו׃ 14 הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם
הִגִּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ
בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים׃ 15 אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי
אַף־קְרָאתִיו הֲבִאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃
16 קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ
בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי
וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃
17 כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ
בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ 18 לוּא הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי
וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
19 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו
לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃

15 *Οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ
μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν
πλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.*

ΚΕΦ. μη'.

1 'ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος 'Ιακὼβ, οἱ κεκλη-
μένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι 'Ισραὴλ καὶ ἐξ 'Ιούδα
ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ 'Ισραήλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας
οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης, 2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ
ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ
'Ισραὴλ ἀντιστηριζόμενοι, Κύριος Σαβαὼθ ὄνομα
αὐτῷ. 3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ
στόματός μου ἐξῆλθε καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο·
ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν. 4 Γινώσκω ὅτι
σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου,
καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν. 5 Καὶ ἀνήγγειλά
σοι πάλαι ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν σοι
ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς ὅτι τὰ εἴδωλά μοι
ἐποίησε, καὶ εἴπῃς ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ
ἐνετείλατό μοι. 6 'Ηκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς
οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ
ἀπὸ τοῦ νῦν ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας
7 Νῦν γίνεται καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις
ἡμέραις, ἤκουσας αὐτά· μὴ εἴπῃς Ναὶ γινώσκω
αὐτά. 8 Οὔτε ἔγνως οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς
ἤνοιξά σου τὰ ὦτα· ἔγνων γὰρ ὅτι ἀθετῶν
ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.
9 Ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν
θυμόν μου, καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ,
ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε. 10 'Ιδοὺ πέπρακά σε
οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου· ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου
πτωχείας· 11 Ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ
ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου
ἑτέρῳ οὐ δώσω. 12 Ἄκουέ μου 'Ιακὼβ, καὶ
'Ισραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι πρῶτος, καὶ
ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα, 13 Καὶ ἡ χείρ μου
ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσε
τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτούς, καὶ στήσονται ἅμα,
14 Καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται.
Τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα
τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἆραι σπέρμα
Χαλδαίων· 15 'Εγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα,
ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
16 Προσαγάγετε πρὸς μὲ καὶ ἀκούσατε ταῦτα,
οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡνίκα ἐγένετο,
ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέστειλέ με
καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. 17 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
ῥυσάμενός σε ἅγιος 'Ισραὴλ 'Εγώ εἰμι ὁ θεός σου,
δέδειχά σοι τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ
ἐν αὐτῇ. 18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου,
ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιο-
σύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης· 19 Καὶ ἐγένετο ἂν
ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοι-
λίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολο-
θρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ.

15 Sic facta sunt tibi in quibuscumque labora-
veras: negotiatores tui ab adolescentia tua,
unusquisque in via sua erraverunt: non est qui
salvet te.

CAPUT XLVIII.

1 AUDITE hæc domus Jacob, qui vocamini
nomine Israel, et de aquis Juda existis, qui
juratis in nomine Domini, et Dei Israel re-
cordamini non in veritate, neque in justitia.
2 De civitate enim sancta vocati sunt, et
super Deum Israel constabiliti sunt: Dominus
exercituum nomen ejus. 3 Priora ex tunc
annuntiavi, et ex ore meo exierunt et audita
feci ea: repente operatus sum, et venerunt.
4 Scivi enim quia durus es tu, et nervus
ferreus cervix tua, et frons tua ærea. 5 Præ-
dixi tibi ex tunc: antequam venirent indicavi
tibi, ne forte diceres: Idola mea fecerunt hæc,
et sculptilia mea et conflatilia mandaverunt
ista. 6 Quæ audisti, vide omnia: vos autem
num annuntiastis? Audita feci tibi nova ex
tunc, et conservata sunt quæ nescis: 7 Nunc
creata sunt, et non ex tunc: et ante diem, et
non audisti ea, ne forte dicas: Ecce ego cog-
novi ea. 8 Neque audisti, neque cognovisti,
neque ex tunc aperta est auris tua: scio enim
quia prævaricans prævaricaberis, et trans-
gressorem ex utero vocavi te. 9 Propter
nomen meum longe faciam furorem meum:
et laude mea infrenabo te, ne intereas.
10 Ecce excoxi te, sed non quasi argentum,
elegi te in camino paupertatis. 11 Propter
me, propter me faciam, ut non blasphemer:
et gloriam meam alteri non dabo. 12 Audi
me Jacob, et Israel quem ego voco: ego ipse,
ego primus, et ego novissimus. 13 Manus
quoque mea fundavit terram, et dextera mea
mensa est cælos: ego vocabo eos, et stabunt
simul. 14 Congregamini omnes vos, et audite:
quis de eis annuntiavit hæc? Dominus di-
lexit eum, faciet voluntatem suam in Baby-
lone, et brachium suum in Chaldæis. 15 Ego
ego locutus sum, et vocavi eum: adduxi eum,
et directa est via ejus. 16 Accedite ad me, et
audite hoc: non a principio in abscondito
locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi
eram: et nunc Dominus Deus misit me, et
spiritus ejus. 17 Hæc dicit Dominus re-
demptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus
Deus tuus docens te utilia, gubernans te in
via, qua ambulas. 18 Utinam attendisses
mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua,
et justitia tua sicut gurgites maris; 19 Et
fuisset quasi arena semen tuum, et stirps
uteri tui ut lapilli ejus: non interisset, et non
fuisset attritum nomen ejus a facie mea.

20 צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה
הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃
21 וְלֹא צָמְאוּ בָּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם
מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע־צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם׃
22 אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃

פרשה מט׃

1 שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים
מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי
הִזְכִּיר שְׁמִי׃ 2 וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה
בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי וַיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר
בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃ 3 וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ 4 וַאֲנִי אָמַרְתִּי
לְרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי
אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה וּפְעֻלָּתִי אֶת־אֱלֹהָי׃
5 וְעַתָּה ׀ אָמַר יְהוָה יֹצְרִי מִבֶּטֶן
לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל
לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי
הָיָה עֻזִּי׃ 6 וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי
עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּנְצִירֵי
יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם
לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃
7 כֹּה אָמַר־יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ
לִבְזֹה־נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים
מְלָכִים יִרְאוּ וָקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן
יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃
8 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן
עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ
וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל
נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ 9 לֵאמֹר לַאֲסוּרִים צֵאוּ
לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ
וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ 10 לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא
יִצְמָאוּ וְלֹא־יַכֵּם שָׁרָב וָשָׁמֶשׁ כִּי־מְרַחֲמָם
יְנַהֲגֵם וְעַל־מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ 11 וְשַׂמְתִּי
כָל־הָרַי לַדָּרֶךְ וּמְסִלֹּתַי יְרֻמוּן׃ 12 הִנֵּה
אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וְהִנֵּה אֵלֶּה מִצָּפוֹן
וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ 13 רָנּוּ שָׁמַיִם
וְגִילִי אֶרֶץ יִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי־נִחַם
יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּו יְרַחֵם׃ 14 וַתֹּאמֶר
צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃
15 הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן־בִּטְנָהּ
גַּם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃

20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, λέγετε Ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ· 21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. 22. Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

ΚΕΦ. μθ'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη· διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος. Ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, 2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με, 3 Καὶ εἶπέ μοι Δοῦλός μου εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. 4 Καὶ ἐγὼ εἶπα Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου. 5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν καὶ Ἰσραὴλ Συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ θεός μου ἔσται μοι ἰσχύς. 6 Καὶ εἶπέ μοι Μέγα σοί ἐστι τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 7 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. 8 Οὕτως λέγει Κύριος Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, 9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· 10 Οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς· 11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. 12 Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. 13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. 14 Εἶπε δὲ Σιὼν Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὅτι Κύριος ἐπελάθετό μου. 15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος.

20 Egredimini de Babylone, fugite a Chaldæis, in voce exultationis annuntiate: auditum facite hoc, et efferte illud usque ad extrema terræ. Dicite: Redemit Dominus servum suum Jacob. 21 Non sitierunt in deserto, cum educeret eos: aquam de petra produxit eis, et scidit petram, et fluxerunt aquæ. 22 Non est pax impiis, dicit Dominus.

CAPUT XLIX.

1 AUDITE insulæ, et attendite populi de longe: Dominus ab utero vocavit me, de ventre matris meæ recordatus est nominis mei. 2 Et posuit os meum quasi gladium acutum: in umbra manus suæ protexit me, et posuit me sicut sagittam electam: in pharetra sua abscondit me. 3 Et dixit mihi: Servus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. 4 Et ego dixi: In vacuum laboravi, sine causa, et vane fortitudinem meam consumpsi: ergo judicium meum cum Domino, et opus meum cum Deo meo. 5 Et nunc dicit Dominus, formans me ex utero servum sibi, ut reducam Jacob ad eum, et Israel non congregabitur: et glorificatus sum in oculis Domini, et Deus meus factus est fortitudo mea. 6 Et dixit: Parum est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, et fæces Israel convertandas: ecce dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ. 7 Hæc dicit Dominus redemptor Israel, sanctus ejus, ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem, ad servum dominorum: Reges videbunt, et consurgent principes, et adorabunt propter Dominum, quia fidelis est, et sanctum Israel qui elegit te. 8 Hæc dicit Dominus: In tempore placito exaudivi te, et in die salutis auxiliatus sum tui: et servavi te, et dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram, et possideres hereditates dissipatas: 9 Ut diceres his, qui vincti sunt: Exite; et his, qui in tenebris: Revelamini. Super vias pascentur, et in omnibus planis pascua eorum. 10 Non esurient, neque sitient, et non percutiet eos æstus et sol: quia miserator eorum reget eos, et ad fontes aquarum potabit eos. 11 Et ponam omnes montes meos in viam, et semitæ meæ exaltabuntur. 12 Ecce isti de longe venient, et ecce illi ab aquilone et mari, et isti de terra australi. 13 Laudate cœli, et exulta terra, jubilate montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur. 14 Et dixit Sion: Dereliquit me Dominus, et Dominus oblitus est mei. 15 Numquid oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui? et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui.

16 הֵן עַל־כַּפַּיִם חַקֹּתִיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי
תָּמִיד׃ 17 מִהֲרוּ בָּנָיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמַחֲרִבַיִךְ
מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ 18 שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי
כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה
כִּי כֻלָּם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה׃
19 כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ
כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ מְבַלְּעָיִךְ׃
20 עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ צַר־לִי
הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשֵׁבָה׃ 21 וְאָמַרְתְּ
בִּלְבָבֵךְ מִי יָלַד־לִי אֶת־אֵלֶּה וַאֲנִי שְׁכוּלָה
וְגַלְמוּדָה גֹּלָה ׀ וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן
אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אֵיפֹה הֵם׃
22 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא
אֶל־גּוֹיִם יָדִי וְאֶל־עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ
בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃
23 וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנַיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקֹתַיִךְ
אַפַּיִם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ־לָךְ וַעֲפַר רַגְלַיִךְ
יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יֵבֹשׁוּ
קֹוָי׃ 24 הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־
שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט׃ 25 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה
גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט
וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי
אוֹשִׁיעַ׃ 26 וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם
וְכֶעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי
אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃

פרשה נ׃

1 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת
אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי
אֲשֶׁר־מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֺנֹתֵיכֶם
נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃
2 מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה
הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם־אֵין־בִּי כֹחַ
לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים
נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם
וְתָמֹת בַּצָּמָא׃ 3 אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת
וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ 4 אֲדֹנָי יֱהוִה
נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לָעוּת אֶת־
יָעֵף דָּבָר יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן
לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ 5 אֲדֹנָי יֱהוִה פָּתַח־לִי
אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נְסוּגֹתִי׃

16 Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σου τὰ
τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός, 17 Καὶ
ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθῃρέθης, καὶ οἱ ἐρη-
μώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ. 18 Ἆρον κύ-
κλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ
συνήχθησαν καὶ ἦλθοσαν πρός σε· ζῶ ἐγώ, λέγει
Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ,
καὶ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφη. 19 Ὅτι
τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπτωκότα,
ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ
μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.
20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου οἱ υἱοί σου οὓς
ἀπολώλεκας Στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι
τόπον ἵνα κατοικήσω. 21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ
χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατε-
λείφθην μόνη, οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν; 22 Οὕτως
λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν
χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου,
καὶ ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ
θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι, 23 Καὶ ἔσονται
βασιλεῖς τιθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τρο-
φοί σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί
σε, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται
οἱ ὑπομένοντές με. 24 Μὴ λήψεταί τις παρὰ
γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως,
σωθήσεται; 25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος Ἐάν τις
αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκῦλα· λαμβάνων
δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν
σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι,
26 Καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας
αὐτῶν, καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν
καὶ μεθυσθήσονται, καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ
ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανό-
μενος ἰσχύος Ἰακώβ.

ΚΕΦ. ν'.

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ
ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα
αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεῳ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν
ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν. 2 Τί ὅτι ἦλθον,
καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χείρ μου τοῦ ῥύσα-
σθαι; ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι; ἰδοὺ τῷ ἐλεγμῷ
μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμοὺς
ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει.
3 Ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον
θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. 4 Κύριος Κύριος
δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ
εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον
ἀκούειν, 5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει
μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω.

16 Ecce in manibus meis descripsi te: muri
tui coram oculis meis semper. 17 Venerunt
structores tui: destruentes te, et dissipantes,
a te exibunt. 18 Leva in circuitu oculos tuos,
et vide, omnes isti congregati sunt, venerunt
tibi. Vivo ego, dicit Dominus, quia omnibus
his velut ornamento vestieris, et circumdabis
tibi eos quasi sponsa. 19 Quia deserta tua, et
solitudines tuæ, et terra ruinæ tuæ, nunc
angusta erunt præ habitatoribus, et longe fuga-
buntur qui absorbebant te. 20 Adhuc dicent
in auribus tuis filii sterilitatis tuæ: Angustus
est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem.
21 Et dices in corde tuo: Quis genuit mihi
istos? ego sterilis, et non pariens, transmi-
grata, et captiva: et istos quis enutrivit? ego
destituta et sola: et isti ubi erant? 22 Hæc
dicit Dominus Deus: Ecce levabo ad gentes
manum meam, et ad populos exaltabo signum
meum. Et afferent filios tuos in ulnis, et filias
tuas super humeros portabunt. 23 Et erunt
reges nutritii tui, et reginæ nutrices tuæ:
vultu in terram demisso adorabunt te, et pul-
verem pedum tuorum lingent. Et scies quia
ego Dominus, super quo non confundentur qui
expectant eum. 24 Numquid tolletur a forti
praeda? aut quod captum fuerit a robusto,
salvum esse poterit? 25 Quia hæc dicit
Dominus: Equidem, et captivitas a forti
tolletur: et quod ablatum fuerit a robusto,
salvabitur. Eos vero, qui judicaverunt te,
ego judicabo, et filios tuos ego salvabo. 26 Et
cibabo hostes tuos carnibus suis, et quasi musto
sanguine suo inebriabuntur: et sciet omnis caro,
quia ego Dominus salvans te, et redemptor
tuus fortis Jacob.

CAPUT L.

1 Hæc dicit Dominus: Quis est hic liber
repudii matris vestræ, quo dimisi eam? aut
quis est creditor meus, cui vendidi vos? ecce
in iniquitatibus vestris venditi estis, et in scele-
ribus vestris dimisi matrem vestram. 2 Quia
veni, et non erat vir: vocavi, et non erat qui
audiret; numquid abbreviata et parvula facta
est manus mea, ut non possim redimere? aut
non est in me virtus ad liberandum? Ecce in
increpatione mea desertum faciam mare, ponam
flumina in siccum: computrescent pisces sine
aqua, et morientur in siti. 3 Induam cælos
tenebris, et saccum ponam operimentum
eorum. 4 Dominus dedit mihi linguam
eruditam, ut sciam sustentare eum, qui
lassus est verbo: erigit mane, mane eriget
mihi aurem, ut audiam quasi magistrum.
5 Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego
autem not contradico: retrorsum non abii:

6 גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים פָּנַי
לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וָרֹק׃ 7 וַאדֹנָי יֱהוִה
יַעֲזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי
פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי־לֹא אֵבוֹשׁ׃ 8 קָרוֹב
מַצְדִּיקִי מִי־יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָּחַד
מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ 9 הֵן אֲדֹנָי
יֱהוִה יַעֲזָר־לִי מִי־הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם
כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם׃ 10 מִי בָכֶם
יְרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר ׀ הָלַךְ
חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה
וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ 11 הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ
מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ ׀ בְּאוּר אֶשְׁכֶם וּבְזִיקוֹת
בִּעַרְתֶּם מִיָּדִי הָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְמַעֲצֵבָה
תִּשְׁכָּבוּן׃

פרשה נא׃

1 שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה
הַבִּיטוּ אֶל־צוּר חֻצַּבְתֶּם וְאֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר
נֻקַּרְתֶּם׃ 2 הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם
וְאֶל־שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי־אֶחָד קְרָאתִיו
וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ׃ 3 כִּי־נִחַם יְהוָה צִיּוֹן
נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן
וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא
בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ 4 הַקְשִׁיבוּ
אֵלַי עַמִּי וּלְאוּמִּי אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה
מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ׃
5 קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעַי עַמִּים
יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֶל־זְרֹעִי יְיַחֵלוּן׃
6 שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ
מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ־כֵן יְמוּתוּן
וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא
תֵחָת׃ 7 שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק
עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ
וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל־תֵּחָתּוּ׃ 8 כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם
עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם
תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃ 9 עוּרִי
עוּרִי לִבְשִׁי־עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי
קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ־הִיא
הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ 10 הֲלוֹא
אַתְּ־הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה
הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃

6 Τὸν *νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ
σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν
μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,*
7 *Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διὰ
τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν
μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ
αἰσχυνθῶ,* 8 *Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ
κρινόμενός μοι; ἀντιστήσω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ
κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.* 9 *Ἰδοὺ Κύριος
Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάν-
τες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς
καταφάγεται ὑμᾶς.* 10 *Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς
αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ.* 11 *Ἰδοὺ πάντες
ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε
τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύ-
σατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμη-
θήσεσθε.*

ΚΕΦ *να´.*

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ *μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ
ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν
πέτραν ἣν ἐλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ
λάκκου ὃν ὠρύξατε.* 2 *Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάῤῥαν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς·
ὅτι εἷς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν
καὶ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.* 3 *Καὶ
σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παρά-
δεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον
Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν
αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως.* 4 *Ἀκού-
σατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς
πρὸς μὲ ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύ-
σεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.* 5 *Ἐγγίζει
ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς
τὸ σωτήριόν μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη
ἐλπιοῦσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βρα-
χίονά μου ἐλπιοῦσιν.* 6 *Ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν
κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ
γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες
ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου
εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ
ἐκλείπῃ.* 7 *Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς
οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε
ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν
μὴ ἡττᾶσθε.* 8 *Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ
χρόνου, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός, ἡ δὲ
δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτή-
ριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.* 9 *Ἐξεγείρου ἐξεγεί-
ρου Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βρα-
χίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας,
ὡς γενεὰ αἰῶνος. Οὐ σὺ εἶ* 10 *Ἡ ἐρημοῦσα
θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος; ἡ θεῖσα τὰ
βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις*

6 Corpus meum dedi percutientibus, et genas
meas vellentibus : faciem meam non averti ab
increpantibus, et conspuentibus in me. 7 Do-
minus Deus auxiliator meus, ideo non sum
confusus : ideo posui faciem meam ut petram
durissimam, et scio quoniam non confundar.
8 Juxta est qui justificat me, quis contradicet
mihi? stemus simul, quis est adversarius meus?
accedat ad me. 9 Ecce Dominus Deus auxili-
ator meus : quis est qui condemnet me ? Ecce
omnes quasi vestimentum conterentur, tinea
comedet eos. 10 Quis ex vobis timens Domi-
num, audiens vocem servi sui ? qui ambulavit
in tenebris, et non est lumen ei, speret in
nomine Domini, et innitatur super Deum
suum. 11 Ecce vos omnes accendentes
ignem, accincti flammis, ambulate in lumine
ignis vestri, et in flammis quas succendistis :
de manu mea factum est hoc vobis, in dolori-
bus dormietis.

CAPUT LI.

1 Audite me qui sequimini quod justum
est, et quæritis Dominum : attendite ad petram
unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua
præcisi estis. 2 Attendite ad Abraham patrem
vestrum, et ad Saram, quæ peperit vos : quia
unum vocavi eum, et benedixi ei, et multipli-
cavi eum. 3 Consolabitur ergo Dominus Sion,
et consolabitur omnes ruinas ejus : et ponet
desertum ejus quasi delicias, et solitudinem
ejus quasi hortum Domini. Gaudium et læti-
tia invenietur in ea, gratiarum actio et vox
laudis. 4 Attendite ad me popule meus, et
tribus mea me audite : quia lex a me exiet, et
judicium meum in lucem populorum requies-
cet. 5 Prope est justus meus, egressus est
salvator meus, et brachia mea populos judica-
bunt : me insulæ expectabunt, et brachium
meum sustinebunt. 6 Levate in cælum oculos
vestros, et videte sub terra deorsum : quia
cæli sicut fumus liquescent, et terra sicut
vestimentum atteretur, et habitatores ejus
sicut hæc interibunt : Salus autem mea in
sempiternum erit, et justitia mea non deficiet.
7 Audite me qui scitis justum, populus meus
lex mea in corde eorum : nolite timere oppro-
brium hominum, et blasphemias eorum ne
metuatis. 8 Sicut enim vestimentum, sic
comedet eos vermis : et sicut lanam, sic de-
vorabit eos tinea : salus autem mea in sempi-
ternum erit, et justitia mea in generationes
generationum. 9 Consurge, consurge, induere
fortitudinem brachium Domini : consurge sicut
in diebus antiquis, in generationibus sæculorum.
Numquid non tu percussisti superbum, vulne-
rasti draconem ? 10 Numquid non tu siccasti
mare, aquam abyssi vehementis : qui posuisti
profundum maris viam, ut transirent liberati ?

11 וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ 12 אָנֹכִי
אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי מֵאֱנוֹשׁ
יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ 13 וַתִּשְׁכַּח
יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ
וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק
כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃
14 מִהַר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת
וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ 15 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
16 וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ
לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
עַמִּי אָתָּה׃ 17 הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי
קוּמִי יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה
אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה
שָׁתִית מָצִית׃ 18 אֵין־מְנַהֵל לָהּ מִכָּל־בָּנִים
יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדֵּלָה׃
19 שְׁתַּיִם הֵנָּה קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד
וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃
20 בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת
כְּתוֹא מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת
אֱלֹהָיִךְ׃ 21 לָכֵן שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה
וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ 22 כֹּה־אָמַר
אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה
לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־
קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ
עוֹד׃ 23 וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד־מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ
לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ
וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃

פרשה נב :

1 עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי ׀
בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַםִ עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי
לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃
2 הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלָםִ
הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן׃
3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם
וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ 4 כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי
בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃

11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀπο-
στραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης
καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν
αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα
ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός. Ἐγώ εἰμι 12 Ἐγώ
εἰμι ὁ παρακαλῶν σε· γνῶθι τίς οὖσα ἐφοβήθης
ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου,
οἳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν. 13 Καὶ ἐπελάθου
Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἐφόβου ἀεὶ
πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ
θλίβοντός σε, ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ
ἆραί σε· καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;
14 Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ
χρονιεῖ, 15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου ὁ ταράσσων τὴν
θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος
Σαβαὼθ ὄνομά μοι. 16 Θήσω τοὺς λόγους μου
εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς χειρός
μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐθεμελίωσα τὴν γῆν, καὶ ἐρεῖ Σιών Λαός μου εἶ σύ.
17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερουσαλήμ, ἡ
πιοῦσα ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ
αὐτοῦ· τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ
τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας, 18 Καὶ οὐκ
ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου
ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς
χειρός σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν
ὕψωσας. 19 Δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι· τίς συλ-
λυπηθήσεταί σοι; πτῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς
καὶ μάχαιρα· τίς παρακαλέσει σε; 20 Οἱ υἱοί
σου οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου
πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις
θυμοῦ Κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
21 Διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθύουσα
οὐκ ἀπὸ οἴνου. 22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός
σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυ-
μοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό. 23 Καὶ
δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε
καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν τῇ ψυχῇ
σου Κύψον ἵνα παρέλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ
γῇ τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις.

ΚΕΦ. νβ'.

1 ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σιών, ἔνδυσαι τὴν
ἰσχύν σου Σιών, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου
Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία· οὐκέτι προστεθήσεται
διελθεῖν διά σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.
2 Ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, κάθισον
Ἱερουσαλήμ, ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου
σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών. 3 Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος Δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυ-
ρίου λυτρωθήσεσθε. 4 Οὕτως λέγει Κύριος Εἰς
Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροι-
κῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βίᾳ ἤχθησαν·

11 Et nunc qui redempti sunt a Domino,
revertentur, et venient in Sion laudantes, et
lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium
et lætitiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus.
12 Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu ut
timeres ab homine mortali, et a filio hominis,
qui quasi fœnum ita arescet? 13 Et oblitus
es Domini factoris tui, qui tetendit cælos, et
fundavit terram: et formidasti jugiter tota
die a facie furoris ejus qui te tribulabat, et
paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor
tribulantis? 14 Cito venies gradiens ad ape-
riendum, et non interficiet usque ad inter-
necionem, nec deficiet panis ejus. 15 Ego
autem sum Dominus Deus tuus, qui conturbo
mare, et intumescunt fluctus ejus: Dominus
exercituum nomen meum. 16 Posui verba
mea in ore tuo, et in umbra manus meæ pro-
texi te, ut plantes cælos, et fundes terram: et
dicas ad Sion: Populus meus es tu. 17 Ele-
vare, elevare, consurge Jerusalem, quæ bibisti
de manu Domini calicem iræ ejus: usque ad
fundum calicis soporis bibisti, et potasti usque
ad fæces. 18 Non est qui sustentet eam ex
omnibus filiis, quos genuit: et non est qui
apprehendat manum ejus ex omnibus filiis,
quos enutrivit. 19 Duo sunt quæ occurre-
runt tibi: quis contristabitur super te? vas-
titas, et contritio, et fames, et gladius: quis
consolabitur te? 20 Filii tui projecti sunt,
dormierunt in capite omnium viarum, sicut
oryx illaqueatus: pleni indignatione Domini,
increpatione Dei tui. 21 Idcirco audi hoc
paupercula, et ebria non a vino. 22 Hæc
dicit dominator tuus Dominus, et Deus tuus,
qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de
manu tua calicem soporis, fundum calicis
indignationis meæ, non adjicies ut bibas illum
ultra. 23 Et ponam illum in manu eorum,
qui te humiliaverunt, dixerunt animæ tuæ:
Incurvare, ut transeamus: et posuisti ut terram
corpus tuum, et quasi viam transeuntibus.

CAPUT LII.

1 CONSURGE, consurge, induere fortitudine
tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ,
Jerusalem civitas sancti: quia non adjiciet
ultra ut pertranseat per te incircumcisus et
immundus. 2 Excutere de pulvere, consurge;
sede Jerusalem: solve vincula colli tui, captiva
filia Sion. 3 Quia hæc dicit Dominus: Gratis
venundati estis, et sine argento redime-
mini. 4 Quia hæc dicit Dominus Deus:
In Ægyptum descendit populus meus in
principio, ut colonus esset ibi: et Assur
absque ulla causa calumniatus est eum.

5 וְעַתָּה מַה־לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לֻקַּח
עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם־יְהוָה
וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ 6 לָכֵן יֵדַע
עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא
הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ 7 מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים
רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב
מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃
8 קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן
בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ 9 פִּצְחוּ
רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָםִ כִּי־נִחַם יְהוָה
עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָםִ׃ 10 חָשַׂף יְהוָה אֶת־
זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ
כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
11 סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ
צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃
12 כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא
תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם
וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ 14 כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ
רַבִּים כֵּן־מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ
מִבְּנֵי אָדָם׃ 15 כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו
יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סֻפַּר
לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃

פרשה נג׃

1 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה
עַל־מִי נִגְלָתָה׃ 2 וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו
וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר
וְנִרְאֵהוּ וְלֹא־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃ 3 נִבְזֶה
וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת וִידוּעַ חֹלִי
וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא חֲשַׁבְנֻהוּ׃
4 אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם
וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים
וּמְעֻנֶּה׃ 5 וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא
מֵעֲוֺנֹתֵינוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ
נִרְפָּא־לָנוּ׃ 6 כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ
לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֺן
כֻּלָּנוּ׃ 7 נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו
כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ
נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃ 8 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט
לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר
מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃

5 Καὶ νῦν τί ἐστε ὧδε; τάδε λέγει Κύριος Ὅτι
ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύ-
ζετε. Τάδε λέγει Κύριος Δι' ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ
ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. 6 Διὰ
τοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πάρειμι
7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζο-
μένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά,
ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων
Σιὼν Βασιλεύσει σου ὁ θεός· 8 Ὅτι φωνὴ τῶν
φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφραν-
θήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται,
ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών. 9 Ῥηξάτω
εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἠλέησε
Κύριος αὐτὴν καὶ ἐῤῥύσατο Ἱερουσαλήμ. 10 Καὶ
ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ
ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα
ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν. 11 Ἀπόστητε ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκεῖθεν
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου
αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου·
12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ
φυγῇ πορεύσεσθε, προπορεύσεται γὰρ πρότερος
ὑμῶν Κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς θεὸς
Ἰσραήλ. 13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ
ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. 14 Ὃν
τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξή-
σει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα
σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. 15 Οὕτω θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ
στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ
ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι.

ΚΕΦ. νγ'.

1 ΚΥΡΙΕ, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ
βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; 2 Ἀνηγγεί-
λαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ
διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα. Καὶ
εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος,
3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ
ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη.
4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν
ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν
πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. 5 Αὐτὸς δὲ
ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμα-
λάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης
ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.
6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος
τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν
αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, 7 Καὶ αὐτὸς διὰ
τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοί-
γει τὸ στόμα. 8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις
αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;
ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ
τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον.

5 Et nunc quid mihi est hic, dicit Dominus:
quoniam ablatus est populus meus gratis?
Dominatores ejus inique agunt, dicit Dominus,
et jugiter tota die nomen meum blasphematur.
6 Propter hoc sciet populus meus nomen meum
in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce
adsum. 7 Quam pulchri super montes pedes
annuntiantis et prædicantis pacem: annun-
tiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis
Sion: Regnabit Deus tuus! 8 Vox specula-
torum tuorum: levaverunt vocem, simul lauda-
bunt: quia oculo ad oculum videbunt cum con-
verterit Dominus Sion. 9 Gaudete, et laudate
simul deserta Jerusalem: quia consolatus est
Dominus populum suum, redemit Jerusalem.
10 Paravit Dominus brachium sanctum suum
in oculis omnium gentium: et videbunt omnes
fines terræ salutare Dei nostri. 11 Recedite,
recedite, exite inde, pollutum nolite tangere:
exite de medio ejus, mundamini qui fertis vasa
Domini. 12 Quoniam non in tumultu exi-
bitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim
vos Dominus, et congregabit vos Deus Israel.
13 Ecce intelliget servus meus, exaltabitur, et
elevabitur, et sublimis erit valde. 14 Sicut ob-
stupuerunt super te multi, sic inglorius erit
inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter
filios hominum. 15 Iste asperget gentes
multas, super ipsum continebunt reges os
suum: quia quibus non est narratum de eo,
viderunt; et qui non audierunt, contemplati
sunt.

CAPUT LIII.

1 QUIS credidit auditui nostro? et brachium
Domini cui revelatum est? 2 Et ascendet
sicut virgultum coram eo, et sicut radix de
terra sitienti: non est species ei, neque decor:
et vidimus eum, et non erat aspectus, et deside-
ravimus eum: 3 Despectum, et novissimum
virorum, virum dolorum, et scientem infirmi-
tatem: et quasi absconditus vultus ejus et
despectus, unde nec reputavimus eum. 4 Vere
languores nostros ipse tulit, et dolores
nostros ipse portavit: et nos putavimus
eum quasi leprosum, et percussum a Deo
et humiliatum. 5 Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nostras, attritus est
propter scelera nostra; disciplina pacis nos-
træ super eum, et livore ejus sanati sumus.
6 Omnes nos quasi oves erravimus, unus-
quisque in viam suam declinavit: et posuit
Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.
7 Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit
os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et
quasi agnus coram tondente se obmutescet, et
non aperiet os suum. 8 De angustia, et de
judicio sublatus est: generationem ejus quis
enarrabit? quia abscissus est de terra viven-
tium: propter scelus populi mei percussi eum.

9 וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עָשִׁיר בְּמֹתָיו
עַל לֹא־חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃
10 וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם־תָּשִׂים
אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים
וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃ 11 מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ
יִרְאֶה יִשְׂבָּע* בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי
לָרַבִּים וַעֲוֺנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃ 12 לָכֵן
אֲחַלֶּק־לוֹ בָרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק
שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ
וְאֶת־פֹּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא־רַבִּים נָשָׂא
וְלַפֹּשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃

פרשה נד׃

1 רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה
וְצַהֲלִי לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה
מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ 2 הַרְחִיבִי׀ מְקוֹם
אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי
הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ חַזֵּקִי׃ 3 כִּי־יָמִין
וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים
נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ 4 אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא תֵבוֹשִׁי
וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי־לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת
עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי* וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא
תִזְכְּרִי־עוֹד׃ 5 כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשַׂיִךְ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ 6 כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה
וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים
כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 7 בְּרֶגַע קָטֹן
עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃
8 בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ
וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃
9 כִּי־מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ 10 כִּי הֶהָרִים
יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ
לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר
מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ 11 עֲנִיָּה סֹעֲרָה
לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ
אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים׃ 12 וְשַׂמְתִּי
כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח
וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי־חֵפֶץ׃ 13 וְכָל־בָּנַיִךְ
לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃
14 בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא
תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ׃

9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ. 10 Καὶ Κύριος βούλεται
καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἐὰν δῶτε περὶ
ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρό-
βιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ
πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 11 Δεῖξαι αὐτῷ φῶς
καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δου-
λεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς
ἀνοίσει. 12 Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει
πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ᾽ ὧν
παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς
ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν
ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

ΚΕΦ. νδ΄.

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον
καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα·
εἶπε γὰρ Κύριος. 2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς
σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου, πῆξον, μὴ
φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου, καὶ τοὺς
πασσάλους σου κατίσχυσον, 3 Ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ
τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη
κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοικιεῖς.
4 Μὴ φοβοῦ ὅτι κατῃσχύνθης, μηδὲ ἐντραπῇς ὅτι
ὠνειδίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ
ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.
5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος Σαβαὼθ ὄνομα
αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς θεὸς Ἰσραήλ,
πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται. 6 Οὐχ ὡς γυναῖκα
καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ
Κύριος, οὐδ᾽ ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην·
εἶπεν ὁ θεός σου. 7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν
σε, καὶ μετ᾽ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε· 8 Ἐν
θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε· εἶπεν ὁ
ῥυσάμενός σε Κύριος. 9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
ἐπὶ Νῶε τουτό μοί ἐστι, καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν
τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ
ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 Τὰ ὄρη μεταστή-
σεσθαι, οὐδ᾽ οἱ βουνοί σου μετακινηθήσονται·
οὕτως οὐδὲ τὸ παρ᾽ ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ
ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ· εἶπε
γὰρ Ἵλεώς σοι Κύριε. 11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατά-
στατος οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοι
ἄνθρακα τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου
σάπφειρον, 12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου
ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου,
καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς. 13 Καὶ
πάντας τοὺς υἱούς σου διδακτοὺς θεοῦ, καὶ
ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. 14 Καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου,
καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι.

9 Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro
morte sua; eo quod iniquitatem non fecerit,
neque dolus fuerit in ore ejus. 10 Et Dominus
voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit
pro peccato animam suam, videbit semen
longævum, et voluntas Domini in manu ejus
dirigetur. 11 Pro eo quod laboravit anima
ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua
justificabit ipse justus servus meus multos, et
iniquitates eorum ipse portabit. 12 Ideo dis-
pertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia,
pro eo quod tradidit in mortem animam suam,
et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata
multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

CAPUT LIV.

1 LAUDA sterilis quæ non paris: decanta
laudem, et hinni quæ non pariebas: quoniam
multi filii desertæ magis quam ejus quæ habet
virum, dicit Dominus. 2 Dilata locum ten-
torii tui, et pelles tabernaculorum tuorum
extende, ne parcas: longos fac funiculos tuos,
et clavos tuos consolida. 3 Ad dexteram enim
et ad lævam penetrabis: et semen tuum gentes
hereditabit, et civitates desertas inhabitabit.
4 Noli timere, quia non confunderis, neque
erubesces: non enim te pudebit, quia con-
fusionis adolescentiæ tuæ oblivisceris, et op-
probrii viduitatis tuæ non recordaberis am-
plius. 5 Quia dominabitur tui qui fecit te,
Dominus exercituum nomen ejus: et redemp-
tor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ
vocabitur. 6 Quia ut mulierem derelictam
et mœrentem spiritu vocavit te Dominus, et
uxorem ab adolescentia abjectam, dixit Deus
tuus. 7 Ad punctum in modico dereliqui te,
et in miserationibus magnis congregabo te.
8 In momento indignationis abscondi faciem
meam parumper a te, et in misericordia sem-
piterna misertus sum tui: dixit redemptor
tuus Dominus. 9 Sicut in diebus Noe istud
mihi est, cui juravi ne inducerem aquas Noe
ultra supra terram: sic juravi ut non irascar
tibi, et non increpem te. 10 Montes enim
commovebuntur, et colles contremiscent: mise-
ricordia autem mea non recedet a te, et fœdus
pacis meæ non movebitur: dixit miserator tuus
Dominus. 11 Paupercula tempestate convulsa,
absque ulla consolatione. Ecce ego sternam
per ordinem lapides tuos, et fundabo te in
sapphiris, 12 Et ponam jaspidem propugna-
cula tua: et portas tuas in lapides sculptos,
et omnes terminos tuos in lapides deside-
rabiles: 13 Universos filios tuos doctos a
Domino; et multitudinem pacis filiis tuis.
14 Et in justitia fundaberis: recede procul
a calumnia, quia non timebis: et a
pavore, quia non appropinquabit tibi.

15 הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גָר אִתָּךְ
עָלַיִךְ יִפּוֹל׃ 16 הִן אָנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ
נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ
וְאָנֹכִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל׃ 17 כָּל־
כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן
תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת
נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי
נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה נה׃

1 הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ
כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ
בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃
2 לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם
בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי
וְאִכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃ 3 הַטּוּ
אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם
וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד
הַנֶּאֱמָנִים׃ 4 הֵן עֵד לְאוּמִּים נְתַתִּיו נָגִיד
וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים׃ 5 הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא
וְגוֹי לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרָךְ׃
6 דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ
קָרוֹב׃ 7 יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן
מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ
וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ 8 כִּי לֹא
מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם
דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה׃ 9 כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ
כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי
מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃ 10 כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם
וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב
כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֹּרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֵל׃
11 כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב
אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו׃ 12 כִּי־בְשִׂמְחָה
תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה
יִמְחֲאוּ־כָף׃ 13 תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה
בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפַּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה
לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

15 *Ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονταί σοι δι' ἐμοῦ,*
καὶ παροικήσουσί σοι καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται.
16 *Ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν*
ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ
ἔκτισά σε οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι. 17 *Πᾶν*
σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐοδώσω· καὶ πᾶσα
φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν, πάντας
αὐτοὺς ἡττήσεις. οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν
αὐτῇ. Ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. *νε'.*

1 ΟΙ *διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι*
μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ
φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ.
2 *Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν*
οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε
ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
3 *Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν καὶ ἐπακολουθήσατε*
ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν δια-
θήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. 4 *Ἰδοὺ*
μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ
προστάσσοντα ἔθνεσιν. 5 *Ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε*
ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε
ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. 6 *Ζητή-*
σατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν
ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, 7 *Ἀπο-*
λιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ
ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ
Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν. 8 *Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου*
ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν
αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος· 9 *Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ*
οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν
ἀπὸ τῆς διανοίας μου. 10 *Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ*
ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
στραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ καὶ
ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ
ἄρτον εἰς βρῶσιν, 11 *Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ*
ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω
τὰς ὁδούς σου καὶ τὰ ἐντάλματά μου. 12 *Ἐν*
γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδα-
χθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται
προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα
τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις, 13 *Καὶ ἀντὶ*
τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς
κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος
εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

15 Ecce accola veniet, qui non erat mecum,
advena quondam tuus adjungetur tibi.
16 Ecce ego creavi fabrum sufflantem in igne
prunas, et proferentem vas in opus suum, et
ego creavi interfectorem ad disperdendum.
17 Omne vas, quod fictum est contra te,
non dirigetur: et omnem linguam resistentem
tibi in judicio, judicabis. Hæc est hereditas
servorum Domini: et justitia eorum apud me,
dicit Dominus.

CAPUT LV.

1 OMNES sitientes venite ad aquas: et qui
non habetis argentum, properate, emite, et
comedite: venite, emite absque argento, et
absque ulla commutatione vinum et lac.
2 Quare appenditis argentum non in panibus,
et laborem vestrum non in saturitate? Audite
audientes me, et comedite bonum, et delecta-
bitur in crassitudine anima vestra. 3 Inclinate
aurem vestram, et venite ad me: audite, et
vivet anima vestra, et feriam vobiscum pactum
sempiternum, misericordias David fideles.
4 Ecce testem populis dedi eum, ducem ac
præceptorem gentibus. 5 Ecce gentem, quam
nesciebas, vocabis: et gentes, quæ te non
cognoverunt, ad te current propter Dominum
Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificavit
te. 6 Quærite Dominum, dum inveniri potest:
invocate eum, dum prope est. 7 Derelinquat
impius viam suam, et vir iniquus cogitationes
suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur
ejus, et ad Deum nostrum: quoniam multus
est ad ignoscendum. 8 Non enim cogitationes
meæ, cogitationes vestræ: neque viæ vestræ,
viæ meæ, dicit Dominus. 9 Quia sicut exal-
tantur cæli a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ
a viis vestris, et cogitationes meæ a cogitatio-
nibus vestris. 10 Et quomodo descendit imber,
et nix de cælo, et illuc ultra non revertitur,
sed inebriat terram, et infundit eam, et germi-
nare eam facit, et dat semen serenti, et panem
comedenti: 11 Sic erit verbum meum, quod
egredietur de ore meo: non revertetur ad me
vacuum, sed faciet quæcumque volui, et pro-
sperabitur in his, ad quæ misi illud. 12 Quia
in lætitia egrediemini, et in pace deduce-
mini: montes et colles cantabunt coram vobis
laudem, et omnia ligna regionis plaudent manu.
13 Pro saliunca ascendet abies, et pro urtica
crescet myrtus: et erit Dominus nominatus in
signum æternum, quod non auferetur.

פרשה נו :

1 כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ
צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי
לְהִגָּלוֹת׃ 2 אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹּאת
וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ
וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ 3 וְאַל־יֹאמַר
בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְדֵּל
יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר
הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ 4 כִּי־כֹה ׀
אָמַר יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי
וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃ 5 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי
וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת
שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃
6 וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ
וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ
לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים
בִּבְרִיתִי׃ 7 וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי
וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם
וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃ 8 נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃ 9 כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי
אֵתָיוּ לֶאֱכֹל כָּל־חַיְתוֹ בַּיָּעַר׃
10 צֹפָו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים
אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ הֹזִים שֹׁכְבִים
אֹהֲבֵי לָנוּם׃ 11 וְהַכְּלָבִים עַזֵּי־נֶפֶשׁ לֹא
יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין
כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ׃
12 אֵתָיוּ אֶקְחָה־יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְהָיָה
כָזֶה יוֹם מָחָר גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד׃

פרשה נז :

1 הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב
וְאַנְשֵׁי־חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין כִּי־מִפְּנֵי
הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק׃ 2 יָבוֹא שָׁלוֹם
יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הֹלֵךְ נְכֹחוֹ׃
3 וְאַתֶּם קִרְבוּ־הֵנָּה בְּנֵי עֹנְנָה זֶרַע
מְנָאֵף וַתִּזְנֶה׃ 4 עַל־מִי תִּתְעַנָּגוּ
עַל־מִי תַּרְחִיבוּ פֶה תַּאֲרִיכוּ לָשׁוֹן
הֲלוֹא־אַתֶּם יִלְדֵי־פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר׃

ΚΕΦ. νϛʹ.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Φυλάσσεσθε κρίσιν καὶ
ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν
μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυ-
φθῆναι. 2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ
ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων
τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς
χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα. 3 Μὴ λεγέτω ὁ
ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον Ἀφοριεῖ
με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ
λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν.
4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις Ὅσοι ἂν
φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἃ
ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου,
5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει
μου τόπον ὀνομαστόν, κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέ-
ρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει.
6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις Κυρίῳ
δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας, καὶ
πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ
βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου,
7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ
εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου·
τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου. Ὁ γὰρ
οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν, 8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρ-
μένους Ἰσραήλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν.
9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε φάγετε, πάντα
τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. 10 Ἴδετε ὅτι ἐκτετύφλωνται
πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἐνεοὶ οὐ δυνήσονται
ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυ-
στάξαι. 11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ
εἰδότες πλησμονήν· καί εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες
σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν,
ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ [ἀπ' ἄκρου αὐτου. 12 Δεῦτε,
λάβωμεν οἶνον καὶ οἰνοφλυγήσωμεν μέθην, καὶ ἔσται
τοιαύτη ἡμέρα αὔριον, μεγάλη περισσῶς σφόδρα].

ΚΕΦ. νζʹ.

1 ἼΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέ-
χεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ
οὐδεὶς κατανοεῖ. Ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται
ὁ δίκαιος· 2 Ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ,
ἦρται ἐκ τοῦ μέσου. 3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε,
υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης· 4 Ἐν
τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα
ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν;
οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον;

CAPUT LVI.

1 HÆC dicit Dominus: Custodite judicium,
et facite justitiam: quia juxta est salus mea
ut veniat, et justitia mea ut reveletur.
2 Beatus vir, qui facit hoc, et filius hominis,
qui apprehendet istud: custodiens sabbatum
ne polluat illud, custiodens manus suas ne faciat
omne malum. 3 Et non dicat filius advenæ,
qui adhæret Domino, dicens: Separatione
dividet me Dominus a populo suo. Et non
dicat eunuchus: Ecce ego lignum aridum.
4 Quia hæc dicit Dominus eunuchis: Qui
custodierint sabbata mea, et elegerint quæ ego
volui, et tenuerint fœdus meum: 5 Dabo eis
in domo mea, et in muris meis locum, et nomen
melius a filiis et filiabus: nomen sempiternum
dabo eis, quod non peribit. 6 Et filios
advenæ, qui adhærent Domino, ut colant eum,
et diligant nomen ejus, ut sint ei in servos:
omnem custodientem sabbatum ne polluat illud,
et tenentem fœdus meum: 7 Adducam eos
in montem sanctum meum, et lætificabo eos
in domo orationis meæ: holocausta eorum, et
victimæ eorum placebunt mihi super altari
meo: quia domus mea domus orationis voca-
bitur cunctis populis. 8 Ait Dominus Deus,
qui congregat dispersos Israel: Adhuc con-
gregabo ad eum congregatos ejus. 9 Omnes
bestiæ agri venite ad devorandum, universæ
bestiæ saltus. 10 Speculatores ejus cæci
omnes, nescierunt universi: canes muti non
valentes latrare, videntes vana, dormientes, et
amantes somnia. 11 Et canes impudentissimi
nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignora-
verunt intelligentiam: omnes in viam suam
declinaverunt; unusquisque ad avaritiam
suam a summo usque ad novissimum.
12 Venite, sumamus vinum, et impleamur
ebrietate: et erit sicut hodie, sic et cras, et
multo amplius.

CAPUT LVII.

1 JUSTUS perit, et non est qui recogitet in
corde suo: et viri misericordiæ colliguntur,
quia non est qui intelligat: a facie enim
malitiæ collectus est justus. 2 Veniat pax,
requiescat in cubili suo qui ambulavit in
directione sua. 3 Vos autem accedite huc
filii auguratricis, semen adulteri, et forni-
cariæ. 4 Super quem lusistis? super
quem dilatastis os, et ejecistis linguam?
numquid non vos filii scelesti, semen mendax?

5 הַנֵּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן
שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי
הַסְּלָעִים׃ 6 בְּחַלְּקֵי־נַחַל חֶלְקֵךְ הֵם הֵם
גּוֹרָלֵךְ גַּם־לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית
מִנְחָה הַעַל אֵלֶּה אֶנָּחֵם׃ 7 עַל הַר־גָּבֹהַּ
וְנִשָּׂא שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ גַּם־שָׁם עָלִית
לִזְבֹּחַ זָבַח׃ 8 וְאַחַר הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה
שַׂמְתְּ זִכְרוֹנֵךְ כִּי מֵאִתִּי גִּלִּית וַתַּעֲלִי
הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרָת־לָךְ מֵהֶם
אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִית׃ 9 וַתָּשֻׁרִי
לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רִקֻּחָיִךְ וַתְּשַׁלְּחִי
צִרַיִךְ עַד־מֵרָחֹק וַתַּשְׁפִּילִי עַד־שְׁאוֹל׃
10 בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ
חַיַּת יָדֵךְ מָצָאת עַל־כֵּן לֹא חָלִית׃
11 וְאֶת־מִי דָּאַגְתְּ וַתִּירְאִי כִּי תְכַזֵּבִי וְאוֹתִי
לֹא זָכַרְתְּ לֹא־שַׂמְתְּ עַל־לִבֵּךְ הֲלֹא אֲנִי
מַחְשֶׁה וּמֵעֹלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי׃ 12 אֲנִי
אַגִּיד צִדְקָתֵךְ וְאֶת־מַעֲשַׂיִךְ וְלֹא יוֹעִילוּךְ׃
13 בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֻךְ קִבּוּצַיִךְ וְאֶת־כֻּלָּם
יִשָּׂא־רוּחַ יִקַּח הָבֶל וְהַחוֹסֶה בִי
יִנְחַל־אֶרֶץ וְיִירַשׁ הַר־קָדְשִׁי׃ 14 וְאָמַר
סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ
עַמִּי׃ 15 כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא
שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן
וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ
שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ 16 כִּי לֹא
לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף כִּי־רוּחַ
מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃
17 בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר
וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ 18 דְּרָכָיו
רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים
לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ 19 בּוֹרֵא נוּב שְׂפָתָיִם
שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה
וּרְפָאתִיו׃ 20 וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ כִּי
הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ
וָטִיט׃ 21 אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי
לָרְשָׁעִים׃

פרשה נח׃

1 קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם
קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב
חַטֹּאתָם׃ 2 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת
דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה
וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי
מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃

5 Οἱ παρακαλοῦντες εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα,
σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ
μέσον τῶν πετρῶν; 6 Ἐκείνη σου ἡ μερίς, οὗτός
σου ὁ κλῆρος, κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς καὶ
τούτοις ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ
ὀργισθήσομαι; 7 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον,
ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σου,
8 Καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας
μνημόσυνά σου· ᾤου ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς,
πλεῖόν τι ἕξεις; ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ
σοῦ, 9 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ'
αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σου,
καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδου. 10 Ταῖς πολυοδίαις
σου ἐκοπίασας, καὶ οὐκ εἶπας Παύσομαι, ἐνι-
σχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διὰ τοῦτο οὐ κατε-
δεήθης μου σύ. 11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης,
καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθης, οὐδὲ ἔλαβές με
εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ
ἐγώ σε ἰδὼν παρορῶ, καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης.
12 Καὶ ἐγὼ ἐπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ
τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελήσει σε· 13 Ὅταν ἀνα-
βοήσῃς, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου· τού-
τους γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται καὶ ἀποίσει
καταιγίς. Οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν,
καὶ κληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, 14 Καὶ
ἐροῦσι Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδούς,
καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.
15 Τάδε λέγει ὁ ὕψιστος ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ, ὕψιστος
ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς
μακροθυμίαν, καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμ-
μένοις τὴν καρδίαν 16 Οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐκδικήσω ὑμᾶς, οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσομαι
ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ
πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα. 17 Δι' ἁμαρτίαν
βραχύ τι ἐλύπησα αὐτόν, καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. 18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα, καὶ ἰασάμην
αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ
παράκλησιν ἀληθινήν, 19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ
τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσι. Καὶ εἶπε Κύριος
Ἰάσομαι αὐτούς· 20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθή-
σονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται. 21 Οὐκ
ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

ΚΕΦ. νη'.

1 ἈΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ καὶ μὴ φείσῃ, ὡς
σάλπιγγι ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον
τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ
Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. 2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας ζητοῦσιν, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς
ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιηκὼς καὶ
κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰτοῦσί με
νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,

5 Qui consolamini in diis subter omne lignum
frondosum, immolantes parvulos in torrentibus,
subter eminentes petras? 6 In partibus tor-
rentis pars tua, hæc est sors tua: et ipsis
effudisti libamen, obtulisti sacrificium. Num-
quid super his non indignabor? 7 Super
montem excelsum et sublimem posuisti cubile
tuum, et illuc ascendisti ut immolares hostias.
8 Et post ostium, et retro postem posuisti
memoriale tuum: quia juxta me discoo-
peruisti, et suscepisti adulterum: dilatasti
cubile tuum, et pepigisti cum eis fœdus:
dilexisti stratum eorum manu aperta. 9 Et
ornasti te regi unguento, et multiplicasti
pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul,
et humiliata es usque ad infernos. 10 In
multitudine viæ tuæ laborasti: non dixisti:
Quiescam: vitam manus tuæ invenisti, prop-
terea non rogasti. 11 Pro quo sollicita
timuisti, quia mentita es, et mei non es
recordata, neque cogitasti in corde tuo? quia
ego tacens, et quasi non videns, et mei oblita
es. 12 Ego annuntiabo justitiam tuam, et
opera tua non proderunt tibi. 13 Cum clama-
veris, liberent te congregati tui, et omnes eos
auferet ventus, tollet aura. Qui autem fidu-
ciam habet mei, hereditabit terram, et possi-
debit montem sanctum meum. 14 Et dicam:
Viam facite, præbete iter, declinate de semita,
auferte offendicula de via populi mei. 15 Quia
hæc dicit Excelsus, et sublimis habitans æter-
nitatem: et sanctum nomen ejus in excelso et
in sancto habitans, et cum contrito et humili
spiritu: ut vivificet spiritum humilium, et
vivificet cor contritorum. 16 Non enim in
sempiternum litigabo, neque usque ad finem
irascar: quia spiritus a facie mea egredietur,
et flatus ego faciam. 17 Propter iniquitatem
avaritiæ ejus iratus sum, et percussi eum:
abscondi a te faciem meam, et indignatus sum:
et abiit vagus in via cordis sui. 18 Vias ejus
vidi, et sanavi eum, et reduxi eum, et reddidi
consolationes ipsi, et lugentibus ejus. 19 Creavi
fructum labiorum pacem, pacem ei, qui longe
est, et qui prope, dixit Dominus, et sanavi
eum. 20 Impii autem quasi mare fervens,
quod quiescere non potest, et redundant fluctus
ejus in conculcationem et lutum. 21 Non est
pax impiis, dicit Dominus Deus.

CAPUT LVIII.

1 Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem
tuam, et annuntia populo meo scelera eorum,
et domui Jacob peccata eorum. 2 Me etenim
de die in diem quærunt, et scire vias meas
volunt: quasi gens, quæ justitiam fecerit, et
judicium Dei sui non dereliquerit; rogant
me judicia justitiæ: appropinquare Deo volunt.

3 לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ
וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ
וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ 4 הֵן לְרִיב וּמַצָּה
תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ
כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ 5 הֲכָזֶה
יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם
נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר
יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃
6 הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת
רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים
חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ 7 הֲלוֹא
פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא
בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ
לֹא תִתְעַלָּם׃ 8 אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ
וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ
צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃ 9 אָז תִּקְרָא
וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃
10 וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ
וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
11 וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת
נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה
וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃
12 וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב
נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ 13 אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ
לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃
14 אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־
בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב
אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

פרשה נט׃

1 הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ
וְלֹא־כָבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃ 2 כִּי אִם־
עֲוֺנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵכֶם לְבֵין
אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאותֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים
מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃ 3 כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ
בַדָּם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בֶּעָוֺן שִׂפְתוֹתֵיכֶם
דִּבְּרוּ־שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָה תֶהְגֶּה׃

3 Λέγοντες Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες;
ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως;
ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε
τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους
ὑμῶν ὑπονύσσετε. 4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας
νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί
μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ
τὴν φωνὴν ὑμῶν; 5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν
ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν
τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ,
οὐδ' οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν. 6 Οὐχὶ
τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος, ἀλλὰ
λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς
βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα.
7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτω-
χοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς
γυμνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρ-
ματός σου οὐχ ὑπερόψει. 8 Τότε ῥαγήσεται πρώι-
μον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ,
καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη
σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε· 9 Τότε
βοήσῃ, καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός
σου ἐρεῖ Ἰδοὺ πάρειμι. Ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ
σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,
10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου,
καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνα-
τελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου
ὡς μεσημβρία, 11 Καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ
σοῦ διὰ παντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπι-
θυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται,
καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ
ἐξέλιπεν ὕδωρ· 12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ
ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλιά σου αἰώνια
γενεῶν γενεαῖς· καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν,
καὶ τὰς τρίβους σου ἀνὰ μέσον παύσεις. 13 Ἐὰν
ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων
τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ
θεῷ, οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλή-
σεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου, 14 Καὶ
ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν
Ἰακὼβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου
ἐλάλησε ταῦτα.

ΚΕΦ. νθ'.

1 ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι;
ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;
2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀνὰ
μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον
ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι. 3 Αἱ γὰρ χεῖρες
ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι
ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν
ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

3 Quare jejunavimus, et non aspexisti: hu-
miliavimus animas nostras, et nescisti? Ecce
in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra,
et omnes debitores vestros repetitis. 4 Ecce
ad lites et contentiones jejunatis, et percutitis
pugno impie. Nolite jejunare sicut usque ad
hanc diem, ut audiatur in excelso clamor vester.
5 Numquid tale est jejunium quod elegi, per
diem affligere hominem animam suam? num-
quid contorquere quasi circulum caput suum,
et saccum et cinerem sternere? numquid istud
vocabis jejunium, et diem acceptabilem Do-
mino? 6 Nonne hoc est magis jejunium,
quod elegi? dissolve colligationes impietatis,
solve fasciculos deprimentes, dimitte eos qui
confracti sunt, liberos, et omne onus dirumpe.
7 Frange esurienti panem tuum, et egenos
vagosque induc in domum tuam: cum videris
nudum, operi eum, et carnem tuam ne de-
spexeris. 8 Tunc erumpet quasi mane lumen
tuum, et sanitas tua citius orietur, et anteibit
faciem tuam justitia tua, et gloria Domini
colliget te. 9 Tunc invocabis, et Dominus
exaudiet: clamabis, et dicet: Ecce adsum; si
abstuleris de medio tui catenam, et desieris
extendere digitum, et loqui quod non prodest.
10 Cum effuderis esurienti animam tuam, et
animam afflictam repleveris, orietur in tene-
bris lux tua, et tenebræ tuæ erunt sicut
meridies. 11 Et requiem tibi dabit Dominus
semper, et implebit splendoribus animam tuam,
et ossa tua liberabit, et eris quasi hortus irri-
guus, et sicut fons aquarum, cujus non deficient
aquæ. 12 Et ædificabuntur in te deserta
sæculorum: fundamenta generationis et gene-
rationis suscitabis: et vocaberis ædificator
sepium, avertens semitas in quietem. 13 Si
averteris a sabbato pedem tuum, facere
voluntatem tuam in die sancto meo, et voca-
veris sabbatum delicatum, et sanctum Domini
gloriosum, et glorificaveris eum, dum non facis
vias tuas, et non invenitur voluntas tua, ut
loquaris sermonem: 14 Tunc delectaberis
super Domino, et sustollam te super altitu-
dines terræ, et cibabo te hereditate Jacob
patris tui: os enim Domini locutum est.

CAPUT LIX.

1 Ecce non est abbreviata manus Domini
ut salvare nequeat, neque aggravata est
auris ejus ut non exaudiat: 2 Sed inqui-
tates vestræ diviserunt inter vos et Deum
vestrum, et peccata vestra absconderunt
faciem ejus a vobis ne exaudiret. 3 Manus
enim vestræ pollutæ sunt sanguine, et digiti
vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt
mendacium, et lingua vestra iniquitatem fatur.

4 אֵין־קֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה
בָּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֶּר־שָׁוְא הָרוֹ עָמָל
וְהוֹלֵיד אָוֶן׃ 5 בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ וְקוּרֵי
עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת
וְהַזּוּרֶה תִּבָּקַע אֶפְעֶה׃ 6 קוּרֵיהֶם
לֹא־יִהְיוּ לְבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם
מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי־אָוֶן וּפֹעַל חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃
7 רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרֻצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם
נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר
בִּמְסִלּוֹתָם׃ 8 דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין
מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָהֶם
כֹּל דֹּרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃ 9 עַל־כֵּן
רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה
נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת בָּאֲפֵלוֹת
נְהַלֵּךְ׃ 10 נְגַשְׁשָׁה כַעִוְרִים קִיר וּכְאֵין
עֵינַיִם נְגַשֵּׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַצָּהֳרַיִם כַּנֶּשֶׁף
בָּאַשְׁמַנִּים כַּמֵּתִים׃ 11 נֶהֱמֶה כַדֻּבִּים
כֻּלָּנוּ וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה נְקַוֶּה לַמִּשְׁפָּט
וָאַיִן לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃ 12 כִּי־רַבּוּ
פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאותֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ
כִּי־פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ יְדַעֲנוּם׃
13 פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחַר
אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר־עֹשֶׁק וְסָרָה הֹרוֹ וְהֹגוֹ מִלֵּב
דִּבְרֵי־שָׁקֶר׃ 14 וְהֻסַּג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־כָשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת
וּנְכֹחָה לֹא־תוּכַל לָבוֹא׃ 15 וַתְּהִי הָאֱמֶת
נֶעְדֶּרֶת וְסָר מֵרָע מִשְׁתּוֹלֵל וַיַּרְא יְהוָה
וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט׃ 16 וַיַּרְא
כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי־אֵין מַפְגִּיעַ
וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃
17 וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה
בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תִּלְבֹּשֶׁת וַיַּעַט
כַּמְעִיל קִנְאָה׃ 18 כְּעַל גְּמֻלוֹת כְּעַל
יְשַׁלֵּם חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאֹיְבָיו לָאִיִּים
גְּמוּל יְשַׁלֵּם׃ 19 וְיִירְאוּ מִמַּעֲרָב אֶת־שֵׁם
יְהוָה וּמִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבוֹא
כַנָּהָר צָר רוּחַ יְהוָה נֹסְסָה בוֹ׃ 20 וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם
יְהוָה׃ 21 וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר
יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בְּפִיךָ לֹא־יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי
זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή·
πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσι κενά, ὅτι
κύουσι πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. 5 Ὠὰ
ἀσπίδων ἔῤῥηξαν, καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν,
καὶ ὁ μέλλων τῶν ᾠῶν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας
οὔριον εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον. 6 Ὁ ἱστὸς
αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβά-
λωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα
αὐτῶν ἔργα ἀνομίας. 7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ
πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύν-
τριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, 8 Καὶ
ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμ-
μέναι ἃς διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην.
9 Διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ
μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων
αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν
ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν. 10 Ψηλαφήσουσιν ὡς
τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλ-
μῶν ψηλαφήσουσι, καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ
ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν.
11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα πορεύσονται·
ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν
ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν. 12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ
ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέ-
στησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ
τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν· 13 Ἠσεβήσαμεν
καὶ ἐψευσάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὄπισθεν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ ἠπειθήσαμεν, ἐκύομεν
καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδί-
κους, 14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ
ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν· ὅτι κατηναλώθη
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας
οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν. 15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται,
καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ
εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν
κρίσις. 16 Καὶ εἶδε καὶ οὐκ ἦν ἀνήρ, καὶ κατε-
νόησε καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος, καὶ ἠμύνατο
αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ
ἐστηρίσατο. 17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς
θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδική-
σεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ 18 Ὡς ἀνταπο-
δώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.
19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα
Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ
ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ
παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ. 20 Καὶ ἥξει
ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας
ἀπὸ Ἰακώβ. 21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ
διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν ὅ ἐστιν
ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα
σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματος σοῦ καὶ ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου· εἶπε γὰρ
Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Non est qui invocet justitiam, neque est qui
judicet vere: sed confidunt in nihilo, et
loquuntur vanitates: conceperunt laborem,
et pepererunt iniquitatem. 5 Ova aspidum
ruperunt, et telas araneæ texuerunt: qui
comederit de ovis eorum, morietur: et quod
confotum est, erumpet in regulum. 6 Telæ
eorum non erunt in vestimentum, neque ope-
rientur operibus suis: opera eorum opera
inutilia, et opus iniquitatis in manibus eorum.
7 Pedes eorum ad malum currunt, et festinant
ut effundant sanguinem innocentem: cogi-
tationes eorum cogitationes inutiles: vastitas
et contritio in viis eorum. 8 Viam pacis
nescierunt, et non est judicium in gressibus
eorum; semitæ eorum incurvatæ sunt eis:
omnis qui calcat in eis, ignorat pacem.
9 Propter hoc elongatum est judicium a nobis,
et non apprehendet nos justitia; expectavimus
lucem, et ecce tenebræ: splendorem, et in tene-
bris ambulavimus. 10 Palpavimus sicut cæci
parietem, et quasi absque oculis attrectavimus:
impegimus meridie quasi in tenebris, in cali-
ginosis quasi mortui. 11 Rugiemus quasi ursi
omnes, et quasi columbæ meditantes gememus;
expectavimus judicium, et non est; salutem,
et elongata est a nobis. 12 Multiplicatæ sunt
enim iniquitates nostræ coram te, et peccata
nostra responderunt nobis; quia scelera nostra
nobiscum, et iniquitates nostras cognovimus,
13 Peccare et mentiri contra Dominum: et
aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri,
ut loqueremur calumniam et transgressionem:
concepimus, et locuti sumus de corde verba
mendacii. 14 Et conversum est retrorsum
judicium, et justitia longe stetit: quia corruit
in platea veritas, et æquitas non potuit ingredi.
15 Et facta est veritas in oblivionem: et qui
recessit a malo, prædæ patuit: et vidit Domi-
nus, et mala apparuit in oculis ejus, quia non
est judicium; 16 Et vidit quia non est vir:
et aporiatus est, quia non est qui occurrat: et
salvavit sibi brachium suum, et justitia ejus
ipsa confirmavit eum. 17 Indutus est justitia
ut lorica, et galea salutis in capite ejus: in-
dutus est vestimentis ultionis, et opertus est
quasi pallio zeli. 18 Sicut ad vindictam quasi
ad retributionem indignationis hostibus suis,
et vicissitudinem inimicis suis: insulis vicem
reddet. 19 Et timebunt qui ab occidente,
nomen Domini: et qui ab ortu solis, gloriam
ejus: cum venerit quasi fluvius violentus,
quem spiritus Domini cogit: 20 Et venerit
Sion redemptor, et eis qui redeunt ab iniqui-
tate in Jacob, dicit Dominus. 21 Hoc fœdus
meum cum eis, dicit Dominus: Spiritus meus,
qui est in te, et verba mea, quæ posui in ore
tuo, non recedent de ore tuo, et de ore seminis
tui, et de ore seminis seminis tui, dicit Domi-
nus, amodo et usque in sempiternum.

פרשה ס :

1 קוּמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד
יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח׃ 2 כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ
יְכַסֶּה־אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח
יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ 3 וְהָלְכוּ
גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ׃ 4 שְׂאִי
סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ
בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל־צַד
תֵּאָמַנָה׃ 5 אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב
לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל
גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ׃ 6 שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ
בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבֹאוּ זָהָב
וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלֹּת יְהוָה יְבַשֵּׂרוּ׃
7 כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת
יְשָׁרְתוּנֶךְ יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי וּבֵית
תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר׃ 8 מִי־אֵלֶּה כָּעָב תְּעוּפֶינָה
וְכַיּוֹנִים אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם׃ 9 כִּי־לִי ׀ אִיִּים
יְקַוּוּ וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא
בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וּזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהַיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרָךְ׃
10 וּבָנוּ בְנֵי־נֵכָר חֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם
יְשָׁרְתוּנֶךְ כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבִרְצוֹנִי
רִחַמְתִּיךְ׃ 11 וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם
וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם
וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים׃ 12 כִּי־הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה
אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֹב
יֶחֱרָבוּ׃ 13 כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא
בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם
מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד׃ 14 וְהָלְכוּ
אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־
כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר
יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 15 תַּחַת
הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ
לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר׃ 16 וְיָנַקְתְּ
חֲלֵב גּוֹיִם וְשֹׁד מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃
17 תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת
הַבַּרְזֶל אָבִיא כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ
שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה׃ 18 לֹא־יִשָּׁמַע
עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ
וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה׃

ΚΕΦ. ξ'.

1 ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἥκει γάρ σου
τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.
2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη·
ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ
ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται· 3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς
τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου.
4 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε συνηγ-
μένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου
μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθή-
σονται. 5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ
τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης
καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι 6 Ἀγέλαι
καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ
Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον,
καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου
εὐαγγελιοῦνται· 7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ
συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσι, καὶ
ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου,
καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.
8 Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περι-
στεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ; 9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι
ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ
τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν
αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον,
καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.
10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου,
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ
γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγά-
πησά σε. 11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου
διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται,
εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς
αὐτῶν ἀγομένους. 12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασι-
λεῖς οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι ἀπολοῦνται, καὶ
τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται. 13 Καὶ ἡ δόξα
τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ
πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν
ἅγιόν μου. 14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοι-
κότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων
σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ·
15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ
μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε
ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.
16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασι-
λέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων
σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ἰσραήλ. 17 Καὶ
ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου
οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλ-
κόν, ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον. Καὶ δώσω τοὺς
ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου
ἐν δικαιοσύνῃ· 18 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι
ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ ταλαι-
πωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτή-
ριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα.

CAPUT LX.

1 SURGE, illuminare, Jerusalem, quia venit
lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.
2 Quia ecce tenebræ operient terram, et caligo
populos: super te autem orietur Dominus, et
gloria ejus in te videbitur. 3 Et ambulabunt
gentes in lumine tuo, et reges in splendore
ortus tui. 4 Leva in circuitu oculos tuos, et
vide: omnes isti congregati sunt, venerunt
tibi: filii tui de longe venient, et filiæ tuæ de
latere surgent. 5 Tunc videbis, et afflues,
mirabitur et dilatabitur cor tuum, quando
conversa fuerit ad te multitudo maris, forti-
tudo gentium venerit tibi. 6 Inundatio
camelorum operiet te, dromedarii Madian et
Epha: omnes de Saba venient, aurum et thus
deferentes, et laudem Domino annuntiantes.
7 Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes
Nabaïoth ministrabunt tibi: offerentur su-
per placabili altari meo, et domum majestatis
meæ glorificabo. 8 Qui sunt isti, qui ut nubes
volant, et quasi columbæ ad fenestras suas?
9 Me enim insulæ expectant, et naves maris
in principio, ut adducam filios tuos de longe;
argentum eorum, et aurum eorum cum eis
nomini Domini Dei tui, et sancto Israel, quia
glorificavit te. 10 Et ædificabunt filii pere-
grinorum muros tuos, et reges eorum mini-
strabunt tibi: in indignatione enim mea
percussi te: et in reconciliatione mea misertus
sum tui. 11 Et aperientur portæ tuæ jugiter:
die ac nocte non claudentur, ut afferatur ad te
fortitudo gentium, et reges earum adducantur.
12 Gens enim et regnum, quod non servierit
tibi, peribit: et gentes solitudine vastabuntur.
13 Gloria Libani ad te veniet, abies et buxus,
et pinus simul, ad ornandum locum sancti-
ficationis meæ; et locum pedum meorum
glorificabo. 14 Et venient ad te curvi filii
eorum, qui humiliaverunt te, et adorabunt
vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant
tibi, et vocabunt te civitatem Domini, Sion
sancti Israel. 15 Pro eo quod fuisti derelicta,
et odio habita, et non erat qui per te transiret,
ponam te in superbiam sæculorum, gaudium
in generationem et generationem: 16 Et
suges lac gentium, et mamilla regum lactaberis,
et scies quia ego Dominus salvans te, et re-
demptor tuus fortis Jacob. 17 Pro ære
afferam aurum, et pro ferro afferam argen-
tum; et pro lignis æs, et pro lapidibus fer-
rum: et ponam visitationem tuam pacem,
et præpositos tuos justitiam. 18 Non au-
dietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas
et contritio in terminis tuis, et occupabit
salus muros tuos, et portas tuas laudatio.

19 לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם
וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא־יָאִיר לָךְ וְהָיָה־לָךְ
יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ׃
20 לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף
כִּי יְהוָה יִהְיֶה־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ
יְמֵי אֶבְלֵךְ׃ 21 וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַו מַעֲשֵׂה יָדַי
לְהִתְפָּאֵר׃ 22 הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר
לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה׃

פרשה כא׃

1 רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח
יְהוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ
לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים
פְּקַח־קוֹחַ׃ 2 לִקְרֹא שְׁנַת־רָצוֹן לַיהוָה
וְיוֹם נָקָם לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבֵלִים׃
3 לָשׂוּם ׀ לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פְּאֵר
תַּחַת אֵפֶר שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אֵבֶל מַעֲטֵה
תְהִלָּה תַּחַת רוּחַ כֵּהָה וְקֹרָא לָהֶם
אֵילֵי הַצֶּדֶק מַטַּע יְהוָה לְהִתְפָּאֵר׃ 4 וּבָנוּ
חָרְבוֹת עוֹלָם שֹׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים יְקוֹמֵמוּ
וְחִדְּשׁוּ עָרֵי חֹרֶב שֹׁמְמוֹת דּוֹר וָדוֹר׃
5 וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֵכָר
אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם׃ 6 וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה
תִּקָּרֵאוּ מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם חֵיל
גּוֹיִם תֹּאכֵלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ׃ 7 תַּחַת
בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּכְלִמָּה יָרֹנּוּ חֶלְקָם לָכֵן
בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת עוֹלָם
תִּהְיֶה לָהֶם׃ 8 כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב
מִשְׁפָּט שֹׂנֵא גָזֵל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם
בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם׃
9 וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ
הָעַמִּים כָּל־רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע
בֵּרַךְ יְהוָה׃ 10 שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה
תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־
יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן
פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ׃ 11 כִּי כָאָרֶץ
תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ
כֵּן ׀ אֲדֹנָי יְהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה
נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם׃

19 Καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας,
οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ'
ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ θεὸς δόξα
σου. 20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σε-
λήνη σοι οὐκ ἐκλείψει· ἔσται γάρ σοι Κύριος φῶς
αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους σου. 21 Καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος,
δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ
φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. 22 Ὁ
ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς
ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω
αὐτούς.

ΚΕΦ. ξα'.

1 ΠΝΕΥΜΑ *Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ*
με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέ με ἰάσα-
σθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι
αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν
ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦν-
τας, 3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν
ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν,
καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ
κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου
εἰς δόξαν. 4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας,
ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ και-
νιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς.
5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρό-
βατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί·
6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ
θεοῦ, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. 7 Οὕτως ἐκ δευτέρας
κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος
ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. 8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ
ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ
ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις,
καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. 9 Καὶ
γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ
τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν
αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα
ηὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ, 10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου
καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι
μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
11 Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ
ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ
Κύριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον
πάντων τῶν ἐθνῶν.

19 Non erit tibi amplius sol ad lucendum per
diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed
erit tibi Dominus in lucem sempiternam, et
Deus tuus in gloriam tuam. 20 Non occidet
ultra sol tuus, et luna tua non minuetur: quia
erit tibi Dominus in lucem sempiternam et
complebuntur dies luctus tui. 21 Populus
autem tuus, omnes justi, in perpetuum here-
ditabunt terram, germen plantationis meæ,
opus manus meæ ad glorificandum. 22 Mini-
mus erit in mille, et parvulus in gentem fortis-
simam: ego Dominus in tempore ejus subito
faciam istud.

CAPUT LXI.

1 Spiritus Domini super me, eo quod
unxerit Dominus me: ad annuntiandum man-
suetis misit me, ut mederer contritis corde, et
prædicarem captivis indulgentiam, et clausis
apertionem: 2 Ut prædicarem annum placa-
bilem Domino, et diem ultionis Deo nostro:
ut consolarer omnes lugentes: 3 Ut ponerem
lugentibus Sion: et darem eis coronam pro
cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis
pro spiritu mœroris: et vocabuntur in ea fortes
justitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.
4 Et ædificabunt deserta a sæculo, et ruinas
antiquas erigent, et instaurabunt civitates
desertas, dissipatas in generationem et genera-
tionem. 5 Et stabunt alieni, et pascent
pecora vestra: et filii peregrinorum agricolæ
et vinitores vestri erunt. 6 Vos autem sacer-
dotes Domini vocabimini: ministri Dei nostri,
dicetur vobis: fortitudinem gentium comedetis,
et in gloria earum superbietis. 7 Pro confu-
sioni vestra duplici et rubore, laudabunt partem
suam: propter hoc in terra sua duplicia possi-
debunt, lætitia sempiterna erit eis. 8 Quia
ego Dominus diligens judicium, et odio habens
rapinam in holocausto: et dabo opus eorum
in veritate, et fœdus perpetuum feriam eis.
9 Et scient in gentibus semen eorum, et germen
eorum in medio populorum: omnes qui viderint
eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui
benedixit Dominus. 10 Gaudens gaudebo in
Domino, et exultabit anima mea in Deo meo:
quia induit me vestimentis salutis: et indumento
justitiæ circumdedit me, quasi sponsum deco-
ratum corona, et quasi sponsam ornatam
monilibus suis. 11 Sicut enim terra profert
germen suum, et sicut hortus semen suum
germinat; sic Dominus Deus germinabit
justitiam et laudem coram universis gentibus.

פרשה סב :

1 לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן
יְרוּשָׁלַ͏ִם לֹא אֶשְׁקוֹט עַד־יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ
וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר : 2 וְרָאוּ גוֹיִם
צִדְקֵךְ וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדֵךְ וְקֹרָא לָךְ שֵׁם
חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקֳּבֶנּוּ : 3 וְהָיִית
עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד־יְהוָה וּצְנוֹף מְלוּכָה
בְּכַף־אֱלֹהָיִךְ : 4 לֹא־יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה
וּלְאַרְצֵךְ לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לָךְ
יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה כִּי־חָפֵץ
יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תִּבָּעֵל : 5 כִּי־יִבְעַל
בָּחוּר בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ
חָתָן עַל־כַּלָּה יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ :
6 עַל־חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים
כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ
הַמַּזְכִּירִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי לָכֶם :
7 וְאַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד־יְכוֹנֵן וְעַד־יָשִׂים
אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ : 8 נִשְׁבַּע
יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם־אֶתֵּן אֶת־
דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ וְאִם־יִשְׁתּוּ
בְנֵי־נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ : 9 כִּי
מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמְקַבְּצָיו
יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי : 10 עִבְרוּ
עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ
הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס עַל־
הָעַמִּים : 11 הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא
הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו : 12 וְקָרְאוּ
לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא
דְרוּשָׁה עִיר לֹא נֶעֱזָבָה :

פרשה סג :

1 מִי־זֶה ׀ בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים
מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב
כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
2 מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ
בְּגַת : 3 פּוּרָה ׀ דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין־
אִישׁ אִתִּי וְאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וְאֶרְמְסֵם בַּחֲמָתִי
וְיֵז נִצְחָם עַל־בְּגָדַי וְכָל־מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי :
4 כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה :

ΚΕΦ. ξβ.

1 ΔΙΑ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ
οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη
αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.
2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ
βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα
τὸ καινὸν ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. 3 Καὶ ἔσῃ
στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα
βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. 4 Καὶ οὐκέτι κλη-
θήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἔτι ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν, καὶ
τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοί,
καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. 5 Καὶ ὡς συνοικῶν
νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί
σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος
ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.
6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου, Ἱερουσαλὴμ, κατέ-
στησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκό-
μενοι Κυρίου. 7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος· ἐὰν
διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ
τῆς γῆς. 8 Ὤμοσε Κύριος κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ
καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ Εἰ ἔτι
δώσω τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς
ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν
οἶνόν σου ἐφ᾽ ᾧ ἐμόχθησας, 9 Ἀλλ᾽ οἱ συνα-
γαγόντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσι Κύριον,
καὶ οἱ συναγαγόντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύ-
λεσι ταῖς ἁγίαις μου. 10 Πορεύεσθε διὰ τῶν
πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ
τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε, ἐξάρατε
σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. 11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος
ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἴπατε
τῇ θυγατρὶ Σιὼν Ἰδοὺ ὁ σωτήρ σοι παραγίνεται
ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθόν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ
προσώπου αὐτοῦ. 12 Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν
ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ
ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

ΚΕΦ. ξγ΄.

1 ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ, ἐρύ-
θημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ; οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ, βίᾳ
μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν
σωτηρίου. 2 Διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ
ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; 3 Πλήρης
καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ
μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ
κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα
αὐτῶν εἰς γῆν. 4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως
ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι.

CAPUT LXII.

1 PROPTER Sion non tacebo, et propter Jerusa-
lem non quiescam, donec egrediatur ut splendor
justus ejus, et salvator ejus ut lampas accendatur.
2 Et videbunt gentes justum tuum, et cuncti
reges inclytum tuum: et vocabitur tibi nomen
novum, quod os Domini nominabit. 3 Et eris
corona gloriæ in manu Domini, et diadema
regni in manu Dei tui. 4 Non vocaberis ultra
Derelicta: et terra tua non vocabitur amplius
Desolata: sed vocaberis Voluntas mea in ea,
et terra tua Inhabita: quia complacuit Domino
in te, et terra tua inhabitabitur. 5 Habitabit
enim juvenis cum virgine, et habitabunt in te
filii tui. Et gaudebit sponsus super sponsam,
et gaudebit super te Deus tuus. 6 Super
muros tuos Jerusalem constitui custodes, tota
die et tota nocte in perpetuum non tacebunt.
Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, 7 Et
ne detis silentium ei, donec stabiliat, et donec
ponat Jerusalem laudem in terra. 8 Juravit
Dominus in dextera sua, et in brachio fortitu-
dinis suæ: Si dedero triticum tuum ultra
cibum inimicis tuis: et si biberint filii alieni
vinum tuum, in quo laborasti. 9 Quia qui
congregant illud, comedent, et laudabunt
Dominum: et qui comportant illud, bibent in
atriis sanctis meis. 10 Transite, transite per
portas, præparate viam populo, planum facite
iter, eligite lapides, et elevate signum ad
populos. 11 Ecce Dominus auditum fecit in
extremis terræ, dicite filiæ Sion: Ecce sal-
vator tuus venit: ecce merces ejus cum eo, et
opus ejus coram illo. 12 Et vocabunt eos,
Populus sanctus, redempti a Domino, Tu autem
vocaberis: Quæsita civitas, et non Derelicta.

CAPUT LXIII.

1 QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis
vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua,
gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego,
qui loquor justitiam, et propugnator sum ad
salvandum. 2 Quare ergo rubrum est indu-
mentum tuum, et vestimenta tua sicut calcan-
tium in torculari? 3 Torcular calcavi solus,
et de gentibus non est vir mecum: calcavi
eos in furore meo, et conculcavi eos in
ira mea: et aspersus est sanguis eorum
super vestimenta mea, et omnia indumenta
mea inquinavi. 4 Dies enim ultionis in
corde meo, annus redemptionis meæ venit.

5 וְאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ
וַתּוֹשַׁע לִי זְרֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי׃
6 וְאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וַאֲשַׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי
וְאוֹרִיד לָאָרֶץ נִצְחָם׃ 7 חַסְדֵי
יְהוָה ׀ אַזְכִּיר תְּהִלֹּת יְהוָה כְּעַל כֹּל
אֲשֶׁר־גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו׃ 8 וַיֹּאמֶר
אַךְ־עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם
לְמוֹשִׁיעַ׃ 9 בְּכָל־צָרָתָם ׀ לֹא צָר וּמַלְאַךְ
פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא
גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃
10 וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ
וַיֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם־בָּם׃
11 וַיִּזְכֹּר יְמֵי־עוֹלָם מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה ׀ הַמַּעֲלֵם
מִיָּם אֵת רֹעֵה צֹאנוֹ אַיֵּה הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ
אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ׃ 12 מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה
זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת
לוֹ שֵׁם עוֹלָם׃ 13 מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס
בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ׃ 14 כַּבְּהֵמָה בַּבִּקְעָה
תֵּרֵד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֶנּוּ כֵּן נִהַגְתָּ עַמְּךָ
לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת׃ 15 הַבֵּט
מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ
אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן מֵעֶיךָ
וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ׃ 16 כִּי־אַתָּה אָבִינוּ
כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירָנוּ
אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ׃
17 לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ
לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי
נַחֲלָתֶךָ׃ 18 לַמִּצְעָר יָרְשׁוּ עַם־קָדְשֶׁךָ
צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ׃ 19 הָיִינוּ מֵעוֹלָם
לֹא־מָשַׁלְתָּ בָּם לֹא־נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם
לוּא־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים
נָזֹלּוּ׃

פרשה סד׃

1 כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים מַיִם תִּבְעֶה־אֵשׁ
לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם
יִרְגָּזוּ׃ 2 בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה
יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלּוּ׃ 3 וּמֵעוֹלָם
לֹא־שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עַיִן לֹא־רָאָתָה
אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ׃

5 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ
προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ
ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός
μου ἐπέστη. 6 Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ
ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.
7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου
ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος κριτὴς
ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ
μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν
9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρέσβυς οὐδὲ
ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾷν
αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο
αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς
πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. 10 Αὐτοὶ δὲ
ἠπείθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς
ἐπολέμησεν αὐτούς. 11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν
αἰωνίων· ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν
ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἔστιν ὁ θεὶς ἐν
αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; 12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ
δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ;
κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι
ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. 13 Ἤγαγεν αὐτοὺς δι'
ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν,
14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα
παρὰ Κυρίου καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες
τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.
15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴδε ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου· ποῦ ἔστιν
ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆ-
θος τοῦ ἐλέους σου καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέ-
σχου ἡμῶν; 16 Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι
Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω
ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς,
ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. 17 Τί
ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου;
ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαί
σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς
φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, 18 Ἵνα μικρὸν
κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου.
19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας
ἡμῶν οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν
ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ
ὄρη, καὶ τακήσονται

ΚΕΦ. ξδʹ.

1 ὩΣ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ
κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν ἔσται
τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώ-
που σου ἔθνη ταραχθήσονται, 2 Ὅταν ποιῇς
τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
3 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ
ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.

5 Circumspexi, et non erat auxiliator: quæsivi,
et non fuit qui adjuvaret: et salvavit mihi
brachium meum, et indignatio mea ipsa auxi-
liata est mihi. 6 Et conculcavi populos in
furore meo, et inebriavi eos in indignatione
mea, et detraxi in terram virtutem eorum.
7 Miserationum Domini recordabor, laudum
Domini super omnibus quæ reddidit nobis
Dominus, et super multitudinem bonorum
domui Israel, quæ largitus est eis secundum
indulgentiam suam, et secundum multitudinem
misericordiarum suarum. 8 Et dixit: Verum-
tamen populus meus est, filii non negantes:
et factus est eis salvator. 9 In omni tribula-
tione eorum non est tribulatus, et ange-
lus faciei ejus salvavit eos: in dilectione sua,
et in indulgentia sua ipse redemit eos, et por-
tavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi.
10 Ipsi autem ad iracundiam provocaverunt,
et afflixerunt spiritum sancti ejus: et conversus
est eis in inimicum, et ipse debellavit eos.
11 Et recordatus est dierum sæculi Moysi, et
populi sui: Ubi est qui eduxit eos de mari cum
pastoribus gregis sui? ubi est qui posuit in
medio ejus spiritum sancti sui? 12 Qui
eduxit ad dexteram Moysen brachio majes-
tatis suæ, qui scidit aquas ante eos, ut faceret
sibi nomen sempiternum: 13 Qui eduxit eos
per abyssos, quasi equum in deserto non im-
pingentem. 14 Quasi animal in campo descen-
dens, spiritus Domini ductor ejus fuit: sic
adduxisti populum tuum, ut faceres tibi nomen
gloriæ. 15 Attende de cælo, et vide de habi-
taculo sancto tuo, et gloriæ tuæ: ubi est zelus
tuus, et fortitudo tua, multitudo viscerum
tuorum, et miserationum tuarum? super me
continuerunt se. 16 Tu enim pater noster, et
Abraham nescivit nos, et Israël ignoravit nos:
tu Domine pater noster, redemptor noster, a
sæculo nomen tuum. 17 Quare errare nos
fecisti Domine de viis tuis: indurasti cor nos-
trum ne timeremus te? convertere propter
servos tuos, tribus hereditatis tuæ. 18 Quasi
nihilum possederunt populum sanctum tuum:
hostes nostri conculcaverunt sanctificationem
tuam. 19 Facti sumus quasi in principio, cum
non dominareris nostri, neque invocaretur
nomen tuum super nos. Utinam dirumperes
cælos, et descenderes! a facie tua montes de-
fluerent.

CAPUT LXIV.

1 SICUT exustio ignis tabescerent, aquæ ar-
derent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis
tuis: a facie tua gentes turbarentur. 2 Cum
feceris mirabilia, non sustinebimus: descen-
disti, et a facie tua montes defluxerunt.
3 A sæculo non audierunt, neque auribus
perceperunt: oculus non vidit, Deus abs-
que te, quæ præparasti expectantibus te.

4 פגעת את־שש ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן־אתה קצפת ונחטא בהם
עולם ונושע : 5 ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל־צדקתינו ונבל כעלה כלנו
ועוננו כרוח ישאנו : 6 ואין־קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי־הסתרת פניך
ממנו ותמוגנו ביד־עוננו : 7 ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו : 8 אל־תקצף יהוה
עד־מאד ואל־לעד תזכר עון הן הבט־נא
עמך כלנו : 9 ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה :
10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך
אבתינו היה לשרפת אש וכל־מחמדינו
היה לחרבה : 11 העל־אלה תתאפק
יהוה תחשה ותעננו עד־מאד :

פרשה סה :

1 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא
בקשני אמרתי הנני הנני אל־גוי לא־קרא
בשמי : 2 פרשתי ידי כל־היום אל־עם
סורר ההלכים הדרך לא־טוב אחר
מחשבתיהם : 3 העם המכעיסים אותי
על־פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים
על־הלבנים : 4 הישבים בקברים ובנצורים
ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים
כליהם : 5 האמרים קרב אליך אל־תגש־בי
כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת
כל־היום : 6 הנה כתובה לפני לא אחשה
כי אם־שלמתי ושלמתי על־חיקם :
7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על־ההרים ועל־הגבעות
חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על־
חיקם : 8 כה | אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול ואמר אל־
תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה
למען עבדי לבלתי השחית הכל :
9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש
הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו־שמה :
10 והיה השרון לנוה־צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני :

4 Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ
τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης,
καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν,
5 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς,
ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν·
καὶ ἐξεῤῥύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς. 6 Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντι-
λαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου
ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν. 7 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡμῶν σύ, ἡμεῖς
δὲ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες. 8 Μὴ
ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς
ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός
σου πάντες ἡμεῖς. 9 Πόλις τοῦ ἁγίου σου
ἐγενήθη ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερου-
σαλὴμ εἰς κατάραν· 10 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν
καὶ ἡ δόξα ἣν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενή-
θη πυρίκαυστος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.
11 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου Κύριε καὶ ἐσιώ-
πησας, καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

ΚΕΦ. ξε'.

1 ἘΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶ-
σιν, εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· εἶπα Ἰδού
εἰμι τῷ ἔθνει οἳ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα.
2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν
πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς
πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν. 3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων
με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ παντός· αὐτοὶ θυσιάζουσιν
ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις
τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἔστιν, 4 Ἐν τοῖς μνήμασι
καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ
ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμ-
μένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, 5 Οἱ λέγοντες
Πόῤῥω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσῃς μοι, ὅτι καθαρός
εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται
ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Ἰδοὺ γέγραπται
ἐνώπιόν μου Οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς
τὸν κόλπον αὐτῶν 7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος· οἳ ἐθυμίασαν
ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν
με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν. 8 Οὕτως λέγει Κύριος Ὃν τρόπον εὑρε-
θήσεται ὁ ῥὼξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι Μὴ
λυμήνῃ αὐτὸν ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως
ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τούτου ἕνεκεν
οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας. 9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ
Ἰακὼβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ
ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσου-
σιν ἐκεῖ. 10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις
ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν
βουκολίων τῷ λαῷ μου οἳ ἐζήτησάν με.

4 Occurristi lætanti, et facienti justitiam: in
viis tuis recordabuntur tui: ecce tu iratus es,
et peccavimus: in ipsis fuimus semper, et sal-
vabimur. 5 Et facti sumus ut immundus omnes
nos, et quasi pannus menstruatæ universæ
justitiæ nostræ: et cecidimus quasi folium
universi, et iniquitates nostræ quasi ventus
abstulerunt nos. 6 Non est qui invocet nomen
tuum; qui consurgat, et teneat te: abscon-
disti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in
manu iniquitatis nostræ. 7 Et nunc Domine,
pater noster es tu, nos vero lutum: et fictor
noster tu, et opera manuum tuarum omnes nos.
8 Ne irascaris Domine satis, et ne ultra memi-
neris iniquitatis nostræ: ecce respice, populus
tuus omnes nos. 9 Civitas sancti tui facta
est deserta, Sion deserta facta est, Jerusalem
desolata est. 10 Domus sanctificationis nostræ,
et gloriæ nostræ, ubi laudaverunt te patres
nostri, facta est in exustionem ignis, et omnia
desiderabilia nostra versa sunt in ruinas.
11 Numquid super his continebis te Domine
tacebis, et affliges nos vehementer?

CAPUT LXV.

1 QUÆSIERUNT me qui ante non interroga-
bant, invenerunt qui non quæsierunt me;
dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ non
invocabat nomen meum. 2 Expandi manus
meas tota die ad populum incredulum, qui
graditur in via non bona post cogitationes
suas. 3 Populus qui ad iracundiam provocat
me ante faciem meam semper: qui immolant
in hortis, et sacrificant super lateres: 4 Qui
habitant in sepulcris, et in delubris idolorum
dormiunt: qui comedunt carnem suillam, et
jus profanum in vasis eorum. 5 Qui dicunt,
Recede a me, non appropinques mihi, quia
immundus es: isti fumus erunt in furore meo,
ignis ardens tota die. 6 Ecce scriptum est
coram me: non tacebo, sed reddam et retri-
buam in sinum eorum. 7 Iniquitates vestras,
et iniquitates patrum vestrorum simul, dicit
Dominus, qui sacrificaverunt super montes, et
super colles exprobraverunt mihi, et remetiar
opus eorum primum in sinu eorum. 8 Hæc
dicit Dominus: Quomodo si inveniatur gra-
num in botro, et dicatur: Ne dissipes illud,
quoniam benedictio est: sic faciam propter
servos meos, ut non disperdam totum. 9 Et
educam de Jacob semen, et de Juda possidentem
montes meos: et hereditabunt eam electi mei,
et servi mei habitabunt ibi. 10 Et erunt cam-
pestria in caulas gregum, et vallis Achor in cubile
armentorum populo meo qui requisierunt me.

11 וְאַתֶּם עֹזְבֵי יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי הַעֹרְכִים לַגַּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לַמְנִי מִמְסָךְ׃ 12 וּמָנִיתִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בְּחַרְתֶּם׃ 13 לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה עֲבָדַי ׀ יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃ 14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעֲקוּ מִכְּאֵב לֵב וּמִשֵּׁבֶר רוּחַ תְּיֵלִילוּ׃ 15 וְהִנַּחְתֶּם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וֶהֱמִיתְךָ אֲדֹנָי יֱהוִה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃ 16 אֲשֶׁר הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃ 17 כִּי־הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב׃ 18 כִּי־אִם־שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־יְרוּשָׁלִַם גִּילָה וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ׃ 19 וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלִַם וְשַׂשְׂתִּי בְעַמִּי וְלֹא־יִשָּׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה׃ 20 לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא־יְמַלֵּא אֶת־יָמָיו כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֶא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל׃ 21 וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִּרְיָם׃ 22 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי־כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יְבַלּוּ בְחִירָי׃ 23 לֹא יִיגְעוּ לָרִיק וְלֹא יֵלְדוּ לַבֶּהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם׃ 24 וְהָיָה טֶרֶם־יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ 25 זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

פרשה סו׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, 12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε. 13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε· 14 Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. 15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος. Τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινόν, 16 Ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν θεὸν ἀληθινόν, καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὀμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν. Ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλῖψιν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. 17 Ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινή, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν, 18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην. 19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ κραυγῆς, 20 Οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ· ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρατος ἔσται. 21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι, καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν· 22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι καὶ ἄλλοι φάγονται. Κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου. τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν. 23 Οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστί, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν. 24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν, ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ Τί ἐστι; 25 Τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ξϛ'.

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος Ὁ οὐρανός μου θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

11 Et vos, qui dereliquistis Dominum, qui obliti estis montem sanctum meum, qui ponitis Fortunæ mensam, et libatis super eam, 12 Numerabo vos in gladio, et omnes in cæde corruetis: pro eo quod vocavi, et non respondistis: locutus sum, et non audistis: et faciebatis malum in oculis meis, et quæ nolui elegistis. 13 Propter hoc, hæc dicit Dominus Deus: Ecce servi mei comedent, et vos esurietis: ecce servi mei bibent, et vos sitietis: 14 Ecce servi mei lætabuntur, et vos confundemini: ecce servi mei laudabunt præ exultatione cordis, et vos clamabitis præ dolore cordis, et præ contritione spiritus ululabitis. 15 Et dimittetis nomen vestrum in juramentum electis meis: et interficiet te Dominus Deus, et servos suos vocabit nomine alio. 16 In quo qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo amen: et qui jurat in terra, jurabit in Deo amen: quia oblivioni traditæ sunt angustiæ priores, et quia absconditæ sunt ab oculis meis. 17 Ecce enim ego creo cælos novos, et terram novam: et non erunt in memoria priora, et non ascendent super cor. 18 Sed gaudebitis et exultabitis usque in sempiternum, in his quæ ego creo: quia ecce ego creo Jerusalem exultationem, et populum ejus gaudium 19 Et exultabo in Jerusalem, et gaudebo in populo meo: et non audietur in eo ultra vox fletus et vox clamoris. 20 Non erit ibi amplius infans dierum, et senex qui non impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur, et peccator centum annorum maledictus erit. 21 Et ædificabunt domos, et habitabunt: et plantabunt vineas, et comedent fructus earum. 22 Non ædificabunt, et alius habitabit: non plantabunt, et alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, et opera manuum eorum inveterabunt; 23 Electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, et nepotes eorum cum eis. 24 Eritque antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. 25 Lupus et agnus pascentur simul, leo et bos comedent paleas: et serpenti pulvis panis ejus: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

CAPUT LXVI.

1 Hæc dicit Dominus: Cælum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quæ est ista domus, quam ædificabitis mihi? et quis est iste locus quietis meæ?

2 וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשָׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה
נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ
וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ 3 שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ
זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה
דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה
בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם
חָפֵצָה׃ 4 גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם
וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין
עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃
5 שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ
אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן
שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם
יֵבֹשׁוּ׃ 6 קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל
קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ 7 בְּטֶרֶם
תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ
וְהִמְלִיטָה זָכָר׃ 8 מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה
כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד
גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן
אֶת־בָּנֶיהָ׃ 9 הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד
יֹאמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי
אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 10 שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ
וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ
כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ 11 לְמַעַן תִּינְקוּ
וּשְׂבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ
וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ 12 כִּי־כֹה ׀
אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם
וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וִינַקְתֶּם עַל־צַד
תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ׃ 13 כְּאִישׁ
אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם
וּבִירוּשָׁלַםִ תְּנֻחָמוּ׃ 14 וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם
וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה
יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃
15 כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה
מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ
בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ׃ 16 כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט
וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃
17 הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת
אַחַר אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר
וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפוּ נְאֻם־יְהוָה׃

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μου, καί
ἐστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ
ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν
καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου;
3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀπο-
κτέννων κύνα, ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα
ὕειον, ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλά-
σφημος. Καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν,
καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέ-
λησε, 4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα
αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς·
ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου,
ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ
πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην
ἐξελέξαντο. 5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου οἱ τρέ-
μοντες τὸν λόγον αὐτοῦ Εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ
ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνθήσονται. 6 Φωνὴ
κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου
ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις
7 Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν
πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.
8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως;
εἰ ὤδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος
εἰς ἅπαξ, ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε Σιὼν τὰ παιδία
αὐτῆς; 9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύ-
την, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος. Οὐκ
ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα; εἶπεν
ὁ θεός σου. 10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ
πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
αὐτήν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι
πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, 11 Ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμ-
πλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα
ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.
12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς
αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους
ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ'
ὤμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακλη-
θήσονται. 13 Ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω
κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρα-
κληθήσεσθε. 14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρ-
δία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ·
καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. 15 Ἰδοὺ γὰρ
Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα
αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ καὶ
ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. 16 Ἐν
γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι
ἔσονται ὑπὸ Κυρίου. 17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθα-
ριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις
ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν
μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

2 Omnia hæc manus mea fecit, et facta sunt
universa ista, dicit Dominus: ad quem
autem respiciam, nisi ad pauperculum, et con-
tritum spiritu, et trementem sermones meos?
3 Qui immolat bovem, quasi qui interficiat
virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret
canem: qui offert oblationem, quasi qui san-
guinem suillum offerat: qui recordatur thuris,
quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elege-
runt in viis suis, et in abominationibus suis
anima eorum delectata est. 4 Unde et ego
eligam illusiones eorum: et quæ timebant,
adducam eis: quia vocavi, et non erat qui
responderet: locutus sum, et non audierunt:
feceruntque malum in oculis meis, et quæ
nolui elegerunt. 5 Audite verbum Domini,
qui tremitis ad verbum ejus: dixerunt fratres
vestri odientes vos, et abjicientes propter
nomen meum: glorificetur Dominus, et vide-
bimus in lætitia vestra: ipsi autem confun-
dentur. 6 Vox populi de civitate, vox de
templo, vox Domini reddentis retributionem
inimicis suis. 7 Antequam parturiret, peperit:
antequam veniret partus ejus, peperit mascu-
lum. 8 Quis audivit unquam tale? et quis
vidit huic simile? numquid parturiet terra
in die una? aut parietur gens simul, quia
parturivit et peperit Sion filios suos? 9 Num-
quid ego, qui alios parere facio, ipse non
pariam, dicit Dominus? si ego, qui genera-
tionem ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus
Deus tuus? 10 Lætamini cum Jerusalem, et
exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete
cum ea gaudio universi, qui lugetis super eam,
11 Ut sugatis, et repleamini ab ubere conso-
lationis ejus: ut mulgeatis, et deliciis affluatis
ab omnimoda gloria ejus. 12 Quia hæc dicit
Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi
fluvium pacis, et quasi torrentem inundantem
gloriam gentium, quam sugetis: ad ubera por-
tabimini, et super genua blandientur vobis.
13 Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego
consolabor vos, et in Jerusalem consolabimini.
14 Videbitis, et gaudebit cor vestrum, et ossa
vestra quasi herba germinabunt: et cognos-
cetur manus Domini servis ejus, et indignabitur
inimicis suis. 15 Quia ecce Dominus in igne
veniet, et quasi turbo quadrigæ ejus: reddere
in indignatione furorem suum, et increpationem
suam in flamma ignis: 16 Quia in igne Do-
minus dijudicabit, et in gladio suo ad omnem
carnem, et multiplicabuntur interfecti a Do-
mino, 17 Qui sanctificabantur, et mundos se
putabant in hortis post januam intrinsecus, qui
comedebant carnem suillam, et abominationem,
et murem: simul consumentur, dicit Dominus.

ישעיה ס

18 וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ
אֶת־כְּבוֹדִי׃ 19 וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי
מֵהֶם ׀ פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל
וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל וְיָוָן הָאִיִּים
הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי
וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בַּגּוֹיִם׃ 20 וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם ׀ מִכָּל־
הַגּוֹיִם ׀ מִנְחָה ׀ לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב
וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר
קָדְשִׁי יְרוּשָׁלִַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר
בֵּית יְהוָה׃ 21 וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים
לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ 22 כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד
זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ 23 וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־
בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃
24 וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים
בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא
תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃

ΗΣΑΙΑΣ, ξϛ΄.

18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν·
ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσ-
σας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.
19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ
ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη,
εἰς Θαρσὶς καὶ Φοὺδ καὶ Λοὺδ καὶ Μοσόχ, καὶ
εἰς Θοβὲλ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς
νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ
ὄνομα οὔτε ἑωράκασί μου τὴν δόξαν, καὶ
ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι.
20 Καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμά-
των ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων, εἰς
τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος, ὡς
ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν
ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ
ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε
Κύριος. 22 Ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς
καὶ ἡ γῆ καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν ἐμοῦ,
λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν
καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. 23 Καὶ ἔσται μὴν ἐκ
μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα
σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, εἶπε Κύριος. 24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ
ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παρα-
βεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ
ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ISAIAS, LXVI.

18 Ego autem opera eorum, et cogitationes
eorum: venio ut congregem cum omnibus gen-
tibus et linguis: et venient et videbunt gloriam
meam. 19 Et ponam in eis signum, et mittam
ex eis qui salvati fuerint, ad gentes in mare, in
Africam, et Lydiam, tendentes sagittam; in
Italiam et Græciam, ad insulas longe, ad eos qui
non audierunt de me, et non viderunt gloriam
meam. Et annuntiabunt gloriam meam genti-
bus, 20 Et adducent omnes fratres vestros
de cunctis gentibus donum Domino in equis,
et in quadrigis, et in lecticis, et in mulis, et
in carrucis, ad montem sanctum meum Jeru-
salem, dicit Dominus, quomodo si inferant
filii Israel munus in vase mundo in domum
Domini. 21 Et assumam ex eis in sacer-
dotes, et levitas, dicit Dominus. 22 Quia
sicut cœli novi, et terra nova, quæ ego facio
stare coram me, dicit Dominus: sic stabit
semen vestrum, et nomen vestrum. 23 Et
erit mensis ex mense, et sabbatum ex sabbato:
veniet omnis caro ut adoret coram facie mea,
dicit Dominus. 24 Et egredientur, et videbunt
cadavera virorum, qui prævaricati sunt in
me: vermis eorum non morietur, et ignis
eorum non extinguetur: et erunt usque ad
satietatem visionis omni carni.

LIBER JEREMIÆ.

ירמיה א

דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן׃
2 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ
בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לְמָלְכוֹ׃ 3 וַיְהִי בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־
גְּלוֹת יְרוּשָׁלִַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃
4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 5 בְּטֶרֶם
אֶצָּורְךָ בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃
6 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי
דַּבֵּר כִּי־נַעַר אָנֹכִי׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל־תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר
אֶשְׁלָחֲךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ
תְּדַבֵּר׃ 8 אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אִתְּךָ אֲנִי
לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ 9 וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃ 10 רְאֵה
הִפְקַדְתִּיךָ ׀ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־
הַמַּמְלָכוֹת לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד
וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃ 11 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה
יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת
כִּי־שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ׃
13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה
אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה
וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ΚΕΦ. α'.

Τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ
Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ
ἐν γῇ Βενιαμείν, 2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ
πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς
βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἕως ἑνδεκάτου ἔτους
τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς
αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί,
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν 5 Πρὸ τοῦ
με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σε
ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη
τέθεικά σε. 6 Καὶ εἶπα Ὁ ὢν δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ
οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι. 7 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι,
ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ,
καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις.
8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ
ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος. 9 Καὶ
ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μὲ καὶ ἥψατο
τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἰδοὺ
δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου. 10 Ἰδοὺ
καθέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας,
ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολύειν καὶ ἀνοικο-
δομεῖν καὶ καταφυτεύειν. 11 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ λέγων Τί σὺ ὁρᾷς; Καὶ εἶπα Βακτηρίαν
καρυΐνην. 12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Καλῶς
ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου
τοῦ ποιῆσαι αὐτούς. 13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς μὲ λέγων Τί σὺ ὁρᾷς; καὶ
εἶπα Λέβητα ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βοῤῥᾶ. 14 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἀπὸ προσώπου βοῤῥᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ
κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

JEREMIÆ, CAPUT I.

VERBA Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdo-
tibus qui fuerunt in Anathoth, in
terra Benjamin. 2 Quod factum est verbum
Domini ad eum in diebus Josiæ filii Amon
regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus.
3 Et factum est in diebus Joakim filii Josiæ
regis Juda, usque ad consummationem undecimi
anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad
transmigrationem Jerusalem, in mense quinto.
4 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:
5 Priusquam te formarem in utero, novi te: et
antequam exires de vulva, sanctificavi te, et
prophetam in gentibus dedi te. 6 Et dixi, A
a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer
ego sum. 7 Et dixit Dominus ad me: Noli
dicere, Puer sum; quoniam ad omnia, quæ
mittam te, ibis: et universa, quæcumque
mandavero tibi, loqueris. 8 Ne timeas a facie
eorum: quia tecum ego sum, ut eruam te, dicit
Dominus. 9 Et misit Dominus manum suam,
et tetigit os meum: et dixit Dominus ad
me: Ecce dedi verba mea in ore tuo:
10 Ecce constitui te hodie super gentes, et
super regna, ut evellas, et destruas, et
disperdas, et dissipes, et ædifices, et plantes.
11 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: Quid tu vides Jeremia? Et dixi:
Virgam vigilantem ego video. 12 Et dixit
Dominus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo ego
super verbo meo ut faciam illud. 13 Et factum
est verbum Domini secundo ad me, dicens:
Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego
video, et faciem ejus a facie aquilonis. 14 Et
dixit Dominus ad me: Ab aquilone pande-
tur malum super omnes habitatores terræ:

ירמיה א ב

15 כִּי ׀ הִנְנִי קֹרֵא לְכָל־מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת
צָפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ
פֶּתַח ׀ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־חוֹמֹתֶיהָ
סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ 16 וְדִבַּרְתִּי
מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי
וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
יְדֵיהֶם׃ 17 וְאַתָּה תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ
וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ
אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃
18 וַאֲנִי הִנֵּה ׀ נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר
וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחֹמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־
הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ
וּלְעַם הָאָרֶץ׃ 19 וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ
לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

פרשה ב׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 הָלֹךְ
וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת
כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ
לֹא זְרוּעָה׃ 3 קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית
תְּבוּאָתֹה כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא
אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ 4 שִׁמְעוּ דְבַר־
יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃ 5 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מַה־מָּצְאוּ
אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃ 6 וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה
יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה
וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ
לֹא־עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם׃
7 וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל
פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי
וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃ 8 הַכֹּהֲנִים לֹא
אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא
יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִאִים נִבְּאוּ
בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִלוּ הָלָכוּ׃ 9 לָכֵן עֹד
אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם
אָרִיב׃ 10 כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר
שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה
כָּזֹאת׃ 11 הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא
אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, α, β.

15 *Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας*
τῆς γῆς ἀπὸ βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος, καὶ ἥξουσι καὶ
θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα. 16
Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης
τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν
θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν. 17 *Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὀσφύν σου*
καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς
ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί
σε, λέγει Κύριος. 18 *Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον*
ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυρὰν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν,
ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν
αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· 19 *Καὶ πολεμήσουσί*
σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ ἐγώ
εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε Κύριος.

ΚΕΦ. β'.

[1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,
2 *Πορεύθητι καὶ ἀνάγνωθι ἐν τοῖς ὠσὶν Ἱερουσα-*
λὴμ] καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἐμνήσθην ἐλέους
νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ
ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ [ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν γῇ μὴ σπαρείσῃ], λέγει Κύριος. 3 *Ὁ ἅγιος*
Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ, πάν-
τες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἥξει
ἐπ' αὐτούς, φησὶ Κύριος. 4 *Ἀκούσατε λόγον Κυρίου,*
οἶκος Ἰακὼβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. 5 *Τάδε*
λέγει Κύριος Τί εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ
πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν;
6 *Καὶ οὐκ εἶπαν Ποῦ ἐστι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν*
ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ
καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ
οὐθὲν καὶ οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ; 7 *Καὶ*
ἠγάγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ
εἰσήλθετε καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρο-
νομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. 8 *Οἱ ἱερεῖς οὐκ*
εἶπαν Ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ
νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν
εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βάαλ καὶ
ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. 9 *Διὰ τοῦτο ἔτι*
κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς [λέγει Κύριος], καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. 10 *Διότι ἔλθετε*
εἰς νήσους Χεττιεὶμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀπο-
στείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε
τοιαῦτα, 11 *Εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν,*
καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

JEREMIA, I. II.

15 Quia ecce ego convocabo omnes cognationes
regnorum aquilonis, ait Dominus: et venient
et ponent unusquisque solium suum in introitu
portarum Jerusalem, et super omnes muros
ejus in circuitu, et super universas urbes Juda.
16 Et loquar judicia mea cum eis super omnem
malitiam eorum qui dereliquerunt me, et
libaverunt diis alienis et adoraverunt opus
manuum suarum. 17 Tu ergo accinge lumbos
tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ
ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum:
nec enim timere te faciam vultum eorum.
18 Ego quippe dedi te hodie in civitatem
munitam, et in columnam ferream, et in
murum æreum, super omnem terram, regibus
Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et
populo terræ. 19 Et bellabunt adversum te,
et non prævalebunt: quia ego tecum sum, ait
Dominus, ut liberem te.

CAPUT II.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Vade, et clama in auribus Jerusalem,
dicens: Hæc dicit Dominus: Recordatus sum
tui, miserans adolescentiam tuam, et chari-
tatem desponsationis tuæ, quando secuta es
me in deserto, in terrâ quæ non seminatur.
3 Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum
ejus: omnes, qui devorant eum, delinquunt:
mala venient super eos, dicit Dominus.
4 Audite verbum Domini domus Jacob, et
omnes cognationes domus Israel: 5 Hæc dicit
Dominus: Quid invenerunt patres vestri in
me iniquitatis, quia elongaverunt a me, et
ambulaverunt post vanitatem, et vani facti
sunt? 6 Et non dixerunt: Ubi est Dominus,
qui ascendere nos fecit de terra Ægypti: qui
traduxit nos per desertum, per terram inhabi-
tabilem et inviam, per terram sitis, et imaginem
mortis, per terram, in qua non ambulavit vir,
neque habitavit homo? 7 Et induxi vos in
terram Carmeli, ut comederetis fructum ejus,
et optima illius: et ingressi contaminastis
terram meam, et hereditatem meam posuistis
in abominationem. 8 Sacerdotes non dixerunt:
Ubi est Dominus? et tenentes legem nescierunt
me, et pastores prævaricati sunt in me: et
prophetæ prophetaverunt in Baal, et idola
secuti sunt. 9 Propterea adhuc judicio con-
tendam vobiscum, ait Dominus, et cum filiis
vestris disceptabo. 10 Transite ad insulas
Cethim, et videte: et in Cedar mittite, et
considerate vehementer: et videte si factum est
hujuscemodi. 11 Si mutavit gens deos suos,
et certe ipsi non sunt dii: populus vero
meus mutavit gloriam suam in idolum.

12 שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד
נְאֻם־יְהוָה׃ 13 כִּי־שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי
אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר ׀ מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם
בֹּארוֹת בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכִלוּ
הַמָּיִם׃ 14 הַעֶבֶד יִשְׂרָאֵל אִם־יְלִיד בַּיִת
הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַז׃ 15 עָלָיו יִשְׁאֲגוּ
כְפִרִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה
עָרָיו נִצְּתָה מִבְּלִי יֹשֵׁב׃ 16 גַּם־בְּנֵי־נֹף
וְתַחְפַּנְחֵס יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃ 17 הֲלוֹא־זֹאת
תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת
מוֹלִיכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ 18 וְעַתָּה מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מֵי שִׁחוֹר וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ
אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי נָהָר׃ 19 תְּיַסְּרֵךְ רָעָתֵךְ
וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ תּוֹכִחֻךְ וּדְעִי וּרְאִי כִּי־רַע
וָמָר עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלֹא פַחְדָּתִי
אֵלַיִךְ נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ 20 כִּי
מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ
וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבוֹר כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה
גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה
זֹנָה׃ 21 וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שֹׂרֵק כֻּלֹּה זֶרַע
אֱמֶת וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן
נָכְרִיָּה׃ 22 כִּי אִם־תְּכַבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ
בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה׃ 23 אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים לֹא הָלַכְתִּי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא
דְּעִי מֶה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה מְשָׂרֶכֶת
דְּרָכֶיהָ׃ 24 פֶּרֶא ׀ לִמֻּד מִדְבָּר בְּאַוַּת
נַפְשָׁו שָׁאֲפָה רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה
כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ יִמְצָאוּנְהָ׃
25 מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וּגְורֹנֵךְ מִצִּמְאָה
וַתֹּאמְרִי נוֹאָשׁ לוֹא כִּי־אָהַבְתִּי זָרִים
וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ׃ 26 כְּבֹשֶׁת גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא
כֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם
שָׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ 27 אֹמְרִים
לָעֵץ אָבִי אַתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ יְלִדְתָּנִי כִּי־פָנוּ
אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וּבְעֵת רָעָתָם יֹאמְרוּ
קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ 28 וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת
רָעָתֶךָ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ
יְהוּדָה׃ 29 לָמָּה תָרִיבוּ אֵלָי כֻּלְּכֶם
פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם־יְהוָה׃ 30 לַשָּׁוְא הִכֵּיתִי
אֶת־בְּנֵיכֶם מוּסָר לֹא לָקָחוּ אָכְלָה
חַרְבְּכֶם נְבִיאֵיכֶם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית׃

12 Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ
πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος. 13 Ὅτι δύο καὶ
πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον
πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους
συντετριμμένους οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.
14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενής ἐστι;
διὰ τί εἰς προνομὴν ἐγένετο; 15 Ἐπ' αὐτὸν
ὠρύοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ
ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις
αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε καὶ
κατέπαιζόν σου· 17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ
καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.
18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν
ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ
πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν; 19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία
σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι καὶ
ἴδε ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει
Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει
Κύριος ὁ Θεός σου. 20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας
τὸν ζυγόν σου καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ
εἶπας Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα
βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατα-
σκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.
21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν
ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ
ἀλλοτρία; 22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ
πληθύνῃς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδι-
κίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος. 23 Πῶς
ἐρεῖς Οὐκ ἐμιάνθην καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ
ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ,
καὶ γνῶθι τί ἐποίησας. Ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε,
24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου,
ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο,
παρεδόθη· τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ
ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει
αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν. 25 Ἀπόστρεψον τὸν
πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά
σου ἀπὸ δίψους. Ἡ δὲ εἶπεν Ἀνδριοῦμαι, ὅτι
ἠγαπήκει ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.
26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτου ὅταν ἁλῷ, οὕτως αἰσχυν-
θήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. 27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι
πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ Σὺ ἐγέννησάς με·
καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν Ἀνάστα
καὶ σῶσον ἡμᾶς. 28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου οὓς
ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν
ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν
διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθυον τῇ Βάαλ. 29 Ἵνα
τί λαλεῖτε πρός με; πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ
πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.
30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν
οὐκ ἐδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφήτας
ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε,

12 Obstupescite cœli super hoc, et portæ ejus
desolamini vehementer, dicit Dominus. 13 Duo
enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt
fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas,
cisternas dissipatas, quæ continere non valent
aquas. 14 Numquid servus est Israel, aut
vernaculus? quare ergo factus est est in
prædam? 15 Super eum rugierunt leones, et
dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus
in solitudinem: civitates ejus exustæ sunt, et
non est qui habitet in eis. 16 Filii quoque
Mempheos et Taphnes constupraverunt te
usque ad verticem. 17 Numquid non istud
factum est tibi, quia dereliquisti Dominum
Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per
viam? 18 Et nunc quid tibi vis in via
Ægypti, ut bibas aquam turbidam? et quid
tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam
fluminis? 19 Arguet te malitia tua, et aversio
tua increpabit te. Scito, et vide quia malum
et amarum est reliquisse te Dominum Deum
tuum, et non esse timorem mei apud te, dicit
Dominus Deus exercituum. 20 A sæculo
confregisti jugum meum, rupisti vincula mea,
et dixisti: Non serviam. In omni enim colle
sublimi, et sub omni ligno frondoso, tu pro-
sternebaris meretrix. 21 Ego autem plantavi
te vineam electam, omne semen verum:
quomodo ergo conversa es mihi in pravum
vinea aliena? 22 Si laveris te nitro, et
multiplicaveris tibi herbam borith, maculata
es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus
Deus. 23 Quomodo dicis: Non sum polluta,
post Baalim non ambulavi? vide vias tuas in
convalle, scito quid feceris: cursor levis ex-
plicans vias suas. 24 Onager assuetus in
solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit
ventum amoris sui: nullus avertet eam:
omnes qui quærunt eam, non deficient: in
menstruis ejus invenient eam. 25 Prohibe
pedem tuum a nuditate, et guttur tuum a siti.
Et dixisti: Desperavi, nequaquam faciam:
adamavi quippe alienos, et post eos ambulabo.
26 Quomodo confunditur fur quando de-
prehenditur, sic confusi sunt domus Israel,
ipsi et reges eorum, principes, et sacerdotes,
et prophetæ eorum, 27 Dicentes ligno: Pater
meus es tu; et lapidi: Tu me genuisti; verterunt
ad me tergum, et non faciem, et in tempore
afflictionis suæ dicent: Surge, et libera nos.
28 Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant
et liberent te in tempore afflictionis tuæ:
secundum numerum quippe civitatum tuarum
erant dii tui Juda. 29 Quid vultis mecum
judicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit
Dominus. 30 Frustra percussi filios vestros,
disciplinam non receperunt: devoravit gladius
vester prophetas vestros, quasi leo vastator

31 הַדּוֹר אַתֶּם רְאוּ דְבַר־יְהוָֹה הֲמִדְבָּר
הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם־אֶרֶץ מַאְפֵּלְיָה מַדּוּעַ
אָמְרוּ עַמִּי רַדְנוּ לוֹא־נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ :
32 הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ כַּלָּה קִשֻּׁרֶיהָ
וְעַמִּי שְׁכֵחוּנִי יָמִים אֵין מִסְפָּר : 33 מַה־
תֵּיטִבִי דַּרְכֵּךְ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה לָכֵן גַּם
אֶת־הָרָעוֹת לִמַּדְתִּי אֶת־דְּרָכָיִךְ : 34 גַּם
בִּכְנָפַיִךְ נִמְצְאוּ דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים
נְקִיִּים לֹא־בַמַּחְתֶּרֶת מְצָאתִים כִּי עַל־כָּל־
אֵלֶּה : 35 וַתֹּאמְרִי כִּי נִקֵּיתִי אַךְ שָׁב אַפּוֹ
מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל־אָמְרֵךְ לֹא
חָטָאתִי : 36 מַה־תֵּזְלִי מְאֹד לְשַׁנּוֹת
אֶת־דַּרְכֵּךְ גַּם מִמִּצְרַיִם תֵּבֹשִׁי כַּאֲשֶׁר
בֹּשְׁתְּ מֵאַשּׁוּר : 37 גַּם מֵאֵת זֶה תֵּצְאִי
וְיָדַיִךְ עַל־רֹאשֵׁךְ כִּי־מָאַס יְהוָֹה בְּמִבְטַחַיִךְ
וְלֹא תַצְלִיחִי לָהֶם :

פרשה ג :

1 לֵאמֹר הֵן יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְהָלְכָה מֵאִתּוֹ וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר הֲיָשׁוּב
אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חָנוֹף תֶּחֱנַף הָאָרֶץ
הַהִיא וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי
נְאֻם־יְהוָֹה : 2 שְׂאִי עֵינַיִךְ עַל־שְׁפָיִם וּרְאִי
אֵיפֹה לֹא שֻׁגַּלְתְּ עַל־דְּרָכִים יָשַׁבְתְּ לָהֶם
כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתַּחֲנִיפִי אֶרֶץ בִּזְנוּתַיִךְ
וּבְרָעָתֵךְ : 3 וַיִּמָּנְעוּ רְבִבִים וּמַלְקוֹשׁ לוֹא
הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ
הִכָּלֵם : 4 הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאתִי לִי אָבִי
אַלּוּף נְעֻרַי אָתָּה : 5 הֲיִנְטֹר לְעוֹלָם
אִם־יִשְׁמֹר לָנֶצַח הִנֵּה דִבַּרְתִּי וַתַּעֲשִׂי
הָרָעוֹת וַתּוּכָל : 6 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה
אֵלַי בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הֲרָאִיתָ אֲשֶׁר
עָשְׂתָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל הֹלְכָה הִיא
עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן
וַתִּזְנִי־שָׁם : 7 וָאֹמַר אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־
אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא־שָׁבָה וַתִּרְאֶה בָּגוֹדָה
אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה : 8 וָאֵרֶא כִּי עַל־כָּל־אֹדוֹת
אֲשֶׁר נִאֲפָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ
וָאֶתֵּן אֶת־סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרְאָה
בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּזֶן
גַּם־הִיא : 9 וְהָיָה מִקֹּל זְנוּתָהּ וַתֶּחֱנַף
אֶת־הָאָרֶץ וַתִּנְאַף אֶת־הָאֶבֶן וְאֶת־הָעֵץ :

31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου Τάδε λέγει Κύριος Μὴ
ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη;
διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ οὐχ
ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι; 32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν
κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα
αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός. 33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις
ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ
οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς
ὁδούς σου, 34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σου εὑρέθησαν
αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον
αὐτοὺς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ. 35 Καὶ εἶπας Ἀθῶός
εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
Ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέγειν σε Οὐχ
ἥμαρτον, 36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευ-
τερῶσαι τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου κα-
ταισχυνθήσῃ καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ἀσσούρ,
37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν
ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

ΚΕΦ. γ′.

1 ἘΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνα-
κάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιαινομένη
μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν
ποιμέσι πολλοῖς καὶ ἀνεκαμπτες πρὸς μέ, λέγει
Κύριος. 2 Ἆρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθεῖαν
καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας
αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν
γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου,
3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα
σεαυτῇ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σου, ἀπηναισχύντησας
πρὸς πάντας. 4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ
πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου; 5 Μὴ
διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος;
ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ
ἠδυνάσθης. 6 Καὶ εἶπε Κύριος πρός μέ ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος
ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους καὶ
ἐπόρνευσαν ἐκεῖ. 7 Καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι
αὐτὴν ταῦτα πάντα Πρὸς μὲ ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ
ἀνέστρεψε. Καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύν-
θετος Ἰούδα. 8 Καὶ εἶδον ὅτι περὶ πάντων ὧν
κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραήλ, καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀπο-
στασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ
ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσε
καὶ αὐτή, 9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία
αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

31 Generatio vestra. Videte verbum Domini:
numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra
serotina? quare ergo dixit populus meus:
Recessimus, non veniemus ultra ad te? 32 Num-
quid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut
sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero
meus oblitus est mei diebus innumeris.
33 Quid niteris bonam ostendere viam tuam
ad quærendam dilectionem, quæ insuper et
malitias tuas docuisti vias tuas, 34 Et in alis
tuis inventus est sanguis animarum pauperum
et innocentum? non in fossis inveni eos, sed
in omnibus quæ supra memoravi. 35 Et
dixisti: Absque peccato et innocens ego sum:
et propterea avertatur furor tuus a me. Ecce
ego judicio contendam tecum, eo quod dixeris:
Non peccavi. 36 Quam vilis facta es nimis,
iterans vias tuas! et ab Ægypto confunderis,
sicut confusa es ab Assur. 37 Nam et ab ista
egredieris, et manus tuæ erunt super caput
tuum: quoniam obtrivit Dominus confidentiam
tuam, et nihil habebis prosperum in ea.

CAPUT III.

1 Vulgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem
suam, et recedens ab eo, duxerit virum alterum:
numquid revertetur ad eam ultra? numquid
non polluta et contaminata erit mulier illa?
tu autem fornicata es cum amatoribus multis:
tamen revertere ad me, dicit Dominus, et ego
suscipiam te. 2 Leva oculos tuos in directum,
et vide ubi non prostrata sis: in viis sedebas,
expectans eos quasi latro in solitudine: et
polluisti terram in fornicationibus tuis, et in
malitiis tuis. 3 Quam ob rem prohibitæ sunt
stillæ pluviarum, et serotinus imber non fuit:
frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisti
erubescere. 4 Ergo saltem amodo voca me:
Pater meus, dux virginitatis meæ tu es:
5 Numquid irasceris in perpetuum, aut per-
severabis in finem? Ecce locuta es, et fecisti
mala, et poluisti. 6 Et dixit Dominus ad me
in diebus Josiæ regis: Numquid vidisti quæ
fecerit aversatrix Israel? abiit sibimet super
omnem montem excelsum, et sub omni ligno
frondoso, et fornicata est ibi. 7 Et dixi,
cum fecisset hæc omnia: Ad me revertere:
et non est reversa. Et vidit prævaricatrix
soror ejus Juda, 8 Quia pro eo, quod
mœchata esset aversatrix Israel, dimisissem
eam, et dedissem ei libellum repudii: et
non timuit prævaricatrix Juda soror ejus,
sed abiit, et fornicata est etiam ipsa. 9 Et
facilitate fornicationis suæ contaminavit
terram, et mœchata est cum lapide et ligno.

10 וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי בָּגוֹדָה
אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשָׁקֶר
נְאֻם־יְהוָה׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
צִדְּקָה נַפְשָׁהּ מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל מִבֹּגֵדָה
יְהוּדָה׃ 12 הָלֹךְ וְקָרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשֻׁבָה
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה לוֹא־אַפִּיל פָּנַי בָּכֶם
כִּי־חָסִיד אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לֹא אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃
13 אַךְ דְּעִי עֲוֹנֵךְ כִּי בַּיהוָה אֱלֹהַיִךְ
פָּשָׁעַתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים תַּחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא־שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־
יְהוָה׃ 14 שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהוָה
כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם
אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם צִיּוֹן׃ 15 וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כְּלִבִּי
וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה וְהַשְׂכֵּיל׃ 16 וְהָיָה כִּי
תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵמָּה
נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ־בוֹ
וְלֹא יִפְקֹדוּ וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ 17 בָּעֵת
הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַםִ כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ
אֵלֶיהָ כָל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלָםִ
וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע׃
18 בַּיָּמִים הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה
עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃
19 וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים
וְאֶתֶּן־לָךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי צִבְאוֹת
גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִּקְרְאוּ־לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא
תָשׁוּבוּ׃ 20 אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן
בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ 21 קוֹל
עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי הֶעֱווּ אֶת־דַּרְכָּם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 22 שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה
מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנְנוּ אָתָנוּ לָךְ כִּי אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ 23 אָכֵן לַשֶּׁקֶר מִגְּבָעוֹת הָמוֹן
הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃
24 וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ
מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ 25 נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ
וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ
אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ
ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ'
ἐπὶ ψεύδει. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ Ἐδικαίωσε
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου
Ἰούδα. 12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους
τούτους πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ ἐρεῖς Ἐπιστράφηθι πρὸς
μὲ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, καὶ μὴ
στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ἐλεήμων
ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν
αἰῶνα. 13 Πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς
Κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς
ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει
Κύριος. 14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει
Κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λή-
ψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς
καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών, 15 Καὶ δώσω ὑμῖν
ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦ-
σιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης. 16 Καὶ
ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς
γῆς, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι Κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ
ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ
ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι. 17 Ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέ-
σουσι τὴν Ἰερουσαλὴμ θρόνον Κυρίου, καὶ συναχθή-
σονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ οὐ πορεύσονται
ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς. 18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύ-
σονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα
τοὺς πατέρας αὐτῶν. 19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, γένοιτο
Κύριε, ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν
ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν·
καὶ εἶπα Πατέρα καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσεσθε. 20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν
συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. 21 Φωνὴ ἐκ χειλέων
ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι
ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν. 22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες,
καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις
τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία
τοῦ Ἰσραήλ. 24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνάλωσε τοὺς
μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν,
τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἔναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος
ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Et in omnibus his non est reversa ad me
prævaricatrix soror ejus Juda in toto corde
suo, sed in mendacio, ait Dominus. 11 Et
dixit Dominus ad me: Justificavit animam
suam aversatrix Israel, comparatione præ-
varicatricis Judæ. 12 Vade, et clama sermones
istos contra aquilonem, et dices: Revertere
aversatrix Israel, ait Dominus, et non avertam
faciem meam a vobis: quia sanctus ego sum,
dicit Dominus, et non irascar in perpetuum.
13 Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia
in Dominum Deum tuum prævaricata es: et
dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno
frondoso, et vocem meam non audisti, ait
Dominus. 14 Convertimini filii revertentes,
dicit Dominus: quia ego vir vester: et
assumam vos unum de civitate, et duos de
cognatione, et introducam vos in Sion. 15 Et
dabo vobis pastores juxta cor meum, et
pascent vos scientia et doctrina. 16 Cumque
multiplicati fueritis, et creveritis in terra in
diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra:
Arca testamenti Domini: neque ascendet
super cor, neque recorbabuntur illius; nec
visitabitur, nec fiet ultra. 17 In tempore illo
vocabunt Jerusalem solium Domini: et con-
gregabuntur ad eam omnes gentes in nomine
Domini in Jerusalem, et non ambulabunt post
pravitatem cordis sui pessimi. 18 In diebus
illis ibit domus Juda ad domum Israel, et
venient simul de terra aquilonis, ad terram
quam dedi patribus vestris. 19 Ego autem
dixi: Quomodo ponam te in filios, et tribuam
tibi terram desiderabilem, hereditatem præ-
claram exercituum gentium? Et dixi: Patrem
vocabis me, et post me ingredi non cessabis.
20 Sed quomodo si contemnat mulier amatorem
suum, sic contempsit me domus Israel, dicit
Dominus. 21 Vox in viis audita est, ploratus
et ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam
fecerunt viam suam, obliti sunt Domini Dei
sui. 22 Convertimini filii revertentes, et
sanabo aversiones vestras. Ecce nos venimus
ad te: tu enim es Dominus Deus noster.
23 Vere mendaces erant colles, et multitudo
montium: vere in Domino Deo nostro salus
Israel. 24 Confusio comedit laborem patrum
nostrorum ab adolescentia nostra, greges
eorum, et armenta eorum, filios eorum, et
filias eorum. 25 Dormiemus in confusione
nostra, et operiet nos ignominia nostra:
quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos,
et patres nostri, ab adolescentia nostra usque
ad diem hanc: et non audivimus vocem
Domini Dei nostri.

ירמיה ד

פרשה ד :

1 אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל ׀ נְאֻם־יְהוָה אֵלַי
תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא
תָנוּד׃ 2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת בְּמִשְׁפָּט
וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃
3 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה
וְלִירוּשָׁלִַם נִירוּ לָכֶם נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ
אֶל־קֹצִים׃ 4 הִמֹּלוּ לַיהוָה וְהָסִרוּ עָרְלוֹת
לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃ 5 הַגִּידוּ בִיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִַם הַשְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ וְתִקְעוּ שׁוֹפָר
בָּאָרֶץ קִרְאוּ מַלְאוּ וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה
אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר׃ 6 שְׂאוּ־נֵס צִיּוֹנָה הָעִיזוּ
אַל־תַּעֲמֹדוּ כִּי רָעָה אָנֹכִי מֵבִיא מִצָּפוֹן
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ 7 עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ וּמַשְׁחִית
גּוֹיִם נָסַע יָצָא מִמְּקֹמוֹ לָשׂוּם אַרְצֵךְ לְשַׁמָּה
עָרַיִךְ תִּצֶּינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ 8 עַל־זֹאת חִגְרוּ
שַׂקִּים סִפְדוּ וְהֵילִילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן
אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ׃ 9 וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא
נְאֻם־יְהוָה יֹאבַד לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים
וְנָשַׁמּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים יִתְמָהוּ׃ 10 וָאֹמַר
אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יְהוִה אָכֵן הַשֵּׁא הִשֵּׁאתָ לָעָם
הַזֶּה וְלִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם
וְנָגְעָה חֶרֶב עַד־הַנָּפֶשׁ׃ 11 בָּעֵת הַהִיא
יֵאָמֵר לָעָם־הַזֶּה וְלִירוּשָׁלִַם רוּחַ צַח
שְׁפָיִים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת־עַמִּי לוֹא לִזְרוֹת
וְלוֹא לְהָבַר׃ 12 רוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה יָבוֹא לִי
עַתָּה גַּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם׃
13 הִנֵּה ׀ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכַסּוּפָה מַרְכְּבוֹתָיו
קַלּוּ מִנְּשָׁרִים סוּסָיו אוֹי לָנוּ כִּי שֻׁדָּדְנוּ׃
14 כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ יְרוּשָׁלִַם לְמַעַן
תִּוָּשֵׁעִי עַד־מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת
אוֹנֵךְ׃ 15 כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן וּמַשְׁמִיעַ אָוֶן
מֵהַר אֶפְרָיִם׃ 16 הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה
הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ
הַמֶּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם׃
17 כְּשֹׁמְרֵי שָׂדַי הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֹתִי
מָרָתָה נְאֻם־יְהוָה׃ 18 דַּרְכֵּךְ וּמַעֲלָלַיִךְ
עָשׂוֹ אֵלֶּה לָךְ זֹאת רָעָתֵךְ כִּי מָר כִּי נָגַע
עַד־לִבֵּךְ׃ 19 מֵעַי ׀ מֵעַי ׀ אוֹחוּלָה
קִירוֹת לִבִּי הֹמֶה־לִּי לִבִּי לֹא אַחֲרִישׁ כִּי
קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעַתְּ נַפְשִׁי תְּרוּעַת מִלְחָמָה׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, δʹ.

ΚΕΦ. δʹ.

ʼΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, πρὸς μὲ,
ἐπιστραφήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα
αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
μου εὐλαβηθῇ, 2 Καὶ ὀμόσῃ Ζῇ Κύριος μετὰ
ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογή-
σουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ
Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ. 3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τοῖς
ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ
Νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπείρητε ἐπ᾿
ἀκάνθαις. 4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ περι-
τέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ
θυμός μου καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέ-
σων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.
5 Ἀναγγείλατε ἐν τῇ Ἰούδᾳ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν
Ἱερουσαλήμ· εἴπατε, σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι,
κεκράξατε μέγα· εἴπατε Συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν
εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις, 6 Ἀναλαβόντες
φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι
κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ συντριβὴν
μεγάλην. 7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ,
ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ αἱ
πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι
αὐτάς. 8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ
κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ
θυμὸς Κυρίου ἀφ᾿ ὑμῶν. 9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασι-
λέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται. 10 Καὶ
εἶπα Ὦ δέσποτα Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπάτησας
τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων Εἰρήνη
ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς
αὐτῶν; 11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ
τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς
καθαρὸν οὐδ᾿ εἰς ἅγιον. 12 Πνεῦμα πληρώσεως
ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς
αὐτούς. 13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς
καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ
ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.
14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσα-
λὴμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ
διαλογισμοὶ πόνων σου; 15 Διότι φωνὴ ἀγγέλ-
λοντος ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ
ὄρους Ἐφραίμ. 16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἥκασιν·
ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ
γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
φωνὴν αὐτῶν. 17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγέ-
νοντο ἐπ᾿ αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει
Κύριος. 18 Αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου
ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι
πικρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου. 19 Τὴν
κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθη-
τήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπα-
ράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν
σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

JEREMIA, IV.

CAPUT IV.

1 Si reverteris Israel, ait Dominus, ad me
convertere: si abstuleris offendicula tua a
facie mea, non commoveberis. 2 Et jurabis:
Vivit Dominus in veritate, et in judicio, et in
justitia: et benedicent eum gentes, ipsumque
laudabunt. 3 Hæc enim dicit Dominus viro
Juda et Jerusalem: Novate vobis novale, et
nolite serere super spinas: 4 Circumcidimini
Domino, et auferte præputia cordium vestro-
rum viri Juda, et habitatores Jerusalem: ne
forte egrediatur ut ignis indignatio mea, et
succendatur, et non sit qui extinguat, propter
malitiam cogitationum vestrarum. 5 Annun-
tiate in Juda, et in Jerusalem auditum facite:
loquimini, et canite tuba in terra: clamate
fortiter, et dicite: Congregamini, et ingredi-
amur civitates munitas, 6 Levate signum in
Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum
ego adduco ab aquilone, et contritionem
magnam. 7 Ascendit leo de cubili suo, et
prædo gentium se levavit: egressus est de
loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem:
civitates tuæ vastabuntur, remanentes absque
habitatore. 8 Super hoc accingite vos ciliciis,
plangite et ululate: quia non est aversa ira
furoris Domini a nobis. 9 Et erit in die illa,
dicit Dominus: Peribit cor regis, et cor
principum: et obstupescent sacerdotes, et
prophetæ consternabuntur. 10 Et dixi: Heu,
heu, heu, Domine Deus, ergone decepisti
populum istum et Jerusalem, dicens: Pax
erit vobis: et ecce pervenit gladius usque ad
animam? 11 In tempore illo dicetur populo
huic et Jerusalem: Ventus urens in viis, quæ
sunt in deserto viæ filiæ populi mei, non ad
ventilandum et ad purgandum. 12 Spiritus
plenus ex his veniet mihi: et nunc ego loquar
judicia mea cum eis. 13 Ecce quasi nubes
ascendet, et quasi tempestas currus ejus:
velociores aquilis equi illius: væ nobis
quoniam vastati sumus. 14 Lava a malitia
cor tuum Jerusalem, ut salva fias: usquequo
morabuntur in te cogitationes noxiæ? 15 Vox
enim annuntiantis a Dan, et notum facientis
idolum de monte Ephraim. 16 Dicite genti-
bus: Ecce auditum est in Jerusalem custodes
venire de terra longinqua, et dare super
civitates Juda vocem suam. 17 Quasi custodes
agrorum facti sunt super eam in gyro: quia
me ad iracundiam provocavit, dicit Dominus.
18 Viæ tuæ, et cogitationes tuæ fecerunt
hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia
tetigit cor tuum. 19 Ventrem meum, ven-
trem meum doleo, sensus cordis mei turbati
sunt in me: non tacebo, quoniam vocem
buccinæ audivit anima mea, clamorem prœlii.

20 שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר נִקְרָא כִּי־שֻׁדְּדָה כָּל־הָאָרֶץ
פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ אֹהָלַי רֶגַע יְרִיעֹתָי׃ 21 עַד־
מָתַי אֶרְאֶה־נֵּס אֶשְׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר׃
22 כִּי ׀ אֱוִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יָדָעוּ
בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הֵמָּה
חֲכָמִים הֵמָּה לְהָרַע וּלְהֵיטִיב לֹא יָדָעוּ׃
23 רָאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תֹהוּ וָבֹהוּ
וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם׃ 24 רָאִיתִי הֶהָרִים
וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים וְכָל־הַגְּבָעוֹת הִתְקַלְקָלוּ׃
25 רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
נָדָדוּ׃ 26 רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל הַמִּדְבָּר
וְכָל־עָרָיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן
אַפּוֹ׃ 27 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה תִהְיֶה
כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אֶעֱשֶׂה׃
28 עַל־זֹאת תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ הַשָּׁמַיִם
מִמָּעַל עַל כִּי־דִבַּרְתִּי זַמֹּתִי וְלֹא נִחַמְתִּי
וְלֹא־אָשׁוּב מִמֶּנָּה׃ 29 מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרֹמֵה
קֶשֶׁת בֹּרַחַת כָּל־הָעִיר בָּאוּ בֶּעָבִים וּבַכֵּפִים
עָלוּ כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאֵין־יוֹשֵׁב בָּהֵן
אִישׁ׃ 30 וְאַתְּי שָׁדוּד מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי
שָׁנִי כִּי־תַעְדִּי עֲדִי־זָהָב כִּי־תִקְרְעִי בַפּוּךְ
עֵינַיִךְ לַשָּׁוְא תִּתְיַפִּי מָאֲסוּ־בָךְ עֹגְבִים
נַפְשֵׁךְ יְבַקֵּשׁוּ׃ 31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שָׁמַעְתִּי
צָרָה כְּמַבְכִּירָה קוֹל בַּת־צִיּוֹן תִּתְיַפֵּחַ
תְּפָרֵשׂ כַּפֶּיהָ אוֹי־נָא לִי כִּי־עָיְפָה נַפְשִׁי
לְהֹרְגִים׃

פרשה ה׃

1 שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַםִ וּרְאוּ־נָא
וּדְעוּ וּבַקְשׁוּ בִרְחוֹבוֹתֶיהָ אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ
אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מְבַקֵּשׁ אֱמוּנָה
וְאֶסְלַח לָהּ׃ 2 וְאִם חַי־יְהוָה יֹאמֵרוּ לָכֵן
לַשֶּׁקֶר יִשָּׁבֵעוּ׃ 3 יְהוָה עֵינֶיךָ הֲלוֹא
לֶאֱמוּנָה הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא־חָלוּ כִּלִּיתָם
מֵאֲנוּ קַחַת מוּסָר חִזְּקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע
מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ 4 וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ דַּלִּים
הֵם נוֹאֲלוּ כִּי לֹא יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה
מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם׃ 5 אֵלֲכָה־לִּי אֶל־
הַגְּדֹלִים וַאֲדַבְּרָה אוֹתָם כִּי הֵמָּה
יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם אַךְ
הֵמָּה יַחְדָּו שָׁבְרוּ עֹל נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת׃

20 *Καὶ ταλαιπωρίας συντριμμὸν ἐπικαλεῖται,
ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαι-
πώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέῤῥεις μου.*
21 *Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν
σαλπίγγων;* 22 *Διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου
ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί,
σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι
οὐκ ἐπέγνωσαν.* 23 *Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα
αὐτοῦ.* 24 *Εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ
πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.* 25 *Ἐπέ-
βλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.* 26 *Εἶδον, καὶ ἰδοὺ
ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρι-
σμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ
προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.*
27 *Τάδε λέγει Κύριος Ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συν-
τέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.* 28 *Ἐπὶ τούτοις πενθείτω
ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι
ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα καὶ οὐκ ἀπο-
στρέψω ἀπ' αὐτῆς,* 29 *Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως καὶ
ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα·
εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν,
καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατε-
λείφθη, οὐ κατῴκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.* 30 *Καὶ
σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ
κόσμῳ χρυσῷ, ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς
σου; εἰς μάταιον ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ
ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν.* 31 *Ὅτι
φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου,
ὡς πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυγατρὸς Σιὼν ἐκλυθή-
σεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς Οἴμοι ἐγώ, ὅτι
ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις.*

ΚΕΦ. ε΄.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ *ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς· ἐὰν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν
πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.*
2 *Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεσιν
ὀμνύουσι.* 3 *Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν·
ἐμαστίγωσας αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν,
ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ
οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.* 4 *Καὶ ἐγὼ εἶπα
Ἴσως πτωχοί εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ·* 5 *Πορεύ-
σομαι πρὸς τοὺς ἁδροὺς καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ
ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ
ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέῤῥηξαν δεσμούς.*

20 Contritio super contritionem vocata est,
et vastata est omnis terra: repente vastata
sunt tabernacula mea, subito pelles meæ.
21 Usquequo videbo fugientem, audiam vo-
cem buccinæ? 22 Quia stultus populus meus
me non cognovit: filii insipientes sunt, et
vecordes: sapientes sunt ut faciant mala,
bene autem facere nescierunt. 23 Aspexi
terram, et ecce vacua erat, et nihili; et cælos,
et non erat lux in eis. 24 Vidi montes, et
ecce movebantur: et omnes colles conturbati
sunt. 25 Intuitus sum, et non erat homo:
et omne volatile cæli recessit. 26 Aspexi, et
ecce Carmelus desertus: et omnes urbes ejus
destructæ sunt a facie Domini, et a facie iræ
furoris ejus. 27 Hæc enim dicit Dominus:
Deserta erit omnis terra, sed tamen consum-
mationem non faciam. 28 Lugebit terra, et
mœrebunt cæli desuper: eo quod locutus sum,
cogitavi, et non pœnituit me, nec aversus
sum ab eo. 29 A voce equitis et mittentis
sagittam, fugit omnis civitas: ingressi sunt
ardua, et ascenderunt rupes: universæ urbes
derelictæ sunt, et non habitat in eis homo.
30 Tu autem vastata quid facies? cum ves-
tieris te coccino, cum ornata fueris monili
aureo, et pinxeris stibio oculos tuos, frustra
componeris: contempserunt te amatores tui,
animam tuam quærent. 31 Vocem enim quasi
parturientis audivi, angustias ut puerperæ:
vox filiæ Sion intermorientis, expandentisque
manus suas: væ mihi, quia defecit anima mea
propter interfectos.

CAPUT V.

1 Circuite vias Jerusalem, et aspicite, et
considerate, et quærite in plateis ejus, an
inveniatis virum facientem judicium, et quæ-
rentem fidem: et propitius ero ei. 2 Quod
si etiam, Vivit Dominus, dixerint: et hoc
falso jurabunt. 3 Domine oculi tui respiciunt
fidem: percussisti eos, et non doluerunt:
attrivisti eos, et renuerunt accipere disciplinam:
induraverunt facies suas supra petram, et
noluerunt reverti. 4 Ego autem dixi: For-
sitan pauperes sunt et stulti, ignorantes viam
Domini, judicium Dei sui. 5 Ibo igitur ad
optimates, et loquar eis: ipsi enim cognoverunt
viam Domini, judicium Dei sui: et ecce magis
hi simul confregerunt jugum, ruperunt vincula.

6 עַל־כֵּן הִכָּם אַרְיֵה מִיַּעַר זְאֵב עֲרָבוֹת
יְשָׁדְדֵם נָמֵר שֹׁקֵד עַל־עָרֵיהֶם כָּל־הַיּוֹצֵא
מֵהֵנָּה יִטָּרֵף כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵיהֶם עָצְמוּ
מְשֻׁבוֹתֵיהֶם: 7 אֵי לָזֹאת אֶסְלוֹחַ־לָךְ בָּנַיִךְ
עֲזָבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וָאַשְׂבִּעַ
אוֹתָם וַיִּנְאָפוּ וּבֵית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ:
8 סוּסִים מְיֻזָּנִים מַשְׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל־אֵשֶׁת
רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ: 9 הַעַל־אֵלֶּה לוֹא־אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם
נַפְשִׁי: 10 עֲלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחֵתוּ
וְכָלָה אַל־תַּעֲשׂוּ הָסִירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי
לוֹא לַיהוָה הֵמָּה: 11 כִּי בָּגוֹד בָּגְדוּ בִּי
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה:
12 כִּחֲשׁוּ בַּיהוָה וַיֹּאמְרוּ לוֹא־הוּא וְלֹא־תָבוֹא
עָלֵינוּ רָעָה וְחֶרֶב וְרָעָב לוֹא נִרְאֶה:
13 וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדִּבֵּר אֵין בָּהֶם
כֹּה יֵעָשֶׂה לָהֶם: 14 לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעַן דַּבֶּרְכֶם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה הִנְנִי נֹתֵן דְּבָרַי בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם
הַזֶּה עֵצִים וַאֲכָלָתַם: 15 הִנְנִי מֵבִיא
עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמֶּרְחָק בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה
גּוֹי ׀ אֵיתָן הוּא גּוֹי מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא־
תֵדַע לְשֹׁנוֹ וְלֹא תִשְׁמַע מַה־יְדַבֵּר:
16 אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ כֻּלָּם גִּבּוֹרִים:
17 וְאָכַל קְצִירְךָ וְלַחְמֶךָ יֹאכְלוּ בָּנֶיךָ
וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכַל צֹאנְךָ וּבְקָרֶךָ יֹאכַל גַּפְנְךָ
וּתְאֵנָתֶךָ יְרֹשֵׁשׁ עָרֵי מִבְצָרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה
בֹּטֵחַ בָּהֵנָּה בֶּחָרֶב: 18 וְגַם בַּיָּמִים הָהֵמָּה
נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה: 19 וְהָיָה
כִּי תֹאמְרוּ תַּחַת מֶה עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר
עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעַבְדוּ אֱלֹהֵי נֵכָר בְּאַרְצְכֶם
כֵּן תַּעַבְדוּ זָרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם:
20 הַגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהַשְׁמִיעוּהָ
בִיהוּדָה לֵאמֹר: 21 שִׁמְעוּ־נָא זֹאת עַם־סָכָל
וְאֵין לֵב עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמָעוּ: 22 הַאוֹתִי לֹא־תִירָאוּ נְאֻם־
יְהוָה אִם מִפָּנַי לֹא תָחִילוּ אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי חוֹל
גְּבוּל לַיָּם חָק־עוֹלָם וְלֹא יַעַבְרֶנְהוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ
וְלֹא יוּכָלוּ וְהָמוּ גַלָּיו וְלֹא יַעַבְרֻנְהוּ:

6 Διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ,
καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ
πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι
ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀπο-
στροφαῖς αὐτῶν. 7 Ποία τούτων ἵλεως γένωμαί
σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς
οὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο
καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον. 8 Ἵπποι θηλυ-
μανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον. 9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ
ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ
ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; 10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς
προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν
δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα
αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσίν. 11 Ὅτι ἀθετῶν
ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ
οἶκος Ἰούδα 12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ
εἶπαν Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακά, καὶ
μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα· 13 Οἱ προφῆται
ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου οὐχ
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς. 14 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ
στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ
καταφάγεται αὐτούς. 15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ἔθνος πόῤῥωθεν, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος,
ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ, 16 Πάντες ἰσχυροί, καὶ κατέδονται τὸν θερι-
σμὸν ὑμῶν 17 Καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν, καὶ κατέ-
δονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν,
καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους
ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ
τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ
ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν, ἐφ' αἷς
ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ. 18 Καὶ
ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ θεός
σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν. 19 Καὶ
ἔσται ὅταν εἴπητε Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς
Ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ
ὑμῶν. 20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον
Ἰακώβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.
21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος,
ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἀκούουσι. 22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει
Κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε;
τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ, πρό-
σταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό,
καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται, καὶ ἠχήσουσι
τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

6 Idcirco percussit eos leo de sylva, lupus ad
vesperam vastavit eos, pardus vigilans super
civitates eorum: omnis, qui egressus fuerit ex
eis, capietur: quia multiplicatæ sunt præ-
varicationes eorum, confortatæ sunt aversiones
eorum. 7 Super quo propitius tibi esse potero?
filii tui dereliquerunt me, et jurant in his qui
non sunt dii: saturavi eos, et mœchati sunt,
et in domo meretricis luxuriabantur. 8 Equi
amatores et emissarii facti sunt: unusquisque
ad uxorem proximi sui hinniebat. 9 Numquid
super his non visitabo, dicit Dominus? et in
gente tali non ulciscetur anima mea? 10 As-
cendite muros ejus, et dissipate, consumma-
tionem autem nolite facere: auferte propagines
ejus, quia non sunt Domini. 11 Prævarica-
tione enim prævaricata est in me domus
Israel, et domus Juda, ait Dominus. 12 Ne-
gaverunt Dominum, et dixerunt: Non est
ipse: neque veniet super nos malum: gladium
et famem non videbimus. 13 Prophetæ
fuerunt in ventum locuti, et responsum non
fuit in eis: hæc ergo evenient illis. 14 Hæc
dicit Dominus Deus exercituum: Quia locuti
estis verbum istud: ecce ego do verba mea in
ore tuo in ignem, et populum istum in ligna,
et vorabit eos. 15 Ecce ego adducam super
vos gentem de longinquo domus Israel, ait
Dominus; gentem robustam, gentem antiquam,
gentem, cujus ignorabis linguam, nec intelliges
quid loquatur. 16 Pharetra ejus quasi
sepulchrum patens, universi fortes. 17 Et
comedet segetes tuas, et panem tuum: devo-
rabit filios tuos, et filias tuas: comedet gregem
tuum, et armenta tua: comedet vineam tuam,
et ficum tuam: et conteret urbes munitas
tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio.
18 Verumtamen in diebus illis, ait Dominus,
non faciam vos in consummationem. 19 Quod
si dixeritis: Quare fecit nobis Dominus Deus
noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut
dereliquistis me, et servistis deo alieno in
terra vestra, sic servietis alienis in terra
non vestra. 20 Annuntiate hoc domui
Jacob, et auditum facite in Juda, dicentes:
21 Audi popule stulte, qui non habes cor:
qui habentes oculos non videtis; et aures, et
non auditis. 22 Me ergo non timebitis, ait
Dominus: et a facie mea non dolebitis? Qui
posui arenam terminum mari, præceptum
sempiternum, quod non præteribit: et com-
movebuntur, et non poterunt: et intumes-
cent fluctus ejus, et non transibunt illud:

23 וְלָעָם הַזֶּה הָיָה לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֶה סָרוּ
וַיֵּלֵכוּ׃ 24 וְלוֹא־אָמְרוּ בִלְבָבָם נִירָא נָא
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם וֹיֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתּוֹ שְׁבֻעֹת חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמָר־
לָנוּ׃ 25 עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ־אֵלֶּה וְחַטֹּאותֵיכֶם
מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם׃ 26 כִּי־נִמְצְאוּ בְעַמִּי
רְשָׁעִים יָשׁוּר כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים הִצִּיבוּ מַשְׁחִית
אֲנָשִׁים יִלְכֹּדוּ׃ 27 כִּכְלוּב מָלֵא עוֹף כֵּן
בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים מִרְמָה עַל־כֵּן גָּדְלוּ
וַיַּעֲשִׁירוּ׃ 28 שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ גַּם עָבְרוּ
דִבְרֵי־רָע דִּין לֹא־דָנוּ דִּין יָתוֹם וְיַצְלִיחוּ
וּמִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ׃ 29 הַעַל־אֵלֶּה
לֹא־אֶפְקֹד נְאֻם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה
לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃ 30 שַׁמָּה וְשַׁעֲרוּרָה
נִהְיְתָה בָּאָרֶץ׃ 31 הַנְּבִאִים נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר
וְהַכֹּהֲנִים יִרְדּוּ עַל־יְדֵיהֶם וְעַמִּי אָהֲבוּ כֵן
וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ׃

פרשה ו׃

1 הָעִזוּ ׀ בְּנֵי בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלַםִ
וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם
שְׂאוּ מַשְׂאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה מִצָּפוֹן
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ 2 הַנָּוָה וְהַמְּעֻנָּגָה דָּמִיתִי
בַּת־צִיּוֹן׃ 3 אֵלֶיהָ יָבֹאוּ רֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם
תָּקְעוּ עָלֶיהָ אֹהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ
אֶת־יָדוֹ׃ 4 קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ
וְנַעֲלֶה בַצָּהֳרָיִם אוֹי לָנוּ כִּי־פָנָה הַיּוֹם
כִּי־יִנָּטוּ צִלְלֵי־עָרֶב׃ 5 קוּמוּ וְנַעֲלֶה
בַלָּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ׃ 6 כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ
עַל־יְרוּשָׁלַםִ סֹלְלָה הִיא הָעִיר הָפְקַד
כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ׃ 7 כְּהָקִיר בַּוִר
מֵימֶיהָ כֵּן הֵקֵרָה רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד
יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה׃
8 הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלַםִ פֶּן־תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ
פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ לוֹא נוֹשָׁבָה׃
9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ
כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר
עַל־סַלְסִלּוֹת׃ 10 עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה
וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ
לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה
לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ 11 וְאֵת חֲמַת יְהוָה ׀
מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי הָכִיל שְׁפֹךְ עַל־עוֹלָל
בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי־גַם־אִישׁ
עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מְלֵא יָמִים׃

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ
ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν. 24 Καὶ
οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν Φοβηθῶμεν δὴ
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν
πρώϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προσ-
τάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν. 25 Αἱ
ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν. 26 Ὅτι
εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας
ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνο-
σαν. 27 Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν,
οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο
ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν, 28 Και παρέβησαν
κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας
οὐκ ἐκρίνοσαν. 29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι,
λέγει Κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει
ἡ ψυχή μου; 30 Ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ
τῆς γῆς. 31 Οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα,
καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ
λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· Καὶ τί ποιήσετε εἰς
τὰ μετὰ ταῦτα;

ΚΕΦ. ϛ'.

1 ἘΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου τῆς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ
ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον· ὅτι κακὰ ἐκκέ-
κυφεν ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται,
2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος θύγατερ Σιών. 3 Εἰς
αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ
πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν
ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 4 Παρασκευάσασθε ἐπ'
αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ'
αὐτὴν μεσημβρίας· Οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ
ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἡμέρας.
5 Ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ αὐτὴν νυκτί, καὶ
διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς. 6 Ὅτι τάδε λέγει
Κύριος Ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ πόλις ψευδής, ὅλη κατα-
δυναστεία ἐν αὐτῇ. 7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ,
οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία
ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ
παντός. Πόνῳ καὶ μάστιγι 8 Παιδευθήσῃ Ἱερου-
σαλήμ· Μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ
ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικισθῇ. 9 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπε-
λον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραήλ, ἐπιστρέψατε ὡς
ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ. 10 Πρὸς
τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται;
ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται
ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς
ὀνειδισμόν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό. 11 Καὶ τὸν
θυμόν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον, καὶ συνετέλεσα
αὐτούς· Ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συνα-
γωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλ-
ληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν·

23 Populo autem huic factum est cor in-
credulum et exasperans, recesserunt et abie-
runt. 24 Et non dixerunt in corde suo:
Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat
nobis pluviam temporaneam et serotinam in
tempore suo; plenitudinem annuæ messis
custodientem nobis. 25 Iniquitates vestræ
declinaverunt hæc, et peccata vestra pro-
hibuerunt bonum a vobis: 26 Quia inventi
sunt in populo meo impii insidiantes quasi
aucupes, laqueos ponentes, et pedicas ad
capiendos viros. 27 Sicut decipula plena
avibus, sic domus eorum plenæ dolo: ideo
magnificati sunt et ditati, 28 Incrassati sunt
et impinguati: et præterierunt sermones
meos pessime. Causam viduæ non judicave-
runt, causam pupilli non direxerunt, et judi-
cium pauperum non judicaverunt. 29 Num-
quid super his non visitabo, dicit Dominus?
aut super gentem hujuscemodi non ulciscetur
anima mea? 30 Stupor et mirabilia facta
sunt in terra: 31 Prophetæ prophetabant
mendacium, et sacerdotes applaudebant mani-
bus suis: et populus meus dilexit talia: quid
igitur fiet in novissimo ejus?

CAPUT VI.

1 CONFORTAMINI filii Benjamin in medio
Jerusalem, et in Thecua clangite buccina,
et super Bethacarem levate vexillum: quia
malum visum est ab aquilone, et contritio
magna. 2 Speciosæ et delicatæ assimilavi
filiam Sion. 3 Ad eam venient pastores, et
greges eorum: fixerunt in ea tentoria in
circuitu: pascet unusquisque eos, qui sub
manu sua sunt. 4 Sanctificate super eam
bellum: consurgite, et ascendamus in meridie:
væ nobis, quia declinavit dies, quia longiores
factæ sunt umbræ vesperi. 5 Surgite, et
ascendamus in nocte, et dissipemus domos
ejus. 6 Quia hæc dicit Dominus exercituum:
Cædite lignum ejus, et fundite circa Jerusalem
aggerem: hæc est civitas visitationis, omnis
calumnia in medio ejus. 7 Sicut frigidam
fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit
malitiam suam: iniquitas et vastitas audietur
in ea, coram me semper infirmitas et plaga.
8 Erudire Jerusalem, ne forte recedat anima
mea a te, ne forte ponam te desertam, terram
inhabitabilem. 9 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Usque ad racemum colligent quasi in
vinea reliquias Israel: converte manum tuam
quasi vindemiator ad cartallum. 10 Cui
loquar? et quem contestabor ut audiat? ecce
incircumcisæ aures eorum, et audire non
possunt: ecce verbum Domini factum est eis
in opprobrium, et non suscipient illud.
11 Idcirco furore Domini plenus sum, laboravi
sustinens: effunde super parvulum foris, et
super consilium juvenum simul: vir enim cum
muliere capietur, senex cum pleno dierum.

12 וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים
יַחְדָּו כִּי־אַטֶּה אֶת־יָדִי עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם־יְהוָה׃ 13 כִּי מִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם כֻּלּוֹ
בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה
שָּׁקֶר׃ 14 וַיְרַפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר עַמִּי עַל־נְקַלָּה
לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 15 הוֹבִשׁוּ
כִּי־תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבוֹשׁוּ גַּם־
הַכְלִים לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים
בְּעֵת־פְּקַדְתִּים יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ 16 כֹּה
אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ ׀
לִנְתִבוֹת עוֹלָם אֵי־זֶה דֶרֶךְ הַטּוֹב
וּלְכוּ־בָהּ וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ
לֹא נֵלֵךְ׃ 17 וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים
הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃
18 לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה אֶת־אֲשֶׁר־
בָּם׃ 19 שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא
רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי
עַל־דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאֲסוּ־בָהּ׃
20 לָמָּה־זֶּה לִי לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא וְקָנֶה
הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק עֹלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן
וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי׃ 21 לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים
וְכָשְׁלוּ בָם אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעוֹ
יֹאבֵדוּ׃ 22 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃
23 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא
יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים
יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ
בַּת־צִיּוֹן׃ 24 שָׁמַעְנוּ אֶת־שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ
צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ 25 אַל־תֵּצְאִי
הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב לְאֹיֵב
מָגוֹר מִסָּבִיב׃ 26 בַּת־עַמִּי חִגְרִי־שָׂק
וְהִתְפַּלְּשִׁי בָאֵפֶר אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי־לָךְ
מִסְפַּד תַּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא הַשֹּׁדֵד
עָלֵינוּ׃ 27 בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר
וְתֵדַע וּבָחַנְתָּ אֶת־דַּרְכָּם׃ 28 כֻּלָּם סָרֵי
סוֹרְרִים הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כֻּלָּם
מַשְׁחִיתִים הֵמָּה׃ 29 נָחַר מַפֻּחַ מֵאֵשְׁתַּם
עֹפָרֶת לַשָּׁוְא צָרַף צָרוֹף וְרָעִים לֹא
נִתָּקוּ׃ 30 כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי־מָאַס
יְהוָה בָּהֶם׃

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς
ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό,
ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος. 13 Ὅτι ἀπὸ
μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο
ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες
ἐποίησαν ψευδῆ. 14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τοῦ
λαοῦ μου, ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες Εἰρήνη
εἰρήνη. Καὶ ποῦ ἔστιν εἰρήνη; 15 Κατῃσχύνθησαν
ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ' ὡς καταισχυνόμενοι
κατῃσχύνθησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν·
διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν,
καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.
16 Τάδε λέγει Κύριος Στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ
ἴδετε καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίους, καὶ
ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή, καὶ βαδίζετε ἐν
αὐτῇ, καὶ εὑρήσετε ἁγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
καὶ εἶπαν Οὐ πορευσόμεθα. 17 Καθέστακα ἐφ'
ὑμᾶς σκοπούς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος·
καὶ εἶπαν Οὐκ ἀκουσόμεθα. 18 Διὰ τοῦτο ἤκουσαν
τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.
19 Ἄκουε γῆ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
κακά, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν
λόγων μου οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.
20 Ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε
καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν
μοι. 21 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσι
πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον
αὐτοῦ ἀπολοῦνται. 22 Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ
λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται
ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, 23 Τόξον καὶ ζιβύνην
κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ
αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἅρμασι
παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ,
θύγατερ Σιών. 24 Ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν,
παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλῖψις κατέσχεν
ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης. 25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς
ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία
τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν. 26 Θύγατερ λαοῦ
μου, περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε ἐν σποδῷ, πένθος
ἀγαπητοῦ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρόν, ὅτι
ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς. 27 Δοκιμαστὴν
δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώσῃ με
ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν· 28 Πάντες
ἀνήκοοι, πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος,
πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν. 29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ
ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος
ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη. 30 Ἀργύριον
ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν
αὐτοὺς Κύριος.

12 Et transibunt domus eorum ad alteros,
agri et uxores pariter: quia extendam manum
meam super habitantes terram, dicit Dominus.
13 A minore quippe usque ad majorem omnes
avaritiæ student: et a propheta usque ad
sacerdotem cuncti faciunt dolum. 14 Et
curabant contritionem filiæ populi mei cum
ignominia, dicentes: Pax, pax: et non erat
pax. 15 Confusi sunt, quia abominationem
fecerunt: quin potius confusione non sunt
confusi, et erubescere nescierunt; quam ob
rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis
suæ corruent, dicit Dominus. 16 Hæc
dicit Dominus: State super vias, et videte, et
interrogate de semitis antiquis, quæ sit via
bona, et ambulate in ea: et invenietis refrigerium
animabus vestris. Et dixerunt:
Non ambulabimus. 17 Et constitui super
vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et
dixerunt: Non audiemus. 18 Ideo audite
gentes, et cognosce congregatio, quanta ego
faciam eis. 19 Audi terra: Ecce ego adducam
mala super populum istum, fructum cogitationum
ejus: quia verba mea non audierunt,
et legem meam projecerunt. 20 Ut quid mihi
thus de Saba affertis, et calamum suave
olentem de terra longinqua? holocautomata
vestra non sunt accepta, et victimæ vestræ
non placuerunt mihi. 21 Propterea hæc
dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum
istum ruinas, et ruent in eis patres et filii
simul, vicinus et proximus peribunt. 22 Hæc
dicit Dominus: Ecce populus venit de terra
aquilonis, et gens magna consurget a finibus
terræ. 23 Sagittam et scutum arripiet: crudelis
est, et non miserebitur; vox ejus quasi
mare sonabit: et super equos ascendent, præparati
quasi vir ad prœlium, adversum te
filia Sion. 24 Audivimus famam ejus, dissolutæ
sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit
nos, dolores ut parturientem. 25 Nolite
exire ad agros, et in via ne ambuletis:
quoniam gladius inimici pavor in circuitu.
26 Filia populi mei accingere cilicio, et conspergere
cinere: luctum unigeniti fac tibi,
planctum amarum, quia repente veniet vastator
super nos. 27 Probatorem dedi te in
populo meo robustum: et scies, et probabis
viam eorum. 28 Omnes isti principes declinantes,
ambulantes fraudulenter, æs et ferrum:
universi corrupti sunt. 29 Defecit sufflatorium,
in igne consumptum est plumbum,
frustra conflavit conflator: malitiæ enim
eorum non sunt consumptæ. 30 Argentum
reprobum vocate eos, quia Dominus projecit
illos.

פרשה ז׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 עֲמֹד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה
וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים
הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֺת לַיהוָה׃ 3 כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
וּמַעַלְלֵיכֶם וַאֲשַׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
4 אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר
הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה
הֵמָּה׃ 5 כִּי אִם־הֵיטֵיב תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם
וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ׃ 6 גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא
תַעֲשֹׁקוּ וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תֵלְכוּ לְרַע
לָכֶם׃ 7 וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־
עוֹלָם׃ 8 הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם עַל־דִּבְרֵי
הַשָּׁקֶר לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ 9 הֲגָנֹב ׀ רָצֹחַ
וְנָאֹף וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר וְקַטֵּר לַבָּעַל וְהָלֹךְ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃
10 וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן
עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה׃ 11 הַמְעָרַת
פָּרִצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא
שְׁמִי־עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אָנֹכִי הִנֵּה רָאִיתִי
נְאֻם־יְהוָה׃ 12 כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי אֲשֶׁר
בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בָּרִאשׁוֹנָה
וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת
עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וָאֲדַבֵּר
אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וָאֶקְרָא
אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם׃ 14 וְעָשִׂיתִי לַבַּיִת ׀
אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים
בּוֹ וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלוֹ׃ 15 וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם
מֵעַל פָּנָי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֶת
כָּל־זֶרַע אֶפְרָיִם׃ 16 וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל ׀
בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה
וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע־בִּי כִּי־אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ׃

ΚΕΦ. ζ΄.

[1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ
Κυρίου, λέγων 2 Στῆθι ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου
καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον καὶ
ἐρεῖς] Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶσα Ἰουδαία.
3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Διορθώσατε τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοι-
κιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 4 Μὴ πεποίθατε
ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν
οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες Ναὸς Κυρίου, ναὸς
Κυρίου ἐστίν. 5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε
τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ
ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, 6 Καὶ προσήλυτον
καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ
αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ
ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν
ὑμῖν, 7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ
ἕως αἰῶνος. 8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις
ψευδέσιν ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε, 9 Καὶ φονεύετε
καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ,
καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων ὧν οὐκ οἴδατε 10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν,
καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴπατε
Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα
ταῦτα. 11 Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον
ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος, 12 Ὅτι
πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλώ, οὗ κατε-
σκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ
ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου
Ἰσραήλ. 13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα
τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρί-
θητε, 14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπι-
κέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς
πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν
καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ
Σηλώ. 15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου
μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν,
πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραίμ. 16 Καὶ σὺ μὴ προσ-
εύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου τοῦ
ἐλεηθῆναι αὐτούς, καὶ μὴ εὔχου καὶ μὴ προσ-
έλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

CAPUT VII.

1 VERBUM quod factum est ad Jeremiam a
Domino, dicens: 2 Sta in porta domus
Domini, et prædica ibi verbum istud, et dic:
Audite verbum Domini omnis Juda, qui in-
gredimini per portas has, ut adoretis Dominum.
3 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Bonas facite vias vestras, et studia
vestra: et habitabo vobiscum in loco isto.
4 Nolite confidere in verbis mendacii, dicentes:
Templum Domini, templum Domini, templum
Domini est. 5 Quoniam si bene direxeritis
vias vestras, et studia vestra: si feceritis
judicium inter virum et proximum ejus,
6 Advenæ, et pupillo, et viduæ non feceritis
calumniam, nec sanguinem innocentem effude-
ritis in loco hoc, et post deos alienos non ambu-
laveritis in malum vobismetipsis: 7 Habitabo
vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi
patribus vestris a sæculo et usque in sæculum.
8 Ecce vos confiditis vobis in sermonibus
mendacii, qui non proderunt vobis: 9 Furari,
occidere, adulterari, jurare mendaciter, libare
Baalim, et ire post deos alienos, quos ignoratis.
10 Et venistis, et stetistis coram me in domo
hac, in qua invocatum est nomen meum, et
dixistis: Liberati sumus eo quod fecerimus
omnes abominationes istas. 11 Numquid ergo
spelunca latronum facta est domus ista, in qua
invocatum est nomen meum in oculis vestris?
ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus. 12 Ite
ad locum meum in Silo, ubi habitavit nomen
meum a principio: et videte quæ fecerim ei
propter malitiam populi mei Israel: 13 Et
nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit
Dominus: et locutus sum ad vos mane con-
surgens, et loquens, et non audistis: et vocavi
vos, et non respondistis: 14 Faciam domui
huic, in qua invocatum est nomen meum, et
in qua vos habetis fiduciam; et loco, quem
dedi vobis et patribus vestris, sicut feci Silo.
15 Et projiciam vos a facie mea, sicut projeci
omnes fratres vestros, universum semen
Ephraim. 16 Tu ergo noli orare pro populo
hoc, nec assumas pro eis laudem et orationem,
et non obsistas mihi: quia non exaudiam te.

17 הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ 18 הַבָּנִים
מְלַקְּטִים עֵצִים וְהָאָבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ
וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֵק לַעֲשׂוֹת כַּוָּנִים לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃ 19 הַאֹתִי הֵם מַכְעִסִים
נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֹתָם לְמַעַן בֹּשֶׁת
פְּנֵיהֶם׃ 20 לָכֵן כֹּה־אָמַר׀ אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנֵּה אַפִּי וַחֲמָתִי נִתֶּכֶת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה
וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה וּבָעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה׃
21 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ
בָשָׂר׃ 22 כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃ 23 כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי
וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
לְעָם וַהֲלַכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם׃ 24 וְלֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמֹעֵצוֹת
בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא
לְפָנִים׃ 25 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח
אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשְׁכֵּם
וְשָׁלֹחַ׃ 26 וְלוֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ
אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם׃
27 וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא
יַעֲנוּכָה׃ 28 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר
לוֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ
מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם׃
29 גָּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־שְׁפָיִם
קִינָה כִּי מָאַס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת־דּוֹר עֶבְרָתוֹ׃
30 כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם־יְהוָה
שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו
לְטַמְּאוֹ׃ 31 וּבָנוּ בָּמוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵיא
בֶן־הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם
בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי׃
32 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־הִנֹּם כִּי
אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃

17 Ἢ οὐχ ὁρᾷς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ; 18 Οἱ
υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς,
τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παρορ-
γίσωσί με. 19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει
Κύριος; οὐχὶ ἑαυτοὺς ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν; 20 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη
καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ
γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθή-
σεται. 21 Τάδε λέγει Κύριος Τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ
φάγετε κρέα. 22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πα-
τέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὁλοκαυ-
τωμάτων καὶ θυσίας· 23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο
ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων Ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεὸν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου
αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν.
24 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς
αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς
καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ
ὀπίσθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν. 25 Ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐξαπέστειλα
πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας
ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα. 26 Καὶ οὐκ εἰσή-
κουσάν μου καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλή-
ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας
αὐτῶν. [27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ οὐ μὴ ἀκούσωσίν σου· καὶ καλέσεις αὐτούς, καὶ
μὴ ἀποκριθῶσίν σοι.] 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν
λόγον Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου
οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στό-
ματος αὐτῶν. 29 Κεῖρε τὴν κεφαλήν σου καὶ
ἀπόῤῥιπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι
ἀπεδοκίμασε Κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν
ποιοῦσαν ταῦτα. 30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα
τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν
τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μιᾶναι αὐτόν·
31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφέθ, ὅς
ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί, ὃ οὐκ
ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
32 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφὲθ καὶ φάραγξ
υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων·
καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον,

17 Nonne vides quid isti faciant in civitatibus
Juda, et in plateis Jerusalem? 18 Filii
colligunt ligna, et patres succendunt ignem,
et mulieres conspergunt adipem, ut faciant
placentas reginæ cœli, et libent diis alienis,
et me ad iracundiam provocent. 19 Numquid
me ad iracundiam provocant, dicit Dominus?
nonne semetipsos in confusionem vultus sui?
20 Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor
meus, et indignatio mea conflatur super locum
istum, super viros, et super jumenta, et super
lignum regionis, et super fruges terræ, et
succendetur, et non extinguetur. 21 Hæc
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Holo-
cautomata vestra addite victimis vestris, et
comedite carnes. 22 Quia non sum locutus
cum patribus vestris, et non præcepi eis, in
die qua eduxi eos de terra Ægypti, de verbo
holocautomatum, et victimarum. 23 Sed hoc
verbum præcepi eis, dicens: Audite vocem
meam, et ero vobis Deus, et vos eritis mihi
populus: et ambulate in omni via, quam
mandavi vobis, ut bene sit vobis. 24 Et non
audierunt, nec inclinaverunt aurem suam:
sed abierunt in voluntatibus; et in pravitate
cordis sui mali: factique sunt retrorsum et
non in ante, 25 A die qua egressi sunt patres
eorum de terra Ægypti, usque ad diem hanc.
Et misi ad vos omnes servos meos prophetas
per diem consurgens diluculo, et mittens.
26 Et non audierunt me, nec inclinaverunt
aurem suam: sed induraverunt cervicem suam:
et pejus operati sunt, quam patres eorum.
27 Et loqueris ad eos omnia verba hæc, et
non audient te: et vocabis eos, et non re-
spondebunt tibi. 28 Et dices ad eos: Hæc
est gens, quæ non audivit vocem Domini Dei
sui, nec recepit disciplinam: periit fides, et
ablata est de ore eorum. 29 Tonde capillum
tuum, et projice, et sume in directum plane-
tum: quia projecit Dominus, et reliquit
generationem furoris sui, 30 Quia fecerunt
filii Juda malum in oculis meis, dicit Dominus.
Posuerunt offendicula sua in domo, in qua
invocatum est nomen meum, ut pollucrent eam:
31 Et ædificaverunt excelsa Topheth, quæ est
in valle filii Ennom: ut incenderent filios suos,
et filias suas igni: quæ non præcepi, nec cogi-
tavi in corde meo. 32 Ideo ecce dies venient,
dicit Dominus, et non dicetur amplius Topheth,
et Vallis filii Ennom, sed Vallis interfectionis:
et sepelient in Topheth, eo quod non sit locus.

33 וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃
34 וְהִשְׁבַּתִּי ׀ מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמֵחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל
כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ׃

פרשה ח׃

1 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה וְיוֹצִיאוּ אֶת־
עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרָיו
וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֵת ׀ עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים
וְאֵת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלִָם מִקִּבְרֵיהֶם׃
2 וּשְׁטָחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל ׀ צְבָא
הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר עֲבָדוּם וַאֲשֶׁר
הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דְּרָשׁוּם וַאֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ 3 וְנִבְחַר
מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים
מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת
הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
הֲיִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב׃
5 מַדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלִַם
מְשֻׁבָה נִצַּחַת הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ
לָשׁוּב׃ 6 הִקְשַׁבְתִּי וָאֶשְׁמָע לוֹא־כֵן יְדַבֵּרוּ
אֵין אִישׁ נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי
כֻּלֹּה שָׁב בִּמְרֻצוֹתָם כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה׃
7 גַּם־חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר
וְסוּס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי
לֹא יָדְעוּ אֵת מִשְׁפַּט יְהוָה׃ 8 אֵיכָה
תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ
אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סֹפְרִים׃
9 הֹבִשׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וַיִּלָּכֵדוּ הִנֵּה
בִדְבַר־יְהוָה מָאָסוּ וְחָכְמַת־מֶה לָהֶם׃
10 לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם
לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלֹּה בֹּצֵעַ
בָּצַע מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלֹּה עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃
11 וַיְרַפּוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי עַל־נְקַלָּה
לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 12 הֹבִשׁוּ
כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבֹשׁוּ
וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים
בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς
βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν. 34 Καὶ
καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσα-
λὴμ φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων,
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

ΚΕΦ. η'.

1 ἘΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι
τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν
ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων καὶ τὰ
ὀστᾶ προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, 2 Καὶ ψύξουσιν
αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς
πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν
τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ
ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο
καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται καὶ
οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς, 3 Ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον
ἢ τὴν ζωήν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ
τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. 4 Ὅτι τάδε λέγει
Κύριος Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέ-
φων οὐκ ἀναστρέφει; 5 Διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ
λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, καὶ κατεκρα-
τήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι; 6 Ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε·
οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ
μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων Τί ἐποίησα;
διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος
κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τρυγὼν καὶ
χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων
ἑαυτῶν· ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα
Κυρίου. 8 Πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ
νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστίν; εἰς μάτην ἐγενήθη
σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν. 9 Ἠισχύνθησαν
σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον
Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;
10 Διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις,
καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, [ὅτι
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πάντες φιλαργυρίαν
ἀποδιώκουσιν καὶ ἐκ προφήτου ἕως ἱερέως
πάντες ποιοῦσιν ψεῦδος, 11 Καὶ ἰατρεύοντο
σύντριμμα θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου πρὸς ἀτιμίαν,
λέγοντες Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη.
12 Ἠισχύνθησαν, ὅτι βδέλυγμα ἐποίησαν καὶ
αἰσχύνῃ οὐκ ᾐσχύνθησαν, καὶ αἰσχυνθῆναι οὐκ
οἴδασιν. Διὰ τοῦτο πεσοῦνται πίπτοντες, ἐν
καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν πεσοῦνται, εἶπεν Κύριος.]

33 Et erit morticinum populi hujus in cibos
volucribus cæli, et bestiis terræ, et non erit
qui abigat. 34 Et quiescere faciam de urbi-
bus Juda, et de plateis Jerusalem, vocem
gaudii, et vocem lætitiæ, vocem sponsi, et
vocem sponsæ: in desolationem enim erit
terra.

CAPUT VIII.

1 In illo tempore, ait Dominus: Ejicient
ossa regum Juda, et ossa principum ejus, et
ossa sacerdotum, et ossa prophetarum, et ossa
eorum qui habitaverunt Jerusalem, de sepul-
chris suis: 2 Et expandent ea ad solem, et
lunam, et omnem militiam cæli, quæ dilexerunt,
et quibus servierunt, et post quæ ambula-
verunt, et quæ quæsierunt, et adoraverunt:
non colligentur, et non sepelientur: in ster-
quilinium super faciem terræ erunt. 3 Et
eligent magis mortem quam vitam omnes qui
residui fuerint de cognatione hac pessima in
universis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ
ejeci eos, dicit Dominus exercituum. 4 Et
dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Numquid
qui cadit, non resurget? et qui aversus est,
non revertetur? 5 Quare ergo aversus est
populus iste in Jerusalem aversione contentiosa?
Apprehenderunt mendacium, et noluerunt
reverti. 6 Attendi, et auscultavi: nemo quod
bonum est loquitur, nullus est qui agat pœni-
tentiam super peccato suo, dicens: Quid feci?
omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi
equus impetu vadens ad prœlium. 7 Milvus in
cælo cognovit tempus suum; turtur, et hirundo,
et ciconia, custodierunt tempus adventus sui:
populus autem meus non cognovit judicium
Domini. 8 Quomodo dicitis: Sapientes nos
sumus, et lex Domini nobiscum est? vere
mendacium operatus est stylus mendax scri-
barum. 9 Confusi sunt sapientes, perterriti
et capti sunt: verbum enim Domini projece-
runt, et sapientia nulla est in eis. 10 Prop-
terea dabo mulieres eorum exteris, agros
eorum heredibus: quia a minimo usque ad
maximum omnes avaritiam sequuntur: a
propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt
mendacium. 11 Et sanabant contritionem
filiæ populi mei ad ignominiam, dicentes:
Pax, pax: cum non esset pax. 12 Confusi
sunt, quia abominationem fecerunt: quinimo
confusione non sunt confusi, et erubescere ne-
scierunt: idcirco cadent inter corruentes, in tem-
pore visitationis suæ corruent, dicit Dominus.

13 אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים
בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל
וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם׃ 14 עַל־מָה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹא אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר
וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֲדִמָּנוּ
וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי־רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה׃
15 קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּה
וְהִנֵּה בְעָתָה׃ 16 מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו
מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו רָעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ
וַיָּבוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי
בָהּ׃ 17 כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים
צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ
אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ 18 מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי
יָגוֹן עָלַי לִבִּי דַוָּי׃ 19 הִנֵּה־קוֹל שַׁוְעַת
בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים הַיהוָה אֵין
בְּצִיּוֹן אִם־מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי
בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר׃ 20 עָבַר קָצִיר
כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לוֹא נוֹשָׁעְנוּ׃ 21 עַל־שֶׁבֶר
בַּת־עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי׃
22 הַצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם־רֹפֵא אֵין שָׁם כִּי
מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַת בַּת־עַמִּי׃ 23 מִי־
יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה
יוֹמָם וָלַיְלָה אֵת חַלְלֵי בַת־עַמִּי׃

פרשה ט׃

1 מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים
וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם
מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים׃ 2 וַיַּדְרְכוּ אֶת־
לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ
בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה אֶל־רָעָה ׀ יָצָאוּ וְאֹתִי
לֹא־יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 3 אִישׁ מֵרֵעֵהוּ
הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי
כָל־אָח עָקוֹב יַעְקֹב וְכָל־רֵעַ רָכִיל יַהֲלֹךְ׃
4 וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת לֹא יְדַבֵּרוּ
לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר־שֶׁקֶר הַעֲוֵה נִלְאוּ׃
5 שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ
דַעַת־אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 6 לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרְפָם וּבְחַנְתִּים
כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת־עַמִּי׃ 7 חֵץ
שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִבֵּר בְּפִיו שָׁלוֹם
אֶת־רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ׃

13 Καὶ συνάξουσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει
Κύριος· οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ
οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύ-
ηκεν. 14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε καὶ
εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἀποῤῥι-
φῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέῤῥιψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν
ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.
15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά, εἰς
καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή. 16 Ἐκ Δὰν
ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ
φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη
πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ. 17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς
ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾷσαι, καὶ
δήξονται ὑμᾶς 18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας
ὑμῶν ἀπορουμένης. 19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς
θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος
οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ;
διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ
ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις. 20 Διῆλθε θέρος, παρῆλ-
θεν ἀμητός, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν. 21 Ἐπὶ
συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἐν
ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτούσης. 22 Καὶ
μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαάδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου;

ΚΕΦ. θ'.

1 ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλ-
μοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ κλαύσομαι τὸν
λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς
τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου; 2 Τίς
δῴη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ κατα-
λείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν;
ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων,
3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον·
ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν, καὶ ἐμὲ οὐκ
ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος. 4 Ἕκαστος ἀπὸ τοῦ
πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς
αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ
πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.
5 Ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται,
ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα
αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον
τοῦ ἐπιστρέψαι. 6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.
7 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω
αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου
πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. 8 Βολὶς τιτρώ-
σκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα
τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ
λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

13 Congregans congregabo eos, ait Dominus:
non est uva in vitibus, et non sunt ficus in
ficulnea, folium defluxit: et dedi eis quæ
prætergressa sunt. 14 Quare sedemus? con-
venite, et ingrediamur civitatem munitam, et
sileamus ibi: quia Dominus Deus noster silere
nos fecit, et potum dedit nobis aquam fellis:
peccavimus enim Domino. 15 Expectavimus
pacem, et non erat bonum: tempus medelæ,
et ecce formido. 16 A Dan auditus est fre-
mitus equorum ejus, a voce hinnituum pugna-
torum ejus commota est omnis terra; et
venerunt, et devoraverunt terram, et pleni-
tudinem ejus: urbem, et habitatores ejus.
17 Quia ecce ego mittam vobis serpentes
regulos, quibus non est incantatio: et mor-
debunt vos, ait Dominus; 18 Dolor meus
super dolorem, in me cor meum mœrens.
19 Ecce vox clamoris filiæ populi mei de terra
longinqua: Numquid Dominus non est in
Sion, aut rex ejus non est in ea? Quare ergo
me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus
suis, et in vanitatibus alienis? 20 Transiit
messis, finita est æstas, et nos salvati non
sumus. 21 Super contritione filiæ populi mei
contritus sum, et contristatus, stupor obtinuit
me. 22 Numquid resina non est in Galaad?
aut medicus non est ibi? quare igitur non est
obducta cicatrix filiæ populi mei?

CAPUT IX.

1 Quis dabit capiti meo aquam, et oculis
meis fontem lacrymarum? et plorabo die ac
nocte interfectos filiæ populi mei. 2 Quis
dabit me in solitudine diversorium viatorum,
et derelinquam populum meum, et recedam ab
eis? quia omnes adulteri sunt, cœtus prævari-
catorum. 3 Et extenderunt linguam suam
quasi arcum mendacii et non veritatis: con-
fortati sunt in terra, quia de malo ad malum
egressi sunt, et me non cognoverunt, dicit
Dominus. 4 Unusquisque se a proximo suo
custodiat, et in omni fratre suo non habeat
fiduciam: quia omnis frater supplantans sup-
plantabit, et omnis amicus fraudulenter in-
cedet. 5. Et vir fratrem suum deridebit, et
veritatem non loquentur: docuerunt enim
linguam suam loqui mendacium: ut inique
agerent, laboraverunt. 6 Habitatio tua in
medio doli: in dolo renuerunt scire me, dicit
Dominus. 7 Propterea hæc dicit Dominus
exercituum: Ecce ego conflabo, et probabo
eos: quid enim aliud faciam a facie filiæ populi
mei? 8 Sagitta vulnerans lingua eorum,
dolum locuta est: in ore suo pacem cum
amico suo loquitur, et occulte ponit ei insidias.

8 הַעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקָד־בָּם נְאֻם־יְהוָה אִם
בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי :
9 עַל־הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וָנֶהִי וְעַל־נְאוֹת
מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי־אִישׁ עוֹבֵר
וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ : 10 וְנָתַתִּי אֶת־
יְרוּשָׁלַםִ לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי
יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב :
11 מִי־הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֵן אֶת־זֹאת וַאֲשֶׁר
דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּדָהּ עַל־מָה אָבְדָה
הָאָרֶץ נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר :
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עָזְבָם אֶת־תּוֹרָתִי
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי
וְלֹא־הָלְכוּ בָהּ : 13 וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת
לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם
אֲבוֹתָם : 14 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִילָם
אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים מֵי־רֹאשׁ :
15 וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה
וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב
עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם : 16 כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת
וּתְבוֹאֶינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹאנָה :
17 וּתְמַהֵרְנָה וְתִשֶּׂנָה עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה
עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְּלוּ־מָיִם : 18 כִּי
קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדָּדְנוּ בֹּשְׁנוּ
מְאֹד כִּי־עָזַבְנוּ *אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ :
19 כִּי־שְׁמַעְנָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח
אָזְנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמֵּדְנָה בְנוֹתֵיכֶם נֶהִי
וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה : 20 כִּי־עָלָה מָוֶת
בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל
מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת : 21 דַּבֵּר כֹּה
נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר
וְאֵין מְאַסֵּף : 22 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל
הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ :
23 כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל
הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ
כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה :

9 *Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος, ἢ*
ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; 10 *Ἐπὶ*
τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς
ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώ-
πους· οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν, ἐξέστησαν, ᾤχοντο.
11 *Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ*
εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
12 *Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετὸς καὶ συνέτω τοῦτο;*
καὶ ᾧ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγει-
λάτω ὑμῖν ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη ὡς
ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν. 13 *Καὶ*
εἶπε Κύριος πρός μέ Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς
τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου. 14 *Ἀλλ'*
ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας
αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ
ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. 15 *Διὰ*
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ
ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
χολῆς, 16 *Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν*
εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν,
καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. 17 *Τάδε λέγει Κύριος*
Καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς
τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν 18 *Καὶ*
λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν
ῥείτω ὕδωρ, 19 *Ὅτι φωνὴ οἴκτρου ἠκούσθη*
ἐν Σιὼν Πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατῃσχύνθημεν
σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν
τὰ σκηνώματα ἡμῶν. 20 *Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες*
λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους
στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν
οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον. 21 *Ὅτι*
ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς
τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρῖψαι νήπια ἔξωθεν καὶ
νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν. 22 *Καὶ ἔσονται*
οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος
ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.
23 *Τάδε λέγει Κύριος Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν*
τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ, 24 *Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω*
ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

9 Numquid super his non visitabo, dicit
Dominus? aut in gente hujusmodi non ulcis-
cetur anima mea? 10 Super montes assumam
fletum ac lamentum, et super speciosa deserti
planctum: quoniam incensa sunt, eo quod non
sit vir pertransiens: et non audierunt vocem
possidentis: a volucre cæli usque ad pecora
transmigraverunt et recesserunt. 11 Et dabo
Jerusalem in acervos arenæ, et cubilia dra-
conum: et civitates Juda dabo in desolationem,
eo quod non sit habitator. 12 Quis est vir
sapiens, qui intelligat hoc, et ad quem verbum
oris Domini fiat ut annuntiet istud, quare
perierit terra, et exusta sit quasi desertum, eo
quod non sit qui pertranseat? 13 Et dixit
Dominus: Quia dereliquerunt legem meam,
quam dedi eis, et non audierunt vocem meam,
et non ambulaverunt in ea: 14 Et abierunt
post pravitatem cordis sui, et post Baalim:
quod didicerunt a patribus suis. 15 Idcirco
hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Ecce ego cibabo populum istum absinthio, et
potum dabo eis aquam fellis. 16 Et dispergam
eos in gentibus, quas non noverunt ipsi et
patres eorum: et mittam post eos gladium,
donec consumantur. 17 Hæc dicit Dominus
exercituum, Deus Israel: Contemplamini, et
vocate, lamentatrices, et veniant: et ad eas,
quæ sapientes sunt, mittite, et properent:
18 Festinent, et assumant super nos lamen-
tum: deducant oculi nostri lacrymas, et pal-
pebræ nostræ defluant aquis. 19 Quia vox
lamentationis audita est de Sion: Quomodo
vastati sumus et confusi vehementer? quia
dereliquimus terram, quoniam dejecta sunt
tabernacula nostra. 20 Audite ergo mulieres
verbum Domini: et assumant aures vestræ
sermonem oris ejus: et docete filias vestras
lamentum, et unaquæque proximam suam
planctum; 21 Quia ascendit mors per fenes-
tras nostras, ingressa est domos nostras,
disperdere parvulos deforis, juvenes de plateis.
22 Loquere: Hæc dicit Dominus: Et cadet
morticinum hominis quasi stercus super faciem
regionis, et quasi fœnum post tergum metentis,
et non est qui colligat. 23 Hæc dicit Do-
minus: Non glorietur sapiens in sapientia
sua, et non glorietur fortis in fortitudine
sua, et non glorietur dives in divitiis suis:
24 Sed in hoc glorietur, qui gloriatur, scire
et nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio
misericordiam, et judicium, et justitiam in
terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.

24 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי
עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה׃ 25 עַל־מִצְרַיִם
וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן
וְעַל־מוֹאָב וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים
בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי־לֵב׃

פרשה י׃

1 שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר. דִּבֶּר יְהוָה
עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 2 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת
הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה׃
3 כִּי־חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ
מִיַּעַר כְּרָתוֹ מַעֲשֵׂה יְדֵי־חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד׃
4 בְּכֶסֶף וּבְזָהָב יְיַפֵּהוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת
יְחַזְּקוּם וְלוֹא יָפִיק׃ 5 כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה
וְלֹא יְדַבֵּרוּ נָשׂוֹא יִנָּשׂוּא כִּי לֹא יִצְעָדוּ
אַל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי־לֹא יָרֵעוּ וְגַם־הֵיטֵיב
אֵין אוֹתָם׃ 6 מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהוָה
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃ 7 מִי
לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי
בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין
כָּמוֹךָ׃ 8 וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִכְסָלוּ מוּסַר
הֲבָלִים עֵץ הוּא׃ 9 כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ
יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וִידֵי
צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה
חֲכָמִים כֻּלָּם׃ 10 וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת
הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקִּצְפּוֹ
תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכִלוּ גוֹיִם זַעְמוֹ׃
11 כִּדְנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלָהַיָּא
דִּי־שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבַדוּ יֵאבַדוּ מֵאַרְעָא
וּמִן־תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה׃ 12 עֹשֵׂה
אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ
נָטָה שָׁמָיִם׃ 13 לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם
בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה °אָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ
מֵאֹצְרֹתָיו׃ 14 נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת
הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ
וְלֹא־רוּחַ בָּם׃ 15 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ 16 לֹא־
כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל
שֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
17 אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ יוֹשֶׁבֶת בַּמָּצוֹר׃

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν, 26 Ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Ἐδώμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιʹ.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ. 2 Τάδε λέγει Κύριος Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν. 3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα, 4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐν σφύραις, καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά· θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινηθήσονται. 5 Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. Μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. [6 Πόθεν ὅμοιός σοι, Κύριε; Μέγας εἶ σὺ καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυνάμει. 7 Τίς οὐ φοβηθήσεταί σε, βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν; Ὅτι σὺ ἐπέπρεψας προσκυνήσει, ὅτι ἐν πᾶσιν τοῖς σοφοῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις αὐτῶν πόθεν ὅμοιός σοι, Κύριε; 8 Καὶ εἰς ἅπαξ ἀσυνετισθήσονται καὶ ἀνοητισθήσονται, καὶ παιδεία ματαιοτήτων ἐν αὐτοῖς ξύλον ἐστίν.] 9 Ἀργύριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐστιν ἀπὸ Θαρσίς, ἥξει χρυσίον Μωφάζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά· [ἔργα σοφῶν ἅπαντα αὐτοῖς. 10 Ὁ δὲ Κύριος ἀληθινὸς Θεός ἐστιν, Θεὸς ζώντων καὶ βασιλεὺς αἰώνιος· ἀπὸ παροξυσμοῦ αὐτοῦ σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ οὐχ ὑποίσουσιν ἔθνη ἐμβρίμησιν αὐτοῦ.] 11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς Θεοὶ οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. 12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν 13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. 14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. 15 Μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται. 16 Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. 17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

25 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et visitabo super omnem qui circumcisum habet præputium, 26 Super Ægyptum, et super Juda, et super Edom, et super filios Ammon, et super Moab, et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

CAPUT X.

1 AUDITE verbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. 2 Hæc dicit Dominus: Juxta vias gentium nolite discere: et a signis cæli nolite metuere, quæ timent gentes: 3 Quia leges populorum vanæ sunt: quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. 4 Argento et auro decoravit illud: clavis et malleis compegit, ut non dissolvatur. 5 In similitudinem palmæ fabricata sunt, et non loquentur: portata tollentur, quia incedere non valent; nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. 6 Non est similis tui Domine: magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine. 7 Quis non timebit te, o rex gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapientes gentium, et in universis regnis eorum nullus est similis tui. 8 Pariter insipientes et fatui probabuntur: doctrina vanitatis eorum lignum est. 9 Argentum involutum de Tharsis affertur, et aurum de Ophaz: opus artificis, et manus ærarii: hyacinthus et purpura indumentum eorum. Opus artificum universa hæc. 10 Dominus autem Deus verus est: ipse Deus vivens, et rex sempiternus; ab indignatione ejus commovebitur terra: et non sustinebunt gentes comminationem ejus. 11 Sic ergo dicetis eis: Dii, qui cælos et terram non fecerunt, pereant de terra, et de his quæ sub cælo sunt. 12 Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua extendit cælos. 13 Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, et elevat nebulas ab extremitatibus terræ: fulgura in pluviam facit, et educit ventum de thesauris suis. 14 Stultus factus est omnis homo a scientia, confusus est artifex omnis in sculptili: quoniam falsum est quod conflavit, et non est spiritus in eis. 15 Vana sunt, et opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. 16 Non est his similis pars Jacob: qui enim formavit omnia, ipse est: et Israel virga hereditatis ejus: Dominus exercituum nomen illi. 17 Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione;

18 כִּי־כֹה֙ אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת־יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ בַּפַּעַם הַזֹּאת וַהֲצֵרוֹתִי לָהֶם לְמַעַן
יִמְצָאוּ׃ 19 אוֹי לִי עַל־שִׁבְרִי נַחְלָה
מַכָּתִי וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ זֶה חֳלִי וְאֶשָּׂאֶנּוּ׃
20 אָהֳלִי שֻׁדָּד וְכָל־מֵיתָרַי נִתָּקוּ בָּנַי
יְצָאֻנִי וְאֵינָם אֵין־נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי וּמֵקִים
יְרִיעוֹתָי׃ 21 כִּי נִבְעֲרוּ הָרֹעִים וְאֶת־יְהוָה
לֹא דָרָשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׂכִּילוּ וְכָל־מַרְעִיתָם
נְפוֹצָה׃ 22 קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ
גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן לָשׂוּם אֶת־עָרֵי יְהוּדָה
שְׁמָמָה מְעוֹן תַּנִּים׃ 23 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי
לֹא לָאָדָם דַּרְכּוֹ לֹא־לְאִישׁ הֹלֵךְ וְהָכִין
אֶת־צַעֲדוֹ׃ 24 יַסְּרֵנִי יְהוָה אַךְ בְּמִשְׁפָּט
אַל־בְּאַפְּךָ פֶּן־תַּמְעִטֵנִי׃ 25 שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ
עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב
וַאֲכָלֻהוּ וַיְכַלֻּהוּ וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃

פרשה יא׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 שִׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַזֹּאת וְדִבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת׃ 4 אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי־אוֹתָם מֵאֶרֶץ־
מִצְרַיִם מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי
וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲצַוֶּה אֶתְכֶם
וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃
5 לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ כַּיּוֹם הַזֶּה וָאַעַן וָאֹמַר אָמֵן ׀ יְהוָה׃
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת־כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר שִׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם׃ 7 כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי
בַּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַשְׁכֵּם וְהָעֵד לֵאמֹר
שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ 8 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ
אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ אִישׁ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם הָרָע
וָאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַבְּרִית־הַזֹּאת
אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ׃

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὅπως
εὑρεθῇ ἡ πληγή σου. 19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί
σου, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου. Κἀγὼ εἶπα Ὄντως
τοῦτο τὸ τραῦμά σου, καὶ κατέλαβέ σε. 20 Ἡ
σκηνή σου ἐταλαιπώρησεν, ὤλετο, καὶ πᾶσαι αἱ
δέῤῥεις σου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί μου καὶ τὰ
πρόβατά μου οὐκ εἰσίν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς
σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέῤῥεών μου. 21 Ὅτι οἱ
ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζή-
τησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομή, καὶ
διεσκορπίσθησαν. 22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βοῤῥᾶ τοῦ τάξαι τὰς
πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν καὶ κοίτην στρουθῶν.
23 Οἶδα Κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν
αὐτοῦ. 24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει
καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.
25 Ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε
καὶ ἐπὶ γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,
ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν,
καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

ΚΕΦ. ια'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν λέγων 2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰούδα
καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ, 3 Καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν
λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, 4 Ἧς ἐνετειλάμην
τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων
Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα
ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν καὶ
ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, 5 Ὅπως στήσω τὸν
ὅρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ
ἡμέρα αὕτη. Καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα Γένοιτο,
Κύριε. 6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀνάγνωθι τοὺς
λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν
Ἱερουσαλὴμ λέγων Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς. [7 Ὅτι
διαμαρτυρόμενος διεμαρτυράμην τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὀρθρίζων καὶ
ἐπιμαρτυρόμενος καὶ λέγων Ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου. 8 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐξέκλιναν τὸ οὖς
αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ ἐν τῇ εὐθύτητι τῆς
καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἧς
ἐνετειλάμην ποιῆσαι αὐτούς,] καὶ οὐκ ἐποίησαν.

18 Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe
projiciam habitatores terræ in hac vice: et
tribulabo eos ita ut inveniantur. 19 Væ mihi
super contritione mea, pessima plaga mea.
Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea
est, et portabo illam. 20 Tabernaculum meum
vastatum est, omnes funiculi mei dirupti
sunt, filii mei exierunt a me, et non subsistunt:
non est qui extendat ultra tentorium meum,
et erigat pelles meas. 21 Quia stulte egerunt
pastores, et Dominum non quæsierunt: prop-
terea non intellexerunt, et omnis grex eorum
dispersus est. 22 Vox auditionis ecce venit,
et commotio magna de terra aquilonis: ut
ponat civitates Juda solitudinem, et habitacu-
lum draconum. 23 Scio Domine quia non est
hominis via ejus: nec viri est ut ambulet, et
dirigat gressus suos. 24 Corripe me Domine,
verumtamen in judicio; et non in furore tuo,
ne forte ad nihilum redigas me. 25 Effunde
indignationem tuam super gentes, quæ non
cognoverunt te; et super provincias, quæ
nomen tuum non invocaverunt: quia come-
derunt Jacob, et devoraverunt eum, et con-
sumpserunt illum, et decus ejus dissipaverunt.

CAPUT XI.

1 VERBUM, quod factum est a Domino ad
Jeremiam, dicens: 2 Audite verba pacti
hujus, et loquimini ad viros Juda, habitatores
Jerusalem, 3 Et dices ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui non
audierit verba pacti hujus, 4 Quod præcepi
patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra
Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite
vocem meam, et facite omnia quæ præcipio
vobis, et eritis mihi in populum, et ego ero
vobis in Deum: 5 Ut suscitem juramentum,
quod juravi patribus vestris, daturum me eis
terram fluentem lacte et melle, sicut est dies
hæc. Et respondi, et dixi: Amen Domine.
6 Et dixit Dominus ad me: Vociferare omnia
verba hæc in civitatibus Juda, et foris Jerusa-
lem, dicens: Audite verba pacti hujus, et
facite illa: 7 Quia contestans contestatus
sum patres vestros, in die qua eduxi eos de
terra Ægypti, usque ad diem hanc: mane
consurgens contestatus sum, et dixi: Audite
vocem meam: 8 Et non audierunt, nec
inclinaverunt aurem suam: sed abierunt
unusquisque in pravitate cordis sui mali:
et induxi super eos omnia verba pacti hujus,
quod præcepi ut facerent, et non fecerunt.

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי נִמְצָא־קֶשֶׁר בְּאִישׁ
יְהוּדָה וּבְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 10 שָׁבוּ עַל־עֲוֹנֹת
אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ
אֶת־דְּבָרַי וְהֵמָּה הָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לְעָבְדָם הֵפֵרוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית
יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם׃
11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא
אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יוּכְלוּ לָצֵאת מִמֶּנָּה
וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ 12 וְהָלְכוּ
עָרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וְזָעֲקוּ אֶל־
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מְקַטְּרִים לָהֶם וְהוֹשֵׁעַ
לֹא־יוֹשִׁיעוּ לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם׃ 13 כִּי מִסְפַּר
עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה וּמִסְפַּר חֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת מִזְבְּחוֹת
לְקַטֵּר לַבָּעַל׃ 14 וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל
בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה
וּתְפִלָּה כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי
בְּעַד רָעָתָם׃ 15 מֶה לִידִידִי בְּבֵיתִי
עֲשׂוֹתָהּ הַמְזִמָּתָה הָרַבִּים וּבְשַׂר־קֹדֶשׁ
יַעַבְרוּ מֵעָלָיִךְ כִּי רָעָתֵכִי אָז תַּעֲלֹזִי׃
16 זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי־תֹאַר קָרָא יְהוָה
שְׁמֵךְ לְקוֹל הֲמוּלָּה גְדֹלָה הִצִּית אֵשׁ
עָלֶיהָ וְרָעוּ דָּלִיּוֹתָיו׃ 17 וַיהוָה צְבָאוֹת
הַנּוֹטֵעַ אוֹתָךְ דִּבֶּר עָלַיִךְ רָעָה בִּגְלַל רָעַת
בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם
לְהַכְעִסֵנִי לְקַטֵּר לַבָּעַל׃ 18 וַיהוָה
הוֹדִיעַנִי וָאֵדָעָה אָז הִרְאִיתַנִי מַעַלְלֵיהֶם׃
19 וַאֲנִי כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף יוּבַל לִטְבוֹחַ וְלֹא־
יָדַעְתִּי כִּי־עָלַי חָשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת נַשְׁחִיתָה
עֵץ בְּלַחְמוֹ וְנִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים וּשְׁמוֹ
לֹא־יִזָּכֵר עוֹד׃ 20 וַיהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט
צֶדֶק בֹּחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם
כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת־רִיבִי׃ 21 לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת הַמְבַקְשִׁים
אֶת־נַפְשְׁךָ לֵאמֹר לֹא תִנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה
וְלֹא תָמוּת בְּיָדֵנוּ׃ 22 לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיהֶם הַבַּחוּרִים
יָמֻתוּ בַחֶרֶב בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמֻתוּ בָּרָעָב׃
23 וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רָעָה
אֶל־אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת שְׁנַת פְּקֻדָּתָם׃

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· Εὑρέθη σύνδεσμος ἐν
ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· 10 Ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν
πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσα-
κοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται
ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διε-
σκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην
μου ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. 11 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον κακὰ ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν,
καὶ κεκράξονται πρὸς μὲ καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.
12 Καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς
οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. 13 Ὅτι κατ'
ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου, Ἰούδα,
καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε
βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βάαλ. 14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν
δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ
καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως
αὐτῶν. 15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου
ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦ-
σιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις διαφεύξῃ;
16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος
τὸ ὄνομά σου· εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη
πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλῖψις ἐπὶ σέ, ἠχρειώθησαν
οἱ κλάδοι αὐτῆς. 17 Καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας
σε ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου
Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ
παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βάαλ.
18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε
εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. 19 Ἐγὼ δὲ ὡς
ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων·
ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες
Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ,
καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. 20 Κύριε
κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας,
ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς
σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. 21 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς
ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας Οὐ μὴ
προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μή,
ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. 22 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, 23 Καὶ
ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν.

9 Et dixit Dominus ad me: Inventa est
conjuratio in viris Juda, et in habitatoribus
Jerusalem. 10 Reversi sunt ad iniquitates
patrum suorum priores, qui noluerunt audire
verba mea: et hi ergo abierunt post deos
alienos, ut servirent eis: irritum fecerunt
domus Israel et domus Juda pactum meum,
quod pepigi cum patribus eorum. 11 Quam
ob rem hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam
super eos mala, de quibus exire non poterunt:
et clamabunt ad me, et non exaudiam eos.
12 Et ibunt civitates Juda, et habitatores Jerusa-
lem, et clamabunt ad deos, quibus libant, et
non salvabunt eos in tempore afflictionis eorum.
13 Secundum numerum enim civitatum tuarum
erant dii tui Juda: et secundum numerum
viarum Jerusalem posuisti aras confusionis,
aras ad libandum Baalim. 14 Tu ergo noli
orare pro populo hoc, et ne assumas pro eis
laudem et orationem: quia non exaudiam in
tempore clamoris eorum ad me, in tempore
afflictionis eorum. 15 Quid est, quod dilectus
meus in domo mea fecit scelera multa? num-
quid carnes sanctæ auferent a te malitias tuas,
in quibus gloriata es? 16 Olivam uberem,
pulchram, fructiferam, speciosam vocavit Do-
minus nomen tuum: ad vocem loquelæ
grandis exarsit ignis in ea, et combusta sunt
fruteta ejus. 17 Et Dominus exercituum qui
plantavit te, locutus est super te malum, pro
malis domus Israel et domus Juda, quæ fece-
runt sibi ad irritandum me, libantes Baalim.
18 Tu autem Domine demonstrasti mihi, et
cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum.
19 Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur
ad victimam: et non cognovi quia cogita-
verunt super me consilia, dicentes: Mittamus
lignum in panem ejus, et eradamus eum de
terra viventium, et nomen ejus non memoretur
amplius. 20 Tu autem Domine Sabaoth, qui
judicas juste, et probas renes et corda, videam
ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi
causam meam. 21 Propterea hæc dicit Do-
minus ad viros Anathoth, qui quærunt animam
tuam, et dicunt: Non prophetabis in nomine
Domini, et non morieris in manibus nostris.
22 Propterea hæc dicit Dominus exercituum:
Ecce ego visitabo super eos: juvenes morien-
tur in gladio, filii eorum et filiæ eorum
morientur in fame, 23 Et reliquiæ non erunt
ex eis: inducam enim malum super viros
Anathoth, annum visitationis eorum.

פרשה יב :

1 צַדִּיק אַתָּה יְהוָֹה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ אַךְ
מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתָךְ מַדּוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים
צָלֵחָה שָׁלוּ כָּל־בֹּגְדֵי בָגֶד׃ 2 נְטַעְתָּם
גַּם־שֹׁרָשׁוּ יֵלְכוּ גַּם־עָשׂוּ פֶרִי קָרוֹב אַתָּה
בְּפִיהֶם וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶם׃ 3 וְאַתָּה יְהוָֹה
יְדַעְתָּנִי תִּרְאֵנִי וּבָחַנְתָּ לִבִּי אִתָּךְ הַתִּקֵם
כְּצֹאן לְטִבְחָה וְהַקְדִּשֵׁם לְיוֹם הֲרֵגָה׃
4 עַד־מָתַי תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב
כָּל־הַשָּׂדֶה יִיבָשׁ מֵרָעַת יֹשְׁבֵי־בָהּ סָפְתָה
בְהֵמוֹת וָעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת־
אַחֲרִיתֵנוּ׃ 5 כִּי אֶת־רַגְלִים רַצְתָּה וַיַּלְאוּךָ
וְאֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת־הַסּוּסִים וּבְאֶרֶץ שָׁלוֹם
אַתָּה בוֹטֵחַ וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה בִּגְאוֹן הַיַּרְדֵּן׃
6 כִּי גַם־אַחֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ גַּם־הֵמָּה בָּגְדוּ
בָךְ גַּם־הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא אַל־תַּאֲמֵן
בָּם כִּי־יְדַבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת׃
7 עָזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי נָטַשְׁתִּי אֶת־נַחֲלָתִי נָתַתִּי
אֶת־יְדִדוּת נַפְשִׁי בְּכַף אֹיְבֶיהָ׃ 8 הָיְתָה־לִּי
נַחֲלָתִי כְּאַרְיֵה בַיָּעַר נָתְנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ
עַל־כֵּן שְׂנֵאתִיהָ׃ 9 הַעַיִט צָבוּעַ נַחֲלָתִי לִי
הַעַיִט סָבִיב עָלֶיהָ לְכוּ אִסְפוּ כָּל־חַיַּת
הַשָּׂדֶה הֵתָיוּ לְאָכְלָה׃ 10 רֹעִים רַבִּים
שִׁחֲתוּ כַרְמִי בֹּסְסוּ אֶת־חֶלְקָתִי נָתְנוּ
אֶת־חֶלְקַת חֶמְדָּתִי לְמִדְבַּר שְׁמָמָה׃
11 שָׂמָהּ לִשְׁמָמָה אָבְלָה עָלַי שְׁמֵמָה
נָשַׁמָּה כָּל־הָאָרֶץ כִּי אֵין אִישׁ שָׂם עַל־
לֵב׃ 12 עַל־כָּל־שְׁפָיִם בַּמִּדְבָּר בָּאוּ שֹׁדְדִים
כִּי חֶרֶב לַיהוָֹה אֹכְלָה מִקְצֵה אֶרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ אֵין שָׁלוֹם לְכָל־בָּשָׂר׃
13 זָרְעוּ חִטִּים וְקֹצִים קָצָרוּ נֶחְלוּ
לֹא יוֹעִלוּ וּבֹשׁוּ מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מֵחֲרוֹן
אַף־יְהוָֹה׃ 14 כֹּה׀ אָמַר יְהוָֹה עַל־
כָּל־שְׁכֵנַי הָרָעִים הַנֹּגְעִים בַּנַּחֲלָה אֲשֶׁר־
הִנְחַלְתִּי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתְשָׁם
מֵעַל אַדְמָתָם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ
מִתּוֹכָם׃ 15 וְהָיָה אַחֲרֵי נָתְשִׁי אוֹתָם אָשׁוּב
וְרִחַמְתִּים וַהֲשִׁבֹתִים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ וְאִישׁ
לְאַרְצוֹ׃ 16 וְהָיָה אִם־לָמֹד יִלְמְדוּ אֶת־דַּרְכֵי
עַמִּי לְהִשָּׁבֵעַ בִּשְׁמִי חַי־יְהוָֹה כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ
אֶת־עַמִּי לְהִשָּׁבֵעַ בַּבָּעַל וְנִבְנוּ בְּתוֹךְ עַמִּי׃
17 וְאִם לֹא יִשְׁמָעוּ וְנָתַשְׁתִּי אֶת־הַגּוֹי הַהוּא
נָתוֹשׁ וְאַבֵּד נְאֻם־יְהוָֹה׃

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς
σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς
ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦν-
τες ἀθετήματα; 2 Ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ
ἐῤῥιζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο καὶ ἐποίησαν καρπόν·
ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ
τῶν νεφρῶν αὐτῶν. 3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις
με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου·
ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. 4 Ἕως
πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ
ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν
αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν
Οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. 5 Σοῦ οἱ πόδες
τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ'
ἵπποις, καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πέποιθας; πῶς
ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου; 6 Ὅτι
καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου,
καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν
ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς,
ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά. 7 Ἐγκαταλέλοιπα
τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα
τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῆς. 8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς
λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς,
διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. 9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης
ἡ κληρονομία μου ἐμοί, ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς;
βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. 10 Ποιμένες
πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν
τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν
μου εἰς ἔρημον ἄβατον, 11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν
ἀπωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ. 12 Ἐπὶ
πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦν-
τες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ
σαρκί. 13 Σπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίζετε·
οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύν-
θητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι
Κυρίου. 14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων
τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς
κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ
Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ
τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. 15 Καὶ ἔσται
μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω
αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ
λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου Ζῇ Κύριος,
καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ,
καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. 17 Ἐὰν
δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο
ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

CAPUT XII.

1 JUSTUS quidem tu es Domine, si dispu-
tem tecum: verumtamen justa loquar ad te.
Quare via impiorum prosperatur: bene est
omnibus, qui prævaricantur et inique agunt?
2 Plantasti eos, et radicem miserunt, profi-
ciunt, et faciunt fructum: prope es tu ori
eorum, et longe a renibus eorum. 3 Et tu
Domine nosti me, vidisti me, et probasti cor
meum tecum: congrega eos quasi gregem ad
victimam, et sanctifica eos in die occisionis.
4 Usquequo lugebit terra, et herba omnis
regionis siccabitur, propter malitiam habitan-
tium in ea? consumptum est animal, et
volucre, quoniam dixerunt: Non videbit
novissima nostra. 5 Si cum peditibus currens
laborasti, quomodo contendere poteris cum
equis? cum autem in terra pacis securus
fueris, quid facies in superbia Jordanis?
6 Nam et fratres tui, et domus patris tui,
etiam ipsi pugnaverunt adversum te, et cla-
maverunt post te plena voce: ne credas eis
cum locuti fuerint tibi bona. 7 Reliqui
domum meam, dimisi hereditatem meam:
dedi dilectam animam meam in manu inimi-
corum ejus. 8 Facta est mihi hereditas mea
quasi leo in sylva: dedit contra me vocem,
ideo odivi eam. 9 Numquid avis discolor
hereditas mea mihi? numquid avis tincta per
totum? venite, congregamini omnes bestiæ
terræ, properate ad devorandum. 10 Pas-
tores multi demoliti sunt vineam meam,
conculcaverunt partem meam: dederunt por-
tionem meam desiderabilem in desertum
solitudinis. 11 Posuerunt eam in dissipa-
tionem, luxitque super me: desolatione
desolata est omnis terra: quia nullus est
qui recogitet corde. 12 Super omnes vias
deserti venerunt vastatores, quia gladius
Domini devorabit ab extremo terræ usque
ad extremum ejus: non est pax universæ
carni. 13 Seminaverunt triticum, et spinas
messuerunt: hereditatem acceperunt, et non
eis proderit: confundemini a fructibus vestris,
propter iram furoris Domini. 14 Hæc dicit
Dominus adversum omnes vicinos meos pessi-
mos, qui tangunt hereditatem, quam distribui
populo meo Israel: Ecce ego evellam eos de
terra sua, et domum Juda evellam de medio
eorum. 15 Et cum evulsero eos, convertar,
et miserebor eorum: et reducam eos, virum
ad hereditatem suam, et virum in terram
suam. 16 Et erit, si eruditi didicerint vias
populi mei, ut jurent in nomine meo: Vivit
Dominus sicut docuerunt populum meum
jurare in Baal: ædificabuntur in medio populi
mei. 17 Quod si non audierint, evellam gen-
tem illam evulsione et perditione, ait Dominus.

פרשה יג׃

¹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי הָלוֹךְ וְקָנִיתָ לְּךָ
אֵזוֹר פִּשְׁתִּים וְשַׂמְתּוֹ עַל־מָתְנֶיךָ וּבַמַּיִם
לֹא תְבִאֵהוּ׃ ² וָאֶקְנֶה אֶת־הָאֵזוֹר כִּדְבַר
יְהוָה וָאָשִׂם עַל־מָתְנָי׃ ³ וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר׃ ⁴ קַח
אֶת־הָאֵזוֹר אֲשֶׁר קָנִיתָ אֲשֶׁר עַל־מָתְנֶיךָ
וְקוּם לֵךְ פְּרָתָה וְטָמְנֵהוּ שָׁם בִּנְקִיק
הַסָּלַע׃ ⁵ וָאֵלֵךְ וָאֶטְמְנֵהוּ בִּפְרָת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אוֹתִי׃ ⁶ וַיְהִי מִקֵּץ
יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ
פְּרָתָה וְקַח מִשָּׁם אֶת־הָאֵזוֹר אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לְטָמְנוֹ־שָׁם׃ ⁷ וָאֵלֵךְ פְּרָתָה וָאֶחְפֹּר וָאֶקַּח
אֶת־הָאֵזוֹר מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־טְמַנְתִּיו שָׁמָּה
וְהִנֵּה נִשְׁחַת הָאֵזוֹר לֹא יִצְלַח לַכֹּל׃
⁸ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ ⁹ כֹּה
אָמַר יְהוָה כָּכָה אַשְׁחִית אֶת־גְּאוֹן יְהוּדָה
וְאֶת־גְּאוֹן יְרוּשָׁלִַם הָרָב׃ ¹⁰ הָעָם הַזֶּה
הָרָע הַמֵּאֲנִים ׀ לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרַי הַהֹלְכִים
בִּשְׁרִרוּת לִבָּם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת לָהֶם וִיהִי כָּאֵזוֹר
הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִצְלַח לַכֹּל׃ ¹¹ כִּי כַּאֲשֶׁר
יִדְבַּק הָאֵזוֹר אֶל־מָתְנֵי־אִישׁ כֵּן הִדְבַּקְתִּי
אֵלַי אֶת־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־בֵּית
יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה לִהְיוֹת לִי לְעָם וּלְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה וּלְתִפְאָרֶת וְלֹא שָׁמֵעוּ׃ ¹² וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֵבֶל יִמָּלֵא יָיִן וְאָמְרוּ
אֵלֶיךָ הֲיָדֹעַ לֹא נֵדַע כִּי כָל־נֵבֶל יִמָּלֵא
יָיִן׃ ¹³ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה הִנְנִי מְמַלֵּא אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְדָוִד
עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים
וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם שִׁכָּרוֹן׃ ¹⁴ וְנִפַּצְתִּים
אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהָאָבוֹת וְהַבָּנִים יַחְדָּו
נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶחְמוֹל וְלֹא־אָחוּס וְלֹא
אֲרַחֵם מֵהַשְׁחִיתָם׃ ¹⁵ שִׁמְעוּ וְהַאֲזִינוּ
אַל־תִּגְבָּהוּ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ ¹⁶ תְּנוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּבוֹד בְּטֶרֶם יַחְשִׁךְ וּבְטֶרֶם
יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם עַל־הָרֵי נָשֶׁף וְקִוִּיתֶם
לְאוֹר וְשָׂמָהּ לְצַלְמָוֶת יָשִׁית לַעֲרָפֶל׃

ΚΕΦ. ιγʹ.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ
περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου,
καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται. 2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ
περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου καὶ περιέθηκα
περὶ τὴν ὀσφύν μου. 3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ λέγων 4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν
ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν
Εὐφράτην, καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυ-
μαλιᾷ τῆς πέτρας. 5 Καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα
αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ Ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ
λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ
κατακρύψαι ἐκεῖ. 7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφρά-
την ποταμὸν καὶ ὤρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα
ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ
διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν. 8 Καὶ
ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 9 Τάδε
λέγει Κύριος Οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν
ὕβριν Ἰερουσαλήμ, 10 Τὴν πολλὴν ταύτην
ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων
μου, καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ
δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ
ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται
εἰς οὐθέν. 11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα
περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα
πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντα
οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν
καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν
μου. 12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον Πᾶς
ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου· καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι
πρὸς σέ Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκὸς
πληρωθήσεται οἴνου; 13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς
καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν
καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ἰούδαν
καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ
μεθύσματι, 14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐκ ἐπιποθήσω,
λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτειρήσω
ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν. 15 Ἀκούσατε καὶ ἐνωτί-
σασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
16 Δότε τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ
συσκοτάσαι καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν
ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ
ἐκεῖ σκιὰ θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

CAPUT XIII.

1 HÆC dicit Dominus ad me: Vade, et
posside tibi lumbare lineum, et pones illud
super lumbos tuos, et in aquam non inferes
illud. 2 Et possedi lumbare juxta verbum
Domini, et posui circa lumbos meos. 3 Et
factus est sermo Domini ad me, secundo,
dicens: 4 Tolle lumbare, quod possedisti,
quod est circa lumbos tuos, et surgens vade
ad Euphraten, et absconde ibi illud in
foramine petræ. 5 Et abii, et abscondi
illud in Euphrate, sicut præceperat mihi
Dominus. 6 Et factum est post dies pluri-
mos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad
Euphraten: et tolle inde lumbare, quod
præcepi tibi ut absconderes illud ibi. 7 Et
abii ad Euphraten, et fodi, et tuli lumbare de
loco, ubi absconderam illud: et ecce com-
putruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum
esset. 8 Et factum est verbum Domini ad
me, dicens: 9 Hæc dicit Dominus: Sic
putrescere faciam superbiam Juda, et super-
biam Jerusalem multam: 10 Populum istum
pessimum, qui nolunt audire verba mea, et
ambulant in pravitate cordis sui: abieruntque
post deos alienos ut servirent eis, et adorarent
eos: et erunt sicut lumbare illud, quod nulli
usui aptum est. 11 Sicut enim adhæret
lumbare ad lumbos viri, sic agglutinavi mihi
omnem domum Israel, et omnem domum Juda,
dicit Dominus: ut essent mihi in populum, et
in nomen, et in laudem, et in gloriam: et
non audierunt. 12 Dices ergo ad eos ser-
monem istum: Hæc dicit Dominus Deus
Israel. Omnis laguncula implebitur vino. Et
dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis
laguncula implebitur vino? 13 Et dices ad
eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo
omnes habitatores terræ hujus, et reges qui
sedent de stirpe David super thronum ejus,
et sacerdotes, et prophetas, et omnes habita-
tores Jerusalem, ebrietate: 14 Et dispergam
eos virum a fratre suo, et patres et filios pariter,
ait Dominus: non parcam, et non concedam:
neque miserebor ut non disperdam eos.
15 Audite, et auribus percipite. Nolite
elevari, quia Dominus locutus est. 16 Date
Domino Deo vestro gloriam antequam con-
tenebrescat, et antequam offendant pedes vestri
ad montes caliginosos: expectabitis lucem, et
ponet eam in umbram mortis, et in caliginem.

17 וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה
נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֵוָה וְדָמֹעַ תִּדְמַע וְתֵרַד עֵינִי
דִּמְעָה כִּי נִשְׁבָּה עֵדֶר יְהוָה׃ 18 אֱמֹר
לַמֶּלֶךְ וְלַגְּבִירָה הַשְׁפִּילוּ שֵׁבוּ כִּי יָרַד
מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם׃ 19 עָרֵי
הַנֶּגֶב סֻגְּרוּ וְאֵין פֹּתֵחַ הָגְלָת יְהוּדָה כֻּלָּהּ
הָגְלָת שְׁלוֹמִים׃ 20 שְׂאִי עֵינֵיכֶם
וּרְאִי הַבָּאִים מִצָּפוֹן אַיֵּה הָעֵדֶר נִתַּן־לָךְ
צֹאן תִּפְאַרְתֵּךְ׃ 21 מַה־תֹּאמְרִי כִּי־יִפְקֹד
עָלַיִךְ וְאַתְּ לִמַּדְתְּ אֹתָם עָלַיִךְ אַלֻּפִים
לְרֹאשׁ הֲלוֹא חֲבָלִים יֹאחֲזוּךְ כְּמוֹ אֵשֶׁת
לֵדָה׃ 22 וְכִי תֹאמְרִי בִּלְבָבֵךְ מַדּוּעַ קְרָאֻנִי
אֵלֶּה בְּרֹב עֲוֹנֵךְ נִגְלוּ שׁוּלַיִךְ נֶחְמְסוּ
עֲקֵבָיִךְ׃ 23 הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ וְנָמֵר
חֲבַרְבֻּרֹתָיו גַּם־אַתֶּם תּוּכְלוּ לְהֵיטִיב לִמֻּדֵי
הָרֵעַ׃ 24 וַאֲפִיצֵם כְּקַשׁ עוֹבֵר לְרוּחַ
מִדְבָּר׃ 25 זֶה גוֹרָלֵךְ מְנָת־מִדַּיִךְ מֵאִתִּי
נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַחַתְּ אוֹתִי וַתִּבְטְחִי
בַּשָּׁקֶר׃ 26 וְגַם־אֲנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל־
פָּנָיִךְ וְנִרְאָה קְלוֹנֵךְ׃ 27 נִאֻפַיִךְ וּמִצְהֲלוֹתַיִךְ
זִמַּת זְנוּתֵךְ עַל־גְּבָעוֹת בַּשָּׂדֶה רָאִיתִי
שִׁקּוּצָיִךְ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַםִ לֹא תִטְהֲרִי
אַחֲרֵי מָתַי עֹד׃

פרשה יד׃

1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
עַל־דִּבְרֵי הַבַּצָּרוֹת׃ 2 אָבְלָה יְהוּדָה
וּשְׁעָרֶיהָ אֻמְלְלוּ קָדְרוּ לָאָרֶץ וְצִוְחַת
יְרוּשָׁלַםִ עָלָתָה׃ 3 וְאַדִּרֵיהֶם שָׁלְחוּ
צְעוֹרֵיהֶם לַמָּיִם בָּאוּ עַל־גֵּבִים לֹא־מָצְאוּ
מַיִם שָׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם בֹּשׁוּ וְהָכְלְמוּ
וְחָפוּ רֹאשָׁם׃ 4 בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חַתָּה כִּי
לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ בֹּשׁוּ אִכָּרִים חָפוּ
רֹאשָׁם׃ 5 כִּי גַם־אַיֶּלֶת בַּשָּׂדֶה יָלְדָה
וְעָזוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶּשֶׁא׃ 6 וּפְרָאִים עָמְדוּ
עַל־שְׁפָיִם שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתַּנִּים כָּלוּ עֵינֵיהֶם
כִּי־אֵין עֵשֶׂב׃ 7 אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְהוָה
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי־רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ לְךָ
חָטָאנוּ׃ 8 מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת
צָרָה לָמָּה תִהְיֶה כְּגֵר בָּאָרֶץ וּכְאֹרֵחַ
נָטָה לָלוּן׃ 9 לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם
כְּגִבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ
יְהוָה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל־תַּנִּחֵנוּ׃

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ
ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάξουσιν
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποί-
μνιον Κυρίου. 18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
δυναστεύουσι Ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθῃ-
ρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.
19 Πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀποικίσθη Ἰούδας, συνετέλεσαν
ἀποικίαν τελείαν. 20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου,
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βοῤῥᾶ·
ποῦ ἐστι τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης
σου; 21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε; καὶ σὺ
ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν· οὐκ
ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν;
22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Διὰ τί ἀπήντησέ
μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκα-
λύφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι τὰς
πτέρνας σου. 23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα
αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά. 24 Καὶ
διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου
εἰς ἔρημον. 25 Οὗτως ὁ κλῆρός σου καὶ μερὶς τοῦ
ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει Κύριος· ὡς ἐπελάθου
μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι, 26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω
τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται
ἡ ἀτιμία σου 27 Καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ χρεμετι-
σμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου·
ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ
βδελύγματά σου. Οὐαί σοι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ
ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
περὶ τῆς ἀβροχίας. 2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία,
καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ ἐσκοτώθη-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ
ἀνέβη, 3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέ-
στειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθο-
σαν ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐχ εὕροσαν ὕδωρ, καὶ
ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά. 4 Καὶ τὰ
ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ᾐσχύνθη-
σαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι
οὐκ ἦν βοτάνη. 6 Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας
καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
ὅτι οὐκ ἦν χόρτος. 7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν
ἡμῖν· Κύριε, ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ, ὅτι πολλαὶ αἱ
ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.
8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ σώζεις ἐν καιρῷ
κακῶν· ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;
9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ
δυνάμενος σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ, Κύριε, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.

17 Quod si hoc non audieritis, in abscondito
plorabit anima mea a facie superbiæ: plorans
plorabit, et deducet oculus meus lacrymam,
quia captus est grex Domini. 18 Dic regi,
et dominatrici: Humiliamini, sedete, quoniam
descendit de capite vestro corona gloriæ vestræ.
19 Civitates austri clausæ sunt, et non est qui
aperiat: translata est omnis Juda trans-
migratione perfecta. 20 Levate oculos vestros,
et videte qui venitis ab aquilone: ubi est
grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?
21 Quid dices cum visitaverit te? tu enim
docuisti eos adversum te, et erudisti in caput
tuum: numquid non dolores apprehendent te,
quasi mulierem parturientem? 22 Quod si
dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi
hæc? Propter multitudinem iniquitatis tuæ
revelata sunt verecundiora tua, pollutæ sunt
plantæ tuæ. 23 Si mutare potest Æthiops
pellem suam, aut pardus varietates suas: et
vos poteritis benefacere, cum didiceritis
malum. 24 Et disseminabo eos quasi stipulam,
quæ vento raptatur in deserto. 25 Hæc sors
tua, parsque mensuræ tuæ a me, dicit Dominus,
quia oblita es mei, et confisa es in mendacio;
26 Unde et ego nudavi femora tua contra
faciem tuam, et apparuit ignominia tua,
27 Adulteria tua, et hinnitus tuus, scelus
fornicationis tuæ: super colles in agro vidi
abominationes tuas. Væ tibi Jerusalem, non
mundaberis post me: usquequo adhuc?

CAPUT XIV.

1 QUOD factum est verbum Domini ad
Jeremiam de sermonibus siccitatis. 2 Luxit
Judæa, et portæ ejus corruerunt, et obscuratæ
sunt in terra, et clamor Jerusalem ascendit.
3 Majores miserunt minores suos ad aquam:
venerunt ad hauriendum, non invenerunt
aquam, reportaverunt vasa sua vacua: con-
fusi sunt et afflicti, et operuerunt capita sua.
4 Propter terræ vastitatem, quia non venit
pluvia in terram, confusi sunt agricolæ,
operuerunt capita sua. 5 Nam et cerva in
agro peperit, et reliquit: quia non erat herba.
6 Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt
ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum,
quia non erat herba. 7 Si iniquitates nostræ
responderint nobis: Domine fac propter
nomen tuum, quoniam multæ sunt aversiones
nostræ, tibi peccavimus. 8 Expectatio Israel,
salvator ejus in tempore tribulationis: quare
quasi colonus futurus es in terra, et quasi viator
declinans ad manendum? 9 Quare futurus es
velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare?
tu autem in nobis es Domine, et nomen tuum
invocatum est super nos, ne derelinquas nos.

10 כֹּה־אָמַר יְהוָה לָעָם הַזֶּה כֵּן אָהֲבוּ
לָנוּעַ רַגְלֵיהֶם לֹא חָשָׂכוּ וַיהוָה לֹא רָצָם
עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם׃ 11 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָי אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה
לְטוֹבָה׃ 12 כִּי יָצֻמוּ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֶל־רִנָּתָם
וְכִי יַעֲלוּ עֹלָה וּמִנְחָה אֵינֶנִּי רֹצָם כִּי
בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אָנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם׃
13 וָאֹמַר אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה הַנְּבִאִים
אֹמְרִים לָהֶם לֹא־תִרְאוּ חֶרֶב וְרָעָב לֹא־יִהְיֶה
לָכֶם כִּי־שְׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שֶׁקֶר
הַנְּבִאִים נִבְּאִים בִּשְׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא
צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שֶׁקֶר
וְקֶסֶם וֶאֱלוּל וְתַרְמוּת לִבָּם הֵמָּה מִתְנַבְּאִים
לָכֶם׃ 15 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִאִים
הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי וַאֲנִי לֹא־שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה
אֹמְרִים חֶרֶב וְרָעָב לֹא יִהְיֶה בָּאָרֶץ
הַזֹּאת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יִתַּמּוּ הַנְּבִאִים
הָהֵמָּה׃ 16 וְהָעָם אֲשֶׁר־הֵמָּה נִבְּאִים לָהֶם
יִהְיוּ מֻשְׁלָכִים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם מִפְּנֵי ׀
הָרָעָב וְהַחֶרֶב וְאֵין מְקַבֵּר לָהֵמָּה הֵמָּה
נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְשָׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם
אֶת־רָעָתָם׃ 17 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה לַיְלָה וְיוֹמָם
וְאַל־תִּדְמֶינָה כִּי שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה
בְּתוּלַת בַּת־עַמִּי מַכָּה נַחְלָה מְאֹד׃
18 אִם־יָצָאתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חַלְלֵי־חֶרֶב
וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַּחֲלוּאֵי רָעָב כִּי
גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן סָחֲרוּ אֶל־אֶרֶץ וְלֹא
יָדָעוּ׃ 19 הֲמָאֹס מָאַסְתָּ אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִיּוֹן
גָּעֲלָה נַפְשֶׁךָ מַדּוּעַ הִכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ
מַרְפֵּא קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב וּלְעֵת
מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה׃ 20 יָדַעְנוּ יְהוָה
רִשְׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ׃
21 אַל־תִּנְאַץ לְמַעַן שִׁמְךָ אַל־תְּנַבֵּל כִּסֵּא
כְבוֹדֶךָ זְכֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ׃
22 הֲיֵשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מַגְשִׁמִים וְאִם־הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ רְבִבִים הֲלֹא אַתָּה־הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וּנְקַוֶּה־לָּךְ כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
כָּל־אֵלֶּה׃

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ Ἠγάπησαν
*κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ θεὸς
οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς
ἀδικίας αὐτῶν.* 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ
Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά,
12 *Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν
μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω
αὐτούς.* 13 Καὶ εἶπα *Ὁ ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆ-
ται αὐτῶν προφητεύουσι καὶ λέγουσιν Οὐκ ὄψεσθε
μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν
καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ.* 14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ *Ψευδῆ οἱ
προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ
ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς καὶ
μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας
αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.* 15 *Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευ-
όντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ
ἀπέστειλα αὐτούς, οἳ λέγουσι Μάχαιρα καὶ λιμὸς
οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, Ἐν θανάτῳ νοσερῷ
ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται* 16 *Καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν
αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐῤῥιμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερου-
σαλὴμ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν,
καὶ ἐκχεῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.* 17 Καὶ ἐρεῖς
*πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον Καταγάγετε ἐπ᾽
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μὴ
διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ
λαοῦ μου, καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα.* 18 *Ἐὰν
ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας,
καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ,
ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν
οὐκ ᾔδεισαν.* 19 *Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας
τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου;
ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις;
ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά, εἰς
καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή.* 20 *Ἔγνωμεν
Κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν,
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.* 21 *Κόπασον διὰ
τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου·
μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν
μεθ᾽ ἡμῶν.* 22 *Μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν
ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ,
οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, Κύριε, ὅτι σὺ
ἐποίησας πάντα ταῦτα.*

10 Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit
movere pedes suos, et non quievit, et Domino
non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum
eorum, et visitabit peccata eorum. 11 Et dixit
Dominus ad me: Noli orare pro populo isto
in bonum. 12 Cum jejunaverint, non ex-
audiam preces eorum: et si obtulerint holo-
cautomata, et victimas, non suscipiam ea:
quoniam gladio, et fame, et peste consumam
eos. 13 Et dixi: A a a, Domine Deus: Pro-
phetæ dicunt eis: Non videbitis gladium, et
fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit
vobis in loco isto. 14 Et dixit Dominus ad
me: Falso prophetæ vaticinantur in nomine
meo: non misi eos, et non præcepi eis, neque
locutus sum ad eos: visionem mendacem, et
divinationem, et fraudulentiam, et seductio-
nem cordis sui prophetant vobis. 15 Idcirco
hæc dicit Dominus de prophetis, qui prophe-
tant in nomine meo, quos ego non misi,
dicentes: Gladius et fames non erit in terra
hac: in gladio et fame consumentur prophetæ
illi. 16 Et populi, quibus prophetant, erunt
projecti in viis Jerusalem præ fame et gladio,
et non erit qui sepeliat eos; ipsi et uxores
eorum, filii et filiæ eorum: et effundam super
eos malum suum. 17 Et dices ad eos verbum
istud: Deducant oculi mei lacrymam per
noctem et diem, et non taceant: quoniam
contritione magna contrita est virgo filia
populi mei, plaga pessima vehementer. 18 Si
egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: et
si introiero in civitatem, ecce attenuati fame.
Propheta quoque et sacerdos abierunt in
terram, quam ignorabant. 19 Numquid pro-
jiciens abjecisti Judam? aut Sion abominata
est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita
ut nulla sit sanitas? expectavimus pacem, et
non est bonum: et tempus curationis, et ecce
turbatio. 20 Cognovimus Domine impietates
nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia
peccavimus tibi. 21 Ne des nos in opprobrium
propter nomen tuum, neque facias nobis con-
tumeliam solii gloriæ tuæ: recordare, ne
irritum facias fœdus tuum nobiscum. 22 Num-
quid sunt in sculptilibus gentium qui pluant?
aut cœli possunt dare imbres? nonne tu es
Dominus Deus noster, quem expectavimus?
tu enim fecisti omnia hæc.

פרשה טו :

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אִם־יַעֲמֹד מֹשֶׁה
וּשְׁמוּאֵל לְפָנַי אֵין נַפְשִׁי אֶל־הָעָם הַזֶּה
שַׁלַּח מֵעַל־פָּנַי וְיֵצֵאוּ׃ 2 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ
אֵלֶיךָ אָנָה נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב
לַחֶרֶב וַאֲשֶׁר לָרָעָב לָרָעָב וַאֲשֶׁר לַשְּׁבִי
לַשֶּׁבִי׃ 3 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת
נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶרֶב לַהֲרֹג וְאֶת־הַכְּלָבִים
לִסְחֹב וְאֶת־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בֶּהֱמַת
הָאָרֶץ לֶאֱכֹל וּלְהַשְׁחִית׃ 4 וּנְתַתִּים לְזַעֲוָה
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ בִּגְלַל מְנַשֶּׁה בֶן־
יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר־עָשָׂה
בִּירוּשָׁלִָם׃ 5 כִּי מִי־יַחְמֹל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלִַם
וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יָסוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלֹם
לָךְ׃ 6 אַתְּ נָטַשְׁתְּ אֹתִי נְאֻם־יְהוָה אָחוֹר
תֵּלֵכִי וָאַט אֶת־יָדִי עָלַיִךְ וָאַשְׁחִיתֵךְ
נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם׃ 7 וָאֶזְרֵם בְּמִזְרֶה בְּשַׁעֲרֵי
הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אִבַּדְתִּי אֶת־עַמִּי מִדַּרְכֵיהֶם
לוֹא־שָׁבוּ׃ 8 עָצְמוּ־לִי אַלְמְנוֹתָו מֵחוֹל
יַמִּים הֵבֵאתִי לָהֶם עַל־אֵם בָּחוּר שֹׁדֵד
בַּצָּהֳרָיִם הִפַּלְתִּי עָלֶיהָ פִּתְאֹם עִיר
וּבֶהָלוֹת׃ 9 אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה נָפְחָה
נַפְשָׁהּ בָּאה שִׁמְשָׁהּ בְּעֹד יוֹמָם בּוֹשָׁה
וְחָפֵרָה וּשְׁאֵרִיתָם לַחֶרֶב אֶתֵּן לִפְנֵי
אֹיְבֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ 10 אוֹי־לִי
אִמִּי כִּי יְלִדְתִּנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מָדוֹן
לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־נָשִׁיתִי וְלֹא־נָשׁוּ־בִי כֻּלֹּה
מְקַלְלַונִי׃ 11 אָמַר יְהוָה אִם־לֹא שֵׁרִיתִךָ
לְטוֹב אִם־לוֹא ׀ הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעֵת רָעָה
וּבְעֵת צָרָה אֶת־הָאֹיֵב׃ 12 הֲיָרֹעַ בַּרְזֶל ׀
בַּרְזֶל מִצָּפוֹן וּנְחֹשֶׁת׃ 13 חֵילְךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ
לָבַז אֶתֵּן לֹא בִמְחִיר וּבְכָל־חַטֹּאותֶיךָ
וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ 14 וְהַעֲבַרְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ
בְּאֶרֶץ לֹא יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
עֲלֵיכֶם תּוּקָד׃ 15 אַתָּה יָדַעְתָּ
יְהוָה זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי וְהִנָּקֶם לִי מֵרֹדְפַי
אַל־לְאֶרֶךְ אַפְּךָ תִּקָּחֵנִי דַּע שְׂאֵתִי עָלֶיךָ
חֶרְפָּה׃ 16 נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלֵם וַיְהִי
דְבָרֶיךָ לִי לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחַת לְבָבִי כִּי־
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός με· Ἐὰν στῇ Μωυσῆς
καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή
μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον,
καὶ ἐξελθέτωσαν. 2 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ
Ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ
ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμόν,
εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλω-
σίαν. 3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἴδη,
λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγήν, καὶ τοὺς
κύνας εἰς διασπασμόν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ διαφθοράν.
4 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς
βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίου
βασιλέως Ἰούδα περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοί, Ἱερουσα-
λήμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς
εἰρήνην σοι; 6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος,
ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ
διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς. 7 Καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ, ἐν πύλαις λαοῦ
μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ
τὰς κακίας αὐτῶν. 8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι
αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον
ἐπὶ μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ,
ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.
9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτά, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ
αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας,
κατῃσχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν
εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
10 Οἴμοι ἐγώ, μῆτερ, ὡς τινά με ἔτεκες ἄνδρα
δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ· οὔτε
ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέν με οὐδείς· ἡ ἰσχύς μου
ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με. 11 Γένοιτο
δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρέστην σοι
ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως
αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν. 12 Εἰ γνωσθή-
σεται σίδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς
σου. 13 Καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν
δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου. 14 Καὶ καταδουλώσω
σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις·
ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς
καυθήσεται. 15 Κύριε, μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί
με, καὶ ἀθῴωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με,
μὴ εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ
ὀνειδισμὸν 16 Ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους
σου, συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ
εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέ-
κληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί, Κύριε παντοκράτωρ.

CAPUT XV.

1 Et dixit Dominus ad me: Si steterit
Moyses et Samuel coram me, non est anima
mea ad populum istum: ejice illos a facie
mea, et egrediantur. 2 Quod si dixerint ad
te: Quo egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit
Dominus: Qui ad mortem, ad mortem: et qui
ad gladium, ad gladium: et qui ad famem, ad
famem: et qui ad captivitatem, ad captivi-
tatem. 3 Et visitabo super eos quatuor species,
dicit Dominus: Gladium ad occisionem, et
canes ad lacerandum, et volatilia cæli et bestias
terræ ad devorandum et dissipandum; 4 Et
dabo eos in fervorem universis regnis terræ:
propter Manassem filium Ezechiæ regis Juda,
super omnibus quæ fecit in Jerusalem. 5 Quis
enim miserebitur tui Jerusalem? aut quis
contristabitur pro te? aut quis ibit ad
rogandum pro pace tua? 6 Tu reliquisti
me, dicit Dominus, retrorsum abiisti: et
extendam manum meam super te, et interfi-
ciam te: laboravi rogans. 7 Et dispergam
eos ventilabro in portis terræ: interfeci et
disperdidi populum meum, et tamen a viis
suis non sunt reversi. 8 Multiplicatæ sunt
mihi viduæ ejus super arenam maris: induxi
eis super matrem adolescentis vastatorem
meridie: misi super civitates repente terrorem.
9 Infirmata est quæ peperit septem, defecit
anima ejus: occidit ei sol, cum adhuc esset
dies: confusa est, et erubuit: et residuos ejus
in gladium dabo in conspectu inimicorum
eorum, ait Dominus. 10 Væ mihi mater mea:
quare genuisti me, virum rixæ, virum discor-
diæ in universa terra? non fœneravi, nec
fœneravit mihi quisquam: omnes maledicunt
mihi. 11 Dicit Dominus: Si non reliquiæ tuæ
in bonum, si non occurri tibi in tempore afflic-
tionis, et in tempore tribulationis adversus
inimicum. 12 Numquid fœderabitur ferrum
ferro ab aquilone, et æs? 13 Divitias tuas et
thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in
omnibus peccatis tuis, et in omnibus terminis
tuis. 14 Et adducam inimicos tuos de terra,
quam nescis: quia ignis succensus est in fu-
rore meo, super vos ardebit. 15 Tu scis
Domine, recordare mei, et visita me, et tuere
me ab his qui persequuntur me, noli in patientia
tua suscipere me: scito quoniam sustinui
propter te opprobrium. 16 Inventi sunt
sermones tui, et comedi eos, et factum est
mihi verbum tuum in gaudium et in lætitiam
cordis mei: quoniam invocatum est nomen
tuum super me, Domine Deus exercituum.

17 לֹא־יָשַׁבְתִּי בְסוֹד־מְשַׂחֲקִים וָאֶעְלֹז מִפְּנֵי
יָדְךָ בָּדָד יָשַׁבְתִּי כִּי־זַעַם מִלֵּאתָנִי׃
18 לָמָּה הָיָה כְאֵבִי נֶצַח וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה
מֵאֲנָה הֵרָפֵא הָיוֹ תִהְיֶה לִי כְּמוֹ אַכְזָב
מַיִם לֹא נֶאֱמָנוּ׃ 19 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אִם־תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבְךָ לְפָנַי תַּעֲמֹד וְאִם־תּוֹצִיא
יָקָר מִזּוֹלֵל כְּפִי תִהְיֶה יָשֻׁבוּ הֵמָּה אֵלֶיךָ
וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב אֲלֵיהֶם׃ 20 וּנְתַתִּיךָ לָעָם
הַזֶּה לְחוֹמַת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחֲמוּ
אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהוֹשִׁיעֲךָ
וּלְהַצִּילֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ 21 וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד
רָעִים וּפְדִתִיךָ מִכַּף עָרִיצִים׃

פרשה טז׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 לֹא־תִקַּח
לְךָ אִשָּׁה וְלֹא־יִהְיוּ לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת
בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 3 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה עַל־
הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיִּלּוֹדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְעַל־אִמֹּתָם הַיֹּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם
הַמּוֹלִדִים אוֹתָם בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ 4 מְמוֹתֵי
תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב
יִכְלוּ וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃ 5 כִּי־כֹה ׀
אָמַר יְהוָה אַל־תָּבוֹא בֵּית מַרְזֵחַ וְאַל־תֵּלֵךְ
לִסְפּוֹד וְאַל־תָּנֹד לָהֶם כִּי־אָסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי
מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶסֶד
וְאֶת־הָרַחֲמִים׃ 6 וּמֵתוּ גְדֹלִים וּקְטַנִּים
בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקָּבֵרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָהֶם
וְלֹא יִתְגֹּדַד וְלֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם׃ 7 וְלֹא־יִפְרְסוּ
לָהֶם עַל־אֵבֶל לְנַחֲמוֹ עַל־מֵת וְלֹא־יַשְׁקוּ
אוֹתָם כּוֹס תַּנְחוּמִים עַל־אָבִיו וְעַל־אִמּוֹ׃
8 וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תָבוֹא לָשֶׁבֶת אוֹתָם
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ 9 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַשְׁבִּית
מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל
כַּלָּה׃ 10 וְהָיָה כִּי תַגִּיד לָעָם הַזֶּה
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
עַל־מֶה דִבֶּר יְהוָה עָלֵינוּ אֵת כָּל־
הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶה עֲוֹנֵנוּ וּמֶה
חַטָּאתֵנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

17 *Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων,
ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου· κατα-
μόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην. 18 Ἵνα τί
οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ πληγή μου
στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς
ὕδωρ ψευδές, οὐκ ἔχον πίστιν. 19 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω
σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγά-
γῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ· καὶ
ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέ-
ψεις πρὸς αὐτούς. 20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ
ὡς τεῖχος ὀχυρὸν χαλκοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς
σέ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ εἰμὶ
τοῦ σώζειν σε, 21 Καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς
πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.*

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ΚΑΙ *σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραήλ, 2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι υἱὸς
οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 3 Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων
τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τουτῷ, καὶ περὶ τῶν
μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν
πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ. 4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, οὐ
κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται· καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν
μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.
5 Τάδε λέγει Κύριος Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν,
καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ μὴ πενθήσῃς
αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ
λαοῦ τούτου. 6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτούς, οὐδὲ
ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται,
7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς
παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν
ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.
8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ συγκαθίσαι
μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. 9 Διότι τάδε
λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ
τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν
εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης.
10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ
ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι πρὸς σέ Δια τί
ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα;
τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν
ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;*

17 Non sedi in consilio ludentium, et gloriatus
sum a facie manus tuæ: solus sedebam,
quoniam comminatione replesti me. 18 Quare
factus est dolor meus perpetuus, et plaga mea
desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi
mendacium aquarum infidelium. 19 Propter
hoc, hæc dicit Dominus: Si converteris, con-
vertam te, et ante faciem meam stabis: et si
separaveris pretiosum a vili, quasi os meum
eris: convertentur ipsi ad te, et tu non con-
verteris ad eos. 20 Et dabo te populo huic
in murum æreum, fortem: et bellabunt ad-
versum te, et non prævalebunt: quia ego
tecum sum ut salvem te, et eruam te, dicit
Dominus. 21 Et liberabo te de manu pessi-
morum et redimam te de manu fortium.

CAPUT XVI.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Non accipies uxorem, et non erunt
tibi filii et filiæ in loco isto. 3 Quia hæc dicit
Dominus super filios et filias, qui generantur
in loco isto, et super matres eorum, quæ
genuerunt eos: et super patres eorum, de
quorum stirpe sunt nati in terra hac: 4 Mor-
tibus ægrotationum morientur: non plan-
gentur, et non sepelientur, in sterquilinium
super faciem terræ erunt: et gladio et fame
consumentur: et erit cadaver eorum in escam
volatilibus cæli, et bestiis terræ. 5 Hæc enim
dicit Dominus: Ne ingrediaris domum con-
vivii, neque vadas ad plangendum, neque
consoleris eos: quia abstuli pacem meam a
populo isto, dicit Dominus, misericordiam et
miserationes. 6 Et morientur grandes et
parvi in terra ista: non sepelientur neque
plangentur, et non se incident, neque calvitium
fiet pro eis. 7 Et non frangent inter eos
lugenti panem ad consolandum super mortuo:
et non dabunt eis potum calicis ad conso-
landum super patre suo et matre. 8 Et domum
convivii non ingrediaris, ut sedeas cum eis, et
comedas et bibas: 9 Quia hæc dicit Dominus
exercituum, Deus Israel: Ecce ego auferam
de loco isto in oculis vestris, et in diebus
vestris, vocem gaudii, et vocem lætitiæ, vocem
sponsi, et vocem sponsæ. 10 Et cum annun-
tiaveris populo huic omnia verba hæc, et
dixerint tibi: Quare locutus est Dominus
super nos omne malum grande istud? quæ
iniquitas nostra? et quod peccatum nos-
trum, quod peccavimus Domino Deo nostro?

11 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
אוֹתִי נְאֻם־יְהוָֹה וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיַּעַבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְאֹתִי
עָזָבוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ׃ 12 וְאַתֶּם
הֲרֵעֹתֶם לַעֲשׂוֹת מֵאֲבוֹתֵיכֶם וְהִנְּכֶם הֹלְכִים
אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבּוֹ הָרָע לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ אֵלָי׃ 13 וְהֵטַלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם
אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֶת־אֱלֹהִים
אֲחֵרִים יוֹמָם וָלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶתֵּן לָכֶם
חֲנִינָה׃ 14 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָֹה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד חַי־יְהוָֹה אֲשֶׁר
הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
15 כִּי אִם־חַי־יְהוָֹה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
הִדִּיחָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־אַדְמָתָם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם׃ 16 הִנְנִי שֹׁלֵחַ
לְדַוָּגִים רַבִּים נְאֻם־יְהוָֹה וְדִיגוּם וְאַחֲרֵי־כֵן
אֶשְׁלַח לְרַבִּים צַיָּדִים וְצָדוּם מֵעַל כָּל־הַר
וּמֵעַל כָּל־גִּבְעָה וּמִנְּקִיקֵי הַסְּלָעִים׃ 17 כִּי
עֵינַי עַל־כָּל־דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנָי
וְלֹא־נִצְפַּן עֲוֹנָם מִנֶּגֶד עֵינָי׃ 18 וְשִׁלַּמְתִּי
רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֵה עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל חַלְּלָם
אֶת־אַרְצִי בְּנִבְלַת שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם
מָלְאוּ אֶת־נַחֲלָתִי׃ 19 יְהוָֹה עֻזִּי וּמָעֻזִּי
וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ
מֵאַפְסֵי־אָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ
הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל׃ 20 הֲיַעֲשֶׂה־לּוֹ אָדָם
אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ 21 לָכֵן הִנְנִי
מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי
וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־שְׁמִי יְהוָֹה׃

פרשה יז׃

1 חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל
בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לוּחַ לִבָּם
וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ 2 כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם
מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן
עַל גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת׃ 3 הֲרָרִי בַּשָּׂדֶה
חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ
בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ 4 וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ
מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ
אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ כִּי־
אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃

11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με
οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ᾤχοντο ὀπίσω
θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσ-
εκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν
νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο, 12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονη-
ρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς
πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας
ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου. 13 Καὶ
ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν
ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν
ἔλεος. 14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 15 Ἀλλὰ Ζῇ
Κύριος ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς
Βοῤῥᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν
ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν
ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 16 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τοὺς ἁλιεῖς τοὺς πολλούς, λέγει Κύριος,
καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω
τοὺς πολλοὺς θηρευτάς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς
ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ
καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. 17 Ὅτι οἱ
ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου. 18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς κακίας
αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν
τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημ-
μέλησαν τὴν κληρονομίαν μου. 19 Κύριε, σὺ ἰσχύς
μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις
κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
καὶ ἐροῦσιν Ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἴδωλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. 20 Εἰ
ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ
θεοί; 21 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν
δύναμίν μου, καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

ΚΕΦ. ιζʹ.

[1 ἉΜΑΡΤΙΑ Ἰούδα ἐγγέγραπται ἐν γραφῇ, ἐν
ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ, ἐγκεκολαμμένη ἐπὶ τοῦ στήθους
τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς κέρασιν τῶν θυσια-
στηρίων αὐτῶν. 2 Οὕτως ἡνίκα δὲ μνησθῶσιν οἱ
υἱοὶ αὐτῶν τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, καὶ ἄλσων
αὐτῶν ἐπὶ ξύλου δασέως καὶ ἐπὶ βουνῶν μετεώρων,
3 Καὶ ὀρέων ἐν ἀγρῷ, τὴν ἰσχύν σου καὶ τοὺς
θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω, καὶ τὰ ὑψηλά
σου διὰ τὰς ἁμαρτίας σου τὰς ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις
σου. 4 Καὶ ἀφεθήσῃ μόνη, καὶ ταπεινωθήσῃ ἀπὸ
τῆς κληρονομίας σου ἧς ἔδωκά σοι· καὶ καταδουλώσω
σε τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ἔγνως, ὅτι πῦρ
ἐκκέχαυται ἐν τῷ θυμῷ μου· ἕως αἰῶνος καυθήσεται.]

11 Dices ad eos: Quia dereliquerunt me
patres vestri, ait Dominus: et abierunt post
deos alienos, et servierunt eis: et adoraverunt
eos: et me dereliquerunt, et legem meam non
custodierunt. 12 Sed et vos pejus operati
estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat
unusquisque post pravitatem cordis sui mali,
ut me non audiat. 13 Et ejiciam vos de terra
hac, in terram quam ignoratis vos, et patres
vestri: et servietis ibi diis alienis die ac nocte,
qui non dabunt vobis requiem. 14 Propterea
ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non
dicetur ultra: Vivit Dominus, qui eduxit
filios Israel de terra Ægypti, 15 Sed, Vivit
Dominus, qui eduxit filios Israel de terra
aquilonis, et de universis terris, ad quas ejeci
eos: et reducam eos in terram suam, quam
dedi patribus eorum. 16 Ecce ego mittam
piscatores multos, dicit Dominus, et pisca-
buntur eos: et post hæc mittam eis multos
venatores, et venabuntur eos de omni monte,
et de omni colle, et de cavernis petrarum.
17 Quia oculi mei super omnes vias eorum:
non sunt absconditæ a facie mea, et non fuit
occultata iniquitas eorum ab oculis meis.
18 Et reddam primum duplices iniquitates,
et peccata eorum: quia contaminaverunt
terram meam in morticinis idolorum suorum,
et abominationibus suis impleverunt heredi-
tatem meam. 19 Domine fortitudo mea, et
robur meum, et refugium meum in die tribula-
tionis: ad te gentes venient ab extremis
terræ, et dicent: Vere mendacium possederunt
patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit.
20 Numquid faciet sibi homo deos, et ipsi non
sunt dii? 21 Idcirco ecce ego ostendam eis
per vicem hanc, ostendam eis manum meam,
et virtutem meam: et scient quia nomen
mihi Dominus.

CAPUT XVII.

1 PECCATUM Juda scriptum est stylo ferreo
in ungue adamantino, exaratum super lati-
tudinem cordis eorum, et in cornibus ararum
eorum. 2 Cum recordati fuerint filii eorum
ararum suarum, et lucorum suorum, lignorum-
que frondentium, in montibus excelsis, 3 Sacri-
ficantes in agro: fortitudinem tuam, et omnes
thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa
tua propter peccata in universis finibus tuis.
4 Et relinqueris sola ab hereditate tua, quam
dedi tibi: et servire te faciam inimicis tuis in
terra, quam ignoras: quoniam ignem succen-
disti in furore meo, usque in æternum ardebit.

5 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ
וּמִן־יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ 6 וְהָיָה כְּעַרְעָר
בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן
חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב׃
7 בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה
וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ 8 וְהָיָה כְּעֵץ ׀ שָׁתוּל
עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא
יִרְאֶ כִּי־יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן
וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת
פֶּרִי׃ 9 עָקֹב הַלֵּב מִכֹּל וְאָנֻשׁ הוּא מִי
יֵדָעֶנּוּ׃ 10 אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן כְּלָיוֹת
וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכוֹ כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃
11 קֹרֵא דָגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא
בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמוֹ יַעַזְבֶנּוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ
יִהְיֶה נָבָל׃ 12 כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן
מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ׃ 13 מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה
כָּל־עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי
עָזְבוּ מְקוֹר־מַיִם חַיִּים אֶת־יְהוָה׃
14 רְפָאֵנִי יְהוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃ 15 הִנֵּה־הֵמָּה אֹמְרִים
אֵלָי אַיֵּה דְבַר־יְהוָה יָבוֹא נָא׃ 16 וַאֲנִי
לֹא־אַצְתִּי ׀ מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ וְיוֹם אָנוּשׁ לֹא
הִתְאַוֵּיתִי אַתָּה יָדָעְתָּ מוֹצָא שְׂפָתַי נֹכַח
פָּנֶיךָ הָיָה׃ 17 אַל־תִּהְיֵה־לִי לִמְחִתָּה
מַחֲסִי אַתָּה בְּיוֹם רָעָה׃ 18 יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי
וְאַל־אֵבֹשָׁה אָנִי יֵחַתּוּ הֵמָּה וְאַל־אֵחַתָּה
אָנִי הָבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֶה
שִׁבָּרוֹן שָׁבְרֵם׃ 19 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי
הָלֹךְ וְעָמַדְתָּ בְּשַׁעַר בְּנֵי־עָם אֲשֶׁר יָבֹאוּ
בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ וּבְכֹל
שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 20 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכֹל
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃
21 כֹּה אָמַר יְהוָה הִשָּׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם
וְאַל־תִּשְׂאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַהֲבֵאתֶם
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 22 וְלֹא־תוֹצִיאוּ מַשָּׂא
מִבָּתֵּיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ 23 וְלֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם
לְבִלְתִּי שׁוֹמֵעַ וּלְבִלְתִּי קַחַת מוּסָר׃

5 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει
ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ
ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ·
6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ
ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθά, καὶ κατασκηνώσει ἐν
ἁλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοι-
κεῖται. 7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ· 8 Καὶ
ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα
βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ
καῦμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν
ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει
ποιῶν καρπόν. 9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα,
καὶ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;
10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων
νεφρούς, τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.
11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε· ποιῶν
πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν
αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
αὐτοῦ ἔσται ἄφρων. 12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος,
ἁγίασμα ἡμῶν, 13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ, Κύριε,
πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν,
ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέ-
λιπον πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον. 14 Ἴασαί με
Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι,
ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ. 15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι
πρὸς μέ Ποῦ ἔστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.
16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω
σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα, σὺ
ἐπίστῃ· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου
πρὸ προσώπου σού ἐστι. 17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς
ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.
18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ
καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοί, καὶ μὴ
πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονη-
ράν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς. 19 Τάδε
λέγει Κύριος Βάδισον καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν
λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς
Ἰούδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν
πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ 20 Καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα
καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις 21 Τάδε λέγει
Κύριος Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἴρετε
βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ
ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ, 22 Καὶ
μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε·
ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετει-
λάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν. Καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, 23 Καὶ ἐσκλήρυναν
τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν
τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

5 Hæc dicit Dominus: Maledictus homo, qui
confidit in homine, et ponit carnem brachium
suum, et a Domino recedit cor ejus. 6 Erit
enim quasi myricæ in deserto, et non videbit
cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate
in deserto, in terra salsuginis, et inhabitabili.
7 Benedictus vir, qui confidit in Domino, et
erit Dominus fiducia ejus. 8 Et erit quasi
lignum quod transplantatur super aquas, quod
ad humorem mittit radices suas: et non time-
bit cum venerit æstus. Et erit folium ejus
viride, et in tempore siccitatis non erit sollici-
tum, nec aliquando desinet facere fructum.
9 Pravum est cor omnium, et inscrutabile:
quis cognoscet illud? 10 Ego Dominus
scrutans cor, et probans renes: qui do unicui-
que juxta viam suam, et juxta fructum adin-
ventionum suarum. 11 Perdix fovit quæ
non peperit: fecit divitias, et non in judicio:
in dimidio dierum suorum derelinquet eas, et
in novissimo suo erit insipiens. 12 Solium
gloriæ altitudinis a principio, locus sanctifi-
cationis nostræ. 13 Expectatio Israel Domine:
omnes, qui te derelinquunt confundentur:
recedentes a te, in terra scribentur: quoniam
dereliquerunt venam aquarum viventium
Dominum. 14 Sana me Domine, et sanabor:
salvum me fac, et salvus ero: quoniam
laus mea tu es. 15 Ecce ipsi dicunt ad me:
Ubi est verbum Domini? veniat. 16 Et
ego non sum turbatus, te pastorem sequens:
et diem hominis non desideravi, tu scis.
Quod egressum est de labiis meis, rectum
in conspectu tuo fuit. 17 Non sis tu mihi
formidini, spes mea tu in die afflictionis.
18 Confundantur qui me persequuntur, et non
confundar ego: paveant illi, et non paveam
ego: induc super eos diem afflictionis, et
duplici contritione contere eos. 19 Hæc dicit
Dominus ad me: Vade, et sta in porta filiorum
populi, per quam ingrediuntur reges Juda, et
egrediuntur, et in cunctis portis Jerusalem:
20 Et dices ad eos: Audite verbum Domini
reges Juda, et omnis Juda, cunctique habita-
tores Jerusalem, qui ingredimini per portas
istas. 21 Hæc dicit Dominus: Custodite
animas vestras, et nolite portare pondera in
die sabbati, nec inferatis per portas Jerusalem.
22 Et nolite ejicere onera de domibus vestris in
die sabbati, et omne opus non facietis: sanctifi-
cate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris.
23 Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem
suam: sed induraverunt cervicem suam,
ne audirent me, et ne acciperent disciplinam.

24 וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נְאֻם־יְהוָה
לְבִלְתִּי ׀ הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת־בֹּה כָּל־מְלָאכָה׃ 25 וּבָאוּ
בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים ׀ וְשָׂרִים
יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים ׀ בָּרֶכֶב
וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם וְיָשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃
26 וּבָאוּ מֵעָרֵי־יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם
וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמִן־הַשְּׁפֵלָה וּמִן־הָהָר
וּמִן־הַנֶּגֶב מְבִאִים עֹלָה וְזֶבַח וּמִנְחָה
וּלְבוֹנָה וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה׃ 27 וְאִם־
לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וּלְבִלְתִּי ׀ שְׂאֵת מַשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעָרֶיהָ וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִַם וְלֹא תִכְבֶּה׃

פרשה יח׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 קוּם וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר
וְשָׁמָּה אַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבָרָי׃ 3 וָאֵרֵד בֵּית
הַיּוֹצֵר וְהִנֵּהוּ עֹשֶׂה מְלָאכָה עַל־הָאָבְנָיִם׃
4 וְנִשְׁחַת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר
בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר
יָשַׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃ 5 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמוֹר׃ 6 הֲכַיּוֹצֵר הַזֶּה
לֹא־אוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־
יְהוָה הִנֵּה כַחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר כֵּן־אַתֶּם
בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 7 רֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
וְעַל־מַמְלָכָה לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד׃
8 וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי
לַעֲשׂוֹת לוֹ׃ 9 וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
וְעַל־מַמְלָכָה לִבְנֹת וְלִנְטֹעַ׃ 10 וְעָשָׂה
הָרָעָה בְּעֵינַי לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי
וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהֵיטִיב
אוֹתוֹ׃ 11 וְעַתָּה אֱמָר־נָא אֶל־אִישׁ יְהוּדָה
וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה וְחֹשֵׁב
עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם׃
12 וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ כִּי־אַחֲרֵי מַחְשְׁבוֹתֵינוּ
נֵלֵךְ וְאִישׁ שְׁרִרוּת לִבּוֹ־הָרָע נַעֲשֶׂה׃

24 Καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούσητέ μου, λέγει Κύριος,
τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς
πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ
ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν
πᾶν ἔργον, 25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν
τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι
ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἅρμασι καὶ
ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ
κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα,
26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλό-
θεν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν καὶ ἐκ γῆς
πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον
φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα
καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον
Κυρίου. 27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ
ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν
βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις
Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ
ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα Ἱερομσαλήμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

ΚΕΦ. ιη'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν, λέγων· 2 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
μου. 3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως,
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, 4 Καὶ
ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον
ἕτερον καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι. 5 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 6 Εἰ καθὼς
ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς,
οἶκος Ἰσραήλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς
ἐστὲ ἐν χερσί μου. 7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ
ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν,
8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν
κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν
ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. 9 Καὶ πέρας
λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖ-
σθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι, 10 Καὶ ποιήσωσι τὰ
πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου,
καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα τοῦ
ποιῆσαι αὐτοῖς. 11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας
Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ Ἰδοὺ
ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακά, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς
λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα ὑμῶν. 12 Καὶ εἶπαν Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω
τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ
ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

24 Et erit: Si audieritis me, dicit Dominus,
ut non inferatis onera per portas civitatis
hujus in die sabbati: et si sanctificaveritis
diem sabbati, ne faciatis in eo omne opus:
25 Ingredientur per portas civitatis hujus
reges et principes, sedentes super solium
David, et ascendentes in curribus et equis,
ipsi et principes eorum, viri Juda, et habita-
tores Jerusalem: et habitabitur civitas hæc
in sempiternum. 26 Et venient de civitatibus
Juda, et de circuitu Jerusalem, et de terra
Benjamin, et de campestribus, et de montuosis,
et ab austro, portantes holocaustum, et victi-
mam, et sacrificium, et thus, et inferent obla-
tionem in domum Domini. 27 Si autem non
audieritis me ut sanctificetis diem sabbati, et
ne portetis onus, et ne inferatis per portas
Jerusalem in die sabbati: succendam ignem
in portis ejus, et devorabit domos Jerusalem.
et non extinguetur.

CAPUT XVIII.

1 Verbum, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, dicens: 2 Surge, et descende in
domum figuli, et ibi audies verba mea. 3 Et
descendi in domum figuli, et ecce ipse faciebat
opus super rotam. 4 Et dissipatum est vas,
quod ipse faciebat e luto manibus suis: con-
versusque fecit illud vas alterum, sicut placu-
erat in oculis ejus ut faceret. 5 Et factum
est verbum Domini ad me, dicens: 6 Num-
quid sicut figulus iste, non potero vobis facere,
domus Israel, ait Dominus? ecce sicut lutum
in manu figuli, sic vos in manu mea, domus
Israel. 7 Repente loquar adversum gentem
et adversus regnum, ut eradicem, et destruam,
et disperdam illud. 8 Si pœnitentiam egerit
gens illa a malo suo, quod locutus sum adversus
eam: agam et ego pœnitentiam super malo,
quod cogitavi ut facerem ei. 9 Et subito
loquar de gente et de regno, ut ædificem et
plantem illud. 10 Si fecerit malum in oculis
meis, ut non audiat vocem meam: pœniten-
tiam agam super bono, quod locutus sum ut
facerem ei. 11 Nunc ergo dic viro Juda,
et habitatoribus Jerusalem, dicens: Hæc
dicit Dominus: Ecce ego fingo contra vos
malum, et cogito contra vos cogitationem:
revertatur unusquisque a via sua mala,
et dirigite vias vestras et studia vestra.
12 Qui dixerunt: Desperavimus: post
cogitationes enim nostras ibimus, et unus-
quisque pravitatem cordis sui mali faciemus.

13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁאֲלוּ־נָא
בַּגּוֹיִם מִי שָׁמַע כָּאֵלֶּה שַׁעֲרֻרִת עָשְׂתָה
מְאֹד בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל׃ 14 הֲיַעֲזֹב מִצּוּר
שָׂדַי שֶׁלֶג לְבָנוֹן אִם־יִנָּתְשׁוּ מַיִם זָרִים
קָרִים נוֹזְלִים׃ 15 כִּי־שְׁכֵחֻנִי עַמִּי לַשָּׁוְא
יְקַטֵּרוּ וַיַּכְשִׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם
לָלֶכֶת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה׃ 16 לָשׂוּם
אַרְצָם לְשַׁמָּה שְׁרוּקֹת עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר
עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיָנִיד בְּרֹאשׁוֹ׃ 17 כְּרוּחַ־קָדִים
אֲפִיצֵם לִפְנֵי אוֹיֵב עֹרֶף וְלֹא־פָנִים אַרְאֵם
בְּיוֹם אֵידָם׃ 18 וַיֹּאמְרוּ לְכוּ וְנַחְשְׁבָה
עַל־יִרְמְיָהוּ מַחֲשָׁבוֹת כִּי לֹא־תֹאבַד תּוֹרָה
מִכֹּהֵן וְעֵצָה מֵחָכָם וְדָבָר מִנָּבִיא לְכוּ
וְנַכֵּהוּ בַלָּשׁוֹן וְאַל־נַקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָיו׃
19 הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלָי וּשְׁמַע לְקוֹל יְרִיבָי׃
20 הַיְשֻׁלַּם תַּחַת־טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוּחָה
לְנַפְשִׁי זְכֹר ׀ עָמְדִי לְפָנֶיךָ לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
טוֹבָה לְהָשִׁיב אֶת־חֲמָתְךָ מֵהֶם׃ 21 לָכֵן
תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרָעָב וְהַגִּרֵם עַל־יְדֵי־חֶרֶב
וְתִהְיֶנָה נְשֵׁיהֶם שַׁכֻּלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאַנְשֵׁיהֶם
יִהְיוּ הֲרֻגֵי מָוֶת בַּחוּרֵיהֶם מֻכֵּי־חֶרֶב
בַּמִּלְחָמָה׃ 22 תִּשָּׁמַע זְעָקָה מִבָּתֵּיהֶם
כִּי־תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פִּתְאֹם כִּי־כָרוּ
שִׁיחָה לְלָכְדֵנִי וּפַחִים טָמְנוּ לְרַגְלָי׃
23 וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־עֲצָתָם עָלַי
לַמָּוֶת אַל־תְּכַפֵּר עַל־עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם
מִלְּפָנֶיךָ אַל־תֶּמְחִי וְיִהְיוּ מֻכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ
בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם׃

פרשה יט׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הָלֹךְ וְקָנִיתָ בַקְבֻּק
יוֹצֵר חָרֶשׂ וּמִזִּקְנֵי הָעָם וּמִזִּקְנֵי הַכֹּהֲנִים׃
2 וְיָצָאתָ אֶל־גֵּיא בֶן־הִנֹּם אֲשֶׁר פֶּתַח
שַׁעַר הַחַרְסוּת וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ׃ 3 וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעָהּ תִּצַּלְנָה אָזְנָיו׃

13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ; 14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοί, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον; 15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν, 16 Τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. 17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν. 18 Καὶ εἶπαν Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. 19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου. 20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακά; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθά, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν. 21 Διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμόν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. 22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ. 23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Βάδισον καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, 2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ προθύρων πύλης τῆς χαρσείθ, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ, 3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ,

13 Ideo hæc dicit Dominus: Interrogate gentes: Quis audivit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Israel? 14 Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut evelli possunt aquæ erumpentes frigidæ, et defluentes? 15 Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, et impingentes in viis suis, in semitis sæculi, ut ambularent per eas in itinere non trito: 16 Ut fieret terra eorum in desolationem, et in sibilum sempiternum: omnis qui præterierit per eam obstupescet, et movebit caput suum. 17 Sicut ventus urens dispergam eos coram inimico: dorsum, et non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. 18 Et dixerunt: Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus. 19 Attende Domine ad me, et audi vocem adversariorum meorum. 20 Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. 21 Propterea da filios eorum in famem, et deduc eos in manus gladii: fiant uxores eorum absque liberis, et viduæ: et viri earum interficiantur morte: juvenes eorum confodiantur gladio in prœlio. 22 Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foveam ut caperent me, et laqueos absconderunt pedibus meis. 23 Tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem: ne propitieris iniquitati eorum, et peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

CAPUT XIX.

1 HÆC dicit Dominus: Vade, et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi, et a senioribus sacerdotum: 2 Et egredere ad vallem filii Ennom, quæ est juxta introitum portæ fictilis: et prædicabis ibi verba, quæ ego loquar ad te. 3 Et dices: Audite verbum Domini reges Juda, et habitatores Jerusalem: hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures ejus:

4 יַעַן ׀ אֲשֶׁר עֲזָבֻנִי וַיְנַכְּרוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיְקַטְּרוּ־בוֹ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם
הֵמָּה וַאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי יְהוּדָה וּמָלְאוּ
אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה דַּם נְקִיִּם : 5 וּבָנוּ
אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ
עֹלוֹת לַבָּעַל אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי
וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי : 6 לָכֵן הִנֵּה־
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יִקָּרֵא לַמָּקוֹם
הַזֶּה עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־הִנֹּם כִּי
אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה : 7 וּבַקֹּתִי אֶת־עֲצַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִפַּלְתִּים
בַּחֶרֶב לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וְנָתַתִּי אֶת־נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ : 8 וְשַׂמְתִּי אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ
יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכֹּתֶהָ : 9 וְהַאֲכַלְתִּים
אֶת־בְּשַׂר בְּנֵיהֶם וְאֵת בְּשַׂר בְּנֹתֵיהֶם
וְאִישׁ בְּשַׂר־רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק
אֲשֶׁר יָצִיקוּ לָהֶם אֹיְבֵיהֶם וּמְבַקְשֵׁי
נַפְשָׁם : 10 וְשָׁבַרְתָּ הַבַּקְבֻּק לְעֵינֵי הָאֲנָשִׁים
הַהֹלְכִים אוֹתָךְ : 11 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת כָּכָה אֶשְׁבֹּר אֶת־הָעָם
הַזֶּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֹּר
אֶת־כְּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא־יוּכַל לְהֵרָפֵה*
עוֹד וּבְתֹפֶת יִקְבְּרוּ מֵאֵין מָקוֹם לִקְבּוֹר :
12 כֵּן־אֶעֱשֶׂה לַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה
וּלְיוֹשְׁבָיו וְלָתֵת אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כְּתֹפֶת :
13 וְהָיוּ בָּתֵּי יְרוּשָׁלַםִ וּבָתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה
כִּמְקוֹם הַתֹּפֶת הַטְּמֵאִים לְכֹל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־גַּגֹּתֵיהֶם לְכֹל צְבָא
הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים :
14 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ מֵהַתֹּפֶת אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ יְהוָה שָׁם לְהִנָּבֵא וַיַּעֲמֹד בַּחֲצַר
בֵּית־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם : 15 כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִי
אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ אֵת
כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ כִּי הִקְשׁוּ
אֶת־עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרָי :

פרשה כ :

1 וַיִּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בֶּן־אִמֵּר הַכֹּהֵן
וְהוּא־פָקִיד נָגִיד בְּבֵית יְהוָה אֶת־
יִרְמְיָהוּ נִבָּא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν
τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλο-
τρίοις οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον
αἱμάτων ἀθῴων, 5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ
Βάαλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ἃ
οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ
οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ
Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον τῆς
σφαγῆς. 7 Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα καὶ
τὴν βουλὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ
καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς,
8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς συρισμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς
σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς
αὐτῆς. 9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν
καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος
τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ
περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσουσιν
αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. 10 Καὶ συντρίψεις τὸν
βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευο-
μένων μετὰ σοῦ, 11 Καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος
Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν
ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ
δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. 12 Οὕτως ποιήσω, λέγει
Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν
αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν
διαπίπτουσαν. 13 Καὶ οἶκοι Ἰερουσαλὴμ καὶ
οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ
διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις
ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων
αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν
σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις. 14 Καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας
ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος
ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου
Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν 15 Τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας
αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν, ὅτι
ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν
τῶν ἐντολῶν μου.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ο ἱερεύς,
καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου,
τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

4 Eo quod dereliquerint me, et alienum
fecerint locum istum: et libaverunt in eo diis
alienis, quos nescierunt ipsi, et patres eorum,
et reges Juda: et repleverunt locum istum
sanguine innocentum. 5 Et ædificaverunt
excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni
in holocaustum Baalim: quæ non præcepi,
nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum.
6 Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus:
et non vocabitur amplius locus iste, Topheth,
et Vallis filii Ennom, sed Vallis occisionis.
7 Et dissipabo consilium Juda et Jerusalem
in loco isto: et subvertam eos gladio in con-
spectu inimicorum suorum, et in manu quæ-
rentium animas eorum: et dabo cadavera
eorum, escam volatilibus cæli, et bestiis terræ.
8 Et ponam civitatem hanc in stuporem, et in
sibilum: omnis, qui præterierit per eam,
obstupescet, et sibilabit super universa plaga
ejus. 9 Et cibabo eos carnibus filiorum
suorum, et carnibus filiarum suarum: et
unusquisque carnem amici sui comedet in
obsidione, et in angustia, in qua concludent
eos inimici eorum, et qui quærunt animas
eorum. 10 Et conteres laguneulam in oculis
virorum, qui ibunt tecum. 11 Et dices ad
eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic
conteram populum istum, et civitatem istam,
sicut conteritur vas figuli, quod non potest
ultra instaurari: et in Topheth sepelientur,
eo quod non sit alius locus ad sepeliendum.
12 Sic faciam loco huic, ait Dominus, et
habitatoribus ejus: et ponam civitatem istam
sicut Topheth. 13 Et erunt domus Jerusalem,
et domus regum Juda, sicut locus Topheth,
immundæ: omnes domus, in quarum domati-
bus sacrificaverunt omni militiæ cæli, et
libaverunt libamina diis alienis. 14 Venit
autem Jeremias de Topheth, quo miserat eum
Dominus ad prophetandum, et stetit in atrio
domus Domini, et dixit ad omnem populum:
15 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Ecce ego inducam super civitatem
hanc, et super omnes urbes ejus, universa
mala, quæ locutus sum adversum eam: quo-
niam induraverunt cervicem suam, ut non
audirent sermones meos.

CAPUT XX.

1 Et audivit Phassur filius Emmer sacer-
dos, qui constitutus erat princeps in domo Do-
mini, Jeremiam prophetantem sermones istos.

2 וַיַּכֶּה פַשְׁחוּר אֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתֵּן
אֹתוֹ עַל־הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן
הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ 3 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיֹּצֵא פַשְׁחוּר אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־
הַמַּהְפָּכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא פַשְׁחוּר
קָרָא יְהוָה שְׁמֶךָ כִּי אִם־מָגוֹר מִסָּבִיב׃
4 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֶנְךָ
לְמָגוֹר לְךָ וּלְכָל־אֹהֲבֶיךָ וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב
אֹיְבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה
אֶתֵּן בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִגְלָם בָּבֶלָה וְהִכָּם
בֶּחָרֶב׃ 5 וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־חֹסֶן הָעִיר הַזֹּאת
וְאֶת כָּל־יְגִיעָהּ וְאֶת־כָּל־יְקָרָהּ וְאֵת כָּל־
אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וּבְזָזוּם וּלְקָחוּם וֶהֱבִיאוּם בָּבֶלָה׃ 6 וְאַתָּה
פַשְׁחוּר וְכֹל יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ תֵּלְכוּ בַּשֶּׁבִי
וּבָבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר
אַתָּה וְכָל־אֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר־נִבֵּאתָ לָהֶם
בַּשָּׁקֶר׃ 7 פִּתִּיתַנִי יְהוָה וָאֶפָּת
חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל הָיִיתִי לִשְׂחוֹק כָּל־הַיּוֹם
כֻּלֹּה לֹעֵג לִי׃ 8 כִּי־מִדֵּי אֲדַבֵּר אֶזְעָק
חָמָס וָשֹׁד אֶקְרָא כִּי־הָיָה דְבַר־יְהוָה לִי
לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס כָּל־הַיּוֹם׃ 9 וְאָמַרְתִּי
לֹא־אֶזְכְּרֶנּוּ וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בִּשְׁמוֹ וְהָיָה
בְלִבִּי כְּאֵשׁ בֹּעֶרֶת עָצֻר בְּעַצְמֹתָי וְנִלְאֵיתִי
כַּלְכֵל וְלֹא אוּכָל׃ 10 כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת
רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב הַגִּידוּ וְנַגִּידֶנּוּ כֹּל
אֱנוֹשׁ שְׁלֹמִי שֹׁמְרֵי צַלְעִי אוּלַי יְפֻתֶּה
וְנוּכְלָה לוֹ וְנִקְחָה נִקְמָתֵנוּ מִמֶּנּוּ׃ 11 וַיהוָה
אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ
וְלֹא יֻכָלוּ בֹּשׁוּ מְאֹד כִּי־לֹא הִשְׂכִּילוּ
כְּלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃ 12 וַיהוָה
צְבָאוֹת בֹּחֵן צַדִּיק רֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב
אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי
אֶת־רִיבִי׃ 13 שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ
אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן מִיַּד
מְרֵעִים׃ 14 אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִּי
בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יְלָדַתְנִי אִמִּי אַל־יְהִי
בָרוּךְ׃ 15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשַּׂר
אֶת־אָבִי לֵאמֹר יֻלַּד־לְךָ בֵּן זָכָר שַׂמֵּחַ
שִׂמְּחָהוּ׃ 16 וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא כֶּעָרִים
אֲשֶׁר־הָפַךְ יְהוָה וְלֹא נִחָם וְשָׁמַע
זְעָקָה בַּבֹּקֶר וּתְרוּעָה בְּעֵת צָהֳרָיִם׃

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν
καταράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου
τοῦ ὑπερῴου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 3 Καὶ ἐξήγαγε
Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ καταράκτου, καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἱερεμίας Οὐχὶ Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου
ἀλλ' ἢ Μέτοικον. 4 Διότι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις
σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ
οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα
δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦ-
σιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις. 5 Καὶ
δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ
πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυ-
ροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ,
καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 6 Καὶ σὺ καὶ
πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύσεσθε
ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ
ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου οἷς ἐπροφήτευσας
αὐτοῖς ψευδῆ. 7 Ἠπάτησάς με Κύριε καὶ ἠπατή-
θην, ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα,
πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος. 8 Ὅτι
πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπω-
ρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς
ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν
μου. 9 Καὶ εἶπα Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Καὶ
ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς
μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,
10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων
κυκλόθεν Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ' αὐτῷ
πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν
αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ
ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. 11 Ὁ δὲ
Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διὰ τοῦτο
ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ᾐσχύνθησαν
σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἳ δι'
αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται. 12 Κύριε δοκιμάζων
δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ
σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ
ἀπολογήματά μου. 13 Ἄισατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε
αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς
πονηρευομένων. 14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ
ἐτέχθην ἐν αὐτῇ, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκέ με ἡ μήτηρ
μου μὴ ἔστω ἐπευκτή· 15 Ἐπικατάρατος ὁ
ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων
Ἐτέχθη σοι ἄρσην· εὐφραινόμενος 16 Ἔστω ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεφε
Κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη. Ἀκουσάτω
κραυγῆς τῷ πρωὶ καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

2 Et percussit Phassur Jeremiam prophetam,
et misit eum in nervum, quod erat in porta
Benjamin superiori in domo Domini. 3 Cum-
que illuxisset in crastinum, eduxit Phassur
Jeremiam de nervo; et dixit ad eum Jeremias:
Non Phassur vocavit Dominus nomen tuum,
sed pavorem undique. 4 Quia hæc dicit
Dominus: Ecce ego dabo te in pavorem, te et
omnes amicos tuos: et corruent gladio inimi-
corum suorum, et oculi tui videbunt: et
omnem Judam dabo in manum regis Babylo-
nis: et traducet eos in Babylonem, et percutiet
eos gladio. 5 Et dabo universam substantiam
civitatis hujus, et omnem laborem ejus, omne-
que pretium, et cunctos thesauros regum Juda
dabo in manu inimicorum eorum: et diripient
eos, et tollent, et ducent in Babylonem. 6 Tu
autem Phassur, et omnes habitatores domus
tuæ, ibitis in captivitatem: et in Babylonem
venies, et ibi morieris, ibique sepelieris tu, et
omnes amici tui, quibus prophetasti menda-
cium. 7 Seduxisti me Domine, et seductus
sum: fortior me fuisti, et invaluisti: factus
sum in derisum tota die, omnes subsannant
me. 8 Quia jam olim loquor, vociferans ini-
quitatem, et vastitatem clamito: et factus est
mihi sermo Domini in opprobrium, et in
derisum tota die. 9 Et dixi: Non recordabor
ejus, neque loquar ultra in nomine illius: et
factus est in corde meo quasi ignis exæstuans,
claususque in ossibus meis: et defeci, ferre
non sustinens. 10 Audivi enim contumelias
multorum, et terrorem in circuitu: Persequi-
mini, et persequamur eum: ab omnibus viris,
qui erant pacifici mei, et custodientes latus
meum: si quo modo decipiatur, et præva-
leamus adversus eum, et consequamur ultionem
ex eo. 11 Dominus autem mecum est quasi
bellator fortis: idcirco qui persequuntur me,
cadent, et infirmi erunt: confundentur vehe-
menter, quia non intellexerunt opprobrium
sempiternum, quod nunquam delebitur. 12 Et
tu Domine exercituum probator justi, qui
vides renes et cor: videam quæso ultionem
tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.
13 Cantate Domino, laudate Dominum: quia
liberavit animam pauperis de manu malorum.
14 Maledicta dies, in qua natus sum: dies,
in qua peperit me mater mea, non sit benedicta.
15 Maledictus vir, qui annuntiavit patri meo,
dicens: Natus est tibi puer masculus: et
quasi gaudio lætificavit eum. 16 Sit homo
ille ut sunt civitates, quas subvertit Dominus,
et non pœnituit eum: audiat clamorem
mane, et ululatum in tempore meridiano:

17 אֲשֶׁר לֹא־מוֹתְתַנִי מֵרָחֶם וַתְּהִי־לִי אִמִּי
קִבְרִי וְרַחְמָהּ הֲרַת עוֹלָם׃ 18 לָמָּה זֶּה
מֵרֶחֶם יָצָאתִי לִרְאוֹת עָמָל וְיָגוֹן וַיִּכְלוּ
בְּבֹשֶׁת יָמָי׃

פרשה כא׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה בִּשְׁלֹחַ אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־
פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צְפַנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה
הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 2 דְּרָשׁ־נָא בַעֲדֵנוּ אֶת־יְהוָה
כִּי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ
אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ כְּכָל־נִפְלְאֹתָיו
וְיַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרֻן אֶל־צִדְקִיָּהוּ׃ 4 כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵסֵב אֶת־כְּלֵי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיֶדְכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
נִלְחָמִים בָּם אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים
הַצָּרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה וְאָסַפְתִּי
אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת׃ 5 וְנִלְחַמְתִּי
אֲנִי אִתְּכֶם בְּיָד נְטוּיָה וּבִזְרוֹעַ חֲזָקָה וּבְאַף
וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל׃ 6 וְהִכֵּיתִי אֶת־יוֹשְׁבֵי
הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה
בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמֻתוּ׃ 7 וְאַחֲרֵי־כֵן נְאֻם־יְהוָה
אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה ׀ וְאֶת־
עֲבָדָיו ׀ וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר
הַזֹּאת מִן־הַדֶּבֶר ׀ מִן־הַחֶרֶב וּמִן־הָרָעָב בְּיַד
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד
מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכָּם לְפִי־חֶרֶב לֹא־יָחוּס
עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחְמֹל וְלֹא יְרַחֵם׃ 8 וְאֶל־הָעָם
הַזֶּה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן
לִפְנֵיכֶם אֶת־דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־דֶּרֶךְ הַמָּוֶת׃
9 הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב
וּבַדָּבֶר וְהַיּוֹצֵא וְנָפַל עַל־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים
עֲלֵיכֶם *יְחָיָה וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל׃
10 כִּי־שַׂמְתִּי פָנַי בָּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא
לְטוֹבָה נְאֻם־יְהוָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנָּתֵן
וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃ 11 וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה
שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ 12 בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר
יְהוָה דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גָזוּל
מִיַּד עוֹשֵׁק פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה
וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ *מעלליהם׃

17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ καὶ ἐγένετό μοι
ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως
αἰωνίας. 18 Ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ
βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν
αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

ΚΕΦ. καʹ.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Σεδεκίας τὸν Πασχὼρ υἱὸν Μελχίου, καὶ Σοφονίαν
υἱὸν Βασαίου τὸν ἱερέα, λέγων 2 Ἐπερώτησον
περὶ ἡμῶν Κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας Οὕτως ἐρεῖτε
πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα 4 Τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικὰ ἐν
οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους· καὶ
συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ
ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης·
6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν
θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται. 7 Καὶ μετὰ
ταῦτα οὕτως λέγει Κύριος Δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν κατα-
λειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ
ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ
φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.
8 Πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς
ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου· 9 Ὁ καθήμενος
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν
λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρῆσαι πρὸς τοὺς
Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται, καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ ζήσεται. 10 Διότι
ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν
ἐν πυρί. 11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε
λόγον Κυρίου· 12 Οἶκος Δαυίδ, τάδε λέγει
Κύριος Κρίνατε πρωὶ κρίμα καὶ κατευθύνατε,
καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦν-
τος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή
μου καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

17 Qui non me interfecit a vulva, ut fieret
mihi mater mea sepulchrum, et vulva ejus
conceptus æternus. 18 Quare de vulva egressus
sum, ut viderem laborem et dolorem, et con-
sumerentur in confusione dies mei?

CAPUT XXI.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias
Phassur filium Melchiæ, et Sophoniam filium
Maasiæ sacerdotem, dicens: 2 Interroga pro
nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex
Babylonis prœliatur adversum nos: si forte
faciat Dominus nobiscum secundum omnia
mirabilia sua, et recedat a nobis. 3 Et dixit
Jeremias ad eos: Sic dicetis Sedeciæ: 4 Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego con-
vertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt,
et quibus vos pugnatis adversum regem Baby-
lonis, et Chaldæos, qui obsident vos in circuitu
murorum: et congregabo ea in medio civitatis
hujus. 5 Et debellabo ego vos in manu extenta,
et in brachio forti, et in furore, et in indigna-
tione, et in ira grandi, 6 Et percutiam
habitatores civitatis hujus, homines et bestiæ
pestilentia magna morientur. 7 Et post
hæc, ait Dominus, dabo Sedeciam regem
Juda, et servos ejus, et populum ejus, et
qui derelicti sunt in civitate hac a peste, et
gladio, et fame, in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis, et in manu inimicorum eorum,
et in manu quærentium animam eorum, et
percutiet eos in ore gladii, et non flectetur,
neque parcet, nec miserebitur. 8 Et ad
populum hunc dices: Hæc dicit Dominus:
Ecce ego do coram vobis viam vitæ, et viam
mortis. 9 Qui habitaverit in urbe hac, mori-
etur gladio, et fame, et peste: qui autem
egressus fuerit, et transfugerit ad Chaldæos,
qui obsident vos, vivet, et erit ei anima sua,
quasi spolium. 10 Posui enim faciem meam
super civitatem hanc in malum, et non in
bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis
dabitur, et exuret eam igni. 11 Et domui
regis Juda: Audite verbum Domini, 12 Do-
mus David, hæc dicit Dominus: Judicate mane
judicium, et eruite vi oppressum de manu
calumniantis: ne forte egrediatur ut ignis in-
dignatio mea, et succendatur, et non sit qui ex-
tinguat, propter malitiam studiorum vestrorum.

ירמיה כא כב

13 הִנְנִי אֵלַיִךְ יֹשֶׁבֶת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישֹׁר
נְאֻם־יְהוָה הָאֹמְרִים מִי־יֵחַת עָלֵינוּ וּמִי
יָבוֹא בִּמְעוֹנוֹתֵינוּ׃ 14 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כִּפְרִי
מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּיַעְרָהּ
וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֶיהָ׃

פרשה כב׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה רֵד בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְדִבַּרְתָּ שָּׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 2 וְאָמַרְתָּ
שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב
עַל־כִּסֵּא דָוִד אַתָּה וַעֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים
בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ 3 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עָשׁוֹק
וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל־תֹּנוּ אַל־תַּחְמֹסוּ
וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 4 כִּי
אִם־עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וּבָאוּ
בְשַׁעֲרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מְלָכִים יֹשְׁבִים לְדָוִד
עַל־כִּסְאוֹ רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הוּא
וַעֲבָדָו וְעַמּוֹ׃ 5 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
כִּי־לְחָרְבָּה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה׃
6 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה עַל־בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה
גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן אִם־לֹא
אֲשִׁיתְךָ מִדְבָּר עָרִים לֹא נוֹשָׁבָה׃ 7 וְקִדַּשְׁתִּי
עָלֶיךָ מַשְׁחִתִים אִישׁ וְכֵלָיו וְכָרְתוּ מִבְחַר
אֲרָזֶיךָ וְהִפִּילוּ עַל־הָאֵשׁ׃ 8 וְעָבְרוּ גּוֹיִם
רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת׃ 9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיַּעַבְדוּם׃ 10 אַל־תִּבְכּוּ לְמֵת וְאַל־
תָּנֻדוּ לוֹ בְּכוּ בָכוֹ לַהֹלֵךְ כִּי לֹא יָשׁוּב
עוֹד וְרָאָה אֶת־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ׃ 11 כִּי־כֹה
אָמַר־יְהוָה אֶל־שַׁלֻּם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַמֹּלֵךְ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר
יָצָא מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא־יָשׁוּב שָׁם
עוֹד׃ 12 כִּי בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתוֹ שָׁם
יָמוּת וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא־יִרְאֶה עוֹד׃
13 הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ בְּלֹא־צֶדֶק
וַעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרֵעֵהוּ יַעֲבֹד חִנָּם
וּפֹעֲלוֹ לֹא יִתֶּן־לוֹ׃ 14 הָאֹמֵר אֶבְנֶה־לִּי
בֵּית מִדּוֹת וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים וְקָרַע
לוֹ חַלּוֹנָי וְסָפוּן בָּאֶרֶז וּמָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, καʹ, κβʹ.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα
Σὸρ τὴν πεδεινήν, τοὺς λέγοντας Τίς πτοήσει ἡμᾶς;
ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται
πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. κβʹ.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν
λόγον τοῦτον, 2 Καὶ ἐρεῖς Ἄκουε λόγον Κυρίου,
βασιλεῦ Ἰούδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι
ταῖς πύλαις ταύταις, 3 Τάδε λέγει Κύριος Ποιεῖτε
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον
ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν, καὶ προσήλυτον καὶ
ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ
ἀσεβεῖτε, καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ. 4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον
τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου
τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ
ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ
παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν. 5 Ἐὰν δὲ μὴ
ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.
6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως
Ἰούδα Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἐὰν μὴ
θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας,
7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα καὶ τὸν
πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους
σου καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ. 8 Καὶ διελεύσονται
ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Διὰ τί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ
πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ; 9 Καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ' ὧν
ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐ-
τοῖς. 10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε
αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι
οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος
αὐτοῦ. 11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλὴμ
υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου,
Οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι, 12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν ἐκεῖ ἀποθανεῖται,
καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι. 13 Ὁ
οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ
τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον
αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ
μὴ ἀποδώσει αὐτῷ. 14 Ὠικοδόμησας σεαυτῷ οἶκον
σύμμετρον, ὑπερῷα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσι
καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

JEREMIA, XXI. XXII.

13 Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ
atque campestris, ait Dominus, qui dicitis:
Quis percutiet nos? et quis ingredietur domos
nostras? 14 Et visitabo super vos juxta
fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus:
et succendam ignem in saltu ejus: et devorabit
omnia in circuitu ejus.

CAPUT XXII.

1 HÆC dicit Dominus: Descende in domum
regis Juda, et loqueris ibi verbum hoc, 2 Et
dices: Audi verbum Domini rex Juda, qui
sedes super solium David; tu et servi tui, et
populus tuus, qui ingredimini per portas istas.
3 Hæc dicit Dominus: Facite judicium et
justitiam, et liberate vi oppressum de manu
calumniatoris: et advenam, et pupillum, et
viduam nolite contristari, neque opprimatis
inique: et sanguinem innocentem ne effun-
datis in loco isto. 4 Si enim facientes feceritis
verbum istud: ingredientur per portas domus
hujus, reges sedentes de genere David super
thronum ejus, et ascendentes currus et equos,
ipsi et servi, et populus eorum. 5 Quod si
non audieritis verba hæc: in memetipso juravi,
dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus
hæc. 6 Quia hæc dicit Dominus super domum
regis Juda: Galaad tu mihi caput Libani: si
non posuero te solitudinem, urbes inhabita-
biles. 7 Et sanctificabo super te, interficientem
virum, et arma ejus: et succident electas
cedros tuas, et præcipitabunt in ignem. 8 Et
pertransibunt gentes multæ per civitatem
hanc: et dicet unusquisque proximo suo:
Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi?
9 Et respondebunt: Eo quod dereliquerint
pactum Domini Dei sui, et adoraverint deos
alienos, et servierint eis. 10 Nolite flere
mortuum, neque lugeatis super eum fletu:
plangite eum, qui egreditur, quia non reverte-
tur ultra, nec videbit terram nativitatis suæ.
11 Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium
Josiæ regem Juda, qui regnavit pro Josia
patre suo, qui egressus est de loco isto: Non
revertetur huc amplius: 12 Sed in loco, ad
quem transtuli eum, ibi morietur, et terram
istam non videbit amplius. 13 Væ qui ædificat
domum suam in injustitia, et cœnacula sua
non in judicio: amicum suum opprimet
frustra, et mercedem ejus non reddet ei.
14 Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam,
et cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras,
et facit laquearia cedrina, pingitque sinopide.

15 הֲתִֽמְלֹךְ כִּי אַתָּה מְתַחֲרֶה בָאָרֶז אָבִיךָ
הֲלוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
אָז טוֹב לוֹ׃ 16 דָּן דִּין־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב
הֲלוֹא־הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 17 כִּי
אֵין עֵינֶיךָ וְלִבְּךָ כִּי אִם־עַל־בִּצְעֶךָ וְעַל
דַּם־הַנָּקִי לִשְׁפּוֹךְ וְעַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָה
לַעֲשׂוֹת׃ 18 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֶל־יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת
לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הֹדֹה׃
19 קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהַשְׁלֵךְ
מֵהָלְאָה לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 20 עֲלִי הַלְּבָנוֹן
וּצְעָקִי וּבַבָּשָׁן תְּנִי קוֹלֵךְ וְצַעֲקִי מֵעֲבָרִים
כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל־מְאַהֲבָיִךְ׃ 21 דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ
בְּשַׁלְוֺתַיִךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע זֶה דַרְכֵּךְ
מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא־שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי׃ 22 כָּל־רֹעַיִךְ
תִּרְעֶה־רוּחַ וּמְאַהֲבַיִךְ בַּשְּׁבִי יֵלֵכוּ כִּי אָז
תֵּבֹשִׁי וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל רָעָתֵךְ׃ 23 יֹשַׁבְתְּי
בַּלְּבָנוֹן מְקֻנַּנְתְּי בָּאֲרָזִים מַה־נֵּחַנְתְּ בְּבֹא־לָךְ
חֲבָלִים חִיל כַּיֹּלֵדָה׃ 24 חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה
כִּי אִם־יִהְיֶה כָּנְיָהוּ בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה חוֹתָם עַל־יַד יְמִינִי כִּי מִשָּׁם
אֶתְּקֶנְךָּ׃ 25 וּנְתַתִּיךָ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ
וּבְיַד אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבְיַד
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד הַכַּשְׂדִּים׃
26 וְהֵטַלְתִּי אֹתְךָ וְאֶת־אִמְּךָ אֲשֶׁר יְלָדַתְךָ
עַל הָאָרֶץ אַחֶרֶת אֲשֶׁר לֹא־יֻלַּדְתֶּם שָׁם
וְשָׁם תָּמוּתוּ׃ 27 וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הֵם
מְנַשְּׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב שָׁם שָׁמָּה
לֹא יָשׁוּבוּ׃ 28 הַעֶצֶב נִבְזֶה נָפוּץ
הָאִישׁ הַזֶּה כָּנְיָהוּ אִם־כְּלִי אֵין חֵפֶץ
בּוֹ מַדּוּעַ הוּטְלוּ הוּא וְזַרְעוֹ וְהֻשְׁלְכוּ
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ׃ 29 אֶרֶץ אֶרֶץ
אָרֶץ שִׁמְעִי דְּבַר־יְהוָה׃ 30 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה כִּתְבוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֶּבֶר
לֹא־יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִזַּרְעוֹ
אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל עוֹד
בִּיהוּדָה׃

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Ἄχαζ τῷ
πατρί σου; οὐ φάγονται καὶ οὐ πίονται· βέλτιόν
σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. 16 Οὐκ ἔγνωσαν,
οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ
τοῦτό ἐστι τὸ μὴ γνῶναί σε ἐμέ, λέγει Κύριος;
17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία
σου καλή, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ
αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκχέαι αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν αὐτά. 18 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα
Ἰούδα Καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐ κόψονται
αὐτὸν Ὦ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτὸν Οἴμοι
κύριε. 19 Ταφὴν ὄνου ταφήσονται, συμψησθεὶς
ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. 20 Ἀνά-
βηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κράξον, καὶ εἰς τὴν Βασὰν
δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς
θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου.
21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ
εἶπας Οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός
σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. 22 Πάντας τοὺς
ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταί σου
ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ
καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε.
23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν
ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὀδύνας
ὡς τικτούσης. 24 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν
γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε, 25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου, ὧν σὺ
εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν
Χαλδαίων, 26 Καὶ ἀποῤῥίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα
σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ,
καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. 27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ
εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.
28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία
αὐτοῦ, ὅτι ἐξεῤῥίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ
ᾔδει. 29 Γῆ γῆ, ἄκουε λόγον Κυρίου, 30 Γράψον
τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ
αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Δαυίδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδᾳ.

15 Numquid regnabis, quoniam confers te
cedro? pater tuus numquid non comedit et
bibit, et fecit judicium et justitiam tunc cum
bene erat ei? 16 Judicavit causam pauperis
et egeni in bonum suum: numquid non ideo
quia cognovit me, dicit Dominus? 17 Tui
vero oculi et cor ad avaritiam, et ad sanguinem
innocentem fundendum, et ad calumniam, et
ad cursum mali operis. 18 Propterea hæc
dicit Dominus ad Joakim filium Josiæ, regem
Juda: Non plangent eum: Væ frater et væ
soror: non concrepabunt ei: Væ domine, et
væ inclyte. 19 Sepultura asini sepelietur,
putrefactus et projectus extra portas Jeru-
salem. 20 Ascende Libanum, et clama: et
in Basan da vocem tuam, et clama ad trans-
euntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.
21 Locutus sum ad te in abundantia tua; et
dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab
adolescentia tua, quia non audisti vocem
meam. 22 Omnes pastores tuos pascet ventus,
et amatores tui in captivitatem ibunt: et tunc
confunderis, et erubesces ab omni malitia tua.
23 Quæ sedes in Libano, et nidificas in cedris,
quomodo congemuisti cum venissent tibi
dolores, quasi dolores parturientis? 24 Vivo
ego, dicit Dominus: quia si fuerit Jechonias
filius Joakim regis Juda, annulus in manu
dextera mea, inde evellam eum. 25 Et dabo
te in manu quærentium animam tuam, et in
manu quorum tu formidas faciem, et in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu
Chaldæorum. 26 Et mittam te, et matrem
tuam quæ genuit te, in terram alienam, in
qua nati non estis, ibique moriemini: 27 Et
in terram, ad quam ipsi levant animam suam
ut revertantur illuc, non revertentur. 28 Num-
quid vas fictile atque contritum vir iste
Jechonias? numquid vas absque omni volup-
tate? quare abjecti sunt ipse et semen ejus,
et projecti in terram, quam ignoraverunt?
29 Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.
30 Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum
sterilem, virum qui in diebus suis non prospe-
rabitur: nec enim erit de semine ejus vir,
qui sedeat super solium David, et potestatem
habeat ultra in Juda.

פרשה כג׃

1 הוֹי רֹעִים מְאַבְּדִים וּמְפִצִים אֶת־צֹאן
מַרְעִיתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 2 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הָרֹעִים הָרֹעִים אֶת־עַמִּי
אַתֶּם הֲפִצֹתֶם אֶת־צֹאנִי וַתַּדִּחוּם וְלֹא
פְקַדְתֶּם אֹתָם הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת־רֹעַ
מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ 3 וַאֲנִי אֲקַבֵּץ
אֶת־שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־
הִדַּחְתִּי אֹתָם שָׁם וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְהֶן
עַל־נְוֵהֶן וּפָרוּ וְרָבוּ׃ 4 וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם
רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא־יִירְאוּ עוֹד וְלֹא־יֵחַתּוּ
וְלֹא יִפָּקֵדוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 5 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק
וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
בָּאָרֶץ׃ 6 בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה־שְּׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרְאוֹ יְהוָה ׀
צִדְקֵנוּ׃ 7 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר
הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
8 כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא
אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפֹנָה וּמִכֹּל
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם וְיָשְׁבוּ
עַל־אַדְמָתָם׃ 9 לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְקִרְבִּי
רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר
וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דִּבְרֵי
קָדְשׁוֹ׃ 10 כִּי מְנָאֲפִים מָלְאָה הָאָרֶץ
כִּי־מִפְּנֵי אָלָה אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת
מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם
לֹא־כֵן׃ 11 כִּי־גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן חָנֵפוּ
גַּם־בְּבֵיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם־יְהוָה׃
12 לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם כַּחֲלַקְלַקּוֹת
בָּאֲפֵלָה יִדַּחוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי־אָבִיא עֲלֵיהֶם
רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃
13 וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הִנַּבְּאוּ
בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
14 וּבִנְבִאֵי יְרוּשָׁלִַם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרָה נָאוֹף
וְהָלֹךְ בַּשֶּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי־
שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ־לִי כֻלָּם כִּסְדֹם
וְיֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃ 15 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִיל אוֹתָם
לַעֲנָה וְהִשְׁקִתִים מֵי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת
נְבִיאֵי יְרוּשָׁלִַם יָצְאָה חֲנֻפָּה לְכָל־הָאָרֶץ

ΚΕΦ. κγʹ.

1 Ω ΠΟΙΜΕΝΕΣ *οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπί-*
ζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν. 2 *Διὰ τοῦτο*
τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν
μου Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ
ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.
3 *Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ*
μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ
καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξη-
θήσονται καὶ πληθυνθήσονται. 4 *Καὶ ἀναστήσω*
αὐτοῖς ποιμένας οἳ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ
φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.
5 *Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀνα-*
στήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει
βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην ἐπὶ τῆς γῆς. 6 *Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ*
καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει
πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει
αὐτὸν Κύριος Ἰωσεδέκ. 7 *Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι*
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Ζῇ
Κύριος ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, 8 *Ἀλλὰ Ζῇ Κύριος ὃς συνήγαγε πᾶν*
τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν χωρῶν οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέ-
στησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐν τοῖς προφήταις.
9 *Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθη πάντα*
τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ
ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου
Κυρίου καὶ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.
10 *Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ,*
ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ
δρόμος αὐτῶν πονηρός, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως.
11 *Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν*
τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν. 12 *Διὰ τοῦτο*
γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν
γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν
αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν. 13 *Καὶ ἐν τοῖς προφήταις*
Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ
τῆς Βάαλ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.
14 *Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα*
φρικτά, μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι
καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πολλῶν τοῦ μὴ
ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ
οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γόμορρα. 15 *Διὰ*
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς
ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρόν, ὅτι ἀπὸ τῶν
προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

CAPUT XXIII.

1 VÆ pastoribus, qui disperdunt et di-
lacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus.
2 Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel ad
pastores, qui pascunt populum meum: Vos
dispersistis gregem meum, et ejecistis eos, et
non visitastis eos; ecce ego visitabo super vos
malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus.
3 Et ego congregabo reliquias gregis mei de
omnibus terris, ad quas ejecero eos illuc: et
convertam eos ad rura sua: et crescent et
multiplicabuntur. 4 Et suscitabo super eos
pastores, et pascent eos: non formidabunt
ultra, et non pavebunt: et nullus quæretur
ex numero, dicit Dominus. 5 Ecce dies
veniunt, dicit Dominus: et suscitabo David
germen justum: et regnabit rex, et sapiens
erit: et faciet judicium et justitiam in terra.
6 In diebus illis salvabitur Juda, et Israel
habitabit confidenter: et hoc est nomen,
quod vocabunt eum, Dominus justus noster.
7 Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus,
et non dicent ultra: Vivit Dominus, qui eduxit
filios Israel de terra Ægypti: 8 Sed: Vivit
Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus
Israel de terra aquilonis, et de cunctis terris,
ad quas ejeceram eos illuc: et habitabunt in
terra sua. 9 Ad prophetas: Contritum est
cor meum in medio mei, contremuerunt omnia
ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, et
quasi homo madidus a vino a facie Domini, et
a facie verborum sanctorum ejus. 10 Quia
adulteris repleta est terra, quia a facie male-
dictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti:
factus est cursus eorum malus, et fortitudo
eorum dissimilis. 11 Propheta namque et
sacerdos polluti sunt: et in domo mea inveni
malum eorum, ait Dominus. 12 Idcirco via
eorum erit quasi lubricum in tenebris: im-
pellentur enim, et corruent in ea: afferam
enim super eos mala, annum visitationis
eorum, ait Dominus. 13 Et in prophetis
Samariæ vidi fatuitatem: prophetabant in
Baal, et decipiebant populum meum Israel.
14 Et in prophetis Jerusalem vidi simili-
tudinem adulterantium, et iter mendacii: et
confortaverunt manus pessimorum, ut non
converteretur unusquisque a malitia sua: facti
sunt mihi omnes ut Sodoma, et habitatores
ejus quasi Gomorrha. 15 Propterea hæc
dicit Dominus exercituum ad prophetas:
Ecce ego cibabo eos absinthio, et potabo
eos felle: a prophetis enim Jerusalem,
egressa est pollutio super omnem terram.

16 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל־תִּשְׁמְעוּ
עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים
הֵמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי
יְהוָה : 17 אֹמְרִים אָמוֹר לִמְנַאֲצַי דִּבֶּר
יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הֹלֵךְ
בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם
רָעָה : 18 כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וְיֵרֶא
וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע :
19 הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה
וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל :
20 לֹא יָשׁוּב אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ
מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ
בִּינָה : 21 לֹא־שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ
לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבָּאוּ : 22 וְאִם־עָמְדוּ
בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת־עַמִּי וִישִׁבוּם
מִדַּרְכָּם הָרָע וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם : 23 הַאֱלֹהֵי
מִקָּרֹב אָנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק :
24 אִם־יִסָּתֵר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ
נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֲנִי מָלֵא נְאֻם־יְהוָה : 25 שָׁמַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר
לֵאמֹר חָלַמְתִּי חָלָמְתִּי : 26 עַד־מָתַי הֲיֵשׁ
בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי תַּרְמִת
לִבָּם : 27 הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי
בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי בַּבָּעַל :
28 הַנָּבִיא אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם
וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת
מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר נְאֻם־יְהוָה : 29 הֲלוֹא
כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ
סָלַע : 30 לָכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה
מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ : 31 הִנְנִי
עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם
וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם : 32 הִנְנִי עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת
שֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי
בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְפַחֲזוּתָם וְאָנֹכִי לֹא־שְׁלַחְתִּים
וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעֵיל לֹא־יוֹעִילוּ לָעָם־
הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה : 33 וְכִי־יִשְׁאָלְךָ הָעָם
הַזֶּה אוֹ־הַנָּבִיא אוֹ־כֹהֵן לֵאמֹר מַה־מַּשָּׂא
יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מַה־מַּשָּׂא
וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה : 34 וְהַנָּבִיא
וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא יְהוָה
וּפָקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ :

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ Μὴ ἀκούετε
τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς
ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι καὶ οὐκ ἀπὸ
στόματος Κυρίου· 17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις
τὸν λόγον Κυρίου Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς
πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν καὶ παντὶ τῷ
πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ εἶπαν Οὐχ ἥξει
ἐπὶ σὲ κακά. 18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι
Κυρίου καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο
καὶ ἤκουσεν; 19 Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυρίου καὶ
ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει· 20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ
θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν στήσῃ
αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ᾽
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό. 21 Οὐκ
ἀπέστελλον τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον·
οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον.
22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰ
ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν
ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν. 23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει
Κύριος, καὶ οὐχὶ θεὸς πόῤῥωθεν. 24 Εἰ κρυβή-
σεταί τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν;
μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ, λέγει
Κύριος; 25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ
προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες
Ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον. 26 Ἕως πότε ἔσται ἐν
καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ,
ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας
αὐτῶν, 27 Τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ
νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντο
ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ
πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐμ τῇ Βάαλ;
28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιόν ἐστι διηγησάσθω
τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς
αὐτὸν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ᾽ ἀληθείας. Τί
τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; 29 Οὕτως οἱ λόγοι
μου, λέγει Κύριος· οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μόυ ὥσπερ
πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;
30 Ἰδοὺ ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει
Κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου
ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· 31 Ἰδοὺ
ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφη-
τείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.
32 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς
προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγοῦντο
αὐτά, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν
αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέ-
στειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέ-
λειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον. 33 Καὶ ἐὰν
ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης Τί τὸ
λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ λῆμμα
καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 34 Ὁ προφήτης καὶ
οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς οἳ ἂν εἴπωσι Λῆμμα Κυρίου, καὶ
ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

16 Hæc dicit Dominus exercituum: Nolite
audire verba prophetarum, qui prophetant
vobis, et decipiunt vos: visionem cordis sui
loquuntur, non de ore Domini. 17 Dicunt
his, qui blasphemant me: Locutus est
Dominus: Pax erit vobis: et omni, qui
ambulat in pravitate cordis sui, dixerunt:
Non veniet super vos malum. 18 Quis enim
affuit in consilio Domini, et vidit et audivit
sermonem ejus? quis consideravit verbum
illius et audivit? 19 Ecce turbo Dominicæ
indignationis egredietur, et tempestas erum-
pens super caput impiorum veniet. 20 Non
revertetur furor Domini, usque dum faciat, et
usque dum compleat cogitationem cordis sui:
in novissimis diebus intelligetis consilium
ejus. 21 Non mittebam prophetas, et ipsi
currebant: non loquebar ad eos, et ipsi
prophetabant. 22 Si stetissent in consilio
meo, et nota fecissent verba mea populo meo,
avertissem utique eos a via sua mala, et a
cogitationibus suis pessimis. 23 Putasne Deus
e vicino ego sum, dicit Dominus? et non Deus
de longe? 24 Si occultabitur vir in abscon-
ditis: et ego non videbo eum, dicit Dominus?
numquid non cælum et terram ego impleo,
dicit Dominus? 25 Audivi quæ dixerunt
prophetæ, prophetantes in nomine meo men-
dacium, atque dicentes: Somniavi, somniavi.
26 Usquequo istud est in corde prophetarum
vaticinantium mendacium, et prophetantium
seductiones cordis sui? 27 Qui volunt facere
ut obliviscatur populus meus nominis mei
propter somnia eorum, quæ narrat unus-
quisque ad proximum suum: sicut obliti sunt
patres eorum nominis mei propter Baal.
28 Propheta, qui habet somnium, narret
somnium: et qui habet sermonem meum,
loquatur sermonem meum vere: quid paleis
ad triticum, dicit Dominus? 29 Numquid
non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus,
et quasi malleus conterens petram? 30 Prop-
terea ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui
furantur verba mea unusquisque a proximo
suo. 31 Ecce ego ad prophetas, ait Dominus,
qui assumunt linguas suas, et aiunt: Dicit
Dominus. 32 Ecce ego ad prophetas somni-
antes mendacium, ait Dominus, qui narrave-
runt ea, et seduxerunt populum meum in
mendacio suo, et in miraculis suis: cum ego
non misissem eos, nec mandassem eis, qui
nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus.
33 Si igitur interrogaverit te populus
iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens:
Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos
estis onus; projiciam quippe vos, dicit
Dominus. 34 Et propheta, et sacerdos,
et populus qui dicit: Onus Domini: visitabo
super virum illum, et super domum ejus.

35 כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶל־אָחִיו מֶה־עָנָה יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר יְהוָה׃
36 וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא
יִהְיֶה לְאִישׁ דְּבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ׃
37 כֹּה תֹאמַר אֶל־הַנָּבִיא מֶה־עָנָךְ יְהוָה
וּמַה־דִּבֶּר יְהוָה׃ 38 וְאִם־מַשָּׂא יְהוָה
תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲמָרְכֶם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וָאֶשְׁלַח
אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה׃
39 לָכֵן הִנְנִי וְנָשִׁיתִי אֶתְכֶם נָשֹׁא וְנָטַשְׁתִּי
אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃ 40 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם
חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמּוּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא
תִשָּׁכֵחַ׃

פרשה כד׃

1 הִרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דּוּדָאֵי תְאֵנִים
מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל יְהוָה אַחֲרֵי הַגְלוֹת
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכָנְיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה
וְאֶת־הֶחָרָשׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַםִ וַיְבִאֵם
בָּבֶל׃ 2 הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת מְאֹד
כִּתְאֵנֵי הַבַּכֻּרוֹת וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים
רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ
וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד
וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה
מֵרֹעַ׃ 4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
5 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּתְּאֵנִים
הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה כֵּן אַכִּיר אֶת־גָּלוּת יְהוּדָה
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
לְטוֹבָה׃ 6 וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה
וַהֲשִׁבֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא
אֶהֱרֹס וּנְטַעְתִּים וְלֹא אֶתּוֹשׁ׃ 7 וְנָתַתִּי לָהֶם
לֵב לָדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ־לִי
לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי־יָשֻׁבוּ
אֵלַי בְּכָל־לִבָּם׃ 8 וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת
אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה
כֵּן אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־
שָׂרָיו וְאֵת ׀ שְׁאֵרִית יְרוּשָׁלַםִ הַנִּשְׁאָרִים
בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Τί ἀπεκρίθη
Κύριος, καὶ τί ἐλάλησιε Κύρος; 36 Καὶ λῆμμα
Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ
ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ [καὶ ἐξιστέψατε
τοὺς λόγους θεοῦ ζῶντος, Κυρίου τῶν δυνά-
μεων θεοῦ ἡμῶν. 37 Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν
προφήτην. Τί ἀπεκρίθη σοι Κύριος,] καὶ διὰ
τί ἐλάλησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; 38 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν Ἀνθ᾽ ὧν εἴπατε τὸν
λόγον τοῦτον Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς λέγων Οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα Κυρίου, 39 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν
πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
40 Καὶ δώσω ἐφ᾽ ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ
ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ἜΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων,
κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ
ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν
Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας
καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων
χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα, καὶ ὁ
κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἃ οὐ
βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. 3 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Τί σὺ ὁρᾷς, Ἱερεμία; καὶ εἶπα
Σῦκα· σῦκα τὰ χρηστά, χρηστὰ λίαν, καὶ τὰ
πονηρά, πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ
πονηρίας αὐτῶν. 4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ λέγων 5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι
τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπέσταλκα
ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά.
6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς
ἀγαθά, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ
οὐ μὴ καθελῶ αὐτούς, καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ
οὐ μὴ ἐκτίλω. 7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ
εἰδέναι αὐτοὺς ἐμέ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί
μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, ὅτι
ἐπιστραφήσονται ἐπ᾽ ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
αὐτῶν. 8 Καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ ἃ οὐ
βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει
Κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατά-
λοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

35 Hæc dicetis unusquisque ad proximum,
et ad fratrem suum: quid respondit
Dominus? et quid locutus est Dominus?
36 Et onus Domini ultra non memorabitur:
quia onus erit unicuique sermo suus: et
pervertistis verba Dei viventis, Domini exer-
cituum Dei nostri. 37 Hæc dices ad pro-
phetam: Quid respondit tibi Dominus? et
quid locutus est Dominus? 38 Si autem onus
Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit
Dominus: Quia dixistis sermonem istum:
Onus Domini: et misi ad vos, dicens: Nolite
dicere: Onus Domini: 39 Propterea ecce
ego tollam vos portans, et derelinquam vos, et
civitatem quam dedi vobis et patribus vestris,
a facie mea. 40 Et dabo vos in opprobrium
sempiternum, et in ignominiam æternam,
quæ nunquam oblivione delebitur

CAPUT XXIV.

1 OSTENDIT mihi Dominus: et ecce duo
calathi pleni ficis, positi ante templum
Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor
rex Babylonis Jechoniam filium Joakim regem
Juda, et principes ejus, et fabrum, et inclu-
sorem, de Jerusalem, et adduxit eos in
Babylonem. 2 Calathus unus ficus bonas
habebat nimis, ut solent ficus esse primi
temporis: et calathus unus ficus habebat
malas nimis, quæ comedi non poterant, eo
quod essent malæ. 3 Et dixit Dominus ad
me: Quid tu vides Jeremia? Et dixi: Ficus,
ficus bonas, bonas valde; et malas, malas
valde; quæ comedi non possunt, eo quod sint
malæ. 4 Et factum est verbum Domini ad
me, dicens: 5 Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Sicut ficus hæ bonæ: sic cognoscam
transmigrationem Juda, quam emisi de loco
illo in terram Chaldæorum, in bonum. 6 Et
ponam oculos meos super eos ad placandum,
et reducam eos in terram hanc: et ædificabo
eos, et non destruam: et plantabo eos, et non
evellam. 7 Et dabo eis cor ut sciant me, quia
ego sum Dominus: et erunt mihi in populum,
et ego ero eis in Deum: quia revertentur
ad me in toto corde suo. 8 Et sicut
ficus pessimæ, quæ comedi non possunt, eo
quod sint malæ: hæc dicit Dominus: Sic
dabo Sedeciam regem Juda, et principes
ejus, et reliquos de Jerusalem, qui remanserunt
in urbe hac, et qui habitant in terra Ægypti.

9 וּנְתַתִּים לְזַוָעָה לְרָעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ לְחֶרְפָּה וּלְמָשָׁל לִשְׁנִינָה וְלִקְלָלָה
בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־אַדִּיחֵם שָׁם :
10 וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרָעָב
וְאֶת־הַדָּבֶר עַד־תֻּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם וְלַאֲבוֹתֵיהֶם :

פרשה כה :

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה עַל־יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־
עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה
הָרִאשֹׁנִית לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל :
2 אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל־כָּל־עַם
יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר :
3 מִן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד ׀ הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שָׁלֹשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָי וָאֲדַבֵּר
אֲלֵיכֶם אַשְׁכֵּים וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם :
4 וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדָיו
הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וְלֹא־הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם לִשְׁמֹעַ : 5 לֵאמֹר
שׁוּבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמֵרֹעַ
מַעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם : 6 וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת לָהֶם
וְלֹא־תַכְעִיסוּ אוֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא
אָרַע לָכֶם : 7 וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה
לְמַעַן הַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרַע
לָכֶם : 8 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן
אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרָי : 9 הִנְנִי
שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן
נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עַבְדִּי וַהֲבִאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְעַל־יֹשְׁבֶיהָ וְעַל כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב
וְהַחֲרַמְתִּים וְשַׂמְתִּים לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה
וּלְחָרְבוֹת עוֹלָם : 10 וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל
שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה
קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר : 11 וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה :

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας
τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν
ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ. 10 Καὶ
ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον
καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κε'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν ἐπὶ
πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα [αὐτὸς
ἐνιαυτὸς πρῶτος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος], 2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν
λαὸν Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερου-
σαλὴμ λέγων 3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία
υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ὀρθρίζων καὶ λέγων 4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς
τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὄρθρου ἀποστέλ-
λων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν, 5 Λέγων Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος
καὶ ἕως αἰῶνος. 6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν
αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, 7 Καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου [φησὶ Κύριος, ὅπως παροργίσητέ
μου ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, εἰς κακὸν
ὑμῖν]. 8 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἐπειδὴ
οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, 9 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω καὶ λήψομαι πατριὰν ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ
ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω
αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς
ὀνειδισμὸν αἰώνιον. 10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν
νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὀσμὴν μύρου καὶ φῶς
λύχνου. 11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν,
καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη,

9 Et dabo eos in vexationem, afflictionemque
omnibus regnis terræ, in opprobrium, et in
parabolam, et in proverbium, et in male-
dictionem in universis locis, ad quæ ejeci eos.
10 Et mittam in eis gladium, et famem, et
pestem ; donec consumantur de terra, quam
dedi eis, et patribus eorum.

CAPUT XXV.

1 Verbum, quod factum est ad Jeremiam
de omni populo Juda, in anno quarto Joakim
filii Josiæ regis Juda (ipse est annus primus
Nabuchodonosor regis Babylonis), 2 Quod
locutus est Jeremias propheta ad omnem
populum Juda, et ad universos habitatores
Jerusalem, dicens : 3 A tertio decimo anno
Josiæ filii Amon regis Juda usque ad diem
hanc ; iste tertius et vigesimus annus ; factum
est verbum Domini ad me, et locutus sum ad
vos de nocte consurgens, et loquens : et non
audistis. 4 Et misit Dominus ad vos omnes
servos suos prophetas, consurgens diluculo,
mittensque : et non audistis, neque inclinastis
aures vestras ut audiretis, 5 Cum diceret :
Revertimini unusquisque a via sua mala, et a
pessimis cogitationibus vestris : et habitabitis
in terra, quam dedit Dominus vobis, et patri-
bus vestris, a sæculo et usque in sæculum.
6 Et nolite ire post deos alienos, ut serviatis
eis, adoretisque eos : neque me ad iracundiam
provocetis in operibus manuum vestrarum, et
non affligam vos. 7 Et non audistis me, dicit
Dominus, ut me ad iracundiam provocaretis
in operibus manuum vestrarum, in malum
vestrum. 8 Propterea hæc dicit Dominus
exercituum : Pro eo quod non audistis verba
mea : 9 Ecce ego mittam, et assumam uni-
versas cognationes aquilonis, ait Dominus, et
Nabuchodonosor regem Babylonis servum
meum : et adducam eos super terram istam,
et super habitatores ejus, et super omnes
nationes, quæ in circuitu illius sunt : et inter-
ficiam eos, et ponam eos in stuporem et in
sibilum, et in solitudines sempiternas. 10 Per-
damque ex eis vocem gaudii, et vocem lætitiæ,
vocem sponsi, et vocem sponsæ, vocem molæ, et
lumen lucernæ. 11 Et erit universa terra hæc in
solitudinem, et in stuporem : et servient omnes
gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis.

¹² וְהָיָה כִמְלֹאות שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד
עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
אֶת־עֲוֹנָם וְעַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתִּי אֹתוֹ
לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם׃ 13 וְהֵבֵאתִי עַל־הָאָרֶץ
הַהִיא אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ
אֵת כָּל־הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר־נִבָּא
יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 14 כִּי עָבְדוּ־בָם
גַּם־הֵמָּה גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים
וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃
15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה
הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם׃ 16 וְשָׁתוּ
וְהִתְגֹּעֲשׁוּ וְהִתְהֹלָלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר
אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֹתָם׃ 17 וָאֶקַּח אֶת־הַכּוֹס
מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
שְׁלָחַנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ 18 אֶת־יְרוּשָׁלִַם
וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת־מְלָכֶיהָ אֶת־שָׂרֶיהָ
לָתֵת אֹתָם לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה לִשְׁרֵקָה
וְלִקְלָלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 19 אֶת־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־שָׂרָיו וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ׃ 20 וְאֵת כָּל־הָעֶרֶב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי
אֶרֶץ הָעוּץ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן וְאֶת־עַזָּה וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֵת
שְׁאֵרִית אַשְׁדּוֹד׃ 21 אֶת־אֱדוֹם וְאֶת־מוֹאָב
וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן׃ 22 וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צֹר
וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם׃ 23 אֶת־דְּדָן וְאֶת־תֵּימָא
וְאֶת־בּוּז וְאֵת כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה׃ 24 וְאֵת
כָּל־מַלְכֵי עֲרָב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הָעֶרֶב
הַשֹּׁכְנִים בַּמִּדְבָּר׃ 25 וְאֵת ׀ כָּל־מַלְכֵי זִמְרִי
וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל־מַלְכֵי מָדָי׃
26 וְאֵת ׀ כָּל־מַלְכֵי הַצָּפוֹן הַקְּרֹבִים וְהָרְחֹקִים
אִישׁ אֶל־אָחִיו וְאֵת כָּל־הַמַּמְלְכוֹת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ
יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם׃ 27 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וּקְיוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תָקוּמוּ
מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם׃

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη
ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς
ἀφανισμὸν αἰώνιον, 13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ'
αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
ἃ ἐπροφήτευσε Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη· [14 Ὅτι
ἐδούλευσαν ἐν αὐτοῖς, καίγε δουλώσονται γὰρ καὶ
αὐτοὺς ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι. Καὶ
ἀνταποδώσω αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.]
15 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Λάβε τὸ
ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός
μου, καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἐγὼ
ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, 16 Καὶ πίονται
καὶ ἐξεμοῦνται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ
ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με Κύριος πρὸς
αὐτά, 18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι
αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμόν,
[καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην,] 19 Καὶ
τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ 20 Καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους, καὶ
πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων καὶ τὴν Ἀσκάλωνα
καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζώτου, 21 Καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβῖ-
τιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, 22 Καὶ βασιλεῖς
Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς
ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης, 23 Καὶ τὴν Δαιδὰν
καὶ τὴν Θαιμὰν καὶ τὴν Ῥῶς καὶ πᾶν περικε-
καρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, 24 Καὶ πάν-
τας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,
25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ καὶ πάντας βασι-
λεῖς Περσῶν, 26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ
ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς, ἕκαστον
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, [καὶ βασιλεὺς Σησὰχ πίεται
ἔσχατος αὐτῶν]. 27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Οὕτως εἶπε
Κύριος παντοκράτωρ Πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε
καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.

12 Cumque impleti fuerint septuaginta anni,
visitabo super regem Babylonis, et super
gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem
eorum, et super terram Chaldæorum: et
ponam illam in solitudines sempiternas.
13 Et adducam super terram illam omnia
verba mea, quæ locutus sum contra eam, omne
quod scriptum est in libro isto, quæcumque
prophetavit Jeremias adversum omnes gentes:
14 Quia servierunt eis, cum essent gentes
multæ, et reges magni: et reddam eis secun-
dum opera eorum, et secundum facta manuum
suarum. 15 Quia sic dicit Dominus exerci-
tuum, Deus Israel: Sume calicem vini furoris
hujus de manu mea: et propinabis de illo
cunctis gentibus, ad quas ego mittam te.
16 Et bibent, et turbabuntur, et insanient a
facie gladii, quem ego mittam inter eos.
17 Et accepi calicem de manu Domini, et
propinavi cunctis gentibus, ad quas misit me
Dominus: 18 Jerusalem, et civitatibus Juda,
et regibus ejus, et principibus ejus: ut darem
eos in solitudinem, et in stuporem, et in
sibilum, et in maledictionem, sicut est dies
ista: 19 Pharaoni regi Ægypti, et servis
ejus, et principibus ejus, et omni populo ejus,
20 Et universis generaliter: cunctis regibus
terræ Ausitidis, et cunctis regibus terræ
Philisthiim, et Ascaloni, et Gazæ, et Accaron,
et reliquiis Azoti, 21 Et Idumææ, et Moab,
et filiis Ammon: 22 Et cunctis regibus Tyri,
et universis regibus Sidonis: et regibus
terræ insularum, qui sunt trans mare: 23 Et
Dedan, et Thema, et Buz, et universis qui
attonsi sunt in comam: 24 Et cunctis regibus
Arabiæ, et cunctis regibus occidentis, qui
habitant in deserto: 25 Et cunctis regibus
Zambri, et cunctis regibus Elam, et cunctis
regibus Medorum: 26 Cunctis quoque regibus
aquilonis de prope et de longe, unicuique
contra fratrem suum: et omnibus regnis
terræ, quæ super faciem ejus sunt: et rex
Sesach bibet post eos: 27 Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Bibite,
et inebriamini, et vomite: et cadite, neque sur-
gatis a facie gladii, quem ego mittam inter vos.

28 וְהָיָה כִּי יְמָאֲנוּ לָקַחַת־הַכּוֹס מִיָּדְךָ
לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ׃ 29 כִּי הִנֵּה בָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלֶיהָ אָנֹכִי מֵחֵל לְהָרַע
וְאַתֶּם הִנָּקֵה תִנָּקוּ לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב
אֲנִי קֹרֵא עַל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 30 וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה
מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ
שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה
אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ 31 בָּא שָׁאוֹן
עַד־קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה בַּגּוֹיִם
נִשְׁפָּט הוּא לְכָל־בָּשָׂר הָרְשָׁעִים נְתָנָם
לַחֶרֶב נְאֻם־יְהוָה׃ 32 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וְסַעַר גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ 33 וְהָיוּ
חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ
וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃
34 הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי
הַצֹּאן כִּי־מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ וּתְפוֹצוֹתִיכֶם
וּנְפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ 35 וְאָבַד מָנוֹס
מִן־הָרֹעִים וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃ 36 קוֹל
צַעֲקַת הָרֹעִים וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן
כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־מַרְעִיתָם׃ 37 וְנָדַמּוּ
נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה׃
38 עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ כִּי־הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה
מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃

פרשה כו׃

1 בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עֲמֹד
בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל־כָּל־עָרֵי
יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֺת בֵּית־יְהוָה
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרַע דָּבָר׃ 3 אוּלַי יִשְׁמְעוּ
וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי
אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי
לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ
ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς
Οὕτως εἶπε Κύριος Πιόντες πίεσθε, 29 Ὅτι
ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὴν
ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ
καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας
τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, [φησὶ Κύριος τῶν
δυνάμεων]. 30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐρεῖς Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ
χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν
αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ,
καὶ οἵδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται. Καὶ
ἐπὶ καθημένους τὴν γῆν ἥκει ὄλεθρος, 31 Ἐπὶ
μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι·
κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος. 32 Οὕτως
εἶπε Κύριος Ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ
ἔθνος, καὶ λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς, 33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου
ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος
τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια, ἐπὶ προσ-
ώπου τῆς γῆς ἔσονται. 34 Ἀλαλάξατε ποιμένες,
καὶ κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,
ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγήν, καὶ
πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί· 35 Καὶ
ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία
ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. 36 Φωνὴ κραυγῆς
τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ
τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα
αὐτῶν, 37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς
εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. 38 Ἐγ-
κατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλειμμα αὐτοῦ, ὅτι
ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης [καὶ ἀπὸ προσώπου
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ].

ΚΕΦ. κϛʹ.

1 ἘΝ ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία
[βασιλέως Ἰούδα] ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ
Κυρίου, λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος Στῆθι ἐν
αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς
Ἰουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν
οἴκῳ Κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι
χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα. 3 Ἴσως ἀκού-
σονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν
ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. 4 Καὶ ἐρεῖς Οὕτως
εἶπε Κύριος Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν
τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

28 Cumque noluerint accipere calicem de
manu tua ut bibant, dices ad eos: Hæc dicit
Dominus exercituum: Bibentes bibetis:
29 Quia ecce in civitate, in qua invocatum
est nomen meum, ego incipiam affligere, et
vos quasi innocentes et immunes eritis? non
eritis immunes: gladium enim ego voco super
omnes habitatores terræ, dicit Dominus exer-
cituum. 30 Et tu prophetabis ad eos omnia
verba hæc, et dices ad illos: Dominus de
excelso rugiet, et de habitaculo sancto suo
dabit vocem suam: rugiens rugiet super
decorem suum: celeuma quasi calcantium
concinetur adversus omnes habitatores terræ.
31 Pervenit sonitus usque ad extrema terræ:
quia judicium Domino cum gentibus: judicatur
ipse cum omni carne, impios tradidi gladio,
dicit Dominus. 32 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Ecce afflictio egredietur de gente in
gentem: et turbo magnus egredietur a sum-
mitatibus terræ. 33 Et erunt interfecti
Domini in die illa a summo terræ usque ad
summum ejus: non plangentur, et non colli-
gentur, neque sepelientur: in sterquilinium
super faciem terræ jacebunt. 34 Ululate
pastores, et clamate: et aspergite vos cinere
optimates gregis: quia completi sunt dies
vestri, ut interficiamini; et dissipationes
vestræ, et cadetis quasi vasa pretiosa. 35 Et
peribit fuga a pastoribus, et salvatio ab
optimatibus gregis. 36 Vox clamoris pasto-
rum, et ululatus optimatum gregis: quia
vastavit Dominus pascua eorum. 37 Et
conticuerunt arva pacis a facie iræ furoris
Domini. 38 Dereliquit quasi leo umbraculum
suum, quia facta est terra eorum in desola-
tionem a facie iræ columbæ, et a facie iræ
furoris Domini.

CAPUT XXVI.

1 In principio regni Joakim filii Josiæ
regis Juda, factum est verbum istud a Domino,
dicens: 2 Hæc dicit Dominus: Sta in atrio
domus Domini, et loqueris ad omnes civitates
Juda, de quibus veniunt ut adorent in domo
Domini, universos sermones, quos ego mandavi
tibi ut loquaris ad eos: noli subtrahere
verbum, 3 Si forte audiant et convertantur
unusquisque a via sua mala: et pœniteat me
mali, quod cogito facere eis propter malitiam
studiorum eorum. 4 Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus: Si non audieritis me,
ut ambuletis in lege mea, quam dedi vobis,

5 לִשְׁמֹעַ עַל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר
אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם׃ 6 וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה
וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן לִקְלָלָה לְכֹל
גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ 8 וַיְהִי ׀
כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ
הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מוֹת
תָּמוּת׃ 9 מַדּוּעַ נִבֵּיתָ בְשֵׁם־יְהוָה לֵאמֹר
כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת
תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־הָעָם
אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ 10 וַיִּשְׁמְעוּ ׀ שָׂרֵי
יְהוּדָה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ
מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח
שַׁעַר־יְהוָה הֶחָדָשׁ׃ 11 וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִאִים אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבָּא אֶל־הָעִיר
הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃ 12 וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
יְהוָה שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה
וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שְׁמַעְתֶּם׃ 13 וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְיִנָּחֵם יְהוָה אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃
14 וַאֲנִי הִנְנִי בְיֶדְכֶם עֲשׂוּ־לִי כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר
בְּעֵינֵיכֶם׃ 15 אַךְ ׀ יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי אִם־מְמִתִים
אַתֶּם אֹתִי כִּי־דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם
וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יֹשְׁבֶיהָ כִּי בֶאֱמֶת
שְׁלָחַנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 16 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים
וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים
אֵין־לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ׃ 17 וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים
מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם
לֵאמֹר׃ 18 מִיכָה הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה נִבָּא
בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל־
כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר ׀ יְהוָה
צְבָאוֹת צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם
עִיִּים תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν
προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, 6 Καὶ
δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλώ, καὶ τὴν πόλιν
δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους
τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου
παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξε Κύριος
αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς λέγων Θανάτῳ ἀποθανῇ, 9 Ὅτι ἐπροφήτευ-
σας τῷ ὀνόματι Κυρίου λέγων Ὥσπερ Σηλὼ ἔσται
ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ
Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ ἤκουσαν οἱ
ἄρχοντες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς. 11 Καὶ
εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς
ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ Κρίσις θανάτου τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως
ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
12 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ
παντὶ τῷ λαῷ λέγων Κύριος ἀπέστειλέ με προφη-
τεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε. 13 Καὶ
νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ
ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ
παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν
ἐφ᾽ ὑμᾶς. 14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν,
ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.
15 Ἀλλ᾽ ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με,
αἷμα ἀθῷον δίδοτε ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι
ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς
λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους
τούτους. 16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπρο-
φήτας Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου,
ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε
πρὸς ἡμᾶς. 17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν
πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συνα-
γωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν
ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε
παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα Οὕτως εἶπε Κύριος Σιὼν ὡς
ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον
ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

5 Ut audiatis sermones servorum meorum
prophetarum, quos ego misi ad vos de nocte
consurgens, et dirigens, et non audistis:
6 Dabo domum istam sicut Silo, et urbem
hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus
terræ. 7 Et audierunt sacerdotes, et pro-
phetæ, et omnis populus Jeremiam loquentem
verba hæc in domo Domini. 8 Cumque
complesset Jeremias, loquens omnia quæ præ-
ceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum
populum, apprehenderunt eum sacerdotes, et
prophetæ, et omnis populus, dicens: Morte
moriatur. 9 Quare prophetavit in nomine
Domini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc:
et urbs ista desolabitur, eo quod non sit
habitator? Et congregatus est omnis populus
adversus Jeremiam in domo Domini. 10 Et
audierunt principes Juda verba hæc: et
ascenderunt de domo regis in domum Domini,
et sederunt in introitu portæ domus Domini
novæ. 11 Et locuti sunt sacerdotes et pro-
phetæ ad principes, et ad omnem populum,
dicentes: Judicium mortis est viro huic: quia
prophetavit adversus civitatem istam, sicut
audistis auribus vestris. 12 Et ait Jeremias
ad omnes principes, et ad universum populum,
dicens: Dominus misit me, ut prophetarem
ad domum istam, et ad civitatem hanc, omnia
verba quæ audistis. 13 Nunc ergo bonas facite
vias vestras, et studia vestra, et audite vocem
Domini Dei vestri: et pœnitebit Dominum mali,
quod locutus est adversum vos. 14 Ego autem
ecce in manibus vestris sum: facite mihi quod
bonum et rectum est in oculis vestris: 15 Ve-
rumtamen scitote et cognoscite quod si
occideritis me, sanguinem innocentem tradetis
contra vosmetipsos, et contra civitatem istam,
et habitatores ejus; in veritate enim misit me
Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris
omnia verba hæc. 16 Et dixerunt principes,
et omnis populus, ad sacerdotes et ad pro-
phetas: Non est viro huic judicium mortis:
quia in nomine Domini Dei nostri locutus est
ad nos. 17 Surrexerunt ergo viri de senioribus
terræ: et dixerunt ad omnem cœtum populi,
loquentes: 18 Michæas de Morasthi fuit
propheta in diebus Ezechiæ regis Juda,
et ait ad omnem populum Juda, dicens: Hæc
dicit Dominus exercituum: Sion quasi ager
arabitur: et Jerusalem in acervum lapidum
erit: et mons domus in excelsa sylvarum.

19 הֶהָמֵת הֱמִתֻהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְכָל־יְהוּדָה הֲלֹא יָרֵא אֶת־יְהוָה וַיְחַל
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה
אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה
גְדוֹלָה עַל־נַפְשׁוֹתֵינוּ׃ 20 וְגַם־אִישׁ הָיָה
מִתְנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּהוּ בֶּן־שְׁמַעְיָהוּ
מִקִּרְיַת הַיְּעָרִים וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת
וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃
21 וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָיו
וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־דְּבָרָיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ
הֲמִיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּהוּ וַיִּרָא וַיִּבְרַח וַיָּבֹא
מִצְרָיִם׃ 22 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אֲנָשִׁים
מִצְרָיִם אֶת־אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַאֲנָשִׁים
אִתּוֹ אֶל־מִצְרָיִם׃ 23 וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אוּרִיָּהוּ
מִמִּצְרַיִם וַיְבִאֻהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים
וַיַּכֵּהוּ בֶּחָרֶב וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי
בְּנֵי הָעָם׃ 24 אַךְ יַד אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵּת־אֹתוֹ
בְּיַד־הָעָם לַהֲמִיתוֹ׃

פרשה כז׃

1 בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאושִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָה
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתָּם
עַל־צַוָּארֶךָ׃ 3 וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם
וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן
וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד
מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 4 וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־אֲדֹנֵיהֶם
לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם׃ 5 אָנֹכִי
עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי
הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לַאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָי׃
6 וְעַתָּה אָנֹכִי נָתַתִּי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת
הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי
וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ לְעָבְדוֹ׃
7 וְעָבְדוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־
בֶּן־בְּנוֹ עַד בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־הוּא
וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים׃

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς
Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι
ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου; καὶ ἐπαύσατο
Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς;
καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς
ἡμῶν. 20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ
ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καρια-
θιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γῆς ταύτης
κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου. 21 Καὶ
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχον-
τες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀπο-
κτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς Αἴγυπτον. 22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, 23 Καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν
ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα·
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν
εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ. 24 Πλὴν χεὶρ
Ἀχεικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἱερεμίου τοῦ μὴ
παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ μὴ ἀνελεῖν
αὐτόν.

ΚΕΦ. κζ΄.

[1 ἘΝ ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου
βασιλέως Ἰούδα ἐγένετο λόγος οὗτος πρὸς Ἱερεμίαν
παρὰ Κυρίου, λέγων] 2 Οὕτως εἶπε Κύριος
Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ κλοιούς, καὶ περίθου
περὶ τὸν τράχηλόν σου, 3 Καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς
πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωὰβ
καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν
βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν
χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα. 4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς
Κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς Κυρίους ὑμῶν
5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ
μεγάλῃ· καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ
δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 6 Ἔδωκα
τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
νος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
ἐργάζεσθαι αὐτῷ. [7 Καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ
πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ υἱῷ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
ἕως ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ δου-
λεύσει αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι.]

19 Numquid morte condemnavit eum Ezechias
rex Juda, et omnis Juda? numquid non
timuerunt Dominum, et deprecati sunt faciem
Domini: et pœnituit Dominum mali, quod
locutus fuerat adversum eos? Itaque nos
facimus malum grande contra animas nostras.
20 Fuit quoque vir prophetans in nomine
Domini, Urias filius Semei de Cariathiarim:
et prophetavit adversus civitatem istam, et
adversus terram hanc, juxta omnia verba
Jeremiæ. 21 Et audivit rex Joakim, et
omnes potentes, et principes ejus, verba hæc:
et quæsivit rex interficere eum. Et audivit
Urias, et timuit, fugitque et ingressus est
Ægyptum. 22 Et misit rex Joakim viros in
Ægyptum, Elnathan filium Achobor, et viros
cum eo in Ægyptum. 23 Et eduxerunt Uriam
de Ægypto: et adduxerunt eum ad regem
Joakim, et percussit eum gladio: et projecit
cadaver ejus in sepulchris vulgi ignobilis.
24 Igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum
Jeremia, ut non traderetur in manus populi,
et interficerent eum.

CAPUT XXVII.

1 In principio regni Joakim filii Josiæ regis
Juda, factum est verbum istud ad Jeremiam
a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Dominus ad
me: Fac tibi vincula, et catenas: et pones
eas in collo tuo. 3 Et mittes eas ad regem
Edom, et ad regem Moab, et ad regem filiorum
Ammon, et ad regem Tyri, et ad regem
Sidonis; in manu nuntiorum, qui venerunt
Jerusalem ad Sedeciam regem Juda. 4 Et
præcipies eis ut ad dominos suos loquantur:
Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Hæc dicetis ad dominos vestros: 5 Ego feci
terram, et homines, et jumenta, quæ sunt
super faciem terræ, in fortitudine mea magna,
et in brachio meo extento: et dedi eam ei,
qui placuit in oculis meis. 6 Et nunc itaque
ego dedi omnes terras istas in manu Nabu-
chodonosor regis Babylonis servi mei: insuper
et bestias agri dedi ei ut serviant illi. 7. Et ser-
vient ei omnes gentes, et filio ejus, et filio filii
ejus: donec veniat tempus terræ ejus et ipsius:
et servient ei gentes multæ, et reges magni.

ירמיה כז

8 וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּ
אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת
אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל
בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה עַד־תֻּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ׃
9 וְאַתֶּם אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־
קֹסְמֵיכֶם וְאֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם
וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם
לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 10 כִּי
שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק
אֶתְכֶם מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם
וַאֲבַדְתֶּם׃ 11 וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ
בְּעֹל מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־
אַדְמָתוֹ נְאֻם־יְהוָה וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ׃
12 וְאֶל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכָל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־צַוְּארֵיכֶם
בְּעֹל ׀ מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וִחְיוּ׃
13 לָמָּה תָמוּתוּ אַתָּה וְעַמֶּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב
וּבַדָּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר
לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 14 וְאַל־תִּשְׁמְעוּ
אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר
לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם
נִבְּאִים לָכֶם׃ 15 כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה
וְהֵם נִבְּאִים בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר לְמַעַן הַדִּיחִי
אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם אַתֶּם וְהַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים
לָכֶם׃ 16 וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־תִּשְׁמְעוּ
אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לָכֶם לֵאמֹר
הִנֵּה כְלֵי בֵית־יְהוָה מוּשָׁבִים מִבָּבֶלָה
עַתָּה מְהֵרָה כִּי שֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם׃
17 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל
וִחְיוּ לָמָּה תִהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָּה׃
18 וְאִם־נְבִאִים הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אִתָּם
יִפְגְּעוּ־נָא בַּיהוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי־בֹאוּ
הַכֵּלִים ׀ הַנּוֹתָרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ
יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה׃ 19 כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־הָעַמֻּדִים וְעַל־הַיָּם
וְעַל־הַמְּכֹנוֹת וְעַל יֶתֶר הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים
בָּעִיר הַזֹּאת׃ 20 אֲשֶׁר לֹא־לְקָחָם
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּגְלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנְיָה
בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה
וְאֵת כָּל־חֹרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, κζʹ.

8 *Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ
ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ.* 9 *Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν
καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνι-
σμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν
λεγόντων Οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
νος,* 10 *Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν
πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν, [καὶ
διασπερῶ ὑμᾶς καὶ ἀπολεῖσθε.]* 11 *Καὶ τὸ ἔθνος
ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν
ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσηται αὐτῷ,
καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ
ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.* 12 *Καὶ
πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους λέγων Εἰσαγάγετε τὸν
τράχηλον ὑμῶν καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βα-
βυλῶνος [καὶ δουλεύσατε αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ,
καὶ ζήσετε.* 13 *Καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ
λαός σου ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ,
καθὰ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν μὴ
δουλεύσει τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.* 14 *Καὶ μὴ
ἀκούσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν λεγόντων
πρὸς ὑμᾶς Οὐκ ἐργάσεσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·]
ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν,* 15 *Ὅτι οὐκ
ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύουσι
τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς,
καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ
προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ.* 16 *Ὑμῖν
καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα
λέγων Οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων
τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων
Ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος,
ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν· οὐκ ἀπέστειλα
αὐτούς.* [17 *Μὴ ἀκούετε αὐτῶν· δουλεύσατε βασι-
λεῖ Βαβυλῶνος καὶ ζήσατε. Καὶ ἱνατί γίνεται ἡ
πόλις αὕτη ἔρημος;]* 18 *Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ
εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν
μοι, [τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ μὴ πορευ-
θῆναι τὰ σκεύη τὰ ὑπολελειμμένα ἐν οἴκῳ Κυρίου
καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς
Βαβυλῶνα.]* 19 *Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν
δυνάμεων περὶ τῶν στύλων καὶ περὶ τῆς θαλάσσης
καὶ περὶ τῶν μεχωνὼθ] καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν
[τῶν ὑπολελειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,]* 20 *Ὧν
οὐκ ἔλαβε [Ναβουχοδονόσορ] βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος, ὅτε ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν [υἱὸν Ἰωακεὶμ
βασιλέα Ἰούδα] ἐξ Ἱερουσαλὴμ [εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ,*

JEREMIA, XXVII.

8 Gens autem et regnum, quod non ser-
vierit Nabuchodonosor regi Babylonis, et
quicumque non curvaverit collum suum sub
jugo regis Babylonis: in gladio, et in fame,
et in peste visitabo super gentem illam, ait
Dominus, donec consumam eos in manu ejus.
9 Vos ergo nolite audire prophetas vestros, et
divinos, et somniatores, et augures, et male-
ficos, qui dicunt vobis: Non servietis regi
Babylonis. 10 Quia mendacium prophetant
vobis: ut longe vos faciant de terra vestra, et
ejiciant vos, et pereatis. 11 Porro gens quæ
subjecerit cervicem suam sub jugo regis
Babylonis, et servierit ei; dimittam eam in
terra sua, dicit Dominus: et colet eam, et
habitabit in ea. 12 Et ad Sedeciam regem
Juda locutus sum secundum omnia verba hæc,
dicens: Subjicite colla vestra sub jugo regis
Babylonis, et servite ei, et populo ejus, et
vivetis. 13 Quare moriemini tu et populus
tuus gladio, et fame, et peste, sicut locutus est
Dominus ad gentem, quæ servire noluerit regi
Babylonis? 14 Nolite audire verba prophe-
tarum dicentium vobis: Non servietis regi
Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur
vobis. 15 Quia non misi eos, ait Dominus:
et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter:
ut ejiciant vos, et pereatis tam vos, quam pro-
phetæ, qui vaticinantur vobis. 16 Et ad
sacerdotes, et ad populum istum locutus sum,
dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire
verba prophetarum vestrorum, qui prophetant
vobis, dicentes: Ecce vasa Domini revertentur
de Babylone nunc cito, mendacium enim pro-
phetant vobis. 17 Nolite ergo audire eos,
sed servite regi Babylonis, ut vivatis; quare
datur hæc civitas in solitudinem? 18 Et si
prophetæ sunt, et est verbum Domini in eis:
occurrant Domino exercituum, ut non veniant
vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini,
et in domo regis Juda, et in Jerusalem, in
Babylonem. 19 Quia hæc dicit Dominus
exercituum ad columnas, et ad mare, et
ad bases, et ad reliqua vasorum, quæ re-
manserunt in civitate hac: 20 Quæ
non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis,
cum transferret Jechoniam filium Joakim
regem Juda de Jerusalem in Babylonem,
et omnes optimates Juda et Jerusalem.

21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל־הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים בֵּית יְהוָה
וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ 22 בָּבֶלָה
יוּבָאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פָּקְדִי אֹתָם
נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וַהֲשֵׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה׃

פרשה כח׃

1 וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת
צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּשָּׁנָת* הָרְבִעִית
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עַזּוּר
הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגִּבְעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי
הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר׃ 2 כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שָׁבַרְתִּי
אֶת־עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 3 בְּעוֹד ׀ שְׁנָתַיִם יָמִים
אֲנִי מֵשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי
בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְבִיאֵם בָּבֶל׃ 4 וְאֶת־יְכָנְיָה
בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גָּלוּת
יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אֲנִי מֵשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל מֶלֶךְ
בָּבֶל׃ 5 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינֵי כָּל־הָעָם
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃ 6 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה
הַנָּבִיא אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקֵם יְהוָה
אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי
בֵית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה׃ 7 אַךְ שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֶיךָ וּבְאָזְנֵי כָּל־הָעָם׃
8 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ
מִן־הָעוֹלָם וַיִּנָּבְאוּ אֶל־אֲרָצוֹת רַבּוֹת
וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמִלְחָמָה וּלְרָעָה
וּלְדָבֶר׃ 9 הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם בְּבֹא
דְּבַר הַנָּבִיא יִוָּדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר־שְׁלָחוֹ
יְהוָה בֶּאֱמֶת׃ 10 וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנָּבִיא
אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
וַיִּשְׁבְּרֵהוּ׃ * 11 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינֵי
כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה
אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל ׀ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד
שְׁנָתַיִם יָמִים מֵעַל צַוַּאר כָּל־הַגּוֹיִם וַיֵּלֶךְ
יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְדַרְכּוֹ׃ 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת־
הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר׃

21 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὰ σκεύη τὰ καταλειφθέντα ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν
Ἰερουσαλὴμ·] 22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται,
[καὶ ἐκεῖ ἔσται ἕως ἡμέρας ἧς ἐπισκέψομαι αὐτά,]
λέγει Κύριος [καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ καὶ ἐπιστρέψω
αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον].

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία
βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέ μοι
Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γα-
βαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων
καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος
[τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραήλ, λέγων] Συνέτριψα
τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 3 Ἔτι δύο
ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, [ὅσα ἔλαβεν Να-
βουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐκ τοῦ τόπου
τούτου καὶ εἰσήγαγεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα.] 4 Καὶ
Ἰεχονίαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα [τοὺς εἰσελθόν-
τας εἰς Βαβυλῶνα, ἐγὼ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον, φησὶ Κύριος], ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος. 5 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας
πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ
καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων ἐν
οἴκῳ Κυρίου, 6 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας Ἀληθῶς οὕτω
ποιήσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ
προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου
καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν
τόπον τοῦτον. 7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον
Κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα υμῶν καὶ εἰς
τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ 8 Οἱ προφῆται οἱ
γεγονότες πρότεροι μοῦ καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς
καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον· [καὶ εἰς
κακὰ καὶ εἰς θάνατον·] 9 Ὁ προφήτης ὁ προφη-
τεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσονται
τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν
πίστει. 10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παν-
τὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερε-
μίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς. 11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας
κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων Οὕτως εἶπε
Κύριος Οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
βυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν. Καὶ
ᾤχετο Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ συντρῖψαι Ἀνα-
νίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων

21 Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus
Israel ad vasa quæ derelicta sunt in domo
Domini, et in domo regis Juda et Jerusalem:
22 In Babylonem transferentur, et ibi erunt
usque ad diem visitationis suæ, dicit Dominus,
et afferri faciam ea, et restitui in loco isto.

CAPUT XXVIII.

1 Et factum est in anno illo, in principio
regni Sedeciæ regis Juda, in anno quarto, in
mense quinto, dixit ad me Hananias filius
Azur propheta de Gabaon, in domo Domini
coram sacerdotibus et omni populo, dicens:
2 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Contrivi jugum regis Babylonis. 3 Adhuc
duo anni dierum, et ego referri faciam ad
locum istum omnia vasa domus Domini, quæ
tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco
isto, et transtulit ea in Babylonem. 4 Et
Jechoniam filium Joakim regem Juda, et
omnem transmigrationem Juda, qui ingressi
sunt in Babylonem, ego convertam ad locum
istum, ait Dominus: conteram enim jugum
regis Babylonis. 5 Et dixit Jeremias pro-
pheta ad Hananiam prophetam, in oculis
sacerdotum, et in oculis omnis populi, qui
stabat in domo Domini; 6 Et ait Jeremias
propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitet
Dominus verba tua, quæ prophetasti: ut
referantur vasa in domum Domini, et omnis
transmigratio de Babylone ad locum istum.
7 Verumtamen audi verbum hoc, quod ego
loquor in auribus tuis, et in auribus universi
populi: 8 Prophetæ, qui fuerunt ante me et
ante te ab initio, et prophetaverunt super
terras multas, et super regna magna, de
prœlio, et de afflictione, et de fame. 9 Pro-
pheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit
verbum ejus, scietur propheta, quem misit
Dominus in veritate. 10 Et tulit Hananias
propheta catenam de collo Jeremiæ prophetæ,
et confregit eam. 11 Et ait Hananias in
conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit
Dominus: Sic confringam jugum Nabuchodo-
nosor regis Babylonis post duos annos dierum
de collo omnium gentium. 12 Et abiit
Jeremias propheta in viam suam. Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
postquam confregit Hananias propheta
catenam de collo Jeremiæ prophetæ, dicens:

13 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה מוֹטֹת עֵץ שָׁבָרְתָּ וְעָשִׂיתָ
תַחְתֵּיהֶן מֹטוֹת בַּרְזֶל׃ 14 כִּי כֹה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹל בַּרְזֶל
נָתַתִּי עַל־צַוַּאר ׀ כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד
אֶת־נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדֻהוּ וְגַם
אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא שְׁמַע־נָא
חֲנַנְיָה לֹא־שְׁלָחֲךָ יְהוָה וְאַתָּה הִבְטַחְתָּ
אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקֶר׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנְנִי מְשַׁלֵּחֲךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
הַשָּׁנָה אַתָּה מֵת כִּי־סָרָה דִבַּרְתָּ אֶל־יְהוָה׃
17 וַיָּמָת חֲנַנְיָה הַנָּבִיא בַּשָּׁנָה הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃

פרשה כט׃

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה
הַנָּבִיא מִירוּשָׁלָ͏ִם אֶל־יֶתֶר זִקְנֵי הַגּוֹלָה
וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַ͏ִם בָּבֶלָה׃
2 אַחֲרֵי צֵאת יְכָנְיָה הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה
וְהַסָּרִיסִים שָׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַ͏ִם וְהֶחָרָשׁ
וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 בְּיַד אֶלְעָשָׂה בֶן־שָׁפָן
וּגְמַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
בָּבֶלָה לֵאמֹר׃ 4 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי
מִירוּשָׁלַ͏ִם בָּבֶלָה׃ 5 בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ
גַנּוֹת וְאִכְלוּ אֶת־פִּרְיָן׃ 6 קְחוּ נָשִׁים
וְהוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לִבְנֵיכֶם נָשִׁים
וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם תְּנוּ לַאֲנָשִׁים וְתֵלַדְנָה בָּנִים
וּבָנוֹת וּרְבוּ־שָׁם וְאַל־תִּמְעָטוּ׃ 7 וְדִרְשׁוּ
אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם
שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל־יְהוָה כִּי
בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם׃ 8 כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אַל־יַשִּׁיאוּ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־בְּקִרְבְּכֶם
וְקֹסְמֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם מַחְלְמִים׃ 9 כִּי בְשֶׁקֶר
הֵם נִבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים
נְאֻם־יְהוָה׃ 10 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
כִּי לְפִי מְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה
אֶפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבָרִי
הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

13 Βάδιζε καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν λέγων Οὕτως
εἶπε Κύριος Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ
ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς, 14 Ὅτι
οὕτως εἶπε Κύριος Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν
τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος [καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ, καίγε
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ δέδωκα αὐτῷ]. 15 Καὶ εἶπεν
Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος,
καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ'
ἀδίκῳ. 16 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ [ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησας
πρὸς Κύριον]. 17 Καὶ ἀπέθανεν [Ἀνανίας ὁ
ψευδοπροφήτης ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ] ἐν τῷ μηνὶ
τῷ ἑβδόμῳ.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν
Ἱερεμίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς
ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποι-
κίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν [οὓς ἀπῴκισεν
Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα],
2 Ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ
τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν εὐνούχων καὶ παντὸς
ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερου-
σαλήμ, 3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱοῦ Σαφὰν καὶ
Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας
βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα, λέγων 4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ 5 Οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε,
καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς
αὐτῶν, 6 Καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν
γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι,
καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, 7 Καὶ ζητή-
σατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ
προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ
αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν. 8 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ
ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν,
καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ
μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιά-
ζεσθε, 9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Ὅταν μέλλῃ πληροῦ-
σθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς
καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

13 Vade, et dices Hananiæ: Hæc dicit Do-
minus: Catenas ligneas contrivisti: et facies
pro eis catenas ferreas. 14 Quia hæc dicit
Dominus exercituum, Deus Israel: Jugum
ferreum posui super collum cunctarum gen-
tium istarum, ut serviant Nabuchodonosor
regi Babylonis, et servient ei: insuper et
bestias terræ dedi ei. 15 Et dixit Jeremias
propheta ad Hananiam prophetam: Audi
Hanania: non misit te Dominus, et tu
confidere fecisti populum istum in mendacio.
16 Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego
mittam te a facie terræ: hoc anno morieris:
adversum enim Dominum locutus es. 17 Et
mortuus est Hananias propheta in anno illo,
mense septimo.

CAPUT XXIX.

1 Et hæc sunt verba libri, quem misit
Jeremias propheta de Jerusalem ad reliquias
seniorum transmigrationis, et ad sacerdotes,
et ad prophetas, et ad omnem populum, quem
traduxerat Nabuchodonosor de Jerusalem in
Babylonem: 2 Postquam egressus est Je-
chonias rex, et domina, et eunuchi, et principes
Juda et Jerusalem, et faber et inclusor de
Jerusalem: 3 In manu Elasa filii Saphan, et
Gamariæ filii Helciæ, quos misit Sedecias rex
Juda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in
Babylonem, dicens: 4 Hæc dicit Dominus
exercituum Deus Israel omni transmigrationi,
quam transtuli de Jerusalem in Babylonem:
5 Ædificate domos, et habitate: et plantate
hortos, et comedite fructum eorum. 6 Accipite
uxores, et generate filios et filias: et date
filiis vestris uxores, et filias vestras date viris,
et pariant filios et filias: et multiplicamini
ibi, et nolite esse pauci numero. 7 Et quærite
pacem civitatis, ad quam transmigrare vos
feci: et orate pro ea ad Dominum: quia in
pace illius erit pax vobis. 8 Hæc enim
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Non
vos seducant prophetæ vestri, qui sunt in
medio vestrum, et divini vestri: et ne at-
tendatis ad somnia vestra, quæ vos somni
atis: 9 Quia falso ipsi prophetant vobis in
nomine meo: et non misi eos, dicit Dominus.
10 Quia hæc dicit Dominus: Cum cœperint
impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo
vos: et suscitabo super vos verbum meum
bonum, ut reducam vos ad locum istum.

11 כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר
אָנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה מַחְשְׁבוֹת
שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרִית
וְתִקְוָה׃ 12 וּקְרָאתֶם אֹתִי וַהֲלַכְתֶּם
וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלָי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם׃
13 וּבִקַּשְׁתֶּם אֹתִי וּמְצָאתֶם כִּי תִדְרְשֻׁנִי
בְּכָל־לְבַבְכֶם׃ 14 וְנִמְצֵאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה
וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי
אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם׃
15 כִּי אֲמַרְתֶּם הֵקִים לָנוּ יְהוָה נְבִאִים
בָּבֶלָה׃ 16 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־
הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בַּגּוֹלָה׃ 17 כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּם אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הָרָעָב וְאֶת־הַדָּבֶר וְנָתַתִּי אוֹתָם
כַּתְּאֵנִים הַשֹּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה
מֵרֹעַ׃ 18 וְרָדַפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בָּרָעָב
וּבַדָּבֶר וּנְתַתִּים לְזַוָעָה לְכֹל ׀ מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ לְאָלָה וּלְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה וּלְחֶרְפָּה
בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם׃ 19 תַּחַת
אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלַחְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־עֲבָדַי הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם
וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָה׃ 20 וְאַתֶּם
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתִּי
מִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה׃ 21 כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אַחְאָב בֶּן־קוֹלָיָה
וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַנִּבְּאִים לָכֶם
בִּשְׁמִי שָׁקֶר הִנְנִי ׀ נֹתֵן אֹתָם בְּיַד
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכָּם לְעֵינֵיכֶם׃
22 וְלֻקַּח מֵהֶם קְלָלָה לְכֹל גָּלוּת יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְהוָה כְּצִדְקִיָּהוּ
וּכְאֶחָב אֲשֶׁר־קָלָם מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאֵשׁ׃ 23 יַעַן
אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנַאֲפוּ אֶת־נְשֵׁי
רֵעֵיהֶם וַיְדַבְּרוּ דָבָר בִּשְׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר
לוֹא צִוִּיתִם וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד נְאֻם־יְהוָה׃
24 וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנֶּחֱלָמִי תֹּאמַר לֵאמֹר׃
25 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה שָׁלַחְתָּ בְשִׁמְכָה סְפָרִים
אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם וְאֶל־צְפַנְיָה
בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן וְאֶל כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר׃

11 Καὶ λογιοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ
κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα. 12 [Καὶ ἐπικαλέ-
σεσθέ με, καὶ πορεύσεσθε] καὶ προσεύξασθε πρός
μέ, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν· 13 Καὶ ἐκζητήσατέ
με, καὶ εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
ὑμῶν, 14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν [φησὶ Κύριος,
καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν, καὶ ἀθροίσω
ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν
τόπων οὗ διέσπειρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ Κύριος· καὶ
ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἀπῴκισα ὑμᾶς
ἐκεῖ]. 15 Ὅτι εἴπατε Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος
προφήτας ἐν Βαβυλῶνι, [16 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀδελφοὺς ὑμῶν, μὴ ἐξελθόντας μεθ' ὑμῶν
ἐν τῇ ἀποικίᾳ. 17 Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὴν μάχαιραν,
τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ δώσω αὐτοῖς ὥσπερ
τὰ σῦκα τὰ σουαρεὶμ ἃ οὐ βρωθῶσιν ὑπὸ πονηρίας.
18 Καὶ διώξω ὀπίσω αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς σάλον πάσαις
βασιλείαις τῆς γῆς, εἰς ὅρκον καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς συρισμὸν καὶ εἰς ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ. 19 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ
ἤκουσαν τῶν λόγων μου, φησὶ Κύριος, ὅτι ἀπέ-
στειλα πρὸς αὐτοὺς τοὺς δούλους μου προφήτας
ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ ἠκούσατε, φησὶ
Κύριος. 20 Καὶ ὑμεῖς ἀκούσατε λόγον Κυρίου,
πᾶσα ἀποικία ἣν ἐξαπέστειλα ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Βαβυλῶνα.] 21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιὰβ
καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ'
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν. 22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν
κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι
λέγοντες Ποιήσαι σε Κύριος ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε
καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν πυρί, 23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν
Ἰσραήλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν
αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου
ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ
Κύριος. 24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην
ἐρεῖς 25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου.
Καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μaaσαίου τὸν ἱερέα εἰπέ

11 Ego enim scio cogitationes, quas ego
cogito super vos, ait Dominus, cogitationes
pacis, et non afflictionis, ut dem vobis finem
et patientiam. 12 Et invocabitis me, et
ibitis: et orabitis me, et ego exaudiam vos.
13 Quæretis me, et invenietis: cum quæsi-
eritis me in toto corde vestro. 14 Et in-
veniar a vobis, ait Dominus: et reducam
captivitatem vestram, et congregabo vos
de universis gentibus, et de cunctis locis,
ad quæ expuli vos, dicit Dominus: et re-
verti vos faciam de loco, ad quem transmi-
grare vos feci. 15 Quia dixistis: Suscitavit
nobis Dominus prophetas in Babylone.
16 Quia hæc dicit Dominus ad regem, qui
sedet super solium David, et ad omnem
populum habitatorem urbis hujus, ad fratres
vestros, qui non sunt egressi vobiscum in
transmigrationem. 17 Hæc dicit Dominus
exercituum: Ecce mittam in eos gladium, et
famem, et pestem: et ponam eos quasi ficus
malas, quæ comedi non possunt, eo quod
pessimæ sint. 18 Et persequar eos in gladio,
et in fame, et in pestilentia: et dabo eos in
vexationem universis regnis terræ: in male-
dictionem, et in stuporem, et in sibilum, et in
opprobrium cunctis gentibus, ad quas ego
ejeci eos: 19 Eo quod non audierint verba
mea, dicit Dominus: quæ misi ad eos per
servos meos prophetas, de nocte consurgens,
et mittens: et non audistis, dicit Dominus.
20 Vos ergo audite verbum Domini, omnis
transmigratio, quam emisi de Jerusalem in
Babylonem. 21 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum, Deus Israel, ad Achab filium Coliæ, et
ad Sedeciam filium Maasiæ, qui prophetant
vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego
tradam eos in manus Nabuchodonosor regis
Babylonis: et percutiet eos in oculis vestris.
22 Et assumetur ex eis maledictio omni
transmigrationi Juda, quæ est in Babylone,
dicentium: Ponat et Dominus sicut Sedeciam,
et sicut Achab, quos frixit rex Babylonis in
igne: 23 Pro eo quod fecerint stultitiam in
Israel, et mœchati sunt in uxores amicorum
suorum, et locuti sunt verbum in nomine
meo mendaciter, quod non mandavi eis:
ego sum judex et testis, dicit Dominus.
24 Et ad Semeiam Nehelamiten dices:
25 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Pro eo quod misisti in nomine tuo
libros ad omnem populum qui est in Jeru-
salem, et ad Sophoniam filium Maasiæ sacer-
dotem, et ad universos sacerdotes, dicens:

26 יְהוָה נְתָנְךָ כֹהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
לִהְיוֹת פְּקִדִים בֵּית יְהוָה לְכָל־אִישׁ
מְשֻׁגָּע וּמִתְנַבֵּא וְנָתַתָּה אֹתוֹ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶת
וְאֶל־הַצִּינֹק׃ 27 וְעַתָּה לָמָּה לֹא גָעַרְתָּ
בְּיִרְמְיָהוּ הָעַנְּתֹתִי הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם׃ 28 כִּי
עַל־כֵּן שָׁלַח אֵלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרֻכָּה
הִיא בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ
אֶת־פְּרִיהֶן׃ 29 וַיִּקְרָא צְפַנְיָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃
30 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
לֵאמֹר׃ 31 שְׁלַח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה הַנֶּחֱלָמִי יַעַן אֲשֶׁר
נִבָּא לָכֶם שְׁמַעְיָה וַאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּיו
וַיַּבְטַח אֶתְכֶם עַל־שָׁקֶר׃ 32 לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד עַל־שְׁמַעְיָה הַנֶּחֱלָמִי
וְעַל־זַרְעוֹ לֹא־יִהְיֶה לוֹ אִישׁ ׀ יוֹשֵׁב ׀ בְּתוֹךְ־
הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בַטּוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי
עֹשֶׂה־לְעַמִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־סָרָה דִבֶּר
עַל־יְהוָה׃

פרשה ל׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתָב־לְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר׃ 3 כִּי הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת
עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אָמַר יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וִירֵשׁוּהָ׃
4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה׃ 5 כִּי־כֹה אָמַר
יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃
6 שַׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי
כָל־גֶּבֶר יָדָיו עַל־חֲלָצָיו כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ
כָל־פָּנִים לְיֵרָקוֹן׃ 7 הוֹי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם
הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב
וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ׃ 8 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀
יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ
וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֵּק וְלֹא־יַעַבְדוּ־בוֹ עוֹד זָרִים׃
9 וְעָבְדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם
אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם׃ 10 וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי
יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי
מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם
וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃

26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως,
γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ
ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινο-
μένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς
τὸν καταράκτην. 27 Καὶ νῦν διὰ τί συνελοιδορή-
σατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθὼθ τὸν προφητεύσαντα
ὑμῖν; 28 Οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν; ὅτι διὰ τοῦ
μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα
λέγων Μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ
κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε
τὸν καρπὸν αὐτῶν. 29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ
βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου. 30 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων 31 Ἀπό-
στειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων Οὕτως εἶπε
Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην Ἐπειδὴ ἐπρο-
φήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκοις,
32 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέ-
ψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ
ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται [λέγει
Κύριος, ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησεν κατὰ τοῦ Κυρίου].

ΚΕΦ. λ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
Κυρίου, εἰπεῖν 2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ λέγων Γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς
ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου. 3 Ὅτι ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε
Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν
ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.
4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα. 5 Οὕτως εἶπε Κύριος Φωνὴν φόβου
ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. 6 Ἐρωτή-
σατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ
καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα
πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ, ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον.
7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ
ἔστι τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ,
8 Καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ
τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
διαῤῥήξω, καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,
9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ
τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
[10 Σὺ δὲ μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακώβ, φησὶ
Κύριος, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἰσραήλ· ὅτι ἰδοὺ σώζω
σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς αἰ-
χμαλωσίας αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψει Ἰακὼβ καὶ
ἡσυχάσει καὶ εὐπαθήσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.

26 Dominus dedit te sacerdotem pro Joiade
sacerdote, ut sis dux in domo Domini super
omnem virum arreptitium et prophetantem,
ut mittas eum in nervum et in carcerem.
27 Et nunc quare non increpasti Jeremiam
Anathothiten, qui prophetat vobis? 28 Quia
super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens:
Longum est: ædificate domos, et habitate: et
plantate hortos, et comedite fructus eorum.
29 Legit ergo Sophonias sacerdos librum
istum in auribus Jeremiæ prophetæ. 30 Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
dicens: 31 Mitte ad omnem transmigra-
tionem, dicens: Hæc dicit Dominus ad
Semeiam Nehelamiten: Pro eo quod pro-
phetavit vobis Semeias, et ego non misi eum:
et fecit vos confidere in mendacio: 32 Id-
circo hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo
super Semeiam Nehelamiten, et super semen
ejus: non erit ei vir sedens in medio populi
hujus, et non videbit bonum, quod ego faciam
populo meo, ait Dominus: quia prævarica-
tionem locutus est adversus Dominum.

CAPUT XXX.

1 Hoc verbum, quod factum est ad Jere-
miam a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Do-
minus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia
verba, quæ locutus sum ad te, in libro. 3 Ecce
enim dies veniunt, dicit Dominus: et con-
vertam conversionem populi mei Israel et
Juda, ait Dominus: et convertam eos ad
terram, quam dedi patribus eorum: et pos-
sidebunt eam. 4 Et hæc verba, quæ locutus
est Dominus ad Israel et ad Judam: 5 Quo-
niam hæc dicit Dominus: Vocem terroris
audivimus: formido, et non est pax. 6 In-
terrogate, et videte si generat masculus:
quare ergo vidi omnis viri manum super
lumbum suum, quasi parturientis, et conversæ
sunt universæ facies in auruginem? 7 Væ,
quia magna dies illa, nec est similis ejus:
tempusque tribulationis est Jacob, et ex ipso
salvabitur. 8 Et erit in die illa, ait Dominus
exercituum: conteram jugum ejus de collo
tuo: et vincula ejus dirumpam, et non
dominabuntur ei amplius alieni: 9 Sed
servient Domino Deo suo, et David regi suo,
quem suscitabo eis. 10 Tu ergo ne timeas
serve meus Jacob, ait Dominus, neque paveas
Israel: quia ecce ego salvabo te de terra lon-
ginqua, et semen tuum de terra captivitatis
eorum: et revertetur Jacob, et quiescet, et
cunctis affluet bonis, et non erit quem formidet:

11 כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי
אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר ׀ הֲפִצוֹתִיךָ
שָׁם אַךְ אֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ
לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ 12 כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ לְשִׁבְרֵךְ נַחְלָה
מַכָּתֵךְ׃ 13 אֵין־דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר רְפֻאוֹת
תְּעָלָה אֵין לָךְ׃ 14 כָּל־מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ
אוֹתָךְ לֹא יִדְרֹשׁוּ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ
מוּסַר אַכְזָרִי עַל רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃
15 מַה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאֹבֵךְ
עַל ׀ רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי
אֵלֶּה לָךְ׃ 16 לָכֵן כָּל־אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ
וְכָל־צָרַיִךְ כֻּלָּם בַּשְּׁבִי יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁאסַיִךְ
לִמְשִׁסָּה וְכָל־בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז׃ 17 כִּי
אַעֲלֶה אֲרֻכָה לָךְ וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ
נְאֻם־יְהוָה כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן הִיא
דֹּרֵשׁ אֵין לָהּ׃ 18 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
הִנְנִי־שָׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקוֹב וּמִשְׁכְּנֹתָיו
אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן
עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃ 19 וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה
וְקוֹל מְשַׂחֲקִים וְהִרְבִּתִים וְלֹא יִמְעָטוּ
וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃ 20 וְהָיוּ בָנָיו
כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וּפָקַדְתִּי עַל
כָּל־לֹחֲצָיו׃ 21 וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ
מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלָי כִּי מִי
הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלַי נְאֻם־
יְהוָה׃ 22 וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
לָכֶם לֵאלֹהִים׃ 23 הִנֵּה ׀ סַעֲרַת
יְהוָה חֵמָה יָצְאָה סַעַר מִתְגּוֹרֵר עַל רֹאשׁ
רְשָׁעִים יָחוּל׃ 24 לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְהוָה
עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃ 25 בָּעֵת הַהִיא
נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת
יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃

פרשה לא׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם
שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
2 מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ 3 עוֹד
אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי
תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃ 4 עוֹד תִּטְּעִי
כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃

11 Ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι, φησὶ Κύριος, τοῦ
σώζειν σε· ὅτι ποιήσω ἔκλειψιν ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν εἰς οὓς διεσκόρπισά σε ἐκεῖ· πλὴν σε οὐ
ποιήσω εἰς ἔκλειψιν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίσιν,
καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθωώσω σε.] 12 Οὕτως εἶπε
Κύριος Ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ πληγή
σου, 13 Οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγηρὸν
ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι. 14 Πάντες οἱ
φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν·
ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν στερεάν,
ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι
σου. [15 Τί βοᾷς ἐπὶ τὸ σύντριμμά σου; βίαιον
τὸ ἄλγος σου;] 16 Διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές
σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας
αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου
ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά
σοι· καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα,
καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς
προνομήν. 17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου, ἀπὸ
πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι
ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν ἐστίν, ὅτι ζητῶν
οὐκ ἔστιν αὐτήν. 18 Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακὼβ, καὶ τὴν
αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα
αὐτοῦ καθεδεῖται. 19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν
ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτούς,
καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι [καὶ ἐκχεῶ αὐτούς, καὶ οὐ μὴ
σμικρυνθῶσιν]. 20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν
κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι
τοὺς θλίβοντας αὐτούς, 21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρό-
τεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ
ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψουσι
πρὸς μέ, ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς μέ, φησὶ Κύριος; [22 Καὶ
ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν.]
23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ
στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει. 24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἕως ποιήσει, καὶ ἕως καταστήσῃ
ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
γνώσεσθε αὐτά. 25 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε
Κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραήλ, καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ
μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε καὶ μὴ
ὀλέσητε τὸν Ἰσραήλ. 2 Κύριος πόῤῥωθεν
ὤφθη αὐτῷ· Ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε,
διὰ τοῦτο εἵλκυσά σε εἰς οἰκτείρημα. 3 Ὅτι
οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσ-
ραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ
συναγωγῆς παιζόντων. 4 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπε-
λῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας· φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,

11 Quoniam tecum ego sum, ait Dominus,
ut salvem te: faciam enim consummationem
in cunctis gentibus, in quibus dispersi te: te
autem non faciam in consummationem: sed
castigabo te in judicio, ut non videaris tibi
innoxius. 12 Quia hæc dicit Dominus:
Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua.
13 Non est qui judicet judicium tuum ad
alligandum: curationum utilitas non est tibi.
14 Omnes amatores tui obliti sunt tui, teque
non quærent: plaga enim inimici percussi te
castigatione crudeli: propter multitudinem
iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua.
15 Quid clamas super contritione tua? in-
sanabilis est dolor tuus: propter multitudinem
iniquitatis tuæ, et propter dura peccata tua
feci hæc tibi. 16 Propterea omnes, qui
comedunt te, devorabuntur: et universi hostes
tui in captivitatem ducentur: et qui te vastant,
vastabuntur; cunctosque prædatores tuos dabo
in prædam. 17 Obducam enim cicatricem tibi,
et a vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus.
Quia ejectam vocaverunt te Sion: Hæc est,
quæ non habebat requirentem. 18 Hæc dicit
Dominus: Ecce ego convertam conversionem
tabernaculorum Jacob, et tectis ejus miserebor,
et ædificabitur civitas in excelso suo, et tem-
plum juxta ordinem suum fundabitur. 19 Et
egredietur de eis laus, voxque ludentium: et
multiplicabo eos, et non minuentur: et glori-
ficabo eos, et non attenuabuntur. 20 Et erunt
filii ejus sicut a principio, et cœtus ejus coram
me permanebit: et visitabo adversum omnes
qui tribulant eum. 21 Et erit dux ejus ex
eo: et princeps de medio ejus producetur: et
applicabo eum, et accedet ad me; quis enim
iste est, qui applicet cor suum ut appropinquet
mihi, ait Dominus? 22 Et eritis mihi in
populum, et ego ero vobis in Deum. 23 Ecce
turbo Domini, furor egrediens, procella ruens,
in capite impiorum conquiescet. 24 Non
avertet iram indignationis Dominus, donec
faciat et compleat cogitationem cordis sui: in
novissimo dierum intelligetis ea. 25 In
tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus
universis cognationibus Israel, et ipsi erunt
mihi in populum.

CAPUT XXXI.

1 HÆC dicit Dominus: Invenit gratiam
in deserto populus, qui remanserat a gladio:
vadet ad requiem suam Israel. 2 Longe
Dominus apparuit mihi. Et in charitate
perpetua dilexi te, ideo attraxi te,
miserans. 3 Rursumque ædificabo te, et
ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis
tympanis tuis, et egredieris in choro luden-
tium. 4 Adhuc plantabis vineas in monti-
tibus Samariæ: plantabunt plantantes,
et donec tempus veniat, non vindemiabunt:

5 כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם
קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
6 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה
וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ
הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃
7 הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים
מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת
יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ 8 בִּבְכִי
יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי
מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הָיִיתִי
לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃
9 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים
מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ
וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ׃ 10 כִּי־פָדָה יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ 11 וּבָאוּ
וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה
עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן
וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד׃ 12 אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל
וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם
לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃
13 וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי
יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 14 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם
עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃ 15 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה
כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ
מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ 16 וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ
נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ 17 שָׁמוֹעַ
שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהָי׃ 18 כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי
וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃
19 הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים
כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד
עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־
יְהוָה׃ 20 הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים שִׂמִי לָךְ
תַּמְרוּרִים שִׁתִי לִבֵּךְ לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ הָלָכְתִּי
שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֻׁבִי אֶל־עָרַיִךְ אֵלֶּה׃

5 Ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν
Ἐφραὶμ Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν. 6 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακὼβ
Εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν,
ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε· εἴπατε Ἔσωσε
Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ.
7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ· καὶ
τεκνοποιήσει ὄχλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.
8 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω
αὐτούς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ
ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην
τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός
μού ἐστιν. 9 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου ἔθνη
καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρόθεν· εἴπατε
Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτόν, καὶ
φυλάξει ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ. 10 Ὅτι
ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν
ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ. 11 Καὶ ἥξουσι
καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἥξουσιν
ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ
καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων· καὶ ἔσται ἡ
ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον, καὶ οὐ πει-
νάσουσιν ἔτι. 12 Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν
συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβῦται χαρήσονται,
καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονήν, καὶ
ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους. 13 Μεγαλυνῶ
καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευί, καὶ
ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται.
14 Οὕτως εἶπε Κύριος Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη
θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ· Ῥαχὴλ ἀπο-
κλαιομένη οὐκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν. 15 Οὕτως εἶπε Κύριος
Διαλειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ
ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς
τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,
[16 Καὶ ἔσται ἐλπὶς τῇ ἐσχάτῃ σου καὶ] μόνιμον
τοῖς σοῖς τέκνοις [εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν]. 17 Ἀκοὴν
ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου Ἐπαίδευσάς με καὶ
ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην·
ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ
θεός μου. 18 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου
μετενόησα, καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα
ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον
ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου. 19 Υἱὸς ἀγαπητὸς
Ἐφραίμ, ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο
ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν, φησὶ
Κύριος. 20 Στῆσον σεαυτὴν Σιών, ποίησον
τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους·
ὁδὸν ᾗ ἐπορεύθης ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσ-
ραήλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

5 Quia erit dies, in qua clamabunt custodes in
monte Ephraim, Surgite, et ascendamus in Sion
ad Dominum Deum nostrum. 6 Quia hæc
dicit Dominus: Exultate in lætitia Jacob, et
hinnite contra caput gentium: personate,
et canite, et dicite: Salva Domine populum
tuum, reliquias Israel. 7 Ecce ego adducam
eos de terra aquilonis, et congregabo eos ab
extremis terræ: inter quos erunt cæcus et
claudus, prægnans et pariens simul, cœtus
magnus revertentium huc. 8 In fletu veni-
ent, et in misericordia reducam eos: et ad-
ducam eos per torrentes aquarum in via
recta, et non impingent in ea: quia factus
sum Israeli pater, et Ephraim primogenitus
meus est. 9 Audite verbum Domini gentes,
et annuntiate in insulis quæ procul sunt, et
dicite: Qui dispersit Israel, congregabit
eum: et custodiet eum sicut pastor gregem
suum. 10 Redemit enim Dominus Jacob, et
liberavit eum de manu potentioris. 11 Et
venient, et laudabunt in monte Sion: et con-
fluent ad bona Domini super frumento, et
vino, et oleo, et fœtu pecorum et armentorum:
eritque anima eorum quasi hortus irriguus, et
ultra non esurient. 12 Tunc lætabitur virgo
in choro, juvenes et senes simul: et convertam
luctum eorum in gaudium, et consolabor eos,
et lætificabo a dolore suo. 13 Et inebriabo
animam sacerdotum pinguedine: et populus
meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.
14 Hæc dicit Dominus: Vox in excelso
audita est lamentationis, luctus, et fletus
Rachel plorantis filios suos, et nolentis con-
solari super eis, quia non sunt. 15 Hæc
dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu,
et oculi tui a lacrymis: quia est merces operi
tuo, ait Dominus: et revertentur de terra
inimici. 16 Et est spes novissimis tuis, ait
Dominus: et revertentur filii ad terminos
suos. 17 Audiens audivi Ephraim trans-
migrantem: Castigasti me, et eruditus sum,
quasi juvenculus indomitus: converte me, et
convertar: quia tu Dominus meus. 18 Post-
quam enim convertisti me, egi pœniten-
tiam: et postquam ostendisti mihi, percussi
femur meum. Confusus sum, et erubui,
quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ
meæ. 19 Si filius honorabilis mihi Ephraim, si
puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo,
adhuc recordabor ejus. Idcirco conturbata
sunt viscera mea super eum: miserans misere-
bor ejus, ait Dominus. 20 Statue tibi specu-
lam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum
in viam rectam, in qua ambulasti: revertere
virgo Israel, revertere ad civitates tuas istas.

21 עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה
כִּי־בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בָּאָרֶץ נְקֵבָה תְּסוֹבֵב
גָּבֶר׃ 22 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם יְבָרֶכְךָ
יְהוָה נְוֵה־צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ׃ 23 וְיָשְׁבוּ בָהּ
יְהוּדָה וְכָל־עָרָיו יַחְדָּו אִכָּרִים וְנָסְעוּ
בַּעֵדֶר׃ 24 כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְכָל־נֶפֶשׁ
דָּאֲבָה מִלֵּאתִי׃ 25 עַל־זֹאת הֱקִיצֹתִי וָאֶרְאֶה
וּשְׁנָתִי עָרְבָה לִּי׃ 26 הִנֵּה יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְזָרַעְתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזֶרַע בְּהֵמָה׃
27 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ
וְלִנְתוֹץ וְלַהֲרֹס וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרֵעַ כֵּן
אֶשְׁקֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ נְאֻם־יְהוָה׃
28 בַּיָּמִים הָהֵם לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת
אָכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה׃ 29 כִּי
אִם־אִישׁ בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת כָּל־הָאָדָם הָאֹכֵל
הַבֹּסֶר תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו׃ 30 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית
יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה׃ 31 לֹא כַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם בְּיוֹם הֶחֱזִיקִי בְיָדָם
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה הֵפֵרוּ
אֶת־בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָם נְאֻם־יְהוָה׃
32 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה
נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם
אֶכְתֲּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה
יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ 33 וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ
אֶת־יְהוָה כִּי כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם
וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח לַעֲוֺנָם
וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד׃ 34 כֹּה ׀
אָמַר יְהוָה נֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֻקֹּת
יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָיְלָה רֹגַע הַיָּם
וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
35 אִם־יָמֻשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי
נְאֻם־יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת
גּוֹי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃ 36 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
אִם־יִמַּדּוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי־
אֶרֶץ לְמָטָּה גַּם־אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל־זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־יְהוָה׃

21 Ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι
ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν, ἐν
σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι. 22 Ὅτι οὕτως
εἶπε Κύριος Ἔτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ
Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· 23 Καὶ ἐνοικοῦντες ἐν
ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,
ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ. 24 Ὅτι
ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν
πεινῶσαν ἐνέπλησα. 25 Διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ
εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη. 26 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν, σπέρμα
ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους. 27 Καὶ ἔσται
ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν,
οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ
καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος. 28 Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα,
καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν· 29 Ἀλλ'
ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ
τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ. 30 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα
διαθήκην καινήν, 31 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβο-
μένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ δια-
θήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.
32 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος,
διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
33 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην
αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων Γνῶθι
τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ
αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνη-
σθῶ ἔτι. 34 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον
εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς
τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐβόμβησε
τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ
35 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου,
φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέ-
σθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς
ἡμέρας. 36 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέω-
ρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος
τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος
Ἰσραήλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

21 Usquequo deliciis dissolveris filia vaga?
quia creavit Dominus novum super ter-
ram: Femina circumdabit virum. 22 Hæc
dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Adhuc dicent verbum istud in terra Juda,
et in urbibus ejus, cum convertero captivi-
tatem eorum: Benedicat tibi Dominus,
pulchritudo justitiæ, mons sanctus: 23 Et
habitabunt in eo Judas, et omnes civitates
ejus simul, agricolæ et minantes greges.
24 Quia inebriavi animam lassam, et omnem
animam esurientem saturavi. 25 Ideo quasi de
somno suscitatus sum: et vidi, et somnus
meus dulcis mihi. 26 Ecce dies veniunt,
dicit Dominus: et seminabo domum Israel et
domum Juda semine hominum, et semine
jumentorum. 27 Et sicut vigilavi super eos
ut evellerem, et demolirer, et dissiparem, et
disperderem, et affligerem: sic vigilabo super
eos ut ædificem, et plantem, ait Dominus.
28 In diebus illis non dicent ultra: Patres
comederunt uvam acerbam, et dentes filiorum
obstupuerunt. 29 Sed unusquisque in ini-
quitate sua morietur: omnis homo, qui come-
derit uvam acerbam, obstupescent dentes ejus.
30 Ecce dies venient, dicit Dominus: et feriam
domui Israel et domui Juda fœdus novum:
31 Non secundum pactum, quod pepigi cum
patribus eorum, in die qua apprehendi manum
eorum, ut educerem eos de terra Ægypti:
pactum, quod irritum fecerunt, et ego domi-
natus sum eorum, dicit Dominus. 32 Sed
hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel,
post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem
meam in visceribus eorum, et in corde eorum
scribam eam: et ero eis in Deum, et ipsi erunt
mihi in populum. 33 Et non docebit ultra vir
proximum suum, et vir fratrem suum, dicens:
Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent
me a minimo eorum usque ad maximum, ait
Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum,
et peccati eorum non memorabor amplius.
34 Hæc dicit Dominus, qui dat solem in
lumine diei, ordinem lunæ et stellarum in
lumine noctis: qui turbat mare, et sonant
fluctus ejus: Dominus exercituum nomen illi.
35 Si defecerint leges istæ coram me, dicit
Dominus, tunc et semen Israel deficiet, ut non
sit gens coram me cunctis diebus. 36 Hæc
dicit Dominus: Si mensurari potuerint cæli
sursum, et investigari fundamenta terræ deor-
sum: et ego abjiciam universum semen Israel,
propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus.

37 הִנֵּה יָמִים ס נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה
הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד־שַׁעַר
הַפִּנָּה׃ 38 וְיָצָא עוֹד קָוֵה הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל
גִּבְעַת גָּרֵב וְנָסַב גֹּעָתָה׃ 39 וְכָל־הָעֵמֶק
הַפְּגָרִים ׀ וְהַדֶּשֶׁן וְכָל־הַשְּׁרֵמוֹת עַד־נַחַל
קִדְרוֹן עַד־פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ
לַיהוָה לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס עוֹד לְעוֹלָם׃

פרשה לב׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה בַּשָּׁנַת הָעֲשִׂירִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לִנְבוּכַדְרֶאצַּר׃ 2 וְאָז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל
צָרִים עַל־יְרוּשָׁלָם וְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא הָיָה
כָלוּא בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה אֲשֶׁר בֵּית־מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 3 אֲשֶׁר כְּלָאוֹ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
לֵאמֹר מַדּוּעַ אַתָּה נִבָּא לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃ 4 וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֹא יִמָּלֵט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי־הִנָּתֹן
יִנָּתֵן בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְדִבֶּר־פִּיו עִם־פִּיו
וְעֵינָיו אֶת־עֵינָו תִּרְאֶינָה׃ 5 וּבָבֶל יוֹלִךְ
אֶת־צִדְקִיָּהוּ וְשָׁם יִהְיֶה עַד־פָּקְדִי אֹתוֹ
נְאֻם־יְהוָה כִּי תִלָּחֲמוּ אֶת־הַכַּשְׂדִּים לֹא
תַצְלִיחוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הָיָה
דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 7 הִנֵּה חֲנַמְאֵל
בֶּן־שַׁלֻּם דֹּדְךָ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קְנֵה לְךָ
אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת כִּי לְךָ מִשְׁפַּט
הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת׃ 8 וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל
בֶּן־דֹּדִי כִּדְבַר יְהוָה אֶל־חֲצַר הַמַּטָּרָה
וַיֹּאמֶר אֵלַי קְנֵה נָא אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר־בַּעֲנָתוֹת
אֲשֶׁר ׀ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִין כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה
וּלְךָ הַגְּאֻלָּה קְנֵה־לָךְ וָאֵדַע כִּי דְבַר־יְהוָה
הוּא׃ 9 וָאֶקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל
בֶּן־דֹּדִי אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת וָאֶשְׁקֲלָה־לּוֹ אֶת־
הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים וַעֲשָׂרָה הַכָּסֶף׃
10 וָאֶכְתֹּב בַּסֵּפֶר וָאֶחְתֹּם וָאָעֵד עֵדִים
וָאֶשְׁקֹל הַכֶּסֶף בְּמֹאזְנָיִם׃ 11 וָאֶקַּח אֶת־סֵפֶר
הַמִּקְנָה אֶת־הֶחָתוּם הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
וְאֶת־הַגָּלוּי׃ 12 וָאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה
אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה לְעֵינֵי חֲנַמְאֵל
דֹּדִי וּלְעֵינֵי הָעֵדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה
לְעֵינֵי כָּל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃

37 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομη-
θήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεὴλ ἕως
πύλης τῆς γωνίας, 38 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις
αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρὴβ, καὶ
περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων,
39 Καὶ πάντες Ἀσαρημὼθ ἕως Νάχαλ Κέδρων,
ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγίασμα τῷ
Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ
καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΕΦ. λβ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,
οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. 2 Καὶ δύναμις
βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἥ
ἐστιν ἐν οἴκῳ βασιλέως, 3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων Διὰ τί σὺ προφητεύεις
λέγων Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν
πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ
λήψεται αὐτήν, 4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ
χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθή-
σεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει
στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, 5 Καὶ
εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθίε-
ται [ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτον, φησὶ Κύριος, ὅτι
πολεμεῖτε τοὺς Χαλδαίους εἰς οὓς μὴ κατευθύνητε];
6 Καὶ ὁ λόγος Κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερεμίαν
λέγων 7 Ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφοῦ
πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων Κτῆσαι σεαυτῷ
τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις
παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν. 8 Καὶ ἦλθε πρὸς μὲ
Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς
τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπε Κτῆσαι σεαυτῷ
τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὶν τὸν ἐν Ἀναθὼθ,
ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν καὶ σὺ πρεσβύτερος.
Καὶ ἔγνων ὅτι λόγος Κυρίου ἐστί, 9 Καὶ ἐκτη-
σάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου,
καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου,
10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ
διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον
ἐν ζυγῷ. 11 Καὶ ἔλαβον τὸ βυβλίον τῆς κτήσεως
τὸ ἐσφραγισμένον [τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον], 12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ
Βαροὺχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μαασαίου κατ' ὀφθαλμοὺς
Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὀφθαλ-
μοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

37 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et
ædificabitur civitas Domino, a turre Hana-
meel usque ad portam anguli. 38 Et exibit
ultra norma mensuræ in conspectu ejus super
collem Gareb: et circuibit Goatha, 39 Et
omnem vallem cadaverum, et cineris, et uni-
versam regionem mortis, usque ad torrentem
Cedron, et usque ad angulum portæ equorum
orientalis, sanctum Domini: non evelletur,
et non destruetur ultra in perpetuum.

CAPUT XXXII.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, in anno decimo Sedeciæ regis Juda:
ipse est annus decimus octavus Nabuchodono-
sor. 2 Tunc exercitus regis Babylonis obsi-
debat Jerusalem: et Jeremias propheta erat
clausus in atrio carceris, qui erat in domo
regis Juda. 3 Clauserat enim eum Sedecias
rex Juda, dicens: Quare vaticinaris, dicens:
Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo civitatem
istam in manus regis Babylonis, et capiet eam.
4 Et Sedecias rex Juda non effugiet de manu
Chaldæorum: sed tradetur in manus regis
Babylonis: et loquetur os ejus cum ore illius,
et oculi ejus oculos illius videbunt. 5 Et in
Babylonem ducet Sedeciam: et ibi erit donec
visitem eum, ait Dominus; si autem dimica-
veritis adversum Chaldæos, nihil prosperum
habebitis. 6 Et dixit Jeremias: Factum est
verbum Domini ad me, dicens: 7 Ecce Hana-
meel filius Sellum patruelis tuus venit ad te,
dicens. Eme tibi agrum meum, qui est in
Anathoth: tibi enim competit ex propinqui-
tate ut emas. 8 Et venit ad me Hanameel
filius patrui mei secundum verbum Domini
ad vestibulum carceris, et ait ad me: Posside
agrum meum qui est in Anathoth, in terra
Benjamin, quia tibi competit hereditas, et tu
propinquus es ut possideas. Intellexi autem
quod verbum Domini esset. 9 Et emi agrum
ab Hanameel filio patrui mei, qui est in
Anathoth: et appendi ei argentum septem
stateres, et decem argenteos. 10 Et scripsi
in libro, et signavi, et adhibui testes: et ap-
pendi argentum in statera. 11 Et accepi
librum possessionis signatum, et stipulationes,
et rata, et signa forinsecus. 12 Et dedi
librum possessionis, Baruch filio Neri filii
Maasiæ, in oculis Hanameel patruelis mei,
in oculis testium, qui scripti erant in
libro emptionis, et in oculis omnium
Judæorum, qui sedebant in atrio carceris.

13 וָאֲצַוֶּה אֶת־בָּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר׃
14 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לָקוֹחַ אֶת־הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר
הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הֶחָתוּם וְאֵת סֵפֶר
הַגָּלוּי הַזֶּה וּנְתַתָּם בִּכְלִי־חָרֶשׂ לְמַעַן
יַעַמְדוּ יָמִים רַבִּים׃ 15 כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקָּנוּ
בָתִּים וְשָׂדוֹת וּכְרָמִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃
16 וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרֵי תִתִּי
אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה
לֵאמֹר׃ 17 אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה ׀ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכֹחֲךָ
הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפָּלֵא מִמְּךָ
כָּל־דָּבָר׃ 18 עֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים וּמְשַׁלֵּם
עֲוֺן אָבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ 19 גְּדֹל
הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה אֲשֶׁר־עֵינֶיךָ פְקֻחוֹת
עַל־כָּל־דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו
וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו׃ 20 אֲשֶׁר שַׂמְתָּ אֹתוֹת
וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ שֵׁם כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 21 וַתֹּצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיָד
חֲזָקָה וּבְאֶזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל׃
22 וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ׃ 23 וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ
וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלֶךָ וּבְתֹרוֹתְךָ לֹא־הָלָכוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא
עָשׂוּ וַתַּקְרֵא אֹתָם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃
24 הִנֵּה הַסֹּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלָכְדָהּ
וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים
עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעָב וְהַדָּבֶר וַאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ הָיָה וְהִנְּךָ רֹאֶה׃ 25 וְאַתָּה אָמַרְתָּ
אֵלַי אֲדֹנָי יֱהוִה קְנֵה־לְךָ הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף
וְהָעֵד עֵדִים וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃
26 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
לֵאמֹר׃ 27 הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר
הֲמִמֶּנִּי יִפָּלֵא כָּל־דָּבָר׃ 28 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים
וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃

13 *Καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν λέγων* 14 *Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ
Λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον
τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστρά-
κινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.* 15 *Ὅτι οὕτως
εἶπε Κύριος Ἔτι κτισθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ
ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.* 16 *Καὶ προσευξάμην
πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου λέγων* 17 *Ὁ
ὢν Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ
ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ
οὐθέν,* 18 *Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ'
αὐτούς· ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρός,* 19 *Κύριος
μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ
μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος Κύριος·
οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
[καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ].*
20 *Ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς
γηγενέσι, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡμέρα
αὕτη,* 21 *Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ* 22 *Καὶ ἐν
ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν
ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.* 23 *Καὶ εἰσήλθοσαν καὶ
ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου,
καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν·
ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ
ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.*
24 *Ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν,
καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολε-
μούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ
λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο.* 25 *Καὶ σὺ
λέγεις πρὸς μέ Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου·
καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρ-
τυράμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας
Χαλδαίων.* 26 *Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων* 27 *Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ'
ἐμοῦ κρυβήσεταί τι;* 28 *Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,*

13 Et præcepi Baruch coram eis, dicens:
14 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Sume libros istos, librum emptionis
hunc signatum, et librum hunc qui apertus
est: et pone illos in vase fictili, ut perma-
nere possint diebus multis. 15 Hæc enim
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ad-
huc possidebuntur domus, et agri, et vineæ
in terra ista. 16 Et oravi ad Dominum,
postquam tradidi librum possessionis Baruch
filio Neri, dicens: 17 Heu, heu, heu, Domine
Deus: ecce tu fecisti cælum et terram in for-
titudine tua magna, et in brachio tuo extento:
non erit tibi difficile omne verbum. 18 Qui
facis misericordiam in millibus, et reddis ini-
quitatem patrum in sinum filiorum eorum post
eos: Fortissime, magne, et potens, Dominus
exercituum nomen tibi. 19 Magnus consilio,
et incomprehensibilis cogitatu: cujus oculi
aperti sunt super omnes vias filiorum Adam,
ut reddas unicuique secundum vias suas,
et secundum fructum adinventionum ejus.
20 Qui posuisti signa et portenta in terra
Ægypti usque ad diem hanc, et in Israel,
et in hominibus, et fecisti tibi nomen sicut
est dies hæc. 21 Et eduxisti populum tuum
Israel de terra Ægypti, in signis, et in por-
tentis, et in manu robusta, et in brachio ex-
tento, et in terrore magno. 22 Et dedisti eis
terram hanc, quam jurasti patribus eorum
ut dares eis terram fluentem lacte et melle.
23 Et ingressi sunt, et possederunt eam: et
non obedierunt voci tuæ, et in lege tua non
ambulaverunt: omnia quæ mandasti eis ut
facerent, non fecerunt: et evenerunt eis omnia
mala hæc. 24 Ecce munitiones extructæ
sunt adversum civitatem, ut capiatur: et
urbs data est in manus Chaldæorum, qui
prœliantur adversus eam a facie gladii, et
famis, et pestilentiæ: et quæcumque locutus
es acciderunt, ut tu ipse cernis. 25 Et tu
dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argen-
to, et adhibe testes: cum urbs data sit in
manus Chaldæorum? 26 Et factum est ver-
bum Domini ad Jeremiam, dicens: 27 Ecce
ego Dominus Deus universæ carnis: numquid
mihi difficile erit omne verbum? 28 Prop-
terea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam
civitatem istam in manus Chaldæorum, et
in manus regis Babylonis, et capient eam.

29 וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עַל־הָעִיר
הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ
וּשְׂרָפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ
עַל־גַּגּוֹתֵיהֶם לַבַּעַל וְהִסִּכוּ נְסָכִים
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃ 30 כִּי־הָיוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אַךְ עֹשִׂים הָרַע
בְּעֵינַי מִנְּעֻרֹתֵיהֶם כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אַךְ
מַכְעִסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃
31 כִּי עַל־אַפִּי וְעַל־חֲמָתִי הָיְתָה לִּי הָעִיר
הַזֹּאת לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד
הַיּוֹם הַזֶּה לַהֲסִירָהּ מֵעַל פָּנָי׃ 32 עַל
כָּל־רָעַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר
עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם
כֹּהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ 33 וַיִּפְנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים
וְלַמֵּד אֹתָם הַשְׁכֵּם וְלַמֵּד וְאֵינָם שֹׁמְעִים
לָקַחַת מוּסָר׃ 34 וַיָּשִׂימוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו לְטַמְּאוֹ׃ 35 וַיִּבְנוּ
אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר ׀ בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם
לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַמֹּלֶךְ
אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי
לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן הַחֲטִי*
אֶת־יְהוּדָה׃ 36 וְעַתָּה לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀
אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב
וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר׃ 37 הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל־
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי
וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח׃ 38 וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי
אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 39 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב
אֶחָד וְדֶרֶךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי כָּל־הַיָּמִים
לְטוֹב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם׃ 40 וְכָרַתִּי
לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אָשׁוּב
מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם וְאֶת־יִרְאָתִי
אֶתֵּן בִּלְבָבָם לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי׃ 41 וְשַׂשְׂתִּי
עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים בָּאָרֶץ
הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי׃
42 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר
הֵבֵאתִי אֶל־הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הָרָעָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם
אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר עֲלֵיהֶם׃

29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην
ἐν πυρί, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς
ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βάαλ καὶ
ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παρα-
πικρᾶναί με. 30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ᾽
ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν [πλὴν ὅτι οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ παρώργισάν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν, φησὶν Κύριος]. 31 Ὅτι ἐπὶ τὴν
ὀργήν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσ-
ώπου μου 32 Διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί
με, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν,
ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ,
33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μὲ νῶτον καὶ οὐ πρόσ-
ωπον, καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου καὶ οὐκ ἤκουσαν
ἔτι λαβεῖν παιδείαν. 34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα
αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽
αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. 35 Καὶ ᾠκοδόμησαν
τοὺς βωμοὺς τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ
Ἐννὸμ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέ-
ταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ
ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν
τὸν Ἰούδαν. 36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις Παρα-
δοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν
μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ, 37 Ἰδοὺ
ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ διέ-
σπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ μου
καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποι-
θότας, 38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. 39 Καὶ δώσω αὐτοῖς
ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναί με
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ
τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. 40 Καὶ διαθή-
σομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀπο-
στρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι
αὐτοὺς ἀπ᾽ ἐμοῦ. 41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγα-
θῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐν
πάσῃ ψυχῇ. 42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Καθὰ
ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ
τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ᾽ αὐ-
τοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτούς.

29 Et venient Chaldæi prœliantes adversum
urbem hanc, et succendent eam igni, et com-
burent eam, et domos, in quarum domatibus
sacrificabant Baal, et libabant diis alienis
libamina ad irritandum me. 30 Erant enim
filii Israel, et filii Juda, jugiter facientes
malum in oculis meis ab adolescentia sua:
filii Israel qui usque nunc exacerbant me
in opere manuum suarum, dicit Dominus.
31 Quia in furore et in indignatione mea
facta est mihi civitas hæc, a die qua ædifi-
caverunt eam, usque ad diem istam, qua
auferetur de conspectu meo. 32 Propter
malitiam filiorum Israel, et filiorum Juda,
quam fecerunt ad iracundiam me provocantes,
ipsi et reges eorum, principes eorum, et sacer-
dotes eorum, et prophetæ eorum, viri Juda et
habitatores Jerusalem. 33 Et verterunt ad
me terga et non facies: cum docerem eos
diluculo, et erudirem, et nollent audire ut
acciperent disciplinam. 34 Et posuerunt
idola sua in domo, in qua invocatum est
nomen meum, ut pollucrent eam. 35 Et ædi-
ficaverunt excelsa Baal, quæ sunt in valle
filii Ennom, ut initiarent filios suos et filias
suas Moloch: quod non mandavi eis, nec
ascendit in cor meum ut facerent abomina-
tionem hanc, et in peccatum deducerent
Judam. 36 Et nunc propter ista, hæc dicit
Dominus Deus Israel ad civitatem hanc, de
qua vos dicitis quod tradetur in manus regis
Babylonis in gladio, et in fame, et in peste.
37 Ecce ego congregabo eos de universis
terris, ad quas ejeci eos in furore meo, et in
ira mea, et in indignatione grandi; et redu-
cam eos ad locum istum, et habitare eos fa-
ciam confidenter. 38 Et erunt mihi in
populum, et ego ero eis in Deum. 39 Et
dabo eis cor unum, et viam unam, ut timeant
me universis diebus: et bene sit eis, et filiis
eorum post eos. 40 Et feriam eis pactum
sempiternum, et non desinam eis benefacere:
et timorem meum dabo in corde eorum ut non
recedant a me. 41 Et lætabor super eis,
cum bene eis fecero: et plantabo eos in terra
ista in veritate, in toto corde meo et in tota
anima mea. 42 Quia hæc dicit Dominus:
Sicut adduxi super populum istum omne
malum hoc grande: sic adducam super eos
omne bonum, quod ego loquor ad eos.

43 וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם
אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאֵין אָדָם וּבְהֵמָה
נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ 44 שָׂדוֹת בַּכֶּסֶף יִקְנוּ
וְכָתוֹב בַּסֵּפֶר וְחָתוֹם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ
בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה
וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב
כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּתָם נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה לג׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁנִית
וְהוּא עוֹדֶנּוּ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃
2 כֹּה־אָמַר יְהוָה עֹשָׂהּ יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ
לַהֲכִינָהּ יְהוָה שְׁמוֹ׃ 3 קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָּ
וְאַגִּידָה לְךָ גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יְדַעְתָּם׃
4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַלְכֵי
יְהוּדָה הַנְּתֻצִים אֶל־הַסֹּלְלוֹת וְאֶל־הֶחָרֶב׃
5 בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת־הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאָם
אֶת־פִּגְרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר־הִכֵּיתִי בְאַפִּי וּבַחֲמָתִי
וַאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהָעִיר הַזֹּאת עַל
כָּל־רָעָתָם׃ 6 הִנְנִי מַעֲלֶה־לָּהּ אֲרֻכָה
וּמַרְפֵּא וּרְפָאתִים וְגִלֵּיתִי לָהֶם עֲתֶרֶת
שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ 7 וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה
וְאֵת שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל וּבְנִתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃
8 וְטִהַרְתִּים מִכָּל־עֲוֹנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי
וְסָלַחְתִּי לְכָל־עֲוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי
וַאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִי׃ 9 וְהָיְתָה לִּי לְשֵׁם
שָׂשׂוֹן לִתְהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
עֹשֶׂה אֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוֹבָה
וְעַל כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ׃
10 כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאֵין אָדָם
וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם
הַנְשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין
בְּהֵמָה׃ 11 קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל
חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־
יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב
אֶת־שְׁבוּת־הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃
12 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה
בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין־אָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וּבְכָל־עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבִּצִים צֹאן׃

43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ ᾗ σὺ
λέγεις Ἄβατος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους,
καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων· 44 Καὶ
κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ γράψεις βιβλίον
καὶ σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρῃ μάρτυρας, ἐν γῇ
Βενιαμὶν καὶ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους καὶ ἐν
πόλεσι τῆς Σεφηλὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, ὅτι
ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν [φησὶ Κύριος].

ΚΕΦ. λγ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς, λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν
γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ 3 Κέκραξον πρός με καὶ
ἀποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ
ἰσχυρὰ ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά. 4 Ὅτι οὕτως εἶπε
Κύριος περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ
οἴκων βασιλέως Ἰούδα τῶν καθῃρημένων εἰς χάρα-
κας καὶ προμαχῶνας, 5 Τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς
Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν
ἀνθρώπων οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ
μου, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν
περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν, 6 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα, καὶ φανερώσω
αὐτοῖς καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην
καὶ πίστιν, 7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν
Ἰούδα καὶ ἀποικίαν Ἰσραήλ, καὶ οἰκοδομήσω
αὐτοὺς καθὼς καὶ τὸ πρότερον, 8 Καὶ καθαριῶ
αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρ-
τοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ.
9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν καὶ εἰς
μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς οἵτινες
ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ
φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων
τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ
ποιήσω αὐτοῖς. 10 Οὕτως εἶπε Κύριος Ἔτι
ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ὑμεῖς λέγετε
Ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν
πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ ταῖς ἠρη-
μωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη,
11 Φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ
νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων Ἐξο-
μολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς
Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ
εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω
πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ
τὸ πρότερον, εἶπε Κύριος. 12 Οὕτως εἶπε
Κύριος τῶν δυνάμεων Ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον
καὶ κτῆνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ
καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα,

43 Et possidebuntur agri in terra ista: de
qua vos dicitis quod deserta sit: eo quod non
remanserit homo et jumentum, et data sit
in manus Chaldæorum. 44 Agri ementur
pecunia, et scribentur in libro, et imprimetur
signum, et testis adhibebitur: in terra Ben-
jamin, et in circuitu Jerusalem, in civitatibus
Juda, et in civitatibus montanis, et in civitati-
bus campestribus, et in civitatibus quæ ad
austrum sunt: quia convertam captivitatem
eorum, ait Dominus.

CAPUT XXXIII.

1 Et factum est verbum Domini ad Jere-
miam secundo, cum adhuc clausus esset in
atrio carceris, dicens: 2 Hæc dicit Dominus
qui facturus est, et formaturus illud, et para-
turus, Dominus nomen ejus. 3 Clama ad me,
et exaudiam te: et annuntiabo tibi grandia,
et firma quæ nescis. 4 Quia hæc dicit Do-
minus Deus Israel ad domos urbis hujus, et
ad domos regis Juda, quæ destructæ sunt, et
ad munitiones, et ad gladium. 5 Venientium
ut dimicent cum Chaldæis, et impleant eas
cadaveribus hominum, quos percussi in furore
meo et in indignatione mea, abscondens faciem
meam a civitate hac, propter omnem malitiam
eorum. 6 Ecce ego obducam eis cicatricem
et sanitatem, et curabo eos: et revelabo illis
deprecationem pacis et veritatis. 7 Et con-
vertam conversionem Juda, et conversionem
Jerusalem: et ædificabo eos sicut a principio.
8 Et emundabo illos ab omni iniquitate sua,
in qua peccaverunt mihi: et propitius ero
cunctis iniquitatibus eorum, in quibus deli-
querunt mihi, et spreverunt me. 9 Et erit
mihi in nomen, et in gaudium, et in laudem,
et in exultationem cunctis gentibus terræ,
quæ audierint omnia bona, quæ ego facturus
sum eis: et pavebunt, et turbabuntur in uni-
versis bonis, et in omni pace, quam ego faciam
eis. 10 Hæc dicit Dominus: Adhuc audietur
in loco isto (quem vos dicitis esse desertum,
eo quod non sit homo nec jumentum: in civi-
tatibus Juda, et foris Jerusalem, quæ desolatæ
sunt absque homine, et absque habitatore, et
absque pecore) 11 Vox gaudii et vox lætitiæ,
vox sponsi et vox sponsæ, vox dicentium:
Confitemini Domino exercituum, quoniam
bonus Dominus, quoniam in æternum miseri-
cordia ejus: et portantium vota in domum
Domini: reducam enim conversionem terræ
sicut a principio, dicit Dominus. 12 Hæc
dicit Dominus exercituum: Adhuc erit
in loco isto deserto absque homine, et absque
jumento, et in cunctis civitatibus ejus, habi-
taculum pastorum accubantium gregum.

13 בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי
הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם
וּבְעָרֵי יְהוּדָה עֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יְדֵי
מוֹנֶה אָמַר יְהוָה׃ 14 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית יְהוּדָה׃
15 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד
צֶמַח צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃
16 בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם
תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ יְהוָה ׀
צִדְקֵנוּ׃ 17 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת
לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵית־יִשְׂרָאֵל׃
18 וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי
מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח
כָּל־הַיָּמִים 19 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־
יִרְמְיָהוּ לֵאמוֹר׃ 20 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ
אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי הַלָּיְלָה
וּלְבִלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם־וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃
21 גַּם־בְּרִיתִי תֻפַר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת־לוֹ
בֵן מֹלֵךְ עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים
מְשָׁרְתָי׃ 22 אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע
דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־הַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי אֹתִי׃
23 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
24 הֲלוֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ
לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה
בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת־עַמִּי יִנְאָצוּן מִהְיוֹת
עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃ 25 כֹּה אָמַר יְהוָה
אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם
וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִּי׃ 26 גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד
עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מֹשְׁלִים
אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב
אֶת־שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃

פרשה לד׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה וּנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל ׀ וְכָל־חֵילוֹ
וְכָל־מַמְלְכוֹת אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת יָדוֹ וְכָל־הָעַמִּים
נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר׃
2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ
וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃

13 Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν πόλεσι τῆς
σεφηλὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ καὶ ἐν γῇ
Βενιαμὶν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ
χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος. [14 Ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀναστήσω τὸν λόγον
μου τὸν ἀγαθὸν ὃν ἐλάλησα ἐπὶ τὸν οἶκόν μου
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. 15 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ἐκείνῳ ἀνατελῶ
τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ ποιήσει κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ. 16 Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις σωθήσεται Ἰούδα, καὶ Ἱερουσαλὴμ
κατασκηνώσει πεποιθυῖα, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα ᾧ
κληθήσεται· Κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν. 17 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τῷ Δαυὶδ
ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου οἴκου Ἰσραήλ, 18 Καὶ
τοῖς ἱερεῦσιν, τοῖς Λευΐταις οὐκ ἐξολεθρευθήσεται
ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου ἀναφέρων ὁλοκαύτωμα
καὶ θυμιῶν θυσίαν καὶ ποιῶν θῦμα πάσας τὰς
ἡμέρας. 19 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν, λέγων 20 Τάδε λέγει Κύριος Εἰ δια-
σκεδασθήσεται ἡ διαθήκη μου τῆς ἡμέρας καὶ ἡ
διαθήκη μου τῆς νυκτὸς τοῦ μὴ εἶναι ἡμέραν καὶ
νύκτα ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, 21 Καίγε ἡ διαθήκη
μου διασκεδασθήσεται ἡ μετὰ Δαυὶδ τοῦ δούλου
μου τοῦ μὴ εἶναι αὐτῷ υἱὸν βασιλεύοντα ἐπὶ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς
Λευΐτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. 22 Ὡς οὐκ
ἐξαριθμηθήσεται ἡ δύναμις τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲ
ἐκμετρηθήσεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, οὕτως
πληθυνῶ τὸ σπέρμα Δαυὶδ τοῦ δούλου μου καὶ
τοὺς Λευΐτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. 23 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων
24 Ἆρά γε οὐκ εἶδες τί ὁ λαὸς οὗτος ἐλάλησεν
λέγων Αἱ δύο πατριαὶ ἃς ἐξελέξατο Κύριος ἐν
αὐταῖς, καὶ ἰδοὺ ἀπώσατο αὐτάς; καὶ παρώξυναν
τὸν λαόν μου τοῦ μὴ εἶναι ἔθνος ἔτι ἐνώπιόν
μου. 25 Τάδε λέγει Κύριος Εἰ μὴ διαθήκην μου
ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀκριβάσματα οὐρανοῦ καὶ γῆς,
οὐκ ἔταξα, 26 Καίγε τὸ σπέρμα Ἰακὼβ καὶ
Δαυὶδ τοῦ δούλου μου ἀποδοκιμῶ τοῦ μὴ λαβεῖν
ἄρχοντας ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ πρὸς τὸ σπέρμα
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· ὅτι ἐπιστρέψω
τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν καὶ οἰκτερῶ αὐτούς.]

ΚΕΦ. λδʹ.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν
παρὰ Κυρίου καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ
καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα,
λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος Βάδισον πρὸς
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Οὕτως
εἶπε Κύριος Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις
αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλ-
λήψεται αὐτὴν καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί,

13 In civitatibus montuosis, et in civitatibus
campestribus, et in civitatibus quæ ad austrum
sunt; et in terra Benjamin, et in circuitu
Jerusalem, et in civitatibus Juda, adhuc tran-
sibunt greges ad manum numerantis, ait
Dominus. 14 Ecce dies veniunt, dicit Do-
minus: et suscitabo verbum bonum, quod
locutus sum ad domum Israel et ad domum
Juda. 15 In diebus illis, et in tempore illo,
germinare faciam David germen justitiæ: et
faciet judicium et justitiam in terra. 16 In
diebus illis salvabitur Juda, et Jerusalem
habitabit confidenter: et hoc est nomen,
quod vocabunt eum, Dominus justus noster.
17 Quia hæc dicit Dominus: Non interibit
de David vir, qui sedeat super thronum domus
Israel. 18 Et de sacerdotibus et de Levitis
non interibit vir a facie mea, qui offerat holo-
cautomata, et incendat sacrificium, et cædat
victimas omnibus diebus. 19 Et factum est
verbum Domini ad Jeremiam, dicens: 20 Hæc
dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum
meum cum die, et pactum meum cum nocte,
ut non sit dies et nox in tempore suo: 21 Et
pactum meum irritum esse poterit cum David
servo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet
in throno ejus, et Levitæ et sacerdotes minis-
tri mei. 22 Sicuti enumerari non possunt
stellæ cæli, et metiri arena maris: sic multi-
plicabo semen David servi mei, et Levitas
ministros meos. 23 Et factum est verbum
Domini ad Jeremiam, dicens: 24 Numquid
non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens:
Duæ cognationes, quas elegerat Dominus, ab-
jectæ sunt: et populum meum despexerunt,
eo quod non sit ultra gens coram eis? 25 Hæc
dicit Dominus: Si pactum meum inter diem
et noctem, et leges cælo et terræ non posui:
26 Equidem et semen Jacob et David servi
mei projiciam, ut non assumam de semine
ejus principes seminis Abraham, Isaac, et
Jacob: reducam enim conversionem eorum,
et miserebor eis.

CAPUT XXXIV.

1 Verbum quod factum est ad Jeremiam
a Domino, quando Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis, et omnis exercitus ejus, universaque
regna terræ, quæ erant sub potestate manus
ejus, et omnes populi bellabant contra Jeru-
salem, et contra omnes urbes ejus, dicens:
2 Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vade,
et loquere ad Sedeciam regem Juda: et
dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce
ego tradam civitatem hanc in manus
regis Babylonis, et succendet eam igni.

ירמיה לד

3 וְאַתָּה לֹא תִמָּלֵט מִיָּדוֹ כִּי תָּפֹשׂ תִּתָּפֵשׂ
וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל
תִּרְאֶינָה וּפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וּבָבֶל
תָּבוֹא׃ 4 אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא
תָמוּת בֶּחָרֶב׃ 5 בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּבְמִשְׂרְפוֹת
אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־לָךְ וְהוֹי אָדוֹן יִסְפְּדוּ־לָךְ
כִּי־דָבָר אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ 6 וַיְדַבֵּר
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלָם׃ 7 וְחֵיל
מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת אֶל־לָכִישׁ
וְאֶל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה
עָרֵי מִבְצָר׃ 8 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃ 9 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים
לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃
10 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ
בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ
אֶת־שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם עוֹד
וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ׃ 11 וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן
וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר
שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבִּישׁוּם* לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת׃ 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ 13 כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר׃ 14 מִקֵּץ שֶׁבַע
שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר
יִמָּכֵר לְךָ וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ
אֶת־אָזְנָם׃ 15 וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ
אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ
וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי
עָלָיו׃ 16 וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ
אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־
שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם
לִהְיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λδ΄.

3 *Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ*
συλλήψει συλληφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ,
καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται,
καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ. 4 *Ἀλλὰ ἄκουσον*
τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα Οὕτως
λέγει Κύριος 5 *Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὡς*
ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας
πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὲ Οὐαὶ κύριε, καὶ
ἕως ᾅδου κόψονταί σε· ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα,
εἶπε Κύριος. 6 *Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὸν*
βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν
Ἱερουσαλήμ. 7 *Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυ-*
λῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα καὶ ἐπὶ Λαχὶς καὶ ἐπὶ Ἀζηκα, ὅτι αὗται
κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί.
8 *Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ*
Κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν
διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,
9 *Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ*
ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν
Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα
ἐξ Ἰούδα. 10 *Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ*
μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ
διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ
καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ [ἐλευθέρους, πρὸς
τὸ μὴ καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς ἔτι· καὶ ἐπήκουσαν]
καὶ ἔασαν. [11 *Καὶ ἐπεστράφησαν μετὰ ταῦτα καὶ*
ἐπέστρεψαν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας οὓς
ἐξαπέστειλαν ἐλευθέρους, καὶ ἔσχον] *αὐτοὺς εἰς*
παῖδας καὶ παιδίσκας. 12 *Καὶ ἐγενήθη λόγος*
Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων 13 *Οὕτως εἶπε*
Κύριος Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων 14 *Ὅταν*
πληρωθῇ ἓξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν
Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη,
καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· καὶ οὐκ ἤκουσάν
μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν. 15 *Καὶ ἐπέ-*
στρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν
μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν
μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου
ἐπ᾽ αὐτῷ. 16 *Καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβη-*
λώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον
τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ
αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

JEREMIA, XXXIV.

3 Et tu non effugies de manu ejus: sed com-
prehensione capieris, et in manu ejus traderis:
et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt,
et os ejus cum ore tuo loquetur, et Babylonem
introibis. 4 Attamen audi verbum Domini
Sedecia rex Juda: Hæc dicit Dominus ad te:
Non morieris in gladio, 5 Sed in pace morieris,
et secundum combustiones patrum tuorum
regum priorum qui fuerunt ante te, sic com-
burent te: et væ domine, plangent te: quia
verbum ego locutus sum, dicit Dominus. 6 Et
locutus est Jeremias propheta ad Sedeciam
regem Juda universa verba hæc in Jerusalem.
7 Et exercitus regis Babylonis pugnabat
contra Jerusalem, et contra omnes civitates
Juda quæ reliquæ erant, contra Lachis, et
contra Azecha: hæ enim supererant de civi-
tatibus Juda, urbes munitæ. 8 Verbum, quod
factum est ad Jeremiam a Domino, postquam
percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo
in Jerusalem, prædicans: 9 Ut dimitteret
unusquisque servum suum, et unusquisque an-
cillam suam, Hebræum et Habræam, liberos:
et nequaquam dominarentur eis, id est, in
Judæo et fratre suo. 10 Audierunt ergo
omnes principes et universus populus, qui
inierant pactum ut dimitteret unusquisque
servum suum, et unusquisque ancillam suam
liberos, et ultra non dominarentur eis: audi-
erunt igitur, et dimiserunt. 11 Et conversi
sunt deinceps: et retraxerunt servos et an-
cillas suas, quos dimiserant liberos, et subju-
gaverunt in famulos et famulas. 12 Et factum
est verbum Domini ad Jeremiam a Domino,
dicens: 13 Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ego percussi fœdus cum patribus vestris, in
die qua eduxi eos de terra Ægypti, de domo
servitutis, dicens: 14 Cum completi fuerint
septem anni, dimittat unusquisque fratrem
suum Hebræum, qui venditus est ei; et serviet
tibi sex annis, et dimittes eum a te liberum:
et non audierunt patres vestri me, nec incli-
naverunt aurem suam. 15 Et conversi estis
vos hodie, et fecistis quod rectum est in
oculis meis, ut prædicaretis libertatem unus-
quisque ad amicum suum: et inistis pactum
in conspectu meo, in domo in qua invocatum
est nomen meum super eam. 16 Et re-
versi estis, et commaculastis nomen meum:
et reduxistis unusquisque servum suum, et
unusquisque ancillam suam, quos dimisera-
tis ut essent liberi et suæ potestatis: et
subjugastis eos ut sint vobis servi et ancillæ.

17 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא־שְׁמַעְתֶּם
אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ
לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה
אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי
אֶתְכֶם לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ :
18 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִתִי
אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר
כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנַיִם
וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו : 19 שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי
יְרוּשָׁלַם הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ
הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי הָעֵגֶל : 20 וְנָתַתִּי אוֹתָם
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה
נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת
הָאָרֶץ : 21 וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי
נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים
מֵעֲלֵיכֶם : 22 הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ
עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי
יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יֹשֵׁב :

פרשה לה:

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֵאמֹר : 2 הָלוֹךְ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים
וְדִבַּרְתָּ אוֹתָם וַהֲבֵאוֹתָם בֵּית יְהוָה
אֶל־אַחַת הַלְּשָׁכוֹת וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן :
3 וָאֶקַּח אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־יִרְמְיָהוּ בֶּן־חֲבַצִּנְיָה
וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֵת כָּל־בֵּית
הָרֵכָבִים : 4 וָאָבִא אֹתָם בֵּית יְהוָה
אֶל־לִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בֶּן־יִגְדַּלְיָהוּ אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֵצֶל לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים אֲשֶׁר
מִמַּעַל לְלִשְׁכַּת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־שַׁלֻּם שֹׁמֵר
הַסַּף : 5 וָאֶתֵּן לִפְנֵי ׀ בְּנֵי בֵית־הָרֵכָבִים
גְּבִעִים מְלֵאִים יַיִן וְכֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵיהֶם
שְׁתוּ־יָיִן : 6 וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה־יָּיִן כִּי
יוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה עָלֵינוּ לֵאמֹר
לֹא תִשְׁתּוּ־יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם :
7 וּבַיִת לֹא־תִבְנוּ וְזֶרַע לֹא־תִזְרָעוּ וְכֶרֶם
לֹא־תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי בָּאֳהָלִים
תֵּשְׁבוּ כָּל־יְמֵיכֶם לְמַעַן תִּחְיוּ יָמִים רַבִּים
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם :

17 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ὑμεῖς οὐκ ἠκού-
σατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς
μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμόν,
καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασι-
λείαις τῆς γῆς. 18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς
παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στή-
σαντας τὴν διαθήκην μου ἣν ἐποίησαν κατὰ
πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργά-
ζεσθαι αὐτῷ, 19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς
δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν [τῆς γῆς,
τοὺς διελθόντας ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων
τοῦ μόσχου], 20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς
αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς
ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν. 22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω,
φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήψονται
αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν
κατοικούντων.

ΚΕΦ. λε΄.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ
Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα λέγων
2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς
οἶκον Κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς
αὐτοὺς οἶνον. 3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν
Ἰερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεὶν,
4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ
παστοφόριον υἱῶν Ἰωνὰν υἱοῦ Ἀνανίου υἱοῦ
Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὅς ἐστιν ἐγγὺς τοῦ
οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου
υἱοῦ Σελὼμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν. 5 Καὶ
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ
ποτήρια, καὶ εἶπα Πίετε οἶνον. 6 Καὶ εἶπον Οὐ
μὴ πίωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ὁ
πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων Οὐ μὴ πίητε
οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος, 7 Καὶ
οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ
σπείρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν
σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν,
ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς
γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

17 Propterea hæc dicit Dominus: Vos non
audistis me, ut prædicaretis libertatem unus-
quisque fratri suo, et unusquisque amico suo:
ecce ego prædico vobis libertatem, ait Domi-
nus, ad gladium, ad pestem, et ad famem: et
dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ.
18 Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus
meum, et non observaverunt verba fœderis,
quibus assensi sunt in conspectu meo, vitulum
quem conciderunt in duas partes, et transie-
runt inter divisiones ejus: 19 Principes Juda
et principes Jerusalem, eunuchi et sacerdotes,
et omnis populus terræ, qui transierunt inter
divisiones vituli: 20 Et dabo eos in manus
inimicorum suorum, et in manus quærentium
animam eorum: et erit morticinum eorum in
escam volatilibus cæli, et bestiis terræ. 21 Et
Sedeciam regem Juda, et principes ejus, dabo
in manus inimicorum suorum, et in manus
quærentium animas eorum, et in manus exer-
cituum regis Babylonis, qui recesserunt a
vobis. 22 Ecce ego præcipio, dicit Dominus,
et reducam eos in civitatem hanc, et prœlia-
buntur adversus eam, et capient eam, et
incendent igni: et civitates Juda dabo in
solitudinem, eo quod non sit habitator.

CAPUT XXXV.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, in diebus Joakim filii Josiæ regis
Juda, dicens: 2 Vade ad domum Rechabi-
tarum: et loquere eis, et introduces eos in
domum Domini, in unam exedram thesau-
rorum, et dabis eis bibere vinum. 3 Et
assumpsi Jezoniam filium Jeremiæ filii Hab-
saniæ, et fratres ejus, et omnes filios ejus, et
universam domum Rechabitarum: 4 Et in-
troduxi eos in domum Domini ad gazophy-
lacium filiorum Hanan, filii Jegedeliæ hominis
Dei, quod erat juxta gazophylacium principum,
super thesaurum Maasiæ filii Sellum, qui erat
custos vestibuli. 5 Et posui coram filiis domus
Rechabitarum scyphos plenos vino, et calices:
et dixi ad eos: Bibite vinum. 6 Qui re-
sponderunt: Non bibemus vinum: quia Jo-
nadab filius Rechab, pater noster, præcepit
nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, et filii
vestri, usque in sempiternum: 7 Et domum
non ædificabitis, et sementem non seretis,
et vineas non plantabitis, nec habebitis:
sed in tabernaculis habitabitis cunctis die-
bus vestris, ut vivatis diebus multis super
faciem terræ, in qua vos peregrinamini.

8 וַנִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ
לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן כָּל־יָמֵינוּ
אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ׃ 9 וּלְבִלְתִּי
בְּנוֹת בָּתִּים לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וָזֶרַע
לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ׃ 10 וַנֵּשֶׁב בָּאֳהָלִים וַנִּשְׁמַע
וַנַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יוֹנָדָב אָבִינוּ׃
11 וַיְהִי בַּעֲלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר בֹּאוּ וְנָבוֹא יְרוּשָׁלִַם
מִפְּנֵי חֵיל הַכַּשְׂדִּים וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם
וַנֵּשֶׁב בִּירוּשָׁלִָם׃ 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ 13 כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם הֲלוֹא תִקְחוּ
מוּסָר לִשְׁמֹעַ אֶל־דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה׃ 14 הוּקַם
אֶת־דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶת־בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שָׁתוּ
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמְעוּ אֵת מִצְוַת
אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם
וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ 15 וָאֶשְׁלַח
אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִאִים ׀ הַשְׁכֵּים
וְשָׁלֹחַ ׀ לֵאמֹר שֻׁבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה
וְהֵיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּשְׁבוּ אֶל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם
אֶת־אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ 16 כִּי הֵקִימוּ
בְּנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר צִוָּם וְהָעָם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃
17 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא אֶל־יְהוּדָה וְאֶל
כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם יַעַן דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם
וְלֹא שָׁמֵעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ׃
18 וּלְבֵית הָרֵכָבִים אָמַר יִרְמְיָהוּ כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר
שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם
וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוָּה אֶתְכֶם׃ 19 לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת
אִישׁ לְיוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי
כָּל־הַיָּמִים׃

8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας
ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν, 9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ
οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελὼν
καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν. 10 Καὶ
ᾠκήσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ
πατὴρ ἡμῶν. 11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβου-
χοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ
εἰσήλθομεν εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπο προσώπου τῆς δυνά-
μεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως
τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκοῦμεν ἐκεῖ. 12 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 13 Οὕτως λέγει
Κύριος Πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ Οὐ μὴ λάβητε παι-
δείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου; 14 Ἔστησαν
ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ
ἐπίοσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ
οὐκ ἠκούσατε. 15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων Ἀποστράφητε
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ
βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ
πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς,
καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν
καὶ οὐκ εἰσηκούσατε. 16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωνα-
δὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου. 17 Διὰ τοῦτο
οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ εγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ
ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς [ἀνθ' ὧν ἐλάλησα πρὸς
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἀπεκρίθησαν]. 18 [Καὶ τῷ οἴκῳ Ῥηχὰβ
εἶπεν Ἰερεμίας] Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν
δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραήλ] Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ
Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,
19 [Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ
θεὸς Ἰσραήλ] Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν
Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ παρεστηκὼς κακὰ πρόσωπόν
μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

8 Obedivimus ergo voci Jonadab filii Rechab,
patris nostri, in omnibus quæ præcepit nobis.
ita ut non biberemus vinum cunctis diebus
nostris, nos, et mulieres nostræ, filii, et filiæ
nostræ: 9 Et non ædificaremus domos ad
habitandum: et vineam, et agrum, et semen-
tem non habuimus: 10 Sed habitavimus in
tabernaculis, et obedientes fuimus juxta omnia
quæ præcepit nobis Jonadab pater noster.
11 Cum autem ascendisset Nabuchodonosor
rex Babylonis ad terram nostram, diximus:
Venite, et ingrediamur Jerusalem a facie
exercitus Chaldæorum, et a facie exercitus
Syriæ: et mansimus in Jerusalem. 12 Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
dicens: 13 Hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israel: Vade, et dic viris Juda, et habi-
tatoribus Jerusalem: Numquid non recipietis
disciplinam ut obediatis verbis meis, dicit
Dominus? 14 Prævaluerunt sermones Jona-
dab filii Rechab, quos præcepit filiis suis ut
non biberent vinum: et non biberunt usque
ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris
sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane
consurgens et loquens, et non obedistis mihi.
15 Misique ad vos omnes servos meos pro-
phetas, consurgens diluculo, mittensque et
dicens: Convertimini unusquisque a via sua
pessima, et bona facite studia vestra: et nolite
sequi deos alienos, neque colatis eos: et habi-
tabitis in terra, quam dedi vobis et patribus
vestris: et non inclinastis aurem vestram,
neque audistis me. 16 Firmaverunt igitur
filii Jonadab filii Rechab præceptum patris
sui, quod præceperat eis: populus autem iste
non obedivit mihi. 17 Idcirco hæc dicit Do-
minus exercituum, Deus Israel: Ecce ego ad-
ducam super Juda, et super omnes habitatores
Jerusalem, universam afflictionem, quam locu-
tus sum adversum illos: eo quod locutus sum
ad illos, et non audierunt: vocavi illos, et non
responderunt mihi. 18 Domui autem Re-
chabitarum dixit Jeremias: Hæc dicit Domi-
nus exercituum, Deus Israel: Pro eo quod
obedistis præcepto Jonadab patris vestri, et
custodistis omnia mandata ejus, et fecistis
universa, quæ præcepit vobis; 19 Propterea
hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Non deficiet vir de stirpe Jonadab filii Rechab,
stans in conspectu meo cunctis diebus.

פרשה לו :

1 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : 2 קַח־לְךָ
מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה
וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִימֵי
יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה : 3 אוּלַי יִשְׁמְעוּ
בֵּית יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ
מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לַעֲוֺנָם וּלְחַטָּאתָם :
4 וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה
וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי
יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מְגִלַּת־סֵפֶר :
5 וַיְצַוֶּה יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי
עָצוּר לֹא אוּכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה : 6 וּבָאתָ
אַתָּה וְקָרָאתָ בַמְּגִלָּה אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ מִפִּי
אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם בֵּית יְהוָה
בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים
מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם : 7 אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם
לִפְנֵי יְהוָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה
כִּי־גָדוֹל הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־הָעָם הַזֶּה : 8 וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרֹא
בַסֵּפֶר דִּבְרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה :
9 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִים
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי
קָרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה כָּל־הָעָם בִּירוּשָׁלִָם
וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מֵעָרֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלִָם :
10 וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ
בֵּית יְהוָה בְּלִשְׁכַּת גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן
הַסֹּפֵר בֶּחָצֵר הָעֶלְיוֹן פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־
יְהוָה הֶחָדָשׁ בְּאָזְנֵי כָּל־הָעָם : 11 וַיִּשְׁמַע
מִכָיְהוּ בֶן־גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
יְהוָה מֵעַל־הַסֵּפֶר : 12 וַיֵּרֶד בֵּית־הַמֶּלֶךְ
עַל־לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר וְהִנֵּה־שָׁם כָּל־הַשָּׂרִים
יוֹשְׁבִים אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וּדְלָיָהוּ בֶן־שְׁמַעְיָהוּ
וְאֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן
וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־חֲנַנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים : 13 וַיַּגֵּד
לָהֶם מִכָיְהוּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמֵעַ בִּקְרֹא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם :

ΚΕΦ. λϛ'.

1 'ΕΝ τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ 'Ιωαχεὶμ υἱοῦ 'Ιωσία
βασιλέως 'Ιούδα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων 2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ
γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησα
πρὸς σὲ ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ 'Ιούδα καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου
πρὸς σὲ ἀφ' ἡμερῶν 'Ιωσία βασιλέως 'Ιούδα καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ
οἶκος 'Ιούδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι
ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν. 4 Καὶ ἐκάλεσεν
'Ιερεμίας τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔγραψεν
ἀπὸ στόματος 'Ιερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου,
οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.
5 Καὶ ἐνετείλατο 'Ιερεμίας τῷ Βαροὺχ λέγων 'Εγὼ
φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον
Κυρίου. 6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ
εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ
νηστείας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς 'Ιούδα τῶν ἐρχομένων
ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς. 7 Ἴσως
πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ
ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς,
ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου ἣν ἐλάλησεν
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον. 8 Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ
κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ 'Ιερεμίας, τοῦ
ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ
τῷ βασιλεῖ 'Ιωακεὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλη-
σίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ
λαὸς ἐν 'Ιερουσαλὴμ καὶ οἶκος 'Ιούδα. 10 Καὶ
ἀνεγίνωσκε Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους
'Ιερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ
Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν
προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς καὶ
ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. 11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας
υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας τοὺς λόγους
Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. 12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν
τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, 'Ελισαμὰ ὁ
γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ 'Ιωνάθαν
υἱὸς 'Ακχοβὼρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφὰν καὶ Σεδεκίας
υἱὸς 'Ανανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες, 13 Καὶ ἀνήγ-
γειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκου-
σεν ἀναγινώσκοντος Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

CAPUT XXXVI.

1 Et factum est in anno quarto Joakim filii
Josiæ regis Juda: factum est verbum hoc ad
Jeremiam a Domino, dicens: 2 Tolle volu-
men libri, et scribes in eo omnia verba quæ
locutus sum tibi adversum Israel et Judam, et
adversum omnes gentes, a die qua locutus sum
ad te, ex diebus Josiæ usque ad diem hanc:
3 Si forte audiente domo Juda universa mala,
quæ ego cogito facere eis, revertatur unus-
quisque a via sua pessima: et propitius ero
iniquitati, et peccato eorum. 4 Vocavit ergo
Jeremias Baruch filium Neriæ: et scripsit
Baruch ex ore Jeremiæ omnes sermones Do-
mini, quos locutus est ad eum, in volumine
libri: 5 Et præcepit Jeremias Baruch, di-
cens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi
domum Domini. 6 Ingredere ergo tu, et
lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo
verba Domini, audiente populo in domo Do-
mini in die jejunii: insuper et audiente uni-
verso Juda, qui veniunt de civitatibus suis,
leges eis: 7 Si forte cadat oratio eorum in
conspectu Domini, et revertatur unusquisque
a via sua pessima: quoniam magnus furor et
indignatio est, quam locutus est Dominus
adversus populum hunc. 8 Et fecit Baruch
filius Neriæ, juxta omnia quæ præceperat ei
Jeremias propheta, legens ex volumine ser-
mones Domini in domo Domini. 9 Factum
est autem in anno quinto Joakim filii Josiæ
regis Juda, in mense nono: prædicaverunt
jejunium in conspectu Domini omni populo
in Jerusalem, et universæ multitudini, quæ
confluxerat de civitatibus Juda in Jerusalem.
10 Legitque Baruch ex volumine sermones
Jeremiæ in domo Domini in gazophylacio
Gamariæ filii Saphan scribæ, in vestibulo
superiori, in introitu portæ novæ domus Do-
mini, audiente omni populo. 11 Cumque
audisset Michæas filius Gamariæ filii Saphan
omnes sermones Domini ex libro, 12 De-
scendit in domum regis ad gazophylacium
scribæ: et ecce ibi omnes principes sedebant:
Elisama scriba, et Dalaias filius Semeiæ,
et Elnathan filius Achobor, et Gamarias
filius Saphan, et Sedecias filius Hananiæ,
et universi principes. 13 Et nuntiavit
eis Michæas omnia verba, quæ audivit le-
gente Baruch ex volumine in auribus populi.

14 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ אֶת־יְהוּדִי
בֶּן־נְתַנְיָהוּ בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ בֶן־כּוּשִׁי לֵאמֹר
הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ בְּאָזְנֵי הָעָם
קָחֶנָּה בְיָדְךָ וָלֵךְ וַיִּקַּח בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ
אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ 15 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שֵׁב נָא וּקְרָאֶנָּה בְּאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ
בְּאָזְנֵיהֶם׃ 16 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ
הַגֵּיד נַגִּיד לַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
17 וְאֶת־בָּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ
אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּיו׃
18 וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל־הַסֵּפֶר
בַּדְּיוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ
לֵךְ הִסָּתֵר אַתָּה וְיִרְמְיָהוּ וְאִישׁ אַל־יֵדַע
אֵיפֹה אַתֶּם׃ 20 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חָצֵרָה
וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע
הַסֹּפֵר וַיַּגִּידוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים׃
21 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוּדִי לָקַחַת אֶת־
הַמְּגִלָּה וַיִּקָּחֶהָ מִלִּשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר
וַיִּקְרָאֶהָ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנֵי
כָּל־הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ׃
22 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי
וְאֶת־הָאָח לְפָנָיו מְבֹעָרֶת׃ 23 וַיְהִי׀ כִּקְרוֹא
יְהוּדִי שָׁלֹשׁ דְּלָתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ
בְּתַעַר הַסֹּפֵר וְהַשְׁלֵךְ אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
אֶל־הָאָח עַד־תֹּם כָּל־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הָאָח׃ 24 וְלֹא פָחֲדוּ וְלֹא קָרְעוּ
אֶת־בִּגְדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו הַשֹּׁמְעִים
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 25 וְגַם אֶלְנָתָן
וּדְלָיָהוּ וּגְמַרְיָהוּ הִפְגִּעוּ בַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי
שְׂרֹף אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם׃
26 וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֶת־יְרַחְמְאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ
וְאֶת־שְׂרָיָהוּ בֶן־עַזְרִיאֵל וְאֶת־שֶׁלֶמְיָהוּ
בֶּן־עַבְדִּיאֵל לָקַחַת אֶת־בָּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֵת
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיַּסְתִּרֵם יְהוָה׃ 27 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי׀ שְׂרֹף
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
כָּתַב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς
Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου
υἱοῦ Σελεμίου υἱοῦ Χουσὶ λέγοντες Τὸ χαρτίον
ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ,
λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἧκε. Καὶ ἔλαβε
Βαροὺχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.
15 Καὶ εἶπον αὐτῷ Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα
ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ. 16 Καὶ ἐγενήθη ὡς
ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον Ἀναγ-
γέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας
τοὺς λόγους τούτους. 17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώ-
τησαν λέγοντες Ποῦ ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους
τούτους; 18 Καὶ εἶπε Βαρούχ Ἀπὸ στόματος
αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους
τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ. 19 Καὶ εἶπον
τῷ Βαρούχ Βάδισον καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερε-
μίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς. 20 Καὶ
εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ
χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά, καὶ
ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους. 21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν
λαβεῖν τὸ χαρτίον. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου
Ἐλισαμά, καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ
βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων
τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα. 22 Καὶ ὁ
βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα
πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγενήθη
ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας,
ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ
ἔῤῥιπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως
ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας. 24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέῤῥηξαν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους. 25 Καὶ
Ἐλνάθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς
τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον [καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν].
26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμεὴλ υἱῷ τοῦ
βασιλέως καὶ τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Ἐσριὴλ συλλαβεῖν τὸν
Βαροὺχ καὶ τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκρύβησαν. 27 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατα-
καῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, λέγων

14 Miserunt itaque omnes principes ad Ba-
ruch, Judi filium Nathaniæ filii Selemiæ, filii
Chusi, dicentes: Volumen, ex quo legisti
audiente populo, sume in manu tua, et veni.
Tulit ergo Baruch filius Neriæ volumen in
manu sua, et venit ad eos. 15 Et dixerunt
ad eum: Sede, et lege hæc in auribus nostris.
Et legit Baruch in auribus eorum. 16 Igitur
cum audissent omnia verba, obstupuerunt unus-
quisque ad proximum suum, et dixerunt ad
Baruch: Nuntiare debemus regi omnes ser-
mones istos. 17 Et interrogaverunt eum,
dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti
omnes sermones istos ex ore ejus. 18 Dixit
autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur
quasi legens ad me omnes sermones istos; et
ego scribebam in volumine atramento. 19 Et
dixerunt principes ad Baruch: Vade, et ab-
scondere tu et Jeremias, et nemo sciat ubi sitis.
20 Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro
volumen commendaverunt in gazophylacio
Elisamæ scribæ: et nuntiaverunt audiente
rege omnes sermones. 21 Misitque rex Judi
ut sumeret volumen: qui tollens illud de gazo-
phylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege,
et universis principibus qui stabant circa re-
gem. 22 Rex autem sedebat in domo hiemali
in mense nono: et posita erat arula coram eo
plena prunis. 23 Cumque legisset Judi tres
pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello
scribæ, et projecit in ignem, qui erat super
arulam, donec consumeretur omne volumen
igni, qui erat in arula. 24 Et non timuerunt,
neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes
servi ejus, qui audierunt universos sermones
istos. 25 Verumtamen Elnathan, et Dalaias,
et Gamarias, contradixerunt regi ne combu-
reret librum: et non audivit eos. 26 Et
præcepit rex Jeremiel filio Amelech, et Sa-
raiæ filio Ezriel, et Selemiæ filio Abdeel, ut
comprehenderent Baruch scribam, et Jere-
miam prophetam: abscondit autem eos Do-
minus. 27 Et factum est verbum Domini
ad Jeremiam prophetam, postquam com-
busserat rex volumen et sermones quos
scripserat Baruch ex ore Jeremiæ, dicens:

28 שׁוּב קַח־לְךָ מְגִלָּה אַחֶרֶת וּכְתֹב עָלֶיהָ
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַמְּגִלָּה הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים
מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ 29 וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה
תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אַתָּה שָׂרַפְתָּ
אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּתַבְתָּ
עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא־יָבוֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִשְׁחִית
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם
וּבְהֵמָה׃ 30 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־יְהוֹיָקִים
מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
דָוִד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מֻשְׁלֶכֶת לַחֹרֶב בַּיּוֹם
וְלַקֶּרַח בַּלָּיְלָה׃ 31 וּפָקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זַרְעוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו אֶת־עֲוֺנָם וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם
וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֵת
כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא
שָׁמֵעוּ׃ 32 וְיִרְמְיָהוּ לָקַח ׀ מְגִלָּה אַחֶרֶת
וַיִּתְּנָהּ אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ הַסֹּפֵר וַיִּכְתֹּב
עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר
אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ
וְעוֹד נוֹסַף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כָּהֵמָּה׃

פרשה לז׃

1 וַיִּמְלָךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת
כָּנְיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָקִים אֲשֶׁר הִמְלִיךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ 2 וְלֹא שָׁמַע
הוּא וַעֲבָדָיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ 3 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־יְהוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָה
וְאֶת־צְפַנְיָהוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן אֶל־יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר הִתְפַּלֶּל־נָא בַעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ 4 וְיִרְמְיָהוּ בָּא וְיֹצֵא בְּתוֹךְ הָעָם
וְלֹא־נָתְנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא׃ 5 וְחֵיל
פַּרְעֹה יָצָא מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים
הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלִַם אֶת־שִׁמְעָם וַיֵּעָלוּ
מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ 6 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 7 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם אֵלַי לְדָרְשֵׁנִי הִנֵּה ׀ חֵיל
פַּרְעֹה הַיֹּצֵא לָכֶם לְעֶזְרָה שָׁב לְאַרְצוֹ
מִצְרָיִם׃ 8 וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל־הָעִיר
הַזֹּאת וּלְכָדֻהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ׃ 9 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אַל־תַּשִּׁאוּ נַפְשֹׁתֵיכֶם לֵאמֹר הָלֹךְ
יֵלְכוּ מֵעָלֵינוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי־לֹא יֵלֵכוּ׃

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον
πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὓς
κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ, 29 Καὶ [πρὸς
Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα] ἐρεῖς Οὕτως εἶπε Κύριος
Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων Διὰ τί
ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύ-
σεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν
γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ
κτήνη; 30 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ
Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ
ἔσται ἐῤῥιμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ
ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. 31 Καὶ ἐπισκέψομαι
ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ οὐκ
ἤκουσαν. 32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον
καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου
ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς κατέκαυσεν
Ἰωακεὶμ [βασιλεὺς Ἰούδα ἐν πυρί]. Καὶ ἔτι προσ-
ετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι.

ΚΕΦ. λζ'.

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ
Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεύειν τοῦ Ἰούδα. 2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ
οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους
Κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου. 3 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν
Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν
ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν λέγων Πρόσευξαι δὴ περὶ
ἡμῶν πρὸς Κύριον. 4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε καὶ
διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς. 5 Καὶ δύνα-
μις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ
Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ. 6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν λέγων 7 Οὕτως εἶπε Κύριος Οὕτως
ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς
σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ
ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς
γῆν Αἰγύπτου, 8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ
Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην,
καὶ συλλήψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν
πυρί. 9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ ὑπολάβητε
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες Ἀποτρέχοντες ἀπελεύ-
σονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

28 Rursum tolle volumen aliud: et scribe in
eo omnes sermones priores, qui erant in primo
volumine, quod combussit Joakim rex Juda.
29 Et ad Joakim regem Juda, dices: Hæc
dicit Dominus: Tu combussisti volumen illud,
dicens: Quare scripsisti in eo annuntians:
Festinus veniet rex Babylonis, et vastabit
terram hanc, et cessare faciet ex illa homi-
nem, et jumentum? 30 Propterea hæc dicit
Dominus contra Joakim regem Juda: Non
erit ex eo qui sedeat super solium David: et
cadaver ejus projicietur ad æstum per diem,
et ad gelu per noctem. 31 Et visitabo con-
tra eum, et contra semen ejus, et contra servos
ejus, iniquitates suas; et adducam super eos,
et super habitatores Jerusalem, et super viros
Juda, omne malum, quod locutus sum ad eos,
et non audierunt. 32 Jeremias autem tulit
volumen aliud, et dedit illud Baruch filio
Neriæ scribæ: qui scripsit in eo ex ore Jere-
miæ omnes sermones libri, quem combusserat
Joakim rex Juda igni: et insuper additi sunt
sermones multo plures, quam antea fuerant.

CAPUT XXXVII.

1 Et regnavit rex Sedecias filius Josiæ pro
Jechonia filio Joakim: quem constituit regem
Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Juda.
2 Et non obedivit ipse, et servi ejus, et popu-
lus terræ, verbis Domini, quæ locutus est in
manu Jeremiæ prophetæ. 3 Et misit rex
Sedecias Juchal filium Selemiæ, et Sophoniam
filium Maasiæ sacerdotem, ad Jeremiam pro-
phetam, dicens: Ora pro nobis Dominum
Deum nostrum. 4 Jeremias autem libere
ambulabat in medio populi: non enim mise-
rant eum in custodiam carceris. Igitur exer-
citus Pharaonis egressus est de Ægypto: et
audientes Chaldæi, qui obsidebant Jerusalem,
hujuscemodi nuntium, recesserunt ab Jerusa-
lem. 5 Et factum est verbum Domini ad
Jeremiam prophetam, dicens: 6 Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Sic dicetis regi Juda,
qui misit vos ad me interrogandum: Ecce
exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis
in auxilium, revertetur in terram suam in
Ægyptum; 8 Et redient Chaldæi, et bella-
bunt contra civitatem hanc: et capient
eam, et succendent eam igni. 9 Hæc
dicit Dominus: Nolite decipere animas
vestras, dicentes: Euntes abibunt, et rece-
dent a nobis Chaldæi: quia non abibunt.

10 כִּי אִם־הִכִּיתֶם כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים
הַנִּלְחָמִים אִתְּכֶם וְנִשְׁאֲרוּ־בָם אֲנָשִׁים
מְדֻקָּרִים אִישׁ בְּאָהֳלוֹ יָקוּמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת בָּאֵשׁ׃ 11 וְהָיָה בְּהֵעָלוֹת חֵיל
הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלָ͏ִם מִפְּנֵי חֵיל פַּרְעֹה׃
12 וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַ͏ִם לָלֶכֶת אֶרֶץ
בִּנְיָמִן לַחֲלִק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם׃ 13 וַיְהִי־
הוּא בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן וְשָׁם בַּעַל פְּקִדֻת
וּשְׁמוֹ יִרְאִיָּיה בֶּן־שֶׁלֶמְיָה בֶּן־חֲנַנְיָה וַיִּתְפֹּשׂ
אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל־הַכַּשְׂדִּים
אַתָּה נֹפֵל׃ 14 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אֵינֶנִּי
נֹפֵל עַל־הַכַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְפֹּשׂ
יִרְאִיָּיה בְּיִרְמְיָהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים׃
15 וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ
וְנָתְנוּ אוֹתוֹ בֵּית הָאֵסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן
הַסֹּפֵר כִּי־אֹתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכֶּלֶא׃ 16 כִּי
בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנֻיוֹת
וַיֵּשֶׁב־שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים׃ 17 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקָּחֵהוּ וַיִּשְׁאָלֵהוּ הַמֶּלֶךְ
בְּבֵיתוֹ בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הֲיֵשׁ דָּבָר מֵאֵת
יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד־מֶלֶךְ
בָּבֶל תִּנָּתֵן׃ 18 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ מֶה חָטָאתִי לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם
הַזֶּה כִּי־נְתַתֶּם אוֹתִי אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא׃
19 וְאַיֵּו נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר
לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ
הַזֹּאת׃ 20 וְעַתָּה שְׁמַע־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְאַל־תְּשִׁבֵנִי בֵּית
יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם׃ 21 וַיְצַוֶּה
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיַּפְקִדוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר
הַמַּטָּרָה וְנָתֹן לוֹ כִכַּר־לֶחֶם לַיּוֹם מִחוּץ
הָאֹפִים עַד־תֹּם כָּל־הַלֶּחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב
יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃

פרשה לח׃

1 וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶן־מַתָּן וּגְדַלְיָהוּ
בֶּן־פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ וּפַשְׁחוּר
בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ
מְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר׃ 2 כֹּה אָמַר
יְהוָה הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב
בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל־הַכַּשְׂדִּים יִחְיֶה
וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וָחָי׃

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων
τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες
ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι
ἀναστήσονται καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν
πυρί. 11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς
δυνάμεως Φαραώ, 12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν τοῦ
ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. 13 Καὶ
ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμίν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος
παρ' ᾧ κατέλυε Σαρουία υἱὸς Σελεμίου υἱοῦ Ἀνα-
νίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν λέγων Πρὸς τοὺς
Χαλδαίους σὺ φεύγεις; 14 Καὶ εἶπε Ψεῦδος, οὐκ
εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. Καὶ οὐκ εἰσήκου-
σεν αὐτοῦ, καὶ συνέλαβε Σαρουία τὸν Ἱερεμίαν καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 15 Καὶ
ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν
Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν
εἰς οἰκίαν φυλακῆς. 16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς
οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερέθ, καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς. 17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας
καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
κρυφαίως εἰπεῖν εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου;
καὶ εἶπεν Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
παραδοθήσῃ. 18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ
Τί ἠδίκησα σὲ καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν
τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; 19 Καὶ
ποῦ εἰσὶν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες
ὑμῖν λέγοντες ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην; 20 Καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ,
πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί
ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμμα-
τέως, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ; 21 Καὶ συνέταξεν
ὁ βασιλεύς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς
φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας
ἔξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς
πόλεως. Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
φυλακῆς.

ΚΕΦ. λη'.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν καὶ Γοδο-
λίας υἱὸς Πασχὼρ καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σελεμίου τοὺς
λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων
2 Οὕτως εἶπε Κύριος Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ,
καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται,
καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα καὶ ζήσεται.

10 Sed et si percusseritis omnem exer-
citum Chaldæorum, qui prœliantur adver-
sum vos, et derelicti fuerint ex eis aliqui
vulnerati: singuli de tentorio suo con-
surgent, et incendent civitatem hanc igni.
11 Ergo cum recessisset exercitus Chaldæo-
rum, ab Jerusalem propter exercitum Pha-
raonis. 12 Egressus est Jeremias de Jerusa-
lem ut iret in terram Benjamin, et divideret
ibi possessionem in conspectu civium. 13 Cum-
que pervenisset ad portam Benjamin, erat ibi
custos portæ per vices, nomine Jerias, filius
Selemiæ filii Hananiæ, et apprehendit Jere-
miam prophetam, dicens: Ad Chaldæos pro-
fugis. 14 Et respondit Jeremias: Falsum est,
non fugio ad Chaldæos. Et non audivit eum,
sed comprehendit Jerias Jeremiam, et adduxit
eum ad principes. 15 Quam ob rem irati
principes contra Jeremiam, cæsum eum mise-
runt in carcerem, qui erat in domo Jonathan
scribæ: ipse enim præpositus erat super car-
cerem. 16 Itaque ingressus est Jeremias in
domum laci et in ergastulum: et sedit ibi
Jeremias diebus multis. 17 Mittens autem
Sedecias rex tulit eum: et interrogavit eum
in domo sua abscondite et dixit: Putasne est
sermo a Domino? Et dixit Jeremias: Est
et ait: In manus regis Babylonis traderis.
18 Et dixit Jeremias ad regem Sedeciam:
Quid peccavi tibi, et servis tuis, et populo
tuo, quia misisti me in domum carceris?
19 Ubi sunt prophetæ vestri, qui propheta-
bant vobis, et dicebant: Non veniet rex Baby-
lonis super vos, et super terram hanc? 20 Nunc
ergo audi obsecro domine mi rex: valeat de-
precatio mea in conspectu tuo: et ne me
remittas in domum Jonathan scribæ, ne
moriar ibi. 21 Præcepit ergo rex Sedecias
ut traderetur Jeremias in vestibulo carceris:
et daretur ei torta panis quotidie, excepto
pulmento, donec consumerentur omnes panes
de civitate: et mansit Jeremias in vestibulo
carceris.

CAPUT XXXVIII.

1 AUDIVIT autem Saphatias filius Mathan,
et Gedelias filius Phassur, et Juchal filius
Selemiæ, et Phassur filius Melchiæ, sermones
quos Jeremias loquebatur ad omnem populum,
dicens: 2 Hæc dicit Dominus: Quicumque
manserit in civitate hac, morietur gladio, et
fame, et peste: qui autem profugerit ad Chal-
dæos, vivet, et erit anima ejus sospes et vivens.

³ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנָּתֹן תִּנָּתֵן הָעִיר
הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃
⁴ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא
אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי עַל־כֵּן הוּא מְרַפֵּא
אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים ׀ בָּעִיר
הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי ׀ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינֶנּוּ
דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה׃
⁵ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה־הוּא בְּיֶדְכֶם
כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל אֶתְכֶם דָּבָר׃ ⁶ וַיִּקְחוּ
אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר ׀ מַלְכִּיָּהוּ
בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיְשַׁלְּחוּ
אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי
אִם־טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט׃ ⁷ וַיִּשְׁמַע
עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתְנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר
וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן׃ ⁸ וַיֵּצֵא
עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר׃ ⁹ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֵרֵעוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
אֵת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחְתָּיו
מִפְּנֵי הָרָעָב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר׃
¹⁰ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֵת עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי
לֵאמֹר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים
וְהַעֲלִיתָ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִן־הַבּוֹר
בְּטֶרֶם יָמוּת׃ ¹¹ וַיִּקַּח ׀ עֶבֶד־מֶלֶךְ
אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֹא בֵית־הַמֶּלֶךְ
אֶל־תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹיֵ
הַסְּחָבוֹת וּבְלוֹיֵ מְלָחִים וַיְשַׁלְּחֵם אֶל־
יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים׃ ¹² וַיֹּאמֶר
עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא
בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִּלוֹת
יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵּן׃
¹³ וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃
¹⁴ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא אֵלָיו אֶל־מָבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית
יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שֹׁאֵל אֲנִי
אֹתְךָ דָּבָר אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר׃ ¹⁵ וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ כִּי אַגִּיד לְךָ הֲלוֹא
הָמֵת תְּמִיתֵנִי וְכִי אִיעָצְךָ לֹא תִשְׁמַע אֵלָי׃

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Παραδιδομένη παραδοθή-
σεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν. 4 Καὶ εἶπον
τῷ βασιλεῖ Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν
πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει
καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ'
ἢ πονηρά. 5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰδοὺ αὐτὸς
ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς
αὐτούς. 6 Καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου
υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς,
καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ
λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν
ἐν τῷ βορβόρῳ. 7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ
ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως,
ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ
βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν· 8 Καὶ ἐξῆλθε
πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
εἶπεν 9 Ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖ-
ναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ,
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει. 10 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ λέγων Λάβε
εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους
καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον,
καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία,
καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,
12 Καὶ εἶπε [πρὸς αὐτὸν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ]
Ταῦτα θὲς [τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ τὰ μαλεειν ὑπὸ
τοὺς ἀγκῶνας τῶν χειρῶν σου] ὑποκάτω τῶν
σχοινίων. Καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως. 13 Καὶ
εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς. 14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελεισὴλ
τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
ῥῆμα. 15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ Ἐὰν
ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ
ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου;

3 Hæc dicit Dominus: Tradendo tradetur
civitas hæc in manu exercitus regis Babylonis,
et capiet eam. 4 Et dixerunt principes regi:
Rogamus ut occidatur homo iste: de industria
enim dissolvit manus virorum bellantium, qui
remanserunt in civitate hac, et manus uni-
versi populi, loquens ad eos juxta verba hæc:
siquidem homo iste non quærit pacem populo
huic, sed malum. 5 Et dixit rex Sedecias:
Ecce ipse in manibus vestris est: nec enim
fas est regem vobis quidquam negare. 6 Tu-
lerunt ergo Jeremiam, et projecerunt eum in
lacum Melchiæ filii Amelech, qui erat in ves-
tibulo carceris: et submiserunt Jeremiam
funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed
lutum: descendit itaque Jeremias in cœnum.
7 Audivit autem Abdemelech Æthiops vir
eunuchus, qui erat in domo regis, quod mísis-
sent Jeremiam in lacum; porro rex sedebat
in porta Benjamin. 8 Et egressus est Abde-
melech de domo regis, et locutus est ad regem,
dicens: 9 Domine mi rex, male fecerunt viri
isti omnia quæcumque perpetrarunt contra
Jeremiam prophetam, mittentes eum in lacum
ut moriatur ibi fame, non sunt enim panes
ultra in civitate. 10 Præcepit itaque rex
Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum
hinc triginta viros, et leva Jeremiam pro-
phetam de lacu antequam moriatur. 11 As-
sumptis ergo Abdemelech secum viris, ingres-
sus est domum regis, quæ erat sub cellario:
et tulit inde veteres pannos et antiqua quæ
computruerant, et submisit ea ad Jeremiam
in lacum per funiculos. 12 Dixitque Ab-
demelech Æthiops ad Jeremiam: Pone veteres
pannos, et hæc scissa et putrida sub cubito
manuum tuarum, et super funes. Fecit ergo
Jeremias sic. 13 Et extraxerunt Jeremiam
funibus, et eduxerunt eum de lacu: mansit
autem Jeremias in vestibulo carceris. 14 Et
misit rex Sedecias, et tulit ad se Jeremiam
prophetam ad ostium tertium, quod erat
in domo Domini: et dixit rex ad Jere-
miam: Interrogo ego te sermonem, ne ab-
scondas a me aliquid. 15 Dixit autem
Jeremias ad Sedeciam: Si annuntiavero
tibi, numquid non interficies me? et si
consilium dedero tibi, non me audies.

16 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ
בַּסֵּתֶר לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה־לָנוּ
אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם־אֲמִיתֶךָ וְאִם־אֶתֶּנְךָ
בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים
אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־
צִדְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יָצֹא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי
מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיְתָה נַפְשֶׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת
לֹא תִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ וְחָיִתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
18 וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל
וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּשְׂרָפוּהָ
בָּאֵשׁ וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם׃
19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי
דֹאֵג אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים
פֶּן־יִתְּנוּ אֹתִי בְּיָדָם וְהִתְעַלְּלוּ־בִי׃
20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתֵּנוּ שְׁמַע־נָא ׀ בְּקוֹל
יְהוָה לַאֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ וְיִיטַב לְךָ
וּתְחִי נַפְשֶׁךָ׃ 21 וְאִם־מָאֵן אַתָּה לָצֵאת
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאַנִי יְהוָה׃ 22 וְהִנֵּה
כָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה
מוּצָאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהֵנָּה אֹמְרוֹת
הִסִּיתוּךָ וְיָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הָטְבְּעוּ
בַבֹּץ רַגְלֶךָ נָסֹגוּ אָחוֹר׃ 23 וְאֶת־כָּל־נָשֶׁיךָ
וְאֶת־בָּנֶיךָ מוֹצִאִים אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה
לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל
תִּתָּפֵשׂ וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃
24 וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אִישׁ
אַל־יֵדַע בַּדְּבָרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת׃
25 וְכִי־יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אִתָּךְ
וּבָאוּ אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידָה־נָּא לָנוּ
מַה־דִּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנּוּ
וְלֹא נְמִיתֶךָ וּמַה־דִּבֶּר אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ׃
26 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מַפִּיל־אֲנִי תְחִנָּתִי לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי הֲשִׁיבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן
לָמוּת שָׁם׃ 27 וַיָּבֹאוּ כָל־הַשָּׂרִים
אֶל־יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ וַיַּגֵּד לָהֶם
כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ
וַיַּחֲרִשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר׃
28 וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה עַד־יוֹם
אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלִָם ס וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלִָם׃

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων Ζῇ Κύριος,
ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε
καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων
[τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου]. 17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
'Ιερεμίας Οὕτως εἶπε Κύριος 'Εὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς
πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ
ψυχή σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν
πυρί, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου. 18 Καὶ ἐὰν μὴ
ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν
Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ σὺ οὐ
μὴ σωθῇς. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ 'Ιερεμίᾳ
'Εγὼ λόγον ἔχω τῶν 'Ιουδαίων τῶν πεφευγότων
πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσειν με εἰς χεῖρας
αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονταί μου. 20 Καὶ εἶπεν
'Ιερεμίας Οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν λόγον
Κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι
καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου. 21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ
ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος
22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες οἱ καταλειφθεῖσαι
ἐν οἰκίᾳ βασιλέως 'Ιούδα ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ αὗται ἔλεγον 'Ηπάτησάν
σε, καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου, καὶ
καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν
ἀπὸ σοῦ. 23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα
σου ἐξάξουσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ
σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλη-
φθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται. 24 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ῎Ανθρωπος μὴ γνώτω ἐκ
τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι ἐλάλησά
σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ καὶ εἴπωσί σοι Ανάγγειλον
ἡμῖν τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεύς; μὴ κρύψῃς ἀφ'
ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε
πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς; 26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς 'Ρίπτω
ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως
πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν 'Ιωνάθαν
ἀποθανεῖν με ἐκεῖ· 27 Καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ
ἄρχοντες πρὸς 'Ιερεμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ
ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς· καὶ ἀπε-
σιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου. 28 Καὶ
ἐκάθισεν 'Ιερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως
χρόνου οὗ συνελήφθη 'Ιερουσαλήμ.

16 Juravit ergo rex Sedecias Jeremiæ clam,
dicens: Vivit Dominus, qui fecit nobis ani-
mam hanc, si occidero te, et si tradidero te in
manus virorum istorum, qui quærunt animam
tuam. 17 Et dixit Jeremias ad Sedeciam:
Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Si profectus exieris ad principes regis Baby-
lonis, vivet anima tua, et civitas hæc non
succendetur igni: et salvus eris tu, et domus
tua. 18 Si autem non exieris ad principes
regis Babylonis, tradetur civitas hæc in manus
Chaldæorum, et succendent eam igni: et tu
non effugies de manu eorum. 19 Et dixit
rex Sedecias ad Jeremiam: Sollicitus sum
propter Judæos, qui transfugerunt ad Chal-
dæos: ne forte tradar in manus eorum, et
illudant mihi. 20 Respondit autem Jeremias:
Non te tradent; audi quæso vocem Domini,
quam ego loquor ad te, et bene tibi erit, et
vivet anima tua. 21 Quod si nolueris egredi:
iste est sermo, quem ostendit mihi Dominus:
22 Ecce omnes mulieres, quæ remanserunt in
domo regis Juda, educentur ad principes regis
Babylonis: et ipsæ dicent: Seduxerunt te,
et prævaluerunt adversum te viri pacifici tui,
demerserunt in cœno et in lubrico pedes tuos,
et recesserunt a te. 23 Et omnes uxores tuæ,
et filii tui educentur ad Chaldæos: et non
effugies manus eorum, sed in manu regis
Babylonis capieris: et civitatem hanc com-
buret igni. 24 Dixit ergo Sedecias ad Jere-
miam: Nullus sciat verba hæc, et non morieris.
25 Si autem audierint principes quia locutus
sum tecum, et venerint ad te, et dixerint tibi:
Indica nobis quid locutus sis cum rege, ne
celes nos, et non te interficiemus: et quid
locutus est tecum rex: 26 Dices ad eos:
Prostravi ego preces meas coram rege, ne me
reduci juberet in domum Jonathan, et ibi
morerer. 27 Venerunt ergo omnes principes
ad Jeremiam, et interrogaverunt eum: et
locutus est eis, juxta omnia verba quæ præ-
ceperat ei rex, et cessaverunt ab eo: nihil
enim fuerat auditum. 28 Mansit vero Jere-
mias in vestibulo carceris usque ad diem quo
capta est Jerusalem: et factum est ut cape-
retur Jerusalem.

יומיה לט

פרשה לט׃

1 בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂרִי בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
וְכָל־חֵילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלַםִ וַיָּצֻרוּ עָלֶיהָ׃
2 בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ
הָרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הָבְקְעָה הָעִיר׃
3 וַיָּבֹאוּ כֹּל שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ
בְּשַׁעַר הַתָּוֶךְ נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר סַמְגַּר־נְבוּ
שַׂרְסְכִים רַב־סָרִיס נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג
וְכָל־שְׁאֵרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 4 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכֹל ׀ אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה מִן־הָעִיר
דֶּרֶךְ גַּן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתָיִם
וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃ 5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים
אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת
יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֻהוּ אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר
אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים׃ 6 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי
צִדְקִיָּהוּ בְּרִבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חֹרֵי
יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 7 וְאֶת־עֵינֵי
צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם לָבִיא אֹתוֹ
בָּבֶלָה׃ 8 וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית הָעָם
שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַםִ
נָתָצוּ׃ 9 וְאֵת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר
וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֵת יֶתֶר
הָעָם הַנִּשְׁאָרִים הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
בָּבֶל׃ 10 וּמִן־הָעָם הַדַּלִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם
מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וִיגֵבִים
בַּיּוֹם הַהוּא׃ 11 וַיְצַו נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עַל־יִרְמְיָהוּ בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
לֵאמֹר׃ 12 קָחֶנּוּ וְעֵינֶיךָ שִׂים עָלָיו
וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רָּע כִּי אִם כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אֵלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ׃ 13 וַיִּשְׁלַח
נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וּנְבוּשַׁזְבָּן רַב־סָרִיס
וְנֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג וְכֹל רַבֵּי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃
14 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ מֵחֲצַר
הַמַּטָּרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם
בֶּן־שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־הַבָּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ
הָעָם׃ 15 וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה
בִּהְיֹתוֹ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λθ΄.

ΚΕΦ. λθ΄.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία*
βασιλέως Ἰούδα παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν. 2 *Καὶ ἐν*
τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ
τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐῤῥάγη ἡ πόλις, 3 *Καὶ*
εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶ-
νος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ
καὶ Σαμαγὼθ καὶ Ναβουσάχαρ καὶ Ναβουσαρείς,
Ναγαργᾶς, Νασεῤῥαβαμάθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγε-
μόνες βασιλέως Βαβυλῶνος. [4 *Καὶ ἐγένετο*
ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες πολεμισταί, καὶ ἔφυγον καὶ
ἐξῆλθον νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν
κήπου τοῦ βασιλέως διὰ τὴν πύλην ἀνὰ μέσον
τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος, καὶ ἐξῆλθον
διὰ τὴν ὁδὸν ἀραβά. 5 *Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις*
τῶν Χαλδαίων ὀπίσω αὐτῶν, καὶ συνέλαβον τὸν
Σεδεκίαν ἐν ἀραβὼθ Ἱεριχώ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθὰ τὴν ἐν γῇ Αἱμάθ, καὶ
ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. 6 *Καὶ ἔσφαξεν*
ὁ βασιλεὺς Βυβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἐν
Ῥεβλαθὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν. 7 *Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς*
Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις
χαλκαῖς, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 8 *Καὶ*
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὰς οἰκίας τοῦ λαοῦ
ἐνέπρησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρί, καὶ τὸ τεῖχος
Ἱερουσαλὴμ καθεῖλαν. 9 *Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ*
λαοῦ καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς
ἐμπεπτωκότας οἱ ἐνέπεσαν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυ-
λῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς καταλε-
λειμμένους ἀπῴκισεν Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος
εἰς Βαβυλῶνα. 10 *Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ*
οἷς οὐκ ἦν οὐθέν, κατέλιπεν Ναβουζαρδὰν ὁ
ἀρχιμάγειρος ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἀμπελῶνας καὶ ἀγροὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 *Καὶ ἐνετείλατο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς*
Βαβυλῶνος ὑπὲρ τοῦ Ἱερεμίου ἐν χειρὶ Ναβου-
ζαρδὰν τοῦ ἀρχιμαγείρου λέγων 12 *Λάβε αὐτὸν*
καὶ θὲς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτόν, καὶ μὴ
ποιήσῃς αὐτῷ οὐθὲν κακόν, ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ
πρός σε καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτῷ. 13 *Καὶ ἀπέ-*
στειλεν Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ Ναβου-
σεζβὰν καὶ Ῥαψαρὴς καὶ Νηργὲλ καὶ Σαρασὰρ
καὶ Ῥαβμὰγ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως
Βαβυλῶνος,] 14 *Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον*
τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν
αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰν υἱοῦ
Σαφάν, καὶ ἐξήγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ. 15 *Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο*
λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων

JEREMIA, XXXIX.

CAPUT XXXIX.

1 ANNO nono Sedeciæ regis Juda, mense
decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis,
et omnis exercitus ejus ad Jerusalem, et ob-
sidebant eam. 2 Undecimo autem anno
Sedeciæ, mense quarto, quinta mensis, aperta
est civitas. 3 Et ingressi sunt omnes prin-
cipes regis Babylonis, et sederunt in porta
media: Neregel, Sereser, Semegarnabu, Sar-
sachim, Rabsares, Neregel, Sereser, Rebmag,
et omnes reliqui principes regis Babylonis.
4 Cumque vidisset eos Sedecias rex Juda, et
omnes viri bellatores, fugerunt: et egressi
sunt nocte de civitate per viam horti regis,
et per portam quæ erat inter duos muros, et
egressi sunt ad viam deserti. 5 Persecutus
est autem eos exercitus Chaldæorum: et com-
prehenderunt Sedeciam in campo solitudinis
Jerichontinæ, et captum adduxerunt ad Na-
buchodonosor regem Babylonis in Reblatha,
quæ est in terra Emath: et locutus est ad
eum judicia. 6 Et occidit rex Babylonis filios
Sedeciæ in Reblatha, in oculis ejus: et omnes
nobiles Juda occidit rex Babylonis. 7 Oculos
quoque Sedeciæ eruit: et vinxit eum com-
pedibus ut duceretur in Babylonem. 8 Do-
mum quoque regis, et domum vulgi succende-
runt Chaldæi igni, et murum Jerusalem
subverterunt. 9 Et reliquias populi, qui re-
manserant in civitate, et perfugas, qui trans-
fugerant ad eum, et superfluos vulgi, qui
remanserant, transtulit Nabuzardan magister
militum in Babylonem. 10 Et de plebe
pauperum, qui nihil penitus habebant, dimi-
sit Nabuzardan magister militum in terra
Juda: et dedit eis vineas et cisternas in die
illa. 11 Præceperat autem Nabuchodonosor
rex Babylonis de Jeremia Nabuzardan ma-
gistro militum, dicens: 12 Tolle illum, et
pone super eum oculos tuos, nihilque ei mali
facias: sed ut voluerit, sic facias ei. 13 Misit
ergo Nabuzardan princeps militiæ, et Nabu-
sezban, et Rabsares, et Neregel, et Sereser, et
Rebmag, et omnes optimates regis Babylonis,
14 Miserunt, et tulerunt Jeremiam de vesti-
bulo carceris, et tradiderunt eum Godoliæ
filio Ahicam filii Saphan, ut intraret in
domum, et habitaret in populo. 15 Ad Jere-
miam autem factus fuerat sermo Domini, cum
clausus esset in vestibulo carceris, dicens:

16 הָל֡וֹךְ וְאָמַרְתָּ֡ לְעֶבֶד־מֶ֨לֶךְ הַכּוּשִׁ֜י לֵאמֹ֗ר
כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
הִנְנִ֣י מֵבִ֤י אֶת־דְּבָרַי֙ אֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את
לְרָעָ֖ה וְלֹ֣א לְטוֹבָ֑ה וְהָי֥וּ לְפָנֶ֖יךָ בַּיּ֥וֹם
הַהֽוּא׃ 17 וְהִצַּלְתִּ֥יךָ בַיּוֹם־הַה֖וּא נְאֻם־יְהוָ֑ה
וְלֹ֤א תִנָּתֵן֙ בְּיַ֣ד הָאֲנָשִׁ֔ים אֲשֶׁר־אַתָּ֖ה יָג֥וֹר
מִפְּנֵיהֶֽם׃ 18 כִּ֤י מַלֵּט֙ אֲמַלֶּטְךָ֔ וּבַחֶ֖רֶב לֹ֣א
תִפֹּ֑ל וְהָיְתָה֩ לְךָ֨ נַפְשְׁךָ֜ לְשָׁלָ֗ל כִּֽי־בָטַ֥חְתָּ
בִּ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃

פרשה מ .

1 הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר הָיָ֤ה אֶֽל־יִרְמְיָ֙הוּ֙ מֵאֵ֣ת
יְהוָ֔ה אַחַ֣ר ׀ שַׁלַּ֣ח אֹת֗וֹ נְבוּזַרְאֲדָ֛ן רַב־טַבָּחִ֖ים
מִן־הָֽרָמָ֑ה בְּקַחְתּ֣וֹ אֹת֗וֹ וְהֽוּא־אָס֤וּר
בָּֽאזִקִּים֙ בְּת֨וֹךְ כָּל־גָּל֤וּת יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ וִֽיהוּדָ֔ה
הַמֻּגְלִ֖ים בָּבֶֽלָה׃ 2 וַיִּקַּ֥ח רַב־טַבָּחִ֖ים
לְיִרְמְיָ֑הוּ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ דִּבֶּ֣ר
אֶת־הָרָעָ֣ה הַזֹּ֔את אֶל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃ 3 וַיָּבֵ֛א
וַיַּ֥עַשׂ יְהוָ֖ה כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבֵּ֑ר כִּֽי־חֲטָאתֶ֤ם
לַֽיהוָה֙ וְלֹֽא־שְׁמַעְתֶּ֣ם בְּקוֹל֔וֹ וְהָיָ֥ה לָכֶ֖ם
דָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ 4 וְעַתָּ֞ה הִנֵּ֧ה פִתַּחְתִּ֣יךָ הַיּ֗וֹם
מִן־הָֽאזִקִּים֮ אֲשֶׁ֣ר עַל־יָדֶךָ֒ אִם־ט֨וֹב בְּעֵינֶ֜יךָ
לָב֧וֹא אִתִּ֣י בָבֶ֗ל בֹּ֚א וְאָשִׂ֣ים אֶת־עֵינִי֙
עָלֶ֔יךָ וְאִם־רַ֧ע בְּעֵינֶ֛יךָ לָבֽוֹא־אִתִּ֥י בָבֶ֖ל
חֲדָ֑ל רְאֵה֙ כָּל־הָאָ֣רֶץ לְפָנֶ֔יךָ אֶל־ט֨וֹב
וְאֶל־הַיָּשָׁ֧ר בְּעֵינֶ֛יךָ לָלֶ֥כֶת שָׁ֖מָּה לֵֽךְ׃
5 וְעוֹדֶ֣נּוּ לֹֽא־יָשׁ֗וּב וְשֻׁ֡בָה אֶל־גְּדַלְיָה֩
בֶן־אֲחִיקָ֨ם בֶּן־שָׁפָ֜ן אֲשֶׁ֨ר הִפְקִ֥יד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֘ל
בְּעָרֵ֣י יְהוּדָה֒ וְשֵׁ֤ב אִתּוֹ֙ בְּת֣וֹךְ הָעָ֔ם א֠וֹ
אֶל־כָּל־הַיָּשָׁ֧ר בְּעֵינֶ֛יךָ לָלֶ֖כֶת לֵ֑ךְ וַיִּתֶּן־ל֧וֹ
רַב־טַבָּחִ֛ים אֲרֻחָ֥ה וּמַשְׂאֵ֖ת וַֽיְשַׁלְּחֵֽהוּ׃
6 וַיָּבֹ֧א יִרְמְיָ֛הוּ אֶל־גְּדַלְיָ֥ה בֶן־אֲחִיקָ֖ם
הַמִּצְפָּ֑תָה וַיֵּ֤שֶׁב אִתּוֹ֙ בְּת֣וֹךְ הָעָ֔ם
הַנִּשְׁאָרִ֖ים בָּאָֽרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמְע֨וּ כָל־שָׂרֵ֜י
הַחֲיָלִ֨ים אֲשֶׁ֤ר בַּשָּׂדֶה֙ הֵ֣מָּה וְאַנְשֵׁיהֶ֔ם
כִּֽי־הִפְקִ֧יד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל אֶת־גְּדַלְיָ֥הוּ בֶן־אֲחִיקָ֖ם
בָּאָ֑רֶץ וְכִ֣י ׀ הִפְקִ֣יד אִתּ֗וֹ אֲנָשִׁ֤ים וְנָשִׁים֙ וָטָ֔ף
וּמִדַּלַּ֣ת הָאָ֔רֶץ מֵאֲשֶׁ֥ר לֹֽא־הָגְל֖וּ בָּבֶֽלָה׃
8 וַיָּבֹ֥אוּ אֶל־גְּדַלְיָ֖ה הַמִּצְפָּ֑תָה וְיִשְׁמָעֵ֣אל
בֶּן־נְתַנְיָ֡הוּ וְיוֹחָנָ֣ן וְיוֹנָתָ֣ן בְּנֵי־קָ֠רֵחַ
וּשְׂרָיָ֨ה בֶן־תַּנְחֻ֜מֶת וּבְנֵ֣י ׀ עוֹפַ֣י הַנְּטֹפָתִ֗י
וִֽיזַנְיָ֙הוּ֙ בֶּן־הַמַּ֣עֲכָתִ֔י הֵ֖מָּה וְאַנְשֵׁיהֶֽם׃

16 Πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα
Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω
τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ
καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά [καὶ ἔσονται κατὰ πρόσωπόν
σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ], 17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν
ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ
πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς εὕρημα, ὅτι
ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶ Κύριος.

ΚΕΦ. μ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν
τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμᾶ, ἐν τῷ λαβεῖν
αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα
τῶν ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα. 2 Καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ
θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον, 3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε
αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ [καὶ
ἐγένετο ὑμῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο]. 4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε
ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ
καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ [καὶ εἰ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς
Βαβυλῶνα, ἀπόμεινον. Ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον
σου· ὅπου ἂν εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸ εὐθὲς ἐκπο-
ρευθῆναι, πορεύου]. 5 Εἰ δὲ μή, ἀπότρεχε,
ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ
υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου.
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτόν. 6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς
Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ. 7 Καὶ ἤκουσαν
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ,
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ
παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν
οὓς οὐ κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἦλθε
πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθα-
νίου καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε καὶ Σαραίας υἱὸς
Θαναεμὲθ καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ καὶ Ἐζονίας
υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

16 Vade, et dic Abdemelech Æthiopi, dicens:
Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Ecce ego inducam sermones meos super civi-
tatem hanc in malum, et non in bonum: et
erunt in conspectu tuo in die illa. 17 Et
liberabo te in die illa, ait Dominus: et non
traderis in manus virorum, quos tu formidas:
18 Sed eruens liberabo te, et gladio non cades:
sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me
habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAPUT XL.

1 Sermo, qui factus est ad Jeremiam a
Domino, postquam dimissus est a Nabuzar-
dan magistro militiæ de Rama, quando tulit
eum vinctum catenis in medio omnium, qui
migrabant de Jerusalem et Juda, et duceban-
tur in Babylonem. 2 Tollens ergo princeps
militiæ Jeremiam, dixit ad eum: Dominus
Deus tuus locutus est malum hoc super locum
istum, 3 Et adduxit: et fecit Dominus sicut
locutus est, quia peccastis Domino, et non
audistis vocem ejus, et factus est vobis sermo
hic. 4 Nunc ergo ecce solvi te hodie de cate-
nis, quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi
ut venias mecum in Babylonem, veni; et
ponam oculos meos super te: si autem dis-
plicet tibi venire mecum in Babylonem, reside:
ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod
elegeris, et quo placuerit tibi ut vadas, illuc
perge. 5 Et mecum noli venire: sed habita
apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan,
quem præposuit rex Babylonis civitatibus
Juda: habita ergo cum eo in medio populi:
vel quocumque placuerit tibi ut vadas, vade.
Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, et
munuscula, et dimisit eum. 6 Venit autem
Jeremias ad Godoliam filium Ahicam in Mas-
phath, et habitavit cum eo in medio populi,
qui relictus fuerat in terra. 7 Cumque audis-
sent omnes principes exercitus, qui dispersi
fuerant per regiones, ipsi et socii eorum, quod
præfecisset rex Babylonis Godoliam filium
Ahicam terræ, et quod commendasset ei viros,
et mulieres, et parvulos, et de pauperibus
terræ, qui non fuerant translati in Babylonem:
8 Venerunt ad Godoliam in Masphath: et Is-
mahel filius Nathaniæ, et Johanan et Jona-
than filii Caree, et Sareas filius Thanehumeth,
et filii Ophi, qui erant de Netophathi, et
Jezonias filius Maachathi, ipsi et viri eorum.

9 וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
וּלְאַנְשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־תִּירְאוּ מֵעֲבוֹד
הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל
וְיִיטַב לָכֶם׃ 10 וַאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה
לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ
וְאַתֶּם אִסְפוּ יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן וְשִׂמוּ בִּכְלֵיכֶם
וּשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תְּפַשְׂתֶּם׃ 11 וְגַם
כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב ׀ וּבִבְנֵי־עַמּוֹן
וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ
כִּי־נָתַן ׀ מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׁאֵרִית לִיהוּדָה וְכִי
הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם
בֶּן־שָׁפָן׃ 12 וַיָּשֻׁבוּ כָל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־
הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה
אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה וַיַּאַסְפוּ יַיִן וָקַיִץ
הַרְבֵּה מְאֹד׃ 13 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי
הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ
הַמִּצְפָּתָה׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ תֵּדַע כִּי
בַּעֲלִיס ׀ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל
בֶּן־נְתַנְיָה לְהַכֹּתְךָ נָפֶשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם
גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃ 15 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַסֵּתֶר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אֵלְכָה נָּא וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
וְאִישׁ לֹא יֵדָע לָמָּה יַכֶּכָּה נֶּפֶשׁ וְנָפֹצוּ
כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאָבְדָה שְׁאֵרִית
יְהוּדָה׃ 16 וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם
אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹבֵר אֶל־יִשְׁמָעֵאל׃

פרשה מא׃

1 וַיְהִי ׀ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל
בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֱלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה
וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ
בֶּן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם
יַחְדָּו בַּמִּצְפָּה׃ 2 וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
וַעֲשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים ׀ אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיַּכּוּ
אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב
וַיָּמֶת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל
בָּאָרֶץ׃ 3 וְאֵת כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ
אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים
אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הִכָּה יִשְׁמָעֵאל׃ 4 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
לְהָמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע׃

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας καὶ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτῶν λέγων Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν
παίδων τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον
ἔσται ὑμῖν. 10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον
ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν
Χαλδαίων οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς
συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε
εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν
αἷς κατεκρατήσατε. 11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν Μωὰβ καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ οἱ ἐν τῇ
Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν ὅτι
ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ,
καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν
Ἀχεικάμ. 12 Καὶ [ἐπέστρεψαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ
πάντων τῶν τόπων οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ καὶ]
ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφά,
καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα
καὶ ἔλαιον. 13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ 14 Καὶ
εἶπον αὐτῷ Εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελεισσὰ
βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν
Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς Γοδολίας. 15 Καὶ εἶπε Ἰωάναν τῷ Γοδο-
λίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ Πορεύσομαι δὴ καὶ
πατάξω τὸν Ἰσμαήλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ
πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ
συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι
Ἰούδα. 16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν Μὴ
ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ
Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. μα'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαὴλ
υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεασὰ ἀπὸ γένους τοῦ βασι-
λέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα. 2 Καὶ
ἀνέστη Ἰσμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς, 3 Καὶ πάντας
τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφᾷ
καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας
ἐκεῖ [καὶ τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπάταξεν Ἰσμαήλ].
4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος
αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω,

9 Et juravit eis Godolias filius Ahicam filii
Saphan, et comitibus eorum, dicens: Nolite
timere servire Chaldæis, habitate in terra, et
servite regi Babylonis, et bene erit vobis.
10 Ecce ego habito in Masphath, ut respon-
deam præcepto Chaldæorum, qui mittuntur
ad nos: vos autem colligite vindemiam, et
messem, et oleum, et condite in vasis vestris,
et manete in urbibus vestris, quas tenetis.
11 Sed et omnes Judæi, qui erant in Moab,
et in filiis Ammon, et in Idumæa, et in uni-
versis regionibus, audito quod dedisset rex
Babylonis reliquias in Judæa, et quod præ-
posuisset super eos Godoliam filium Ahicam
filii Saphan: 12 Reversi sunt, inquam, om-
nes Judæi de universis locis, ad quæ pro-
fugerant, et venerunt in terram Juda ad
Godoliam in Masphath: et collegerunt vinum,
et messem multam nimis. 13 Johanan autem
filius Caree, et omnes principes exercitus, qui
dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad
Godoliam in Masphath. 14 Et dixerunt ei:
Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit
Ismahel filium Nathaniæ percutere animam
tuam. Et non credidit eis Godolias filius
Ahicam. 15 Johanan autem filius Caree
dixit ad Godoliam seorsum in Masphath,
loquens: Ibo, et percutiam Ismahel filium
Nathaniæ nullo sciente, ne interficiat animam
tuam, et dissipentur omnes Judæi, qui con-
gregati sunt ad te, et peribunt reliquiæ Juda.
16 Et ait Godolias filius Ahicam ad Johanan
filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum
enim tu loqueris de Ismahel.

CAPUT XLI.

1 Et factum est in mense septimo, venit
Ismahel filius Nathaniæ, filii Elisama de se-
mine regali, et optimates regis, et decem viri
cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Mas-
phath: et comederunt ibi panes simul in
Masphath. 2 Surrexit autem Ismahel filius
Nathaniæ, et decem viri qui cum eo erant, et
percusserunt Godoliam filium Ahicam filii
Saphan gladio, et interfecerunt eum, quem
præfecerat rex Babylonis terræ. 3 Omnes
quoque Judæos, qui erant cum Godolia
in Masphath, et Chaldæos, qui reperti sunt
ibi, et viros bellatores percussit Is-
mahel. 4 Secundo autem die postquam
occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente,

5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן
שְׁמֹנִים אִישׁ מְגֻלְּחֵי זָקָן וּקְרֻעֵי בְגָדִים
וּמִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם לְהָבִיא
בֵּית יְהוָה׃ 6 וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
לִקְרָאתָם מִן־הַמִּצְפָּה הֹלֵךְ הָלֹךְ וּבֹכֶה
וַיְהִי כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ
אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ 7 וַיְהִי כְּבוֹאָם
אֶל־תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃
8 וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ
אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ
מַטְמֹנִים בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן
וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃
9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל
אֵת ׀ כָּל־פִּגְרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה
בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא
מִפְּנֵי בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֵּא
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים׃ 10 וַיִּשְׁבְּ ׀
יִשְׁמָעֵאל אֶת־כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר
בַּמִּצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם
הַנִּשְׁאָרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֵּם
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹר אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן׃ 11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי
הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃ 12 וַיִּקְחוּ
אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם
רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ 13 וַיְהִי כִּרְאוֹת
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמָעֵאל אֶת־יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיִּשְׂמָחוּ׃ 14 וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה
יִשְׁמָעֵאל מִן־הַמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ וַיֵּלְכוּ
אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ׃ 15 וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
נִמְלַט בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ
אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ 16 וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׁאֵרִית
הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
מִן־הַמִּצְפָּה אַחַר הִכָּה אֶת־גְּדַלְיָה
בֶּן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
וְנָשִׁים וְטַף וְסָרִסִים אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃

5 Καὶ ἤλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχὲμ καὶ ἀπὸ Σαλὴμ
καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι
πώγωνας καὶ διεῤῥηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτό-
μενοι, καὶ μάννα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν
τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου. 6 Καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ, [υἱὸς Ναθανίου ἐκ
τῆς Μασσηφᾶ, καὶ] αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον.
[Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν αὐτοῖς] καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν. 7 Καὶ ἐγένετο εἰσελθόν-
των αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν
αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ [αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ'
αὐτοῦ]. 8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ καὶ
εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν
ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαὶ, μέλι
καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 9 Καὶ τὸ φρέαρ
εἰς ὃ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε,
φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ,
τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν. 10 Καὶ
ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν κατα-
λειφθέντα εἰς Μασσηφὰ καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ
βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ
Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν
υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς
Κάρηε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ
μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,
12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ
ᾤχοντο πολεμεῖν αὐτόν, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ
ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαὼν, 13 Καὶ ἐγένετο ὅτε
εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναν καὶ
τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,
14 Καὶ ἀνέστρεψαν [πᾶς ὁ λαὸς ὃν ᾐχμαλώτευ-
σεν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Μασσηφᾶ, καὶ ἀναστρέψαντες
ἦλθον] πρὸς Ἰωάναν· 15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη
σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἀμμών. 16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν καὶ πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας
τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπεστρεψεν
ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ,
καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς
εὐνούχους οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν,

5 Venerunt viri de Sichem, et de Silo, et de
Samaria octoginta viri, rasi barba, et scissis
vestibus, et squallentes: et munera et thus
habebant in manu, ut offerrent in domo Do-
mini. 6 Egressus ergo Ismahel filius Natha-
niæ in occursum eorum de Masphath, incedens
et plorans ibat: cum autem occurrisset eis,
dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahi-
cam. 7 Qui cum venissent ad medium civi-
tatis, interfecit eos Ismahel filius Nathaniæ
circa medium laci, ipse, et viri qui erant cum
eo. 8 Decem autem viri reperti sunt inter
eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere
nos: quia habemus thesauros in argo, fru-
menti, et hordei, et olei, et mellis. Et cessavit,
et non interfecit eos cum fratribus suis. 9 Lacus
autem, in quem projecerat Ismahel omnia ca-
davera virorum, quos percussit propter Godo-
liam, ipse est, quem fecit rex Asa propter
Baasa regem Israel: ipsum replevit Ismahel
filius Nathaniæ occisis. 10 Et captivas duxit
Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in
Masphath; filias regis, et universum populum,
qui remanserat in Masphath: quos commen-
daverat Nabuzardan princeps militiæ Godoliæ
filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Na-
thaniæ, et abiit ut transiret ad filios Ammon.
11 Audivit autem Johanan filius Caree, et
omnes principes bellatorum, qui erant cum
eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius
Nathaniæ. 12 Et assumptis universis viris,
profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel
filium Nathaniæ, et invenerunt eum ad aquas
multas, quæ sunt in Gabaon. 13 Cumque
vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel,
Johanan filium Caree, et universos principes
bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt.
14 Et reversus est omnis populus, quem ceperat
Ismahel, in Masphath: reversusque abiit ad
Johanan filium Caree. 15 Ismahel autem
filius Nathaniæ fugit cum octo viris a facie
Johanan, et abiit ad filios Ammon. 16 Tulit
ergo Johanan filius Caree, et omnes principes
bellatorum, qui erant cum eo, universas
reliquias vulgi, quas reduxerat ab Is-
mahel filio Nathaniæ de Masphath, postquam
percussit Godoliam filium Ahicam; fortes
viros ad prœlium, et mulieres, et pueros,
et eunuchos, quos reduxerat de Gabaor

17 וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ בְּגֵרוּת כִּמְוֹהָם אֲשֶׁר־אֵצֶל
בֵּית לָחֶם לָלֶכֶת לָבוֹא מִצְרָיִם׃ 18 מִפְּנֵי
הַכַּשְׂדִּים כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם
אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃

פרשה מב׃

1 וַיִּגְּשׁוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
וִיזַנְיָה בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקָּטֹן
וְעַד־גָּדוֹל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
תִּפָּל־נָא תְחִנָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׁאֵרִית הַזֹּאת
כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ
רֹאוֹת אֹתָנוּ׃ 3 וְיַגֶּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵלֶךְ־בָּהּ וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
שָׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כְּדִבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה
יְהוָה אֶתְכֶם אַגִּיד לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם
דָּבָר׃ 5 וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי
יְהוָה בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא
כְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ 6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע
בְּקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֲנוּ שֹׁלְחִים
אֹתְךָ אֵלָיו נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ
כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 7 וַיְהִי
מִקֵּץ עֲשֶׂרֶת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ׃ 8 וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
וְאֶל כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם
לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם
אֹתִי אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו׃
10 אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת וּבָנִיתִי
אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא
אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לָכֶם׃ 11 אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל
אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפָּנָיו אַל־תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ
נְאֻם־יְהוָה כִּי־אִתְּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ 12 וְאֶתֵּן לָכֶם רַחֲמִים
וְרִחַם אֶתְכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃
13 וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נֵשֵׁב בָּאָרֶץ הַזֹּאת
לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

17 *Καὶ ᾤχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχομάα τῇ πρὸς Βηθλεέμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον*
18 *Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.*

ΚΕΦ. μβ'.

1 ΚΑΙ *προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωάναν καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου*
2 *Πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.*
3 *Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδὸν ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.*
4 *Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας Ἤκουσα· ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατα τοὺς λόγους ὑμῶν. Καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται Κύριος ὁ θεὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.*
5 *Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ Ἔστω Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.*
6 *Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.*
7 *Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν.*
8 *Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,*
9 *Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε Κύριος [ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πρὸς ὃν ἀπεστείλατέ με ῥίψαι ἔλεον ὑμῶν ἐναντίον αὐτοῦ].*
10 *Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.*
11 *Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.*
12 *Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.*
13 *Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου,*

17 Et abierunt, et sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est juxta Bethlehem, ut pergerent, et introirent Ægyptum
18 A facie Chaldæorum: timebant enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathaniæ Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in terra Juda.

CAPUT XLII.

1 Et accesserunt omnes principes bellatorum, et Johanan filius Caree, et Jezonias filius Osaiæ, et reliquum vulgus a parvo usque ad magnum:
2 Dixeruntque ad Jeremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro universis reliquiis istis; quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur:
3 Et annuntiet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, et verbum, quod faciamus.
4 Dixit autem ad eos Jeremias propheta: audivi: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra; omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam.
5 Et illi dixerunt ad Jeremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei, si non juxta omne verbum, in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus.
6 Sive bonum est, sive malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te, obediemus; ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri.
7 Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Jeremiam.
8 Vocavitque Johanan filium Caree, et omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, et universum populum a minimo usque ad magnum.
9 Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis me, ut prosternerem preces vestras in conspectu ejus:
10 Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, et non destruam; plantabo, et non evellam: jam enim placatus sum super malo quod feci vobis.
11 Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos pavidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, ut salvos vos faciam, et eruam de manu ejus.
12 Et dabo vobis misericordias, et miserebor vestri, et habitare vos faciam in terra vestra.
13 Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri,

14 לֵאמֹר לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נָבוֹא אֲשֶׁר
לֹא־נִרְאֶה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע
וְלַלֶּחֶם לֹא־נִרְעָב וְשָׁם נֵשֵׁב׃ 15 וְעַתָּה
לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אִם־אַתֶּם שׂוֹם תְּשִׂמוּן פְּנֵיכֶם לָבֹא מִצְרַיִם
וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם׃ 16 וְהָיְתָה הַחֶרֶב אֲשֶׁר
אַתֶּם יְרֵאִים מִמֶּנָּה שָׁם תַּשִּׂיג אֶתְכֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָרָעָב אֲשֶׁר־אַתֶּם ׀ דֹּאֲגִים
מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַּק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשָׁם
תָּמֻתוּ׃ 17 וְיִהְיוּ כָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׂמוּ
אֶת־פְּנֵיהֶם לָבוֹא מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם יָמוּתוּ
בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְלֹא־יִהְיֶה לָהֶם
שָׂרִיד וּפָלִיט מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא עֲלֵיהֶם׃ 18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נִתַּךְ אַפִּי
וַחֲמָתִי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ כֵּן תִּתַּךְ חֲמָתִי
עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרָיִם וִהְיִיתֶם לְאָלָה
וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה וְלֹא־תִרְאוּ עוֹד
אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 19 דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם
שְׁאֵרִית יְהוּדָה אַל־תָּבֹאוּ מִצְרָיִם יָדֹעַ
תֵּדְעוּ כִּי־הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם׃ 20 כִּי
הִתְעֵתֶים בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם
אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל
בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן הַגֶּד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ׃ 21 וָאַגִּד
לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹל אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃
22 וְעַתָּה יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי בַּחֶרֶב בָּרָעָב
וּבַדֶּבֶר תָּמוּתוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר חֲפַצְתֶּם
לָבוֹא לָגוּר שָׁם׃

פרשה מג׃

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶל־כָּל־
הָעָם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 2 וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה
בֶן־הוֹשַׁעְיָה וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־הָאֲנָשִׁים
הַזֵּדִים אֹמְרִים אֶל־יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר
אַתָּה מְדַבֵּר לֹא שְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵאמֹר לֹא־תָבֹאוּ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם׃

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν· 15 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου Οὕτως εἶπε Κύριος Ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν, 16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. 17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς. 18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον. 19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον. Καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε [ὅτι διεμαρτυράμην ὑμῖν σήμερον]. 20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με [πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν,] λέγοντες Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσει σοι Κύριος ποιήσομεν. 21 Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς 22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. μγ΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτοὺς, πάντας τοὺς λόγους τούτους, 2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ λέγοντες Ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

14 Dicentes: Nequaquam, sed ad terram Ægypti pergemus: ubi non videbimus bellum, et clangorem tubæ non audiemus, et famem non sustinebimus: et ibi habitabimus. 15 Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiæ Juda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Ægyptum, et intraveritis ut ibi habitetis: 16 Gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in terra Ægypti: et fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Ægypto, et ibi moriemini. 17 Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam ut ingrediantur Ægyptum, ut habitent ibi, morientur gladio, et fame, et peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali, quod ego afferam super eos. 18 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Sicut conflatur est furor meus, et indignatio mea super habitatores Jerusalem: sic conflabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Ægyptum, et eritis in jusjurandum, et in stuporem, et in maledictum, et in opprobrium: et nequaquam ultra videbitis locum istum. 19 Verbum Domini super vos reliquiæ Juda: Nolite intrare Ægyptum: scientes scietis quia obtestatus sum vos hodie, 20 Quia decepistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum, dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, et juxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuntia nobis, et faciemus. 21 Et annuntiavi vobis hodie, et non audistis vocem Domini Dei vestri, super universis pro quibus misit me ad vos. 22 Nunc ergo scientes scietis quia gladio, et fame, et peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi.

CAPUT XLIII.

1 Factum est autem, cum complesset Jeremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc: 2 Dixit Azarias filius Osaiæ, et Johanan filius Caree, et omnes viri superbi, dicentes ad Jeremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Ægyptum ut habitetis illic.

3 כִּי בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה מַסִּית אֹתְךָ בָּנוּ לְמַעַן
תֵּת אֹתָנוּ בְיַד־הַכַּשְׂדִּים לְהָמִית אֹתָנוּ
וּלְהַגְלוֹת אֹתָנוּ בָּבֶל׃ 4 וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וְכָל־הָעָם
בְּקוֹל יְהוָה לָשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ 5 וַיִּקַּח
יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֵת
כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁבוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
6 אֶת־הַגְּבָרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף
וְאֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
הִנִּיחַ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ
בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
וְאֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ׃ 7 וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ
מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַיָּבֹאוּ
עַד־תַּחְפַּנְחֵס׃ 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפַּנְחֵס לֵאמֹר׃ 9 קַח בְּיָדְךָ
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וּטְמַנְתָּם בַּמֶּלֶט בַּמַּלְבֵּן
אֲשֶׁר בְּפֶתַח בֵּית־פַּרְעֹה בְּתַחְפַּנְחֵס לְעֵינֵי
אֲנָשִׁים יְהוּדִים׃ 10 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְשַׂמְתִּי כִסְאוֹ מִמַּעַל
לָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טָמָנְתִּי וְנָטָה
אֶת־שַׁפְרוּרוֹ עֲלֵיהֶם׃ 11 וּבָאה וְהִכָּה
אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר
לַשְּׁבִי לַשֶּׁבִי וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לֶחָרֶב׃
12 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבָתֵּי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
וּשְׂרָפָם וְשָׁבָם וְעָטָה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
כַּאֲשֶׁר־יַעְטֶה הָרֹעֶה אֶת־בִּגְדוֹ וְיָצָא מִשָּׁם
בְּשָׁלוֹם׃ 13 וְשִׁבַּר אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶת־בָּתֵּי אֱלֹהֵי־
מִצְרַיִם יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃

פרשה מד׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל־
הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הַיֹּשְׁבִים
בְּמִגְדֹּל וּבְתַחְפַּנְחֵס וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ פַּתְרוֹס
לֵאמֹר׃ 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה
וְהִנָּם חָרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין בָּהֶם יוֹשֵׁב׃

3 Ἀλλ' ἡ Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς
ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ
θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυ-
λῶνα. 4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν καὶ πάντες
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς
Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα. 5 Καὶ ἔλαβεν
Ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως
πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα τοὺς ἀποστρέ-
ψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ, 6 Τοὺς δυνατοὺς ἄν-
δρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ καὶ
τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς
κατέλιπε Ναβουζαρδὰν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχει-
κάμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ Βαροὺχ υἱὸν
Νηρίου, 7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφ-
νας. 8 Καὶ ἐγενέτο λογὸς Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
ἐν Τάφνας λεγῶν 9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους
καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς
οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν
Ἰούδα, 10 Καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βα-
βυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν
λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ'
αὐτούς, 11 Καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν
Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς
ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς
ῥομφαίαν. 12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν
αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς, καὶ
φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ. Καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ, 13 Καὶ
συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως τοὺς ἐν Ὤν,
καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

ΚΕΦ. μδ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἅπασι
τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου
καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Τάφ-
νας καὶ ἐν γῇ Παθουρῆς λέγων 2 Οὕτως εἶπε
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα τὰ
κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων,

3 Sed Baruch filius Neriæ incitat te adversum
nos, ut tradat nos in manus Chaldæorum, ut
interficiat nos, et traduci faciat in Babylonem.
4 Et non audivit Johanan filius Caree, et om-
nes principes bellatorum, et universus populus,
vocem Domini, ut manerent in terra Juda.
5 Sed tollens Johanan filius Caree, et universi
principes bellatorum, universos reliquiarum
Juda, qui reversi fuerant de cunctis gentibus,
ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in
terra Juda : 6 Viros, et mulieres, et parvulos,
et filias regis, et omnem animam, quam reli-
querat Nabuzardan princeps militiæ cum Go-
dolia filio Ahicam filii Saphan, et Jeremiam
prophetam, et Baruch filium Neriæ. 7 Et
ingressi sunt terram Ægypti, quia non obedie-
runt voci Domini : et venerunt usque ad
Taphnis. 8 Et factus est sermo Domini ad
Jeremiam in Taphnis, dicens : 9 Sume gran-
des lapides in manu tua, et abscondes eos in
crypta, quæ est sub muro latericio in porta
domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris
Judæis : 10 Et dices ad eos : Hæc dicit Domi-
nus exercituum, Deus Israel : Ecce ego mit-
tam, et assumam Nabuchodonosor regem Ba-
bylonis servum meum : et ponam thronum
ejus super lapides istos, quos abscondi, et sta-
tuet solium suum super eos. 11 Veniensque
percutiet terram Ægypti ; quos in mortem, in
mortem ; et quos in captivitatem, in captivi-
tatem ; et quos in gladium, in gladium. 12 Et
succendet ignem in delubris deorum Ægypti,
et comburet ea, et captivos ducet illos : et
amicietur terra Ægypti, sicut amicitur pastor
pallio suo : et egredietur inde in pace. 13 Et
conteret statuas domus solis, quæ sunt in terra
Ægypti : et delubra deorum Ægypti comburet
igni.

CAPUT XLIV.

1 VERBUM, quod factum est per Jeremiam
ad omnes Judæos, qui habitabant in terra
Ægypti, habitantes in Magdalo, et in Taphnis,
et in Memphis, et in terra Phatures, dicens :
2 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel :
Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi su-
per Jerusalem, et super omnes urbes Juda : et ec-
ce desertæ sunt hodie, et non est in eis habitator:

3 מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי
לָלֶכֶת לְקַטֵּר לַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם הֵמָּה אַתֶּם וַאֲבֹתֵיכֶם׃
4 וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
הַשְׁכֵּים וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל־נָא תַעֲשׂוּ אֵת
דְּבַר־הַתֹּעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי׃ 5 וְלֹא
שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם
לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ 6 וַתִּתַּךְ
חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִָם וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 7 וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָה אַתֶּם
עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־נַפְשֹׁתֵיכֶם לְהַכְרִית
לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ
יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃
8 לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים
לָגוּר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן
הֱיוֹתְכֶם לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ׃ 9 הַשְׁכַחְתֶּם אֶת־רָעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם
וְאֶת־רָעוֹת׀ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת רָעוֹת נָשָׁיו
וְאֵת רָעֹתֵיכֶם וְאֵת רָעֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר
עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃
10 לֹא דֻכְּאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ
וְלֹא־הָלְכוּ בְתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃ 11 לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה וּלְהַכְרִית
אֶת־כָּל־יְהוּדָה׃ 12 וְלָקַחְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית
יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא אֶרֶץ־
מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כֹל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם יִפֹּלוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן
וְעַד־גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמֻתוּ וְהָיוּ
לְאָלָה לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃
13 וּפָקַדְתִּי עַל־הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל־יְרוּשָׁלִָם בַּחֶרֶב בָּרָעָב
וּבַדָּבֶר׃ 14 וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד
לִשְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לָגוּר־שָׁם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם וְלָשׁוּב׀ אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר־הֵמָּה
מְנַשְּׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם
כִּי לֹא־יָשׁוּבוּ כִּי אִם־פְּלֵטִים׃

3 'Από προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν
παραπικρᾶναί με ποοευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις
οἷς οὐκ ἔγνωτε. 4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα
λέγων Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως
ταύτης ἧς ἐμίσησα. 5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν
κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.
6 Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου, καὶ
ἐξεκαύθη ἐν πύλαις 'Ιούδα καὶ ἔξωθεν 'Ιερουσαλὴμ,
καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη. 7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος παντο-
κράτωρ "Ινα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ
ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα,
νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου 'Ιούδα, πρὸς τὸ μὴ
καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα, 8 Παραπικρᾶναί με
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾶν θεοῖς
ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ,
ἵνα κοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς
ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς; 9 Μὴ
ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν
καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων 'Ιούδα καὶ τῶν κακῶν
τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν
ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ 'Ιούδα καὶ ἔξωθεν 'Ιερου-
σαλήμ; 10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων
μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.
11 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς 'Ισραὴλ] 'Ιδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν
μου [ἐφ' ὑμᾶς εἰς κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι πάντα
τὸν 'Ιούδα]. 12 [Καὶ λήψομαι τοὺς καταλοίπους
'Ιούδα τοὺς θέντας τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελθεῖν
εἰς γῆν Αἰγύπτου παροικεῖν ἐκεῖ] τοῦ ἀπολέσαι
πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν. 13 Καὶ ἐπισκέ-
ψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς
ἐπεσκεψάμην ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ, 14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐδεὶς τῶν
ἐπιλοίπων 'Ιούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν 'Ιούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ
ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ·
οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι.

3 Propter malitiam, quam fecerunt ut me ad
iracundiam provocarent, et irent ut sacrifica-
rent, et colerent deos alienos, quos nesciebant
et illi, et vos, et patres vestri. 4 Et misi ad
vos omnes servos meos prophetas, de nocte
consurgens, mittensque, et dicens: Nolite fa-
cere verbum abominationis hujuscemodi, quam
odivi. 5 Et non audierunt, nec inclinaverunt
aurem suam ut converterentur a malis suis,
et non sacrificarent diis alienis. 6 Et conflata
est indignatio mea et furor meus, et succensa
est in civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem:
et versæ sunt in solitudinem et vastitatem
secundum diem hanc. 7 Et nunc hæc dicit
Dominus exercituum, Deus Israel: Quare vos
facitis malum grande hoc contra animas ves-
tras, ut intereat ex vobis vir et mulier, par-
vulus et lactens de medio Judæ, nec relin-
quatur vobis quidquam residuum: 8 Provo-
cantes me in operibus manuum vestrarum,
sacrificando diis alienis in terra Ægypti, in
quam ingressi estis ut habitetis ibi: et dispe-
reatis, et sitis in maledictionem, et in oppro-
brium cunctis gentibus terræ? 9 Numquid
obliti estis mala patrum vestrorum, et mala
regum Juda, et mala uxorum ejus, et mala
vestra, et mala uxorum vestrarum, quæ fece-
runt in terra Juda, et in regionibus Jerusalem?
10 Non sunt mundati usque ad diem hanc; et
non timuerunt, et non ambulaverunt in lege
Domini, et in præceptis meis, quæ dedi coram
vobis et coram patribus vestris. 11 Ideo hæc
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce
ego ponam faciem meam in vobis in malum:
et disperdam omnem Judam. 12 Et assumam
reliquias Judæ, qui posuerunt facies suas ut
ingrederentur terram Ægypti, et habitarent
ibi: et consumentur omnes in terra Ægypti:
cadent in gladio et in fame; et consumentur
a minimo usque ad maximum in gladio, et in
fame morientur: et erunt in jusjurandum et
in miraculum, et in maledictionem, et in
opprobrium. 13 Et visitabo super habitatores
terræ Ægypti, sicut visitavi super Jerusalem,
in gladio, et fame, et peste. 14 Et non erit
qui effugiat, et sit residuus de reliquiis Judæo-
rum, qui vadunt ut peregrinentur in terra
Ægypti: et revertantur in terram Juda, ad
quam ipsi elevant animas suas ut revertantur, et
habitent ibi: non revertentur nisi qui fugerint.

15 וַיַּעֲנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים
כִּי־מְקַטְּרוֹת נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וְכָל־הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם
הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר׃
16 הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה
אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ׃ 17 כִּי עָשֹׂה נַעֲשֶׂה
אֶת־כָּל־הַדָּבָר ׀ אֲשֶׁר־יָצָא מִפִּינוּ לְקַטֵּר
לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּיךְ־לָהּ נְסָכִים כַּאֲשֶׁר
עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבֹתֵינוּ מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם וַנִּשְׂבַּע־לֶחֶם
וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ׃ 18 וּמִן־אָז
חָדַלְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ־לָהּ
נְסָכִים חָסַרְנוּ כֹל וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב תָּמְנוּ׃
19 וְכִי־אֲנַחְנוּ מְקַטְּרִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם
וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הֲמִבַּלְעֲדֵי אֲנָשֵׁינוּ
עָשִׂינוּ לָהּ כַּוָּנִים לְהַעֲצִבָהּ וְהַסֵּךְ לָהּ
נְסָכִים׃ 20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם
עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם
הָעֹנִים אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר׃ 21 הֲלוֹא אֶת־הַקִּטֵּר
אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם
וְעַם הָאָרֶץ אֹתָם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה
עַל־לִבּוֹ׃ 22 וְלֹא־יוּכַל יְהוָה עוֹד לָשֵׂאת
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה
וְלִקְלָלָה מֵאֵין יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 23 מִפְּנֵי
אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וַאֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו
וּבְעֵדְוֹתָיו לֹא הֲלַכְתֶּם עַל־כֵּן קָרָאת
אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת כַּיּוֹם הַזֶּה׃
24 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל
כָּל־הַנָּשִׁים שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 25 כֹּה־אָמַר יְהוָה־
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם
וּנְשֵׁיכֶם וַתְּדַבֵּרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם
מִלֵּאתֶם ׀ לֵאמֹר עָשֹׂה נַעֲשֶׂה אֶת־נְדָרֵינוּ
אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם
וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הָקֵים תָּקִימְנָה
אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעָשֹׂה תַעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם׃

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ,
λέγοντες 16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ
ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκουσόμεν σου, 17 Ὅτι ποιοῦν-
τες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ
τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποι-
ήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς
ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰούδα
καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων
καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν.
18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ
οὐρανοῦ, ἠλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν. 19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν
τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ
σπονδάς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν
αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς;
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς
καὶ ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκρι-
θεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων 21 Οὐχὶ τοῦ θυμιά-
ματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ
ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτοῦ; 22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος
ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων
ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποι-
ήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ
εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀρὰν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε καὶ ὧν ἡμάρτετε
τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου,
καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ
ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα. 24 Καὶ εἶπεν
Ἱερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναιξὶν Ἀκούσατε
λόγον Κυρίου. 25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλή-
σατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι
Ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμο-
λογήκαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε
ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε.

15 Responderunt autem Jeremiæ omnes viri
scientes quod sacrificarent uxores eorum diis
alienis, et universæ mulieres quarum stabat
multitudo grandis, et omnis populus habitan-
tium in terra Ægypti in Phatures, dicentes:
16 Sermonem, quem locutus es ad nos in
nomine Domini, non audiemus ex te: 17 Sed
facientes faciemus omne verbum quod egre-
dietur de ore nostro, ut sacrificemus reginæ
cœli, et libemus ei libamina, sicut fecimus nos,
et patres nostri, reges nostri, et principes
nostri, in urbibus Juda, et in plateis Jerusalem:
et saturati sumus panibus, et bene nobis erat,
malumque non vidimus. 18 Ex eo autem
tempore, quo cessavimus sacrificare reginæ
cœli, et libare ei libamina, indigemus omnibus,
et gladio et fame consumpti sumus. 19 Quod
si nos sacrificamus reginæ cœli, et libamus ei
libamina: numquid sine viris nostris fecimus
ei placentas ad colendum eam, et libandum ei
libamina? 20 Et dixit Jeremias ad omnem
populum adversum viros, et adversum mulie-
res, et adversum universam plebem, qui re-
sponderant ei verbum, dicens: 21 Numquid
non sacrificium, quod sacrificastis in civitatibus
Juda, et in plateis Jerusalem, vos et patres
vestri, reges vestri, et principes vestri, et
populus terræ, horum recordatus est Dominus,
et ascendit super cor ejus? 22 Et non poterat
Dominus ultra portare propter malitiam
studiorum vestrorum, et propter abominationes,
quas fecistis; et facta est terra vestra in de-
solationem, et in stuporem, et in maledictum,
eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc.
23 Propterea quod sacrificaveritis idolis, et
peccaveritis Domino: et non audieritis vocem
Domini, et in lege, et in præceptis, et in
testimoniis ejus, non ambulaveritis: idcirco
evenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc.
24 Dixit autem Jeremias ad omnem populum,
et ad universas mulieres: Audite verbum
Domini omnis Juda, qui estis in terra Ægypti.
25 Hæc inquit Dominus exercituum Deus
Israel, dicens: Vos, et uxores vestræ, locuti estis
ore vestro, et manibus vestris implestis, dicen-
tes: Faciamus vota nostra, quæ vovimus, ut sa-
crificemus reginæ cœli, et libemus ei libamina;
implestis vota vestra, et opere perpetrastis ea.

26 לָכֵן֙ שִׁמְע֣וּ דְבַר־יְהוָ֔ה כָּל־יְהוּדָ֔ה
הַיֹּשְׁבִ֖ים בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם הִנְנִ֨י נִשְׁבַּ֜עְתִּי
בִּשְׁמִ֣י הַגָּד֗וֹל אָמַ֤ר יְהוָה֙ אִם־יִהְיֶ֨ה ע֜וֹד
שְׁמִ֣י נִקְרָ֣א ׀ בְּפִ֣י ׀ כָּל־אִ֣ישׁ יְהוּדָ֗ה אֹמֵ֛ר
חַי־אֲדֹנָ֥י יֱהוִ֖ה בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 27 הִנְנִ֨י
שֹׁקֵ֧ד עֲלֵיהֶ֛ם לְרָעָ֖ה וְלֹ֣א לְטוֹבָ֑ה וְתַ֨מּוּ
כָל־אִ֤ישׁ יְהוּדָה֙ אֲשֶׁ֣ר בְּאֶֽרֶץ־מִצְרַ֔יִם בַּחֶ֥רֶב
וּבָרָעָ֖ב עַד־כְּלוֹתָֽם׃ 28 וּפְלִיטֵ֣י חֶ֗רֶב יְשֻׁב֞וּן
מִן־אֶ֧רֶץ מִצְרַ֛יִם אֶ֥רֶץ יְהוּדָ֖ה מְתֵ֣י מִסְפָּ֑ר
וְיָֽדְעוּ֙ כָּל־שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֗ה הַבָּאִ֤ים לְאֶֽרֶץ־
מִצְרַ֙יִם֙ לָג֣וּר שָׁ֔ם דְּבַר־מִ֥י יָק֖וּם מִמֶּ֥נִּי
וּמֵהֶֽם׃ 29 וְזֹ֧את לָכֶ֣ם הָא֗וֹת נְאֻם־יְהוָ֔ה
כִּֽי־פֹקֵ֥ד אֲנִ֛י עֲלֵיכֶ֖ם בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה לְמַ֣עַן
תֵּֽדְע֔וּ כִּ֗י ק֨וֹם יָק֧וּמוּ דְבָרַ֛י עֲלֵיכֶ֖ם לְרָעָֽה׃
30 כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנְנִ֣י נֹ֠תֵן אֶת־פַּרְעֹ֨ה
חָפְרַ֤ע מֶֽלֶךְ־מִצְרַ֙יִם֙ בְּיַ֣ד אֹֽיְבָ֔יו וּבְיַ֖ד
מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשׁ֑וֹ כַּאֲשֶׁ֣ר נָ֠תַתִּי אֶת־צִדְקִיָּ֨הוּ
מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה בְּיַ֨ד נְבוּכַדְרֶאצַּ֤ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙
אֹֽיְב֖וֹ וּמְבַקֵּ֥שׁ נַפְשֽׁוֹ׃

פרשה מה :

1 הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֤ר דִּבֶּר֙ יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֔יא
אֶל־בָּר֖וּךְ בֶּן־נֵֽרִיָּ֑ה בְּכָתְב֞וֹ אֶת־הַדְּבָרִ֨ים
הָאֵ֤לֶּה עַל־סֵ֙פֶר֙ מִפִּ֣י יִרְמְיָ֔הוּ בַּשָּׁנָה֙
הָֽרְבִעִ֔ית לִיהוֹיָקִ֥ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ
יְהוּדָ֥ה לֵאמֹֽר׃ 2 כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל עָלֶ֖יךָ בָּרֽוּךְ׃ 3 אָמַ֜רְתָּ אֽוֹי־נָ֣א לִ֗י
כִּֽי־יָסַ֧ף יְהוָ֛ה יָג֖וֹן עַל־מַכְאֹבִ֑י יָגַ֙עְתִּי֙
בְּאַנְחָתִ֔י וּמְנוּחָ֖ה לֹ֥א מָצָֽאתִי׃ 4 כֹּ֣ה ׀ תֹּאמַ֣ר
אֵלָ֗יו כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנֵּ֞ה אֲשֶׁר־בָּנִ֙יתִי֙ אֲנִ֣י
הֹרֵ֔ס וְאֵ֛ת אֲשֶׁר־נָטַ֖עְתִּי אֲנִ֣י נֹתֵ֑שׁ וְאֶת־כָּל־
הָאָ֖רֶץ לִֽי־הִֽיא׃ 5 וְאַתָּ֖ה תְּבַקֶּשׁ־לְךָ֣ גְדֹל֑וֹת
אַל־תְּבַקֵּ֑שׁ כִּי֩ הִנְנִ֨י מֵבִ֥יא רָעָ֛ה עַל־כָּל־בָּשָׂ֖ר
נְאֻם־יְהוָ֑ה וְנָתַתִּ֨י לְךָ֤ אֶת־נַפְשְׁךָ֙ לְשָׁלָ֔ל
עַ֥ל כָּל־הַמְּקֹמ֖וֹת אֲשֶׁ֥ר תֵּֽלֶךְ־שָֽׁם׃

פרשה מו :

1 אֲשֶׁ֨ר הָיָ֧ה דְבַר־יְהוָ֛ה אֶל־יִרְמְיָ֥הוּ
הַנָּבִ֖יא עַל־הַגּוֹיִֽם׃ 2 לְמִצְרַ֗יִם עַל־חֵ֨יל
פַּרְעֹ֤ה נְכוֹ֙ מֶ֣לֶךְ מִצְרַ֔יִם אֲשֶׁר־הָיָ֥ה
עַל־נְהַר־פְּרָ֖ת בְּכַרְכְּמִ֑שׁ אֲשֶׁ֣ר הִכָּ֗ה
נְבוּכַדְרֶאצַּר֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל בִּשְׁנַת֙ הָֽרְבִיעִ֔ית
לִיהוֹיָקִ֥ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֖הוּ מֶ֥לֶךְ יְהוּדָֽה׃

26 *Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα
οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνό-
ματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται
ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν
Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.* 27 *Ὅτι ἐγὼ
ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ,
ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.* 28 *Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι
ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ
καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος
τίνος ἐμμενεῖ.* 29 *Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν ὅτι
ἐπισκέψομαι ἐγὼ [ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ εἰς
κακὰ ὅπως γνῶτε ὅτι στάσει στήσονται οἱ λόγοι μου]
ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά.* 30 *Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς
χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. με'.

1 *Ὁ* ΛΟΓΟΣ *ὃν ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης
πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους
τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία βασι-
λέως Ἰούδα.* 2 *Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βα-
ρούχ,* 3 *Ὅτι εἶπας Οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκε
Κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοιμήθην ἐν στενα-
γμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον·* 4 *Εἰπὸν αὐτῷ Οὕτως
εἶπε Κύριος Ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα, ἐγὼ κα-
θαιρῶ· καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω [καὶ
σύμπασαν τὴν γῆν ἐκείνην].* 5 *Καὶ σὺ ζητήσεις
σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος, καὶ δώσω
τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν
βαδίσῃς ἐκεῖ.*

ΚΕΦ. μϛ'.

1 [*Ὁ* ΛΟΓΟΣ *ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν τὸν προφήτην ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.*] 2 *Τῇ
Αἰγύπτῳ. Ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως
Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρ-
μείς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.*

26 Ideo audite verbum Domini, omnis Juda,
qui habitatis in terra Ægypti: Ecce ego
juravi in nomine meo magno, ait Dominus:
quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum
ex ore omnis viri Judæi, dicentis: Vivit Do-
minus Deus in omni terra Ægypti. 27 Ecce
ego vigilabo super eos in malum, et non in
bonum: et consumentur omnes viri Juda, qui
sunt in terra Ægypti, gladio et fame, donec
penitus consumantur. 28 Et qui fugerint
gladium, revertentur de terra Ægypti in ter-
ram Juda viri pauci: et scient omnes reliquiæ
Juda ingredientium terram Ægypti, ut habi-
tent ibi, cujus sermo compleatur, meus, an
illorum. 29 Et hoc vobis signum, ait Domi-
nus, quod visitem ego super vos in loco isto:
ut sciatis quia vere complebuntur sermones
mei contra vos in malum. 30 Hæc dicit Do-
minus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree
regem Ægypti in manu inimicorum ejus, et
in manu quærentium animam illius: sicut
tradidi Sedeciam regem Juda in manu Nabu-
chodonosor regis Babylonis inimici sui, et
quærentis animam ejus.

CAPUT XLV.

1 Verbum, quod locutus est Jeremias pro-
pheta ad Baruch filium Neriæ, cum scripsisset
verba hæc in libro ex ore Jeremiæ, anno quarto
Joakim filii Josiæ regis Juda, dicens: 2 Hæc
dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch:
3 Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit
Dominus dolorem dolori meo, laboravi in
gemitu meo, et requiem non inveni. 4 Hæc
dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos
ædificavi, ego destruo: et quos plantavi, ego
evello, et universam terram hanc. 5 Et tu
quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce
ego adducam malum super omnem carnem, ait
Dominus: et dabo tibi animam tuam in salu-
tem, in omnibus locis, ad quæcumque per-
rexeris.

CAPUT XLVI.

1 Quod factum est verbum Domini ad
Jeremiam prophetam contra gentes, 2 Ad
Ægyptum, adversum exercitum Pharaonis
Nechao regis Ægypti, qui erat juxta flu-
vium Euphraten in Charcamis, quem per-
cussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in
quarto anno Joakim filii Josiæ regis Judæ.

3 עִרְכוּ מָגֵן וְצִנָּה וּגְשׁוּ לַמִּלְחָמָה׃
4 אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְּבוּ
בְּכוֹבָעִים מִרְקוּ הָרְמָחִים לִבְשׁוּ הַסִּרְיֹנֹת׃
5 מַדּוּעַ רָאִיתִי הֵמָּה חַתִּים נְסֹגִים אָחוֹר
וְגִבּוֹרֵיהֶם יֻכַּתּוּ וּמָנוֹס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ
מָגוֹר מִסָּבִיב נְאֻם־יְהוָה׃ 6 אַל־יָנוּס הַקַּל
וְאַל־יִמָּלֵט הַגִּבּוֹר צָפוֹנָה עַל־יַד נְהַר־פְּרָת
כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ 7 מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה
כַּנְּהָרוֹת יִתְגָּעֲשׁוּ מֵימָיו׃ 8 מִצְרַיִם כַּיְאֹר
יַעֲלֶה וְכַנְּהָרוֹת יִתְגֹּעֲשׁוּ מָיִם וַיֹּאמֶר
אַעֲלֶה אֲכַסֶּה־אֶרֶץ אֹבִידָה עִיר וְיֹשְׁבֵי
בָהּ׃ 9 עֲלוּ הַסּוּסִים וְהִתְהֹלְלוּ הָרֶכֶב
וְיֵצְאוּ הַגִּבּוֹרִים כּוּשׁ וּפוּט תֹּפְשֵׂי מָגֵן
וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי דֹּרְכֵי קָשֶׁת׃ 10 וְהַיּוֹם
הַהוּא לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת יוֹם נְקָמָה
לְהִנָּקֵם מִצָּרָיו וְאָכְלָה חֶרֶב וְשָׂבְעָה
וְרָוְתָה מִדָּמָם כִּי זֶבַח לַאדֹנָי יֱהוִה
צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ צָפוֹן אֶל־נְהַר־פְּרָת׃ 11 עֲלִי
גִלְעָד וּקְחִי צֳרִי בְּתוּלַת בַּת־מִצְרָיִם
לַשָּׁוְא הִרְבֵּיתִי רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ׃
12 שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ וְצִוְחָתֵךְ מָלְאָה
הָאָרֶץ כִּי־גִבּוֹר בְּגִבּוֹר כָּשָׁלוּ יַחְדָּיו נָפְלוּ
שְׁנֵיהֶם׃ 13 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
14 הַגִּידוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְמִגְדּוֹל
וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב
וְהָכֵן לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ׃
15 מַדּוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי
יְהוָה הֲדָפוֹ׃ 16 הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה ׀ וְנָשֻׁבָה
אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
הַיּוֹנָה׃ 17 קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
שָׁאוֹן הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד׃ 18 חַי־אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר בֶּהָרִים
וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא׃ 19 כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי
לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרָיִם כִּי־נֹף לְשַׁמָּה
תִהְיֶה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ 20 עֶגְלָה
יְפֵה־פִיָּה מִצְרָיִם קֶרֶץ מִצָּפוֹן בָּא בָא׃
21 גַּם־שְׂכִרֶיהָ בְקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק כִּי־
גַם־הֵמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ כִּי
יוֹם אֵידָם בָּא עֲלֵיהֶם עֵת פְּקֻדָּתָם׃

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε
εἰς πόλεμον, 4 Καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππους,
ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφα-
λαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε
τοὺς θώρακας ὑμῶν. 5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται
καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ
αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν
περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος. 6 Μὴ φευ-
γέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ
βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησε καὶ
πεπτώκασι. 7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται,
καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ; 8 Ὕδατα
Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ εἶπεν Ἀνα-
βήσομαι καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. 9 Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵπ-
πους, παρασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ
μαχηταὶ Αἰθιόπων καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι
ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον, 10 Καὶ
ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκ-
δικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ
καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται
καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ.
11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ καὶ λάβε ῥητίνην τῇ παρ-
θένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν ἐπλήθυνας
ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί· 12 Ἤκουσαν
ἔθνη φωνήν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ
γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν, ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι. 13 Ἃ ἐλάλησε Κύριος
ἐν χειρὶ Ἱερεμίου τοῦ ἐλθεῖν τὸν βασιλέα Βαβυ-
λῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου. 14 Ἀναγγείλατε
εἰς Μάγδωλον, καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν·
εἴπατε Ἐπίστηθι καὶ ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε
μάχαιρα τὴν σμίλακά σου. 15 Διὰ τί ἔφυγεν ἀπὸ
σοῦ ὁ Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν
ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν. 16 Καὶ τὸ πλῆθός
σου ἠσθένησε καὶ ἔπεσε, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει Ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψω-
μεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς. 17 Καλέ-
σατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου
Σαὼν Ἐσβειὲ Μωήδ. 18 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ
θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ὡς ὁ
Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥξει. 19 Σκεύη ἀποι-
κισμοῦ ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θύγατερ Αἰ-
γύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ κλη-
θήσεται οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ. 20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπό-
σπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, 21 Καὶ οἱ μι-
σθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφό-
μενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ἐπεστράφησαν καὶ
ἔφυγον ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπω-
λείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

3 Præparate scutum, et clypeum, et procedite
ad bellum. 4 Jungite equos, et ascendite
equites: state in galeis, polite lanceas, induite
vos loricis. 5 Quid igitur? vidi ipsos pavidos,
et terga vertentes, fortes eorum cæsos: fuge-
runt conciti, nec respexerunt: terror undique,
ait Dominus. 6 Non fugiat velox, nec salvari
se putet fortis: ad aquilonem juxta flumen
Euphraten victi sunt, et ruerunt. 7 Quis est
iste, qui quasi flumen ascendit: et veluti flu-
viorum, intumescunt gurgites ejus? 8 Ægyp-
tus fluminis instar ascendit, et velut flumina
movebuntur fluctus ejus, et dicet: Ascendens
operiam terram: perdam civitatem, et habita-
tores ejus. 9 Ascendite equos, et exultate in
curribus, et procedant fortes, Æthiopia, et
Libyes tenentes scutum, et Lydii arripientes
et jacientes sagittas. 10 Dies autem ille Do-
mini Dei exercituum, dies ultionis, ut sumat
vindictam de inimicis suis: devorabit gladius,
et saturabitur, et inebriabitur sanguine eorum:
victima enim Domini Deus exercituum in
terra aquilonis juxta flumen Euphraten.
11 Ascende in Galaad, et tolle resinam, virgo
filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina,
sanitas non erit tibi. 12 Audierunt gentes
ignominiam tuam: et ululatus tuus replevit
terram: quia fortis impegit in fortem, et am-
bo pariter conciderunt. 13 Verbum quod
locutus est Dominus ad Jeremiam prophetam,
super eo quod venturus esset Nabuchodonosor
rex Babylonis et percussurus terram Ægypti.
14 Annuntiate Ægypto, et auditum facite in
Magdalo et resonet in Memphis et in Taphnis,
dicite: Sta, et præpara te, quia devorabit
gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt.
15 Quare computruit fortis tuus? non stetit,
quoniam Dominus subvertit eum. 16 Multi-
plicavit ruentes, ceciditque vir ad proximum
suum, et dicent: Surge, et revertamur ad po-
pulum nostrum, et ad terram nativitatis nos-
træ, a facie gladii columbæ. 17 Vocate no-
men Pharaonis regis Ægypti, tumultum
adduxit tempus. 18 Vivo ego (inquit rex,
Dominus exercituum nomen ejus), quoniam
sicut Thabor in montibus, et sicut Carmelus
in mari, veniet. 19 Vasa transmigrationis
fac tibi habitatrix filia Ægypti, quia Memphis
in solitudinem erit, et deseretur, et inhabita-
bilis erit. 20 Vitula elegans atque formosa
Ægyptus: stimulator ab aquilone veniet ei.
21 Mercenarii quoque ejus, qui versabantur
in medio ejus, quasi vituli saginati versi
sunt, et fugerunt simul, nec stare potue-
runt: quia dies interfectionis eorum ve-
nit super eos, tempus visitationis eorum.

22 קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ כִּי־בְחַיִל יֵלֵכוּ
וּבְקַרְדֻּמּוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֹטְבֵי עֵצִים׃
23 כָּרְתוּ יַעְרָהּ נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יֵחָקֵר
כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר׃
24 הֹבִישָׁה בַּת־מִצְרָיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם־צָפוֹן׃
25 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
פוֹקֵד אֶל־אָמוֹן מִנֹּא וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם
וְעַל־אֱלֹהֶיהָ וְעַל־מְלָכֶיהָ וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל
הַבֹּטְחִים בּוֹ׃ 26 וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו
וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֹּן כִּימֵי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה׃
27 וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁעֲךָ
מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב
יַעֲקוֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ 28 אַתָּה
אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אִתְּךָ
אָנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר
הִדַּחְתִּיךָ שָׁמָּה וְאֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה
וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃

פרשה מז׃

1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־פְּלִשְׁתִּים בְּטֶרֶם יַכֶּה פַרְעֹה
אֶת־עַזָּה׃ 2 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנֵּה־מַיִם
עֹלִים מִצָּפוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ
אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ וְזָעֲקוּ
הָאָדָם וְהֵילִל כֹּל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ 3 מִקּוֹל
שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו מֵרַעַשׁ לְרִכְבּוֹ
הֲמוֹן גַּלְגִּלָּיו לֹא־הִפְנוּ אָבוֹת אֶל־בָּנִים
מֵרִפְיוֹן יָדָיִם׃ 4 עַל־הַיּוֹם הַבָּא לִשְׁדוֹד
אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּים לְהַכְרִית לְצֹר וּלְצִידוֹן
כֹּל שָׂרִיד עֹזֵר כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים
שְׁאֵרִית אִי כַפְתּוֹר׃ 5 בָּאָה קָרְחָה אֶל־עַזָּה
נִדְמְתָה אַשְׁקְלוֹן שְׁאֵרִית עִמְקָם עַד־מָתַי
תִּתְגּוֹדָדִי׃ 6 הוֹי חֶרֶב לַיהוָה עַד־אָנָה
לֹא תִשְׁקֹטִי הֵאָסְפִי אֶל־תַּעְרֵךְ הֵרָגְעִי
וָדֹמִּי׃ 7 אֵיךְ תִּשְׁקֹטִי וַיהוָה צִוָּה־לָהּ
אֶל־אַשְׁקְלוֹן וְאֶל־חוֹף הַיָּם שָׁם יְעָדָהּ׃

פרשה מח׃

1 לְמוֹאָב כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶל־נְבוֹ כִּי שֻׁדָּדָה הֹבִישָׁה
נִלְכְּדָה קִרְיָתָיִם הֹבִישָׁה הַמִּשְׂגָּב וָחָתָּה׃

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτήν· 23 Ὡς κόπτοντες ξύλα ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός. 24 Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βοῤῥᾶ. 25 [Εἶπεν Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ] Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμῶν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ. [26 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ· Καὶ μετὰ ταῦτα ἠρεμήσει κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν, φησὶ Κύριος.] 27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσραήλ, διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακὼβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν. 28 Μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπτοήτος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη, ὅτι ποιήσω ἔθνει συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἐξῶσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν· καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῷον οὐκ ἀθωώσω σε.

ΚΕΦ. *μζ'.*

1 ἘΠΙ *τοὺς ἀλλοφύλους [ὡς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην πρὸ τοῦ πατάξαι Φαραὼ τὴν Γάζαν]. 2 Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἔσται εἰς χειμάῤῥουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὁπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ. Οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν 4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους. Καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σειδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων. 5 Ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπεῤῥίφη Ἀσκάλων καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ. 6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι. 7 Πῶς ἡσυχάσει; καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι.*

ΚΕΦ. *μη'.*

1 ΤΗι *Μωάβ. Οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ] Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο· ἐλήφθη Καριαθέμ, ᾐσχύνθη Ἀμὰθ καὶ Ἀγάθ.*

22 Vox ejus quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, et cum securibus venient ei, quasi cædentes ligna. 23 Succiderunt saltum ejus, ait Dominus, qui suppntari non potest: multiplicati sunt super locustas, et non est eis numerus. 24 Confusa est filia Ægypti, et tradita in manu populi aquilonis. 25 Dixit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ, et super Pharaonem, et super Ægyptum, et super deos ejus, et super reges ejus, et super Pharaonem, et super eos qui confidunt in eo. 26 Et dabo eos in manu quærentium animam eorum, et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu servorum ejus: et post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus. 27 Et tu ne timeas serve meus Jacob, et ne paveas Israel: quia ecce ego salvum te faciam de longinquo, et semen tuum de terra captivitatis tuæ: et revertetur Jacob, et requiescet: et prosperabitur: et non erit qui exterreat eum. 28 Et tu noli timere serve meus Jacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas ejeci te: te vero non consumam, sed castigabo te in judicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

CAPUT XLVII.

1 QUOD factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam contra Palæsthinos, antequam percuteret Pharao Gazam: 2 Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ ascendunt ab aquilone, et erunt quasi torrens inundans, et operient terram et plenitudinem ejus, urbem et habitatores ejus: clamabunt homines, et ululabunt omnes habitatores terræ, 3 A strepitu pompæ armorum, et bellatorum ejus, a commotione quadrigarum ejus, et multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis 4 Pro adventu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthiim, et dissipabitur Tyrus, et Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis; depopulatus est enim Dominus Palæsthinos, reliquias insulæ Cappadociæ. 5 Venit calvitium super Gazam: conticuit Ascalon, et reliquiæ vallis earum, usquequo concideris? 6 O mucro Domini usquequo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, et sile. 7 Quomodo quiescet, cum Dominus præceperit ei adversus Ascalonem, et adversus maritimas ejus regiones, ibique condixerit illi?

CAPUT XLVIII.

1 AD Moab hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Væ super Nabo, quoniam vastata est, et confusa: capta est Cariathaim: confusa est fortis, et tremuit.

² אֵין עוֹד תְּהִלַּת מוֹאָב בְּחֶשְׁבּוֹן חָשְׁבוּ
עָלֶיהָ רָעָה לְכוּ וְנַכְרִיתֶנָּה מִגּוֹי גַּם־מַדְמֵן
תִּדֹּמִּי אַחֲרַיִךְ תֵּלֶךְ חָרֶב׃ ³ קוֹל צְעָקָה
מֵחוֹרֹנָיִם שֹׁד וָשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ ⁴ נִשְׁבְּרָה
מוֹאָב הִשְׁמִיעוּ זְּעָקָה צְעוֹרֶיהָ׃ ⁵ כִּי
מַעֲלֵה הַלֻּחִית בִּבְכִי יַעֲלֶה־בֶּכִי כִּי
בְּמוֹרַד חוֹרֹנַיִם צָרֵי צַעֲקַת־שֶׁבֶר שָׁמֵעוּ׃
⁶ נֻסוּ מַלְּטוּ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוֹעֵר
בַּמִּדְבָּר׃ ⁷ כִּי יַעַן בִּטְחֵךְ בְּמַעֲשַׂיִךְ
וּבְאוֹצְרוֹתַיִךְ גַּם־אַתְּ תִּלָּכֵדִי וְיָצָא כְמִישׁ
בַּגּוֹלָה כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחְדָּו׃ ⁸ וְיָבֹא שֹׁדֵד
אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמָּלֵט וְאָבַד הָעֵמֶק
וְנִשְׁמַד הַמִּישֹׁר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה׃ ⁹ תְּנוּ־
צִיץ לְמוֹאָב כִּי נָצֹא תֵּצֵא וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה
תִהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֵן׃ ¹⁰ אָרוּר עֹשֶׂה
מְלֶאכֶת יְהוָה רְמִיָּה וְאָרוּר מֹנֵעַ חַרְבּוֹ
מִדָּם׃ ¹¹ שַׁאֲנַן מוֹאָב מִנְּעוּרָיו וְשֹׁקֵט הוּא
אֶל־שְׁמָרָיו וְלֹא־הוּרַק מִכְּלִי אֶל־כֶּלִי
וּבַגּוֹלָה לֹא הָלָךְ עַל־כֵּן עָמַד טַעְמוֹ בּוֹ
וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר׃ ¹² לָכֵן הִנֵּה־יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי־לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ
וְכֵלָיו יָרִיקוּ וְנִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ׃ ¹³ וּבֹשׁ
מוֹאָב מִכְּמוֹשׁ כַּאֲשֶׁר־בֹּשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
מִבֵּית אֵל מִבְטֶחָם׃ ¹⁴ אֵיךְ תֹּאמְרוּ גִּבּוֹרִים
אֲנָחְנוּ וְאַנְשֵׁי־חַיִל לַמִּלְחָמָה׃ ¹⁵ שֻׁדַּד
מוֹאָב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְחַר בַּחוּרָיו יָרְדוּ
לַטָּבַח נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
¹⁶ קָרוֹב אֵיד־מוֹאָב לָבוֹא וְרָעָתוֹ מִהֲרָה
מְאֹד׃ ¹⁷ נֻדוּ לוֹ כָּל־סְבִיבָיו וְכֹל יֹדְעֵי
שְׁמוֹ אִמְרוּ אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה־עֹז מַקֵּל
תִּפְאָרָה׃ ¹⁸ רְדִי מִכָּבוֹד וּשְׁבִי בַצָּמָא
יֹשֶׁבֶת בַּת־דִּיבוֹן כִּי־שֹׁדֵד מוֹאָב עָלָה
בָךְ שִׁחֵת מִבְצָרָיִךְ׃ ¹⁹ אֶל־דֶּרֶךְ עִמְדִי
וְצַפִּי יוֹשֶׁבֶת עֲרוֹעֵר שַׁאֲלִי־נָס וְנִמְלָטָה
אִמְרִי מַה־נִּהְיָתָה׃ ²⁰ הֹבִישׁ מוֹאָב
כִּי־חַתָּה הֵילִילוּ ׀ וּזְעָקוּ הַגִּידוּ בְאַרְנוֹן
כִּי שֻׁדַּד מוֹאָב׃ ²¹ וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל־אֶרֶץ
הַמִּישֹׁר אֶל־חֹלוֹן וְאֶל־יַהְצָה וְעַל־מוֹפָעַת׃
²² וְעַל־דִּיבוֹן וְעַל־נְבוֹ וְעַל־בֵּית דִּבְלָתָיִם׃
²³ וְעַל־קִרְיָתַיִם וְעַל־בֵּית גָּמוּל וְעַל־בֵּית
מְעוֹן׃ ²⁴ וְעַל־קְרִיּוֹת וְעַל־בָּצְרָה וְעַל
כָּל־עָרֵי אֶרֶץ מוֹאָב הָרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת׃

2 Οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν
Ἐσεβὼν· ἐλογίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν
αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύσεται. Ὄπισθέν
σου βαδιεῖται μάχαιρα, 3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων
ἐξ Ὡρωναίμ, Ὄλεθρον καὶ σύντριμμα μέγα, 4 Συν-
ετρίβη Μωάβ. Ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα, 5 Ὅτι
ἐπλήσθη Ἀλὼθ ἐν κλαυθμῷ. Ἀναβήσεται κλαίων
ἐν ὁδῷ Ὡρωναίμ, κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε,
6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε
ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ. 7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις
ἐν ὀχυρώματί σου, καὶ σὺ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύ-
σεται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα. 8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶ-
σαν πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλών,
καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινή, καθὼς εἶπε Κύριος.
9 Δότε σημεῖα τῇ Μωάβ, ὅτι ἁφῇ ἀφθήσεται, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν
ἔνοικος αὐτῇ; 10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα
Κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵμα-
τος. 11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποι-
θὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ· οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου
εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ᾤχετο· διὰ
τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ
οὐκ ἐξέλιπε. 12 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ
ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνον-
τας, καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λε-
πτυνοῦσι καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι, 13 Καὶ
καταισχυνθήσεται Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς ὥσπερ κατῃ-
σχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν
πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. 14 Πῶς ἐρεῖτε Ἰσχυροί
ἐσμεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;
15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεα-
νίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν [φησὶν ὁ βασι-
λεύς, Κύριος τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ]. 16 Ἐγγὺς
ἡμέρα Μωὰβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα
σφόδρα. 17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ,
πάντες ἔκδοτε ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε Πῶς συνετρίβη
βακτηρία εὐκλεής, ῥάβδος μεγαλώματος. 18 Κα-
τάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθη-
μένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωάβ·
ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου. 19 Ἐφ'
ὁδοῦ στῆθι καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Ἀρήρ, καὶ ἐρώ-
τησον φεύγοντα καὶ σωζόμενον καὶ εἰπόν Τί ἐγένετο;
20 Κατῃσχύνθη Μωάβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον
καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνῶν ὅτι ὤλετο
Μωάβ, 21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ
ἐπὶ Χελὼν καὶ Ῥεφὰς καὶ Μωφάς, 22 Καὶ ἐπὶ
Δαιβὼν καὶ ἐπὶ Ναβαῦ καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ,
23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ καὶ ἐπ'
οἶκον Μαών, 24 Καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσὸρ καὶ
ἐπὶ πάσας τὰ πόλει Μωὰβ τὰς πόῤῥω καὶ τὰς ἐγγύς.

2 Non est ultra exultatio in Moab con-
tra Hesebon: cogitaverunt malum. Ve-
nite, et disperdamus eam de gente; ergo
silens conticesces, sequeturque te gladius.
3 Vox clamoris de Oronaim: vastitas, et
contritio magna. 4 Contrita est Moab: an-
nuntiate clamorem parvulis ejus. 5 Per
ascensum enim Luith plorans ascendet in
fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes
ululatum contritionis audierunt: 6 Fugite,
salvate animas vestras: et eritis quasi myricæ
in deserto. 7 Pro eo enim quod habuisti
fiduciam in munitionibus tuis, et in thesauris
tuis, tu quoque capieris: et ibit Chamos in
transmigrationem, sacerdotes ejus, et principes
ejus simul. 8 Et veniet prædo ad omnem
urbem, et urbs nulla salvabitur: et peribunt
valles, et dissipabuntur campestria: quoniam
dixit Dominus: 9 Date florem Moab, quia
florens egredietur: et civitates ejus desertæ
erunt, et inhabitabiles. 10 Maledictus, qui
facit opus Domini fraudulenter: et maledictus,
qui prohibet gladium suum a sanguine.
11 Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, et
requievit in fæcibus suis: nec transfusus est
de vase in vas, et in transmigrationem non
abiit: idcirco permansit gustus ejus in eo, et
odor ejus non est immutatus. 12 Propterea
ecce dies veniunt, dicit Dominus: et mittam
ei ordinatores, et stratores laguncularum, et
sternent eum, et vasa ejus exhaurient, et la-
gunculas eorum collident. 13 Et confundetur
Moab a Chamos, sicut confusa est domus
Israel a Bethel, in qua habebat fiduciam.
14 Quomodo dicitis: Fortes sumus, et viri
robusti ad prœliandum? 15 Vastata est
Moab, et civitates illius succiderunt: et electi
juvenes ejus descenderunt in occasionem: ait
rex, Dominus exercituum nomen ejus. 16 Pro-
pe est interitus Moab ut veniat: et malum
ejus velociter accurret nimis. 17 Consolami-
ni eum, omnes qui estis in circuitu ejus; et
universi, qui scitis nomen ejus, dicite: Quo-
modo confracta est virga fortis, baculus glo-
riosus? 18 Descende de gloria, et sede in
siti, habitatio filiæ Dibon: quoniam vastator
Moab ascendit ad te, dissipavit munitiones
tuas. 19 In via sta, et prospice habitatio
Aroer: interroga fugientem: et ei qui evasit,
dic: Quid accidit? 20 Confusus est Moab,
quoniam victus est: ululate, et clamate,
annuntiate in Arnon, quoniam vastata est
Moab. 21 Et judicium venit ad terram cam-
pestrem; super Helon, et super Jasa, et super
Mephaath, 22 Et super Dibon, et super
Nabo, et super domum Deblathaim, 23 Et
super Cariathaim, et super Bethgamul,
et super Bethmaon, 24 Et super Carioth,
et super Bosra: et super omnes civitates
terræ Moab, quæ longe, et quæ prope sunt.

25 נִגְדְּעָה קֶרֶן מוֹאָב וּזְרֹעוֹ נִשְׁבָּרָה נְאֻם
יְהוָה׃ 26 הַשְׁכִּירֻהוּ כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל
וְסָפַק מוֹאָב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לִשְׂחֹק גַּם־הוּא׃
27 וְאִם ׀ לוֹא הַשְּׂחֹק הָיָה לְךָ יִשְׂרָאֵל
אִם־בְּגַנָּבִים נִמְצָאָה כִּי־מִדֵּי דְבָרֶיךָ בּוֹ
תִּתְנוֹדָד׃ 28 עִזְבוּ עָרִים וְשִׁכְנוּ בַּסֶּלַע
יֹשְׁבֵי מוֹאָב וִהְיוּ כְיוֹנָה תְּקַנֵּן בְּעֶבְרֵי
פִי־פָחַת׃ 29 שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּאֶה מְאֹד
גָּבְהוֹ וּגְאוֹנוֹ וְגַאֲוָתוֹ וְרֻם לִבּוֹ׃ 30 אֲנִי
יָדַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה עֶבְרָתוֹ וְלֹא־כֵן בַּדָּיו
לֹא־כֵן עָשׂוּ׃ 31 עַל־כֵּן עַל־מוֹאָב אֲיֵלִיל
וּלְמוֹאָב כֻּלֹּה אֶזְעָק אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ
יֶהְגֶּה׃ 32 מִבְּכִי יַעְזֵר אֶבְכֶּה־לָּךְ הַגֶּפֶן
שִׂבְמָה נְטִישֹׁתַיִךְ עָבְרוּ יָם עַד יָם יַעְזֵר
נָגָעוּ עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־בְּצִירֵךְ שֹׁדֵד נָפָל׃
33 וְנֶאֶסְפָה שִׂמְחָה וָגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ
מוֹאָב וְיַיִן מִיקָבִים הִשְׁבַּתִּי לֹא־יִדְרֹךְ
הֵידָד הֵידָד לֹא הֵידָד׃ 34 מִזַּעֲקַת חֶשְׁבּוֹן
עַד־אֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם מִצֹּעַר
עַד־חֹרֹנַיִם עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי גַּם־מֵי
נִמְרִים לִמְשַׁמּוֹת יִהְיוּ׃ 35 וְהִשְׁבַּתִּי לְמוֹאָב
נְאֻם־יְהוָה מַעֲלֶה בָמָה וּמַקְטִיר לֵאלֹהָיו׃
36 עַל־כֵּן לִבִּי לְמוֹאָב כַּחֲלִלִים יֶהֱמֶה
וְלִבִּי אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ כַּחֲלִילִים יֶהֱמֶה
עַל־כֵּן יִתְרַת עָשָׂה אָבָדוּ׃ 37 כִּי כָל־רֹאשׁ
קָרְחָה וְכָל־זָקָן גְּרֻעָה עַל כָּל־יָדַיִם גְּדֻדֹת
וְעַל־מָתְנַיִם שָׂק׃ 38 עַל כָּל־גַּגּוֹת מוֹאָב
וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלֹּה מִסְפֵּד כִּי־שָׁבַרְתִּי אֶת־
מוֹאָב כִּכְלִי אֵין־חֵפֶץ בּוֹ נְאֻם־יְהוָה׃
39 אֵיךְ חַתָּה הֵילִילוּ אֵיךְ הִפְנָה־עֹרֶף
מוֹאָב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאָב לִשְׂחֹק וְלִמְחִתָּה
לְכָל־סְבִיבָיו׃ 40 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יִדְאֶה וּפָרַשׂ כְּנָפָיו אֶל־מוֹאָב׃
41 נִלְכְּדָה הַקְּרִיּוֹת וְהַמְּצָדוֹת נִתְפָּשָׂה
וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא
כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה׃ 42 וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעָם
כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל׃ 43 פַּחַד וָפַחַת וָפָח
עָלֶיךָ יוֹשֵׁב מוֹאָב נְאֻם־יְהוָה׃ 44 הַנִּיס
מִפְּנֵי הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפַּחַת וְהָעֹלֶה
מִן־הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי־אָבִיא אֵלֶיהָ
אֶל־מוֹאָב שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃

25 *Κατεάχθη κέρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ*
συνετρίβη. 26 *Μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ Κύριον*
ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. 27 *Καὶ εἰ μὴ εἰς*
γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ καὶ ἐν κλοπαῖς σου
εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν. 28 *Κατέλιπον τὰς*
πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες
Μωάβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι
ἐν πέτραις στόματι βοθύνου. 29 *Καὶ ἤκουσα ὕβριν*
Μωάβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν
αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, 30 *Ἐγὼ δὲ*
ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὐχ οὕτως
ἐποίησε; 31 *Διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάν-*
τοθεν· βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ.
32 *Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος*
Ἀσερημά· κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, πόλις
Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὄλεθρος ἐπέπεσε. 33 *Συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ*
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου· πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δείλης οὐκ
ἐποίησαν αἶδε. 34 *Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως*
Αἰτὰμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ
Ζογὸρ ἕως Ὡρωναὶμ καὶ ἀγγελίαν Σαλασία, ὅτι καὶ
τὸ ὕδωρ Νεβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσται. 35 *Καὶ*
ἀπολῶ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ
τὸν βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ. 36 *Διὰ*
τοῦτο καρδία τοῦ Μωὰβ ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι,
καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς
βομβήσει· διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο ἀπώλετο ἀπὸ
ἀνθρώπου. 37 *Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ*
ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος
σάκκος. 38 *Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωὰβ*
καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα, φησὶ
Κύριος, ὡς ἀγγεῖον οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ.
39 *Πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ;*
ᾐσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκό-
τημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς. 40 *Ὅτι οὕτως εἶπε*
Κύριος [Ἰδοὺ ὡς ἀετὸς ὁρμήσει καὶ ἐκπετάσει τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Μωάβ]. 41 *Ἐλήφθη Καριώθ,*
καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη [καὶ ἔσται ἡ καρδία
τῶν δυναστῶν Μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία
γυναικὸς ὠδυνούσης]. 42 *Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ*
ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη.
43 *Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος*
Μωάβ. 44 *Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου*
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
βοθύνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω
ταῦτα ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

25 Abscissum est cornu Moab, et brachium
ejus contritum est, ait Dominus. 26 Inebriate
eum, quoniam contra Dominum erectus est:
et allidet manum Moab in vomitu suo, et erit
in derisum etiam ipse: 27 Fuit enim in
derisum tibi Israel, quasi inter fures reperisses
eum: propter verba ergo tua quæ adversum
illum locutus est, captivus duceris. 28 Relin-
quite civitates, et habitate in petra, habitato-
res Moab: et estote quasi columba nidificans
in summo ore foraminis. 29 Audivimus su-
perbiam Moab, superbus est valde; sublimita-
tem ejus, et arrogantiam, et superbiam, et
altitudinem cordis ejus. 30 Ego scio, ait
Dominus, jactantiam ejus, et quod non sit
juxta eam virtus ejus: nec juxta quod poterat
conata sit facere. 31 Ideo super Moab ejulabo,
et ad Moab universam clamabo, ad viros muri
fictilis lamentantes. 32 De planctu Jazer
plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuæ
transierunt mare, usque ad mare Jazer perve-
nerunt: super messem tuam, et vindemiam
tuam, prædo irruit. 33 Ablata est lætitia et
exultatio de Carmelo, et de terra Moab, et
vinum de torcularibus sustuli: nequaquam
calcator uvæ solitum celeuma cantabit. 34 De
clamore Hesebon usque Eleale, et Jasa, dede-
runt vocem suam: a Segor usque ad Oronaim
vitula conternante: aquæ quoque Nemrim
pessimæ erunt. 35 Et auferam de Moab,
ait Dominus, offerentem in excelsis, et sacrifi-
cantem diis ejus. 36 Propterea cor meum ad
Moab quasi tibiæ resonabit: et cor meum ad
viros muri fictilis dabit sonitum tibiarum:
quia plus fecit quam potuit, idcirco perierunt.
37 Omne enim caput calvitium, et omnis
barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio,
et super omne dorsum cilicium. 38 Super
omnia tecta Moab, et in plateis ejus, omnis
planctus: quoniam contrivi Moab sicut vas
inutile, ait Dominus. 39 Quomodo victa est,
et ululaverunt? quomodo dejecit cervicem
Moab, et confusus est? eritque Moab in
derisum, et in exemplum omnibus in circuitu
suo. 40 Hæc dicit Dominus: Ecce quasi
aquila volabit, et extendet alas suas ad Moab.
41 Capta est Carioth, et munitiones compre-
hensæ sunt: et erit cor fortium Moab in die
illa, sicut cor mulieris parturientis. 42 Et
cessabit Moab esse populus: quoniam contra
Dominum gloriatus est. 43 Pavor, et fovea,
et laqueus super te o habitator Moab, dicit
Dominus. 44 Qui fugerit a facie pavoris,
cadet in foveam: et qui conscenderit de fovea,
capietur laqueo: adducam enim super
Moab annum visitationis eorum, ait Dominus.

45 בְּצֵל חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ מִכֹּחַ נָסִים כִּי־אֵשׁ
יָצָא מֵחֶשְׁבּוֹן וְלֶהָבָה מִבֵּין סִיחוֹן וַתֹּאכַל
פְּאַת מוֹאָב וְקָדְקֹד בְּנֵי שָׁאוֹן׃ 46 אוֹי־לְךָ
מוֹאָב אָבַד עַם־כְּמוֹשׁ כִּי־לֻקְּחוּ בָנֶיךָ בַּשֶּׁבִי
וּבְנֹתֶיךָ בַּשִּׁבְיָה׃ 47 וְשַׁבְתִּי שְׁבוּת־מוֹאָב
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְאֻם־יְהוָה עַד־הֵנָּה
מִשְׁפַּט מוֹאָב׃

פרשה מט׃

1 לִבְנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲבָנִים
אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם־יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ מַדּוּעַ יָרַשׁ
מַלְכָּם אֶת־גָּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשָׁב׃ 2 לָכֵן
הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁמַעְתִּי
אֶל־רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן תְּרוּעַת מִלְחָמָה וְהָיְתָה
לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנֹתֶיהָ בָּאֵשׁ תִּצַּתְנָה וְיָרַשׁ
יִשְׂרָאֵל אֶת־יֹרְשָׁיו אָמַר יְהוָה׃ 3 הֵילִילִי
חֶשְׁבּוֹן כִּי שֻׁדְּדָה־עַי צְעַקְנָה בְּנוֹת רַבָּה
חֲגֹרְנָה שַׂקִּים סְפֹדְנָה וְהִתְשׁוֹטַטְנָה בַּגְּדֵרוֹת
כִּי מַלְכָּם בַּגּוֹלָה יֵלֵךְ כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחְדָּיו׃
4 מַה־תִּתְהַלְלִי בָּעֲמָקִים זָב עִמְקֵךְ הַבַּת
הַשּׁוֹבֵבָה הַבֹּטְחָה בְּאֹצְרֹתֶיהָ מִי יָבוֹא
אֵלָי׃ 5 הִנְנִי מֵבִיא עָלַיִךְ פַּחַד נְאֻם־אֲדֹנָי
יְהוִה צְבָאוֹת מִכָּל־סְבִיבָיִךְ וְנִדַּחְתֶּם אִישׁ
לְפָנָיו וְאֵין מְקַבֵּץ לַנֹּדֵד׃ 6 וְאַחֲרֵי־כֵן
אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת בְּנֵי־עַמּוֹן נְאֻם־יְהוָה׃
7 לֶאֱדוֹם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הַאֵין עוֹד חָכְמָה בְּתֵימָן אָבְדָה עֵצָה
מִבָּנִים נִסְרְחָה חָכְמָתָם׃ 8 נֻסוּ הָפְנוּ
הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת יֹשְׁבֵי דְּדָן כִּי אֵיד עֵשָׂו
הֵבֵאתִי עָלָיו עֵת פְּקַדְתִּיו׃ 9 אִם־בֹּצְרִים בָּאוּ
לָךְ לֹא יַשְׁאִרוּ עוֹלֵלוֹת אִם־גַּנָּבִים בַּלַּיְלָה
הִשְׁחִיתוּ דַיָּם׃ 10 כִּי־אֲנִי חָשַׂפְתִּי אֶת־עֵשָׂו
גִּלֵּיתִי אֶת־מִסְתָּרָיו וְנֶחְבָּה לֹא יוּכָל שֻׁדַּד
זַרְעוֹ וְאֶחָיו וּשְׁכֵנָיו וְאֵינֶנּוּ׃ 11 עָזְבָה
יְתֹמֶיךָ אֲנִי אֲחַיֶּה וְאַלְמְנוֹתֶיךָ עָלַי תִּבְטָחוּ׃
12 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־
אֵין מִשְׁפָּטָם לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס שָׁתוֹ יִשְׁתּוּ
וְאַתָּה הוּא נָקֹה תִּנָּקֶה לֹא תִנָּקֶה כִּי שָׁתֹה
תִּשְׁתֶּה׃ 13 כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־
לְשַׁמָּה לְחֶרְפָּה לְחֹרֶב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה
בָצְרָה וְכָל־עָרֶיהָ תִּהְיֶינָה לְחָרְבוֹת עוֹלָם׃

[45 Ἐν σκιᾷ Ἐσεβὼν ἐστάθησαν ἀπὸ δυνάμεως
φυγόντες, ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἐσεβὼν καὶ φλὸξ
ἀπὸ μέσου Σεών, καὶ κατέφαγεν τὸ κλίτος Μωὰβ
καὶ τὴν κορυφὴν υἱῶν Σαῶν. 46 Οὐαί σοι, Μωάβ·
ἀπώλετο λαὸς Χαμώς, ὅτι ἔλαβον τοὺς υἱούς σου
καὶ τὰς θυγατέρας σου εἰς αἰχμαλωσίαν. 47 Καὶ
ἐπιστρέψω αἰχμαλωσίαν τοῦ Μωὰβ ἐν ταῖς ἐσχά-
ταις ἡμέραις, λέγει Κύριος. Ἕως τούτου τὸ κρίμα
τοῦ Μωάβ.]

ΚΕΦ. μθ'.

1 ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμών. Οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ υἱοὶ
οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραήλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς; διὰ τί παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλαάδ, καὶ
ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει; 2 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκου-
τιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς
ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ
κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ. 3 Ἀλάλαξον Ἐσεβών, ὅτι ὤλετο
Γαΐ. Κεκράξετε θυγατέρες Ῥαββάθ, περιζώσασθε
σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν
ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.
4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακείμ; θύγατερ
ἰταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς, ἡ λέγουσα Τίς
εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ; 5 Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ,
εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου, καὶ
διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων. 6 [Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπι-
στρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν Ἀμμών, φησὶ
Κύριος.] 7 Τῇ Ἰδουμαίᾳ. Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ
ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμάν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνε-
τῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν, 8 Ἠπατήθη ὁ τόπος
αὐτῶν. Βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν
Δαιδάμ, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν. Ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν
ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν, 9 Ὅτι τρυ-
γηταὶ ἦλθον οἳ οὐ καταλείψουσί σοι κατάλειμμα·
ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν,
10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ
κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται· ὤλοντο
διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔστιν
11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου ἵνα ζήσηται· καὶ
ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν.
12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος Οἷς οὐκ ἦν νόμος
πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ
μὴ ἀθωωθῇς, 13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

45 In umbra Hesebon steterunt de laqueo
fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon,
et flamma de medio Seon, et devorabit partem
Moab, et verticem filiorum tumultus. 46 Væ
tibi Moab, periisti popule Chamos: quia
comprehensi sunt filii tui, et filiæ tuæ in cap-
tivitatem. 47 Et convertam captivitatem
Moab in novissimis diebus, ait Dominus.
Hucusque judicia Moab.

CAPUT XLIX.

1 Ad filios Ammon. Hæc dicit Dominus:
Numquid non filii sunt Israel? aut heres non
est ei? Cur igitur hereditate possedit Mel-
chom, Gad: et populus ejus in urbibus ejus
habitavit? 2 Ideo ecce dies veniunt, dicit
Dominus: et auditum faciam super Rabbath
filiorum Ammon fremitum prœlii, et erit in
tumulum dissipata, filiæque ejus igni succen-
dentur, et possidebit Israel possessores suos,
ait Dominus. 3 Ulula Hesebon, quoniam vas-
tata est Hai; clamate filiæ Rabbath, accingite
vos ciliciis: plangite et circuite per sepes: quo-
niam Melchom in transmigrationem ducetur,
sacerdotes ejus et principes ejus simul. 4 Quid
gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua, filia de-
licata, quæ confidebas in thesauris tuis, et dice-
bas: Quis veniet ad me? 5 Ecce ego inducam
super te terrorem, ait Dominus Deus exerci-
tuum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: et
dispergemini singuli a conspectu vestro, nec
erit qui congreget fugientes. 6 Et post hæc
reverti faciam captivos filiorum Ammon, ait
Dominus. 7 Ad Idumæam. Hæc dicit Do-
minus exercituum: Numquid non ultra est
sapientia in Theman? Periit consilium a filiis,
inutilis facta est sapientia eorum. 8 Fugite
et terga vertite, descendite in voraginem ha-
bitatores Dedan: quoniam perditionem Esau
adduxi super eum, tempus visitationis ejus.
9 Si vindemiatores venissent super te, non
reliquissent racemum: si fures in nocte, ra-
puissent quod sufficeret sibi. 10 Ego vero
discooperui Esau, revelavi abscondita ejus, et
celari non poterit: vastatum est semen ejus, et
fratres ejus et vicini ejus, et non erit. 11 Re-
linque pupillos tuos: ego faciam eos vivere: et
viduæ tuæ in me sperabunt. 12 Quia hæc dicit
Dominus: Ecce quibus non erat judicium ut
biberent calicem, bibentes bibent: et tu quasi
innocens relinqueris? non eris innocens, sed
bibens bibes. 13 Quia per memetipsum
juravi, dicit Dominus, quod in solitudi-
nem, et in opprobrium, et in desertum, et
in maledictionem erit Bosra: et omnes civi-
tates ejus erunt in solitudines sempiternas.

14 שְׁמוּעָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר
בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ הִתְקַבְּצוּ וּבֹאוּ עָלֶיהָ
וְקוּמוּ לַמִּלְחָמָה׃ 15 כִּי־הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ
בַּגּוֹיִם בָּזוּי בָּאָדָם׃ 16 תִּפְלַצְתְּךָ הִשִּׁיא
אֹתָךְ זְדוֹן לִבֶּךָ שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע
תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה כִּי־תַגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ
מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָה׃ 17 וְהָיְתָה אֱדוֹם
לְשַׁמָּה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק
עַל־כָּל־מַכּוֹתֶהָ׃ 18 כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה
וּשְׁכֵנֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ
וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ 19 הִנֵּה כְּאַרְיֵה
יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן
כִּי־אַרְגִּיעָה אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי בָחוּר
אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יוֹעִדֶנִּי
וּמִי־זֶה רֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ 20 לָכֵן
שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־אֱדוֹם
וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יֹשְׁבֵי תֵימָן
אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא־יַשִּׁים
עֲלֵיהֶם נְוֵהֶם׃ 21 מִקּוֹל נִפְלָם רָעֲשָׁה
הָאָרֶץ צְעָקָה בְּיַם־סוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ׃
22 הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו
עַל־בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי אֱדוֹם בַּיּוֹם
הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה׃ 22 לְדַמֶּשֶׂק
בּוֹשָׁה חֲמָת וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמֻעָה רָעָה שָׁמְעוּ
נָמֹגוּ בַּיָּם דְּאָגָה הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל׃
24 רָפְתָה דַמֶּשֶׂק הִפְנְתָה לָנוּס וְרֶטֶט
הֶחֱזִיקָה צָרָה וַחֲבָלִים אֲחָזַתָּה כַּיּוֹלֵדָה׃
25 אֵיךְ לֹא־עֻזְּבָה עִיר תְּהִלָּה קִרְיַת
מְשׂוֹשִׂי׃ 26 לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ
וְכָל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִדַּמּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ 27 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת
דַּמָּשֶׂק וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃
28 לְקֵדָר ׀ וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה
נְבוּכַדְרֶאצּוֹר מֶלֶךְ־בָּבֶל כֹּה אָמַר יְהוָה
קוּמוּ עֲלוּ אֶל־קֵדָר וְשָׁדְדוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם׃
29 אָהֳלֵיהֶם וְצֹאנָם יִקָּחוּ יְרִיעוֹתֵיהֶם
וְכָל־כְּלֵיהֶם וּגְמַלֵּיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ
עֲלֵיהֶם מָגוֹר מִסָּבִיב׃ 30 נֻסוּ נֻּדוּ מְאֹד
הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת יֹשְׁבֵי חָצוֹר נְאֻם־יְהוָה
כִּי־יָעַץ עֲלֵיכֶם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עֵצָה וְחָשַׁב עֲלֵיהֶם מַחֲשָׁבָה׃ 31 קוּמוּ
עֲלוּ אֶל־גּוֹי שְׁלֵיו יוֹשֵׁב לָבֶטַח נְאֻם־יְהוָה
לֹא־דְלָתַיִם וְלֹא־בְרִיחַ לוֹ בָּדָד יִשְׁכֹּנוּ׃

14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς
ἔθνη ἀπέστειλεν Συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς
αὐτήν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον. 15 Μικρὸν ἔδωκά
σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις. 16 Ἡ
παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου
κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βου-
νοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν
αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε. 17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδου-
μαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν
[ἐκστήσεται καὶ] συριεῖ [ἐπὶ πάσῃ τῇ πληγῇ αὐτῆς].
18 Ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ
αἱ πάροικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ,
οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. 19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβή-
σεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι
ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανί-
σκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε. Ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ;
καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς
στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου; 20 Διὰ τοῦτο ἀκού-
σατε βουλὴν Κυρίου ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Θαιμάν, ἐὰν μὴ συμψηθῶσι τὰ ἐλάχιστα
τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατά-
λυσις αὐτῶν. 21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν
ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.
22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέ-
ρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία
τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς
καρδία γυναικὸς ὠδινούσης. 23 Τῇ Δαμασκῷ. Κα-
τῃσχύνθη Ἡμὰθ καὶ Ἀρφάθ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν
πονηράν, ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι
οὐ μὴ δύνωνται. 24 Ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπε-
στράφη εις φυγήν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς [καὶ
ὠδῖνες κατέσχον αὐτὴν ὡς τικτούσης] 25 Πῶς
οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμήν, κώμην ἠγάπησαν;
26 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις
σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου πε-
σοῦνται, φησὶ Κύριος, 27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει
Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἄδερ.
28 Τῇ Κηδὰρ τῇ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. Οὕτως
εἶπε Κύριος Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδάρ, καὶ
πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδέμ. 29 Σκηνὰς αὐτῶν καὶ
τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται· ἱμάτια αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήψον-
ται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν
κυκλόθεν. 30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύνατε εἰς κάθισιν
καθήμενοι, ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλὴν καὶ ἐλογίσατο λο-
γισμόν. 31 Ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος
εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχήν, οἷς οὐκ εἰσὶ
θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί, μόνοι καταλύουσι.

14 Auditum audivi a Domino, et legatus ad
gentes missus est: Congregamini, et venite
contra eam, et consurgamus in prœlium.
15 Ecce enim parvulum dedi te in gentibus,
contemptibilem inter homines. 16 Arrogan-
tia tua decepit te, et superbia cordis tui: qui
habitas in cavernis petræ, et apprehendere
niteris altitudinem collis; cum exaltaveris
quasi aquila nidum tuum, inde detraham te,
dicit Dominus. 17 Et erit Idumæa deserta:
omnis qui transibit per eam, stupebit, et sibi-
labit super omnes plagas ejus. 18 Sicut
subversa est Sodoma, et Gomorrha, et vicinæ
ejus, ait Dominus: non habitabit ibi vir, et
non incolet eam filius hominis. 19 Ecce
quasi leo ascendet de superbia Jordanis ad
pulchritudinem robustam: quia subito currere
faciam eum ad illam: et quis erit electus,
quem præponam ei? quis enim similis mei?
et quis sustinebit me? et quis est iste pastor,
qui resistat vultui meo? 20 Propterea audite
consilium Domini, quod iniit de Edom; et
cogitationes ejus, quas cogitavit de habitato-
ribus Theman: Si non dejecerint eos parvuli
gregis, nisi dissipaverint cum eis habitaculum
eorum. 21 A voce ruinæ eorum commota est
terra: clamor in mari Rubro auditus est vocis
ejus. 22 Ecce quasi aquila ascendet, et avo-
labit: et expandet alas suas super Bosran:
et erit cor fortium Idumææ in die illa, quasi
cor mulieris parturientis. 23 Ad Damascum:
Confusa est Emath, et Arphad: quia audi-
tum pessimum audierunt, turbati sunt in
mari: præ sollicitudine quiescere non potuit.
24 Dissoluta est Damascus, versa est in
fugam, tremor apprehendit eam: angustia et
dolores tenuerunt eam quasi parturientem.
25 Quomodo dereliquerunt civitatem laudabi-
lem, urbem lætitiæ! 26 Ideo cadent juvenes
ejus in plateis ejus: et omnes viri prœlii con-
ticescent in die illa, ait Dominus exercituum.
27 Et succendam ignem in muro Damasci, et
devorabit mœnia Benadad. 28 Ad Cedar, et
ad regna Asor, quæ percussit Nabuchodonosor
rex Babylonis. Hæc dicit Dominus: Surgite,
et ascendite ad Cedar, et vastate filios orientis.
29 Tabernacula eorum, et greges eorum, ca-
pient: pelles eorum, et omnia vasa eorum, et
camelos eorum tollent sibi: et vocabunt super
eos formidinem in circuitu. 30 Fugite, abite
vehementer, in voraginibus sedete, qui habi-
tatis Asor, ait Dominus: iniit enim contra vos
Nabuchodonosor rex Babylonis consilium,
et cogitavit adversum vos cogitationes.
31 Consurgite, et ascendite ad gentem
quietam, et habitantem confidenter, ait Do-
minus: non ostia, nec vectes eis: soli habitant.

32 וְהָיוּ גְמַלֵּיהֶם לָבַז וַהֲמוֹן מִקְנֵיהֶם
לְשָׁלָל וְזֵרִתִים לְכָל־רוּחַ קְצוּצֵי פֵאָה
וּמִכָּל־עֲבָרָיו אָבִיא אֶת־אֵידָם נְאֻם־יְהוָה׃
33 וְהָיְתָה חָצוֹר לִמְעוֹן תַּנִּים שְׁמָמָה
עַד־עוֹלָם לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ
בֶּן־אָדָם׃ 34 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־עֵילָם בְּרֵאשִׁית
מַלְכוּת צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר׃ 35 כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי שֹׁבֵר אֶת־קֶשֶׁת
עֵילָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם׃ 36 וְהֵבֵאתִי
אֶל־עֵילָם אַרְבַּע רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת
הַשָּׁמַיִם וְזֵרִתִים לְכֹל הָרֻחוֹת הָאֵלֶּה
וְלֹא־יִהְיֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא שָׁם נִדְּחֵי
עוֹלָם׃ 37 וְהַחְתַּתִּי אֶת־עֵילָם לִפְנֵי
אֹיְבֵיהֶם וְלִפְנֵי ׀ מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהֵבֵאתִי
עֲלֵיהֶם ׀ רָעָה אֶת־חֲרוֹן אַפִּי נְאֻם־יְהוָה
וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי
אוֹתָם׃ 38 וְשַׂמְתִּי כִסְאִי בְּעֵילָם וְהַאֲבַדְתִּי
מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נְאֻם־יְהוָה׃ 39 וְהָיָה ׀
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אָשׁוּב אֶת־שְׁבִית עֵילָם
נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה נ׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־
אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ 2 הַגִּידוּ
בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ־נֵס הַשְׁמִיעוּ אַל־
תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה בָבֶל הֹבִישׁ בֵּל
חַת מְרֹדָךְ הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ חַתּוּ גִּלּוּלֶיהָ׃
3 כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא־יָשִׁית
אֶת־אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא־יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה נָדוּ הָלָכוּ׃ 4 בַּיָּמִים
הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יָבֹאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ
וּבָכוֹ יֵלֵכוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃
5 צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה פְנֵיהֶם בֹּאוּ
וְנִלְווּ אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא
תִשָּׁכֵחַ׃ 6 צֹאן אֹבְדוֹת הָיָה עַמִּי רֹעֵיהֶם
הִתְעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים מֵהַר אֶל־גִּבְעָה
הָלָכוּ שָׁכְחוּ רִבְצָם׃ 7 כָּל־מוֹצְאֵיהֶם
אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם תַּחַת
אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה־צֶדֶק וּמִקְוֵה
אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה׃ 8 נֻדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ
כַּשְׂדִּים יֵצְאוּ וִהְיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי־צֹאן׃

32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ
πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ λικμήσω
αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου
αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν
αὐτῶν, εἶπε Κύριος. 33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ
στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ
ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀν-
θρώπου. 34 Ἃ ἐπροφήτευσε Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ Αἰλὰμ [ἐν ἀρχῇ βασιλείας Σεδεκίου βασιλέως
Ἰούδα, λέγων] 35 Τάδε λέγει Κύριος Συνετρίβη
τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν. 36 Καὶ
ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσ-
σάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν
πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ
οὐχ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ. 37 Καὶ πτοήσω
αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούν-
των τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς
κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ
ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξανα-
λῶσαι αὐτούς. 38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν
Αἰλάμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγι-
στᾶνας, 39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν καὶ
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ν'.

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
[ἐπὶ γῆν Χαλδαίων, ἐν χειρὶ Ἱερεμίου τοῦ προ-
φήτου]. 2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἀκουστὰ
ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε· εἴπατε Ἑάλωκε Βα-
βυλών, κατῃσχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ
παρεδόθη Μαιρωδάχ, [ᾐσχύνθη εἴδωλα αὐτῆς,
ᾐσχύνθη τὰ βδελύγματα αὐτῆς.] 3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ'
αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βοῤῥᾶ, οὗτος θήσει τὴν γῆν
αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν
αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους. 4 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ
αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν
Κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. 5 Ἕως Σιὼν ἐρω-
τήσουσι τὴν ὁδόν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν
δώσουσι, καὶ ἥξουσι καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύ-
ριον τὸν θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλη-
σθήσεται. 6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός
μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη
ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο,
ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν. 7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες
αὐτοὺς ἀνήλισκον αὐτούς· οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν
Μὴ ἀνῶμεν αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἥμαρτον τῷ Κυρίῳ·
νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας
αὐτῶν. 8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος
καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε
ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

32 Et erunt cameli eorum in direptionem, et
multitudo jumentorum in prædam: et disper-
gam eos in omnem ventum, qui sunt attonsi
in comam: et ex omni confinio eorum addu-
cam interitum super eos, ait Dominus. 33 Et
erit Asor in habitaculum draconum, deserta
usque in æternum: non manebit ibi vir, nec
incolet eam filius hominis. 34 Quod factum
est verbum Domini ad Jeremiam prophetam
adversus Ælam, in principio regni Sedeciæ
regis Juda, dicens: 35 Hæc dicit Dominus
exercituum: Ecce ego confringam arcum
Ælam, et summam fortitudinem eorum.
36 Et inducam super Ælam quatuor ventos a
quatuor plagis cœli: et ventilabo eos in
omnes ventos istos: et non erit gens, ad quam
non perveniant profugi Ælam. 37 Et pavere
faciam Ælam coram inimicis suis, et in con-
spectu quærentium animam eorum: et addu-
cam super eos malum, iram furoris mei, dicit
Dominus: et mittam post eos gladium donec
consumam eos. 38 Et ponam solium meum
in Ælam, et perdam inde reges et principes,
ait Dominus. 39 In novissimis autem diebus
reverti faciam captivos Ælam, dicit Dominus.

CAPUT L.

1 VERBUM, quod locutus est Dominus de
Babylone, et de terra Chaldæorum, in manu
Jeremiæ prophetæ. 2 Annuntiate in genti-
bus, et auditum facite: levate signum, prædi-
cate, et nolite celare: dicite: Capta est Babylon,
confusus est Bel, victus est Merodach, confusa
sunt sculptilia ejus, superata sunt idola
eorum. 3 Quoniam ascendit contra eam
gens ab aquilone, quæ ponet terram ejus in
solitudinem: et non erit qui habitet in ea ab
homine usque ad pecus: et moti sunt, et abie-
runt. 4 In diebus illis, et in tempore illo,
ait Dominus, venient filii Israel, ipsi et filii
Juda simul: ambulantes et flentes properabunt,
et Dominum Deum suum quærent. 5 In
Sion interrogabunt viam, huc facies eorum.
Venient, et apponentur ad Dominum fœdere
sempiterno, quod nulla oblivione delebitur.
6 Grex perditus factus est populus meus:
pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque
vagari in montibus: de monte in collem tran-
sierunt, obliti sunt cubilis sui. 7 Omnes, qui
invenerunt, comederunt eos: et hostes eorum
dixerunt: Non peccavimus: pro eo quod
peccaverunt Domino decori justitiæ, et expec-
tationi patrum eorum Domino. 8 Recedite
de medio Babylonis, et de terra Chaldæorum
egredimini: et estote quasi hædi ante gregem.

9 כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר וּמַעֲלֶה עַל־בָּבֶל
קְהַל־גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְעָרְכוּ לָהּ
מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּיו כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב
רֵיקָם׃ 10 וְהָיְתָה כַשְׂדִּים לְשָׁלָל כָּל־שֹׁלְלֶיהָ
יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 11 כִּי תִשְׂמְחִי כִּי
תַעַלְזִי שֹׁסֵי נַחֲלָתִי כִּי תָפוּשִׁי כְּעֶגְלָה
דָשָׁה וְתִצְהֲלִי כָּאַבִּרִים׃ 12 בּוֹשָׁה אִמְּכֶם
מְאֹד חָפְרָה יוֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם
מִדְבָּר צִיָּה וַעֲרָבָה׃ 13 מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא
תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כֹּל עֹבֵר
עַל־בָּבֶל יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶיהָ׃
14 עִרְכוּ עַל־בָּבֶל ׀ סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת
יְדוּ אֵלֶיהָ אַל־תַּחְמְלוּ אֶל־חֵץ כִּי לַיהוָה
חָטָאָה׃ 15 הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה
יָדָהּ נָפְלוּ אָשְׁוִיתֶיהָ נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי
נִקְמַת יְהוָה הִיא הִנָּקְמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ׃ 16 כִּרְתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל
וְתֹפֵשׂ מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה
אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֻסוּ׃
17 שֶׂה פְזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּ
הָרִאשׁוֹן אֲכָלוֹ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה הָאַחֲרוֹן
עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 18 לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר
פָּקַדְתִּי אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 19 וְשֹׁבַבְתִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ וְרָעָה הַכַּרְמֶל
וְהַבָּשָׁן וּבְהַר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַּע
נַפְשׁוֹ׃ 20 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא
נְאֻם־יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֺן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ
וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי
אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ 21 עַל־הָאָרֶץ
מְרָתַיִם עֲלֵה עָלֶיהָ וְאֶל־יוֹשְׁבֵי פְּקוֹד חֲרֹב
וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ 22 קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ 23 אֵיךְ נִגְדַּע וַיִּשָּׁבֵר פַּטִּישׁ
כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃
24 יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם־נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְאַתְּ לֹא
יָדָעַתְּ נִמְצֵאת וְגַם־נִתְפַּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה
הִתְגָּרִית׃ 25 פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ
וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה הִיא
לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃

9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς
ἐθνῶν ἐκ γῆς βοῤῥᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ·
ἐκεῖθεν ἁλώσεται, ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ
ἐπιστρέψει κενή. 10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προ-
νομήν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλη-
σθήσονται. 11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε
διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε
ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.
12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ
τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθά, ἐσχάτη ἐθνῶν,
ἔρημος [καὶ ἄνυδρος καὶ ἄβατος]. 13 Ἀπὸ ὀργῆς
Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν
πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρω-
πάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.
14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες
τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε
ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν [ὅτι τῷ Κυρίῳ ἥμαρτεν].
15 Καὶ κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ
χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατε-
σκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ
ἐστίν, ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησε ποιήσατε
αὐτῇ. 16 Ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος,
κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ, ἀπὸ προσ-
ώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐ-
τοῦ φεύξεται. 17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραήλ,
λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν
βασιλεὺς Ἀσσούρ, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστᾶ αὐ-
τοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 18 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδί-
κησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσούρ. 19 Καὶ ἀποκα-
ταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ
νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ
καὶ ἐν τῷ Γαλαάδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ. 20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραήλ, καὶ
οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῶσιν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις
21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Πικρῶς ἐπίβηθι
ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν·
ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ
ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι. 22 Φωνὴ
πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
23 Πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης
τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν
ἐν ἔθνεσιν; 24 Ἐπιβήσονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ
ὡς Βαβυλὼν καὶ ἁλώσῃ· εὑρέθης καὶ ἐλήφθης,
ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης. 25 Ἤνοιξε Κύριος τὸν
θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐ-
τοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

9 Quoniam ecce ego suscito, et adducam in
Babylonem congregationem gentium magna-
rum de terra aquilonis: et præparabuntur
adversus eam, et inde capietur: sagitta ejus,
quasi viri fortis interfectoris, non revertetur
vacua. 10 Et erit Chaldæa in prædam:
omnes vastantes eam replebuntur, ait Domi-
nus. 11 Quoniam exultatis, et magna loqui-
mini, diripientes hereditatem meam: quoniam
effusi estis sicut vituli super herbam, et mugis-
tis sicut tauri. 12 Confusa est mater vestra
nimis, et adæquata pulveri, quæ genuit vos:
ecce novissima erit in gentibus, deserta, invia,
et arens. 13 Ab ira Domini non habitabitur,
sed redigetur tota in solitudinem: omnis, qui
transibit per Babylonem, stupebit, et sibilabit
super universis plagis ejus. 14 Præparamini
contra Babylonem per circuitum omnes qui
tenditis arcum; debellate eam, non parcatis
jaculis: quia Domino peccavit. 15 Clamate
adversus eam, ubique dedit manum, ceciderunt
fundamenta ejus, destructi sunt muri
ejus, quoniam ultio Domini est: ultionem
accipite de ea; sicut fecit, facite ei. 16 Dis-
perdite satorem de Babylone, et tenentem
falcem in tempore messis: a facie gladii co-
lumbæ unusquisque ad populum suum conver-
tetur, et singuli ad terram suam fugient.
17 Grex dispersus Israel, leones ejecerunt
eum: primus comedit eum rex Assur: iste
novissimus exossavit eum Nabuchodonosor rex
Babylonis. 18 Propterea hæc dicit Dominus
exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo
regem Babylonis, et terram ejus, sicut visita-
vi regem Assur: 19 Et reducam Israel ad
habitaculum suum: et pascetur Carmelum et
Basan, et in monte Ephraim et Galaad satu-
rabitur anima ejus. 20 In diebus illis, et in
tempore illo, ait Dominus, quæretur iniquitas
Israel, et non erit; et peccatum Juda, et non
invenietur: quoniam propitius ero eis, quos
reliquero. 21 Super terram dominantium
ascende, et super habitatores ejus visita, dissi-
pa, et interfice quæ post eos sunt, ait Dominus:
et fac juxta omnia quæ præcepi tibi. 22 Vox
belli in terra, et contritio magna. 23 Quo-
modo confractus est, et contritus malleus
universæ terræ? quomodo versa est in deser-
tum Babylon in gentibus? 24 Illaqueavi te,
et capta es Babylon, et nesciebas: inventa es
et apprehensa: quoniam Dominum provocasti.
25 Aperuit Dominus thesaurum suum, et
protulit vasa iræ suæ: quoniam opus est Do-
mino Deo exercituum in terra Chaldæorum.

ירמיה נ

26 בֹּאוּ־לָהּ מִקֵּץ פִּתְחוּ מַאֲבֻסֶיהָ סָלּוּהָ
כְמוֹ־עֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־תְּהִי־לָהּ
שְׁאֵרִית׃ 27 חִרְבוּ כָּל־פָּרֶיהָ יֵרְדוּ לַטָּבַח
הוֹי עֲלֵיהֶם כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם׃
28 קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד
בְּצִיּוֹן אֶת־נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת
הֵיכָלוֹ׃ 29 הַשְׁמִיעוּ אֶל־בָּבֶל ׀ רַבִּים
כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אַל־יְהִי־
° פְּלֵיטָה שַׁלְּמוּ־לָהּ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָה
אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 30 לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ
בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדַּמּוּ בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃ 31 הִנְנִי אֵלֶיךָ
זָדוֹן נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי בָּא יוֹמְךָ
עֵת פְּקַדְתִּיךָ׃ 32 וְכָשַׁל זָדוֹן וְנָפַל וְאֵין
לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה
כָּל־סְבִיבֹתָיו׃ 33 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה
יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָם מֵאֲנוּ
שַׁלְּחָם׃ 34 גֹּאֲלָם ׀ חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם לְמַעַן הִרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ
וְהִרְגִּיז לְיֹשְׁבֵי בָבֶל׃ 35 חֶרֶב עַל־כַּשְׂדִּים
נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל וְאֶל־שָׂרֶיהָ
וְאֶל־חֲכָמֶיהָ׃ 36 חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנֹאָלוּ
חֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וָחָתּוּ׃ 37 חֶרֶב אֶל־סוּסָיו
וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל־כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ
וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃
38 חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִלִים
הִיא וּבָאֵימִים יִתְהֹלָלוּ׃ 39 לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים
אֶת־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא־תֵשֵׁב
עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכּוֹן עַד־דּוֹר וָדֹר׃
40 כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה
וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ 41 הִנֵּה
עַם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים
רַבִּים יֵעֹרוּ מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ 42 קֶשֶׁת
וְכִידֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הֵמָּה וְלֹא יְרַחֵמוּ
קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ
עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃
43 שָׁמַע מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וְרָפוּ
יָדָיו צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ν'.

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. Ἀνοίξατε τὰς
ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον
καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατά-
λειμμα· 27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς
καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν. Οὐαὶ αὐ-
τοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδική-
σεως αὐτῶν. 28 Φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασωζο-
μένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν
τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν [ἐκδίκησιν
ναοῦ αὐτοῦ]. 29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα
πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε
ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος,
ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησε ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύ-
ριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. 30 Διὰ
τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλα-
τείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ
αὐτῆς ῥιφήσονται, εἶπε Κύριος. 31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα
σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου, 32 Καὶ ἀσθε-
νήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται, καὶ οὐδεὶς ἔσται
ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ
αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.
33 Τάδε λέγει Κύριος Καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμα-
λωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς, ὅτι
οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς. 34 Καὶ ὁ λυ-
τρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός, Κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους
αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς
κατοικοῦσι Βαβυλῶνα. 35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς
Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα
καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνε-
τοὺς αὐτῆς· 36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς
αὐτῆς. καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς
ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν. 37 Μά-
χαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμ-
μικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυ-
ναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυρούς, καὶ διασκορ-
πισθήσονται, 38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ κατ-
αισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστί, καὶ ἐν
ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο. 39 Διὰ τοῦτο κατ-
οικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοι-
κήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοι-
κηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα [καὶ οὐ κατοικηθήσεται ἔτι
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν]. 40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ
θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ τὰς ὁμοροῦσας αὐ-
ταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος,
καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. 41 Ἰδοὺ
λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βα-
σιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,
42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες· ἰταμός ἐστι,
καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα
ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται παρεσκευασμένοι
ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ θύγατερ Βα-
βυλῶνος. 43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν
ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ·
θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

JEREMIA, L.

26 Venite ad eam ab extremis finibus, aperite
ut exeant qui conculcent eam: tollite de via
lapides, et redigite in acervos, et interficite
eam: nec sit quidquam reliquum. 27 Dissi-
pate universos fortes ejus, descendant in
occisionem: væ eis, quia venit dies eorum,
tempus visitationis eorum. 28 Vox fugien-
tium, et eorum qui evaserunt de terra Babylo-
nis, ut annuntient in Sion ultionem Domini
Dei nostri, ultionem templi ejus. 29 Annun-
tiate in Babylonem plurimis, omnibus qui
tendunt arcum: consistite adversus eam per
gyrum, et nullus evadat: reddite ei secundum
opus suum: juxta omnia quæ fecit, facite illi:
quia contra Dominum erecta est, adversum
sanctum Israel. 30 Idcirco cadent juvenes
ejus in plateis ejus: et omnes viri bellatores
ejus conticescent in die illa, ait Dominus.
31 Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus
Deus exercituum: quia venit dies tuus, tem-
pus visitationis tuæ. 32 Et cadet superbus
et corruet, et non erit qui suscitet eum: et
succendam ignem in urbibus ejus, et devorabit
omnia in circuitu ejus. 33 Hæc dicit Dominus
exercituum: Calumniam suscite filii Israel, et
filii Juda simul: omnes, qui ceperunt eos,
tenent, nolunt dimittere eos. 34 Redemptor
eorum fortis, Dominus exercituum nomen
ejus, judicio defendet causam eorum, ut exter-
reat terram, et commoveat habitatores Baby-
lonis. 35 Gladius ad Chaldæos, ait Dominus,
et ad habitatores Babylonis, et ad principes,
et ad sapientes ejus. 36 Gladius ad divinos
ejus, qui stulti erunt: gladius ad fortes illius,
qui timebunt. 37 Gladius ad equos ejus, et
ad currus ejus: et ad omne vulgus, quod est
in medio ejus: et erunt quasi mulieres:
gladius ad thesauros ejus, qui diripientur.
38 Siccitas super aquas ejus erit, et arescent:
quia terra sculptilium est, et in portentis
gloriantur. 39 Propterea habitabunt dracones
cum faunis ficariis: et habitabunt in ea stru-
thiones: et non inhabitabitur ultra usque in
sempiternum, nec extruetur usque ad genera-
tionem et generationem. 40 Sicut subvertit
Dominus Sodomam et Gomorrham, et vicinas
ejus, ait Dominus: non habitabit ibi vir, et
non incolet eam filius hominis. 41 Ecce po-
pulus venit ab aquilone, et gens magna, et
reges multi consurgent a finibus terræ.
42 Arcum et scutum apprehendent: crudeles
sunt et immisericordes: vox eorum quasi
mare sonabit, et super equos ascendent, sicut
vir paratus ad prœlium contra te filia Babylon.
43 Audivit rex Babylonis famam eorum,
et dissolutæ sunt manus ejus: angustia ap-
prehendit eum, dolor quasi parturientem.

44 הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה
אֵיתָן כִּי־אַרְגִּיעָה אֲרוּצֵם מֵעָלֶיהָ וּמִי
בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי
יוֹעִדֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃
45 לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־בָּבֶל
וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים
עֲלֵיהֶם נָוֶה׃ 46 מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל
נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ וּזְעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע׃

פרשה נא׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵעִיר עַל־בָּבֶל
וְאֶל־יֹשְׁבֵי לֵב קָמָי רוּחַ מַשְׁחִית׃
2 וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבֶל ׀ זָרִים וְזֵרוּהָ וִיבֹקְקוּ
אֶת־אַרְצָהּ כִּי־הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב בְּיוֹם
רָעָה׃ 3 אֶל־יִדְרֹךְ ידרך הַדֹּרֵךְ קַשְׁתּוֹ
וְאֶל־יִתְעַל בְּסִרְיֹנוֹ וְאַל־תַּחְמְלוּ אֶל־בַּחֻרֶיהָ
הַחֲרִימוּ כָּל־צְבָאָהּ׃ 4 וְנָפְלוּ חֲלָלִים
בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וּמְדֻקָּרִים בְּחוּצוֹתֶיהָ׃ 5 כִּי
לֹא־אַלְמָן יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה מֵאֱלֹהָיו מֵיְהוָה
צְבָאוֹת כִּי אַרְצָם מָלְאָה אָשָׁם מִקְּדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ 6 נֻסוּ ׀ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמַלְּטוּ אִישׁ
נַפְשׁוֹ אַל־תִּדַּמּוּ בַּעֲוֺנָהּ כִּי עֵת נְקָמָה
הִיא לַיהוָה גְּמוּל הוּא מְשַׁלֵּם לָהּ׃
7 כּוֹס־זָהָב בָּבֶל בְּיַד־יְהוָה מְשַׁכֶּרֶת כָּל־
הָאָרֶץ מִיֵּינָהּ שָׁתוּ גוֹיִם עַל־כֵּן יִתְהֹלְלוּ
גוֹיִם׃ 8 פִּתְאֹם נָפְלָה בָבֶל וַתִּשָּׁבֵר
הֵילִילוּ עָלֶיהָ קְחוּ צֳרִי לְמַכְאוֹבָהּ אוּלַי
תֵּרָפֵא׃ 9 רִפִּאנוּ אֶת־בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּתָה
עִזְבוּהָ וְנֵלֵךְ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי־נָגַע
אֶל־הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּטָהּ וְנִשָּׂא עַד־שְׁחָקִים׃
10 הוֹצִיא יְהוָה אֶת־צִדְקֹתֵינוּ בֹּאוּ וּנְסַפְּרָה
בְצִיּוֹן אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 11 הָבֵרוּ
הַחִצִּים מִלְאוּ הַשְּׁלָטִים הֵעִיר יְהוָה
אֶת־רוּחַ מַלְכֵי מָדַי כִּי־עַל־בָּבֶל מְזִמָּתוֹ
לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי־נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת
הֵיכָלוֹ׃ 12 אֶל־חוֹמֹת בָּבֶל שְׂאוּ־נֵס
הַחֲזִיקוּ הַמִּשְׁמָר הָקִימוּ שֹׁמְרִים הָכִינוּ
הָאֹרְבִים כִּי גַּם־זָמַם יְהוָה גַּם־עָשָׂה אֵת
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל׃ 13 שֹׁכַנְתִּי עַל־מַיִם
רַבִּים רַבַּת אוֹצָרֹת בָּא קִצֵּךְ אַמַּת בִּצְעֵךְ׃

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορ-
δάνου εἰς Γαιθάν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω.
Ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ
τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;
45 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἣν
βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ
οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν
μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν
μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν. 46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς
ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ
ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. να'.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα. 2 Καὶ ἐξαποστελῶ
εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν
καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. 3 Τει-
νέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέσθω ᾧ
ἐστὶν ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ τοὺς νεανί-
σκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτῆς. 4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλ-
δαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς. 5 Διότι
οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν,
ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος· ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν
ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραήλ. 6 Φεύ-
γετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ
Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.
7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου,
μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς
ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν, 8 Καὶ ἄφνω
ἔπεσε Βαβυλὼν καὶ συνετρίβη. Θρηνεῖτε αὐτήν,
λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴ πως ἰαθή-
σεται. 9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ
ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ
κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων. 10 Ἐξή-
νεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε καὶ ἀναγγεί-
λωμεν ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
11 Παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς
φαρέτρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μή-
δων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστιν, ἐκδίκησις
λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν. 12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλα-
κάς, ἑτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει
Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βα-
βυλῶνα, 13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολ-
λοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς. Ἥκει
τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

44 Ecce quasi leo ascendet de superbia Jorda-
nis ad pulchritudinem robustam: quia subito
currere faciam eum ad illam: et quis erit
electus, quem præponam ei? quis est enim
similis mei? et quis sustinebit me? et quis
est iste pastor, qui resistat vultui meo?
45 Propterea audite consilium Domini, quod
mente concepit adversum Babylonem; et co-
gitationes ejus, quas cogitavit super terram
Chaldæorum: Nisi detraxerint eos parvuli
gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habi-
taculum eorum. 46 A voce captivitatis Ba-
bylonis commota est terra, et clamor inter
gentes auditus est.

CAPUT LI.

1 HÆC dicit Dominus: Ecce ego suscitabo
super Babylonem et super habitatores ejus,
qui cor suum levaverunt contra me, quasi
ventum pestilentem. 2 Et mittam in Baby-
lonem ventilatores, et ventilabunt eam, et de-
molientur terram ejus: quoniam venerunt
super eam undique in die afflictionis ejus.
3 Non tendat qui tendit arcum suum, et non
ascendat loricatus, nolite parcere juvenibus
ejus, interficite omnem militiam ejus. 4 Et
cadent interfecti in terra Chaldæorum, et
vulnerati in regionibus ejus. 5 Quoniam non
fuit viduatus Israel et Juda a Deo suo Domino
exercituum: terra autem eorum repleta
delicto a sancto Israel. 6 Fugite de medio
Babylonis, et salvet unusquisque animam
suam: nolite tacere super iniquitatem ejus:
quoniam tempus ultionis est a Domino, vicis-
situdinem ipse retribuet ei. 7 Calix aureus
Babylon in manu Domini, inebrians omnem
terram: de vino ejus biberunt gentes, et ideo
commotæ sunt. 8 Subito cecidit Babylon,
et contrita est: ululate super eam, tollite
resinam ad dolorem ejus, si forte sanetur.
9 Curavimus Babylonem, et non est sanata:
derelinquamus eam, et eamus unusquisque in
terram suam: quoniam pervenit usque ad
cælos judicium ejus, et elevatum est usque ad
nubes. 10 Protulit Dominus justicias nostras:
venite, et narremus in Sion opus Domini
Dei nostri. 11 Acuite sagittas, implete
pharetras: suscitavit Dominus spiritum re-
gum Medorum: et contra Babylonem mens
ejus est ut perdat eam, quoniam ultio Domini
est, ultio templi sui. 12 Super muros Baby-
lonis levate signum, augete custodiam: levate
custodes, præparate insidias: quia cogitavit
Dominus, et fecit quæcumque locutus est
contra habitatores Babylonis. 13 Quæ habi-
tas super aquas multas, locuples in thesauris.
venit finis tuus pedalis præcisionis tuæ.

14 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ כִּי אִם־
מִלֵּאתִיךְ אָדָם כַּיֶּלֶק וְעָנוּ עָלַיִךְ הֵידָד׃
15 עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל
בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ 16 לְקוֹל
תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים
מִקְצֵה־אֶרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא
רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ 17 נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת
הֹבִישׁ כָּל־צֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ
וְלֹא־רוּחַ בָּם׃ 18 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ 19 לֹא־כְאֵלֶּה
חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשֵׁבֶט
נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
20 מַפֵּץ־אַתָּה לִי כְּלֵי מִלְחָמָה וְנִפַּצְתִּי בְךָ
גּוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי בְךָ מַמְלָכוֹת׃ 21 וְנִפַּצְתִּי
בְךָ סוּס וְרֹכְבוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֶכֶב וְרֹכְבוֹ׃
22 וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְנִפַּצְתִּי בְךָ
זָקֵן וָנָעַר וְנִפַּצְתִּי בְךָ בָּחוּר וּבְתוּלָה׃
23 וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֹעֶה וְעֶדְרוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ
אִכָּר וְצִמְדּוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ פַּחוֹת וּסְגָנִים׃
24 וְשִׁלַּמְתִּי לְבָבֶל וּלְכֹל ׀ יוֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים
אֵת כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם
נְאֻם יְהוָה׃ 25 הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר
הַמַּשְׁחִית נְאֻם־יְהוָה הַמַּשְׁחִית אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ
מִן־הַסְּלָעִים וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה׃
26 וְלֹא־יִקְחוּ מִמְּךָ אֶבֶן לְפִנָּה וְאֶבֶן
לְמוֹסָדוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נְאֻם־
יְהוָה׃ 27 שְׂאוּ־נֵס בָּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ
מַמְלְכוֹת אֲרָרַט מִנִּי וְאַשְׁכְּנָז פִּקְדוּ עָלֶיהָ
טִפְסָר הַעֲלוּ־סוּס כְּיֶלֶק סָמָר׃ 28 קַדְּשׁוּ
עָלֶיהָ גוֹיִם אֶת־מַלְכֵי מָדַי אֶת־פַּחוֹתֶיהָ
וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ וְאֵת כָּל־אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃
29 וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וַתָּחֹל כִּי קָמָה עַל־
בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת יְהוָה לָשׂוּם אֶת־אֶרֶץ
בָּבֶל לְשַׁמָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ 30 חָדְלוּ
גִבּוֹרֵי בָבֶל לְהִלָּחֵם יָשְׁבוּ בַּמְּצָדוֹת
נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים הִצִּיתוּ
מִשְׁכְּנֹתֶיהָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיהָ׃ 31 רָץ
לִקְרַאת־רָץ יָרוּץ וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד
לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־נִלְכְּדָה עִירוֹ
מִקָּצֶה׃ 32 וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־הָאֲגַמִּים
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְאַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ׃

14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ
*διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ
φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.* 15 *Κύριος
ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰκουμένην
ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε
τὸν οὐρανόν,* 16 *Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν
οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ
τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.* 17 *Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρω-
πος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ
τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ
ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.* 18 *Μάταιά ἐστιν ἔργα
μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπο-
λοῦνται.* 19 *Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ
πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.* 20 *Διασκορπίζεις σύ μοι
σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ
ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.* 21 *Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν·* 22 *Καὶ διασκορπιῶ
ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν
σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.* 23 *Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν
σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ
ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.* 24 *Καὶ ἀν-
ταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι
Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν
ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.*
25 *Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ
διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ
δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον,* 26 *Καὶ οὐ μὴ
λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς
θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος.* 27 *Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλ-
πίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ' αὐτὴν
ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν, βασιλεῖς Ἀραράτ παρ'
ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις· ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν
βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς
ἀκρίδων πλῆθος.* 28 *Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν
ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς,
τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατη-
γοὺς αὐτοῦ.* 29 *Ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσε, διότι
ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου τοῦ
θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν καὶ μὴ
κατοικεῖσθαι αὐτήν.* 30 *Ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυ-
λῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ,
ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ
γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνε-
τρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.* 31 *Διώκων εἰς ἀπάν-
τησιν διώκοντος διώξεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς
ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ,*
32 *Ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθη-
σαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν
πυρί, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.*

14 Juravit Dominus exercituum per ani-
mam suam: Quoniam replebo te hominibus
quasi brucho, et super te celeusma cantabitur.
15 Qui fecit terram in fortitudine sua, præ-
paravit orbem in sapientia sua, et prudentia
sua extendit cælos. 16 Dante eo vocem, mul-
tiplicantur aquæ in cælo: qui levat nubes ab
extremo terræ, fulgura in pluviam fecit: et
produxit ventum de thesauris suis. 17 Stul-
tus factus est omnis homo a scientia: confusus
est omnis conflator in sculptili; quia mendax
est conflatio eorum, nec est spiritus in eis.
18 Vana sunt opera, et risu digna: in tempo-
re visitationis suæ peribunt. 19 Non sicut
hæc, pars Jacob: quia qui fecit omnia, ipse
est, et Israel sceptrum hereditatis ejus: Do-
minus exercituum nomen ejus. 20 Collidis
tu mihi vasa belli, et ego collidam in te gen-
tes, et disperdam in te regna, 21 Et colli-
dam in te equum et equitem ejus, et collidam
in te currum et ascensorem ejus, 22 Et colli-
dam in te virum et mulierem: et collidam in
te senem et puerum: et collidam in te juve-
nem et virginem: 23 Et collidam in te pasto-
rem et gregem ejus: et collidam in te agrico-
lam et jugales ejus: et collidam in te duces
et magistratus. 24 Et reddam Babyloni, et
cunctis habitatoribus Chaldææ, omne malum
suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris,
ait Dominus. 25 Ecce ego ad te mons pesti-
fer, ait Dominus, qui corrumpis universam
terram: et extendam manum meam super te,
et evolvam te de petris, et dabo te in montem
combustionis. 26 Et non tollent de te lapi-
dem in angulum, et lapidem in fundamenta,
sed perditus in æternum eris, ait Dominus.
27 Levate signum in terra: clangite buccina
in gentibus, sanctificate super eam gentes:
annuntiate contra illam regibus Ararat,
Menni, et Ascenez; numerate contra eam
Taphsar, adducite equum quasi bruchum acu-
leatum. 28 Sanctificate contra eam gentes,
reges Mediæ, duces ejus, et universos magis-
tratus ejus, cunctamque terram potestatis
ejus. 29 Et commovebitur terra, et contur-
babitur: quia evigilabit contra Babylonem
cogitatio Domini, ut ponat terram Babylo-
nis desertam et inhabitabilem. 30 Cessave-
runt fortes Babylonis a prœlio, habitaverunt
in præsidiis: devoratum est robur eorum, et
facti sunt quasi mulieres: incensa sunt
tabernacula ejus, contriti sunt vectes ejus.
31 Currens obviam currenti veniet: et
nuntius obvius nuntianti: ut annuntiet regi
Babylonis, quia capta est civitas ejus a
summo usque ad summum: 32 Et vada
præoccupata sunt, et paludes incensæ
sunt igni, et viri bellatores conturbati sunt.

33 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־בָּבֶל כְּגֹרֶן עֵת הִדְרִיכָהּ
עוֹד מְעַט וּבָאָה עֵת־הַקָּצִיר לָהּ׃
34 אֲכָלַנוּ הֲמָמַנוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
הִצִּיגַנוּ כְּלִי רִיק בְּלָעַנוּ כַּתַּנִּין מִלָּא
כְּרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי הֱדִיחָנוּ׃ 35 חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי
עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־
יֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים תֹּאמַר יְרוּשָׁלִָם׃
36 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ
וְנִקַּמְתִּי אֶת־נִקְמָתֵךְ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־יַמָּהּ
וְהֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ׃ 37 וְהָיְתָה בָבֶל
לְגַלִּים ׀ מְעוֹן־תַּנִּים שַׁמָּה וּשְׁרֵקָה מֵאֵין
יוֹשֵׁב׃ 38 יַחְדָּו כַּכְּפִרִים יִשְׁאָגוּ נָעֲרוּ
כְּגוֹרֵי אֲרָיוֹת׃ 39 בְּחֻמָּם אָשִׁית אֶת־
מִשְׁתֵּיהֶם וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלֹזוּ וְיָשְׁנוּ
שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם יְהוָה׃
40 אוֹרִידֵם כְּכָרִים לִטְבוֹחַ כְּאֵילִים עִם־
עַתּוּדִים׃ 41 אֵיךְ נִלְכְּדָה שֵׁשַׁךְ וַתִּתָּפֵשׂ
תְּהִלַּת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה
בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ 42 עָלָה עַל־בָּבֶל הַיָּם בַּהֲמוֹן
גַּלָּיו נִכְסָתָה׃ 43 הָיוּ עָרֶיהָ לְשַׁמָּה אֶרֶץ
צִיָּה וַעֲרָבָה אֶרֶץ לֹא־יֵשֵׁב בָּהֵן כָּל־אִישׁ
וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֵן בֶּן־אָדָם׃ 44 וּפָקַדְתִּי עַל־
בֵּל בְּבָבֶל וְהֹצֵאתִי אֶת־בִּלְעוֹ מִפִּיו וְלֹא־
יִנְהֲרוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם גַּם־חוֹמַת בָּבֶל
נָפָלָה׃ 45 צְאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמַלְּטוּ אִישׁ
אֶת־נַפְשׁוֹ מֵחֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ 46 וּפֶן־יֵרַךְ
לְבַבְכֶם וְתִירְאוּ בַּשְּׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בָּאָרֶץ
וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְאַחֲרָיו בַּשָּׁנָה
הַשְּׁמוּעָה וְחָמָס בָּאָרֶץ מֹשֵׁל עַל־מֹשֵׁל׃
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפָקַדְתִּי עַל־
פְּסִילֵי בָבֶל וְכָל־אַרְצָהּ תֵּבוֹשׁ וְכָל־חֲלָלֶיהָ
יִפְּלוּ בְתוֹכָהּ׃ 48 וְרִנְּנוּ עַל־בָּבֶל שָׁמַיִם
וָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי מִצָּפוֹן יָבוֹא־
לָהּ הַשּׁוֹדְדִים נְאֻם־יְהוָה׃ 49 גַּם־בָּבֶל
לִנְפֹּל חַלְלֵי יִשְׂרָאֵל גַּם־לְבָבֶל נָפְלוּ חַלְלֵי
כָל־הָאָרֶץ׃ 50 פְּלֵטִים מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל־
תַּעֲמֹדוּ זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלִַם
תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶם׃ 51 בֹּשְׁנוּ כִּי־שָׁמַעְנוּ
חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ כִּי בָּאוּ זָרִים
עַל־מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה׃

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος Οἶκοι βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν
καὶ ἥξει ὁ ἄμητος αὐτῆς. 34 Κατέφαγέ με, ἐμε-
ρίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς δρά-
κων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς
μου· 35 Ἐξῶσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαι-
πωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών,
καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους,
ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ. 36 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω
τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν
αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς. 37 Καὶ
ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν [καὶ εἰς κατοικίαν
δρακόντων καὶ εἰς θῖνας καὶ εἰς συριγμόν], καὶ οὐ
κατοικηθήσεται. 38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρ-
θησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων. 39 Ἐν τῇ θερ-
μασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω
αὐτοὺς ὅπως καρωθῶσι καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον
αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος. 40 Καὶ
καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς
κριοὺς μετ' ἐρίφων. 41 Πῶς ἑάλω καὶ ἐθηρεύθη
τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυ-
λὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν; 42 Ἀνέβη
ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς,
καὶ κατεκαλύφθη. 43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς
ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ
οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώ-
που. 44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξοίσω
ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη, [καίγε τεῖχος
Βαβυλῶνος πεσεῖται. 45 Ἐξέλθατε ἀπὸ μέσου
αὐτοῦ, λαός ἐμός, καὶ σώσατε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ Κυρίου. 46 Μήποτε
ἀπαλωθῇ ἡ καρδία ὑμῶν καὶ φοβηθῆτε διὰ τὴν
ἀκοὴν ἣ ἀκουσθήσεται ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἥξει ἐν
ἐνιαυτῷ ἀκοὴ καὶ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἀκοή, ταλαι-
πωρία καὶ ἀδικία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κυριεύων ἐπὶ
κυριεύοντα. 47 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα
ἡ γῆ αὐτῶν αἰσχυνθήσεται, πάντες τραυματίαι
αὐτῆς πεσοῦνται ἐν μέσῳ αὐτῆς. 48 Καὶ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Βαβυλῶνα οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἀπὸ βορρᾶ ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν ἐξολεθρεύοντες, λέγει Κύριος. 49 Καίγε
Βαβυλὼν πεσεῖν ἐποίησεν τοὺς τραυματίας Ἰσ-
ραήλ], καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι
πάσης τῆς γῆς. 50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πο-
ρεύεσθε καὶ μὴ ἵστασθε· οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ
Κυρίου, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν
ὑμῶν. 51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμὸν
ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλ-
θον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

33 Quia hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israel: Filia Babylonis quasi area,
tempus trituræ ejus: adhuc modicum, et
veniet tempus messionis ejus. 34 Come-
dit me, devoravit me Nabuchodonosor rex
Babylonis: reddidit me quasi vas inane,
absorbuit me quasi draco, replevit ventrem
suum teneritudine mea, et ejecit me. 35 Ini-
quitas adversum me, et caro mea super
Babylonem, dicit habitatio Sion: et sanguis
meus super habitatores Chaldææ, dicit Jeru-
salem. 36 Propterea hæc dicit Dominus:
Ecce ego judicabo causam tuam, et ulciscar
ultionem tuam, et desertum faciam mare ejus,
et siccabo venam ejus. 37 Et erit Babylon
in tumulos, habitatio draconum, stupor, et
sibilus, eo quod non sit habitator. 38 Simul
ut leones rugient, excutient comas veluti
catuli leonum. 39 In calore eorum ponam
potus eorum, et inebriabo eos, ut sopiantur,
et dormiant somnum sempiternum, et non
consurgant, dicit Dominus. 40 Deducam
eos quasi agnos ad victimam, et quasi arietes
cum hædis. 41 Quomodo capta est Sesach,
et comprehensa est inclyta universæ terræ?
quomodo facta est in stuporem Babylon
inter gentes? 42 Ascendit super Babylonem
mare, multitudine fluctuum ejus operta est.
43 Factæ sunt civitates ejus in stuporem,
terra inhabitabilis et deserta, terra in qua
nullus habitet, nec transeat per eam filius
hominis. 44 Et visitabo super Bel in Baby-
lone, et ejiciam quod absorbuerat de ore ejus,
et non confluent ad eum ultra gentes, siquidem
et murus Babylonis corruet. 45 Egredimini
de medio ejus populus meus: ut salvet unus-
quisque animam suam ab ira furoris Domini.
46 Et ne forte mollescat cor vestrum, et
timeatis auditum, qui audietur in terra: et
veniet in anno auditio, et post hunc annum
auditio; et iniquitas in terra, et dominator
super dominatorem. 47 Propterea ecce dies
veniunt, et visitabo super sculptilia Babylonis:
et omnis terra ejus confundetur, et universi
interfecti ejus cadent in medio ejus. 48 Et
laudabunt super Babylonem cœli et terra, et
omnia quæ in eis sunt: quia ab aquilone ve-
nient ei prædones, ait Dominus. 49 Et quo-
modo fecit Babylon ut caderent occisi in
Israel: sic de Babylone cadent occisi in
universa terra. 50 Qui fugistis gladium, veni-
te, nolite stare: recordamini procul Domini, et
Jerusalem ascendat super cor vestrum. 51 Con-
fusi sumus, quoniam audivimus opprobrium:
operuit ignominia facies nostras: quia venerunt
alieni super sanctificationem domus Domini.

52 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֶאֱנֹק
חָלָל׃ 53 כִּי־תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי
תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ מֵאִתִּי יָבֹאוּ שֹׁדְדִים
לָהּ נְאֻם־יְהוָה׃ 54 קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃ 55 כִּי־שֹׁדֵד
יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאִבַּד מִמֶּנָּה קוֹל גָּדוֹל
וְהָמוּ גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים נִתַּן שְׁאוֹן
קוֹלָם׃ 56 כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד
וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל
גְּמֻלוֹת יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ 57 וְהִשְׁכַּרְתִּי
שָׂרֶיהָ וַחֲכָמֶיהָ פַּחוֹתֶיהָ וּסְגָנֶיהָ וְגִבֹּרֶיהָ
וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ 58 כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה
עַרְעֵר תִּתְעַרְעָר וּשְׁעָרֶיהָ הַגְּבֹהִים בָּאֵשׁ
יִצַּתּוּ וְיָגְעוּ עַמִּים בְּדֵי־רִיק וּלְאֻמִּים
בְּדֵי־אֵשׁ וְיָעֵפוּ׃ 59 הַדָּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה ׀ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶת־שְׂרָיָה בֶן־נֵרִיָּה
בֶּן־מַחְסֵיָה בְּלֶכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרְבִעִית לְמָלְכוֹ
וּשְׂרָיָה שַׂר־מְנוּחָה׃ 60 וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ
אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא אֶל־בָּבֶל
אֶל־סֵפֶר אֶחָד אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַכְּתֻבִים אֶל־בָּבֶל׃ 61 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֶל־שְׂרָיָה כְּבֹאֲךָ בָבֶל וְרָאִיתָ וְקָרָאתָ אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 62 וְאָמַרְתָּ יְהוָה
אַתָּה דִבַּרְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ
לְבִלְתִּי הֱיוֹת־בּוֹ יוֹשֵׁב לְמֵאָדָם וְעַד־
בְּהֵמָה כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה׃ 63 וְהָיָה
כְּכַלֹּתְךָ לִקְרֹא אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְשֹׁר
עָלָיו אֶבֶן וְהִשְׁלַכְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ פְּרָת׃
64 וְאָמַרְתָּ כָּכָה תִּשְׁקַע בָּבֶל וְלֹא־תָקוּם
מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עָלֶיהָ
וְיָעֵפוּ עַד־הֵנָּה דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃

פרשה נב׃

1 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ
וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 2 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃

52 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματίαι. 53 Ὅτι ἐὰν
ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ
τὰ τείχη ἰσχΰϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολο-
θρεύοντες αὐτήν, λέγει Κύριος. 54 Φωνὴ κραυγῆς
ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλ-
δαίων, 55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος τὴν Βαβυ-
λῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην
ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά, ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον
φωνὴν αὐτῆς. 56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα τα-
λαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ
τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.
57 Κύριος ἀνταποδίδωσι καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς
ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς
στρατηγοὺς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεύς, Κύριος παντο-
κράτωρ ὄνομα αὐτῷ. 58 Τάδε λέγει Κύριος Τεῖχος
Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατα-
σκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυ-
ρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ
ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. 59 Ὁ λόγος ὃν ἐνετει-
λάτο Κύριος Ἱερεμίᾳ τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραίᾳ
υἱῷ Νηρείου υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραίας
ἄρχων δώρων. 60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα
τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας
τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα. 61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραίαν Ὅταν
ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους, 62 Καὶ ἐρεῖς Κύριε
Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοι-
κοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς
εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ
τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιδήσεις
ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐ-
φράτου, 64 Καὶ ἐρεῖς Οὕτως καταδύσεται Βαβυ-
λών, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν
ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν. [Καὶ ἔστησαν ἐνταῦθα
οἱ λόγοι Ἱερεμίου.]

ΚΕΦ. νβ΄.

1 ὌΝΤΟΣ εἰκοστοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ θυ-
γάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβενά. [2 Καὶ ἐποιήσεν τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακείμ.

52 Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus:
et visitabo super sculptilia ejus, et in omni
terra ejus mugiet vulneratus. 53 Si ascende-
rit Babylon in cælum, et firmaverit in excelso
robur suum: a me venient vastatores ejus, ait
Dominus. 54 Vox clamoris de Babylone, et
contritio magna de terra Chaldæorum:
55 Quoniam vastavit Dominus Babylonem, et
perdidit ex ea vocem magnam: et sonabunt
fluctus eorum quasi aquæ multæ: dedit soni-
tum vox eorum: 56 Quia venit super eam,
id est super Babylonem, prædo, et apprehensi
sunt fortes ejus, et emarcuit arcus eorum, quia
fortis ultor Dominus reddens retribuet. 57 Et
inebriabo principes ejus, et sapientes ejus, et
duces ejus, et magistratus ejus, et fortes ejus:
et dormient somnum sempiternum, et non
expergiscentur, ait rex, Dominus exercituum
nomen ejus. 58 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Murus Babylonis ille latissimus suffos-
sione suffodietur, et portæ ejus excelsæ igni
comburentur, et labores populorum ad nihilum,
et gentium in ignem erunt, et disperibunt.
59 Verbum, quod præcepit Jeremias propheta,
Saraiæ filio Neriæ filii Maasiæ, cum pergeret
cum Sedecia rege in Babylonem, in anno
quarto regni ejus: Saraias autem erat prin-
ceps prophetiæ. 60 Et scripsit Jeremias omne
malum, quod venturum erat super Babylonem,
in libro uno: omnia verba hæc, quæ scripta
sunt contra Babylonem. 61 Et dixit Jeremias
ad Saraiam: cum veneris in Babylonem,
et videris, et legeris omnia verba hæc, 62 Di-
ces: Domine tu locutus es contra locum istum
ut disperderes eum: ne sit qui in eo habitet
ab homine usque ad pecus, et ut sit perpetua
solitudo. 63 Cumque compleveris legere li-
brum istum, ligabis ad eum lapidem, et pro-
jicies illum in medium Euphraten, 64 Et
dices: Sic submergetur Babylon, et non
consurget a facie afflictionis, quam ego adduco
super eam, et dissolvetur. Hucusque verba
Jeremiæ.

CAPUT LII.

1 Filius viginti et unius anni erat Sedecias
cum regnare cœpisset: et undecim annis re-
gnavit in Jerusalem, et nomen matris ejus Amital,
filia Jeremiæ de Lobna. 2 Et fecit malum in
oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat Joakim.

3 כִּי ׀ עַל־אַף יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלִַם
וִיהוּדָה עַד־הִשְׁלִיכוֹ אוֹתָם מֵעַל פָּנָיו
וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃ 4 וַיְהִי
בַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלִַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ
וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב׃ 5 וַתָּבֹא הָעִיר
בַּמָּצוֹר עַד עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ׃ 6 בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה
לַחֹדֶשׁ וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא־הָיָה
לֶחֶם לְעַם הָאָרֶץ׃ 7 וַתִּבָּקַע הָעִיר
וְכָל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ מֵהָעִיר
לַיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר בֵּין־הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר
עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב
וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃ 8 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־
כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂיגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ
בְּעַרְבֹת יְרֵחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נָפֹצוּ מֵעָלָיו׃
9 וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ
בָּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ
מִשְׁפָּטִים׃ 10 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־בְּנֵי
צִדְקִיָּהוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת־כָּל־שָׂרֵי יְהוּדָה
שָׁחַט בְּרִבְלָתָה׃ 11 וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ
עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַנְחֻשְׁתַּיִם וַיְבִאֵהוּ מֶלֶךְ־
בָּבֶל בָּבֶלָה וַיִּתְּנֵהוּ בְבֵית־הַפְּקֻדֹּת
עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃ 12 וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא
נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עָמַד לִפְנֵי מֶלֶךְ־
בָּבֶל בִּירוּשָׁלִָם׃ 13 וַיִּשְׂרֹף אֶת־בֵּית־יְהוָה
וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־בָּתֵּי יְרוּשָׁלִַם
וְאֶת־כָּל־בֵּית הַגָּדוֹל שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 14 וְאֶת־
כָּל־חֹמוֹת יְרוּשָׁלִַם סָבִיב נָתְצוּ כָּל־חֵיל
כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים׃ 15 וּמִדַּלּוֹת
הָעָם וְאֶת־יֶתֶר הָעָם ׀ הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר
וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֵת
יֶתֶר הָאָמוֹן הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים׃
16 וּמִדַּלּוֹת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים׃ 17 וְאֶת־עַמּוּדֵי
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת
וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְּרוּ
כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת־כָּל־נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה׃

3 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερου-
σαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἕως οὗ ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἐκ
προσώπου αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστη Σεδεκίας τοῦ βασι-
λέως Βαβυλῶνος.] 4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ
ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιῳκοδό-
μησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ. 5 Καὶ
ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ
βασιλεῖ Σεδεκίᾳ 6 Ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνός, καὶ
ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι
τῷ λαῷ τῆς γῆς. 7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους
καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ
βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ.
Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἄραβα, 8 Καὶ
κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ
βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν
Ἱεριχώ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν
ἀπ᾽ αὐτοῦ. 9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Δεβλαθά· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. 10 Καὶ
ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου
κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά. 11 Καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
πέδαις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος
ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε. 12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμά-
γειρος ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βα-
βυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, 13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν
οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν
μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί. 14 Καὶ πᾶν τεῖχος
Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλ-
δαίων ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου. [15 Ἀπὸ δὲ τῶν
πενήτων τοῦ λαοῦ καὶ τὸ λεῖμμα τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς
καταλειφθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας
καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος
καὶ τὸ λεῖμμα τοῦ πλήθους ἀπῴκισεν Ναβουζαρδὰν
ὁ ἀρχιμάγειρος.] 16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ
λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς
καὶ εἰς γεωργούς. 17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς
χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰς βάσεις
καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ
Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν
χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

3 Quoniam furor Domini erat in Jerusalem et
in Juda, usquequo projiceret eos a facie sua:
et recessit Sedecias a rege Babylonis. 4 Fac-
tum est autem in anno nono regni ejus, in
mense decimo, decima mensis: Venit Nabu-
chodonosor rex Babylonis, ipse et omnis
exercitus ejus, adversus Jerusalem, et obsede-
runt eam, et ædificaverunt contra eam muni-
tiones in circuitu. 5 Et fuit civitas obsessa
usque ad undecimum annum regis Sedeciæ.
6 Mense autem quarto, nona mensis, obtinuit
fames civitatem: et non erant alimenta populo
terræ. 7 Et dirupta est civitas, et omnes
viri bellatores ejus fugerunt, exieruntque de
civitate nocte per viam portæ quæ est inter
duos muros, et ducit ad hortum regis (Chal-
dæis obsidentibus urbem in gyro) et abierunt
per viam, quæ ducit in eremum. 8 Persecu-
tus est autem Chaldæorum exercitus regem:
et apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod
est juxta Jericho: et omnis comitatus ejus
diffugit ab eo. 9 Cumque comprehendissent
regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis
in Reblatha, quæ est in terra Emath: et
locutus est ad eum judicia. 10 Et jugulavit
rex Babylonis filios Sedeciæ in oculis ejus:
sed et omnes principes Juda occidit in Reb-
latha. 11 Et oculos Sedeciæ eruit, et vinxit
eum compedibus, et adduxit eum rex Babylo-
nis in Babylonem, et posuit eum in domo car-
ceris usque ad diem mortis ejus. 12 In
mense autem quinto, decima mensis, ipse est
annus nonus decimus Nabuchodonosor regis
Babylonis: venit Nabuzardan princeps mili-
tiæ, qui stabat coram rege Babylonis in Jeru-
salem. 13 Et incendit domum Domini, et
domum regis, et omnes domos Jerusalem, et
omnem domum magnam igni combussit. 14 Et
totum murum Jerusalem per circuitum de-
struxit cunctus exercitus Chaldæorum, qui erat
cum magistro militiæ. 15 De pauperibus
autem populi, et de reliquo vulgo, quod reman-
serat in civitate, et de perfugis, qui transfu-
gerant ad regem Babylonis, et ceteros de
multitudine, transtulit Nabuzardan princeps
militiæ. 16 De pauperibus vero terræ reliquit
Nabuzardan princeps militiæ vinitores, et agri-
colas. 17 Columnas quoque æreas, quæ erant
in domo Domini, et bases, et mare æneum,
quod erat in domo Domini, confregerunt Chal-
dæi, et tulerunt omne æs eorum in Babylonem.

18 וְאֶת־הַסִּרוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַֽמְזַמְּרוֹת
וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֵת כָּל־כְּלֵי
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶם לָקָחוּ׃
19 וְאֶת־הַסִּפִּים וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת
וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת
וְאֶת־הַֽמְּנַקִּיּוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר־כֶּסֶף
כָּסֶף לָקַח רַב טַבָּחִים׃ 20 הָעַמּוּדִים ׀
שְׁנַיִם הַיָּם אֶחָד וְהַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר
נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת הַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה
מִשְׁקָל לִנְחָשְׁתָּם כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃
21 וְהָֽעַמּוּדִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַה
הָעַמֻּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה
יְסֻבֶּנּוּ וְעָבְיוֹ אַרְבַּע אֶצְבָּעוֹת נָבוּב׃
22 וְכֹתֶרֶת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת
הָאַחַת חָמֵשׁ אַמּוֹת וּשְׂבָכָה וְרִמּוֹנִים
עַל־הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכָאֵלֶּה
לָעַמּוּד הַשֵּׁנִי וְרִמּוֹנִים׃ 23 וַיִּהְיוּ הָרִמֹּנִים
תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה כָּל־הָרִמּוֹנִים
מֵאָה עַל־הַשְּׂבָכָה סָבִיב׃ 24 וַיִּקַּח רַב־
טַבָּחִים אֶת־שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־
צְפַנְיָה כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי
הַסַּף׃ 25 וּמִן־הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד
אֲשֶׁר־הָיָה פָקִיד ׀ עַל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי פְנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת סֹפֵר שַׂר הַצָּבָא
הַמַּצְבִּא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ
מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בְּתוֹךְ הָעִיר׃
26 וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
וַיֹּלֶךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה׃
27 וַיַּכֶּה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִתֵם
בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה
מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ 28 זֶה הָעָם אֲשֶׁר הֶגְלָה
נְבוּכַדְרֶאצַּר בִּשְׁנַת־שֶׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 29 בִּשְׁנַת
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לִנְבוּכַדְרֶאצַּר * מִירוּשָׁלַם
נֶפֶשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם׃
30 בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ
שְׁבַע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה כָּל־נֶפֶשׁ
אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃

18 [*Καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναληπτῆρας*]
καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν
ἐν αὐτοῖς, 19 *Καὶ τὰς ἀπφὼθ καὶ τὰς μασμαρὼθ*
καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς
θυΐσκας καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ
ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. 20 *Καὶ*
οἱ στῦλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι
δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίου, οὗ οὐκ ἦν
σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν. 21 *Καὶ οἱ στῦλοι*
τριακονταπέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός,
καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν,
καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,
22 *Καὶ γεῖσος ἐπ᾽ αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε*
πήχεων τὸ μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἑνός,
καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ, τὰ
πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευ-
τέρῳ, ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι.
23 *Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταὲξ τὸ ἓν μέρος, καὶ*
ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ.
24 *Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶ-*
τον καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα καὶ τοὺς τρεῖς
τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδόν, 25 *Καὶ εὐνοῦχον ἕνα*
ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ
ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασι-
λέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα
τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς
γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς
τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως· 26 *Καὶ*
ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ
βασιλέως καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυ-
λῶνος εἰς Δεβλαθά· 27 *Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς*
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμάθ.
[*Καὶ ἀπῳκίσθη Ἰούδα ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐ-*
τοῦ· 28 *Οὗτός ἐστιν ὁ λαὸς ὃ μετέθηκεν Ναβου-*
χοδονόσορ· ἐν ἔτει ἑβδόμῳ Ἰουδαίους τρεῖς χιλιά-
δας καὶ εἰκοσιτρεῖς· 29 *Ἐν ἔτει ὀγδόῳ καὶ δεκάτῳ*
Ναβουχοδονόσορ μετέθηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ψυχὰς
ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο. 30 *Ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ*
εἰκοστῷ Ναβουχοδονόσορ μετέθηκεν ὁ ἀρχιμάγειρος
Ἰουδαίων ψυχὰς ἑπτακοσίας τεσσαρακονταπέντε.
Πᾶσαι αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιαι.]

18 Et lebetes, et creagras, et psalteria, et
phialas, et mortariola, et omnia vasa ærea, quæ
in ministerio fuerant, tulerunt: 19 Et hy-
drias, et thymiamateria, et urceos, et pelves,
et candelabra, et mortaria, et cyathos: quot-
quot aurea, aurea, et quotquot argentea,
argentea, tulit magister militiæ: 20 Et co-
lumnas duas, et mare unum, et vitulos
duodecim æreos, qui erant sub basibus, quas
fecerat rex Salomon in domo Domini: non
erat pondus æris omnium horum vasorum.
21 De columnis autem, decem et octo cubiti
altitudinis erant in columna una, et funiculus
duodecim cubitorum circuibat eam: porro
grossitudo ejus quatuor digitorum, et intrin-
secus cava erat. 22 Et capitella super utram-
que ærea: altitudo capitelli unius quinque
cubitorum: et retiaculo, et malogranata super
coronam in circuitu, omnia ærea. Similiter
columnæ secundæ, et malogranata. 23 Et
fuerunt malogranata nonaginta sex dependen-
tia, ut omnia malogranata centum, retiaculis
circumdabantur. 24 Et tulit magister militiæ
Saraiam sacerdotem primum, et Sophoniam
sacerdotem secundum, et tres custodes vesti-
buli. 25 Et de civitate tulit eunuchum unum,
qui erat præpositus super viros bellatores: et
septem viros de his, qui videbant faciem regis,
qui inventi sunt in civitate: et scribam prin-
cipem militum, qui probabat tyrones: et
sexaginta viros de populo terræ, qui inventi
sunt in medio civitatis. 26 Tulit autem eos
Nabuzardan magister militiæ, et duxit eos ad
regem Babylonis in Reblatha. 27 Et percus-
sit eos rex Babylonis, et interfecit eos in
Reblatha in terra Emath: et translatus est
Juda de terra sua. 28 Iste est populus, quem
transtulit Nabuchodonosor: in anno septimo
Judæos tria millia et viginti tres: 29 In
anno octavo decimo Nabuchodonosor de Jeru-
salem animas octingentas triginta duas:
30 In anno vigesimo tertio Nabuchodonosor,
transtulit Nabuzardan magister militiæ animas
Judæorum septingentas quadraginta quinque;
omnes ergo animæ, quatuor millia sexcentæ.

31 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת
יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֱוִיל
מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מַלְכֻתוֹ אֶת־
רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּצֵא אֹתוֹ
מִבֵּית הַכְּלִיא׃ 32 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת
וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא מְלָכִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל׃ 33 וְשִׁנָּה אֵת בִּגְדֵי
כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי
חַיָּו׃ 34 וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ
מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם
מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו׃

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει
ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ
δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός,
ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασι-
λέως Ἰούδα καὶ ἔκειρεν αὐτόν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν
ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο, 32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ
χρηστά, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν
βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι, 33 Καὶ
ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν
ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς ἔζησε. 34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ
ἐδίδοτο διὰ παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν
[πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ].

31 Et factum est in trigesimo septimo anno
transmigrationis Joachin regis Juda, duodeci-
mo mense, vigesima quinta mensis, elevavit
Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni
sui, caput Joachin regis Juda, et eduxit eum
de domo carceris. 32 Et locutus est cum eo
bona, et posuit thronum ejus super thronos
regum, qui erant post se in Babylone. 33 Et
mutavit vestimenta carceris ejus, et comedebat
panem coram eo semper cunctis diebus vitæ
suæ; 34 Et cibaria ejus, cibaria perpetua
dabantur ei a rege Babylonis, statuta per
singulos dies, usque ad diem mortis suæ,
cunctis diebus vitæ ejus.

LAMENTATIONES JEREMIÆ.

איכה א

אֵיכָה ׀ יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר רַבָּתִי עָם
הָיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי בַגּוֹיִם שָׂרָתִי
בַּמְּדִינוֹת הָיְתָה לָמַס׃ 2 בָּכוֹ תִבְכֶּה
בַּלַּיְלָה וְדִמְעָתָהּ עַל לֶחֱיָהּ אֵין־לָהּ מְנַחֵם
מִכָּל־אֹהֲבֶיהָ כָּל־רֵעֶיהָ בָּגְדוּ בָהּ הָיוּ לָהּ
לְאֹיְבִים׃ 3 גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֹנִי וּמֵרֹב
עֲבֹדָה הִיא יָשְׁבָה בַגּוֹיִם לֹא מָצְאָה מָנוֹחַ
כָּל־רֹדְפֶיהָ הִשִּׂיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים׃ 4 דַּרְכֵי
צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בָּאֵי מוֹעֵד כָּל־שְׁעָרֶיהָ
שׁוֹמֵמִין כֹּהֲנֶיהָ נֶאֱנָחִים בְּתוּלֹתֶיהָ נּוּגוֹת
וְהִיא מַר־לָהּ׃ 5 הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֹיְבֶיהָ
שָׁלוּ כִּי־יְהוָה הוֹגָהּ עַל־רֹב פְּשָׁעֶיהָ
עוֹלָלֶיהָ הָלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר׃ 6 וַיֵּצֵא
מִן־בַּת־צִיּוֹן כָּל־הֲדָרָהּ הָיוּ שָׂרֶיהָ כְּאַיָּלִים
לֹא־מָצְאוּ מִרְעֶה וַיֵּלְכוּ בְלֹא־כֹחַ לִפְנֵי
רוֹדֵף׃ 7 זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עָנְיָהּ
וּמְרוּדֶיהָ כֹּל מַחֲמֻדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי
קֶדֶם בִּנְפֹל עַמָּהּ בְּיַד־צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ
רָאוּהָ צָרִים שָׂחֲקוּ עַל־מִשְׁבַּתֶּהָ׃ 8 חֵטְא
חָטְאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לְנִידָה הָיָתָה
כָּל־מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ כִּי־רָאוּ עֶרְוָתָהּ גַּם־
הִיא נֶאֶנְחָה וַתָּשָׁב אָחוֹר׃ 9 טֻמְאָתָהּ
בְּשׁוּלֶיהָ לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתֵּרֶד
פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ רְאֵה יְהוָה אֶת־
עָנְיִי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב׃ 10 יָדוֹ פָּרַשׂ צָר עַל
כָּל־מַחֲמַדֶּיהָ כִּי־רָאֲתָה גוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ
אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא־יָבֹאוּ בַקָּהָל לָךְ׃

ΘΡΗΝΟΙ, ΚΕΦ. α'.

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπλη-
θυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα πεπλη-
θυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη
εἰς φόρον. 2 Βὴθ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτί,
καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ
οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν
ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν
ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.
3 Γίμελ. Μετῳκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως
αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν
ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ κατα-
διώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν
θλιβόντων. 4 Δάλεθ. Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι παρὰ
τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι
αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζου-
σιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραι-
νομένη ἐν ἑαυτῇ. 5 Ἤ. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες
αὐτὴν εἰς κεφαλήν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν,
ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν
ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν
αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος. 6 Οὐαῦ.
Καὶ ἐξήρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια
αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ
εὑρίσκοντες νομήν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ
κατὰ πρόσωπον διώκοντος. 7 Ζαΐν. Ἐμνήσθη
Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπω-
σμῶν αὐτῆς, πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν
ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς
εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ·
ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ
αὐτῆς. 8 Ἢθ. Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλήμ,
διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες
αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχη-
μοσύνην αὐτῆς, και γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπε-
στράφη ὀπίσω. 9 Τὴθ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ
ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς καὶ
κατεβίβασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν
αὐτήν. Ἴδε Κύριε τὴν ταπείνωσιν μου, ὅτι ἐμε-
γαλύνθη ὁ ἐχθρός. 10 Ἰὼδ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέ-
τασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς,
εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς
ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

LAMENTATIONES, CAPUT I.

ALEPH. Quomodo sedet sola civitas plena
populo! facta est quasi vidua domina
gentium: princeps provinciarum facta est sub
tributo! 2 *Beth.* Plorans ploravit in nocte,
et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui
consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes
amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei
inimici. 3 *Ghimel.* Migravit Judas propter
afflictionem, et multitudinem servitutis: ha-
bitavit inter gentes, nec invenit requiem:
omnes persecutores ejus apprehenderunt eam
inter angustias. 4 *Daleth.* Viæ Sion lugent,
eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem:
omnes portæ ejus destructæ: sacerdotes ejus
gementes: virgines ejus squalidæ, et ipsa
oppressa amaritudine. 5 *He.* Facti sunt
hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati
sunt: quia Dominus locutus est super eam
propter multitudinem iniquitatum ejus: par-
vuli ejus ducti sunt in captivitatem ante
faciem tribulantis. 6 *Vau.* Et egressus est
a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt prin-
cipes ejus velut arietes non invenientes pas-
cua: et abierunt absque fortitudine ante
faciem subsequentis. 7 *Zain.* Recordata est
Jerusalem dierum afflictionis suæ, et prævari-
cationis omnium desiderabilium suorum, quæ
habuerat a diebus antiquis, cum caderet po-
pulus ejus in manu hostili, et non esset auxi-
liator: viderunt eam hostes, et deriserunt
sabbata ejus. 8 *Heth.* Peccatum peccavit
Jerusalem, propterea instabilis facta est:
omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam,
quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem
gemens conversa est retrorsum. 9 *Theth.*
Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est
finis sui: deposita est vehementer, non habens
consolatorem: vide Domine afflictionem meam,
quoniam erectus est inimicus. 10 *Jod.*
Manum suam misit hostis ad omnia desi-
derabilia ejus: quia vidit gentes in-
gressas sanctuarium suum, de quibus præ-
ceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

איכה א ב

11 כָּל־עַמָּהּ נֶאֱנָחִים מְבַקְּשִׁים לֶחֶם נָתְנוּ
מַחֲמַדֵּיהֶם בְּאֹכֶל לְהָשִׁיב נָפֶשׁ רְאֵה
יְהוָה וְהַבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלֵלָה׃ 12 לוֹא
אֲלֵיכֶם כָּל־עֹבְרֵי דֶרֶךְ הַבִּיטוּ וּרְאוּ
אִם־יֵשׁ מַכְאוֹב כְּמַכְאֹבִי אֲשֶׁר עוֹלַל לִי
אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃
13 מִמָּרוֹם שָׁלַח־אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה
פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלַי הֱשִׁיבַנִי אָחוֹר נְתָנַנִי
שֹׁמֵמָה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה׃ 14 נִשְׂקַד עֹל
פְּשָׁעַי בְּיָדוֹ יִשְׂתָּרְגוּ עָלוּ עַל־צַוָּארִי
הִכְשִׁיל כֹּחִי נְתָנַנִי אֲדֹנָי בִּידֵי לֹא־אוּכַל
קוּם׃ 15 סִלָּה כָל־אַבִּירַי ׀ אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי
קָרָא עָלַי מוֹעֵד לִשְׁבֹּר בַּחוּרָי גַּת דָּרַךְ
אֲדֹנָי לִבְתוּלַת בַּת־יְהוּדָה׃ 16 עַל־אֵלֶּה ׀
אֲנִי בוֹכִיָּה עֵינִי ׀ עֵינִי יֹרְדָה מַּיִם כִּי־רָחַק
מִמֶּנִּי מְנַחֵם מֵשִׁיב נַפְשִׁי הָיוּ בָנַי שׁוֹמֵמִים
כִּי גָבַר אוֹיֵב׃ 17 פֵּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין
מְנַחֵם לָהּ צִוָּה יְהוָה לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו
צָרָיו הָיְתָה יְרוּשָׁלִַם לְנִדָּה בֵּינֵיהֶם׃
18 צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי־פִיהוּ מָרִיתִי שִׁמְעוּ־
נָא כָל־עַמִּים וּרְאוּ מַכְאֹבִי בְּתוּלֹתַי
וּבַחוּרַי הָלְכוּ בַשֶּׁבִי׃ 19 קָרָאתִי לַמְאַהֲבַי
הֵמָּה רִמּוּנִי כֹּהֲנַי וּזְקֵנַי בָּעִיר גָּוָעוּ
כִּי־בִקְשׁוּ אֹכֶל לָמוֹ וְיָשִׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם׃
20 רְאֵה יְהוָה כִּי־צַר־לִי מֵעַי חֳמַרְמָרוּ
נֶהְפַּךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוֹ מָרִיתִי מִחוּץ
שִׁכְּלָה־חֶרֶב בַּבַּיִת כַּמָּוֶת׃ 21 שָׁמְעוּ כִּי
נֶאֱנָחָה אָנִי אֵין מְנַחֵם לִי כָּל־אֹיְבַי שָׁמְעוּ
רָעָתִי שָׂשׂוּ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ הֵבֵאתָ
יוֹם־קָרָאתָ וְיִהְיוּ כָמוֹנִי׃ 22 תָּבֹא כָל־רָעָתָם
לְפָנֶיךָ וְעוֹלֵל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי עַל
כָּל־פְּשָׁעָי כִּי־רַבּוֹת אַנְחֹתַי וְלִבִּי דַוָּי׃

פרשה ב׃

1 אֵיכָה יָעִיב בְּאַפּוֹ ׀ אֲדֹנָי אֶת־בַּת־צִיּוֹן
הִשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־זָכַר הֲדֹם־רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ׃ 2 בִּלַּע
אֲדֹנָי לֹא חָמַל אֵת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַס
בְּעֶבְרָתוֹ מִבְצְרֵי בַת־יְהוּדָה הִגִּיעַ לָאָרֶץ
חִלֵּל מַמְלָכָה וְשָׂרֶיהָ׃ 3 גָּדַע בָּחֳרִי־אַף כֹּל
קֶרֶן יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב
וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כְּאֵשׁ לֶהָבָה אָכְלָה סָבִיב׃

ΘΡΗΝΟΙ, α', β'.

11 *Χάφ.* Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζη-
τοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν
βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπί-
βλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη. 12 Λάμεδ. Οἱ πρὸς
ὑμᾶς πάντες παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐπιστρέψατε
καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγε-
νήθη· φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν
ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ. 13 Μήμ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ
ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό·
διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέστρεψέ με εἰς
τὰ ὀπίσω, ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν
ὠδυνωμένην. 14 Νούν. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσε-
βήματά μου. ἐν νεοσί μου συνεπλάκησαν, ἀνέβη-
σαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθενησεν η ισχυς μου,
ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνή-
σομαι στῆναι. 15 Σάμεχ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς
ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ'
ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρῖψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν
ἐπάτησε Κύριος παρθένῳ θυγατρὶ Ἰούδα, ἐπὶ τού-
τοις ἐγὼ κλαίω. 16 Ἄϊν. Ὁ ὀφθαλμός μου κατή-
γαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν
με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου
ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός. 17 Φή.
Διεπέτασε Σιὼν χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν. Ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακώβ· κύκλῳ
αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν, ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς
ἀποκαθημένην ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 18 Τσαδή. Δί-
καιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα.
Ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος
μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ. 19 Κώφ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς
μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ
οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζή-
τησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐ-
τῶν, καὶ οὐχ εὗρον. 20 Ῥήχς. Ἴδε Κύριε ὅτι
θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία
μου ἐστράφη ἐν ἐμοί· ὅτι παραπικραίνουσα παρε-
πικράνθην, ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα ὥσπερ
θάνατος ἐν οἴκῳ. 21 Χσέν. Ἀκούσατε δὴ ὅτι
στενάζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με· Πάντες
οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν,
ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας και-
ρόν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί. 22 Θαῦ. Εἰσέλθοι πᾶσα
ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλι-
σον αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ
πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στε-
ναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

ΚΕΦ. β'.

1 **ἌΛΕΦ.** Πῶς ἐγνόφωσεν εν οργῇ αὐτοῦ Κύ-
ριος τὴν θυγατέρα Σιών· κατέῤῥιψεν ἐξ οὐρανοῦ
εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποπο-
δίου ποδῶν αὐτοῦ. 2 Βήθ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος· πάντα τὰ
ὡραῖα Ιακὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώ-
ματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν
γῆν, ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐ-
τῆς. 3 Γίμελ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ
πᾶν κέρας Ἰσραήλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐ-
τοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ
ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

LAMENTATIONES, I. II.

11 *Caph.* Omnis populus ejus gemens, et
quærens panem: dederunt pretiosa quæque
pro cibo ad refocillandam animam: vide Do-
mine et considera, quoniam facta sum vilis.
12 *Lamed.* O vos omnes, qui transitis per
viam, attendite, et videte si est dolor sicut
dolor meus: quoniam vindemiavit me ut lo-
cutus est Dominus in die iræ furoris sui.
13 *Mem.* De excelso misit ignem in ossibus
meis, et erudivit me: expandit rete pedibus
meis, convertit me retrorsum: posuit me de-
solatam, tota die mœrore confectam. 14 *Nun.*
Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in
manu ejus convolutæ sunt, et impositæ collo
meo: infirmata est virtus mea: dedit me
Dominus in manu, de qua non potero surgere.
15 *Samech.* Abstulit omnes magnificos meos
Dominus de medio mei: vocavit adversum me
tempus, ut contereret electos meos: torcular
calcavit Dominus virgini filiæ Juda. 16 *Ain.*
Idcirco ego plorans, et oculus meus deducens
aquas: quia longe factus est a me consolator,
convertens animam meam: facti sunt filii mei
perditi, quoniam invaluit inimicus. 17 *Phe.*
Expandit Sion manus suas, non est qui conso-
letur eam: mandavit Dominus adversum Ja-
cob in circuitu ejus hostes ejus: facta est
Jerusalem quasi polluta menstruis inter eos.
18 *Sade.* Justus est Dominus, quia os ejus ad
iracundiam provocavi; audite obsecro universi
populi, et videte dolorem meum: virgines
meæ, et juvenes mei abierunt in captivitatem.
19 *Coph.* Vocavi amicos meos, et ipsi decepe-
runt me: sacerdotes mei, et senes mei in urbe
consumpti sunt: quia quæsierunt cibum sibi
ut refocillarent animam suam. 20 *Res.* Vide
Domine quoniam tribulor, conturbatus est
venter meus: subversum est cor meum in
memetipsa; quoniam amaritudine plena sum;
foris interficit gladius, et domi mors similis
est. 21 *Sin.* Audierunt quia ingemisco ego,
et non est qui consoletur me: omnes inimici
mei audierunt malum meum, lætati sunt, quo-
niam tu fecisti: adduxisti diem consolationis,
et fient similes mei. 22 *Thau.* Ingrediatur
omne malum eorum coram te: et vindemia eos
sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates
meas: multi enim gemitus mei, et cor meum
mœrens.

CAPUT II.

1 *Aleph.* Quomodo obtexit caligine in
furore suo Dominus filiam Sion: projecit de
cælo in terram inclytam Israel, et non est re-
cordatus scabelli pedum suorum in die furoris
sui. 2 *Beth.* Præcipitavit Dominus, nec pe-
percit, omnia speciosa Jacob: destruxit in
furore suo munitiones virginis Juda, et dejecit
in terram: polluit regnum, et principes ejus.
3 *Ghimel.* Confregit in ira furoris sui omne
cornu Israel: avertit retrorsum dexteram
suam a facie inimici: et succendit in Jacob
quasi ignem flammæ devorantis in gyro.

4 דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נִצָּב יְמִינוֹ כְּצָר
וַיַּהֲרֹג כֹּל מַחֲמַדֵּי־עָיִן בְּאֹהֶל בַּת־צִיּוֹן
שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ׃ 5 הָיָה אֲדֹנָי ׀ כְּאוֹיֵב
בִּלַּע יִשְׂרָאֵל בִּלַּע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחֵת
מִבְצָרָיו וַיֶּרֶב בְּבַת־יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה׃
6 וַיַּחְמֹס כַּגַּן שֻׂכּוֹ שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ שִׁכַּח
יְהוָה ׀ בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאַץ בְּזַעַם־
אַפּוֹ מֶלֶךְ וְכֹהֵן׃ 7 זָנַח אֲדֹנָי ׀ מִזְבְּחוֹ נִאֵר
מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד־אוֹיֵב חוֹמֹת אַרְמְנוֹתֶיהָ
קוֹל נָתְנוּ בְּבֵית־יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד׃
8 חָשַׁב יְהוָה ׀ לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן
נָטָה קָו לֹא־הֵשִׁיב יָדוֹ מִבַּלֵּעַ וַיַּאֲבֶל־חֵל
וְחוֹמָה יַחְדָּו אֻמְלָלוּ׃ 9 טָבְעוּ בָאָרֶץ
שְׁעָרֶיהָ אִבַּד וְשִׁבַּר בְּרִיחֶיהָ מַלְכָּהּ
וְשָׂרֶיהָ בַגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־
מָצְאוּ חָזוֹן מֵיְהוָה׃ 10 יֵשְׁבוּ לָאָרֶץ יִדְּמוּ
זִקְנֵי בַת־צִיּוֹן הֶעֱלוּ עָפָר עַל־רֹאשָׁם חָגְרוּ
שַׂקִּים הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן בְּתוּלֹת
יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 11 כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי חֳמַרְמְרוּ
מֵעַי נִשְׁפַּךְ לָאָרֶץ כְּבֵדִי עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי
בֵּעָטֵף עוֹלֵל וְיוֹנֵק בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה׃
12 לְאִמֹּתָם יֹאמְרוּ אַיֵּה דָּגָן וָיָיִן בְּהִתְעַטְּפָם
כֶּחָלָל בִּרְחֹבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם
אֶל־חֵיק אִמֹּתָם׃ 13 מָה־אֲעִידֵךְ מָה
אֲדַמֶּה־לָּךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַ͏ִם מָה אַשְׁוֶה־לָּךְ
וַאֲנַחֲמֵךְ בְּתוּלַת בַּת־צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל כַּיָּם
שִׁבְרֵךְ מִי יִרְפָּא־לָךְ׃ 14 נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ
שָׁוְא וְתָפֵל וְלֹא־גִלּוּ עַל־עֲוֺנֵךְ לְהָשִׁיב
שְׁבִיתֵךְ וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שָׁוְא וּמַדּוּחִים׃
15 סָפְקוּ עָלַיִךְ כַּפַּיִם כָּל־עֹבְרֵי דֶרֶךְ שָׁרְקוּ
וַיָּנִעוּ רֹאשָׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלָ͏ִם הֲזֹאת הָעִיר
שֶׁיֹּאמְרוּ כְּלִילַת יֹפִי מָשׂוֹשׂ לְכָל־הָאָרֶץ׃
16 פָּצוּ עָלַיִךְ פִּיהֶם כָּל־אוֹיְבַיִךְ שָׁרְקוּ
וַיַּחַרְקוּ־שֵׁן אָמְרוּ בִּלָּעְנוּ אַךְ זֶה הַיּוֹם
שֶׁקִּוִּינֻהוּ מָצָאנוּ רָאִינוּ׃ 17 עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר
זָמָם בִּצַּע אֶמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם
הָרַס וְלֹא חָמָל וַיְשַׂמַּח עָלַיִךְ אוֹיֵב הֵרִים
קֶרֶן צָרָיִךְ׃ 18 צָעַק לִבָּם אֶל־אֲדֹנָי חוֹמַת
בַּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי כַנַּחַל דִּמְעָה יוֹמָם וָלַיְלָה
אַל־תִּתְּנִי פוּגַת לָךְ אַל־תִּדֹּם בַּת־עֵינֵךְ׃

4 *Δάλεθ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεν-
αντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος,
καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ
τὸν θυμὸν αὐτοῦ.* 5 *Ἡ. Ἐγενήθη Κύριος ὡς
ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς
βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ
ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ τε-
ταπεινωμένην.* 6 *Οὐαῦ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμ-
πελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ·
ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς καὶ
σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ
βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.* 7 *Ζαΐν. Ἀπώσατο
Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα
αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων
αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ
ἑορτῆς.* 8 *Ἠθ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος
θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε
χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ
προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησε.*
9 *Τήθ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς· ἀπώ-
λεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς
καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος,
καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ Κυ-
ρίου.* 10 *Ἰώδ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν
πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατή-
γαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.*
11 *Χάφ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα
μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν
τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις
πόλεως.* 12 *Λάμεδ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν
Ποῦ σῖτος καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς
τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι
ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.* 13 *Μήμ.
Τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι, θύγατερ Ἱερου-
σαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε, παρθένος θύγα-
τερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου,
τίς ἰάσεταί σε;* 14 *Νοῦν. Προφῆταί σου εἴδοσάν
σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ
τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου,
καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.*
15 *Σάμεχ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ
παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν
κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ·
αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης
τῆς γῆς.* 16 *Φή. Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν
πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόν-
τας, καὶ εἶπαν Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ
ἡμέρα ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτήν, εἴδομεν.*
17 *Ἀΐν. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε
ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε
καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν, ὕψωσε
κέρας θλίβοντός σε.* 18 *Τσαδή. Ἐβόησε καρδία αὐ-
τῶν πρὸς Κύριον. Τείχη Σιών, καταγάγετε ὡς χει-
μάῤῥους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς ἔκνηψιν
σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.*

4. *Daleth.* Tetendit arcum suum quasi inimi-
cus, firmavit dexteram suam quasi hostis: et
occidit omne quod pulchrum erat visu in ta-
bernaculo filiæ Sion, effudit quasi ignem in-
dignationem suam. 5 *He.* Factus est Do-
minus velut inimicus: præcipitavit Israel,
præcipitavit omnia mœnia ejus: dissipavit
munitiones ejus, et replevit in filia Juda hu-
miliatum et humiliatam. 6 *Vau.* Et dissi-
pavit quasi hortum tentorium suum, demolitus
est tabernaclum suum, oblivioni tradidit Do-
minus in Sion festivitatem et sabbatum: et in
opprobrium, et in indignationem furoris sui,
regem et sacerdotem. 7 *Zain.* Repulit Domi-
nus altare suum, maledixit sanctificationi suæ:
tradidit in manu inimici muros turrium ejus:
vocem dederunt in domo Domini, sicut in die
solemni. 8 *Heth.* Cogitavit Dominus dissi-
pare murum filiæ Sion: tetendit funiculum
suum, et non avertit manum suam a perdi-
tione: luxitque antemurale, et murus pariter
dissipatus est. 9 *Theth.* Defixæ sunt in
terra portæ ejus: perdidit, et contrivit vectes
ejus; regem ejus et principes ejus in genti-
bus: non est lex, et prophetæ ejus non inve-
nerunt visionem a Domino. 10 *Jod.* Sederunt
in terra, conticuerunt senes filiæ Sion: con-
sperserunt cinere capita sua, accincti sunt
ciliciis, abjecerunt in terram capita sua vir-
gines Jerusalem. 11 *Caph.* Defecerunt præ
lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera
mea: effusum est in terra jecur meum super
contritione filiæ populi mei, cum deficeret
parvulus et lactens in plateis oppidi. 12 *La-
med.* Matribus suis dixerunt: Ubi est triti-
cum et vinum? cum deficerent quasi vulnerati
in plateis civitatis: cum exhalarent animas
suas in sinu matrum suarum. 13 *Mem.* Cui
comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Je-
rusalem? cui exæquabo te, et consolabor te
virgo filia Sion? magna est enim velut mare
contritio tua: quis medebitur tui? 14 *Nun.*
Prophetæ tui viderunt tibi falsa, et stulta, nec
aperiebant iniquitatem tuam, ut te ad pœni-
nitentiam provocarent: viderunt autem tibi
assumptiones falsas, et ejectiones. 15 *Samech.*
Plauserunt super te manibus omnes transe-
untes per viam: sibilaverunt, et moverunt
caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine
est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium
universæ terræ? 16 *Phe.* Aperuerunt super
te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et
fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabi-
mus: en ista est dies, quam expectabamus:
invenimus, vidimus. 17 *Ain.* Fecit Dominus
quæ cogitavit, complevit sermonem suum,
quem præceperat a diebus antiquis: destruxit,
et non pepercit, et lætificavit super te inimi-
cum, et exaltavit cornu hostium tuorum.
18 *Sade.* Clamavit cor eorum ad Dominum
super muros filiæ Sion: Deduc quasi torren-
tem lacrymas, per diem et noctem: non des
requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

19 קוּמִי ׀ רֹנִּי בַלַּיְלָ° לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת שִׁפְכִי
כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי שְׂאִי אֵלָיו
כַּפַּיִךְ עַל־נֶפֶשׁ עוֹלָלַיִךְ הָעֲטוּפִים בְּרָעָב
בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת׃ 20 רְאֵה יְהוָה וְהַבִּיטָה
לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה אִם־תֹּאכַלְנָה נָשִׁים
פִּרְיָם עֹלְלֵי טִפֻּחִים אִם־יֵהָרֵג בְּמִקְדַּשׁ
אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא׃ 21 שָׁכְבוּ לָאָרֶץ חוּצוֹת
נַעַר וְזָקֵן בְּתוּלֹתַי וּבַחוּרַי נָפְלוּ בֶחָרֶב
הָרַגְתָּ בְּיוֹם אַפֶּךָ טָבַחְתָּ לֹא חָמָלְתָּ׃
22 תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרַי מִסָּבִיב וְלֹא
הָיָה בְּיוֹם אַף־יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־
טִפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֹיְבִי כִלָּם׃

פרשה ג׃

1 אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ׃
2 אוֹתִי נָהַג וַיֹּלַךְ חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר׃ 3 אַךְ
בִּי יָשֻׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ כָּל־הַיּוֹם׃ 4 בִּלָּה
בְשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבַּר עַצְמוֹתָי׃ 5 בָּנָה עָלַי
וַיַּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה׃ 6 בְּמַחֲשַׁכִּים הוֹשִׁיבַנִי
כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ 7 גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא
הִכְבִּיד נְחָשְׁתִּי׃ 8 גַּם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ
שָׂתַם תְּפִלָּתִי׃ 9 גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית נְתִיבֹתַי
עִוָּה׃ 10 דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אֲרִיה בְּמִסְתָּרִים׃
11 דְּרָכַי סוֹרֵר וַיְפַשְּׁחֵנִי שָׂמַנִי שֹׁמֵם׃
12 דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמַּטָּרָא לַחֵץ׃
13 הֵבִיא בְּכִלְיוֹתָי בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ׃ 14 הָיִיתִי
שְּׂחֹק לְכָל־עַמִּי נְגִינָתָם כָּל־הַיּוֹם׃
15 הִשְׂבִּיעַנִי בַמְּרוֹרִים הִרְוַנִי לַעֲנָה׃ 16 וַיַּגְרֵס
בֶּחָצָץ שִׁנָּי הִכְפִּישַׁנִי בָּאֵפֶר׃ 17 וַתִּזְנַח
מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי נָשִׁיתִי טוֹבָה׃ 18 וָאֹמַר
אָבַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מֵיְהוָה׃ 19 זְכָר־עָנְיִי
וּמְרוּדִי לַעֲנָה וָרֹאשׁ׃ 20 זָכוֹר תִּזְכּוֹר
וְתָשִׁ*יחַ עָלַי נַפְשִׁי׃ 21 זֹאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי
עַל־כֵּן אוֹחִיל׃ 22 חַסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא־
תָמְנוּ כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו׃ 23 חֲדָשִׁים
לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ׃ 24 חֶלְקִי
יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ׃
25 טוֹב יְהוָה לְקוָֹו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ׃
26 טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת יְהוָה׃
27 טוֹב לַגֶּבֶר כִּי־יִשָּׂא עֹל בִּנְעוּרָיו׃

19 Κώφ. Ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς
φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι
προσώπου Κυρίου, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου
περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ'
ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων. 20 Ῥήχς. Ἴδε Κύριε καὶ
ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως. Εἰ φάγον-
ται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα
ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα
μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίου ἱερέα
καὶ προφήτην; 21 Χσέν. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν
ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ
νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ· ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω. 22 Θαῦ. Ἐκάλεσεν
ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ
ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ
καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλήθυνα
ἐχθρούς μου πάντας.

ΚΕΦ. γ'.

1 ἌΛΕΦ. Ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν
ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ. 2 Παρέλαβέ με καὶ
ἀπήγαγέ με εἰς σκότος καὶ οὐ φῶς. 3 Πλὴν ἐν
ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,
4 Βήθ. Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὀστέα
μου συνέτριψεν. 5 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ
ἐκύκλωσε κεφαλήν μου καὶ ἐμόχθησεν, 6 Ἐν σκο-
τεινοῖς ἐκάθισέ με ὡς νεκροὺς αἰῶνος. 7 Γίμελ.
Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι,
ἐβάρυνε χαλκόν μου. 8 Καί γε κεκράξομαι καὶ
βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου. 9 Ἀνῳκοδόμη-
σεν ὁδούς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, 10 Δάλεθ.
Ἐτάραξεν ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυ-
φαίοις, 11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκότα καὶ κατέπαυσέ
με, ἔθετό με ἠφανισμένην. 12 Ἐνέτεινε τόξον αὐ-
τοῦ καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος. 13 Ἤ.
Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας
αὐτοῦ. 14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μου, ψαλ-
μὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν. 15 Ἐχόρτασέ με πι-
κρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς, 16 Οὐαῦ. Καὶ ἐξέβαλε
ψήφῳ ὀδόντας μου, ἐψώμισέ με σποδόν, 17 Καὶ
ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν μου, ἐπελαθόμην ἀγαθά,
18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ
Κυρίου. 19 Ζαΐν. Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου
καὶ ἐκ διωγμοῦ, 20 Πικρία καὶ χολή μου μνησθή-
σεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μου.
21 Ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο
ὑπομενῶ. 22 Ἤθ. Τὰ ἐλέη Κυρίου ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ
με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.
(Μῆνας εἰς τὰς πρωΐας ἐλέησον Κύριε, ὅτι οὐ συνε-
τελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ.) 23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας πολλὴ ἡ
πίστις σου. 24 Μερίς μου Κύριος, εἶπεν ἡ
ψυχή μου· διὰ τοῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ. 25 Τήθ.
Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν, 26 Ψυχῇ
ἣ ζητήσει αὐτὸν ἀγαθὸν· καὶ ὑπομενεῖ, καὶ
ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου. 27 Ἀγα-
θὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ,

19 *Coph.* Consurge, lauda in nocte, in prin-
cipio vigiliarum: effunde sicut aquam cor
tuum ante conspectum Domini: leva ad eum
manus tuas pro anima parvulorum tuorum, qui
defecerunt in fame in capite omnium compi-
torum. 20 *Res.* Vide Domine, et considera
quem vindemiaveris ita: ergone comedent
mulieres fructum suum, parvulos ad mensuram
palmæ? si occiditur in sanctuario Domini sa-
cerdos, et propheta? 21 *Sin.* Jacuerunt in
terra foris puer et senex: virgines meæ, et
juvenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti
in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.
22 *Thau.* Vocasti quasi ad diem solemnem,
qui terrerent me de circuitu, et non fuit in die
furoris Domini qui effugeret, et relinqueretur:
quos educavi, et enutrivi, inimicus meus con-
sumpsit eos.

CAPUT III.

1 *Aleph.* Ego vir videns paupertatem meam
in virga indignationis ejus. 2 *Aleph.* Me
minavit, et adduxit in tenebras, et non in
lucem. 3 *Aleph.* Tantum in me vertit, et
convertit manum suam tota die. 4 *Beth.*
Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam,
contrivit ossa mea. 5 *Beth.* Ædificavit in
gyro meo, et circumdedit me felle, et labore.
6 *Beth.* In tenebrosis collocavit me, quasi
mortuos sempiternos. 7 *Ghimel.* Circumæ-
dificavit adversum me, ut non egrediar:
aggravavit compedem meum. 8 *Ghimel.* Sed
et cum clamavero, et rogavero, exclusit ora-
tionem meam. 9 *Ghimel.* Conclusit vias
meas lapidibus quadris, semitas meas sub-
vertit. 10 *Daleth.* Ursus insidians factus est
mihi: leo in absconditis. 11 *Daleth.* Semitas
meas subvertit, et confregit me: posuit me
desolatam. 12 *Daleth.* Tetendit arcum suum,
et posuit me quasi signum ad sagittam.
13 *He.* Misit in renibus meis filias pharetræ
suæ. 14 *He.* Factus sum in derisum omni
populo meo, canticum eorum tota die. 15 *He.*
Replevit me amaritudinibus, inebriavit me
absynthio. 16 *Vau.* Et fregit ad numerum
dentes meos cibavit me cinere. 17 *Vau.* Et
repulsa est a pace anima mea, oblitus sum
bonorum. 18 *Vau.* Et dixi: Periit finis
meus, et spes mea a Domino. 19 *Zain.* Re-
cordare paupertatis, et transgressionis meæ,
absynthii, et fellis. 20 *Zain.* Memoria memor
ero, et tabescet in me anima mea. 21 *Zain.*
Hæc recolens in corde meo, ideo sperabo.
22 *Heth.* Misericordiæ Domini quia non
sumus consumpti: quia non defecerunt mise-
rationes ejus. 23 *Heth.* Novi diluculo, multa
est fides tua. 24 *Heth.* Pars mea Dominus,
dixit anima mea, propterea expectabo eum.
25 *Theth.* Bonus est Dominus sperantibus in
eum, animæ quærenti illum. 26 *Theth.*
Bonum est præstolari cum silentio salu-
tare Dei. 27 *Theth.* Bonum est viro, cum
portaverit jugum ab adolescentia sua.

28 יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו׃ 29 יִתֵּן
בֶּעָפָר פִּיהוּ אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה׃ 30 יִתֵּן
לְמַכֵּהוּ לֶחִי יִשְׂבַּע בְּחֶרְפָּה׃ 31 כִּי
לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי׃ 32 כִּי אִם־
הוֹגָה וְרִחַם כְּרֹב חֲסָדָו׃ 33 כִּי לֹא
עִנָּה מִלִּבּוֹ וַיַּגֶּה בְּנֵי־אִישׁ׃ 34 לְדַכֵּא
תַּחַת רַגְלָיו כֹּל אֲסִירֵי אָרֶץ׃ 35 לְהַטּוֹת
מִשְׁפַּט־גָּבֶר נֶגֶד פְּנֵי עֶלְיוֹן׃ 36 לְעַוֵּת
אָדָם בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה׃ 37 מִי זֶה
אָמַר וַתֶּהִי אֲדֹנָי לֹא צִוָּה׃ 38 מִפִּי עֶלְיוֹן
לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת וְהַטּוֹב׃ 39 מַה־יִּתְאוֹנֵן
אָדָם חָי גֶּבֶר עַל־חֲטָאָו׃ 40 נַחְפְּשָׂה
דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה עַד־יְהוָה׃
41 נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל בַּשָּׁמָיִם׃
42 נַחְנוּ פָשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ אַתָּה לֹא סָלָחְתָּ׃
43 סַכֹּתָה בָאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ׃
44 סַכֹּתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה׃ 45 סְחִי
וּמָאוֹס תְּשִׂימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים׃ 46 פָּצוּ
עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל־אֹיְבֵינוּ׃ 47 פַּחַד וָפַחַת
הָיָה לָנוּ הַשֵּׁאת וְהַשָּׁבֶר׃ 48 פַּלְגֵי־מַיִם
תֵּרַד עֵינִי עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ 49 עֵינִי
נִגְּרָה וְלֹא תִדְמֶה מֵאֵין הֲפֻגוֹת׃ 50 עַד־
יַשְׁקִיף וְיֵרֶא יְהוָה מִשָּׁמָיִם׃ 51 עֵינִי
עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי מִכֹּל בְּנוֹת עִירִי׃ 52 צוֹד
צָדוּנִי כַּצִּפּוֹר אֹיְבַי חִנָּם׃ 53 צָמְתוּ בַבּוֹר
חַיָּי וַיַּדּוּ־אֶבֶן בִּי׃ 54 צָפוּ־מַיִם עַל־רֹאשִׁי
אָמַרְתִּי נִגְזָרְתִּי׃ 55 קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבּוֹר
תַּחְתִּיּוֹת׃ 56 קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל־תַּעְלֵם אָזְנְךָ
לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי׃ 57 קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָּ
אָמַרְתָּ אַל־תִּירָא׃ 58 רַבְתָּ אֲדֹנָי רִיבֵי
נַפְשִׁי גָּאַלְתָּ חַיָּי׃ 59 רָאִיתָה יְהוָה עַוָּתָתִי
שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי׃ 60 רָאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם
כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לִי׃ 61 שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם
יְהוָה כָּל־מַחְשְׁבֹתָם עָלָי׃ 62 שִׂפְתֵי קָמַי
וְהֶגְיוֹנָם עָלַי כָּל־הַיּוֹם׃ 63 שִׁבְתָּם וְקִימָתָם
הַבִּיטָה אֲנִי מַנְגִּינָתָם׃ 64 תָּשִׁיב לָהֶם
גְּמוּל יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ 65 תִּתֵּן לָהֶם
מְגִנַּת־לֵב תַּאֲלָתְךָ לָהֶם׃ 66 תִּרְדֹּף בְּאַף
וְתַשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה׃

28 'Ιώδ. *Καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται, ὅτι*
ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ. [29 *Θήσει ἐν κονιορτῷ τὸ στόμα αὐ-*
τοῦ, εἴποτε ᾖ ἐλπίς.] 30 *Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν*
σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν, 31 Κάφ. *"Οτι*
οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος. 32 *"Οτι ὁ τα-*
πεινώσας οἰκτειρήσει καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
αὐτοῦ. 33 *Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐτα-*
πείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός. 34 Λάμεδ. *Τοῦ ταπεινῶσαι*
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς,
35 *Τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου*
ὑψίστου, 36 *Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρί-*
νεσθαι αὐτόν, Κύριος οὐκ εἶπε. 37 Μήμ. *Τίς οὕ-*
τως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.
38 *'Εκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ*
καὶ τὸ ἀγαθόν. 39 *Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν*
ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ; 40 Νούν. *'Εξη-*
ρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν
ἕως Κυρίου. 41 *'Αναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ*
χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ. 42 *'Ημαρτήσα-*
μεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης. 43 Σάμεχ.
'Επεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέ-
κτεινας, οὐκ ἐφείσω. 44 *'Επεσκέπασας νεφέλην*
σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, 45 *Καμμύσαι με καὶ*
ἀπωσθῆναι. "Εθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν,
46 Φή. *Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν*
πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. 47 *Φόβος καὶ θυμὸς*
ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή. 48 *'Αφέσεις*
ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπι τὸ σύντριμμα
τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. 49 "Αϊν. *'Ο ὀφθαλμός*
μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι
ἔκνηψιν, 50 *"Εως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἐξ*
οὐρανοῦ. 51 *'Ο ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ*
τὴν ψυχήν μυυ παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.
52 Τσαδή. *Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον*
πάντες οἱ ἐχθροί μου δωρεάν, 53 *'Εθανάτωσαν ἐν*
λάκκῳ ζωήν μου καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί,
54 *'Υπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα*
'Απῶσμαι. 55 Κώφ. *'Επεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου*
Κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου, 56 *Φωνήν μου ἤκου-*
σας. Μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέησίν μου·
57 *Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπε-*
καλεσάμην σε εἶπάς μοι Μὴ φοβοῦ. 58 Ρήχς.
'Εδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυ-
τρώσω τὴν ζωήν μου. 59 *"Ιδες Κύριε τὰς ταραχάς*
μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου. 60 *Εἶδες πᾶσαν τὴν*
ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν
ἐν ἐμοί. 61 Χσίν. *"Ηκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐ-*
τῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ,
62 *Χείλη ἐπανισταμένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν*
κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, 63 *Καθέδραν αὐτῶν*
καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν. 'Επίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, 64 Θαῦ. *'Αποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα*
Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. 65 *'Απο-*
δώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμόν, καρδίας μου μόχθον.
66 *Σὺ αὐτοὺς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ καὶ ἐξαναλώσεις*
αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ Κύριε.

28 *Jod.* Sedebit solitarius, et tacebit: quia
levavit super se. 29 *Jod.* Ponet in pulvere os
suum, si forte sit spes. 30 *Jod.* Dabit per-
cutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.
31 *Caph.* Quia non repellet in sempiternum
Dominus. 32 *Caph.* Quia si abjecit, et misere-
bitur secundum multitudinem misericordiarum
suarum. 33 *Caph.* Non enim humiliavit ex
corde suo, et abjecit filios hominum. 34 *La-*
med. Ut contereret sub pedibus suis omnes
vinctos terræ. 35 *Lamed.* Ut declinaret
judicium viri in conspectu vultus Altissimi.
36 *Lamed.* Ut perverteret hominem in
judicio suo, Dominus ignoravit. 37 *Mem.*
Quis est iste, qui dixit ut fieret, Domino non
jubente? 38 *Mem.* Ex ore Altissimi non
egredientur nec mala nec bona? 39 *Mem.*
Quid murmuravit homo vivens, vir pro pec-
catis suis? 40 *Nun.* Scrutemur vias nostras,
et quæramus, et revertamur ad Dominum.
41 *Nun.* Levemus corda nostra cum manibus
ad Dominum in cælos. 42 *Nun.* Nos inique
egimus, et ad iracundiam provocavimus:
idcirco tu inexorabilis es. 43 *Samech.*
Operuisti in furore, et percussisti nos: occi-
disti, nec pepercisti. 44 *Samech.* Opposuisti
nubem tibi, ne transeat oratio. 45 *Samech.*
Eradicationem, et abjectionem posuisti me in
medio populorum. 46 *Phe.* Aperuerunt super
nos os suum omnes inimici. 47 *Phe.* Formido
et laqueus facta est nobis vaticinatio, et con-
tritio. 48 *Phe.* Divisiones aquarum deduxit
oculus meus, in contritione filiæ populi mei.
49 *Ain.* Oculus meus afflictus est, nec tacuit,
eo quod non esset requies, 50 *Ain.* Donec
respiceret et videret Dominus de cælis.
51 *Ain.* Oculus meus deprædatus est animam
meam in cunctis filiabus urbis meæ. 52 *Sade.*
Venatione ceperunt me quasi avem inimici mei
gratis. 53 *Sade.* Lapsa est in lacum vita
mea, et posuerunt lapidem super me. 54 *Sade.*
Inundaverunt aquæ super caput meum: dixi:
Perii. 55 *Coph.* Invocavi nomen tuum
Domine de lacu novissimo. 56 *Coph.* Vocem
meam audisti: ne avertas aurem tuam a
singultu meo, et clamoribus. 57 *Coph.* Ap-
propinquasti in die, quando invocavi te:
dixisti: Ne timeas. 58 *Res.* Judicasti
Domine causam animæ meæ, redemptor vitæ
meæ. 59 *Res.* Vidisti Domine iniquitatem
illorum adversum me: judica judicium meum.
60 *Res.* Vidisti omnem furorem, universas
cogitationes eorum adversum me. 61 *Sin.*
Audisti opprobrium eorum Domine, omnes
cogitationes eorum adversum me. 62 *Sin.*
Labia insurgentium mihi, et meditationes
eorum adversum me tota die. 63 *Sin.* Ses-
sionem eorum, et resurrectionem eorum vide;
ego sum psalmus eorum. 64 *Thau.* Reddes
eis vicem Domine juxta opera manuum
suarum. 65 *Thau.* Dabis eis scutum cordis
laborem tuum. 66 *Thau.* Persequeris in
furore, et conteres eos sub cælis Domine.

פרשה ד׃

¹ אֵיכָה יוּעַם זָהָב יִשְׁנֶא הַכֶּתֶם הַטּוֹב
תִּשְׁתַּפֵּכְנָה אַבְנֵי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת
2 בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז אֵיכָה
נֶחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי־חֶרֶשׂ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר׃
3 גַּם־תַּנִּין חָלְצוּ שַׁד הֵינִיקוּ גּוּרֵיהֶן
בַּת־עַמִּי לְאַכְזָר כִּי° עֱנִים בַּמִּדְבָּר׃
4 דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִכּוֹ בַּצָּמָא עוֹלָלִים
שָׁאֲלוּ לֶחֶם פֹּרֵשׂ אֵין לָהֶם׃ 5 הָאֹכְלִים
לְמַעֲדַנִּים נָשַׁמּוּ בַּחוּצוֹת הָאֱמֻנִים עֲלֵי
תוֹלָע חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת׃ 6 וַיִּגְדַּל עֲוֺן בַּת־
עַמִּי מֵחַטַּאת סְדֹם הַהֲפוּכָה כְמוֹ־רָגַע
וְלֹא־חָלוּ בָהּ יָדָיִם׃ 7 זַכּוּ נְזִירֶיהָ מִשֶּׁלֶג
צַחוּ מֵחָלָב אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים סַפִּיר
גִּזְרָתָם׃ 8 חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם לֹא נִכְּרוּ
בַּחוּצוֹת צָפַד עוֹרָם עַל־עַצְמָם יָבֵשׁ הָיָה
כָעֵץ׃ 9 טוֹבִים הָיוּ חַלְלֵי־חֶרֶב מֵחַלְלֵי
רָעָב שֶׁהֵם יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים מִתְּנוּבֹת שָׂדָי׃
10 יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בִּשְּׁלוּ יַלְדֵיהֶן הָיוּ
לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ 11 כִּלָּה
יְהוָה אֶת־חֲמָתוֹ שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיַּצֶּת־
אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוֹדֹתֶיהָ׃ 12 לֹא
הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכֹל יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי
יָבֹא צַר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָםִ׃ 13 מֵחַטֹּאת
נְבִיאֶיהָ עֲוֺנוֹת כֹּהֲנֶיהָ הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּהּ
דַּם צַדִּיקִים׃ 14 נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת
נְגֹאֲלוּ בַּדָּם בְּלֹא יוּכְלוּ יִגְּעוּ בִּלְבֻשֵׁיהֶם׃
15 סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אַל־
תִּגָּעוּ כִּי נָצוּ גַּם־נָעוּ אָמְרוּ בַּגּוֹיִם לֹא
יוֹסִיפוּ לָגוּר׃ 16 פְּנֵי יְהוָה חִלְּקָם לֹא
יוֹסִיף לְהַבִּיטָם פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נָשָׂאוּ
זְקֵנִים לֹא חָנָנוּ׃ 17 עוֹדֵינָה תִּכְלֶינָה
עֵינֵינוּ אֶל־עֶזְרָתֵנוּ הָבֶל בְּצִפִּיָּתֵנוּ צִפִּינוּ
אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשִׁעַ׃ 18 צָדוּ צְעָדֵינוּ מִלֶּכֶת
בִּרְחֹבֹתֵינוּ קָרַב קִצֵּנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא קִצֵּנוּ׃

ΚΕΦ. δ'.

1 ˈΑΛΕΦ. Πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλ-
λοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν
λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων. 2 Βήθ. Οἱ
υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς
ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν
κεραμέως; 3 Γίμελ. Καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν
μαστούς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν, θυγατέρας
λαοῦ μου εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.
4 Δάλεθ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς
τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει· νήπια ᾔτησαν ἄρτον,
ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. 5 Ἡ. Οἱ ἔσθοντες
τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τι-
θηνούμενοι ἐπὶ κόκκων περιεβάλλοντο κοπρίας.
6 Οὐαῦ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ
μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης
ὥσπερ σπουδῇ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.
7 Ζαΐν. Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ
χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν ὑπὲρ
λίθους, σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν. 8 Ἥθ.
Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ
ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐ-
τῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν
ὥσπερ ξύλον. 9 Τήθ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι
ῥομφαίας ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ· ἐπορεύθησαν ἐκ-
κεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν. 10 Ἰώδ.
Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία
αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς ἐν τῷ συν-
τρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. 11 Χάφ.
Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε θυμὸν
ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε
τὰ θεμέλια αὐτῆς. 12 Λάμεδ. Οὐκ ἐπίστευσαν
βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου-
μένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ. 13 Μήμ. Ἐξ ἁμαρτιῶν
προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκ-
χεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς. 14 Νούν.
Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις,
ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτούς,
ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν. 15 Σάμεχ. Ἀπόστητε
ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς Ἀπόστητε ἀπόστητε,
μὴ ἅπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν καί γε ἐσαλεύθησαν·
εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροι-
κεῖν. 16 Φή. Πρόσωπον Κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ
προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων οὐκ
ἔλαβον, προφήτας οὐκ ἠλέησαν. 17 Ἀΐν. Ἔτι ὄντων
ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. 18 Τσαδή.
Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον, ἐθηρεύσαμεν μι-
κροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

CAPUT IV.

1 *Aleph.* Quomodo obscuratum est aurum,
mutatus est color optimus, dispersi sunt la-
pides sanctuarii in capite omnium platea-
rum? 2 *Beth.* Filii Sion inclyti, et amicti
auro primo: quomodo reputati sunt in
vasa testea, opus manuum figuli? 3 *Ghi-
mel.* Sed et lamiæ nudaverunt mammam,
lactaverunt catulos suos: filia populi
mei crudelis, quasi struthio in deserto.
4 *Daleth.* Adhæsit lingua lactentis ad pala-
tum ejus in siti: parvuli petierunt panem, et
non erat qui frangeret eis. 5 *He.* Qui vesce-
bantur voluptuose, interierunt in viis: qui
nutriebantur in croceis, amplexati sunt
stercora. 6 *Vau.* Et major effecta est ini-
quitas filiæ populi mei peccato Sodomorum,
quæ subversa est in momento, et non cepe-
runt in ea manus. 7 *Zain.* Candidiores
Nazaræi ejus nive, nitidiores lacte, rubicun-
diores ebore antiquo, sapphiro pulchriores.
8 *Heth.* Denigrata est super carbones facies
eorum, et non sunt cogniti in plateis: adhæsit
cutis eorum ossibus: aruit, et facta est quasi
lignum. 9 *Theth.* Melius fuit occisis gladio,
quam interfectis fame: quoniam isti extabue-
runt consumpti a sterilitate terræ. 10 *Jod.*
Manus mulierum misericordium coxerunt
filios suos: facti sunt cibus earum in con-
tritione filiæ populi mei. 11 *Caph.* Complevit
Dominus furorem suum, effudit iram indigna-
tionis suæ: et succendit ignem in Sion, et
devoravit fundamenta ejus. 12 *Lamed.* Non
crediderunt reges terræ, et universi habitato-
res orbis, quoniam ingrederetur hostis et
inimicus per portas Jerusalem: 13 *Mem.*
Propter peccata prophetarum ejus, et iniqui-
tates sacerdotum ejus, qui effuderunt in medio
ejus sanguinem justorum. 14 *Nun.* Errave-
runt cæci in plateis, polluti sunt in sanguine:
cumque non possent, tenuerunt lacinias suas.
15 *Samech.* Recedite polluti, clamaverunt eis:
recedite, abite, nolite tangere: jurgati quippe
sunt, et commoti dixerunt inter gentes: Non
addet ultra ut habitet in eis. 16 *Phe.* Facies
Domini divisit eos, non addet ut respiciat eos:
facies sacerdotum non erubuerunt, neque se-
num miserti sunt. 17 *Ain.* Cum adhuc subsis-
teremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium
nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad
gentem, quæ salvare non poterat. 18 *Sade.* Lu-
bricaverunt vestigia nostra in itinere platearum
nostrarum, appropinquavit finis noster: com-
pleti sunt dies nostri, quia venit finis noster.

19 קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנִּשְׁרֵי שָׁמָיִם
עַל־הֶהָרִים דְּלָקֻנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ :
20 רוּחַ אַפֵּינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד
בִּשְׁחִיתוֹתָם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה
בַגּוֹיִם : 21 שִׂישִׂי וְשִׂמְחִי בַּת־אֱדוֹם יוֹשֶׁבֶתִי
בְּאֶרֶץ עוּץ גַּם־עָלַיִךְ תַּעֲבָר־כּוֹס תִּשְׁכְּרִי
וְתִתְעָרִי : 22 תַּם־עֲוֹנֵךְ בַּת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
לְהַגְלוֹתֵךְ פָּקַד עֲוֹנֵךְ בַּת־אֱדוֹם גִּלָּה עַל־
חַטֹּאתָיִךְ :

פרשה ה :

1 זְכֹר יְהוָה מֶה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה
וּרְאֵה אֶת־חֶרְפָּתֵנוּ : 2 נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה
לְזָרִים בָּתֵּינוּ לְנָכְרִים : 3 יְתוֹמִים
הָיִינוּ אֵין אָב אִמֹּתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת :
4 מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ עֵצֵינוּ בִּמְחִיר
יָבֹאוּ : 5 עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יָגַעְנוּ לֹא־
הוּנַח לָנוּ : 6 מִצְרַיִם נָתַנּוּ יָד אַשּׁוּר
לִשְׂבֹּעַ לָחֶם : 7 אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם
אֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ : 8 עֲבָדִים מָשְׁלוּ
בָנוּ פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם : 9 בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
לַחְמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : 10 עוֹרֵנוּ
כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב :
11 נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ בְּתֻלֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה :
12 שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ :
13 בַּחוּרִים טְחוֹן נָשָׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ
כָּשָׁלוּ : 14 זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ בַּחוּרִים
מִנְּגִינָתָם : 15 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ נֶהְפַּךְ
לְאֵבֶל מְחֹלֵנוּ : 16 נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ
אוֹי־נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ : 17 עַל־זֶה הָיָה
דָוֶה לִבֵּנוּ עַל־אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ : 18 עַל
הַר־צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם שׁוּעָלִים הִלְּכוּ־בוֹ : 19 אַתָּה
יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאֲךָ לְדֹר וָדוֹר :
20 לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ
יָמִים : 21 הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה ׀ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּב
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : 22 כִּי אִם־מָאֹס מְאַסְתָּנוּ
קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד־מְאֹד :

19 Κώφ. Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν
αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν·
κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς
οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ
ἐνήδρευσαν ἡμᾶς. 20 Ῥήχς. Πνεῦμα προσώ-
που ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς
διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι. 21 Χσέν. Χαῖρε καὶ
εὐφραίνου, θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ
γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου,
μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς. 22 Θαῦ. Ἐξέλιπεν ἡ
ἀνομία σου, θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποι-
κίσαι σε. Ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου, θύγατερ Ἐδώμ,
ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε ὅ τι ἐγενήθη ἡμῖν, ἐπι-
βλεψον καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. 2 Κλη-
ρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι
ἡμῶν ξένοις. 3 Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ
ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι.
4 Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν
ἀλλάγματι ἦλθεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν. 5 Ἐδιώ-
χθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν. 6 Αἴγυπτος
ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν. 7 Οἱ
πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ
ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν. 8 Δοῦλοι ἐκυρίευσαν
ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου. 10 Τὸ δέρμα
ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ
προσώπου καταιγίδων λιμοῦ. 11 Γυναῖκας ἐν
Σιὼν ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα.
12 Ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρε-
σβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν. 13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν
ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν. 14 Καὶ
πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ
ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν. 15 Κατέλυσε χαρὰ
καρδίας ἡμών, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν,
16 Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς. Οὐαὶ
δὲ ἡμῖν ὅτι ἡμάτρομεν. 17 Περὶ τούτου ἐγενήθη
ὀδύνη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκό-
τασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 18 Ἐπ' ὄρος Σιών, ὅτι
ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ. 19 Σὺ δὲ
Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν. 20 Ἵνα τί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ
ἡμῶν; καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;
21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφη-
σόμεθα· καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμ-
προσθεν. 22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠρ-
γίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

19 *Coph.* Velociores fuerunt prosecutores nos-
tri aquilis cæli: super montes persecuti sunt
nos, in deserto insidiati sunt nobis. 20 *Res.*
Spiritus oris nostri Christus Dominus captus
est in peccatis nostris: cui diximus: In um-
bra tua vivemus in gentibus. 21 *Sin.* Gaude,
et lætare filia Edom, quæ habitas in terra
Hus: ad te quoque perveniet calix, inebria-
beris, atque nudaberis. 22 *Thau.* Completa
est iniquitas tua filia Sion, non addet ultra
ut transmigret te: visitavit iniquitatem tuam
filia Edom, discooperuit peccata tua.

CAPUT V.

1 Recordare Domine quid acciderit nobis:
intuere, et respice opprobrium nostrum.
2 Hereditas nostra versa est ad alienos, domus
nostræ ad extraneos. 3 Pupilli facti sumus
absque patre, matres nostræ quasi viduæ.
4 Aquam nostram pecunia bibimus: ligna
nostra pretio comparavimus. 5 Cervicibus
nostris minabamur, lassis non dabatur requies.
6 Ægypto dedimus manum, et Assyriis ut
saturaremur pane. 7 Patres nostri pecca-
verunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum
portavimus. 8 Servi dominati sunt nostri:
non fuit qui redimeret de manu eorum. 9 In
animabus nostris afferebamus panem nobis, a
facie gladii in deserto. 10 Pellis nostra,
quasi clibanus exusta est a facie tempestatum
famis. 11 Mulieres in Sion humiliaverunt, et
virgines in civitatibus Juda. 12 Principes
manu suspensi sunt: facies senum non eru-
buerunt. 13 Adolescentibus impudice abusi
sunt: et pueri in ligno corruerunt. 14 Senes
defecerunt de portis, juvenes de choro psal-
lentium. 15 Defecit gaudium cordis nostri:
versus est in luctum chorus noster. 16 Cecidit
corona capitis nostri: væ nobis, quia pecca-
vimus. 17 Propterea mœstum factum est cor
nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri.
18 Propter montem Sion qui disperiit, vulpes
ambulaverunt in eo. 19 Tu autem Domine in
æternum permanebis, solium tuum in genera-
tionem et generationem. 20 Quare in per-
petuum oblivisceris nostri? derelinques nos in
longitudine dierum? 21 Converte nos Domine
ad te, et convertemur: innova dies nostros,
sicut a principio. 22 Sed projiciens repulisti
nos, iratus es contra nos vehementer.

LIBER EZECHIELIS.

יחזקאל א

וַיְהִי ׀ בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה
לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־
נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת
אֱלֹהִים׃ 2 בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ 3 הָיָה
הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי
הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר כְּבָר
וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃ 4 וָאֵרֶא
וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן
עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב
וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
5 וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה
מַרְאֵיהֶן דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃ 6 וְאַרְבָּעָה
פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאַחַת
לָהֶם׃ 7 וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף
רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין
נְחֹשֶׁת קָלָל׃ 8 וִידֵו אָדָם מִתַּחַת
כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם
וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעְתָּם׃ 9 חֹבְרֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן
אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ 10 וּדְמוּת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃ 11 וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
פְּרֻדוֹת מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ
וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶנָה׃ 12 וְאִישׁ
אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל־אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁמָּה
הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃

ΙΕΖΕΚΙΗΛ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ
μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν
μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ,
καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἴδον ὁράσεις θεοῦ.
2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον
τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, καὶ ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεὶ τὸν
ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.
3 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, 4 Καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ
νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ
καὶ πῦρ ἐξαστράπτον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς
ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν
αὐτῷ, 5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων
ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν. Ὁμοίωμα ἀν-
θρώπου ἐπ' αὐτοῖς· 6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἑνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνί. 7 Καὶ τὰ σκέλη
αὐτῶν ὀρθά, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ
σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν, 8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκά-
τωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν [καὶ αἱ πτέρυγες
αὐτῶν] τῶν τεσσάρων 9 [Ἐχόμεναι ἑτέρα τῆς
ἑτέρας. Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν] οὐκ ἐπεστρέ-
φοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά, ἕκαστον ἀπέναντι
τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. 10 Καὶ ὁμοίω-
σις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου
καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσ-
σαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς
τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν
τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς
ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώ-
ματος αὐτῶν. 12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα
πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

EZECHIEL, CAPUT I.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto,
in quinta mensis, cum essem in medio
captivorum, justa fluvium Chobar, aperti sunt
caeli, et vidi visiones Dei. 2 In quinta mensis,
ipse est annus quintus transmigrationis regis
Joachim, 3 Factum est verbum Domini ad
Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra
Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta
est super eum ibi manus Domini. 4 Et vidi,
et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone;
et nubes magna, et ignis involvens, et splendor
in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species
electri, id est de medio ignis: 5 Et in medio
ejus similitudo quatuor animalium; et hic
aspectus eorum, similitudo hominis in eis.
6 Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni.
7 Pedes eorum pedes recti, et planta pedis
eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ
quasi aspectus æris candentis. 8 Et manus
hominis sub pennis eorum in quatuor partibus:
et facies et pennas per quatuor partes habe-
bant. 9 Junctæque erant pennæ eorum
alterius ad alterum; non revertebantur cum
incederent: sed unumquodque ante faciem
suam gradiebatur. 10 Similitudo autem
vultus eorum: facies hominis, et facies leonis
a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis,
a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ
desuper ipsorum quatuor. 11 Facies eorum,
et pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ
singulorum jungebantur, et duæ tegebant
corpora eorum: 12 Et unumquodque
eorum coram facie sua ambulabat: ubi
erat impetus spiritus, illuc gradieban-
tur, nec revertebantur cum ambularent.

13 וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ
בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת
בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא
בָרָק׃ 14 וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה
הַבָּזָק׃ 15 וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד
בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃
16 מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין
תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם
וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ
הָאוֹפָן׃ 17 עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם
יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ 18 וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ
לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם
סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ 19 וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ
הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל
הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ 20 עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ 21 בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם
יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ
הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃
22 וּדְמוּת עַל־רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין
הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃
23 וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה
וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃
24 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם
רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל
מַחֲנֶה בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ 25 וַיְהִי־
קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם
תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ 26 וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא
וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו
מִלְמָעְלָה׃ 27 וָאֵרֶא ׀ כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־
אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה
וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ
וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ 28 כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר
יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ
סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וָאֶרְאֶה
וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις ὡς ἀνθράκων
πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομέ-
νων ἀνὰ μέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρός,
καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή. [14 Καὶ
τὰ ζῶα ἔτρεχον καὶ ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ βεζέκ.]
15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς
ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι. 16 Καὶ τὸ
εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεὶς, καὶ ὁμοί-
ωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν
ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. 17 Ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο. Οὐκ ἐπέ-
στρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, 18 Οὐδ' οἱ
νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον
αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν. 19 Καὶ ἐν τῷ πορευεσθαι
τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ
ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο οἱ
τροχοί. 20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα
τοῦ πορεύεσθαι ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο
σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.
21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ
ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ
ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς
ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. 22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς
αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυ-
στάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐπάνωθεν. 23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος
αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι
ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπικαλύπτουσαι τὰ
σώματα αὐτῶν. 24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν
πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν
ὕδατος πολλοῦ· [ὡς φωνὴν ἱκανοῦ· ἐν τῷ πορεύ-
εσθαι αὐτὰ φωνὴ τοῦ λόγου ὡς φωνὴ παρεμβολῆς],
καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες
αὐτῶν. 25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στε-
ρεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν [ἐν τῷ
ἑστάναι αὐτὰ ἀνίεντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν]. 26 [Καὶ
ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν]
ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου
ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν. 27 Καὶ ἴδον
ὡς ὄψιν ἠλέκτρου [ὡς ὅρασιν πυρὸς ἔσωθεν αὐτοῦ
κύκλῳ] ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ
ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν πυρός,
καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ 28 Ὡς ὅρασις τόξου,
ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως
ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν. Αὕτη ἡ ὅρασις
ὁμοιώματος δόξης Κυρίου· καὶ ἴδον, καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

13 Et similitudo animalium, aspectus eorum
quasi carbonum ignis ardentium, et quasi
aspectus lampadarum. Hæc erat visio dis-
currens in medio animalium, splendor ignis,
et de igne fulgur egrediens. 14 Et animalia
ibant, et revertebantur in similitudinem
fulguris coruscantis. 15 Cumque aspicerem
animalia, apparuit rota una super terram
juxta animalia, habens quatuor facies. 16 Et
aspectus rotarum, et opus earum, quasi visio
maris: et una similitudo ipsarum quatuor: et
aspectus earum et opera, quasi sit rota in
medio rotæ. 17 Per quatuor partes earum
euntes ibant: et non revertebantur cum am-
bularent. 18 Statura quoque erat rotis, et
altitudo, et horribilis aspectus: et totum cor-
pus oculis plenum in circuitu ipsarum
quatuor. 19 Cumque ambularent animalia,
ambulabant pariter et rotæ juxta ea: et cum
elevarentur animalia de terra, elevabantur
simul et rotæ. 20 Quocumque ibat spiritus,
illuc eunte spiritu, et rotæ pariter elevaban-
tur, sequentes eum. Spiritus enim vitæ erat
in rotis. 21 Cum euntibus ibant, et cum
stantibus stabant: et cum elevatis a terra,
pariter elevabantur et rotæ, sequentes ea:
quia spiritus vitæ erat in rotis. 22 Et simili-
tudo super capita animalium firmamenti,
quasi aspectus crystalli horribilis, et extenti
super capita eorum desuper. 23 Sub firma-
mento autem pennæ eorum rectæ alterius ad
alterum: unumquodque duabus alis velabat
corpus suum, et alterum similiter velabatur.
24 Et audiebam sonum alarum, quasi sonum
aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei:
cum ambularent quasi sonus erat multitudinis
ut sonus castrorum; cumque starent, demitte-
bantur pennæ eorum. 25 Nam cum fieret
vox super firmamentum, quod erat super
caput eorum, stabant, et submittebant alas
suas. 26 Et super firmamentum, quod erat
imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis
sapphiri similitudo throni: et super similitu-
dinem throni, similitudo quasi aspectus homi-
nis desuper. 27 Et vidi quasi speciem electri,
velut aspectum ignis, intrinsecus ejus per cir-
cuitum: a lumbis ejus et desuper, et a lumbis
ejus usque deorsum, vidi quasi speciem ignis
splendentis in circuitu. 28 Velut aspectum
arcus cum fuerit in nube in die pluviæ; hic
erat aspectus splendoris per gyrum. Hæc
visio similitudinis gloriæ Domini; et vidi, et
cecidi in faciem meam, et audivi vocem
loquentis.

פרשה ב :

1 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם עֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ
וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ 2 וַתָּבֹא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת
מִדַּבֵּר אֵלָי׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
שׁוֹלֵחַ אֲנִי אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גּוֹיִם
הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ־בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם
פָּשְׁעוּ בִי עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 4 וְהַבָּנִים
קְשֵׁי פָנִים וְחִזְקֵי־לֵב אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ
אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה׃ 5 וְהֵמָּה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי
בֵּית מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה
בְתוֹכָם׃ 6 וְאַתָּה בֶן־אָדָם אַל־תִּירָא מֵהֶם
וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים
אוֹתָךְ וְאֶל־עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם
אַל־תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אַל־תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי
הֵמָּה׃ 7 וְדִבַּרְתָּ אֶת־דְּבָרַי אֲלֵיהֶם אִם־
יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃
8 וְאַתָּה בֶן־אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר
אֵלֶיךָ אַל־תְּהִי־מֶרִי כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ
וֶאֱכֹל אֵת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ׃ 9 וָאֶרְאֶה
וְהִנֵּה־יָד שְׁלוּחָה אֵלָי וְהִנֵּה־בוֹ מְגִלַּת־
סֵפֶר׃ 10 וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה
פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים וָהֶגֶה
וָהִי׃

פרשה ג :

1 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא
אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר
אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 2 וָאֶפְתַּח אֶת־פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי
אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
בִּטְנְךָ תַאֲכֵל וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֵת הַמְּגִלָּה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ וָאֹכְלָה
וַתְּהִי בְּפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלָי
בֶּן־אָדָם לֶךְ־בֹּא אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִבַּרְתָּ
בִדְבָרַי אֲלֵיהֶם׃ 5 כִּי לֹא אֶל־עַם עִמְקֵי
שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אַתָּה שָׁלוּחַ אֶל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃ 6 לֹא ׀ אֶל־עַמִּים רַבִּים עִמְקֵי שָׂפָה
וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע דִּבְרֵיהֶם אִם־
לֹא אֲלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ׃

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ
τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. 2 Καὶ ἦλθεν
ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με καὶ ἐξῆρέ με καὶ
ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ
λαλοῦντος πρὸς μέ, 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀν-
θρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σὲ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
'Ισραήλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπί-
κρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, 4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος, 5 'Εὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσι,
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσονται ὅτι
προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. 6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀν-
θρώπου μὴ φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι καὶ ἐπισυστή-
σονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατ-
οικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπι-
κραίνων ἐστί. 7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου
πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι
οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπι-
κραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ
στόμα σου καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. 9 Καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὶς βιβλίου. 10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον
μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ
τὰ ὀπίσω, καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ
οὐαί.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν
κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς
υἱοῖς 'Ισραήλ. 2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ
ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ
Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία
σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δε-
δομένης εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον. 4 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἴσελθε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ 'Ισραὴλ καὶ λάλησον τοὺς
λόγους μου πρὸς αὐτούς, 5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν
βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
'Ισραήλ, 6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους
ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας,
ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιού-
τους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

CAPUT II.

1 Et dixit ad me: Fili hominis, sta
super pedes tuos, et loquar tecum. 2 Et
ingressus est in me spiritus postquam lo-
cutus est mihi, et statuit me supra pedes
meos: et audivi loquentem ad me, 3 Et
dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios
Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt
a me: ipsi et patres eorum prævaricati sunt
pactum meum usque ad diem hanc. 4 Et
filii dura facie et indomabili corde sunt, ad
quos ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus: 5 Si forte vel ipsi audiant,
et si forte quiescant, quoniam domus exas-
perans est: et scient quia propheta fuerit in
medio eorum. 6 Tu ergo fili hominis ne
timeas eos, neque sermones eorum metuas:
quoniam increduli et subversores sunt tecum,
et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne
timeas, et vultus eorum ne formides, quia
domus exasperans est. 7 Loqueris ergo verba
mea ad eos, si forte audiant, et quiescant:
quoniam irritatores sunt. 8 Tu autem fili
hominis audi quæcumque loquor ad te, et noli
esse exasperans, sicut domus exasperatrix est:
aperi os tuum et comede quæcumque ego do
tibi. 9 Et vidi, et ecce manus missa ad me,
in qua erat involutus liber: 10 Et expandit
illum coram me, qui erat scriptus intus et
foris: et scriptæ erant in eo lamentationes, et
carmen, et væ.

CAPUT III.

1 Et dixit ad me: Fili hominis quodcumque
inveneris comede: comede volumen istud, et
vadens loquere ad filios Israel. 2 Et aperui
os meum, et cibavit me volumine illo, 3 Et
dixit ad me: Fili hominis venter tuus comedet,
et viscera tua complebuntur volumine isto,
quod ego do tibi. Et comedi illud: et factum
est in ore meo sicut mel dulce. 4 Et dixit ad
me: Fili hominis vade ad domum Israel, et
loqueris verba mea ad eos. 5 Non enim ad
populum profundi sermonis et ignotæ linguæ,
tu mitteris ad domum Israel: 6 Neque ad
populos multos profundi sermonis, et ignotæ
linguæ, quorum non possis audire sermones:
et si ad illos mittereris, ipsi audirent te.

יחזקאל ג

7 וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֹאבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלֶיךָ
כִּי־אֵינָם אֹבִים לִשְׁמֹעַ אֵלָי כִּי כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל חִזְקֵי־מֵצַח וּקְשֵׁי־לֵב הֵמָּה׃ 8 הִנֵּה
נָתַתִּי אֶת־פָּנֶיךָ חֲזָקִים לְעֻמַּת פְּנֵיהֶם
וְאֶת־מִצְחֲךָ חָזָק לְעֻמַּת מִצְחָם׃ 9 כְּשָׁמִיר
חָזָק מִצֹּר נָתַתִּי מִצְחֶךָ לֹא־תִירָא אוֹתָם
וְלֹא־תֵחַת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃
10 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם אֶת־כָּל־
דְּבָרַי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קַח בִּלְבָבְךָ
וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמָע׃ 11 וְלֵךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה
אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־יִשְׁמְעוּ
וְאִם־יֶחְדָּלוּ׃ 12 וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע
אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהֹוָה
מִמְּקוֹמוֹ׃ 13 וְקוֹל ׀ כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁיקוֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם
וְקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל׃ 14 וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי
וַתִּקָּחֵנִי וָאֵלֵךְ מַר בַּחֲמַת רוּחִי וְיַד־יְהֹוָה
עָלַי חָזָקָה׃ 15 וָאָבוֹא אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל
אָבִיב הַיֹּשְׁבִים אֶל־נְהַר־כְּבָר וָאֲשֶׁר הֵמָּה
יוֹשְׁבִים שָׁם וָאֵשֵׁב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים
מַשְׁמִים בְּתוֹכָם׃ 16 וַיְהִי מִקְצֵה
שִׁבְעַת יָמִים ס וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ 17 בֶּן־אָדָם צֹפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָּבָר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם
מִמֶּנִּי׃ 18 בְּאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא
הִזְהַרְתּוֹ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
הָרְשָׁעָה לְחַיֹּתוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת
וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ 19 וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ
רָשָׁע וְלֹא־שָׁב מֵרִשְׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הָרְשָׁעָה
הוּא בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ
הִצַּלְתָּ׃ 20 וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקוֹ וְעָשָׂה
עָוֶל וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי
לֹא הִזְהַרְתּוֹ בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת וְלֹא תִזָּכַרְןָ
צִדְקֹתָו אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃
21 וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צַדִּיק לְבִלְתִּי חֲטֹא
צַדִּיק וְהוּא לֹא־חָטָא חָיוֹ יִחְיֶה כִּי נִזְהָר
וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ 22 וַתְּהִי
עָלַי שָׁם יַד־יְהֹוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם
צֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר אוֹתָךְ׃

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦ-
σαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι
πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρ-
διοι. 8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν
κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός σου
κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν, 9 Καὶ
ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας. Μὴ φο-
βηθῇς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 10 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους
οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου
καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε, 11 Καὶ βάδιζε εἴσελθε εἰς
τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα
ἐνδῶσι. 12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα
κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου Εὐλογημένη
ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. 13 Καὶ ἴδον
φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων
ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν
ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ. 14 Καὶ
τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην
ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο
ἐπ' ἐμὲ κραταιά. 15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμα-
λωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ
ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ
αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας
λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 17 Υἱὲ ἀνθρώπου,
σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ
στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ'
ἐμοῦ, 18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ Θανάτῳ
θανατωθήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστεί-
λασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ
τοῦ ζῆσαι αὐτόν, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ
ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου
ἐκζητήσω. 19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ,
καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐ-
τοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.
20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιο-
συνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ δώσω
τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀπο-
θανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν
αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς
χειρός σου ἐκζητήσω. 21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ
δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ
δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν
σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ. 22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ Ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε
εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

7 Domus autem Israel nolunt audire te, quia
nolunt audire me; omnis quippe domus Israel
attrita fronte est, et duro corde. 8 Ecce dedi
faciem tuam valentiorem faciebus eorum, et
frontem tuam duriorem frontibus eorum,
9 Ut adamantem, et ut silicem dedi faciem
tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie
eorum: quia domus exasperans est. 10 Et
dixit ad me: Fili hominis, omnes sermones
meos, quos ego loquor ad te, assume in corde
tuo, et auribus tuis audi. 11 Et vade ingre-
dere ad transmigrationem, ad filios populi tui,
et loqueris ad eos, et dices eis: Hæc dicit
Dominus Deus: si forte audiant, et quies-
cant. 12 Et assumpsit me spiritus, et audivi
post me vocem commotionis magnæ: Bene-
dicta gloria Domini de loco suo; 13 Et vocem
alarum animalium percutientium alteram ad
alteram, et vocem rotarum sequentium ani-
malia, et vocem commotionis magnæ. 14 Spi-
ritus quoque levavit me, et assumpsit me: et
abii amarus in indignatione spiritus mei:
manus enim Domini erat mecum, confortans
me. 15 Et veni ad transmigrationem, ad
acervum novarum frugum, ad eos qui habi-
tabant juxta flumen Chobar, et sedi ubi illi
sedebant: et mansi ibi septem diebus mœrens
in medio eorum. 16 Cum autem pertransis-
sent septem dies, factum est verbum Domini
ad me, dicens: 17 Fili hominis speculatorem
dedi te domui Israel: et audies de ore meo
verbum, et annuntiabis eis ex me. 18 Si
dicente me ad impium: Morte morieris: non
annuntiaveris ei, neque locutus fueris ut
avertatur a via sua impia, et vivat: ipse
impius in iniquitate sua morietur, sanguinem
autem ejus de manu tua requiram. 19 Si
autem tu annuntiaveris impio, et ille non
fuerit conversus ab impietate sua, et a via
sua impia: ipse quidem in iniquitate sua
morietur, tu autem animam tuam liberasti.
20 Sed et si conversus justus a justitia sua
fuerit, et fecerit iniquitatem: ponam offen-
diculum coram eo, ipse morietur, quia non
annuntiasti ei: in peccato suo morietur, et
non erunt in memoria justitiæ ejus, quas
fecit: sanguinem vero ejus de manu tua re-
quiram. 21 Si autem tu annuntiaveris justo
ut non peccet justus, et ille non peccaverit:
vivens vivet, quia annuntiasti ei, et tu ani-
mam tuam liberasti. 22 Et facta est super
me manus Domini, et dixit ad me: Surgens
egredere in campum, et ibi loquar tecum.

23 וָאָקוּם וָאֵצֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְהִנֵּה־שָׁם
כְּבוֹד־יְהוָה עֹמֵד כַּכָּבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי
עַל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל עַל־פָּנָי׃ 24 וַתָּבֹא־בִי
רוּחַ וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וַיְדַבֵּר אֹתִי וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֹּא הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ׃ 25 וְאַתָּה
בֶן־אָדָם הִנֵּה נָתְנוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים
וַאֲסָרוּךָ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם׃ 26 וּלְשׁוֹנְךָ
אַדְבִּיק אֶל־חִכֶּךָ וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא־תִהְיֶה לָהֶם
לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃
27 וּבְדַבְּרִי אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשֹּׁמֵעַ ׀
יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל ׀ יֶחְדָּל כִּי בֵּית מְרִי
הֵמָּה׃

פרשה ד׃

1 וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ לְבֵנָה וְנָתַתָּה
אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחַקּוֹתָ עָלֶיהָ עִיר אֶת־
יְרוּשָׁלִָם׃ 2 וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבָנִיתָ
עָלֶיהָ דָּיֵק וְשָׁפַכְתָּ עָלֶיהָ סֹלְלָה וְנָתַתָּה
עָלֶיהָ מַחֲנוֹת וְשִׂים־עָלֶיהָ כָרִים סָבִיב
3 וְאַתָּה קַח־לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל וְנָתַתָּה
אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר
וַהֲכִינֹתָה אֶת־פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהָיְתָה בַמָּצוֹר
וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃
4 וְאַתָּה שְׁכַב עַל־צִדְּךָ הַשְּׂמָאלִי וְשַׂמְתָּ
אֶת־עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת־עֲוֹנָם׃
5 וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עֲוֹנָם לְמִסְפַּר
יָמִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנָשָׂאתָ
עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃ 6 וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה
וְשָׁכַבְתָּ עַל־צִדְּךָ הַיְמָנִי שֵׁנִית וְנָשָׂאתָ
אֶת־עֲוֹן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נְתַתִּיו לָךְ׃ 7 וְאֶל־
מְצוֹר יְרוּשָׁלִַם תָּכִין פָּנֶיךָ וּזְרֹעֲךָ חֲשׂוּפָה
וְנִבֵּאתָ עָלֶיהָ׃ 8 וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים
וְלֹא־תֵהָפֵךְ מִצִּדְּךָ אֶל־צִדֶּךָ עַד־כַּלּוֹתְךָ יְמֵי
מְצוּרֶךָ׃ 9 וְאַתָּה קַח־לְךָ חִטִּין וּשְׂעֹרִים
וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסְּמִים וְנָתַתָּה אוֹתָם
בִּכְלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ לְלָחֶם
מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתָּה ׀ שׁוֹכֵב עַל־
צִדְּךָ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ׃

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον, καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἱστήκει καθὼς ἡ ὅρασις καὶ
καθὼς ἡ δόξα Κυρίου ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, 24 Καὶ
ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας
μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ καὶ εἶπέ μοι Εἴσελθε καὶ
ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. 25 Καὶ σὺ υἱὲ
ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί, καὶ δήσουσί
σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.
26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφω-
θήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα,
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 27 Καὶ ἐν τῷ
λαλεῖν με πρὸς σὲ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος Ὁ ἀκούων ἀκουέτω,
καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστί.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον
καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις
ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ, 2 Καὶ δώσεις
ἐπ' αὐτὴν περιοχήν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν
προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα,
καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τὰς
βελοστάσεις κύκλῳ. 3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγα-
νον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ
μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις
τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ἔσται ἐν συγ-
κλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι
τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ
τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θήσεις τὰς ἀδι-
κίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ'
αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. 5 Καὶ ἐγὼ
δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν
ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδι-
κίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ. 6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα,
καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ
λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα
ἡμέρας· ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι. 7 Καὶ
εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις,
καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν. 8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ
δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ
τοῦ πλευροῦ σου τὸ πλευρόν σου ἕως οὗ συν-
τελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. 9 Καὶ σὺ
λάβε σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ
φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ
εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ
σεαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ
σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

23 Et surgens egressus sum in campum: et
ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria,
quam vidi juxta fluvium Chobar: et cecidi
in faciem meam. 24 Et ingressus est in me
spiritus, et statuit me super pedes meos: et
locutus est mihi, et dixit ad me: Ingredere,
et includere in medio domus tuæ. 25 Et tu
fili hominis, ecce data sunt super te vincula,
et ligabunt te in eis: et non egredieris de
medio eorum. 26 Et linguam tuam adhærere
faciam palato tuo, et eris mutus, nec quasi
vir objurgans: quia domus exasperans est.
27 Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os
tuum, et dices ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: Qui audit, audiat: et qui quiescit,
quiescat: quia domus exasperans est.

CAPUT IV.

1 Et tu fili hominis sume tibi laterem, et
pones eum coram te: et describes in eo civi-
tatem Jerusalem. 2 Et ordinabis adversus
eam obsidionem, et ædificabis munitiones, et
comportabis aggerem, et dabis contra eam
castra, et pones arietes in gyro. 3 Et tu sume
tibi sartaginem ferream, et pones eam in
murum ferreum inter te, et inter civitatem:
et obfirmabis faciem tuam ad eam, et erit in
obsidionem, et circumdabis eam: signum est
domui Israel. 4 Et tu dormies super latus
tuum sinistrum, et pones iniquitates domus
Israel super eo numero dierum quibus dormies
super illud, et assumes iniquitatem eorum.
5 Ego autem dedi tibi annos iniquitatis
eorum, numero dierum trecentos et nona-
ginta dies: et portabis iniquitatem domus
Israel. 6 Et cum compleveris hæc, dormies
super latus tuum dexterum secundo: et assu-
mes iniquitatem domus Juda quadraginta
diebus; diem pro anno, diem, inquam, pro
anno dedi tibi. 7 Et ad obsidionem Jeru-
salem convertes faciem tuam, et brachium
tuum erit extentum: et prophetabis adver-
sus eam. 8 Ecce circumdedi te vinculis: et
non te convertes a latere tuo in latus aliud,
donec compleas dies obsidionis tuæ. 9 Et
tu sume tibi frumentum, et hordeum, et fabam,
et lentem, et milium, et viciam: et mittes
ea in vas unum, et facies tibi panes numero
dierum quibus dormies super latus tuum:
trecentis et nonaginta diebus comedes illud.

10 וּמַאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכֲלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל
עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעֵת עַד־עֵת תֹּאכֲלֶנּוּ׃
11 וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִשְׁתֶּה שִׁשִּׁית הַהִין
מֵעֵת עַד־עֵת תִּשְׁתֶּה׃ 12 וְעֻגַת שְׂעֹרִים
תֹּאכֲלֶנָּה וְהִיא בְּגֶלְלֵי צֵאַת הָאָדָם
תְּעֻגֶנָה לְעֵינֵיהֶם׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה
יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחְמָם טָמֵא בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר אַדִּיחֵם שָׁם׃ 14 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה וּנְבֵלָה
וּטְרֵפָה לֹא־אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי וְעַד־עַתָּה
וְלֹא־בָא בְּפִי בְּשַׂר פִּגּוּל׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי
רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־צְפוּעֵי הַבָּקָר תַּחַת
גֶּלְלֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִנְנִי
שֹׁבֵר מַטֵּה־לֶחֶם בִּירוּשָׁלִַם וְאָכְלוּ־לֶחֶם
בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה וּבְשִׁמָּמוֹן
יִשְׁתּוּ׃ 17 לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וָמָיִם
וְנָשַׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנָמַקּוּ בַּעֲוֺנָם׃

פרשה ה׃

1 וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ ׀ חֶרֶב חַדָּה
תַּעַר הַגַּלָּבִים תִּקָּחֶנָּה לָּךְ וְהַעֲבַרְתָּ
עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי
מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם׃ 2 שְׁלִשִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר
בְּתוֹךְ הָעִיר כִּמְלֹאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה בַחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ
וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק
אַחֲרֵיהֶם׃ 3 וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם מְעַט בְּמִסְפָּר
וְצַרְתָּ אוֹתָם בִּכְנָפֶיךָ׃ 4 וּמֵהֶם עוֹד תִּקָּח
וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ
אֹתָם בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
זֹאת יְרוּשָׁלִַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ
וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת׃ 6 וַתֶּמֶר אֶת־מִשְׁפָּטַי
לְרִשְׁעָה מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־חֻקּוֹתַי מִן־הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ
וְחֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם׃ 7 לָכֵן
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הֲמָנְכֶם מִן־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֹא
הֲלַכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם׃

10 Καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι
σίκλους τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγε-
σαι αὐτά. 11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ
ἕκτον τοῦ εἶν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι. 12 Καὶ
ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις
κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, 13 Καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν [οὗ διασκορπιῶ
αὐτοὺς ἐκεῖ]. 14 Καὶ εἶπα Μηδαμῶς, Κύριε
θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν
ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ
βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ
εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.
15 Καὶ εἶπε πρός με Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα
βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ
ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν. 16 Καὶ εἶπε
πρός με Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στή-
ριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ φάγονται ἄρτον
ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ
ἐν ἀφανισμῷ πίονται, 17 Ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται
ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδι-
κίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. εʹ.

1 ΚΑΙ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν
ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ,
καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου καὶ ἐπὶ
τὸν πώγωνά σου. Καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων καὶ
διαστήσεις αὐτούς, 2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνα-
καύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν
ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ, καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον καὶ
κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον
κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρ-
τον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι, καὶ μάχαιραν ἐκ-
κενώσω ὀπίσω αὐτῶν. 3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους
ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ
σου. 4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοὺς
εἰς μέσον τοῦ πυρός, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν
πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ. Καὶ ἐρεῖς παντὶ
οἴκῳ Ἰσραήλ 5 Τάδε λέγει Κύριος Αὕτη ἡ Ἱερου-
σαλήμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς
κύκλῳ αὐτῆς χώρας. 6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά
μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου
τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς, διότι τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ
ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. 7 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν
τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου
οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα
τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

10 Cibus autem tuus quo vesceris, erit in
pondere viginti stateres in die: a tempore
usque ad tempus comedes illud. 11 Et aquam
in mensura bibes, sextam partem hin: a
tempore usque ad tempus bibes illud. 12 Et
quasi subcinericium hordeaceum comedes
illud: et stercore, quod egreditur de homine,
operies illud in oculis eorum. 13 Et dixit
Dominus: Sic comedent filii Israel panem
suum pollutum inter gentes ad quas ejiciam
eos. 14 Et dixi: A, a, a, Domine Deus, ecce
anima mea non est polluta; et morticinum,
et laceratum a bestiis non comedi ab infan-
tia mea usque nunc, et non est ingressa in
os meum omnis caro immunda. 15 Et dixit
ad me: Ecce dedi tibi fimum boum pro
stercoribus humanis: et facies panem tuum
in eo. 16 Et dixit ad me: Fili hominis,
ecce ego conteram baculum panis in Jeru-
salem: et comedent panem in pondere, et in
sollicitudine: et aquam in mensura, et in
angustia bibent 17 Ut, deficientibus pane et
aqua, corruat unusquisque ad fratrem suum:
et contabescant in iniquitatibus suis.

CAPUT V.

1 Et tu fili hominis sume tibi gladium
acutum, radentem pilos: et assumes eum, et
duces per caput tuum, et per barbam tuam:
et assumes tibi stateram ponderis, et divides
eos. 2 Tertiam partem igni combures in
medio civitatis, juxta completionem dierum
obsidionis: et assumes tertiam partem, et con-
cides gladio in circuitu ejus: tertiam vero
aliam disperges in ventum, et gladium nudabo
post eos. 3 Et sumes inde parvum numerum:
et ligabis eos in summitate pallii tui. 4 Et
ex eis rursum tolles, et projicies eos in medio
ignis, et combures eos igni: et ex eo egre-
dietur ignis in omnem domum Israel. 5 Hæc
dicit Dominus Deus: Ista est Jerusalem, in
medio gentium posui eam, et in circuitu ejus
terras. 6 Et contempsit judicia mea, ut plus
esset impia quam gentes, et præcepta mea
ultra quam terræ quæ in circuitu ejus sunt;
judicia enim mea projecerunt, et in præcep-
tis meis non ambulaverunt. 7 Idcirco
hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis
gentes, quæ in circuitu vestro sunt, et in
præceptis meis non ambulastis, et judicia
mea non fecistis, et juxta judicia gentium,
quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati;

יחזקאל ה ו

8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה הִנְנִי
עָלַיִךְ גַּם־אָנִי וְעָשִׂיתִי בְתוֹכֵךְ מִשְׁפָּטִים
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃ 9 וְעָשִׂיתִי בָךְ אֵת אֲשֶׁר
לֹא־עָשִׂיתִי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂה כָמֹהוּ
עוֹד יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ 10 לָכֵן אָבוֹת
יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכֵךְ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם
וְעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים וְזֵרִיתִי אֶת־כָּל־שְׁאֵרִיתֵךְ
לְכָל־רוּחַ׃ 11 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהֹוִה
אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת בְּכָל־שִׁקּוּצַיִךְ
וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־תָחוֹס
עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל׃ 12 שְׁלִשִׁתַיִךְ
בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וּבָרָעָב יִכְלוּ בְתוֹכֵךְ וְהַשְּׁלִשִׁית
בַּחֶרֶב יִפְּלוּ סְבִיבוֹתָיִךְ וְהַשְּׁלִישִׁית לְכָל־
רוּחַ אֱזָרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 13 וְכָלָה
אַפִּי וַהֲנִחוֹתִי חֲמָתִי בָּם וְהִנֶּחָמְתִּי וְיָדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכַלּוֹתִי
חֲמָתִי בָּם׃ 14 וְאֶתְּנֵךְ לְחָרְבָּה וּלְחֶרְפָּה
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃
15 וְהָיְתָה חֶרְפָּה וּגְדוּפָה מוּסָר וּמְשַׁמָּה
לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ בַּעֲשׂוֹתִי בָךְ
שְׁפָטִים בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְתֹכְחוֹת חֵמָה אֲנִי
יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי׃ 16 בְּשַׁלְּחִי אֶת־חִצֵּי הָרָעָב
הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ לְמַשְׁחִית אֲשֶׁר־
אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֶתְכֶם וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם
וְשָׁבַרְתִּי לָכֶם מַטֵּה־לָחֶם׃ 17 וְשִׁלַּחְתִּי
עֲלֵיכֶם רָעָב וְחַיָּה רָעָה וְשִׁכְּלֻךְ וְדֶבֶר
וָדָם יַעֲבָר־בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי
יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא
אֲלֵיהֶם׃ 3 וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ
דְּבַר־אֲדֹנָי יְהֹוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה
לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת הִנְנִי
אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃
4 וְנָשַׁמּוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם
וְהִפַּלְתִּי חַלְלֵיכֶם לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם׃ 5 וְנָתַתִּי
אֶת־פִּגְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְזֵרִיתִי
אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃

ΙΕΣΕΚΙΗΛ, ε', ς'.

8 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ,
καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ
ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύ-
γματά σου. 10 Διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα
ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς
καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον. 11 Διὰ τοῦτο
Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μου
ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώ-
σομαί σε, οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμός, κἀγὼ οὐκ
ἐλεήσω. 12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθή-
σεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται
ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον
σκορπιῶ αὐτούς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω
αὐτῶν. 13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου καὶ ἡ
ὀργή μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος
λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν
ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς. 14 Καὶ θήσομαί σε εἰς
ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον
παντὸς διοδεύοντος, 15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δη-
λαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί
με ἐν σοὶ κρίματα [ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ καὶ] ἐν
ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα. 16 Καὶ
ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω στήριγμα
ἄρτου σου. 17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ
θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ
αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ
σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ
ὄρη Ἰσραὴλ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτά, 3 Καὶ
ἐρεῖς Τὰ ὄρη Ἰσραήλ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου Τάδε
λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς
φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ
ὑμῶν, 4 Καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια
ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν, 5 [Καὶ
δώσω τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ
πρόσωπον τῶν εἰδώλων αὐτῶν] καὶ διασκορπιῶ
τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν.

EZECHIEL, V. VI.

8 Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad
te, et ipse ego faciam in medio tui judicia
in oculis gentium; 9 Et faciam in te
quod non feci, et quibus similia ultra non
faciam, propter omnes abominationes tuas.
10 Ideo patres comedent filios in medio tui,
et filii comedent patres suos: et faciam in te
judicia, et ventilabo universas reliquias tuas
in omnem ventum. 11 Idcirco vivo ego,
dicit Dominus Deus: nisi pro eo quod sanc-
tum meum violasti in omnibus offensionibus
tuis, et in cunctis abominationibus tuis: ego
quoque confringam, et non parcet oculus
meus, et non miserebor. 12 Tertia pars tui
peste morietur, et fame consumetur in medio
tui: et tertia pars tui in gladio cadet in
circuitu tuo: tertiam vero partem tuam in
omnem ventum dispergam, et gladium
evaginabo post eos. 13 Et complebo furo-
rem meum, et requiescere faciam indig-
nationem meam in eis, et consolabor: et
scient quia ego Dominus locutus sum in zelo
meo, cum implevero indignationem meam in
eis. 14 Et dabo te in desertum et in oppro-
brium gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in
conspectu omnis prætereuntis. 15 Et eris
opprobrium, et blasphemia, exemplum, et
stupor in gentibus quæ in circuitu tuo sunt,
cum fecero in te judicia in furore, et in
indignatione, et in increpationibus iræ.
Ego Dominus locutus sum: 16 Quando
misero sagittas famis pessimas in eos; quæ
erunt mortiferæ, et quas mittam ut disper-
dam vos: et famem congregabo super vos,
et conteram in vobis baculum panis. 17 Et
immittam in vos famem, et bestias pessimas
usque ad internecionem: et pestilentia, et
sanguis transibunt per te, et gladium indu-
cam super te; ego Dominus locutus sum.

CAPUT VI.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis pone faciem tuam ad
montes Israel, et prophetabis ad eos, 3 Et
dices: Montes Israel audite verbum Domini
Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, et
collibus, rupibus, et vallibus: Ecce ego indu-
cam super vos gladium, et disperdam excelsa
vestra, 4 Et demoliar aras vestras, et con-
fringentur simulacra vestra: et dejiciam
interfectos vestros ante idola vestra. 5 Et
dabo cadavera filiorum Israel ante fa-
ciem simulacrorum vestrorum: et disper-
gam ossa vestra circum aras vestras,

6 בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה
וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן יֶחֶרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ
מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם
וְנִגְדְּעוּ חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ 7 וְנָפַל
חָלָל בְּתוֹכְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
8 וְהוֹתַרְתִּי בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ 9 וְזָכְרוּ
פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם
אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר־סָר
מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם
וְנָקֹטּוּ בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ
לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃ 10 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
לֹא אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה
הַזֹּאת׃ 11 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה
הַכֵּה בְכַפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־אָח אֶל
כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ 12 הָרָחוֹק
בַּדֶּבֶר יָמוּת וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר
וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי חֲמָתִי בָּם׃
18 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם
בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל
כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל ׀ רָאשֵׁי הֶהָרִים וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה
מְקוֹם אֲשֶׁר נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל
גִּלּוּלֵיהֶם׃ 14 וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר דִּבְלָתָה
בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרשה ז׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 וְאַתָּה
בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה לְאַדְמַת
יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל־אַרְבַּעַת כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ׃ 3 עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי
בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת
כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ 4 וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ
וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן
וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה רָעָה
אַחַת רָעָה הִנֵּה בָאָה׃ 6 קֵץ בָּא בָּא
הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלָיִךְ הִנֵּה בָּאָה׃ 7 בָּאָה
הַצְּפִירָה אֵלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת
קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הֵד הָרִים׃

6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερη-
μωθήσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως
ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβή-
σονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν,
7 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ
ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος. 8 [Καὶ ὑπολείψομαι]
ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν
ταῖς χώραις, 9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασω-
ζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν
ἐκεῖ· ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ
ἀπ' ἐμοῦ [τῇ ἀποστάσῃ ἀπ' ἐμοῦ], καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτη-
δευμάτων αὐτῶν, καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν
πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν, 10 Καὶ ἐπιγνώ-
σονται διότι ἐγὼ Κύριος [οὐκ εἰς δωρεὰν] λελάληκα
[τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ ταῦτα].
11 Τάδε λέγει Κύριος Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφη-
σον τῷ ποδὶ καὶ εἰπόν Εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς
βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραήλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θα-
νάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται. 12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομ-
φαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει,
καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται, καὶ
συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς. 13 Καὶ
γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ
τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν
καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν
εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. 14 Καὶ ἐκτενῶ
τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς
ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ
ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος
Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ
τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς· 3 Ἥκει τὸ πέρας
νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ
καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ
πάντα τὰ βδελύγματά σου· 4 Οὐ φείσεται ὁ
ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου
ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου
ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος. 5 Διότι
τάδε λέγει Κύριος [Κακία μία, κακία ἰδοὺ ἔρχε-
ται. 6 Τὸ πέρας ἥκει, ἥκει τὸ πέρας, ἐξηγέρθη
πρός σε, ἰδοὺ ἥκει τὸ πέρας.] 7 [Ἥκει ἡ πλοκὴ]
ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν, ἥκει ὁ καιρός, ἤγγι-
κεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.

6 In omnibus habitationibus vestris. Urbes
desertæ erunt, et excelsa demolientur, et
dissipabuntur: et interibunt aræ vestræ, et
confringentur: et cessabunt idola vestra, et
conterentur delubra vestra, et delebuntur
opera vestra. 7 Et cadet interfectus in
medio vestri: et scietis quia ego sum Domi-
nus. 8 Et relinquam in vobis eos, qui
fugerint gladium in gentibus, cum dispersero
vos in terris. 9 Et recordabuntur mei
liberati vestri in gentibus, ad quas captivi
ducti sunt: quia contrivi cor eorum fornicans,
et recedens a me; et oculos eorum fornicantes
post idola sua: et displicebunt sibimet super
malis quæ fecerunt in universis abomi-
nationibus suis. 10 Et scient, quia ego
Dominus non frustra locutus sum, ut facerem
eis malum hoc. 11 Hæc dicit Dominus
Deus: Percute manum tuam, et allide pedem
tuum, et dic: Heu, ad omnes abominationes
malorum domus Israel: quia gladio, fame, et
peste ruituri sunt. 12 Qui longe est, peste
morietur: qui autem prope, gladio corruet:
et qui relictus fuerit, et obsessus, fame
morietur: et complebo indignationem meam
in eis. 13 Et scietis quia ego Dominus, cum
fuerint interfecti vestri in medio idolorum
vestrorum, in circuitu ararum vestrarum, in
omni colle excelso et in cunctis summitatibus
montium, et subtus omne lignum nemorosum,
et subtus universam quercum frondosam,
locum ubi accenderunt thura redolentia
universis idolis suis. 14 Et extendam
manum meam super eos: et faciam terram
desolatam et destitutam a deserto Deblatha,
in omnibus habitationibus eorum: et scient
quia ego Dominus.

CAPUT VII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Et tu fili hominis, hæc dicit Do-
minus Deus terræ Israel: Finis venit, venit
finis super quatuor plagas terræ. 3 Nunc
finis super te, et immittam furorem meum in
te: et judicabo te juxta vias tuas: et ponam
contra te omnes abominationes tuas. 4 Et
non parcet oculus meus super te, et non
miserebor: sed vias tuas ponam super te, et
abominationes tuæ in medio tui erunt: et
scietis quia ego Dominus. 5 Hæc dicit Domi-
nus Deus: Afflictio una, afflictio ecce venit;
6 Finis venit, venit finis, evigilavit adver-
sum te: ecce venit. 7 Venit contritio super
te, qui habitas in terra: venit tempus, prope
est dies occisionis, et non gloriæ montium.

8 עַתָּה מִקָּרוֹב אֶשְׁפּוֹךְ חֲמָתִי עָלַיִךְ
וְכִלֵּיתִי אַפִּי בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי
עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ 9 וְלֹא־תָחוֹס
עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל כִּדְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן
וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה מַכֶּה׃ 10 הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָאָה
יָצְאָה הַצְּפִרָה צָץ הַמַּטֶּה פָּרַח הַזָּדוֹן׃
11 הֶחָמָס קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע לֹא־מֵהֶם וְלֹא
מֵהֲמוֹנָם וְלֹא מֶהֱמֵהֶם וְלֹא־נֹהַּ בָּהֶם׃
12 בָּא הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אַל־יִשְׂמָח
וְהַמּוֹכֵר אַל־יִתְאַבָּל כִּי חָרוֹן אֶל־כָּל־
הֲמוֹנָהּ׃ 13 כִּי הַמּוֹכֵר אֶל־הַמִּמְכָּר לֹא
יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חַיָּתָם כִּי־חָזוֹן אֶל־כָּל־
הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֺנוֹ חַיָּתוֹ
לֹא יִתְחַזָּקוּ׃ 14 תָּקְעוּ בַתָּקוֹעַ וְהָכִין
הַכֹּל וְאֵין הֹלֵךְ לַמִּלְחָמָה כִּי חֲרוֹנִי
אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ 15 הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר
וְהָרָעָב מִבָּיִת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת
וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וָדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ׃ 16 וּפָלְטוּ
פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל־הֶהָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת
כֻּלָּם הֹמוֹת אִישׁ בַּעֲוֺנוֹ׃ 17 כָּל־הַיָּדַיִם
תִּרְפֶּינָה וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָיִם׃
18 וְחָגְרוּ שַׂקִּים וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת וְאֶל
כָּל־פָּנִים בּוּשָׁה וּבְכָל־רָאשֵׁיהֶם קָרְחָה׃
19 כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת יַשְׁלִיכוּ וּזְהָבָם לְנִדָּה
יִהְיֶה כַּסְפָּם וּזְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם
בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ
וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי־מִכְשׁוֹל עֲוֺנָם הָיָה׃
20 וּצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמָהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם
שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בוֹ עַל־כֵּן נְתַתִּיו לָהֶם
לְנִדָּה׃ 21 וּנְתַתִּיו בְּיַד־הַזָּרִים לָבַז וּלְרִשְׁעֵי
הָאָרֶץ לְשָׁלָל וְחִלְּלוּהָ׃ 22 וַהֲסִבּוֹתִי פָנַי מֵהֶם
וְחִלְּלוּ אֶת־צְפוּנִי וּבָאוּ־בָהּ פָּרִיצִים וְחִלְּלוּהָ׃
23 עֲשֵׂה הָרַתּוֹק כִּי הָאָרֶץ מָלְאָה מִשְׁפַּט
דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה חָמָס׃ 24 וְהֵבֵאתִי רָעֵי
גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת־בָּתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן עַזִּים
וְנִחֲלוּ מְקַדְשֵׁיהֶם׃ 25 קְפָדָה בָא וּבִקְשׁוּ
שָׁלוֹם וָאָיִן׃ 26 הֹוָה עַל־הֹוָה תָּבוֹא וּשְׁמֻעָה
אֶל־שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וּבִקְשׁוּ חָזוֹן מִנָּבִיא
וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים׃
27 הַמֶּלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שְׁמָמָה וִידֵי
עַם־הָאָרֶץ תִּבָּהַלְנָה מִדַּרְכָּם אֶעֱשֶׂה אוֹתָם
וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σέ, καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοί, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου· 9 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων. 10 Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν. 11 Καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς. [Καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσίν, οὐδὲ ὡραϊσμὸς ἐν αὐτοῖς.] 12 Ἥκει ὁ καιρός, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω [ὅτι ὀργὴ εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς]. 13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, [καὶ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῶν· ὅτι ὅρασις εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς οὐκ ἀνακάμψει,] καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει. 14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα [καὶ οὐκ ἔστιν πορευόμενος εἰς τὸν πόλεμον· ὅτι ἡ ὀργή μου εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς]. 15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει. 16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων [ὡς περιστεραὶ μελετητικαί]· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. 17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ. 18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα. 19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· [τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ δυνηθήσεται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.] Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο. 20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτά, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν. 21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων τοῦ διαρπάσαι αὐτά, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. 22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. 23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν, διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας. 24 [Καὶ ἄξω πονηροὺς ἐθνῶν, καὶ κληρονομήσουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν·] καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν. 25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει καὶ ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται. 26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων. 27 [Ὁ βασιλεὺς πενθήσει καὶ ὁ] ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Nunc de propinquo effundam iram meam super te, et complebo furorem meum in te: et judicabo te juxta vias tuas, et imponam tibi omnia scelera tua. 9 Et non parcet oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, et abominationes tuæ in medio tui erunt: et scietis quia ego sum Dominus percutiens. 10 Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia. 11 Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, et non ex populo, neque ex sonitu eorum: et non erit requies in eis. 12 Venit tempus, appropinquavit dies: qui emit, non lætetur: et qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum ejus. 13 Quia qui vendit, ad id quod vendidit non revertetur, et adhuc in viventibus vita eorum; visio enim ad omnem multitudinem ejus non regredietur: et vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. 14 Canite tuba, præparentur omnes, et non est qui vadat ad prœlium: ira enim mea super universum populum ejus. 15 Gladius foris; et pestis et fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: et qui in civitate, pestilentia et fame devorabuntur. 16 Et salvabuntur qui fugerint ex eis: et erunt in montibus quasi columbæ convallium omnes trepidi, unusquisque in iniquitate sua. 17 Omnes manus dissolventur, et omnia genua fluent aquis. 18 Et accingent se ciliciis, et operiet eos formido, et in omni facie confusio, et in universis capitibus eorum calvitium. 19 Argentum eorum foras projicietur, et aurum eorum in sterquilinium erit. Argentum eorum, et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, et ventres eorum non implebuntur: quia scandalum iniquitatis eorum factum est. 20 Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, et imagines abominationum suarum et simulacrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: 21 Et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, et impiis terræ in prædam, et contaminabunt illud. 22 Et avertam faciem meam ab eis, et violabunt arcanum meum: et introibunt in illud emissarii, et contaminabunt illud. 23 Fac conclusionem: quoniam terra plena est judicio sanguinum, et civitas plena iniquitate. 24 Et adducam pessimos de gentibus, et possidebunt domos eorum: et quiescere faciam superbiam potentium, et possidebunt sanctuaria eorum. 25 Angustia superveniente, requirent pacem, et non erit. 26 Conturbatio super conturbationem veniet, et auditus super auditum: et quærent visionem de propheta, et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus. 27 Rex lugebit, et princeps induetur mœrore, et manus populi terræ conturbabuntur. Secundum viam eorum faciam eis, et secundum judicia eorum judicabo eos: et scient quia ego Dominus.

פרשה ח׃

1 וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּשִּׁשִּׁי בַּחֲמִשָּׁה
לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה
יוֹשְׁבִים לְפָנָי וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד אֲדֹנָי
יְהוִה׃ 2 וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה־
אֵשׁ מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה אֵשׁ וּמִמָּתְנָיו
וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה־זֹהַר כְּעֵין הַחַשְׁמַלָה׃
3 וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד וַיִּקָּחֵנִי בְּצִיצִת רֹאשִׁי
וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ ׀ בֵּין־הָאָרֶץ וּבֵין־הַשָּׁמַיִם
וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַמָה בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים
אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צָפוֹנָה
אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשַׁב סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה׃
4 וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־
אָדָם שָׂא־נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא
עֵינַי דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר
הַמִּזְבֵּחַ סֵמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה בַּבִּאָה׃ 6 וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מֵהֶם עֹשִׂים
תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ עֹשִׂים
פֹּה לְרָחֳקָה מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב
תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃ 7 וַיָּבֵא אֹתִי
אֶל־פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹר־אֶחָד
בַּקִּיר׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם חֲתָר־נָא
בַקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה פֶּתַח אֶחָד׃
9 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֹּא וּרְאֵה אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת
הָרָעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה׃ 10 וָאָבוֹא
וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל־תַּבְנִית רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה
שֶׁקֶץ וְכָל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל־
הַקִּיר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 11 וְשִׁבְעִים אִישׁ
מִזִּקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶן־שָׁפָן עֹמֵד
בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטַרְתּוֹ
בְּיָדוֹ וַעֲתַר עֲנַן־הַקְּטֹרֶת עֹלֶה׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית־
יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ
כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רֹאֶה אֹתָנוּ עָזַב
יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹד
תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־הֵמָּה
עֹשִׂים׃ 14 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הַצָּפוֹנָה וְהִנֵּה־
שָׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת־הַתַּמּוּז׃

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου.
Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, 2 Καὶ ἴδον, καὶ
ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ
ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω
αὐτοῦ ὡς ὅρασις [αὔρας, ὡς εἶδος] ἠλέκτρου. 3 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κο-
ρυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέ με εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης [τῆς ἐσωτέρας] τῆς βλεπούσης εἰς βοῤῥᾶν,
οὗ ἦν ἡ στήλη [τῆς εἰκόνος τοῦ ζήλους] τοῦ
κτωμένου. 4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ
πεδίῳ. 5 Καὶ εἶπε πρός μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνά-
βλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βοῤῥᾶν. Καὶ
ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ
ἰδοὺ ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐπὶ τὴν πύλην [τοῦ θυσιαστηρίου
ἡ εἰκὼν τοῦ ζήλους τούτου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτήν] τὴν [βλέπουσαν] πρὸς ἀνατολάς. 6 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι
ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας [ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ]
ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου,
καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας. 7 Καὶ εἰσήγαγέ με
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς [καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὀπὴ
μία ἐν τῷ τοίχῳ]. 8 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώ-
που ὄρυξον [δὴ ἐν τῷ τοίχῳ]. Καὶ ὤρυξα [ἐν τῷ
τοίχῳ] καὶ ἰδοὺ θύρα. 9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Εἴσελθε
καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε. 10 Καὶ
εἰσῆλθον καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ [πᾶσα ὁμοίωσις ἑρπετοῦ
καὶ κτήνους,] μάταια βδελύγματα καὶ πάντα τὰ
εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς
κύκλῳ. 11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρε-
σβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τοῦ Σαφὰν
ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ
ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρί, καὶ ἡ
ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινε. 12 Καὶ εἶπε πρὸς
μέ Ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου
Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ
κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν Οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος,
ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν. 13 Καὶ εἶπε πρὸς
μέ Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσι.
14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης
οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ
ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.

CAPUT VIII.

1 Et factum est in anno sexto, in sexto
mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo
mea, et senes Juda sedebant coram me, et cecidit
ibi super me manus Domini Dei. 2 Et vidi, et
ecce similitudo quasi aspectus ignis: ab
aspectu lumborum ejus, et deorsum, ignis:
et a lumbis ejus, et sursum, quasi aspectus
splendoris, ut visio electri. 3 Et emissa
similitudo manus apprehendit me in cincinno
capitis mei: et elevavit me spiritus inter
terram et cælum: et adduxit me in Jerusa-
lem in visione Dei, juxta ostium interius,
quod respiciebat ad aquilonem, ubi erat
statutum idolum zeli ad provocandam æmula-
tionem. 4 Et ecce ibi gloria Dei Israel,
secundum visionem quam videram in campo.
5 Et dixit ad me: Fili hominis, leva oculos
tuos ad viam aquilonis. Et levavi oculos meos
ad viam aquilonis: et ecce ab aquilone portæ
altaris idolum zeli in ipso introitu. 6 Et
dixit ad me: Fili hominis, putasne, vides tu
quid isti faciunt, abominationes magnas, quas
domus Israel facit hic, ut procul recedam a
sanctuario meo? et adhuc conversus videbis
abominationes majores. 7 Et introduxit me
ad ostium atrii: et vidi, et ecce foramen
unum in pariete. 8 Et dixit ad me: Fili
hominis fode parietem. Et cum fodissem
parietem, apparuit ostium unum. 9 Et dixit
ad me: Ingredere, et vide abominationes
pessimas, quas isti faciunt hic. 10 Et
ingressus vidi, et ecce omnis similitudo rep-
tilium et animalium, abominatio, et universa
idola domus Israel depicta erant in pariete
in circuitu per totum. 11 Et septuaginta
viri de senioribus domus Israel, et Jezonias
filius Saphan stabat in medio eorum, stan-
tium ante picturas: et unusquisque habebat
thuribulum in manu sua: et vapor nebulæ de
thure consurgebat. 12 Et dixit ad me:
Certe vides fili hominis quæ seniores domus
Israel faciunt in tenebris, unusquisque
in abscondito cubiculi sui: dicunt enim:
Non videt Dominus nos, dereliquit Domi-
nus terram. 13 Et dixit ad me: Adhuc
conversus videbis abominationes majores,
quas isti faciunt. 14 Et introduxit me
per ostium portæ domus Domini, quod
respiciebat ad aquilonem: et ecce ibi
mulieres sedebant plangentes Adonidem.

15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם עוֹד תָּשׁוּב
תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֵא
אֹתִי אֶל־חֲצַר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה־
פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם
אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה
מִשְׁתַּחֲוִיתֶם קֵדְמָה לַשָּׁמֶשׁ׃ 17 וַיֹּאמֶר
אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם הֲנָקֵל לְבֵית יְהוּדָה
מֵעֲשׂוֹת אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה
כִּי־מָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חָמָס וַיָּשֻׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי
וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמוֹרָה אֶל־אַפָּם׃
18 וְגַם־אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחֵמָה לֹא־תָחוֹס עֵינִי
וְלֹא אֶחְמוֹל וְקָרְאוּ בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא
אֶשְׁמַע אוֹתָם׃

פרשה ט׃

1 וַיִּקְרָא בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ
פְּקֻדּוֹת הָעִיר וְאִישׁ כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ בְּיָדוֹ׃
2 וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים ׀ מִדֶּרֶךְ־שַׁעַר
הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר ׀ מָפְנֶה צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי
מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם לָבֻשׁ
בַּדִּים וְקֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ
אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת׃ 3 וּכְבוֹד ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה
עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ
הַלָּבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֶסֶת הַסֹּפֵר
בְּמָתְנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָו עֲבֹר
בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָם וְהִתְוִיתָ תָּו
עַל־מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים
עַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃
5 וּלְאֵלֶּה אָמַר בְּאָזְנַי עִבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו
וְהַכּוּ עַל־תָּחוֹס עֵינֵיכֶם וְאַל־תַּחְמֹלוּ׃
6 זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ
לְמַשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־עָלָיו הַתָּו
אַל־תִּגַּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃ 7 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם טַמְּאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמַלְאוּ אֶת־
הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צֵאוּ וְיָצְאוּ וְהִכּוּ בָעִיר׃
8 וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנֵאשֲׁאַר אָנִי וָאֶפְּלָה
עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה
הֲמַשְׁחִית אַתָּה אֵת כָּל־שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת־חֲמָתְךָ עַל־יְרוּשָׁלִָם׃

15 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ
ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων. 16 Καὶ
εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἐσω-
τέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀνὰ
μέσον τῶν αἰλὰμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου
ὡς εἴκοσι ἄνδρες, τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν
τοῦ Κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ
οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ. 17 Καὶ εἶπε πρὸς μέ
Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα
τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε, διότι
ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας, [καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ
παροργίσαι με]; καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ [ἐκτείνουσι τὸ
κλῆμα] ὡς μυκτηρίζοντες. 18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω
αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου,
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω [καὶ καλέσουσι ἐν τοῖς ὠσίν μου, καὶ
οὐ μὴ εἰσακούσω αὐτῶν].

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ
λέγων Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως, καὶ ἕκαστος
εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν,
καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ
ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφεί-
ρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθοσαν καὶ
ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.
3 Καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν Χε-
ρουβὶμ, ἡ οὖσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου.
Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη,
ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, 4 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς
σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστενα-
ζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνο-
μίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν. 5 Καὶ τούτοις
εἶπεν ἀκούοντός μου Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν
πόλιν, καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε· 6 Πρεσβύτερον καὶ νεανί-
σκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτεί-
νατε εἰς ἐξάλειψιν, ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστι τὸ
σημεῖον μὴ ἐγγίσητε, ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε.
Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ
ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ. 7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν
ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε. 8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κόπτειν αὐτοὺς [ὑπελείφθην ἐγώ], καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα Οἴμοι Κύριε,
ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ ἐν
τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ·

15 Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis:
adhuc conversus videbis abominationes ma-
jores his. 16 Et introduxit me in atrium
domus Domini interius: et ecce in ostio
templi Domini inter vestibulum et altare,
quasi viginti quinque viri dorsa habentes
contra templum Domini, et facies ad orien-
tem: et adorabant ad ortum solis. 17 Et
dixit ad me: Certe vidisti fili hominis:
numquid leve est hoc domui Juda, ut facerent
abominationes istas, quas fecerunt hic: quia
replentes terram iniquitate conversi sunt ad
irritandum me? et ecce applicant ramum ad
nares suas. 18 Ergo et ego faciam in furore:
non parcet oculus meus, nec miserebor: et
cum clamaverint ad aures meas voce magna,
non exaudiam eos.

CAPUT IX.

1 Et clamavit in auribus meis voce magna,
dicens: Appropinquaverunt visitationes ur-
bis, et unusquisque vas interfectionis habet in
manu sua. 2 Et ecce sex viri veniebant de
via portæ superioris, quæ respicit ad aquilo-
nem: et uniuscujusque vas interitus in manu
ejus: vir quoque unus in medio eorum ves-
titus erat lineis, et atramentarium scriptoris
ad renes ejus: et ingressi sunt, et steterunt
juxta altare æreum. 3 Et gloria Domini
Israel assumpta est de cherub, quæ erat super
eum ad limen domus: et vocavit virum, qui
indutus erat lineis, et atramentarium scrip-
toris habebat in lumbis suis. 4 Et dixit
Dominus ad eum: Transi per mediam civi-
tatem in medio Jerusalem: et signa thau
super frontes virorum gementium, et dolen-
tium super cunctis abominationibus, quæ
fiunt in medio ejus. 5 Et illis dixit, au-
diente me: Transite per civitatem sequentes
eum et percutite: non parcat oculus vester,
neque misereamini. 6 Senem, adolescentu-
lum, et virginem, parvulum, et mulieres,
interficite usque ad internecionem: omnem
autem, super quem videritis thau, ne
occidatis, et a sanctuario meo incipite.
Cœperunt ergo a viris senioribus, qui erant
ante faciem domus. 7 Et dixit ad eos: Con-
taminate domum, et implete atria interfectis:
egredimini. Et egressi sunt, et percutiebant
eos qui erant in civitate. 8 Et cæde com-
pleta, remansi ego: ruique super faciem
meam, et clamans aio: Heu, heu, heu, Domine
Deus: ergone disperdes omnes reliquias Israel,
effundens furorem tuum super Jerusalem?

9 וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים
וְהָעִיר מָלְאָה מֻטֶּה כִּי אָמְרוּ עָזַב יְהוָה
אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה רֹאֶה׃ 10 וְגַם־אֲנִי
לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם
נָתָתִּי׃ 11 וְהִנֵּה הָאִישׁ ׀ לְבֻשׁ הַבַּדִּים
אֲשֶׁר הַקֶּסֶת בְּמָתְנָיו מֵשִׁיב דָּבָר לֵאמֹר
עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃

פרשה י׃

1 וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה אֶל־הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּאֶבֶן סַפִּיר כְּמַרְאֵה דְּמוּת
כִּסֵּא נִרְאָה עֲלֵיהֶם׃ 2 וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ ׀
לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל
אֶל־תַּחַת לַכְּרוּב וּמַלֵּא חָפְנֶיךָ גַחֲלֵי־אֵשׁ
מִבֵּינוֹת לַכְּרֻבִים וּזְרֹק עַל־הָעִיר וַיָּבֹא
לְעֵינָי׃ 3 וְהַכְּרֻבִים עֹמְדִים מִימִין לַבַּיִת
בְּבֹאוֹ הָאִישׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־הֶחָצֵר
הַפְּנִימִית׃ 4 וַיָּרָם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב
עַל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּמָּלֵא הַבַּיִת אֶת־הֶעָנָן
וְהֶחָצֵר מָלְאָה אֶת־נֹגַהּ כְּבוֹד יְהוָה׃
5 וְקוֹל כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד־הֶחָצֵר
הַחִיצֹנָה כְּקוֹל אֵל־שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ׃ 6 וַיְהִי
בְּצַוֹּתוֹ אֶת־הָאִישׁ לְבֻשׁ־הַבַּדִּים לֵאמֹר קַח
אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַגַּלְגַּל מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים
וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד אֵצֶל הָאוֹפָן׃ 7 וַיִּשְׁלַח
הַכְּרוּב אֶת־יָדוֹ מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים אֶל־
הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרֻבִים וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן
אֶל־חָפְנֵי לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא׃
8 וַיֵּרָא לַכְּרֻבִים תַּבְנִית יַד־אָדָם תַּחַת
כַּנְפֵיהֶם׃ 9 וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה אַרְבָּעָה אוֹפַנִּים
אֵצֶל הַכְּרוּבִים אוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב
אֶחָד וְאוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד
וּמַרְאֵה הָאוֹפַנִּים כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ׃
10 וּמַרְאֵיהֶם דְּמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּם כַּאֲשֶׁר
יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ 11 בְּלֶכְתָּם
אֶל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ
בְּלֶכְתָּם כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִפְנֶה הָרֹאשׁ
אַחֲרָיו יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּם׃ 12 וְכָל־
בְּשָׂרָם וְגַבֵּהֶם וִידֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים
מְלֵאִים עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּם אוֹפַנֵּיהֶם׃

9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη
ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας
καὶ ἀκαθαρσίας· ὅτι εἶπαν Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν
γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος. 10 Καὶ [ἐγὼ εἶπα Ἐγώ
εἰμι] οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς οὐδὲ μὴ ἐλεήσω,
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ
ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρί-
νατο λέγων Πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος
τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ ὡς λίθος σαπφεί-
ρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν. 2 Καὶ εἶπε πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν Εἴσελθε εἰς
τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβίμ,
καὶ πλῆσον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ
μέσου τῶν Χερουβὶμ καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν
πόλιν. Καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ. 3 Καὶ τὰ
Χερουβὶμ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν. 4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ
τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε
τὸν οἶκον ἡ νεφέλη, καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγ-
γους τῆς δόξης Κυρίου. 5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύ-
γων τῶν Χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαῒ λαλοῦντος. 6 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ
ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων Λάβε πῦρ
ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν Χερουβίμ, καὶ
εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν. 7 Καὶ
ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ
ὄντος εἰς μέσον τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔλαβε καὶ
ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν
τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε. 8 Καὶ ἴδον τὰ
Χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν
τῶν πτερύγων αὐτῶν. 9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ
τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν Χερουβίμ, τρο-
χὸς εἷς ἐχόμενος Χεροὺβ ἑνός, καὶ ἡ ὄψις τῶν
τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος. 10 Καὶ ὄψις
αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον
ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ· 11 Ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπο-
ρεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά·
ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπιβλέψῃ ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτά. 12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες
αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλή-
ρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

9 Et dixit ad me: Iniquitas domus Israel et
Juda magna est nimis valde, et repleta est
terra sanguinibus, et civitas repleta est
aversione: dixerunt enim: Dereliquit Domi-
nus terram, et Dominus non videt. 10 Igitur
et meus non parcet oculus, neque miserebor:
viam eorum super caput eorum reddam.
11 Et ecce vir, qui erat indutus lineis, qui
habebat atramentarium in dorso suo re-
spondit verbum, dicens: Feci sicut præcepisti
mihi.

CAPUT X.

1 Et vidi, et ecce in firmamento, quod erat
super caput cherubim, quasi lapis sapphirus,
quasi species similitudinis solii, apparuit
super ea. 2 Et dixit ad virum, qui indutus
erat lineis, et ait: Ingredere in medio rota-
rum, quæ sunt subtus cherubim, et imple
manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter
cherubim, et effunde super civitatem. In-
gressusque est in conspectu meo: 3 Cheru-
bim autem stabant a dextris domus cum in-
grederetur vir, et nubes implevit atrium
interius. 4 Et elevata est gloria Domini de-
super cherub ad limen domus: et repleta est
domus nube, et atrium repletum est splendore
gloriæ Domini. 5 Et sonitus alarum cheru-
bim audiebatur usque ad atrium exterius,
quasi vox Dei omnipotentis loquentis.
6 Cumque præcepisset viro, qui indutus erat
lineis, dicens: Sume ignem de medio rotarum,
quæ sunt inter cherubim: ingressus ille
stetit juxta rotam. 7 Et extendit cherub
manum de medio cherubim, ad ignem qui
erat inter cherubim: et sumpsit, et dedit in
manus ejus, qui indutus erat lineis: qui
accipiens egressus est. 8 Et apparuit in
cherubim similitudo manus hominis subtus
pennas eorum. 9 Et vidi, et ecce quatuor
rotæ juxta cherubim: rota una juxta cherub
unum, et rota alia juxta cherub unum:
species autem rotarum erat quasi visio lapidis
chrysolithi; 10 Et aspectus earum similitudo
una quatuor, quasi sit rota in medio rotæ.
11 Cumque ambularent, in quatuor partes
gradiebantur: et non revertebantur ambu-
lantes, sed ad locum ad quem ire declinabat
quæ prima erat, sequebantur et ceteræ, nec
convertebantur. 12 Et omne corpus earum,
et colla, et manus, et pennæ, et circuli, plena
erant oculis, in circuitu quatuor rotarum.

13 לָאֽוֹפַנִּים לָהֶם קוֹרָא הַגַּלְגַּל בְּאָזְנָֽי׃
14 וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָֽאֶחָד פְּנֵי
הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי פְּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי
פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי־נָֽשֶׁר׃ 15 וַיֵּרֹמּוּ
הַכְּרוּבִים הִיא הַֽחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בִּנְהַר־
כְּבָֽר׃ 16 וּבְלֶכֶת הַכְּרוּבִים יֵלְכוּ הָאֽוֹפַנִּים
אֶצְלָם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם
לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא־יִסַּבּוּ הָאֽוֹפַנִּים
גַּם־הֵם מֵאֶצְלָֽם׃ 17 בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּ
וּבְרוֹמָם יֵרוֹמּוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּהֶֽם׃ 18 וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן
הַבָּיִת וַֽיַּעֲמֹד עַל־הַכְּרוּבִֽים׃ 19 וַיִּשְׂאוּ
הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם וַיֵּרוֹמּוּ מִן־הָאָרֶץ
לְעֵינַי בְּצֵאתָם וְהָאֽוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקַּדְמוֹנִי וּכְבוֹד
אֱלֹהֵֽי־יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְמָֽעְלָה׃ 20 הִיא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵֽי־יִשְׂרָאֵל
בִּנְהַר־כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְרוּבִים הֵֽמָּה׃
21 אַרְבָּעָה אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע
כְּנָפַיִם לְאֶחָד וּדְמוּת יְדֵי אָדָם תַּחַת
כַּנְפֵיהֶֽם׃ 22 וּדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים
אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר מַרְאֵיהֶם
וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵֽכוּ׃

פרשה יא׃

1 וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל־שַׁעַר
בֵּית־יְהוָה הַקַּדְמוֹנִי הַפּוֹנֶה קָדִימָה וְהִנֵּה
בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ
וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־עַזֻּר וְאֶת־
פְּלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָֽם׃
2 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים
הַחֹשְׁבִים אָוֶן וְהַיֹּעֲצִים עֲצַת־רָע בָּעִיר
הַזֹּֽאת׃ 3 הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב בְּנוֹת בָּתִּים
הִיא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ הַבָּשָֽׂר׃
4 לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶּן־אָדָֽם׃
5 וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
אֱמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּֽיהָ׃
6 הִרְבֵּיתֶם חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם
חוּצֹתֶיהָ חָלָֽל׃ 7 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה
הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָֽהּ׃

13 *Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη* Γελγὲλ *ἀκού-*
οντός μου. [14 *Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί· τὸ*
πρόσωπον τοῦ ἑνὸς πρόσωπον Χερούβ, καὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ
τὸ πρόσωπον τοῦ τρίτου πρόσωπον λέοντος, καὶ
το τέταρτον πρόσωπον ἀετοῦ.] 15 *Καὶ τὰ Χερου-*
βὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Χοβάρ. 16 *Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ Χερου-*
βὶμ ἐπορεύοντο οἱ τροχοί, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν·
καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας
αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρε-
φον οἱ τροχοὶ αὐτῶν· [*καίγε αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἐχόμενα*
αὐτῶν.] 17 *Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ*
ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ μετεωρίζοντο μετ᾽ αὐτῶν·
διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν. 18 *Καὶ ἐξῆλθε*
δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερου-
βίμ, 19 *Καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας*
αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον
ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι
αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης
οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ
ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ὑπεράνω. 20 *Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν*
ὃ ἴδον ὑποκάτω θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβίμ ἐστι. 21 *Τέσσαρα*
πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ
ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύ-
γων αὐτῶν. 22 *Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων*
αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκάτω
τῆς δόξης τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ [*τὴν ὅρασιν αὐτῶν*], *καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ*
πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

ΚΕΦ. *ια'.*

1 ΚΑΙ *ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν*
πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέ-
πουσαν κατὰ ἀνατολάς. Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προ-
θύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ
ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἔζερ
καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου τοὺς ἀφηγουμένους
τοῦ λαοῦ. 2 *Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώ-*
που, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ
βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
3 *Οἱ λέγοντες Οὐχὶ προσφάτως ᾠκοδόμηνται αἱ*
οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα.
4 *Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτούς, προφήτευσον*
υἱὲ ἀνθρώπου. 5 *Καὶ ἔπεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου*
καὶ εἶπε πρὸς μέ Λέγε Τάδε λέγει Κύριος Οὕτως
εἴπατε οἶκος Ἰσραήλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι, 6 *Ἐπληθύνατε νεκροὺς*
ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τραυματιῶν. 7 *Διὰ τοῦτο τάδε*
λέγει Κύριος Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε
ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ
λέβης ἐστί, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

13 Et rotas istas vocavit volubiles, audiente
me. 14 Quatuor autem facies habebat
unum: facies una, facies cherub: et facies
secunda, facies hominis: et in tertio facies
leonis: et in quarto facies aquilæ. 15 Et
elevata sunt cherubim: ipsum est animal,
quod videram juxta fluvium Chobar.
16 Cumque ambularent cherubim, ibant
pariter et rotæ juxta ea: et cum elevarent
cherubim alas suas ut exaltarentur de terra,
non residebant rotæ, sed et ipsæ juxta erant.
17 Stantibus illis, stabant: et cum elevatis
elevabantur; spiritus enim vitæ erat in eis.
18 Et egressa est gloria Domini a limine
templi: et stetit super cherubim. 19 Et
elevantia cherubim alas suas, exaltata sunt a
terra coram me: et illis egredientibus, rotæ
quoque subsecutæ sunt: et stetit in introitu
portæ domus Domini orientalis: et gloria
Dei Israel erat super ea. 20 Ipsum est
animal, quod vidi subter Deum Israel juxta
fluvium Chobar: et intellexi quia cherubim
essent. 21 Quatuor vultus uni, et quatuor
alæ uni: et similitudo manus hominis sub alis
eorum. 22 Et similitudo vultuum eorum,
ipsi vultus quos videram juxta fluvium Chobar,
et intuitus eorum, et impetus singulorum
ante faciem suam ingredi.

CAPUT XI.

1 Et elevavit me spiritus, et introduxit
me ad portam domus Domini orientalem, quæ
respicit ad solis ortum: et ecce in introitu
portæ viginti quinque viri: et vidi in medio
eorum Jezoniam filium Azur, et Pheltiam
filium Banaiæ, principes populi. 2 Dixitque
ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui
cogitant iniquitatem, et tractant consilium
pessimum in urbe ista, 3 Dicentes: Nonne
dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes,
nos autem carnes. 4 Idcirco vaticinare de
eis, viticinare fili hominis. 5 Et irruit in me
spiritus Domini, et dixit ad me: Loquere:
Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis domus
Israel, et cogitationes cordis vestri ego novi.
6 Plurimos occidistis in urbe hac, et implestis
vias ejus interfectis. 7 Propterea hæc dicit
Dominus Deus: Interfecti vestri, quos
posuistis in medio ejus, hi sunt carnes, et
hæc est lebes: et educam vos de medio ejus.

8 חֶרֶב יְרֵאתֶם וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃ 9 וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ
וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם
שְׁפָטִים׃ 10 בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
11 הִיא לֹא־תִהְיֶה לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ
בְתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט
אֶתְכֶם׃ 12 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
בְּחֻקַּי לֹא הֲלַכְתֶּם וּמִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם
וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם׃
13 וַיְהִי כְּהִנָּבְאִי וּפְלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָה מֵת
וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק קוֹל־גָּדוֹל וָאֹמַר אֲהָהּ
אֲדֹנָי יְהוִה כָּלָה אַתָּה עֹשֶׂה אֵת שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ 15 בֶּן־אָדָם אַחֶיךָ אַחֶיךָ אַנְשֵׁי
גְאֻלָּתֶךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה אֲשֶׁר אָמְרוּ
לָהֶם יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה
לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה׃
16 לָכֵן אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי
הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם וְכִי הֲפִיצוֹתִים בָּאֲרָצוֹת
וָאֱהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט בָּאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־
בָּאוּ שָׁם׃ 17 לָכֵן אֱמֹר כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
וְאָסַפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצוֹתֶם
בָּהֶם וְנָתַתִּי לָכֶם אֶת־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃
18 וּבָאוּ שָׁמָּה וְהֵסִירוּ אֶת־כָּל־שִׁקּוּצֶיהָ
וְאֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃ 19 וְנָתַתִּי לָהֶם
לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם
וַהֲסִרֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם
לֵב בָּשָׂר׃ 20 לְמַעַן בְּחֻקֹּתַי יֵלֵכוּ וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם
וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 21 וְאֶל־לֵב
שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ דַּרְכָּם
בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 22 וַיִּשְׂאוּ
הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם
וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃
23 וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר
וַיַּעֲמֹד עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקֶּדֶם לָעִיר׃
24 וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתְּבִיאֵנִי כַשְׂדִּימָה אֶל־
הַגּוֹלָה בַּמַּרְאֶה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעָלַי
הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי׃ 25 וָאֲדַבֵּר אֶל־
הַגּוֹלָה אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר הֶרְאָנִי׃

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ'
ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου
αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων,
καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα. 10 Ἐν ῥομφαίᾳ
πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς,
καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος. [11 Αὕτη ὑμῖν
οὐκ ἔσται εἰς λέβητα, καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν
μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα· ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς, 12 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος,
ὅτι ἐν τοῖς δικαιώμασίν μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ
κρίματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλὰ κατὰ τὰ κρίματα
τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν ἐποιήσατε.] 13 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ
Βαναίου ἀπέθανε, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ
ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπα Οἴμοι Κύριε, εἰς
συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραήλ;
14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες
τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ
συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλὴμ Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου,
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν. 16 Διὰ τοῦτο
εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς
χώραις οὗ ἐὰν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ. 17 Διὰ τοῦτο εἰπόν
Τάδε λέγει Κύριος Καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν
ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέ-
σπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς, καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραήλ· 18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξα-
ροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς. 19 Καὶ δώσω αὐτοῖς
καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς,
καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην, 20 Ὅπως
ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ δικαιώ-
ματά μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν αὐτά, καὶ ἔσον-
ταί μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν.
21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπο-
ρεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
δέδωκα, λέγει Κύριος. 22 Καὶ ἐξῆραν τὰ Χερουβὶμ
τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν,
καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.
23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως,
καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.
24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν
Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύ-
ματι θεοῦ. Καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἴδον,
25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου οὓς ἔδειξέ μοι.

8 Gladium metuistis, et gladium inducam
super vos, ait Dominus Deus. 9 Et ejiciam
vos de medio ejus, daboque vos in manu
hostium, et faciam in vobis judicia. 10 Gladio
cadetis: in finibus Israel judicabo vos, et
scietis quia ego Dominus. 11 Hæc non erit
vobis in lebetem, et vos non eritis in medio
ejus in carnes: in finibus Israel judicabo vos.
12. Et scietis quia ego Dominus: quia in
præceptis meis non ambulastis, et judicia mea
non fecistis, sed juxta judicia gentium, quæ
in circuitu vestro sunt, estis operati. 13 Et
factum est, cum prophetarem, Pheltias filius
Banaiæ mortuus est: et cecidi in faciem meam
clamans voce magna, et dixi: Heu, heu, heu,
Domine Deus: consummationem tu facis reli-
quiarum Israel? 14 Et factum est verbum
Domini ad me, dicens: 15 Fili hominis,
fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, et
omnis domus Israel, universi, quibus dixerunt
habitatores Jerusalem: Longe recedite a
Domino, nobis data est terra in possessionem.
16 Propterea hæc dicit Dominus Deus, quia
longe feci eos in gentibus, et quia dispersi
eos in terris: ero eis in sanctificationem
modicam in terris, ad quas venerunt. 17 Prop-
terea loquere: Hæc dicit Dominus Deus:
Congregabo vos de populis, et adunabo de
terris, in quibus dispersi estis, daboque vobis
humum Israel. 18 Et ingredientur illuc, et
auferent omnes offensiones, cunctasque abomi-
nationes ejus de illa. 19 Et dabo eis cor
unum, et spiritum novum tribuam in visceri-
bus eorum: et auferam cor lapideum de carne
eorum, et dabo eis cor carneum: 20 Ut in
præceptis meis ambulent, et judicia mea
custodiant, faciantque ea: et sint mihi in
populum, et ego sim eis in Deum. 21 Quorum
cor post offendicula et abominationes suas
ambulat, horum viam in capite suo ponam,
dicit Dominus Deus. 22 Et elevaverunt
cherubim alas suas, et rotæ cum eis: et gloria
Dei Israel erat super ea. 23 Et ascendit
gloria Domini de medio civitatis, stetitque
super montem, qui est ad orientem urbis.
24 Et spiritus levavit me, adduxitque in
Chaldæam transmigrationem, in visione, in
spiritu Dei: et sublata est a me visio, quam
videram. 25 Et locutus sum ad transmi-
grationem omnia verba Domini, quæ osten-
derat mihi.

פרשה יב׃

¹ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ ² בֶּן־אָדָ֕ם
בְּת֛וֹךְ בֵּית־הַמֶּ֖רִי אַתָּ֣ה יֹשֵׁ֑ב אֲשֶׁ֣ר עֵינַ֨יִם
לָהֶ֜ם לִרְא֣וֹת וְלֹ֣א רָא֗וּ אָזְנַ֨יִם לָהֶ֤ם
לִשְׁמֹ֙עַ֙ וְלֹ֣א שָׁמֵ֔עוּ כִּ֛י בֵּ֥ית מְרִ֖י הֵֽם׃
³ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם עֲשֵׂ֤ה לְךָ֙ כְּלֵ֣י
גוֹלָ֔ה וּגְלֵ֥ה יוֹמָ֖ם לְעֵינֵיהֶ֑ם וְגָלִ֨יתָ
מִמְּקוֹמְךָ֜ אֶל־מָק֤וֹם אַחֵר֙ לְעֵ֣ינֵיהֶ֔ם אוּלַ֣י
יִרְא֔וּ כִּ֛י בֵּ֥ית מְרִ֖י הֵֽמָּה׃ ⁴ וְהוֹצֵאתָ֨
כֵלֶ֜יךָ כִּכְלֵ֥י גוֹלָ֛ה יוֹמָ֖ם לְעֵינֵיהֶ֑ם וְאַתָּ֗ה
תֵּצֵ֥א בָעֶ֙רֶב֙ לְעֵ֣ינֵיהֶ֔ם כְּמוֹצָאֵ֖י גּוֹלָֽה׃
⁵ לְעֵינֵיהֶ֖ם חֲתָר־לְךָ֣ בַקִּ֑יר וְהוֹצֵאתָ֖ בּֽוֹ׃
⁶ לְעֵינֵיהֶ֞ם עַל־כָּתֵ֣ף תִּשָּׂ֗א בָּעֲלָטָ֣ה תוֹצִ֔יא
פָּנֶ֣יךָ תְכַסֶּ֔ה וְלֹ֥א תִרְאֶ֖ה אֶת־הָאָ֑רֶץ כִּֽי־
מוֹפֵ֥ת נְתַתִּ֖יךָ לְבֵ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃ ⁷ וָאַ֣עַשׂ כֵּ֘ן
כַּאֲשֶׁ֣ר צֻוֵּ֒יתִי֒ כֵּלַ֣י הוֹצֵ֗אתִי כִּכְלֵ֤י גוֹלָה֙
יוֹמָ֔ם וּבָעֶ֛רֶב חָתַֽרְתִּי־לִ֥י בַקִּ֖יר בְּיָ֑ד
בָּעֲלָטָ֧ה הוֹצֵ֛אתִי עַל־כָּתֵ֥ף נָשָׂ֖אתִי
לְעֵינֵיהֶֽם׃ ⁸ וַיְהִ֧י דְבַר־יְהוָ֛ה אֵלַ֖י
בַּבֹּ֥קֶר לֵאמֹֽר׃ ⁹ בֶּן־אָדָ֕ם הֲלֹ֨א אָמְר֤וּ
אֵלֶ֙יךָ֙ בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל בֵּ֖ית הַמֶּ֑רִי מָ֖ה אַתָּ֥ה
עֹשֶֽׂה׃ ¹⁰ אֱמֹ֣ר אֲלֵיהֶ֔ם כֹּ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י
יְהוִ֑ה הַנָּשִׂ֗יא הַמַּשָּׂ֤א הַזֶּה֙ בִּיר֣וּשָׁלִַ֔ם
וְכָל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁר־הֵ֖מָּה בְּתוֹכָֽם׃
¹¹ אֱמֹ֖ר אֲנִ֣י מֽוֹפֶתְכֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֤ר עָשִׂ֙יתִי֙ כֵּ֚ן
יֵעָשֶׂ֣ה לָהֶ֔ם בַּגּוֹלָ֥ה בַשְּׁבִ֖י יֵלֵֽכוּ׃
¹² וְהַנָּשִׂ֨יא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָ֜ם אֶל־כָּתֵ֤ף יִשָּׂא֙
בָּעֲלָטָה֙ וְיֵצֵ֔א בַּקִּ֥יר יַחְתְּר֖וּ לְה֣וֹצִיא ב֑וֹ
פָּנָ֣יו יְכַסֶּ֔ה יַ֗עַן אֲשֶׁ֛ר לֹא־יִרְאֶ֥ה לַעַ֖יִן
ה֥וּא אֶת־הָאָֽרֶץ׃ ¹³ וּפָרַשְׂתִּ֤י אֶת־רִשְׁתִּי֙
עָלָ֔יו וְנִתְפַּ֖שׂ בִּמְצוּדָתִ֑י וְהֵבֵאתִ֨י אֹת֤וֹ
בָבֶ֙לָה֙ אֶ֣רֶץ כַּשְׂדִּ֔ים וְאוֹתָ֥הּ לֹא־יִרְאֶ֖ה
וְשָׁ֥ם יָמֽוּת׃ ¹⁴ וְכֹל֩ אֲשֶׁ֨ר סְבִיבֹתָ֥יו עֶזְרֹ֛ה
וְכָל־אֲגַפָּ֖יו אֱזָרֶ֣ה לְכָל־ר֑וּחַ וְחֶ֖רֶב אָרִ֥יק
אַחֲרֵיהֶֽם׃ ¹⁵ וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֑ה בַּהֲפִיצִ֤י
אוֹתָם֙ בַּגּוֹיִ֔ם וְזֵרִ֥יתִי אוֹתָ֖ם בָּאֲרָצֽוֹת׃
¹⁶ וְהוֹתַרְתִּ֤י מֵהֶם֙ אַנְשֵׁ֣י מִסְפָּ֔ר מֵחֶ֖רֶב
מֵרָעָ֣ב וּמִדָּ֑בֶר לְמַ֨עַן יְסַפְּר֜וּ אֶת־כָּל־
תּֽוֹעֲבוֹתֵיהֶ֗ם בַּגּוֹיִם֙ אֲשֶׁר־בָּ֣אוּ שָׁ֔ם וְיָדְע֖וּ
כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ ¹⁷ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה
אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ ¹⁸ בֶּן־אָדָ֕ם לַחְמְךָ֖ בְּרַ֣עַשׁ
תֹּאכֵ֑ל וּמֵימֶ֕יךָ בְּרָגְזָ֥ה וּבִדְאָגָ֖ה תִּשְׁתֶּֽה׃

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων* 2 *Υἱὲ*
ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοι-
κεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ
βλέπουσι, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ
ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 3 *Καὶ*
σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλω-
σίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ
ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν,
ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 4 *Καὶ*
ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας ὡς
ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος 5 *Ἐνώπιον αὐτῶν· διό-*
ρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ δι'
αὐτοῦ 6 *Ἐνώπιον αὐτῶν· ἐπ' ὤμων ἀναληφθήσῃ*
καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκα-
λύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά
σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. 7 *Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ*
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι, καὶ σκεύη ἐξήνεγκα
αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ
τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων
ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. 8 *Καὶ ἐγένετο λόγος*
Κυρίου τὸ πρωῒ πρὸς μὲ λέγων 9 *Υἱὲ ἀνθρώπου,*
οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, οἶκος ὁ
παραπικραίνων Τί σὺ ποιεῖς; 10 *Εἰπὸν πρὸς*
αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ὁ ἄρχων καὶ ὁ
ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ
οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, 11 *Εἰπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα*
ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως ἔσται αὐτῷ· ἐν
μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, 12 *Καὶ*
ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ
κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διο-
ρύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ· τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ
αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται. 13 *Καὶ ἐκπετάσω τὸ*
δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ
περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν
Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.
14 *Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς*
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ
διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν. 15 *Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος,*
ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. 16 *Καὶ ὑπολείψο-*
μαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ
λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας
τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν
ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος. 17 *Καὶ*
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 18 *Υἱὲ*
ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι,
καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι.

CAPUT XII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens:
2 Fili hominis in medio domus exasperantis
tu habitas: qui oculos habent ad videndum, et
non vident: et aures ad audiendum, et non
audiunt: quia domus exasperans est. 3 Tu
ergo fili hominis, fac tibi vasa transmigra-
tionis, et transmigrabis per diem coram eis:
transmigrabis autem de loco tuo ad locum
alterum in conspectu eorum, si forte aspi-
ciant: quia domus exasperans est. 4 Et efferes
foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per
diem in conspectu eorum: tu autem egredieris
vespere coram eis, sicut egreditur migrans.
5 Ante oculos eorum perfode tibi parietem:
et egredieris per eum. 6 In conspectu eorum
in humeris portaberis, in caligine effereris:
faciem tuam velabis, et non videbis terram:
quia portentum dedi te domui Israel. 7 Feci
ergo sicut præceperat mihi Dominus: vasa
mea protuli quasi vasa transmigrantis per
diem: et vespere perfodi mihi parietem manu:
et in caligine egressus sum, in humeris por-
tatus in conspectu eorum. 8 Et factus est
sermo Domini mane ad me, dicens: 9 Fili
hominis, numquid non dixerunt ad te domus
Israel, domus exasperans: Quid tu facis?
10 Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Super ducem onus istud, qui est in Jerusalem,
et super omnem domum Israel, quæ est in
medio eorum. 11 Dic: Ego portentum ves-
trum: quomodo feci, sic fiet illis: in trans-
migrationem, et in captivitatem ibunt. 12 Et
dux, qui est in medio eorum, in humeris
portabitur, in caligine egredietur: parietem
perfodient ut educant eum: facies ejus oper-
ietur ut non videat oculo terram. 13 Et
extendam rete meum super eum, et capietur
in sagena mea: et adducam eum in Baby-
lonem in terram Chaldæorum: et ipsam non
videbit, ibique morietur. 14 Et omnes qui
circa eum sunt, præsidium ejus, et agmina
ejus, dispergam in omnem ventum: et gladium
evaginabo post eos. 15 Et scient quia ego
Dominus, quando dispersero illos in gentibus,
et disseminavero eos in terris. 16 Et relinquam
ex eis viros paucos, a gladio, et fame, et pesti-
lentia: ut enarrent omnia scelera eorum in
gentibus, ad quas ingredientur: et scient quia
ego Dominus. 17 Et factus est sermo Domini
ad me, dicens: 18 Fili hominis, panem
tuum in conturbatione comede: sed et
aquam tuam in festinatione et mœrore bibe.

19 וְאָמַרְתָּ אֶל־עַם־הָאָרֶץ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
לַחְמָם בִּדְאָגָה יֹאכֵלוּ וּמֵימֵיהֶם בְּשִׁמָּמוֹן
יִשְׁתּוּ לְמַעַן תֵּשַׁם אַרְצָהּ מִמְּלֹאָהּ מֵחֲמַס
כָּל־הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ 20 וְהֶעָרִים הַנּוֹשָׁבוֹת
תֶּחֱרַבְנָה וְהָאָרֶץ שְׁמָמָה תִהְיֶה וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 21 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 22 בֶּן־אָדָם מָה־הַמָּשָׁל הַזֶּה
לָכֶם עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַאַרְכוּ
הַיָּמִים וְאָבַד כָּל־חָזוֹן׃ 23 לָכֵן אֱמֹר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִשְׁבַּתִּי
אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה וְלֹא־יִמְשְׁלוּ אֹתוֹ עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אִם־דַּבֵּר אֲלֵיהֶם קָרְבוּ הַיָּמִים
וּדְבַר כָּל־חָזוֹן׃ 24 כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד
כָּל־חֲזוֹן שָׁוְא וּמִקְסַם חָלָק בְּתוֹךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃ 25 כִּי ׀ אֲנִי יְהוָה אֲדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר
אֲדַבֵּר דָּבָר וְיֵעָשֶׂה לֹא תִמָּשֵׁךְ עוֹד כִּי
בִימֵיכֶם בֵּית הַמֶּרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 26 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 27 בֶּן־אָדָם הִנֵּה בֵית־יִשְׂרָאֵל
אֹמְרִים הֶחָזוֹן אֲשֶׁר־הוּא חֹזֶה לְיָמִים
רַבִּים וּלְעִתִּים רְחוֹקוֹת הוּא נִבָּא׃ 28 לָכֵן
אֱמֹר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
לֹא־תִמָּשֵׁךְ עוֹד כָּל־דְּבָרָי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
דָּבָר וְיֵעָשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

פרשה יג׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
הִנָּבֵא אֶל־נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבָּאִים וְאָמַרְתָּ
לִנְבִיאֵי מִלִּבָּם שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ 3 כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הוֹי עַל־הַנְּבִיאִים הַנְּבָלִים
אֲשֶׁר הֹלְכִים אַחַר רוּחָם וּלְבִלְתִּי רָאוּ׃
4 כְּשֻׁעָלִים בָּחֳרָבוֹת נְבִיאֶיךָ יִשְׂרָאֵל הָיוּ׃
5 לֹא עֲלִיתֶם בַּפְּרָצוֹת וַתִּגְדְּרוּ גָדֵר עַל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בַּמִּלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה׃
6 חָזוּ שָׁוְא וְקֶסֶם כָּזָב הָאֹמְרִים נְאֻם־יְהוָה
וַיהוָה לֹא שְׁלָחָם וְיִחֲלוּ לְקַיֵּם דָּבָר׃
7 הֲלוֹא מַחֲזֵה־שָׁוְא חֲזִיתֶם וּמִקְסַם כָּזָב
אֲמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי לֹא
דִבַּרְתִּי׃ 8 לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן דַּבֶּרְכֶם שָׁוְא וַחֲזִיתֶם
כָּזָב לָכֵן הִנְנִי אֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς Τάδε λέγει
Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς
τοῦ Ἰσραὴλ Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας
φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ
πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς,
ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημω-
θήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος. 21 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ
παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες
Μακραὶ αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις; 23 Διὰ τοῦτο
εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει Κύριος Καὶ ἀπο-
στρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ
εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ
λόγος πάσης ὁράσεως. 24 Ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα
ὅρασις ψευδὴς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν
μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 25 Διότι ἐγὼ Κύριος
λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ
οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος
ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει
Κύριος. 26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων 27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ
παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν Ἡ ὅρασις ἣν
οὗτος ὁρᾷ εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς
μακροὺς οὗτος προφητεύει. 28 Διὰ τοῦτο εἰπὸν
πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει Κύριος Οὐ μὴ μηκύνωσιν
οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὓς ἂν λαλήσω· λαλήσω
καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐ-
τοὺς Ἀκούσατε λόγον Κυρίου 3 Τάδε λέγει Κύριος
Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ
τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. 4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς
ἐρήμοις οἱ προφῆταί σου, Ἰσραήλ· 5 Οὐκ ἔστησαν
ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν
ἡμέρᾳ Κυρίου, 6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι
μάταια, οἱ λέγοντες Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ
ἀπέσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι
λόγον. 7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωράκατε, καὶ
μαντείας ματαίας εἰρήκατε; 8 Καὶ διὰ τοῦτο
εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι,
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος,

19 Et dices ad populum terræ: Hæc dicit
Dominus Deus ad eos, qui habitant in Jeru-
salem in terra Israel: Panem suum in solli-
citudine comedent, et aquam suam in deso-
latione bibent: ut desoletur terra a multitu-
dine sua, propter iniquitatem omnium qui
habitant in ea. 20 Et civitates, quæ nunc
habitantur, desolatæ erunt, terraque deserta·
et scietis quia ego Dominus. 21 Et factus
est sermo Domini ad me, dicens: 22 Fili
hominis, quod est proverbium istud vobis in
terra Israel, dicentium: In longum differentur
dies, et peribit omnis visio? 23 Ideo dic ad
eos: Hæc dicit Dominus Deus: Quiescere
faciam proverbium istud, neque vulgo dicetur
ultra in Israel: et loquere ad eos quod appro-
pinquaverint dies, et sermo omnis visionis.
24 Non enim erit ultra omnis visio cassa,
neque divinatio ambigua in medio filiorum
Israel. 25 Quia ego Dominus loquar: et
quodcumque locutus fuero verbum, fiet, et non
prolongabitur amplius: sed in diebus vestris
domus exasperans loquar verbum, et faciam
illud, dicit Dominus Deus. 26 Et factus est
sermo Domini ad me, dicens: 27 Fili hominis,
ecce domus Israel dicentium: Visio, quam hic
videt, in dies multos: et in tempora longa
iste prophetat. 28 Propterea dic ad eos:
Hæc dicit Dominus Deus· Non prolongabitur
ultra omnis sermo meus: verbum, quod locutus
fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

CAPUT XIII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, vaticinare ad pro-
phetas Israel, qui prophetant: et dices pro-
phetantibus de corde suo: Audite verbum Do-
mini. 3 Hæc dicit Dominus Deus: Væ
prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum
suum, et nihil vident. 4 Quasi vulpes in
desertis, prophetæ tui Israel erant. 5 Non
ascendistis ex adverso, neque opposuistis
murum pro domo Israel ut staretis in prœlio
in die Domini. 6 Vident vana, et divinant
mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum
Dominus non miserit eos: et perseveraverunt
confirmare sermonem. 7 Numquid non visi-
onem cassam vidistis, et divinationem men-
dacem locuti estis? et dicitis, Ait Do-
minus; cum ego non sim locutus. 8 Prop-
terea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti
estis vana, et vidistis mendacium: ideo
ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus.

9 וְהָיְתָה יָדִי אֶל־הַנְּבִיאִים הַחֹזִים שָׁוְא
וְהַקֹּסְמִים כָּזָב בְּסוֹד עַמִּי לֹא־יִהְיוּ וּבִכְתָב
בֵּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּתֵבוּ וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
לֹא יָבֹאוּ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
10 יַעַן וּבְיַעַן הִטְעוּ אֶת־עַמִּי לֵאמֹר שָׁלוֹם
וְאֵין שָׁלוֹם וְהוּא בֹּנֶה חַיִץ וְהִנָּם טָחִים
אֹתוֹ תָּפֵל׃ 11 אֱמֹר אֶל־טָחֵי תָפֵל וְיִפֹּל
הָיָה ׀ גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַתֵּנָה אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
תִּפֹּלְנָה וְרוּחַ סְעָרוֹת תְּבַקֵּעַ׃ 12 וְהִנֵּה
נָפַל הַקִּיר הֲלוֹא יֵאָמֵר אֲלֵיכֶם אַיֵּה
הַטִּיחַ אֲשֶׁר טַחְתֶּם׃ 13 לָכֵן כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וּבִקַּעְתִּי רוּחַ־סְעָרוֹת
בַּחֲמָתִי וְגֶשֶׁם שֹׁטֵף בְּאַפִּי יִהְיֶה וְאַבְנֵי
אֶלְגָּבִישׁ בְּחֵמָה לְכָלָה׃ 14 וְהָרַסְתִּי אֶת־
הַקִּיר אֲשֶׁר־טַחְתֶּם תָּפֵל וְהִגַּעְתִּיהוּ
אֶל־הָאָרֶץ וְנִגְלָה יְסֹדוֹ וְנָפְלָה וּכְלִיתֶם
בְּתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 15 וְכִלֵּיתִי
אֶת־חֲמָתִי בַּקִּיר וּבַטָּחִים אֹתוֹ תָּפֵל וְאֹמַר
לָכֶם אֵין הַקִּיר וְאֵין הַטָּחִים אֹתוֹ׃
16 נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים אֶל־יְרוּשָׁלַםִ
וְהַחֹזִים לָהּ חֲזוֹן שָׁלֹם וְאֵין שָׁלֹם נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ 17 וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׂים
פָּנֶיךָ אֶל־בְּנוֹת עַמְּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלִּבְּהֶן
וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶן׃ 18 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀
אֲדֹנָי יֱהֹוִה הוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת
עַל ׀ כָּל־אַצִּילֵי יָדַי וְעֹשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת
עַל־רֹאשׁ כָּל־קוֹמָה לְצוֹדֵד נְפָשׁוֹת הַנְּפָשׁוֹת
תְּצוֹדֵדְנָה לְעַמִּי וּנְפָשׁוֹת לָכֶנָה תְחַיֶּינָה׃
19 וַתְּחַלֶּלְנָה אֹתִי אֶל־עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי
שְׂעֹרִים וּבִפְתוֹתֵי לֶחֶם לְהָמִית נְפָשׁוֹת
אֲשֶׁר לֹא־תְמוּתֶנָה וּלְחַיּוֹת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר
לֹא־תִחְיֶינָה בְּכַזֶּבְכֶם לְעַמִּי שֹׁמְעֵי כָזָב׃
20 לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי
אֶל־כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה אֲשֶׁר אַתֵּנָה מְצֹדְדוֹת
שָׁם אֶת־הַנְּפָשׁוֹת לְפֹרְחוֹת וְקָרַעְתִּי
אֹתָם מֵעַל זְרוֹעֹתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־
הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם מְצֹדְדוֹת אֶת־נְפָשִׁים
לְפֹרְחֹת׃ 21 וְקָרַעְתִּי אֶת־מִסְפְּחֹתֵיכֶם
וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד
בְּיֶדְכֶן לִמְצוּדָה וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας
τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους
μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται,
οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ
εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ
γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος. 10 Ἀνθ' ὧν ἐπλά-
νησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες Εἰρήνη, καὶ οὐκ
ἔστιν εἰρήνη· καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ
ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται. 11 Εἰπὸν πρὸς τοὺς
ἀλείφοντας Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων,
καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους
αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον, καὶ
ῥαγήσεται. 12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος, καὶ
οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς Ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν
ἣν ἠλείψατε; 13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς
κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται, καὶ τοὺς λίθους
τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν,
14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε, καὶ
πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀπο-
καλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται καὶ
συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος. 15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου
ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν,
πεσεῖται. Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος
οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν 16 Προφῆται τοῦ Ἰσραήλ,
οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁρῶντες
αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.
17 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευ-
ούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτὰς 18 Καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος Οὐαὶ ταῖς
συῤῥαπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα
χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς. Αἱ ψυχαὶ
διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιεποι-
οῦντο, 19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου
ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων
τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ
τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ
ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια
ἀποφθέγματα. 20 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ
ὑμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς, καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ
ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς
ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν
εἰς διασκορπισμόν, 21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβό-
λαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς
ὑμῶν καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συστροφήν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

9 Et erit manus mea super prophetas, qui
vident vana, et divinant mendacium: in con-
silio populi mei non erunt, et in scriptura
domus Israel non scribentur, nec in terram
Israel ingredientur: et scietis quia ego Do-
minus Deus: 10 Eo quod deceperint populum
meum, dicentes: Pax, et non est pax: et
ipse ædificabat parietem, illi autem liniebant
eum luto absque paleis. 11 Dic ad eos, qui
liniunt absque temperatura, quod casurus sit:
erit enim imber inundans, et dabo lapides
prægrandes desuper irruentes, et ventum
procellæ dissipantem. 12 Siquidem ecce
cecidit paries: numquid non dicetur vobis:
Ubi est litura quam linistis? 13 Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam
spiritum tempestatum in indignatione mea,
et imber inundans in furore meo erit: et
lapides grandes in ira in consumptionem.
14 Et destruam parietem, quem linistis absque
temperamento: et adæquabo eum terræ, et
revelabitur fundamentum ejus: et cadet, et
consumetur in medio ejus: et scietis quia ego
sum Dominus. 15 Et complebo indignationem
meam in pariete, et in his qui liniunt eum
absque temperamento, dicamque vobis: Non
est paries, et non sunt qui liniunt eum.
16 Prophetæ Israel, qui prophetant ad Jeru-
salem, et vident ei visionem pacis: et non est
pax, ait Dominus Deus. 17 Et tu fili hominis,
pone faciem tuam contra filias populi tui,
quæ prophetant de corde suo: et vaticinare
super eas, 18 Et dic: Hæc dicit Dominus
Deus: Væ quæ consuunt pulvillos sub omni
cubito manus: et faciunt cervicalia sub capite
universæ ætatis ad capiendas animas: et cum
caperent animas populi mei, vivificabant ani-
mas eorum. 19 Et violabant me ad populum
meum, propter pugillum hordei, et fragmen
panis, ut interficerent animas, quæ non mori-
untur, et vivificarent animas, quæ non vivunt,
mentientes populo meo credenti mendaciis.
20 Propter hoc hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego ad pulvillos vestros, quibus vos
capitis animas volantes: et dirumpam
eos de brachiis vestris: et dimittam ani-
mas, quas vos capitis, animas ad volan-
dum. 21 Et dirumpam cervicalia vestra, et
liberabo populum meum de manu vestra,
neque erunt ultra in manibus vestris ad
prædandum: et scietis quia ego Dominus.

22 יַעַן הַכְאוֹת לֶב־צַדִּיק שֶׁקֶר וַאֲנִי לֹא
הִכְאַבְתִּיו וּלְחַזֵּק יְדֵי רָשָׁע לְבִלְתִּי־שׁוּב
מִדַּרְכּוֹ הָרָע לְהַחֲיֹתוֹ׃ 23 לָכֵן שָׁוְא לֹא
תֶחֱזֶינָה וְקֶסֶם לֹא־תִקְסַמְנָה עוֹד וְהִצַּלְתִּי
אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרשה יד׃

1 וַיָּבוֹא אֵלַי אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃ 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 3 בֶּן־אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
הֶעֱלוּ גִלּוּלֵיהֶם עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנָם
נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הַאִדָּרֹשׁ אִדָּרֵשׁ לָהֶם׃
4 לָכֵן דַּבֵּר־אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶת־גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ
וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וּבָא
אֶל־הַנָּבִיא אֲנִי יְהוָה נַעֲנֵיתִי לוֹ בָה
בְרֹב גִּלּוּלָיו׃ 5 לְמַעַן תְּפֹשׂ אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזֹרוּ מֵעָלַי בְּגִלּוּלֵיהֶם כֻּלָּם׃
6 לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מֵעַל
גִּלּוּלֵיכֶם וּמֵעַל כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הָשִׁיבוּ
פְנֵיכֶם׃ 7 כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמֵהַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְיִנָּזֵר מֵאַחֲרַי
וְיַעַל גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים
נֹכַח פָּנָיו וּבָא אֶל־הַנָּבִיא לִדְרָשׁ־לוֹ בִי
אֲנִי יְהוָה נַעֲנֶה־לּוֹ בִּי׃ 8 וְנָתַתִּי פָנַי
בָּאִישׁ הַהוּא וַהֲשִׁמֹתִיהוּ לְאוֹת וְלִמְשָׁלִים
וְהִכְרַתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
9 וְהַנָּבִיא כִי־יְפֻתֶּה וְדִבֶּר דָּבָר
אֲנִי יְהוָה פִּתֵּיתִי אֵת הַנָּבִיא הַהוּא
וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ
עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם כַּעֲוֺן
הַדֹּרֵשׁ כַּעֲוֺן הַנָּבִיא יִהְיֶה׃ 11 לְמַעַן לֹא־
יִתְעוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא־יִטַּמְּאוּ
עוֹד בְּכָל־פִּשְׁעֵיהֶם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 13 בֶּן־אָדָם
אֶרֶץ כִּי תֶחֱטָא־לִי לִמְעָל־מַעַל וְנָטִיתִי יָדִי
עָלֶיהָ וְשָׁבַרְתִּי לָהּ מַטֵּה־לָחֶם וְהִשְׁלַחְתִּי־
בָהּ רָעָב וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃

22 Ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἐγὼ
οὐ διέστρεφον αὐτόν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας
ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν,
23 Διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ
μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἦλθον πρός με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἄν-
δρες τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου
μου. 2. Καὶ ἐγένετο πρός με λόγος Κυρίου λέγων
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ δια-
νοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν
κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου
αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; 4 Διὰ
τοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν
οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ, 5 Ὅπως πλαγιάσῃ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς
ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν. 6 Διὰ τοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἐπιστράφητε
καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπι-
στρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. 7 Διότι ἄνθρωπος
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν προση-
λύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὃς ἂν
ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς
ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν
ἐμοί, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται
ἐν αὐτῷ. 8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς
ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ
μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος. 9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανήσῃ καὶ
λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην
ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ,
10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ
ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα
ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται, 11 Ὅπως μὴ πλανᾶται
ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ
μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν,
καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν, λέγει Κύριος. 12 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρός με λέγων 13 Υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἣ
ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα, καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν καὶ συντρίψω
αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν
λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

22 Pro eo quod mœrere fecistis cor justi
mendaciter, quem ego non contristavi: et
confortastis manus impii, ut non reverteretur
a via sua mala, et viveret: 23 Propterea vana
non videbitis, et divinationes non divinabitis
amplius, et eruam populum meum de manu
vestra: et scietis quia ego Dominus.

CAPUT XIV.

1 Et venerunt ad me viri seniorum Israel,
et sederunt coram me. 2 Et factus est sermo
Domini ad me, dicens: 3 Fili hominis, viri
isti posuerunt immunditias suas in cordibus
suis, et scandalum iniquitatis suæ statuerunt
contra faciem suam: numquid interrogatus
respondebo eis? 4 Propter hoc loquere eis,
et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Homo homo de domo Israel, qui posuerit
immunditias suas in corde suo, et scandalum
iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam,
et venerit ad prophetam interrogans per eum
me: ego Dominus respondebo ei in multitu-
dine immunditiarum suarum: 5 Ut capiatur
domus Israel in corde suo, quo recesserunt a
me in cunctis idolis suis. 6 Propterea dic ad
domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus:
Convertimini, et recedite ab idolis vestris, et
ab universis contaminationibus vestris avertite
facies vestras. 7 Quia homo homo de domo
Israel, et de proselytis quicumque advena
fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, et
posuerit idola sua in corde suo, et scandalum
iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam,
et venerit ad prophetam ut interroget per eum
me: ego Dominus respondebo ei per me. 8 Et
ponam faciem meam super hominem illum, et
faciam eum in exemplum, et in proverbium.
et disperdam eum de medio populi mei: et
scietis quia ego Dominus. 9 Et propheta
cum erraverit, et locutus fuerit verbum: ego
Dominus decepi prophetam illum: et exten-
dam manum meam super illum, et delebo eum
de medio populi mei Israel. 10 Et portabunt
iniquitatem suam: juxta iniquitatem interro-
gantis, sic iniquitas prophetæ erit: 11 Ut
non erret ultra domus Israel a me, neque
polluatur in universis prævaricationibus suis:
sed sint mihi in populum, et ego sim eis in
Deum, ait Dominus exercituum. 12 Et factus
est sermo Domini ad me, dicens: 13 Fili
hominis, terra cum peccaverit mihi, ut præ-
varicetur prævaricans, extendam manum
meam super eam, et conteram virgam panis
ejus: et immittam in eam famem, et in-
terficiam de ea hominem, et jumentum.

14 וְהָיוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ
נֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב הֵמָּה בְצִדְקָתָם יְנַצְּלוּ
נַפְשָׁם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ 15 לוּ־חַיָּה רָעָה
אַעֲבִיר בָּאָרֶץ וְשִׁכְּלָתָּה וְהָיְתָה שְׁמָמָה
מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי הַחַיָּה׃ 16 שְׁלֹשֶׁת
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־בָּנִים וְאִם־בָּנוֹת יַצִּילוּ
הֵמָּה לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה
שְׁמָמָה׃ 17 אוֹ חֶרֶב אָבִיא עַל־הָאָרֶץ
הַהִיא וְאָמַרְתִּי חֶרֶב תַּעֲבֹר בָּאָרֶץ
וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ 18 וּשְׁלֹשֶׁת
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֹא יַצִּילוּ בָּנִים וּבָנוֹת כִּי
הֵם לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ׃ 19 אוֹ דֶּבֶר אֲשַׁלַּח
אֶל־הָאָרֶץ הַהִיא וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עָלֶיהָ
בְּדָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃
20 וְנֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־בֵּן אִם־בַּת יַצִּילוּ הֵמָּה
בְצִדְקָתָם יַצִּילוּ נַפְשָׁם׃ 21 כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַף כִּי־אַרְבַּעַת שְׁפָטַי ׀
הָרָעִים חֶרֶב וְרָעָב וְחַיָּה רָעָה וָדֶבֶר
שִׁלַּחְתִּי אֶל־יְרוּשָׁלִָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה
אָדָם וּבְהֵמָה׃ 22 וְהִנֵּה נוֹתְרָה־בָּהּ פְּלֵטָה
הַמּוּצָאִים בָּנִים וּבָנוֹת הִנָּם יוֹצְאִים
אֲלֵיכֶם וּרְאִיתֶם אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם
וְנִחַמְתֶּם עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־
יְרוּשָׁלִָם אֵת כָּל־אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עָלֶיהָ׃
23 וְנִחֲמוּ אֶתְכֶם כִּי־תִרְאוּ אֶת־דַּרְכָּם
וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וִידַעְתֶּם כִּי לֹא חִנָּם
עָשִׂיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בָהּ נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
מַה־יִּהְיֶה עֵץ־הַגֶּפֶן מִכָּל־עֵץ הַזְּמוֹרָה
אֲשֶׁר הָיָה בַּעֲצֵי הַיָּעַר׃ 3 הֲיֻקַּח מִמֶּנּוּ
עֵץ לַעֲשׂוֹת לִמְלָאכָה אִם־יִקְחוּ מִמֶּנּוּ
יָתֵד לִתְלוֹת עָלָיו כָּל־כֶּלִי׃ 4 הִנֵּה לָאֵשׁ
נִתַּן לְאָכְלָה אֵת שְׁנֵי קְצוֹתָיו אָכְלָה
הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נָחָר הֲיִצְלַח לִמְלָאכָה׃

14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, αὐτοὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Κύριος.
15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν,
οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,
16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι,
ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθή-
σονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ
ἔσται εἰς ὄλεθρον. 17 Ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω
ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἴπω Ῥομφαία διελθάτω
διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος, 18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς
οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.
19 Ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστέλλω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν ἐν
αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος, 20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγα-
τέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν
ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. 21 Τάδε λέγει Κύριος
Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονη-
ράς, ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ
θάνατον, ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, 22 Καὶ
ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσωσμένοι
αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,
ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθή-
σεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλήμ,
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν, 23 Καὶ
παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐ-
τῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον
τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλη-
μάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;
3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς
ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ
κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος; 4 Πάρεξ ὃ
πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κά-
θαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει
εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

14 Et si fuerint tres viri isti in medio ejus,
Noe, Daniel, et Job: ipsi justitia sua liber-
abunt animas suas, ait Dominus exercituum.
15 Quod si et bestias pessimas induxero super
terram ut vastem eam: et fuerit invia, eo
quod non sit pertransiens propter bestias:
16 Tres viri isti si fuerint in ea, vivo ego,
dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias
liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra
autem desolabitur. 17 Vel si gladium indux-
ero super terram illam, et dixero gladio:
Transi per terram: et interfecero de ea
hominem, et jumentum: 18 Et tres viri isti
fuerint in medio ejus: vivo ego, dicit Do-
minus Deus, non liberabunt filios, neque
filias: sed ipsi soli liberabuntur. 19 Si
autem et pestilentiam immisero super terram
illam, et effudero indignationem meam super
eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem,
et jumentum: 20 Et Noe, et Daniel, et Job
fuerint in medio ejus: vivo ego, dicit Do-
minus Deus, quia filium et filiam non liber
abunt: sed ipsi justitia sua liberabunt animas
suas. 21 Quoniam hæc dicit Dominus Deus:
Quod et si quatuor judicia mea pessima, gla-
dium, et famem, ac bestias malas, et pesti-
lentiam, immisero in Jerusalem, ut interficiam
de ea hominem, et pecus: 22 Tamen relin-
quetur in ea salvatio educentium filios, et
filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, et vide-
bitis viam eorum, et adinventiones eorum, et
consolabimini super malo, quod induxi in
Jerusalem, in omnibus quæ importavi super
eam. 23 Et consolabuntur vos, cum videritis
viam eorum, et adinventiones eorum: et cog-
noscetis quod non frustra fecerim omnia,
quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

CAPUT XV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens:
2 Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, ex
omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna
silvarum? 3 Numquid tolletur de ea lignum,
ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut
dependeat in eo quodcumque vas? 4 Ecce igni
datum est in escam: utramque partem ejus
consumpsit ignis, et medietas ejus redacta
est in favillam: numquid utile erit ad opus?

5 הִנֵּ֗ה בִּֽהְיוֹתוֹ֙ תָמִ֔ים לֹ֥א יֵעָשֶׂ֖ה
לִמְלָאכָ֑ה אַ֣ף כִּֽי־אֵ֤שׁ אֲכָלַ֙תְהוּ֙ וַיֵּחָ֔ר
וְנַעֲשָׂ֥ה ע֖וֹד לִמְלָאכָֽה׃ 6 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה
אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה כַּאֲשֶׁ֨ר עֵֽץ־הַגֶּ֜פֶן בְּעֵ֣ץ
הַיַּ֗עַר אֲשֶׁר־נְתַתִּ֥יו לָאֵ֖שׁ לְאָכְלָ֑ה כֵּ֣ן
נָתַ֔תִּי אֶת־יֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִָֽם׃ 7 וְנָתַתִּ֨י אֶת־
פָּנַ֜י בָּהֶ֗ם מֵהָאֵ֤שׁ יָצָ֙אוּ֙ וְהָאֵ֣שׁ תֹּאכְלֵ֔ם
וִֽידַעְתֶּם֙ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בְּשׂוּמִ֥י אֶת־פָּנַ֖י
בָּהֶֽם׃ 8 וְנָתַתִּ֥י אֶת־הָאָ֖רֶץ שְׁמָמָ֑ה יַ֚עַן
מָ֣עֲלוּ מַ֔עַל נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃

פרשה טז

1 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ 2 בֶּן־אָדָ֕ם
הוֹדַ֥ע אֶת־יְרוּשָׁלִַ֖ם אֶת־תּוֹעֲבֹתֶֽיהָ׃
3 וְאָמַרְתָּ֞ כֹּה־אָמַ֨ר אֲדֹנָ֤י יְהוִה֙ לִירוּשָׁלִַ֔ם
מְכֹרֹתַ֙יִךְ֙ וּמֹ֣לְדֹתַ֔יִךְ מֵאֶ֖רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֑י אָבִ֥יךְ
הָאֱמֹרִ֖י וְאִמֵּ֥ךְ חִתִּֽית׃ 4 וּמוֹלְדוֹתַ֗יִךְ
בְּיוֹם֙ הוּלֶּ֣דֶת אֹתָ֔ךְ לֹא־כָרַּ֣ת שָׁרֵּ֔ךְ וּבְמַ֥יִם
לֹא־רֻחַ֖צְתְּ לְמִשְׁעִ֑י וְהֻמְלֵ֙חַ֙ לֹ֣א הֻמְלַ֔חַתְּ
וְהָחְתֵּ֖ל לֹ֥א חֻתָּֽלְתְּ׃ 5 לֹא־חָ֨סָה עָלַ֜יִךְ
עַ֗יִן לַעֲשׂ֥וֹת לָ֛ךְ אַחַ֥ת מֵאֵ֖לֶּה לְחֻמְלָ֣ה
עָלָ֑יִךְ וַתֻּשְׁלְכִ֞י אֶל־פְּנֵ֤י הַשָּׂדֶה֙ בְּגֹ֣עַל
נַפְשֵׁ֔ךְ בְּי֖וֹם הֻלֶּ֥דֶת אֹתָֽךְ׃ 6 וָאֶעֱבֹ֤ר
עָלַ֙יִךְ֙ וָֽאֶרְאֵ֔ךְ מִתְבּוֹסֶ֖סֶת בְּדָמָ֑יִךְ וָאֹ֤מַר
לָךְ֙ בְּדָמַ֣יִךְ חֲיִ֔י וָאֹ֥מַר לָ֖ךְ בְּדָמַ֥יִךְ חֲיִֽי׃
7 רְבָבָ֞ה כְּצֶ֤מַח הַשָּׂדֶה֙ נְתַתִּ֔יךְ וַתִּרְבִּי֙
וַתִּגְדְּלִ֔י וַתָּבֹ֖אִי בַּעֲדִ֣י עֲדָיִ֑ים שָׁדַ֨יִם נָכֹ֜נוּ
וּשְׂעָרֵ֣ךְ צִמֵּ֔חַ וְאַ֖תְּ עֵ֥רֹם וְעֶרְיָֽה׃
8 וָאֶעֱבֹ֨ר עָלַ֜יִךְ וָאֶרְאֵ֗ךְ וְהִנֵּ֤ה עִתֵּךְ֙ עֵ֣ת
דֹּדִ֔ים וָאֶפְרֹ֤שׂ כְּנָפִי֙ עָלַ֔יִךְ וָאֲכַסֶּ֖ה עֶרְוָתֵ֑ךְ
וָאֶשָּׁ֣בַֽע לָ֠ךְ וָאָב֨וֹא בִבְרִ֜ית אֹתָ֗ךְ נְאֻ֛ם
אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה וַתִּֽהְיִי־לִֽי׃ 9 וָאֶרְחָצֵ֣ךְ בַּמַּ֔יִם
וָאֶשְׁטֹ֥ף דָּמַ֖יִךְ מֵעָלָ֑יִךְ וָאֲסֻכֵ֖ךְ בַּשָּֽׁמֶן׃
10 וָאַלְבִּישֵׁ֣ךְ רִקְמָ֔ה וָאֶנְעֲלֵ֖ךְ תָּ֑חַשׁ
וָאֶחְבְּשֵׁ֣ךְ בַּשֵּׁ֔שׁ וַאֲכַסֵּ֖ךְ מֶֽשִׁי׃ 11 וָאֶעְדֵּ֖ךְ
עֶ֑דִי וָאֶתְּנָ֤ה צְמִידִים֙ עַל־יָדַ֔יִךְ וְרָבִ֖יד
עַל־גְּרוֹנֵֽךְ׃ 12 וָאֶתֵּ֥ן נֶ֙זֶם֙ עַל־אַפֵּ֔ךְ וַעֲגִילִ֖ים
עַל־אָזְנָ֑יִךְ וַעֲטֶ֥רֶת תִּפְאֶ֖רֶת בְּרֹאשֵֽׁךְ׃
13 וַתַּעְדִּ֞י זָהָ֣ב וָכֶ֗סֶף וּמַלְבּוּשֵׁ֞ךְ שֵׁ֤שִׁי
וָמֶ֙שִׁי֙ וְרִקְמָ֔ה סֹ֧לֶת וּדְבַ֛שׁ וָשֶׁ֖מֶן אָכָ֑לְתְּ
וַתִּ֙יפִי֙ בִּמְאֹ֣ד מְאֹ֔ד וַֽתִּצְלְחִ֖י לִמְלוּכָֽה׃

*5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς
ἐργασίαν· μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς
τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν. 6 Διὰ τοῦτο
εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος Ὃν τρόπον τὸ ξύλον
τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα
αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλήμ. 7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν
μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ
πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'
αὐτούς. 8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν ἀνθ'
ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.*

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς
ἀνομίας αὐτῆς, 3 Καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος τῇ
Ἱερουσαλήμ· Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς
Χαναάν, ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου
Χετταία. 4 Καὶ ἡ γένεσίς σου· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης
οὐκ ἔδησας τοὺς μαστούς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ
ἐλούσθης οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ
ἐσπαργανώθης, 5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου
ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων τοῦ
παθεῖν τι ἐπὶ σοί. καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ ἐτέχθης. 6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ καὶ ἴδον σε
πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου, καὶ εἶπά σοι Ἐκ
τοῦ αἵματός σου ζωή, 7 Πληθύνου, καθὼς ἡ
ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης
καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων.
Οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέ-
τειλε, σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα. 8 Καὶ
διῆλθον διὰ σοῦ καὶ ἴδον σε, καὶ ἰδοὺ καιρός σου
καὶ καιρὸς καταλυόντων, καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυ-
γάς μου ἐπὶ σὲ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου,
καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ,
λέγει Κύριος, καὶ ἐγένου μοι. 9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν
ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ· 10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα
καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον, καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ καὶ
περιέβαλόν σε τριχάπτῳ. 11 Καὶ ἐκόσμησά σε
κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ
κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου. 12 Καὶ ἔδωκα
ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ
τὰ ὦτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου· 13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ, καὶ
ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα καὶ
τρίχαπτα καὶ ποικίλα· σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον
καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.*

5 Etiam cum esset integrum, non erat
aptum ad opus: quanto magis cum illud
ignis devoraverit, et combusserit, nihil ex
eo fiet operis? 6 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Quomodo lignum vitis inter
ligna silvarum, quod dedi igni ad devoran-
dum, sic tradam habitatores Jerusalem. 7 Et
ponam faciem meam in eos: de igne egre-
dientur, et ignis consumet eos: et scietis quia
ego Dominus, cum posuero faciem meam in
eos, 8 Et dedero terram inviam, et desola-
tam: eo quod prævaricatores extiterint, dicit
Dominus Deus.

CAPUT XVI.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, notas fac Jerusalem
abominationes suas: 3 Et dices: Hæc dicit
Dominus Deus Jerusalem: Radix tua, et
generatio tua de terra Chanaan: pater tuus
Amorrhæus, et mater tua Cethæa. 4 Et
quando nata es, in die ortus tui, non est
præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota
in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis.
5 Non pepercit super te oculus ut faceret tibi
unum de his, misertus tui: sed projecta es
super faciem terræ in abjectione animæ tuæ,
in die qua nata es. 6 Transiens autem per
te, vidi te conculcari in sanguine tuo; et dixi
tibi cum esses in sanguine tuo: Vive; dixi,
inquam, tibi: In sanguine tuo vive. 7 Mul-
tiplicatam quasi germen agri dedi te: et
multiplicata est, et grandis effecta, et ingressa
es, et pervenisti ad mundum muliebrem: ubera
tua intumuerunt, et pilus tuus germinavit:
et eras nuda, et confusione plena. 8 Et
transivi per te, et vidi te: et ecce tempus
tuum, tempus amantium: et expandi amic-
tum meum super te, et operui ignominiam
tuam. Et juravi tibi, et ingressus sum pac-
tum tecum, ait Dominus Deus; et facta es
mihi. 9 Et lavi te aqua, et emundavi san-
guinem tuum ex te: et unxi te oleo. 10 Et
vestivi te discoloribus, et calceavi te ianthino:
et cinxi te bysso, et indui te subtilibus. 11 Et
ornavi te ornamento, et dedi armillas in mani-
bus tuis, et torquem circa collum tuum.
12 Et dedi inaurem super os tuum, et cir-
culos auribus tuis, et coronam decoris in ca-
pite tuo. 13 Et ornata es auro, et argento, et
vestita es bysso, et polymito, et multicoloribus:
similam, et mel, et oleum comedisti, et decora fac-
ta es vehementer nimis: et profecisti in regnum.

14 וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בַּגּוֹיִם בְּיָפְיֵךְ כִּי ׀ כָּלִיל
הוּא בַּהֲדָרִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עָלַיִךְ נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 15 וַתִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וַתִּזְנִי
עַל־שְׁמֵךְ וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ עַל־כָּל־
עוֹבֵר לוֹ־יֶהִי׃ 16 וַתִּקְחִי מִבְּגָדַיִךְ וַתַּעֲשִׂי־
לָךְ בָּמוֹת טְלֻאוֹת וַתִּזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא
בָאוֹת וְלֹא יִהְיֶה׃ 17 וַתִּקְחִי כְּלֵי
תִפְאַרְתֵּךְ מִזְּהָבִי וּמִכַּסְפִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ צַלְמֵי זָכָר וַתִּזְנִי־בָם׃
18 וַתִּקְחִי אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים
וְשַׁמְנִי וּקְטָרְתִּי נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם׃ 19 וְלַחְמִי
אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָךְ סֹלֶת וָשֶׁמֶן וּדְבַשׁ
הֶאֱכַלְתִּיךְ וּנְתַתִּיהוּ לִפְנֵיהֶם לְרֵיחַ נִיחֹחַ
וַיֶּהִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 20 וַתִּקְחִי אֶת־
בָּנַיִךְ וְאֶת־בְּנוֹתַיִךְ אֲשֶׁר יָלַדְתְּ לִי
וַתִּזְבָּחִים לָהֶם לֶאֱכוֹל הַמְעַט מִתַּזְנוּתָךְ׃
21 וַתִּשְׁחֲטִי אֶת־בָּנָי וַתִּתְּנִים בְּהַעֲבִיר
אוֹתָם לָהֶם׃ 22 וְאֵת כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ
וְתַזְנֻתַיִךְ לֹא זָכַרְתְּ אֶת־יְמֵי נְעוּרָיִךְ
בִּהְיוֹתֵךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמֵךְ
הָיִית׃ 23 וַיְהִי אַחֲרֵי כָּל־רָעָתֵךְ אוֹי אוֹי
לָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 24 וַתִּבְנִי־לָךְ גֶּב
וַתַּעֲשִׂי־לָךְ רָמָה בְּכָל־רְחוֹב׃ 25 אֶל־כָּל־
רֹאשׁ דֶּרֶךְ בָּנִית רָמָתֵךְ וַתְּתַעֲבִי אֶת־יָפְיֵךְ
וַתְּפַשְּׂקִי אֶת־רַגְלַיִךְ לְכָל־עוֹבֵר וַתַּרְבִּי
אֶת־תַּזְנֻתָךְ׃ 26 וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי־מִצְרַיִם
שְׁכֵנַיִךְ גִּדְלֵי בָשָׂר וַתַּרְבִּי אֶת־תַּזְנֻתֵךְ
לְהַכְעִיסֵנִי׃ 27 וְהִנֵּה נָטִיתִי יָדִי עָלַיִךְ
וָאֶגְרַע חֻקֵּךְ וָאֶתְּנֵךְ בְּנֶפֶשׁ שֹׂנְאוֹתַיִךְ בְּנוֹת
פְּלִשְׁתִּים הַנִּכְלָמוֹת מִדַּרְכֵּךְ זִמָּה׃
28 וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי אַשּׁוּר מִבִּלְתִּי שָׂבְעָתֵךְ
וַתִּזְנִים וְגַם לֹא שָׂבָעַתְּ׃ 29 וַתַּרְבִּי
אֶת־תַּזְנוּתֵךְ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן כַּשְׂדִּימָה וְגַם־
בְּזֹאת לֹא שָׂבָעַתְּ׃ 30 מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה בַּעֲשׂוֹתֵךְ אֶת־כָּל־אֵלֶּה
מַעֲשֵׂה אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלָּטֶת׃ 31 בִּבְנוֹתַיִךְ
גַּבֵּךְ בְּרֹאשׁ כָּל־דֶּרֶךְ וְרָמָתֵךְ עָשִׂיתִי בְּכָל־
רְחוֹב וְלֹא־הָיִיתי כַּזּוֹנָה לְקַלֵּס אֶתְנָן׃
32 הָאִשָּׁה הַמְּנָאֶפֶת תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח
אֶת־זָרִים׃ 33 לְכָל־זֹנוֹת יִתְּנוּ־נֵדֶה וְאַתְּ
נָתַתְּ אֶת־נְדָנַיִךְ לְכָל־מְאַהֲבַיִךְ וַתִּשְׁחֳדִי
אוֹתָם לָבוֹא אֵלַיִךְ מִסָּבִיב בְּתַזְנוּתָיִךְ׃

14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ
κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ
ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος.
15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας
ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου
ἐπὶ πάντα πάροδον. 16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱμα-
τίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα ῥαπτὰ καὶ
ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ
μὴ γένηται. 17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχή-
σεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου
μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας
ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς, 18 Καὶ
ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέ-
βαλες αὐτάς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου
ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν, 19 Καὶ τοὺς ἄρτους
μου οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι
ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ πρσώπου αὐτῶν
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,
20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας
σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν·
ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας, 21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα
σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε
αὐτὰ αὐτοῖς. 22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν
σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε
ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ
αἵματί σου ἔζησας. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας
τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος, 24 Καὶ ᾠκοδόμησας
σεαυτῇ οἴκημα πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ
ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, 25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης
ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου καὶ ἐλυμήνω τὸ
κάλλος σου, καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρ-
όδῳ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, 26 Καὶ
ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμο-
ροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς
ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με. 27 Ἐὰν δὲ
ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξάρω τὰ νόμιμά
σου καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγα-
τέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ
σου ἧς ἠσέβησας. 28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ἀσσούρ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ
ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω. 29 Καὶ ἐπλήθυνας
τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ
ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης. 30 Τί διαθῶ τὴν θυγα-
τέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα
ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας
τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου· 31 Τὸ πορνεῖον
ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου
ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ. Καὶ ἐγένου ὡς πόρνη
συνάγουσα μισθώματα, 32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη
ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα
μισθώματα. 33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν
προσεδίδου μισθώματα· καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα
πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ
ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

14 Et egressum est nomen tuum in gentes
propter speciem tuam: quia perfecta eras in
decore meo, quem posueram super te, dicit
Dominus Deus. 15 Et habens fiduciam in
pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo:
et exposuisti fornicationem tuam omni tran-
seunti, ut ejus fieres. 16 Et sumens de vesti-
mentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde
consuta: et fornicata es super eis, sicut non
est f[illegible]um, neque futurum est. 17 Et tulisti
vasa decoris tui de auro meo, [illegible]que argento
meo, quæ dedi tibi: et fecisti tibi imagines
masculinas, et fornicata es in eis. 18 Et
sumpsisti vestimenta tua multicoloria, et
operuisti illas: et oleum meum, et thymiama
meum posuisti coram eis. 19 Et panem
meum, quem dedi tibi, similam, et oleum, et
mel, quibus enutrivi te, posuisti in conspectu
eorum in odorem suavitatis, et factum est, ait
Dominus Deus. 20 Et tulisti filios tuos, et
filias tuas, quas generasti mihi: et immolasti
eis ad devorandum. Numquid parva est
fornicatio tua? 21 Immolasti filios tuos, et
dedisti, illos consecrans, eis. 22 Et post
omnes abominationes tuas, et fornicationes,
non es recordata dierum adolescentiæ tuæ,
quando eras nuda, et confusione plena, con-
culcata in sanguine tuo. 23 Et accidit post
omnem malitiam tuam (væ, væ tibi, ait Do-
minus Deus), 24 Et ædificasti tibi lupanar,
et fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis.
25 Ad omne caput viæ ædificasti signum
prostitutionis tuæ: et abominabilem fecisti
decorem tuum: et divisisti pedes tuos omni
transeunti, et multiplicasti fornicationes tuas,
26 Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis
tuis magnarum carnium: et multiplicasti
fornicationem tuam ad irritandum me.
27 Ecce ego extendam manum meam super
te, et auferam justificationem tuam: et dabo
te in animas odientium te filiarum Palæsthin-
arum, quæ erubescunt in via tua scelerata.
28 Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo
quod necdum fueris expleta et postquam
fornicata es, nec sic es satiata. 29 Et multi-
plicasti fornicationem tuam in terra Chanaan
cum Chaldæis: et nec sic satiata es. 30 In
quo mundabo cor tuum, ait Dominis Deus:
cum facias omnia hæc opera mulieris meretri-
cis, et procacis? 31 Quia fabricasti lupanar
tuum in capite omnis viæ, et excelsum tuum
fecisti in omni platea: nec facta es quasi mere-
trix fastidio augens pretium, 32 Sed quasi
mulier adultera, quæ super virum suum in-
ducit alienos. 33 Omnibus meretricibus dan-
tur mercedes: tu autem dedisti mercedes
cunctis amatoribus tuis, et dona donabas eis, ut
intrarent ad te undique ad fornicandum tecum.

34 וַיְהִי־בָךְ הֵפֶךְ מִן־הַנָּשִׁים בְּתַזְנוּתַיִךְ
וְאַחֲרַיִךְ לֹא זוּנָּה וּבְתִתֵּךְ אֶתְנַן וְאֶתְנַן
לֹא נִתַּן־לָךְ וַתְּהִי לְהֶפֶךְ : 35 לָכֵן זוֹנָה
שִׁמְעִי דְּבַר־יְהוָה : 36 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִֹה יַעַן הִשָּׁפֵךְ נְחֻשְׁתֵּךְ וַתִּגָּלֶה עֶרְוָתֵךְ
בְּתַזְנוּתַיִךְ עַל־מְאַהֲבָיִךְ וְעַל כָּל־גִּלּוּלֵי
תוֹעֲבוֹתַיִךְ וְכִדְמֵי בָנַיִךְ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָהֶם :
37 לָכֵן הִנְנִי מְקַבֵּץ אֶת־כָּל־מְאַהֲבַיִךְ אֲשֶׁר
עָרַבְתְּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אָהַבְתְּ עַל
כָּל־אֲשֶׁר שָׂנֵאת וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלַיִךְ
מִסָּבִיב וְגִלֵּיתִי עֶרְוָתֵךְ אֲלֵיהֶם וְרָאוּ
אֶת־כָּל־עֶרְוָתֵךְ : 38 וּשְׁפַטְתִּיךְ מִשְׁפְּטֵי
נֹאֲפוֹת וְשֹׁפְכֹת דָּם וּנְתַתִּיךְ דַּם חֵמָה
וְקִנְאָה : 39 וְנָתַתִּי אוֹתָךְ בְּיָדָם וְהָרְסוּ גַבֵּךְ
וְנִתְּצוּ רָמֹתַיִךְ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתָךְ בְּגָדַיִךְ
וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ וְהִנִּיחוּךְ עֵירֹם
וְעֶרְיָה : 40 וְהֶעֱלוּ עָלַיִךְ קָהָל וְרָגְמוּ
אוֹתָךְ בָּאָבֶן וּבִתְּקוּךְ בְּחַרְבוֹתָם : 41 וְשָׂרְפוּ
בָתַּיִךְ בָּאֵשׁ וְעָשׂוּ־בָךְ שְׁפָטִים לְעֵינֵי
נָשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךְ מִזּוֹנָה וְגַם־אֶתְנַן
לֹא תִתְּנִי־עוֹד : 42 וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּךְ
וְסָרָה קִנְאָתִי מִמֵּךְ וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס
עוֹד : 43 יַעַן אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתִּי אֶת־יְמֵי
נְעוּרַיִךְ וַתִּרְגְּזִי־לִי בְּכָל־אֵלֶּה וְגַם־אֲנִי הֵא
דַּרְכֵּךְ׀ בְּרֹאשׁ נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִֹה וְלֹא
עָשִׂיתִי אֶת־הַזִּמָּה אֶל כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ :
44 הִנֵּה כָּל־הַמֹּשֵׁל עָלַיִךְ יִמְשֹׁל לֵאמֹר
כְּאִמָּהּ בִּתָּהּ : 45 בַּת־אִמֵּךְ אַתְּ גֹּעֶלֶת
אִישָׁהּ וּבָנֶיהָ וַאֲחוֹת אֲחוֹתֵךְ אַתְּ אֲשֶׁר
גָּעֲלוּ אַנְשֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְּכֶן חִתִּית וַאֲבִיכֶן
אֱמֹרִי : 46 וַאֲחוֹתֵךְ הַגְּדוֹלָה שֹׁמְרוֹן הִיא
וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת עַל־שְׂמֹאולֵךְ וַאֲחוֹתֵךְ
הַקְּטַנָּה מִמֵּךְ הַיּוֹשֶׁבֶת מִימִינֵךְ סְדֹם
וּבְנוֹתֶיהָ : 47 וְלֹא בְדַרְכֵיהֶן הָלַכְתְּ
וּכְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתי כִּמְעַט קָט וַתַּשְׁחִתִי
מֵהֵן בְּכָל־דְּרָכָיִךְ : 48 חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִֹה אִם־עָשְׂתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ הִיא
וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אַתְּ וּבְנוֹתָיִךְ :
49 הִנֵּה־זֶה הָיָה עֲוֹן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ גָּאוֹן
שִׂבְעַת־לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ
וְלִבְנוֹתֶיהָ וְיַד־עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה :

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς
γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορ-
νεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ
μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμ-
μένα. 35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου
36 Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν
σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ
πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς πάντα
τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἵμασι
τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς. 37 Διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν
οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας
σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις· καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ
κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς
αὐτούς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου,
38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω
σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου. 39 Καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν
σου καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε
τὰ ἱμάτιά σου καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχή-
σεώς σου, καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦ-
σαν. 40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβο-
λήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάζουσί σε ἐν τοῖς
ξίφεσιν αὐτῶν, 41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους
σου πυρί, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον
γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας,
καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι. 42 Καὶ ἐπα-
φήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός
μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω
οὐκέτι. 43 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός
σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
τὰς ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα, λέγει Κύ-
ριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου. 44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα
εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες Καθὼς ἡ
μήτηρ, 45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός σου· σὺ εἶ
ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς
ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν
Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος. 46 Ἡ ἀδελφὴ
ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ
ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν
σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. 47 Καὶ οὐδ'
ὣς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας· παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρ-
κεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. 48 Ζῶ ἐγώ,
λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγα-
τέρες σου. 49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων
τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερηφανία· ἐν πλησμονῇ ἄρτων
καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐ-
τῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς,
καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο,

34 Factumque est in te contra consuetudinem
mulierum in fornicationibus tuis, et post te
non erit fornicatio: in eo enim quod dedisti
mercedes, et mercedes non accepisti, factum
est in te contrarium. 35 Propterea, mere-
trix, audi verbum Domini. 36 Hæc dicit
Dominus Deus: Quia effusum est æs tuum,
et revelata est ignominia tua in fornicationi-
bus tuis super amatores tuos, et super idola
abominationum tuarum in sanguine filiorum
tuorum, quos dedisti eis: 37 Ecce ego con-
gregabo omnes amatores tuos, quibus com-
mista es, et omnes quos dilexisti, cum univer-
sis quos oderas: et congregabo eos super te
undique, et nudabo ignominiam tuam coram
eis, et videbunt omnem turpitudinem tuam.
38 Et judicabo te judiciis adulterarum, et
effundentium sanguinem: et dabo te in san-
guinem furoris et zeli. 39 Et dabo te in
manus eorum, et destruent lupanar tuum: et
demolientur prostibulum tuum: et denuda-
bunt te vestimentis tuis, et auferent vasa de-
coris tui: et derelinquent te nudam, plenam-
que ignominia: 40 Et adducent super te
multitudinem, et lapidabunt te lapidibus, et
trucidabunt te gladiis suis. 41 Et comburent
domos tuas igni, et facient in te judicia in
oculis mulierum plurimarum: et desines
fornicari, et mercedes ultra non dabis. 42 Et
requiescet indignatio mea in te: et auferetur
zelus meus a te, et quiescam, nec irascar am-
plius. 43 Eo quod non fueris recordata die-
rum adolescentiæ tuæ, et provocasti me in
omnibus his: quapropter et ego vias tuas in
capite tuo dedi, ait Dominis Deus, et non
feci juxta scelera tua in omnibus abomina-
tionibus tuis. 44 Ecce omnis, qui dicit vulgo
proverbium, in te assumet illud, dicens: Sicut
mater, ita et filia ejus. 45 Filia matris tuæ
es tu, quæ projecit virum suum, et filios suos:
et soror sororum tuarum es tu, quæ projece-
runt viros suos, et filios suos: mater vestra
Cethæa, et pater vester Amorrhæus. 46 Et
soror tua major, Samaria, ipsa et filiæ ejus,
quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem
tua minor te, quæ habitat a dextris tuis, So-
doma, et filiæ ejus. 47 Sed nec in viis earum
ambulasti, neque secundum scelera earum fe-
cisti pauxillum minus: pene sceleratoria fecisti
illis in omnibus viis tuis. 48 Vivo ego, dicit
Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror
tua ipsa, et filiæ ejus, sicut fecisti tu, et filiæ
tuæ. 49 Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ
sororis tuæ, superbia, saturitas panis et abun-
dantia, et otium ipsius, et filiarum ejus: et
manum egeno et pauperi non porrigebant.

50 וַתִּגְבְּהֶינָה וַתַּעֲשֶׂינָה תוֹעֵבָה לְפָנָי
וָאָסִיר אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי : 51 וְשֹׁמְרוֹן
כַּחֲצִי חַטֹּאתַיִךְ לֹא חָטָאָה וַתַּרְבִּי אֶת־
תּוֹעֲבוֹתַיִךְ מֵהֵנָּה וַתְּצַדְּקִי אֶת־אֲחוֹתַיִךְ
בְּכָל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי : 52 גַּם־
אַתְּ ׀ שְׂאִי כְלִמָּתֵךְ אֲשֶׁר פִּלַּלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ
בְּחַטֹּאתַיִךְ אֲשֶׁר־הִתְעַבְתְּ מֵהֵן תִּצְדַּקְנָה
מִמֵּךְ וְגַם־אַתְּ בּוֹשִׁי וּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ
בְּצַדֶּקְתֵּךְ אַחְיוֹתֵךְ : 53 וְשַׁבְתִּי אֶת־
שְׁבִיתְהֶן אֶת־שְׁבִית סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־
שְׁבִית שֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית שְׁבִיתַיִךְ
בְּתוֹכָהְנָה : 54 לְמַעַן תִּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ
וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית בְּנַחֲמֵךְ אֹתָן :
55 וַאֲחוֹתַיִךְ סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן
וְשֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן וְאַתְּ
וּבְנוֹתַיִךְ תְּשֻׁבֶינָה לְקַדְמַתְכֶן : 56 וְלוֹא
הָיְתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ לִשְׁמוּעָה בְּפִיךְ
בְּיוֹם גְּאוֹנָיִךְ : 57 בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה רָעָתֵךְ
כְּמוֹ עֵת חֶרְפַּת בְּנוֹת־אֲרָם וְכָל־סְבִיבוֹתֶיהָ
בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַשָּׁאטוֹת אוֹתָךְ מִסָּבִיב :
58 אֶת־זִמָּתֵךְ וְאֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אַתְּ נְשָׂאתִים
נְאֻם יְהוָה : 59 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה וְעָשִׂיתְ אוֹתָךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אֲשֶׁר־
בָּזִית אָלָה לְהָפֵר בְּרִית : 60 וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי
לָךְ בְּרִית עוֹלָם : 61 וְזָכַרְתְּ אֶת־דְּרָכַיִךְ
וְנִכְלַמְתְּ בְּקַחְתֵּךְ אֶת־אֲחוֹתַיִךְ הַגְּדֹלוֹת
מִמֵּךְ אֶל־הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ וְנָתַתִּי אֶתְהֶן
לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ : 62 וַהֲקִמֹתִי
אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה : 63 לְמַעַן תִּזְכְּרִי וָבֹשְׁתְּ וְלֹא
יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ
בְּכַפְּרִי־לָךְ לְכָל־אֲשֶׁר עָשִׂית נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהֹוִה :

פרשה יז :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 בֶּן־
אָדָם חוּד חִידָה וּמְשֹׁל מָשָׁל אֶל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל : 3 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אֶרֶךְ הָאֵבֶר
מָלֵא הַנּוֹצָה אֲשֶׁר־לוֹ הָרִקְמָה בָּא
אֶל־הַלְּבָנוֹן וַיִּקַּח אֶת־צַמֶּרֶת הָאָרֶז :

50 Καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα
ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς ἶδον. 51 Καὶ
Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ
ἥμαρτε, καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ
αὐτάς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας. 52 Καὶ σὺ κόμισαι
βάσανόν σου ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ
ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι
καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς
ἀδελφάς σου. 53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς
αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέ-
ρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμα-
ρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποστροφὴν σοῦ ἐν μέσῳ αὐτῶν, 54 Ὅπως
κομίσῃ τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων
ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι με. 55 Καὶ ἡ
ἀδελφή σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκα-
τασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ
αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ'
ἀρχῆς ἦτε. 56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφή σου
εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑπερηφανίας σου, 57 Πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέ-
ρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέ-
ρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ, 58 Τὰς
ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐ-
τάς, λέγει Κύριος. 59 Τάδε λέγει Κύριος Καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα
τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου. 60 Καὶ μνη-
σθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν
ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοι διαθή-
κην αἰώνιον. 61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου, καὶ
ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου
τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου, καὶ
δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης
σου. 62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου
μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος. 63 Ὅπως
μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀνοῖξαι
τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου, ἐν
τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας,
λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν πα-
ραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ. 3 Καὶ
ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ
μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης
ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν
Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου,

50 Et elevatæ sunt, et fecerunt abominationes
coram me: et abstuli eas sicut vidisti. 51 Et
Samaria dimidium peccatorum tuorum non
peccavit: sed vicisti eas sceleribus tuis, et
justificasti sorores tuas in omnibus abomi-
nationibus tuis, quas operata es. 52 Ergo et
tu porta confusionem tuam, quæ vicisti sorores
tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis:
justificatæ sunt enim a te: ergo et tu confun-
dere, et porta ignominiam tuam, quæ justi-
ficasti sorores tuas. 53 Et convertam resti-
tuens eas conversione Sodomorum cum filia-
bus suis, et conversione Samariæ, et filiarum
ejus: et convertam reversionem tuam in medio
earum, 54 Ut portes ignominiam tuam, et
confundaris in omnibus, quæ fecisti consolans
eas. 55 Et soror tua Sodoma, et filiæ ejus
revertentur ad antiquitatem suam: et Sama-
ria, et filiæ ejus revertentur ad antiquitatem
suam: et tu, et filiæ tuæ, revertimini ad an-
tiquitatem vestram. 56 Non fuit autem So-
doma soror tua audita in ore tuo, in die super-
biæ tuæ, 57 Antequam revelaretur malitia
tua: sicut hoc tempore in opprobrium filiarum
Syriæ, et cunctarum in circuitu tuo filiarum
Palæsthinarum, quæ ambiunt te per gyrum;
58 Scelus tuum, et ignominiam tuam tu por-
tasti, ait Dominus Deus. 59 Quia hæc dicit
Dominus Deus: Et faciam tibi sicut despexisti
juramentum, ut irritum faceres pactum:
60 Et recordabor ego pacti mei tecum in
diebus adolescentiæ tuæ: et suscitabo tibi
pactum sempiternum. 61 Et recordaberis
viarum tuarum, et confunderis: cum receperis
sorores tuas te majores cum minoribus tuis:
et dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo.
62 Et suscitabo ego pactum meum tecum: et
scies quia ego Dominus, 63 Ut recorderis,
et confundaris, et non sit tibi ultra aperire os
præ confusione tua, cum placatus tibi fuero in
omnibus quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAPUT XVII.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Fili hominis propone ænigma, et
narra parabolam ad domum Israel, 3 Et
dices: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila
grandis magnarum alarum, longo membro-
rum ductu, plena plumis, et varietate, venit
ad Libanum, et tulit medullam cedri,

4 אֵת רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו קָטָף וַיְבִיאֵהוּ אֶל־
אֶרֶץ כְּנַעַן בְּעִיר רֹכְלִים שָׂמוֹ׃ 5 וַיִּקַּח
מִזֶּרַע הָאָרֶץ וַיִּתְּנֵהוּ בִּשְׂדֵה־זָרַע קָח
עַל־מַיִם רַבִּים צַפְצָפָה שָׂמוֹ׃ 6 וַיִּצְמַח
וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרַחַת שִׁפְלַת קוֹמָה לִפְנוֹת
דָּלִיּוֹתָיו אֵלָיו וְשָׁרָשָׁיו תַּחְתָּיו יִהְיוּ וַתְּהִי
לְגֶפֶן וַתַּעַשׂ בַּדִּים וַתְּשַׁלַּח פֹּארוֹת׃
7 וַיְהִי נֶשֶׁר־אֶחָד גָּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפַיִם וְרַב
נוֹצָה וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ
עָלָיו וְדָלִיּוֹתָיו שִׁלְּחָה־לּוֹ לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ
מֵעֲרֻגוֹת מַטָּעָהּ׃ 8 אֶל־שָׂדֶה טּוֹב אֶל־מַיִם
רַבִּים הִיא שְׁתוּלָה לַעֲשׂוֹת עָנָף וְלָשֵׂאת
פֶּרִי לִהְיוֹת לְגֶפֶן אַדָּרֶת׃ 9 אֱמֹר כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה תִּצְלָח הֲלוֹא אֶת־
שָׁרָשֶׁיהָ יְנַתֵּק וְאֶת־פִּרְיָהּ ׀ יְקוֹסֵס וְיָבֵשׁ
כָּל־טַרְפֵּי צִמְחָהּ תִּיבָשׁ וְלֹא־בִזְרֹעַ גְּדוֹלָה
וּבְעַם רָב לְמַשְׂאוֹת אוֹתָהּ מִשָּׁרָשֶׁיהָ׃
10 וְהִנֵּה שְׁתוּלָה הֲתִצְלָח הֲלֹא כְגַעַת
בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים תִּיבַשׁ יָבֹשׁ עַל־עֲרֻגֹת
צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ 11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 12 אֱמָר־נָא לְבֵית הַמֶּרִי הֲלֹא
יְדַעְתֶּם מָה־אֵלֶּה אֱמֹר הִנֵּה־בָא מֶלֶךְ־בָּבֶל
יְרוּשָׁלַםִ וַיִּקַּח אֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־שָׂרֶיהָ
וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו בָּבֶלָה׃ 13 וַיִּקַּח מִזֶּרַע
הַמְּלוּכָה וַיִּכְרֹת אִתּוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ
בְּאָלָה וְאֶת־אֵילֵי הָאָרֶץ לָקָח׃ 14 לִהְיוֹת
מַמְלָכָה שְׁפָלָה לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא לִשְׁמֹר
אֶת־בְּרִיתוֹ לְעָמְדָהּ׃ 15 וַיִּמְרָד־בּוֹ לִשְׁלֹחַ
מַלְאָכָיו מִצְרַיִם לָתֶת־לוֹ סוּסִים וְעַם־רָב
הֲיִצְלָח הֲיִמָּלֵט הָעֹשֵׂה אֵלֶּה וְהֵפֵר
בְּרִית וְנִמְלָט׃ 16 חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
אִם־לֹא בִּמְקוֹם הַמֶּלֶךְ הַמַּמְלִיךְ אֹתוֹ אֲשֶׁר
בָּזָה אֶת־אָלָתוֹ וַאֲשֶׁר הֵפֵר אֶת־בְּרִיתוֹ
אִתּוֹ בְתוֹךְ־בָּבֶל יָמוּת׃ 17 וְלֹא בְחַיִל
גָּדוֹל וּבְקָהָל רָב יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ פַרְעֹה
בַּמִּלְחָמָה בִּשְׁפֹּךְ סֹלְלָה וּבִבְנוֹת דָּיֵק
לְהַכְרִית נְפָשׁוֹת רַבּוֹת׃ 18 וּבָזָה אָלָה
לְהָפֵר בְּרִית וְהִנֵּה נָתַן יָדוֹ וְכָל־אֵלֶּה
עָשָׂה לֹא יִמָּלֵט׃ 19 לָכֵן כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה חַי־אָנִי אִם־לֹא אָלָתִי אֲשֶׁר
בָּזָה וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הֵפִיר וּנְתַתִּיו בְּרֹאשׁוֹ׃

4 Τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν τετειχισμένην
ἔθετο αὐτά. 5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος
τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ'
ὕδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό. 6 Καὶ
ἀνέτειλε καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ
μικράν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς
ἐπ' αὐτό, καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν.
Καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας
καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς. 7 Καὶ ἐγένετο
ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξι,
καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς
αὐτόν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν
τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς. 8 Εἰς πεδίον καλὸν
ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλα-
στοὺς καὶ φέρειν καρπόν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον
μεγάλην. 9 Διὰ τοῦτο εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος
Εἰ κατευθυνεῖ, οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος
αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται, καὶ ξηραν-
θήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ
τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς; 10 Καὶ
ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ
ἅψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσε-
ται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα;
εἰπὸν Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς
ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς
Βαβυλῶνα. 13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην
καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς
γῆς λήψεται, 14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ
τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ καὶ ἱστάνειν αὐτήν. 15 Καὶ ἀποστή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ
εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν
πολύν. Εἰ κατευθυνεῖ; εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν
ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσε-
ται; 16 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ
βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν
μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν
μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει. 17 Καὶ οὐκ ἐν δυνά-
μει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν
Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ
βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς. 18 Καὶ ἠτίμωσεν
ὁρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην, καὶ ἰδοὺ δέ-
δωκα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν
αὐτῷ, μὴ σωθήσεται. 19 Διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε
λέγει Κύριος Ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν
μου ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου ἣν
παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

4 Summitatem frondium ejus avulsit: et
transportavit eam in terram Chanaan, in urbe
negotiatorum posuit illam. 5 Et tulit de se-
mine terræ, et posuit illud in terra pro semine,
ut firmaret radicem super aquas multas: in
superficie posuit illud. 6 Cumque germinas-
set, crevit in vineam latiorem humili statura,
respicientibus ramis ejus ad eam: et radices
ejus sub illa erant: facta est ergo vinea, et
fructificavit in palmites, et emisit propagines.
7 Et facta est aquila altera grandis magnis
alis, multisque plumis: et ecce vinea ista
quasi mittens radices suas ad eam, palmites
suos extendit ad illam, ut irrigaret eam de
areolis germinis sui. 8 In terra bona super
aquas multas plantata est: ut faciat frondes,
et portet fructum, ut sit in vineam grandem.
9 Dic: Hæc dicit Dominus Deus: Ergone
prosperabitur? nonne radices ejus evellet, et
fructus ejus distringet, et siccabit omnes pal-
mites germinis ejus, et arescet: et non in
brachio grandi, neque in populo multo, ut
evelleret eam radicitus? 10 Ecce plantata
est: ergone prosperabitur? nonne cum teti-
gerit eam ventus urens siccabitur, et in areis
germinis sui arescet? 11 Et factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: 12 Dic ad do-
mum exasperantem: Nescitis quid ista signi-
ficent? Dic: Ecce venit rex Babylonis in
Jerusalem: et assumet regem, et principes
ejus, et adducet eos ad semetipsum in Baby-
lonem. 13 Et tollet de semine regni, feriet-
que cum eo fœdus: et ab eo accipiet jusjuran-
dum; sed et fortes terræ tollet, 14 Ut sit
regnum humile, et non elevetur, sed custodiat
pactum ejus, et servet illud. 15 Qui rece-
dens ab eo misit nuntios ad Ægyptum, ut
daret sibi equos, et populum multum. Num-
quid prosperabitur, vel consequetur salutem
qui fecit hæc? et qui dissolvit pactum, num-
quid effugiet? 16 Vivo ego, dicit Dominus
Deus: quoniam in loco regis, qui constituit
eum regem, cujus fecit irritum juramentum,
et solvit pactum, quod habebat cum eo, in
medio Babylonis morietur. 17 Et non in
exercitu grandi, neque in populo multo faciet
contra eum Pharao prœlium: in jactu aggeris,
et in extructione vallorum, ut interficiat ani-
mas multas. 18 Spreverat enim juramentum
ut solveret fœdus, et ecce dedit manum suam:
et cum omnia hæc fecerit, non effugiet.
19 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Vivo
ego, quoniam juramentum quod sprevit, et fœ-
dus quod prævaricatus est, ponam in caput ejus.

20 וּפָרַשְׂתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי וְנִתְפַּשׂ בִּמְצוּדָתִי
וַהֲבִיאוֹתִיהוּ בָבֶלָה וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ שָׁם מַעֲלוֹ
אֲשֶׁר מָעַל־בִּי׃ 21 וְאֵת כָּל־מִבְרָחָו בְּכָל־אֲגַפָּיו
בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהַנִּשְׁאָרִים לְכָל־רוּחַ יִפָּרֵשׂוּ
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
22 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וְלָקַחְתִּי אָנִי
מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה וְנָתָתִּי מֵרֹאשׁ
יֹנְקוֹתָיו רַךְ אֶקְטֹף וְשָׁתַלְתִּי אָנִי עַל
הַר־גָּבֹהַּ וְתָלוּל׃ 23 בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל
אֶשְׁתֳּלֶנּוּ וְנָשָׂא עָנָף וְעָשָׂה פֶרִי וְהָיָה
לְאֶרֶז אַדִּיר וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר
כָּל־כָּנָף בְּצֵל דָּלִיּוֹתָיו תִּשְׁכֹּנָּה׃ 24 וְיָדְעוּ
כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִשְׁפַּלְתִּי ׀
עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל הוֹבַשְׁתִּי
עֵץ לָח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה
דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 מַה־
לָּכֶם אַתֶּם מֹשְׁלִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה
עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ
בֹסֶר וְשִׁנֵּי הַבָּנִים תִּקְהֶינָה׃ 3 חַי־אָנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־יִהְיֶה לָכֶם עוֹד מְשֹׁל
הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 4 הֵן כָּל־הַנְּפָשׁוֹת
לִי הֵנָּה כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי־הֵנָּה
הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת׃ 5 וְאִישׁ כִּי־
יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃
6 אֶל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא
אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ
לֹא טִמֵּא וְאֶל־אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב׃
7 וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה חֲבֹלָתוֹ חוֹב יָשִׁיב גְּזֵלָה
לֹא יִגְזֹל לַחְמוֹ לְרָעֵב יִתֵּן וְעֵירֹם יְכַסֶּה־
בָּגֶד׃ 8 בַּנֶּשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח
מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפַּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה בֵּין
אִישׁ לְאִישׁ׃ 9 בְּחֻקּוֹתַי יְהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי
שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 10 וְהוֹלִיד בֶּן־פָּרִיץ שֹׁפֵךְ
דָּם וְעָשָׂה אָח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה׃ 11 וְהוּא
אֶת־כָּל־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הֶהָרִים
אָכַל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ 12 עָנִי
וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חֲבֹל לֹא יָשִׁיב
וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώ-
σεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ. 21 Ἐν πάσῃ παρατάξει
αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ τοὺς καταλοίπους
εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος λελάληκα. 22 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου ἐκ
κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω
ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν, 23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν
ὄρει μετεώρῳ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει
βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον
μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν
ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ
ἀναπαύσεται. Τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθή-
σεται, 24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν
καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, καὶ ξηραίνων ξύλον
χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν. Ἐγὼ Κύριος
λελάληκα καὶ ποιήσω.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὴ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα,
καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν; 3 Ζῶ ἐγώ,
λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ
αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ. 4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί
εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς οὕτως καὶ ἡ
ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαὶ εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα,
αὕτη ἀποθανεῖται. 5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται
δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην, 6 Ἐπὶ
τῶν ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραήλ,
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ,
καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυ-
ρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ ἅρπαγμα οὐχ
ἁρπᾶται, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ
γυμνὸν περιβαλεῖ, 8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ
τόκῳ οὐ δώσει καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ
ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον
ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, 9 Καὶ τοῖς προστάγμασί μου
πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ
ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωῇ ζήσεται,
λέγει Κύριος. 10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμόν,
ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα, 11 Ἐν
τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε, 12 Καὶ πτωχὸν
καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἅρπαγμα ἥρπασε
καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἴδωλα
ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε,

20 Et expandam super eum rete meum, et
comprehendetur in sagena mea: et adducam
eum in Babylonem, et judicabo eum ibi in
prævaricatione qua despexit me. 21 Et
omnes profugi ejus cum universo agmine suo
gladio cadent: residui autem in omnem ven-
tum dispergentur: et scietis quia ego Dominus
locutus sum. 22 Hæc dicit Dominus Deus:
Et sumam ego de medulla cedri sublimis, et
ponam: de vertice ramorum ejus tenerum
distringam, et plantabo super montem excel-
sum et eminentem. 23 In monte sublimi
Israel plantabo illud, et erumpet in germen,
et faciet fructum, et erit in cedrum magnam:
et habitabunt sub ea omnes volucres, et uni-
versum volatile sub umbra frondium ejus
nidificabit. 24 Et scient omnia ligna regionis,
quia ego Dominus humiliavi lignum sublime,
et exaltavi lignum humile: et siccavi lignum
viride, et frondere feci lignum aridum. Ego
Dominus locutus sum, et feci.

CAPUT XVIII.

1 Et factus est sermo Domini ad me,
dicens: 2 Quid est quod inter vos parabo-
lam vertitis in proverbium istud in terra Is-
rael, dicentes: Patres comederunt uvam
acerbam, et dentes filiorum obstupescunt?
3 Vivo ego, dicit Dominus Deus, si erit ultra
vobis parabola hæc in proverbium in Israel.
4 Ecce omnes animæ, meæ sunt: ut anima
patris, ita et anima filii mea est: anima, quæ
peccaverit, ipsa morietur. 5 Et vir si fuerit
justus, et fecerit judicium, et justitiam, 6 In
montibus non comederit, et oculos suos non
levaverit ad idola domus Israel: et uxorem
proximi sui non violaverit, et ad mulierem
menstruatam non accesserit: 7 Et hominem
non contristaverit: pignus debitori reddiderit,
per vim nihil rapuerit: panem suum esurienti
dederit, et nudum operuerit vestimento:
8 Ad usuram non commodaverit, et amplius
non acceperit: ab iniquitate averterit manum
suam, et judicium verum fecerit inter virum
et virum: 9 In præceptis meis ambulaverit,
et judicia mea custodierit ut faciat veritatem:
hic justus est, vita vivet, ait Dominus Deus.
10 Quod si genuerit filium latronem effun-
dentem sanguinem, et fecerit unum de istis:
11 Et hæc quidem omnia non facientem, sed
in montibus comedentem, et uxorem prox-
imi sui polluentem: 12 Egenum et pau-
perem contristantem, rapientem rapinas,
pignus non reddentem, et ad idola levan-
tem oculos suos, abominationem facientem:

13 בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקַח וָחָי לֹא
יִחְיֶה אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה
מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה׃ 14 וְהִנֵּה
הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא אֶת־כָּל־חַטֹּאת אָבִיו
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאֶה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן׃
15 עַל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא
אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ
לֹא טִמֵּא׃ 16 וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חֲבֹל לֹא
חָבָל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ לְרָעֵב נָתָן
וְעֵרוֹם כִּסָּה־בָגֶד׃ 17 מֵעָנִי הֵשִׁיב יָדוֹ
נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח מִשְׁפָּטַי עָשָׂה
בְּחֻקּוֹתַי הָלָךְ הוּא לֹא יָמוּת בַּעֲוֺן אָבִיו
חָיֹה יִחְיֶה׃ 18 אָבִיו כִּי־עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזַל
גֵּזֶל אָח וַאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ
עַמָּיו וְהִנֵּה־מֵת בַּעֲוֺנוֹ׃ 19 וַאֲמַרְתֶּם מַדֻּעַ
לֹא־נָשָׂא הַבֵּן בַּעֲוֺן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל־חֻקּוֹתַי שָׁמַר
וַיַּעֲשֶׂה אֹתָם חָיֹה יִחְיֶה׃ 20 הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת
הִיא תָמוּת בֵּן לֹא־יִשָּׂא ׀ בַּעֲוֺן הָאָב וְאָב
לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֺן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק עָלָיו
תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃
21 וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטֹּאתָו
אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיֹה יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃
22 כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ
בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יִחְיֶה׃ 23 הֶחָפֹץ
אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא
בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה׃ 24 וּבְשׁוּב
צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר־עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה וָחָי כָּל־צִדְקֹתָו
אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־
מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא בָּם יָמוּת׃
25 וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ־
נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא יִתָּכֵן הֲלֹא
דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵנוּ׃ 26 בְּשׁוּב־צַדִּיק
מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת עֲלֵיהֶם בְּעַוְלוֹ
אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת׃ 27 וּבְשׁוּב רָשָׁע
מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יְחַיֶּה׃ 28 וַיִּרְאֶה
וַיָּשׁוֹב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה
לֹא יָמוּת׃ 29 וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא
יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכְנוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵן׃

13 Μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· οὗτος
ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε,
θανάτῳ θανατωθήσεται, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν
ἔσται. 14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἴδῃ πάσας
τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς, 15 Ἐπὶ τῶν
ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ
ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραήλ, καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε, 16 Καὶ
ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἐνεχύρασε καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἥρπαγε, τὸν ἄρτον
αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε καὶ γυμνὸν περιέβαλεν,
17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην
ἐποίησε καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη, οὐ
τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται.
18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψῃ καὶ ἁρ-
πάσῃ ἅρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ
λαοῦ μου, καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.
19 καὶ ἐρεῖτε Τί ὅτι οὐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς
τοῦ πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος
πεποίηκε· πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε καὶ
ἐποίησεν αὐτά, ζωῇ ζήσεται. 20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ
ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται
τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν
ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται,
καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. 21 Καὶ ὁ
ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐν-
τολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ
ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. 22 Πάντα τὰ παρα-
πτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσονται· ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε ζήσεται. 23 Μὴ
θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει
Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς
πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν; 24 Ἐν δὲ τῷ ἀπο-
στρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ
ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς
ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς
ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι
αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ
αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται. 25 Καὶ
εἴπατε Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου. Ἀκούσατε
δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατευ-
θύνει; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει; 26 Ἐν τῷ
ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ
καὶ ποιῆσαι παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παρα-
πτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. 27 Καὶ
ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ
ἧς ἐποίησε καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην,
οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε, 28 Καὶ ἀπέ-
στρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ. 29 Καὶ λέγου-
σιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς
Κυρίου. Μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ, οἶκος
Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

13 Ad usuram dantem, et amplius accipien-
tem: numquid vivet? non vivet; cum uni-
versa hæc detestanda fecerit, morte morietur,
sanguis ejus in ipso erit. 14 Quod si genu-
erit filium, qui videns omnia peccata patris
sui quæ fecit, timuerit, et non fecerit simile
eis: 15 Super montes non comederit, et oculos
suos non levaverit ad idola domus Israel, et
uxorem proximi sui non violaverit: 16 Et
virum non contristaverit, pignus non retinu-
erit, et rapinam non rapuerit, panem suum
esurienti dederit, et nudum operuerit vesti-
mento: 17 A pauperis injuria averterit
manum suam, usuram et superabundantiam
non acceperit, judicia mea fecerit, in præceptis
meis ambulaverit: hic non morietur in ini-
quitate patris sui, sed vita vivet. 18 Pater
ejus quia calumniatus est, et vim fecit fratri,
et malum operatus est in medio populi sui,
ecce mortuus est in iniquitate sua. 19 Et
dicitis: Quare non portavit filius iniquitatem
patris? Videlicet, quia filius judicium et justi-
tiam operatus est, omnia præcepta mea custo-
divit, et fecit illa, vivet vita. 20 Anima,
quæ peccaverit, ipsa morietur: filius non
portabit iniquitatem patris, et pater non
portabit iniquitatem filii: justitia justi super
eum erit, et impietas impii erit super eum.
21 Si autem impius egerit pœnitentiam ab
omnibus peccatis suis, quæ operatus est, et
custodierit omnia præcepta mea, et fecerit
judicium et justitiam: vita vivet, et non mo-
rietur. 22 Omnium iniquitatum ejus, quas
operatus est, non recordabor: in justitia sua,
quam operatus est, vivet. 23 Numquid volun-
tatis meæ est mors impii, dicit Dominus Deus,
et non ut convertatur a viis suis, et vivat?
24 Si autem averterit se justus a justitia sua,
et fecerit iniquitatem secundum omnes abomi-
nationes, quas operari solet impius, numquid
vivet? omnes justitiæ ejus, quas fecerat, non
recordabuntur: in prævaricatione, qua præ-
varicatus est, et in peccato suo, quod peccavit,
in ipsis morietur. 25 Et dixistis: Non est
æqua via Domini. Audite ergo domus Israel:
Numquid via mea non est æqua, et non magis
viæ vestræ pravæ sunt? 26 Cum enim aver-
terit se justus a justitia sua, et fecerit iniqui-
tatem, morietur in eis: in injustitia, quam
operatus est, morietur. 27 Et cum averterit
se impius ab impietate sua quam operatus est,
et fecerit judicium et justiciam: ipse animam
suam vivificabit. 28 Considerans enim, et
avertens se ab omnibus iniquitatibus suis,
quas operatus est, vita vivet, et non morietur.
29 Et dicunt filii Israel: Non est æqua via
Domini. Numquid viæ meæ non sunt æquæ,
domus Israel, et non magis viæ vestræ pravæ?

30 לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ
מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל
עָוֹן׃ 31 הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם
אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ
וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה תָמֻתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
32 כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃

פרשה יט׃

1 וְאַתָּה שָׂא קִינָה אֶל־נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל׃
2 וְאָמַרְתָּ מָה אִמְּךָ לְבִיָּא בֵּין אֲרָיוֹת
רָבָצָה בְּתוֹךְ כְּפִרִים רִבְּתָה גוּרֶיהָ׃
3 וַתַּעַל אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד
לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם אָכָל׃ 4 וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו
גּוֹיִם בְּשַׁחְתָּם נִתְפָּשׂ וַיְבִאֻהוּ בַחַחִים
אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 וַתֵּרֶא כִּי נוֹחֲלָה
אָבְדָה תִּקְוָתָהּ וַתִּקַּח אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר
שָׂמָתְהוּ׃ 6 וַיִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אֲרָיוֹת כְּפִיר
הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם אָכָל׃
7 וַיֵּדַע אַלְמְנוֹתָיו וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִיב וַתֵּשַׁם
אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ מִקּוֹל שַׁאֲגָתוֹ׃ 8 וַיִּתְּנוּ עָלָיו
גּוֹיִם סָבִיב מִמְּדִינוֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם
בְּשַׁחְתָּם נִתְפָּשׂ׃ 9 וַיִּתְּנֻהוּ בַסּוּגַר בַּחַחִים
וַיְבִאֻהוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל יְבִאֻהוּ בַּמְּצֹדוֹת
לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 אִמְּךָ כַגֶּפֶן בְּדָמְךָ
עַל־מַיִם שְׁתוּלָה פֹּרִיָּה וַעֲנֵפָה הָיְתָה
מִמַּיִם רַבִּים׃ 11 וַיִּהְיוּ־לָהּ מַטּוֹת עֹז
אֶל־שִׁבְטֵי מֹשְׁלִים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל־בֵּין
עֲבֹתִים וַיֵּרָא בְגָבְהוֹ בְּרֹב דָּלִיֹּתָיו׃
12 וַתֻּתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ הֻשְׁלָכָה וְרוּחַ
הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ הִתְפָּרְקוּ וְיָבֵשׁוּ
מַטֵּה עֻזָּהּ אֵשׁ אֲכָלָתְהוּ׃ 13 וְעַתָּה
שְׁתוּלָה בַמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא׃
14 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֵּה בַדֶּיהָ פִּרְיָהּ אָכָלָה
וְלֹא־הָיָה בָהּ מַטֵּה עֹז שֵׁבֶט לִמְשׁוֹל
קִינָה הִיא וַתְּהִי לְקִינָה׃

פרשה כ׃

1 וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִׁי
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃

30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς,
οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀπο-
στρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας. 31 Ἀποῤῥίψατε
ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε
εἰς ἐμέ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ
πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε, οἶκος
Ἰσραήλ; 32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ
ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος. [Καὶ ἐπιστρέψατε
καὶ ζήσατε.]

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ
Ἰσραὴλ, 2 Καὶ ἐρεῖς Τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ἐν
μέσῳ λεόντων ἐγενήθη, ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε
σκύμνους αὐτῆς; 3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν
σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθε τοῦ ἁρ-
πάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε. 4 Καὶ
ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν
Αἰγύπτου. 5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς,
ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ
τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτόν. 6 Καὶ
ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ
ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε,
7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις
αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔδω-
καν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέ-
τασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήφθη· 9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν
γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ
ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ. 10 Ἡ
μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ ἐν
ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς
αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο
αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ
μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν. Καὶ εἶδε τὸ
μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς, 12 Καὶ
κατεκλάσθη εν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐῤῥίφη, καὶ ἄνεμος ὁ
καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐκεδικήθησαν
καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς, πῦρ ἀνήλωσεν
αὐτήν. 13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐν γῇ ἀνύδρῳ. 14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου
ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν
αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρόνου
ἐστί, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῇ
πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν
Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

30 Idcirco unumquemque juxta vias suas
judicabo domus Israel, ait Dominus Deus.
Convertimini, et agite pœnitentiam ab om-
nibus iniquitatibus vestris: et non erit vobis
in ruinam iniquitas. 31 Projicite a vobis
omnes prævaricationes vestras, in quibus
prævaricati estis, et facite vobis cor novum,
et spiritum novum: et quare moriemini do-
mus Israel? 32 Quia nolo mortem morientis,
dicit Dominus Deus, revertimini, et vivite.

CAPUT XIX.

1 Et tu assume planctum super principes
Israel, 2 Et dices: Quare mater tua leæna
inter leones cubavit, in medio leunculorum
enutrivit catulos suos? 3 Et eduxit unum de
leunculis suis, et leo factus est: et didicit
capere prædam, hominemque comedere. 4 Et
audierunt de eo gentes, et non absque vulneri-
bus suis ceperunt eum: et adduxerunt eum in
catenis in terram Ægypti. 5 Quæ cum
vidisset quoniam infirmata est, et periit ex-
pectatio ejus: tulit unum de leunculis suis,
leonem constituit eum. 6 Qui incedebat inter
leones, et factus est leo: et didicit prædam
capere, et homines devorare: 7 Didicit
viduas facere, et civitates eorum in desertum
adducere: et desolata est terra, et plenitudo
ejus a voce rugitus illius. 8 Et convenerunt
adversus eum gentes undique de provinciis,
et expanderunt super eum rete suum, in vul-
neribus earum captus est. 9 Et miserunt eum
in caveam, in catenis adduxerunt eum ad re-
gem Babylonis: miseruntque eum in carcerem,
ne audiretur vox ejus ultra super montes Israel.
10 Mater tua quasi vinea in sanguine tuo
super aquam plantata est: fructus ejus, et
frondes ejus creverunt ex aquis multis.
11 Et factæ sunt ei virgæ solidæ in sceptra
dominantium, et exaltata est statura ejus inter
frondes: et vidit altitudinem suam in mul-
titudine palmitum suorum. 12 Et evulsa
est in ira, in terramque projecta, et ventus
urens siccavit fructum ejus: marcuerunt, et
arefactæ sunt virgæ roboris ejus: ignis comedit
eam. 13 Et nunc transplantata est in de-
sertum, in terra invia et sitienti. 14 Et
egressus est ignis de virga ramorum ejus,
qui fructum ejus comedit; et non fuit in ea
virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus
est, et erit in planctum.

CAPUT XX.

1 Et factum est in anno septimo,
in quinto, in decima mensis: venerunt
viri de senioribus Israel, ut interroga-
rent Dominum, et sederunt coram me.

2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 3 בֶּן־אָדָם
דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלִדְרֹשׁ אֹתִי אַתֶּם
בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ 4 הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם הֲתִשְׁפּוֹט בֶּן־
אָדָם אֶת־תּוֹעֲבֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃
5 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע
בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
6 בַּיּוֹם הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תַּרְתִּי לָהֶם
זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃
7 וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הַשְׁלִיכוּ
וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 8 וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ
אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ
וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ
חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי
הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה בְתוֹכָם
אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וָאֲבִאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃ 11 וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־
חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ 12 וְגַם
אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת
בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
13 וַיַּמְרוּ־בִי בֵית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי
לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלְּלוּ
מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם׃ 14 וָאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי
לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים
לְעֵינֵיהֶם׃ 15 וְגַם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם
בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נָתַתִּי זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא
לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ 16 יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ
וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי
חִלֵּלוּ כִּי אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ׃

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 3 Υἱὲ
ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ
οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύ-
ριος Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; ζῶ ἐγὼ εἰ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος, 4 Εἰ ἐκδικήσω
αὐτοὺς ἐκδικήσει. Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν
πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς, 5 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος Ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾑρέ-
τισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρ-
ματι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰ-
γύπτου, καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν λέγων
Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα
αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. 7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
Ἕκαστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορ-
ῥιψάτω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ
μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 8 Καὶ ἀπέστη-
σαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ
βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέῤῥιψαν
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον.
Καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ
συντελέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς Αἰ-
γύπτου. 9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ
παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν
αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς
αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 10 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,
11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ
δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ
ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. 12 Καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐ-
τοὺς διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. 13 Καὶ
εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐν
τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε. Καὶ οὐκ ἐπορεύ-
θησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει
αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα. Καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοῦς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξανα-
λῶσαι αὐτούς. 14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου
τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 15 Καὶ
ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, κηρίον ἐστὶ παοὰ πᾶσαν τὴν γῆν, 16 Ἀνθ'
ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν
τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω
τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο.

2 Et factus est sermo Domini ad me, dicens:
3 Fili hominis loquere senioribus Israel, et
dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Numquid ad interrogandum me vos venistis?
vivo ego quia non respondebo vobis, ait Do-
minus Deus. 4 Si judicas eos, si judicas fili
hominis, abominationes patrum eorum ostende
eis. 5 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: In die, qua elegi Israel, et levavi ma-
num meam pro stirpe domus Jacob, et appa-
rui eis in terra Ægypti, et levavi manum
meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus
vester: 6 In die illa levavi manum meam
pro eis, ut educerem eos de terra Ægypti, in
terram quam provideram eis, fluentem lacte et
melle: quæ est egregia inter omnes terras.
7 Et dixi ad eos: Unusquisque offensiones
oculorum suorum abjiciat: et in idolis
Ægypti nolite pollui: ego Dominus Deus
vester. 8 Et irritaverunt me, nolueruntque
me audire: unusquisque abominationes oculo-
rum suorum non projecit, nec idola Ægypti
reliquerunt: et dixi ut effunderem indig-
nationem meam super eos, et implerem iram
meam in eis, in medio terræ Ægypti. 9 Et
feci propter nomen meum, ut non violaretur
coram gentibus, in quarum medio erant, et
inter quas apparui eis ut educerem eos de
terra Ægypti. 10 Ejeci ergo eos de terra
Ægypti, et eduxi eos in desertum. 11 Et
dedi eis præcepta mea, et judicia mea ostendi
eis, quæ faciens homo, vivet in eis. 12 Insuper
et sabbata mea dedi eis, ut essent signum
inter me et eos: et scirent quia ego Dominus
sanctificans eos. 13 Et irritaverunt me do-
mus Israel in deserto, in præceptis meis non
ambulaverunt, et judicia mea projecerunt,
quæ faciens homo vivet in eis: et sabbata mea
violaverunt vehementer: dixi ergo ut effun-
derem furorem meum super eos in deserto, et
consumerem eos. 14 Et feci propter nomen
meum, ne violaretur coram gentibus, de qui-
bus ejeci eos in conspectu earum. 15 Ego
igitur levavi manum meam super eos in
deserto, ne inducerem eos in terram, quam
dedi eis, fluentem lacte et melle, præ-
cipuam terrarum omnium: 16 Quia judicia
mea projecerunt, et in præceptis meis non
ambulaverunt, et sabbata mea violaverunt:
post idola enim cor eorum gradiebatur.

17 וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם וְלֹא־
עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ 18 וָאֹמַר
אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם
אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם אַל־תִּשְׁמֹרוּ
וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ 19 אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ
וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ 20 וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ
לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 21 וַיַּמְרוּ־בִי הַבָּנִים בְּחֻקּוֹתַי
לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא־שָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי
בָּהֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ
חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּם בַּמִּדְבָּר׃
22 וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יָדִי וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי
לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי
אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם׃ 23 גַּם־אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־
יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְהָפִיץ אוֹתָם בַּגּוֹיִם
וּלְזָרוֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ 24 יַעַן מִשְׁפָּטַי
לֹא־עָשׂוּ וְחֻקּוֹתַי מָאָסוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי
חִלֵּלוּ וְאַחֲרֵי גִּלּוּלֵי אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם׃
25 וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים
וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָּהֶם׃ 26 וָאֲטַמֵּא
אוֹתָם בְּמַתְּנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רָחַם
לְמַעַן אֲשִׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי
יְהוָה׃ 27 לָכֵן דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בֶּן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם
בְּמַעֲלָם בִּי מָעַל׃ 28 וָאֲבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם
וַיִּרְאוּ כָל־גִּבְעָה רָמָה וְכָל־עֵץ עָבֹת
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם אֶת־זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־שָׁם כַּעַס
קָרְבָּנָם וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם
וַיַּסִּיכוּ שָׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם׃ 29 וָאֹמַר אֲלֵהֶם
מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר־אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם
וַיִּקָּרֵא שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
30 לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַבְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם
אַתֶּם נִטְמְאִים וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם
זֹנִים׃ 31 וּבִשְׂאֵת מַתְּנֹתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר
בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמְאִים לְכָל־גִּלּוּלֵיכֶם
עַד־הַיּוֹם וַאֲנִי אִדָּרֵשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם׃

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ
ἐξαλεῖψαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συν-
τέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων
ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ
φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίσγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε. 19 Ἐγὼ Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε,
καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτά,
20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς ση-
μεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 21 Καὶ παρεπίκρανάν
με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐν τοῖς προστάγμασί μου
οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυ-
λάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ
ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν·
καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν
μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξήγαγον
αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 23 Ἐξῆρα τὴν
χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι
αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς
χώραις, 24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποί-
ησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημά-
των τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ
δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ
μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν ἐν τῷ δια-
πορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω
αὐτούς. 27 Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραήλ, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος Ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπε-
σον εἰς ἐμέ. 28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς, καὶ
ἴδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατά-
σκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν
ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς
αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς Τί ἐστιν ἀβαμὰ
ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
30 Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ
Τάδε λέγει Κύριος Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων
ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε, 31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς
τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς
μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν, οἶκος τοῦ
Ἰσραήλ; ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι
ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

17 Et pepercit oculus meus super eos ut non
interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto.
18 Dixi autem ad filios eorum in solitudine:
In præceptis patrum vestrorum nolite ince-
dere, nec judicia eorum custodiatis, nec in
idolis eorum polluamini. 19 Ego Dominus
Deus vester: in præceptis meis ambulate,
judicia mea custodite, et facite ea: 20 Et
sabbata mea sanctificate, ut sint signum inter
me et vos, et sciatis quia ego sum Dominus
Deus vester. 21 Et exacerbaverunt me filii,
in præceptis meis non ambulaverunt, et judicia
mea non custodierunt ut facerent ea: quæ cum
fecerit homo, vivet in eis: et sabbata mea
violaverunt: et comminatus sum ut effunde-
rem furorem meum super eos, et implerem
iram meam in eis in deserto. 22 Averti
autem manum meam, et feci propter nomen
meum, ut non violaretur coram gentibus, de
quibus ejeci eos in oculis earum. 23 Iterum
levavi manum in eos in solitudine, ut dis-
pergerem illos in nationes, et ventilarem in
terras: 24 Eo quod judicia mea non fecissent,
et præcepta mea reprobassent, et sabbata mea
violassent, et post idola patrum suorum fuis-
sent oculi eorum. 25 Ergo et ego dedi eis
præcepta non bona, et judicia in quibus non
vivent. 26 Et pollui eos in muneribus suis,
cum offerrent omne quod aperit vulvam, prop-
ter delicta sua: et scient quia ego Dominus.
27 Quamobrem loquere ad domum Israel,
fili hominis: et dices ad eos: Hæc dicit Do-
minus Deus: Adhuc et in hoc blasphemave-
runt me patres vestri, cum sprevissent me
contemnentes: 28 Et induxissem eos in
terram, super quam levavi manum meam ut
darem eis: viderunt omnem collem excelsum,
et omne lignum nemorosum, et immolaverunt
ibi victimas suas: et dederunt ibi irritationem
oblationis suæ, et posuerunt ibi odorem sua-
vitatis suæ, et libaverunt libationes suas.
29 Et dixi ad eos: Quid est excelsum, ad
quod vos ingredimini? et vocatum est nomen
ejus Excelsum usque ad hanc diem. 30 Prop-
terea dic ad domum Israel: Hæc dicit Do-
minus Deus: Certe in via patrum vestrorum
vos polluimini, et post offendicula eorum vos
fornicamini: 31 Et in oblatione donorum
vestrorum, cum traducitis filios vestros per
ignem, vos polluimini in omnibus idolis
vestris usque hodie: et ego respondebo
vobis domus Israel? Vivo ego, dicit Do-
minus Deus, quia non respondebo vobis.

32 וְהָעֹלָה עַל־רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא תִהְיֶה
אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיֶה כַגּוֹיִם
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן׃
33 חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־לֹא בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה
אֶמְלוֹךְ עֲלֵיכֶם׃ 34 וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר נְפוֹצוֹתֶם בָּם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה׃ 35 וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם
אֶל־מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם
פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 36 כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִצְרָיִם כֵּן
אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
37 וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם בְּמָסֹרֶת הַבְּרִית׃ 38 וּבָרוֹתִי מִכֶּם
הַמֹּרְדִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי מֵאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא
יָבוֹא וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 39 וְאַתֶּם
בֵּית־יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִישׁ
גִּלּוּלָיו לְכוּ עֲבֹדוּ וְאַחַר אִם־אֵינְכֶם
שֹׁמְעִים אֵלָי וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי לֹא תְחַלְּלוּ־
עוֹד בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם׃ 40 כִּי
בְהַר־קָדְשִׁי בְּהַר ׀ מְרוֹם יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה שָׁם יַעַבְדֻנִי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֻּלֹּה בָּאָרֶץ שָׁם אֶרְצֵם וְשָׁם אֶדְרוֹשׁ
אֶת־תְּרוּמֹתֵיכֶם וְאֶת־רֵאשִׁית מַשְׂאוֹתֵיכֶם
בְּכָל־קָדְשֵׁיכֶם׃ 41 בְּרֵיחַ נִיחֹחַ
אֶרְצֶה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצֹתֶם
בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃
42 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲבִיאִי אֶתְכֶם
אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לַאֲבוֹתֵיכֶם׃
43 וּזְכַרְתֶּם־שָׁם אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֵת כָּל־
עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִטְמֵאתֶם בָּם וּנְקֹטֹתֶם
בִּפְנֵיכֶם בְּכָל־רָעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃
44 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אִתְּכֶם
לְמַעַן שְׁמִי לֹא כְדַרְכֵיכֶם הָרָעִים
וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

32 Καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε Ἐσόμεθα
ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν
ξύλοις καὶ λίθοις. 33 Διὰ τοῦτο Ζῶ ἐγώ, λέγει
Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ
ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς. 34 Καὶ
ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ
κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυ-
μένῳ. 35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν,
καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον. 36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς
πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως
κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 37 Καὶ διάξω ὑμᾶς
ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ,
38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφε-
στηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω
αὐτούς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύ-
σονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.
39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραήλ, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε,
καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις
ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, 40 Διότι
ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ,
λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσί μοι πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ εἰς τέλος. Καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ
ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς
τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν
ὑμῶν. 41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν
τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι
ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐ-
ταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν λαῶν. 42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος,
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι
αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 43 Καὶ μνησθήσεσθε
ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν
οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν. 44 Καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί
με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ
κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπι-
τηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει Κύριος.

32 Neque cogitatio mentis vestræ fiet, dicen-
tium: Erimus sicut gentes, et sicut cog-
nationes terræ, ut colamus ligna et lapides.
33 Vivo ego, dicit Dominus Deus, quoniam
in manu forti, et in brachio extento, et in
furore effuso regnabo super vos. 34 Et
educam vos de populis: et congregabo vos de
terris, in quibus dispersi estis, in manu valida,
et in brachio extento, et in furore effuso
regnabo super vos. 35 Et adducam vos in
desertum populorum, et judicabor vobiscum
ibi facie ad faciem. 36 Sicut judicio contendi
adversum patres vestros in deserto terræ
Ægypti, sic judicabo vos, dicit Dominus
Deus. 37 Et subjiciam vos sceptro meo, et
inducam vos in vinculis fœderis. 38 Et
eligam de vobis transgressores, et impios, et
de terra incolatus eorum educam eos, et in
terram Israel non ingredientur: et scietis
quia ego Dominus. 39 Et vos domus Israel,
hæc dicit Dominus Deus: Singuli post idola
vestra ambulate, et servite eis. Quod si et in
hoc non audieritis me, et nomen meum sanc-
tum pollueritis ultra in muneribus vestris, et
in idolis vestris: 40 In monte sancto meo,
in monte excelso Israel, ait Dominus Deus,
ibi serviet mihi omnis domus Israel; omnes,
inquam, in terra, in qua placebunt mihi, et
ibi quæram primitias vestras, et initium
decimarum vestrarum in omnibus sancti-
ficationibus vestris. 41 In odorem suavitatis
suscipiam vos, cum eduxero vos de populis,
et congregavero vos de terris, in quas dispersi
estis, et sanctificabor in vobis in oculis
nationum. 42 Et scietis quia ego Dominus,
cum induxero vos ad terram Israel, in terram,
pro qua levavi manum meam, ut darem eam
patribus vestris. 43 Et recordabimini ibi
viarum vestrarum, et omnium scelerum vestro-
rum, quibus polluti estis in eis: et displice-
bitis vobis in conspectu vestro in omnibus
malitiis vestris, quas fecistis. 44 Et scietis
quia ego Dominus, cum benefecero vobis
propter nomen meum, et non secundum
vias vestras malas, neque secundum scelera
vestra pessima domus Israel, ait Dominus Deus.

פרשה כא׃ (xx. 45)

¹ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ ² בֶּן־
אָדָ֗ם שִׂ֣ים פָּנֶ֙יךָ֙ דֶּ֣רֶךְ תֵּימָ֔נָה וְהַטֵּ֖ף
אֶל־דָּר֑וֹם וְהִנָּבֵ֛א אֶל־יַ֥עַר הַשָּׂדֶ֖ה נֶֽגֶב׃
³ וְאָֽמַרְתָּ֙ לְיַ֣עַר הַנֶּ֔גֶב שְׁמַ֖ע דְּבַר־יְהוָ֑ה
כֹּֽה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֗ה הִנְנִ֣י מַֽצִּית־בְּךָ֣ ׀
אֵ֡שׁ וְאָכְלָ֣ה בְךָ֣ כָל־עֵֽץ־לַח֩ וְכָל־עֵ֨ץ
יָבֵ֔שׁ לֹֽא־תִכְבֶּה֙ לַהֶ֣בֶת שַׁלְהֶ֔בֶת וְנִצְרְבוּ־בָ֥הּ
כָּל־פָּנִ֖ים מִנֶּ֥גֶב צָפֽוֹנָה׃ ⁴ וְרָאוּ֙ כָּל־בָּשָׂ֔ר
כִּ֛י אֲנִ֥י יְהוָ֖ה בִּֽעַרְתִּ֑יהָ לֹ֖א תִּכְבֶּֽה׃ ⁵ וָאֹמַ֕ר
אֲהָ֖הּ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֑ה הֵ֚מָּה אֹמְרִ֣ים לִ֔י הֲלֹ֛א
מְמַשֵּׁ֥ל מְשָׁלִ֖ים הֽוּא׃ (xxi. 1) ⁶ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה
אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ ⁷ בֶּן־אָדָ֗ם שִׂ֣ים פָּנֶ֙יךָ֙ אֶל־
יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וְהַטֵּ֖ף אֶל־מִקְדָּשִׁ֑ים וְהִנָּבֵ֖א אֶל־
אַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵֽל׃ ⁸ וְאָמַרְתָּ֞ לְאַדְמַ֣ת יִשְׂרָאֵ֗ל
כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנְנִ֣י אֵלַ֔יִךְ וְהוֹצֵאתִ֥י
חַרְבִּ֖י מִתַּעְרָ֑הּ וְהִכְרַתִּ֥י מִמֵּ֖ךְ צַדִּ֥יק
וְרָשָֽׁע׃ ⁹ יַ֛עַן אֲשֶׁר־הִכְרַ֥תִּי מִמֵּ֖ךְ צַדִּ֣יק
וְרָשָׁ֑ע לָכֵ֡ן תֵּצֵ֨א חַרְבִּ֧י מִתַּעְרָ֛הּ אֶל־כָּל־
בָּשָׂ֖ר מִנֶּ֥גֶב צָפֽוֹן׃ ¹⁰ וְיָֽדְעוּ֙ כָּל־בָּשָׂ֔ר כִּ֚י
אֲנִ֣י יְהוָ֔ה הוֹצֵ֥אתִי חַרְבִּ֖י מִתַּעְרָ֑הּ לֹ֥א
תָשׁ֖וּב עֽוֹד׃ ¹¹ וְאַתָּ֥ה בֶן־אָדָ֖ם
הֵֽאָנַ֑ח בְּשִׁבְר֣וֹן מָתְנַ֗יִם וּבִמְרִיר֛וּת תֵּֽאָנַ֖ח
לְעֵינֵיהֶֽם׃ ¹² וְהָיָ֗ה כִּֽי־יֹאמְר֤וּ אֵלֶ֙יךָ֙ עַל־
מָ֣ה אַתָּ֣ה נֶאֱנָ֔ח וְאָמַרְתָּ֡ אֶל־שְׁמוּעָ֣ה כִֽי־
בָאָ֡ה וְנָמֵ֣ס כָּל־לֵב֩ וְרָפ֨וּ כָל־יָדַ֜יִם וְכִהֲתָ֣ה
כָל־ר֗וּחַ וְכָל־בִּרְכַּ֙יִם֙ תֵּלַ֣כְנָה מַּ֔יִם הִנֵּ֤ה
בָאָה֙ וְנִֽהְיָ֔תָה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃
¹³ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ ¹⁴ בֶּן־אָדָ֕ם
הִנָּבֵא֙ וְאָ֣מַרְתָּ֔ כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה אֱמֹ֕ר חֶ֥רֶב
חֶ֛רֶב הוּחַ֖דָּה וְגַם־מְרוּטָֽה׃ ¹⁵ לְמַ֙עַן֙ טְבֹ֣חַ
טֶ֔בַח הוּחַ֕דָּה לְמַֽעַן־הֱיֵה־לָ֥הּ בָּרָ֖ק מֹרָ֑טָּה
א֣וֹ נָשִׂ֔ישׂ שֵׁ֥בֶט בְּנִ֖י מֹאֶ֥סֶת כָּל־עֵֽץ׃
¹⁶ וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֛הּ לְמָרְטָ֖ה לִתְפֹּ֣שׂ בַּכָּ֑ף הִֽיא
הוּחַדָּ֥ה חֶ֙רֶב֙ וְהִ֣יא מֹרָ֔טָּה לָתֵ֥ת אוֹתָ֖הּ
בְּיַד־הוֹרֵֽג׃ ¹⁷ זְעַ֤ק וְהֵילֵל֙ בֶּן־אָדָ֔ם כִּי־הִיא֙
הָיְתָ֣ה בְעַמִּ֔י הִ֖יא בְּכָל־נְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
מְגוּרֵ֤י אֶל־חֶ֙רֶב֙ הָי֣וּ אֶת־עַמִּ֔י לָכֵ֖ן סְפֹ֥ק
אֶל־יָרֵֽךְ׃ ¹⁸ כִּ֣י בֹ֔חַן וּמָ֕ה אִם־גַּם־שֵׁ֖בֶט
מֹאֶ֑סֶת לֹ֣א יִהְיֶ֔ה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
Θαιμὰν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὸμ καὶ προφήτευσον
ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγέβ, 47 Καὶ ἐρεῖς τῷ
δρυμῷ Ναγὲβ Ἄκουε λόγον Κυρίου Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ
καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν
ξύλον ξηρόν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα,
καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ
ἀπηλιώτου ἕως βοῤῥᾶ. 48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτό, οὐ σβεσθή-
σεται. 49 Καὶ εἶπα Μηδαμῶς, Κύριε Κύριε· αὐ-
τοὶ λέγουσι πρὸς μέ Οὐχὶ παραβολή ἐστι λεγομένη
αὕτη;

ΚΕΦ. κα.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Διὰ τοῦτο προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσ-
ραήλ Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ
ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον. 4 Ἀνθ'
ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως
ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βοῤῥᾶ,
5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ Κύριος
ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ,
οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι. 6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου, καὶ ἐν
ὀδύναις στενάξεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 7 Καὶ
ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ Ἕνεκα τίνος σὺ στε-
νάζεις; καὶ ἐρεῖς Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται,
καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖρες
παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν
πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ·
ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος. 8 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 9 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφή-
τευσον καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος Εἰπόν Ῥομφαία
ῥομφαία ὀξύνου καὶ θυμώθητι, 10 Ὅπως σφάξῃς
σφάγια, ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἑτοίμη
εἰς παράλυσιν· σφάξε, ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν
ξύλον. 11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τοῦ κρατεῖν
χεῖρα αὐτοῦ. Ἐξηκονήθη ἡ ῥομφαία, ἐστὶν ἑτοίμη
τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος.
12 Ἀνάκραγε καὶ ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου. ὅτι
αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς
ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ παροικήσουσιν, ἐπὶ
ῥομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου. Διὰ τοῦτο κρότη-
σον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου, 13 Ὅτι δεδικαίωται. Καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κυριος.

45 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 46 Fili hominis, pone faciem tuam
contra viam austri, et stilla ad africum, et
propheta ad saltum agri meridiani. 47 Et
dices saltui meridiano: Audi verbum Do-
mini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
succendam in te ignem, et comburam in te
omne lignum viride, et omne lignum aridum:
non extinguetur flamma succensionis: et
comburetur in ea omnis facies ab austro
usque ad aquilonem. 48 Et videbit universa
caro, quia ego Dominus succendi eam, non
extinguetur. 49 Et dixi: A a a, Domine
Deus: ipsi dicunt de me: Numquid
non per parabolas loquitur iste?

CAPUT XXI.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, pone faciem tuam ad
Jerusalem, et stilla ad sanctuaria, et propheta
contra humum Israel: 3 Et dices terræ
Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
ad et, et ejiciam gladium meum de vagina
sua, et occidam in te justum et impium.
4 Pro eo autem quod occidi in te justum et
impium, idcirco egredietur gladius meus de
vagina sua ad omnem carnem ab austro usque
ad aquilonem: 5 Ut sciat omnis caro quia
ego Dominus eduxi gladium meum de vagina
sua irrevocabilem. 6 Et tu, fili hominis,
ingemisce in contritione lumborum, et in
amaritudinibus ingemisce coram eis. 7 Cum-
que dixerint ad te: Quare tu gemis? dices:
Pro auditu: quia venit, et tabescet omne cor,
et dissolventur universæ manus, et infirma-
bitur omnis spiritus, et per cuncta genua
fluent aquæ: ecce venit, et fiet, ait Dominus
Deus. 8 Et factus est sermo Domini ad me,
dicens: 9 Fili hominis propheta, et dices:
Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius,
gladius exacutus est, et limatus. 10 Ut
cædat victimas, exacutus est: ut splendeat,
limatus est: qui moves sceptrum filii mei,
succidisti omne lignum. 11 Et dedi eum
ad levigandum, ut teneatur manu: iste
exacutus est gladius, et iste limatus est, ut
sit in manu interficientis. 12 Clama, et
ulula, fili hominis, quia hic factus est in
populo meo, hic in cunctis ducibus Israel
qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo
meo, idcirco plaude super femur, 13 Quia
probatus est: et hoc, cum sceptrum sub-
vertetit, et non erit, dicit Dominus Deus.

19 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ כַּף אֶל־כָּף
וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָה חֶרֶב חֲלָלִים הִיא
חֶרֶב חָלָל הַגָּדוֹל הַחֹדֶרֶת לָהֶם׃
20 לְמַעַן ׀ לָמוּג לֵב וְהַרְבֵּה הַמִּכְשֹׁלִים
עַל כָּל־שַׁעֲרֵיהֶם נָתַתִּי אִבְחַת־חָרֶב אָח
עֲשׂוּיָה לְבָרָק מְעֻטָּה לְטָבַח׃ 21 הִתְאַחֲדִי
הֵימִנִי הָשִׂימִי הַשְׂמִילִי אָנָה פָּנַיִךְ
מֻעָדוֹת׃ 22 וְגַם־אֲנִי אַכֶּה כַפִּי אֶל־כַּפִּי
וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 24 וְאַתָּה
בֶן־אָדָם שִׂים־לְךָ ׀ שְׁנַיִם דְּרָכִים לָבוֹא
חֶרֶב מֶלֶךְ־בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם
וְיָד בָּרֵא בְּרֹאשׁ־דֶּרֶךְ עִיר בָּרֵא׃ 25 דֶּרֶךְ
תָּשִׂים לָבוֹא חֶרֶב אֵת רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן
וְאֶת־יְהוּדָה בִירוּשָׁלִַם בְּצוּרָה׃ 26 כִּי־עָמַד
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי
הַדְּרָכִים לִקְסָם־קָסֶם קִלְקַל בַּחִצִּים שָׁאַל
בַּתְּרָפִים רָאָה בַּכָּבֵד׃ 27 בִּימִינוֹ הָיָה ׀
הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלִַם לָשׂוּם כָּרִים לִפְתֹּחַ פֶּה
בְּרֶצַח לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה לָשׂוּם כָּרִים
עַל־שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ סֹלְלָה לִבְנוֹת דָּיֵק׃
28 וְהָיָה לָהֶם כִּקְסָום־שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם שְׁבֻעֵי
שְׁבֻעוֹת לָהֶם וְהוּא־מַזְכִּיר עָוֹן לְהִתָּפֵשׂ׃
29 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן
הַזְכַּרְכֶם עֲוֹנְכֶם בְּהִגָּלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם
לְהֵרָאוֹת חַטֹּאותֵיכֶם בְּכֹל עֲלִילוֹתֵיכֶם
יַעַן הִזָּכֶרְכֶם בַּכַּף תִּתָּפֵשׂוּ׃
30 וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עֲוֹן קֵץ׃ 31 כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הָסִיר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרִים
הָעֲטָרָה זֹאת לֹא־זֹאת הַשָּׁפָלָה הַגְבֵּהַ
וְהַגָּבֹהַ הַשְׁפִּיל׃ 32 עַוָּה עַוָּה עַוָּה אֲשִׂימֶנָּה
גַּם־זֹאת לֹא הָיָה עַד־בֹּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט
וּנְתַתִּיו׃ 33 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב
פְּתוּחָה לְטֶבַח מְרוּטָה לְהָכִיל לְמַעַן בָּרָק׃

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρό-
τησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασιασον ῥομ-
φαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἐστί, ῥομ-
φαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη. Καὶ ἐκστήσεις αὐ-
τούς, 15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυν-
θῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην. Παρα-
δέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας, εὖ γέγονεν εἰς
σφαγήν, εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν. 16 Καὶ δια-
πορεύου, ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων,
οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται. 17 Καὶ
ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου
καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο
ὁδοὺς 20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βα-
βυλῶνος· ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ
χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς 21 Ὁδοῦ δια-
τάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν
Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
ἐν μέσῳ αὐτῆς. Διότι στήσεται βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν
δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀνα-
βράσαι ῥάβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς
καὶ ἡπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 22 Ἐγέ-
νετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ βαλεῖν
χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι
φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς
πύλας αὐτῆς καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι
βελοστάσεις. 23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμε-
νος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνή-
σκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι. 24 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς
ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις
ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις ἁλώσεσθε.
25 Καὶ σὺ βέβηλε ἄνομε ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραήλ,
οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας, 26 Τάδε
λέγει Κύριος Ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν
στέφανον αὐτῇ, οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας
τὸ ὑψηλόν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν. 27 Ἀδικίαν
ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν, οὐαὶ αὐτῇ·
τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παρα-
δώσω αὐτῷ. 28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφή-
τευσον καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, καὶ
ἐρεῖς Ῥομφαία ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ
ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβῃς.

14 Tu ergo fili hominis propheta et percute
manu ad manum, et duplicetur gladius,
ac triplicetur gladius interfectorum: hic
est gladius occisionis magnæ, qui obstu-
pescere eos facit, 15 Et corde tabescere,
et multiplicat ruinas. In omnibus portis
eorum, dedi conturbationem gladii acuti et
limati ad fulgendum, amicti ad cædem.
16 Exacuere; vade ad dexteram, sive ad
sinistram, quocumque faciei tuæ est appe-
titus. 17 Quin et ego plaudam manu ad
manum, et implebo indignationem meam;
ego Dominus locutus sum. 18 Et fac-
tus est sermo Domini ad me, dicens:
19 Et tu fili hominis pone tibi duas vias, ut
veniat gladius regis Babylonis: de terra una
egredientur ambæ: et manu capiet conjectu-
ram, in capite viæ civitatis conjiciet. 20 Viam
pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum
Ammon, et ad Judam in Jerusalem munitis-
simam. 21 Stetit enim rex Babylonis in
bivio, in capite duarum viarum, divinationem
quærens, commiscens sagittas: interrogavit
idola, exta consuluit. 22 Ad dexteram ejus
facta est divinatio super Jerusalem, ut ponat
arietes, ut aperiat os in cæde, ut elevet vocem
in ululatu, ut ponat arietes contra portas, ut
comportet aggerem, ut ædificet munitiones.
23 Eritque quasi consulens frustra oraculum
in oculis eorum, et sabbatorum otium imi-
tans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad
capiendum. 24 Idcirco hæc dicit Dominus
Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis
vestræ, et revelastis prævaricationes vestras,
et apparuerunt peccata vestra in omnibus
cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod
recordati estis, manu capiemini. 25 Tu
autem profane, impie dux Israel, cujus venit
dies in tempore iniquitatis præfinita: 26 Hæc
dicit Dominus Deus: Aufer cidarim, tolle co-
ronam: nonne hæc est, quæ humilem suble-
vavit, et sublimem humiliavit? 27 Iniqui-
tatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam:
et hoc non factum est, donec veniret cujus
est judicium, et tradam ei. 28 Et tu fili ho-
minis propheta, et dic: Hæc dicit Dominus
Deus ad filios Ammon, et ad opprobrium
eorum, et dices: Mucro, mucro, evagina te ad
occidendum, lima te ut interficias, et fulgeas,

34 בַּחֲזוֹת לָךְ שָׁוְא בִּקְסָם־לָךְ כָּזָב לָתֵת
אוֹתָךְ אֶל־צַוְּארֵי חַלְלֵי רְשָׁעִים אֲשֶׁר־בָּא
יוֹמָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ 35 הָשֵׁב אֶל־תַּעְרָהּ
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־נִבְרֵאת בְּאֶרֶץ מְכֻרוֹתַיִךְ
אֶשְׁפֹּט אֹתָךְ׃ 36 וְשָׁפַכְתִּי עָלַיִךְ זַעְמִי
בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי אָפִיחַ עָלָיִךְ וּנְתַתִּיךְ בְּיַד
אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים חָרָשֵׁי מַשְׁחִית׃ 37 לָאֵשׁ
תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמֵךְ יִהְיֶה בְּתוֹךְ הָאָרֶץ
לֹא תִזָּכֵרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

פרשה כב׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 וְאַתָּה
בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים
וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃ 3 וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם
בְּתוֹכָהּ לָבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים
עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ 4 בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר־שָׁפַכְתְּ
אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂית טָמֵאת
וַתַּקְרִיבִי יָמַיִךְ וַתָּבוֹא עַד־שְׁנוֹתָיִךְ עַל־כֵּן
נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם וְקַלָּסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃
5 הַקְּרֹבוֹת וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ־בָךְ
טְמֵאַת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה׃ 6 הִנֵּה
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן
שְׁפָךְ־דָּם׃ 7 אָב וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ לַגֵּר
עָשׂוּ בַעֹשֶׁק בְּתוֹכֵךְ יָתוֹם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ
בָךְ׃ 8 קָדָשַׁי בָּזִית וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלָּלְתְּ׃
9 אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם
וְאֶל־הֶהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃
10 עֶרְוַת־אָב גִּלָּה־בָךְ טְמֵאַת הַנִּדָּה עִנּוּ־
בָךְ׃ 11 וְאִישׁ ׀ אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ עָשָׂה
תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְזִמָּה
וְאִישׁ אֶת־אֲחֹתוֹ בַת־אָבִיו עִנָּה־בָךְ׃
12 שֹׁחַד לָקְחוּ־בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם נֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בַּעֹשֶׁק
וְאֹתִי שָׁכַחַתְּ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 13 וְהִנֵּה
הִכֵּיתִי כַפִּי אֶל־בִּצְעֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂית
וְעַל־דָּמֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכֵךְ׃ 14 הֲיַעֲמֹד
לִבֵּךְ אִם־תֶּחֱזַקְנָה יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃

29 Ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαν-
τεύεσθαί σε ψευδῆ, τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχή-
λους τραυματιῶν ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ
ἀδικίας πέρας. 30 Ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσῃς ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε. 31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μου, ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σέ, καὶ παραδώσω
σε χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων δια-
φθοράς. 32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα, τὸ αἷμά
σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γένηταί
σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν
αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνο-
μίας αὐτῆς, 3 Καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος Ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ
ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα
καθ' ἑαυτῆς τοῦ μιαίνειν αὐτὴν 4 Ἐν τοῖς αἵμα-
σιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας· παραπέπτωκας, καὶ ἐν
τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις ἐμιαίνου, καὶ
ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτῶν
σου. Διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς
ἔθνεσι καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις
5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπε-
χούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίξεται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος
ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις. 6 Ἰδοὺ
οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ ἕκαστος πρὸς τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ συνεφύροντο ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέω-
σιν αἷμα· 7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν
σοί, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν
ἀδικίαις ἐν σοί, ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνά-
στευον, 8 Καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουθένουν καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοί. Ἄνδρες ἦσαν ἐν
σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων
ἤσθιον ἐπὶ σοί, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου.
10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοί, καὶ ἐν
ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοί·
11 Ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαινεν
ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγα-
τέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί. 12 Δῶρα
ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ
πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί· καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ,
ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει Κύριος. 13 Ἐὰν δὲ πα-
τάξω χεῖρά μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας,
καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σου τοῖς γεγενημένοις ἐν
μέσῳ σου, 14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σου; εἰ
κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ
ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω.

29 Cum tibi viderentur vana, et divinarentur
mendacia: ut dareris, super colla vulnerato
rum impiorum, quorum venit dies in tempore
iniquitatis præfinita. 30 Revertere ad vagi-
nam tuam, in loco in quo creatus es, in terra
nativitatis tuæ judicabo te, 31 Et effundam
super te indignationem meam: in igne furoris
mei sufflabo in te, daboque te in manus ho-
minum insipientium, et fabricantium inte-
ritum. 32 Igni eris cibus, sanguis tuus erit
in medio terræ, oblivioni traderis: quia ego
Dominus locutus sum.

CAPUT XXII.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Et tu fili hominis nonne judicas,
nonne judicas civitatem sanguinum? 3 Et
ostendes ei omnes abominationes suas, et
dices: Hæc dicit Dominus Deus: Civitas
effundens sanguinem in medio sui, ut veniat
tempus ejus: et quæ fecit idola contra semet-
ipsam, ut pollueretur. 4 In sanguine tuo,
qui a te effusus est, deliquisti: et in idolis
tuis, quæ fecisti, polluta es: et appropin-
quare fecisti dies tuos, et adduxisti tempus
annorum tuorum: propterea dedi te oppro-
brium gentibus, et irrisionem universis terris.
5 Quæ juxta sunt, et quæ procul a te, trium-
phabunt de te: sordida, nobilis, grandis in-
teritu. 6 Ecce principes Israel singuli in
brachio suo fuerunt in te ad effundendum
sanguinem. 7 Patrem et matrem contumeliis
affecerunt in te, advenam calumniati sunt in
medio tui, pupillum et viduam contristaverunt
apud te. 8 Sanctuaria mea sprevisti, et
sabbata mea polluisti. 9 Viri detractores
fuerunt in te ad effundendum sanguinem, et
super montes comederunt in te, scelus ope-
rati sunt in medio tui. 10 Verecundiora
patris discooperuerunt in te, immunditiam
menstruatæ humiliaverunt in te: 11 Et
unusquisque in uxorem proximi sui operatus
est abominationem, et socer nurum suam
polluit nefarie, frater sororem suam filiam
patris sui oppressit in te. 12 Munera acce-
perunt apud te ad effundendum sanguinem:
usuram et superabundantiam accepisti, et
avare proximos tuos calumniabaris: meique
oblita es, ait Dominus Deus. 13 Ecce com-
plosi manus meas super avaritiam tuam,
quam fecisti, et super sanguinem, qui
effusus est in medio tui. 14 Numquid
sustinebit cor tuum, aut prævalebunt
manus tuæ, in diebus quos ego faciam tibi?
ego Dominus locutus sum, et faciam.

15 וַהֲפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ
בָּאֲרָצוֹת וַהֲתִמֹּתִי טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃
16 וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃ 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ 18 בֶּן־אָדָם הָיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאֵל
לְסוּג כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת
בְּתוֹךְ כּוּר סִגִים כֶּסֶף הָיוּ׃
19 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הֱיוֹת
כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־
תּוֹךְ יְרוּשָׁלִָם׃ 20 קְבֻצַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת
וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל אֶל־תּוֹךְ כּוּר
לָפַחַת־עָלָיו אֵשׁ לְהַנְתִּיךְ כֵּן אֶקְבֹּץ
בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתַּכְתִּי אֶתְכֶם׃
21 וְכִנַּסְתִּי אֶתְכֶם וְנָפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ
עֶבְרָתִי וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ׃ 22 כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף
בְּתוֹךְ כּוּר כֵּן תֻּתְּכוּ בְּתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עֲלֵיכֶם׃
23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
24 בֶּן־אָדָם אֱמָר־לָהּ אַתְּ אֶרֶץ לֹא מְטֹהָרָה
הִיא לֹא גֻשְׁמָהּ בְּיוֹם זָעַם׃ 25 קֶשֶׁר
נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ כַּאֲרִי שׁוֹאֵג טֹרֵף טָרֶף
נֶפֶשׁ אָכָלוּ חֹסֶן וִיקָר יִקָּחוּ אַלְמְנוֹתֶיהָ
הִרְבּוּ בְתוֹכָהּ׃ 26 כֹּהֲנֶיהָ חָמְסוּ תוֹרָתִי
וַיְחַלְּלוּ קָדָשַׁי בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל לֹא הִבְדִּילוּ
וּבֵין־הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשַּׁבְּתוֹתַי
הֶעְלִימוּ עֵינֵיהֶם וָאֵחַל בְּתוֹכָם׃ 27 שָׂרֶיהָ
בְקִרְבָּהּ כִּזְאֵבִים טֹרְפֵי טָרֶף לִשְׁפָּךְ־דָּם
לְאַבֵּד נְפָשׁוֹת לְמַעַן בְּצֹעַ בָּצַע׃ 28 וּנְבִיאֶיהָ
טָחוּ לָהֶם תָּפֵל חֹזִים שָׁוְא וְקֹסְמִים לָהֶם
כָּזָב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וַיהוָה
לֹא דִבֵּר׃ 29 עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק
וְגָזְלוּ גָּזֵל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת־הַגֵּר
עָשְׁקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט׃ 30 וָאֲבַקֵּשׁ מֵהֶם אִישׁ
גֹּדֵר־גָּדֵר וְעֹמֵד בַּפֶּרֶץ לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ
לְבִלְתִּי שַׁחֲתָהּ וְלֹא מָצָאתִי׃ 31 וָאֶשְׁפֹּךְ
עֲלֵיהֶם זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי כִּלִּיתִים דַּרְכָּם
בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δια-
σπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκα-
θαρσία σου ἐκ σοῦ, 16 Καὶ κατακληρονομήσω
ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ λέγων 18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασί
μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμεμιγμένοι πάντες χαλκῷ
καὶ σιδήρῳ καὶ κασσιτέρῳ καὶ μολίβῳ, ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμεμιγμένος ἐστί. 19 Διὰ τοῦτο
εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐγέ-
νεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσ-
δέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλήμ· 20 Κα-
θὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος
καὶ κασσίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου
τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ χωνευθῆναι, οὕ-
τως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου καὶ συνάξω καὶ
χωνεύσω ὑμᾶς, 21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ κα-
μίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν
μου ἐφ' ὑμᾶς. 23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μὲ λέγων 24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ Σὺ εἶ γῆ
ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν
ἡμέρᾳ ὀργῆς. 25 Ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἁρπάζοντες ἁρπάγ-
ματα, ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ καὶ
τιμὰς λαμβάνοντες, καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν
ἐν μέσῳ σου. 26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν
νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγιά μου· ἀνὰ μέσον
ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀνὰ μέσον
ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ
τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν. 27 Οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζον-
τες ἁρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ
πλεονεκτῶσι. 28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλεί-
φοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαν-
τευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες Τάδε λέγει Κύριος, καὶ
Κύριος οὐκ ἐλάλησε. 29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιε-
ζοῦντες ἀδικίᾳ καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα,
πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς
τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρί-
ματος. 30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀνα-
στρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἑστῶτα πρὸ προσώπου
μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς τοῦ μὴ εἰς
τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὗρον. 31 Καὶ
ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου
τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

15 Et dispergam te in nationes, et ventilabo
te in terras, et deficere faciam immunditiam
tuam a te. 16 Et possidebo te in conspectu
gentium : et scies quia ego Dominus. 17 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens :
18 Fili hominis, versa est mihi domus Israel
in scoriam : omnes isti æs, et stannum, et
ferrum, et plumbum in medio fornacis : scoria
argenti facti sunt. 19 Propterea hæc
dicit Dominus Deus : Eo quod versi estis
omnes in scoriam, propterea ecce ego congre-
gabo vos in medio Jerusalem, 20 Congrega-
tione argenti, et æris, et stanni, et ferri, et
plumbi in medio fornacis : ut succendam in
ea ignem ad conflandum ; sic congregabo in
furore meo, et in ira mea, et requiescam : et
conflabo vos. 21 Et congregabo vos, et suc-
cendam vos in igne furoris mei, et conflabi-
mini in medio ejus. 22 Ut conflatur argen-
tum in medio fornacis, sic eritis in medio
ejus : et scietis quia ego Dominus, cum effu-
derim indignationem meam super vos. 23 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens :
24 Fili hominis, dic ei : Tu es terra immunda,
et non compluta in die furoris. 25 Conju-
ratio prophetarum in medio ejus, sicut leo
rugiens, rapiensque prædam, animas devora-
verunt, opes et pretium acceperunt, viduas
ejus multiplicaverunt in medio illius. 26 Sa-
cerdotes ejus contempserunt legem meam, et
polluerunt sanctuaria mea : inter sanctum et
profanum non habuerunt distantiam : et inter
pollutum et mundum non intellexerunt : et
a sabbatis meis averterunt oculos suos, et
coinquinabar in medio eorum. 27 Principes
ejus in medio illius, quasi lupi rapientes
prædam ad effundendum sanguinem, et ad
perdendas animas, et avare ad sectanda lucra.
28 Prophetæ autem ejus liniebant eos absque
temperamento, videntes vana, et divinantes
eis mendacium, dicentes : Hæc dicit Domi-
nus Deus, cum Dominus non sit locutus.
29 Populi terræ calumniabantur calumniam,
et rapiebant violenter : egenum et pauperem
affligebant, et advenam opprimebant calumnia
absque judicio. 30 Et quæsivi de eis virum,
qui interponeret sepem, et staret oppositus
contra me pro terra, ne dissiparem eam : et
non inveni. 31 Et effudi super eos indigna-
tionem meam, in igne iræ meæ consumpsi
eos : viam eorum in caput eorum reddidi, ait
Dominus Deus.

פרשה כג׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־
אָדָם שְׁתַּיִם נָשִׁים בְּנוֹת אֵם־אַחַת הָיוּ׃
3 וַתִּזְנֶינָה בְמִצְרַיִם בִּנְעוּרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה
מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן וְשָׁם עִשּׂוּ דַּדֵּי בְּתוּלֵיהֶן׃
4 וּשְׁמוֹתָן אָהֳלָה הַגְּדוֹלָה וְאָהֳלִיבָה
אֲחוֹתָהּ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתֵּלַדְנָה בָּנִים וּבָנוֹת
וּשְׁמוֹתָן שֹׁמְרוֹן אָהֳלָה וִירוּשָׁלִַם אָהֳלִיבָה׃
5 וַתִּזֶן אָהֳלָה תַּחְתָּי וַתַּעְגַּב עַל־מְאַהֲבֶיהָ
אֶל־אַשּׁוּר קְרוֹבִים׃ 6 לְבֻשֵׁי תְכֵלֶת פַּחוֹת
וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם פָּרָשִׁים רֹכְבֵי
סוּסִים׃ 7 וַתִּתֵּן תַּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְחַר
בְּנֵי־אַשּׁוּר כֻּלָּם וּבְכֹל אֲשֶׁר־עָגְבָה בְּכָל־
גִּלּוּלֵיהֶם נִטְמָאָה׃ 8 וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ
מִמִּצְרַיִם לֹא עָזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ
בִנְעוּרֶיהָ וְהֵמָּה עִשּׂוּ דַּדֵּי בְתוּלֶיהָ
וַיִּשְׁפְּכוּ תַזְנוּתָם עָלֶיהָ׃ 9 לָכֵן נְתַתִּיהָ
בְּיַד־מְאַהֲבֶיהָ בְּיַד בְּנֵי אַשּׁוּר אֲשֶׁר
עָגְבָה עֲלֵיהֶם׃ 10 הֵמָּה גִּלּוּ עֶרְוָתָהּ
בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לָקָחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֶרֶב הָרָגוּ
וַתְּהִי־שֵׁם לַנָּשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ בָהּ׃
11 וַתֵּרֶא אֲחוֹתָהּ אָהֳלִיבָה וַתַּשְׁחֵת
עַגְבָתָהּ מִמֶּנָּה וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ מִזְּנוּנֵי
אֲחוֹתָהּ׃ 12 אֶל־בְּנֵי אַשּׁוּר עָגָבָה פַּחוֹת
וּסְגָנִים קְרֹבִים לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל פָּרָשִׁים
רֹכְבֵי סוּסִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם׃ 13 וָאֵרֶא
כִּי נִטְמָאָה דֶּרֶךְ אֶחָד לִשְׁתֵּיהֶן׃
14 וַתּוֹסֶף אֶל־תַּזְנוּתֶיהָ וַתֵּרֶא אַנְשֵׁי מְחֻקֶּה
עַל־הַקִּיר צַלְמֵי כַשְׂדִּים חֲקֻקִים בַּשָּׁשַׁר׃
15 חֲגוֹרֵי אֵזוֹר בְּמָתְנֵיהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים
בְּרָאשֵׁיהֶם מַרְאֵה שָׁלִשִׁים כֻּלָּם דְּמוּת
בְּנֵי־בָבֶל כַּשְׂדִּים אֶרֶץ מוֹלַדְתָּם׃ 16 וַתַּעְגַּב
עֲלֵיהֶם לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אֲלֵיהֶם כַּשְׂדִּימָה׃ 17 וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ בְנֵי־בָבֶל
לְמִשְׁכַּב דֹּדִים וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּתַזְנוּתָם
וַתִּטְמָא־בָם וַתֵּקַע נַפְשָׁהּ מֵהֶם׃ 18 וַתְּגַל
תַּזְנוּתֶיהָ וַתְּגַל אֶת־עֶרְוָתָהּ וַתֵּקַע נַפְשִׁי
מֵעָלֶיהָ כַּאֲשֶׁר נָקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אֲחוֹתָהּ׃

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες
μητρὸς μιᾶς, 3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν,
ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. 4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἦν 'Οολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ 'Οολιβὰ ἡ ἀδελφὴ
αὐτῆς. Καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ
θυγατέρας· καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν
'Οολά, καὶ 'Ιερουσαλὴμ ἦν 'Οολιβά. 5 Καὶ ἐξε-
πόρνευσεν ἡ 'Οολὰ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς
ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς 'Ασσυρίους τοὺς ἐγγίζον-
τας αὐτῇ, 6 'Ενδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους
καὶ στρατηγούς, νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες
ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων. 7 Καὶ ἔδωκε
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ
'Ασσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο,
ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο. 8 Καὶ
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν,
ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ
αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν
πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. 9 Διὰ τοῦτο παρέ-
δωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς
χεῖρας υἱῶν 'Ασσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο. 10 Αὐ-
τοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ
θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ
ἀπέκτειναν. Καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ
ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.
11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς 'Οολιβά, καὶ διέ-
φθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν
ποονείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς· 12 'Επὶ τοὺς υἱοὺς τῶν 'Ασσυοίων ἐπέθετο
ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐν-
δεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ'
ἵππων, νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. 13 Καὶ ἴδον
ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο. 14 Καὶ προσέ-
θετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας
ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλ-
δαίων, ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδ., 15 'Εζωσμέ-
νους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν παρα-
βαπτὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ
πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος
αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτους τῇ ὁράσει
ὀφθαλμῶν αὐτῆς, καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. 17 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς
αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην καταλυόντων,
καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ
ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐ-
τῆς ἀπ' αὐτῶν. 18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς·
καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον
ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

CAPUT XXIII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, duæ mulieres filiæ
matris unius fuerunt, 3 Et fornicatæ sunt
in Ægypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt:
ibi subacta sunt ubera earum, et fractæ sunt
mammæ pubertatis earum. 4 Nomina au-
tem earum, Oolla major, et Ooliba soror
ejus minor:. et habui eas, et pepererunt
filios, et filias. Porro earum nomina Samaria
Oolla, et Jerusalem Ooliba. 5 Fornicata est
igitur super me Oolla, et insanivit in ama-
tores suos, in Assyrios propinquantes, 6 Ve-
stitos hyacintho, principes, et magistratus,
juvenes cupidinis, universos equites, ascenso-
res equorum. 7 Et dedit fornicationes suas
super eos electos, filios Assyriorum univer-
sos: et in omnibus in quos insanivit, in im-
munditiis eorum polluta est. 8 Insuper et,
fornicationes suas, quas habuerat in Ægypto
non reliquit: nam et illi dormierunt cum ea
in adolescentia ejus, et illi confregerunt ubera
pubertatis ejus, et effuderunt fornicationem
suam super eam. 9 Propterea tradidi eam in
manus amatorum suorum, in manus filiorum
Assur, super quorum insanivit libidine.
10 Ipsi discooperuerunt ignominiam ejus,
filios et filias ejus tulerunt, et ipsam occide-
runt gladio: et factæ sunt famosæ mulieres,
et judicia perpetraverunt in ea. 11 Quod
cum vidisset soror ejus Ooliba, plus quam illa
insanivit libidine: et fornicationem suam
super fornicationem sororis suæ. 12 Ad
filios Assyriorum præbuit impudenter, duci-
bus et magistratibus ad se venientibus indutis
veste varia, equitibus qui vectabantur equis,
et adolescentibus forma cunctis egregia.
13 Et vidi quod polluta esset via una am-
barum. 14 Et auxit fornicationes suas:
cumque vidisset viros depictos in pariete,
imagines Chaldæorum expressas coloribus,
15 Et accinctos balteis renes, et tiaras tinctas
in capitibus eorum, formam ducum omnium,
similitudinem filiorum Babylonis, terræque
Chaldæorum, in qua orti sunt. 16 Insanivit
super eos concupiscentia oculorum suorum, et
misit nuntios ad eos in Chaldæam. 17 Cumque
venissent ad eam filii Babylonis ad cubile
mammarum, polluerunt eam stupris suis, et
polluta est ab eis, et saturata est anima
ejus ab illis. 18 Denudavit quoque
fornicationes suas, et discooperuit igno-
miniam suam: et recessit anima mea ab
ea, sicut recesserat anima mea a sorore ejus.

19 וַתַּרְבֶּה אֶת־תַּזְנוּתֶיהָ לִזְכֹּר אֶת־יְמֵי
נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
20 וַתַּעְגְּבָה עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשַׂר
חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם׃
21 וַתִּפְקְדִי אֵת זִמַּת נְעוּרָיִךְ בַּעְשׂוֹת
מִמִּצְרַיִם דַּדַּיִךְ לְמַעַן שְׁדֵי נְעוּרָיִךְ׃
22 לָכֵן אָהֳלִיבָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה הִנְנִי מֵעִיר אֶת־מְאַהֲבַיִךְ עָלַיִךְ אֵת
אֲשֶׁר־נָקְעָה נַפְשֵׁךְ מֵהֶם וַהֲבֵאתִים עָלַיִךְ
מִסָּבִיב׃ 23 בְּנֵי בָבֶל וְכָל־כַּשְׂדִּים פְּקוֹד
וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ כָּל־בְּנֵי אַשּׁוּר אוֹתָם בַּחוּרֵי
חֶמֶד פַּחוֹת וּסְגָנִים כֻּלָּם שָׁלִשִׁים וּקְרוּאִים
רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם׃ 24 וּבָאוּ עָלַיִךְ הֹצֶן
רֶכֶב וְגַלְגַּל וּבִקְהַל עַמִּים צִנָּה וּמָגֵן
וְקוֹבַע יָשִׂימוּ עָלַיִךְ סָבִיב וְנָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוּךְ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם׃ 25 וְנָתַתִּי
קִנְאָתִי בָּךְ וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בְּחֵמָה אַפֵּךְ
וְאָזְנַיִךְ יָסִירוּ וְאַחֲרִיתֵךְ בַּחֶרֶב תִּפּוֹל
הֵמָּה בָּנַיִךְ וּבְנוֹתַיִךְ יִקָּחוּ וְאַחֲרִיתֵךְ
תֵּאָכֵל בָּאֵשׁ׃ 26 וְהִפְשִׁיטוּךְ אֶת־בְּגָדָיִךְ
וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ׃ 27 וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּתֵךְ
מִמֵּךְ וְאֶת־זְנוּתֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־
תִשְׂאִי עֵינַיִךְ אֲלֵיהֶם וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי־
עוֹד׃ 28 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנְנִי נֹתְנָךְ בְּיַד אֲשֶׁר שָׂנֵאת בְּיַד אֲשֶׁר־
נָקְעָה נַפְשֵׁךְ מֵהֶם׃ 29 וְעָשׂוּ אוֹתָךְ
בְּשִׂנְאָה וְלָקְחוּ כָּל־יְגִיעֵךְ וַעֲזָבוּךְ עֵירֹם
וְעֶרְיָה וְנִגְלָה עֶרְוַת זְנוּנַיִךְ וְזִמָּתֵךְ
וְתַזְנוּתָיִךְ׃ 30 עָשֹׂה אֵלֶּה לָךְ בִּזְנוֹתֵךְ
אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר־נִטְמֵאת בְּגִלּוּלֵיהֶם׃
31 בְּדֶרֶךְ אֲחוֹתֵךְ הָלָכְתְּ וְנָתַתִּי כוֹסָהּ
בְּיָדֵךְ׃ 32 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
כּוֹס אֲחוֹתֵךְ תִּשְׁתִּי הָעֲמֻקָּה וְהָרְחָבָה
תִּהְיֶה לִצְחֹק וּלְלַעַג מִרְבָּה לְהָכִיל׃
33 שִׁכָּרוֹן וְיָגוֹן תִּמָּלֵאִי כּוֹס שַׁמָּה וּשְׁמָמָה
כּוֹס אֲחוֹתֵךְ שֹׁמְרוֹן׃ 34 וְשָׁתִית אוֹתָהּ
וּמָצִית וְאֶת־חֲרָשֶׂיהָ תְּגָרֵמִי וְשָׁדַיִךְ תְּנַתֵּקִי
כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀνα-
μνῆσαι ἡμέραν νεότητός σου ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν
Αἰγύπτῳ, 20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους,
ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων
τὰ αἰδοῖα αὐτῶν, 21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν
νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ κατα-
λύματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου. 22 Διὰ
τοῦτο, Ὀολιβά, τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξε-
γείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ
ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ
κυκλόθεν, 23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς
Χαλδαίους, Φακοὺκ καὶ Σουὲ καὶ Ὑχουέ, καὶ πάν-
τας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπι-
λέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας τρισ-
σοὺς καὶ ὀνομαστούς, ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων.
24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ βοῤῥᾶ, ἅρ-
ματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ
πέλται, καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ. Καὶ
δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί
σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν· 25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν
μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ·
μυκτῆρά σου καὶ ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς κατα-
λοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν. Αὐτοὶ
υἱούς σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς
καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται· 26 Καὶ ἐκ-
δύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τῆς καυχήσεώς σου. 27 Καὶ ἀποστρέψω
τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς
σου ἐπ' αὐτούς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς
οὐκέτι. 28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν
ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν· 29 Καὶ ποιήσου-
σιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς
πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ
καὶ αἰσχύνουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη
πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου. Καὶ ἡ πορνεία
σου 30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί
σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν. 31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπο-
ρεύθης, καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς
σου. 32 Τάδε λέγει Κύριος Τὸ ποτήριον τῆς
ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ καὶ
τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην, 33 Καὶ
ἐκλύσεως πλησθήσῃ· καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ
ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας 34 Πίεσαι
αὐτό, καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς
ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.

19 Multiplicavit enim fornicationes suas,
recordans dies adolescentiæ suæ, quibus
fornicata est in terra Ægypti. 20 Et in-
sanivit libidine super concubitum eorum,
quorum carnes sunt ut carnes asinorum : et
sicut fluxus equorum, fluxus eorum. 21 Et
visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando
subacta sunt in Ægypto ubera tua, et con-
fractæ sunt mammæ pubertatis tuæ.
22 Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus
Deus : Ecce ego suscitabo omnes amatores
tuos contra te, de quibus satiata est anima
tua: et congregabo eos adversum te in cir-
cuitu : 23 Filios Babylonis, et universos
Chaldæos nobiles, tyrannosque et principes,
omnes filios Assyriorum, juvenes forma
egregia, duces et magistratus universos, prin-
cipes principum, et nominatos ascensores
equorum : 24 Et venient super te instructi
curru et rota, multitudo populorum : lorica,
et clypeo, et galea armabuntur contra te
undique : et dabo coram eis judicium, et
judicabunt te judiciis suis. 25 Et ponam
zelum meum in te, quem exercent tecum in
furore : nasum tuum, et aures tuas præci-
dent : et quæ remanserint, gladio concident :
ipsi filios tuos, et filias tuas capient, et novis-
simum tuum devorabitur igni. 26 Et denu-
dabunt te vestimentis tuis, et tollent vasa
gloriæ tuæ. 27 Et requiescere faciam scelus
tuum de te, et fornicationem tuam de terra
Ægypti : nec levabis oculos tuos ad eos, et
Ægypti non recordaberis amplius. 28 Quia
hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego tradam
te in manus eorum, quos odisti, in manus,
de quibus satiata est anima tua. 29 Et
agent tecum in odio, et tollent omnes labores
tuos, et dimittent te nudam, et ignominia
plenam, et revelabitur ignominia fornica-
tionum tuarum, scelus tuum, et fornicationes
tuæ. 30 Fecerunt hæc tibi, quia forni-
cata es post gentes, inter quas polluta es
in idolis earum. 31 In via sororis tuæ am-
bulasti, et dabo calicem ejus in manu tua.
32 Hæc dicit Dominus Deus : Calicem so-
roris tuæ bibes profundum et latum : eris
in derisum, et in subsanationem, quæ
est capacissima. 33 Ebrietate, et dolore re-
pleberis : calice mœroris, et tristitiæ, calice
sororis tuæ Samariæ. 34 Et bibes illum,
et epotabis usque ad fæces, et fragmenta
ejus devorabis, et ubera tua lacerabis :
quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

35 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
יַעַן שָׁכַחַתְּ אוֹתִי וַתַּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרֵי
גַוֵּךְ וְגַם־אַתְּ שְׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת־תַּזְנוּתָיִךְ׃
36 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן־אָדָם
הֲתִשְׁפּוֹט אֶת־אָהֳלָה וְאֶת־אָהֳלִיבָה וְהַגֵּד
לָהֶן אֵת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן׃ 37 כִּי נִאֵפוּ וְדָם
בִּידֵיהֶן וְאֶת־גִּלּוּלֵיהֶן נִאֵפוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן
אֲשֶׁר יָלְדוּ־לִי הֶעֱבִירוּ לָהֶם לְאָכְלָה׃
38 עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְּאוּ אֶת־מִקְדָּשִׁי
בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ׃
39 וּבְשַׁחֲטָם אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ
אֶל־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא לְחַלְּלוֹ וְהִנֵּה־כֹה
עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי׃ 40 וְאַף כִּי תִשְׁלַחְנָה
לַאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחָק אֲשֶׁר מַלְאָךְ
שָׁלוּחַ אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה־בָאוּ לַאֲשֶׁר רָחַצְתְּ
כָּחַלְתְּ עֵינַיִךְ וְעָדִית עֶדִי׃ 41 וְיָשַׁבְתְּ
עַל־מִטָּה כְבוּדָּה וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ
וּקְטָרְתִּי וְשַׁמְנִי שַׂמְתְּ עָלֶיהָ׃ 42 וְקוֹל
הָמוֹן שָׁלֵו בָהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרֹב אָדָם
מוּבָאִים סָבָאִים מִמִּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים
אֶל־יְדֵיהֶן וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת עַל־רָאשֵׁיהֶן׃
43 וָאֹמַר לַבָּלָה נִאוּפִים עַתָּ יִזְנֶה תַזְנוּתֶהָ
וָהִיא׃ 44 וַיָּבוֹא אֵלֶיהָ כְּבוֹא אֶל־אִשָּׁה
זוֹנָה כֵּן בָּאוּ אֶל־אָהֳלָה וְאֶל־אָהֳלִיבָה
אִשֹּׁת הַזִּמָּה׃ 45 וַאֲנָשִׁים צַדִּיקִם הֵמָּה
יִשְׁפְּטוּ אוֹתְהֶם מִשְׁפַּט נֹאֲפוֹת וּמִשְׁפַּט
שֹׁפְכוֹת דָּם כִּי נֹאֲפֹת הֵנָּה וְדָם בִּידֵיהֶן׃
46 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַעֲלֵה עֲלֵיהֶם
קָהָל וְנָתֹן אֶתְהֶן לְזַעֲוָה וְלָבַז׃ 47 וְרָגְמוּ
עֲלֵיהֶן אֶבֶן קָהָל וּבָרֵא אוֹתְהֶן בְּחַרְבוֹתָם
בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבָתֵּיהֶן בָּאֵשׁ
יִשְׂרֹפוּ׃ 48 וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן־הָאָרֶץ וְנִוַּסְּרוּ
כָּל־הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשֶׂינָה כְּזִמַּתְכֶנָה׃
49 וְנָתְנוּ זִמַּתְכֶנָה עֲלֵיכֶן וַחֲטָאֵי גִלּוּלֵיכֶן
תִּשֶּׂאינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה׃

35 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐπελάθου
μου καὶ ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ
σὺ λαβὲ τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρός μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ
κρινεῖς τὴν Ὀολὰν καὶ τὴν Ὀολιβὰν καὶ ἀναγγε-
λεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν, 37 Ὅτι ἐμοι-
χῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν; τὰ ἐνθυμήματα
αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννη-
σάν μοι διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων. 38 Ἕως
καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, 39 Καὶ ἐν τῷ
σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐ-
τῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγιά μου τοῦ βεβη-
λοῦν αὐτά. Καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου, 40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχο-
μένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλον πρὸς
αὐτούς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλούου
καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου
κόσμῳ, 41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης,
καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς.
καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν
αὐτοῖς, 42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο,
καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας
ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν. 43 Καὶ εἶπα Οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι;
καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε; 44 Καὶ
εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν, ὃν τρόπον εἰσπορεύον-
ται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσεπορεύοντο
πρὸς Ὀολὰν καὶ πρὸς Ὀολιβὰν τοῦ ποιῆσαι ἀνο-
μίαν. 45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδική-
σουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει
αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσί, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν
αὐτῶν. 46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἀνάγαγε
ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ
διαρπαγήν, 47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις
ὄχλων, καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐ-
τῶν. Υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτε-
νοῦσιν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσιν.
48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παι-
δευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιή-
σουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν. 49 Καὶ δοθή-
σεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας
τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος.

35 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia
oblita es mei, et projecisti me post corpus
tuum, tu quoque porta scelus tuum, et for-
nicationes tuas. 36 Et ait Dominus ad me,
dicens: Fili hominis numquid judicas Oollam,
et Oolibam, et annuntias eis scelera earum?
37 Quia adulteratæ sunt, et sanguis in mani-
bus earum, et cum idolis suis fornicatæ sunt:
insuper et filios suos, quos genuerunt mihi,
obtulerunt eis ad devorandum. 38 Sed et
hoc fecerunt mihi: polluerunt sanctuarium
meum in die illa, et sabbata mea profana-
verunt. 39 Cumque immolarent filios suos
idolis suis, et ingrederentur sanctuarium
meum in die illa ut polluerent illud: etiam hæc
fecerunt in medio domus meæ. 40 Miserunt
ad viros venientes de longe, ad quos nuntium
miserant: itaque ecce venerunt: quibus te
lavisti, et circumlinisti stibio oculos tuos, et
ornata es mundo muliebri. 41 Sedisti in
lecto pulcherrimo, et mensa ornata est ante
te: thymiama meum, et unguentum meum
posuisti super eam. 42 Et vox multitudinis
exultantis erat in ea, et in viris qui de mul-
titudine hominum adducebantur, et venie-
bant de deserto, posuerunt armillas in mani-
bus eorum, et coronas speciosas in capitibus
eorum. 43 Et dixi ei quæ attrita est in adul-
teriis: Nunc fornicabitur in fornicatione sua
etiam hæc. 44 Et ingressi sunt ad eam quasi
ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur
ad Oollam et Oolibam, mulieres nefarias.
45 Viri ergo justi sunt: hi judicabunt eas
judicio adulterarum, et judicio effundentium
sanguinem: quia adulteræ sunt, et sanguis
in manibus earum. 46 Hæc enim dicit Do-
minus Deus: Adduc ad eas multitudinem,
et trade eas in tumultum, et in rapinam:
47 Et lapidentur lapidibus populorum, et
confodiantur gladiis eorum: filios et filias
earum interficient, et domos earum igne suc-
cendent. 48 Et auferam scelus de terra, et
discent omnes mulieres ne faciant secundum
scelus earum. 49 Et dabunt scelus vestrum
super vos, et peccata idolorum vestrorum
portabitis: et scietis quia ego Dominus Deus.

פרשה כד:

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃
2 בֶּן־אָדָם כְּתוֹב־לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־
עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סָמַךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־
יְרוּשָׁלַםִ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 3 וּמְשֹׁל
אֶל־בֵּית־הַמֶּרִי מָשָׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וְגַם־
יְצֹק בּוֹ מָיִם׃ 4 אֱסֹף נְתָחֶיהָ אֵלֶיהָ כָּל־
נֵתַח טוֹב יָרֵךְ וְכָתֵף מִבְחַר עֲצָמִים
מַלֵּא׃ 5 מִבְחַר הַצֹּאן לָקוֹחַ וְגַם דּוּר
הָעֲצָמִים תַּחְתֶּיהָ רַתַּח רְתָחֶיהָ גַּם־
בָּשְׁלוּ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ׃ 6 לָכֵן
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדָּמִים
סִיר אֲשֶׁר חֶלְאָתָה בָהּ וְחֶלְאָתָהּ לֹא
יָצְאָה מִמֶּנָּה לִנְתָחֶיהָ לִנְתָחֶיהָ הוֹצִיאָהּ
לֹא־נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרָל׃ 7 כִּי דָמָהּ בְּתוֹכָהּ
הָיָה עַל־צְחִיחַ סֶלַע שָׂמָתְהוּ לֹא שְׁפָכַתְהוּ
עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר׃ 8 לְהַעֲלוֹת
חֵמָה לִנְקֹם נָקָם נָתַתִּי אֶת־דָּמָהּ עַל־
צְחִיחַ סָלַע לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת׃
9 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר
הַדָּמִים גַּם־אֲנִי אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה׃ 10 הַרְבֵּה
הָעֵצִים הַדְלֵק הָאֵשׁ הָתֵם הַבָּשָׂר וְהַרְקַח
הַמֶּרְקָחָה וְהָעֲצָמוֹת יֵחָרוּ׃ 11 וְהַעֲמִידֶהָ
עַל־גֶּחָלֶיהָ רֵקָה לְמַעַן תֵּחַם וְחָרָה
נְחֻשְׁתָּהּ וְנִתְּכָה בְתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ תִּתֻּם
חֶלְאָתָהּ׃ 12 תְּאֻנִים הֶלְאָת וְלֹא־תֵצֵא
מִמֶּנָּה רַבַּת חֶלְאָתָהּ בְּאֵשׁ חֶלְאָתָהּ׃
13 בְּטֻמְאָתֵךְ זִמָּה יַעַן טִהַרְתִּיךְ וְלֹא
טָהַרְתְּ מִטֻּמְאָתֵךְ לֹא תִטְהֲרִי־עוֹד עַד־
הֲנִיחִי אֶת־חֲמָתִי בָּךְ׃ 14 אֲנִי יְהוָה
דִּבַּרְתִּי בָּאָה וְעָשִׂיתִי לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אָחוּס
וְלֹא אֶנָּחֵם כִּדְרָכַיִךְ וְכַעֲלִילוֹתַיִךְ שְׁפָטוּךְ
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 16 בֶּן־אָדָם הִנְנִי לֹקֵחַ מִמְּךָ
אֶת־מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפָה וְלֹא תִסְפֹּד
וְלֹא תִבְכֶּה וְלוֹא תָבוֹא דִּמְעָתֶךָ׃ 17 הֵאָנֵק ׀
דֹּם מֵתִים אֵבֶל לֹא־תַעֲשֶׂה פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ
עָלֶיךָ וּנְעָלֶיךָ תָּשִׂים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעְטֶה
עַל־שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ ἐν τῷ
ἔτει τῷ ἐννάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ
μηνός, λέγων 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ
εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἧς ἀπη-
ρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον, 3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ
τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολήν, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος Ἐπίστησον
τὸν λέβητα καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ, 4 Καὶ
ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα καλόν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα
ἀπὸ τῶν ὀστῶν 5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημ-
μένων, καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν.
Ἔζεσε καὶ ἥψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς. 6 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ὦ πόλις
αἱμάτων λέβης, ἐν ᾧ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς
οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν,
οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος. 7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς
ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστίν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό·
οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ'
αὐτὸ γῆν, 8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν
ἐκδικηθῆναι· δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπε-
τρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό. 9 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλόν, 10 Καὶ
πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως
τακῇ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς [καὶ τὰ
ὀστᾶ συμφρυγήσωνται], 11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς
ἄνθρακας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ
χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας
αὐτῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς, 12 Καὶ οὐ
μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς· καται-
σχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, 13 [Ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
σου ζέμμα,] ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ [καὶ οὐκ ἐκα-
θαρίσθης ἀπὸ ἀκαθαρσίας σου]. Καὶ τί ἐὰν μὴ
καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;
14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει καὶ ποιήσω,
οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς σου
καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Κύ-
ριος. Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ τοῦ παραπι-
κραίνειν. 15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων 16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ
σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρα-
τάξει, οὐ μὴ κοπῇς οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῇς, [οὐδὲ
μὴ ἔλθῃ σοι δάκρυα], 17 Στεναγμὸς αἵματος,
ὀσφύος πένθος ἔσῃ· οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου
συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου
ἐν τοῖς ποσί σου, οὐ μὴ παρακληθῇς ἐν χεί-
λεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

CAPUT XXIV.

1 Et factum est verbum Domini ad me, in
anno nono, in mense decimo, decima die mensis,
dicens: 2 Fili hominis, scribe tibi nomen diei
hujus, in qua confirmatus est rex Babylonis
adversum Jerusalem hodie. 3 Et dices per
proverbium ad domum irritatricem parabo-
lam, et loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: Pone ollam; pone, inquam, et mitte in
eam aquam. 4 Congere frusta ejus in eam,
omnem partem bonam, femur et armum,
electa et ossibus plena. 5 Pinguissimum
pecus assume, compone quoque strues os-
sium sub ea: efferbuit coctio ejus, et discocta
sunt ossa illius in medio ejus. 6 Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Væ civitati san-
guinum, ollæ, cujus rubigo in ea est, et rubigo
ejus non exivit de ea: per partes et per par-
tes suas ejice eam, non cecidit super eam
sors. 7 Sanguis enim ejus in medio ejus est,
super limpidissimam petram effudit illum:
non effudit illum super terram ut possit
operiri pulvere. 8 Ut superinducerem in-
dignationem meam, et vindicta ulciscerer:
dedi sanguinem ejus super petram limpidis-
simam ne operiretur. 9 Propterea hæc di-
cit Dominus Deus: Væ civitati sanguinum,
cujus ego grandem faciam pyram. 10 Congere
ossa, quæ igne succendam: consumentur
carnes, et coquetur universa compositio, et
ossa tabescent. 11 Pone quoque eam super
prunas vacuam, ut incalescat, et liquefiat
æs ejus: et confletur in medio ejus inquina-
mentum ejus, et consumatur rubigo ejus:
12 Multo labore sudatum est, et non exivit
de ea nimia rubigo ejus, neque per ignem.
13 Immunditia tua execrabilis: quia mun-
dare te volui, et non es mundata a sordibus
tuis: sed nec mundaberis prius, donec quie-
scere faciam indignationem meam in te.
14 Ego Dominus locutus sum: Veniet, et
faciam: non transeam, nec parcam, nec pla-
cabor: juxta vias tuas, et juxta adinventiones
tuas judicabo te, dicit Dominus. 15 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens:
16 Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile
oculorum tuorum in plaga: et non planges,
neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ.
17 Ingemisce tacens, mortuorum luctum non
facies: corona tua circumligata sit tibi, et cal-
ceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amic-
tu ora velabis, nec cibos lugentium comedes.

18 וָאֲדַבֵּ֤ר אֶל־הָעָם֙ בַּבֹּ֔קֶר וַתָּ֥מָת אִשְׁתִּ֖י
בָּעָ֑רֶב וָאַ֥עַשׂ בַּבֹּ֖קֶר כַּאֲשֶׁ֥ר צֻוֵּֽיתִי׃
19 וַיֹּאמְר֥וּ אֵלַ֖י הָעָ֑ם הֲלֹֽא־תַגִּ֤יד לָ֙נוּ֙ מָה־
אֵ֣לֶּה לָּ֔נוּ כִּ֥י אַתָּ֖ה עֹשֶֽׂה׃ 20 וָאֹמַ֖ר
אֲלֵיהֶ֑ם דְּבַר־יְהוָ֔ה הָיָ֥ה אֵלַ֖י לֵאמֹֽר׃
21 אֱמֹ֣ר ׀ לְבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֗ל כֹּֽה־אָמַר֮ אֲדֹנָ֣י
יֱהוִה֒ הִנְנִ֨י מְחַלֵּ֤ל אֶת־מִקְדָּשִׁי֙ גְּא֣וֹן עֻזְּכֶ֔ם
מַחְמַ֥ד עֵינֵיכֶ֖ם וּמַחְמַ֣ל נַפְשְׁכֶ֑ם וּבְנֵיכֶ֧ם
וּבְנוֹתֵיכֶ֛ם אֲשֶׁ֥ר עֲזַבְתֶּ֖ם בַּחֶ֥רֶב יִפֹּֽלוּ׃
22 וַעֲשִׂיתֶ֖ם כַּאֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֑יתִי עַל־שָׂפָם֙ לֹ֣א
תַעְט֔וּ וְלֶ֥חֶם אֲנָשִׁ֖ים לֹ֥א תֹאכֵֽלוּ׃ 23 וּפְאֵרֵכֶ֨ם
עַל־רָאשֵׁיכֶ֜ם וְנַעֲלֵיכֶ֣ם בְּרַגְלֵיכֶ֗ם לֹ֣א
תִסְפְּד֖וּ וְלֹ֣א תִבְכּ֑וּ וּנְמַקֹּתֶם֙ בַּעֲוֺנֹ֣תֵיכֶ֔ם
וּנְהַמְתֶּ֖ם אִ֥ישׁ אֶל־אָחִֽיו׃ 24 וְהָיָה֩ יְחֶזְקֵ֨אל
לָכֶ֜ם לְמוֹפֵ֗ת כְּכֹ֛ל אֲשֶׁר־עָשָׂ֖ה תַּעֲשׂ֑וּ
בְּבֹאָ֕הּ וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י אֲנִ֖י אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃
25 וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֔ם הֲל֗וֹא בְּי֨וֹם
קַחְתִּ֤י מֵהֶם֙ אֶת־מָ֣עוּזָּ֔ם מְשׂ֖וֹשׂ תִּפְאַרְתָּ֑ם
אֶת־מַחְמַ֤ד עֵֽינֵיהֶם֙ וְאֶת־מַשָּׂ֣א נַפְשָׁ֔ם
בְּנֵיהֶ֖ם וּבְנוֹתֵיהֶֽם׃ 26 בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא יָב֥וֹא
הַפָּלִ֖יט אֵלֶ֑יךָ לְהַשְׁמָע֖וּת אָזְנָֽיִם׃ 27 בַּיּ֣וֹם
הַה֗וּא יִפָּ֤תַח פִּ֙יךָ֙ אֶת־הַפָּלִ֔יט וּתְדַבֵּ֕ר
וְלֹ֥א תֵאָלֵ֖ם ע֑וֹד וְהָיִ֤יתָ לָהֶם֙ לְמוֹפֵ֔ת
וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃

פרשה כה׃

1 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ 2 בֶּן־אָדָ֕ם
שִׂ֥ים פָּנֶ֖יךָ אֶל־בְּנֵ֣י עַמּ֑וֹן וְהִנָּבֵ֖א עֲלֵיהֶֽם׃
3 וְאָמַרְתָּ֙ לִבְנֵ֣י עַמּ֔וֹן שִׁמְע֖וּ דְּבַר־אֲדֹנָ֣י
יֱהוִ֑ה כֹּֽה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י יֱהוִ֗ה יַ֣עַן אָמְרֵ֤ךְ
הֶאָח֙ אֶל־מִקְדָּשִׁ֣י כִֽי־נִחָ֔ל וְאֶל־אַדְמַ֤ת
יִשְׂרָאֵל֙ כִּ֣י נָשַׁ֔מָּה וְאֶל־בֵּ֣ית יְהוּדָ֔ה כִּ֥י
הָלְכ֖וּ בַּגּוֹלָֽה׃ 4 לָכֵ֡ן הִנְנִי֩ נֹתְנָ֨ךְ לִבְנֵי־
קֶ֜דֶם לְמוֹרָשָׁ֗ה וְיִשְּׁב֤וּ טִֽירוֹתֵיהֶם֙ בָּ֔ךְ
וְנָתְנ֥וּ בָ֖ךְ מִשְׁכְּנֵיהֶ֑ם הֵ֚מָּה יֹאכְל֣וּ פִרְיֵ֔ךְ
וְהֵ֖מָּה יִשְׁתּ֥וּ חֲלָבֵֽךְ׃ 5 וְנָתַתִּ֤י אֶת־רַבָּה֙
לִנְוֵ֣ה גְמַלִּ֔ים וְאֶת־בְּנֵ֥י עַמּ֖וֹן לְמִרְבַּץ־צֹ֑אן
וִֽידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ 6 כִּ֣י כֹ֤ה
אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יֱהוִ֔ה יַ֚עַן מַחְאֵ֣ךְ יָ֔ד וְרַקְעֵ֖ךְ
בְּרָ֑גֶל וַתִּשְׂמְחִ֤י בְכָל־שָׁאטְךְ֙ בְּנֶ֔פֶשׁ אֶל־
אַדְמַ֖ת יִשְׂרָאֵֽל׃ 7 לָכֵ֡ן הִנְנִי֩ נָטִ֨יתִי אֶת־יָדִ֜י
עָלֶ֗יךָ וּנְתַתִּ֤יךְ לְבַג֙ לַגּוֹיִ֔ם וְהִכְרַתִּ֙יךְ֙
מִן־הָ֣עַמִּ֔ים וְהַאֲבַדְתִּ֖יךְ מִן־הָאֲרָצ֑וֹת
אַשְׁמִֽידְךָ֔ וְיָדַעְתָּ֖ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι. 19 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ λαός Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς; 20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ λέγων 21 Εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. 22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε, 23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν· οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ κλαύσητε, και ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 24 Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος. 25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν, 26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα; 27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτούς, 3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν Ἀκούσατε λόγον Κυρίου Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, 4 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοί, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρποὺς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου. 5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος. 6 Διότι τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, 7 Διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

18 Locutus sum ergo ad populum mane, et mortua est uxor mea vespere: fecique mane sicut præceperat mihi. 19 Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis, quid ista significent, quæ tu facis? 20 Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: 21 Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego polluam sanctuarium meum, superbiam imperii vestri, et desiderabile oculorum vestrorum, et super quo pavet anima vestra: filii vestri, et filiæ vestræ, quas reliquistis, gladio cadent. 22 Et facietis sicut feci: ora amictu non velabitis, et cibos lugentium non comedetis. 23 Coronas habebitis in capitibus vestris, et calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, et unusquisque gemet ad fratrem suum. 24 Eritque Ezechiel vobis in portentum: juxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: et scietis quia ego Dominus Deus. 25 Et tu fili hominis, ecce in die qua tollam ab eis fortitudinem eorum, et gaudium dignitatis, et desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios et filias eorum; 26 In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annuntiet tibi: 27 In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo qui fugit: et loqueris, et non silebis ultra: erisque eis in portentum, et scietis quia ego Dominus.

CAPUT XXV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis, pone faciem tuam contra filios Ammon, et prophetabis de eis. 3 Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est; et super terram Israel, quoniam desolata est; et super domum Juda, quoniam ducti sunt in captivitatem: 4 Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem, et collocabunt caulas suas in te, et ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas; et ipsi bibent lac tuum. 5 Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, et filios Ammon in cubile pecorum: et scietis quia ego Dominus. 6 Quia hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod plausisti manu, et percussisti pede, et gavisa es ex toto affectu super terram Israel: 7 Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, et tradam te in direptionem gentium, et interficiam te de populis, et perdam de terris, et conteram: et scies quia ego Dominus.

8 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן אֱמֹר מוֹאָב
וְשֵׂעִיר הִנֵּה כְּכָל־הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה׃
9 לָכֵן הִנְנִי פֹתֵחַ אֶת־כֶּתֶף מוֹאָב מֵהֶעָרִים
מֵעָרָיו מִקָּצֵהוּ צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימֹת
בַּעַל מְעוֹן וְקִרְיָתָמָה׃ 10 לִבְנֵי־קֶדֶם עַל־
בְּנֵי עַמּוֹן וּנְתַתִּיהָ לְמוֹרָשָׁה לְמַעַן לֹא־
תִזָּכֵר בְּנֵי־עַמּוֹן בַּגּוֹיִם׃ 11 וּבְמוֹאָב אֶעֱשֶׂה
שְׁפָטִים וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
12 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן עֲשׂוֹת אֱדוֹם
בִּנְקֹם נָקָם לְבֵית יְהוּדָה וַיֶּאְשְׁמוּ אָשׁוֹם
וְנִקְּמוּ בָהֶם׃ 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
וְנָטִתִי יָדִי עַל־אֱדוֹם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם
וּבְהֵמָה וּנְתַתִּיהָ חָרְבָּה מִתֵּימָן וּדְדָנֶה
בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ׃ 14 וְנָתַתִּי אֶת־נִקְמָתִי בֶּאֱדוֹם
בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בֶאֱדוֹם כְּאַפִּי
וְכַחֲמָתִי וְיָדְעוּ אֶת־נִקְמָתִי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
יַעַן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בִּנְקָמָה וַיִּנָּקְמוּ נָקָם
בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי נוֹטֶה
יָדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי אֶת־כְּרֵתִים
וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית חוֹף הַיָּם׃
17 וְעָשִׂיתִי בָם נְקָמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכְחוֹת
חֵמָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת־
נִקְמָתִי בָּם׃

פרשה כו׃

1 וַיְהִי בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־
אָדָם יַעַן אֲשֶׁר־אָמְרָה צֹּר עַל־יְרוּשָׁלִַם
הֶאָח נִשְׁבְּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים נָסֵבָּה אֵלָי
אִמָּלְאָה הָחֳרָבָה׃ 3 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צֹר וְהַעֲלֵיתִי עָלַיִךְ
גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לְגַלָּיו׃ 4 וְשִׁחֲתוּ
חוֹמוֹת צֹר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסִחֵיתִי
עֲפָרָהּ מִמֶּנָּה וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לִצְחִיחַ סָלַע׃
5 מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי
אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהָיְתָה לְבַז
לַגּוֹיִם׃ 6 וּבְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב
תֵּהָרַגְנָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

8 Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν εἶπε Μωὰβ Ἰδοὺ
οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα; 9 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον
Μωὰβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν
γῆν οἶκον Βεθασιμοὺθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως
παραθαλασσίας, 10 Τοὺς υἱοὺς Κεδὲμ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν, δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως
μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ εἰς
Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι
ἐγὼ Κύριος. 12 Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν
ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδί-
κησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν
καὶ ἐξεδίκησαν δίκην, 13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον, καὶ ἐκ Θαιμὰν
διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· 14 Καὶ δώσω
ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ
τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπι-
γνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.
15 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν ἐποίησαν
οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκη-
σιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνός,
16 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολο-
θρεύσω Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους
τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν· 17 Καὶ ποιήσω
ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται
διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου
ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μιᾷ τοῦ
μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ' οὗ εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ Εὖγε συνετρίβη, ἀπόλωλε, τὰ ἔθνη ἐπεστράφη
πρός με, ἡ πλήρης ἠρήμωται, 3 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σόρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ
σὲ ἔθνη πολλὰ ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύ-
μασιν αὐτῆς. 4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη Σόρ,
καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω
τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν
εἰς λεωπετρίαν, 5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν
μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.
Καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν, 6 Καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναι-
ρεθήσονται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod
dixerunt Moab et Seir: Ecce sicut omnes
gentes, domus Juda: 9 Idcirco ecce ego
aperiam humerum Moab de civitatibus, de
civitatibus, inquam, ejus, et de finibus ejus
inclytas terræ Bethiesimoth, et Beelmeon, et
Cariathaim, 10 Filiis orientis cum filiis
Ammon, et dabo eam in hereditatem: ut
non sit ultra memoria filiorum Ammon in
gentibus. 11 Et in Moab faciam judicia: et
scient quia ego Dominus. 12 Hæc dicit Do-
minus Deus: Pro eo quod fecit Idumæa ul-
tionem ut se vindicaret de filiis Juda, pecca-
vitque delinquens, et vindictam expetivit de
eis: 13 Idcirco hæc dicit Dominus Deus:
Extendam manum meam super Idumæam, et
auferam de ea hominem et jumentum, et fa-
ciam eam desertam ab austro: et qui sunt in
Dedan, gladio cadent. 14 Et dabo ultionem
meam super Idumæam per manum populi mei
Israel: et facient in Edom juxta iram meam,
et furorem meum: et scient vindictam
meam, dicit Dominus Deus. 15 Hæc dicit
Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Pa-
læsthini vindictam, et ulti se sunt toto
animo, interficientes, et implentes inimicitias
veteres: 16 Propterea hæc dicit Dominus
Deus: Ecce ego extendam manum meam
super Palæsthinos, et interficiam interfec-
tores, et perdam reliquias maritimæ regio-
nis: 17 Faciamque in eis ultiones magnas
arguens in furore: et scient quia ego Do-
minus, cum dedero vindictam meam super
eos.

CAPUT XXVI.

1 Et factum est in undecimo anno, prima
mensis, factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, pro eo quod dixit
Tyrus de Jerusalem: Euge confractæ sunt
portæ populorum, conversa est ad me:
implebor, deserta est. 3 Propterea hæc
dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre,
et ascendere faciam ad te gentes multas,
sicut ascendit mare fluctuans. 4 Et dissi-
pabunt muros Tyri, et destruent turres
ejus: et radam pulverem ejus de ea, et
dabo eam in limpidissimam petram. 5 Sic-
catio sagenarum erit in medio maris, quia
ego locutus sum, ait Dominus Deus: et
erit in direptionem gentibus. 6 Filiæ
quoque ejus, quæ sunt in agro, gladio in-
terficientur: et scient quia ego Dominus.

7 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי מֵבִיא
אֶל־צֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִצָּפוֹן
מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים
וְקָהָל וְעַם־רָב׃ 8 בְּנוֹתַיִךְ בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב
יַהֲרֹג וְנָתַן עָלַיִךְ דָּיֵק וְשָׁפַךְ עָלַיִךְ
סֹלְלָה וְהֵקִים עָלַיִךְ צִנָּה׃ 9 וּמְחִי קָבָלּוֹ
יִתֵּן בְּחֹמוֹתָיִךְ וּמִגְדְּלֹתַיִךְ יִתֹּץ בְּחַרְבוֹתָיו׃
10 מִשִּׁפְעַת סוּסָיו יְכַסֵּךְ אֲבָקָם מִקּוֹל
פָּרַשׁ וְגַלְגַּל וָרֶכֶב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתַיִךְ
בְּבֹאוֹ בִּשְׁעָרַיִךְ כִּמְבוֹאֵי עִיר מְבֻקָּעָה׃
11 בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס אֶת־כָּל־חוּצוֹתָיִךְ
עַמֵּךְ בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ
תֵּרֵד׃ 12 וְשָׁלְלוּ חֵילֵךְ וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ
וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ וּבָתֵּי חֶמְדָּתֵךְ יִתֹּצוּ
וַאֲבָנַיִךְ וְעֵצַיִךְ וַעֲפָרֵךְ בְּתוֹךְ מַיִם
יָשִׂימוּ׃ 13 וְהִשְׁבַּתִּי הֲמוֹן שִׁירָיִךְ וְקוֹל
כִּנּוֹרַיִךְ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד׃ 14 וּנְתַתִּיךְ
לִצְחִיחַ סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא
תִבָּנֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה לְצוֹר הֲלֹא ׀ מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ בֶּאֱנֹק
חָלָל בֵּהָרֵג הֶרֶג בְּתוֹכֵךְ יִרְעֲשׁוּ הָאִיִּים׃
16 וְיָרְדוּ מֵעַל כִּסְאוֹתָם כֹּל נְשִׂיאֵי הַיָּם
וְהֵסִירוּ אֶת־מְעִילֵיהֶם וְאֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתָם
יִפְשֹׁטוּ חֲרָדוֹת יִלְבָּשׁוּ עַל־הָאָרֶץ יֵשֵׁבוּ
וְחָרְדוּ לִרְגָעִים וְשָׁמְמוּ עָלָיִךְ׃ 17 וְנָשְׂאוּ
עָלַיִךְ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ אָבַדְתְּ
נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר הַהֻלָּלָה אֲשֶׁר
הָיְתָה חֲזָקָה בַיָּם הִיא וְיֹשְׁבֶיהָ אֲשֶׁר־נָתְנוּ
חִתִּיתָם לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃ 18 עַתָּה יֶחֶרְדוּ
הָאִיִּן יוֹם מַפַּלְתֵּךְ וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־
בַּיָּם מִצֵּאתֵךְ׃ 19 כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה בְּתִתִּי אֹתָךְ עִיר נֶחֱרֶבֶת
כֶּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נוֹשָׁבוּ בְּהַעֲלוֹת עָלַיִךְ
אֶת־תְּהוֹם וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים׃
20 וְהוֹרַדְתִּיךְ אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר אֶל־עַם עוֹלָם
וְהוֹשַׁבְתִּיךְ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כָּחֳרָבוֹת
מֵעוֹלָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר לְמַעַן לֹא
תֵשֵׁבִי וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים׃

7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
Σὸρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος
ἀπὸ τοῦ βοῤῥᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἐστί, μεθ'
ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς
ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα. 8 Οὗτος τὰς θυγατέρας
σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει
ἐπὶ σὲ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιή-
σει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων,
καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει· 9 Τὰ
τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς
μαχαίραις αὐτοῦ. 10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν,
καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν
τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη
σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς
εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου. 11 Ἐν ταῖς
ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου
πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου μαχαίρᾳ
ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν
γῆν κατάξει. 12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν
σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ κατα-
βαλεῖ τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς
ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ, καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ
ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσ-
σης σου ἐμβαλεῖ. 13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος
τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων
σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι. 14 Καὶ δώσω σε λεωπε-
τρίαν, ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς
ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῇ Σόρ Οὐκ
ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι
τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου
σεισθήσονται αἱ νῆσοι; 16 Καὶ καταβήσονται
ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ
τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς
μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστή-
σονται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ φοβηθήσονται τὴν
ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σέ, 17 Καὶ
λήψονται ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ ἐροῦσί σοι Πῶς κατε-
λύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαινετή, ἡ δοῦσα
τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;
18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας
πτώσεώς σου [καὶ ταραχθήσονται αἱ νῆσοι ἐν
τῇ θαλάσσῃ ἀπὸ τῆς ἐξοδίας σου], 19 Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος Κύριος Ὅταν δῶ πόλιν ἠρημωμένην
ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ
ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακα-
λύψει σε ὕδωρ πολύ, 20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος,
καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον, ὅπως
μὴ κατοικηθῇς μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς.

7 Quia hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego
adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem
Babylonis ab aquilone, regem regum, cum
equis, et curribus, et equitibus, et cœtu, po-
puloque magno. 8 Filias tuas, quæ sunt in
agro, gladio interficiet : et circumdabit te
munitionibus, et comportabit aggerem in
gyro : et elevabit contra te clypeum. 9 Et
vineas, et arietes temperabit in muros tuos,
et turres tuas destruet in armatura sua.
10 Inundatione equorum ejus operiet te
pulvis eorum : a sonitu equitum, et rotarum,
et curruum, movebuntur muri tui, cum in-
gressus fuerit portas tuas quasi per introitum
urbis dissipatæ. 11 Ungulis equorum suorum
conculcabit omnes plateas tuas : populum
tuum gladio cædet, et statuæ tuæ nobiles in
terram corruent. 12 Vastabunt opes tuas,
diripient negotiationes tuas : et destruent
muros tuos, et domos tuas præclaras subver-
tent : et lapides tuos, et ligna tua, et pulverem
tuum in medio aquarum ponent. 13 Et
quiescere faciam multitudinem canticorum
tuorum, et sonitus cithararum tuarum non
audietur amplius. 14 Et dabo te in limpi-
dissimam petram, siccatio sagenarum eris,
nec ædificaberis ultra : quia ego locutus sum,
ait Dominus Deus. 15 Hæc dicit Dominus
Deus Tyro : Numquid non a sonitu ruinæ
tuæ, et gemitu interfectorum tuorum cum
occisi fuerint in medio tui, commovebuntur
insulæ? 16 Et descendent de sedibus suis
omnes principes maris : et auferent exuvias
suas, et vestimenta sua varia abjicient, et
induentur stupore : in terra sedebunt, et
attoniti super repentino casu tuo admirabun-
tur. 17 Et assumentes super te lamentum,
dicent tibi : Quomodo peristi, quæ habitas in
mari, urbs inclyta, quæ fuisti fortis in mari
cum habitatoribus tuis, quos formidabant
universi? 18 Nunc stupebunt naves in die
pavoris tui : et turbabuntur insulæ in mari,
eo quod nullus egrediatur ex te. 19 Quia
hæc dicit Dominus Deus : Cum dedero te
urbem desolatam : sicut civitates quæ non
habitantur : et adduxero super te abyssum,
et operuerint te aquæ multæ : 20 Et de-
traxero te cum his qui descendunt in
lacum ad populum sempiternum, et
collocavero te in terra novissima sicut
solitudines veteres, cum his qui de-
ducuntur in lacum, ut non habiteris : porro
cum dedero gloriam in terra viventium,

21 בַּלָּה֥וֹת אֶתְּנֵ֖ךְ וְאֵינֵ֑ךְ וּתְבֻקְשִׁ֗י וְלֹֽא־
תִמָּצְאִ֥י עוֹד֙ לְעוֹלָ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהוִֽה׃

פרשה כז׃

1 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ 2 וְאַתָּ֣ה
בֶן־אָדָ֔ם שָׂ֥א עַל־צֹ֖ר קִינָֽה׃ 3 וְאָמַרְתָּ֣
לְצ֗וֹר הַיֹּשֶׁ֙בֶת֙ עַל־מְבוֹאֹ֣ת יָ֔ם רֹכֶ֙לֶת֙
הָֽעַמִּ֔ים אֶל־אִיִּ֖ים רַבִּ֑ים כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י
יֱהוִ֔ה צ֕וֹר אַ֣תְּ אָמַ֔רְתְּ אֲנִ֖י כְּלִ֥ילַת יֹֽפִי׃
4 בְּלֶ֥ב יַמִּ֖ים גְּבוּלָ֑יִךְ בֹּנַ֕יִךְ כָּלְל֖וּ יָפְיֵֽךְ׃
5 בְּרוֹשִׁ֤ים מִשְּׂנִיר֙ בָּ֣נוּ לָ֔ךְ אֵ֖ת כָּל־לֻחֹתָ֑יִם
אֶ֚רֶז מִלְּבָנוֹן֙ לָקָ֔חוּ לַעֲשׂ֥וֹת תֹּ֖רֶן עָלָֽיִךְ׃
6 אַלּוֹנִים֙ מִבָּ֔שָׁן עָשׂ֖וּ מִשּׁוֹטָ֑יִךְ קַרְשֵׁ֤ךְ
עָֽשׂוּ־שֵׁן֙ בַּת־אֲשֻׁרִ֔ים מֵאִיֵּ֖י כִּתִּיִּֽם׃ 7 שֵׁשׁ־
בְּרִקְמָ֤ה מִמִּצְרַ֙יִם֙ הָיָ֣ה מִפְרָשֵׂ֔ךְ לִהְי֥וֹת
לָ֖ךְ לְנֵ֑ס תְּכֵ֧לֶת וְאַרְגָּמָ֛ן מֵאִיֵּ֥י אֱלִישָׁ֖ה
הָיָ֥ה מְכַסֵּֽךְ׃ 8 יֹשְׁבֵ֤י צִידוֹן֙ וְאַרְוַ֔ד הָי֥וּ
שָׁטִ֖ים לָ֑ךְ חֲכָמַ֤יִךְ צוֹר֙ הָ֣יוּ בָ֔ךְ הֵ֖מָּה
חֹבְלָֽיִךְ׃ 9 זִקְנֵ֨י גְבַ֤ל וַחֲכָמֶ֙יהָ֙ הָ֣יוּ בָ֔ךְ
מַחֲזִיקֵ֖י בִּדְקֵ֑ךְ כָּל־אֳנִיּ֨וֹת הַיָּ֤ם וּמַלָּֽחֵיהֶם֙
הָ֣יוּ בָ֔ךְ לַעֲרֹ֖ב מַעֲרָבֵֽךְ׃ 10 פָּרַ֨ס וְל֤וּד
וּפוּט֙ הָי֣וּ בְחֵילֵ֔ךְ אַנְשֵׁ֖י מִלְחַמְתֵּ֑ךְ מָגֵ֤ן
וְכוֹבַע֙ תִּלּוּ־בָ֔ךְ הֵ֖מָּה נָתְנ֥וּ הֲדָרֵֽךְ׃
11 בְּנֵ֧י אַרְוַ֣ד וְחֵילֵ֗ךְ עַל־חוֹמוֹתַ֙יִךְ֙ סָבִ֔יב
וְגַ֨מָּדִ֔ים בְּמִגְדְּלוֹתַ֖יִךְ הָי֑וּ שִׁלְטֵיהֶ֞ם תִּלּ֤וּ
עַל־חוֹמוֹתַ֙יִךְ֙ סָבִ֔יב הֵ֖מָּה כָּלְל֥וּ יָפְיֵֽךְ׃
12 תַּרְשִׁ֥ישׁ סֹחַרְתֵּ֖ךְ מֵרֹ֣ב כָּל־ה֑וֹן בְּכֶ֨סֶף
בַּרְזֶ֜ל בְּדִ֣יל וְעוֹפֶ֔רֶת נָתְנ֖וּ עִזְבוֹנָֽיִךְ׃
13 יָוָ֤ן תֻּבַל֙ וָמֶ֔שֶׁךְ הֵ֖מָּה רֹכְלָ֑יִךְ בְּנֶ֣פֶשׁ
אָדָ֗ם וּכְלֵ֤י נְחֹ֙שֶׁת֙ נָתְנ֖וּ מַעֲרָבֵֽךְ׃ 14 מִבֵּ֖ית
תּ֣וֹגַרְמָ֑ה סוּסִ֤ים וּפָֽרָשִׁים֙ וּפְרָדִ֔ים נָתְנ֖וּ
עִזְבוֹנָֽיִךְ׃ 15 בְּנֵ֤י דְדָן֙ רֹֽכְלַ֔יִךְ אִיִּ֥ים רַבִּ֖ים
סְחֹרַ֣ת יָדֵ֑ךְ קַֽרְנ֥וֹת שֵׁן֙ וְהָובְנִ֔ים הֵשִׁ֖יבוּ
אֶשְׁכָּרֵֽךְ׃ 16 אֲרָ֥ם סֹחַרְתֵּ֖ךְ מֵרֹ֣ב מַעֲשָׂ֑יִךְ
בְּנֹ֡פֶךְ אַרְגָּמָ֨ן וְרִקְמָ֜ה וּב֗וּץ וְרָאמֹ֙ת
וְכַדְכֹּ֔ד נָתְנ֖וּ בְּעִזְבוֹנָֽיִךְ׃ 17 יְהוּדָה֙ וְאֶ֣רֶץ
יִשְׂרָאֵ֔ל הֵ֖מָּה רֹכְלָ֑יִךְ בְּחִטֵּ֨י מִנִּ֜ית וּפַנַּ֗ג
וּדְבַ֤שׁ וָשֶׁ֙מֶן֙ וָצֹ֔רִי נָתְנ֖וּ מַעֲרָבֵֽךְ׃
18 דַּמֶּ֧שֶׂק סֹחַרְתֵּ֛ךְ בְּרֹ֥ב מַעֲשַׂ֖יִךְ מֵרֹ֣ב
כָּל־ה֑וֹן בְּיֵ֥ין חֶלְבּ֖וֹן וְצֶ֥מֶר צָֽחַר׃

21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι [καὶ ζητηθήσῃ, καὶ οὐχ εὑρεθήσῃ ἔτι] εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε ἐπὶ Σὸρ θρῆνον, 3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ νήσων πολλῶν Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σὸρ Σὺ εἶπας Ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου, 4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος. 5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατίνους· 6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιείμ. 7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισαί, καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοί σου Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνῆταί σου. 9 Οἱ πρεσβύτεροι βιβλίων καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν οἳ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν. 10 Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου. 11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου· φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος. 12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 13 Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου· 14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου, 16 Ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσὶς· καὶ Ῥαμὸθ καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου. 18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Χελβὼν καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.

21 In nihilum redigam te, et non eris, et requisita non invenieris ultra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXVII.

1 Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 2 Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: 3 Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, 4 Et in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificaverunt, impleverunt decorem tuum: 5 Abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum. 6 Quercus de Basan dolaverunt in remos tuos: et transtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, et prætoriola de insulis Italiæ. 7 Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo: hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. 8 Habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. 9 Senes Giblii, et prudentes ejus, habuerunt nautas ad ministerium variæ supellectilis tuæ: omnes naves maris, et nautæ earum, fuerunt in populo negotiationis tuæ. 10 Persæ, et Lydii, et Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum et galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo. 11 Filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed et Pygmæi, qui erant in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleverunt pulchritudinem tuam. 12 Carthaginenses negotiatores tui, a mult tudine cunctarum divitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque, repleverunt nundinas tuas. 13 Græcia, Thubal, et Mosoch, ipsi institores tui: mancipia, et vasa ærea advexerunt populo tuo. 14 De domo Thogorma, equos, et equites, et mulos adduxerunt ad forum tuum. 15 Filii Dedan negotiatiores tui: insulæ multæ negotiatio manus tuæ: dentes eburneos et ebeninos commutaverunt in pretio tuo. 16 Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, et purpuram, et scutulata, et byssum, et sericum, et chodchod proposuerunt in mercatu tuo. 17 Juda et terra Israel ipsi institores tui in frumento primo, balsamum, et mel, et oleum, et resinam proposuerunt in nundinis tuis. 18 Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diversarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi.

19 וְדָן וְיָוָן מְאוּזָּל בְּעִזְבוֹנַיִךְ נָתָנוּ בַּרְזֶל
עָשׁוֹת קִדָּה וְקָנֶה בְּמַעֲרָבֵךְ הָיָה׃
20 דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה׃
21 עֲרַב וְכָל־נְשִׂיאֵי קֵדָר הֵמָּה סֹחֲרֵי יָדֵךְ
בְּכָרִים וְאֵילִים וְעַתּוּדִים בָּם סֹחֲרָיִךְ׃
22 רֹכְלֵי שְׁבָא וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלָיִךְ
בְּרֹאשׁ כָּל־בֹּשֶׂם וּבְכָל־אֶבֶן יְקָרָה וְזָהָב
נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ 23 חָרָן וְכַנֵּה וָעֶדֶן רֹכְלֵי
שְׁבָא אַשּׁוּר כִּלְמַד רֹכַלְתֵּךְ׃ 24 הֵמָּה
רֹכְלַיִךְ בְמַכְלֻלִים בִּגְלוֹמֵי תְּכֵלֶת וְרִקְמָה
וּבְגִנְזֵי בְּרֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבֻשִׁים וַאֲרֻזִים
בְּמַרְכֻלְתֵּךְ׃ 25 אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שָׁרוֹתַיִךְ
מַעֲרָבֵךְ וַתִּמָּלְאִי וַתִּכְבְּדִי מְאֹד בְּלֵב
יַמִּים׃ 26 בְּמַיִם רַבִּים הֱבִאוּךְ הַשָּׁטִים
אֹתָךְ רוּחַ הַקָּדִים שְׁבָרֵךְ בְּלֵב יַמִּים׃
27 הוֹנֵךְ וְעִזְבוֹנַיִךְ מַעֲרָבֵךְ מַלָּחַיִךְ
וְחֹבְלָיִךְ מַחֲזִיקֵי בִדְקֵךְ וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ
וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ אֲשֶׁר־בָּךְ וּבְכָל־
קְהָלֵךְ אֲשֶׁר בְּתוֹכֵךְ יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים
בְּיוֹם מַפַּלְתֵּךְ׃ 28 לְקוֹל זַעֲקַת חֹבְלָיִךְ
יִרְעֲשׁוּ מִגְרֹשׁוֹת׃ 29 וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם
כֹּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט מַלָּחִים כֹּל חֹבְלֵי הַיָּם
אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃ 30 וְהִשְׁמִיעוּ עָלַיִךְ
בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מָרָה וְיַעֲלוּ עָפָר עַל־
רָאשֵׁיהֶם בָּאֵפֶר יִתְפַּלָּשׁוּ׃ 31 וְהִקְרִיחוּ
אֵלַיִךְ קָרְחָה וְחָגְרוּ שַׂקִּים וּבָכוּ אֵלַיִךְ
בְּמַר־נֶפֶשׁ מִסְפֵּד מָר׃ 32 וְנָשְׂאוּ אֵלַיִךְ
בְּנִיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלָיִךְ מִי כְצוֹר
כְּדֻמָה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ 33 בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ
מִיַּמִּים הִשְׂבַּעַתְּ עַמִּים רַבִּים בְּרֹב הוֹנַיִךְ
וּמַעֲרָבַיִךְ הֶעֱשַׁרְתְּ מַלְכֵי־אָרֶץ׃ 34 עֵת
נִשְׁבֶּרֶת מִיַּמִּים בְּמַעֲמַקֵּי־מָיִם מַעֲרָבֵךְ
וְכָל־קְהָלֵךְ בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ׃ 35 כֹּל יֹשְׁבֵי
הָאִיִּים שָׁמְמוּ עָלָיִךְ וּמַלְכֵיהֶם שָׂעֲרוּ
שַׂעַר רָעֲמוּ פָּנִים׃ 36 סֹחֲרִים בָּעַמִּים
שָׁרְקוּ עָלָיִךְ בַּלָּהוֹת הָיִית וְאֵינֵךְ
עַד־עוֹלָם׃

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιὰς
ἐν τῷ συμμίκτῳ σοῦ ἐστι. 20 Δαιδὰν ἔμποροί
σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα. 21 Ἡ
Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, οὗτοι
ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἀμνοὺς
καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονταί σε. 22 Ἔμποροι
Σαββὰ καὶ Ῥαμμά, οὗτοι ἔμποροί σου μετὰ
πρώτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ
χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 23 Χαῤῥὰ καὶ
Χαναὰ [καὶ Δαιδάν], οὗτοι ἔμποροί σου. [Σαβὰ]
Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου, 24 Φέροντες
ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δε-
δεμένους σχοινίοις καὶ κυπαρίσσινα. 25 Πλοῖα
ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου,
καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης, 26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ
κωπηλάταί σου. Τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέ
σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης· 27 Ἦσαν δυνάμεις σου,
καὶ ὁ μισθὸς σοῦ καὶ τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ
κωπηλάται σου καὶ οἱ κυβερνῆταί σου καὶ οἱ σύμ-
βουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμί-
κτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου
οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου
πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
πτώσεώς σου. 28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς
σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται,
29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες
οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς
θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται, 30 Καὶ ἀλα-
λάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν καὶ κεκράξονται
πικρόν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν καὶ σποδὸν στρώσονται. [31 Καὶ φαλα-
κρώσουσιν ἐπὶ σὲ φαλακρώματα, καὶ περιζώσονται
σάκκον, καὶ κλαύσονται περὶ σοῦ ἐν πικρασμῷ
ψυχῆς, καὶ κοπετὸν πικρὸν ἐκστήσονται.] 32 Καὶ
λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα
Σόρ. [Τίς ὥσπερ Τύρος κατασιγηθεῖσα ἐν μέσῳ
θαλάσσης;] 33 Πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλή-
θους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας
πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. 34 Νῦν συνετρίβης ἐν
θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου. 35 Ἔπεσον
πάντες οἱ κωπηλάται σου, πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν. 36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε,
ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Dan, et Græcia, et Mosel, in nundinis tuis
proposuerunt ferrum fabrefactum: stacte et
calamus in negotiatione tua. 20 Dedan in-
stitores tui in tapetibus ad sedendum.
21 Arabia, et universi principes Cedar, ipsi
negotiatores manus tuæ: cum agnis, et arie-
tibus, et hædis venerunt ad te negotiatores
tui. 22 Venditores Saba, et Reema, ipsi ne-
gotiatores tui: cum universis primis aroma-
tibus, et lapide pretioso, et auro, quod propo-
suerunt in mercatu tuo. 23 Haran, et Chene,
et Eden, negotiatores tui: Saba, Assur, et
Chelmad, venditores tui; 24 Ipsi negotia-
tores tui multifariam involucris hyacinthi, et
polymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ
obvolutæ et astrictæ erant funibus: cedros
quoque habebant in negotiationibus tuis.
25 Naves maris, principes tui in negotiatione
tua: et repleta es, et glorificata nimis in
corde maris. 26 In aquis multis adduxerunt
te remiges tui: ventus auster contrivit te in
corde maris. 27 Divitiæ tuæ, et thesauri
tui, et multiplex instrumentum tuum, nautæ
tui et gubernatores tui, qui tenebant supellec-
tilem tuam, et populo tuo præerant: viri
quoque bellatores tui, qui erant in te, cum
universa multitudine tua quæ est in medio
tui, cadent in corde maris in die ruinæ tuæ.
28 A sonitu clamoris gubernatorum tuorum
conturbabuntur classes: 29 Et descendent
de navibus suis omnes qui tenebant remum:
nautæ et universi gubernatores maris in
terra stabunt: 30 Et ejulabunt super te
voce magna, et clamabunt amare: et super-
jacient pulverem capitibus suis, et cinere con-
spergentur. 31 Et radent super te calvitium,
et accingentur ciliciis: et plorabunt te in
amaritudine animæ ploratu amarissimo.
32 Et assument super te carmen lugubre, et
plangent te: Quæ est ut Tyrus, quæ obmu-
tuit in medio maris? 33 Quæ in exitu ne-
gotiationum tuarum de mari implesti populos
multos: in multitudine divitiarum tuarum,
et populorum tuorum, ditasti reges terræ.
34 Nunc contrita es a mari, in profundis
aquarum opes tuæ, et omnis multitudo tua,
quæ erat in medio tui, ceciderunt. 35 Uni-
versi habitatores insularum obstupuerunt
super te: et reges earum omnes tempestate
perculsi mutaverunt vultus. 36 Negotia-
tores populorum sibilaverunt super te: ad
nihilum deducta es, et non eris usque in
perpetuum.

פרשה כח׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
אֱמֹר לִנְגִיד צֹר כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה
יַעַן גָּבַהּ לִבְּךָ וַתֹּאמֶר אֵל אָנִי מוֹשַׁב
אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים וְאַתָּה אָדָם
וְלֹא־אֵל וַתִּתֵּן לִבְּךָ כְּלֵב אֱלֹהִים׃ 3 הִנֵּה
חָכָם אַתָּה מִדָּנִאֵל כָּל־סָתוּם לֹא
עֲמָמוּךָ׃ 4 בְּחָכְמָתְךָ וּבִתְבוּנָתְךָ עָשִׂיתָ
לְּךָ חָיִל וַתַּעַשׂ זָהָב וָכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ׃
5 בְּרֹב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתְךָ הִרְבִּיתָ חֵילֶךָ
וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ בְּחֵילֶךָ׃ 6 לָכֵן כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן תִּתְּךָ אֶת־לְבָבְךָ
כְּלֵב אֱלֹהִים׃ 7 לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ
זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם
עַל־יְפִי חָכְמָתֶךָ וְחִלְּלוּ יִפְעָתֶךָ׃ 8 לַשַּׁחַת
יוֹרִדוּךָ וָמַתָּה מְמוֹתֵי חָלָל בְּלֵב יַמִּים׃
9 הֶאָמֹר תֹּאמַר אֱלֹהִים אָנִי לִפְנֵי הֹרְגֶךָ
וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־אֵל בְּיַד מְחַלְלֶךָ׃
10 מוֹתֵי עֲרֵלִים תָּמוּת בְּיַד זָרִים כִּי
אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 12 בֶּן־אָדָם
שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צוֹר וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה חוֹתֵם תָּכְנִית
מָלֵא חָכְמָה וּכְלִיל יֹפִי׃ 13 בְּעֵדֶן גַּן־
אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל־אֶבֶן יְקָרָה מְסֻכָתֶךָ
אֹדֶם פִּטְדָה וְיָהֲלֹם תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם
וְיָשְׁפֵה סַפִּיר נֹפֶךְ וּבָרְקַת וְזָהָב מְלֶאכֶת
תֻּפֶּיךָ וּנְקָבֶיךָ בָּךְ בְּיוֹם הִבָּרַאֲךָ כּוֹנָנוּ׃
14 אַתְּ־כְּרוּב מִמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ וּנְתַתִּיךָ
בְּהַר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ בְּתוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ
הִתְהַלָּכְתָּ׃ 15 תָּמִים אַתָּה בִּדְרָכֶיךָ
מִיּוֹם הִבָּרְאָךְ עַד־נִמְצָא עַוְלָתָה בָּךְ׃
16 בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ מָלוּ תוֹכְךָ חָמָס וַתֶּחֱטָא
וָאֲחַלֶּלְךָ מֵהַר אֱלֹהִים וָאַבֶּדְךָ כְּרוּב
הַסֹּכֵךְ מִתּוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ׃ 17 גָּבַהּ לִבְּךָ
בְּיָפְיֶךָ שִׁחַתָּ חָכְמָתְךָ עַל־יִפְעָתֶךָ עַל־אֶרֶץ
הִשְׁלַכְתִּיךָ לִפְנֵי מְלָכִים נְתַתִּיךָ לְרַאֲוָה בָךְ׃

ΚΕΦ. κη.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας Θεός εἰμι ἐγώ, κατοικίαν θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ θεός, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ, 3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν; 4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου; 5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου. 6 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ, 7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν, 8 Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. 9 Μὴ λέγων ἐρεῖς Θεός εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ θεός. 10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος. 11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως [πλήρης σοφίας] καὶ στέφανος κάλλους 13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης. Πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί. 14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ Χερούβ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων, 15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί. 16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ, καὶ ἤγαγέ σε τὸ Χερούβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων. 17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.

CAPUT XXVIII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod elevatum est cor tuum, et dixisti: Deus ego sum, et in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, et non Deus, et dedisti cor tuum quasi cor Dei. 3 Ecce sapientior es tu Daniele: omne secretum non est absconditum a te. 4 In sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: et acquisisti aurum et argentum in thesauris tuis. 5 In multitudine sapientiæ tuæ, et in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: et elevatum est cor tuum in robore tuo. 6 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod est cor tuum quasi cor Dei: 7 Idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos gentium: et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, et polluent decorem tuum. 8 Interficient, et detrahent te: et morieris in interitu occisorum in corde maris. 9 Numquid dicens loqueris: Deus ego sum, coram interficientibus te: cum sis homo, et non Deus, in manu occidentium te? 10 Morte incircumcisorum morieris in manu alienorum: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. 11 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis leva planctum super regem Tyri: 12 Et dices ei: Hæc dicit Dominus Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, et perfectus decore. 13 In deliciis paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, et jaspis, chrysolithus, et onyx, et berillus, sapphirus, et carbunculus, et smaragdus: aurum opus decoris tui: et foramina tua in die, qua conditus es, præparata sunt. 14 Tu cherub extentus, et protegens, et posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. 15 Perfectus in viis tuis a die conditionis tuæ, donec inventa est iniquitas in te. 16 In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate, et peccasti: et ejeci te de monte Dei, et perdidi te, o cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. 17 Et elevatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram projeci te: ante faciem regum dedi te ut cernerent te.

18 מֵרֹב עֲוֺנֶיךָ בְּעֶוֶל רְכֻלָּתְךָ חִלַּלְתָּ
מִקְדָּשֶׁיךָ וָאוֹצִא־אֵשׁ מִתּוֹכְךָ הִיא אֲכָלַתְךְ
וָאֶתֶּנְךָ לְאֵפֶר עַל־הָאָרֶץ לְעֵינֵי כָּל־רֹאֶיךָ׃
19 כָּל־יוֹדְעֶיךָ בָּעַמִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ בַּלָּהוֹת
הָיִיתָ וְאֵינְךָ עַד־עוֹלָם׃ 20 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 21 בֶּן־אָדָם שִׂים
פָּנֶיךָ אֶל־צִידוֹן וְהִנָּבֵא עָלֶיהָ׃ 22 וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צִידוֹן
וְנִכְבַּדְתִּי בְּתוֹכֵךְ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
בַּעֲשׂוֹתִי בָהּ שְׁפָטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהּ׃
23 וְשִׁלַּחְתִּי־בָהּ דֶּבֶר וָדָם בְּחוּצוֹתֶיהָ
וְנִפְלַל חָלָל בְּתוֹכָהּ בְּחֶרֶב עָלֶיהָ מִסָּבִיב
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 24 וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
לְבֵית יִשְׂרָאֵל סִלּוֹן מַמְאִיר וְקוֹץ מַכְאִב
מִכֹּל סְבִיבֹתָם הַשָּׁאטִים אוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי
אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 25 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה בְּקַבְּצִי ׀ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים
אֲשֶׁר נָפֹצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב׃ 26 וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לָבֶטַח
וּבָנוּ בָתִּים וְנָטְעוּ כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח
בַּעֲשׂוֹתִי שְׁפָטִים בְּכֹל הַשָּׁאטִים אֹתָם
מִסְּבִיבוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

פרשה כט׃

1 בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂרִית בָּעֲשִׂרִי בִּשְׁנֵים
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כֻּלָּהּ׃
3 דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנְנִי עָלֶיךָ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתַּנִּים
הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר
לִי יְאֹרִי וַאֲנִי עֲשִׂיתִנִי׃ 4 וְנָתַתִּי
חַחִיִּים בִּלְחָיֶיךָ וְהִדְבַּקְתִּי דְגַת־יְאֹרֶיךָ
בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֹרֶיךָ
וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ תִּדְבָּק׃
5 וּנְטַשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־
דְּגַת יְאֹרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל
לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תִקָּבֵץ לְחַיַּת הָאָרֶץ
וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה׃

18 *Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν
ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου,
καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί
σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον
πάντων τῶν ὁρώντων σε. 19 Καὶ πάντες οἱ
ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ·
ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν
αἰῶνα. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων 21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν
22 Καὶ εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σὲ Σιδών, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, καὶ γνώσῃ
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρί-
ματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί. 23 [Καὶ ἐξαπο-
στελῶ ἐπὶ σεαυτὴν θάνατον καὶ] αἷμα καὶ θάνατος
ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυμα-
τισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ
γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος. 24 Καὶ οὐκ
ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ
πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ
αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 25 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν
οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
αὐτοῖς καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν.
Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα
τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, 26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ
φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν
ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμά-
σασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν
πατέρων αὐτῶν.*

ΚΕΦ. κθ'.

1 ἘΝ *τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ
μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ
λέγων 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην 3 Καὶ
εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραώ, τὸν
δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ
ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα Ἐμοί εἰσιν οἱ ποτα-
μοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς. 4 Καὶ ἐγὼ δώσω
παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω
τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς
σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου,
5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας
τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς καὶ οὐ
μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα,*

18 In multitudine iniquitatum tuarum,
et iniquitate negotiationis tuæ, polluisti
sanctificationem tuam: producam ergo
ignem de medio tui, qui comedat te, et
dabo te in cinerem super terram in con-
spectu omnium videntium te. 19 Omnes
qui viderint te in gentibus, obstupescent
super te: nihili factus es, et non eris in
perpetuum. 20 Et factus est sermo Domini
ad me, dicens: 21 Fili hominis pone fa-
ciem tuam contra Sidonem: et prophetabis
de ea, 22 Et dices: Hæc dicit Dominus
Deus: Ecce ego ad te Sidon, et glorificabor
in medio tui: et scient quia ego Dominus,
cum fecero in ea judicia, et sanctificatus fuero
in ea. 23 Et immittam ei pestilentiam, et
sanguinem in plateis ejus: et corruent inter-
fecti in medio ejus gladio per circuitum: et
scient quia ego Dominus. 24 Et non erit
ultra domui Israel offendiculum amaritudi-
nis, et spina dolorem inferens undique per
circuitum eorum, qui adversantur eis: et
scient quia ego Dominus Deus. 25 Hæc di-
cit Dominus Deus: Quando congregavero do-
mum Israel de populis, in quibus dispersi
sunt, sanctificabor in eis coram gentibus: et
habitabunt in terra sua, quam dedi servo
meo Jacob. 26 Et habitabunt in ea securi:
et ædificabunt domos, et plantabunt vineas
et habitabunt confidenter, cum fecero judicia
in omnibus qui adversantur eis per circui-
tum: et scient quia ego Dominus Deus
eorum.

CAPUT XXIX.

1 In anno decimo, decimo mense, undeci-
ma die mensis, factum est verbum Domini
ad me, dicens: 2 Fili hominis pone faciem
tuam contra Pharaonem regem Ægypti, et
prophetabis de eo, et de Ægypto universa.
3 Loquere, et dices: Hæc dicit Dominus
Deus: Ecce ego ad te Pharao rex Ægypti,
draco magne, qui cubas in medio fluminum
tuorum, et dicis: Meus est fluvius, et ego
feci memetipsum. 4 Et ponam frenum in
maxillis tuis: et agglutinabo pisces fluminum
tuorum squamis tuis: et extraham te de
medio fluminum tuorum, et universi pisces
tui squamis tuis adhærebunt. 5 Et projiciam
te in desertum, et omnes pisces fluminis
tui: super faciem terræ cades, non colli-
geris, neque congregaberis: bestiis terræ, et
volatilibus cæli, dedi te ad devorandum:

6 וְיָדְעוּ֙ כָּל־יֹשְׁבֵ֣י מִצְרַ֔יִם כִּ֖י אֲנִ֣י יְהוָ֑ה
יַ֧עַן הֱיוֹתָ֛ם מִשְׁעֶ֥נֶת קָנֶ֖ה לְבֵ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃
7 בְּתָפְשָׂ֨ם בְּךָ֤ בַכַּף֙ תֵּר֔וֹץ וּבָקַעְתָּ֥ לָהֶ֖ם
כָּל־כָּתֵ֑ף וּבְהִשָּׁעֲנָ֤ם עָלֶ֙יךָ֙ תִּשָּׁבֵ֔ר וְהַעֲמַדְתָּ֥
לָהֶ֖ם כָּל־מָתְנָֽיִם׃ 8 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה
אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הִנְנִי֙ מֵבִ֣יא עָלַ֔יִךְ חָ֑רֶב
וְהִכְרַתִּ֥י מִמֵּ֖ךְ אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ 9 וְהָיְתָ֤ה
אֶֽרֶץ־מִצְרַ֙יִם֙ לִשְׁמָמָ֣ה וְחָרְבָּ֔ה וְיָדְע֖וּ כִּֽי־
אֲנִ֣י יְהוָ֑ה יַ֧עַן אָמַ֛ר יְאֹ֥ר לִ֖י וַאֲנִ֥י עָשִֽׂיתִי׃
10 לָכֵ֛ן הִנְנִ֥י אֵלֶ֖יךָ וְאֶל־יְאֹרֶ֑יךָ וְנָתַתִּ֞י
אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם לְחָרְבוֹת֙ חֹ֣רֶב שְׁמָמָ֔ה
מִמִּגְדֹּ֥ל סְוֵנֵ֖ה וְעַד־גְּב֥וּל כּֽוּשׁ׃ 11 לֹ֤א
תַֽעֲבָר־בָּהּ֙ רֶ֣גֶל אָדָ֔ם וְרֶ֥גֶל בְּהֵמָ֖ה לֹ֣א
תַעֲבָר־בָּ֑הּ וְלֹ֥א תֵשֵׁ֖ב אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָֽה׃
12 וְנָתַתִּ֣י אֶת־אֶרֶץ֩ מִצְרַ֨יִם שְׁמָמָ֜ה בְּת֣וֹךְ ׀
אֲרָצ֣וֹת נְשַׁמּ֗וֹת וְעָרֶ֙יהָ֙ בְּת֨וֹךְ עָרִ֤ים
מָֽחֳרָבוֹת֙ תִּֽהְיֶ֣יןָ שְׁמָמָ֔ה אַרְבָּעִ֖ים שָׁנָ֑ה
וַהֲפִצֹתִ֤י אֶת־מִצְרַ֙יִם֙ בַּגּוֹיִ֔ם וְזֵרִיתִ֖ים
בָּאֲרָצֽוֹת׃ 13 כִּ֛י כֹּ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י
יְהוִ֑ה מִקֵּ֞ץ אַרְבָּעִ֤ים שָׁנָה֙ אֲקַבֵּ֣ץ אֶת־
מִצְרַ֔יִם מִן־הָעַמִּ֖ים אֲשֶׁר־נָפֹ֥צוּ שָֽׁמָּה׃
14 וְשַׁבְתִּי֙ אֶת־שְׁב֣וּת מִצְרַ֔יִם וַהֲשִׁבֹתִ֤י
אֹתָם֙ אֶ֣רֶץ פַּתְר֔וֹס עַל־אֶ֖רֶץ מְכֽוּרָתָ֑ם וְהָ֥יוּ
שָׁ֖ם מַמְלָכָ֥ה שְׁפָלָֽה׃ 15 מִן־הַמַּמְלָכוֹת֙
תִּהְיֶ֣ה שְׁפָלָ֔ה וְלֹֽא־תִתְנַשֵּׂ֥א ע֖וֹד עַל־הַגּוֹיִ֑ם
וְהִ֨מְעַטְתִּ֔ים לְבִלְתִּ֖י רְד֥וֹת בַּגּוֹיִֽם׃ 16 וְלֹ֣א
יִֽהְיֶה־ע֞וֹד לְבֵ֧ית יִשְׂרָאֵ֛ל לְמִבְטָ֖ח מַזְכִּ֣יר
עָוֺ֔ן בִּפְנוֹתָ֖ם אַחֲרֵיהֶ֑ם וְיָ֣דְע֔וּ כִּ֥י אֲנִ֖י
אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ 17 וַיְהִ֗י בְּעֶשְׂרִ֤ים
וָשֶׁ֙בַע֙ שָׁנָ֔ה בָּרִאשׁ֖וֹן בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ הָיָ֥ה
דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ 18 בֶּן־אָדָ֗ם
נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּ֠בֶל הֶעֱבִ֨יד אֶת־חֵיל֜וֹ
עֲבֹדָ֤ה גְדֹלָה֙ אֶל־צֹ֔ר כָּל־רֹ֣אשׁ מֻקְרָ֔ח וְכָל־
כָּתֵ֖ף מְרוּטָ֑ה וְשָׂכָ֞ר לֹא־הָ֨יָה ל֤וֹ וּלְחֵילוֹ֙
מִצֹּ֔ר עַל־הָעֲבֹדָ֖ה אֲשֶׁר־עָבַ֥ד עָלֶֽיהָ׃
19 לָכֵ֗ן כֹּ֣ה אָמַר֮ אֲדֹנָ֣י
יְהוִה֒ הִנְנִ֥י נֹתֵ֛ן לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֥ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל
אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְנָשָׂ֨א הֲמֹנָ֜הּ וְשָׁלַ֤ל
שְׁלָלָהּ֙ וּבָזַ֣ז בִּזָּ֔הּ וְהָיְתָ֥ה שָׂכָ֖ר לְחֵילֽוֹ׃

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυ-
πτον ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ῥάβ-
δος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, 7 Ὅτε ἐπελά-
βετό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε
ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χείρ, καὶ ὅτε ἐπανε-
παύσαντο ἐπὶ σέ, συνετρίβης. καὶ συνέκλασας
αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν. 8 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ
ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη, 9 Καὶ
ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Ἀντὶ τοῦ λέγειν
σε Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς,
10 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον
καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ
Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων. 11 Οὐ μὴ
διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους
οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσ-
σαράκοντα ἔτη. 12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς
ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις
αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσ-
σαράκοντα ἔτη. Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.
13 Τάδε λέγει Κύριος Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη
συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορ-
πίσθησαν ἐκεῖ, 14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλω-
σίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ
Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν· καὶ ἔσται
ἀρχὴ ταπεινὴ 15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς, οὐ
μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς
ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς
ἔθνεσι. 16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν ἐν τῷ ἀκο-
λουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ
εἰκοστῷ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 18 Υἱὲ ἀνθρώπου,
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδου-
λώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ
Τύρον· πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς ὦμος
μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ
δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς
ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν. 19 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύ-
σει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα
αὐτῆς. Καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,

6 Et scient omnes habitatores Ægypti quia
ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus
arundineus domui Israel. 7 Quando appre-
henderunt te manu, et confractus es, et lace-
rasti omnem humerum eorum: et innitenti-
bus eis super te, comminutus es, et dissolvisti
omnes renes eorum. 8 Propterea hæc dicit
Dominus Deus: Ecce ego adducam super te
gladium: et interficiam de te hominem, et
jumentum. 9 Et erit terra Ægypti in deser-
tum, et in solitudinem: et scient quia ego
Dominus: pro eo quod dixeris: Fluvius meus
est, et ego feci eum. 10 Idcirco ecce ego
ad te, et ad flumina tua: daboque terram
Ægypti in solitudines, gladio dissipatam, a
turre Syenes, usque ad terminos Æthiopiæ.
11 Non pertransibit eam pes hominis, neque
pes jumenti gradietur in ea: et non habita-
bitur quadraginta annis. 12 Daboque ter-
ram Ægypti desertam in medio terrarum
desertarum, et civitates ejus in medio ur-
bium subversarum, et erunt desolatæ quad-
raginta annis: et dispergam Ægyptios in
nationes, et ventilabo eos in terras. 13 Quia
hæc dicit Dominus Deus: Post finem quad-
raginta annorum congregabo Ægyptum de
populis, in quibus dispersi fuerant. 14 Et
reducam captivitatem Ægypti, et collocabo
eos in terra Phathures, in terra nativitatis
suæ: et erunt ibi in regnum humile: 15 In-
ter cetera regna erit humillima, et non eleva-
bitur ultra super nationes, et imminuam eos
ne imperent gentibus. 16 Neque erunt ultra
domui Israel in confidentia, docentes iniqui-
tatem, ut fugiant, et sequantur eos: et scient
quia ego Dominus Deus. 17 Et factum est
in vigesimo et septimo anno, in primo, in
una mensis, factum est verbum Domini ad
me, dicens: 18 Fili hominis, Nabuchodo-
nosor rex Babylonis servire fecit exercitum
suum servitute magna adversus Tyrum:
omne caput decalvatum, et omnis humerus
depilatus est: et merces non est reddita ei,
neque exercitui ejus, de Tyro, pro servitute
qua servivit mihi adversus eam. 19 Prop-
terea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in
terra Ægypti: et accipiet multitudinem ejus,
et deprædabitur manubias ejus, et diripiet
spolia ejus: et erit merces exercitui illius,

20 פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־
אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃ 21 בַּיּוֹם הַהוּא אַצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית
יִשְׂרָאֵל וּלְךָ אֶתֵּן פִּתְחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָֹה׃

פרשה ל׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָֹה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה
הֵילִילוּ הָהּ לַיּוֹם׃ 3 כִּי־קָרוֹב יוֹם וְקָרוֹב
יוֹם לַיהוָֹה יוֹם עָנָן עֵת גּוֹיִם
יִהְיֶה׃ 4 וּבָאָה חֶרֶב בְּמִצְרַיִם וְהָיְתָה
חַלְחָלָה בְּכוּשׁ בִּנְפֹל חָלָל בְּמִצְרָיִם
וְלָקְחוּ הֲמוֹנָהּ וְנֶהֶרְסוּ יְסוֹדֹתֶיהָ׃ 5 כּוּשׁ
וּפוּט וְלוּד וְכָל־הָעֶרֶב וְכוּב וּבְנֵי אֶרֶץ
הַבְּרִית אִתָּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ׃ 6 כֹּה
אָמַר יְהוָֹה וְנָפְלוּ סֹמְכֵי מִצְרַיִם וְיָרַד
גְּאוֹן עֻזָּהּ מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה בַּחֶרֶב יִפְּלוּ־בָהּ
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 7 וְנָשַׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת
נְשַׁמּוֹת וְעָרָיו בְּתוֹךְ־עָרִים נַחֲרָבוֹת
תִּהְיֶינָה׃ 8 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָֹה בְּתִתִּי־
אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁבְּרוּ כָּל־עֹזְרֶיהָ׃ 9 בַּיּוֹם
הַהוּא יֵצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי בַּצִּים
לְהַחֲרִיד אֶת־כּוּשׁ בֶּטַח וְהָיְתָה חַלְחָלָה
בָהֶם כְּיוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָּאָה׃
10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה וְהִשְׁבַּתִּי
אֶת־הֲמוֹן מִצְרַיִם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ 11 הוּא וְעַמּוֹ אִתּוֹ עָרִיצֵי
גוֹיִם מוּבָאִים לְשַׁחֵת הָאָרֶץ וְהֵרִיקוּ
חַרְבוֹתָם עַל־מִצְרַיִם וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
חָלָל׃ 12 וְנָתַתִּי יְאֹרִים חָרָבָה וּמָכַרְתִּי
אֶת־הָאָרֶץ בְּיַד־רָעִים וַהֲשִׁמֹּתִי אֶרֶץ
וּמְלֹאָהּ בְּיַד־זָרִים אֲנִי יְהוָֹה דִּבַּרְתִּי׃
13 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה וְהַאֲבַדְתִּי
גִלּוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֹּף וְנָשִׂיא
מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 14 וַהֲשִׁמֹּתִי אֶת־פַּתְרוֹס
וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצֹעַן וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים
בְּנֹא׃ 15 וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עַל־סִין מָעוֹז
מִצְרָיִם וְהִכְרַתִּי אֶת־הֲמוֹן נֹא׃

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργείας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν
ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος 21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ σοὶ
δώσω στόμα ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λ′.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπόν Τάδε
λέγει Κύριος Ὦ ὢ ἡμέρα, 3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα
τοῦ Κυρίου, ἡμερα νεφέλης, πέρας ἐθνῶν ἔσται,
4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ᾽ Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται
ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ συμπεσοῦνται τε-
τραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται τὰ
θεμέλια αὐτῆς. 5 Πέρσαι καὶ Κρῆτες καὶ Λυδοὶ
καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἱῶν
τῆς διαθήκης μου μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου,
καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ
Μαγδώλου ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ
χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν
μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται. 8 Καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ᾽
Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες
αὐτῇ. 9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγ-
γελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ
ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου,
ὅτι ἰδοὺ ἥκει. 10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Καὶ
ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβου-
χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, 11 Αὐτοῦ καὶ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι
ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ
γῆ τραυματιῶν. 12 Καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος
λελάληκα. 13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος
Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχον-
τας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται
ἔτι. 14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ
ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.
15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαΐν τὴν ἰσχὺν
Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.

20 Et operi, quo servivit adversus eam: dedi
ei terram Ægypti, pro eo quod laboraverit
mihi, ait Dominus Deus. 21 In die illo pul-
lulabit cornu domui Israel, et tibi dabo
apertum os in medio eorum: et scient quia
ego Dominus.

CAPUT XXX.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Fili hominis propheta, et dic:
Hæc dicit Dominus Deus: Ululate, væ, væ
diei: 3 Quia juxta est dies, et appropinquat
dies Domini: dies nubis, tempus gentium
erit. 4 Et veniet gladius in Ægyptum: et
erit pavor in Æthiopia, cum ceciderint vul-
nerati in Ægypto, et ablata fuerit multitudo
illius, et destructa fundamenta ejus. 5 Æthi-
opia, et Libya, et Lydi, et omne reliquum
vulgus, et Chub, et filii terræ fœderis, cum
eis gladio cadent. 6 Hæc dicit Dominus
Deus: Et corruent fulcientes Ægyptum, et
destruetur superbia imperii ejus: a turre
Syenes gladio cadent in ea, ait Dominus Deus
exercituum; 7 Et dissipabuntur in medio
terrarum desolatarum, et urbes ejus in medio
civitatum desertarum erunt. 8 Et scient
quia ego Dominus, cum dedero ignem in
Ægypto, et attriti fuerint omnes auxiliatores
ejus. 9 In die illa egredientur nuntii a facie
mea in trieribus ad conterendam Æthiopiæ
confidentiam; et erit pavor in eis in die
Ægypti, quia absque dubio veniet. 10 Hæc
dicit Dominus Deus: Cessare faciam multi-
tudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis. 11 Ipse et populus ejus
cum eo, fortissimi gentium adducentur ad
disperdendam terram: et evaginabunt gladios
suos super Ægyptum: et implebunt terram
interfectis. 12 Et faciam alveos fluminum
aridos, et tradam terram in manus pessimo-
rum: et dissipabo terram, et plenitudinem
ejus manu alienorum, ego Dominus locutus
sum. 13 Hæc dicit Dominus Deus: Et dis-
perdam simulachra, et cessare faciam idola
de Memphis: et dux de terra Ægypti non
erit amplius: et dabo terrorem in terra Ægyp-
ti. 14 Et disperdam terram Phathures, et
dabo ignem in Taphnis, et faciam judicia
in Alexandria. 15 Et effundam indignatio-
nem meam super Pelusium robur Ægypti,
et interficiam multitudinem Alexandriæ.

16 וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּמִצְרַיִם חוֹל תָּחִיל סִין
וְנֹא תִּהְיֶה לְהִבָּקֵעַ וְנֹף צָרֵי יוֹמָם׃
17 בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִי־בֶסֶת בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהֵנָּה
בַּשְּׁבִי תֵלַכְנָה׃ 18 וּבִתְחַפְנְחֵס חָשַׂךְ
הַיּוֹם בְּשִׁבְרִי־שָׁם אֶת־מֹטוֹת מִצְרַיִם
וְנִשְׁבַּת־בָּהּ גְּאוֹן עֻזָּהּ הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה
וּבְנוֹתֶיהָ בַּשְּׁבִי תֵלַכְנָה׃ 19 וְעָשִׂיתִי
שְׁפָטִים בְּמִצְרָיִם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
20 וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בָּרִאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 21 בֶּן־אָדָם אֶת־זְרוֹעַ פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁבַרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חֻבְּשָׁה
לָתֵת רְפֻאוֹת לָשׂוּם חִתּוּל לְחָבְשָׁהּ
לְחָזְקָהּ לִתְפֹּשׂ בֶּחָרֶב׃ 22 לָכֵן
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְשָׁבַרְתִּי אֶת־זְרֹעֹתָיו אֶת־
אֶת־הַחֲזָקָה וְאֶת־הַנִּשְׁבָּרֶת וְהִפַּלְתִּי אֶת־
הַחֶרֶב מִיָּדוֹ׃ 23 וַהֲפִיצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם
בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ 24 וְחִזַּקְתִּי אֶת־
זְרֹעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת־חַרְבִּי בְּיָדוֹ
וְשָׁבַרְתִּי אֶת־זְרֹעוֹת פַּרְעֹה וְנָאַק נַאֲקוֹת
חָלָל לְפָנָיו׃ 25 וְהַחֲזַקְתִּי אֶת־זְרֹעוֹת מֶלֶךְ
בָּבֶל וּזְרֹעוֹת פַּרְעֹה תִּפֹּלְנָה וְיָדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי חַרְבִּי בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל
וְנָטָה אוֹתָהּ אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 26 וַהֲפִיצוֹתִי
אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִי אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרשה לא׃

1 וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּשְּׁלִישִׁי
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם אֱמֹר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וְאֶל־הֲמוֹנוֹ אֶל־מִי דָּמִיתָ בְגָדְלֶךָ׃
3 הִנֵּה אַשּׁוּר אֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יְפֵה עָנָף וְחֹרֶשׁ
מֵצַל וּגְבַהּ קוֹמָה וּבֵין עֲבֹתִים הָיְתָה
צַמַּרְתּוֹ׃ 4 מַיִם גִּדְּלוּהוּ תְּהוֹם רֹמְמָתְהוּ
אֶת־נַהֲרֹתֶיהָ הֹלֵךְ סְבִיבוֹת מַטָּעָהּ וְאֶת־
תְּעָלֹתֶיהָ שִׁלְחָה אֶל כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה׃

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται
ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα. 17 Νεανίσκοι
Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦν-
ται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,
18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ
συντρῖψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου, καὶ
ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην
νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμά-
λωτοι ἀρθήσονται. 19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μὲ λέγων 21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας
Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ
οὐ κατεδεήθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ'
αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι
μαχαίρας. 22 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ
συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ
τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, 23 Καὶ διασπερῶ
Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χώρας, 24 Καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βα-
σιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυ-
πτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ
σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς. 25 Καὶ ἐνισχύσω
τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βρα-
χίονες Φαραὼ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν
ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον
εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας,
καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ
μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μὲ λέγων 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ Τίνι ὡμοί-
ωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου; 3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ
κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παρα-
φυάσι καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν
ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, 4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτόν,
ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς
ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστέματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εις παντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου.

16 Et dabo ignem in Ægypto: quasi partu-
riens dolebit Pelusium, et Alexandria erit
dissipata, et in Memphis angustiæ quotidi-
anæ. 17 Juvenes Heliopoleos et Bubasti
gladio cadent, et ipsæ captivæ ducentur.
18 Et in Taphnis nigrescet dies, cum contri-
vero ibi sceptra Ægypti, et defecerit in ea
superbia potentiæ ejus: ipsam nubes operiet,
filiæ autem ejus in captivitatem ducentur.
19 Et judicia faciam in Ægypto: et scient
quia ego Dominus. 20 Et factum est in
undecimo anno, in primo mense, in septima
mensis, factum est verbum Domini ad me,
dicens: 21 Fili hominis brachium Pharaonis
regis Ægypti confregi: et ecce non est obvo-
lutum ut restitueretur ei sanitas, ut ligaretur
pannis, et fasciaretur linteolis, ut recepto
robore posset tenere gladium. 22 Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pha-
raonem regem Ægypti, et comminuam bra-
chium ejus forte, sed confractum: et dejiciam
gladium de manu ejus: 23 Et dispergam
Ægyptum in gentibus, et ventilabo eos in
terris. 24 Et confortabo brachia regis Baby-
lonis, daboque gladium meum in manu ejus:
et confringam brachia Pharaonis, et gement
gemitibus interfecti coram facie ejus. 25 Et
confortabo brachia regis Babylonis, et bra-
chia Pharaonis concident: et scient quia ego
Dominus, cum dedero gladium meum in
manu regis Babylonis, et extenderit eum
super terram Ægypti. 26 Et dispergam
Ægyptum in nationes, et ventilabo eos in
terras, et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXI.

1 Et factum est in anno undecimo, tertio
mense, una mensis, factum est verbum Do-
mini ad me, dicens: 2 Fili hominis dic
Pharaoni regi Ægypti, et populo ejus: Cui
similis factus es in magnitudine tua? 3 Ecce
Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis,
et frondibus nemorosus, excelsusque altitu-
dine, et inter condensas frondes elevatum est
cacumen ejus. 4 Aquæ nutrierunt illum,
abyssus exaltavit illum: flumina ejus ma-
nabant in circuitu radicum ejus, et rivos
suos emisit ad universa ligna regionis.

5 עַל־כֵּן גָּבְהָא קֹמָתוֹ מִכֹּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה
וַתִּרְבֶּינָה סַרְעַפֹּתָיו וַתֶּאֱרַכְנָה פֹארֹתָיו
מִמַּיִם רַבִּים בְּשַׁלְּחוֹ׃ 6 בִּסְעַפֹּתָיו קִנְנוּ
כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְתַחַת פֹּארֹתָיו יָלְדוּ
כֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְצִלּוֹ יֵשְׁבוּ כֹּל
גּוֹיִם רַבִּים׃ 7 וַיְּיִף בְּגָדְלוֹ בְּאֹרֶךְ
דָּלִיּוֹתָיו כִּי־הָיָה שָׁרְשׁוֹ אֶל־מַיִם רַבִּים׃
8 אֲרָזִים לֹא־עֲמָמֻהוּ בְּגַן־אֱלֹהִים בְּרוֹשִׁים
לֹא דָמוּ אֶל־סְעַפֹּתָיו וְעַרְמֹנִים לֹא־הָיוּ
כְּפֹארֹתָיו כָּל־עֵץ בְּגַן־אֱלֹהִים לֹא־דָמָה
אֵלָיו בְּיָפְיוֹ׃ 9 יָפֶה עֲשִׂיתִיו בְּרֹב
דָּלִיּוֹתָיו וַיְקַנְאֻהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן אֲשֶׁר בְּגַן
הָאֱלֹהִים׃ 10 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה יַעַן אֲשֶׁר גָּבַהְתָּ בְּקוֹמָה וַיִּתֵּן
צַמַּרְתּוֹ אֶל־בֵּין עֲבוֹתִים וְרָם לְבָבוֹ
בְּגָבְהוֹ׃ 11 וְאֶתְּנֵהוּ בְּיַד אֵל גּוֹיִם עָשׂוֹ
יַעֲשֶׂה לוֹ בְּרִשְׁעוֹ גֵּרַשְׁתִּיהוּ׃ 12 וַיִּכְרְתֻהוּ
זָרִים עָרִיצֵי גוֹיִם וַיִּטְּשֻׁהוּ אֶל־הֶהָרִים
וּבְכָל־גֵּאָיוֹת נָפְלוּ דָלִיּוֹתָיו וַתִּשָּׁבַרְנָה
פֹרֹאתָיו בְּכָל־אֲפִיקֵי הָאָרֶץ וַיֵּרְדוּ מִצִּלּוֹ
כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְּשֻׁהוּ׃ 13 עַל־מַפַּלְתּוֹ
יִשְׁכְּנוּ כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וְאֶל־פֹּרֹאתָיו הָיוּ
כֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 14 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־
יִגְבְּהוּ בְקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מַיִם וְלֹא־יִתְּנוּ
אֶת־צַמַּרְתָּם אֶל־בֵּין עֲבֹתִים וְלֹא־יַעַמְדוּ
אֲלֵיהֶם בְּגָבְהָם כָּל־שֹׁתֵי מָיִם כִּי כֻלָּם
נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ
בְּנֵי אָדָם אֶל־יוֹרְדֵי בוֹר׃ 15 כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאֹלָה הֶאֱבַלְתִּי
כִּסֵּתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם וָאֶמְנַע נַהֲרוֹתֶיהָ
וַיִּכָּלְאוּ מַיִם רַבִּים וָאַקְדִּר עָלָיו לְבָנוֹן
וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֻלְפֶּה׃ 16 מִקּוֹל
מַפַּלְתּוֹ הִרְעַשְׁתִּי גוֹיִם בְּהוֹרִדִי אֹתוֹ שְׁאֹלָה
אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר וַיִּנָּחֲמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּית
כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְחַר וְטוֹב־לְבָנוֹן כָּל־שֹׁתֵי
מָיִם׃ 17 גַּם־הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאֹלָה אֶל־
חַלְלֵי־חָרֶב וּזְרֹעוֹ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם׃

5 Ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ
πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ
κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ. 6 Ἐν ταῖς
παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ
ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ
σκιᾷ αὐτοῦ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν. 7 Καὶ
ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ
εἰς ὕδωρ πολύ. 8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν τῷ
παραδείσῳ τοῦ θεοῦ, καὶ αἱ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς
παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ
9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, καὶ ἐζήλω-
σαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς
τοῦ θεοῦ. 10 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ'
ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν
σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι
αὐτὸν 11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχον-
τος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ,
12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ
ἐθνῶν καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν
πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ
συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς
γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες
οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἠδάφισαν αὐτόν. 13 Ἐπὶ
τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ
ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, 14 Ὅπως
μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα
τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς
μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν
πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες
ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ
υἱῶν ἀνθρώπων προσκαταβαίνοντας εἰς βόθρον.
15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη
εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος, καὶ ἐπέ-
στησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος
ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος,
πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.
16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθη-
σαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου
μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρ-
εκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς
τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ
πίνοντα ὕδωρ. 17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ'
αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν
σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

5 Propterea elevata est altitudo ejus super
omnia ligna regionis: et multiplicata sunt
arbusta ejus, et elevati sunt rami ejus
præ aquis multis. 6 Cumque extendisset
umbram suam, in ramis ejus fecerunt
nidos omnia volatilia cæli et sub fron-
dibus, ejus genuerunt omnes bestiæ sal-
tuum, et sub umbraculo illius habitabat
cœtus gentium plurimarum. 7 Eratque
pulcherrimus in magnitudine sua, et in
dilatatione arbustorum suorum: erat enim
radix illius juxta aquas multas. 8 Cedri
non fuerunt altiores illo in paradiso Dei,
abietes non adæquaverunt summitatem ejus,
et platani non fuerunt æquæ frondibus illius:
omne lignum paradisi Dei non est assimila-
tum illi, et pulchritudini ejus. 9 Quoniam
speciosum feci eum, et multis condensisque
frondibus: et æmulata sunt eum omnia ligna
voluptatis, quæ erant in paradiso Dei.
10 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Pro
eo quod sublimatus est in altitudine, et dedit
summitatem suam virentem atque conden-
sam, et elevatum est cor ejus in altitudine
sua, 11 Tradidi eum in manu fortissimi
gentium, faciens faciet ei: juxta impietatem
ejus ejeci eum. 12 Et succident eum alieni,
et crudelissimi nationum, et projicient eum
super montes, et in cunctis convallibus cor-
ruent rami ejus, et confringentur arbusta ejus
in universis rupibus terræ: et recedent de
umbraculo ejus omnes populi terræ, et relin-
quent eum. 13 In ruina ejus habitaverunt
omnia volatilia cæli, et in ramis ejus fuerunt
universæ bestiæ regionis. 14 Quamobrem
non elevabuntur in altitudine sua omnia
ligna aquarum, nec ponent sublimitatem
suam inter nemorosa atque frondosa, nec
stabunt in sublimitate sua omnia quæ irri-
gantur aquis: quia omnes traditi sunt in
mortem ad terram ultimam, in medio filio-
rum hominum, ad eos qui descendunt in
lacum. 15 Hæc dicit Dominus Deus: In die
quando descendit ad inferos, induxi luctum,
operui eum abysso: et prohibui flumina ejus,
et coercui aquas multas: contristatus est
super eum Libanus, et omnia ligna agri con-
cussa sunt. 16 A sonitu ruinæ ejus commovi
gentes, cum deducerem eum ad infernum,
cum his qui descendebant in lacum: et con-
solata sunt in terra infima omnia ligna volup-
tatis egregia atque præclara in Libano, uni-
versa quæ irrigabantur aquis. 17 Nam et
ipsi cum eo descendent in infernum ad inter-
fectos gladio: et brachium uniuscujusque se-
debit sub umbraculo ejus in medio nationum.

18 אֶל־מִי דָמִיתָ כָּכָה בְּכָבוֹד וּבְגֹדֶל
בַּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוּרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אֶרֶץ
תַּחְתִּית בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־
חֶרֶב הוּא פַרְעֹה וְכָל־הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃

פרשה לב׃

1 וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁנֵי־עָשָׂר
חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם
נִדְמֵיתָ וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיַּמִּים וַתָּגַח
בְּנַהֲרוֹתֶיךָ וַתִּדְלַח־מַיִם בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפֹּס
נַהֲרוֹתָם׃ 3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִֹה וּפָרַשְׂתִּי עָלֶיךָ אֶת־רִשְׁתִּי בִּקְהַל
עַמִּים רַבִּים וְהֶעֱלוּךָ בְּחֶרְמִי׃ 4 וּנְטַשְׁתִּיךָ
בָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי
עָלֶיךָ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְהִשְׂבַּעְתִּי מִמְּךָ
חַיַּת כָּל־הָאָרֶץ׃ 5 וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ
עַל־הֶהָרִים וּמִלֵּאתִי הַגֵּאָיוֹת רָמוּתֶךָ׃
6 וְהִשְׁקֵיתִי אֶרֶץ צָפָתְךָ מִדָּמְךָ אֶל־הֶהָרִים
וַאֲפִקִים יִמָּלְאוּן מִמֶּךָּ׃ 7 וְכִסֵּיתִי בְכַבּוֹתְךָ
שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כֹּכְבֵיהֶם שֶׁמֶשׁ בֶּעָנָן
אֲכַסֶּנּוּ וְיָרֵחַ לֹא־יָאִיר אוֹרוֹ׃ 8 כָּל־מְאוֹרֵי
אוֹר בַּשָּׁמַיִם אַקְדִּירֵם עָלֶיךָ וְנָתַתִּי חֹשֶׁךְ
עַל־אַרְצְךָ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 9 וְהִכְעַסְתִּי
לֵב עַמִּים רַבִּים בַּהֲבִיאִי שִׁבְרְךָ בַּגּוֹיִם
עַל־אֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם׃ 10 וַהֲשִׁמּוֹתִי
עָלֶיךָ עַמִּים רַבִּים וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂעֲרוּ
עָלֶיךָ שַׂעַר בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי עַל־פְּנֵיהֶם
וְחָרְדוּ לִרְגָעִים אִישׁ לְנַפְשׁוֹ בְּיוֹם מַפַּלְתֶּךָ׃
11 כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה חֶרֶב מֶלֶךְ־
בָּבֶל תְּבוֹאֶךָ׃ 12 בְּחַרְבוֹת גִּבּוֹרִים אַפִּיל
הֲמוֹנֶךָ עָרִיצֵי גוֹיִם כֻּלָּם וְשָׁדְדוּ אֶת־גְּאוֹן
מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ 13 וְהַאֲבַדְתִּי
אֶת־כָּל־בְּהֶמְתָּהּ מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא
תִדְלָחֵם רֶגֶל־אָדָם עוֹד וּפַרְסוֹת בְּהֵמָה
לֹא תִדְלָחֵם׃ 14 אָז אַשְׁקִיעַ מֵימֵיהֶם
וְנַהֲרוֹתָם כַּשֶּׁמֶן אוֹלִיךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃

18 *Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι καὶ καταβιβάσθητι
μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν
μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας. Οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.*

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δεκάτῳ
μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μὲ λέγων* 2 *Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ
Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Λέοντι
ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ
ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου καὶ κατεπάτεις τοὺς
ποταμούς σου.* 3 *Τάδε λέγει Κύριος Καὶ περι-
βαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε
ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,* 4 *Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν
γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω
πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς·* 5 *Καὶ δώσω
τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ
αἵματός σου·* 6 *Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν
προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ
τῶν ὀρέων, φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ.* 7 *Καὶ
κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ
συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ
καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.*
8 *Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκο-
τάσουσιν ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν,
λέγει Κύριος.* 9 *Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν
πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ
ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.* 10 *Καὶ στυγνάσου-
σιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκ-
στάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν
μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν
πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.* 11 *Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ῥομφαία βασιλέως
Βαβυλῶνος ἥξει σοι* 12 *Ἐν μαχαίραις γιγάντων,
καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν
πάντες καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ
συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.* 13 *Καὶ
ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ,
καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ποὺς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ
ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό.* 14 *Οὕτως
τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποτα-
μοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος.*

18 Cui assimilatus es o inclyte atque subli-
mis inter ligna voluptatis ? Ecce deductus es
cum lignis voluptatis ad terram ultimam : in
medio incircumcisorum dormies, cum eis
qui interfecti sunt gladio: ipse est Pharao,
et omnis multitudo ejus, dicit Dominus
Deus.

CAPUT XXXII.

1 ET factum est, duodecimo anno, in mense
duodecimo, in una mensis, factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis
assume lamentum super Pharaonem regem
Ægypti, et dices ad eum : Leoni gentium
assimilatus es, et draconi qui est in mari : et
ventilabas cornu in fluminibus tuis, et con-
turbabas aquas pedibus tuis, et conculcabas
flumina earum. 3 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Expandam super te rete meum
in multitudine populorum multorum, et ex-
traham te in sagena mea. 4 Et projiciam te
in terram, super faciem agri abjiciam te : et
habitare faciam super te omnia volatilia cæli,
et saturabo de te bestias universæ terræ.
5 Et dabo carnes tuas super montes, et im-
plebo colles tuos sanie tua. 6 Et irrigabo
terram fœtore sanguinis tui super montes,
et valles implebuntur ex te. 7 Et operiam,
cum extinctus fueris, cælum, et nigrescere
faciam stellas ejus : solem nube tegam, et
luna non dabit lumen suum. 8 Omnia lumi-
naria cæli mœrere faciam super te : et dabo
tenebras super terram tuam, dicit Dominus
Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio
terræ, ait Dominus Deus. 9 Et irritabo cor
populorum multorum, cum induxero contri-
tionem tuam in gentibus super terras quas
nescis. 10 Et stupescere faciam super te
populos multos : et reges eorum horrore
nimio formidabunt super te, cum volare
cœperit gladius meus super facies eorum:
et obstupescent repente singuli pro anima
sua in die ruinæ tuæ. 11 Quia hæc dicit
Dominus Deus: Gladius regis Babylonis ve-
niet tibi, 12 In gladiis fortium dejiciam
multitudinem tuam : inexpugnabiles omnes
gentes hæ: et vastabunt superbiam Ægypti,
et dissipabitur multitudo ejus. 13 Et per-
dam omnia jumenta ejus, quæ erant super
aquas plurimas: et non conturbabit eas pes
hominis ultra, neque ungula jumentorum
turbabit eas. 14 Tunc purissimas reddam
aquas eorum, et flumina eorum quasi
oleum adducam, ait Dominus Deus :

15 בְּתִתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה וּנְשַׁמָּה
אֶרֶץ מִמְּלֹאָהּ בְּהַכּוֹתִי אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי בָהּ
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָֹה׃ 16 קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ
בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנֵנָּה אוֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם
וְעַל־כָּל־הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנֵנָּה אוֹתָהּ נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃ 17 וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
שָׁנָה בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־
יְהוָֹה אֵלַי לֵאמֹר׃ 18 בֶּן־אָדָם נְהֵה עַל־
הֲמוֹן מִצְרַיִם וְהוֹרִדֵהוּ אוֹתָהּ וּבְנוֹת גּוֹיִם
אַדִּרִם אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃
19 מִמִּי נָעָמְתָּ רְדָה וְהָשְׁכְּבָה אֶת־עֲרֵלִים׃
20 בְּתוֹךְ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפֹּלוּ חֶרֶב נִתָּנָה
מָשְׁכוּ אוֹתָהּ וְכָל־הֲמוֹנֶיהָ׃ 21 יְדַבְּרוּ־לוֹ
אֵלֵי גִבּוֹרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל אֶת־עֹזְרָיו יָרְדוּ
שָׁכְבוּ הָעֲרֵלִים חַלְלֵי חָרֶב׃ 22 שָׁם
אַשּׁוּר וְכָל־קְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתָיו כֻּלָּם
חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בֶּחָרֶב׃ 23 אֲשֶׁר נִתְּנוּ
קִבְרֹתֶיהָ בְּיַרְכְּתֵי־בוֹר וַיְהִי קְהָלָהּ סְבִיבוֹת
קְבֻרָתָהּ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלִים בַּחֶרֶב
אֲשֶׁר־נָתְנוּ חִתִּית בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ 24 שָׁם
עֵילָם וְכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קְבוּרָתָהּ כֻּלָּם
חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר־יָרְדוּ עֲרֵלִים ׀
אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נָתְנוּ חִתִּיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יוֹרְדֵי
בוֹר׃ 25 בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתְנוּ מִשְׁכָּב לָהּ
בְּכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתֶיהָ כֻּלָּם
עֲרֵלִים חַלְלֵי־חֶרֶב כִּי־נִתַּן חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ
חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר
בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתָּן׃ 26 שָׁם מֶשֶׁךְ תֻּבַל
וְכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרוֹתֶיהָ כֻּלָּם
עֲרֵלִים מְחֻלְלֵי חֶרֶב כִּי־נָתְנוּ חִתִּיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ 27 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת־גִּבּוֹרִים
נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים אֲשֶׁר יָרְדוּ־שְׁאוֹל בִּכְלֵי־
מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ אֶת־חַרְבוֹתָם תַּחַת
רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי עֲוֹנֹתָם עַל־עַצְמוֹתָם כִּי־
חִתִּית גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ 28 וְאַתָּה בְּתוֹךְ
עֲרֵלִים תִּשָּׁבַר וְתִשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב׃

15 Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ
ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπερῶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσον-
ται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 16 Θρῆνός ἐστι καὶ θρη-
νήσεις αὐτόν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνή-
σουσιν αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν, λέγει Κύριος
Κύριος. 17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ
πρώτου μηνὸς πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 18 Υἱὲ ἀνθρώπου,
θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ κατα-
βιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς
εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας
εἰς βόθρον· 19 ['Εξ ὑδάτων εὐπρεποῦς κατάβηθι,
καὶ κοιμήθτι μετα ἀπεριτμήτων.] 20 'Εν μέσῳ
μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ
κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐροῦσί
σοι οἱ γίγαντες 'Εν βάθει βόθρου γίνου, τίνος
κρείττων εἶ; καὶ κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ
ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.
22 'Εκεῖ 'Ασσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ ταφὴ αὐ-
τῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ
αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες
οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, 23 [Οἳ
ἔδωκαν τὰς ταφὰς αὐτῆς ἐν μηροῖς λάκκου· καὶ
ἐγενήθη ἐκκλησία αὐτοῦ περικύκλῳ τῆς ταφῆς
αὐτοῦ, πάντες αὐτοὶ τραυματίαι πίπτοντες
μαχαίρᾳ] οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς
ζωῆς. 24 'Εκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ καὶ οἱ κατα-
βαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδω-
κότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς· καὶ ἐλάβοσαν
τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
βόθρον 25 'Εν μέσῳ τραυματιῶν [ἐδόθη κοίτη
αὐτῆς, σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἑκάστου περικύκλῳ
ἡ ταφὴ αὐτοῦ· πάντες ἀπερίτμητοι τραυματιῶν
μαχαίρᾳ]. 26 'Εκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ καὶ Θοβὲλ
καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνή-
ματος αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες
ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδω-
κότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς· 27 Καὶ
ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτω-
κότων ἀπ' αἰῶνος, οἳ κατέβησαν εἰς ᾅδου ἐν
ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας
αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθησαν
αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι
ἐξεφόβησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. 28 Καὶ
σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων [συντριβήσῃ, καὶ]
κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ.

15 Cum dedero terram Ægypti desolatam:
deseretur autem terra a plenitudine sua,
quando percussero omnes habitatores ejus:
et scient quia ego Dominus. 16 Planctus
est, et plangent eum: filiæ gentium plangent
eum: super Ægyptum, et super multitudi-
nem ejus plangent eum, ait Dominus Deus.
17 Et factum est in duodecimo anno, in
quinta decima mensis, factum est verbum
Domini ad me, dicens: 18 Fili hominis cane
lugubre super multitudinem Ægypti: et de-
trahe eam ipsam, et filias gentium robusta-
rum, ad terram ultimam, cum his qui de-
scendunt in lacum. 19 Quo pulchrior es?
descende, et dormi cum incircumcisis. 20 In
medio interfectorum gladio cadent: gladius
datus est, attraxerunt eam, et omnes populos
ejus. 21 Loquentur ei potentissimi robus-
torum de medio inferni, qui cum auxiliatori-
bus ejus descenderunt et dormierunt incir-
cumcisi, interfecti gladio. 22 Ibi Assur, et
omnis multitudo ejus: in circuitu illius se-
pulchra ejus: omnes interfecti, et qui cecide-
runt gladio. 23 Quorum data sunt sepulchra
in novissimis laci: et facta est multitudo
ejus per gyrum sepulchri ejus: universi in-
terfecti, cadentesque gladio, qui dederant
quondam formidinem in terra viventium.
24 Ibi Ælam, et omnis multitudo ejus per
gyrum sepulchri sui; omnes hi interfecti,
ruentesque gladio: qui descenderunt incir-
cumcisi ad terram ultimam: qui posuerunt
terrorem suum in terra viventium, et por-
taverunt ignominiam suam cum his qui
descendunt in lacum. 25 In medio inter-
fectorum posuerunt cubile ejus in universis
populis ejus: in circuitu ejus sepulchrum
illius: omnes hi incircumcisi, interfectique
gladio; dederunt enim terrorem suum in
terra viventium, et portaverunt ignominiam
suam cum his qui descendunt in lacum: in
medio interfectorum positi sunt. 26 Ibi
Mosoch, et Thubal, et omnis multitudo ejus:
in circuitu ejus sepulchra illius; omnes hi
incircumcisi, interfectique et cadentes gladio:
quia dederunt formidinem suam in terra vi-
ventium. 27 Et non dormient cum fortibus,
cadentibusque et incircumcisis, qui descen-
derunt ad infernum cum armis suis, et posu-
erunt gladios suos sub capitibus suis, et fue-
runt iniquitates eorum in ossibus eorum: quia
terror fortium facti sunt in terra viventium.
28 Et tu ergo in medio incircumcisorum
contereris, et dormies cum interfectis gladio.

יחזקאל לב לג

29 שָׁמָּה אֱדוֹם מְלָכֶיהָ וְכָל־נְשִׂיאֶיהָ
אֲשֶׁר־נִתְּנוּ בִגְבוּרָתָם אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב הֵמָּה
אֶת־עֲרֵלִים יִשְׁכָּבוּ וְאֶת־יֹרְדֵי בוֹר׃ 30 שָׁמָּה
נְסִיכֵי צָפוֹן כֻּלָּם וְכָל־צִדֹנִי אֲשֶׁר־יָרְדוּ
אֶת־חֲלָלִים בְּחִתִּיתָם מִגְּבוּרָתָם בּוֹשִׁים
וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ
כְלִמָּתָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ 31 אוֹתָם יִרְאֶה
פַרְעֹה וְנִחַם עַל־כָּל־הֲמוֹנֹה חַלְלֵי־חֶרֶב
פַּרְעֹה וְכָל־חֵילוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ 32 כִּי־
נָתַתִּי אֶת־חִתִּיתוֹ בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהֻשְׁכַּב
בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב פַּרְעֹה
וְכָל־הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

פרשה לג׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־
אָדָם דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־עַמְּךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶרֶץ כִּי־אָבִיא עָלֶיהָ חָרֶב וְלָקְחוּ עַם־
הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתְנוּ אֹתוֹ
לָהֶם לְצֹפֶה׃ 3 וְרָאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה
עַל־הָאָרֶץ וְתָקַע בַּשּׁוֹפָר וְהִזְהִיר אֶת־
הָעָם׃ 4 וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
וְלֹא נִזְהָר וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקָּחֵהוּ דָּמוֹ
בְּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה׃ 5 אֵת קוֹל הַשּׁוֹפָר שָׁמַע
וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְהוּא נִזְהָר
נַפְשׁוֹ מִלֵּט׃ 6 וְהַצֹּפֶה כִּי־יִרְאֶה אֶת־הַחֶרֶב
בָּאָה וְלֹא־תָקַע בַּשּׁוֹפָר וְהָעָם לֹא־נִזְהָר
וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקַּח מֵהֶם נָפֶשׁ הוּא
בַּעֲוֹנוֹ נִלְקָח וְדָמוֹ מִיַּד־הַצֹּפֶה אֶדְרֹשׁ׃
7 וְאַתָּה בֶן־אָדָם צֹפֶה נְתַתִּיךָ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָּבָר וְהִזְהַרְתָּ
אֹתָם מִמֶּנִּי׃ 8 בְּאָמְרִי לָרָשָׁע רָשָׁע מוֹת
תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃

ΙΕΖΕΚΙΗΛ, λβ′, λγ′.

29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοὺρ οἱ δόντες
τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας, οὗτοι μετὰ
τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς
βόθρον. 30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βοῤῥᾶ πάντες
στρατηγοὶ Ἀσσυύρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι,
σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν **καὶ τῇ** ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμή-
θησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας,
καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς βόθρον. 31 Ἐκείνους ὄψεται
βασιλεὺς Φαραὼ καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν
τὴν ἰσχὺν αὐτῶν [τραυματίαι μαχαίρᾳ Φαραὼ καὶ
ἡ δύναμις αὐτοῦ], λέγει Κύριος Κύριος· 32 Ὅτι
δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμη-
θήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας Φαραώ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. λγ′.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομ-
φαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα
ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν,
3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,
4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος καὶ μὴ φυλάξηται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία
καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ ἔσται. 5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλ-
πιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοῦ ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐξείλατο. 6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν
ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι,
καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία
λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχήν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνο-
μίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ
ἐκζητήσω. 7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέ-
δωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός
μου λόγον. 8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ
Θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυ-
λάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς
ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ
δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

EZECHIEL, XXXII. XXXIII.

29 Ibi Idumæa, et reges ejus, et omnes duces
ejus, qui dati sunt cum exercitu suo cum
interfectis gladio: et qui cum incircumcisis
dormierunt, et cum his qui descendunt in
lacum. 30 Ibi principes aquilonis omnes,
et universi venatores: qui deducti sunt cum
interfectis, paventes, et in sua fortitudine
confusi: qui dormierunt incircumcisi cum
interfectis gladio, et portaverunt confusionem
suam cum his qui descendunt in lacum.
31 Vidit eos Pharao, et consolatus est super
universa multitudine sua, quæ interfecta est
gladio: Pharao, et omnis exercitus ejus, ait
Dominus Deus: 32 Quia dedi terrorem
meum in terra viventium, et dormivit in
medio incircumcisorum cum interfectis gla-
dio: Pharao, et omnis multitudo ejus, ait
Dominus Deus.

CAPUT XXXIII.

1 Et factum est verbum Domini ad me
dicens: 2 Fili hominis loquere ad filios po-
puli tui, et dices ad eos: Terra cum induxero
super eam gladium, et tulerit populus terræ
virum unum de novissimis suis, et consti-
tuerit eum super se speculatorem: 3 Et ille
viderit gladium venientem super terram, et
cecinerit buccina, et annuntiaverit populo:
4 Audiens autem, quisquis ille est, sonitum
buccinæ, et non se observaverit, veneritque
gladius, et tulerit eum: sanguis ipsius super
caput ejus erit. 5 Sonum buccinæ audivit,
et non se observavit, sanguis ejus in ipso
erit: si autem se custodierit, animam suam
salvabit. 6 Quod si speculator viderit gla-
dium venientem, et non insonuerit buccina,
et populus se non custodierit, veneritque gla-
dius, et tulerit de eis animam: ille quidem
in iniquitate sua captus est, sanguinem autem
ejus de manu speculatoris requiram. 7 Et
tu fili hominis, speculatorem dedi te domui
Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem,
annuntiabis eis ex me. 8 Si me dicente ad
impium: Impie, morte morieris: non fueris
locutus ut se custodiat impius a via sua:
ipse impius in iniquitate sua morietur, san-
guinem autem ejus de manu tua requiram.

9 ואתה כי־הזהרת רשע מדרכו
לשוב ממנה ולא־שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת׃
10 ואתה בן־אדם אמר אל־בית ישראל
כן אמרתם לאמר כי־פשעינו וחטאתינו
עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה׃
11 אמר אליהם חי־אני ׀ נאם ׀ אדני יהוה
אם־אחפץ במות הרשע כי אם־בשוב
רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל׃
12 ואתה בן־אדם אמר אל־בני־
עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע לא־יכשל בה
ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו׃ 13 באמרי
לצדיק חיה יחיה והוא־בטח על־צדקתו
ועשה עול כל־צדקתו לא תזכרנה ובעולו
אשר־עשה בו ימות׃ 14 ובאמרי לרשע
מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט
וצדקה׃ 15 חבל ישיב רשע גזלה ישלם
בחקות החיים הלך לבלתי עשות
עול חיו יחיה לא ימות׃ 16 כל־חטאתו
אשר חטא לא תזכרנה לו משפט
וצדקה עשה חיו יחיה׃ 17 ואמרו בני
עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם
לא־יתכן׃ 18 בשוב־צדיק מצדקתו ועשה
עול ומת בהם׃ 19 ובשוב רשע
מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם
הוא יחיה׃ 20 ואמרתם לא יתכן דרך
אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
ישראל׃ 21 ויהי בשתי עשרה
שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו
בא־אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה
העיר׃ 22 ויד־יהוה היתה אלי בערב
לפני בוא הפליט ויפתח את־פי עד־בוא
אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי
עוד׃ 23 ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 24 בן־אדם ישבי החרבות האלה
על־אדמת ישראל אמרים לאמר אחד
היה אברהם ויירש את־הארץ ואנחנו
רבים לנו נתנה הארץ למורשה׃

9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ
ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρη-
σαι. 10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες Αἱ πλάναι
ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσί, καὶ
ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζησόμεθα;
11 Εἰπὸν αὐτοῖς Ζῶ ἐγώ, τάδε λέγει Κύριος,
οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς ἀπο-
στρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ
ζῆν αὐτόν. Ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε, οἶκος Ἰσραήλ;
12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου Δικαιο-
σύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
πλανηθῇ, καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ·
καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι. 13 Ἐν τῷ
εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ Οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιο-
σύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιο-
σύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται. 14 Καὶ
ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ Θανάτῳ θανατωθήσῃ,
καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ
ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, 15 Καὶ ἐνεχύ-
ρασμα ἀποδοῖ καὶ ἁρπάγματα ἀποτίσει, ἐν προσ-
τάγμασι ζωῆς διαπορεύηται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον,
ζωῇ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ· 16 Πᾶσαι αἱ
ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν,
ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς
ζήσεται. 17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου
Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου. Καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. 18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσει ἀνομίας,
καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς. 19 Καὶ ἐν τῷ ἀπο-
στρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ
καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς
ζήσεται. 20 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε Οὐκ εὐθεῖα
ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ. 21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
δεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ
μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρός με ὁ
ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων Ἑάλω ἡ πόλις.
22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν
ἐλθεῖν αὐτόν, καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα ὡς ἦλθε
πρός με τὸ πρωΐ· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου οὐ
συνεσχέθη ἔτι. 23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρός με λέγων 24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες
τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν
Εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς
πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

9 Si autem annuntiante te ad impium ut a
viis suis convertatur, non fuerit conversus a
via sua: ipse in iniquitate sua morietur:
porro tu animam tuam liberasti. 10 Tu ergo
fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti
estis, dicentes: Iniquitates nostræ, et pec-
cata nostra super nos sunt, et in ipsis nos
tabescimus: quomodo ergo vivere poterimus?
11 Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus
Deus: nolo mortem impii, sed ut converta-
tur impius a via sua, et vivat. Convertimini,
convertimini a viis vestris pessimis: et quare
moriemini domus Israel? 12 Tu itaque fili
hominis dic ad filios populi tui: Justitia
justi non liberabit eum in quacumque die
peccaverit; et impietas impii non nocebit
ei, in quacumque die conversus fuerit ab
impietate sua: et justus non poterit vivere
in justitia sua, in quacumque die peccaverit.
13 Etiam si dixero justo quod vita vivat, et
confisus in justitia sua fecerit iniquitatem:
omnes justitiæ ejus oblivioni tradentur, et
in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa
morietur. 14 Si autem dixero impio: Morte
morieris: et egerit pœnitentiam a peccato
suo, feceritque judicium et justitiam, 15 Et
pignus restituerit ille impius, rapinamque
reddiderit, in mandatis vitæ ambulaverit,
nec fecerit quidquam injustum: vita vivet,
et non morietur. 16 Omnia peccata ejus,
quæ peccavit, non imputabuntur ei: judicium
et justitiam fecit, vita vivet. 17 Et dixerunt
filii populi tui: Non est æqui ponderis via
Domini, et ipsorum via injusta est. 18 Cum
enim recesserit justus a justitia sua, fece-
ritque iniquitates, morietur in eis. 19 Et
cum recesserit impius ab impietate sua,
feceritque judicium et justitiam, vivet in eis.
20 Et dicitis: Non est recta via Domini.
Unumquemque juxta vias suas judicabo de
vobis, domus Israel. 21 Et factum est in
duodecimo anno, in decimo mense, in quinta
mensis transmigrationis nostræ, venit ad me
qui fugerat de Jerusalem, dicens: Vastata
est civitas. 22 Manus autem Domini facta
fuerat ad me vespere, antequam veniret qui
fugerat: aperuitque os meum donec veniret
ad me mane, et aperto ore meo non silui am-
plius. 23 Et factum est verbum Domini
ad me, dicens: 24 Fili hominis, qui ha-
bitant in ruinosis his super humum Israel,
loquentes aiunt: Unus erat Abraham, et
hereditate possedit terram: nos autem multi
sumus, nobis data est terra in possessionem.

25 לָכֵן אֱמֹר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִֹה
עַל־הַדָּם ׀ תֹּאכֵלוּ וְעֵינֵכֶם תִּשְׂאוּ אֶל־
גִּלּוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁפֹּכוּ וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ :
26 עֲמַדְתֶּם עַל־חַרְבְּכֶם עֲשִׂיתֶן תּוֹעֵבָה
וְאִישׁ אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּאתֶם וְהָאָרֶץ
תִּירָשׁוּ : 27 כֹּה־תֹאמַר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִֹה חַי־אָנִי אִם־לֹא אֲשֶׁר בֶּחֳרָבוֹת
בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וַאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחַיָּה
נְתַתִּיו לְאָכְלוֹ וַאֲשֶׁר בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת
בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ : 28 וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה וְנִשְׁבַּת גְּאוֹן עֻזָּהּ
וְשָׁמְמוּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵין עוֹבֵר :
29 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת־הָאָרֶץ
שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה עַל כָּל־תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר
עָשׂוּ : 30 וְאַתָּה בֶן־אָדָם בְּנֵי עַמְּךָ
הַנִּדְבָּרִים בְּךָ אֵצֶל הַקִּירוֹת וּבְפִתְחֵי
הַבָּתִּים וְדִבֶּר־חַד אֶת־אַחַד אִישׁ אֶת־
אָחִיו לֵאמֹר בֹּאוּ־נָא וְשִׁמְעוּ מַה הַדָּבָר
הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה : 31 וְיָבוֹאוּ אֵלֶיךָ
כִּמְבוֹא־עָם וְיֵשְׁבוּ לְפָנֶיךָ עַמִּי וְשָׁמְעוּ
אֶת־דְּבָרֶיךָ וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִּי־עֲגָבִים
בְּפִיהֶם הֵמָּה עֹשִׂים אַחֲרֵי בִצְעָם לִבָּם
הֹלֵךְ : 32 וְהִנְּךָ לָהֶם כְּשִׁיר עֲגָבִים יְפֵה
קוֹל וּמֵטִב נַגֵּן וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֶיךָ
וְעֹשִׂים אֵינָם אוֹתָם : 33 וּבְבֹאָהּ הִנֵּה
בָאָה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם :

פרשה לד :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 בֶּן־
אָדָם הִנָּבֵא עַל־רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּבֵא
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לָרֹעִים כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי
יֱהוִֹה הוֹי רֹעֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים
אוֹתָם הֲלֹא הַצֹּאן יִרְעוּ הָרֹעִים : 3 אֶת־
הַחֵלֶב תֹּאכֵלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבָּשׁוּ
הַבְּרִיאָה תִּזְבָּחוּ הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ :
4 אֶת־הַנַּחְלוֹת לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַחוֹלָה
לֹא־רִפֵּאתֶם וְלַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא חֲבַשְׁתֶּם
וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשֵׁבֹתֶם וְאֶת־הָאֹבֶדֶת
לֹא בִקַּשְׁתֶּם וּבְחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם
וּבְפָרֶךְ : 5 וַתְּפוּצֶינָה מִבְּלִי רֹעֶה וַתִּהְיֶינָה
לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתְּפוּצֶינָה :

25 Διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς [Οὕτως εἶπε Κύριος
Ἐπὶ τῷ αἵματι φάγεσθε καὶ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
λήψεσθε πρὸς εἴδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐκχεῖτε· καὶ
τὴν γῆν κληρονομήσητε; 26 Ἕστητε ἐπὶ τῇ
ῥομφαίᾳ ὑμῶν, ἐποιήσατε βδέλυγμα, καὶ ἀνὴρ τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἐμιάνατε. καὶ τὴν γῆν κληρονομή-
σετε;] 27 [Οὕτως διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς] Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος Ζῶ ἐγώ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς
ἠρημωμέναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ
δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετει-
χισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ
ἀποκτενῶ. 28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ
ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημω-
θήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι δια-
πορευόμενον. 29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ
ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν
ἃ ἐποίησαν. 30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ
τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ
τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν
ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες Συνέλθωμεν
καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.
31 Ἔρχονται πρὸς σὲ ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ
κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά
σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων ἡ καρ-
δία αὐτῶν. 32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλ-
τηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονταί σου
τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά. 33 Καὶ
ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦσιν Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσονται
ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ΚΕΦ. λδ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας
τοῦ Ἰσραήλ, προφήτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι
Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ὦ ποιμένες Ἰσραήλ, μὴ
βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα
βόσκουσιν οἱ ποιμένες; 3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέ-
σθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ
σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε. 4 Τὸ
ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ
ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατε-
δήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ
τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατειργάσασθε μόχθῳ. 5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρό-
βατά μου δια τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη
εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηριοις τοῦ ἀγροῦ.

25 Idcirco dices ad eos : Hæc dicit Dominus
Deus : Qui in sanguine comeditis, et oculos
vestros levatis ad immunditias vestras, et
sanguinem funditis : numquid terram heredi-
tate possidebitis ? 26 Stetistis in gladiis
vestris, fecistis abominationes, et unusquisque
uxorem proximi sui polluit : et terram here-
ditate possidebitis ? 27 Hæc dices ad eos :
Sic dicit Dominus Deus : Vivo ego, quia qui
in ruinosis habitant, gladio cadent : et qui in
agro est, bestiis tradetur ad devorandum : qui
autem in præsidiis et speluncis sunt, peste
morientur. 28 Et dabo terram in solitudinem,
et in desertum, et deficiet superba fortitudo
ejus : et desolabuntur montes Israel, eo quod
nullus sit qui per eos transeat. 29 Et scient
quia ego Dominus, cum dedero terram eorum
desolatam et desertam, propter universas
abominationes suas, quas operati sunt. 30 Et
tu fili hominis: Filii populi tui, qui loquuntur
de te juxta muros, et in ostiis domorum, et
dicunt unus ad alterum, vir ad proximum
suum loquentes : Venite, et audiamus quis
sit sermo egrediens a Domino. 31 Et veniunt
ad te, quasi si ingrediatur populus, et sedent
coram te populus meus: et audiunt sermones
tuos, et non faciunt eos: quia in canticum
oris sui vertunt illos, et avaritiam suam
sequitur cor eorum. 32 Et es eis quasi carmen
musicum, quod suavi dulcique sono canitur :
et audiunt verba tua, et non faciunt ea. 33 Et
cum venerit quod prædictum est (ecce enim
venit) tunc scient quod prophetes fuerit
inter eos.

CAPUT XXXIV.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Fili hominis propheta de pastoribus
Israel; propheta, et dices pastoribus : Hæc
dicit Dominus Deus : Væ pastoribus Israel,
qui pascebant semetipsos : nonne greges a
pastoribus pascuntur ? 3 Lac comedebatis,
et lanis operiebamini, et quod crassum erat
occidebatis: gregem autem meum non pasce-
batis. 4 Quod infirmum fuit non consolidastis,
et quod ægrotum non sanastis, quod confrac-
tum est non alligastis, et quod abjectum est
non reduxistis, et quod perierat non quæsistis:
sed cum austeritate imperabatis eis, et cum
potentia. 5 Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod
non esset pastor: et factæ sunt in devoratio-
nem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt.

6 יִשְׁגּוּ צֹאנִי בְּכָל־הֶהָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעָה
רָמָה וְעַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ נָפֹצוּ צֹאנִי
וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ׃ 7 לָכֵן רֹעִים
שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 8 חַי־אָנִי נְאֻם ׀
אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־לֹא יַעַן הֱיוֹת־צֹאנִי ׀ לָבַז
וַתִּהְיֶינָה צֹאנִי לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה
מֵאֵין רֹעֶה וְלֹא־דָרְשׁוּ רֹעַי אֶת־צֹאנִי
וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא
רָעוּ׃ 9 לָכֵן הָרֹעִים שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃
10 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֶל־הָרֹעִים
וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים
מֵרְעוֹת צֹאן וְלֹא־יִרְעוּ עוֹד הָרֹעִים
אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא־תִהְיֶיןָ
לָהֶם לְאָכְלָה׃ 11 כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה הִנְנִי־אָנִי וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי
וּבִקַּרְתִּים׃ 12 כְּבַקָּרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם
הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ־צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר
אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת
אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל׃
13 וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים
מִן־הָאֲרָצוֹת וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־אַדְמָתָם
וּרְעִיתִים אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל בָּאֲפִיקִים וּבְכֹל
מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ 14 בְּמִרְעֶה־טּוֹב אֶרְעֶה
אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נְוֵהֶם
שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנָוֶה טּוֹב וּמִרְעֶה שָׁמֵן
תִּרְעֶינָה אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 אֲנִי אֶרְעֶה
צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃
16 אֶת־הָאֹבֶדֶת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת־הַנִּדַּחַת אָשִׁיב
וְלַנִּשְׁבֶּרֶת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת־הַחוֹלָה אֲחַזֵּק
וְאֶת־הַשְּׁמֵנָה וְאֶת־הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֶרְעֶנָּה
בְמִשְׁפָּט׃ 17 וְאַתֵּנָה צֹאנִי כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֶׂה לָשֶׂה
לָאֵילִים וְלָעַתּוּדִים׃ 18 הַמְעַט מִכֶּם
הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ וְיֶתֶר מִרְעֵיכֶם
תִּרְמְסוּ בְּרַגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ
וְאֵת הַנּוֹתָרִים בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפֹּשׂוּן׃
19 וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה
וּמִרְפַּשׂ רַגְלֵיכֶם תִּשְׁתֶּינָה׃
20 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אֲלֵיהֶם
הִנְנִי־אָנִי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין־שֶׂה בִרְיָה
וּבֵין שֶׂה רָזָה׃ 21 יַעַן בְּצַד וּבְכָתֵף
תֶּהְדֹּפוּ וּבְקַרְנֵיכֶם תְּנַגְּחוּ כָּל־הַנַּחְלוֹת
עַד אֲשֶׁר הֲפִיצוֹתֶם אוֹתָנָה אֶל־הַחוּצָה׃

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει
καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ
ἀποστρέφων. 7 Διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε
λόγον Κυρίου 8 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ
μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προ-
νομήν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατά-
βρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ
εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ
πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς
τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν· 9 Ἀντὶ τούτου,
ποιμένες, [ἀκούσατε λόγον Κυρίου.] 10 Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκ-
ζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ
ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά
μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά·
καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.
11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.
12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν
ἡμέρᾳ ὅταν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προ-
βάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρό-
βατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου
οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.
13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς φάραγξι καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ
τῆς γῆς· 14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς,
ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ. Καὶ ἔσονται αἱ
μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι
βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ. 15 Ἐγὼ
βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος 16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω,
καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντε-
τριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω,
καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ
κρίματος. 17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον
προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.
18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν
ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατε-
πατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ
ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσ-
σετε; 19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα
τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον
ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον; 20 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ διακρι-
νῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον
προβάτου ἀσθενοῦς. 21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς
καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν
ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε

6 Erraverunt greges mei in cunctis montibus
et in universo colle excelso: et super omnem
faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non
erat qui requireret, non erat, inquam, qui
requireret. 7 Propterea, pastores, audite ver-
bum Domini: 8 Vivo ego, dicit Dominus
Deus: quia pro eo quod facti sunt greges
mei in rapinam, et oves meæ in devorationem
omnium bestiarum agri, eo quod non esset
pastor: neque enim quæsierunt pastores
mei gregem meum, sed pascebant pastores
semetipsos, et greges meos non pascebant:
9 Propterea, pastores, audite verbum Domini:
10 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse
super pastores requiram gregem meum de
manu eorum, et cessare faciam eos ut ultra
non pascant gregem, nec pascant amplius
pastores semetipsos: et liberabo gregem
meum de ore eorum, et non erit ultra eis in
escam. 11 Quia hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitabo
eas. 12 Sicut visitat pastor gregem suum, in
die quando fuerit in medio ovium suarum
dissipatarum: sic visitabo oves meas, et
liberabo eas de omnibus locis, in quibus
dispersæ fuerant in die nubis et caliginis.
13 Et educam eas de populis, et congregabo
eas de terris, et inducam eas in terram suam:
et pascam eas in montibus Israel, in rivis, et
in cunctis sedibus terræ. 14 In pascuis
uberrimis pascam eas, et in montibus excelsis
Israel erunt pascua earum: ibi requiescent
in herbis virentibus, et in pascuis pinguibus
pascentur super montes Israel. 15 Ego
pascam oves meas, et ego eas accubare faciam,
dicit Dominus Deus. 16 Quod perierat
requiram, et quod abjectum erat reducam, et
quod confractum fuerat alligabo, et quod
infirmum fuerat consolidabo, et quod pingue
et forte custodiam: et pascam illas in judicio.
17 Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus
Deus: Ecce ego judico inter pecus et pecus,
arietum et hircorum. 18 Nonne satis vobis
erat pascua bona depasci? Insuper et
reliquias pascuarum vestrarum conculcastis
pedibus vestris: et cum purissimam aquam
biberetis, reliquam pedibus vestris turbabatis.
19 Et oves meæ his, quæ conculcata pedibus
vestris fuerant, pascebantur: et quæ pedes
vestri turbaverant, hæc bibebant. 20 Propterea
hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego
ipse judico inter pecus pingue, et macilentum:
21 Pro eo quod lateribus et humeris impinge-
batis, et cornibus vestris ventilabatis omnia
infirma pecora, donec dispergerentur foras:

22 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־תִהְיֶינָה עוֹד
לָבַז וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה לָשֶׂה׃ 23 וַהֲקִמֹתִי
עֲלֵיהֶם רֹעֶה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהֶן אֵת
עַבְדִּי דָוִיד הוּא יִרְעֶה אֹתָם וְהוּא יִהְיֶה
לָהֶן לְרֹעֶה׃ 24 וַאֲנִי יְהוָה אֶהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים וְעַבְדִּי דָוִד נָשִׂיא בְתוֹכָם אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ 25 וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית
שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה־רָעָה מִן־הָאָרֶץ
וְיָשְׁבוּ בַמִּדְבָּר לָבֶטַח וְיָשְׁנוּ בַּיְּעוֹרִים׃
26 וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גִּבְעָתִי בְּרָכָה
וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה
יִהְיוּ׃ 27 וְנָתַן עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת־פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ
תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אַדְמָתָם לָבֶטַח
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרִי אֶת־מֹטוֹת
עֻלָּם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם׃
28 וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בַּז לַגּוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ
לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃
29 וַהֲקִמֹתִי לָהֶם מַטָּע לְשֵׁם וְלֹא־יִהְיוּ
עוֹד אֲסֻפֵי רָעָב בָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹד
כְּלִמַּת הַגּוֹיִם׃ 30 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם אִתָּם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 31 וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן
מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃

פרשה לה׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
שִׂים פָּנֶיךָ עַל־הַר שֵׂעִיר וְהִנָּבֵא עָלָיו׃
3 וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי
אֵלֶיךָ הַר־שֵׂעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ וּנְתַתִּיךָ
שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה׃ 4 עָרֶיךָ חָרְבָּה אָשִׂים
וְאַתָּה שְׁמָמָה תִהְיֶה וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
5 יַעַן הֱיוֹת לְךָ אֵיבַת עוֹלָם וַתַּגֵּר אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי־חָרֶב בְּעֵת אֵידָם בְּעֵת
עֲוֺן קֵץ׃ 6 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה
כִּי־לְדָם אֶעֶשְׂךָ וְדָם יִרְדְּפֶךָ אִם־לֹא דָם
שָׂנֵאתָ וְדָם יִרְדְּפֶךָ׃ 7 וְנָתַתִּי אֶת־הַר שֵׂעִיר
לְשִׁמְמָה וּשְׁמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וָשָׁב׃

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν
ἔτι εἰς προνομήν, καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς
κριόν. 23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα
ἕνα καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δοῦλόν μου Δαυίδ,
καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν, 24 Καὶ ἐγὼ Κύριος
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 25 Καὶ διαθήσο-
μαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία
πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς. 26 Καὶ
δώσω αὐτοὺς περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω
τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας. 27 Καὶ τὰ ξύλα
τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ
γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρῖψαι με τὸν
ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν
καταδουλωσαμένων αὐτούς, 28 Καὶ οὐκ ἔσονται
ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς
οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν
ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. 29 Καὶ
ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀνειδισμὸν
ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι. 30 Καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ
λαός μου. Οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος Κύριος,
31 Πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μού ἐστε,
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος
Κύριος.

ΚΕΦ. λε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπ' ὄρος Σηεὶρ καὶ προφήτευσον εἰς αὐτό, 3 Καὶ
εἰπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ, ὄρος Σηείρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
σὲ καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ, 4 Καὶ
ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος
ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, 5 Ἀντὶ τοῦ
γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν, καὶ ἐνεκάθισας τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν
καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτων. 6 Διὰ τοῦτο, ζῶ
ἐγώ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα
ἥμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε. 7 Καὶ δώσω
ὄρος Σηεὶρ εἰς ἔρημον καὶ ἠρημωμένον, καὶ
ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη

22 Salvabo gregem meum, et non erit ultra
in rapinam, et judicabo inter pecus et pecus.
23 Et suscitabo super eas pastorem unum,
qui pascat eas, servum meum David: ipse
pascet eas, et ipse erit eis in pastorem. 24 Ego
autem Dominus ero eis in Deum: et servus
meus David princeps in medio eorum: ego
Dominus locutus sum. 25 Et faciam cum
eis pactum pacis, et cessare faciam bestias
pessimas de terra: et qui habitant in deserto,
securi dormient in saltibus. 26 Et ponam
eos in circuitu collis mei benedictionem: et
deducam imbrem in tempore suo: pluviæ
benedictionis erunt. 27 Et dabit lignum agri
fructum suum, et terra dabit germen suum,
et erunt in terra sua absque timore: et scient
quia ego Dominus, cum contrivero catenas
jugi eorum, et eruero eos de manu imperan-
tium sibi. 28 Et non erunt ultra in rapinam
in gentibus, neque bestiæ terræ devorabunt
eos: sed habitabunt confidenter absque ullo
terrore. 29 Et suscitabo eis germen nomina-
tum: et non erunt ultra imminuti fame in
terra, neque portabunt ultra opprobrium
gentium. 30 Et scient quia ego Dominus
Deus eorum cum eis, et ipsi populus meus
domus Israel, ait Dominus Deus. 31 Vos
autem greges mei, greges pascuæ meæ, homi-
nes estis: et ego Dominus Deus vester, dicit
Dominus Deus.

CAPUT XXXV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis pone faciem tuam
adversum montem Seir, et prophetabis de eo,
et dices illi: 3 Hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego ad te mons Seir, et extendam manum
meam super te, et dabo te desolatum atque
desertum. 4 Urbes tuas demoliar, et tu de-
sertus eris: et scies quia ego Dominus. 5 Eo
quod fueris inimicus sempiternus, et conclu-
seris filios Israel in manus gladii in tempore
afflictionis eorum, in tempore iniquitatis
extremæ. 6 Propterea vivo ego, dicit
Dominus Deus: quoniam sanguini tradam
te, et sanguis te persequetur: et cum san-
guinem oderis, sanguis persequetur te. 7 Et
dabo montem Seir desolatum atque desertum:
et auferam de eo euntem, et redeuntem.

8 וּמִלֵּאתִי אֶת־הָרָיו חֲלָלָיו גִּבְעוֹתֶיךָ
וְגֵיאוֹתֶיךָ וְכָל־אֲפִיקֶיךָ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפְּלוּ
בָהֶם׃ 9 שִׁמְמוֹת עוֹלָם אֶתֶּנְךָ וְעָרֶיךָ לֹא
תָשֹׁבְנָה וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 10 יַעַן
אֲמָרְךָ אֶת־שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאֶת־שְׁתֵּי הָאֲרָצוֹת
לִי תִהְיֶינָה וִירַשְׁנוּהָ וַיהוָה שָׁם הָיָה׃
11 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְעָשִׂיתִי
כְּאַפְּךָ וּכְקִנְאָתְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָה מִשִּׂנְאָתֶיךָ
בָּם וְנוֹדַעְתִּי בָם כַּאֲשֶׁר אֶשְׁפְּטֶךָ׃
12 וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה שָׁמַעְתִּי ׀ אֶת־כָּל־
נָאָצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר ׀ שָׁמֵמָה לָנוּ נִתְּנוּ לְאָכְלָה׃
13 וַתַּגְדִּילוּ עָלַי בְּפִיכֶם וְהַעְתַּרְתֶּם עָלַי
דִּבְרֵיכֶם אֲנִי שָׁמָעְתִּי׃ 14 כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה כִּשְׂמֹחַ כָּל־הָאָרֶץ שְׁמָמָה
אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 15 כְּשִׂמְחָתְךָ לְנַחֲלַת בֵּית־
יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־שָׁמֵמָה כֵּן אֶעֱשֶׂה־לָּךְ
שְׁמָמָה תִהְיֶה הַר־שֵׂעִיר וְכָל־אֱדוֹם כֻּלָּהּ
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרשה לו׃

1 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃
2 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב
עֲלֵיכֶם הֶאָח וּבָמוֹת עוֹלָם לְמוֹרָשָׁה
הָיְתָה לָּנוּ׃ 3 לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן ׀ בְּיַעַן שַׁמּוֹת וְשָׁאֹף
אֶתְכֶם מִסָּבִיב לִהְיוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לִשְׁאֵרִית
הַגּוֹיִם וַתֵּעֲלוּ עַל־שְׂפַת לָשׁוֹן וְדִבַּת־עָם׃
4 לָכֵן הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְּבַר־אֲדֹנָי
יֱהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶהָרִים
וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת וְלֶחֳרָבוֹת
הַשֹּׁמְמוֹת וְלֶעָרִים הַנֶּעֱזָבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ
לְבַז וּלְלַעַג לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
מִסָּבִיב׃ 5 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה אִם־לֹא בְּאֵשׁ קִנְאָתִי דִבַּרְתִּי עַל־
שְׁאֵרִית הַגּוֹיִם וְעַל־אֱדוֹם כֻּלָּא אֲשֶׁר
נָתְנוּ אֶת־אַרְצִי ׀ לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׂמְחַת
כָּל־לֵבָב בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ לְמַעַן מִגְרָשָׁהּ לָבַז׃

8 Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν βουνούς σου καὶ
τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου
τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.
9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου
οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος. 10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε Τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ
δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς,
καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστί. 11 Διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει
Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν σου [καὶ
κατὰ τὸν ζῆλόν σου ὃν ἐποίησας ἐκ τοῦ μεμιση-
κέναι σε ἐν αὐτοῖς], καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα
ἂν κρινῶ σε, 12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
Ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι
εἶπας Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς
κατάβρωμα, 13 Καὶ ἐμεγαλοῤῥημόνησας ἐπ' ἐμὲ
τῷ στόματί σου [καὶ ἐπλήθησας ἐπ' ἐμὲ λόγους
σου, καὶ] ἐγὼ ἤκουσα. 14 Τάδε λέγει Κύριος Ἐν
τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε,
15 [Καθὼς ηὐφράνθης εἰς κληρονομίαν οἴκου
Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, οὕτως ποιήσω σοι·] ἔρημον
ἔσῃ ὄρος Σηείρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία καὶ ἐξανα-
λωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτῶν.

ΚΕΦ. λϛʹ.

1 ΚΑΙ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ
ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ
Ἀκούσατε λόγον Κυρίου 2 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρός Εὖγε
ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη,
3 Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ
μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι
ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι, καὶ
ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι,
4 Διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου
Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ
τοῖς χειμάῤῥοις καὶ ταῖς φάραγξι καὶ τοῖς ἐξηρη-
μωμένοις καὶ ἠφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς
ἐγκαταλελειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν
καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι πε-
ρικύκλῳ. 5 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος
Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ
ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν
τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύ-
νης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ

8 Et implebo montes ejus occisorum suorum:
in collibus tuis, et in vallibus tuis, atque in
torrentibus interfecti gladio cadent. 9 In
solitudines sempiternas tradam te, et civitates
tuæ non habitabuntur : et scietis quia ego
Dominus Deus. 10 Eo quod dixeris : Duæ
gentes, et duæ terræ meæ erunt, et hereditate
possidebo eas : cum Dominus esset ibi.
11 Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus,
quia faciam juxta iram tuam, et secundum
zelum tuum, quem fecisti odio habens eos :
et notus efficiar per eos cum te judicavero.
12 Et scies quia ego Dominus audivi universa
opprobria tua, quæ locutus es de montibus
Israel, dicens : Deserti, nobis ad devorandum
dati sunt. 13 Et insurrexistis super me ore
vestro, et derogastis adversum me verba
vestra : ego audivi. 14 Hæc dicit Dominus
Deus: Lætante universa terra, in solitudinem
te redigam. 15 Sicut gavisus es super here-
ditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata,
sic faciam tibi : dissipatus eris mons Seir, et
Idumæa omnis : et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVI.

1 Tu autem fili hominis propheta super
montes Israel, et dices : Montes Israel audite
verbum Domini: 2 Hæc dicit Dominus Deus:
Eo quod dixerit inimicus de vobis : Euge,
altitudines sempiternæ in hereditatem datæ
sunt nobis. 3 Propterea vaticinare, et dic :
Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod deso-
lati estis, et conculcati per circuitum, et facti
in hereditatem reliquis gentibus, et ascendistis
super labium linguæ, et opprobrium populi :
4 Propterea montes Israel audite verbum
Domini Dei : Hæc dicit Dominus Deus mon-
tibus, et collibus, torrentibus, vallibusque et
desertis, parietinis, et urbibus derelictis, quæ
depopulatæ sunt, et subsannatæ a reliquis
gentibus per circuitum. 5 Propterea hæc
dicit Dominus Deus : Quoniam in igne zeli
mei locutus sum de reliquis gentibus, et de
Idumæa universa, quæ dederunt terram meam
sibi in hereditatem cum gaudio, et toto corde,
et ex animo : et ejecerunt eam ut vastarent

6 לָכֵן הִנָּבֵא עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת כֹּה־
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי בְקִנְאָתִי וּבַחֲמָתִי
דִּבַּרְתִּי יַעַן כְּלִמַּת גּוֹיִם נְשָׂאתֶם׃
7 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אֲנִי נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי אִם־לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־לָכֶם מִסָּבִיב
הֵמָּה כְּלִמָּתָם יִשָּׂאוּ׃ 8 וְאַתֶּם הָרֵי יִשְׂרָאֵל
עַנְפְּכֶם תִּתֵּנוּ וּפֶרְיְכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא׃ 9 כִּי הִנְנִי אֲלֵיכֶם וּפָנִיתִי
אֲלֵיכֶם וְנֶעֱבַדְתֶּם וְנִזְרַעְתֶּם׃ 10 וְהִרְבֵּיתִי
עֲלֵיכֶם אָדָם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה וְנֹשְׁבוּ
הֶעָרִים וְהֶחֳרָבוֹת תִּבָּנֶינָה׃ 11 וְהִרְבֵּיתִי
עֲלֵיכֶם אָדָם וּבְהֵמָה וְרָבוּ וּפָרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי
אֶתְכֶם כְּקַדְמוֹתֵיכֶם וְהֵטִבֹתִי מֵרִאשֹׁתֵיכֶם
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 12 וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם
אָדָם אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִירֵשׁוּךָ וְהָיִיתָ לָהֶם
לְנַחֲלָה וְלֹא־תוֹסִף עוֹד לְשַׁכְּלָם׃
13 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן אֹמְרִים לָכֶם
אֹכֶלֶת אָדָם אָתְּי וּמְשַׁכֶּלֶת גּוֹיַךְ הָיִית׃
14 לָכֵן אָדָם לֹא־תֹאכְלִי עוֹד וְגוֹיַךְ לֹא
תְכַשְּׁלִי־עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 15 וְלֹא־
אַשְׁמִיעַ אֵלַיִךְ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם וְחֶרְפַּת
עַמִּים לֹא תִשְׂאִי־עוֹד וְגוֹיַךְ לֹא־תַכְשִׁלִי
עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 16 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 17 בֶּן־אָדָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ
בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה
דַרְכָּם לְפָנָי׃ 18 וָאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
טִמְּאוּהָ׃ 19 וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ
בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וְכַעֲלִילוֹתָם שְׁפַטְתִּים׃
20 וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ
אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה
אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ יָצָאוּ׃ 21 וָאֶחְמֹל עַל־
שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה׃

6 Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσ-
ραήλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ
ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις Τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου
ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς.
7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ περικύκλῳ ὑμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν
λήψονται, 8 Ὑμῶν δέ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν
καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου,
ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. 9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθή-
σεσθε καὶ σπαρήσεσθε, 10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ
κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκο-
δομηθήσεται. 11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώ-
πους καὶ κτήνη, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ
ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν
ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 12 Καὶ
γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου
Ἰσραήλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε
αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι
ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν. 13 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἀνθ' ὧν εἶπάν σοι Κατέσθουσα ἀνθρώπους
εἶ, καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου,
14 Διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ
ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.
15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία
ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε
ἔτι [καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνωθήσεται ἔτι],
λέγει Κύριος Κύριος. 16 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 17 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος
Ἰσραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμί-
αναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν πρὸ προσώπου μου. 18 Καὶ ἐξέχεα τὸν
θυμόν μου ἐπ' αὐτούς [περὶ τοῦ αἵματος οὗ ἐξέχεαν
ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμίαναν
αὐτήν]. 19 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη,
καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα
αὐτούς. 20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη οὗ εἰσῆλθον
ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν
τῷ λέγεσθαι αὐτούς Λαὸς Κυρίου οὗτοι, καὶ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν. 21 Καὶ ἐφεισάμην
αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν
οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ.

6 Idcirco vaticinare super humum Israel, et
dices montibus, et collibus, jugis et vallibus:
Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo
meo, et in furore meo locutus sum, eo quod
confusionem gentium sustinueritis. 7 Idcirco
hæc dicit Dominus Deus: Ego levavi manum
meam, ut gentes, quæ in circuitu vestro sunt,
ipsæ confusionem suam portent. 8 Vos
autem montes Israel ramos vestros ger-
minetis, et fructum vestrum afferatis populo
meo Israel: prope enim est ut veniat: 9 Quia
ecce ego ad vos, et convertar ad vos, et
arabimini, et accipietis sementem. 10 Et
multiplicabo in vobis homines, omnemque
domum Israel: et habitabuntur civitates, et
ruinosa instaurabuntur. 11 Et replebo vos
hominibus, et jumentis: et multiplicabuntur,
et crescent: et habitare vos faciam sicut a
principio, bonisque donabo majoribus, quam
habuistis ab initio: et scietis quia ego Do-
minus. 12 Et adducam super vos homines
populum meum Israel, et hereditate posside-
bunt te: et eris eis in hereditatem, et non
addes ultra ut absque eis sis. 13 Hæc dicit
Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de vobis:
Devoratrix hominum es, et suffocans gentem
tuam: 14 Propterea homines non comedes
amplius, et gentem tuam non necabis ultra,
ait Dominus Deus: 15 Nec auditam faciam
in te amplius confusionem gentium, et
opprobrium populorum nequaquam portabis,
et gentem tuam non amittes amplius, ait
Dominus Deus. 16 Et factum est verbum
Domini ad me, dicens: 17 Fili hominis,
domus Israel habitaverunt in humo sua, et
polluerunt eam in viis suis, et in studiis suis,
juxta immunditiam menstruatæ facta est via
eorum coram me. 18 Et effudi indignationem
meam super eos pro sanguine, quem fuderunt
super terram, et in idolis suis polluerunt
eam. 19 Et dispersi eos in gentes, et ven-
tilati sunt in terras: juxta vias eorum, et
adinventiones eorum judicavi eos. 20 Et
ingressi sunt ad gentes, ad quas introierunt,
et polluerunt nomen sanctum meum, cum
diceretur de eis: Populus Domini iste est,
et de terra ejus egressi sunt. 21 Et peperci
nomini sancto meo, quod polluerat domus
Israel in gentibus, ad quas ingressi sunt.

22 לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם׃ 23 וְקִדַּשְׁתִּי
אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר
חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי
יְהֹוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּהִקָּדְשִׁי בָכֶם
לְעֵינֵיהֶם׃ 24 וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם
וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ 25 וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ 26 וְנָתַתִּי
לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן
בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר׃ 27 וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן
בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ
וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם׃ 28 וִישַׁבְתֶּם
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם
לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃
29 וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן
עֲלֵיכֶם רָעָב׃ 30 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ
וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ
עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם׃ 31 וּזְכַרְתֶּם
אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא־טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם עַל עֲוֺנֹתֵיכֶם
וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ 32 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־
עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ
וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 33 כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם
מִכֹּל עֲוֺנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים
וְנִבְנוּ הֶחֳרָבוֹת׃ 34 וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה
תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינֵי
כָּל־עוֹבֵר׃ 35 וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה
הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת
וְהַנְשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃
36 וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשָּׁאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם
כִּי ׀ אֲנִי יְהֹוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת נָטַעְתִּי
הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃

22 Διὰ τοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ Τάδε λέγει
Κύριος Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραήλ, ἀλλ'
ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν
τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ. 23 Καὶ ἁγιάσω τὸ
ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ
ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με
ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 24 Καὶ λήψομαι
ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν
τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
25 Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρι-
σθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ
ὑμᾶς, 26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινήν, καὶ
πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρ-
δίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω
ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. 27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου
δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί
μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε
καὶ ποιήσητε. 28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. 29 Καὶ σώσω
ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω
τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτόν, καὶ οὐ δώσω ἐφ'
ὑμᾶς λιμόν· 30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ
ξύλου καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ
λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι. 31 Καὶ
μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθά, καὶ προσοχθι-
εῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν
καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν. 32 Οὐ δι' ὑμᾶς
ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος, γνωστόν ἐστιν ὑμῖν.
Αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν,
οἶκος Ἰσραήλ. 33 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος Ἐν
ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν,
καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται
ἔρημοι, 34 Καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται,
ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς
παντὸς παροδεύοντος, 35 Καὶ ἐροῦσιν Ἡ γῆ
ἐκείνη ἠρανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ
αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμ-
μέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν, 36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη,
ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ᾠκοδόμησα τὰς καθῃρημένας καὶ κατεφύτευσα
τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

22 Idcirco dices domui Israel : Hæc dicit
Dominus Deus : Non propter vos ego faciam,
domus Israel, sed propter nomen sanctum
meum, quod polluistis in gentibus, ad quas
intrastis. 23 Et sanctificabo nomen meum
magnum, quod pollutum est inter gentes,
quod polluistis in medio earum : ut sciant
gentes quia ego Dominus, ait Dominus exer-
cituum, cum sanctificatus fuero in vobis
coram eis. 24 Tollam quippe vos de genti-
bus, et congregabo vos de universis terris, et
adducam vos in terram vestram. 25 Et
effundam super vos aquam mundam, et munda-
bimini ab omnibus inquinamentis vestris, et
ab universis idolis vestris mundabo vos.
26 Et dabo vobis cor novum, et spiritum
novum ponam in medio vestri : et auferam
cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis
cor carneum. 27 Et spiritum meum ponam
in medio vestri : et faciam ut in præceptis
meis ambuletis, et judicia mea custodiatis, et
operemini. 28 Et habitabitis in terra, quam
dedi patribus vestris : et eritis mihi in po-
pulum, et ego ero vobis in Deum. 29 Et
salvabo vos ex universis inquinamentis
vestris : et vocabo frumentum, et multipli-
cabo illud, et non imponam vobis famem.
30 Et multiplicabo fructum ligni, et genimina
agri, ut non portetis ultra opprobrium famis
in gentibus. 31 Et recordabimini viarum
vestrarum pessimarum, studiorumque non
bonorum : et displicebunt vobis iniquitates
vestræ, et scelera vestra. 32 Non propter
vos ego faciam, ait Dominus Deus, notum sit
vobis : confundimini, et erubescite super viis
vestris, domus Israel. 33 Hæc dicit Dominus
Deus : In die, qua mundavero vos ex omnibus
iniquitatibus vestris, et inhabitari fecero
urbes, et instauravero ruinosa, 34 Et terra
deserta fuerit exculta, quæ quondam erat
desolata in oculis omnis viatoris, 35 Dicent:
Terra illa inculta, facta est ut hortus
voluptatis : et civitates desertæ, et des-
titutæ atque suffossæ, munitæ sederunt.
36 Et scient gentes quæcumque derelictæ
fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus
ædificavi dissipata, plantavique inculta,
ego Dominus locutus sim, et fecerim.

37 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם ארבֶּה אֹתָם
כַּצֹּאן אָדָם׃ 38 כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן
יְרוּשָׁלַםִ בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים
הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃

פרשה לז׃

1 הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ
יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא
מְלֵאָה עֲצָמוֹת׃ 2 וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם
סָבִיב ׀ סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי
הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד׃ 3 וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ 4 וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנָּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר־
יְהוָה׃ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם
רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ 6 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם
עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 7 וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי
וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־עַצְמוֹ׃ 8 וְרָאִיתִי
וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם
עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃
9 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא
בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי
יֱהוִה מֵארְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי
בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ׃ 10 וְהִנַּבֵּאתִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ
וַיַּעַמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד׃ 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים
יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ
לָנוּ׃ 12 לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־
קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃

37 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος Ἔτι τοῦτο ζητηθή-
σομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς, πλη-
θυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους, 38 Ὡς
πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς
ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι
πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων, καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. λζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ
με ἐν πνεύματι Κύριος καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ
πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων,
2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ
ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου,
ξηρὰ σφόδρα. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου,
εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα Κύριε Κύριε,
σὺ ἐπίστῃ ταῦτα. 4 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Προφή-
τευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Τὰ
ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου 5 Τάδε
λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω
ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, 6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
νεῦρα. καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ'
ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ
ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 7 Καὶ
προεφήτευσα καθὼς ἐνετείλατό μοι. Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ
προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν
αὐτοῦ. 8 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ
σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα
ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς. 9 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προ-
φήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι
Τάδε λέγει Κύριος Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων
ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ
ζησάτωσαν. 10 Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετεί-
λατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ
ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συνα-
γωγὴ πολλὴ σφόδρα. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
μὲ λέγων Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος
Ἰσραήλ ἐστιν, καὶ αὐτοὶ λέγουσι Ξηρὰ γέγονε
τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφω-
νήκαμεν. 12 Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν
Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα
ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν,
καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ,

37 Hæc dicit Dominus Deus : Adhuc in hoc
invenient me domus Israel, ut faciam eis :
multiplicabo eos sicut gregem hominum,
38 Ut gregem sanctum, ut gregem Jerusalem
in solemnitatibus ejus : sic erunt civitates
desertæ, plenæ gregibus hominum : et scient
quia ego Dominus.

CAPUT XXXVII.

1 Facta est super me manus Domini, et
eduxit me in spiritu Domini : et dimisit me
in medio campi, qui erat plenus ossibus : 2 Et
circumduxit me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi, siccaque
vehementer. 3 Et dixit ad me : Fili hominis
putasne vivent ossa ista ? Et dixi : Domine
Deus, tu nosti. 4 Et dixit ad me : Vaticinare
de ossibus istis : et dices eis : Ossa arida
audite verbum Domini. 5 Hæc dicit Domi-
nus Deus ossibus his : Ecce ego intromittam
in vos spiritum, et vivetis. 6 Et dabo super
vos nervos, et succrescere faciam super vos
carnes, et superextendam in vobis cutem : et
dabo vobis spiritum, et vivetis, et scietis quia
ego Dominus. 7 Et prophetavi sicut præ-
ceperat mihi : factus est autem sonitus,
prophetante me, et ecce commotio : et
accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad
juncturam suam. 8 Et vidi, et ecce super ea
nervi et carnes ascenderunt : et extenta est
in eis cutis desuper, et spiritum non habebant.
9 Et dixit ad me : Vaticinare ad spiritum,
vaticinare fili hominis, et dices ad spiritum :
Hæc dicit Dominus Deus : A quatuor ventis
veni spiritus, et insuffla super interfectos
istos, et reviviscant. 10 Et prophetavi sicut
præceperat mihi : et ingressus est in ea
spiritus, et vixerunt : steteruntque super
pedes suos exercitus grandis nimis valde.
11 Et dixit ad me : Fili hominis, ossa hæc
universa, domus Israel est : ipsi dicunt :
Aruerunt ossa nostra, et periit spes nostra,
et abscissi sumus. 12 Propterea vaticinare,
et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus :
Ecce ego aperiam tumulos vestros, et
educam vos de sepulchris vestris, populus
meus : et inducam vos in terram Israel.

13 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־
קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
עַמִּי׃ 14 וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם
וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה׃
15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
16 וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב
עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח
עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם
וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו׃ 17 וְקָרַב אֹתָם
אֶחָד אֶל־אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ 18 וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ
בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תַגִּיד לָנוּ מָה־
אֵלֶּה לָּךְ׃ 19 דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר
בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וְנָתַתִּי
אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִם
לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃ 20 וְהָיוּ
הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ
לְעֵינֵיהֶם׃ 21 וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי
אֹתָם מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־אַדְמָתָם׃
22 וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי
יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ
וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד
לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד׃ 23 וְלֹא יִטַּמְּאוּ עוֹד
בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל פִּשְׁעֵיהֶם
וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר
חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם
וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 24 וְעַבְדִּי דָוִד
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם
וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ
אוֹתָם׃ 25 וְיָשְׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם
וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם
עַד־עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם׃
26 וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם
יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם
וְנָתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖ-
ξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν
τάφων τὸν λαόν μου. 14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου
εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν
γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα
καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος. 15 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
σεαυτῷ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν
καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ'
αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ καὶ
γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραῒμ καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας
πρὸς αὐτόν. 17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς προσαλλή-
λας σαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι ἑαυτάς,
καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σου. 18 Καὶ ἔσται ὅταν
λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου Οὐκ ἀναγ-
γέλλεις ἡμῖν; τί ἐστι ταῦτά σοι; 19 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι
τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραῒμ καὶ τὰς
φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν,
καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται
εἰς ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα. 20 Καὶ ἔσονται
αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ
χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν, 21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς
Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδου ἐγὼ λαμβάνω
πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν οὗ
εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων
τῶν περικύκλῳ αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραήλ. 22 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος
ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· καὶ
ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς
δύο ἔθνη, μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας.
23 Ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
Καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐ-
τῶν ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτούς,
καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν. 24 Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ
ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἷς πάντων,
ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ
τὰ κρίματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν
αὐτά. 25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν,
ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, οὗ κατῴκη-
σαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
αὐτῆς αὐτοί. Καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς
τὸν αἰῶνα. 26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην
εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ
θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

13 Et scietis quia ego Dominus, cum ape-
ruero sepulchra vestra, et eduxero vos de
tumulis vestris, popule meus : 14 Et dedero
spiritum meum in vobis, et vixeritis, et re-
quiescere vos faciam super humum vestram :
et scietis quia ego Dominus locutus sum, et
feci, ait Dominus Deus. 15 Et factus est
sermo Domini ad me, dicens : 16 Et tu fili
hominis sume tibi lignum unum : et scribe
super illud : Judæ, et filiorum Israel sociorum
ejus : et tolle lignum alterum, et scribe super
illud : Joseph ligno Ephraim, et cunctæ
domui Israel, sociorumque ejus. 17 Et ad-
junge illa, unum ad alterum tibi in lignum
unum : et erunt in unionem in manu tua.
18 Cum autem dixerint ad te filii populi tui
loquentes : Nonne indicas nobis quid in his
tibi velis? 19 Loqueris ad eos : Hæc dicit
Dominus Deus : Ecce ego assumam lignum
Joseph, quod est in manu Ephraim, et tribus
Israel, quæ sunt ei adjunctæ : et dabo eas
pariter cum ligno Juda, et faciam eas in
lignum unum : et erunt unum in manu ejus.
20 Erunt autem ligna, super quæ scripseris
in manu tua, in oculis eorum. 21 Et dices
ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego
assumam filios Israel de medio nationum, ad
quas abierunt : et congregabo eos undique, et
adducam eos ad humum suam. 22 Et faciam
eos in gentem unam in terra in montibus
Israel, et rex unus erit omnibus imperans : et
non erunt ultra duæ gentes, nec dividentur
amplius in duo regna. 23 Neque polluentur
ultra in idolis suis et abominationibus suis
et cunctis iniquitatibus suis : et salvos eos
faciam de universis sedibus, in quibus pecca-
verunt, et emundabo eos : et erunt mihi
populus, et ego ero eis Deus. 24 Et servus
meus David rex super eos, et pastor unus
erit omnium eorum : in judiciis meis ambu-
labunt, et mandata mea custodient, et facient
ea. 25 Et habitabunt super terram, quam
dedi servo meo Jacob, in qua habitaverunt
patres vestri : et habitabunt super eam
ipsi, et filii eorum, et filii filiorum eorum,
usque in sempiternum : et David ser-
vus meus princeps eorum in perpetuum.
26 Et percutiam illis fœdus pacis, pac-
tum sempiternum erit eis : et fundabo
eos, et multiplicabo, et dabo sanctificatio-
nem meam in medio eorum in perpetuum.

27 וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ 28 וְיָדְעוּ
הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל
בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃

פרשה לח׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם
שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־גּוֹג אֶרֶץ הַמָּגוֹג נְשִׂיא
רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ 3 וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג
נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ 4 וְשׁוֹבַבְתִּיךָ
וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ
וְאֶת־כָּל־חֵילֶךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבֻשֵׁי
מִכְלוֹל כֻּלָּם קָהָל רָב צִנָּה וּמָגֵן תֹּפְשֵׂי
חֲרָבוֹת כֻּלָּם׃ 5 פָּרַס כּוּשׁ וּפוּט אִתָּם
כֻּלָּם מָגֵן וְכוֹבָע׃ 6 גֹּמֶר וְכָל־אֲגַפֶּיהָ בֵּית
תּוֹגַרְמָה יַרְכְּתֵי צָפוֹן וְאֶת־כָּל־אֲגַפָּיו
עַמִּים רַבִּים אִתָּךְ׃ 7 הִכֹּן וְהָכֵן לְךָ
אַתָּה וְכָל־קְהָלֶךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהָיִיתָ
לָהֶם לְמִשְׁמָר׃ 8 מִיָּמִים רַבִּים תִּפָּקֵד
בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא ׀ אֶל־אֶרֶץ ׀ מְשׁוֹבֶבֶת
מֵחֶרֶב מְקֻבֶּצֶת מֵעַמִּים רַבִּים עַל הָרֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיוּ לְחָרְבָּה תָּמִיד וְהִיא
מֵעַמִּים הוּצָאָה וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח כֻּלָּם׃
9 וְעָלִיתָ כַּשֹּׁאָה תָבוֹא כֶּעָנָן לְכַסּוֹת
הָאָרֶץ תִּהְיֶה אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים
רַבִּים אוֹתָךְ׃ 10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים
עַל־לְבָבֶךָ וְחָשַׁבְתָּ מַחֲשֶׁבֶת רָעָה׃
11 וְאָמַרְתָּ אֶעֱלֶה עַל־אֶרֶץ פְּרָזוֹת אָבוֹא
הַשֹּׁקְטִים יֹשְׁבֵי לָבֶטַח כֻּלָּם יֹשְׁבִים בְּאֵין
חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אֵין לָהֶם׃ 12 לִשְׁלֹל
שָׁלָל וְלָבֹז בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל־חֳרָבוֹת
נוֹשָׁבֹת וְאֶל־עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם עֹשֶׂה
מִקְנֶה וְקִנְיָן יֹשְׁבֵי עַל־טַבּוּר הָאָרֶץ׃
13 שְׁבָא וּדְדָן וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפִרֶיהָ
יֹאמְרוּ לְךָ הֲלִשְׁלֹל שָׁלָל אַתָּה בָא הֲלָבֹז
בַּז הִקְהַלְתָּ קְהָלֶךָ לָשֵׂאת ׀ כֶּסֶף וְזָהָב
לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לִשְׁלֹל שָׁלָל גָּדוֹל׃

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός.
28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. λη΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγὼγ ἄρχοντα Ῥώς, Μεσὸχ καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὸν
3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα Ῥώς, Μεσὸχ καὶ Θοβέλ,
4 Καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι.
5 Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις καὶ πέλταις,
6 Γομὲρ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θοργαμὰ ἀπ᾽ ἐσχάτου βοῤῥᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.
7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακήν.
8 Ἀφ᾽ ἡμερῶν πλειόνων ἑτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι᾽ ὅλου, καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽ εἰρήνης ἅπαντες.
9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετός, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηρούς,
11 Καὶ ἐρεῖς Ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπεῤῥιμμένην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ᾽ εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,
12 Προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἣ κατῳκίσθη, καὶ ἐπ᾽ ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς.
13 Σαββὰ καὶ Δαιδὰν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι Εἰς προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συνήγαγες συναγωγήν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτῆσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκῦλα.

27 Et erit tabernaculum meum in eis: et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus.
28 Et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

CAPUT XXXVIII.

1 Et factum est sermo Domini ad me, dicens:
2 Fili hominis, pone faciem tuam contra Gog, terram Magog, principem capitis Mosoch et Thubal: et vaticinare de eo,
3 Et dices ad eum: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch et Thubal,
4 Et circumagam te, et ponam frenum in maxillis tuis: et educam te, et omnem exercitum tuum, equos et equites vestitos loricis universos, multitudinem magnam, hastam et clypeum arripientium et gladium.
5 Persæ, Æthiopes, et Libyes cum eis, omnes scutati et galeati.
6 Gomer, et universa agmina ejus, domus Thogorma, latera aquilonis, et totum robur ejus, populique multi tecum.
7 Præpara, et instrue te, et omnem multitudinem tuam, quæ coacervata est ad te: et esto eis in præceptum.
8 Post dies multos visitaberis: in novissimo annorum venies ad terram, quæ reversa est a gladio, et congregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti jugiter: hæc de populis educta est, et habitabunt in ea confidenter universi.
9 Ascendens autem quasi tempestas venies, et quasi nubes, ut operias terram tu, et omnia agmina tua, et populi multi tecum.
10 Hæc dicit Dominus Deus: In die illa ascendent sermones super cor tuum, et cogitabis cogitationem pessimam:
11 Et dices: Ascendam ad terram absque muro: veniam ad quiescentes, habitantesque secure: hi omnes habitant sine muro, vectes et portæ non sunt eis.
12 Ut diripias spolia, et invadas prædam, ut inferas manum tuam super eos, qui deserti fuerant, et postea restituti, et super populum, qui est congregatus ex gentibus, qui possidere cœpit, et esse habitator umbilici terræ.
13 Saba, et Dedan, et negotiatores Tharsis, et omnes leones ejus dicent tibi: Numquid ad sumenda spolia tu venis? Ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum, et aurum, et auferas supellectilem, atque substantiam, et diripias manubias infinitas.

14 לָכֵן הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
בְּשֶׁבֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לָבֶטַח תֵּדָע׃
15 וּבָאתָ מִמְּקוֹמְךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן אַתָּה
וְעַמִּים רַבִּים אִתָּךְ רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם
קָהָל גָּדוֹל וְחַיִל רָב׃ 16 וְעָלִיתָ עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים תִּהְיֶה וַהֲבִיאוֹתִיךָ עַל־אַרְצִי
לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהִקָּדְשִׁי בְךָ
לְעֵינֵיהֶם גּוֹג׃ 17 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה הַאַתָּה־הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים
קַדְמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל
הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא
אֹתְךָ עֲלֵיהֶם׃ 18 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי׃
19 וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ־עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאֲדָמָה וְכֹל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ הֶהָרִים וְנָפְלוּ הַמַּדְרֵגוֹת
וְכָל־חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃ 21 וְקָרָאתִי עָלָיו
לְכָל־הָרַי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה חֶרֶב
אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה׃ 22 וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ
בְּדֶבֶר וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו וְעַל־אֲגַפָּיו
וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 23 וְהִתְגַּדִּלְתִּי
וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרשה לט׃

1 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא
רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ 2 וְשֹׁבַבְתִּיךָ וְשִׁשֵּׁאתִיךָ
וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וַהֲבִאוֹתִךָ
עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וְהִכֵּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד
שְׂמֹאולְךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אַפִּיל׃

14 Διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ
εἰπὸν τῷ Γὼγ Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκεινῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ
ἐπ' εἰρήνης, ἐγερθήσῃ; 15 Καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ
τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ, ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ
μεγάλη καὶ δύναμις πολλή, 16 Καὶ ἀναβήσῃ
ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι
γῆν. Ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω
σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη
ἐμέ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.
17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γὼγ Σὺ εἶ περὶ
οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ
χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ
Ἰσραήλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ
ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γὼγ ἐπὶ τὴν
γῆν Ἰσραήλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ
θυμός μου 19 Καὶ ὁ ζῆλός μου, ἐν πυρὶ τῆς
ὀργῆς μου ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ, 20 Καὶ
σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ
θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώ-
που τῆς γῆς, καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται
αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.
21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ καὶ πᾶν φόβον, λέγει
Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἔσται. 22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ
αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης,
καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ.
23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ
ἐνδοξκσθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν
πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. λθ'.

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ
καὶ εἰπόν Τάδε λέγει Κύοιος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ
ἄρχοντα Ῥώς, Μεσὸχ καὶ Θοβέλ, 2 Καὶ συνάξω
σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου
τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός
σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ
τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε

14 Propterea vaticinare fili hominis, et dices
ad Gog : Hæc dicit Dominus Deus : Numquid
non in die illo, cum habitaverit populus meus
Israel confidenter, scies ? 15 Et venies de
loco tuo a lateribus acquilonis tu, et populi
multi tecum, ascensores equorum universi,
cœtus magnus, et exercitus vehemens. 16 Et
ascendes super populum meum Israel quasi
nubes, ut operias terram. In novissimis die-
bus eris, et adducam te super terram meam :
ut sciant gentes me, cum sanctificatus fuero
in te in oculis eorum, o Gog. 17 Hæc dicit
Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo locu-
tus sum in diebus antiquis in manu servorum
meorum prophetarum Israel, qui propheta-
verunt in diebus illorum temporum, ut
adducerem te super eos. 18 Et erit in die
illa, in die adventus Gog super terram Israel,
ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea
in furore meo. 19 Et in zelo meo, in igne iræ
meæ locutus sum. Quia in die illa erit
commotio magna super terram Israel : 20 Et
commovebuntur a facie mea pisces maris, et
volucres cœli, et bestiæ agri, et omne reptile
quod movetur super humum, cunctique
homines qui sunt super faciem terræ ; et
subvertentur montes, et cadent sepes, et
omnis murus corruet in terram. 21 Et con-
vocabo adversus eum in cunctis montibus
meis gladium, ait Dominus Deus : gladius
uniuscujusque in fratrem suum dirigetur.
22 Et judicabo eum peste, et sanguine, et
imbre vehementi, et lapidibus immensis :
ignem et sulphur pluam super eum, et super
exercitum ejus, et super populos multos, qui
sunt cum eo. 23 Et magnificabor, et sancti-
ficabor, et notus ero in oculis multarum
gentium; et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXIX.

1 Tu autem fili hominis vaticinare adversum
Gog, et dices : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce
ego super te Gog principem capitis Mosoch et
Thubal : 2 Et circumagam te, et educam te,
et ascendere te faciam de lateribus aquilonis :
et adducam te super montes Israel. 3 Et per-
cutiam arcum tuum in manu sinistra tua, et
sagittas tuas de manu dextera tua dejiciam.

4 עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ
וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל־כָּנָף
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה׃ 5 עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃ 6 וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיֹשְׁבֵי
הָאִיִּים לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָֹה׃ 7 וְאֶת־
שֵׁם קָדְשִׁי אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־אַחֵל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָֹה קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ 8 הִנֵּה
בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה הוּא הַיּוֹם
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃ 9 וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי ׀ עָרֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִעֲרוּ וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה בְּקֶשֶׁת
וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל יָד וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם
אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃ 10 וְלֹא־יִשְׂאוּ עֵצִים מִן־
הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן־הַיְּעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק
יְבַעֲרוּ־אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שֹׁלְלֵיהֶם וּבָזְזוּ
אֶת־בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃
11 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג ׀ מְקוֹם־
שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי הָעֹבְרִים קִדְמַת
הַיָּם וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת־הָעֹבְרִים וְקָבְרוּ
שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הֲמוֹנֹה וְקָרְאוּ גֵּיא
הֲמוֹן גּוֹג׃ 12 וּקְבָרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
טַהֵר אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃ 13 וְקָבְרוּ
כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם
הִכָּבְדִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 14 וְאַנְשֵׁי תָמִיד
יַבְדִּילוּ עֹבְרִים בָּאָרֶץ מְקַבְּרִים אֶת־
הָעֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ
לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה שִׁבְעָה־חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ׃
15 וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם
אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ
הַמְקַבְּרִים אֶל־גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ 16 וְגַם שֶׁם־
עִיר הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ הָאָרֶץ׃
17 וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִֹה
אֱמֹר לְצִפּוֹר כָּל־כָּנָף וּלְכֹל ׀ חַיַּת הַשָּׂדֶה
הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ הֵאָסְפוּ מִסָּבִיב עַל־זִבְחִי
אֲשֶׁר אֲנִי זֹבֵחַ לָכֶם זֶבַח גָּדוֹל עַל הָרֵי
יִשְׂרָאֵל וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר וּשְׁתִיתֶם דָּם׃

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες
οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται
εἰς πλήθη ὀρνέων· παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.
5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλά-
λησα, λέγει Κύριος. 6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Γὼγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 7 Καὶ τὸ
ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου
τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. 8 Ἰδοὺ ἥκει, καὶ
γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη
ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα. 9 Καὶ ἐξελεύσονται
οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ καὶ καύσουσιν
ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις
καὶ τοξεύμασι καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις,
καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη· 10 Καὶ
οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν
ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι
πυρί· καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας
αὐτούς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐ-
τούς, λέγει Κύριος. 11 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον
ἐν Ἰσραήλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς
τῇ θαλάσσῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον
τῆς φάραγγος, 12 Καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γὼγ
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τότε τὸ
πολυάνδριον τοῦ Γώγ. 13 Καὶ κατορύξουσιν αὐ-
τοὺς οἶκος Ἰσραὴλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπτα-
μήνῳ, καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς. καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἐδο-
ξάσθη, λέγει Κύριος. 14 Καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς
διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι
τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζη-
τήσουσι. 15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν
καὶ ἰδὼν ὀστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ
σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς
Γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ. 16 Καὶ γὰρ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον. Καὶ καθαρισθή-
σεται ἡ γῆ. 17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν Τάδε
λέγει Κύριος Εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε,
συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν
θυσίαν μου, ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ
τὰ ὄρη Ἰσραήλ. καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα.

4 Super montes Israel cades tu, et omnia
agmina tua, et populi tui, qui sunt tecum :
feris, avibus, omnique volatili, et bestiis ter-
ræ, dedi te ad devorandum. 5 Super faciem
agri cades : quia ego locutus sum, ait Dominus
Deus. 6 Et immittam ignem in Magog, et in
his qui habitant in insulis confidenter : et
scient quia ego Dominus. 7 Et nomen
sanctum meum notum faciam in medio populi
mei Israel, et non polluam nomen sanctum
meum amplius : et scient gentes quia ego
Dominus sanctus Israel. 8 Ecce venit, et
factum est, ait Dominus Deus : hæc est dies,
de qua locutus sum. 9 Et egredientur habi-
tatores de civitatibus Israel, et succendent, et
comburent arma, clypeum, et hastas, arcum,
et sagittas, et baculos manuum, et contos ; et
succendent ea igni septem annis. 10 Et non
portabunt ligna de regionibus, neque succident
de saltibus : quoniam arma succendent igni,
et deprædabuntur eos, quibus prædæ fuerant,
et diripient vastatores suos, ait Dominus
Deus. 11 Et erit in die illa : dabo Gog locum
nominatum sepulchrum in Israel : vallem
viatorum ad orientem maris, quæ obstupescere
faciet prætereuntes : et sepelient ibi Gog, et
omnem multitudinem ejus, et vocabitur vallis
multitudinis Gog. 12 Et sepelient eos domus
Israel, ut mundent terram septem mensibus.
13 Sepeliet autem eum omnis populus terræ,
et erit eis nominata dies, in qua glorificatus
sum, ait Dominus Deus. 14 Et viros jugiter
constituent lustrantes terram, qui sepeliant
et requirant eos qui remanserant super faciem
terræ, ut emundent eam : post menses autem
septem quærere incipient. 15 Et circuibunt
peragrantes terram : cumque viderint os
hominis, statuent juxta illud titulum, donec
sepeliant illud pollinctores in valle multitudi-
nis Gog. 16 Nomen autem civitatis Amona, et
mundabunt terram. 17 Tu ergo fili hominis,
hæc dicit Dominus Deus : Dic omni volucri,
et universis avibus, cunctisque bestiis agri :
Convenite, properate, concurrite undique ad
victimam meam, quam ego immolo vobis,
victimam grandem super montes Israel : ut
comedatis carnem, et bibatis sanguinem.

18 בְּשַׂר גִּבּוֹרִים תֹּאכֵלוּ וְדַם־נְשִׂיאֵי הָאָרֶץ
תִּשְׁתּוּ אֵילִים כָּרִים וְעַתּוּדִים פָּרִים
מְרִיאֵי בָשָׁן כֻּלָּם׃ 19 וַאֲכַלְתֶּם־חֵלֶב
לְשָׂבְעָה וּשְׁתִיתֶם דָּם לְשִׁכָּרוֹן מִזִּבְחִי
אֲשֶׁר־זָבַחְתִּי לָכֶם׃ 20 וּשְׂבַעְתֶּם עַל־שֻׁלְחָנִי
סוּס וָרֶכֶב גִּבּוֹר וְכָל־אִישׁ מִלְחָמָה נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 21 וְנָתַתִּי אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם
וְרָאוּ כָל־הַגּוֹיִם אֶת־מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
וְאֶת־יָדִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָהֶם׃ 22 וְיָדְעוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
מִן־הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃ 23 וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר
מָעֲלוּ־בִי וָאַסְתִּר פָּנַי מֵהֶם וָאֶתְּנֵם בְּיַד
צָרֵיהֶם וַיִּפְּלוּ בַחֶרֶב כֻּלָּם׃ 24 כְּטֻמְאָתָם
וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם וָאַסְתִּר פָּנַי
מֵהֶם׃ 25 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִֹה עַתָּה אָשִׁיב אֶת־שְׁבִית יַעֲקֹב
וְרִחַמְתִּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם
קָדְשִׁי׃ 26 וְנָשׂוּ אֶת־כְּלִמָּתָם וְאֶת־כָּל־
מַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי בְּשִׁבְתָּם עַל־
אַדְמָתָם לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃ 27 בְּשׁוֹבְבִי
אוֹתָם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מֵאַרְצוֹת
אֹיְבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
רַבִּים׃ 28 וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְכִנַּסְתִּים
אֶל־אַדְמָתָם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁם׃
29 וְלֹא־אַסְתִּיר עוֹד פָּנַי מֵהֶם אֲשֶׁר
שָׁפַכְתִּי אֶת־רוּחִי עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃

פרשה מ׃

1 בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר
בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה
וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה׃ 2 בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים
הֱבִיאַנִי אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיְנִיחֵנִי אֶל־הַר
גָּבֹהַּ מְאֹד וְעָלָיו כְּמִבְנֵה־עִיר מִנֶּגֶב׃

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς πίεσθε, κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους,
καὶ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες. 19 Καὶ
φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς
μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου ἧς ἔθυσα ὑμῖν. 20 Καὶ
ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππον καὶ
ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμι-
στὴν, λέγει Κύριος. 21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν
ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου
ἣν ἐποίησα καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτούς. 22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἐπέκεινα. 23 Καὶ γνώσονται πάντα
τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύ-
θησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ,
καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ
παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,
καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ. 24 Κατὰ τὰς
ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν
ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν. 25 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακὼβ, καὶ
ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. 26 Καὶ λήψονται τὴν ἀτι-
μίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ
κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ'
εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν 27 Ἐν τῷ
ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνα-
γαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.
[Καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ οὐ
καταλείψω ἀπ' αὐτῶν οὐκέτι ἐκεῖ.] 29 Καὶ οὐκ
ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. μ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει
τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ
ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ χεὶρ Κυρίου καὶ ἤγαγέ με 2 Ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς
τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφό-
δρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι.

18 Carnes fortium comedetis, et sanguinem
principum terræ bibetis: arietum, et agnorum
et hircorum, taurorumque et altilium, et
pinguium omnium. 19 Et comedetis adipem
in saturitatem, et bibetis sanguinem in ebrie-
tatem, de victima, quam ego immolabo vobis:
20 Et saturabimini super mensam meam de
equo, et equite forti, et de universis viris
bellatoribus, ait Dominus Deus. 21 Et ponam
gloriam meam in gentibus: et videbunt
omnes gentes judicium meum, quod fecerim;
et manum meam, quam posuerim super eos.
22 Et scient domus Israel, quia ego Dominus
Deus eorum a die illa, et deinceps. 23 Et
scient gentes quoniam in iniquitate sua capta
sit domus Israel, eo quod dereliquerint me,
et absconderim faciem meam ab eis: et tra-
diderim eos in manus hostium, et ceciderint
in gladio universi. 24 Juxta immunditiam
eorum et scelus feci eis, et abscondi faciem
meam ab illis. 25 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Nunc reducam captivitatem
Jacob, et miserebor omnis domus Israel: et
assumam zelum pro nomine sancto meo.
26 Et portabunt confusionem suam, et omnem
prævaricationem, qua prævaricati sunt in me,
cum habitaverint in terra sua confidenter
neminem formidantes: 27 Et reduxero eos
de populis, et congregavero de terris inimi-
corum suorum, et sanctificatus fuero in eis,
in oculis gentium plurimarum. 28 Et scient
quia ego Dominus Deus eorum, eo quod
transtulerim eos in nationes, et congregaverim
eos super terram suam, et non dereliquerim
quemquam ex eis ibi. 29 Et non abscondam
ultra faciem meam ab eis, eo quod effuderim
spiritum meum super omnem domum Israel,
ait Dominus Deus.

CAPUT XL.

1 In vigesimo quinto anno transmigrationis
nostræ, in exordio anni, decima mensis, quarto
decimo anno postquam percussa est civitas: in
ipsa hac die facta est super me manus Domini,
et adduxit me illuc. 2 In visionibus Dei ad-
duxit me in terram Israel, et dimisit me super
montem excelsum nimis: super quem erat
quasi ædificium civitatis vergentis ad austrum.

3 וַיָּבֵיא אוֹתִי שָׁמָּה וְהִנֵּה־אִישׁ מַרְאֵהוּ
כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל־פִּשְׁתִּים בְּיָדוֹ וּקְנֵה
הַמִּדָּה וְהוּא עֹמֵד בַּשָּׁעַר׃ 4 וַיְדַבֵּר אֵלַי
הָאִישׁ בֶּן־אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ
שְּׁמָע וְשִׂים לִבְּךָ לְכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה
אוֹתָךְ כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְכָה הֻבָאתָה הֵנָּה
הַגֵּד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְבֵית
יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהִנֵּה חוֹמָה מִחוּץ לַבַּיִת
סָבִיב ׀ סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קְנֵה הַמִּדָּה
שֵׁשׁ־אַמּוֹת בָּאַמָּה וָטֹפַח וַיָּמָד אֶת־רֹחַב
הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד׃
6 וַיָּבוֹא אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִימָה
וַיַּעַל בְּמַעֲלֹתָו וַיָּמָד ׀ אֶת־סַף הַשַּׁעַר קָנֶה
אֶחָד רֹחַב וְאֵת סַף אֶחָד קָנֶה אֶחָד
רֹחַב׃ 7 וְהַתָּא קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ וְקָנֶה
אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַתָּאִים חָמֵשׁ אַמּוֹת
וְסַף הַשַּׁעַר מֵאֵצֶל אוּלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת
קָנֶה אֶחָד׃ 8 וַיָּמָד אֶת־אֻלָם הַשַּׁעַר
מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ 9 וַיָּמָד אֶת־אֻלָם
הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָו שְׁתַּיִם אַמּוֹת
וְאֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבָּיִת׃ 10 וְתָאֵי הַשַּׁעַר
דֶּרֶךְ הַקָּדִים שְׁלֹשָׁה מִפֹּה וּשְׁלֹשָׁה מִפֹּה
מִדָּה אַחַת לִשְׁלָשְׁתָּם וּמִדָּה אַחַת לָאֵילִם
מִפֹּה וּמִפּוֹ׃ 11 וַיָּמָד אֶת־רֹחַב פֶּתַח־
הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַשַּׁעַר שְׁלוֹשׁ
עֶשְׂרֵה אַמּוֹת׃ 12 וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת
אַמָּה אֶחָת וְאַמָּה־אַחַת גְּבוּל מִפֹּה וְהַתָּא
שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפֹּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ׃
13 וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג הַתָּא לְגַגּוֹ רֹחַב
עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פָּתַח׃
14 וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שִׁשִּׁים אַמָּה וְאֶל־אֵיל
הֶחָצֵר הַשַּׁעַר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 15 וְעַל־פְּנֵי
הַשַּׁעַר הַיְאתוֹן עַל־לִפְנֵי אֻלָם הַשַּׁעַר
הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ 16 וְחַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת
אֶל־הַתָּאִים וְאֶל אֵלֵיהֵמָה לִפְנִימָה לַשַּׁעַר
סָבִיב ׀ סָבִיב וְכֵן לָאֵלַמּוֹת וְחַלּוֹנוֹת
סָבִיב ׀ סָבִיב לִפְנִימָה וְאֶל־אַיִל תִּמֹרִים׃
17 וַיְבִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה
לְשָׁכוֹת וְרִצְפָה עָשׂוּי לֶחָצֵר סָבִיב ׀
סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשָׁכוֹת אֶל־הָרִצְפָה׃

3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις
αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλα-
μος μέτρον, καὶ αὐτὸς εἱστήκει ἐπὶ τῆς πύλης.
4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀν-
θρώπου, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε καὶ ἐν τοῖς ὠσί
σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα
ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι
εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς
τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ. 5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος
ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ
ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἓξ ἐν πήχει
καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα,
πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον
τῷ καλάμῳ. 6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν
βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς,
καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλά-
μῳ, 7 Καὶ τὸ θεὲ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ
ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰλὰμ ἀνὰ
μέσον τοῦ θεηλὰθ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ θεὲ τὸ δεύτε-
ρον ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ
μῆκος, καὶ τὸ αἰλὰμ πηχέων πέντε· 8 Καὶ τὸ θεὲ
τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ
πλάτος, 9 Καὶ τὸ αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ
αἰλὰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν
δύο· καὶ τὰ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν, 10 Καὶ τὰ
θεὲ τῆς πύλης τοῦ θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ
τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἓν τοῖς τρισίν, μέτρον ἓν τοῖς
αἰλὰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος
τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν. 12 Καὶ πῆχυς ἐπισυν-
αγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεεὶμ ἔνθεν καὶ
ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ πηχῶν ἓξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἓξ
ἔνθεν. 13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ, πλάτος πήχεις εἴκοσι
καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην. 14 Καὶ τὸ
αἴθριον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔξωθεν, πήχεις
εἴκοσι θεεὶμ τῆς πύλης κύκλῳ. 15 Καὶ τὸ αἴθριον
τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἴθριον αἰλὰμ τῆς πύλης
ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα. 16 Καὶ θυρίδες κρυ-
πταὶ ἐπὶ τὸ θεεὶμ καὶ ἐπὶ τὰ αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰ-
λὰμ θυρίδας κύκλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ
φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 17 Καὶ εἰσήγαγέ
με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ
παστοφόρια καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς,
τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις,

3 Et introduxit me illuc: et ecce vir, cujus
erat species quasi species æris, et funiculus
lineus in manu ejus, et calamus mensuræ in
manu ejus: stabat autem in porta. 4 Et
locutus est ad me idem vir: Fili hominis vide
oculis tuis, et auribus tuis audi, et pone cor
tuum in omnia, quæ ego ostendam tibi: quia
ut ostendantur tibi adductus es huc: annuntia
omnia, quæ tu vides, domui Israel. 5 Et
ecce murus forinsecus in circuitu domus
undique, et in manu viri calamus mensuræ
sex cubitorum, et palmo: et mensus est lati-
tudinem ædificii calamo uno, altitudinem
quoque calamo uno. 6 Et venit ad portam,
quæ respiciebat viam orientalem, et ascendit
per gradus ejus: et mensus est limen portæ
calamo uno latitudinem, id est, limen unum
calamo uno in latitudine: 7 Et thalamum
uno calamo in longum, et uno calamo in
latum: et inter thalamos, quinque cubitos:
8 Et limen portæ juxta vestibulum portæ
intrinsecus, calamo uno. 9 Et mensus est
vestibulum portæ octo cubitorum, et frontem
ejus duobus cubitis: vestibulum autem portæ
erat intrinsecus. 10 Porro thalami portæ ad
viam orientalem, tres hinc et tres inde:
mensura una trium, et mensura una frontium
ex utraque parte. 11 Et mensus est latitu-
dinem liminis portæ, decem cubitorum: et
longitudinem portæ, tredecim cubitorum:
12 Et marginem ante thalamos cubiti unius:
et cubitus unus finis utrinque: thalami
autem, sex cubitorum erant hinc et inde.
13 Et mensus est portam a tecto thalami,
usque ad tectum ejus, latitudinem viginti
quinque cubitorum: ostium contra ostium.
14 Et fecit frontes per sexaginta cubitos: et
ad frontem atrium portæ undique per circui-
tum. 15 Et ante faciem portæ, quæ pertinge-
bat usque ad faciem vestibuli portæ interio-
ris, quinquaginta cubitos. 16 Et fenestras
obliquas in thalamis, et in frontibus eorum:
quæ erant intra portam undique per circuitum:
similiter autem erant et in vestibulis fenestræ
per gyrum intrinsecus, et ante frontes pictura
palmarum. 17 Et eduxit me ad atrium
exterius, et ecce gazophylacia, et pavimen-
tum stratum lapide in atrio per circuitum:
triginta gazophylacia in circuitu pavimenti.

18 וְהָרִצְפָּה אֶל־כֶּתֶף הַשְּׁעָרִים לְעֻמַּת
אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים הָרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה׃
19 וַיָּמָד רֹחַב מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹנָה
לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִי מִחוּץ מֵאָה אַמָּה
הַקָּדִים וְהַצָּפוֹן׃ 20 וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו
דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה מָדַד אָרְכּוֹ
וְרָחְבּוֹ׃ 21 וְתָאָו שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וּשְׁלֹשָׁה
מִפּוֹ וְאֵילָו וְאֵלַמָּו הָיָה כְּמִדַּת הַשַּׁעַר
הָרִאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב
חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה׃ 22 וְחַלּוֹנָו וְאֵילַמָּו
וְתִמֹרָו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
הַקָּדִים וּבְמַעֲלוֹת שֶׁבַע יַעֲלוּ־בוֹ וְאֵילַמָּו
לִפְנֵיהֶם׃ 23 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד
הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיָּמָד מִשַּׁעַר
אֶל־שַׁעַר מֵאָה אַמָּה׃ 24 וַיּוֹלִכֵנִי דֶּרֶךְ
הַדָּרוֹם וְהִנֵּה־שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וּמָדַד
אֵילָו וְאֵילַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 25 וְחַלּוֹנִים
לוֹ וּלְאֵילַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב כְּהַחַלֹּנוֹת הָאֵלֶּה
חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
אַמָּה׃ 26 וּמַעֲלוֹת שִׁבְעָה עֹלוֹתָו וְאֵילַמָּו
לִפְנֵיהֶם וְתִמֹרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד
מִפּוֹ אֶל־אֵילָו׃ 27 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי
דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־הַשַּׁעַר
דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת׃ 28 וַיְבִיאֵנִי
אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדָּרוֹם וַיָּמָד
אֶת־הַשַּׁעַר הַדָּרוֹם כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃
29 וְתָאָו וְאֵלָו וְאֵלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה
וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב
חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת׃ 30 וְאֵלַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ
חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃
31 וְאֵילַמָּו אֶל־חָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתִמֹרִים
אֶל־אֵילָו וּמַעֲלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלָו׃ 32 וַיְבִיאֵנִי
אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַקָּדִים וַיָּמָד
אֶת־הַשַּׁעַר כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 33 וְתָאָו
וְאֵלָו וְאֵילַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה וְחַלּוֹנוֹת
לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים
אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃
34 וְאֵלַמָּו לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־
אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו׃

18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν, κατὰ
τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω.
19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ
αἰθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ
αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω, πήχεις
ἑκατὸν τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. Καὶ ἤγαγέ
με ἐπὶ βοῤῥᾶν, 20 Καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς
βοῤῥᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν
αὐτήν, τό τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος, 21 Καὶ
τὸ θεὲ τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ
καὶ τὰ αἰλαμμὼν καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς. Καὶ
ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης
κατὰ ἀνατολὰς πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐ-
τῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.
22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμὼν καὶ οἱ
φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ
ἀνατολάς. Καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον
ἐπ' αὐτόν, καὶ τὰ αἰλαμμὼν ἔσωθεν. 23 Καὶ πύλη
τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ
βοῤῥᾶ ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολάς. Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης
ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατόν. 24 Καὶ ἤγαγέ με
κατὰ νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον,
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν καὶ τὰ θεὲ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ
τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. 25 Καὶ αἱ
θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν καθὼς
αἱ θυρίδες τοῦ αἰλάμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆ-
κος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.
26 Καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ αἰλαμμὼν
ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν
ἐπὶ τὰ αἰλεῦ. 27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης
τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον. Καὶ διεμέ-
τρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις
ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς νότον. 28 Καὶ εἰσήγαγέ με
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς
νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα, 29 Καὶ τὰ θεὲ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμ-
μὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ
τῷ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα τὸ
μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε
[30 Καὶ αἰλαμμὼθ κύκλῳ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι
πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πήχεων.] 31 Τοῦ
αἰλὰμ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες
τῷ αἰλεῦ, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες. 32 Καὶ εἰσήγαγέ
με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς,
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
33 Καὶ τὰ θεὲ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ
τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμὼν
κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος
αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε. 34 Καὶ αἰλαμμὼν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ
αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ.

18 Et pavimentum in fronte portarum, se-
cundum longitudinem portarum erat inferius.
19 Et mensus est latitudinem a facie portæ
inferioris usque ad frontem atrii interioris
extrinsecus, centum cubitos ad orientem, et
ad aquilonem. 20 Portam quoque, quæ re-
spiciebat viam aquilonis atrii exterioris, men-
sus est tam in longitudine, quam in latitu-
dine. 21 Et thalamos ejus tres hinc, et tres
inde : et frontem ejus, et vestibulum ejus
secundum mensuram portæ prioris quinqua-
ginta cubitorum longitudinem ejus, et latitu-
dinem viginti quinque cubitorum. 22 Fe-
nestræ autem ejus, et vestibulum, et sculp-
turæ secundum mensuram portæ, quæ respi-
ciebat ad orientem : et septem graduum erat
ascensus ejus, et vestibulum ante eam.
23 Et porta atrii interioris contra portam
aquilonis, et orientalem : et mensus est a
porta usque ad portam centum cubitos.
24 Et eduxit me ad viam australem, et ecce
porta, quæ respiciebat ad austrum : et men-
sus est frontem ejus, et vestibulum ejus, juxta
mensuras superiores. 25 Et fenestras ejus,
et vestibula in circuitu, sicut fenestras cete-
ras : quinquaginta cubitorum longitudine,
et latitudine viginti quinque cubitorum.
26 Et in gradibus septem ascendebatur ad
eam : et vestibulum ante fores ejus : et cæ-
latæ palmæ erant, una hinc, et altera inde in
fronte ejus. 27 Et porta atrii interioris in
via australi : et mensus est a porta usque ad
portam in via australi, centum cubitos.
28 Et introduxit me in atrium interius ad
portam australem : et mensus est portam
juxta mensuras superiores. 29 Thalamum
ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus eis-
dem mensuris : et fenestras ejus, et vestibu-
lum ejus in circuitu, quinquaginta cubitos
longitudinis, et latitudinis viginti quinque
cubitos. 30 Et vestibulum per gyrum lon-
gitudine viginti quinque cubitorum, et lati-
tudine quinque cubitorum. 31 Et vestibu-
lum ejus ad atrium exterius, et palmas ejus
in fronte : et octo gradus erant, quibus as-
cendebatur per eam. 32 Et introduxit me
in atrium interius per viam orientalem : et
mensus est portam secundum mensuras su-
periores. 33 Thalamum ejus, et frontem ejus,
et vestibulum ejus, sicut supra : et fenestras
ejus, et vestibula ejus in circuitu, longi-
tudine quinquaginta cubitorum, et latitu-
dine viginti quinque cubitorum. 34 Et
vestibulum ejus, id est, atrii exterioris :
et palmæ cælatæ in fronte ejus hinc et
inde : et in octo gradibus ascensus ejus.

35 וַיְבִיאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצָּפוֹן וּמָדַד כַּמִּדּוֹת
הָאֵלֶּה׃ 36 תָּאוֹ אֵלָו וְאֵלַמָּו וְחַלּוֹנוֹת לוֹ
סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב
חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃ 37 וְאֵילָו לֶחָצֵר
הַחִיצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ
וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו׃ 38 וְלִשְׁכָּה וּפִתְחָהּ
בְּאֵילִים הַשְּׁעָרִים שָׁם יָדִיחוּ אֶת־הָעֹלָה׃
39 וּבְאֻלָם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפּוֹ
וּשְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה לִשְׁחוֹט אֲלֵיהֶם
הָעוֹלָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם׃ 40 וְאֶל־הַכָּתֵף
מִחוּצָה לָעוֹלֶה לְפֶתַח הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנָה
שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת וְאֶל־הַכָּתֵף הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר
לְאֻלָם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת׃ 41 אַרְבָּעָה
שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה
לְכֶתֶף הַשָּׁעַר שְׁמוֹנָה שֻׁלְחָנוֹת אֲלֵיהֶם
יִשְׁחָטוּ׃ 42 וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת לָעוֹלָה
אַבְנֵי גָזִית אֹרֶךְ אַמָּה אַחַת וָחֵצִי וְרֹחַב
אַמָּה אַחַת וָחֵצִי וְגֹבַהּ אַמָּה אֶחָת אֲלֵיהֶם
וְיַנִּיחוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־
הָעוֹלָה בָּם וְהַזָּבַח׃ 43 וְהַשְׁפַתַּיִם טֹפַח
אֶחָד מוּכָנִים בַּבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב וְאֶל־
הַשֻּׁלְחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן׃ 44 וּמִחוּצָה
לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׁרִים בֶּחָצֵר
הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַצָּפוֹן
וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם אֶחָד אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר
הַקָּדִים פְּנֵי דֶּרֶךְ הַצָּפֹן׃ 45 וַיְדַבֵּר אֵלָי
זֹה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם
לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת׃
46 וְהַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן
לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ הֵמָּה
בְנֵי־צָדוֹק הַקְּרֵבִים מִבְּנֵי־לֵוִי אֶל־יְהוָה
לְשָׁרְתוֹ׃ 47 וַיָּמָד אֶת־הֶחָצֵר אֹרֶךְ ׀ מֵאָה
אַמָּה וְרֹחַב מֵאָה אַמָּה מְרֻבָּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ
לִפְנֵי הַבָּיִת׃ 48 וַיְבִאֵנִי אֶל־אֻלָם הַבַּיִת
וַיָּמָד אֵל אֻלָם חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת מִפֹּה וְרֹחַב הַשַּׁעַר שָׁלֹשׁ אַמּוֹת
מִפּוֹ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ׃ 49 אֹרֶךְ הָאֻלָם
עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה
וּבַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֶל־
הָאֵילִים אֶחָד מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה׃

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς
βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
36 Καὶ τὰ θεὲ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμμών, καὶ
θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμμὼν αὐτῆς πήχεις
πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πήχεις εἰκο-
σιπέντε, 37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ. 38 Τὰ παστοφόρια
αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμὼν
αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρυσις, [ἐκεῖ
πλουνοῦσιν τὴν ὁλοκαύτωσιν]. 39 [Ἐν δὲ δῷ
αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι ἔνθεν καὶ δύο
τράπεζαι ἔνθεν ἐκ χρυσίου] ὅπως σφάζωσιν ἐν
αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας και τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.
40 Καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥύακος τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν, δύο τράπεζαι
πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νώτου τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ
αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς.
41 Τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου
τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα, κατέ-
ναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων. 42 Καὶ
τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι
λελαξευμέναι πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ
πήχεων δύο ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ
ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζου-
σιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα. 43 Καὶ
παλαιστὴν ἕξουσι γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν
κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας
τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς
ξηρασίας. 44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ
ἐσωτέρα, μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπού-
σης πρὸς βοῤῥᾶν φέρουσα πρὸς νότον, καὶ μία
κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης
δὲ πρὸς βοῤῥᾶν. 45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Ἡ ἐξέδρα
αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, 46 Καὶ ἡ
ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βοῤῥᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί
εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοὺκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ
πρὸς Κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ. 47 Καὶ διεμέ-
τρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν καὶ εὖρος
πήχεις ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ
θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου. 48 Καί εἰσή-
γαγέ με εἰς τὸ αἰλὰμ τοῦ οἴκου. Καὶ διεμέτρησε
τὸ αἲλ τοῦ αἰλὰμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν
καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώ-
ματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς
θύρας τοῦ αἰλὰμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν
τριῶν ἔνθεν. 49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλὰμ πηχῶν
εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα
ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό, καὶ στῦλοι ἦσαν
ἐπὶ τὸ αἰλὰμ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

35 Et introduxit me ad portam, quæ respi-
ciebat ad aquilonem : et mensus est secun-
dum mensuras superiores. 36 Thalamum
ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus, et
fenestras ejus per circuitum, longitudine
quinquaginta cubitorum, et latitudine viginti
quinque cubitorum. 37 Et vestibulum ejus
respiciebat ad atrium exterius : et cælatura
palmarum in fronte ejus hinc et inde : et in
octo gradibus ascensus ejus. 38 Et per sin-
gula gazophylacia ostium in frontibus porta-
rum : ibi lavabant holocaustum. 39 Et in
vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, et duæ
mensæ inde : ut immoletur super eas holo-
caustum, et pro peccato, et pro delicto.
40 Et ad latus exterius, quod ascendit ad
ostium portæ quæ pergit ad aquilonem, duæ
mensæ : et ad latus alterum ante vestibulum
portæ, duæ mensæ. 41 Quatuor mensæ hinc,
et quatuor mensæ inde : per latera portæ
octo mensæ erant, super quas immolabant.
42 Quatuor autem mensæ ad holocaustum,
de lapidibus quadris extructæ : longitudine
cubiti unius et dimidii : et latitudine cubiti
unius et dimidii : et altitudine cubiti unius :
super quas ponant vasa, in quibus immolatur
holocaustum, et victima. 43 Et labia earum
palmi unius, reflexa intrinsecus per circui-
tum : super mensas autem carnes oblationis.
44 Et extra portam interiorem gazophylacia
cantorum in atrio interiori, quod erat in
latere portæ respicientis ad aquilonem : et
facies eorum contra viam australem, una ex
latere portæ orientalis, quæ respiciebat ad
viam aquilonis. 45 Et dixit ad me : Hoc
est gazophylacium, quod respicit viam meri-
dianam, sacerdotum erit, qui excubant in
custodiis templi. 46 Porro gazophylacium,
quod respicit ad viam aquilonis, sacerdotum
erit, qui excubant ad ministerium altaris ;
isti sunt filii Sadoc, qui accedunt de filiis Levi
ad Dominum ut ministrent ei. 47 Et men-
sus est atrium longitudine centum cubito-
rum, et latitudine centum cubitorum per
quadrum : et altare ante faciem templi.
48 Et introduxit me in vestibulum templi:
et mensus est vestibulum quinque cubitis
hinc, et quinque cubitis inde : et latitudinem
portæ trium cubitorum hinc, et trium cu-
bitorum inde. 49 Longitudinem autem
vestibuli viginti cubitorum, et latitudinem
undecim cubitorum, et octo gradibus ascen-
debatur ad eam. Et columnæ erant in fron-
tibus : una hinc, et altera inde.

פרשה מא׃

1 וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַהֵיכָל וַיָּמָד אֶת־הָאֵילִים
שֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב מִפּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב־
מִפּוֹ רֹחַב הָאֹהֶל׃ 2 וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר
אַמּוֹת וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וַיָּמָד אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים
אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה׃ 3 וּבָא לִפְנִימָה
וַיָּמָד אֵיל־הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְהַפֶּתַח
שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת׃
4 וַיָּמָד אֶת־אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב
עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי
זֶה קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ 5 וַיָּמָד קִיר־הַבַּיִת
שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת
סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב׃ 6 וְהַצְּלָעוֹת
צֵלָע אֶל־צֵלָע שָׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעָמִים
וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר־לַבַּיִת לַצְּלָעוֹת סָבִיב ׀
סָבִיב לִהְיוֹת אֲחוּזִים וְלֹא־יִהְיוּ אֲחוּזִים
בְּקִיר הַבָּיִת׃ 7 וְרָחֲבָה וְנָסְבָה לְמַעְלָה
לְמַעְלָה לַצְּלָעוֹת כִּי מוּסַב־הַבַּיִת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת עַל־כֵּן רֹחַב־
לַבַּיִת לְמָעְלָה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה
עַל־הָעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה׃ 8 וְרָאִיתִי לַבַּיִת
גֹּבַהּ סָבִיב ׀ סָבִיב מיסְדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלוֹ
הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אַצִּילָה׃ 9 רֹחַב הַקִּיר
אֲשֶׁר־לַצֵּלָע אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ אַמּוֹת וַאֲשֶׁר
מֻנָּח בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת׃ 10 וּבֵין
הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת
סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 11 וּפֶתַח הַצֵּלָע לַמֻּנָּח
פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד
לַדָּרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח חָמֵשׁ אַמּוֹת
סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 12 וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי
הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה
וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב ׀
סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה׃ 13 וּמָדַד
אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה
וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃

ΚΕΦ. μα΄.

1 ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν, ᾧ διεμέτρησε
τὸ αἰλὰμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν
ἓξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλὰμ ἔνθεν. 2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος
πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν. Καὶ
διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα
καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι. 3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ
τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν
ἕξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ
ἔνθεν καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν. 4 Καὶ διεμέτρησε
τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.
Καὶ εἶπε Τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. 5 Καὶ
διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἓξ καὶ τὸ
εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν,
6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα
τρὶς δίς· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν
τοῖς πλευροῖς κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανο-
μένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν
τοίχων τοῦ οἴκου. 7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας
τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου,
πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως δια-
πλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαί-
νωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα καὶ ἐκ τῶν γεισῶν ἐπὶ τὰ
τριώροφα, 8 Καὶ τὸ θραὲλ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ
διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πηχῶν
ἕξ. Διαστήματα 9 Καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς
πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα
τὰ ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου 10 Καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ
περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ. 11 Καὶ αἱ θύραι τῶν
ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς
πρὸς βοῤῥᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον, καὶ
τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου τηχῶν πέντε
πλάτος κυκλόθεν. 12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀπολοίπου ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν
ἑβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος
πηχῶν πέντε, εὖρος κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πη-
χῶν ἐνενήκοντα. 13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ
οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατόν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ
διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν,

CAPUT XLI.

1 Et introduxit me in templum, et men-
sus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc,
et sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi.
2 Et latitudo portæ, decem cubitorum erat:
et latera portæ, quinque cubitis hinc, et
quinque cubitis inde: et mensus est lon-
gitudinem ejus quadraginta cubitorum, et
latitudinem viginti cubitorum. 3 Et intro-
gressus intrinsecus mensus est in fronte
portæ duos cubitos: et portam, sex cubi-
torum: et latitudinem portæ, septem cu-
bitorum. 4 Et mensus est longitudinem
ejus viginti cubitorum, et latitudinem ejus vi-
ginti cubitorum, ante faciem templi, et dixit
ad me: Hoc est sanctum sanctorum. 5 Et
mensus est parietem domus sex cubitorum,
et latitudinem lateris quatuor cubitorum
undique per circuitum domus. 6 Latera
autem, latus ad latus, bis triginta tria: et
erant eminentia, quæ ingrederentur per parie-
tem domus, in lateribus per circuitum, ut
continerent, et non attingerent parietem
templi. 7 Et platea erat in rotundum, ascen-
dens sursum per cochleam, et in cœnaculum
templi deferebat per gyrum, idcirco latius erat
templum in superioribus, et sic de inferiori-
bus ascendebatur ad superiora in medium.
8 Et vidi in domo altitudinem per circuitum,
fundata latera ad mensuram calami sex cubi-
torum spatio: 9 Et latitudinem per parietem
lateris forinsecus quinque cubitorum: et erat
interior domus in lateribus domus. 10 Et
inter gazophylacia latitudinem viginti cubi-
torum in circuitu domus undique, 11 Et
ostium lateris ad orationem: ostium unum
ad viam aquilonis, et ostium unum ad viam
australem: et latitudinem loci ad orationem,
quinque cubitorum in circuitu. 12 Et ædifi-
cium, quod erat separatum, versumque ad
viam respicientem ad mare, latitudinis septua-
ginta cubitorum; paries autem ædificii,
quinque cubitorum latitudinis per circuitum:
et longitudo ejus nonaginta cubitorum. 13 Et
mensus est domus longitudinem, centum cubi-
torum: et quod separatum erat ædificium, et
parietes ejus, longitudinis centum cubitorum

14 וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לַקָּדִים מֵאָה
אַמָּה׃ 15 וּמָדַד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה
אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ וְאַתּוּקֶיהָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ
מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֻלַמֵּי
הֶחָצֵר׃ 16 הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת
וְהָאַתִּיקִים סָבִיב לִשְׁלָשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף
שְׂחִיף עֵץ סָבִיב סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־
הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת׃ 17 עַל־מֵעַל
הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־
כָּל־הַקִּיר סָבִיב סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן
מִדּוֹת׃ 18 וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרִים וְתִמֹרָה
בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לַכְּרוּב׃
19 וּפְנֵי אָדָם אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר
אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ עָשׂוּי אֶל־כָּל־הַבַּיִת
סָבִיב סָבִיב׃ 20 מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל הַפֶּתַח
הַכְּרוּבִים וְהַתִּמֹרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל׃
21 הַהֵיכָל מְזוּזַת רְבֻעָה וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ
הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה׃ 22 הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ
אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת
וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר
אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃
23 וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃
24 וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַדְּלָתוֹת שְׁתַּיִם מוּסַבּוֹת
דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת אֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת
לָאַחֶרֶת׃ 25 וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת
הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם
לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵהַחוּץ׃
26 וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ
אֶל־כִּתְפוֹת הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת
וְהָעֻבִּים׃

פרשה מב׃

1 וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ
דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר
נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־הַצָּפוֹן׃
2 אֶל־פְּנֵי אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן
וְהָרֹחַב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת׃ 3 נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר
לֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד רִצְפָה אֲשֶׁר לֶחָצֵר
הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק בַּשְּׁלִשִׁים׃

14 *Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ
ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.* 15 *Καὶ διε-
μέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου,
καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν
τὸ μῆκος. Καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αἰλὰμ
τὸ ἐξώτερον πεφατνωμένα.* 16 *Καὶ αἱ θυρίδες
δικτυωταί, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε
διακύπτειν. Καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλω-
μένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως
τῶν θυρίδων, καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισ-
σῶς εἰς τὸ διακύπτειν.* 17 *Καὶ ἕως πλησίον τῆς
ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν
τοῖχον κύκλῳ, ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν,*
18 *Γεγλυμμένα Χερουβὶμ· καὶ φοίνικες ἀνὰ μέσον
Χεροὺβ καὶ ἀνὰ μέσον Χερούβ. Δύο πρόσωπα τῷ
Χερούβ,* 19 *Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν
φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος
πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος
ὁ οἶκος κυκλόθεν* 20 *Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ
φατνώματος, τὰ Χερουβὶμ καὶ οἱ φοίνικες δια-
γεγλυμμένοι.* 21 *Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀνα-
πτυσσόμενος τετράγωνα, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἁγίων ὅρασις ὡς ὄψις* 22 *Θυσιαστηρίου ξυλίνου,
πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν
δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ
ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι. Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Αὕτη ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου
Κυρίου. Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ,* 23 *Καὶ
δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ,* 24 *Τοῖς δυσὶ θυρώμασι
τοῖς στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἑνί, καὶ δύο
θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ.* 25 *Καὶ γλυφὴ
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερου-
βὶμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων,
καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλὰμ
ἔξωθεν,* 26 *Καὶ θυρίδες κρυπταί Καὶ διεμέτρη-
σεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλάμ,
καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.*

ΚΕΦ. μβ'.

1 *ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν
κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς
βορρᾶν· καὶ εἰσήγαγέ με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι
πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου καὶ ἐχόμεναι
τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν,* 2 *Ἐπὶ πήχεις
ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος
πεντήκοντα,* 3 *Διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον
αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, καὶ ὃν
τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξω-
τέρας ἐστοιχισμέναι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί.*

14 Latitudo autem ante faciem domus: et
ejus quod erat separatum contra orientem,
centum cubitorum. 15 Et mensus est longi-
tudinem ædificii contra faciem ejus, quod erat
separatum ad dorsum: ethecas ex utraque
parte centum cubitorum: et templum interius,
et vestibula atrii. 16 Limina, et fenestras
obliquas, et ethecas in circuitu per tres partes,
contra uniuscujusque limen, stratumque ligno
per gyrum in circuitu: terra autem usque ad
fenestras, et fenestræ clausæ super ostia. 17 Et
usque ad domum interiorem, et forinsecus per
omnem parietem in circuitu intrinsecus, et
forinsecus, ad mensuram. 18 Et fabrefacta
cherubim et palmæ: et palma inter cherub
et cherub. Duasque facies habebat cherub:
19 Faciem hominis juxta palmam ex hac
parte, et faciem leonis juxta palmam ex alia
parte, expressam per omnem domum in cir-
cuitu. 20 De terra usque ad superiora portæ,
cherubim et palmæ cælatæ erant in pariete
templi. 21 Limen quadrangulum, et facies
sanctuarii, aspectus contra aspectum. 22 Al-
taris lignei trium cubitorum altitudo, et lon-
gitudo ejus duorum cubitorum: et anguli
ejus, et longitudo ejus, et parietes ejus lignei.
Et locutus est ad me: Hæc est mensa coram
Domino. 23 Et duo ostia erant in templo, et
in sanctuario. 24 Et in duobus ostiis ex
utraque parte bina erant ostiola, quæ in se
invicem plicabantur: bina enim ostia erant
ex utraque porte ostiorum. 25 Et cælata
erant in ipsis ostiis templi cherubim, et
sculpturæ palmarum, sicut in parietibus quo-
que expressæ erant: quam ob rem et grossiora
erant ligna in vestibuli fronte forinsecus.
26 Super quæ fenestræ obliquæ, et similitudo
palmarum hinc atque inde in humerulis vesti-
buli, secundum latera domus, latitudinemque
parietum.

CAPUT XLII.

1 Et eduxit me in atrium exterius per viam
ducentem ad aquilonem, et introduxit me in
gazophylacium, quod erat contra separatum
ædificium, et contra ædem vergentem ad aqui-
lonem. 2 In facie longitudinis, centum cubitos
ostii aquilonis: et latitudinis quinquaginta cu-
bitos, 3 Contra viginti cubitos atrii interioris, et
contra pavimentum stratum lapide atrii exte-
rioris, ubi erat porticus juncta porticui triplici.

4 וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב
אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם
לַצָּפוֹן׃ 5 וְהַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנֹת קְצֻרוֹת
כִּי־יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה מֵהַתַּחְתֹּנוֹת
וּמֵהַתִּכֹנוֹת בִּנְיָן׃ 6 כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה
וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת
עַל־כֵּן נֶאֱצַל מֵהַתַּחְתֹּנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת
מֵהָאָרֶץ׃ 7 וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ לְעֻמַּת
הַלְּשָׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר הַחִצוֹנָה אֶל־פְּנֵי
הַלְּשָׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ 8 כִּי־אֹרֶךְ
הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִצוֹנָה חֲמִשִּׁים
אַמָּה וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל מֵאָה אַמָּה׃
9 וּמִתַּחַתָה לְּשָׁכוֹת הָאֵלֶּה הַמֵּבוֹא
מֵהַקָּדִים בְּבֹאוֹ לָהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה׃
10 בְּרֹחַב ׀ גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ הַקָּדִים אֶל־פְּנֵי
הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן לְשָׁכוֹת׃ 11 וְדֶרֶךְ
לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ
הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן
וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן וּכְפִתְחֵיהֶן׃ 12 וּכְפִתְחֵי
הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח בְּרֹאשׁ
דָּרֶךְ דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֶרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ
הַקָּדִים בְּבוֹאָן׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלַי לִשְׁכוֹת
הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי
הַגִּזְרָה הֵנָּה ׀ לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־
שָׁם הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי
הַקֳּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ ׀ קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים
וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם
קָדֹשׁ׃ 14 בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ
מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנִּיחוּ
בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֵן כִּי־קֹדֶשׁ הֵנָּה
יִלְבְּשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר
לָעָם׃ 15 וְכִלָּה אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי
וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 16 מָדַד
רוּחַ הַקָּדִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־אֲמוֹת
קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃ 17 מָדַד
רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה
הַמִּדָּה סָבִיב׃ 18 אֵת רוּחַ הַדָּרוֹם
מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν
δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος· καὶ
θυρώματα αὐτῶν πρὸς βοῤῥᾶν, 5 Καὶ οἱ περί-
πατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως. Ὅτι ἐξείχετο τὸ
περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐξ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύ-
λου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον καὶ διά-
στημα, 6 Καὶ οὕτως στοαὶ δύο. Διοτ τοιπλαῖ
ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν
ἐξωτέρων· διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν
καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς. 7 Καὶ φῶς ἔξωθεν,
ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας
αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
βοῤῥᾶν, μῆκος πηχῶν πεντήκοντα. 8 Ὅτι τὸ
μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐξωτέραν ἦν πηχῶν πεντήκοντα, καὶ αὗταί
εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν
ἑκατόν. 9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς
εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι'
αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας 10 Κατὰ τὸ
φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου· καὶ τὰ πρὸς νότον
κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος·
καὶ αἱ ἐξέδραι 11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσω-
πον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
βοῤῥᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ
εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν
καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ
τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,
12 Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον, καὶ κατὰ τὰ
θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς
διαστήματος καλάμου, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ
εἰσποοεύεσθαι δι' αὐτῶν 13 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Αἱ
ἐξέδραι αἱ πρὸς βοῤῥᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς
νότον, οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων,
αὗταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται
ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδοὺκ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύ-
ριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας
καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος. 14 Οὐκ
εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύ-
σονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν,
ὅπως διὰ παντὸς ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες· καὶ
μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουρ-
γοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι· καὶ ἐνδύσονται
ἱμάτια ἕτερα ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ. 15 Καὶ
συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν. Καὶ
ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης
πρὸς ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ
οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει. 16 Καὶ ἔστη κατὰ
νῶτον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς,
καὶ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου. 17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς βοῤ-
ῥᾶν καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ
βοῤῥᾶ, πήχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου. 18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασ-
σαν καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσ-
σης, πεντάκοσιους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.

4 Et ante gazophylacia deambulatio decem
cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens
viæ cubiti unius. Et ostia eorum ad aquilo-
nem : 5 Ubi erant gazophylacia in superior-
ibus humiliora : quia supportabant porticus,
quæ ex illis eminebant de inferioribus, et de
mediis ædificii. 6 Tristega enim erant, et
non habebant columnas, sicut erant columnæ
atriorum : propterea eminebant de inferior-
ibus, et de mediis a terra cubitis quinquaginta.
7 Et peribolus exterior secundum gazophy-
lacia, quæ erant in via atrii exterioris ante
gazophylacia : longitudo ejus quinquaginta
cubitorum. 8 Quia longitudo erat gazophy-
laciorum atrii exterioris, quinquaginta cubi-
torum : et longitudo ante faciem templi,
centum cubitorum. 9 Et erat subter
gazophylacia hæc introitus ab oriente ingre-
dientium in ea de atrio exteriori. 10 In
latitudine periboli atrii, quod erat contra viam
orientalem, in faciem ædificii separati, et erant
ante ædificium gazophylacia. 11 Et via ante
faciem eorum, juxta similitudinem gazophy-
laciorum, quæ erant in via aquilonis: secun-
dum longitudinem eorum, sic et latitudo
eorum : et omnis introitus eorum, et simili-
tudines, et ostia eorum ; 12 Secundum ostia
gazophylaciorum, quæ erant in via respiciente
ad notum : ostium in capite viæ : quæ via
erat ante vestibulum separatum per viam
orientalem ingredientibus. 13 Et dixit ad
me : Gazophylacia aquilonis, et gazophylacia
austri, quæ sunt ante ædificium separatum :
hæc sunt gazophylacia sancta : in quibus
vescuntur sacerdotes qui appropinquant ad
Dominum in sancta sanctorum : ibi ponent
sancta sanctorum et oblationem pro peccato,
et pro delicto : locus enim sanctus est. 14 Cum
autem ingressi fuerint sacerdotes, non egre-
dientur de sanctis in atrium exterius : et ibi
reponent vestimenta sua, in quibus ministrant,
quia sancta sunt : vestienturque vestimentis
aliis, et sic procedent ad populum. 15 Cum-
que complesset mensuras domus interioris,
eduxit me per viam portæ, quæ respiciebat
ad viam orientalem : et mensus est eam
undique per circuitum. 16 Mensus est
autem contra ventum orientalem calamo
mensuræ, quingentos calamos in calamo men-
suræ per circuitum. 17 Et mensus est
contra ventum aquilonis quingentos cala-
mos in calamo mensuræ per gyrum. 18 Et
ad ventum australem mensus est quingentos
calamos in calamo mensuræ per circuitum.

19 סָבַב אֶל־רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת
קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ 20 לְאַרְבַּע רוּחוֹת
מְדָדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין
הַקֹּדֶשׁ לְחֹל׃

פרשה מג׃

1 וַיּוֹלִכֵנִי אֶל־הַשָּׁעַר שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה
דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ 2 וְהִנֵּה כְּבוֹד אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל
מַיִם רַבִּים וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ׃
3 וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר
וּמַרְאוֹת כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר־
כְּבָר וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי׃ 4 וּכְבוֹד יְהוָה בָּא
אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
הַקָּדִים׃ 5 וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתְּבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר
הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה הַבָּיִת׃
6 וָאֶשְׁמַע מִדַּבֵּר אֵלַי מֵהַבָּיִת וְאִישׁ הָיָה
עֹמֵד אֶצְלִי׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֶת־
מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת־מְקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי אֲשֶׁר
אֶשְׁכָּן־שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
יְטַמְּאוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל שֵׁם קָדְשִׁי הֵמָּה
וּמַלְכֵיהֶם בִּזְנוּתָם וּבְפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם
בָּמוֹתָם׃ 8 בְּתִתָּם סִפָּם אֶת־סִפִּי
וּמְזוּזָתָם אֵצֶל מְזוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי
וּבֵינֵיהֶם וְטִמְּאוּ ׀ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי
בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וָאֲכַל אוֹתָם
בְּאַפִּי׃ 9 עַתָּה יְרַחֲקוּ אֶת־זְנוּתָם וּפִגְרֵי
מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם לְעוֹלָם׃
10 אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֺנוֹתֵיהֶם
וּמָדְדוּ אֶת־תָּכְנִית׃ 11 וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל
אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאָיו
וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְאֵת כָּל־חֻקֹּתָיו
וְכָל־צוּרֹתָו וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע אוֹתָם וּכְתֹב
לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־
חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ 12 זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת
עַל־רֹאשׁ הָהָר כָּל־גְּבֻלוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת׃

19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς νότον καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου, 20 Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου. Καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος, τοῦ διαστέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

ΚΕΦ. μγ΄.

1 ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξήγαγέ με· 2 Καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολάς. καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν. 3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν ἴδον κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρῖσαι τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος οὗ ἴδον κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. Καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, 4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. 5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Κυρίου οἶκος. 6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς μέ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός μου, 7 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, 8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ. 9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα. 10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ὅρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ, 11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. Καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτά. 12 Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων. [Οὗτος ὁ νόμος τοῦ οἴκου.]

19 Et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ. 20 Per quatuor ventos mensus est murum ejus undique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, et latitudinem quingentorum cubitorum dividentem inter sanctuarium et vulgi locum.

CAPUT XLIII.

1 Et duxit me ad portam, quæ respiciebat ad viam orientalem. 2 Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam orientalem : et vox erat ei quasi vox aquarum multarum, et terra splendebat a majestate ejus. 3 Et vidi visionem secundum speciem quam videram, quando venit ut disperderet civitatem : et species secundum aspectum, quem videram juxta fluvium Chobar : et cecidi super faciem meam. 4 Et majestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad orientem. 5 Et elevavit me spiritus, et introduxit me in atrium interius : et ecce repleta erat gloria Domini domus. 6 Et audivi loquentem ad me de domo : et vir stabat juxta me, 7 Et dixit ad me : Fili hominis, locus solii mei, et locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in æternum : et non polluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et reges eorum in fornicationibus suis, et in ruinis regum suorum, et in excelsis. 8 Qui fabricati sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos : et murus erat inter me et eos : et polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus, quas fecerunt : propter quod consumpsi eos in ira mea. 9 Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, et ruinas regum suorum a me : et habitabo in medio eorum semper. 10 Tu autem fili hominis ostende domui Israel templum, et confundantur ab iniquitatibus suis, et metiantur fabricam : 11 Et erubescant ex omnibus quæ fecerunt : figuram domus, et fabricæ ejus exitus, et introitus, et omnem descriptionem ejus, et universa præcepta ejus, cunctumque ordinem ejus, et omnes leges ejus ostende eis, et scribes in oculis eorum : ut custodiant omnes descriptiones ejus, et præcepta illius, et faciant ea. 12 Ista est lex domus in summitate montis : omnis finis ejus in circuitu, sanctum sanctorum est : hæc est ergo lex domus.

13 וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה
אַמָּה וָטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב
וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד
וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ 14 וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־
הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב
אַמָּה אֶחָת וּמֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד־הָעֲזָרָה
הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאַמָּה׃
15 וְהַהַרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת וּמֵהָאֲרִאֵיל
וּלְמַעְלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע׃ 16 וְהָאֲרִאֵיל
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב
רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו׃ 17 וְהָעֲזָרָה
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב
אֶל אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ
חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אַמָּה סָבִיב
וּמַעֲלֹתֵיהוּ פְּנוֹת קָדִים׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה אֵלֶּה חֻקּוֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו
עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם׃ 19 וְנָתַתָּה אֶל־
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צָדוֹק
הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה לְשָׁרְתֵנִי
פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת׃ 20 וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ
וְנָתַתָּה עַל־אַרְבַּע קַרְנוֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע
פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל־הַגְּבוּל סָבִיב וְחִטֵּאתָ
אוֹתוֹ וְכִפַּרְתָּהוּ׃ 21 וְלָקַחְתָּ אֵת הַפָּר
הַחַטָּאת וּשְׂרָפוֹ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ
לַמִּקְדָּשׁ׃ 22 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב שְׂעִיר־
עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
כַּאֲשֶׁר חִטְּאוּ בַּפָּר׃ 23 בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא
תַּקְרִיב פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְאַיִל מִן־הַצֹּאן
תָּמִים׃ 24 וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָֹה וְהִשְׁלִיכוּ
הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֹלָה
לַיהוָֹה׃ 25 שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־
חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־הַצֹּאן
תְּמִימִים יַעֲשׂוּ׃ 26 שִׁבְעַת יָמִים וְכִפְּרוּ
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְטִהֲרוּ אֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדוֹ׃
27 וִיכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וָהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת־שַׁלְמֵיכֶם וְרָצֵאתִי אֶתְכֶם
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πήχει
τοῦ πήχεως καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθους ἐπὶ
πῆχυν, καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ
χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν, σπιθαμῆς. Καὶ τοῦτο τὸ
ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου 14 Ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς
τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα
τοῦτο ὑποκάτωθεν, πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος
πήχεως. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ
τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πήχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος
πῆχυς. 15 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς.
16 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ
πήχεις δώδεκα· τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτοῦ. 17 Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσά-
ρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας· τὸ εὖρος
ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυ-
κλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως, καὶ τὸ
κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν· καὶ οἱ κλιμακτῆ-
ρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς. 18 Καὶ
εἶπε πρὸς μὲ Υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ Ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσια-
στηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν
ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ
αἷμα. 19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις
τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδοὺκ τοῖς ἐγγίζουσι
πρὸς μέ, λέγει Κύριος ὁ θεός, τοῦ λειτουργεῖν μοι
μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας. 20 Καὶ λήψονται
ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ
τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς
τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν
κύκλῳ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό. 21 Καὶ λήψονται
τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθή-
σεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν
ἁγίων. 22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται
ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ
ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν
τῷ μόσχῳ. 23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν ἐξι-
λασμὸν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον καὶ
κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον. 24 Καὶ προσοίσετε
ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπιῤῥίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ'
αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ
Κυρίῳ. 25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ
ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ
κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιήσουσιν 26 Ἑπτὰ
ἡμέρας· καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ κα-
θαριοῦσιν αὐτό, καὶ πλήσουσι χεῖρας αὐτῶν.
27 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ
ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν·
καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

13 Istæ autem mensuræ altaris in cubito
verissimo, qui habebat cubitum et palmum :
in sinu ejus erat cubitus, et cubitus in latitu-
dine, et definitio ejus usque ad labium ejus,
et in circuitu, palmus unus ; hæc quoque erat
fossa altaris. 14 Et de sinu terræ usque ad
crepidinem novissimam duo cubiti, et latitudo
cubiti unius : et a crepidine minore usque ad
crepidinem majorem quatuor cubiti, et lati-
tudo cubiti unius. 15 Ipse autem Ariel
quatuor cubitorum : et ab Ariel usque ad
sursum, cornua quatuor. 16 Et Ariel duo-
decim cubitorum in longitudine per duodecim
cubitos latitudinis : quadrangulatum æquis
lateribus. 17 Et crepido quatuordecim cubi-
torum longitudinis, per quatuordecim cubitos
latitudinis in quatuor angulis ejus : et corona
in circuitu ejus dimidii cubiti, et sinus ejus
unius cubiti per circuitum : gradus autem
ejus versi ad orientem. 18 Et dixit ad me :
Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus : Hi
sunt ritus altaris, in quacumque die fuerit
fabricatum ; ut offeratur super illud holo-
caustum, et effundatur sanguis. 19 Et dabis
sacerdotibus, et Levitis, qui sunt de semine
Sadoc, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus,
ut offerant mihi vitulum de armento pro pec-
cato. 20 Et assumens de sanguine ejus,
pones super quatuor cornua ejus, et super
quatuor angulos crepidinis, et super coronam
in circuitu : et mundabis illud, et expiabis.
21 Et tolles vitulum, qui oblatus fuerit pro
peccato : et combures eum in separato loco
domus extra sanctuarium. 22 Et in die
secunda offeres hircum caprarum immacula-
tum pro peccato : et expiabunt altare, sicut
expiaverunt in vitulo. 23 Cumque comple-
veris expians illud, offeres vitulum de armento
immaculatum, et arietem de grege immacula-
tum. 24 Et offeres eos in conspectu Domini :
et mittent sacerdotes super eos sal, et offerent
eos holocaustum Domino. 25 Septem diebus
facies hircum pro peccato quotidie : et vitu-
lum de armento, et arietem de pecoribus
immaculatos offerent. 26 Septem diebus
expiabunt altare, et mundabunt illud : et
implebunt manum ejus. 27 Expletis autem
diebus, in die octava et ultra, facient sacerdo-
tes super altare holocausta vestra, et quæ
pro pace offerunt, et placatus ero vobis, ait
Dominus Deus.

פרשה מד׃

1 וַיָּשֶׁב אֹתִי דֶּרֶךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ
הַחִיצוֹן הַפֹּנֶה קָדִים וְהוּא סָגוּר׃
2 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר
יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ וְאִישׁ לֹא־יָבֹא בוֹ כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּא בוֹ וְהָיָה סָגוּר׃
3 אֶת־הַנָּשִׂיא נָשִׂיא הוּא יֵשֶׁב־בּוֹ לֶאֱכָול־
לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה מִדֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר
יָבוֹא וּמִדַּרְכּוֹ יֵצֵא׃ 4 וַיְבִיאֵנִי דֶּרֶךְ־שַׁעַר
הַצָּפוֹן אֶל־פְּנֵי הַבַּיִת וָאֵרֶא וְהִנֵּה מָלֵא
כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי׃
5 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה בֶּן־אָדָם שִׂים לִבְּךָ
וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְּׁמָע אֵת כָּל־
אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֹתָךְ לְכָל־חֻקּוֹת
בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־תּוֹרֹתָו וְשַׂמְתָּ לִבְּךָ
לִמְבוֹא הַבַּיִת בְּכֹל מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ׃
6 וְאָמַרְתָּ אֶל־מֶרִי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב־לָכֶם מִכָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 7 בַּהֲבִיאֲכֶם בְּנֵי־נֵכָר עַרְלֵי־
לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לִהְיוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְּלוֹ
אֶת־בֵּיתִי בְּהַקְרִיבְכֶם אֶת־לַחְמִי חֵלֶב
וָדָם וַיָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃
8 וְלֹא שְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת קָדָשָׁי וַתְּשִׂימוּן
לְשֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי בְּמִקְדָּשִׁי לָכֶם׃
9 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כָּל־בֶּן־נֵכָר עֶרֶל
לֵב וְעֶרֶל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא אֶל־מִקְדָּשִׁי
לְכָל־בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 כִּי אִם־הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעָלַי
בִּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּעוּ מֵעָלַי אַחֲרֵי
גִלּוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃ 11 וְהָיוּ בְמִקְדָּשִׁי
מְשָׁרְתִים פְּקֻדּוֹת אֶל־שַׁעֲרֵי הַבַּיִת
וּמְשָׁרְתִים אֶת־הַבָּיִת הֵמָּה יִשְׁחֲטוּ אֶת־
הָעֹלָה וְאֶת־הַזֶּבַח לָעָם וְהֵמָּה יַעַמְדוּ
לִפְנֵיהֶם לְשָׁרְתָם׃ 12 יַעַן אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ
אוֹתָם לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לְמִכְשׁוֹל עָוֺן עַל־כֵּן נָשָׂאתִי יָדִי
עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃

ΚΕΦ. μδ'.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. 2 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται,
οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς·
ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς,
καὶ ἔσται κεκλεισμένη. 3 Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος
καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον
Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύ-
σεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 4 Καὶ
εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς
βοῤῥᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ
πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου, καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου. 5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Υἱὲ
ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε πάντα
ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προσ-
τάγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ πάντα τὰ νόμιμα
αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον
τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι
τοῖς ἁγίοις. 6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραήλ, 7 Τοῦ
εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους
καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, τοῦ γίνεσθαι ἐν
τοῖς ἁγίοις μου καὶ βεβηλοῦν αὐτὰ ἐν τῷ προσ-
φέρειν ὑμᾶς ἄρτους σάρκας καὶ αἷμα, καὶ παρε-
βαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις
ὑμῶν, 8 Καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς
ἐν τοῖς ἁγίοις μου. 9 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός Πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρ-
δίᾳ καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς
τὰ ἅγιά μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων
ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ. 10 Ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται οἵτι-
νες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐ-
τῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν, 11 Καὶ ἔσονται
ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν
πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι
σφάξουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα τῷ
λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ
λειτουργεῖν αὐτοῖς, 12 Ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐ-
τοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἐγέ-
νετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα
τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός, [καὶ λήψονται τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,]

CAPUT XLIV.

1 ET convertit me ad viam portæ sanctuarii
exterioris, quæ respiciebat ad orientem: et
erat clausa. 2 Et dixit Dominus ad me:
Porta hæc clausa erit: non aperietur, et vir
non transibit per eam: quoniam Dominus
Deus Israel ingressus est per eam, eritque
clausa. 3 Principi Princeps ipse sedebit in
ea, ut comedat panem coram Domino: per
viam portæ vestibuli ingredietur, et per viam
ejus egredietur. 4 Et adduxit me per viam
portæ aquilonis in conspectu domus: et vidi,
et ecce implevit gloria Domini domum Do-
mini: et cecidi in faciem meam. 5 Et dixit
ad me Dominus: Fili hominis pone cor tuum,
et vide oculis tuis, et auribus tuis audi omnia,
quæ ego loquor ad te de universis cæremoniis
domus Domini, et de cunctis legibus ejus: et
pones cor tuum in viis templi per omnes exi-
tus sanctuarii. 6 Et dices ad exasperantem
me domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus:
Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus
Israel, 7 Eo quod inducitis filios alienos
incircumcisos corde, et incircumcisos carne,
ut sint in sanctuario meo, et polluant domum
meam: et offertis panes meos, adipem, et
sanguinem: et dissolvitis pactum meum in
omnibus sceleribus vestris. 8 Et non ser-
vastis præcepta sanctuarii mei: et posuistis
custodes observationum mearum in sanctuario
meo vobismetipsis. 9 Hæc dicit Dominus
Deus: Omnis alienigena incircumcisus corde,
et incircumcisus carne, non ingredietur sanc-
tuarium meum, omnis filius alienus qui est
in medio filiorum Israel. 10 Sed et Levitæ,
qui longe recesserunt a me in errore filiorum
Israel, et erraverunt a me post idola sua, et
portaverunt iniquitatem suam: 11 Erunt in
sanctuario meo æditui, et janitores portarum
domus, et ministri domus: ipsi mactabunt
holocausta, et victimas populi: et ipsi stabunt
in conspectu eorum, ut ministrent eis.
12 Pro eo quod ministraverunt illis in
conspectu idolorum suorum, et facti sunt
domui Israel in offendiculum iniquitatis:
idcirco levavi manum meam super eos, ait Do-
minus Deus, et portabunt iniquitatem suam:

13 וְלֹֽא־יִגְּשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי וְלָגֶשֶׁת עַל־כָּל־
קָדָשַׁי אֶל־קָדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים וְנָשְׂאוּ כְּלִמָּתָם
וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 14 וְנָתַתִּי אוֹתָם
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת לְכֹל עֲבֹדָתוֹ וּלְכֹל
אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה בּוֹ׃ 15 וְהַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם בְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
מִקְדָּשִׁי בִּתְעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעָלַי הֵמָּה
יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי וְעָמְדוּ לְפָנַי לְהַקְרִיב
לִי חֵלֶב וָדָם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ 16 הֵמָּה
יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֻׁלְחָנִי
לְשָׁרְתֵנִי וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי׃ 17 וְהָיָה
בְּבוֹאָם אֶל־שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית בִּגְדֵי
פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר
בְּשָׁרְתָם בְּשַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
וָבָיְתָה׃ 18 פַּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
וּמִכְנְסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מָתְנֵיהֶם לֹא
יַחְגְּרוּ בַּיָּזַע׃ 19 וּבְצֵאתָם אֶל־הֶחָצֵר
הַחִיצוֹנָה אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעָם
יִפְשְׁטוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מְשָׁרְתִם
בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכֹת הַקֹּדֶשׁ וְלָבְשׁוּ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־יְקַדְּשׁוּ אֶת־הָעָם
בְּבִגְדֵיהֶם׃ 20 וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלֵּחוּ וּפֶרַע
לֹא יְשַׁלֵּחוּ כָּסוֹם יִכְסְמוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם׃
21 וְיַיִן לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֹּהֵן בְּבוֹאָם אֶל־
הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ 22 וְאַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה לֹא־
יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלֹת מִזֶּרַע
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־תִּהְיֶה
אַלְמָנָה מִכֹּהֵן יִקָּחוּ׃ 23 וְאֶת־עַמִּי יוֹרוּ
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין־טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדִעֻם׃
24 וְעַל־רִיב הֵמָּה יַעַמְדוּ לְשָׁפֹּט בְּמִשְׁפָּטַי
וּשְׁפָטֻהוּ וְאֶת־תּוֹרֹתַי וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל־
מוֹעֲדַי יִשְׁמֹרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי יְקַדֵּשׁוּ׃
25 וְאֶל־מֵת אָדָם לֹא יָבוֹא לְטָמְאָה כִּי
אִם־לְאָב וּלְאֵם וּלְבֵן וּלְבַת לְאָח וּלְאָחוֹת
אֲשֶׁר־לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ יִטַּמָּאוּ׃ 26 וְאַחֲרֵי
טָהֳרָתוֹ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לוֹ׃ 27 וּבְיוֹם
בֹּאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית לְשָׁרֵת
בַּקֹּדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃

13 Καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρὸς μὲ τοῦ ἱερατεύειν μοι,
οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ
οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψονται
ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν.
14 Κατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ
οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα
ἂν ποιήσωσιν 15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ
Σαδδοὺκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ'
ἐμοῦ· οὗτοι προσάξουσι πρὸς μὲ τοῦ λειτουργεῖν
μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσ-
φέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ
θεός. 16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου, καὶ
οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ
λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακάς μου.
17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς
πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινᾶς
ἐνδύσονται· καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια ἐν τῷ λει-
τουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας
αὐλῆς. 18 Καὶ κιδάρεις λινᾶς ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς
κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ περισκελῆ λινᾶ ἕξουσιν ἐπὶ
τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βίᾳ.
19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς
στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐ-
ταῖς, καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν
ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ
ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν. 20 Καὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας
αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν. 21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς
ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν. 22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην
οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον
ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραήλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται
ἐξ ἱερέως, λήψονται. 23 Καὶ τὸν λαόν μου δι-
δάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀνὰ
μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.
24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται
τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι,
καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου
καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς
μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.
25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται
τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ
καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ
καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ᾗ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ,
μιανθήσεται. 26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι
αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσῃ αὐτῷ. 27 Καὶ
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ,
προσοίσουσιν ἱλασμὸν, λέγει Κύριος ὁ θεός,

13 Et non appropinquabunt ad me ut sacer-
dotio fungantur mihi, neque accedent ad omne
sanctuarium meum juxta sancta sanctorum:
sed portabunt confusionem suam, et scelera
sua quæ fecerunt. 14 Et dabo eos janitores
domus in omni ministerio ejus, et in universis
quæ fient in ea. 15 Sacerdotes autem et
Levitæ filii Sadoc, qui custodierunt cæremo-
nias sanctuarii mei, cum errarent filii Israel
a me, ipsi accedent ad me ut ministrent
mihi: et stabunt in conspectu meo ut offerant
mihi adipem et sanguinem, ait Dominus
Deus. 16 Ipsi ingredientur sanctuarium
meum, et ipsi accedent ad mensam meam ut
ministrent mihi, et custodiant cæremonias
meas. 17 Cumque ingredientur portas atrii
interioris, vestibus lineis induentur: nec
ascendet super eos quidquam laneum, quando
ministrant in portis atrii interioris et intrin-
secus. 18 Vittæ lineæ erunt in capitibus
eorum, et feminalia linea erunt in lumbis
eorum, et non accingentur in sudore.
19 Cumque ingredientur atrium exterius ad
populum, exuent se vestimentis suis, in
quibus ministraverant, et reponent ea in ga-
zophylacio sanctuarii, et vestient se vesti-
mentis aliis: et non sanctificabunt populum
in vestibus suis. 20 Caput autem suum non
radent, neque comam nutrient: sed tondentes,
attondent capita sua. 21 Et vinum non
bibet omnis sacerdos quando ingressurus
est atrium interius. 22 Et viduam et re-
pudiatam non accipient uxores, sed virgines
de semine domus Israel: sed et viduam, quæ
fuerit vidua a sacerdote, accipient. 23 Et
populum meum docebunt quid sit inter
sanctum et pollutum, et inter mundum et
immundum ostendent eis. 24 Et cum fuerit
controversia, stabunt in judiciis meis, et
judicabunt: leges meas, et præcepta mea in
omnibus solemnitatibus meis custodient, et
sabbata mea sanctificabunt. 25 Et ad mor-
tuum hominem non ingredientur, ne polluan-
tur, nisi ad patrem et matrem, et filium et
filiam, et fratrem et sororem, quæ alterum
virum non habuerit: in quibus contamina-
buntur. 26 Et postquam fuerit emundatus,
septem dies numerabuntur ei. 27 Et in die
introitus sui in sanctuarium ad atrium
interius, ut ministret mihi in sanctuario,
offeret pro peccato suo, ait Dominus Deus.

28 וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם
וַאֲחֻזָּה לֹא־תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי
אֲחֻזָּתָם׃ 29 הַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם
הֵמָּה יֹאכְלוּם וְכָל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם
יִהְיֶה׃ 30 וְרֵאשִׁית כָּל־בִּכּוּרֵי כֹל וְכָל־
תְּרוּמַת כֹּל מִכֹּל תְּרוּמֹתֵיכֶם לַכֹּהֲנִים
יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן
לְהָנִיחַ בְּרָכָה אֶל־בֵּיתֶךָ׃ 31 כָּל־נְבֵלָה
וּטְרֵפָה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ
הַכֹּהֲנִים׃

פרשה מה

1 וּבְהַפִּילְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תָּרִימוּ
תְרוּמָה לַיהוָה ׀ קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב עֲשָׂרָה
אָלֶף קֹדֶשׁ־הוּא בְכָל־גְּבוּלָהּ סָבִיב׃
2 יִהְיֶה מִזֶּה אֶל־הַקֹּדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
בַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת מְרֻבָּע סָבִיב וַחֲמִשִּׁים
אַמָּה מִגְרָשׁ לוֹ סָבִיב׃ 3 וּמִן־הַמִּדָּה
הַזֹּאת תָּמוֹד אֹרֶךְ חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וּבוֹ־יִהְיֶה הַמִּקְדָּשׁ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ 4 קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ הוּא
לַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה הַקְּרֵבִים
לְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה וְהָיָה לָהֶם מָקוֹם
לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ׃ 5 וַחֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רֹחַב
וְהָיָה לַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי הַבַּיִת לָהֶם לַאֲחֻזָּה
עֶשְׂרִים לְשָׁכֹת׃ 6 וַאֲחֻזַּת הָעִיר תִּתְּנוּ
חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים רֹחַב וְאֹרֶךְ חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה׃ 7 וְלַנָּשִׂיא מִזֶּה
וּמִזֶּה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר
אֶל־פְּנֵי תְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־פְּנֵי אֲחֻזַּת
הָעִיר מִפְּאַת־יָם יָמָּה וּמִפְּאַת־קֵדְמָה
קָדִימָה וְאֹרֶךְ לְעֻמּוֹת אַחַד הַחֲלָקִים
מִגְּבוּל יָם אֶל־גְּבוּל קָדִימָה׃ 8 לָאָרֶץ
יִהְיֶה־לּוֹ לַאֲחֻזָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא־יוֹנוּ
עוֹד נְשִׂיאַי אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם׃

28 *Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν. Ἐγὼ κλη-
ρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθή-
σεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις
αὐτῶν. 29 Καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας
καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται, καὶ πᾶν
ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται. 30 Ἀπαρχαὶ
πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέ-
ματα πάντα· ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς
ἱερεῦσιν ἔσται. Καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν
δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς
οἴκους ὑμῶν. 31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριά-
λωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ
φάγονται οἱ ἱερεῖς.*

ΚΕΦ. μεʹ.

1 ΚΑΙ *ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν
κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ ἅγιον
ἀπὸ τῆς γῆς, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ
εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν. 2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου
ἁγιάσματα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετρά-
γωνον κυκλόθεν καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα
αὐτῶν κυκλόθεν. 3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρή-
σεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια
τῶν ἁγίων. 4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς
ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται αὐ-
τοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ
αὐτῶν, 5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ
εὖρος εἴκοσι χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λει-
τουργοῦσι τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις
τοῦ κατοικεῖν. 6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως
δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων
παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται. 7 Καὶ τῷ ἡγουμένῳ
ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν
ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσω-
πον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον
τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν
καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς·
καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ
τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς. 8 Καὶ
ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι
τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατακλη-
ρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.*

28 Non erit autem eis hereditas, ego hereditas
eorum : et possessionem non dabitis eis in
Israel, ego enim possessio eorum. 29 Victi-
mam et pro peccato et pro delicto ipsi come-
dent : et omne votum in Israel ipsorum erit.
30 Et primitiva omnium primogenitorum, et
omnia libamenta ex omnibus quæ offerentur,
sacerdotum erunt : et primitiva ciborum
vestrorum dabitis sacerdoti, ut reponat bene-
dictionem domui tuæ. 31 Omne morticinum,
et captum a bestia de avibus et de pecoribus
non comedent sacerdotes.

CAPUT XLV.

1 CUMQUE cœperitis terram dividere sortito,
separate primitias Domino, sanctificatum de
terra, longitudine viginti quinque millia, et
latitudine decem millia : sanctificatum erit in
omni termino ejus per circuitum. 2 Et erit
ex omni parte sanctificatum quingentos per
quingentos, quadrifariam per circuitum : et
quinquaginta cubitis in suburbana ejus per
gyrum. 3 Et a mensura ista mensurabis lon-
gitudinem viginti quinque millium, et latitu-
dinem decem millium, et in ipso erit templum,
sanctumque sanctorum. 4 Sanctificatum de
terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii,
qui accedunt ad ministerium Domini : et erit
eis locus in domos, et in sanctuarium sancti-
tatis. 5 Viginti quinque autem millia longi-
tudinis, et decem millia latitudinis, erunt
Levitis, qui ministrant domui : ipsi posside-
bunt viginti gazophylacia. 6 Et possessionem
civitatis dabitis quinque millia latitudinis, et
longitudinis viginti quinque millia, secundum
separationem sanctuarii, omni domui Israel.
7 Principi quoque hinc et inde in separatio-
nem sanctuarii, et in possessionem civitatis,
contra faciem separationis sanctuarii, et con-
tra faciem possessionis urbis : a latere maris
usque ad mare, et a latere orientis usque ad
orientem : longitudinis autem juxta unam-
quamque partem a termino occidentali usque
ad terminum orientalem. 8 De terra erit ei
possessio in Israel : et non depopulabuntur
ultra principes populum meum ; sed terram
dabunt domui Israel secundum tribus eorum.

9 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה רַב־לָכֶם נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל חָמָס וָשֹׁד הָסִירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה
עֲשׂוּ הָרִימוּ גְרֻשֹׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִּי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 10 מֹאזְנֵי־צֶדֶק וְאֵיפַת־צֶדֶק
וּבַת־צֶדֶק יְהִי לָכֶם׃ 11 הָאֵיפָה וְהַבַּת
תֹּכֶן אֶחָד יִהְיֶה לָשֵׂאת מַעְשַׂר הַחֹמֶר
הַבָּת וַעֲשִׂירִת הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל־הַחֹמֶר
יִהְיֶה מַתְכֻּנְתּוֹ׃ 12 וְהַשֶּׁקֶל עֶשְׂרִים גֵּרָה
עֶשְׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים
עֲשָׂרָה וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל הַמָּנֶה יִהְיֶה לָכֶם׃
13 זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ שִׁשִּׁית
הָאֵיפָה מֵחֹמֶר הַחִטִּים וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה
מֵחֹמֶר הַשְּׂעֹרִים׃ 14 וְחֹק הַשֶּׁמֶן הַבַּת
הַשֶּׁמֶן מַעְשַׂר הַבַּת מִן־הַכֹּר עֲשֶׂרֶת
הַבַּתִּים חֹמֶר כִּי־עֲשֶׂרֶת הַבַּתִּים חֹמֶר׃
15 וְשֶׂה־אַחַת מִן־הַצֹּאן מִן־הַמָּאתַיִם
מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה
וְלִשְׁלָמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ 16 כֹּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ
אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃
17 וְעַל־הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה
וְהַנֵּסֶךְ בַּחַגִּים וּבֶחֳדָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת
בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה
אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה
וְאֶת־הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃
18 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר־בֶּן־בָּקָר תָּמִים
וְחִטֵּאתָ אֶת־הַמִּקְדָּשׁ׃ 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם
הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מְזוּזַת הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע
פִּנּוֹת הָעֲזָרָה לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מְזוּזַת שַׁעַר
הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ 20 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה
בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־
הַבָּיִת׃ 21 בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חָג שְׁבֻעוֹת יָמִים
מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ 22 וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא
בַּעֲדוֹ וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת׃
23 וְשִׁבְעַת יְמֵי־הֶחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה
שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִם לַיּוֹם
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם׃

9 Τάδε λέγει Κύριος θεός· Ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ
ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραήλ, ἀδικίαν καὶ ταλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε·
ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει
Κύριος θεός. 10 Ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον
καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου, 11 Καὶ
ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ
δέκατον τοῦ γομὸρ χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τοῦ
γομόρ, πρὸς τὸ γομὸρ ἔσται τὸ ἴσον. 12 Καὶ τὰ
στάθμια εἴκοσι ὀβολοί, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ
σίκλοι, δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται
ὑμῖν. 13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε,
ἕκτον μέτρου ἀπὸ τοῦ γομὸρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ
ἕκτον αὐτοῦ τοῦ οἰφὶ ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν.
14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου
ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομόρ.
15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα
ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, εἰς
θυσίας καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ
ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος θεός. 16 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφη-
γουμένῳ τοῦ Ἰσραήλ. 17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγου-
μένου ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ
σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς
οἴκου Ἰσραήλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας
καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
18 Τάδε λέγει Κύριος θεός· Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ
μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον
τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον. 19 Καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσει
ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας
γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ
τὰς φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.
20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ·
μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψῃ παρ' ἑκάστου ἀπόμοιραν, καὶ
ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον. 21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα
ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. 22 Καὶ
ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ
αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας. 23 Καὶ τὰς
ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα
τῷ Κυρίῳ, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώ-
μους καθ' ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ
ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

9 Hæc dicit Dominus Deus : Sufficiat vobis
principes Israel : iniquitatem et rapinas in-
termittite, et judicium et justitiam facite, se-
parate confinia vestra a populo meo, ait Do-
minus Deus. 10 Statera justa, et ephi
justum, et batus justus erit vobis. 11 Ephi
et batus æqualia, et unius mensuræ erunt :
ut capiat decimam partem cori batus, et
decimam partem cori ephi : juxta mensuram
cori erit æqua libratio eorum. 12 Siclus
autem viginti obolos habet. Porro viginti
sicli, et viginti quinque sicli, et quindecim
sicli, mnam faciunt. 13 Et hæc sunt pri-
mitiæ, quas tolletis: sextam partem ephi de
coro frumenti, et sextam partem ephi de coro
hordei. 14 Mensura quoque olei, batus olei,
decima pars cori est: et decem bati corum
faciunt : quia decem bati implent corum.
15 Et arietem unum de grege ducentorum
de his quæ nutriunt Israel in sacrificium, et
in holocaustum, et in pacifica, ad expiandum
pro eis, ait Dominus Deus. 16 Omnis po-
pulus terræ tenebitur primitiis his principi
in Israel. 17 Et super principem erunt ho-
locausta, et sacrificium, et libamina in solem-
nitatibus, et in calendis, et in sabbatis, et in
universis solemnitatibus domus Israel : ipse
faciet pro peccato scrificium, et holocaustum,
et pacifica ad expiandum pro domo Israel.
18 Hæc dicit Dominus Deus : In primo
mense, una mensis, sumes vitulum de ar-
mento immaculatum, et expiabis sanctua-
rium. 19 Et tollet sacerdos de sanguine
quod erit pro peccato : et ponet in postibus
domus, et in quatuor angulis crepidinis
altaris, et in postibus portæ atrii interioris.
20 Et sic facies in septima mensis, pro uno-
quoque qui ignoravit, et errore deceptus est,
et expiabis pro domo. 21 In primo mense,
quarta decima die mensis, erit vobis Paschæ
solemnitas : septem diebus azyma come-
dentur. 22 Et faciet princeps in die
illa pro se, et pro universo populo terræ,
vitulum pro peccato. 23 Et in septem
dierum solemnitate faciet holocaustum
Domino septem vitulos, et septem arietes
immaculatos quotidie septem diebus : et
pro peccato hircum caprarum quotidie.

24 וּמִנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה
וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ 25 בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָאֵלֶּה
שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחַטָּאת כָּעֹלָה וְכַמִּנְחָה
וְכַשָּׁמֶן׃

פרשה מו׃

1 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה שַׁעַר הֶחָצֵר
הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ וּבְיוֹם
הַחֹדֶשׁ יִפָּתֵחַ׃ 2 וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם
הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מְזוּזַת הַשַּׁעַר
וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו
וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל־מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא
וְהַשַּׁעַר לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעָרֶב׃ 3 וְהִשְׁתַּחֲווּ
עַם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת
וּבֶחֳדָשִׁים לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 4 וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־
יַקְרִב הַנָּשִׂיא לַיהֹוָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה
כְבָשִׂים תְּמִימִם וְאַיִל תָּמִים׃ 5 וּמִנְחָה
אֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחָה מַתַּת יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ 6 וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר
בֶּן־בָּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כְּבָשִׂם וָאַיִל
תְּמִימִם יִהְיוּ׃ 7 וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה
לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ 8 וּבְבוֹא
הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ
יֵצֵא׃ 9 וּבְבוֹא עַם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהֹוָה
בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן
לְהִשְׁתַּחֲוֺת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב וְהַבָּא
דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה
לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי
נִכְחוֹ יֵצֵאוּ׃ 10 וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם
יָבוֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ׃ 11 וּבַחַגִּים
וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר
וְאֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן
הִין לָאֵיפָה׃ 12 וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה
עוֹלָה אוֹ־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהֹוָה וּפָתַח לוֹ
אֶת־הַשַּׁעַר הַפֹּנֶה קָדִים וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ
וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃

24 *Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμματα τῷ κριῷ*
ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. 25 *Καὶ*
ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν
τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας,
καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὁλο-
καυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαναὰ καὶ καθὼς τὸ
ἔλαιον.

ΚΕΦ. μζ'.

1 ΤΑΔΕ *λέγει Κύριος θεός Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ*
αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται
κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νου-
μηνίας ἀνοιχθήσεται. 2 *Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφη-*
γούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς
ἔσωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης,
καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ. Καὶ προσκυνήσει
ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται, καὶ
ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας· 3 *Καὶ προσ-*
κυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης ἐκείνης καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς
νουμηνίαις ἐναντίον Κυρίου. 4 *Καὶ τὰ ὁλοκαυ-*
τώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους καὶ
κριὸν ἄμωμον 5 *Καὶ μαναά, πέμμα τῷ κριῷ, καὶ*
τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου
τὸ εἶν τῷ πέμματι. 6 *Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νου-*
μηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἓξ ἀμνούς, καὶ κριὸς
ἄμωμος ἔσται, 7 *Καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα*
τῷ μόσχῳ ἔσται μαναά, καὶ τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἂν
ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ ἐν τῷ πέμματι.
8 *Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ*
τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται. 9 *Καὶ*
ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυ-
ρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν
προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ
τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· οὐκ ἀνα-
στρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ'
ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται. 10 *Καὶ ὁ ἀφη-*
γούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐ-
τοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπο-
ρεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται. 11 *Καὶ ἐν ταῖς*
ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναὰ
πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς
ἀμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ
ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. 12 *'Εὰν δὲ ποιήσῃ*
ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν
βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύ-
τωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ὃν τρόπον
ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν.

24 Et sacrificium ephi per vitulum, et ephi
per arietem faciet: et olei hin per singula
ephi. 25 Septimo mense, quinta decima die
mensis, in solemnitate faciet sicut supra dicta
sunt per septem dies: tam pro peccato, quam
pro holocausto, et in sacrificio, et in oleo.

CAPUT XLVI.

1 HÆC dicit Dominus Deus: Porta atrii in-
terioris, quæ respicit ad orientem, erit clausa
sex diebus, in quibus opus fit: die autem
sabbati aperietur, sed et in die calendarum
aperietur. 2 Et intrabit princeps per viam
vestibuli portæ deforis, et stabit in limine
portæ: et facient sacerdotes holocaustum
ejus, et pacifica ejus: et adorabit super limen
portæ, et egredietur: porta autem non clau-
detur usque ad vesperam. 3 Et adorabit
populus terræ ad ostium portæ illius in sab-
batis, et in calendis, coram Domino. 4 Holo-
caustum autem hoc offeret princeps Domino:
in die sabbati sex agnos immaculatos, et arie-
tem immaculatum. 5 Et sacrificium ephi
per arietem: in agnis autem sacrificium quod
dederit manus ejus, et olei hin per singula
ephi. 6 In die autem calendarum vitulum
de armento immaculatum: et sex agni et
arietes immaculati erunt. 7 Et ephi per
vitulum, ephi quoque per arietem faciet sacri-
ficium: de agnis autem, sicut invenerit manus
ejus: et olei hin per singula ephi. 8 Cum-
que ingressurus est princeps, per viam vesti-
buli portæ ingrediatur, et per eamdem viam
exeat. 9 Et cum intrabit populus terræ
in conspectu Domini in solemnitatibus: qui
ingreditur per portam aquilonis, ut adoret,
egrediatur per viam portæ meridianæ: porro
qui ingreditur per viam portæ meridianæ,
egrediatur per viam portæ aquilonis: non re-
vertetur per viam portæ, per quam ingressus
est, sed e regione illius egredietur. 10 Prin-
ceps autem in medio eorum cum ingre-
dientibus ingredietur, et cum egredientibus
egredietur. 11 Et in nundinis, et in solemni-
tatibus erit sacrificium ephi per vitulum, et
ephi per arietem: agnis autem erit sacrificium
sicut invenerit manus ejus: et olei hin per
singula ephi. 12 Cum autem fecerit princeps
spontaneum holocaustum, aut pacifica volun-
taria Domino: aperietur ei porta quæ respicit
ad orientem, et faciet holocaustum suum et pa-
cifica sua, sicut fieri solet in die sabbati: et egre-
dietur, claudeturque porta postquam exierit.

13 וְכֶבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה
לַיּוֹם לַיהוָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ :
14 וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
שִׁשִּׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהִין
לָרֹס אֶת־הַסֹּלֶת מִנְחָה לַיהוָה חֻקּוֹת
עוֹלָם תָּמִיד : 15 וְעָשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־
הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר עוֹלַת
תָּמִיד : 16 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
כִּי־יִתֵּן הַנָּשִׂיא מַתָּנָה לְאִישׁ מִבָּנָיו
נַחֲלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה אֲחֻזָּתָם הִיא
בְּנַחֲלָה : 17 וְכִי־יִתֵּן מַתָּנָה מִנַּחֲלָתוֹ
לְאַחַד מֵעֲבָדָיו וְהָיְתָה לּוֹ עַד־שְׁנַת
הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לַנָּשִׂיא אַךְ נַחֲלָתוֹ בָּנָיו
לָהֶם תִּהְיֶה : 18 וְלֹא־יִקַּח הַנָּשִׂיא מִנַּחֲלַת
הָעָם לְהוֹנֹתָם מֵאֲחֻזָּתָם מֵאֲחֻזָּתוֹ יַנְחִל
אֶת־בָּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יָפֻצוּ עַמִּי אִישׁ
מֵאֲחֻזָּתוֹ : 19 וַיְבִיאֵנִי בַמָּבוֹא אֲשֶׁר עַל־
כֶּתֶף הַשַּׁעַר אֶל־הַלְּשָׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֶל־
הַכֹּהֲנִים הַפֹּנוֹת צָפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם מָקוֹם
בַּיַּרְכָתָם יָמָּה : 20 וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָשָׁם
וְאֶת־הַחַטָּאת אֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת־הַמִּנְחָה
לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה לְקַדֵּשׁ
אֶת־הָעָם : 21 וַיּוֹצִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצֹנָה
וַיַּעֲבִרֵנִי אֶל־אַרְבַּעַת מִקְצוֹעֵי הֶחָצֵר
וְהִנֵּה חָצֵר בְּמִקְצֹעַ הֶחָצֵר חָצֵר בְּמִקְצֹעַ
הֶחָצֵר : 22 בְּאַרְבַּעַת מִקְצֹעוֹת הֶחָצֵר
חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת אַרְבָּעִים אֹרֶךְ וּשְׁלֹשִׁים
רֹחַב מִדָּה אַחַת לְאַרְבַּעְתָּם מְהֻקְצָעוֹת :
23 וְטוּר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּם
וּמְבַשְּׁלוֹת עָשׂוּי מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב :
24 וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה בֵּית הַמְבַשְּׁלִים
אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ־שָׁם מְשָׁרְתֵי הַבַּיִת אֶת־זֶבַח
הָעָם :

פרשה מז :

1 וַיְשִׁבֵנִי אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת וְהִנֵּה־מַיִם
יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתַּן הַבַּיִת קָדִימָה כִּי־
פְנֵי הַבַּיִת קָדִים וְהַמַּיִם יֹרְדִים מִתַּחַת
מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֶּגֶב לַמִּזְבֵּחַ :

13 *Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὁλο-*
καύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωὶ ποιήσει αὐτόν.
14 *Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τὸ πρωὶ ἕκτον τοῦ*
μέτρου, καὶ ἐλαίου τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμῖξαι τὴν
σεμίδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα διὰ παντὸς
15 *Ποιήσετε τὸν ἀμνόν· καὶ τὸ μαναὰ καὶ τὸ ἔλαιον*
ποιήσετε τὸ πρωί, ὁλοκαύτωμα διὰ παντός. 16 *Τάδε*
λέγει Κύριος θεός· Ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἑνὶ
ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κληρονομία.
17 *Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ*
ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀπο-
δώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας
τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται. 18 *Καὶ οὐ μὴ λάβῃ*
ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ τοῦ
καταδυναστεῦσαι αὐτούς· ἐκ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως
μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἐκ τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ. 19 *Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν*
εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν
τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βοῤῥᾶν,
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος. 20 *Καὶ εἶπε*
πρὸς μέ Οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ
ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ
ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναὰ τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.
21 *Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν,*
καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς,
καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς, 22 *Κατὰ τὸ*
κλίτος αὐλή, αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς
αὐλὴ μικρὰ μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ
εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἓν ταῖς τέσσαρσι.
23 *Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσ-*
σαρσι· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν
ἐξεδρῶν κύκλῳ. 24 *Καὶ εἶπε πρὸς μέ Οὗτοι οἱ*
οἶκοι τῶν μαγείρων, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουρ-
γοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. μζ'.

1 ΚΑΙ *εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου. καὶ*
ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου
κατὰ ἀνατολάς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε
κατὰ ἀνατολάς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ
κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

13 Et agnum ejusdem anni immaculatum
faciet holocaustum quotidie Domino: semper
mane faciet illud. 14 Et faciet sacrificium
super eo cata mane mane sextam partem ephi,
et de oleo tertiam partem hin, ut misceatur
similæ: sacrificium Domino legitimum, juge
atque perpetuum. 15 Faciet agnum, et sacrifi-
cium, et oleum cata mane mane: holocaustum
sempiternum. 16 Hæc dicit Dominus Deus:
Si dederit princeps donum alicui de filiis suis:
hereditas ejus, filiorum suorum erit, posside-
bunt eam hereditarie. 17 Si autem dederit
legatum de hereditate sua uni servorum suo-
rum, erit illius usque ad annum remissionis,
et revertetur ad principem: hereditas autem
ejus, filiis ejus erit. 18 Et non accipiet prin-
ceps de hereditate populi per violentiam, et
de possessione eorum: sed de possessione
sua hereditatem dabit filiis suis: ut non
dispergatur populus meus unusquisque a
possessione sua. 19 Et introduxit me per
ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazo-
phylacia sanctuarii ad sacerdotes, quæ re-
spiciebant ad aquilonem: et erat ibi locus
vergens ad occidentem. 20 Et dixit ad me:
Iste est locus ubi coquent sacerdotes pro
peccato, et pro delicto: ubi coquent sacri-
ficium, ut non efferant in atrium exterius, et
sanctificetur populus. 21 Et eduxit me in
atrium exterius, et circumduxit me per qua-
tuor angulos atrii: et ecce atriolum erat in
angulo atrii, atriola singula per angulos atrii.
22 In quatuor angulis atrii atriola disposita,
quadraginta cubitorum per longum, et tri-
ginta per latum: mensuræ unius quatuor
erant. 23 Et paries per circuitum ambiens
quatuor atriola: et culinæ fabricatæ erant
subter porticus per gyrum. 24 Et dixit
ad me: Hæc est domus culinarum, in qua
coquent ministri domus Domini victimas
populi.

CAPUT XLVII.

1 Et convertit me ad portam domus, et
ecce aquæ egrediebantur subter limen domus
ad orientem: facies enim domus respiciebat
ad orientem: aquæ autem descendebant in
latus templi dextrum ad meridiem altaris.

2 וַיּוֹצִאֵנִי דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה וַיְסִבֵּנִי דֶּרֶךְ
חוּץ אֶל־שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנֶה קָדִים
וְהִנֵּה־מַיִם מְפַכִּים מִן־הַכָּתֵף הַיְמָנִית׃
3 בְּצֵאת־הָאִישׁ קָדִים וְקָו בְּיָדוֹ וַיָּמָד אֶלֶף
בָּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מֵי אָפְסָיִם׃
4 וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם
וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי מֵי מָתְנָיִם׃ 5 וַיָּמָד
אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לַעֲבֹר כִּי־גָאוּ
הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵר׃
6 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם וַיּוֹלִכֵנִי
וַיְשִׁבֵנִי עַל־שְׂפַת הַנָּחַל׃ 7 בְּשׁוּבֵנִי וְהִנֵּה
אֶל־שְׂפַת הַנַּחַל עֵץ רַב מְאֹד מִזֶּה וּמִזֶּה׃
8 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל־
הַגְּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה
וּבָאוּ הַיָּמָּה אֶל־הַיָּמָּה הַמּוּצָאִים וְנִרְפְּאוּ
הַמָּיִם׃ 9 וְהָיָה כָל־נֶפֶשׁ חַיָּה ׀ אֲשֶׁר־
יִשְׁרֹץ אֶל כָּל־אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלַיִם
יִחְיֶה וְהָיָה הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָאוּ
שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וְיֵרָפְאוּ וָחָי כֹּל אֲשֶׁר־
יָבוֹא שָׁמָּה הַנָּחַל׃ 10 וְהָיָה יַעַמְדוּ עָלָיו
דַּוָּגִים מֵעֵין גֶּדִי וְעַד־עֵין עֶגְלַיִם מִשְׁטוֹחַ
לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינָה תִּהְיֶה דְגָתָם
כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד׃ 11 בִּצֹּאתָו
וּגְבָאָיו וְלֹא יֵרָפְאוּ לְמֶלַח נִתָּנוּ׃ 12 וְעַל־
הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀ כָּל־
עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ
לָחֳדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ
הֵמָּה יוֹצְאִים וְהָיוּ פִרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ
לִתְרוּפָה׃ 13 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
גֵּה גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁנֵי
עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים׃
14 וּנְחַלְתֶּם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר
נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְתִתָּהּ לַאֲבֹתֵיכֶם וְנָפְלָה
הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם בְּנַחֲלָה׃ 15 וְזֶה גְּבוּל
הָאָרֶץ לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל הַדֶּרֶךְ
חֶתְלֹן לְבוֹא צְדָדָה׃ 16 חֲמָת ׀ בֵּרוֹתָה
סִבְרַיִם אֲשֶׁר בֵּין־גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וּבֵין גְּבוּל
חֲמָת חָצֵר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־גְּבוּל חַוְרָן׃

2 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν
ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλε-
πούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατ-
εφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, 3 Καθὼς
ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας. Καὶ μέτρον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,
καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως· 4 Καὶ
διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ
ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν
ὕδωρ ἕως ὀσφύος. 5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ
οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥου
ὃν οὐ διαβήσονται. 6 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Ἑώρακας,
υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ
τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου·
καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα
πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 8 Καὶ εἶπε πρὸς
μέ Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν
Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ
τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα,
9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων,
ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσε-
ται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει
ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν
ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμός, ἐκεῖ ζήσεται. 10 Καὶ
στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλ-
λείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται·
καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα. 11 Καὶ ἐν
τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ
ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν· εἰς ἅλας
δέδονται. 12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται,
ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· πᾶν ξύλον
βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ
ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ· τῆς καινότητος αὐτοῦ
πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων
ταῦτα ἐκπορεύεται· καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς
βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν. 13 Τάδε
λέγει Κύριος θεός Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονο-
μήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος. 14 Καὶ κατα-
κληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν
κληρονομίᾳ. 15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς
πρὸς βοῤῥᾶν ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς κατα-
βαινούσης και περισχιζούσης, τῆς εἰσόδου Ἡμα-
σελδάμ, 16 Μααβθηρὰς Ἑβραμηλιὰμ ἀνὰ μέσον
ὁρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὁρίων Ἡμαθεί,
αὐλὴ τοῦ Σαυνάν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐ-
ρανίτιδος [καὶ τὸ ὅριον Αἱμὰθ τὸ ὅριον βοῤῥᾶ].

2 Et eduxit me per viam portæ aquilonis,
et convertit me ad viam foras portam exte-
riorem, viam quæ respiciebat ad orientem :
et ecce aquæ redundantes a latere dextro.
3 Cum egrederetur vir ad orientem, qui
habebat funiculum in manu sua, et mensus
est mille cubitos : et traduxit me per aquam
usque ad talos. 4 Rursumque mensus est
mille, et traduxit me per aquam usque ad
genua : 5 Et mensus est mille, et traduxit
me per aquam usque ad renes. Et mensus
est mille, torrentem, quem non potui per-
transire : quoniam intumuerant aquæ pro-
fundi torrentis, qui non potest transvadari.
6 Et dixit ad me : Certe vidisti fili hominis.
Et eduxit me, et convertit ad ripam torren-
tis. 7 Cumque me convertissem, ecce in
ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque
parte. 8 Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ
egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis, et
descendunt ad plana deserti, intrabunt mare,
et exibunt, et sanabuntur aquæ. 9 Et omnis
anima vivens, quæ serpit, quocumque venerit
torrens, vivet : et erunt pisces multi satis
postquam venerint illuc aquæ istæ, et sana-
buntur et vivent omnia, ad quæ venerit tor-
rens. 10 Et stabunt super illas piscatores,
ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sage-
narum erit : plurimæ species erunt piscium
ejus, sicut pisces maris magni, multitudinis
nimiæ : 11 In littoribus autem ejus, et in
palustribus non sanabuntur, quia in salinas
dabuntur. 12 Et super torrentem orientur
in ripis ejus ex utraque parte omne lignum
pomiferum : non defluet folium ex eo, et non
deficiet fructus ejus : per singulos menses
afferet primitiva, quia aquæ ejus de sanc-
tuario egredientur : et erunt fructus ejus in
cibum, et folia ejus ad medicinam. 13 Hæc
dicit Dominus Deus : Hic est terminus, in
quo possidebitis terram in duodecim tribu-
bus Israel : quia Joseph duplicem funiculum
habet. 14 Possidebitis autem eam singuli
æque ut frater suus : super quam levavi
manum meam ut darem patribus vestris :
et cadet terra hæc vobis in possessionem.
15 Hic est autem terminus terræ : ad pla-
gam septentrionalem, a mari magno via
Hethalon, venientibus Sedada, 16 Emath,
Berotha, Sabarim, quæ est inter termi-
num Damasci et confinium Emath, domus
Tichon, quæ est juxta terminum Auran.

17 וְהָיָה גְבוּל מִן־הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן גְּבוּל
דַּמֶּשֶׂק וְצָפוֹן ׀ צָפוֹנָה וּגְבוּל חֲמָת וְאֵת
פְּאַת צָפוֹן׃ 18 וּפְאַת קָדִים מִבֵּין חַוְרָן
וּמִבֵּין דַּמֶּשֶׂק וּמִבֵּין הַגִּלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַיַּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי
תָּמֹדּוּ וְאֵת פְּאַת קָדִימָה׃ 19 וּפְאַת נֶגֶב
תֵּימָנָה מִתָּמָר עַד־מֵי מְרִיבוֹת קָדֵשׁ
נַחֲלָה אֶל־הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת פְּאַת־תֵּימָנָה
נֶגְבָּה׃ 20 וּפְאַת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל מִגְּבוּל
עַד־נֹכַח לְבוֹא חֲמָת זֹאת פְּאַת־יָם׃
21 וְחִלַּקְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ
בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר־הוֹלִדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם
כְּאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ בְנַחֲלָה
בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְהָיָה בַשֵּׁבֶט
אֲשֶׁר־גָּר הַגֵּר אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

פרשה מח׃

1 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְצֵה צָפוֹנָה
אֶל־יַד דֶּרֶךְ־חֶתְלֹן לְבוֹא־חֲמָת חֲצַר עֵינָן
גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק צָפוֹנָה אֶל־יַד חֲמָת וְהָיוּ־לוֹ
פְאַת־קָדִים הַיָּם דָּן אֶחָד׃ 2 וְעַל ׀ גְּבוּל
דָּן מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה אָשֵׁר
אֶחָד׃ 3 וְעַל ׀ גְּבוּל אָשֵׁר מִפְּאַת קָדִימָה
וְעַד־פְּאַת־יָמָּה נַפְתָּלִי אֶחָד׃ 4 וְעַל ׀ גְּבוּל
נַפְתָּלִי מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה
מְנַשֶּׁה אֶחָד׃ 5 וְעַל ׀ גְּבוּל מְנַשֶּׁה
מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה אֶפְרַיִם
אֶחָד׃ 6 וְעַל ׀ גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפְּאַת קָדִים
וְעַד־פְּאַת־יָמָּה רְאוּבֵן אֶחָד׃ 7 וְעַל ׀ גְּבוּל
רְאוּבֵן מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה
יְהוּדָה אֶחָד׃ 8 וְעַל ׀ גְּבוּל יְהוּדָה מִפְּאַת
קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה תִּהְיֶה הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר־תָּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב
וְאֹרֶךְ כְּאַחַד הַחֲלָקִים מִפְּאַת קָדִימָה
עַד־פְּאַת־יָמָּה וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ׃

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης· ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς
βοῤῥᾶν. 18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον
τῆς Αὐρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς
τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασ-
σαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος· ταῦτα τὰ
πρὸς ἀνατολάς. 19 Καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα
ἀπὸ Θαιμὰν καὶ Φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμὼθ
Καδὴμ, παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν με-
γάλην. 20 Τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λὶψ, τοῦτο
τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρίζει, ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμάθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ·
ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ. 21 Καὶ
διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς
τοῦ Ἰσραήλ. 22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ
ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ Ἰσραήλ· μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ
ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. 23 Καὶ ἔσονται
ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς
μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει
Κύριος θεός.

ΚΕΦ. μη'.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῆς πρὸς βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς κατα-
βάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς
Ἡμὰθ αὐλῆς τοῦ Αἰλάμ, ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
βοῤῥᾶν κατὰ μέρος Ἡμὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐ-
τοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν,
μία. 2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δὰν τὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἀσσήρ, μία.
3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσσὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία.
4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλὶμ ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασσῆ, μία. 5 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασσῆ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς τῶν πρὸς θάλασσαν Ἐφραΐμ, μία. 6 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραῒμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ῥουβήν, μία. 7 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Ῥουβὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰούδα, μία. 8 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδες εὖρος, καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερί-
δων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν, καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν,

17 Et erit terminus a mari usque ad atrium
Enon terminus Damasci, et ab aquilone ad
aquilonem: terminus Emath plaga septen-
trionalis. 18 Porro plaga orientalis de medio
Auran, et de medio Damasci, et de medio
Galaad, et de medio terræ Israel, Jordanis
disterminans ad mare orientale, metiemini
etiam plagam orientalem. 19 Plaga autem
australis meridiana a Thamar usque ad aquas
contradictionis Cades: et torrens usque ad
mare magnum: et hæc est plaga ad meridiem
australis. 20 Et plaga maris, mare magnum
a confinio per directum, donec venias Emath:
hæc est plaga maris. 21 Et dividetis terram
istam vobis per tribus Israel: 22 Et mittetis
eam in hereditatem vobis, et advenis, qui
accesserint ad vos, qui genuerint filios in
medio vestrum: et erunt vobis sicut indigenæ
inter filios Israel: vobiscum divident posses-
sionem in medio tribuum Israel. 23 In tribu
autem quacumque fuerit advena, ibi dabitis
possessionem illi, ait Dominus Deus.

CAPUT XLVIII.

1 Et hæc nomina tribuum a finibus aquilo-
nis juxta viam Hethalon pergentibus Emath,
atrium Enan terminus Damasci ad aquilo-
nem juxta viam Emath. Et erit ei plaga
orientalis mare, Dan una. 2 Et super ter-
minum Dan, a plaga orientali usque ad pla-
gam maris, Aser una: 3 Et super terminum
Aser, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Nephthali una. 4 Et super terminum
Nephthali, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Manasse una. 5 Et super terminum
Manasse, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Ephraim una. 6 Et super terminum
Ephraim, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Ruben una. 7 Et super terminum
Ruben, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Juda una. 8 Et super terminum Juda,
a plaga orientali usque ad plagam maris, erunt
primitiæ, quas separabitis, viginti quinque
millibus latitudinis et longitudinis, sicuti sin-
gulæ partes a plaga orientali usque ad pla-
gam maris: et erit sanctuarium in medio ejus.

9 הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ לַיהוָה אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים׃ 10 וּלְאֵלֶּה תִּהְיֶה תְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ
לַכֹּהֲנִים צָפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
וְיָמָּה רֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְקָדִימָה רֹחַב
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְנֶגְבָּה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף וְהָיָה מִקְדַּשׁ־יְהוָה בְּתוֹכוֹ׃
11 לַכֹּהֲנִים הַמְקֻדָּשׁ מִבְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר
שָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בִּתְעוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם׃
12 וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוּמִיָּה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים אֶל־גְּבוּל הַלְוִיִּם׃ 13 וְהַלְוִיִּם
לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כָּל־אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים׃ 14 וְלֹא־יִמְכְּרוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמֵר וְלֹא
יַעֲבוֹר רֵאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
15 וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים הַנּוֹתָר בָּרֹחַב עַל־פְּנֵי
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף חֹל־הוּא לָעִיר
לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרָשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכֹה׃
16 וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפְאַת־נֶגֶב חֲמֵשׁ חמש
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפְּאַת קָדִים
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפְאַת־יָמָּה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים׃ 17 וְהָיָה
מִגְרָשׁ לָעִיר צָפוֹנָה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
וְנֶגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וְקָדִימָה חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃
18 וְהַנּוֹתָר בָּאֹרֶךְ לְעֻמַּת ׀ תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים קָדִימָה וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
יָמָּה וְהָיָה לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וְהָיְתָה תְבוּאָתֹה לְלֶחֶם לְעֹבְדֵי הָעִיר׃
19 וְהָעֹבֵד הָעִיר יַעַבְדוּהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 20 כָּל־הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רְבִיעִית
תָּרִימוּ אֶת־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזַּת הָעִיר׃

9 Ἀπαρχὴν ἣν ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε
καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιά-
δες. 10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς
ἱερεῦσι, πρὸς βοῤῥᾶν πέντε και εἴκοσι χιλιάδες,
καὶ πρὸς θάλασσαν δέκα χιλιάδες, καὶ πρὸς νότον
εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων
ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ. 11 Τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγια-
σμένοις υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλα-
κὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν
οἱ Λευῖται. 12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δε-
δομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων
ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν. 13 Τοῖς δὲ Λευί-
ταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν ἱερέων, μῆκος
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες·
πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος
εἴκοσι χιλιάδες. 14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ
καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.
15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ
πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτεί-
χισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς
διάστημα αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ
αὐτοῦ. 16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν
πρὸς βοῤῥᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασ-
σαν τετρακισχιλίους πεντακοσίους. 17 Καὶ ἔσται
διάστημα τῇ πόλει πρὸς βοῤῥᾶν διακόσιοι πεν-
τήκοντα, καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα,
καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς
θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα. 18 Καὶ τὸ πε-
ρισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν
ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολάς, καὶ δέκα
χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ
τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς
ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν. 19 Οἱ δὲ
ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν
τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. 20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας· τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρ-
χὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

9 Primitiæ, quas separabitis Domino: longi
tudo viginti quinque millibus, et latitudo de-
cem millibus. 10 Hæ autem erunt primitiæ
sanctuarii sacerdotum: ad aquilonem longi-
tudinis viginti quinque millia, et ad mare
latitudinis decem millia, sed et ad orientem
latitudinis decem millia, et ad meridiem
longitudinis viginti quinque millia: et erit
sanctuarium Domini in medio ejus. 11 Sa-
cerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc,
qui custodierunt cæremonias meas, et non
erraverunt cum errarent filii Israel, sicut
erraverunt et Levitæ. 12 Et erunt eis pri-
mitiæ de primitiis terræ sanctum sanctorum,
juxta terminum Levitarum. 13 Sed et Levi-
tis similiter juxta fines sacerdotum viginti
quinque millia longitudinis, et latitudinis
decem millia. Omnis longitudo viginti et
quinque millium, et latitudo decem millium.
14 Et non venundabunt ex eo, neque mu-
tabunt, neque transferentur primitiæ terræ,
quia sanctificatæ sunt Domino. 15 Quinque
millia autem quæ supersunt in latitudine per
viginti quinque millia, profana erunt urbis in
habitaculum, et in suburbana: et erit civitas
in medio ejus. 16 Et hæ mensuræ ejus: ad
plagam septentrionalem, quingenta et quatuor
millia: et ad plagam meridianam, quingenta
et quatuor millia: et ad plagam orientalem,
quingenta et quatuor millia: et ad plagam
occidentalem, quingenta et quatuor millia.
17 Erunt autem suburbana civitatis ad aqui-
lonem ducenta quinquaginta, et ad meridiem
ducenta quinquaginta, et ad orientem ducenta
quinquaginta, et ad mare ducenta quinqua-
ginta. 18 Quod autem reliquum fuerit in
longitudine secundum primitias sanctuarii,
decem millia in orientem, et decem millia
in occidentem, erunt sicut primitiæ sanc-
tuarii, et erunt fruges ejus in panes his
qui serviunt civitati. 19 Servientes au-
tem civitati, operabuntur ex omnibus tri-
bubus Israel. 20 Omnes primitiæ, viginti
quinque millium, per viginti quinque mil-
lia in quadrum, separabuntur in primitias
sanctuarii, et in possessionem civitatis.

21 וְהַנּוֹתָר לַנָּשִׂיא מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀ לִתְרוּמַת־
הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר אֶל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף ׀ תְּרוּמָה עַד־גְּבוּל קָדִימָה
וְיָמָּה עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל־
גְּבוּל יָמָּה לְעֻמַּת חֲלָקִים לַנָּשִׂיא וְהָיְתָה
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדַּשׁ הַבַּיִת בְּתוֹכֹה׃
22 וּמֵאֲחֻזַּת הַלְוִיִּם מֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ
אֲשֶׁר לַנָּשִׂיא יִהְיֶה בֵּין ׀ גְּבוּל יְהוּדָה
וּבֵין גְּבוּל בִּנְיָמִן לַנָּשִׂיא יִהְיֶה׃ 23 וְיֶתֶר
הַשְּׁבָטִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
בִּנְיָמִן אֶחָד׃ 24 וְעַל ׀ גְּבוּל בִּנְיָמִן מִפְּאַת
קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה שִׁמְעוֹן אֶחָד׃
25 וְעַל ׀ גְּבוּל שִׁמְעוֹן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־
פְּאַת־יָמָּה יִשָּׂשכָר אֶחָד׃ 26 וְעַל ׀ גְּבוּל
יִשָּׂשכָר מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
זְבוּלֻן אֶחָד׃ 27 וְעַל ׀ גְּבוּל זְבוּלֻן מִפְּאַת
קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה גָּד אֶחָד׃ 28 וְעַל
גְּבוּל גָּד אֶל־פְּאַת נֶגֶב תֵּימָנָה וְהָיָה
גְבוּל מִתָּמָר מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ נַחֲלָה
עַל־הַיָּם הַגָּדוֹל׃ 29 זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
תַּפִּילוּ מִנַּחֲלָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
מַחְלְקוֹתָם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 30 וְאֵלֶּה
תּוֹצְאֹת הָעִיר מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה׃ 31 וְשַׁעֲרֵי הָעִיר
עַל־שְׁמוֹת שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה
צָפוֹנָה שַׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד שַׁעַר יְהוּדָה
אֶחָד שַׁעַר לֵוִי אֶחָד׃ 32 וְאֶל־פְּאַת קָדִימָה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁעָרִים
שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שַׁעַר בִּנְיָמִן
אֶחָד שַׁעַר דָּן אֶחָד׃ 33 וּפְאַת־נֶגְבָּה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה
וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד שַׁעַר
יִשָּׂשכָר אֶחָד שַׁעַר זְבוּלֻן אֶחָד׃ 34 פְּאַת־
יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
שַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שַׁעַר גָּד אֶחָד שַׁעַר
אָשֵׁר אֶחָד שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד׃ 35 סָבִיב
שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם
יְהוָה ׀ שָׁמָּה׃

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου, καὶ
ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς
τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν,
ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται
ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν
μέσῳ αὐτῆς. 22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ τῆς
κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμέ-
νων ἔσται ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Ἰούδα καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὶν, καὶ τῶν ἀφηγουμένων
ἔσται. 23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμὶν,
μία. 24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμὶν ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συ-
μεὼν, μία. 25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
Ἰσσάχαρ, μία. 26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
Ἰσσάχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία. 27 Καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γὰδ, μία. 28 Καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων τῶν Γὰδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
τῶν πρὸς λίβα, καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ
Θαιμὰν καὶ ὕδατος Βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας,
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης. 29 Αὕτη ἡ γῆ
ἣν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος θεός.
30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς
βοῤῥᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.
31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν
τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς βοῤῥᾶν, πύλη
Ῥουβὴν μία, καὶ πύλη Ἰούδα μία, καὶ πύλη Λευὶ
μία. 32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι
καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ
μία, καὶ πύλη Βενιαμὶν μία, καὶ πύλη Δὰν μία.
33 Καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντα-
κόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν μία,
καὶ πύλη Ἰσσάχαρ μία, καὶ πύλη Ζαβουλὼν μία·
34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ μία,
καὶ πύλη Ἀσσὴρ μία, καὶ πύλη Νεφθαλὶμ μία.
35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες. Καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται,
[Κύριος ἐκεῖ] ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

21 Quod autem reliquum fuerit, principis
erit ex omni parte primitiarum sanctuarii, et
possessionis civitatis e regione viginti quin-
que millium primitiarum usque ad terminum
orientalem: sed et ad mare, e regione viginti
quinque millium usque ad terminum maris,
similiter in partibus principis erit: et erunt
primitiæ sanctuarii, et sanctuarium templi in
medio ejus. 22 De possessione autem Levi-
tarum, et de possessione civitatis in medio
partium principis: erit inter terminum Juda,
et inter terminum Benjamin, et ad principem
pertinebit. 23 Et reliquis tribubus: A
plaga orientali usque ad plagam occidenta-
lem, Benjamin una. 24 Et contra terminum
Benjamin, a plaga orientali usque ad plagam
occidentalem, Simeon una. 25 Et super ter-
minum Simeonis, a plaga orientali usque ad
plagam occidentalem, Issachar una. 26 Et
super terminum Issachar, a plaga orientali
usque ad plagam occidentalem, Zabulon una.
27 Et super terminum Zabulon, a plaga
orientali usque ad plagam maris, Gad una.
28 Et super terminum Gad, ad plagam austri
in meridie: et erit finis de Thamar usque ad
aquas contradictionis Cades, hereditas contra
mare magnum. 29 Hæc est terra, quam
mittetis in sortem tribubus Israel: et hæ
partitiones earum, ait Dominus Deus. 30 Et
hi egressus civitatis: A plaga septentrionali
quingentos et quatuor millia mensurabis.
31 Et portæ civitatis ex nominibus tribuum
Israel, portæ tres a septentrione, porta Ruben
una, porta Juda una, porta Levi una. 32 Et
ad plagam orientalem, quingentos et quatuor
millia: et portæ tres, porta Joseph una,
porta Benjamin una, porta Dan una. 33 Et
ad plagam meridianam, quingentos et qua-
tuor millia metieris: et portæ tres, porta
Simeonis una, porta Issachar una, porta Za-
bulon una. 34 Et ad plagam occidentalem,
quingentos et quatuor millia, et portæ eorum
tres, porta Gad una, porta Aser una, porta
Nephthali una. 35 Per circuitum, decem et
octo millia: et nomen civitatis ex illa die,
Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

דניאל א

בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
יְרוּשָׁלַםִ וַיָּצַר עָלֶיהָ׃ 2 וַיִּתֵּן אֲדֹנָי בְּיָדוֹ אֶת־
יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמִקְצָת כְּלֵי בֵית־
הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֵם אֶרֶץ־שִׁנְעָר בֵּית אֱלֹהָיו וְאֶת־
הַכֵּלִים הֵבִיא בֵּית אוֹצַר אֱלֹהָיו׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַשְׁפְּנַז רַב סָרִיסָיו לְהָבִיא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וּמִן־הַפַּרְתְּמִים׃
4 יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין־בָּהֶם כָּל־מאוּם וְטוֹבֵי מַרְאֶה
וּמַשְׂכִּילִים בְּכָל־חָכְמָה וְיֹדְעֵי דַעַת וּמְבִינֵי
מַדָּע וַאֲשֶׁר כֹּחַ בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ
וּלְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כַּשְׂדִּים׃ 5 וַיְמַן לָהֶם
הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ מִפַּת־בַּג הַמֶּלֶךְ וּמִיֵּין
מִשְׁתָּיו וּלְגַדְּלָם שָׁנִים שָׁלוֹשׁ וּמִקְצָתָם יַעַמְדוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי יְהוּדָה
דָּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה׃ 7 וַיָּשֶׂם
לָהֶם שַׂר הַסָּרִיסִים שֵׁמוֹת וַיָּשֶׂם לְדָנִיֵּאל
בֵּלְטְשַׁאצַּר וְלַחֲנַנְיָה שַׁדְרַךְ וּלְמִישָׁאֵל מֵישַׁךְ
וְלַעֲזַרְיָה עֲבֵד נְגוֹ׃ 8 וַיָּשֶׂם דָּנִיֵּאל עַל־לִבּוֹ
אֲשֶׁר לֹא־יִתְגָּאַל בְּפַת־בַּג הַמֶּלֶךְ וּבְיֵין
מִשְׁתָּיו וַיְבַקֵּשׁ מִשַּׂר הַסָּרִיסִים אֲשֶׁר לֹא
יִתְגָּאָל׃ 9 וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים אֶת־דָּנִיֵּאל לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לִפְנֵי שַׂר הַסָּרִיסִים׃ 10 וַיֹּאמֶר
שַׂר הַסָּרִיסִים לְדָנִיֵּאל יָרֵא אֲנִי אֶת־אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה אֶת־מַאֲכַלְכֶם וְאֶת־מִשְׁתֵּיכֶם
אֲשֶׁר לָמָּה יִרְאֶה אֶת־פְּנֵיכֶם זֹעֲפִים מִן־
הַיְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם וְחִיַּבְתֶּם אֶת־רֹאשִׁי
לַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל אֶל־הַמֶּלְצַר אֲשֶׁר
מִנָּה שַׂר הַסָּרִיסִים עַל־דָּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל
וַעֲזַרְיָה׃ 12 נַס־נָא אֶת־עֲבָדֶיךָ יָמִים עֲשָׂרָה
וְיִתְּנוּ־לָנוּ מִן־הַזֵּרֹעִים וְנֹאכְלָה וּמַיִם
וְנִשְׁתֶּה׃ 13 וְיֵרָאוּ לְפָנֶיךָ מַרְאֵינוּ וּמַרְאֵה
הַיְלָדִים הָאֹכְלִים אֵת פַּת־בַּג הַמֶּלֶךְ
וְכַאֲשֶׁר תִּרְאֵה עֲשֵׂה עִם־עֲבָדֶיךָ׃

ΔΑΝΙΗΛ, ΚΕΦ. α'.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.
2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακεὶμ
βασιλέα Ἰούδα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου
τοῦ θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴκου
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν
οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 3 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ
εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσ-
ραὴλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ
ἀπὸ τῶν φορθομμὶν 4 Νεανίσκους οἷς οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτοῖς μῶμος καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέν-
τας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ
διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἐστὶν ἰσχὺς ἐν
αὐτοῖς ἑστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλ-
δαίων. 5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς
ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασι-
λέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ
θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στῆναι
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς
ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ
Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ. 7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ,
καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ,
καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ. 8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ
εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ
τραπέζῃ τοῦ βασιλέως και ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ
ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ὡς οὐ
μὴ ἀλισγηθῇ. 9 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς
ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.
10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ Φοβοῦμαι
ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα
τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μή ποτε
ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παι-
δάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσητε τὴν
κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ. 11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ
πρὸς Ἀμελσὰδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ
Δανιήλ, Ἀνανίαν, Μισαήλ, Ἀζαρίαν, 12 Πείρα-
σον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν
ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ
πιώμεθα, 13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ
ἰδέαι ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν
ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ κα-
θὼς ἐὰν ἴδῃς ποίησον μετὰ τῶν παίδων σου.

DANIEL, CAPUT I.

ANNO tertio regni Joakim regis Juda,
venit Nabuchodonosor rex Babylonis in
Jerusalem, et obsedit eam: 2 Et tradidit Do-
minus in manu ejus Joakim regem Juda, et
partem vasorum domus Dei: et asportavit
ea in terram Sennaar in domum dei sui, et
vasa intulit in domum thesauri dei sui.
3 Et ait rex Asphenez præposito eunucho-
rum, ut introduceret de filiis Israel, et de
semine regio et tyrannorum, 4 Pueros, in
quibus nulla esset macula, decoros forma, et
eruditos omni sapientia, cautos scientia, et
doctos disciplina, et qui possent stare in
palatio regis, ut doceret eos litteras, et lin-
guam Chaldæorum. 5 Et constituit eis rex
annonam per singulos dies de cibis suis, et de
vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus
annis, postea starent in conspectu regis.
6 Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda,
Daniel, Ananias, Misael, et Azarias. 7 Et
imposuit eis præpositus eunuchorum, nomi-
na: Danieli, Baltassar; Ananiæ, Sidrach;
Misaeli, Misach; et Azariæ, Abdenago. 8 Pro-
posuit autem Daniel in corde suo, ne pol-
lueretur de mensa regis, neque de vino potus
ejus: et rogavit eunuchorum præpositum ne
contaminaretur. 9 Dedit autem Deus Dani-
eli gratiam et misericordiam in conspectu
principis eunuchorum. 10 Et ait princeps
eunuchorum ad Danielem: Timeo ego domin-
um meum regem, qui constituit vobis cibum
et potum: qui si viderit vultus vestros ma-
cilentiores præ ceteris adolescentibus coævis
vestris, condemnabitis caput meum regi
11 Et dixit Daniel ad Malasar, quem consti-
tuerat princeps eunuchorum super Danielem,
Ananiam, Misaelem, et Azariam: 12 Tenta
nos obsecro servos tuos diebus decem, et den-
tur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad
bibendum: 13 Et contemplare vultus nostros,
et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio:
et sicut videris, facies cum servis tuis.

14 וַיִּשְׁמַע לָהֶם לַדָּבָר הַזֶּה וַיְנַסֵּם יָמִים
עֲשָׂרָה׃ 15 וּמִקְצָת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה
מַרְאֵיהֶם טוֹב וּבְרִיאֵי בָּשָׂר מִן־כָּל־הַיְלָדִים
הָאֹכְלִים אֵת פַּת־בַּג הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיְהִי הַמֶּלְצַר
נֹשֵׂא אֶת־פַּתְבָּגָם וְיֵין מִשְׁתֵּיהֶם וְנֹתֵן לָהֶם
זֵרְעֹנִים׃ 17 וְהַיְלָדִים הָאֵלֶּה אַרְבַּעְתָּם נָתַן
לָהֶם הָאֱלֹהִים מַדָּע וְהַשְׂכֵּל בְּכָל־סֵפֶר
וְחָכְמָה וְדָנִיֵּאל הֵבִין בְּכָל־חָזוֹן וַחֲלֹמוֹת׃
18 וּלְמִקְצָת הַיָּמִים אֲשֶׁר־אָמַר הַמֶּלֶךְ לַהֲבִיאָם
וַיְבִיאֵם שַׂר הַסָּרִיסִים לִפְנֵי נְבֻכַדְנֶצַּר׃
19 וַיְדַבֵּר אִתָּם הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִכֻּלָּם
כְּדָנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 20 וְכֹל דְּבַר חָכְמַת בִּינָה אֲשֶׁר־
בִּקֵּשׁ מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצָאֵם עֶשֶׂר יָדוֹת עַל
כָּל־הַחַרְטֻמִּים הָאַשָּׁפִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּתוֹ׃
21 וַיְהִי דָּנִיֵּאל עַד־שְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ
הַמֶּלֶךְ׃

פרשה ב׃

1 וּבִשְׁנַת שְׁתַּיִם לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר חָלַם
נְבֻכַדְנֶצַּר חֲלֹמוֹת וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ וּשְׁנָתוֹ
נִהְיְתָה עָלָיו׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא
לַחַרְטֻמִּים וְלָאַשָּׁפִים וְלַמְכַשְּׁפִים וְלַכַּשְׂדִּים
לְהַגִּיד לַמֶּלֶךְ חֲלֹמֹתָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ חֲלוֹם חָלָמְתִּי
וַתִּפָּעֶם רוּחִי לָדַעַת אֶת־הַחֲלוֹם׃ 4 וַיְדַבְּרוּ
הַכַּשְׂדִּים לַמֶּלֶךְ אֲרָמִית מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי
אֱמַר חֶלְמָא לְעַבְדָיךְ וּפִשְׁרָא נְחַוֵּא׃ 5 עָנֵה
מַלְכָּא וְאָמַר לְכַשְׂדָּיֵא מִלְּתָה מִנִּי אַזְדָּא הֵן
לָא תְהוֹדְעוּנַּנִי חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ הַדָּמִין
תִּתְעַבְדוּן וּבָתֵּיכוֹן נְוָלִי יִתְּשָׂמוּן׃ 6 וְהֵן
חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ תְּהַחֲוֺן מַתְּנָן וּנְבִזְבָּה וִיקָר
שַׂגִּיא תְּקַבְּלוּן מִן־קֳדָמָי לָהֵן חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ
הַחֲוֹנִי׃ 7 עֲנוֹ תִנְיָנוּת וְאָמְרִין מַלְכָּא חֶלְמָא
יֵאמַר לְעַבְדוֹהִי וּפִשְׁרָה נְהַחֲוֵה׃ 8 עָנֵה
מַלְכָּא וְאָמַר מִן־יַצִּיב יָדַע אֲנָה דִּי עִדָּנָא
אַנְתּוּן זָבְנִין כָּל־קֳבֵל דִּי חֲזֵיתוֹן דִּי אַזְדָּא מִנִּי
מִלְּתָא׃ 9 דִּי הֵן־חֶלְמָא לָא תְהוֹדְעֻנַּנִי חֲדָה־
הִיא דָתְכוֹן וּמִלָּה כִדְבָה וּשְׁחִיתָה הִזְדְּמִנְתּוּן
לְמֵאמַר קֳדָמַי עַד דִּי עִדָּנָא יִשְׁתַּנֵּא לָהֵן
חֶלְמָא אֱמַרוּ לִי וְאִנְדַּע דִּי פִשְׁרֵהּ תְּהַחֲוֻנַּנִי׃

Chaldee to end of chap. 7.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς
ἡμέρας δέκα. 15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμε-
ρῶν ὡράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ
ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἔσθοντα τὴν τρά-
πεζαν τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσὰδ
ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον
τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.
17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοί,
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν
πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν
ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις. 18 Καὶ μετὰ τὸ
τέλος τῶν ἡμερῶν ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν
αὐτούς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος
ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ. 19 Καὶ ἐλάλησε μετ'
αὐτῶν ὁ βασιλεύς, καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων
αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ καὶ Ἀνανίᾳ καὶ Μισαὴλ καὶ
Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης
ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς εὗρεν αὐτοὺς
δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ
τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἑνὸς
Κύρου τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. β'.

1 'ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας ἐνυ-
πνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ'
αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς
ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς
καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώ-
πιον τοῦ βασιλέως. 3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς
Ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ
γνῶναι τὸ ἐνύπνιον. 4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλ-
δαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί Βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας
ζῆθι· σὺ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ
τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. 5 Ἀπεκρίθη ὁ βα-
σιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη·
ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν,
εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγή-
σονται. 6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν
αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν
πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι. 7 Ἀπε-
κρίθησαν δεύτερον καὶ εἶπαν Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω
τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν
ἀναγγελοῦμεν. 8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ
εἶπεν Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς
ἐξαγοράζετε, καθότι ἴδετε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ῥῆμα. 9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλητέ
μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέ-
θεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς
παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἴπατέ μοι, καὶ γνώσο-
μαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.

14 Qui, audito sermone hujuscemodi, tenta-
vit eos diebus decem. 15 Post dies autem
decem, apparuerunt vultus eorum meliores,
et corpulentiores præ omnibus pueris, qui
vescebantur cibo rigo. 16 Porro Mala-
sar tollebat cibaria, et vinum potus
eorum: dabatque eis legumina. 17 Pueris
autem his dedit Deus scientiam et discipli-
nam, in omni libro et sapientia: Danieli autem
intelligentiam omnium visionum et somnio-
rum. 18 Completis itaque diebus, post quos
dixerat rex ut introducerentur: introduxit
eos præpositus eunuchorum in conspectu
Nabuchodonosor. 19 Cumque eis locutus
fuisset rex, non sunt inventi tales de univer-
sis, ut Daniel, Ananias, Misael, et Azarias:
et steterunt in conspectu regis. 20 Et omne
verbum sapientiæ et intellectus, quod sciscі-
tatus est ab eis rex, invenit in eis decuplum
super cunctos ariolos et magos, qui erant in
universo regno ejus. 21 Fuit autem Daniel
usque ad annum primum Cyri regis.

CAPUT II.

1 In anno secundo regni Nabuchodonosor,
vidit Nabuchodonosor somnium, et conter-
ritus est spiritus ejus, et somnium ejus fugit
ab eo. 2 Præcepit autem rex, ut convoca-
rentur arioli, et magi, et malefici, et Chaldæi,
ut indicarent regi somnia sua: qui cum ve-
nissent, steterunt coram rege. 3 Et dixit ad
eos rex: Vidi somnium; et mente confusus
ignoro quid viderim. 4 Responderuntque
Chaldæi regi syriace: Rex in sempiternum
vive: dic somnium servis tuis, et interpreta-
tionem ejus indicabimus. 5 Et respondens
rex ait Chaldæis: Sermo recessit a me: nisi
indicaveritis mihi somnium, et conjecturam
ejus, peribitis vos, et domus vestræ publica-
buntur. 6 Si autem somnium, et conjectu-
ram ejus narraveritis, præmia, et dona, et
honorem multum accipietis a me: somnium
igitur, et interpretationem ejus indicate mihi.
7 Responderunt secundo, atque dixerunt:
Rex somnium dicat servis suis, et interpre-
tationem illius indicabimus. 8 Respondit
rex, et ait: Certe novi quod tempus re-
dimitis, scientes quod recesserit a me sermo.
9 Si ergo somnium non indicaveritis mihi,
una est de vobis sententia, quod interpreta-
tionem quoque fallacem et deceptione
plenam composueritis, ut loquamini mihi
donec tempus pertranseat. Somnium ita-
que dicite mihi, ut sciam quod interpre-
tationem quoque ejus veram loquamini.

10 עֲנוֹ כַשְׂדָּיֵא קֳדָם־מַלְכָּא וְאָמְרִין לָא־אִיתַי
אֱנָשׁ עַל־יַבֶּשְׁתָּא דִּי מִלַּת מַלְכָּא יוּכַל לְהַחֲוָיָה
כָּל־קֳבֵל דִּי כָּל־מֶלֶךְ רַב וְשַׁלִּיט מִלָּה כִדְנָה
לָא שְׁאֵל לְכָל־חַרְטֹּם וְאָשַׁף וְכַשְׂדָּי׃
11 וּמִלְּתָא דִי־מַלְכָּה שָׁאֵל יַקִּירָה וְאָחֳרָן לָא
אִיתַי דִּי יְחַוִּנַּהּ קֳדָם מַלְכָּא לָהֵן אֱלָהִין דִּי
מְדָרְהוֹן עִם־בִּשְׂרָא לָא אִיתוֹהִי׃ 12 כָּל־קֳבֵל
דְּנָה מַלְכָּא בְּנַס וּקְצַף שַׂגִּיא וַאֲמַר לְהוֹבָדָה
לְכֹל חַכִּימֵי בָבֶל׃ 13 וְדָתָא נֶפְקַת וְחַכִּימַיָּא
מִתְקַטְּלִין וּבְעוֹ דָּנִיֵּאל וְחַבְרוֹהִי לְהִתְקְטָלָה׃
14 בֵּאדַיִן דָּנִיֵּאל הֲתִיב עֵטָא וּטְעֵם לְאַרְיוֹךְ
רַב־טַבָּחַיָּא דִּי מַלְכָּא דִּי נְפַק לְקַטָּלָה לְחַכִּימֵי
בָּבֶל׃ 15 עָנֵה וְאָמַר לְאַרְיוֹךְ שַׁלִּיטָא דִי־
מַלְכָּא עַל־מָה דָתָא מְהַחְצְפָה מִן־קֳדָם מַלְכָּא
אֱדַיִן מִלְּתָא הוֹדַע אַרְיוֹךְ לְדָנִיֵּאל׃ 16 וְדָנִיֵּאל
עַל וּבְעָא מִן־מַלְכָּא דִּי זְמָן יִנְתֶּן־לֵהּ וּפִשְׁרָא
לְהַחֲוָיָה לְמַלְכָּא׃ 17 אֱדַיִן דָּנִיֵּאל לְבַיְתֵהּ
אֲזַל וְלַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה חַבְרוֹהִי
מִלְּתָא הוֹדַע׃ 18 וְרַחֲמִין לְמִבְעֵא מִן־קֳדָם
אֱלָהּ שְׁמַיָּא עַל־רָזָה דְּנָה דִּי לָא יְהוֹבְדוּן
דָּנִיֵּאל וְחַבְרוֹהִי עִם־שְׁאָר חַכִּימֵי בָבֶל׃
19 אֱדַיִן לְדָנִיֵּאל בְּחֶזְוָא דִי־לֵילְיָא רָזָה גֲלִי
אֱדַיִן דָּנִיֵּאל בָּרִךְ לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא׃ 20 עָנֵה
דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי־אֱלָהָא מְבָרַךְ
מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא
דִּי־לֵהּ הִיא׃ 21 וְהוּא מְהַשְׁנֵא עִדָּנַיָּא וְזִמְנַיָּא
מְהַעְדֵּה מַלְכִין וּמְהָקֵים מַלְכִין יָהֵב חָכְמְתָא
לְחַכִּימִין וּמַנְדְּעָא לְיָדְעֵי בִינָה׃ 22 הוּא גָּלֵא
עַמִּיקָתָא וּמְסַתְּרָתָא יָדַע מָה בַחֲשׁוֹכָא
וּנְהִירָא עִמֵּהּ שְׁרֵא׃ 23 לָךְ אֱלָהּ אֲבָהָתִי
מְהוֹדֵא וּמְשַׁבַּח אֲנָה דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא
יְהַבְתְּ לִי וּכְעַן הוֹדַעְתַּנִי דִּי־בְעֵינָא מִנָּךְ דִּי־
מִלַּת מַלְכָּא הוֹדַעְתֶּנָא׃ 24 כָּל־קֳבֵל דְּנָה
דָּנִיֵּאל עַל עַל־אַרְיוֹךְ דִּי מַנִּי מַלְכָּא לְהוֹבָדָה
לְחַכִּימֵי בָבֶל אֲזַל וְכֵן אֲמַר־לֵהּ לְחַכִּימֵי בָבֶל
אַל־תְּהוֹבֵד הַעֵלְנִי קֳדָם מַלְכָּא וּפִשְׁרָא
לְמַלְכָּא אֲחַוֵּא׃ 25 אֱדַיִן אַרְיוֹךְ בְּהִתְבְּהָלָה
הַנְעֵל לְדָנִיֵּאל קֳדָם מַלְכָּא וְכֵן אֲמַר־לֵהּ דִּי־
הַשְׁכַּחַת גְּבַר מִן־בְּנֵי גָלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי
פִשְׁרָא לְמַלְכָּא יְהוֹדַע׃ 26 עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר
לְדָנִיֵּאל דִּי שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר הַאִיתָיךְ
כָּהֵל לְהוֹדָעֻתַנִי חֶלְמָא דִי־חֲזֵית וּפִשְׁרֵהּ׃

10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασι-
λέως καὶ λέγουσιν Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
ξηρᾶς ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται
γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων
ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδόν, μάγον καὶ
Χαλδαῖον, 11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπε-
ρωτᾷ βαρύς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ
αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ
ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. 12 Τότε
ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι
πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος. 13 Καὶ τὸ
δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτέννοντο· καὶ
ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.
14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ
Ἀριὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν
ἀναιρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, 15 Ἄρχων
τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ
ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε
δὲ ὁ Ἀριὼχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ. 16 Καὶ Δανιὴλ
ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ, καὶ
τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελῇ τῷ βασιλεῖ.
17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς
φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. 18 Καὶ οἰκτιρ-
μοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ
τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται
Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων
σοφῶν Βαβυλῶνος. 19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁρά-
ματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. Καὶ
εὐλόγησε τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιῆλ 20 Καὶ
εἶπεν Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ
σύνεσις αὐτοῦ ἐστί. 21 Καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ και-
ροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ,
διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς
εἰδόσι σύνεσιν. 22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα
καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστί. 23 Σοὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύνα-
μιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν
παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὅραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς
μοι. 24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέ-
στησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶ-
νος, καὶ εἶπεν αὐτῷ Τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ
ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ. 25 Τότε
Ἀριὼχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ
τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ὅστις
τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ. 26 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιήλ, οὗ
τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαί μοι ἀναγγεῖλαι
τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

10 Respondentes ergo Chaldæi coram rege,
dixerunt: Non est homo super terram, qui
sermonem tuum, rex, possit implere: sed
neque regum quisquam magnus et potens
verbum hujuscemodi sciscitatur ab omni
ariolo, et mago, et Chaldæo. 11 Sermo
enim, quem tu quæris, rex, gravis est:
nec reperietur quisquam, qui indicet illum
in conspectu regis: exceptis diis, quo-
rum non est cum hominibus conver-
satio. 12 Quo audito, rex in furore et in ira
magna præcepit ut perirent omnes sapientes
Babylonis. 13 Et egressa sententia, sapientes
interficiebantur; quærebanturque Daniel et
socii ejus, ut perirent. 14 Tunc Daniel
requisivit de lege atque sententia ab Arioch
principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad
interficiendos sapientes Babylonis. 15 Et
interrogavit eum, qui a rege potestatem
acceperat, quam ob causam tam crudelis sen-
tentia a facie regis esset egressa. Cum ergo
rem indicasset Arioch Danieli, 16 Daniel
ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi
ad solutionem indicandam regi. 17 Et
ingressus est domum suam, Ananiæque et
Misaëli et Azariæ sociis suis indicavit nego-
tium: 18 Ut quærerent misericordiam a facie
Dei cœli super sacramento isto, et non perirent
Daniel et socii ejus cum ceteris sapientibus
Babylonis. 19 Tunc Danieli mysterium per
visionem nocte revelatum est: et benedixit
Daniel Deum cœli, 20 Et locutus ait: Sit
nomen Domini benedictum a sæculo et usque
in sæculum: quia sapientia et fortitudo ejus
sunt. 21 Et ipse mutat tempora, et ætates:
transfert regna, atque constituit: dat sapien-
tiam sapientibus, et scientiam intelligentibus
disciplinam: 22 Ipse revelat profunda, et
abscondita, et novit in tenebris constituta:
et lux cum eo est. 23 Tibi Deus patrum
nostrorum confiteor, teque laudo: quia
sapientiam et fortitudinem dedisti mihi: et
nunc ostendisti mihi quæ rogavimus te, quia
sermonem regis aperuisti nobis. 24 Post
hæc Daniel ingressus ad Arioch, quem con-
stituerat rex ut perderet sapientes Babylonis,
sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne
perdas: introduc me in conspectu regis,
et solutionem regi narrabo. 25 Tunc
Arioch festinus introduxit Danielem ad
regem, et dixit ei: Inveni hominem
de filiis transmigrationis Juda, qui solu-
tionem regi annuntiet. 26 Respondit rex,
et dixit Danieli, cujus nomen erat Baltas-
sar: Putasne vere potes mihi indicare som-
nium quod vidi, et interpretationem ejus?

27 עָנֵה דָנִיֵּאל קֳדָם מַלְכָּא וְאָמַר רָזָא דִּי־
מַלְכָּא שָׁאֵל לָא חַכִּימִין אָשְׁפִין חַרְטֻמִּין
גָּזְרִין יָכְלִין לְהַחֲוָיָה לְמַלְכָּא׃ 28 בְּרַם אִיתַי
אֱלָהּ בִּשְׁמַיָּא גָּלֵא רָזִין וְהוֹדַע לְמַלְכָּא
נְבוּכַדְנֶצַּר מָה דִּי לֶהֱוֵא בְּאַחֲרִית יוֹמַיָּא
חֶלְמָךְ וְחֶזְוֵי רֵאשָׁךְ עַל־מִשְׁכְּבָךְ דְּנָה הוּא׃
29 אַנְתְּה מַלְכָּא רַעְיוֹנָךְ עַל־מִשְׁכְּבָךְ סְלִקוּ
מָה דִּי לֶהֱוֵא אַחֲרֵי דְנָה וְגָלֵא רָזַיָּא הוֹדְעָךְ
מָה־דִי לֶהֱוֵא׃ 30 וַאֲנָה לָא בְחָכְמָה דִּי־אִיתַי
בִּי מִן־כָּל־חַיַּיָּא רָזָא דְנָה גֱּלִי לִי לָהֵן עַל־
דִּבְרַת דִּי פִשְׁרָא לְמַלְכָּא יְהוֹדְעוּן וְרַעְיוֹנֵי
לִבְבָךְ תִּנְדַּע׃ 31 אַנְתְּה מַלְכָּא חָזֵה הֲוַיְתָ
וַאֲלוּ צְלֵם חַד שַׂגִּיא צַלְמָא דִּכֵּן רַב וְזִיוֵהּ
יַתִּיר קָאֵם לְקָבְלָךְ וְרֵוֵהּ דְּחִיל׃ 32 הוּא
צַלְמָא רֵאשֵׁהּ דִּי־דְהַב טָב חֲדוֹהִי וּדְרָעוֹהִי
דִּי כְסַף מְעוֹהִי וְיַרְכָתֵהּ דִּי נְחָשׁ׃ 33 שָׁקוֹהִי
דִּי פַרְזֶל רַגְלוֹהִי מִנְּהוֹן דִּי פַרְזֶל וּמִנְּהוֹן דִּי
חֲסַף׃ 34 חָזֵה הֲוַיְתָ עַד דִּי הִתְגְּזֶרֶת אֶבֶן
דִּי־לָא בִידַיִן וּמְחָת לְצַלְמָא עַל־רַגְלוֹהִי דִּי
פַרְזְלָא וְחַסְפָּא וְהַדֵּקֶת הִמּוֹן׃ 35 בֵּאדַיִן דָּקוּ
כַחֲדָה פַּרְזְלָא חַסְפָּא נְחָשָׁא כַּסְפָּא וְדַהֲבָא
וַהֲווֹ כְּעוּר מִן־אִדְּרֵי־קַיִט וּנְשָׂא הִמּוֹן רוּחָא
וְכָל־אֲתַר לָא־הִשְׁתְּכַח לְהוֹן וְאַבְנָא ׀ דִּי־מְחָת
לְצַלְמָא הֲוָת לְטוּר רַב וּמְלָאת כָּל־אַרְעָא׃
36 דְּנָה חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ נֵאמַר קֳדָם־מַלְכָּא׃
37 אַנְתְּה מַלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכַיָּא דִּי אֱלָהּ שְׁמַיָּא
מַלְכוּתָא חִסְנָא וְתָקְפָּא וִיקָרָא יְהַב־לָךְ׃
38 וּבְכָל־דִּי דָאְרִין בְּנֵי־אֲנָשָׁא חֵיוַת בָּרָא
וְעוֹף־שְׁמַיָּא יְהַב בִּידָךְ וְהַשְׁלְטָךְ בְּכָלְּהוֹן
אַנְתְּה הוּא רֵאשָׁה דִּי דַהֲבָא׃ 39 וּבָתְרָךְ
תְּקוּם מַלְכוּ אָחֳרִי אֲרַעא מִנָּךְ וּמַלְכוּ
תְלִיתָאָה אָחֳרִי דִּי נְחָשָׁא דִּי תִשְׁלַט בְּכָל־
אַרְעָא׃ 40 וּמַלְכוּ רְבִיעָאָה תֶּהֱוֵא תַקִּיפָה
כְּפַרְזְלָא כָּל־קֳבֵל דִּי פַרְזְלָא מְהַדֵּק וְחָשֵׁל כֹּלָּא
וּכְפַרְזְלָא דִּי־מְרָעַע כָּל־אִלֵּין תַּדִּק וְתֵרֹעַ׃
41 וְדִי־חֲזַיְתָה רַגְלַיָּא וְאֶצְבְּעָתָא מִנְּהוֹן חֲסַף
דִּי־פֶחָר וּמִנְּהוֹן פַּרְזֶל מַלְכוּ פְלִיגָה תֶּהֱוֵה
וּמִן־נִצְבְּתָא דִי־פַרְזְלָא לֶהֱוֵא־בַהּ כָּל־קֳבֵל דִּי
חֲזַיְתָה פַּרְזְלָא מְעָרַב בַּחֲסַף טִינָא׃ 42 וְאֶצְבְּעָת
רַגְלַיָּא מִנְּהוֹן פַּרְזֶל וּמִנְּהוֹן חֲסַף מִן־קְצָת
מַלְכוּתָא תֶּהֱוֵה תַקִּיפָה וּמִנַּהּ תֶּהֱוֵא תְבִירָה׃

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστι σοφῶν μάγων ἐπαοιδῶν γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ· 28 Ἀλλ' ἢ ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. Τὸ ἐνύπνιόν σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐστι, 29 Βασιλεῦ· οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. 30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῷς. 31 Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. 32 Εἰκὼν ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ, 33 Αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μέν τι σιδηροῦν καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον. 34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. 35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. 36 Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν 38 Ἐν παντὶ τόπῳ ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σου, καὶ κατέστησέ σε κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ. 39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου, καὶ βασιλεία τρίτη ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἣ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς. 40 Καὶ βασιλεία τετάρτη ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. 41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μέν τι ὀστράκινον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διῃρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ. 42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.

27 Et respondens Daniel coram rege, ait: Mysterium quod rex interrogat, sapientes, magi, arioli, et aruspices nequeunt indicare regi. 28 Sed est Deus in cælo revelans mysteria, qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in novissimis temporibus. Somnium tuum, et visiones capitis tui in cubili tuo hujuscemodi sunt: 29 Tu rex cogitare cœpisti in strato tuo, quid esset futurum post hæc: et qui revelat mysteria, ostendit tibi quæ ventura sunt. 30 Mihi quoque non in sapientia, quæ est in me plus quam in cunctis viventibus, sacramentum hoc revelatum est: sed ut interpretatio regi manifesta fieret, et cogitationes mentis tuæ scires. 31 Tu rex videbas, et ecce quasi statua una grandis: statua illa magna, et statura sublimis stabat contra te, et intuitus ejus erat terribilis. 32 Hujus statuæ caput ex auro optimo erat, pectus autem et brachia de argento, porro venter et femora ex ære; 33 Tibiæ autem ferreæ: pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. 34 Videbas ita, donec abscissus est lapis de monte sine manibus: et percussit statuam in pedibus ejus ferreis et fictilibus, et comminuit eos. 35 Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum et aurum, et redacta quasi in favillam æstivæ areæ, quæ rapta sunt vento: nullusque locus inventus est eis: lapis autem, qui percusserat statuam, factus est mons magnus, et implevit universam terram; 36 Hoc est somnium: interpretationem quoque ejus dicemus coram te, rex. 37 Tu rex regum es: et Deus cæli, regnum, et fortitudinem, et imperium, et gloriam dedit tibi: 38 Et omnia in quibus habitant filii hominum, et bestiæ agri: volucres quoque cæli dedit in manu tua, et sub ditione tua universa constituit: tu es ergo caput aureum. 39 Et post te consurget regnum aliud minus te argenteum: et regnum tertium aliud æreum, quod imperabit universæ terræ. 40 Et regnum quartum erit velut ferrum: quomodo ferrum comminuit et domat omnia, sic comminuet et conteret omnia hæc. 41 Porro quia vidisti pedum, et digitorum partem testæ figuli, et partem ferream: regnum divisum erit, quod tamen de plantario ferri orietur, secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. 42 Et digitos pedum ex parte ferreos, et ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, et ex parte contritum.

43 דִּי חֲזַיְתָ פַּרְזְלָא מְעָרַב בַּחֲסַף טִינָא
מִתְעָרְבִין לֶהֱוֺן בִּזְרַע אֲנָשָׁא וְלָא־לֶהֱוֺן
דָּבְקִין דְּנָה עִם־דְּנָה הֵא־כְדִי פַרְזְלָא לָא
מִתְעָרַב עִם־חַסְפָּא׃ 44 וּבְיוֺמֵיהוֺן דִּי מַלְכַיָּא
אִנּוּן יְקִים אֱלָהּ שְׁמַיָּא מַלְכוּ דִּי לְעָלְמִין לָא
תִתְחַבַּל וּמַלְכוּתָה לְעַם אָחֳרָן לָא תִשְׁתְּבִק
תַּדִּק וְתָסֵיף כָּל־אִלֵּין מַלְכְוָתָא וְהִיא תְּקוּם
לְעָלְמַיָּא׃ 45 כָּל־קֳבֵל דִּי־חֲזַיְתָ דִּי מִטּוּרָא
אִתְגְּזֶרֶת אֶבֶן דִּי־לָא בִידַיִן וְהַדֶּקֶת פַּרְזְלָא
נְחָשָׁא חַסְפָּא כַּסְפָּא וְדַהֲבָא אֱלָהּ רַב הוֺדַע
לְמַלְכָּא מָה דִּי לֶהֱוֵא אַחֲרֵי דְנָה וְיַצִּיב
חֶלְמָא וּמְהֵימַן פִּשְׁרֵהּ׃ 46 בֵּאדַיִן מַלְכָּא
נְבוּכַדְנֶצַּר נְפַל עַל־אַנְפּוֺהִי וּלְדָנִיֵּאל סְגִד
וּמִנְחָה וְנִיחֹחִין אֲמַר לְנַסָּכָה לֵהּ׃ 47 עָנֵה
מַלְכָּא לְדָנִיֵּאל וְאָמַר מִן־קְשֹׁט דִּי אֱלָהֲכוֺן
הוּא אֱלָהּ אֱלָהִין וּמָרֵא מַלְכִין וְגָלֵה רָזִין דִּי
יְכֵלְתָּ לְמִגְלֵא רָזָא דְנָה׃ 48 אֱדַיִן מַלְכָּא
לְדָנִיֵּאל רַבִּי וּמַתְּנָן רַבְרְבָן שַׂגִּיאָן יְהַב־לֵהּ
וְהַשְׁלְטֵהּ עַל כָּל־מְדִינַת בָּבֶל וְרַב־סִגְנִין
עַל כָּל־חַכִּימֵי בָבֶל׃ 49 וְדָנִיֵּאל בְּעָא מִן־
מַלְכָּא וּמַנִּי עַל עֲבִידְתָּא דִּי מְדִינַת בָּבֶל
לְשַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֺ וְדָנִיֵּאל בִּתְרַע
מַלְכָּא׃

פרשה ג׃

1 נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא עֲבַד צְלֵם דִּי־דְהַב
רוּמֵהּ אַמִּין שִׁתִּין פְּתָיֵהּ אַמִּין שִׁת אֲקִימֵהּ
בְּבִקְעַת דּוּרָא בִּמְדִינַת בָּבֶל׃ 2 וּנְבוּכַדְנֶצַּר
מַלְכָּא שְׁלַח לְמִכְנַשׁ ׀ לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סִגְנַיָּא
וּפַחֲוָתָא אֲדַרְגָּזְרַיָּא גְדָבְרַיָּא דְּתָבְרַיָּא תִּפְתָּיֵא
וְכֹל שִׁלְטֹנֵי מְדִינָתָא לְמֵתֵא לַחֲנֻכַּת צַלְמָא
דִּי הֲקֵים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא׃ 3 בֵּאדַיִן
מִתְכַּנְּשִׁין אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סִגְנַיָּא וּפַחֲוָתָא
אֲדַרְגָּזְרַיָּא גְדָבְרַיָּא דְּתָבְרַיָּא תִּפְתָּיֵא וְכֹל
שִׁלְטֹנֵי מְדִינָתָא לַחֲנֻכַּת צַלְמָא דִּי הֲקֵים
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא וְקָאְמִין לָקֳבֵל צַלְמָא דִּי הֲקֵים
נְבוּכַדְנֶצַּר׃ 4 וְכָרוֺזָא קָרֵא בְחָיִל לְכוֺן אָמְרִין
עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָּׁנַיָּא׃ 5 בְּעִדָּנָא דִּי־תִשְׁמְעוּן
קָל קַרְנָא מַשְׁרוֺקִיתָא קִיתָרֹס סַבְּכָא פְּסַנְתֵּרִין
סוּמְפֹּנְיָה וְכֹל זְנֵי זְמָרָא תִּפְּלוּן וְתִסְגְּדוּן
לְצֶלֶם דַּהֲבָא דִּי הֲקֵים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא׃

43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ
ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώ-
πων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος
μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται
μετὰ τοῦ ὀστράκου. 44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ θεὸς τοῦ
οὐρανοῦ βασιλείαν ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ
διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ
οὐχ ὑπολειφθήσεται· λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει
πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς
τοὺς αἰῶνας· 45 Ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ
ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε
τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν
ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε
τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀλη-
θινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.
46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ
καὶ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ. 47 Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιὴλ Ἐπ᾽ ἀληθείας ὁ
θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς θεῶν καὶ Κύριος τῶν
βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνά-
σθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο. 48 Καὶ
ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δόματα
μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος καὶ ἄρχοντα
σατραπῶν, ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.
49 Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος
τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ
ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΕΤΟΥΣ ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς
πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ
ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾷ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶ-
νος. 2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους
καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγου-
μένους καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ᾽ ἐξουσιῶν
καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν
εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος. 3 Καὶ συνήχθησαν
οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι,
τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ᾽ ἐξουσιῶν καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν
τῆς εἰκόνος ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
σιλεύς. Καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος,
4 Καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ Ὑμῖν λέγεται λαοῖς,
φυλαί, γλῶσσαι, 5 Ἧι ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε φωνῆς
σάλπιγγος σύριγγός τε καὶ κιθάρας σαμβύ-
κης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους μου-
σικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

43 Quod autem vidisti ferrum mistum,
testæ ex luto, commiscebuntur quidem
humano semine, sed non adhærebunt sibi,
sicuti ferrum misceri non potest testæ.
44 In diebus autem regnorum illorum,
suscitabit Deus cœli regnum, quod in æter-
num non dissipabitur, et regnum ejus alteri
populo non tradetur: comminuet autem, et
consumet universa regna hæc: et ipsum sta-
bit in æternum. 45 Secundum quod vidisti,
quod de monte abscissus est lapis sine mani-
bus, et comminuit testam, et ferrum, et æs,
et argentum, et aurum, Deus magnus ostendit
regi quæ ventura sunt postea; et verum
est somnium, et fidelis interpretatio ejus.
46 Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in
faciem suam, et Danielem adoravit, et hostias
et incensum præcepit ut sacrificarent ei.
47 Loquens ergo rex, ait Danieli: Vere Deus
vester Deus deorum est, et Dominus regum,
et revelans mysteria: quoniam tu potuisti
aperire hoc sacramentum. 48 Tunc rex
Danielem in sublime extulit, et munera
multa et magna dedit ei: et constituit eum
principem super omnes provincias Babylonis,
et præfectum magistratuum super cunctos
sapientes Babylonis. 49 Daniel autem pos-
tulavit a rege; et constituit super opera
provinciæ Babylonis, Sidrach, Misach, et
Abdenago: ipse autem Daniel erat in foribus
regis.

CAPUT III.

1 NABUCHODONOSOR rex fecit statuam au-
ream, altitudine cubitorum sexaginta, lati-
tudine cubitorum sex, et statuit eam in
campo Dura provinciæ Babylonis. 2 Itaque
Nabuchodonosor rex misit ad congregandos
satrapas, magistratus, et judices, duces, et
tyrannos, et præfectos, omnesque principes
regionum, ut convenirent ad dedicationem
statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor rex.
3 Tunc congregati sunt satrapæ, magistratus,
et judices, duces, et tyranni, et optimates,
qui erant in potestatibus constituti, et uni-
versi principes regionum, ut convenirent ad
dedicationem statuæ, quam erexerat Nabu-
chodonosor rex; stabant autem in conspectu
statuæ, quam posuerat Nabuchodonosor
rex: 4 Et præco clamabat valenter: Vobis
dicitur populis, tribubus, et linguis: 5 In
hora, qua audieritis sonitum tubæ, et
fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii,
et symphoniæ, et universi generis musi-
corum, cadentes adorate statuam aure-
am, quam constituit Nabuchodonosor rex

6 וּמַן־דִּי־לָא יִפֵּל וְיִסְגֻּד בַּהּ־שַׁעֲתָא יִתְרְמֵא
לְגוֹא־אַתּוּן נוּרָא יָקִדְתָּא׃ 7 כָּל־קֳבֵל דְּנָה
בֵּהּ זִמְנָא כְּדִי שָׁמְעִין כָּל־עַמְמַיָּא קָל קַרְנָא
מַשְׁרוֹקִיתָא קִיתָרֹס שַׂבְּכָא פְּסַנְטֵרִין וְכֹל זְנֵי
זְמָרָא נָפְלִין כָּל־עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָּׁנַיָּא סָגְדִין
לְצֶלֶם דַּהֲבָא דִּי הֲקֵים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא׃
8 כָּל־קֳבֵל דְּנָה בֵּהּ־זִמְנָא קְרִבוּ גֻּבְרִין כַּשְׂדָּאִין
וַאֲכַלוּ קַרְצֵיהוֹן דִּי יְהוּדָיֵא׃ 9 עֲנוֹ וְאָמְרִין
לִנְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי׃
10 אַנְתְּה מַלְכָּא שָׂמְתָּ טְּעֵם דִּי־כָל־אֱנָשׁ דִּי
יִשְׁמַע קָל קַרְנָא מַשְׁרֹקִיתָא קִיתְרוֹס שַׂבְּכָא
פְּסַנְתֵּרִין וְסוּפֹּנְיָא וְכֹל זְנֵי זְמָרָא יִפֵּל וְיִסְגֻּד
לְצֶלֶם דַּהֲבָא׃ 11 וּמַן־דִּי־לָא יִפֵּל וְיִסְגֻּד
יִתְרְמֵא לְגוֹא־אַתּוּן נוּרָא יָקִדְתָּא׃ 12 אִיתַי
גֻּבְרִין יְהוּדָאִין דִּי־מַנִּיתָ יָתְהוֹן עַל־עֲבִידַת
מְדִינַת בָּבֶל שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ גֻּבְרַיָּא
אִלֵּךְ לָא־שָׂמוּ עֲלָיךְ מַלְכָּא טְעֵם לֵאלָהָיךְ
לָא פָלְחִין וּלְצֶלֶם דַּהֲבָא דִּי הֲקֵימְתָּ לָא
סָגְדִין׃ 13 בֵּאדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר בִּרְגַז וַחֲמָא
אֲמַר לְהַיְתָיָה לְשַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ
בֵּאדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ הֵיתָיוּ קֳדָם מַלְכָּא׃
14 עָנֵה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר לְהוֹן הַצְדָּא שַׁדְרַךְ
מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ לֵאלָהַי לָא אִיתֵיכוֹן פָּלְחִין
וּלְצֶלֶם דַּהֲבָא דִּי הֲקֵימֶת לָא סָגְדִין׃ 15 כְּעַן
הֵן אִיתֵיכוֹן עֲתִידִין דִּי בְעִדָּנָא דִּי־תִשְׁמְעוּן
קָל קַרְנָא מַשְׁרוֹקִיתָא קִיתְרֹס שַׂבְּכָא פְּסַנְתֵּרִין
וְסוּמְפֹּנְיָה וְכֹל זְנֵי זְמָרָא תִּפְּלוּן וְתִסְגְּדוּן
לְצַלְמָא דִּי־עַבְדֵת וְהֵן לָא תִסְגְּדוּן בַּהּ־
שַׁעֲתָה תִתְרְמוֹן לְגוֹא־אַתּוּן נוּרָא יָקִדְתָּא
וּמַן־הוּא אֱלָהּ דִּי יְשֵׁיזְבִנְכוֹן מִן־יְדָי׃ 16 עֲנוֹ
שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ וְאָמְרִין לְמַלְכָּא
נְבוּכַדְנֶצַּר לָא־חַשְׁחִין אֲנַחְנָה עַל־דְּנָה
פִּתְגָם לַהֲתָבוּתָךְ׃ 17 הֵן אִיתַי אֱלָהַנָא דִּי־
אֲנַחְנָא פָלְחִין יָכִל לְשֵׁיזָבוּתַנָא מִן־אַתּוּן
נוּרָא יָקִדְתָּא וּמִן־יְדָךְ מַלְכָּא יְשֵׁיזִב׃
18 וְהֵן לָא יְדִיעַ לֶהֱוֵא־לָךְ מַלְכָּא דִּי
לֵאלָהָיךְ לָא־אִיתַנָא פָלְחִין וּלְצֶלֶם דַּהֲבָא
דִּי הֲקֵימְתָּ לָא נִסְגֻּד׃ 19 בֵּאדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר
הִתְמְלִי חֱמָא וּצְלֵם אַנְפּוֹהִי אֶשְׁתַּנִּו עַל־
שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ עָנֵה וְאָמַר לְמֵזֵא
לְאַתּוּנָא חַד־שִׁבְעָה עַל דִּי חֲזֵה לְמֵזְיֵהּ׃

6 *Καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιο-
μένην. 7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγός τε καὶ κιθάρας
σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ γλῶσ-
σαι προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. 8 Τότε προσ-
ήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς
Ἰουδαίους 9 Τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας ζῆθι. 10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, πάντα
ἄνθρωπον ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ
ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, 11 Καὶ
μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβλη-
θήσηται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ
τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδρὰχ Μισὰχ
Ἀβδεναγώ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγ-
ματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι καὶ τῇ
εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦσι.
13 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν
ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ·
καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 14 Καὶ
ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ
ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς
μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησα
οὐ προσκυνεῖτε; 15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως,
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος
σύριγγός τε καὶ κιθάρας σαμβύκης τε καὶ ψαλ-
τηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσι-
κῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ
ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην· καὶ τίς ἐστι θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς
ἐκ χειρός μου; 16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδρὰχ
Μισὰχ Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου ἀποκριθῆναί σοι. 17 Ἔστι γὰρ θεὸς
ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς
ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσε-
ται ἡμᾶς. 18 Καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι
βασιλεῦ ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ
τῇ εἰκόνι ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν. 19 Τότε
Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρὰχ
Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν
κάμινον ἑπταπλασίως ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ·*

6 Si quis autem non prostratus adoraverit,
eadem hora mittetur in fornacem ignis arden-
tis. 7 Post hæc igitur statim ut audierunt
omnes populi sonitum tubæ, fistulæ, et
citharæ, sambucæ, et psalterii, et sym-
phoniæ, et omnis generis musicorum: ca-
dentes omnes populi, tribus, et linguæ,
adoraverunt statuam auream, quam con-
stituerat Nabuchodonosor rex. 8 Statim-
que in ipso tempore accedentes viri Chal-
dæi accusaverunt Judæos: 9 Dixeruntque
Nabuchodonosor regi: Rex in æternum vive:
10 Tu rex posuisti decretum, ut omnis homo,
qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, et citharæ,
sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, et uni-
versi generis musicorum, prosternat se, et
adoret statuam auream: 11 Si quis autem
non procidens adoraverit, mittatur in for-
nacem ignis ardentis. 12 Sunt ergo viri
Judæi, quos constituisti super opera regionis
Babylonis, Sidrach, Misach, et Abdenago:
viri ipsi contempserunt, rex, decretum tuum:
deos tuos non colunt, et statuam auream,
quam erexisti, non adorant. 13 Tunc Nabu-
chodonosor in furore et in ira præcepit ut
adducerentur Sidrach, Misach, et Abdenago:
qui confestim adducti sunt in conspectu regis.
14 Pronuntiansque Nabuchodonosor rex, ait
eis: Verene Sidrach, Misach, et Abdenago,
deos meos non colitis, et statuam auream,
quam constitui, non adoratis? 15 Nunc
ergo si estis parati, quacumque hora audieritis
sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et
psalterii, et symphoniæ, omnisque generis
musicorum, prosternite vos, et adorate sta-
tuam quam feci: quod si non adoraveritis,
eadem hora mittemini in fornacem ignis
ardentis: et quis est Deus, qui eripiet vos
de manu mea? 16 Respondentes Sidrach,
Misach et Abdenago, dixerunt regi Nabu-
chodonosor: Non oportet nos de hac re re-
spondere tibi. 17 Ecce enim Deus noster,
quem colimus, potest eripere nos de camino
ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex,
liberare. 18 Quod si noluerit, notum sit tibi,
rex, quia deos tuos non colimus, et sta-
tuam auream, quam erexisti, non adoramus.
19 Tunc Nabuchodonosor repletus est
furore: et aspectus faciei illius immutatus
est super Sidrach, Misach, et Abdenago,
et præcepit ut succenderetur fornax sep-
tuplum quam succendi consueverat.

20 וּלְגֻבְרִין גִּבָּרֵי־חַיִל דִּי בְחַיְלֵהּ אֲמַר
לְכַפָּתָה לְשַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ לְמִרְמֵא
לְאַתּוּן נוּרָא יָקִדְתָּא׃ 21 בֵּאדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ
כְּפִתוּ בְּסַרְבָּלֵיהוֹן פַּטְּשֵׁיהוֹן וְכַרְבְּלָתְהוֹן
וּלְבֻשֵׁיהוֹן וּרְמִיו לְגוֹא־אַתּוּן נוּרָא יָקִדְתָּא׃
22 כָּל־קֳבֵל דְּנָה מִן־דִּי מִלַּת מַלְכָּא מַחְצְפָה
וְאַתּוּנָא אֵזֵה יַתִּירָה גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי הַסִּקוּ
לְשַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ קַטִּל הִמּוֹן שְׁבִיבָא
דִּי נוּרָא׃ 23 וְגֻבְרַיָּא אִלֵּךְ תְּלָתֵּהוֹן שַׁדְרַךְ
מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ נְפַלוּ לְגוֹא־אַתּוּן־נוּרָא
יָקִדְתָּא מְכַפְּתִין׃ 24 אֱדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא
תְּוַהּ וְקָם בְּהִתְבְּהָלָה עָנֵה וְאָמַר לְהַדָּבְרוֹהִי
הֲלָא גֻבְרִין תְּלָתָה רְמֵינָא לְגוֹא־נוּרָא מְכַפְּתִין
עָנַיִן וְאָמְרִין לְמַלְכָּא יַצִּיבָא מַלְכָּא׃ 25 עָנֵה
וְאָמַר הָא־אֲנָה חָזֵה גֻּבְרִין אַרְבְּעָה שְׁרַיִן
מַהְלְכִין בְּגוֹא־נוּרָא וַחֲבָל לָא־אִיתַי בְּהוֹן
וְרֵוֵהּ דִּי רְבִיעָיָא דָּמֵה לְבַר־אֱלָהִין׃
26 בֵּאדַיִן קְרֵב נְבוּכַדְנֶצַּר לִתְרַע אַתּוּן נוּרָא
יָקִדְתָּא עָנֵה וְאָמַר שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד־נְגוֹ
עַבְדוֹהִי דִּי־אֱלָהָא עִלָּאָה פֻּקוּ וֶאֱתוֹ בֵּאדַיִן
נָפְקִין שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ מִן־גּוֹא נוּרָא׃
27 וּמִתְכַּנְּשִׁין אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סִגְנַיָּא וּפַחֲוָתָא
וְהַדָּבְרֵי מַלְכָּא חָזַיִן לְגֻבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי לָא־
שְׁלֵט נוּרָא בְּגֶשְׁמְהוֹן וּשְׂעַר רֵאשְׁהוֹן לָא
הִתְחָרַךְ וְסַרְבָּלֵיהוֹן לָא שְׁנוֹ וְרֵיחַ נוּר לָא
עֲדָת בְּהוֹן׃ 28 עָנֵה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר בְּרִיךְ
אֱלָהֲהוֹן דִּי־שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ דִּי־שְׁלַח
מַלְאֲכֵהּ וְשֵׁיזִב לְעַבְדוֹהִי דִּי הִתְרְחִצוּ
עֲלוֹהִי וּמִלַּת מַלְכָּא שַׁנִּיו וִיהַבוּ גֶשְׁמְהוֹן
דִּי לָא־יִפְלְחוּן וְלָא־יִסְגְּדוּן לְכָל־אֱלָהּ לָהֵן
לֵאלָהֲהוֹן׃ 29 וּמִנִּי שִׂים טְעֵם דִּי כָל־עַם
אֻמָּה וְלִשָּׁן דִּי־יֵאמַר שָׁלוּ עַל־אֱלָהֲהוֹן דִּי־
שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ הַדָּמִין יִתְעֲבֵד
וּבַיְתֵהּ נְוָלִי יִשְׁתַּוֵּה כָּל־קֳבֵל דִּי לָא אִיתַי
אֱלָהּ אָחֳרָן דִּי־יִכֻּל לְהַצָּלָה כִּדְנָה׃ 30 בֵּאדַיִן
מַלְכָּא הַצְלַח לְשַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ
בִּמְדִינַת בָּבֶל׃ 31 נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא לְכָל־
עַמְמַיָּא אֻמַיָּא וְלִשָּׁנַיָּא דִּי־דָאְרִין בְּכָל־אַרְעָא
שְׁלָמְכוֹן יִשְׂגֵּא׃ 32 אָתַיָּא וְתִמְהַיָּא דִּי עֲבַד
עִמִּי אֱלָהָא עִלָּאָה שְׁפַר קָדָמַי לְהַחֲוָיָה׃
33 אָתוֹהִי כְּמָה רַבְרְבִין וְתִמְהוֹהִי כְּמָה
תַקִּיפִין מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם וְשָׁלְטָנֵהּ עִם־
דָּר וְדָר׃

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας
τὸν Σεδρὰχ Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγὼ ἐμβαλεῖν
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς
σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖ-
σιν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου
τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, 22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ
βασιλέως ὑπερίσχυεν· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη
ἐκ περισσοῦ. 23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδρὰχ
Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς
καμίνου τῆς καιοέμνης πεπεδημένοι, καὶ περιεπά-
τουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν θεὸν
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. 24 Καὶ Ναβουχο-
δονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐθαύμασε,
καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν
αὐτοῦ Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον
τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ
Ἀληθῶς, βασιλεῦ. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Ὧδε
ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους καὶ περι-
πατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ διαφθορὰ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία
υἱῷ θεοῦ. 26 Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ
πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
καιομένης καὶ εἶπε Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ,
οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ
δεῦτε. Καὶ ἐξῆλθον Σεδρὰχ Μισὰχ Ἀβδεναγὼ
ἐκ μέσου τοῦ πυρός. 27 Καὶ συνάγονται οἱ
σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ
οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς
ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος
αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλο-
γίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη,
καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. 28 Καὶ ἀπε-
κρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ Σεδρὰχ Μισὰχ Ἀβδεναγώ,
ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτῷ,
καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέ-
δωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λα-
τρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ ἀλλ' ἢ
τῷ θεῷ αὐτῶν. 29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα·
πᾶς λαὸς φυλὴ γλῶσσα ἣ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν
κατὰ τοῦ θεοῦ Σεδρὰχ Μισὰχ Ἀβδεναγώ, εἰς
ἀπώλειαν ἔσονται καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπα-
γήν, καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται
ῥύσασθαι οὕτως. 30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε
τὸν Σεδρὰχ Μισὰχ Ἀβδεναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυ-
λῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτοὺς καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς
ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ. 31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
πᾶσι τοῖς λαοῖς φυλαῖς καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν
ἐν πάσῃ τῇ γῇ Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. 32 Τὰ
σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ θεὸς
ὁ ὕψιστος ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,
33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ
βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

20 Et viris fortissimis de exercitu suo
jussit ut ligatis pedibus Sidrach, Misach
et Abdenago, mitterent eos in fornacem
ignis ardentis. 21 Et confestim viri
illi vincti, cum braccis suis, et tiaris, et
calceamentis, et vestibus, missi sunt in
medium fornacis ignis ardentis, 22 Nam
jussio regis urgebat: fornax autem succensa
erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Si-
drach, Misach et Abdenago, interfecit flamma
ignis. 23 Viri autem hi tres, id est, Sidrach,
Misach et Abdenago, ceciderunt in medio
camino ignis ardentis, colligati. 24 Tunc
Nabuchodonosor rex obstupuit, et surrexit
propere, et ait optimatibus suis: Nonne tres
viros misimus in medium ignis compeditos?
Qui respondentes regi, dixerunt: Vere rex.
25 Respondit, et ait: Ecce ego video quatuor
viros solutos, et ambulantes in medio ignis,
et nihil corruptionis in eis est, et species
quarti similis filio Dei. 26 Tunc accessit
Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis
ardentis, et ait: Sidrach, Misach et Abdenago,
servi Dei excelsi, egredimini, et venite.
Statimque egressi sunt Sidrach Misach et
Abdenago de medio ignis. 27 Et congregati
satrapæ, et magistratus, et judices, et
potentes regis, contemplabantur viros illos,
quoniam nihil potestatis habuisset ignis in
corporibus eorum, et capillus capitis eorum
non esset adustus, et sarabala eorum non
fuissent immutata, et odor ignis non transis-
set per eos. 28 Et erumpens Nabuchodo-
nosor, ait: Benedictus Deus eorum, Sidrach
videlicet, Misach et Abdenago, qui misit
angelum suum, et eruit servos suos, qui
crediderunt in eum: et verbum regis immu-
taverunt, et tradiderunt corpora sua ne
servirent, et ne adorarent omnem deum,
excepto Deo suo. 29 A me ergo positum est
hoc decretum, ut omnis populus, tribus et
lingua, quæcumque locuta fuerit blasphemiam
contra Deum Sidrach, Misach et Abdenago,
dispereat, et domus ejus vastetur: neque
enim est alius Deus, qui possit ita salvare.
30 Tunc rex promovit Sidrach, Misach et
Abdenago in provincia Babylonis. 31 NABU-
CHODONOSOR rex: omnibus populis, gentibus,
et linguis, qui habitant in universa terra, pax
multiplicetur. 32 Signa et mirabilia fecit
apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi
prædicare 33 Signa ejus, quia magna sunt:
et mirabilia ejus, quia fortia: et regnum ejus
regnum sempiternum, et potestas ejus in ge-
nerationem et generationem.

דניאל ד

פרשה ד׃

¹ אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר שְׁלֵה הֲוֵית בְּבֵיתִי
וְרַעְנַן בְּהֵיכְלִי׃ ² חֵלֶם חֲזֵית וִידַחֲלִנַּנִי
וְהַרְהֹרִין עַל־מִשְׁכְּבִי וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי יְבַהֲלֻנַּנִי׃
³ וּמִנִּי שִׂים טְעֵם לְהַנְעָלָה קֳדָמַי לְכֹל
חַכִּימֵי בָבֶל דִּי־פְשַׁר חֶלְמָא יְהוֹדְעֻנַּנִי׃
⁴ בֵּאדַיִן עָלְלִין חַרְטֻמַּיָּא אָשְׁפַיָּא כַּשְׂדָּיֵא
וְגָזְרַיָּא וְחֶלְמָא אָמַר אֲנָה קֳדָמֵיהוֹן וּפִשְׁרֵהּ
לָא־מְהוֹדְעִין לִי׃ ⁵ וְעַד אָחֳרֵין עַל קֳדָמַי
דָּנִיֵּאל דִּי־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר כְּשֻׁם אֱלָהִי וְדִי
רוּחַ־אֱלָהִין קַדִּישִׁין בֵּהּ וְחֶלְמָא קֳדָמוֹהִי
אַמְרֵת׃ ⁶ בֵּלְטְשַׁאצַּר רַב חַרְטֻמַּיָּא דִּי ׀
אֲנָה יִדְעֵת דִּי רוּחַ אֱלָהִין קַדִּישִׁין בָּךְ
וְכָל־רָז לָא־אָנֵס לָךְ חֶזְוֵי חֶלְמִי דִי־חֲזֵית
וּפִשְׁרֵהּ אֱמַר׃ ⁷ וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי
חָזֵה הֲוֵית וַאֲלוּ אִילָן בְּגוֹא אַרְעָא וְרוּמֵהּ
שַׂגִּיא׃ ⁸ רְבָה אִילָנָא וּתְקִף וְרוּמֵהּ יִמְטֵא
לִשְׁמַיָּא וַחֲזוֹתֵהּ לְסוֹף כָּל־אַרְעָא׃ ⁹ עָפְיֵהּ
שַׁפִּיר וְאִנְבֵּהּ שַׂגִּיא וּמָזוֹן לְכֹלָּא בֵהּ
תְּחֹתוֹהִי תַּטְלֵל ׀ חֵיוַת בָּרָא וּבְעַנְפוֹהִי
יְדֻרוּן צִפֲּרֵי שְׁמַיָּא וּמִנֵּהּ יִתְּזִין כָּל־
בִּשְׂרָא׃ ¹⁰ חָזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי רֵאשִׁי עַל־
מִשְׁכְּבִי וַאֲלוּ עִיר וְקַדִּישׁ מִן־שְׁמַיָּא נָחִת׃
¹¹ קָרֵא בְחַיִל וְכֵן אָמַר גֹּדּוּ אִילָנָא וְקַצִּצוּ
עַנְפוֹהִי אַתַּרוּ עָפְיֵהּ וּבַדַּרוּ אִנְבֵּהּ תְּנֻד
חֵיוְתָא מִן־תַּחְתּוֹהִי וְצִפְּרַיָּא מִן־עַנְפוֹהִי׃
¹² בְּרַם עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי בְּאַרְעָא שְׁבֻקוּ
וּבֶאֱסוּר דִּי־פַרְזֶל וּנְחָשׁ בְּדִתְאָא דִּי בָרָא
וּבְטַל שְׁמַיָּא יִצְטַבַּע וְעִם־חֵיוְתָא חֲלָקֵהּ
בַּעֲשַׂב אַרְעָא׃ ¹³ לִבְבֵהּ מִן־אֲנָושָׁא יְשַׁנּוֹן
וּלְבַב חֵיוָא יִתְיְהִב לֵהּ וְשִׁבְעָה עִדָּנִין
יַחְלְפוּן עֲלוֹהִי׃ ¹⁴ בִּגְזֵרַת עִירִין פִּתְגָמָא
וּמֵאמַר קַדִּישִׁין שְׁאֵלְתָא עַד־דִּבְרַת דִּי
יִנְדְּעוּן חַיַּיָּא דִּי־שַׁלִּיט עִלָּיָא בְּמַלְכוּת
אֲנָושָׁא וּלְמַן־דִּי יִצְבֵּא יִתְּנִנַּהּ וּשְׁפַל אֲנָשִׁים
יְקִים עֲלַהּ׃ ¹⁵ דְּנָה חֶלְמָא חֲזֵית אֲנָה
מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַנְתְּה בֵּלְטְשַׁאצַּר
פִּשְׁרֵא ׀ אֱמַר כָּל־קֳבֵל דִּי ׀ כָּל־חַכִּימֵי
מַלְכוּתִי לָא־יָכְלִין פִּשְׁרָא לְהוֹדָעוּתַנִי
וְאַנְתְּה כָּהֵל דִּי רוּחַ־אֱלָהִין קַדִּישִׁין בָּךְ׃

ΔΑΝΙΗΛ, δ'.

ΚΕΦ. δ'.

1 'ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ
οἴκῳ μου καὶ εὐθαλῶν. 2 'Ενύπνιον ἴδον καὶ
ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου,
καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.
3 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώ-
πιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος ὅπως
τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.
4 Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοί, μάγοι, γαζαρη-
νοί, Χαλδαῖοι, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον
αὐτῶν· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν
μοι, 5 Ἕως ἦλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ
κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα θεοῦ ἅγιον
ἐν ἑαυτῷ ἔχει. Ὧι εἶπα 6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων
τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα θεοῦ
ἅγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε,
ἄκουσον τὴν ὅρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου οὗ ἴδον,
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἰπόν μοι. 7 'Επὶ τῆς
κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ
τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολύ. 8 'Εμεγα-
λύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ
ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς
τὸ πέρας ἁπάσης τῆς γῆς· 9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ
ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολύς, καὶ τροφὴ
πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν
τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ
κατῴκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ
ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ. 10 'Εθεώρουν ἐν ὁράματι
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ,
καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη 11 Καὶ ἐφώνησεν
ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν 'Εκκόψατε τὸ δένδρον,
καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ καὶ ἐκτινάξατε
τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν
αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ. 12 Πλὴν
τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ
ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω
καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ
μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ
τῆς γῆς. 13 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐ-
τῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν.
14 Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων
τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες ὅτι Κύριός
ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτὴν καὶ ἐξουδένωμα
ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν. 15 Τοῦτο τὸ
ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-
λεύς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπόν, ὅτι
πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύναν-
ται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι· σὺ δὲ
Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

DANIEL, IV.

CAPUT IV.

1 Ego Nabuchodonosor quietus eram in
domo mea, et florens in palatio meo: 2 Som-
nium vidi quod perterruit me: et cogitatio-
nes meæ in strato meo, et visiones capitis
mei, conturbaverunt me. 3 Et per me pro-
positum est decretum ut introducerentur in
conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, et
ut solutionem somnii indicarent mihi. 4 Tunc
ingrediebantur arioli, magi, Chaldæi, et arus-
pices, et somnium narravi in conspectu
eorum: et solutionem ejus non indicaverunt
mihi: 5 Donec collega ingressus est in con-
spectu meo Daniel, cui nomen Baltassar se-
cundum nomen Dei mei, qui habet spiritum
deorum sanctorum in semetipso: et somnium
coram ipso locutus sum. 6 Baltassar princeps
ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum
sanctorum deorum habeas in te, et omne
sacramentum non est impossibile tibi: visio-
nes somniorum meorum, quas vidi, et solu-
tionem earum narra. 7 Visio capitis mei in
cubili meo: Videbam, et ecce arbor in medio
terræ, et altitudo ejus nimia. 8 Magna arbor,
et fortis: et proceritas ejus contingens cælum:
aspectus illius erat usque ad terminos uni-
versæ terræ. 9 Folia ejus pulcherrima, et
fructus ejus nimius: et esca universorum in
ea; subter eam habitabant animalia et bestiæ,
et in ramis ejus conversabantur volucres
cæli: et ex ea vescebatur omnis caro. 10 Vi-
debam in visione capitis mei super stratum
meum, et ecce vigil et sanctus de cælo de-
scendit. 11 Clamavit fortiter, et sic ait:
Succidite arborem, et præcidite ramos ejus:
excutite folia ejus, et dispergite fructus ejus:
fugiant bestiæ quæ subter eam sunt, et volu-
cres de ramis ejus. 12 Verumtamen germen
radicum ejus in terra sinite, et alligetur vin-
culo ferreo et æreo, in herbis quæ foris sunt,
et rore cæli tingatur, et cum feris pars ejus in
herba terræ. 13 Cor ejus ab humano com-
mutetur, et cor feræ detur ei: et septem
tempora mutentur super eum. 14 In sen-
tentia vigilum decretum est, et sermo sanc-
torum, et petitio: donec cognoscant viventes,
quoniam dominatur Excelsus in regno homi-
num; et cuicumque voluerit dabit illud, et
humillimum hominem constituet super eum.
15 Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor
rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra
festinus: quia omnes sapientes regni mei non
queunt solutionem edicere mihi: tu autem po-
tes, quia spiritus deorum sanctorum in te est.

16 אֱדַ֫יִן דָּנִיֵּאל דִּֽי־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר
אֶשְׁתּוֹמַם כְּשָׁעָה חֲדָה וְרַעְיֹנֹהִי יְבַהֲלֻנֵּהּ
עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר בֵּלְטְשַׁאצַּר חֶלְמָא
וּפִשְׁרֵא אַל־יְבַהֲלָךְ עָנֵה בֵלְטְשַׁאצַּר וְאָמַר
מָרִאי חֶלְמָא לְשָׂנְאָךְ וּפִשְׁרֵהּ לְעָרָךְ׃
17 אִֽילָנָא דִּי חֲזַיְתָ דִּי רְבָה וּתְקִף וְרוּמֵהּ
יִמְטֵא לִשְׁמַיָּא וַחֲזוֹתֵהּ לְכָל־אַרְעָא׃
18 וְעָפְיֵהּ שַׁפִּיר וְאִנְבֵּהּ שַׂגִּיא וּמָזוֹן לְכֹלָּא
בֵהּ תְּחֹתוֹהִי תְּדוּר חֵיוַת בָּרָא וּבְעַנְפוֹהִי
יִשְׁכְּנָן צִפְּרֵי שְׁמַיָּא׃ 19 אַנְתְּ־הוּא מַלְכָּא
דִּי רְבַית וּתְקֵפְתְּ וּרְבוּתָךְ רְבָת וּמְטָת
לִשְׁמַיָּא וְשָׁלְטָנָךְ לְסוֹף אַרְעָא׃ 20 וְדִי חֲזָה
מַלְכָּא עִיר וְקַדִּישׁ נָחִת ׀ מִן־שְׁמַיָּא וְאָמַר
גֹּדּוּ אִילָנָא וְחַבְּלוּהִי בְּרַם עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי
בְּאַרְעָא שְׁבֻקוּ וּבֶאֱסוּר דִּי־פַרְזֶל וּנְחָשׁ
בְּדִתְאָה דִּי בָרָא וּבְטַל שְׁמַיָּא יִצְטַבַּע
וְעִם־חֵיוַת בָּרָא חֲלָקֵהּ עַד דִּי־שִׁבְעָה
עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלוֹהִי׃ 21 דְּנָה פִשְׁרָא
מַלְכָּא וּגְזֵרַת עִלָּיָא הִיא דִּי מְטָת עַל־
מָרִאי מַלְכָּא׃ 22 וְלָךְ טָֽרְדִין מִן־אֲנָשָׁא
וְעִם־חֵיוַת בָּרָא לֶהֱוֵא מְדֹרָךְ וְעִשְׂבָּא
כְתוֹרִין ׀ לָךְ יְטַעֲמוּן וּמִטַּל שְׁמַיָּא לָךְ
מְצַבְּעִין וְשִׁבְעָה עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלָךְ
עַד ׀ דִּֽי־תִנְדַּע דִּֽי־שַׁלִּיט עִלָּיָא בְּמַלְכוּת
אֲנָשָׁא וּלְמַן־דִּי יִצְבֵּא יִתְּנִנַּהּ׃ 23 וְדִי
אֲמַרוּ לְמִשְׁבַּק עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי דִּי אִילָנָא
מַלְכוּתָךְ לָךְ קַיָּמָא מִן־דִּי תִנְדַּע דִּי שַׁלִּטִין
שְׁמַיָּא׃ 24 לָהֵן מַלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפַּר עֲלָךְ
וַחֲטָיָךְ בְּצִדְקָה פְרֻק וַעֲוָיָתָךְ בְּמִחַן עֲנָיִן
הֵן תֶּהֱוֵא אַרְכָא לִשְׁלֵוְתָךְ׃ 25 כֹּלָּא מְטָא
עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא׃ 26 לִקְצָת יַרְחִין
תְּרֵי־עֲשַׂר עַל־הֵיכַל מַלְכוּתָא דִּי בָבֶל
מְהַלֵּךְ הֲוָה׃ 27 עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר הֲלָא דָא־
הִיא בָּבֶל רַבְּתָא דִּי־אֲנָה בֱנַיְתַהּ לְבֵית מַלְכוּ
בִּתְקַף חִסְנִי וְלִיקָר הַדְרִי׃ 28 עוֹד מִלְּתָא
בְּפֻם מַלְכָּא קָל מִן־שְׁמַיָּא נְפַל לָךְ אָמְרִין
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא מַלְכוּתָא עֲדָת מִנָּךְ׃
29 וּמִן־אֲנָשָׁא לָךְ טָרְדִין וְעִם־חֵיוַת בָּרָא
מְדֹרָךְ עִשְׂבָּא כְתוֹרִין לָךְ יְטַעֲמוּן וְשִׁבְעָה
עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלָךְ עַד דִּֽי־תִנְדַּע דִּֽי־שַׁלִּיט
עִלָּיָא בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן דִּי־יִצְבֵּא יִתְּנִנַּהּ׃

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπη-
νεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν. Καὶ ἀπεκρίθη
Βαλτάσαρ καὶ εἶπε Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω
τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς σου. 17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ με-
γαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκός, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν, 18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ, καὶ
ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολύς, καὶ προφὴ πᾶσιν ἐν
αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ
ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν
τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, 19 Σὺ εἶ βασιλεῦ· ὅτι
ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου
ἐμεγαλύνθη καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ
κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. 20 Καὶ ὅτι
εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἲρ καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν Ἐκτίλατε τὸ δένδρον καὶ
διαφθείρατε αὐτό, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ
καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω καὶ ἐν τῇ
δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θη-
ρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ
ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν· 21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις
αὐτοῦ, βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν ὃ
ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, 22 Καὶ
σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ
θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον
ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσον-
ται ἐπὶ σὲ ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς
βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ δώσει
αὐτήν. 23 Καὶ ὅτι εἶπαν Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν
ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει ἀφ'
ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον. 24 Διὰ
τοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς
ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι καὶ τὰς
ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρό-
θυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ θεός. 25 Ταῦτα
πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.
26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν, 27 Ἀπεκρίθη ὁ
βασιλεὺς καὶ εἶπεν Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ
μεγάλη ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας,
ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς
δόξης μου; 28 Ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι
τοῦ βασιλέως ὄντος φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο
Σοὶ λέγουσι, Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, ἡ βασι-
λεία παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, 29 Καὶ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων
ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν
ψωμιοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ
σὲ ἕως γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασι-
λείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν.

16 Tunc Daniel, cujus nomen Baltassar,
cœpit intra semetipsum tacitus cogitare quasi
una hora: et cogitationes ejus conturbabant
eum. Respondens autem rex ait: Baltassar,
somnium et interpretatio ejus non contur-
bent te. Respondit Baltassar, et dixit:
Domine mi, somnium his qui te oderunt, et
interpretatio ejus hostibus tuis sit. 17 Arbo-
rem quam vidisti sublimem, atque robustam,
cujus altitudo pertingit ad cælum, et aspectus
illius in omnem terram: 18 Et rami ejus
pulcherrimi, et fructus ejus nimius, et esca
omnium in ea, subter eam habitantes bestiæ
agri, et in ramis ejus commorantes aves cæli:
19 Tu es rex, qui magnificatus es, et in-
valuisti: et magnitudo tua crevit, et perve-
nit usque ad cælum, et potestas tua in ter-
minos universæ terræ. 20 Quod autem vidit
rex vigilem et sanctum descendere de cælo,
et dicere: Succidite arborem, et dissipate
illam, attamen germen radicum ejus in terra
dimittite, et vinciatur ferro et ære in herbis
foris, et rore cæli conspergatur, et cum feris
sit pabulum ejus, donec septem tempora
mutentur super eum: 21 Hæc est interpre-
tatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super
dominum meum regem: 22 Ejicient te ab
hominibus, et cum bestiis ferisque erit
habitatio tua, et fœnum ut bos comedes, et
rore cæli infunderis: septem quoque tempora
mutabuntur super te, donec scias quod domi-
netur Excelsus super regnum hominum, et
cuicumque voluerit, det illud. 23 Quod
autem præcepit ut relinqueretur germen
radicum ejus, id est, arboris: regnum tuum
tibi manebit, postquam cognoveris potesta-
tem esse cælestem. 24 Quamobrem rex
consilium meum placeat tibi, et peccata tua
eleemosynis redime, et iniquitates tuas
misericordiis pauperum: forsitan ignoscet
delictis tuis. 25 Omnia hæc venerunt super
Nabuchodonosor regem. 26 Post finem
mensium duodecim, in aula Babylonis deam-
bulabat. 27 Respondit que rex, et ait: Nonne
hæc est Babylon magna, quam ego ædificavi
in domum regni, in robore fortitudinis meæ,
et in gloria decoris mei? 28 Cumque sermo
adhuc esset in ore regis, vox de cælo ruit:
Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum
tuum transibit a te, 29 Et ab hominibus
ejicient te, et cum bestiis et feris erit habi-
tatio tua: fœnum quasi bos comedes, et
septem tempora mutabuntur super te, donec
scias quod dominetur Excelsus in regno
hominum, et cuicumque voluerit, det illud.

30 בַּהּ־שַׁעֲתָא מִלְּתָא סָפַת עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר
וּמִן־אֲנָשָׁא טְרִיד וְעִשְׂבָּא כְתוֹרִין יֵאכֻל
וּמִטַּל שְׁמַיָּא גִּשְׁמֵהּ יִצְטַבַּע עַד דִּי שַׂעְרֵהּ
כְּנִשְׁרִין רְבָה וְטִפְרוֹהִי כְצִפְּרִין׃ 31 וְלִקְצָת
יוֹמַיָּא אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר עַיְנַי ׀ לִשְׁמַיָּא נִטְלֵת
וּמַנְדְּעִי עֲלַי יְתוּב וּלְעִלָּאָה בָּרְכֵת וּלְחַי
עָלְמָא שַׁבְּחֵת וְהַדְּרֵת דִּי שָׁלְטָנֵהּ שָׁלְטָן
עָלַם וּמַלְכוּתֵהּ עִם־דָּר וְדָר׃ 32 וְכָל־דָּאְרֵי
אַרְעָא כְּלָה חֲשִׁיבִין וּכְמִצְבְּיֵהּ עָבֵד בְּחֵיל
שְׁמַיָּא וְדָאְרֵי אַרְעָא וְלָא אִיתַי דִּי־יְמַחֵא
בִידֵהּ וְיֵאמַר לֵהּ מָה עֲבַדְתְּ׃ 33 בֵּהּ־זִמְנָא
מַנְדְּעִי ׀ יְתוּב עֲלַי וְלִיקַר מַלְכוּתִי הַדְרִי
וְזִיוִי יְתוּב עֲלַי וְלִי הַדָּבְרַי וְרַבְרְבָנַי
יְבַעוֹן וְעַל־מַלְכוּתִי הׇתְקְנַת וּרְבוּ יַתִּירָה
הוּסְפַת לִי׃ 34 כְּעַן אֲנָה נְבֻכַדְנֶצַּר מְשַׁבַּח
וּמְרוֹמֵם וּמְהַדַּר לְמֶלֶךְ שְׁמַיָּא דִּי כׇל־
מַעֲבָדוֹהִי קְשֹׁט וְאֹרְחָתֵהּ דִּין וְדִי מַהְלְכִין
בְּגֵוָה יָכִל לְהַשְׁפָּלָה׃

פרשה ה

1 בֵּלְשַׁאצַּר מַלְכָּא עֲבַד לְחֶם רַב
לְרַבְרְבָנוֹהִי אֲלַף וְלָקֳבֵל אַלְפָּא חַמְרָא
שָׁתֵה׃ 2 בֵּלְשַׁאצַּר אֲמַר ׀ בִּטְעֵם חַמְרָא
לְהַיְתָיָה לְמָאנֵי דַּהֲבָא וְכַסְפָּא דִּי הַנְפֵּק
נְבוּכַדְנֶצַּר אֲבוּהִי מִן־הֵיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלֶם
וְיִשְׁתּוֹן בְּהוֹן מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי שֵׁגְלָתֵהּ
וּלְחֵנָתֵהּ׃ 3 בֵּאדַיִן הַיְתִיו מָאנֵי דַהֲבָא
דִּי הַנְפִּקוּ מִן־הֵיכְלָא דִּי־בֵית אֱלָהָא דִּי
בִירוּשְׁלֶם וְאִשְׁתִּיו בְּהוֹן מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי
שֵׁגְלָתֵהּ וּלְחֵנָתֵהּ׃ 4 אִשְׁתִּיו חַמְרָא וְשַׁבַּחוּ
לֵאלָהֵי דַּהֲבָא וְכַסְפָּא נְחָשָׁא פַרְזְלָא אָעָא
וְאַבְנָא׃ 5 בַּהּ־שַׁעֲתָה נְפַקוּ אֶצְבְּעָן דִּי
יַד־אֱנָשׁ וְכָתְבָן לָקֳבֵל נֶבְרַשְׁתָּא עַל־גִּירָא
דִּי־כְתַל הֵיכְלָא דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חָזֵה
פַּס יְדָה דִּי כָתְבָה׃ 6 אֱדַיִן מַלְכָּא זִיוֹהִי
שְׁנוֹהִי וְרַעְיֹנֹהִי יְבַהֲלוּנֵּהּ וְקִטְרֵי חַרְצֵהּ
מִשְׁתָּרַיִן וְאַרְכֻבָּתֵהּ דָּא לְדָא נָקְשָׁן׃
7 קָרֵא מַלְכָּא בְּחַיִל לְהֶעָלָה לְאָשְׁפַיָּא
כַּשְׂדָּיֵא וְגָזְרַיָּא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר ׀ לְחַכִּימֵי
בָבֶל דִּי כׇל־אֱנָשׁ דִּי־יִקְרֵה כְּתָבָה דְנָה
וּפִשְׁרֵהּ יְחַוִּנַּנִי אַרְגְּוָנָא יִלְבַּשׁ וְהַמְוֹנְכָא דִּי־
דַהֲבָא עַל־צַוְּארֵהּ וְתַלְתִּי בְמַלְכוּתָא יִשְׁלַט׃

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ
Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξε-
διώχθη καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς
δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη ἕως
αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν καὶ
οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων. 31 Καὶ μετὰ
τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ
τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον,
καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ
ὑψίστῳ ηὐλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα
ᾔνεσα καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία
αἰώνιος καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν, 32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ κατοι-
κίᾳ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας; 33 Αὐτῷ
τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ,
καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον· καὶ
ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί
μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ
τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη
περισσοτέρα προσετέθη μοι. 34 Νῦν οὖν ἐγὼ
Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω
τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ
πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύ-
ναται ταπεινῶσαι.

ΚΕΦ. ε.

1 ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον
μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι
τῶν χιλίων ὁ οἶνος, 2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ
εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ
σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ ἐξήνεγκε Να-
βουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ
ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασι-
λεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ
αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ. 3 Καὶ ἠνέ-
χθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ
ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ· 4 Ἔπινον οἶνον, καὶ
ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς
καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλίνους καὶ λιθί-
νους. 5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι
χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου
τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀστρα-
γάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης. 6 Τότε τοῦ
βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ
συνεκροτοῦντο. 7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν
ἰσχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους Χαλδαίους γα-
ζαρηνούς, καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος
Ὃς ἂν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται,
καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

30 Eadem hora sermo completus est super
Nabuchodonosor, et ex hominibus abjectus
est, et fœnum ut bos comedit, et rore cæli
corpus ejus infectum est: donec capilli ejus
in simultudinem aquilarum crescerent, et un-
gues ejus quasi avium. 31 Igitur post finem
dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad
cælum levavi, et sensus meus redditus est
mihi: et Altissimo benedixi, et viventem in
sempiternum laudavi, et glorificavi: quia
potestas ejus potestas sempiterna, et regnum
ejus in generationem et generationem. 32 Et
omnes habitatores terræ apud eum in nihilum
reputati sunt: juxta voluntatem enim suam
facit tam in virtutibus cæli quam in habita-
toribus terræ: et non est qui resistat manui
ejus, et dicat ei: Quare fecisti? 33 In ipso
tempore sensus meus reversus est ad me, et
ad honorem regni mei, decoremque perveni:
et figura mea reversa est ad me: et optimates
mei, et magistratus mei requisierunt me, et
in regno meo restitutus sum: et magnificentia
amplior addita est mihi. 34 Nunc igitur ego
Nabuchodonosor laudo, et magnifico, et
glorifico regem cæli: quia omnia opera ejus
vera, et viæ ejus judicia, et gradientes in
superbia potest humiliare.

CAPUT V.

1 Baltassar rex fecit grande convivium op-
timatibus suis mille: et unusquisque secun-
dum suam bibebat ætatem. 2 Præcepit
ergo jam temulentus, ut afferrentur vasa
aurea et argentea, quæ asportaverat Na-
buchodonosor pater ejus de templo, quod
fuit in Jerusalem, ut biberent in eis rex et op-
timates ejus, uxoresque ejus, et concubinæ.
3 Tunc allata sunt vasa aurea, et argentea,
quæ asportaverat de templo, quod fuerat in
Jerusalem: et biberunt in eis rex et opti-
mates ejus, uxores et concubinæ illius.
4 Bibebant vinum, et laudabant deos suos
aureos, et argenteos, æreos, ferreos, ligneos-
que et lapideos. 5 In eadem hora appfutu-
erunt digiti, quasi manus hominis scribentis
contra candelabrum in superficie parietis
aulæ regiæ: et rex aspiciebat articulos
manus scribentis. 6 Tunc facies regis com-
mutata est, et cogitationes ejus conturbabant
eum: et compages renum ejus solvebantur,
et genua ejus ad se invicem collidebantur.
7 Exclamavit itaque rex fortiter, ut intro-
ducerent magos, Chaldæos et aruspices. Et
proloquens rex ait sapientibus Babylonis:
Quicumque legerit scripturam hanc, et inter-
pretationem ejus manifestam mihi fecerit,
purpura vestietur, et torquem auream ha-
bebit in collo, et tertius in regno meo erit.

8 אֱדַיִן עָלִּלִין כֹּל חַכִּימֵי מַלְכָּא וְלָא־
כָהֲלִין כְּתָבָא לְמִקְרֵא וּפִשְׁרֵא לְהוֹדָעָה
לְמַלְכָּא׃ 9 אֱדַיִן מַלְכָּא בֵלְשַׁאצַּר שַׂגִּיא
מִתְבָּהַל וְזִיוֺהִי שָׁנַיִן עֲלוֹהִי וְרַבְרְבָנוֹהִי
מִשְׁתַּבְּשִׁין׃ 10 מַלְכְּתָא לָקֳבֵל מִלֵּי מַלְכָּא
וְרַבְרְבָנוֹהִי לְבֵית מִשְׁתְּיָא עַלַּלֶת עֲנָת
מַלְכְּתָא וַאֲמֶרֶת מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי אַל־
יְבַהֲלוּךְ רַעְיוֹנָךְ וְזִיוָיךְ אַל־יִשְׁתַּנּוֹ׃
11 אִיתַי גְּבַר בְּמַלְכוּתָךְ דִּי רוּחַ אֱלָהִין
קַדִּישִׁין בֵּהּ וּבְיוֹמֵי אֲבוּךְ נַהִירוּ וְשָׂכְלְתָנוּ
וְחָכְמָה כְּחָכְמַת־אֱלָהִין הִשְׁתְּכַחַת בֵּהּ
וּמַלְכָּא נְבֻכַדְנֶצַּר אֲבוּךְ רַב חַרְטֻמִּין
אָשְׁפִין כַּשְׂדָּאִין גָּזְרִין הֲקִימֵהּ אֲבוּךְ
מַלְכָּא׃ 12 כָּל־קֳבֵל דִּי רוּחַ ׀ יַתִּירָא וּמַנְדַּע
וְשָׂכְלְתָנוּ מְפַשַּׁר חֶלְמִין וְאַחֲוָיַת אֲחִידָן
וּמְשָׁרֵא קִטְרִין הִשְׁתְּכַחַת בֵּהּ בְּדָנִיֵּאל
דִּי־מַלְכָּא שָׂם־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר כְּעַן דָּנִיֵּאל
יִתְקְרֵי וּפִשְׁרָה יְהַחֲוֵה׃ 13 בֵּאדַיִן
דָּנִיֵּאל הֻעַל קֳדָם מַלְכָּא עָנֵה מַלְכָּא
וְאָמַר לְדָנִיֵּאל אַנְתְּה־הוּא דָנִיֵּאל דִּי־מִן־
בְּנֵי גָלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי הַיְתִי מַלְכָּא אַבִי
מִן־יְהוּד׃ 14 וְשִׁמְעֵת עֲלָיךְ דִּי רוּחַ
אֱלָהִין בָּךְ וְנַהִירוּ וְשָׂכְלְתָנוּ וְחָכְמָה
יַתִּירָה הִשְׁתְּכַחַת בָּךְ׃ 15 וּכְעַן הֻעַלּוּ
קֳדָמַי חַכִּימַיָּא אָשְׁפַיָּא דִּי־כְתָבָה דְנָה
יִקְרוֹן וּפִשְׁרֵהּ לְהוֹדָעֻתַנִי וְלָא־כָהֲלִין פְּשַׁר־
מִלְּתָא לְהַחֲוָיָה׃ 16 וַאֲנָה שִׁמְעֵת עֲלָיךְ
דִּי־תִוכֻל פִּשְׁרִין לְמִפְשַׁר וְקִטְרִין לְמִשְׁרֵא
כְּעַן הֵן תִּוכֻל כְּתָבָא לְמִקְרֵא וּפִשְׁרֵהּ
לְהוֹדָעֻתַנִי אַרְגְּוָנָא תִלְבַּשׁ וְהַמְוֺנְכָא דִי־
דַהֲבָא עַל־צַוְּארָךְ וְתַלְתָּא בְמַלְכוּתָא
תִּשְׁלַט׃ 17 בֵּאדַיִן עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר
קֳדָם מַלְכָּא מַתְּנָתָךְ לָךְ לֶהֶוְיָן וּנְבָזְבְּיָתָךְ
לְאָחֳרָן הַב בְּרַם כְּתָבָא אֶקְרֵא לְמַלְכָּא
וּפִשְׁרָא אֲהוֹדְעִנֵּהּ׃ 18 אַנְתְּה מַלְכָּא אֱלָהָא
עִלָּיָא מַלְכוּתָא וּרְבוּתָא וִיקָרָא וְהַדְרָא יְהַב
לִנְבֻכַדְנֶצַּר אֲבוּךְ׃ 19 וּמִן־רְבוּתָא דִּי יְהַב־
לֵהּ כֹּל עַמְמַיָּא אֻמַיָּא וְלִשָּׁנַיָּא הֲווֹ זָאֲעִין
וְדָחֲלִין מִן־קֳדָמוֹהִי דִּי־הֲוָא צָבֵא הֲוָה
קָטֵל וְדִי־הֲוָה צָבֵא הֲוָה מַחֵא וְדִי־הֲוָה צָבֵא
הֲוָה מָרִים וְדִי־הֲוָא צָבֵא הֲוָא מַשְׁפִּל׃

8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ
βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀνα-
γνῶναι οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.
9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ
μορφὴ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ με-
γιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο. 10 Καὶ εἰσῆλθεν
ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου καὶ
εἶπε Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέ-
τωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ
ἀλλοιούσθω· 11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
ἐν ᾧ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πα-
τρός σου γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ,
καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου
ἄρχοντα ἐπαοιδῶν μάγων Χαλδαίων γαζαρηνῶν
κατέστησεν αὐτόν, 12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν
αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρί-
νων ἐνύπνια καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα καὶ
λύων συνδέσμους, Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέ-
θηκεν ὄνομα αὐτῷ Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθήτω,
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι. 13 Τότε
Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ Σὺ εἶ Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ
βασιλεὺς ὁ πατήρ μου; 14 Ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι
πνεῦμα θεοῦ ἐν σοὶ καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις,
καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί. 15 Καὶ νῦν
εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοὶ μάγοι γαζαρηνοὶ
ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι καὶ τὴν σύγκρι-
σιν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγ-
γεῖλαί μοι. 16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι
δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν οὖν ἐὰν δυνη-
θῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν
αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ
μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σου,
καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις. 17 Καὶ
εἶπε Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Τὰ δόματά
σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἑτέρῳ
δός, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι, 18 Βασιλεῦ, ὁ
θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μεγαλω-
σύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Να-
βουχοδονόσορ τῷ πατρί σου, 19 Καὶ ἀπὸ τῆς
μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ πάντες οἱ λαοὶ
φυλαὶ γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῄρει,
καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτεν, καὶ οὓς ἠβούλετο
αὐτὸς ὕψου, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου.

8 Tunc ingressi omnes sapientes regis non
potuerunt nec scripturam legere, nec inter-
pretationem indicare regi. 9 Unde rex Bal-
tassar satis conturbatus est, et vultus illius
immutatus est : sed et optimates ejus tur-
babantur. 10 Regina autem, pro re quæ
acciderat regi, et optimatibus ejus, domum
convivii ingressa est, et proloquens ait : Rex
in æternum vive : non te conturbent cogita-
tiones tuæ, neque facies tua immutetur.
11 Est vir in regno tuo, qui spiritum deorum
sanctorum habet in se : et in diebus patris
tui scientia et sapientia inventæ sunt in eo :
nam et rex Nabuchodonosor pater tuus
principem magorum, incantatorum, Chaldæ-
orum et aruspicum, constituit eum, pater,
inquam, tuus, o rex : 12 Quia spiritus am-
plior, et prudentia, intelligentiaque et inter-
pretatio somniorum, et ostensio secretorum,
ac solutio ligatorum, inventæ sunt in eo,
hoc est, in Daniele : cui rex posuit nomen
Baltassar ; nunc itaque Daniel vocetur, et
interpretationem narrabit. 13 Igitur intro-
ductus est Daniel coram rege. Ad quem
præfatus rex ait : Tu es Daniel de filiis
captivitatis Judæ, quam adduxit pater meus
rex de Judæa ? 14 Audivi de te, quoniam
spiritum deorum habeas : et scientia intelli-
gentiaque ac sapientia ampliores inventæ
sunt in te. 15 Et nunc introgressi sunt in
conspectu meo sapientes magi, ut scriptu-
ram hanc legerent, et interpretationem ejus
indicarent mihi, et nequiverunt sensum
hujus sermonis edicere. 16 Porro ego audivi
de te, quod possis obscura interpretari, et
ligata dissolvere : si ergo vales scripturam
legere, et interpretationem ejus indicare
mihi, purpura vestieris, et torquem auream
circa collum tuum habebis, et tertius in
regno meo princeps eris. 17 Ad quæ re-
spondens Daniel, ait coram rege : Munera tua
sint tibi, et dona domus tuæ alteri da : scrip-
turam autem legam tibi, rex, et interpreta-
tionem ejus ostendam tibi. 18 O rex, Deus
altissimus regnum, et magnificentiam, glo-
riam et honorem dedit Nabuchodonosor
patri tuo. 19 Et propter magnificentiam
quam dederat ei, universi populi, tribus,
et linguæ, tremebant et metuebant eum :
quos volebat, interficiebat : et quos vo-
lebat, percutiebat : et quos volebat, ex-
altabat : et quos volebat, humiliabat.

דניאל ה ו

20 וּכְדִי רִם לִבְבֵהּ וְרוּחֵהּ תִּקְפַת לַהֲזָדָה
הׇנְחַת מִן־כׇּרְסֵא מַלְכוּתֵהּ וִיקָרָה הֶעְדִּיו
מִנֵּהּ׃ 21 וּמִן־בְּנֵי אֲנָשָׁא טְרִיד וְלִבְבֵהּ ׀
עִם־חֵיוְתָא שַׁוִּי וְעִם־עֲרָדַיָּא מְדוֹרֵהּ עִשְׂבָּא
כְתוֹרִין יְטַעֲמוּנֵּהּ וּמִטַּל שְׁמַיָּא גִּשְׁמֵהּ
יִצְטַבַּע עַד דִּי־יְדַע דִּי־שַׁלִּיט אֱלָהָא עִלָּיָא
בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן־דִּי יִצְבֵּא יְהָקֵים
עֲלַיַהּ׃ 22 וְאַנְתְּה בְּרֵהּ בֵּלְשַׁאצַּר לָא
הַשְׁפֵּלְתְּ לִבְבָךְ כׇּל־קֳבֵל דִּי כׇל־דְּנָה
יְדַעְתָּ׃ 23 וְעַל מָרֵא־שְׁמַיָּא ׀ הִתְרוֹמַמְתָּ
וּלְמָאנַיָּא דִי־בַיְתֵהּ הַיְתִיו קׇדָמָךְ וְאַנְתְּה
וְרַבְרְבָנָךְ שֵׁגְלָתָךְ וּלְחֵנָתָךְ חַמְרָא שָׁתַיִן
בְּהוֹן וְלֵאלָהֵי כַסְפָּא וְדַהֲבָא נְחָשָׁא
פַרְזְלָא אָעָא וְאַבְנָא דִּי לָא־חָזַיִן וְלָא־
שָׁמְעִין וְלָא יָדְעִין שַׁבַּחְתָּ וְלֵאלָהָא דִּי־
נִשְׁמְתָךְ בִּידֵהּ וְכׇל־אֹרְחָתָךְ לֵהּ לָא
הַדַּרְתָּ׃ 24 בֵּאדַיִן מִן־קֳדָמוֹהִי שְׁלִיחַ פַּסָּא
דִי־יְדָא וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים׃ 25 וּדְנָה
כְתָבָא דִּי רְשִׁים מְנֵא מְנֵא תְּקֵל וּפַרְסִין׃
26 דְּנָה פְּשַׁר מִלְּתָא מְנֵא מְנָה־אֱלָהָא
מַלְכוּתָךְ וְהַשְׁלְמַהּ׃ 27 תְּקֵל תְּקִלְתָּה
בְמֹאזַנְיָא וְהִשְׁתְּכַחַתְּ חַסִּיר׃ 28 פְּרֵס
פְּרִיסַת מַלְכוּתָךְ וִיהִיבַת לְמָדַי וּפָרָס׃
29 בֵּאדַיִן ׀ אֲמַר בֵּלְשַׁאצַּר וְהַלְבִּשׁוּ לְדָנִיֵּאל
אַרְגְּוָנָא וְהַמְוֻנְכָא דִי־דַהֲבָא עַל־צַוְּארֵהּ
וְהַכְרִזוּ עֲלוֹהִי דִּי־לֶהֱוֵא שַׁלִּיט תַּלְתָּא
בְּמַלְכוּתָא׃ 30 בֵּהּ בְּלֵילְיָא קְטִיל בֵּלְאשַׁצַּר
מַלְכָּא כַשְׂדָּיָא׃

פרשה ו

1 וְדָרְיָוֶשׁ מָדָיָא קַבֵּל מַלְכוּתָא כְּבַר
שְׁנִין שִׁתִּין וְתַרְתֵּין׃ 2 שְׁפַר קֳדָם דָּרְיָוֶשׁ
וַהֲקִים עַל־מַלְכוּתָא לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא מְאָה
וְעֶשְׂרִין דִּי לֶהֱוֺן בְּכׇל־מַלְכוּתָא׃ 3 וְעֵלָּא
מִנְּהוֹן סָרְכִין תְּלָתָה דִּי דָנִיֵּאל חַד
מִנְּהוֹן דִּי לֶהֱוֺן אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אִלֵּין יָהֲבִין
לְהוֹן טַעְמָא וּמַלְכָּא לָא־לֶהֱוֵא נָזִק׃
4 אֱדַיִן דָּנִיֵּאל דְּנָה הֲוָא מִתְנַצַּח עַל־סָרְכַיָּא
וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא כׇּל־קֳבֵל דִּי רוּחַ יַתִּירָא בֵּהּ
וּמַלְכָּא עֲשִׁית לַהֲקָמוּתֵהּ עַל־כׇּל־מַלְכוּתָא׃

ΔΑΝΙΗΛ, ε', ϛ'.

20 *Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα*
αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατη-
νέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας καὶ ἡ τιμὴ
ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτοῦ, 21 *Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*
ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων
ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτοῦ,
καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς
δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ
ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν. 22 *Καὶ*
σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας
τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ θεοῦ· οὐ πάντα
ταῦτα ἔγνως; 23 *Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ*
οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ
ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές
σου καὶ αἱ παλλακαί σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου
οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς
χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς
καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι καὶ οἳ
οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν
θεὸν οὗ ἡ πνοή σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ
ὁδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας. 24 *Διὰ τοῦτο ἐκ*
προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς
καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε. 25 *Καὶ αὕτη ἡ*
γραφὴ ἐντεταγμένη Μανή, θεκέλ, φάρες. 26 *Τοῦτο*
τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· μανή, ἐμέτρησεν ὁ
θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.
27 *Θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα.*
28 *Φάρες, διῄρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη*
Μήδοις καὶ Πέρσαις. 29 *Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ,*
καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν
μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν
ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ. 30 *Ἐν αὐτῇ τῇ*
νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος.
31 *Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασι-*
λείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

ΚΕΦ. ϛ'.

1 ΚΑΙ *ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν*
ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ
εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, 2 *Καὶ*
ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς τρεῖς, ὃς ἦν Δανιὴλ
εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σα-
τράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται.
3 *Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτούς, ὅτι πνεῦμα*
περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέ-
στησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

DANIEL, V. VI.

20 Quando autem elevatum est cor ejus,
et spiritus illius obfirmatus est ad super-
biam, depositus est de solio regni sui, et
gloria ejus ablata est: 21 Et a filiis hominum
ejectus est, sed et cor ejus cum bestiis posi-
tum est, et cum onagris erat habitatio ejus:
fœnum quoque ut bos comedebat, et rore
cæli corpus ejus infectum est, donec cognos-
ceret quod potestatem haberet Altissimus in
regno hominum: et quemcumque voluerit,
suscitabit super illud. 22 Tu quoque, filius
ejus Baltassar, non humiliasti cor tuum, cum
scires hæc omnia: 23 Sed et adversum
dominatorem cæli elevatus es: et vasa domus
ejus allata sunt coram te: et tu, et optimates
tui, et uxores tuæ, et concubinæ tuæ, vinum
bibistis in eis: deos quoque argenteos, et
aureos, et æreos, ferreos, ligneosque et
lapideos, qui non vident, neque audiunt,
neque sentiunt, laudasti: porro Deum, qui
habet flatum tuum in manu sua, et omnes
vias tuas, non glorificasti. 24 Idcirco ab eo
missus est articulus manus, quæ scripsit hoc,
quod exaratum est. 25 Hæc est autem
scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL,
PHARES. 26 Et hæc est interpretatio
sermonis. MANE: numeravit Deus regnum
tuum, et complevit illud. 27 THECEL:
appensus es in statera, et inventus es minus
habens. 28 PHARES: divisum est regnum
tuum, et datum est Medis et Persis.
29 Tunc jubente rege indutus est Daniel
purpura, et circumdata est torques aurea
collo ejus: et prædicatum est de eo quod
haberet potestatem tertius in regno suo.
30 Eadem nocte interfectus est Baltassar
rex Chaldæus. 31 Et Darius Medus suc-
cessit in regnum annos natus sexaginta
duos.

CAPUT VI.

1 PLACUIT Dario, et constituit super reg-
num satrapas centum viginti, ut essent in
toto regno suo. 2 Et super eos principes
tres, ex quibus Daniel unus erat: ut satrapæ
illis redderent rationem, et rex non susti-
neret molestiam. 3 Igitur Daniel superabat
omnes principes et satrapas: quia spiritus
Dei amplior erat in illo. Porro rex cogi-
tabat constituere eum super omne regnum:

⁵ אֱדַ֫יִן סָרְכַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא הֲווֹ בָעַיִן
עִלָּה לְהַשְׁכָּחָה לְדָנִיֵּאל מִצַּד מַלְכוּתָא
וְכָל־עִלָּה וּשְׁחִיתָה לָא־יָכְלִין לְהַשְׁכָּחָה
כָּל־קֳבֵל דִּי־מְהֵימַן הוּא וְכָל־שָׁלוּ וּשְׁחִיתָה
לָא הִשְׁתְּכַחַת עֲלוֹהִי׃ ⁶ אֱדַיִן גֻּבְרַיָּא
אִלֵּךְ אָמְרִין דִּי לָא נְהַשְׁכַּח לְדָנִיֵּאל דְּנָה
כָּל־עִלָּא לָהֵן הַשְׁכַּחְנָא עֲלוֹהִי בְּדָת
אֱלָהֵהּ׃ ⁷ אֱדַיִן סָרְכַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אִלֵּן
הַרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא וְכֵן אָמְרִין לֵהּ דָּרְיָוֶשׁ
מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי׃ ⁸ אִתְיָעַטוּ כֹּל ׀ סָרְכֵי
מַלְכוּתָא סִגְנַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא הַדָּבְרַיָּא
וּפַחֲוָתָא לְקַיָּמָה קְיָם מַלְכָּא וּלְתַקָּפָה
אֱסָר דִּי כָל־דִּי־יִבְעֵא בָעוּ מִן־כָּל־אֱלָהּ
וֶאֱנָשׁ עַד־יוֹמִין תְּלָתִין לָהֵן מִנָּךְ מַלְכָּא
יִתְרְמֵא לְגֹב אַרְיָוָתָא׃ ⁹ כְּעַן מַלְכָּא תְּקִים
אֱסָרָא וְתִרְשֻׁם כְּתָבָא דִּי לָא לְהַשְׁנָיָה
כְּדָת־מָדַי וּפָרַס דִּי־לָא תֶעְדֵּא׃ ¹⁰ כָּל־
קֳבֵל דְּנָה מַלְכָּא דָּרְיָוֶשׁ רְשַׁם כְּתָבָא
וֶאֱסָרָא׃ ¹¹ וְדָנִיֵּאל כְּדִי יְדַע דִּי־רְשִׁים
כְּתָבָא עַל לְבַיְתֵהּ וְכַוִּין פְּתִיחָן לֵהּ
בְּעִלִּיתֵהּ נֶגֶד יְרוּשְׁלֶם וְזִמְנִין תְּלָתָה
בְיוֹמָא הוּא ׀ בָּרֵךְ עַל־בִּרְכוֹהִי וּמְצַלֵּא
וּמוֹדֵא קֳדָם אֱלָהֵהּ כָּל־קֳבֵל דִּי־הֲוָא עָבֵד
מִן־קַדְמַת דְּנָה׃ ¹² אֱדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ
הַרְגִּשׁוּ וְהַשְׁכַּחוּ לְדָנִיֵּאל בָּעֵה וּמִתְחַנַּן
קֳדָם אֱלָהֵהּ׃ ¹³ בֵּאדַיִן קְרִבוּ וְאָמְרִין
קֳדָם־מַלְכָּא עַל־אֱסָר מַלְכָּא הֲלָא אֱסָר
רְשַׁמְתָּ דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי־יִבְעֵא מִן־כָּל־אֱלָהּ
וֶאֱנָשׁ עַד־יוֹמִין תְּלָתִין לָהֵן מִנָּךְ מַלְכָּא
יִתְרְמֵא לְגוֹב אַרְיָוָתָא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר
יַצִּיבָא מִלְּתָא כְּדָת־מָדַי וּפָרַס דִּי־לָא
תֶעְדֵּא׃ ¹⁴ בֵּאדַיִן עֲנוֹ וְאָמְרִין קֳדָם מַלְכָּא
דִּי דָנִיֵּאל דִּי מִן־בְּנֵי גָלוּתָא דִּי יְהוּד
לָא־שָׂם עֲלָךְ מַלְכָּא טְעֵם וְעַל־אֱסָרָא
דִּי רְשַׁמְתָּ וְזִמְנִין תְּלָתָה בְּיוֹמָא בָּעֵא
בָּעוּתֵהּ׃ ¹⁵ אֱדַיִן מַלְכָּא כְּדִי מִלְּתָא שְׁמַע
שַׂגִּיא בְּאֵשׁ עֲלוֹהִי וְעַל דָּנִיֵּאל שָׂם בָּל
לְשֵׁיזָבוּתֵהּ וְעַד מֶעָלֵי שִׁמְשָׁא הֲוָה
מִשְׁתַּדַּר לְהַצָּלוּתֵהּ׃ ¹⁶ בֵּאדַיִן גֻּבְרַיָּא
אִלֵּךְ הַרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא וְאָמְרִין לְמַלְכָּא
דַּע מַלְכָּא דִּי־דָת לְמָדַי וּפָרַס דִּי־כָל־
אֱסָר וּקְיָם דִּי־מַלְכָּא יְהָקֵים לָא לְהַשְׁנָיָה׃

4 *Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν πρό-
φασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν
καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ'
αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.* 5 *Καὶ εἶπον οἱ τακτικοί Οὐχ
εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν εἰ μὴ ἐν νομίμοις
θεοῦ αὐτοῦ.* 6 *Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι
παρέστησαν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ Δαρεῖε
βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.* 7 *Συνεβουλεύ-
σαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ
καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ στῆσαι
στάσει βασιλικῇ καὶ ἐνισχῦσαι ὁρισμόν, ὅπως ὃς
ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
που ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασι-
λεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.*
8 *Νῦν οὖν βασιλεῦ στῆσον τὸν ὁρισμὸν καὶ
ἔκθες γραφήν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περ-
σῶν καὶ Μήδων.* 9 *Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος
ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.* 10 *Καὶ Δανιὴλ
ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι
αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερου-
σαλήμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων
ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ
ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς
ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.* 11 *Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
παρετήρησαν καὶ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ
δεόμενον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.* 12 *Καὶ προσελθόντες
λέγουσι τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, οὐχ ὁρισμὸν ἔταξας
ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα ἕως ἡμερῶν τριάκοντα
ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν
λάκκον τῶν λεόντων; Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Ἀλη-
θινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν
οὐ παρελεύσεται.* 13 *Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέ-
γουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Δανιὴλ ὁ ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας οὐχ
ὑπετάγη τῷ δόγματί σου, καὶ καιροὺς τρεῖς
τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὰ
αἰτήματα αὐτοῦ.* 14 *Τότε ὁ βασιλεύς, ὡς τὸ
ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ
τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν,
καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι
αὐτόν.* 15 *Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι
τῷ βασιλεῖ Γνῶθι βασιλεῦ ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις
καὶ Πέρσαις τοῦ πᾶν ὁρισμὸν καὶ στάσιν
ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.*

4 Unde principes et satrapæ quærebant occa-
sionem ut invenirent Danieli ex latere regis :
nullamque causam et suspicionem reperire
potuerunt, eo quod fidelis esset, et omnis
culpa et suspicio non inveniretur in eo.
5 Duxerunt ergo viri illi : Non inve-
niemus Danieli huic aliquam occasionem,
nisi forte in lege Dei sui. 6 Tunc prin-
cipes et satrapæ surripuerunt regi, et sic
locuti sunt ei : Dari rex in æternum
vive : 7 Consilium inierunt omnes prin-
cipes regni tui, magistratus, et satrapæ,
senatores, et judices, ut decretum imperato-
rium exeat, et edictum : Ut omnis qui petierit
aliquam petitionem a quocumque deo et
homine, usque ad triginta dies, nisi a te rex,
mittatur in lacum leonum. 8 Nunc itaque
rex confirma sententiam, et scribe decretum :
ut non immutetur quod statutum est a Medis
et Persis, nec prævaricari cuiquam liceat.
9 Porro rex Darius proposuit edictum, et
statuit. 10 Quod cum Daniel comperisset,
id est, constitutam legem, ingressus est do-
mum suam : et fenestris apertis in cœnaculo
suo contra Jerusalem tribus temporibus in
die flectebat genua sua, et adorabat, confite-
baturque coram Deo suo, sicut et ante facere
consueverat. 11 Viri ergo illi curiosius in-
quirentes, invenerunt Danielem orantem et
obsecrantem Deum suum. 12 Et accedentes
locuti sunt regi super edicto : Rex, numquid
non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret
quemquam de diis et hominibus, usque ad
dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum
leonum ? Ad quos respondens rex, ait :
Verus est sermo juxta decretum Medorum
atque Persarum, quod prævaricari non licet.
13 Tunc respondentes dixerunt coram rege :
Daniel de filiis captivitatis Juda, non curavit
de lege tua, et de edicto quod constituisti :
sed tribus temporibus per diem orat obsecra-
tione sua. 14 Quod verbum cum audisset
rex, satis contristatus est : et pro Daniele
posuit cor ut liberaret eum, et usque ad
occasum solis laborabat ut erueret illum.
15 Viri autem illi intelligentes regem,
dixerunt ei : Scito rex, quia lex Medorum
atque Persarum est, ut omne decretum
quod constituerit rex, non liceat immutari.

17 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל
ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר
לדניאל אלהך די אנתה פלח־לה
בתדירא הוא ישיזבנך׃ 18 והיתית אבן
חדה ושמת על־פם גבא וחתמה מלכא
בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא־תשנא
צבו בדניאל׃ 19 אדין אזל מלכא
להיכלה ובת טות ודחון לא־הנעל
קדמוהי ושנתה נדת עלוהי׃ 20 באדין
מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה
לגבא די־אריותא אזל׃ 21 וכמקרבה
לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא
ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא
אלהך די אנתה פלח־לה בתדירא היכל
לשיזבותך מן־אריותא׃ 22 אדין דניאל
עם־מלכא מלל מלכא לעלמין חיי׃
23 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא
ולא חבלוני כל־קבל די קדמוהי זכו
השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה
לא עבדת׃ 24 באדין מלכא שגיא טאב
עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן־גבא
והסק דניאל מן־גבא וכל־חבל לא־
השתכח בה די הימן באלהה׃ 25 ואמר
מלכא והיתיו גבריא אלך די־אכלו
קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו
אנון בניהון ונשיהון ולא־מטו לארעית
גבא עד די־שלטו בהון אריותא וכל־
גרמיהון הדקו׃ 26 באדין דריוש מלכא
כתב לכל־עממיא אמיא ולשניא די־דארין
בכל־ארעא שלמכון ישגא׃ 27 מן־קדמי
שים טעם די בכל־שלטן מלכותי להון
זאעין ודחלין מן־קדם אלהה די־דניאל
די־הוא ׀ אלהא חיא וקים לעלמין
ומלכותה די־לא תתחבל ושלטנה עד־
סופא׃ 28 משיזב ומצל ועבד אתין
ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב לדניאל
מן־יד אריותא׃ 29 ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא׃

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε, καὶ ἤγαγον τὸν
Δανιὴλ καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ
Ὁ θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς
ἐξελεῖταί σε. 17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον καὶ ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφρα-
γίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ
ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως
μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ. 18 Καὶ
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέσματα οὐκ εἰσήνεγκαν
αὐτῷ, καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. (Καὶ ἔκλεισεν
ὁ θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώ-
χλησαν τῷ Δανιήλ.) 19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
τὸ πρωὶ ἐν τῷ φωτί, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν
λάκκον των λεόντων. 20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν τῷ λάκκῳ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ Δανιὴλ ὁ
δοῦλος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ θεός σου, ᾧ σὺ
λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ
στόματος τῶν λεόντων; 21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ
τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.
22 Ὁ θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ
ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμή-
ναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὑρέθη
ἐμοί, καὶ ἐνώπιον δὲ σοῦ βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ
ἐποίησα. 23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη
ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ
τοῦ λάκκου. Καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκ-
κου, καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐπίστευσεν ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς, καὶ ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς δια-
βαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν
λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ
ἔδαφος τοῦ λάκκου ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐλέπτυναν.
25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς
λαοῖς φυλαῖς γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. 26 Ἐκ προσώ-
που μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο, ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς
βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ φοβουμένους
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι
θεὸς ζῶν καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασι-
λεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ
ἕως τέλους· 27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ
ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν
λεόντων. 28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ
βασιλείᾳ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ
Πέρσου.

16 Tunc rex præcepit; et adduxerunt
Danielem, et miserunt eum in lacum
leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus,
quem colis semper, ipse liberabit te.
17 Allatusque est lapis unus, et positus est
super os laci: quem obsignavit rex annulo
suo, et annulo optimatum suorum, nequid
fieret contra Danielem. 18 Et abiit rex in
domum suam, et dormivit incœnatus, cibique
non sunt allati coram eo, insuper et somnus
recessit ab eo. 19 Tunc rex primo diluculo
consurgens, festinus ad lacum leonum per-
rexit: 20 Appropinquansque lacui, Danielem
voce lacrymabili inclamavit, et affatus est
eum: Daniel serve Dei viventis, Deus tuus,
cui tu servis semper, putasne valuit te liberare
a leonibus? 21 Et Daniel regi respondens
ait: Rex in æternum vive: 22 Deus meus
misit angelum suum, et conclusit ora leonum,
et non nocuerunt mihi: quia coram eo justi-
tia inventa est in me: sed et coram te, rex,
delictum non feci. 23 Tunc vehementer rex
gavisus est super eo, et Danielem præcepit
educi de lacu: eductusque est Daniel de lacu,
et nulla læsio inventa est in eo, quia credidit
Deo suo. 24 Jubente autem rege, adducti
sunt viri illi, qui accusaverant Danielem:
et in lacum leonum missi sunt, ipsi, et filii,
et uxores eorum: et non pervenerunt usque
ad pavimentum laci, donec arriperent eos
leones, et omnia ossa eorum comminuerunt.
25 Tunc Darius rex scripsit universis popu-
lis, tribubus, et linguis, habitantibus in uni-
versa terra: Pax vobis multiplicetur. 26 A
me constitutum est decretum, ut in universo
imperio et regno meo, tremiscant et paveant
Deum Danielis. Ipse est enim Deus vivens,
et æternus in sæcula: et regnum ejus non
dissipabitur, et potestas ejus usque in æter-
num. 27 Ipse liberator, atque salvator,
faciens signa, et mirabilia in cælo et in terra:
qui liberavit Danielem de lacu leonum.
28 Porro Daniel perseveravit usque ad reg-
num Darii, regnumque Cyri Persæ.

פרשה ז :

1 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל
דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על-
משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין
אמר : 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית
בחזוי עם-ליליא וארו ארבע רוחי שמיא
מגיחן לימא רבא : 3 וארבע חיון רברבן
סלקן מן-ימא שנין דא מן-דא : 4 קדמיתא
כאריה וגפין די-נשר לה חזה הוית עד
די-מריטו גפיה ונטילת מן-ארעא ועל-
רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב
לה : 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה
לדב ולשטר-חד הקימת ותלת עלעין
בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי
אכלי בשר שגיא : 6 באתר דנה חזה
הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע
די-עוף על-גביה וארבעה ראשין לחיותא
ושלטן יהיב לה : 7 באתר דנה חזה
הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיא
דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין
די-פרזל לה רברבן אכלה ומדקה
ושארא ברגליה רפסה והיא משניה
מן-כל-חיותא די קדמיה וקרנין עשר
לה : 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן
אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן-
קרניא קדמיתא אתעקרו מן-קדמיה ואלו
עינין כעיני אנשא בקרנא-דא ופם ממלל
רברבן : 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו
ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור
ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין
די-נור גלגלוהי נור דלק : 10 נהר די-נור
נגד ונפק מן-קדמוהי אלף אלפים ישמשונה
ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב
וספרין פתיחו : 11 חזה הוית באדין מן-
קל מליא רברבתא די קרנא ממללא חזה
הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה
ויהיבת ליקדת אשא : 12 ושאר חיותא
העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון
עד-זמן ועדן : 13 חזה הוית בחזוי ליליא
וארו עם-ענני שמיא כבר אנש אתה הוא
ועד-עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי :

ΚΕΦ. ζ'.

1 'ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως
Χαλδαίων Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν 2 'Εγὼ
Δανιὴλ ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι
τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν μεγάλην. 3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα
ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.
4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς
ἀετοῦ, ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς·
καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου
ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ. 5 Καὶ
ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκῳ, καὶ εἰς μέρος
ἓν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς
ἀνὰ μέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον
αὐτῇ 'Ανάστηθι, φάγε σάρκας πολλάς. 6 'Οπίσω
τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ
πάρδαλις· καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ
ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ,
καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ. 7 'Οπίσω τούτου ἐθεώ-
ρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ
ἔκθαμβον καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ σιδηροῖ, ἐσθίον καὶ λεπτῦνον, καὶ τὰ
ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, καὶ αὐτὸ
διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ
ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ. 8 Προσ-
ενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον
μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα
τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώ-
που ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα.
9 'Εθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ
παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιών, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὡσεὶ ἔριον καθαρόν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρός,
οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον. 10 Ποταμὸς πυρὸς
εἷλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούρ-
γουν αὐτῷ, καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν
αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθη-
σαν. 11 'Εθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων
τῶν μεγάλων ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως
ἀνῃρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα
αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός. 12 Καὶ τῶν
λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή, καὶ μακρότης
ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.
13 'Εθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, καὶ
ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς
ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ
τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ προσηνέχθη αὐτῷ.

CAPUT VII.

1 ANNO primo Baltassar regis Babylonis,
Daniel somnium vidit: visio autem capitis
ejus in cubili suo: et somnium scribens,
brevi sermone comprehendit: summatimque
perstringens, ait: 2 Videbam in visione mea
nocte, et ecce quatuor venti cæli pugnabant
in mari magno. 3 Et quatuor bestiæ grandes
ascendebant de mari diversæ inter se.
4 Prima quasi leæna, et alas habebat aquilæ:
aspiciebam donec evulsæ sunt alæ ejus, et
sublata est de terra, et super pedes quasi
homo stetit, et cor hominis datum est ei.
5 Et ecce bestia alia similis urso in parte
stetit: et tres ordines erant in ore ejus, et in
dentibus ejus, et sic dicebant ei: Surge,
comede carnes plurimas. 6 Post hæc aspicie-
bam, et ecce alia quasi pardus, et alas habe-
bat quasi avis, quatuor super se, et quatuor
capita erant in bestia, et potestas data est ei.
7 Post hæc aspiciebam in visione noctis, et
ecce bestia quarta terribilis, atque mirabilis,
et fortis nimis; dentes ferreos habebat mag-
nos, comedens atque comminuens, et reliqua
pedibus suis conculcans: dissimilis autem
erat ceteris bestiis, quas videram ante eam,
et habebat cornua decem. 8 Considerabam
cornua, et ecce cornu aliud parvulum ortum
est de medio eorum: et tria de cornibus
primis evulsa sunt a facie ejus: et ecce oculi,
quasi oculi hominis erant in cornu isto, et os
loquens ingentia. 9 Aspiciebam donec thro-
ni positi sunt, et antiquus dierum sedit:
vestimentum ejus candidum quasi nix, et
capilli capitis ejus quasi lana munda:
thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus
ignis accensus. 10 Fluvius igneus, rapidus-
que egrediebatur a facie ejus; millia millium
ministrabant ei, et decies millies centena
millia assistebant ei: judicium sedit, et libri
aperti sunt. 11 Aspiciebam propter vocem
sermonum grandium, quos cornu illud loque-
batur: et vidi quoniam interfecta esset
bestia, et perisset corpus ejus, et traditum
esset ad comburendum igni: 12 Aliarum
quoque bestiarum ablata esset potestas,
et tempora vitæ constituta essent eis us-
que ad tempus et tempus. 13 Aspicie-
bam ergo in visione noctis, et ecce
cum nubibus cæli quasi filius hominis ve-
niebat, et usque ad antiquum dierum per-
venit: et in conspectu ejus obtulerunt eum.

14 וְלֵהּ יְהִב שָׁלְטָן וִיקָר וּמַלְכוּ וְכֹל
עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָּׁנַיָּא לֵהּ יִפְלְחוּן שָׁלְטָנֵהּ
שָׁלְטָן עָלַם דִּי־לָא יֶעְדֵּה וּמַלְכוּתֵהּ דִּי־
לָא תִתְחַבַּל׃ 15 אֶתְכְּרִיַּת רוּחִי אֲנָה
דָנִיֵּאל בְּגוֹ נִדְנֶה וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי יְבַהֲלֻנַּנִי׃
16 קִרְבֵת עַל־חַד מִן־קָאֲמַיָּא וְיַצִּיבָא אֶבְעֵא
מִנֵּהּ עַל־כָּל־דְּנָה וַאֲמַר־לִי וּפְשַׁר מִלַּיָּא
יְהוֹדְעִנַּנִי׃ 17 אִלֵּין חֵיוָתָא רַבְרְבָתָא דִּי
אִנִּין אַרְבַּע אַרְבְּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן מִן־
אַרְעָא׃ 18 וִיקַבְּלוּן מַלְכוּתָא קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין
וְיַחְסְנוּן מַלְכוּתָא עַד־עָלְמָא וְעַד עָלַם
עָלְמַיָּא׃ 19 אֱדַיִן צְבִית לְיַצָּבָא עַל־חֵיוְתָא
רְבִיעָיְתָא דִּי־הֲוָת שָׁנְיָה מִן־כָּלְּהֵון דְּחִילָה
יַתִּירָה שִׁנַּהּ דִּי־פַרְזֶל וְטִפְרַהּ דִּי־נְחָשׁ
אָכְלָה מַדֱּקָה וּשְׁאָרָא בְּרַגְלַהּ רָפְסָה׃
20 וְעַל־קַרְנַיָּא עֲשַׂר דִּי בְרֵאשַׁהּ וְאָחֳרִי
דִּי סִלְקַת וּנְפַלוּ מִן־קֳדָמַהּ תְּלָת וְקַרְנָא
דִכֵּן וְעַיְנִין לַהּ וּפֻם מְמַלִּל רַבְרְבָן וְחֶזְוַהּ
רַב מִן־חַבְרָתַהּ׃ 21 חָזֵה הֲוֵית וְקַרְנָא
דִכֵּן עָבְדָה קְרָב עִם־קַדִּישִׁין וְיָכְלָה לְהוֹן׃
22 עַד דִּי־אֲתָה עַתִּיק יוֹמַיָּא וְדִינָא יְהִב
לְקַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין וְזִמְנָא מְטָה וּמַלְכוּתָא
הֶחֱסִנוּ קַדִּישִׁין׃ 23 כֵּן אֲמַר חֵיוְתָא
רְבִיעָיְתָא מַלְכוּ רְבִיעָאָה תֶּהֱוֵא בְאַרְעָא
דִּי תִשְׁנֵא מִן־כָּל־מַלְכְוָתָא וְתֵאכֻל כָּל־
אַרְעָא וּתְדוּשִׁנַּהּ וְתַדְּקִנַּהּ׃ 24 וְקַרְנַיָּא
עֲשַׂר מִנַּהּ מַלְכוּתָה עַשְׂרָה מַלְכִין יְקֻמוּן
וְאָחֳרָן יְקוּם אַחֲרֵיהוֹן וְהוּא יִשְׁנֵא מִן־
קַדְמָיֵא וּתְלָתָה מַלְכִין יְהַשְׁפִּל׃ 25 וּמִלִּין
לְצַד עִלָּאָה יְמַלִּל וּלְקַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין יְבַלֵּא
וְיִסְבַּר לְהַשְׁנָיָה זִמְנִין וְדָת וְיִתְיַהֲבוּן
בִּידֵהּ עַד־עִדָּן וְעִדָּנִין וּפְלַג עִדָּן׃ 26 וְדִינָא
יִתִּב וְשָׁלְטָנֵהּ יְהַעְדּוֹן לְהַשְׁמָדָה וּלְהוֹבָדָה
עַד־סוֹפָא׃ 27 וּמַלְכוּתָה וְשָׁלְטָנָא וּרְבוּתָא
דִּי מַלְכְוָת תְּחוֹת כָּל־שְׁמַיָּא יְהִיבַת לְעַם
קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם וְכֹל
שָׁלְטָנַיָּא לֵהּ יִפְלְחוּן וְיִשְׁתַּמְּעוּן׃ 28 עַד־
כָּה סוֹפָא דִי־מִלְּתָא אֲנָה דָנִיֵּאל שַׂגִּיא
רַעְיוֹנַי יְבַהֲלֻנַּנִי וְזִיוַי יִשְׁתַּנּוֹן עֲלַי וּמִלְּתָא
בְּלִבִּי נִטְרֵת׃

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασι-
λεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι αὐτῷ
δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος
ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ δια-
φθαρήσεται. 15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει
μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου
ἐτάρασσόν με. 16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑστηκό-
των, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν
περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν,
καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι. 17 Ταῦ-
τα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀνα-
στήσονται ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Αἳ ἀρθήσονται, καὶ
παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ
καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων. 19 Καὶ
ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου,
ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισ-
σῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ
χαλκοῖ, ἐσθίον καὶ λεπτῦνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα
τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει. 20 Καὶ περὶ τῶν
κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ,
καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτινάξαντος τῶν
πρώτων, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα,
καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν. 21 Ἐθε-
ώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ
τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς, 22 Ἕως οὗ
ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν
ἁγίοις ὑψίστου, καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε καὶ τὴν
βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι. 23 Καὶ εἶπε Τὸ
θηρίον τὸ τέταρτον βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν
τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ
καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει
αὐτὴν καὶ κατακόψει. 24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω
αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος ὃς ὑπεροίσει κακοῖς
πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς
ταπεινώσει, 25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕψιστον
λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ
ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ
δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν
καί γε ἥμισυ καιροῦ. 26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκά-
θισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι
καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους, 27 Καὶ ἡ βασιλεία
καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασι-
λέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη
ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία
αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι
καὶ ὑπακούσονται. 28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ
λόγου. Ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ
πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοι-
ώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

14 Et dedit ei potestatem, et honorem, et
regnum : et omnes populi, tribus, et lin-
guæ ipsi servient : potestas ejus, potestas
æterna, quæ non auferetur : et regnum
ejus, quod non corrumpetur. 15 Horruit
spiritus meus, ego Daniel territus sum
in his, et visiones capitis mei conturbave-
runt me. 16 Accessi ad unum de assis-
tentibus, et veritatem quærebam ab eo
de omnibus his. Qui dixit mihi interpreta-
tionem sermonum, et docuit me : 17 Hæ
quatuor bestiæ magnæ, quatuor sunt regna,
quæ consurgent de terra. 18 Suscipient
autem regnum sancti Dei altissimi, et obtine-
bunt regnum usque in sæculum, et sæculum
sæculorum. 19 Post hoc volui diligenter
discere de bestia quarta, quæ erat dissimilis
valde ab omnibus, et terribilis nimis : dentes
et ungues ejus ferrei : comedebat, et commi-
nuebat, et reliqua pedibus suis conculcabat :
20 Et de cornibus decem, quæ habebat in
capite : et de alio, quod ortum fuerat, ante
quod ceciderant tria cornua : et de cornu illo,
quod habebat oculos, et os loquens grandia,
et majus erat ceteris. 21 Aspiciebam, et
ecce cornu illud faciebat bellum adversus
sanctos, et prævalebat eis, 22 Donec venit
antiquus dierum, et judicium dedit sanctis
Excelsi, et tempus advenit, et regnum obti-
nuerunt sancti. 23 Et sic ait : Bestia quarta,
regnum quartum erit in terra, quod majus
erit omnibus regnis, et devorabit universam
terram, et conculcabit, et comminuet eam.
24 Porro cornua decem ipsius regni, decem
reges erunt : et alius consurgent post eos, et
ipse potentior erit prioribus, et tres reges
humiliabit. 25 Et sermones contra Excelsum
loquetur, et sanctos Altissimi conteret : et
putabit quod possit mutare tempora, et leges,
et tradentur in manu ejus usque ad tempus,
tempora, et dimidium temporis. 26 Et judi-
cium sedebit ut auferatur potentia, et con-
teratur, et dispereat usque in finem. 27 Reg-
num autem, et potestas, et magnitudo regni,
quæ est subter omne cælum, detur populo
sanctorum Altissimi : cujus regnum, regnum
sempiternum est, et omnes reges servient ei,
et obedient. 28 Hucusque finis verbi. Ego
Daniel multum cogitationibus meis contur-
babar, et facies mea mutata est in me : ver-
bum autem in corde meo conservavi.

פרשה ח׃

1 בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת בֵּלְשַׁאצַּר
הַמֶּלֶךְ חָזוֹן נִרְאָה אֵלַי אֲנִי דָנִיֵּאל אַחֲרֵי
הַנִּרְאָה אֵלַי בַּתְּחִלָּה׃ 2 וָאֶרְאֶה בֶּחָזוֹן
וַיְהִי בִּרְאֹתִי וַאֲנִי בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה אֲשֶׁר
בְּעֵילָם הַמְּדִינָה וָאֶרְאֶה בֶּחָזוֹן וַאֲנִי
הָיִיתִי עַל־אוּבַל אוּלָי׃ 3 וָאֶשָּׂא עֵינַי
וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה ׀ אַיִל אֶחָד עֹמֵד לִפְנֵי הָאֻבָל
וְלוֹ קְרָנָיִם וְהַקְּרָנַיִם גְּבֹהוֹת וְהָאַחַת
גְּבֹהָה מִן־הַשֵּׁנִית וְהַגְּבֹהָה עֹלָה בָּאַחֲרֹנָה׃
4 רָאִיתִי אֶת־הָאַיִל מְנַגֵּחַ יָמָּה וְצָפוֹנָה
וָנֶגְבָּה וְכָל־חַיּוֹת לֹא־יַעַמְדוּ לְפָנָיו וְאֵין
מַצִּיל מִיָּדוֹ וְעָשָׂה כִרְצֹנוֹ וְהִגְדִּיל׃ 5 וַאֲנִי ׀
הָיִיתִי מֵבִין וְהִנֵּה צְפִיר־הָעִזִּים בָּא מִן־
הַמַּעֲרָב עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֵין נוֹגֵעַ
בָּאָרֶץ וְהַצָּפִיר קֶרֶן חָזוּת בֵּין עֵינָיו׃
6 וַיָּבֹא עַד־הָאַיִל בַּעַל הַקְּרָנַיִם אֲשֶׁר
רָאִיתִי עֹמֵד לִפְנֵי הָאֻבָל וַיָּרָץ אֵלָיו
בַּחֲמַת כֹּחוֹ׃ 7 וּרְאִיתִיו מַגִּיעַ ׀ אֵצֶל הָאַיִל
וַיִּתְמַרְמַר אֵלָיו וַיַּךְ אֶת־הָאַיִל וַיְשַׁבֵּר
אֶת־שְׁתֵּי קְרָנָיו וְלֹא־הָיָה כֹחַ בָּאַיִל לַעֲמֹד
לְפָנָיו וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיִּרְמְסֵהוּ וְלֹא־
הָיָה מַצִּיל לָאַיִל מִיָּדוֹ׃ 8 וּצְפִיר הָעִזִּים
הִגְדִּיל עַד־מְאֹד וּכְעָצְמוֹ נִשְׁבְּרָה הַקֶּרֶן
הַגְּדֹלָה וַתַּעֲלֶינָה חָזוּת אַרְבַּע תַּחְתֶּיהָ
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם׃ 9 וּמִן־הָאַחַת
מֵהֶם יָצָא קֶרֶן־אַחַת מִצְּעִירָה וַתִּגְדַּל־
יֶתֶר אֶל־הַנֶּגֶב וְאֶל־הַמִּזְרָח וְאֶל־הַצֶּבִי׃
10 וַתִּגְדַּל עַד־צְבָא הַשָּׁמָיִם וַתַּפֵּל אַרְצָה
מִן־הַצָּבָא וּמִן־הַכּוֹכָבִים וַתִּרְמְסֵם׃ 11 וְעַד
שַׂר־הַצָּבָא הִגְדִּיל וּמִמֶּנּוּ הֻרַם הַתָּמִיד
וְהֻשְׁלַךְ מְכוֹן מִקְדָּשׁוֹ׃ 12 וְצָבָא תִּנָּתֵן
עַל־הַתָּמִיד בְּפָשַׁע וְתַשְׁלֵךְ אֱמֶת אַרְצָה
וְעָשְׂתָה וְהִצְלִיחָה׃ 13 וָאֶשְׁמְעָה אֶחָד־
קָדוֹשׁ מְדַבֵּר וַיֹּאמֶר אֶחָד קָדוֹשׁ לַפַּלְמוֹנִי
הַמְדַבֵּר עַד־מָתַי הֶחָזוֹן הַתָּמִיד וְהַפֶּשַׁע
שֹׁמֵם תֵּת וְקֹדֶשׁ וְצָבָא מִרְמָס׃

ΚΕΦ. η΄.

1 ’ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ
βασιλέως ὅρασις ὤφθη πρός μέ, ἐγὼ Δανιὴλ, μετὰ
τὴν ὀφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχήν. 2 Καὶ ἤμην ἐν
Σούσοις τῇ βάρει ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ, καὶ
ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ. 3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τοῦ
Οὐβάλ, καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἓν ὑψη-
λότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ’
ἐσχάτων. 4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ
θάλασσαν καὶ βοῤῥᾶν καὶ νότον· καὶ πάντα τὰ
θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, και ἐποίησε κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη. 5 Καὶ ἐγὼ ἤμην
συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβὸς
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἁπτόμε-
νος τῆς γῆς, καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ
κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ,
καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ
ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτόν· καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν
καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἦν ἰσχὺς τῷ κριῷ τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνεπάτησεν
αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ
χειρὸς αὐτοῦ. 8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγα-
λύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν
συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη
ἕτερα κέρατα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς
τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. 9 Καὶ ἐκ τοῦ
ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρόν, καὶ ἐμεγα-
λύνθη περισσῶς πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς τὴν
δύναμιν, 10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς
δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρων, καὶ
συνεπάτησαν αὐτά. 11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστρά-
τηγος ῥύσηται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι’ αὐτὸν
θυσία ἐῤῥάχθη, καὶ κατευωδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ
ἅγιον ἐρημωθήσεται. 12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν
θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐῤῥίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη·
καὶ ἐποίησε, καὶ εὐωδώθη. 13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς
ἁγίου λαλοῦντος· καὶ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ
τῷ λαλοῦντι Ἕως πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία
ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα,
καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

CAPUT VIII.

1 Anno tertio regni Baltassar regis, visio
apparuit mihi. Ego Daniel, post id quod vi-
deram in principio, 2 Vidi in visione mea,
cum essem in Susis castro, quod est in Ælam
regione : vidi autem in visione esse me super
portam Ulai. 3 Et levavi oculos meos, et
vidi : et ecce aries unus stabat ante paludem,
habens cornua excelsa, et unum excelsius
altero atque succrescens. Postea 4 Vidi
arietem cornibus ventilantem contra occiden-
tem, et contra aquilonem, et contra meri-
diem, et omnes bestiæ non poterant resistere
ei, neque liberari de manu ejus : fecitque
secundum voluntatem suam, et magnificatus
est. 5 Et ego intelligebam : ecce autem hir-
cus caprarum veniebat ab occidente super
faciem totius terræ, et non tangebat terram :
porro hircus habebat cornu insigne inter
oculos suos. 6 Et venit usque ad arietem
illum cornutum, quem videram stantem
ante portam, et cucurrit ad eum in impetu
fortitudinis suæ. 7 Cumque appropinquasset
prope arietem, efferatus est in eum, et per-
cussit arietem : et comminuit duo cornua
ejus, et non poterat aries resistere ei : cum-
que eum misisset in terram, conculcavit, et
nemo quibat liberare arietem de manu ejus.
8 Hircus autem caprarum magnus factus
est nimis : cumque crevisset, fractum est
cornu magnum, et orta sunt quatuor cornua
subter illud per quatuor ventos cæli. 9 De
uno autem ex eis egressum est cornu unum
modicum : et factum est grande contra me-
ridiem, et contra orientem, et contra fortitu-
dinem. 10 Et magnificatum est usque ad
fortitudinem cæli : et dejecit de fortitudine,
et de stellis, et conculcavit eas. 11 Et usque
ad principem fortitudinis magnificatum est :
et ab eo tulit juge sacrificium, et dejecit
locum sanctificationis ejus. 12 Robur autem
datum est ei contra juge sacrificium propter
peccata : et prosternetur veritas in terra,
et faciet, et prosperabitur. 13 Et audivi
unum de sanctis loquentem : et dixit
unus sanctus alteri nescio cui loquenti :
Usquequo visio, et juge sacrificium, et
peccatum desolationis, quæ facta est : et
sanctuarium, et fortitudo conculcabitur ?

14 וַיֹּאמֶר אֵלַי עַד עֶרֶב בֹּקֶר אַלְפַּיִם וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְנִצְדַּק קֹדֶשׁ׃ 15 וַיְהִי בִּרְאֹתִי אֲנִי
דָנִיֵּאל אֶת־הֶחָזוֹן וָאֲבַקְשָׁה בִינָה וְהִנֵּה
עֹמֵד לְנֶגְדִּי כְּמַרְאֵה גָבֶר׃ 16 וָאֶשְׁמַע קוֹל־
אָדָם בֵּין אוּלָי וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר גַּבְרִיאֵל הָבֵן
לְהַלָּז אֶת־הַמַּרְאֶה׃ 17 וַיָּבֹא אֵצֶל עָמְדִי
וּבְבֹאוֹ נִבְעַתִּי וָאֶפְּלָה עַל־פָּנָי וַיֹּאמֶר
אֵלַי הָבֵן בֶּן־אָדָם כִּי לְעֶת־קֵץ הֶחָזוֹן׃
18 וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי נִרְדַּמְתִּי עַל־פָּנַי אָרְצָה
וַיִּגַּע־בִּי וַיַּעֲמִידֵנִי עַל־עָמְדִי׃ 19 וַיֹּאמֶר
הִנְנִי מוֹדִיעֲךָ אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה בְּאַחֲרִית
הַזָּעַם כִּי לְמוֹעֵד קֵץ׃ 20 הָאַיִל אֲשֶׁר־
רָאִיתָ בַּעַל הַקְּרָנָיִם מַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃
21 וְהַצָּפִיר הַשָּׂעִיר מֶלֶךְ יָוָן וְהַקֶּרֶן
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּין־עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ
הָרִאשׁוֹן׃ 22 וְהַנִּשְׁבֶּרֶת וַתַּעֲמֹדְנָה אַרְבַּע
תַּחְתֶּיהָ אַרְבַּע מַלְכֻיוֹת מִגּוֹי יַעֲמֹדְנָה
וְלֹא בְכֹחוֹ׃ 23 וּבְאַחֲרִית מַלְכוּתָם כְּהָתֵם
הַפֹּשְׁעִים יַעֲמֹד מֶלֶךְ עַז־פָּנִים וּמֵבִין
חִידוֹת׃ 24 וְעָצַם כֹּחוֹ וְלֹא בְכֹחוֹ וְנִפְלָאוֹת
יַשְׁחִית וְהִצְלִיחַ וְעָשָׂה וְהִשְׁחִית עֲצוּמִים
וְעַם־קְדֹשִׁים׃ 25 וְעַל־שִׂכְלוֹ וְהִצְלִיחַ מִרְמָה
בְּיָדוֹ וּבִלְבָבוֹ יַגְדִּיל וּבְשַׁלְוָה יַשְׁחִית
רַבִּים וְעַל שַׂר־שָׂרִים יַעֲמֹד וּבְאֶפֶס יָד
יִשָּׁבֵר׃ 26 וּמַרְאֵה הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר אֲשֶׁר
נֶאֱמַר אֱמֶת הוּא וְאַתָּה סְתֹם הֶחָזוֹן
כִּי לְיָמִים רַבִּים׃ 27 וַאֲנִי דָנִיֵּאל נִהְיֵיתִי
וְנֶחֱלֵיתִי יָמִים וָאָקוּם וָאֶעֱשֶׂה אֶת־
מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ וָאֶשְׁתּוֹמֵם עַל־הַמַּרְאֶה
וְאֵין מֵבִין׃

פרשה ט׃

1 בִּשְׁנַת אַחַת לְדָרְיָוֶשׁ בֶּן־אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
מִזֶּרַע מָדָי אֲשֶׁר הָמְלַךְ עַל מַלְכוּת
כַּשְׂדִּים׃ 2 בִּשְׁנַת אַחַת לְמָלְכוֹ אֲנִי
דָּנִיֵּאל בִּינֹתִי בַּסְּפָרִים מִסְפַּר הַשָּׁנִים
אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמִיָה הַנָּבִיא
לְמַלֹּאות לְחָרְבוֹת יְרוּשָׁלִַם שִׁבְעִים שָׁנָה׃
3 וָאֶתְּנָה אֶת־פָּנַי אֶל־אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּצוֹם וְשַׂק וָאֵפֶר׃

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ "Εως ἑσπέρας καὶ πρωὶ
ἡμέραι δισχίλιαι καὶ τετρακόσιαι, καὶ καθαρι-
σθήσεται τὸ ἅγιον. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν
με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὅρασιν καὶ ἐζήτουν σύνεσιν,
καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός.
16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπε Γαβριὴλ, συνέτισον
ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν. 17 Καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχό-
μενος τῆς στάσεώς μου· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ
εἶπε πρὸς μέ Σύνες υἱὲ ἀνθρώπου. ἔτι γὰρ εἰς
καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις. 18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν μετ' ἐμοῦ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ ἥψατό μου καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,
19 Καὶ εἶπεν 'Ιδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα
ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας
ἡ ὅρασις. 20 'Ο κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα,
βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν. 21 'Ο τράγος τῶν
αἰγῶν βασιλεὺς 'Ελλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα
ὃ ἦν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος. 22 Καὶ τοῦ συντριβέντος
οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες
βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ
οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. 23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς
βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ
καὶ συνιῶν προβλήματα· 24 Καὶ κραταιὰ ἡ
ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευ-
θυνεῖ καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς καὶ λαὸν
ἅγιον. 25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευ-
θυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολ-
λοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται, καὶ ὡς
ᾠὰ χειρὶ συντρίψει. 26 Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέρας
καὶ τῆς πρωίας τῆς ῥηθείσης ἀληθῶς ἐστί· καὶ
σὺ σφράγισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.
27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην καὶ ἐμαλακίσθην,
καὶ ἀνέστην καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 'ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ 'Ασουή-
ρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασί-
λευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων, 2 'Εγὼ Δανιὴλ
συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν,
ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς 'Ιερεμίαν τὸν
προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως 'Ιερουσα-
λὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη. 3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσω-
πόν μου πρὸς Κύριον τὸν θεὸν τοῦ ἐκζητῆσαι
προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.

14 Et dixit ei: Usque ad vesperam et
mane, dies duo millia trecenti: et mun-
dabitur sanctuarium. 15 Factum est au-
tem cum viderem ego Daniel visionem et
quærerem intelligentiam: ecce stetit in
conspectu meo quasi species viri. 16 Et
audivi vocem viri inter Ulai, et clamavit, et
ait: Gabriel fac intelligere istum visionem.
17 Et venit, et stetit juxta ubi ego stabam:
cumque venisset, pavens corrui in faciem
meam, et ait ad me: Intellige fili hominis,
quoniam in tempore finis complebitur visio.
18 Cumque loqueretur ad me, collapsus sum
pronus in terram: et tetigit me, et statuit
me in gradu meo, 19 Dixitque mihi: Ego
ostendam tibi quæ futura sunt in novissimo
maledictionis: quoniam habet tempus finem
suum. 20 Aries, quem vidisti habere cornua,
rex Medorum est atque Persarum. 21 Porro
hircus caprarum, rex Græcorum est, et cornu
grande, quod erat inter oculos ejus, ipse est
rex primus. 22 Quod autem fracto illo sur-
rexerunt quatuor pro eo: quatuor reges de
gente ejus consurgent, sed non in fortitudine
ejus: 23 Et post regnum eorum, cum cre-
verint iniquitates, consurget rex impudens
facie, et intelligens propositiones; 24 Et robo-
rabitur fortitudo ejus, sed non in viribus
suis: et supra quam credi potest, universa
vastabit, et prosperabitur, et faciet. Et in-
terficiet robustos, et populum sanctorum
25 Secundum voluntatem suam, et dirigetur
dolus in manu ejus: et cor suum magnifica-
bit, et in copia rerum omnium occidet pluri-
mos: et contra principem principum consur-
get, et sine manu conteretur. 26 Et visio
vespere et mane, quæ dicta est, vera est:
tu ergo visionem signa, quia post multos
dies erit. 27 Et ego Daniel langui, et ægro-
tavi per dies: cumque surrexissem, faciebam
opera regis, et stupebam ad visionem, et non
erat qui interpretaretur.

CAPUT IX.

1 In anno primo Darii filii Assueri de
semine Medorum, qui imperavit super
regnum Chaldæorum: 2 Anno uno regni
ejus, ego Daniel intellexi in libris nume-
rum annorum, de quo factus est sermo
Domini ad Jeremiam prophetam, ut com-
plerentur desolationis Jerusalem septua-
ginta anni. 3 Et posui faciem meam
ad Dominum Deum meum rogare et
deprecari in jejuniis, sacco, et cinere.

4 וָאֶתְפַּלְלָה לַיהוָה אֱלֹהַי וָאֶתְוַדֶּה וָאֹמְרָה
אָנָּא אֲדֹנָי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו׃
5 חָטָאנוּ וְעָוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּמָרָדְנוּ וְסוֹר
מִמִּצְוֹתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ׃ 6 וְלֹא שָׁמַעְנוּ
אֶל־עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ
אֶל־מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ וַאֲבֹתֵינוּ וְאֶל כָּל־עַם
הָאָרֶץ׃ 7 לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת
הַפָּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהָרְחֹקִים
בְּכָל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתָּם שָׁם בְּמַעֲלָם
אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בָךְ׃ 8 אֲדֹנָי לָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים
לִמְלָכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וְלַאֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ
לָךְ׃ 9 לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת
כִּי מָרַדְנוּ בּוֹ׃ 10 וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּתוֹרֹתָיו אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ
בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ 11 וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עָבְרוּ אֶת־תּוֹרָתֶךָ וְסוֹר לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ
בְּקֹלֶךָ וַתִּתַּךְ עָלֵינוּ הָאָלָה וְהַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים
כִּי חָטָאנוּ לוֹ׃ 12 וַיָּקֶם אֶת־דְּבָרָיו ׀ אֲשֶׁר־
דִּבֶּר עָלֵינוּ וְעַל־שֹׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר שְׁפָטוּנוּ
לְהָבִיא עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה אֲשֶׁר לֹא־
נֶעֶשְׂתָה תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נֶעֶשְׂתָה
בִּירוּשָׁלִָם׃ 13 כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא־
חִלִּינוּ אֶת־פְּנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב
מֵעֲוֺנֵנוּ וּלְהַשְׂכִּיל בַּאֲמִתֶּךָ׃ 14 וַיִּשְׁקֹד
יְהוָה עַל־הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי־צַדִּיק
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ׃ 15 וְעַתָּה ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה
חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ׃ 16 אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקֹתֶךָ
יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלִַם
הַר־קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֺנוֹת אֲבֹתֵינוּ
יְרוּשָׁלִַם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבֹתֵינוּ׃

4 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τὸν θεόν μου,
καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα Κύριε ὁ θεὸς ὁ
μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην
σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς
φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου· 5 Ἡμάρτομεν,
ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ
ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ
τῶν κριμάτων σου, 6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν
ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
καὶ ἄρχοντας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν καὶ
πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. 7 Σοὶ Κύριε ἡ
δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου,
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν
ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ Ἰσραήλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ
τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ οὗ διέσπειρας αὐτοὺς
ἐκεῖ ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησαν. 8 Ἐν σοὶ Κύριέ
ἐστιν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ
προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς
ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες
ἡμάρτομέν σοι. 9 Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρ-
μοὶ καὶ οἱ ἱλασμοί, ὅτι ἀπέστημεν, 10 Καὶ οὐκ
εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ
πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν. 11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν
νόμον σου καὶ ἐξέκλιναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς
φωνῆς σου· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ
ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δούλου
τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ. 12 Καὶ ἔστησε
τοὺς λόγους αὐτοῦ οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔκρινον ἡμᾶς ἐπαγαγεῖν ἐφ'
ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παν-
τὸς τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερου-
σαλήμ· 13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῇ,
πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ οὐκ
ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν καὶ τοῦ συν-
ιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου. 14 Καὶ ἐγρηγόρησε
Κύριος καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν
αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ. 15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,
ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.
16 Κύριε, ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποστρα-
φήτω δὴ ὁ θυμός σου καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς
πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου· ὅτι
ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν καὶ τῶν
πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ λαός σου εἰς
ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

4 Et oravi Dominum Deum meum, et
confessus sum, et dixi: Obsecro Domine
Deus magne et terribilis, custodiens pactum
et misericordiam diligentibus te, et custo-
dientibus mandata tua. 5 Peccavimus, ini-
quitatem fecimus, impie egimus, et recessi-
mus: et declinavimus a mandatis tuis, ac
judiciis. 6 Non obedivimus servis tuis pro-
phetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus
nostris, principibus nostris, patribus nostris,
omnique populo terræ. 7 Tibi Domine jus-
titia: nobis autem confusio faciei, sicut est
hodie viro Juda, et habitatoribus Jerusalem,
et omni Israel, his qui prope sunt, et his qui
procul, in universis terris ad quas ejecisti eos,
propter iniquitates eorum, in quibus pec-
caverunt in te. 8 Domine nobis confusio
faciei, regibus nostris, principibus nostris, et
patribus nostris, qui peccaverunt. 9 Tibi
autem Domino Deo nostro misericordia, et
propitiatio, quia recessimus a te: 10 Et non
audivimus vocem Domini Dei nostri, ut am-
bularemus in lege ejus, quam posuit nobis
per servos suos prophetas. 11 Et omnis
Israel prævaricati sunt legem tuam, et decli-
naverunt ne audirent vocem tuam, et stillavit
super nos maledictio, et detestatio, quæ
scripta est in libro Moysi servi Dei, quia
peccavimus ei. 12 Et statuit sermones
suos, quos locutus est super nos, et super
principes nostros, qui judicaverunt nos, ut
superinduceret in nos magnum malum,
quale nunquam fuit sub omni cælo, secun-
dum quod factum est in Jerusalem. 13 Si-
cut scriptum est in lege Moysi, omne malum
hoc venit super nos: et non rogavimus
faciem tuam Domine Deus noster, ut rever-
teremur ab iniquitatibus nostris, et cogitare-
mus veritatem tuam. 14 Et vigilavit Dominus
super malitiam, et adduxit eam super nos:
justus Dominus Deus noster in omnibus
operibus suis, quæ fecit: non enim audivi-
mus vocem ejus. 15 Et nunc Domine Deus
noster, qui eduxisti populum tuum de terra
Ægypti in manu forti, et fecisti tibi nomen
secundum diem hanc: peccavimus, iniqui-
tatem fecimus. 16 Domine in omnem jus-
titiam tuam: avertatur obsecro ira tua,
et furor tuus, a civitate tua Jerusalem,
et monte sancto tuo. Propter peccata
enim nostra, et iniquitates patrum nostro-
rum, Jerusalem et populus tuus in oppro-
brium sunt omnibus per circuitum nostrum

17 וְעַתָּה ׀ שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי׃ 18 הַטֵּה אֱלֹהַי ׀ אָזְנְךָ
וּשְׁמָע פְּקַחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי ׀ לֹא
עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ 19 אֲדֹנָי ׀
שְׁמָעָה אֲדֹנָי ׀ סְלָחָה אֲדֹנָי הַקֲשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃ 20 וְעוֹד אֲנִי
מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְוַדֶּה חַטָּאתִי וְחַטַּאת
עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמַפִּיל תְּחִנָּתִי לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהַי עַל הַר־קֹדֶשׁ אֱלֹהָי׃ 21 וְעוֹד אֲנִי
מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר
רָאִיתִי בֶחָזוֹן בַּתְּחִלָּה מֻעָף בִּיעָף נֹגֵעַ
אֵלַי כְּעֵת מִנְחַת־עָרֶב׃ 22 וַיָּבֶן וַיְדַבֵּר
עִמִּי וַיֹּאמַר דָּנִיֵּאל עַתָּה יָצָאתִי לְהַשְׂכִּילְךָ
בִינָה׃ 23 בִּתְחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יָצָא דָבָר
וַאֲנִי בָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אָתָּה
וּבִין בַּדָּבָר וְהָבֵן בַּמַּרְאֶה׃ 24 שָׁבֻעִים
שִׁבְעִים נֶחְתַּךְ עַל־עַמְּךָ ׀ וְעַל־עִיר קָדְשֶׁךָ
לְכַלֵּא הַפֶּשַׁע וּלְהָתֵם חַטָּאוֹת וּלְכַפֵּר עָוֹן
וּלְהָבִיא צֶדֶק עֹלָמִים וְלַחְתֹּם חָזוֹן וְנָבִיא
וְלִמְשֹׁחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ 25 וְתֵדַע וְתַשְׂכֵּל
מִן־מֹצָא דָבָר לְהָשִׁיב וְלִבְנוֹת יְרוּשָׁלַםִ
עַד־מָשִׁיחַ נָגִיד שָׁבֻעִים שִׁבְעָה וְשָׁבֻעִים
שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם תָּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוֹב
וְחָרוּץ וּבְצוֹק הָעִתִּים׃ 26 וְאַחֲרֵי הַשָּׁבֻעִים
שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאֵין לוֹ
וְהָעִיר וְהַקֹּדֶשׁ יַשְׁחִית עַם נָגִיד הַבָּא
וְקִצּוֹ בַשֶּׁטֶף וְעַד קֵץ מִלְחָמָה נֶחֱרֶצֶת
שֹׁמֵמוֹת׃ 27 וְהִגְבִּיר בְּרִית לָרַבִּים שָׁבוּעַ
אֶחָד וַחֲצִי הַשָּׁבוּעַ יַשְׁבִּית ׀ זֶבַח וּמִנְחָה
וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם וְעַד־כָּלָה
וְנֶחֱרָצָה תִּתַּךְ עַל־שֹׁמֵם׃

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τῆς
προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων
αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον· ἕνεκεν σοῦ Κύριε.
18 Κλῖνον ὁ θεός μου τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον·
ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε τὸν ἀφανι-
σμὸν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου, ἐφ' ἧς ἐπικέκληται
τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύ-
ναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν
σου ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλούς,
Κύριε. 19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε,
πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἕνεκεν σοῦ, ὁ θεός
μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. 20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λα-
λοῦντος καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορεύοντος
τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου
'Ισραήλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἔλεόν μου ἐναντίον
τοῦ Κυρίου τοῦ θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,
21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ
ἀρχῇ πετόμενος, καὶ ἥψατό μου ὡσεὶ ὥραν θυσίας
ἑσπερινῆς· 22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ'
ἐμοῦ καὶ εἶπε Δανιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι
σε σύνεσιν. 23 'Εν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε
λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ, καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι
καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ 24 'Εβδομήκοντα ἑβ-
δομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρ-
τίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι
τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ
ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι
ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων.
25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ
ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι 'Ιερουσαλὴμ ἕως
Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες
ἑξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται
πλατεία καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.
26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο
ἐξολοθρευθήσεται χρῖσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν
τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατα-
κλυσμῷ καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου
τάξει ἀφανισμοῖς. 27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην
πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβ-
δομάδος ἀρθήσεταί μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ
τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς
συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν
ἐρήμωσιν.

17 Nunc ergo exaudi Deus noster ora-
tionem servi tui, et preces ejus: et
ostende faciem tuam super sanctuarium
tuum, quod desertum est, propter te-
metipsum. 18 Inclina Deus meus aurem
tuam, et audi: aperi oculos tuos, et vide
desolationem nostram, et civitatem, su-
per quam invocatum est nomen tuum:
neque enim in justificationibus nostris pros-
ternimus preces ante faciem tuam, sed in
miserationibus tuis multis. 19 Exaudi
Domine, placare Domine: attende et fac:
ne moreris propter temetipsum Deus meus:
quia nomen tuum invocatum est super
civitatem, et super populum tuum. 20 Cum-
que adhuc loquerer, et orarem, et confiterer
peccata mea, et peccata populi mei Israel, et
prosternerem preces meas in conspectu Dei
mei, pro monte sancto Dei mei: 21 Adhuc
me loquente in oratione, ecce vir Gabriel,
quem videram in visione a principio, cito
volans tetigit me in tempore sacrificii ves-
pertini. 22 Et docuit me, et locutus est
mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum
ut docerem te, et intelligeres. 23 Ab exordio
precum tuarum egressus est sermo: ego
autem veni ut indicarem tibi, quia vir desi-
deriorum es: tu ergo animadverte sermonem,
et intellige visionem. 24 Septuaginta heb-
domades abbreviatæ sunt super populum
tuum et super urbem sanctam tuam, ut con-
summetur prævaricatio, et finem accipiat pec-
catum, et deleatur iniquitas, et adducatur jus-
titia sempiterna, et impleatur visio, et prophe-
tia, et ungatur sanctus sanctorum. 25 Scito
ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut
iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Chris-
tum ducem, hebdomades septem, et hebdo-
mades sexaginta duæ erunt: et rursum ædi-
ficabitur platea, et muri in angustia tempo-
rum. 26 Et post hebdomades sexaginta duas
occidetur Christus: et non erit ejus populus,
qui eum negaturus est. Et civitatem et
sanctuarium dissipabit populus cum duce
venturo: et finis ejus vastitas, et post finem
belli statuta desolatio. 27 Confirmabit au-
tem pactum multis hebdomada una: et in
dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrifi-
cium: et erit in templo abominatio desola-
tionis; et usque ad consummationem et
finem perseverabit desolatio.

דניאל י

פרשה י׃

1 בשנת שלוש לכורש מלך פרס
דבר נגלה לדניאל אשר-נקרא שמו
בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין
את-הדבר ובינה לו במראה׃ 2 בימים
ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה
שבעים ימים׃ 3 לחם חמדות לא אכלתי
ובשר ויין לא-בא אל-פי וסוך לא-סכתי
עד-מלאת שלשת שבעים ימים׃
4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון
ואני הייתי על-יד הנהר הגדול הוא
חדקל׃ 5 ואשא את-עיני וארא והנה
איש-אחד לבוש בדים ומתניו חגרים
בכתם אופז׃ 6 וגויתו כתרשיש ופניו
כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו
כקול המון׃ 7 וראיתי אני דניאל לבדי
את-המראה והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את-המראה אבל חרדה גדלה נפלה
עליהם ויברחו בהחבא׃ 8 ואני נשארתי
לבדי ואראה את-המראה הגדלה הזאת
ולא-נשאר בי כח והודי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי כח׃ 9 ואשמע
את-קול דבריו וכשמעי את-קול דבריו
ואני הייתי נרדם על-פני ופני ארצה׃
10 והנה-יד נגעה בי ותניעני על-ברכי
וכפות ידי׃ 11 ויאמר אלי דניאל איש-
חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר
אליך ועמד על-עמדך כי עתה שלחתי
אליך ובדברו עמי את-הדבר הזה
עמדתי מרעיד׃ 12 ויאמר אלי אל-תירא
דניאל כי ׀ מן-היום הראשון אשר נתת
את-לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך׃
13 ושר ׀ מלכות פרס עמד לנגדי עשרים
ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים
הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם
אצל מלכי פרס׃ 14 ובאתי להבינך את
אשר-יקרה לעמך באחרית הימים כי-עוד
חזון לימים׃ 15 ובדברו עמי כדברים
האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי׃

ΔΑΝΙΗΛ, ι΄.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ’ΕΝ *ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη* Βαλτάσαρ· *καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.*
2 *’Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,*
3 *῎Αρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.*
4 *’Εν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις ’Εδδεκέλ.*
5 *Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ ’Ωφάζ,*
6 *Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.*
7 *Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὀπτασίαν, ἀλλ’ ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.*
8 *Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ἴδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.*
9 *Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.*
10 *Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.*
11 *Καὶ εἶπε πρὸς μέ Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέστην ἔντρομος.*
12 *Καὶ εἶπε πρὸς μέ Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.*
13 *Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν,*
14 *Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.*
15 *Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ’ ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατενύγην.*

DANIEL, X.

CAPUT X

1 ANNO tertio Cyri regis Persarum, verbum revelatum est Danieli cognomento Baltassar, et verbum verum, et fortitudo magna: intellexitque sermonem: intelligentia enim est opus in visione.
2 In diebus illis ego Daniel lugebam trium hebdomadarum dierum,
3 Panem desiderabilem non comedi, et caro et vinum non introierunt in os meum, sed neque unguento unctus sum: donec complerentur trium hebdomadarum dies.
4 Die autem vigesima et quarta mensis primi eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris.
5 Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo:
6 Et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et oculi ejus ut lampas ardens: et brachia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis: et vox sermonum ejus ut vox multitudinis.
7 Vidi autem ego Daniel solus visionem: porro viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimius irruit super eos, et fugerunt in absconditum.
8 Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui, nec habui quidquam virium.
9 Et audivi vocem sermonum ejus: et audiens jacebam consternatus super faciem meam, et vultus meus hærebat terræ.
10 Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum.
11 Et dixit ad me: Daniel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens.
12 Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter sermones tuos.
13 Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti et uno diebus: et ecce Michael unus de principibus primis venit in adjutorium meum, et ego remansi ibi juxta regem Persarum.
14 Veni autem ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.
15 Cumque loqueretur mihi hujuscemodi verbis, dejeci vultum meum ad terram, et tacui.

16 וְהִנֵּה כִּדְמוּת בְּנֵי אָדָם נֹגֵעַ עַל־שְׂפָתָי
וָאֶפְתַּח־פִּי וָאֲדַבְּרָה וָאֹמְרָה אֶל־הָעֹמֵד
לְנֶגְדִּי אֲדֹנִי בַּמַּרְאָה נֶהֶפְכוּ צִירַי עָלַי
וְלֹא עָצַרְתִּי כֹּחַ׃ 17 וְהֵיךְ יוּכַל עֶבֶד אֲדֹנִי
זֶה לְדַבֵּר עִם־אֲדֹנִי זֶה וַאֲנִי מֵעַתָּה לֹא־
יַעֲמָד־בִּי כֹחַ וּנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה־בִי׃
18 וַיֹּסֶף וַיִּגַּע־בִּי כְּמַרְאֵה אָדָם וַיְחַזְּקֵנִי׃
19 וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא אִישׁ־חֲמֻדוֹת שָׁלוֹם
לָךְ חֲזַק וַחֲזָק וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי הִתְחַזַּקְתִּי
וָאֹמְרָה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כִּי חִזַּקְתָּנִי׃ 20 וַיֹּאמֶר
הֲיָדַעְתָּ לָמָּה־בָּאתִי אֵלֶיךָ וְעַתָּה אָשׁוּב
לְהִלָּחֵם עִם־שַׂר פָּרָס וַאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה
שַׂר־יָוָן בָּא׃ 21 אֲבָל אַגִּיד לְךָ אֶת־הָרָשׁוּם
בִּכְתָב אֱמֶת וְאֵין אֶחָד מִתְחַזֵּק עִמִּי עַל־
אֵלֶּה כִּי אִם־מִיכָאֵל שַׂרְכֶם׃

פרשה יא

1 וַאֲנִי בִּשְׁנַת אַחַת לְדָרְיָוֶשׁ הַמָּדִי
עָמְדִי לְמַחֲזִיק וּלְמָעוֹז לוֹ׃ 2 וְעַתָּה אֱמֶת
אַגִּיד לָךְ הִנֵּה־עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים עֹמְדִים
לְפָרַס וְהָרְבִיעִי יַעֲשִׁיר עֹשֶׁר־גָּדוֹל מִכֹּל
וּכְחֶזְקָתוֹ בְעָשְׁרוֹ יָעִיר הַכֹּל אֵת מַלְכוּת
יָוָן׃ 3 וְעָמַד מֶלֶךְ גִּבּוֹר וּמָשַׁל מִמְשָׁל
רַב וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ׃ 4 וּכְעָמְדוֹ תִּשָּׁבֵר
מַלְכוּתוֹ וְתֵחָץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם
וְלֹא לְאַחֲרִיתוֹ וְלֹא כְמָשְׁלוֹ אֲשֶׁר מָשָׁל
כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ וְלַאֲחֵרִים מִלְּבַד־
אֵלֶּה׃ 5 וְיֶחֱזַק מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב וּמִן־שָׂרָיו וְיֶחֱזַק
עָלָיו וּמָשָׁל מִמְשָׁל רַב מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 6 וּלְקֵץ
שָׁנִים יִתְחַבָּרוּ וּבַת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב תָּבֹא אֶל־
מֶלֶךְ הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת מֵישָׁרִים וְלֹא־תַעְצֹר
כּוֹחַ הַזְּרוֹעַ וְלֹא יַעֲמֹד וּזְרֹעוֹ וְתִנָּתֵן הִיא
וּמְבִיאֶיהָ וְהַיֹּלְדָהּ וּמַחֲזִקָהּ בָּעִתִּים׃ 7 וְעָמַד
מִנֵּצֶר שָׁרָשֶׁיהָ כַּנּוֹ וְיָבֹא אֶל־הַחַיִל וְיָבֹא
בְּמָעוֹז מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְעָשָׂה בָהֶם וְהֶחֱזִיק׃

16 Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο
τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου
καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναν-
τίον μου Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη
τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν.
17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, κύριε,
λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ
ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ
πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. 18 Καὶ προσέ-
θετο καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ
ἐνίσχυσέ με 19 Καὶ εἶπέ μοι Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ
ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα, καὶ εἶπα
Λαλείτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. 20 Καὶ
εἶπεν Εἰ οἶδας ἵνα τί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν
ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος
Περσῶν· καὶ ἐγὼ εἰσεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν
῾Ελλήνων ἤρχετο. 21 ᾿Αλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ
ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν
εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀλλ' ἢ
Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

ΔΑΝΙΗΛ, ια'.

1 ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κρά-
τος καὶ ἰσχύν. 2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι
᾿Ιδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ
Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον
μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι
αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πά-
σαις βασιλείαις ῾Ελλήνων. 3 Καὶ ἀναστήσεται
βασιλεὺς δυνατός, καὶ κυριεύσει κυρείας πολ-
λῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. 4 Καὶ
ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται
καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ
οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ ἣν ἐκυρίευσεν· ὅτι
ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέροις ἐκτὸς
τούτων. 5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου·
καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν
καὶ κυριεύσει κυρείαν πολλήν. 6 Καὶ μετὰ τὰ
ἔτη αὐτοῦ συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως
τοῦ νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ βοῤῥᾶ
τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ· καὶ οὐ κρα-
τήσει ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὕτη καὶ οἱ
φέροντες αὐτήν, καὶ ἡ νεᾶνις καὶ ὁ κατισχύων
αὐτήν. ᾿Εν τοῖς καιροῖς 7 ᾿Αναστήσεται ἐκ τοῦ
ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς τῆς ἑτοιμασίας αὐτοῦ,
καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ
βοῤῥᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς καὶ κατισχύσει.

16 Et ecce quasi similitudo filii hominis
tetigit labia mea: et aperiens os meum lo-
cutus sum, et dixi ad eum qui stabat contra
me: Domine mi, in visione tua dissolutæ
sunt compages meæ, et nihil in me remansit
virium. 17 Et quomodo poterit servus do-
mini mei loqui cum domino meo? nihil
enim in me remansit virium, sed et halitus
meus intercluditur. 18 Rursum ergo tetigit
me quasi visio hominis, et confortavit me,
19 Et dixit: Noli timere vir desideriorum:
pax tibi: confortare, et esto robustus. Cum-
que loqueretur mecum, convalui, et dixi:
Loquere domine mi, quia confortasti me.
20 Et ait: Numquid scis quare venerim
ad te? et nunc revertar ut prœlier adversum
principem Persarum; cum ego egrederer,
apparuit princeps Græcorum veniens. 21 Ve-
rumtamen annuntiabo tibi quod expressum
est in scriptura veritatis: et nemo est adju-
tor meus in omnibus his, nisi Michael prin-
ceps vester.

CAPUT XI.

1 EGO autem ab anno primo Darii Medi
stabam ut confortaretur, et roboraretur
2 Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce
adhuc tres reges stabunt in Perside, et quar-
tus ditabitur opibus nimiis super omnes:
et cum invaluerit divitiis suis, concitabit
omnes adversum regnum Græciæ. 3 Surget
vero rex fortis, et dominabitur potestate
multa, et faciet quod placuerit ei. 4 Et
cum steterit, conteretur regnum ejus, et
dividetur in quatuor ventos cæli; sed non in
posteros ejus, neque secundum potentiam
illius, qua dominatus est; lacerabitur enim
regnum ejus etiam in externos, exceptis his.
5 Et confortabitur rex austri: et de principi-
bus ejus prævalebit super eum, et dominabi-
tur ditione: multa enim dominatio ejus.
6 Et post finem annorum fœderabuntur:
filiaque regis austri veniet ad regem aqui-
lonis facere amicitiam, et non obtinebit forti-
tudinem brachii, nec stabit semen ejus: et
tradetur ipsa, et qui adduxerunt eam, ado-
lescentes ejus, et qui confortabant eam
in temporibus. 7 Et stabit de germine
radicum ejus plantatio: et veniet cum
exercitu, et ingredietur provinciam regis
aquilonis: et abutetur eis, et obtinebit.

8 וְגַם אֱלֹהֵיהֶם עִם־נְסִכֵיהֶם עִם־כְּלֵי
חֶמְדָּתָם כֶּסֶף וְזָהָב בַּשְּׁבִי יָבִא מִצְרָיִם
וְהוּא שָׁנִים יַעֲמֹד מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן׃ 9 וּבָא
בְּמַלְכוּת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשָׁב אֶל־אַדְמָתוֹ׃
10 וּבָנָו יִתְגָּרוּ וְאָסְפוּ הֲמוֹן חֲיָלִים רַבִּים
וּבָא בוֹא וְשָׁטַף וְעָבָר וְיָשֹׁב וְיִתְגָּרֶו עַד־
מָעֻזֹּה׃ 11 וְיִתְמַרְמַר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיָצָא
וְנִלְחַם עִמּוֹ עִם־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד
הָמוֹן רָב וְנִתַּן הֶהָמוֹן בְּיָדוֹ׃ 12 וְנִשָּׂא
הֶהָמוֹן וְרָם לְבָבוֹ וְהִפִּיל רִבֹּאוֹת וְלֹא
יָעוֹז׃ 13 וְשָׁב מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד הָמוֹן
רַב מִן־הָרִאשׁוֹן וּלְקֵץ הָעִתִּים שָׁנִים יָבוֹא
בוֹא בְּחַיִל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רָב׃ 14 וּבָעִתִּים
הָהֵם רַבִּים יַעַמְדוּ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי
פָּרִיצֵי עַמְּךָ יִנַּשְּׂאוּ לְהַעֲמִיד חָזוֹן וְנִכְשָׁלוּ׃
15 וְיָבֹא מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְיִשְׁפֹּךְ סוֹלְלָה וְלָכַד
עִיר מִבְצָרוֹת וּזְרֹעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמֹדוּ
וְעַם מִבְחָרָיו וְאֵין כֹּחַ לַעֲמֹד׃ 16 וְיַעַשׂ
הַבָּא אֵלָיו כִּרְצוֹנוֹ וְאֵין עוֹמֵד לְפָנָיו
וְיַעֲמֹד בְּאֶרֶץ־הַצְּבִי וְכָלָה בְיָדוֹ׃ 17 וְיָשֵׂם
פָּנָיו לָבוֹא בְּתֹקֶף כָּל־מַלְכוּתוֹ וִישָׁרִים
עִמּוֹ וְעָשָׂה וּבַת הַנָּשִׁים יִתֶּן־לוֹ
לְהַשְׁחִיתָהּ וְלֹא תַעֲמֹד וְלֹא־לוֹ תִהְיֶה׃
18 וְיָשֵׁב פָּנָיו לְאִיִּים וְלָכַד רַבִּים וְהִשְׁבִּית
קָצִין חֶרְפָּתוֹ לוֹ בִּלְתִּי חֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב
לוֹ׃ 19 וְיָשֵׁב פָּנָיו לְמָעוּזֵּי אַרְצוֹ וְנִכְשַׁל
וְנָפַל וְלֹא יִמָּצֵא׃ 20 וְעָמַד עַל־כַּנּוֹ מַעֲבִיר
נוֹגֵשׂ הֶדֶר מַלְכוּת וּבְיָמִים אֲחָדִים יִשָּׁבֵר
וְלֹא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמִלְחָמָה׃ 21 וְעָמַד
עַל־כַּנּוֹ נִבְזֶה וְלֹא־נָתְנוּ עָלָיו הוֹד
מַלְכוּת וּבָא בְשַׁלְוָה וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת
בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃ 22 וּזְרֹעוֹת הַשֶּׁטֶף יִשָּׁטְפוּ
מִלְּפָנָיו וְיִשָּׁבֵרוּ וְגַם נְגִיד בְּרִית׃

8 *Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν
αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου
καὶ χρυσίου, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον,
καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ βορρᾶ.* 9 *Καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ
νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.* 10 *Καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀνὰ μέσον πολλῶν,
καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ
παρελεύσεται καὶ καθίεται καὶ συμπροσπλακήσε-
ται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.* 11 *Καὶ ἀγριανθήσεται
βασιλεὺς τοῦ νότου, καὶ ἐξελεύσεται καὶ πολεμήσει
μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον
πολύν, και παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.*
12 *Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ
καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ
κατισχύσει.* 13 *Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ
βορρᾶ καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν τὸν πρότερον, καὶ εἰς
τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια
ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.* 14 *Καὶ
ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται
ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν
τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται τοῦ στῆσαι ὅρασιν, καὶ
ἀσθενήσουσι.* 15 *Καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ
βορρᾶ, καὶ ἐκχεεῖ πρόσχωμα καὶ συλλήψεται
πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως
τοῦ νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκ-
τοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στῆναι.*
16 *Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν
κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ
τοῦ Σαβεί, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.*
17 *Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν
ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ εὐθεῖα
πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει, καὶ θυγατέρα τῶν
γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ
μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται.* 18 *Καὶ
ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νή-
σους καὶ συλλήψεται πολλάς, καὶ καταπαύσει
ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς
αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.* 19 *Καὶ ἐπιστρέψει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς αὐτοῦ,
καὶ ἀσθενήσει καὶ πεσεῖται, και οὐχ εὑρεθήσεται.*
20 *Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ φυτὸν
τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ παρα-
βιβάζων, πράσσων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ
οὐκ ἐν προσώποις οὐδὲ ἐν πολέμῳ* 21 *Στή-
σεται· ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ ἐξουδενώθη,
καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας·
καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας
ἐν ὀλισθήμασι,* 22 *Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύ-
ζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος διαθήκης·*

8 Insuper et deos eorum, et sculptilia
vasa quoque pretiosa argenti et auri, cap-
tiva ducet in Ægyptum: ipse prævalebit
adversus regem aquilonis. 9 Et intrabit
in regnum rex austri, et revertetur ad
terram suam. 10 Filii autem ejus pro-
vocabuntur, et congregabunt multitudi-
nem, exercituum plurimorum: et veniet
properans, et inundans: et revertetur, et
concitabitur, et congredietur cum robore
ejus. 11 Et provocatus rex austri egredietur
et pugnabit adversus regem aquilonis, et
præparabit multitudinem nimiam, et dabi-
tur multitudo in manu ejus. 12 Et ca-
piet multitudinem, et exaltabitur cor ejus,
et dejiciet multa millia, sed non prævalebit.
13 Convertetur enim rex aquilonis, et præ-
parabit multitudinem multo majorem quam
prius: et in fine temporum annorumque
veniet properans cum exercitu magno, et
opibus nimiis. 14 Et in temporibus illis
multi consurgent adversus regem austri:
filii quoque prævaricatorum populi tui ex-
tollentur ut impleant visionem, et corruent.
15 Et veniet rex aquilonis, et comportabit
aggerem, et capiet urbes munitissimas: et
brachia austri non sustinebunt, et consur-
gent electi ejus ad resistendum, et non erit
fortitudo. 16 Et faciet veniens super eum
juxta placitum suum, et non erit qui stet
contra faciem ejus: et stabit in terra inclyta,
et consumetur in manu ejus. 17 Et ponet
faciem suam ut veniat ad tenendum univer-
sum regnum ejus, et recta faciet cum eo:
et filiam feminarum dabit ei, ut evertat il-
lud: et non stabit, nec illius erit. 18 Et
convertet faciem suam ad insulas, et capiet
multas: et cessare faciet principem oppro-
brii sui, et opprobrium ejus convertetur
in eum. 19 Et convertet faciem suam ad
imperium terræ suæ, et impinget, et corruet,
et non invenietur. 20 Et stabit in loco
ejus vilissimus, et indignus decore regio:
et in paucis diebus conteretur, non in
furore, nec in prœlio. 21 Et stabit in
loco ejus despectus, et non tribuetur ei
honor regius: et veniet clam, et ob-
tinebit regnum in fraudulentia. 22 Et
brachia pugnantis expugnabuntur a facie
ejus, et conterentur: insuper et dux fœderis.

23 וּמִן־הִתְחַבְּרוּת אֵלָיו יַעֲשֶׂה מִרְמָה
וְעָלָה וְעָצַם בִּמְעַט־גּוֹי׃ 24 בְּשַׁלְוָה
וּבְמִשְׁמַנֵּי מְדִינָה יָבוֹא וְעָשָׂה אֲשֶׁר לֹא־
עָשׂוּ אֲבֹתָיו וַאֲבוֹת אֲבֹתָיו בִּזָּה וְשָׁלָל
וּרְכוּשׁ לָהֶם יִבְזוֹר וְעַל מִבְצָרִים יְחַשֵּׁב
מַחְשְׁבֹתָיו וְעַד־עֵת׃ 25 וְיָעֵר כֹּחוֹ וּלְבָבוֹ
עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב בְּחַיִל גָּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב
יִתְגָּרֶה לַמִּלְחָמָה בְּחַיִל־גָּדוֹל וְעָצוּם עַד־
מְאֹד וְלֹא יַעֲמֹד כִּי־יַחְשְׁבוּ עָלָיו מַחֲשָׁבוֹת׃
26 וְאֹכְלֵי פַתְבָּגוֹ יִשְׁבְּרוּהוּ וְחֵילוֹ יִשְׁטוֹף
וְנָפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים׃ 27 וּשְׁנֵיהֶם הַמְּלָכִים
לְבָבָם לְמֵרָע וְעַל־שֻׁלְחָן אֶחָד כָּזָב יְדַבֵּרוּ
וְלֹא תִצְלָח כִּי־עוֹד קֵץ לַמּוֹעֵד׃ 28 וְיָשֹׁב
אַרְצוֹ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל וּלְבָבוֹ עַל־בְּרִית
קֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׁב לְאַרְצוֹ׃ 29 לַמּוֹעֵד
יָשׁוּב וּבָא בַנֶּגֶב וְלֹא־תִהְיֶה כָרִאשֹׁנָה
וְכָאַחֲרֹנָה׃ 30 וּבָאוּ בוֹ צִיִּים כִּתִּים
וְנִכְאָה וְשָׁב וְזָעַם עַל־בְּרִית־קוֹדֶשׁ וְעָשָׂה
וְשָׁב וְיָבֵן עַל־עֹזְבֵי בְּרִית קֹדֶשׁ׃ 31 וּזְרֹעִים
מִמֶּנּוּ יַעֲמֹדוּ וְחִלְּלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמָּעוֹז
וְהֵסִירוּ הַתָּמִיד וְנָתְנוּ הַשִּׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם׃
32 וּמַרְשִׁיעֵי בְרִית יַחֲנִיף בַּחֲלַקּוֹת וְעַם
יֹדְעֵי אֱלֹהָיו יַחֲזִקוּ וְעָשׂוּ׃ 33 וּמַשְׂכִּילֵי
עָם יָבִינוּ לָרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ בְּחֶרֶב וּבְלֶהָבָה
בִּשְׁבִי וּבְבִזָּה יָמִים *׃ 34 וּבְהִכָּשְׁלָם
יֵעָזְרוּ עֵזֶר מְעָט וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים
בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃ 35 וּמִן־הַמַּשְׂכִּילִים יִכָּשְׁלוּ
לִצְרוֹף בָּהֶם וּלְבָרֵר וְלַלְבֵּן עַד־עֵת קֵץ
כִּי־עוֹד לַמּוֹעֵד׃ 36 וְעָשָׂה כִרְצוֹנוֹ הַמֶּלֶךְ
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְגַּדֵּל עַל־כָּל־אֵל וְעַל אֵל
אֵלִים יְדַבֵּר נִפְלָאוֹת וְהִצְלִיחַ עַד־כָּלָה
זַעַם כִּי־נֶחֱרָצָה נֶעֱשָׂתָה׃ 37 וְעַל־אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל־חֶמְדַּת נָשִׁים וְעַל־
כָּל־אֱלוֹהַּ לֹא יָבִין כִּי עַל־כֹּל יִתְגַּדָּל׃

23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν
ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται καὶ ὑπερισχύσει
αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει. 24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ καὶ
ἐν πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποί-
ησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ, προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὕπαρξιν
αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται
λογισμοὺς καὶ ἕως καιροῦ. 25 Καὶ ἐξεγερθήσεται
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα
τοῦ νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ
νότου συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ
ἰσχυρᾷ σφόδρα· καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιοῦνται
ἐπ' αὐτὸν λογισμούς, 26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα
αὐτοῦ καὶ συντρίψουσιν αὐτόν, καὶ δυνάμεις κατα-
κλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί. 27 Καὶ
ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονη-
ρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, καὶ
οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρόν. 28 Καὶ
ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ,
καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ
ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 29 Εἰς
τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει καὶ ἥξει ἐν τῷ νότῳ, καὶ
οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη. 30 Καὶ
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ
ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει καὶ θυμωθήσεται
ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει,
καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην
ἁγίαν. 31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται
καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας, καὶ
μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ δώσουσι βδέ-
λυγμα ἠφανισμένων, 32 Καὶ οἱ ἀνομοῦντες δια-
θήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι. Καὶ λαὸς γινώ-
σκοντες θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι,
33 Καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλά,
καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογὶ καὶ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν. 34 Καὶ
ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθήσονται βοήθειαν
μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ
ἐν ὀλισθήμασι. 35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων
ἀσθενήσουσι τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἐκλέ-
ξασθαι καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας,
ὅτι ἔτι εἰς καιρόν, 36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ
μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ λαλήσει
ὑπέρογκα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ
ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται. 37 Καὶ
ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνή-
σει, καὶ ἐπιθυμίᾳ γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν
οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

23 Et post amicitias, cum eo faciet dolum
et ascendet, et superabit in modico po-
pulo. 24 Et abundantes et uberes urbes
ingredietur : et faciet quæ non fecerunt
patres ejus, et patres patrum ejus : rapinas,
et prædam, et divitias eorum dissipabit, et
contra firmissimas cogitationes inibit : et
hoc usque ad tempus. 25 Et concitabitur
fortitudo ejus, et cor ejus adversum regem
austri in exercitu magno : et rex austri
provocabitur ad bellum multis auxiliis, et
fortibus nimis : et non stabunt, quia inibunt
adversus eum consilia. 26 Et comedentes
panem cum eo, conterent illum, exercitusque
ejus opprimetur : et cadent interfecti plurimi.
27 Duorum quoque regum cor erit ut
malefaciant, et ad mensam unam mendacium
loquentur, et non proficient : quia adhuc
finis in aliud tempus. 28 Et revertetur in
terram suam cum opibus multis : et cor ejus
adversum testamentum sanctum, et faciet,
et revertetur in terram suam. 29 Statuto
tempore revertetur, et veniet ad austrum :
et non erit priori simile novissimum. 30 Et
venient super eum trieres et Romani : et
percutietur, et revertetur, et indignabitur
contra testamentum sanctuarii, et faciet :
reverteturque, et cogitabit adversum eos, qui
dereliquerunt testamentum sanctuarii. 31 Et
brachia ex eo stabunt, et polluent sanctua-
rium fortitudinis, et auferent juge sacrificium :
et dabunt abominationem in desolationem.
32 Et impii in testamentum simulabunt
fraudulenter : populus autem sciens Deum
suum, obtinebit, et faciet. 33 Et docti in
populo docebunt plurimos : et ruent in
gladio, et in flamma, et in captivitate, et
in rapina dierum. 34 Cumque corru-
erint, sublevabuntur auxilio parvulo : et
applicabuntur eis plurimi fraudulenter.
35 Et de eruditis ruent, ut conflentur, et
eligantur, et dealbentur usque ad tempus
præfinitum : quia adhuc aliud tempus erit.
36 Et faciet juxta voluntatem suam rex,
et elevabitur : et magnificabitur adversus
omnem deum : et adversus Deum deorum
loquetur magnifica, et dirigetur, donec com-
pleatur iracundia : perpetrata quippe est
definitio. 37 Et Deum patrum suorum
non reputabit : et erit in concupiscentiis
feminarum, nec quemquam deorum cura-
bit : quia adversum universa consurget.

38 וְלֶאֱלֹהַּ מָעֻזִּים עַל־כַּנּוֹ יְכַבֵּד וְלֶאֱלוֹהַּ
אֲשֶׁר לֹא־יְדָעֻהוּ אֲבֹתָיו יְכַבֵּד בְּזָהָב
וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יְקָרָה וּבַחֲמֻדוֹת׃ 39 וְעָשָׂה
לְמִבְצְרֵי מָעֻזִּים עִם־אֱלוֹהַּ נֵכָר אֲשֶׁר הִכִּיר
יַרְבֶּה כָבוֹד וְהִמְשִׁילָם בָּרַבִּים וַאֲדָמָה
יְחַלֵּק בִּמְחִיר׃ 40 וּבְעֵת קֵץ יִתְנַגַּח עִמּוֹ
מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיִשְׂתָּעֵר עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
בְּרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וּבָאֳנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא
בַאֲרָצוֹת וְשָׁטַף וְעָבָר׃ 41 וּבָא בְּאֶרֶץ
הַצְּבִי וְרַבּוֹת יִכָּשֵׁלוּ וְאֵלֶּה יִמָּלְטוּ מִיָּדוֹ
אֱדוֹם וּמוֹאָב וְרֵאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן׃
42 וְיִשְׁלַח יָדוֹ בַּאֲרָצוֹת וְאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
תִהְיֶה לִפְלֵיטָה׃ 43 וּמָשַׁל בְּמִכְמַנֵּי הַזָּהָב
וְהַכֶּסֶף וּבְכֹל חֲמֻדוֹת מִצְרָיִם וְלֻבִים
וְכֻשִׁים בְּמִצְעָדָיו׃ 44 וּשְׁמֻעוֹת יְבַהֲלֻהוּ
מִמִּזְרָח וּמִצָּפוֹן וְיָצָא בְּחֵמָא גְדֹלָה
לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים׃ 45 וְיִטַּע אָהֳלֵי
אַפַּדְנוֹ בֵּין יַמִּים לְהַר צְבִי־קֹדֶשׁ וּבָא
עַד־קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ׃

פרשה יב׃

1 וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשַּׂר
הַגָּדוֹל הָעֹמֵד עַל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְהָיְתָה עֵת
צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נִהְיְתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד
הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמָּלֵט עַמְּךָ
כָּל־הַנִּמְצָא כָּתוּב בַּסֵּפֶר׃ 2 וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי
אַדְמַת־עָפָר יָקִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה
לַחֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן עוֹלָם׃ 3 וְהַמַּשְׂכִּלִים
יַזְהִרוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים
כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד׃ 4 וְאַתָּה
דָנִיֵּאל סְתֹם הַדְּבָרִים וַחֲתֹם הַסֵּפֶר עַד־
עֵת קֵץ יְשֹׁטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדָּעַת׃
5 וְרָאִיתִי אֲנִי דָנִיֵּאל וְהִנֵּה שְׁנַיִם אֲחֵרִים
עֹמְדִים אֶחָד הֵנָּה לִשְׂפַת הַיְאֹר וְאֶחָד
הֵנָּה לִשְׂפַת הַיְאֹר׃ 6 וַיֹּאמֶר לָאִישׁ לְבוּשׁ
הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאֹר עַד־מָתַי
קֵץ הַפְּלָאוֹת׃ 7 וָאֶשְׁמַע אֶת־הָאִישׁ לְבוּשׁ
הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאֹר וַיָּרֶם
יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחֵי
הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֵצִי וּכְכַלּוֹת
נַפֵּץ יַד־עַם־קֹדֶשׁ תִּכְלֶינָה כָל־אֵלֶּה׃

*38 Καὶ θεὸν Μαωζεὶμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει,
καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ
δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ
καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι. 39 Καὶ ποιήσει τοῖς
ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλο-
τρίου καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς
πολλούς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις. 40 Καὶ
ἐν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ
βασιλέως τοῦ νότου, καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν
βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἱππεῦσι
καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
γῆν καὶ συντρίψει καὶ παρελεύσεται. 41 Καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ Σαβαείμ, καὶ πολλοὶ
ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, Ἐδὼμ καὶ Μωὰβ καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.
42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ
Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν. 43 Καὶ
κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ
ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου καὶ
Διβύων καὶ Αἰθιόπων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.
44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ
ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ
πολλῷ τοῦ ἀφανίσαι πολλούς, 45 Καὶ πήξει τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ Ἐφαδανῶ ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν
εἰς ὄρος Σαβαεὶν ἅγιον· ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν*

ΚΕΦ. ιβ'.

*1 ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ
ὁ ἄρχων ὁ μέγας ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ
λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλῖψις οἵα
οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ ἕως
τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται
ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ· 2 Καὶ
πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθή-
σονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνει-
δισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον· 3 Καὶ οἱ συνιέν-
τες λάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος,
καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες
εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἔτι. 4 Καὶ σὺ Δανιὴλ
ἔμφραξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον
ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ
πληθυνθῇ ἡ γνῶσις. 5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιήλ,
καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἱστήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ
χείλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους
τοῦ ποταμοῦ. 6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυ-
μένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος
τοῦ ποταμοῦ, Ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας
τῶν θαυμασίων; 7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς
τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ
ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι
εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἥμισυ καιροῦ ἐν τῷ συντε-
λεσθῆναι διασκορπισμὸν γνώσονται πάντα ταῦτα.*

38 Deum autem Maozim in loco suo ve-
nerabitur: et deum, quem ignoraverunt
patres ejus, colet auro, et argento, et
lapide pretioso, rebusque pretiosis. 39 Et
faciet ut muniat Maozim cum deo alieno,
quem cognovit, et multiplicabit gloriam, et
dabit eis potestatem in multis, et terram
dividet gratuito. 40 Et in tempore præfi-
nito prœliabitur adversus eum rex austri,
et quasi tempestas veniet contra illum
rex aquilonis, in curribus, et in equitibus,
et in classe magna, et ingredietur terras,
et conteret et pertransiet. 41 Et introibit
in terram gloriosam, et multæ corruent:
hæ autem solæ salvabuntur de manu ejus,
Edom, et Moab, et principium filiorum
Ammon. 42 Et mittet manum suam in
terras: et terra Ægypti non effugiet. 43 Et
dominabitur thesaurorum auri et argenti, et
in omnibus pretiosis Ægypti: per Libyam
quoque et Æthiopiam transibit. 44 Et
fama turbabit eum ab oriente et ab aquilone:
et veniet in multitudine magna ut conterat
et interficiat plurimos. 45 Et figet taberna-
culum suum Apadno inter maria, super
montem inclytum et sanctum: et veniet
usque ad summitatem ejus, et nemo auxilia-
bitur ei.

CAPUT XII.

1 In tempore autem illo consurget Michael
princeps magnus, qui stat pro filiis populi
tui: et veniet tempus quale non fuit ab eo ex
quo gentes esse cœperunt usque ad tempus
illud. Et in tempore illo salvabitur populus
tuus, omnis qui inventus fuerit scriptus in
libro. 2 Et multi de his qui dormiunt in
terræ pulvere, evigilabunt: alii in vitam
æternam, et alii in opprobrium ut videant
semper. 3 Qui autem docti fuerint, fulge-
bunt quasi splendor firmamenti: et qui ad
justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in
perpetuas æternitates. 4 Tu autem Daniel
claude sermones, et signa librum usque ad
tempus statutum: plurimi pertransibunt, et
multiplex erit scientia. 5 Et vidi ego
Daniel, et ecce quasi duo alii stabant: unus
hinc super ripam fluminis, et alius inde
ex altera ripa fluminis. 6 Et dixi viro, qui
erat indutus lineis, qui stabat super aquas
fluminis: Usquequo finis horum mirabilium?
7 Et audivi virum, qui indutus erat lineis,
qui stabat super aquas fluminis, cum elevas-
set dexteram et sinistram suam in caelum,
et jurasset per viventem in aeternum, quia
in tempus, et tempora, et dimidium temporis.
Et cum completa fuerit dispersio manus
populi sancti, complebuntur universa haec.

8 וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וָאֹמְרָה אֲדֹנִי
מָה אַחֲרִית אֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ דָּנִיֵּאל
כִּי־סְתֻמִים וַחֲתֻמִים הַדְּבָרִים עַד־עֵת קֵץ׃
10 יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל־רְשָׁעִים וְהַמַּשְׂכִּלִים
יָבִינוּ׃ 11 וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד וְלָתֵת
שִׁקּוּץ שֹׁמֵם יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם וְתִשְׁעִים׃
12 אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה וְיַגִּיעַ לְיָמִים אֶלֶף שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה׃ 13 וְאַתָּה לֵךְ
לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνῆκα, καὶ εἶπα
Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων; 9 Καὶ εἶπεν
Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφρα-
γισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας· 10 Ἐκ-
λεγῶσι και ἐκλευκανθῶσι και πυρωθῶσι καὶ ἁγια-
σθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι· καὶ οὐ
συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνή-
σουσι. 11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ
ἐνδελεχισμοῦ καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώ-
σεως ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐνενήκοντα. 12 Μα-
κάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας
τριακοσίας τριακονταπέντε. 13 Καὶ σὺ δεῦρο
καὶ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀνα-
πλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν
κλῆρόν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

8 Et ego audivi, et non intellexi. Et dixi:
Domine mi, quid erit post hæc? 9 Et ait:
Vade Daniel, quia clausi sunt, signatique
sermones, usque ad præfinitum tempus.
10 Eligentur, et dealbabuntur, et quasi ignis
probabuntur multi: et impie agent impii,
neque intelligent omnes impii, porro docti
intelligent. 11 Et a tempore cum ablatum
fuerit juge sacrificium, et posita fuerit abom-
inatio in desolationem, dies mille ducenti-
nonaginta. 12 Beatus, qui expectat, et per-
venit usque ad dies mille trecentos triginta
quinque. 13 Tu autem vade ad præfinitum:
et requiesces, et stabis in sorte tua in finem
dierum.

LIBER OSEE.

הושע א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשֵׁעַ בֶּן־
בְּאֵרִי בִּימֵי עֻזִּיָּה יוֹתָם אָחָז
יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם
בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 2 תְּחִלַּת דִּבֶּר־
יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הוֹשֵׁעַ
לֵךְ קַח־לְךָ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיַלְדֵי זְנוּנִים
כִּי־זָנֹה תִזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה׃
3 וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת־גֹּמֶר בַּת־דִּבְלָיִם וַתַּהַר
וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא
שְׁמוֹ יִזְרְעֶאל כִּי־עוֹד מְעַט וּפָקַדְתִּי אֶת־
דְּמֵי יִזְרְעֶאל עַל־בֵּית יֵהוּא וְהִשְׁבַּתִּי
מַמְלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא וְשָׁבַרְתִּי אֶת־קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק
יִזְרְעֶאל׃ 6 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת וַיֹּאמֶר
לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רֻחָמָה כִּי לֹא אוֹסִיף
עוֹד אֲרַחֵם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־נָשֹׂא
אֶשָּׂא לָהֶם׃ 7 וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם
וְהוֹשַׁעְתִּים בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֵם
בְּקֶשֶׁת וּבְחֶרֶב וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים
וּבְפָרָשִׁים׃ 8 וַתִּגְמֹל אֶת־לֹא רֻחָמָה
וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן׃ 9 וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ
לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי וְאָנֹכִי לֹא־
אֶהְיֶה לָכֶם׃

פרשה ב׃

1 וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר וְהָיָה בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר
לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי׃ 2 וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד
וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרְעֶאל׃

ΩΣΗΕ, ΚΕΦ. α'.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ
Βεηρεὶ ἐν ἡμέραις Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ
Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ. 2 Ἀρχὴ
λόγου Κυρίου ἐν Ὠσηέ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ὠσηέ Βάδιζε λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας καὶ
τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ
γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου. 3 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαΐμ, καὶ συνέ-
λαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. 4 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς αὐτόν Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ,
διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν
οἴκου Ἰσραήλ· 5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ
Ἰεζραέλ. 6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκε θυγατέρα.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ
ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν
οἶκον Ἰσραήλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι
αὐτοῖς. 7 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω καὶ σώσω
αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν
τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἵπποις
οὐδὲ ἐν ἱππεῦσι. 8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ ἠλε-
ημένην, καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν. 9 Καὶ
εἶπε Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ λαός μου, διότι
ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν. 10 Καὶ
ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμη-
θήσεται· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς
Οὐ λαός μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ
θεοῦ ζῶντος. 11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ θήσονται
ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς,
ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.

OSEE, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad Osee
filium Beeri, in diebus Osiæ, Joathan,
Achaz, Ezechiæ, regum Juda, et in diebus
Jeroboam filii Joas regis Israel. 2 Princi-
pium loquendi Domino in Osee: et dixit
Dominus ad Osee : Vade, sume tibi uxorem
fornicationum, et fac tibi filios fornicatio-
num : quia fornicans fornicabitur terra a
Domino. 3 Et abiit, et accepit Gomer filiam
Debelaim: et concepit, et peperit ei filium.
4 Et dixit Dominus ad eum : Voca nomen
ejus Jezrahel : quoniam adhuc modicum, et
visitabo sanguinem Jezrahel super domum
Jehu, et quiescere faciam regnum domus
Israel. 5 Et in illa die conteram arcum
Israel in valle Jezrahel. 6 Et concepit adhuc,
et peperit filiam. Et dixit ei : Voca nomen
ejus Absque misericordia : quia non addam
ultra misereri domui Israel, sed oblivione
obliviscar eorum. 7 Et domui Juda miserebor,
bor, et salvabo eos in Domino Deo suo : et
non salvabo eos in arcu, et gladio, et in bello,
et in equis, et in equitibus. 8 Et ablactavit
eam, quæ erat Absque misericordia. Et con-
cepit, et peperit filium. 9 Et dixit : Voca
nomen ejus Non populus meus: quia vos non
populus meus, et ego non ero vester. 10 Et
erit numerus filiorum Israel quasi arena
maris, quæ sine mensura est, et non nume-
rabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis : Non
populus meus vos : dicetur eis : Filii Dei
viventis. 11 Et congregabuntur filii Juda,
et filii Israel pariter : et ponent sibimet ca-
put unum, et ascendent de terra : quia
magnus dies Jezrahel.

3 אִמְרוּ לַאֲחֵיכֶם עַמִּי וְלַאֲחוֹתֵיכֶם רֻחָמָה׃
4 רִיבוּ בְאִמְּכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי
וְאָנֹכִי לֹא אִישָׁהּ וְתָסֵר זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ
וְנַאֲפוּפֶיהָ מִבֵּין שָׁדֶיהָ׃ 5 פֶּן־אַפְשִׁיטֶנָּה
עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ וְשַׂמְתִּיהָ
כַמִּדְבָּר וְשַׁתִּהָ כְּאֶרֶץ צִיָּה וַהֲמִתִּיהָ
בַּצָּמָא׃ 6 וְאֶת־בָּנֶיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־בְנֵי
זְנוּנִים הֵמָּה׃ 7 כִּי זָנְתָה אִמָּם הֹבִישָׁה
הוֹרָתָם כִּי אָמְרָה אֵלְכָה אַחֲרֵי מְאַהֲבַי
נֹתְנֵי לַחְמִי וּמֵימַי צַמְרִי וּפִשְׁתִּי שַׁמְנִי
וְשִׁקּוּיָי׃ 8 לָכֵן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ
בַּסִּירִים וְגָדַרְתִּי אֶת־גְּדֵרָהּ וּנְתִיבוֹתֶיהָ
לֹא תִמְצָא׃ 9 וְרִדְּפָה אֶת־מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא־
תַשִּׂיג אֹתָם וּבִקְשָׁתַם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה
אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי
טוֹב לִי אָז מֵעָתָּה׃ 10 וְהִיא לֹא יָדְעָה
כִּי אָנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הִרְבֵּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ
לַבָּעַל׃ 11 לָכֵן אָשׁוּב וְלָקַחְתִּי דְגָנִי בְּעִתּוֹ
וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי צַמְרִי וּפִשְׁתִּי
לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ׃ 12 וְעַתָּה אֲגַלֶּה
אֶת־נַבְלֻתָהּ לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־
יַצִּילֶנָּה מִיָּדִי׃ 13 וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מְשׂוֹשָׂהּ
חַגָּהּ חָדְשָׁהּ וְשַׁבַּתָּהּ וְכֹל מוֹעֲדָהּ׃
14 וַהֲשִׁמֹּתִי גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה
אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתְנוּ־לִי מְאַהֲבָי
וְשַׂמְתִּים לְיַעַר וַאֲכָלָתַם חַיַּת הַשָּׂדֶה׃
15 וּפָקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים
אֲשֶׁר תַּקְטִיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָהּ וְחֶלְיָתָהּ
וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאֹתִי שָׁכְחָה
נְאֻם־יְהוָה׃ 16 לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי מְפַתֶּיהָ
וְהֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְדִבַּרְתִּי עַל־לִבָּהּ׃
17 וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמֶיהָ מִשָּׁם וְאֶת־עֵמֶק
עָכוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעָנְתָה שָּׁמָּה כִּימֵי
נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם׃
18 וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
תִּקְרְאִי אִישִׁי וְלֹא־תִקְרְאִי־לִי עוֹד בַּעְלִי׃

ΚΕΦ. β'.

1 ΕΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός μου, καὶ τῇ
ἀδελφῇ ὑμῶν Ἠλεημένη. 2 Κρίθητε πρὸς τὴν μη-
τέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μου καὶ ἐγὼ
οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. Καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ
προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου
μαστῶν αὐτῆς, 3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμ-
νήν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέ-
σεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν ἔρημον καὶ τάξω
αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν
δίψει· 4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι
τέκνα πορνείας ἐστίν. 5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ
μήτηρ αὐτῶν, κατῄσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά, ὅτι
εἶπε Πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου τῶν
διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ
τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τὸ ἔλαιόν μου
καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει. 6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι, καὶ
ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ
μὴ εὕρῃ, 7 Καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς
καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς, καὶ ζητήσει αὐτοὺς
καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς, καὶ ἐρεῖ Πορεύσομαι καὶ
ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι
καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν. 8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω
ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ
τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ
ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βάαλ. 9 Διὰ τοῦτο
ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν
αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ
ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά μου τοῦ
μὴ καλύπτειν την ἀσχημοσύνην αὐτῆς· 10 Καὶ
νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον
τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέληται
αὐτὴν ἐκ χειρός μου· 11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας
τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νου-
μηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας
τὰς πανηγύρεις αὐτῆς. 12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον
αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς, ὅσα εἶπε Μισθώματά
μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου, καὶ
θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται
αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς· 13 Καὶ ἐκδι-
κήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ ἐν αἷς
ἐπέθυεν αὐτοῖς, καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς
καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν
ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.
14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω
αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτῆς, 15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς
ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῖξαι σύνεσιν
αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας
νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀνα-
βάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 16 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με
Ὁ ἀνήρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλείμ·

CAPUT II.

1 DICITE fratribus vestris: Populus meus;
et sorori vestræ, Misericordiam consecuta.
2 Judicate matrem vestram, judicate, quo-
niam ipsa non uxor mea, et ego non vir ejus;
auferat fornicationes suas a facie sua, et
adulteria sua de medio uberum suorum.
3 Ne forte exspoliem eam nudam, et statuam
eam secundum diem nativitatis suæ: et
ponam eam quasi solitudinem, et statuam
eam velut terram inviam, et interficiam eam
siti. 4 Et filiorum illius non miserebor:
quoniam filii fornicationum sunt; 5 Quia
fornicata est mater eorum, confusa est quæ
concepit eos: quia dixit: Vadam post ama-
tores meos, qui dant panes mihi, et aquas
meas, lanam meam, et linum meum, oleum
meum, et potum meum. 6 Propter hoc ecce
ego sepiam viam tuam spinis, et sepiam
eam maceria, et semitas suas non inveniet.
7 Et sequetur amatores suos, et non appre-
hendet eos: et quæret eos, et non inveniet,
et dicet: Vadam, et revertar ad virum meum
priorem: quia bene mihi erat tunc magis
quam nunc. 8 Et hæc nescivit, quia ego
dedi ei frumentum, et vinum, et oleum, et
argentum multiplicavi ei, et aurum, quæ
fecerunt Baal. 9 Idcirco convertar, et su-
mam frumentum meum in tempore suo,
et vinum meum in tempore suo, et liberabo
lanam meam et linum meum, quæ operie-
bant ignominiam ejus. 10 Et nunc revelabo
stultitiam ejus in oculis amatorum ejus: et
vir non eruet eam de manu mea: 11 Et
cessare faciam omne gaudium ejus, solemni-
tatem ejus, neomeniam ejus, sabbatum ejus,
et omnia festa tempora ejus. 12 Et corrum-
pam vineam ejus, et ficum ejus: de quibus
dixit: Mercedes hæ, meæ sunt, quas dede-
runt mihi amatores mei: et ponam eam in
saltum, et comedet eam bestia agri. 13 Et
visitabo super eam dies Baalim, quibus
accendebat incensum, et ornabatur in aure
sua, et monili suo, et ibat post amatores
suos, et mei obliviscebatur, dicit Dominus.
14 Propter hoc, ecce ego lactabo eam, et du-
cam eam in solitudinem: et loquar ad cor
ejus. 15 Et dabo ei vinitores ejus ex eodem
loco, et vallem Achor ad aperiendam spem:
et canet ibi juxta dies juventutis suæ, et
juxta dies ascensionis suæ de terra Ægypti.
16 Et erit in die illa, ait Dominus: vocabit
me, Vir meus: et non vocabit me ultra, Baali.

19 וַהֲסִרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ
וְלֹא־יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ 20 וְכָרַתִּי לָהֶם
בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־
עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה אֶשְׁבּוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
לָבֶטַח׃ 21 וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ
לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃
22 וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת־
יְהוָה׃ 23 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת־הַשָּׁמָיִם וְהֵם
יַעֲנוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ 24 וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־
הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר וְהֵם
יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֶאל׃ 25 וּזְרַעְתִּיהָ לִּי בָּאָרֶץ
וְרִחַמְתִּי אֶת־לֹא רֻחָמָה וְאָמַרְתִּי לְלֹא־עַמִּי
עַמִּי־אַתָּה וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי׃

פרשה ג׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד לֵךְ אֱהַב־
אִשָּׁה אֲהֻבַת רֵעַ וּמְנָאָפֶת כְּאַהֲבַת יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פֹּנִים אֶל־אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְאֹהֲבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים׃ 2 וָאֶכְּרֶהָ
לִּי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר כָּסֶף וְחֹמֶר שְׂעֹרִים
וְלֶתֶךְ שְׂעֹרִים׃ 3 וָאֹמַר אֵלֶיהָ יָמִים רַבִּים
תֵּשְׁבִי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ
וְגַם־אֲנִי אֵלָיִךְ׃ 4 כִּי ׀ יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר וְאֵין
זֶבַח וְאֵין מַצֵּבָה וְאֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים׃
5 אַחַר יָשֻׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מַלְכָּם וּפָחֲדוּ
אֶל־יְהוָה וְאֶל־טוּבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃

פרשה ד׃

1 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
רִיב לַיהוָה עִם־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי אֵין־
אֱמֶת וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין־דַּעַת אֱלֹהִים
בָּאָרֶץ׃ 2 אָלֹה וְכַחֵשׁ וְרָצֹחַ וְגָנֹב
וְנָאֹף פָּרָצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ׃

*17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόμα-
τος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνό-
ματα αὐτῶν. 18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ
μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἑρπετῶν
τῆς γῆς· καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον
συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι.
19 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν
κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς, 20 Καὶ
μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ
τὸν Κύριον. 21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
λέγει Κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ. καὶ αὐτὸς
ἐπακούσεται τῇ γῇ, 22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται
τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ
ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ. 23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν
ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἠγα-
πημένην, καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ μου Λαός μου εἶ σύ,
καὶ αὐτὸς ἐρεῖ Κύριος ὁ θεός μου εἶ σύ.*

ΚΕΦ. γ′.

*1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἔτι πορεύθητι καὶ
ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχα-
λίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ
αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ
φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος. 2 Καὶ ἐμισθω-
σάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομὸρ
κριθῶν καὶ νέβελ οἴνου, 3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν
Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορ-
νεύσῃς οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ ἑτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.
4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ
οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερα-
τείας οὐδὲ δήλων. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψου-
σιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπιζητήσουσι Κύριον τὸν
θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ
ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.*

ΚΕΦ. δ′.

*1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραήλ,
ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος
οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 2 Ἀρὰ καὶ
ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγουσι.*

17 Et auferam nomina Baalim de ore ejus,
et non recordabitur ultra nominis eorum.
18 Et percutiam cum eis fœdus in die illa,
cum bestia agri, et cum volucre cæli, et cum
reptili terræ: et arcum, et gladium, et bellum
conteram de terra; et dormire eos faciam
fiducialiter. 19 Et sponsabo te mihi in sem-
piternum: et sponsabo te mihi in justitia, et
judicio, et in misericordia, et in miserationi-
bus. 20 Et sponsabo te mihi in fide: et
scies quia ego Dominus. 21 Et erit in die
illa, exaudiam, dicit Dominus, exaudiam
cælos, et illi exaudient terram. 22 Et terra
exaudiet triticum, et vinum, et oleum: et
hæc exaudient Jezrahel. 23 Et seminabo
eam mihi in terra, et miserebor ejus, quæ
fuit Absque misericordia. Et dicam non
populo meo: Populus meus es tu: et ipse
dicet: Deus meus es tu.

CAPUT III.

1 Et dixit Dominus ad me: Adhuc vade,
et dilige mulierem dilectam amico et adulte-
ram: sicut diligit Dominus filios Israel, et
ipsi respiciunt ad deos alienos, et diligunt
vinacia uvarum. 2 Et fodi eam mihi quin-
decim argenteis, et coro hordei, et dimidio
coro hordei. 3 Et dixi ad eam: Dies multos
expectabis me: non fornicaberis, et non eris
viro: sed et ego expectabo te. 4 Quia dies
multos sedebunt filii Israel sine rege, et sine
principe, et sine sacrificio, et sine altari, et
sine Ephod, et sine theraphim. 5 Et post
hæc revertentur filii Israel, et quærent Do-
minum Deum suum, et David regem suum:
et pavebunt ad Dominum, et ad bonum ejus,
in novissimo dierum.

CAPUT IV.

1 Audite verbum Domini filii Israel,
quia judicium Domino cum habitatoribus
terræ: non est enim veritas, et non est
misericordia, et non est scientia Dei in
terra. 2 Maledictum, et mendacium, et
homicidium, et furtum, et adulterium
inundaverunt, et sanguis sanguinem tetigit.

3 עַל־כֵּן ׀ תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְאֻמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב
בָּהּ בְּחַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְעוֹף הַשָּׁמָיִם וְגַם־
דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵפוּ׃ 4 אַךְ אִישׁ אַל־יָרֵב
וְאַל־יוֹכַח אִישׁ וְעַמְּךָ כִּמְרִיבֵי כֹהֵן׃
5 וְכָשַׁלְתָּ הַיּוֹם וְכָשַׁל גַּם־נָבִיא עִמְּךָ
לָיְלָה וְדָמִיתִי אִמֶּךָ׃ 6 נִדְמוּ עַמִּי מִבְּלִי
הַדָּעַת כִּי אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ וְאֶמְאָסְאךָ
מִכַּהֵן לִי וַתִּשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ אֶשְׁכַּח
בָּנֶיךָ גַּם־אָנִי׃ 7 כְּרֻבָּם כֵּן חָטְאוּ־לִי
כְּבוֹדָם בְּקָלוֹן אָמִיר׃ 8 חַטַּאת עַמִּי יֹאכֵלוּ
וְאֶל־עֲוֺנָם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ׃ 9 וְהָיָה כָעָם
כַּכֹּהֵן וּפָקַדְתִּי עָלָיו דְּרָכָיו וּמַעֲלָלָיו
אָשִׁיב לוֹ׃ 10 וְאָכְלוּ וְלֹא יִשְׂבָּעוּ הִזְנוּ
וְלֹא יִפְרֹצוּ כִּי־אֶת־יְהוָה עָזְבוּ לִשְׁמֹר׃
11 זְנוּת וְיַיִן וְתִירוֹשׁ יִקַּח־לֵב׃ 12 עַמִּי
בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל וּמַקְלוֹ יַגִּיד לוֹ כִּי רוּחַ
זְנוּנִים הִתְעָה וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם׃
13 עַל־רָאשֵׁי הֶהָרִים יְזַבֵּחוּ וְעַל־הַגְּבָעוֹת
יְקַטֵּרוּ תַּחַת אַלּוֹן וְלִבְנֶה וְאֵלָה כִּי־טוֹב
צִלָּהּ עַל־כֵּן תִּזְנֶינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכַלּוֹתֵיכֶם
תְּנָאַפְנָה׃ 14 לֹא־אֶפְקוֹד עַל־בְּנוֹתֵיכֶם כִּי
תִזְנֶינָה וְעַל־כַּלּוֹתֵיכֶם כִּי תְנָאַפְנָה כִּי־הֵם
עִם־הַזֹּנוֹת יְפָרֵדוּ וְעִם־הַקְּדֵשׁוֹת יְזַבֵּחוּ
וְעָם לֹא־יָבִין יִלָּבֵט׃ 15 אִם־זֹנֶה
אַתָּה יִשְׂרָאֵל אַל־יֶאְשַׁם יְהוּדָה וְאַל־
תָּבֹאוּ הַגִּלְגָּל וְאַל־תַּעֲלוּ בֵּית אָוֶן
וְאַל־תִּשָּׁבְעוּ חַי־יְהוָה׃ 16 כִּי כְּפָרָה
סֹרֵרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל עַתָּה יִרְעֵם יְהוָה
כְּכֶבֶשׂ בַּמֶּרְחָב׃ 17 חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרָיִם
הַנַּח־לוֹ׃ 18 סָר סָבְאָם הַזְנֵה הִזְנוּ אָהֲבוּ
הֵבוּ קָלוֹן מָגִנֶּיהָ׃ 19 צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ
בִּכְנָפֶיהָ וְיֵבֹשׁוּ מִזִּבְחוֹתָם׃

פרשה ה׃

1 שִׁמְעוּ־זֹאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ ׀
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ הַאֲזִינוּ
כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פַח הֱיִיתֶם
לְמִצְפָּה וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה עַל־תָּבוֹר׃

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθή-
σεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν
τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς
τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,
4 Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται μήτε ἐλέγχῃ μη-
δείς. Ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς,
5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφή-
της μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου,
6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι
σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε τοῦ μὴ
ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου,
κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου. 7 Κατὰ τὸ πλῆθος
αὐτῶν οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς
ἀτιμίαν θήσομαι. 8 Ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγον-
ται, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς
ψυχὰς αὐτῶν. 9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως
καὶ ὁ ἱερεύς, καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω
αὐτῷ. 10 Καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν,
ἐπορνευσαν καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσι, διότι τὸν
Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι. 11 Πορνείαν
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ μου·
12 Ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις
αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπλα-
νήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν.
13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ
ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης
καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ
τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ
νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι· 14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέ-
ψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι,
καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι
αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ
τῶν τετελεσμένων ἔθυον, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνιῶν συν-
επλέκετο μετὰ πόρνης. 15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ
ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα,
καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ων, καὶ μὴ
ὀμνύετε ζῶντα Κύριον. 16 Διότι ὡς δάμαλις παρ-
οιστρῶσα παροίστρησεν Ἰσραήλ· νῦν νεμήσει
αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ. 17 Μέτ-
οχος εἰδώλων Ἐφραῒμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,
18 Ἡρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευ-
σαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς.
19 Συστροφὴ πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν
αὐτῆς, και καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστη-
ρίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσ-
έχετε οἶκος Ἰσραήλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασι-
λέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ
κρίμα· ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ
ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,

3 Propter hoc lugebit terra, et infirma-
bitur omnis qui habitat in ea, in bestia
agri, et in volucre cæli: sed et pisces
maris congregabuntur. 4 Verumtamen
unusquisque non judicet, et non arguatur
vir: populus enim tuus, sicut hi qui contra-
dicunt sacerdoti. 5 Et corrues hodie, et cor-
ruet etiam propheta tecum: nocte tacere feci
matrem tuam. 6 Conticuit populus meus,
eo quod non habuerit scientiam: quia tu
scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio
fungaris mihi: et oblita es legis Dei tui, obli-
viscar filiorum tuorum et ego. 7 Secundum
multitudinem eorum sic peccaverunt mihi:
gloriam eorum in ignominiam commutabo.
8 Peccata populi mei comedent, et ad iniqui-
tatem eorum sublevabunt animas eorum.
9 Et erit sicut populus, sic sacerdos: et vi-
sitabo super eum vias ejus, et cogitationes
ejus reddam ei. 10 Et comedent, et non
saturabuntur: fornicati sunt, et non cessave-
runt: quoniam Dominum dereliquerunt in
non custodiendo. 11 Fornicatio, et vinum,
et ebrietas auferunt cor. 12 Populus meus
in ligno suo interrogavit, et baculus ejus an-
nuntiavit ei: spiritus enim fornicationum
decepit eos, et fornicati sunt a Deo suo.
13 Super capita montium sacrificabant, et
super colles accendebant thymiama: subtus
quercum, et populum, et terebinthum, quia
bona erat umbra ejus: ideo fornicabuntur
filiæ vestræ, et sponsæ vestræ adulteræ erunt.
14 Non visitabo super filias vestras cum
fuerint fornicatæ, et super sponsas vestras
cum adulteraverint: quoniam ipsi cum me-
retricibus conversabantur, et cum effemina-
tis sacrificabant, et populus non intelligens
vapulabit. 15 Si fornicaris tu Israel, non
delinquat saltem Juda: et nolite ingredi in
Galgala, et ne ascenderitis in Bethaven, ne-
que juraveritis: Vivit Dominus. 16 Quo-
niam sicut vacca lasciviens declinavit Israel:
nunc pascet eos Dominus, quasi agnum in
latitudine. 17 Particeps idolorum Ephraim,
dimitte eum. 18 Separatum est convivium
eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt
afferre ignominiam protectores ejus. 19 Li-
gavit eum spiritus in alis suis, et confunden-
tur a sacrificiis suis.

CAPUT V.

1 Audite hoc sacerdotes, et attendite domus
Israel, et domus regis auscultate: quia vobis
judicium est, quoniam laqueus facti estis
speculationi, et rete expansum super Thabor.

2 וְשַׁחֲטָה שֵׂטִים הֶעְמִיקוּ וַאֲנִי מוּסָר
לְכֻלָּם׃ 3 אֲנִי יָדַעְתִּי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא־
נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עַתָּה הִזְנֵיתָ אֶפְרַיִם
נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ 4 לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם
לָשׁוּב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זְנוּנִים
בְּקִרְבָּם וְאֶת־יְהוָה לֹא יָדָעוּ׃ 5 וְעָנָה
גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם
יִכָּשְׁלוּ בַּעֲוֺנָם כָּשַׁל גַּם־יְהוּדָה עִמָּם׃
6 בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יֵלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה
וְלֹא יִמְצָאוּ חָלַץ מֵהֶם׃ 7 בַּיהוָה בָּגָדוּ
כִּי־בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם חֹדֶשׁ
אֶת־חֶלְקֵיהֶם׃ 8 תִּקְעוּ שׁוֹפָר
בַּגִּבְעָה חֲצֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָוֶן
אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִין׃ 9 אֶפְרַיִם לְשַׁמָּה תִהְיֶה
בְּיוֹם תּוֹכֵחָה בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי
נֶאֱמָנָה׃ 10 הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה כְּמַסִּיגֵי
גְּבוּל עֲלֵיהֶם אֶשְׁפּוֹךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי׃
11 עָשׁוּק אֶפְרַיִם רְצוּץ מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל
הָלַךְ אַחֲרֵי־צָו׃ 12 וַאֲנִי כָעָשׁ לְאֶפְרָיִם
וְכָרָקָב לְבֵית יְהוּדָה׃ 13 וַיַּרְא אֶפְרַיִם
אֶת־חָלְיוֹ וִיהוּדָה אֶת־מְזֹרוֹ וַיֵּלֶךְ אֶפְרַיִם
אֶל־אַשּׁוּר וַיִּשְׁלַח אֶל־מֶלֶךְ יָרֵב וְהוּא
לֹא יוּכַל לִרְפֹּא לָכֶם וְלֹא־יִגְהֶה מִכֶּם
מָזוֹר׃ 14 כִּי אָנֹכִי כַשַּׁחַל לְאֶפְרַיִם וְכַכְּפִיר
לְבֵית יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֵלֵךְ אֶשָּׂא
וְאֵין מַצִּיל׃ 15 אֵלֵךְ אָשׁוּבָה אֶל־מְקוֹמִי
עַד אֲשֶׁר־יֶאְשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנָי בַּצַּר לָהֶם
יְשַׁחֲרֻנְנִי׃

פרשה ו׃

1 לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל־יְהוָה כִּי הוּא
טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ 2 יְחַיֵּנוּ
מִיֹּמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה
לְפָנָיו׃ 3 וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת־
יְהוָה כְּשַׁחַר נָכוֹן מֹצָאוֹ וְיָבוֹא כַגֶּשֶׁם
לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ׃ 4 מָה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ אֶפְרַיִם מָה אֶעֱשֶׂה־לְּךָ יְהוּדָה
וְחַסְדְּכֶם כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ׃

2 Ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν.
Ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν· 3 Ἐγὼ ἔγνων τὸν
Ἐφραῒμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ.
διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραῒμ, ἐμιάνθη Ἰσ-
ραήλ. 4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ
ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορ-
νείας ἐν αὐτοῖς ἐστί, τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.
5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραῒμ ἀσθε-
νήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ ἀσθενήσει
καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν. 6 Μετὰ προβάτων καὶ
μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον,
καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν, ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐ-
τῶν· 7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα
ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται
αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν. 8 Σαλ-
πίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἠχήσατε ἐπὶ
τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὤν, ἐξέστη
Βενιαμίν, 9 Ἐφραῒμ εἰς ἀφανισμὸν ἐγένετο ἐν
ἡμέραις ἐλέγχου. Ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ
ἔδειξα πιστά· 10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα
ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ
τὸ ὅρμημά μου. 11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραῒμ
τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι
ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων. 12 Καὶ
ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραῒμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ
οἴκῳ Ἰούδα. 13 Καὶ εἶδεν Ἐφραῒμ τὴν νόσον
αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύ-
θη Ἐφραῒμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ ἀπέστειλε πρέ-
σβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ· καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνά-
σθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν
ὀδύνη. 14 Διότι ἐγώ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραῒμ,
καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἁρπῶμαι καὶ
πορεύσομαι καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρού-
μενος. 15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν
τόπον μου, ἕως οὗ ἀφανισθῶσι καὶ ζητήσουσι τὸ
πρόσωπόν μου. Ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς
μὲ λέγοντες

ΚΕΦ. ς'.

1 ΠΟΡΕΥΘΩΜΕΝ καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύ-
ριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἥρπακε καὶ ἰάσεται
ἡμᾶς, πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς, 2 Ὑγιάσει ἡμᾶς
μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστη-
σόμεθα, καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, 3 Καὶ γνω-
σόμεθα· διώξωμεν τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς
ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐτόν, καὶ ἥξει ὡς ὑετὸς
ἡμῖν πρώϊμος καὶ ὄψιμος γῇ. 4 Τί σοι ποιήσω
Ἐφραῒμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς
νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη.

2 Et victimas declinastis in profundum:
et ego eruditor omnium eorum. 3 Ego
scio Ephraim, et Israel non est abs-
conditus a me; quia nunc fornicatus est
Ephraim, contaminatus est Israel. 4 Non
dabunt cogitationes suas ut revertantur ad
Deum suum: quia spiritus fornicationum in
medio eorum, et Dominum non cognoverunt.
5 Et respondebit arrogantia Israel in facie
ejus: et Israel et Ephraim ruent in iniqui-
tate sua, ruet etiam Judas cum eis. 6 In
gregibus suis, et in armentis suis vadent ad
quærendum Dominum, et non invenient:
ablatus est ab eis. 7 In Dominum prævari-
cati sunt, quia filios alienos genuerunt: nunc
devorabit eos mensis cum partibus suis.
8 Clangite buccina in Gabaa, tuba in Rama:
ululate in Bethaven, post tergum tuum Ben-
jamin. 9 Ephraim in desolatione erit in die
correptionis: in tribubus Israel ostendi
fidem. 10 Facti sunt principes Juda quasi
assumentes terminum: super eos effundam
quasi aquam iram meam. 11 Calumniam
patiens est Ephraim, fractus judicio: quo-
niam cœpit abire post sordes. 12 Et ego
quasi tinea Ephraim: et quasi putredo domui
Juda. 13 Et vidit Ephraim languorem suum,
et Juda vinculum suum: et abiit Ephraim
ad Assur, et misit ad regem ultorem: et
ipse non poterit sanare vos, nec solvere pote-
rit a vobis vinculum. 14 Quoniam ego quasi
leæna Ephraim, et quasi catulus leonis domui
Juda: ego ego capiam, et vadam: tollam, et
non est qui eruat. 15 Vadens revertar ad
locum meum, donec deficiatis, et quæratis
faciam meam. In tribulatione sua mane
consurgent ad me:

CAPUT VI.

1 Venite, et revertamur ad Dominum,
2 Quia ipse cepit, et sanabit nos: percutiet,
et curabit nos. 3 Vivificabit nos post duos
dies: in die tertia suscitabit nos, et vivemus
in conspectu ejus. Sciemus, sequemurque
ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum
præparatus est egressus ejus, et veniet quasi
imber nobis temporaneus et serotinus terræ.
4 Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam
tibi Juda? misericordia vestra quasi nubes
matutina, et quasi ros mane pertransiens.

5 עַל־כֵּן חָצַבְתִּי בַּנְּבִיאִים הֲרַגְתִּים
בְּאִמְרֵי־פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אוֹר יֵצֵא׃ 6 כִּי
חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא־זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים
מֵעֹלוֹת׃ 7 וְהֵמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית שָׁם
בָּגְדוּ בִי׃ 8 גִּלְעָד קִרְיַת פֹּעֲלֵי אָוֶן עֲקֻבָּה
מִדָּם׃ 9 וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים חֶבֶר כֹּהֲנִים
דֶּרֶךְ יְרַצְּחוּ שֶׁכְמָה כִּי זִמָּה עָשׂוּ׃
10 בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שַׁעֲרִירִיָּה שָׁם
זְנוּת לְאֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ 11 גַּם־
יְהוּדָה שָׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי שְׁבוּת
עַמִּי׃

פרשה ז׃

1 כְּרָפְאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֺן אֶפְרַיִם
וְרָעוֹת שֹׁמְרוֹן כִּי פָעֲלוּ שָׁקֶר וְגַנָּב
יָבוֹא פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ׃ 2 וּבַל־יֹאמְרוּ
לִלְבָבָם כָּל־רָעָתָם זָכָרְתִּי עַתָּה סְבָבוּם
מַעַלְלֵיהֶם נֶגֶד פָּנַי הָיוּ׃ 3 בְּרָעָתָם
יְשַׂמְּחוּ־מֶלֶךְ וּבְכַחֲשֵׁיהֶם שָׂרִים׃ 4 כֻּלָּם
מְנָאֲפִים כְּמוֹ תַנּוּר בֹּעֵרָה מֵאֹפֶה יִשְׁבּוֹת
מֵעִיר מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד־חֻמְצָתוֹ׃ 5 יוֹם
מַלְכֵּנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים חֲמַת מִיָּיִן מָשַׁךְ
יָדוֹ אֶת־לֹצְצִים׃ 6 כִּי־קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם
בְּאָרְבָּם כָּל־הַלַּיְלָה יָשֵׁן אֹפֵהֶם בֹּקֶר הוּא
בֹעֵר כְּאֵשׁ לֶהָבָה׃ 7 כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר
וְאָכְלוּ אֶת־שֹׁפְטֵיהֶם כָּל־מַלְכֵיהֶם נָפָלוּ
אֵין־קֹרֵא בָהֶם אֵלָי׃ 8 אֶפְרַיִם בָּעַמִּים הוּא
יִתְבּוֹלָל אֶפְרַיִם הָיָה עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה׃
9 אָכְלוּ זָרִים כֹּחוֹ וְהוּא לֹא יָדָע גַּם־
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדָע׃
10 וְעָנָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא־שָׁבוּ אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשֻׁהוּ בְּכָל־
זֹאת׃ 11 וַיְהִי אֶפְרַיִם כְּיוֹנָה פוֹתָה
אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרָאוּ אַשּׁוּר הָלָכוּ׃

5 *Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν,
ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου,
καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται.* 6 *Διότι
ἔλεος θέλω ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὁλο-
καυτώματα.* 7 *Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παρα-
βαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου* 8 *Γα-
λαάδ, πόλις ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα
ὕδωρ,* 9 *Καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυ-
ψαν ἱερεῖς ὁδόν, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν* 10 *Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ· εἶδον
φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ Ἐφραΐμ· ἐμιάνθη
Ἰσραὴλ* 11 *Καὶ Ἰούδα· ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν
τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.*

ΚΕΦ. ζ′.

1 *ἘΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκα-
λυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ καὶ ἡ κακία Σαμα-
ρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς
αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λῃστὴς ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ,* 2 *Ὅπως συνᾴδωσιν ὡς ᾄδοντες τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν. Πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν
ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι
τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο.* 3 *Ἐν ταῖς κακίαις
αὐτῶν εὔφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν
αὐτῶν ἄρχοντας·* 4 *Πάντες μοιχεύοντες, ὡς
κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ
τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ ζυμω-
θῆναι αὐτό.* 5 *Ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν,
ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν·* 6 *Διότι ἀνεκαύθη-
σαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ κατα-
ράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Ἐφραΐμ
ἐνεπλήσθη· πρωῒ ἐνεγενήθη, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς
φέγγος.* 7 *Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος,
καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικα-
λούμενος πρὸς μέ.* 8 *Ἐφραΐμ ἐν τοῖς λαοῖς
αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραΐμ ἐγένετο ἐγκρυφίας
οὐ μεταστρεφόμενος·* 9 *Κατέφαγον ἀλλότριοι
τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω, καὶ
πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.*
10 *Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐ-
τὸν ἐν πᾶσι τούτοις.* 11 *Καὶ ἦν Ἐφραΐμ ὡς
περιστερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν. Αἴγυπτον
ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.*

5 Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos
in verbis oris mei: et judicia tua quasi lux
egredientur. 6 Quia misericordiam volui, et
non sacrificium, et scientiam Dei, plusquam
holocausta. 7 Ipsi autem sicut Adam trans-
gressi sunt pactum, ibi prævaricati sunt in
me. 8 Galaad civitas operantium idolum,
supplantata sanguine. 9 Et quasi fauces vi-
rorum latronum, particeps sacerdotum, in via
interficientium pergentes de Sichem : quia
scelus operati sunt. 10 In domo Israel vidi
horrendum : ibi fornicationes Ephraim: con-
taminatus est Israel. 11 Sed et Juda pone
messem tibi, cum convertero captivitatem
populi mei.

CAPUT VII.

1 Cum sanare vellem Israel, revelata est ini-
quitas Ephraim, et malitia Samariæ, quia
operati sunt mendacium : et fur ingressus est
spolians, latrunculus foris. 2 Et ne forte
dicant in cordibus suis omnem malitiam
eorum me recordatum : nunc circumdede-
runt eos adinventiones suæ, coram facie mea
factæ sunt. 3 In malitia sua lætificaverunt
regem : et in mendaciis suis principes.
4 Omnes adulterantes, quasi clibanus succen-
sus a coquente : quievit paululum civitas a
commistione fermenti, donec fermentaretur
totum. 5 Dies regis nostri : cœperunt prin-
cipes furere a vino : extendit manum suam
cum illusoribus. 6 Quia applicuerunt quasi
clibanum cor suum, cum insidiaretur eis :
tota nocte dormivit coquens eos, mane ipse
succensus quasi ignis flammæ. 7 Omnes
calefacti sunt quasi clibanus, et devoraverunt
judices suos: omnes reges eorum ceciderunt :
non est qui clamet in eis ad me. 8 Ephraim
in populis ipse commiscebatur : Ephraim
factus est subcinericius panis, qui non rever-
satur. 9 Comederunt alieni robur ejus, et
ipse nescivit : sed et cani effusi sunt in eo,
et ipse ignoravit. 10 Et humiliabitur super-
bia Israel in facie ejus: nec reversi sunt ad
Dominum Deum suum, et non quæsierunt
eum in omnibus his. 11 Et factus est Eph-
raim quasi columba seducta non habens cor:
Ægyptum invocabant, ad Assyrios abierunt.

הושע ז ח

12 כַּאֲשֶׁר יֵלֵכוּ אֶפְרוֹשׂ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי
כְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אוֹרִידֵם אַיְסִרֵם כְּשֵׁמַע
לַעֲדָתָם׃ 13 אוֹי לָהֶם כִּי־נָדְדוּ מִמֶּנִּי שֹׁד
לָהֶם כִּי־פָשְׁעוּ בִי וְאָנֹכִי אֶפְדֵּם וְהֵמָּה
דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים׃ 14 וְלֹא־זָעֲקוּ אֵלַי
בְּלִבָּם כִּי יְיֵלִילוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם עַל־דָּגָן
וְתִירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ יָסוּרוּ בִי׃ 15 וַאֲנִי
יִסַּרְתִּי חִזַּקְתִּי זְרוֹעֹתָם וְאֵלַי יְחַשְּׁבוּ־רָע׃
16 יָשׁוּבוּ לֹא עָל הָיוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה יִפְּלוּ
בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זוֹ לַעְגָּם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרשה ח׃

1 אֶל־חִכְּךָ שֹׁפָר כַּנֶּשֶׁר עַל־בֵּית יְהוָה
יַעַן עָבְרוּ בְרִיתִי וְעַל־תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ׃
2 לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהַי יְדַעֲנוּךָ יִשְׂרָאֵל׃ 3 זָנַח
יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ׃ 4 הֵם הִמְלִיכוּ
וְלֹא מִמֶּנִּי הֵשִׂירוּ וְלֹא יָדָעְתִּי כַּסְפָּם
וּזְהָבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצַבִּים לְמַעַן יִכָּרֵת׃
5 זָנַח עֶגְלֵךְ שֹׁמְרוֹן חָרָה אַפִּי בָּם עַד־
מָתַי לֹא יוּכְלוּ נִקָּיֹן׃ 6 כִּי מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא
חָרָשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי־שְׁבָבִים
יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן׃ 7 כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ
וְסוּפָתָה יִקְצֹרוּ קָמָה אֵין־לוֹ צֶמַח בְּלִי
יַעֲשֶׂה־קֶּמַח אוּלַי יַעֲשֶׂה זָרִים יִבְלָעֻהוּ׃
8 נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם כִּכְלִי
אֵין־חֵפֶץ בּוֹ׃ 9 כִּי־הֵמָּה עָלוּ אַשּׁוּר פֶּרֶא
בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ אֲהָבִים׃ 10 גַּם
כִּי־יִתְנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה אֲקַבְּצֵם וַיָּחֵלּוּ
מְּעָט מִמַּשָּׂא מֶלֶךְ שָׂרִים׃ 11 כִּי־הִרְבָּה
אֶפְרַיִם מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא הָיוּ־לוֹ מִזְבְּחוֹת
לַחֲטֹא׃ 12 אֶכְתָּוב־לוֹ רֻבֵּו תּוֹרָתִי כְּמוֹ־זָר
נֶחְשָׁבוּ׃ 13 זִבְחֵי הַבְהָבַי יִזְבְּחוּ בָשָׂר
וַיֹּאכֵלוּ יְהוָה לֹא רָצָם עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם
וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׃

ΩΣΗΕ, ζʹ, ηʹ.

12 *Καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς
τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατάξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ
τῆς θλίψεως αὐτῶν.* 13 *Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπε-
πήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν
εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ
κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.* 14 *Καὶ οὐκ ἐβόη-
σαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον
ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατε-
τέμνοντο.* 15 *Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, κἀγὼ κατί-
σχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογί-
σαντο πονηρά.* 16 *Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδέν,
ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν
ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν
γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ.*

ΚΕΦ. *η*.

1 ΕΙΣ *κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ'
οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην
μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν.* 2 *Ἐμὲ
κεκράξονται Ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε.* 3 *Ὅτι
Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθά, ἐχθρὸν κατεδίωξαν·*
4 *Ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἦρξαν
καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι, τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ
τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως
ἐξολοθρευθῶσιν.* 5 *Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου
Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς·
ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι* 6 *Ἐν
τῷ Ἰσραήλ; Καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ θεός
ἐστι· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια.*
7 *Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ
αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν
τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον, ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι
καταφάγονται αὐτό.* 8 *Κατεπόθη Ἰσραήλ, νῦν
ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον,*
9 *Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε
καθ' ἑαυτὸν Ἐφραίμ, δῶρα ἠγάπησαν,* 10 *Διὰ
τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. Νῦν εἰσδέξο-
μαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βα-
σιλέα καὶ ἄρχοντας.* 11 *Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ
θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσια-
στήρια ἠγαπημένα.* 12 *Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος,
καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν,
θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.* 13 *Διότι ἐὰν θύσωσι
θυσίαν καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται
αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ
ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.*

OSEE, VII. VIII.

12 Et cum profecti fuerint, expandam
super eos rete meum: quasi volucrem cæli
detraham eos, cædam eos secundum audi-
tionem cœtus eorum. 13 Væ eis, quoniam
recesserunt a me: vastabuntur, quia prævari-
cati sunt in me: et ego redemi eos: et ipsi
locuti sunt contra me mendacia. 14 Et non
clamaverunt ad me in corde suo, sed ulula-
bant in cubilibus suis: super triticum et vi-
num ruminabant, recesserunt a me. 15 Et
ego erudivi eos, et confortavi brachia eorum:
et in me cogitaverunt malitiam. 16 Reversi
sunt ut essent absque jugo: facti sunt quasi
arcus dolosus: cadent in gladio principes
eorum, a furore linguæ suæ. Ista subsannatio
eorum in terra Ægypti.

CAPUT VIII.

1 In gutture tuo sit tuba quasi aquila su-
per domum Domini: pro eo quod transgressi
sunt fœdus meum, et legem meam prævari-
cati sunt. 2 Me invocabunt: Deus meus
cognovimus te Israel. 3 Projecit Israel bo-
num, inimicus persequetur eum. 4 Ipsi reg-
naverunt, et non ex me: principes extite-
runt, et non cognovi: argentum suum et
aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent:
5 Projectus est vitulus tuus Samaria, iratus
est furor meus in eos. Usquequo non pote-
runt emundari? 6 Quia ex Israel et ipse est:
artifex fecit illum, et non est Deus: quoniam
in aranearum telas erit vitulus Samariæ.
7 Quia ventum seminabunt, et turbinem
metent: culmus stans non est in eo, germen
non faciet farinam: quod et si fecerit, alieni
comedent eam. 8 Devoratus est Israel: nunc
factus est in nationibus quasi vas immun-
dum. 9 Quia ipsi ascenderunt ad Assur,
onager solitarius sibi: Ephraim munera dede-
runt amatoribus. 10 Sed et cum mercede
conduxerint nationes, nunc congregabo eos:
et quiescent paulisper ab onere regis, et prin-
cipum. 11 Quia multiplicavit Ephraim altaria
ad peccandum: factæ sunt ei aræ in delictum.
12 Scribam ei multiplices leges meas, quæ
velut alienæ computatæ sunt. 13 Hostias
offerent, immolabunt carnes, et comedent,
et Dominus non suscipiet eas: nunc recor-
dabitur iniquitatis eorum, et visitabit peccata
eorum: ipsi in Ægyptum convertentur.

14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֹשֵׂהוּ וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת
וִיהוּדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצֻרוֹת וְשִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ׃

פרשה ט׃

1 אַל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל כָּעַמִּים כִּי
זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ אָהַבְתָּ אֶתְנָן עַל כָּל־
גָּרְנוֹת דָּגָן׃ 2 גֹּרֶן וָיֶקֶב לֹא יִרְעֵם
וְתִירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ׃ 3 לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר טָמֵא
יֹאכֵלוּ׃ 4 לֹא־יִסְּכוּ לַיהוָה יַיִן וְלֹא יֶעֶרְבוּ־
לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֹכְלָיו
יִטַּמָּאוּ כִּי־לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית
יְהוָה׃ 5 מַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם
חַג־יְהוָה׃ 6 כִּי־הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד מִצְרַיִם
תְּקַבְּצֵם מֹף תְּקַבְּרֵם מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׂ
יִירָשֵׁם חוֹחַ בְּאָהֳלֵיהֶם׃ 7 בָּאוּ ׀ יְמֵי
הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשִּׁלֻּם יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל
אֱוִיל הַנָּבִיא מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֹב
עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׃ 8 צֹפֶה אֶפְרַיִם
עִם־אֱלֹהָי נָבִיא פַּח יָקוֹשׁ עַל־כָּל־דְּרָכָיו
מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ 9 הֶעְמִיקוּ
שִׁחֵתוּ כִּימֵי הַגִּבְעָה יִזְכּוֹר עֲוֺנָם יִפְקוֹד
חַטֹּאותָם׃ 10 כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר
מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ
רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בַעַל־פְּעוֹר
וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם׃
11 אֶפְרַיִם כָּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה
וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃ 12 כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־
בְּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם כִּי־גַם־אוֹי לָהֶם
בְּשׂוּרִי מֵהֶם׃ 13 אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־רָאִיתִי
לְצוֹר שְׁתוּלָה בְנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל־
הֹרֵג בָּנָיו׃ 14 תֵּן־לָהֶם יְהוָה מַה־תִּתֵּן
תֵּן־לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל וְשָׁדַיִם צֹמְקִים׃

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐ-
τόν, καὶ ᾠκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰούδας ἐπλή-
θυνε πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ
εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια
αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΜΗ χαῖρε Ἰσραήλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ
λαοί, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἠγάπη-
σας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου. 2 Ἅλων
καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο
αὐτούς. 3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου·
κατῴκησεν Ἐφραῒμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις
ἀκάθαρτα φάγονται. 4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ
οἶνον, καὶ οὐχ ἥδυναν αὐτῷ· αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς
ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ
μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς
αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἑορτῆς τοῦ Κυρίου; 6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται
ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς
Μέμφις, καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον
αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτό, ἄκανθαι ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. 7 Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς
ἐκδικήσεως, ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς
σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης
ὁ παρεξεστηκώς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία
σου. 8 Σκοπὸς Ἐφραῒμ μετὰ θεοῦ, προφήτης
παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μανίαν
ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπηξαν. 9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς
ἡμέρας τοῦ βουνοῦ· μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν,
ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν. 10 Ὡς σταφυλὴν ἐν
ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραήλ, καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ
πρώϊμον πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον
πρὸς τὸν Βεελφεγώρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς
αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι ὡς οἱ
ἠγαπημένοι. 11 Ἐφραῒμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη,
αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλ-
λήψεων. 12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα
αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ
οὐαὶ αὐτοῖς ἐστί, σάρξ μου ἐξ αὐτῶν. 13 Ἐφραΐμ,
ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ Ἐφραῒμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν
τὰ τέκνα αὐτοῦ. 14 Δὸς αὐτοῖς, Κύριε· τί δώσεις
αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς.

14 Et oblitus est Israel factoris sui, et
ædificavit delubra: et Judas multiplicavit
urbes munitas: et mittam ignem in civitates
ejus, et devorabit ædes illius.

CAPUT IX.

1 Noli lætari Israel, noli exultare sicut
populi: quia fornicatus es a Deo tuo, dilexisti
mercedem super omnes areas tritici. 2 Area
et torcular non pascet eos, et vinum mentie-
tur eis. 3 Non habitabunt in terra Domini:
reversus est Ephraim in Ægyptum, et in
Assyriis pollutum comedit. 4 Non libabunt
Domino vinum, et non placebunt ei: sacrifi-
cia eorum, quasi panis lugentium; omnes,
qui comedent eum, contaminabuntur: quia
panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in
domum Domini. 5 Quid facietis in die so-
lemni, in die festivitatis Domini? 6 Ecce
enim profecti sunt a vastitate: Ægyptus con-
gregabit eos, Memphis sepeliet eos: desidera-
bile argentum eorum urtica hæreditabit, lappa
in tabernaculis eorum. 7 Venerunt dies vi-
sitationis, venerunt dies retributionis: scitote
Israel stultum prophetam, insanum virum
spiritualem, propter multitudinem iniqui-
tatis tuæ, et multitudinem amentiæ. 8 Spe-
culator Ephraim cum Deo meo: propheta
laqueus ruinæ factus est super omnes vias
ejus, insania in domo Dei ejus. 9 Profunde
peccaverunt, sicut in diebus Gabaa: recorda-
bitur iniquitatis eorum, et visitabit peccata
eorum. 10 Quasi uvas in deserto, inveni
Israel: quasi prima poma ficulneæ in cacu-
mine ejus, vidi patres eorum: ipsi autem in-
traverunt ad Beelphegor, et abalienati sunt
in confusionem, et facti sunt abominabiles,
sicut ea quæ dilexerunt. 11 Ephraim quasi
avis avolavit, gloria eorum a partu, et ab
utero, et a conceptu. 12 Quod et si enutrie-
rint filios suos, absque liberis eos faciam
in hominibus: sed et væ eis cum re-
cessero ab eis. 13 Ephraim, ut vidi,
Tyrus erat fundata in pulchritudine: et
Ephraim educet ad interfectorem filios suos.
14 Da eis Domine. Quid dabis eis? Da
eis vulvam sine liberis, et ubera arentia

15 כָּל־רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם שְׂנֵאתִים עַל
רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף
אַהֲבָתָם כָּל־שָׂרֵיהֶם סוֹרְרִים׃ 16 הֻכָּה
אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַלִי־יַעֲשׂוּן
גַּם כִּי יֵלֵדוּן וְהֵמַתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃
17 יִמְאָסֵם אֱלֹהַי כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ
נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃

פרשה י׃

1 גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשַׁוֶּה־לּוֹ כְּרֹב
לְפִרְיוֹ הִרְבָּה לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ
הֵיטִיבוּ מַצֵּבוֹת׃ 2 חָלַק לִבָּם עַתָּה
יֶאְשָׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד
מַצֵּבוֹתָם׃ 3 כִּי עַתָּה יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ
לָנוּ כִּי לֹא יָרֵאנוּ אֶת־יְהוָֹה וְהַמֶּלֶךְ מַה־
יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ׃ 4 דִּבְּרוּ דְבָרִים אָלוֹת שָׁוְא
כָּרֹת בְּרִית וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל
תַּלְמֵי שָׂדָי׃ 5 לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן יָגוּרוּ
שְׁכַן שֹׁמְרוֹן כִּי־אָבַל עָלָיו עַמּוֹ וּכְמָרָיו
עָלָיו יָגִילוּ עַל־כְּבוֹדוֹ כִּי־גָלָה מִמֶּנּוּ׃
6 גַּם־אוֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְמֶלֶךְ
יָרֵב בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
מֵעֲצָתוֹ׃ 7 נִדְמֶה שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף
עַל־פְּנֵי־מָיִם׃ 8 וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן חַטַּאת
יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם
וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ
עָלֵינוּ׃ 9 מִימֵי הַגִּבְעָה חָטָאתָ
יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא־תַשִּׂיגֵם בַּגִּבְעָה
מִלְחָמָה עַל־בְּנֵי עַלְוָה׃ 10 בְּאַוָּתִי וְאֶסֳּרֵם
וְאֻסְּפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים בְּאָסְרָם לִשְׁתֵּי
עֹינֹתָם׃ 11 וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה
אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ וַאֲנִי עָבַרְתִּי עַל־טוּב
צַוָּארָהּ אַרְכִּיב אֶפְרַיִם יַחֲרוֹשׁ יְהוּדָה
יְשַׂדֶּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ 12 זִרְעוּ לָכֶם לִצְדָקָה
קִצְרוּ לְפִי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ
אֶת־יְהוָֹה עַד־יָבוֹא וְיוֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃
13 חֲרַשְׁתֶּם־רֶשַׁע עַוְלָתָה קְצַרְתֶּם אֲכַלְתֶּם
פְּרִי־כָחַשׁ כִּי־בָטַחְתָּ בְדַרְכְּךָ בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃

15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλγάλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμί-
σησα αὐτοὺς διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ
προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες. 16 Ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ.
τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ
ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ
ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν. 17 Ἀπώσεται αὐ-
τοὺς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΕΦ. ι'.

1 ἌΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραήλ, ὁ καρ-
πὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρ-
πῶν αὐτῆς ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια, κατὰ τὰ
ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ᾠκοδόμησε στήλας. 2 Ἐμέ-
ρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς
κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρή-
σουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν. 3 Διότι νῦν ἐροῦσιν
Οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν
Κύριον. Ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν, 4 Λα-
λῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς; διαθήσεται δια-
θήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις κρίμα ἐπὶ χέρσον
ἀγροῦ. 5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὢν παροικήσουσιν
οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν,
ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῳκίσθη
ἀπ' αὐτοῦ. 6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες,
ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι
Ἐφραΐμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν
τῇ βουλῇ αὐτοῦ. 7 Ἀπέῤῥιψε Σαμάρεια βασιλέα
αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος· 8 Καὶ
ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραήλ,
ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσια-
στήρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι Καλύψατε
ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς. 9 Ἀφ'
οὗ οἱ βουνοί, ἥμαρτεν Ἰσραήλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ
μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ
τέκνα ἀδικίας 10 Παιδεῦσαι αὐτούς· καὶ συνα-
χθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι
αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν. 11 Ἐφραΐμ
δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπε-
λεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς·
ἐπιβιβῶ Ἐφραΐμ, παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐνι-
σχύσει αὐτῷ Ἰακώβ. 12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς
δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε
ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως
τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ὑμῖν. 13 Ἵνα
τί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς
ἐτρυγήσατε, ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ; ὅτι ἤλπισας ἐν
τοῖς ἁμαρτήμασί σου ἐν πλήθει δυνάμεώς σου,

15 Omnes nequitiæ eorum in Galgal, quia
ibi exosos habui eos: propter malitiam
adinventionum eorum de domo mea eji-
ciam eos: non addam ut diligam eos, omnes
principes eorum recedentes. 16 Percussus
est Ephraim, radix eorum exsiccata est:
fructum nequaquam facient. Quod et si ge-
nuerint, interficiam amantissima uteri eo-
rum. 17 Abjiciet eos Deus meus, quia non
audierunt eum: et erunt vagi in nationibus.

CAPUT X.

1 VITIS frondosa Israel, fructus adæquatus
est ei: secundum multitudinem fructus sui
multiplicavit altaria, juxta ubertatem terræ
suæ exuberavit simulacris. 2 Divisum est
cor eorum, nunc interibunt: ipse confringet
simulacra eorum, depopulabitur aras eorum.
3 Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non
enim timemus Dominum: et rex quid faciet
nobis? 4 Loquimini verba visionis inutilis,
et ferietis fœdus: et germinabit quasi amari-
tudo judicium super sulcos agri. 5 Vaccas
Bethaven coluerunt habitatores Samariæ:
quia luxit super eum populus ejus, et æditui
ejus super eum exultaverunt in gloria ejus,
qui migravit ab eo. 6 Siquidem et ipse in
Assur delatus est: munus regi ultori: confu-
sio Ephraim capiet, et confundetur Israel in
voluntate sua. 7 Transire fecit Samaria re-
gem suum quasi spumam super faciem aquæ.
8 Et disperdentur excelsa idoli, peccatum
Israel: lappa et tribulus ascendet super aras
eorum, et dicent montibus: Operite nos; et
collibus: Cadite super nos. 9 Ex diebus
Gabaa, peccavit Israel, ibi steterunt: non
comprehendet eos in Gabaa prœlium super
filios iniquitatis. 10 Juxta desiderium meum
corripiam eos: congregabuntur super eos
populi, cum corripientur propter duas ini-
quitates suas. 11 Ephraim vitula docta dili-
gere trituram, et ego transivi super pulchri-
tudinem colli ejus: ascendam super Ephraim,
arabit Judas, confringet sibi sulcos Jacob.
12 Seminate vobis in justitia, et metite in
ore misericordiæ, innovate vobis novale:
tempus autem requirendi Dominum, cum
venerit qui docebit vos justitiam. 13 Arastis
impietatem, iniquitatem messuistis, come-
distis frugem mendacii: quia confisus es in
viis tuis, in multitudine fortium tuorum.

14 וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ וְכָל־מִבְצָרֶיךָ יוּשַּׁד
כְּשֹׁד שַׁלְמַן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם מִלְחָמָה
אֵם עַל־בָּנִים רֻטָּשָׁה׃ 15 כָּכָה עָשָׂה לָכֶם
בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת רָעַתְכֶם בַּשַּׁחַר
נִדְמֹה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃

פרשה יא׃

1 כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם
קָרָאתִי לִבְנִי׃ 2 קָרְאוּ לָהֶם כֵּן הָלְכוּ
מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃
3 וְאָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו
וְלֹא יָדְעוּ כִּי רְפָאתִים׃ 4 בְּחַבְלֵי אָדָם
אֶמְשְׁכֵם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה וָאֶהְיֶה לָהֶם
כִּמְרִימֵי עֹל עַל לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל׃
5 לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא
מַלְכּוֹ כִּי מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ 6 וְחָלָה חֶרֶב
בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם׃
7 וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל יִקְרָאֻהוּ
יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃ 8 אֵיךְ אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם
אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְאַדְמָה
אֲשִׂימְךָ כִּצְבֹאיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד
נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ 9 לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי
לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי
וְלֹא־אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃
10 אַחֲרֵי יְהוָה יֵלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי־הוּא
יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ 11 יֶחֶרְדוּ
כְצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהוֹשַׁבְתִּים עַל־בָּתֵּיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה יב׃

1 סְבָבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עֹד רָד עִם־אֵל וְעִם־
קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃ 2 אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף
קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וָשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית
עִם־אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃
3 וְרִיב לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל־
יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου,
καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται.
Ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ,
ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν,
15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ
προσώπου ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν. Ὄρθρον ἀπερ-
ρίφησαν· ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιαʹ.

1 ΟΤΙ νήπιος Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα
αὐτόν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα
αὐτοῦ. 2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς, οὕτως ἀπῴ-
χοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔθυον
καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων. 3 Καὶ ἐγὼ συνεπό-
δισα τὸν Ἐφραΐμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βρα-
χίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν
δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ· καὶ
ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνήσομαι αὐτῷ. 5 Κατ-
ῴκησεν Ἐφραΐμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.
6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. Καὶ
φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, 7 Καὶ ὁ
λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ
μὴ ὑψώσῃ αὐτόν. 8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραΐμ;
ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδαμὰ
θήσομαί σε καὶ ὡς Σεβοείμ. Μετεστράφη ἡ καρδία
μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου·
9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου,
οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ·
διότι θεὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ἐν σοὶ ἅγιος,
καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν. 10 Ὀπίσω Κυρίου
πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται,
καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων· 11 Ἐκστήσονται
ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς
Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν, λέγει Κύριος. 12 Ἐκύκλωσέ με ἐν
ψεύδει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα. Νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ὁ λαὸς
ἅγιος κεκλήσεται θεοῦ.

ΚΕΦ. ιβʹ.

1 Ὁ δὲ Ἐφραΐμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίωξε
καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων
διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν τοῦ
ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 Consurget tumultus in populo tuo: et
omnes munitiones tuæ vastabuntur, sicut
vastatus est Salmana a domo ejus qui judi-
cavit Baal in die prœlii, matre super filios
allisa. 15 Sic fecit vobis Bethel, a facie ma-
litiæ nequitiarum vestrarum. Sicut mane
transiit, pertransiit rex Israel.

CAPUT XI.

1 Quia puer Israel, et dilexi eum: et ex
Ægypto vocavi filium meum. 2 Vocaverunt
eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim im-
molabant, et simulacris sacrificabant. 3 Et
ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos
in brachiis meis: et nescierunt quod cura-
rem eos. 4 In funiculis Adam traham eos,
in vinculis charitatis: et ero eis quasi exal-
tans jugum super maxillas eorum: et decli-
navi ad eum ut vesceretur. 5 Non reverte-
tur in terram Ægypti, et Assur ipse rex ejus:
quoniam noluerunt converti. 6 Cœpit gla-
dius in civitatibus ejus, et consumet electos
ejus, et comedet capita eorum. 7 Et popu-
lus meus pendebit ad reditum meum: jugum
autem imponetur eis simul, quod non aufe-
retur. 8 Quomodo dabo te Ephraim, prote-
gam te Israel? quomodo dabo te sicut Adama,
ponam te ut Seboim? Conversum est in me
cor meum, pariter conturbata est pœnitudo
mea. 9 Non faciam furorem iræ meæ: non
convertar ut disperdam Ephraim: quoniam
Deus ego, et non homo: in medio tui sanctus,
et non ingrediar civitatem. 10 Post Domi-
num ambulabunt, quasi leo rugiet: quia ipse
rugiet, et formidabunt filii maris, 11 Et
avolabunt quasi avis ex Ægypto, et quasi
columba de terra Assyriorum: et collocabo
eos in domibus suis, dicit Dominus. 12 Cir-
cumdedit me in negatione Ephraim, et in
dolo domus Israel: Judas autem testis de-
scendit cum Deo, et cum sanctis fidelis.

CAPUT XII.

1 Ephraim pascit ventum, et sequitur
æstum: tota die mendacium et vasti-
tatem multiplicat: et fœdus cum Assyriis
iniit, et oleum in Ægyptum ferebat.
2 Judicium ergo Domini cum Juda, et
visitatio super Jacob: juxta vias ejus,
et juxta adinventiones ejus reddet ei.

4 בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־
אֱלֹהִים׃ 5 וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה
וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בֵּית־אֵל יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר
עִמָּנוּ׃ 6 וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃
7 וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט
שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ 8 כְּנַעַן
בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ 9 וַיֹּאמֶר
אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל־
יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עָוֹן אֲשֶׁר־חֵטְא׃
10 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֹד
אוֹשִׁיבְךָ בָאֳהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד׃ 11 וְדִבַּרְתִּי
עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד
הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ 12 אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־
שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל שְׁוָרִים זִבֵּחוּ גַּם
מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃
13 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃ 14 וּבְנָבִיא הֶעֱלָה
יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃
15 הִכְעִיס אֶפְרַיִם תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו
יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ אֲדֹנָיו׃

פרשה יג

1 כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל וַיָּמֹת׃ 2 וְעַתָּה ׀ יוֹסִפוּ
לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם
כִּתְבוּנָם עֲצַבִּים מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלֹּה
לָהֶם הֵם אֹמְרִים זֹבְחֵי אָדָם עֲגָלִים
יִשָּׁקוּן׃ 3 לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל
מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יְסֹעֵר מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן
מֵאֲרֻבָּה׃ 4 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם וֵאלֹהִים זוּלָתִי לֹא תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ
אַיִן בִּלְתִּי׃ 5 אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר
בְּאֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת׃ 6 כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ
שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל־כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃ 7 וָאֱהִי
לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר׃

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς θεόν, 4 Καὶ
ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν
καὶ ἐδεήθησάν μου, ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν εὕροσάν
με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. 5 Ὁ δὲ
Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημό-
συνον αὐτοῦ. 6 Καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις,
ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν
θεόν σου διὰ παντός. 7 Χαναὰν ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε. 8 Καὶ
εἶπεν Ἐφραὶμ Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυ-
χὴν ἐμαυτῷ. Πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθή-
σονται αὐτῷ δι' ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν. 9 Ἐγὼ δὲ
Κύριος ὁ θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέραι ἑορτῆς·
10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις
ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.
11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν
Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. 12 Καὶ
ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδού-
λευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο.
13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.
14 Ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ καὶ παρώργισε· καὶ τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνει-
δισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν
αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ
ἀπέθανε. 2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν,
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου
αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συν-
τετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι Θύσατε ἀνθρώ-
πους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι. 3 Διὰ τοῦτο ἔσον-
ται ὡς νεφέλη πρωινὴ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ
πορευομένη, ὡς χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος
καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων. 4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ
θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν,
οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύ-
εσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ
σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. 5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν
σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ 6 Κατὰ τὰς νομὰς
αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονήν, καὶ
ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἕνεκα τούτου ἐπε-
λάθοντό μου. 7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ
καὶ ὡς πάρδαλις· κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων.

3 In utero supplantavit fratrem suum: et
in fortitudine sua directus est cum angelo.
4 Et invaluit ad angelum, et confortatus
est: flevit, et rogavit eum: in Bethel in-
venit eum, et ibi locutus est nobiscum.
5 Et Dominus Deus exercituum, Dominus
memoriale ejus. 6 Et tu ad Deum tuum
converteris: misericordiam et judicium cus-
todi, et spera in Deo tuo semper. 7 Cha-
naan, in manu ejus statera dolosa, calumniam
dilexit. 8 Et dixit Ephraim: Verumtamen
dives effectus sum, inveni idolum mihi:
omnes labores mei non invenient mihi ini-
quitatem, quam peccavi. 9 Et ego Dominus
Deus tuus ex terra Ægypti, adhuc sedere te
faciam in tabernaculis, sicut in diebus festi-
vitatis. 10 Et locutus sum super prophetas,
et ego visionem multiplicavi, et in manu pro-
phetarum assimilatus sum. 11 Si Galaad
idolum, ergo frustra erant in Galgal bobus
immolantes: nam et altaria eorum quasi
acervi super sulcos agri. 12 Fugit Jacob in
regionem Syriæ, et servivit Israel in uxorem,
et in uxorem servavit. 13 In propheta au-
tem eduxit Dominus Israel de Ægypto: et in
propheta servatus est. 14 Ad iracundiam
me provocavit Ephraim in amaritudinibus
suis, et sanguis ejus super eum veniet, et op-
probrium ejus restituet ei Dominus suus.

CAPUT XIII.

1 Loquente Ephraim, horror invasit Is-
rael, et deliquit in Baal, et mortuus est.
2 Et nunc addiderunt ad peccandum: fece-
runtque sibi conflatile de argento suo quasi
similitudinem idolorum, factura artificum to-
tum est: his ipsi dicunt: Immolate homines
vitulos adorantes. 3 Idcirco erunt quasi nu-
bes matutina, et sicut ros matutinus præte-
riens, sicut pulvis turbine raptus ex area, et
sicut fumus de fumario. 4 Ego autem Do-
minus Deus tuus ex terra Ægypti: et Deum
absque me nescies, et salvator non est præter
me. 5 Ego cognovi te in deserto, in terra
solitudinis. 6 Juxta pascua sua adimpleti
sunt, et saturati sunt: et levaverunt cor
suum, et obliti sunt mei. 7 Et ego ero eis
quasi leæna, sicut pardus in via Assyriorum.

8 אֶפְגְּשֵׁם֙ כְּדֹ֣ב שַׁכּ֔וּל וְאֶקְרַ֖ע סְג֣וֹר
לִבָּ֑ם וְאֹכְלֵ֥ם שָׁם֙ כְּלָבִ֔יא חַיַּ֥ת הַשָּׂדֶ֖ה
תְּבַקְּעֵֽם׃ 9 שִׁחֶתְךָ֥ יִשְׂרָאֵ֖ל כִּי־בִ֥י בְעֶזְרֶֽךָ׃
10 אֱהִ֤י מַלְכְּךָ֙ אֵפ֔וֹא וְיוֹשִֽׁיעֲךָ֖ בְּכָל־עָרֶ֑יךָ
וְשֹׁ֣פְטֶ֔יךָ אֲשֶׁ֣ר אָמַ֔רְתָּ תְּנָה־לִּ֖י מֶ֥לֶךְ
וְשָׂרִֽים׃ 11 אֶֽתֶּן־לְךָ֥ מֶ֙לֶךְ֙ בְּאַפִּ֔י וְאֶקַּ֖ח
בְּעֶבְרָתִֽי׃ 12 צָרוּר֙ עֲוֺ֣ן אֶפְרָ֔יִם
צְפוּנָ֖ה חַטָּאתֽוֹ׃ 13 חֶבְלֵ֥י יֽוֹלֵדָ֖ה יָבֹ֣אוּ
ל֑וֹ הוּא־בֵן֙ לֹ֣א חָכָ֔ם כִּֽי־עֵ֥ת לֹא־יַעֲמֹ֖ד
בְּמִשְׁבַּ֥ר בָּנִֽים׃ 14 מִיַּ֤ד שְׁאוֹל֙ אֶפְדֵּ֔ם
מִמָּ֖וֶת אֶגְאָלֵ֑ם אֱהִ֨י דְבָרֶ֜יךָ מָ֗וֶת אֱהִ֤י
קָֽטָבְךָ֙ שְׁא֔וֹל נֹ֖חַם יִסָּתֵ֥ר מֵעֵינָֽי׃ 15 כִּ֣י
ה֔וּא בֵּ֥ין אַחִ֖ים יַפְרִ֑יא יָב֣וֹא קָדִים֩ ר֨וּחַ
יְהוָ֜ה מִמִּדְבָּ֣ר עֹלֶ֗ה וְיֵב֤וֹשׁ מְקוֹרוֹ֙ וְיֶחֱרַ֣ב
מַעְיָנ֔וֹ ה֣וּא יִשְׁסֶ֔ה אוֹצַ֖ר כָּל־כְּלִ֥י חֶמְדָּֽה׃

פרשה יד׃

1 תֶּאְשַׁם֙ שֹֽׁמְר֔וֹן כִּ֥י מָרְתָ֖ה בֵּאלֹהֶ֑יהָ
בַּחֶ֣רֶב יִפֹּ֔לוּ עֹלְלֵיהֶ֣ם יְרֻטָּ֔שׁוּ וְהָרִיּוֹתָ֖יו
יְבֻקָּֽעוּ׃ 2 שׁ֚וּבָה יִשְׂרָאֵ֔ל עַ֖ד
יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ כִּ֥י כָשַׁ֖לְתָּ בַּעֲוֺנֶֽךָ׃ 3 קְח֤וּ
עִמָּכֶם֙ דְּבָרִ֔ים וְשׁ֖וּבוּ אֶל־יְהוָ֑ה אִמְר֣וּ
אֵלָ֗יו כָּל־תִּשָּׂ֤א עָוֺן֙ וְקַח־ט֔וֹב וּֽנְשַׁלְּמָ֥ה
פָרִ֖ים שְׂפָתֵֽינוּ׃ 4 אַשּׁ֣וּר ׀ לֹ֣א יוֹשִׁיעֵ֗נוּ
עַל־סוּס֙ לֹ֣א נִרְכָּ֔ב וְלֹא־נֹ֥אמַר ע֛וֹד אֱלֹהֵ֖ינוּ
לְמַעֲשֵׂ֣ה יָדֵ֑ינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ֖ יְרֻחַ֥ם יָתֽוֹם׃
5 אֶרְפָּא֙ מְשׁ֣וּבָתָ֔ם אֹהֲבֵ֖ם נְדָבָ֑ה כִּ֛י שָׁ֥ב
אַפִּ֖י מִמֶּֽנּוּ׃ 6 אֶהְיֶ֤ה כַטַּל֙ לְיִשְׂרָאֵ֔ל יִפְרַ֖ח
כַּשּֽׁוֹשַׁנָּ֑ה וְיַ֥ךְ שָׁרָשָׁ֖יו כַּלְּבָנֽוֹן׃ 7 יֵֽלְכוּ֙
יֹֽנְקוֹתָ֔יו וִיהִ֥י כַזַּ֖יִת הוֹד֑וֹ וְרֵ֥יחַֽ ל֖וֹ
כַּלְּבָנֽוֹן׃ 8 יָשֻׁ֙בוּ֙ יֹשְׁבֵ֣י בְצִלּ֔וֹ יְחַיּ֥וּ דָגָ֖ן
וְיִפְרְח֣וּ כַגָּ֑פֶן זִכְר֖וֹ כְּיֵ֥ין לְבָנֽוֹן׃ 9 אֶפְרַ֕יִם
מַה־לִּ֥י ע֖וֹד לָעֲצַבִּ֑ים אֲנִ֧י עָנִ֣יתִי וַאֲשׁוּרֶ֗נּוּ
אֲנִי֙ כִּבְר֣וֹשׁ רַעֲנָ֔ן מִמֶּ֖נִּי פֶּרְיְךָ֥ נִמְצָֽא׃
10 מִ֤י חָכָם֙ וְיָ֣בֵֽן אֵ֔לֶּה נָב֖וֹן וְיֵֽדָעֵ֑ם כִּֽי־
יְשָׁרִ֞ים דַּרְכֵ֣י יְהוָ֗ה וְצַדִּקִים֙ יֵ֣לְכוּ בָ֔ם
וּפֹשְׁעִ֖ים יִכָּ֥שְׁלוּ בָֽם׃

חזק׃

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαῤῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς. 9 Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει; 10 Ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα. 11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου. 12 Συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ· 13 Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥξουσιν αὐτῷ. Οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων. 14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ᾅδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. 15 Διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ. Ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίτθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤῥαγήσονται. 2 Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν θεόν σου, διότι ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. 3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν καὶ λάβετε ἀγαθά, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν. 4 Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα· οὐκ ἔτι μὴ εἴπωμεν Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν. 5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὀργήν μου ἀπ' αὐτοῦ· 6 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραήλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος. 7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου. 8 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου. 9 Τῷ Ἐφραὶμ τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται. 10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

8 Occurram eis quasi ursa raptis catulis, et dirumpam interiora jecoris eorum : et consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. 9 Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. 10 Ubi est rex tuus? maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis; et judices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem, et principes. 11 Dabo tibi regem in furore meo, et auferam in indignatione mea. 12 Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus. 13 Dolores parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum. 14 De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos : ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis. 15 Quia ipse inter fratres dividet : adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem : et siccabit venas ejus, et desolabit fontem ejus, et ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis.

CAPUT XIV.

1 PEREAT Samaria, quoniam ad amaritudinem concitavit Deum suum: in gladio pereant, parvuli eorum elidantur, et fœtæ ejus discindantur. 2 Convertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. 3 Tollite vobiscum verba, et convertimini ad Dominum: et dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: et reddemus vitulos labiorum nostrorum. 4 Assur non salvabit nos, super equum non ascendemus, nec dicemus ultra: Dii nostri opera manuum nostrarum : quia ejus, qui in te est, misereberis pupilli. 5 Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontanee: quia aversus est furor meus ab eis. 6 Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, et erumpet radix ejus ut Libani. 7 Ibunt rami ejus, et erit quasi oliva gloria ejus, et odor ejus ut Libani. 8 Convertentur sedentes in umbra ejus : vivent tritico, et germinabunt quasi vinea: memoriale ejus sicut vinum Libani. 9 Ephraim quid mihi ultra idola? ego exaudiam, et dirigam eum ego ut abietem virentem: ex me fructus tuus inventus est. 10 Quis sapiens, et intelliget ista? intelligens, et sciet hæc? quia rectæ viæ Domini, et justi ambulabunt in eis: prævaricatores vero corruent in eis.

LIBER JOEL.

יואל א

דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יוֹאֵל בֶּן־
פְּתוּאֵל ׃ 2 שִׁמְעוּ־זֹאת הַזְּקֵנִים
וְהַאֲזִינוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הֶהָיְתָה זֹּאת
בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבֹתֵיכֶם ׃ 3 עָלֶיהָ
לִבְנֵיכֶם סַפֵּרוּ וּבְנֵיכֶם לִבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם
לְדוֹר אַחֵר ׃ 4 יֶתֶר הַגָּזָם אָכַל הָאַרְבֶּה
וְיֶתֶר הָאַרְבֶּה אָכַל הַיָּלֶק וְיֶתֶר הַיֶּלֶק
אָכַל הֶחָסִיל ׃ 5 הָקִיצוּ שִׁכּוֹרִים וּבְכוּ
וְהֵילִלוּ כָּל־שֹׁתֵי יָיִן עַל־עָסִיס כִּי נִכְרַת
מִפִּיכֶם ׃ 6 כִּי־גוֹי עָלָה עַל־אַרְצִי עָצוּם
וְאֵין מִסְפָּר שִׁנָּיו שִׁנֵּי אַרְיֵה וּמְתַלְּעוֹת
לָבִיא לוֹ ׃ 7 שָׂם גַּפְנִי לְשַׁמָּה וּתְאֵנָתִי
לִקְצָפָה חָשֹׂף חֲשָׂפָהּ וְהִשְׁלִיךְ הִלְבִּינוּ
שָׂרִיגֶיהָ ׃ 8 אֱלִי כִּבְתוּלָה חֲגֻרַת־שַׂק עַל־
בַּעַל נְעוּרֶיהָ ׃ 9 הָכְרַת מִנְחָה וָנֶסֶךְ
מִבֵּית יְהוָה אָבְלוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי
יְהוָה ׃ 10 שֻׁדַּד שָׂדֶה אָבְלָה אֲדָמָה כִּי
שֻׁדַּד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֻמְלַל יִצְהָר ׃
11 הֹבִישׁוּ אִכָּרִים הֵילִילוּ כֹּרְמִים עַל־
חִטָּה וְעַל־שְׂעֹרָה כִּי אָבַד קְצִיר שָׂדֶה ׃
12 הַגֶּפֶן הוֹבִישָׁה וְהַתְּאֵנָה אֻמְלָלָה רִמּוֹן
גַּם־תָּמָר וְתַפּוּחַ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁוּ
כִּי־הֹבִישׁ שָׂשׂוֹן מִן־בְּנֵי אָדָם ׃
13 חִגְרוּ וְסִפְדוּ הַכֹּהֲנִים הֵילִילוּ מְשָׁרְתֵי
מִזְבֵּחַ בֹּאוּ לִינוּ בַשַּׂקִּים מְשָׁרְתֵי אֱלֹהָי
כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה וָנָסֶךְ ׃

ΙΩΗΛ, ΚΕΦ. α′.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ
Βαθουήλ. 2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσβύτε-
ροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν· εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἢ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν; 3 Ὑπὲρ
αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. 4 Τὰ κατάλοιπα τῆς
κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς
ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα
τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη. 5 Ἐκνήψατε
οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε· θρηνή-
σατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι
ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.
6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ
ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος,
καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου· 7 Ἔθετο τὴν ἄμ-
πελόν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς συκάς μου εἰς
συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ
ἔῤῥιψεν, ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς. 8 Θρήνη-
σον πρὸς μὲ ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον
ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν. 9 Ἐξῆρται
θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου.
10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία, πενθείτω ἡ γῆ·
ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὠλι-
γώθη ἔλαιον, 11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρη-
νεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπό-
λωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ· 12 Ἡ ἄμπελος ἐξη-
ράνθη, καὶ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ καὶ φοίνιξ
καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράν-
θησαν, ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε
οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώ-
σατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῷ, ὅτι ἀπέσχη-
κεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

JOEL, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad Joel
filium Phatuel. 2 Audite hoc senes, et
auribus percipite omnes habitatores terræ:
si factum est istud in diebus vestris, aut in
diebus patrum vestrorum? 3 Super hoc
filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis,
et filii eorum generationi alteræ. 4 Resi-
duum erucæ comedit locusta, et residuum
locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi
comedit rubigo. 5 Expergiscimini ebrii, et
flete, et ululate omnes, qui bibitis vinum in
dulcedine: quoniam periit ab ore vestro.
6 Gens enim ascendit super terram meam,
fortis et innumerabilis: dentes ejus ut dentes
leonis: et molares ejus ut catuli leonis. 7 Po-
suit vineam meam in desertum, et ficum
meam decorticavit: nudans spoliavit eam, et
projecit: albi facti sunt rami ejus. 8 Plange
quasi virgo accincta sacco super virum pu-
bertatis suæ. 9 Periit sacrificium et libatio
de domo Domini: luxerunt sacerdotes mi-
nistri Domini. 10 Depopulata est regio, lux-
it humus: quoniam devastatum est triti-
cum, confusum est vinum, elanguit oleum.
11 Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vini-
tores super frumento et hordeo, quia periit
messis agri. 12 Vinea confusa est, et ficus
elanguit: malogranatum, et palma, et malum,
et omnia ligna agri aruerunt: quia confusum
est gaudium a filiis hominum. 13 Accingite
vos, et plangite sacerdotes, ululate minis-
tri altaris: ingredimini, cubate in sacco
ministri Dei mei: quoniam interiit de
domo Dei vestri sacrificium et libatio.

14 קַדְּשׁוּ־צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה אִסְפוּ זְקֵנִים
כֹּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְזַעֲקוּ אֶל־יְהוָה׃ 15 אֲהָהּ לַיּוֹם כִּי קָרוֹב
יוֹם יְהוָה וּכְשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ 16 הֲלוֹא
נֶגֶד עֵינֵינוּ אֹכֶל נִכְרָת מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ
שִׂמְחָה וָגִיל׃ 17 עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת
מֶגְרְפֹתֵיהֶם נָשַׁמּוּ אֹצָרוֹת נֶהֶרְסוּ מַמְּגֻרוֹת
כִּי הֹבִישׁ דָּגָן׃ 18 מַה־נֶּאֶנְחָה בְהֵמָה
נָבֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם
גַּם־עֶדְרֵי הַצֹּאן נֶאְשָׁמוּ׃ 19 אֵלֶיךָ יְהוָה
אֶקְרָא כִּי־אֵשׁ אָכְלָה נְאוֹת מִדְבָּר וְלֶהָבָה
לִהֲטָה כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה׃ 20 גַּם־בַּהֲמוֹת
שָׂדֶה תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ כִּי יָבְשׁוּ אֲפִיקֵי מָיִם
וְאֵשׁ אָכְלָה נְאוֹת הַמִּדְבָּר׃

פרשה ב׃

1 תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן וְהָרִיעוּ בְּהַר
קָדְשִׁי יִרְגְּזוּ כֹּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי־בָא יוֹם־
יְהוָה כִּי קָרוֹב׃ 2 יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם
עָנָן וַעֲרָפֶל כְּשַׁחַר פָּרֻשׂ עַל־הֶהָרִים עַם
רַב וְעָצוּם כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָה מִן־הָעוֹלָם
וְאַחֲרָיו לֹא יוֹסֵף עַד־שְׁנֵי דּוֹר וָדוֹר׃
3 לְפָנָיו אָכְלָה אֵשׁ וְאַחֲרָיו תְּלַהֵט לֶהָבָה
כְּגַן־עֵדֶן הָאָרֶץ לְפָנָיו וְאַחֲרָיו מִדְבַּר
שְׁמָמָה וְגַם־פְּלֵיטָה לֹא־הָיְתָה לּוֹ׃
4 כְּמַרְאֵה סוּסִים מַרְאֵהוּ וּכְפָרָשִׁים כֵּן
יְרוּצוּן׃ 5 כְּקוֹל מַרְכָּבוֹת עַל־רָאשֵׁי
הֶהָרִים יְרַקֵּדוּן כְּקוֹל לַהַב אֵשׁ אֹכְלָה
קָשׁ כְּעַם עָצוּם עֱרוּךְ מִלְחָמָה׃ 6 מִפָּנָיו
יָחִילוּ עַמִּים כָּל־פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר׃
7 כְּגִבּוֹרִים יְרֻצוּן כְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה יַעֲלוּ
חוֹמָה וְאִישׁ בִּדְרָכָיו יֵלֵכוּן וְלֹא יְעַבְּטוּן
אֹרְחוֹתָם׃ 8 וְאִישׁ אָחִיו לֹא יִדְחָקוּן
גֶּבֶר בִּמְסִלָּתוֹ יֵלֵכוּן וּבְעַד הַשֶּׁלַח יִפֹּלוּ
לֹא יִבְצָעוּ׃ 9 בָּעִיר יָשֹׁקּוּ בַּחוֹמָה
יְרֻצוּן בַּבָּתִּים יַעֲלוּ בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ
כַּגַּנָּב׃ 10 לְפָנָיו רָגְזָה אֶרֶץ רָעֲשׁוּ שָׁמָיִם
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃

14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συν-
αγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦντας γῆν
εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύ-
ριον ἐκτενῶς 15 Οἴμοι οἴμοι οἴμοι εἰς ἡμέραν,
ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ
ταλαιπωρίας ἥξει. 16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν
εὐφροσύνη καὶ χαρά. 17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις
ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί,
κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος. 18 Τί
ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν,
ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν
προβάτων ἠφανίσθησαν. 19 Πρὸς σὲ Κύριε βοή-
σομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ
φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ· 20 Καὶ
τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ, ὅτι
ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε
τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

ΚΕΦ. β'.

1 ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε
ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα
Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς 2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου,
ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης. Ὡς ὄρθρος χυθήσεται
ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτῷ
οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ
προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν. 3 Τὰ
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω
αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς
ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ
πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται
αὐτῷ. 4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις αὐτῶν, καὶ
ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται· 5 Ὡς φωνὴ ἁρ-
μάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ
ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην,
καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος
εἰς πόλεμον. 6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβή-
σονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.
7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολε-
μισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν
τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι
τὰς τρίβους αὐτῶν, 8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· καταβαρυνόμενοι ἐν
τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλε-
σιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.
9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων
δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ
διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται. 10 Πρὸ
προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθή-
σεται ὁ οὐρανός, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκο-
τάσουσι, καὶ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.

14 Sanctificate jejunium, vocate cœtum,
congregate senes omnes habitatores terræ
in domum Dei vestri: et clamate ad Do-
minum: 15 A a a, diei; quia prope est
dies Domini, et quasi vastitas a potente
veniet. 16 Numquid non coram oculis
vestris alimenta perierunt de domo Dei
nostri, lætitia et exultatio? 17 Compu-
truerunt jumenta in stercore suo, demolita
sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ: quo-
niam confusum est triticum. 18 Quid inge-
muit animal, mugierunt greges armenti?
Quia non est pascua eis; sed et greges pecorum
disperierunt. 19 Ad te Domine clamabo:
quia ignis comedit speciosa deserti, et flamma
succendit omnia ligna regionis. 20 Sed et
bestiæ agri, quasi area sitiens imbrem, sus-
pexerunt ad te: quoniam exsiccati sunt fontes
aquarum, et ignis devoravit speciosa deserti.

CAPUT II.

1 Canite tuba in Sion, ululate in monte
sancto meo, conturbentur omnes habitatores
terræ: quia venit dies Domini, quia prope est
2 Dies tenebrarum et caliginis, dies nubis et
turbinis: quasi mane expansum super mon-
tes populus multus et fortis: similis ei non
fuit a principio, et post eum non erit usque
in annos generationis et generationis. 3 Ante
faciem ejus ignis vorans, et post eum exurens
flamma: quasi hortus voluptatis terræ coram
eo, et post eum solitudo deserti, neque est
qui effugiat eum. 4 Quasi aspectus equorum,
aspectus eorum: et quasi equites sic current.
5 Sicut sonitus quadrigarum super capita
montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis
devorantis stipulam, velut populus fortis
præparatus ad prœlium. 6 A facie ejus cru-
ciabuntur populi: omnes vultus redigentur in
ollam. 7 Sicut fortes current: quasi viri
bellatores ascendent murum: viri in viis suis
gradientur, et non declinabunt a semitis suis.
8 Unusquisque fratrem suum non coarctabit,
singuli in calle suo ambulabunt: sed et per
fenestros cadent, et non demolientur. 9 Ur-
bem ingredientur, in muro current: domos
conscendent, per fenestras intrabunt quasi
fur. 10 A facie ejus contremuit terra, moti
sunt cæli: sol et luna obtenebrati sunt,
et stellæ retraxerunt splendorem suum.

11 וַיהוָה נָתַן קוֹלוֹ לִפְנֵי חֵילוֹ כִּי רַב
מְאֹד מַחֲנֵהוּ כִּי עָצוּם עֹשֵׂה דְבָרוֹ כִּי־
גָדוֹל יוֹם־יְהוָה וְנוֹרָא מְאֹד וּמִי יְכִילֶנּוּ׃
12 וְגַם־עַתָּה נְאֻם־יְהוָה שֻׁבוּ עָדַי בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְצוֹם וּבִבְכִי וּבְמִסְפֵּד׃ 13 וְקִרְעוּ
לְבַבְכֶם וְאַל־בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃ 14 מִי יוֹדֵעַ
יָשׁוּב וְנִחָם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה מִנְחָה
וָנֶסֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 15 תִּקְעוּ
שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קַדְּשׁוּ־צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה׃
16 אִסְפוּ־עָם קַדְּשׁוּ קָהָל קִבְצוּ זְקֵנִים
אִסְפוּ עוֹלָלִים וְיוֹנְקֵי שָׁדָיִם יֵצֵא חָתָן
מֵחֶדְרוֹ וְכַלָּה מֵחֻפָּתָהּ׃ 17 בֵּין הָאוּלָם
וְלַמִּזְבֵּחַ יִבְכּוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי יְהוָה
וְיֹאמְרוּ חוּסָה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן
נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם לָמָּה
יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם׃ 18 וַיְקַנֵּא
יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל־עַמּוֹ׃ 19 וַיַּעַן
יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת־
הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ
וְלֹא־אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם׃
20 וְאֶת־הַצְּפוֹנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו
אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת־פָּנָיו אֶל־הַיָּם
הַקַּדְמֹנִי וְסֹפוֹ אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה
בָאְשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת׃
21 אַל־תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי־הִגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ 22 אַל־תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדַי
כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי־עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ
תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם׃ 23 וּבְנֵי צִיּוֹן
גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן
לָכֶם אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם
גֶּשֶׁם מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן׃ 24 וּמָלְאוּ
הַגֳּרָנוֹת בָּר וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ
וְיִצְהָר׃ 25 וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים
אֲשֶׁר אָכַל הָאַרְבֶּה הַיֶּלֶק וְהֶחָסִיל וְהַגָּזָם
חֵילִי הַגָּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בָּכֶם׃

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου
δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐστι σφόδρα ἡ παρεμ-
βολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι
μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς
ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ; 12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν Ἐπιστράφητε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ
ἐν κοπετῷ, 13 Καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ
ταῖς κακίαις. 14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ με-
τανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν
καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν;
15 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἁγιάσατε νη-
στείαν, κηρύξατε θεραπείαν, 16 Συναγάγετε λαόν,
ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συν-
αγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς, ἐξελθέτω
νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ
παστοῦ αὐτῆς. 17 Ἀνὰ μέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ
θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦν-
τες τῷ Κυρίῳ καὶ ἐροῦσι Φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ
σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος
τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; 18 Καὶ
ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος καὶ εἶπε
τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν
σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθή-
σεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδι-
σμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι· 20 Καὶ τὸν ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐκ-
διώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον,
καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ,
καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ
ἔργα αὐτοῦ. 21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι. 22 Θαρσεῖτε
κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς
ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκῆ
καὶ ἄμπελος ἔδωκαν την ἰσχὺν αὐτῶν. 23 Καὶ
τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώιμον
καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν, 24 Καὶ πλη-
σθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσον-
ται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. 25 Καὶ ἀνταπο-
δώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς
καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, ἡ
δύναμίς μου ἡ μεγάλη ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς·

11 Et Dominus dedit vocem suam ante faciem
exercitus sui: quia multa sunt nimis castra
ejus, quia fortia et facientia verbum ejus:
magnus enim dies Domini, et terribilis valde:
et quis sustinebit eum? 12 Nunc ergo dicit
Dominus: Convertimini ad me in toto corde
vestro, in jejunio et in fletu, et in planctu.
13 Et scindite corda vestra, et non vestimenta
vestra, et convertimini ad Dominum Deum
vestrum: quia benignus et misericors est,
patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis
super malitia. 14 Quis scit si convertatur,
et ignoscat, et relinquat post se benedictio-
nem, sacrificium et libamen Domino Deo ves-
tro? 15 Canite tuba in Sion, sanctificate
jejunium, vocate cœtum, 16 Congregate po-
pulum, sanctificate ecclesiam, coadunate
senes, congregate parvulos, et sugentes ubera:
egrediatur sponsus de cubili suo, et sponsa
de thalamo suo. 17 Inter vestibulum et al-
tare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et
dicent: Parce Domine, parce populo tuo: et
ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut
dominentur eis nationes; quare dicunt in
populis: Ubi est Deus eorum? 18 Zelatus
est Dominus terram suam, et pepercit popu-
lo suo: 19 Et respondit Dominus, et dixit
populo suo: Ecce ego mittam vobis frumen-
tum, et vinum, et oleum, et replebimini eis:
et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus.
20 Et eum, qui ab aquilone est, procul faciam
a vobis: et expellam eum in terram inviam
et desertam: faciem ejus contra mare orien-
tale, et extremum ejus ad mare novissimum:
et ascendet fœtor ejus, et ascendet putredo
ejus, quia superbe egit. 21 Noli timere terra,
exulta et lætare: quoniam magnificavit Do-
minus ut faceret. 22 Nolite timere anima-
lia regionis: quia germinaverunt speciosa
deserti, quia lignum attulit fructum suum,
ficus et vinea dederunt virtutem suam. 23 Et
filii Sion exultate, et lætamini in Domino
Deo vestro: quia dedit vobis doctorem
justitiæ, et descendere faciet ad vos im-
brem matutinum et serotinum, sicut in
principio. 24 Et implebuntur areæ fru-
mento, et redundabunt torcularia vino et
oleo. 25 Et reddam vobis annos, quos come-
dit locusta, bruchus, et rubigo, et eruca:
fortitudo mea magna, quam misi in vos.

26 וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ 27 וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃

(II. 28) פרשה ג׃

1 וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם זִקְנֵיכֶם חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחוּרֵיכֶם חֶזְיֹנוֹת יִרְאוּ׃ 2 וְגַם עַל־הָעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי׃ 3 וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׁן׃ 4 הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ 5 וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט כִּי בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ͏ִם תִּהְיֶה פְלֵיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר יְהוָה קֹרֵא׃

(III. 1) פרשה ד׃

1 כִּי הִנֵּה בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם׃ 2 וְקִבַּצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהוֹרַדְתִּים אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט וְנִשְׁפַּטְתִּי עִמָּם שָׁם עַל־עַמִּי וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פִּזְּרוּ בַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצִי חִלֵּקוּ׃ 3 וְאֶל־עַמִּי יַדּוּ גוֹרָל וַיִּתְּנוּ הַיֶּלֶד בַּזּוֹנָה וְהַיַּלְדָּה מָכְרוּ בַיַּיִן וַיִּשְׁתּוּ׃ 4 וְגַם מָה־אַתֶּם לִי צֹר וְצִידוֹן וְכֹל גְּלִילוֹת פְּלָשֶׁת הַגְּמוּל אַתֶּם מְשַׁלְּמִים עָלָי וְאִם־גֹּמְלִים אַתֶּם עָלַי קַל מְהֵרָה אָשִׁיב גְּמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ 5 אֲשֶׁר־כַּסְפִּי וּזְהָבִי לְקַחְתֶּם וּמַחֲמַדַּי הַטֹּבִים הֲבֵאתֶם לְהֵיכְלֵיכֶם׃ 6 וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם מְכַרְתֶּם לִבְנֵי הַיְּוָנִים לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם׃ 7 הִנְנִי מְעִירָם מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִי גְמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ 8 וּמָכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמְכָרוּם לִשְׁבָאִים אֶל־גּוֹי רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα· 27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. 28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. 29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου· 30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· 31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς Κύριος προσκέκληται.

ΚΕΦ. γ'.

1 ὍΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ, 2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραήλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν μου κατεδιείλαντο, 3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου καὶ ἔπινον. 4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοί, Τύρος καὶ Σιδών, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, 5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν· 6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, 8 Καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

26 Et comedetis vescentes, et saturabimini: et laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: et non confundetur populus meus in sempiternum. 27 Et scietis quia in medio Israel ego sum: et ego Dominus Deus vester, et non est amplius: et non confundetur populus meus in æternum. 28 Et erit post hæc, effundam spiritum meum super omnem carnem: et prophetabunt filii vestri, et filiæ vestræ: senes vestri somnia somniabunt, et juvenes vestri visiones videbunt. 29 Sed et super servos meos et ancillas in diebus illis effundam spiritum meum. 30 Et dabo prodigia in cælo, et in terra, sanguinem, et ignem, et vaporem fumi. 31 Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis. 32 Et erit: omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit: quia in monte Sion, et in Jerusalem erit salvatio, sicut dixit Dominus, et in residuis, quos Dominus vocaverit.

CAPUT III.

1 Quia ecce in diebus illis, et in tempore illo, cum convertero captivitatem Juda et Jerusalem: 2 Congregabo omnes gentes, et deducam eas in vallem Josaphat: et disceptabo cum eis ibi super populo meo, et hereditate mea Israel, quos disperserunt in nationibus, et terram meam diviserunt. 3 Et super populum meum miserunt sortem: et posuerunt puerum in prostibulo, et puellam vendiderunt pro vino ut biberent. 4 Verum quid mihi et vobis Tyrus et Sidon, et omnis terminus Palæsthinorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? et si ulciscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. 5 Argentum enim meum et aurum tulistis: et desiderabilia mea et pulcherrima intulistis in delubra vestra. 6 Et filios Juda, et filios Jerusalem vendidistis filiis Græcorum, ut longe faceretis eos de finibus suis. 7 Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: et convertam retributionem vestram in caput vestrum. 8 Et vendam filios vestros, et filias vestras in manibus filiorum Juda: et venundabunt eos Sabæis genti longinquæ, quia Dominus locutus est.

9 קִרְאוּ־זֹאת בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ מִלְחָמָה
הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים יִגְּשׁוּ יַעֲלוּ כֹּל אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה׃ 10 כֹּתּוּ אִתֵּיכֶם לַחֲרָבוֹת
וּמַזְמְרֹתֵיכֶם לִרְמָחִים הַחַלָּשׁ יֹאמַר גִּבּוֹר
אָנִי׃ 11 עוּשׁוּ וָבֹאוּ כָל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב
וְנִקְבָּצוּ שָׁמָּה הַנְחַת יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃
12 יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט
כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃
13 שִׁלְחוּ מַגָּל כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ רְדוּ
כִּי־מָלְאָה גַּת הֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים כִּי רַבָּה
רָעָתָם׃ 14 הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ
כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ׃
15 שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃
16 וַיהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלַםִ יִתֵּן
קוֹלוֹ וְרָעֲשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיהוָה מַחֲסֶה
לְעַמּוֹ וּמָעוֹז לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר־
קָדְשִׁי וְהָיְתָה יְרוּשָׁלַםִ קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא־
יַעַבְרוּ־בָהּ עוֹד׃ 18 וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת
תֵּלַכְנָה חָלָב וְכָל־אֲפִיקֵי יְהוּדָה יֵלְכוּ
מָיִם וּמַעְיָן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה
אֶת־נַחַל הַשִּׁטִּים׃ 19 מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה
תִהְיֶה וֶאֱדוֹם לְמִדְבַּר שְׁמָמָה תִּהְיֶה
מֵחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ דָם־נָקִיא
בְּאַרְצָם׃ 20 וִיהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב
וִירוּשָׁלַםִ לְדוֹר וָדוֹר׃ 21 וְנִקֵּיתִי דָּמָם
לֹא־נִקֵּיתִי וַיהוָה שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε
πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς, προσαγά-
γετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμι-
σταί, 10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας
καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος
λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ. 11 Συναθροίζεσθε καὶ εἰσ-
πορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε
ἐκεῖ· ὁ πραῢς ἔστω μαχητής· 12 Ἐξεγειρέσθωσαν,
ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα
Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα
τὰ ἔθνη κυκλόθεν. 13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε,
διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήνια,
ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν. 14 Ἦχοι ἐξή-
χησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα
Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. 15 Ὁ ἥλιος καὶ
ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι
φέγγος αὐτῶν. 16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνα-
κεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ,
καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος
φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ· καὶ
ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύ-
σονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ
οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις
Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου
ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν σχοί-
νων. 19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ
Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν
υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν· 20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατ-
οικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν·
21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθῳ-
ώσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

9 Clamate hoc in gentibus, sanctificate bel-
lum, suscitate robustos: accedant, ascen-
dant omnes viri bellatores. 10 Concidite
aratra vestra in gladios, et ligones ves-
tros in lanceas. Infirmus dicat: Quia fortis
ego sum. 11 Erumpite, et venite omnes
gentes de circuitu, et congregamini: ibi
occumbere faciet Dominus robustos tuos.
12 Consurgant, et ascendant gentes in vallem
Josaphat: quia ibi sedebo ut judicem omnes
gentes in circuitu. 13 Mittite falces, quo-
niam maturavit messis: venite, et descendite,
quia plenum est torcular, exuberant torcula-
ria: quia multiplicata est malitia eorum.
14 Populi, populi in valle concisionis: quia
juxta est dies Domini in valle concisionis.
15 Sol et luna obtenebrati sunt, et stellæ
retraxerunt splendorem suum. 16 Et Do-
minus de Sion rugiet, et de Jerusalem dabit
vocem suam: et movebuntur cæli, et terra:
et Dominus spes populi sui, et fortitudo
filiorum Israel. 17 Et scietis quia ego Do-
minus Deus vester, habitans in Sion monte
sancto meo: et erit Jerusalem sancta, et
alieni non transibunt per eam amplius.
18 Et erit in die illa: stillabunt montes dul-
cedinem, et colles fluent lacte: et per omnes
rivos Juda ibunt aquæ: et fons de domo Do-
mini egredietur, et irrigabit torrentem spina-
rum. 19 Ægyptus in desolationem erit, et
Idumæa in desertum perditionis: pro eo
quod inique egerint in filios Juda, et effude-
rint sanguinem innocentem in terra sua.
20 Et Judæa in æternum habitabitur, et
Jerusalem in generationem et generationem.
21 Et mundabo sanguinem eorum, quem non
mundaveram: et Dominus commorabitur in
Sion.

LIBER AMOS.

עמוס א

דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַנֹּקְדִים מִתְּקוֹעַ
אֲשֶׁר חָזָה עַל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי ׀
עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן־
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרָעַשׁ :
2 וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלַםִ
יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרֹעִים וְיָבֵשׁ
רֹאשׁ הַכַּרְמֶל : 3 כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי דַמֶּשֶׂק וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־דּוּשָׁם בַּחֲרֻצוֹת הַבַּרְזֶל אֶת־
הַגִּלְעָד : 4 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד : 5 וְשָׁבַרְתִּי
בְּרִיחַ דַּמֶּשֶׂק וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבִּקְעַת־אָוֶן
וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מִבֵּית עֶדֶן וְגָלוּ עַם־אֲרָם
קִירָה אָמַר יְהוָה : 6 כֹּה אָמַר
יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי עַזָּה וְעַל־אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַגְלוֹתָם גָּלוּת שְׁלֵמָה
לְהַסְגִּיר לֶאֱדוֹם : 7 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת
עַזָּה וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ : 8 וְהִכְרַתִּי
יוֹשֵׁב מֵאַשְׁדּוֹד וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מֵאַשְׁקְלוֹן
וַהֲשִׁיבוֹתִי יָדִי עַל־עֶקְרוֹן וְאָבְדוּ שְׁאֵרִית
פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה :
9 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי־צֹר
וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַסְגִּירָם
גָּלוּת שְׁלֵמָה לֶאֱדוֹם וְלֹא זָכְרוּ בְּרִית
אַחִים : 10 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת צֹר
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹתֶיהָ :

ΑΜΩΣ, ΚΕΦ. α'.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ,
οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ὀζίου
βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ
Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σει-
σμοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ
ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν
αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ
τοῦ Καρμήλου. 3 Καὶ εἶπε Κύριος Ἐπὶ ταῖς
τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἔπριζον
πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν
Γαλαάδ· 4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον
Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ.
5 Καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολο-
θρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὢν, καὶ κατακόψω
φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται
λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος. 6 Τάδε
λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς,
ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν
τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν·
7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ
καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς· 8 Καὶ ἐξολο-
θρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται
φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν
ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος. 9 Τάδε λέγει Κύριος
Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς
τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν
συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν εἰς τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελ-
φῶν· 10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη
Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

AMOS, CAPUT I.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de The-
cue: quæ vidit super Israel in diebus Oziæ
regis Juda, et in diebus Jeroboam filii Joas
regis Israel, ante duos annos terræmotus.
2 Et dixit: Dominus de Sion rugiet, et de
Jerusalem dabit vocem suam: et luxerunt
speciosa pastorum, et exsiccatus est vertex
Carmeli. 3 Hæc dicit Dominus: Super tri-
bus sceleribus Damasci, et super quatuor non
convertam eum: eo quod trituraverint in
plaustris ferreis Galaad. 4 Et mittam ignem
in domum Azael, et devorabit domos Bena-
dad. 5 Et conteram vectem Damasci: et
disperdam habitatorem de campo idoli, et te-
nentem sceptrum de domo voluptatis: et
transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit
Dominus. 6 Hæc dicit Dominus: Super
tribus sceleribus Gazæ, et super quatuor non
convertam eum: eo quod transtulerint capti-
vitatem perfectam, ut concluderent eam in
Idumæa. 7 Et mittam ignem in murum
Gazæ, et devorabit ædes ejus. 8 Et disper-
dam habitatorem de Azoto, et tenentem scep-
trum de Ascalone: et convertam manum
meam super Accaron, et peribunt reliqui
Philisthinorum, dicit Dominus Deus. 9 Hæc
dicit Dominus: Super tribus sceleribus
Tyri, et super quatuor non convertam
eum: eo quod concluserint captivitatem
perfectam in Idumæa, et non sint recor-
dati fœderis fratrum. 10 Et mittam ig-
nem in murum Tyri, et devorabit ædes ejus.

עמוס א ב

11 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי אֱדוֹם
וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־רָדְפוֹ בַחֶרֶב
אָחִיו וְשִׁחֵת רַחֲמָיו וַיִּטְרֹף לָעַד אַפּוֹ
וְעֶבְרָתוֹ שְׁמָרָה נֶצַח׃ 12 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ
בְּתֵימָן וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בָּצְרָה׃
13 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי בְנֵי־
עַמּוֹן וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־בִּקְעָם
הָרוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הַרְחִיב אֶת־גְּבוּלָם׃
14 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹתֶיהָ בִּתְרוּעָה בְּיוֹם מִלְחָמָה בְּסַעַר
בְּיוֹם סוּפָה׃ 15 וְהָלַךְ מַלְכָּם בַּגּוֹלָה הוּא
וְשָׂרָיו יַחְדָּו אָמַר יְהוָה׃

פרשה ב :

1 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
מוֹאָב וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־שָׂרְפוֹ
עַצְמוֹת מֶלֶךְ־אֱדוֹם לַשִּׂיד׃ 2 וְשִׁלַּחְתִּי־
אֵשׁ בְּמוֹאָב וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת הַקְּרִיּוֹת
וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוֹאָב בִּתְרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃
3 וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקִּרְבָּהּ וְכָל־שָׂרֶיהָ
אֶהֱרוֹג עִמּוֹ אָמַר יְהוָה׃ 4 כֹּה
אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יְהוּדָה
וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מָאֳסָם
אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְחֻקָּיו לֹא שָׁמָרוּ
וַיַּתְעוּם כִּזְבֵיהֶם אֲשֶׁר־הָלְכוּ אֲבוֹתָם
אַחֲרֵיהֶם׃ 5 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ 6 כֹּה אָמַר
יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־
אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף
צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם׃ 7 הַשֹּׁאֲפִים
עַל־עֲפַר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים
יַטּוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־הַנַּעֲרָה לְמַעַן
חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃ 8 וְעַל־בְּגָדִים
חֲבֻלִים יַטּוּ אֵצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים
יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם׃ 9 וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי
אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ
אֲרָזִים גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא כָּאַלּוֹנִים
וָאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו מִתָּחַת׃

ΑΜΩΣ, α', β'.

11 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις
τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι αὐτούς, ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν
ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμήνατο μητέρα
ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ,
καὶ τὸ ὅρμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῖκος· 12 Καὶ
ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμάν, καὶ καταφάγεται θεμέ-
λια τειχέων αὐτῆς. 13 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς
τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρ-
σιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον
τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως
ἐμπλατύνωσι τὰ ὅρια ἑαυτῶν. 14 Καὶ ἀνάψω
πῦρ ἐπὶ τείχη Ῥαββάθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια
αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σει-
σθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς. 15 Καὶ
πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό,
λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. β'.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις
Μωὰβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφή-
σομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασι-
λέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν· 2 Καὶ ἐξαπο-
στελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια
τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ
Μωὰβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος·
3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.
4 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν
Ἰούδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσο-
μαι αὐτόν, ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν
νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ
οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια
αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες
αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν· 5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ.
6 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσο-
μαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον,
καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων, 7 Τὰ πατοῦντα
ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς
πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς
καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν
παιδίσκην, ὅπως βεβηλῶσι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
αὐτῶν. 8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες
σχοινίοις παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. 9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα
τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν
καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς
ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ
ἐπάνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

AMOS, I. II.

11 Hæc dicit Dominus: Super tribus sce-
leribus Edom, et super quatuor non con-
vertam eum: eo quod persecutus sit in
gladio fratrem suum, et violaverit miseri-
cordiam ejus, et tenuerit ultra furorem
suum, et indignationem suam servaverit
usque in finem. 12 Mittam ignem in The-
man: et devorabit ædes Bosræ. 13 Hæc
dicit Dominus: Super tribus sceleribus filio-
rum Ammon, et super quatuor non conver-
tam eum: eo quod dissecuerit prægnantes
Galaad ad dilatandum terminum suum.
14 Et succendam ignem in muro Rabba:
et devorabit ædes ejus in ululatu in die belli,
et in turbine in die commotionis. 15 Et ibit
Melchom in captivitatem, ipse, et principes
ejus simul, dicit Dominus.

CAPUT II.

1 HÆC dicit Dominus: Super tribus sce-
leribus Moab, et super quatuor non conver-
tam eum: eo quod incenderit ossa regis
Idumææ usque ad cinerem. 2 Et mittam
ignem in Moab, et devorabit ædes Carioth:
et morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ:
3 Et disperdam judicem de medio ejus, et
omnes principes ejus interficiam cum eo, dicit
Dominus. 4 Hæc dicit Dominus: Super
tribus sceleribus Juda, et super quatuor
non convertam eum: eo quod abjecerit legem
Domini, et mandata ejus non custodierit:
deceperunt enim eos idola sua, post quæ
abierant patres eorum. 5 Et mittam ignem
in Juda, et devorabit ædes Jerusalem. 6 Hæc
dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israel,
et super quatuor ncn convertam eum: pro
eo quod vendiderit pro argento justum, et
pauperem pro calceamentis. 7 Qui conte-
runt super pulverem terræ capita pauperum,
et viam humilium declinant: et filius ac
pater ejus ierunt ad puellam, ut violarent
nomen sanctum meum. 8 Et super vesti-
mentis pignoratis accubuerunt juxta omne
altare: et vinum damnatorum bibebant
in domo Dei sui. 9 Ego autem exter-
minavi Amorrhæum a facie eorum:
cujus altitudo, cedrorum altitudo ejus,
et fortis ipse quasi quercus: et contrivi
fructum ejus desuper, et radices eius subter.

10 וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ 11 וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם
לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִרִים הַאַף אֵין־
זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ 12 וַתַּשְׁקוּ
אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם
לֵאמֹר לֹא תִּנָּבְאוּ׃ 13 הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק
תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה
לָהּ עָמִיר׃ 14 וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל וְחָזָק
לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃
15 וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו
לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃
16 וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה ג׃

1 שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־
הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר׃ 2 רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־
עֲוֹנֹתֵיכֶם׃ 3 הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי
אִם־נוֹעָדוּ׃ 4 הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף
אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי
אִם־לָכָד׃ 5 הֲתִפּוֹל צִפּוֹר עַל־פַּח הָאָרֶץ
וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה
וְלָכוֹד לֹא יִלְכּוֹד׃ 6 אִם־יִתָּקַע שׁוֹפָר
בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה רָעָה
בְּעִיר וַיהוָה לֹא עָשָׂה׃ 7 כִּי לֹא יַעֲשֶׂה
אֲדֹנָי יֱהוִה דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־
עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ 8 אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא
יִירָא אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃
9 הַשְׁמִיעוּ עַל־אַרְמְנוֹת בְּאַשְׁדּוֹד וְעַל־אַרְמְנוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ עַל־הָרֵי שֹׁמְרוֹן
וּרְאוּ מְהוּמוֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ וַעֲשׁוּקִים
בְּקִרְבָּהּ׃ 10 וְלֹא־יָדְעוּ עֲשׂוֹת־נְכֹחָה נְאֻם־
יְהוָה הָאֹצְרִים חָמָס וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם׃
11 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה צַר
וּסְבִיב הָאָרֶץ וְהוֹרִיד מִמֵּךְ עֻזֵּךְ וְנָבֹזּוּ
אַרְמְנוֹתָיִךְ׃ 12 כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר
יַצִּיל הָרֹעֶה מִפִּי הָאֲרִי שְׁתֵּי כְרָעַיִם אוֹ
בְדַל־אֹזֶן כֵּן יִנָּצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים
בְּשֹׁמְרוֹן בִּפְאַת מִטָּה וּבִדְמֶשֶׁק עָרֶשׂ

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ
περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη
τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμοῤῥαίων.
11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφή-
τας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν·
μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα, υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος.
12 Καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς
προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες Οὐ μὴ προφητεύ-
σητε. 13 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω
ὑμῶν ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα κα-
λάμης· 14 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ
κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ
μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, 15 Καὶ
ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, 16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ
εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμ-
νὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. γ'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε
Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ κατὰ πάσης
φυλῆς ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων
2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς
γῆς, διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας ὑμῶν. 3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καθόλου ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς; 4 Εἰ
ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ
ἔχων; εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάν-
δρας αὐτοῦ καθόλου ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τί; 5 Εἰ
πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἰξευτοῦ; εἰ
σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλα-
βεῖν τί; 6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ
λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἣν
Κύριος οὐκ ἐποίησεν; 7 Διότι οὐ ποιήσῃ Κύριος
ὁ θεὸς πρᾶγμα ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας. 8 Λέων
ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται; Κύριος ὁ θεὸς
ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει; 9 Ἀναγγείλατε
χώραις ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς
Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε Συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σα-
μαρείας, καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς
καὶ καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ· 10 Καὶ οὐκ
ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ
θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς
χώραις αὐτῶν. 11 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
ὁ θεός Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται,
καὶ κατάξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου, καὶ διαρπαγήσονται
αἱ χῶραί σου. 12 Τάδε λέγει Κύριος Ὃν τρόπον
ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος
δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθήσονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατ-
έναντι τῆς φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῷ. Ἱερεῖς,

10 Ego sum, qui ascendere vos feci de
terra Ægypti, et duxi vos in deserto
quadraginta annis, ut possideretis terram
Amorrhæi. 11 Et suscitavi de filiis vestris
in prophetas, et de juvenibus vestris Na-
zaræos: numquid non ita est filii Israel,
dicit Dominus? 12 Et propinabitis Nazaræis
vinum: et prophetis mandabitis, dicentes:
Ne prophetetis. 13 Ecce ego stridebo subter
vos, sicut stridet plaustrum onustum fœno.
14 Et peribit fuga a veloce, et fortis non
obtinebit virtutem suam, et robustus non
salvabit animam suam: 15 Et tenens arcum
non stabit, et velox pedibus suis non salvabi-
tur, et ascensor equi non salvabit animam
suam: 16 Et robustus corde inter fortes
nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAPUT III.

1 AUDITE verbum, quod locutus est Domi-
nus super vos, filii Israel: super omnem
cognationem, quam eduxi de terra Ægypti,
dicens: 2 Tantummodo vos cognovi ex om-
nibus cognationibus terræ: idcirco visitabo
super vos omnes iniquitates vestras. 3 Num-
quid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit
eis? 4 Numquid rugiet leo in saltu, nisi
habuerit prædam? numquid dabit catulus
leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid ap-
prehenderit? 5 Numquid cadet avis in la-
queum terræ absque aucupe? numquid au-
feretur laqueus de terra antequam quid cepe-
rit? 6 Si clanget tuba in civitate, et populus
non expavescet? si erit malum in civitate,
quod Dominus non fecerit? 7 Quia non
facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit
secretum suum ad servos suos prophetas.
8 Leo rugiet, quis non timebit? Dominus
Deus locutus est, quis non prophetabit?
9 Auditum facite in ædibus Azoti, et in
ædibus terræ Ægypti: et dicite: Congrega-
mini super montes Samariæ, et videte insa-
nias multas in medio ejus, et calumniam
patientes in penetralibus ejus. 10 Et nescie-
runt facere rectum, dicit Dominus, thesau-
rizantes iniquitatem et rapinas in ædibus
suis. 11 Propterea hæc dicit Dominus Deus:
Tribulabitur, et circuietur terra: et detra-
hetur ex te fortitudo tua, et diripientur
ædes tuæ. 12 Hæc dicit Dominus: Quo-
modo si eruat pastor de ore leonis duo
crura, aut extremum auriculæ: sic eru-
entur filii Israel, qui habitant in Samaria
in plaga lectuli, et in Damasci grabato.

13 שִׁמְעוּ וְהָעִידוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נְאֻם־אֲדֹנָי
יֱהוִה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת׃ 14 כִּי בְּיוֹם פָּקְדִי
פִשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפָקַדְתִּי עַל־מִזְבְּחוֹת
בֵּית־אֵל וְנִגְדְּעוּ קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנָפְלוּ
לָאָרֶץ׃ 15 וְהִכֵּיתִי בֵית־הַחֹרֶף עַל־בֵּית
הַקָּיִץ וְאָבְדוּ בָּתֵּי הַשֵּׁן וְסָפוּ בָּתִּים רַבִּים
נְאֻם־יְהוָה׃

פרשה ד׃

1 שִׁמְעוּ הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר בְּהַר שֹׁמְרוֹן הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים
הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרֹת לַאֲדֹנֵיהֶם
הָבִיאָה וְנִשְׁתֶּה׃ 2 נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהוִה
בְּקָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם
וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת
דּוּגָה׃ 3 וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה נֶגְדָּהּ
וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמוֹנָה נְאֻם־יְהוָה׃ 4 בֹּאוּ
בֵית־אֵל וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ
וְהָבִיאוּ לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
מַעְשְׂרֹתֵיכֶם׃ 5 וְקַטֵּר מֵחָמֵץ תּוֹדָה
וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 6 וְגַם אֲנִי
נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן שִׁנַּיִם בְּכָל־עָרֵיכֶם
וְחֹסֶר לֶחֶם בְּכֹל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם
עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ 7 וְגַם אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם
אֶת־הַגֶּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַקָּצִיר
וְהִמְטַרְתִּי עַל־עִיר אֶחָת וְעַל־עִיר אַחַת
לֹא אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר וְחֶלְקָה
אֲשֶׁר־לֹא־תַמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבָשׁ׃ 8 וְנָעוּ
שְׁתַּיִם שָׁלֹשׁ עָרִים אֶל־עִיר אַחַת לִשְׁתּוֹת
מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃
9 הִכֵּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן הַרְבּוֹת
גַּנּוֹתֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל
הַגָּזָם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃
10 שִׁלַּחְתִּי בָכֶם דֶּבֶר בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם
הָרַגְתִּי בַחֶרֶב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוּסֵיכֶם
וָאַעֲלֶה בְּאֹשׁ מַחֲנֵיכֶם וּבְאַפְּכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם
עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ 11 הָפַכְתִּי בָכֶם כְּמַהְפֵּכַת
אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וַתִּהְיוּ כְּאוּד
מֻצָּל מִשְּׂרֵפָה וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נאם־יְהוָה׃

13 Ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ,
λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, 14 Διότι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ'
αὐτόν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθήλ,
καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν· 15 Συγχεῶ καὶ πα-
τάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
θερινόν, καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ
προστεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοί, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. δ'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς
Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ κα-
ταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πέ-
νητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν Ἐπίδοτε
ἡμῖν ὅπως πίωμεν. 2 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν
ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς
καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν
εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι
λοιμοί, 3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι
ἀλλήλων, καὶ ἀποῤῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομ-
μάν, λέγει Κύριος. 4 Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ καὶ
ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσε-
βῆσαι, καὶ ἠνέγκατε εἰς τὸ πρωὶ θυσίας ὑμῶν, εἰς
τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν. 5 Καὶ ἀνέ-
γνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας·
ἀναγγείλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ,
λέγει Κύριος. 6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν
ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδειαν
ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπε-
στρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ ἐγὼ
ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ
τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν
μίαν οὐ βρέξω· μερὶς μία βραχήσεται, καὶ μερὶς
ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ξηρανθήσεται· 8 Καὶ συνα-
θροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν
τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐκ
ἐπεστράφητε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 9 Ἐπάταξα
ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε κή-
πους ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ συκεῶνας ὑμῶν
καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη, καὶ οὐδ'
ὧς ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 10 Ἐξα-
πέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου καὶ
ἀνέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ
αἰχμαλωσίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ
τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὀργῇ ὑμῶν, καὶ οὐδ' ὧς
ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 11 Κατέστρεψα
ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμοῤ-
ῥα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός,
καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος.

13 Audite, et contestamini in domo Jacob,
dicit Dominus Deus exercituum: 14 Quia
in die cum visitare cœpero prævaricationes
Israel, super eum visitabo, et super altaria
Bethel: et amputabuntur cornua altaris, et
cadent in terram. 15 Et percutiam domum
hiemalem cum domo æstiva: et peribunt
domus eburneæ, et dissipabuntur ædes multæ,
dicit Dominus.

CAPUT IV.

1 AUDITE verbum hoc vaccæ pingues, quæ
estis in monte Samariæ: quæ calumniam
facitis egenis, et confringitis pauperes: quæ
dicitis dominis vestris: Afferte, et bibemus.
2 Juravit Dominus Deus in sancto suo:
Quia ecce dies venient super vos, et levabunt
vos in contis, et reliquias vestras in ollis fer-
ventibus. 3 Et per aperturas exibitis altera
contra alteram, et projiciemini in Armon, di-
cit Dominus. 4 Venite ad Bethel, et impie
agite: ad Galgalam, et multiplicate prævari-
cationem: et afferte mane victimas vestras,
tribus diebus decimas vestras. 5 Et sacrifi-
cate de fermentato laudem: et vocate volun-
tarias oblationes, et annuntiate: sic enim
voluistis filii Israel, dicit Dominus Deus.
6 Unde et ego dedi vobis stuporem dentium
in cunctis urbibus vestris, et indigentiam
panum in omnibus locis vestris: et non estis
reversi ad me, dicit Dominus. 7 Ego quo-
que prohibui a vobis imbrem, cum adhuc
tres menses superessent usque ad messem: et
plui super unam civitatem, et super alteram
civitatem non plui: pars una compluta est:
et pars, super quam non plui, aruit. 8 Et
venerunt duæ et tres civitates ad unam civi-
tatem ut biberent aquam, et non sunt satiatæ:
et non redistis ad me, dicit Dominus. 9 Per-
cussi vos in vento urente, et in aurugine,
multitudinem hortorum vestrorum, et vinea-
rum vestrarum: oliveta vestra, et ficeta
vestra comedit eruca: et non redistis ad me,
dicit Dominus. 10 Misi in vos mortem in
via Ægypti, percussi in gladio juvenes vestros,
usque ad captivitatem equorum vestrorum:
et ascendere feci putredinem castrorum ves-
trorum in nares vestras: et non redistis ad
me, dicit Dominus. 11 Subverti vos, sicut
subvertit Deus Sodomam et Gomorrham, et
facti estis quasi torris raptus ab incendio:
et non redistis ad me, dicit Dominus.

12 לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה־לְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֵקֶב כִּי־זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הִכּוֹן לִקְרַאת־
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ 13 כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים
וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־שֵּׂחוֹ עֹשֵׂה
שַׁחַר עֵיפָה וְדֹרֵךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ יְהוָה
אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

פרשה ה׃

1 שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 2 נָפְלָה
לֹא־תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל נִטְּשָׁה
עַל־אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָהּ׃ 3 כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף
תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת מֵאָה תַּשְׁאִיר
עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ 4 כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ׃
5 וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא תָבֹאוּ
וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה
יִגְלֶה וּבֵית אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃ 6 דִּרְשׁוּ אֶת־
יְהוָה וִחְיוּ פֶּן־יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף
וְאָכְלָה וְאֵין־מְכַבֶּה לְבֵית־אֵל׃ 7 הַהֹפְכִים
לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ׃
8 עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת
וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי־הַיָּם
וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃
9 הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז וְשֹׁד עַל־מִבְצָר
יָבוֹא׃ 10 שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים
יְתָעֵבוּ׃ 11 לָכֵן יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם עַל־דָּל
וּמַשְׂאַת־בַּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ בָּתֵּי גָזִית בְּנִיתֶם
וְלֹא־תֵשְׁבוּ בָם כַּרְמֵי־חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא
תִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ 12 כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים
פִּשְׁעֵיכֶם וַעֲצֻמִים חַטֹּאתֵיכֶם צֹרְרֵי צַדִּיק
לֹקְחֵי כֹפֶר וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ׃
13 לָכֵן הַמַּשְׂכִּיל בָּעֵת הַהִיא יִדֹּם
כִּי עֵת רָעָה הִיא׃ 14 דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רָע
לְמַעַן תִּחְיוּ וִיהִי־כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת
אִתְּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ 15 שִׂנְאוּ־רָע
וְאֶהֱבוּ טוֹב וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי
יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃

12 Διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι, Ἰσραήλ. Πλὴν
ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου τοῦ ἐπικα-
λεῖσθαι τὸν θεόν σου, Ἰσραήλ. 13 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ
στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλ-
λων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν
ὄρθρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
τῆς γῆς· Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ.

ΚΕΦ. εʹ.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν
ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον Οἶκος Ἰσραὴλ
2 Ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι·
παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ,
οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν. 3 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος Κύριος Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο
χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν, καὶ ἐξ ἧς ἐξε-
πορεύοντο ἑκατόν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ. 4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε· 5 Καὶ
μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπο-
ρεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου μὴ διαβαίνετε,
ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθή-
σεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα.
6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ
ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ Ἰωσὴφ καὶ καταφάγῃ αὐτόν,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. 7 Ὁ
ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν
ἔθηκεν· 8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων,
καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρωὶ σκιάν, καὶ ἡμέραν εἰς
νύκτα συσκοτάζων· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς
γῆς, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· 9 Ὁ διαιρῶν συντριμ-
μὸν ἐπὶ ἰσχύν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα
ἐπάγων. 10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα,
καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο. 11 Διὰ τοῦτο ἀνθ'
ὧν κατεκονδύλιζον πτωχούς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ
ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξεστοὺς ᾠκοδομήσατε
καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς, ἀμπελῶνας ἐπι-
θυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον
αὐτῶν. 12 Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν,
καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες
δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν
πύλαις ἐκκλίνοντες. 13 Διὰ τοῦτο ὁ συνιῶν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστίν.
14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ πονηρόν, ὅπως
ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ· ὃν τρόπον εἴπατε 15 Μεμισήκαμεν
τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλά, καὶ ἀποκα-
ταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσήφ.

12 Quapropter hæc faciam tibi Israel : post-
quam autem hæc fecero tibi, præparare in
occursum Dei tui Israel. 13 Quia ecce for-
mans montes, et creans ventum, et annuntians
homini eloquium suum, faciens matutinam
nebulam, et gradiens super excelsa terræ :
Dominus Deus exercituum nomen ejus.

CAPUT V.

1 AUDITE verbum istud, quod ego levo
super vos planctum. Domus Israel cecidit,
et non adjiciet ut resurgat. 2 Virgo Israel
projecta est in terram suam, non est qui sus-
citet eam. 3 Quia hæc dicit Dominus Deus:
Urbs de qua egrediebantur mille, relinquentur
in ea centum : et de qua egrediebantur cen-
tum, relinquentur in ea decem in domo Israel.
4 Quia hæc dicit Dominus domui Israel :
Quærite me, et vivetis. 5 Et nolite quærere
Bethel, et in Galgalam nolite intrare, et in
Bersabee non transibitis : quia Galgala capti-
va ducetur, et Bethel erit inutilis. 6 Quærite
Dominum, et vivite : ne forte comburatur ut
ignis domus Joseph, et devorabit, et non erit
qui extinguat Bethel. 7 Qui convertitis in
absinthium judicium, et justitiam in terra
relinquitis. 8 Facientem Arcturum et Orio-
nem, et convertentem in mane tenebras, et
diem in noctem mutantem ; qui vocat aquas
maris, et effundit eas super faciem terræ :
Dominus nomen est ejus. 9 Qui subridet
vastitatem super robustum, et depopulatio-
nem super potentem affert. 10 Odio habue-
runt corripientem in porta : et loquentem
perfecte abominati sunt. 11 Idcirco, pro eo
quod diripiebatis pauperem et prædam elec-
tam tollebatis ab eo : domos quadro lapide
ædificabitis, et non habitabitis in eis : vineas
plantabitis amantissimas, et non bibetis vi-
num earum. 12 Quia cognovi multa scelera
vestra, et fortia peccata vestra : hostes
justi accipientes munus, et pauperes de-
primentes in porta. 13 Ideo prudens in
tempore illo tacebit, quia tempus malum
est. 14 Quærite bonum, et non malum,
ut vivatis : et erit Dominus Deus exerci-
tuum vobiscum, sicut dixistis : 15 Odite
malum, et diligite bonum, et constituite
in porta judicium : si forte misereatur Do-
minus Deus exercituum reliquiis Joseph.

16 לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֨ר יְהוָ֜ה אֱלֹהֵ֤י צְבָאוֹת֙
אֲדֹנָ֔י בְּכָל־רְחֹב֣וֹת מִסְפֵּ֔ד וּבְכָל־חוּצ֖וֹת
יֹאמְר֣וּ הוֹ־ה֑וֹ וְקָרְא֤וּ אִכָּר֙ אֶל־אֵ֔בֶל וּמִסְפֵּ֖ד
אֶל־י֥וֹדְעֵי נֶֽהִי׃ 17 וּבְכָל־כְּרָמִ֖ים מִסְפֵּ֑ד כִּֽי־
אֶעֱבֹ֥ר בְּקִרְבְּךָ֖ אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ 18 ה֥וֹי
הַמִּתְאַוִּ֖ים אֶת־י֣וֹם יְהוָ֑ה לָמָּה־זֶּ֥ה לָכֶ֛ם
י֥וֹם יְהוָ֖ה הוּא־חֹ֥שֶׁךְ וְלֹא־אֽוֹר׃ 19 כַּאֲשֶׁ֨ר
יָנ֥וּס אִישׁ֙ מִפְּנֵ֣י הָאֲרִ֔י וּפְגָע֖וֹ הַדֹּ֑ב וּבָ֣א
הַבַּ֗יִת וְסָמַ֤ךְ יָדוֹ֙ עַל־הַקִּ֔יר וּנְשָׁכ֖וֹ הַנָּחָֽשׁ׃
20 הֲלֹא־חֹ֛שֶׁךְ י֥וֹם יְהוָ֖ה וְלֹא־א֑וֹר וְאָפֵ֖ל
וְלֹא־נֹ֥גַהּ לֽוֹ׃ 21 שָׂנֵ֥אתִי מָאַ֖סְתִּי חַגֵּיכֶ֑ם
וְלֹ֥א אָרִ֖יחַ בְּעַצְּרֹֽתֵיכֶֽם׃ 22 כִּ֣י אִם־תַּעֲלוּ־
לִ֥י עֹל֛וֹת וּמִנְחֹתֵיכֶ֖ם לֹ֣א אֶרְצֶ֑ה וְשֶׁ֥לֶם
מְרִיאֵיכֶ֖ם לֹ֥א אַבִּֽיט׃ 23 הָסֵ֥ר מֵעָלַ֖י הֲמ֣וֹן
שִׁרֶ֑יךָ וְזִמְרַ֥ת נְבָלֶ֖יךָ לֹ֥א אֶשְׁמָֽע׃ 24 וְיִגַּ֥ל
כַּמַּ֖יִם מִשְׁפָּ֑ט וּצְדָקָ֖ה כְּנַ֥חַל אֵיתָֽן׃
25 הַזְּבָחִ֨ים וּמִנְחָ֜ה הִֽגַּשְׁתֶּם־לִ֥י בַמִּדְבָּ֛ר
אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָ֖ה בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃ 26 וּנְשָׂאתֶ֗ם
אֵ֚ת סִכּ֣וּת מַלְכְּכֶ֔ם וְאֵ֖ת כִּיּ֣וּן צַלְמֵיכֶ֑ם
כּוֹכַב֙ אֱלֹ֣הֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר עֲשִׂיתֶ֖ם לָכֶֽם׃
27 וְהִגְלֵיתִ֥י אֶתְכֶ֖ם מֵהָ֣לְאָה לְדַמָּ֑שֶׂק אָמַ֛ר
יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽי־צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃

פרשה ו׃

1 ה֚וֹי הַשַּׁאֲנַנִּ֣ים בְּצִיּ֔וֹן וְהַבֹּטְחִ֖ים בְּהַ֣ר
שֹׁמְר֑וֹן נְקֻבֵי֙ רֵאשִׁ֣ית הַגּוֹיִ֔ם וּבָ֥אוּ לָהֶ֖ם
בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃ 2 עִבְר֤וּ כַלְנֵה֙ וּרְא֔וּ וּלְכ֥וּ
מִשָּׁ֖ם חֲמַ֣ת רַבָּ֑ה וּרְד֣וּ גַת־פְּלִשְׁתִּ֔ים
הֲטוֹבִים֙ מִן־הַמַּמְלָכ֣וֹת הָאֵ֔לֶּה אִם־רַ֥ב
גְּבוּלָ֖ם מִגְּבֻלְכֶֽם׃ 3 הַֽמְנַדִּ֖ים לְי֣וֹם רָ֑ע
וַתַּגִּישׁ֖וּן שֶׁ֥בֶת חָמָֽס׃ 4 הַשֹּֽׁכְבִים֙ עַל־
מִטּ֣וֹת שֵׁ֔ן וּסְרֻחִ֖ים עַל־עַרְשׂוֹתָ֑ם וְאֹכְלִ֤ים
כָּרִים֙ מִצֹּ֔אן וַעֲגָלִ֖ים מִתּ֥וֹךְ מַרְבֵּֽק׃
6 הַפֹּרְטִ֖ים עַל־פִּ֣י הַנָּ֑בֶל כְּדָוִ֕יד חָשְׁב֥וּ
לָהֶ֖ם כְּלֵי־שִֽׁיר׃ 6 הַשֹּׁתִ֤ים בְּמִזְרְקֵי֙ יַ֔יִן
וְרֵאשִׁ֥ית שְׁמָנִ֖ים יִמְשָׁ֑חוּ וְלֹ֥א נֶחְל֖וּ
עַל־שֵׁ֥בֶר יוֹסֵֽף׃ 7 לָכֵ֛ן עַתָּ֥ה יִגְל֖וּ
בְּרֹ֣אשׁ גֹּלִ֑ים וְסָ֖ר מִרְזַ֥ח סְרוּחִֽים׃

16 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετός,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαί·
κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετόν,
καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον, 17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς
κοπετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε Κύ-
ριος.· 18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυ-
ρίου· Ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου; καὶ
αὕτη ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς. 19 Ὃν τρόπον ἐὰν
φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ
ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφις. 20 Οὐχὶ σκότος
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου καὶ οὐ φῶς; καὶ γνόφος οὐκ
ἔχων φέγγος αὕτη; 21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορτὰς
ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανη-
γύρεσιν ὑμῶν. 22 Διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὁλοκαυ-
τώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι, καὶ
σωτηρίους ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι.
23 Μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ
ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι· 24 Καὶ
κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς
χειμάῤῥους ἄβατος. 25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσηνέγκατέ μοι, οἶκος Ἰσραήλ, τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ; 26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν
τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥαιφάν,
τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς· 27 Καὶ
μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος,
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΟΥΑΙ *τοῖς ἐξουθενοῦσι Σιὼν καὶ τοῖς πεποι-*
θόσιν ἐπὶ ὄρος Σαμαρείας· ἀπετρύγησαν ἀρχὰς
ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοί. Οἶκος τοῦ Ἰσραήλ,
2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν
εἰς Ἐματραββά, καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν εἰς Γὲθ
ἀλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασι-
λειῶν τούτων, εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστὶ τῶν
ὑμετέρων ὁρίων. 3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακήν,
οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν,
4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ
κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμναῖς αὐτῶν, καὶ
ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ
μέσου βουκολίων γαλαθηνά, 5 Οἱ ἐπικρατοῦντες
πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἑστηκότα
ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα· 6 Οἱ πί-
νοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα
μύρα χριόμενοι, και οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ
τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. 7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχ-
μάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ
ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραΐμ.

16 Propterea hæc dicit Dominus Deus
exercituum dominator, in omnibus plateis
planctus: et in cunctis, quæ foris sunt,
dicetur væ væ: et vocabunt agricolam ad
luctum, et ad planctum eos qui sciunt plan-
gere. 17 Et in omnibus vineis erit planctus:
quia pertransibo in medio tui, dicit Dominus.
18 Væ desiderantibus diem Domini: ad quid
eam vobis? dies Domini ista, tenebræ, et
non lux. 19 Quomodo si fugiat vir a facie
leonis, et occurrat ei ursus: et ingrediatur
domum, et innitatur manu sua super parie-
tem, et mordeat eum coluber. 20 Numquid
non tenebræ dies Domini, et non lux: et
caligo, et non splendor in ea? 21 Odi, et
projeci festivitates vestras: et non capiam
odorem cœtuum vestrorum. 22 Quod si
obtuleritis mihi holocautomata, et munera
vestra, non suscipiam: et vota pinguium ves-
trorum non respiciam. 23 Aufer a me tu-
multum carminum tuorum: et cantica lyræ
tuæ non audiam. 24 Et revelabitur quasi
aqua judicium, et justitia quasi torrens fortis.
25 Numquid hostias et sacrificium obtulistis
mihi in deserto quadringata annis, domus
Israel? 26 Et portastis tabernaculum Mo-
loch vestro, et imaginem idolorum vestrorum,
sidus Dei vestri, quæ fecistis vobis. 27 Et
migrare vos faciam trans Damascum, dicit
Dominus, Deus exercituum nomen ejus.

CAPUT VI.

1 VÆ qui opulenti estis in Sion, et confi-
ditis in monte Samariæ: optimates capita
populorum, ingredientes pompatice domum
Israel. 2 Transite in Chalane, et videte, et
ite inde in Emath magnam: et descendite in
Geth Palæsthinorum, et ad optima quæque
regna horum: si latior terminus eorum ter-
mino vestro est. 3 Qui separati estis in
diem malum: et appropinquatis solio iniqui-
tatis. 4 Qui dormitis in lectis eburneis, et
lascivitis in stratis vestris: qui comeditis
agnum de grege, et vitulos de medio armen-
ti. 5 Qui canitis ad vocem psalterii: sicut
David putaverunt se habere vasa cantici.
6 Bibentes vinum in phialis, et optimo
unguento delibuti: et nihil patiebantur
super contritione Joseph. 7 Quapropter
nunc migrabunt in capite transmigran-
tium: et auferetur factio lascivientium.

8 נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם־
יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָאֵב אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן
יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר
וּמְלֹאָהּ׃ 9 וְהָיָה אִם־יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃ 10 וּנְשָׂאוֹ דּוֹדוֹ וּמְסָרְפוֹ
לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן־הַבַּיִת וְאָמַר לַאֲשֶׁר
בְּיַרְכְּתֵי הַבַּיִת הַעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס
וְאָמַר הָס כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה׃
11 כִּי־הִנֵּה יְהוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה
הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטֹן
בְּקִעִים׃ 12 הַיְרֻצוּן בַּסֶּלַע סוּסִים אִם־
יַחֲרוֹשׁ בַּבְּקָרִים כִּי־הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט
וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃ 13 הַשְּׂמֵחִים לְלֹא
דָבָר הָאֹמְרִים הֲלוֹא בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ
קַרְנָיִם׃ 14 כִּי הִנְנִי מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי
וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־נַחַל
הָעֲרָבָה׃

פרשה ז׃

1 כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר
גֹּבַי בִּתְחִלַּת עֲלוֹת הַלָּקֶשׁ וְהִנֵּה־לֶקֶשׁ
אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ׃ 2 וְהָיָה אִם־כִּלָּה לֶאֱכוֹל
אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה סְלַח־
נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃ 3 נִחַם
יְהוָה עַל־זֹאת לֹא תִהְיֶה אָמַר יְהוָה׃
4 כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה קֹרֵא לָרִב
בָּאֵשׁ אֲדֹנָי יֱהוִה וַתֹּאכַל אֶת־תְּהוֹם רַבָּה
וְאָכְלָה אֶת־הַחֵלֶק׃ 5 וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
חֲדַל־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃
6 נִחַם יְהוָה עַל־זֹאת גַּם־הִיא לֹא תִהְיֶה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 7 כֹּה הִרְאַנִי וְהִנֵּה
אֲדֹנָי נִצָּב עַל־חוֹמַת אֲנָךְ וּבְיָדוֹ אֲנָךְ׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס
וָאֹמַר אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׂם אֲנָךְ
בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר
לוֹ׃ 9 וְנָשַׁמּוּ בָּמוֹת יִשְׂחָק וּמִקְדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל
יֶחֱרָבוּ וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם בֶּחָרֶב׃

8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος καθ' ἑαυτοῦ διότι βδελύσσο-
μαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καὶ τὰς χώρας
αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν· 9 Καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσι
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται καὶ
ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι, 10 Καὶ λήψον-
ται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιῶνται τοῦ ἐξενέγ-
και τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἐρεῖ τοῖς
προεστηκόσι τῆς οἰκίας Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί;
καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἔτι· καὶ ἐρεῖ Σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνο-
μάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου. 11 Διότι ἰδοὺ Κύριος
ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν
θλάσμασι καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.
12 Εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ παρασιω-
πήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν
κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν, 13 Οἱ
εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες Οὐκ
ἐν τῇ ἰσχύϊ ὑμῶν ἔσχομεν κέρατα; 14 Διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπεγερῶ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ
μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἱμὰθ καὶ ὡς τοῦ χειμάρρου τῶν
δυσμῶν.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ θεός, καὶ ἰδοὺ
ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἑωθινή, καὶ ἰδοὺ βροῦχος
εἷς Γὼγ ὁ βασιλεύς. 2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ
τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἶπα
Κύριε Κύριε, ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰα-
κώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι· 3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ
τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος.
4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν
δίκην ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον
τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα Κυρίου.
5 Καὶ εἶπα Κύριε, κόπασον δή· τίς ἀναστήσει τὸν
Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι· 6 Μετανόησον Κύριε
ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει Κύ-
ριος. 7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἑστηκὼς
ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἀδάμας. 8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Τί σὺ ὁρᾷς,
Ἀμώς; καὶ εἶπα Ἀδάμαντα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου
Ἰσραήλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν·
9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ
τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ ἀνα-
στήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.

8 Juravit Dominus Deus in anima sua, dicit
Dominus Deus exercituum: Detestor ego
superbiam Jacob, et domos ejus odi, et
tradam civitatem cum habitatoribus suis.
9 Quod si reliqui fuerint decem viri in
domo una, et ipsi morientur. 10 Et tollet
eum propinquus suus, et comburet eum,
ut efferat ossa de domo: et dicet ei, qui
in penetralibus domus est: Numquid ad-
huc est penes te? 11 Et respondebit:
Finis est. Et dicet ei: Tace, et non
recorderis nominis Domini. 12 Quia ecce
Dominus mandabit, et percutiet domum
majorem ruinis, et domum minorem scis-
sionibus. 13 Numquid currere queunt in
petris equi, aut arari potest in bubalis, quo-
niam convertistis in amaritudinem judicium,
et fructum justitiæ in absinthium? 14 Qui
lætamini in nihilo: qui dicitis: Numquid
non in fortitudine nostra assumpsimus nobis
cornua? 15 Ecce enim suscitabo super vos
domus Israel, dicit Dominus Deus exerci-
tuum, gentem: et conteret vos ab introitu
Emath, usque ad torrentem deserti.

CAPUT VII.

1 Hæc ostendit mihi Dominus Deus: et
ecce fictor locustæ in principio germinantium
serotini imbris, et ecce serotinus post tonsio-
nem regis. 2 Et factum est: cum consu-
masset comedere herbam terræ, dixi: Domine
Deus propitius esto, obsecro: quis suscitabit
Jacob, quia parvulus est? 3 Misertus est
Dominus super hoc: Non erit, dixit Domi-
nus. 4 Hæc ostendit mihi Dominus Deus:
et ecce vocabat judicium ad ignem Dominus
Deus: et devoravit abyssum multam, et
comedit simul partem. 5 Et dixi: Domine
Deus quiesce, obsecro: quis suscitabit Jacob,
quia parvulus est? 6 Misertus est Dominus
super hoc: Sed et istud non erit, dixit Do-
minus Deus. 7 Hæc ostendit mihi Dominus:
et ecce Dominus stans super murum litum,
et in manu ejus trulla cæmentarii. 8 Et dixit
Dominus ad me: Quid tu vides Amos? Et
dixi: Trullam cæmentarii. Et dixit Domi-
nus: Ecce ego ponam trullam in medio po-
puli mei Israel: non adjiciam ultra superin-
ducere eum. 9 Et demolientur excelsa idoli,
et sanctificationes Israel desolabuntur; et
consurgam super domum Jeroboam in gladio.

10 וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹּהֵן בֵּית־אֵל
אֶל־יָרָבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קָשַׁר עָלֶיךָ
עָמוֹס בְּקֶרֶב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא־תוּכַל
הָאָרֶץ לְהָכִיל אֶת־כָּל־דְּבָרָיו׃ 11 כִּי־כֹה
אָמַר עָמוֹס בַּחֶרֶב יָמוּת יָרָבְעָם וְיִשְׂרָאֵל
גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֲמַצְיָה אֶל־עָמוֹס חֹזֶה לֵךְ בְּרַח־לְךָ
אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וֶאֱכָל־שָׁם לֶחֶם וְשָׁם
תִּנָּבֵא׃ 13 וּבֵית־אֵל לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא
כִּי מִקְדַּשׁ־מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא׃
14 וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמַצְיָה לֹא־נָבִיא
אָנֹכִי וְלֹא בֶן־נָבִיא אָנֹכִי כִּי־בוֹקֵר אָנֹכִי
וּבוֹלֵס שִׁקְמִים׃ 15 וַיִּקָּחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי
הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לֵךְ הִנָּבֵא אֶל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 16 וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה אַתָּה
אֹמֵר לֹא תִנָּבֵא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַטִּיף
עַל־בֵּית יִשְׂחָק׃ 17 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֶרֶב
יִפֹּלוּ וְאַדְמָתְךָ בַּחֶבֶל תְּחֻלָּק וְאַתָּה
עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה תָּמוּת וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה
יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃

פרשה ח׃

1 כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה כְּלוּב
קָיִץ׃ 2 וַיֹּאמֶר מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר
כְּלוּב קָיִץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקֵּץ
אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃
3 וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת הֵיכָל בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה רַב הַפֶּגֶר בְּכָל־מָקוֹם הִשְׁלִיךְ
הָס׃ 4 שִׁמְעוּ־זֹאת הַשֹּׁאֲפִים אֶבְיוֹן
וְלַשְׁבִּית עֲנִיֵּי־אָרֶץ׃ 5 לֵאמֹר מָתַי יַעֲבֹר
הַחֹדֶשׁ וְנַשְׁבִּירָה שֶּׁבֶר וְהַשַּׁבָּת וְנִפְתְּחָה־
בָּר לְהַקְטִין אֵיפָה וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל וּלְעַוֵּת
מֹאזְנֵי מִרְמָה׃ 6 לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דַּלִּים
וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם וּמַפַּל בַּר נַשְׁבִּיר׃
7 נִשְׁבַּע יְהוָה בִּגְאוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח
לָנֶצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ 8 הַעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז
הָאָרֶץ וְאָבַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ וְעָלְתָה כָאֹר
כֻּלָּהּ וְנִגְרְשָׁה וְנִשְׁקְהָ כִּיאוֹר מִצְרָיִם׃

10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ
πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων Συστροφὰς
ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ,
οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ· 11 Διότι τάδε λέγει Ἀμώς Ἐν
ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμά-
λωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. 12 Καὶ
εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμώς Ὁ ὁρῶν βάδιζε,
ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου,
καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· 13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι
προσθήσεις τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἁγίασμα βασι-
λέως ἐστί, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστί. 14 Καὶ ἀπε-
κρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν Οὐκ ἤμην
προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος
ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα. 15 Καὶ ἀνέλαβέ με
Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ Βάδιζε καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραήλ. 16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον Κυρίου Σὺ
λέγεις Μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ οὐ μὴ
ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· 17 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει
πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ κατα-
μετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις,
ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. η'.

1 ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος Κύριος. Καὶ ἰδοὺ
ἄγγος ἰξευτοῦ· καὶ εἶπε Τί σὺ βλέπεις, Ἀμώς;
καὶ εἶπα Ἄγγος ἰξευτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσ-
ραήλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.
3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πε-
πτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιῤῥίψω σιωπήν. 4 Ἀκού-
σατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρωῒ πένητα,
καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,
5 Λέγοντες Πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολή-
σομεν, καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυρὸν
τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοῦ μεγαλῦναι
στάθμιον καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον, 6 Τοῦ κτᾶσθαι
ἐν ἀργυρίῳ καὶ πτωχοὺς καὶ πένητα ἀντὶ ὑποδη-
μάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννήματος ἐμπορευσό-
μεθα; 7 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφα-
νίας Ἰακὼβ Εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νῖκος πάντα
τὰ ἔργα ὑμῶν, 8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταρα-
χθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν
ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέ-
λεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

10 Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Je-
roboam regem Israel, dicens: Rebellavit
contra te Amos in medio domus Israel: non
poterit terra sustinere universos sermones
ejus. 11 Hæc enim dicit Amos: In gladio
morietur Jeroboam, et Israel captivus migra-
bit de terra sua. 12 Et dixit Amasias ad
Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram
Juda: et comede ibi panem, et prophetabis
ibi. 13 Et in Bethel non adjicies ultra ut
prophetes: quia sanctificatio regis est, et
domus regni est. 14 Responditque Amos,
et dixit ad Amasiam: Non sum propheta,
et non sum filius prophetæ: sed armen-
tarius ego sum vellicans sycomoros. 15 Et
tulit me Dominus cum sequerer gregem: et
dixit Dominus ad me: Vade propheta ad po-
pulum meum Israel. 16 Et nunc audi ver-
bum Domini: Tu dicis: Non prophetabis
super Israel, et non stillabis super domum
idoli. 17 Propter hoc hæc dicit Dominus:
Uxor tua in civitate fornicabitur: et filii tui
et filiæ tuæ in gladio cadent, et humus tua
funiculo metietur: et tu in terra polluta mo-
rieris, et Israel captivus migrabit de terra
sua.

CAPUT VIII.

1 HÆC ostendit mihi Dominus Deus: et
ecce uncinus pomorum. 2 Et dixit: Quid tu
vides Amos? Et dixi: Uncinum pomorum.
Et dixit Dominus ad me: Venit finis super
populum meum Israel: non adjiciam ultra
ut pertranseam eum. 3 Et stridebunt cardi-
nes templi in die illa, dicit Dominus Deus:
multi morientur: in omni loco projicietur
silentium. 4 Audite hoc qui conteritis pau-
perem, et deficere facitis egenos terræ, 5 Di-
centes: Quando transibit mensis, et venun-
dabimus merces; et sabbatum, et aperiemus
frumentum: ut imminuamus mensuram, et
augeamus siclum, et supponamus stateras
dolosas, 6 Ut possideamus in argento
egenos et pauperes pro calceamentis, et
quisquilias frumenti vendamus? 7 Juravit
Dominus in superbiam Jacob: Si oblitus
fuero usque ad finem omnia opera eorum.
8 Numquid super isto non commovebitur
terra, et lugebit omnis habitator ejus:
et ascendet quasi fluvius universus, et
ejicietur, et defluet quasi rivus Ægypti?

9 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
וְהֵבֵאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם וְהַחֲשַׁכְתִּי
לָאָרֶץ בְּיוֹם אוֹר׃ 10 וְהָפַכְתִּי חַגֵּיכֶם
לְאֵבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלֵיתִי עַל־
כָּל־מָתְנַיִם שָׂק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה
וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ כְּיוֹם
מָר׃ 11 הִנֵּה ׀ יָמִים בָּאִים נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב בָּאָרֶץ לֹא־
רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא־צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם־
לִשְׁמֹעַ אֵת דִּבְרֵי יְהוָה׃ 12 וְנָעוּ מִיָּם
עַד־יָם וּמִצָּפוֹן וְעַד־מִזְרָח יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ
אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמְצָאוּ׃ 13 בַּיּוֹם הַהוּא
תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת וְהַבַּחוּרִים
בַּצָּמָא׃ 14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן
וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דֶּרֶךְ בְּאֵר־
שָׁבַע וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד׃

פרשה ט ׃

1 רָאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיֹּאמֶר הַךְ הַכַּפְתּוֹר וְיִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים וּבְצַעַם
בְּרֹאשׁ כֻּלָּם וְאַחֲרִיתָם בַּחֶרֶב אֶהֱרֹג לֹא־
יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט׃
2 אִם־יַחְתְּרוּ בִשְׁאוֹל מִשָּׁם יָדִי תִקָּחֵם
וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אוֹרִידֵם׃ 3 וְאִם־
יֵחָבְאוּ בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ
וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִסָּתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקַע
הַיָּם מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת־הַנָּחָשׁ וּנְשָׁכָם׃
4 וְאִם־יֵלְכוּ בַשְּׁבִי לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם מִשָּׁם
אֲצַוֶּה אֶת־הַחֶרֶב וַהֲרָגָתַם וְשַׂמְתִּי עֵינִי
עֲלֵיהֶם לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה׃ 5 וַאדֹנָי
יֱהֹוִה הַצְּבָאוֹת הַנּוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וַתָּמוֹג
וְאָבְלוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי בָהּ וְעָלְתָה כַיְאֹר כֻּלָּהּ
וְשָׁקְעָה כִּיאֹר מִצְרָיִם׃ 6 הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם
מַעֲלוֹתָו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ הַקֹּרֵא
לְמֵי־הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה
שְׁמוֹ׃ 7 הֲלוֹא כִבְנֵי כֻשִׁיִּים
אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא
אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος
Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκο-
τάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς. 10 Καὶ με-
ταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας
τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν
ὀσφὺν σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα,
καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης. 11 Ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ
τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ
λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου. 12 Καὶ
σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θα-
λάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδρα-
μοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ οὐ
μὴ εὕρωσιν. 13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ
παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει, 14 Οἱ
ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ
λέγοντες Ζῇ ὁ θεός σου Δάν, καὶ ζῇ ὁ θεός σου
Βηρσαβεέ. Καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΕΙΔΟΝ τὸν Κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ εἶπε Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ
σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς
πάντων· καὶ τοὺς καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ
μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος. 2 Ἐὰν
κατακρυβῶσιν εἰς ᾅδου, ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνα-
σπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν,
ἐκεῖθεν κατάξω αὐτούς· 3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω
καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ
ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δήξεται αὐτούς· 4 Καὶ
ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἀπο-
κτενεῖ αὐτούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ'
αὐτοὺς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά. 5 Καὶ Κύριος
Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς
γῆς καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενθήσουσι πάντες
οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς
συντέλεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς
Αἰγύπτου· 6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνά-
βασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς
γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. 7 Οὐχ
ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς ἐστὲ ἐμοί, υἱοὶ Ἰσ-
ραήλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγα-
γον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους
ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;

9 Et erit in die illa, dicit Dominus Deus:
occidet sol in meridie, et tenebrescere fa-
ciam terram in die luminis: 10 Et con-
vertam festivitates vestras in luctum, et
omnia cantica vestra in planctum: et
inducam super omne dorsum vestrum sac-
cum, et super omne caput calvitium: et
ponam eam quasi luctum unigeniti, et novis-
sima ejus quasi diem amarum. 11 Ecce dies
veniunt, dicit Dominus: et mittam famem
in terram: non famem panis, neque sitim
aquæ, sed audiendi verbum Domini. 12 Et
commovebuntur a mari usque ad mare, et ab
aquilone usque ad orientem: circuibunt quæ-
rentes verbum Domini, et non invenient.
13 In die illa deficient virgines pulchræ, et
adolescentes in siti. 14 Qui jurant in delicto
Samariæ, et dicunt: Vivit Deus tuus Dan;
et vivit via Bersabee: et cadent, et non re-
surgent ultra.

CAPUT IX.

1 VIDI Dominum stantem super altare, et
dixit: Percute cardinem, et commoveantur
superliminaria: avaritia enim in capite om-
nium, et novissimum eorum in gladio interfi-
ciam: non erit fuga eis. Fugient, et non
salvabitur ex eis qui fugerit. 2 Si descende-
rint usque ad infernum, inde manus mea
educet eos: et si ascenderint usque in cælum
inde detraham eos. 3 Et si absconditi fuerint
in vertice Carmel inde scrutans auferam eos:
et si celaverint se ab oculis meis in profundo
maris, ibi mandabo serpenti, et mordebit
eos. 4 Et si abierint in captivitatem coram
inimicis suis, ibi mandabo gladio, et occidet
eos: et ponam oculos meos super eos in
malum, et non in bonum. 5 Et Dominus Deus
exercituum, qui tangit terram, et tabescet:
et lugebunt omnes habitantes in ea: et
ascendet sicut rivus omnis, et defluet
sicut fluvius Ægypti. 6 Qui ædificat in
cælo ascensionem suam et fasciculum suum
super terram fundavit: qui vocat aquas
maris, et effundit eas super faciem terræ,
Dominus nomen ejus. 7 Numquid non
ut filii Æthiopum vos estis mihi, filii Is-
rael, ait Dominus? numquid non Israel
ascendere feci de terra Ægypti: et Palæs-
thinos de Cappadocia, et Syros de Cyrene?

8 הִנֵּה עֵינֵי ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה
וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס
כִּי לֹא הַשְׁמֵיד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב
נְאֻם־יְהֹוָה׃ 9 כִּי־הִנֵּה אָנֹכִי מְצַוֶּה וַהֲנִעוֹתִי
בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא־יִפּוֹל צְרוֹר אָרֶץ׃
10 בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כֹּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים
לֹא־תַגִּישׁ וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה׃
11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד
הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו
אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם׃ 12 לְמַעַן
יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהֹוָה עֹשֶׂה
זֹּאת׃ 13 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהֹוָה
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֹּצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ
הַזָּרַע וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת
תִּתְמוֹגַגְנָה׃ 14 וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ
כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ
אֶת־פְּרִיהֶם׃ 15 וּנְטַעְתִּים עַל־אַדְמָתָם וְלֹא
יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָהֶם אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ׃

8 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.
9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν·
10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες Οὐ μὴ ἐγγίσῃ οὐδὲ μὴ γένηται ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ κακά.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος,
12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.
13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ ἀμητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται.
14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ κατοικήσουσι, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν.
15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ θεὸς παντοκράτωρ.

8 Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, et conteram illud a facie terræ: verumtamen conterens non conteram domum Jacob, dicit Dominus.
9 Ecce enim mandabo ego, et concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur triticum in cribro : et non cadet lapillus super terram.
10 In gladio morientur omnes peccatores populi mei, qui dicunt : Non appropinquabit, et non veniet super nos malum.
11 In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit : et reædificabo aperturas murorum ejus, et ea quæ corruerant instaurabo : et reædificabo illud sicut in diebus antiquis.
12 Ut possideant reliquias Idumææ, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos : dicit Domiuus faciens hæc.
13 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et comprehendet arator messorem, et calcator uvæ mittentem semen : et stillabunt montes dulcedinem, et omnes colles culti erunt.
14 Et convertam captivitatem populi mei Israel: et ædificabunt civitates desertas, et inhabitabunt : et plantabunt vineas, et bibent vinum earum : et facient hortos, et comedent fructus eorum.
15 Et plantabo eos super humum suam : et non evellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

LIBER ABDIÆ.

עובדיה

חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה
לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָֹה
וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ
לַמִּלְחָמָה ׃ 2 הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם
בָּזוּי אַתָּה מְאֹד ׃ 3 זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ
שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי־סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר
בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ ׃ 4 אִם־תַּגְבִּיהַּ
כַּנֶּשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם
אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָֹה ׃ 5 אִם־גַּנָּבִים בָּאוּ־לְךָ
אִם־שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא
יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם־בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא
יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת ׃ 6 אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו
נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו ׃ 7 עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל
אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי
שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ אֵין
תְּבוּנָה בּוֹ ׃ 8 הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־
יְהוָֹה וְהַאֲבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה
מֵהַר עֵשָׂו ׃ 9 וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן
לְמַעַן יִכָּרֶת־אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל ׃
10 מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ בוּשָׁה
וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם ׃ 11 בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד
בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ
שְׁעָרָו וְעַל־יְרוּשָׁלַםִ יַדּוּ גוֹרָל גַּם־אַתָּה
כְּאַחַד מֵהֶם ׃ 12 וְאַל־תֵּרֶא בְיוֹם־אָחִיךָ
בְּיוֹם נָכְרוֹ וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם
אָבְדָם וְאַל־תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה ׃

ΟΒΔΙΑΣ.

ὍΡΑΣΙΣ Ὀβδιού. Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῇ
Ἰδουμαίᾳ Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ
περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητε καὶ
ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. 2 Ἰδοὺ
ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος
εἶ σὺ σφόδρα· 3 Ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου
ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὀπαῖς τῶν πε-
τρῶν, ὕψων κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ Τίς κατάξει με ἐπὶ τὴν γῆν; 4 Ἐὰν με-
τεωρισθῇς ὡς ἀετός, καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρων
θῇς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν κατάξω σε, λέγει Κύριος.
5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ ἢ λῃσταὶ νυκτός,
ποῦ ἂν ἀπεῤῥίφης; οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ
ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν
ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα; 6 Πῶς ἐξηρευνήθη
Ἡσαῦ καὶ κατελήφθη τὰ κεκρυμμένα αὐτοῦ.
7 Ἕως τῶν ὁρίων ἐξαπέστειλάν σε· πάντες οἱ
ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι, ἠδυνά-
σθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί σου, ἔθηκαν
ἔνεδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστι σύνεσις αὐτοῖς.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολῶ
σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους
Ἡσαῦ· 9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταί σου οἱ
ἐκ Θαιμάν, ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ,
10 Διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου
Ἰακώβ· καλύψει σε αἰσχύνη, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα. 11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξεναν-
τίας ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν
δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔβαλον κλήρους, καὶ
σὺ ἧς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν. 12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν
ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ ἐπιχαρῇς
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐ-
τῶν, καὶ μὴ μεγαλοῤῥημονῇ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ABDIAS.

VISIO Abdiæ. Hæc dicit Dominus Deus
ad Edom: Auditum audivimus a Domi-
no, et legatum ad gentes misit: Surgite, et
consurgamus adversus eum in prœlium.
2 Ecce parvulum dedi te in gentibus: con-
temptibilis tu es valde. 3 Superbia cordis
tui extulit te, habitantem in scissuris petra-
rum, exaltantem solium tuum: qui dicis in
corde tuo: Quis detrahet me in terram? 4 Si
exaltatus fueris ut aquila, et si inter sidera
posueris nidum tuum: inde detraham te,
dicit Dominus. 5 Si fures introissent ad te,
si latrones per noctem, quomodo conticuis-
ses? nonne furati essent sufficientia sibi? si
vindemiatores introissent ad te, numquid
saltem racemum reliquissent tibi? 6 Quo-
modo scrutati sunt Esau, investigaverunt
abscondita ejus? 7 Usque ad terminum
emiserunt te: omnes viri fœderis tui illuse-
runt tibi: invaluerunt adversum te viri pacis
tuæ: qui comedunt tecum, ponent insidias
subter te: non est prudentia in eo. 8 Num-
quid non in die illa, dicit Dominus, perdam
sapientes de Idumæa, et prudentiam de mon-
te Esau? 9 Et timebunt fortes tui a meri-
die, ut intereat vir de monte Esau. 10 Prop-
ter interfectionem, et propter iniquitatem in
fratrem tuum Jacob, operiet te confusio, et
peribis in æternum. 11 In die cum stares
adversus eum, quando capiebant alieni exer-
citum ejus, et extranei ingrediebantur portas
ejus, et super Jerusalem mittebant sortem:
tu quoque eras quasi unus ex eis. 12 Et
non despicies in die fratris tui, in die pere-
grinationis ejus: et non lætaberis super
filios Juda in die perditionis eorum: et
non magnificabis os tuum in die angustiæ.

13 אַל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי֮ בְּיוֹם אֵידָם֒ אַל־
תֵּרֶא גַם־אַתָּה֙ בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל־
תִּשְׁלַחְנָה בְחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ׃ 14 וְאַל־
תַּעֲמֹד֙ עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו
וְאַל־תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה׃ 15 כִּי־
קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ֙
יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ׃ 16 כִּי
כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם֙ עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־
הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא
הָיוּ׃ 17 וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה וְהָיָה
קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם׃
18 וְהָיָה֩ בֵית־יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה
וּבֵית עֵשָׂו֙ לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם
וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד֙ לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה
דִּבֵּר׃ 19 וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהַשְּׁפֵלָה֙ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ֙ אֶת־שְׂדֵה
אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת־
הַגִּלְעָד׃ 20 וְגָלֻת הַחֵל־הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים֙ עַד־צָרְפַת וְגָלֻת יְרוּשָׁלִַם
אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב׃
21 וְעָלוּ מוֹשִׁעִים֙ בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־
הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃

13 Μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πό-
νων αὐτῶν, μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν
αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῇ
ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐ-
τῶν· 14 Μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτοῦ
ἐξολοθρεῦσαι τοὺς ἀνασωζομένους αὐτῶν, μηδὲ
συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως. 15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι· τὸ
ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλήν
σου· 16 Διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
ἅγιόν μου, πίονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πιόνται
καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρ-
χοντες. 17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔσται σωτηρία,
καὶ ἔσται ἅγιον· καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ
οἶκος Ἰακὼβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτούς.
18 Καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακὼβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσὴφ
φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυθή-
σονται εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτούς, καὶ
οὐκ ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διότι Κύριος
ἐλάλησε. 19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν
Ναγὲβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλᾷ
τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ κατακληρονομήσουσι τὸ
ὄρος Ἐφραῒμ καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας καὶ Βεν-
ιαμὶν καὶ τὴν Γαλααδῖτιν. 20 Καὶ τῆς μετοι-
κεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, γῆ τῶν
Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν, καὶ ἡ μετοικεσία Ἱε-
ρουσαλὴμ ἕως Ἐφραθά· κληρονομήσουσι τὰς πό-
λεις τοῦ Ναγέβ. 21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασω-
ζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος
Ἡσαῦ, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

13 Neque ingredieris portam populi mei
in die ruinæ eorum: neque despicies et
tu in malis ejus in die vastitatis illius:
et non emitteris adversus exercitum ejus
in die vastitatis illius. 14 Neque stabis
in exitibus ut interficias eos qui fugerint:
et non concludes reliquos ejus in die tri-
bulationis. 15 Quoniam juxta est dies Do-
mini super omnes gentes: sicut fecisti,
fiet tibi: retributionem tuam convertet in
caput tuum. 16 Quomodo enim bibistis
super montem sanctum meum, bibent omnes
gentes jugiter; et bibent, et absorbebunt, et
erunt quasi non sint. 17 Et in monte Sion
erit salvatio, et erit sanctus: et possidebit
domus Jacob eos qui se possederant. 18 Et
erit domus Jacob ignis, et domus Joseph
flamma, et domus Esau, stipula: et succen-
dentur in eis, et devorabunt eos: et non
erunt reliquiæ domus Esau, quia Dominus
locutus est. 19 Et hereditabunt hi qui ad
austrum sunt, montem Esau, et qui in cam-
pestribus Philisthiim: et possidebunt regio-
nem Ephraim, et regionem Samariæ: et Ben-
jamin possidebit Galaad. 20 Et transmigra-
tio exercitus hujus filiorum Israel, omnia
loca Chananæorum usque ad Sareptam: et
transmigratio Jerusalem, quæ in Bosphoro
est, possidebit civitates austri. 21 Et ascen-
dent salvatores in montem Sion judicare
montem Esau: et erit Domino regnum.

LIBER JONÆ.

יונה א

וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי
לֵאמֹר׃ 2 קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם
לְפָנָי׃ 3 וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אָנִיָּה ׀ בָּאָה
תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא
עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ 4 וַיהוָה
הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל
בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר׃ 5 וַיִּירְאוּ
הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ
אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל
מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה
וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם׃ 6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל
וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא
אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ
וְלֹא נֹאבֵד׃ 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ
וְנַפִּילָה גוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל
עַל־יוֹנָה׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא
לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ
מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ
וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי
אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃
10 וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים
כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם׃

ΙΩΝΑΣ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν
τοῦ Ἀμαθὶ λέγων 2 Ἀνάστηθι καὶ πορεύ-
θητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κή-
ρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας
αὐτῆς πρός με. 3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν
εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς
Ἰόππην· καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ
ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ
πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυ-
ρίου. 4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν
θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν
ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιή-
σαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θά-
λασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ
κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε
καὶ ἔρεγχε. 6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρω-
ρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ
ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς
καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ
ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν
ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
ἐπὶ Ἰωνᾶν. 8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἀπάγγειλον
ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ
ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; 9 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγώ, καὶ τὸν
Κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. 10 Καὶ ἐφοβήθησαν
οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν Τί τοῦ-
το ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσ-
ώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

JONAS, CAPUT I.

ET factum est verbum Domini ad Jonam
filium Amathi, dicens: 2 Surge, et
vade in Niniven civitatem grandem, et præ-
dica in ea: quia ascendit malitia ejus coram
me. 3 Et surrexit Jonas, ut fugeret in Thar-
sis a facie Domini, et descendit in Joppen, et
invenit navem euntem in Tharsis: et dedit
naulum ejus, et descendit in eam ut iret
cum eis in Tharsis a facie Domini. 4 Domi-
nus autem misit ventum magnum in mare:
et facta est tempestas magna in mari, et navis
periclitabatur conteri. 5 Et timuerunt nautæ,
et clamaverunt viri ad deum suum: et mise-
runt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut
alleviaretur ab eis: et Jonas descendit ad
interiora navis, et dormiebat sopore gravi.
6 Et accessit ad eum gubernator, et dixit ei:
Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca
Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis,
et non pereamus. 7 Et dixit vir ad collegam
suum: Venite, et mittamus sortes, et sciamus
quare hoc malum sit nobis. Et miserunt
sortes: et cecidit sors super Jonam. 8 Et
dixerunt ad eum: Indica nobis cujus causa
malum istud sit nobis: quod est opus tuum?
quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo po-
pulo es tu? 9 Et dixit ad eos: Hebræus
ego sum, et Dominum Deum cæli ego timeo,
qui fecit mare et aridam. 10 Et timuerunt
viri timore magno, et dixerunt ad eum: Quid
hoc fecisti? (cognoverunt enim viri quod a
facie Domini fugeret, quia indicaverat eis).

¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק
הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃
¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי
הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃ ¹³ וַיַּחְתְּרוּ
הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ
כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם׃ ¹⁴ וַיִּקְרְאוּ
אֶל־יְהוָֹה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָֹה אַל־נָא
נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן
עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָֹה כַּאֲשֶׁר
חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃ ¹⁵ וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ
אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃ ¹⁶ וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָֹה וַיִּזְבְּחוּ־
זֶבַח לַיהוָֹה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃

פרשה ב׃

¹ וַיְמַן יְהוָֹה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה
וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים
וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃ ² וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָֹה
אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃ ³ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי
מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָֹה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל
שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃ ⁴ וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה
בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ ⁵ וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ ⁶ אֲפָפוּנִי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוֹם
יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי׃ ⁷ לְקִצְבֵי
הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַעֲדִי לְעוֹלָם
וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי יְהוָֹה אֱלֹהָי׃
⁸ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָֹה זָכָרְתִּי
וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃
⁹ מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי־שָׁוְא חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃
¹⁰ וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר
נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה יְשׁוּעָתָה לַיהוָֹה׃
¹¹ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבָּשָׁה׃

11 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν Τί ποιήσομέν σοι
καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θά-
λασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς Ἄρατέ με καὶ
ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θά-
λασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ
κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. 13 Καὶ
παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν
γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο
καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. 14 Καὶ ἀνε-
βόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν Μηδαμῶς Κύριε,
μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου
τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι
σὺ Κύριε ὃν τρόπον ἐβούλου πεποίηκας. 15 Καὶ
ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐ-
τῆς. 16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ
τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ
ηὔξαντο τὰς εὐχάς.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ κατα-
πιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· 2 Καὶ
προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ
ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, 3 Καὶ εἶπεν Ἐβόησα
ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν θεόν μου, καὶ εἰσή-
κουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φω-
νῆς μου· 4 Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσ-
σης, καὶ ποταμοί ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεω-
ρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
5 Καὶ ἐγὼ εἶπα Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα
προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν
σου; 6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, 7 Κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου,
Κύριε ὁ θεός μου. 8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ψυχήν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι
πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν
ἐγκατέλιπον. 10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀπο-
δώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ. 11 Καὶ προσετάγη
ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ
τὴν ξηράν

11 Et dixerunt ad eum : Quid faciemus tibi,
et cessabit mare a nobis ? quia mare ibat, et
intumescebat. 12 Et dixit ad eos : Tollite
me, et mittite in mare, et cessabit mare a
vobis : scio enim ego quoniam propter me
tempestas hæc grandis venit super vos. 13 Et
remigabant viri ut reverterentur ad aridam,
et non valebant : quia mare ibat, et intu-
mescebat super eos. 14 Et clamaverunt ad
Dominum, et dixerunt : Quæsumus Domine,
ne pereamus in anima viri istius et ne des
super nos sanguinem innocentem, quia tu
Domine, sicut voluisti, fecisti. 15 Et tule-
runt Jonam, et miserunt in mare : et stetit
mare a fervore suo. 16 Et timuerunt viri
timore magno Dominum, et immolaverunt
hostias Domino, et voverunt vota.

CAPUT II.

1 Et præparavit Dominus piscem grandem
ut deglutiret Jonam : et erat Jonas in ventre
piscis tribus diebus, et tribus noctibus. 2 Et
oravit Jonas ad Dominum Deum suum de
ventre piscis. 3 Et dixit : Clamavi de tri-
bulatione mea ad Dominum, et exaudivit me:
de ventre inferi clamavi, et exaudisti vocem
meam. 4 Et projecisti me in profundum in
corde maris, et flumen circumdedit me :
omnes gurgites tui, et fluctus tui super me
transierunt. 5 Et ego dixi : Abjectus sum a
conspectu oculorum tuorum : verumtamen
rursus videbo templum sanctum tuum. 6 Cir-
cumdederunt me aquæ usque ad animam :
abyssus vallavit me, pelagus operuit caput
meum. 7 Ad extrema montium descendi :
terræ vectes concluserunt me in æternum : et
sublevabis de corruptione vitam meam, Do-
mine Deus meus. 8 Cum angustiaretur in
me anima mea, Domini recordatus sum : ut
veniat ad te oratio mea ad templum sanctum
tuum. 9 Qui custodiunt vanitates frustra,
misericordiam suam derelinquunt. 10 Ego
autem in voce laudis immolabo tibi : quæ-
cumque vovi, reddam pro salute Domino.
11 Et dixit Dominus pisci : et evomuit
Jonam in aridam.

פרשה ג׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֶל־יוֹנָה שֵׁנִית
לֵאמֹר׃ 2 קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃ 3 וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־
נִינְוֶה כִּדְבַר יְהֹוָה וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־
גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃
4 וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא בָעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד
וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֵה
נֶהְפָּכֶת׃ 5 וַיַּאֲמִינוּ אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־
קְטַנָּם׃ 6 וַיִּגַּע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה
וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו וַיְכַס
שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֵפֶר׃ 7 וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר
בְּנִינְוֵה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ
מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ׃ 8 וְיִתְכַּסּוּ
שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־
הֶחָמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם׃ 9 מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב
וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא
נֹאבֵד׃ 10 וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים
עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא
עָשָׂה׃

פרשה ד׃

1 וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ׃
2 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהֹוָה וַיֹּאמַר אָנָּה יְהֹוָה
הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי עַל־
כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃ 3 וְעַתָּה יְהֹוָה
קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי
מֵחַיָּי׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃
5 וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר
וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ
בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר׃

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο λόγος* Κυρίου *πρὸς* Ἰωνᾶν *ἐκ
δευτέρου λέγων* 2 *Ἀνάστηθι πορεύθητι εἰς* Νι-
*νευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν
αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν ὃ ἐγὼ ἐλά-
λησα πρὸς σέ.* 3 Καὶ *ἀνέστη* Ἰωνᾶς *καὶ ἐπορεύθη
εἰς* Νινευή, *καθὰ ἐλάλησε* Κύριος· *ἡ δὲ* Νινευὴ *ἦν
πόλις μεγάλη τῷ θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν
ἡμερῶν.* 4 Καὶ *ἤρξατο* Ἰωνᾶς *τοῦ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκή-
ρυξε καὶ εἶπεν* Ἔτι *τρεῖς ἡμέραι καὶ* Νινευὴ *κατα-
στραφήσεται.* 5 Καὶ *ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες* Νινευὴ
*τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο
σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.*
6 Καὶ *ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς*
Νινευή· *καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.*
7 Καὶ *ἐκηρύχθη καὶ ἐῤῥέθη ἐν τῇ* Νινευῇ *παρὰ
τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ
λέγων* Οἱ *ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ
τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν
μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.* 8 Καὶ *περιεβάλλοντο σάκ-
κους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν
πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς
ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες* 9 Τίς
*οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ
ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.* 10 Καὶ
*εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστεψαν ἀπὸ
τῶν ὁδῶν αὐτῶν πονηρῶν· καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς
ἐπὶ τῇ κακίᾳ ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ
οὐκ ἐποίησε.*

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ *ἐλυπήθη* Ἰωνᾶς *λύπην μεγάλην, καὶ
συνεχύθη·* 2 Καὶ *προσεύξατο πρὸς* Κύριον *καὶ
εἶπεν* Κύριε, *οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου
ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν
εἰς* Θαρσίς, *διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰ-
κτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν
ἐπὶ ταῖς κακίαις.* 3 Καὶ *νῦν δέσποτα* Κύριε *λάβε
τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν
με ἢ ζῆν με.* 4 Καὶ *εἶπε* Κυριος *πρὸς* Ἰωνᾶν Εἰ
σφόδρα λελύπησαι σύ; 5 Καὶ *ἐξῆλθεν* Ἰωνᾶς *ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως·
καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑπο-
κάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει.*

CAPUT III.

1 ET factum est verbum Domini ad Jonam
secundo, dicens: 2 Surge, et vade in Niniven
civitatem magnam: et prædica in ea prædi-
cationem, quam ego loquor ad te. 3 Et sur-
rexit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum
Domini: et Ninive erat civitas magna itinere
trium dierum. 4 Et cœpit Jonas introire in
civitatem itinere diei unius: et clamavit, et
dixit: Adhuc quadraginta dies, et Ninive
subvertetur. 5 Et crediderunt viri Ninivitæ
in Deum: et prædicaverunt jejunium, et ves-
titi sunt saccis a majore usque ad minorem.
6 Et pervenit verbum ad regem Ninive: et
surrexit de solio suo, et abjecit vestimentum
suum a se, et indutus est sacco, et sedit in
cinere. 7 Et clamavit, et dixit in Ninive ex
ore regis et principum ejus, dicens: Homi-
nes, et jumenta, et boves, et pecora non gus-
tent quidquam: nec pascantur, et aquam
non bibant. 8 Et operiantur saccis homines,
et jumenta, et clament ad Dominum in for-
titudine, et convertatur vir a via sua mala,
et ab iniquitate, quæ est in manibus eorum.
9 Quis scit si convertatur, et ignoscat Deus:
et revertatur a furore iræ suæ, et non peri-
bimus? 10 Et vidit Deus opera eorum, quia
conversi sunt de via sua mala: et misertus
est Deus super malitiam, quam locutus fue-
rat ut faceret eis, et non fecit.

CAPUT IV.

1 ET afflictus est Jonas afflictione magna,
et iratus est: 2 Et oravit ad Dominum, et
dixit: Obsecro, Domine, numquid non hoc
est verbum meum, cum adhuc essem in terra
mea? propter hoc præoccupavi ut fugerem
in Tharsis; scio enim quia tu Deus clemens
et misericors es, patiens et multæ miseratio-
nis, et ignoscens super malitia. 3 Et nunc
Domine, tolle quæso animam meam a me:
quia melior est mihi mors quam vita. 4 Et
dixit Dominus: Putasne bene irasceris tu?
5 Et egressus est Jonas de civitate, et sedit
contra orientem civitatis: et fecit sibimet
umbraculum ibi, et sedebat subter illud in
umbra, donec videret quid accideret civitati.

6 וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל ׀ מֵעַל
לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה
גְדוֹלָה׃ 7 וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת
הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ׃
8 וַיְהִי ׀ כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ
קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ
יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת
וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן
וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־מָוֶת׃ 10 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר
לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה
הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד׃ 11 וַאֲנִי לֹא אָחוּס
עַל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ
הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה
רַבָּה׃

6 *Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ*
ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν
ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ
ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ
κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. 7 *Καὶ προσέταξεν ὁ*
θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε
τὴν κολόκυνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη. 8 *Καὶ ἐγένετο*
ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ
θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν
ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλι-
γοψύχησε καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ
εἶπε Καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. 9 *Καὶ*
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν Εἰ σφόδρα λελύπησαι
σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε Σφόδρα λελύπη-
μαι ἐγὼ ἕως θανάτου. 10 *Καὶ εἶπε Κύριος Σὺ*
ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακο-
πάθησας ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ
ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο,
11 *Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως*
τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα
μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν
αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλα;

6 Et præparavit Dominus Deus hederam, et
ascendit super caput Jonæ, ut esset umbra
super caput ejus, et protegeret eum ; labora-
verat enim : et lætatus est Jonas super
hedera, lætitia magna. 7 Et paravit Deus
vermem ascensu diluculi in crastinum : et
percussit hederam, et exaruit. 8 Et cum
ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento
calido et urenti : et percussit sol super
caput Jonæ, et æstuabat : et petivit ani-
mæ suæ ut moreretur, et dixit : Melius
est mihi mori, quam vivere. 9 Et dix-
it Dominus ad Jonam : Putasne bene
irasceris tu super hedera ? Et dixit : Bene
irascor ego usque ad mortem. 10 Et dixit
Dominus : Tu doles super hederam, in qua
non laborasti, neque fecisti ut cresceret ; quæ
sub una nocte nata est, et sub una nocte
periit. 11 Et ego non parcam Ninive civitati
magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti
millia hominum, qui nesciunt quid sit inter
dexteram et sinistram suam, et jumenta
multa ?

LIBER MICHÆÆ.

מיכה א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה
הַמֹּרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה
מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן
וִירוּשָׁלָםִ׃ 2 שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם הַקְשִׁיבִי
אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וִיהִי אֲדֹנָי יֱהוִה בָּכֶם לְעֵד
אֲדֹנָי מֵהֵיכַל קָדְשׁוֹ׃ 3 כִּי־הִנֵּה יְהוָה
יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ עַל־בָּמֳתֵי־אָרֶץ׃
4 וְנָמַסּוּ הֶהָרִים תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים
יִתְבַּקָּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים
בְּמוֹרָד׃ 5 בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות
בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן
וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא יְרוּשָׁלָםִ׃
6 וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי
כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה׃
7 וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי
מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה
יָשׁוּבוּ׃ 8 עַל־זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֵילְכָה
שׁוֹלָל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כַּתַּנִּים וְאֵבֶל
כִּבְנוֹת יַעֲנָה׃ 9 כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ כִּי
בָאָה עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־
יְרוּשָׁלָםִ׃ 10 בְּגַת אַל־תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ
בְּבֵית לְעַפְרָה עָפָר הִתְפַּלָּשְׁתִּי׃ 11 עִבְרִי
לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה־בֹשֶׁת לֹא יָצְאָה
יוֹשֶׁבֶת צַאֲנָן מִסְפַּד בֵּית הָאֵצֶל יִקַּח מִכֶּם
עֶמְדָּתוֹ׃ 12 כִּי־חָלָה לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת
כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלָםִ׃

ΜΙΧΑΙΑΣ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαίαν τὸν
τοῦ Μωρασθεὶ ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ
καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ
Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. 2 Ἀκούσατε
λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ
ἐν αὐτῇ, καὶ ἔσται Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρ-
τύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. 3 Διότι
ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ
καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,
4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ,
καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώ-
που πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν κατα-
βάσει. 5 Δι' ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα ταῦτα, καὶ
δι' ἁμαρτίαν οἴκου Ἰσραήλ. Τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ
Ἰακώβ, οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου
Ἰούδα, οὐχὶ Ἱερουσαλήμ; 6 Καὶ θήσομαι Σα-
μάρειαν εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν
ἀμπελῶνος, καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους
αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω· 7 Καὶ
πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ πάντα
τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί, καὶ
πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν·
διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ
μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν. 8 Ἕνεκεν
τούτου κόψεται καὶ θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπό-
δετος καὶ γυμνή, ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόν-
των καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων· 9 Ὅτι
κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως
Ἰούδα καὶ ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱε-
ρουσαλήμ. 10 Οἱ ἐν Γὲθ μὴ μεγαλύνεσθε, καὶ
οἱ Ἐνακεὶμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέ-
λωτα, γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν.
11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, οὐκ
ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχό-
μενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.
12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούσῃ ὀδύνας; ὅτι
κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ,

MICHÆAS, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad
Michæam Morasthiten, in diebus Joa-
than, Achaz et Ezechiæ, regum Juda: quod
vidit super Samariam, et Jerusalem. 2 Au-
dite populi omnes, et attendat terra, et
plenitudo ejus: et sit Dominus Deus vobis
in testem, Dominus de templo sancto suo.
3 Quia ecce Dominus egredietur de loco suo:
et descendet, et calcabit super excelsa terræ.
4 Et consumentur montes subtus eum: et
valles scindentur sicut cera a facie ignis, et
sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. 5 In
scelere Jacob omne istud, et in peccatis
domus Israel; quod scelus Jacob? nonne
Samaria? et quæ excelsa Judæ? nonne
Jerusalem? 6 Et ponam Samariam quasi
acervum lapidum in agro cum plantatur
vinea: et detraham in vallem lapides ejus, et
fundamenta ejus revelabo. 7 Et omnia
sculptilia ejus concidentur, et omnes merce-
des ejus comburentur igne, et omnia idola
ejus ponam in perditionem: quia de merce-
dibus meretricis congregata sunt, et usque
ad mercedem meretricis revertentur. 8 Su-
per hoc plangam, et ululabo: vadam spoliatus
et nudus: faciam planctum velut draconum,
et luctum quasi struthionum. 9 Quia des-
perata est plaga ejus, quia venit usque ad
Judam, tetigit portam populi mei usque ad
Jerusalem. 10 In Geth nolite annuntiare,
lacrymis ne ploretis, in domo pulveris pul-
vere vos conspergite. 11 Et transite vobis
habitatio Pulchra, confusa ignominia: non
est egressa quæ habitat in exitu: planctum
domus vicina accipiet ex vobis, quæ stetit
sibimet. 12 Quia infirmata est in bonum,
quæ habitat in amaritudinibus: quia descen-
dit malum a Domino in portam Jerusalem.

13 רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ
רֵאשִׁית חַטָּאת הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָךְ
נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל : 14 לָכֵן תִּתְּנִי
שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת בָּתֵּי אַכְזִיב
לְאַכְזָב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : 15 עֹד הַיֹּרֵשׁ אָבִי
לָךְ יוֹשֶׁבֶת מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד
יִשְׂרָאֵל : 16 קָרְחִי וָגֹזִּי עַל־בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ
הַרְחִבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ :

פרשה ב :

1 הוֹי חֹשְׁבֵי־אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע עַל־
מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֶשׁ־
לְאֵל יָדָם : 2 וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים
וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ :
3 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי
חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר
לֹא־תָמִישׁוּ מִשָּׁם צַוְּארֹתֵיכֶם וְלֹא תֵלְכוּ
רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִיא : 4 בַּיּוֹם הַהוּא
יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נִהְיָה אָמַר
שָׁדוֹד נְשַׁדֻּנוּ חֵלֶק עַמִּי יָמִיר אֵיךְ יָמִישׁ
לִי לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק : 5 לָכֵן לֹא־יִהְיֶה
לְךָ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה :
6 אַל־תַּטִּפוּ יַטִּיפוּן לֹא־יַטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא
יִסַּג כְּלִמּוֹת : 7 הֶאָמוּר בֵּית־יַעֲקֹב הֲקָצַר
רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי
יֵיטִיבוּ עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ : 8 וְאֶתְמוּל עַמִּי
לְאוֹיֵב יְקוֹמֵם מִמּוּל שַׂלְמָה אֶדֶר תַּפְשִׁטוּן
מֵעֹבְרִים בֶּטַח שׁוּבֵי מִלְחָמָה : 9 נְשֵׁי
עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנֻגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ
תִּקְחוּ הֲדָרִי לְעוֹלָם : 10 קוּמוּ וּלְכוּ כִּי
לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה בַּעֲבוּר טָמְאָה תְּחַבֵּל
וְחֶבֶל נִמְרָץ : 11 לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וָשֶׁקֶר
כִּזֵּב אַטִּף לְךָ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר וְהָיָה מַטִּיף
הָעָם הַזֶּה : 12 אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כֻּלָּךְ
קַבֵּץ אֲקַבֵּץ שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׂימֶנּוּ
כְּצֹאן בָּצְרָה כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ תְּהִימֶנָה
מֵאָדָם : 13 עָלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ
וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בוֹ וַיַּעֲבֹר מַלְכָּם
לִפְנֵיהֶם וַיהוָה בְּרֹאשָׁם :

*13 Ψόφος ἁρμάτων καὶ ἱππευόντων. Κατοικοῦσα
Λαχεὶς ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ
Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραήλ.
14 Διὰ τοῦτο δώσει ἐξαποστελλομένους ἕως κλη-
ρονομίας Γέθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἐγένοντο
τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραήλ. 15 Ἕως τοὺς κλη-
ρονόμους ἀγάγωσι, κατοικοῦσα Λαχείς· κληρονο-
μία ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει, ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσ-
ραήλ. 16 Ξύρησαι καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ
τρυφερά σου, ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς
ἀετός, ὅτι ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.*

ΚΕΦ. β΄.

1 ἘΓΕΝΟΝΤΟ *λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζό-
μενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ
ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά, διότι οὐκ ἦραν πρὸς τὸν
θεὸν χεῖρας αὐτῶν· 2 Καὶ ἐπεθύμουν ἀγρούς,
καὶ διήρπαζον ὀρφανούς, καὶ οἴκους κατεδυνά-
στευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 3 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ
τὴν φυλὴν ταύτην κακά, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς
τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ
ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν. 4 Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ᾽ ὑμᾶς παραβολή, καὶ
θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει λέγων Ταλαιπωρίᾳ
ἐταλαιπωρήσαμεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη
ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ὁ κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀπο-
στρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν. 5 Διὰ
τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν
ἐκκλησίᾳ Κυρίου. 6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ
δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ γὰρ ἀπώσεται
ὀνείδη. 7 Ὁ λέγων Οἶκος Ἰακὼβ παρώργισε
πνεῦμα Κυρίου. Οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐ-
τοῦ ἐστίν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶ καλοὶ μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται; 8 Καὶ ἔμπροσθεν
ὁ λαός μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη· κατέναντι τῆς
εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ
ἀφελέσθαι ἐλπίδας συντριμμὸν πολέμου. 9 Ἡγού-
μενοι λαοῦ μου ἀποῤῥιφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν
τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν ἐξώσθησαν. Ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις·
10 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοι
αὕτη ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας. Διεφθάρητε
φθορᾷ, 11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος·
πνεῦμα ἔστησε ψεῦδος, ἐστάλα[illegible] σοι εἰς οἶνον καὶ
μέθυσμα· Καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ
τούτου. 12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ
σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοί-
πους τοῦ Ἰσραήλ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀπο-
στροφὴν αὐτοῦ· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποί-
μνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώ-
πων· 13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν
διέκοψαν, καὶ διῆλθον πύλην καὶ ἐξῆλθον δι᾽ αὐ-
τῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου
αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.*

13 Tumultus quadrigæ stuporis habitanti
Lachis : principium peccati est filiæ Sion,
quia in te inventa sunt scelera Israel.
14 Propterea dabit emissarios super heredi-
tatem Geth : domus mendacii in deceptionem
regibus Israel. 15 Adhuc heredem adducam
tibi quæ habitas in Maresa: usque ad Odollam
veniet gloria Israel. 16 Decalvare, et tondere
super filios deliciarum tuarum : dilata
calvitium tuum sicut aquila : quoniam
captivi ducti sunt ex te.

CAPUT II.

1 VÆ qui cogitatis inutile, et operamini
malum in cubilibus vestris : in luce matu-
tina faciunt illud, quoniam contra Deum est
manus eorum. 2 Et concupierunt agros, et
violenter tulerunt, et rapuerunt domos : et
calumniabantur virum, et domum ejus ; vi-
rum et hereditatem ejus. 3 Idcirco hæc
dicit Dominus : Ecce ego cogito super fami-
liam istam malum : unde non auferetis colla
vestra, et non ambulabitis superbi, quoniam
tempus pessimum est. 4 In die illa sumetur
super vos parabola, et cantabitur canticum
cum suavitate, dicentium : Depopulatione
vastati sumus : pars populi mei commutata
est : quomodo recedet a me, cum revertatur,
qui regiones nostras dividat ? 5 Propter hoc
non erit tibi mittens funiculum sortis in
cœtu Domini. 6 Ne loquamini loquentes :
Non stillabit super istos, non comprehendet
confusio. 7 Dicit domus Jacob : Numquid
abbreviatus est spiritus Domini, aut tales sunt
cogitationes ejus ? Nonne verba mea bona
sunt cum eo, qui recte graditur ? 8 Et e con-
trario populus meus in adversarium consur-
rexit : desuper tunica pallium sustulistis : et
eos, qui transibant simpliciter, convertistis
in bellum. 9 Mulieres populi mei ejecistis
de domo deliciarum suarum : a parvulis
earum tulistis laudem meam in perpetuum.
10 Surgite, et ite, quia non habetis hic
requiem : propter immunditiam ejus cor-
rumpetur putredine pessima. 11 Utinam
non essem vir habens spiritum, et mendacium
potius loquerer : stillabo tibi in vinum, et in
ebrietatem : et erit super quem stillatur
populus iste. 12 Congregatione congregabo
Jacob totum te : in unum conducam reli-
quias Israel, pariter ponam illum quasi
gregem in ovili, quasi pecus in medio caula-
rum, tumultuabuntur a multitudine homi-
num. 13 Ascendet enim pandens iter ante
eos : divident, et transibunt portam, et
ingredientur per eam : et transibit rex eo-
rum coram eis, et Dominus in capite eorum.

פרשה ג׃

¹ וָאֹמַר שִׁמְעוּ־נָא רָאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת־
הַמִּשְׁפָּט׃ ² שֹׂנְאֵי טוֹב וְאֹהֲבֵי רָעָה גֹּזְלֵי
עוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם וּשְׁאֵרָם מֵעַל עַצְמוֹתָם׃
³ וַאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם
הִפְשִׁיטוּ וְאֶת־עַצְמֹתֵיהֶם פִּצֵּחוּ וּפָרְשׂוּ
כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת׃ ⁴ אָז
יִזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וְיַסְתֵּר
פָּנָיו מֵהֶם בָּעֵת הַהִיא כַּאֲשֶׁר הֵרֵעוּ
מַעַלְלֵיהֶם׃ ⁵ כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־הַנְּבִיאִים הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי הַנֹּשְׁכִים
בְּשִׁנֵּיהֶם וְקָרְאוּ שָׁלוֹם וַאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עַל־
פִּיהֶם וְקִדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה׃ ⁶ לָכֵן
לַיְלָה לָכֶם מֵחָזוֹן וְחָשְׁכָה לָכֶם מִקְּסֹם
וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל־הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם
הַיּוֹם׃ ⁷ וּבֹשׁוּ הַחֹזִים וְחָפְרוּ הַקֹּסְמִים
וְעָטוּ עַל־שָׂפָם כֻּלָּם כִּי אֵין מַעֲנֵה
אֱלֹהִים׃ ⁸ וְאוּלָם אָנֹכִי מָלֵאתִי כֹחַ אֶת־
רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה לְהַגִּיד לְיַעֲקֹב
פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ׃
⁹ שִׁמְעוּ־נָא זֹאת רָאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַעֲבִים מִשְׁפָּט וְאֵת כָּל־
הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ׃ ¹⁰ בֹּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים
וִירוּשָׁלִַם בְּעַוְלָה׃ ¹¹ רָאשֶׁיהָ ׀ בְּשֹׁחַד
יִשְׁפֹּטוּ וְכֹהֲנֶיהָ בִּמְחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאֶיהָ
בְּכֶסֶף יִקְסֹמוּ וְעַל־יְהוָה יִשָּׁעֵנוּ לֵאמֹר
הֲלוֹא יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ לֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ
רָעָה׃ ¹² לָכֵן בִּגְלַלְכֶם צִיּוֹן שָׂדֶה
תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלִַם עִיִּין תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת
לְבָמוֹת יָעַר׃

פרשה ד׃

¹ וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיֶה הַר
בֵּית־יְהוָה נָכוֹן בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא
הוּא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים׃
² וְהָלְכוּ גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה
אֶל־הַר־יְהוָה וְאֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיוֹרֵנוּ
מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃

ΜΙΧΑΙΑΣ, γ'.

1 ΚΑΙ ἐρεῖ Ἀκούσατε δὴ ταῦτα, αἱ ἀρχαὶ οἴκου
Ἰακὼβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ. Οὐχ
ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα; 2 Μισοῦντες τὰ
καλὰ καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρά, ἁρπάζοντες τὰ
δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν. 3 Ὃν τρόπον κατέφαγον
τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν
ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέ-
θλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα καὶ ὡς
κρέα εἰς χύτραν, 4 Οὕτως κεκράξονται πρὸς τὸν
Κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν· καὶ ἀπο-
στρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. 5 Τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν
μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν καὶ
κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς
τὸ στόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·
6 Διὰ τοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως, καὶ σκοτία
ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ
τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ
ἡμέρα. 7 Καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ
ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις, καὶ
καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοί, διότι
οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αὐτῶν. 8 Ἐὰν μὴ ἐγὼ
ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος
καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ ἀσε-
βείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.
9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα, οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακὼβ
καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ, οἱ βδελυσσόμενοι
κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες, 10 Οἱ
οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
ἀδικίαις· 11 Οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων
ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρί-
νοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου
ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο
λέγοντες Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐστίν; οὐ μὴ
ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά. 12 Διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς
Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ
ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς
ἄλσος δρυμοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμ-
φανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς
τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν
βουνῶν· καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί, 2 Καὶ
πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι Δεῦτε ἀνα-
βῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
θεοῦ Ἰακώβ· καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ
πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. Ὅτι ἐκ Σιὼν
ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ,

CAPUT III.

1 Et dixi: Audite principes Jacob, et
duces domus Israel: Numquid non vestrum
est scire judicium, 2 Qui odio habetis
bonum, et diligitis malum: Qui violenter
tollitis pelles eorum desuper eis, et carnem
eorum desuper ossibus eorum? 3 Qui co-
mederunt carnem populi mei, et pellem
eorum desuper excoriaverunt: et ossa eorum
confregerunt, et conciderunt sicut in lebete,
et quasi carnem in medio ollæ. 4 Tunc
clamabunt ad Dominum, et non exaudiet eos:
et abscondet faciem suam ab eis in tempore
illo, sicut nequiter egerunt in adinventioni-
bus suis. 5 Hæc dicit Dominus super pro-
phetas, qui seducunt populum meum: qui
mordent dentibus suis, et prædicant pacem:
et si quis non dederit in ore eorum quip-
piam, sanctificant super eum prœlium.
6 Propterea nox vobis pro visione erit, et
tenebræ vobis pro divinatione: et occumbet
sol super prophetas, et obtenebrabitur super
eos dies. 7 Et confundentur qui vident vi-
siones, et confundentur divini: et operient
omnes vultus suos, quia non est responsum
Dei. 8 Verumtamen ego repletus sum for-
titudine spiritus Domini, judicio et virtute:
ut annuntiem Jacob scelus suum, et Israel
peccatum suum. 9 Audite hoc principes
domus Jacob, et judices domus Israel: quia
abominamini judicium, et omnia recta per-
vertitis. 10 Qui ædificatis Sion in sangui-
nibus, et Jerusalem in iniquitate. 11 Prin-
cipes ejus in muneribus judicabant, et
sacerdotes ejus in mercede docebant, et pro-
phetæ ejus in pecunia divinabant: et super
Dominum requiescebant, dicentes: Num-
quid non Dominus in medio nostrum? non
venient super nos mala. 12 Propter hoc,
causa vestri, Sion quasi ager arabitur, et
Jerusalem quasi acervus lapidum erit, et
mons templi in excelsa sylvarum.

CAPUT IV.

1 Et erit, in novissimo dierum erit mons
domus Domini præparatus in vertice mon-
tium, et sublimis super colles: et fluent
ad eum populi. 2 Et properabunt gentes
multæ, et dicent: Venite, ascendamus ad
montem Domini, et ad domum Dei Jacob:
et docebit nos de viis suis, et ibimus in
semitis ejus: quia de Sion egredietur
lex, et verbum Domini de Jerusalem.

³ וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם
עֲצֻמִים עַד־רָחוֹק וְכִתְּתוּ חַרְבֹתֵיהֶם
לְאִתִּים וַחֲנִיתֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשְׂאוּ
גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה׃
⁴ וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ
וְאֵין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָֹה צְבָאוֹת דִּבֵּר׃
⁵ כִּי כָּל־הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו
וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם־יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ ⁶ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָֹה
אֹסְפָה הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר
הֲרֵעֹתִי׃ ⁷ וְשַׂמְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה לִשְׁאֵרִית
וְהַנַּהֲלָאָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָֹה עֲלֵיהֶם
בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
⁸ וְאַתָּה מִגְדַּל־עֵדֶר עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן עָדֶיךָ
תֵּאתֶה וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשֹׁנָה מַמְלֶכֶת
לְבַת־יְרוּשָׁלָם׃ ⁹ עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ
הֲמֶלֶךְ אֵין־בָּךְ אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבָד כִּי־הֶחֱזִיקֵךְ
חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ ¹⁰ חוּלִי וָגֹחִי בַּת־צִיּוֹן
כַּיּוֹלֵדָה כִּי עַתָּה תֵצְאִי מִקִּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ
בַּשָּׂדֶה וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם
יִגְאָלֵךְ יְהוָֹה מִכַּף אֹיְבָיִךְ׃ ¹¹ וְעַתָּה
נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֶּחֱנָף
וְתַחַז בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ׃ ¹² וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ
מַחְשְׁבוֹת יְהוָֹה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ כִּי
קִבְּצָם כֶּעָמִיר גֹּרְנָה׃ ¹³ קוּמִי וָדוֹשִׁי
בַת־צִיּוֹן כִּי קַרְנֵךְ אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסֹתַיִךְ
אָשִׂים נְחוּשָׁה וַהֲדִקּוֹת עַמִּים רַבִּים
וְהַחֲרַמְתִּי לַיהוָֹה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן
כָּל־הָאָרֶץ׃ ¹⁴ עַתָּה תִּתְגֹּדְדִי בַת־גְּדוּד
מָצוֹר שָׂם עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל־הַלְּחִי
אֵת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ה׃

¹ וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת
בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת
מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי
עוֹלָם׃ ² לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה
וְיֶתֶר אֶחָיו יְשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

3 Καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξε-
λέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατα-
κόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ
δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ
ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι
πολεμεῖν· 4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω
ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου
παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα· 5 Ὅτι πάντες οἱ
λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς
δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα. 6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ
τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην·
7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα,
καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν, καὶ βασι-
λεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ
νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ σὺ πύργος ποιμ-
νίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ
εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυ-
λῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ νῦν ἵνα
τί ἔγνως κακά; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ
βουλή σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες
ὡς τικτούσης; 10 Ὤδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε
θυγάτηρ Σιὼν ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ
ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις
ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν
λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
σου. 11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη
πολλὰ λέγοντες Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται
ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν
τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς
δράγματα ἅλωνος. 13 Ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐ-
τούς, θύγατερ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι
σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ
κατατήξεις λαοὺς πολλούς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυ-
ρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. εʹ.

1 ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφραγμῷ, συν-
οχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ
σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. 2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ
οἶκος Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν
Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρ-
χοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς
ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. 3 Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως
καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

3 Et judicabit inter populos multos, et
corripiet gentes fortes usque in longin-
quum: et concident gladios suos in vo-
meres, et hastas suas in ligones: non
sumet gens adversus gentem gladium: et
non discent ultra belligerare. 4 Et sede-
bit vir subtus vitem suam, et subtus ficum
suam, et non erit qui deterreat: quia os
Domini exercituum locutum est. 5 Quia
omnes populi ambulabunt unusquisque in
nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in
nomine Domini Dei nostri in æternum et
ultra. 6 In die illa, dicit Dominus, congre-
gabo claudicantem: et eam, quam ejeceram,
colligam, et quam afflixeram: 7 Et ponam
claudicantem in reliquias: et eam, quæ labo-
raverat, in gentem robustam: et regnabit
Dominus super eos in monte Sion, ex hoc
nunc et usque in æternum. 8 Et tu turris
gregis nebulosa filiæ Sion usque ad te veniet;
et veniet potestas prima, regnum filiæ Jeru-
salem. 9 Nunc quare mœrore contraheris?
numquid rex non est tibi, aut consiliarius
tuus periit, quia comprehendit te dolor sicut
parturientem? 10 Dole, et satage filia Sion,
quasi parturiens: quia nunc egredieris de
civitate, et habitabis in regione, et venies
usque ad Babylonem: ibi liberaberis: ibi
redimet te Dominus de manu inimicorum
tuorum. 11 Et nunc congregatæ sunt super
te gentes multæ, quæ dicunt: Lapidetur: et
aspiciat in Sion oculus noster. 12 Ipsi autem
non cognoverunt cogitationes Domini, et non
intellexerunt consilium ejus: quia congrega-
vit eos quasi fœnum areæ. 13 Surge, et
tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam
ferreum, et ungulas tuas ponam æreas: et
comminues populos multos, et interficies
Domino rapinas eorum, et fortitudinem eo-
rum Domino universæ terræ.

CAPUT V.

1 NUNC vastaberis filia latronis: obsidio-
nem posuerunt super nos, in virgâ percutient
maxillam judicis Israel. 2 Et tu Bethlehem
Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te
mihi egredietur qui sit dominator in Israel,
et egressus ejus ab initio, a diebus æternita-
tis. 3 Propter hoc dabit eos usque ad tem-
pus, in quo parturiens pariet: et reliquiæ
fratrum ejus convertentur ad filios Israel.

³ וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בִּגְאוֹן שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָיו וְיָשָׁבוּ כִּי־עַתָּה יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃
⁴ וְהָיָה זֶה שָׁלוֹם אַשּׁוּר ׀ כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ
וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנֹתֵינוּ וַהֲקֵמֹנוּ עָלָיו
שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיכֵי אָדָם׃ ⁵ וְרָעוּ
אֶת־אֶרֶץ אַשּׁוּר בַּחֶרֶב וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרֹד
בִּפְתָחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ
וְכִי יִדְרֹךְ בִּגְבוּלֵנוּ׃ ⁶ וְהָיָה ׀ שְׁאֵרִית
יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת
יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יְקַוֶּה
לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם׃ ⁷ וְהָיָה
שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים
כְּאַרְיֵה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כִּכְפִיר בְּעֶדְרֵי־צֹאן
אֲשֶׁר אִם־עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל׃
⁸ תָּרֹם יָדְךָ עַל־צָרֶיךָ וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ׃
⁹ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי
מַרְכְּבֹתֶיךָ׃ ¹⁰ וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ
וְהָרַסְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ׃ ¹¹ וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים
מִיָּדֶךָ וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ־לָךְ׃ ¹² וְהִכְרַתִּי
פְסִילֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה
עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ ¹³ וְנָתַשְׁתִּי אֲשֵׁירֶיךָ
מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃ ¹⁴ וְעָשִׂיתִי
בְּאַף וּבְחֵמָה נָקָם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
שָׁמֵעוּ׃

פרשה ו׳:

¹ שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם
רִיב אֶת־הֶהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת
קוֹלֶךָ׃ ² שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה
וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה
עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃ ³ עַמִּי מֶה־
עָשִׂיתִי לְךָ וּמָה הֶלְאֵתִיךָ עֲנֵה בִי׃ ⁴ כִּי
הֶעֱלִתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן
וּמִרְיָם׃ ⁵ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ
מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר
מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת
צִדְקוֹת יְהוָה׃ ⁶ בַּמָּה אֲקַדֵּם יְהוָה
אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת
בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ ⁷ הֲיִרְצֶה יְהוָה
בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הַאֶתֵּן
בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποί-
μνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνό-
ματος Κυρίου θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν
μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς. 5 Καὶ
ἔσται αὐτῇ εἰρήνη, Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν
γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν,
καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες καὶ
ὀκτὼ δήγματα ἀνθρώπων, 6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν
Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρὼδ ἐν τῇ
τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσούρ, ὅταν
ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ
ὅρια ὑμῶν. 7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακὼβ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος
παρα Κυρίου πίπτουσα και ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρω-
στιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῇ ἐν
υἱοῖς ἀνθρώπων. 8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα Ἰα-
κὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς
λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν
ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ
διαστείλας ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος.
9 Ὑψωθήσεται ἡ χείρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε,
καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολοθρευθήσονται.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος,
ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολῶ
τὰ ἅρματά σου, 11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις
τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου,
12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χει-
ρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί·
13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά σου καὶ τὰς στη-
λάς σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, 14 Καὶ ἐκκόψω τὰ
ἄλση ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου,
15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν.

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ δὴ λόγον. Κύριος Κύριος εἶπεν
Ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν
βουνοὶ φωνήν σου. 2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν
τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι
κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ
τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. 3 Λαός μου, τί
ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά
σοι; ἀποκρίθητί μοι. 4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην
σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ. 5 Λαός μου, μνή-
σθητι δὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς
Μωάβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τοῦ
Βεὼρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγάλ, ὅπως
γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου. 6 Ἐν τίνι κα-
ταλάβω τὸν Κύριον; ἀντιλήψομαι θεοῦ μου
ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώ-
μασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις; 7 Εἰ προσδέξεται
Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων
πιόνων; εἰ δῶ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας,
καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;

4 Et stabit, et pascet in fortitudine Domini,
in sublimitate nominis Domini Dei sui : et
convertentur, quia nunc magnificabitur usque
ad terminos terræ. 5 Et erit iste pax : cum
venerit Assyrius in terram nostram, et quan-
do calcaverit in domibus nostris : et suscita-
bimus super eum septem pastores, et octo
primates homines. 6 Et pascent terram As-
sur in gladio, et terram Nemrod in lanceis
ejus: et liberabit ab Assur cum venerit in
terram nostram, et cum calcaverit in finibus
nostris. 7 Et erunt reliquiæ Jacob in medio
populorum multorum quasi ros a Domino, et
quasi stillæ super herbam, quæ non expectat
virum, et non præstolatur filios hominum.
8 Et erunt reliquiæ Jacob in gentibus in
medio populorum multorum, quasi leo in
jumentis sylvarum, et quasi catulus leonis in
gregibus pecorum: qui cum transierit, et
conculcaverit, et ceperit, non est qui eruat.
9 Exaltabitur manus tua super hostes tuos,
et omnes inimici tui interibunt. 10 Et erit
in die illa, dicit Dominus : Auferam equos
tuos de medio tui, et disperdam quadrigas
tuas. 11 Et perdam civitates terræ tuæ, et de-
struam omnes munitiones tuas, et auferam
maleficia de manu tua, et divinationes non
erunt in te. 12 Et perire faciam sculptilia
tua, et statuas tuas de medio tui : et non
adorabis ultra opera manuum tuarum. 13 Et
evellam lucos tuos de medio tui, et conteram
civitates tuas. 14 Et faciam in furore et in
indignatione ultionem in omnibus gentibus,
quæ non audierunt.

CAPUT VI.

1 AUDITE quæ Dominus loquitur : Surge,
contende judicio adversum montes, et au-
diant colles vocem tuam. 2 Audiant montes
judicium Domini, et fortia fundamenta terræ:
quia judicium Domini cum populo suo et
cum Israel dijudicabitur. 3 Popule meus
quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi ?
responde mihi. 4 Quia eduxi te de terra
Ægypti, et de domo servientium liberavi te :
et misi ante faciem tuam Moysen, et Aaron,
et Mariam ? 5 Popule meus memento quæso
quid cogitaverit Balach rex Moab, et quid
responderit ei Balaam filius Beor, de Setim
usque ad Galgalam, ut cognosceres justitias
Domini. 6 Quid dignum offeram Domino ?
curvabo genu Deo excelso ? numquid offeram
ei holocautomata, et vitulos anniculos ?
7 Numquid placari potest Dominus in
millibus arietum, aut in multis millibus
hircorum pinguium ? numquid dabo pri-
mo genitum meum pro scelere meo, fruc-
tum ventris mei pro peccato animæ meæ ?

מיכה ו ז

8 תַּגִּיד לְךָ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה־יְהוָה
דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת
חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃
9 קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה
שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃ 10 עוֹד
הַאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת
רָזוֹן זְעוּמָה׃ 11 הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רֶשַׁע
וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃ 12 אֲשֶׁר עֲשִׁירֶיהָ
מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ־שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם
רְמִיָּה בְּפִיהֶם׃ 13 וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵיתִי
הַכּוֹתֶךָ הַשְׁמֵם עַל־חַטֹּאותֶיךָ׃ 14 אַתָּה
תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְיֶשְׁחֲךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג
וְלֹא תַפְלִיט וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃
15 אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אַתָּה תִדְרֹךְ־
זַיִת וְלֹא־תָסוּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא
תִשְׁתֶּה־יָּיִן׃ 16 וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכֹל
מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ בְּמֹעֲצוֹתָם
לְמַעַן תִּתִּי אֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה
וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃

פרשה ז׃

1 אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי־קַיִץ
כְּעֹלְלֹת בָּצִיר אֵין־אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה
אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ 2 אָבַד חָסִיד מִן־הָאָרֶץ
וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ
אֶת־אָחִיהוּ יָצוּדוּ חֵרֶם׃ 3 עַל־הָרַע כַּפַּיִם
לְהֵיטִיב הַשַּׂר שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשִּׁלּוּם
וְהַגָּדוֹל דֹּבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא וַיְעַבְּתוּהָ׃
4 טוֹבָם כְּחֵדֶק יָשָׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מְצַפֶּיךָ
פְּקֻדָּתְךָ בָאָה עַתָּה תִהְיֶה מְבוּכָתָם׃
5 אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ בְּאַלּוּף
מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי־פִיךָ׃ 6 כִּי־
בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה
בַּחֲמֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃ 7 וַאֲנִי
בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי
יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃ 8 אַל־תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי
נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי׃

ΜΙΧΑΙΑΣ, ϛ', ζ'.

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύ-
ριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα
καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι
μετὰ Κυρίου θεοῦ σου; 9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει
ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἄκουε φυλή, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;
10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυ-
ροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας; 11 Εἰ
δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ
στάθμια δόλου, 12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν
ἀσεβείας ἔπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλά-
λουν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν; 13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πα-
τάξαι σε, ἀφανιῶ σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου.
14 Σὺ φάγεσαι καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ συσκο-
τάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς,
καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν εἰς ῥομφαίαν παραδοθή-
σονται· 15 Σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς, σὺ
πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ οἶνον
καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ
μου. 16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ
καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθητε
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανι-
σμὸν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν,
καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΟΙΜΟΙ ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην
ἐν ἀμητῷ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ
ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα.
Οἴμοι ψυχή, 2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει·
πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ, 3 Ἐπὶ τὸ κακὸν
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ,
καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύ-
μιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστίν. Καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ
αὐτῶν 4 Ὡς σὴς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κα-
νόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς. Οὐαὶ αἱ ἐκδικήσεις σου
ἥκασιν, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν. 5 Μὴ κα-
ταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγου-
μένοις, ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀνα-
θέσθαι .τι αὐτῇ· 6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα,
θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς,
νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀν-
δρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύ-
ριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί
μου, εἰσακούσεταί μου ὁ θεός μου. 8 Μὴ ἐπίχαιρέ
μοι ἡ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι·
διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.

MICHÆAS, VI. VII.

8 Indicabo tibi o homo quid sit bonum,
et quid Dominus requirat a te: Utique
facere judicium, et diligere misericordiam,
et solicitum ambulare cum Deo tuo.
9 Vox Domini ad civitatem clamat, et
salus erit timentibus nomen tuum: Audite
tribus, et quis approbabit illud? 10 Adhuc
ignis in domo impii thesauri iniquitatis,
et mensura minor iræ plena. 11 Num-
quid justificabo stateram impiam, et sac-
celli pondera dolosa? 12 In quibus divites
ejus repleti sunt iniquitate, et habitantes
in ea loquebantur mendacium, et lingua
eorum fraudulenta in ore eorum. 13 Et
ego ergo cœpi percutere te perditione super
peccatis tuis. 14 Tu comedes, et non sa-
turaberis: et humiliatio tua in medio tui:
et apprehendes, et non salvabis: et quos
salvaveris, in gladium dabo. 15 Tu semina-
bis, et non metes: tu calcabis olivam, et
non ungeris oleo: et mustum, et non
bibes vinum. 16 Et custodisti præcepta
Amri, et omne opus domus Achab: et ambu-
lasti in voluntatibus eorum, ut darem te in
perditionem, et habitantes in ea in sibilum:
et opprobrium populi mei portabitis.

CAPUT VII.

1 VÆ mihi, quia factus sum sicut qui
colligit in autumno racemos vindemiæ: non
est botrus ad comedendum, præcoquas ficus
desideravit anima mea. 2 Periit sanctus de
terra, et rectus in hominibus non est: omnes
in sanguine insidiantur, vir fratrem suum ad
mortem venatur. 3 Malum manuum suarum
dicunt bonum: princeps postulat, et judex
in reddendo est: et magnus locutus est desi-
derium animæ suæ, et conturbaverunt eam.
4 Qui optimus in eis est, quasi paliurus: et
qui rectus, quasi spina de sepe. Dies specu-
lationis tuæ, visitatio tua venit: nunc erit
vastitas eorum. 5 Nolite credere amico: et
nolite confidere in duce: ab ea quæ dormit
in sinu tuo, custodi claustra oris tui. 6 Quia
filius contumeliam facit patri, et filia consur-
git adversus matrem suam, nurus adversus
socrum suam: et inimici hominis domestici
ejus. 7 Ego autem ad Dominum aspiciam,
expectabo Deum salvatorem meum, audiet
me Deus meus. 8 Ne læteris inimica mea
super me, quia cecidi: consurgam, cum
sedero in tenebris, Dominus lux mea est.

9 זַעַף יְהוָה אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי
לוֹ עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי
יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ׃ 10 וְתֵרֶא
אֹיַבְתִּי וּתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמְרָה אֵלַי אַיּוֹ
יְהוָה אֱלֹהָיִךְ עֵינַי תִּרְאֶינָּה בָּהּ עַתָּה
תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת׃ 11 יוֹם
לִבְנוֹת גְּדֵרָיִךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֹק׃
12 יוֹם הוּא וְעָדֶיךָ יָבוֹא לְמִנִּי אַשּׁוּר
וְעָרֵי מָצוֹר וּלְמִנִּי מָצוֹר וְעַד־נָהָר וְיָם
מִיָּם וְהַר הָהָר׃ 13 וְהָיְתָה הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה
עַל־יֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם׃ 14 רְעֵה
עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ שֹׁכְנִי לְבָדָד
יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד כִּימֵי
עוֹלָם׃ 15 כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת׃ 16 יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ
מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד עַל־פֶּה אָזְנֵיהֶם
תֶּחֱרַשְׁנָה׃ 17 יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזֹחֲלֵי
אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ׃ 18 מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא
עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ
לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃
19 יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֺנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ
בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ 20 תִּתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

9 Ὀργὴν Κυρίου ὑποίσω ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς, ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα Ποῦ Κύριος ὁ θεός σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτήν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.
11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμὸν καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους·
13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτῆς, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νεμήσονται τὴν Βασανῖτιν καὶ τὴν Γαλααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.
15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά·
16 Ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται καὶ ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται,
17 Λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.
18 Τίς θεὸς ὥσπερ σύ; ἐξαίρων ἀνομίας καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν.
19 Ἐπιστρέψει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλεον τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

9 Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei, donec causam meam judicet, et faciat judicium meum: educet me in lucem, videbo justitiam ejus.
10 Et aspiciet inimica mea, et operietur confusione, quæ dicit ad me: Ubi est Dominus Deus tuus? Oculi mei videbunt in eam: nunc erit in conculcationem ut lutum platearum.
11 Dies, ut ædificentur maceriæ tuæ: in die illa longe fiet lex.
12 In die illa et usque ad te veniet de Assur, et usque ad civitates munitas; et a civitatibus munitis usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad montem de monte.
13 Et terra erit in desolationem propter habitatores suos, et propter fructum cogitationum eorum.
14 Pasce populum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ, habitantes solos in saltu, in medio Carmeli: pascentur Basan et Galaad juxta dies antiquos.
15 Secundum dies egressionis tuæ de terra Ægypti ostendam ei mirabilia.
16 Videbunt gentes, et confundentur super omni fortitudine sua: ponent manum super os, aures eorum surdæ erunt.
17 Lingent pulverem sicut serpentes, velut reptilia terræ perturbabuntur in ædibus suis: Dominum Deum nostrum formidabunt, et timebunt te.
18 Quis Deus similis tui, qui aufers iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuæ? non immittet ultra furorem suum, quoniam volens misericordiam est.
19 Revertetur, et miserebitur nostri: deponet iniquitates nostras, et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra.
20 Dabis veritatem Jacob misericordiam Abraham: quæ jurasti patribus nostris a diebus antiquis.

LIBER NAHUM.

נחום א

מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֶלְקֹשִׁי׃
2 אֵל קַנּוֹא וְנֹקֵם יְהוָה נֹקֵם יְהוָה
וּבַעַל חֵמָה נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר הוּא
לְאֹיְבָיו׃ 3 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־כֹּחַ
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׂעָרָה
דַּרְכּוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיו׃ 4 גּוֹעֵר בַּיָּם
וַיַּבְּשֵׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֱרִיב אֻמְלַל בָּשָׁן
וְכַרְמֶל וּפֶרַח לְבָנוֹן אֻמְלָל׃ 5 הָרִים
רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ וַתִּשָּׂא
הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתֵבֵל וְכָל־יוֹשְׁבֵי בָהּ׃
6 לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמוֹד וּמִי יָקוּם בַּחֲרוֹן
אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ וְהַצֻּרִים נִתְּצוּ
מִמֶּנּוּ׃ 7 טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה
וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ׃ 8 וּבְשֶׁטֶף עֹבֵר כָּלָה
יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאֹיְבָיו יְרַדֶּף־חֹשֶׁךְ׃ 9 מַה־
תְּחַשְּׁבוּן אֶל־יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה
לֹא־תָקוּם פַּעֲמַיִם צָרָה׃ 10 כִּי עַד־סִירִים
סְבֻכִים וּכְסָבְאָם סְבוּאִים אֻכְּלוּ כְּקַשׁ
יָבֵשׁ מָלֵא׃ 11 מִמֵּךְ יָצָא חֹשֵׁב עַל־יְהוָה
רָעָה יֹעֵץ בְּלִיָּעַל׃ 12 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אִם־שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נָגֹזּוּ
וְעָבָר וְעִנִּתִךְ לֹא אֲעַנֵּךְ עוֹד׃ 13 וְעַתָּה
אֶשְׁבֹּר מֹטֵהוּ מֵעָלָיִךְ וּמוֹסְרֹתַיִךְ אֲנַתֵּק׃
14 וְצִוָּה עָלֶיךָ יְהוָה לֹא־יִזָּרַע מִשִּׁמְךָ
עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אַכְרִית פֶּסֶל וּמַסֵּכָה
אָשִׂים קִבְרֶךָ כִּי קַלּוֹתָ׃

ΝΑΟΥΜ, ΚΕΦ. α΄.

ΛΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίον ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ
Ἐλκεσαίου. 2 Θεὸς ζηλωτὴς καὶ ἐκδικῶν
Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν Κύ-
ριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. 3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ
μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθωώσει
Κύριος· ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ·
4 Ἀπειλῶν θαλάσσῃ καὶ ξηραίνων αὐτήν, καὶ
πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν. Ὠλιγώθη ἡ
Βασανῖτις καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα
τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε· 5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεστάλη
ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα, καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. 6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς
αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν
ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήκει ἀρχάς,
καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ. 7 Χρηστὸς
Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν. 8 Καὶ
ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται,
τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξε-
ται σκότος. 9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν Κύριον; συν-
τέλειαν αὐτὸς ποιήσεται, οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἐν θλίψει· 10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ
χερσωθήσεται, καὶ ὡς σμῖλαξ περιπλεκομένη βρω-
θήσεται, καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή. 11 Ἐκ
σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου πο-
νηρά, βουλευόμενος ἐναντία. 12 Τάδε λέγει Κύ-
ριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν Καὶ οὕτως διαστα-
λήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι.
13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ,
καὶ τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξω· 14 Καὶ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός
σου ἔτι· ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά,
καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφήν σου, ὅτι ταχεῖς.

NAHUM, CAPUT I.

ONUS Ninive: Liber visionis Nahum El-
cesæi. 2 Deus æmulator, et ulciscens
Dominus: ulciscens Dominus, et habens
furorem: ulciscens Dominus in hostes suos,
et irascens ipse inimicis suis. 3 Dominus
patiens, et magnus fortitudine, et mundans
non faciet innocentem. Dominus in tem-
pestate et turbine viæ ejus, et nebulæ pulvis
pedum ejus. 4 Increpans mare, et exsiccans
illud: et omnia flumina ad desertum dedu-
cens. Infirmatus est Basan, et Carmelus: et
flos Libani elanguit. 5 Montes commoti
sunt ab eo, et colles desolati sunt: et con-
tremuit terra a facie ejus, et orbis, et omnes
habitantes in eo. 6 Ante faciem indignatio-
nis ejus quis stabit, et quis resistet in ira
furoris ejus? indignatio ejus effusa est ut
ignis: et petræ dissolutæ sunt ab eo. 7 Bo-
nus Dominus, et confortans in die tribula-
tionis: et sciens sperantes in se: 8 Et in
diluvio prætereunte, consummationem faciet
loci ejus: et inimicos ejus persequentur te-
nebræ. 9 Quid cogitatis contra Dominum?
consummationem ipse faciet: non consurget
duplex tribulatio. 10 Quia sicut spinæ se
invicem complectuntur, sic convivium
eorum pariter potantium: consumentur
quasi stipula ariditate plena. 11 Ex te exi-
bit cogitans contra Dominum malitiam:
mente pertractans prævaricationem. 12 Hæc
dicit Dominus: Si perfecti fuerint, et ita
plures, sic quoque attondentur, et pertransi-
bit: afflixi te, et non affligam te ultra.
13 Et nunc conteram virgam ejus de dorso
tuo, et vincula tua disrumpam. 14 Et præ-
cipiet super te Dominus, non seminabitur
ex nomine tuo amplius: de domo Dei tui
interficiam sculptile, et conflatile, ponam
sepulchrum tuum, quia inhonoratus es.

נחום ב ג

פרשה ב׃

1 הִנֵּה עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ
שָׁלוֹם חָגִּי יְהוּדָה חַגַּיִךְ שַׁלְּמִי נְדָרָיִךְ
כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבָור־בָּךְ בְּלִיַּעַל
כֻּלֹּה נִכְרָת׃ 2 עָלָה מֵפִיץ עַל־פָּנַיִךְ נָצוֹר
מְצוּרָה צַפֵּה־דֶרֶךְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כֹּחַ
מְאֹד׃ 3 כִּי שָׁב יְהוָה אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב
כִּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בְקָקוּם בֹּקְקִים וּזְמֹרֵיהֶם
שִׁחֵתוּ׃ 4 מָגֵן גִּבֹּרֵיהֶם מְאָדָּם אַנְשֵׁי־חַיִל
מְתֻלָּעִים בְּאֵשׁ־פְּלָדוֹת הָרֶכֶב בְּיוֹם הֲכִינוֹ
וְהַבְּרֹשִׁים הָרְעָלוּ׃ 5 בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ
הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחֹבוֹת מַרְאֵיהֶן
כַּלַּפִּידִם כַּבְּרָקִים יְרוֹצֵצוּ׃ 6 יִזְכֹּר אַדִּירָיו
יִכָּשְׁלוּ בַּהֲלִיכָתָם יְמַהֲרוּ חוֹמָתָהּ וְהֻכַן
הַסֹּכֵךְ׃ 7 שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ וְהַהֵיכָל
נָמוֹג׃ 8 וְהֻצַּב גֻּלְּתָה הֹעֲלָתָה וְאַמְהֹתֶיהָ
מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מְתֹפְפֹת עַל־לִבְבֵהֶן׃
9 וְנִינְוֵה כִבְרֵכַת־מַיִם מִימֵי הִיא וְהֵמָּה
נָסִים עִמְדוּ עֲמֹדוּ וְאֵין מַפְנֶה׃ 10 בֹּזּוּ
כֶסֶף בֹּזּוּ זָהָב וְאֵין קֵצֶה לַתְּכוּנָה כָּבֹד
מִכֹּל כְּלִי חֶמְדָּה׃ 11 בּוּקָה וּמְבוּקָה
וּמְבֻלָּקָה וְלֵב נָמֵס וּפִק בִּרְכַּיִם וְחַלְחָלָה
בְּכָל־מָתְנַיִם וּפְנֵי כֻלָּם קִבְּצוּ פָארוּר׃
12 אַיֵּה מְעוֹן אֲרָיוֹת וּמִרְעֶה הוּא לַכְּפִרִים
אֲשֶׁר הָלַךְ אַרְיֵה לָבִיא שָׁם גּוּר אַרְיֵה
וְאֵין מַחֲרִיד׃ 13 אַרְיֵה טֹרֵף בְּדֵי גֹרוֹתָיו
וּמְחַנֵּק לְלִבְאֹתָיו וַיְמַלֵּא־טֶרֶף חֹרָיו
וּמְעֹנֹתָיו טְרֵפָה׃ 14 הִנְנִי אֵלַיִךְ נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בֶעָשָׁן רִכְבָּהּ
וּכְפִירַיִךְ תֹּאכַל חָרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ
טַרְפֵּךְ וְלֹא־יִשָּׁמַע עוֹד קוֹל מַלְאָכֵכֵה׃

פרשה ג׃

1 הוֹי עִיר דָּמִים כֻּלָּהּ כַּחַשׁ פֶּרֶק
מְלֵאָה לֹא יָמִישׁ טָרֶף׃ 2 קוֹל שׁוֹט וְקוֹל
רַעַשׁ אוֹפָן וְסוּס דֹּהֵר וּמֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָה׃

ΝΑΟΥΜ, α΄, β΄, γ΄.

15 Ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ
ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην· ἑόρταζε Ἰούδα τὰς ἑορτάς
σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθή-
σωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν.
Συντετέλεσται, ἐξῆρται.

ΚΕΦ. β΄.

1 ἈΝΕΒΗ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαι-
ρούμενος ἐκ θλίψεως. Σκόπευσον ὁδόν, κράτησον
ὀσφύος, ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα· 2 Διότι ἀπέ-
στρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακὼβ καθὼς ὕβριν τοῦ
Ἰσραήλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς
καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν. 3 Ὅπλα δυ-
ναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς
ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίαι τῶν ἁρμάτων
αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱππεῖς
θορυβηθήσονται 4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθή-
σονται τὰ ἅρματα καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς
πλατείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς
καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι. 5 Καὶ μνησθή-
σονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας
καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύ-
σουσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ ἑτοιμάσουσι τὰς
προφυλακὰς αὐτῶν. 6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοί-
χθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε, 7 Καὶ ἡ ὑπό-
στασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ
δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστεραὶ φθεγγό-
μεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν. 8 Καὶ Νινευὴ ὡς κο-
λυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύ-
γοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.
9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον,
καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς· βεβάρυνται
ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς. 10 Ἐκ-
τιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμός, καὶ ἐκβρασμὸς καὶ
καρδίας θραυσμός, καὶ ὑπόλυσις γονάτων καὶ
ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν, καὶ τὸ πρόσωπον πάν-
των ὡς πρόσκαυμα χύτρας. 11 Ποῦ ἐστι τὸ κατ-
οικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὖσα τοῖς
σκύμνοις; ποῦ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ
σκύμνον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν; 12 Λέων
ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξε
τοῖς λέουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν
αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς.
13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου, καὶ τοὺς λέον-
τάς σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ
τῆς γῆς τὴν θήραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκ
ἔτι τὰ ἔργα σου.

ΚΕΦ. γ΄.

1 Ὦ ΠΟΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδής, ἀδικίας
πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα. 2 Φωνὴ
μαστίγων καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ
ἵππου διώκοντος καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος,

NAHUM, I. II. III.

15 Ecce super montes pedes evangelizantis, et
annuntiantis pacem: celebra Juda festivi-
tates tuas, et redde vota tua: quia non
adjiciet ultra ut pertranseat in te Belial:
universus interiit.

CAPUT II.

1 Ascendit qui dispergat coram te, qui
custodiat obsidionem: contemplare viam,
conforta lumbos, robora virtutem valde.
2 Quia reddidit Dominus superbiam Jacob,
sicut superbiam Israel: quia vastatores dis-
sipaverunt eos, et propagines eorum corru-
perunt. 3 Clypeus fortium ejus ignitus, viri
exercitus in coccineis: igneæ habenæ currus
in die præparationis ejus, et agitatores con-
sopiti sunt. 4 In itineribus conturbati sunt:
quadrigæ collisæ sunt in plateis: aspectus
eorum quasi lampades, quasi fulgura discur-
rentia. 5 Recordabitur fortium suorum,
ruent in itineribus suis: velociter ascendent
muros ejus, et præparabitur umbraculum.
6 Portæ fluviorum apertæ sunt, et templum
ad solum dirutum. 7 Et miles captivus
abductus est: et ancillæ ejus minabantur
gementes ut columbæ, murmurantes in cor-
dibus suis. 8 Et Ninive quasi piscina aqua-
rum aquæ ejus: ipsi vero fugerunt: state,
state, et non est qui revertatur. 9 Diripite
argentum, diripite aurum: et non est finis
divitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus.
10 Dissipata est, et scissa, et dilacerata: et
cor tabescens, et dissolutio geniculorum, et
defectio in cunctis renibus: et facies omnium
eorum sicut nigredo ollæ. 11 Ubi est habi-
taculum leonum, et pascua catulorum leonum,
ad quam ivit leo ut ingrederetur illuc, catu-
lus leonis, et non est qui exterreat? 12 Leo
cepit sufficienter catulis suis, et necavit
leænis suis: et implevit præda speluncas
suas, et cubile suum rapina. 13 Ecce ego
ad te, dicit Dominus exercituum, et succen-
dam usque ad fumum quadrigas tuas, et
leunculos tuos comedet gladius: et extermi-
nabo de terra prædam tuam, et non audietur
ultra vox nuntiorum tuorum.

CAPUT III.

1 Væ civitas sanguinum, universa men-
dacii dilaceratione plena: non recedet
a te rapina. 2 Vox flagelli, et vox
impetus rotæ, et equi frementis, et quad-
rigæ ferventis, et equitis ascendentis:

3 פָּרָשׁ מַעֲלֶה וְלַהַב חֶרֶב וּבְרַק חֲנִית
וְרֹב חָלָל וְכֹבֶד פָּגֶר וְאֵין קֵצֶה לַגְּוִיָּה
יִכָּשְׁלוּ בִּגְוִיָּתָם׃ 4 מֵרֹב זְנוּנֵי זוֹנָה טוֹבַת
חֵן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמֹּכֶרֶת גּוֹיִם בִּזְנוּנֶיהָ
וּמִשְׁפָּחוֹת בִּכְשָׁפֶיהָ׃ 5 הִנְנִי אֵלַיִךְ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת וְגִלֵּיתִי שׁוּלַיִךְ עַל־פָּנָיִךְ וְהַרְאֵיתִי
גוֹיִם מַעְרֵךְ וּמַמְלָכוֹת קְלוֹנֵךְ׃ 6 וְהִשְׁלַכְתִּי
עָלַיִךְ שִׁקֻּצִים וְנִבַּלְתִּיךְ וְשַׂמְתִּיךְ כְּרֹאִי׃
7 וְהָיָה כָל־רֹאַיִךְ יִדּוֹד מִמֵּךְ וְאָמַר שָׁדְּדָה
נִינְוֵה מִי יָנוּד לָהּ מֵאַיִן אֲבַקֵּשׁ מְנַחֲמִים
לָךְ׃ 8 הֲתֵיטְבִי מִנֹּא אָמוֹן הַיֹּשְׁבָה
בַּיְאֹרִים מַיִם סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חֵיל יָם
מִיָּם חוֹמָתָהּ׃ 9 כּוּשׁ עָצְמָה וּמִצְרַיִם
וְאֵין קֵצֶה פּוּט וְלוּבִים הָיוּ בְּעֶזְרָתֵךְ׃
10 גַּם־הִיא לַגֹּלָה הָלְכָה בַשֶּׁבִי גַּם עֹלָלֶיהָ
יְרֻטְּשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת וְעַל־נִכְבַּדֶּיהָ
יַדּוּ גוֹרָל וְכָל־גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים׃
11 גַּם־אַתְּ תִּשְׁכְּרִי תְּהִי נַעֲלָמָה גַּם־אַתְּ
תְּבַקְשִׁי מָעוֹז מֵאוֹיֵב׃ 12 כָּל־מִבְצָרַיִךְ
תְּאֵנִים עִם־בִּכּוּרִים אִם־יִנּוֹעוּ וְנָפְלוּ עַל־פִּי
אוֹכֵל׃ 13 הִנֵּה עַמֵּךְ נָשִׁים בְּקִרְבֵּךְ
לְאֹיְבַיִךְ פָּתוֹחַ נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אַרְצֵךְ
אָכְלָה אֵשׁ בְּרִיחָיִךְ׃ 14 מֵי מָצוֹר שַׁאֲבִי־לָךְ
חַזְּקִי מִבְצָרָיִךְ בֹּאִי בַטִּיט וְרִמְסִי בַחֹמֶר
הַחֲזִיקִי מַלְבֵּן׃ 15 שָׁם תֹּאכְלֵךְ אֵשׁ
תַּכְרִיתֵךְ חֶרֶב תֹּאכְלֵךְ כַּיָּלֶק הִתְכַּבֵּד
כַּיֶּלֶק הִתְכַּבְּדִי כָּאַרְבֶּה׃ 16 הִרְבֵּית
רֹכְלַיִךְ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם יֶלֶק פָּשַׁט וַיָּעֹף׃
17 מִנְּזָרַיִךְ כָּאַרְבֶּה וְטַפְסְרַיִךְ כְּגוֹב גּוֹבָי
הַחוֹנִים בַּגְּדֵרוֹת בְּיוֹם קָרָה שֶׁמֶשׁ זָרְחָה
וְנוֹדַד וְלֹא־נוֹדַע מְקוֹמוֹ אַיָּם׃ 18 נָמוּ
רֹעֶיךָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר יִשְׁכְּנוּ אַדִּירֶיךָ נָפֹשׁוּ
עַמְּךָ עַל־הֶהָרִים וְאֵין מְקַבֵּץ׃ 19 אֵין־כֵּהָה
לְשִׁבְרֶךָ נַחְלָה מַכָּתֶךָ כֹּל ׀ שֹׁמְעֵי שִׁמְעֲךָ
תָּקְעוּ כַף עָלֶיךָ כִּי עַל־מִי לֹא־עָבְרָה
רָעָתְךָ תָּמִיד׃

3 Καὶ ἱππέως ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομ-
φαίας καὶ ἐξαστραπτόντων ὅπλων, καὶ πλήθους
τραυματιῶν καὶ βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν
πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
τοῖς σώμασιν αὐτῶν ἀπὸ πλήθους πορνείας.
4 Πόρνη καλὴ καὶ ἐπίχαρις, ἡγουμένη φαρμάκων,
ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ λαοὺς
ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς. 5 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ,
λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκα-
λύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν
ἀτιμίαν σου· 6 Καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν
κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου, καὶ θήσομαί σε εἰς
παράδειγμα· 7 Καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὁρῶν σε κατα-
βήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευή· τίς
στενάξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;
8 Ἑτοιμάσαι μερίδα, ἁρμόσαι χορδην, ἑτοιμάσαι
μερίδα Ἀμμών, ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς· ὕδωρ
κύκλῳ αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ
τείχη αὐτῆς· 9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχὺς αὐτῆς καὶ
Αἴγυπτος, καὶ οὐκ ἔστη πέρας τῆς φυγῆς, καὶ
Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς· 10 Καὶ αὐτὴ εἰς
μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια
αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι
κλήρους, καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθή-
σονται χειροπέδαις. 11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ
ἔσῃ ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν
ἐξ ἐχθρῶν. 12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ
σκοποὺς ἔχουσαι· ἐὰν σαλευθῶσι, πεσοῦνται εἰς
στόμα ἔσθοντος. 13 Ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες
ἐν σοί· τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθή-
σονται πύλαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται πῦρ τοὺς
μοχλούς σου. 14 Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι
σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου·
ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις,
κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον· 15 Ἐκεῖ κατα-
φάγεταί σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, κατα-
φάγεταί σε ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.
16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη.
17 Ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ συμμικτός σου, ὡς
ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ πάγους·
ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφήλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν
τόπον αὐτῆς. Οὐαὶ αὐτοῖς. 18 Ἐνύσταξαν οἱ
ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισε τοὺς
δυνάστας σου· ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος. 19 Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συν-
τριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σου· πάντες οἱ
ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσι χεῖρας
ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου
διὰ παντός;

3 Et micantis gladii, et fulgurantis hastæ,
et multitudinis interfectæ, et gravis ruinæ:
nec est finis cadaverum, et corruent in
corporibus suis. 4 Propter multitudinem
fornicationum meretricis speciosæ, et gratæ,
et habentis maleficia, quæ vendidit gen-
tes in fornicationibus suis, et familias in
maleficiis suis: 5 Ecce ego ad te, dicit
Dominus exercituum, et revelabo pudenda
tua in facie tua, et ostendam gentibus
nuditatem tuam, et regnis ignominiam
tuam. 6 Et projiciam super te abomina-
tiones, et contumeliis te afficiam, et ponam
te in exemplum. 7 Et erit: omnis, qui
viderit te, resiliet a te, et dicet: Vastata est
Ninive: quis commovebit super te caput?
unde quæram consolatorem tibi? 8 Num-
quid melior es Alexandria populorum, quæ
habitat in fluminibus? aquæ in circuitu ejus:
cujus divitiæ, mare: aquæ, muri ejus.
9 Æthiopia fortitudo ejus, et Ægyptus, et
non est finis: Africa et Libyes fuerunt in
auxilio tuo. 10 Sed et ipsa in transmigra-
tionem ducta est in captivitatem: parvuli
ejus elisi sunt in capite omnium viarum, et
super inclytos ejus miserunt sortem, et
omnes optimates ejus confixi sunt in compe-
dibus. 11 Et tu ergo inebriaberis, et eris
despecta: et tu quæres auxilium ab inimico.
12 Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum
grossis suis: si concussæ fuerint, cadent in
os comedentis. 13 Ecce populus tuus mu-
lieres in medio tui: inimicis tuis adaper-
tione pandentur portæ terræ tuæ, devorabit
ignis vectes tuos. 14 Aquam propter obsi-
dionem hauri tibi, exstrue munitiones tuas:
intra in lutum, et calca, subigens tene laterem.
15 Ibi comedet te ignis: peribis gladio, de-
vorabit te ut bruchus: congregare ut bruchus:
multiplicare ut locusta. 16 Plures fecisti
negotiationes tuas quam stellæ sint cæli:
bruchus expansus est, et avolavit. 17 Custo-
des tui quasi locustæ: et parvuli tui quasi
locustæ locustarum, quæ considunt in sepi-
bus in die frigoris: sol ortus est, et avolave-
runt, et non est cognitus locus earum ubi
fuerint. 18 Dormitaverunt pastores tui, rex
Assur: sepelientur principes tui: latitavit
populus tuus in montibus, et non est qui
congreget. 19 Non est obscura contritio tua,
pessima est plaga tua, omnes qui audierunt
auditionem tuam, compresserunt manum
super te: quia super quem non transiit mali-
tia tua semper?

LIBER HABACUC.

חבקוק א

הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר חָזָה חֲבַקּוּק הַנָּבִיא׃
2 עַד־אָנָה יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְלֹא
תִשְׁמָע אֶזְעַק אֵלֶיךָ חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ׃
3 לָמָּה תַרְאֵנִי אָוֶן וְעָמָל תַּבִּיט וְשֹׁד
וְחָמָס לְנֶגְדִּי וַיְהִי רִיב וּמָדוֹן יִשָּׂא׃
4 עַל־כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה וְלֹא־יֵצֵא לָנֶצַח
מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת־הַצַּדִּיק עַל־
כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מְעֻקָּל׃ 5 רְאוּ בַגּוֹיִם
וְהַבִּיטוּ וְהִתַּמְּהוּ תְּמָהוּ כִּי־פֹעַל פֹּעֵל
בִּימֵיכֶם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי יְסֻפָּר׃ 6 כִּי־הִנְנִי
מֵקִים אֶת־הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי הַמַּר וְהַנִּמְהָר
הַהוֹלֵךְ לְמֶרְחֲבֵי אֶרֶץ לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת
לֹּא־לוֹ׃ 7 אָיֹם וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ
וּשְׂאֵתוֹ יֵצֵא׃ 8 וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו וְחַדּוּ
מִזְּאֵבֵי עֶרֶב וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו וּפָרָשָׁיו מֵרָחוֹק
יָבֹאוּ יָעֻפוּ כְּנֶשֶׁר חָשׁ לֶאֱכוֹל׃ 9 כֻּלֹּה
לְחָמָס יָבוֹא מְגַמַּת פְּנֵיהֶם קָדִימָה וַיֶּאֱסֹף
כַּחוֹל שֶׁבִי׃ 10 וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס
וְרֹזְנִים מִשְׂחָק לוֹ הוּא לְכָל־מִבְצָר יִשְׂחָק
וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ׃ 11 אָז חָלַף רוּחַ
וַיַּעֲבֹר וְאָשֵׁם זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ׃ 12 הֲלוֹא
אַתָּה מִקֶּדֶם יְהוָה אֱלֹהַי קְדֹשִׁי לֹא נָמוּת
יְהוָה לְמִשְׁפָּט שַׂמְתּוֹ וְצוּר לְהוֹכִיחַ יְסַדְתּוֹ׃

ΑΜΒΑΚΟΥΜ, ΚΕΦ. α′.

ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης.
2 Ἕως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ
εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ
οὐ σώσεις; 3 Ἵνα τί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ
πόνους ἐπιβλέπειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν;
ἐξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβά-
νει· 4 Διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξά-
γεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυναστεύει
τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα
διεστραμμένον. 5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπι-
βλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε·
διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ
οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται. 6 Διότι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ
πικρὸν καὶ τὸ ταχινόν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ
πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα
οὐκ αὐτοῦ· 7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ
αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ
ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· 8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ
παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς
λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς
αὐτοῦ καὶ ὁρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται
ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν. 9 Συντέλεια
εἰς ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν
ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.
10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει καὶ τύ-
ραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύ-
ρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσει
αὐτοῦ. 11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διε-
λεύσεται καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ μου.
12 Οὐχὶ σὺ ἀπ᾽ ἀρχῆς Κύριε ὁ θεὸς ὁ ἅγιος μου;
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. Κύριε εἰς κρίμα τέταχας
αὐτό, καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

HABACUC, CAPUT I.

ONUS quod vidit Habacuc propheta.
2 Usquequo Domine clamabo, et non ex-
audies? vociferabor ad te vim patiens, et non
salvabis? 3 Quare ostendisti mihi iniquita-
tem et laborem, videre prædam et injusti-
tiam contra me? et factum est judicium, et
contradictio potentior. 4 Propter hoc lace-
rata est lex, et non pervenit usque ad finem
judicium: quia impius prævalet adversus
justum, propterea egreditur judicium perver-
sum. 5 Aspicite in gentibus, et videte: ad-
miramini, et obstupescite: quia opus factum
est in diebus vestris, quod nemo credet, cum
narrabitur. 6 Quia ecce ego suscitabo Chal-
dæos, gentem amaram et velocem, ambulan-
tem super latitudinem terræ, ut possideat
tabernacula non sua. 7 Horribilis et terribi-
lis est: ex semetipsa judicium, et onus ejus
egredietur. 8 Leviores pardis equi ejus, et
velociores lupis vespertinis; et diffundentur
equites ejus: equites namque ejus de longe
venient, volabunt quasi aquila festinans ad
comedendum. 9 Omnes ad prædam venient,
facies eorum ventus urens: et congregabit
quasi arenam, captivitatem. 10 Et ipse de
regibus triumphabit, et tyranni ridiculi ejus
erunt: ipse super omnem munitionem ridebit,
et comportabit aggerem, et capiet eam.
11 Tunc mutabitur spiritus, et pertransibit,
et corruet: hæc est fortitudo ejus dei sui.
12 Numquid non tu a principio Domine
Deus meus, sancte meus, et non mori-
emur? Domine in judicium posuisti eum:
et fortem, ut corriperes, fundasti eum.

13 טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע וְהַבִּיט אֶל־
עָמָל לֹא תוּכָל לָמָּה תַבִּיט בּוֹגְדִים
תַּחֲרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ׃
14 וַתַּעֲשֶׂה אָדָם כִּדְגֵי הַיָּם כְּרֶמֶשׂ לֹא־
מֹשֵׁל בּוֹ׃ 15 כֻּלֹּה בְּחַכָּה הֵעֲלָה יְגֹרֵהוּ
בְחֶרְמוֹ וְיַאַסְפֵהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל־כֵּן יִשְׂמַח
וְיָגִיל׃ 16 עַל־כֵּן יְזַבֵּחַ לְחֶרְמוֹ וִיקַטֵּר
לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בָהֵמָּה שָׁמֵן חֶלְקוֹ וּמַאֲכָלוֹ
בְּרִאָה׃ 17 הַעַל כֵּן יָרִיק חֶרְמוֹ וְתָמִיד
לַהֲרֹג גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל׃

פרשה ב׃

1 עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה וְאֶתְיַצְּבָה עַל־
מָצוֹר וַאֲצַפֶּה לִרְאוֹת מַה־יְדַבֶּר־בִּי וּמָה
אָשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי׃ 2 וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה וַיֹּאמֶר
כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל־הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ
קוֹרֵא בוֹ׃ 3 כִּי עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד וְיָפֵחַ
לַקֵּץ וְלֹא יְכַזֵּב אִם־יִתְמַהְמַהּ חַכֵּה־לוֹ כִּי־
בֹא יָבֹא לֹא יְאַחֵר׃ 4 הִנֵּה עֻפְּלָה לֹא־
יָשְׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה׃
5 וְאַף כִּי־הַיַּיִן בּוֹגֵד גֶּבֶר יָהִיר וְלֹא יִנְוֶה
אֲשֶׁר הִרְחִיב כִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ וְהוּא כַמָּוֶת
וְלֹא יִשְׂבָּע וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ
אֵלָיו כָּל־הָעַמִּים׃ 6 הֲלוֹא־אֵלֶּה כֻלָּם עָלָיו
מָשָׁל יִשָּׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ וְיֹאמַר
הוֹי הַמַּרְבֶּה לֹּא־לוֹ עַד־מָתַי וּמַכְבִּיד
עָלָיו עַבְטִיט׃ 7 הֲלוֹא פֶתַע יָקוּמוּ נֹשְׁכֶיךָ
וְיִקְצוּ מְזַעְזְעֶיךָ וְהָיִיתָ לִמְשִׁסּוֹת לָמוֹ׃
8 כִּי־אַתָּה שַׁלּוֹתָ גּוֹיִם רַבִּים יְשָׁלּוּךָ כָּל־
יֶתֶר עַמִּים מִדְּמֵי אָדָם וַחֲמַס־אֶרֶץ קִרְיָה
וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ 9 הוֹי בֹּצֵעַ בֶּצַע
רָע לְבֵיתוֹ לָשׂוּם בַּמָּרוֹם קִנּוֹ לְהִנָּצֵל
מִכַּף רָע׃ 10 יָעַצְתָּ בֹּשֶׁת לְבֵיתֶךָ קְצוֹת־
עַמִּים רַבִּים וְחוֹטֵא נַפְשֶׁךָ׃ 11 כִּי־אֶבֶן מִקִּיר
תִּזְעָק וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה׃ 12 הוֹי
בֹּנֶה עִיר בְּדָמִים וְכוֹנֵן קִרְיָה בְּעַוְלָה׃

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾶν πονηρὰ καὶ
ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους ὀδύνης· ἵνα τί ἐπιβλέπεις
ἐπὶ καταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ κατα-
πίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον; 14 Καὶ ποιήσεις τοὺς
ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς
τὰ ἑρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον; 15 Συντέ-
λειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν
ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς
σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται
καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ· 16 Ἕνεκεν τού-
του θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμ-
φιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα
αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά· 17 Διὰ
τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διὰ
παντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΠΙ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβή-
σομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί
λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸ ἔλεγχόν
μου. 2 Καὶ ἀπεκρίθη πρός μὲ Κύριος καὶ εἶπε
Γράψον ὅρασιν καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ
ὁ ἀναγινώσκων αὐτά. 3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς
καιρόν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν·
ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος
ἥξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ. 4 Ἐὰν ὑποστείληται,
οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ
πίστεώς μου ζήσεται. 5 Ὁ δὲ κατοιόμενος καὶ
καταφρονητής, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐθὲν μὴ περάνῃ·
ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ
οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυν-
άξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται
πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς. 6 Οὐχὶ ταῦτα
πάντα κατ' αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται καὶ πρό-
βλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν Οὐαὶ ὁ
πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος,
καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. 7 Ὅτι
ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκ-
νήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν
αὐτοῖς. 8 Διότι ἐσκύλευσας ἔθνη πολλά, σκυλεύ-
σουσί πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοί, δι' αἵματα
ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάν-
των τῶν κατοικούντων αὐτήν. 9 Ὦ ὁ πλεονε-
κτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι
εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς
κακῶν· 10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου,
συνεπέρανος πολλοὺς λαούς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχή
σου· 11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθα-
ρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά. 12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν
πόλιν ἐν αἵμασι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Mundi sunt oculi tui, ne videas malum;
et respicere ad iniquitatem non poteris;
quare respicis super iniqua agentes, et taces
devorante impio justiorem se? 14 Et facies
homines quasi pisces maris, et quasi reptile
non habens principem. 15 Totum in hamo
sublevavit, traxit illud in sagena sua, et con-
gregavit in rete suum. Super hoc lætabi-
tur et exultabit; 16 Propterea immolabit
sagenæ suæ, et sacrificabit reti suo: quia in
ipsis incrassata est pars ejus, et cibus ejus
electus. 17 Propter hoc ergo expandit
sagenam suam, et semper interficere gentes
non parcet.

CAPUT II.

1 Super custodiam meam stabo, et figam
gradum super munitionem: et contemplabor,
ut videam quid dicatur mihi, et quid respon-
deam ad arguentem me. 2 Et respondit
mihi Dominus, et dixit: Scribe visum, et
explana eum super tabulas, ut percurrat qui
legerit eum. 3 Quia adhuc visus procul, et
apparebit in finem, et non mentietur; si mo-
ram fecerit, expecta illum: quia veniens
veniet, et non tardabit. 4 Ecce qui incredu-
lus est, non erit recta anima ejus in semetipso:
justus autem in fide sua vivet. 5 Et quomo-
do vinum potentem decipit: sic erit vir
superbus, et non decorabitur: qui dilitavit
quasi infernus animam suam: et ipse quasi mors
et non adimpletur: et congregabit ad se omnes
gentes, et coacervabit ad se omnes populos.
6 Numquid non omnes isti super eum para-
bolam sument, et loquelam ænigmatum ejus:
et dicetur: Væ ei, qui multiplicat non sua?
usquequo et aggravat contra se densum
lutum? 7 Numquid non repente consurgent
qui mordeant te: et suscitabuntur laceran-
tes te, et eris in rapinam eis? 8 Quia tu
spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes
qui reliqui fuerint de populis, propter sangui-
nem hominis, et iniquitatem terræ civitatis,
et omnium habitantium in ea. 9 Væ qui
congregat avaritiam malam domui suæ, ut
sit in excelso nidus ejus, et liberari se
putat de manu mali. 10 Cogitasti confusio-
nem domui tuæ, concidisti populos multos,
et peccavit anima tua. 11 Quia lapis
de pariete clamabit: et lignum, quod in-
ter juncturas ædificiorum est respondebit.
12 Væ qui ædificat civitatem in sanguini-
bus, et præparat urbem in iniquitate.

13 הֲלוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וְיִיגְעוּ
עַמִּים בְּדֵי־אֵשׁ וּלְאֻמִּים בְּדֵי־רִיק יִעָפוּ׃
14 כִּי תִּמָּלֵא הָאָרֶץ לָדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה
כַּמַּיִם יְכַסּוּ עַל־יָם׃ 15 הוֹי מַשְׁקֵה
רֵעֵהוּ מְסַפֵּחַ חֲמָתְךָ וְאַף שַׁכֵּר לְמַעַן
הַבִּיט עַל־מְעוֹרֵיהֶם׃ 16 שָׂבַעְתָּ קָלוֹן
מִכָּבוֹד שְׁתֵה גַם־אַתָּה וְהֵעָרֵל תִּסּוֹב
עָלֶיךָ כּוֹס יְמִין יְהוָה וְקִיקָלוֹן עַל־
כְּבוֹדֶךָ׃ 17 כִּי־חֲמַס לְבָנוֹן יְכַסֶּךָּ וְשֹׁד
בְּהֵמוֹת יְחִיתַן מִדְּמֵי אָדָם וַחֲמַס־אֶרֶץ
קִרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ 18 מָה־הוֹעִיל פֶּסֶל
כִּי פְסָלוֹ יֹצְרוֹ מַסֵּכָה וּמוֹרֶה שָּׁקֶר כִּי־
בָטַח יֹצֵר יִצְרוֹ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים
אִלְּמִים׃ 19 הוֹי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה
עוּרִי לְאֶבֶן דּוּמָם הוּא יוֹרֶה הִנֵּה־הוּא
תָּפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף וְכָל־רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ׃
20 וַיהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו כָּל־
הָאָרֶץ׃

פרשה ג׃

1 תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת׃
2 יְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְהוָה
פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים
תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר׃ 3 אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן
יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר־פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם
הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ 4 וְנֹגַהּ
כָּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן
עֻזֹּה׃ 5 לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף
לְרַגְלָיו׃ 6 עָמַד וַיְמֹדֶד אֶרֶץ רָאָה וַיַּתֵּר
גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי־עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת
עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃ 7 תַּחַת אָוֶן
רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ
מִדְיָן׃ 8 הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה
אִם־בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי
תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃
9 עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת
אֹמֶר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ׃

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος;
καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρί, καὶ ἔθνη πολλὰ
ὠλιγοψύχησαν. 14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ
τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακα-
λύψει αὐτούς. 15 Ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον
αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπι-
βλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν. 16 Πλησμονὴν
ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σύ· καρδία σαλεύθητι
καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς
Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.
17 Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ
ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε, δι' αἵματα ἀν-
θρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων
τῶν κατοικούντων αὐτήν. 18 Τί ὠφελεῖ γλυπτόν,
τί ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαν-
τασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ
πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά. 19 Οὐαὶ
ὁ λέγων τῷ ξύλῳ Ἔκνηψον ἐξεγέρθητι, καὶ τῷ
λίθῳ Ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι φαντασία, τοῦτο δέ
ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν
πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. 20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν
ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἀμβακοὺμ τοῦ προφήτου μετὰ
ᾠδῆς. 2 Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. 3 Ὁ θεὸς ἐκ Θαιμὰν
ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαρὰν κατασκίου δα-
σέος. Διάψαλμα. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. 4 Καὶ
φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν
αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐ-
τοῦ. 5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος
καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία· κατὰ πόδας αὐτοῦ
6 Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διε-
τάκη ἔθνη, διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ
αἰώνιοι πορείας αἰωνίας αὐτοῦ. 7 Ἀντὶ κόπων
εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ
σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. 8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠρ-
γίσθης, Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου;
ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ
ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.
9 Ἐντείνων ἐνέτεινας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα,
λέγει Κύριος. Διάψαλμα. Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ,

13 Numquid non hæc sunt a Domino exer-
cituum? Laborabunt enim populi in multo
igne, et gentes in vacuum, et deficient.
14 Quia replebitur terra, ut cognoscant glo-
riam Domini, quasi aquæ operientes mare.
15 Væ qui potum dat amico suo mittens
fel suum, et inebrians ut aspiciat nuditatem
ejus. 16 Repletus es ignominia pro gloria:
bibe tu quoque, et consopire: circumdabit
te calix dexteræ Domini, et vomitus igno-
miniæ super gloriam tuam. 17 Quia
iniquitas Libani operiet te, et vastitas
animalium deterrebit eos de sanguinibus
hominum, et iniquitate terræ, et civitatis,
et omnium habitantium in ea. 18 Quid
prodest sculptile, quia sculpsit illud fictor
suus, conflatile, et imaginem falsam? quia
speravit in figmento fictor ejus, ut faceret
simulacra muta. 19 Væ qui dicit ligno:
Expergiscere: Surge, lapidi tacenti: numquid
ipse docere poterit? Ecce iste coopertus est
auro et argento: et omnis spiritus non est in
visceribus ejus. 20 Dominus autem in tem-
plo sancto suo: sileat a facie ejus omnis
terra.

CAPUT III.

1 ORATIO Habacuc prophetæ, pro ignoran-
tiis. 2 Domine audivi auditionem tuam, et
timui. Domine opus tuum, in medio anno-
rum vivifica illud. In medio annorum notum
facies: cum iratus fueris, misericordiæ recor-
daberis. 3 Deus ab austro veniet, et sanc-
tus de monte Pharan: operuit cælos gloria
ejus: et laudis ejus plena est terra. 4 Splen-
dor ejus ut lux erit: cornua in manibus ejus:
ibi abscondita est fortitudo ejus: 5 Ante
faciem ejus ibit mors. Et egredietur diabolus
ante pedes ejus. 6 Stetit, et mensus est
terram. Aspexit, et dissolvit gentes: et
contriti sunt montes sæculi. Incurvati sunt
colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.
7 Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ
turbabuntur pelles terræ Madian. 8 Num-
quid in fluminibus iratus es Domine? aut
in fluminibus furor tuus? vel in mari indig-
natio tua? Qui ascendes super equos tuos:
et quadrigæ tuæ salvatio. 9 Suscitans
suscitabis arcum tuum: juramenta tri-
bubus quæ locutus es. Fluvios scindes terræ:

10 רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם מַיִם עָבָר
נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא׃
11 שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ
יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃ 12 בְּזַעַם
תִּצְעַד־אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃ 13 יָצָאתָ
לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ
רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־צַוָּאר
סֶלָה׃ 14 נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ
לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃
15 דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים׃
16 שָׁמַעְתִּי ׀ וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלֲלוּ שְׂפָתַי
יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר
אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ׃
17 כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים
כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֹכֶל
גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים׃
18 וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי
יִשְׁעִי׃ 19 יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי
כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי לַמְנַצֵּחַ
בִּנְגִינוֹתָי׃

10 Ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων
ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς,
ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη 11 Ὁ ἥλιος,
καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς
βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς
ὅπλων σου. 12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν
θυμῷ κατάξεις ἔθνη. 13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου· βαλεῖς εἰς
κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως
τραχήλου. Διάψαλμα. 14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει
κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· Δια-
νοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.
15 Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου
ταράσσοντας ὕδωρ πολύ. 16 Ἐφυλαξάμην, καὶ
ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου,
καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἕξις μου. Ἀνα-
παύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς
λαὸν παροικίας μου. 17 Διότι συκῆ οὐ καρποφο-
ρήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει
βρῶσιν· ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ
ὑπάρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις. 18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
σωτῆρί μου. 19 Κύριος ὁ θεὸς δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

10 Viderunt te, et doluerunt montes: gurges
aquarum transiit. Dedit abyssus vocem
suam: altitudo manus suas levavit. 11 Sol
et luna steterunt in habitaculo suo, in
luce sagittarum tuarum, ibunt in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ. 12 In fremitu
conculcabis terram: in furore obstupefacies
gentes. 13 Egressus es in salutem populi
tui, in salutem cum christo tuo. Percus-
sisti caput de domo impii: denudasti fun-
damentum ejus usque ad collum. 14 Male-
dixisti sceptris ejus, capiti bellatorum
ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum
me. Exultatio eorum, sicut ejus qui devo-
rat pauperem in abscondito. 15 Viam fecisti
in mari equis tuis, in luto aquarum multa-
rum. 16 Audivi, et conturbatus est venter
meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis, et subter
me scateat: ut requiescam in die tribulatio-
nis: ut ascendam ad populum accinctum
nostrum. 17 Ficus enim non florebit: et
non erit germen in vineis. Mentietur opus
olivæ: et arva non afferent cibum. Abscin-
detur de ovili pecus: et non erit armentum
in præsepibus 18 Ego autem in Domino
gaudebo: et exultabo in Deo Jesu meo.
19 Deus Dominus fortitudo mea: et ponet
pedes meos quasi cervorum. Et super excelsa
mea deducet me victor in psalmis canentem.

LIBER SOPHONIÆ.

צפניה א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צְפַנְיָה בֶּן־
בֶּן־כּוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה בֶּן־אֲמַרְיָה בֶּן־
חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 2 אָסֹף אָסֵף כֹּל מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה נְאֻם־יְהוָה׃ 3 אָסֵף אָדָם וּבְהֵמָה
אָסֵף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם וְהַמַּכְשֵׁלוֹת
אֶת־הָרְשָׁעִים וְהִכְרַתִּי אֶת־הָאָדָם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה נְאֻם־יְהוָה׃ 4 וְנָטִיתִי יָדִי
עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם וְהִכְרַתִּי
מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־שְׁאָר הַבַּעַל אֶת־
שֵׁם הַכְּמָרִים עִם־הַכֹּהֲנִים׃ 5 וְאֶת־
הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל־הַגַּגּוֹת לִצְבָא הַשָּׁמָיִם וְאֶת־
הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה וְהַנִּשְׁבָּעִים
בְּמַלְכָּם׃ 6 וְאֶת־הַנְּסוֹגִים מֵאַחֲרֵי יְהוָה
וַאֲשֶׁר לֹא־בִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא־דְרָשֻׁהוּ׃
7 הַס מִפְּנֵי אֲדֹנָי יֱהוִה כִּי קָרוֹב יוֹם
יְהוָה כִּי־הֵכִין יְהוָה זֶבַח הִקְדִּישׁ קְרֻאָיו׃
8 וְהָיָה בְּיוֹם זֶבַח יְהוָה וּפָקַדְתִּי
עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־
הַלֹּבְשִׁים מַלְבּוּשׁ נָכְרִי׃ 9 וּפָקַדְתִּי עַל
כָּל־הַדּוֹלֵג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא
הַמְמַלְאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חָמָס וּמִרְמָה׃
10 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה קוֹל
צְעָקָה מִשַּׁעַר הַדָּגִים וִילָלָה מִן־הַמִּשְׁנֶה
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל מֵהַגְּבָעוֹת׃ 11 הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי
הַמַּכְתֵּשׁ כִּי נִדְמָה כָּל־עַם כְּנַעַן נִכְרְתוּ
כָּל־נְטִילֵי כָסֶף׃ 12 וְהָיָה בָּעֵת הַהִיא
אֲחַפֵּשׂ אֶת־יְרוּשָׁלִַם בַּנֵּרוֹת וּפָקַדְתִּי עַל־
הָאֲנָשִׁים הַקֹּפְאִים עַל־שִׁמְרֵיהֶם הָאֹמְרִים
בִּלְבָבָם לֹא־יֵיטִיב יְהוָה וְלֹא יָרֵעַ׃

ΣΟΦΟΝΙΑΣ, ΚΕΦ. α'.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν
τοῦ Χουσὶ υἱὸν Γοδολίου τοῦ Ἀμορίου τοῦ
Ἐζεκίου ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼν βασιλέως
Ἰούδα. 2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, λέγει Κύριος· 3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ
κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσε-
βεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, λέγει Κύριος. 4 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ
ὀνόματα τῆς Βάαλ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων,
5 Καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ
στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ
τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμ-
νύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, 6 Καὶ τοὺς
ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦν-
τας τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ
Κυρίου. 7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ
θεοῦ, διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε
Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ ἡγίακε τοὺς κλητοὺς
αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου καὶ
ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύ-
ματα ἀλλότρια· 9 Καὶ ἐκδικήσω [ἐπὶ πάντας]
ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς
πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας
καὶ δόλου. 10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων,
καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς
μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν. 11 Θρηνήσατε οἱ κατοικοῦν-
τες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς
Χανάαν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι
ἀργυρίῳ. 12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξερευ-
νήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω
ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυ-
λάγματα αὐτῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος οὐδὲ μὴ κακώσῃ,

SOPHONIAS, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad
Sophoniam filium Chusi, filii Godoliæ,
filii Amariæ, filii Ezeciæ, in diebus Josiæ filii
Amon regis Judæ. 2 Congregans congregabo
omnia a facie terræ, dicit Dominus : 3 Con-
gregans hominem et pecus, congregans vola-
tilia cæli et pisces maris : et ruinæ impiorum
erunt : et disperdam homines a facie terræ, di-
cit Dominus. 4 Et extendam manum meam
super Judam, et super omnes habitantes Je-
rusalem : et disperdam de loco hoc reliquias
Baal, et nomina æditurorum cum sacerdotibus:
5 Et eos qui adorant super tecta militiam
cæli, et adorant, et jurant in Domino, et jurant
in Melchom. 6 Et qui avertuntur de post
tergum Domini, et qui non quæsierunt Dom-
inum, nec investigaverunt eum. 7 Silete a
facie Domini Dei : quia juxta est dies Domini,
quia præparavit Dominus hostiam, sancti-
ficavit vocatos suos. 8 Et erit, in die hostiæ
Domini, visitabo super principes, et super filios
regis, et super omnes qui induti sunt veste
peregrina : 9 Et visitabo super omnem, qui
arroganter ingreditur super limen in die illa :
qui complent domum Domini Dei sui iniqui-
tate et dolo. 10 Et erit in die illa, dicit
Dominus, vox clamoris a porta piscium, et
ululatus a secunda, et contritio magna a
collibus. 11 Ululate habitatores Pilæ : con-
ticuit omnis populus Chanaan, disperierunt
omnes involuti argento. 12 Et erit in tem-
pore illo, scrutabor Jerusalem in lucernis :
et visitabo super viros defixos in fæcibus
suis, qui dicunt in cordibus suis : Non
faciet bene Dominus, et non faciet male.

13 וְהָיָה חֵילָם לִמְשִׁסָּה וּבָתֵּיהֶם לִשְׁמָמָה
וּבָנוּ בָתִּים וְלֹא יֵשֵׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְלֹא
יִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ 14 קָרוֹב יוֹם־יְהוָה הַגָּדוֹל
קָרוֹב וּמַהֵר מְאֹד קוֹל יוֹם יְהוָה מַר
צֹרֵחַ שָׁם גִּבּוֹר׃ 15 יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם
הַהוּא יוֹם צָרָה וּמְצוּקָה יוֹם שֹׁאָה
וּמְשׁוֹאָה יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם עָנָן
וַעֲרָפֶל׃ 16 יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל
הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל הַפִּנּוֹת הַגְּבֹהוֹת׃
17 וַהֲצֵרֹתִי לָאָדָם וְהָלְכוּ כַּעִוְרִים כִּי
לַיהוָה חָטָאוּ וְשֻׁפַּךְ דָּמָם כֶּעָפָר וּלְחֻמָם
כַּגְּלָלִים׃ 18 גַּם־כַּסְפָּם גַּם־זְהָבָם לֹא־יוּכַל
לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה וּבְאֵשׁ קִנְאָתוֹ
תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ כִּי כָלָה אַךְ־נִבְהָלָה
יַעֲשֶׂה אֵת כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃

פרשה ב׃

1 הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשּׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף׃
2 בְּטֶרֶם לֶדֶת חֹק כְּמוֹץ עָבַר יוֹם
בְּטֶרֶם׀ לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף יְהוָה
בְּטֶרֶם לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף־יְהוָה׃
3 בַּקְּשׁוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ בַּקְּשׁוּ־צֶדֶק בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה
אוּלַי תִּסָּתְרוּ בְּיוֹם אַף יְהוָה׃ 4 כִּי
עַזָּה עֲזוּבָה תִהְיֶה וְאַשְׁקְלוֹן לִשְׁמָמָה
אַשְׁדּוֹד בַּצָּהֳרַיִם יְגָרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תֵּעָקֵר׃
5 הוֹי יֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיָּם גּוֹי
כְּרֵתִים דְּבַר־יְהוָה עֲלֵיכֶם כְּנַעַן אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְהַאֲבַדְתִּיךְ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃
6 וְהָיְתָה חֶבֶל הַיָּם נְוֹת כְּרֹת רֹעִים
וְגִדְרוֹת צֹאן׃ 7 וְהָיָה חֶבֶל לִשְׁאֵרִית
בֵּית יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן בְּבָתֵּי אַשְׁקְלוֹן
בָּעֶרֶב יִרְבָּצוּן כִּי יִפְקְדֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וְשָׁב שְׁבוּתָם׃ 8 שָׁמַעְתִּי חֶרְפַּת מוֹאָב
וְגִדּוּפֵי בְּנֵי עַמּוֹן אֲשֶׁר חֵרְפוּ אֶת־עַמִּי
וַיַּגְדִּילוּ עַל־גְּבוּלָם׃ 9 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב
כִּסְדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן כַּעֲמֹרָה מִמְשַׁק
חָרוּל וּמִכְרֵה־מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד־עוֹלָם
שְׁאֵרִית עַמִּי יְבָזּוּם וְיֶתֶר גּוֹיִ יִנְחָלוּם׃

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγήν, καὶ
οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομήσουσιν
οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ
καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσι τὸν
οἶνον αὐτῶν. 14 Ὅτι ἐγγυς ἡμέρα Κυρίου ἡ
μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας
Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται. 15 Δυνατὴ
ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ
ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα
γνόφου καὶ σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης,
16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις
τὰς ὀχυρὰς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.
17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται
ὡς τυφλοί, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ
τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς
βόλβιτα· 18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ
χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς
ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. Καὶ ἐν πυρὶ ζήλου
αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέ-
λειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν.

ΚΕΦ. β'.

1 ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ καὶ συνδέθητε, τὸ ἔθνος τὸ
ἀπαίδευτον, 2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος
παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς
ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν
θυμοῦ Κυρίου. 3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες
ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην
ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτά, ὅπως σκεπασθῆτε
ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. 4 Διότι Γάζα διηρπα-
σμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν, καὶ
Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν
ἐκριζωθήσεται. 5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοί-
νισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ
ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας· 6 Καὶ ἔσται Κρήτη
νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων, 7 Καὶ
ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις
οἴκου Ἰούδα· ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις
Ἀσκάλωνος, δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς
αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.
8 Ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωὰβ καὶ κονδυλισμοὺς
υἱῶν Ἀμμών, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ
ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου. 9 Διὰ τοῦτο ζῶ
ἐγώ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραήλ,
διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς
Γόμοῤῥα, καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνία
ἅλωνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κα-
τάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς, καὶ οἱ
κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς.

13 Et erit fortitudo eorum in direptionem, et
domus eorum in desertum : et ædificabunt
domos, et non habitabunt : et plantabunt
vineas, et non bibent vinum earum. 14 Juxta
est dies Domini magnus, juxta est et velox
nimis : vox diei Domini amara, tribulabitur
ibi fortis. 15 Dies iræ dies illa, dies tribu-
lationis et angustiæ, dies calamitatis et
miseriæ, dies tenebrarum et caliginis, dies
nebulæ et turbinis, 16 Dies tubæ et clango-
ris super civitates munitas, et super angulos
excelsos. 17 Et tribulabo homines, et am-
bulabunt ut cæci, quia Domino peccaverunt :
et effundetur sanguis eorum sicut humus, et
corpora eorum sicut stercora. 18 Sed et
argentum eorum, et aurum eorum non pote-
rit liberare eos in die iræ Domini : in igne
zeli ejus devorabitur omnis terra, quia con-
summationem cum festinatione faciet cunctis
habitantibus terram.

CAPUT II.

1 CONVENITE, congregamini gens non ama-
bilis : 2 Priusquam pariat jussio quasi
pulverem transeuntem diem, antequam ve-
niat super vos ira furoris Domini, antequam
veniat super vos dies indignationis Domini.
3 Quærite Dominum omnes mansueti terræ,
qui judicium ejus estis operati : quærite
justum, quærite mansuetum : si quomodo
abscondamini in die furoris Domini. 4 Quia
Gaza destructa erit, et Ascalon in desertum,
Azotum in meridie ejicient, et Accaron era-
dicabitur. 5 Væ qui habitatis funiculum
maris, gens perditorum : verbum Domini
super vos Chanaan terra Philisthinorum, et
disperdam te, ita ut non sit inhabitator.
6 Et erit funiculus maris requies pastorum,
et caulæ pecorum : 7 Et erit funiculus ejus,
qui remanserit de domo Juda : ibi pascen-
tur, in domibus Ascalonis ad vesperam
requiescent : quia visitabit eos Dominus
Deus eorum, et avertet captivitatem eorum.
8 Audivi opprobrium Moab, et blasphemias
filiorum Ammon : quæ exprobraverunt po-
pulo meo, et magnificati sunt super terminos
eorum. 9 Propterea vivo ego, dicit Dominus
exercituum Deus Israel, quia Moab ut Sodoma
erit, et filii Ammon quasi Gomorrha, siccitas
spinarum, et acervi salis, et desertum usque
in æternum : reliquiæ populi mei diripient
eos, et residui gentis meæ possidebunt illos.

10 זֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם כִּי חֵרְפוּ
וַיַּגְדִּלוּ עַל־עַם יְהוָה צְבָאוֹת׃ 11 נוֹרָא
יְהוָה עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה אֵת כָּל־אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כֹּל אִיֵּי
הַגּוֹיִם׃ 12 גַּם־אַתֶּם כּוּשִׁים חַלְלֵי חַרְבִּי
הֵמָּה׃ 13 וְיֵט יָדוֹ עַל־צָפוֹן וִיאַבֵּד אֶת־
אַשּׁוּר וְיָשֵׂם אֶת־נִינְוֵה לִשְׁמָמָה צִיָּה
כַּמִּדְבָּר׃ 14 וְרָבְצוּ בְתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל־
חַיְתוֹ־גוֹי גַּם־קָאַת גַּם־קִפֹּד בְּכַפְתֹּרֶיהָ
יָלִינוּ קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן חֹרֶב בַּסַּף כִּי
אַרְזָה עֵרָה׃ 15 זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה
הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמְרָה בִּלְבָבָהּ אֲנִי
וְאַפְסִי עוֹד אֵיךְ ׀ הָיְתָה לְשַׁמָּה מַרְבֵּץ
לַחַיָּה כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁרֹק יָנִיעַ יָדוֹ׃

פרשה ג׃

1 הוֹי מֹרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה׃
2 לֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל לֹא לָקְחָה מוּסָר
בַּיהוָה לֹא בָטָחָה אֶל־אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרֵבָה׃
3 שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ אֲרָיוֹת שֹׁאֲגִים שֹׁפְטֶיהָ
זְאֵבֵי עֶרֶב לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר׃ 4 נְבִיאֶיהָ
פֹּחֲזִים אַנְשֵׁי בֹּגְדוֹת כֹּהֲנֶיהָ חִלְּלוּ־קֹדֶשׁ
חָמְסוּ תּוֹרָה׃ 5 יְהוָה צַדִּיק בְּקִרְבָּהּ לֹא
יַעֲשֶׂה עַוְלָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן
לָאוֹר לֹא נֶעְדָּר וְלֹא־יוֹדֵעַ עַוָּל בֹּשֶׁת׃
6 הִכְרַתִּי גוֹיִם נָשַׁמּוּ פִּנּוֹתָם הֶחֱרַבְתִּי
חוּצוֹתָם מִבְּלִי עוֹבֵר נִצְדּוּ עָרֵיהֶם מִבְּלִי־
אִישׁ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ 7 אָמַרְתִּי אַךְ־תִּירְאִי
אוֹתִי תִּקְחִי מוּסָר וְלֹא־יִכָּרֵת מְעוֹנָהּ
כֹּל אֲשֶׁר־פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אָכֵן הִשְׁכִּימוּ
הִשְׁחִיתוּ כֹּל עֲלִילוֹתָם׃ 8 לָכֵן חַכּוּ־לִי
נְאֻם־יְהוָה לְיוֹם קוּמִי לְעַד כִּי מִשְׁפָּטִי
לֶאֱסֹף גּוֹיִם לְקָבְצִי מַמְלָכוֹת לִשְׁפֹּךְ
עֲלֵיהֶם זַעְמִי כֹּל חֲרוֹן אַפִּי כִּי בְּאֵשׁ
קִנְאָתִי תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ׃ 9 כִּי־אָז אֶהְפֹּךְ
אֶל־עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם
יְהוָה לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד׃ 10 מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־
כוּשׁ עֲתָרַי בַּת־פּוּצַי יוֹבִלוּן מִנְחָתִי׃

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι
ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν
παντοκράτορα. 11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν
ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος
ἐκ τοῦ τοπου αυτου, πασαι αι νησοι των ἐθνῶν.
12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μού
ἐστε· 13 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βοῤῥᾶν
καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ
εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον ὡς ἔρημον· 14 Καὶ νεμή-
σονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία
τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς
φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται, καὶ θηρία
φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν
τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα
αὐτῆς. 15 Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοι-
κοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς Ἐγώ
εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. Πῶς ἐγενήθη εἰς
ἀφανισμόν, νομὴ θηρίων· πᾶς ὁ διαπορευόμενος
δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

1 Ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις,
ἡ περιστερά· 2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς, οὐκ ἐδέξατο
παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει, καὶ πρὸς
τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν. 3 Οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι· οἱ κριταὶ
αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς
τὸ πρωΐ· 4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι
ἄνδρες καταφρονηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ
ἅγια καὶ ἀσεβοῦσι νόμον. 5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος
ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον· πρωῒ
πρωῒ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἀπεκρύβη
καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ οὐκ εἰς
νεῖκος ἀδικίαν. 6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερ-
ηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν· ἐξερη-
μώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διο-
δεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα
ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν. 7 Εἶπα, πλὴν φοβεῖσθέ
με καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε
ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς, πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ'
αὐτήν· ἑτοιμάζου ὄρθρισον, ἔφθαρται πᾶσα ἡ
ἐπιφυλλὶς αὐτῶν. 8 Διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με,
λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρ-
τύριον· διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν
τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· διότι ἐν πυρὶ ζήλου
μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. 9 Ὅτι τότε
μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν
αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα.
10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξο-
μαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἴσουσι θυσίας μοι.

10 Hoc eis eveniet pro superbia sua : quia
blasphemaverunt, et magnificati sunt su-
per populum Domini exercituum. 11 Hor-
ribilis Dominus super eos, et attenuabit
omnes deos terræ : et adorabunt eum viri de
loco suo, omnes insulæ gentium. 12 Sed et
vos, Æthiopes, interfecti gladio meo eritis.
13 Et extendet manum suam super aquilo-
nem, et perdet Assur : et ponet speciosam in
solitudinem, et in invium, et quasi desertum.
14 Et accubabunt in medio ejus greges,
omnes bestiæ gentium : et onocrotalus et
ericius in liminibus ejus morabuntur : vox
cantantis in fenestra, corvus in superliminari,
quoniam attenuabo robur ejus. 15 Hæc est
civitas gloriosa habitans in confidentia : quæ
dicebat in corde suo : Ego sum, et extra me
non est alia amplius : quomodo facta est in
desertum cubile bestiæ ? omnis qui transit
per eam sibilabit, et movebit manum suam.

CAPUT III.

1 VÆ provocatrix, et redempta civitas,
columba. 2 Non audivit vocem, et non sus-
cepit disciplinam : in Domino non est confisa,
ad Deum suum non appropinquavit. 3 Prin-
cipes ejus in medio ejus quasi leones rugien-
tes : judices ejus lupi vespere, non relinque-
bant in mane. 4 Prophetæ ejus vesani, viri
infideles : sacerdotes ejus polluerunt sanctum,
injuste egerunt contra legem. 5 Dominus
justus in medio ejus non faciet iniquitatem :
mane mane judicium suum dabit in lucem,
et non abscondetur : nescivit autem iniquus
confusionem. 6 Disperdidi gentes, et dissi-
pati sunt anguli earum : desertas feci vias
eorum, dum non est qui transeat : desolatæ
sunt civitates eorum, non remanente viro,
neque ullo habitatore. 7 Dixi : Attamen
timebis me, suscipies disciplinam : et non
peribit habitaculum ejus, propter omnia in
quibus visitavi eam : verumtamen diluculo
surgentes corruperunt omnes cogitationes
suas. 8 Quapropter expecta me, dicit Do-
minus, in die resurrectionis meæ in futurum,
quia judicium meum ut congregem gentes, et
colligam regna : et effundam super eos indig-
nationem meam, omnem iram furoris mei :
in igne enim zeli mei devorabitur omnis
terra. 9 Quia tunc reddam populis labium
electum, ut invocent omnes in nomine Do-
mini, et serviant ei humero uno. 10 Ultra
flumina Æthiopiæ, inde supplices mei, filii
dispersorum meorum deferent munus mihi.

11 בַּיּוֹם הַהוּא לֹא תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ
אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי־אָז ׀ אָסִיר מִקִּרְבֵּךְ
עַלִּיזֵי גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה עוֹד
בְּהַר קָדְשִׁי : 12 וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם
עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה : 13 שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב
וְלֹא־יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי־הֵמָּה
יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאֵין מַחֲרִיד : 14 רָנִּי
בַּת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלְזִי
בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלָםִ : 15 הֵסִיר יְהוָה
מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ׀ יְהוָה
בְּקִרְבֵּךְ לֹא־תִירְאִי רָע עוֹד : 16 בַּיּוֹם
הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלַםִ אַל־תִּירָאִי צִיּוֹן
אַל־יִרְפּוּ יָדָיִךְ : 17 יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ
גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה
יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה :
18 נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי מִמֵּךְ הָיוּ מַשְׂאֵת
עָלֶיהָ חֶרְפָּה : 19 הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־
מְעַנַּיִךְ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה
וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם : 20 בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר
יְהוָה :

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ
πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας εἰς
ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς
ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς τοῦ μεγα-
λαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. 12 Καὶ
ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾳῢν καὶ ταπεινόν,
καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου
13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραήλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν
ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι
αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. 14 Χαῖρε θύγατερ Σιών,
κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κα-
τατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱε-
ρουσαλήμ. 15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά
σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψῃ
κακὰ οὐκέτι. 16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος
τῇ Ἱερουσαλὴμ Θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ
χεῖρές σου. 17 Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, ὁ δυ-
νατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ
καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθή-
σεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. 18 Καὶ
συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαὶ τίς
ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν. 19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ
ἐν σοὶ ἕνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύ-
ριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν
ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς
καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 20 Καὶ
καταισχυνθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν
καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσ-
δέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ
εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ
ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον
ὑμῶν, λέγει Κύριος.

11 In die illa non confunderis super cunctis
adinventionibus tuis, quibus prævaricata es
in me: quia tunc auferam de medio tui mag-
niloquos superbiæ tuæ, et non adjicies ex-
altari amplius in monte sancto meo. 12 Et
derelinquam in medio tui populum pau-
perem et egenum: et sperabunt in nomine
Domini. 13 Reliquiæ Israel non facient
iniquitatem, nec loquentur mendacium, et
non invenietur in ore eorum lingua dolosa:
quoniam ipsi pascentur, et accubabunt, et
non erit qui exterreat. 14 Lauda, filia Sion:
jubila, Israel: lætare, et exulta in omni
corde, filia Jerusalem. 15 Abstulit Dominus
judicium tuum, avertit inimicos tuos: rex
Israel Dominus in medio tui, non timebis
malum ultra. 16 In die illa dicetur Jerusa-
lem: Noli timere: Sion, non dissolvantur
manus tuæ. 17 Dominus Deus tuus in
medio tui fortis, ipse salvabit: gaudebit
super te in lætitia, silebit in dilectione sua,
exultabit super te in laude. 18 Nugas, qui
a lege recesserant, congregabo, quia ex te
erant: ut non ultra habeas super eis oppro-
brium. 19 Ecce ego interficiam omnes qui
affixeruut te in tempore illo: et salvabo
claudicantem: et eam quæ ejecta fuerat con-
gregabo: et ponam eos in laudem, et in
nomen, in omni terra confusionis eorum.
20 In tempore illo quo adducam vos; et in
tempore quo congregabo vos: dabo enim
vos in nomen, et in laudem omnibus populis
terræ, cum convertero captivitatem vestram
coram oculis vestris, dicit Dominus.

LIBER AGGÆI.

חגי א

בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ
הַשִּׁשִּׁי בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה
דְבַר־יְהֹוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא אֶל־זְרֻבָּבֶל
בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר׃ 2 כֹּה
אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה
אָמְרוּ לֹא עֶת־בֹּא עֶת־בֵּית יְהֹוָה
לְהִבָּנוֹת׃ 3 וַיְהִי דְּבַר־יְהֹוָה בְּיַד־
חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 4 הַעֵת לָכֶם אַתֶּם
לָשֶׁבֶת בְּבָתֵּיכֶם סְפוּנִים וְהַבַּיִת הַזֶּה
חָרֵב׃ 5 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת
שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ 6 זְרַעְתֶּם
הַרְבֵּה וְהָבֵא מְעָט אָכוֹל וְאֵין־לְשָׂבְעָה
שָׁתוֹ וְאֵין־לְשָׁכְרָה לָבוֹשׁ וְאֵין־לְחֹם לוֹ
וְהַמִּשְׂתַּכֵּר מִשְׂתַּכֵּר אֶל־צְרוֹר נָקוּב׃
7 כֹּה אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם
עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ 8 עֲלוּ הָהָר וַהֲבֵאתֶם עֵץ
וּבְנוּ הַבָּיִת וְאֶרְצֶה־בּוֹ וְאֶכָּבְדָ° אָמַר
יְהֹוָה׃ 9 פָּנֹה אֶל־הַרְבֵּה וְהִנֵּה לִמְעָט
וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בוֹ יַעַן מֶה
נְאֻם יְהֹוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא
חָרֵב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 10 עַל־כֵּן
עֲלֵיכֶם כָּלְאוּ שָׁמַיִם מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה
יְבוּלָהּ׃ 11 וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־
הֶהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־
הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל־
הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יְגִיעַ כַּפָּיִם׃

ΑΓΓΑΙΟΣ, ΚΕΦ. α'.

ʼΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείοι τοῦ βασιλέως
ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο
λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ ʼΑγγαίου τοῦ προφήτου
λέγων Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ
ἐκ φυλῆς ʼΙούδα καὶ πρὸς ʼΙησοῦν τὸν τοῦ ʼΙωσεδὲκ
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων 2 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ λέγων ʽΟ λαὸς οὗτος λέγουσιν Οὐχ
ἥκεν ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου.
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ ʼΑγγαίου
τοῦ προφήτου λέγων 4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ
τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος
ἡμῶν ἐξηρήμωται; 5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ Τάξατε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν· 6 ʼΕσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε
ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ
οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε
ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν
εἰς δεσμὸν τετρυπημένον. 7 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν· 8 ʼΑνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ κόψατε
ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν
αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος. 9 ʼΕπε-
βλέψατε εἰς πολλὰ καὶ ἐγένετο ὀλίγα, καὶ εἰσηνέχθη
εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτά. Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ ʼΑνθʼ ὧν ὁ οἶκός μού
ἐστιν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, 10 Διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ
δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς·
11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ
τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον
καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

AGGÆUS, CAPUT I.

IN anno secundo Darii regis, in mense sexto,
in die una mensis, factum est verbum
Domini in manu Aggæi prophetæ ad Zoroba-
bel filium Salathiel, ducem Juda, et ad Jesum,
filium Josedec, sacerdotem magnum, dicens :
2 Hæc ait Dominus exercituum, dicens : Po-
pulus iste dicit : Nondum venit tempus domus
Domini ædificandæ. 3 Et factum est verbum
Domini in manu Aggæi prophetæ, dicens :
4 Numquid tempus vobis est ut habitetis in
domibus laqueatis, et domus ista deserta ?
5 Et nunc hæc dicit Dominus exercituum :
Ponite corda vestra super vias vestras :
6 Seminastis multum, et intulistis parum :
comedistis, et non estis satiati : bibistis, et
non estis inebriati : operuistis vos, et non
estis calefacti : et qui mercedes congregavit,
misit eas in sacculum pertusum. 7 Hæc
dicit Dominus exercituum : Ponite corda
vestra super vias vestras : 8 Ascendite in
montem, portate ligna, et ædificate domum :
et acceptabilis mihi erit, et glorificabor, dicit
Dominus. 9 Respexistis ad amplius, et ecce
factum est minus : et intulistis in domum, et
exsufflavi illud : quam ob causam ? dicit Do-
minus exercituum : quia domus mea deserta
est, et vos festinatis unusquisque in domum
suam. 10 Propter hoc super vos prohibiti
sunt cæli ne darent rorem, et terra prohibita
est ne daret germen suum : 11 Et vocavi
siccitatem super terram, et super montes,
et super triticum, et super vinum, et
super oleum, et quæcumque profert
humus, et super homines, et super ju-
menta, et super omnem laborem manuum

12 וַיִּשְׁמַע זְרֻבָּבֶל ׀ בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל
וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכֹל ׀
שְׁאֵרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־
דִּבְרֵי חַגַּי הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה׃
13 וַיֹּאמֶר חַגַּי מַלְאַךְ יְהוָה
בְּמַלְאֲכוּת יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אִתְּכֶם
נְאֻם־יְהוָה׃ 14 וַיָּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ
זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶת־
רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְאֶת־רוּחַ כֹּל שְׁאֵרִית הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ
מְלָאכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
15 בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ
בַּשִּׁשִּׁי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃

פרשה ב

1 בַּשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
2 אֱמָר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת
יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית הָעָם לֵאמֹר׃ 3 מִי
בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
בִּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ
עַתָּה הֲלוֹא כָמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃
4 וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל ׀ נְאֻם־יְהוָה וַחֲזַק
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַחֲזַק
כָּל־עַם הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי
אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ 5 אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וְרוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ׃
6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת
מְעַט הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הֶחָרָבָה׃
7 וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֶמְדַּת
כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כָּבוֹד
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 8 לִי הַכֶּסֶף וְלִי
הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ 9 גָּדוֹל יִהְיֶה
כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן
שָׁלוֹם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

12 Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ
φυλῆς Ἰούδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς
ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν
λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέ-
στειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς,
καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις
Κυρίου τῷ λαῷ Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.
14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ
Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ
τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα
τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον
καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκρά-
τορος θεοῦ αὐτῶν, 15 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνὸς τοῦ ἕκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ
βασιλέως,

ΚΕΦ. β'.

1 ΤΩι μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέ-
γων· 2 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλα-
θιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδὲκ
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοί-
πους τοῦ λαοῦ λέγων 3 Τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδε τὸν
οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ
πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρ-
χοντα ἐνώπιον ὑμῶν; 4 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζο-
ροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ
Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ
λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε· διότι
μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκρά-
τωρ, 5 [Καὶ ὁ λόγος μου ὃν διεθέμην ὑμῖν
ἐξελθόντων ὑμῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,] καὶ τὸ
πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν. Θαρ-
σεῖτε, 6 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν, 7 Καὶ
συσσείσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ
πάντων τῶν ἐθνῶν· και πλησω τὸν οἶκον τοῦ-
τον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 8 Ἐμὸν
τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. 9 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ
οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρωτην, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κυριος παντοκρά-
τωρ, καὶ εἰρήνην ψυχῆς εις περιποιησιν παντὶ
τῷ κτίζοντι μοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.

12 Et audivit Zorobabel filius Salathiel, et
Jesus filius Josedec sacerdos magnus, et
omnes reliquiæ populi, vocem Domini Dei
sui, et verba Aggæi prophetæ, sicut misit
eum Dominus Deus eorum ad eos: et
timuit populus a facie Domini. 13 Et dixit
Aggæus nuntius Domini de nuntiis Domini,
populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit
Dominus. 14 Et suscitavit Dominus spi-
ritum Zorobabel filii Salathiel, ducis Juda,
et spiritum Jesu filii Josedec sacerdotis
magni, et spiritum reliquorum de omni
populo: et ingressi sunt, et faciebant opus
in domo Domini exercituum Dei sui. 15 In
die vigesima et quarta mensis, in sexto mense,
in anno secundo Darii regis.

CAPUT II.

1 In septimo mense, vigesima et prima
mensis, factum est verbum Domini in manu
Aggæi prophetæ, dicens: 2 Loquere ad Zo-
robabel filium Salathiel, ducem Juda, et ad
Jesum filium Josedec sacerdotem magnum, et
ad reliquos populi, dicens: 3 Quis in vobis est
derelictus, qui vidit domum istam in gloria
sua prima? et quid vos videtis hanc nunc?
numquid non ita est, quasi non sit in oculis
vestris? 4 Et nunc confortare, Zorobabel,
dicit Dominus: et confortare, Jesu filii Josedec
sacerdos magne; et confortare, omnis populus
terræ, dicit Dominus exercituum: et facite
(quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus
exercituum). 5 Verbum quod pepigi vobis-
cum cum egrederemini de terra Ægypti: et
spiritus meus erit in medio vestrum, nolite
timere. 6 Quia hæc dicit Dominus exerci-
tuum: adhuc unum modicum est, et ego
commovebo cælum, et terram, et mare, et
aridam. 7 Et movebo omnes gentes.
Et veniet desideratus cunctis gentibus:
et implebo domum istam gloria, dicit
Dominus exercituum. 8 Meum est argen-
tum, et meum est aurum, dicit Dominus
exercituum. 9 Magna erit gloria domus
istius novissimæ plus quam primæ, dicit
Dominus exercituum: et in loco isto
dabo pacem, dicit Dominus exercituum.

10 בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי בִּשְׁנַת
שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי
הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 11 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁאַל־נָא אֶת־הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר׃
12 הֵן ׀ יִשָּׂא־אִישׁ בְּשַׂר־קֹדֶשׁ בִּכְנַף בִּגְדוֹ
וְנָגַע בִּכְנָפוֹ אֶל־הַלֶּחֶם וְאֶל־הַנָּזִיד וְאֶל־
הַיַּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־כָּל־מַאֲכָל הֲיִקְדָּשׁ
וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא׃ 13 וַיֹּאמֶר
חַגַּי אִם־יִגַּע טְמֵא־נֶפֶשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הֲיִטְמָא
וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא׃ 14 וַיַּעַן
חַגַּי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעָם־הַזֶּה וְכֵן־הַגּוֹי הַזֶּה
לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה וְכֵן כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
וַאֲשֶׁר יַקְרִיבוּ שָׁם טָמֵא הוּא׃ 15 וְעַתָּה
שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה וָמָעְלָה
מִטֶּרֶם שׂוּם־אֶבֶן אֶל־אֶבֶן בְּהֵיכַל יְהוָה׃
16 מִהְיוֹתָם בָּא אֶל־עֲרֵמַת עֶשְׂרִים וְהָיְתָה
עֲשָׂרָה בָּא אֶל־הַיֶּקֶב לַחְשֹׂף חֲמִשִּׁים
פּוּרָה וְהָיְתָה עֶשְׂרִים׃ 17 הִכֵּיתִי אֶתְכֶם
בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּבַבָּרָד אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם וְאֵין־אֶתְכֶם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃
18 שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה וָמָעְלָה
מִיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי לְמִן־
הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֻסַּד הֵיכַל־יְהוָה שִׂימוּ
לְבַבְכֶם׃ 19 הַעוֹד הַזֶּרַע בַּמְּגוּרָה וְעַד־
הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהָרִמּוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא
נָשָׂא מִן־הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרֵךְ׃
20 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ שֵׁנִית אֶל־חַגַּי בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ 21 אֱמֹר אֶל־
זְרֻבָּבֶל פַּחַת־יְהוּדָה לֵאמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ 22 וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא
מַמְלָכוֹת וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם
וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ וְיָרְדוּ סוּסִים
וְרֹכְבֵיהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אָחִיו׃ 23 בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶקָּחֲךָ זְרֻבָּבֶל
בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה וְשַׂמְתִּיךָ
כַּחוֹתָם כִּי־בְךָ בָחַרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

10 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἔτους
δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην λέγων 11 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐπερώτησον δὴ τοὺς
ἱερεῖς νόμον λέγων 12 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος
κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου
ἢ ἑψέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώ-
ματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ
ἱερεῖς καὶ εἶπαν Οὔ. 13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος Ἐὰν
ἅψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ
παντὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν Μιανθήσεται. 14 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως
τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ
οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὃς
ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμά-
των αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ
προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις
ἐλέγχοντα. 15 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας
ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ
τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου,
16 Τίνες ἦτε, ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς
εἴκοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα, καὶ
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεντή-
κοντα μετρητάς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι. 17 Ἐπά-
ταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἐπεστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος. 18 Ὑπο-
τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος
τοῦ ἐνάτου μηνός, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τεθε-
μελίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, 19 Εἰ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἅλω, καὶ εἰ
ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ ῥοὰ καὶ τὰ ξύλα
τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης εὐλογήσω. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην τετράδι
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων 21 Εἰπὸν πρὸς Ζορο-
βάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα λέγων
Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηράν, 22 Καὶ καταστρέψω
θρόνους βασιλέων, καὶ ὀλοθρεύσω δύναμιν βασι-
λέων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἅρματα καὶ
ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται
αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ. 23 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ
Σαλαθιὴλ τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ θήσο-
μαί σε ὡς σφραγῖδα, διότι σὲ ᾑρέτισα, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

10 In vigesima et quarta noni mensis,
in anno secundo Darii regis, factum est
verbum Domini ad Aggæum prophetam,
dicens : 11 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum : Interroga sacerdotes legem, dicens :
12 Si tulerit homo carnem sanctificatam
in ora vestimenti sui, et tetigerit de sum-
mitate ejus panem, aut pulmentum, aut
vinum, aut oleum, aut omnem cibum : num-
quid sanctificabitur? Respondentes autem
sacerdotes, dixerunt : Non. 13 Et dicit
Aggæus : Si tetigerit pollutus in anima ex
omnibus his, numquid contaminabitur? Et
responderunt sacerdotes, et dixerunt : Con-
taminabitur. 14 Et respondit Aggæus, et
dixit : Sic populus iste, et sic gens ista
ante faciem meam, dicit Dominus, et sic
omne opus manuum eorum : et omnia quæ
obtulerunt ibi, contaminata erunt. 15 Et
nunc ponite corda vestra a die hac et supra,
antequam poneretur lapis super lapidem in
templo Domini. 16 Cum accederetis ad
acervum viginti modiorum, et fierent decem :
et intraretis ad torcular, ut exprimeretis
quinquaginta lagenas, et fiebant viginti.
17 Percussi vos vento urente, et aurugine, et
grandine omnia opera manuum vestrarum : et
non fuit in vobis qui reverteretur ad me, dicit
Dominus. 18 Ponite corda vestra ex die
ista, et in futurum, a die vigesima et quarta
noni mensis : a die qua fundamenta jacta
sunt templi Domini, ponite super cor vestrum.
19 Numquid jam semen in germine est : et
adhuc vinea, et ficus, et malegranatum, et
lignum olivæ non floruit ? ex die ista benedi-
cam. 20 Et factum est verbum Domini
secundo ad Aggæum in vigesima et quarta
mensis, dicens : 21 Loquere ad Zorobabel
ducem Juda, dicens : Ego movebo cælum
pariter et terram. 22 Et subvertam solium
regnorum, et conteram fortitudinem regni
gentium : et subvertam quadrigam, et ascen-
sorem ejus, et descendent equi, et ascensores
eorum, vir in gladio fratris sui. 23 In die
illa, dicit Dominus exercituum, assumam te
Zorobabel fili Salathiel serve meus, dicit Do-
minus : et ponam te quasi signaculum, quia
te elegi, dicit Dominus exercituum.

LIBER ZACHARIÆ.

זכריה א

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ
הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה
בֶּן־בֶּרֶכְיָה בֶּן־עִדּוֹ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 2 קָצַף
יְהוָה עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף׃ 3 וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ 4 אַל־תִּהְיוּ כַאֲבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר קָרְאוּ־אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ
נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם הָרָעִים
וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃
5 אֲבוֹתֵיכֶם אַיֵּה־הֵם וְהַנְּבִאִים הַלְעוֹלָם
יִחְיוּ׃ 6 אַךְ ׀ דְּבָרַי וְחֻקַּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הֲלוֹא הִשִּׂיגוּ אֲבֹתֵיכֶם
וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כַּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת
לַעֲשׂוֹת לָנוּ כִּדְרָכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן
עָשָׂה אִתָּנוּ׃ 7 בְּיוֹם עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ
שְׁבָט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה
דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־עִדּוֹא
הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 8 רָאִיתִי ׀ הַלַּיְלָה וְהִנֵּה־
אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אָדֹם וְהוּא עֹמֵד בֵּין
הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים
אֲדֻמִּים שְׂרֻקִּים וּלְבָנִים׃ 9 וָאֹמַר מָה־אֵלֶּה
אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אֲנִי
אַרְאֶךָּ מָה־הֵמָּה אֵלֶּה׃ 10 וַיַּעַן הָאִישׁ
הָעֹמֵד בֵּין־הַהֲדַסִּים וַיֹּאמַר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח
יְהוָה לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ׃ 11 וַיַּעֲנוּ אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים וַיֹּאמְרוּ הִתְהַלַּכְנוּ
בָאָרֶץ וְהִנֵּה כָל־הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשֹׁקָטֶת׃

ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΚΕΦ. α'.

ἘΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν
τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην λέγων
2 Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν
μεγάλην· 3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς
ὑμᾶς, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, 4 Καὶ μὴ
γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν
αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν λέγοντες Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν
ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων
ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ
προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου, λέγει Κύριος. 5 Οἱ
πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσὶ καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν
αἰῶνα ζήσονται; 6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ
τὰ νόμιμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν
πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἳ
κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν. Καὶ ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπαν Καθὼς παρατέτακται Κύριος
παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς
ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως
ἐποίησεν ἡμῖν. 7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἐν-
δεκάτῳ μηνί οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβάτ, ἐν τῷ
δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ τὸν
προφήτην λέγων 8 Ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυῤῥόν, καὶ οὗτος
εἱστήκει ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ
ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι
καὶ λευκοί. 9 Καὶ εἶπα Τί οὗτοι, κύριε; καὶ εἶπε
πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί Ἐγὼ δείξω
σοι τί ἐστι ταῦτα. 10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ
ὁ ἐφεστηκὼς ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπε
πρὸς μέ Οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος
περιοδεῦσαι τὴν γῆν. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ
ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν
ὀρέων καὶ εἶπον Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν,
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει.

ZACHARIAS, CAPUT I.

IN mense octavo, in anno secundo Darii
regis, factum est verbum Domini ad
Zachariam, filium Barachiæ filii Addo, pro-
phetam, dicens: 2 Iratus est Dominus super
patres vestros iracundia. 3 Et dices ad eos:
Hæc dicit Dominus exercituum: Conver-
timini ad me, ait Dominus exercituum; et
convertar ad vos, dicit Dominus exercituum.
4 Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clama-
bant prophetæ priores, dicentes: Hæc
dicit Dominus exercituum: Convertimini de
viis vestris malis, et de cogitationibus
vestris pessimis: et non audierunt, neque
attenderunt ad me, dicit Dominus. 5 Patres
vestri ubi sunt? et prophetæ numquid in
sempiternum vivent? 6 Verumtamen verba
mea, et legitima mea, quæ mandavi servis
meis prophetis, numquid non comprehende-
runt patres vestros, et conversi sunt, et
dixerunt: Sicut cogitavit Dominus exercituum
facere nobis secundum vias nostras, et secun-
dum adinventiones nostras fecit nobis? 7 In
die vigesima et quarta undecimi mensis Sabath,
in anno secundo Darii, factum est verbum
Domini ad Zachariam filium Barachiæ, filii
Addo, prophetam, dicens: 8 Vidi per noctem,
et ecce vir ascendens super equum rufum, et
ipse stabat inter myrteta, quæ erant in pro-
fundo: et post eum equi rufi, varii, et albi.
9 Et dixi: Quid sunt isti, domine mi? Et
dixit ad me angelus, qui loquebatur in me:
Ego ostendam tibi quid sint hæc. 10 Et
respondit vir, qui stabat inter myrteta, et
dixit: Isti sunt, quos misit Dominus ut
perambulent terram. 11 Et responderunt
angelo Domini, qui stabat inter myrteta,
et dixerunt: Perambulavimus terram, et
ecce omnis terra habitatur, et quiescit.

12 וַיַּעַן מַלְאַךְ־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עַד־מָתַי אַתָּה לֹא־תְרַחֵם אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם
וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה שִׁבְעִים
שָׁנָה׃ 13 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
בִּי דְּבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים נִחֻמִים׃
14 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי
לִירוּשָׁלַ͏ִם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה׃ 15 וְקֶצֶף
גָּדוֹל אֲנִי קֹצֵף עַל־הַגּוֹיִם הַשַּׁאֲנַנִּים אֲשֶׁר
אֲנִי קָצַפְתִּי מְּעָט וְהֵמָּה עָזְרוּ לְרָעָה׃
16 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי
לִירוּשָׁלַ͏ִם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבָּנֶה בָּהּ נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת וְקָוֶה יִנָּטֶה עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
17 עוֹד ׀ קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד תְּפוּצֶנָה עָרַי מִטּוֹב וְנִחַם יְהוָה עוֹד
אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

פרשה ב׃ (i. 18.)

1 וָאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה אַרְבַּע
קְרָנוֹת׃ 2 וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי
מָה־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר
זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלָ͏ִם׃
3 וַיַּרְאֵנִי יְהוָה אַרְבָּעָה חָרָשִׁים׃
4 וָאֹמַר מָה אֵלֶּה בָאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר
לֵאמֹר אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר־זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה
כְּפִי־אִישׁ לֹא־נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה
לְהַחֲרִיד אֹתָם לְיַדּוֹת אֶת־קַרְנוֹת הַגּוֹיִם
הַנֹּשְׂאִים קֶרֶן אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוֹתָהּ׃
(ii. 1.) 5 וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה־אִישׁ
וּבְיָדוֹ חֶבֶל מִדָּה׃ 6 וָאֹמַר אָנָה אַתָּה
הֹלֵךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמֹד אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם
לִרְאוֹת כַּמָּה רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ׃ 7 וְהִנֵּה
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי יֹצֵא וּמַלְאָךְ אַחֵר
יֹצֵא לִקְרָאתוֹ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלָו רֻץ דַּבֵּר
אֶל־הַנַּעַר הַלָּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב
יְרוּשָׁלַ͏ִם מֵרֹב אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ׃
9 וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ
סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃
10 הוֹי הוֹי וְנֻסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי
כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פֵּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־
יְהוָה׃ 11 הוֹי צִיּוֹן הִמָּלְטִי יוֹשֶׁבֶת בַּת־בָּבֶל׃

12 *Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε Κύριε*
παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο
ἑβδομηκοστὸν ἔτος; 13 *Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος*
παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ
ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς. 14 *Καὶ*
εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί Ἀνάκραγε
λέγων Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐζήλωκα
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν, 15 *Καὶ*
ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν μὲν ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγα,
αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά. 16 *Διὰ τοῦτο*
Τάδε λέγει Κύριος Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
οἰκτιρμῷ, καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκτα-
θήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτι. 17 *Καὶ εἶπε πρὸς*
μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί Ἔτι ἀνάκραγε λέγων
Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἔτι διαχυθήσονται
πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει Κύριος ἔτι τὴν
Σιὼν καὶ αἱρετιεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ. 18 *Καὶ ἦρα*
τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα
κέρατα. 19 *Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λα-*
λοῦντα ἐν ἐμοί Τί ἐστι ταῦτα, κύριε; καὶ εἶπε πρὸς
μέ Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν
καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλήμ. 20 *Καὶ ἔδειξέ*
μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας. 21 *Καὶ εἶπα Τί*
οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε Ταῦτα τὰ κέρατα
τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ
κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφαλήν· καὶ
ἐξήλθοσαν οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν
τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας
ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

ΚΕΦ. *β′*.

1 ΚΑΙ *ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἴδον, καὶ*
ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρι-
κόν. 2 *Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν Ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ*
εἶπε πρὸς μέ Διαμετρῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦ
ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ καὶ πηλίκον τὸ
μῆκος. 3 *Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ*
εἱστήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάν-
τησιν αὐτῷ, 4 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν λέγων Δράμε*
καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων Κατα-
κάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους
ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς· 5 *Καὶ*
ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τεῖχος πυρὸς
κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς.
6 *Ὢ ὢ φεύγετε ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ, λέγει Κύ-*
ριος, διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ
συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος· 7 *Εἰς Σιὼν ἀνα-*
σώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.

12 Et respondit angelus Domini, et dixit:
Domine exercituum usquequo tu non misere-
beris Jerusalem, et urbium Juda, quibus ira-
tus es? Iste jam septuagesimus annus est.
13 Et respondit Dominus angelo, qui loque-
batur in me verba bona, verba consolatoria.
14 Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in
me: Clama, dicens: Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Zelatus sum Jerusalem et Sion zelo
magno. 15 Et ira magna ego irascor super
gentes opulentas: quia ego iratus sum parum,
ipsi vero adjuverunt in malum. 16 Propterea
hæc dicit Dominus: Revertar ad Jerusalem
in misericordiis: et domus mea ædificabitur
in ea, ait Dominus exercituum, et perpendicu-
lum extendetur super Jerusalem. 17 Adhuc
clama, dicens: Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Adhuc affluent civitates meæ bonis:
et consolabitur adhuc Dominus Sion, et eliget
adhuc Jerusalem. 18 Et levavi oculos meos,
et vidi: et ecce quatuor cornua. 19 Et dixi
ad angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt
hæc? et dixit ad me: Hæc sunt cornua,
quæ ventilaverunt Judam, et Israel, et Jeru-
salem. 20 Et ostendit mihi Dominus quatuor
fabros. 21 Et dixi: Quid isti veniunt facere?
Qui ait, dicens: Hæc sunt cornua, quæ ven-
tilaverunt Judam per singulos viros, et nemo
eorum levavit caput suum: et venerunt isti
deterrere ea, ut dejiciant cornua gentium,
quæ levaverunt cornu super terram Juda ut
dispergerent eam.

CAPUT II.

1 Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir,
et in manu ejus funiculus mensorum. 2 Et
dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut
metiar Jerusalem, et videam quanta sit lati-
tudo ejus, et quanta longitudo ejus. 3 Et
ecce angelus, qui loquebatur in me, egredie-
batur, et angelus alius egrediebatur in occur-
sum ejus. 4 Et dixit ad eum: Curre, loquere
ad puerum istum, dicens: Absque muro
habitabitur Jerusalem, præ multitudine homi-
num et jumentorum in medio ejus. 5 Et
ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in
circuitu: et in gloria ero in medio ejus.
6 O, o fugite de terra aquilonis, dicit Do-
minus: quoniam in quatuor ventos cæli
dispersi vos, dicit Dominus. 7 O Sion,
fuge quæ habitas apud filiam Babylonis:

12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אַחַר כָּבוֹד שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים
אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ׃
13 כִּי הִנְנִי מֵנִיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ
שָׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וִידַעְתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁלָחָנִי׃ 14 רָנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן
כִּי הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃
15 וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְהָיוּ לִי לְעָם וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ
כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלָיִךְ׃ 16 וְנָחַל
יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ
וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃ 17 הַס כָּל־בָּשָׂר
מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ׃

פרשה ג׃

1 וַיַּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה וְהַשָּׂטָן עֹמֵד
עַל־יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן
יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ
הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלִָם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל
מֵאֵשׁ׃ 3 וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים
וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ׃ 4 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־
הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים
הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי
מֵעָלֶיךָ עֲוֺנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃
5 וָאֹמַר יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ
וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ
בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד׃ 6 וַיָּעַד מַלְאַךְ
יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 7 כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אִם־בִּדְרָכַי תֵּלֵךְ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
תִשְׁמֹר וְגַם־אַתָּה תָּדִין אֶת־בֵּיתִי וְגַם
תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצֵרָי וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים
בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה׃ 8 שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ ׀
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים
לְפָנֶיךָ כִּי־אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנְנִי
מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צֶמַח׃ 9 כִּי ׀ הִנֵּה הָאֶבֶן
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת
שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת־עֲוֺן הָאָרֶץ־הַהִיא
בְּיוֹם אֶחָד׃ 10 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת
גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה׃

*8 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ὀπίσω
δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα
ὑμᾶς, διότι ὁ ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος τῆς
κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· 9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπι-
φέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσονται σκῦλα
τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι Κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με. 10 Τέρπου καὶ εὐ-
φραίνου θύγατερ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ
κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος. 11 Καὶ
καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ
κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι
Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.
12 Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰούδαν, τὴν
μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν [γῆν τὴν] ἁγίαν, καὶ αἱρετιεῖ
ἔτι τὴν Ἱερουσαλήμ. 13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγερται ἐκ νεφε-
λῶν ἁγίων αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. γ'.

*1 ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα
τὸν μέγαν, ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου,
καὶ ὁ διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀν-
τικεῖσθαι αὐτῷ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διά-
βολον Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπι-
τιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσα-
λήμ· οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ
πυρός; 3 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια
ῥυπαρά, καὶ εἱστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.
4 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἑστηκότας πρὸ
προσώπου αὐτοῦ λέγων Ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ
ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ
ἀφῄρηκα τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν
ποδήρη, 5 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια.
Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἱστήκει· 6 Καὶ διεμαρτύ-
ρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων
7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς
μου πορεύῃ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου φυλάξῃ,
καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἐὰν διαφυλάσ-
σῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους
ἐν μέσῳ τῶν ἑστηκότων τούτων. 8 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι
πρὸ προσώπου [σου], διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσί·
διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν·
9 Διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ,
ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδοὺ
ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 10 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, συγκαλέσατε ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς.*

8 Quia hæc dicit Dominus exercituum: Post
gloriam misit me ad gentes, quæ spoliaverunt
vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupil-
lam oculi mei: 9 Quia ecce ego levo
manum meam super eos, et erunt prædæ
his qui serviebant sibi: et cognoscetis quia
Dominus exercituum misit me. 10 Lauda, et
lætare filia Sion: quia ecce ego venio, et ha-
bitabo in medio tui, ait Dominus. 11 Et
applicabuntur gentes multæ ad Dominum in
die illa, et erunt mihi in populum, et
habitabo in medio tui: et scies quia
Dominus exercituum misit me ad te.
12 Et possidebit Dominus Judam partem
suam in terra sanctificata: et eliget adhuc
Jerusalem. 13 Sileat omnis caro a facie
Domini: quia consurrexit de habitaculo
sancto suo.

CAPUT III.

1 Et ostendit mihi Dominus Jesum sacer-
dotem magnum stantem coram angelo Do-
mini: et Satan stabat a dextris ejus ut
adversaretur ei. 2 Et dixit Dominus ad
Satan: Increpet Dominus in te Satan: et
increpet Dominus in te, qui elegit Jerusalem:
numquid non iste torris est erutus de igne?
3 Et Jesus erat indutus vestibus sordidis: et
stabat ante faciem angeli. 4 Qui respondit,
et ait ad eos qui stabant coram se, dicens:
Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit
ad eum: Ecce abstuli a te iniquitatem tuam,
et indui te mutatoriis. 5 Et dixit: Ponite
cidarim mundam super caput ejus. Et posue-
runt cidarim mundam super caput ejus, et
induerunt eum vestibus: et angelus Domini
stabat. 6 Et contestabatur angelus Domini
Jesum, dicens: 7 Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Si in viis meis ambulaveris, et cus-
todiam meam custodieris: tu quoque judicabis
domum meam, et custodies atria mea, et dabo
tibi ambulantes de his, qui nunc hic assistunt.
8 Audi Jesu sacerdos magne, tu et amici tui,
qui habitant coram te, quia viri portendentes
sunt; ecce enim ego adducam servum meum
Orientem. 9 Quia ecce lapis, quem dedi
coram Jesu: super lapidem unum septem
oculi sunt: ecce ego cælabo sculpturam ejus,
ait Dominus exercituum: et auferam iniqui-
tatem terræ illius in die una. 10 In die illa,
dicit Dominus exercituum, vocabit vir amicum
suum subter vitem, et subter ficum.

פרשה ד :

1 וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי
כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ : 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי
מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר רָאִיתִי וְהִנֵּה
מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה
נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת
לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ : 3 וּשְׁנַיִם זֵיתִים
עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה וְאֶחָד עַל־
שְׂמֹאלָהּ : 4 וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדֹנִי : 5 וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ
הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה־
הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמַר לֹא אֲדֹנִי : 6 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־
זְרֻבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ כִּי
אִם־בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : 7 מִי־אַתָּה
הַר־הַגָּדוֹל לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא
אֶת־הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ :
8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
9 יְדֵי זְרֻבָּבֶל יִסְּדוּ הַבַּיִת הַזֶּה וְיָדָיו
תְּבַצַּעְנָה וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם : 10 כִּי מִי בַז לְיוֹם קְטַנּוֹת
וְשָׂמְחוּ וְרָאוּ אֶת־הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד זְרֻבָּבֶל
שִׁבְעָה־אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים
בְּכָל־הָאָרֶץ : 11 וָאַעַן וָאֹמַר אֵלָיו מַה־שְּׁנֵי
הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל־יְמִין הַמְּנוֹרָה וְעַל־
שְׂמֹאולָהּ : 12 וָאַעַן שֵׁנִית וָאֹמַר אֵלָיו
מַה־שְׁתֵּי שִׁבֲּלֵי הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בְּיַד שְׁנֵי
צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזָּהָב :
13 וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה־אֵלֶּה
וָאֹמַר לֹא אֲדֹנִי : 14 וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי
בְנֵי־הַיִּצְהָר הָעֹמְדִים עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ :

פרשה ה :

וָאָשׁוּב וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה מְגִלָּה
עָפָה : 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר
אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עָפָה אָרְכָּהּ עֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרָחְבָּהּ עֶשֶׂר בָּאַמָּה : 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי
זֹאת הָאָלָה הַיּוֹצֵאת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
כִּי כָל־הַגֹּנֵב מִזֶּה כָּמוֹהָ נִקָּה וְכָל־הַנִּשְׁבָּע
מִזֶּה כָּמוֹהָ נִקָּה : 4 הוֹצֵאתִיהָ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל־בֵּית הַגַּנָּב וְאֶל־
בֵּית הַנִּשְׁבָּע בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְלָנָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ וְכִלַּתּוּ וְאֶת־עֵצָיו וְאֶת־אֲבָנָיו :

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί,
καὶ ἐξήγειρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος
ἐξ ὕπνου αὐτοῦ· 2 Καὶ εἶπε πρός μέ Τί σὺ βλέπεις;
καὶ εἶπα Ἑώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη, καὶ
τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω
αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς
ἐπάνω αὐτῆς, 3 Καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία
ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύ-
μων. 4 Καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον
τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων Τί ἐστι ταῦτα, κύριε;
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπε
πρὸς μὲ λέγων Οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; καὶ
εἶπα Οὐχὶ κύριε. 6 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς
μὲ λέγων Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ
λέγων Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ἀλλὰ
ἐν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 Τίς
εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ
τοῦ κατορθῶσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρο-
νομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς. 8 Καὶ ἐγί-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων 9 Αἱ χεῖρες
Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιγνώσῃ
διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.
10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ
χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον
ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ
ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 11 Καὶ ἀπε-
κρίθην καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν Τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται
αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων; 12 Καὶ
ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν Τί οἱ
δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο
μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπανα-
γόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς; 13 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα
Οὐχὶ κύριε. 14 Καὶ εἶπεν Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς
πιότητος παρεστήκασι Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον. 2 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα ἐγώ Ὁρῶ
δρέπανον πετόμενον μήκους πήχεων εἴκοσι καὶ
πλάτους πήχεων δέκα. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ
Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου
ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος
ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται. 4 Καὶ ἐξοίσω αὐτό,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ κατα-
λύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει
αὐτὸν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.

CAPUT IV.

1 Et reversus est angelus, qui loquebatur
in me, et suscitavit me, quasi virum qui sus-
citatur de somno suo. 2 Et dixit ad me:
Quid tu vides? Et dixi: Vidi, et ecce cande-
labrum aureum totum, et lampas ejus super
caput ipsius, et septem lucernæ ejus super
illud: et septem infusoria lucernis, quæ erant
super caput ejus. 3 Et duæ olivæ super illud;
una a dextris lampadis, et una a sinistris ejus.
4 Et respondi, et aio ad angelum, qui loque-
batur in me, dicens: Quid sunt hæc, domine
mi? 5 Et respondit angelus, qui loquebatur
in me, et dixit ad me: Numquid nescis quid
sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. 6 Et
respondit, et ait ad me, dicens: Hoc est
verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in
exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo,
dicit Dominus exercituum. 7 Quis tu mons
magne coram Zorobabel? in planum: et
educet lapidem primarium, et exæquabit gra-
tiam gratiæ ejus. 8 Et factum est verbum
Domini ad me, dicens: 9 Manus Zorobabel
fundaverunt domum istam, et manus ejus
perficient eam: et scietis quia Dominus exer-
cituum misit me ad vos. 10 Quis enim de-
spexit dies parvos? et lætabuntur, et videbunt
lapidem stanneum in manu Zorobabel. Septem
isti oculi sunt Domini, qui discurrunt in
universam terram. 11 Et respondi, et dixi
ad eum: Quid sunt duæ olivæ istæ ad dexte-
ram candelabri, et ad sinistram ejus? 12 Et
respondi secundo, et dixi ad eum: Quid sunt
duæ spicæ olivarum quæ sunt juxta duo
rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex
auro? 13 Et ait ad me, dicens: Numquid
nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine
mi. 14 Et dixit: Isti sunt duo filii olei, qui
assistunt, Dominatori universæ terræ.

CAPUT V.

1 Et conversus sum, et levavi oculos meos:
et vidi, et ecce volumen volans. 2 Et dixit
ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video
volumen volans: longitudo ejus viginti cubi-
torum, et latitudo ejus decem cubitorum. 3 Et
dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egre-
ditur super faciem omnis terræ: quia om-
nis fur, sicut ibi scriptum est, judicabitur:
et omnis jurans, ex hoc similiter judicabi-
tur. 4 Educam illud, dicit Dominus exer-
cituum: et veniet ad domum furis, et ad do-
mum jurantis in nomine meo mendaciter: et
commorabitur in medio domus ejus, et con-
sumet eam, et ligna ejus, et lapides ejus.

5 וַיֵּצֵא הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי
שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה הַיּוֹצֵאת
הַזֹּאת׃ 6 וָאֹמַר מַה־הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת
הָאֵיפָה הַיּוֹצֵאת וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינָם בְּכָל־
הָאָרֶץ׃ 7 וְהִנֵּה כִּכַּר עֹפֶרֶת נִשֵּׂאת וְזֹאת
אִשָּׁה אַחַת יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאֵיפָה׃
8 וַיֹּאמֶר זֹאת הָרִשְׁעָה וַיַּשְׁלֵךְ אֹתָהּ
אֶל־תּוֹךְ הָאֵיפָה וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת
אֶל־פִּיהָ׃ 9 וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה שְׁתַּיִם
נָשִׁים יוֹצְאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלָהֵנָּה
כְנָפַיִם כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה וַתִּשֶּׂנָה אֶת־
הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמָיִם׃
10 וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אָנָה
הֵמָּה מוֹלִכוֹת אֶת־הָאֵיפָה׃ 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי
לִבְנוֹת־לָה בַיִת בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וְהוּכַן
וְהֻנִּיחָה שָּׁם עַל־מְכֻנָתָהּ׃

פרשה ו׃

1 וָאָשֻׁב וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה
אַרְבַּע מַרְכָּבוֹת יֹצְאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הֶהָרִים
וְהֶהָרִים הָרֵי נְחֹשֶׁת׃ 2 בַּמֶּרְכָּבָה הָרִאשֹׁנָה
סוּסִים אֲדֻמִּים וּבַמֶּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים
שְׁחֹרִים׃ 3 וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִשִׁית סוּסִים
לְבָנִים וּבַמֶּרְכָּבָה הָרְבִעִית סוּסִים בְּרֻדִּים
אֲמֻצִּים׃ 4 וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
בִּי מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ 5 וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר
אֵלָי אֵלֶּה אַרְבַּע רֻחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת
מֵהִתְיַצֵּב עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ 6 אֲשֶׁר־בָּהּ
הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן
וְהַלְּבָנִים יָצְאוּ אֶל־אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרֻדִּים
יָצְאוּ אֶל־אֶרֶץ הַתֵּימָן׃ 7 וְהָאֲמֻצִּים יָצְאוּ
וַיְבַקְשׁוּ לָלֶכֶת לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר
לְכוּ הִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וַתִּתְהַלַּכְנָה בָּאָרֶץ׃
8 וַיַּזְעֵק אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רְאֵה
הַיּוֹצְאִים אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת־רוּחִי
בְּאֶרֶץ צָפוֹן׃ 9 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ 10 לָקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה
מֵחֶלְדַּי מֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה
וּבָאתָ אַתָּה בַּיּוֹם הַהוּא וּבָאתָ בֵּית
יֹאשִׁיָּה בֶן־צְפַנְיָה אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבָּבֶל׃

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπε
πρός με Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφαλμοῖς σου καὶ ἴδε τὸ
ἐκπορευόμενον τοῦτο. 6 Καὶ εἶπα Τί ἐστι; καὶ
εἶπε Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον. Καὶ εἶπεν
Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 7 Καὶ ἰδοὺ
τάλαντον μολίβδου ἐξαιρόμενον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ
μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. 8 Καὶ εἶπεν
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μέσον
τοῦ μέτρου, καὶ ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ μολίβου
εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. 9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι,
καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται
εἶχον πτέρυγας ἔποπος, καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον
ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ.
10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
ἐμοὶ Ποῦ αὗται ἀποφέρουσαι τὸ μέτρον; 11 Καὶ εἶπε
πρός με Οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶ-
νος καὶ ἑτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα
ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.
2 Ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυῤῥοί, καὶ ἐν τῷ
ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες, 3 Καὶ ἐν τῷ
ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἅρματι
τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. 4 Καὶ απεκρί-
θην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
ἐμοί Τί ἐστι ταῦτα, κύριε; 5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπε Ταῦτά ἐστιν οἱ
τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παρα-
στῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς. 6 Ἐν ᾧ ἦσαν
ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βοῤῥᾶ, καὶ
οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ
ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου, 7 Καὶ οἱ
ψαροὶ ἐξεπορεύοντο καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι
τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. Καὶ εἶπε Πορεύεσθε καὶ
περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.
8 Καὶ ἀνεβόησε καὶ ἐλάλησε πρός με λέγων Ἰδοὺ οἱ
ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βοῤῥᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν
θυμόν μου ἐν γῇ βοῤῥᾶ. 9 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρός με λέγων 10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰ-
χμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρη-
σίμων αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτήν,
καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον
Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

5 Et egressus est angelus, qui loquebatur in
me: et dixit ad me: Leva oculos tuos, et vide
quid est hoc, quod egreditur. 6 Et dixi:
Quidnam est? Et ait: Hæc est amphora
egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum
in universa terra. 7 Et ecce talentum plumbi
portabatur, et ecce mulier una sedens in medio
amphoræ. 8 Et dixit: Hæc est impietas.
Et projecit eam in medio amphoræ, et misit
massam plumbeam in os ejus. 9 Et levavi
oculos meos, et vidi: et ecce duæ mulieres
egredientes, et spiritus in alis earum, et habe-
bant alas quasi alas milvi: et levaverunt
amphoram inter terram et cælum. 10 Et dixi
ad angelum, qui loquebatur in me: Quo istæ
deferunt amphoram? 11 Et dixit ad me:
Ut ædificetur ei domus in terra Sennaar, et
stabiliatur, et ponatur ibi super basem suam.

CAPUT VI.

1 Et conversus sum, et levavi oculos meos,
et vidi: et ecce quatuor quadrigæ egredientes
de medio duorum montium: et montes, montes
æerei. 2 In quadriga prima equi rufi, et in quad-
riga secunda equi nigri, 3 Et in quadriga
tertia equi albi, et in quadriga quarta equi
varii, et fortes. 4 Et respondi, et dixi ad
angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt
hæc, domine mi? 5 Et respondit angelus, et
ait ad me: Isti sunt quatuor venti cæli, qui
egrediuntur, ut stent coram Dominatore omnis
terræ. 6 In qua erant equi nigri, egredie-
bantur in terram aquilonis: et albi egressi
sunt post eos: et varii egressi sunt ad terram
austri. 7 Qui autem erant robustissimi, exie-
runt, et quærebant ire et discurrere per omnem
terram. Et dixit: Ite, perambulate terram:
et perambulaverunt terram. 8 Et vocavit
me, et locutus est ad me, dicens: Ecce qui
egrediuntur in terram aquilonis, requiescere
fecerunt spiritum meum in terra aqui-
lonis. 9 Et factum est verbum Domini ad
me, dicens: 10 Sume a transmigratione ab
Holdai, et a Tobia, et ab Idaia; et venies
tu in die illa, et intrabis domum Josiæ,
filii Sophoniæ, qui venerunt de Babylone.

11 וְלָקַחְתָּ כֶסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת
וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל׃ 12 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ
וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח וּבָנָה אֶת־הֵיכַל יְהוָה׃
13 וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הֵיכַל יְהוָה וְהוּא־יִשָּׂא
הוֹד וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל־כִּסְאוֹ וְהָיָה כֹהֵן
עַל־כִּסְאוֹ וַעֲצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין
שְׁנֵיהֶם׃ 14 וְהָעֲטָרֹת תִּהְיֶה לְחֵלֶם
וּלְטוֹבִיָּה וְלִידַעְיָה וּלְחֵן בֶּן־צְפַנְיָה
לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְהוָה׃ 15 וּרְחוֹקִים ׀ יָבֹאוּ
וּבָנוּ בְּהֵיכַל יְהוָה וִידַעְתֶּם כִּי־יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פרשה ז׃

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ
הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בְּאַרְבָּעָה
לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי בְּכִסְלֵו׃ 2 וַיִּשְׁלַח בֵּית־
אֵל שַׂרְאֶצֶר וְרֶגֶם מֶלֶךְ וַאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת
אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ 3 לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר
הַאֶבְכֶּה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי זֶה כַּמֶּה שָׁנִים׃ 4 וַיְהִי
דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃ 5 אֱמֹר
אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
כִּי־צַמְתֶּם וְסָפוֹד בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי וְזֶה
שִׁבְעִים שָׁנָה הֲצוֹם צַמְתֻּנִי אָנִי׃ 6 וְכִי
תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים
וְאַתֶּם הַשֹּׁתִים׃ 7 הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים
בִּהְיוֹת יְרוּשָׁלִַם יֹשֶׁבֶת וּשְׁלֵוָה וְעָרֶיהָ
סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יֹשֵׁב׃
8 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר׃ 9 כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֱמֶת
שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
10 וְאַלְמָנָה וְיָתוֹם גֵּר וְעָנִי אַל־תַּעֲשֹׁקוּ
וְרָעַת אִישׁ אָחִיו אַל־תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם׃

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις
στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ
τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, 12 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἰδοὺ
ἀνήρ, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου. 13 Καὶ
αὐτὸς λήψεται ἀρετήν, καὶ καθιεῖται καὶ κατάρξει ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων.
14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσι καὶ τοῖς
χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτήν, καὶ
εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ
Κυρίου. 15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξουσι καὶ
οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε
διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου
τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν
τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὅς ἐστι Χασελεῦ·
2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθὴλ Σαρασὰρ καὶ Ἀρβεσεὲρ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι τὸν
Κύριον, 3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφήτας,
λέγων Εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ
ἁγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη. 4 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ λέγων
5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς
τοὺς ἱερεῖς λέγων Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν
ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἑβδομή-
κοντα ἔτη μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι; 6 Καὶ
ἐὰν φάγητε ἢ πίητε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε;
7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ
τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὴμ
κατοικουμένη καὶ εὐθηνοῦσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν
αὐτῆς, καὶ ἡ ὀρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο;
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν λέγων
9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Κρίμα δίκαιον
κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 10 Καὶ χήραν καὶ
ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πένητα μὴ κατα-
δυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Et sumes aurum et argentum: et facies
coronas, et pones in capite Jesu filii Josedec
sacerdotis magni, 12 Et loqueris ad eum,
dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens:
Ecce vir oriens nomen ejus: et subter eum
orietur, et ædificabit templum Domino. 13 Et
ipse extruet templum Domino; et ipse por-
tabit gloriam, et sedebit, et dominabitur super
solio suo: et erit sacerdos super solio suo: et
consilium pacis erit inter illos duos. 14 Et
coronæ erunt Helem, et Tobiæ, et Idaiæ, et
Hem, filio Sophoniæ, memoriale in templo
Domini. 15 Et qui procul sunt, venient, et
ædificabunt in templo Domini: et scietis quia
Dominus exercituum misit me ad vos. Erit
autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini
Dei vestri.

CAPUT VII.

1 Et factum est in anno quarto Darii regis,
factum est verbum Domini ad Zachariam, in
quarta mensis noni, qui est Casleu. 2 Et
miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogom-
melech, et viri qui erant cum eo, ad deprecan-
dam faciem Domini: 3 Ut dicerent sacerdo-
tibus domus Domini exercituum, et prophetis,
loquentes: Numquid flendum est mihi in
quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut
jam feci multis annis? 4 Et factum est verbum
Domini exercituum ad me, dicens: 5 Loquere
ad omnem populum terræ, et ad sacerdotes,
dicens: Cum jejunaretis, et plangeretis in
quinto et septimo per hos septuaginta annos,
numquid jejunium jejunastis mihi? 6 Et
cum comedistis et bibistis, numquid non vobis
comedistis, et vobismetipsis bibistis? 7 Num-
quid non sunt verba, quæ locutus est Dominus
in manu prophetarum priorum, cum adhuc
Jerusalem habitaretur, et esset opulenta, ipsa
et urbes in circuitu ejus, et ad austrum, et in
campestribus habitaretur? 8 Et factum est
verbum Domini ad Zachariam, dicens: 9 Hæc
ait Dominus exercituum, dicens: Judicium
verum judicate, et misericordiam et misera-
tiones facite unusquisque cum fratre suo.
10 Et viduam, et pupillum, et advenam,
et pauperem nolite calumniari: et malum
vir fratri suo non cogitet in corde suo.

11 וַיְמָאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כָתֵף סֹרָרֶת
וְאָזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ : 12 וְלִבָּם שָׂמוּ
שָׁמִיר מִשְּׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת
יְהוָה צְבָאוֹת : 13 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא
שָׁמֵעוּ כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמָע אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת : 14 וְאֵסָעֲרֵם עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא־יְדָעוּם וְהָאָרֶץ נָשַׁמָּה אַחֲרֵיהֶם מֵעֹבֵר
וּמִשָּׁב וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ־חֶמְדָּה לְשַׁמָּה :

פרשה ח :

1 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר :
2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן
קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ :
3 כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַםִ עִיר
הָאֱמֶת וְהַר־יְהוָה צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ :
4 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד
יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלָםִ
וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים : 5 וּרְחֹבוֹת
הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדִים וִילָדוֹת מְשַׂחֲקִים
בִּרְחֹבֹתֶיהָ : 6 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי יִפָּלֵא בְּעֵינֵי שְׁאֵרִית הָעָם
הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינַי יִפָּלֵא נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת : 7 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ
מִזְרָח וּמֵאֶרֶץ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ : 8 וְהֵבֵאתִי
אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ וְהָיוּ־לִי לְעָם
וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בֶּאֱמֶת
וּבִצְדָקָה : 9 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם הַשֹּׁמְעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה
אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
בְּיוֹם יֻסַּד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הַהֵיכָל
לְהִבָּנוֹת : 10 כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם
שְׂכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וּשְׂכַר הַבְּהֵמָה
אֵינֶנָּה וְלַיּוֹצֵא וְלַבָּא אֵין־שָׁלוֹם מִן־הַצָּר
וַאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרֵעֵהוּ :
11 וְעַתָּה לֹא כַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אֲנִי
לִשְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת :

11 Καὶ ἠπείθησαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον
παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ
μὴ εἰσακούειν, 12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν
ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς
λόγους οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν
πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμ-
προσθεν· καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίου
παντοκράτορος. 13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπε καὶ
οὐκ εἰσήκουσαν, οὕτως κεκράξονται καὶ οὐ μὴ εἰσα-
κούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 Καὶ ἐκβαλῶ
αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ ἡ γῆ
ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ
ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς
ἀφανισμόν.

ΚΕΦ. η.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος
λέγων 2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐζήλωκα
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν, καὶ
θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωκα αὐτήν. 3 Τάδε λέγει Κύ-
ριος Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκηνώσω ἐν
μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καί κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλὴμ
πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος
ὄρος ἅγιον. 4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν
ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλήμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον
αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν·
5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδα-
ρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς. 6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Εἰ
ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ
τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιον μοῦ
ἀδυνατήσει; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἰδοὺ ἐγὼ σώζω τὸν
λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,
8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαὸν κἀγὼ ἔσο-
μαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.
9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Κατισχυέτωσαν
αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προ-
φητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου
παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται.
10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν
κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ
εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως·
καὶ ἐξαποστελῶ παντας τους ἀνθρώπους ἕκαστον
ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. 11 Καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς
ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις
τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

11 Et noluerunt attendere, et averterunt sca-
pulam recedentem, et aures suas aggravave-
runt ne audirent. 12 Et cor suum posuerunt
ut adamantem, ne audirent legem, et verba
quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo
per manum prophetarum priorum: et facto
est indignatio magna a Domino exercituum.
13 Et factum est sicut locutus est, et non
audierunt: sic clamabunt, et non exaudiam,
dicit Dominus exercituum. 14 Et dispersi
eos per omnia regna, quæ nesciunt: et terra
desolata est ab eis, eo quod non esset tran-
siens et revertens: et posuerunt terram desi-
derabilem in desertum.

CAPUT VIII.

1 Et factum est verbum Domini exerci-
tuum, dicens: 2 Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Zelatus sum Sion zelo magno, et
indignatione magna zelatus sum eam. 3 Hæc
dicit Dominus exercituum: Reversus sum ad
Sion, et habitabo in medio Jerusalem: et vo-
cabitur Jerusalem Civitas veritatis, et Mons
Domini exercituum mons sanctificatus. 4 Hæc
dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt
senes et anus in plateis Jerusalem: et viri ba-
culus in manu ejus præ multitudine dierum.
5 Et plateæ civitatis complebuntur infantibus
et puellis ludentibus in plateis ejus. 6 Hæc
dicit Dominus exercituum: Si videbitur diffi-
cile in oculis reliquiarum populi hujus in die-
bus illis, numquid in oculis meis difficile erit
dicit Dominus exercituum. 7 Hæc dicit Do-
minus exercituum: Ecce ego salvabo populum
meum de terra orientis, et de terra occasus
solis. 8 Et adducam eos, et habitabunt in
medio Jerusalem: et erunt mihi in populum,
et ego ero eis in Deum in veritate et in jus-
titia. 9 Hæc dicit Dominus exercituum:
Confortentur manus vestræ, qui auditis in his
diebus sermones istos per os prophetarum:
in die qua fundata est domus Domini exer-
cituum, ut templum ædificaretur. 10 Siqui-
dem ante dies illos merces hominum non erat,
nec merces jumentorum erat, neque introeunti,
neque exeunti erat pax præ tribulatione: et
dimisi omnes homines, unumquemque contra
proximum suum. 11 Nunc autem non
juxta dies priores ego faciam reliquiis
populi hujus, dicit Dominus exercituum,

12 כִּי־זֶרַע הַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם וְהִנְחַלְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ 13 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הֱיִיתֶם קְלָלָה בַּגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וִהְיִיתֶם בְּרָכָה אַל־תִּירָאוּ תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם׃ 14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחָמְתִּי׃ 15 כֵּן שַׁבְתִּי זָמַמְתִּי בַּיָּמִים הָאֵלֶּה לְהֵיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אַל־תִּירָאוּ׃ 16 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם׃ 17 וְאִישׁ ׀ אֶת־רָעַת רֵעֵהוּ אַל־תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם וּשְׁבֻעַת שֶׁקֶר אַל־תֶּאֱהָבוּ כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 18 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃ 19 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמֹעֲדִים טוֹבִים וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ׃ 20 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת׃ 21 וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל־אַחַת לֵאמֹר נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלְכָה גַּם־אָנִי׃ 22 וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלָם וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ 23 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִכֹּל לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהֶחֱזִיקוּ בִּכְנַף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נֵלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם׃

פרשה ט׃

1 מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַדְרָךְ וְדַמֶּשֶׂק מְנֻחָתוֹ כִּי לַיהוָה עֵין אָדָם וְכֹל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְגַם־חֲמָת תִּגְבָּל־בָּהּ צֹר וְצִידוֹן כִּי חָכְמָה מְאֹד׃ 3 וַתִּבֶן צֹר מָצוֹר לָהּ וַתִּצְבָּר־כֶּסֶף כֶּעָפָר וְחָרוּץ כְּטִיט חוּצוֹת׃

12 Ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα. 13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραήλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. 14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, 15 Οὕτως παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε. 16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, 17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρός με λέγων, 19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετρὰς καὶ νηστεία ἡ πέμπτη καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθάς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. 20 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς, 21 Καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος· πορεύσομαι κἀγώ· 22 Καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. 23 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐν γῇ Σεδρὰχ καὶ Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ, διότι Κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ἐν Ἡμὰθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδών, διότι ἐφρόνησαν σφόδρα· 3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν.

12 Sed semen pacis erit: vinea dabit fructum suum, et terra dabit germen suum, et cæli dabunt rorem suum: et possidere faciam reliquias populi hujus universa hæc. 13 Et erit: sicut eratis maledictio in gentibus, domus Juda, et domus Israel: sic salvabo vos, et eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestræ. 14 Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi ut affligerem vos, cum ad iracundiam provocassent patres vestri me, dicit Dominus, et non sum misertus: 15 Sic conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam domui Juda, et Jerusalem: nolite timere. 16 Hæc sunt ergo verba, quæ facietis: Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo: veritatem, et judicium pacis judicate in portis vestris. 17 Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: et juramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus. 18 Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: 19 Hæc dicit Dominus exercituum: Jejunium quarti, et jejunium quinti, et jejunium septimi, et jejunium decimi erit domui Juda in gaudium, et lætitiam, et in solemnitates præclaras: veritatem tantum, et pacem diligite. 20 Hæc dicit Dominus exercituum: Usquequo veniant populi, et habitent in civitatibus multis, 21 Et vadant habitatores, unus ad alterum, dicentes: Eamus, et deprecemur faciem Domini, et quæramus Dominum exercituum: vadam etiam ego. 22 Et venient populi multi, et gentes robustæ, ad quærendum Dominum exercituum in Jerusalem, et deprecandam faciem Domini. 23 Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendent decem homines ex omnibus linguis gentium, et apprehendent fimbriam viri Judæi, dicentes: Ibimus vobiscum: audivimus enim quoniam Deus vobiscum est.

CAPUT IX.

1 ONUS verbi Domini in terra Hadrach, et Damasci requiei ejus: quia Domini est oculus hominis, et omnium tribuum Israel. 2 Emath quoque in terminis ejus, et Tyrus, et Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiam valde. 3 Et ædificavit Tyrus munitionem suam, et coacervavit argentum quasi humum, et aurum ut lutum platearum.

4 הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרִשֶׁנָּה וְהִכָּה בַיָּם חֵילָהּ
וְהִיא בָּאֵשׁ תֵּאָכֵל׃ 5 תֵּרֶא אַשְׁקְלוֹן
וְתִירָא וְעַזָּה וְתָחִיל מְאֹד וְעֶקְרוֹן כִּי־
הוֹבִישׁ מֶבָּטָהּ וְאָבַד מֶלֶךְ מֵעַזָּה וְאַשְׁקְלוֹן
לֹא תֵשֵׁב׃ 6 וְיָשַׁב מַמְזֵר בְּאַשְׁדּוֹד
וְהִכְרַתִּי גְּאוֹן פְּלִשְׁתִּים׃ 7 וַהֲסִרֹתִי דָמָיו
מִפִּיו וְשִׁקֻּצָיו מִבֵּין שִׁנָּיו וְנִשְׁאַר גַּם־הוּא
לֵאלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאַלֻּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן
כִּיבוּסִי׃ 8 וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה מֵעֹבֵר
וּמִשָּׁב וְלֹא־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד נֹגֵשׂ כִּי
עַתָּה רָאִיתִי בְעֵינָי׃ 9 גִּילִי מְאֹד
בַּת־צִיּוֹן הָרִיעִי בַּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מַלְכֵּךְ
יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא עָנִי וְרֹכֵב
עַל־חֲמוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתֹנוֹת׃ 10 וְהִכְרַתִּי־
רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרְתָה
קֶשֶׁת מִלְחָמָה וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם
וּמָשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃
11 גַּם־אַתְּ בְּדַם־בְּרִיתֵךְ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירַיִךְ
מִבּוֹר אֵין מַיִם בּוֹ׃ 12 שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם־הַיּוֹם מַגִּיד מִשְׁנֶה
אָשִׁיב לָךְ׃ 13 כִּי־דָרַכְתִּי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת
מִלֵּאתִי אֶפְרַיִם וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן
עַל־בָּנַיִךְ יָוָן וְשַׂמְתִּיךְ כְּחֶרֶב גִּבּוֹר׃
14 וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ
וַאדֹנָי יֱהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת
תֵּימָן׃ 15 יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם
וְאָכְלוּ וְכָבְשׁוּ אַבְנֵי־קֶלַע וְשָׁתוּ הָמוּ
כְּמוֹ־יָיִן וּמָלְאוּ כַּמִּזְרָק כְּזָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ׃
16 וְהוֹשִׁיעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא
כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי־נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת
עַל־אַדְמָתוֹ׃ 17 כִּי מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ
דָּגָן בַּחוּרִים וְתִירוֹשׁ יְנוֹבֵב בְּתֻלוֹת׃

פרשה י :

1 שַׁאֲלוּ מֵיְהוָה מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ
יְהוָה עֹשֶׂה חֲזִיזִים וּמְטַר־גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם
לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה׃ 2 כִּי הַתְּרָפִים
דִּבְּרוּ־אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וַחֲלֹמוֹת
הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ הֶבֶל יְנַחֵמוּן עַל־כֵּן נָסְעוּ
כְמוֹ־צֹאן יַעֲנוּ כִּי־אֵין רֹעֶה׃ 3 עַל־
הָרֹעִים חָרָה אַפִּי וְעַל־הָעַתּוּדִים אֶפְקוֹד
כִּי־פָקַד יְהוָה צְבָאוֹת אֶת־עֶדְרוֹ אֶת־בֵּית
יְהוּדָה וְשָׂם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה׃

4 Καὶ διὰ τοῦτο Κύριος κληρονομήσει αὐτούς, καὶ
πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν
πυρὶ καταναλωθήσεται. 5 Ὄψεται Ἀσκάλων καὶ
φοβηθήσεται, καὶ Γάζα και οδυνηθήσεται σφόδρα,
καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι
αὐτῆς· καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ
Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ. 6 Καὶ κατοικήσουσιν
ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ. καὶ καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύ-
λων, 7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος
αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων
αὐτῶν· καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ θεῷ
ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος ἐν Ἰούδᾳ, καὶ Ἀκ-
καρὼν ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος· 8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ
οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ
ἀνακάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι
ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου. 9 Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε
θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς ἔρχεταί σοι
δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πρᾳῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς
ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. 10 Καὶ ἐξολο-
θρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραῒμ καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσα-
λήμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλῆ-
θος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν· καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως
θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς. 11 Καὶ σὺ
ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου
ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. 12 Καθήσεσθε ἐν
ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς
ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι·
13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον, ἔπλησα
τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιὼν ἐπὶ τὰ
τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομ-
φαίαν μαχητοῦ· 14 Καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς, καὶ Κύριος παν-
τοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται ἐν
σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. 15 Κύριος παντοκράτωρ
ὑπερασπιεῖ αὐτούς· καὶ καταναλώσουσιν αὐτούς,
καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ
ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον, καὶ πλήσουσι τὰς φιά-
λας ὡς θυσιαστήριον. 16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος
ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν
αὐτοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ.
17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι καλὸν αὐτοῦ,
σῖτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθέ-
νους.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρώι-
μον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ
ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἑκάστῳ βοτάνην ἐν
ἀγρῷ. 2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κό-
πους, καὶ οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια
ψευδῆ ἐλάλουν, μάταια παρεκάλουν· διὰ τοῦτο
ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν διότι
οὐκ ἦν ἴασις. 3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη
ὁ θυμός μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι·
καὶ ἐπισκέψεται Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει
αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ.

4 Ecce Dominus possidebit eam, et percutiet
in mari fortitudinem ejus, et hæc igni devora-
bitur. 5 Videbit Ascalon, et timebit; et Gaza,
et dolebit nimis; et Accaron, quoniam confusa
est spes ejus: et peribit rex de Gaza, et Asca-
lon non habitabitur. 6 Et sedebit separator
in Azoto, et disperdam superbiam Philisthin-
orum. 7 Et auferam sanguinem ejus de ore
ejus, et abominationes ejus de medio dentium
ejus, et relinquetur etiam ipse Deo nostro, et
erit quasi dux in Juda, et Accaron quasi Jebu-
sæus. 8 Et circumdabo domum meam ex his
qui militant mihi euntes et revertentes, et non
transibit super eos ultra exactor: quia nunc
vidi in oculis meis. 9 Exulta satis filia Sion,
jubila filia Jerusalem: Ecce rex tuus veniet
tibi justus et salvator: ipse pauper, et ascen-
dens super asinam, et super pullum filium
asinæ. 10 Et disperdam quadrigam ex
Ephraim, et equum de Jerusalem, et dissipa-
bitur arcus belli: et loquetur pacem gentibus,
et potestas ejus a mari usque ad mare, et a
fluminibus usque ad fines terræ. 11 Tu quoque
in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos
de lacu, in quo non est aqua. 12 Convertimini
ad munitionem vincti spei, hodie quoque an-
nuntians duplicia reddam tibi. 13 Quoniam
extendi mihi Judam quasi arcum, implevi
Ephraim: et suscitabo filios tuos, Sion, super
filios tuos, Græcia: et ponam te quasi gladium
fortium. 14 Et Dominus Deus super eos vide-
bitur, et exibit ut fulgur jaculum ejus: et Do-
minus Deus in tuba canet, et vadet in turbine
austri. 15 Dominus exercituum proteget eos:
et devorabunt, et subjicient lapidibus fundæ:
et bibentes inebriabuntur quasi a vino, et re-
plebuntur ut phialæ, et quasi cornua altaris.
16 Et salvabit eos Dominus Deus eorum in
die illa, ut gregem populi sui: quia lapides
sancti elevabuntur super terram ejus. 17 Quid
enim bonum ejus est, et quid pulchrum ejus,
nisi frumentum electorum, et vinum germinans
virgines?

CAPUT X.

1 PETITE a Domino pluviam in tempore
serotino, et Dominus faciet nives, et pluviam
imbris dabit eis, singulis herbam in agro.
2 Quia simulachra locuta sunt inutile, et
divini viderunt mendacium, et somniatores
locuti sunt frustra: vane consolabantur:
ideireo abducti sunt quasi grex: affligentur,
quia non est eis pastor. 3 Super pastores
iratus est furor meus, et super hircos visi-
tabo: quia visitavit Dominus exercituum
gregem suum, domum Juda, et posuit
eos quasi equum gloriæ suæ in bello.

4 מִמֶּנּוּ פִנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת
מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל־נוֹגֵשׂ יַחְדָּו :
5 וְהָיוּ כְגִבֹּרִים בּוֹסִים בְּטִיט חוּצוֹת
בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהֹבִישׁוּ
רֹכְבֵי סוּסִים : 6 וְגִבַּרְתִּי ׀ אֶת־בֵּית יְהוּדָה
וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי
רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם : 7 וְהָיוּ כְגִבּוֹר
אֶפְרַיִם וְשָׂמַח לִבָּם כְּמוֹ־יָיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ
וְשָׂמֵחוּ יָגֵל לִבָּם בַּיהוָה : 8 אֶשְׁרְקָה
לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ :
9 וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי
וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וָשָׁבוּ : 10 וַהֲשִׁבוֹתִים
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־אֶרֶץ
גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם :
11 וְעָבַר בַּיָּם צָרָה וְהִכָּה בַיָּם גַּלִּים
וְהֹבִישׁוּ כֹּל מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוּרַד גְּאוֹן
אַשּׁוּר וְשֵׁבֶט מִצְרַיִם יָסוּר : 12 וְגִבַּרְתִּים
בַּיהוָה וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלָּכוּ נְאֻם יְהוָה :

פרשה יא :

1 פְּתַח לְבָנוֹן דְּלָתֶיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ
בַּאֲרָזֶיךָ : 2 הֵילֵל בְּרוֹשׁ כִּי־נָפַל אֶרֶז
אֲשֶׁר אַדִּרִים שֻׁדָּדוּ הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן
כִּי יָרַד יַעַר הַבָּצוֹר : 3 קוֹל יִלְלַת הָרֹעִים
כִּי שֻׁדְּדָה אַדַּרְתָּם קוֹל שַׁאֲגַת כְּפִירִים
כִּי שֻׁדַּד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן : 4 כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהָי רְעֵה אֶת־צֹאן הַהֲרֵגָה :
5 אֲשֶׁר קֹנֵיהֶן יַהַרְגֻן וְלֹא יֶאְשָׁמוּ וּמֹכְרֵיהֶן
יֹאמַר בָּרוּךְ יְהוָה וַאעְשִׁר וְרֹעֵיהֶם לֹא
יַחְמוֹל עֲלֵיהֶן : 6 כִּי לֹא אֶחְמוֹל עוֹד
עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וְהִנֵּה אָנֹכִי
מַמְצִיא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ וּבְיַד
מַלְכּוֹ וְכִתְּתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אַצִּיל
מִיָּדָם : 7 וָאֶרְעֶה אֶת־צֹאן הַהֲרֵגָה לָכֵן
עֲנִיֵּי הַצֹּאן וָאֶקַּח־לִי שְׁנֵי מַקְלוֹת לְאַחַד
קָרָאתִי נֹעַם וּלְאַחַד קָרָאתִי חֹבְלִים וָאֶרְעֶה
אֶת־הַצֹּאן : 8 וָאַכְחִד אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים
בְּיֶרַח אֶחָד וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בָּהֶם וְגַם־נַפְשָׁם
בָּחֲלָה בִי : 9 וָאֹמַר לֹא אֶרְעֶה אֶתְכֶם
הַמֵּתָה תָמוּת וְהַנִּכְחֶדֶת תִּכָּחֵד וְהַנִּשְׁאָרוֹת
תֹּאכַלְנָה אִשָּׁה אֶת־בְּשַׂר רְעוּתָהּ :

4 Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔταξε,
καὶ ἀπ' αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ· ἀπ' αὐτοῦ ἐξελεύ-
σεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ. 5 Καὶ ἔσονται
ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πο-
λέμῳ, καὶ παρατάξονται, διότι Κύριος μετ' αὐτῶν·
καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων. 6 Καὶ
κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ
σώσω, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ὅτι ἠγάπησα αὐτούς,
καὶ ἔσονται ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς·
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι
αὐτοῖς. 7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραῒμ,
καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ
χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. 8 Ση-
μαμῶ αὐτοῖς καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς, διότι λυτρώ-
σομαι αὐτούς, καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν
πολλοί· 9 Καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ
μακρὰν μνησθήσονταί μου, ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα
αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσι. 10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐ-
τούς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδῖτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον
εἰσάξω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς· 11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ, καὶ
πατάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται
πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα
ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρε-
θήσεται. 12 Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ θεῷ
αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται,
λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ια.

1 ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ
καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου· 2 Ὀλολυξάτω
πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες
ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος,
ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος. 3 Φωνὴ
θρηνούντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγα-
λωσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τετα-
λαιπώρηκε τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου. 4 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα
τῆς σφαγῆς, 5 Ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ
οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον Εὐ-
λογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν· καὶ οἱ ποι-
μένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς. 6 Διὰ
τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν, λέγει Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς
ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν
γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν. 7 Καὶ
ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναα-
νῖτιν· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μὲν
μίαν ἐκάλεσα κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα
σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα. 8 Καὶ ἐξαρῶ
τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνί, καὶ βαρυν-
θήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐτούς, καὶ γὰρ αἱ
ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ. 9 Καὶ εἶπα Οὐ
ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω, καὶ
τὸ ἐκλεῖπον ἐκλιπέτω, καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέ-
τωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

4 Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso
arcus prœlii, ex ipso egredietur omnis exactor
simul. 5 Et erunt quasi fortes conculcantes
lutum viarum in prœlio: et bellabunt, quia
Dominus cum eis: et confundentur ascensores
equorum. 6 Et confortabo domum Juda, et
domum Joseph salvabo: et convertam eos,
quia miserebor eorum: et erunt sicut fue-
runt quando non projeceram eos: ego enim
Dominus Deus eorum, et exaudiam eos.
7 Et erunt quasi fortes Ephraim, et lætabitur
cor eorum quasi a vino: et filii eorum vide-
bunt, et lætabuntur, et exultabit cor eorum
in Domino. 8 Sibilabo eis, et congregabo
illos, quia redemi eos: et multiplicabo eos
sicut ante fuerant multiplicati. 9 Et semi-
nabo eos in populis, et de longe recordabuntur
mei: et vivent cum filiis suis, et revertentur.
10 Et reducam eos de terra Ægypti, et de
Assyriis congregabo eos, et ad terram Galaad
et Libani adducam eos, et non invenietur eis
locus: 11 Et transibit in maris freto, et per-
cutiet in mari fluctus, et confundentur omnia
profunda fluminis, et humiliabitur superbia
Assur, et sceptrum Ægypti recedet. 12 Con-
fortabo eos in Domino, et in nomine ejus
ambulabunt, dicit Dominus.

CAPUT XI.

1 Aperi Libane portus tuas, et comedat
ignis cedros tuas. 2 Ulula abies, quia cecidit
cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: ulu-
late quercus Basan, quoniam succisus est
saltus munitus. 3 Vox ululatus pastorum,
quia vastata est magnificentia eorum: vox
rugitus leonum, quoniam vastata est superbia
Jordanis. 4 Hæc dicit Dominus Deus meus:
Pasce pecora occisionis, 5 Quæ qui posse-
derant occidebant, et non dolebant, et vende-
bant ea, dicentes: Benedictus Dominus, divites
facti sumus: et pastores eorum non parcebant
eis. 6 Et ego non parcam ultra super habi-
tantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam
homines, unumquemque in manu proximi sui,
et in manu regis sui: et concident terram, et
non eruam de manu eorum. 7 Et pascam pe-
cus occisionis propter hoc, o pauperes gregis.
Et assumpsi mihi duas virgas: unam vocavi
Decorem, et alteram vocavi Funiculum: et
pavi gregem. 8 Et succidi tres pastores in
mense uno, et contracta est anima mea in eis:
siquidem et anima eorum variavit in me.
9 Et dixi: Non pascam vos: quod moritur,
moriatur: et quod succiditur, succidatur: et reli-
qui devorent unusquisque carnem proximi sui.

10 וָאֶקַּח אֶת־מַקְלִי אֶת־נֹעַם וָאֶגְדַּע אֹתוֹ
לְהָפֵיר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־
הָעַמִּים׃ 11 וַתֻּפַר בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּדְעוּ כֵן
עֲנִיֵּי הַצֹּאן הַשֹּׁמְרִים אֹתִי כִּי דְבַר־יְהוָה
הוּא׃ 12 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם
הָבוּ שְׂכָרִי וְאִם־לֹא ׀ חֲדָלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־
שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כָּסֶף׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֶדֶר הַיְקָר
אֲשֶׁר יָקַרְתִּי מֵעֲלֵיהֶם וָאֶקְחָה שְׁלֹשִׁים
הַכֶּסֶף וָאַשְׁלִיךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר׃
14 וָאֶגְדַּע אֶת־מַקְלִי הַשֵּׁנִי אֵת הַחֹבְלִים
לְהָפֵר אֶת־הָאַחֲוָה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין
יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי עוֹד
קַח־לְךָ כְּלִי רֹעֶה אֱוִלִי׃ 16 כִּי הִנֵּה־אָנֹכִי
מֵקִים רֹעֶה בָּאָרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד
הַנַּעַר לֹא־יְבַקֵּשׁ וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יְרַפֵּא
הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל וּבְשַׂר הַבְּרִיאָה
יֹאכַל וּפַרְסֵיהֶן יְפָרֵק׃ 17 הוֹי רֹעִי
הָאֱלִיל עֹזְבִי הַצֹּאן חֶרֶב עַל־זְרוֹעוֹ
וְעַל־עֵין יְמִינוֹ זְרֹעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבָשׁ וְעֵין
יְמִינוֹ כָּהֹה תִכְהֶה׃

פרשה יב׃

1 מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה
נֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וְיֹצֵר רוּחַ־אָדָם
בְּקִרְבּוֹ׃ 2 הִנֵּה אָנֹכִי שָׂם אֶת־יְרוּשָׁלִַם
סַף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה
יִהְיֶה בַמָּצוֹר עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וְהָיָה
בַיּוֹם־הַהוּא אָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלִַם אֶבֶן
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט
יִשָּׂרֵטוּ וְנֶאֶסְפוּ עָלֶיהָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
4 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אַכֶּה כָל־סוּס
בַּתִּמָּהוֹן וְרֹכְבוֹ בַּשִּׁגָּעוֹן וְעַל־בֵּית
יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־עֵינַי וְכֹל סוּס הָעַמִּים
אַכֶּה בַּעִוָּרוֹן׃ 5 וְאָמְרוּ אַלֻּפֵי יְהוּדָה
בְּלִבָּם אַמְצָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם בַּיהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃ 6 בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׂים
אֶת־אַלֻּפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים
וּכְלַפִּיד אֵשׁ בְּעָמִיר וְאָכְלוּ עַל־יָמִין
וְעַל־שְׂמֹאול אֶת־כָּל־הָעַמִּים סָבִיב
וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם עוֹד תַּחְתֶּיהָ בִּירוּשָׁלִָם׃

10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ
ἀποῤῥίψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου
ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς· 11 Καὶ
διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται
οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι
διότι λόγος Κυρίου ἐστί. 12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς Εἰ
καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθόν μου ἢ
ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα
ἀργυροῦς. 13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Κάθες
αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν
ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ
ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον
αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.
14 Καὶ ἀπέῤῥιψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν, τὸ
σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνὰ
μέσον Ἰούδα καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραήλ. 15 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ
ποιμένος ἀπείρου. 16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποι-
μένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται,
καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συν-
τετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται, καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ
μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν κατα-
φάγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.
17 Ὦ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καταλελοιπότες
τὰ πρόβατα· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ· ὁ βραχίων
αὐτοῦ ξηραινόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς
ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, λέγει
Κύριος, ἐκτείνων οὐρανόν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ
πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. 2 Ἰδοὺ ἐγὼ
τίθημι τὴν Ἰερουσαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα
πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται
περιοχὴ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ. 3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἰερουσαλὴμ λίθον καταπατού-
μενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν
ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ'
αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. 4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα
ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παρα-
φρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τοὺς
ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν
πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει. 5 Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι
Ἰούδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν Εὑρήσομεν ἑαυτοῖς
τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντο-
κράτορι θεῷ αὐτῶν. 6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς δαλὸν πυρὸς
ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ,
καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει
Ἰερουσαλὴμ ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἰερουσαλήμ.

10 Et tuli virgam meam, quæ vocabatur De-
cus; et abscidi eam, ut irritum facerem fœdus
meum quod percussi cum omnibus populis.
11 Et in irritum deductum est in die illa: et
cognoverunt sic pauperes gregis, qui custo-
diunt mihi, quia verbum Domini est. 12 Et
dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris,
afferte mercedem meam; et si non, quiescite.
Et appenderunt mercedem meam triginta ar-
genteos. 13 Et dixit Dominus ad me: Pro-
jice illud ad statuarium, decorum pretium,
quo appretiatus sum ab eis. Et tuli triginta
argenteos: et projeci illos in domum Domini
ad statuarium. 14 Et præcidi virgam meam
secundam, quæ appellabatur Funiculus, ut
dissolverem germanitatem inter Judam et
Israel. 15 Et dixit Dominus ad me: Adhuc
sume tibi vasa pastoris stulti. 16 Quia ecce
ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta
non visitabit, dispersum non quæret, et con-
tritum non sanabit, et id quod stat non enu-
triet, et carnes pinguium comedet, et ungulas
eorum dissolvet. 17 O pastor, et idolum,
derelinquens gregem: gladius super brachium
ejus, et super oculum dextrum ejus: brachium
ejus ariditate siccabitur, et oculus dexter ejus
tenebrescens obscurabitur.

CAPUT XII.

1 Onus verbi Domini super Israel. Dicit
Dominus extendens cælum et fundans terram,
et fingens spiritum hominis in eo: 2 Ecce
ego ponam Jerusalem superliminare crapulæ
omnibus populis in circuitu: sed et Juda erit
in obsidione contra Jerusalem. 3 Et erit, in
die illa ponam Jerusalem lapidem oneris
cunctis populis: omnes qui levabunt eam,
concisione lacerabuntur: et colligentur ad-
versus eam omnia regna terræ. 4 In die illa,
dicit Dominus, percutiam omnem equum in
stuporem, et ascensorem ejus in amentiam:
et super domum Juda aperiam oculos meos, et
omnem equum populorum percutiam cæcitate.
5 Et dicent duces Juda in corde suo: Confor-
tentur mihi habitatores Jerusalem in Domino
exercituum Deo eorum. 6 In die illa ponam
duces Juda sicut caminum ignis in lignis,
et sicut facem ignis in fœno: et devora-
bunt ad dexteram et ad sinistram omnes
populos in circuitu: et habitabitur Jeru-
salem rursus in loco suo in Jerusalem.

7 וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אָהֳלֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה
לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל תִּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִיד
וְתִפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִָם עַל־יְהוּדָה׃
8 בַּיּוֹם הַהוּא יָגֵן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב
יְרוּשָׁלִַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא
כְּדָוִיד וּבֵית דָּוִיד כֵּאלֹהִים כְּמַלְאַךְ יְהוָה
לִפְנֵיהֶם׃ 9 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ
לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־
יְרוּשָׁלִָם׃ 10 וְשָׁפַכְתִּי עַל־בֵּית דָּוִיד וְעַל
יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ
אֵלַי אֵת אֲשֶׁר־דָּקָרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד
עַל־הַיָּחִיד וְהָמֵר עָלָיו כְּהָמֵר עַל־הַבְּכוֹר׃
11 בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלִַם
כְּמִסְפַּד הֲדַדְרִמּוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן׃ 12 וְסָפְדָה
הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת
בֵּית־דָּוִיד לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת
בֵּית־נָתָן לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ 13 מִשְׁפַּחַת
בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת
הַשִּׁמְעִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ 14 כֹּל
הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת מִשְׁפָּחֹת מִשְׁפָּחֹת
לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃

פרשה יג׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית
דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם לְחַטַּאת וּלְנִדָּה׃
2 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת
אַכְרִית אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצַבִּים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא
יִזָּכְרוּ עוֹד וְגַם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ
הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן־הָאָרֶץ׃ 3 וְהָיָה כִּי־
יִנָּבֵא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאִמּוֹ
יֹלְדָיו לֹא תִחְיֶה כִּי שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם
יְהוָה וּדְקָרֻהוּ אָבִיהוּ וְאִמּוֹ יֹלְדָיו בְּהִנָּבְאוֹ׃
4 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים
אִישׁ מֵחֶזְיֹנוֹ בְּהִנָּבְאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אַדֶּרֶת
שֵׂעָר לְמַעַן כַּחֵשׁ׃ 5 וְאָמַר לֹא נָבִיא
אָנֹכִי אִישׁ עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי כִּי־אָדָם הִקְנַנִי
מִנְּעוּרָי׃ 6 וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי׃
7 חֶרֶב עוּרִי עַל־רֹעִי וְעַל־גֶּבֶר עֲמִיתִי נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת הַךְ אֶת־הָרֹעֶה וּתְפוּצֶיןָ
הַצֹּאן וַהֲשִׁבֹתִי יָדִי עַל־הַצֹּעֲרִים׃

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰούδα καθὼς
ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου
Δαυὶδ καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ
ἐπὶ τὸν Ἰούδα. 8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὡς Δαυίδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος θεοῦ, ὡς
ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν. 9 Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. 10 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν
οἶκον Δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ
πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπιβλέψονται
πρός με ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο, καὶ κόψονται ἐπ'
αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται
ὀδύνην ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ. 11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς
κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου, 12 Καὶ
κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ
καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτων καθ' ἑαυτάς·
φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· 13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ'
ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ
τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ' ἑαυτάς. 14 Πᾶσαι αἱ ὑπολελειμμέναι φυλαί,
φυλὴ καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτάς.

ΚΕΦ. ιγ.

1 ἘΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος δια-
νοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν καὶ εἰς τὸν χω-
ρισμόν. 2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος Σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν
εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται
μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς. 3 Καὶ ἔσται ἐὰν
προφετεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες
αὐτόν Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι
Κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, ἐν τῷ
προφετεύειν αὐτόν. 4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ
τῆς ὁράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν, καὶ
ἐνδύσονται δέῤῥιν τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο.
5 Καὶ ἐρεῖ Οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος
ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος
ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου. 6 Καὶ ἐρῶ πρὸς
αὐτὸν Τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν
σου; καὶ ἐρεῖ Ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ
μου. 7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας
μου καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ
πρόβατα, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.

7 Et salvabit Dominus tabernacula Juda,
sicut in principio: ut non magnifice glorie-
tur domus David, et gloria habitantium Jeru-
salem contra Judam. 8 In die illa proteget
Dominus habitatores Jerusalem, et erit qui
offenderit ex eis in die illa, quasi David; et
domus David quasi Dei, sicut angelus Domini
in conspectu eorum. 9 Et erit in die illa:
quæram conterere omnes gentes, quæ veniunt
contra Jerusalem. 10 Et effundam super
domum David, et super habitatores Jerusalem,
spiritum gratiæ et precum: et aspicient ad me,
quem confixerunt: et plangent eum planctu
quasi super unigenitum, et dolebunt super eum,
ut doleri solet in morte primogeniti. 11 In
die illa magnus erit planctus in Jerusalem,
sicut planctus Adadremmon in campo Maged-
don. 12 Et planget terra, familiæ et familiæ
seorsum: familiæ domus David seorsum, et
mulieres eorum seorsum: familiæ domus
Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum:
13 Familiæ domus Levi seorsum, et mulieres
eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, et
mulieres eorum seorsum. 14 Omnes familiæ
reliquæ, familiæ et familiæ seorsum, et mu-
lieres eorum seorsum.

CAPUT XIII.

1 In die illa erit fons patens domui David,
et habitantibus Jerusalem, in ablutionem
peccatoris et menstruatæ. 2 Et erit in die
illa, dicit Dominus exercituum: disperdam
nomina idolorum de terra, et non memora-
buntur ultra: et pseudoprophetas, et spiritum
immundum auferam de terra. 3 Et erit, cum
prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater
ejus et mater ejus, qui genuerunt eum: Non
vives: quia mendacium locutus es in nomine
Domini; et configent eum pater ejus et mater
ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. 4 Et
erit; in die illa confundentur prophetæ, unus-
quisque ex visione sua cum prophetaverit:
nec operientur pallio saccino, ut mentiantur:
5 Sed dicet: Non sum propheta, homo agri-
cola ego sum: quoniam Adam exemplum
meum ab adolescentia mea. 6 Et dicetur ei:
Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tua-
rum? Et dicet: His plagatus sum in domo
eorum qui diligebant me. 7 Framea suscitare
super pastorem meum, et super virum cohæ-
rentem mihi, dicit Dominus exercituum:
percute pastorem, et dispergentur oves:
et convertam manum meam ad parvulos.

8 וְהָיָה בְכָל־הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם
בָּהּ יִכָּרְתוּ יִגְוָעוּ וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֶר בָּהּ׃
9 וְהֵבֵאתִי אֶת־הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים
כִּצְרֹף אֶת־הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן אֶת־
הַזָּהָב הוּא ׀ יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה
אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא יֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהָי׃

פרשה יד׃

1 הִנֵּה יוֹם בָּא לַיהוָה וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ
בְּקִרְבֵּךְ׃ 2 וְאָסַפְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם ׀ אֶל־
יְרוּשָׁלַםִ לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנָשַׁסּוּ
הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשָּׁגַלְנָה וְיָצָא חֲצִי
הָעִיר בַּגּוֹלָה וְיֶתֶר הָעָם לֹא יִכָּרֵת
מִן־הָעִיר׃ 3 וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם
הָהֵם כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב׃ 4 וְעָמְדוּ
רַגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַםִ מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים
מֵחֶצְיוֹ מִזְרָחָה וָיָמָּה גֵּיא גְּדוֹלָה מְאֹד
וּמָשׁ חֲצִי הָהָר צָפוֹנָה וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה׃
5 וְנַסְתֶּם גֵּיא־הָרַי כִּי־יַגִּיעַ גֵּי־הָרִים אֶל־
אָצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ
בִּימֵי עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהַי
כָּל־קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃ 6 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא־יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת וְקִפָּאוֹן׃ 7 וְהָיָה
יוֹם־אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־
לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת־עֶרֶב יִהְיֶה־אוֹר׃
8 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־חַיִּים
מִירוּשָׁלַםִ חֶצְיָם אֶל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם
אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבָחֹרֶף יִהְיֶה׃
9 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
10 יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן
נֶגֶב יְרוּשָׁלָםִ וְרָאֲמָה וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ
לְמִשַּׁעַר בִּנְיָמִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן
עַד־שַׁעַר הַפִּנִּים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 11 וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם לֹא יִהְיֶה־
עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַםִ לָבֶטַח׃
12 וְזֹאת ׀ תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה
אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלָםִ
הָמֵק ׀ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו
תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃

8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο
μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ
τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ. 9 Καὶ διάξω τὸ
τρίτον διὰ πυρός, καὶ πυρώσω αὐτοὺς ὡς πυροῦ-
ται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται
τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται το ὄνομά μου,
κἀγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ Λαός μου οὗτός
ἐστι, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ Κύριος ὁ θεός μου.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται Κυρίου, καὶ διαμε-
ρισθήσονται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί· 2 Καὶ ἐπισυν-
άξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον,
καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις καὶ διαρπαγήσονται αἱ
οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ ἐξελεύ-
σεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ
κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ
τῆς πόλεως. 3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος καὶ παρα-
τάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα πα-
ρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 4 Καὶ στή-
σονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνα-
τολῶν· καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ
ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν, χάος
μέγα σφόδρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς
τὸν βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον.
5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ τῶν ὀρέων μου, καὶ
ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασόδ, καὶ
ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ συσσεισμοῦ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα·
καὶ ἥξει Κύριος ὁ θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
μετ' αὐτοῦ. 6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ
ἔσται φῶς, καὶ ψύχη καὶ πάγος 7 Ἔσται μίαν
ἡμέραν, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ,
καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται
φῶς. 8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ
ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι
ἔσται οὕτως. 9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος
εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν, 10 Κυκλῶν πᾶσαν
τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ῥεμμὼν
κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου
μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὶν ἕως τοῦ τόπου τῆς
πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν
καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεήλ, ἕως τῶν ἀποληνίων
τοῦ βασιλέως 11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ
ἀνάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ
πεποιθότως. 12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις ἣν
κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς ὅσοι ἐπεστράτευ-
σαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν
ἑστηκότων ἐπὶ τους πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

8 Et erunt in omni terra, dicit Dominus: par-
tes duæ in ea dispergentur, et deficient; et
tertia pars relinquetur in ea. 9 Et ducam
tertiam partem per ignem, et uram eos sicut
uritur argentum, et probabo eos sicut proba-
tur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et
ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus
es; et ipse dicet: Dominus Deus meus.

CAPUT XIV.

1 Ecce venient dies Domini, et dividentur
spolia tua in medio tui. 2 Et congregabo
omnes gentes ad Jerusalem in prœlium, et
capietur civitas, et vastabuntur domus, et
mulieres violabuntur: et egredietur media
pars civitatis in captivitatem, et reliquum
populi non auferetur ex urbe. 3 Et egredie-
tur Dominus, et prœliabitur contra gentes
illas, sicut prœliatus est in die certaminis.
4 Et stabunt pedes ejus in die illa super
montem Olivarum, qui est contra Jerusalem
ad orientem; et scindetur mons Olivarum ex
media parte sui ad orientem, et ad occidentem
prærupto grandi valde, et separabitur medium
montis ad aquilonem, et medium ejus ad me-
ridiem. 5 Et fugietis ad vallem montium
eorum, quoniam conjungetur vallis montium
usque ad proximum: et fugietis sicut fugistis
a facie terræmotus in diebus Oziæ regis Juda:
et veniet Dominus Deus meus, omnesque sancti
cum eo. 6 Et erit in die illa, non erit lux,
sed frigus et gelu. 7 Et erit dies una, quæ
nota est Domino, non dies neque nox; et in
tempore vesperi erit lux. 8 Et erit in die
illa, exibunt aquæ vivæ de Jerusalem: me-
dium earum ad mare orientale, et medium
earum ad mare novissimum: in æstate et in
hieme erunt. 9 Et erit Dominus rex super
omnem terram: in die illa erit Dominus unus,
et erit nomen ejus unum. 10 Et revertetur
omnis terra usque ad desertum, de colle Rem-
mon ad austrum Jerusalem: et exaltabitur, et
habitabit in loco suo a porta Benjamin usque
ad locum portæ prioris, et usque ad portam
angulorum: et a turre Hananeel usque ad
torcularia regis. 11 Et habitabunt in ea, et
anathema non erit amplius: sed sedebit Jeru-
salem secura. 12 Et hæc erit plaga, qua per-
cutiet Dominus omnes gentes, quæ pugna-
verunt adversus Jerusalem: tabescet caro
uniuscujusque stantis super pedes suos, et
oculi ejus contabescent in foraminibus suis,
et lingua eorum contabescet in ore suo.

13 וְהָיָה֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא תִּהְיֶ֛ה מְהוּמַת־יְהוָ֥ה
רַבָּ֖ה בָּהֶ֑ם וְהֶחֱזִ֗יקוּ אִ֚ישׁ יַ֣ד רֵעֵ֔הוּ
וְעָלְתָ֥ה יָד֖וֹ עַל־יַ֥ד רֵעֵֽהוּ׃ 14 וְגַם־יְהוּדָ֔ה
תִּלָּחֵ֖ם בִּירֽוּשָׁלִָ֑ם וְאֻסַּף֩ חֵ֨יל כָּל־הַגּוֹיִ֜ם
סָבִ֗יב זָהָ֥ב וָכֶ֛סֶף וּבְגָדִ֖ים לָרֹ֥ב מְאֹֽד׃
15 וְכֵ֨ן תִּהְיֶ֜ה מַגֵּפַ֣ת הַסּ֗וּס הַפֶּ֨רֶד֙ הַגָּמָ֣ל
וְהַחֲמ֔וֹר וְכָל־הַבְּהֵמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יִהְיֶ֖ה בַּמַּחֲנ֣וֹת
הָהֵ֑מָּה כַּמַּגֵּפָ֖ה הַזֹּֽאת׃ 16 וְהָיָ֗ה
כָּל־הַנּוֹתָר֙ מִכָּל־הַגּוֹיִ֔ם הַבָּאִ֖ים עַל־יְרוּשָׁלִָ֑ם
וְעָל֞וּ מִדֵּ֧י שָׁנָ֣ה בְשָׁנָ֗ה לְהִֽשְׁתַּחֲוֺת֙ לְמֶ֙לֶךְ֙
יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת וְלָחֹ֖ג אֶת־חַ֥ג הַסֻּכּֽוֹת׃
17 וְ֠הָיָה אֲשֶׁ֨ר לֹֽא־יַעֲלֶ֜ה מֵאֵ֨ת מִשְׁפְּח֤וֹת
הָאָ֙רֶץ֙ אֶל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם לְהִֽשְׁתַּחֲוֺ֔ת לְמֶ֖לֶךְ
יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת וְלֹ֥א עֲלֵיהֶ֖ם יִהְיֶ֥ה הַגָּֽשֶׁם׃
18 וְאִם־מִשְׁפַּ֨חַת מִצְרַ֧יִם לֹֽא־תַעֲלֶ֛ה וְלֹ֥א
בָאָ֖ה וְלֹ֣א עֲלֵיהֶ֑ם תִּֽהְיֶ֣ה הַמַּגֵּפָ֗ה אֲשֶׁ֨ר
יִגֹּ֤ף יְהוָה֙ אֶת־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יַֽעֲל֔וּ לָחֹ֖ג
אֶת־חַ֥ג הַסֻּכּֽוֹת׃ 19 זֹ֥את תִּהְיֶ֖ה חַטַּ֣את
מִצְרָ֑יִם וְחַטַּאת֙ כָּל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יַֽעֲל֔וּ
לָחֹ֖ג אֶת־חַ֥ג הַסֻּכּֽוֹת׃ 20 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא
יִהְיֶה֙ עַל־מְצִלּ֣וֹת הַסּ֔וּס קֹ֖דֶשׁ לַיהוָ֑ה
וְהָיָ֤ה הַסִּירוֹת֙ בְּבֵ֣ית יְהוָ֔ה כַּמִּזְרָקִ֖ים
לִפְנֵ֥י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 21 וְֽ֠הָיָה כָּל־סִ֨יר בִּירוּשָׁלִַ֜ם
וּבִֽיהוּדָ֗ה קֹ֚דֶשׁ לַיהוָ֣ה צְבָא֔וֹת וּבָ֙אוּ֙ כָּל־
הַזֹּ֣בְחִ֔ים וְלָקְח֥וּ מֵהֶ֖ם וּבִשְּׁל֣וּ בָהֶ֑ם וְלֹא־
יִהְיֶ֨ה כְנַעֲנִ֥י ע֛וֹד בְּבֵית־יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת
בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא׃

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκστασις Κυρίου
μεγάλη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐπιλήψονται ἕκαστος τῆς
χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ
χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
14 Καὶ Ἰούδας παρατάξεται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν,
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος
σφόδρα. 15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων
καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρ-
εμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην.
16 Καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ
βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἑορτάσαι τὴν
ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. 17 Καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν
μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ
παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται.
18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ. μηδὲ ἔλθῃ,
καὶ ἐπὶ τούτους ἔσται ἡ πτῶσις ἣν πατάξει Κύριος
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι
τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. 19 Αὕτη ἔσται ἡ
ἁμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν
ἐθνῶν, ὃς ἂν μὴ ἀναβῇ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς
σκηνοπηγίας. 20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ
ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παν-
τοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου·
21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ
Ἰούδᾳ ἅγιος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἥξουσι
πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν καὶ
ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἔτι
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

13 In die illa erit tumultus Domini magnus
in eis: et apprehendet vir manum proximi
sui, et conseretur manus ejus super manum
proximi sui. 14 Sed et Judas pugnabit ad-
versus Jerusalem: et congregabuntur divitiæ
omnium gentium in circuitu, aurum, et argen-
tum, et vestes multæ satis. 15 Et sic erit
ruina equi, et muli, et cameli, et asini, et om-
nium jumentorum, quæ fuerint in castris illis,
sicut ruina hæc. 16 Et omnes qui reliqui
fuerint de universis gentibus, quæ venerunt
contra Jerusalem, ascendent ab anno in an-
num, ut adorent regem, Dominum exercituum,
et celebrent festivitatem tabernaculorum.
17 Et erit, qui non ascenderit de familiis
terræ ad Jerusalem, ut adoret regem, Do-
minum exercituum, non erit super eos imber.
18 Quod et si familia Ægypti non ascen-
derit, et non venerit: nec super eos erit, sed
erit ruina, qua percutiet Dominus omnes
gentes, quæ non ascenderint ad celebrandam
festivitatem tabernaculorum. 19 Hoc erit
peccatum Ægypti, et hoc peccatum omnium
gentium, quæ non ascenderint ad celebrandam
festivitatem tabernaculorum. 20 In die illa
erit quod super frenum equi est, sanctum Do-
mino: et erunt lebetes in domo Domini quasi
phialæ coram altari. 21 Et erit omnis lebes
in Jerusalem et in Juda sanctificatus Domino
exercituum: et venient omnes immolantes, et
sument ex eis, et coquent in eis: et non erit
mercator ultra in domo Domini exercituum in
die illo.

LIBER MALACHIÆ.

מלאכי א

מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מַלְאָכִי : 2 אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר
יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלוֹא־אָח
עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב :
3 וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים אֶת־הָרָיו
שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר : 4 כִּי־
תֹאמַר אֱדוֹם רֻשַּׁשְׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה
חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה
יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל
רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם :
5 וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל
יְהוָה מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל : 6 בֵּן יְכַבֵּד
אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי
וְאִם־אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר ׀ יְהוָה
צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם
בַּמֶּה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ : 7 מַגִּישִׁים עַל־
מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה גֵאַלְנוּךָ
בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְהוָה נִבְזֶה הוּא : 8 וְכִי־
תַגִּישׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ
פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא
לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת : 9 וְעַתָּה חַלּוּ־נָא פְנֵי־
אֵל וִיחָנֵנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא
מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת :
10 מִי גַם־בָּכֶם וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם וְלֹא־תָאִירוּ
מִזְבְּחִי חִנָּם אֵין־לִי חֵפֶץ בָּכֶם אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם :

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ
ἀγγέλου αὐτοῦ· θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας
ὑμῶν. 2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ
εἴπατε Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν
Ἡσαῦ τοῦ Ἰακώβ, λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν
Ἰακώβ, 3 Τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ
ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου; 4 Διότι ἐρεῖ Ἡ Ἰδου-
μαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικο-
δομήσωμεν τὰς ἐρήμους. Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ κατα-
στρέψω· καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας,
καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.
5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς
ἐρεῖτε Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων
τοῦ Ἰσραήλ. 6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος
τὸν κύριον ἑαυτοῦ. Καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ, ποῦ
ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγώ, ποῦ
ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ
εἴπατε Ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου; 7 Προσ-
άγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλι-
σγημένους, καὶ εἴπατε Ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐ-
τούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα Κυρίου ἠλισγη-
μένη ἐστί, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε.
8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ
κακόν; καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄῤῥωστον,
οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ σου,
εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. 9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ
πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ· ἐν
χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα· εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν
πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ
οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι
μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

MALACHIAS, CAPUT I.

ONUS verbi Domini ad Israel in manu
Malachiæ. 2 Dilexi vos, dicit Dominus,
et dixistis : In quo dilexisti nos? Nonne
frater erat Esau Jacob, dicit Dominus, et di-
lexi Jacob ; 3 Esau autem odio habui, et
posui montes ejus in solitudinem, et heredi-
tatem ejus in dracones deserti. 4 Quod si
dixerit Idumæa : Destructi sumus, sed rever-
tentes ædificabimus quæ destructa sunt : hæc
dicit Dominus exercituum : Isti ædificabunt
et ego destruam, et vocabuntur termini im-
pietatis, et populus cui iratus est Dominus
usque in æternum. 5 Et oculi vestri videbunt :
et vos dicetis : Magnificetur Dominus super
terminum Israel. 6 Filius honorat patrem,
et servus dominum suum : si ergo pater ego
sum, ubi est honor meus? et si Dominus ego
sum, ubi est timor meus? dicit Dominus
exercituum ad vos, o sacerdotes, qui despicitis
nomen meum, et dixistis : In quo despeximus
nomen tuum? 7 Offertis super altare meum
panem pollutum, et dicitis : In quo pollui-
mus te? In eo quod dicitis : Mensa Domini
despecta est. 8 Si offeratis cæcum ad immo-
landum, nonne malum est? et si offeratis
claudum, et languidum, nonne malum est?
offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si
susceperit faciem tuam, dicit Dominus exer-
cituum. 9 Et nunc deprecamini vultum
Dei ut misereatur vestri (de manu enim
vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat
facies vestras, dicit Dominus exercituum.
10 Quis est in vobis, qui claudat ostia, et
incendat altare meum gratuito? non est mihi
voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum :
et munus non suscipiam de manu vestra.

11 כִּי מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ גָּדוֹל שְׁמִי
בַּגּוֹיִם וּבְכָל־מָקוֹם מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי
וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־גָדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ 12 וְאַתֶּם מְחַלְּלִים אוֹתוֹ
בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְהוָה מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ
נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ 13 וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה
וְהִפַּחְתֶּם אוֹתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וַהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת־הַפִּסֵּחַ וְאֶת־הַחוֹלֶה
וַהֲבֵאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ
מִיֶּדְכֶם אָמַר יְהוָה׃ 14 וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֵשׁ
בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת לַאדֹנָי
כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וּשְׁמִי נוֹרָא בַגּוֹיִם׃

פרשה ב׃

1 וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת
הַכֹּהֲנִים׃ 2 אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ וְאִם־לֹא
תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה
וְאָרוֹתִי אֶת־בִּרְכוֹתֵיכֶם וְגַם אָרוֹתִיהָ כִּי
אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־לֵב׃ 3 הִנְנִי גֹעֵר לָכֶם
אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרִיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ
חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו׃ 4 וִידַעְתֶּם
כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֵת הַמִּצְוָה הַזֹּאת
לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 5 בְּרִיתִי ׀ הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי
שְׁמִי נִחַת הוּא׃ 6 תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה
בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא־נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם
וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְרַבִּים הֵשִׁיב מֵעָוֺן׃
7 כִּי־שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה
יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה־צְבָאוֹת
הוּא׃ 8 וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם
רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית הַלֵּוִי
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 9 וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי
אֶתְכֶם נִבְזִים וּשְׁפָלִים לְכָל־הָעָם כְּפִי
אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים
פָּנִים בַּתּוֹרָה׃ 10 הֲלוֹא אָב אֶחָד
לְכֻלָּנוּ הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ מַדּוּעַ
נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ
ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ
τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ
θυσία καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς
ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 12 Ὑμεῖς δὲ
βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα Κυ-
ρίου ἠλισγημένη ἐστί, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδέ-
νωται βρώματα αὐτοῦ. 13 Καὶ εἴπατε Ταῦτα ἐκ
κακοπαθείας ἐστί. Καὶ ἐξεφύσησα αὐτά, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ εἰσεφέρετε ἁρπάγματα
καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρητε
τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν
ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 Καὶ ἐπικα-
τάρατος ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποι-
μνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ
θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας
ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά
μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ ἱερεῖς.
2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ'
ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλο-
γίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκε-
δάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. 3 Ἰδοὺ
ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον
ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ
λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό· 4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν
ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς
Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 5 Ἡ δια-
θήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης,
καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ
προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. 6 Νό-
μος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία
οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευ-
θύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν
ἀπὸ ἀδικίας. 7 Ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται
γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐ-
τοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν.
8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἠσθενήσατε
πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ
Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Κἀγὼ δέδωκα
ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερριμμένους εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς
μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. 10 Οὐχὶ
πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς;
τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

11 Ab ortu enim solis usque ad occasum, mag-
num est nomen meum in gentibus, et in omni
loco sacrificatur, et offertur nomini meo oblatio
munda : quia magnum est nomen meum in
gentibus, dicit Dominus exercituum. 12 Et
vos polluistis illud in eo quod dicitis : Mensa
Domini contaminata est : et quod superponi-
tur, contemptibile est, cum igne qui illud
devorat. 13 Et dixistis : Ecce de labore, et
exsufflastis illud, dicit Dominus exercituum,
et intulistis de rapinis claudum, et languidum,
et intulistis munus : numquid suscipiam illud
de manu vestra ? dicit Dominus. 14 Male-
dictus dolosus, qui habet in grege suo mascu-
lum, et votum faciens immolat debile Domino :
quia rex magnus ego, dicit Dominus exerci-
tuum, et nomen meum horribile in gentibus.

CAPUT II.

1 Et nunc ad vos mandatum hoc, o sacer-
dotes. 2 Si nolueritis audire, et si nolueritis
ponere super cor, ut detis gloriam nomini
meo, ait Dominus exercituum : mittam in
vos egestatem, et maledicam benedictio-
nibus vestris, et maledicam illis : quoniam
non posuistis super cor. 3 Ecce ego projiciam
vobis brachium, et dispergam super vultum
vestrum stercus solemnitatum vestrarum, et
assumet vos secum. 4 Et scietis quia misi
ad vos mandatum istud, ut esset pactum
meum cum Levi, dicit Dominus exercituum.
5 Pactum meum fuit cum eo vitæ et pacis :
et dedi ei timorem, et timuit me, et a facie
nominis mei pavebat. 6 Lex veritatis fuit
in ore ejus, et iniquitas non est inventa in
labiis ejus : in pace et in æquitate ambulavit
mecum, et multos avertit ab iniquitate. 7 La-
bia enim sacerdotis custodient scientiam, et
legem requirent ex ore ejus : quia angelus
Domini exercituum est. 8 Vos autem reces-
sistis de via, et scandalizastis plurimos in
lege : irritum fecistis pactum Levi, dicit
Dominus exercituum. 9 Propter quod et
ego dedi vos contemptibiles, et humiles
omnibus populis, sicut non servastis vias
meas, et accepistis faciem in lege. 10 Num-
quid non pater unus omnium nostrum ?
numquid non Deus unus creavit nos ? quare
ergo despicit unusquisque nostrum fratrem
suum, violans pactum patrum nostrorum ?

11 בָּגְדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְיִשְׂרָאֵל
וּבִירוּשָׁלָ͏ִם כִּי ׀ חִלֵּל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה
אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נֵכָר׃ 12 יַכְרֵת
יְהוָה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה
מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ מִנְחָה לַיהוָה
צְבָאוֹת׃ 13 וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת
דִּמְעָה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין
עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה וְלָקַחַת רָצוֹן
מִיֶּדְכֶם׃ 14 וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל כִּי־יְהוָה
הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין ׀ אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר
אַתָּה בָּגַדְתָּה בָּהּ וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת
בְּרִיתֶךָ׃ 15 וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וּשְׁאָר רוּחַ
לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל־
יִבְגֹּד׃ 16 כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃
17 הוֹגַעְתֶּם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם
וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל־עֹשֵׂה
רָע טוֹב ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חָפֵץ
אוֹ אַיֵּה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃

פרשה ג׃

1 הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה־דֶרֶךְ לְפָנָי
וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן ׀ אֲשֶׁר־
אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם
חֲפֵצִים הִנֵּה־בָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
2 וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בּוֹאוֹ וּמִי הָעֹמֵד
בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי־הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית
מְכַבְּסִים׃ 3 וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף
וְטִהַר אֶת־בְּנֵי־לֵוִי וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב
וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה
בִּצְדָקָה׃ 4 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלָ͏ִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃
5 וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי ׀ עֵד
מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים
לַשָּׁקֶר וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר־שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם
וּמַטֵּי־גֵר וְלֹא יְרֵאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃

11 Ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο
ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβή-
λωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησε,
καὶ ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους. 12 Ἐξολο-
θρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα,
ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακὼβ καὶ ἐκ
προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.
13 Καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε
δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ
στεναγμῷ ἐκ κόπων. Ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς
θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
14 Καὶ εἴπατε Ἕνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρ-
τύρατο ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς
νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός
σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου. 15 Καὶ οὐ καλὸν
ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. Καὶ
εἴπατε Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός; καὶ φυ-
λάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότη-
τός σου μὴ ἐγκαταλίπῃς· 16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας
ἐξαποστείλῃς, λέγι Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε. 17 Οἱ πα-
ροξύναντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν, καὶ
εἴπατε Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν
ὑμᾶς Πᾶς ποιῶν πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου,
καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε· καὶ ποῦ ἐστιν ὁ
θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

ΚΕΦ. γʹ.

1 ἸΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ
ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης
ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε,
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ
ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκρατωρ. 2 Καὶ τίς
ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστή-
σεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπο-
ρεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς ποία πλυνόν-
των. 3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ
ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τοὺς
υἱοὺς Λευὶ καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ
τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες
θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ. 4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ
θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ
αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν. 5 Καὶ
προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρ-
τυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοι-
χαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί
μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας
μισθὸν μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας
χήραν καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς καὶ
τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς
μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

11 Transgressus est Juda, et abominatio facta
est in Israel et in Jerusalem : quia contami-
uavit Judas sanctificationem Domini, quam
dilexit, et habuit filiam Dei alieni. 12 Dis-
perdet Dominus virum qui fecerit hoc, ma-
gistrum et discipulum de tabernaculis Jacob,
et offerentem munus Domino exercituum.
13 Et hoc rursum fecistis : operiebatis la-
crymis altare Domini, fletu et mugitu, ita ut
non respiciam ultra ad sacrificium, nec acci-
piam placabile quid de manu vestra. 14 Et
dixistis : Quam ob causam ? quia Dominus
testificatus est inter te, et uxorem pubertatis
tuæ, quam tu despexisti : et hæc particeps
tua, et uxor fœderis tui. 15 Nonne unus
fecit, et residuum spiritus ejus est ? Et quid
unus quærit, nisi semen Dei ? Custodite ergo
spiritum vestrum, et uxorem adolescentiæ
tuæ noli despicere. 16 Cum odio habueris,
dimitte, dicit Dominus Deus Israel : operiet
autem iniquitas vestimentum ejus, dicit
Dominus exercituum : custodite spiritum
vestrum, et nolite despicere. 17 Laborare
fecistis Dominum in sermonibus vestris, et
dixistis : In quo eum fecimus laborare ? In
eo quod dicitis : Omnis qui facit malum,
bonus est in conspectu Domini, et tales ei
placent : aut certe ubi est Deus judicii ?

CAPUT III.

1 Ecce ego mitto angelum meum, et præ-
parabit viam ante faciem meam. Et statim
veniet ad templum suum dominator quem
vos quæritis, et angelus testamenti quem vos
vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum :
2 Et quis poterit cogitare diem adventus
ejus, et quis stabit ad videndum eum ? Ipse
enim quasi ignis conflans, et quasi herba
fullonum : 3 Et sedebit conflans, et emundans
argentum, et purgabit filios Levi, et colabit
eos quasi aurum, et quasi argentum, et
erunt Domino offerentes sacrificia in justitia.
4 Et placebit Domino sacrificium Juda et Je-
rusalem, sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui.
5 Et accedam ad vos in judicio, et ero testis
velox maleficis, et adulteris, et perjuris, et qui
calumniantur mercedem mercenarii, viduas,
et pupillos, et opprimunt peregrinum, nec
timuerunt me, dicit Dominus exercituum.

6 כִּ֛י אֲנִ֥י יְהוָ֖ה לֹ֣א שָׁנִ֑יתִי וְאַתֶּ֥ם בְּנֵֽי־
יַעֲקֹ֖ב לֹ֥א כְלִיתֶֽם׃ 7 לְמִימֵ֨י אֲבֹתֵיכֶ֜ם
סַרְתֶּ֤ם מֵֽחֻקַּי֙ וְלֹ֣א שְׁמַרְתֶּ֔ם שׁ֤וּבוּ אֵלַי֙
וְאָשׁ֣וּבָה אֲלֵיכֶ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת
וַאֲמַרְתֶּ֖ם בַּמֶּ֥ה נָשֽׁוּב׃ 8 הֲיִקְבַּ֨ע אָדָ֜ם
אֱלֹהִ֗ים כִּ֤י אַתֶּם֙ קֹבְעִ֣ים אֹתִ֔י וַאֲמַרְתֶּ֖ם
בַּמֶּ֣ה קְבַעֲנ֑וּךָ הַֽמַּעֲשֵׂ֖ר וְהַתְּרוּמָֽה׃
9 בַּמְּאֵרָה֙ אַתֶּ֣ם נֵֽאָרִ֔ים וְאֹתִ֖י אַתֶּ֣ם קֹבְעִ֑ים
הַגּ֖וֹי כֻּלּֽוֹ׃ 10 הָבִ֨יאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂ֜ר אֶל־
בֵּ֣ית הָאוֹצָ֗ר וִיהִ֥י טֶ֙רֶף֙ בְּבֵיתִ֔י וּבְחָנ֤וּנִי
נָא֙ בָּזֹ֔את אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת אִם־לֹ֧א
אֶפְתַּ֣ח לָכֶ֗ם אֵ֚ת אֲרֻבּ֣וֹת הַשָּׁמַ֔יִם וַהֲרִיקֹתִ֥י
לָכֶ֛ם בְּרָכָ֖ה עַד־בְּלִי־דָֽי׃ 11 וְגָעַרְתִּ֤י לָכֶם֙
בָּֽאֹכֵ֔ל וְלֹֽא־יַשְׁחִ֥ת לָכֶ֖ם אֶת־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֑ה
וְלֹא־תְשַׁכֵּ֨ל לָכֶ֤ם הַגֶּ֙פֶן֙ בַּשָּׂדֶ֔ה אָמַ֖ר יְהוָ֥ה
צְבָאֽוֹת׃ 12 וְאִשְּׁר֥וּ אֶתְכֶ֖ם כָּל־הַגּוֹיִ֑ם כִּֽי־
תִהְי֤וּ אַתֶּם֙ אֶ֣רֶץ חֵ֔פֶץ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה
צְבָאֽוֹת׃ 13 חָזְק֥וּ עָלַ֛י דִּבְרֵיכֶ֖ם
אָמַ֣ר יְהוָ֑ה וַאֲמַרְתֶּ֕ם מַה־נִּדְבַּ֖רְנוּ עָלֶֽיךָ׃
14 אֲמַרְתֶּ֕ם שָׁ֖וְא עֲבֹ֣ד אֱלֹהִ֑ים וּמַה־בֶּ֗צַע
כִּ֤י שָׁמַ֙רְנוּ֙ מִשְׁמַרְתּ֔וֹ וְכִ֤י הָלַ֙כְנוּ֙ קְדֹ֣רַנִּ֔ית
מִפְּנֵ֖י יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ 15 וְעַתָּ֕ה אֲנַ֖חְנוּ
מְאַשְּׁרִ֣ים זֵדִ֑ים גַּם־נִבְנוּ֙ עֹשֵׂ֣י רִשְׁעָ֔ה גַּ֧ם
בָּחֲנ֛וּ אֱלֹהִ֖ים וַיִּמָּלֵֽטוּ׃ 16 אָ֧ז נִדְבְּר֛וּ יִרְאֵ֥י
יְהוָ֖ה אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וַיַּקְשֵׁ֤ב יְהוָה֙ וַיִּשְׁמָ֔ע
וַיִּכָּתֵ֞ב סֵ֧פֶר זִכָּר֣וֹן לְפָנָ֗יו לְיִרְאֵ֥י יְהוָ֖ה
וּלְחֹשְׁבֵ֥י שְׁמֽוֹ׃ 17 וְהָ֣יוּ לִ֗י אָמַר֙ יְהוָ֣ה
צְבָא֔וֹת לַיּ֕וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֣ה סְגֻלָּ֑ה
וְחָמַלְתִּ֣י עֲלֵיהֶ֔ם כַּאֲשֶׁר֙ יַחְמֹ֣ל אִ֔ישׁ עַל־
בְּנ֖וֹ הָעֹבֵ֥ד אֹתֽוֹ׃ 18 וְשַׁבְתֶּם֙ וּרְאִיתֶ֔ם בֵּ֥ין
צַדִּ֖יק לְרָשָׁ֑ע בֵּ֚ין עֹבֵ֣ד אֱלֹהִ֔ים לַאֲשֶׁ֖ר
לֹ֥א עֲבָדֽוֹ׃ (iv. 1.) 19 כִּֽי־הִנֵּ֤ה הַיּוֹם֙ בָּ֔א בֹּעֵ֖ר
כַּתַּנּ֑וּר וְהָי֨וּ כָל־זֵדִ֜ים וְכָל־עֹשֵׂ֤ה רִשְׁעָה֙ קַ֔שׁ
וְלִהַ֨ט אֹתָ֜ם הַיּ֣וֹם הַבָּ֗א אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת
אֲשֶׁ֛ר לֹא־יַעֲזֹ֥ב לָהֶ֖ם שֹׁ֥רֶשׁ וְעָנָֽף׃ 20 וְזָרְחָ֨ה
לָכֶ֜ם יִרְאֵ֤י שְׁמִי֙ שֶׁ֣מֶשׁ צְדָקָ֔ה וּמַרְפֵּ֖א
בִּכְנָפֶ֑יהָ וִֽיצָאתֶ֥ם וּפִשְׁתֶּ֖ם כְּעֶגְלֵ֥י מַרְבֵּֽק׃

6 *Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίω-
μαι.* 7 *Καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε
ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε
νόμιμά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρὸς
μέ, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. Καὶ εἴπατε Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;*
8 *Μή τι πτερνιεῖ ἄνθρωπος θεόν; διότι ὑμεῖς
πτερνίζετέ με. Καὶ ἐρεῖτε Ἐν τίνι ἐπτερνίσαμέν
σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν
εἰσίν·* 9 *Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε,
καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε. Τὸ ἔτος συνετελέσθη,*
10 *Καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς
θησαυρούς, και ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ. Ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς
καταῤῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογιαν
μου ὑμῖν ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι·* 11 *Καὶ διαστελῶ
ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν
καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ
ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ.* 12 *Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τά ἔθνη,
διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητή, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.* 13 *Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους
ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ εἴπατε Ἐν τίνι κατελαλή-
σαμεν κατὰ σοῦ;* 14 *Εἴπατε Μάταιος ὁ δουλεύων
θεῷ, καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου
Κυρίου παντοκράτορος;* 15 *Καὶ νῦν ἡμεῖς μα-
καρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάν-
τες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ θεῷ καὶ
ἐσώθησαν.* 16 *Ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
καὶ προσέσχε Κύριος καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε
βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβου-
μένοις τὸν Κύριον καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.* 17 *Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, εἰς ἡμέραν ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν,
καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.* 18 *Καὶ
ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ
ἀνὰ μέσον ἀνόμου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος
θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.*

ΚΕΦ. δ'.

1 ΔΙΟΤΙ *ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλί-
βανος, καὶ φλέξει αὐτούς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ
ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα κα-
λάμη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ
αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.* 2 *Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ
ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε
καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.*

6 Ego enim Dominus, et non mutor: et vos
filii Jacob non estis consumpti. 7 A diebus
enim patrum vestrorum recessistis a legitimis
meis, et non custodistis. Revertimini ad me,
et revertar ad vos, dicit Dominus exercituum.
Et dixistis: In quo revertemur? 8 Si affliget
homo Deum, quia vos configitis me? Et dix-
istis: In quo configimus te? In decimis, et
in primitiis. 9 Et in penuria vos maledicti
estis, et me vos configitis gens tota. 10 Inferte
omnem decimam in horreum, et sit cibus in
domo mea, et probate me super hoc, dicit
Dominus: si non aperuero vobis cataractas
cæli, et effudero vobis benedictionem usque
ad abundantiam, 11 Et increpabo pro vobis
devorantem, et non corrumpet fructum terræ
vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit
Dominus exercituum. 12 Et beatos vos dicent
omnes gentes: eritis enim vos terra desidera-
bilis, dicit Dominus exercituum. 13 Inva-
luerunt super me verba vestra, dicit Dominus.
Et dixistis: Quid locuti sumus contra te?
14 Dixistis: Vanus est qui servit Deo: et
quod emolumentum quia custodivimus præ-
cepta ejus, et quia ambulavimus tristes coram
Domino exercituum? 15 Ergo nunc beatos
dicimus arrogantes, siquidem ædificati sunt
facientes impietatem, et tentaverunt Deum,
et salvi facti sunt. 16 Tunc locuti sunt
timentes Dominum, unusquisque cum prox-
imo suo. Et attendit Dominus, et audivit:
et scriptus est liber monumenti coram eo
timentibus Dominum, et cogitantibus nomen
ejus. 17 Et erunt mihi, ait Dominus exer-
cituum, in die qua ego facio, in peculium: et
parcam eis, sicut parcit vir filio suo servienti
sibi. 18 Et convertimini, et videbitis quid
sit inter justum et impium; et inter servien-
tem Deo, et non servientem ei.

CAPUT IV.

1 Ecce enim dies veniet succensa quasi ca-
minus: et erunt omnes superbi, et omnes
facientes impietatem, stipula: et inflammabit
eos dies veniens, dicit Dominus exercituum,
quæ non derelinquet eis radicem et germen.
2 Et orietur vobis timentibus nomen meum
Sol justitiæ, et sanitas in pennis ejus: et egre-
diemini, et salietis sicut vituli de armento.

מלאכי ג

21 וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת
כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 22 זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה
עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ 23 הִנֵּה אָנֹכִי
שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא
יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ 24 וְהֵשִׁיב
לֵב־אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם
פֶּן־אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם׃

הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא׃   *יתקק סימן

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, δ΄.

3 *Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σπο-*
δὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐγὼ
ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 4 *Μνήσθητι*
νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην
αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προ-
στάγματα καὶ δικαιώματα· 5 *Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-*
στελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,
6 *Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν*
καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,
μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

MALACHIAS, IV.

3 Et calcabitis impios, cum fuerint cinis. sub
planta pedum vestrorum, in die qua ego facio,
dicit Dominus exercituum. 4 Mementote
legis Moysi servi mei, quam mandavi ei in
Horeb ad omnem Israel præcepta et judic a
5 Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam,
antequam veniat dies Domini magnus, et
horribilis. 6 Et convertet cor patrum ad
filios, et cor filiorum ad patres eorum : ne
forte veniam, et percutiam terram ana-
themate.

בראשית

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה · אך לך סימן : וחציו ועל חרבך תחיה : ופרשיותיו י״ב · זה שמי לעלם סימן : וסדריו מ״ג · גם ברוך יהיה סימן : ופרקיו נ׳ · יי׳ חננו ל״ך קוינו סימן : מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה וארבעים · הכל תשעים ואחת פרשיות · צא אתה וכל העם אשר ברגליך סימן :

שמות

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה · אר״ט סימן : וחציו אלהים לא תקלל : ופרשיותיו י״א · אי זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ״ט · ולילה ללילה יחוה דעת סימן : ופרקיו מ׳ · תורת אלהיו בלבו סימן : מניין הפתוחות תשע וששים · והסתומות · חמש ותשעים · הכל מאה וששים וארבע פרשיות : ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך סימן :

ויקרא

סכום פסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה · נטף סימן : וחציו והנגע בבשר הזב : ופרשיותיו עשרה · בא גד סימן : וסדריו כ״ג ובתורתו יהגה יומם ולילה סימן : ופרקיו כ״ז · ואהיה עמך ואברכך סימן : מניין הפתוחות שתים וחמשים · והסתומות שש וארבעים · הכל שמנה ותשעים פרשיות · דודי צח ואדום סימן :

במדבר

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה · ארפח סימן : וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח : ופרשיותיו עשרה · יי׳ בדד ינחנו סימן : וסדריו ל״ב · לב טהור ברא לי אלהים סימן : ופרקיו ל״ו · לו חכמו ישכילו זאת סימן : מניין הפתוחות שתים ותשעים · והסתומות ששים ושש · הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות · אני חלקך ונחלתך סימן :

דברים

סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה · חנץ סימן : וחציו · ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך : ופרשיותיו וא׳ · אסרו חג בעבותים סימן : וסדריו כז׳ · יפיח אמונה יגיד צדק סימן : ופרקיו לד׳ · אודה יי בכל לבב סימן : מניין הפתוחות שלשים וארבעה · והסתומות מאה ועשרים וארבעה · הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות · וכסא כבוד ינחילם סימן :

סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמנה מאות וארבעים וחמשה) ואור החמה יהיה שבעתים סימן : וחציו · וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים :

מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן : והסתומות (שלש מאות ושבעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן : נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות (שש מאות וששים ותשעה) לא תחסר כל בה סימן :

יהושע

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות וחמשים וששה ׳ ותרן לשון אלם סימן: וחציו ומחשבון עד רמת המצפה: וסדריו ארבעה עשר ׳ היתה עלי יד יי׳ סימן:

שופטים

סכום פסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמנה עשר: יראו את יי׳ קדשיו סימן: וסדריו י״ד ׳ דובב שפתי ישנים סימן: וחציו ׳ וירעצו וירצצו את בני ישראל:

רות

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה ׳ וסימנו סורה שבה פה פלני אלמני ׳ וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי:

שמואל ב

סכום הפסוקים של זה הספר אלף וחמש מאות וששה וסימנו אשרן חמוץ וסדריו ל״ד וסימנו פותח את ידך וחציו ולאשה עגל מרבק:

מלכים ב

סכום פסוקי דספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה ׳ וסימנו אשרי הגוי אשר ה׳ אלהיו ׳ וסדריו חמשה ושלשים ׳ וסימנו ואני אהיה לה נאם ה׳ חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ׳ וחציו ויקבץ מלך ישראל את הנביאים:

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:

דברי הימים

סכום הפסוקים של כל דברי הימים אלף ושש מאות וחמשים וששה ׳ ויראו את הארן וישמחו לראות סימן : וחציו ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל : וסדריו חמשה ועשרים ׳ עד אשר עד כה ברכני יי׳ סימן :

עזרא ונחמיה

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה ׳ וסימנו זכר יי׳ חרפת עבדיך : וחציו ובין עלית הפנה : וסדריו עשרה ׳ וסימנו על הר גבה עלי לך מבשרת ציון :

אסתר

סכום פסוקי דמגלת אסתר מאה וששים ושבעה ׳ וסימנו כבדני נא נגד זקני עמי : וחציו ותען אסתר ותאמר : ופרקיו עשרה בא גד סימן : וסדריו חמשה ׳ וסימנו וזה גב המזבח :

איוב

סכום פסוקי איוב אלף ושבעים ׳ וסימנו וגליתי להם עתרת שלום ואמת : וחציו אשר קמטו ולא עת : ופרקיו ארבעים ושנים ׳ וסימנו יי׳ בם סיני בקדש : וסדריו שמונה ׳ וסימנו אהב יי׳ שערי ציון :

תהלים

סכום פסוקי דספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה ׳ וסימנו בך אכבד ׳ וחציו ויפתוהו בפיהם ׳ וסדריו תשעה עשר ׳ וסימנו המשביע בטוב עדיך ׳ ומזמוריו מאה וחמשים וסימנו ודרור קן לה :

משלי

סכום פסוקים של ספר משלי תשע מאות וחמשה עשר ׳ ותשר דבורה סימן : וסדריו שמונה ׳ אז תלך לבטח דרכך סימן : וחציו לפני שבר גאון :

קהלת

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים ׳ וסימנו מה שהיה כבר נקרא שמו : וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו : ופרקיו שנים עשר כי זה כל האדם סימן : וסדריו ארבעה : וסימנו אבא בם אודה יה :

שיר השירים

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר ׳ וסימנו אשר דבר טוב על המלך : ופרקיו שמנה ׳ נגילה ונשמחה בו סימן : וחציו נרד וכרכום :

ישעיה

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וחמשה · בריח ניחח **ארצה** אתכם סימן: וחציו כי אם שם אדיר יי לנו: ופרקיו ששים וששה · ועוזבי ה׳ **יכלו** סימן: וסדריו **כן** והיה יי למלך על כל הארץ סימן:

ירמיה

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות וששים וחמשה · אנכי **אשמח ביהוה** סימן: וחציו ויאמר חנניה: וסדריו שלשים ואחד: חסד **אל** כל היום סימן: ופרקיו חמשים ושנים · אודה ה׳ **בכל** לבב סימן:

איכה

סכום פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה · וסימנו יסע קדים בשמים: וחציו · לדכא תחת רגליו:

יחזקאל

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלשה · וסימנו כאיל תערג על אפיקי **מים כן נפשי תערג** אליך אלהים: ופרקיו ארבעים ושמנה · וסימנו ועל **יובל** ישלח שרשיו: וחציו · ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש: וסדריו תשעה ועשרים · ותרא אתו כי **טוב הוא** סימן:

דניאל

סכום פסוקי ספר דניאל שלש מאות וחמשים ושבעה · וסימנו כי רוח יי׳ **נשבה** בו: וחציו אדין גבריא אילך ו׳ י״ב: ופרקיו שנים עשר · **הבה** לנו עזרת מצר סימן: וסדריו שבעה · וסימנו ועיני רשעים תכלינה ומנוס **אבד** מנהם ותק׳תם מפח נפש:

סכום פסוקי תרי עש״ר

הושע

מאה ותשעים ושבעה · ורגלך לא **בצקה** סימן:

יואל

שבעים ושלשה · שלחו **מגל** סימן:

עמוס

מאה וארבעים וששה · **קמו** בניה סימן:

עובדיה

עשרים ואחד · **אך** טוב לישראל סימן:

יונה

ארבעים ושמונה · ישראל עושה **חיל** סימן:

מיכה

מאה וחמשה · **עלה** אלהים **בתרועה** **סימן:**

נחום

ארבעה ושבעה · **יזל** מים סימן:

חבקוק

חמשים וששה · **ולך** תהיה צדקה סימן:

צפניה

חמשים ושלשה · **גן** נעול סימן:

חגי

שלשים ושמונה · כי אם **גלה** סודו סימן:

זכריה

מאתים ואחד עשר: אשרי כל **ירא** יי׳ סימן:

מלאכי

חמשים וחמשה · ויעקב **הלך** לדרכו סימן:

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים · **כי שרית עם** אלהים סימן: וחציו · לכן בגללכם ציון שדה תחרש: וסדריו עשרים ואחד · ולכבוד **אהיה** בתוכה סימן:

מסורה סיג לתורה:

בין כל ספר וספר מחמשה חומשי תורה יניח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שטה ה׳.

בראשית

א 1 בראשית ב׳ רבתי
11 דשא הד׳ בז״ק אך בספרי ספרד ברביע
18 ולהבדיל בזקף גדול
ב 4 בהבראם ה׳ זעירא
22 הצלע קמץ ומלרע
25 ערומים דגש אחר שורק
ג 6 ותאכל פתח באתנח
ויאכל פתח בס״פ
16 עצבונך הצ׳ דגושה
ד 3 ויבא מלרע
4 ומחלבהן הב׳ רפה
8 בלא פסקא
ה 3 כצלמו בכ״ף
4 מאת חסר ו׳
29 זה ב׳ טעמים: הקורא יטעים הגרש קודם התרסא
30 מאת חסר ו׳
ו 3 יהוה הוי״ו בז״ק
19 החי הה״א בקמץ
ז 23 וימח המ׳ בלא דגש
ח 17 הוצא היצא קרי
ט 29 ויהי כצ״ל
י 17 הערקי הה״א בקמץ
19 וצבים וצבוים קרי
23 ומש המ׳ בפתח
יא 3 לאבן
11 ארפכשד } קמץ בז״ק
יב 5 רכשו
יג 18 ויבא בתביר
יד 2 צביים
8 צביים } צבוים קרי
טז 5 וביניך נקוד על י׳ בתרא
8 בקחת
יז 14 הקר } פתח בס״פ
יח 3 אדני קדש
9 אליו נקוד על א י ו
13 זקנתי פתח בס״פ
יט 2 אדני חול
לא ל׳ דגושה
14 צאו צ׳ דגושה
18 אדני קדש
19 ומהי
21 דברת } פתח בס״פ
33 הוא סבירין ההוא
ובקומה נקוד על ו׳
כ 6 מחטו־לי חסר א׳
13 אלהים קדש
כא 8 ויגמל פתח באתנח
כב 10 המאכלת סגול באתנח

כג 2 ולבכתה כ׳ זעירא
15 מאת חסר ו׳
כד 14 הנער הנערה קרי
16 והנער והנערה קרי
19 אשאב קמץ בז״ק
28 הנער הנערה קרי
33 ויישם ויושם קרי
35 עבדם חסר י׳
55 הנער הנערה קרי
57 לנער לנערה קרי
כה 15 חדד כצ״ל בב׳ דלתין
23 גיים גוים קרי
יאמץ קמץ בז״ק
24 תומים חסר א׳
כו 25 ויט־ נ״א ויט־
29 תעשה הש׳ בצירי
כז 2 זקנתי פתח באתנח
3 צידה ה׳ יתירה
29 וישתחו וישתחוו קרי
36 לקח קמץ בז״ק
46 קצתי ק׳ זעירא
כח 2 פדנה ב׳ טעמים.
5
6 ד׳ בענין וכלהון
ל 7 מאריכין בנו״ן
11 בגד בא גד קרי
19 בן־ששי הב׳ בצירי
42 ובהעטיף במקצת ספרים ף׳ רבתי
לא 18 רכש קמץ בז״ק
52 אני קמץ ברביע
53 אלהי אביהם חול
לב 3 אלהים זה קדש
16 ועירים הע׳ בשוא נח
21 לפני קמץ בז״ק
23 הוא סבירין ההוא
לג 4 צוארו צואריו קרי
וישקהו נקוד עליו
8 פגשתי הג׳ בקמץ
10 אלהים חול
לד 3 הנער
12 הנער } הנערה קרי
29 שבו מלרע
31 הכזונה כפי המסורה ז׳ איננה רבתי
לה 7 האלהים קדש
22 וישכב בב׳ טעמים
בלהה פסקא
אביו באמצע
ישראל פסוק
לו 5 יעיש יעוש קרי
7 רב הר׳ בקמץ

לו 11 וקנז פתח בס״פ
14 יעיש יעוש קרי
15 תימן קרי וכתיב
קנז פתח בס״פ
21 ודשון ואצר ודישן
25 דשן
26 דישן } כצ״ל
28 דישן
30 דשן תניינא דישן
לז 12 את־צאן נקוד על את
לח 20 ולא בטפחא
25 לו הל׳ בדגש
27 תאומים הא׳ נעה
לט 20 אסורי אסירי קרי
22 האסירים קרי וכתיב
מ 1 לאדניהם הא׳ נעה
13 בעוד מלא
מא 5 ויישן קמץ בז״ג
29 שבע בקמץ ומלרע
45 פוטי פרע
50 פוטי פרע } ב׳ מלין
ילד ל׳ קמוצא
מב 6 הוא קדמאה ביתיב
מג 12 המושב הש׳ בפתח
26 ויביאו הא׳ דגושה
28 וישתחו וישתחוו קרי
מד 10 עבד
17 עבד } קמץ בז״ק
הוא ביתיב
מה 5 תעצבו ב׳ טעמים
14 בנימן מלעיל וחסר
25 ארץ סבירין ארצה
מו 13 ופוה כצ״ל
34 רעה הע׳ בצירי
מז 28 אין כאן פסקא כלל כי אם ריוח אות אחת
מח 7 מפדן הד׳ בקמץ
20 לאמור בך מלא
מט 7 עז קמץ בז״ק
8 יהודה בראש עמוד סימן ביה שמו
10 יקהת ק׳ דגושה
11 עירה עירו קרי
סותה סותו קרי
17 עקבי ק׳ דגושה
25 מעל
27 יטרף } קמץ בז״ק
עד פתח באתנח
נ 17 אנא ב׳ טעמים
23 שלשים במקצת ספרים המ׳ רבתי

מסורה לספר שמות

ב 3 הצפינו צ׳ דגושה
ותחמרה ה׳ בלא מפיק
ג 1 רֹעֶה את־צֹאן ב׳ תבירין
4 כִּי סָר ב׳ מונחין
משה משה בלא פסיק ביניהן
ד 2 מזה מה זה קרי
10 אנכי מלעיל
ה 15 תַעֲשֶׂה במרכא כפולה
16 נִתָּן ת׳ קמוצה
ו 17 למשפחֹתם בנוסחא אחרינא לתֹלדֹתם
ז 29 ובכה יתיר ה׳
ח 12 לכנם חסר דחסר
15 החרטמם חסר י׳
ט 18 הוסדה ה׳ רפה
י 9 ובזקנינו מלא י׳
19 סופ ס׳ דגושה
29 דִבַרְת פתח באתנח
יא 6 כמֹהו סבירין כמוהָ
יב 7 הַבָּתִּים בשני טעמים
11 וככה יתיר ה׳
22 בַסָּף קמץ בסגולתא
31 צאו הצ׳ דגושה
39 עגות הג׳ רפה
יג 16 ידכה בה׳ נוספת
יד 13 אשר תניינא סבירין כאשר
28 הבאים בראש עמוד סימן ביה שמו
29 חמה חסר ו׳
טו 1 גָּאָה ג׳ דגושה
7 כַקַּשׁ פתח באתנח
11 כמֹכה תניינא בדגש הכ׳
באֵלִם חסר דחסר
טו 13 גאלת ג׳ דגושה
16 כאבן כ׳ דגושה
17 מקדש ק׳ דגושה
טז 2 וילינו וילונו קרי
7 תלונו תליני קרי
12 תלונת דגש אחר שורק
13 השלו השליו קרי
20 ויבאַש פתח באתנח
יח 26 ישפוטו כצ״ל ומלרע
יט 4 למצרים בנ״א במצרים
5 והייתם מלעיל
16 קלת חסר דחסר
כא 8 לא לו קרי
כב 4 בעירה בעירו קרי
8 ירשעֻן חסר
22 תעַנֶה הנ׳ בצירי
24 נֶשך סגול בס״פ
26 כסותה כסותו קרי
ישכָּב קמץ בז״ק
כג 2 רִב חסר י׳
15 צויתִך חסר י׳ תניינא
20 הכִנֹתִי חסר דחסר
כד 6 באגנת חסר ו׳
כה 29 קערותיו ק׳ דגושה
31 תיעשה יתיר י׳
33 מְשקדים מ׳ בשוא וגעיא
39 יעשה סבירין תעשה
כו 33 והבדילה מלרע
כז 3 פירותיו ס׳ דגושה
5 מלמטה ט׳ דגושה
11 ועמדו ועמדיו קרי
כח 28 מטבעֹתו מטבעֹתיו קרי
42 בָד קמץ בז״ק
כט 2 וחלת מצת חסר
3 אותם קדמאה מלא
35 אֹתכה חסר ו׳ ומלא ה׳
43 ונעדתי חסר .
ונקדש ד׳ קמוצה בס״כ
ל 18 לרחצה ה׳ בלא מפיק
לא 14 יומָת קמץ בז״ק
18 לֻחת חסר דחסר
לב 1 בשש חסר
7 העלִית הל׳ בצירי
17 ברעה ברעו קרי
19 מידו מידיו קרי
25 בקמיהם בקצת ספרים ק׳ **זעירא**
31 אָנא ב׳ טעמים
לג 13 דרכך חסר
לד 7 נצר נ׳ רבתי
14 אחר ר׳ רבתי
19 תזכָּר קמץ בז״ק
לה 11 בריחו בריחיו קרי
27 והנשִאם חסר דחסר
לו 10 חבָּר בקצת ספרים הב׳ בקמץ
12 האחָת קמץ בסגולתא
21 אמת חסר ו׳
29 תואמם מלא ו׳ וחסר י׳
לז 8 קצוותו קצותיו קרי
19 מְשקדים בשוא וגעיא
לח 1 וחמש לב״א הטעם
בח׳ ולב״נ הטעם במ״ם
לט 4 קצוותו קצותיו קרי
21 מטבעֹתו בקצת ספרים
מטבעתוו ואין כאן ק׳ וכ׳
33 בריחו בריחיו קרי

מסורה לספר ויקרא

א 1 ויקרא א׳ זעירא
5 בֶּן ב׳ בסגולתא
ב 13 תמלָח קמץ בסגולתא
ד 4 אהל מועד לפני סבירין אשר לפני
ה 1 אם לוא מלא ו׳
2 או תליתאה יתיב
12 והביאה מפיק ה׳
מלוא קמצו מלא ו׳
18 שגָג קמץ בתביר
23 גזָל קמץ ברביע
עשָׁק קמץ בז״ק
אֹו יתיב
ו 2 מוקדה מ׳ זעירא
8 ממנו סבירין ממנה
ז 30 תביאינה בתרין יודי״ן
36 אשר צוה סבירין כאשר
38 קרבְניהם ב׳ בשוא
ח 7 חצי התורה בפסוקים
ט 22 ידו ידיו קרי
י 4 קָרבו ב׳ טעמים . הקורא
יטעים הגרש הודם התלשא
י 10 ולהבדיל הד׳ בז״ק
12 איתמָר ב׳ טעמים
16 דרש בראש שטה והוא
חצי התורה בתיבות
19 הייטב י׳ קדמאה דגושה
יא 21 לא לו קרי
30 והלטאה בקצת ספרים ל׳ רבתי
42 גחון ו׳ רבתי והוא חצי
התורה באותיות
43 ונטמתם בם חסר א׳
יב 4 בדמי טהרה } ה׳ רפה
5 דמי טהרה }
יג 10 בשאת ש׳ רפה
33 והתגלָּח ג׳ רבתי קבז״ק
יד 56 ולשאת ש׳ רפה
טו 9 המרכָב הכ׳ בקמץ
29 והביאָה מלרע
טז 4 ילבָּש קמץ ברביע
8 שנֵי בראש עמוד סימן ביה שמו
21 ידו ידיו קרי
יז 3 ישחָט } קמץ בז״ק
4 שפָך }
יח 14 תקרָב }
22 ואת נ״א את
כא 4 להחלו ב׳ טעמים
5 יקרחָה יקרחו קרי
10 יפרָע קמץ בז״ק
כב 13 ושבה מלרע
כג 13 ונסכה ונסכו קרי
17 תביאו א׳ דגושה
20 מושבֹתיכם בקצת ספרים ב׳ טעמים
כד 10 בֶּן תניינא ב׳ בסגול
כה 4 תזרָע } קמץ בז״ק
20 נזרָע }
30 לא לו קרי
46 ובאחיכם ב׳ טעמים
כו 1 אלילִם חסר י׳ תניינא
42 יעקוב מלא ו׳
כז 9 ממנו סבירין ממנה
10 ברָע קמץ בטרחא

מסורה לספר במדבר

א 16 קריאי קרואי קרי
ב 12 והחונִם חסר י׳
17 יִסָּעוּ } קמץ בז״ק
34 נִסָּעוּ }
ג 39 נקוד על ואהרן
47 תִּקָּח קמץ בז״ק
51 הפְּדֻיִם חסר ו׳ והיו״ד בלא דגש
ד 16 בקדש ב׳ בשוא
49 אשר צִוָּה סבירין כאשר
ה 24 והשקה } ה׳ רפה
27 והשקה }
ו 5 הַיָּמִם חסר י׳
ז 9 קדמאה הנשׂאים
תניינא הנשיאִם
ט 2 הַפָּסַח קמץ בטרחא
6 ויהי סבירין ויהיו
10 רחֹקה נקוד על ה׳
י 9 הצר צ׳ פתוחה
34 נו״ן הפוכה ׆
35 קוּמָה מלרע
36 ובנֻחֹה ובנחו קרי
שׁוּבָה מלרע
נו״ן הפוכה ׆
יא 4 והאספסֻף הא׳ נחה
8 שטו מלרע
11 מצתי חסר א׳
15 אַתְּ בלשון זכר
ברעתי ת״ס תחת ברעתם
20 לזרא באל״ף
25 ויאצל בנוח הא׳
32 השלו השליו קרי

יב 3 ענו עניו קרי
12 אמו ת״ס תחת אמנו
בשרו ת״ס תחת בשרנו
14 ואחר ע״ס אחר
יג 2 תשלָּחו קמץ בז״ק
8 אפרָיִם קמץ בטרחא
22 ויבֹא סבירין ויבואו
30 ויהס במ״ס ס׳ רבתי
יד 17 יגדל י׳ רבתי
19 סְלַח: נ״א סְלַח: והנכון סְלַח
36 וילינו וילונו קרי
40 ועלִינו בתביר
טו 21 לדֹרֹתיכֶם ב׳ טעמים
24 לחטת חסר א׳
31 הפַר פתח באתנח
עונה ה׳ בלא מפיק
טז 11 תלונו תלינו קרי
יז 3 הקריבֻם חסר ו׳
10 הרֹמו חסר ו׳ ומ׳ דגושה אחר ת״ג
23 וַיֹּצֵא נִצָּץ ב׳ טעמים
25 תלונֹתם דגש אחר שורק
יח 20 תנחָל קמץ בז״ק
כ 1 העֵדָה ב׳ טעמים
17 ושמאול יתיר ו׳
כא 6 רָב קמץ בטרחא
13 נסָעו קמץ בסגולתא
29 פליטִם חסר י׳ תניינא
30 אשר נקוד על ר׳
32 ויירש ויורש קרי

כב 18 אלהָי } קמץ בז״ק
26 צָר }
28 הכיתָני קמץ בז״ק
36 כִּי בָא כצ״ל
כג 18 ושמָע קמץ בז״ק
24 עָם קמץ בפשטא
כד 5 מה טבו בראש עמוד סימן ביה שמו
17 עתָּה מלרע
22 לְבָעֵר מלעיל
כה 11 פינחס י׳ זעירא
12 שלום ו׳ קטיעא
19 פיסקא באמצע פסוק
כו 7 הָראובֵני כצ״ל
9 קרואי קריאי קרי
כז 5 משפטן נו״ן רבתי
כח 10 שבת הב׳ פתוחה
26 בְשָׁבֻעֹתֵיכֶם ב׳ טעמים
כט 15 ועשרון נקוד על ו׳ בתרא
33 ונסכהם חסר יו״ד
ל 1 את משה בקצת ספרים אל משה
לא 2 אחר ע״ס בלא ו׳
לב 7 תנואון תניאון קרי
17 חֻשִׁים נ״א ש׳ דגושה
42 לָה ה׳ רפה
לג 8 מפני החירֹת סבירין מפי
לד 4 והָיָה והיו קרי
5 נחלה מלעיל

מסורה לספר דברים

א 4 אֵת יתיב
28 אָנָה מלרע
38 יָבֹא מלעיל
ב 5 תתגרו מלרע
8 פסקא באמצע פסוק
21 ויירשֻׁם חסר
24 פעו ס׳ דגושה
27 ושמאול מלא ו׳
33 בנו בניו קרי
34 מְתִם חסר י׳
ג 11 הלֹה כתיב בה׳
21 יהושוע מלא דמלא
ד 7 אלהים קרֹבים קודש
20 ויוצִא חסר י׳
33 השָׁמַע ב׳ טעמים
43 ראמת כ״כ
ה 10 מצותו מצותי קרי
ו 4 שמע ע׳ רבתי }
אחד ד׳ רבתי }
11 ובתִּים ב׳ טעמים

ו 11 ובֹרֹת חסר דחסר
ז 9 מצותו מצותיו קרי
13 ויצהָרֶך בלא י׳ הרבים
22 הגוים האֵל סבירין האלה
ח 2 מצותו מצותיו קרי
7 מָיִם קמץ בז״ק
16 המאכלךָ בשני טעמים
19 ועבדתָּם } קמץ בטרחא
ט 14 ורָב }
24 ממרים בקצת ספרים מ׳ קדמאה זעירא
י 2 שבַרת פתח באתנח
1 ואדני האדנים א׳ נעה
20 תדבָּק קמץ בז״ק
יא 7 הראֹת כלו חסר
12 מרשית חסר א׳
יב 28 שמר לדעת קצת הוא בראש עמוד
יג 3 ידעתָם הת׳ בקמץ
6 יומָת קמץ ברביע
טז 16 יבחָר קמץ בז״ק

יז 19 וקרא בו סבירין בה
20 ושמאול יתיר י׳
יח 13 תמים במקצת ספרים ת׳ רבתי
16 אלהי קמץ בז״ק
כא 1 בָאדמה ב׳ בקמץ
7 שפכָה שפכו קרי
כב 9 תזרָע קמץ בז״ק
15 הנער } הנערה קרי
16 הנער }
20 לנער לנערה קרי
21 הנער הנערה קרי
23 נער נערה קרי
24 הנער } הנערה קרי
25 הנער }
26 ולנער, לנער רה קרי
27 הנער הנערה קרי
28 נער נערה קרי
29 הנער הנערה קרי
כג 24 מוצא שפתיך לדעת קצת הוא בראש עמוד
כד 7 והתעמר בו סבירין בה

כו 14 אלהָי קמץ בז״ק
כז 8 בַאר ב׳ פתוחה
9 לעָם קמץ בז״ק
10 מצותו מצותיו קרי
כח 14 ושמאול מלא ו׳
27 ובעפלים ובטחורים קרי
30 ישגלנה ישכבנה קרי
43 הצלָצַל פתח בס״פ
57 היוצת חסר א׳
62 מעָט
67 תפחָד } קמץ בז״ק
כט 22 וצביים וצבוים קרי

כט 27 וישלכם ל׳ רבתי
28 י״א נקודות על לנו ולבנינו עד
לא 7 ואמָץ
23 ואמָץ } קמץ בסגולתא
28 ואעידה בם בראש עמוד סימן ביה שמו
לב 4 הצור בקצת ספרים צ׳ רבתי
6 הליהוה ה׳ רבתי והוא תיבה בפני עצמה ולדעת קצת הל לחוד יהוה לחוד
13 במותי ו׳ יתירה
אָרץ
15 ויבעָט } קמץ בז״ק

לב 17 אלה חול ולדעת קצת קודש
18 תשי י׳ זעירא
21 בלא אל חול ולדעת קצת קודש
עָם
41 לצרָי } קמץ בז״ק
לג 2 אֵשדָת ב׳ מילין קרי
5 עָם קמץ בז״ק
7 רָב ר׳ בקמץ
9 בנו בניו קרי
13 מטָל
21 עָם } קמץ בז״ק

מסורה לספר יהושע

א 6 וֶאֱמַ֫ץ פתח באתנח
7 ושמאול יתיר ו׳
9 וֶאֱמָ֫ץ }
ב 5 יָּצָ֫אוּ } קמץ בז״ק
7 סָגָ֫רוּ }
13 אחותי אחיותי קרי
18 הורדתֵּנו הת׳ בצירי
ג 4 ובינו וביניו קרי
16 באדם מאדם קרי
ד 1 פסקא באמצע פסוק
18 בעלות כעלות קרי
ה 1 עברנו עברם קרי
14 וישתָּ֫חו קמץ בז״ק
ו 5 בשמעכם כשמעכם קרי
7 ויאמרו ויאמר קרי
9 התקעֻו תקעי קרי
13 הָולך הלוך קרי
15 בעלות כעלות קרי
ז 7 הֵעברת הה׳ בצירי
9 תעשֵׂה הש׳ בצירי
21 ואראה יתיר ה׳

ח 1 תהָ֫ת קמץ בז״ק
11 בינָו ביניו קרי
12 לעָיר לעי קרי
16 בעיר בעי קרי
24 פסקא באמצע פסוק
ט 7 ויאמרו ויאמר קרי
אכרָות יתיר ו׳
י 8 בידיך יתיר י׳
13 עמָ֫ד קמץ ברביעי
24 ההלכוא יתיר א׳
יא 4 רָ֫ב קמץ בז״ג
16 ושפלתה ושפלתו קרי
יב 20 מראון א׳ נחה
יג 26 חצי הספר בפסוקים
יד 2 בגורַל הר׳ בפתח
11 פכחי כ׳ קדמאה רבתי
טו 4 והֵיה והיו קרי
14 שלושה מלא ו׳
47 הגבול הגדול קרי
48 ושוכה ושוכו קרי
53 וינים וינום קרי
63 יָוכלו יתיר ו׳

טז 3 תצאתו תצאתיו קרי
יז 13 למַ֫ס פתח באתנח
14 רָ֫ב קמץ בז״ק
יח 12 והֵיה }
14 והֵיה } והיו קרי
19 והֵיה }
תוצאותיו תוצאות קרי
24 העמָּונָי העמונה קרי
יט 8 ראמת א׳ נחה
22 ושחצומה ושחצימה קרי
29 ויהיו והיו קרי
50 שָׁאָ֫ל קמץ בז״ק
כ 8 גלון גולן קרי
כא 10 ראישֹׁנה ראשונה קרי
27 גלון גולן קרי
כב 7 מעבר בעבר קרי
כג 6 ושמאול יתיר ו׳
כד 3 וארבֶ וארבה קרי
8 ואביאה ואביא קרי
14 יראו הא׳ נחה
15 בעבר מעבר קרי
19 ולחטאותיכם מלא ו׳

מסורה לספר שופטים

א 10 ארבַ֫ע פתח באתנח
15 נתתָּ֫ני קמץ בז״ק
27 ישבֵ ישבי קרי
28 למַ֫ס פתח באתנח
30 למַס }
33 למַס } פתח בס״פ
35 למַס }
ב 2 פסקא באמצע פסוק
7 יהושוע מלא דמלא
ג 16 פֵּיות הפ׳ בצירי
19 הָ֫ס } קמץ בז״ק
25 ויפתָּ֫חו }
ד 11 נפרָד הר׳ בקמץ
בצענַים בצעננים קרי
18 סורָה סורָה מלרע
19 צמתי חסר א׳
נאוד מלא ו׳
21 בלאט א׳ נחה
ה 7 שַׁקמתי הש׳ בפתח
12 עורִי עורִי מלרע
19 נלחָ֫מו } קמץ בז״ק
27 נפָ֫ל }
ו 4 יבאו ובאו קרי
17 שְׁאתה הש׳ בקמץ
19 ויגַּשׁ } פתח בס״פ
36 דבַּרת }

ו 37 דבַּרת פתח בס״פ
ז 5 לבָ֫ד קמץ בז״ק
13 צְלול צְליל קרי
20 שמאולם יתיר ו׳
21 וניסו וינוסו קרי
ח 1 קראות יתיר ו׳
2 מבצר הב׳ רפה
26 שאָ֫ל קמץ בז״ק
ט 8 מלְוכה מלכה קרי
12 מלְוכי מלכי קרי
32 על העיר למדנחאי אל
י 8 חצי הספר בפסוקים
יא 37 ורעיֹתי ורעותי קרי
יב 3 ואישְׂמה ואשימה קרי
יג 8 אדוני מלא ו׳
היוּלּד דגש אחר שורק
17 דבְרֶיך } יתיר י׳
18 פלאי }
טז 4 שׂורק נ״א שׂורק
5 נתַּן הת׳ בפתח
16 ותאלצהו הל׳ רפה
18 לְה לי קרי
21 האסירים האסורים קרי
25 כְּי־טוב כטוב קרי
האסירים האסורים קרי

טז 26 והמְשני והמישני קרי
28 משתי הת׳ רפה
יז 1 אפרָיִם קמץ בטרחא
2 וְאַתְּי ואת קרי
יח 19 לו ל׳ דגושה
21 הכבוּדּה } דגש אחר שורק
29 יוּלּד }
30 מנשה נו״ן תלויה
יט 3 להשיבֹו לְהשיבה קרי
5 סעָד הע׳ בקמץ
13 לְךְ חסר ה׳
20 תלַן פתח בס״פ
21 ויבָול ויבל קרי
25 בעלות כעלות קרי
כ 13 ֹ ֹ בני קרי ולא כתיב
15 } שְׂלֶף כצ״ל
17 }
31 ויחלו הל׳ דגושה
32 ונתקנוהו הק׳ דגושה
36 אֶל הגבעה נ״א עַל
42 אל דרך למדיחאי על ד׳ד
כא 20 ויצַו ויצוו קרי
21 יצְאו ב׳ טעמים
22 לרוב לריב קרי

מסורה לספר רות

א 8 יעשה יעש קרי
13 יגדלו קמץ בז״ק
14 ותשנה חסר א׳
20 מרא א׳ במקום ה׳
ב 1 מידע מודע קרי
14 לה ה׳ רפה
גשי כצ״ל
21 חצי הספר בפסוקים
ג 3 וירדתי וירדת קרי

ג 4 ושכבתי ושכבת קרי
5 אלי קרי ולא כתיב
12 אם כתיב ולא קרי
13 { ליני נו״ן רבתי ולמדנחאי
הלמ״ד רבתי
יגאל קמץ בז״ק }
14 { מרגלותו מרגלותיו קרי
בטרום יתיר ו׳ }
17 אלי קרי ולא כתיב

ד 1 וישב מלרע
4 { גאל קמץ בז״ק
יגאל סבירין תגאל }
ואדע ואדעה קרי
5 קניתי קנית קרי
6 לגאול יתיר ו׳
18 פרץ } קמץ בז״ק
22 ישי }

מסורה לספר שמואל א

א 6 הרעמה הר׳ דגושה
17 שלתך חסר א׳
ב 3 ולא ולו קרי
5 נשברו קמץ בז״ק
9 חסידו חסידיו קרי
10 מריבו מריביו קרי
עלו עליו קרי
16 לו לא קרי
24 לוא מלא ו׳
ג 3 ועינו ועיניו קרי
9 שכב קמץ בסגולתא
13 להם ת״ס תחת לי
18 בעינו בעיניו קרי
ד 13 יד יד קרי
ה 6 בעפלים בטחורים קרי
9 עפלים טחורים קרי
12 בעפלים בטחורים קרי
ו 4 עפלי טחורי קרי
5 עפליכם טחוריכם קרי
12 ושמאול יתיר ו׳
ז 9 ויעלה ויעלהו קרי
17 שפטו כלו קמץ
ח 3 בדרכו בדרכיו קרי
7 מאסו קמץ בז״ק
11 יקח קמץ ברביעי
19 לא הל׳ דגושה
ט 1 מבן ימין מבנימין קרי
24 שמור כצ״ל
26 הגג הגגה קרי
י 2 בצלצח פתח באתנח
7 תבאינה יתיר י׳
11 מאתמול הא׳ בחירק
21 למשפחתו למשפחתיו הרי
22 פסקא באמצע פסוק
24 הראיתם הר׳ דגושה
יא 6 בשמעו כשמעו קרי
9 בחם כחם קרי

יב 5 ויאמר עד סבירין ויאמרו
24 יראו א׳ נחה
יג 8 וייחל ויוחל קרי
11 כי נפץ כ׳ דגושה
19 אמר אמרו קרי
יד 19 פסקא באמצע פסוק
27 ותראנה ותארנה קרי
32 ויעש ויעט קרי
שלל השלל קרי
33 חטאים א׳ וי׳ נחים
36 פסקא באמצע פסוק
טו 15 החרמנו פתח בס״פ
16 ויאמרו ויאמר קרי
20 החרמתי פתח בס״פ
23 הפצר פתח באתנח
27 ויקרע פתח בס״פ
טז 2 פסקא באמצע פסוק
4 שלם חסר ו׳
7 לעינים ל׳ פתוחה
12 פסקא באמצע פסוק
יז 7 וחץ ועץ קרי
9 והכני קמץ בז״ק
12 באנשים הב׳ בפתח
23 ממערות ממערכות קרי
25 הראיתם ר׳ דגושה
34 שה כתיב וקרי
35 והמיתיו ת׳ דגושה
37 פסקא באמצע פסוק
45 חרפת פתח בס״פ
יח 1 ויאהבו ויאהבהו קרי
6 לשור לשיר קרי
7 באלפו באלפיו קרי
9 עון עוין קרי
14 דרכו דרכיו קרי
22 עבדו עבדיו קרי
28 אהבתהו פתח בס״פ
29 ויאסף א׳ נחה

יט 18 19 22 { בנוית בניות קרי
23 נוית ניות קרי
בנוית בניות קרי
כ 1 מנוית מניות קרי
2 לו עשה לא יעשה קרי
24 על אל קרי
38 החצי החצים קרי
כא 10 קח קמץ בז״ק
בזה הב׳ בפתח
פסקא באמצע פסוק
11 גת פתח בס״פ
1 באלפו באלפיו קרי
ברבבתו ברבבתיו קרי
13 גת פתח בס״פ
כב 13 אלו אליו קרי
15 לשאול יתיר ו׳
17 אזנו אזני קרי
18 לדויג לדואג קרי
דויג דואג קרי
בד פתח בס״פ
20 בן צירי בנפרד
22 דויג דואג קרי
כג 2 פסקא באמצע פסוק
5 ואנשו ואנשיו קרי
11 פסקא באמצע פסוק
21 ברכים חסר ו׳
כד 5 איביך יתיר י׳
9 מן המערה מהמערה קרי
19 ואת ואתה קרי
כה 3 כלבו כלבי קרי
8 בנו חסר א׳
18 אבוגיל אביגיל קרי
עשוות עשויות קרי
27 הביא חסר ה׳
32 לאביגל לאביגיל קרי

מסורה לספר שמואל א

כה 32 לאביגַל פתח באתנח
34 ותבאתי ותבאת קרי
כו 5 סביבתָו סביבתָיו קרי
7 מראשתו מראשתיו קרי
סביבתָי סביבתָיו קרי
8 אֹיבְךָ יתיר י׳

כו 11 16 מראשתָו מראשתָיו קרי
22 החנית חנית קרי
כז 2 גַת פתח בס״פ
4 גַת פתח באתנח
יָוסף יסף קרי
8 והגרזי והגזרי קרי
כח 8 קסומי יתיר ו׳

כח 10 יקרךָ הק׳ דגושה
16 ואקראה יתיר ה׳
כט 5 באלפָו באלפָיו קרי
ברבבתו ברבבתָיו קר׳
ל 6 בנָו בניו קרי
22 הצַלְנו פתח באתנח
24 הורד היורד קרי

מסורה לספר שמואל ב

א 1 בצקלג הל׳ בקמץ
8 ויאמר ואומר קרי
10 ואמתתהו ו׳ פתוחה
נפלו נו״ן בחירק
11 בבגדו בבגדיו קרי
16 דמיך יתיר יו״ד
26 נפלאתה הא׳ בפתח
ב 23 החתָו תחתָיו קרי
27 דבַרת פתח באתנח
ג 2 וילדו ויוָלדו קרי
3 לאבינַל לאביגיל קרי
8 אָנֹכי מלעיל
12 תחתָו תחתָיו קרי
15 לוש לַיש קרי
25 מבואך מובאך קרי
34 ידך חסר י׳
ד 10 ואהַרגהו כצ״ל
12 לקָחו קמץ בז״ק
ה 2 הייתה מוציא
היית המוציא קרי
והמבי והמביא קרי
פסקא באמצע פסוק
6 8 העורים הה׳ בפתח
שנֵאו שנואי קרי
19 פסקא באמצע פסוק
24 בשמעך כשמעך קרי
ו 7 השַל פתח באתנח
20 פסקא באמצע פסוק
23 ילד ולד קרי
ז 4 פסקא באמצע פסוק
21 23 הגדולה דגש אחר שורק
24 ותכוֹנֵן כצ״ל
25 דבַרת פתח בס״פ
ח 3 פרת קרי ולא כתיב
ט 12 בֵּן־ הב׳ בצירי
י 9 בישראל ישראל קרי

י 17 חלאמה יתיר א׳
יא 1 המלאכים יתיר א׳
11 חיך חסר י׳
24 ויראו המוראים יתיר א׳
יב 1 רָאש יתיר א׳
3 תשכָב קמץ בז״ק
4 הרָאש יתיר א׳
8 מעָט קמץ בז״ק
9 בעינָו בעיניו קרי
13 פסקא באמצע פסוק
15 ויאנַש פתח בס״פ
20 שמלתָו שמלתָיו קרי
22 יחנני וחנני קרי
24 ויקרא ותקרא קרי
31 במלכן במלבן קרי
יג 8 ותלוש יתיר וא״ו
10 עשָתה קמץ בז״ק
12 תעשֶה הש׳ בצירי
33 אם כתיב ולא קרי
34 עינָו עיניו קרי
37 עמיחור עמיהוד קרי
יד 7 הרָג קמץ בז״ק
שום שים קרי
11 מהרבית מהרבַת קרי
19 אִש כצ״ל
ולהשמיל חסר א׳
21 עשיתָי עשית קרי
22 עבדָו עבדךָ קרי
30 והוציתיה והציתוה קרי
טו 8 ישיב ישוב קרי
20 אנועך אניעך קרי
21 אם כתיב ולא קרי
28 בעברות בערבות קרי
33 וְהָיִתָ כצ״ל
טז 2 ולהלחם והלחם קרי
8 תחתָו תחתיו קרי

טז 10 כי כה קרי
ולֹי כי קרי
12 בעוני בעיני קרי
12 קללתי קללתו קרי
13 פסקא באמצע פסוק
לא לו קרי
23 איש קרי ולא כתיב
יז 12 באחת באחד קרי
נותר מלעיל
14 פסקא באמצע פסוק
16 בעברות בערבות קרי
22 נעדָר קמץ בז״ק
יח 2 פסקא באמצע פסוק
3 לעזיר לעזור קרי
8 נפצות נפוצת קרי
12 ולא ולו קרי
13 בנפשו בנפשי קרי
17 לאהלו לאהליו קרי
בחיו בחייו קרי
20 כן קרי ולא כתיב
יט 7 לא לו קרי
14 תמרו חסר א׳
19 בעינָו בעיניו קרי
20 יצא נקוד על יצא
32 בירדן הירדן קרי
41 ויעבירו העבירו קרי
כ 5 וייחר ויוחר קרי
8 ועלָו ועליו קרי
9 ותחז חסר א׳
14 ויקלהו ויקהלו קרי
23 הכרי הכרתי קרי
24 המַס פתח באתנח
25 ושיא ושוא קרי
כא 1 פסקא באמצע פסוק
4 לי לנו קרי
6 ינתן יתן קרי
פסקא באמצע פסוק

מסורה לספר שמואל ב

כא 9 שבעתָים יתיר י׳
והָם והמה קרי
תחלת בתחלת קרי
12 תלום תלאום קרי
12 שָׁםָ שָׁמָּה קרי
הפלשתים פלשתים קרי
16 וישבִו וישבי קרי
19 יערי ר׳ זעירא
20 מדין מדון קרי
21 שמעי שמעא קרי
כב 8 ותגעש ויתגעש קרי
15 ויהמם ויהם קרי
23 משפטָו משפטָיו קרי
33 דרכו דרכי קרי

כב 34 רגליו רגלי קרי
40 ותזרני חסר א׳
51 מגדיל מגדול קרי
כג 1 עָֻל קמץ בז״ק
8 העצנִו קרי
אחד אחת קרי
9 ואחרו ואחריו קרי
דדי דודו קרי
גברים הגברים קרי
11 ואחרו ואחריו קרי
13 שלשים שלשה קרי
15, 16 מבאר מבור קרי
18 השלשי השלשה קרי

כג 20 חַיְ חיל קרי
האריה הארי קרי
הבאר הבור קרי
21 אִשר איש קרי
35 חצרַו חצרַי קרי
37 נשאי יתיר י׳
כד 9 שְׂלֶךְ כצ״ל
10, 11 פסקא באמצע פסוק
14 רחמו רחמיו קרי
16 האורנה הארונה קרי
18 ארניה ארונה קרי
22 בעינָו בעיניו קרי
23 פסקא באמצע פסוק

מסורה לספר מלכים א

א 27 עבדיך עבדך קרי
33 עֶל אֶל קרי
37 יהיֶ יהיה קרי
47 אלהיך אלהים קרי
ב 24 ויושיבַיני יתיר י׳
ג 7 אלהָֹי קמץ בז״ק
ד 6 המַס פתח בס״פ
7 אחד האחד קרי
ה 17 רגלָו רגליו קרי
20 תאמֵר המ׳ בצירי
31 הבָית קמץ בטרחא
ו 4 לבָֹית קמץ בז״ק
5 יצוע יציע קרי
6, 10 היצוע היציע קרי
16 מירכותי יתיר ו׳
21 ברתיקות ברתוקות קרי
37 משפטו משפטיו קרי
ז 18 האחָֹת קמץ ברביע
20 שבכה השבכה קרי
23 וקוה וקו קרי
36 ומסגרתיה מסגרתיה קרי
45 האהל האלה קרי
ח 26 דבריך דברך קרי
29 עינך חסר י׳
48 בנית בניתי קרי
ט 9 וישתחוֻ וישתחוו קרי

ט 17 גָֹזר קמץ בז״ק
18 תמר תדמר קרי
י 5 משרתָו משרתיו קרי
13 שאָֹלה קמץ בז״ק
19 לַכְּסֵּה ה׳ במקום א׳
יא 13 אקרָֹע קמץ בז״ק
22 לא ׀ בטעם פסיק ודגש
37 אקָֹח קמץ בז״ק
39 ואענה א׳ נחה
יב 3 ויבאו ויבא קרי
7 וידברְ וידברו קרי
12 ויבו ויבוא קרי
21 ויבאו ויבא קרי
32 בחמשה ב׳ דגושה
33 מלבד מלבו קרי
יג 5 נקרָֹע קמץ בז״ק
7 וסְעדה הס׳ בחטף קמץ
20 פסקא באמצע פסוק
יד 2 אַתִי את קרי.
25 שושק שישק קרי
טו 15 וקדשו וקדשי קרי
18 מלך המלך קרי
טז 24 מאֶת הא׳ בסגול
26 ובחטאתיו ובחטאתו קרי
34 ובשגיב ובשגוב קרי
יז 14 תתן תת קרי
15 הוא והיא היא והוא קרי

יז 16 כלָֹתה קמץ בז״ק
20, 21 אלהָֹי קמץ בז״ק
יח 5 מֶן־הבהמה מהבהמה קרי
12 אדָֹע קמץ בז״ק
21 הסעפים הפ׳ דגושה
36 ובדבריך יתיר י׳
42 ברכו ברכיו קרי
יט 4 אחת אחד קרי
10, 14 הרָֹסו קמץ בז״ק
15 מדבַרה ב׳ פתוחה
20 אשֳקה הש׳ בחטף קמץ
כ 3 ויאמר סבירין ויאמרו
18 יצָאו קמץ בטרחא
41 מעל מעלי קרי
43, כא 4 סַר הס׳ בפתח
8 הספרים ספרים קרי
21 מבי מביא קרי
27 בשָֹק קמץ בז״ק
אַט פתח בס״פ
29 אבי אביא קרי
כב 13 דבריך דברך קרי
22 תוכָֹל קמץ בז״ק
34 ידיך יתיר י׳
49 עשר עשה קרי
נשברָה נשברו קרי

ב 1 בְסְעָרה הס׳ בח״ק
16 הגיאות הגאיות קרי
ג 24 ויבו ויכו קרי
26 שָׁלַף כצ״ל
ד 2 לכי לך קרי
3 שכניכי שכניך קרי
5 מיצקת מוצקת קרי
7 נשיכי נשיך קרי
7 בניכי ובניך קרי
16 אתי את קרי
23 אתי את קרי / הולכתי הולכת קרי
34 כפו כפיו קרי
40 צַעֲקוּ קמץ ברביע
ה 9 בסוסו בסוסיו קרי
12 אבנה אמנה קרי
18 נא כתיב ולא קרי
25 מאן מאין קרי
ו 10 והזהירה והזהירו קרי
13 איכה איפה קרי
25 חרייונים דביונים קרי
32 הואיתם ר׳ דגושה
ז 12 בהשדה בשדה קרי
13 ההמון המון קרי
15 בהחפזם בחפזם קרי
ח 1 אתי אַת קרי
6 עזבה לא מפיק ה׳
10 לא לו קרי
17 שָׁנָה שנים קרי
21 הסֹבֵיב יתיר י׳
ט 11 ויאמר סבירין ויאמרו
15 לגיד להגיד קרי
25 שלשה שלשו קרי
28 ירושלמה ירושלימה קרי

ט 36 שמטוהו שמטוה קרי
37 והית והיתה קרי
י 27 למחראות למוצאות קרי
יא 1 וראתה ראתה קרי
2 הממותים המומתים קרי
4 / 9 / 10 המאיות המאות קרי
12 כָּף קמץ בז״ק
15 המאיות המאות קרי
18 מזבחתו מזבחתיו קרי
20 מלך המלך קרי
יב 10 בימין מימין קרי
12 יד ידי קרי
הפקדים המפקדים קרי
יג 6 החטי החטיא קרי
יד 2 יהועדין יתיר י׳
6 ימות יומת קרי
7 המלח מלח קרי
12 לאהלו לאהליו קרי
13 ויבאו ויבא קרי
28 נלחָם קמץ בז״ק
טו 25 מלך המלך קרי
טז 6 וארומים ואדומים קרי
10 דומשק כצ״ל
15 ויצוהו ויצוה קרי
17 ואת הכיר את קרי
18 מיסך מוסך קרי
החיצונה מלעיל
יז 13 נביאו נביאי קרי
שֻׁבוּ ב׳ טעמים
15 ויהבלו קמץ בז״ק
16 שנים שני קרי

יז 21 וידא וידח קרי
וספרוים ומספרוים קרי
31 נבחז ז׳ רבתי / אלה אלהי קרי
ספרים ספרוים קרי
יח 27 חריהם צואתם קרי / שיניהם מימי רגליהם קרי
יט 16 ושמָע קמץ בז״ק
23 ברכב ברב קרי
קצה קצו קרי
25 להשות להשאות קרי
31 צבאות קרי ולא כתיב
37 בניו קרי ולא כתיב
כ 4 העיר חצר קרי
13 נכתה נכתו קרי
18 יקח יקחו קרי
19 דברת פתח באתנח
כא 9 הרָע קמץ בז״ק
12 שמעיו שמעה קרי
כב 5 ויתנה ויתנהו קרי / בבית בית קרי
כג 10 בני בן קרי
33 במלך ממלך קרי
36 זבידה זבודה קרי
כד 4 שפָּך קמץ בז״ק
10 עלה עלו קרי
14 עשרה עשרת קרי
15 אולי אילי קרי
18 חמיטל חמוטל קרי
כה 10 רב טבחים נ״א את רב
12 ולגבים וליוגבים קרי
17 אמה אמות קרי

מסורה לספר דברי הימים א׳

א 1 אדם א׳ רבתי
11 לודיים יתיר י׳
17 ומֶשֶׁךְ סגול בס״ף
46 עוית עוית קרי
51 עליה עלוה קרי
ב 13 ואישי כצ״ל
29 אביחיל כצ״ל
39 חָלֶץ } קמץ בז״ק
51 בית לָחֶם } קמץ בז״ק
55 ישבו ישבי קרי
ג 5 נולדו דגש אחר שורק
24 הודיוהו הודויהו קרי
ד 7 יצחר וצחר קרי
20 ותולון ותילון קרי
36 וישימאל בסין
41 המעינים המעונים קרי
ה 22 נָפָלו קמץ בז״ק
26 לראובני א׳ נחה
ו 11 בנו בני קרי
20 ציף צוף קרי
29 השמאול יתיר ו׳
ז 1 ישיב ישוב קרי
10 יעיש יעוש קרי
18 המֹלֶכֶת סגול באתנח
28 עזה כצ״ל
31 ברזות ברזית קרי
34 ורוהגה יתיר ו׳ / יחבה וחבה קרי
ח 25 ופניאל ופנואל קרי
ט 4 בנימן בני מן קרי

ט 32 שבת ב׳ פרוחה
33 פטירים פטורים קרי
35 יעואל יעיאל קרי
יא 11 השלושים השלישים קרי
20 ולו ולא קרי
44 ויעואל ויעיאל קרי
יב 2 ומשמאלים א׳ נחה
3 ויזואל ויזיאל קרי
6 החריפי החרופי קרי
8 הגדוד כצ״ל
16 גדיתיו גדותיו קרי
18 השלושים השלישים קרי
20 עדנח כ״א עדנה
39 שֵׁרית חסר א׳
יד 1 חירם חורם קרי
10 פלשתיים יתיר י׳
טו 24 מחצצרים יתיר צ
טז 18 כְּנָעַן } קמץ בז״ק
22 במשיחָי } קמץ בז״ק
יז 19 הגדולה דגש אחר חירק
20 כִּגְל כצ״ל
23 דבְּרֹת פתח בס״ף
יח 3 הדדעזר כצ״ל בשני דלתין וכן כולם שבענין ובספרים אחרים הדרעזר
10 לשאול יתיר ו׳
יט 3 הארץ כ״א את הארץ
8 צָבָא כלו קמץ
כ 4 הרפאים כצ״ל
5 יעור יעיר קרי

כ 8 אל סבירין אלה / נולדו דגש אחר שורק
כא 5 שָׁלֻף כצ״ל
30 בקצת ספרים כאן תחלת סימן כ״ב
כב 6 בנו בני קרי
9 והכינותי כסא בקצת ספרים את כסא
12 ואָמֶץ קמץ בז״ק
15 ולנחשת נ״א לנחשת
כג 9 שלמות שלמית קרי
כד 5 ובבני איתמר ג״א ומבני
24 שמור שמיר קרי
כה 1 הנביאים יתיר י׳
2 ואשראלה כ״א ואשׂראלה
27 לאליתה למדנחאי לאליתא
31 עָזֵר קמץ בז״ק
כו 9 חָיל קמץ בלא אס״ף
25 ושלמות ושלמית קרי
31 נדרָשו קמץ בז״ק / בִּיַעְזֵר כצ״ל
כז 8 השר הש׳ בפתח
12 לבנימיני לבן ימיני קרי
25 חצי הספר בפסוקים
29 שטרי שרטי קרי
כח 1 חָיל קמץ בלא אס״ף
כט 5 למלאות יתיר וא״ו
16 היא הוא קרי
23 ויצלַח פתח באתנח
26 ישָׁי קמץ בז״ק

מסורה לספר דברי הימים ב׳

א 6 לפני סבירין אשר לפני
16 ומקוא מקוא א׳ במקום ה׳
ב 1 אלֹהָי קמץ בלא אס״ף
7 ואלגומים דגש אחר שורק
ג 17 מהשמאול יתיר ו׳ / הימיני יתיר י׳
ד 6 7 8 משמאול יתיר ו׳
11 חירם חורם קרי
18 כל הכלים נ״א את כל
ה 11 התקדָשו קמץ בז״ק
12 מחצררים יתיר ר׳
13 למחצצרים יתיר צ׳

ו 16 לו ל׳ דגושה
41 קומה מלרע
ז 6 מחצצרים יתיר צ׳
16 את-הבית נ״א בלא את
ח 10 הנציבים יתיר י׳
16 מוסד דגש אחר שורק
18 אֳניות יתיר ו׳
ט 10 חירם חורם קרי / אלנומים } דגש אחר שורק / האלנומים } דגש אחר שורק
12 שאלה קמץ בז״ק
21 ותוכיים דגש אחר שורק
22 וחכמה נ״א ולחכמה
29 יעדי יעדו קרי

י 5 שלשת כ״א שלשה
יא 18 בן בת קרי
יב 15 וירבעם כ״א עם ירבעם
יג 14 מחצצרים יתיר צ׳
19 עפרון עפרין קרי
יז 4 דרָש קמץ בז״ק
8 ושמרימות ושמירמות קרי
16 גבור סבירין גבורי
יח 8 מיכהו מיכיהו קרי
21 תוכָל קמץ בז״ק
33 ידיד יתיר י׳
כ 3 וירא חסר יו״ד
25 ופגרים כ״א ובגדים

מסורה לספר דברי הימים ב׳

כא 6 אשה סבירין לאשה
כב 8 כהשפט נ״א בהשפט
כד 27 ורב ירב קרי
כה 17 לך חסר ה׳
כו 3 יכילה יכליה קרי
7 הערביים הערבים קרי
11 יעואל יעיאל קרי
12 חָיִל קמץ בז״ק
21 החפשות החפשית קרי
כח 5 נֹתָן קמץ בז״ק
13 אַף קמץ בטרחא
כט 8 לזועה לזעוה קרי
11 תשלו מלרע

כט 13 ויעואל ויעיאל קרי
14 יחואל יחיאל קרי
28 מחצצרים יתיר צ׳
34 למעט קמץ בז״ק
לא 7 ליסוד ס׳ דגושה
12 13 כונניהו יתיר ו׳
לב 21 ומיצואו ומיציאי קרי
30 ויישרם הש׳ דגושה
לג 16 ויכן ויבן קרי
לד 2 ושמאול מלא ו׳
5 מזבחותים יתיר י׳

לד 6 בחר בתיהם בחרבתיהם קרי
9 וישבי וישבו קרי
22 תוקהת יתיר ו׳
25 ויקטירו יתיר י׳
לה 3 המבונים המבינים קרי
4 והכונו והכינו קרי
9 וכונניהו יתיר ו׳
לו 13 מָרָד קמץ בז״ק
14 למעול יתיר ו׳
17 כשדיים יתיר י׳
21 שבתה קמץ בז״ק
למלאות מלא וא״ו

מסורה לספר עזרא

א 9 אֲלָף קמץ בז״ק
ב 1 נבוכדנאצור יתיר ו׳
ויהודה נ״א וליהודה
21 לחם
26 וגבע } קמץ בז״ק
46 שמלי שלמי קרי
50 נפיסים נפוסים קרי
ג 3 מכונתו מכונתיו קרי
ויעל ויעלו קרי
ד 2 ולא ולו קרי
4 ומבלהים ומבהלים קרי
7 ארתחששתא כצ״ל
כנותו כנותיו קרי

ד 9 ארכוי ארכויא קרי
9 דהוא דהיא קרי
11 עבדיך יתיר י׳
12 ובאישתא בא׳ וי׳ נחין
ושורי ושוריא קרי
אשכללו שכללו קרי
ה 12 כסדיא כשדאה קרי
15 אלה אֵל קרי
ו 15 ושיציא יתיר א
17 לחטיא לחטאה קרי
ז 9 יסֻד כצ״ל
18 עליך ועל אחיך יתיר י׳
25 דאנין דינין קרי
ח 14 וזבוד וזכור קרי

ח 17 ואוצאה ואצוה קרי
הנתונים הנתינים קרי
18 ויביאו א׳ דגושה
22 חיל נ״א רֶכֶב
25 ואשקולה יתיר ו׳
31 ונסעה ס׳ דגושה
י 2 עולם עילם קרי
12 כדבריך יתיר יו״ד
29 ירמות ורמות קרי
35 כלוהי כלוהו קרי
37 ויעשו ויעשי קרי
43 ידו ידי קרי
44 נשאי נשאו קרי

מסורה לספר נחמיה

א 3 מפרצת קמץ בז״ק
5 אָנָּא כצ״ל
8 תמעלו קמץ בז״ק
9 והבואתים והביאותים קרי
11 אָנָּא כצ״ל
ב 13 המ מ׳ פתוחה בסוף התיבה נ״א
המפרוצים הם פרוצים קרי
16 הגדתי פתח בס״פ
ג 5 צורם חסר א׳
15 ויעמידו ויעמיד קרי
20 זבי זכי קרי
30 אחרי אחריו קרי
שני סבירין שנית
31 אחרי אחריו קרי

ג 34 היזבחו קמץ בפשטא
36 שביה נ״א שבים
ד 7 בצחחיים יתיר י׳
וקשתתיהם כצ״ל
9 ונשוב יתיר ו׳
ה 7 נשאים יתיר א׳
9 ויאמר יתיר י׳
14 אכלתי פתח בס״פ
ו 8 בודאם א׳ נחה
11 יברח קמץ בז״ק
18 בן כנול בלא מקף

ז 3 ויאמר ואמר קרי
30 וגבע קמץ בז״ק
43 להודוה להודיה קרי
52 נפושסים נפישסים קרי
ח 10 לאדנינו א׳ נעה
ט 5 ומרומם כצ״ל
6 אַתְּ אתה קרי
17 וחסד יתיר ו׳
26 הרבנו
27 תשמע } קמץ בז״ק
י 20 נובי ניבי קרי
35 קרבן כצ״ל
יא 12 עשי כצ״ל

מסורה לספר נחמיה

יא 15 בּוּפֵי דגש אחר שורק
17 ידיתון ידותון קרי
יב 9 וְעֻנּוֹ ועני קרי
14 למלוכי למליכו קרי
16 לעדיא לעדוא קרי
22 עַל סבירין עַד
37 וְעַד כ"א ועל
38 לַמּואל יתיר א'

יב 39 ועל שער סבירין ועד
43 וישמחו קמץ ברביע
43 מרחוק כצ"ל בלא מלת עד
44 לאוצרות ב' טעמים
46 ראש ראשי קרי
יג 13 נחשבו קמץ בז"ק
16 דאג יתיר א'

יג 20 לירושלם קמץ בלא אס"ף
21 לְנים חל' בצירי
23 השיבו חסר ו'
אשדודיות } יתיר ו'
עמוניות
31 ולקרבן כצ"ל

מסורה לספר אסתר

א 5 ובמלואת ובמלאות קרי
6 חור ח' רבתי
10 חרבונא דין באלף
16 מומכן ממוכן קרי
20 יתנו סבירין תתננה
ב 1 עשתה קמץ בז"ק
5 בן יאיר סגול בלא מקף
14 { שני סבירין שנית
אל־יד למדנהאי על־יד }
ג 4 באמרם כאמרם קרי
12 נכתב קמץ בז"ק
ד 4 ותבואינה } יתיר יו"ד
7 ביהודיים }

ד 12 למרדכי קמץ בז"ק
ה 7 חצי הספר
12 עשתה קמץ בטרחא
ו 2 הכף פתח באתנח
ז 4 ואלו מלרע
ח 1 היהודיים יתיר י
6 איככה ואיככה מלרע
7 ביהודיים } יתיר י'
13 היהודיים }
עתודים עתידים קרי
15 שושן קמץ בז"ק

ט 2 בפניהם כצ"ל
7 פרשנדתא ת' זעירא
9 { פרמשתא ש' זעירא
ויזתא ו' רבתי ז' זעירא }
15 היהודיים } יתיר י
18 והיהודיים }
19 הפרוזים יתיר ו'
27 וקבל וקבלו קרי
29 ותכתב ת' רבתי
י 1 אחשרש אחשורוש קרי
2 תקפו פ' דגושה

מסורה לספר איוב

א 8 על נ"א אל
10 אַתְּ אתה קרי
19 בָאה מלעיל
24 יצתי חסר א'
ב 7 עַד וְעַד קרי
11 הבאה מלעיל
ה 7 יולד דגש אחר שורק
18 וידו וידיו קרי
ו 2 והַיָּתִי והותי קרי
21 לו כצ"ל
29 ושבי ושבו קרי
ז 1 על עלי קרי
5 וגיש ונוש קרי ג' זעירא
19 כַּמָּה מלרע
20 { למה רפה ומלעיל
עלי ת"ס תחת עליך }
ח 8 רישון י' תחת א'
11 ישגא כצ"ל
21 ימלה ה' במקום א'
ט 13 תחתו תחתיו קרי
30 במו במי קרי
34 שבטו ט' רבתי
י 20 יחדל וחדל קרי

י ישית ושית קרי
5 לעשהות כצ"ל
יג 9 תהתלו דגש אחר ת"ג
15 לא לו קרי
יד 5 חקו חקיו קרי
טו 7 הראישון יתיר י'
15 בקדשו בקדשיו קרי
22 וצפו וצפוי קרי
31 בשו חסר א'
טז 14 פָרץ ץ' זעירא
16 חמרמרה חמרמרו קרי
יז 2 ובהמרותם מ' דגושה
5 תכלינה נ"א תכלנה
יט 29 שדין שדון קרי
כ 4 עֲד פתח באתנח
11 עלומו עלומיו קרי
22 במלאות מלא ו'
26 ירע מלעיל
כא 13 נ"א יבלו יכלו קרי
17 ידעך קמץ בלא אס"ף
20 עינו עיניו קרי
כב 16 חצי הספר בפסוקים
כג 9 { שמאול יתיר ו'
אחז מלעיל }

כד 1 וידעו וידעיו קרי
4 ענוי ענויי קרי
6 יקצירו יקצורו קרי
12 ינאקו קמץ בלא אס"ף
24 רומו דגש אחר ת"ג
כו 9 כסה ה' במקום א
12 ובתובנתו ובתבונתו קרי
14 { דרכו דרכיו קרי
גבורתו גבורתיו קרי }
ל 11 יתרו יתרי קרי
13 להיתי להותי קרי
22 תשוה תשיה קרי
לא 7 מאום א' נחה
12 הוא והיא היא והוא קרי
20 חלצו חלציו קרי
22 { משכמה } בלא מפיק ה'
מקנה }
לב 3 { את איוב ת"ס במקום
את אלהים }
18 מלתי חסר א
לג 9 חף ח' זעירא
19 וריב ורוב קרי

מְסוֹרָה לספר איוב

לג 21 ושפי ושפו קרי
ראו א׳ דגושה
28 נפשי נפשו קרי
וחיתי וחיתו קרי
29 שלוש מלא ו׳
לד 5 צִדַקְתִּי פתח בַאתנח
14 ישים למדנחאי ישיב כתיב
ולמערבאי ישים כתיב ישיב קרי
לז 12 בתחבולתו בתחבולתיו קרי

לח 1 מנהסערה מן הסערה קרי
11 ופא א׳ במקום ה׳
12 יִדַעְתָּה שַׁחַר ידעת הַשַּׁחַר קרי
13 רשעים } ע׳ תלויה
15 מרשעים
41 ילדו ילדיו קרי
לט 12 ישוב ישיב קרי
26 כנפו כנפיו קרי
30 ואפרחו ואפרוחיו ק

מ 6 מנסערה מן סערה קרי
17 פחדו פחדיו קרי
מא 2 יעורנו כן כתיב וקרי ולמדנחאי כתיב יעירנו
4 לא לו קרי
17 משתו חסר א׳
מב 2 ידעת ידעתי קרי
6 ונחמתי פותח באתנח
10 שבית שבות קרי
16 וירא ויראה קרי

מסורה לספר תְּהִלִּים

ב 7 אַתָּה פתח באתנח
ג 8 שִׁבַּרְתָּ פתח בס״פ
ה 9 הושר הישר קרי
ו 4 וְאַתְּ ואתה קרי
ט 7 נָתַשְׁתָּ פתח באתנח
13 עֲנָיִים ענוים קרי
19 עֲנָוִים עניים קרי
י 5 דְרָכָו דרכיו קרי
10 ודכה ידכה קרי }
חלכאים חל כאים קרי
12 עניים ענוים קרי
יא 1 נודו נודי קרי
יד 4 לֶחֶם סגול באתנח
טז 10 חֲסִידְךָ חסידך קרי
יז 11 סבבוני סבבונו קרי
14 וצפינך וצפונך קרי
כא 2 יָגֶיל יתיר י׳
כד 4 נפשו נפשי קרי
כה 7 אַתָּה } פתח באתנח
כו 1 הָלַכְתִּי
2 צְרוּפָה יתיר ו׳
כז 4 חַיַּי פתח באתנח
5 בסכה בסכו קרי
13 לוּלֵא נקוד מלמטה ומלמעלה חוץ
מן ו׳ שלא נקוד אלא מלמטה
ל 30 מִיּוֹרְדִי מִיָּרְדִי קרי
לא 14 עָלַי } פתח באתנח
לה 4 יְרִיבַי
10 כָּל קמץ רחב
19 שֶׁקֶר סגול באתנח
20 אֶרֶץ סגול באתנח
22 תחרש פתח באתנח
לז 15 תשברנה } פתח באס״ף
17 תשברנה
לח 21 רדופי יתיר ו׳

לט 1 לידיתון לידותון קרי
מ 18 אַתָּה תְּאַחַר פתח באס״ף
מא 3 יאשר ואשר קרי
מה 6 יִפְּלוּ שוא באתנח
10 ביקרותיך הק׳ דגושה
14 כבודה דגש אחר שורק
מז 5 אֶת סגול בלי מקף
מח 5 נוֹעֲדוּ חטף באתנח
11 אֶרֶץ סגול באתנח
מט 15 וצירם וצורם קרי
נ 23 דֶּרֶךְ סגול באתנח
נא 4 הֶרֶבה יתיר ה׳
9 מעוזו דגש אחר שורק
נג 5 לֶחֶם סגול באתנח
נד 7 ישוב ישיב קרי
נה 16 יַשִּׁימָוֶת ישיא מות קרי
נו 1 בַּגַּת פתח בס״ף
7 יצפינו יצפונו קרי
נח 8 חצו חציו קרי
נט 11 חסדו חסדי קרי
15 ככלב קמץ בלי אס״ף
16 יְנוּעוּן יניעון קרי
ס 2 אֶת סגול בלי מקף
7 וַעֲנֵנוּ ועננו קרי
11 מָנַת קמץ בסמוך
סה 2 נֶדֶר סגול בס״ף
סו 5 ירימו ירומו קרי
12 וּבַמָּיִם } פתח באתנח
סח 9 סִינַי
14 בַּכֶּסֶף סגול באתנח
18 בָּם ב׳ רפה אחר מפיק
29 עוזה דגש אחר שורק
סט 4 עֵינַי פתח באתנח
5 שֶׁקֶר סגול באתנח
21 וָאַיִן פתח באתנח
24 הַמְעַד פתח בס״ף
ע 6 אַתָּה תְּאַחַר פתח באס״ף

עא 12 חישה חושה קרי
19 הראיתנו הראיתני קרי
תחיינו תחייני קרי
תעלנו תעלני קרי
22 אלהי קמץ בלא אס״ף
עב 17 ינין ינון קרי
עג 2 נטוי נטיו קרי
שֻׁפְּכָה שפכו קרי
10 ישיב ישוב קרי
16 היא הוא קרי
עד 6 ועת ועתה קרי
7 שלחו הל׳ רפה
11 חוקך חיקך קרי
עו 4 רשפי הפ׳ רפה
6 נִמּוֹ מלרע
עז 1 ידיתון ידותון קרי
12 אזכיר אזכור קרי
20 ושביליך יתיר י׳
עח 10 לָלֶכֶת סגול בס״ף
36 ויפתוהו חצי הספר
47 בַּחֲנָמַל פתח בס״ף
63 הוּלָּלוּ דגש אחר שורק
עט 10 בגיים בגוים קרי
פ 13 מיער ע׳ תלויה
16 וכנה כ׳ רבתי
פא 2 עוזנו דגש אחר שורק
8 הָעָם } פתח באתנח
פג 14 כַּגַּלְגַּל
פד 4 קֵן ק׳ רבתי
11 אלהַי פתח באתנח
רֶשַׁע סגול בסוף פסוק
פה 2 שבות שבית קרי
פו 2 אלהַי פתח באתנח
פח 44 שִׁוַּעְתִּי פתח באתנח
פט 16 תרים תרום קרי

מסורה לספר תהלים

פט 29 אשמור יתיר י׳
45 מִגַּרְתָּה פתח בס״ף
צ 8 שתּ שתָה קרי
12 הוֹדַע פתח באתנח
צב 16 עַ֫לָתָה עולתה קרי
צג 1 מָלָך כולו קמץ
צד 21 ינודו מלא ו׳
צו 10 } מלך כולו קמץ
צז 1 } מלך כולו קמץ
צט 1 } מלך כולו קמץ
6 קֹרְאִים הא׳ נעלם
ק 3 ולא ולו קרי
אֲנַחְנוּ פתח באתנח
קא 5 מְלוֹשְׁנִי יתיר ו׳
קב 5 הוּפה דגש אחר שורק
24 כחו כחי קרי
25 יָסַ֫דְתָּ פתח באתנח
קד 18 לַשְׁפַנִּים השׁ׳ רפה
קה 18 רגליו רגלו קרי
28 דבריו דברו קרי
40 שְׂלָו שליו קרי
קו 45 חֲסָדָו חסדיו קרי

קז 27 יָחוֹגּוּ דגש אחר חולם
35 מָיִם פתח באתנח
קח 7 וַעֲנֵנוּ ועננִי קרי
קט 1 תחרַש פתח בס״ף
קיח 5 במרחביה לא מפיק ה׳
11 } אמילַם פתח בס״ף
12 } אמילַם פתח בס״ף
קיט 13 סִפַּרְתִּי פתח באתנח
65 עבדךָ שוא באתנח
79 וידעו וידעי קרי
99 השכַלתי פתח באתנח
147 לדבריך } יתיר י׳
171 ומדבריך } יתיר י׳
קכ 2 שָׁקֶר } סגול באתנח
5 מֶשֶׁךְ } סגול באתנח
קכג 1 עינַי פתח באתנח
4 לגאיונים לגאי יונים קרי
קכו 4 שבותנו שביתנו קרי
בַּנֶּגֶב סגול בס״ף
5 הַזָּרַע קמץ בלא אסף
קכז 2 שנא א׳ במקום ה׳
קכט 1 מנעוּרָי פתח באתנח

קכט 3 למענותם למעניתם קרי
קל 7 החֶסד סגול באתנח
קלא 1 עינַי פתח באתנח
קלה 5 ואדנינו הא׳ נעה
קלז 6 ירושלַם פתח באתנח
קלט 4 הסכַנתה פתח בס״ף
6 פלאיה פליאה קרי
16 ולא ולו קרי
קמ 10 יכסומו יכסמו קרי
11 ימיטו ימוטו קרי
13 ידעת ידעתי קרי
קמב 7 מרדפַי } פתח באתנח
קמג 1 תחנונַי } פתח באתנח
8 בטָחתי קמץ בלא אס״ף
10 אלוהי מלא ו׳ וה׳ בקמץ
12 איבָי קמץ בלא אס״ף
קמד 13 צאוננו יתיר ו׳
קמה 6 וגדלותיך וגדלתך קרי
8 וגדול יתיר ו׳
קמז 19 דברו דבריו קרי
קמח 1 השמַים פתח באתנח
2 צבאו צבאיו קרי

מסורה לספר משלי

א 1 מִשלי מ׳ רבתי
78 כשאוה כשואה קרי
וצפֹן יצפֹן קרי
ב 8 חסידָו חסידיו קרי
ג 8 לשרך ר׳ דגושה
12 אֶת סגול בלי מקף
15 מפניים מפנינים קרי
27 יָדֶיךָ ידד הרי
28 לרעיך לרעך קרי
30 תרוב תריב קרי
34 ולענִיים ולענוים קרי
ד 16 יכשולו יכשילו קרי
ו 13 ברגלָו ברגליו קרי
14 מדנים מדינים קרי
16 תועבות תועבת קרי
ח 16 צדק בקצת ספרים ארץ
17 אהביה אהבַי קרי
35 מצאי יתיר יוד
יא 3 ושדם ישדם קרי
25 יורא א׳ במקום ה׳
יב 14 ישוב ישִׁיב קרי
י 28 נתיבה הה׳ רפה

יג 20 הלוך הולך קרי }
וחכם יחכם קרי }
יד 10 מרת ר׳ דגושה
21 ענִיים ענוים קרי
14 ופני ופי קרי
טז 18 חצי הספר בפסוקים
9 עניים ענוים קרי
27 שפתיו שפתו קרי
28 ונרגן נון זעירא
יז 13 תמיש תמוש קרי
27 וקר יקר קרי
יח 4 חכמה נ״א חיים
17 יבָא ובא קרי
18 ומדונים ומדינים קרי
20 תבואת למדנחאי תביאת
24 אִיש סבירין יֵש
יט 7 לא לו קרי
16 יוּמַת ימות קרי
19 גרל גדל קרי
כ 4 ישאל ושאל קרי
16 נכרִים נכריה קרי
20 באישון באשון קרי

כ 21 מבחלת מבהלת קרי
30 תמריק תמרוק קרי
כא 9 } מדונים מדינים קרי
19 } מדונים מדינים קרי
22 מבטֶחה הה׳ רפה
29 יכין דרכיו יבין דרכו קרי
כב 3 ויסתר ונסתר קרי
8 יקצור יקצר קרי
11 טהור טהר קרי
14 יפול יפל קרי
20 שלשום שלשים קרי
24 לא תבוא נ״א אל תבוא
25 ארחתו ארחתיו קרי
כג 5 התעוף התעיף קרי
כנפַים פתח באתנח
ועיף יעוף קרי
24 גול גיל קרי
יגול יגיל קרי
יולד ויולד קרי
וישמח ישמח קרי
26 תרצנה תצרנה קרי
39 מדונים מדינים קרי

מסורה לספר משלי

כג 31 בכיס בכוס קרי
כד 17 אויביך יתיר יוד
30 עבַרתי פתח באתנח
כה 24 מדונים מדינים קרי
כו 2 לא לו קרי
21 מדונים מדינים קרי
כו 24 בשפתו בשפתיו קרי
כז 10 וְרֵעַה יתיר ה׳

כז 15 מדונים מדינים קרי
20 ואבדה ואבדון קרי
24 דור ודור קרי
כח 8 וְבתַרְבִית ותרבית קרי
16 שנאי שׂנא קרי
17 אדם ד׳ זעירא
ל 10 אדנו אדוניו קרי

ל 15 הַב ב׳ זעירא
וארבָע וארבָעה קרי
20 שׂממית כצ״ל
בשין שמאלית
לא 4 אֵו אֵי קרי
16 נטע נטעה קרי
18 בליל בלילה קרי
27 הילכות הליכות קרי

מסורה לספר קהלת

ב 16 נשכָּח קמץ בז״ק
22 שְׁהוּא }
ג 18 שְׁהֵם } הש׳ בשוא
22 במֶה המ׳ בסגול
ד 1 העשֻׁקים
למערבאי העשוקים
8 עיניו עינו קרי
10 ואילו כ״א ואי לו
14 הסורים חסר אל״ף

ד 17 רגליך יתיר יוד
ה 8 היא הוא קרי
10 ראית ראות קרי
ו 10 שהתקיף יתיר ה׳
ז 1 טוב ט׳ רבתי
22 אַתְּ אתה קרי
ח 1 ישֻׁנא א׳ במקום ה׳
ט 4 יבחר יחבר קרי

ט 9 הוא למדנחאי היא
י 3 כשהסכל יתיר ה׳
8 גומץ דגש אחר שורק
20 הכנפים יתיר ה׳
ובמראי ובמראה קרי }
יא 9 וְדַע קמץ בלא אס״ף }
יב 4 וינאץ א׳ נחה
6 ירחק ירתק קרי
13 סוף ס׳ רבתי

מסורה לספר שיר השירים

א 1 שִׁיר ש׳ רבתי
9 לְסֻסָתִי למדנחאי לסוסתי
17 רחיטנו רהיטנו קרי
ב 4 הַיָּין קמץ בז״ק

ב 11 הסתו הסתיו קרי
13 לכי לך קרי
14 ומראיך יתיר י

ד 9 באחד באחת קרי
14 חצי הספר בפסוקים
ה 2 שראשי ר׳ דגושה
ח 6 שלהבתיה מלה חדא

מסורה לספרי הנביאים

מסורה לספר ישעיה

א 6 חֻבְּשׁוּ קמץ בז״ק
ב 8 עֲנֵי חסר י׳
15 מלכם מה לכם קרי
18 נטוות נטויות קרי
ה 5 משופתו הכ׳ דגושה
9 באזני קמץ בטרחא
29 ושאג ישאג קרי
ו 10 ישמע קמץ ברביע
ז 2 נחה מלעיל
ח 6 לְאַט פתח באתנח
15 ונשברו קמץ בז״ק
ט 2 לא לו קרי
6 למרבה מ׳ סתומה באמצע תיבה
9 נפלו קמץ בטרחא
גדעו קמץ בז״ק
י 6 ולשימו ולשומו קרי
13 ועתידתיהם ועתודותיהם קרי
כאביר כביר קרי
32 בית בת קרי
יב 5 מידעת מודעת קרי
יג 8 יתמהו קמץ בז״ק
16 תשגלנה תשכבנה קרי
יד 3 ומרגזך המ׳ בחירק
9 ארץ קמץ בז״ק
21 ארץ קמץ בז״ק
24 היתה קמץ בז״ק
27 יעץ קמץ בטרחא
טו 3 גדועה נ״א גרועה
5 יזעקו קמץ בז״ק
טז 3 הביאו הביאי קרי
8 שרוקיה דגש אחר שורק
נגעו קמץ בטרחא
תעו מלעיל
10 השבתי פתח בס״פ
יז 9 מעוזו דגש אחר שורק
יח 4 אשקוטה יתיר ו׳
5 הנץ פתח בס״פ
כ 4 וחשופי חפ׳ בפתח
כא 2 אנחתה ה׳ רפה
השבתי פתח בס״פ

כב 10 ותתצו ת׳ תנינא רפה
14 באזני קמץ בטרחא
כג 13 בחיניו בחוניו קרי
17 לאתננה לא מפיק ה׳
כד 2 נשא כצ״ל
כה 10 במי במו קרי
כו 20 דלתיך יתיר י׳
יעבור יתיר ו׳
כז 3 אצרנה הצ׳ בח״ק
4 אפשעה השי׳ בח״ק
9 הסר חסר י׳
10 ירבץ קמץ בטרחא
כח 15 שוט שוט קרי
עבר יעבור קרי
16 מוסד דגש אחר שורק
27 יוסב דגש אחר שורק
28 יודק קמץ בז״ק
כט 11 הספר ספר קרי
ל 5 הבאיש א׳ נחה
6 עורים עירים קרי
11 מני דרך מני ארח
ב׳ נונין בצירי
16 נרכב קמץ בז״ק
32 בה בם קרי
33 הוא היא קרי
לא 4 יהגה קמץ בז״ק
לב 7 יעץ קמץ בז״ק
ענוים עניים קרי
14 נטש קמץ בז״ק
15 ויכרמל והכרמל קרי
לג 1 תושד דגש אחר שורק
9 ארץ קמץ בז״ק
קמל פתח באתנח
10 ארוממ קמץ בז״ק
11 קש פתח באתנח
12 יצתו פתח בס״פ
16 נתן קמץ בז״ק
20 יצען קמץ בלי אס״ף
21 חצי הספר בפסוקים
23 מרבה הב׳ בסגול

לד 10 תחרב קמץ בז״ק
11 תהו רפה אה״ו מפיק
לו 12 חראיהם צואתם קרי
שיניהם מימי רגליהם קרי
לז 1 בשק קמץ בז״ק
17 ושמע קמץ בז״ק
30 ואכול ואכלו קרי
לח 3 אנה כצ״ל
לט 8 דברת פתח באתנח
מ 7 8 נבל ציץ כצ״ל
24 נטעו קמץ ברביע
24 זרעו / ויבשו / 31 ייגעו — קמץ בז״ק
מא 10 אני / תשתע קמץ בטרחא
23 ונרא ונראה קרי
26 ונדעה
מב 16 ידעו קמץ בז״ק
20 ראות ראית קרי
24 למשוסה למשסה קרי
25 ידע / מג 2 אני / 9 ויצדקו / 19 תצמח / מד 5 אני — קמץ בז״ק
9 המה נקוד עליו
14 ארן ן׳ זעירא
15 וישתחו קמץ בז״ק
17 יסגוד יתיר וא״ו
22 חטואתיך יתיר ו
שובה מלרע
23 ארץ קמץ בז״ק
24 מיאותי מאתי קרי
26 תושב קמץ ברביע
מה 1 למשיחו כצ״ל בזרקא
2 אושר אישר קרי
14 יתפללו קמץ בז״ק
מו 11 עצתו עצתי קרי
13 תרחק קמץ בז״ק

4 x 2

9

מסורה לספר ישעיה

מז 3 אֶקָּח קמץ בז״ק
13 הֹבְרוּ הֹבְרֵי קרי
מח 2 נִקְרָאוּ
מט 1 קְרָאָנִי קמץ בז״ק
5 לא לו קרי
6 ונצירי ונצורי קרי
7 לִמְתָעֵב כצ״ל
10 { יִרְעָבוּ קמץ בפשטא / יִצְמָאוּ קמץ בז״ק }
13 { אָרֶץ קמץ בז״ק / יפצחו ופצחו קרי }
18 { אָנִי קמץ בלא אס״ף / תִּלְבָּשִׁי קמץ בז״ק }
25 יֻקָּח קמץ בז״ק
נא 4 ולאומי דגש אחר שורק
6 נִמְלָחוּ קמץ בלא אס״ף
9 עורי עורי מלרע
13 ארץ קמץ בסגולתא
16 אָרֶץ קמץ בז״ק
נב 2 התפתחו התפתחי קרי
5 מֹשְׁלָו משליו קרי
נג 10 אָרֶץ / 7 יוּבָל / 8 לֻקָּח / 11 יִשְׂבָּע — קמץ בז״ק

נד 3 יִירָשׁ קמץ בז״ק
4 תִשְׁכָּחִי קמץ בז״ק
9 כִּי־מֵי במקצת ספרים כימי כתיב מלה אחת
16 הֵן הִנֵּה קרי
17 יִצְלָח קמץ בז״ק
נה 4 לאומים דגש אחר שורק
13 { תחת ותחת קרי / הֲדַס פתח באתנח }
נו 10 { צֹפָיו קרי / יָדְעוּ קמץ בז״ק }
נז 1 אָבָד / 4 תִתְעַנָּגוּ — קמץ בז״ק
19 נוּב ניב קרי
20 יוּכָל קמץ בז״ק
נח 2 עָזָב קמץ בז״ק
3 עַצְּבֵיכֶם צ׳ דגושה
14 בָּמֳתֵי יתיר וא״ו
נט 2 וחטאותיכם יתיר וא״ו
3 יְדֵיִי קמץ בז״ק

ס 4 תֵּאָמַנָה פתח בס״פ
6 יִשָּׂאוּ קמץ בז״ק
21 מַטָּעוֹ מטעי קרי
סא 7 יירשו קמץ בז״ק
סב 3 וּצְנוֹף וצניף קרי
סג 2 בנות פתח בס״פ
9 לא לו קרי
11 רֹעֵה נ״א רעי
סד 3 רָאָתָה קמץ ברביע
5 ועוננו חסר י׳
6 עוננו חסר י׳
9 הָיְתָה קמץ בז״ק
סה 1 שָׁאָלוּ קמץ בז״ק
4 ופרק ומרק קרי
6 עַל נ״א אֶל
7 עַל אֶל קרי
12 תִּכְרָעוּ / 13 תִּרְעָבִי — קמץ בז״ק
13 יִשְׂמָחוּ / 24 יִקְרָאוּ — קמץ בטרחא
סו 2 עָשָׂתָה קמץ בז״ק
3 עֹרֵךְ מְבָרֵךְ כצ״ל
17 אחד אחת קרי

מסורה לספר ירמיה

א 5 אֶצָּוָרְךָ יתיר ו׳
ב 3 { תבואתה תבואתו קרי / יֶאְשָׁמוּ קמץ בז״ק }
11 כבודו ת״ס תחת כבודי
14 לָבַז פתח בס״פ
15 נִצְּתָה נצתו קרי
16 ותחפנס ותחפנחס קרי
19 וּמָר קמץ בז״ק
20 אעבוד אעבור קרי
24 נַפְשָׁו נפשה קרי
25 וגורנך וגרונך קרי
27 ילדתני ילדתנו קרי
31 מאפליה ב׳ טעמים
33 לִמַּדְתִּי לִמַּדְתְּ קרי
ג 2 שֻׁגַּלְתְּ שֻׁכַּבְתְּ קרי
4 קָרָאתִי קראת קרי
5 דברתי דברת קרי
7 ותראה ותרא קרי
19 { תקראו תקראי קרי / תשובו תשובי קרי }
21 נִשְׁמָע קמץ בז״ק

ג 22 ארפה ה׳ במקום א׳
ד 5 ותקעו תקעו קרי
18 מָר קמץ בז״ק
19 { אוחולה אוחִילה קרי / שמעתי שמעת קרי }
22 יָדָעוּ קמץ בז״ק
30 ואַתי ואת קרי
ה 7 { אסלוח אסלח קרי / ויגאָפו קמץ בז״ק }
8 מוזנים מיזנים קרי
22 יוּכָלוּ קמץ בז״ק
24 ויורה יורה קרי
ו 6 עצה ה׳ רפה
7 בוֹר בַּיר קרי
10 וישמָעו / 15 ידָעו — קמץ בז״ק
21 יאבדו ואבדו קרי
25 { תצאי תצאו קרי / תלכי תלכו קרי }
26 שַׂק קמץ בפשטא
29 מאשתם מאש תם קרי

ז 10 נִצַּלְנוּ פתח באתנח
22 הוציאי הוציאו קרי
ח 1 { יציאו יוציאו קרי / ירושלָם קמץ בטרחא }
5 נִצַּחַת פתח באתנח
6 { ואשמָע קמץ בפשטא / כלה ה׳ במקום ו׳ / במרצותם במרוצתם קרי }
7 וסוס וסיס קרי
9 מָאָסוּ קמץ בז״ק
10 כלה ה׳ במקום ו׳
11 וירפו חסר א׳
12 יָדָעוּ קמץ בז״ק
15 מרפה ה׳ במקום א
21 השבַּרְתִּי פתח באתנח
ט 2 { יָצָאוּ קמץ בתביר / יָדָעוּ קמץ בטרחא }
7 שוחט שָׁחוּט קרי
17 ותשנה חסר א׳
18 אָרֶץ
י 2 תִּלְמָדוּ קמץ בז״ק
13 אָרֶץ הארץ קרי

י 17 יושבתי יושבת קרי
18 והצרְתי מלעיל
20 שֻׁדַּד קמץ בז״ק
יא 2 ועל כ״א ואֶל
16 המולה דגש אחר שורק
יב 13 קָצָרו קמץ בז״ק
יג 13 ירושלָם קמץ בטרחא
16 ישית ושית קרי
20 שאי שאו קרי
וראי וראו קרי
21 למדרתי למדת קרי
יד 2 וצוחת צ׳ זעירא
3 צעוריהם צעיריהם קרי
14 ואלול ואליל קרי
ותרמות ותרמית קרי
לכם כ״א להם
טו 4 לזועה לזועה קרי
8 אלמנותו אלמנותיו קרי
9 באה בא קרי
10 כֻּלֹּה ה׳ במקום ו׳
11 שרותך שריתיך קרי
14 והעברתי כ״א והעבדתי
16 דבריך יתיר י׳
טז 11 עָזָבו קמץ בז״ק
16 לדוגים לדיגים קרי
19 אָרץ קמץ בז״ק
יז 8 ירא יראה קרי
ידאָג קמץ בז״ק
10 כדרכָו כדרכיו קרי
11 יָלָד קמץ בז״ק
ימו ימיו קרי
13 יסורי וסורי קרי
18 אָני קמץ בז״ק
19 עם העם קרי
23 שומע שמוע קרי
24 בה בו קרי
יח 3 והנהו והנה הוא קרי
5 לאמוֹר מלא ו׳
10 הרעה הרע קרי
16 שרוקת שריקות קרי
22 שיחה שוחה קרי
23 והיו וְיִהְיוּ קרי
יט 2 החרסות החרסית קרי
11 להרפה ה׳ במקום א׳
15 מבי מביא קרי
את דברי כ״א אל דברי
כ 7 כלה ה׳ במקום ו׳
8 אזעָק קמץ בז״ק
כא 9 יחיה וחיה קרי
12 מעלליהם מעלליכם קרי
כב 4 ועבדו ועבדיו קרי
6 נושבה נושבו קרי

כב 14 בָאֶרז קמץ בז״ק
20 וּצְעָקִי כצ״ל
23 יושבתי יושבת ק׳
מקננתי מקננת ק׳
כג 12 יִדַּחוּ מלעיל ופתח במקום קמץ
18 דברי דברו קרי
23 אָני קמץ בטרחא
35 עַל כ״א אֶל
כד 1 יכניהו כ״א יכניה
9 לזועה לזועה קרי
כה 3 אשכים א׳ במקום ה׳
7 אלָי קמץ בטרחא
הכעסֵני יתיר וא״ו
13 והבאותי והבאתי קרי
30 ישאָג קמץ בפשטא
34 ותפוצותיכם הפ׳ בחולם
ובחירק הת׳
כו 6 הזאתה יתיר ה׳
18 מיכיה מיכה קרי
כז 1 יאושִיהו מלא וא״ו
20 יכוניה יתיר ו׳
כח 1 בַּשנת בשנה קרי
11 חצי הספר בפסוקים
כט 14 שביתכם שבותכם קרי
16 אל כסא כ״א על
18 לזועה לזועה קרי
23 הוידע היודע קרי
ל 16 שֹאסַיִך יתיר א׳
18 יעקוב מלא ו׳
19 ימעָטו קמץ בז״ק
לא 7 אָרץ קמץ בסגולתא
13 ישבָעו קמץ בטרחא
20 הלכתי הלכת קרי
32 אכְתֳבנה הת׳ בח״ק
33 כולָם דגש אחר
37 באים קרי ולא כתיב
עד בקצת ספרים לא נמצא
מלת עד
38 קוה קַו קרי
על סבירין עד
39 השרמות השדמות קרי
לב 1 בשנת בשנה קרי
4 עינו עיניו קרי
23 ובתרותך ובתורתך קרי
הלָכו קמץ בז״ק
35 החטי החטיא קרי
לג 8 לכָול יתיר וא״ו
19 לאמור מלא וא״ו
26 יעקוב מלא וא״ו
אשוב אשיב ק׳
לד 11 ויכבישום ויכבשום קרי

לד 17 לזועה לזועה קרי
לה 4 הסף פתח בס״ף
7 תזרָעו קמץ בפשטא
תטָעו קמץ בז״ק
לו 4 את ברוך כ״א אל
לז 4 הכליא הכלוא קרי
19 ואיו ואיה קרי
לח 2 יחיה וחיה קרי
11 הסחבות סחבות קרי
16 את כתיב ולא קרי
22 רגלך חסר י׳
28 פסקא באמצע פסוק
לט 12 הע ר׳ דגושה
אם כתיב ולא קרי
13 ונבשזבן ן׳ זעירא
16 מבי מביא קרי
מ 1 באזקים א׳ נחה
3 דבר הדבר קרי
4 האזקים א׳ נחה
8 עופי עיפי קרי
16 תעש תעשה קרי
מא 12 אֶל כ״א עַל
17 כמוהָם כמהם קרי
מב 6 אנו אנחנו קרי
20 התעתים התעיתם קרי
מג 10 שפרורו שפרירו קרי
11 ובאה ובא ק׳
מד 19 להעציבה בלא מפיק ה׳
מה 4 לי היא במקצת ספרים
לא נמצא מלת לי
מו 11 הרביתי הרבית קרי
12 כשָלו קמץ בז״ק
27 יעקוב מלא ו׳
מח 4 צעוריה צעיריה קרי
5 הלחות הלחית קרי
7 כמיש כמוש קרי
יַחְד יחדיו קרי
18 ישבי ושבי קרי
20 הילילי הילילו קרי
וזעקי וזעקו קרי
21 מֻופָעת מיפעת קרי
27 נמצאה נמצא ק׳
44 הניס הנס קרי
מט 2 תצתְנה פתח באתנח
21 קולה כ״א קולם
28 נבוכדראצור יתיר ו׳
29 יִקָחו קמץ בז״ק
36 עֻולם עילם קרי
39 אשוב אשיב קרי
שבית שבות קרי

מסורה לספר ירמיה

כ 5 ישאָלו קמץ בז״ק
6 היה היו קרי
שובבים שובבום קרי
9 הלָכו קמץ בז״ק
8 יצאו צאו קרי
9 משכיל נ״א משכיל
10 ישבָעו קמץ בטרחא
11 תשמחי תשמחו קרי
תעלזי תעלזו קרי
תפושי תפושו קרי
דשה נ״א דשא
ותצהלי יתצהלו קרי
15 אשויתיד אשויתיה קרי

כ 29 לה קרי ולא כתיב
44 ארוצם אריצם קרי
נא 3 אֶל ואֶל נ״א אַל ואַל
ידרך כתיב ולא קרי
9 נרפתה חסר א׳
13 שכנתי שכנת קרי
19 יעקוב מלא ואו
32 נתפָשו קמץ בז״ק
34 אכלנו אכלני קרי
הממנו הממני קרי
הצגנו הצגני ק׳
בלענו בלעני קרי
הדיחנו הדיחני קרי

נא 48 יבוא סבירין יבואו
58 יצַתו פתח באתנח
נב 1 חמיטל חמוטל קרי
11 בבית בית קרי
21 קומה קומת קרי
24 הסַף פתח בס״ף
29 מירושלם בקצת ספרים הגלה מירושלם
31 הכליא הכלוא קרי
32 מלכים המלכים קרי

מסורה לספר איכה

א 6 מן בת מבת ק׳
11 מחמודיהם יתיר ו׳
12 לוא ל׳ זעירא
18 עמים העמים קרי
ב 2 לא ולא קרי
9 טבעו ט׳ זעירא
13 אעודך אעידך ק׳
14 שביתך שבותך קרי
17 זָמָם כלו קמץ
אֶמרתו הא׳ בסגול
19 בליל בלילה קרי
ג 16 אריה יתיר ה׳
12 כמטרא א׳ במקום ה׳
14 עמי סבירין עמים

ג 16 שנָי קמץ בז״ק
20 ותשיח ותשוח ק׳
עלי ת״ס תחת עליך
22 תָמנו קמץ בז״ק
32 חסדו חסדיו קרי
33 חצי הספר בפסוקים
35 גָבר קמץ בז״ק
39 חטאָו חטאיו קרי
41 כפָים קמץ בז״ק
ד 3 תנין תנים ק׳
כי ענים כיענים ק׳
6 רָגע קמץ בז״ק
9 שֶהֵם ב׳ טעמים
12 וכל כל ק׳

ד 15 תגָעו קמץ בז״ק
16 נשָאו קמץ בז״ק
17 עודינָה עודינו ק׳
21 יושבתי יתיר י׳
ה 1 הביטָ הביטה ק׳
3 אין ואין קרי
5 נרדָפנו קמץ בז״ק
לא ולא קרי
7 אינם ואינם קרי
אנחנו ואנחנו ק׳
10 נכמָרו
13 נשָאו — קמץ בז״ק
14 שבָתו
21 יהוה למדנחאי אדני
ונשוב ונשובה ק׳

מסורה לספר יחזקאל

א 8 וידו וידי קרי
ב 6 תחָת קמץ בז״ק
9 בו סבירין בה
ג 15 ואשר ואשב קרי
16 פסקא באמצע פסוק
20 צדקתו צדקותיו קרי
21 נזהָר קמץ בז״ק
27 ישמָע המ׳ בקמץ
יחדָל קמץ בז״ק
ד 6 הימָיני הימני קרי
1 צפועי צפיעי קרי
ה 4 תקָח קמץ בז״ק
11 אגרע למדנחאי אגדע
ו 3 ולגיאות ולגאיות קרי

ז 2 ארבעת ארבע ק׳
12 ישמָח קמץ בז״ק
21 וחללוהָ וחללוהו קרי
ח 2 החשמַלה פתח בס״פ
6 מהם מה הם קרי
17 אפם ת״ס תחת אפי
ט 4 אלָו אליו קרי
5 עַל אל ק׳
עיניכם עינכם ק׳
6 תגָשו קמץ בז״ק
8 ונאשאר יתיר א׳
9 דמים נ״א חמס
11 כאשר ככל אשר קרי
יא 6 ומלאתים יתיר י׳

יא 7 הוציא נ״א אוציא
יב 14 עזרה עזרו קרי
יג 9 ובכהָב קמץ בסמוך
יד 19 אֶל למדנחאי על
טו 5 ויחָר קמץ בז״ק
טז 4 הולדת דגש אחר שורק
כָרת שדך ב׳ רשין דגושין
13 ששי שש ק׳
אכלתי יתיר י׳
18 נתתי יתיר י׳
20 ילדתי יתיר י׳
מתזנותך מתזנותיך ק
31 עשיתי יתיר י׳

טז 31 הייתי יתיר י׳
34 זונה הנ׳ דגושה
ואתנן הנ׳ בפתח
36 נתתי יתיר י׳
41 אתנן הנ׳ בפתח
43 זכרתי יתיר י׳
עשיתי יתיר י׳
47 עשיתי יתיר י׳
51 עשיתי עשית ק
53 שביתהן שבותהן ק׳
שבית ב שבות ק׳
ושבית ושבות ק׳
57 השאטות א׳ נחה
59 ועשית ועשיתי ק׳
יז 6 פארת כ״א פֹּראֹת
9 תיבָש קמץ בז״ק
15 היצלָח קמץ בלא אס״ף
21 מברחו מברחיו קרי
יח 6 אכָל
8 יקָח
12 גזָל קמץ בז״ק
13 יומָת
14 וירא ויראה קרי
15 אכָל
16 חבָל קמץ בז״ק
נתָן
17 לקָח
20 רשע הרשע קרי
21 חטאתו חטאתיו קרי
24 צדקתו צדקתיו קרי
28 ויָשוב וישב קרי
יט 4 נתפָש פתח באתנח
כ 13 הלכו קמץ בלא אס״ף
מאָסו
לכלֹתם חסר וא״ו
16 מאָסו קמץ ברביע
18 בחוקי דגש אחר שורק
21 הלָכו קמץ בלי אס״ף
38 יבוא סבירין יבואו
כא 12 ונהיָתה קמץ בז״ק
21 השמילי חסר א׳
28 כקסָם יתיר ו׳
כב 4 עַד למדנחאי עֵת
18 לסוג לסיג קרי
24 גשמה השׁ׳ רפה
25 אכָלו קמץ ברביע
יקָחו קמץ בז״ק
כג 8 עזבָה קמץ בז״ק
10 לקָחו

כג 12 עגָבה קמץ בלי אס״ף
14 כשדיים כשדים
16 ותעגב ותעגבה קרי
25 יקָחו קמץ בז״ק
41 כבודה דגש אחר שורק
42 בָה חב׳
סֻבָאים סבאים קרי
43 עַת יזנֶה עתה יזנו ק׳
כד 2 כתוב כתב ק׳
6 חלאתה הה׳ רפה
כה 3 נחָל קמץ ברביע
6 שאטך א׳ נחה
7 לבג לבז קרי
9 וקריתמה וקריתימה קרי
כו 1 חצי הספר בפסוקים
10 פרש הר׳ בפתח
16 ילבָשו קמץ בלי אסף
כז 3 הישבתי הישבת קרי
5 לקָחו קמץ בז״ק
6 כתים כתיים קרי
15 והובנים והבנים קרי
19 מאוזל דגש אחד שורק
נתנו נון תנינא דגושה
31 קרחא ה׳ במקום ה׳
32 בניהם הנון בחיריק
כח 14 אַתְּ בלשון זכר
16 מָלו חסר אלף
כט 4 חחיים חחים קרי
7 בכפך בכף קרי
ל 16 תחיל תחול קרי
לא 4 שלחה הל׳ רפה
5 גבהא א׳ במקום ה׳
סרעפתו סרעפתיו ק׳
11 אֶל למדנחאי אֵיל
ברשעו כ״א כרשעו
לב 18 אֶת כ״א אל
20 נתָנה קמץ בז״ק
28 תשבר הב׳ בפתח
29 ישכָבו קמץ בטרחא
32 חתיתו חתיתי קרי
לג 6 נלקָח קמץ בז״ק
13 צדקתו צדקתיו קרי
16 חטאתו חטאתיו קרי
לד 3 תלבָשו קמץ בז״ק
25 ביעורים ביערים קרי
לה 9 תְישבנה תשבנה ק׳
12 שממה שממו קרי
לו 5 כלָא כלה קרי

לו 13 אַתְּי אַתְּ קרי
גויך גוייך ק׳
14 וגויך וגוייך ק׳
תכשלי תשכלי ק׳
15 וגויך וגוייך ק׳
20 ויבוא סבירין ויבואו
35, 38 החרֵבות הר׳ בצירי
לז 16, 19 חֲברו חבריו קרי
22 יהיָה יהיו ק׳
24 דוד למדנחאי דויד מלא יוד
לט 8 ונהיָתה קמץ בז״ק
11 המונה ה׳ תחת ו׳
16 המונה ה׳ רפה
25 שבית שבות ק׳
26 ונשו חסר א׳
מ 4 שמָע קמץ בלא אס״ף
6 במעלתו במעלתיו קרי
9 ואילָו ואיליו קרי
15 היאתון האיתון ק׳
19 התחתונה מלעיל
21 ותאָו ותאיו ק׳
ואילָו ואיליו ק׳
ואלמו ואלמיו קרי
22 וחלונו וחלוניו ק׳
ואילמו ואלמיו ק׳
ותמרו ותמריו ק׳
ואילָמו ואילמיו ק׳
24 אילו איליו ק׳
ואילמו ואילמיו ק׳
25 ולאילמו ק׳
26 עלותו עלותיו ק׳
ואילָמו ואילמיו ק׳
אילו איליו ק׳
29 ותאו ותאיו ק׳
ואֵלָו ואליו ק׳
ואלמָו ואלמיו ק׳
ולאלמו ולאלמיו ק׳
31 ואילמו ואילמיו ק׳
אילו איליו ק׳
מעלו מעליו ק׳
33 ותאו ותאיו ק׳
ואלו ואיליו ק׳
ואלמו ואלמיו ק׳
ולאלמו ולאלמיו ק׳
34 ואלמו ואלמיו ק׳
אילו איליו ק׳
מעלו מעליו ק׳

מסורה לספר יחזקאל

מ 36 תאו תאיו ק׳
אֵלָו אליו ק׳
ואלַמָו ואלמיו ק׳
37 ואילו איליו ק׳
אילו אליו קרי
מעלָו מַעֲלָיו ק׳
39 אליהם נ״א עליהם
43 הַקָּרְבָן כצ״ל
מא 4 אֶל למדנחאי עַל
8 מוֹסדות מוסדות ק׳
מלו ו׳ במקום א׳
15 ואתוקיהא ואתיקיה ק׳
20 הַהֹיכָל נקוד עליו
מב 9 ומתחתה ומתחת ק׳
לשכות הלשכות ק׳
המבוא המביא ק׳
14 ילבשו ולבשו ק׳
16 אמות מֵאות ק׳
מג 3 אֶל פני נ״א עַל פני

מג 5 הבית נ״א את הבית
11 צורָתָו צורֹתיו ק׳
תורֹתָו תורֹתיו ק׳
15 ומהאראֵיל ומהאריאֵל ק׳
והאראיל והאריאל ק׳
20 על ארבע נ״א אל ארבע
26 יכפרו כתיב וקרי
ולמדנחאי וכפרו כתיב
יכפרו קרי
יָדָו ידיו ק׳
27 ורצָאתִי א׳ במקום י׳
מד 3 לאֶכָול יתיר ו׳
5 שמָע קמץ בלא אסף
תורֹתו תורֹתיו ק׳
24 לשפט למשפט ק׳
ושפטהו ישפטהו קרי
25 יבוא סבירין יבואו
מה 3 חמש חמשה ק׳
5 יְהָיָה והיה ק׳

מו 9 יֵצֵאו יצא ק׳
15 ועשו יעשו קרי
19 בירכתָהֶם בירכתַיִם ק׳
22 מְהֻקְצָעוֹת נקוד עליו
מז 6 על שפת במקצת ספרים חסי
מלת. על
7 אֶל נ״א עַל
8 ונרפאו הא׳ נחה
יחֹי קמץ בז״ק
10 יעמזו עמדו ק׳
למינה לא מפיק ה׳
11 בצאתו בצאתיו ק׳
12 והיו והיה קרי
מח 10 וּלְאֵלֶּה ב׳ טעמים
14 יעבור יעביר ק׳
15 בתוכה בתוכו קרי
16 חמש כתיב ולא ק׳
18 תבואתה תבואתו קרי
21 בתוכה בתוכו ק׳

מסורה לספר דניאל

א 4 מאום יתיר א׳
13 תִרְאֶה הא׳ בצירי
ב 4 לעבדיך יתיר י׳
5 לכשדיא לכשדאי קרי
9 הזמנתון הזדמנתון קרי
10 כשדיא כשדאי קרי
17 אִזֶל פתח באתנח
22 ונהירא ונהורא קרי
26 האיתָיךְ יתיר י׳
29 אנתה יתיר ה׳
רעיונך יתיר י׳
31 אנתה יתיר ה׳
33 מִנְהֵון ומִנְהֵן יתיר ו׳
37 אנתה יתיר ה׳
38 דארין דיירין קרי
אנתה יתיר ה׳
39 ארעא יתיר א׳
40 רביעיא רביעה קרי
41 מנהֵון ומנהֵון יתיר ו׳
42 מנהֵון ומנהֵון יתיר וא׳ו
חסַף פתח באתנח
43 די ודי קרי
ג 3 וקאמין וקימין קרי
5 7 קיתרֹס יתיר י׳

ג 10 אנתה יתיר ה׳
קיסרֹס יתיר י׳
וסיפניא וסומפניה קרי
12 עלָיך יתיר י׳
לאלהיך יתיר י׳
15 קיתרֹס יתיר י׳
18 לאלהיך יתיר י׳
19 אשתנו אשתני קרי
21 פטישיהון יתיר י׳
25 רביעיא רביעאה קרי
26 עליא עלאה קרי
28 גשמיהון גשמהון קרי
29 שלָה שלו קרי
31 דארין דירין קרי
32 עליא עלאה קרי
ד 4 עללין יתיר ל׳
כשדיא כשדאי קרי
5 אחרֵין יתיר י׳
9 ידָרון יתיר ו׳
13 אנושא יתיר ו׳
14 עליא עלאה קרי
אנושא יתיר ו׳
עליה יתיר י׳
15 ואנתה יתיר ה׳
פשרא א׳ במקום ה׳
16 ופשרא א׳ במקום ה׳
מראי יתיר א׳
לשנאיך לעריך יתיר י׳

ד 19 אנתה יתיר ה׳
רבית יתיר י׳
21 עליא עלאה קרי
מראי יתיר א׳
22 עליך יתיר י׳
עליא עלאה קרי
24 עליך יתיר י׳
וחטיך וחטאך קרי
28 נפַל פתח באתנח
29 עליך יתיר י׳
עליא עלאה קרי
31 ולעליא ולעלאה קרי
32 דארי דירי קרי
כְלָה ה׳ במקום א׳
ודארי ודירי קרי
ה 5 נפקו נפקן קרי
7 כשדיא כשדאי קרי
והמנוכא והמניכא קרי
8 עללין יתיר ל׳
ופשרא א׳ במקום ה׳
10 עללת יתיר ל׳
וזיוך יתיר י׳
11 כחכמת כ׳ דגושה
בתר יהוא
13 אנתה יתיר ה׳
אבי מלעיל
14 עליך יתיר י׳

מסורה לספר דניאל

ה 16 עליך יתיר י
תוכל תכול קרי
והמינכא והמניכא קרי
18 אנת יתיר ה׳
עליא עלאה קרי
19 זאעין זיעין קרי
21 עליא עלאה קרי
עליה יתיר ה׳
22 ואנתה יתיר: ה׳
23 קדמיך יתיר י׳
ואנתה יתיר ה׳
ורברבניך יתיר י׳
29 והמינכא והמניכה: קרי
30 כשדיא כשדאה קרי
ו 1 מדיא מדאה קרי
12 חצי הספר
14 עליך יתיר י׳
17 אנתה יתיר ה׳
20 בשפרפרא פ׳ קדמאה זעירא
תנינא רבתי
21 אנתה יתיר ה׳
23 קדמיך יתיר י׳
26 דארין דירין קרי

ו 29 פרסיא פרסאה קרי
ז 4 גפיה
5 שניה } יתיר י
6 גביה
7 רביעיא רביעאה קרי
בריגליה } יתיר י׳
קדמיה
8 ביניהון יתיר ו׳
אתעקרו אתעקרה קרי
קדמיה יתיר י׳
10 אלפים אלפין קרי
רבון רבבן קרי
19 כלהון יתיר ו׳
שניה
וטפריה } יתיר י׳
ברגליה
20 ונפלו ונפלה קרי
קדמיה יתיר י׳
23 רביעיא רביעאה קרי
25 עליא עלאה קרי
ח 9 יצא סבירין: יצאה
11 הֻרַים הורם קרי
ט 2 למלאות מלא ו׳

ט 4 אָנָּא כצ״ל
5 והרשענו יתיר ו׳
8 לשרינו נ״א ולשרינו
12 דבריו דברו קרי
18 פְּקַחה יתיר ה׳
24 ולחתם ולהתם קרי
י 14 יקרָה הר׳ בקמץ
יא 4 מָשל } קמץ בז״ק
5 ומָשל
6 יתחבָרו קמץ בז״ק
כוח יתיר ו׳
10 ובנָו ובניו קרי
ויתגרֶו ויתגרה קרי
מעֻזה מעזו קרי
12 ורום ורם קרי
27 הצלָח קמץ בז״ק
33 ימים נ״א ימים רבים
39 הַכִּיר יכיר קרי
40 } בארצות ב׳ פתוחה
42
44 בחמא א׳ במקום ה׳

מסורה לספר הושע

ד 2 פרָצו קמץ בז״ג
6 ואמאסאך יתיר א׳
10 ישבָעו } קמץ בז״ק
12 ישאָל
17 אפרָים קמץ בטרחא
ה 7 בגָדו קמץ בז״ק
ו 1 טרָף קמץ בטרחא
10 שעריריה שערוריה ק׳
ז 4 בעֵרה מלעיל

ז 7 נפָלו קמץ בז״ק
11 קרָאו } קמץ בטרחא
ח 7 יזרָעו
10 מעָט קמץ בז״ק
12 אכתוב יתיר ו׳
רבו רבי קרי
ט 2 בה סבירין בם
16 בלי בל ק׳
י 6 יובָל יקָח } קמץ בז״ק
9 עמָדו

י 10 עינתם עונהם קרי
14 וקאם א׳ נחה
יושָׁו דגש אחר שורק
יב 5 ויכָל
יג 4 תדָע } קמץ בז״ק
6 וישבָעו
12 אפרָים
יד 1 יפלו הפ׳ בחולם
ירטָשו } קמץ בז״ק
4 נרכָב

מסורה לספר יואל

ב 6 פארור א׳ נחה
8 ואיש אחיו נ״א
ואיש את אחיו

ג 10 קדָרו קמץ בז״ק
ד 1 אשוב אשיב ק׳

ד 16 ישאָג קמץ בלא אסף
19 נקיא יתיר א׳

מסורה לספר עמוס

א 2 ישאָג קמץ בז״ק
8 והשיבותי מלעיל
ב 4 שמָרו } קמץ בז״ק
14 מקָל
ג 8 שאָג קמץ בלא אס״ף

ד 13 ובֹרֵא נ״א מלרע
ו 8 מתאב א׳ במקום ע׳
10 הָס קמץ בז״ק
ה 4 ענוי עניי קרי

ח 8 ונשקה ונשקעה קרי
10 שָׂק קמץ בז״ק
ט 6 מעלותו מעלותיו קרי
14 ושָׁבו קמץ בז״ק

מסורה לספר עובדיה

7 שְׁלַ֫ח הָמֵץ בז״ק
11 שערו שעריו קרי

מסורה לספר יונה

א 14 אָנָּה בז״ל
נקיא יתיר א׳

ב 3 מצרה מלעיל

ד 2 אָנָּה כצ״ל

מסורה לספר מיכה

א 3 במותי יתיר ו׳
8 שולל שולל קרי
10 התפלשתי התפלשי ק׳
15 אבי חסר א׳
ב 2 וגָזְלוּ קמץ בז״ק

ב 8 יאתמגל הל׳ בשורק
ג 2 רעה רע קרי
12 חיי התפר
ד 8 הָאֹתֶה א׳ נחה
11 תחנֻּף קמץ בז״ק

ה 3 וישָׁבו קמץ בלא אתנח
ו 10 הַאִשׁ כצ״ל
14 תשׂבָּע קמץ בז״ק
ז 12 יבוא סבירין יבואו
17 יפחָדו קמץ בז״ק

מסורה לספר נחום

א 3 ונדָול יתיר וא״ו
13 מֹטֵהוּ נ״א מַטֵּהוּ

ב 1 לַעֲבור יתיר ו׳
6 בהליכָותם יתיר ו׳

ג 3 יכשלו וכשלו קרי

מסורה לספר חבקוק

א 10 {יתקלָס / ישחָק} קמץ בז״ה
12 נמות ת״ס תחת תמות
ב 5 ישבָּע קמץ בז״ק

ב 6 ישָּׂאוּ קמץ בז״ק
16 {אַתָּה מלעיל / עַל נ״א אֶל}
17 יחיתן נ״א יחיתך

ג 4 עֻזה עזו קרי
14 פרזָו פרזיו קרי
17 תפרָח קמץ ברביע

מסורה לספר צפניה

ב 7 שבותם שביתם קרי
14 ארזה ה׳ רפה

ב 15 זֹאת ב׳ טעמים
ג 2 בטָחה קמץ בז״ק

ג 15 תראי נ״א תיראי
18 עליה נ״א עליך

מסורה לספר חגי

א 8 ואכבד ואכבדה קרי

מסורה לספר זכריה

א 4 ומעליליכם יתיר יו״ד
16 וקָוה וקו קרי
ב 8 אלָו אליו קרי
ד 2 ויאמר ואמר קרי
12 {מה־שתי נ״א ת׳ רפה / שבֲלי הב׳ בחטף פתח}
ה 9 ותשנה חסר א׳
11 לה הה׳ רפה

ו 10 מאת טוביהו כצ״ל
12 יצמָח קמץ בז״ק
ז 13 אשמָע קמץ בז״ק
ט 8 מאבה ה׳ במקום א׳
9 גילי מלרע
14 יתקָע קמץ בז״ק
יא 2 הבצור הבציר קרי
5 יאשָמו קמץ בז״ק

יא 5 ואעשיר א׳ נחה
17 תיבָש קמץ בז״ק
יב 1 אָרץ קמק בז״ק
6 שמאול יתיר ו׳
יד 2 {הַבָּתִּים ב׳ טעמים / תשגלנה תשכבנה קרי}
6 יקפאון וקפאון קרי

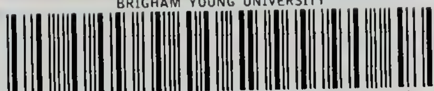
מסורה לספר מלאכי

א 12 נ״א שלחו אדני בשם של אדנות
13 אותו ת״ס תחת אותי

ג 16 וישמע קמץ בז״ק

ג 22 זכרו ז׳ רבותי

PRINTED BY BALLANTYNE, HANSON AND CO.
EDINBURGH AND LONDON

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 01095 5430